

attela, de kîl prespînd, kъ totъ Pomînx, kape voîemte kîl de pîginъ a skpi, ape, mi trevîe neapъpat se aîkъ în kapa stъ dikjionapele tsъlor lîmbelor, kъ kape a avъt komъnikajie lîmba Pomînx, mi mai kъ seamъ ne al челіі Latine, ka stъ poatz skpi fъpъ грешеалъ radikamente, în vreme че, daka ap fi fost priimitъ skpiepea fonetikъ, sîplîindъ se alfabetъl Latinъ kъ oape kape litepe saъ semne a le sînetelor че i lînsesk, adontapea лхі în skpiepea Pomînx ap fi fost de mape preuъ mi fo-losъ în prîvînga naçionalitъgiî noastre, iar niçî de ksm pîedikъ, mi o nekonte-nitъ nedomîpire, mi aînekapе în felъpite грешелі optografче. Dar пъдъждîm, kъ експерîнга ва потолі екчесъл зелълхі mi întъsiasmъlхі natpîotikъ atît în skpiepe kît mi în lîmbъ, mi ne va adъche ла lînia de mъsъpъ mi kъmpъtъ, kape este basъl nestpъmъstasîlъ ал totъ vînelхі, saъ, potъ zîche, kîap vînele; kъçî este netъrъdsîtъ adevъpъ, kъ adevъpatъl vîne în çeneralъ nъ poate eksista fъpъ mъsъpъ. Epte mi se dar de îzvîgiî meî komnatpîogiî a zîche dъue a mea пъpere, kъ din nenopçipe lînsa de mъsъpъ atît în kъltîvapea lîmbei prîvitъ în tinî mi idiomele sale, kît mi în mo-dъl skpiepiî de astъ-zî, se face o varikadъ înpîedikъtoape ла întindepea înstpъkgiî пъвліche, mai kъ seamъ în класеле примape, xnde ap fi trevît ne-apъpat ka fpaeda жъnime sê sîrъ prin lîmba maternъ, ka лantele kpeskъtopъ în пръnçia sa, ideile xpъnitoape mi formъtoape de соçиала лор omenitate. M' aшî fi пъtъt întinde mai mъl, експлîkîndъ mъ mai ne лapъ înt' aчeastъ foapte împoantъ kестie, a kъpia sъvîektъ este fundamentaлъl basъ ал kъltîvъpiî mi formъpiî omъlхî în destinajia, nentpъ kape este kpeatъ, mi mai kъ seamъ în prîvînga naçii noastre, kape чеpe neapъpat челе mai efektъoase mi efîkache mîжлоаче de moralisapea sa mi spori-pea în шtiinge de totъ felъl, mi kъnoшtingеле trevînçioase snpe a açnçе, xnde çivilisajia sekoлъlхî o înpînçе. Dar lasъ aчeasta a se îнçелеçе kъ kъvenita пъ-tpъndepe, mi a se kînzî kъ matъpitate de kъtre зелъl natpîotikъ ал estimavîлор natpîogiî, întp' a kъpopa kompetîngъ este înkpedîngatъ opranisapea mi efektapea înstpъkgiî пъвліche, snpe a îнлъtpa pîedîçеле varikadante, mi a 'î netezi kalea, ka stъ propeseze kъ пашî penezî în asemъnape (dar în propopçii nerpenit mъl mai mapî dъne întindepea sa de astъzî) kъ propesеле dovîndite de ла 1830 пîнъ ла 1848.

Obîektъl Dikjionapъl de fauъ este lîmba Elenikъ, ал kъpia preuъ este atît de sîupemъ, în kît avîa se poate експîma mepitъl eî kъ tîlъl de lîmbъ a zeilor, иpekъm o prenъmiserъ çеî че kъ destъl пъtpъndepe îнçелеsesepъ çenîsъ sъvîimъ ал eî, mi în adevъpъ a mepitat aчestъ tîlъ; kъçî de toatz лъmea лîteratъ mi çivilisatъ este kъnoskъtъ, ka ea este batpa saъ matka tsъlor шtiingelor mi aptelor, mi dîntp' însa mi npîntp' însa s'aъ întîns aчестea ла toate naçiile, kîfe aъ avъt nopovipea de a se лъmina, în kît mi îнvençiile челе de mai în xpъmъ mi пîнъ astъ-zî în toate naçiile îmî dovîndesk nomenkлатъpa de ла dînsa, mъtpъpisîndъ se npîntp' aчeasta sъnepîopîtateя eî în pелaçie kъ toate челе-л-arte prin avondînga, komъonîvîlitateя mi mълъdiomîa eî. iar în pелaçie kъ noi este mai kъ deosevipe mepitоasъ din mъlta afî-nitate, че ape kъ lîmba Pomînx atît în vorbe mi în tinî, kît mi kîap în fpaçe mi idio-tismъpi, (afapъ din kîte sînt лъate prin strъvъna noastpъ Latinъ) пpekъm πoθъ, ποτъ, τpυçîov, tpîrie, ξάμμα, skamъ, mi artеле mъlte, kape sînt natъpalisate kîap în lîmba дъpanîлор nomtpî, mi mai vîne kъnoskъte лор de kît opъшaniлор; de aчестea amъ adъ-mat întp' xъl felъ de Bokaъlъpъ alfabetikъ, kîte s'aъ пъtъt kълeçе, kape s'a aчezat ла sfîpъitъl Dikjionapъlхî, пpekъm se vede. aчeasta dovedemte fъpъ îndoлъlъ îsto-pîkъl adevъpъ, kъ în Dacia aъ fost kolonisate semîngîl Elenîçe kъ mъlтъ mai nainte de kolonisajia Romanъ; mi aчeasta лesne se poate въdî kъpîosîtъgiî op kъî prin na-palelismъl aчestop doъ lîmbî.

Apoi ne лîнrъ aчестea ni se mai адаopъ mai pressъ de челе-л-arte mi întepesъl sf: noastpe pелîçii; fiînd kъ dîntp' aчeastъ mi npîntp' aчeastъ întp' adevъpъ zeeaskъ lîmbъ asem toate sf: noastpe skpîntъpi, mi toate skpîçеле sf: пъpîngî. пpekъm ш

toată gestura ceremonială (sluжебей) a sf. Bisepice. Din toate dar acestea se vădesc mariе fоloase și avantaje, че пѣтем тѣмъ din sepiossя stădiș al ацестей класиче limbă, аї кѣрїа асторї, нѣ нѣмаї аї noutrii Bisepичешї, dar și чеї маї веки profanї stădiagї кѣ стѣрѣнгѣ ne pot прокѣра лѣminate simgiminte de socialъ моралitate религіоасѣ, de інтелеантѣ libertate, și de адеврѣтѣ patriotismă, și în генералѣ de toată vіrtutea, supе а ne кѣлїва оменitatea, și а ажнѣ ла сѣлїма noastrѣ destinație de адеврѣтѣ omă; supе neіndoїasѣ інкредінгаре а ацестїї адеврѣ nekonte-stabilѣ se адѣк de мѣртѣrie челе zise de mapеле Іерархѣ Basile, копїсѣя sf: пѣрїнгї аї sf: Bisepиче, în кѣвїнтѣя сѣѣ інїїлѣтѣ, «Кѣм se pot folosi тїнерїї крештїнї дїн скрїселе Елїнешї (аїїт poetice kїт шї прозаїче)», кѣ ideїле шї інделесѣрїле, че stădiomїї тїнерї крештїнї кѣлєг дїн скрїселе челе класиче але асторїлор Елїнї, ле сїнт ка о пре-гѣтїре (ка апѣрателе вѣnsїtorїлор de челе de вѣnsїт) пентрѣ пѣтрѣндепеа шї ефектѣареа новеделор шї порѣнчелор Евангелїче, каре де їндаѣ s'ар пѣреа кѣ непѣнгѣ de а се реалїса, дїндѣ ле de ексемпле не Sokrată, не Пепїклеѣ, не Apistїdă шї не алїї de оменеаскѣ vіrtute вѣрвагї вїн Евангелїка dparoste шї рѣдаре.

Din toate dar ацестеа се інтелеѣе, кѣ нї се рекомандѣ кѣ dinadїnsя stădișя ацестей мѣлїт вїн toate прївїнчеле прегіоасей limbă, ка вїн toate релагїїле маї сѣс аїнтїте сѣ не folosim. Іар мїе, преа їзвїгї kompatrїoгї, дѣне кѣвїнтеле date ла їнченстѣ, акордагї їндѣлїнгѣ вїн кїтѣ нѣ s'а пѣтїт ажнѣе skouя de пrefекție, рекѣnoskїнд їнсѣ tot de odatѣ шї foloаселе шї їндеснїтоареле ажстоаре, че пѣтегї довїндї дїн некрѣгателе шї їнделѣнрателе меле дѣне пѣтепе osteneлї (денѣсе вїн ацеасѣ лѣкпаре) вїн stădișя ацестей лѣмїнѣтоаре а оменїмїї limbă, шї ал ерѣдї-гїлор шї сѣлїмїлор еї асторї.

G. IOANIDĂ.

Ναρθηκοπλήρωτος (ό, ή), poet: prin ca-
pe s' a zmpłst demerłłł dlnpęnlrłł fe-
płłł. «Πυρὸς πηγῇ—». Esxł: fokłł, 'ne s'
a adxs de Prometeř in ferłłł. [νάρθηξ,
πληρώω].

Ναρθηκοφανής, εὖς (ό, ή), nęzłł, pęrlł
ka o ferłłł. [νάρθηξ, φαίνω].

Ναρθηκοφόρος (ό, ή),— θυρσοφόρος. [νάρ-
θηξ, φέρω].

Ναρθηκώδης, εὖς (ό, ή), asemenea, sař
din felłł ferłłł. [din

Νάρθηξ, ηκος (ό), xñł felł de snlnnłł
pląłł kę xłorř mltpestlosł kęeanř (mle-
złł kęrlł sląłł de łaskł la çeı bełł,
de xnde fawłł łłł Prometeř, ka xñł felł
de kękłł, sař sokł, (Łat: mł Franę:) fe-
płłł. 2) (prin łntınd:) włłł de ferłłł. 3)
kłłł nentpę arome. (de xnde 4) (łır:)
karte de dokłorłł. 5) (Łisep:) naptea de
afapę a Łisepıceł, slonř.

Νάρκα, poet: in lokł de νάρκη, ak: al
łłł νάρκη.

Νάρκαφον (τὸ), xñł felł de apomatıkł
kwałł de India (bezł mł łάκαφον), nar-
kałł.

Ναρκάω -ω, biit: -ήσω, amoręeskł, sař
simłł amoręealł. [din

Νάρκη (ή), [bezł μάλκη] amoręealł. 2)
xñł felł de nęnte.

Νάρκημα (τὸ), amoręłłłłł. [mł

Νάρκησις, εως (ή), amoręıpe. [ναρκάω].

Ναρκισσινος, η, ον, fłkłłł din łorł de
zamłłł. [mł

Ναρκισίτης, ου (ό), (λίθος) nıatpł kę fa-
łłł, sař łormł de zamłłł. [din

Νάρκισσος (ό, mł pap ή), [νάρκη] xñł felł
de łoape młpositoape, zamłłł.

Ναρκώω -ω, biit: -ώσω, adskł amoręıpe;
ameęeskł. [mł

Ναρκώδης, εως (ό, ή), adskłłłł, sař sim-
łłłł de amoręealł, amoręłłłł, sař a-
moręłłł. [νάρκη].

Νάρκωσις, εως (ή), amoręıpe. [mł

Ναρκωτικός, ή, ον, çeł kę łnsłııne de
a adıce amoręealł, sař ameęealł. [ναρκώω].

Ναρξ, ά, ον, poet: [νάω] kęrtłłłł, sař
kę łnsłııne de a kępę.

Νάρταλος, in lokł de κάρταλος.
Νάρτη (ή), xñł felł de apomatıkł pląłł
de India, (poate)=Νάρκαφον.

Ναξ, ναξ (ά), Dor: in lokł de ναξ.

Νάατο, poet: in lokł de έναάτο, a 3:
sınr: nepę: de młk; mł

Νάσθη, poet: in lokł de ένασθη, a 3: sınr:
nepę: de nas: nex al łłł ναίω.

Νάσκαφον (τὸ), =Νάρκαφον.

Νασμός (ό), poet: [νάω]=Νάμα, kępępe,
nıpıř; isborř. [de xnde

Νασμώδης, εως (ό, ή), (glas:) plınł de is-
boape, de ape.

Νάσος (ά), Dor: in kokł de νήσος.

Νάσσα, poet: in lokł de ένασα, akt; mł

Νασσάμην, in lokł de ένασάμην, młk:
nex: 1: al łłł ναίω.

Νάσσω, [in afın: kę νέω, νήθω, mł sάττω]
biit: νάξω, (nas: tpe: de kę: νέναγμα, mł
νένασμα, łngressłł, łndesł çeıa, ka sł łnkapł
xndeva, sař sł se kalçe, sł se stpıngł,
aswezł apłsat; asłepnł. «Γαίαν έναξεν».
Od: Φ. «Νάττω τουτονί τον ούλαχον». Epıkt:
(mł nas:) «Άμφορείς νενασμένοι». Apstł:
grłmłdıgł. «Η οίλεια έπλντων ένένανκτο». łos:
era łngesatł. «Έντί δέ μοι στιβάς έν δέ
νένασται καλὰ δέρματα». Trk:

Νάστης, [ναίω] ου (ό), poet: =Ναιέτης,
lokłłłłł.

Ναστίσκος (ό), dim: al łłł ναστός (πλ-
čintł).

Ναστοκόπος (ό, ή), łłłłłłł (konstpł-
kłłłł) de plłčintę nłmłte [ναστός, κόπτω].

Ναστός, ή, ον, [νάσσω] kłłkılł, łndesatł
vine; (prin xpmł:) stpıngł; plınł; đeapł-
nł. «Κάλαμος —». Dskp:= Μεστοκάλαμος.
|| (ka sęst: se łng: πλακούς, sař άρτος)
xñł felł de plłčintł fłpł łłł (ka bora-
cea), sař łpłł łndesatł.

Ναστότης (ή), łndesłłłłł, kalıteata łłł
ναστός.

Ναστοφαγέω -ω, biit: -ήσω, sıntł...

Ναστοφάγος (ό, ή), młnkłłłłł de łpłł
fłkłte kę felxpıte łkřpřł. (bezł Pass:
H, 42. 4).

Νάσω, Dor: in lokł de νήσου, çeı: al
łłł νήσος.

Νάττω, At: in lokł de νάσσω.

Ναυαγέω -ω, biit: -ήσω, płłımeskł spap-
ęepe de koravıe. [mł

Ναυαγία (ή), spapęepe de koravıe. [mł

Ναυάγιον (τὸ), fłpımtłłłł din koravıe
spapłł. 2) =Ναυαγία. [din

Ναυαγός (ό, ή), [ναύς, άγυμι] płłıma-
łł de spapęepe de koravıe. 2) poet:
pıea pap [ναύς, άγω], povłłłłłłł, křp-
macıłł de koravıe.

Ναυαρχέω -ω, biit: -ήσω, sıntł amıpalł,
komandıpł de koravıe, sař de łlotł. [mł

Ναυαρχία (ή), demnitatea, mł tpeıa
amıpalłłł. [mł

Ναυαρχίς, ίδος (ή), (se łng: ναύς) kopa-
vıa, çe poapłł pe amıpalłł. [mł

Ναυαρχίτης, ου (ό), =κς [din
Ναύαρχος (ό), [ναῦς, ἄρχω], komandipš
de koravie, saš flotъ, amiralš. (vezī mi
στόλαρχος).

Ναυάτης, poet: saš греш: in lokš de
ναύτης.

Ναυδάτης, [ναῦς, βαίνω] ου (ό), inetr-
katš in, saš змелѣторъ кς koravie.

Ναύδετον (τò), poet: [ναῦς, δέω] otronš,
кς kape se leartъ koravia.

Ναυγῆς (ό), lon: in lokš de ναυγός.

Ναυκληρέω -ō, viit: -ήσω, sintš stpniš
de koravie; (prin жpm:) daš кς навлѣ
(kipie) la alēl koravie; (prin inlind:)
inkipiezš kase; (in nen:) гвернезъ ка i-
konomš. «Πόλιον —». Esxl: [mi

Ναυκληρία (ή), meseria mi treaba stp-
nišklš de koravie. 2) koravie datъ кς
навлѣ (kipie) de stpniškl stš. [mi

Ναυκληρικός, ή, òν, кςvenitš la stpniš
de koravie, saš la inkipiepea ei. [mi

Ναυκληρίον (τò), koravie кςvenitš la
(saš inkipiatъ de) kanitanškl stš. 2) =
Ναύσταθμος. [din

Ναύκληρος (ό), proprietarš, kšnitāš
de koravie. 2) (авss:) proprietarš de
kastъ, saš kipiaшš, kape o peinkipiazъ
алтора. 3) (ka adiekt:) poet: in lokš de
ναυτικός. [de xnde

Ναυκληρώσιμος (ό, ή), de inkipiat, saš
peinkipiat. «Στέγη —». Lks: kastъ (xanš)
de inkipiat.

Ναυκράρια (τὰ), lokalšl dperгtopieī
naskrapilop (ναύκραιοι). [mi

Ναυκραρία (ή), (in Atena) a 12 napte
a semingieī (dšne inetršipea din vre-
mea kl Solonš). [mi

Ναυκρατικός, ή, òν, atinrētopš de a 12:
napte a semingieī (in At:), saš de dre-
гtopškl ei. [din

Ναύκταρος (ό), (prin At:) in lokš de
ναύκληρος; (de xnde in Atena im:) kšpe-
teniize пэриї a 12: de fie-kape din 4: se-
mingiī dšne inetršipea чеa mai'nainte de
Klistenš (kape mai in жpmъ s' aš prenš-
mit дѣμαρχοι, trivšnī; dap s' aš nšmit aша
de la ναῦς; fiind кт fie-kape din aчeste
пэриї kontribia kīte doī kšлэpeцї, mi o
koravie).

Ναυκρατέω -ō, viit: -ήσω, biršiesкš prin
корѣиї ne mare. [din

Ναυκράτης, eos (ό, ή), biršitorš prin ko-
рѣиї. «Θαλάσσης—». Ep: =Θαλασσοκράτωρ.
2) kšnitāš de koravie, saš komandipš de
корѣиї, =Ναύκληρος, saš Ναύαρχος. 2) snš

felš de nemte. [ναῦς, κράτος].

Ναυκρατητικός, ή, òν, relativš, saš kon-
tributorš la biršingъ кς корѣиї, saš la
stpninipe de mare. [ναυκρατέω].

Ναυκράτωρ, eos (ό), =Ναυκράτης, stp-
ninitopš de mare; saš kšnitāš de koravie.

Ναῦλα (ή), mi Ναύλας (ό), mi Ναῦλον (τò),
nлп: in lokš de ναῦλα, mi чл:

Ναῦλον (τò), mi Ναῦλος (ό), [ναῦς] na-
влѣ, kipie de koravie. 2) (авss:) kipie
(upinч:) de xanš.

Ναυλοχέω -ō, viit: -ήσω, sintš, staš trasš
in portš pindind ne врѣкмашš; пѣвѣ-
лескš ne mare neprevъzt asšpra врѣк-
машеллш. 2) (mai noš) daš asilš (portš
de pindipe) la koravie. [mi

Ναυλοχία (ή), pindipe кς koravie din
portš asšpra врѣкмашеллш. [mi

Ναυλόχιον, mi Ναύλοχον (τò), = Ναύ-
λοχος (ssst:). [din

Ναύλοχος (ό, ή), [ναῦς, λόχος] (prinч:
lokš, portš) esnš, indeminatikš de a sлk-
mi ka || (ssst:) Ναύλοχος (ό), lokš, xnde
not sta trasъ корѣиї (upinч:) nentrš pīn-
dipe de врѣкмашш.

Ναυλώω -ō, viit: -ώσω, imi daš kopa-
via (mi miж: prinzš koravie) кς навлѣ,
(ad:) kipie. [ναῦλον].

Ναυμαχέω -ō, viit: -ήσω, mъ batš кς ko-
рѣиї ne mare. [din

Ναυμάχης, ου (ό), =Ναυμάχος.

Ναυμαχησείω, (iъps viit:) dopesкš, amš
noftъ sъ mъ batš ne mare.

Ναυμαχία (ή), bētlie кς корѣиї ne
mare. [mi

Ναυμάχιον (τò), греш: in lokš de ναυ-
μάχιον. [din

Ναυμάχος (ό, ή), pessoitopš din kopa-
vie. [mi

Ναύμαχος (ό, ή), folositorš la bētlie
кς корѣиї. [ναῦς, μάχη].

Ναυπηγέτης, ου (ό), poet: in lokš de
ναυπηγός. [din

Ναυπηγέω -ō, viit: -ήσω, konstršiš ko-
ravie. [din

Ναυπηγής, eos (ό, ή), poet: in lokš de
ναυπηγός. 2) =Ναυπηγικός.

Ναυπηγησία (ή), =Ναυπηγία. [mi

Ναυπηγίσμος, η saš os, òν, potpivitš,
vsnš la лкrape de корѣиї. «Υλγ —».

Ep: mi Плт: [din

Ναυπήγησις, eos (ή), [ναυπηγέω], mi

Ναυπηγία (ή), konstrukcie de koravie;
2) ekīnape (īnapmare) de flotъ. [mi

Ναυπηγικός, ή, òν, relativš, saš folo-

sitorp̃ la konstpxipe de kop̃bii. [mi

Ναυπηγιον (τὸ), lokal̃ de konstpxit kop̃bii, (Frang:) chantier. [din

Ναυπηγὸς (ὁ), [ναῦς, πῆγνυμι] inkeietorp̃, konstpxitorp̃ de kop̃bii.

Ναυπόρος (ὁ, ἡ), poet: in lok̃ de ναυσίπορος. [ναῦς, πόρος].

Ναύπους, ὁδὸς (ὁ, ἡ), r̃as: = Μακρόπους. [ναῦς, πούς].

Ναυρίζω, viit: -ίζω, (r̃as:) vatkokop̃esk̃, = Μυκτηρίζω. [din

Ναυρὸς, ὁ, ὄν, x̃mor̃, nestatornik̃; vatkokop̃itorp̃; inf̃m̃spat̃. "Τὸ ναυρὸν". Esix: mindpie.

Ναῦς, νεὼς (ἡ), [νέω] (dat: νήϊ, ak: ναῦν; im: nom: νῆες, men: νεῶν, dat: ναυσί, ak: νῆας, mi ναῦς; ind: men: mi dat: νεοῖν) kop̃avie. [de x̃nde

Ναῦσθλον (τὸ), = Ναῦλον. [de x̃nde

Ναυσθλῶ -ῶ, viit: -ῶσω, = Ναυλόω.

Ναυσία, mi Ναυσίσις, εὼς (ἡ), = Ναυτία, Ναυτίσις. [din

Ναυσιάω -ῶ, viit: ἄσω, = Ναυτιάω.

Ναυσιδάτης, ου (ὁ), = Ναυδάτης.

Ναυσίβιος (ὁ, ἡ), tr̃p̃itorp̃ in kop̃bii, sađ din kop̃biepie. [ναῦς, βίος].

Ναυσίδρομος (ὁ, ἡ), poet: r̃p̃vitorp̃ de (sađ kontp̃ixitorp̃ la) al̃ergr̃apea kop̃biei. «Οὐδρος — ». Orf: [ναῦς, δρόμος].

Ναυσίκλητος, mi Ναυσίκλυτος (ὁ, ἡ), poet: [ναῦς, κλέος, mi κλυτός] sl̃vbit̃, bestit̃ peñtr̃ kop̃bii, sađ peñtr̃ kop̃biepia sa.

Ναυσίσεις, εσσα, εν, poet: = Ναυτίσεις.

Ναυσιπέδη (ἡ), Aksin: (ναῦς, πέδη] = Ναύδετον, otr̃oñ de kop̃avie.

Ναυσιπερατός (ὁ, ἡ), poet: = Ναυσίπορος. (in Epodot̃ se indpen: ναυσί περητός). [ναῦς, περάω].

Ναυσίποδες (οἱ), poet: lok̃xitor̃ de in-skle (siind k̃ x̃m̃ṽtr̃ prin kop̃bii). [ναῦς, πούς].

Ναυσίπομπος (ὁ, ἡ), pornitorp̃ de kop̃avie ne kalea sa. «Αὔρα — ». Aks: 2) (pas:) = Ναυσιφόρητος. [ναῦς, πέμπω].

Ναυσίπόρος (ὁ, ἡ), (paroks:) k̃ṽṽtorp̃ (tr̃ek̃torp̃) k̃ kop̃avie; (proparoks:) prin kape tr̃ek (tr̃ap̃ la lim̃añ) kop̃bii. [ναῦς, πόρος].

Ναυσίστονος (ὁ, ἡ), poet: priiñxitorp̃ de s̃s̃uiñ in, sađ prin kop̃bii. "Υβρις — ». Hind:

Ναυσιφόρητος (ὁ, ἡ), poet: p̃x̃pat̃, str̃p̃m̃stat̃ k̃ kop̃avie. [ναῦς, φορέω].

Ναυσιώδης, εὼς (ὁ, ἡ), = Ναυτιώδης, in. Ναυτίωσις, εὼς (ἡ), = Ναυτίωσις.

Ναύσταθμον (τὸ), lok̃, x̃nde stađ, sađ tr̃ap̃ kop̃bii, = Λιμήν. [mi

Ναύσταθμος (ὁ), flot̃ tr̃as̃ in port̃, ad̃x̃ṽtr̃ de pes̃bõesh̃i kop̃bii. 2) = Ναύσταθμον. [ναῦς, σταθμός].

Ναυστολέω -ῶ, viit: -ήσω, kop̃nesk̃ (k̃ip̃m̃iesk̃) kop̃avie; transport̃ чева, (mi mik: sađ pas:) m̃tr̃ transport̃ prin kop̃avie, k̃ṽṽtor̃esk̃ ne mare; (in men:) ind̃pent̃ez̃ (proñ: mi fir:), (mi el:) m̃tr̃ ind̃pent̃ez̃ (m̃tr̃ d̃ek̃) k̃ṽtr̃e... «Ἰπποισιν ἡ κύρδαισι ναυστολεῖς γόβονα»; Sof: «Ναυστολεῖν (se inu: ἐκυτὸν) εἰς τὸ βαλανεῖον». L̃x̃: (mi fir:) «Ναυστολεῖν τὴν πόλιν». [ναύστό-λος]. [de x̃nde

Ναυστόλημα (τὸ), noṽap̃ transport̃ k̃ kop̃avie. 2) = k̃

Ναυστολία (ἡ), tr̃as̃port̃ape k̃ kop̃avie (akt: sađ pas:). [din

Ναύστόλος (ὁ), (paroks:) pornitorp̃, transport̃torp̃, (proparoks:) pornit̃, transport̃at̃, k̃ṽṽtorp̃ k̃ kop̃avie. [ναῦς, στέλλω].

Ναυτεπιδάτης, ου (ὁ), võiajor̃ k̃ kop̃avie, lot̃deodat̃ mi marinar̃, sađ kop̃biep̃. (bez̃i mi aṽter̃ēt̃). [ναύτης, ἐπιδάτης].

Ναύτης, [ναῦς] ου (ὁ), kop̃biep̃, (Ital:) marinar̃. 2) poet: in lok̃ de ναυδάτης, võiajor̃ k̃ kop̃avie. 3) in lok̃ de ναυτικός. «Δρόμος — ». Enirp: [de x̃nde

Ναυτία (ἡ), aṽẽeal̃ mi greaṽ, че se iñt̃im̃ñ la k̃ṽṽtor̃ ne mare; (in men:) greaṽ.

Ναυτίσις, εὼς (ἡ), p̃ṽtim̃pe de greaṽ. [din

Ναυτιάω -ῶ, viit: -ἄσω, p̃ṽtimesk̃ de greaṽ mi ṽtr̃p̃tr̃ ne mare; (in men:) im̃i vine greaṽ, sađ s̃tr̃ ṽtr̃p̃. [ναυτία].

Ναυτικός, ἡ, ὄν, k̃ṽvenit̃, iñsx̃mit̃ kop̃biep̃k̃i; ind̃em̃inat̃ik̃ la (sađ k̃ me-s̃erie de) naṽig̃aṽie, ad: p̃ṽt̃ipe ne mare; nast̃ik̃, sađ mariñ. «Στρατός — ». Ep: «Τὸ ναυτικόν». Aks: p̃stepea mariñ a x̃ñi stat̃; (im:) «Τὰ ναυτικά (se inu: ἔργα)». mi «Ἡ ναυτική (se inu: τέχνη)». Aks: iñesh̃x̃g̃la naṽig̃aṽii, sađ (pap) al konst̃px̃g̃ii de kop̃bii. «Ναυτικόν (se inu: ἀργύριον)». Atik: vañi, че se iñp̃x̃m̃tr̃ ne porok̃la kop̃avii. [ναύτης]. [de x̃nde

Ναυτιῶς, adv: kop̃biep̃esh̃te. «Ναυτιῶς δανείζειν». Atik: a iñp̃x̃m̃sta ne porok̃la kop̃bii, (prin x̃pm:) k̃ grea doṽind̃.

Ναυτιλία (ἡ), p̃ṽt̃ipe ne mare, k̃ṽṽtor̃ k̃ kop̃avie. «Ναυτιλῆσι μακρῆσι ἐ-

sintš tīnēpř, = Νεάζω. • Νεανίζοντι τῷ πάθει,, Πλ: [wi]

Νεανικός, ἡ, ὄν, tinepeskš, voīnicheskš; (prin xpm:) bioiš, krajosš; (in pčš) obra-znikš, dīpřž; (desnre lžkr:) mare, uea-pēnš, tape, mi čl: «Βροντή νεανική». Λκs. [νεανίας]. [de xnde]

Νεανικῶς, adv: kš bioičisne, indpřznealš de tīnēpř; voīnicheshte, tape, ueapēn.

Νεανίσομαι -οῦμαι, viit: -ώσομαι, = Νεα-νιεύομαι.

Νεανίς [νεάν], ιδος (ή), tīnēpř fatš.

Νεανισκάριον (τό), dim: ал лxi νεανίσκος.

Νεανίσκευμα (τό), fantš de tīnēpř, = Νεα-νίευμα (bezī zīč:). [din]

Νεανιστεύω, viit: -εύσω, sintš inkš tine-pelš. || (maī des mik:) mš portš ka tīnēpř, = Νεανιεύομαι (bezī zīč:); (xne -opī) sintš in pīndkš tinepeilop. [din]

Νεανίσκος (ό), dim: ал лxi νεανίας, voī-nichelš; (prin intind:) indpřsneučš (sglo-viš, svkřdallnikš), mi čl:

Νεανίς, εως (ή), = Νεανίς.

Νεάξ, ακος (ό), poet: in lokš de νεανίας.

Νεκοιδής (ό, ή), poet: kīntēpřečš noš (ne-depninsš inkš vine). [νέος, αοιδός].

Νεάπολις, εως (ή), in lokš de νέα πόλις, noš opamš. [de xnde]

Νεαπολίτης, ου (ό), lokšitorš de noš o-pamš (bezī mi νεοπολίτης).

Νεαροηχής, έος (ό, ή), kape fache noš (neo-bičnšitš) sšnetš. «Λέξις—». Filstr: [νεα-ρός. ήχος].

Νεαροποιέω -ω, viit: -ήσω, fakš чева fra-medš, innprosnečezš. [νεαρός, ποιέω].

Νεαροπρεπής, έος (ό, ή), = Νεοπρεπής. [νεαρός, πρέπω].

Νεαρός, α, ὄν, (mi adv:) -αρώς, fškštš de kšpīnd, kš totkš noš; tinepeskš; (prin xpm:) fračedš, proaspičš. [νέος].

Νεαροφόρος (ό, ή), adškštopř de чева noš, saš de kšpīnd. [νεαρός, φέρω].

Νεάρχος (ό), = (saš греш: in lokš de) Наумарχος.

Νεαριδός (ό, ή), enpr: = Νεαιοιδός [νεа-ρός, ῥιδή].

Νεας, poet: in lokš de ναῦς, ak: im: de ναῦς.

Νεάσιμος (ό, ή), pšmīntš melīnš kšviin-čosš a se apa. (de xnde || sšbst:) Νεά-σιμον (se inu: χωρίον), = Νεά, melīnš. [din]

Νεάσις, εως (ή), mi Νεασμός (ό), apape de pšmīntš melīnosš. [νεάω].

Νεασπάτωος (ό, ή), [νέος, σπατώω] Βео'. in lokš de νεοκἀττωος.

Νέεται, poet: in lokš de νεύεται, Ion: n 3: peps: im: de pas: tpe: de kš: ал лxi ναίω.

Νεατή, mi Νεατίς, ιδος (ή), (se inu: γή) = Νέα, pšmīntš melīnš. [din]

Νεατός, [νεάω] ἡ, ὄν, (αγγρός) mapīnš lšsatš melīnš; mi timpēl, in kape se o-bičnšeshte a se apa asemenea pšmīntšpř.

Νεάτος, (νέος) η, ὄν, poet: чel maī din xpmš, maī de jos, maī de mapīne, saš din kapčtš. || (sšbst:) Νεάτη, mi (prin kon-trak:) Νήτη (se inu: χορδή), koapda чеa maī de jos ла tpiropčš (mšsik: instp:)

Νεαύξητος (ό, ή), de kšpīnd kreskštš (bezī mi νεαλδής). [νέος, αὔζω].

Νεάω -ω, viit: άσω, apš pšmīntš lšsatš melīnš, = Νειοποιέω. [νεά].

Νέβραξ, ακος (ό), (глs:) pšiš de червš, saš de alš dovitokš kam mšpīchelš. [mi]

Νέβρεις (ό), de pšiš de червš. [mi]

Νεβρή (ή), (se inu: δορά) = Νεβρίς. [mi]

Νεβρίας, ου (ό), asemenea (maī kš sea-mš ла пикшечеле депе пїеле) kš pšiš de червš. [mi]

Νεβρίδιον (τό), dim: ал лxi [νεβρός].

Νεβριδόπεπλος [νεβρίς, πέπλος], mi

Νεβριδόστολος (ό, ή), poet: pšpřtopř de (innodovitš kš) pїele de pšiš de червš. [νεβρίς, στολή].

Νεβρίζω, viit: -ίσω, portš pїеле de pšiš de червš ka Bакantš. [din]

Νεβρίς, ιδος (ή), pїеле de pšiš de червš (че обичнšiaš a pšpta Bаканцїi). [νεβρός].

Νεβρισμός (ό), [νεβρίζω] pštape de pїеле de pšiš de червš ла сервареа Bакзлxi.

Νεβρίτης, ου (ό), (λίθος) pīatpř kš pi-ktšele ka a ле pїelї pšīkšlxi de червš.

Νεβρόγονος (ό, ή), [νεβρός, γόνος] fškš-tš din pїеле de pšiš de червš.

Νεβρός (ό, mi ή), [νεαρός] pšiš de червš; (in чен:) pšiš de op че vič.

Νεβροτόκος (ό, ή), pšskštopř de pšiš de червš. [νεβρός, τόκος].

Νεбροфанής, έος (ό, ή), pšpřitš ka xñš pšiš de червš. [νεβρός, φαίνω].

Νεбροφόνος (ό, ή), omopřtopř de pšī de червš. [νεβρός, φόνος].

Νεбροχαής, έος (ό, ή), poet: [νεβρός, χαίρω] ičvitopř de pšī de червš.

Νεбροχίτων,ωνος (ό, ή), poet: pšpřtopř de pїеле de pšiš de червš in lokš de xaiñš, [νεβρός, χιτών].

Νεβρώω -ω, viit: άσω, pšefakš in pšiš de червš, mi чl: [mi]

Νεβρώδης, εος (ό, ή), asemenea kš pšiš de червš. [νεβρός].

Νέες, poet: în lokš de νῆες, nomin:, mi
Νέεσι, poet: în lokš de ναυσὶ dat: im:
ал лѣ νᾶς.

Νέη (ή), Ion: în lokš de νέη (se înv:
σελήνη), infia a ληνεῖ.

Νέηαι, Ion: în lokš de νέη, a 2: sinr:
pers: de sxi: ал лѣ νέομαι.

Νεηγενής, εὐς (ό ή), poet: în lokš de
νεογενής.

Νεηθαλής, εὐς (ό ή), poet: în lokš
de νεοθαλής.

Νεήκης, εὐς (ό ή), poet: [νέος, ἀκή], mi
Νεηκοῦς, εὐς (ό ή), poet: de κερῖνδ
askuḗtš. [νέος, ἀκόνη].

Νεηλαία (ή), gis: în lokš de νεολαία.

Νεηλάτης, [ναῦς, ἐλαύνω] ου (ό), vīsla-
mš, saš kīrmačīš de koravie.

Νεήλατος (ό ή), [νέος, ἐλαύνω] de κ-
pīnd mviinatš, saš frēmīntatš; (prin
xpm:) proaspičš; (la im:) «Νεήλατα».

Dm: knš felš de pržitičpi.

Νεηλιφής, εὐς (ό ή), de κερῖνδ spoitš,
saš xnsš. «Οἰκία» —. Apst: [νέος, ἀλείφω].

Νέηλος, υδός (ό ή), de κερῖνδ venitš.
[νέος, ἐλεύθω].

Νεήμελκτος (ό ή), poet: în lokš de
νεάμελκτος.

Νεηνίης, εω (ό), poet: Ion: în lokš de
νεανίας.

Νεήνιος, υδός (ή), poet: Ion: în lokš de
νεᾶνιος.

Νεηνίσκος (ό), Ion: în lokš de νεανίσκος.

Νεήτομος (ό ή), poet: în lokš de νεό-
τομος.

Νεήφατος (ό ή), poet: în lokš de νεό-
φατος.

Nei adv: Beot: în lokš de νή.

Neiai, poet: în lokš de νέαι 2: sinr:
pers: de νέομαι.

Neiaira, mi (Ion:) Neiaίρη, ης (ή), poet:
[νέος] cea mai de jos, cea mai din xpm.

Om: Exr: nīntechelē de jos.

Neiátios (ό ή), poet: (mai noš) în lokš
veiatos. [mi]

Neiatóθεν, adv: poet: (mai noš) în lokš
de veióθεν. [din]

Neiátos, η, ον, poet: Ion: în lokš de
νέατος.

Neikéio, (prel: νεϊκέεσκον în lokš de ἐ-
νεϊκεον) poet: în lokš de νεϊκέω.

Neikéssios (ό ή), gis: [νεϊκος] vrbžmashš,
saš vrbžmšesekš.

Neikessthr (ό), poet: mxtprtopš; disn-
tžtopš, rīchevitopš; ixtitopš de xēlīpe. [din]

Neikéio -ō, [νεϊκος] viit: -έσω, mi έσω,
poet: (κκ dat:) mš disnēiž, mš čertš, mš
rīchevesekš; (slpim: κκ ακ:) intprītš κκ
skuprtioare vorbe, atīngš, saš vatžoko-
reskš, ponoslžiesekš; čertš ne čineva:
(pap) xsdikš; osīndeskš.

Neikē (ή), (pap) în lokš de...

Neikos, [νέκω] eos -ους (τò), disnēiž,
čaptš, rīcheavš; nriponipe, saš pročesš;
ressoiž, vrbžlic. «Ότε μοι πρὸς Καρχη-
δονίους νεϊκος συνήπτο». Er:

Neilogáthia (τὰ), knš felš de poadt, ce
se face pe malpīle Nilxli. [Neīλος,
ἀγαθόν].

Neilogenής, εὐς (ό ή), kape se namte,
saš se face în Nilš. [Neīλος, γένος].

Neiloθερής, εὐς (ό ή), [Neīλος, θέρω]
īnkplzitš (apsš de soare) pe malpīle
Nilxli (in imit: лѣ εὐληθερής). «Παρεια
—». Esxl:

Neilomētrion (τò), mšxprš (o koloanš
īnsemnatš κκ liniī opizontale), prin ka-
pe se mšxpraš gradelē kreštēpiī Nilx-
li. [Neīλος, μέτρον].

Neilórrutos, mi Neilóρυτος (ό ή), poet:
xdatš, adžpatš de apēle Nilxli. [Neīλος,
ῥέω].

Neiloskopēio (τò), = Neilomētrion. [Neī-
λος, σκοπός].

Neima, poet: în lokš de ἐνειμα, nex:
1: mi

Neimon, poet: în lokš de ἐνειμον, nex:
2: ал лѣ νέμω.

Nein, infin: ал лѣ νέω (īnnotš).

Neioθεν, adv: în lokš de νεόθεν, din
fxndš. «Νεϊόθεν ἐκ κραδίης». Il: K. 2) din
noš (Enpr:).

Neioθi, adv: în lokš de νεόθi, în fxndš.
(κκ men:) «Νεϊοθι λίμνης». Il: Φ. (mi frž
kazš). «Δάκε θυμὸν νεϊόθi». Es: l'a atins în
fxndxl inimeī.

Neioxóros (ό), Ion: în lokš de νεωκόρος.

Neioimai, poet: în lokš de νέομαι.

Neion, adv: poet: în lokš de νέον, de
kerῖnd, κκ pxgīnš mai'nainte (bezī νέος).

Neioποιέω -ō, viit: -ήσω, [νεϊός, ποιέω]
apš, preržtesekš (semžnīnd legame) ma-
pīntš lžsatš ne kīlžva vremečelīntš.

Neios, η, ον, Ion: în lokš de νέος.

Neios, οὔ (ή), = Neā, pžmīntš apatš mi
lžsatš celīntš.

Neiόtatos, η, ον, Ion: în lokš de νεώ-
tatos, cel mai din xpmš, saš mai de jos.

|| (next:) Neiόtaton, adv: mai în xpmš, saš
mai jos dekit toate.

Νειοτομεύς, έως (ό), poet: tñictopř de pñ-
mĩntř melĩnř. [νειός, τέμνω].

Νεῖρα, ης (ή), poet: ĩn lokř de νεῖαιρα,
pĩntechede de jos; (αβss:) ĩnima. «Έρωσ
αῖματολοιγής νεῖρη τρέφεται». Esxl:

Νειρίτης, ου (ό), = Νηρίτης.

Νειρός, [νέος, νεαρός] ά, όν, = Νεάτος,
чел маї de jos, маї din xpмъ.

Νείσομαι, viit: νείσομαι, poet: = Νί-
σομαι.

Νεῖται, poet: ĩn lokř de νέεται.

Νείψω, viit: -νείψω, sař νέψω, = Νίψω,

Νεκας, άδος (ή), poet: [νέκος] гръмадъ
de morpĩ; (αβss: ĩn чен:) шірђ; pĩndř,
(Франц:) rangée.

Νεκράγγελος (ό), ĩnчepђ de morpĩ. [νε-
κρός, άγγελος].

Νεκραγωγέω -ώ, viit: -ήσω, kondxкъ mor-
pĩ. [din

Νεκραγωγός (ό, ή), [νεκρός, άγω] kondx-
къtopђ de morpĩ, sař folositorђ la асeasta.

Νεκρακαδημία (ή), akademia morpĩlor.
[νεκρός, άκαδημία].

Νεκρεγερσία (ή), skлape (ĩnviepe) de
mortђ, sař de morpĩ. [νεκρός, έγερσις].

Νεκρικός, ή, όν, mortалђ, sař aseme-
nea къ mortђ. [νεκρός]. [de xnde

Νεκρικώς, adv: ка xнђ mortђ.

Νεκριμαῖος, α, он, = Θνησιμαῖος. [νεκρός].

Νεκροβαρής, έος (ό, ή), poet: ĩnчовъpatђ
къ morpĩ. [νεκρός, βάρος].

Νεκροбóρος (ό, ή), mĩnkъtopђ, pozъtopђ
de tpъnpřĩ de morpĩ. [νεκρός, бopά].

Νεκροδέγμων, onos (ό, ή), poet: pñimi-
topђ (kopĩnzъtopђ) ĩn sine de morpĩ.
[νεκρός, δέχομαι].

Νεκροδερκής, έος (ό, ή), poet: [νεκρός,
δέркоμαι] чел къ vedepe de mortђ.

Νεκροδόκος (ό, ή), = Νεκροδέγμων.

Νεκροδοχείον (τò), лoкалђ pñimitopђ de
morpĩ. [din

Νεκροδόχος (ό, ή), = Νεκροδέγμων.

Νεκροθάπτης, ου (ό), ĩnгрonъtopђ de mor-
pĩ. [νεκρός, θάπτω].

Νεκροθήκη (ή), sikpř de mortђ; sař mor-
mĩntђ; sař xpнъ (bezĩ шĩ úδpĩa). [νεκρός,
θήκη].

Νεκροхаύστης, ου (ό), apъъtopђ de mor-
pĩ. [νεκρός, καίω].

Νεκροκρίνθια (τά), (аша se nхmлађ ла
Рoma) basеле de лxтђ, че se desгponaђ
din mormĩntеле Kopĩntxлxĩ. [νεκρός, Кó-
ρινθος].

Νεκροχόσμος (ό, ή), ĩnpodovĩtopђ (гъ-
tĩtopђ supе ĩnгрonъчїsne) de morpĩ. [νε-

кρός, κόσμος].

Νεκρολατρεία (ή), pелĩgiosђ pespektђ adx-
sђ ĩn чĩnstea morpĩlor, sař вpe xнxĩ mortђ.
[νεκρός, λατρεία].

Νεκρομαντεία (ή), мeмteмxгeл de a pe-
кїema snipitele morpĩlor supе a аflа de
ла dĩnsele челе viitopе. [шĩ

Νεκρομαντεῖον (τò), лoкалђ, xnde se фъ-
чeaђ rĩчĩpĩ pñĩn morpĩ. [din

Νεκρομάντις, εως (ό), чел че profesa
rĩчĩpĩ pñĩn morpĩ. [νεκρός, μάντις].

Νεκρονώμης, ου (ό), poet: [νεκρός, νω-
μάω] ĩnгрonъtopђ de morpĩ.

Νεκροпέρνας, ου (ό), poet: [νεκρός, пέρ-
νхмї] vĩnzъtopђ de tpъnpřĩ de morpĩ.

Νεκροπομπός (ό, ή), пeтpeкъtopђ de mor-
pĩ ĩn ĩadђ. [νεκρός, πέμπω].

Νεκροпύκτης, ου (ό), desгponъtopђ de
morpĩ. [νεκρός, όρύττω].

Νεκρός, [νέκυς] ά sař ός, όν, mortђ. ||
(ssbst:) tpъnђ de mortђ.

Νεκροστολέω -ώ, viit: -ήσω, transportђ
(карђ) mortђ, sař morpĩ. [din

Νεκροστόλος (ό, ή), къpъtopђ de morpĩ.
[νεκρός, στέλλω].

Νεκροсуліа (ή), жъфїpe de morpĩ, sař
vĩna лxĩ...

Νεκρόсуλος (ό, ή), жъфїtopђ, sař desuoĩ-
topђ de morpĩ. [νεκρός, сулō].

Νεκρόταγος (ό), poet: [νεκρός, таγός] гъ-
вepнъtopђ (ĩmъpъatђ) de morpĩ.

Νεκροταφεῖον (τò), ĩnгрonъtopїe de mor-
pĩ. [шĩ

Νεκροτάφια (τά), челе tpеъĩnsoase la
ĩnгрonъчїsne de mortђ. [din

Νεκροτάφος (ό, ή), = Νεκροθάπτης, ĩnгрo-
пъtopђ de morpĩ. [νεκρός, тафї].

Νεκρότης (ή), stapea, sař fiĩngа mortx-
лxĩ. [νεκρός].

Νεκροτολέω -ώ, viit: -ήσω, naskђ kopĩлђ
mortђ. [шĩ

Νεκροτόκιον (τò), фxтђ пъskxтђ mortђ (de
omђ, sař vїтъ). [νεκρός, τέκος].

Νεκροφagέω -ώ, viit: -ήσω, mъnĩnkђ tpъ-
npřĩ de morpĩ. [din

Νεκροφάγος (ό, ή), mĩnkъtopђ de tpъnpřĩ
de morpĩ. [νεκρός, φάγω].

Νεκροφορεῖον (τò), natђ de dxs la гpoапъ
morpĩ. [шĩ

Νεκροφορέω -ώ, viit: -ήσω, dхкђ (карђ)
mortђ, sař morpĩ. [din

Νεκροφόρος (ό, ή), dхкъtopђ (къpъtopђ)
de morpĩ la гpoапъ, sař folositorђ la
асeasta. [νεκρός, φέρω].

Νεκρώω -ώ, viit: -ώσω, лaсђ ne чĩneva

mortǵ; saǵ ił amorpdeskǵ; (fir:) domo-
leskǵ prin aspǵ traktape. [wi]

Νεκρώδης, εος (ό, ή), чел кк faǵ de
(asemenca кк) mortǵ. [wi]

Νεκρών, ώνος, = Νεκροταφεΐον. [νεκρός].

Νεκρώσιμος (ό, ή), ккvenitǵ ла mortǵ,
saǵ mortǵalǵ. 2) = Νεκριμῆτος, mortǵčisne.
3) adǵkǵtorǵ de moapte. [din]

Νέκρωσις, εως (ή), adǵcepe in stape de
mortǵ, amorpǵpe. [νεκρόω].

Νέктар, аρος (τὸ), nektarǵ (dǵne mitolo-
gie), vǵxtǵra zeilor; (fir:) чел mai alesǵ
vinǵ; saǵ op ce vine-mipositoape wi плъ-
кѣтъ vǵxtǵrǵ; (їар nartik:) žnǵ felǵ de
mipeasmǵ. [de žnde]

Νεκτάρεος, η, ον, vine-mipositorǵ, dǵl-
ce, wi чл: ка nektarǵ; (in џen:) zeeskǵ. [wi]

Νεκτάριον (τὸ), žnǵ felǵ de plantǵ, (алт:)
элэнион, (Франц:) аунџе. [νέктар]. [de žnde]

Νεκτορίτης, ου (ό), (оїнос, vinǵ) fǵkǵtǵ кк
planta νεκτάριον.

Νεκταροσταγής, εος (ό, ή), pikǵtorǵ de
nektarǵ, foapte dǵlce. [νέктар, στάζω].

Νεκταρώδης, εος (ό, ή), rǵstosǵ, dǵlce
ка nektarǵ. [νέктар].

Νεκυάμβατος (ό, ή), [νέκυς, αμβάινω] по-
ет: in kape intrǵ morǵiї.

Νεκύδαλος (ό), [νέκυς] rindakǵ de mǵ-
tase din roroaǵ mai 'nainte de a se
transfoma in fǵxtǵpe.

Νεκυδόν, adv: poet: in felǵ de mortǵ.
[νέκυς].

Νεκυηγός (ό, ή), poet: in lokǵ de νεκρ-
αγωγός. [νέκυς, ήγέομαι].

Νεκυηπόλος (ό, ή), poet: [νέκυς, πολέω]
inkonǵǵtorǵ, saǵ inkonǵǵpatǵ demorǵi.
«Αΐσα—». Manet: moapte.

Νεκυία (ή), = Νεκυομαντεία; wi жетfa,
ce se fǵcea pentǵ ačeasta [νέκυς].

Νεκυϊσμός (ό), poet: (неапроб:) in lokǵ
νεκυία.

Νεκυομαντεία, Νεκυομαντεΐον, Νεκυόμαντις,
= Νεκρομαντεία, wi чл: [νέκυς, μάντις].

Νεκυοσσός (ό, ή), poet: mǵntǵitorǵ (in-
viitorǵ) de morǵi. [νέκυς, σός].

Νεκυοστόλος (ό, ή), poet: = Νεκροστόλος,
wi Νεκραγωγός. || (sǵbst:) = Νεκροφορεΐον.
[νέκυς, στέλλω].

Νέκυς, [νέκω] υος (ό, ή), poet: = Νε-
κρός, mortǵ. [de žnde]

Νεκύσια (τὰ), (se inǵ: ієрὰ) peliǵioase џe-
pemoniї sǵvǵrǵmite snpe pomenipea, saǵ
činstea morǵiїlor.

Νεκυσσός (ό, ή), = Νεκυοσσός.

Νεκυώριον, wi Νεκύωρον (τὸ), глс: = Νεκρο-
μαντεΐον. [νέκυς, ὄρα].

Νέκω, (neintp: temat: пǵstratǵ in Lat:
neco, din kape se depǵvǵ νέκυς, νεκρός,
veǵkos, wi чл:) omorǵ,

Νέμεα (τὴ), лǵntele, ce se sepvaǵ in
Nemea a Argolidei. [wi]

Νεμεαῖος, α, ον, чел din Nemea a Ar-
golidei. [wi]

Νεμεῖς, ἄδος (ή), poet: in lokǵ de νε-
μεαία. [Νεμεά vezī dikǵ: de nǵme propǵ].

Νεμέθω, (fǵrǵ viit:) poet: in lokǵ de
νέμω.

Νεμειαῖος, α, ον, poet: in lokǵ de νε-
μεαῖος.

Νεμειάτης, ου (ό), poet: in lokǵ de νε-
μεαῖος.

Νεμένη (ή), poet: in lokǵ de Νεμέα (vezī
dikǵ: de nǵme propǵ).

Νέμεος, α, ον, poet: in lokǵ de Νεμεαῖος.

Νεμεσάω -ω, (wi miǵ: saǵ de sine pas:)
-άομαι -ωμαι, viit: -ήσω, -ομαι, (кк dat: saǵ
el: ак: saǵ inf:) simǵǵ dreantǵ minie pen-
tǵ čeva saǵ inpotǵiva кǵiva; mǵ nektǵ-
jeskǵ; mǵ fanismezǵ; 'mǵ este čǵdǵ; mǵ
žitǵ кк okǵ mǵǵ; pǵvneskǵ; (miǵ:) mǵ sfi-
eskǵ, mǵ pǵvinezǵ, nǵ indǵvǵneskǵ sǵ.

«Νεμεσσάται δ' ἐνὶ θυμῷ ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν
ἄντα σέθεν». Od: Δ: «Νεμεσσώμαι γε μὲν
οὐδὲν κλαίειν, ὅς κε θάνησι βροτῶν». Od: D.
nǵ mi se pape čǵdatǵ. (wi кк ак: el:)
«Ζεὺς μάλιστα νεμεσσάται κακὰ ἔργα». Od: Z.
(mi fǵrǵ kazǵ) «Ἄρτεμι, μὴ νεμέσα». Ткр: [wi]

Νεμέσεια (τὰ), (se inǵ: ієрὰ) o sepǵtoa-
pe in činstea Nemesē wi a morǵiїlor.
[Νέμεσις, vezī žič:].

Νεμεσήμεων, ονος (ό, ή), poet: nektǵji-
chosǵ, saǵ nektǵžitǵ; (desnpe лǵkr:) = Νε-
μεσητός. [wi]

Νεμεσητικός, ή, ον, аплекatǵ snpe dre-
antǵ minie, neszǵepitorǵ de a vedea oamenī
porovǵiї, saǵ nenorovǵiї nemepitǵnd ačea-
sta. [wi]

Νεμεσητός, ή, ον, vǵednikǵ de dreantǵ
minie (ǵpǵie, saǵ xǵlǵ), de nismǵit; ǵpǵi-
chosǵ; (ǵne -opǵ) čǵdatǵ, anevoiǵosǵ; (prinč:
ла next:) op ce adǵce minie, saǵ nekazǵ.
«Τὸ νεμεσητὸν ἀποτροπιάζόμενος». Лкс: [νε-
μεσάομαι].

Νεμεσίζω, viit: -ίσω, poet: in lokǵ de νε-
μεσάω. [din]

Νέμεσις, [νέμω] εως (ή), nekazǵ, ce simte
omǵ (їар dǵne čei vekī) wi Dǵmnezeǵ
asǵnra челор fǵrǵ meritǵ porovǵiї, saǵ
челор mǵndpǵ in sepǵčipǵle lor; (de žnde

se nepsonifikṡ) Nemesa, Dsmnezeaska xpṡie, kape pedenseṡte pe uei astfel, mi (in ūen:) potrivemte nopovipile mi nepovovipile dṡpe mepite. «Τὴν τοῦ κα-
τορθώματος νέμεσιν εἰς ἕτερον καιρὸν ἢ τύχῃ
ὑπερβάλλομένη». Πλ: (poet:) obīektṡ de dpea-
ntṡ minie, mi xṡlṡ; saṡ fpiṡṡ de dpeanta
Dsmnezeaskṡ minie; simgimintṡ de sfialṡ
īntprṡ chele peṡe. «Οὐ νέμεσις». Ιλ: Γ: nṡ este
de mirape, saṡ de xṡlit, mi ṡl: «Ἐν φρε-
σὶ θέσθε ἕκαστος αἰδῶ καὶ νέμεσιν». Ιλ Ν:

Νεμεσσατός, ἄ, ὄν, Dor: in lokṡ de νε-
μεσητός.

Νεμεσσάω -ῶ, poet: in lokṡ de νεμε-
σάω. [de xnde

Νεμεσητός, ἡ, ὄν, poet: in lokṡ de νε-
μεσητός.

Νέμεσις, ιος (ή), poet: in lokṡ de νέ-
μεσις.

Νεμέτης, ου, mi Νεμέτωρ, ορος (ό), poet:
in lokṡ de νεμητής. [mi

Νέμησις, εως (ή), īnpṡrṡpṡ; saṡ 2) =
Βόσκησις. [mi

Νεμητής, οῦ (ό), īnpṡrṡpitopṡ fie-kṡrṡia
de ue i se kṡvine. [mi

Νέμος, εος -ους (τό), lokṡ (dṡmṡrṡvṡsṡ)
de pṡṡṡne; (in ūen:) pṡṡṡpe, dṡmṡrṡvṡ.
[din

Νέμω, [in afin: kṡ νέω, saṡ ναίω] biit:
νεμῶ, mi νεμήσω, [nṡṡ: ἔνειμα, mi miṡ:
ἐνειμάμην, mi prea rap ἐνεμησάμην, tpe:
de kṡ: νενέμηκα, mi pas: νενέμημαι, nṡṡ:
pas: ἐνεμήθην, mi ἐνεμέθην, mi posī: νε-
μητέον] daṡ, īnpṡrṡṡṡ fie-kṡrṡia nṡrtea,
ue i se kṡvine din ueṡa; (in ūen:) daṡ;
atpṡvṡieskṡ. «Ζεὺς αὐτὸς νέμει ὄλβον ἀνθρώ-
ποισιν ἐσθλοῖς ἢ δὲ κακοῖσιν, ὥπως ἐθέλῃσιν,
ἐκάστω». Od: Ζ. «Θεῶν τὰ ἴσα νεμόντων».
Ep: (fṡas:) daka ba da Dsmnezeṡ. «Σῖτον
(«Κλῆρον) νέμειν». Om: «Νέμειν τὸ πλεῖ-
στον ἡμέρας τινί». Apst: «Νέμειν αἵρεσιν».
Sof: «Μηδὲν ῥαθυμία νέμειν». Epd: «Νέμειν
τινὶ τὰ κράτιστα (τὰ μέγιστα)». Λks: a aveṡ
desṡpe vṡneṡa ueṡa maṡ bṡṡṡ onṡpie. (mi
desṡpe neṡnsṡl: fir:) «Πυρὶ ταύτας τὰς
πόλεις νείμαντες». Ep: (mi miṡ:) «Νέμεται
πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὴν πατρίαν οὐσίαν». Liv:
(mi pas:) «Τὸ ἀπ' ἡμέων οὕτω ἀκίβδηλον
ἐὼν νέμεται ἐπὶ τοὺς Ἑλλήνας». Ep: 2) nṡ-
skṡ (akt: mi miṡ:); (fir:) pozṡ. «Μῆλα νέ-
μων κατ' ὥρεα». Tṡr: «Νέμειν τὰ ὄρη. Kṡn:
(mi el:) «Οἱ περὶ τῶν λίμνην νέμοντες».
Ep: uei ue nomadṡṡṡte lokṡiaṡ. (mi in
lokṡ de sṡbst:) «Οἱ νέμοντες». Λks: pṡṡto-
pṡi. (mi miṡ:) «Ταύτην νεμηθεῖσαι τὴν πόαν

αἱ ἔλαφοι». Dskṡ: (mi fir:) «Ἐκραγὲν δὲ τὸ
φῦμα ἐνέμετο πρόσω». Ep: (mi pas:) «Πυρὶ
χθὼν νέμοιτο». Ιλ: Β: (de xnde 3) (pṡin
īntind:) amṡ de pṡnpṡetate; doṡīndeskṡ
podṡl; lokṡieskṡ; ṡṡvṡpnezṡ; stṡpṡneskṡ.
«Τὸ αὐτὸ ἄστῳ νέμων». Apst: «Ἡ Τίρυνθα
νέμων πόλιν ἢ Μυκὴν». Tṡr: «Γῆς, ἣς
ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω». Sof: «Ἐπὶ
τοῖσι κατεσσεῶσι ἔνεμε τὴν πόλιν κοσμέων
καλῶς». Ep: «Οἱ τὴν σύγκλητον βουλὴν νέ-
μοντες». Epd: uei ue kompṡektaṡ (akṡ-
tsiaṡ). (mi miṡ:) «Νυμφάων, αἱ τ' ἄλσεα
καλὰ νέμονται». Ιλ: Υ. «Καὶ οἱ τέμενος τά-
μον, ὄφρα νέμοιτο». Ιλ: Ζ. «Τὰ αὐτῶν νεμό-
μενοι ἕκαστοι». Tṡṡ: «Τὰ ἐμπόρια, ἃ ἐνέ-
μοντο». Tṡṡ: «Οἱ θ' ὕρῃν ἐνέμοντο». Ιλ: Β.
(mi pas:) «Τὰ δὲ πάντα ὑπὸ βαρβάροις νέ-
μεται». Ep: «Πολλὰ τῆς Ἑλλάδος τῷ πα-
λαιῷ τρόπῳ νέμεται». Tṡṡ: 4) = Νομίζω,
sokoteskṡ de... «Σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεόν».
Sof: «Εἰ τὴν δ' ἀμαρτίαν νέμεις». Sof: «Νέ-
μειν προστάτην τινά». Πl: a aveṡ, a aleṡe,
ka metiuii in Atena. «Τοὺς δούλους ἐν μὲν
εἰρήνῃ γεωργεῖν, ἐν πολέμῳ δὲ λοχίζεσθαι,
ἡγεμόνα νέμοντας τὸν ἴδιον δεσπότην». At:
(mi pas:) «Τῶν τεχνητῶν καὶ ἀθλητῶν τοὺς
μὴ νενεμημένους». Πlṡ: neṡnskrṡmi kṡ ale-
ṡepe (nepriimiṡi).

Νέασται, 3: sinr: nepṡ: de pas: tpe: de
kṡ al lṡi νάσσω, saṡ (poet:) al lṡi ναίω.

Νενέσται, Ion: in lokṡ de νέννηται, a 3:
īm: nepṡ: de pas: tpe: de kṡ: al lṡi
νέω (ṡṡṡṡṡṡṡ).

Νέννηκα tpe: de kṡ: al lṡi νήθω.

Νενήλος (ό, ή), poet: [νένος, saṡ νεννός]
nepodṡ, nemintosṡ; (dṡṡe alṡi) opṡṡ.

Νένιπται, a 3: sinr: nepṡ: de pas: tpe:
de kṡ: al lṡi νίπτω, saṡ νίφω.

Νέννα, ἡς (ή), fem: al lṡi νέννος, mṡ-
tsṡṡṡ.

Νεννάζω, [νεννός] biit: -άσω, (ṡlṡ:) okṡ-
pṡskṡ.

Νέννος (ό), [νάννας] ṡṡkṡṡ (de xnde pom:
bok: nene).

Νεννός, saṡ Νέννος (ό), [in afin: kṡ νά-
νος] nepodṡ, nepṡosṡ.

Νένοφα, tpe: de kṡ: al lṡi νέφω.

Νενωμένος, ἡ, ὄν, Ion: in lokṡ de νε-
νοημένος, pas: tpe: de kṡ: de nṡṡṡ; [din

Νένωται, Ion: in lokṡ de νενόηται, a 3:
sinr: īnepṡ: de xot: pas: tpe: de kṡ: al lṡi
νοέω.

Νεοαδής, εος (ό, ή), = Νεαδής.

Νεοάλωτος (ό, ή), = Νεάλωτος.

Νεοαρδής, έος (ό, ή), poet: [νέος, άρδω]
=Νεοπέτιστος.

Νεοαύξητος (ό, ή), =Νεαύξητος.

Νεόβδαλτος (ό, ή), poet: [νέος, βδάλλω]
=Νεάμελκτος.

Νεόβλαστος, έος, mi Νεόβλαστος (ό, ή),
de κrpind βλτστpιtδ; fpaedδ. [νέος, βλα-
στός].

Νεόβροτος (ό, ή), (παροкс:) чeлчe de κrpind
a minkat чeвa; (пропарокс:) de κrpind
minkatδ. [νέος, βορά].

Νεόβουλος (ό, ή), noδ (de κrpind pín-
dritδ) sftetnikδ.

Νεόβροχος (ό, ή), de κrpind xdatδ (a-
dtpatδ). [νέος, βρέχω].

Νεοβρώς, ώτος (ό, ή), чeл чe de κrpind
a minkat. [νέος, βιδρώσχω].

Νεογαμετή (ή), de κrpind mtpitatδ. [din
Νεόγαμος (ό, ή), de κrpind inspatδ.
[νέος, γάμος].

Νεογενής, έος, mi Νεογέννητος (ό, ή), de
κrpind πξsktδ, saδ fξkδtδ. [νέος, γένος,
mi γεννάω].

Νεογίλαος, mi Νεογίλης, έος (ό, ή), rлs:
in лokδ de...

Νεογίλος, ή, он, poet: in лokδ de νε-
γός; (prin xpm:) =κx ...

Νεογλαγγής, [νέος, γλάξ] έος (ό, ή), ka-
pe de κrpind se xpñemte κx лante, de
κrpind πξsktδ.

Νεόγληνος (ό, ή), poet: [νέος, γλήνη]
opδ, чe de κrpind 'mi a pedosindit ve-
dere.

Νεογλύφανος (ό, ή), in лokδ de νεογλυ-
φής, de κrpind stpatδ κx skovitoape; noδ.
[νέος, γλυφή].

Νεογνός (ό, ή), [in sink:] in лokδ de
νεόγονος, (prin: despre vite) de κrpind
ftatδ; (in чen:) tñtpδ.

Νεόγραπτος (φος), ou (ό, ή), de κrpind
skpδtδ, saδ zxpтpbitδ. [νέος, γράφω].

Νεόγυιος (ό, ή), poet: [νέος, γυιον] чeл
κx tñepe mтdлtpi a лe тpнплxi; (in
чen:) tñtpδ, in floarea btpstei.

Νεογύνης, ou (ό), (rлs:) de κrpind in-
spatδ. [νέος, γυνή].

Νεοδάμαστος (ό, ή), gram: експл: a лxi
νεοδηής. [νέος, δαμάζω].

Νεοδαμώδης, [νέος, δάμος] εος (ό, ή),
de κrpind awezatδ inтpe пonopδ (fξkδtδ
чeтpчeanδ). (asa se nsmiaδ in 'Snapta
despoviciu Eлoxи, kиgи prin vpe o vitejie
dovindiaδ чeвa drentxpи чивилe).

Νεόδαρτος (ό, ή), de κrpind жpñitδ.
«Δέρμα —». Om: [mi

Νεόδερος (ό, ή), (poate греш:) in лokδ
de νεόδερος. [νέος, δέρω].

Νεοδιδακτος (ό, ή), de κrpind inвtмatδ;
(desupe drame) de κrpind, saδ inтia
datp penpesintatδ in teatp. [νέος, διδάσκω].

Νεοδηής, ήτος, mi Νεόδηητος (ό, ή), poet:
de κrpind domolitδ (inтpatδ лa жxгδ),
saδ (fir:) inspatδ, (xne-opi) omopitδ.
[νέος, δάμνω].

Νεόδηητος (ό, ή), [νέος, δέμω] de κrpind
ziditδ; noδ.

Νεόδορος (ό, ή), =Νεόδαρτος.

Νεοδρεπής, έος, mi Νεόδρεπτος, mi Νεό-
δρεπος (ό, ή), [νέος, δρέπω] de κrpind т-
iatδ din nomδ, saδ калeсδ.

Νεοειδής, έος (ό, ή), inтpδ лa faчт.
[νέος, εїδος].

Νεοεργής, έος (ό, ή), =Νεοουργής, noδ.
[νέος, έργον].

Νεόζευκτος, mi Νεόζυγής, έος, mi Νεόζυ-
γος (ό, ή), de κrpind inжxгatδ, (mi fir:)
inspatδ, [νέος, ζεύγω].

Νεόζυμος (ό, ή), de κrpind fрmñintatδ,
saδ dosnitδ. [νέος, ζύμη].

Νεόζυξ, υγος (ό, ή), poet: =Νεόζυγος.

Νεοηλής, έος (ό, ή), poet: [νέος, αλέω]
de κrpind mчñinatδ.

Νεοήλιξ, ικος (ό, ή), poet: de tñtpδ
btpstδ, tñtpδ.. [νέος, ήλιξ].

Νεοθαλής, έος (ό, ή) [νέος, θάλλω] de
κrpind inвepzitδ, saδ inлopitδ; fpaedδ;
tñtpδ.

Νεοθανής, έος (ό, ή), de κrpind moptδ.
[νέος, θάνω, θνήσχω].

Νεόθεν, adv: poet: din noδ, de κrpind.
2) =Νειόθεν, din fñndδ (Nik:). [νέος, saδ
νειός].

Νεοθηγής, έος, mi Νεόθηητος (ό, ή), =
Νεακόνητος, de κrpind askñitδ. «Μάχαι-
ρα —». At: [νέος, θήγω].

Νεοθηλής, έος (ό, ή), Ion: poet: in лokδ
de νεοθαλής. 2) =κx ...

Νεόθηλος (ό, ή), чeл чe de κrpind a dat
st xpтδ (saδ s' a aлeкat лa) mитδ; (prin
xpm:) de κrpind πξsktδ. «Μαζός —». On:
[νέος, θηλή].

Νεοθήξ, ήγος (ό, ή), poet: in лokδ de
νεοθηγής.

Νεοθλιβής, έος (ό, ή), [νέος, θλίβω] de
κrpind stpivitδ, teskñitδ, stopsδ.

Νεοθυής, ήτος (ό, ή), =Νεοθυητής.

Νεόθρεπτος (ό, ή), de κrpind xpñitδ,
kpeskñitδ; (prin xpm:) fpaedδ. «Έρνος —». Anлn: 2) de κrpind inкtepatδ. «Tyрός —». Aкs: npoacпtδ. [νέος, τρέφω].

Νεόθυτος (ό, ή), de karpind κεptfitš. [νέος, θύω].

Νεοίη (ή), poet: Ion: in lokš de νεότης.

Νεοικοδόμητος (ό, ή), = Νεόδημος. [νέος, οἰκοδομέω].

Νεοικός (ό, ή), noš lokšitorš; saš (lokš) de karpind lokšitš. [νέος, οἶκος].

Νεοίνια, (τά), (se inu: ιερά), o serbtoape de vinš noš. (αλγιῖ skrīš Θεοίνια). [νέος, οἶνος].

Νεοκάρτος (ό, ή), de karpind κετρεῖτš. [νέος, καθάρω].

Νεοκαλλιγράφος (ό, ή), noš (nedenpinsš inu: vine) kaligrafš (vine saš fršmos skrītorš). [νέος, καλλιγράφος].

Νεοκατάγραφος (ό, ή), de karpind inskripš, saš zgrēvitš. [νέος, καταγράφω].

Νεοκατασκευαστος, mi Νεοκατάσκευος (ό, ή), de karpind konstritš (αλκῆtitš), noš. [νέος, κατασκευάζω, mi κατασκευή].

Νεοκατάστατος (ό, ή), de karpind ašezatš, statopničitš sudeva. [νέος, καθίσταμαι].

Νεοκατάχριστος (ό, ή), de karpind snš, snoitš neste totš. «Στέγη —». Dskp: [νέος, καταχρίω].

Νεοκατήχητος (ό, ή), (Bisep:) de karpind katexisitš, iniġiatš. [νέος, κατηχέω].

Νεοκάτοικος (ό, ή), = Νέοικος. [νέος, κάτοικος].

Νεοκάττος (ό, ή), de karpind kīpnitš kē noš talpš. [νέος, κατύνω].

Νεόκωστος (κωστος), ou (ό, ή), de karpind apsš. [νέος, καίω].

Νεοκηδής, έος (ό, ή), poet: [νέος, κηδός] de karpind inipistatš. [νέος, κηδός].

Νεοκληρονόμος (ό, ή), noš, de karpind (saš kē noš mīklokš) fēkšitš moutenitorš. [νέος, κληρονόμος].

Νεόκλωστος (ό, ή), de karpind topsš. [νέος, κλώθω].

Νεοκμής, ήτος, mi Νεόκημος (ό, ή), poet: de karpind kē ostencalš fēkšitš; (upin kpm:) noš, proasptš. [νέος, κάμνω].

Νεόκοπος (πτος) (ό, ή), de karpind tšiatš. [νέος, κόπτω].

Νεόκοτος (ό, ή), poet: de karpind miniatš, nekšitš; (in uen:) tēpēš, ašepš. [νέος, κότος].

Νεόκορς, ατος saš άτος, mi Νεόκορτος (ό, ή), poet: de karpind amestekatš, saš prin amestekape potpīvitš. «Φύλος —». Esxλ: (fir:) de karpind fēkšitš. [νέος, κεράννυμι].

Νεόκτητος (ό, ή), de karpind dovīnditš. [νέος, κτάομαι].

Νεόκτηστος (ό, ή), de karpind ziditš, klē-

ditš; (in uen:) noš, proasptš. [νέος, κτίζω].

Νεόκτονος (ό, ή), de karpind omopitš. [νέος, κτείνω].

Νεόκτοπος (ό, ή), kape de karpind a in-chenst a tēna, saš a tponkēni, (fir:) a vor- bi in pēblikš dene tēvēnš (ambonš), noš opatorš. [νέος, κτύπος].

Νεολαία (ή), [νέος, λαός] (κολεκ:) tine- prime; (adikt:) in lokš de νεανική. «Χείρ —». Bep:

Νεολαμπής, έος (ό, ή), λevitorš kē noš kīpš, saš dīn noš. [νέος, λάμπω].

Νεόλεκτος (ό, ή), de karpind adēnatš, = Νεοσύλλεκτος. [mi]

Νεολεξία (ή), adēnape de karpind, saš noš. [νέος, λέγω].

Νεόληπτος (ό, ή), de karpind prinsš, λeatš. [νέος, λαμβάνω].

Νεολκείω, Νεολκία, Νεόλκιον, kaptē νεώλκιον, mi κλ:

Νεόλλουτος, poet: in lokš dk νεόλουτος (ό, ή), de karpind lēvitš, skēdatš, inēiatš. [νέος, λούω].

Νεόλυτος (ό, ή), de karpind desēratš, slozozitš. [νέος, λύω].

Νεολύφητος (ό, ή), de karpind inētatš. [νέος, λυφάω].

Νέομαι, viit: νείσσομαι, (nek: ἐνεισάμην) poet: mš dskš, saš viš; mš inotkš. (bezī νίσσομαι).

Νεομάλακτος (ό, ή), de karpind moiatš (trēmīnatš). [νέος, μαλάσσω].

Νεόμην, ηνος (ό, ή), poet: de λēnš noš «Σελήνη —». Ap: [mi]

Νεομηνία (ή), [νέος, μήν, saš μήνη] in-chenstš (inlīia zi) de λēnš, ad: λēnš noš.

Νεομορφωτός (ό, ή), poet: formatš de- ne noš kīpš (modš). [νέος, μορφή, τυπώω].

Νεόμωστος (ό, ή), poet: de karpind ini-ġiatš. «Τελετή —». Opf: [νέος, μνέω].

Νεόνυμφος (ό, ή), de karpind insēratš. [νέος, νύμφη].

Νεόξαντος (ό, ή), [νέος, ξαίνω] de karpind desēinatš, saš destrēmatš ka o skamš.

Νεόξεστος (ό, ή), de karpind pēzšitš, pen- datš, saš netezitš, vīoplitš. [νέος, ξέω].

Νεοπαγής, έος (ό, ή), de karpind inkē- ratš, saš konēinatš. [νέος, πήγνυμι].

Νεοπαθής, έος (ό, ή), de karpind pēti- manš, nekšitš, mi κλ: [νέος, πάθος].

Νεοπειθής, έος, mi Νεόπειστος (ό, ή), de karpind inēpēkatš. [νέος, πείθω].

Νεοπένης, ητος (ό, ή), de karpind sēpē- vitš. [νέος, πένης].

Νεοπενθής, έός (ό, ή), de κερind καλ-
νικῆ. [νέος, πένθος].

Νεοπέπειρος (ό, ή), de κερind κοντῆ.
[νέος, πέπειρος].

Νεόπεπτος (ό, ή), [νέος, πέπτω] de κερ-
pind dosnitῆ, saḥ kontῆ.

Νεοπηγής, έός, mi Νεόπηκτος (ό, ή), =
Νεοπαγής.

Νεοπλεκής, έός, mi Νεόπλεκτος (ό, ή), de
κεpind inuлетitῆ. [νέος, πλέκω].

Νεοπλουτοπόνηρος (ό, ή), (kom:) de κερ-
pind inβοpmitῆ netpevnikῆ. [νέος, πλούτος,
πονηρός].

Νεόπλουτος, (ό, ή), de κερind inβοp-
mitῆ; (prin xpm:) snepialῆ. [νέος, πλούτος].

Νεοπλυνής, έός, mi Νεόπλυτος (ό, ή), de
κεpind snῑlatῆ. [νέος, πλύνω].

Νεοποιέω -ω, biit: -ήσω, fakḥ чева noḥ,
innoieskῆ. [νέος, ποιέω]. [de xnde

Νεοποίητος (ό, ή), innoitῆ, fḥkxtῆ din noḥ.

Νεοποίκιλος (ό, ή), Sxл: експлк: a лш
veoσtγaλoς. [νέος, ποικίλος].

Νεόποκος (ό, ή), [νέος, πείκω] de κερind
tənsῆ. *Μαλλός — ». Sof:

Νεοπολίτης, ου (ό), mi Νεοπολίτης, ιδος
(ή), (proḥ) de κερind desrovitῆ, mi че-
tῑgenitῆ. (bezī mi νεαπολίτης). [νέος, πόλις].

Νεοπότιστος (ό, ή), de κερind adῑpatῆ,
xdatῆ. [νέος, ποτίζω].

Νεόποτος (ό, ή), kape de κερind a bῑxt.
[νέος, πίνω].

Νεόπους, одος (ό), tῑnpexa mḡepḥ e-
mitῆ din bῑtckxл bῑceī. (bezī mi νέποδες).
[νέος, ποῦς].

Νεοπρεπής, έός (ό, ή), κxvenitῆ, potpi-
vitῆ лa tῑnpḥ; nḡpῑtῆ, apῑtatῆ ne din a-
fapῑ (inḡpḡkatῆ, mi чл:) ka tῑnpḥ. [νέος,
πρέπω].

Νεόπριστος (ό, ή), [νέος, πρίω] de κερ-
pind fepestῑitῆ (tῑiatῆ, nῑitῆ).

Νεόπολις, ειως (ή), poet: in локḥ de
νεόπολις, noḥ opawḥ.

Νεοπυρίητος (ό, ή), Ion: [νέος, πυρίω]
kape de κερind a inḡpexingῑat (a emit
din) baie de avḡpḥ.

Νεοργός (ό, ή), poet: svḡpḡtῑtopḥ de
tῑnepeḡ, чeл in floapea bῑpsteī (алпш
indpḡnt: νέорτος). [νέος, όργω].

Νεορράγης, [νέος, όρήγνυμι] έός (ό, ή), de
κεpind pḡnitῆ, saḥ spḡptῆ.

Νεορράντος (ό, ή), [νέος, ραίνω] de κερ-
pind stponitῆ, saḥ xdatῆ.

Νεορράφης, έός (ό, ή), din noḥ, saḥ de
κεpind kḡsῑtῆ. [νέος, ράπτω].

Νεορρόφητος (ό, ή), kape de κερind a

sorḡit zeamῑ. [νέος, ροφάω].

Νεορρύτος (ό, ή), [νέος, ρέω] de κερind
bῑpsatῆ, kḡpsḥ. 2) poet: [νέος, ρύω = 'Ε-
ρύω] de κερind tῑasḥ din teakῑ, = Νεο-
σπαστος*. «Ξίρος — ». Esxл:

Νεορτος (ό, ή), poet: [νέος, όρνυμι] de
κεpind pḡspῑtῆ, tῑnpḡḥ. (bezī νέорγός).

Νέος, [bezī ένος] α, ον, (desḡpe oam:)
tῑnpḡḥ, жsne, boῑnikῆ; (in ḡen:) mikῆ. fra-
ḡedḥ, nevῑpsῑnikῆ. «Νέος παῖς». Od: Δ. (mi
desḡpe bite mi plante). «'Αρνα νέον».

Ткр: «Нéон φυτὸν». Ткр: «'Φοίνικος νέον
έρονος». Od: Э. || (mi ka svḡst:) «'Ημέν νέοι
ήδὲ γέροντες». Ил: B. Г. mi in локḥ de
adv:). «'Εκ νέου, saḥ «'Εκ νέων, saḥ «'Εκ
νέας (se inḡ: ήλικίας)*. Ил: 2) (desḡpe
лскp:) noḥ; pḡasḡtῑtῆ; (prin inḡnd:) neo-
bῑḡḡnitῆ, neamῑtentatῆ, uῑsdatῆ (bezī νεώ-
терος). «Εἰσὶ δὲ νῆες πολλαὶ ἐν 'Ιθάκῃ νέαι
ήδὲ παλαιαί». Od: B. «'Νέον ἄλγος». Ил:
Э. «'Νέος φόνος». Ткр: «'Τὼς ιδέειν, ὥς τίς
τε νέω ἐνὶ ἡματι μήνην». Аплн: (mi ka
svḡst:) «'Νέα (se inḡ: γῆ)». = Neḥ mi Neός.

«'Ενῇ καὶ νέᾳ (se inḡ: μήνη)* Лкс: bezī
ένος. (mi adv:) «'Εκ νέου, (saḥ) «'Εκ νέης
(se inḡ: άρχῆς). Ep: de isnoavῑ. 3) poet:
in локḥ de νεανιέος, tῑnepḡskῆ. «'Νέα φρον-
тис οὐκ ἄλγειν φιλεῖ». Esp: || (next:) Νέον
(mi kḡ aptῑk:) Тὸ νέον, adv: in локḥ de
νεωστῑ.

Νеός (ή, mi ό), (se inḡ: γῆ, saḥ άγρός)
= Neḥ mi Neῑός.

Νεοσίγαλος (ό, ή), poet: [νέος, σιγαλόεις]
noḥ (fraḡedḥ, pḡasḡtῑtῆ) mi лḡchosḥ.

Νεοσκαφής, έός (ό, ή), de κερind sv-
patῆ. [νέος, σκάπτω].

Νεοσκύλευτος (ό, ή), de κερind pḡḡdatῆ,
жῑsῑtῆ. [νέος, σκυλεύω].

Νεόσμηκτος (ό, ή), [νέος, σμήχω] de κερ-
pind fḡekatῆ (κεpῑmitῆ); (prin xpm:) лs-
stratῆ, stῑklosḥ.

Νεοσπαδής, έός (ό, ή), poet: = Νεόσπα-
στος*. «Ξίφος — ». Esxл: 2) (rḡs:) de κερind
inḡῑmatῆ. [νέος, σπάω].

Νεοσπάρακτος (ό, ή), de κερind sfῑmiatῆ,
smḡksḥ. [νέος, σπαράσσω].

Νεοσπάζ, άδος, mi Νεόσπαστος (ό, ή),
poet: [νέος, σπάω] de κερind skosḥ din
teakῑ, saḥ smḡksḥ, pḡntῆ din nomḥ. [νέ-
ος, σπάω].

Νεόσπειστος (ό, ή), poet: de κερind bῑp-
satῆ in felḥ de лῑvḡḡie, saḥ жepῑtῑtῆ (kon-
sfingitῆ) prin лῑvḡḡie. [νέος, σπένδω].

Νεόσπορος (ό, ή), de κερind semῑnatῆ.
[νέος, σπείρω].

Νεοσσειά (ή), κλοίρεα, mi skoatepea
πρίλор, mi vremea κλοίριϊ. [din

Νεοσσεύω, viit: -εύσω, шеџ pe κείβѣ, mi
κлоческѣ съ скоѣѣ пѣ. [mi

Νεοσσιά (ή), κείβѣ de πασπε κѣ пѣ
сѣ; (авѣс:) κλειѣ (de αλβίне). [mi

Νεοσσίον (τὸ), dim: αλ λѣ [νεοσσός],
πѣшорѣ (проп: mi fir:).

Νεοσσοκομέω -ω, viit: -ήσω, inприжескѣ,
κresкѣ пѣ. [νεοσσός, κομέω].

Νεοσσοποιέω -ω, viit: -ήσω, fakѣ, скоѣ
пѣ. [νεοσσός, ποιέω]. [de xnde

Νεοσσοποιία (ή), κλοίρε, mi skoatepe
de пѣ, =Νεοσσειά.

Νεοσσός (ὁ), [νέος] пѣѣ, фѣѣ de vitѣ;
(mi parlík:) пѣѣ de πασπε. 2) гѣлве-
пѣшѣл оκѣлѣ.

Νεοσσοτροφέϊον (τὸ), локѣ de xpѣnit, saѣ
κresкѣ пѣ. [mi

Νεοσσοτροφέω -ω, viit: -ήσω, =Νεοσσο-
κομέω. [mi

Νεοσσοτροφία (ή), xpѣnipe, kremtepe de
пѣ. [νεοσσός, τροφή].

Νεόσσυτος (ὁ, ή), poet: [νέος, σεύω] de
κpīnd сpītѣ, пѣвѣлѣтѣ аѣарѣ; (in мен:)
tīпѣрѣ, tīnepesкѣ. (bezī mi νέορτος).

Νεοσταθής, έός (ὁ, ή), de κpīnd аше-
zатѣ, konstīzатѣ, inlokmitѣ. «Δῆμος —». Πλ:
[νέος, έστάθην, nex: αλ λѣ їстаμαι].

Νεοστάλυξ, [νέος, σταλύω] υγος (ὁ, ή),
(гѣс:) de κpīnd лѣκpѣmatѣ.

Νεοστασία (ή), греш: in локѣ de ένεο-
στασία. [νέος, στάσις].

Νεόστεπτος, mi Νεοστεφής, έός (ὁ, ή),
de κpīnd inκкнκнатѣ, (mi desupe паха-
рѣ) кмплѣтѣ пīпѣ in вѣze. [νέος, στέφω].

Νεοστράτευτος (ὁ, ή), de κpīnd (inтїamī
datѣ) omтїtѣ, saѣ екspediatѣ in omтїпѣтѣ.
[νέος, στρατεύω].

Νεόστροφος (ὁ, ή), din noѣ pesѣчitѣ.
«Χορδѣ —». Ιλ: O. [νέος, στρέφω].

Νεοσύλλεκτος, mi Νεοσύλλογος (ὁ, ή), de
κpīnd адкнатѣ, (partik:) peкpѣlatѣ in o-
шtipe. [νέος, συλλέγω].

Νεοσύστατος (ὁ, ή), de κpīnd konstī-
zатѣ (inlokmitѣ). [νέος, συνίσταμαι].

Νεοσφαγής, έός, mi Νεόσφακτος (ὁ, ή), de
κpīnd inккнгїatѣ. [mi

Νεοσφάξ, άγος (ὁ, ή), poet: in локѣ de
νεοσφαγής. [νέος, σφάττω]. [de xnde

Νεοσφαγία (ή), de κpīnd фѣкѣтѣ in-
ккнгїepe.

Νεοτελής, έός (ὁ, ή), de κpīnd сѣвїр-
mitѣ; saѣ de κpīnd inїїatѣ in (inвѣmatѣ)
mistepїї. [νέος, τέλος].

Νεοτερπής, έός (ὁ, ή), poet: адкѣторѣ
de noѣ veselie. [νέος, τέρπω].

Νεότευκτος, mi Νεοτευχής, έός (ὁ, ή),
poet: [νέος, τεύχω] фѣкѣтѣ, konstpѣitѣ de
κpīnd.

Νεότης (ή), tīnepepe. 2) tīnepime. [νέ-
ος]. [de xnde

Νεότησιος (ὁ, ή), poet: tīnepesкѣ.

Νεότημητος (ὁ, ή), de κpīnd тѣїatѣ. [νέ-
ος, τέμνω].

Νεότοκος (ὁ, ή), (парокс:) кape a пѣ-
скѣт de κpīnd; (пропарокс:) de κpīnd
пѣскѣтѣ. [νέος, τόκος].

Νεότομος (ὁ, ή), =Νεότμητος.

Νεοτρεφής, έός (ὁ, ή), кape de κpīnd
se xpѣnente (de κpīnd пѣскѣтѣ). [νέος,
τρέφω].

Νεοτριβής, έός, mi Νεότριπτος (ὁ, ή), de
κpīnd фpекатѣ (nisatѣ, мѣчїnatѣ, mi чл:).
(se konf: кѣ νεοθλιβής). [νέος, τρίβω].

Νεοτροφέω -ω, viit: -ήσω, xpѣnesкѣ, κres-
кѣ tīnepї oamenї, saѣ vite. [din

Νεοτρόφος (ὁ, ή), =Κουροτρόφος. [mi

Νεότροφος (ὁ, ή), poet: =Νεοτρεφής, saѣ
Νεόθρεπτος. [νέος, τροφή].

Νεότρωτος (ὁ, ή), de κpīnd pѣnitѣ. [νέ-
ος, τιτρώσκω].

Νεοττία, Νεοττεύω, Νεοττός, mi чл: =
Νεοσσειά, Νεοσσός, mi чл:

Νεότυρος (ὁ), (нлѣ:) noѣ вpїnzѣ (проас-
пѣтѣ). [νέος, τυρός].

Νεουργέω -ω, viit: -ήσω, =Νεοποιέω. [din

Νεουργής, έός, mi Νεουργός (ὁ, ή), =Νεο-
ποίητος. [νέος, ἔργον].

Νεουργός (ὁ), = Νευπηγός. [ναῦς νεώς,
ἔργον].

Νεούτατος (ὁ, ή), poet: [νέος, οὐτάω] =
Νεότρωτος.

Νεοφανής, έός (ὁ, ή), de κpīnd (saѣ in-
тїamī datѣ) apѣlatѣ, вѣzѣтѣ. [mi

Νεοφάντης, ou (ὁ), poet: noѣ (saѣ de noѣ
mistepїї) iepofantѣ, (ad:) apѣтѣторѣ, inвѣ-
тѣторѣ de sfinte цepemonїї (пpексм epa
pontifѣл пpewedinte αλ mistepїїлор Елеси-
ene чл:). [mi

Νεόφαντος (ὁ, ή), =Νεοφανής. [νέος, φαίνω].

Νεόφατος (ὁ, ή), [νέος, φημι] de κpīnd
(saѣ inтїamī datѣ аксм) zїsѣ. 2) [νέος, φέ-
νω = πέφνω] de κpīnd omopїtѣ.

Νεοφегγής, έός (ὁ, ή) poet: кape de κp-
pīnd лѣmineazѣ. «Мήνη —». Manet: лѣ-
пѣ noѣтѣ. [νέος, φέγγος].

Νεόφωρτος, mi Νεόφωιτος (ὁ, ή), poet: [νέ-
ος, φθείρω, φθίω] de κpīnd пpѣпѣditѣ, to-
nitѣ, omopїtѣ.

Νεόφοιτος (ό, ή), poet: prin kape de karpind a treksti, a zmbvat čineva. [véos, φοιτάω].

Νεόφρονος (ό, ή), de karpind omoritiš. [véos, φόνος].

Νεόφρων, ονος (ό, ή), чел кх tinerešti (kopiltrepmi) simgiminte. [véos, φρήν].

Νεοφυής, έος (ό, ή), de karpind pesvriš (ntsketiš, emitš). [véos, φυή].

Νεοφύρατος (ό, ή), [véos, φυράω] de karpind frimintatiš.

Νεοφυτεία (ή), sdiipe de nox plante, saš pomī. [mi]

Νεοφυτεϊόν (τό), lokš sdiitiš kx nox plante, saš pomī, (Frang:) nepiniert. [din]

Νεόφυτος (ό, ή), de karpind saš kx nox plante sdiitiš; (fir:) de karpind venitiš de la alit peliēie la Xristianismš. [véos, φύω].

Νεοφώτιστος (ό, ή), [véos, φωτίζω] de karpind lšminatiš, (mi fir:) katexistiš, mi boitezatiš.

Νεοχάρακτος (ό, ή), de karpind intipritiš, trasš, insemnatiš. «Ιχνος—». Sof: proaspiit. [véos, χαρακτω].

Νεοχμία (ή), inovaiē, nox ntškovire. [mi]

Νεοχρίζω, viit: —ίσω, glas: in lokš de νεοχρίζω. [din]

Νεοχμός (ό, ή), = [Νέος], nox, proaspiitiš, de karpind emitš, mi chl: 2) (sšest:) in lokš de νεόχμωσις. [de xnde]

Νεοχμώω —ω, viit: —ώσω, fakš čeva nox (kisonovatiš); priefakš, = Νεωτερίζω.

Νεοχμώς, adv: de karpind, kx peginš mai nainte. [νεοχμώς]

Νεόχμωσις, εως (ή), innovape, saš kisonovape; (partik:) ncotepismš; innovaiē. [νεοχμώω].

Νεόχνοος (ό, ή), ktrxia de karpind aš inčepst a emi perit in varbš, mi chl: [véos, χνοός].

Νεόχριστος (ό, ή), de karpind xnsš (miršitiš). [véos, χρίω].

Νεόχυτος (ό, ή), de karpind vtrsaš. [véos, χέω].

Νεόω —ω, viit: —ώσω, innoieskš. [véos]. 2) (aprik:) = Νεάω. [νέος].

Νέποδες (οί), poet: [νε, saš νέω, ποῦς] fone, kiit de mare (fiind kx mi itprebšingeažš pičovapeke in lokš de apinčovape); (mai nox in nen:) nemti (fiind kx n' aš pičovape). 2) (dšne alit) = Νεόποδες, nox vltstape emitte din txnina orkaria plante; [fir:] [de avi] nepoti, strp-

nepoti, (mi Lat:) nepotes.

Νέπους, saš Νέπος, νέποδος (ό), poet: (prea pap) sing: al lxi νέποδες.

Νέρθε, saš Νέρθεν, adv: poet: = «Ενερθε, jos, de desvbt; (kx nen:) sšvt čeva, saš de desvbtal kšiva. «Γαίης νέρθε και θαλάσσης». Il: Ξ. «Νέρθεν τῆς κεφαλᾶς». Tkr: [de xnde]

Νέρτατος, η, ον, sšprl: foapte jositiš, чел din xpmš de totš.

Νερτέριος, α, ον, poet: kšvenitiš, saš aflatiš la čei de sšvt pšmintiš. [νέρτερος].

Νερτεροδρόμος (ό, ή), kšpieriš al čelop de sšvt pšmintiš, al iadšlxi. [νέρτερος, δρόμος].

Νέρτερος, α, ον, (kompr: nerpl: al lxi νέρθε) poet: de mai jos; (in lokš de posit:) aflatiš jos, dedesvbt; (partik:) чел de sšvt pšmintiš, din iadš, = «Υποχθόνιος. (de xnde im:) «Νέρτεροι, morpii, saš zeit iadšlxi.

Νέρτος(ό), xñš felš de karnivort pastre.

Νετώπιον, mi Νέτωπον (τό), xntš de mirdale amape.

Νεῦμα (τό), [νεύω] semuš datš prin plekapea kapšlxi. 2) = Νεῦσις, plekape din kapš; (partik:) inboire, priimipe de čerepe, mi chl: «Φέρων ταῖς εὐχαῖς νεῦμα». Filstir: askedtiind, priimind de vžne pšgčixnile.

Νεῦμαι, Ion: poet: in lokš de νέομαι.

Νευρά (ή), = Νεῦρον. 2) (ovič:) koardš de arkš, saš de kitapš, mi chl: [de xnde]

Νευράς, άδος (ό), = Νευρίς (2). [mi]

Νευρειή (ή), poet: in lokš de νευρά.

Νευρένδετος (ό, ή), poet: [νευρά, ένδέω] leratiš kx koarde, inkopdatš. «Κιθάρα —». Manet:

Νευρήφι (φιν), poet: in lokš de νευρά.

Νευρία (ή), = Νευρά, šnie de nevpe (vine); koardš. [mi]

Νευριχός, ή, ον, kšvenitiš la nevpe (vine); pštimashš de slšvixšne de nevpe. [mi]

Νεῦρινος, η, ον, fškštiš din nevpe. [mi]

Νευρίον (τό), dim: al lxi νεῦρον, saš νευρά. [mi]

Νευρίς, ίδος (ή), dim: al lxi νευρά. 2) xñš felš de plantš kx vine. [mi]

Νευρίτης, ου (ό), mi Νευρίτις, ίδος (ή), xñš felš de piatpš kx vine. [νεῦρον].

Νευροβάτης, ου (ό), = Σχοινοβάτης. [νεῦρον, βάλινω].

Νευρόδετος (ό, ή), = Νευρένδετος. [νευρά, δέω].

Νευροειδής, έος (ό, ή), чед in feľš de nevрѣ, saš vīnъ. [νεῦρον, εἶδος].

Νευρόλαστος (ό, ή), = Νευρότρωτος. [νεῦρον, θλάω].

Νευρόκυλος (ό, ή), чед кз vīnosъ ко-чанъ, saš kotopъ. [νεῦρον, κυλός].

Νευροκοίλιος (ό, ή), кзvenitъ ла невре-ле pīntechelъ. 2) а ле кърѣла невреле, saš vīnele sīnt кзfndate inъentpъ (ne-emile afapъ). [νεῦρον, κοίλον].

Νευροκοπέω -ω, viit: -ήσω, laš nevpe-ле, saš vīnele; (npin intind:) слъvesкъ, desnepvezъ, (ovmt:) laš vīnele; (in nen:) beleжескъ. [νεῦρον, κοπή].

Νευρολόος (ό, ή), poet: pъitopъ, sзntopъ npin koarde. «Χορδή — ». Eupr: [неврѣ, лѣλος].

Νευρομήτρα, греш: in lokъ de νεφρομή-τρз. [νεῦρον, μήτρα].

Νεῦρον (тѳ), [in afin: кз νέος, νεαρός] невръ, saš невъ, vīnъ (каре леарт inke-ietъpele тpъпкхъ); (de xnde) тъpie, пъ-tepe, niptъte; (fir:) vīnele пzanteлор; (maī noš) opranъ ал simъpъilop (dъne fisолои: insemn:). 2). = Неврѣ, koarde (de apкъ, mi чл:); (in nen:) агъ, fъnie de koarde pentpъ кssat, saš легат, mi чл:

Νευρόνοσος (ό, ή), poet: (neapros:) пъ-timamъ de воале невpиче. [νεῦρον, νόσος].

Νευροπαχής, έος (ό, ή), алкътsitъ din groase невpe. [νεῦρον, πάχος].

Νευροплекής, έος (ό, ή), inpletitъ din koarde. [νεῦρον, πλέχω].

Νευροραféω, mi Невроρράféω -ω, viit: -ήσω, kosъ, kīpnesкъ кз агъ de koarde, saš sīntъ kīpnayīš de inkълъminte. [mi

Νευροραφία, mi Невроρράφία (ή), kīpnъ-chie de inkълъminte. [mi

Νευροραφικός (-ρράφικός), ή όν, atinъtōpъ de kīpnayīš, saš kīpnъchie de inkълъminte. [din

Νευροράφος, mi Невроρράφος (ό, ή), кз-ъitopъ кз агъ de koarde. (de xnde || sзest:) = Σανδαλιορράφος, vīsmarъ, saš kīpnayīš de inkълъminte. [νεῦρον, ράπτω].

Νευροспаδής, έος (ό, ή), poet: [νεῦρον, σπάω] trasъ, intinsъ (rata a se asvīplī) npin koarda apкелъ. [mi

Νευρόσπασμα (тѳ), = Νευρόσπαστον. [mi Νευροσπαστήα (ή), miшкаpe de пъпшme npin тpapepe de koarde. [mi

Νευροσπαστέω -ω, viit: -ήσω, miшкъ че-ва ка неврѳспастон (bezī zīч:); (in nen:) miшкъ. [mi

Νευροσπάστης, су (ό), жкъitopъ de пъ-

пшеле неврѳспаста. [mi

Νευροσπастία (ή), = Νευροσπαστήα. [mi

Μευροσπастικός, ή, όν, atinъtōpъ de miш-къitopъ, saš miшкаpea пъпшmeлор miш-каte npin тpapepe de koarde. «Νευρο-σπαστική». Plt: memtewъkъl (тpеава) а-челъi miшкъitopъ de пъпшme. [mi

Νευρόσπастος (ό, ή), [νεῦρον, σπάω] mi-шkatъ npin тpapepe, saš intindepe de koarde. (de xnde || sзest:) «Νευρόσπαστον». statkelъ, saš пъпшъ, че se miшкъ apin-tp'astfelъ de miшкoкъ, (Frang:) marionette.

Νευροτενής, έος, (ό, ή), intinsъ npin ко-arde, inkorpatъ. „Παγίς — “Enirp: [νεῦρον, τείνω].

Νευροτομέω -ω, viit: -ήσω, = Νευροκο-πέω. [din

Νευротόμος (ό, ή), тѳitopъ de невpe, saš vīne. [νεῦρον, τομή].

Νευρότονος (ό, ή), = Νευροτενής.

Νευρόтρωτος (ό, ή), pъnitъ ла невpe, saš пъtimamъ de vīne din panъ. [νεῦρον, тpтpѳткω].

Νευροχαρής, έος (ό, ή), isvitopъ de тpapepea koardei apкелъ. (enit: ал лъi Аπο-лонъ). [неврѣ, χαίρω].

Νευροχονδρώδης, έος (ό, ή), asemenea кз, saš painъ de vīne mi srīpъirpī. [νεῦρον, χόνδρος].

Νеврѳω -ω, viit: -ώσω, intinzъ vīnele, saš кз vīnele чева; (npin intind:) mi fir:) daš tonъ (пъtepe), intъpesкъ. [mi

Νευρώδης, έος (ό, ή), невposъ, saš vī-nosъ. [νεῦρον].

Νεῦσις, εως (ή), [νέω] плъtipe; innotape; тpapepe ла xskatъ. 2) [νέω] (maī des) плекape din kanъ; (npin intind:) аплекape къtpe чева; inвоipe ла чева.

Νεύσμαι, viit: ал лъi νέω (innotъ).

Νευстѳζω, viit: -άσω, мъ плекъ, saš mo-гъiesкъ nekontenit din kanъ, nikotezъ de somnъ; (in nen:) imī inbīptesкъ канъ kīnd ла о napte kīnd ла алта; fakъ (semnъ) кз канъ. «Νευстѳζων κεφαλή, μεθύνοντι εοικώς». Od: Σ: бъпъпъind din kanъ. «Νευстѳζων κέ-ρυθι». Lt: M: «Οφρῦσι: νευστѳζων». Od: M: (bezī νέω). [νευστός].

Νευстѳς, άδος (ή), [νέω, νεύσμαι] = Κο-λυμβѳς (ѳλαία).

Νευстѳόν, posit: ал лъi νέω, тpеvъic съ пълtimъ, съ innotъmъ.

Νευстѳήρ, ήρος, poet: mi Νεύστης, су (ό), innotъitopъ. [νέω]. [de xnde

Νευстѳικός, ή, όν, чед кз insswime, saš indemīnъtate de а пъti, saš а innota. 2)

[νεύω] απλεκatš, povípnitš la vale.

Νευστός, ή, όν, απtlatš, saš inkrpedin-
matš prin plekape de kapš. [din

Νεύω, [in afin: κκ νέω] viit: νεύσω, πλε-
κš in жos (prinч:) капшл, mтπлекš. «Νεύ-
ουσαν ές πέδον κάρα». Sof: «Νεύοιεν κεφα-
λάς δεδμημένοι». Od: Σ: (mi desnpe nein-
sɜfl:) «Άδρoсóннe cтáчyec νεύοιεν έραζε». Es:
(obíч:) fakš semnš κκ капшл. «Νεύσω μέν
τοι έγώ κεφαλή· σὺ δὲ νόήσας». Od Π.
(prin intind:) mт indɜplekš, mт inboie-
skš la чева; (κκ inf:) priimeskš a...
«Νεύσε δὲ οἱ λαόν σόν έμμεναι». Iл: Θ.
(κκ ак:) daš, inrɜdsiš. «Νεύσε δὲ οἱ κό-
ρυς». Om: Imn: «Νεύσατε τήν χόριν». Sof:

Νεφέλη (ή), =Νέφος (de aní) negrɜpš,
porš. 2) znš felš de prea sɜvɜipe plasɜ
nentpɜ pɜstɜpí.

Νεφεληγερέτα, αο, Eol: in lokš de...

Νεφεληγερέτης, ου (ό), adɜnpɜtopš (rɜp-
mɜditopš) de porí. [mi

Νεφεληγερέης, έος (ό, ή), maí noš in lokɜ
upɜч: [νεφέλη, άγείρω].

Νεφέληδόν, adv: ka porí. [mi

Νεφέλιον (τό), dim: ал лзі [νεφέλη], no-
pɜlemš; (medik:) алɜɜ petiɜɜ din okí.

Νεφελογενής, έος (ό, ή), птсктš, saš
fɜkɜtš din porí. [νεφέλη, γένος].

Νεφελοειδής, έος (ό, ή), чel in felš de
(asemenea κκ) porš. 2) = Νεφελώδης,
porosš. [νεφέλη, είδος].

Νεφελοκένταυροι (οί), Centaɜpií ka пт-
skɜɜí din Nefela, mi Iksionš, saš fiind
κκ din felɜpitele forme, чe laš porí, se
asemɜnaš kní κκ dínmií. («Ήδη ποτ' άνα-
έλέψας είδες νεφέλην κενταύρω όμοίην ή
λύκω». Apstf:) [νεφέλη, κένταυρος].

Νεφελοκοκκυγία(ή), [νεφέλη, κόκκυξ] kom:
nɜmɜle Ornitopolieí, saš opashɜlɜ de пт-
stɜpí ал лзі Apstf:

Νεφελοσταςία(ή), локшл, znde se intinde
plasa de птstɜpí. [νεφέλη, στάσις].

Νεφελώω -ω, viit: -ώσω, negrɜpezš, ako-
perš κκ (saš formezš чева dín) porí. [mi

Νεφελώδης, έος (ό, ή), negrɜposš; saš asc-
menea κκ porš. [νεφέλη].

Νεφελωτός, ή, όν, formatš din porí. [νε-
φελώ].

Νέφτιον (τό), dim: ал лзі νέφος, porí-
шopš.

Νεφόβολος (ό, ή), [νέφος, βάλλω] ako-
peritš de porí, intɜnekatš.

Νεφοειδής, έος (ό, ή), =Νεφελοειδής, in-
tɜnekosš. [νέφος, είδος].

Νεφοποίητος (ό, ή), fɜkɜtš, formatš din

porí. [νέφος, ποιέω].

Νέφος, [νείφω, γνέφος, κνέφας] porš; (prin
intind: mi fir:) rɜtmadɜ, mɜlɜɜime; intɜ-
nepikš. «Θανάτου μέλαν νέφος». Om: [de
znde

Νεφώω -ω, viit: -ώσω, akoperš κκ porí,
intɜnepiɜezš.

Νεφριαίος, mi Νεφρίδιος, α, он, κɜvenitš
ла ртпikí. [mi

Νεφρίτης, ου (ό), asemenca, saš pɜla-
tivš κκ ртпikí. [νεφρός]. [de znde

Νεφριτικός, ή, όν, atinɜɜtopš, saš птi-
mash de voala...

Νεφρίτις, ιδος (ή), fem: ал лзі νεφρίτης.
(de znde || sɜvst: se inɜ: νόσος) eoalɜ
de ртпikí, piatɜ la ртпikí.

Νεφροειδής, έος (ό, ή), чel de felɜл, saš
forma ртпikíɜlɜl. [νεφρός, είδος].

Νεφρομήτρα (ή), (obíч: la im:) mɜɜkí
ртпikílop, =Ψάι. [νεφρός, μήτρα].

Νεφρός (ό), [in afin κκ νεφρον mi φρήν]
ртпikí. [de znde

Νεφρώδης, έος (ό, ή), =Νεφροειδής.

Νέφω, viit: νέψω, =Νείφω.

Νεφώδης, έος (ό, ή), =Νεφελώδης. (fir:)
«Φωνή—». Apst: adínkš. [νέφος].

Νέφωσις, έως (ή), inɜopape, negrɜpape;
(fir:) nosomopípe. [νεφώ].

Νέω, viit: νέισμαι, vezí νέομαι.

Νέω, viit: νεύσομαι, =Νήχομαι, plɜstesκš,
innotš. «Ένεον έν ταίς έμβάσιν». Apstf:

Νέω, viit: νήσω, rɜtmɜdesκš, fakš teankš.
«Ήράν νήσαι». Ep: 2) =Νήθω, лopкš, in-

drɜrš. «Νεί νήματ' άρσιπότητος άράχνης».
Es: (mi mɜк:) «Άσsa оἱ κατακλώθec νήσαν-
το». Od: H.

Νέω, At: in лokš de vaoú, пen: ал лзі
νέως.

Νεωκορέω -ω, viit: -ήσω, mтɜpɜš (in-
rɜɜɜesκš de) temɜлɜ; (prin intind:) mт
inkinš κκ inimɜ κɜpatɜ; (kom:) despoiš
temɜлɜл, (obɜt:) mтɜpɜš temɜлɜл de op
чe ape. [mi

Νεωκορία (ή), mтɜpape, saš inrɜɜiɜpe
de temɜлɜ. [din

Νεωκόρος (ό, mi ή), [νεώς, κορέω] mт-
tɜpɜtopš, inrɜɜikítopš de temɜлɜ (пrekɜm
este eklesiapɜл, saš пapeklesiapɜл). in
bekí monete se nɜmesk Νεωκόροι (in fe-
лš de titɜ) лokɜitopí znéi чetɜɜí, saš
pɜvínɜɜí, in kape epa temɜлɜл вpe znɜ-
ia dín inzeigí inɜpɜɜí.

Νεωλκέω -ω, viit: -ήσω, trarš kopavia
deno mare ne kɜkatš. [mi

Νεωλκία (ή), trapepe de kopavie din

mare afarъ ne xskatъ. 2) =кx ...

Νεώλκιον (τὸ), локѣ хотѣитѣ, saъ inde-
minatikъ de a trape кортѣиле din mare
ne xskatъ. [din

Νεωλκός (ὁ, ἡ), [ναῦς, ἔλκω] trъrъtopъ
de кортѣи afarъ ne xskatъ.

Νέωμα (τὸ), =Νεῖος. [νεόω].

Νεών, ὄνος (ὁ), = Νεώριον, Νεώσοικος.

Νεώνητος (ὁ, ἡ), [νέος, ὠνέομαι] de кx-
pînd кхmъpъpatъ.

Νεωποιέω -ῶ, viit: -ήσω, fakъ (клъde-
skъ) temплx. 2) = Ναυπηγῶ. [din

Νεωποιός (ὁ, ἡ), fъkъtopъ de temплx.
[νέος, ποιός]. 2) =Ναυπηγός. [ναῦς, ποιός].

Νεωπός (ὁ, ἡ), rлs: [νέος, ὦψ] lînpъ
la fапъ; noъ, проашпѣ.

Νεωρέω -ῶ, viit: -ήσω, sintъ ingpikito-
pъ, пъzitopъ de арсеналъ. [νεωρός].

Νεωρής, [νέος, ὦρα] ёос (ὁ, ἡ), poet: noъ,
проашпѣ.

Νεώριον (τὸ), локъд, кnde se пъспраъ (se
лкpаъ, se дpеѣаъ, mi чл:) pessoiemтеле
кортѣи, (Ил:) арсеналъ. [νεωρός].

Νεωριούλαξ, акос (ὁ), пъzitopъ de ар-
сеналъ. [νεώριον, φύλαξ].

Νεωρίς, idos (ἡ), =Νεώριον.

Νεωρός (ὁ), [ναῦς, ὦρα] enistatъ de
арсеналъ.

Νεωρυχής, ёос (ὁ, ἡ), de кxpînd prin
спnape desрonatъ. [νέος, ῥύττω].

Νεώς, νεῶ (ὁ), At: in локъ de vъдs.

Νεώς, nen: ал лѣи vъдs.

Νέως, adv: (foapte pap) =Νεωσί. [νέος].

Νέωσις, еwс (ἡ), apape de пъmîntъ пe-
linosъ. [νεόω].

Νεώσοικοι (οἱ), maraziî de арсеналъ, кn-
de se trъѣаъ ne xskatъ, se лкpаъ, saъ
se дpеѣаъ pessoiemтеле кортѣи, saъ se
пъспраъ varажеле marîneî. [ναῦς, οἶκος].

Νεώσσω, viit: -ῶξω, rлs: in локъ de ve-
ῶω, fakъ innovauii. [mi

Νεωστί, adv: de кxpînd, de пъdinъ вре-
ме. [νέος].

Νέωτα, mi Eлs νέωτα, adv: ла anхл vi-
itopъ (prinч: Eол: in локъ de νέωте). [νέ-
ον, ἔτος].

Νεώτατος, η, он, skppl: ал лѣи νέος, foapte
lînpъ.

Νεωτερίζω, viit: -ίσω, fakъ (intpenpinzъ)
похъ лкpаpъ; пъskоческъ innovauii (in-
protiva челор statopniuite, saъ лeψъite),
кneletesкъ pesъpъtîpî; (stpъm:) пpеfакъ,
skîmъ. «Τὴν πολιτείαν νεωτερίσαι». Тъч: (mi
кx ppen) «Εἰς ἀσθένειαν ἐνεωτερίζον». Тъч: (mi

Νεωτερικός, ἡ, он, de mai noъ, saъ mai

lînpъ (лкpаъ); (in nen:) tinepesкъ; (fir:)
kopилъpesкъ. [νεώτερος].

Νεωτερισμός (ὁ), innovauiе, пpеfачepe de
челе intokmite intp' o политикъ konstits-
ue; saъ anпekape snpe асcаста. [mi

Νεωτεριστής, οὔ (ὁ), пъskочitopъ, mi
кneititopъ de (saъ anпekatъ ла) innova-
uii in politike konstitsuii, pesъpъtîtopъ. [νεω-
τερίζω].

Νεωτεροποιέω -ῶ, viit: -ήσω, = Νεωτε-
ρίζω. [din

Νεωτεροποιός (ὁ, ἡ), = Νεωτεριστής. [νεώ-
τερος, ποιός].

Νεώτερος, α, он, komпар: ал лѣи νέος,
mai lînpъ, mai noъ. «Ὁ νεώτερος Ἀτρέ-
ος υἱός». Ткр: (mi кx nen:) «Παίδων ὁ νεώ-
τερος». Ткр: «Νεώτερος τριάκοντα ἐτῶν».

Кsn: || (sъbst: im:) «Νεώτεροι». Лкс: ti-
nepii. || (in next:) «Νεώτερον», neovi-
чнитъ, neamtentatъ; saъ insъmitъ кnлî lî-
npъ; nenperînditъ; (in nen:) nenлъkстъ.
«Ποιέειν τι νεώτερον». Ep: (mi im:). «Νεώ-
τερα εἰς ἐμὲ πεποιηθέναι πρήγματα». Ep:
=Νεωτερίζειν. [de кnde

Νεωτέρως, adv: кx kinъ mai noъ, mai
de кxpînd. «Νεωτέρως πράττειν». Лкс: =
Νεωτερίζειν.

Νεωφύλαξ, акос (ὁ, ἡ), =Νεοφύλαξ.

Νεόχερσος (ὁ, ἡ), rлs: de кxpînd apa-
tъ melinosъ пъmîntъ. [νέος, χέρσος].

Νή, nartik: saъ adv: afirp: de кхpъ-
mintъ. «Νή Δία». saъ „Νή μὰ τὸν Δία».
Лкс: da ne Жoe. (bezî mi vаi).

Νη, nartik: pprivat: saъ lînsit: (intpъ:
nedesъpъ; in komп: кx fелъpite зiчepi).
«Νήπιος, Νηπενθής». lînsitopъ de osîndъ,
de жале. [νε].

Νηз, Ion: ак: sinr: mi vъдs, ак: im: ал
лѣи vъдs.

Νηάς, áдos (ἡ), o nekъnosкъtъ fearъ
de mare (den' innppeжpъл Samълъi). 2)
poet: =Νηϊάς

Νηγάτες, η saъ ос, он, poet: [νέος, γέ-
γα, γίνομαι] de кxpînd fъkстъ, noъ.

Νήγρετος (ὁ, ἡ), [νη, ἐγείρω] = Ἀνέγερ-
τος. «Ἰπνος—». Od: N. din kape nъ se
poate чineва deintenta. (mi ел:) «Νήγρε-
τον εὔδει». Od: N. doapme adfînk, saъ
(dsne чel not поeмi) doapme somнъл чel
nedemtentatъ ал morpuii.

Νηδυα (τὰ), poet: челе din nînteye,
maѣеле, mi чл: [νηδύς].

Νηδυόφιν, poet: in локъ de νηδυόφιν.

Νηδυμός, η, он, mi

Νηδυμος (ὁ, ἡ), poet: [νη, δύομαι] din

καρε πκ (sað aneboe) poate emi, sað skъпа чинева. (de znde) «Υπνος—». Om: adinkš, sað dълче. (dъne алmif in локš de жδυμος).

Νηδύφιν, poet: in локš de νηδύος, мен: ал лđī ...

Νηδύς, ύος (ή), pînteye; stomaxš; (in мен: κλβτпπiтpъ. «Έχει δὲ τὸ σῶμα οὐμίαν νηδύν, ἀλλὰ πλείους· ὅσα γὰρ τῶν μελέων ἔχει σάρκα περιφερέα, ἣν μὲν καλέουσι, πάντα νηδύν ἔχει». Inkr: Nhes, Ion: nom:, mi nhesoi poet: dat: im: ал лđī ναῦς.

Νηέω -ω, viit: -ήσω, Ion: in локš de νέω, грпмъdeskš; (prin intind:) inкаркš, зиплш. «Νῆας νηήσας». Il: I. (mi miж: кк мен:) «Νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ ἀργύρου νηήσασθαι». Om: [de znde

Νήσις, εως (ή), грпмъdipe.

Νήθεσκε, poet: in локš de ἔνθε, 3: sing: pers: de prel: ал лđī νήθω.

Νηθίς, ιδος (ή), торкъtoape. [din

Νήθω, [νέω] viit: νήσω, торкš.

Νηт, dat: ал лđī ναῦς.

Νηιάς, άδος (ή), Ion: in локš de ναϊάς.

Νήιος, a sað os, on, de коравie. «Δέρυ—». Om: лemnš pentpъ коравie. [ναῦς].

Νηίς, ιδος (ή), poet: [νη, ἱσημι] (кк мен:) nemtiitorš, нечеркаtš.

Νηίτης, су (ή), mi Нηітiкōς, ή, он, poet: in локš de ναυτικός. [ναῦς νηός].

Νηκερδής, έος (ή), poet: in локš de άκερδής, nekimtirosš, nefolositorš; (prin intind:) пгъsitopš. [νη, кέρδος].

Νήκερος, mi Нήкерως, ωτος (ή), poet: [νη, кéρας] linsitš de koarpe.

Νήκεστος (ή), poet: in локš de άνήκεστος, netъmъdsitš.

Νηκηδής, έος (ή), poet: [νη, κήδος] neinprjitš.

Νηκουστέω -ω, viit: -ήσω, poet: (кк мен:) in локš de άνηκουστέω, n' aszš, sað n' aszš vine. [din

Νήκουστος (ή), poet: in локš de άνήκουστος, neakzitš, nekъnoskztš.

Νηκτήρ, mi Нήκτης, су (ή), [νήχομαι] innotъtopš. [mi

Νηκτικός, ή, он, relativš, sað indemi-natikš лa innotape. [mi

Νηκτός, ή, он, innotъtopš, чel кк insъwime de a innota.. «Τὸ νηκτὸν—». Ankr: пtepea, insъwimea de innotape. [mi

Νηκτρίς, ιδος (ή), fem: ал лđī νηκτήρ. «Έλαία». = Κολυμβάς. [νήχομαι].

Νηλεγής, έος(ή), poet: [νη, άλέγω] nein-

grijatš de nimikš; linimtitš; nesnepiatš.

Νηλεής, mi Нηλειής, έος, poet: (ή), poet: in локš de άνηλεής, nemilostivš. [de znde

Νηλειώς, mi Нηλεώς, poet: in локš de άνηλεώς, fъpъ milъ.

Νηλεόθυμος (ή), poet: [νηλεής, θυμός] nemilosš, asnpъ de inimъ.

Νηλεόποινος (ή), poet: [νηλεής, ποινή] osinditorš, nedensitorš fъpъ milъ.

Νηλευστος (ή), poet: [νη, леύσσω] nevъzstš.

Νηλής, έος (ή), poet: in локš de νηλεής.

Νηλητήс, греш: in локš de νηλιτής.

Νηλίπεζος, in локš de νηλιπόπεζος (ή), poet: = Нηλίπους. [νήλιπος, πέζα].

Νηλιποκαιβλεπέλαισι (οί), kom: deskълi, mi nelъъmī (prin зpm: пexишī кк зnl-delemnš). (νήλιπος, καί, βλέπω, έλαιον).

Νήλιπος (ή), poet: [νη, ήλιψ] deskълmš; (prin iniind:) sъpakš.

Νηλίπους, in локš de νηλιπόπους, одос (ή), [νήλιπος, πούς] чel кк ničoapele roale, deskълmš.

Νηλιτής, έος (ή), poet: [νη, άλιταί-νω] nevinovatš, negremištš.

Νηλιτόποινος, греш: in локš de νηλεόποινος.

Νηλιφής, έος (ή), poet: [νη, άλειφω] nexnsš кк зntdelemnš; (prin intind:) sъpakš, tikъlosš.

Νήλωπος (ή), poet: [νη, λώπος] linsitš de inepъkъminte.

Нήμα (τὸ), [νήθω] toptš, агъ. 2) in локš de нāма in Tkp:

Нηματοургия (ή), лъkpape de toptš (toap-чepe]. [νήμα, έργον].

Нηματώδης, eos (ή), агosš (каpe se desnapte in age). [νήμα].

Нημέρτεια (ή), poet: adeвъpš. [mi

Нημερτέως, adv: Ion: intp' adeвъpš. [din

Нημερτής, έος (ή), poet: Ion: [νη, άμαρτάνω] negremištš; neminuinosš, ade-въpatš, sirъpš.

Нηνεμέω -ω, viit: ήσω, sintš fъpъ vîn-iš, linš, netsъpъpatš. [mi

Нηνεμία (ή), linsъ de vîntš, linimte, seninš. 2) (ка adiekt:) = Нήνεμος. [din

Нήνεμος (ή), [νη, άνεμος] linš, ne-тpъpъpatš de vîntš. [de znde

Нηνεμός -ω, viit: -ώσω, domoleskš, ali-nš vîntš.л.

Нηνέω -ω, viit: -ήσω, poet: Ion: in локš de νηέω.

Νῆνις, ἰδος (ή), At: (apx:) in lokš de νεάνις.

Νηξίπους, [νήχομαι, ποῦς] οδος (ό, ή), gram: ekspl: ал лѣі νέπους.

Νῆξις, εως (ή), innolape; platiere. [νήχομαι].

Νηοδάτης, εω (ό), poet: = Ναυδάτης.

Νηοκόρος (ό), Ion: in lokš de νεωκόρος.

Νηοπολέω -ω, viit: -ήσω, sinitš...

Νηοπόλος (ό, ή), Ion: in lokš de ναοπόλος.

Νηοπορέω -ω, viit: -ήσω, poet: Ion; κτ-λτορεςκš κс корабіе. [ναῦς, πόρος].

Νῆος (ό), Ion: in lokš de ναός.

Νῆος, Ion: чен: ал лѣі ναῦς.

Νηοσός, ші Νηοσσός (ό, ή), poet: min-itorš de кортвіі, patronš de platiitorš. [ναῦς νῆος, σός].

Νηοῦχος (ό, ή), poet: diitorš, (ad:) kirt-itorš de корабіе. «Πηδάλιον—». Eagr: [ναῦς νῆος, ἔχω].

Νηοφόρος (ό, ή), poet: pirtitorš, koprinzitorš de кортвіі. [ναῦς νῆος, φέρω].

Νήοχος (ό, ή), poet: = Νηοῦχος.

Νηπαυτής, εος (ό, ή), poet: in lokš de ἀπαυτής. 2) (akt:) alinitorš de patimš (dšpere, nekazš, ші чл:). [νη, πάθος].

Νήπαυστος (ό, ή), poet: in lokš de ἀπαυστος. [νη, παύομαι].

Νηπεδανός, ή, он, poet: in lokš de ήπεδανός. (bezī nēdumos).

Νήπειος, α, он, poet: in lokš de νηπίειος.

Νηπεκτής, εος, saš (maī korek:) Νήπεκτος (ό, ή), (rks:), nenientšnatš; saš netšnsš. [νή πείκω].

Νηπελέω -ω, viit: -ήσω, (rks:) n' amš pštepe, nš nochš. [νη, πέλομαι].

Νηπενθής, εος (ό, ή), (ші adv:) -θώς, poet: linsitš, saš linsitorš (pisinitorš) de жале, saš tpisteuš, nekazš, ші чл: [νη, πένθος].

Νηπιάα (ή), poet: fantš de pšnkš; nepozie. [ші]

Νηπιάω, (ші mikš) -άομαι, viit: -άσω, -ομαι, sinitš, mš portš, saš ašnš a fi ka nš mikš kopilš, nemintosš. [νήπιος].

Νηπιαχέω, viit: -εύσω, poet: in lokš de νηπιάω. [din]

Νηπίαχος (ό, ή), poet: in lokš de νήπιος. [de xnde]

Νηπιάχω, (fšpš viit:) poet: in lokš de νηπιάω. [ші]

Νηπιαχώδης, εος (ό, ή), poet: in lokš de νηπιώδης.

Νηπιέη, Ion: in lokš de...

Νηπιεία (ή), = Νηπιότης. 2) = Νηπι-άα. [ші]

Νηπίειος, α, он, mi Νηπίεος, η, он, = Νηπιώδης. [ші]

Νηπιέομαι, viit: -εύσομαι, = Νηπιάω, sinitš nemintosš. [νήπιος].

Νηπιεκτόνος (ό, ή) omopitorš de pšnkš. [νήπιος, κτείνω].

Νηπιοπρεπής, εος (ό, ή), kšvenitš, potpi-bitš nš pšnkš. [νήπιος, πρέπω].

Νήπιος, α saš os, он [νη, ἔπος] (dšne zic:) nenstinosš a vorbi; (pšin xpm:) mikš inkš, de kšpind nšskstš; (pšin intind:) fšapedš; (fir:) simplš, nečerkatš; prostš, nemintosš, lesne-kreztš. «Βίη νηπιή». 1λ: Α. kopilšposš, slavš. || (szest:) pšnkš, kopilš mikš, kape inkš nš vorbšte. [de xnde]

Νηπιότης (ή), pšnkšie; (pšin intind:) fantš de kopilš, neašnšpere de minte.

Νηπιοφανής, εος (ό, ή), pšpšš (aseme-ne) ka nš mikš kopilš. [νήπιος, φαίνω].

Νηπιοφροσύνη (ή), minte de kopilš. [din Νηπιόφρων, ονος (ό, ή), чел kš minte de kopilš; simplš, nepodš. [νήπιος, φρήν].

Νηπιώδης, εος (ό, ή), kopilšposš. [νήπιος].

Νήπλεκτος (ό, ή), poet: in lokš de ἀπλεκτος, чел kš pšpš desnetitš. [νη, πλέκω].

Νηποινεί (νι), adv: poet: fšpš pedeanš. [din]

Νήποινος (ό, ή), poet: [νή, ποινή] nepedensitš; (xne-opš kš чен:) rolš (linsitš) de чева. «Φυτῶν νήποινον». Hind: || (nest:) Νήποινον, ші Νήποινα, adv: in lokš de νηποινεί.

Νήποτμος (ό, ή), poet: in lokš de ἀποτμος. 2) (in Es:) pšem: in lokš de νήυτμος. [νη, πότμος].

Νήπτης, ου (ό), tpeazš; inšpinatš; demtentš, bšrtš de seamš. [νήψω]. [de xnde]

Νηπτικός, ή, он, = Νηφάλιος inšpinatš; bšrtš de seamš. «Νηπτικά». Bisep: skpi-ntšpš sixastpiče desne inšpinape.

Νήπυστος (ό, ή), poet: kape n' a azzit, n'a aflat чева; saš neaszitš, neaflatš. [νη, πυνθάνομαι].

Νηπυτία (ή), poet: = Νηπιότης, ші Νηπιάα. [ші]

Νηпυτιέομαι, viit: -εύσομαι, poet: in lokš de νηπιάω, sinitš (mš portš, mš жокš ka nš) pšnkš. [din]

Νηпύτιος, α, он, poet: in lokš de νήπιος.

Νήριθμος (ό, ή), poet: nenšmšpatš. [νη, ἀριθμός].

Νήριον (τό), ο plant, dafinš amarš. [mi
Nήρις, ιδος (ή), ο plant, = Όρεινή νή-
δος. 2) = Βράθυ. 3) poet: in lokš de νή-
ριον. [νήρος].

Νήριστος (ό, ή), poet: [νη, έρζω] nein-
protivibilš, nekontestabilš. 2) nease-
mēnatš, nekomparatš; mēlatš, nenēmēpatš.

Νηρίτης, [νήρος] ου (ό), knš felš de ko-
kilš, saš skoikš de mare.

Νηριτόμυθος (ό, ή), poet: in lokš de πο-
λύμυθος. [νήριτος, μύθος].

Νήριτος (ό, ή), poet: = Νήρίστος.

Νηριτόφυλλος (ό, ή), poet: in lokš de
πολύφυλλος. [νήριτος, φύλλον].

Νηρός, ά, όν, [νάω] rns: in lokš de ναρός.
Nήσας, ασα, σαν, nex: de partu: al lēi
vέω (rēmēdeskš), mi νήθω.

Νησαίος, α, ον, = Νησιώτης, de insxlš
(ostrovš). «Αίθος—». Lks: = Σαρδώνυξ. [mi
Nησιάζω, viit: -άσω, = Νησιζώ. [νήσος].

Νησιάρχης, ου (ό), stēnītorš de insxlš,
saš de ostroave. [νήσος, άρχω].

Νησιδίων (τό), dim: al lēi νησίον, os-
trovelš, insxlitš.

Νησιδριον (τό), = Νησιδίων.

Νησιζώ, viit: -ίσω, seamēnš a (formežš)
insxlš, sīntš ka knš ostrovš. [mi

Νησίον (τό), dim: al lēi [νήσος], insxlš
mikš, ostrovelš.

Νήσις, εως (ή), rēmēdipe, tenksipe. 2)
toarpere. [νέω, saš νήθω].

Νήσις, ιδος (ή), = Νησίον. [mi

Νησίτης, ου (ό), mi Νησίτις, ιδος (ή), =
Νησαίος.

Νησιώτης, ου (ό), insxleanš, ostroveanš.
[νησίον]. [de xnde

Νησιωτικός, ή, όν, relativš ka lokšitorš
de insxle, saš insxlarš.

Νησιώτις, ιδος (ή), fem: al lēi νησιώτης,
ostroveanikš.

Νησοειδής, έος (ό, ή), чel in formš de
(formatš ka o) insxlš. [νήσος, είδος].

Νησομυχία (ή), bēlēie de (saš intpe)
insxle. [νήσος, μύχη].

Νησοποιέω -ώ, viit: -ήσω, fakš (prefakš
in) insxlš. [νήσος, ποιέω].

Νήσος (ή), [νέω] insxlš (ostrovš); ne-
ninsxlš (maī noš in poeui).

Νησοφύλαξ, ακος (ό), pēzitorš (uatronš)
de insxlš, saš insxle. [νήσος, φύλαξ].

Νησόω -ώ, viit: -ώσω, = Νησοποιέω. [νήσος].

Νήσση, [νέω, νήχομαι] ης (ή), paup. [de
xnde

Νησσαίος, α, ον, de paup.

Νησσάριον (τό), dim: al lēi νήσσα, pē-

gišoarš.

Νηστεία (ή), postš (infrīnapo de mīn-
kape). [νηστεύω].

Νήστειρα (ή), poet: fem: al lēi νηστήρ.

Νηστεύς, έως [νήστις], mi

Νηστευτής, ού (ό), postitorš. [din

Νηστεύω, viit: -εύσω, posteskš; (ka pen:)
mē infrīnezš de la чева. [νηστεύς].

Νηστήρ (ό), poet: in lokš de νήστις.

Νηστικός, ή, όν, kēvenitš, saš indēmī-
nalikš la toarpere. «Νηστική». Lks: (se
ing: τέχνη) memēmēxra toarperii. [νήθω].
2). [maī noš νήστις] nemīkatš, saš li-
psitš de mīnkape.

Νήστιμος (ό, ή), kēvenitš la postš, de
postš. «Τιμέρα—». Lks: [din

Νήστις, ιος, saš εως, mi ιδος (ό, ή), ka-
pe n' a mīkat, flēmīndš. «Νήστις όσμη». Lks: ptoarpea rēpēi nemīkatšlēi. || (sēst:
εμπρ:) mauxa dintpe pīntech mi stomaxš.
2) poet: pīvīnsitorš de postš. «Νόσος («Αι-
μός»)». Esxl: [νη, έδω, saš οίτος].

Νηστοποιία (ή), bēlēpē ne nemīnka-
te. [mi

Νηστοποιέω -ω, viit: -ήσω, beaš ne ne
mīnkate. [νήστις, πίνω].

Νήτη (ή), in lokš de νάτη (χορδή), koapda
ча maī sēvipe.

Νήτινος (ό, ή), poet: [νη, τίω] nenē-
densitš.

Νητοιδής, έος (ό, ή), notpivitš la koapda
ча din xpmš. «Τό νητοιδές τής φωνής». Nēm: glasxl чel maī sēvipe. [νήτη, είδος].

Νήτος, η, ον, (upin kontak:) in lokš
de νάτος; (de xnde) νήτη, чel maī din
xpmš (maī sēvipe) koapdš a lēpēi чel
beki.

Νήτος, ή, όν, [νέω] rēmēditš. 2) [νήθω]
lopsš.

Νητρεχέως, adv: poet: in lokš de νη-
τρεχώς. [din

Νητρεχής, έος (ό, ή), (mi adv:) -αώς,
poet: in lokš de ητρεχής, adevpatš.

Νήτρων (τό), [νήθω] instrmīntš de tops,
fēšš, mi чel:

Νήττα, ης (ή), At: in lokš de νήσσα. [de
xnde

Νηττάριον, mi Νήττιον (τό), At: in lokš
de νηττάριον; (fir:) mīnūitoape nēmipe de
mēipe.

Νηττοφόνος (ό, ή), omopītorš de page.
|| (sēst:) knš felš de kēlēpē.

Νηττοφύλαξ, ακος (ό), pēzitorš, saš nīn-
ditopš de page. [νήττα, φύλαξ].

Νήυγμος, rēu: in lokš de νήυτος.

Nḡs, nḡs (ḡ), Ion: in lokš de vāš.
Nḡtmos (ḡ, ḡ), poet: [nḡ, ātḡ] li-
nsitš de sšfape, saš demiposš.

Νηφαίνω, = Νήφω.

Νηφαλέος, α, ον, = Νηφάλιος. [de unde
Νηφαλεότης (ή), = Νηφαλιότης.

Νηφαλιεύς, ἕως (ὁ), poet; in локѣ de
νηφάλιος. [de xnde

Νηφαλιεύω, bit: -εύσω, wi

Νηφαλιζω, viit: -ίσω, adxkš ливаишĩ tre-
ze (fъpъ vinš). [din

Νηφάλιος, [νήφω] α saǵ os, ov, неѡѡ-
topǵ de niñǵ; tpeazǵ; inǵpínatǵ, ksmuǵtatǵ;
(prin întind: mi fir:) rînditorǵ, vǵrǵtorǵ
de seamǵ, deǵtentǵ. • Νηφάλια (inǵprekǵ
mi fǵrǵ) iǵrǵa. Lks: жептѣ (lǵvǵuǵi)
fǵrǵ viñǵ. • Βωμεῖ—•. Lks: не каѣ се фъ-
чеаǵ aǵfel de жептѣ. [de xñde

Νηφαλιότης (ή), trezie, demtentvuisne,
mi чл;

Νηφαλισιμὸς (ό), [νηφαλιζω] trezipe, de-
shentape; ẽtrape de seam̃.

Νηφαλίως, adv: κκ κινδ, σαδ παρταρε δε
trezie, κκ demtentvaidne; ίγγελενγεστη,
ши чл: [νηφάλιος].

Νηφαντιζός, ἡ, ἐν, πειζιτοῖ, saž adxkē-
topš de tpezie. [νηφάνω].

Νηφόντως, adv: (de nartu:) = Νηφαλίως,
dement (κz okiŭ deskimŭ).

Nḗphōsi, poet: în lokḥ de nḗphōsi, dat:
fm: de partu: ал дѣл...

Năpov, viil: năpov, sintă lpează (непвлъ инкѣ); saș nș beaș niçi o dată vină, mi ȕa: (priu întind: mi fir:) sintă îngelentă (ін-
пінатѣ, вѣрѣлопѣ de seamă, de mentă).

Νηχαλέος, α, ον, = Νηκτικός, îndemînatîkǎ λα înnotare. [shi

Νηχεῖον (τὸ), lock de înnotat, saș de scubaat. [νήχομαι].

Νηχι, adv: ρας: în locă de ναχι.

Νύχομαι, [νέω] viit: νήχομαι, innotð, mþ
skaldð, þlæteskð.

Νήχυντος (ό, ή), poet: [νή, χέω] nemtpr-satš, nesksprš; (npin xpm:) nstivlš; mst-tš, inšlmsratš; intinsš, nemtprvinitš, saš fšpš fšndš; "Αχτη — я. Порф:

Νήχω, viil: νήξω, poet: mi (pap) proz:
in dokš de νήχομαι.

Nḡψις, εως (ῆ), tpezipε. [vḡzεω].

Νηώς, Dor: in λοκῆ de ναοὺς, ak: аллѣ
ναός.

Νήγλαρος (ὁ), знѣ слѣ de mikhъ лхерѣ,
mi ssnclxl dīatr' īnsxl (urīnch: penlrx kō-
pъvī).

Nίζω, viit: νίψω, = Νίπτω.

Nίκαθρον (τὸ), Dor: in локѣ de Nίκηθρον.

Νικαῖος, α, ον, [νίκη] ал victory, victoriosš. «Ζεὺς—». Лкс: dъrsitorš de vîrşinuţ.

Νικηξῶ, Dor: ἰν δοκῇ ee νικήσω, viit:
ал лѣи νικάω.

Νικητὴρ, ἥρος, πῃ νικάτωρ, ορος (ό), Dor:
 ἦν λοκῆ de νικητῆς.

Νικαυγής, εὐς (ό, ή), греш: in локѣ de
νυχαυγής (Opf.).

Níkaw -w, viit: -hsw, biršieskš; (fir:) amš, saš iaš intūitate, predomneskš; (de snde) imi kīmtirš kšdikata; (stpr̥m: kš ak:) īnspīgrš, domoleskš; (de snde pas:) sīntš, saš m̥ ap̥tš m̥ai de jos de kīt chineva; (fir:) m̥ st̥pnīneskš (de vpe o patim̥, m̥i chl:); (in men:) = Ἡτῶμαι. «Νόον νίκησε νεοίη». Il: Ψ. (m̥i kš ak: saš dat: chl:) «Νίκης, τήν μιν ἐγὼ νίκησα». Od: Λ. «Μάχη («Ποσί, Δόλοισ, «Κάλλει, m̥i chl:) νικᾷ». Om: (omich:) «Γνώμη, saš «Γνώμην νικᾷ». Lks: (m̥i absol:) «Τὰ χερείονα νικᾷ». Om: «Βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν». Od: K. «Ὅ, τι νικῶν ἐν τῇ κοινῇ, τοῦτο κύριον εἶναι». Ksn: (m̥i kš inf:) «Ἐνίκα φεύγειν». Il: a predomnit p̥p̥peca de f̥ir̥t. (m̥i in napt̥:). „Ἡ νικῶσα (se inu: γνώμη, saš ψῆφος)». Ekr: (m̥i pas:) «Οὐκέτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργοις, ὡς πάρος, ἐσθλοῖς αἰνεῖσθαι σπεύδοντι· νενί- κηται δ' ὑπὸ κερδέων». Tkr: [din
Níka (h), biršīp̥t̥, kovīr̥šīre; (in men:) predomnīpe.

Nίχη, poet: in lokē de ènίχη, a 3: sing:
pers: de prel: al lxi níχημι.

Νιχῆεις, εσσα, εν, ποετ:=Νιχηφόρος.[νίχη].

Νίκηθρον (τὸ), = Νικητήριον. [wī

Νίκημα (τὸ), kīnīrīḡ doḡvīndītḡ, saḡ fa-
nīb stvīrīnītḡ prīn vīrḡnīḡ; (in ven:)
vīrḡnīḡ; kovīrḡnīrē, (franḡ:) avantajḡ.
[vīxḡw].

Níxηρι, Dor: saǵ Eοι: ín lokǵ de vizáw.

Νικητὴρ (ὁ), poet; in ποικὶς de νικητῆς.
[de ὀνδε

Νικητήριος, a sað os, on, kʰvenilš bi-
psitorxai, sað alinrʰtorš de bipsingʷ.
«Νικητήρια (se ing: ιερὰ) ἐστιῶν». Ksn: a
faye ospɛʷš pentrɛ bipsingʷ. || (sʰest:)
«Νικητήριον». upemiš de bipsingʷ, sað
pesudata bipsitorxai.

Νικητῆς, οὐ (ό), vīpxitopǣ, sað īnvinǣ-
topǣ. [νικάω]. [de unde

Νικητικός, ἡ, ὄν, depinsš, îndemî-
natikš a vîpši; (despre лкр:) = Νικη-
τήριος. | ші

Νικητρία (ή), birchitoare.

Νικηφορέω -ῶ, viit: -ήσω, sintš, m̄ fa-
κš p̄rt̄torš de v̄rsinḡ, v̄rsieskš, pre-
domneskš. [mi]

Νικηφορία (ή), p̄rtape de v̄rsinḡ. [din]

Νικηφόρος (ό, ή), p̄rt̄torš de v̄rsin-
γ̄, v̄rsitorš; (desnre λκρ;) adsk̄torš
de v̄rsinḡ. [νίκη, φέρω].

Νικόβουλος (ό, ή), poet: v̄rsitorš, pre-
domnitorš in sfat̄l, saš p̄rpeea sa.
[νίκη, βουλή].

Νικομάχας, α, Dor: in lokš de νικομά-
χης, ου, (ό), v̄rsitorš in v̄t̄l̄i. [νίκη,
μάχη].

Νικοποιός (ό, ή), f̄k̄torš, p̄r̄v̄rsitorš
de v̄rsinḡ. [νίκη, ποιός].

Νίκος, εος -ους (τὸ), = (saš grem: in
lokš de) v̄ikos.

Νικοτέλεια (ή), poet: fem: al l̄i...

Νικοτελής, έος (ό, ή), s̄v̄rsitorš de
v̄rsinḡ. [νίκη, τέλος].

Νικοφορέω -ῶ, viit: -ήσω, = Νικηφορέω.

Νίμμη (τὸ), ap̄ de sn̄lat; saš sn̄lat-
v̄it̄r̄. [νίπτω].

Νιν, poet: (upon: totdasna en̄lit:) in
lokš de iv̄) = av̄t̄n, av̄t̄n̄, av̄t̄, mi im:
(pap) av̄t̄ous, av̄t̄as. (bez̄i mi min).

Νιπτήρ (ό), basš, (legeanš) de sn̄lat
n̄choarele. [mi]

Νίπτρον (τὸ), = Νίμμη, ap̄ de sn̄lat. [din
Νίπτω, [νίζω] viit: νίψω, (pas: tre: de
κκ: νένιμμαι) sn̄lat̄ (p̄rin̄: m̄inele, saš
n̄choarele).

Νίσομαι, viit: νίσομαι, mi v̄isoμαι, poet:
= Νέομαι, m̄ d̄kš, saš v̄iš; plekš; m̄
f̄itor̄kš.

Νιτρία (ή), sil̄it̄r̄pie, lokš, v̄nde ese,
saš se ad̄n̄ sil̄it̄ra. [mi]

Νιτρίτης, ου (ό), mi Νιτρίτης, ιδος (ή),
koprin̄z̄torš de (v̄nitš κκ) sil̄it̄r̄. [din]

Νίτρον (τὸ), sil̄it̄r̄ (fosil̄, saš f̄k̄at̄
din plante); notas̄, ce se in̄trev̄sinḡa ka
s̄p̄n̄; (maī noš) Ep̄int: lat̄ronš.

Νιτροποιός (ό, ή), f̄k̄torš, prod̄k̄-
torš de sil̄it̄r̄, mi v̄l: [νίτρον, ποιός].

Νιτρώ -ῶ, viit: -ώσω, sn̄lat̄ κκ sil̄i-
tr̄, saš notas̄ (les̄ie). [mi]

Νιτρώδης, εος (ό, ή), koprin̄z̄torš de
(saš asemenēa κκ) sil̄it̄r̄. [νίτρον].

Νιτρώμα (τὸ), ap̄ (les̄ie) de sil̄it̄r̄.
[νιτρώω].

Νίφα, poet: ak: al l̄i νίψ, in lokš de
v̄f̄ada.

Νίφαργής, έος, mi Νίφαργός (ό, ή), poet:
alv̄š ka z̄pada. [v̄f̄as̄, άργός].

Νίφας, [νίφω] ad̄os (ή), z̄pad̄; (p̄rin̄:)

f̄alr̄š de z̄pad̄; (p̄rin̄ in̄tind:) v̄iforš κκ
z̄pad̄, saš ploae. (fir:) «Πολέμου —»
Pind: 2) poet: (ka ad̄iekt:) in lokš de.
v̄if̄oessa, akon̄epit̄ κκ z̄pad̄. «Πέτρα—».
Sof: [de v̄nde

Νιφετός (ό), ninsoape (de deas̄ z̄pa-
d̄); v̄reme de ninsoape. [de v̄nde

Νιφετώδης, εος (ό, ή), ninsoposš, saš
insogit̄ κκ ninsoape.

Νιφόλης, ήτος, mi Νιφόλητος (ό, ή),
poet: isvit̄ de ninsoape, saš ninsš. [mi
Νιφόβολος (ό, ή), = Νιφόβλητος. [νίψ,
βάλλω].

Νιφέις, εσσα, εν, poet: pl̄n̄š de z̄p̄-
d̄, ninsš neste totš. [νίψ v̄f̄os̄].

Νιφόκτυπος (ό, ή), poet: = Νιφόβλητος.
[νίψ v̄f̄os̄, κτύπος].

Νιφοστιδής, έος (ό, ή), poet: [νίψ, στειδω]
in̄tr̄ kap̄ s̄m̄v̄l̄ v̄ineva ne z̄pad̄ v̄-
t̄torpit̄. «Χειμών—». Sof: 2) in̄k̄r̄kat̄š
de z̄pad̄.

Νιφοφυγής, έος (ό, ή), (ras:) p̄che ka
z̄pada; [νίψ, φύχος].

Νίφω, viit: νίψω. [de au] ninr̄š. «Ὅταν
v̄if̄h̄ ó Θεός». Ksn: (mi pas:) «Νιφόμενοι
av̄p̄h̄l̄on̄». Ksn: [din

Νίψ, v̄f̄os̄ (ή), = Νίφας, ninsoape, z̄-
pad̄. (in̄trev̄: n̄maī ak: νίφα).

Νίψις, εως (ή), sn̄lat̄ (ak: saš pas:).
[νίπτω].

Νίψω, viit: al l̄i νίπτω, saš νίψω.

Νόα, maī noš in lokš de νοῦν, ak: al
l̄i νοῦς.

Νοεῖς, έσσα, έν, part̄: al l̄i νόημι.

Νοέοντι, Dor: in lokš de νοοῦσι, a 3:
im: p̄eps: al l̄i νοέω.

Νοερός, α, όν, p̄rin̄ minte n̄maī in̄ge-
lesš (nes̄p̄nsš la sim̄p̄r̄i). 2) = Νοήμων,
mintosš, in̄geleut̄. [νόος -οῦς]. [de v̄nde

Νοερότης (ή), kalit̄atea l̄i νοερός, ne-
mater̄ialit̄ate. [mi]

Νοερός, adv: p̄rin̄ minte. [mi]

Νοερωτός, ή, όν, = Νοερός.

Νοέω -ῶ, viit: -ήτω, in̄geleut̄, p̄r̄chenš;
p̄iš in minte; varš de seam̄; p̄rev̄z̄š
κκ mintea. «Οὐπω τοίους ἔππους ἔδον, οὐδ'
ἐνόησα». Il: K. «Τὸν δ' ἔδων νόησεν». Il:
D. «Τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπρο-
σθεν ἐνόησαν». Tkr: (mi in xot̄p̄r̄pe)
«Αὐτός μιν ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας». Il: Ω.
«Θυμῷ νοέω, καὶ οἶδα ἕκαστα». Od: Σ. «Οὐ-
τις νόον ἀμείνονα τοῦδε νοήσει». Il: 1. „Ἐπ'
ἀμφότερα νοέων». Ep: «Ἦ λάθεται, ἢ οὐκ
ἐνόησεν». Il: 1. (mi κκ inf:) «Οὐκ ἐνόησα
καταβῆναι». Od: Α. «Οὐτις ἐπερράσσει, οὐδ'

ἐνόησε μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ». Ιλ: Ε. (mi kē paptv: indip:) «Νοέω κακὸν ὑμῖν ἐρχόμενον». Od: Υ. (mi in anal:) „Οὐ νοέεις, ὅτι...». Τкр: (mi kē dat: indip:) «Пάντες κακὰ νοοῦσι τῷ τυράννῳ». Ksn: (paptv:) «Νοέων, οὐσα». Om: in lokš de νοήμων, rinditorš, ingelentš. [vóos]. [de xnde

Νόημα (τὸ), inuēlesš, (Fpang:) sensš; rindš formatš, saš skopš; pškovitspš a mingi, invenie; (in ven:) minte; inge-
xepčisne. [de xnde

Νοηματικός, ἡ, ὄν, = Νοητικός.

Νόημα, Eol: mi Dor: in lokš de νοέω.

Νοήμων, ονος (ὁ), ingelentš, rinditorš, (Fpang:) pšdinte. [mi

Νόησις, εως (ῆ), ingelepepe, pričepere, kopindepe in minte; rindipe. [mi

Νοητικός, ἡ, ὄν, relativš, saš indeminatikš la ingelepepe. [mi

Νοητός, ἡ, ὄν, (mi adv:) -ητῶς, de inuēles, de pričepst. 2) prin ingelepepe (minte) nšmaī kopinsš, = Νοερός. [vóow].

Νοθαγενής, εος (ὁ, ῆ), Dor: in lokš de νοθηγενής.

Νοθεία (ῆ), bastapditate; (fir:) neadevtrpatš kalitate. [vóeūw].

Νόθειος, α saš os, on, kšvenitš la bastapdš. «Τὰ νόθεια (se inu: χρήματα)». Apkpt: naptea bastapzilor din avepea pšpinteaskš. [vóθos].

Νόθευσις, εως (ῆ), bastapdape; saš falsifikape (akt: saš pas:). [mi

Νοθευτής, οῦ (ὁ), bastapdštopš, falsifikatorš (minčinomitš) de čeva. [din

Νοθεύω, biit: -εύσω, bastapdezš, falsifikš (minčinomezš) čeva. [vóθos].

Νόθηγενής, εος (ὁ, ῆ), in lokš de νοθηγενής, εος. [vóθos, γένος].

Νοθηγέννητος (ὁ, ῆ), = Νόθος. [vóθos, γένος].

Νοθοκαλλοσύνη (ῆ), poet: fršmšsepe bastapdš, (ad:) pšefkštš, nš natšpalš. [vóθos, κάλλος].

Νόθος, [in afin: kš vóθης, mi vóσος] η saš os, on, bastapdš (nšskštš din nelexitimš mštepe). [de xnde

Νόθος, adv: in kinš falsš, neadevtrpatš.

Νοῦδιον (τὸ), dim: al lšī vóος -οῦς.

Νομαδεῖος (ὁ, ῆ), = Νομαδικός. [mi

Νομαδία (ῆ), tršpš de nomazī koplo-kšitorš. [mi

Νομαδιαῖος, α, on, mi Νομαδικός, ἡ, ὄν, nomadikš, tršitorš nomadičeste. [vομάς]. [de xnde

Νομαδικῶς, adv: nomadičeste.

Νομαδικός, ον (ὁ) — Νομαδικός — Rīce

Λks: [vομάς].

Νομαδόστοιχος (ὁ, ῆ), rls: dšsš la, saš inšopsš de la pššne in pīndš. [vομάς, στοῖχος].

Νομάζω, biit: -άσω, in lokš de νέμω, lokšieskš. [vομάς].

Νόμαια (τά), Ion: in lokš de νόμιμα, datine, običeipš. [vόμος].

Νομαῖος, α, on, atinštopš de pššne, saš tršpš, čipadš, mi čl: «Νομαῖα (τά), Λks: platš pentpš pššne (epšpitš). [vομή].

Νομαρχης, ου (ὁ), ršvernatopš al xniš xšdeuš. [vομός, ἄρχω]. [de xnde

Νομαρχία (ῆ), dperštopia xniš admini-
tratorš de distpiktš.

Νομάς, ἄδος (ὁ, ῆ), pšstopš; saš datš la pššne. «Νομάδες». nomazī, nagī pš-
tvčitoape inšpexnš kš vitepš lor špš sta-
topniče lokšinge, = Σκηνίται. «Ἄλλοτε ἄλλη τῆς χώρας ἐπῆει, ὥσπερ οἱ νομάδες». Ksn:

Νομέας, ου (ὁ), poet: (maī noš) in lokš de νομεύς. [vομή].

Νόμευμα (τὸ), poet: = Βόσκημα, saš θρέμμα, vite pššnatš; tršpš. [vομεύω].

Νομεύς, εως (ὁ), pšstopš. 2) inšpš-
topš. 3) (im:) = Ἐγκοιλία, lemnele in-
kovoiate mi špšmš ale kopšvii; (iap dš-
ne Esix:) šniile mi čl: ale kopšvii. [vομή].

Νομευτικός, ἡ, ὄν, pšstopeskš. 2) inde-
minatikš a pšstopi. [din

Νομεύω, biit: -εύσω, pššnezš, saš pš-
topeskš vite. [vομεύς].

Νομέω, -ῶ, biit: -ήσω, poet: in lokš de νέμω, inšpšš; (miš:) mš inšpšš čeva kš čineva. «Κρέα —». Τкр: [din

Νομή(ῆ), [vέμω] inšpšš; napte, saš poršie; (im:) vanš, če se dšpšiesk, ka
sš se inšpšš. 2) (maī des) namtepe

(pron: mi fir:). «Ἐλκος (Πυρός) —». Λks: 3) pššne, lokš de pššne. «Οἱ Ἴπποι, μετιέντες τὰς νομάς νέμεσθαι, φοιτῶντες κα-
τήσθιον (τοὺς ὄφεις)». Ep: 4) tršpš. «Νομαὶ
πολλαὶ βόσκημάτων διαβιζόμεναι εἰς τὸ πέ-
ραν τοῦ ποταμοῦ». Ksn:

Νόμημα (τὸ), rls: in lokš de νόμιμον, datinš, običeipš.

Νομίζω, biit: -ίσω, (pas: tpe: de kš: νε-
νόμισμαι) amš, pšzeskš, saš lškpšš, saš
inšpodkš čeva ka lepe (lexitimš, da-
tinš, prinč: depeličie); inšpššingezš o-
bičipš; (kš inf:) običieskš. «Γλώσσαν
οὐ τὴν αὐτὴν νενομίκασι». Ep: «Τὴν δὲ πα-
νήγυριν ταύτην ἐκ τοῦδε νομίσει φασί». Ep:
«Τὴν αὐτὴν ταύτην νομίσει φασί». Ksn:

mi a fεkεt' o λeφiεitε mεiεpe. (mi kε uen: ppen: indip:) «Έλληνες απ' Αιγυπτίων ταυ-
τα νενομικασι». Ep: λe a λεat. (mi kε dat: perip:) «Νομίζουσι οὐδ' ἤρωσι οὐδέν». Ep: nε uinstesk prin ueremoniē. •Εὐσεβεία οὐδέτεροι ἐνομίζον». Ep: xneptiaš, stbīr-
miaš. (saš orpan:). «Αγῶσι καὶ θυσίαις νο-
μίζοντες». Ep: •Υστὶ οὐδὲν νομίζουσι». Ep: nε λe intpevdingeazε λα niuē' o жертиѣ.
«Φωνῇ νομίζουσι Σκυθικῇ». Ep: (iar par-
tik:) «Βυζάντιοι σιδήρῳ νομίζουσι, Καρχηδό-
νιοι σκύτσειν». Apstē: intpevdingeazε de
monetε. (mi kε inf:). «Γυναῖκας νομίζουσι
πολλὰς ἔχειν ἕκαστος». Ep: «Ἐσθῆτι νομι-
ζουσι χρᾶσθαι δέρμασι». Ep: «Μόνους τοὺς
μοιχοὺς νομίζουσι πολλὰ τῶν πόλεων νήποι-
να ἀποκτείνειν». Ksn: (mi fεpε kazε) «Ὡς
Ῥωμαῖοι νομίζουσι». Epd: (mi pas:) «Ὡς
νομίζεται». Tkp: „Νενομισται δέ πως ἡ τοι-
αύτη τῶν ἐνομιάτων ἐμιλία». Pl: •Οὐ νομι-
ζεται εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν δεῖπνον εἰσφέρεισθαι». Ksn: «Οἱ νενομισμένοι θεοί». Lks: «Τὰ νο-
μιζόμενα, saš νενομισμένα». Lks: ueremo-
niē obicnsite in nomenipea morpilor.
2) kpežε, sokoteskε. •Οὓς ἡ πόλις νομι-
ζει θεοὺς». Ksn: kpede; rīndeskε kε, pri-
veskε ka... (kε inf:). «Πολύ τι καλλίστους νο-
μίζουσι τοὺς ἐμῶν νόμους ἕκαστοι εἶναι». Ep: •Νομίζοντα λέγειν». Pl: a kopēi uī-
neba in konvinkie. (mi pas:) «Τόλμα ἀ-
λόγιστος ἀνδρὶς ἐνομίσθη». Tεv: •Τὰς ἄλλας
πόλεις νομιζεσθαι, καθάπερ εἰ δήμοι εἶεν». Ep: stε se sokotiaskε ka niute sate. [mi
Νομικός, ἡ, ὄν, kεvenitε, saš indēmi-
natikε λα λεφί. (de xnde) «Νομικῇ». uti-
niga λεφilor, (Fpanu:) жeписnεdingε.
mi•Νομικός, λεφistε, saš pravilistε, (Lat:)
жeπισtε. [νόμος]. [de xnde]

Νομικῶς, adv: dεne λεφί, pravilnicεte.
Νόμιμος, η saš oε, ον, λεφitimε, saš
pravilnikε; dpenε. (de xnde) •Νόμιμον
(τὸ), obicēi, ce ape nεtepe de λεμε.
«Τὰ νόμιμα» obicnsitele pcalioase uer-
emoniē (prin: supre nomenipe de mor-
tε); datinele, obicēispile xnsi ptimintε.
«Νόμιμον ἦν αὐτοῖς μὴ πτύειν». Ksn: «Ὡ-
μόδρομα νόμιμα». Esx: mεpitimε de ne-
vīpstnikε fatε. 2) alesε, insemnatε, foapte
εxη. «Οἱ νομιμώτατοι τῶν ἱερέων». Pl:
„Οἱ νομιμώτατοι τῶν συγγραφέων». Diod:
klasivī. [νόμος]. [de xnde]

Νομιότης (ἡ), λεφitimitate, pravilnicε;
saš nεptape dεne λεφί. [mi

Νομίως, adv: dεne λεφί, pravilnicεte.

Νόμος, α saš oε, ον, pεstopeskε, kεve-

nitε ла птшxнi saš pεstopi. [νομή].

Νόμισις, εως (ἡ), rīndipe, pεpepe; sim-
gimintε. «Ἡ ἀνθρωπεία εἰς τὸ θεῖον νόμι-
σις». Tεv: kpedinga omencaskε kεtre ze-
itate. [mi

Νόμισμα (τὸ), (in uen:) лεkpe infiin-
gatε dεne λεμε, λεφitε; datinε; (uapтик:)
monetε (prin: kopentε). [νομίζω]. [de xnde]

Νομισματικός, ἡ, ὄν, atinεtopε de mone-
te, nomismatikε.

Νομισμάτιον (τὸ), dim: ал лxi νόμισμα.

Νομισματοπώλης, ου (ὁ), binεtopε (skim-
εtopε) de monete, = Ἀργυραμίδος, za-
pafε. [νόμισμα, πώλης]. [de xnde]

Νομισματοπωλικός, ἡ, ὄν, atinεtopε de
binεtopε de monete. •Νομισματοπωλικῇ». Pl:
mesepia zapafεxi.

Νομιστεύω, viit: -εῶσω, = Νομίζω, obic-
nsieskε; (pas:) sintε obicnsitε; (desupe
monete) tpekε. [mi

Νομιστὴ, adv: dεne λεφί, pravilnicεte.
[νομίζω].

Νομοάτολος, (ὁ, ἡ), poet: [νόμος, αἰό-
λος] чeл kε variatε melodie.

Νομογράφω, -ω, viit: -ήσω, skpiε λεφί,
saš λεφieskε inεkpis. [mi

Νομογραφία (ἡ), inεkpisε λεφitipe. [din

Νομογράφος (ὁ, ἡ), skpitopε de λεφί.
[νόμος, γράφω].

Νομοδείκτης, ου (ὁ), apεtopε (eknpi-
kεtopε) de λεφί, λεφistε. [νόμος, δείκνυμι].

Νομοδιδάκτης, mi Νομοδιδάσκαλος, ου (ὁ),
(Bisep:) inεtεtopε (eknplikεtopε) de λε-
μεa лxi Moisi. [νόμος, διδάσκω].

Νομοδίφας, [νόμος, διφάω] ου (ὁ), чepчe-
tεtopε (stēdiitopε) de λεφί.

Νομοδότης, ου (ὁ), dεtεtopε de λεφί:
[νόμος, δίδωμι].

Νομοθεσία (ἡ), = Νομοθέτης. 2) (koлект:)
sistemε de λεφί, (Fpanu:) лeпислaγιe. [mi
Νομοθετέω -ω, viit: -ήσω, amezε, ino-
kmeskε λεφί, λεφieskε. [νομοθέτης]. [de
xnde]

Νομοθέτημα (τὸ), ce este λεφitε, porxh-
kε de λεμε.

Νομοθέτης, ου (ὁ), inokmitopε, amezε-
topε de λεφί, λεφistopε. [νόμος, τίθημι].

Νομοθέτης, εως (ἡ), inokmipe de λεφί.
[νομοθετέω].

Νομοθετικός, ἡ, ὄν, kεvenitε λεφistopε-
лxi, saš λεφitipii; saš indēminatikε a
λεφitε. [νομοθέτης].

Νομοθήκη (ἡ), poet: in лokε de νομοθέ-
της, mi νομοθεσία. [νόμος, θήκη].

Νομοτάτωρ, ορος (ό), ρας: mtiitorǝ de leuǝ. [νόμος, ἴστωρ].

Νομοθάρεια (ή), inbɔtɔrɔ (mtiingɔ) de leuǝ. [din

Νομοθάρης, έος (ό, ή), inbɔtɔrɔ de leuǝ, saǝ fine kɔnoskɔrɔ de leuǝ. [νόμος, μανθάνω].

Νομόνδε, poet: la ждеуѣ, saǝ la provinǝie.

Νομοποιέω, ω, viit: -ήσω, fakǝ (intokhe-skǝ) leuǝ. [din

Νομοποιός (ό), = Νομοθέτης. [νόμος, ποιός].

Νομός (ό), poet: = Νομή, inbɔrɔie. 2) πῶς πῶς; Od: K. (mi fir:) «Ἐπέων πολὺς νομός ἐνθα καὶ ἐνθα». Il: Υ. inbɔlɔrɔtɔ matie de vorɔtɔ. 3) (upin intind:) o parte de matɔ inbɔrɔitɔ politicheste, ждеуѣ, saǝ provinǝie (prin: in Epiutǝ, unde desbɔrɔiea se fɔcea de kanalele Niazlǝi). [mi

Νόμος (ό), [νέμω] intokmitɔ pɔnepe la kade, ad: leuǝ; datinɔ, obicheiǝ. «Νόμος ἴδιος». cea skrɔitɔ, mi «Νόμος κοινός». Apst: cea neskrɔitɔ (datinɔ). «Κατὰ τοὺς κεimένους (καθεστῶτας) νόμους». Aks: «Νόμον τιθέναι, saǝ τίθεσθαι». Apst: Esx: cea dintiǝ din partea leuǝitɔrɔlǝi, cea de aldoilea din partea norodɔlǝi. (bezǝ mi θεσμός). «Χειρῶν νόμος». drentɔl pɔsoiɔlǝi, (ad:) al челǝi mai psterpiǝkǝ. (de unde) «Ἐν χειρῶν νόμῳ διαφθείρεσθαι». Ep: a se omoriǝ in bɔtɔlie. «Ἐς χειρῶν νόμον ἀπιχεσθαι». Ep: a se inkɔiera kɔ vrɔjɔnashɔl (bezǝ mi χεῖρ). (mi el: de pren: in lokǝ de adv: ascmɔn:) «Νόμῳ Φοινίκων». Epd: dɔne obicheiɔl Fenicieniɔr (bezǝ mi δίκη). 2) (mɔsik: mi metp:) glasǝ, apie, mi (prin intind:) kintikǝ, imnǝ. «Λύδιος (Φρύγιος, «Δώριος, mi чл:) νόμος». Aks: «Νόμοι ἔρῃοι καὶ ὀξεῖς». Apst:

Νομοτρίθης, έος (ό, ή), (nap:) fpekatiǝ (denpinsǝ) in leuǝ. [νόμος, τρίθω].

Νομοφυλακείον (τό), lokɔl, unde se adɔnaǝ insuektoipǝi leuǝitɔr. [mi

Νομοφυλακέω -ω, viit: -ήσω, inbɔrɔieskǝ de a se pɔzi leuǝie. [mi

Νομοφυλαχία (ή), treaba (demnitatea) lǝi νομοφύλαξ (bezǝ ziɔ). [mi

Νομοφύλαχιον (τό), = Νομοφυλακείον. [din Νομοφύλαξ, αος (ό), dperɔtopǝ pindɔitǝ a inspekta paza leuǝitɔr. [νόμος, φύλαξ].

Νομώδης, έος (ό, ή), чл kɔ mɔale п-шнǝi, пшншnosǝ; (desnpe pɔnǝ) = Ἐρπη-τικός, ranprenosǝ. (νομή)].

Νομωδός (ό), kintɔtopǝ (ekspɔikɔtopǝ) de leuǝ. [νόμος, ὥδης].

Νομώνης, ου(ό), [νομῆ, ὠνέομαι] (Enpɔf:) apendashǝ de libede pentɔ pɔshɔne.

Νοοβλάβης, έος (ό, ή), bɔtɔmatǝ la min- te. [νόςος, βλάβη].

Νεόπλαγκτος, mi Νεοπλανήης, έος (ό, ή), poet: pɔtɔvitǝ la minte, amɔpitǝ. [νόςος, πλάζω, mi πλάνη]. 2) = κκ...

Νοόπληκτος (ό, ή), poet: atakɔtopǝ (is- bitopǝ) de minte. «Μέθη —». Enpɔ: [νόςος, πλῆττω].

Νόος, ου (ό), Ion: mi nekɔntɔ: in lokǝ de vouǝ.

Νοοφαλής, έος (ό, ή), poet: [νόςος, σφάλ- λω] = Νόοπλαγκτος, mi Νοοπλανής, avɔtɔ- tǝ de minte.

Νοώ -ω, viit: -ώσω, (ρας:) baiǝ in min- tea kɔiva. [νόςος].

Νορύη (ή), kɔl felǝ de plantɔ, lantele kɔkɔlǝi, = Τιθύμαλλον.

Νοσάζομαι, viit: -άζομαι, sintǝ volnɔvi- chosǝ. [mi

Νοσασέρως, α, он, volnɔviɔchosǝ. [νόςος].

Νόσασις, εως (ή), [noitɔ: νοσάζω] vo- lire.

Νοσερός, α, он, (mi adv:) -ερός. sɔnɔsǝ la voale, volnɔviɔchosǝ; (desnpe lokǝ, saǝ lɔkr:) adɔkɔtopǝ de voalɔ, volitopǝ, = νοσώδης. [νόςος].

Νόσσημα (τό), Ion: in lokǝ de νόσημα.

Νοσέω -ω, viit: -ήσω, mɔ volnɔveskǝ, saǝ boleskǝ; (in pen:) pɔtɔmeskǝ, sintǝ in pea stape. «Τὰ τῶν θεῶν νοσεῖ». Epɔ: «Ἡ πόλις νοσεῖ». Dem: mi Epɔ: (mi kɔ pren:) «Οἱ περὶ δόξαν νοσοῦντες». Il: = Δοξομανεῖς. [νόςος].

Νοσηλαία (ή), stapea mi kɔstapea vol- navɔlǝi. [mi

Νοσήλεια (τά), = Νοσήλια. [din

Νοσηλεύω, viit: -εύω, kɔitǝ volnavǝ; (ɔne -opǝ) = Νοσοποιώ. (pap in lokǝ de || miǝ: saǝ pas:) sintǝ volnavǝ, (upin apɔn:) mɔ kɔitǝ. [mi

Νοσήλια (τά), kile se daǝ, saǝ se fak snpe kɔstape de volnavǝ, doktoipǝi, mi чл: [din Νοσηλός, ή, он, = Νοσηρός. [νόςος].

Νόσημα (τό), natimɔ de volnavǝ, voal- tɔ. [νοσέω]. [de unde

Νοσηματικός, ή, он, sɔnɔsǝ la voale, vol- nɔviɔchosǝ. [mi

Νοσημάτιον (τό), dim: mikǝ, ɔshoapɔ voal- tɔ, (ἴσχυς) zaiflikǝ. [mi

Νοσηματώδης, έος (ό, ή), volnɔviɔchosǝ; saǝ provenitǝ din voalɔ.

Νοσηρός, ἄ, ὄν, (mi adv:) -ηρῶς = Νο-
σερός. [νόσος].

Νοσηφόρος (ὁ, ἡ), poet: in lokē de νο-
σεφόρος.

Νοσίζω, viit: -ίσω, = Νοσοποιέω. [νόσος].

Νοσογυμωνικός, ἡ, ὄν, atinrētopř de, sař
indemīnatikē la kēnoashtere de νοαλτ. «Νο-
σογυμωνική». meshetshgēla kēnoskētopřlař
de νοαλε. [din

Νοσογυμων, ονος (ὁ, ἡ), kēnoskētopř (din
simntome) de νοαλε. [νόσος, γυμων].

Νοσοεργός (ὁ, ἡ), poet: = Νοσοποιός. [νό-
σος, ἔργον].

Νοσόθυμος (ὁ, ἡ), poet: [νόσος, θυμός] nē-
timash de sřfleteaskē, sař moralē νοαλτ.

Νοσοκομεῖον (τὸ), snitalē. [mi

Νοσοκομέω -ῶ, viit: -ήσω, kaxtē νολα-
vī. [νοσοκόμος]. [de xnde

Νοσοκόρησις, εως, mi

Νοσοκομία (ἡ), kēxtape de νολαvī. [din

Νοσοκόμος (ὁ, ἡ), [νόσος, κομέω] inrri-
jitorē, kēxtētopř de νολαvī.

Νοσοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, fakē, pričinzieskē
νοαλτ kēiva; (in nen:) strikē, vatymē. [din

Νοσοποιός (ὁ, ἡ), fēkētopř, adēkētopř de
νοαλτ; (in nen: mi fir:) vētyntētopř, nē-
pēditōpř. [νόσος, ποιός].

Νόσος (ἡ), [in afin: kē νόθος, sař νότος]
νοαλτ, natimē (pron: mi fir:); pēxtate,
defektē (kēsxpē); (in nen:) nenoporiere.

Νοσοτροφία (ἡ), dietē (dēinoast kēxtape)
de νολαvī. [νόσος, τροφή].

Νοσοτρεφέω -ῶ, viit: -ήσω, mi in νοαλτ
mē portē kē mīndpie, sař mēpēgie. [νό-
σος, τρέφω].

Νοσοφόρος (ὁ, ἡ), adēkētopř de νοαλτ.
[νόσος, φέρω].

Νόσσαξ, ακος (ὁ), pēř de nastpe mē-
pichelē; (prinč:) kōkoshelē. [mi

Νοσσαξ, ἄδος (ἡ), pēřkē. [mi

Νοσσεύω, viit: -εύσω, = Νεοσσεύω. [mi

Νοσσιὰ (ἡ), = Νεοσσιὰ. [mi

Νοσσίον (τὸ), = Νεόσσιον. [mi

Νοσσίς (in lokē de νεοσσίς), ίδος (ἡ), =
Νοσσάς. [νοσσός].

Νοσσειδής, έος (ὁ, ἡ), чel in felē de
(asemenea kē) pēř de gēinē. [νοσσός, εἶδος].

Νοσοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, = Νεοσοποιέω.

Νοσσός (ὁ), in sink: in lokē de νεοσσός.

Νοσοτροφέω -ῶ, viit: -ήσω, = Νεοσσο-
τροφέω.

Νοσταλγέω -ῶ, viit: -ήσω, dopeskē din
sřfetēř intoarçherea in patria mea, [mi

Νοσταλγία (ἡ), mare doringē de intoar-
çhere in patrie. [νόστος, ἄλγος].

Νοστέω ῶ, viit: -ήσω, mē inorpkē; (po-
et: in nen:) mē dēkē, kēlētopeskē. 2) (xne
-orē) mē fakē plēkēlē (in Pass: Z: B: 7),
dēlçe; de vēxt. «Ὡς δ' ἐνόστησε τὸ ὕδωρ,
καὶ οὐκέτι ἦν θάλασσα». [mi

Νόστιμος (ὁ, ἡ), atinrētopř de intoarçhere.
«Νόστιμον ἦμαρ». Om: zioa intoarçepiř in
patrie. 2) inorpsē, sař pēlinçosē de a se
intoarçhe in patria sa; (prin xpm:) sēnē-
tosē, inorēř, zdpravēnē; (de xnde desnpē
roade, mi çl:) kontē; (prin xpm:) gēstosē;
(in nen:) de inrepsingat, folositorē. [din

Νόστος (ὁ), [νέομαι] intoarçhere (prinç:)
in patrie; (poet: in nen:) kēlētopie, vo-
laxē.

Νόστι, mi νόστιν (mař 'nainte de vok: sař
poet: nentpē mēsxpē) [bezī mi μέσφα], adv;
sař prep: poet: deoseit, in latçpe, departe;
in askēns, la o parte; (kē nen:) fēpē, afarpē.
departe. «Νόστιν ἀφιστῆκει κεχολωμένη». Od: A: «Νόστιν ἀειράτας, ὡς μὴ Πρίαμος ἴδοι» i
I: O. «Τὰ μὴ καλὰ νόστιν ἐρύκοι». Tkr: (mi
kē nen:) «Νόστιν Ἀχαιῶν βουλεύει». I: B.
(mi in apok:) «Νέσφ' Ὀκεανοῖς». Od: A: (mi
kē prep:) «Νόστιν ἀπ' ἄλλων». I: O. (mi
in paral:) «Νόστιν ἄτερ φιλότῆτος». Es: (mi
inurevntē kē ἡ in xotēp-) «Νόστιν ἡ ὄθεν
ἦλθε». Tkr: afarpē nēmat de xnde a venit.
[de xnde

Νοσφίδιος, α, ον, poet: lēatē, xpēnitē ne
fēpiw; depēptatē; askēnsē. [mi

Νοσφίδον, adv: poet: ne askēns, ne fē-
piw, kē xpēpiere. [mi

Νοσφίζω, viit: -ίσω, deosebeskē, desnar-
pēř, depēptezē; (kē nen: sař ak: indip:)
linseskē ne çineva de çeva; fakē çeva ne-
vēxtē. || (miç: pesfēin:) imī insēsheskē,
laxē din çeva ne fēpiw; (de sine pas:) mē
depēptezē, plekē, mē dař la o parte;
mē linseskē de çeva, pēpēseskē; mē xpē-
neskē; (pas:) mē omorē, morē. «Ἐνόστι-
σέ σε ἄνθεα». Pind: «Νοσφίσας ὀλοῖμαν». Esx: omopēnd. «Τοὺς πνοαὶ νοσφίσαντο». Dion: «Ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νοσφισά-
μην». «Od: T. «Δῶμα («Παῖδα) νοσφισα-
μένη». Od: A. Φ. «Ὅρκον νοσφίσθης». Ar-
chi: «μὶ αἱ κέκατ. (mi kē nen:) «Τίφ' οὐ-
τω πατὴρ νοσφίζεαι;» Od: Ψ. «Ἐπώλησε
κτῆμα, καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς». Skp:
mi fēpē kazē. «Μὴ μ' ἄθαπτον καταλείπειν
νοσφισθείς». Od: A. (mi pas:). «Μέμνησο
λευτρῶν, οἷς ἐνοσφίσθης, πάτερ. Esx: te ař
omopēl. [de xnde

Νοσφισμός (ὁ), depēptape, desnpēpiere;

xpēpire; fēpape, insxwpe de o nape din totă.

Νοσώδης, εως (ό, ή), sēpsš la boalē, болнѣivosš; (desnpe lēkr:) adēkētopš de boalē, bētmētopš la sēnēlate; (in pen:) bētmētopš. [vōtos]. [de xnde

Νοσωδώς, adv: kē bētmēpape desnpe sēnēlate.

Νοταπηλιώτης, ου (ό), vīntš dintpe aštrē mi pesēpēteanš. [vōtos, āpēliōtēs]. [de xnde

Νοταπηλιωτικός, ή, όν, чel desnpe vīntēl aštro-pesēpēteanš.

Νοτερός, α, όν, xmedš, saš xmezitš; (akt:) xmezitopš. [mi

Νοτέω -ō, viit: -ήσω, poet: in lokš de νοτιάω. [mi

Νοτηρός, α, όν, = Νοτερός. [mi

Νοτία (ή), poet: poxē, xmezealē; (prinč:) fem: al lēi vōtios. [vōtos]. [de xnde

Νοτιάω -ō, viit: -άσω, sīntš xmedš, xmezitš.

Νοτίζω, viit: -ίσω, (strēm:) xmezeskš; (nestpēm:) amš predomnitopš vīntēl aštrē. «Θέρος νοτίζον». Apst: [votīs].

Νότιος, α, ον, de mīazē-zī; pēšš snpe mīazē-zī; saš (vīntš) sēlētētopš desnpe mīazē zi; (prin intind:) xmedš. «Τδρώς—». Om: (de xnde poet:) «Νότιον». mapea. «Υψού δ' έν νοτίω τήνδ' (τήν ναῦν) ὥρμησαν». Od: Δ. mi Θ. in mīklokēl mēpīl. [mi

Νοτίς, ίδος (ή), poet:—Νοτία, (nikētrē de) xmezealē. [vōtos].

Νοτισμός (ό), xmezipe (akt: saš pas:). [votīzō].

Νοτιώδης, εως (ό, ή), xmezosš. [vōtios].

Νοτόθεν, adv: poet: dia napea de mīazē-zī. [din

Νότος (ό), vīntēl sēlētētopš desnpe mīazē-zī, aštrē; (poet:) ploae.

Νοτάριον (τò), = Νεοτάριον.

Νουβυστικός, ή, όν, kom: (dēne zīč:) aštnatš, indonatš, (ad:) pīnš de minte. [vōs, bū]. [de xnde

Νουβυστικώς, adv: kom: kē mēlēl min-te, ppea inēlēpēte.

Νουθεσία (ή), = Νουθέτησις. [mi

Νουθετέω -ō, viit: -ήσω, pēlš чеба in mintea kēlba, (ad:) adēkš aminte; saš повѣдѣeskš, sfēlēsēkš; (prin intind) inēlēpēeskš, varš mintea in kapš. [vōs, tīthēmi]. [de xnde

Νουθέτημα (τò), повагъ, sfatš. [mi

Νουθέτησις, εως (ή), sfēlēipe, повѣдѣipe. [mi

Νουθετητής, ού (ό), sfēlētētopš, повѣдѣi-

topš; (prin intind:) inēlēpēnitopš. [de xnde

Νουθετητικός mi Νουθετικός, ή, όν, kon-trivēitopš, indeminatīkš la (saš konpin-zētopš de) sfēlēipe, = Παιναυετικός.

Νουθετισμός (ό), = Νουθέτησις. [neīn-trēv: νουθετίζω].

Νουμηνία (ή), (in kontrak:) in lokš de νοεμηνία. [de xnde

Νουμηνιάζω, viit: -άσω, sēpēzš inēlēl zi de lēnē. [de xnde

Νουμηνιαστής, ού (ό), чel че sēpēazē inēlēl zi de lēnē.

Νουμήμιος (ό, ή), kēvenitš, saš fēkēlš la inēlēl zi de lēnē. || (sēst:) xēl fēlš de pasēpe, (Fpanē:) corlieu [vōs, mēn].

Νουμμίον (τò), dim: al lēl...

Νοῦμος (ό), Lat: numus, Сичел: xēl fēlš de monetē (de tpeī oboal) analoē kē Lat: sesterce.

Νουνέχεια (ή), avepe de minte, inēlēpēlšne. [din

Νουνεχής, εως (ό, ή), чel че ape minte, inēlēpēlš. [vōn, ēxō]. [de xnde

Νουνεχώς, mi Νουνεχούτως, adv: kē min-te, inēlēpēte.

Νοῦς, (in kontrak: din vōs) νοῦ mi vōs (ό), (dat: vō mi vōl, ak: vōn mīnōa; im: vōes) pētepe inēlēpētoape; minte; sēlētš; inīwē; snipitš (dēxš); fakēlate de rīndipe, mi de xēdikatē, mi de nēskōipe; kēmetš, rīndš; simjīmīntš; inēlēpēlšne.

«Οἱ δὲ (ὑπὸ τῆς Κίρκης μεταμορφωθέντες) συὼν μὲν ἔχον κεφαλὰς, φωνὴν τε, τρίχας τε, αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος, ὥς τὸ πάρος περ».

Od: K. «Κόραι οὔτε φυῆς ἐπιδευέες οὔτε νόιοι». Τкр; «Кеῦθε νόφ». Ιλ: Α: mi Π.

„Χόλος νόον οἰδάνει». Ιλ: Ι. „Ὡς τοι ἐνὶ στήθεσιν ἀτάρβητος νόος ἐστίν». Ιλ: Σ. «Τίν' ἔχειν με δοκεῖς νοῦν»; Τкр: че inīmē? «Ἐκ παντὸς νόου».

Εр: din totš sēlētēl. «Ἐπὶ νόον ποιεῖν (τρέπειν) τινί». Εр: a inēlēl.

«Κατὰ νόον ποιεῖν τινί». Εр: dēne pēpēpe, saš inīma kēlba. „Οὔτις νόον ἄλλον ἀμείνονα τοῦδε νοήσει».

Ιλ: Ι. «Τούτον ἐβούλευσας νόον αὐτή». Od: E. «Ὁ δὲ νόον σχέθε τὸνδ' ἐνὶ θυμῷ».

Od: E. асeasta a is-bodit in mintea sa. «Χαλεπὸν ἐτέρου νόον ἵδμεναι ἀνδρός».

Τкр; 2) sensš, inēlēsē, insemnape. «Οὔτος δὲ ὁ νόος τοῦδε τοῦ ῥήματος, ὃ ἐθέλει λέγειν».

Εр: Νουσαλέος, α, ον, Ιον: болнѣivosš, болнавš.

Νουσαχθής, εως (ό, ή), poet: Ιον: inrēpēlātš de boalē. [vōsos, āxhos].

Νουσολύτης, ου (ό), poet: pisinitopš

de voalτ. «Παχυν—». Engr: [νοῦσος, λύω].

Νουσομελής, εὖς (ό, ή), poet: Ion: чel кx madxлареле волнаве. [νοῦσος, μέλος].

Νοῦσος (ή), Ion: in локѣ de νόσος.

Νουσοφόρος (ό, ή), Ion: in локѣ de νοσοφόρος.

Νῦ, partik: engr: vezī vṽ.

Νύδην, [νύσσω] adv: кx inxnyere, saḥ inxnapare.

Νυγείς, εἶσα, έν, nas: nex: 2: de partik: ал лѣі νύсσω.

Νύγμα (τὸ), inxnsxtyrτ, inxnytyrτ. [νύсσω]. [de xnde

Νυγματώδης, εὖς (ό, ή), pricinxitorḥ de inxnsxtyrτ, saḥ inxnytyrτ.

Νυγμή (ή), mi Nyγmδς (ό), =Νύξις, mi Νύγμα.

Νυθής, εὖς (ό, ή), mi Nyθς, ή, έν, mi Nyθώδης, εὖς (ό, ή), [in afin: кx νυθής

mi νοσώδης] asknsx, inxnekosx; (despre glas) inxetx de totx.

Νυκάζω, =Νυστάζω, [νύξ] mikeskx, saḥ mouṽieskx de somnḥ.

Νυκταίετος (ό), vxtyrτ de noante, epoḁiḥ. [νύξ, αἶτος].

Νυκταλός, ή, έν, ixtyrτ de noante (de inxnepykx); =Νυσταλέος. [νύξ].

Νυκταλωπάω (-έω) -ῶ, viit: -ήσω, =Νυκταλωπιάω.

Νυκταλώπηξ, εκος (ό, ή), =Νυκτάλωψ. [νύξ, αλώπηξ].

Νυκταλωπία, [νυκτάλωψ] mi Nyκταλωπί-αςις, εως (ή), nevedepe noantea (opeṽa rṽinior). [de xnde

Νυκταλωπιάω -ῶ, viit: -άσω, pṽtimeskx de nevedepe noantea.

Νυκτάλωψ, [νυκταλός, ὦψ] ωπος (ό, ή), nevxtyrτ noantea. 2) (sxst:) Nyκταλωπία.

Νυκτεγερσία (ή), sklapare, demtentape; (upin intind:) ixpexape, ouṽingτ ne vxeme de noante. [mi

Νυκτεγερτέω -ῶ, viit: -ήσω, mτ skolḥ (mτ demtentx) noantea; prevericx pṽzind, saḥ lxxpind чева ne vxeme de noante. [νύξ, εγείρω].

Νυκτέλιος (ό, ή), =Νυκτερινός. (de xnde || sxst:) Nyκτέλια (τὰ), (se ing: ιερά) mi-stepioase peremonii ale лѣі Dionisx. [νύξ].

Νυκτέπαρχος (ό), kṽnitaxx strejiḥ de noante. [νύξ, ἑπαρχος].

Νυκτερεία (ή), prevericpe de noante; (partik:) vinxtoape de noante. [mi

Νυκτερίον (τὸ), =Νυκτεροϋλαία. [νυκτερεω].

Νυκτερείσιος (ό, ή), rom: [din pxmin: in-

semn: a лѣі νύξ, ερεῖδω] in локѣ de νυκτερήσιος.

Νυκτερέτης, ου (ό), poet: [νύξ, ερέσσω] vixtyrτ, mi nesksityrτ noantea.

Νυκτέρευμα (τὸ), nindityrτ (saḥ локѣ de pazτ) de noante. [mi

Νυκτερευτής, οὔ (ό), prevericetyrτ noantea (priny: la nesksipe, saḥ vinxtoape). [mi

Νυκτερευτικός, ή, έν, indeminatikx a preveria noantea la nindτ (priny: nesksind, saḥ vinxind). [din

Νυκτερεύω, viit: -εύσω, netpekx noantea demtentx (priny: la nesksipe, vinxtoape, saḥ streaxτ). [mi

Νυκτερήσιος, mi Nyκτερίδιος, mi Nyκτερίος (ό, ή), = кx...

Νυκτερινός, ή, έν, fxxkx ne vxeme de noante, nouṽialx. [mi

Νυκτερίς, ίδος (ή), anim: liliakx. [νύκτερος].

Νυκτερόδιος (ό, ή), lptyrτ (pṽsktyrτ, saḥ kṽxityrτ de xpaxa sa) noantea. [νύκτερος, βίος].

Νύκτερος (ό, ή), poet: in локѣ de νυκτερινός. [νύξ].

Νυκτεροφειγής, εὖς (ό, ή), poet: лxminτ-tyrτ noantea. [νύκτερος, φέγος].

Νυκτερόφοιτος (ό, ή), poet: kmvlytyrτ (okolytyrτ) noantea. [νύκτερος, φοιτάω].

Νυκτερωπός (ό, ή), poet: [νύκτερος, ὦψ] inxnekosx (ка noantea).

Νυκτηγορέω -ῶ, viit: -ήσω, vxvxskx (desvax, saḥ panoptexx) чева noantea. [mi

Νυκτηγορία (ή), adxnape sup vxvipe saḥ panoptape nouṽialx. [νύξ, ἀγορά].

Νυκτηγρεπία (ή), =Νυκτεγερσία.

Νυκτηγρετέω -ῶ, viit: -ήσω, =Νυκτεγερτέω.

Νυκτήγρετον (τὸ), xṽ felx de plantx, (Frang:) lunaire (че лxvchte noantea, saḥ la лxntx), =Νυκτίλωψ.

Νυκτήμερον (τὸ), glas: in локѣ de Nyx-όήμερον.

Νυκτηρεφής, εὖς (ό, ή), poet: [νύξ, ἐρέφω] akonepitx de inxnepykx; (fir:) nosomopitx, tpistx.

Νυκτίδιος (ό, ή), =Νυκτερόδιος.

Νυκτίδρομος (о, ή), poet: [νύξ, βρέμω] txtyrτ, pesxtyrτ noantea.

Νυκτίγαμος (ό, ή), kṽxtyrτ noantea (ue aslaxns). [νύξ, γάμος].

Νυκτίδρομος (ό, ή), alextyrτ (kṽlytyrτ) de noante. [νύξ, ὄρομος].

Νυκτικόραξ, акος (ό), xṽ felx de vxnytyrτ. [νύξ, κόραξ].

Νυκτικρυφής, εὖς (ό, ή), poet: asknsx

noantea, saṣ la întɛnepikṣ. [νύξ, κρύπτω].

Nυκτιλαθραιοφάγος (ό, ή), mĩnkɛtopṣ ne askɛns noantea. [νύξ, λάθρα, φάγω].

Nυκτιλάλος (ό, ή), poet: ɣɫɛssitopṣ (ss-ɛtopṣ) noantea. «Κ:θάρα — ». Engr: [νύξ, λάλος].

Nυκτιλαμπής, έος (ό, ή), λɛɛitopṣ noantea; (poet: ɪntɛnekosṣ. (bezĩ mĩ nυκτιφαής). [νύξ, λάμπω].

Nυκτιλέχος (ό, ή), poet: nĩnditopṣ (fɛpṣ) de noante. [νύξ, λέχοϛ].

Nυκτίλωψ, =Nυκτήγγρετον. 2) ɪn lokṣ de nυκτάλωψ.

Nυκτίμαντις, εως (ό, ή), =Nυκτόμαντις.

Nυκτιμένη (ή), (mitoλoι: ɛɛɪnĩɲɲ, kɛkɛ-ɛaĩɛ. [dĩn

Nύκτιμος (ό, ή), poet: ɪn lokṣ de nύκτιος.

Nυκτίνομος (ό, ή), ɲɛskɛtopṣ ne ɛpeme de noante. [νύξ, νομή].

Nύκτιος, α, ον, =Nυκτερινός. [νύξ].

Nυκτιπάτης, ου (ό), poet: [νύξ, πατέω] ɛm-ɛɫtopṣ noantea.

Nυκτιπήδηκας (οί), ɛnṣ fɛɫṣ de ɲanɛɲĩ de noante (saṣ de ɪn kasɲ). [νύξ, πήδαω].

Nυκτίπλαγκτος [νύξ, πλάζω], mĩ

Nυκτιπλανής, έος (ό, ή), poet: [νύξ, πλάνη] ɲɫɛɛitopṣ noantea, =Nυκτιπάτης.

Nυκτιπλανήτις, ιδος poet: ɪn lokṣ de nυκτιπλανής (ή).

Nυκτιπλάνητος, mĩ Nυκτίπλανος (ό, ή), =Nυκτίπλαγκτος.

Nυκτιπλόεω -ω, biit: -ήσω, ɲɫɛsɛkṣ noantea. [mĩ

Nυκτίπλοια (ή), ɲɫɛĩpe ne ɛpeme de noante. [νύξ, πλοῦς].

Nυκτιπόλευτος, mĩ Nυκτιπόλος (ό, ή), poet: ɲɛsɛɲɫtopṣ ne ɛpeme de noante. [νύξ, πολέω].

Nυκτιπορέω -ω, mĩ Nυκτιπορία, mĩ Nυκτιπόρος, =Nυκτοπορέω, mĩ ɲɫ:

Nυκτίσεμος (ό, ή) poet: ɲĩnstĩɫṣ noantea. [maĩ kopek: nυκτι σεμνός].

Nυκτιφαής [νύξ, φάος], mĩ Nυκτιφανής, έος [νύξ, φαίνω] (ό, ή), poet: ɫɛmĩnosṣ, saṣ ɲɛ-ɛɫṣ noantea, saṣ ka noantea, (ad:) ɪntɛnekosṣ.

Nυκτιφαντος (ό, ή), poet: =Nυκτιφανής.

Nυκτίφοιτος (ό, ή), poet: =Nυκτερόφοιτος.

Nυκτιφούρητος (ό, ή), poet: stɲɛɛitopṣ (ɲĩnditopṣ) de noante. [νύξ, φουρέω].

Nυκτιχόρευτος (ό, ή), poet: ɲolositopṣ la dangɲɫɪle de noante. [νύξ, χορεύω].

Nυκτοβάτης, ου (ό), ɛɲɛɫɫtopṣ noantea. [νύξ, βαίνω]. [de ɛnde

Nυκτοβατία (ή), ɛɲɛɫɫṣ de noante.

Nυκτόδιος (ό, ή), =Nυκτίδιος.

Nυκτογραφέω -ω, biit: -ήσω, skɲĩṣ noantea. [mĩ

Nυκτογραφία (ή), skɲĩɛɛe noantea. [νύξ, γράφω].

Nυκτοδρόμος (ό, ή), =Nυκτίδρομος.

Nυκτοειδής, έος (ό, ή), =Nυκτιφανής, ɪntɛnekosṣ. [νύξ, είδος].

Nυκτοθήρας, ου (ό), ɛĩɲɫtopṣ ne ɛpeme de noante. [νύξ, θήρα].

Nυκτοκλέπτης, ου (ό), fɛpṣ de noante. [νύξ, κλέπτω].

Nυκτοκλοπία (ή), fɛpɫĩɲarṣ de noante. [νύξ, κλοπή].

Nυκτολαμπής, ιδος (ή), fɛkɫĩɛ de noante. 2) =Nυκτολαμπής. [νύξ, λάμπω].

Nυκτόμαντις, εως (ό, ή), rĩɲĩtopṣ, saṣ ɛɛɛĩɲĩtopṣ de rĩɲĩtopĩ noantea. [νύξ, μάντις].

Nυκτομαχέω -ω, biit: -ήσω, mɲ ɛaṫṣ noantea. [mĩ

Nυκτομαχία (ή), ɛɫɫɫɫɫɫ ne ɛpeme de noante. [νύξ, μάχη].

Nυκτοπεριπλάνητος [νύξ, περιπλανάομαι], mĩ Nυκτοπλανής, έος (ό, ή), poet: =Nυκτιπλανής.

Nυκτοπόλεμος (ό), = Nυκτομαχία. [νύξ, πόλεμος].

Nυκτοπορέω -ω, biit: ήσω, ɛɲɛɫɫ (kɛɫɫtopɛskṣ) noantea. [mĩ

Nυκτοπορία (ή), kɛɫɫtopĩɛ ne ɛpeme de noante. [dĩn

Nυκτοπόρος (ό, ή), kɛɫɫtopṣ de noante. [νύξ, πόρος].

Nυκτοτήρης, ου (ό), nĩnditopṣ, ɲɛɛitopṣ de noante. [νύξ, τηρέω].

Nυκτουργός (ό, ή), ɫɛkɲɛtopṣ noantea. [νύξ, έργον].

Nυκτοφαής (-φανής), έος (ό, ή), =Nυκτι-
φαής.

Nυκτοφυλαχέω -ω, biit: -ήσω, ɲɛɛskṣ noantea. [νύξ, φυλακή]. [de ɛnde

Nυκτοφυλάκησις, εως, mĩ

Nυκτοφυλακία (ή), ɲazɲ de noante. [dĩn

Nυκτοφύλαξ, ακος (ό, ή), ɲɛɛitopṣ, stɲɛɛitopṣ de noante. [νύξ, φύλαξ].

Nυκτώον (τò), temɲɫɫ ɲonɲĩ (ka ɛɛĩtate). [νύξ].

Nυκτωπός, (ό, ή), poet: [νύξ, ὠψ] =Nυκτερωπός, mĩ Nυκτοειδής, ɪntɛnekosṣ.

Nύκτωρ, adv: noantea, ne ɛpeme de noante. [νύξ].

Nυμφαγενής, έος (ό, ή), = Nυμφογενής.

Nυμφαγέτης, ου (ό), poet: ɲatɲonṣ, ɲo-

νῆπιτορῆ de nimfe (enit: al lxi Nentn-
nš). [νύμφη, ἡγέομαι].

Νυμφαγωγία -ῶ, viit: -ήσω, dskš mi-
peasa la mipepe; saš miḵlocheskš la kš-
stiporie ka neḵitorš. [mi]

Νυμφαγωγία (ή), dšcepe de mipeasṽ la
mipepe; saš neḵipe. [din]

Νυμφαγωγός (ό, ή), dskštopš de mipea-
sṽ la mipepe; saš neḵitorš. [νύμφη, ἄγω].

Νυμφαία (ή), znš felš de plantṽ de
apṽ, plṽtṽ, saš nšfṽrš. (prinṽ; fem: al lxi

Νυμφαῖος, α, ον, kšvenitš, saš konsfin-
gitš nimfelor. || (sšest:) Νυμφαῖον (τῶ),
templṽ (lokš sfintš) al nimfelor. [mi]

Νυμφᾶς, ἄδος (ή), poet: kšvenitš (kon-
sfingitš) la nimfe. [mi]

Νυμφεῖος, α, ον, = Νυμφαῖος, saš Νυμ-
φικός. || (sšest:) Νυμφεῖον (τῶ), = Νυμφαῖον,
saš Νυμφών. «Νυμφεῖα». poet: nšntṽ; saš
tinepiṽ. [νύμφη].

Νύμφευμα (τῶ), nšntṽ, kšstiporie. [mi]

Νύμφευσis, εως (ή), kšstiporie: [mi]

Νυμφευτήρ (ό), poet: in lokš de νυμ-
φευτής. [νυμφεύω]. [de šnde]

Νυμφευτήριος, α, ον, atinṽrṽtopš de kš-
stiporie, = Γαμήλιος.

Νυμφευτής, οῦ (ό), = Νυμφαγωγός. saš 2)
mipepe, de kšpind inšpatš. [mi]

Νυμφεύτρια (ή), = Νυμφαγωγός, orlidṽ-
peasṽ; saš neḵitoape. 2) (šne-opi mi-
peasṽ, saš de kšpind mṽpitatṽ. [din]

Νυμφεύω, viit: -εύσω, mṽpitš; (pap) mṽ
mṽpitš. || (miḵ:) mṽ inšopš. [din]

Νύμφη (ή), mipeasṽ; (prin itind:) op
ce fatṽ de mṽpitat. (de šnde) «Νύμφα
φιλή»; Od:Δ. 2) norṽ; saš sogia fṽtelṽxi.
«Καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς». Skp:
3) nimfṽ, zīnṽ, saš zeigṽ de pindṽ de
mai ḵos. «Νύμφαι Ὀρεστιάδες, Νηρηίδες.
Ἀμειβυάδες, μι χλ. 4) (fir:) pṽnṽmṽ de
kopii (bezī mi ḵόρη). 5) alvinṽ, mi op
kape inšektṽ se afṽ inṽ in itilia sa
formagie, (prin ḵrim:) fṽrṽ apiniṽ. (bezī
σχιδών). 6) fṽrniṽ inapinatṽ. 7) bovokš
de tpantafilṽ ašia deskisš. 8) ḵṽrṽpea
ḵṽrviṽ. 9) kṽpṽlīṽ de sṽs al fṽrṽlṽ
de plṽrš. 10) (anatom:) = Μύρτον. [de šnde]

Νυμφαῖω -ῶ, viit: -άτω, sīntš νυμφόλη-
πιος (bezī zīq:). [mi]

Νυμφίδιος, α, ον, poet: in lokš de...

Νυμφικός, ή, ον, nšngialš, kšvenitš mi-
pesel saš mipeṽlṽ. [de šnde]

Νυμφικῶς, adv: ka tinepiṽ (de kšpind
ḵṽgii in kṽstiporie).

Νυμφίος (ό), mipe. [mi]

Νύμφιος (ό, ή), poet: in lokš de νυμ-
φικός. «Παρθέναι νύμφιοι». Expr: porodite,
saš de mṽpitat. || (sšest:) «Νύμφι:α (τῶ), =
Νυμφεῖα.

Νυμφίς, ἴδος (ή), poet: in lokš de Νυμ-
φική. (de šnde || sšest:) Νυμφίδες, πανσνii
mipesel. [νύμφη].

Νυμφόδας, αντος (ό), inṽkṽlikṽtopš de
nimfe, saš zīne. (enit: al lxi Silenš).
[νύμφη, βαίνω].

Νυμφογενής, έος (ό, ή), nṽskṽtš din nim-
fṽ. [νύμφη, γένος].

Νυμφόκλαυστος (ό, ή), poet: plīnsš de
fete saš nṽropere sale. [νύμφη, κλαίω].

Νυμφοκομέω -ῶ, viit: -ήσω, = Νυμφοστο-
λέω, mṽ inṽpodoseskš ka o mipeasṽ. [din]

Νυμφοκόμος (ό, ή), = Νυμφοστόλος; (in
nen:) nšngialš. [νύμφη, κομέω].

Νυμφόληπτος (ό, ή), [νύμφη, λαμβάνω]
(prinṽ;) inšfṽlatš de nimfe, inšsiasṽtš;
(in nen:) ceṽ kṽ mingele ḵṽate, nevṽnš.
[de šnde]

Νυμφοληψία (ή), patima inšfṽlatṽlṽxi, in-
tṽsiasṽtṽlṽxi de zīne, nevṽnie.

Νυμφόπνος (ό, ή), poet: [νύμφη, πόνος]
= Νυμφοκόμος, mi Νυμφοστόλος.

Νυμφοστολέω -ῶ, viit: -ήσω, inṽpodos-
eskš. mi dskš la mipe mipeasa. [din]

Νυμφοστόλος (ό, ή), [νύμφη, στέλλω] inṽp-
odositopš mi dskṽtopš de mipeasṽ la mipe.

Νυμφότιμος (ό, ή), poet: vīnstitopš, saš
vīnstitš de mipeasṽ. [νύμφη, τιμή].

Νυμφών ὦνος (ό), kṽmarṽ (fatarṽ) de
tinepiṽ kṽstiporigi. [νύμφη].

Nūn, adv: de timnš, akšm in mīnṽtṽxi
de fagṽ. «Ὁ νῦν ἡρόνος». Lks: «Οἷοι νῦν
βροτοὶ εἰσὶν». L: A. (mi in pepifṽr:) «Τὸ
νῦν ἔχον «Τὸ νῦν εἶναι». (mi inṽr' o zīq:)
«Τανῦν». Lks: mi ne tṽrekṽlš in lokš de
ḵṽrṽtṽs, de kṽpind, kṽ pṽginš mai 'nainte.
«Νῦν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησε σὺν Ἀθῆνῃ. L:
Γ. mi inṽr' alṽ inšemn: desṽpe cele
sirṽp nṽdṽḵṽdsite. „Nūn ὄλετο (in lokš de
ḵṽlṽtṽ) πᾶσα κατ' ἄκρης Ἴλιος». L: N. mi
in viit: in lokš de αὐτίκα, neste, dšpe
pṽginš. Nūn αὖτ' ἐγγεῖρῃ πειρήσομαι». L: E.
„Nūn δὲ δὴ Αἰνείας βίη Τρώεσσι ἀνάξει». L:
Γ. [bezī mi...]

Nūn, mi Nū naptik: (enṽzit:) rīndit: em-
fant: saš inṽlinit: (prinṽ;) = Nūn. «Δεῦρό
νυν». L: Ψ. «Λέγε νυν ἐμοὶ θαρρῶν». Apstf:
«Πάντα νοήματα, ὅσα ποῦ νυν ἐέλπεται». L:
K. «Τί νυ σ' ἔτρεφον». L: A. «Μιλήσισι
μέν νυν οὕτω λέγουσι». Ep: «Ἡ ῥὰ νῦ μοί
τι πίθοιο». L: Δ.

Νυγγαρί, mi Νυνί, At: (κκ intind:) in lokš de νυν (prinç: nşmaî ne prez:)

Νυνμενί, At: =Νυνί.

Νύξ νυκτός (ή), [de aui] noante; (poet: in men:) intşnepirikš; (prin intind: mi fir:) moapte; (şne-opi) anşşşl. «Οὗ τὸ κλέος διήλθε κήπι νύκτα καὶ πρὸς ἄω». Τερ: «Μέση νύξ, (mi maî obiç: «Μέσαι νύκτες». Λκs: mielκλ nonçii. „Ἀσὶ τῶν νυκτῶν». Λεç; Νύξις, εως (ή), inşşnşpere, inşoldipe, inşşpere; (fir:) intşpitape. [νύσσω].

Νύς (ή), poet: in lokš de νύμφη, norş; saş sogia fratelei, kşmnatş;(in men:) pşdt din kşşkie; (prin intind:) inştrş mşiere.

Νύσσα, ης (ή), koloana de la kapşkl karierei (inşpreşşkl kşria fiind indato-raçii a se inşvri mişştopii de trşşri inşoldiaş tape kalşl din dreapta); (fir:) sfirşitş, skonş. [din

Νύσσω, viit: νύξω, inşoldesκš, inşşnş, inşşpş κκ op che askşitş in viřş. «Χθόνα δ' ἔκτυπον ἵπποι, νύσσοντες γηλῆσιν». Es: «Ἀόγη αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε». Skp: 2) inşinş. «Τρεῖς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξε, χεῖρες σιν ἀσπίδα νύσσων». Ιλ: Π: «Προσφύδων μιν ἔγγυς ἐόντα ἀγκῶνι νύξας». Od: Ξ:

Νύσταγμα (τὸ), somnş lşatş ne nekşl-kate (dan niçoarele), pikotealş. [mi

Νύσταγμός (ὁ), pikotape de somnş. [din Νυστάζω, [νέω] viit: -άξω, 'mî e somnş, pikş de somnş; (prin intind: mi fir:) fakş chea κκ lene mi nevşgape de seamş. [de şnde

Νυστακτής, οὔ (ὁ), pştimawş, saş adş-κştopş de somnie. [de şnde

Νυστακτικός, ή, ον, (mi adv:), -ικῶς, pş-řviitş a pika de somnş; saş adşκştopş de somnie.

Νυσταλέος, α, ον, anşkalş la somnie, somnioposş; (prin intind: mi fir:) tpin-danş, lenemş. [νυστάζω].

Νυσταλογερόντιον (τὸ), vşřpinealş, che tot-daşna pikotş de somnş. [νυσταλέος, γερόν-τιον].

Νυσταλώπιδά -ω, (řřesh:) in lokš de νυσταλωπιδά.

Νύττω, viit: νύξω, At: in lokš de νύσσω.

Νύχα, adv: =Νύκτωρ.

Νυχαιγής, έος (ὁ, ή), poet: [νύξ, αὐγή] lşminosş noantea.

Νυχγεραία (ή), poet: in lokš de νυκτεγερσία.

Νυχεία (ή), mi Νύχευμα (τὸ), poet: pre-beriepe de noante. [din

Νυχέω, viit: -εύσω, preberieçş noantea,

=Νυκτερεύω.

Νυχθόρος (ὁ, ή), poet: [νύξ, βόρρ] po-zştopş ne vreme de noante.

Νυχθήμερον (τὸ), kşpsş de o noante mi o zi. [νύξ, ήμέρα].

Νύχιος, α, ον, poet: in lokš de νυκτε-ρινός. (se konf: κκ μήχιος).

Νύχμα (τὸ), poet: in lokš de νύχμα.

Νῶ, saş Nῶ in lokš de νῶϊ, nom: mi ak: ind: al lşi éçw.

Nῶ, dat: al lşi Nῶς.

Νωγάλειμα(τὸ), =Νωγλισμα, [din

Νωγαλεύω, viit: -εύσω, mi Νωγαλίζω, viit: -ίσω, mşninkş pşřitşři mi alte de-likate minkşři. [νώγαλον]. [de şnde

Νωγλισμα (τὸ), op che se mşninkş ka...

Νώγαλον (τὸ), (obiç: la im:) op che se mşninkş (maî obiç: dşne masş) de rşstş (pşřitşři,mezeliκşři, zaxarikale, mi al-tele), (řřanç:) friandise.

Νωδογέρων, οντος (ὁ), vşřřinş řpř dinçii. [νωδός, γέρων].

Νωδός, ή, ον, linsitş de dingi; (prin in-tind: mi fir:) inşpş, nesimçitopş. [νη, δδός].

Νωδυνία (ή), poet: in lokš de άνωδυ-νία. [din

Νώδυνος (ὁ, ή), poet: in lokš de άνώ-δυνος. [νη, δδύνη].

Nῶς, poet: in lokš de νῶϊ, νῶ.

Νωθεία (ή), =Νωθρότης. [din

Νωθής, [νή, ώθέω, saş in afin: κκ νόθος] έος (ὁ, ή), zşşannikş, molatikş; tpindanş-zenemş; timnş de minte, ppostş, adşpmitş

Νώθητι, Ion: in lokš de νοθήτι, pas:

nex: 1: de porşnç: al lşi νοέω. Νώθυρος (ὁ), [νωθής, cùř] nedestoīnikş la trşneaskş inşpreşnape.

Νωθρεία (ή), =Νωθρότης.

Νωθρεπιθέτης, [νωθρός, επιτίθημι] ου (ὁ), inşpenpinştopş κκ nenşsape saş neiste-çime de tpeasa sa.

Νωθρεύω, mi (miç): -εύω, viit: -εύσω, -μαι, sintş molatikş, timnş; mş porş, fakş chea řpř istegime. [mi

Νωθρία (ή), =Νωθρεία. [νωθρός]. [de şnde

Νωθριάω -ω, viit: -άω, =Νωθρεύω.

Νωθροκάρδιος (ὁ, ή), (Skp:) timnş de ini-mş, =Βαρυκάρδιος. [νωθρός, καρδιά].

Νωθροποιός (ὁ, ή), adşκştopş de tpin-dşvie, saş timnime. [νωθρός, ποιός].

Νωθρός, α, ον, =[νωθής] molikosş, tpin-danş; timnş de minte. [de şnde

Νωθρότης (ή), tpindşvie, molikşşne; zş-řşnive, timnime de minte. [mi

Νωθρώδης, εος (ό, ή), kam tpindavš, kam molichosš, mi чл: [mi]

Νωθρῶς, adv: kš molichšne, tímtime, nestegime, mi чл:

Νῶϊ, pron: ind: (nom: mi ak:) ал лѣи γῶ [de aui] noi, saš ne noi. 2) (pap) in lokš de vōiv. «Τούτον μὲν ἔασατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν νῶϊ γάμον». Ткр: (KB: 166:) (ka mi rom: la nšntš ne).

Νῶϊ, men: mi dat: ал лѣи Nōi, ал nos-tpš, saš noš amindšpora. [de xnde

Νῶϊτερος, α, ον, poet: [de aui] ал nos-tpš amindšpora; (in men:) = «Ημέτερος».

Νῶχαρ, αρος (τό), poet: [in afin: kš vār-xh] somnš adinkš kade moapte; tape amēcealš de kapš. 2) (adick:) = Νωθρῶς. [de xnde

Νωκαρώδης, εος (ό), = Νωθρώδης, adop-milš la minte.

Νωλεμέως, adv: poet: kš stšpxingš, ne-šntpešnt; xna neste alta. [din

Νωλεμής, εος (ό, ή), konjinxatš, nešntpešntš, stšpxitorš, nešntetātš; xna neste alta. (šntpeš: prinč: nšmaš || nest:) Νωλεμές, adv: in lokš de Νωλεμέως. [δμαλός].

Νῶμα (τό), Ion: in kontrak: in lokš de νόημα.

Νωμάω, (mi -έω Ion:) -ῶ, viit: -ήσω, poet: in lokš de νέμα, šnpapš. «Νῶμησαν δ' ἄρα πᾶσιν». Om: 2) (prin šntind:) dipiežš, ršvernezš; (in men:) miškš; šntpešingezš. «Νῆος οἰήϊα νωμάς». Od: M: «Σκῆπτρον δ' οὐτ' ἐπίσω, οὔτε προπρηγνές ἐνώμα, ἀλλ' ἄστεμφές ἔχεσκεν». Ιλ: Γ: «Ἀλεισον μετὰ χερσὶν ἐνώμα, ἔφρα πίον». Od: X: «Πυρεῖα χερσὶν ἐνώμων». Ткр: (mi el: saš nestp:) «Κόραξ ἐν αἰθέρι νωμῶν (se šnp: ἑαυτὸν, saš τὰς πτέρυγας)». Лкс: miškin-dš se. (mi fir:) «Ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας». Od: Σ: «Ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν». Od: N: (mi šnpaš) «Κέρδεα νωμῶν». Od: Υ: šntšpind in mintea sa. (de xnde 3) varš de scamš kš lšape aminte; mš rīn-deskš. «Νωμοῦντες ὦν σῖτα ἀναιρεομένους». Ερ: «Τὸ νωμῶν καὶ τὸ σκοπεῖν ταῦτόν». Πлт: «Ἐν πάντα νωμῶν Τειρεσία διδάκτα τ' ἄρρητὰ τ' οὐράνια τε». Sof: [de xnde

Νωμεύς, ῆος (ό), poet: in lokš de νομεύς.

Νώρησις, εως (ή), šntšpxipe; miškape; šndpentape, saš dipiepe. [mi]

Νωρήσιμος (ό, ή), poet: ošičnšitš a se miška (a svšpa) nešntetāt. [mi]

Νωρητήρ, mi Νωμήτωρ, ορος (ό), poet: povšpxitorš (dipektorš); saš miškštorš; op miškatš.

Νῶν, in lokš de vōiv, men: mi dat: ind: ал лѣи γῶ, [de aui] noš.

Νωνυμία (ή), poet: = «Ἀνωνυμία». [din

Νώνυμος, mi Νώνυμος (ό, ή), poet: in lokš de ἄνώνυμος [vñ, švora, mi švoraš], (ošič: fir:) nešntemnatš, nekšnoskātš; (kš men:) nepomenitorš de nšmele kšiva. «Ὁς τις ἔσται Σαπφὸς νώνυμος ἡέλιος». Εηгр: nš va trece zi šntš pomenipe de nšmele..

Νωπέω -ῶ, viit: -ήσω, [vñ, šp] šntšnekš vedepile; šnepiš.

Νώρωψ, saš νόρωψ, σπος (ό, ή), poet: [ἀνῆρ, ὥψ] notšivitš, kšvenitš la všvbatš, všvšteskš. 2) (dšne aljiš) = «Ηνοψ, šntšnekštorš de vedepi, lšxosš.

Νωσάμενος, poet: in lokš de νοησάμενος, miš: nex: de papš, mi

Νώσασθαι, poet: in lokš de νοήσασθαι, miš: nex: de inf: ал лѣи νοέω.

Νῶσις, ιος (ή). Ion: mi Dor: in lokš de νόσις.

Νωταγωγέω -ῶ, viit: -ήσω, apdikš, kapš чева kš špinapea. [din

Νωταγωγός α, ή), dškštorš, kšpxtorš de чева kš špinapea. [vōtos, ἄγω].

Νωτάιος, α, ον, чел че se afiš ne, saš se kšvine la špinape. [vōtos].

Νωτάκμων, ονος (ό, ό), poet: kom: a kšpxiā špinapea este tape ka o nikovalš. [vōtos, ἄκμων].

Νωτάρης, [vōtos, αἶρω] cu (ό), gas: in lokš de νωτοφόρος, kšpxtorš kš špinapea (xamalš).

Νωτεύς, έως (ό), = Νωτάρης «Ὀνος — . rlas: = Κανθήλιος. [mi]

Νωτιαῖος, α, ον, = Νωτιαῖος. [vōtos].

Νωτιδανός (ό), xš felš de nemte (vezī šntšvitiš).

Νωτίζω, viit: -ίσω, poet: šntšpxš, saš fakš ne čineva a 'mi šntšape snatele; popneskš (mi el: saš nestp: mš popneskš) ne šntš. «Πρὸς φυγὴν ἐνώτισα». Εηр: 2) akoperš snatele, iaš ne šntšpi, šntšpxš, (mi miš: mš šntšpxš. «Κισσὸς, ὃν χλοηφόροις ἔρνεσιν ἐνώτισεν». Εηр: a akoperit. [vōtos]. [de xnde

Νώτισμα (νό), poet: op че papš (ape) čineva ne špinapea sa.

Νωτοζατέω -ῶ, viit: -ήσω, mš xpkš ne špinape de viitš, saš viitš de minte. [vōtos, βάλω].

Νωτόγραπτος (ό,ή), чел kš špinapea xšpxvitš (vestšigatš kš nikšpxi). [vōtos, γράφω].

Νωτοκοπέω -ῶ, viit: -ήσω, batš, loveskš

ne vineva ne suinape. [νῶτος, κόπτω].

Νῶτον (τὸ), (prinç: nçmaĩ la ĩm:) ĩn lo-
kš de νῶτος.

Νωτοπλήξ, ἥγος (ὁ, ἡ), kape bate, saš
se bate la snece, = Μαστιγίς. [νῶτος,
πλήσσω].

Νῶτος (ὁ), (la ĩm: maĩ de mçate-opĩ ĩn
lokš de sinç: τὰ νῶτα) snate, suinape de
omš, de bitš, mi (fir:) de mçnte; (despre
neĩnsfĩ:) snprafm̃. «Νῶταθαλάσσης». Om:
mi Es: «Δεῖξαι τὰ νῶτα». Lks: s̃ mĩapate
snatele, s̃ fçg̃. «Κατὰ νῶτον ἐγένετο».
Er: din apoi.

Νωτοφορέω -ῶ, viit: -ήσω, portš, kapš
cheva kç sninapea. [mi

Νωτοφορία (ἡ), kçp̃tçp̃ kç sninapea. [din

Νωτοφόρος (ὁ, ἡ), dçkçtop̃š, kçp̃top̃š de
cheva kç sninapea. [νῶτος, φέρω].

Νωχέλεια (ἡ), = Νωρότης, nençsape, ĩpĩn-
dçvie, (Frany:) nonchalance. [mi

Νωχελεύομαι, viit: -εύομαι, s̃ĩnłš (m̃
portš ka xñš) nençsçtop̃š, ĩpĩndanš. [din

Νωχελής, [νῆ, ὠχὺς, saš ĩn afin: kç νω-
θής] έος (ὁ, ἡ), nençsçtop̃š, lenenš, z̃ba-
vničš, nenkĩvš, (Frany:) nonchalant.

Νωχελία (ἡ), poet: = Νωχέλεια. [de xnde

Νωχελίζω, viit: -ίσω, fçs: = Νωχελεύομαι.

Ξ.

Ξ, ξ, ξϛ, saš ξĩ (τὸ), Ksi, nedekl: a natpç-
sprezechelea ĩterp̃ a Eĩneskçlçĩ alfabetš.

|| (nçmer:) ξ', maĩzeçĩ (60), saš al maĩ-
zechelea, mi ξ maĩ-zeçĩ de miĩ (60,000).

Ξάινω, [ξέω] viit: ξανῶ, (nex: έξηνα, tpe:
de kç: έξαγχα, mi pas: έξασμαι, mi έξαμμαι,
nex: pas: έξάνθην, mi posĩt: ξανιέον) pĩe-
nĩnš; skap̃m̃nš; d̃p̃r̃vçeskš; (ĩn çen:)
p̃er̃ṽteskš de tops (lĩnĩ); (prin ĩntĩnd: mi
fir:) loveskš, vatš. «Θαλασσαίη ξανθὲν ὑπὸ
σιπλάδι». Engr: ṽtçtš (posš) de valçpĩle
m̃p̃riĩ. [de xnde

Ξάμμα (τὸ,) = Ξάσμα, 2) (prea papš)
(de açi) skam̃, destr̃m̃tçp̃ de pĩnz̃,
mi çl. [mi

Ξανάω -ῶ, viit: -ήσω, (prinç:) 'mĩ amš
ovosit mĩĩnele sk̃p̃m̃nĩnd lĩnĩ; (ĩn çen:)
= Ναρχάω, ovoseskš, osteneskš. «Ἦδὺ ξα-
νήσει καὶ προγυμνάσει χέρσ». Sof: [de xnde

Ξάνησις, εως (ἡ), osteniçe, ovosiçe (prinç:)
de mĩĩnĩ din p̃riçĩna sk̃p̃m̃nĩp̃riĩ; (ĩn çen:)
ostenealš; amorçĩpe.

Ξανθίς, ου (ὁ), xñš felš de nemte de
mare, = Θύννος. [mi

Ξανθίζω, viit: -ίσω, fakš cheva g̃l̃ṽsĩš,
ṽlanš, blondš; (fir:) p̃çmeneskš f̃pĩntçpa
la fokš; (el: saš nestp: mi mĩç:) m̃t̃ fakš,
saš m̃t̃ ap̃tš ṽlanš, blondš. [mi

Ξανθικός (ὁ), lçna Ap̃riçie d̃ne Maçe-
donienĩ; mi Ξανθικός (se ĩng: ĩerš), ser̃ṽ-
toapea, mi çenerala revizie a om̃t̃ĩp̃lor,
çe se s̃ṽĩp̃m̃ĩaš ĩntp' açeast̃ lçñ. [mi

Ξάνθιον (τὸ), xñš felš de plant̃ (Frany:
lampourde) din soĩçl x̃p̃ziçĩlor, kape s̃lç-
jĩa la galveñ ṽnsĩpe de p̃p̃r̃š. [Ξανθός].

Ξάνθισμα (τὸ), ṽp̃p̃sea galveñ, mi op̃
çe ṽp̃sĩtš kç dĩnsa. [Ξανθίζω].

Ξανθόγειος (ὁ ἡ), çel kç x̃m̃t̃ saš p̃t̃-
mĩntš galvenš. [Ξανθός, γέα].

Ξανθόριξ, -όριχος (ὁ, ἡ), çel kç p̃t̃-
p̃çl galvenš, blondš. [Ξανθός, θρίξ].

Ξανθοκάρηνος, poet: [Ξανθός, κάρηνον] ĩn
lokš de.

Ξανθοκόρης, ου (ὁ), mi Ξανθοκόρος (ὁ, ἡ),
galvenš, blondš la p̃p̃r̃š. [Ξανθός, κόρη].

Ξανθόουλος (ὁ, ἡ), ṽlanš mi kreçš. [Ξαν-
θός, οὔλος].

Ξανθός, ἡ, ὅν, g̃l̃ṽsĩš, saš poĩkatš, ṽt̃-
lanš, blondš. [de xnde

Ξανθότης (ἡ), ṽlañie, blondet̃.

Ξανθοτριχέω -ῶ, viit: -ήσω, s̃ĩntš kç p̃t̃-
p̃çl galvenš, ṽlanš. [Ξανθότριξ].

Ξανθοφυής, έος (ὁ, ἡ), poet: din natçp̃
ṽlanš, blondš. [Ξανθός, φυή].

Ξανθοχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), p̃p̃r̃ĩtop̃š de x̃aĩ-
ñt̃ galveñ deskĩt̃; (poet: despre roade)
çel kç koaj̃a galveñ. [Ξανθός, χιτών].

Ξανθοχολικός, ἡ, ὅν, relatičš kç galṽe-
nçl venĩnš. [din

Ξανθόχολος (ὁ, ἡ), çel kç (maĩ m̃çl̃
predom̃nĩtop̃š ĩntp' ĩnsçl) galvenš venĩnš.
[Ξανθός, χολή].

Ξανθόχροος -ους, mi Ξανθόχρος, ωτος (ὁ, ἡ),
galvenš, ṽlanš la f̃ap̃t̃, saš la pelĩçt̃.
[Ξανθός, χρός, saš χρώς].

Ξανθόω -ῶ, viit: -ώσω, fakš, ṽnseskš
cheva galvenš, ṽlanš. [Ξανθός].

Ξανθωπός (ὁ, ἡ), poet: [Ξανθός, ὦψ] gal-
venš, ṽlanš la f̃ap̃t̃.

Ξάνιον (τὸ), ĩnstp̃m̃ĩntš de sk̃p̃m̃ñat
lĩnĩ, dapakš, mi çl: 2) pĩentene (s̃p̃re po-
doaṽt̃) de kapš. 3) = Ἐπιξήνων. [mi

Ξάνσις, εως (ἡ), sk̃p̃m̃ñape, d̃p̃r̃ṽĩpe
de lĩnĩ. [mi

Ξάντης, ου (ὁ), sk̃p̃m̃ñĩtop̃š, d̃p̃r̃ṽĩ-
top̃š de lĩnĩ. [Ξάνω]. [de xnde

Ξαντιχός, ἡ, ὅν, kçvenĩtš, saš ĩndemĩ-

nalikš la skērmēnape, saš dērvēipe de līnē. «Ξαντικῇ». Plt: meštesgēz de a-skērmēna līnē. [mi]

Ξάντρια (ή), skērmēnētoape, dērvēitoape de līnē.

Ξάσμα (τό), līnē dērvēitē, saš skērmēnatē. [ξίνω].

Ξεναγέω -ῶ, viit: -ήσω, poet: Ion: in lokš de ξεναγέω.

Ξεναπάτης, ου (ό), poet: in lokš de ξεναπάτης.

Ξένη (ή), Ion: in lokš de ξένη, fem: ал лѣ ξένος.

Ξενοδόκος, poet: Ion: in lokš de ξενοδόκος.

Ξένηθεν, adv: poet: Ion: din lokš stpeinš, din stpeintate. [ξένος].

Ξενήριος, η, ου, poet: Ion: in lokš de ξένιος.

Ξενίη (ή), Ion: in lokš de ξενία.

Ξενίζω, viit: -ίσω, Ion: in lokš de ξενίζω.

Ξένιος, η, ου, poet: in lokš de ξένιος.

Ξενοδόκχη (ή), poet: Medea, ka nevēnitē de amorēz xniš stpeinš (lxi Iasonē). [ξένος, βόκχη].

Ξένος, η, ου, (mi toate cele dintp' in-sa komnse) Ion: poet: in lokš de ξένος, mi чл:

Ξερίς, ίδος (ή), =Ξυρίς.

Ξεναγέω -ῶ, viit: -ήσω, (kē ak:) povēžieskš pe (saš inrpizeskš de) stpeinš. 2) (kē pen:) amš sxei komanda mea, saš pekpstezē stpeinī soldaģi; (dne sistema Lachedem:) sīntē kēnitānš de stpeinī (aliaģi) ostamī. [ξεναγός]. [de xnde

Ξεναγής, εως (ή), povēžipe de stpeinī. 2) pekpstape de stpeinī.

Ξεναγία (ή), demnitaea, tpeaba, mi 2) ostēwcaska tpepē a xniš kēnitānš de stpeinī, saš volontipī. [din

Ξεναγός (ό), povēžitopš, saš inrpikitopš de xniš stpeinš. 2) kēnitānš de stpeinī volontipī soldaģi. [ξένος, ἄγω].

Ξεναγωγέω -ῶ, viit: -ήσω, =Ξεναγέω. [din

Ξεναγωγός (ό, ή), =Ξεναγός.

Ξενακουστός (ό, ή), (nlp:) stpeinš la a-zipe, višdatš. [ξένος, ἀκούω].

Ξεναπάτης, ου (ό), amēmitopš de stpeinī; (fir:) viitē amēmitopš sxfīnd in noplē, nekīnd afapē sxfīz alēz. [ξένος, ἀπάτη]. [de xnde

Ξεναπατία (ή), amēipe de stpeinī, saš oasneģi.

Ξεναρχής, εως (ό, ή), poet: aģstētopš (protētopš) de stpeinī. [ξένος, ἀρχέω].

Ξελεύω, viit: -εύσω, sīntē stpeinš, saš in stpeintate. [ξένος].

Ξενηλασία (ή), roanē de stpeinī. [mi]

Ξενηλατέω -ῶ, viit: -ήσω, roneskš, saš nē priimeskš in ōapa mea ne stpeinī. [ξένος, ἐλύνω].

Ξενία (ή), stpeinie, saš xarakterš de stpeinš. 2) priimipe de stpeinš, mi pelagia, saš pečiurokēl drentē de osnitailitate le-rate in tpe oaspiēz mi priimitopēz sēz. (prin: fem: ал лѣ ξένιος). [mi]

Ξενίζω, viit: -ίσω, priimeskš in kasa mea oaspiēz (stpeinš) kēpiēz l de toate tpe- vxiuoașele; (nas:) sīntē priimitē ka oaspiēz. «'Εξένισεν ἡμᾶς πολλοὺς ἀγαθοὺς». Ksn: 2) varš, psis in mipape ne vineba kē (sue- piš, mi miž: saš pas: mē snepiš, mi se pape višdatš) čeba neobiņxītē. «Οὐ χρὴ τὰς κυούσας (ἵππους) ποικιλία τῶν νομῶν καὶ τῶν ὑδάτων ξενίζειν». Iniatp: (vetepin:); (mi miž:) «Ξενισθεῖς, καὶ διαπορήσας διὰ τὸ παραδοξόν». Aks: 3) (nestpēm:) papš (seamēnš a) stpeinš (višdatš, neobiņxītē). «Λέξις ξενίζουσα». Aks: [mi]

Ξενικός, ή, όν, (mi adv:) -ικός, de stpeinš. «Τὸ ξενικόν (se inu: στράτευμα)». Ksn: stpeinī (volontipī) ostamī. [mi]

Ξένιος, α, ου, kēvenitē la stpeinš, saš čel in pelagiē kē stpeinš prin osnitailitate. «Ζεύς—». Aks: patrouš de stpeinī. «Ξενία (inprexntē mi fēpē) τράπεζα, saš οἰκία». Aks: a priimitopēxī de stpeinī. «'Η σὴ ξενία καταπλεύσαντι ἐκλείσθη». Dion: epist: «Ξενία (saš «'Επὶ ξενία, saš «'Επὶ ξένια) δέ- χεσθαι (xlēiv) τινά». Ep: a priimi kē osni- tailitate. || (sxbst:) «Ξένιον (τό), (se inu: δῶρον) dapš, če se dē snpe sēvenipš oaspiēz lxi. [ξένος].

Ξένιος, εως (ή), priimipe de stpeinš. [mi]

Ξένισμα (τό), op če lēkpē advē mipape, se pape višdatš (stpeinš). [mi]

Ξένισμός (ό), osnitailitate (akt: saš pas:). 2) višdēgie de vre xniš lēkpē, mi tēp- vkrēpa, saš vtēmapea provenitē dintp' in-sa. [ξενίζω].

Ξενιτεία (ή), stpeintate; netpečepe in stpeintate. 2) slēkēz de stpeinš ostamš volontapš. [din

Ξενιτεύω, mi (miž:) -εύομαι, viit: -εύσω, -ομαι, netpekš, saš kēlētopesēz xndēba ka stpeinš, mē stpeinezē, saš sīntē in stpein- tate. 2) slēkeskš ostēwcate la nagie stpeintē. [ξένος].

Ξενοδαίκτης, ου (ό), poet: [ξένος, δαίζω] omopitopš de stpeinī.

Ξενοδαίτης, ου (ό), poet: [ξένος, δαίνυ- μαι] mīnkētopš de stpeinī.

Ξενοδοχεῖον, Ξενοδοχέω, Ξενοδόχος, = Ξενοδοχεῖον, μι χλ:

Ξενοδοχεῖον (τό), локѣ (касъ) de priimireca streinilor, (Τερν:) ханѣ, (Франц:) отелѣ. [ми]

Ξενοδοχέω -ω, viit: -ήσω, priimeskѣ streinī; saѣ sintѣ ханѣиѣ. 2) poet: inкpedingezѣ (кезпимѣскѣ) чева кѣ мартѣрѣ. [Ξενοδόχος] [de xndѣ]

Ξενοδόχημα (τό), (н.л.м:) = Ξενοδοχεῖον. Ξενοδοχία (ή), priimire mi inрriјire de streinī. [din]

Ξενοδόχος (ό, ή), priimitopѣ ми ospт-topѣ de streinī. || (sѣst:) = Πανδοχέυς, ханѣиѣ. 2) poet: мартѣрѣ, saѣ kezамѣ. [Ξένος, δέχομαι].

Ξενοδώτης, (poet: in локѣ de Ξενοδότης) ου (ό), dѣtѣtopѣ de priчinѣ de a se lera prieteneaskѣ relagie inтpe streinī. [Ξένος, δίδωμι].

Ξενοίεις, εσσα, εν, poet: plinѣ de streinī. [Ξένος].

Ξενοθυτεω -ω, viit: -ήσω, жептѣскѣ streinī. [Ξένος, θύω].

Ξενοκοπέω -ω, viit: -ήσω, батѣ (tpakte-zѣ рѣѣ) ne streinī. [Ξένος, κόπτω].

Ξενοκουρίτης, ου (ό), тѣnsѣ, saѣ pasѣ in kinѣ streinѣ, neobичnѣitѣ. [Ξένος, κουρά].

Ξενοκρατέομαι -οὔμαι, viit: -ηθήσομαι, sintѣ sѣst stѣnīnipe de streine oшtipī. [Ξένος, κράτος].

Ξενοκτονέω -ω, viit: -ήσω, omopѣ streinī. [ми]

Ξενοκτονία (ή), omopīpe de streinī. [din]

Ξενοκτόνος (ό, ή), omopītopѣ de streinī.

Ξενοкустаπάτη (ή), [Ξένος, κύστη, άπάτη] kom: амѣпipe in преκѣрпipe de streine mѣterī.

Ξενολεξία (ή), (Biser:) streinѣ (min-чinoasѣ, грешitѣ) тlксipe de sfintѣ zistѣ, = Έπεροδιδασκαλία. [Ξένος, λέγω].

Ξενολογέω -ω, viit: -ήσω, adxnѣ, (partik:) peкpѣtezѣ streinī. [ми]

Ξεнологία (ή), peкpѣtagie de streinī. [ми]

Ξεнологιον (τό), trѣпѣ de streinī peкpѣtagī ostamī. [din]

Ξεнологος (ό, ή), peкpѣtѣtopѣ de streinī ostamī. [Ξένος, λέγω].

Ξενομανέω -ω, viit: -ήσω, sintѣ nebnѣ dnne streine пѣравѣpī mi obичeіspī. [din]

Ξενομανής, ές (ό, ή), nebnѣ, nebneme itѣitopѣ de streinī, ми de obичeіspipe лop. [Ξένος, μάνομαι]. [de xndѣ]

Ξενομανία (ή), nebnѣп dparoste de streinī, ми de streine obичeіspī.

Ξενοπαθέω -ω, viit: -ήσω, mѣ koprin-zѣ de o neплѣкѣtѣ simпipe (mѣ чїxdeskѣ) pentpѣ xнѣ streinѣ, saѣ neobичnѣitѣ лѣкpѣ. [Ξένος, πάθος].

Ξενοπρεπής, ές (ό, ή), кѣvenitѣ, полpibitѣ ла streinѣ; saѣ пѣpѣtѣ a fi streinѣ. [Ξένος, πρέπω].

Ξένος, η, он, (komпар: -ώτερος, σκырл, -ώτατος) streinѣ; (upin xpm:) neкznoskѣitѣ neobичnѣitѣ, чїxdatѣ; (кѣ pen: saѣ ак: prep: nemtiitopѣ, нечеркатѣ de чева. „Η Ξένη (se inг: γή)» streinѣlate. «Εἰ μιν εἰθαψαν εἰταῖροι ἐπὶ Ξένης Ξένον ὄντα». Ткр: || (sѣst:) priimitopѣ de streinī; (maі des) oasнѣtѣ, (Терн:) mѣsafipѣ. «Ω Ξένε» = «Ω φίλε! prietene! (obич: кіemape кѣtre oasнѣtѣ, saѣ simплѣ кѣtre op-каpe streinѣ ми neкznoskѣtѣ). 2) ostamѣ slѣжind кѣ платѣ ла naгie streinѣ.

Ξενοστάσις, ές (ή), = Ξενοδοχεῖον, локѣ de a poposi streinī (ханѣ). [Ξένος, στάσις].

Ξενοσύνη (ή), poet: in локѣ de Ξενία, familiapѣ relagie inтpe streinī, saѣ dpentѣ de peчipрокѣ osnitaxitate. [Ξένος].

Ξενοτίμος (ό, ή), чїnstītopѣ de streinī. [Ξένος, τιμή].

Ξενοτροφέω -ω, viit: -ήσω, xpѣneskѣ (amѣ in слѣжва mea) streinī (волontipī) ostamī. [ми]

Ξενοτροφία (ή), xpѣnipe (пiнepe) de streinī soldagī. [din]

Ξενοτρόφος (ό, ή), xpѣnitopѣ (пiitopѣ in слѣжва sa) de streinī soldagī. [Ξένος, τρέφω].

Ξενοφονέω -ω, viit: -ήσω, = Ξενοκτονέω. [ми]

Ξενοφονία (ή), = Ξενοκτονία. [din]

Ξενοφόνος (ό, ή), = Ξενοκτόνος. [Ξένος, φόνος].

Ξενοφυής, ές (ό, ή), de streinѣ (neobичnѣitѣ, чїxdatѣ) natpѣ. [Ξένος, φυή].

Ξενοφωνέω -ω, viit: -ήσω, inтpeвsingezѣ in vorpipe streine vorpѣ; saѣ vorpѣскѣ, pronxnѣѣ in kinѣ neobичnѣitѣ, inкit dѣne vorpѣ парѣ a fi streinѣ. [ми]

Ξενοφωνία (ή), vorpipe, saѣ pronxnѣape streinѣ. [din]

Ξενόφωνος (ό, ή), vorpitopѣ, saѣ pronxnѣtѣtopѣ ka streinѣ. [Ξένος, φωνή].

Ξενώ -ω, viit: ώσω, fakѣ чева saѣ ne чїneva streinѣ; (upin intind:) fѣrtпesкѣ; (кѣ dat: indip:) instpeinezѣ (їaѣ) чева de ла чїneva. 2) (mїж:) priimeskѣ ne (inрriјesкѣ de) чїneva ka streinѣ; (ми nas: кѣ dat: inпpeхнѣ ми fѣpѣ prep:) rѣsdѣtesкѣ ла чїneva ka streinѣ. «Οὐ ξε-

νοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας». Βσхл: «Ξε-
νοῦνται τῷ Ξενοφῶντι». Ksn: (mi miž: in
lokš de pas:) «Οὐ γὰρ τις ἔρμος, ἔποι τις
ξενώσεται». Sof: [ξένος].

Ξενόδριον, mi Ξενόλλιον (τὸ), kom: dim:
(desnreij:) ал лxi ξένος.

Ξενών, ὦνος (ὁ), локš (saž локвинт)
pentpž streini, = Ξενοδοχεῖον. [mi

Ξένως, adv: кх kinš streinš, neobivnšitš,
saž ka streinš. «Ξένως ἔχω τῆς ἐνθαδ-
λέξεως». Plat: sintš streinš de (neobivnšitš
кх) avestš stiaš de kopšipe. [ξένος].

Ξένωσις, εως (ή), poet: vixdatš pefache-
pe, skimbare. [ξένω].

Ξερὸς, ἄ, ὄν, poet: in локš de ξηρὸς.
«Ποτὶ ξερὸν ἡπείροιο». Od: E. la pietroa-
sa parte a ȕȕpmxlxi.

Ξέσις, εως (ή), pžžipe, saž pendape
de lemniš. 2) stñape, saž vionlipe de
piatpž. [mi

Ξέσμα (τὸ), fšmie, askie, sžpchea; saž
op-ve ese лскратš din vionlipe, saž pen-
dape; (poet:) statš. [mi

Ξεσμὸς (ὁ), = Ξέσις [ξέω].

Ξέσσε, poet: in локš de ξέσσε, a 3 sinr:
neps: de nex: 1: ал лxi ξέω.

Ξέστης, [Lat: sex, sextus din ξξ, ἕκτος]
ou (ὁ), (плж:) xñš felš de mžsžpž pen-
tpž likšide (inкп: de 20 xñgii, kam ½ de
oka), (Fpanж:) setier, (Lat:) sextarius.

Ξεστὶον (τὸ), dim: ал лxi ξέστης.

Ξεστός, ή, ὄν, vionlitš, netedš, лxvosš;
(maí noš) племшвš. [ξέω].

Ξεστουργία (ή), [ξεστός, ἔργον] лскраpe
npin pendea saž dalт (treaba lemnapž-
лxi, saž pñetpaxлxi).

Ξέστρον (τὸ), instrpm: indeminatikš la
netezipe, saž vionlipe de lemne (pñetpe,
mi чл:), pendea, dalт, mi чл: [din

Ξέω, viit: -ξέω, (nas: tpe: de кх: эξε-
смай) vionleskš, sapš, pendežš, neteze-
skš lemne, vñetpe, mi чл: (bezí mi žúw).

Ξηρὸς (ὁ), [ξαίνω] = Ἐπίξηρον.

Ξηραίνω, viit: -ανῶ, (nas: tpe: de кх:
ἐξηράσμαι, mi ἐξηραμαι, nex: ἐξηράνθη)
xskš; (desnpe pñpñ, mi чл:) sekš. [ξηρός].

Ξηραλειπτέω -ῶ, viit: -ήσω, = Ξηρά-
λοιφέω.

Ξηράλειψις, εως (ή), ras: in локš de
ξηραλοιφία.

Ξηραλοιφέω -ῶ, viit: -ήσω, mž xñgš кх
xñtdelemniš, fšpž a mž skčada (ad: ne
xskatš, ppeksm se xñeas in bekime л-
ntštopii); (de xude in men:) imi eksep-
vezš tršpžla atelivemte. [mi

Ξηραλσιγία (ή), xñpere ne xskatš (fš-
pž skčadape), fšepare кх xñtdelemniš
ne tršpž dšpe kinšla лntštopiior; (de xnde
in men:) asnpž traiš, anevoioasť netpe-
чepe. [ξηρός, ἀλοιφή].

Ξηραλκυτρέω -ῶ, viit: -ήσω, inтpevšin-
vezš bñi xskate (ad: de nisipš kalđš),
inтpž in nisipš. [ξηρός, λουτρόν].

Ξηραμπέλιнос, η, ὄν, чел кх fağž de x-
skatš (pomietikš) fšpžntš de viğž. [ξηρός,
ἀμπελος].

Ξηρανθισμός (ὁ), греш: in локš de é-
ξανθисμός. [ξηρός, ἀνόζω].

Ξήρανσις, εως (ή), xskape (akt: saž
nas:). [mi

Ξηραντικός, ή, ὄν, чел кх inšxmitš пк-
tepe de a xska. [mi

Ξηрасία (ή), xskčvixne. [mi

Ξήрасиς, εως (ή), mi Ξηрасмὸς (ὁ), =
Ξήρανσις. [ξηраίνω].

Ξηράφιον (τὸ), dim: (dšpe tinš nšmaí)
ал лxi ξήριον.

Ξηρή (ή), Ion: poet: in локš de ξηρά.

Ξήριον (τὸ), aoktopie de xskate pñafš-
fšpñ, = Κατάπαγμα. [mi

Ξήρις, ἰδος (ή), = (saž греш: in локš de)
Euris. [ξηρός].

Ξηροβατικός, ή, ὄν, (innpot: de úroβати-
кός) чел кх natšpalš inšxwime de a sm-
bla ne xskatš. [ξηρός, βαίνω].

Ξηροβιωτικός, ή, ὄν, fškatš din natšpž
a trpi ne xskatš. [ξηρός, βίω].

Ξηροκακὸς ηλία (ή), xskatš mi xpičosš
stiaš de кxvintš. [ξηρός, κακός, ζήλος].

Ξηρόκαρπος (ὁ, ή), poditorš de xskate
poadе. [ξηρός, καρπός].

Ξηροκέφαλος (ὁ, ή), чел кх каиš xskatš
(nebintšitš de pñisime de smzealš).
[ξηρός, κεφαλή].

Ξηροκόλλα, ης (ή), kleišla, liniaa ap-
mintariior. [ξηρός, κόλλα].

Ξηροκολλούριον (τὸ), xñš felš de ispti-
пž (alifie lekšitoape de oki), kompsš
din xskčtoape felšpñ (inrpedienje). [ξη-
ρός, κολλούριον].

Ξηρολκυτέω -ῶ, viit: -ήσω, = Ξηροлу-
τρέω.

Ξηρόμυρον (τὸ), = Ξήριον. [ξηρός, μύρον].

Ξηρονομικός, ή, ὄν, чел кх natšpalš in-
šxwime de a namte (a trpi) ne xskatš, =
Херсачіос. [ξηρός, νομή].

Ξηροποιέω -ῶ, viit: -ήσω, = Ξηраίνω. [din
Ξηροποιός (ὁ, ή), = Ξηραντικός. [ξηρός,
ποιός].

Ξηροπόταμος (ό), ріх, піріх xskatš vara. [ξηρός, ποταμός].

Ξηροपुरीа (ή), ваіе (de asxdape nxmaī, fupъ апъ) xskatš. [ξηρός, пӯр].

Ξηροपुरीτης, ου (ό), = Αὐτόπυρος ἄρτος (bezī zīc:). [ξηρός, πυρός].

Ξηρός, [σχερός, σκίρρός] ά, он, xskatš; (prin xpm:) xsktūivš; tape; (prin intind:) nemīnkatš, lāmīndš; (in men:) demerlš, sekš; (desnpe glasš) asnpx. • Ξηρός ὑπαι δέους». Ткр: «Ξηρός ὑπὸ δέφους». Лкс: «Ξηρός ἰδρώς». Лкс: asxdape xskatš (fupъ ваіе). • Ξηροὶ τρόποι». Apstf: npostš kiūš de vie-uxipe. • Το περὶ τὴν λέξιν ξηρόν». D: Fap: stlš xskatš (inupot: de ἀνθηρόν). • Επὶ ξηροῖς καθίζειν τινά». Ткр: a лъса ne чі-нева nefolositš. • Ξηρά (in ex: de γή)». Skp: xskatsl, kōnūinxlsl. «Ξηρόν». Лкс: mapūne, xnde ana nē este adīnkš. «Ἐ-κάθισαν πρὸς τὸ ξηρόν αἱ νῆες αὐτοῦ». Пав: пѣ. [ξηρός, сарξ].

Ξηροτήγανον (τὸ), tiraie de прѣжит. (bezī mi фругетрон). [ξηρός, τήγανον].

Ξηρότης (ή), xsktūixne; saš xsktūivie, slabīvixne. [ξηρός].

Ξηροτριβέω -ω, viit: -ήσω, fpekš ne xkatš (fupъ апъ, saš xntdelemnš). [mi]

Ξηροτριβίа (ή), fpektxpъ xskatš. [ξηρός, τρίβω].

Ξηροτροφικός, ή, он, чел кx natxpalъ in-sxwime de a trpi ne xskatš, saš de a se xpъni kx xskate mīnktrī. [ξηρός, τροφή].

Ξηροφαγέω -ω, viit: -ήσω, mēnīnkš (pos-teskš kx) xskate mīnktrī. [mi]

Ξηροφαγία (ή), mīnkape de (postš kx) xskate mīnktrī (nesmetš, mi чл:) [ξηρός, φά-γω].

Ξηροφθαλμία (ή), xskatš inflamagie de okī. [din]

Ξηρόφθαλμος (ό, ή), pēlimash de xskatš inflamagie de okī. [ξηρός, όφθαλμός].

Ξηρόφλοιος (ό, ή), чел кx коажъ xskatš. [ξηρός, фλοιός].

Ξηρόφωνος (ό, ή), чел кx xskatš (asnpx, pērxmitš) glasš. [ξηρός, φωνή].

Ξηρώω -ω, viit: -ώσω, = Ξηραίνω. [mi]

Ξηρώδης, εος (ό, ή), xskatš de felx, saš xsktchosh. [ξηρός].

Ξήρωςις, εως (ή), = Ξήρχνσις. [ξηρώω].

Ξίρις, ίδος (ή), kaslъ ξυρίς.

Ξιφίδιον (τὸ), = Ξιφίδιον.

Ξίφη (ή), fierxл pendeliī, mi чл: [mi]

Ξιφήρης, [ξίφος, ἄρω] εος (ό, ή), чел кx savia skoasъ in mīnъ, = Ξιφηφόρος.

Ξιφηφορέω -ω, viit: -ήσω, noptš savie. [mi Ξιφηφορία (ή), nētape (ginepe in mīnъ) de savie. [din]

Ξιφηφόρος (ό, ή), nērtxtopъ de (inapmatš kx) savie. [ξίφος, φέρω].

Ξιφίας, ου (ό), чел in formъ de savie. (de xnde || sxbst:) xñ felš de nemte, sxbioapъ. 2) xñ felš de kometš. [mi]

Ξιφίδιον (τὸ), dim: ал лѣі ξιφίδιον, sxbix-γъ. [mi]

Ξιφίζω, viit: -ίσω, dēnuezš imitind prin mīshktrīle mīnclop bētlia kx sxbī. [mi]

Ξιφίων (τὸ), dim: ал лѣі ξίφος, sxbixγъ. [mi Ξίφιον (τὸ), xñ felš de plantъ kx frxnze in formъ de savie, sxbntoape. (bezī mi ὑπε-ρεϊχόν). [mi]

Ξιφίος (ό), = Ξιφίας (nemte). [ξίφος].

Ξιφισμα(τὸ), mi Ξιφισμός (ό), xñ felš de pesvoleskš danγš. [bezī ξιφίζω].

Ξιφιστήρ, ήρος, mi Ξιφιστής, ου (ό), кx-reaoa, de kape stl atīpnatъ savia, invin-γtoape de savie, (Fpanγ:) baudrier. [mi]

Ξιφιστός, ύος, Ion: = Ξιφισμός. [ξιφίζω].

Ξιφοδήλητος (ό, ή), poet: [ξίφος, δηλέω] bētlmxtopъ prin savie. «Θάνατος—». Esxл: moapte de savie.

Ξιφοδρέπανον (τὸ), savie inkoivoiatъ ka se-чepa. [ξίφος, όρέπανον].

Ξιφοειδής, έος (ό, ή), чел in formъ de sa- vie. [ξίφος, εἶδος].

Ξιφοθήκη(ή), teakъ de savie. [ξίφος, θήκη].

Ξιφοκτονέω -ω, viit: -ήσω, omopъ kx sa- vie. [din]

Ξιφόκτονος (ό, ή), (napoks:) omopitopъ, (pronar:) omopitš kx savie. [ξίφος, κτείνω].

Ξιφομάχαιρα, ας (ή), kxuitš in formъ mi intpēsingape de savie. [ξίφος, μάχαιρα].

Ξιφοποιός (ό), fьkxtopъ de sxbī, sxbierš. [ξίφος, ποιός].

Ξίφος, εος -ους (τὸ), savie. 2) osxл spi- ntrī ал xnop neshī. [ξέω].

Ξιφουλία (ή), trapepe (skoatepe) de sa- vie. [din]

Ξιφουλός (ό, ή), [ξίφος, ἔλκω] trēγxtopъ de savie din teakъ.

Ξιφουργός (ό), = Ξιφοποιός. [ξίφος, ἔργον].

Ξιφοφόρος (ό, ή), = Ξιφηφόρος.

Ξιφόριον (τὸ), = Ξιφίδιον. 2) xñ felš de skoikъ de mare, = Τελλίνη.

Ξοανογλύφος (ό), чіопlitopъ de statse. [ξόανον, γλύφω].

Ξόανον (τὸ), [ξέω] (in men:) op чe чіо- plitъ minofēntxъ; (uapt:) statxъ, idolš.

Ξοανοποιία, mi Ξοανοργία (ή), konstpx-

κμie, favepe de statze. [ξόανον, ποιέω, μι έργον].

Ξός, ιδος (ή), daltz, χϊokanš (instrum:) de χϊonpit. [din

Ξός (ό), poet: in lokš de ξέσις. [ξέω].

Ξουόπτερος (ό, ή), poet: чал кх nene galbene. [ξουός, πτερόν].

Ξουός, ή, он, poet: in lokš de ξανθός, galbenš, bλanš. 2) [σεύω, σούμαι] απερš, isle, шорš; (despre glasš) askmitš.

Ξύλη (ή), = Ξύλη.

Ξυγενής, (mi toate челе de ла ξυγγ:) At: in lokš de συγγενής, mi чл:

Ξύλη (ή), pendea, saš daltz de lemnari; (ла Лачод:) knš felš de kmitš. [mi

Ξυρός, α, он, netezitš кх pendeaola. [ξύω].

Ξυλαλόη (ή), knš lemnš apomatikš de India, odaraviš, saš kalembekiš, = Άγάλογον. [ξύλον, αλόη].

Ξυλάριον (τό), dim: ал лш ξύλον, lemnishorš.

Ξυλεία (ή), тйере, saš adxnape, strinere de lemn. 2) lemnaria тревшинчоасъ ла о клэditxpx. [din

Ξυλεύομαι, viit: -εύομαι, taiš, mi strinrš lemn. [din

Ξυλεύς, έως (ό), (se nsmia in Elida) кхпшitorxл, saš vlnztorxл de lemnеле тревшинчоасе ла жертф. [ξύλον]. 2) = кх

Ξυλευτής, ού (ό), = Ξυλευργός. [ξύλεύομαι].

Ξυληόρος (ό, ή), = Ξυλοφάγος. [ξύλον, βορά].

Ξυληγέω -ω, viit: -ήσω, karš lemn. [(din Ξυληγός (ό, ή), кхршtorš de lemn. [ξύλον, άγω].

Ξυληφθόρος (ό, ή), = Ξυλοφθόρος.

Ξυλήριον (τό), = Ξυλάριον.

Ξυλία (ή), = Ξυλεία. [de xnde

Ξυλίζομαι, viit: -ίζομαι, = Ξυλεύομαι.

Ξυλικός, ή, он, de, saš din lemnš. «Καρπός—γ. Artemid: кх lemnоасъ коажъ (ка nхчеле, алхчеле, mi чл:). [mi

Ξύλινος, η, он, fьkštš de lemnš, saš de bшmbakš. «Ξύλινον ποτήριον». Пл: «Καρποί ξύλινοι». At: (bezī ξυλικός). «Ξυλίνη κύων». Xpism: = Κυνόσαυτος. «Λύνα ξύλινα». Лкс: pinze de bшmbakš. [ξύλον].

Ξυλισμός (ό), = Ξυλεία. [ξύλιζομαι].

Ξυλίτης, ου (ό), de lemnš, saš ка lemnшл. || (sвst:) knš felš de nemte. [ξύλον].

Ξυλλέγω, (mi toate челе de ла ξυλλ) At: in lokš de συλλέγω, mi чл:

Ξυλοβάλασμον (τό), lemnš de kopaviš nšmitš balzamš. [ξύλον, βάλασμον].

Ξυλόβολον (τό), глс: = Ξυλοθήκη. [ξύλον βάλλω].

Ξυλογλύφος (ό, ή), = Ξυλουργός. [ξύλον, γλύφω].

Ξυλογραφέω -ω, viit: -ήσω, skriš ne lemnš. [ξύλον, γράφω].

Ξυλοειδής, έος (ό, ή), чел in felš de lemnš, lemnosš. [ξύλον, είδος].

Ξυλοθήκη (ή), magazie de lemn, lemnarie. [ξύλον, θήκη].

Ξυλοκωνθήλια (τά), samarš de lemnš pen- trx novarš. [ξύλον, κωνθήλια].

Ξυλοκασσία (ή), knš felš de skorpiшoarš. [ξύλον, κασσία, bezī zič:].

Ξυλοκέρατον (τό), (плм:) = Керάτιον. [ξύλον, κέρας].

Ξυλοκιννάμωμον (τό), lemnš de kopaviš de skorpiшoarš. [ξύλον, κιννάμωμον].

Ξυλόκοκκον (τό), = Ξυλοκέρατον. [ξύλον, κόκκος].

Ξυλοκόλλα, ης (ή), kleišл lemnariшor. [ξύλον, κόλλα].

Ξυλοκοπέω -ω, viit: -ήσω, taiš lemn. 2) baiš, saš nisezš кх lemnš. [mi

Ξυλοκοπία (ή), тйере de lemn. 2) бъ- таie кх lemnš. [din

Ξυλοκόπος (ό, ή), тйetopš de lemn, saš бътetopš кх lemnš. || (sвst:) lemnarš. 2) o pasъpe, = Δρυοκολάπτης, rionоae 3) knš instrum: de lemnarie. [ξύλον, κόπτω].

Ξυλολυχνοῦχος (ό), sfeshnikš de lemnš. [ξύλον, λύχνος, έχω].

Ξυλομανέω -ω, viit: -ήσω, (despre plante) = Ύλομανέω.

Ξυλομάχις, ας (ή), kmitš de lemnš. [ξύλον, μάχαις].

Ξυλομιγής, έος (ό, ή), amestekatš кх lemnš. [ξύλον, міγνυμι].

Ξύλον (τό), [ξέω, 3λη] lemnš; тreshkš; чїomarš, бшшš. 2) (prin intind:) op чe este fьkštš de lemnš; (iar partik:) bštskš (in kape se nш vinovaciї); saš sninzxpxloape; masa zapafilop; bankš (лавшш) de teatrx. (de xnde) «Πρώτον ξύλον». Apstf: intliamъ medepe. 3) knš felš de mъsxpx (de intind: de 4: $\frac{1}{2}$ pin:). 4) копъчелš de bшmbakš; (de xnde) «Εἴρια ἀπὸ ξύλου». Ep: бшmbakš, mi «Εἴματα ἀπὸ ξύλων». Ep: de bшmbakš, saš (dšne alpit) de inš. 5) poet: mi Skp: in lokš de kopaviš. «Ξύλον κάρ- πιον». Skp:

Ξυλοπαγής, [ξύλον, πήγνυμι] έος (ό, ή), алкшkitš (kombinatš) din lemn.

Ξυλοπέδη (ή), bštskš de lemnš (in kape se nш mчoarepe vinovaciшop); saš

αλαντ (de ετstet vinoβaγiί λα πιχοаре). [ξύλον, πέδη].

Ξυλόπους, οδός (ό, ή), чел к πιχοаре de lemn; (sxbst:) = Καλόπους. [ξύλον, ποῦς].

Ξυλοπριστιχός, ή, όν, atinr̥topř de fiepr̥tstripea lemnecor. «Πήχους — » Iep: kolš de m̥tsxpat lemnecle fier̥tstripte. [ξύλον, πρίω].

Ξυλοπώλης, ου (ο), v̥inz̥topř de lemnec. [ξύλον, πώλης].

Ξυλοσπόγγιον (τό), m̥i Ξυλόσπογγος (ό), v̥xrete лсгаtš ла knš k̥np̥t̥iīš de lemnš. [ξύλον, σπόγγος].

Ξυλόστεγος (ό, ή), чел к inbeditoare de lemnš. [ξύλον, στέγη].

Ξυλοσχίστης, ου (ό), n̥l̥m̥: m̥nd̥t̥pitopř (k̥np̥t̥topř) de lemnec. [ξύλον, σχίζω].

Ξυλοτόμος (ό, ή), t̥t̥etopř de lemnec, saš folositor̥ la aчcasta. [ξύλον, τέμνω].

Ξυλότονος (ό, ή), int̥insš, saš kape se int̥inde prin elasticitate de lemnš; (de xnde) «Ξυλότονα». k̥ile maminagii aš re-sopř (zem̥berikš) de lemnš. [ξύλον, τείνω].

Ξυλοτρέφος (ό, ή), xp̥nitopř (prod̥k̥k̥topř) de lemnec. «Όρος — ». Str: [ξύλον, τρέφω].

Ξυλοτρόφις, ου (ό), = Ξυλόφάγος. [ξύλον, τρώω].

Ξυλορυγέω -ō, viit: ήσω, лккреžš ла lemnš. [m̥i

Ξυλορυγία (ή), лкkrare de lemnš, saš meseria lemnar̥x̥l̥i. [m̥i

Ξυλορυγικός, ή, όν, atinr̥topř de лкkrare, saš de лкkr̥topř de lemnš. [din

Ξυλορυγός (ό, ή), лкkr̥topř de lemnš; (sxbst) lemnar̥š, d̥x̥лepř, m̥i чл: [ξύλον, έργον].

Ξυλόφάγος (ό, ή), m̥ink̥topř (poz̥topř) de lemnš. [ξύλον, φάγω].

Ξυλοφάνης, έος (ό, ή), p̥xp̥itš (asem̥na-tš) ка knš lemnš. [ξύλον, φαίνω].

Ξυλοφθόρος (ό, ή), p̥xp̥itš (roz̥topř) de lemnš. [ξύλον, φθείρω].

Ξυλοφορέω -ō, viit: -ήσω, portš (m̥iš) lemnš; saš karš lemnec. [m̥i

Ξυλοφορία (ή), p̥x̥lape, saš k̥p̥t̥x̥p̥ de lemnec. [m̥i

Ξυλοφόριος (ό, ή), v̥x̥benitš ла p̥x̥lape (in m̥iñt̥) de lemnec. «Έορτή — » Ios: a k̥x̥m̥чecor Ix̥deicor (fiind к̥ port in m̥iñi p̥am̥re de kop̥i). [din

Ξυλόφορος (ό, ή), p̥x̥t̥topř (in m̥iñt̥), saš k̥p̥t̥topř de lemnec. [ξύλον, φέρω].

Ξυλοφορηγός (ό, ή), folositor̥ la k̥p̥t̥x̥p̥ de lemnec. [ξύλον, φορηγός].

Ξυλόφρακτος (ό, ή), inr̥p̥ditš (ink̥isš, saš konst̥p̥itš) к̥ lemnec. «Γέφυρα — ». D: Al: [ξύλον, φράσσω].

Ξυλογάρτια (τά), (n̥l̥m̥:) pinakide de lemnš pent̥p̥ sk̥piepe. [ξύλον, χαρτίον].

Ξυλοχίσδομαι, viit: -ιξοῦμαι, Dor: in lokš de ξυλίζομαι. [din

Ξύλοχος (ό, ή), [ξύλον, έχω] n̥l̥inš de lemnec (de kop̥i), p̥x̥d̥posš. || (sxbst:) = Λόχη, p̥x̥d̥pe deas̥, lokš k̥p̥n̥gosš.

Ξυλόω -ō, viit: -ώσω, p̥refakš, (m̥i pas:) m̥t̥ p̥refakš in lemnš, inlemnecskš. 2) k̥p̥deskš к̥ lemnec. [m̥i

Ξυλώδης, εος (ό, ή), = Ξυλοειδής, лc-m̥nosš. 2) n̥l̥inš de lemnec. [m̥i

Ξυλών, ώνος (ό), = Ξυλοθήκη, lemn̥p̥ric. [ξύλον].

Ξύλωσις, εως (ή), lemn̥p̥ric de k̥p̥di-pe. [m̥i

Ξυλωτής, οῦ (ό), греш: in lokš de ξυлеутής. [ξύλω].

Ξυμόαίνω, (m̥i toate челе de ла ξυр.) in lokš de συμ̥αίνω, m̥i чл:

Ξύμη (ή), греш: in lokš de ξυσμή.

Ξύν, At: in lokš de σύν.

Ξύναν, άνος, m̥i Ξυνάων, онос (ό), Dor: in lokš de ξυνήων.

Ξυνείκοσι, poet: in lokš de συνείκоси, dox̥-zev̥i inp̥rexp̥.

Ξυνέων ώνος (ό), Ion: = Ξυνήων.

Ξυνή, adv: poet: in lokš de κοινή, in-inp̥rexp̥, konform. (prin̥: dat: fem: al лxi ξυνός).

Ξυνή, At: in lokš de συνή, a 3: sinr: p̥eps: de s̥xp̥: al лxi σύνειμι.

Ξυνήτος, ή, он, poet: Ion: in lokš de ξυνός, kom̥nš (ov̥m̥teskš), de toxp̥p̥mie.

Ξυνήων, онос (ό, ή), poet: Ion: [ξύν] sojš, tovar̥p̥m̥š; (к̥ men:) p̥p̥t̥am̥š; (x̥ne-op̥i) de toxp̥p̥mie (de davalma).

Ξύνει, poet: in lokš de ξυνίει: por̥xp̥n̥: al лxi ξυνίημι.

Ξύνει, (in sink: din ξυνίει: a 2: sinr: p̥eps: de p̥rez: al por̥xp̥n̥: saš a 3: sinr: p̥eps: de p̥rex: xot̥, m̥i

Ξύνιον, poet: in lokš de ξυνίεσαν, a 3: in: p̥eps: de p̥rex: al лxi Ξυνίημι, = Ξυνίημι.

Ξυνοδοτήρ (ό), poet: d̥t̥topř (d̥xp̥itop̥r̥) t̥t̥x̥lor de ov̥m̥te; (up̥in int̥ind:) = Ξυνοχαρής. [ξυνός, δοτήρ].

Ξυνός, [ξύν] ή, όν, poet: (rap proz:) in lokš de κοινός, ov̥m̥teskš ла тоуi, saš ла m̥x̥l̥i.

Ξυνόφων, онос (ό, ή), poet: in lokš de κοινόφων. [ξυνός, φωνή].

Ευνοχάρης, εὐος (ὁ, ἡ), poet: pričinxorþ de ovinteaskþ vkkxprie la toγi. [ξυνός, χαρά].

Ευνόω -ῶ, mi mik: -όομαι -οῦμαι, viit: -ώσω, -ομαι, poet: in lokþ de xoinóω, -ομαι. [ξυνός].

Ευράφιον (τὸ), dim: al lxi ξυρόν.

Ευράω, (mi Ion: -έω) -ῶ, viit: -ήσω, pazþ kþ vpiçilx. «Ευρεῖν λέοντα». Prov: a in-trepinde чева primejdiosþ. «Ευρεῖν ἐν χρῶ». Aks: a pade adink (ada nepdaþ). (mi prov:) «Ευρεῖ ἐν χρῶ τοῦτο». Sof: a-tinþe la inimþ, saþ este de primejdie. [ξυρόν].

Ευρήκης, [ξυρόν, ἀκή] εὐος (ὁ, ἡ), tþiosþ ka vpiçilx. 2) poet: [ξυρόν, ἥκω] pasþ; saþ=kþ

Ευρήσιμος (ὁ, ἡ), priimitopþ, saþ kþ trevþingþ de pas. [din

Εύρησις, εὐος (ἡ), padepe, saþ pþstþpþ (kþ vpiçilx). [ξυράω].

Ευρίας, ου (ὁ), pasþ, saþ de pas. [ξυρόν]. [de xnde

Ευριάω -ῶ, viit: -άσω, amþ trevþingþ saþ noftþ de pas (sintþ nepasþ).

Εύριον (τὸ), dim: al lxi ξυρόν.

Ευρίς, ιδος (ἡ), o plantþ,=Είριον. [ξυρόν].

Ευροδέκη(-χη) [ξυρόν, δέχομαι], mi Εηρο-θήκη [ξυρόν, θήκη] (ἡ), tokþ de vpiþe.

Ευρομαι, viit: ξυροῦμαι, (nex: ἐξυράμην) =Ευράομαι, mþ pazþ. «Ὡς ξύρεσθαι μέλλων κατέδρεχε τὰ γένηα». Pl: [din

Ευρόν (τὸ), mi Ευρός (ὁ), [ξύω] vpiçilþ. «Ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμή». L: K. „Ἐπὶ ξυροῦ τύχης βέβηκε». Sof: se aflþ in kri-tikþ inpreþpape, saþ in primejdie. «Ἐπὶ ξυροῦ ἡ πόλις ἢ μνηεῖτ' εἶναι, ἢ περισθῶναι». Gr: [din

Ευροφρέω -ῶ, viit: -ήσω, noftþ asþpþ mī vpiçilþ. [ξυρόν, φέρω].

Ευρόραπτω, (mi toate челе de la ξυρ) At: in lokþ de syðráptw, mi çl:

Εύσιμος (ὁ, ἡ), чel чe totdaþna se skarpinþ (ka pþiosþ). [din

Εύσις, εὐος (ἡ), skþpninape (akt: saþ pas:). [mi

Εύσμα (τὸ), op чe matepie sþþipe se ia dene d'asþpra prin skþpninape, saþ pþ-zipe; (prin intind:) skamþ, destrþmþ-tþpþ; (med:) pþzixþpþ dene mage. 2) sem-nþ de skþpninape; srþpiitþpþ; semnþ (vī-nþtae) de lovitþpþ de vīiþ, mi çl: [ξύω]. [de xnde

Ευσματίον (τὸ), dim: al lxi ξύσμα. [mi

Ευσματώδης, εὐος (ὁ, ἡ), asemenea kþ o pþzixþpþ (prinç: dene mage).

Ευσμή (ἡ), pap in lokþ de ξύσμα, saþ

Ευσμός (ὁ),=Εύσις, pþzipe; saþ skþpninape. 2)=Κνησμός, minþpime. [ξύω].

Ευσσιτέω -ῶ, viit: -ήσω, (mi чele mai msle din чele de la ξυσ) At: in lokþ de susaitéω, mi çl:

Ευσταρχέω -ῶ, viit: -ήσω, sintþ...

Ευσταρχης, ου (ὁ), [ξυστός, ἄρχω] = Γυμνασιάρχης.

Ευστάς, άδος (ἡ), At: in lokþ de sustás.

Ευστάς, άσx, άv, At: in lokþ de sustás, nex: de partþ, mi

Ευστῆναι, At: in lokþ de sustḗnai, nex: de inf: al lxi συνίσταμαι.

Ευστήρ (ὁ), pþzþopþ, saþ skþpninþopþ. || (sþbst:) instrþm: de ferþ nentþ pþzþipe, pþzþtoape, saþ pendea, mi çl: [ξύω]. [de xnde

Ευστήριος (ὁ, ἡ), indeminatikþ la pþ-zipe, pendape, pilipe, mi çl: || (sþbst:) Ευστήριον (τὸ),=Ευστήρ.

Ευστής, οὔ (ὁ),=Ευστήρ. [mi

Ευστικός, ἡ, ὄv, чel kþ insþime de a pþzxi, askþpnina, mi çl: (fir:)=Δηκτικός, xstþpþopþ. «Νυμός—». At: 2) kþvenitþ la (saþ kape ovichit se ексерþ in) [ξυστός, nezí ziv:]. (bezí mi stwixós). [mi

Ευστις, ιδος (ἡ),=Ευστρίς. [mi

Εύστις, ιδος, saþ Ευστις, ιδος (ἡ), xainþ sþþipe mi lxnþ femeþaskþ, mi teatpалþ. [ξύω].

Ευστοδόλος (ὁ), [ξυστόν, βάλλω] poet: as-birþopþ, lþngþopþ de ...

Ευστόν (τὸ), (prinç:) lemnþ lanþeþ; (prin intind:) lanþe; saþ sxiþþ; (in çen:) op чe lxnþ mi dpeautþ beadie ka de sxiþþ. 2) instrþm: de zidþpie, mistþie (fiind kþ kþ асeasta se sþþesк la pþzipe snpe netezipe). 3) = kþ...

Ευστός, [ξύω] ἡ, ὄv, pþzxitþ, pendatþ, netezitþ kþ pendea, mi çl: vionitþ; (aks:) destrþmatþ. || (sþbst:) «Ευστός (se inç: ðró-mos)». Ksn: (in vīmnasiþ, saþ ексерitopþ) o ralepie lxnþ kþ koloane inbeitþ, xnde sþþlaþ, saþ se ексерчаþ capna; (de xnde Lat:) xystum, xñþ felþ de teraþþ a kaselop mþþnewitþ.

Ευστοφός (ὁ, ἡ), nþptþopþ de lanþe, saþ sxiþþ; saþ apdikþopþ de чева prin o asemenea beadie, saþ stinie. [ξυστόν, φέρω].

Εύστρα, ης, mi Ευστρίς, ιδος (ἡ), pþzþtoape, fpekþtoape, skþpninþtoape, miçl: (de xnde) меsалþ; реvра; neþie; kisea de ba-ic, mi çl: (bezí mi stлeγrís). [ξύω].

Ευστρέφω, (mi челе-л-аlte, kite se in-

чен de ла ξυστρ) At: in lokš de συστρέ-
φω, μι χλ:

Ξυστρολήκυθος (ό), dsktporš de instrpm:
de fpekare, μι de xpчopxл кx xntdele-
mnš ла βαίε. [ξύστρα, λήκυθος].

Ξύστρον (τò), = Λίστρον; μι = Ξύστρα. [ξύω].

Ξυστροποιός (ό), fsktporš de pẏẏtoare,
skẏrpıntoare, fpektoare, μι χλ: [ξύστρον,
ξύστρα, ποιός].

Ξυστροφύλαξ, ακος (ό, ή), tokš de fre-
ktoare de βαίε. [ξύστρα, φύλαξ].

Ξυστρωτός, ή, όν, netezitš kx pendea; saš
sẏpatš kx daltš; (prinč: desnpe stlpi) vẏp-
ratš, sẏpatš in lxnřš, (Lat:) striatus. [ξύσ-
τρον].

Ξύφος, εος -ους (τò), Etimolog: in lokš
de ξίφος. [ka din

Ξύω, viik: ξύσω, (nas: tpe: de kx: ēẏe-
σμαι) (prinč:) = Ξέω, skarpinš, «Ταυτὸν
ἐστὶ τό τε Ξεῖν καὶ τὸ Κνεῖν». Epd: «Ξυό-
μενοι δ' ἄνθρωποι: ἡδονται». Dmkp: (prin in-
tind:) pẏẏtš, saš kẏpẏš prin pẏẏpze;
(prin xpm:) netezeskš. «Λίστροισιν δάπε-
δον ξύον», Od: X: (in ẏen:) fakš, kon-
stpsš. «Ἐάνον, ὃν οἱ Ἀθήνη ἐξυσ' ἀσκήσασα»,
Il: a ẏesst (de xnde dšne xniš ξύστις).

O.

O, o, όμικρόν (τò), o mikš, a ẏinčĩ-
suprezecilea literp̃a Elineskẏlš alfabetš.
|| (nsmẏp:) o', wante-zezĩ (70), saš a
wantezecilea, μι ,o, wante-zezĩ de miĩ
(70000).

Ό, ή, τò, aptik; (pssš înainte A' μι
prinč: de sẏest: μι prin xpm: B'. de inf:
přivindš se ka sẏest: saš C' μι de adiekt:
přefškindš se insẏ in sẏest: saš dedš-
kindš se ла вpe kñš sẏsting: sẏest:) «Ό
πατήρ μου καὶ ή μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με,
ό δὲ Κύριος προσελάβετό με». Skp: «Τὸ φα-
γεῖν, τὸ πιεῖν». Lks: mĩnkarca, verea.
«Ό μὲν διώκων ἐγὼ, ό δὲ φεύγων ούτοσί».
f.Lks: (D' înainte de intperš nepiodš, lẏ-
ndš se ka o singxřẏ zĩcere, saš dšne
Gramatičĩ opĩchemte). «Καταχρήσασθαι δεῖ
αὐτὸν τῷ, πῶς δ' αὖ ἐγὼ τοιός δε τοιῶδε ἐπε-
χείρησα; Plt: (E'. înainte de adv: mĩnpem:
in el: de ẏn, ousa, μι χλ:) «Θεμίστιον τὸν
πάνυ». Lks: «Οἱ τότε (γῶν) ἄνθρωποι». Lks:
«Ἦ ἐγγύς». «Ἦ ἄνω πόλις». Lks: «Τὸ («Τὰ»)
γῶν, «Τὸ πρῖν, «Τὸ ἐντεῦθεν, «Τὸ πάλαι,

«Τὸ ἀπὸ τοῦδε, «Τὰ μάλιστα, μι χλ:»
(kape se pẏsesk μι xnite). «Τανῦν,
«Τὸπρῖν, μι χλ:». Lks: «Τὸ σήμερον μέ-
λει μοι, τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν»; Añkr: ||
(xne-opř linsehte sẏest: sẏnting:) «Μή
τι σύ τοιοῦτον ό (se inẏ: υἱός) τοῦ Διός».
Pl: «Ἀριστόδημος ό (se inẏ: ἀπόγονος) Ἡρα-
κλέους». Ksn: «Τὸ (se inẏ: ἔπος) τοῦ Σό-
λωνος». Ep: «Τὰ (se inẏ: πράγματα) τῶν
Ἑλλήνων, τῆς πόλεως, μι χλ: περὶ πλείστου
ποιεῖσθαι». Lks: || (la poeẏĩ maĩ totdašna,
iarp la prozaĩčĩ nsmāĩ inurexñẏ kx μι
rap fẏpẏ μὲν μι δὲ in lokš de pronšme
demonstpat: saš pezat: saš intpeẏt:) «Ό
γὰρ ἦλθεν ἐπὶ νῆας». Il: A. «Σίσυφος, ό κέρ-
διστος γένετ' ἀνδρῶν». Om: «Τῆν δ' ἐγὼ εὐ
λύσω». «Θάλαμον, τὸν ἀφίκετο, τὸν ποτε τέ-
κτων ξέσσειν». Om: «Τῶν ὅσοι Λυκίην ναίε-
ταίουσιν». Il: P. «Τάων, αἱ πάρος ἦσαν». Om:
(μι in proz:) «Τῶν, ὅσα πυρὶ καὶ γῇ κε-
ράννυται». Plt: «Καὶ τὸν κελεύσαι». Ksn:
«Ἀλλὰ γὰρ τὰ μὲν καλῶς ἔμοιγε δοκεῖ λε-
γεσθαι ἐκαῖνο δὲ, μι χλ: Ksn: (μι in in-
tpev:) «Υπὸ τοῦ, ἔφην ἐγὼ ὑπὸ τῆς γυναι-
κός, ἔφην». Ksn: (μι in firxřẏ de tẏcere).
«Μὰ τὸν, «Μὰ τήν». Lks: (μι in preskẏpt:)
«Εἰ τὸ καὶ τό ἐποίησεν, οὐκ αὖ ἀπέθανεν».
Fav: (iarp ovič:) «Ό μὲν, ό δὲ. «Ό δὲ ἀ-
πεκρίνατο». Lks: «Τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν ἀ-
γαθοί, οἱ δὲ φαῦλοι». Lks: «Πηγὴ ή μὲν
εἰς αὐτὸν ἔδου, ή δὲ ἔξω ἀπορρέει. Plt: || (la
poeẏĩ xne-opř se usne înainte snpe em-
fašš). «Τὸν Χρύσην ἡτίμησεν». Il A. ad: ne
sẏel resppektavilš. «Νεστωρ δ' ό γέρων» Il:
Βέβληται μὲν ό Τυδείδης, κρατερός Διομή-
δης». Il: A. || (in Epodotš se intĩmninẏ
μι ka de npisos). «Τῆν μὲν αἰτίαν οὐ μάλ-
λον ἐξέφανε, ό δὲ ἔλεγε σφι». Ep: «Λάθοι
αὖ ἦτο: μανείς, ή ὄγε ἀπόπληκτος γενόμε-
νες». Ep: || (dat: μι ẏen: se iaš in el:
μι in lokš de adv: lok: saš tĩmp:). «Τῇ
περ ῥηίστη βιοτῇ». Om: «Τῇ περ τελευτή-
σεσθαι ἔμελλεν». Om: «Τὸ (in el: de diā),
saš «Τῷ (in el: de ἐπὶ) in lokš de diš,
διὰ τοῦτο. «Τῷ μή τις πρῖν ἐπαιγέσθω οἶκόν
δε νέεσθαι». Il: B. «Τῇ μὲν, τῇ δὲ». Lks:
aĩčĩ, ακολο. «Ἐν τῷ». Lks: in lokš de
τότε, atšnčĩ. «Ἐκ τοῦ». Lks: in lokš de
ἔκτοτε, de atšnčĩ. «Τὰ μὲν βᾶδην, τὰ δὲ
ἀποδραμών». Ksn: xne-opř.

Ό, next: al pronšm: ὅς.

Ό, ὅ, ό, ακлам: (eksnpřĩmẏt: de mẏl-
ẏsmĩpe) ox, ox, ox!

Όά, ακлам: vẏit: = Φεῦ, βαί, αολεο.

Όα, аз (ή), xñš felš de kopatš, gopñš.

Ὁζ, ας (ή), = Ὁζα, saḥ Ὁζα, pīele de oae. saḥ 2) = Ὁζα, kenarḥ, betelie.

Ὁζ (τχ), im: αλ λβī ὄον.

Ὁζρ, αρος (ή), poet: soamḥ, soḡie, femeie. [ἄρω]. [de xnde

Ὁζρίζω, viit: -ίσω, poet: mḥ adxñḥ, konvorveskḥ prieteneshḥ (amorezat) kḥ χίπεβα. «Παρθένος ἡ! Θεὸς τ' ὀκρίζετον ἀλλήλοισιν». Ιλ: X: (mī kḥ prep:) «Μετ' ἀθανάτοισι ὀκρίζειν». Om: imn: [de xnde

Ὁζρισμα (τδ), mī

Ὁζρισμός (δ), poet: = Ὁζριστὺς. [mī

Ὁζριστής, οὐ (δ), poet: (kḥ pen:) kape konvorveshḥ prieteneshḥ kḥ χίπεβα; familiārḥ, soḡḥ. [mī

Ὁζριστὺς, ὅς (ή), poet: konvorḥipe (upinḥ: inḥpe prietenī, saḥ amorezaḡi); (in pen:) konversagie; (prin inḥind:) denḥinde, saḥ obivḥsingḡ. «Ἡ γὰρ πολέμου ὀζριστὺς». Ιλ: P:

Ὁζρος (δ), poet: = Ὁζριστὺς.

Ὁζσις, εως (ή), = Αὐσις.

Ὁζδῆ (ή), poet: (pap) in lokḥ de ḥ-ψις (inḥpe: nḥmaī in lokḥ de adv: in fpaḥ:) „Εἰς ὀζδῆν, saḥ Ἑσδόδῆν εἰλθεῖν τι». Etimolog:

Ὁζελαῖος, mī Ὁζελαῖος, α, ον, forḡmatḥ ka o fḥirape. «Ραφή — ». Anatom: uca in λḥnḡxī xīpḡeī, (αλ) ῥαβδοειδῆς. [mī

Ὁζελαῖος, ον (δ), (ἄρτος) pīine koantḥ in fḥirape; saḥ = Ὁζελαῖος. [ὀζελαῖος].

Ὁζελαφóρος (δ, ή), nḥrḥtopḥ la sep-ḥtopile bakiche de pīinī koante in fḥirape. [ὀζελαῖος, φέρω].

Ὁζελίζω, viit: -ίσω, insemnḥ uca kḥ [ὀζελαῖος 3] ka bḥnḥitḥ, saḥ de indḥentat.

Ὁζελισκόλυχνιον (τδ), mī Ὁζελισκόλυχνος (δ), vīpḥ de sḥliḡḥ, kape sḥxḥia mī ka sfemḥnikḥ; saḥ lamḡḥ in formḥ de sḥli-ḡḥ. [ὀζελισκος, λύχνος].

Ὁζελισκος (δ), dim: αλ λβī ὀζελαῖος, fḥir-ḥḥikḥ; fepḥa, lama sḥbii; saḥ vīpḥa sḥli-ḡḥ. 2) xñḥ felḥ de monetḥ avīnd in-ḥiḥpḥitḥ fḥirape. 3) obeliskḥ, pīramidḥ askḡitḥ in tḥeī latḥpe.

Ὁζελισμός (δ), insemḥape de pīndḥ, saḥ de pasagḥḥ neadeḥḥḥatḥ kḥ semḥnḥa kḥitḥikḥ ὀζελαῖος (3). [ὀζελίζω].

Ὁζελίτης, ον (δ), = Ὁζελαῖος. [din

Ὁζελαῖος (δ), [ἄελας] fḥirape. 2) obeliskḥ, = Ὁζελαῖος (3). 3) xñḥ semḥḥ (dḥnḥḥ opizontaḥ), prin kape insemḥaḥ kḥitḥiḥi pasapele ḥḥemite, saḥ bḥnḥite de sḥpeine in astopī.

Ὁζελαῖος, mī Ὁζελαῖος, α, ον, de o po-

trivḥ (la ḥḥeḡḥ saḥ mḥḥime) kḥ xñḥ o-βολḥ. [mī

Ὁζελαῖος, α, ον, = Ὁζελαῖος; (upin inḥind) de nimikḥ, de o para. [ὀζελαῖος].

Ὁζελολογέω -ῶ, viit: -ήσω, sḥḥḥḥḥ bānī kḥ paraoa. [ὀζελαῖος, λέγω].

Ὁζελαῖος (δ), (prinḥ:) = Ὁζελαῖος (fiind kḥ maī 'nainte de a se inḥḥḥi monete, in lokḥa lor se inḥḥḥḥḥḥḥ obeliskḥ de metalḥ). 2) (obivḥ:) obelḥ, xñḥ felḥ de monetḥ (a sḥaslea papie din dḥaxmḥ) in ḥḥeḡḥ de ontḥ xalḥe (bezī ḡalḥḥḥḥ).

Ὁζελοστατέω -ῶ, viit: -ήσω, inḥḥḥḥḥḥ, saḥ mḥ sḥxḥmḥesḥ ka xñḥ ..

Ὁζελοστάτης, [ὀζελαῖος, ἵστημι] ον (δ), dḥḥ-ḥḥḥḥḥḥ (inḥḥḥḥḥḥḥḥ kḥ dḥḥḥḥḥḥ) de obelḥ (Tḥḥḥ) zaḥafḥ; (upin inḥind:) sḥxḥmḥ, sḥḥḥḥḥ. [de xnde

Ὁζελοστατική (ή), tḥcasa zaḥafḥḥḥ (za-ḥḥḥḥḥ).

Ὁζελαῖος (τδ), poet: [in afin: kḥ ḡolḥ-ḥḥḥḥ] pḥḥ de doḥitokḥ (prinḥ: de fepḥḥ).

Ὁζελαῖος (δ, ή), poet: [ὀζελαῖος, ἡσḥḥḥ] ḥel kḥ tapī, ḥḥḥḥḥ mḥḥḥḥḥ.

Ὁζελαῖος, εσḥḥ, εν, poet: = Ὁζελαῖος.

Ὁζελαῖος (δ, ή), poet: inḥḥḥḥḥḥḥḥ de mapī, aneḥoioase fante; kḥḥḥḥḥḥḥ, [ὀζελαῖος, ἔργον].

Ὁζελαῖος (δ, ή), poet: mapinimḥ, ḥḥ-ḥḥḥḥ. [ὀζελαῖος, θυμός].

Ὁζελαῖος, αἶδος (δ, ή), poet: ḥel kḥ tapī mī mapī kopī. [ὀζελαῖος, παῖς].

Ὁζελαῖος (ή), poet: fīḥḥ de tape (maḥ) tatḥ. [ὀζελαῖος, πατήρ].

Ὁζελαῖος, η saḥ ος, ον, poet: [βρίθω] tape; penede; ḥḥḥḥḥ.

Ὁζελαῖος (τδ), [Eḡipt:] aḥḥḥḥḥḥḥ, kḥḥḥḥḥ.

Ὁζελαῖος (δ, ή), Sḥḥ: in lokḥ de ḥḥḥḥḥḥḥ.

Ὁζελαῖος, ἡ, ον, kḥḥḥḥḥḥḥḥ la ontime. [mī

Ὁζελαῖος, α, ον, fḥḥḥḥḥḥḥ saḥ venitḥ in ontḥ ziḥ, saḥ in a ontḥlea zi. [din

Ὁζελαῖος, αἶδος (ή), ontime, saḥ kitime de ontḥ (ḥḥḥ: saḥ ḥḥḥḥ). [mī

Ὁζελαῖος, η, ον, poet: in lokḥ de ḥḥḥḥḥḥḥ. [mī

Ὁζελαῖος (οί, αἰ, τχ), (nedekḥ: nḥ-ḥḥḥḥ) ontḥ-ḥḥḥḥ. [ὀζελαῖος].

Ὁζελαῖος, εος saḥ εος (δ, ή), ḥel de ontḥ-ḥḥḥḥ de anī. [ὀζελαῖος, εἶδος].

Ὁζελαῖος, πḥḥḥḥḥḥḥ, εος (δ, ή), ḥel de ontḥ-ḥḥḥḥ de kopī. [ὀζελαῖος, πḥḥḥḥḥḥḥ].

Ὁζελαῖος, ον (δ), mī Ὁζελαῖος-

Ὁδεῖλος (ό), Beot: in локѣ de δειλός, mi δειλός.

Ὁδεύμα (τὸ), = Ὁδός, дрѣмѣ, κλῆτο-
pie. [mi]

Ὁδεύτιμος (ό, ή), (локѣ) de κλῆτοpit. ne
dinsxl. [mi]

Ὁδευτής, οὐ (ό), = Ὁδίτης, κλῆτοpѣ. [din]

Ὁδεύω, [όδός] viit: -εύω, κλῆτοpeskѣ.

Ὁδηγέω -ω, viit: -ήσω, арѣтѣ κῆινα дрѣ-
мѣ, il κλῆтѣzezѣ (prop: mi fir:). [όδηγός].

Ὁδηγητής, poet: in локѣ de...

Ὁδηγητής, οὐ (ό), = Ὁδηγός; (fir:) повѣ-
диторѣ, inвѣдиторѣ. [de xnde]

Ὁδηγητικός, ή, он, folositorѣ, saѣ in-
deminalikѣ a κλῆтѣzi, (fir:) a повѣдѣи.

Ὁδηγήτρια (ή), fem: ал лѣи ὀδηγητής.

Ὁδηγία (ή), κλῆтѣzipe; (fir:) повѣдѣи-
pe, saѣ inвѣдѣare. [din]

Ὁδηγός (ό, ή), арѣтѣtorѣ de дрѣмѣ, κῆ-
тѣzѣ; (fir:) повѣдѣitorѣ, inвѣдѣtorѣ. [όδός,
ήγέομαι].

Ὀδῖ, ήδῖ, τοδῖ, At: in локѣ de ὄδε, ήδε,
τόδε.

Ὀδῖος (ό, ή), = Ὀδαῖος. «Ερμῆς—». (alt:)
ἐνόδιος. [όδός].

Ὀδισμα (τὸ), poet: локѣ de κλῆτοpit.
[neintp: ὀδίζω].

Ὀδίτης, ου (ό), κλῆτοpѣ, pasauepѣ. [όδός].

Ὀδμαλέος, α, он, poet: скопѣtorѣ de greѣ
miposѣ. [mi]

Ὀδμάομαι -ωμαι, viit: -ήσομαι, poet: in
локѣ de ὀσμάομαι. [din]

Ὀδμή (ή), = Ὀσμή. [de xnde]

Ὀδμήεις, εσσα, εν, poet: = Ὀδμαλέος. [mi]

Ὀδμώδης, εος (ό, ή), rлs: = Ὀδμαλέος.

Ὀδοιδοκέω -ω, viit: -ήρω, poet: in ло-
кѣ de ὀδοσκοπέω. [din]

Ὀδοιδόκος (ό, ή), poet: in локѣ de ὀδο-
скóпeс. [όδός, δοκέω].

Ὀδοιπλανέω -ω, viit: -ήσω, poet: mѣ pѣ-
тѣyeskѣ in кале, пѣpзѣ дрѣмѣ. [din]

Ὀδοιπλανής, εος (ό, ή), pѣтѣuitѣ in кале,
чел кѣ дрѣмѣ пѣpдѣitѣ. [όδός, πλάνη]. [de
xnde]

Ὀδοιπλάνια (ή), poet: pѣтѣipe, пѣpде-
pe de дрѣмѣ.

Ὀδοιπορέω -ω, viit: -ήσω, κλῆτοpeskѣ. [mi]

Ὀδοιπορία (ή), κλῆτοpie. [mi]

Ὀδοιπορικός, ή, он, atinгtorѣ de κλῆ-
toпѣ, saѣ de κλῆτοpie. «Ὀδοιπορικόν (se
inп: βιβλίον)», deskpieve de κλῆτοpie,
(Франц:) itinéraire. [όδοιπόρος]. [de xnde]

Ὀδοιπορικῶς, adv: in felѣ de κλῆτοpie,
saѣ ka κλῆτοpѣ.

Ὀδοιπρίος (ό, ή), = Ὀδοιπορικός. || (sѣst:)

«Ὀδοιπρίον». Od: O: че se дѣ, saѣ se
fache pentpѣ κλῆтоpie, provizie; (xne-
opī) kipie. [din]

Ὀδοιπόρος (ό, ή), κλῆτοpѣ, воіажорѣ.
[όδός, πόρος].

Ὀδοίτης, ου (ό), = Ὀδίτης

Ὀδόμετρον (τὸ), instrm: prin каре se
mѣсpѣ, kītѣ кале s'a fѣkѣt. [mi]

Ὀδόμετρος (ό, ή), mѣсpѣtorѣ de кале,
κλῆτοpѣ. || (сpѣ:sѣst:) = Ὀδόμετρον. [όδός,
μέτρον].

Ὀδονάγρα, ας (ή), [όδους, ἄγρα] κлeш-
te de dinгi.

Ὀδοναγωγός (ό, ή), скопѣtorѣ de dinгi,
saѣ folositorѣ la асeasta. (de xnde || sѣst:)

Ὀδοναγωγόν (τὸ), = Ὀδονάγρα. [όδους, ἄγω].

Ὀδοναγέω -ω, viit: -ήσω, пѣтѣyeskѣ de
дѣpеpe de dinгi. [mi]

Ὀδοναγία (ή), дѣpеpe de dinгi. [όδους,
ἄλγος].

Ὀδοντίασις, εως (ή), = Ὀδοντοφύα. [din]

Ὀδοντιάω -ω, viit: -άσω, = Ὀδοντοφύω. [mi]

Ὀδοντικός, ή, он, de dinгi. [mi]

Ὀδοντισμός (ό, онѣ felѣ de kintape кѣ
flѣpѣ in imitare de askmita шepѣтѣpѣ
a шарпелѣ. [όδους].

Ὀδοντογλυφίς, ίδος (ή), skobitoape (кѣpѣ-
гitoape) de dinгi, (Франц:) cure-dent. [mi]

Ὀδοντόγλυφον (τὸ), = Ὀδοντογλυφίς. [όδους,
γλύφω].

Ὀδοντοειδής, εος (ό, ή), чел in formѣ de
dinte. [όδους, εἶδος].

Ὀδοντομάχης, ου (ό), каре se bate кѣ
dinгi. [όδους, μάχη].

Ὀδοντοξέστης, ου (ό), = Ὀδοντογλυφίς.
[όδους, ξέω].

Ὀδοντοποιέω -ω, viit: -ήσω, = Ὀδοντοфу-
έω. [όδους, ποιέω].

Ὀδοντόσμηγμα, mi Ὀδοντότριμμα (τὸ), праѣ
de fpekat dinгi. [όδους, σμήχω, mi τριβω].

Ὀδοντοτύραννος (ό), онѣ verpе de pі-
л Ganг in India. [όδους, τύραννος].

Ὀδοντοφθόρος (ό, ή), striкtorѣ, пpѣл-
ditорѣ de dinгi. [όδους, φθείρω].

Ὀδοντοφόρος (ό, ή), пpѣтtorѣ de (in-
podovitѣ кѣ) dinгi. [όδους, φέρω].

Ὀδοντοφύω -ω, viit: -ήσω, скопѣ (in-
tīamī datѣ) dinгi. [din]

Ὀδοντοφύης, εος (ό, ή), кpѣia ī es in-
tīamī datѣ dinгi. 2) pѣтpītѣ din dinгi
semпaгi (mitл:). [όδους, φυή]. [de xnde]

Ὀδοντοφύα (ή), pѣтpipe, emipe de din-
гi, mi дѣpеpеa dинтp' асeasta.

Ὀδοντόφυτος (ό, ή), = Ὀδοντοφυής (2).
[όδους, φύω].

‘Οδοντέω -ῶ, viit: -ώσω, fakš kšiva din-
mī. [ὁδοῦς]. [de xnde

‘Οδοντωτός, ἡ, ὄν, чед kš dīngī in жос
(roatš, pīentene, mi чл:).

‘Οδοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, (nas: tpe: de kš:
ὁδοποιήμαι) fakš (deskizš) dpxmš; (kš dat:
perip: indip:) inlesneskš dpxmš kšiva;
(fir:) pšiš чева не калеа са; (in men:) ina-
intezš не чинева. || (nas:) meprš ‘nainte,
inaintezš; (fir:) mš sšpšiš ла методš,
mš peršlezš. [ὁδοποιός]. [de xnde

‘Οδοποιήσις, εως (ή), fachepe (deskidepe)
de dpxmš; (fir:) prerštipe, inaintape de
vpe xñš лкркш. [mi

‘Οδοποιητικός, ἡ, ὄν, indeminatikš a des-
kide dpxmš, a preršti, a inainta чева.

‘Οδοποιία (ή), fachepe de dpxmš; (fir:) =
‘Οδοποίησις. [din

‘Οδοποιός (ό, ή), fьkьtopš (deskizьtopš)
de dpxmš; (fir:) = ‘Οδοποιητικός. || enistatš,
saš лкркьtopš ла konstrьkcie de dpxm-
pī. [ὁδός, ποιός].

‘Οδός (ή), [ὁδός, οὐδός] dpxmš, кале; к-
льtopie. “‘Οδοῦ πάρεργον». Лкс: in tpea-
кьtš. “Πρὸ ὁδοῦ». Лкс: op че inlesneute
(foloseute ла) чева. “Πρὸ ὁδοῦ ἔση τοῦτο
εἰς τὰ ἄλφита πεπονηκώς». Лкч: 2) (fir:) kīnš,
mīжлокš, metodš. “Καθ’ ὁδόν». Лкс: не вьпн
кале, metodicheute.

‘Οδός (ό), At: in локš de οὐδός, pragš
de xшт; (fir:) inчепшtš, saš sfiršitš.

‘Οδοσκοπέω -ῶ, viit: -ήσω, pīndeskš (п-
zeskš) ла dpxmšpī. [din

‘Οδοσκόπος (ό, ή), pīnditorš ла dpxmšpī,
xojš. [ὁδός, σκοπός].

‘Οδοστατέω -ῶ, viit: -ήσω, staš (пзес-
кš) ла dpxmš; saš onpeskš не чинева in
кале. [din

‘Οδοστάτης, ου, (ό) kape stš, saš onpe-
ute не чинева in dpxmš; пзzitorš, saš
xojš de dpxmšpile челе marī. [ὁδός, ἵ-
σταμαι].

‘Οδοσφωσία (ή), amternepe de dpxmš
кš pīetpe, паваре. [ὁδός, σφώννυμι].

‘Οδурέω -ῶ, viit: -ήσω, poet: = ‘Οδοσκε-
πέω. [din

‘Οδοῦρος, mi ‘Οδοуρος (ό, ή), poet: = ‘Ο-
δοφύλαξ, saš = ‘Οδοσκόπος. [ὁδός, οὔρος].

‘Οδοῦς, [in afin: кš ἔδω] ὄντος (ό), dinte
(pron: mi fir:). 2) (anatou:) ал доilea kīp-
чeiš, saš вертеврх ал гpxmazxлш.

‘Οδοφυλακέω -ῶ, viit: -ήσω, пзескš dpx-
mšpile. [din

‘Οδοφύλαξ, ахос (ό), пзzitorš de dpxm-
pī. 2) (xne-opī) = ‘Οδοσκόπος. [ὁδός, φύλαξ].

‘Οδῶω -ῶ, viit: -ώσω, pšiš (dškš) чева
saš не чинева не калеа са, il кьльxzezš;
(nas: mīж:) inaintezš, propšmeskš; вiне-
кьльtopeskš, nemepeskš, isxteskš. [ὁδός].

‘Οδύναμα (τὸ), Dor: in локš de ὁδύνη-
μα. [din

‘Οδύναω -ῶ, viit: -ήσω, pīchinsieskš (mi
nas:) simyš dšpepe, птimeskš. [din

‘Οδύνη (ή), [ὁδύσσομαι] dšpepe (tršp: saš
sxšct:), nekazš; (pīn intind:) paupš dšpe-
roast. (Tkr: 10'. 5).

‘Οδύνημα (τὸ), obiectš de dšpepe. [ὁδύναω].

‘Οδυνηρός, ὁ, ὄν, (mi adv:) -ηρῶς, adx-
кьtopš de dšpepe, dšpeposš; nenльkštš.
[ὁδύνη].

‘Οδυνήφакτος (ό, ή), poet: [ὁδύνη, φένω]
pololitorš de dšpepī.

‘Οδυνοπάς, ἄθος (ό, ή), poet: smxлsš (mšn-
chitš, siatš) de dšpepe. [ὁδύνη, σπάω].

‘Οδυνώδης, εως (ό, ή), = ‘Οδυνηρός, dšpe-
posš.

‘Οδυрма (τὸ), obiectš de plīnčepe. 2) = кš

‘Οδυρμός (ό), plīnčepe, plīnsetš. [din

‘Οδύρομαι, [ὁδύσσομαι] viit: -υροῦμαι, (nex:
ὠδυράμην) plīnč, mš жьлескš; (кš ак: saš
men: ел:) mš вьkьpeskš, mš plīnč.

‘Οδυρτικός, ἡ, ὄν, (mi adv:) -ηρῶς, зь-
дьpītopš de, saš aplekatš ла plīnčepe
(plīnčьtapīgš). [din

‘Οδυρτός, ἡ, ὄν, вprednikš de plīns, saš
de жьlit. [ὁδύρομαι].

‘Οδύσσομαι, viit: ὁδύσσομαι, (intpov: nšmaī
nexot: ὠδυσάμην, mi tpe: de кš: ὁδῶσσομαι)
poet: [δύη] (кš dat:) sīntš некьжitš (saš
amš antipatie) не чинева; (кš ак: saš dat:)
intьpītš minia, saš mš fakš xpīvīosš kšiva.
“‘Ὁδύσατο Ζήνα ξένιον». Ep:

‘Οδωδα, mīж: tpe: de кš: (in локš de
prez:) ал лш ḡζω. [de xnde

‘Οδωδή (ή), mīposš, пxtoape.

‘Οδωδής, εως (ό, ή), (poate греш:) in локš
de ὁδωδώς.

‘Οδῶδυσται, poet: mi At: 3: sing: peps:
de tpe: de кš: ал лш ὁδύσσομαι.

‘Οδῶν, ὄντος (ό), Ion: in локš de ὁδούς.

‘Οδωρέω -ῶ, viit: -ήσω, = ‘Οδурέω.

‘Οδωτός, ἡ, ὄν, [ὁδῶ] = ‘Οδэуσιμος; (fir:)
пstinчosš a se sьvīpmī.

‘Οεσσι, poet: im: ал лш ḡз.

‘Οζαина, [ῶζω] ης (ή), xñš felš de кара-
katīgь пxtpoast, (алт:) βολβίταινα. 2) xñš
intьpītš mi пxtposš nerš in nasš, (алт:)
полύπους. 3) xñš felš de пxtpoast plantš.
[de xnde

᾽Οζωνικός, ἡ, ὄν, alinr̥topř, sař p̥tima-
mř de ᾽Οζωνα (2). [mi]

᾽Οζωνίτης, ου (ό), mi ᾽Οζωνίτης, ἰδός (ή),
чел din soia ᾽Οζωνα (vezi zic:).

᾽Οζώλος, α, ον, poet: чел кх m̥alte кр-
чī sař nodspī. (se konf: кх ᾽Οζώλος). [᾽Οζος].

᾽Οζεία (ή), глс: [᾽Οζέω] s̥l̥kipe; к̥stare.

᾽Οζη (ή), p̥stoape (prinč: d' r̥x̥p̥. 2)
п̥еле t̥v̥t̥it̥ de m̥tr̥apř sel̥balikř. [᾽Οζω].

᾽Οζοθήκη (ή), лок̥ de леп̥dat p̥storī, sm-
v̥t̥oape. [᾽Οζη, θήκη].

᾽Οζόλης, ου (ό), p̥st̥posř. [᾽Οζω].

᾽Οζολις, ἰδός (ή), fem: ал л̥xī ᾽Οζόλης. ||
(s̥v̥est:) = ᾽Οζωνα.

᾽Οζος (ό), [in afin кх ᾽Οζος] nodř, okřř,
sař od̥pas̥t̥, крак̥ de пом̥; (fir:) fiř, sař
s̥r̥p̥nepotř. • ᾽Οζος Ἀρ̥ος. Om: biteazř,
p̥sv̥cinikř.

᾽Οζόστομος (ό, ή), poet: чел кх r̥x̥pa п̥-
t̥roas̥t̥. [᾽Οζη, ст̥ома].

᾽Οζόρμι -οῦμαι, viit: ᾽Οζωθήσομαι, m̥ for-
mezř ka x̥nř nodř sař od̥pas̥t̥ de пом̥.
[᾽Οζος].

᾽Οζόρωτος (ό, ή), глс: чел кх п̥елеа sař
tr̥x̥p̥l̥ p̥st̥posř. [᾽Οζω, ρ̥ω̥ς].

᾽Οζυξ, υγος (ό, ή), poet: in лок̥ de ᾽Οζύξ.

᾽Οζω, [in afin: кх ᾽Οζω] viit: -᾽Οζήσω, mi
᾽Οζέσω, (tre: de кх: in лок̥ de prez: ᾽Οζω̥α,
nesto-s̥t̥v: ᾽Οζώδειν) amř (dař) v̥x̥nř, sař
(maĩ des) p̥řř m̥iposř, m̥iposř, sař p̥třř.
(кх pen:) «Μόρου ᾽Οζει». Apstf: m̥ipos̥t̥ fr̥-
mos. (mi fir:) «Κρονίων ᾽Οζει». Apstf: a fi
p̥linř de v̥eĩ pre̥k̥dik̥p̥i (de p̥x̥p̥inĩ). (mi
r̥x̥ ak:) «Κακὸν ᾽Οζειν τοῦ στοματός. Лк: «᾽Ομην
τοιοῦτον ᾽Οπαντας ᾽Οζειν». Пл: (mi m̥ix: prea
rap). «Κακὸν ᾽Οζόμενος». Инк: (mi f̥r̥p̥
kazř). «Τηλόθι δ' ᾽Οδμή ᾽Οζώδει». Od: E: (mi
n̥ep̥s̥s̥) «Οὐκ ᾽Οζει αὐτῶν (τῶν ἰχνῶν)». Ksn:

᾽Οζώτης, εος (ό, ή), p̥st̥posř. [᾽Οζη]. 2) = кх...

᾽Οζωτός, ἡ, ὄν, nodoposř, sař p̥linř de
кр̥чī. [᾽Οζος].

᾽Οη (ή), Ion: in лок̥ de ᾽Οα.

᾽Οη, (in апок: maĩ n̥ainte de вок: as-
p̥ir:) in лок̥ de ᾽Οι.

᾽Οθεν, [᾽Ος] adv: лок: sař tim̥p: de x̥nde;
de kind. 2) kon̥is̥k̥k̥; kon̥iz̥t̥: ama dap,
n̥ent̥p̥s̥ aчeasta.

᾽Οη (ή), [᾽Οω] gr̥ix̥t̥; л̥x̥ape a m̥inte.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

᾽Οη, [᾽Ος] adv: poet: лок: x̥nde, in каре
лок̥.

Οἰαλίζω, viit: -ίσω, dirípezš kírma, saš kírmpčeskš koravie prin kírmp; (fir:) ršvernezš. [οἷαξι].

Οἰάκιον (τὸ), dim: αλ λξι οἷαξι.

Οἰάκισμα (τὸ), direkpie de, saš prin kírmp; (fir:) ršvernapre. [wi]

Οἰακιστής, οὐ (δ), kírmačičš. [οἰακίζομαι].

Οἰακονομέω-ω, viit: -ήσω, = Οἰαλίζω. [din]

Οἰακονόμος (ὁ, ἡ), [οἷαξι, νέμω] kírmpš-itorš de koravie prin kírmp, kírmačičš.

Οἰακοστροφέω, -ω, viit: -ήσω, = Οἰαλίζω. [din]

Οἰακοστροφός (ὁ, ἡ), = Οἰακονόμος, in-vititorš de kírmp. [οἷαξι, στρέφω].

Οἷαξι, ακος [οἷω] (δ), (prinč:) dpxgxl, saš sxlxl, prin kape se inviptemte kírma; (prin intind:) kírmp (pron: mi fir:); (avšs:) veripcele propanxlš de la kapš.

Οἰάτης, ου (δ), mi Οἰάτης, ιδος (ἡ), чел din demxl Οἷη (in Atika). 2) poet: ұт-панш. [bezī oἷη].

Οἷος (δ), o vskatš de kapne de la ršmazxl voxlš. [bezī mi υἱος].

Οἷγνυμι, (прел: ἐφῃγνυ, mi ἐφῃγνυον) mi

Οἷγω, (прел: ἐφῃγον) viit: οἷζω, (nex: ὄξω, mi ἐφῃξα) poet: deskizš (in lokš de komn: mi mai intpev: ἀνοίγω).

Οἷδα, (οἷδας, saš οἷσθα, οἷδε, im: din ἴσημι, ἴσμεν, ἴστε, ἴσασι) viit: εἴσομαι, mi εἰδήσω, (прел: ἔδειν, poršny: ἴσθι, ἴτω, poft: εἰδείην, im: εἰδείμεν, sšn: εἰδῶ, inf: εἰδέναι, parly: εἰδώς, mi posit: ἴστέον) prinč: miж: tpe: de kš: (in lokš de prez:) ал лxi εἶδω, (kš ak:) mliš; kšnoskš; (poet:) rīn-deskš. «Πρότερος γενέσμεν, καὶ πλείονα οἶδα». Il: P. «Εἰδέναι οὐκ οἶομαι, ἃ μὴ οἶδα». Plt: «Αὐτοὶ εἰδήσομεν, ἃ χρὴ πράττειν». Esx: „Ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, ἴδμεν δὲ τοκῆας». Il: Γ. «Ἐπιχθόνιον οἶσθα, γέρον; Exr: «Δεινὸν ποιούμενοι, εἰ τοὺς ἐπιβουλεύοντας σφῶν τῷ πλήθει μὴ εἴσονται». Tšy: «Ἰστω νῦν Ζεὺς αὐτός». Om: (šnš felš de жкpэмiптiš) mtie Dšmnezeš! (mi kš dat: perip:) «Χάριν ὑμῖν εἴσομαι τούτου». Ksn: (mi kš parly:) «Οὐπω ἤδεε Πάτροκλον τε-θηλότα». Il: P. „Οἷδα ἐμαυτὸν ἥττονα ὄν-τα». Ksn: «Οἷδα ἐξαπατῶμενος». Apstf: (mi kš inf:) «Ἴν' εἰδῆ μὴ πατεῖν τὰ τῶν θεῶν ψηφίσματα». Apstf: (mi in anal:) «Καὶ κα-τεγέλων δ' εὖ οἶδ' ὅτι». Apstf: «Χαίρει γάρ, οὐκ οἶδ' ὅπως, τὰ τοιαῦτα λεπτολογῶν». Lšy: (mi xpmind poršny:) «Οἶσθ' οὖν ὅ δρᾶσον». Exr: «Οἶσθα νῦν, ἅ μοι γενέσθω». Exr: (bezī mi drāw) (kš men: poet:) «Εὖ εἰδότε χάριμης». Il: E. bine denpinš la ale pesbošxlš.

«Οὐ πρὶν εἰδῶτα τόχοιο» Il: P. нечеркатъ. (mi absol:) «Εἰδύησι πραπίδεςσιν». Il: A. «Μα-κρηγορεῖν ἐν εἰδόσιν οὐ βούλομαι». Tšy: «Ἦ-πιά σοι οἶδεν». Od: N. mi E. ἱγῖ rīndemte vine. 2) (kš inf:) почiш, amš insšwime; obivnšieskš. «Τοῦτο οἶδε διεγείρειν τοὺς ὕ-πνω καταφερομένους». Aleks: Трал: «Τὸν ἄδαν οὐδὲ γῆρας οἶδε φιλεῖν». Sof: «Εἰδᾶήν σιγᾶν, περὶ ὧν ἄμεινον». Str:

Οἰδάνω, viit: οἰδήσω, xmfлx, saš mš xmfлx (pron: mi fir:). bezī οἰδάω. [de xnde

Οἰδαλέος, α, on, poet: xmfлatš.

Οἰδάνω, viit: οἰδήσω, Ion: poet: in lokš de οἰδάνω.

Οἰδαξ, ακος (δ), smokinš selvatikš, (aht:) φήληξ. [οἰδάω].

Οἰδας, mi Eol: οἰδασθα, de xnde οἷσθα, 2 sinr: pers: ал лxi οἷδα.

Οἰδάω (mi Ion: -έω) -ω, viit: -ήσω, (tpe: de kš: ὠδῆκα) [οἷδος] mš xmfлx, sīntš xmfлatš; (fir:) mš xmfлx in tšpx-rape (in seftšpx). «Οἰδόντων ἔτι των προ-γμάτων». Exr: [de xnde

Οἷδημα (τὸ), xmfлtšpx. [de xnde

Οἷδηματόςεις, εσσα, en, Ion: mi

Οἷδηματώδης, εος (δ, ἡ), plinš de xmfлtšpx, saš xmfлatš.

Οἷδης, εως (ἡ), xmfлape. [οἰδάω].

Οἰδίσκω, viit: οἰδήσω, xmfлx. [οἷδος].

Οἷμα (τὸ), poet: in lokš de οἷδημα, (de ač pom:) xdmš saš ximš, xmfлtšpx; (iar partik:) xmfлatš, inplmatš xndš de mape; (in men:) mape. [de xnde

Οἷδματόςεις, εσσα, en, poet: xndosš, tš-лtšosš.

Οἷδνον (τὸ), = Ὀδνον.

Οἷδοποιέω -ω, vit: -ήσω, rлs: = Οἰδάνω. [οἷδος, ποιέω].

Οἷδος, εος (τὸ), poet: xmfлtšpx; 'npl-мtšpx, saš apdikšpx in sxs.

Οἷανος (δ, ἡ), poet: [οἷος, ἐανός] = Οἰο-χίτων.

Οἷος, [οἷς] α, on, de oae.

Οἷομαι, Ion: in lokš de οἷομαι.

Οἷος, η, on, Ion: in lokš de οἷος. || (sxsst:) Οἷη (ἡ), (se ing: dorā) nīcle de oae.

Οἷεσι, mi (dialect:) Ὀἷεσι, poet: dat: im: ал лxi οἷς.

Οἷεται, Ion: 3: sinr: pers: а лxi διέομαι.

Οἷέτης, εος (δ, ἡ), poet: [οἷος, ἔτος] de aueamī vīpstš.

Οἷζυος (δ, ἡ), mi Ὀἷζυός, mi At: Οἷζυ-ός, α, on, (kompar: -ότερος, mi -ώτερος, sšupl: -ότατος, mi -ώτατος) poet: nenoro-

uitš; vprednikš de milt, saš de plins; tik-
losš. [din

Οἰζύς, mi Ab: Οἰζύς, ύος (ή), poet: [οἰ]
vɪtipe, plĩndere; nekazš; nenoporĩpe;
tikɫoshie. [de ɛnde

Οἰζύω, viit: -ύσω, pavdš nenoporĩpĩ, ne-
kazpĩ; mɫ tikɫosheskš. [mi

Οἰζώ, mi Οἰζώ, = Οἰζύω

Οἶη (ή), poet: lokš sinɫspatikš. (se
konf: kɛ...

Οἶη (ή), Ion: in lokš de ɛx (konaviš)
gorɛnš, stejapš.

Οἶήιον (τὸ), poet: in lokš de oĩhĩon de
la oĩhĩ.

Οἶηκα, Ion: in lokš de oĩaka, ak: al
lɛĩ oĩhĩ.

Οἶήκιον (τὸ), Ion: in lokš de oĩhĩon.

Οἶηκίζω, viit: -ίζω, Ion: in lokš de oĩ-
akĩz.

Οἶημα (τὸ), [oĩoma] rĩndš, pɫpepe de-
spne čeva; (nartik:) = Οἶησις, fantasie, mĩn-
dpie. [de ɛnde

Οἶηματίας, ou (ó), fantasiosš, mĩndpɫ. [mi

Οἶηματίον (τὸ), dim: al lɛĩ oĩhĩ.

Οἶηξ, ηκος (ó), Ion: in lokš de oĩhĩ.

Οἶησις, εως (ή), rĩndipe; (nartik:) mĩn-
dpie, fantasie. [oĩoma = oĩoma].

Οἶησίσοφος (ó, ή), = Δοκησίσοφος. [oĩhĩsĩs,
sofoš].

Οἶησίφων, ονος (ó, ή), mĩndpɫ, fantasi-
osš de ĩngelenɫĩsnea sa. [oĩhĩsĩs, foɫn].

Οἶητέον, posit: al lɛĩ oĩoma = Oĩoma.

Οἶητής, οῦ (ó), rĩnditopš de čeva, saš
despne čeva. [oĩoma].

Οἶητης, ou (ó), ɫas: in lokš de oĩhĩ.

Οἶητός, ή, ɔn, rĩnditš, saš de rĩndit; ĩn-
fiingatš nɫmaĩ in rĩndš, ideatš. [oĩoma].

Οἶς, ιδος, poet: in lokš de Oĩs.

Οἶκαδε, adv: la, saš kɫpe kast; (maĩ
noš) = Oĩkoi. [oĩkos, ɔɛ].

Οἶκαδεις, Dor: in lokš de oĩkadɛ.

Οἶκάριον (τὸ), = Oĩkĩdĩon.

Οἶκε, poet: in lokš de ɛoĩke.

Οἶκιακός, ή, ɔn, ɫreɫ: in lokš de oĩ-
kĩakos.

Οἶκισποιέω -ω, viit: -ήσω, = Oĩkĩsɫoĩéw.
[oĩkĩs, ɫoĩéw].

Οἶκισπραγέω -ω, viit: -ήσω, kastš tpe-
vĩle mɛle, (ovɫt:) ĩmĩ kastš tpeava, (aɫt:)
ĩdĩopragéw. [mi

Οἶκισπραγία (ή), = Oĩkĩsɫoĩia. [oĩkĩs, ɫoĩia].

Οἶκίος, α, ɔn, al kaseĩ, familiapš, pɫ-
dɫ, mi ɫl: «Πρότερον ὄντες αὐτοῦ φίλοι κα-
τέστημεν οἰκεῖοι». Is: «Ἐἴ τις ἐπιθυμεῖ τοῦς

οἰκεῖους ἰδεῖν». Ksn: (mi ĩn sɫpɫ:) «Σφά-
ζεται ὑπὸ τοῦ οἰκηϊωτάτου ἐωυτῆς». Ep: 2) al
sɫš, propɫĩš (nɫ pɫvɫĩkš). «Συνέσπετο οἰ-
κήη τε τρεῖς καὶ οἰκήη ἀνδρῶν δαπάνη». Ep: «Τὰ ἑαυτοῦ ἀγαθὰ τοῖς φίλοις οἰκεῖα πα-
ρέχειν». Iskr: (de ɛnde) «Ἡ οἰκεῖα (se ĩng:)
γῆ». Tɫɫ: patria «Οἰκήια (τὰ)». Es: kasa
3) (kɫ ɫen:) kɫvĩĩnosš, notpĩvĩtš, propor-
ɫĩonatš. «Ὁ ὀπλισμὸς αὐτῶν ἐστὶν οἰκεῖος
τῆς τε χώρας καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων». Str:
«Οἰκεῖα» ἔσχε τῆς ἀσεβείας τὴν τοῦ βίου κα-
ταστροφὴν». Diod: «Οὔτε οἶδε καλὸν οὐδὲν,
οὐδὲ οἰκήιον». Ep: [de ɛnde

Οἰκειότης (ή), pelagie stpĩnsɫ de pɫic-
tenie, saš pɫdenie, familiapitate.

Οἰκειόφωνος (ó, ή), (mi adv:) -φώνως, cor-
vĩtopš de a sa propɫic, saš a patriĩ lĩmɫɫ.
[oĩkĩs, foɫn].

Οἰκειόχειρος (ó, ή), (mi adv:) -χείρως,
(maĩ noš) = Oĩkĩsɫoĩs. [oĩkĩs, ɫeĩɫ].

Οἰκίω -ω, viit: -ώσω, (kɫ dat: saš prep:
ak: ĩndip:) familiiezš, ĩnpɫĩeteneskš; ĩusɫ-
sheskš, (mi mĩk: saš ɛɫ) ĩmĩ ĩnsɫsheskš
(fakš al mɛš). «Δώροις αὐτὸν ὀκείωσατο». Epd: [oĩkĩs].

Οἰκίω poet: Ion: in lokš de oĩkĩw.

Οἰκίωμα (τὸ), mĩklokš de familiap;
disnosĩgie, saš pɫɫape de ĩnpɫĩetenie, mi
ɫl: [oĩkĩw].

Οἰκίως, adv: kɫ familiapitate, pɫĩete-
nemte; notpĩvĩt, dɫpe kɫvĩĩnɫɫ, mi ɫl: «Οἰ-
κείως ἔχειν πρὸς τινα, saš ɫɫɫɫɫĩvĩnĩ». Lks:
a fi ĩn pelagie kɫ ɫĩnɫɫ «Ἐὐρον ἐπισχεψά-
μενος πᾶν οἰκείως ταῦτα γιγνόμενα». Ksn:

Οἰκίωσις, εως (ή), familiap; ĩnpɫĩeteni-
pe; ĩnsɫĩpe. [mi

Οἰκιστικὸς, ή, ɔn, ĩndemĩnatĩkš, pɫĩn-
ɫosš a lɛra pelagie de familiapitate. [oĩ-
kĩw].

Οἰκετεία (ή), totalɫɫ sɫɫɫĩɫop ɫnɫ kɫ-
se. [din

Οἰκετεύω, viit: -εύσω, poet: in lokš de
oĩkĩ, lokšĩeskš. 2) (maĩ des mĩk:) sɫɫ-
ɫɫɫeskš pe lĩnɫɫ ɫĩnɫɫ. [din

Οἰκέτης, ou (ó), (pɫĩnɫ:) familiapš, al
kaseĩ; (de ɛnde ovĩɫ:) sɫɫɫɫ pɫskɫɫ ĩn
kast; (ĩn ɫen:) sɫɫɫɫ. [oĩkos]. [de ɛnde

Οἰκέτις (ή), = Oĩkĩetɫa. [de ɛnde

Οἰκετιεύς (ĩn lokš de oĩkĩetĩeɫɫ), ἑως (ó),
kom: ĩn lokš de oĩkĩetɫɫ.

Οἰκετικός, ή, ɔn, kɫvĩvĩtš sɫɫɫĩɫop, sɫɫ-
ɫɫɫeskš. «Τὸ οἰκετικόν», ĩn lokš de Oĩoĩ-
kĩetɫ, sɫɫɫĩɫɫ. [mi

Οἰκέτις, ιδος (ή), fcm: al lɛĩ [oĩkĩetɫɫ],
sɫɫɫɫĩɫɫ pɫskɫɫ ĩn kast; saš (sĩmɫɫɫ)

slaxhnikъ de kasъ. 2) (in Tekp:) femeie m-lipitatъ, stъpînъ de kasъ.

Οἰκεύς, έως, saъ ἤρος (ό), poet: in lokъ de Oikeτής. [mi]

Οἰκέω -ω, viit: -ήσω, lokъieskъ (kъ dat: saъ ak: singъpъ, saъ prep:). «Ἐν Διὶ (se ing: δώρασιν) οἰκῆς». Tkp: «Οἰκήσεις κατὰ Μίλατον». Tkp: «ὑπὸ πείρας ὤκειον Ἰδης». Ll: Y. (mi pas: siъ miж:). «Τοῖσι τὰς νήσους οἰκημένοισι Ἰωσι». Ep: (mi kъ adv:) «Τίνες ἐόντες, καὶ πῇ γῆς ὀκημένοι». Ep: (mi abs:). «Ἡ Οἰκουμένη (se ing: γῆ)». Lks: lokъitъ, saъ de lokъit (inupot: de oikētos). 2) (kъ ak: mi adv:) rъbernezъ, saъ kiver-niseskъ. «Οἰκονόμου ἀγαθοῦ δοκεῖ εἶναι εὐ οἰκεῖν τὸν ἑαυτοῦ, καὶ τὸν ἄλλου δὲ (εἰ ἐπι-τρέπεται αὐτῷ) οἶκον». Ksn: «Ἀρετῇ πό-λεις τε καὶ οἶκους εὐ οἰκοῦσι». Ksn: (mi nestp:) «Ἡ πόλις εὐ οἰκεῖ (in lokъ de oi-keitas)». Ksn: «Ἐπὶ σφῶν αὐτῶν αὐτόνομοι οἰκῆσειαν». Tъч: sъ se administpeze. (mi pas:) «Οἷς οἰκεῖται καλῶς σκηνὴ στρατιωτι-κῇ». Ksn: [oikos].

Οἰκήας, Ion: ak: im: ал лѣі оікеύς.

Οἰκηέμενος, η, ον, Ion: in lokъ de oi-keiоmeνος, partu: mi

Οἰκηέονται, Ion: in kokъ de oіkeiоyται, 3: im: ners: de prez: xot: ал лѣі оікеі-оyмаі. [din]

Οἰκήιος, η, ον, Ion: in lokъ de oіkeіos.

Οἰκημα (τό), lokamъ, kasъ; (At: in me-najapo de ekspresie) inkisoape, apestъ; saъ traktipъ de kъpve. [oikeō]. [de xnde]

Οἰκηματικός, ι, ον, kъvenitъ kasei. «Σχευή —». Lpt: xneutele kasei.

Οἰκημάτιον (τό), dim: ал лѣі оікѣма, кѣ-сѣмъ, odъitъ.

Οἰκησιμος (ό, ή), de lokъit. [din]

Οἰκησις, έως (ή), lokъipe; (mai des) lo-kamъ. [mi]

Οἰκητήρ (ό), poet: in lokъ de oіkēтђ. [oikeō]. [de xnde]

Οἰκητήριον (τό), lokъ de lokъit.

Οἰκητής, οὔ (ό), lokъitorъ. [oikeō]. [de xnde]

Οἰκητικός, η, ον, obichnitъ (saъ kъ na-тpалъ insъmime de) a' mi abca lokъingъ statopnikъ.

Οἰκητόρια (τά), [oіkēтђ] xneutele kasei.

Οἰκητός, η, ον, lokъitъ, saъ de lokъit. [mi]

Οἰκήτωρ, opos (ό), =Οἰκητήρ.

Οἰκία (ή), = [Oikos], kasъ, lokъingъ (de oam: mi vite). 2) (prin intind:) neamъ, familie. «Οἰκίης ἐόντα ἀγαθῆς». Ep: «Δη-μότην ἐόντα καὶ οἰκίης οὐκ ἐπιφανέος». Ep:

3) stape de kasъ, avъmie. «Κατεσθίσουσι τὰς οἰκίας τῶν χρηρῶν». Skp: [de xnde]

Οἰκιακός, η, ον, ал kasei, =Οἰκεῖος, fami-liarъ. «Καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ». Skp.

Οἰκίδιον (τό), dim: ал лѣі оікіон, кѣсѣмъ.

Οἰκίδιος, α, ον, poet: чel din kasъ, par-tickларъ (nъ пѣвлікъ). [mi]

Οἰκίζω, viit: -ίσω, =Κατοικίζω. [oikos].

Οἰκίτης, ου (ό), poet: in lokъ de oi-keтђ.

Οἶκion (τό), (prinч:) dim: ал лѣі оіkos; (obich: da im:) =Οἶκia(fem:), lokъingъ; (des-pre vite) kъitъ, vizkîntъ.

Οἶκισις, έως (ή), =Κατοικισις.

Οἶκισκη (ή), mi Oikiskos (ό), dim: ал лѣі оіkos, кѣсѣмъ; odъitъ, кѣмѣpъ.

Οἰκισμός (ό), =Κατοικισμός.

Οἰκιστήρ (ό), poet: in lokъ de oіkισтђ. [de xnde]

Οἰκιστήριον (τό), =Οἰκητήριο.

Οἰκιστής, οὔ (ό), попорѣтђ de xnd lo-kъ (prinч:) kъ kolonі, fondъtopъ de ko-lonie. [oіkіzω]. [de xnde]

Οἰκιστικός, η, ον, (mi adv:) -иkъ, kъbe-nitъ, saъ kontpъitopъ da попорapea, saъ lokъipea вpe xndі пѣmîntъ; saъ insъmitъ попорѣтђлѣі.

Οἰκτιεύς, έως (ό), kasъ oіketiεύς.

Οἰκѣιος (ό, ή), trъitopъ totdъna in kasъ. [oikos, βίος].

Οἰκοδουκόλος (ό, ή), indpent: Oikodoukōlos.

Οἰκογενής, έως (ό, ή), (prinч: δουλος, po-въ) пѣскitъ in kasa stъpînълѣі stъ; (in nen:) ал kasei. «Αἷλουρος —». Lks: =Κατοικίδιος. [oikos, γείνω].

Οἰκοδέγμων, opos, mi Oikodēтђ, opos (ό), poet: priimitopъ (osпѣтђopъ) de чineвa in kasa sa. [oikos, дѣχοмаі].

Οἰκοδέσποινα, ης (ή), stъpînъ de kasъ. [mi]

Οἰκοδεσποσύνη (ή), stъpînipea stъpînълѣі de kasъ. [mi]

Οἰκοδεσποτεία (ή), =Οἰκοδεσποσύνη; (as-тpолоу:) infъingъ stelі domnitoape. [mi]

Οἰκοδεσποτέω -ω, viit: -ήσω, (astpолоу:) amъ infъingъ, predomneskъ. [mi]

Οἰκοδεσπότης, ου (ό), stъpînъ de kasъ (de familie); (astpолоу:) planetъ predomni-topъ in черкъл zodiakъ. [oikos, δεσπότης]. [de xnde]

Οἰκοδεσποτικός, η, ον, kъvenitъ stъpînъ-лѣі de kasъ, saъ domnitopълѣі planetъ.

Οἰκοδίατος (ό, ή), trъitъ (kpeskîтъ) in kasъ, de kasъ. «Ἀλεκτρυών —». Gal: [oikos, διάτα].

Οικοδομέω -ῶ, viit: -ήσω, zideskš (prinç:) kasz, mi (in çen:) op че κλῆditxρ; (fir:) zideskš (int̃pexk) in kpeḍingα chea κῶ-tpε Dxmnezeš. [din

Οικοδομή (ή), =Οικοδόμησας. [οἶκος, δέμω].

Οικοδόμημα (τὸ), κλῆditxρ, saš kasz (mi çl:) ziditš. [mi

Οικοδομήσεις, εως (ή), κλῆdipe, zidipe de kasz; (fir:) int̃pripe (intemeiepe) in kpeḍingα chea κῶtpε Dxmnezeš. [mi

Οικοδομητικός, ή, ὄν, κῶbenitš, saš in-demīnatikš ла zidipe de kasz, mi çl: [mi

Οικοδομητός, ή, ὄν, ziditš, saš de zidit. [οἰκοδομέω].

Οικοδομία (ή), pap in lokš de οἰκοδό-μησις. [mi

Οικοδομικός, ή, ὄν, (mi adv:) -κῶς, in-demīnatikš ла κλῆdipe. «Οἰκοδομική (ή), memteuxrα zid̃p̃ii. [din

Οικοδόμος (ὁ, ή), [οἶκος, δέμω] ziditopš de kase. || (s̃xst:) zidarš; (prinç:) ap̃i-tekš.

Οἰκοθεν, adv: din kasz; din natpie; dintp' ale sale; (fir:) din sine; (xpe-opi) dintp' ñuenstš, din bekime. [mi

Οἰκοθι, poet: in lokš de...

Οἶκος, adv: in kasz; in natpie; intp' ale sale. [οἶκος].

Οἰκοερδής, εως (ὁ, ή), =Οἰκωφελής. [οἶκος, κέρδος].

Οἰκονδε, poet: in lokš de οἰκαδε.

Οἰκονέμων, ονος (ὁ, ή), греш: in lokš de οἰκονέμων.

Οἰκονομέω -ῶ, viit: -ήσω, kiberniseskš kasz, o ingrijeskš ka ikonomš; (in çen:) g̃xbernezš; dipeuezš. [οἰκονόμος]. [de xnde

Οἰκονομητικός, ή, ὄν, =Οἰκονομικός.

Οἰκονομία (ή), kibernisipe de kasz; (in çen:) dipekie, enistasie; b̃xnt̃ intokmipe; perxlapε, ikonomie. [mi

Οἰκονομικός, ή, ὄν, κῶbenitš, saš in-demīnatikš ла kibernisipe de kasz. «Τὰ οἰκονομικά (se inç: ἔργα)». Ksn: op че pri-vehte ла ingrijipe de kasz. «Οἰκονομική». m̃tiingα de a kibernisi kasz, mi çl: «Οἰκονομικά (se inç: βεβλία)». kape tpaktea z̃t̃ desupe aenasta. [οἰκονόμος]. [de xnde

Οἰκονομικός, adv: κῶ b̃xnt̃ ikonomie, saš kibernisipe de kasz, mi çl:

Οἰκονόμος (ὁ, ή), ikonomš, kibernisitopš de kasz, mi çl: || (s̃xst:) enistatš, ikonomš. [οἶκος, νέμω].

Οἰκονόμος, α saš os, ον, =Οἰκονομικός. ||

Οἰκονομικός, α saš os, ον, =Οἰκονομικός. || (s̃xst:) Οἰκονομία (τά), (se inç: δῶρα) da-pp̃i date supε pesñx̃tipe p̃x̃zitop̃x̃xi de

f̃x̃k̃st̃ in) kasz. [οἶκος, ποίος].

Οἰκοποιεῖν (τά), =Οἰκητορία. [οἶκος, πόρος].

Οἰκοριάν, Dor: in lokš de οἰκουρίων, çen: im: ал лxi оiкyрiос.

Οἶκος (ὁ), kasz; κῶmapz, (T̃xpc:) odaie; temñx; κῶĩvš; kolivz; (in çen:) lok̃x̃ingz. 2) (priñ intind:) neamš, familie. 3) aṽx̃gie.

«Τον οἶκον αὔξειν ἀπὸ τῆς γεωργίας». Ksn: Οἶκος, Ion: in lokš de οἰκός, next: de par̃t̃y: лxi oиka.

Οἰκοσις (ή), s̃xst: лxi ...

Οἰκόσιτος (ὁ, ή), xp̃ēnitš in kasz, de kasz. «Μῦς—». Fav: 2) xp̃ēnitš (tp̃itš)) dintp' ал s̃xš, saš in kasa sa p̃x̃p̃intεaskz «Νυμφίος—». Men: (pas:) «Γάμοι οἰκόσιτοι». At: p̃x̃ñp̃i s̃x̃ṽir̃wite in familie. [οἶκος, σίτος].

Οἰκοσκευή (ή), x̃neatele, saš dĩñis̃ele kasei, (Frang:) l'ameublement. [οἶκος, σκευή].

Οἰκοσκοπικόν (τὸ), riçipe priñ b̃t̃rape de seamz de chele int̃im̃p̃late in kasz. [οἶκος, σκοπός].

Οἰκοσός (ὁ, ή), p̃x̃st̃p̃t̃opš de avepea kasei priñ b̃x̃nt̃ kibernisipe. [οἶκος, σός].

Οἰκοτραφής, εως (ὁ, ή), =Οἰκόσιτος, saš Οἰκογενής. [οἶκος, τρέφω].

Οἰκοτρίβανος, mi Οἰκοτρίβης, ου (ὁ), =Οἰκότεριψ. [mi

Οἰκοτρίβις (ή), kalitate лxi οἰκότεριψ. [mi

Οἰκοτρίβικός, ή, ὄν, κῶbenitš, potp̃iṽitš, ins̃x̃mitš лxi οἰκότεριψ. [mi

Οἰκοτρίβιος (ὁ, ή), =Οἰκοτρίβικός. [din

Οἰκότεριψ, εως (ὁ, ή), povš p̃x̃sk̃st̃ in kasa s̃t̃p̃ñix̃l̃xi s̃xš. 2) p̃x̃p̃it̃opš de kasz. [οἶκος, τρίβω].

Οἰκοτύραννος (ὁ, ή), poet: t̃iranš ал kasei. [οἶκος, τύραννος].

Οἰκουμένη (ή), vez̃i [οἰκέω]. [de xnde

Οἰκουμένικός, ή, ὄν, κῶbenitš ла totš p̃x̃-m̃int̃al lok̃sitš; saš ал toatei (din toate p̃x̃p̃iile) лxm̃ii.

Οἰκουρέω -ῶ, [οἰκουρός] viit: -ήσω, p̃x̃zeskš (staš totdãna in) kasz; tp̃ĩes̃kš petpasš mi in nel̃x̃ipare. «Ἐξέδρανον ἐκείνον οἰκούρου μῆνα πολιτοκοῦντας». Pl: [de xnde

Οἰκούρημα (τὸ), op че kontp̃iṽxiemte ла naza kasei.

Οἰκουρία (ή), p̃x̃zipe de (medepe kont̃ingz in) kasz; viagz neakt̃iṽ. [mi

Οἰκουρικός, ή, ὄν, p̃elativš κῶ pazz, saš κῶ p̃x̃zitopš de kasz; ал kasei. [mi

Οἰκούριος, α saš os, ον, =Οἰκουρικός. || (s̃xst:) Οἰκούρια (τά), (se inç: δῶρα) da-pp̃i date supε pesñx̃tipe p̃x̃zitop̃x̃xi de

(στῆντορλαῖ in) kasъ; saš жєкѣпї dale de mēmъ kopīlor, ka in līnsa sa sъ se жоаче ne ešind din kasъ. [din

Οἰκουρὸς (ὁ, ἡ), [οἶκος, οὔρος] = Οἰκοφύλαξ; (prin întind:) stănitorъ in kasъ, saš inтp' ачелашї локѣ; їзбіторѣ de пєлєкpape mi līniште. [de ɣnde

Οἰκουρότης (ἡ), = Οἰκουρία.

Οἰκοφθορέω -ω, viit: -ήσω, прѣпѣdeskъ kasъ, saš pisinesкѣ кє totъл аверє; (in ɣen:) pesvрѣtesкѣ; (prin întind:) strīkъ kasъ, saš кѣsnīcie; (fir:) прѣпѣdeskъ de totъ. [mi

Οἰκοφθорία (ἡ), прѣпѣdire de kasъ, saš кєлѣpire de авѣdic; амѣpire de мѣiere кѣsnītorīт, (ad:) strīkape de kasъ.

Οἰκοφθόρος (ὁ, ἡ), прѣпѣditorъ de (ave-re de) kasъ; strīkītorъ de kasъ (ad: кѣsnīcie); (in ɣen:) prīvīnsītorъ de вѣтmape. [οἶκος, φθορά].

Οἰκοφόρος (ὁ, ἡ), = Φερέοικος. [οἶκος, φέρω].

Οἰκοφυλακῆω -ω, viit: -ήσω, пѣzesкѣ (saš staš in) kasъ. [mi

Οἰκοφυλάχιον (τὸ), плата пѣzītorлaῖ de kasъ. [din

Οἰκοφύλαξ, αὐτός (ὁ, ἡ), пѣzītorъ de kasъ. [οἶκος, φύλαξ].

Οἰκτείρημα (τὸ), fantъ de mīlostivipe. [mi

Οἰκτείρησις, εὼς (ἡ), = Οἰκτιρμός. [mi

Οἰκτεριμα (τὸ), = (saš греш: in локѣ de) Οἰκτείρημα. [din

Οἰκτείρω, viit: οἰκτειρήσω, (nex: ѿκτεира, mi maī noš ѿκτείρησα) mъ mīlostivesкѣ, kompъtīmesкѣ. [mi

Οἰκτίζω, viit: -ίσω, = Οἰκτείρω. || (mīk:) mъ вѣіkрєskѣ, ka sъ mīshкѣ mīla кѣіva аsхпръ'mī. [mi

Οἰκτικός, ἡ, ον, (плм:) folositorъ la а-рѣlare de mīлъ. [οἶκτος].

Οἰκτιρμός (ὁ), mīlostivipe, kompъtīmipe. [mi

Οἰκτιρμων, ονος (ὁ, ἡ), mīlostivъ, kompъtīmītorъ. [οἰκτείρω].

Οἰκτισμα (τὸ), poet: plīnɣere, вѣіkрїpe mīshкtoape de mīлъ. [mi

Οἰκτισμός (ὁ), = Οἰκτισμα. [οἰκτίζω].

Οἰκτιστος, η, ον, sхпрл: (пергл:) ал лῃ οἰκτρὸς, foapte вprednikъ de mīлъ.

Οἶκος, [οἶζω = Οἶζω] mīлъ, kompъtīmipe, вѣіkрїpe. [de ɣnde

Οἰκτοσύνη (ἡ), poet: in локѣ de οἶκος.

Οἰκτότερος, α, ον, греш: in локѣ de οἰ-κρότερος.

Οἰκτρόδιος (ὁ, ἡ), trъitorъ de viaɣъ вprednikъ de mīлъ. [οἰκτρὸς, βίος],

Οἰκτρογοέω -ω, viit: -ήσω, = Οἰκτροχοέω, skouѣ жалнїче ɣīnele. [din

Οἰκτρογός (ὁ, ἡ), insoɣitъ de жалнїче plīnɣerī. [οἰκτρὸς, γός].

Οἰκτροκέλευθος (ὁ, ἡ), poet: [οἰκτρὸς, κέ-λευθος] чєл in tīkлоastъ, вprednikъ de mīлъ кѣлtoapie.

Οἰκτρολογία (ἡ), вopвїpe mīshкtoape de mīлъ, жѣлїpe. [οἰκτρὸς, λόγος].

Οἰκτρομέλαθρος (ὁ, ἡ), poet: [οἰκτρὸς, μέλαθρον] рєlatīлъ кѣ, saš локītorъ de tīkлоastъ kasъ. (inprot: de δλθoмєлaθpoς).

Οἰκτρὸς, ἂ, ον, (komпар: οἰκρότερος, sх-прл: οἰκρότατος, mi οἰκτιστος) вprednikъ de mīлъ; saš аdхкtoръ de trīstєгъ, dх-рєposъ. || (nex:) Οἰκτρᾶ, adv: in локѣ de Οἰκτρῶς, adv: in kīпъ вprednikъ de mī-лъ; trīst.

Οἰκτροχοέω -ω, viit: -ήσω, poet: [οἰκτρὸς, χέω]. «Φωνή» — «. Apstf: вѣpsъ (skouѣ) plīnɣeposъ гласъ.

Οἰκῶς, υῖα, ἑς, Ion: in локѣ de εοικῶς.

Οἰκωφελῆς, ἑός (ὁ, ἡ), folositorъ kaseī.

«Γυνή» — «. Ткр: [οἶκος, ἕφελος]. [de ɣnde

Οἰκωφελία (ἡ), indєlєtnīcie la folo-

sєл kaseī. [mi

Οἰκωφελῶς, adv: in folosъл kaseī.

Οἶμα (τὸ), poet: [οἶω = φέρω] pornī-pe, пѣвалъ, (Frang:) élan.

Οἶμα, At: (in kontrak:) in локѣ de оἶμα.

Οἶμάω -ω, viit: -ήσω, poet: [οἶμα] mъ pornєskъ, пѣвѣdeskъ.

Οἶμη (ἡ), poet: = Οἶμος.

Οἶμοι, mi О' μοι, [bezi о'] аklam: вѣт:, vaī de mine. „Οἶμοι θείλαιος“. (mi кѣ ɣen:) О' μοι τῶν κακῶν“. Lks;

Οἶμος (ὁ, mi par ἡ), poet: [οἶω = φέρω] калє, dрsmъ; (fir:) mīръ, pīndъ; (despre кѣvīntъ mi vєpsъ) taktъ; (de ɣnde in ɣen:) kīntīkъ.

Οἶωγή (ἡ), вѣіkрoastъ mi sхsnīnoastъ plīnɣere. [mi

Οἶωγμα (τὸ), mi Оἶωγμός (ὁ), = Оἶ-ωωγή. [din

Οἶμῶζω, [οἶμοι] viit: -ώζω, mi (maī in-трєv:) -ώζομαι, (nex: ѿμωζа) plīnɣъ вѣ-тīndъ mъ, mi sхsnīnīnd, mъ жѣлєskъ. „Οἶ-μῶζειν, saš Оἶμωζέτω». ɣnъ felъ de влє-stєmъ, sъ nх vazъ vīne. „Οἶμῶζεται». Lks: o sъ plīnɣъ mхat, va vedea cl. [de ɣnde

Οἶωκτεῖ (κτῖ), adv: кѣ вѣтtoape plīn-ɣere, amar. [mi

Οἶωκτὸς, ἡ, ον, вprednikъ de plīns. 2)

(акт:) πλινγτορѣ ксхсспнхрї, ми вѣтѣрї.
Οἰνωξία, ми Οἰνωξίς, εως (ή), глс: in
локѣ де оἰνωγή.

Οἰνώσσω, viit: ὠξω, (нлн) = Οἰνώζω.

Οἶν At: in локѣ де οἶν, ак: ал лѣи оἶς.

Οἶνα, ас (ά), Dor: in локѣ де οἶνη.

Οἶναγωγός (ό, ή), кѣрѣторѣ де винѣ, саѣ
folositorѣ ла асаста. [οἶνος, ἄγω].

Οἶναδοθήρας, су (ό), винѣторѣ де колѣмѣи
(порѣмѣи) селватии. [οἶνας, θήρα].

Οἶναθάριον (τὸ) dim: ал лѣи...

Οἶναθη (ή), [οἶνη, ἄνθος] floarea vi-
gei (prinч: чели селватиче); (fir:) perii
чел динѣи аї варѣи tinoritor, (алт:) ἱου-
λος; (poet: ми асхс:) виѣ; vie. «Βότρυν
ἀπ' οἶνάθης». Engr: 2) хнѣ felѣ де план-
тѣ пѣлѣрїоаст кѣ флорї ромѣиѣ. 3) хнѣ
felѣ де пастѣре. (vezї ми οἶνας). [de xnde

Οἶναθινος, η, он, fькстѣ дин floare de
viѣ. [mi

Οἶναθις, idos (ή), poet: = Οἶναθη, vie.

Οἶναρη, ми Οἶναρέη (ή), Ion: in локѣ
де οἶναρον. [mi

Οἶναρεος, а, он, fькстѣ дин viѣ. [mi

Οἶναρίζω, viit: -ίσω, laїѣ frьnzеле viѣи.
[οἶναρον],

Οἶναριον (τὸ), dim: ал лѣи οἶνος, пѣинѣ,
саѣ prostѣ винѣ.

Οἶнаρις, idos (ή), кѣрпенѣ де виѣ. [din
Οἶναρον (τὸ), [οἶνη] frьnzѣ де виѣ;
саѣ viѣ кѣ frьnzе; (in мен:) viѣ; vie.

Οἶнаρος (ό), греш: in локѣ де κόμα-
ρος. [mi

Οἶνας, ádos (ό, ή), relatiѣѣ, саѣ ase-
menea кѣ винѣ. «Κῶμος — ». Engr: ||
(sxьst: fem:) = Οἶνη, саѣ Οἶναρον. 2) хнѣ
felѣ де пастѣре, колѣмѣи селватикѣ. 3)
(im:) = Μαινάς, Βάκχη. [οἶνος].

Οἶναχθής, éos (ό, ή), = Οἶναρής. [οἶ-
νος, ἄχθος].

Οἶνέλαιον (τὸ), amestekътѣрѣ де винѣ
mi xntdelemnѣ (in med: intpъssingape).
[οἶνος, ἔλαιον].

Οἶνέμπορος (ό, ή), negъѣторѣ де винѣи.
[οἶνος, ἔμπορος].

Οἶνεραστής, оῦ (ό), iъbitорѣ де винѣ.
[οἶνος, ἐραστής].

Οἶνεύομαι, viit: -εύομαι, веаѣ винѣ. [mi

Οἶνεών, ὄνος (ό), = Οἶνών. [οἶνος].

Οἶνη (ή), poet: ми арх: vie; viѣ. 2)
(prin intind:) винѣ, = Οἶνος.

Οἶνη (ή), [οἶος] xtime ла кѣве (асхл),
(de xnde Lat:) unio.

Οἶνηγία (ή) [οἶνος, ἄγω] transuoptape de
vinѣ.

Οἶνηρὸς, ἄ, ὄν, де винѣ. «Κεράμιον—».
Er: xьчорѣ де винѣ. 2) podosѣ in винѣ.

«Χίος—». Engr: 3) vinosѣ, = Οἶνώδης. [οἶνος]

Οἶνήρυσις, εως (ή), [οἶνος, ἀρύω] basѣ
де skos винѣ дин кѣпѣ.

Οἶνιάς, ádos (ή), = Οἶνάς, порѣмѣи сел-
ватикѣ, саѣ хнѣ felѣ де корѣи. [mi

Οἶνίζω, viit: -ίσω, амѣ rьstѣ, саѣ mi-
posѣ де винѣ. 2) (miж:) skouѣ, саѣ кѣм-
пѣрѣ винѣ. [mi

Οἶνιχὸς, ή, ὄν, = Οἶνηρός. [mi

Οἶνινος, η, он, fькстѣ дин винѣ. «Ὀξος
—». At: [mi

Οἶνις, idos (ή), = Οἶνάς. [mi

Οἶνίσκος (ό), = Οἶναριον. [οἶνος].

Οἶνιστήρια (ή), basѣл, кѣ кѣре веаѣ винѣ
ла ...

Οἶνιστήρια (τὰ), (se ing: ierá) ливаии,
mi чинстїи кѣ винѣ, че fьчеаѣ in opoa-
rea лѣи Еркѣлѣ пѣринѣи копїлор, кїи
авеаѣ а се inskpi intpe жєнї. [οἶνίζομαι].

Οἶνοβαρείων, онтос (ό), = Οἶνοβαρής, Ion:
картѣ: ал лѣи

Οἶνοβαρέω -ῶ, viit: -ήσω, sїntѣ ...

Οἶνοбарής, éos, ingpexiatѣ, amegitѣ де
винѣ, веатѣ. [οἶνος, βάρος].

Οἶνοβαφής, éos (ό, ή), [οἶνος, βάπτω] кѣ-
fьndatѣ in винѣ (in веѣи).

Οἶноβρεχής, éos (ό, ή), moiatѣ in винѣ, =
Οἶνοβαφής. [οἶνος, βρέχω].

Οἶноβρώς, ὠτος (ό, ή), poet: чел кѣ rьstѣ
де винѣ. [οἶνος, βιδρώσκω].

Οἶνόγαλα, актос (τὸ), винѣ amestekatѣ кѣ
ланте. [οἶνος, γάλα].

Οἶνόγαρον (τὸ), хнѣ felѣ де салѣ де
винѣ, ми sapamърѣ де пѣстеле rapѣ. [οἶνος,
γάρος].

Οἶνογευστέω -ῶ, viit: -ήσω, rьstѣ (чєркѣ)
винѣ. [din

Οἶνογεύστης, су (ό), rьstѣторѣ, чєркѣторѣ
де винѣ. [οἶνος, γεύομαι]. [de xnde

Οἶноγευστικός, ή, ὄν, кквенитѣ ла rьstape
(чєркѣ) де винѣ.

Οἶνοδόκος (ό, ή), inkънѣторѣ (basѣ) де
винѣ. [οἶνος, δέχομαι].

Οἶνοδοτέ -ῶ, viit: -ήσω, даѣ (inпарѣ)
винѣ. [din

Οἶνοδέτης, су (ό), dъtѣторѣ де винѣ. [οἶ-
νος, δίδωμι].

Οἶноειδής, éos (ό, ή), чел де felѣл vi-
пѣлѣи. [οἶνος, εἶδος].

Οἶνόεις -οῦς, есса -οῦσσα, óen -οῦν, = Οἶνη-
рὸς, fькстѣ дин винѣ. [οἶνος].

Οἶνοηθέω -ῶ, viit: -ήσω, stpкopѣ винѣ.
[οἶνος, ἡθέω]. [de xnde

Οἰνοθητήρης, οὔ (ό), strekxɐɐtopɐ, лтмх-
pitopɐ de vinɐ.

Οἰνοθήκη (ή), magazie (nimniɐɐ) de vi-
nɐ. [oĩnos, θήκη].

Οἰνοθήρας, ου (ό), mi Oĩnoθηρίς, ιδος (ή),
o plantɐ, a kɐɐɐia pɐɐɐɐɐɐɐ mĩposɐ a vinɐ.
[oĩnos, θήρα].

Οἰνόρυκτος (ό, ή), [oĩnos, θρύπτω] mo-
leshitɐ, amegitɐ de vinɐ.

Οἰνογάπηλος (ό),=Οἰνοπώλης. [oĩnos, κά-
πηλος].

Οἰνομάχη (ή), греш: in локɐ de oĩnomáχh.

Οἰνόληπτος (ό, ή), [oĩnos, λαμβάνω] prinsɐ
de vinɐ (inɐɐɐɐɐɐɐ).

Οἰνολογέω -ω, biit: -ήσω, kɐɐɐɐɐɐɐ vie. 2)
vorɐɐɐɐɐ (traktezɐ) desɐɐe vinɐ. [oĩnon, mi
oĩnos, λέγω].

Οἰνομανής, έος (ό, ή), neɐɐnɐɐ dɐɐe (foapte
ixɐitopɐ de) vinɐ. [oĩnos, μανίμαι]. [de
ɐnde

Οἰνομανία (ή), neɐɐneaskɐɐɐɐɐɐɐ de
vinɐ.

Οἰνομάχη (ή), veɐɐɐɐɐ, saɐ desɐɐɐɐɐɐɐ
din pɐɐɐɐɐa vinɐɐɐɐɐ. [oĩnos, μάχος].

Οἰνόμελι, ιτος (τό), mĩɐɐe kɐ vinɐ (ɐnɐ
felɐ de veɐɐɐɐɐɐɐɐɐɐɐ). [oĩnos, μέλι].

Οἰνομήτωρ, ορος (ό), poet: mɐɐma vinɐ-
nɐɐɐɐɐ; (enit:) vie. [oĩnos, μήτηρ].

Οἶνον (τό),=Οἶνη.

Οἰνοπέδη (ή), mi

Οἰνόπεδον (τό), локɐɐɐɐɐ kɐ vie; (pɐɐɐɐ:
nɐɐɐ: al lɐɐɐ ...

Οἰνόπεδος (ό, ή), чед kɐ локɐɐɐɐɐ
topɐ de vinɐ, sɐɐɐɐɐ kɐ vie. [oĩnos, πέδον].

Οἰνοπέπαντος (ό, ή), poet: [oĩnos, πεπαί-
νω] koptɐ, aɐɐɐnɐɐɐɐɐɐɐ vinɐ. «Βότρυς—». Enɐɐ:
Enɐɐ:

Οἰνοπίπης, ου (ό), kom: [oĩnos, ὀπιπτεύω]
okitopɐ (dopitopɐ) de vinɐ.

Οἰνοπλάνητος (ό, ή), poet:=Οἰνοσφαλής.
[oĩnos, πλανάομαι].

Οἰνοπληθής, έος (ό, ή), plainɐ de vinɐ.
[oĩnos, πληθος].

Οἰνόπληκτος, mi Oĩnoπληξ, ήρος (ό, ή), lo-
bitɐ (amegitɐ) de vinɐ, beatɐ. [oĩnos, πλήττω].

Οἰνοποιέω -ω, biit: -ήσω, fakɐ vinɐ. [mi

Οἰνοποιία (ή), faɐɐɐe de vinɐ. [din

Οἰνοποιός (ό, ή), fɐkɐtopɐ de vinɐ. [oĩ-
nos, ποιός].

Οἰνοπόρος (ό, ή), poet: [oĩnos, πόρος]=
Οἰνοδότης.

Οἰνοποσία (ή), veɐɐe de vinɐ. [mi

Οἰνοπόσιον (τό), vɐɐɐɐɐɐɐ de vinɐ, veɐɐɐ.
[oĩnos, πόσις].

Οἰνοποτάζω, biit: -άσω, poet: in локɐ de

Οἰνοποτέω -ω, biit: -ήσω, beaɐ vinɐ, sɐɐ-
tɐ veɐɐɐɐɐ. [din

Οἰνοπότης, ου (ό), mi Oĩnoπότης, ιδος (ή),
vɐɐɐtopɐ de vinɐ, veɐɐɐɐɐ; [oĩnos, πίνω].

Οἰνόπτης, ου (ό), inɐɐɐɐitopɐ de veɐɐɐ,
(ad:) de ospɐɐɐɐɐ. [oĩnos, ὀπτομαι].

Οἰνοπωλέω -ω, biit: -ήσω, vinɐɐ vinɐ. [din

Οἰνοπώλης, ου (ό), vinɐɐtopɐ de vinɐ.
[oĩnos, πώλης]. [de ɐnde

Οἰνοπωλείον (τό), vinɐɐtopie de vinɐ,
kĩɐɐɐɐɐɐɐ.

Οἶνος (ό), [de aɐɐ] vinɐ. (pɐɐɐɐ:) «Οἶνος
ἀμπέλινος». Ep: (find kɐ aɐɐɐ: se zɐɐe mi)

«Οἶνος ὁ ἐκ κριθῶν». Tɐɐ: (alt:) ζύθος, pɐɐa,
veɐɐa. 2) (pɐɐɐɐɐɐɐɐɐɐ)=Οἰνοπωλείον.

«Τρέχ' ἐς τὸν οἶνον». Plɐd: 3) veɐɐɐ, saɐ
ospɐɐɐɐ de veɐɐɐ. «Ἐν («Παρ'») οἶνω». Aɐɐ:

Οἰνόσπονδος (ό, ή), чед kɐ livagie de vinɐ
(ɐɐɐ nɐ de aɐɐɐ). [oĩnos, σπονδή].

Οἰνοσόος, mi oĩnosσόος (ό, ή), poet: pɐ-
stɐɐtopɐ de vinɐ. [oĩnos, σόος].

Οἰνότευχος (ό, ή), poet: [oĩnos, τεύχω]
fɐkɐɐɐ, saɐ pɐɐɐɐɐɐɐɐɐ de vinɐ.

Οἰνότοκος (ό, ή), poet: nɐskɐtopɐ (pro-
dɐkɐtopɐ) de vinɐ. [oĩnos, τόκος].

Οἰνοτρόποι (αί), (dɐɐe mitoloɐɐɐ) femeɐ
nɐɐɐɐɐɐɐ de a pɐɐfaɐe aɐa in vinɐ. [oĩ-
nos,τρέπω].

Οἰνοτρόφος (ό, ή), xpɐɐnitopɐ (prodɐkɐ-
topɐ) de vinɐ. «Βότρυς—». Enɐɐ: [oĩnos,
τρέφω].

Οἰνουργία (ή),=Οἰνοποιία. [oĩnos, ἔργον].

Οἰνοῦς, οὔσσα, οὔν, (in kontrak:) in ло-
лɐ de oĩnoúɐɐɐ. [de ɐnde

Οἰνοῦττα, Al: in локɐ de oĩnoússa (se inɐ:
μάζα), ɐnɐ felɐ de plɐɐɐɐɐɐ, saɐ tɐɐɐɐ
kɐ vinɐ, ɐntɐɐɐɐɐɐɐ, mi mĩɐɐe.

Οἰνοφαγία (ή), греш: in локɐ de oĩno-
φλυγία.

Οἰνοφερής, έος (ό, ή), aɐɐɐɐɐɐɐɐɐɐɐ la (ix-
bitopɐ de) vinɐ. [oĩnos, φέρω].

Οἰνοφλυγέω -ω, biit: -ήσω, sintɐ veɐɐɐ-
vɐɐ. [mi

Οἰνοφλυγία (ή), veɐɐɐɐ. [din

Οἰνόφλυκτος, mi Oĩνόφλυξ, -υγος (ό, ή), datɐ
kɐ totɐɐ la vɐɐɐɐɐɐ de vinɐ, la veɐɐɐɐ,
veɐɐɐɐɐ; saɐ beatɐ. [oĩnos, φλύξω].

Οἰνοφορεῖον (τό), basɐ de vinɐ.

Οἰνοφορέω -ω, -ήσω, -prodɐkɐ, saɐ ko-
pɐɐɐɐ in sinemɐ vinɐ. [mi

Οἰνοφόριον (τό),=Οἰνοφορεῖον. [din

Οἰνοφύρος (ό, ή), prodɐkɐtopɐ, saɐ ko-
pɐɐɐɐtopɐ de vinɐ. [oĩnos, φέρω].

Οἰνοφύλαξ, ακος (ό, ή), pɐstɐɐtopɐ de
vinɐ. [oĩnos, φύλαξ].

Οινόφυτος (ό, ή), sđitš kš viī. || (sxbst.) Οινόφυτον (τὸ), = Οἰνόπεδον. 2) sđitorš de viī (Nonš). [οἶνον, φύομαι].

Οινοχάρης, έος (ό, ή), poet: ixbitorš de vinš. [οἶνος, χαίρω].

Οινοχάρων, ωνος (ό), kom: omopitorš (otrbitorš) prin vinš. (napod: αἰλαδί οἰνοχάρης). [οἶνος, χάρων].

Οινοχρεία (ή), topnape de (dape a bea) vinš mi чл: [din

Οινοχρεύω, vilt: -εύσω, poet: in lokš de

Οινοχρέω -ώ, viit: -ήσω, topnš in paxarš (mi daš a bea) vinš mi чл: «Νέκταρ ἐφοχρεῖ». 1λ Δ. [din

Οινοχρή (ή), paxarš de topnat vinš pentpš a da kšiva sš bea. 2) = Κυλικέον, vxfelš kš toate dikisole lxi. 3) femee topnštoape de vinš. [οἶνος, χρέω].

Οινοχρήμα (τὸ), topnštšpš, saš kštime de vinš topnatš in paxarš, mi datš kšiva in činste se bea. «Παρεῖχεν οἰνοχρήμα Ἀθηναίοις». Πλ: [οἰνοχρέω].

Οινοχρεία (ή), = Οἰνοχρεία. [mi

Οινοχοῖκος, ή, ѓν, kšvenitš, saš potpi-bitš topnštšoršlxi de vinš. [din

Οινοχόος (ό, ή), [οἶνος, χέω] topnštšorš de vinš in paxarš (ла mastš). [οἶνος, χέω].

Οινοχρῶς, ѓτος (ό, ή), чл in faga vi-pkšlš, viniš. [οἶνος, χρώς].

Οινοχύτος (ό, ή), poet: topnatš in paxarš ka vinšl. [οἶνος, χέχυμαι].

Οἶνψ, опος (ό, ή), vinosš la fagš, poxš inkisš; (desnpe mape) nearpš din pxičina adinčimiī. «Πόντος—». Om: (vezī mi porphúreos). [οἶνος, ψ].

Οἶνδω -ώ, viit: -ώσω, = Μεθύσκω, in-btš. 2) pefakš in vinš. [mi

Οἶνωδης, еος (ό, ή), чл kš fagš, saš fagš de vinš, vinosš. 2) podosš in vinš. [mi

Οἶνών, ѓνος (ό), = Οἶνωθήκη. [οἶνος].

Οἶνώης, [οἶνος, ѓνή] су (ό), kšmpštšorš de vinšpř, ka sš le revinzš, (prin špm:) pexštšorš de vinspř.

Οἶνωπός, ή saš ѓς, ѓν, poet: in lokš de oἶνωψ.

Οἶνωρος (ό, ή), = Οἶνωρύλαξ. [οἶνος, ѓρα].

Οἶνωσις, еως (ή), inštape kš vinš, ve-čie. [mi

Οἶνωτός, ή, ѓν, = Οἶνωμένος, inštlatš. 2) fškštš kš vinš. [mi

Οἶνωτρον (τὸ), pronteia de kštšprie de viče. [οἶνώ].

Οἶνώψ, ѓπος (ό, ή), poet: = Οἶνωπός.

Οἶζω, viit: al lxi oἶζω, oἶζυμι.

Οἶο, poet: Ion: in lokš de oἶ, чен: al

lxi ѓς in lokš de έός, saš 2) ал lxi ѓ, in lokš de ѓυτός (Απλн: Α'. 1325).

Οἰοάτος, saš -άτης, су (ό), poet: [οἶος, βαίνω] kape xmvлš sinšpřš.

Οἰοβάτος (ό, ή), poet: [ѓίς, βαίνω] lokš xmvlatš nšmaī de oἶ; (in чен:) sinšpřa-tikš. pšslš.

Οἰόβιος (έ, ή), poet: in lokš de μονόβιος. [οἶος, βίος].

Οἰοδότης, су (ό), poet: = Οἰοδώτης.

Οἰοδοτος (ό, ή), poet: = Μηλόδωτος. [ѓίς, βόω = βόσχω].

Οἰοδουκόλος (ό), poet: [οἶος, saš ѓίς, βουκόλος] pššorš sinšpřš, saš de oἶ.

Οἰοδότης, су (ό), poet: [οἶος, βόσχω] pššorš sinšpřš (fšpš tovaršmš). «Φρενός—». Sof: deosevitš, čšdatš in rindipile sale, saš linsitš de minte.

Οἰόγαμος (ό, ή), poet: in lokš de μονόγαμος. [οἶος, γάμος].

Οἰόζωνος (ό, ή), poet: in lokš de μονόζωνος. [οἶος, ζώνη].

Οἰόθεν, adv: poet: din naptea xnxia sinšpřš, saš de лл o sinšpřš napte nšmaī. «Οἰόθεν οἶος». Om: kš totšl sinšpřš. [mi

Οἰόθι, adv: poet: [οἶος] in sinšpřšlate, saš sinšpřš in napte.

Οἰόκρως, ѓτος (ό, ή), poet: [οἶος, κέρας] чл kš xñš sinšpřš kopnš nšmaī. [οἶος, κέρας].

Οἶομαι, mi (prin kontrap:) oἶμαι, a 2: peps: oἶει, viit: oἵεσμαι, mi nex; ѓήθην, din Ion: oἵεσμαι, (přel: ѓέμην, mi in kontrap: ѓμην, prinč: miž: ал lxi ѓίω) rñdeskš, sokoteskš kam kš inđoialš. «Ὡς ἐγώμαι (in kontrap:) in lokš de ἐγώ oἶμαι, saš simplš oἶμαι». Fr: ppekšm mi se pare; (xne-opi mi) rñdeskš nerpemit, fšpš inđoialš.

Οἶομαι, viit: ѓίσομαι, saš ѓίσσομαι (přel: ѓἰόμην, nex: ѓἰσσάμην, mi ѓἰσθην) poet: in lokš de oἶομαι (vezī mi ѓίω).

Oἶον, next: ал lxi oἶος.

Oἶον, poet: next: ал lxi oἶος.

Οἶοναί, mi oἶοναί, adv: ka kšm, intp' xñš kinš. [οἶον, ѓν, eī].

Οἰονείστικη (ή), [οἶομαι, νοῦς] memtemš-gš de a semšl viitoršl prin minte (astfel s' a přfškst de Platonš snpe vđi-prea etimologiei zič: oἰονιστική).

Οἰονόμος (ό, ή), poet: = Οἰοδότης. [οἶος, νομή].

Οἶόν τε, next: ал lxi oἶός τε.

Οἰοπέδη (ή), poet: [οἶς, πῆδη] лeršpřš de lñpš.

Οἰοπέδιλος (έ, ή), poet: in lokš de мо-

νοπέδιλος. [οἶος, πέδιλον].

Οἰοπόνκος (ὁ, ἡ), poet: [οἶος, πέκω] λσατῆ (tksnš) dene oae. Μαλλός—, Sof: (αλγῆ) indpent: νεόπονκος).

Οἰοπολέω -ω, viit: -ήσω, poet: nasikš oī; saš trpīeskk sinrēpš. [din

Οἰπόλος (ὁ, ἡ), poet: [οἶος, πέλομαι] trpī-topš sinrēpš; (in men:) sinrēpatikš, nstīš. 2) [οἶος, πολέω] pēstopš (vīosanš) de oī.

Οἶος, poet: men: αλ λῆ οἶος, οἶος, oae.

Οἶος, η, ον, poet: [οἶος] sinrēpš. «Οἶος ἀνευθ' ἄλλων». Ιλ: Χ: (mī kē nrep:) «Οἶος ἀπ' ἄλλων». Od: 1: «Ὁ ἔν ἀθανάτοισιν». Ιλ: Α. (mī el:) «Τῶν οἶος». Ιλ: Α:

Οἶος, α, ον, [οἶος] chesalš, orchesalš, prekkm; (kē inf:) inkit. «Ὁ δὲ ἀδελεσχος τοιοῦτος, οἶος, mī cl»: Trp: «Ἐπερ ἔστι τι τοιοῦτο γένος, οἶον ἀνευ ἄρρενος γεννᾶν». Apst:

(mī fēpē anteched:) «Οἶσθα, οἶος ἐκεῖνος». Ιλ: Α: «Πῆ οἶον, ὅφρ' εἰδῆς, οἶον τι ποτὸν τόδε».

Od: Ι: «Σκέψαι δὲ οἶον ὄντι μοι περὶ σὲ οἶος ὢν περὶ ἐμὲ ἐπειτά μοι μέμφη». Ksn:

«Συγγράφεισθαί λόγους, οἶους εἰς τὰ δικαστήρια». Πλτ: «Ὀὐ οἶα γέλωτος ἄξια πράττομεν».

Ερ: «Ὀἶ' ἔργα δράσας οἶα λαγχάνει κακὰ». Sof: «Οἶος ἀστήρ εἴσι». Ιλ: Χ. κα ο stea. «Οὐδὲν οἶον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου».

Dm: nīmīkš ka a askēlta.. «Οὐδὲν οἶον τὸ ἐπισκοπεῖσθαι». (mī inprekēp kē te). «Τοῖς οἶοις τε ἡμῖν καὶ ὑμῖν». Ksn: (mī inmīpape).

«Θαύμαζ' Ἀχιλλῆα, ὅσος ἔην οἶός τε». Ιλ: Ω. «Ὁ πόποι, οἶον τοῦτο (τὸν κύνα) θεοῖ ποίησαν θηρίον· ὥς ἐπιμηθεῖς».

Trp: «Οἶον καὶ τὸν μῦθον ἐπεφράσθη ἀγορεύσαι». Od: Ε: «Ὁ οἶα κεφαλῇ!» Fāv: (mī integit: kē sēpēl:) «Οἶος κράτιστος».

Apst: (mī nedefinit: inprekēp kē oūn, dhēpote, mī cl:) «Οἶος οὔν, «Οἶος δῆποτε, «Οἶος δῆποτε οὔν».

2) (kē inf:) de-stoīnikš, saš obīchsitš, denpīnsš a ... «Ὀὐχ οἶος ποιεῖν ἀγαθοῦς». Apst: «Ἠκιστα ὁ ὢν οἶος μεγαληγορεῖν».

Ksn: «Οἶος μὴδὲν ἦσσαν ἤδεσθαί· ὅφ' αὐτοῦ ἢ ὅφ' ἄλλων ἐπαίνουμένος». Ksn: (īap obīch: inprekēp kē te).

«Οἶός τε ἦν αὐτὸν βία ἄγεσθαι». Παρτ: «Σμικρὰ δὲ (ποιεῖν) οἶός τε ἦν». Πλτ: «Ὀὐχ οἶόν τέ ἐστιν ἡμῖν διατρίβειν».

Apst: nē este kē nstīngē. «Ὡς οἶόν τε». Πατ: «Ὀὐχ οἶόν τε γενέσθαι πασῶν τῶν τεχνῶν ἐμπειρον».

Ksn: (mī el:) «Ὅταν ἦ πρῶτον οἶόν τε». Dm: kē chea mai dintī okazie. (mī im:)

«Ἀνὰ τὸν ποταμὸν γὰρ δὴ οὐκ οἶά τέ ἐστι πλώειν οὐδενὶ τρόπῳ». Ερ: || (nest:) οἶον, mī οἶόν περ, οἶόν τε. (mī im:) οἶα, mī οἶα γε (τε, δῆ) adv: prekkm, snpe aksemlaš.

«Ὡκυμωρον ἔσσεαι, οἶ' ἀγορεύεις. Ιλ: Σ. pre-

kem vorēemī. «Σφυρήλατος οἶα κολοσσός».

Trp: 2) π' ἀπροσπε, κα λα. «Οἶον δέκα σταδίους». Trp: 3) (inprekēp kē oū) nē kē-

maī. «Ὀὐχ οἶόν τε ὠφελεῖν δύναιτ' ἂν τοὺς φίλους, ἀλλ' οὐδὲ αὐτόν». Πλβ: «(Οἶα τε λη-

ιστήρες». Od: Γ «Πριζόμενος οἶον ἐταίραν». Ksn: 4) (ka mīpēl:) kem! che! «Οἶον ἐερ-

σῆεις κεῖται». Ιλ: Ω. 5) (kē naptiv: etioam:) fiind i p, pentpē kē. «Οἶα ἐμβαλόντος τοῦ ὕδατος».

Ερ: «Οἶα τε χρόνου ἐγγεγονότος πολλοῦ». Ερ: 6) (integit:) prea, foapte. «Θαυμαστὸν οἶον».

Αks: «Οἶος, men: αλ λῆ οἶος.

«Οἶος, α, ον, de oae. || (sēpst:) «Ὁἶα (se im: dorā)». nēle de oāie.

Οἶσπερ, οἶοστε, in lokš de οἶος περ (τε). nezi οἶος.

Οἶοφάρος (ὁ, ἡ), poet: mīnkētopš de oī. [οἶος, φάγω].

Οἶοφρων, ονος (ὁ, ἡ), poet: [οἶος, φρῆν] = Μονογνώμων, mī Ἰσχυρογνώμων, stēpsito-

pš in sinrēpa sa pēpere; (npin intind:) asnpē, saš nstīš. «Πέτρα—». Esxl:

Οἶοχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), poet: in lokš de μονοχίτων. [οἶος, χιτών].

Οἶώ -ω, viit: -ώσω, poet: [οἶος] = Μονώω.

Οἶπτωτον (τὸ), mī Ὀἶπτωτος (ὁ), gēs: = (saš pēsh: in lokš de) Ὀἶσπάτη, kēkēpreazē de oae. [οἶος, πίπτω].

Οἶς, mī (poet:) Ὀἶς, οἶος, saš οἶος (ἡ, mī pap ὁ), (dat: oū, ak: oū, mī oū, im: nom: οἶος mī οἶος, saš οἶος, men: οἶων, mī οἶων, dat: οἶσι, mī οἶσι (σι), mī οἶσι, ak: οἶας, mī pap οἶος, saš οἶας mī οἶος) oae, bēpēkē.

Οἶς, dat: im: αλ λῆ οἶος.

Οἶσαξ, ακος (ὁ), = Οἶσάα.

Οἶσατο, poet: a 3: sinr: nepš: de nex: αλ λῆ οἶομαι.

Οἶσε, poet: nex: de porēpē; mī

Οἶσέμεν, mī οἶσέμεναι, poet: in lokš de οἶσειν, viit: de inf, mī

Οἶσεῦμες, Dor: in lokš de οἶσομεν, 1: im: nepš: de viit: xol: αλ λῆ φέρω.

Οἶσθα, Eol: (in sink: din οἶσασθα) in lokš de οἶδας, a 2: sinr: nepš: αλ λῆ οἶδα.

Ὀἶσθεις, εἶσα, ἐν, poet: nex: 1: de nas: naptiv: αλ λῆ οἶω.

Οἶσθήσομαι, poet: viit: nas: αλ λῆ φέρω

Οἶσθακρον (τὸ), podēl sēlūii, saš pē-kiteī. [οἶσος, καρπός].

Οἶσομαι, mīk: viit, mī

Οἶσον, poet: nex: 1: de porēpē; αλ λῆ φέρω din οἶω.

Οἶσον (τὸ), fēnie; otrōnš. [din

Οἰσός (ὁ), *xnš felš de p̄kitz*. (bezī mi oīsúa).

Οἰσοφάγος (ὁ), [οἶσω, φάγω] *gĩlpežš, in-riḡitoape*.

Οἰσπάτη, οἶσπη, *mi oispò (πὼ) τη, ἡς* (ή), *rls: k̄k̄p̄reaza, saš s̄k̄k̄z lĩneĩ oĩ-*lor, (aλt:) οἶσπος.

Οἰσάμενος, η, εν, *poet: in lokš de oĩ-*sάμενος, *miž: nex: l: de p̄artu: aλxĩ oĩw*.

Οἰστά (τὰ), *ĩm: (in etepou:) aλ l̄xĩ oĩstòs*.

Οἰστέος, [οἶσω] α, εν, *poet: aλ l̄xĩ f̄erw* *din oĩw*.

Οἰστευμα (τὸ), *s̄m̄et̄t̄s̄p̄z*. [*mi*

Οἰστευτήρ, *poet: in lokš de*

Οἰστευτής, οὐ (ὁ), *s̄m̄et̄t̄s̄top̄š*. [*mi*

Οἰστευτὺς, ὅς (ή), *Ion: s̄m̄et̄t̄s̄top̄ic, saš* *meštem̄s̄p̄z de a s̄m̄eta*. [*din*

Οἰστεύω, *biit: -eús̄w, s̄m̄etezš*. [*oĩstòs*].

Οἰστικός, ή, ὄν, (κ̄s̄ *men:*) *chel k̄s̄ in s̄-*m̄ime *de a ad̄s̄e (a k̄p̄ra, a in̄toap̄e in-*anoĩ *mi chl:) čeva*. [*oĩw=f̄erw*].

Οἰστοδέγμων, ονος (ὁ, ή), *poet: p̄riimi-*top̄š, *konpinz̄top̄š de s̄m̄eḡĩ, =k̄s̄...*

Οἰστοδόκη (ή), *poet: [oĩstòs, d̄eχ̄om̄ai] =k̄s̄*

Οἰστοθήκη (ή), *teak̄z (t̄k̄l̄z) de s̄m̄eḡĩ*. [*oĩstòs, θ̄h̄k̄h̄*].

Οἰστός, ή, ὄν, *ad̄s̄š, saš de ad̄s̄; (fir:) de s̄s̄f̄epit*. [*mi*

Οἰστός, *mi (At:) oĩstòs (ὁ, mi ή), (ĩm: poet: in etepou: oĩstà) s̄m̄eat̄z*. «*Ἡ οἰστός φερομένη*». *Apst: [oĩw biit: aλ l̄xĩ f̄erw]*.

Οἰστοῦχος (ὁ, ή), *poet: konpinz̄top̄š de s̄m̄eḡĩ*. [*oĩstòs, ēχ̄w*].

Οἰστοφόρος (ὁ, ή), *poet: p̄s̄rt̄top̄š de s̄m̄eḡĩ*. [*oĩstòs, f̄erw*].

Οἰστόχος (ὁ, ή), *=Οἰστοῦχος*.

Οἰσράω (έω) -ῶ, *biit: -h̄sw, amš stre-*ke; (fir:) *s̄intš in̄ts̄s̄ias̄š (p̄op̄nitš k̄s̄ to-*l̄s̄l) *in bre o patim̄; (str̄pm:) =Οἰσρη-*λατέω. [*mi*

Οἰσρηδόν, *adv: neš̄n̄em̄te, ka din stre-*ke. [*mi*

Οἰσρήεις, *εσσα, εν, poet: =Οἰσρήλατος*. [*oĩstros*].

Οἰσρηλασία (ή), *roan̄z de streke*. [*oĩ-*stros, *ēλασις*].

Οἰσρηλατέω -ῶ, *biit: -h̄sw, p̄šš in ne-*š̄n̄eas̄k̄z *p̄op̄n̄ip̄e, sel̄b̄t̄iues̄k̄z, ka strekea* *pe boĩ. mi chl: [din*

Οἰσρήλατος (ὁ, ή), *in̄genatš, saš gonitš* *de streke; (fir:) konpinš de f̄s̄p̄ioas̄z* *patim̄, neš̄natikš; (poet:) p̄riin̄s̄it̄op̄š de* *in̄strekepe, saš neš̄nie*. [*oĩstros, ēλαύνω*].

Οἰσρημα(τὸ), *p̄riin̄z, saš fant̄z de stre-*ke (neš̄nie). [*mi*

Οἰσρησις, *εως (ή), [oĩs̄tr̄áw] in̄streke-*pe, *saš roan̄z de streke; (fir:) in̄neš̄n̄ip̄e*.

Οἰστροβόλῳ -ῶ, *biit: -h̄sw, =Οἰσρηλα-*τέω. [*oĩstros, βάλλω*].

Οἰστροδίνητος, *mi Οἰστροδόνητος, mi Οἰστρό-*δονος (ὁ, ή), *poet: [oĩstros, din̄eó, don̄eó] =* *Οἰσρήλατος*.

Οἰστρομανής, *έος (ὁ, ή), neš̄natikš din* *(saš ka din) streke*. [*oĩstros, μαίνομαι*].

Οἰστροπλήξ, ἡγος (ὁ, ή), *poet: =Οἰσρή-*λατος. [*oĩstros, πλήσσω*].

Οἰστρος (ὁ), [*oĩstòs, oĩstòs*] *xnš felš de* *in̄s̄ekt̄z, streke (se konf: k̄s̄ m̄w̄š)*. 2) (fir:) *in̄eol̄d̄ipe, in̄t̄p̄itape (p̄op̄n̄ip̄e f̄s̄p̄ioas̄z)* *de patim̄z*.

Οἰστροφόρος (ὁ, ή), *poet: [oĩstros, f̄erw]* *ad̄s̄k̄top̄š de streke (de f̄s̄pie, mi chl:)*.

Οἰστρόω -ῶ, *biit: -ósw, =Οἰστέω, mi Οἰ-*σρηλατῶ. [*mi*

Οἰσρώδης, *εος (ὁ, ή), lovitš de streke,* *neš̄natikš, f̄s̄p̄ios̄š*. [*oĩstros*].

Οἰσúa (ή), *=[Οἰσός] xnš felš de p̄kit-*tz, *saš de sal̄cie*. [*de x̄nde*

Οἰσúινος, η, εν, *f̄k̄k̄tš (in̄pletitš) din p̄-*kitz, *saš sal̄cie*. [*mi*

Οἶσυν (τὸ), *sm̄iea, var̄z de p̄kitz,* *saš de sal̄cie*.

Οἰσουπλόκος (ὁ, ή), *in̄pletit̄op̄š de ko-*š̄p̄ĩ *din p̄kitz saš sal̄cie*. [*oĩsúa, pl̄ékw*].

Οἰσουργός (ὁ, ή), *=Οἰσουπλόκος*. [*oĩsúa,* *ēργον*].

Οἰσúπειος (ὁ, ή), *=Οἰσπηρός*. [*din*

Οἰσúπη (ή), *Ion: =Οἶσπος*. [*de x̄nde* *Οἰσπηρός, á, ὄν, painš de x̄s̄k̄k̄ «Ἐρι-*

ον—». *Ip̄kr: lĩn̄z neš̄n̄lat̄z*.

Οἰσúπης, *ίδος (ή), =Οἶσπος*. [*mi*

Οἰσúπεις, *εσσα, εν, Ion: =Οἰσπηρός*. [*din*

Οἶσπος (ὁ), [*oĩs̄*] [*de ayi*] *x̄s̄k̄ (de lĩn̄z);* *(p̄rin̄ in̄t̄ind:) lĩn̄z neš̄n̄lat̄z*. 2) *k̄k̄p̄reaz̄* *de oae*. (bezī *Οἰσπάτη*).

Οἰσποῦντα, (in̄ *kontrak:*) *in̄ lokš de oĩ-*sup̄óenta.

Οἰσπúδης, *εος (ὁ, ή), =Οἰσπηρός*.

Οἶσω, *biit: aλ l̄xĩ f̄erw [din neĩnt̄p̄: oĩw]*.

Οἰtόλινος (ὁ), *k̄ĩntikš de žale pent̄p̄z* *moap̄tea l̄xĩ lĩn̄š*. [*oĩtos, lĩnos*].

Οἶτος (ὁ), *poet: Ion: [oĩw] soapt̄z; xp-*s̄it̄z; (*p̄apt:*) *nenop̄oip̄e; moap̄te*.

Οἰfάω (-έω) -ῶ, *biit: -h̄sw, [in̄ afin: k̄s̄* *ōx̄eúw] =B̄inéw*. [*de x̄nde*

Οἰfόλης, *συ (ὁ), mi Οἰfολίς, ίδος (ή), des-*f̄p̄inatš, *-at̄z*.

Οἶfω, *p̄ap̄ in̄ lokš de oĩfάw*.

Οιφώλης, ου (ό), μι Οιφωλίας, ίδος (ή), = Οιφόλης (λίας).

Οίχομαι, poet: in локѣ de οίχομαι.

Οίχνεσκον, прел: ал лѣи..

Οίχνέω -ω, poet: Ion: in локѣ de οίχομαι.

Οίχρίατο, Ion: in локѣ de οίχριντο, а 3: im: перс: de през: ал пост: лѣи..

Οίχομαι, [ίω, саѣ ѳχсѣ, ѳχέομαι] viit: οίχόσμαι (прел: ѳχѣмън, tre: de кс: ѳχѣμαι, ми οίχωα) mт dккѣ, плекѣ; mт fakѣ nevъzъtѣ; nпepѣ; морѣ. «Ψχετο ἀπιών», Dm: «Ψχετ' ἀποπτάμενος». Il: B: «Ψχετο νηϊ Πύλον δε». Od: H: «Οίχοντο πλέοντες ἐς Λακεδαίμονα». Ep: «Οίχομένοιο σέθεν δολιχὴν ἔδον». Od: Δ: (mi despre neînsăfl:) «Ἀνὰ στρατὸν ᾗχετο κῆλα». Il: Δ: «Ποῖ δὴ τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες»; Il: E: «Πῇ δὴ τοι φρένες οἴχονται»; Il: Ω: «Ἐπ' ὀλίγου οἴχεται (ἡ σωτηρία)». Apstf: (kom: napod:) in локѣ de οίχεται. (mi absol:) «Διαλέγεσθαι ὡς περὶ οἰχομένου». Plt: «Τήνας οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας». Tkr: (tre: de кс:) «Οίχωα». Sof: sintѣ nпepdъtѣ.

Οίχῳκε, Ion: in локѣ de οίχῳκει, peste- тъв: din οίχωα tre: de кс: ал лѣи οίχομαι.

Οἶω, neîntp: tem: ал лѣи оἶσω, viit: ал лѣи φέρω.

Οἶω, poet: in локѣ de οἶομαι, rinde- скѣ, mi se pare. «Ἐπειτα γ', οἶω, γνώ- σεαι». Om:

Οἶω, Lakon: in локѣ de οἶω.

Οἰωότας, α (ό), Dor: in локѣ do οἰωό- (ό)της.

Οἰωνίζομαι, viit: -ίσομαι, prerichesкѣ чева din своръл пъсприлор; саѣ ѣаѣ чева de semnѣ рѣѣ. «Ο τινες οἰωνίζοντο ἀνεπιτήδειον εἶναι τῇ πόλει». Lks: «Ὅν οἰωνίσαιτ' ἄντις μάλλον ἰδὼν, ἢ προσεπειν βούλοιο». Dm: [mi

Οἰωνικός, ἡ, ὄν, atinrъtopѣ de prevesti- тоаре de пъспрѣ, mi de prerivipea dintp' in se le. «Οἰωνική (seîng: τέχνη) = Οἰωνιστι- κή, mtiingа de a prerichi din своръл пъ- сприлор. [οἰωνός].

Οἰώνισμα (τὸ), = Οἰωνός. [mi

Οἰωνισμός (ό), prerivipe din своръл пъ- сприлор. [mi

Οἰωνιστήρ (ό), poet: in локѣ de οἰωνи- стής. [οἰωνίζομαι]. [de xnde

Οἰωνιστήριον (τὸ), локѣ de prerivitopie 2) = οἰωνός, semnѣ prevestitopѣ; (prinч:) next: лѣи ...

Οἰωνιστήριος, α, ὄν, = Οἰωνιστικός.

Οἰωνιστής, οὔ (ό), = Οἰωνοσκόπος. [οἰωνи- зομαι]. [de xnde

Οἰωνιστικός, ἡ, ὄν, = Οἰωνικός. «Οἰωνιστι-

κή» = Οἰωνική.

Οἰωνόδρωτος (ό, ἡ), mîukatѣ de пъспрѣ. [οἰωνός, βιβρώσκω].

Οἰωνοθέτης, ου (ό), [οἰωνός, τίθημι] = Οἰωνοσκόπος.

Οἰωνόθροος (ό, ἡ), poet: [οἰωνός, θρόος] strivъtѣ (rъlъmъ) de пъспрѣ.

Οἰωνοκτόνος (ό, ἡ), poet: [οἰωνός, κτείνω] omorîtopѣ de пъспрѣ.

Οἰωνομαντεία (ἡ). prerivipe prin observare de пъспрѣ. [mi

Οἰωνομαντικός, ἡ, ὄν, = Οἰωνικός, mi (οἰω- νομαντική = Οἰωνική. [din

Οἰωνόμαντις, εως (ό, ἡ), prerivitopѣ prin observare de пъспрѣ. [οἰωνός, μάντις].

Οἰωνόμικτος (ό, ἡ), poet: [οἰωνός, μι- γνυμι] amestekatѣ in formarea sa din pa- спре mi алтъ vitъ.

Οἰωνοπόλησις, εως, mi Οἰωνοπολία (ἡ), = Οἰωνομαντεία. [din

Οἰωνοπόλος (ό, ἡ), [οἰωνός, πολέω] in- de letnivitѣ la observarea пъсприлор. || (sъest:) = Οἰωνοσκόπος.

Οἶωνός (ό), [οἶος] настре карневоръ. 2) (obiv:) semnѣ (prinч: лхатѣ din своръл mi чл: челор asemenea пъспрѣ) de прекъ- noаштеrea viitopълѣи. «Εἰς οἰωνός ἀρίστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης». Il: M.

Οἰωνοσκοπεῖον (τὸ), локѣ de observarea semnelor пъсприлор. [mi

Οἰωνοσκοπέω -ω, viit: -ήσω, observѣ (ва- рѣ de seamъ ла) своръл пъсприлор snpe prerivipea viitopълѣи, = Οἰωνίζομαι. [οἰω- νοσκόπος]. [de xnde

Οἰωνοσκόπημα (τὸ), semnѣ prevestitopѣ de viitopѣ лхатѣ din observarea пъспри- лор. [mi

Οἰωνοσκοπητικός, ἡ, ὄν, = Οἰωνοσκοπικός.

Οἰωνοσκοπία (ἡ), treava prerivitopълѣи din observarea пъсприлор. [mi

Οἰωνοσκοπικός, ἡ, ὄν, = Οἰωνιστικός, mi Οἰωνοσκοπική = Οἰωνιστική. [mi

Οἰωνοσκόπιον (τὸ), = Οἰωνοσκοπεῖον. [din

Οἰωνοσκόπος (ό, ἡ), observъtopѣ de пъ- спрѣ (prinч: de semnele лор snpe pre- rivipe de viitopѣ). || (sъest:) = Οἰωνόμαντις, (lat:) augur. [οἰωνός, σκοπός].

Οἶω, adv: [οἶος] kom: in че kinѣ, in че- fel de stape.

Οἶωτός, [οἶς] ἡ, ὄν, rлs: fъkъtѣ din uicî de oae.

Οἶα, adv: Dor: in локѣ de зте.

Οὐέλλω, viit: охелѣ, (nex: ѳхелѣ) = Κέλ- λω, anroniѣ kopavia de (tparѣ ла) xskatѣ. (strъm: mi nestp:).

Ὀκη, adv: Ion: în lokš de ὅπη.

Ὀκκx, adv: poet: Dor: în lokš de ὅκx.

Ὀκλαδίας, [ὀκλάζω] viit: (ὁ), (δίφρος, ska-
znš) kape se stpínue, mi íarṭwí se íntin-
de, (Fpanṭ:) chaise pliante. [de xnde

Ὀκλαδίαω -ō, viit: -άσω, sîntš lesni-
nosš saš rata a medea.

Ὀκλαδὸν, adv: poet: îndoind ṽenškíř,
saš stpíuit, ne vine. [din

Ὀκλάζω, [κλάω] viit: -άσω, îndoieskš,
stípueskš ṽenškíř; (de xnde oviv:) mezš
stípuit; (prin íntind:) ovoseskš, kazš jos,
ínṽenškíř. «Ὀκλάζε τῆς ἄγαν φορᾶς ὁ ἄνε-
μος». Eld: se alina. (mi fir:) «Μὴ ὀκλά-
σας τὸν ἐπ' ἐμοὶ πόθον ὑπὸ τῶν συμφορῶν».
Eld: [de xnde

Ὀκλάξ, ad: poet: =Ὀκλαδὸν. [mi

Ὀκλαξ, akos (ή), poet: în lokš de...

Ὀκλασις, εως (ή), îndoipe de ṽenškíř;
ínṽenškíere; saš medepe stípuitš, ne vi-
ne. [mi

Ὀκλασμα (τὸ), =Ὀκλασις, znš felš de
danṭš ne vine. [mi

Ὀκλαστὶ, adv: poet: =Ὀκλαδὸν.

Ὀκναλέος, α, ον, poet: în lokš de ὁ-
κνηρὸς.

Ὀκνεῖω, poet: în lokš de...

Ὀκνέω -ō, [ὀκνος] viit: -ήσω, prepetš;
mṭ temš, mṭ sfieskš sṭ...; mṭ îndoieskš;
ḃṽṽesieskš. «Ὀκνῶν τοὺς πολίτας». Ksn:
«Θαρρῶν πλεῖονα ἔθυσεν, ἢ ὀκνῶν ἡῦχεται». Ksn:

Ὀκνηρία (ή), lene, tpîndṽie. [din

Ὀκνηρὸς, ἄ, ον, [ὀκνος] leneshš, tpînda-
vš; saš fpiokosš; (poet:) ppičinsitopš de
sfialṭ. «Δέος ὀκνηρὸν». Tkr: [de xnde

Ὀκνηρῶς, adv: kṣ lene. «Ὀκνηρῶς ἔχω».
Łks: =Ὀκνέω.

Ὀκνὸς, ή, ον, =Ὀκνηρὸς.

Ὀκνος (ὁ), [ἔχω] íntpziepe, kodipe din
fpiokš, saš tpîndṽie, prepetape; (în ṽen:)
lene, sfialṭ. «Ὀκνος μ' ἔχει». Łks: =Ὀ-
κνέω, mṭ sfieskš, mi ɥl: 2) znš felš de na-
stpe, epodiš, (al:) ásterias.

Ὀκνόφιλος (ὁ, ή), íxṽitopš de lene, tpînd-
avš. [ὀκνος, φίλος].

Ὀκνώδης, εος (ὁ, ή), =Ὀκνηρὸς.

Ὀκόθεν, adv: Ion: în lokš de ἐπόθεν.

Ὀκοῖος, η, ον, Ion: în lokš de ἐπόιος.

Ὀκόσος, η, ον, Ion: în lokš de ἐπόσος.

Ὀκότε, adv: Ion: în lokš de ἐπότε.

Ὀκου, adv: Ion: în lokš de ὅπου.

Ὀκριζῶ, mi Ὀκριάω, viit: -άσω, poet:
[ὀκρις] nekṭjeskš, íntṭpitš. || (nas:) mṭ ín-
tpíříř, mṭ nekṭjeskš.

Ὀκρίδας, [ὀκρις, βαίνω] anros (ὁ), (în ṽen:)

=Ἰκρίον; (partik:) tpivṽna aktoripor tea-
tpṣlṣí, (al:) λογεῖον, (lat:) pulpitum. (bezí
mi θυμέλη). 2) κἄρα vizitilṣlṣí. 3) skaṣnš
kṣ tpēi pivoape, ne kape zorpafíř ṽin ame-
zatš tabloṣl, ɥe lṣkreazš, (Fpanṭ:) che-
valet. (bezí mi κιλλίδας).

Ὀκριεῖδης, εὖς (ὁ, ή), kolṽspōšš, vīřlo-
sš la formṭ. [ὀκρις, εἶδος].

Ὀκριόεις, εσσα, εν, poet: [ὀκρις] kolṽspōšš,
vīřlṣpōšš, nenetēdš. «Λίθος—». Om: (se
konf: kṣ ὀκρυόεις).

Ὀκριώντο, poet: în lokš de ὀκრიῶντο, a 3:
ím: peps: de prel: al lṣí ὀκριάομαι.

Ὀκρις, [ἄκρος] ios (ή), poet: Ion: kolṽš
emiřš afapṭ, nenetezitate în tpṣnš netēdš.
«Ἡ ὑπερέχουσα ὀκρις τοῦ ἐστέου». ĩṽkr:

Ὀκρίς, idos (ὁ, ή), poet: =Ὀκριέεις, kol-
ṽspōšš; pīnosš. «Φάραγξ — » Esṣl: [mi

Ὀκρίωμα (τὸ), =Ὀκρις. [mi

Ὀκρυόεις, εστα, εν, poet: în lokš de κρυό-
εις, fṣpīosš, grozavš.

Ὀκτάδλωμος (ὁ, ή), kape faye ontš ḃṣ-
kṭṣpī. «Ἄρτος — ». Es: [ὀκτῶ, βλωμός].

Ὀκτάγλωσσος (ὁ, ή), skpīšš în ontš ĩṽṽṽ.
[ὀκτῶ, γλῶσσα].

Ὀκταδάκτυλος (ὁ, ή), =Ὀκτωδάκτυλος.

Ὀκτάδραχμος (ὁ, ή), ɥel de preṽš, saš de
grestate de ontš dṛaxme. [ὀκτῶ, δραχμή].

Ὀκτάεδρος (ὁ, ή), (ṽeometr:) oktaēdṛš,
ɥel kṣ ontš lṣṭpe. [ὀκτῶ, ἑδρα].

Ὀκταετηρίς, idos (ή), kṣpsš de timṽš ko-
prinṽtopš de ontš anī. [mi

Ὀκταέτης, εος saš εὖς (ὁ, ή), ɥel de
ontš anī. [ὀκτῶ, ἔτος]. [de xnde

Ὀκταετία (ή), ontš anī.

Ὀκταέτις, idos (ή), fem: al lṣí ὀκταέτης.

Ὀκταήμερος (ὁ, ή), de ontš zīe. [ὀκτῶ,
ἡμέρα].

Ὀκτάκις, adv: de ontš opī. [ὀκτῶ].

Ὀκτακισμύριοι, αι, α, ontš-zeyí de mīř.
[ὀκτάκις, μύριοι].

Ὀκτακισχίλιοι, αι, α, ontš mīř. || (în sinr:)
«Ὀκτακισχίλιη ἄσπις (ἔππος)». Ep: ontš mīř

de skṭamī, saš kṭṭpṭṭṭ. [ὀκτάκις, χίλιοι].

Ὀκτάνημος (ὁ, ή), ɥel kṣ ontš sniṽe.
«Τροχὸς—». ĩl: E: [ὀκτῶ, κνήμη].

Ὀκτακόσιοι, αι, α, (nṣṽp:) ontš sṣle.
[ὀκτῶ, ἑκατὸν].

Ὀκτακότυλος (ὁ, ή), ínṽṽṽtopš, saš ko-
prinṽtopš de ontš kolīe. [ὀκτῶ, κοτύλη].

Ὀκτάκωλος (ὁ, ή), komṽsš din ontš mṭ-
ḃṣlape, saš memṽe. [ὀκτῶ, κῶλον].

Ὀκταμερής, εὖς (ὁ, ή), komṽsš din ontš
pṭṭṭṭ. [ὀκτῶ, μέρος].

Ὀκτάμετρος (ὁ, ή), komṽsš din ontš me-

τις, ιδος (ή), poet: = 'Ολβοδότης.

'Ολβιόδωρος (ό, ή), poet: = 'Ολβιοδέτης. [ὀλβιος, δῶρον].

'Ολβιοεργός (ό, ή), poet: fεκτορδ de ferivipea καίβα. [ὀλβιος, ἔργον].

'Ολβιόθυμος (ό, ή), poet: ferivitδ in ini-ma sa, veselδ. [ὀλβιος, θυμός].

'Ολβιόκοσμος (ό, ή), poet: privinsitorδ de ferivipea λημι. [ὀλβιος, κόσμος].

'Ολβιόμοιρος (ό, ή), poet: = 'Ολβιοδαίμων. [ὀλβιος, μοῖρα].

'Ολβιόπλουτος (ό, ή), poet: ferivitδ pen-trx vorτμια sa. "Εὐωχία—". At: λκxcoδδ, voratδ. [ὀλβιος, πλοῦτος].

"Ολβιος, α saδ ος, ον, ferivitδ, voratδ. || (next:) "Ολβια, adv: in locδ de δλβίω. "Ολβια θύειν". Od: H. [ὀλβος].

'Ολβιότυφος (ό, ή), poet: ferivitδ in min-dria, saδ inrimfapea, fantasia sa. [ὀλβιος, τύφος].

'Ολβιόφρουρος (ό, ή), strexitorδ de ferivipe. [ὀλβιος, φρουρά].

'Ολβιόφρων, ονος (ό, ή), poet: rinditorδ λa vorτμie, mi voratμi. «Ποδάγρα—». Λαχ: [ὀλβιος, φρήν].

'Ολβιόχειρος (ό, ή), poet: чel κx mifini adxκτοape de ferivipe. [ὀλβιος, χεῖρ].

"Ολβιστος, η, ον, sxnpλ: neper: al λxί ὀλβιος.

'Ολβίως, adv: κx ferivipe, saδ vorτμie. [ὀλβιος].

'Ολβοδότειρα (ή), poet: fem: al λxί..

'Ολβοδότηρ, mi 'Ολβοδότης, ου (ό), mi 'Ολβοδότης, ιδος (ή), poet: dxtτορδ, privinsitorδ de ferivipe, saδ vorτμie. [ὀλβος, δίδωμι].

'Ολβομέλαθρος (ό, ή), [ὀλβος, μέλαθρον] чel din voratx kasτ; saδ adxκτορδ de ferivipe kasei.

'Ολβονομέω -ω, viit: -ήσω, poet: netpe-kδ in ferivipe. [ὀλβος, νέμομαι].

"Ολβος (ό), [ἄλφω, saδ ὀφέλλω] ferivipe, bilxκτδ de exnκpί, vorτμie.

'Ολβοφός (ό, ή), poet: adxκτορδ de ferivipe, saδ vorτμie. [ὀλβος, φέρω].

'Ολέεσθαι, Ion: in locδ de δλεῖσθαι, miж: viit: de inf, mi

'Ολέεσθε Ion: in locδ de ὄλλυ, saδ ὄλλυε, a3: sinr: peps: de prel: xot: al λxί ὄλλυμι.

'Ολέθριος, α, ον, adxκτορδ de neire, prx-pditopδ. 2) poet: nenopovitδ, tikxcoδδ. [ὀλεθρος]. [de xnde

'Ολεθρίως, adv: snpe neire.

'Ολεθροποιός (ό, ή), Sxλ: fεκτορδ de neire, = 'Ολέθριος. [ὀλεθρος, ποιός].

"Ολεθρος (ό), prxtpdenie, neire, moar-te. 2) (adiekt:) vpednikδ pe neire. ne-tpennikδ. (bezī mi βάραθρος). [ὀλέω].

'Ολεῖ, a 3: sinr: peps: de al 2: viit, saδ 2:) At: in locδ de δλῆ, 2: sinr: peps: de miж: viit: 2:, mi

'Ολεῖται, a 3: sinr: peps: de miж: viit: 2: al λxί ὄλλυμι.

'Ολέκρανον (τὸ), = 'Ωλέκρανον.

'Ολέκω, (preλ: ὄλεκον mi mai mκitδ nκ) poet: in locδ de ὄλλυμι.

'Ολερός [ὀλός], α, ὄν, rλs: = Θελερός, tcl-xpe, nopoiocδ; nepx.

'Ολέσαι, a 3: sinr: peps: de nex: post, mi nex: de inf, mi

'Ολέσας, ασα, αν, nex: de naptx, mi

'Ολέσαιας, ε, Eol: in locδ de δλέσαις, δλέσαι, nex: de post: al λxί ὄλλυμι.

'Ολεσήνωρ, ορος (ό, ή), poet: [ὄλλυμι, ἀνήρ] prxtpditopδ de oamenī.

'Ολέσθαι, miж: nex: 2: de inf: al λxί ὄλλυμι.

'Ολεσίβωλος (ό, ή), poet: [ὄλλυμι, βῶλος] fεpimτορδ de εκλτpί.

'Ολεσίθηρ, ηρος (ό, ή), poet: prxtpdi-topδ, saδ omopitopδ de feape. [ὄλλυμι, ὀήρ].

'Ολεσίμβροτος (ό, ή), poet: prxtpditopδ de oamenī. [ὄλλυμι, βροτός].

'Ολεσίτοκος (ό, ή), poet: prxtpditopδ de kase. [ὄλλυμι, οἶκος].

'Ολεσίπτολις, ιδος (ό, ή), poet: prxtpdi-topδ de opame. [ὄλλυμι, πτόλις].

"Ολεσσε, poet: in locδ de ὄλεσσε, a 3: sinr: peps: de nex, mi

'Ολέσσει, poet: in locδ de δλέσει, a 3: sinr: peps: de viit: al λxί ὄλλυμι.

'Ολεσσιτύραννος (ό, ή), poet: prxtpditopδ de tiranδ, saδ tiranī. [ὄλλυμι, τύραννος].

'Ολέσω, mi poet: δλέσσω, viit: al λxί ὄλλυμι.

'Ολέτειρα (ή), poet: fem: al λxί..

'Ολετήρ (ό), [ὄλλυμι] prxtpditopδ.

'Ολέτις (ή), poet: = 'Ολέτειρα.

"Οληαι, poet in locδ de δλη a2:, miδληται, a 3: sinr: peps: de miж: nex: sxn: al λxί ὄλλυμι.

'Ολιγαίμια (ή), pxgimize de sinuc. [din

'Ολιγαίμος (ό, ή), чel κx pxgimδ sin-uc. [ὀλίγος, αἶμα].

'Ολιγάκις, adv: de pxgine opī, pap [ὀλίγος].

'Ολιγάμπελος (ό, ή), чel κx pxgine vii. [ὀλίγος, ἄμπελος].

'Ολιγανδρέω -ω, viit: -ήσω, amδ pxgi-

nī oamenī, sīntš pşmīn nouklatš. [mī
 'Ολιγανδρία (ή), pşmīnīne de oamenī,
 =Λειψανδρία. [din

'Ολιγανδρος (ό, ή), чel кş pşmīnī oa-
 menī, pşmīn nouklatš. [όλίγος, άνήρ].

'Ολιγανθρωπέω -ō, viit: -ήσω, = 'Ολιγαν-
 θρέω. [mī

'Ολιγανθρωπία (ή), = 'Ολιγανθρία. [din

'Ολιγάνθρωπος (ό, ή), = 'Ολιγανδρος. [όλί-
 γος, άνθρωπος].

'Ολιγαριστία (ή), pşmīn pşmīnzipe. [όλί-
 γος, άριστον].

'Ολιγάρκεια (ή), indestşlape кş pşmī-
 nş. [mī

'Ολιγαρχέω -ō, (mī maī des mīk): -έομαι
 -οῦμαι, viit: -ήσω, -ομαι sīntš indestşlatš
 (mşmşmīţ) кş pşmīnş. [din

'Ολιγαρχής, έος (ό, ή), indestşlatš кş
 pşmīnş, saş kşmşpţlatš īn tpeşşmşgele sa-
 le. 2) aşıa destşlşş pentş pşmīnī. [όλί-
 γος, άρχέω]. [de şnde

'Ολιγαρχία (ή), = 'Ολιγάρκεια.

'Ολιγαρτία (ή), pşmīnīme (līpş) de nī-
 ne. [όλίγος, άρτος].

'Ολιγαρχέω -ō, viit: -ήσω, гşвернезş (mī
 mīk: mş гşвернезş) olīgarxīewşte.. [din

'Ολιγάρχης, ου (ό), memşş de гşвер-
 nş, saş dperştopş olīgarxīkş. [όλίγος,
 άρχω]. [de şnde

'Ολιγαρχία (ή), olīgarxie, şnş felş de
 гşверnş, īntş kape kīpmşşesk pşmīnī. [mī

'Ολιγαρχικός, ή, он, (mī adv:) -ιώς, olī-
 garxīkş, kşvenitş la, saş īşvitopş de olī-
 garxie (гşверnş de pşmīnī).

'Ολιγυλάξ, аλос (ό, ή), (άγρδς, mşpīnş)
 чel de pşmīne brazde, saş de sekşmīvşş
 pşmīnīţ, [όλίγος, аῦλαξ].

'Ολιγαχθέν, adv: dīn pşmīne pşmī. [mī

'Ολιγαχού, adv: īn pşmīne локрі. [όλίγος].

'Ολιγεγτέω -ō, viit: -ήσω, amş pşmīnş
 avşmie. [mī

'Ολιγεξία (ή), pşmīnş avşmie. [όλίγος,
 ёχω].

'Ολιγήμερος (ό, ή), чel кş, saş de pş-
 mīne zile. [όλίγος, ήμέρα].

'Ολιγηπελέω -ō, viit: -ήσω, sīntş...

'Ολιγηπελής, έος (ό, ή), [όλίγος, πέλομαι]
 pşmīnş, slavş īn fīmşsa sa. [de şnde

'Ολιγηπελία (ή), slavşīşne; лешmīnş.

'Ολιγήρης, εος, mī 'Ολιγήριος (ό, ή), poet:
 īn локş pe óλίγος.

'Ολιγηροσία (ή), poet: pşmīnş pşmīnīţ
 de apat, mīkş холдş. [όλίγος, άρσις].

'Ολιγησίπουος (ό, ή), poet: [όλίγος, σιπύα]
 чel кş pşmīnş (mīkş) saş dewşpīţ am-

şapş de rīş, (ad:) şpşakş. (īnpşot: de eῦ-
 σίπυος).

'Ολίγινθα, adv: = Μίνυθα.

'Ολίγιστος, mī 'Ολιγίστατος, ή, он, şşpşl:
 (nereşl:) aal lşī óλίγος. [de şnde

'Ολιγίστως, adv: pşea pşmīn; saş foap-
 te par.

'Ολιγέαιμος (ό, ή), — 'Ολίγαιμος.

'Ολιγόδιος (ό, ή), pşmīnş la vīamş, saş
 la avşmie (şpşakş). [όλίγος, ёιος].

'Ολιγόβουλος (ό, ή), чel кş pşmīnş rīn-
 dipe (mīntē). [όλίγος, βουλή].

'Ολιγογνώμων, onos (ό, ή), [όλίγος, γνώ-
 μη] = 'Ολίγωρος.

'Ολιγογόνυτος (ό, ή), чel кş pşmīne, saş
 mīqī nodşpī. [όλίγος, γόνυ].

'Ολιγογονία (ή), naumşere de pşmīnī. [din

'Ολιγόγονος (ό, ή), pşşkştopş de pşmī-
 nī. [όλίγος, γόνος].

'Ολιγοδάπανος (ό, ή), pşmīn-keatsitopş.
 [όλίγος, δαπάνη].

'Ολιγοδεής, έος (ό, ή), = 'Ολιγαρχής, чel
 чe de pşmīne ape tpeşşmşgş. [όλίγος, δέω].

[de şnde

'Ολιγόδεια, saş 'Ολιγοδεία (ή), = 'Ολιγάρ-
 κεια, de pşmīne līpş, saş tpeşşmşgş.

'Ολιγοδίαιτος (ό, ή), tpeşitopş кş pşmī-
 nş. [όλίγος, δίαιτα].

'Ολιγόδουλος (ό, ή), чel кş pşmīne slav-
 mī. [όλίγος, δοῦλος].

'Ολιγοδρανέω -ō, viit: -ήσω, sīntş...

'Ολιγοδρανής, έος (ό, ή), [όλίγος, δραίνω]
 pşmīnş īn лşkşape. [de şnde

'Ολιγοδρανία (ή), pşmīnīme īn лşkşape.

'Ολιγοδύναμος, (ό, ή) чel кş pşmīnş pş-
 tepe. [όλίγος, δύναμις].

'Ολιγοελαίω -ō, viit: -ώσω, amş, saş
 fakş pşmīnş şntş, saş oleīş. [όλίγος, ёλαιον].

'Ολιγοεξία (ή), = 'Ολιγεξία.

'Ολιγοεργής, έος (ό, ή), = 'Ολιγοδρανής.
 [όλίγος, ёργον].

'Ολιγοέτης, eos (ό, ή), чel de pşmīnī anī.
 [όλίγος, ёτος]. [de şnde

'Ολιγοетία (ή), pşmīnīme de anī, tīne-
 pepe.

'Ολιγόζος (ό, ή), чel кş pşmīne nodş-
 pī, saş odpasle. [όλίγος, ёζος].

'Ολιγοήμερος (ό, ή), poet: = 'Ολιγήμερος.

'Ολιγόθερμος (ό, ή), pşmīn-ferşinte. [όλί-
 γος, θερμός].

'Ολιγόθριξ, ότριχος (ό, ή), чel кş pş-
 mīnī nepī. [όλίγος, θρίξ].

'Ολιγοθυμέω -ō, viit: -ήσω, sīntş...

'Ολιγόθυμος (ό, ή), pşmīnş de inīmş, ne-
 kşpşakş. [όλίγος, θυμός].

Ὀλιγότινος (ὁ, ἡ), чед кх пхгине vine, saḥ slaḥ de nevre. [ὀλίγος, ἔν].

Ὀλιγόκαιρος (ὁ, ἡ), чед кх пхгинт bre-me de a face чева. [ὀλίγος, καιρός].

Ὀλιγοκάλυμος (ὁ, ἡ), чед кх пхгинт tre-slie, saḥ kocanḥ. [ὀλίγος, κάλυμος].

Ὀλιγόκαρπος (ὁ, ἡ), de пхгинḥ rodḥ pro-daktopḥ. [ὀλίγος, καρπός].

Ὀλιγόκαυλος (ὁ, ἡ), = Ὀλιγοκάλυμος. [ὀλίγος, καυλός].

Ὀλιγόκερως, ωτος (ὁ, ἡ), чед кх пхгине saḥ miḥi kocarpe. [ὀλίγος, κέρας].

Ὀλιγόκλαδος (ὁ, ἡ), чед кх пхгине pa mēpe. [ὀλίγος, κλάδος].

Ὀλιγοκρατέωμαι -οῦμαι, = Ὀλιγαρχέομαι. [ὀλίγος, κράτος].

Ὀλιγοκλήω -ῶ, viit: -ήσω, vorbeskḥ пхгине. [ὀλίγος, κλήω].

Ὀλιγόλογος (ὁ, ἡ), пхгин-vorβitorḥ, = Βραχύλογος. [ὀλίγος, λόγος].

Ὀλιγομαθής, έος (ὁ, ἡ), пхгин-ἱпβῆμαῖδ. [ὀλίγος, μαθάνω]. [de snde

Ὀλιγομαθῶς, adv: кх пхгинт ἱпβῆμαῖс-рῆ. «Ὀλιγομαθῶς ἔχειν περί τι». Sokp:

Ὀλιγομετρία, (ἡ), пхгинime de metre (de versḥrī). [ὀλίγος, μέτρον].

Ὀλιγόμισθος (ὁ, ἡ), чед кх пхгинт пла-тῆ, saḥ simḥpie (estinḥ). [ὀλίγος, μισθός].

Ὀλιγομυθία (ἡ), пхгинт vorβῆ. [din

Ὀλιγόμυθος (ὁ, ἡ), = Ὀλιγόλογος. [ὀλίγος, μῦθος].

Ὀλιγόνειρος (ὁ, ἡ), вῆзῆtopḥ de пхгине vise. [ὀλίγος, ὄνειρος].

Ὀλιγόξυλος (ὁ, ἡ), чед кх пхгине le-mne. [ὀλίγος, ξύλον].

Ὀλιγοπαιδία (ἡ), пхгинime de koniī. [din

Ὀλιγόπαις, αἰδος (ὁ, ἡ), tatḥ, saḥ mḥmḥ de пхгинī koniī. [ὀλίγος, παῖς].

Ὀλιγόπιστος (ὁ, ἡ), чед de пхгинт kre-dingḥ. [ὀλίγος, πίστις].

Ὀλιγοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, = Σμικρύνω, fakḥ чева пхгинḥ, ἱпхгинеzḥ. [ὀλίγος, ποιέω].

Ὀλιγοπόλις (ὁ, ἡ), чед кх пхгинī perī kḥpḥmī. (gram: експл: αλφῖ σπαρνοπόλις). [ὀλίγος, πόλις].

Ὀλιγοπονία (ἡ), пхгинт ostenealḥ. [din

Ὀλιγόπονος (ὁ, ἡ), пхгин-ostenitorḥ. [ὀλίγος, πόνος].

Ὀλιγοποσία (ἡ), пхгинт vere. [ὀλίγος, πόσις].

Ὀλιγοποτέω -ῶ, viit: -ήσω, sintḥ...

Ὀλιγοπότης, су (ὁ), пхгин-βῆktopḥ. [mi

Ὀλιγόποτος (ὁ, ἡ), пхгинḥ чева βῆkḥ (ἱпβῆtatḥ). [ὀλίγος, πίνω].

Ὀλιγοπραγμοσύνη (ἡ), indezetniḥipe in

пхгине лḥkḥpḥrī. [din

Ὀλιγοπράγμων, ονος (ὁ, ἡ), indezetniḥitḥ in пхгине лḥkḥpḥrī. (ἱпpḥot: de πολυπράγμων). [ὀλίγος, πρᾶγμα].

Ὀλιγόπτερος (ὁ, ἡ), чед кх пхгине saḥ miḥi apinī. [ὀλίγος, πτερὸν].

Ὀλιγόπυρος (ὁ, ἡ), prodskḥtopḥ de пхгинḥ rḥiḥ. [ὀλίγος, πυρός].

Ὀλιγόρριζος (ὁ, ἡ), чед кх пхгине, saḥ miḥi pḥḍḥvinī. [ὀλίγος, ῥίζα].

Ὀλίγος, η, он, (komnar: μείων, mi prea rap poet: ὀλίγων, mi sḥpḥa: ὀλιγιστος, saḥ ἐλάχιστος) (ἱпpḥot: de πολλὸς mi μέγας) пхгинḥ; mikḥ. «Ὀλίγοι ἐκ πολλῶν». Epd:

mi Tḥy: «Ὀλίγοι». Aks: dperḥtopiī in oli-garxie. «Ὀλίγος κῶρος». Tḥy: nevḥpstni-kḥ. «Ὀλίγη ἐν χώρῃ». Ia: P: «Ὀλίγος χρό-

νος». Om: mi Tḥy: «Κατ' ὀλίγους ἀνεχώ-

ρουν». Epd: «Δι' ὀλίγων (se ἱпḥ: ῥημάτων)». Skp: in пхгине vorβe. || (nest:) ὀλίγον (in

el: de prem) adv: пхгин. «Ὀλίγον ζῆ».

Tḥy: «Ὀλίγον μοι μέλει». Apstf: «Ὀλίγου (ἱпpḥeznḥ mi fḥpḥ) δεῖν». Ksn: пхгин ai-

psind, fḥpḥ пхгинḥ. «Ὀλίγου σε κύνες διε-

δηλήσαντο». Od: E: «Ὀλίγου ἤλθεν ἐλεῖν».

Paḥs: «Ὀλίγου κατέπεσον». D: Aλ: (mi кх komnar:)

«Ὀλίγον (saḥ ὀλίγω) πρότερον». Aks: «Ὀλίγω πλέους».

Ep: (in el: de komnar:) «Ὀλίγω ἐς χιλιούς». Tḥy: (mi кх prep:)

«Εξ, (Πρὸς, Ἐντὸς, Δι') ὀλίγου». Aks: «Ἐν ὀλίγω».

Aks: «Πρὸς (Κατ', Μετ', Παρ') ὀλίγον».

Aks: «Ἐς ὀλίγον ἀφίκετο νικηθῆναι». Tḥy: (mi кх men:)

«Μετ' ὀλίγον δὲ τούτων». Ksn: (bezī mi mikḥos). [Λισσός].

Ὀλιγόσαρκος (ὁ, ἡ), чед кх пхгинт kar-ne. [ὀλίγος, σὰρξ].

Ὀλιγοσθενής, έος (ὁ, ἡ), [ὀλίγος, σθένος]

= Ὀλιγοδύναμος.

Ὀλιγοσιτέω -ῶ, viit: -ήσω, пхгинḥ mḥ-ninkḥ. [mi

Ὀλιγοσιτία (ἡ), пхгинт mḥnkarpe. [din

Ὀλιγόσιτος (ὁ, ἡ), пхгин-mḥnḥkḥtopḥ. [ὀλίγος, σῖτος].

Ὀλιγόσπερμος (ὁ, ἡ), чед кх пхгинт st-mḥmḥ. [ὀλίγος, σπέρμα].

Ὀλιγοστιχία (ἡ), пхгинime de versḥrī. [din

Ὀλιγόστιχος (ὁ, ἡ), komḥḥsḥ din пхгине versḥrī. [ὀλίγος, στίχος].

Ὀλιγοστῆς, ἡ, он, чед кх пхгинī ἱпpḥeznḥ; kḥa din пхгинī. 2) = Ὀλίγος, saḥ Ὀλίγιστος. [ὀλίγος].

Ὀλιγοσυλλαβία (ἡ), пхгинime de sila-be. [din

Ὀλιγοσύλλαβος (ὁ, ἡ), komḥḥsḥ din пх-

mine silabe. [ὀλίγος, συλλαβή].

Ὀλιγοσύνδεσμος (ὁ, ἡ), чєл кє пєγiнє kон-
лєгѣтсѣ, saš (gram:) kонѣтєкѣи (Dion: Ал:).
[ὀλίγος, σύνδεσμος].

Ὀλιγοσώματος, mi Ὀλιγώσωμος (ὁ, ἡ), чєл
кє пєγiнѣ (mikš) тρєпѣ. [ὀλίγος, σώμα].

Ὀλιγοτεχνία (ἡ), пєγiнiнiмє de kонiт. [din

Ὀλιγότητος (ὁ, ἡ), = Ὀλιγόπαις. [ὀλίγος,
τέχνη].

Ὀλιγότης (ἡ), пєγiнiнiмє. [ὀλίγος].

Ὀλιγοτιμία (ἡ), пєγiнѣ чiнste (pensta-
mie). [ὀλίγος, τιμή].

Ὀλιγοτοκέω -ω, viit: -ήσω, пєγiнiт naskš.

Ὀλιγοτομία (ἡ), namtepe de пєγiнiт. [din

Ὀλιγότητος (ὁ, ἡ), птєкѣторѣ de пєγi-
нiт. [ὀλίγος, τόκος].

Ὀλιγότητος (ὁ, ἡ), = Ὀλιγόθριξ.

Ὀλιγοτροφέω -ω, viit: -ήσω, пєγiн xpт-
пєskš. [mi

Ὀλιγοτροφία (ἡ), пєγiнѣ xpтпipe. [din

Ὀλιγοτρόφος (ὁ, ἡ), пєγiн-xpтпiнiтopѣ. 2)
= Ὀλιγόσιτος. [ὀλίγος, τροφή].

Ὀλιγούδρος (ὁ, ἡ), poet: чєл кє пєγiнѣ
апѣ. [ὀλίγος, ὕδωρ].

Ὀλιγούλος (ὁ, ἡ), чєл кє пєγiнѣ mate-
pie. [ὀλίγος, ὕλη].

Ὀλιγοῦπνέω -ω, viit: -ήσω, пєγiн dop-
mš. [mi

Ὀλιγοῦπνία (ἡ), пєγiнѣ somnš. [din

Ὀλιγούπνος (ὁ, ἡ), пєγiн - dormiтopѣ.
[ὀλίγος, ὕπνος].

Ὀλιγοφαγία (ἡ), = Ὀλιγοσιτία. [din

Ὀλιγοφάγος (ὁ, ἡ), = Ὀλιγόσιτος. [ὀλί-
γος, φάγω].

Ὀλιγοφιλία (ἡ), пєγiнiнiмє de пpiетєнiт.
[ὀλίγος, φίλος].

Ὀλιγοφόρος (ὁ, ἡ), prodєкѣтopѣ, saš sє-
fєpитopѣ de пєγiнѣ. «Ὀῖνος—». Лкs: kape
пєγiнѣ апѣ ардiкѣ, славѣ. (inprot: de
πολυφόρος). [ὀλίγος, φέρω].

Ὀλιγόφων, ονος (ὁ, ἡ), чєл кє пєγiнѣ
minte. [ὀλίγος, φρῆν].

Ὀλιγόφυλλος (ὁ, ἡ), чєл кє пєγiнє frєnзє.
[ὀλίγος, φύλλον].

Ὀλιγοχόεω -ω, viit: -ήσω, sиntš...

Ὀλιγόχοος -ους (ὁ, ἡ), втєрѣтopѣ (pro-
dєкѣтopѣ) de пєγiнѣ podš. (inprot: de
πολύχοος). [ὀλίγος, χοή].

Ὀλιγοχορδία (ἡ), пєγiнiнiмє de koap-
de. [din

Ὀλιγόχορδος (ὁ, ἡ), чєл кє пєγiнє koap-
de. [ὀλίγος, χορδή].

Ὀλιγοχηματία (ἡ), пєγiнiнiмє de банiт.
[ὀλίγος, χεῖμα].

Ὀλιγοχρονία (ἡ), = Ὀλιγοχρονιότης. [mi

Ὀλιγοχρόνιος (ὁ, ἡ), dтiнiтopѣ de пєγiнѣ
вpємє. [ὀλιγόχρονος]. [de xnde

Ὀλιγοχρονιότης (ἡ), пєγiнiнiмє de вpємє.

Ὀλιγόχρονος (ὁ, ἡ), = Ὀλιγοχρόνιος. [ὀλί-
γος, χρόνος].

Ὀλιγόχυλος, mi Ὀλιγόχυμος (ὁ, ἡ), (kom-
пар: -ότερος, sєпpл: -ότατος) чєл кє пє-
гiнѣ mєstš (zєamт), saš sєkš. [ὀλίγος,
χυλός, mi χυμός].

Ὀλιγοψυχέω -ω, viit: -ήσω, = Μικροψυ-
χέω. [mi

Ὀλιγοψυχία, = Μικροψυχία. [din

Ὀλιγόψυχος (ὁ, ἡ), = Μικρόψυχος. [ὀλί-
γος, ψυχή].

Ὀλιγώω -ω, viit: -ώσω, = Ὀλιγοποιέω.
2) (nєstp:) = Λειποθυμέω. [ὀλίγος].

Ὀλιγῶλαξ, ακος (ὁ, ἄ), Dor: iн локѣ de
ὀλιγαῦλαξ.

Ὀλιγῶρεω -ω, viit: -ήσω, пєγiн iнгpиже-
skš dєsppe чєвa, dєsppeгѣтєskš. [mi

Ὀλιγῶρία (ἡ), пєγiнѣ iнгpижipe, лєнєvиpe,
нєптєsape de чєвa; dєsppeгѣтє. «Ἐν ὀλιγῶ-
ρίᾳ ποιῆσθαι τι». Лкs: = Ὀλιγῶρεῖν. [din

Ὀλιγῶρος (ὁ, ἡ), [ὀλίγη, ὥρα] пєγiн-iн-
гpижитopѣ, лєнєvитopѣ, нєптєsтopѣ dєsppe
чєвa. [de xnde

Ὀλιγῶρος, adv: кє нєптєsape, лєнєvиpe, saš
dєsppeгѣтє dєsppe чєвa. «Ὀλιγῶρος ἔχειν
τινος (saš пєpи τι)». Dm: = Ὀλιγῶρεῖν.

Ὀλιγῶφελής, εός (ὁ, ἡ), пєγiн-foлosитopѣ.
[ὀλίγος, ὄφελος].

Ὀλιζότερος, η, ον, poet: iн локѣ de ὀλί-
ζων, komпар: ал лѣи ὀλίγος.

Ὀλιζόω -ω, viit: -ώσω, poet: iн локѣ
de ὀλιζόω, iнuєгiнєzš. [dir

Ὀλιζών, ονος (ὁ, ἡ), poet: komпар: ал
лѣи ὀλίγος, маi пєγiнѣ, маi mikš.

Ὀλιζός, ἡ, ον, пєпєpалѣ, кпiвєpсалѣ.
[ὄλος].

Ὀλίος, α, ον, (dialekt:) iн локѣ de ὀλίγος.

Ὀλισθος (ὁ), [ὄλισθος] imitage de пєпє-
талєл memєpѣ втєpѣтєskš fєкѣтѣ de пiєлє.

Ὀλισθαίω, viit: -άσω, poet: iн локѣ de
Ὀλισθαίνω, mi Ὀλισθάνω, viit: ὀλισθήσω,

(пєк: ὀλισθησα mi ὀλισθον, tpe: de кє: ὀλισ-
θηκα) алєпєкѣ, скапѣтѣ; (xиpμ:) еš dиn
лoкєл mєš. [mi

Ὀλισθήεις, εσσα, εν, poet: iн локѣ de
ὀλισθηρός. [ὄλισθος].

Ὀλισθήμα (τὸ), алєпєкѣтєpтє mi ктєзъ-
тєpтє; (fir:) гpємєалѣ. [ὀλισθαίνω].

Ὀλισθηρός, ἄ, ον, (mi adv:) -ηρῶς, алє-
пєкoсѣ; (fir:) пpиmєждиoсѣ; saš лєcничoсѣ
a алєпєка, ad: нєstatopнiкѣ. [ὄλισθος].

Ὀλισθησις, τως (ή), αλσνεκαρε μι κτ-
depe (pron: μι fir:). [mi]

Ὀλισθητικός, ή, ον, fεκτοpe de चेवा αλ-
nekosš. [δλισθαίνω].

Ὀλισθογνωμέω, μι Ὀλισθογνωμονέω -ω,
viit: -ήσω, αλσνεκš (iml esš) din mingi,
mε pεtycheskš. [δλισθος, γνώμη].

Ὀλισθος (δ). [λίσθος] αλσνεκωš; αλ-
nekaρε. 2) κηš feλš de neute, (ποate)
= Γλήνος.

Ὀλισθηράζω, viit: -ατω, = Ὀλισθαζώ.

Ὀλισθών, nex: 2: de παrtu: αλ αλ δλι-
σθαίνω.

Ὀλίσσων, ονος (δ, ή), = Ὀλίζων.

Ὀλκαδικός, ή, ον, κσvenitš λα kopasie
de transportš. «Πλοῖον ὀλκαδικόν». Apstf:
transportštoape, saš in formε de [δλκάς].

Ὀλκαδίων (τέ), dim: αλ αλ δλκάς.

Ὀλκαδοχρίστης, ου (δ), poet: κρητοpeš
(smolitopeš) de kopεvi de transportš.
[δλκάς, χρίω].

Ὀλκάζω, viit: -άσω, = ἔλκω.

Ὀλκαῖος, α, ον, trasš, tipitš, saš fε-
κitš de a se tipi. (de κnde || κbst:) Ὀλ-
καία(ή), koatε λρηε a κpor bite; μι Ὀλ-
καῖον (τδ), lemnελ ewitš afapε in λρηελ
kapenei kopεvi, in kapε se komεinε kίp-
ma. 2] basš (krontipš, κτλδtoape
μι κλ:) nintekosš. [mi]

Ὀλκάς (ή), kopasie de transportš. 2)
(adiekt:) poet: in lokš de δλκαῖος. [mi]

Ὀλκαῖον (τδ), = Ὀλκαῖον (prinu: de ko-
pasie). [mi]

Ὀλκεύς, έως (δ), = Ἀσπαλιεύς, μι Ἀλι-
εύς. [din]

Ὀλκή (ή), τραπερε, tipipe (akt: saš pas:);
(fir:) απλεκαρε, intindepe λα चेβα; (οβιυ.)
rpestate de κμμηε, kit traπε κηš λ-
κpe, (prinu:) o monetε; (μι partik:) dpa-
xmtε. (de κnde) «Μνᾶ ὀλκή Ἀργινάει». Πλ-
dεno rpestatea चेlii Epinetive. [έλκω].
[de κnde]

Ὀλκήεις, εσσα, εν, poet: rpeš (kapε atip-
nε, traπε mεatε). [mi]

Ὀλκήϊον (τδ), Ion: in lokš de δλκαί-
ον. [mi]

Ὀλκήρης, εος (δ, ή), poet: tipitš, saš ti-
pitopš. [mi]

Ὀλκίμος (έ, ή), pesne de tras, pri-
imitopš de τραπερε, elastikš, intinzosš,
(Fpaug:) ductile. 2) (pap) = Ἐλκυστικός.
«Σκύλα—». Π: Epin: [mi]

Ὀλκίον (τδ), = Ὀλκαῖον, kίpmε de ko-
pasie; basš nintekosš.

Ὀλκός (δ), τραπερε; tipipe. "Υδατος—".

Λκς: kapalš. «Δράκοντος («Γλώσσης») —».

Λκς: «Δάφνης ἔλκοι». Esp: mεtεpe de da-

finš. 2) κpmε de trεnš tipitš «Ἀρότρου—».

Λκς: vεramš. (de κnde) «Σμύλης—». Apstf:
ετuεtεpe de dalε. 2) (akt:) op че трапе.
saš sλεкеuite λα traπεpe (de κnde) «Τμη-
τοὶ ἔλκοι». Sof: ipinele. «Νεών ἔλκοι». Λκς:
lemnele, ne, saš prin kapε se tipεsk ko-
pεviile ne κskat; (prin intind:) = Νεώλ-
κιον, μι Νεώριον. 4) κηš feλš de πλan-
kinš, (akt:) λύκος. [mi]

Ὀλκός, ή, ον, απεpεtopeš κεtpe sine, =
Ἐλκυστικός. 2) inchetε mimkatš, tipitš, (Fpa-
ny:) trainant. «Ὀλκά προβάειν». a κμελα
inchet. [έλκω].

Ὀλλίξ, ικος (δ), κηš feλš de παxapš de
lemnš.

Ὀλλυμι, [in afin: κε ελλω, μι ἄλέω]
viit: δλέσω, μι At: δλω, (nex: ὤλεσα, μι
mικ: de sine pas: ὠλέμην, tre: de κε: δλω-
λεκα, μι mικ: in lokš de prez: ὠλωλ) mεpεzš,
mεpεdeskš κε totελ. || (mικ: de
sine pas:) mεpεš, mε pεpεdeskš; mopš;
(μι in tre: de κε:) sintš mεpεdεtš, amš
nepit.

Ὀλλύω, (nεmaε in προεπολλύω) in lo-
κš de ἔλλωμι.

Ὀλμείος (δ), = Ὀλμος.

Ὀλμίσκος (δ), dim: αλ αλ δλμος.

Ὀλμοκοπέω -ω, viit: -ήσω, nisezš in nioε.
[δλμος, κόπτω].

Ὀλμοποιός(δ), fεκτοpeš de nioε. [δλμος,
ποιός].

Ὀλμος (δ), [ελλω] (prinu: μι apx:) mεatε
potεndε, viaindpe; (de κnde fir:) trεns de omš
fεpε kapε, mίnι, μι nίchoape; (fir:) omš
nesimgitopš, (οεmt:) εεwteanš; (οβιυ:) nioε,
nιελiε; (fir:) partea rεxpι-
tε a mίginecop κwei; adinkεtεpa mεse-
λεop, (αλ:) βεθρίον; partea κεεεnoasε a
tripodελi Delfikš. (de κnde) «Ἐν ἔλμω
κοιμάσθαι». Pron: = Μαντεῖν; εεεελε fλε-
peλi.

Ὀλόβρυζας (δ, ή), totš de απεš λεmε-
pitš. [έλος, ἔβρυζον].

Ὀλογράμματος (δ, ή), skpise κε intpeuι
litepe. [έλος, γράμμα].

Ὀλογραφείω -ω, viit: -ήσω, skpise चेβα
intperš (κε intpeuι litepe) [din]

Ὀλόγραφος (δ, ή), skpise intperš. [έλος,
γράφω].

Ὀλοδάκτυλος (δ, ή), (βεpeš) komεssš
intperš din daktiλi. [έλος, δάκτυλος].

Ὀλώεις, εσσα, εν, poet: (pap) = Ὀλώς.
Ὀλοεργής, έος, μι Ὀλοεργός (δ, ή), [δλο-

ός, ἔργον] ἑκπτορὲς de pτῶ, πρῆπτορὲς.
‘Ολοήμερος (ός, ή), dτίντορὲς o întrea-
rτῶ zi. [ὅλος, ήμέρα].

‘Ολοθανής, έος (ός, ή), κτ tota mortē.
[ὅλος, θάνω=θνήσκω].

‘Ολοθορύριον (τὸ), = ‘Αλεσούριον, κτ felḥ
de zoofitḥ de mare.

‘Ολόθρευσις, εως (ή), πρῆπτορὲς. [μι

‘Ολοθρευτής, οῦ (ός), πρῆπτορὲς. [μι

‘Ολοθρευτικός, ή, ὄν, indemnativḥ a πρῆ-
πτορὲς. [din

‘Ολοθρεῦω, viit: -έω, πρῆπτορὲς. [ὅλε-
θρος].

‘Ολοίτος, η, ὄν, μι ‘Ολοῖος, ή, ὄν, Ion:
poet: in lokḥ de ὅλος.

‘Ολοίστροφος (ός, ή), poet: in lokḥ de
ὅλοιστροφος.

‘Ολοίστροχος saḥ ‘Ολοίστροχος, (ός, ή), in lo-
kḥ de ὅλοιστροχος, (prinḥ: λίθος, πιατρῶ ma-
re, μι postoloasḥ.

‘Ολοκαρπῶ -ῶ, viit: -ώω, [ὅλος, καρ-
πός] oferḥ in жерпḥ...

‘Ολοκάρπωμα (τὸ), = ‘Ολοκαύτωμα. [μι

‘Ολοκάρπωσις, εως (ή), = ‘Ολοκαύτωσις.
[ὅλοκαρπῶ].

‘Ολόκαυστος (ός, ή), = ‘Ολόκαυτος.

‘Ολοκαυτέω -ῶ, viit: -ήσω, μι ‘Ολοκαυτί-
ζω, viit: -ίζω, (neol:)= ‘Ολοκαυτόω. [din

‘Ολόκαυτος (ός, ή), apsḥ de totḥ, saḥ in-
tperḥ. || (subst: ‘Ολόκαυτον, μι ‘Ολόκαυστον
(τὸ), = ‘Ολοκαύτωμα, μι ‘Ολοκαύτωσις. [ὅλος,
καίω]. [de κnde

‘Ολοκαυτόω -ῶ, viit: -ώω, жерпḥesḥ ap-
zind чева întperḥ. [de κnde

‘Ολοκαύτωμα (τὸ), жерпḥ apsḥ întpearḥ
ne aτapḥ [μι

‘Ολοκαύτωσις, εως (ή), apdepe de întpea-
rτῶ жерпḥ ne aτapḥ.

‘Ολοκληρίς (ή), întperḥime. [din

‘Ολόκληρος (ός, ή), întperḥ, nelusitḥ de
nivḥ o napte dintp’ ale saḥe. [ὅλος, κλη-
ρός]. [de κnde

‘Ολοκληρώς, adv: in întperḥime, de totḥ,
κτ desḥvίρωρε, ἑρḥ nivḥ o linsḥ.

‘Ολόκλημος (ός, ή), чel κτ πλпа întpea-
rτῶ. «Σελῆς—». Al: [ὅλος, κνήμη].

‘Ολόκοπος (ός, ή), τῆιατḥ (nisatḥ) întpe-
rḥ. [ὅλος, κόπω].

‘Ολοκυλέω -ῶ, viit: -ήσω, sintḥ....

‘Ολόκυλος (ός, ή), чel κτ черкλ întpe-
rḥ, plainḥ. «Σελήνη—», Teofilak: plainḥ.
[ὅλος, κύκλος].

‘Ολόκυρον (τὸ), (dḥne чel din Pontḥ) o
plantḥ, = Χαμαίπιτος.

‘Ολοκωνίτις, ιδος (ή), κτ felḥ de plantḥ.
(Inkr:)

‘Ολολαμπής, έος (ός, ή), totḥ, întperḥ is -
minosḥ. [ὅλος, λάμπω].

‘Ολόλευκος (ός, ή), de (saḥ neste) totḥ
aleḥ. [ὅλος, λευκός].

‘Ολόλιθος, (ός, ή), totḥ πιατρῶ, saḥ de
πιατρῶ. [ὅλος, λίθος].

‘Ολόλος (ός, ή), = Βάκχος, nepodḥ, ne-
simgitopḥ.

‘Ολολυγή (ή), μινḥ de vocipe saḥ жτ-
pire. [μι

‘Ολόλυγμα (τὸ), = ‘Ολολυγή. [μι

‘Ολολυγμός (ός), μινḥ (de баскрие, saḥ
de mίxnipe). [μι

‘Ολολυγών, όνος (ή), (in nen:)= ‘Ολο-
λυγή; (partik:) μινḥ de проаскτḥ впрḥ-
teaskḥ. 2) poet: (ка адiekt:] жтlitoare.
(de κnde || subst:) κτ felḥ de nasḥpe. 3)
κτ felḥ de проtakḥ, saḥ проаскτḥ de т-
skatḥ. [din

‘Ολολύζω, [imit:] viit: -ύζω, stpḥ, μινḥ
(de баскрие, saḥ întpistape); (maḥ κτ sea-
mḥ desḥpe femeḥ) mḥ voceskḥ, mḥ жт-
lesḥ.

‘Ολολύσκω (ττω), viit: -ύζω, = ‘Ολολύζω.

‘Ολομελής, έος (ός, ή), чel κτ toate mḥ-
dḥapere saḥe întperḥ. [ὅλος, μέλος]. [de
κnde

‘Ολομελία, μι ‘Ολομέλεια (ή), vezḥ οὔλο-
μελίη.

‘Ολομερής, έος (ός, ή), чel κτ toate πḥ-
pḥ saḥe întperḥ; saḥ komḥsḥ din ma-
pḥ μι întperḥ πḥpḥ (баскḥ). [ὅλος, μέρος].

‘Ολόμην, poet: in lokḥ de ὠλόμην, mίk:
nex: 2: al lḥ ὄλλυμι.

‘Ολονθος (ός, ή), [ὅλος, ὄνθος] totḥ (πλḥ-
nḥ de) skḥpḥ (inḥpḥitḥ de totḥ). «Γνά-
θος—». Ekst: rḥpḥ vorḥitoare de skḥpe.

‘Ολονύκτιος (ός, ή), dτίντορὲς de întpea-
rτῶ noante. [ὅλος, νύξ]. [de κnde

‘Ολονυκτίως, adv: toatḥ noantea.

‘Ολοοίτροχος (ός, ή), poet: in lokḥ de
ὅλοοίτροχος.

‘Ολόος, ή, ὄν, poet: [ὄλλυμι] = ‘Ολέθρι-
ος, πρῆπτορὲς.

‘Ολοόφρων, όνος (ός, ή), poet: [ὄλοός, φρήν]
чel κτ πρῆπτορὲς rḥndḥpḥ, pzoanḥ; (in
sensḥ de sine) чel κτ inḥpḥomatḥ mḥte,
inḥepentḥ.

‘Ολοόρφυρος (ός, ή), neste totḥ porḥfi-
pḥ (povḥ ka porḥpa). [ὅλος, πορφύρα].

‘Ολόπτερος (ός, ή), чel κτ întperḥ, saḥ
nesḥintekate apḥpe. «Τὰ έντομα ὀλόπτερα».

Apst: «Περὶ στερὰς ὀλοπτερούς». Str: fεpт a
 xe fi smxaxe apinελε. [ἔλος, πτερὸν].

Ὀλόπτω, [λοπὸς] viit: -όψω, smxaxiδ; sfi-
 miδ; siρίδ; κηποῖδ; deskoжesкδ.

Ὀλόπυρος (ό, ή), (σίτος, γρίβ) чel κx
 rpxntελε inтpεrδ, nenisatδ, nemъчи-
 natδ. (de xnde || axbst:) = Πύανος. [ἔλος, πυρὸς].

Ὀλορρίζει, adv: κx toatx pδxъчина. [din

Ὀλορρίζος (ό, ή), чel (despδxъчинatδ)
 κx toatx pδxъчина sa. [ἔλος, ρίζα].

Ὀλός (ό), At: in локδ de θολός, чep-
 neала xnpie; sίnue neppe; (in nen:) soaie,
 nopoιδ.

Ὀλός, ή, όν, = Ὀλοός.

Ὀλος, [εἴλλω, οὔλος] η, ον, inтpεrδ. «Τὸ
 ἔλον, saδ «Τὰ ἔλα». Лкс: лxmea, xniвep-
 cкx. «Ὀλον πλάσμα ή διαθήκη». Dm: «Πε-
 ρὶ τῶν ἔλων κινδυνεύειν». Πλ: «Τοῖς ἔλοις,
 saδ «Δὶ ἔλων». adv: in локδ de ἔλως.

Ὀλοσηρικός, ή, όν, totδ, inтpεrδ de mъ-
 tase. [ἔλος, σηρικός].

Ὀλοσίαλος (ό, ή), totδ (πλινδ de) bale.
 [ἔλος, σίαλον].

Ὀλοσίδηρος (ό, ή), totδ (fεkctδ) de fepδ.
 [ἔλος, σίδηρος].

Ὀλόσκιος (ό, ή), totδ akonepitδ de xм-
 npx. [ἔλος, σκιά].

Ὀλοσπαδής, εός, mi Ὀλοσπάς, áδος (ό, ή),
 [ἔλος, σπάω] smxaxδ, tpxsδ totδ afapx. «Σπά-
 θη—». Γas:

Ὀλοσπόνδειος (ό, ή), (bepcδ) kompxcδ
 din snondii. [ἔλος, σπονδείος].

Ὀλόστεος (ό, ή), totδ oase, saδ osδ. ||
 (sxbst:) Ὀλόστεον (τό), xнδ felδ de plantx,
 = Πεντάευρον. [ἔλος, δστέον].

Ὀλοστήμων, ονος (ό, ή), totδ kompxcδ
 din fipe de xpxealx. «Τολύπη—». Esix:

Ὀλόστροφος (ό, ή), totδ inbίptitxpi, bi-
 κlenii. [ἔλος, στροφή].

Ὀλόσφαλτος (ό, ή), totδ rpemitδ. [ἔλος,
 σφάλω].

Ὀλοσφύρατος (ό, á), Dor: in локδ de
 ὀλοσφύρητος.

Ὀλοσφυρήλατος, [ἔλος, σφύρα, ἐλαύνω], mi

Ὀλοσφύρητος [ἔλος, σφύρα] (ό, ή), totδ лx-
 kratδ din чоканδ (nx topnatδ), (Франц:)
 masifδ.

Ὀλοσφύριον (τέ), volxmiδ de metalδ лx-
 kratδ din чоканδ. [mi

Ὀλοσφύριστος, poet: in локδ de...

Ὀλόσφυρος (ό, ή), = Ὀλοσφύρητος. [ἔλος,
 σφύρα].

Ὀλοσχέρεια (ή), totalitate, inтpεxime. 2)
 (овиц:) sokotealx fεkctx in totalδ (in apno-

ksimaggie). [din

Ὀλοσχερής, [ἔλος, σχερὸς] εός (ό, ή),
 inтpεrδ; desъbίpmiтδ; totalx. [de xnde

Ὀλοσχερῶς, in inтpεrδ, in totalx; κx de-
 sъbίpwipe; in nenepalδ. «Ὀλοσχερῶς κο-
 πτειν». Dskp: a nisa mare, rpos:

Ὀλόσχιστος (ό, ή), pxiтδ, saδ smxaxδ
 de totδ. [ἔλος, σχίζω].

Ὀλόσχοινος (ό, ή), xнδ felδ de naxpx
 nлiнx (κx mίezδ) inъxntpx. «Ὀλόσχοινος
 áδpoчoс». Esx: nemoiatδ, (prin xpm:) ta-
 pe, neanпнδ. [ἔλος, σχοῖνος].

Ὀλοσχος (ό), [ἔλος, σχη] tpaistx, sεkx-
 лeмδ de пiεle. 2) poet = Κότινος.

Ὀλοσώματος, mi Ὀλόσωμος [ἔλος, σῶμα]
 (ό, ή), κxnenitδ la totδ tpxnpx. 2) κx totδ
 tpxnpx.

Ὀλοτελής, εός (ό, ή), desъbίpmiтδ, in-
 тpεrδ. [ἔλος, τέλος].

Ὀλότης (ή), tolime, saδ totalitate. [ἔλος].

Ὀλότμητος (ό, ή), txiatδ in inтpεxί ma-
 pi) bεkcti. «Δείπνον—». Лкс: la kape se
 nнa astfel de mίnκtpi. [ἔλος, τέμνω].

Ὀλότροπος (ό, ή), in toate kίnxpile de-
 sъbίpmiтδ. [ἔλος, τρόπος]. [de xnde

Ὀλοτρόπως, adv: κx desъbίpwipe in toa-
 le kίnxpile.

Ὀλότροχος (ό, ή), kaxiтx ὀλοίτροχος.

Ὀλοφλυκτίς, [ὀλός, φλυκτίς] ίδος (ή), =
 Φλύκταινα.

Ὀλοφυδός, ή, όν, rpeш: in локδ de
 ὀλοφυδός.

Ὀλοφυδών, ύνος (ή), = Ὀλοφυκτίς.

Ὀλοφυδνός, ή, όν, poet: вpедникδ de nлiн-
 nepe, de жale, de mилx. [din

Ὀλοφύζω, viit: -ύξω, poet: in локδ de
 ὀλοφύρομαι.

Ὀλοφυής, εός (ό, ή), poet: inтpεrδ, din-
 тp' o bεkax. [ἔλος, φυή].

Ὀλοφυκτίς, ίδος (ή), = Ὀλοφλυκτίς.

Ὀλόφυλος (ό, ή), rлs: = Ὀλόκληρος. [ἔλος,
 φύλον].

Ὀλοφυρμός (ό), nлiнnepe, жxлipe. [din

Ὀλοφύρομαι, [ὀλύπτω] viit: -υροῦμαι, nлiн-
 rδ, mъ жxлesкδ; (κx nen: saδ dat: el:)
 mъ nлiнrδ amap nenpax чева; (κx ак: el:)
 mъ mиlostivesкδ, mi se faye mилx; (prin
 inтind: κx inf:) mъ sfiesкδ mъ temδ. „Θε-
 ῶν μέ τις ὀλοφύρετο μόνον ἐόντα καὶ μὴ ἐσάω-
 σεν». Od: K: mi Δ: «Κεῖνὰ γε ἰδὼν ὀλοφύραo
 θυμῷ». Od: Λ: «Τοῖς αὐτοῦ κακοῖς ὀλοφυρ-
 θεῖς». Tεч: (mi κx inf:) «Ὀλοφύρεαι ἄλχι-
 μος εἶναι». Od: X: nx kstezi. [de xnde

Ὀλόφυρσις, εως (ή), = Ὀλοφυρμός. [mi

Ὀλοφυρτικός, ή, όν, (mi adv:) -ιxῶς, anle

katš la (saš dētētopš de pīcīnē de) paīn-
nepe, plīnneposš.

Ὀλόφυτον (τό), [έλος, φυτόν] snš feaš de
plantē, msntapš de Hepsia.

Ὀλόφωτος (ό, ή), [έλόπτω, saš έλοός, φώς]
npēnēditopš, = Ὀλέθριος. (ka svest:) Ὀ-
λοφώτα ειδήσ. Od: Δ. mi P. = Ὀλόφρων.

Ὀλόφωνος (ό, ή), stpīrētopš ka rlasa
īntperš, saš kīl noate. «Ἀλέκτωρ» — Ατ:
[έλος, φωνή].

Ὀλόφωτος (ό, ή), = Ὀλολαμπής. [έλος, φώς.]

Ὀλόχαλας (έ, ή), totš de apamē. [έλος,
χαλας].

Ὀλόχρους -ους (ό, ή), totš de osinrēp
faup. [έλος, χροά].

Ὀλόχρυσος (ό, ή), totš de aspš. [έλος,
χρυσός].

Ὀλόψυχος (ό, ή), (mi adv:) -ψύχως, чel
din totš sšfletel. [έλος, ψυχή].

Ὀλέω -ω, biit: -ώσω, fakš česa īntperš,
īntpereskš. [έλος].

Ὀλπη, mi Ὀλπις, έδος (ή), = Ἀήκυθος
συντή, basš (ερχορš) de sutdelemnš
de pīele.

Ὀλύμπια (τά), Olīmpiī, o sepētoape sep-
satē īn fie-kape al patrelea anš īn ora-
mēl Elidei Olīmpiā ka lante īn onoarēa
lāī Жoe. (prin: nest: lāī έλύμπιος). [Ὀ-
λυμπος]. [de xnde

Ὀλυμπιακός, ή, όν, = Ὀλυμπιαός.

Ὀλυμπίας, cu (ό), bintš sšfētopš (kē-
tre Atena) din parlea msntelāī Olīmpš
(ad: nopdānsanš), (alt:) Ἀργέστης. [Ὀ-
λυμπος].

Ὀλυμπιάς, άδος (ή), poet: fem: al lāī
έλύμπιος. «Μούσαι έλύμπιαδες». Es: mi Om:
|| (svest:) vīrēinēp īn Olīmpiī. «Ὀλυμ-
πιάδα ανέλεσθαι». Ep: 2) (obīq:) Olīm-
piadē (epē xpōnikē), kēpsš de patrē anī
nsmēpatš de la stabīlīpēa Olīmpiīlor
(776 anī 'nainte de Xpistosš). [έλύμπια].

Ὀλυμπείον (τό), templa lāī Жoe O-
līmpiānēl. [έλύμπιος].

Ὀλυμπικός, ή, όν, relatīvš ka opamēl
Olīmpiā, saš lantele olīmpiēne.

Ὀλυμπιονίκης, cu (ό), vīrsītopš, īnkēn-
natš la lantele olīmpiēne. [έλύμπια, νίκη].

Ὀλύμπιος (ό, ή), чel dīn, saš īn Olīm-
pš; (prin īntind:) čereskš. [dīn

Ὀλυμπος (ό), msnte pēa 'naatš al Te-
saliē; (dsne Mīlotoy:) lokamš al zēlor.
(de xnde 2) čepš.

Ὀλυθαζω, biit: -άσω, = Ἐρυάζω. [dīn

Ὀλυθος (ό), smokīnē epnatīkē, kape
nē sē koačē nīvī o datē; smokīnē selbalīkš.

Ὀλυθοσφορέω -ω, biit: -ήσω, sīntš...

Ὀλυθοσφόρος (ό, ή), prodēkētopš de smo-
kīne epnatīe; (pīpn īntind:) nepodītopš.
[έλυθος, φέρω].

Ὀλυρα, [άλέω, έλαι] as (ή), (prin la
īm:) ovēzš, saš opzš. [de xnde

Ὀλυρίτης, cu (ό), mi Ὀλυρίτις, έδος (ή),
fēkātš dīn ovēzš, saš opzš.

Ὀλώδης, eos (ό, ή), At: īn lokš de Θo-
λώδης. [έλός].

Ὀλώδης, a, on, poet: (pap) īn lokš de
έλωδς.

Ὀλώλα, mīk: tre: de kē: (īn lokš de
npez:) al lāī έλλυρα.

Ὀλως, adv: de totš, kē desēvīrēpē;
īn menepalš; īntp' snš kēvīntš; īn totaš;
nepemit. (de xnde) «Οὐδ' έλως». Aks:
nīvī de ksm. [έλος].

Ὀλωσις, eos (ή), īntrepēpē, īndenīnī-
pe, desēvīrēpē. [έλόω].

Ὀμα, adv: Dor: īn lokš de έμα, saš
έμοδ.

Ὀμάγυρις, ios (ά), Dor: īn lokš de
έμάγυρις.

Ὀμαδέω, [έμας, έμάδος], biit: -εύσω, rls:
stpīnēš, adēnš.

Ὀμαδέω -ω, biit: -ήσω, poet: [έμαδος]
fakš rēlēmīe, smotezš.

Ὀμαδόν, [έμας] adv: toū īnpēknē, saš
de odatē.

Ὀμαδος (ό), poet: [έμας] adēnētrēp
(mēlīmīe) de oamēnī. 2) (prin īntind:)
rēlēmīe, stpīrēpē de mēlīmīoamēnī. 3) īn-
kēīepape de vēlēīe, pēsoīš.

Ὀμάζω [īmīt:], biit: -άσω, mōrmēīš (ka
spēl).

Ὀμαίμιος (ό, ή), poet: = Ὀμαιμος. 2)
frēmeskš, pēdeskš. [mi

Ὀμαιμής, έδος (ή), poet: sopē. [dīn

Ὀμαιμος (ό, ή), [έμδς, αἶμα] чel dīn ačē-
lamī sīnē, konsīnēanš. || (svest:) frate;
sopē; pēdē. [de xnde

Ὀμαιμοσύνη (ή), poet: pēdenīe dīn sīn-
ē; frēīē. [mi

Ὀμαιμότης (ή), rls: īn lokš de έμαι-
μοσύνη.

Ὀμαίμων, onos (ό, ή), = Ὀμαιμος.

Ὀμαίον (τό), [έμοῦ, αἶω], = Ὀμακοεῖον.

Ὀμαιμέω -ω, biit: -ήσω, (kē dat:) akātš
pe vīnēvā īn vēlēīe. [mi

Ὀμαιμία (ή), akētopš īn pēsoīš, alī-
anēp. 2) (īn An.) īnkēīepape īn vēlē-
īe. [dīn

Ὀμαιχμος (ό, ή), [έμοῦ, αἰχμή] aliatš,
sogš de pēsoīš.

‘Ομακοῖον, mi ‘Ομακόιον (τό), aszitopie (mkoalɔ) a Pitaropenilor [din

‘Ομάκοι (οί), (όμοῦ, ἀκοή] inpreznt as- zitorî, konmkoari. (ziç: Pitarop:).

‘Ομαλή, adv: = ‘Ομοῦ. [όμαλός].

‘Ομαλής, ες (ό, ή), (de xnde kompar: -έστερος, sɔpɔɔ: -έστατος) = ‘Ομαλός.

‘Ομαλία (ή), = ‘Ομαλότης. [mi

‘Ομαλίζω, viit: -ίσω, netezeskɔ, potpiv- eskɔ; (fir:) potoleskɔ, alinɔ. || (next:) sin- tɔ asemenea, potpivitɔ, saɔ lɔkɔpɔzɔ in xniiformitate, potpivit kɔ alɔi. [όμαλός]. [de xnde

‘Ομαλισμός (ό), netezipe, potpivipe; ni- velare, mi ɔɔ: [mi

‘Ομαλιστήρ, ήρος (ό) netezɔtopɔ. || (sɔv- st:) = kɔ...

‘Ομαλίστρα (ή), mi ‘Ομαλίστρον (τό), in- strɔmɔntɔ de netezipe; pɔɔɔɔtopɔ; saɔ ni- velɔtopɔ.

‘Ομαλόδερμος (ό, ή), ɔɔ kɔ pɔɔɔɔ ne- tedɔ. [όμαλός, δέρμα].

‘Ομαλός, [όμος] ή, ɔɔ, netedɔ, potpivitɔ; (fir:) kɔmɔɔɔɔɔɔɔ; (poet: kɔ dat:) asemenea; konformɔ. ‘Αλλάλοις έμαλοι» Τkr: inge- lemɔ intpe dɔmɔi. || (sɔɔɔɔ: next:) kɔmɔie, mesɔ. “Κατεβίβασαν εις τὸ έμαλὸν τὸ στρα- τώπεδον ἀπὸ τῆς ἀκρωνυχίας τοῦ ὅρους». Ksn: [de xnde

‘Ομαλότης (ή), netezime; konformita- te. [mi

‘Ομαλῶ -ῶ, viit: -ώσω, mi ‘Ομαλύνω, viit: -υνῶ, = ‘Ομαλίζω. [mi

‘Ομαλῶς, adv: neted, de o potpivɔ, kon- form, asemenea, mi ɔɔ:

‘Ομάρῃς, [όμός, άρω] ες (ό, ή), poet: sine komɔinatɔ; potpivitɔ; konformɔ. || (next:) ‘Ομαρῆς, adv: inpreznt, asemenea,

‘Ομαρτίζω, gɔm: in lokɔ de ɔmɔɔɔɔɔ.

‘Ομαρτέω -ῶ, viit: -ήσω, (nex: ɔmɔɔɔɔɔ- σα, mi 2: ɔmɔɔɔɔɔ) poet: [όμός, άρτάω] (kɔ dat:) mɔpɔɔ inpreznt, xɔmɔzɔ; intɔm- pinɔ, mɔ intɔlɔneskɔ; mi fir:) mɔ inge- xɔɔ (mɔ inɔɔɔɔskɔ) kɔ ɔineɔa. [de xnde

‘Ομαρτή(τῃ), adv: poet: inpreznt, totɔ de o datɔ; in inɔoipe. [mi

‘Ομαρτήδην, adv: poet: = ‘Ομαρτή.

‘Ομαρτήτην, poet: a 3: ind: pɔɔɔ: aɔ lɔɔ

‘Ομαρτον, poet: in lokɔ de ɔmɔɔɔɔɔ, nex: 2: aɔ lɔɔ ɔmɔɔɔɔ.

‘Ομάς, ɔɔɔ (ή), totalitate, aɔɔɔɔɔɔɔ, mɔɔɔɔɔɔɔɔɔɔ lɔɔɔ lokɔ “Καθ’ έμάδα». Λks; kɔ gɔɔmɔɔa, (Fɔɔɔɔɔ:) en masse, en corps. [όμός].

‘Ομασπικς, ιδος (ό, ή), poet: = ‘Ομαιχμος.

[όμοῦ, άσπικς].

‘Ομαῦλας, ɔɔɔ (ό, ή), poet: ɔɔɔ dɔntɔ’ aɔɔɔɔɔɔɔɔɔɔ de mɔɔɔɔɔ, (ad:) dɔntɔ’ aɔɔɔɔɔɔɔɔɔɔ, komɔɔɔɔɔɔɔɔ. [όμοῦ, αῦλας].

‘Ομαυλία (ή), = Συναυλία, konɔkɔɔɔɔɔ. 2) konɔɔɔɔɔ de lɔɔɔɔɔ. [din

‘Ομαυλος (ό, ή), [όμοῦ, αῦλή] konɔkɔɔi- topɔ; sɔɔɔ de kɔɔɔɔɔɔɔ. 2) [όμοῦ, αῦλός] inɔoɔɔ in aɔmɔnie (aɔɔɔ: mi fir:). (ɔɔɔ mi sɔɔɔɔɔɔɔɔ).

‘Ομβρέω -ῶ, [όμβρος] viit: -ήσω, πλοῦ (stɔɔm: mi nestɔ:). ‘Διὸς άσπετον ὀμβρής- σαντος». Απλɔ:

‘Ομβρηγενής, ες (ό, ή), poet: [όμβρος, γείνω] lɔkɔɔɔ, pɔɔɔɔɔɔɔɔ de πλοαε.

‘Ομβρημα (τό), [όμβρέω] kɔɔɔɔɔ kɔ πλοα- εα, saɔ πλοɔɔɔɔɔ.

‘Ομβρηνας, ή, ɔɔ, = kɔ...

‘Ομβρήρης, ες (ό, ή), mi ‘Ομβρηρῆς, ɔ ɔɔ, poet: πλοῖοςɔ. [mi

‘Ομβρίζω, viit: -ίσω, xɔɔ, stɔɔɔɔskɔ, mo- tɔ in aɔɔ. [όμβρος].

‘Ομβρίνια (τά), = ‘Οδρίναλα.

‘Ομβριμοεργός, ‘Ομβριμοπάτηρ, mi ɔɔ: kɔɔ- tɔ ɔɔɔɔɔɔɔɔɔ, mi ɔɔ:

‘Ομβριμος (ό, ή), = ‘Οδριμος.

‘Ομβριμος (ό, ή), poet: = ‘Ομβρήρης, saɔ

‘Ομβριος (ό, ή), de πλοαε. 2) πλοῖοςɔ. [όμβρος].

‘Ομβροβλυτέω -ῶ, viit: -ήσω, mɔɔɔɔ πλο- αε, saɔ kɔ πλοαε (inɔɔɔɔɔɔɔ). [όμβρος, βλύω].

‘Ομβροδέκος (ό, ή), poet: pɔɔɔɔɔtopɔ, saɔ konpɔɔɔtopɔ de aɔɔ de πλοαε. [όμβρος, δέχομαι].

‘Ομβρόκυπος (ό, ή), poet: inɔoɔɔ kɔ pɔɔɔɔ de πλοαε (pɔɔɔɔɔ). “Ζάλη—”. Esɔɔ: [όμβρος, κύπος].

‘Ομβροποιός (ό, ή), Sɔɔ: lɔkɔtopɔ (aɔɔ- kɔtopɔ) de πλοαε. [όμβρος, ποιός].

‘Ομβρος (ό), [in aɔɔ: kɔ ɔɔɔɔɔ] πλοαε pɔɔɔɔ kɔ tɔɔɔɔ mi tɔɔɔɔɔ. (de xnde)

‘Ομβροί καὶ ύετοί...». Ksn:

‘Ομβροτομία (ή), namtepe (pɔɔɔɔɔ) de πλοαε. [din

‘Ομβροτόκος (ό, ή), pɔɔkɔtopɔ (pɔɔɔɔɔi- topɔ) de πλοαε. [όμβρος, τόκος].

‘Ομβροφόρος (ό, ή), aɔkɔtopɔ de πλοαε. [όμβρος, φέρω].

‘Ομβροχαρής, ες (ό, ή), lɔkɔtopɔ de πλοαε. [όμβρος, χαίρω].

‘Ομβρώδης, ες (ό, ή), πλοῖοςɔ. [όμβρος].

‘Ομέθνιος (ό, ή), = ‘Ομοεθνής.

‘Ομεῖται, a 3: sinɔ: pɔɔɔ: a lɔɔ ɔmɔɔɔɔ, viit: a lɔɔ ɔmɔɔɔ.

‘Ομέστιος (ό, ή), [όμος, έστις] κοπλο-
κσιτορδ.

‘Ομευνάιος (ό, ή), = ‘Ομευνος, inskmitš
sogilop de κςςνιϋε.

‘Ομευνέτω -ω, viit: -ήσω, dormš in-
presnš ka...

‘Ομευνέτης, ου (ό), mi ‘Ομευνέτις, ιδος (ή),
= κς

‘Ομευνος (ό, ή), [όμου, εὐνη] чед чε доар-
ме инт’ ачеламі патš κς чинева. (de sn-
de || sxsst:) sogš de patš, saš de κςςνι-
ϋε. «‘Αιαντος όμευνέτις». Sof:

‘Ομέψιος (ό, ή), poet: inpresnš жккѣто-
рδ, sogš de жокδ. [όμψς, έψία]

‘Ομψ, adv: poet: in локδ de όμου.

‘Ομηγερής (γυρής), εος (ό, ή), poet: stpinsš
in adsnape. [mi]

‘Ομηγυρίζω, viit: -ίσω, adznš, stpinrš
in ašsnape. [din]

‘Ομήγυρις, εως (ή), [όμου, άγείρω, άγυ-
ρις] adsnape de mslji oamenī.

‘Ομήθεια (ή), poet: = Συνήθεια, konpie-
ušipe, konlokkšipe. [mi]

‘Ομήθειος, α, ου, (neapri:) in локδ de...

‘Ομήθης, εος (ό, ή), poet: = Συνήθης, kon-
niegšitorš, konlokkšitorš; familiapš; de ače-
leamī običeipri. [όμου ήθος].

‘Ομηλία (ή), ačeamī vīpstš; (kolert:)
tinerime de ačeamī vīpstš. (prin: f: al lxi

‘Ομηλίκιος, η, ου, poet: in локδ de...

‘Ομηλιξ, ικος (ό, ή), чед de ačeamī vīp-
stš κς aatš; (prin intind: mi avss:) чед
de ačeamī mēpime. [όμου ήλιξ].

‘Ομηλος, υδος (ό, ή), poet: [όμου, ήλυ-
θον] venitš inpresnš; konkšlšitorš. [de
ende

‘Ομηλούσια (ή), poet: konkšlšitorie.

‘Ομηροπάτης, ου (ό), = ‘Ομηροπάτης.

‘Ομηρεία (ή), asiršpape prin zšloape.
[όμηρεύω].

‘Ομήρειον (τò), temnš in onoprea lxi
Omerš; (prin:) nest: lxi ...

‘Ομήρειος (ό, ή), = ‘Ομηρικος. [de xndo

‘Ομηρείως, adv: = ‘Ομηρικώς.

‘Ομηρέτης, ου (ό), = Συνηρέτης. tovaršš.

‘Ομήρευμα (τò), op чε sškšente de zš-
lorš. [din]

‘Ομηρεύω viit: -εύσω, daš чева de zš-
lorš. 2) = κς...

‘Ομηρέω -ω, viit: -ήσω, poet: (κς dat;
intimnš; (fir:) mš inboleskš, mš xnesš
κς чинева. «Φωνή όμηρεύεται». Es: xninda-
‘mi glasš, fskind (mssikalš) končepiš. [din]

‘Ομήρης, εος (ό, ή), poet: = ‘Ομαρής, dñi-
tš, inboitš, potpivitš.

‘Ομηριδδω, viit: -ιζω. Dop: in kokš de
όμηριζω,

‘Ομηριδής, ου (ό), stršncopotš, saš imi-
tštopš ал лxi Omerš, = ‘Ομηριστής, saš ‘Ρα-
φωδός. [mi]

‘Ομηρίζω, viit: -ίσω, imitš ne Omerš,
kintš, saš versifikš ka Omerš, inpresnš-
gezš zicēpi mi stiaš Omerikš. [‘Ομηρος].
2) (med:) = Σχάζω, xarakseskš. 3) =
Διαμηρίζω. [όμδς, μηρδς].

‘Ομηρικος, ή, ου, Omerikš, pronpiš (in-
ssmitš) ал лxi Omerš. [de xnde

‘Ομηρικώς, adv: omeričemte, dsne sti-
al лxi Omerš.

‘Ομηρίς, ιδος (ή), poetš omeristš. [‘Ο-
μηρος].

‘Ομηριστής, ου (ό), omepistš, imitštopš
ал лxi Omerš. 2) doktopš inpresnš-
topš de xaraksipt, mi ventšze. [όμηριζω].

‘Ομηρόκεντρα (τò), mi ‘Ομηροκέντρωνες (οί),
poemo konpxse dinverspi Omeriče. [‘Ο-
μηρος, κέντρον].

‘Ομηρομάστιξ, ικος (ό), vičitš (defšim-
topš) ал лxi Omerš (ustfel s’ a nšmit
kritikkš Zoiaš). [‘Ομηρος, μάστιξ].

‘Ομηρον (τò), = ‘Ομηρος, zšlorš.

‘Ομηροπάτης (ό), κςlškšitorš (despreuži-
torš) de Omerš. [‘Ομηρος, πατέω].

‘Ομηρς (ό, ή), poet: = ‘Ομήρης, komēi-
natš, notpivitš; sogš. (de xnde 2) (sxsst:)
datš ka zšlorš snpe asiršpape in inboipe
de pape, (Tšpč:) amanetš.

‘Ομιλэдон, adv: poet: = ‘Ομιλэдон.

‘Ομιλέω -ω, viit: -ήσω, [όμιλος] sintš
inpresnš κς, saš inpre alji; mš dskš
des, saš netpekš xndeva; mš adznš, amš
pelašji κς чинева; konvorveskš; (despre
lskr: fir:) inčērkš чева; mš indeletniveskš
ла чева; mš anroniš, soseskš xndeva; (in m:)
mš noptš intp’ xñš kinš oape kape kšipe
чева, saš чинева; (pap) mš inpresnš trš-
nemte. «Τυδείδην δ’ οὐκ ἄν γνούς, ποτέρουσι
μετείη, ἡὲ μετὰ Τρώεσσιν όμιλέει, ἢ μετ’ Ἀ-
χαιοίς». It:E. «Πάρ παύροισι καί οὐκ άγαθοῖ-
σιν όμιλεῖν». Od: Σ. «‘Ο βουλόμενος άνθρω-
ποις χρήσθαι καί οὐκ όμιλεῖν». Ksn: «Πρά-
γμασιν όμιλεῖν καί άθρώποις». Iskr: «Γυναι-
κί όμιλεῖν». Aks: (mi despre neinsfla:)

‘Επει διαδόντες τον Ἄλυν ποταμόν όμιλη-
σαν τη Φρυγίη». Ep: «Τῇ χώρῃ πολλὰ όμι-
ληκώς εἶη». Ep: «Πάσιν πολίεσσιν λόγος όμι-
λεῖν». Hind: «‘Ομιλέων παρ’ εἰσέλας άρού-
ρας». Hind: netpekind. (mi fir:) «Φροντίσι
(πόλεω) όμιλεῖν». Aks: a se afia in... «Οὐ-
τως όμιλει τῶν πόλεων πρὸς τὰς ἡττους».

Iskr: astfel se uspta. (mi adv:) "Ενθαδ' ὀμιλέομεν». Od Φ. (mi kx prep:) "Περὶ κεῖνον (•Περὶ νεκρὸν) ὀμίλειον». Od: Ω. mi Ιλ: Π. (mi fbrp kazš). «Εὖτ' ἂν πρῶτον ὀμιλήσωσι φάλαγγες ἀνδρῶν». Ιλ: Τ. se vor în-κѣiera. [de xnde

Ὀμιληδόν, adv: poet: în mslgime, în grpmadъ, în stolxpi, mi cl:, (Fpang:) en foule. [mi

Ὀμιλημα (τὸ), obiectl de konvorpire.

Ὀμιλητής, cū (ὁ), чел în pelayie (konvorpire) kx чинева; школарѣ; xpmъtopъ. [mi

Ὀμιλητικός, ἡ, ὄν, îndemînat:kъ a чинева pelayii, konvorpiri, sociabilă. «Ὀμιλητικὴ (se înq: τέχνη)». Πλ:sociabilitate, (Fpang:) l'esprit de société. [mi

Ὀμιλητός, ἡ, ὄν, απροπιατ, de konvorbit, familiabilă.

Ὀμιλία (ἡ), = Ὀμιλος, adxnape de mslgii la xhъ локъ. «Ἀνδρῶν τῶν ἀρίστων ἐπιλέξαντος ὀμιλίην». Ep: 2) prieteneassъ pelayie, familiarpitate; komxnikaqie; adxnape; înppeznape. «Αἱ δὲ ἡναῖκες ἀνδρῶν εὐδαμῶν εἰς ὀμιλίην φοιτᾶν». Ep: 3) nprtare îndxplekctoape (atpъtboape, îndatopъtoape). «Δῶροις, ἣ δὲ ἀλλης ὀμιλίας». Dm: «Ἐξ ὀμιλίας προσαγαγέσθαι». Dm: 4) konvorpire; (maï nođ) kxbintl postitl (ne amvonđ) în пввлікъ. [din

Ὀμιλος (ὁ), [ὁμός, ἴλη] mslgime (adxnatъ) de oamenî; bîlvil; nopodъ; (prin întind:) гългimie, sgromotl; înkъierape de bъtъlie; (rap desne лок:) grpmadъ. «Τίς ὀμιλος ὅδ' ἐπλετο; εἰλαπίνη, ἡ δὲ γάρμος; Od: Α. «Ἰππων καὶ ἀνδρῶν ὀμιλος». Ιλ: Κ. «Προσελθὼν ἐπὶ βῆμα ὑψηλόν, ἔπως ἀκούοιτο ὡς ἐπὶ πλείστον τοῦ ὀμίλου». Тхч: «Ἐζημίωσαν αὐτὸν χρήμασιν ὕστερον δ' αὖθις сὺ πολλῶ (ὁ φιλεῖ ὀμιλος ποιεῖν) στρατηγὸν εἰλόντο». Тхч: «Τίς ἐπιτελέσειε τοῦτο σοφίη καὶ μὴ βίη τε καὶ ὀμίλῳ»; Ep: Αἰματόεντα καθ' ὀμιλον». Ткр:

Ὀμιχέω -ō, viit: -ήσω, sađ ὀμιξω, [ὀμίχω] (nex: ὠμιξα) Ion: mъ nimъ,

Ὀμιχάινω, viit: -ανῶ, mъ negxpezъ. [din

Ὀμιχλή (ἡ), [ὀμίχω] negxpe, чсапъ; (în men:) авхръ. [de xnde

Ὀμιχλήεις, есса, ен, poet: în локъ de

Ὀμιχλώδης, есз (ὁ, ἡ), negxposъ, чемосъ.

Ὀμιχμα (τὸ), nîmatl. [din

Ὀμιχω, viit: ὀμιξω, (nex: ὠμιξα) neîntp: (în prez:) prîmit: ал лхī ὀμιχέω, mъ nî-шъ; (în men:) xmezeskъ. [în afîn: kx м-ггуми].

Ὀμμα (τὸ), [ἔπτομαι] okiъ; (poet:) pri-

velînte; (naptik:) лхminъ, лхcipe; (prin întind:) че este maï alesъ, floarea. «Ὀμμα Θησηίδος γῆς». Esxl: [de xnde

Ὀμματίας (ὁ, ἡ), poet: ал (sađ чел prin mîxлokкл) okiлop.

Ὀμματίδιον (τὸ), dim: ал лхī...

Ὀμματίον (τὸ), dim: ал лхī ὀμμα, oki-шopъ.

Ὀμματογράφος (ὁ, ἡ), xgrъvitopъ de oki, folositorъ la въnsipea ченелop. [ὀμμα, γράφω].

Ὀμματολαμπής, ёсз (ὁ, ἡ), poet: чел kx oki лхчomî. [ὀμμα, λάμπω].

Ὀμματοποιός (ὁ, ἡ), (nлм:) fккъtopъ (des-kizъtopъ) de oki kâiba. «Τῆς ψυχῆς—». lambl: [ὀμμα, ποιός].

Ὀμματοστερής, ёсз (ὁ, ἡ), poet: lînsi-topъ kâiba (sađ lînsitъ însxшī) de oki. [ὀμμα, στερέω].

Ὀμματουργός (ὁ, ἡ), = Ὀμματοποιός. [ὀμμα, ἔργον].

Ὀμματώ -ō, viit: -ώσω, fakъ kâiba oki, sađ îl deskizъ oki; (fir:) eksnlikъ, desл-sheskъ. [ὀμμα].

Ὀμνυμι, шī(rap) Ὀμνύω, viit: ὀμόσω, mi (maï kopek:) ὀμοῦμαι, (prel: ὠμνυ, mi ὠμνυον, nex: ὠμνυ, tre: de kx: ὠμνυ, mi maï kopek: ὀμώμοχα, nas: tre: de kx: ὀμώμοσμαι, a 3: pers: ὀμώμοσται, mi ὀμώμοται, mi nosit: ὀμοτέον) mъ жхръ; fъгъ-dxieskъ kx жхръmîntl; kîemъ ne вpe xhъ zeđ maptъpъ, sađ pesъxhъtopъ ал жхръ-mîntslxī meъ. «Ὀμνύειν ἐπὶ τινι, sađ εἴς τι, sađ κατὰ τινος». Лкс: (mi nepîn:) «Ὀμνύει τινι, sađ πρὸς τина». Лкс: (шī kx ак:) «Ὀμνυμι Ἀπόλλωνα καὶ Ἀσκληπιόν». Inkp: «Μέγαν ἔρκον ὀμῶμαι». Om: «Ἀνθρώπους τίνυ-θον, ἔστις κ' ἐπέρκον ὀμόση». Ιλ: Γ: «Ὀμνυμι ταῦτα». Ιλ: Т: «Ὀμνυμι σοι». Ткр: (obîч: kx inf;) «Ὀμνυμι πάντας θεοὺς μὴ ἐλέσθαι ἂν τὴν βασιλέως ἀρχὴν ἀντὶ τοῦ ...». Ksn: (mi nas:) «Ζεὺς ὀμώμοσται». Exр:

Ὀμόβιος (ὁ, ἡ), tpitopъ înppeznъ, sađ asemenea kx алтл, = Σόμβιος. [ὁμός, βίος].

Ὀμοβίотос (ὁ, ἡ), poet: = (sađ грem: în локъ de) Ὀμοδίαитос. [ὁμός, βίотос].

Ὀμοβλαстέω -ō, viit: -ήσω, влъstъpe-skъ, sađ mîxъpeskъ tolъ de odatъ. [din

Ὀμοβλαстής, ёсз (ὁ, ἡ), влъstъpъtopъ înppeznъ, sađ întp' aчeeamî вpeme kx алтл. [ὁμός, βλαстός].

Ὀμοβουλέω -ō viit: -ήσω, amđ aчeeamî пъpepe, sađ воингъ kx алтъ чинева. 2) mъ sfъdxiesъ kx чинева. [din

Ὀμόβουλος (ὁ, ἡ), [ὁμός, βουλῆ] kape se

sfârșiește, saș este de aचेeami пъреpe кк чинева.

‘Ομοδῶμιος (ό, ή), чел кк (inkinală по) ачелами алтарѣ кк алтл [έμδς, βωμδς].

‘Ομογάλακτος, mi ‘Ομογάλαξ, ακτος (ό, ή), чел че а snt ачелами ланте кк алтл, frate de мигъ; (prin întind:) pđt. [έμδς, γάλα].

‘Ομογαμβροι (οί) каpe însprînd se аș аt doș sșpori. [έμδς, γαμβρδς].

‘Ομογάμος(ό,ή),=Σύγγαμβρος, prin nșnlt pđită кк чинева, inkskpită, ksmnată.2)=Σύγγαμος, somă de кѣsnicie. [έμδς, γάμος].

‘Ομογάστριος, mi ‘Ομογάστωρ, орос (ό, ή), nșkăită dintp’ ачелами uinteve, frate k-nă de mșmt. [έμδς, γαστήр].

‘Ομογένεια (ή), траcepe dintp’ ачелами neamă, pđdenie. [mi]

‘Ομογενέτωρ, орос (ό, ή), poet: frate. [din]

‘Ομογενής, έος (ό, ή), (mi adv:) -εως, de ачелами neamă, pđt. (despre лкр:) de ачелами felă. [έμδς, γένος].

‘Ομογέρων, онтос(ό, ή), bștrînă de ачелами bșptă кк алтл. [έμδς, γέρων].

‘Ομογλωσσέω -ω, biit: -ήσω, sîntă de ачелами limbă кк чинева. [din]

‘Ομόγλωσσος (ό,ή), vorșitoră de ачелами limbă кк алтл. [έμδς, γλώσσα].

‘Ομόγητος (ό, ή), poet: frate. [έμδς, γήγνημαι].

‘Ομόγητος (ό, ή), poet: în lokă de émo-γόνιος, frate, saș pđt. «Θεοί έμόγητοι». natroni de pđdenie, saș de familie.

‘Ομογνωμονέω -ω, biit: -ήσω, sîntă de ачелами пъреpe кк чинева. [mi]

‘Ομογνωμόνιος, adv: кк ачелами пъреpe, saș voingă. [mi]

‘Ομογνωμοσύνη (ή), ачелами пъреpe, saș rîndă. [din]

‘Ομόγνωμος, mi ‘Ομογνώμων, онос (ό,ή), чел de ачелами пъреpe, saș rîndă кк алтл. [έμδς, γνώμη].

‘Ομόγονος (ό, ή),=‘Ομογενής, pđt (din sîmte). [έμδς, γόνος].

‘Ομόγραμμος (ό,ή), чел кк ачелами lî-niî, saș lîtere. «Ἀθληταί—». Лш: чеі че аș nemepit ачелами lîteră ла арșнкаpea sopșilor desupe, чине кк чине sș se л-nte. [έμδς, γραμμή, saș γράμμα].

‘Ομογραφέω -ω, biit: -ήσω, skpiă întp’ ачелами kină. [έμδς, γράφω].

‘Ομόδελφος (ό, ή), poet:= ‘Ομογάστριος. [έμδς, δελφδς].

‘Ομοδέμιος (ό, ή), poet: = ‘Ομευέτης, somă de кѣsnicie [έμδς, δέμιον].

‘Ομοδημέω -ω, biit: -ήσω, sîntă de ачелами demă (vezî δῆμος) кк алтл. [mi]

‘Ομοδημία (ή), а fi de ачелами demă. [din]

‘Ομόδημος (ό, ή), ккvenită ла, saș sni-tă întp’ ачелами demă кк алтл. [έμδς, δῆμος].

‘Ομόδαιτος (ό, ή), trșitoră asemenea, saș înspreșă кк алтл. [έμδς, δάιτα].

‘Ομόδιφρος (ό, ή), meztă întp’ ачелами trșșră кк алтл. [έμδς, δίφρος].

‘Ομοδογματέω -ω, biit: -ήσω, sîntă de ачелами dorme кк алтл. [mi]

‘Ομοδογματία(ή), а fi de ачелами dorme, saș kpedingă, op пъреpe. [έμδς, δόγμα].

‘Ομοδοξέω -ω, biit: -ήσω, amă ачелами пъреpe кк алтл. [mi]

‘Ομοδοξία(ή), а avea ачелами пъреpe. [din]

‘Ομόδοξος (ό,ή), чел de ачелами пъреpe кк алтл. 2) (mai noă) чел кк ачелами slavă (penștagie) кк алтл. [έμδς, δόξα].

‘Ομοδόριος (ό, ή), poet: în lokă de sún-dειπνος. [έμδς, δόριος].

‘Ομόδουλος (ό, ή), =Σύνδουλος. [έμδς, δούλος].

‘Ομοδρομέω -ω, biit: -ήσω, (кк dat:) алер-гă de о potpivă, saș пе ачелами кале кк алтл; (mi fir:) mă асамтăă, mă potpiv-eskă кк алтл. [mi]

‘Ομοδρομία (ή), potpibitate, saș asemă-nțate ла алерape saș ла op че кк алтл. [din]

‘Ομόδρομος (ό, ή), алергșitoră de о potpivă, saș пе ачелами кале, (mi în ūen:) asemenea кк алтл. [έμδς, δρόμος].

‘Ομοδυναμέω -ω, biit: -ήσω, amă ачелами, saș de о potpivă nștepe кк алтл. [din]

‘Ομοδύναμος (о, ή), asemenea, de о potpivă ла nștepe кк алтл [έμδς, δύναμις].

‘Ομόεδρος (ό, ή),=Σύνεδρος, înspreșă-meztătoră. [έμδς, έδρα].

‘Ομοειδέω -ω, biit: -ήσω, sîntă de ачелами nagie кк алтл. [din]

‘Ομοειθής, έος (о, ή), konacională, чел de ачелами nagie, saș neamă кк алтл; (de sșpe лкр:) чел de ачелами felă. [έμδς, έθνος]. [de xnde]

‘Ομοειθία (ή), konacionatitate, а fi din ачелами nagie кк алтл; (fir:) komptimi-pea dintpe mșdșlapce trșkăită întp-гă.

‘Ομόεθνος (ό, ή), =‘Ομοειθής.

‘Ομοείδεια (ή), asemăntăte de felă. [din]

‘Ομοειδής, έος (о, ή), asemenea ла fe-lă. [έμδς, είδος]. [de xnde]

‘Ομοείδία (ή), =‘Ομοείδεια. [mi]

‘Ομοειδῶς, adv: asemēnat la felă saă la formă.

‘Ομοεπής, εὖς (ὁ, ἡ), чел че se află într’acheamă înrădăce, saă înkisoape. [ὁμός, ἔρκος].

‘Ομοέστιος (ὁ, ἡ), = ‘Ομέστιος, κοινότητορδ.

‘Ομόζευκτος (ὁ, ἡ), κοινερατδ, înprexnată [ὁμός, ζεύγνυμι].

‘Ομόζηλος (ὁ, ἡ), чел к ачелаші зелă, saă rîvni. [ὁμός, ζήλος].

‘Ομόζυγέω -ῶ, viit: -ήσω, sintă sxt aчелаші жгѣ; saă tîrăskă, каръ чева înprexntă кз алтл кз ачелаші пѣтере; (în pen:) fakă чева de o potrivă (în învoire) кз алтл. [din

‘Ομόζυγης, εὖς (ὁ, ἡ). = ‘Ομόζυγος.

‘Ομόζυγία (ἡ), κοινεгаре, saă a fi într’ ачелаші жгѣ. [din

‘Ομόζυγος (ὁ, ἡ), чел într’ ачелаші жгѣ кз алтл, κοινερατδ, = Σόζυγος (prop: mi fir); (în pen:) înprekeată, potrivită. [ὁμός, ζυγός].

‘Ομόζυξ, υγος (ὁ, ἡ), poet: în locă de ὁμόζυγος.

‘Ομοζωνέω -ῶ, viit: -ήσω, mă ală sitată sxt ачелаші (μeop:) зонă кз алтл. [mi

‘Ομοζωνία (ἡ), sitație sxt ачелаші (μeop:) зонă. [din

‘Ομοζωνος (ὁ, ἡ), sitată sxt ачелаші (μeop:) зонă. [ὁμός, ζώνη].

‘Ομοθηία (ἡ), asemănătate de пѣраврѣ (de характер).

‘Ομοθητης, εὖς (ὁ, ἡ), чел de ачелаші пѣраврѣ (характер) кз алтл. [ὁμός, ἥθος].

‘Ομοηλιξ, ικος (ὁ, ἡ), = ‘Ομηλιξ.

‘Ομοθλάμος (ὁ, ἡ), लोकиторδ într’ ачелаші кѣмарѣ, (Franz:) camarade. [ὁμός, θάλαμος].

‘Ομοθαμνέω -ῶ, viit: -ήσω, kpesă înprexntă, tot într’ o vreme. [ὁμός, θάμνος].

‘Ομόθεν, adv: dintр’ ачелаші locă (parte, saă neamă). 2) de aproape. [ὁμός].

‘Ομόθεος (ὁ, ἡ), Dsmneze de o potrivă (înprexntă) кз алтл. [ὁμός, θεός].

‘Ομόθηλος (ὁ, ἡ), = ‘Ομογάλακτος. [ὁμός, θηλή].

‘Ομόθηρος (ὁ, ἡ), vîntorд înprexntă кз алтл. [ὁμός, θήρα].

‘Ομόθησκος (ὁ, ἡ), кореліціонарă, (ad:) de ачелаші религіе, saă kpedingă кз алтл. [ὁμός, θρησκος].

‘Ομόθριξ, ὄτριχος (ὁ, ἡ), = ‘Ομοίθριξ. [ὁμός, θρίξ].

‘Ομόθριος (ὁ, ἡ), = Σύνθριος. [ὁμός, θρόνος].

‘Ομόθρους (ὁ, ἡ), poet: [ὁμός, θρόος] грѣ-иторд, saă sxtиторд într’ ачелаші време. saă în xnipe кз алтл.

‘Ομοθυαδόν, adv: кз ачелаші inimă, saă voingă, într’ o xnipe. [mi

‘Ομοθυμέω -ῶ, viit: -ήσω, sintă xnită într’ o inimă, saă voingă. [mi

‘Ομοθυμία (ἡ), xnipe de inimă, копкордіе, ачелаші voingă saă kmetă. [din

‘Ομόθυμος (ὁ, ἡ), чел кз ачелаші inimă, xnită la kmetă, (Franz:) unanime. [ὁμός, θυμός].

‘Ομοιάζω, viit: -άσω, (Skr:) sintă asemenea, seamănă. [ὁμοιος].

‘Ομοίος, η, ον, poet: în locă de ὁμοιος.

‘Ομοόρχητος (ὁ, ἡ), sxt: чел asemenea înpenă. [ὁμοιος, ὄρχη].

‘Ομοοπαρης, εὖς (ὁ, ἡ), asemenea, de o potrivă la grestate. [ὁμοιος, βάρος].

‘Ομοιδίος, mi ‘Ομοιδίотес (ὁ, ἡ), tpi-topă de asemenea viață кз алтл. [ὁμοιος, βίος, mi βίотес].

‘Ομοιόλαστέω -ῶ, viit: -ήσω, = ‘Ομοόλαστέω. [ὁμοιος, ὀλαστός].

‘Ομοιογένεια (ἡ), asemănătate de neamă. [din

‘Ομοιογενής, εὖς (ὁ, ἡ), (mi adv:) -γeνῶς, asemenea la neamă. [ὁμοιος, γένος].

‘Ομοιογονία (ἡ), namtepe, prodchepe de asemenea ființe, saă tpxnpi. [ὁμοιος, γόνος].

‘Ομοιογραφέω -ῶ, viit: -ήσω, skpiă asemenea. [ὁμοιος, γράφω].

‘Ομοιοειδής, εὖς (ὁ, ἡ), чел de asemenea felă, saă formă. [ὁμοιος, εἶδος].

‘Ομοιόθριξ, ὄτριχος (ὁ, ἡ), чел кз asemenea (saă de ачелаші колоаре) пѣрă. [ὁμοιος, θρίξ].

‘Ομοιοκαρπέω -ῶ, viit: -ήσω, sintă ...

‘Ομοιόκαρπος (ὁ, ἡ), prodsktopă de asemenea poade. [ὁμοιος, καρπός].

‘Ομοιοκαταληκτέω -ω, viit: -ήσω, sintă ...

‘Ομοιοκατάληκτος (ὁ, ἡ), gram: чел de ачелаші terminajie, saă sîabă finală кз алтл. [mi

‘Ομοιοκαταληξία (ἡ), asemănătate de terminajie în frasă, saă zîcere. [ὁμοιος, κατλήγω].

‘Ομοιοκλής, εὖς (ὁ, ἡ), poet: în locă de ὁμόνυμος, de asem: penăme. [ὁμοιος, κλέος].

‘Ομοιόκριθος (ὁ, ἡ), asemenea кз opă. [ὁμοιος, κριθ]

‘Ομοιολεπτομερής, εὖς (ὁ, ἡ), komksă din asemenea mărxnte пѣрă, saă asemenea la mărxnime. [ὁμοιος, λεπτός, μέρος].

‘Ομοιολογία (ή), *eksnprimare asemenea*, saḥ konformtḥ [ἑμοιος, λόγος].

‘Ομοιομέρεια (ή), *asemnēzlate inṭpe din-sele de pṛpṛile xniṭi totḥ*. [din

‘Ομοιομερής, ἑως (ό, ή), *alkṭzitiḥ din asemenea pṛpṛi* [ἑμοιος, μέρος].

‘Ομοιομήτριος (ό, ή), = ‘Ομομήτριος. [ἑμοιος, μήτρη]

‘Ομοιόμορφος (ό, ή), *asemenea la formtḥ*, saḥ figrṭḥ. [ἑμοιος, μορφή].

‘Ομοιοσύσιος (ό, ή), *chel de asemenea fi-ingṭḥ*. (vezī mi ἑμοσύσιος). [ἑμοιος, οὐσία].

‘Ομοιοπάθεια (ή), *asemnēzlate de dis-posigii*, saḥ simgiminte, mi chl: [mi

‘Ομοιοπαθέω -ῶ, viit: -ήσω, (κḥ dat:) simgḥ aḥeleamī disposigii, saḥ simgiminte κḥ alṭxl. [din

‘Ομοιοπαθής, ἑως (ό, ή), (mi adv:) -πα-θῶς, *chel κḥ asemenea*, saḥ aḥeleamī dis-posigii, simgiminte, mi chl: κḥ alṭxl. [ἑμοιος, πάθος].

‘Ομοιοπάτριος (ό, ή), = (saḥ grem: in lo-κḥ de) ‘Ομοπάτριος. [ἑμοιος, πατρίς].

‘Ομοιοπρεπής, ἑως (ό, ή), *chel de asemenea kviingṭḥ*, saḥ de opotriṭḥ kviin-choḥ. [ἑμοιος, πρέπω].

‘Ομοιοπροσωπέω -ω, viit: -ήσω, gram: sintḥ de aḥeleamī pepsaontḥ. [din

‘Ομοιοπρόσωπος (ό, ή), gram: *chel de aḥeleamī pepsaontḥ*. [ἑμοιος, πρόσωπον].

‘Ομοιόπτερος (ό, ή), *asemenea la nene saḥ arine*, (mi fir:) *la pṛḥ κḥ alṭxl*. [ἑμοιος, πτερὸν].

‘Ομοιόπτωτος (ό, ή), (mi adv:) -πτῶτως, (gram:) *chel de aḥeleamī kazḥ*. 2) = ‘Ομοιόκατάληκτος. [ἑμοιος, πῶσις].

‘Ομοιόπυρος (ό, ή), *asemenea κḥ rpiḥ*. [ἑμοιος, πυρὸς].

‘Ομοιόρυσμος (ό, ή), Ion: = ‘Ομόρυσμος.

‘Ομοιος, mi At: ‘Ομοῖος, [όμοιος] α, ον, *asemenea κḥ alṭxl*. (κḥ dat:) «Κάστορι οὔτις ἑμοῖος πολεμιστῆς ἄλλος ἔην». Tkr: (fṛṛḥ kazḥ). “Αἰεὶ τὸν ἑμοῖον ἄξει θεὸς ὡς τὸν ἑμοῖον”. Od: P: «Τὴν ἑμοῖον» («Τὸ ἑμοῖον» διδόναι τινί». Ep: “Ἐν ἑμοίῳ ποιεῖσθαι τι». Ep: «‘Ομοῖον ἡμῖν ἔσται». Ep: totḥ xna ne va fi. (mi pṛlat: kṭpe oῖος) “‘Ομοῖόν τί μοι δοκεῖ εἶναι, οὔτ’ ἐν περ εἰ... mi chl: Ksn: (mi in lokḥ de adv:) «Γνώμησι ἐχρέωντο ἑμοῖησι καὶ σύ». Ep: || «‘Ομοιοι». (se nḥ-miḥ in Snapta) *chel de aḥeleamī drentḥ la vpedniṭiile politice*. (vezī mi ἑμῶτιμος). || (next.) «‘Ομοιον, (mi im:) ‘Ομοια, adv: in lokḥ de ἑμῶτως. «‘Ομοῖον μυσσίδοι ταῖσιν ἄηδονίσι». Tkr: 2) *komxiḥ la mḥalī*, saḥ

la togī. «Θάνατος («Πότμος») —». Om: mi Hind: «Γῆρας ἑμοῖον». Lt: Δ: «Νεῖκος ἑμοῖον». Tkr: mi Om: 3) xniṭḥ, inboits inṭp’ aḥeleamī «Οὐδὲ πατήρ παίδεσσιν ἑμοῖος, οὐδ’ ἑταῖρος ἑταίρω». Es:

‘Ομοιόσημος (ό, ή), *chel de asemenea insemnape*. [ἑμοιος, σῆμα].

‘Ομοιόσκειος (ό, ή), *asemenea rṭitiḥ, in-brṭkatḥ, ekimatḥ, inapmatḥ, mi chl* [ἑμοιος, σκευή].

‘Ομοιόστομος (ό, ή), *chel κḥ asemenea rṭṛḥ*. [ἑμοιος, στόμα].

‘Ομοιόσυντακτος (ό, ή), (gram:) *asemenea sintaksitiḥ*. [ἑμοιος, συντάσσω].

‘Ομοιοσχημονέω -ῶ, viit: -ήσω, sintḥ asemenea la formtḥ. [mi

‘Ομοιοσχημόνως, adv: κḥ asemenea formtḥ. [ἑμοιοσχήμων].

‘Ομοιόσχημος (ό, ή), *asemenea la formtḥ saḥ posigie*. [ἑμοιος, σχῆμα]

‘Ομοιοσχημοσύνη (ή), *asemnēzlate de formtḥ*, saḥ posigie. [din

‘Ομοιοσχημῶν, ονος (ό, ή) = ‘Ομοιόσχημος.

‘Ομοιοταχής, ἑως (ό, ή), (mi adv:) -τα-χῶς, *asemenea la figralḥ*, saḥ deono-ṭriṭḥ aḥerḥ. [ἑμοιος, ταχὺς].

‘Ομοιοτέλειος (ό, ή), = ‘Ομοιοκατάληκτος. [ἑμοιος, τελευτή].

‘Ομοιότης (ή), *asemnēzlate*. [ἑμοιος].

‘Ομοιότονος (ό, ή), (rpm:) *asemenea tonisitiḥ*. [ἑμοιος, τόνος].

‘Ομοιοτροπία (ή), *asemnēzlate de nṣrtape* (nṣrtaxpi, saḥ xarakterḥ). [din

‘Ομοιότροπος (ό, ή), *asemenea la nṣrtape*, nṣrtaxpi, saḥ xarakterḥ. || (next:) ἑμοιότροπα, adv: in lokḥ de ἑμοιοτρόπως. [ἑμοιος, τρόπος]. [de xnde

‘Ομοιοτρόπως, adv: *asemenea in nṣrtape*, saḥ kinḥ viedḥiriṭ.

‘Ομοιότύπτος (ό, ή), *asemenea inkinḥitiḥ, formatḥ inṭp’ aḥeleamī kinḥ*, saḥ in asemēnape κḥ cheva. [ἑμοιος, τυπῶ].

‘Ομοιούσιος (ό, ή), = ‘Ομοιοσύσιος.

‘Ομοιόφλοιος (ό, ή), *asemenea la koaxḥ*. [ἑμοιος, φλοιὸς].

‘Ομοιόφωνία (ή), *asemnēzlate de gla-sḥ*. [din

‘Ομοιόφωνος (ό, ή), *glṭsxitopḥ, rṭitiopḥ*, saḥ xṣnṭopḥ asemenea. [ἑμοιος, φωνή].

‘Ομοιόχροια (ή), = ‘Ομόχροια.

‘Ομοιόχρονος (ό, ή), (rpm:) *asemenea la timḥla vokalei*. [ἑμοιος, χρόνος].

‘Ομοιοχρώματος, mi ‘Ομοιόχρωμος (ό, ή), *asemenea la faṭṭḥ*. [ἑμοιος, χρώμα].

‘Ομοιόχωρος (ό, ή), [ἑμοιος, χώρα] ko-

принзторѣ де асемѣна (де опотривѣ)
локѣ, саѣ спаѣиѣ.

‘Ομοιῶ -ō, viit: -ώσω, (κκ dat: indir:) asemṭhǫ; (uas: saǫ mǫk:) mṭ asemṭhǫ, mṭ potpibeskǫ. [ὁμοιῶ]. [de xnde

‘Opziowa (τὸ), op 4e se face done asemnapea aitsia (ikoant, eksemmiap8)
|de unde

‘Ορολογητικὸς, ἡ, ὄν, *arytlorǝ* (saǝ
folositorǝ la arytarc) *de asemănătate.*

‘Ομοίως, adv: *asēmenca*. (κκ dat:) **•Μέθην** δὲ καὶ ὑπὸν ὁμοίως ἐνέθρα φυλάττομαι. **Ksn:** «‘Ομοίως, ὥσπερ». **Ksn:** (mi inpreznt κκ καὶ) **•Μέθην** ἀποσχέσθαι ἐμοίως χρὴ καὶ μανίας. **Ksn:** «Οὐδὲν ἐμοίως καὶ ὅσοι λέγουσι». **Paas:** [ἔμοιως].

Ὁμοίως, εως (ή), asemъnare, potri-
vire. [mi

‘Ομοιωτής, οὗ (ὁ), asemъnъtorъ, saъ
fъkъtorъ de чева în asemъnare къ алѣ
чева (zъrpaвъ, stalsapъ, ші чл.). [ὁμοίω].
[de unde

‘Ορειωτικὸς, ἡ, ἐν, indemnatikš, saš fo-
lositorš ла асемънаре, saš imitape. [de
xnde

‘Ομοιωτικῶς, adv: кх kinš asemṇṇṭibṣ, saḥ imitṭibḥ.

Ὁμόκαπνος (ὁ, ἡ), [ὁμός, καπνός]=Συν-
έστιος, kontřitost; (in pen:) souž; (dšne
allii gr̃esh: in lokž de ...

‘Ομόλογος (δ, ή), [έμδος, λάπη] = ‘Ομο-
τράπεζος.

‘Ομοκέλευθος (ό, ή), poet: mergrtorř
ne aчecaшi кaлe, кoнкълътoрř. [όμοce,
κελευθος].

‘Ομόκεντρος (ὁ, ἡ), чед de ачелашī чен-
тра кэ алтѣл, koncentrīkŭ. [ὁμός, κέντρον].

‘Ομοκλᾶω(-έω) -ō, viil: -ήσω, poet: in-
demnŭ stpīrīnd (ameninŭind), saŭ inkrpa-
kežŭ kŭ stpīrēpī mī ameninmēpī. (din

‘Ομοκλή, wi ‘Ομοκλή (ή), poet. [έρως, καλέω] stīrape amēningtoape, saš in-
demnitoape, amēningape, saš doxnipe
snpe inksrakape; (in nen:) stīpētš; (de-
snpe neinsxl:) sxnētš, sremotš. «Αὐλῶν
έρωςλαῖς». Hind:

Ὁμοκληρία (ή), de o notriva in pter-
tshire. [din

Ὁμόκληρος (ὁ, ἡ), ἱσορεχης mi de o-
noirins nptamš din чева. [έρως, κληρος].

Ὁμολογήσεις, εως (ή), mǝstrapɛ kɛ stri-
rɛtɛ mi amɛniɲɲɛrɪ snɛ iɲkɛɾakɛ. [wi]

⁶Ὁμοκλήτειρα (ή), fem: αἱ λεί...

stpir̃p̃rī mī ameniñp̃rī. [ἐμοκλάω].

Ὁμόκλητος (ό, ή), kīematš, sač pofti-
lš ĩnpresnŭ, sač de o datŭ kŭ aĩtŭ. 2)
nŭmĩlš kŭ aĩelamĩ nŭme. [όμοϋ, καλέω].

μετὰ τὴν ἀποκαταστάσιν τοῦ κόσμου. [ὁμοῦς, πάντες].
 'Ομοκλήνης, ἔος, πῆ 'Ομόκληνος (ὁ, ἡ),
 meztapōř ne ačelawī patī kō aīta la
 maš. [ὁμοῦς, κλήνη].

‘Ομόκλητος (ὁ, ἡ), ποσλ: [ὁμοῦ, κλένω]
κοπλοκκίτορδ.

⁴Ὁμοκαίλιος (ὁ, ἡ),=Ὁμογιάστριος. [ὁμός, καίλεια].

‘Ομοιοτήτ^ς (ή), dormire cu aștept în a-
celași pat. [mi]

‘Ορθότατος, ἴδως (ή), ποιε: fem: ал лѣи...

‘Ορέχοιτος (ὁ, ἡ), [ὅρος, κοίτη] souǵ de
naǵ, saǵ de kēsniue, = Ὀρευνος.

Ὁρόχραιρος (ὁ, ἡ), poet. [ὅρος, κραῖρα]
чел кз asemenea (saḥ de o potrivъ la
mъrine) коарне кз алѣл.

Ὁμόπιστος (ὁ, ἡ), poet: zidilŝ innpes-
nŝ, saŝ asemenea, saŝ de o datŝ kŝ al-
lŝ.t. [ὁμοῦ, πιστίζω].

Ὁμόλογητρος (ὁ, ἡ), [ὁμός, λέντρον] = Ὁμόλογιτος.

Ὁμολογία (ή). notpibitate, xnitate de
ziveri, sař vorbe. [ὁμός, λέξις].

‘Ορόλεχος (δ, ἡ), = ‘Ορόλεκτρος.

‘Ορολογέω -ō, vii: -ήσω, zikš ačelea-
 šī inpresnъ kъ alъl; vorbeskš ačeeamī
 līmъ; (de xnde ovīc:) sintš de ačeeamī
 pъpere; kъ mъlъgmire priimeskš, pek-
 noskš ačeleamī; mъrtъpiseskš, inkpedin-
 ŋezš; fъrъdxieskš; mъ invoieskš kъ čī-
 neva; (desure lъkr:) mъ potpizeskš, sintš
 in proponiie kъ alъl čeva. (kъ dat.).

«Ὅτι μὲν Κρήτες λέγουσι· οὐ μὲν τοι γε ὀμολογέουσι τούτοις· οἱ Κἄρες». Εἰ: Φάμεναι οὐδὲν κοινὸν εἶναι σφίσι τε καὶ Αἰγυπτίοις· οὐ γὰρ ὀμολογέειν αὐτοῖσι». Εἰ: πρὸς βο-

περὶ ἀποκατάστασιν αὐτῶν. Ερ: «Ὁμολογούντας κατ' αἰκλήϊότητα αὐτῷ οὐθέν». Ερ: «Ὁμολογήσαν-

τος δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τούτοις. Ερ: (πρὸς τὸν ἱερέα)
«Πολιορκούμενοι δὲ ὡμολόγησαν» ἐν ἱερατεῖ.

ἔχων ἕκαστος ἀπιέναι τῶν ἐλευθέρων, τὸ δ' ἄλλα παραδούναι», Ksn: «Τῶν μὲν πολυεμι-

κῶν ἔργων ὁμολογοῦμεν αὐτὸν ἐπιμελεῖσθαι».
Ksn: (shī pas:) «Ὁμολογεῖται χρῆπτον εἶ-

ναί ... ἐλεύθερον εἶναι μᾶλλον ἢ δουλεύειν». Ksn: este de toῦ μῆτιςπισιῖ «Ὡς ἐμβεδλῆ-

κότων αὐτῶν οὐκ εἰς τὴν ἀμφισβητήσιμον, ἀλλ' εἰς τὴν ἐμολογουμένην φιλίην τε καὶ σύμ-

μαχον εἶναι». Ksn: (de unde) 'Ομολογού-
μενα». Lks: netp̄r̄bd̄x̄itel̄e adep̄r̄p̄ri. mi

«Ὁμολογημένα». Лкс: ѿвоѣтеле. [ὁμολογας].
[de unde

‘Ομολόγημα (τό), op ue a priimit vine-
ba kx inboipe. [mi]

‘Ομολογήσις, mi ‘Ομολόγησις, εως (ή),
inboipe, saž inboialt. [mi]

‘Ομολογητής, ού (ό), mptxpsitopž, in-
inpedinjttopž, ftrtdxitopž; (Bis:) ne
vreme de roau mptxpsitopž de sine,
kx este kremitinž, mptipž (mšnuitž, dar
nš omopitž) pentrx Xristosž.

‘Ομολογία (ή), inboipe; ftrtdxitopž; in-
boialt; (naptik:) traktatž (prin: neskpisž)
desnpe paxe; (zne-opi) inpedinjtare
(prin kevitž). [din]

‘Ομολογος (ό, ή), inboitž in чева, saž
kx vineba, xnitž; (desnpe lskp:) potpivi-
tž, proporjionatž. «Δεχομεν δ' αν μοι πάν-
τες ομολογοι γενεσθαι, περι των λεγων». Ksn:
(mi in lokž de adv.) «'Eξ ομολόγου». Plv:
in lokž de oμολόγως, in inboipe, saž de
fajt. (όμως, λόγως).

‘Ομολογουμένως, adv: (de naptu:) mpt-
xpsit de togī, netftrtdxit, inbedepat; (kx
dat:) in xnipe; in proporjic. «‘Ομολογου-
μένως τῇ φύσει ἔζη».

‘Ομολόγως, adv: kx pevinpoxt inboipe,
in xnipe, potpivit. [όμολογως].

‘Ομολοχος (ό, ή), чel dintp' aчeeamī
ostimeaskt tpsit. [όμως, λόγως].

‘Ομομαθής, εως (ό, ή), inbtjatž чева
inprexnt, saž tot de o dat kx altal.
[όμοῦ, μαθηάω].

‘Ομομαστιγίας, ou (ό), kom: in lokž de
σύνδουλός; (dsne zi:) inprexnt bivititž,
vbtatž. [όμοῦ, μάστιξ].

‘Ομόμηλεις, ιδως saž ιδως (ή), = ‘Αμάμηλεις.

‘Ομομήτριος (ό, ή), fpate, saž sopx din
aчeeamī mšmt, = ‘Ομογάστριος. [mi]

‘Ομομήτωρ, opox (ό, ή), = ‘Ομομήτριος.
[όμως, μήτηρ].

‘Ομόναος (ό, ή), inkinatž inprexnt, in-
tp' aчeeamī temnax. (bezī mi σύνναος). [ό-
μως, ναός].

‘Ομόνεκρος (ό, ή), asemenea kx mortž,
saž mortž de o potpivt, saž inprexnt kx
alji. [όμως, νεκρός].

‘Ομονήδύος, mi ‘Ομονήδους (ό, ή), =
‘Ομογάστριος. [όμως, νηδύς].

‘Ομονοεΐον (τό), temnaxl xnipti, saž
konkopdiei (in Roma). [mi]

‘Ομονοεω -ō, viit: -ήσω, sintž xnitž, in-
voitž la ntrepe kx altal. (fir:) «Αὐτὸς
ὁμονοεῖ χοροῖς». At: este potpivitž. (όμό-
νοος). [de xnde]

‘Ομονοητικός, ή, ον, (mi adv:) -ικώς,
kxvenitž, konpivsitopž, saž anlekātž la

xnipe, saž konkopdie.

‘Ομόνοια (ή), xnipe in ntrepi, saž sim-
giminte; (in Roma epa adopat kx ale-
ropikt zeitate sxt nšme de) Konkopdie;
[όμόνοος -ους].

‘Ομόνομος (ό, ή), nšsktž inprexnt (in-
tp' aчeeamī nšmšni); saž ršvernātž kx
aчeeamī лeиi. [όμως, νομή, saž νόμος].

‘Ομόνοος -ους (ό, ή), (όμως, νόος -ους)
xnitž la ntrepi mi simgiminte, inboitž
kx altal. [de xnde]

‘Ομόνως, adv: intp' o xnipe.

‘Ομόνυμος (ό, ή), poet: pxdt din kx-
skpie, kxskpž, saž kxmnatž. [όμως, νόμω].

‘Ομόσιμος (ό, ή), gram: ekspl: a lxi
όμέσιος, konloksitopž. [όμως, οἷος].

‘Ομοσύζα (ή), = ‘Ομοσυσιότης, aчeeamī
fiinjt. [de xnde]

‘Ομοσυσιαστής, ού (ό), krezttopž de do-
rina, de aчeeamī fiinjt (lxi:).

‘Ομοσύσιος (ό, ή), чel de aчeeamī fiin-
jt kx altal. [όμως, οὐσία]. [de xnde]

‘Ομοσυσιότης (ή), kaitatea de a fi de
aчeeamī fiinjt (lxi:).

‘Ομόπачος (ό, ή), [όμως, πάχος] чel din
aчeeamī kxtkntž, saž demž (in Atena).

‘Ομοπαθέω -ō, viit: -ήσω, (kx dat:)
konntimeskž, konsimjtž, mš disntitž, intp'
xnt kinž saž altal asemenea kx alji. [din]

‘Ομοπαθής, εως (ό, ή), sšnssž la aчeeamī
disposigii, saž simgiminte, = ‘Ομοιο-
παθής. [όμως, πάθος].

‘Ομοπαίκτηρ, opox (ό, ή), = Συμπαίκτηρ.
(όμοῦ, παίζω).

‘Ομόπαις, αιδως (ό, ή), nšsktž inprex-
nt kx altal, peamntž. [όμως, παῖς].

‘Ομοπάτριος (ό, ή), fpate, sopx dintp'
aчeeamī tat. [mi]

‘Ομόπατρος, mi ‘Ομοπάτωρ opox (ό, ή), =
‘Ομοπάτριος. [όμως, πατήρ].

‘Ομόπαιδος (ό, ή), = ‘Ισόπαιδος.

‘Ομοπιστία (ή), aчeeamī kredinjt, saž
pelijie. [din]

‘Ομόπιστος (ό, ή), чel de aчeeamī kre-
dinjt, kopelijionarž. [όμως, πίστις].

‘Ομοπλεκής, εως (ό, ή), poet: inpletitž
inprexnt, saž asemenea. [mi]

‘Ομόπλεκτος (ό, ή), = ‘Ομοπλεκής. [όμοῦ,
πλέχω].

‘Ομοπληθής, εως (ό, ή), de o potpivt la
mšltime, saž kitime. [όμως, πλήθος].

‘Ομοπλοέω -ō, viit: -ήσω, plsteskž in-
prexnt (intp' aчeeamī kopasic, saž intp'
aчeeamī dipekjie) kx altal. [mi]

‘Ομόπλοια (ή), konplstipe, saž konkt-

πλοῖε καὶ κοραβίε. [ὁμόπλοος].

‘Ομόπλοος (ὁ, ἡ), = ‘Ομοπλεκής.

‘Ομόπλοος -ους (ὁ, ἡ), κοπλεκτίτορξ, saḥ κοπκπλτίτορξ (intrap’ aчecaшi kopaviе, saḥ intrap’ aчecaшi dipеkгie) καὶ αλκλ. [ὁμός, πλόος].

‘Ομοπλωτήρ (ὁ), poet: = ‘Ομόπλοος. [ὁμοῦ, πλώω].

‘Ομοποιός (ὁ, ἡ), ἱκκτίτορξ (prodεκτ-τορξ) de aчecaшi pеssalatḥ. «Ἀριθμός—». Iamb: [ὁμός, ποιός].

‘Ομοπολέω -ω, viit: -ήσω, miшкḥ, saḥ mḥ miшкḥ inprekḥ. [ὁμοῦ, πολέω].

‘Ομόπολις, ἴδος (ὁ, ἡ), κοпчeтbгeanḥ. [ὁμός, πόλις].

‘Ομοπόρευτος (ὁ, ἡ), inprekḥ-mepг-τορξ, κοпкπлτίтоρξ. [ὁμοῦ, πορεύομαι].

‘Ομοπραγέω -ω, viit: -ήσω, κοплκpеzḥ, saḥ iaḥ narte intrap’ aчecaшi лκpape. [mi]

‘Ομοπράγμων, οὐος (ὁ, ἡ), κοплκpтo-рξ, saḥ пpтaшiḥ dинtrap’ aчecaшi лκpape. [ὁμοῦ, πράττω].

‘Ομόπτερος (ὁ, ἡ), poet: = ‘Ομοιόπτερος; (prin intind:) чeл de aчecaшi вpстḥ; (in m:) asemenea. 2) de o potpivḥ inapivatḥ; (prin intind:) = ‘Ισοταγής. «Ναῦς—». Escl: «Τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων». Apstf: [ὁμός, πτερόν].

‘Ομόπολις, ιος (ὁ, ἡ), poet: in lokḥ de ὁμόπολις.

‘Ομόπλωτος (ὁ, ἡ), = ‘Ομοιόπλωτος. [ὁμός, πλώω].

‘Ομοργάζω, viit: -άσω, poet: in lokḥ de ὁμόργνυμι.

‘Ομοργα (τὸ), op чo este de штеps de d’ ashpḥ ne, neкpḥгie. [din]

‘Ομόργνυμι, [in afin: καὶ ὁμόργω] viit: ὁμόρξω. (nex: ὁμορξα) штеprḥ, saḥ prin штеprere кpḥгḥ. «Ἄακρυ («Ἰδρῶ ὁμόρξασθαι»). Om. (mi el:) «‘Ομόργνυμι (se inг: τῶ δάκρυα)». Koint: mḥ штеprḥ la oki.

‘Ομορέω -ω, viit: -ήσω, sintḥ beчinḥ; 2) mḥ anponiḥ de mḥiere, тpḥiesкḥ inprekḥ ka sogḥ κοпкpгaлḥ. [ὁμορος]. [de snde]

‘Ομόρησις, εως (ἡ), beчinḥtate.

‘Ομέριος, mi ‘Ομορος (ὁ, ἡ), [ὁμοῦ, ὄρος] (ка dat:) beчinḥ, pḥzawḥ; anponiatḥ ka kolarḥa

‘Ομοροφία (ἡ), κοплoкxингḥ sьbt aчo-lashī akonepḥишḥ. [din]

‘Ομορόφιος (ὁ, ἡ), = ‘Ομορόφιος.

‘Ομόρρεϊθρος (ὁ, ἡ), skosḥ dинtrap’ aчe-lashī pḥḥ, saḥ kanalḥ: лoкxитoрξ de aчe-lashī malḥ de pḥḥ. [ὁμός, ρεϊθρον].

‘Ομόρρητος (ὁ, ἡ), zisḥ in snipe, kon-

глeскитḥ. [ὁμοῦ, εἴρηται].

‘Ομορρόη (ἡ), = ‘Ομορρόια. [ὁμός, ῥοή].

‘Ομορρόθειω -ω, viit: -ήσω, sromotezḥ inprekḥ, saḥ tot de o datḥ; (partik:) vislezḥ in snipe; (in чen:) κοплκpеzḥ; (fir:) sintḥ inboitḥ, snitḥ, = ‘Ομοφρονέω. [din]

‘Ομορρόθιος, mi ‘Ομορρόθος (ὁ, ἡ), poet: [ὁμοῦ, ῥόθος] sromotḥtopḥ inprekḥ, saḥ intrap’ aчecaшi вpeme; (partik:) vislitopḥ in snipe (ка aчecaшi тaktḥ); (in чen:) κοплκpḥtopḥ; (fir:) inboitḥ, snitḥ. «Στελ-χοντες ὁμόρροθοι». Ткр: кπллtopind inprekḥ.

‘Ομορρόια (ἡ), = Σύρροια. [din]

‘Ομόρροος -ους (ὁ, ἡ), кpḥtopḥ inprekḥ (intrap’ aчecaшi pḥḥ, saḥ intrap’ aчe-lashī dipеkгie) καὶ αλκλ. [ὁμός, ῥόος -οῦς].

‘Ομορρόφιος (ὁ, ἡ), poet: saḥ гpеи: in lokḥ de ὁμορρόφιος.

‘Ομορρυθία (ἡ), asemḥntate la taktḥ, (prin intind.) la formḥ, mi чл: [din]

‘Ομόρρυθμος (ὁ, ἡ), asemenea, propop-гionalḥ la taktḥ, saḥ la formḥ, mi чл: [ὁμός, ρυθμός].

‘Ομορυσμία (ἡ), Ion: in lokḥ de ὁμο-рyмiа. [din]

‘Ομόρυσμος (ὁ, ἡ), Ion: in lokḥ de ὁ-мóрyмoс.

‘Ομός, [in afin: ка ἄμz] ἡ, ὄν, poet: = ‘Ομοιος, aчecaшi, komḥnḥ. «‘Ομz χλῶν ἄде καλύπτει». Engr: «‘Ομz φρονέειν». Es: = ‘Ομοφρονεῖν. (mi ка prep: in lokḥ deadb:) «‘Ες ὁμz τι». Es: = ‘Ομοῦ.

‘Ομόςαι, nex: l: de inf: ал лшī ‘Ομнуμι.

‘Ομόσυχος (ὁ, ἡ), чeл ка asemenea, saḥ aчecaшi kapne. [ὁμός, τῆρξ].

‘Ομόςε, [ὁμός] adv: кḥtre aчecaшi narte, saḥ dipеkгie. «‘Ομός’ ἦλθε μάχη». I: N. s’ a pornit. «‘Ομόςε ἰέναι, (χωρεῖν, mi чл:) τοῖς ἐχθροῖς». Aks: a пḥвлi ashpḥ, saḥ a se inкḥiera in вḥтлiе ка вpḥиnashī.

‘Ομόςε χωρῶμεν αὐταῖς συνταξάμενοι». Apstf: 2) (ка dat:) in lokḥ de ὁμοῦ (Плв:)

‘Ομοσθενής, εος (ὁ, ἡ), = ‘Ισοδύναμος. [ὁμός, σθένος].

‘Ομοσίπυς (ὁ, ἡ), [ὁμός, σιπύ] = ‘Ομό-ситос, mḥnκḥtopḥ la o masḥ. (bezī mi ὁ-мóлaпoс).

‘Ομοσιτέω -ω, viit: -ήσω, (ка dat:) mḥ-nḥnκḥ inprekḥ. [din]

‘Ομόσιτος (ὁ, ἡ), mḥnκḥtopḥ la o masḥ, inprekḥ хpḥnitḥ. [ὁμός, σίτος].

‘Ομόσχευος (ὁ, ἡ), = ‘Ομοισχέυος, ase-menea inepḥkatḥ (inapmatḥ. екпatḥ). [ὁμός, σχευή].

‘Ομοσκηνέω -ῶ, viit: -ήσω, (κς dat:) κοπλοκξίεσκῆ intp’ αχελαμῖ κορτῆ κς χί-
πορα. [mi]

‘Ομοσκηνίξ (ή), κοπλοκξίρε intp’ αχελαμῖ
κορτῆ. [din]

‘Ομόσκηνος (ὁ, ή), (κς dat:) κομπῖτο-
ρῆ intp’ αχελαμῖ κορτῆ κς αλτςα; (in pen:)
κοπλοκξίτορῆ. [ὁμός, σκηνή]. [de xnde]

‘Ομοσκηνώ -ῶ, viit: -ώσω, = ‘Ομοσκηνέω.

‘Ομόσπλαγγνος (ὁ, ή), poet: = ‘Ομογᾶ-
στριος. [ὁμός, σπλάγγνον].

‘Ομοσπονδέω -ῶ, viit: -ήσω, sintḥ...

‘Ομόσπονδος (ὁ, ή), κομπῖταμῆ din λι-
βαμῖ, mi (npin intind:) din tpaktate de
παχε, saḥ de αλιανῆ, mi χλ: (κς dat:).
“‘Ομοστράπεζός τέ μοι καί δμόσπονδος ἐγέ-
νεσ’. Ερ: [ὁμός, σπονδή].

‘Ομόσπορος (ὁ, ή), (pronapoks:) χελ
dintp’ αχελαμῖ σῆμῖνῆ; (npin xpm:) spate.
(napoks:) inprexhḥ semḥḥḥḥḥḥ; (fir:) fḥ-
κḥḥḥḥ de κοπιῖ dintp’ αχελαμῖ mḥḥḥḥ
κς αλτςα. (Sof: Edin: T. 458). [ὁμός,
σπορά].

‘Ομόσπουδς (ὁ, ή), poet: [ὁμός, σπουδή]
snitḥ in οκπαγίε, saḥ πῆρεπε κς αλτςα.

‘Ομόσαι, ὁμόσας, poet: in λοκῆ de ὁ-
μόσαι, ὁμόσας.

‘Ομόστεγος (ὁ, ή), = ‘Ομώροφος. [ὁμός,
στέγη].

‘Ομοσιόης, ἐος (ὁ, ή), poet: [ὁμοῦ, στεί-
ῶ] smḥḥḥḥḥ inprexhḥ, saḥ ne αχελα-
μῖ καλε κς αλτςα; (fir:) snitḥ, inxoiḥ.

‘Ομοσιχάω(-έω) -ῶ, viit: -ήσω. poet:
(κς dat:) κοπκḥḥḥḥḥḥ, meprḥ inprex-
hḥ. [din]

‘Ομοσιχῆς, ἐος (ὁ, ή), poet: meprḥḥḥḥḥ
inprexhḥ, κοπκḥḥḥḥḥḥ. [mi]

‘Ομόστιχος, saḥ ‘Ομόστοιχος (ὁ, ή), (κς
dat:) αμεζατς intp’ αχελαμῖ pῖndḥ, saḥ λι-
νίε; (npin intind:) tovarḥmḥ. [ὁμοῦ στείχω].

‘Ομόστολος (ὁ, ή), πορνῖτḥ inprexhḥ,
saḥ intp’ αχελαμῖ λοκῆ κς αλτςα; (npin
intind:) xnitḥ, inxoiḥ, saḥ xpmḥḥḥḥ κḥḥ-
βα. 2) asemenea inḥḥḥḥḥ; (in pen:) a-
semenea. [ὁμοῦ, στέλλω].

‘Ομόστοργος (ὁ, ή), asemenea, saḥ in
pevḥḥḥḥḥ ḥḥḥḥḥ. [ὁμός, στοργή].

‘Ομόσφυρος (ὁ, ή), poet: [ὁμός, σφυρόν]
smḥḥḥḥḥ inprexhḥ, κοπκḥḥḥḥḥḥ; χελ
dintp’ αχελαμῖ λοκῆ; (fir:) spate.

‘Ομοσχήμων, ονος (ὁ, ή), = ‘Ομοιόσημος,
konformḥ, de αχελαμῖ fḥḥḥḥ. [ὁμός, σχῆμα].

‘Ομοταγῆς, ἐος (ὁ, ή), mi adv: -ταγῶς,
αμεζατḥ intp’ αχελαμῖ pῖndḥ; (fir:) asem-
enea αλκḥḥḥḥ, saḥ inlokmitḥ. [ὁμοῦ, τάσσω].

‘Ομοτάλαντος (ὁ, ή), = ‘Ισοδαρῆς, de
αχελαμῖ rpestate saḥ pḥtepe. (gram: εκ-
ση: α λκῖ ἀτάλαντος). [ὁμός, τάλαντον].

‘Ομόταρος (ὁ, ή), inpronatḥ inprexhḥ,
saḥ intp’ αχελαμῖ mormῖntḥ. [ὁμός, τάρος].

‘Ομοταγῆς, ἐος, mi ‘Ομόταχος (ὁ, ή), (mi
adv:) -ταγῶς, = ‘Ισοταγῆς. [ὁμός, τάχος].

‘Ομοτέλευτος (ὁ, ή), = ‘Ομοιοτέλευτος.
[ὁμός, τελευτή].

‘Ομοτελής, ἐος (ὁ, ή), πḥḥḥḥḥ de α-
χελαμῖ dḥḥḥḥ, saḥ takse. [ὁμός, τέλος].

‘Ομοτέρμων, ονος (ὁ, ή), poet: [ὁμός,
τέρμα] = ‘Ομορος.

‘Ομοτεχνέω -ῶ, viit: -ήσω, sintḥ...

‘Ομότεχνος (ὁ, ή), konmesepiamḥ, saḥ
de αχελαμῖ meḥḥḥḥḥ κς αλτςα. [ὁμός,
τέχνη].

‘Ομότηθος (ὁ, ή), Sxh: = ‘Ομόθηλος. [ὁ-
μός, τηθή].

‘Ομοτής, οῦ (ὁ), rls: κḥḥḥḥ, saḥ kape
faye κḥḥḥḥḥ. [ὁμοῦ]. [de xnde]

‘Ομοτιχός, ή, ὄν, κḥḥḥḥḥ, saḥ folosito-
pḥ λα, saḥ insemḥḥḥḥ de κḥḥḥḥ.

‘Ομοτιμία (ή), = ‘Ισοτιμία. [din]

‘Ομότιμος (ὁ, ή), (mi adv:) -τίμως = ‘Ισό-
τιμος, kape se vḥḥḥḥ de αχελαμῖ χῖnste.

|| (de Ksn: se nḥḥḥḥ) ‘Ομότιμοι», χελ
maḥ intḥḥ dḥḥḥ inḥḥḥḥḥ Πḥḥḥḥḥ
intpe dḥḥḥḥ de αχελαμῖ panḥḥ, κα in
Snaptḥ nḥḥḥḥ ‘Ομοιοι. [ὁμός, τιμή].

‘Ομότιτος (ὁ, ή), gram: = ‘Ομοθηλος.
[ὁμός, τιθή].

‘Ομότοιχος (ὁ, ή), desḥḥḥḥḥ de αχε-
λαμῖ peḥḥḥ, saḥ nḥḥḥḥ. «Γέτων —». Esxh: [ὁμός, τοίχος].

‘Ομοτονέω -ῶ, viit: -ήσω, (κς dat:)
sintḥ de o notpivḥ intḥnsḥ; (npin xpm:) sintḥ

‘Ομότονος (ὁ, ή), (mi adv:) -τόνως, (κς
dat:) χελ κς αχελαμῖ tonḥ, αχελαμῖ πḥ-
tepe, saḥ (in mḥs:) κς αχελαμῖ sḥḥḥḥ; (fḥ-
pḥ kazḥ) = Monótonos [ὁμός, τένος].

‘Ομοτράπεζος (ὁ, ή), mḥḥḥḥḥ λα α-
χελαμῖ masḥ κς χῖneva. [ὁμός, τράπεζα].

‘Ομοτραφῆς, ἐος (ὁ, ή), = ‘Ομότροφος.

‘Ομότρητος (ὁ, ή), [ὁμοῦ, τιτρώ] intp’ α-
χελαμῖ vḥḥḥ, saḥ asemenea rḥḥḥḥ.

‘Ομότριχος (ὁ, ή), = ‘Ομόθριξ.

‘Ομοτροπέω -ῶ, viit: -ήσω, amḥ αχε-
λαμῖ pḥḥḥḥḥ (πḥḥḥḥḥ), saḥ αχελαμῖ
kḥḥ de viaḥḥ κς χῖneva. [mi]

‘Ομοτροπία (ή), αχελαμῖ pḥḥḥḥḥ, πḥ-
ḥḥḥḥ, saḥ oḥḥḥḥḥ in viaḥḥ κς αλτςα. [din]

‘Ομότροπος (ὁ, ή), asemenea κς αλτςα
in pḥḥḥḥḥ, kḥḥḥḥḥ, mi χλ: = ‘Ομοιό-
τροπος. [ὁμός, τρόπος]. [de xnde]

‘Ομοτρόπως, adv: intp' aчeлaмi kиnš, a-
semenea, noтpиbиt кx чeвa.

‘Ομοτροφία (ή), inπpeкнп xpтнпpe, saš
kpeмtepe, op тpaйš. [din

‘Ομότροφος (ό, ή), (πpoπapoxc:) xpт-
nitš (кpeскитš), saš тpитopš inπpeкнп;
(iaр пapoxc:) xpтнитopš, saš кpeскитo-
pš de чineвa inπpeкнп кx aлтaл, saš кx
aлппi. (кx dat:) ‘Ομότροφα τοῖσι ἀνθρώ-
ποισι θηρία». Ep: feapele domestice. [ό-
μοῦ, τρέφω].

‘Ομοτροχάω -ω, (тpтp viit:) poet:=(saš
гpeш: inлoкš de) ‘Αματροχάω, aлepгš in-
πpeкнп, saš кx de o noтpиbиt iшeалт. [ό-
μοῦ, τρέχω].

‘Ομοτυπία (ή), asemъnъtate de kиnš,
saš fиrгpш. [όμοs, τύπος].

‘Ομοῦ, [pппч: пen: aл лaй όмoῦ] adv:
inπpeкнп, tot de o datъ, vsemenea, de o-
noтpиbиt кx.; aπpoaпe; (in пeиep:) ka лa,
maй. ‘Ομοῦ πόλεμός τε θαμᾶ καὶ λοιμός ‘Α-
χαιοῦς». I.: A. (mi кx dat:). ‘Ομοῦ νε-
χέειν». I.: O. ‘Ομοῦ τῷ τίκτειν (τῷ θa-
νάτῳ)». Men: Elian: =Πρὸς. (mi кx пen:)
‘Νεὸς όμοῦ τῆς έρης». Sof: aπpoaпe. (mi
inπpeкнп кx тi). ‘Ομοῦ τι πασι». Aks:
maй, kam лa toгi.

‘Ομόυλος (ό, ή), чeл dintp' aчeлaмi ma-
tepic. [όμοs, ύλη].

‘Ομοῦμι, miж: viit: aл лaй όμoυμi.

‘Ομοῦπστάτος (ό, ή), (Bicep:) чeл de
aчeлaмi inoстaш кx aлтaл. [όμοῦ, ύφίσταμαι].

‘Ομοурέω -ω, Ion: in лoкš de όμoуpéw.
[όμοуpос]. [de xnde

‘Ομούρησις, εως (ή), Ion: in лoкš de
όμoрpшc.

‘Ομούριος, mi ‘Ομοуpос (ό, ή), Ion: in лo-
кš de όμoрoс.

‘Ομούσιος, ‘Ομουσιότης, = ‘Ομοούσιος -ότης.

‘Ομοφегγής, εως (ό, ή), poet: лaминп-
topš de o noтpиbиt, saš de o datъ кx aлтaл.
[όμοs, φέγγος].

‘Ομοφήτωρ, opoс (ό), gram: експл: aл
лaй όφήτωp.

‘Ομόφθογγος (ό, ή), poet: [όμοs, φθόγ-
γος] = ‘Ομόφωνος, tot de o datъ, saš in xni-
pe, noтpиbиt xшпtopš. [όμοs, φθόγγος].

‘Ομοφλεγής, εως (ό, ή), tot de o datъ ap-
зtopš. [όμοῦ, φλέγω].

‘Ομόφλοιος (ό, ή), = ‘Ομοιόφλοιος.

‘Ομόφοιτος (ό, ή), poet: inπpeкнп mep-
пtopš. [όμοῦ, φοιτάω].

‘Ομοφραδής, εως, mi ‘Ομοφράδμων, opoс (ό,
ή), poet: [όμοῦ, φράζω] чeл de aчeлaмi pиndš;
inboitš, xnitš (πpoп: mi fir:), = ‘Ομόφρων.

‘Ομοφρονέω -ω, viit: -ήσω, (кx dat:) stn-
tš de aчeлeамi simgiminte, saš птpepi кx
чineвa. (mi кx dat: op:) ‘Ομοφρονέοντες νο-
ήμασιν». Od: Zi: = ‘Ομοφροῦντες. [mi

‘Ομοφροσύνη (ή), asemъnъtate de sim-
giminte, = ‘Ομόνοια. [din

‘Ομόφρων, opoс (ό, ή), чeл кx asemenea
saš aчeлeамi simgiminte, xnitš. [όμοs,
φρήν].

‘Ομοφυής, εως (ό, ή), чeл de aчeлaмi na-
тpш, de aчeлaмi soйš, saš de aчeлaмi
statpш. [όμοs, φυή]. [de xnde

‘Ομοφύα (ή), kalitatea чeлxи de aчeлa-
мi natpш, soйš, saš statpш.

‘Ομοφυλία (ή), inшuime dune semin-
gie, neamš, saš feлš. [din

‘Ομόφυλος, mi ‘Ομόφυλος (ό, ή), чeл dintp'
aчeлaмi semingie, dintp' aчeлaмi soйš, saš
feлš. “Ορνίθεσ όμόφυλοι». Ksn: de aчe-
лaмi feлš “Τὸ όμόφυλον». Apst: = ‘Π όμο-
φυλία. [όμοs, φυλή].

‘Ομόφυτος (ό, ή), = Σύμφυτος. [όμοῦ,
φύω].

‘Ομοφωνέω -ω, viit: -ήσω, vorbesкš aчe-
лaмi лимbш; xnitš tot de o datъ, saš asc-
menea; (in пen:) sintš xnitš, inboitš, no-
тpиbиtš (πpoп: mi fir:). [mi

‘Ομοφωνία (ή), = Συμφωνία. [din

‘Ομόφωνος (ό, ή), vorbitopš de aчeлaмi
лимbш; (mss:) xшпtopš inπpeкнп, saš asc-
menea; (in пen:) = Σύμφωνος (πpoп: mi
fir:). [όμοs, φωνή]. [de xnde

‘Ομοφώνως, adv: intp' o глтssipe, = Συρ-
φώνως.

‘Ομόφωτος (ό, ή), inπpeкнп. sa ase-
menea лaминпtopš. [όμοs, фōс].

‘Ομοχοῖνιξ, ικος (ό, ή), = Σύндyлoс, (dš-
ne zич:) kape inпi ia inπpeкнп meptиkкaл.
(vezī mi έμόχoпoс). [όμοs, χοῖνιξ].

‘Ομόχορος, кxvenitš лa aчeлaмi xopš.
[όμοs, χορός].

‘Ομοχροέω -ω, viit: -ήσω, sintš de aчeлaмi
фaгш, saš koloape. [mi

‘Ομόχροια, mi (Ion:) ‘Ομοχροτή (ή), ase-
mъnъtate de фaгш. 2) (Ion:) xшпpaфaгa
пiелiй, saš пeлигeй. [όμοs, χρόος].

‘Ομοχρονέω -ω, viit: -ήσω, (кx dat:) sintš
dintp' aчeлaмi вpeme (kontиппopaнš) кx
чineвa; (mss:) xпmeзš aчeлaмi тимпš, saš
taktš. «Τῇ γλιώττη τὸ πλῆκτρον όμοχρονεῖν».
Лвч: [din

‘Ομόχρονος (ό, ή), чeл de aчeлaмi тим-
пš. [όμοs, χρόνος].

‘Ομόχροος -оуs (ό, ή), чeл de aчeлaмi
koloape. [όμοs, χрōa].

nie павлікъ. 3) = 'Οσμή, vxnš mīposš (de snde εὐόμφαλον dšne Arkad: tpantafila). [de snde

'Ομφήεις, εσσα, εν, poet: = 'Ομφαῖος. [mi 'Ομφητήρ (ό), poet: προορκῶ, rīvītorš.

'Ομφάλαξ, ακος (ό, ά), Dor: in lokš de έμφάλαξ, pʒamš, vechīnš.

'Ομωμι (τὸ), pedekl: [Peps] = 'Αρωμον.

'Ομώμουα, At: tpe: de κς: ал лѣ ѡмυμѣ.

'Ομωνυμέω -ω, viit: -ήσω, (κς dat:) amš aчелашī nšme κς алтл. [mi

'Ομωνυμία (ή), omonimie, a fi de aчелашī nšme κς алтл. [mi

'Ομωνύμος, α, он, poet: = κς...

'Ομωνυμος (ό, ή), (κς dat: saš rap κς men:) omonimš, чел de aчелашī nšme κς алтл. «Λέξεις ὁμωνυμοῦ». Aftn: zīcere potrivīt la felxrite obīekte, (prin xpm:) īndoīastš, ekībokš. [όμός, ѡνομα]. [de snde

'Ομωνύμως, adv: κς omonimie, saš aчелашī nšme.

'Ομωρόφιος, mi 'Ομώροφος (ό,ή), (κς dat:) коплокшторš sxt aчелашī акопершш κς алтл. [όμός, ѡροφή].

'Ομῶς, adv: poet: [όμός] = 'Ομοίως, (κς dat:) asemenea; de o potrivīt; īnpexnš; īntp' aчeашī vpe me κς... «Πάντες (mi de snde lok:) «Πάντη ὁμῶς». Om: mi Es: «Τὸς ὁμῶς θεοῖσι κυδάνει». Il: Ξ: de o potrivīt κς zeī.

'Ομῶς, konīxkκ: īnprotiv: īnsš, κς toate aчestea. «Οὐκ ἐπ' ἐμοὶ μὲν, ἔμῳς φυλάττομαι». Tkr: (mi κς alte partik:) «'Ομῶς γε μὴ (μὲν τοι, μέντοιγε, γε μέντοι)». Lks: dap, mi κς toate aчestea. «Κἄν ἔμῳς (κς sšn)». Sof: «Εἴξελοῦντα αὐτοῦς, ἔμῳς καὶ ξεινούς ἔντας». Ep:

'Ομωχέτας, α, saš αο (ό), Dor: mi Eol: [όμός, ἔχω] коплокшторš; (desnpe zeī) = 'Ομόναος.

'Ον, ѡντος (τὸ), next: лѣ ѡн partv: лѣ ei.л.

'Ον, ак: sinr: ал релат: ѡς.

'Ον, poet: next: saš ак: вѣрѣ: ал лѣ ѡς in lokš de ѣдс.

'Οναγὸς (ό), Dor: in lokš de ѡνηγὸς.

'Ονάγρα (ή), xñš felš de plantš, = Oī-vothēra.

'Ονάγριнос, η, он, īnsxmitš asīnslxī selvatikš. [ѡναγρος].

'Οναγρόδοτος (ό,ή), (τόπος, lokš) пѣскшш de asinī selvatīčī. [ѡναγρος, βόσκω].

'Οναγρος (ό), asinš selvatikš. 2) xñš felš de mašinš asvīplitoape de stpeatš. (vexī mi μονάγκων). [ѡνος, άγρος].

'Οναίμην, αιο, αιο, nex: 2: de noft: ал лѣ ѡνѣμѣ.

'Οναρ, ѡνείρατος (τὸ), visš. «Σκιάς ὄναρ ἄνθρωπος». Hind: «Ὀὐδ' ὄναρ ἐλευθερίας (φόβου mi чл:)». Lks: «Ἐάν τι ὄναρ ἀγαθὸν ἔδης». Ksn: || (obīv: adv:) «'Οναρ καὶ ὕπαρ». Dmkp: in visš mi ačevea.

'Ονάριον (τὸ), diin: ал лѣ ѡνος, mʒtʒp-pxmš.

'Οнасеї, Dor: in lokš de ѡνήσει, a 3: sinr: peps de viit: xot: mi

'Οнаσθαι, mīx: nex: 2: de inf: mi

'Ονάσης, poet: in lokš de ѡνήσης, a 2: sinr: peps: de nex: sšn: ал лѣ ѡνѣшѣ.

'Ονδε, poet: in lokš de eis ѡν = ѣдн, ла ал stš.

'Ονεία (ή), fem: ал лѣ ѡνειος.

'Ονειαρ, ѡνείατος (τὸ), poet: [ѡνѣшѣ] folosš, kīmtirš; īntpevšīncare; (de snde) nštrepe, xpāne, mīnktʒī; banī; odoape, mi чл: 2) (rap mi avšs:) in lokš de ὄναρ, ѡνειρον.

'Ονειδείη (ή), poet: in lokš de ѡνειδος. [mi

'Ονειδειος (ό, ή), poet: = Aīxχρός, de ponosš, de okapš. [mi

'Ονειδείω, (fʒpʒ viit:) poet: in lokš de

'Ονειδίζω, viit: -ίσω, (κς dat: dip; mi ак: saš men: īndip:) zikš (nomeneskš) чe-va snpe ponosxl, okapa kšīva, (obwt:) valš kšīva obrazxl; (κς ак: dip:) mštre-zš, doжtneskš, okʒpʒskš. «Μήποτε πενίην ἀνδρὶ τέτλαθ' ὀνειδίξειν». Es: [ѡνειδος].

'Ονειδίη (ή), grem: in lokš de ѡνειδείη.

'Ονειδισις, εως (ή), = 'Ονειδισμός. [mi

'Ονειδισμα (τὸ), vorbš, saš fantš snpe ponoslxīpea kšīva. [mi

'Ονειδισμός (ό), ponoslxīpe; okʒpīpe; xk-līpe; mštrape. [mi

'Ονειδιστήρ, poet: mi

'Ονειδιστής, оѡ (ό), ponoslxītorš; okʒpītorš, xslītorš; mštrpʒtorš. [ѡνειδίζω]. [de snde

'Ονειδιστικός, ή, ѡν, (mi adv:) -ικῶς, κς-venitš, saš аплекатš, īndemīnatikš ла ponoslxīpe, mi чл:

'Ονειδιστος (ό, ή), mi 'Ονειδιστός, ή, ѡν, ponoslxīitš, saš de xslit. [ѡνειδίζω].

'Ονειδος, εος -ους (τὸ), [ѡνομαι] okapš in fagš; xslš; ponosš. 2) (in vine) vxnš nšme, ладл.

'Ονειτον (τὸ), staxlš de asinī. [ѡνος].

'Ονειον (τὸ), poet: next: лѣ ѡνѣων.

'Ονειος (ό, ή), de mʒrapš. || (sʒbst:)

'Ονεία (se īm:đorā), nšele de mʒrapš. [ѡνος].

'Ονειος (ό, ή), poet: (rap) = 'Ονήϊος.

κς επιπλεῖν; (in nen:) indalieskš min-kape κς apomate, mi uia; (desupe vinš) falsifikš, pefakš. (vezī mi πηλός). [žnos, žla].

Ὀνίς(δ), znš felš de nemte čensmiš. [mi Ὀνίσιον (τὸ), = Ὀνίσιον. [mi Ὀνίσιος, η, ου, mētpreskš. 2) = Μολικος. «Μόλος» = Skp: pīatp de moap. [žnos].

Ὀνίνημι, mi (miki): Ὀνίμαι, viit: ὀνήσω, (nex: ὄνησα, mi miki: ὀνήμην, de žnde poft: ὀνίμην, mi prea rap ὀνησάμην; neste-sz: in lokš de nex: ὀνήμην) foloseskš, aketiš; mēlgesmeskš, inbesedeskš. indato-pežš. «Εἰ ποτὲ σε ὄνησα ἢ ἔπει ἢ ἔργω». Ii: A. «Ἰκανώταται κακῶσαι μὲν ἐχθροὺς, ὀνῆσαι δὲ φίλους». Ksu: (mi miki: κς nen:) «Δαιτὸς ὄνησο». Od: T. (de žnde mai des miki: nex: de poft:) «Ὅτως ὀνίμην τῶν τέχνων». Apstf: ama sz amš parte de ko-nii mei. (mi avsoa:) «Ὀνιο». Sof: sz 'gi fie de vine! sz trīemli. «Μὴ γὰρ ὄνιμα, εἴ τι σε δέδρακα, ὧν ἐπαίτιζέ με». Sof: sz nš amš parte de vine. «Ὀναίο μὲν τ' ὄν, εἴ τις ἐκπλύνει σε». Apstf: nine 'gi ap fi. «Ὦνησε (saš ὄνησο), διότι μὴ καὶ ὁ Ζεὺς ταῦτα ἐπήκουσέ σου». Ižy: vine κς ne te a azzit. (mi nas:) «Ὀνόθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδον». Tkp: vine κς a dat Dsmnezeš. (mi in partu:) «Ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι ὀνήμενος». Od: B. sz 'i dea D-zeš vine. (se konf: κς ὄνομαι, vezī žic):

Ὀνίς, ždos (ž), valigz de mērapš. [žnos].

Ὀνίσκη (ž), fem: al lži...

Ὀνίσκος (δ), dim: al lži žnos.

Ὀνίσκω, viit: ὀνήσω, (prea rap) in lokš de ὀνίμημι.

Ὀνίτης, ου (δ), mi Ὀνίτις, ždos (ž), = Ὀνίτιος || (szbst: vērv:) znš felš de pīatp (de moap din Skitia; fem:) znš felš de vīmpš. [žnos].

Ὀνοδάτιω -ō viit: -ήσω, pšiš mērapš sz inkalīce iapz; next: (ka din paptera mērapšlži = Batešw. [din

Ὀνοδάτης, ου (δ), Ὀνοδάτις, ždos(ž), in-kalikalš ne mērapš de osindz. [žnos, žlīw].

Ὀνόλιτον (τὸ), znš felš de plantz, spa-nēkš [žnos, žlīton].

Ὀνόρυχis, ždos, saš ždos (ž), znš felš de capz, saš de tpifoiš [žnos, βρύχω].

Ὀνογαστρίς, ždos (δ, ž), čel κς nīntce de mērapš (prea mape). [žnos, γαστήρ].

Ὀνόγυρος (δ), znš felš de plantz, saš de skaete (aalsi dekīl ἄνάγυρος). [žnos, γύρος].

Ὀνοζήης, ždos (δ, ž), čel κς fīrsz de mērapš [žnos, ζήος].

Ὀνοζήρας, = Ὀνοζήρας.

Ὀνοζένταρος (δ), znš felš de mēpīs-čz. [žnos, κενταυρος].

Ὀνοζίντης, mi Ὀνοζίντιος, ου (δ), kom: = Ὀνοζίντης. [žnos, κινω].

Ὀνοζίσις (ž), znš felš de plantz, = Ἀγγουσις (vezī mi ὄνοσις), līmba βοσλī.

Ὀνοζίτης, ου (δ), kalikalš in kalikš de mērapš. [žnos, κοίτη].

Ὀνοζόπος (δ), = Μυλοκόπος. [žnos, κόπτω].

Ὀνοζόταλος (δ), znš felš de pastpē tpiitoape in auz (glasla κρία seamēp κς al mērapšlži), (Franz:) cormoran, kor-bš de mape. [žnos, κρόταλος].

Ὀνοζώλη, mi Ὀνοζώλις, ždos (ž), = Ὀνοζελλίς, (enit:) Embssa (vezī Ἐμπουσα). [din

Ὀνόκωλος (δ, ž), čel κς mēdšape de mērapš. [žnos, κῶλον].

Ὀνομα (τὸ), [in afiu: κς αἶνος mi ὄνομα] nšme [de auī; pensme; vorpē nš-mai (fēpē fantz); ppetekstš, pīvīnšipe; žicere; gram; zna din vērvile κebīn-talš, nšme. «Ἀέρος τέλειος γένειτ' ἄν εἴ ὀνόματος μόνον καὶ ῥήματος». Gram: [de žnde

Ὀνομάζω, viit: -άζω, nšmeskš; daš nš-me, saš kiēmš ne nšme; (in nen:) žikš, pronšnžš; daš pensme, lašdš. (de žnde) «Ὀνομασμένος». Iukp: = Ὀνομαστός, nšmilš, bestitš.

Ὀνομαθετέω -ō, viit: -ήσω, = Ὀνοματοθετέω. [din

Ὀνομαθέτης, ου (δ, = Ὀνοματοθέτης.

Ὀνομαι, [vezī ὄνομα] viit: ὀνοσομαι, (nex: ὀνίμην, mi ὀνοσάμην) poet: pšiš ponosš, xkleskš, doszdeskš, okēpēskš, desupevš-ieskš. «Ἥκιστα ὀνοῦνται τοὺς χειροτέχνους». Ep: (mi κς nen:) «Ὀυδ' ὥς σε ἔολπα ὀνόσ-σεσθαι κακότητος». Od: E. nš te vēl pīnšce pentps... «Ἥ οὐνεσθ' ἔτι». Ii: Ω: desupe-žsigī. (se konf: κς ὄνομαι in tīanīl tpe-kažī, insz dšne Sxī: Exst: se deosebente in Om: prin vokalele η, mi α, find prin

čea dīnīl in sensz de folosš, iap prin čea d- al doilea de xklīpe). «Ὀυδ' ὑπερ-ήνωρ ἥς ἦδης ἀπόννηθ', ὅτε μ' ὤνατο». Ii P

Ὀνομαίνω, viit: -ανῶ, poet: Ion: in lokš de ὀνομάζω, žikš; pronšnžš; fēpēdš-ieskš; pīndšieskš, xotēpēskš. [žnom].

Ὀνομακλήδην, adv: poet: a nšme, ne nš-me. [mi

Ὀνομακλήτωρ, opoz (δ), čel inszpuinatš

a aduce a minte stăruinșii stă nămele
felăpățitor sșușu. (lat:) nomenclator.
[δνομα, καλέω].

Ὀνομάζω (ον), saș ὄν, poet:
penșmită, bestită; (art:) adăpător de pe-
nșme. [δνομα, κλυτός].

Ὀνομασία (ή), nșmipr. dape de nșme
obăktelor, [mi

Ὀνόματις, εως (ή),=Ὀνομασία. [mi

Ὀνόμασμα (τό), rpeu: în lokă de mă-
cra. [δνομάζω].

Ὀνομαστήρια (τά), (se ing: ieră) serbă-
toare de zioa, în kape se dă nșmele ko-
piărlă. [din

Ὀνομαστήρ, poet: în lokă de...

Ὀνομαστής, ου (ό), nșmitopă, saș dăpă-
tor de nșme. [mi

Ὀνομαστή, adv: a nșme, pe nșme, [mi

Ὀνομαστής, ή, ον, (mi adv:) -iōs, fo-
lositopă la nșmipe. (de xnde || sșvst:)

Ὀνομαστική (πώσις). Gram: nominativă.
mi «Ὀνομαστικόν (βιβλίον)». kataloră de
nșme, ad: de zicere, saș (i: gionapă inșpă-
rită în kante, iar nș dșne alfabetă, Ono-
mastikă. [mi

Ὀνομαστής, ή, ον, (mi adv:) -iōs, nș-
mită, saș de nșmit, de eksupimat; (obiv:
vestită penșmită. [δνομάζω].

Ὀνοματικός, ή, ον, (mi adv:) -iōs, kș-
venită la, saș basată pe nșme. [δνομα].

Ὀνοματίον (τό), dim: al lăi δνομα, mī-
nă nșme, saș zicere.

Ὀνοματογραφέω -ω, biit: -iōw, skrîș nș-
mele kăiba în listă. [mi

Ὀνοματογραφία (ή), înskriepre, saș ka-
talogă de nșme. [din

Ὀνοματογράφος (ό, ή), inșpiitopă de
nșme. [δνομα, γράφω].

Ὀνοματοθεσία (ή), nșnepe de nșme. [δνο-
μα, θέσις]. [mi

Ὀνοματοθέσις (τή),=Ὀνομαστήρια.

Ὀνοματοθετέω -ω, biit: -iōw, nșiș nșme
kăiba. [din

Ὀνοματοθέτης, ου (ό), nșitopă de nșme.
[δνομα, τίθημι]. [de xnde

Ὀνοματοθετικός, ή, ον, kșvenită, folo-
sitopă, saș îndemnatikă la nșnepe de
nșme.

Ὀνοματοθήρας, ου (ό), vîpător de nș-
me, saș vorbe. [δνομα, θήρα]. [de xnd-

Ὀνοματοθηραίω -ω, biit: -iōw, vîne. δ
nșme, saș vorbe.

Ὀνοματοκλήτωρ, ορος (ό),=Ὀνομακλήτωρ.

Ὀνοματολόγος (ό, ή), inșpător de vor-
be,=Ὀνοματοθήρας. 2)=Ὀνομακλήτωρ [δνο-

μα, λέγω].

Ὀνοματομάχος (ό, ή), dîșnăpător deș-
npe nșme, saș vorbe. [δνομα, μάχη].

Ὀνοματοποιέω -ω, biit: -iōw, (nas: ipe:
de kă: δνοματοποιείται) kroieskă (apînc:
imitînd nășpărlă sșnetă al lăkșpărlor)
nșme, saș vorbe, fakă zicere imitativă.
[δνοματοποιός]. [de xnde

Ὀνοματοποίησις, εως, mi

Ὀνοματοποιός (ή), fachepe, konstpskpie de
nokă vorbă, saș nșme în kină, ka sș-
netă sîlabeleor sș xarakterize semnifi-
kăia). [din

Ὀνοματοποιός (ό, ή), făktopă (i:psko-
vitopă, de nokă zicere, saș konstpskioră
de nșme (pînc: în imitatie de nășpărlă
sșnetă al obăktelor de nșmit. [δνο-
μα, ποιός].

Ὀνοματοργέω -ω, biit: -iōw,=Ὀνομα-
τοποιέω [din

Ὀνοματοργός (ό, ή),=Ὀνοματοποιός. [δνο-
μα, ἔργον].

Ὀνοματώδης, εως (ό, ή), cea din felă
nșmelă. [δνομα.

Ὀνόπορον (τό), [δνος, πορδή] kăi felă
de skaete, dșne zic: vîșina mîșpărlă

Ὀνόρυγος (ό, saș ή, kăi felă de plantă,
(dșne zic: vîșina mîșpărlă. δνο-
ρύγος].

Ὀνος (ό, asină, mîșpărlă; (ή mîșpărlă.
«Ὀνος λύρας (saș πρὸς λύραν)». Prov: pen-
tăș cea lîșsigi de rășită banărlă, mî ne-
șimțitopă de fepmekă mîșicet mî fep-
moușelap apte «Πρὸς ὄνου σκιά». Prov:

desnpe cele de nîșikă. «Ἀπ' ὄνου κατὰ
πτερεῖν». Prov: a nștîmi răi dîntp' a sa ne
pozie (napodie de la ἀπό νοῦ καταπεσεῖν).
2) (fir) kăi felă de nemte. 3) kăi felă
de insektă (rînganie). (vezî mî ἔουλος). 4)
kăi felă de lăkșstă (făp apîni, aat: ἀσί-
ρακος). 5) kăi felă de mășină (κρασάκ)
de apdikat, saș tpras în sșs rpeștăpî. 6)
nălăp de moapă pînc: cea de desșst).
7) făktă saș făkă. 8) basă de vînă, kană.
9) nșime (asă) la kșve; (întp' alte fe-
lăpă de jokă, ka cea de apîșic) cea de
nșpe de jokă. 10) (im:) «Ὀνοί, o konstela-
gie în zodia rakărlă.

Ὀνοσις, εως (ή), poet: [δνομαι] xăișpe,
despăpășipe, ponosășipe.

Ὀνοσκελίσ, ἰδος (ή), cea kș pîșoare
de mîșpărlă, (aat:) δνοκώλη (onit: al Em-
kșseî). [δνος, σκέλος].

Ὀνοσμα (τό), kăi felă de plantă, saș
skaete, (aat:) δνωνις.

'Ονοσάμενος, η, ον poet: in lokē de ὀνοσάμενος, nex: de nartu:, mi

'Ονόσσεσθαι, poet: in lokē de ὀνόσσεσθαι, viit: de inf: al lxi ὄνομαι.

'Ονοστάσιον (τὸ), stazlā de mtrapi. [ὄνος, στάσις].

'Ονοστός, ἡ, ὄν, poet: [ὄνομαι] ponostliti; de xalit; de desuprexit.

'Ονοσφαγία (ἡ), inxsnriete (xerftipe) de mtrapi saš asinī. [ὄνος, σφαγή].

'Ονοτάζω, mi (mij:) -άζομαι, viit: -άσω, -ομαι, poet: = 'Ονομαι, oktrpskš, nevin-steskš, desnpresieskš. «'Ονοταζόμεναι γάμον». Esxl: [din

'Ονοτός, ἡ, ὄν, poet: = 'Ονοστός. || (sxst:) in lokē de ὄνοσις. [ὄνομαι].

'Ονοურიς, ἰδος (ἡ), snš felā de plantz, = 'Ονοθήρας, mi(al:) Oinothēras. [ὄνος, οὔρα].

'Ονοφορβός (ὁ, ἡ), pšsktlopš de asinī. [ὄνος, φέρβω].

'Ονοχειλές, ἑος -οῦς, mi 'Ονόχειλον (τὸ), mi 'Ονοχειλῖς, ἰδος (ἡ), snš felā de plantz, (al:) ὄνοσμα. [ὄνος, χεῖλος].

'Ονόχηλον (τὸ), = 'Ονόχειλον. [din

'Ονόχηλος (ὁ, ἡ), чел кс konitš de mtrapi. || (sxst:) = 'Ονόχηλον. [ὄνος, χηλή].

'Οντα, im: nest: lxi ὄν, nartu: lxi εἶμι. [de xnde

'Οντως, adv: (de nartu:), in fiindz, in-tr' adovtrš.

'Οнуμα (το), Eol: in lokē de ὄνομα. [de xnde

'Οнуμάζω, mi 'Οнуμαίνω, Eol: in lokē de ὀνομάζω, mi ὀνομαίνω.

'Οнуξ, υχος (ὁ), snrie (de omš saš de vitš). «'Εξ ὀνουχος τεκμαίρεσθαι». Prov: din

«'Εξ ὀνύχων φιλεῖ». Fps: din toatš inima. «'Εξ ἀπαλῶν ὀνύχων». Fps: din konilēpie.

«Δι(«'Επ') ὀνουχος, saš «'Εξ ὀνουχα». Fps: кс

«са май пштинчоасэ ексактитате, mi silin-uz (de la mestepti, kape кс «са май

mare skemnitate imi desvīršesk челе май miči пэргі але лэкрллі кс snria).

«'Εκμεράχεται τὸν Λυσιακὸν χαρακτῆρα εἰς ὀ-νουχα». D: Al: л'а imitat foapte eksakt.

«'Η εἰς ὀνουχα σύμπηξις». Gal: «'Επ' ὀνουχος συμβεβλημέναι γωνίαι». Matm: 2) inko-bo-iaa narte a ankpe; kīrligzл ченгелллі

mi чл: 3) narte din jos a (pādvina) frānzelo trantafizlā, mi чл: 4) o narte a fikatlā.

5) o patz albz (poate albca-ga) in oki, (al:) vefelwma. 6) snš felā de nīatpz nreioas (de xnde xarōvuz), saš de marmtrš strvztoas: mi (npin

intind:) basš (nartik: de mipeasmz) din-tr' astfel dš nīatpz. [vūssw]. [de xnde

'Οнуχίζω, viit: -ίσω, talš snriile; (fir:) ampseskš, momeskš. 2) insemnš, saš

srīpiš кс snria; (npin intind: mi fir:) vepvetezš кс amtrpnitš, = Διονυχίζω. 3)

(Skp:) amš snria ktrpatz, = Διχηλέω. [mi

'Οнуχμαῖος, α, ον, de o potrivz кс (kitš) o tšietpš de snrie, tšiatš nre mtrpnit. [mi

'Ονύχινος, η, ον, fskitš din nīatpa nš-mitš vūz.

'Ονύχιον (τὸ), dim: al lxi ὄνυξ, snri-woapz. 2) (nartik:) = 'Οнуξ (6).

'Οнуχισμός (ὁ), tšiepe, saš tšietpš de snrii: (fir:) skemnit (ка кс snria) vep-uetape. [mi

'Οнуχιστήρ (ὁ), tšietopš de snrii; (de xnde 2) (Skp:) ktrpnitš konitei vitelo

кс snria ktrpatz. [vūzizw]. [de xnde

'Οнуχιστήριον (τὸ), instrpnitš (kemitamš, saš foapfekz) vñš de tšiat snriile.

'Οнуχίτης, ου (ὁ), mi 'Οнуχίτις, ἰδος (ἡ), = 'Οнуχοειδής. [vūz, -υχος].

'Οнуχογραφέω -ω, viit: -ήσω, skpiš (srīpiš, insemnezš) кс snria. [vūz, γράφω].

'Οнуχοειδής, ἑος (ὁ, ἡ), чел in formz saš felā de snrie, ascmenea кс snrie

(de omš saš vitš), saš кс nīatpa [vūz -xos, mi εἶδος].

'Οнуχώ -ω, viit: -ώσω, fakš (inkovoiš) чева in formz de kīrligz. [vūz (2)].

'Ονώδης, εος (ὁ, ἡ), = 'Ονοειδής. [mi

'Ονωνις, ἰδος (ἡ), snš felā de skaete. [vūz].

'Οξάλις (ὁ, ἡ), akpimorš. || (sxst:) snš felā de smokine. [din

'Οξάλις, ἰδος (ἡ), ninš (saš dpovdie de vinš) akpitš. 2) snš felā de plantz. [vūz].

'Οξάλμη (ἡ), zeamz de mīnkape, sal-uz de ogetš mi sapamtrš. [vūz, ἄλμη].

'Οξεία (ἡ), (maī noš) in lokē de vūz.

'Οξεῖα (ἡ), fem: mi (poet:) nest: im: al lxi vūz.

'Οξειδίων (τὸ), dim: al lxi vūz, vinš inakpitš, saš kam ogetš.

'Οξείνος, η, ον, (maī noš) in lokē de vūz. [vūz].

'Οξέλαιον (τὸ), amestektrš de ogetš mi xntdelemnš. [vūz, ἔλαιον].

'Οξερίας, ου (ὁ), (trpš, frīnz) din la-nte akpš. [vūz].

'Οξέως, adv: кс amepime, isrealt, = Таχέως; (desnpe riasš) tape, кс tonē nš-trpnztrpš. [vūz].

Οξυοορίκηδες, εως (η), παρ, in loco deo.

'Οξυθυμία (ή), ἴσπεαπз ла nekazš. [ὀξύθυμος].

'Οξυθύμια (τά), [ὀξύθυμος, θυμός] локзл, znde ne ла peshintii ardeat; in vinstev Ekatei prisoasele жерлфелор кз лемнишоаре de члмврз selvafikš.

'Οξυθυμίας, ου (ό), = 'Οξύθυμος.

'Οξυθυμόσμαι -σύμαι, viit: -ωθήσονται, mз neкъжескѣ, mз anpinzš indatš. [din

'Οξύθυμος (ό, ή), [ὀξύς, θυμός] ἴστε ла ne-kazš, neкъжичосѣ.

'Οξύθυρος, η, он, fьkстѣ din лемнѣ de [ὀξύς].

'Οξύκαρδιος (ό, ή), = 'Οξύθυμος. [ὀξύς, καρδιά].

'Οξύκαρηνος (ό, ή), = 'Οξύκέφαλος. [ὀξύς, κάρηνον].

'Οξύκεδρος (ή), znš felš de kedpз кз spinii in локѣ de fьpнze. [ὀξύς, κέδρος].

'Οξύκελευθος (ό, ή), poet: = 'Οξύδρομος. [ὀξύς, κέλευθος].

'Οξύκερατος, μι 'Οξύκερως, ωτος (ό, ή), чел кз коарне askъgite. [ὀξύς, κέραс].

'Οξύκέφαλος (ό, ή), чел кз капзл askъgитѣ, saš pьrsiatš. [ὀξύς, κεφαλή].

'Οξύκίνητος (ό, ή), ἴste-minikatš. [ὀξύς, κινέομαι].

'Οξύκομος (ί, ή), poet: чел кз fьpнze gimnoas; saš коарне askъgite in локѣ de птpѣ. [ὀξύς, κόμη].

'Οξύκρατος (τό), amestekъtьpъ de ogetš mi aпъ. [ὀξύς, κραννυμι].

'Οξύκωκυτος (ό, ή), [ὀξύς, κωκύω] плinsš, saš плinsъtopѣ кз птpъnzъtopѣ (neпа dz-реposš) rlasš.

'Οξύλαθεια (ή), ἴste anekape de okazie, aktivitate. [mi

'Οξύλαθέω -ω, viit: -ήσω, ἴste anekš oka-zie, saš кз mьkatz aktivitate intpenpinzš чева. [mi

'Οξύλάη (ή), = 'Οξύλαθος. [din

'Οξύλαθήας, έος (ό, ή), ἴste-апкъztopѣ de okazie, saš гpавникѣ, aktivš in intpenpindepiae mi спекслагиие saлe. [ὀξύς, λαθή]. [de znde

'Οξύλαθία (ή), = 'Οξύλάθεια. [mi

'Οξύλαθος (ό), Схл: = Πυράγρa, klemtе.

'Οξύλαλος (ό, ή), ἴste (de indatš) por-bitopѣ, saš rata ла peshensъpі. [ὀξύς, лалос].

'Οξύлаπαθον (τό), znš felš de plantz акpишоapъ, mъkpишѣ. [ὀξύς, лаπαθон].

'Οξύλίπαρον (τό), салпъ de ogetš mi rьpsime. [mi

'Οξύλίπης, έος (ό, ή), (άpтос) fьkстѣ кз

ogetš mi rьpsime. [ὀξύς, λίπος].

'Οξύλοδέω -ω, viit: -ήσω, rлs: in локѣ de ὀξύησέω. [ὀξύς, λοθος].

'Οξύμάθεια (ή), ἴсπεaпз ла inвъгъtьpъ, saš pпичenepe. [din

'Οξύμαθής, έος (ό, ή), амерѣ, ἴste a in-въгa. [ὀξύς, μαθάνω]. [de znde

'Οξύμαθία (ή), = 'Οξύμάθεια,

'Οξύμαλον (τό), Dor: in локѣ de ὀξύ-μηλον.

'Οξύμελής, έος (ό, ή), кинтзtopѣ, saš кинтatz кз askъgитѣ vьpсѣ. [ὀξύς, μέλος].

'Οξύμελι, ιτος (τό), o вьkтьpъ din ogetš mi mьepe. [ὀξύς, μέλι].

'Οξύμελίκρατον, μι (Ion:) 'Οξύμελίκρατον (τό), = ['Οξύμελι, μι кераннυμι].

'Οξύμέριμνος (ό, ή), poet: adskъtopѣ de ἴспi (neodixnitoape) rпikъ. [ὀξύς, μέριμνα].

'Οξύμηλον (τό) Лак: акpъ mтpъ, saš пpъпъ. [ὀξύς, μήλον].

'Οξύμήνιτος (ό, ή), poet: [ὀξύς, μηνίω] = 'Οξύθυμος; (desnpe лekp:) fьntъ peshatatz din ἴste minie.

'Οξύμολπος (ό, ή), = 'Οξύμελής. [ὀξύς, μολπή].

'Οξύμορφος (ό, ή), in rпaвъ, ἴste forma-tš. [ὀξύς, μορφή].

'Οξύμωσίνη (ή), sninoasъ (selbatiktъ) mipsintъ, (Fpang:) brusc. [ὀξύς, μωσίνη].

'Οξύμωρος (ό, ή), ἴste, demtentš, de mi птpъtš nerіosš, nemintosš. (de znde || (sъst:) 'Οξύμωρον (τό), gram: fьgъpъ de kъbitš, чe stъ in isksita snipe de dot kontpazise ingelesъpі (snpe eks: σπευδε βpαδέως). [ὀξύς, μωρός].

'Οξύναΐος, α, он, μι 'Οξύνος (ό, ή), = 'Οξύνης.

'Οξύντεος, α, он, posit: ал лѣi 'Οξύνω.

'Οξύνηρ (ό), poet: askъgитopѣ de чева. «Δονάχω» — ». Enipr: вpичагѣ de kon-defe. [din

'Οξύνω, viit: -υνω, askъgъ, saš fakš че-ва askъgитѣ, тѣlosš; (fir:) intъpītš; (uas:) mз ἴсgesкѣ, mз neкъжескѣ. 2) акpескѣ; saš (nestp:) mз акpескѣ. 3) (gram:) пѣiš акчентѣ, акчентезѣ. [ὀξύς].

'Οξύόδους, ὀδοντος (ό, ή), чел кз dinпi askъgипi. [ὀξύς, ὀδούς].

'Οξύόεις, εσσα, εν, poet: = 'Οξύόινος [ὀ-ξύς]; saš (dsne aлгii) = [ὀξύς], askъgитѣ.

'Οξύότραχος (ό, ή), чел кз коажъ de зкоiкъ askъgитѣ, vьpfoasъ. [ὀξύς, ὀστραχон].

'Οξύπαγής, έος (ό, ή), poet: askъgитѣ, vьpfosš nentpъ lesnichoasъ infigepе. [ὀξύς, πάγνυμι].

Ὀξυπαθής, έος (ό, ή), iste alinsă; saă foapte simgitopă, sxytpatăosă. [έξύς, πάθος]. [de xnde]

Ὀξυπαθής, adn: «Ὀξυπαθής έχειν περί τι». Teofant: a fi foapte sxytpată în ceva.

Ὀξυπείνης, mi Ὀξύτεινος (ό, ή), kape karpind saă mxt lrtminzemte, minktyosă. [έξύς, πείνα].

Ὀξυπέπερι, εως (τός), amestektytpă de ouetă mi nineră (nentps moiat intp' in-sa). [έξος, πέπερι].

Ὀξυπυκής, έος (ό, ή), poet: [έξύς, πυκνή]. =κκ...

Ὀξύπικρος (ό, ή), akpă mi amară; (fir:) foapte dăpeposă. [έξύς, πικρός].

Ὀξυπλήξ, ήγος (ό, ή), poet: iste, peno de isbitopă, saă năvăxitopă. «Χελμαρόος—». Sof: [έξύς, πλήσσω].

Ὀξυποδεις -ώ, viit: -ήσω, sintă aqeră de niooră, aleră iste; (desupe ka) zmbas în tpeanădă. [mi]

Ὀξυποδία (ή), aqerime de niooare, iste alerape. [έξύπους].

Ὀξυπόριον, mi Ὀξύπορον (τός), dorkopie rtybitoare de mistape. [din]

Ὀξυπόρος (ό, ή), iste-tpektopă, saă nă-tpeanzitopă; (de xnde npin intind:) askxgită, rimnosă. «Πύρος—». Enrp: =Ὀξύτορος. [έξύς, πόρος].

Ὀξύπους, οδος (ό, ή), aqeră. iste de niooră. [έξύς, πύς].

Ὀξύπυρος (ό, ή), чel kă askxgită năvă; saă (in nen:) vîpfosă. [έξύς, πυρός].

Ὀξύπτερος (ό, ή), =Ὠκύπτερος, aqeră, iste de apini. [έξύς, πτερόν]

Ὀξυπύθμενος (ό, ή), чel kă vîpfosă fändă. [έξύς, πυθμήν].

Ὀξύπυκνος (ό, ή), (măsik:) vezî pyknyos.

Ὀξυπύνδαξ, ακος (ό, ή), poet: =Ὀξυπύθμενος. [έξύς, πύνδαξ].

Ὀξυρεγμέω-ώ, viit: -ήσω, =Ὀξυρεγμάω [mi]

Ὀξυρεγμία (ή), akpă pîrîfאל din (akpeal de) stomaxă. [έξύς, έρεγμός]. [de xnde]

Ὀξυρεγμάω -ώ, viit: -άσω, nătimeskă de akpă pîrîfאל, saă akpeal de stomaxă. [mi]

Ὀξυρεγμώδης, εος (ό, ή), nătimamă de akpă pîrîfאל din stomaxă.

Ὀξυρεπής, έος (ό, ή), poet: în lokă de έξυρρεπής.

Ὀξύρις, ου (ό), =Ὀξερίας.

Ὀξύρρεπής έος (ό, ή), =Ὀξύρρεπος.

Ὀξύρριν -ινος, mi έξυρρίνος, mi έξυρρίς -ινος (ό, ή), чel kă nasă askxgită, saă kă aqeră miposă. [έξύς, ρίν, ρίς].

Ὀξύρριζόνιον (τός), ouetă de tpantafιά. [έξος, ρέζον].

Ὀξύρρεπος (ό, ή), (mi adn:) -ρρός, iste nornită saă novîpnită la ceva; (fir:) lesne-simgitopă, saă intăpitată; skimetyosă; (in nen:) iste-mimkată, aqeră, năvăxitopă. [έξύς, ροπή].

Ὀξύρρηχος (ό, ή), чel kă askxgită notă, saă pîts. || (săbst:) zăă felă de nemte, [de achi] ksipixă. [έξύς, ρύγχος].

Ὀξύς, [in afin: kă ώξύς] έος (εία, ύ) askxgită. vîpfosă; tîfosă; styntstntitopă, saă nă-tpeanzitopă; (fir:) vîoiă; (npin intind:) aqeră, iste, snpintenă; antivă; iskxsită, iste-nyă; saă penede; (de xnde) nektyinosă, lesne de intăpită; (desupe akpă) amară;

akpă; (fir:) dăpeposă; (desupe koloape) apătesă (kape bate la okă); (desupe glas) sxyipe, saă askxgită; (desupe voale) iste, nrimexdioastă. «Ὀξύς άκοντα». Tkr:

•Ὀξείη κορυφή (έρους). Od: M: «Φάταγον έξύς». Tkr: «Ἰππους έξυτάτους». Ep: Θυμοῦ μένος έξύς. Om: «Ὀξείος ήελίοιο». Es:

«Ὀξεία πορφύρα». Πλ: «Ὀξεία δδύναι».

Ιλ: Α: «Ὀξεία αὐτή». Ιλ: Ο: (de xnde)

«Ὀξεία (se ing: προσοδία)». Γραμ: akçentă. «Δι' έξείας δραμείν».

Προν: a netpeche mape nrimexdie. || (nest:) Ὀξύ, mi (fm: în noeyi) Ὀξεία, adv: în lokă de έξείως.

•Ὡς έξύς κεράγγατον». Apstf: «Τόν έ' άρ' έξύ νόστην». Om: mi Es: «Ὀξύ έ' άκουσεν».

Ιλ: Ρ: (mi sxyră) «Αλετὸς, έν ρά τέ φασιν έξυτάτον έέρμεσθαι πετεργών». Ιλ: Ρ:

Ὀξυστία (ή), akpeal de mînkape în stomaxă din pea mistape. (vezî mi έξυρεγμία). [έξύς, σίτος].

Ὀξύστομος (ό, ή), чel kă rtyb askxgită.

«Κώνωψ —». Epirp: 2) poet: (in nen: vîpfosă, askxgită, tîfosă. «Ξίφος—». Jks:

[έξύς, στόμα].

Ὀξύσχοινος (ό), zăă felă de poroză kă rimuoase saă askxgite foi. [έξύς, σχοίνος].

Ὀξύτένης, έος (ό, ή), intinsă la kaptă în askxgită, vîpfosă. [έξύς, τέινω].

Ὀξύτέρως, adv: komuar: al lăi έξείως.

Ὀξύτης (ή), vîpfomie, askxgime, tîfomie, mi чl: (desupe sxyră) akpime. saă akpeal; (fir:) aqerime; penexane; lăpeal la nekază; vîoime; istegime, saă iskxsingă; (gram:) = Ὀξεία. [έξύς].

Ὀξύτόκισιν (τός), =Ὠκυτόκισιν. [din]

Ὀξύτόκος (ό, ή), =Ὠκυτόκος. [έξύς, τόκος].

Ὀξύτόμος (ό, ή), aqeră la tîepe, tîfosă. [έξύς, τέμνω].

Ὁξύτονεω -ω, viit: -ήσω, sîntî askkîitî în vîpîş. 2) (akt: în gram:) skpiş, saş pronşniş o ziçere kş tonş de akcentî. [ὀξύτονος]. [de şnde

Ὁξύτόνησις, εως (ή), grm: akcentare de ziçere.

Ὁξύτονος (ό, ή), = Ὁξύτενης, vîpfosş; (în nen:) = Ὁξύς. «Γένος —». poet: жалникъ glasş pîtrşnzîtopş. 2) (gram:) akcentatî (prinç: la terminagîe). [ὀξύς, τόνος]. [de şnde

Ὁξύτόνωσις, adv: kş tonş de akcentî ne terminagîe.

Ὁξύτορος (ό, ή), [ὀξύς, ταίρω] îste-grşpîtopş, strîpnşnzîtopş; askkîitî.

Ὁξύτριφύλλιον (τό), kñş îelş de eapş, trîfoiş kş askkîite foî. [ὀξύς, τριφύλλιον].

Ὁξύτριχος (ό, ή), = Ὁξύθειρος. [ὀξύς, θρίξ].

Ὁξύφαγρος (ό), şne felş de nemte (ne-zî mi âgrîofaşros). [ὀξύς, φάγρος].

Ὁξύφαής, έος (ό, ή), poet: = Ὁξύδερχής. [ὀξύς, φάος].

Ὁξύφεγγής, έος (ό, ή), poet: λυμίνος kş îste λμίντ; (fir:) чел кş apîtoasş fagş. «Рёдон —». At: [ὀξύς, φέγγος].

Ὁξύφθογγος (ό, ή), îste, askkîit-grşsîtopş, saş şnzîtopş, = Ὁξύφωνος. [ὀξύς, φθόγγος].

Ὁξύφλεγµασία (ή), îşpealş de flegmîtoasеле şkkpî ale trşnşlî. [ὀξύς, φλέγμα].

Ὁξύφυλλος (ό, ή), чел кş vîpfoase, saş gimfoase îpnşze. [ὀξύς, φύλλον].

Ὁξύφωνία (ή), askkîime de glasş. [din Ὁξύφωνος (ό, ή), чел кş askkîitî glasş. [ὀξύς, φωνή].

Ὁξύχειρ, εiros (ό, ή), aşepş de mîîî, saş îste în lşkrşpîle sale; aktivş. [ὀξύς, χείρ]. [de şnde

Ὁξύχειρία (ή), aşepîme de mîîî, îşpealş în lşkrşpe; aktivitate.

Ὁξύχολία (ή), = Ὁξύθυμία. [din

Ὁξύχολος (ό, ή), = Ὁξύθυμος. [ὀξύς, χολή, saş χόλος.

Ὁξύωπέω -ω, viit: -ήσω, sîntî ...

Ὁξύωπής, έος (ό, ή), = Ὁξύδερχής. 2) (akt:) = Ὁξύδερχικός. [ὀξύς, ὤψ]. [de şnde

Ὁξύωπία (ή), = Ὁξύδερχεια. [mi

Ὁξύωπίας, ου (ό), mi Ὁξύωπός (ό, ή), = Ὁξύωπής.

Ὁξύώης, εος (ό, ή), ogetosş, datî în akpş. [mi

Ὁξύώης, ή, ѓν, fşkşlî kş ogetş. [ξύος].

Ὁον (τό), poada ropşnşlî, saş şteşka pşlî. [όν.]

Ὁου, poet: în lokş de cş, nen: alpe-lat: ёс.

Ὁπα, άς (ά), Dop: în lokş de έπή.

Ὁπα, poet: ak: ал лші ёψ.

Ὁπα, adv: Dop: în lokş de έπη.

Ὁπαδεύω, viit: -εύσω, mi Ὁπαδέω -ω, viit: -ήσω, poet: în lokş de έπομαι, (kş dat:) şpmezş, sîntî şpîtopş. [παδος]. [de şnde

Ὁπάδηςσις, εως (ή), poet: şpîtopîpe dşne çineva. [mi

Ὁπαδητήρ (ό), poet: în lokş de ...

Ὁπαδός (ό, ή), şpîtopş kşîva. || (şvst:) tovarşş; şpîtopş. [din

Ὁπάζω, viit: -άζω, daş ne çineva de şpîtopş (tovarşş) kşîva; (în nen:) daş, adaorş; pîvîñşlşskş; îñfîñgezş, pîdşkş çeva; (pap nestp:) şpîpşeskş, gîneskş din şpî; (mîk:) îaş ne çineva kş mine (în kompanîa mea ka tovarşş); (kş dat:) akompaniezş, îtovpîşweskş în kşlîtopîe. «Ὅτι σ' άνωγα ёμοι πομπήας έπάζειν». Od: Υ. «Σοί γάρ με πατήρ άμα πομπήν έπασσεν». Ιλ: Ω. «Αλλά μοι άμ' ήγεμόνα έσθλόν έπασσεν, ές με κείσ' άπαράγγη». Od: Ο. «Πέρπε θέ μιν πόλεμόν δε, πολύν δ' άμα λαόν έπασσεν». Ιλ: Σ. «Εργώ δ' έργον έπάζειν». Τкр: «Αγρην θεός έπασσε πολλήν». Es: «Χάριν δ' άμ' έπασσον άειδή». Om: Imn: «Ω Ζεϋ, γυναικών οίον έπασσας γένος». Esxλ: (mi nestp:) «Χέλος έπαζε Κύπριδος». Anλn: «Χαλεπόν θέ σε γήρας έπάξει». Ιλ: Θ.

«Εκτωρ έπαζεν Αχαιούς, αίεν άποκτείνων τόν έπίστατον». Ιλ: Θ. «Πολύν καθ' έμilon έπάζων». Ιλ: Ε. Ρ: (mi mîk:). «Τότ' έγώ κήρυκά τ' έπασσάμενος και έταίρον βήν ές Αίόλου». Od: Κ. [mi nas:] «Ποταμός πεδίον δε κάτεισι χειμάρρους κατ' έρεσφιν έπαζόμενος Δις έμέρω. Ιλ: Α.

Ὁπαίος, α, ον, grşpîlş. «Ὁπαία κεραμείς, saş θυρίς». || (şvst:) Ὁπαίον (τό), rakpş în podşl kaseî, ka şv easş fşmşl, saş fepeasîpş la îñvelîtoape, op în frşntea kaseî nentpş λmîîpş, = [έπή].

Ὁπάλλιος (ό), kñş felş de upşgiosş pîatpş.

Ὁπανίκκ, adv: Dop: în lokş de έπηνίκκ.

Ὁπάτριος mi Ὁπατρός (ό, ή), poet: în lokş de έμοπάτριος.

Ὁπάων -ονος (ό, ή), poet: [έπαζω] = Ὁπαδός, şpîtopş, tovarşş.

Ὁπαας, κτος (τό), [έπή] şvş de vîsmarş, mi çl:

Ὁπερ, next: лшѡпер. 2) poet: în lokş de ёпер.

ὀπεύομαι, viit: -εύομαι, poet: [ὤψ] = ἔπτομαι, vʒzš, priveskš.

ὀπέων, onos (έ), Ion: in lokš de ópáων.

ὀπή (ή), [ἔπτομαι] газрѣ in invelitoa-pea kasei pentrѣ emipea fkmzлi; saš fepestrѣ pentrѣ лzminѣ.

ὀπη, saš ὀπη(πη), adv: lok: = ἔπου, in kape, saš in op kape (op ye felš de) lokš. «ὀπη τ' ἰθύση, τῇ τ' εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν». Il: M: «ὀπη σέθεν ἴσταται αὐλεις». Tkr: (mi kš men:) «ὀπη χθονός». Apll: 2) = ὀπως, in op ye kīpš, op kšm. «Ἐρξον, ἔπη δῆτοι νόος ἔπλετο». Il: X: (mi in-presnѣ kš ἄν kštre sšn:) «ὀπη ἄν κάλιστα ὕμιν δοκῇ εἶναι, ταύτη ἔκχστα δεῖ καταστήσασθαι». Ksn: (mi inpresnѣ kš per) «ὀπη περ (saš «ὀπηπερ) ἄν αὐτὸς ἐθέλη». Plt: || «Ἐσθ' ἔπη, = Ἐνίοτε, saš ποτέ (bezī eimi). || (nedefinit: inpresnѣ kš cūn, dḡ-pote, mi чл: «ὀπη cūn, saš ἔπηcūn. «ὀπη dḡ-pote saš ἔπηdḡ-pote». in op ye lokš, op xnde, saš op ye felš, op kšm.

ὀπηδεύω, saš ὀπηδέω, Ion: in lokš de ἔπαδέω.

ὀπηδητήρ, mi ὀπηδός (έ), Ion: in lokš de ἔπαδός.

ὀπήεις, esca, en, poet: гѣxpitš, saš пi-nš de гѣxpī. [ἔπη].

ὀπηλίκος, η, on, = ἡλίκος, op kit de mare. «ὀπηλικοςcūn». Aks:

ὀπήμος, adv: poet: in lokš de...

ὀπηνίκα, adv: op kīnd; (mi intpev:) kīnd?

ὀπηcūn, adv: in lokš de ἔπη cūn. (bezī ἔπη)

ὀπηπερ, adv: = ὀπη.

ὀπητίδιον (τὸ), dim: ал лxi ...

ὀπήτιον (τὸ), dim: ал лxi ἔπεας, sšli-moarѣ de чismarš.

ὀπητιcūn, adv: = ὀπηcūn.

ὀπίας, ou (έ), (τυρός) epīnzѣ inkeratz kš lante de smokinѣ (Ἐxp:). [ἔπες]. || (in Arstf: жокš de ворѣ din ἔπη).

ὀπιδός, ή, en, poet: pespektaviš; gro-zavš. [din]

ὀπιζομαι, viit: -ίζομαι, poet: [ἔπις] varš de scamѣ лa чева; mѣ temš, mѣ sfieskš, pesnektezš. (bezī mi ἐπιστρέφομαι). 2) (pnea rap) mѣ daš snpe pesnatѣ, in pevinpo-kš. «Χεῖς ἐπιζαμένη». Hind:

ὀπιζω, viit: -ίζω, skodš lante din nzan-tѣ, saš nomš (krestīndѣ le). 2) inkerš lante kš sškš de smokinѣ, mi чл: [ἔπες].

ὀπιθς (θεν), adv: poet: in lokš de ἔπιθεν.

ὀπιθόμετρος (έ, ή), poet: in lokš de ἐπισθόμετρος, pšmasš dšne moapteа omx-lxi. "Αυχμημα—». Hind: penzme dšne mo-apte. [ἔπιθεν, βροτός].

ὀπιον (τὸ), oniš, (Γxpч:) afionš (sškšл makšлxi). [ἔπες].

ὀπιπευτήρ (έ), poet: (maī noš) = ὀπι-πευτήρ. [din]

ὀπιπεύω, viit: -εύω, poet: = ὀπιπεύω. [din]

ὀπίτης, ou (έ), poet: (intpev: nšmaī in kompi:) = kš...

ὀπιπευτήρ (έ), poet: okitopš, privotopš kš kšpriositate mi rīndš pѣš. [din]

ὀπιπεύω, viit: -εύω, poet: [ἔπτομαι] mѣ xīš kš лkape a minte, okīezš, varš de scamѣ, mīndeskš. «Γυναικας—». Od: T: priveskš kš rīndš pѣš.

ὀπις, idos (ή), (ak: ἔπιδα mi ἔπιν) poet: [ἔπομαι] Dšmnezeeaskѣ osīndѣ xpmstoa-pe fantelop pele (bezī mi νέμεσις); (pin intind:) fpikt de Dšmnezeeaskѣ xpmic; (in men:) pespektš, evlavie; (pin intind:) ovi-ektš de pespektat; dapš, xapš. «Θεῶν ἔπιν αἰτέω». Hind:

ὀπισαμείω, dos -oš (ή), gls: [ἔπίσω, ἀμ-βαίνω] innapotepe, merμεpe inapoī.

ὀπισθα, adv: Dor: Eox: in lokš de ἔπισθεν.

ὀπισθάχων, onos (έ, ή), leratz kš ko-tele indpѣt лa snate. [ἔπισθε, ἀχλὼν].

ὀπισθάρων, onos (έ), (Bisep:) tetpano-dxл kīntpepexлxi; (dšne ziч:) napteа din dosxл ambonxлxi. [ἔπισθε, ἀρών].

ὀπισθε, mi ὀπισθεν, [ἔπις, saš ἔπομαι] adv: lok: inapoī, dinapoī, din dosš; (saš timn:) ne xpmт; (kš men:) in xpmт, dšne чева. «Στῇ δ' ἔπισθεν». Il: Π. «Προσστηάμενος τὰ ἄρματα, αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἵππευσιν ἔπισθεν γανόμενος». Ksn: «ὀπισθε με-ύων». Il: I. «ὀπισθεν κατέλιπον». Od: O. (mi kš men:) «Φοίτη δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἐκτορος, ἄλλοτ' ἔπισθεν. Il: E. «Ἐκτορα δηρὰ σέκετο δῖφρου ἔπισθεν». Il: Ω. (mi timn:) «Ἄρα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ἔπισθεν ὑπέστη». Il: I. (mi kš men:) «Μάχης ἔπι-σθεν». Om: dšne pѣtлie. (mi kš dat.) «Πολλοὺς ἔπισθεν ἀνικυτοῖς». Tkr: (mi kš artik:) «Οἱ ἔπισθεν». Od: Δ. чei pšmanī in kasa kšѣva, fiind el dšš in streinplate.

«Ἐν τοῖσι ἔπισθε λόγοισι σημανέω. Ep: ὀπισθέναρ, xpos (τὸ), napteа mīnci чеа de d' asxnpa, ad: din dosxл naimci. [ἔπι-σω, θέναρ].

ὀπισθίδιος, poet: in lokš de ...

ἽΠισθίως, α καὶ ος, εν (mi adv:) -σθίως, μι (noet:) -ισθίως, чед din dosă, din apoi; (mi timn:) чед din spmъ. [ἔπισθεν].

ἽΠισθοδάρων -ονος (ὁ, ἡ), = ἽΠισθοδάτης.

ἽΠισθοδάτης, ἑος (ὁ, ἡ), грех in partea din apoi. [ἔπισθε, βάρος].

ἽΠισθοδάτης, ου (ὁ), чед чε смята дандапате. [ἔπισθε, βάλω]. [de unde

ἽΠισθοδακίς, ἡ, εν, чед кс натепаъ insuime de а смята дандапате.

ἽΠισθοδόλος (ὁ, ἡ), asvīpaitš, arsnkatš indrpt. [ἔπισθε, βάλω].

ἽΠισθοδριθής (ὁ, ἡ), noet: = ἽΠισθοδάρης. [ἔπισθε, βρίθω].

ἽΠισθογράφος (ὁ, ἡ), supisš in dosă. [ἔπισθε, γράφω].

ἽΠισθοδάκτυλος (ὁ, ἡ), чед кс ਦੇਵετε- le intoarse indrpt. [ἔπισθε, δάκτυλος].

ἽΠισθοδάτης (ὁ, ἡ), лератš indrpt. [ἔπισθε, δέω].

ἽΠισθοδιώξис, εως (ἡ), Σχολ: екснак: а лѣ πάλωξис. [ἔπισθε, διώκω].

ἽΠισθοδόμος (ὁ), (in pen:) kasa de din dosă; (nartik:) edificiu de dindrptъта Πартеноνιστѣ, unde ера тесаггъа пѣлиѣ. [ἔπισθε, δόμος].

ἽΠισθοδάλυμα (τὸ), аконеръmintš de dosă, саѣ de snate. [ἔπισθε, κάλυμμα].

ἽΠισθοάκρπος (ὁ, ἡ), чед кс ронделе in dosă l'pъnzеlor. [ἔπισθε, κρόπος].

ἽΠισθοκέλευθος (ὁ, ἡ), noet: мегрѣtopš inapoі; саѣ крмѣtopš in dosă [ἔπισθε, κέλευθος].

ἽΠισθοκέντρος (ὁ, ἡ), чед кс болдѣ (акѣ), саѣ меанѣ ла partea din apoi а тpаnελαѣ. [ἔπισθε, κέντρον].

ἽΠισθοκέφαλον (τὸ), partea din apoi а кансаѣ. [ἔπισθε, κεφαλή].

ἽΠισθοκόμης, μι ἽΠισθοκόμος (ὁ, ἡ), чед кс пѣрѣ нмаѣ in dosă кансаѣ [ἔπισθε, κόμη].

ἽΠισθοκράνιον (τὸ), partea din apoi а хірчеѣ. [ἔπισθε, κрانیон].

ἽΠισθοκρηπίδες (αἱ), snă felă de femeі-eshi inkълѣmintе. [ἔπισθε, κρηπίς].

ἽΠισθοκύρωσις, εως (ἡ), rlpеovіpe din apoi а snateлѣ. [ἔπισθε, κυρώω].

ἽΠισθομέροτος (ὁ, ἡ), канѣ δπιθѣротис.

ἽΠισθομήριον (τὸ), μι ἽΠισθομήρος (ὁ), partea тpаnεлаѣ чед din dosă koансеѣ. [ἔπισθε, μηρός].

ἽΠισθοόμος (ὁ, ἡ), чед че паште мегр-пінд дандапате. [ἔπισθε, νομή].

ἽΠισθοονγής, εος (ὁ, ἡ), noet: inεολδι-topš de din apoi. [ἔπισθε, νόσσω].

ἽΠισθοπόρος (ὁ, ἡ), noet: = ἽΠισθοκέλευθος. [ἔπισθε, πόρος].

ἽΠισθοπούς, οδός (ὁ, ἡ), noet: мегрѣ-topš in кpма кѣпа, крмѣtopš; (desupe fepi) = Ὑστερόπους. 2) чед че се into- arce in apoi. [ἔπισθε, ποῦς].

ἽΠισθορμέω -ω, viit: -ήσω, пѣвѣlesкѣ inapoі, саѣ мегрѣ indrpt. [ἔπισθε, ὅρμη]. [de unde

ἽΠισθορμητός (ὁ, ἡ), мегрѣtopš indr- рѣт, = ἽΠισθοκέλευθος.

ἽΠισθοσφενδόνη (ἡ), sfendona, femeia- ska лerтѣpъ de канѣ, кінд се пѣpta din- дрѣт; саѣ partea dinapoі а ачелѣ лer- тѣpѣ. [ἔπισθε, σφενδόνη].

ἽΠισθοσιλα, аς (ἡ), снѣпа (find кс іmі nарѣ чepнeлa ne dinapoі. [ἔπισθε, σιλάω].

ἽΠισθοτονία (ἡ), (med:) snă felă de snasmă, kape inkovoate тpаnεla in partea de din apoi. [wi

ἽΠισθοτονικός, ἡ, εν, (mi adv:) -иқъ, релативѣ кс, саѣ снpsš ла snasmъ δπι- σθοτονία (bezі ziv:). [din

ἽΠισθότονος (ὁ, ἡ), intinsă in partea de din apoi. [(ssbst: вѣpъ)=ἽΠισθοτονία. [ἔπισθε, τείνω]. [de unde

ἽΠισθοτονόδης, εος (ὁ, ἡ), = ἽΠισθο- τονικός, de felă snasmълѣ δπισθότονος.

ἽΠισθοурητικός, ἡ, εν, нмѣtopš ne din apoi (ка кѣmіeлe ми аste nаtrъnede). [ἔπισθε, ούρέω].

ἽΠισθοφάλλκρος (ὁ, ἡ), пaεmквѣ ne din apoi. [ἔπισθε, φαλλκρός].

ἽΠισθοφανής, εος (ὁ, ἡ), (mi adv:) -φανώς, пѣzтѣ in (intopsă кс) чед din apoi. «Καὶ ἐπορεύθησαν ὀπισθοφανώς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὀπισθοφανές». Skp: || «Κάτωπτον — ». Oamndp: арѣтѣoape de obiente danda- patele. [ἔπισθε, φαίνω].

ἽΠισθοφόρος (ὁ, ἡ), (napoks:) нpтѣ- topš de чева, (npоnаpoks:) нpтѣтѣ, кѣ- patš ne sninape. [ἔπισθε, φέρω].

ἽΠισθοφυλακέω -ω, viit: -ήσω, пѣzesкѣ partea din apoi а оштіpѣ. [wi

ἽΠισθοφυλακία (ἡ), streaka din apoi а оштіpѣ, (Fpaug:) l' arriere garde. [din

ἽΠισθοφύλαξ, акος (ὁ), streжѣtopš, пѣ- zitopš de partea din apoi а оштіpѣ. [ἔπι- σθε, φύλαξ].

ἽΠισθοχειμών, ὄνος (ὁ), lipzie capнѣ. [ἔπισθε, χειμών].

ἽΠισθοχείρ, ερος (ὁ, ἡ), лератš кс mī- nele dindrpt. [ἔπισθε, χεір].

ἽΠισμα (τὸ), лantele, саѣ еккѣ, че се. skoute upin kpestape din nаantъ саѣ ncmъ

Ὀπισμός (ὁ), [ὀπίζω] skotepe de лѣ-
пѣтосъ sskš аи planteap upin krestape.

Ὀπίσω, poet: in lokš de ὀπίσω.

Ὀπίστατος, η, εν, sšprl: чел маї din
xpmъ de kit toγi. [wi]

Ὀπίστερος, α, он, komuapat: (ueprl:)
чел маї in xpmъ, saš маї inauoi de kit
aalka. [din]

Ὀπίσω, [ὀπις, saš ἐπομαι] adv: lok: in
auoi, indrpt, in dosš. «Μή τις ὀπίσω τε-
τράσθω». Ia: (wi timn:). «Ὅτ' ἄρ' νῦν,
οὗτ' ἄρ' ὀπίσω». Ia: Z. ne xpmъ, in viitorš.
(wi fir:). «Ἀλλὰ πρόσω καὶ ὀπίσω λεύ-
σει». Ia: Γ. Ia in vtrape de seamъ mi
челе tpekъte mi челе viitoape, wi dintp'
insele ждикъ. (wi kx artik:). «Влѣпѡν
εις τὰ ὀπίσω». Skp: (wi kx men:) in xpmъ,
dšne чева. «Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος». Skp:
2) in lokš de πάλιν, iapъmī. «Ἀνακτᾶσθαι
ὀπίσω τὴν τυραννίδα». Ep: «Ἀνοίξας δὲ τὴν
σπύρον, καὶ μετρήσας τὸν νεχρόν συνέχωσα ὀ-
πίσω». Ep:

Ὀπίων, ονος (ή), греш: in lokš de ὀπίων.

Ὀπλάριον (τὸ), dim: аи лѣі ѓплон.

Ὀπлендотέω -ō, viit: -ήσω, mъ inepakš
kx apme, mъ inapmezš. [ѓплон, ἐνδύομαι].

Ὀπλέω, viit: -ήσω, poet: in lokš de
ὀπλίζω. [wi]

Ὀπλή (ή), konitъ de βοδ, de καλδ, wi
чл: [wi]

Ὀπλήεις, εσσα, εν, poet: inapmatš. [wi]

Ὀπλίζω, viit: -ίσω, inapmezš: ekinezš;
pperъteskš. «Ἀμαξάν ὀπλίσει». Ia: Ω «Ἄ
Κόπρις ὀπλίσειν εὐνά». Eurp: (wi mik:)
«Ὁπλίσει» ἵππου. Ia: Ψ. (wi nas:)
«Ὁπλίσθεν δὲ γυναικες». Od: Ψ. «Νῆες
ὀπλίζονται». Od: P. (wi kx ak: indip:)
«Θράσος ὀπλίξεσθαι». Sof: (wi kx dat: an-
tixap:) «Ἐλάφοις κύνας ὀπλίξεσθαι». Op:
[ѓплон]. [de ende]

Ὀπλισίς, εως (ή), inapmape (akt: saš
pas:); (upin intind:) apmepъ. [wi]

Ὀπλισμα (τὸ), op te s' a inapmat (s'
a ekinat, pperъtit), (ad:) lotъ, saš apmie
inapmatъ (rata). 2) op te folosemte la
inapmape, apmъterъ, saš apmъ. [wi]

Ὀπλισμός (ὁ), = Ὀπλισίς. [wi]

Ὀπλιστής, οῦ (ὁ), inapmъtopš; ekimъto-
pš; pperъtitopš

Ὀπλιτωγός (ὁ, ή), dskъtopš (kъpъto-
pš) de greš-armagi, saš folositopš la
acheasta. «Ναῦς —». Iks: [ὀπλίτης, ἄγω].

Ὀπλιτεία (ή), seprviciš de greš-armagi.
«Ναυτική —». Plat: vъtъlie ne mape prin
greš-armagi. [din]

Ὀπλιτεύω, viit: -εύω, sintš (siskreskš
ostъnemte ka) greš-armatiš; (in Tku: H'.
73) komandš tpeuъ de greš-armagi. [din]

Ὀπλίτης, ου (ὁ), ostauš nezestpъ greš-
armatiš (pperъtopъ de apma sa mi de ma-
pele skstš). (nezī mi pelъkъtš). [ѓплон].
[de sude]

Ὀπλιτικός, ή, он, kvenitš, insъmitš
greš-armagior. «Τάξις —». Ksn: tpeuъ
de greš-armagi. «Ὀπλιτική». Plat: mese-
pia greš-armagior. «Τὸ ὀπλιτικόν». (ko-
лект:) in lokš de οἱ ὀπλίται, greš-armagi,
(Frang:) la grosse infanterie.

Ὀπλίτης, υος (ή), fem: аи лѣі ѓпліτης.
2) poet: in lokš de ὀπλισμένη. «Χεῖρ —». Ep:
inapmatъ.

Ὀπλιτοδρομέω -ō, viit: -ήσω, aepгъ ka

Ὀπλιτοδρόμος (ὁ, ή), aepгъtopš de ka-
pieriъ inapmatš ka greš-armatiš. [ὀπλίτης,
δρόμος].

Ὀπλιτοπάλης, ου (ὁ), poet: lъutъtopš
ka (saš kъtpe) greš-armatiš; (upin xpm:)
viteazš peshoinikš. [ὀπλίτης, πάλη].

Ὀπλοδιδάκτης, οῦ, wi Ὀπλοδιδάκταλος (ὁ),
inъvъtopš de apme, (Frang:) maître d'
armes. [ѓплон, διδάσκαλ].

Ὀπλοδοτέω -ō, viit: -ήσω, (kx ak:) daš
apme kšiva, inapmezš. [ѓплон, δίδωμι].

Ὀπλόδουπος (ὁ, ή), poet: troukъnitopš
kx apmele. [ѓплон, δοῦπος].

Ὀπλοθήκη (ή), marazie de apme. [ѓ-
плон, θήκη].

Ὀπλοκαθαρός (ὁ), wi Ὀπλοκαθαρία (ή),
wi Ὀπλοκαθάρτιον (τὸ), peremonie pol-
miasъ snpe sfingipea apmeap, (Lat:)
armilustrum. [ѓплон, καθάριω].

Ὀπλόκτοπος (ὁ, ή), poet: = Ὀπλόδουπος.
[ѓплон, κτόπος]

Ὀπλόλογέω -ō, viit: -ήσω, Skp. adzēš
apme, saš apmagi. [ѓплон, λέγω].

Ὀπλομαί, (fъpъ viit:) poet: in lokš de
ὀπλίζω, rъteskš. «Δεῖπνον —». Om:

Ὀπλομανέω -ō, viit: -ήσω, sintš nees-
nš dšne apme, saš pesoiš 2) mъ eatš
neesnemte. [din]

Ὀπλομανής, ές (ὁ, ή), neesnš dšne ap-
me, saš pesoiš. [ѓплон, μάνιομαι]. [de
sude]

Ὀπλομανία (ή), neesnie (mape dra-
roste) deapme, sa de ostъweaskъ viagtъ.

Ὀπλομαχέω -ō, viit: -ήσω, mъ eatš, saš
mъ eksepъezš ka..

Ὀπλομάχης, ου (ὁ), = Ὀπλομάχος.

Ὀπλομαχητής, οῦ (ὁ), = Ὀπλομάχος.
[ѓплонμαχέω]. [de sude]

‘Οπλομαχητικός, ἡ, ὄν, = ‘Οπλομαχικός
 ‘Οπλομαχία (ἡ), βῆτλιε prin arme. 2) denprindepe la întreprinderea armelor, (Frang:) escrime. 3) (în nen:) meşteşugul armelor, saş al pesvoïdai. [mi
 ‘Οπλομαχικός, ἡ, ὄν, κβενιτῆ, saş în-de-letniuitῆ la ὀπλομαχία (bezī zic). ‘Οπλομαχική, meşteşugul βῆτλιεi prin arme. [din

‘Οπλομάχος (ὁ, ἡ), pesvoitorῆ κκ arme (mai κκ seamῆ grele). 2) (sxbst:) în-βῆττοῖτοῖ de întreprinderea armelor. [ἐ-πλον, μάχη].

‘Οπλον (τὸ), [în afin: κκ ἐπιπλον] (în nen:) znealtῆ, dikisῆ; (iar partik:) armῆ; (mi mai κκ deosebie) sketῆ, pavzῆ; saş za, platomῆ (urinc: de greῆ-armatῆ); (de xnde mi im:) armie (prin: de greῆ-armatῆ; tabῆrῆ; (xne-ori) βῆτλιε, pesvoïῆ. “Οπλὰ νηῖς. Om: mi Es: otroanele mi ul: ale korῆvii. «Χαλκὸς ἐπὶ ἐν χειρὶν ἔχων χαλκήϊα, ἀκμονα, σφύραν, πυράχριν». Od: Γ. «Σκίπωνα γεροντικὸν ἔπλον». Kal: (mai des) «Ἐν («Σὺν») τοῖς ἔπλοις. «Μεθ’ ἔπλων». Lks: “Οπλὰ θέσθαι, saş τίθεσθαι, Lks: a se înarma, saş a tabῆrῆ κκ armatῆ, saş a lepῆda armele mi a se preda. «Πρὸ (saş «Εἶσω») τῶν ἔπλων». Lks: de tabῆrῆ, saş de aranjatῆ armie.

‘Οπλοπάροχος (ὁ, ἡ), gls: [ἐπλον, παρέ-χω] pῆrtῆtoῖrῆ, saş dῆkῆtoῖrῆ, diitorῆ de armele κῆiva, (Frang:) ocuier.

‘Οπλοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, faks arme. [ὀπλοποιός]. [de xnde

‘Οπλοποιητικός, ἡ, ὄν, κβενιτῆ, saş în-demînatikῆ la fahere de arme.

‘Οπλοποιία (ἡ), treaba, saş meşteşugul fῆkῆtoῖrῆ de arme; saş fahere, kon-strῆkῆie de arme. [din

‘Οπλοποιός (ὁ), fῆkῆtoῖrῆ de arme. [ἐ-πλον, ποιός].

‘Οπλοσκοπία (ἡ), pevizie de arme (saş armie). [ἐπλον, σκοπή].

‘Οπλόσμιος, α, ὄν, înarmatῆ (enit: al lῆi Жое mi al Жнеi).

‘Οπλότατος, ἡ, ὄν, sῆprl: mi

‘Οπλότερος, α, ὄν, kompar: (nergl:) po et; foarte potpivitῆ, mai potpivitῆ a pῆrta arme. (ad:) foarte tînrῆ, mai tînrῆ; (prin întind:) mai din xpmῆ, saş xpmashῆ. Ἐν ἀνδράσιν ὀπλοτέροις. Tkr: [ἐπλον].

‘Οπλουργία (ἡ), = ‘Οπλοποιία [ἐπλον, ἔργον].

‘Οπλοράγος (ὁ, ἡ), pozῆtoῖrῆ de arme (de pavzῆ) [ἐπλον, ῥάγω].

‘Οπλορορέω -ῶ, viit: -ήσω, portῆ arme, zntῆlῆ armatῆ. 2) (stῆrm: κκ ak:) sîntῆ satelitῆ, saş rapdianῆ al κῆiva. [din

‘Οπλοφόρος (ὁ, ἡ), pῆrtῆtoῖrῆ de arme, armatῆ. 2) = Δορυφόρος. [ἐπλον, φέρω].

‘Οπλοφυλάκιον (τὸ), = ‘Οπλοθήκη. [din

‘Οπλοφύλαξ, ακος, pῆstῆtoῖrῆ (enistatῆ) de arme, saş de armῆrie. [ἐπλον, φύλαξ].

‘Οπλοχαρῆς, ἑος (ὁ, ἡ), poet: iῆvitorῆ de arme saş de pesvoïῆ. [ἐπλον, χαίρω].

‘Οποδάσαμον (τὸ), sῆkῆl komatῆlῆi bal-samῆ, cel mai κῆratῆ balsamῆ. [ἐπός, βάλσαμον].

‘Οποδαπός, ἡ, ὄν, = Ποδαπός, din kare, saş din ce felῆ de lokῆ; (înprexῆ κκ ἄν) din or kare, saş din or ce felῆ de lokῆ. [ὁ-ποιός, δάπος].

‘Οποειδῆς, ἑος (ὁ, ἡ) cel în felῆ de sῆkῆ de pomῆ. [ἐπός, εἶδος].

‘Οπόεις, εσσα, εν, poet: în lokῆ de ἐπώ-δῆς, saş ὀποειδῆς. [ἐπός].

‘Οπόθεν, adv: din kare lokῆ, saş pri-çinῆ. ‘Οπόθεν δῆποθεν. [mi

‘Οποθενού, adv: din or kare parte, saş priçinῆ. [mi

‘Οπόθι, adv: poet: în lokῆ de ἐπου. [mi

‘Οποι, adv: xnde, în kare lokῆ. ‘Οποι ἄν (κκ sῆp:). ‘Οποι ποτε ‘Οποι δῆποτε. Lks: în or kare parte de lokῆ. «‘Οποι προ-σωτάτω». or xnde mai departe. (mi κκ nen:) «‘Οποι γῆς». Lks: (mi întres: în pe-netare de altῆ întrebare). «Ποῖ σὺ κατα-δαίνεις; ‘Οποι.», Apstf: 3) = ‘Οπως, κκ or

ce kinῆ. (bezī mi ὅπη). [mi

‘Οποιός, α, ὄν, = Οἶός, or ce felῆ. «‘Οποιόν κ’ εἵπησθα ἔπος, τοῖον κ’ ἐπακούσεις». Il: Υ: «‘Οποι’ ἄσσα. Od: T. κα ce felῆ. ‘Οποιῆς ἐπὶ νῆος ἀφίκεο. Od: E. ne ce felῆ de ko-ravie. ‘Οποιός δῆ (δῆποτε, δηποτοῦν). ‘Οποι-οσοῦν. ‘Οποιοισοῦν. ‘Οποιοσοῦν δῆ. or- ce felῆ. || (nest:) ‘Οποιᾶ, adv: în lokῆ de ὁ-ποιώς. [neîntres: ὅπος]. [de xnde

‘Οποιότης (ἡ), = Ποιότης. [mi

‘Οποιώς, adv: κκ ce felῆ, saş or ce felῆ de kinῆ. «‘Οποιώς ἄν (κκ sῆp:). ‘Οποιωσοῦν, «‘Οποιώς δῆποτε».

‘Οποκάλασον, mi ‘Οποκάρπασον (τὸ), be-ninosῆl lante saş sῆkῆ al plantei κάλ (κάρ) πασος. [ἐπός, κάλ (κάρ) πασος].

‘Οποκιννάμωμον (το), zntῆl, saş sῆkῆl skorῆmoareῆ. [ἐπός, κιννάμωμον].

‘Οποπάναξ, ακος (ὁ), sῆkῆl, zeama plan-tei πάναξ. [ἐπός, πάναξ].

‘Οπός (ὁ), lῆntosῆl sῆkῆ, saş zeama, ce de sine saş prin kῆstare κῆrpe din plante,

Ὀπτανεύς, ἑως (ὅ), ἑπιτόρη de karne, mi 4.1: [mi]

Ὀπτανύα (ή), poet: in lokē de...

Ὀπτάνιον (τὸ), = Ὀπτανεύον. [din]

Ὀπτάνος, ἡ, ὄν, ἑπιτόρη, saē de ἑπιτόρη. [ὀπτός].

Ὀπτάνομαι, [ὀπταίνω] viit: ὀρθήσομαι, Skp: mē vāzē; parē: [de xnde]

Ὀπτασία (ή), = Ὀψις, ἑπιτόρη. 2) (οὐχ): vedenie, (Frang:) vision.

Ὀπτᾶω -ῶ, viit: -ήσω, [ὀπτός] ἑπιτόρη; (fir): infirmitate. «Τὴν καρδίαν ὀπτεύμενος», Tkr:

Ὀπτέος, α, ὄν, posit: αλ λπὶ ὀράω.

Ὀπτέω, viit: -έσω, poet: = Ὀπταίνω.

Ὀπτέω lon: mi Dor: in kokē de ὀπτᾶω.

Ὀπτῆρ (ὅ), [ὀπτομαι] ἑπιτόρη de sea-mē; ἑπιτόρη, ἑπιτόρη; iskoadē, saē sui-onē; ἑπιτόρη, ἑπιτόρη a minte. [de xnde]

Ὀπτῆριος, α, ὄν, relativē kē vedenie, saē ἑπιτόρη. «Ὀπτῆρια (se ing: δῶρα)». chele ce se daē, ka sē vāzē chineva, saē fiind kē a vāzē cheva; (de xnde) odoarele, ce da chinevale mipesei, kind o vedenie intēi deskoneritē, = Θεώρητρα, mi Ἀνακαλυπτῆρια.

Ὀπτήσιμος (ὅ, ή), чел de ἑπιτόρη. [din]

Ὀπτησις, εως (ή), ἑπιτόρη (akt: saē pas:). [mi]

Ὀπτητικός, ἡ, ὄν, kontributorē, saē in deminutivē la ἑπιτόρη. [mi]

Ὀπτητός, ἡ, ὄν, = Ὀπτός. [ὀπταίνω].

Ὀπτιζω, viit: -ίζω, = Ὀπταίνω.

Ὀπτιμία (τὸ), (παρ:) deminutivē (pro-nitivē), pauprē, (de auī Lat:) ofiții ale kerpēi, ale palatizlē.

Ὀπτικός, ἡ, ὄν, relativē kē vāzē. «Ὀπτική (se ing: τέχνη)». optikē, (ad:) kape trakteazē desuprē vāzē, saē vedepi. [ὀπτομαι].

Ὀπτιλέτις, ιδος (ή), enit: Minerva. [din]

Ὀπτιλος, saē Ὀπτιλλος (ὅ), Dor: okiē. [ὀπτομαι].

Ὀπτίων, ους (ὅ), [Lat: optio] akatē-toprē, loκοuitorē de komandipē de omtipe, (Frang:) adiutantē.

Ὀπτομαι, viit: ὀψομαι, gram: in lokē de ὀσομαι.

Ὀπτός, [ἔψω] ἡ, ὄν, ἑπιτόρη; (in pen:) fēkētē, konstruktē prin fokē. «Πλόθος ὀπτή». Ksn: kērmidē. || (sēst): Ὀπτόν (τὸ), ἑπιτόρη.

Ὀπτός, ἡ, ὄν, (parē mi mai mēat kom-pēsē) in lokē de ὀρατός. [ὀπτομαι].

Ὀπύω, mi Ὀπύω, [οράω] viit: -ύσω, (pas: tpe: de kē: ὀπύομαι) = Βινέω; (poet:) sintē

insprātē. || (pas: din partea mēierii) mē mēpitē; (mai poē) kērvēsē.

Ὀπώδης, εως (ὅ, ή), = Ὀπραιδής, sēkosē, zemosē, (Frang:) vuculant. [ὀπός].

Ὀπωπα, poet: lon: in lokē de ὀράω. [de xnde]

Ὀπωπέω -ῶ, viit: -ήσω, poet: in lokē de ὀράω. [mi]

Ὀπωπή (ή), poet: in lokē de ὀψις.

Ὀπωπητήρ (ὅ), poet: in lokē de ὀπητήρ. [ὀπωπέω].

Ὀπώπιος (ὅ, ή), lon: [ὀπωπή] kēvenitē la (atintētoprē de) okiē.

Ὀπώρα, ας (ή), [ὀπός, ὠρα] timpa a-nēlē, in kape se kok poamele. 2) (prin intind:) poame, poade; (de xnde fir:) kēl-mea vīpstei, = ὠρα. [de xnde]

Ὀπωραῖος, α, ὄν, = Ὀπωρινός. [mi]

Ὀπωρίζω, mi (mij): -ίζομαι, viit: -ίζω, -ομαι, kēlēgē poame. [mi]

Ὀπωρινός, ἡ, ὄν, atintētoprē de timpa a poamelor, saē de poame. || (poē nest:) poamē. [mi]

Ὀπώριμος (ὅ, ή), = Ὀπωρινός; (prin intind:) poditorē in poame; (in pen:) podosē. [mi]

Ὀπωρινός, ἡ, ὄν, чел de timpa koa-cherii poamelor. «Ἀστῆρ ὀπωρινός». Om: (akt:) Κύων, mi Σείριος (kēvī de la re-sēpīrea avestei stela inchen a se koache poamele in Grecia).

Ὀπωρισμός (ὅ), kēlēpēro de poame. [ὀπωρίζω].

Ὀπωροδασίς, ιδος (ή), imēpēteasa poamelor, xē fēlē de plēsē smokinē. [ὀπώρα, βασιλίσ].

Ὀπωροθήκη (ή), mēgāzie de poame. [ὀπώρα, θήκη].

Ὀπωροκάπηλος (ὅ), = Ὀπωροπώλης. [ὀπώρα, κάπηλος].

Ὀπωρολόγος (ὅ, ή), kēlētoprē de poame. [ὀπώρα, λέγω].

Ὀπωροπώλης, ου(ὅ), vīnzētoprē de poame.

Ὀπωρόπωλις, ιδος (ή), vīnzētoape de poame. [ὀπώρα, πώλης].

Ὀπωροφρέω -ῶ, viit: -ήτω, prodskē, podeskē poame. [din]

Ὀπωροφόρος (ὅ, ή), prodskētoprē, podi-toprē de poame. [ὀπώρα, φέρω].

Ὀπωροφύλακτον (τὸ), = Ὀπωροθήκη. 2) kolisa pēzitorēlē de poame. [din]

Ὀπωροφύλαξ, ακος (ὅ), pēzitorē de poame, saē pīndapē. [ὀπώρα, φύλαξ].

Ὀπωρώνης, (ὀπώρα, ὠνή) ου (ὅ), pēkēpēgē de poame.

“Οπως, adv: modifik: = Πώς, κς че, saḥ κς op че κινῆ; in че felḥ de stape. «Εὐ- πὲ, ὅπως τότε θηρίον ἔπεφνες». Tkr: «Γνώ- ναι, ὅτι τε ποιητέον, καὶ ὁπότε καὶ ἔπως». Ksn: «Ἐπυνθάνετο, ὅπως ἔχοι». Fav: «Ἐρ- ζον, ὅπως ἐθέλεις». Ιλ: Δ. «Ὅπως φρεσὶ σῆσι μενοινᾷς». Od: O. (wi inpresenḥ κς ἄν saḥ poct: κεν κς ssn:) «Ὅπως κεν ἐ- θέλῃσιν». Ιλ: Υ. «Φράζεσθαί σε, ὅπως κεν νῆας σόῃς καὶ λαὸν». Ιλ: Ι. (wi κς poft:) «Μερμήριζεν, ὅπως ἀπολοίαιτο πᾶσαι νῆες». Od: Ι. (saḥ κς viit: xot:) «Ὅπως ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα». Om: (wi nedefin: inpresenḥ κς δῆ, wi κς χλ:). «Ὅπως δῆ, Ὅ- πως δῆ ποτε, «Ὅπως οὖν, «Ὅπως δῆ ποτε οὖν. Lks: in op kape κινῆ, saḥ κς op че felḥ de miḥκoκḥ. «Οὐδ’ ὅπως οὖν». Lks: niḥi intp’ κινῆ κινῆ, niḥi de κς m. (wi intpes: in penetape de intpesapea чeлxи-l-a-lḥ). „Πῶς; — Ὅπως“. Apstf: (bezī wi poḥ). «Ὅχ’ ἔσθ’ ὅπως»; Lks: nḥ este miḥκoκḥ, e κς nenstingḥ. «Ὅχ’ ἔσθ’ ὅπως οὐ». Lks: e κς nenstingḥ a nḥ. «Ὅχ’ ὅπως, ἀλλὰ» (fps:) nḥ vsmi. «Ὅχ’ ὅπως χάριν αὐτοῖς ἔχεις, ἀλλὰ καὶ κατὰ τούτων πολитеύει». Dm: «Ὅτι οὐχ’ ὅπως τιμωρήσαιντο, ἀλλὰ καὶ ἐπαινέσαιεν αὐτόν. Ksn: 2) timḥ κς m, dḥ- ne че, indatḥ че (κς nexot: de nexot:) «Ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ἔφιν». Ιλ: Μ. «Εὐθὺς ἄνυσεν, ὅπως κακὰ θηρί’ ἀνέγνω». Tkr: «Ὅπως δὲ ταῦτ’ ἔδρασαν, εὐθὺς ψαύσας ὦν παίδων λέγει». Sof: «Μετά ταῦθ, ὅπως νῶν ἐγένεθ’ υἱὸς οὐτοσί». Apstf: (wi etioluḥ) «Ὅπως δὴ δηρὸν ἀποιχεται». Od: Δ. dḥne чeea че, fiind κς. 3) (κς ssnḥ) in lokḥ de Ὡς, Ὅσον. «Ὅπως ἡδίστα». Sof: «Δό- τε μοι ξίφος ὅπως τάχιστα». Apstf: kīt maī in rpaḥ. (wi in e.l:). «Σούσθε, ὅπως (se inḡ: τάχιστα ἔχετε) ποδῶν». Sof: 4) (κα konisnḥ) in lokḥ de ἵνα (κς ssnḥ) «Λίσ- σεσθαι δ’ αὐτόν, ὅπως νημερέτεα εἶπη». Od: Γ. «Φραζόμεθ’, ὅπως ἔχ’ ἄριστα γένηται». Od: Ν. wi Ψ. (wi in e.l: ka indemuḥ). «Ἀλλ’ ὅπως ἀνὴρ ἔσθ (se inḡ: σκόπει, saḥ ὅρα)». Lks: (wi inpresenḥ κς ἄν saḥ poct: κεν). «Ὅπως ἄν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου». Skp: «Πείρα, ὅπως κεν σὴν πατρίδα ἵκηαι». Od: Δ. (wi κς inf:). «Πειράσθαι, ὅ- πως τὰ προσήκοντα διαπράττεσθαι». Ksn: (wi κς poft:) «Βούλευον, ὅπως ἔχ’ ἄριστα γένοι- το». Od: Ι (wi κς xot: viit:). «Ὅπως ἴ- θάκης ἐπιλήσεται». Od: Α. «Ὅπως ξείνον ἐμὸν τέρφομαι ἰδών». Tkr: (wi in anal: de inf:). «Δεῖ σ’ ὅπως δεῖξαις». Sof: [neintp: ἔπος].

“Οραμα (τὸ), [ὄραω] privelište; (Skp:) bedenie.

“Οραμνος (ὁ), poet: (in sinr:) in lokḥ de ὀρόδαμνος.

“Ορανός (ὁ), Dop: in lokḥ de Οὐρανός.

“Ορασις, εως (ῆ), vḥzsl, saḥ simḡsl ve- deriḥ. 2) (prin intind:) okiḥ. 3) = “Ορα- μς. [wi

“Ορατέος, α, ον, posit: al lḥi ὄραω. [wi

“Ορατής, οὔ (ὁ), vḥztopḥ, privitopḥ. [wi

“Ορατικός, ῆ, ον, (wi ad:) -ικῶς, rela- tivḥ, saḥ kontprivsitopḥ la vedepes, = “Οπι- κός. 2) чeл κς insḥime (nḥtepe, saḥ de- pindepe) de a vedea. [wi

“Ορατός, ῆ, ον, vḥzstḥ, saḥ de vḥzst, nstivnosḥ a se vedea, (Franḡ:) visible. [ὄραω].

“Οραυέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, [ὄρῶ, αὐγῇ] (nluḥ) vḥzḥ κς kape a minte, iḥḥ in vḥrape de seamḥ, чepчetezḥ чeвa.

“Οράω -ῶ, viit: (din ἔπτομαι) ἔφομαι, wi ἔφθήσομαι, (prel: ἑώρων, tpe: de κς: ἑώ- ρακα, wi pas: ἑώραμαι, wi maī ovic: ὤμ- μαι, nex: din εἶδω, εἶδον, wi ἴδον, de sn- de porḥnḥ: ἰδῆ, wi ἴδε, poft: ἴδοιμι, ssn: ἴδω, inf: ἰδεῖν, wi partḥ: ἰδών, wi miḥ: ἰδόμεν, de snḥ de porḥnḥ: ἰδοῦ, wi adv: ἰ- δοῦ, wi inf: ἰδέσθαι, wi pas: ὠφθην, wi prea rap ἑωράθην, wi posit: ὀπτέον, wi ὀ- ρατέον) = Βλέπω, vḥzḥ, mḥ sītḥ, varḥ de seamḥ. «Ἀνδρας ὄρῶ, τοῦς μήποτ’ ἔπωπα». Tkr: «Ὅχ’ ἄλλων πάρα γλῶσσα, τοῖςδε δ’ εἶδον ὄμμασιν αὐτῇ κατασφαγέντα». Expr: «Εἶδον γὰρ σκοπὴν εἰς παιπαλόεσσαν ἀνελ- θὼν νῆσον». Od: Κ. «Σὲ ἐπαναθεασόμενος ἦχ, ἐποῖός τίς ποτε φαίνῃ ἰδεῖν». Πατ: «Ὅχ’ ἴδον, ἀλλὰ στένον οἶον ἄκουον». Od: Ψ. (wi κς prep:) «Ἐς πόντον ὄρων». Tkr: «Ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον. Om: (wi miḥ:)

«Ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο». Ιλ: Ω. «Ὅπως τοῖους ἴδον ἀνέρας, οὐδὲ ἴδωμαι». Ιλ: Α. (wi adv:) «Στάσκειν, ὑπαί δὲ ἴδασκε κατὰ χρο- νός». Ιλ: Γ. (wi fir:) «Ἐαρ ὄρώσα». Tkr: avind atpḥtloape κḥstḥstḥ. (wi intp’ alḥ akḡenḥie). «Ἀλόχου κουριδίης οὔτι χάριν ἴδεν». Ιλ: Α. nḥ s’ a vḥkḥpat de dīn- sa. 2) intianeskḥ ne chineva, ka sḥ ἴvor- beskḥ. «Ἡρώτησε τοῦς πρωτοφύλακας, ποῦ ἂν ἴδοι Κλέαρχον»; Ksn: «Ὅχ’ ἂν ἴδοις αὐτόν». Lḥy: «Ἰδεῖν σε θέλοντας». Skp: 3) imī amḥ mintea, vḥrapea de seamḥ la чeвa. «Πρὸς πλοῦν ὄρῶν». Expr: (wi despre neinsḥfl:) «Ὅρῶν (poate insḥ greḥ: in lokḥ de ὀρ- γῶν) πρὸς βλάστησιν». Cleon: (wi intp’ al- tḥ akḡenḥie). «Ὅρῶ πρὸς Πελοπόννησον».

T: II. 7.

T84: vede kētre..., este n8st in faga Helononesl8i. 4) kast8 st r8sesk8 чева; (fir:) inrpikesk8, m8 isnitesk8 in tot8 kinsl. «Σπεῦσον κάπετον τιν' ἰδεῖν τῷδε». Sof: «Ὅρα δίφρον αὐτῇ. Tkr: «Καὶ τὸ καλὸν, καὶ τὸ προσῆχον ὁρῶν». Tkr: k8 inrpikipe k8tind. (mi in anal: de infin:) „Ὁρᾶν, ὅπως σωθήσεται ἡ Πελοπόννησος». T84: 5) ia8 in b8rape de seam8, kins8iesk8; kompar8; in8eler8; черуетеж8. «Ὅρα ἰδῶμαι ἐνὶ φρεσίν, ἡδὲ θαλίῳ». L: Φ. «Οὐχ ὁράας, εἴτι...»; Om: «Πρὸς τοὺς νῦν ῥήτορας ὅρα με». Dm: || (sne- opī inf:) «Ὁρᾶν, mi (uas:) «Ὁρᾶσθαι, ἰδεῖν, mi ἰδέσθαι». (in lok8 de s8st:) insemn: fag8, in lok8 de 8fis. «Ὁρᾶν συγγνὸς ἦν». Ksn: «Δισχρᾷ ὁρᾶσθαι». Ksn:

Ὁρδixάτον, mi Ὁρδixλάτον (τὸ), [din Lat: Orbiclatum) 8n8 fel8 de smokin8 pot8nd8.

Ὁργᾶ, 8ς (ά), Dor: in lok8 de 8ργῇ. Ὁργᾶζω, viit: -άσω, moi8 чева (prin8: fr8m8intind). «Πηλὸν ὄργασον». Apstf: [8ργᾶς]. Ὁργᾶίνω, viit: -ανῶ, poet: int8p8it8 nekaz8, minii8. || (nestp:) m8 nek8jesk8, m8 minii8. [8ργῇ].

Ὁργᾶνέω, -ῶ, viit: -ήσω, = Ὁργᾶνῶ. [din Ὁργᾶνή (ῇ), poet: = Ὁργᾶνή. «Χεῖρ—». 8cp: Ὁργᾶνικός, ῆ, 8ν, opranik8, k8venit8 la, sa8 int8p8singat8 ka opran8 (8nealt8); sa8 f8k8t8 prin inst8pmint8 (prin8:) m8sikal8, inst8pmintal8. [8ργανον]. [de 8nde Ὁργᾶνικῶς, adv: prin inst8pmint8, sa8 8nealt8.

Ὁργᾶνιον (τὸ), dim: al l8i....

Ὁργᾶνον (τὸ), [8ργον] 8nealt8, inst8pmint8, opran8; m8min8; (prin8:) teask8. «Μουσικῆς—». Apst: (mi fir:) «Τὸ τῶν αἰσθητηρίων ὄργανον». Lks: sim8p8ize. 2) poet: in lok8 de 8ργον, konst8p8kie. «Μελέσσης—». Sof:

Ὁργᾶνοπήκτωρ, op8ς (ὁ), poet: [8ργανον, πῆγνυμι] = Ὁργᾶνοποι8ς.

Ὁργᾶνοποιητικός, ῆ, 8ν, atin88top8 de, sa8 indeminatik8 la f8cere de inst8pminte, mi 8l: [mi

Ὁργᾶνοποιᾶ (ῇ), f8cere de 8neate, sa8 mesopia f8k8top8l8i de inst8pminte. [din Ὁργᾶνοποι8ς (ὁ), f8k8top8 de inst8pminte (m8mine mi eprali8), mi 8l: [8ργανον, ποι8ς].

Ὁργᾶνῶ -ῶ, viit: -ῶσω, k8p8iesk8 чева de t8p8in8osele 8neate, sa8 inst8pminte; intokmesk8. [8ργανον]. [de 8nde

Ὁργᾶνωσις, ew8 (ῇ), intokmipe de чева desupe inst8pminte, m8mine, mi 8l:

Ὁργᾶς, 88ος (ῇ), (adiek:) pot8p8it8, k8venit8 la l8k8ape, de l8k8at. (fir:) «Θυγατέρες εἰς λέχος ὄργᾶδες». Nikit: de m8pitat. (de 8nde || ovic: s8st:) p8mint8 gras8 mi podos8 (88n8 de l8k8at), iar mai k8 deosepire. «Ἰερὰ ὄργᾶς». 8el dintre Atika mi Merapida l8sat8 nel8k8at8, fiind konsfingit8. Чересеῖ. [8ργον].

Ὁργᾶσινδ8ς (ὁ), mo8ere (prin8: prin fr8m8intape); apr8sipe; tonipe. [8ργᾶζω]. 2) poruipe n8b8alnik8 a nat8pei din prisosipe de s8k8pi; (fir:) neoupit8 iste poft8. [din

Ὁργᾶω -ῶ, [8ργῇ] viit: -ήσω, sint8 in8888it8 de s8k8pi n8b8litoape la emipe; m8 afl8 ap8ins8 (mai k8 seam8) de nofta t8p8nenteῖ in8p88n8pi; (desupe plante) sint8 kont8, de k8les; (fir:) m8 pornesk8 din natim8 sa8 penede poft8 k8tre чева. «Διὰ τὸ ὀργῶντες κρίναι τὰ πράγματα». T84: k8 natim8, iar n8 k8 sin8e peche. (mi k8 ak: pre8:) «Πρὸς ἐκείνον τὸν λόγον ὀργῶντας». Dion: (mi k8 inf:) «Ὁργᾶμαθῆν». Es8l: «mi k8 8en:) «Περθενίου αἰματος ὀργᾶ». Es8l: este setos8.

Ὁργῶν, 8νος (ὁ), [8ργια, sa8 888ω] (in At:) 8n8 fel8 de p8eot8 (8e8t8itop8), че авеа fie-kape fatpic; (poet: in 8en:) p8eot8.

Ὁργῶνη (ῇ), fem: al l8i ὀργῶν, p8eot8it8. [de 8nde

Ὁργῶνικός, ῆ, 8ν, pr88es8k8.

Ὁργῇ (ῇ), [88ῆγω, sa8 88mῇ] (in 8en:) m8ral8 disposigie, xapaktep8; (desupe bit8) n8pav8; (ovic:) fipeask8 poruipe k8tre чева, simnik8 mi8kape a s8f8ct8l8i, patim8; (nartik: de a8i) 8p8ie, minie, nekaz8, dopin8 de pes8nap8. «Ὁργῇ οὐκ ἄκρος». Ep: vezī 8k88. (fir:) «Διὰ τὴν τοῦ πράγματος ὀργῇ». Dm: pent8 sk8p8iea чеа k8tre ачел8 l8k88. (mi in lok8 de adv:). «Ὁργῇ». Lks: k8 nekaz8, k8 patim8. «Ὁργὸς ἐπιφέρειν τινί». T84: a in888la simnatii mi antiati8. [de 8nde

Ὁργῆμα (τὸ), S8l: sim8imint8 de minie mi nekaz8. [mi

Ὁργῆτης, o8 (ὁ), nek8jicos8, iste la minie.

Ὁργια (τᾶ), [888ω] (in 8en: mi d8pe zic:) 8e8t8e; (ovic:) op8ii, peli8ioase (mistepioase) 8epemonii; (iar nartik:) int8siastele mistepii ale Bak8l8i. (de 8nde fir:) «Ἐρωτος («Φιλοσοφίας»)». Lks: [de 8nde

Ὁργῶζω, viit: -άσω, s8b8p8es8k8 op8ii ad: peli8ioase 8epemonii, sa8 mistepii; (st8pm:) 8instes8k8 prin peli8ioase 8ep8-

moni; saș inițiează în misterii. [de xnde
'Οργιάς, άδος (ή), poet: în lokș de όρ-
γιαστική. [mi]

'Οργιασμός (ό), sťvırshipe de oprii, mis-
terii, saș religioase ceremonii. [mi]

'Οργιαστής, ού (ό), sťvırshitorș de op-
rii, saș inițiatș în misterii; (prin întind:)
школарь; saș четашъ. [de xnde

'Οργιαστικός, ή, όν, îndemnatikș în sep-
barea opriilor, întăsiastș.

'Οργιάω -ω, viit: -άσω, poet: în lokș
de όργιάω.

'Οργίζω, viit: -ίσω, întăritș minia kšiva,
il nekъjeskș. [mi]

'Οργίλος, η, ον, απλεκatș la minie, ne-
kъjicosș. [όργή]. [de xnde

'Οργιλότης (ή), ιδεалъ de minie, ne-
kъjičisne. [mi]

'Οργίλος, sđv: kș minie mi nekazș.

'Οργισμένος, ου (ό), sťvırshitorș de op-
rii. [όργια, φαίνω].

'Οργιστικός, ή, όν, lesnicosș la nekъ-
jipe (akt: saș de sine pas:). [όργίζω].

'Οργίω, ονος (ό), poet: în lokș de όρ-
γών, preotș, жерлitorș.

'Οργυιά (ή), [όρέγω] mъsxpъ de întinde-
re ka de mease pınъ la wante niçoare,
stınjinș. [de xnde

'Οργυιαός, α, ον, чел de kňș stınjinș. [mi]

'Οργυιείς, εσσα, εν, poet: în lokș de
όργυιαός. [mi]

'Οργυιώ -ω, viit: -ώσω, poet: întinzș
mînele în stınjinș, saș le lerș astfel
întinse.

'Ορεανόμος (ό), poet:== 'Ορεανόμος.

'Ορέγη, adv: kș mînele întinse; (fir:) kș
toatș voingă, saș doringă mi vъkxpia. [mi]

'Ορεγμα (τό), întinsъtpъ de mîne; (prin
întind:) ofepipe. "Παρηΐδων—«Εξр: 2) pasș.
pîshitpъ. «Κουφον όρεγμα ποδός». Esxl: «Τό
μέγαθος τοῦ όρέγματος (της καμήλου)». Apst:
[din

'Ορέγνυμι, poet: în lokș de...

'Ορέγω, [în afîn: kș όρνυμι] viit: όρέξω,
(tpe: de kș: όρώρεχα, mi pas: όρώρεγμα,
nex: όρέχθην, saș όρέξάμην) întinzș; (prin
întind:) ofepș, adckș; (inçen:) daș. || (mîk:)
imî întinzș înainte mînele; (poet:) mъ
întinzș sъ ажнrș (sъ апккș) чева; (prin
întind:) nemepesкș (isvesкș) okind,=Kъ-
θικνωμαι; (fъpъ kazș) mъ apъnkș, пъvъle-
skș; mъ batș (прекxm se bate vîna); mъ
svîrkolesкș (bezî mi όρεχθέω); (fir: kș çen:)
noftesкș преа mълт. «Χεῖρας όρεγνύς». Il:
A: mi X: «Εὔχετο, χεῖρ' όρέγων εις οὐρανόν».

Il: O: mi Od: 1: (mi kș dat:) «Χεῖρας έμοῖ
όρέγοντας». Od: M: «Νίκτην όπάσαι, καὶ χεῖ-
ρας όρέξαι». Es: «Οκ' αὐτῷ τὸν σύριγγ' ώρε-
ξαι». Tkr: (mi mîk:) «'Ορέξατο χερσίν, οὐδ'
έλαθεν». Il: V: «'Ορεξαμένη από πασσάλου
αἶνυτο τόξον». Od: Φ: έγχεῖ όρέγεσθαι». Il:
Δ: E: a întinde înainte sđliga. «'Ιπποι ποσ-
σιν όρωρέχεται πολεμίζειν». Il: Π: se mi-
шкъ, înainteazъ. «Τρίς ώρέξат' ἰὼν, τὸ δὲ
τέτρατον έκατο τέκμων». Il: N: a fъkxt tpeî
pașî, mi kș ал patrъlea a ажens, xnde
тpeвzia. (mi kș prep:) «Δράκοντες όρωρέ-
ξατο προτὶ δειρὴν». Il: A: se întindeaș p'
înppeжxp. (mi kș çen:) «Οὐ παιδὸς ώρέ-
ξατο». Il: Z: (mi fir:) «Πάντες άνθρωποι τοῦ
εἰδέναι όρέγονται φύσει». Apst: (mi kș ak:)
«Σίτον όρέξαι». Exр: mъnînkъ. «Фόνιον αἰώ-
ρημα διὰ δέρης όρέξομαι». Exр: mъ voîš
spînzxpа. (mi fъpъ kazș). «Θυμὸς όρέξατο
γηθοσύνησιν». Aплn: i s'a înveselit inima.

'Ορειάλωτος (ό, ή), [όρος, álliskw] prinșș
prin mъnъi.

'Ορειάρχης, ου (ό), kъnetenie de mъn-
tenî. [όρειος, άρχω].

'Ορείας, άδος (ή),== 'Ορεία, mъnteanъ. ||
(sъvst:)'Ορειάδες, zînele mъnъilop,== 'Ορε-
στιάδες. [όρειος].

'Ορειάυλος (ό, ή), poet: lokșitorș, ne-
tpekъtorș în mъnъi. [όρειος, αὐλή].

'Ορειβάς, άδος (ό, ή), глs:== 'Ορειβά-
της. [mi]

'Ορειβάσία (ή), sъvъlare prin mъnъi. [mi]

'Ορειβάσις (τά), (se înç: íεpά) servъ-
toare, în kape se преsъvлаș prin mъnъi.
[όρος, βαίνω]. [de xnde

'Ορειβατέω -ω, viit: -ήσω, sъvълъ prin
mъnъi. [din

'Ορειβάτης, ου (ό), преsъvълъtorș prin
mъnъi. [όρος, βαίνω].

'Ορειβατικός, ή, όν, potpivîțș, saș inde-
mînatikș la sъvъlare prin mъnъi.

'Ορειβάτις, ιδος (ή), fem: ал лѣ όρειβάτης.

'Ορειβρεμέτης, ου (ό), poet: [όρος, βρέμω]
fъkъtorș a pesъna (a dđđi) mъnъi.

'Ορείγανον (τό), mi 'Ορείγανος (ό),== 'Ορί-
γανον.

'Ορείγενής, έος (ό, ή), poet: пъskxtș în
mъnъi. [όρος, γείνω].

'Ορειδρομία (ή), poet: алеprape prin
mъnъi. [din

'Ορειδρόμος (ό, ή), poet: алеprъtorș prin
mъnъi. [όρος, δρόμος].

'Ορειθαλής, έος (ό, ή), poet: înfloritorș
prin mъnъi. [όρος, θαλλω].

'Ορεικός, [όρεῦς] ή, όν,== 'Ημιονικός. «Ζεῦ-
*

γος δρεικόν». Лкс: тpεσσpε κκ κατίpι.

Ὁρεινίτιος (ό, ή), poet: ziditš in mēnte. [όρος, κτιζω],

Ὁρειλεχής, έος (ό, ή), poet: [όρος, λέ-
χος] dormitorš (loksitorš) in mēniti. [όρος,
λέχος].

Ὁρειμαλίδες (αί), = Ὁρομαλίδες.

Ὁρειμανής, έος (ό, ή), poet: nevēnš (soapte
ixbitorš) de mēniti; saš alerptorš ka ne-
vēnš prin mēniti. [όρος, μαίνομαι].

Ὁρεινομέω -ω, viit: -ήσω, paskš, saš lo-
kšieskš in mēniti. [din

Ὁρεινόμος (ό, ή), [όρος, νέμω] pεsktor-
pš, saš loksitorš (netpektorš) in mēniti.

Ὁρεινός, ή, όν, mēnteanš. «Ὁπορεύθη
εις τήν δρεινήν». Скр: [όρος].

Ὁρειοδάτης, ου (ό), poet: in lokš de δρει-
οάτης.

Ὁρειοίκος (ό, ή), poet: loksitorš de mēniti.
[όρος, οίκος].

Ὁρειομανής, έος (ό, ή), poet: in lokš
de δρειομανής.

Ὁρειονόμος (ό, ή), poet: in lokš de
δρεινόμος.

Ὁρειος, α, ον, = Ὁρεινός.

Ὁρειοχαρής, έος (ό, ή), mēlaxmitš, ix-
bitorš de mēniti. [όρος, χαίρω].

Ὁρειπελαργός (ό), knš felš de varzt
de mēnte, (alt:) γυπαίστεος. [όρος, πελαργός].

Ὁρειπλανήτος, μι Ὁρειπλανής, έος (ό, ή),
poet: pεtēvitš prin mēniti. [όρος, πλάζω,
μι πλόνη].

Ὁρειπολέω -ω, viit: -ήσω, = Ὁρεσπολέω.

Ὁρειπτελέα (ή), klmš de mēnte. [όρος,
πτελέα].

Ὁρεΐται, α β: sing. peps: de al 2: viit:
al lxi όρνυμι.

Ὁρεΐτης, ου (ό), poet: mēnteanš, saš
loksitorš de mēnte. [όρος].

Ὁρειτρεφής, έος, μι Ὁρειτροφος (ό, ή),
poet: xpēnitš (kpeskštš), saš tpeitorš in
mēniti; (upin intind:) selvatikš. (όρος,
τρέφω].

Ὁρειτυία (ή), tēipe de pēdpe, saš
pētre din mēniti. [din

Ὁρειτύπος (ό, ή), [όρος, τύπτω] lovitorš
κκ toporšl, (ad:) tēietorš de leimne,
saš de pētre in mēniti. 2) poet: «Ὁρει-
τύποι γίγαντες». vēlsgī intpe dīnmi κκ
vskpī de mēniti.

Ὁρεΐτωρ, ορος (ό), rls: = Ὁρεΐτης.

Ὁρειφοιτέω -ω, viit: -ήσω, vmeλ des
prin mēniti. [din

Ὁρειφοίτης, ου (ό), μι Ὁρειφοίτος (ό, ή),
[όρος, φοιτάω] des vmeλtorš prin mēniti.

Ὁρείχαλκος (ό). knš felš de (natppa-
л, saš artifičialл) apamт, alamт. [mi

Ὁρείχαλκος (ό, ή), poet: fεkšt de a-
lamт. [όρος, χαλκός].

Ὁρειώτης, ου (ό), poet: = Ὁρεΐτης.

Ὁρεκτιάω -ω, viit: άσω, rls: = Ὁρέ-
γομαι. [mi

Ὁρεκτικός, ή, όν, pелativš κκ postт;
(med:) deskiztorš (adsktorš) de postт.
«Τὸ δρεκτικόν». postele. [din

Ὁρεκτός, ή, όν, pεtinvosš a se intinde.
«Δόρυ —». Stp: kape slexemte la vēl-
lia de aproane (inprot: de пзлтєн). 2)

postitš. [όρέγομαι].

Ὁρεμπόται (οί), poet: enit: pēspī inri-
gitoape de (formate din) apele mēniti-
lor. [όρος, έμπίνω].

Ὁρεΐς, εως (ή), postт. [όρέγομαι].

Ὁρεοζεύκτης, [όρεύς, ζεύγνυμι] ου (ό), in-
pεgtorš de katipī, katiparš.

Ὁρεοκομέω -ω, viit: -ήσω, inprikēskš
de katipī. [mi

Ὁρεοκομία (τὸ), inprikipe, kεxtape de
katipī. [din

Ὁρεοκόμος (ό, ή), inprikitorš de ka-
tipī, katiparš. [όρεύς, κομέω].

Ὁρέοντο, poet: a β: im: peps: de prel:
al lxi όρέομαι, in lokš de όρνυμαι.

Ὁρεσπολέω -ω, viit: -ήσω, mε ppezm-
vls, saš loksieskš in mēniti. [din

Ὁρεσπόλος (ό, ή), [όρος, πολέω] ppezm-
vltorš, netpektorš prin mēniti.

Ὁρεοσέλινον (τὸ), knš felš de plantт,
selinт de mēnte. (vezī mi пετροσέλινον).
[όρος, σέλινον].

Ὁρεοτύπος (ό), = Ὁρειτύπος.

Ὁρεοφύλαξ, ακος (ό), pεzitopš, nīndapš
amezatš ne mēnte. [όρος, φύλαξ].

Ὁρέσθιος (ό, ή), poet: (in sink:) in lokš
de όρεσθίος.

Ὁρεσιδάτης, ου (ό), poet: in lokš de
όρεσιδάτης.

Ὁρεσιθίος (ό, ή), poet: tpeitorš in mēniti.
[όρος, θίος].

Ὁρεσιότος (ό, ή), poet: pεskštš ne
mēniti. [όρος, βόσκω].

Ὁρεσιγενής, έος, μι Ὁρεσιγόνος (ό, ή),
poet: = Ὁρειγενής.

Ὁρεσιθρόμος (ό, ή), poet: = Ὁρειθρόμος.

Ὁρεσικοίτης, ου, και Ὁρεσίκιτος (ό, ή),
poet: чел κκ kεlkεmελ, saš kēvελ (tpe-
itorš) in mēniti. [όρος, κοίτη].

Ὁρεσινόμος (ό, ή), poet: = Ὁρεινόμος.

Ὁρεσιίκος (ό, ή), poet: = Ὁρειοίκος.

'Ορεσιπάτος (ό, ή), poet; [όρος, πατέω].
== 'Ορεσιδάτης.

'Ορεσίτροφος (ό, ή), poet: == 'Ορείτροφος.

'Ορεσίφοιτος (ό, ή), poet: == 'Ορείφοιτος.

'Ορεσίχυτος (ό, ή), poet: vɾpsatš din mɾnɿi. [όρος, χέω].

'Ορεσκέυω, viit: εύσω, poet: tɾɿesɾkš (lo-
kšiesɾkš) in mɾnɿi. [όρέσκος].

'Ορέσκιος (ο, ή), poet: xɾvɾitš de mɾn-
ɿi. [όρος, σκιά].

'Ορέσκειος, mi 'Ορέσκειος, mi 'Ορεσκήος
(ό, ή), poet: [όρος, κέω, κέμαι], == 'Ορεσί-
κοιτος, mi 'Ορεσίκιος, selvatikš.

'Ορέσσαυλος (ό, ή), poet: == 'Ορείαυλος.

'Ορεσσιδάτης, ου (έ), poet: == 'Ορεσιδάτης.

'Ορεσσίβιος (ό, ή), poet: == 'Ορεσίβιος.

'Ορεσσίβοτος (ό, ή), poet: == 'Ορεσίβοτος.

'Ορεσσιγενής, έος, mi 'Ορεσσίγονος (ό, ή),
poet: == 'Ορεσιγενής, mi ɾl:

'Ορεσιδρόμος, 'Ορεσσινόμος, mi ɾl: poet:
== 'Ορεσιδρόμος, mi ɾl:

'Ορεσιπάτος (ό, ή), poet: == 'Ορεσιπάτος.

'Ορεσίχυτος (ό, ή), poet: == 'Ορεσίχυτος.

'Ορέστερος, α, ου, poet: in lokš de ó-
reinvš, selvatikš.

'Ορεστιάς, άδος (ή), poet: in lokš de
óreiv, óreinv. *Νύμφαι όρεστιάδες*. Om:
(a1t:) 'Ορειάδες [όρος]. 2) kintikš desɾpe
Opeštš. ['Ορέστης].

'Ορεστιον (τò), kɾš felš de plantɾ, (a1t:)
Nɾkɾɾion, mi 'Eλένιον. (bezí ziv:).

'Ορεστις, ίδος (ή), == 'Ορεστιάς.

'Ορεσφι(φιν), poet: ɾen: saš dat: sinɾ:
saš im: al lɾi óros.

'Ορεως, Dor: in lokš de óreos, -ous.

'Ορεύς, έως (ό), [όρος] poet: mi adiek:
== 'Ορεινός. (de xnde 2) (oɾiv:) kintɾš.

'Ορεύω, viit: -εύσω, == 'Ορεύω, ɾve-
ɾiezš, ɾɿzesɾkš.

'Ορεφοίτης, ου (ό), == 'Ορειφοίτης, saš
'Ορεφοίτης.

'Ορεχθέω -ω, viit: -ήσω, poet: in lokš
de [óréχomɿi]; (kɾ inf:) ɾofesɾkš ɾrea
mɾat; (fɾɾkɾkɾš) == Παλλομαι, mɾ batš,
ɾalɿitš. *Πώς οίεσθέ μου τήν καρδίαν όρε-
χθείν*; Apslf: „Βέες όρέχθεον σφαζόμενοι“. lɾ: ɿ: se svɾkoliaš. 2) == 'Ροχθέω, mɾ-
ɾesɾkš; ɾɾvɾitš. *Τήν θάλασσαν έλ ποτὶ χέρι-
σον όρεχθείν*. Tɾkɾ: (avɾasta inɾɾ se ɾoa-
le eksɿlika) a se vate de ɾɾɾmš (dɾpe
inɾem: de maí sɾs).

'Ορέω, ion: in lokš de óráω.

'Ορεώζεύκτης, ου (ό), == 'Ορεζεύκτης.

'Ορεωκορέω -ώ, viit: ήσω, == 'Ορεωκο-
ρέω. [din

'Ορεωκόμεος (ό), == 'Ορεοκόμεος, poate ɾe-

'Ορεωπολέω -ω, viit: -ήσω, == 'Ορεάπνοή].

'Ορεωπώλης, ου (ό), [όρεύς, πώλης] *lɾi-
zɿtopš de kalɿi.

'Ορη, Dor: in lokš de órx. 2: sinɾ:
ɾers: de ɾoɾɾɿ:, mi

'Ορήαι, Ion: in lokš de órɿ, 2: sinɾ:
ɾers: de mɿk: ɾrez: de xot: al lɾi óráω.

'Ορήεις, εσσα, εν, gram: == 'Ορεινός.

'Ορημι, Dor: Eol: in lokš de óráω.

'Ορηται, poet: a 3: sinɾ: ɾers: de mɿk:
nɾx: al 2: al sɾp: lɾi óρνυμι,

'Ορήτο, Dor: in lokš de ówóto, 3: sinɾ:
ɾers: de mɿk: ɾrex: al lɾi óráω.

'Ορητός, ή, όν, Ion: in lokš dn óratós.

'Ορθαγγελέω -ώ, viit: -ήσω, bestesɾkš ɾe-
va dɾent (in adevɾɾš, eksakt). [όρθος, άγ-
γέλλω].

'Ορθάγγης, ου (ό), in lokš de óρθάγγης.

'Ορθαγορίσκος (ό), [imit:] Lak: ɾɾɾɾɾš.
[dn xnde

'Ορθαγορίσκειος (ό, ή), == Χοίρειος, ɾoɾɾesɾkš.

'Ορθάγωνος (ό, ή), == 'Ορθόγωνος.

'Ορθάδιος (ό, ή), poet: in lokš de óρθιος.

'Ορθαι, poet: in lokš de óρεθαι, mɿk:
nɾx: 2: de inf: al lɾi óρνυμι.

'Ορθάνης, [όρθός] ου (ό), kɾš demonš
ɾɾianosš kɾ eksɾaopdonɾɾ mɾɾime de
memɾɾɾ ɾenitalš; (de xnde ɾɾin intind:)
omš soapte desɾɾinatš.

'Ορθαπτον (τò), [όρθός, άπτωμα] ɾɾep-
ɾarš de lɿɾɿ.

'Ορθεύω, viit: -εύσω, poet: in lokš de
óρθόω.

'Ορθή, dat: fem: al lɾi óρθός.

'Ορθήλός, ή, όν, poet: in lokš de óρθός.

'Ορθία (ή), fem:, mi 'Ορθία (τὰ), ɿnext: im:
al lɾi óρθιος.

'Ορθιάδε (ζε) adv: dɾent in sɾs. *'Ορ-
θιάδε αναδάνειν*. Ksn: [mi

'Ορθιάζω, [όρθιος] viit: -άζω, imí in alɿš
glasɾɾ, ɿinš (vezí mi άνορθιάζω). 2) ap-
dikš ɾeva dɾent in sɾs, == 'Ορθόω. [de xnde

'Ορθιάξ, ατος (ό), ɾaɾiea ɾea maí de
ɾos a kataptɾɾi. [mi

'Ορθιάσις, εως (ή), apdikape de ɾeva
dɾent in sɾs. [mi

'Ορθίασμα (τò), glasš in ɾaɾatš, stɾiɾitš,
ɿinɾitš.

'Ορθιάω -ώ, viit: -άζω, gram: in lokš
de óρθιάζω.

'Ορθιάωπος (ό, ή), ɾas: ɾel ɾe ɾislemle
stind dɾent in ɾivoaɾe. [όρθιος, κόπη].

'Ορθιος, α saš os, ου, == [όρθός] statš dɾent
in sɾs (in ɾivoaɾe); (dɾɾmš) sɾimosš; (ɾa-

sš) 'nałtš; (omtiŋe) apaxatb in koloane; (fir:) «'H0η θροια». Пл: b3ne n3paв3pі. || (next:) "Opθion, mi (im:) "Opθia, adv: k3 rlasš s3itš saš mare.

'Opθoάkanθos (ó, ή), чeл k3 rіmnі dpenці. [ópθos, ákanθa].

'Opθoβatέw -ō, viit: -ήσω, 3mβλ3, mep-rš drent (ne kale). [ópθos, βaίνw].

'Opθoβoας, ou (ó), stpirtopš k3 rlasš mare. [ópθos, βοή].

'Opθoβoλos (ó, ή), asvīrlitš, ap3nkatš drent (gram: експл: a л3і iθyπtіw). [ópθos, βáλλw].

'Opθoβouλia (ή), dpeantb kinz3ipe, saš n3pepe. [din

'Opθoβouλos (ó, ή), drent -kinz3itopš, saš sf3t3itopš (inцелentš). [ópθos, βουλή].

'Opθoγvwмéw (γvwмoнéw) -ō, viit: -ήσω, sіntš...

'Opθoγvwмwн, oнos (ó, ή), drentš in n3pepі, saš ж3dik3ці (inцелentš). [ópθos, γvwмw].

'Opθoγóη, kaxt3 opθpoγóη.

'Opθoγpaféw -ō, viit: -ήσω, skpiš drent (pex3lat). [mi

'Opθoγpafia (ή), optopafie, dpeantb (pex3latb) skpiepe a zічepілop. 2) (apxitekt:) і3bodš (desemnš) de partea nependіk3-lap3 a 3neі k33dit3pі (innpot: de іxvo-γpafia). [ópθos, γpafή].

'Opθoγwνia (ή), 3nriš drentš. [mi

'Opθoγwνios, mi 'Opθoγwνos (ó, ή), (ueo-metr:) drent -3nriš, (Franц:) rectangle. [ópθos, γwνia].

'Opθoδaής, éos (ó, ή), [ópθos, δάw = δι-δάσκw] inb3цatš (k3nosk3topš de) чева drent, saš eksakt.

'Opθoδіkaios (ó, ή), poet: = 'Axpіθoδіkai-os. [din

'Opθoδіk3s, ou (ó), poet: drentš ж3di-k3topš. [ópθos, δіkη].

'Opθoδoξastής, oύ (ó), drent -sl3bitopš, saš rіnditopš. [ópθos, δoξάζw]. [de 3nde

'Opθoδoξastіk3s, ή, 3n, k3benitš drent-rіnditop3л3і. [de 3nde

'Opθoδoξastіk3w, adv: k3 dpeantb rіndi-pe, saš n3pepe.

'Opθoδoξéw -ō, viit: -ήσω, sl3beskš, m3 rіndeskš, kpezš drent. [mi

'Opθoδoξia (ή), optodoksie, dpeantb sl3-bipe, kpedepe, saš rіndipe. [din

'Opθoδoξ3s (ó, ή), drent-sl3bitopš, saš kpez3topš, optodoksš. [ópθos, δόξ3]. [de 3nde

'Opθoδóξw, adv: k3 dpeantb sl3bipe,

saš kpedepe.

'Opθoδóteipa (ή), poet: d3t3toape de b3ne mi drente; (k3 nen:) „Διανοίας—“. Sof: d3t3toape de dpeantb mіnte, saš k3-metš. [ópθos, δι3wμi].

'Opθoδpomeéw -ō, viit: -ήσω, = E3θyδpo-méw. [din

'Opθoδpomos (ó, ή), = E3θyδpomos. [ópθos, δpómos].

'Opθoδwpon (т3), [ópθos, δwpon 2] m3-s3p3 de onotpіb3 k3 л3nп3л пaлmci.

'Opθoéteipos (ó, ή), poet: = 'Opθo3pі3, [ópθos, этeипa].

'Opθoéπeia (ή), dpeantb експресіe. [mi

'Opθoεπέw -ō, viit: -ήσω, m3 експpіmš, vorbeskš drent (f3p3 rpeшeал3). [ópθos, έπος].

'Opθo3pі3, ótpиγos (ó, ή), poet: svīrli-topš de n3p3 (kape fache n3p3л m3чі3k3). „Фóбos („Kepayн3s) —“. Esxл: mi Opf: [ópθos, θpі3].

'Opθoθύpη, rpeш: in лokš de op3oθύpη.

'Opθoθáθedpos (ó, ή), drent-me3topš, saš me3tš (nek3k3atš, saš in nічope), (Franц:) sur son séant. [ópθos, θaθédpa].

'Opθoθáθeudos (ó, ή), kape doarme dan nічoapepe (nek3k3atš). [ópθos, θaθéúδw].

'Opθoθaθήmeuos, η, 3n, = 'Opθoθáθedpos. [ópθos, θáθημai].

'Opθoθáλamos (ó, ή), = 'Opθoθkaulos. [opθos, θáλamos].

'Opθoθápeuos (ó, ή), = 'Opθoθkaiuos. [opθos, θápeuo].

'Opθoθkaulos (ó, ή), (boln:) чeл k3 ko-чeay3л drentš. [ópθos, θkaulos].

'Opθoθkewos, wtos (ó, ή), чeл k3 koap-nеле drente (neіnkoβoіate. 2) poet: = 'Opθo3pі3. [ópθos, кépac].

'Opθoθéfalos (ó, ή), gram: експл: a л3і opθoθkaiuos,

'Opθoθkισtos (ó, ή), 3nš felš de edep3 (innp: de θaμaίkισtos). [ópθos, kισσ3s].

'Opθoθkoіλος, rpeш: in лokš de opθoθkyl3s.

'Opθoθk3pudos (ó), ade3tpatš чіokіpлaнš. [ópθos, θópyδos].

'Opθoθk3pυ3os (ó, ή), [ópθos, k3pυ3a] чeл чe este іntpeaг3, ade3tpat3 tpoaxи3. (desnpe omš k3 rlasš p3r3mіtš).

'Opθoθkaiuos (ó, ή), poet: [ópθos, θpaіpa] чeл чe 'mi mіne kап3л, saš koapneдe drent in s3s; (fir: desnpe kop3bи) = 'Opθo3pυmuos.

'Opθoθkpauos (ó, ή), poet: [ópθos, θpāuo] чeл k3 'nałtš vіpř3; (in nen:) 'nałtš. „Tá-uo3—“. Sof:

Ὁρθοκρισία (ή), dpeantъ жадикатъ. [ὀρ-
θός, κρίσις].

Ὁρθόκυλλος (ό, ή), [ὀρθός, κυλλός] чед
кх mъdлаpеле npinse, nemлъdioase (in-
prot: de ἀγκύλος). (αλφί indrent:

Ὁρθόκωλος (ό, ή), чед кх mъdлаpеле
drente (neinkovoiate). [ὀρθός, κῶλον].

Ὁρθολεχτέω -ω, mi Ὁρθολογέω -ω, viit:
-ήσω, == Ὁρθοεπέω. [mi

Ὁρθολογία (ή), == Ὁρθοέπεια. [ὀρθός,
λέγω].

Ὁρθομαντεία (ή), dpeantъ (nerpemits)
проороние. [din

Ὁρθόμαντις, εως (ό, ή), drentъ (nemin-
inosъ) nperivitorъ. [ὀρθός, μάντις].

Ὁρθομαρμάρωσις, εως (ή), akonepipe
(κπntkμipe) de nepete кх marmapъ; sađ
snoipe кх varđ de marmapъ. [ὀρθός, μάρ-
μαρον].

Ὁρθόμαλος (ό, ή), чед кх drentъ (sko-
sъ afapъ) bapikъ. «Ἀσπίς — ». Jks: [ὀρ-
θός, ἐμφαλός].

Ὁρθόνομος (ό, ή), poet: drentъ inntp-
mitopъ; sađ кх drente xepi rъbepnъtopъ;
(in nen:) drentъ. [ὀρθός, νόμος, sađ νόμος].

Ὁρθόνομος -ους (ό, ή), чед кх dpeantъ
mintе; sađ inuclerъtopъ de drentъ. [ὀρ-
θός, νόμος -οῦς].

Ὁρθοπαγής, εως (ό, ή), infintъ (ameza-
tъ) drentъ. «Κίταρις — ». Πλ: [ὀρθός, πά-
γυμι].

Ὁρθοπάλη (ή), Jksfn: dpeantъ лхntъ
(vezі mi xлинопάλη). [ὀρθός, πάλη].

Ὁρθοπεριπατητικός, ή, ѓν, drent-xmплъ-
topъ (intins, iap nъ nлekat). [ὀρθός, πε-
ριπατέω].

Ὁρθοπληγιάω -ω, viit: -άσω, mъ skolъ
drent (ка калха) in doъ nίchoape, (Franz)
se cabrer. [din

Ὁρθοπληγίς, ήγος (ό, ή), (ίππος, καλός)
ardikatъ drent in sss, mi bъtind din
nίchoape. [ὀρθός, πλήγω].

Ὁρθοπλοέω -ω, viit: -ήσω, nлstesкъ drent;
(mi npin intind.) fakъ npiinchoasъ κπλ-
topie ne mape; (fir:) issxtesкъ, nemc-
pesкъ. [din

Ὁρθόπλος -ους (ό, ή), nлstitorъ drent,
sađ кх npiinъ; (fir:) issxltitorъ. [ὀρθός,
πλόος].

Ὁρθοπνοέω -ω, viit: -ήσω, pesxfla nъ-
maі stind drent. [mi

Ὁρθόπνοος (ή), xhъ felъ de nъdxfъ, a
pesxfla nъmaі, kind stъ vneva drent. [mi

Ὁρθοπνοίχες, ή, ѓν, nлtіmauъ de inuc-
кtъtne, kind nъ stъ drent. [din

Ὁρθόπνοος -ους (ό, ή), чед чед poate pe-
sxfla nъmaі kind stъ drent. [ὀρθός, πνοή].

Ὁρθοποδέω -ω, viit: -ήσω, xhъfla кх nί-
choapele drente in sss (desnpe калъ, mi
ча:); sađ meprъ ne кале dpeantъ; (fir:)
inaintezъ, issxtesкъ; sađ mъ indpentezъ
dintp' o κπdтpe (maі nođ). [ὀρθός, ποῦς].

Ὁρθόπολις, ιδες (ό, ή), poet: indpenty-
topъ, kirmxltopъ de opamъ sađ de четate.
[ὀρθός, πόλις].

Ὁρθόπους, одος (ό, ή), stъltopъ drentъ
ne nίchoape; (in nen:) drentъ in sss; (fir:)
naatъ, de saіt, == Ὁρθιος, sađ Kρημνώδης.
[ὀρθός, ποῦς].

Ὁρθοπραγέω -ω, viit: -ήσω, mъ afas
vine, issxtesкъ in tpevile mele. [ὀρθός,
πράττω].

Ὁρθοπρίων, onos (ό), xhъ felъ de xipъp-
mіkъ instpъmintъ, sađ ferъstpъtiosъ sфpe-
delъ. [ὀρθός, πρίων].

Ὁρθοπρόσωπος (ό, ή), чед кх faga drea-
ntъ (каpe se xіtъ) in sss. [ὀρθός, πρόσωπον].

Ὁρθόπρυμνος (ό, ή), чед кх dpeantъ
(naatъ) nхntъ. [ὀρθός, πρύμνη].

Ὁρθόπτερος (ό, ή), poet: (npinч: κπ-
dіtъpъ) кх apіnele drente in sss (naate).
[ὀρθός, πτερών].

Ὁρθοπυγιάω -ω, viit: -άσω, [ὀρθός, πυγή]
== Ὁρθοπληγιάω, xhъfla in deचेte, ka stъ
mъ apъtъ naatъ.

Ὁρθορρήμοσση (ή), == Ὁρθοέπεια [ὀρ-
θός, ῥήμα].

Ὁρθός, [ῥενуμι] ή, ѓν, skxlatъ in nίchoa-
pe, ardikatъ drent in sss; (npin intind:
mi fir:) demtentъ, bъrъtopъ de scamъ; sađ
omъ de tpeabъ, drentъ; (desnpe лхkp:)
de drentъ кxbіntъ, кxbіinчosъ, adebъpatъ.
«Ὁρθὸν πρὸς τὸν οὐρανὸν βλέπον, ή και
πλάγιόν τι». Ksn: «Ὁρθὸς ἀνέστα». Tkp:
„Ὁρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν». In: Ω. «Τῇ κα-
θαιρέσει τοῦ Πανάκτου, ὃ ἔδει ὀρθὸν παρα-
δοῦναι. Tcy: «Ὁρθοὶ οἱ στίχοι τῶν δένδρων». Ksn: (mi fir:) «Τῇ Ἑλλάδα ὀρθὴν οὐσαν». Iskp: in bъntъ stape. (mi intp' aatъ akue-
nue). «Τῆς πόλεως ὀρθῆς γενομένης ἐπὶ
τούτοις». Pelp: ardikindъ-se in nίchoape,
pesbъrlindъ se. «Ἀναβλέψωμεν ὀρθοῖς ἔμ-
μασι». Ksn: stъ ne desxidemъ okіi. «Ὁρ-
θῷ λόγῳ». Ep: «Κατ' ὀρθὸν δικάζων». Ep:
кх drentate. «Ὁρθὸν ἔλεξας». Jks: «Ὁρ-
θὸν ή ἀλήθεια αἰεί». Sof: «Ὁρθή μηχανή». Bл: adebъpatъ nъbъnie. (mi in лokъ de
adv:) «Δὲ ὀρθῆς (se inu: ἔδω)». Jks: (mi
simulъ). «Ὁρθήν, sađ Ὁρθά». Jks: drent.

(de xnde). «'Ορθή πτώσις». Gram: nominativus.

'Ορθοστάδην adv: stînd în picioare. [mi
'Ορθοσταδίας, ου (ό), mi 'Ορθοσταδίου(τῷ),
mi 'Ορθοστάδιος (ό), χαϊντ ληнгт nînt în
picioare, kape nъ se închinеа, (alt:) στά-
διος, mi στατῶς. [mi

'Ορθοσταδῶν, adv: = 'Ορθοστάδην. [mi
'Ορθοστάς, ἄδης (ή), = 'Ορθοστάτης (2). [mi
'Ορθόστασις, εως, mi 'Ορθοστασία (ή),
stape dreantъ în picioare. [όρθος, ἵσταμαι].

'Ορθοστατέω -ῶ, viit: -ήσω, staš drent
în picioare. [din

'Ορθοστάτης, ου (ό), stъtъtopъ drent în
picioare. || (sъbst:) stîntъ, snpiжinъ (de kor-
tă). 2) xñš felă de nъжitъpъ, че se o-
feria la mormintele mopuиop. [όρθος,
ἵσταμαι].

'Ορθόστρωτος (ό ή), nepete kъntъmitъ kъ
mapmъpъ. [όρθος, στρώννυμι].

'Ορθόσυνη (ή), = 'Ορθότης

'Ορθόσφυρος (ό: ή), gram: експл: a лѣ-
танύσφυρος.

'Ορθοτενής, εῶς (ό, ή), întinsă drent în
sxs, saš înainte. [όρθος, τείνω].

'Ορθότης (ή), drentime în sxs, saš în-
ainte; (fir:) drentate, eksaktitate, neppe-
шалъ, mi чл: [όρθός].

'Ορθότιθος, mi 'Ορθότιθος (ή), чеа kъ
uиeлe drente în sxs (nъ лъbъpъate la
vale, innpot: de χαλαρότιθος). [όρθος,
τιθός].

'Ορθοτομέω -ῶ, viit: -ήσω, taış (xмвлъ
ne) drъmъš drentă, xpmезъ kalea чеа
dreantъ, (mi fir:) kъbintъ чeлдrentă. [mi

'Ορθοτομία (ή), xмвлape ne кале drean-
ntъ; xpmape ne dreantъ kpedîntъ, saš a-
деbъpatъ dormъ. [din

'Ορθότομος (ό, ή), (парокс:) kape taïe
чеа drent; (пропарокс:) тѣiatъ drent. [όρ-
θος, τέμνω].

'Ορθοτονέω -ῶ, viit: -ήσω, акцентезъ drent
(къ drentă, întperă акцентă); (pas.) «'Οр-
θοτονούμενον». Gram: = 'Ορθότονον. [de
xnde

'Ορθοτόνησις, εως (ή), dreantъ акцентape
de zîcepe (akt: saš pas:).

'Ορθέτονος (ό, ή), gram: акцентată kъ
drentă, întperă акцентă, (innpot: de ἐγ-
χλιτικός). [όρθος, τόνος].

'Ορθотριχέω -ῶ, viit: -ήσω, mi se apdikъ,
mi se swîrлemte nъpъл în sxs. [mi

'Ορθотриχία (ή), swîrлe de nъpъ. [όρ-
θοτριχίς]. [de xnde

'Ορθотриχίζω -ῶ, viit: -άσω, = 'Ορθотриχέω.

'Ορθόφρων, ονος (ό, ή), чeл kъ dreantъ,
сѣntoastъ minte saš simgimintă. 2) de-
mîtentă, nelînimintă (din nъdeжде, amte-
ntape, mi чл:); saš snpîmîntată. [όρθος, φρήν].

'Ορθοφύεω -ῶ, viit: -ήσω, sintă...

'Ορθοφυής, εῶς (ό, ή), pestpîtă drent în
sxs; saš drentă la statъpъ. [όρθος, φυή].
[de xnde

'Ορθοφύια (ή), drentime de statъpъ.

'Ορθοχαίτης, ου (ό), чeл kъ koamъ dreantъ,
saš swîrлitъ în sxs. [όρθος, χαίτη].

'Ορθόω -ῶ, viit: -ώσω, năış чеа a sta
drent în sxs; îndpenteză; apdikъ (vpe o
клѣditъpъ kъzъtъ); (fir:) peadъkъ чеа în
stapea чеа dintî; înkъpajeză; dperă; în-
dpenteză. || (pas:) mъ skolă drent în sxs;
(fir:) isъstesкă; înainteză; esă în kъnъtîtă;
o вpodesкă; esă adebъpată. «'Ορθοῦ' ἄν ὁ λό-
γος». Ep: ese dreantъ sokoteala. [όρθος].

'Ορθραγορίσκος (ό), = 'Ορθαγορίσκος.

'Ορθρεῖω, viit: -εῶσω, mînekă, saš mъ
skolă, fakă чеа преа de dimineaцъ; (po-
et:) verieză, amă nesomnie. [mi

'Ορθρίδιος, α, ον, poet: în локă de ѳр-
θριος. [mi

'Ορθρίζω, viit: -ίζω, Skp: în локă de ѳр
θρεῖω. [mi

'Ορθρινός, ή, ον, = 'Ορθριος. || (next:) «Τὸ
ѳρθρινόν». în локă de ѳ ѳрθρος; (mi în локă
de adv:) «'Ορθρινόν». преа de dimineaцъ,
în fantъл zîlei. [ѳрθρος].

'Ορθριοκόκхуξ, υγος (ό, ή), poet: kape
kîntъ dimineaца, în ziopî. «'Αλεκτρῶν—». Difil: [ѳрθριος, κόκхуξ].

'Ορθριος, α saš os, ον, (komпар: ѳрθρι-
αίτερος, sъnpл: -αίτатος) kape fache чеа,
saš se fache преа de dimineaцъ (în ziopî).
«'Ορθρία (ή), (se inu: ѳрх) = [ѳрθρος].

'Ορθριοφοίτης, ου (ό), poet: des mepъ-
topъ xndeva dimineaца. [ѳрθριος, φοιτάω].

'Ορθροδόας (ό), poet: stpîrъtopъ (kîntъ
topъ) de dimineaцъ. «'Αλεκτρῶν—». At:
[ѳрθρος, βοή].

'Ορθρογόνη (ή), poet: tînrъitoape de di-
mineaцъ. [ѳрρος, γόος].

'Ορθολάλος (ό, ή), чipinitopъ (kîntъtopъ)
de dimineaцъ. «'Χελιδών—». Es: [ѳрθρος,
λάλος].

'Ορθρος (ό), [ѳρνυμι] fantъл zîlei, ziopî-
le. «'Ορθρου βαθέος». mai 'nainte de a se
кръна de zi.

'Ορθρόνυμος (ό, ή), poet: чeл kъ drentă
(adebъpată) nъame. [ѳрθρος, ὄνομα].

'Ορθῶς, adv: drent, dъne kъbîntъ; ade-
bъpat. [ѳрθρος].

Ὀρθωσία (ή), enit: ал Dianeī. [mi
Ὀρθώσιος (ό), enit: ал лѣі Жое. [din
Ὀρθωσις, εως (ή), apdikape, mi ams-
zare de чева drent in sss; (fir:) indre-
ptape; повѣдѣше не дреанѣ кале; issx-
tipe, nemeripe. [mi

Ὀρθωτήρ (ό), poet: apdikētopō de чева
in sss; indrentētopō; dipektorō. [ōρθώω].

Ὀριᾶτος, α, εν, atingētopō de (saš fo-
lositorō ka) xotarō. «Λίθος—», Nikl: [ōριον].

Ὀριδάρχος (ό), poet: Βακκλ (але кѣрѣа
pexilīoase церешоніі se свѣршѣа in mēn-
uī). [ōρος, Βαχχος].

Ὀριδάτης, mi Ὀριδρεμέτης, mi чл: греш:
in локѣ de ѳρειδάτης, mi чл:

Ὀριγανίζω, viit: -ίω, seamēnā a (amš
rēstā, mīposō, mi чл: de) чимврѣ. [mi

Ὀριγανίτης, су (ό), [ōνος, vinš] fēkētš
kē чимврѣ. [mi

Ὀριγανδεις, εσσα, εν, poet: konpinzētopō
de, saš fēkētš kē чимврѣ. [din

Ὀρίγανον (τό), mi Ὀρίγανος (ή), [ōρος,
γάνος] xēnš felš de plantē iste (kē apo-
matikš mīposō), чимврѣ. «Ὀρίγανον βλέπειν».
Kom: a se xīta pēš.

Ὀριγνάσμαι -ώμαι, viit: -ήσομαι, poet:
in локѣ de ѳрегѣμαι.

Ὀριδρόμος, mi чл: греш: in локѣ de ѳрей-
дрόμος, mi чл:

Ὀρίζω, [ōρος] viit: -ίω, pēš xotarō; (kē
uen: sintēpō, saš kē preu: indipē) des-
parē de чева; (fir:) xotēpēskē; pīndg-
ieskē; intokmeskē, aranjezē. «Πέτρας ὀρί-
σασα». Exr: «Σὲ γὰρ θεὸν ὥρισε θαύμων».
Enpr: «Νεῖλος ἐστὶν ὁ τὴν Ἀσίην ὀρίζων τῆς
Λιβύης». Ep: «Ὡς ἡμᾶς πέλαγος ὀρίζει τῆς
Ὀδυσεώς νεώς». Sof: (mi mīx:) «Βωμὸς
ὀρίζεται». Sof: intokmeute, rēteute. «Οἱ
πλείστοι ὀρίζονται τοὺς εὐεργέτας αὐτῶν ἄν-
δρας ἀγαθοὺς εἶναι». Ksn: (mi nas:) «Ἡ
Ὀρισθεῖσα ἡμέρα». Aks: «Τὴν γυναικωνῖτιν
ὀρισμένην ἀπὸ τῆς ἀνδρωνίτιδος». Ksn: ||
(parliu:) «Ὀρίζων (se inu: κύκλος)». opī-
zontē, mēpminētopō de intindepea, kītē
poate konpinde vedepēa.

Ὀρικὸς, ή, ον, = Ὀρεικός.

Ὀρικὸς, ή, ον, kēvenitš la xotarō, saš la
xotēpīpe, mēpminipe. || «Ὀρικὴ σύνταξις».
Gram: sintaksē opikē, kīnd o pronosiēie
se ia de xēnš terminē al kēvītēxalē sin-
taktikē. [ōρος]. [de xnde

Ὀριχῶς, adv: in felš, saš kīnš de mēp-
minipe. || gram: vezī ѳरिकός.

Ὀριμαλίδες (αί), = Ὀρεμαλίδες.

Ὀρινδα, ης (ή), gas: in локѣ de ѳруζα.

[de xnde

Ὀρίνδης, су (ό), (ѳρος) fēkētš din fēint
de opezēš.

Ὀρίνω, viit: -νῶ, poet: [ōρνυμι] mīmkē;
zēdēpēskē, intēpītē; pesvēpēteskē. || (mīx:
saš nas:) mē mīmkē; mē tsrēpē; fēgē
(sntimīntatē) penede.

Ὀριδείκτης, су (ό), gas: apēlētopō de
xotape. [ōριον, δείκνυμι].

Ὀριοθετέω -ῶ, viit: -ήτω, (Skr:) pēš
xotarō. [ōριον, τίθημι].

Ὀριον (τό), dīm: ал лѣі ѳρος, mēntimōpō.

Ὀριον (τὲ), mapine; xotarō; terminē;
(prinč: next: ал лѣі...

Ὀριος (ό, ή), kēvenitš, relatīvē la xo-
tape. «Ζεὺς—». Hlt: pēzitorō de xotape.
[ōρος].

Ὀρίπεδον (τό), греш: in локѣ de ѳро-
пéδιον.

Ὀρίπлагитος, mi Ὀριπλάνης in локѣ de
ѳрепīлагитος, mi чл:

Ὀρισμα (τό), xotarō statopnīitē; (fir:)
xotēpītē pēpere; леме; [mi

Ὀρισμός (ό), pēpere de xotarō; mēp-
minipe (akt: saš nas); (fir:) definīgie, saš
apētape de xarakteristichēle xnei fīinge,
mēpminitoape desupe toate челе-л-а-те;
(Biz:) dekreteš, porēnekē. [mi

Ὀριστής, су (ό), pēzitorō de xotarō; (fir:)
dēlētopō de definīgiū la fīinge, saš pē-
me. 2) = Ὀρίζων (inu: κύκλος), opīzontē.
[ōρίζω]. [de xnde

Ὀριστικός, ή, ον, kēvenitš, saš folosi-
topō la apētape de чева, xotēpītopō, saš
mēpminētopō. (de xnde) «Ὀριστικὴ ἐγκλι-
σις». Gram:

Ὀριτρεφής, mi Ὀριτροφος, in локѣ de ѳрей-
тρεφής, mi чл:

Ὀρίχαλος, in локѣ de ѳрейχαλος.

Ὀριάνη (ή), poet: «Εριάνη, inrēpēdītēpē;
in kīsōape; mēpējē.

Ὀρικαπάτης, су (ό), amēpītopō prin жѣ-
pēmīntē. [ѳриος, ἀπάτη].

Ὀρκη (ή), = Ὀρχη (de xnde Lat: orca).

Ὀρκίζω, viit: -ίω, pēš la жѣpēmīntē;
(mīx:) mē жѣpē. [ѳриος].

Ὀркиητόμος (ό, ή), Ion: in локѣ de ѳр-
кистόμος.

Ὀркиηφόρος (ό, ή), Ion: fēkētopō de жѣ-
pēmīntē. [ѳркион, φέρω].

Ὀркиос, α saš os, εν, kēvenitš la, saš
atīngētopō de жѣpēmīntē. 2) ачела, не ал
кѣрѣа pēme se жѣpē чинева. «Θεοὶ ѳρ-
κιοι». Aks: «Τὶν εὖν. ἐπόμνυς ѳркион θεῶν»;
Exr: (mi in локѣ de adv:) «Ὀркиος δὲ σο:

λέγω». Sof: κκ жєрѣмїнтѣ. «Κατήγεσε τὰδ' ἔρκιος δράσειν». Sof: || (nest:) Ὀρκιον (τὸ), мї Ὀρκια (τὰ), (se inu: ιєρά) чєлє чєрєтє лє стѣршїрєа жєрѣмїнтєлєї, жєрѣтє, мї чл; (prin intind:) жєрѣмїнтѣ; in-voїaлѣ prin жєрѣмїнтѣ; (in men:) inkrēdīngare. «Τάμνειν ἔρκια, саѣ ἔρκιον». Om: мї Ep: а fache жєрѣмїнтѣ (κκ жєрѣтє, мї алє рєлїгїoасє цєрєmonїї). «Ἐπὶ τούτοις ἔταμον ἔρκιον· τὸ δὲ ἔρκιον ὧδε εἶχε». Ep: «Ὀρκία τοι δώσω, ἴστω νῦν Ζεὺς, мї чл»: Od: T: «Ὀρκια ψευδάμενοι». Il: H: «Κατὰ δ' ἔρκια πάτησαν». Il: Δ: «Ὀρκια ποιησάμενοι». Ep: (мї κκ прєп:) «Πρὸς μόνους γὰρ τούτους ἔρκιον ἐποίησατο». Ep:

Ὀρκιοτємѣω -ō, viit: -ήσω, = Ὀρκια τέμνω, fakš prin жєрѣтѣ жєрѣмїнтѣ (invo-ialѣ, мї чл:). [din]

Ὀρκιοтѣмoс (ὁ, ἡ), fьkтopѣ de жєрѣмїнтѣ (invoїaлѣ, мї чл:) prin жєрѣтѣ. [ѣр-κїoн, тoмѣ].

Ὀρκисμoс (ὁ), пєпєрє лє, саѣ de жєрѣмїнтѣ, жєрєпє (akt: саѣ пєс). [мї]

Ὀρκισтѣс, oу (ὁ), пєїтopѣ лє жєрѣмїнтѣ. [ѣркїζω].

Ὀρκoс (ὁ), [εἶργω, ἔρκoс] жєрѣмїнтѣ спрє inkrēdīngare de κєvїнтѣ, fьтѣδїaлѣ, мї чл; (poet:) пє кєрє sє жєрѣтє чїпєвє. «Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος ἔρκoс πέλει θεοῖσιν». Il: O: «Ὀρκoс ἀποδιδόναι (ἀπολαμ-бάνειν мї чл:)». Dm:

Ὀркoсфaлтѣс, [ѣркoс, сфaллω] cу (ѣ), = Ὀркапaтѣс, κтлкѣтopѣ de жєрѣмїнтѣ.

Ὀркoтѣмoс (ὁ, ἡ), = Ὀркїoтѣмoс.

Ὀркoυpос (ὁ), poet: in лoкѣ de ἔркoυpос.

Ὀркѣω -ō, viit: -ώσω, = Ὀркїζω.

Ὀркynoс, мї Ὀркyс, yпoс (ѣ), знѣ фєлѣ de пєштє de мєрє, = Θύνнос.

Ὀркωмє (τὸ), [ѣркѣω] datѣ, саѣ лєaтѣ жєрѣмїнтѣ.

Ὀркωмoсіa (ἡ), fачєрє de жєрѣмїнтѣ. [ѣркoс, ѣмoсїс]. [de xnde]

Ὀркωмoсїaζω, viit: -άσω, = Ὀркωмoтѣω.

Ὀркωмoсїoс, α, oн, = Ὀркїoс. || (sxest:)

Ὀркωмoсїoн (τὸ), лoкєл, xnde s'a fьkєл жєрѣмїнтєл (de invoїaлѣ); мї Ὀркωмoсіa (τὰ), (se inu: ιєρά) жєрѣтє, саѣ цєрєmonїa жєрѣмїнтєлєї, саѣ inkrēdīngare prin жєрѣмїнтѣ. [ѣркoс, ѣмoсїс].

Ὀркωмoтѣω -ō, viit: -ήσω, мѣ жєрѣ. [din]

Ὀркωмoтѣс, oн (ὁ), fьkтopѣ de жєрѣмїнтѣ. [ѣркoс, ѣмoнyмї]. [de xnde]

Ὀркωмoтїкoс, ἡ, ѣн, alїnгтopѣ de, саѣ kонтpївїтopѣ лє fачєрє de жєрѣмїнтѣ. [de xnde]

Ὀркωмoтїкѣс, adv: prin стѣршїрє de жєрѣмїнтѣ.

Ὀркѣмoтoс (ὁ, ἡ), ачєлє, пє кєрє s'a жєрєтє чїпєвє, = Ὀркїoс. [ѣркoс, ѣмoнyмї].

Ὀркѣтѣс, oу (ὁ), пєїтopѣ de чїпєвє лє жєрѣмїнтѣ. [мї]

Ὀркѣтѣс, ἡ, ѣн, пєсѣ лє жєрѣмїнтѣ, жєрєтѣ. [ѣркѣω].

Ὀрмє, aтoс (τὸ), poet: in лoкѣ de ѣрмї.

Ὀрмєθїζω, viit: -ίσω, inшїрѣ. [ѣрмєθoс].

Ὀрмєθїoн (τὸ), dim: ал лєї...

Ὀрмєθoс (ѣ), [ѣрмoс] inшїрѣтєрѣтѣ, саѣ шїрѣ de чєвє.

Ὀрмєθω, (фєрѣтє viit:) in лoкѣ de ѣрмє-мє; саѣ (грєш:) in лoкѣ de...

Ὀрмєθѣ, Dor: in лoкѣ de ѣрмєθѣ.

Ὀрмєїнω, viit: -ανѣ, poet: pornєскѣ, пєїѣ in мїшкєрє; inтєрїтѣ; (oвїч:) inвїртєскѣ чєвє in мїтєa мєa, мѣ rїndєскѣ; (κκ ак: саѣ inf:) пofтєскѣ; (nєstp: саѣ єл:) мѣ мїшкѣ, мѣ pornєскѣ. «Ἴπποс ερμєїνει». Esxl: (мї κκ inf:) «Фєυγѣмєн ѣрмєїнѣωн». Tкp: [ѣрмї].

Ὀрмєaтєїрє (ἡ), poet: fem: ал лєї...

Ὀрмєaстѣр (ѣ), poet: [ѣрмєїнω] pornїтopѣ; inтєрїтєтopѣ.

Ὀрмєω -ō, viit: -ήσω, pornєскѣ, пєїѣ in мїшкєрє; inđєmnѣ, inтєрїтѣ. || (oвїч: nєstp: саѣ єл: саѣ мїж:) мѣ pornєскѣ а fачє чєвє, саѣ а мѣ dъчє xndєвє; пѣ-вѣлєскѣ ктїрє чєвє, саѣ аsшїрє кѣївє; (партїк: мїж:) dорєскѣ κκ кoвїршїрє, амѣ мєлѣтє voїnгѣтє ктїрє чєвє. (κκ ак: прєп: саѣ inf: indїp:) „Nūn δέ мє пєрєпєїтєс' єпѣєсїн ѣрмїс' єїс пѣлємoн». Il: E. «Ὡс δὲ τὸ στράτευμα τὸ Περσικὸν ὥρμα βασιλεὺς ἐπὶ τὰς Ἀθήνας». Ep: (мї dєспрє лєкp:). «Εἰ δ' αὖ καὶ πѣлємѣн ποθεν ѣрмїсєїє Kpo-νїѣωн». Il: Σ. (мї nєstp: саѣ єл:). «Ἐπὶ σφєaс ѣрмїсѣωсїн». Es: «Ὡрмїсє мєтaѣξїфoс». Tкp: «Νєрїсaс єпї τѣн αὐтoυ oїκoн ѣрмїсєїн αὐтѣн». Ksn: (мї κκ inf:) «Ἰρҕѣ, ѣс ѣр-мїсҕє дїѣкєїн ѣрнєoн ѣллo». Il: N. «Oсcаки δ' ѣрмїсєїє стїғнєї єнaнтїбїoн». Il: Φ. (мї пєс: саѣ мїж:) «Ἴπποї ѣрмїθєнтєс ѣпѣ πлҕ-γҕсїн їмaсθлҕс». Od: N. «Ὡрмєт' єк θє-лaмїoс». Il: Γ. (мї κκ inf:) «Фєўғєїн ѣр-мaθҕє пoтї сҕҕмє пєтрѣс». Tкp: «Ἐν δὲ oї ḡтop ѣрмєaтo мaғсєсθaїн». Il: Φ. (мї κκ adv:) «Ὡпѣс aн ѣрмєωмєїн». Ksn: (мї fir:) «Фa-тїс (ἡ лѣгoс) ѣрмїтє». Ep:

Ὀрмєїa (ἡ), poet: саѣ грєш: in лoкѣ de ѣрмєїa.

Ὀрмєнѣїс, єсcα, єн, poet: чєл κκ мєрї влѣстєрї. [din]

Ὀρμενος, mi Ὀρμενος (ὅ), (im: in e-
terou: Ὀρμενx) блтларѣ de plantъ, saѣ
колѣѣ, kape (dъne meononі) ese in sѣmin-
цъ. [din

Ὀρμενος, η, он, poet: in lokѣ de ὀρ-
μενος, miж: nex: 2: de partu: ал лѣѣрнуми.

Ὀρμεῶ -ῶ, viit: -ήσω, sінтѣ trasѣ in
limanѣ. «Ὁδὸν ἐπὶ τῆς αὐτῆς (se inu; ἀγ-
κύρας) ὀρμεῖ τοῖς πολλοῖς». Dm: (fir:) nъ
se suprijinente pe aчелeamі пѣдежді.
«Ἐπὶ θυεῖν (se inu; ἀγκύραιν) ὀρμεῖν». Lks:
este in denlinъ sirspanuъ. [ѣрмос].

Ὀρμη (ή), [ѣрнуми] miшkape, saѣ por-
nipe, пѣвалъ; (fir:) гравнікъ pornipe a
sѣfletelxі (xolъpіpe) supre intpenpінде
de чева; postъ, saѣ dopinuъ. [de xnde

Ὀρμηδόν, adv: кѣ йдеалъ, saѣ гравні-
къ pornipe.

Ὀρμημα (τὸ), miшkape de пѣвліpe;
(fir:) obіektъ pornipіl (dopinuеl, gri-
желор) кѣіва. «Ἐλένης ὀρμήματα». L: Γ.
sіaindele nъse pentpъ dinsa. [mi

Ὀρμητηρία (ή), греш: in lokѣ de ὀρ-
μητηρία. [mi

Ὀρμητήριον (τὸ), miжлокѣ de pornipe,
saѣ indennape кѣіpe чева,=Ἐλατήριον. 2)
локѣ intpіlъ (chetate, mi чл:), de xnde dъ
пѣвалъ чінева, mi xnde іаръші poate
pefъpi (supre skъpare). [mi

Ὀрμητίας, ou (ὅ), anpekаtъ la пѣвлі-
pe, пѣвалнікѣ. [mi

Ὀрμητικός, η, он, pornitъ penede кѣ-
іpe чева, lesne-пѣвліlorѣ. [ѣрмáw]. [de
xnde

Ὀрμητικῶς, adv: кѣ йдеалъ, saѣ pene-
de пѣвалъ. «Ὀрμητικῶς ἔχω πρὸς...». Lks:

Ὀрμιά (ή), [ѣрмос] ацъ, sfoapъ de xndіuъ.

Ὀрμиеυτής, сѣ (ὅ), peskіtorѣ кѣ xп-
dіuа. [din

Ὀрμиеύω, viit: -εύσω, prinъѣ nemte кѣ
xndіuа. [ѣрміá].

Ὀрμίζω, viit: -ίσω, varѣ kopavia in li-
manѣ; (fir:) asіgъpѣ (mi miж: mъ asі-
gъpѣ) ka in portѣ. «Ἐκ τύχης ὀρμισμέ-
νους». Ep: suprijinidі in soaptъ. [ѣрмос].

Ὀрμиеβόλος (ὅ, ή), [ѣрμια, βάλλω], =
Ὀрμиеυτής.

Ὀрμινον (τὸ), xнѣ felъ de plantъ, za-
лешъ, (Franц:) orvale, saѣ sauge. [de
xnde

Ὀрμινώδης, eos (ὅ, ή), asemenea кѣ
залешъ.

Ὀрμис, eos (ή), трауere in limanѣ;
(fir:) asіgъpare. 2) = Ὀрμος [ѣрміζω].

Ὀрμίσκος (ὅ), dim: ал лѣѣ ὀрμος, лѣи-

дїиорѣ, rіordъnamѣ de rіlѣ.

Ὀрμисμα (τὸ), lokѣ de tras кѣ kopavіa
ла uъpmѣ; (fir:) sіgъpѣ lokѣ de skъ-
pare, asіlѣ. [ѣрміζω].

Ὀрμистηρία (ή), lъnie, saѣ lanuъ de
ardіkat грestate. [ѣрmos].

Ὀрμодότηρ (ὅ), poet: [ѣрmos, dіdωmi]
dъtъlorѣ de limanѣ, (ad:) de sіgъpanuъ,
saѣ asіlѣ.

Ὀрμος (ὅ), lanuъ de rіlѣ, rіordanъ,
saѣ koletѣ; (fir:) xнѣ felъ de danuъ (nъ-
mitѣ) de vріѣ. 2) limanѣ, portѣ (upou:
mi fir:).

Ὀрμός (ὅ), [εἶρω] кρεαοа omіnчіlor.

Ὀрναπέτιον (τὸ), Beol: in lokѣ de ὀρ-
νεон. [ѣрνεон, πέττω].

Ὀрνεάζωμαι, viit: -άσσωμαι, vіnezѣ пѣсѣ-
pі; (prin intind:) mъ xлѣ in sѣs (ka vі-
пѣtorъx de пѣсѣpі). [mi

Ὀрнеактѣ, η, он, rіs: = Ὀрניתактѣ.
[ѣрνεон].

Ὀрнеδέρωτες (ὅ, ή), mіkаtѣ de пѣсѣ-
pі. [ѣрνεон, βιβρώσκω].

Ὀрнеοθηρευτικός, η, он, = Ὀрניתοθηρευ-
τικός. [ѣрνεон, θηρεύω].

Ὀрнеόμαντις, eos (ὅ, ή), = Οἰωνόμαντις.
[ѣрνεон, μάντις].

Ὀрнеομιγής, eos, mi Ὀрнеόμικτος (ὅ, ή),
= Οἰωνόμικτος. [ѣрνεон, μίγνυμι].

Ὀрнеόμορφος (ὅ, ή), чel кѣ figъpъ de
пасѣpe. [ѣрνεон, μορφή].

Ὀрνεон (τὸ), = Ὀрνις. || (im:) «Τὰ ὀρ-
νεα» in lokѣ de...

Ὀрнеοπωλεῖον (τὸ), vіnzъlorіe, saѣ tіp-
rѣ de пѣсѣpі. [mi

Ὀрнеοπώλης, ou (ὅ), vіnzъlorѣ de пѣ-
сѣpі. [ѣрνεон, πώλης].

Ὀрнеοσκοπέω -ῶ, viit: -ήσω,=Οἰωνοσκο-
πέω, [mi

Ὀрнеοσκοπία (ή),=Οἰωνοσκοπία. [din

Ὀрнеοσκοπός (ὅ), = Οἰωνοσκοπός. [ѣрνεон,
σκοπέω].

Ὀрнеοτρόφος (ὅ, ή), xpъnitopѣ de пѣ-
сѣpі, пѣсѣparѣ. [ѣрνεон, τρέφω].

Ὀрнеόφοιτος (ὅ, ή), (lokѣ) xnde obіchъ-
іesk a merpe пѣсѣpіe. «Καλαμῖς — *.
Engr: trestia vіnzъlorіe de пѣсѣpі. [ѣр-
νεон, φοιτάω].

Ὀрнеῶ, -ῶ, viit: -ώσω,=Ὀрניתῶ. [mi

Ὀрнеώδης, eos (ὅ, ή), asemenea кѣ o
пасѣpe. [ѣрνεон].

Ὀрניתαγρευτής, сѣ (ὅ), = Ὀрניתοθήρας.
[ѣрνις, ἀγρεύω].

Ὀрניתάριον (τὸ), dim: ал лѣѣ ὀрניתιον,
nѣшorѣ de rіnъ.

Ὀρνίθαρχος (ὁ), kom: komandipř de pτ-spři. [ὄρνις, ἄρχω].

Ὀρνίθεια (ἡ), [ὄρνιθεύω] = Ὀρνιθοθήρα, sař Ὀρνιθοσκοπία.

Ὀρνιθεῖον (τὸ), = Ὀρνιθών. [mi

Ὀρνίθειος, α, ον, pτspreskř; sař de rτinτ. «Ζωμὸς—». «Ὡδὸ ὀρνίθεια». At: [mi

Ὀρνίθεος (ὁ, ἡ), poet: in lokř de ὀρνίθειος. [ὄρνις].

Ὀρνιθευτής, οὔ (ὁ), = Ὀρνιθοθήρας. [mi

Ὀρνιθευτικός, ἡ, ὄν, = Ὀρνιθοθηρευτικός. [din

Ὀρνιθεύω, viit: εύσω, vinezř, prinzř pτspři. 2) (miřk:) = Ὀϊωνοσκοπέω. [mi

Ὀρνιθιακός, ἡ, ὄν, = Ὀρνιθικός, mi Ὀρνίθειος. || (subst:) Ὀρνιθιακά (se inτ: βι-ελία) kapte, kape trakteaz despre pτ-spři. [mi

Ὀρνιθίας, ου (ὁ), (άνεμος, sař χειμών, vintř, sař eapnτ) ne kape se intork iapτmi, sař kad pτspřile. 2) = Ὀρνιθοτρόφος. [mi

Ὀρνιθικός, ἡ, ὄν, pτspreskř; sař de rτinτ. [ὄρνις].

Ὀρνιθιον (τὸ), dim: al lxi ὄρνις, pτsp-rikř; pτř de rτinτ.

Ὀρνιθοδοσκεῖον (τὸ), lokř de pτskřt pτspři, = Ὀρνιθοτροφεῖον. [din

Ὀρνιθοδοσκός (ὁ), pτstopř (xpτnitopř) de pτspři, = Ὀρνιθοκόμος. [ὄρνις, βόσκω].

Ὀρνιθόγαλον (τὸ), knř felř de plantp, (dšne ziv:) lante de nastpe. [ὄρνις, γάλα].

Ὀρνιθογενής, εὖς (ὁ, ἡ), = Ὀρνιθόγονος. [ὄρνις, γένος]

Ὀρνιθογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), kenoskτopř de pτspři. [ὄρνις, γινώσκω].

Ὀρνιθογονία (ἡ), namtepe de pτspři. [din

Ὀρνιθόγονος (ὁ, ἡ), pτskřtř din nastpe. [ὄρνις, γόνος].

Ὀρνιθοειδής, εὖς (ὁ, ἡ), чel kř firxpτ de nastpe, sař din sořx pτspřilop. [ὄρνις, εἶδος].

Ὀρνιθοθήρα, ας (ἡ), vīnape, prindepe de pτspři. [mi

Ὀρνιθοθήρας, ου (ὁ), vīnτopř de pτ-spři. [mi

Ὀρνιθοθηράω -ω, viit: -άσω, vinezř, prinzř pτspři. [ὄρνις, θήρα].

Ὀρνιθοθηρευτικός, ἡ, ὄν, atinrτopř de vīnapea pτspřilop. «Ὀρνιθοθηρευτική». meshemxixл, sař treava vīnτopřxix de pτspři. [ὄρνις, θηρεύω].

Ὀρνιθοθήριζ (ἡ), = Ὀρνιθοθήρα.

Ὀρνιθοκάπηλος (ὁ), revīnzτopř (pre-kšneцř) de pτspři. [ὄρνις, κάπηλος].

Ὀρνιθοκομεῖον (τὸ), = Ὀρνιθοτροφεῖον, mi Ὀρνιθών. [din

Ὀρνιθοκόμος (ὁ, ἡ), [ὄρνις, κομέω] = Ὀρνιθοτρόφος, inrřixitopř (ixitopř) de pτspři.

Ὀρνιθοκόος (ὁ, ἡ), Ion: [ὄρνις, κοέω] pri-чепτopř (kenoskτopř) de pτspři, sař de prevestitoapere semne ale lor, = Ὀϊωνόμαντις, mi.

Ὀρνιθοκρίτης, ου (ὁ), tlksitopř (rivilo-př) de mīskτpřile pτspřilop, = pτched: [ὄρνις, κρίνω].

Ὀρνιθολόγος (ὁ, ἡ), vorbitopř (traktētopř) despre pτspři. [ὄρνις, λόγος].

Ὀρνιθολόχος (ὁ, ἡ), poet: nīnditopř de pτspři. [ὄρνις, λόχος].

Ὀρνιθομανέω -ω, viit: -ήρω, sintř ne-вxnř (prea ixbitopř) de pτspři. [din

Ὀρνιθομανής, εὖς (ὁ, ἡ), [ὄρνις, μάνο-νομαι] nevxnř dšne (foapte ixbitopř de) pτspři. [de xnde

Ὀρνιθομανία (ἡ), nevxnτ dparoste de pτ-spři.

Ὀρνιθόμορφος (ὁ, ἡ), = Ὀρνέόμορφος. [ὄρνις, μορφή].

Ὀρνιθονομεῖον (τὸ), = (sař греш: in lok de) Ὀρνιθοκομεῖον. [ὄρνις, νομή].

Ὀρνιθόπαις, αἶδος (ὁ, ἡ), poet: = Ὀρνιθόμορφος. || (subst:) pτř de rτinτ. [ὄρνις, παῖς].

Ὀρνιθοπέδη (ἡ), lantř hentpř prindepe de pτspři. [ὄρνις, πέδη].

Ὀρνιθοπώλης, ου (ὁ), vīnzτopř de pτ-spři, = Ὀρνιθοκάπηλος. [ὄρνις, πώλης].

Ὀρνιθοσκοπέω -ω, viit: -ήσω, = Ὀϊωνοσκοπέω. [din

Ὀρνιθοσκοπός (ὁ, ἡ), = Ὀϊωνοσκόπος. [ὄρνις, σκοπός].

Ὀρνιθοτροφεῖον (τὸ), lokř de xpτmi pτspři, = Ὀρνιθών. [mi

Ὀρνιθοτροφέω -ω, viit: -ήσω, xpτneskř (ixř) pτspři. [mi

Ὀρνιθοτροφία (ἡ), xpτnipe (xinere) de nastpři. [ὄρνις, τρέφω].

Ὀρνιθοφάγος (ὁ, ἡ), mīnkτopř de pτ-spři. [ὄρνις, φάγω].

Ὀρνιθοφυής, εὖς (ὁ, ἡ), = Ὀρνιθογενής, sař Ὀρνιθοειδής, sař Ὀρνιθόμορφος. [ὄρνις, φυή].

Ὀρνιθόω -ω, viit: -ώσω, pτefakř (trans-formezř) in nastpe. [mi

Ὀρνιθώδης, εὖς (ὁ, ἡ), = Ὀρνιθοειδής. [mi

Ὀρνιθών, ὄνος (ὁ), rτinτpřie. [din

Ὀρνις, ιθος, mi Dor: Ὀρνιξ, ιχος (ὁ, miř)

(ak: ὀρνιθα mi ὀρνιν, im: nom: ὀρνιθες mi ὀρνεις, mi ak: ὀρνιθας mi ὀρνεις, sař ὀρνις)

(in nen:) pastre; (partik:) kokosh, sađ rñin; (npin intind:) = Oionos, semnñ pre-
bestitorş de viitorş. «Μουσών ὀρνίθεσς». Ткр: поегіі. «'Ορνίθων γάλακ». Пров: вѣл-
мнѣ де вѣнѣрї, (mi Pom:) ante de pa-
stre; (partik:) алѣмнѣ олѣкї; sađ knđ
felđ de aleasť mñkare. || «'Ορνίθεσς» Ar-
stf: in lokđ de ὀρνιθοπωλείον.

'Ορνιθολόχος (ό, ή), Dor: in lokđ de
ὀρνιθολόχος.

'Ορνυμι, viit: ὄρω, mi (miж:) ὄρωμαι,
mi ὀρούμαι, (nex: ὠρόμην, de xnde a 3:
pers: ὠρτο in lokđ de ὠρετο, mi partiv:
ἔρμενος in lokđ de ὀρέμενος, tre: de kx:
maї de mñte opї in lokđ de prez: ὄ-
ρωρα, mi neste-sťv: ὀρώρειν) poet: (de aci)
κρнескѣ, порнескѣ; arđikđ; (fir:) indemnñ,
intpñtđ; skopneskđ; (in nen:) pricinñie-
skñ, prodskñ чева. || (miж:) mť porneskđ;
mť skolđ; pñvñleskđ; mť fakđ, sađ (npinv:
in tre: de kx: mi neste-sťv:) = Eñmї.
«Εἴ τις μὲν θεὸς ὄρωρεν, ἔμεν ἐς Πύλον». Od: Δ. «Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὄρωρεν». Es: «Κύ-
ματι τὰ μὲν νότος ὄρωρεν». Iл: B. «Πόλε-
μον νεβρὸν ὄρσας ἐξ εὐνῆς». Iл: X. (mi miж:)
«'Ωρνυτ' ἐξ εὐνῆς». Od: B. «'Απὸ θρόνου
ὠρτο». Iл: A. «'Ωρτο δ' ἀπ' Ὀλύμπου». Es:
«'Ωρτο δ' ἐπ' αὐτοῦς». Iл: E (mi absol:)
«'Ορνυμένοιο Ἄνακτος». Es: «Πῦρ ἔρμενον
ἐξίφηνς». Iл: P. «Εἰσάκε μοι γούνατ' ὀρώ-
ρει». Om: «Καὶ μοι μένος ὄρωρεν». Iл: N.
«Νεῖκος ὀρώρει (mi miж: ὀρώρηται)». Iл:
Σ. mi N. «'Επεὶ μοι ὀρώρεται ἐνδοθι θυμὸς
κῆδεσιν». Od: T. (mi kx inf:) «'Ωρτο ἰέ-
ναι». Om: «'Ηματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὠρετο
Ζεὺς νιφέμεν». Iл: M. (mi kx partiv:) «'Ορ-
σε κέων». Od: H. skoaľ te, ka sť te
kñvñ. (mi absol: in lokđ de verbñ sťvst:)
«Θεοῖς φίλον ὄρωρεν». Anln: este.

'Ορνύφιον (τὸ), = 'Ορνίθιον.

'Ορνύω, (prel: ὠρνυσεν) poet: in loi ř de
ὄρνυμι.

'Οροδάγχη (ή), [ῥοδος, ἄγχω] knđ felđ
de plantъ параситикъ (fiind kť inñeakť le-
guminoasa plantъ ῥοδος), (aalt:) ὀσπριολέων.

'Οροδάκχος (ό), = Κύτισος, sađ Ζίζυφον.

2) = (sađ grew: in lokđ de) 'Οροδάγχη.

3) = 'Ορείδακχος.

'Οροδία, α, εν, de onotpivť la mť-
pime, mi

'Οροδία, ου (ό), asemenea kť [ῥοδος].

'Οροδίω, viit: ἴσω, xpñneskđ, inprañđ
vite kť [ῥοδος].

'Ορόδιγνος, η, εν, fñkñť din [ῥοδος].

'Ορόδιον (τὸ), dim: ал лѣї ῥοδος.

'Οροδίτης, ου (ό), mi 'Οροδίτης, ἴδος (ή),
= kx ...

'Οροδοειδής, εος (ό, ή), чед de forma,
sađ din soїel лѣї [ῥοδος, mi εἶδος].

'Οροδος (ό), [ῥεδος] knđ felđ de leg-
mť, ka lñtea.

'Οροδοφαγέω, -ω, viit: -ήσω, mññnkđ
[ῥοδος, mi φάγω].

'Οροδώδης, εος (ό, ή), = 'Οροδοειδής.
[ῥοδος].

'Ορογενής, εος (ό, ή), pñskñť, sađ pñsđ
la xotapř. [ῥος, γενίω].

'Ορόγη (τὰ), mi 'Ορογχοι(οί), poet: [ῥ-
ρος, ῥχος] vñfñpї, kñmї de mñññ.

'Ορόγυια (ή), poet: in lokđ de ὄργυια.

'Οροδάκμις, ἴδος (ή), poet: dim: ал лѣї

'Ορόδακμος (ό), poet: pñmñpť, kñakť.

'Οροδεμνιάδες (αί), poet: [ῥος, δέμνιον]
= 'Ορεστιάδες (νύμφη).

'Οροθεσία (ή), mi 'Οροθέσιον (τὸ), pñne-
pe (de semne) de xotapř; (npin intind:)
= 'Οριον, xotapř. [ῥρος, θέσις].

'Οροθετέω -ω, viit: -ήσω, pñť, amezđ
(semne de) xotapř. [din

'Οροθέτης, ου (ό), pñitopř, statopñiv-
topř de (semne de) xotapř. [ῥρος, τίθημι].

'Οροθύω, viit: -υνώ, poet: = 'Ορνυμι,
porneskđ; intpñtđ, mi чл:

'Οροκάρυον (τὸ), pñkđ de mñnte. [ῥρος,
κάρυον].

'Οροκτύπος (ό, ή), poet: lonitopř (pe-
sñpñtopř) in mñññ. [ῥρος, κτύπος].

'Ορομυ, (fñpť viit:) poet: [οὔρος, ὠρα]
preverñez; lađ aminte, pñzeskđ.

'Ορομαλίδες (αί), Dor: in lokđ de 'Ο-
βρηλίδες, = 'Ορειμαλίδες, mepe selvatiche
(de mñnte). [ῥρος, μῆλον].

'Ορον (τὸ), lemñđ, kape stpivemte mť-
slinene in teaskđ; (npin intind:) teaskđ.

'Ορόντιον (τὸ), knđ felđ de чсперкѣ,
kape kñpñmť faga pññmñmñlї de rñl-
vinape.

'Οροπέδιον (τὸ), шesđ, poїanť ne mñnte.
[ῥρος, πεδίον].

'Οροπύγιον (τὸ), = 'Ορρόπύγιον.

'Ορός (ό), zepđ de ante, sađ (aalt: ἔχωρ)
de sinñe; (in nen:) zepositate, (ad:) par-
tea чea apoasť din smezelene animalelor.

'Ορος (ό), = 'Ορρος.

'Ορος, εος -ους (τὸ), mñnte.

'Ορος (ό), xotapř; koloanť de xotapř;
sađ monñmentđ; stñpñ kť sskpñññie, sađ
vre knđ aalt semññ snpe apñlare, kť o

propietate este zñloññť. 2) (fir:) tep-

minš, sfipuitš, skonš; dare kx sokoteala, konklasie; perxalš; definigie (de zicere, saš ləkrš); eksplikacie.

Ὁροσπίζης, ου (ό), xñš felš de pastre, piŋiŋoiš de mænte. [žros, spíza].

Ὁροτύπος (ό), = (mai întreb:) Ὁρειτύπος.

Ὁρουμα (τό), gls: = Ὁρημα. [mi]

Ὁρουσις, εως (ή), miškarē, pornipe kštre čera. [din]

Ὁρούω, viit: -ούσω, = Ὁρυνμαι, mš skolš in sxs; mš asvīrlš, pšvšleskš.

Ὁροφή (ή), [éréfω] akoperimš de kasš; saš tabanš; (prin întind:) lokš akoperitš, adpōstš; saš asilš (lokš de skšpare).

Ὁροφηφάχος (ό, ή), poet: minkštorš (pršpšditōrš) de invelitoarea kasč. «Πύρ—». Enpr: [žrofeh, fázω].

Ὁροφηφόρος (ό, ή), poet: pšptštorš de akoperimš, invelitš. «Χελώνη—». Esix: [žrofeh, férō].

Ὁροφίας, ου (ό), trštorš sšvt akoperime de kase. •Μῦς («Ὀφίς») — •. Aks: [mi]

Ὁροφίχος, ή, ον, kšvenitš, saš folositōrš la (všnš de) invelitoare. [žrofeh].

Ὁρόφινος, η, ον, fškštš din tpeštie, saš šovarš de invelit kasš.

Ὁροφώτης, ου (ό), = Ὁρειφώτης.

Ὁροφος (ό), = Ὁροφή. 2) xñš felš de tpeštie, saš šovarš de invelitoare.

Ὁροφουργός (ό), ləkrštorš de invelitorī de kase. [žroφος, žrgon].

Ὁρόφω -ō, viit: -ώσω, akoperš kš invelitoare, saš tšvšnezš. «Κεδρόνους φανώμασιν ὀρέφοντο (οἱ θάλαμοι)». Ios: [žroφος]. [de xnde]

Ὁρόφωμα (τό), tšvšnitšrš, (Franç:) toiture. [mi]

Ὁρόφωσις, εως (ή), tšvšnipe; saš akoperipe kš tabanš. [mi]

Ὁροφωτός, ή, ον, tšvšnitš.

Ὁροχοι (οἱ), = Ὁρογχοι. [žros, žxos].

Ὁρόω, poet: in lokš de éráw.

Ὁρόωντι, Dor: in lokš de éréwsi -ōsi, a 3: im: peps: a lší éráw.

Ὁρπαξ, ακος (ό), Dor: in lokš de žrpηξ.

Ὁρπετον (τό), Eol: mi Dor: in lokš de érpētōn.

Ὁρπη (ή), gls: in lokš de žrpη.

Ὁρπηξ, mi žrpηξ, [žrvumi] ηκος (ό), všstapš, odpaslš; (in Apln:) konščelš; (fir:) stršnenotš. 2) poet: sšliŋš. 3) (in Es:) boldš de inpxns voī.

Ὁρρα poet: in lokš de ő řa, saš őžra.

Ὁρρόπισσα, ης (ή), partea apoasš, saš zeama smoałē, kare se aleŋe, kñd se

lšmšpemtē. [žřřōs, písσa].

Ὁρρόποσία (ή), vere de zepš. [mi]

Ὁρρόποτέω -ō, viit: -ήσω, veaš zepš. [mi]

Ὁρρόποτία (ή), = Ὁρρόποσία. [žřřōs, pínw].

Ὁρρόπύγιον (τό), [žřřōs, pyŋē] čel mai de jos kīrčelš al osxłššpīnšpīī, (ovšt) noada kšxłšī; (la bite) koadā.

Ὁρρόπυγόστικτος (ό, ή), čel kš pikščele pe koadš. «Ὁρρόπυγόστικτος δέ τῶν ἰχθύων μελάνουρος καὶ σαργός». Apst: [žřřōs, pyŋē, stízw].

Ὁρρὸς (ό), = Ὁρὸς.

Ὁρρὸς (ό), = Ὁρρόπύγιον, noada kšxłšī, (Franç:) croupion.

Ὁρρῶ -ō, viit: -ώσω, taiš lantelē, fa-kš zepš. [žřřōs].

Ὁρρῶδέω -ō, viit: -ήσω, mš temš, mš inŋprozeskš tape. [žřřōdēs].

Ὁρρῶδέως, adv: Ion: kš frikš, kš gro-azš. [din]

Ὁρρῶδης, [žřřōs, dēs] éos (ό, ή), asšdatš de trikš la noadš, (ad:) frikosš, saš šperiatš; (akt:) inŋpozitorš, spšimintštorš.

Ὁρρῶδης, εος (ό, ή), zepošš, (Franç:) sereux.

Ὁρρῶδιά (ή), mare frikš, spaīmš. [žřřōdēs].

Ὁρσας, ασα, αν, poet: nex: 1: de par-ty: mi

Ὁρσασθε. poet: a 3: sinr: peps: de nex in lokš de prel: mi

Ὁρσεό, poet: mi Ὁρσευ, Dor: poet: a 2: sinr: peps: de miž: nex: al poršnč: lší žrvumi.

Ὁρσιγύναια, ακ: al neintp: žrsiŋúnaiš, aikos (ό, ή), poet: [žrvumi, ŋynē] intšpī-tštorš (intššitštorš) de mšepī. (enit: al Bakxłšī).

Ὁρσίκτυπος (ό, ή), poet: [žrvumi, kštypos] skornitorš de tsnete, všvšitšpī, sromote, mi čl:

Ὁρσινεφής, éos (ό, ή), poet: [žrvumi, véfos] skornitorš de porš. (bezī mi vefelē-ŋerétyš).

Ὁρσίπεδος (ό, ή), poet: [žrvumi, pšdōn] miškštorš, srgskštorš de pšmīntš.

Ὁρσιπέτης, éos (ό, ή), poet: [žrvumi, pštomai] = Ἀερσιπέτης, 'nał-svšpštorš.

Ὁρσίπους, οδος (ό, ή), poet: [žrvumi, poūs] miškštorš, pornitorš de ničoare. 2) = Ταχύπους.

Ὁρσίτης, ου (ό), xñš felš de danŋš al Kretenilop. [žrvumi].

Ὁρσο, poet: miž: nex: de poršnč: al lší žrvumi.

'Ορσοδάκνη (ή), [ὄρσος, δάκνω] кнѣ felă de insektă (rînrancie), че poade vîrsta pka лоркелор ми plantelor.

'Ορσοθήρη (ή), poet: Ion: [ὄρνυμι, θύρα] кштѣ, porliqъ, ла kape se жрктъ чинева не skapъ.

'Ορσοлоπεύω, viit: -εύσω, mi 'Ορσολοπέω -ῶ, viit: -ήσω, poet: skopneskă, întărlită, tărbărlă. [din

'Ορσόλοπος (ὁ, ή), poet: [ὄρνυμι, λόφος] чел кѣ пѣрѣл sbrlită de nekază; saă fь-ктopă de a se sbrli пѣрѣл de frikъ; (în pen:) snimintătoră, selvatikă.

'Ορσος (ὁ), [ὄρνυμι] vltstapă, odpaslă; (fir:) fьtă, pxiă de vită.

'Ορσοτριάνης, cu (ὁ), poet: [ὄρνυμι, τρί-αινα] mișkătoră, kletintătoră de, saă кѣ tpidinta.

'Ορσύδρα, [ὄρνυμι, ὕδωρ] ас, (ή), Sxl: maă de tălmăț; deavă; saă kapъ de kps într' ină apă din fintînă, mi чл:

'Ορσω poet: viit: ал лѣ ὄρνυμι.

'Ορτάζω, viit: -άσω, Ion: în lokă de éortăζω.

'Ορταλίζω, viit: -ίζω, bată din arine. [din

'Ορταλίζε, ίδος (ή), mi 'Ορταλίζεος, ἥος, mi 'Ορτάλιχος (ὁ), poet: [ὄρσος] пѣсѣрикъ, pxișoră (prin: de rălnă); (în pen:) fь-тă, pxiă de op че vită. (bezî mi νεοσός).

'Ορτή (ή), Ion: în lokă de éortă.

'Ορτύγιον (τὸ), dim: ал лѣ ὄρτυξ, pre-пелічоарă.

'Οрτυγοθήρας, cu (ὁ), vîntătoră de pre-пеліге, preпеліچارă. [ὄρτυξ, θήρα].

'Οрτυγοκοπέω -ῶ, viit: -ήσω, netrekă vremea lovind preпеліге în kapă, mi omorîndă le, saă pxișă de a se bate în-tre dinsele pe prînsoare (жокă, че o-вичнаѣ în Atena чеі fьрă лѣкps); (prin întind:) imi mterză vremea, keltxișă mă în жокăл аgestă. [mi

'Οрτυγοκοπία (ή), кнѣ felă de жокă кѣ preпеліге. (bezî верѣлă пречед:). [mi

'Οрτυγοκοπιχός, ή, ѓν, кѣvenită, saă în-deminatikă ла жокăл ὄрτυγοκοπία, saă în-smită жѣктopăлă de аgestă жокă. [din

'Οрτυγοκέπος (ὁ, ή), lovitoră кѣ în-demîntate în kapă, mi omorîtoră de pre-пеліге în жокăл ὄрτυγοκοπία. [ὄρτυξ, κόπτω].

'Οрτυγομανία (ή), nevănie (kovîrmitoar-pe draroste) de жокăл preпелігелор. (be zî ὄрτυγοκώω). [ὄρτυξ, μανία].

'Οрτυγομήτρα, ас (ή), кнѣ felă de па-сѣре (ка о mare preпелігă), kape жм-вѣлă кѣ preпелігеле, kîpsteiă, (fran:) râle.

[ὄрτυξ, μήτρα].

'Οрτυγοπώλης, cu (ὁ), vînzătoră de pre-пеліге (prin: pentră vîntătea lor). [ὄрτυξ, πώλης].

'Οрτυγοτροφεῖον (τὸ), lokă de xpănit (de ăint) preпеліге. [mi

'Οрτυγοτροφέω -ῶ, viit: -ήσω, xpăneskă preпеліге. [din

'Οрτυγοτρόφος (ὁ, ή), xpănitătoră de pre-пеліге (pentră vînzare). [ὄрτυξ, τρέφω].

"Οрτυξ, υγος (ὁ), preпелігă. 2) кнѣ felă de plantă, (alt:) στελεφεύρος, plătăpînă. [ὄρνυμι].

'Ορύα (ή), mînkape rătită din maă, saă kîpnată.

"Ορυγος (ὁ), кнѣ felă de plantă, (alt:) τραγοπώγων, carpa paпăлă.

'Ορυγή (ή), = 'Ορυχή.

'Ορύγιον (τὸ), dim: ал лѣ ὄρυξ.

"Ορυμα (τὸ), [ὀρύσσω] groapă sьpată în pămîntă; șanăă; kanală.

'Ορυμαδός (ὁ), poet: în lokă de ὀρυμαδός.

'Ορυματίον (τὸ), dim: ал лѣ ὄρυμα.

"Ορυξ. υγος (ὁ), = "Ορυξ.

"Ορυза, ης (ή), (de aui) oreză.

"Ορυζон (τό), = "Ορυζа.

'Ορυζотроφέω -ῶ, viit: ήσω, xpăneskă (кѣltivă) oreză. [ὄρυζон, τροφή].

'Ορυκτέον, posit: ал лѣ ὀρύσσω.

'Ορυκτή (ή), = "Ορυμα. 2) (prin:) fem: ал лѣ ὀρυκτός. [mi

'Ορυκτήρ, mi 'Ορύκτης, cu (ὁ), sьпатă-рă; skobitoră. 2) instrămintă plăgăreskă, șană; fepă de plăgă. [mi

'Ορυκτός, ή, ѓν, sьпатă, skobită. 2] fo-silă, (ad:) minerală, че prin sьpare se skoate din pămîntă; (de snde) «'Ορυκτά» mineralеле. [ὀρύσσω].

'Ορυμαγδός (ὁ), poet: [ὀρύσσω, ἀράσσω] sromotă, vîjlită, plesnetă, tronkănită, mi чл:

"Ορυξ, υγος (ὁ), instrămintă de sьpat, șană; dală, vîokană de vîoplăit ал pь-tpărilor. 2) кнѣ fekă de iadă selvatikă кѣ koarпеле drante, (fran:) gazette. 3) кнѣ felă de kită кѣ кнѣ kornă askăită ка ал inopogăлă. [mi

"Ορυξис, εως (ή), sьpare; skobire. [din

'Ορύσσω [ττω], viit: ὀρύξω, (tre: de кѣ: At: ὀρώρυχα, mi pas: ὀρώρυμα) [în afin: кѣ ῥήσσω, mi ἀράσσω] șană, skobeskă, răk-pesă pămîntă; deskiză kanală, șanăă, mi чл; sьpînd akouă чева, desronă.

«Τὸν κυκλάμινον ὀρύσσει». Ткр: [de snde

'Ορυχή (ή), = "Ορυξис. [de snde

Ὀρύχω, viit: -ύχω, poet: in lokš de ὀρύσσω.

Ὀρρανίνης, ου (ὅ), dim: αλ λῆϊ ὄρρος, (bezī zič:).

Ὀρρανέυμα, (ὅ), sīpmēnipe. [din

Ὀρρανέω, viit: -εύσω, kreskš (inprī-
jeskš de edstania žnšī) sīpmanš. || (pas:)
sintš sīpmanš. [mi

Ὀρρανία (ή), sīpmēnie; (poet: in men:)
līpsz, stpēcie. [mi

Ὀρρανίζω, viit: -ίζω, (kz men: indip:)
fakš, lasš ne čineva sīpmanš; (fir:) des-
parižš, saš līpseskš ne čineva de čeva. [mi

Ὀρρανικός, ή, ὄν, sīpmēneskš, de sīp-
manš. 2) poet: in lokš de ὄρρανός. [mi

Ὀρράνιος, α saš os, ου, poet: in lokš
de ὄρρανικός. [ὄρρανός].

Ὀρρανιστής, οὔ (ὅ), inprīkitopš (eni-
tronš) de sīpmanš. [ὄρρανίζω].

Ὀρρανός, [ὄρρος] ή, ὄν, sīpmanš, līpsit-
š de pēpinjī; (in men:) līpsitš de op če.
(kz men:) «Γενεῖς ὄρρανός». Pind: de me-
nerapie (kopii).

Ὀρρανотροφεῖον (τό), kreskētopie (insti-
tatš) de sīpmanī. [mi

Ὀρρανотроφείω -ῶ, viit: -ήσω, xpēneskš
(kreskš) sīpmanī kopii. [din

Ὀρρανотρόφος (ὅ, ή), xpēnitopš (kre-
skētopš) de kopii sīpmanī. [ὄρρανός, τρέφω].

Ὀρρανотύλαξ, ακος (ὅ, ή), pēzitopš (in-
prīkitopš) de sīpmanī. [ὄρρανός, φύλαξ].

Ὀρρανός -ῶ, viit: -ώσω, gas: in lokš
de ὄρρανίζω.

Ὀρρεοτελεστής, οὔ (ὅ), inijitopš, ka-
texetš, saš inprōdskētopš la ceremonii-
le misteriiālor Orfeice (a le lῆϊ Orfeš).
[Ὀρφεύς, τελέω].

Ὀρρέες, poet: in lokš de ὄρροι.

Ὀρρικός, ή, ὄν, atinētopš de (relati-
vš kz) poetla Orfeš. [Ὀρρεύς].

Ὀρριον (τό), mi Ὀρρίσκος, dim: αλ λῆϊ
ὄρρος.

Ὀρρικτός, α, ου, poet: negrē, intēnesko-
sš; nontosš. [din

Ὀρρυή (ή), poet: [ἐρέφω] intēnepikš;
noante; (fir:) nosomōpīkne; tpisteuē.
[de žnde

Ὀρρνήεις, εσσα, εν, poet: = Ὀρρναῖος. [mi

Ὀρρνηθεν, adv: poet: de la intēnepikš. [mi

Ὀρρνιος, η, ου, (upinč: desape koloape)
in kisš, nerpičtosš. [mi

Ὀρρνιος (ὅ, ή), poet: = Ὀρρνός. [mi

Ὀρρνίς, ιδος (ή), nerpičosz, saš inki-
sz xaiuē. [mi

Ὀρρνίτης, ου (ὅ), poet: in lokš de ὄρ-

ρνος; demertš. [mi

Ὀρρνός, ή, ὄν, poet: negrē, intēneskosš;
(desape koloape) in kisš. [mi

Ὀρρνώδης, εος (ὅ, ή), in kisš, nerpičtosš
la fauē.

Ὀρροβότης, ου (ὅ), poet: [ὄρρος, βόσκω]

—Ὀρρανотρόφος. [de žnde

Ὀρροδοτία (ή), gas: in lokš de ὄρρα-
νотроφία.

Ὀρρος, ή, ὄν, poet: in lokš de ὄρρανός;
līpsitš de čeva.

Ὀρρος (ὅ), [ὄρρνός pentrē neapra lῆϊ
fauē] žnš felš de nemte.

Ὀρρώ -ῶ, viit: -ώσω, poet: [ὄρρος] =

Ὀρρανός, līpseskš ne čineva de čeva.

Ὀρρῶς, ὦ, (ὅ), At: in lokš de ὄρρος.

Ὀρχάμη (ή), gas: = (saš greu: in lokš
de) Ὀρχάνη.

Ὀρχαμος (ὅ), poet: [ἄρχω, saš ἄρχος]
frēntašš, čel dīntī din pīndš.

Ὀρχάνη (ή), gas: = Ὀρχάνη, libede de
nomī inprēditš, (Franç:) pare.

Ὀρχᾶς, [ἄρχος] ἄδος (ή), žnš felš de
mēslīnt. 2) = Ὀρχάνη.

Ὀρχατος (ὅ), poet: rpēdint de nomī li-
niagi inprēditš, = [ἄρχος].

Ὀρχεῖδιον (τό), dim: αλ λῆϊ ὄρχις.

Ὀρχέομαι -οὔμαι, [ἄρχος, saš ὄρρυμι] ni-
it: -ήσομαι, dēngezš, saltš žskind.

• Πῆθεοι καὶ παρθένοι ὠρχεῦντο, ἀλλήλων
χεῖρας ἔχοντες». Il: Σ: (mi kz ak:) • Ὀρ-
χοῖντο πρὸς τὸν αὐλὸν σχήματα». Rsn: (mi
fir:) • Καρδία ὀρχεῖται φάβη». Lks: tpeuēpē,
sviknemte. «Θεσσαλίη ὠρχήσατο». Kal: s'a
pesvptit. || (mi akt: ppea pap) • Ὀρχησε
φρένας». a tpevpat.

Ὀρχηδόν, adv: poet: [ἄρχος] = Κατ' ἄν-
δρα, togi in pīndš kite žnsl.

Ὀρχηθμός (ὅ), poet: in lokš de ὄρχη-
σις. [mi

Ὀρχημα(τό), danžš (de pantomimē). [mi

Ὀρχησις, εως (ή), dēngape (de panto-
mimē); stlape in žokš; (fir:) miuapare
penede, pēvalnikē. [mi

Ὀρχησμός (ὅ), At: in lokš de ὄρχη-
θμός. [mi

Ὀρχηστήρ, poet: in lokš de ...

Ὀρχηστής, οὔ (ὅ), dēngētopš; (upinč:)
pantomimē; inēngētopš de xopš (Plt:
Etd:); (in men:) čel če se miuēkē iste mi
indemīalik. (de žnde) «Πολέμου ὀρχηστής». Lks:
indemīatik in pesvoiš. 2) žnš felš
de nemte stpītopš din mpeažē, mi sin-
rēpš din togi nemlii pmerētopš. (bezī mi
σχῆρος). [ὀρχέομαι]. [de žnde

χος». Ιλ: Α: «Κατὰ ἄστυ μένει παρὰ οἷσι πολίταις». Τрк: «Χείρων ἐν φρεσὶν ἤσιν». Τрк: (parš in 1: pers:) in lokš de ἐμός. „Αἰεὶ φρεσὶν ἤσιν ἔχων δεδαῖγμένον ἦτορ ἡλώμεν». Od: Ν.» (saš a 2a: pers:) in lokš de σός. «Κτήματα δ' αὐτὸς ἔχεις, καὶ δώμασιν οἷσιν ἀνάσσεις». Od: Α:

“Οσα, adv: vezī “Οσος.

“Οσάμι, mi “Οσάκεις, adv: de κτε opī. “Οσάμι... τοσάκι». Ιλ: Φ. mi Χ.

“Οσαπλάσιος, α, ον, mi “Οσαπλάσιων, ονος. de κτε opī n' atēta, saš maī mare.

“Οσάπους, οδος (ό, ή), de κτε nihoape (in întindepe).

“Οσάτιος, η, ον, poet: in lokš de ὅσος.

“Οσαχῆ, adv: in kīte kīnsrī;

“Οσαχού, adv: in kīte loksrī.

“Οσαχῶς, adv: = “Οσαχῆ.

“Οσδω, Dor: in lokš de ἔζω.

“Οσέτειος, mi “Οσέτιος (ό, ή), kape se face in kījī anī sint, (ad:) in toijī anī, saš ne fie-kape anš. [ἔσος, ἔτος].

“Οσημέραι, in lokš de [ἔσαι ἡμέραι] adv: ne fie-kape zi (kīte zile sint), in toate zilele.

“Οσιεύω, viit: — εὔσω, = “Οσιόω. [din

“Οσιος, (σός=θεός) α, ον, potpivīš kē zeemtele neijī (kē peliōiasela întok-mirī); inrēdšitš de peliōie; (parš despre oamenī) kēbiosš, vīptšosš; (in nen:) zeeskš, sfintš: «Θεοὺς ἔσιόν τι δράσας». Expr: prin vre o peliōiasz peremonie desmīniind ne zeī. «“Οσιον (mi im: “Οσιά) ἐστίν». Aks: este (de peliōie) ep-tatš. «Οὐκ ἔσιον ποιῶμαι». Ep: nē o sokoteskš de mīosš. «Χωρίον ἔσιον». Apstf: = Βέδηλον, profanš (xnde este eptatš a intra). «Χρήματα ἱερά καὶ ἅγια». Dm: vanī konsfingijī zēilop, mi nēkīvī. ““Οσια καὶ δίκαια». Aks: zeemtele mi omenemtele lepširī. (mi kē nenitivš) «Ἱερῶν πατρῶν ὅσιος». Esxā: mīosš kētre. ||. (sxst:) “Οσία (ή), peliōiasz peremonie, kēptš, mi χλ; (partik:) inronvīšne de mortš kē toate peliōiasela peremoniī, mi pomenirī. «“Ως γὰρ τὰ πρότισθ' ὁσίη γένητο». Π: «Ἡ τῆς θυγατρὸς ὁσία», Liv: 2) lēkē kēbiosš (dpentš, eptatš de peliōie, plēkstš lē Dsmnezeš). «Οὐχ ὁσίη καταμένουσιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάσθαι». «Od: Χ: Τοῖσι (Αἰγυπτίοισι) οὐκ ὁσίη θύειν κτήνεα. «Ep: «Πολλὴν ὁσίαν τεῦ πράγμα-τος νομίσας». Apstf: kē epa prea māt eptatš. «Φιλεῖ δέ σε ἐκ πάσης ὁσίης». Om: imn: kē kovīršipe (bezī mi ἐκνομίως).

3) (prin întind:) ce se face de obiectē nēmaī pentrē okī oamēnilop. »“Οσία ἐνεκα (saš δίκην) ποιῶν τι». Aks: (bezī mi ἀφοσιῶμαι). 4) (maī noš in lokš de ἐσιότης (Iamva:) || (nēst:). «“Οσια» datī-nēle mortšlāī (bezī mi ὁσία). 2) (skr:) fērdšingēle lē Dsmnezeš. [de xnde

“Οσιότης (ή), kēbīomīe, nictate; dpentate, mi χλ: (despre lēskr:) sfingenie.

“Οσιουργέω -ῶ, viit: ἡσω, = Ἱερουργέω, svbīršeskš sfintš peremonie. [din

“Οσιουργός (ό, ή), = Ἱερουργός, [ἔσιος. ἔργον] svbīršitopš de sfinte peremoniī, kēptšitopš.

“Οσιόω -ῶ, viit: -ῶσω, fakš čeva sfintš, konsfingeskš, saš kēptš in peliōiasz peremonie. “Οσιῶ σε τῇ γῇ». Fīstpr: te inmormīntēzš. (mi mīkē saš pas:) «Στόμα εὐφημον πᾶς ὁσιούσθω». Expr: avš de sfintš: [“Οσιος].

“Οσιριάζω, viit: — ἄσω, svbīršeskš mi-stepīile lē Osipisš. [ἔσιρις].

“Οσιώς, adv: kē kīnš kēbiosš, kē nictate, saš dpentate, mi χλ: [ἔσιος].

“Οσιώσις, εως (ή), kēptšipe prin peliōiasz peremonie, sfingipe; konsfingipe. [mi

“Οσιωτήρ (ό), kēptš inksnriatē pentrē kēptšipea, saš sfingipea kēiva. [ἔσιώω].

“Οσιόμαι — ὠμαι, viit: — ἡσμαι, (in nen:) iaš mīposš, mīposš; (fir:) pīčēnš, simyš. [mi

“Οσιμάς, ἄδος (ή), xñ felš de plantē, (alt:) ὄνομα, nīpš. [din

“Οσιμή (ή), [“Οζω] mīposš: 2) (prin întind:) simyš mīposšlāī. [de xnde

“Οσιμήρης, εος (ό, ή), poet: = “Οσιώδης.

“Οσιμησις, εως (ή), mīposipe, simyipe de mīposš: [mi

“Οσιμητός, ή, ὄν, de mīposit, mīposivīš. [ἔσμαι].

“Οσιόλη (ή), xñ felš de karakatīz kē greš mīposš, (alt:) ἔζων. [ἔσμη, ὠλη]

“Οσιολίδιον (τό), dim: al lēī..

“Οσιόλιον (τό), dim: al lēī..

“Οσιόλος (ό), = “Οσιόλη.

“Οσιώδης, εος, (ό, ή), mīposmosš (vīne-mīpositopš); saš pētposš: [ἔσμη].

“Οσονού, in lokš de ἔσον οὐ.

“Οσονών, Ion: in lokš de ἔσον οὐν, op kīt de nēgin.

“Οσος, [ῶς] η, ον, kītš (in întindepe, saš kītime) (inprekē mi fēpš antev: τοσοῦτος). «Τοσαύτην παρασκευήν, ὅσην οὐκ οἶδ' εἶτις ἔχει». Dm: «Οὐ τις (γαῖα) τόσα».

φύει, ὅσα Αἴγυπτος». Τрк: «Αἴγυπτος τέ ἐστι μέγας, ὅση περ ἢ ἐν Δήλῳ». Ер: «Ὅσην τ' ἔρεος κορυφήν». Od: K: «Ὅσαι ὄραι.» «Ὅσα ἔτη.» Лкс: ne totă ceasul, ne totă anul. «Ἀγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατὰ λείπον, ὅφρ' εἰδέω, ὅσοι τε, καὶ οὔτινες εἰσίν». Od: H: (mi în nen: înaprigit:) «Πένθεος ὅσον». Лл: D: (mi nedel: înaprigit:) «Ὅσον δὴ, δῆποτε, mi чл:» «Ὅσων δὴ μνηνών». Ер: 2) (absol: sađ mîrît:) kit de mîrît (mare, mi чл:). «Ὡ Ζεῦ! τὸ μῆκος τῶν νυκτῶν ὅσον». Аpstf: «Τῶν ῥυτίδων ὅσας ἔχει». Аpstf: «Θάσαι, ὅσος ὄμιλος.» Трк: «Θαύμαζ' Ἀχιλλῆα, ὅσος ἔην». Лл: Q: «Ὅσης σοφίας ἀναπύμπλησιν αὐτούς». Хрс: (de xnde ka înteg: кс adiekt: însemnât: de iapime sađ kîtime). «Θαυμαστός ὅσος». Лкс: «Ὅχλος ὑπερφύς ὅσος». Аpstf: «Ἀφθονοὶ ὅσοι». Ер: «Ὅσας ἄν πλείεστας δύναντο τῶν πολίων». Ер: «Μυρία ὅσα». Лгч: 3) (în lokš de relat: pron: obîc: înaprigit: кс паз). «Πάντες ὅσοι». Трк: «Πάν ὅσον ἦν ὀρατόν». Лл: «Πάντα ὅσα». Skp: «Τῶν ὅσοι Λυκίην νικητάουσιν». Лл: P: «Τῶν αἰχμαλώτων ὅσοι ἦσαν Ἀθηναῖοι». Ksn: (mi ел:) «Τῶν ὅσοι (ὅσαι, ὅσα)». Лл: «Ὅσονφιλόθεον». Грг: «Ἰππων, ὅσοι ἔστιν ὑπ' ἡῶ ἡελίον τε». Лл: E: || (skbst: Ὅσον mi im: Ὅσα (în ел: deupen:) în lokš de adv: de kîtime, ne kîlă, de o potrivă кс. «Ὅσον, ὅσοι». Трк: «Ὅσοῦτον, ὅσον». Тгч: «Ἔμοι γ' ἵσον μέτεστι τῆς δέ, ὅσον περ ὑμῖν». Аpstf: (mi absol:) «Ἀρχεται ποσάτῃ, ὅσα ἐθέλει». Ер: «Διάκρινε, ὅσα ὀλέεις». Трк: «Ὅσον ἦν ἐπ' ἐλείνῳ». Dm: (mi ел:) «Ὅσον καθ' ἑνα ἄνδρα». Dm: «Ὅσον τὸ ἐπ' αὐτῷ». Ерm: «Ὅσα καμὲ εἰδέναι». Лкс: (mi кс prent:) «Εἰς («Ἐφ', «Καθ', «Ἡαρ') ὅσον». Лкс: «Ἐν ὅσῳ». Лкс: (mi în ел:) «Ὅσοῦτω, ὅσῳ». Ер: «Ἐτι δὲ μάλλον ὑμῖν, ὅσῳ προστέετε τῆς Ἑλλάδος». Ер: ne kîlă. „Ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός». Es: 4) înaprigit: mai, ka la, ne aproape (desne lokš, sađ tîmpă, sađ kîtime). „Ὅσον τ' ὀργυιάν». Od: I: mi K: „Ὅσον τ' ἐπ' ἥμισυ». Od: N: „Ὅσον τε διασίλοι». Лкс: „Ἀπείχον ἀλλήλων ὅσον στάδιον». Ksn: „Ὅσον μόνον». Лл: «Ὅσον σχόντας μόνον εἰς τὴν Λακωνικήν». Тгч: „Ὅσον ἐπιψύσας». Ерp: «Ὅσον εἰσηλθὲς, κῶχετο». Ерp: «Τυτθὸν δ' ὅσον ἄπωθεν». Трк: «Μικρόν ὅσον ἤξει». Skp: (mi în paral:) «Ὅσον ὅσον στίλγῳ». Аpstf: «Μικρόν ὅσον ὅσον». Skp: «Ὅσον οὐ, sađ Ὅσονού». Лкс: fъpъnъgînă (bezî mi mînon ou). «Ἐλέγετο, ὅτι ὅ-

σον οὐκ ἤδη παρείη». Ksn: peste pîgînă. «Ὅσον αὐτίκα». Ерp: (mi în lokš de ôpte) «Ἀριτῶ, ὅσα μῆτε κενὸς μῆτε ἄγαν πλήρης διημερεύειν». Ksn: 5) (în mîr:) în lokš de kîl de mîrît, sađ mare mi чл: «Ὅν αἰεὶς ὅσον αὐτεῖ», Трк: «Ὅσον διαφέρουσιν». (de xnde 6) înteg: «Θαυμαστόν ὅσον». Лкс: «Ὅσον τάχιστα», Лкс: 7) (asemînat:) în lokš de 6, прекъm «Φιλῆει δ' ὅσα σαφρονες». Трк: (mi înaprigit: кс пер) = „Ὅσπερ. «Νυκτὶ μὲν ὅσα περ ἡμέρᾳ ἐχρήτο, ἡμέρᾳ δὲ ὅσα περ νυκτὶ». Ksn: Ὅσοσπερ, ὅσηπερ, ὅσονπερ, în lokš de ὅσος пер, mi чл: (bezî ὅσος). Ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, în lokš de ὅς пер, mi чл: (bezî ὅς). Ὅσπριοδόχος (δ, ἦ), koprinztoră (ка vasă) de lezme. [ὄσπριον, δέχομαι]. Ὅσπριοθήκη (ἦ), marazie (nъstъrtopie) de lezme. [ὄσπριον, ὀθήκη]. Ὅσπριον (τὸ), sîmînt de plantă; lezme koprină în teak, sađ pîstaiă (preкъm fasole, lînte, mi чл:; dar mai кс sea: voră). «Σύκον μετ' ἰχθῦς, ὄσπριον μετὰ κρέας». At: [ὄσπριον]. Ὅσπριοπώλης, cu (δ), mi Ὅσπριοπώλης, ἰδὸς (ἦ), vînztoră, - toare de lezme. [ὄσπριον, πώλης]. Ὅσπριοφαγέω -ō, viit: -ήσω, mînînkă (mъ xpъneskă кс) lezme. [ὄσπριον, φάγω]. Ὅσπριοφόρος (δ, ἦ), prodsktoră de lezme. [ὄσπριον, φέρω]. Ὅσπριώδης, eos (δ, ἦ), чел din soia lezmeleor, sađ ka o lezme. [ὄσπριον]. Ὅσπριώων, ontos (δ), kîlă de plantă parasitikă, kare pînpîdeme lezmele (вс zî mi ὀροδάχη). [ὄσπριον, ὀλέω]. Ὅσπριον (τὸ), mi Ὅσπριος (δ), gas: primit: al lui ὄσπριον. [σπόρος, ὄσπριον]. Ὅσρα, ης (ἦ), poet: [ὄψ] (în nen:) glasă, sînetă; (partik:) famă, vorbă pesnîndit; (de xnde obîc:) glasă prooroceskă, xpîsmosă, mi чл: (bezî mi κληδών). Ὅσρα, poet: în lokš de ὄσα, nest: im: al lui ὄσος. [de xnde Ὅσρακι, adv: poet: în lokš de ὄσρακις. Ὅσρατιος, η, ον, poet: în lokš de ὄσρατιος, = Ὅσρος. Ὅσσε (τὸ), nen: ὄσσεων, sađ ὄσων, dat: ὄσσοις, ак: ὄσσε, poet: [ὄψις] (de avî) okî. (rap în kazele obîche, mi se akopdeazъ fъpъ deosebipe кс adiekt: înd: sađ im:). Ὅσσεια (ἦ), = mai întpеv: Atikla Ὅσσεια. [din

Ὀσσεύομαι, viit: -εύομαι, [ῥσσα] prooro-
neskš, πρεβτζδ, presimjδ; (prin intind:) mτ temδ (πτηδieskδ) pentpκ viitorδ. (ve
zī mi oίωνίζομαι).

Ὀσσίχος, η, ον, poet: dim: αλ λxī ὄσ-
σος, kīt de mikδ.

Ὀσσομαι, viit: ὀφομαι, (tre: de κx: ὀπω-
πx, mi pas: ὀμμαι, nex: pas: ὀφθην, mi
posīt: ὀπτέον) poet: [ῥσσε] βτζδ, πriveskδ;
barδ de seamτ κx mintea, mτ rīndeskδ;
πρεβτζδ, proorooneskδ; (in nen:) vorbe-
skδ. (vezī mi ὀράω).

Ὀστος, η, ον, poet: in lokδ de ὄσος.

Ὀστᾶ, im: αλ λxī ὀστέον -οῦν.

Ὀστάγρα, ας (ή), instpκm: xipκpκ: nen-
tpκ skoatepea oaselop fpīte. 2) = Ὀ-
στοκόπος. [ῥστέον, ἄγρα].

Ὀστακος (ό), At: in lokδ de ἄστακος.

Ὀστάριον (τό), dim: αλ λxī ὀστέον. osuorδ.

Ὀσταφίς, ἴδος (ή), At in lokδ de ἄσ-
ταφίς.

Ὀστε, ἦτε, ἔτε, poet: in lokδ de ὄς, ή, ὀ.

Ὀστέινος, η, ον, de osδ. [ῥστέον]

Ὀστεογενής, ἑος (ό, ή), [ῥστέον, γείνω]
kape se face (imi ape oričina) din osδ.
«Ὀστεογενής». Apstf: mτδδβα.

Ὀστεοκόπος (ό, ή), = Ὀστοκόπος.

Ὀστεολογία (ή), osteologie, vorpīpe
(traktape) desnpe oase. 2) = Ὀστολογία. [din

Ὀστολόγος (ό, ή), osteologδ, kape vor-
pente (trakteazτ, skpie) desnpe oase. 2)
= Ὀστολόγος. [ῥστέον, λέγω].

Ὀστέον-οῦν (τό), [in afin: κx ἔστρεον] osδ.
2) (maī noδ) sīmερε de poamτ.

Ὀστεουλκός (ό), [ῥστέον, ἔλω] = Ὀστάγρα.

Ὀστεόφιν, poet: in lokδ de ὀστέου, sδ
ῥστέω.

Ὀστεώδης, εος (ό), = Ὀστώδης.

Ὀστινος, η, ον, = Ὀστέινος.

Ὀστις, [ῥς, τίς] mi poet: ὅστις, ὅτι, saδ
ῥ,τι, (nen: οὔτινος, ἥστινος, mi κλ: deklinin-
dεse amīndop zīcherile, iar At: nen: ὅτου
mi ὀτουοῦν, dat: ὅτω mi ὀτωοῦν; mi nest: im:
ἄττα, mi nen: ὅτων) pron: nedef: op kape.

«Ὀν τινα κxιρίη, ἐρωτήσασκεν». Ιλ: Β. «Ὀν
τινα ἴδοιμι καλόν, τούτῳ προσήειν». Ksn: «Καί
ἄλλος, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι». Od: Α: «Ὀ,τι ἔ-
τυχε.» Lks: «Καθ' ἣν τινα πρόφασιν». Μ: Ant:
«Οὐδαίς ὅστις οὔ». Fps: nε este niminī, kape
sτ nε, (ad:) toγī. «Οὐδέν ὅ,τι οὔκ». Ep: mi
Tκy: (ad:) toate. (mi innpexnτ κx ποτέ, δη,
δήποτε mi κλ:) «Ὀστις ποτε». «Ὀστισοῦν».
«Ὀ,τι δήποτε (δηποτοῦν)». «Ὀ,τι ἄν λέγη».
mi κλ: 2) (pelat:) kape «Οὐδὲ ἀνθρώπων τις
ἔην φαινόμενος, ὃν τιν' ἐροίμην». Tκp: «Τὸ

μὲν, ὅ,τι με πρῶτον ἀνέηρει». Tκp: «Ἐξ ὅτου
(se inη: χρόνου)». Lks: «Ἀφ' ὅτου, mi Ἀφ'
οὔ, de kind. «Ἐξ ὅτου, περ ὁ πόλεμος». Ap-
stf: 3) (in snede indoit: saδ intpext: fra-
se) kape? ka cine, saδ ce felδ? «Ἐρησέ-
μεθ' οἵτινες ἔστων». Od: «Ἡρώτα ἕκαστον,
ἣν τινα ἐλπίδα ἔχει». Tκy: «Θηεῖτο, ἣν τινα
οἱ κτεάνων κορυδὴν ἐτίθεντο νομῆες». Tκp:
«Τίς εἰ; -ῥστις; πολίτης». Apstf: «Οὔτος, τί
ποιεῖς; ὅ,τι ποιῶ; τί δ' ἄλλογ' ἦ» Apstf:

Ὀστικίγξ, γγρος (ή), κρεμλ (kīrlioumγλ);
πτρxλxī (fir:) kīrlioumata narte (aal: ἔλxς)
a plantelor; intpδ βτζstapδ de viγτ; ple-
tele ssnieī, mi κλ: pesxuita, saδ inkīrtila
flaktpτ, saδ pazτ. [in afin κx βόστρουχος].

Ὀστοδοχεῖον (τό), vasδ priimitopδ (in-
κππtopδ) de oase (de moptδ). [ῥστοῦν, εἰ-
χομαι].

Ὀστοειδής, εος (ό, ή), чel in felδ de
osδ. [ῥστοῦν, εἶδος].

Ὀστοθήκη (ή), = Ὀστοδοχεῖον. [ῥστοῦν,
θήκη].

Ὀστοκατάκτης, [ῥστοῦν, κατάγωμι] mi

Ὀστοκλάστης, [ῥστοῦν, κλάω] ou (ό), fpin-
rtpopδ de oase.

Ὀστοκόπος (ό, ή), [ῥστοῦν, κόπτω] tpētopδ
de (fpīarτtopδ, sτδ πτρxazτtopδ mīnτ la)
oase. (de snde || ssest) mape oosipe (in-
kīt se nap pante oasete, saδ, npekam se
ziche, vinele tpēte).

Ὀστοκόραξ, ακος (ό), knδ felδ de na-
stpe, βκτpδ de mape (vezī φήγη). [ῥ-
στοῦν, κόραξ].

Ὀστολογέω -ῶ, viit: -ήσω, adsnδ oase
de moptδ (dεne stīuεpea fokxλxī). [mi

Ὀστολογία (ή), adsnape de oase de
moptδ apсδ. 2) = Ὀστεολογία. [din

Ὀστολόγος (ό, ή), adknētopδ de oasete
apсxλxī moptδ. [ῥστοῦν, λέγω].

Ὀστομάχιον (τό), knδ felδ de жокδ κx
14: osuoape de felδpīte forme. [ῥστοῦν,
μάχη].

Ὀστοῦν, in kontrak: in lokδ de ὀστέον.

Ὀστοφαγέω -ῶ, viit: -ήσω, mτnīnkδ oa-
se. [ῥστοῦν φάγω].

Ὀστοφανέω -ῶ, viit: -ήσω, mi se vδd
oasete (din mape sλbvičisne). [ῥστοῦν,
φαίνω].

Ὀστοφυής, εος (ό, ή), чel κx natpτ de
osδ. [ῥστοῦν, φυή].

Ὀστράκος, η, ον, Ion: poet: in lokδ de
ὀστράκινος. [mi

Ὀστρακεύς, ἑως (ό), poet: [ῥστρακον]
= Κεραμεύς. [mi

Ὀστρακηρὸς, ἄ, ὢν, чel din soīxλ, saδ de

face skoichei. 2) akonepitš kx ceastx saš koaxť de skoikť. «Ζῶα —». Lks: [mi

Ὀστρακίτης, ου (ὅ), asemenea kx skoikť. «Λίθος —». Lks: (alt:) ὀστρακίτης. [mi

Ὀστρακίζω, viit: -ίσω, osindeskš pe čineva volind prin kъръmikoapť saš koaxť de skoikť (vezí ὀστρακον), eksilezš, eksnatpiezš. [mi

Ὀστρακίνδα, adv: mi (ka nime) (ή), xñš felš de жоkť kx kъръmikoapť, saš koaxť de skoikť. 2) kom: in lokš de ὀστρακισμός. (de xnde) «Ὀστρακίνδα βλέπει». Apstl: [mi

Ὀστράκινος, η, ου, fьkьtš de lxtš [de aci strakinť]. 2) = Ὀστρακόδερμος. [ὀστρακον].

Ὀστράκιον (τὸ), dim: ал лxi ὀστρακον.

Ὀστρακίς, ιδος (ή), kьkьnapьkь, saš koaxť чеa tape, че'л аконерт; (prinč:) dim: ал лxi ὀστρακον.

Ὀστρακισμός (ὅ), [ὀστρακίζω] ostravismš, eksnatpiare (ла lokš mi pe vreme xotьpite) de четъгcanš, a kъръia inflixingť se sokotea vьnxitš, saš epa nismisitš. (ла асeasta lpevšia sť volcze 6000 четъgeni inskriind nimele челxi de eksilat pe o kъръmikoapť, saš koaxť de skoikť).

Ὀστρακίτης, ου (ὅ), mi Ὀστρακίτης, ιδος (ή), чел in felš saš asemenea skoichei «Λίθος —». Lks: xñš felš de niatrť prečieasť; (dne алпi) коажа sьniei inpietpitš. «Πλακοῦς —». At: xñš felš de пръжитрť. [ὀστρακον].

Ὀστρακόδερμος (ὅ, ή), чел kx ceastx, saš koaxť in lokš de пiеле. «Ὀστρακόδερμα». Зоолог: prodьktele mьpiť, kite sint akonepите kx vьploasť (skoikoasť) коахť, saš ceastx. [ὀστρακον, δέρμα].

Ὀστρακείας, εσσα, εν, poet: in lokš de ὀστρακίνος. [ὀστρακον].

Ὀστρακοκονία (ή), spoialť de nepete saš ne jos kx kъръmidť nisať, (Tьpч:) kopasanš. [ὀστρακον, конία].

Ὀστρακον (τὸ), [ὀστρεον] vьploasa mi tapea коахť, saš ceasta skoikťpiilor (a stakoskьlš, melkьlš, vьoamleť gestoase, stpidiilor, midiilor, mi a oхlš inкť); (prin inind:) = Ὀστρεον, mi Ὀστρακόδερμον. 2) vasš de пьmintš; kъръmidť, saš kъръmikoapť. 3) = Ὀστρακисμός (vezí zicť). 4) kъръmikoapa, saš коажа de stpidie, че arenkь in жоkьl ὀστρακίνδα. (de xnde) «Ὀστράκου μεταπεσόντος». Пров: de se va inloapche porokьl.

Ὀστρακόνωτος (ὅ, ή), чел kx ceastx пьsnate. [ὀστρακον, νότος].

Ὀστρακοποιός (ὅ), fьkьtopř de base de пьmintš, = Керамеус. [ὀστρακον, ποιός].

Ὀστρακόρινος (ὅ, ή), poet: [ὀστρακον, ρινός] = Ὀστρακόδερμος.

Ὀστρακοφορέω -ω, viit: -ήσω, volczš in ostravismš. [mi

Ὀστρακοφορία (ή), volape in ostravismš. [ὀστρακον, φέρω].

Ὀστρακόχρους -ους (ὅ, ή), poet: [ὀστρακον, χρώα] = Ὀστρακόδερμος.

Ὀστρακώω -ω, viit: -ώσω, in vьptomezš чева ka o коахť de skoikť, saš аконерт kx ceastx. «Τὸ ζῶον ὀστρακοῦται». Lks: i se in vьptomeazť пелица. 2) пrefakš xñš vasš de пьmintš in xipьспi, (ad:) in spapřš, (de xnde) «Ὀστρακουμένη». Esxl: in At: = Θραυομένη. [mi

Ὀστρακώδης, εος (ὅ, ή), asemenea kx (vьptosš, tape ka) o ceastx, saš коахť de skoikť. [ὀστρακον].

Ὀστρέϊνος, η, ου, pelat: kx stpidie, midie, mi чл; trьitopř in коахť, saš ceastx de skoikť. [ὀστρεον].

Ὀστρειογράφης, εος (ὅ, ή), [ὀστρειον, γράφω] vьpsitš kx...

Ὀστρειον (τὸ), xñš felš de вьпseanop-fipie (pomie) dintp' xñš felš de stpidiť. 2) in lokš de [ὀστρεον]. [de xnde

Ὀστρειώδης, εος (ὅ, ή), = Ὀστρεώδης.

Ὀστρεον (τὸ), [in afin: kx ὀστέον] (in men:) op че animalš gestosš; (чар partik:) stpidie. [de xnde

Ὀστρεώδης, εος (ὅ, ή), чел din soikьl skoичелор; saš asemenea kx skoikť; gestosš.

Ὀστριμον (τὸ), poet: staxlš, кошарš de боi, mi чл: [mi

Ὀστρίτης, ου (ὅ), xñš felš de niatrť, че se rьsehte in skoichi; (de xnde) poate mi mьrgьpitapř. [ὀστρεон].

Ὀστρύα, mi Ὀστρύς, ιδος, saš Ὀστύς, υος (ή), xñš felš de kopachš (farš).

Ὀστρώδης, εος (ὅ, ή), plinš de (saš komпsš din) oase, ososš; (fir:) tape, vьptosš. [ὀστρῶν].

Ὀсуриς, ιδος (ή), xñš felš de plantx копъчenoasť.

Ὀσφρα, аς (ή), плч: in lokš de ὀσφρησις, miposš.

Ὀσφράδιον (τὸ), плч: in lokš de ὀσφρητιριον, mipeasmť. [din

Ὀσφραίνομαι, viit: ὀσφρήσομαι, (nex: ὠσφρησάμην, mi ал2: ὠσφρόμην, mi пpea pap ὠσφράμην, tpe: de kx: ὠσφρημαι, mi ὠσφράμαι, nex: пас: ὠσφράνθην) (kx men: saš

ак:) mipošš, (ad:) simužš mipošš. || (akt:) 'Οσφραίνω, viit: -ανῶ, (maī noš) daš kšiva sš mipoše. *'Οσφραίνειν τινα ὀσσει. Γал: (mi nas:) «'Οσφραινόμενη δύνεται ῥωννύναι». Алкс: Aspd: [de xnde

'Οσφρανσις, εως (ή), mipošipe. [mi 'Οσφραντήρ (ό), poet: in lokš de ὀσφραντής. [mi

'Οσφραντήριος, α, ον, kšvenitš, saš kon- trivšitorš la mipošipe. (de xnde) «'Οσφραντήριον (se inu: φάρμακον)». Лкс: inš- pšitorš de mipošš. [mi

'Οσφραντής, οὔ (ό), mipošitorš, (prinu:) xšmšitorš. [de xnde

'Οσφραντικός, ή, ον, kšvenitš, saš inde- mīnatičš la mipošipe. «Τὸ ὀσφραντικόν». Лкс: simužš mipošipī, mipošš.

'Οσφραντο, Ion: in lokš de ὀσφροντο, a 3. in: peps: de nex: 2: ал лш ὀσφραίνομαι.

'Οσφραντός, ή, ον, de mipošit, saš sš- pšš la (obšektš de) mipošipe. [mi

'Οσφрасία (ή), Skp: in lokš de ὀσφραν- σис. [ὀσφραίνομαι].

'Οσφρήσασθαι, nex: 1: de infin: ал лш ὀσφραίνομαι.

'Οσφρησις, εως (ή) simužš mipošipī, mipošš. (de xnde) || «'Οσφρήσεις». пттеле (ка органе а ле mipoššlš). [mi

'Οσφρητικός, ή, ον, чел кк simužš de mipošipe, saš кк mipošš. [mi

'Οσφρητός, ή, ον, = 'Οσφραντός. [ὀσφραί- νωμαι].

'Οσφρόμενος, η, ον, nex: 2: de naptiv: ал лш ὀσφραίνομαι..

'Οσφύς, poet: in lokš de ὀσφύ, ак: ал лш ὀσφύς.

'Οσφυαλγέω -ῶ, viit: -ήσω, amš dšpere de mīklokš, saš de шале. (din

'Οσφυαλγής, εος (ό, ή), чел кк dšpere de шале, saš de mīklokš. [ὀσφύς, ἄλγος]. [de xnde

'Οσφυαλγία (ή), dšpere de шале saš de mīklokš, (obšit:) kšpere de mšmī.

'Οσφυήξ, [ὀσφύς, ἄγνυμι] ἡγος (ό, ή), чел кк mīklokš pšutš; obšitš:

'Οσφύς, [ἔχω, ὀσχος] ὕος (ή), шале, mī- klokš, saš nartea tršpšlš čea maī sšs de demšitš. (bezī mi ižšš).

'Οσχέα (ή), = 'Οσχевон.

'Οσχη (ή), = 'Οσχος. 2) poet: in lokš de 'Οσχεον (тб), mi 'Οσχος (ό), пшга боа- шелор. [de xnde

'Οσχιον (тб), všitš, saš smšitš pš- sšitš emšitš n' inuškšpšlš mītrčī, (ал:) лэгнов, mi ἄμφιδεον.

'Οσχοδόρος (ό, ή), poet: pozštopš de mš- ršpī, saš de tinere vltštrpī. [ὀσχος, βράχ].

'Οσχος (ό), (ἔχω) kpačš de nomš кк noame: (naptiv:) vičš pšutš inštrkātš de strštrpī.

'Οσχοφρέω -ῶ, vii: ἔτω, nortš (miš in mīnš) vičš кк strštrpī la ..

'Οσχοφέρις (тб), (se inu: išpš) o peliš- oasš pšemonie, in kape čē maī alenī konī aī Atenenilop mšpšlš in paratš dela temšlš Bakšlš la al Skīradeī Mi- nerpe miind in mīnš vičš кк strštrpī. [mi

'Οσχοφοτικός, ή, ον, kšvenitš, saš obš- mšitš la pšemonia 'Οσχοφόρια. [mi

'Οσχοφόριον (тб), nartea lokšlš, saš xšiga, prin kape trčea parada la pš- pemonia 'Οσχοφόρια. [din

'Οσχοφόρος (ό, ή), pštrštopš de vičš кк strštrpī in pšemonia 'Οσχοφóρια (bezī ziv:). [ὀσχος, φέρω].

'Οσῶραι, [in lokš de ὅσαι ὥραι] adv: ne kile čeasšpī sīnt (dšne ὅσημέραι), ne tošš čeasš.

'Οτα, adv: in lokš de ὅτε.

'Οταν, [in lokš de ὅτε ἂν, ὅτ' ἂν] adv: kīnd, op kīnd; dšntš čē (prinu: кк sšp:) «'Οταν εὐφροσύνη μιν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅ- παντα, δαιτυμόνες δ' ἂν δώματ' ἀκούζωντ' ἀοιδῶ, παρὰ δὲ πλήθει τράπεζαι, mi чл: Od: I. «'Ἐσσεται ἡμαρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ "Ἰλιος ἱρή». Лл: Z. (mi кк inštrčšnepe de alš naptiv:) «'Ἦτε γάρ ἂν (in lokš de ὅταν γάρ) τὸν ἐκείσε πόλεμον ἀποτρίψωνται». Плв: (mi кк nolt:) «'Οταν νεῶν φθαρέντες νῆσον ἐκωζόισατο». Esxl: (mi кк xot: pšea rap). «'Ἦς δ' ὅτ' ἂν ἐν τε κύνεσι καὶ ἀνδράσι λέων στρέφεται». Лл: M. (mi xpmīnd adv:) 'Οταν τάχιστα». Лкс: = 'Ἐπειδὴν τάχιστα, in datš čē, saš dšne čē.

'Οτε, adv: timn: kīnd, in kape vřeme; (xne-opī) dšne čē. (obš: кк xot: de timn: trč:) «'Ἦρατι τῶ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ». Лл: Z. „'Οτ' ἐς Αὐλίδι νῆες Ἀχαιῶν ἡγερέθοντο,,. Лл: B. (mi Dor:) «'Οκα Δά- φνις ἐτάκτο». Ткр: «'Οκα οἱ τὰν φάσαν ἐδω- κα,,. Ткр: (mi in cl:) „'Ἦν ὅτε,,. Лкс: o datš, inšp' o vřeme. (mi in pšez:) „'Ἦρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάρος ἄγρεα δεύει». Лл: B. «'Ἦτε φρίσσουσιν ἄρουραι,,. Лл: W. (mi in felš de etiolom:) «'Ἦτε τοίνυν τοῦθ' οὕτως ἔχει». Dm: (mi in cl:) «'Ἦσθ' ὅτε». Лкс: xne-opī „Ὁὐ ἔστιν ὅτε,,. Fr: totdšna. (mi кк viit:) „Nūš ἔστω, ὅτε γάμος ἀντιδωλεῖται ἐμῶν,,. Od: M. (mi кк

post:). „Ότε μιν ὕπνος ἱκάνοι“. Ιλ: Α. „Ήϊείν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι“. Ιλ: Α. „Ότ' ἐν κο-
νήσει μεγείρης,. Ιλ: Γ. (saš kx ssn:) „Ότ'
ἐπιέρση Διὸς ἑμβροσ“. Ιλ: Ε. „Ότ' ἀποφθιμέ-
νοιο πύθεται“. Ιλ: Υ. (mi Dor:) „Όχα γλυκὺς
ὑπνος ἀνῆ με“. Τκρ „Όχα ἀφίκη, φίλος ἤξεις“. Τκρ:
(mi inpreknt kx mē) in lokš de
είμῃ, afaρb nmaī. «Όὐ τινι σπένδεσκε θε-
ῶν, ὅτε μὴ Διὶ». Ιλ: Η. (bezī mi ὅτι). (mi
inpreknt kx prīn). «Πρίν γ' ὅτε, «Πρίν γ' ὅτε
δῆ». Om: maī 'nainle de, nīnt che va..
«Πρίν γ' ὅτ' ἂν ἐνδεκάτη τε γένηται». Od: Β.
(mi inpreknt kx εἰς). «Εἰς ὅτε κέν μιν». Od: Β.
mi T. kind 'l ar... (mi xpmīnd τό-
τε). «Ἄλλ' ὅτε δῆ, καὶ τότε δῆ». Om: (mi
inpreknt kx ὡς). «Ὡς ὅτε μιν κατέκταν». Ιλ: Δ.
(xne-opī se poate eksnāka) kx
==“Ότι. «Όδ μέμνη, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν,
mi χλ:,. Ιλ: Ο. «Όἷσθ' ὅτε χρυσέοις ἐφάνη
σὺν ὅπλοισι». Εξρ: [prin: = kx..

“Ότε, saš ὅτε poet: nek: lxi ὅτε. 2)
(xne-opī) in lokš de ὅτε.

“Ότῃ, adv: de timpnš in lokš de ποτῇ,
xne-opī (prin: nmaī in frs:). «Ότῃ μὲν
ὁτῇ (saš ἄλλοτε) δὲ». Λκs: «Ότῃ μὲν τε
μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν, ἄλλοτε δ' ἐν πυρά-
τοισιν». Ιλ: Α. (mi inpl:). «Ἐχων ὅτ' ἄλ-
λοτ' ἄλλον». Sof:

“Ότέοισιν, poet: in lokš de ὅστισιν, dat:
im:, mi..

“Ότεν, Ion: in lokš de ὅτεν = Οὐτινος,
men:, mi

“Ότεν, Ion: poet: in lokš de ὅτεν =
“Ότιν, dat:, mi

“Ότεων, Ion: poet: in lokš de ὅων τινων,
men: im: al lxi ὅστις.

“Ότι, konisnk: deskript: kx, kxm kx (obīc:
kx xol:). «Καὶ τοῦτο ἐστὶ γινώσκειν, ὅτι, εἰ
μέλλει ἀγαθὴ ἢ νεὸς ἔσεσθαι, ὕλης δὲ κα-
θαράν αὐτὴν εἶναι». Ksn: «Ἀπεκρίνατό τις,
ὅτι, ὃ Δέσποτα, οὐ ζῇ». Ksn: (mi kx post:).
«Εἰπέ γέ μοι, ὅτι οὐκ ὀρθῶς γινώσκειμι, εἰ
οἰώμην». Ksn: «Εὖ εἶδ' ὅτι» Λκs: «Όδ
ἐράας, ὅτι». Ιλ: Η. «Ἀῆλον ὅτι. «Ἀῆλον δῆ ὅτι
(mi intp'o sinxepb zīc:) “Ἀῆλονότι». Λκs:
(mi kx inf:) «Εἶπον, ὅτι πρῶτον ἐμὲ χρῆναι
πειρασθῆναι κατ' ἐμαυτὸν». Πλt: (mi kx par-
ti:) «Ἀισθάνομαι σου, ὅτι οὐ δυναμένου». Πλt:
2) in insemn: de prīcīnt, fiind kx, kxūī,
neutr kx, (mi in inpreb: frs:) neutr che? .
«Nūn δ' ἐτι ῥυπῶ, κκκὰ δὲ χροί εἴματα εἴ-
μαι, τοῦνεκ' ἀτιμάζει με». Od: Ψ. «Τοῦτον
οὐκ οἶδ' ὅτι βόσκαμεν». Λκh: (mi kx tre-
kš). «Ότι ἐώραχάς με, πεπίστευκας». Σκρ:
(mi kx post:) «Δι' αὐτὸ τοῦτο ὅτι δεσπό-
ει οὐκ ἔχοιεν». Ksn: (mi in inpreb:). «Ἐξερέοιτο
ἐκαστον, ὅτι πᾶθοι». Om: «Ἡρώτησάς με, ὅτι
γελώφην». Λκh: (mi absol.) «Τί ὅτι; “Ότι
τί; “Ότι δῆ τί; “Ότι τί δῆ; Λκs: 3) (kx
sxur: mi prea par kx kompar:) inreg:
«Βουλεύσμεθα περὶ τῶν τέκνων, ὅπως ὅτι
βέλτιστα παιδεύσομεν αὐτά». Ksn: «Ότι πλεῖ-
στα». Ksn: “Ότι μάλιστα». Ksn: “Ότι
πλεῖστον χρόνον». Ksn: «Ότι τάχιστα». Om:
(mi kx kompar:). «Ότι ἡσσον». Τκρ: (mi
kx posit:). “Ότι τάχος». Ερ: (bezī mi ὅσον,
mi ὡς). 4) (maī 'nainle de μὴ) ekvent: in
lokš de εἰμῇ, afaρb nmaī. «Όκ ἦν κρή-
νη ἐτι μὴ μία». Τκh: “Ότι γὰρ μὴ Ἀθῆ-
ναι ἦν οὐδὲν (τότε) ἄλλο πόλισμα λόγιμον». Ερ:
«Όδαμοὶ αὐτοῖσι τὸν πόλεμον τοῦτον συν-
επελαφρυνον, ὅτι μὴ Χίοι μούνοι». Ερ: 5)
(dxne μὴ saš οὐ obīc: xpmīnd ἄλλὰ) em-
fant: nk nmaī vi. “Μὴ οὐ ἰδιώτην τινὰ,
ἀλλ' οὐδὲ τὸν μέγαν βασιλέα». Πλt: «Όδ
ὅτι ἡμῶν τινα προσδλέποντες, ἀλλ' οὐδὲ ἀλ-
λήλους». At: (mi intp:). «Όδ' ἀναπνεῖν,
μὴ ἐτι λέγειν τι δυνησόμεθα». Ksn: ničī sē
pesxflm, nekxm sē vorbim чева vom
pxtea. [prin: = kx..

“Ότι, saš “Ότι nek: lxi ὅστις. “Ότι ἂν
λέγωσιν ὑμῖν ποιεῖν, ποιεῖτε». Σκρ: “Μάντιν, ὅς
κ' εἴποι, ὅτι τόσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλ-
λων». Ιλ: Α.

“Ότι, [ὅτι, δῆ] At: kx, neutr kx, fi-
ind kx. “Ότι τί; saš ὅτιτι; neutr che?

“Ότινα, poet: in lokš de ὅτινα, saš
ἄτινα.

“Ότινας, poet: in lokš de ὅστινας, saš
ἄστινας, ak: im: btp: mi fem: aя lxi ὅστις.

“Ότεῦω, viit: -εύσω, mi “Ότλέω -ῶ, viit:
-ήσω, poet: [ἔτελος] mē kinšieskš, mē mēn-
cheskš, plimeskš tikxloimī, sēferš osteneclī,
mē trēdeskš. [de xnde

“Ότλημα (τὸ), gls: = “Ότλος, kaznē, mēn-
kx, trēdē. [mi

“Ότλήμων, onos (ὁ, ἡ), gls: = Τλήμων, sē-
feritopē de trēdē, kaznē, kinšitš, tikxlosš.

“Ότλος (ὁ), poet: [τλάω] ostenealē, mēn-
kx, trēdē, tikxloimē, (bezī mi) = Ἀθλος.

“Ότοδέω -ῶ, viit: -ήσω, tronkēneskš; vi-
jiš; fakš vsetš, sgromotš, mi χλ: [din

“Ότοδος (ὁ), poet: [imit:] tronkēnitš,
vsetš, sgromotš, mi χλ:

“Ότοτοῖ, mi “Ότοτοτοῖ, mi “Ότοτοτοτοῖ [imit:]
akam: viit: vai, vai! aoleo! [de xnde

“Ότοτύζω, viit: -ύζω, mē vaiš, mē jē-
leskš, mi χλ: (bezī mi ὀλολύζω). [de xnde

“Ότοτύξιος (ὁ, ἡ), kom: = “Όλοφυδνός.
“Ότου, At: in lokš de ὅτινος, mi (in-

трев:) τίνος; *Αφ' («'Εξ) ὅτου». = 'Αφ' οὗ.
»'Εως (μέχρις) ὅτου». Lks: (mi întrev:)
"Ότου χάριν»; Lks: (mi nedef: împresu
κκ δὴ mi чл:) «"Ότου δὴ (δὴ ποτε)». «"Ό-
του οὖν». «"Ότου δὴ ποτε ἐνεκα». Lks:

'Οτραλέος, α, ον, poet: = 'Οτρηρός, ἴσ-
τε, aktivš, vošosš. [de xnde

'Οτραλέως, poet: ἴστε, κκ depinib voingr.

'Οτρηρός, ἄ, ον, poet: [ότρύνω] ἴστε,
aktivš, plinš de voingr. «Θεράπων—". Om:
(fir:) nētrēniztorš, intēpitiš: «'Οτρηρᾶς
δδύναις.» Om: fēkēš in priu. «Μάζη δ-
τρηρή». At:

"Οτρηες, poet: nom: im: αλ λῆ ὀριζ.

'Οτρυνέω -ω, viit: αλ λῆ 'Οτρύνω.

"Οτρυνσις, εως (ή), indemnare, intē-
pitarē. [mi

'Οτρυντήρ, poet: in lokš de ...

'Οτρυντής, οὔ (δ), indemnitorš, intē-
pitorš. [mi

'Οτρυντικός, ή, ον, indemnativs la in-
demnare, saš intēpitarē. [mi

'Οτρυντός, ύος (ή), Ion: in lokš de
δτρυνσις. [din

'Οτρύνω, viit: υνῶ, indemnš, intēpitiš,
reskolš, zēdētrēskš; (desnre lēkr:) grē-
veskš; (κκ ακ:) «'Οτρύνων ἵππους τε καὶ
ἀνέρας». Lk: II. (mi κκ inf:) «'Οτρύνοντα
μάχεσθαι». Lk: Δ. (saš κκ ακ: prep:)
«'Οτρύνων πόλεμόν δε». Lk: B. (mi desnre
lēkr:) «Πομπήν δτρύνειν». Od: II. mi Θ.

"Οττα (ή), At: in lokš de ὄσση.

"Οτταβός (δ), Ion: in lokš de Κότταβος.

'Οττεία (ή), At: in lokš de 'Οσσειά,
presimipre, mi frikš de vre xns pšš.
[όττεύομαι].

"Οττεο, mi "Οττου, poet: Ion: in lokš
οὔτινος.

'Οττεύομαι, viit: -εύομαι, At: in lokš de
'Οσσεύομαι.

"Οττι, poet: in lokš de ὅτι.

"Οττι, poet: in lokš de ὅτι.

'Οτταδέω -ω, viit: -ήσω, poet: in lokš
de ὀτοδέω. [din

"Οττοβός (δ), poet: in lokš de "Οτοβός.

"Οττομαι, At: in lokš de ὀτσομαι.

'Οττοτοῖ, aklam: interiek: = 'Οτοτοῖ.
[de xnde

'Οττοτύζω, viit: -ύζω, = 'Οτοτύζω.

"Οτω, At: in lokš de ὅτινι, dat: αλ λῆ
ὅστις. «Τίς ὅτω χεῖρας συναρτίσω»; Tkr: (mi
nedefin: împresu κκ δὴ mi чл:) «'Ότω δὴ
(δὴ ποτε), «'Ότω ποτέ, «'Ότω οὖν».

"Ότων, in lokš de ὧν τινων, чен: im:
αλ λῆ ὅστις.

Οὐ, mi (maī 'nainte de bok: xwēg:) Οὐχ,
(iap asu:) Οὐχ, adv: nerat: (prinč: nē de
idea, vi de fiinga lēkrēlēš absol; mi dē-
ne aveasta deosecitš de μή) nē. (prinč:
κκ xol:). «Οὐχ ἴδον, οὐ πυθόμην». Om:
«Οὐχ ἔστιν εἰπεῖν». Pl: «Οὐ μὴν ἐνταῦθ'
ἔστηκε τὸ πρᾶγμα». Dm: (mi in întrev: sē-
nosindē se neautpat afirmativš pēsnēnsš).
«Οὐ νῦ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι»; Lk: K.
(mi κκ viit: in lokš de porēnč: saš ia-
demn:). «Οὐ σῆγ' ἀνέξη»; Sof: (mi κκ nex:
poft: împresu κκ ἄν). «Οὐχ ἂν δὴ τὸν δε
μάχης ἐρύσαιο». Lk: E. «Οὐχ ἂν μοι δάμον
ἡγήσαιο 'Αλκινόου»; Od: II: (mi in parat:)
«Οὐτ' αὐτὸς ἐξερνοῦμαι τὸ μὴ οὐ γεγονέναι». Esx: (mi ka prisos:). «Οὐδὲν μᾶλλον Λίο-
λεῦσι ἢ οὐ καὶ σφίσι». Ep: (mi snpe maī
mxatš emfasš). «Οὐ γὰρ οἶω οὐ σε θεῶν
ἀέκητι γενέσθαι». Od: Γ. «Οὐ μὰ Δι' οὐχὶ δεῖ». Lks: «Τοὺς οὔτε νιφετὸς, οὐκ ὄμβρος, οὐ
καῦμα, οὐ νύξ ἔργει μὴ οὐ κατανύσαι τὸν
προκαίμενον δρόμον». Ep: (mi in lokš de o
afirmatie). «Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετε». Apstf:
«Οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι». Lk: Δ. «Οὐκ
ἂν δυναίμην μὴ οὐχὶ μισεῖν αὐτόν». Lks:
(mi κκ ssn: îndofosē). «Μὴ νύ τοι οὐ χραί-
σμη σκῆπτρον». Lk: Δ. «Φεβοῦμαι, μὴ οὐ
καλὸν ἦ». Lks: || (οὐ μὴ dē nexol: ssn:
nxtepe de viit:). «Οὐ μὴ παύσωμαι». Plt:
«Οὐ μὴ λάδω». Sof: || (xne-opī nera-
gja priveshte intēcara proponisigie). «Οὐκ
εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δέ». Dm: «Οὐ
γὰρ δῆπου Κτησιφῶντα μὲν δύναται διώκειν
δὲ ἐμὲ, ἐμὲ δ' αὐτὸν οὐκ ἂν ἐγράψατο». Dm:
(mi alte opī se dedxue nē la auroane-
le verēš, vi la чел maī denapre). «Οὐ
φημι δώσειν». Lk: H. in lokš de φημι μὴ
δώσειν. || (κκ felxpite nartik: modifikē in
felxpite kinspī frasēl). «Οὐδὲ τοῦτό με θεί-
μις εἰδέναι; οὐ γὰρ». Lk: nē negremit. (mi
împresu κκ ἄν). «Οὐ γὰρ ἂν δυναί-
μην». Plt: «Οὐ γὰρ ἂν τοσοῦτον ἐνέκρα-
γες ἡμῖν». Apstf: (mi întrev: in felš de mi-
pare). «Οὐ γὰρ δοκῶ σοι, ἔφη, αὐτὰ ταῦτα
διατελεῖν μελετῶν»; Ksn: mi ksm? rinde-
mi, κβ, mi чл: «Πῶς οὖν οὐκ ἐπίσταμαι
ταῦτα; οὐ γὰρ σὺ, ἔφη, ἐπίστασαι»; Ksn: (mi
in ex:). «Οὐ γὰρ»; Plt: nē e ama? (mi
împresu κκ ἀλλᾶ). «Οὐ γὰρ ἀλλᾶ (ει:
in lokš de οὐ γὰρ ἀλλῶς ἔχει, ἀλλ' οὐ-
τως)». negremit, intp' adevtrš. «Οὐ γὰρ
ἀλλ' ἔχω κακῶς». Apstf: «Οὐ γὰρ ἀλλᾶ του
παραθέντος ἢ χάρις». Apst: (împresu κκ
μενοῦν, μὴν, μὴν ἀλλᾶ, mi чл: vezī fic kare
la lokēl et š). «Οὐχ ὅπως (ὅσον, ὅτι)». vezī

ἔπω, μι χλ: || (οὐ σε ακυτεαζτ̃ σαῖ μαί
'nainte de enrait: σαῖ λασίρμιτκλ fprasxli,
σαῖ kīnd λα pesnensxpi se penet̃ sin-
rpx̃) «Οὐ μοι δοκεῖ, ὃ Ἰππία, οὐκ, εἰ ταῦτά
γε μι χλ:», Πλ: «Ἦν μέγας μὲν οὐ, κα-
λὸς δέ», «Θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κείνοι-
σιν, οὐ». Sof: «Ἐρρήθη ταῦτα, ἦ οὐ»; Πλ:
«Πῶς γὰρ (*Τί γάρ) οὐ»; Aks:

Οὐ, nen: sinr: al relat: ζς. || (maī des
ex: in lokš de)adv: lok: =Ποῦ, σαῖ Ὅπου,
ende. 2) timn: kind. „Οὐδὲ τὸ δεινὸν παρα-
κέλευσμαι ἡκούσαμεν». Epr:

Οὐ, poet: nen: al poses: pronome ζς
in lokš de έός. «Οὐ πατρὸς ἀμείνων». Om:

Οὐ, σαῖ Οὐ, interiek: de spaīmt̃, σαῖ
skīrpx̃, βα! (Lat: vah!) xī! „Οὐ, ὁ κα-
ταλύων τὸν νόον». Skp:

Οὐαί, interiek: vti: vaī! (ovī: kx dat):
«Οὐαί μοι». = Οὔ μοι! vaī mie!

Οὐας, atos (τὸ), poet: lon: in lokš de
ος, xpeke; (fir:) mīnsm̃ de basš. [de
ende

Οὐατίεις εσσα, εν, poet: in lokš de
ωτίεις, чел кк (σαῖ кк mapī) xpekī, xpe-
kīatš; (fir:) чел кк mīnsm̃, xpekī de
anekat.

Οὐατοκοίτης, ου (ὁ), poet: [οὐας, κοίτη]
κακατ̃ ne xpekī, (ad:) linimītl̃, odixni-
tl̃. (bezī mi ενωτοκοίτης).

Οὐγία, σαῖ ουγία (ἡ), [Lat: uncia]
xugie, m̃sxpx̃ de rpestate, 11 dram:

Οὐγω, σαῖ Οὐγὼ, poet: At: in lokš de
ὁ ἐγὼ.

Οὐδαῖος, α, ον, poet: [οὐδας] = Χθόνιος,
чел дене (σαῖ de sxvi) π̃mīnl̃.

Οὐδαμ, [prin: im: nex: lxī οὐδαμ] poet:
μι οὐδαμ Dor: in lokš de...

Οὐδαμῆ, adv: lok: =Οὐδαμοῦ, nīk̃t̃p̃rea.
σαῖ 2) =Οὐδὲλως, nīvī de ksm. «Οὐδαμῆ
οὐδαμῶς». Πλ: [prin: dat: fem: al lxī
Οὐδαμῶς].

Οὐδαμνός, [οὐδαμνός] ἡ, ὄν, de nimikš.
[de xnde

Οὐδαμνότης (ἡ), kalitatea челxī de ni-
mikš, nimicie.

Οὐδαμόθεν, adv: dīn nīk̃t̃p̃rea. [mi

Οὐδαμόθι, adv: =Οὐδαμοῦ. [dīn

Οὐδαμός, ἡ, ὄν, [οὐδὲ, ἀμός] lon: in lokš
de οὐδὲς, niminea. [de xnde

Οὐδαμός, adv: (de mīshkape lok:) λα nīvī
o parte de lokš, nīk̃t̃p̃rea. [mi

Οὐδαμοῦ, [prin: nen: al lxī οὐδαμῶς]
adv: (de stape lok:), in nīvī o parte de
lokš, nīk̃t̃p̃rea. „Ἀποδηῆσαι οὐδαμοῦ ἐξῆν»,
Ksn: (mi kx nen:) «Οὐδαμοῦ γῆς». Epr:

2) in lokš de οὐδὲλως, nīvī intp' xnx̃ kīnš,
nīvī de ksm. «Θεοὺς νομίζων οὐδαμοῦ». Eshx:
„Τούτον οὐδαμοῦ λέγω». Sof: ñx 'l soko-
tesk̃ de lokš (de nimikš). [mi

Οὐδαμῶς, adv: nīvī intp' xnx̃ kīnš, nīvī
de ksm, de lokš.

Οὐδας, [οὐδός] οὐδός (τὸ), (dat: οὐδαί -οῦ-
δει) poet: =Ἐδαφος, ñxemt̃e, σαῖ sxnpafama
xosk̃lxī π̃mīnl̃lxī. «Ἀσπετον οὐδας». Od:
N. «Οὐδός δε». Ix: P. mi Od: K. ne π̃-
mīnl̃. „Ἐν Διὸς οὐδαί». Ix: Ω. in kasalxī
Xoe. «Ἐπ' οὐδαί καθίζειν τινα», Om: Imn: a'l
lxsa f̃px̃ nimikš (a'ī godī kasa). (bezī mi
ξηρός).

Οὐδέ, [οὐ, δέ] adv: ner: nīvī. «Οὐ δέμας,
οὐδὲ φυήν». Ix: Δ. «Οὐδ' ἡβαιόν». Om: «Οὐδ'
ἀρχήν». Pass: «Οὐδ' ὅπως οὐν (ὅπως οὐν)». Aks:
«Οὐδὲ πολλοῦ δεῖ». Dm: «Οὐδὲ ἐγὼ σε
κατακρίνω». Skp: «Οὐδὲ οἱ ἀγγελοὶ τοῦ θεοῦ». Skp:
„Οὐκ ἐνι δοῦλος οὐδὲ ἐλευθερός». Skp:
(mi kx ἄν κ̃t̃p̃e sxp:). «Οὐδ' ἄν ἐπιούν γέ-
νηται». Dm: (mi in paral:) «Οὐδὲ γὰρ οὐ-
δὲ Δρύκντος υἱός». Ix: Z. „Οὐδὲ μὲν οὐδὲ
ἔοικεν». Ix: M.

Οὐδαί, μι Οὐδαί, poet: dat: al lxī οὐδας.

Οὐδαίς, [οὐδὲ, εἰς] -ενός, (οὐδεμία, οὐδέν,
im: οὐδένες) =Μηδαίς (кк deosevipea in-
semnat̃ intp̃e οὐ mi μή) nīvī xnx̃, ni-
minea; (upin inind:) =Οὐδαμνός, de ni-
mikš. „Εἰς ἀνὴρ, οὐδαίς ἀνὴρ». Prov: „Τού-
των ἡ τινα, ἡ οὐδὲνα εἶδα». Ksn: „Οὐδαίς
(se inu: ἐστίν), ὅστις οὐ παρήσει». Epr:
ñx este niminea, kape ñx, (ad:) toṛī (fie-
kape). „Οὐδαίς, ὅς οὐκ ἐπασχέ τι τὴν ψυχὴν». Ksn:
„Οὐδὲνα ἔφασαν, ὅν τιν' οὐ δακρύοντα
ἀποστρέφονται». Ksn: „Οὐδὲν κωλύει». Aks:
„Παρ' οὐδὲν ἦλθεν εὐθὺς ἀπολέσθαι τὰ πρά-
γματα». Πλ: π̃x̃inš a linsit a... „Οὐδὲν
ἔργον». Aks: ñx este nīvī o t̃p̃eas̃, ñx
folosemt̃e nimikš. „Οὐδὲν πρῶγμα». Aks:
ñx este anevoc. (mi desñpx̃: кк intp̃e-
ñx̃ep̃e de alx̃ ñap̃t̃k̃eas̃). „Οὐδ' ἄν εἰς,
οὐδὲ πρὸς μίαν». Ix: (mi im:) „Ἀνέδαξαν
οὐδένες ἐόντες». Epr: к̃x ñx sinl̃ nimikš.

|| (next:) Οὐδὲν, adv: in lokš de οὐδὲλως.
„Νεμεσῶμαι γε μὲν οὐδὲν κλαίειν, ὅς κα
θάνησιν». Od: Δ. „Ἐγείρατε γὰρ τόνδε τὸν
πόλεμον ὑμεῖς, οὐδὲν ἡμέων βουλομένων». Epr:
(Iap maī des inup̃esx̃t̃ кк παύσαι). „Ορχούμενος οὐδὲν παύεται». Apstf: „Οὐδὲν
παύεται, ἔφη, λέγειν μελετών». Ksn: (mi
кк adiek:) „Οὐδὲν αἰτίων ἀνδρῶν». Apstf:
=Ἀνατίειν. (mi кк adv: kompar:) „Οὐ-
δὲν ἤττον τιμῶν αὐτάς». Ksn: „Οὐδὲν (Οὐ-
δὲν τι) μάλλον». Aks: deopot̃iṽt̃.

Οὐδέποτε, Ion: în locu de oṽδέποτε.
Οὐδένας, ak: im: al lui oṽδεῖς.
Οὐδενάκι, mi Oṽδενάκις, adv: (mai noṽ)
nici odată.

Οὐδένεια (ή),=Οὐδαμινότης. [oṽδέν].
Οὐδένης, nom: im: al lui oṽδεῖς.
Οὐδενία (ή),=Οὐδένεια. [de unde
Οὐδενίζω, vii: -ίσω, nimiceskă, prym-
deskă; sokoteskă de nimikă, nesokoteskă.
Οὐδενίσωρος (ὁ, ή), poet: [oṽδεῖς, ὄρα]
de nici o grădă vrednikă, de nimikă.
Οὐδενώω -ω, vii: -ώσω,=Οὐδενίζω, des-
ființeză.

Οὐδένων, nom: im: al lui Oṽδεῖς.
Οὐδέος, poet: nom: al lui Oṽδας.
Οὐδέπη, adv:=Οὐδαμῶς. „Οὐδέπη ἐστίν,,
Om: Iam: nici într' un clipă nu e ca ni-
mă.

Οὐδέποτε, adv: nici o dată. [oṽδὲ, ποτέ].
Οὐδέπω, adv: nu încă năuă akm. [oṽ-
δὲ, πω].

Οὐδεπώποτε, adv: nici o dată năuă a-
km. [oṽδέπω, ποτέ].

Οὐδέτερος, α, ον, nici unul din doi. (de
unde) „Οὐδέτερον (γένος),, Gram: nextre
(nici bărbat: nici femeie). [oṽδεῖς, ἕτερος].
[de unde

Οὐδετέρωθεν, adv: nici dintre' una, nici
din cea-al altă parte, din nici una dintre
amândouă părți.

Οὐδετέρως, adv: nici într' una dintre
amândouă împrejurări; (Gram:) în nextre. [mi

Οὐδετέρωσε, adv: în nici una din amân-
două părți, să nici într' o parte nici
într' alta.

Οὐδέχαις, εσσα, εν, poet: [oṽδαῖς] pssă,
afiată jos pe pământ.

Οὐδέχπου (δήπου γε, δήπουθεν), cîntec
despre: oṽ δήπου, mi cl:

Οὐδοπότερος, α, ον, =Οὐδέτερος.

Οὐδοπωσοῦν, Οὐδοπωσισοῦν, [oṽδὲ, ὅπως, τί,
οῦν] adv: nu de loc.

Οὐδός (ὁ), [în afin: cu ἕδος, mi ἑδός]
prară de mînt; (fir:) încheiat, să sfîr-
șită. „Ἐπὶ γήραος οṽδός,, Om: în adînci
vîrstă. „Βιέτου οṽδὸν ἰκέσθαι,, Koint:
la sfîrșitul vieții. (nu trebură să se
konf, de mi este în afin: cu..

Οὐδός (ή). Ion: în locu de ἑδός.

Οὐδοσιον, (next: lui οṽδοσισιον) adv:=
Οὐδοπωσισοῦν, nici de kîm, nu de loc.

Οὐδών, ὄνος (ὁ), unul felu de înclăm-
minte de vânt, să lîm.

Οὔθ', în apok: (mai înainte de vok: a-
snip:) în locu de οὔτε,

Οὔθαρ, ατος (τὸ), mînt (prin: de bitu
de mînt), (de aci) mînt; (în men:) mî-
nt; (fir:) cea mai grădă (mai bădă) par-
te a mîntii, mi cl: [de unde

Οὔθατιος, η, ον, poet: kvenită (rela-
tivă) la mînt. [mi

Οὔθατίεις, εσσα, εν, poet: cel cu mînt,
să lîmtoase mînt, mînt; (fir:) podosă.

Οὔθεις, (next: οṽθέν) ενός,=Οὔδεῖς (oṽ-
δέν). [οὔτε, εἷς]. [de unde

Οὔθενεια (ή), =Οὔδένεια.

Οὔθετερος, [οὔτε, ἕτερος] α, ον, =Οὔδέ-
τερος.

Οὔθην, să (mai korok:) oṽ θήν, adv:
poet: nu negreșit. (vezī θήν).

Οὔγγον, să Οὔγον, să Οὔγον (τὸ),
Eğin: unul felu pe plantă, vokă (să p-
dăcina lui) de Eğină.

Οὔκ, (mai înainte de vok: sssu:) în locu
de oṽ.

Οὔκ, poet: (în kontrak:) în locu de ὁ ἐκ.

Οὔκέτι, (în locu de οὔκ ἔτι) adv: nu
mai mînt, nu mai încă. „Οὔκέτι κατήει,,
Lks: „Οὔκέτι σου τῆς τρυφῆς ἀπολάσω,, Imn:

Οὔκί, adv: Ion: în locu de οὔχί.

Οὔκουν, (în locu de οὔκ οῦν) adv: ner:
ama dar nu, nu negreșit; cel mai puțin
nu; (să întră:) nu dar? „Οὔκουν γέλως
ἡδιστος εἰς ἐχθροῦς γελᾶν,, Sof: (mi ner:)
„Οὔκουν (αἰσχρὸς φανῆ), ἐν οἷς γε δρᾶς,,
Sof: „Οὔκουν λέγεται γε οṽδ' ὑπ' αὐτῶν ‘Ο-
μηροῦν,, Pat: (într' aचेastă din krmă
akchenjie se kof: kă..

Οὔκουν, koniskă: konkăss: ama dar.
„Οὔκουν, ὅταν δὲ μὴ σθένω, πεπαύσομαι,,
Sof. (prin:) în fir: protistep în locu de
„Ὅταν δὲ μὴ σθένω, πεπαύσομαι, οὔκουν?
nu e ama? „Οὔκουν, ἦν τι τοιοῦτον εἶπη,,
Lks: „Οὔκουν δήπου φάμεν,, Apstf: [oṽκ, οῦν].

Οὔκω, Ion: în locu de οὔπω.

Οὔκων, Ion: în locu de οὔκουν, mi Οὔ-
κων în locu de οὔκουν.

Οὔκως, Ion: în locu de οὔπως.

Οὔλαῖ (αἱ), [ἀλέω] (se în: kριθαῖ) op-
ză mîntăită mare (kxpdsită nsmă), kape
amestecată cu sare se întrecîmă la
jepte prescîndă se ne kapa vitei, mai
înainte de a o jepti. (vezī mi πρόχυσις).

Οὔλαμφορος (ὁ, ή), poet: kondkătopă,
komandipă de omite. [oṽλαμῶς, φέρω].

Οὔλαρος (ὁ), [oṽλος= ἔλος] adskăpă
de pescoăni, trăpă de oslăm (prin:
de kălpăpă). (vezī mi ἔλη).

Οὔλαμώνιος (ὁ, ή), poet: cel cu nsmă
ostămeskă. [oṽλαμῶς, ὄνομα].

Οὐλὰς, ἄδος (ή), poet: in lokš de οὐλῆ fem: ал лшī οὐλος. 2) (shest:)=Πήρξ.

Οὐλε, poet: (prinç:) porçny: ал neintpe: οὐλω, sintš intperš, sntptosš (sdpravnyš); (de xnde oviv: in felš de saastagie)=Υγι-αινε. *Οὐλὲ τε καὶ μέγα χαίρει*. Od: Ω:

Οὐλή (ή), [οὐλω] paup bindekatš, saš semnš de paup.

Οὐλημα (τὸ), poet: in lokš de οὐλαί.

Οὐλιμος, η, ον, rls.=κκ ...

Οὐλιος, α, ον, poet: [ὀλυμι]=Ολοός, prpnditorš. 2) [οὐλω] dnttorš de sntptate; mntstitorš. (enit: ал лшī Apolonš).

Οὐλις, ιδος (ή), nam: in lokš de οὐλον, minie.

Οὐλοβόρος (ὁ, ή), poet: [οὐλος=ὄλος, βορά] mntkptorš, prpnditorš de toate. (bezī mi οὐλοφόνος). *Εχίς—». Nik.

Οὐλοδέτης, ου (ὁ), =Αμυλλοδέτης. [mi Οὐλόδετον (τὸ), legtrp de znopī. [οὐ-λως, δέω].

Οὐλοέθειρος (ὁ, ή), poet: [οὐλος, εἶθιρα] in lokš de ...

Οὐλόθριξ, -ότριχος (ὁ, ή), чел кшптрел кремš. [οὐλος, θριξ].

Οὐλόθυμος (ὁ, ή), rls: [οὐλος, θυμός]=Ολοόφρων.

Οὐλοθυτέω -ω, viit: -ήσω, =Ολοκαυτέω, saš (rrem: in lokš de) Ουλοχυτέω.

Οὐλοκάρηνος (ὁ, ή), poet: in lokš de οὐλόθριξ, 2)=Ουλοκέφαλος, чел кш toiš капел. "Οὐλόποδ' οὐλοκάρηνα». Om: Imn: [οὐ-λως, κάρηνον].

Οὐλόκερως, ωτος (ὁ, ή), чел кш коарне sçuite, saš pessuite. [οὐλος, κέρως].

Οὐλοκέφαλος (ὁ, ή),=Ουλοκάρηνος. [οὐλος, κεφαλή].

Οὐλοκίκιννα (τὰ), poet: = [Οὐλοι, κίκιν-νοι] кремī zšlšfī.

Οὐλοκομάω -ω, viit: -ήσω, sintš кш п-рел кремš. [din

Οὐλοκόμης, mi Ουλόκομος, ου (ὁ, ή), чел кш прел кремš. [οὐλος, κόμη].

Οὐλόκρανος (ὁ, ή), poet:=Ουλοκάρηνος, mi Ουλόθριξ. [οὐλος, κρανον].

Οὐλομελής, εὐος (ὁ, ή), Ion: in lokš de ολομελής, intperš. [οὐλος, μέλος]. [de xnde

Οὐλομελίη (ή), Ion: in lokš de ὀλομέ-λεια, intpeime. || (dat:) Οὐλομελίη, adv: in intpeime, in menepalš, saš in totalš.

Οὐλόμενος, η, ον, poet: in lokš de ὀλό-μενος, mīk: nex: 2: de partu: ал лшī ὀλ-λυμι, (prinç: ka adiek:) prpnditorš; saš (pas:) ntperš, tikptosš, vpednikš de nei-ре. „Οὐλομένω θανάτῳ». Enpr:

Οὐλον (τὸ), (prinç: ла ім:) minie.

Οὐλοός, ή, ὄν, poet: Ion: in lokš de ὀλοός.

Οὐλοποιέω -ω, viit: -ήσω, fakš чева (п-рел) кремš. [οὐλος, ποιέω]. [de xnde

Οὐλοποίησις, εὐος (ή), inkrempire (de пррš).

Οὐλόπους, οδος (ὁ, ή), poet: Ion: intperš ла пічоаре. [οὐλος, ποῦς].

Οὐλος, η, ον, Ion: in lokš de ὄλος, in-terpš; (prin intind:) tape, nsternikš, (ov-ntš) peapnš; (prin rrm:) prozavš, snt-ntntptorš. „Οὐλος Ἀρης». Ιλ. Ε. „Οὐλος ὄνειρος». Ιλ. Β: desntntikš. (mi adv:) „Ψα-ρες ή καλοιο! οὐλον κεκλήγοντες». Ιλ. Ρ: spiriad, kronkntind tape. (ns trevbie sš se konf: κκ..

Οὐλος, η, ον, [εἴλλω] pessuitš, кремš; (desnpe mesitpī) desš, bntitš. [de xnde

Οὐλος (ὁ),=Ιουλος (β), mntntikš, le-rttrp de snice; znopš. [mi

Οὐλότης (ή), крегime (de пррš); de-sime (de mesittrp, saš mntzš).

Οὐλοτριχέω -ω, viit: -ήσω, amš пррš кремš. [din

Οὐλότριχος (ὁ, ή),=Ουλόθριξ.

Οὐλοφένος (ὁ, ή), poet: [οὐλος, φένω, φό-νος] omopītorš, prpnditorš de toate. || (shest:) „Οὐλοφόνον (τὸ)». Dioskr. xntš felš de plantš otrbvioastš, (ant.) ἔλῃα.

Οὐλοφόρος (ὁ, ή), poet: [οὐλος, φέρω]=Αμυλλοφόρος, prpntorš (gitorš in mntš) de mntntikš, saš znouī de snice (de rpiš).

Οὐλοφυής, εὐος (ὁ, ή), poet: [οὐλος, φυή] intperš in natpra sa (neprefekitš).

Οὐλόφυλλος (ὁ, ή), чел кш креге fšenze. [οὐλος, φύλλον].

Οὐλοχοεῖον, mi Ουλοχόειον (τὸ), nasš ko-prinptorš de...

Οὐλόχυτα (τὰ), mi Ουλοχύται (αί), [οὐ-λαί, χέω] xrpdxitš opzš, кш каре se pre-stra mai 'nainte de inkenriere капел keritš, saš keritšnikka. 2) =Πρόχυσος. [de xnde

Οὐλοχύτισμα -άσμαι. viit: -ήσομαι, pre-ntš кш opzš xrpdxitš керма in keritšnikka mai 'nainte de keritšire.

Οὐλόω -ω, viit: -ώσω, bindekš кш desb-virwipе paup. [οὐλή].

Οὐλυμπος (ὁ), Ion: poet: in lokš de "Ολυμπος.

Οὐλλω, (neintp:) sintš peapnš, snt-ptosš, =Υγιαίνω. (bezī οὐλε).

Οὐλῶ, -όος -οῦς (ή),=Ιουλῶ (enit: ал Чересѣ).

Οὐμενον, mi Ουμενού [in lokš de οὐ, μέν, οὖν] adv: ner: ns nerpemit. „Οὐμεν-

οὐν με προσεδόκας ἀναγνῶναι σ' ἔτι.,. Apstf: „Μεγάλαις, οὐμενουν ἐχούσαις ὑπερβολήν.,. Basila: „Οὐμενουν εἴποι τις ἀν.,. Ipr: (mi inpreznt k8 γε). „Οὐμενουῖν πάντα γε ἀφανισθῆναι.,. Pass: (mi in prezntns:) „Ἀδύναεις, ὡς αἱ γυναῖκες. —οὐμενουῖν ἀλλ' ὡς οἱ λέοντες.,. Pl: „Οὐμέες, (men:) οὐμείων, Beot: in lok8 de hmeis, hmeon.

Οὐμήν, (in lok8 de o8 mēn) n8 in8t, dap niči. „Ἰπὸ τινος τῶν συνήθων, οὐμήν ἐπεικῶν.,. Pl: „Οὐμήν οὐδ' ἐρασιγρημάτους γε τοὺς συνόντας ἐποίει“. Ksn: „Οὐμήν ἀλλὰ.,. vezī allā.

Οὐμός, At: (in kontrakt:) in lok8 de o8 em8s. O8n, [8n, parit: nest: l8i eimī] koni8n-k: rindit: (prinč: dsne oape kape de-p8rtape de szviek8) ama dap, prin 8r-mape. „Ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ὄρω καὶ ἄνω βλαστάνοντα τὰ φυτὰ καὶ τοὺς κατὰ γῆν οὖν ὀφθαλμοὺς ἡγοῦμαι τὸ αὐτὸ τοῦτο ποιεῖν.,. Ksn: „Ἐπεὶ οὖν τοῦτον ἡκουον πρὸς πάντων καλὸν τε καὶ ἀλὸν ἐπονομαζόμενον, ἔδοξέ μοι τοῦτω πειραθῆναι συγγενέσθαι. Ἰδὼν οὖν ποτε αὐτὸν ἐν τῇ στοᾷ καθήμενον, mi 4l:.,. Ksn: „Ἦσαν δέ τινες Ἑλληνες. Οὗτοι οὖν mi 4l:.,. Skp: 2) in8p8it: in8p' ade8t8p8. „Εἰ δ' ἐστὶν, ὥσπερ οὖν ἐστὶ, θεὸς ὁ ἔρως.,. Pl: 3) in-uzimn8: (inpreznt k8 γε, δε, mi 4l:) 4l maī 8zimn8. „Ἐμοὶ γ' οὖν δοκεῖ.,. Ksn: 4) (inpreznt k8 relat:) nedefinit: „Ὅστις οὖν, „Ὅπως οὖν, „Ὅποθεν οὖν, mi 4l:

Οὖν, At: (in kontrakt:) in lok8 de o8 8n. Οὐνεκα, mi O8νεκεν, poet: in lok8 de o8 8νεκα, 8νεκεν, fiind k8; (k8 men:) in lok8 de 8νεκα, nen8p8; (8ne-opi) in lok8 de 8ti, k8. „Ἰσθι τοῦτο πρῶτον, οὐνεκα Ἑλληνες ἐσμέν.,. Sof: „Ἠλῶθ' ἐνθάδε ἀνὴρ τις, ὅς δ' ἡ μυθοῖτο, οὐνεκεν Ἀργείων τις ἔλεσσε θηρίον, αἰνολέοντα.,. Tkp: (mi in paral:) „Ὅθ' οὐνεκα (οὐνεκεν),. Tkp: Οὐνεσθε, poet: in lok8 de 8νεσθε, a 2: im: pers: al l8i 8νομαι.

Οὐνομα, (t8), Ion: poet: in lok8 de 8νομα. [de 8nde

Οὐνομάζω, viit: —άζω, Ion: in lok8 de 8νομάζω. [mi

Οὐνομαίνω viit: —ανῶ, Ion: in lok8 de mi 8νομαίνω.

Οὐνομαστός, ἡ, 8ν, Ion: in lok8 de 8νομαστός.

Οὐός, At: (in kontrakt:) in lok8 de o8 88. O8on (t8), „Ὅον, 8op8n8.

Οὐπα, adv: Dor: in lok8 de o8πω.

Οὐπερ, adv: „Ὅ περ.

Οὐπερ, (men: al lei 8σπερ, || (ka adv:) =8που.

Οὐπη, sa8 o8 πη, adv: poet: in lok8 de o8δαμου, sa8 o8δαμῶς.

Οὐπιγγος (8), inn8 in vinstea Dianci. [din O8πις, ιος (ἡ), „Ὀπις, (emit:) Nemesisa, mi Diana.

Οὐπίτριπτος, At: (in kontrakt:) in lok8 de o8 ἐπίτριπτος.

Οὐποθι, adv: poet: = O8δαμέθι, mi O8δαμου.

Οὐποκα, Dor: in lok8 de... O8ποτε, adv: „Ὅτε, sa8 o8δέποτε. [o8, ποτέ]. O8πω, adv: n8 inkt8 nint8 ak8m. [o8, πω]. O8ώποτε, adv: niči o dat8 nint8 ak8m. [o8, πω, ποτέ].

Οὐπως, adv: n8 de lok8, niči in8p' 8n8 kin8. 2) = O8ποτε. [o8, πως].

Οὐρά (ἡ), [8p88] koad8 (de vit8); mem-8p8 8enit8l8 8t8p8t8sk8 (de 8nde νόου-8ος); (in men:) map8inea, kap8t8l din apoī de op 4l k8p8, koad8, (u: ek:) 88na kop8viī, streaja din apoī a omtipii, mi 4l: (de 8nde) „Ἐς οὐράν.,. Takt: inapoī.

Οὐρα, poet: in: al lei o8p8n.

Οὐραγέω —ω, viit: —ήσω, sint8 koman-8ip8, sa8 soldat8 de streaja din apoī a omtipii; (fir:) sint8 4l din 8p8t8. [mi

Οὐραγία (ἡ), treaja komandip8l8i stre-8oi din apoī a omtipii. 2) streaja din apoī a omtipii. [din

Οὐραγός (8), [o8p8, 8γω] komandip8, sa8 soldat8 de streaja din apoī a armieī. 2) = (sa8 8p8m: in lok8 de) O8p8888, koad8 de op 4l poam8.

Οὐράδιον (t8), dim: al lei o8p8, kodip8.

Οὐραία (ἡ), poet: in lok8 de [o8p8]. (bezī

Οὐραῖος, α, ον, k8venit8, sa8 aflat8 lakoa-8t8; in men:) 4l din map8ine, din k8p8t8l8i8, sa8 dinapoī. „Πόδες οὐραῖοι.,. Tkp: 4l8e dinapoī. || (sz8st:) O8p88on (t8), koad8, map8inea; (iap partik:) 8n8 fel8 de saram8-p8, sa8 sal8t8 8k8t8 din apin8iap88e mi koad8 8n8i fel8 de lak8p8t8. [o8p8].

Οὐραχός (8), mik8lok8l8 vi8l8i. (bezī o8-p88888). [in afiu: k8 o8p8888].

Οὐράνη (ἡ), [o8p88] = O8p888888, sa8 o8p88888.

Οὐρανιάζω, viit: —άζω, m8 8p88 8ok8l8 88mit8 [o8p8888]. (bezī o8p888888).

Οὐρανίατι, poet: in lok8 de o8p8888, dat: fem: al lei o8p88888.

Οὐρανίδης, ον (8), fi8, sa8 lok8itop8 al 8p88888, sa8 al 8p88888. (bezī mi o8p88888888). [mi

Οὐρανίζω, μι (μιж); Οὐρανίζομαι, viit: -ίσω, -ομαι, poet: îndpentezǎ чева кѣтpe (mi миж: ажкнѣ пѣнѣ ла) черѣ. [mi

Οὐράνιος, α saǎ ος, ον, черескѣ, saǎ îndpentiǎ kѣтpe, op ажкнсѣ пѣнѣ ла черѣ; (upin întind:) kovîrmitopǎ, peste mъsъpъ. „Θεοὶ οὐράνιοι... Om: mi Ep: (alt:) Οὐρανίωνες. „Υἱὸς οὐράνιον... Lks: апъ de ploae. „Ἄνοδος — „. Inn: ssipe ла черѣ. (upin întind:) „Ἄχος οὐράνιον... Esxl: foapte mape (mi în loc de adv:). „Ρίπτε σκέλος οὐράνιον... Apstf: sъpъ 'nalǎ în sxs. „Οὐράνιον ἕσον... Apstf: în loc de θαυμαστὸν ἕσον, кс mълѣ kovîrmiре. (vezǎ mi áерιος). || Οὐρανία (ή), znǎ felǎ de жокѣ, а арѣнка о валѣ, saǎ minче în aer-рѣ, mi а о pîinde în sъspetǎ. [mi

Οὐρανίος (ό), prin: dim: ал лѣи оуранѣс (pron: mi fir); (ap partik) черѣл гъpeǎ. [mi

Οὐρανίων, ωος (ό), poet: (prin: fiǎ (ovic: lokǎitorǎ) ал черѣлѣ, черескѣ. „Οὐρανίωνες (înpreхнѣ mi fъpъ) Θεοί. Om: (patronim:) „Οὐρανίωνες... L: E. Titanii, (ка fiǎ ai Ḑpanѣлѣ). [Οὐρανός].

Οὐρανοδάμων, οος (ό, ή), poet: ssitǎ, saǎ smълѣtopǎ în черѣ. [mi

Οὐρανοδατέω -ω, viit: -ήσω, smълѣ în черѣ. [оуранѣс, баίνω].

Οὐρανογνώμων, οος (ό, ή), кхnosкѣtopǎ de чедe черemǎ (astronomǎ, saǎ meteo-poloǎ). [оуранѣс, γινώσκω].

Οὐρανογραφία (ή), deskpіepe de черѣ. [оуранѣс, γράφω].

Οὐρανόδεικτος (ό, ή), apъlatǎ în, saǎ din черѣ. [оуранѣс, δείκνυμι].

Οὐρανοδρομέω -ω, viit: -ήσω, алергѣ (up-кхлѣzǎ ка планеѣи) п' în черѣ. [din

Οὐρανοδρόμος (ό, ή), алергѣtopǎ п' în черѣ. [оуранѣс, δρόμος].

Οὐρανοειδής, εος (ό, ή), чел în felкѣ saǎ forma черѣлѣ, volitǎ ка черѣл. [оуранѣс, είδος].

Οὐρανόεις, есса, ен, poet: черескѣ; saǎ ал черѣлѣ гъpeǎ. [mi

Οὐρανόθεν, adv: din черѣ. [оуранѣс].

Οὐρανοεία (ή), fiksapea posiѣii fie-кѣpѣia din черештеле tpeхpǎ. [оуранѣс, θέσις].

Οὐρανόθι, adv: în черѣ. [оуранѣс].

Οὐρανοκάτοικος (ό, ή), глс: lokǎitorǎ ал черѣлѣ. [оуранѣс, κάτοικος].

Οὐρανόλεσχος, ου (ό), Sxl: = Μετεωρο-λέσχος. [оуранѣс, λέσχη].

Οὐρανομήκης, εος (ό, ή), лѣngǎ pѣнѣ ла

черѣ, foapte 'nalǎ; (fir:) foapte mape. [оуранѣс, μήκος].

Οὐρανόνικος (ό, ή), poet: vîpǎitorǎ (pre-domnitopǎ) în черѣ. [оуранѣс, νίκη].

Οὐρανόπαις, αιδος (ό, ή), poet: fiǎ, saǎ fiǎкѣ а Ḑpanѣлѣ saǎ Черѣлѣ. [Οὐρανός, παῖς].

Οὐρανοπετής, εος (ό, ή), кѣzstǎ din че-рѣ. [оуранѣс, πέσω=πίπτω].

Οὐρανόπλαγκτος (ό, ή), poet: [оуранѣс, πλάζομαι] презмѣлѣtopǎ (чиркѣлѣtopǎ) în черѣ.

Οὐρανοποιία (ή), fachepea (креapea) че-рѣлѣ. [оуранѣс, ποιέω].

Οὐρανόπολις, εως (ή), opamǎ черескѣ. [оуранѣс, πόλις]. [de xnde

Οὐρανοπολίτης, ου (ό), четъдеанǎ (ло-кǎitorǎ) ал черѣлѣ.

Οὐρανόροφος (ό, ή), чел кс якоперіиш în formǎ de черѣ (volitǎ) „Σκηγή — „. At: [оуранѣс, ὀροφή].

Οὐρανός (ό), черѣ; (mitoloѣ:) локamǎ ал zeǎlor; mi Ḑpanǎ (vezǎ diks: de nsm: pronp:); (avss:) atmosfepa. 2 (prin întind:) klіna (temperѣtpa) znǎ locǎ. 3) ste-losǎ znіversǎ. 4) (fir:) întentpǎl ako-періиxлѣi znеі кѣdіlѣpǎ saǎ kopǎ volitǎ; (de xnde znе-opǎ) черѣл гъpeǎ. [оуранѣс=ѣρος, ἄνω]. [de xnde

Οὐρανόσε, adv: ла черѣ.

Οὐρανοσκόπος (ό, ή), pпibіtopǎ, кѣzstǎto-рǎ ла черѣ. (de xnde || sxsst:) znǎ felǎ de penite кс okіi amezaǎi în kremitelǎ kauslǎ, mi întopǎi în sxs. [оуранѣс, σκοπός].

Οὐρανοστεγής, εος (ό, ή), poet: [оуранѣс, στέγη] арdіkѣtopǎ (кѣpѣtopǎ) asъpъmǎ de черѣ. „Ἄλλος — „. Esxl: mъnka лѣi Atlasǎ.

Οὐρανοῦχος (ό, ή), poet: чел че ape, stъnіnemte, saǎ lokǎiemte черѣл. [оуранѣс, ἔχω].

Οὐρανοφάντωρ, οος (ό, ή), poet: [оуранѣс, φαίνω] apъtъtopǎ, deskouepіtopǎ de taіnele черѣлѣ. saǎ 2) а кѣpѣia лѣmіnt se vede (ажкнѣ) pѣнѣ ла черѣ.

Οὐρανοφοιτάω -ω, viit: -ήσω, = Οὐρανο-βατέω. [din

Οὐρανοφοίτης, ου (ό), poet: mi

Οὐρανόφοιτος (ό, ή), мергѣtopǎ, кѣмѣлѣtopǎ prin черѣ. (vezǎ mi ѣерѣfoіtos). [оуранѣс, φοιτάω].

Οὐρανόφορος (ό, ή), пѣpѣtopǎ asъpъmǎ de черѣ, = Οὐρανοστεγής. [оуранѣс, φέρω].

Οὐρανόφρων, οος (ό, ή), rīndіtopǎ ла

челе черемлі; саѣ чол кѣ черескѣ sim-
gimintš. [οὐρανός, φρήν].

Οὐρανοφύτευτος, саѣ Οὐρανόφυτος (ό, ή),
steditš (kreatš, trasš de opimintš) din че-
рѣ. [οὐρανός, φυτεύω, саѣ φύω].

Οὐρανοχρώματος (ό, ή), чол in колоа-
реа (fapa) червлі. [οὐρανός, χρώμα].

Οὐρανός -ō, viit: -ώσω, (плм:) amezš in
черѣ, (ад:) inzueskš. [οὐρανός]. [de unde
Οὐράνωσις, εως (ή), inzeipe.

Οὐράξ, [οὐρά] akos (ό), o pastre, fa-
zanš; kokoshš selvatisš; саѣ znš felš de
dronie, (алт:) τέτραξ; iar dšne algiі =
Тётриѣ.

Οὐραχός (ό), каналлл xdlxі de ла прѣн-
ккл din minteche intinsš de ла вѣшika x-
dlxі nintš ла вѣрикѣ. [οὐραχός, ἄγω].

Οὐραx, poet. Ion: in lokš de ѣрѣ, mēnigі,
im: ал лхі οὐρος=ѣрос.

Οὐραιx, ádos, poet: Ion: in lokš de
δραιx.

Οὐραιβάτης, су (ό), poet: in lokš de δ-
ραιβάτης.

Οὐραιθρεπτος (ό, ή), poet: in lokš de
δραιθρεпτος.

Οὐраios, α, он, poet: in lokš de ѣраios.

Οὐραioφoитx, ádos (ή), poet: fem: ал лхі

Οὐраioφoитos (ό, ή), poet: in lokš de δ-
раioφoитos.

Οὐраioφoитης, су (ό), poet: in lokš de
δραioφoитης.

Οὐраioиxос, Οὐраioφoитos, mi чл: poet: =
*Οραioиxос, mi чл:

Οὐреūs, ήος (ό), Ion: in lokš de δреūs,
katipš. 2) (pap) in lokš de οὐρος, пѣzi-
topš.

Οуреώ -ō viit: -ήσω, poet: trasš ла
цѣрпнѣ кѣ priinčosš vintš. [οὐρος].

Οуреώ -ō, viit: -ήσω, mi -ήσωμι, (прел:
εούρου, нок: ούρησα) imi fakš xdlx, mš
nimš. [οὔρον].

Οурѣ (ή), Ion: in lokš de οὐρά.

Οурѣx, ак: im: ал лхі οуреūs = δреūs.

Οурѣδóχos (ό, ή), Ion: in lokš de οὐ-
ροδóχos.

Οурѣθρα (ή), каналлл, prin kape ese
xdlx, nimštoape. [mi

Οурѣμα (τò), nimštrp, саѣ nimatš. [οὐ-
ρέω].

Οурѣpòs, á, он, кѣvenitš ла nimatš. „Аγ-
γος οὐρηpòn — „. Aks: оалъ de nimatš. [οὐ-
ρον].

Οурѣseíω, (fьръ viit:)=Οурѣtiáω.

Οурѣsis, εως (ή), nimšape. [mi

Οурѣtήr (ό), каналлл, prin kape tpeche

nimatš din pēnikī in vēnikš. [mi

Οурѣtiáω -ō, viit: -άσω, imi vine des st
mš nimš. [mi

Οурѣtiáxòs, ή, он, inlesnitopš de nimš-
ape. 2) kape se nimš des. nimšapomš. [mi

Οурѣtpiš, ídos (ή),=Ουροδóχeíον. [οὐρέω].

Ουρία (ή), fem: ал лхі οὔριος.

Ουρία (ή), [οὔρι] znš felš de paup sel-
vatikš.

Ουρία, Ion: in lokš de ѣрия.

Ουρίαxòs (έ), poet: [οὔρι] vīpfxl askš-
gitš (чел din жос) ал slligei, =Σαρωτήr;
(in чен:) кѣпѣtīfxl askšgitš ал ор кѣрѣia
лхкрѣ. «Καρδίας— „. Iпkr:

Ουρίxω, viit: -ίσω, Ion: in lokš de δρίxω.

Ουρίxω, viit: -ίσω, poet: [οὔρος] portš,
dskš koravia kš priinčosš vintš; (fir:) fa-
kš чева а isvati; саѣ dipiçezš, indrep-
tezš чева dšne kšvīingš.

Ουρίθρεпτος (ό, ή), грem: in lokš de
ουρίθρεпτος.

Ουриnos, η, он, (prinč: ών, оδ) fьръ plo-
dš, klovitš, (алт:) ὑπηνέμιον. [οὔρος, vintš].

Ουриodroméω -ō, liit: -ήσω, alergrš (tra-
rš) ла xskatš kš priinčosš vintš. [din

Ουриodrómos (ό, ή), alergrštopš (trpē-
topš) ла portš kš priinčosš vintš. [οὔ-
ριος, δρόμος].

Οὔριος, α саѣ ос, ол, [οὔρος] (prinč: āve-
mos, vintš) priinčosš, vñh ла pleipe, sš-
fьrtopš din apoī. *Eš оὔριω, саѣ „Eš
οὔριx, саѣ „Eν οὔριω, саѣ *Ουриx πλεί-
(θeiv, δραμeiv), „. Aks: а лхli кѣ priingš.

(mi fir:) «Ουρία πρoξeíς. Esxл: nemepi-
toape, isvati-toape. || «Zeús οὔριος». Engr:

dštštopš de priinčosš vintš. 2)=Ουриnos.

Ουристáτης, су (ό), poet: [οὔριος, íστημι]

priinčosš; саѣ adskčtopš de noroçipe.

Ουриóω -ō, viit: -ώσω, poet: [οὔριος] la-
sš in diskregia vintšpilor,=Ešaneídō.

Ουриμα (τò), Ion: in lokš de ѣриμα.

Ουриμα (τò), [οὔριxω] sšfape de vintš
priinčosš.

Ουροδóχeíον (τò), vasš priimitopš (оалъ)
de nimatš. [mi

Ουροδóχη (ή), mi Ουροδóχιον (τò), =Ου-
ροδóχeíον. [din

Ουροδóχos (ό, ή), priimitopš, саѣ ko-
prinžtopš de nimatš. [οὔρον, δέχομαι].

Οὔρον (τò), [òpòs] nimatš.

Οὔρον (τò), poet: in lokš de ѣрос, ѣрион,
distanuš, nintš xnde ажeнче чева.

Ουροпύγιον (τò),=Ορρόпύγιον.

Οὔpòs (ό), Ion: in lokš de δpòs, саѣ
òpòs.

Οὐρός (ό), шандъ, prin kare trъcaș korъvile dene mare pe zskatъ, mi din protivъ. (vezī mi éλxός). [in afin: κκ..

Οὐρός (ό), Ion. in lokъ de έρος, xotarъ.

Οὐρός (ο), poet: [αὐρα] vintъ (prinъ) priinъosъ la plъtipe; (de xnde fir:) no-pocipe, isvъtipe.

Οὐρός (ό), poet: [ώρα] лъttopъ a minte, пъttopъ, streжаръ.

Οὐρός (ό), [Lat: saș Herm:] xñ felъ de vitъ, voș, saș bivolaș selbatikъ, (alt:) βό-ναςος.

Οὐρός, εος -ους (τò), Ion. in lokъ de έρος, mñte.

Οὐροτομέω -ω, viit: -ήρω, taiș koada. «Ἰππον —». Γλs: [οὐρά, τομή].

Οὐρόω -ω, viit: -ώσω, = (saș greu: in lokъ de) Οὐρίώω (intre: xmaī in komn: xατουρίω). [cύρος, vintъ].

Οὐς, ωτός (τò), xpeke. «Εἰς οὐς». Fps: la xpeke, ne askъns. 2) xpeke, ad: mñszъ de (apъkat) basъ.

Οὐς, ak: im: al pelat: эс.

Οὐσα, fem: al лxī ѿν, nartъ: лxī ємi.

Οὐσα, poet: im: al лxī cύσσιν.

Οὐσία (ή), fiingъ; konstitutivele (kon-stitoarele elemente a le) fiingei; (de xnde mai des) proprietyi, avere, slape. «Τὰς ἀπαιδας οὐσίας». Sof: a fi in linsъ de koni. [cύτα].

Οὐσιарχία (ή), (lм:) opiqina fiingei, saș cea dintii inчentъoare pricinъ a fiingei челop in fiingъ. [cύτα, αρχή].

Οὐσιδιον (τò), dim: al лxī cύσία, mikъ avere.

Οὐσιοποιός (ό, ή), (lм:) fъkъtopъ de fiingъ. [cύσία, ποιός].

Οὐσιώω -ω, viit: -ώσω, infingezъ (kpee-zъ) чева. «Ὁ κατὰ ζώην λογικὴν οὐσιωμένος». Simn: чel kpeatъ in kъvintъtoare viaгъ. [шi]

Οὐσιώδης, εος (ό, ή), fiingъosъ, (Fpang:) esenqialъ. [cύτα]. [de xnde]

Οὐσιωδώς, adv: dsne (saș in) adevъpatъ jingъ.

Οὐσιώσις, εως (ή), infingape. [cύσιω].

Οὐσον (τò), poet: in lokъ de oison.

Οὐτα, poet: in lokъ de oъtase, a 3: sinr: neps: a neperъ: nex: al лxī ...

Οὐτάζω, viit: -άσω, mi Oұtázω -ω, viit: -ήσω, poet: [in afin: κκ ѿtázω] loveskъ (prinъ: κκ de anproane vъtъtoare apmъ), strъnsnъrъ, pъneskъ. «Οὐτ' ἄρ' βεβλημένος δέξέι χαλκῶ, οὐτ' αὐτοσχέδιον οὐτασμένος». Od: Δ. «Ἐλκος, ὃ με βροτὸς οὐτασεν ἀ-

νήρ». Iа: E. «Οὐταμένη ὠτελή». Iа: E. mi P. ranъ deskistъ.

Οὕτε, [cύ, τέ] adv: ner: = Oұdэ, niчi, (obич:) „Οὕτε... οὕτε, saș Oұte.. cұdэ, saș «Oұte.. oұ, saș Oұte...xлi, mi(pap) «Oұte... dэ»». Ep:

Oұтepos, At: mi Ion: in lokъ de ó έτερος. Oұтήσασκε, poet: in lokъ de oұtaze, a 3: sinr: neps: de prel: al лxī oұtáz.

Oұтησις, εως (ή), pъnipe. [cұtázω].

Oұтi, next: лxī Oұтiς. [de xnde]

Oұтiδανός, ή, ѿν, = Oұδαμινός, de ni-mikъ; neinsemmъtopъ; neviteazъ, nekъpa-josъ; (desne лъkp:) de neintpevъingat, prostъ.

Oұтинος, чен: al лxī oұтiς.

Oұтинος, чен: аллxī čo тiς, mi ѿ,тi.

(Oұтi πω, 'adv: = Oұπω.

Oұтiς, (next: Oұтi) чен: oұтинος, = Oұdэis, niminea. || (next:) Oұтi, adv: nerat: niчi de ksm, de lokъ. (next: se konf: κκ..

Oұтoi adv: ner: ns nepremit. [cύ, τοi].

Oұтos, [ó aұтός] aұтъ, тоұто, (чен: тоұтou, тxúтъ, тоұтou, dat: тоұтo, тxúтъ, тоұтo, ak: тоұтou, тxúтъ, тоұто; im: nom: oұтoi, aұтai, тxúтa, чен: тоұтoв, dat: тоұтoиς, тxúтaиς, тоұтoиς, ak: тоұтoυς, тxúтaς, тxúтa) pron: demonstp: saș apъt: (prinъ: in apъtare de obiekъta чel mai de anproane) aчesta. „Ἐκεῖνο Λεωνόριον, τοῦτο Θησαῖον,». (Epis: in) Strъ: (mi emfant:) „Oұтos éгō πά-ρειμι,». Aks: (mai des xpineazъ in pene-tape de intpepъntъ spasъ, saș supе in-fpъmsseгape). «Oұdэ γάρ οὐdэ Ἀριστέης, τοῦ περ πρότερον ἐμνήσθην, οὐdэ οὗτος προ-σωτέρω ἔφησε ἀπικέσθαι». Ep: «Οἱ πρότερον εἶ πεπονθότες, οὗτοι αἰεὶ ἡδέως ὑπηρετοῦσιν».

Ksn: (mi vokat:) «Oұтos, ѿ oұтos, сэ фг-мi». Aks: «Ἦ οὗτος, Αἴαν». Sof: «Ἐπίσχες, οὗτος». Apstf: || (next:) Тоұто, saș Таұтa (in el: de prep: saș de веръъ vnaлогъ se ia in felъpite акченгii). „Тоұто мєн, тоұто dэ. in lokъ de мєрос мєн, мєрос dэ. «Καὶ ταῦτα φίλος ὦν». Aks: mi mai kъ seamъ kñd, in vpeime чe... «Καὶ ταῦτα μєν δὴ таұтa». Fps: in lokъ de éиeν. «Таұт' (se ing: ποιήσω, saș éσται), ѿ dэcпota». Apistf: ama, пpea vine, vъkъpos. (mi mai des). «Таұт' ἄρα (dэ, oұ),. pentpъ aчea-sla dap. || (fem: dat:) Таұтъ (in el: de xъopъ, saș dэф, saș μεθoдo se ia in lokъ de) adv: de lokъ, de kal: saș asemъn: aчi de aчi, astfel. «Οὐ таұт' écтi πω тxúтъη». Apstf: n' a ажъns inкъ лъkpъл nín' ako-лo. «Таұтъ καλεῖσθαι». Pat: [de xnde

Oұтosi, (mi пpea pap oұтosiн) aұтътi,

τουτί, At: (npin întind:) în lokš de oũtos, αũτη, τούτο (supre mai mĩatĩ întegipe de apĩtape). [mi

Οũτως, mi (mai 'nainte de kons:) οũτω, adv: de asem: (anteu: obĩu: al pedat: ós) ama, íntp' astfelš de kĩnš. «Ταũτα μὲν οũτω τελέω, ὡς σὺ κελεύεις». Od: Δ. (mi fĩpĩ ós). „Ἔσσεται οũτως». Od: Π. «Οὐχ οũτως ἔσται». Od: Φ. «Οὐδὲ ταũθ' οũτως ἔχει». Ksn: (xnc-opĩ se lasĩ). «Ὁρῶ δ', ὥσπερ γεωργοũντας, καὶ τὰς ἄλλας τέχνας ἐργαζομένους ἀνθρώπους». Ksn: (mi in in-pĩpĩ). «Οὐτω μὲν, οũτω δὲ». in lokš de mĩeros μὲν, — δὲ. (vezĩ mi οũτως). 2) ínteg: (xpmĩnd obĩu: ὥστε) ka anteu: atĩt, atĩt de mĩat (de sine, de tape, mi ul:). (mi in el: de ὥστε). «Αἱ τῶν Αἰγυπτίων κεφαλὰι εἰσὶ οũτω δὴ τι ἰσχυραὶ, μόγις ἂν λίθῳ παĩσας διαρρήξαις». Ep: (mi avsol:). «Σὺ τὴν θύραν ἔκαστες οũτωςὶ σφῶδρα»; Apstf: (mi xpmĩnd εĩs). «Οὐχ ἔστιν οũτω μῶρος, εĩs θανεĩν ἐρᾶ». Sof: 3) pofĩ: (ĩng: ós). «Οὐτως οὐαίμην τῶν τέκνων». Apstf: ama sp amš napte de kouĩ. «Οὐτω σαυτῆς ὄναϊο». Eĩu: ama se aĩ napte de bĩagĩ uĩ. 4) konkĩks: saš indentĩntopš de íngelesš (mai de mĩate opĩ ímpresĩpĩ kš δὴ), ama dap, upĩn xpmĩape. «Γνοὺς, εĩt..., οũτω δὴ κρίνας». Ksn: «Ἐπεὶ τε δὲ οὐκ ἀνιέναι τὸ κακόν, οũτω δὴ mi ul:». Ep: (mi íntrev:). «Οὐτω δὴ μέμονας Ἰρώων πέλιν καταλείψεις; Σίγα...». Iĩ: E. 5) afĩpmat: (in pĩsnĩks: mi el:) da, íntp' adevĩpš, ama este. «Σὺ ἄρα τὰ μὲν ὀφελούμτα χρήματα ἡγῆ, τὰ δὲ βλάπτοντα οὐ χρήματα; — Οὐτως. 6) enfant: in lokš de áplĩs, ama in zadapš, fĩpĩ nĩĩ kũ kšvĩntš, (Txpĩ: de penĩa. «Μὰ τὸ οũτως». Iĩ: B. Κεĩs' οũτως». Iĩ: Φ. «Ὅμως οũτως ἀκοῦσαι ἔχει τινα λόγον». Dm: (mi la ínvenĩtš de po-veste). «Οὐτω ποτ' ἦν μὲς καὶ γαλῆ». Apst: Οὐτωςὶ, mi (mai 'nainte de vok: xnc-opĩ) Οὐτωςίν. adv: At: (in prestĩntĩnd:) in lokš de οũτως.

Οὐχ, adv: (mai 'nainte de vok: aspĩp:) in lokš de oũx. [de xnde

Οὐχί, adv: = Οὐ, nš.

Ὁφείδιον (τὸ), dim: al lĩĩ ὄφεις, íep-pĩkĩpš.

Ὁφείλεισιον (τό), = Ὁφείλημα. [mi

Ὁφειλέτης, ου (ό), mi Ὁφειλέτης, ιδος (ή), datopš, datoape. [mi

Ὁφείλη (ή), Skp: = kš...

Ὁφείλημα (τὸ), datopie, saš ye este vĩneva datopš. [ὀφείλω].

Ὁφείλιμος, gĩem: in lokš de ὀφείλιμος.

Ὁφειλόντως, adv: (de partĩ:) dsĩpe datopie, kĩdepe, saš kšvĩĩngĩ; (upĩn xpm:) pĩpĩmit. [din

Ὁφείλω, [ὀφείλλω] viĩt: ὀφείλῃτω, (nex: ὀφείλησx, mi 2: ὀφελον, mi in sink: ὀφλον, tĩp: de kš: ὀφληγx, mi nas: ὀφληγμαĩ, nex: nas: ὀφειλέθĩn) datopezš, sĩntš datopš; (fĩr:) sĩntš índatopatš (mopavĩemte sĩ-lĩtš) sp... (kš ak: saš inf: dip: mi dat: índĩp:). «Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλεται, ἀλλ' ἢ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους». Skp: „Πολλέσι χρεĩς ὀφείλον». Iĩ: A. «Ὁφειλέτω τῷ δημοσίῳ τοσοῦτον ἕτερον». Pĩl: (vezĩ mi ὀφλω). (mi fĩr:) «Χάριτας ὀφείλειν τινί». Tkĩ: «Ἀγαθὸν («Κακὸν «Βλάβην») ὀφείλειν τινί». Lks: amš se íntopkš kšĩva, (obĩt:) uĩš mĩnte.. «Ὁφείλουσι τὴν ψυχὴν πᾶσιν». Eĩ: sĩnt datopĩ vĩagĩ. (mi kš inf:). «Ὁφείλεις, ἐμεῖ προσποιήσαντος χρηστὰ εĩs σέ, χρηστοĩσĩ με ἀμείβεσθαι». Ep: «Σφάλλῃσθαι ὀφείλεις». Ep: emĩ sĩntš. «Ἐγὼ δὲ λέγειν ὀφείλω τὰ λεγόμενα». Ep: «Νῦν ὀφείλεις πονέεσθαι λισσόμενος». Iĩ: K. aksm tĩpĩvĩa. (mi in íntrev:) «Οὐκ ὀφείλον Ἰρώεσσι κατεσσαμένη κακὰ ῥάψαι»; Iĩ: Σ. n' avcamš dpentatĩ? (vezĩ mi μέλλω). 2) (mi nas:) «Βροτοĩς ἅπανι καθανεĩν ὀφείλεται». Esp: este nea-pĩpatš. (mi in naptĩ:) «Τὸ ὀφειλόμενον». in lokš de τὸ ὀφείλημα, datopie, kĩdepe, kšvĩĩngĩ. || (mai des nex: 2:) ὀφελον (kš inf: supĩ apĩtape de dopĩngĩ). „Ὁφελον ἐλπτεĩν βίον... Sof: fĩe sp fi mĩpĩt. „Τὴν ὀφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἀρτεμις... Iĩ: T. (mi kš uofĩ: naptĩk:) „Αἰὲ' ὀφείλεις ἄγος τ' ἔμμεναι, ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι... Iĩ: Γ. „Αἰὲ' ἅμα πάντες ὀφείλετε περᾶσθαι... Iĩ: Ω. „Εἴθε σου εĩναι ὀφελον οũτωςὶ θερμός ὁ πλεῦμων... Apstf: „Ὡς ὀφελον θανεĩν αὐτοῦ... Od: E. „Ὡς μὴ ὀφελε τεκέσθαι... Iĩ: X. „Εἴδον τὸ μὴ ἰδεĩν ὀφελον... Ep: (mi el:) „Τούτον δ' οὐδ' εĩ γέγονεν εĩδῶς, ὡς μηδὲ νῦν ὀφελον (se íng: εĩδέναϊ)... Dm: (de xnde mai noš simp: in lokš de adv:) = Eĩθĩ, fĩe ka sp. „Ὁφελον κατευθυνθείησαν αἱ δοί μου... Skp: „Κατῆι εĩs τι τῶν ἀδύτων, ὡς ὀφελόν γε καὶ εĩs ἄδου... Gĩr:

Ὁφείλλιμος (ό, ή), poet: [ὀφείλλω] in lokš de ὀφείλιμος, folosĩtopš.

Ὁφείλλον, poet: in lokš de ὀφελον, nex: 2: al lĩĩ ὀφείλω.

Ὁφείλλω, viĩt: -ελῶ, (nex: ὀφελx) poet: kĩpĩkš, xpĩneskš; ínmĩagĩeskš; (fĩr:) pĩpĩ-dĩkš; (npin íntĩnd:) mĩĩpĩpš, depetĩkš; (nas:) mš kĩpĩkš, mi ul:; (fĩr:) ínaintezš.

„Ανεμος κύματ' ἐφέλλει... Ιπ: Ο. «Ὅϊον ἐφέλλειν». Od: Ο. «Μῦθον („Ἡόνον) ἐφέλλειν». Ιπ: II. «Τὴν στέγην ἐφέλλοντα πυθμένι στοιβῆς». Ιπον: (mīnas:) «Ἀτίον ἐφέλλομενον ὀμβρῶν». Τκρ: 2) in lokš de ὀφέλλω. «Ζωάγριά μοι ἐφέλλεις». Od: Θ: (mīnas:) «Χρεῖός μοι ἐφέλλεται». Od: Γ: [de xnde

“Οφελμα (τὸ), poet: adaosš; kīmtirš; folosš. 2) = “Οφελτρον, mptšpštrš.

“Οφελεν, adv: fie, dea Domnsl. [bezī ὀφέλω ne la sfirmitš].

“Οφελος, εος -ους (τὸ), (pap in kazelo obliče) [de ači] folosš, kīmtirš., Τ: δῆτ' ἄν εἴης ὀφελος ἡμῖν; Apstf: (mī kš men:) «Ὁὐδὲν ὀφελος τοῦ κτήματος». Ksn: «Τῶν ὀφελός ἐστι οὐδὲν». Ep: ačestea nš folosesk nīmik. „Ἀνὴρ, ἔτου τε καὶ σμικρὸν ὀφελος». Πλ: kīt de nšgin folositorš. «Ὅ, τι περ ὀφελος ἦν τοῦ στρατεύματος». Ksn: čea maī aaeasš parte, floapea. [mī

“Οφέλισμος (ὁ, ἡ), poet: in lokš de ὀφέλλιμος. [ὀφέλλω].

“Οφέλτρεῶν, viit: -εύσω, Sxl: mptšrš, depetirš. [din

“Οφθαλμία (ἡ), patimš, dšpepe de okī. [mī “Οφθαλμίας, ου (ὁ), poet: чед кс мапі, saš auperī la vedepe okī; (de xnde || sšxst:) xñš felš de vžatšrš, saš xleš. saš 2) (dšne alpiī) xñš felš de nemte. (bezī mī βόωψ). [ὀφθαλμός].

“Οφθαλμιάω -ῶ, viit: ἄσω, pštimeskš de okī. 2) (кк ак: saš sinšrš, saš кс prep:) amš la okīš (saš okīsl meš la) čeva; vžzš čeva кс okī pšī, nismšieskš, deokīš. «Πάλα τὴν εὐδαιμονίαν τῆς πόλεως ὀφθαλμῶντες». Πλв: [ὀφθαλμία].

“Οφθαλμιῶν (τὸ), dim: ал лдī ὀφθαλμός, okīšorš.

“Οφθαλμιζομαι, viit: -ίζομαι, mš molīpseskš de voalš de okī. 2) = “Ενοφθαλμιζω, alioieskš in okīš (nodš) de nomš. 3) amš čeva liuitš asšnpš mī in felš de okīš. «Κλινόποδες ἄνθραξι καὶ ἡλέκτροις ὀφθαλμισμένοι». [mī

“Οφθαλμικός, ἡ, ἐν, relativš, кевенііš la okī. [mī

“Οφθαλμίτις, ιδος (ἡ), = “Οπιλίτις. [ὀφθαλμός].

“Οφθαλμοβολέω -ῶ, viit: -ήσω, aršnikš o kšstštrš deokitoape, sžš vžvšitoape, saš amoroasš asšnpa kšiva, (ovmī): okīeskš. (bezī mī ἐποφθαλμιζω). [ὀφθαλμός, βολή].

“Οφθαλμοβόρος (ὁ, ἡ), mīnkštorš (npšnpšitorš) de okī, saš кс okīī de čeva, deokitorš. [ὀφθαλμός, βορά].

“Οφθαλμοδουλεία (ἡ), (Skp:) sžkšipe nšmaī pentš okī (in arštare). [din

“Οφθαλμόδουλος (ὁ, ἡ), sžkšitorš nšmaī pentš okī (nš кс dinadinskl). [ὀφθαλμός, δοῦλος].

“Οφθαλμός (ὁ), okīš. «Ἴδον ὀφθαλμοῖσιν». Om: „Ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐπώπει». Τκρ: «Ἄλ- λεται ὀφθαλμός μευ ὁ δεξιός». Τκρ: Ἐξ ὀφθαλμῶν τινος (saš тини) γίνεσθαι». Ksn: mī Ep: a se nšepde din okīī išiva. «Κατ' ὀφθαλμοὺς κατηγορεῖν». Ksn: in okī, in fapš. «Βασιλέως ὀφθαλμός». Apstf: (in Persia) imnpšteskš ipimisš. „Ἡμέρας («Νυκτός) ὀφθαλμός». soapele, лсна. 2) (fir:) че е маі vžnš, maī prepšiosš; mīnšēpe. (bezī mī φῶς). «Σικελίας ὀφθαλμός». Pind: «Ὁφθαλμός ἀνθῶν τὸ ρόδον». Lks: «Εἷς παῖς ὀφθαλμός βίου». Ep: 3) (fir:) vovoksl plan- telor, dīn kape es frnzele (pšvšvinele, mī va:), (mī Pom:) okīš. „Ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἄνω ὁρῶ βλαστάνοντα τὰ φυτὰ καὶ τοὺς κατὰ γῆν οὖν ὀφθαλμοὺς ἡγοῦμαι τὸ αὐτὸ τοῦτο ποιεῖν». Ksn: 4) rāpra čea potxndš (o- kīsl), pīn kape tpeče vīsla. «Ἀσχωμ' ἔχειν περὶ τὸν ὀφθαλμόν». Apstf: [ἔπτομαι, ἄλλομαι].

“Οφθαλμόσοφος (ὁ), Lksf: inbšpatš (dok- torš) la vindekapea okīlor, (Fpanč:) okk- listš. [ὀφθαλμός, σοφός].

“Οφθαλμότεγτος (ὁ, ἡ), poet: [ὀφθαλμός, τέγγω] чед кс okīī šdamī (plīnšī).

“Οφθαλμοφανής, εος (ὁ, ἡ), vžvšitš īna- intea okīlor, inbedepatš. [ὀφθαλμός, φαίνω]. [de xnde

“Οφθαλμοφανώς, adv: inbedepat, кс to- tsl de fapš.

“Οφθαλμώδης, εος (ὁ, ἡ), чед in felšl, saš forma okīslsl. [ὀφθαλμός].

“Οφθαλμώρυχος (ὁ, ἡ), poet: [ὀφθαλμός, ὀρύσσω] skovitorš (skovštorš) de okī.

“Οφθῆναι, pas: nēx: de inf: ал лдī ὀράω, dīn ὀπτομαι.

“Οφιακός, ἡ, ὄν, mšpneskš. || «Οφιακά (se ing: βιβλία)». traktatš desnpē mšpī. [mī

“Οφίασις, εως (ἡ), (patimš) kšdepea pš- rslsl kapeklī. (bezī mī ἄλωπεκία). [mī

“Οφίδιον (τὸ), = “Οφείδιον. [mī

“Οφιήτις, ιδος (ἡ), = “Οφίτις. [ὀφίς].

“Οφιοδόλος (ὁ, ἡ), isbitorš кс sžčeatš (omopitorš) de mšpī. [ὀφίς, βολή].

“Οφιοδόρος (ὁ, ἡ), = “Οφιοφάγος. [ὀφίς, βορά].

Ὀφιογενής, έρος (ό, ή), nъskatš, saš trpaš
din шapne. [ѳиς, γένος].

Ὀφιδείρος (ό, ή), чел кх rītš de шapne.
[ѳиς, δειρή].

Ὀφιοδότης (ό, ή), mъmkatš de шapne.
[ѳиς, δήνω=δάκνω].

Ὀφιοειδής, έρος (ό, ή), чел in felъd, saš
forma шapnelъi; saš шъpъitš. [ѳиς, είδος].

Ὀφίοεις, εσσα, εν, poet: relatīvš кх шap-
ne saš шъpнī. 2) plinš de шъpнī. 3) =

Ὀφιοειδής. [ѳиς].

Ὀφιοκτόνη (ή), знš felš de шопīpъ. [din
Ὀφιοκτόνος (ό, ή), omopītopš de шъpнī

[ѳиς, κτείνω].

Ὀφιομάχης, ου (ό), mi Ὀφιομάχος (ό,ή),
pessoītopš de шъpнī. [ѳиς, μάχη].

Ὀφίοεις (1: лъиш), а, он, poet: [ѳи-
ων]=Ὀφιδής, saš Ὀφιοειδής.

Ὀφιοπλόκαμος (ό, ή), чел кх шъpнī in
локš de plate de пъpъ. [ѳиς, πλόκαμος].

Ὀφίοπους, одος (ό, ή), чел кх шъpнī
in локš de пiчoare, saš кх пiчoare (in
formъ) de шъpнī. [ѳиς, ποῦς].

Ὀφιοπρόσωπος (ό, ή), чел кх овpazđ, saš
fayъ de шapne. [ѳиς, πρόσωπον].

Ὀφιοσκόρδον, mi Ὀφιοσκόρδον (τό), знš
felš de sstropiō selvatikš. [ѳиς, σκόρδον,
σκόρδον].

Ὀφίοσπαρτος, mi (in metalasš) Ὀφίοσπαρ-
τος (ό,ή), poet:=Ὀφιογενής. [ѳиς, σπειρώ].

Ὀφιοσταφυλή (ή), mi Ὀφιοστάφυλον (τό),
==Ἀμπελος λευκή, кхpнeпš aлъš, кхpкxвiцъ,
(Франц:) couleuvrée.

Ὀφίкуρος (ό, ή), чел кх koadъ de (saš
ka de) шapne. || (sъbst:) знš felš de pa-
stpe de Etionia. [ѳиς, οὐρά].

Ὀφιοῦσσα (ή), in kонтpак: in локš de
ѳиόεσσα, fem: ал лъi ѳиόεις.

Ὀφιοῦχος (ό, ή), mītopš de шapne. ||
(sъbst:) o konstelaцie. [ѳиς, έχω]. [de xnde

Ὀφίουχος, η, он, poet: relatīvš кх konstela-
цia ѳиоῦχος.

Ὀφιοφάγος (ό,ή), mīnκtōpš de шъpнī.
[ѳиς, φάγω].

Ὀφис, [in afin: кх έχис] εως (ό), шapne.
2) (astron:) o konstelaцie. 3) mīparš, saš
vīpъpъ. 4)знš felš de plantъ. 5)=Ὀφία-
σις. 6) знš felš de браголетъ in formъ
de шapne, (aлi:) δράκων. [de xnde

Ὀφίτης, ου (ό), mi Ὀφίτης, ιδος (ή), in-
sъmitš, saš asemena шapnelъi. || (sъbst:)
знš felš de пiатpъ nestpīцъ ka пiелеa
шapnelъi. [mi

Ὀφιδής, ερος (ό,ή),=Ὀφιοειδής, saš Ὀφίο-
εις, шъpпošš, asemena кх шapne, saš plinš

de шъpнī. [mi

Ὀφίων, ωνος (ό), знš felš de fabъlosš
animalš.

Ὀφλέω -ō, viit: -ήσω, Ion: in локš de
ѳлω. [de xnde

Ὀφλημα(τό),=Ὀφειλημα, datopic; mtpa-
fš, osindъ de platъ. [mi

Ὀφλησις, εως (ή),=Ὀφειλή; osindъ de
platъ, главъ.

Ὀφλητής, оъ (ό),=Ὀφειλέτης.

Ὀφλισκάνω, (прел: ѳφлiсkанон) in локš de

Ὀφλω, viit: ѳφлiсш, (nex: ѳφлон, tpe:
de кх: ѳφлiсш) = Ὀφείλω, sintš datopš

(prinч: лa пъbлiкš); (de xnde обiч:) imī
пiерzš kъdikata, mъ osīndesкš (prinч:)

лa osindъ de platъ, (mtpafš, saš главъ);
mъ пъdesкš vīnovatš. «Ἐὰν ѳφлiс τῷ δη-

μοσίῳ». Dm: «Ζημίαν» («Δίαίταν», «Τάλαντα
δέκα») ѳφлe». Ptp: «Θανάτου δίκην ѳφλων».

Пл: osīndindъ se лa moapte. «Ὀφлe τὴν
δίκην ἐρήμην». Пл: (mi fir:) «Ἐέλωτα («Αἱ

σχύνην) ѳφлiсkάνει». Lks: se faye de pīšš,
de pъmine. «Ἡλίкην ἄν ѳφлiсkότες παρά-

νοиαν ἤτε». Dm: kīt de fъpъ minte v' aяl
apъta. (mi maī indenlin: кх dat:) «Μώpω

μωρίαν ѳφлiсkάνω». Sof: nepodš parš лa
знš nepodš. (mi кх men: saš dat: кх prep:)

«Δελίην ѳφлeсe πρὸς βασιλῆος». Ep: s' a
sokotit de spikosš. „— παρὰ τινι». El:

Ὀφρα, (ѳ, фi, ѳa) poet: koniъkи: sъ-
vīpmit: ka sъ (кх sъп: saš noft:)

«Ἀχλὺν τoi ἀπ' ѳφoзлmῶν ἔλον, ѳφp' εὔ γιγνώσκης
ἡμὲν θεὸν ἡδὲ καὶ ἄνδρα». Il: E. «Ἐμοὶ

ταῦτα μελήσεται, ѳφpa τελέσσω». Il: A. (mi
кх indoioasъ partik:).

«Ὀφpa кен ἐς κλι-
σίην ἀφiкωμαι». Il: Ω. (mi кх noft:).

«Ὀ-
φpa тис καὶ οὐκ ἐθέλων ἀναγκαίῃ πολεμίζοи».

Il: Δ. «Τέμενος οἱ τάμον, ѳφpa νέμοиto».

Il: Э. (mi innpresъпъ кх ἄν). „Ὀφp' ἄν ἄ-
γοиeи». Od: P. 2) adv: timp: pīпъ, pīпъ

чe; ne kīt, saš ne kīnd. (кх xol: mi maī
pap кх sъп: saš noft:)

«Ὀφpa ζῶиeи καὶ
ἐpъ φάος ἡελiоиo». Il: Σ. «Οἶνον пiнeи, ѳφp'
ἐлél' αὐтeс».

Od: Y. „Ὀφpa оi αἱm' ἔтi
θεpмὸν ἀνήνοиeи ἐξ ὠтeиlῆс».

Il: A. «Ἦиeи,
ѳφpa спeос iкeтo». Od: E. (mi relat: кtpe

тoφpa). «Ὀφpa мeн оῦν Mевéлaoс πολeмiцeи,
тoφpa δe Kουpῆтeсci кaкῶс ἦи,». Il: I. (mi

dinnpot:) «Tóφpa δ' ἔχ', ѳφpa се νόсфiн ἄ-
пῆγaγeи,». Od: Δ. (mi кх sъп:).

«Oῦ φηи
каkῶн пeиcеcтoи, ѳφpa γoῦнaт' ἐpῶpῆи,». Od:
Σ. «Ἐγeи kόтoн, ѳφpa тeлeсcῆи,». Il: A. (mi

innpresъпъ кх ἄн, mi чл:). «Toῦ οὐκ ἐπiлῆ-
сoмaи, ѳφp' ἄн ζωoῖсиn мeтeῶи,». Il: X. «E-
πiμeиoн, ѳφpa кeн ἐндeкaтῆ γeнῆтaи,». Od:

Δ. „Ανιχνεύει, ὄφρα κεν εὕρη». Γλ: Χ. „Γόφρα κτήματ' ἔδονται, ὄφρα καὶ κείνου τοῦτον ἔχη νόον». Od: Β. (mi absol: in lokč de téwz). „Ο δ' ὄφρα βούς βόσκειν ἐν Περικίωπῃ». Γλ: Ο. (mi kč ak: kč prep:) „Ὅφρα ποτὶ στόμα». Απλн: pīnъ ла гзръ.

Ὅφρῶν, poet: (maī noš mi parš) in lokč de ὄφρῶν, ak: ал лкī ὄφρῶν. [de xnde

Ὅφρῶζω, viit: -άσω, ardikš, saš ko-
borš supinchenele, mъ mindreskš, saš mъ posomorpškš.

Ὅφρουανασπασίδης, ου (ό), kom: чел че 'mi ardikъ in sss supinchenele, mindrъ. [ὄφρῶν, ἀνασπάω].

Ὅφρῶω -ω, viit: -άτω, amš mēte supin-
chene, (fir:) dealxpi. «Κόρινθος ὄφρῶ τε καὶ κοιλαινεται». (Eyesn: in) Strp: are mēte dealxpi mi vti. [ὄφρῶν].

Ὅφρῶδιον (τὸ), (maī noš) dim: (nmaī dšne tinš) ал лкī ὄφρῶν.

Ὅφρῶν (ή), Ion in lokč de ὄφρῶν (2).

Ὅφρῶκνηστος (ό, ή), [ὄφρῶν, κνάω] чел че 'mi fpeakъ supinchenele, saš fpxntea de pxmine, ka sъ nъ se apate, kъ s' a pxmit.

Ὅφρῶεις, εσσα, εν, poet: pssš ne vīpfš de mēte, saš in deal-vtloasъ posijie; (fir:) greš, saš mindrъ, inrimfatš. »Ὅφρῶ-
εσσα Κόρινθος». Ep: vezī ὄφρῶω. [ὄφρῶν]. [de xnde

Ὅφρῶομαι -οῦμαι, viit: -ώσομαι, = Ὅφρῶ-
ζω, mъ mindreskš (smēl kč nasxl ne sss); (de xnde partu:) ὠφρουμένος, η, ου, inrimfatš, saš posomopitš.

Ὅφρῶσχιος (ό, ή), чел kč smepoase (ma-
pi) supinchen. [ὄφρῶν, σχιά].

Ὅφρῶς, ὅς (ή), (ak: im: ὄφρῶς, mi ovič: ὄφρῶς) supincheanъ; (fir:) mindpie, inrim-
fape, desnpexsipe. »Νεύειν (*Γελᾶν) ὄφρῶ-
σιν». Om: mi Pind: „Αεὺκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὄφρῶσι λάμπε μελαίναις». Tkr: „Ἀνασπᾶν (,Ἐπαίρειν, Συναίγειν, mi чл:) τὰς ὄφρῶς». Lks: a se mindpi, a se apēta greš. (mi inipot:) „Καταβάλλειν τὰς ὄφρῶς». Ep: a sxpna mindpia kēiva. „Ὅφρῶς οὐκ ἔπρεπον». Strat: Enrp: nъ se potpivīa mъpejia. 2) (avss: mi kom:) okīš. “Ἐδήχθην ὑπὸ κο-
νίας τὰς ὄφρῶς». Apstf: 3) (fir:) lokč inpl-
matš din fapv pēmintsxlī, dealš, mъgъrъ, malš, mi чл: „Ὅφρῶς ὄρους». Skp: vīpfš emitš din kēlmea mēntelxī. “Ρεῖθρον μετὰ βραχείας ὄφρῶς». Plv: malš. “Τάφρου (‘Αι-
γιαλοῦ) ὄφρῶς». Strp: mi Απλн: “Ὅφρῶς γεώ-
δης παρατείνουσα πόρῳ». [de xnde

Ὅφρῶδης, εος (ό, ή), чел in formъ (saš skosš afapъ in felš) de supincheanъ; (in

uen:)= Ὅφρῶεις, supinchenatš, saš supin-
chenosš.

Ὅφρῶμα (τὸ), = Ὅφρῶς, mъpejie, des-
npexsipe. [mi

Ὅφρῶσις, εως (ή), (плн:) inpluare de malš, saš tabie, vatepie, (Tъpч:) metc-
pizš.

Ὅχα, adv: poet: [ἔχω, ὄχος] maī kč
deosevipe, foapte mēl. «Ὅχ' ἄριστος». Om:

Ὅχάνη (ή), mi Ὅχανον (τὸ), kъpeaoa
de apskat pavъza (bezī mi πόρπαξ); (in
uen:) mīnēmъ, saš mīnerš. [mi

Ὅχεῖ (ή), poet: [ὄχη] = Χείρ, vizinъ
de feapъ. [ἔχω].

Ὅχεεσκον, Ὅχεσκον, Ion: poet: прел: ал
лкī ὄχέω.

Ὅχεία (ή), tršpeaskъ inprexnape a vi-
teop, inklīkape, saš ronipe. [mi

Ὅχείον (τὸ), [ὄχεῶν] vīkš, tazrš, armt-
sarš, mi чл: 2) (xne-opī) lokxl, xnde ovi-
chiesk a pxne vitele supе a se inkt-
lika, saš a se roni. 3) poet: = Ὅχημα;
(prinч: next: лкī ...

Ὅχειος, α, ου, kъvenitš, saš folositorš
ла onpape, ла цinere in lokč. „Ἀγκυρα ». Es: kape цine in lokč kopavia. [ἔχω]

Ὅχεσσι (φιν), poet: in lokč de ὄχεσι,
dat: im: ал лкī ὄχος.

Ὅχεταγωγέω -ω, viit: -ήσω, = Ὅχετη-
γέω. [mi

Ὅχεταγωγία (ή), = Ὅχετηγία. [din

Ὅχεταγωγός (ό, ή), = Ὅχετηγός.

Ὅχετρία (ή), = Ὅχετηγία. 2) = κс. .

Ὅχετρωμα (τὸ), апъ skъrsъ prin kana-
lš. [din

Ὅχετεύω, viit: -εύσω, [ὄχετός]=κс ...

Ὅχετηγέω -ω, viit: -ήσω, skъrgъ апъ
prin kanalš; saš avatš ana (xnxī pīš, mi
чл:) prin шanпш, saš kanalš. [mi

Ὅχετηγία (ή), skъrчepe de апъ prin
kanalš. [din

Ὅχετηγός (ό, ή), adskъopъ de апъ (supе
xdape de rpxdintъ mi чл:) prin kanalš;
(prin intind:) rpxdinapš. (fir:) “Ἐρωτος
(,Ἀνίης)—. Enrp: pisinitopъ de amorš
(nekazš). [ὄχετός, ἄγω].

Ὅχέτιον (τὸ), dim: ал лкī ὄχετός, шen-
mълeш, kъnъlamš de апъ.

Ὅχετογνώμων, ονος (ό), (prinч: ла im:)
stъvilapъ pentpъ kpehtepеa, saš inpxdi-
napea apeī dintp' xhš kanalš (skokš, mi
чл:). [ὄχετός, γνώμων].

Ὅχετοκράνιον, mi Ὅχετόκρανον (τὸ), ка-
пл (гъpa) kanalxlī. [ὄχετός, κράνον].

Ὅχέτος (ό), [ὄχος] kanalš de апъ; алbie

de plš; (in At:) εμβάλλοιαι. „Παρακτρέποντες ἔχεται,,. Εξρ:==Παραχέτεροντες.

“Οχρμα (τὸ),==“Οχρία, inβορδομαρε de bit. [ὀχρῶ].

“Οχρὺς, ἑως (ὁ), [ὀχρῶ] onpitoape (snpe eks: inkefetoape, saš kopk de vpiš, zovopš de šmš, mi cl:).

“Οχρὺς, οὐ (ὁ), (ἵππος, ταῦρος, mi cl:) vikš, mi cl: minštš snpe a inktlika saš roni vacete mi cl: (fir: desnpe oam:) soapte desfrinatš. [mi

“Οχρὺς, ἡ, ὄν, potpivitš, saš inde-minatikš la roni (taxpš, mi cl:). [mi

“Οχρὺς, ἡ, ὄν, roniš, vorposš. [din

“Οχρῶ, viit: -εὔσω, inkalikš, roneskš (desnpe tršneaskš inprexnape a vitexor); saš nšš bit a se roni. [din

“Οχρῶ -ῶ, [ὀχρῶ] viit: -ήσω, dskš, saš transpoptš ne čineva kš, saš ka kš trš-sšpš; (poet: in men:) viš, apdikš; (de sn-de fir:) sšlepš. „Ἦν ἄτην ὀχρῶν,,. Od: Φ. „Νηπιᾶς ὀχρεῖν,,. Od: Φ.==Νηπιᾶζειν. (akt:) „Φρουράν ὀχεῖν,,. Esxl: a strekš. (obič: miž: saš pas:) mš portš (mezš) ne, saš ka ne trššpš; inkalikš; mš xpkš in trš-sšpš; inlpx in koravie. “Ἰπποισιν ὀχεῖτο,,. Om: Imn: “Οἱ δὲ (ἵπποι) ἀλεγεινοὶ ὀχρεῖσθαι ἄλλω ἢ Ἀχιλλῇ,,. Ll: K. mi P. “Νηυσιν ὀχρήσονται,,. Ll: Ω. “Κύμασιν ὀχεῖσθαι,,. Od: Σ. (mi fir:). “Ἐπὶ λεπτῆς ἐλπίδος ὀχεῖσθαι,,. Apslf: 2) poet: == “Οχρῶμαι. (Apat:).

“Οχρ (ἡ), poet: [ἔχω] xpantš, minkape. 2) lokšingš (prinč: de fcapš), vizšintš. (bezī mi ὀχεῶ). 3) (pap) in lokš de ὀχρία (Apat:).

“Οχρμα (τὸ), trššpš, kapš. „Ναὺς ὀχρμα,,. Sof: (in perfp:) koravia. „Γῆς ὀχρμα,,. Εξρ: ==Γαήροχος. [ὀχρῶ]. [de sn-de

“Οχρματικός, ἡ, ὄν, relatīvš kš transpoptape, ad: kš trššpš, saš op če vasš de transpoptš.

“Οχρματίον (τὸ), dim: al lšī ὀχρμα.

“Οχρσις, ἑως (ἡ), transpoptape kš trš-sšpš, mi cl: (akt: saš pas:). „“Οχρσιν ποιεῖσθαι,,. Stp: ==“Οχεῖσθαι. [ὀχρῶ].

“Οχρα, ας (ἡ), Dor: in lokš de ὀχρη.

“Οχρῶ -ῶ, viit: -ήσω, poet:==“Αχρῶμαι, mš nekžessš, mš sšpš, simšš nemšl-gšmipe, stpimtopape, saš antšape, gpestate. [ἔχ!].

“Οχρη (ἡ), [ἔχω] (in men: mi poet:) nšlgtšpš din faga nšminšlšī, movištš, deallš, mi cl: (iar naptk:) malš de piš, mšpmš de mape, mapšine de saštš, mi cl: [de sn-de

“Οχρηρός, ἡ, ὄν, poet: чел кш малєрі nate.

“Οχρησις, ἑως (ἡ), [ὀχρῶ] rls: nekazš, ovidš, mi cl:

“Οχρῶζω, viit: -ίσω, poet: (maī noš, mi in Skp:) in lokš de ὀχρῶ.

“Οχροῖδος (ὁ), romie betelie, saš kenarš de xaištš. [ἔχρος, βάσις].

“Οχρος (ὁ),==“Οχρη; (fir:) nerš, saš vč-boiš, smšlšpš in pšeze. „“Οχρους δ' ἀμφὶ δέμας κακοελέας ἀμφιβαλοῦνται,,. Manet:

“Οχροφύλαξ, ακος (ὁ), pšzitopš, strekšitopš de malšpī, deallšpī, mi cl: [ἔχρος, φύλαξ].

“Οχρῶδης, εος (ὁ, ἡ), чел кш малєрі, deallšpī, mi cl: saš inatšatš ka snš malš. [ἔχρος].

“Οχλαγωγὺς, ἑως (ὁ), rls: ==“Οχλαγωγός. [mi

“Οχλαγωγῶ -ῶ, viit: -ήσω, adsnš inprekšpš mī, saš intšpītš, peskošš nopodš. (bezī mi δημαγωγῶ). [mi

“Οχλαγωγία (ἡ), adsnape (tšpšpe, intšpītape) de nopodš. (bezī mi δημαγωγία). [mi

“Οχλαγωγίον (τὸ), adsnšpš de nopodš (neastimšpatš). [din

“Οχλαγωγός (ὁ, ἡ), [ἔχρος, ἄγω] adsnšpš inprekšpš mī, saš intšpītšpš de nopodš. (bezī mi δημαγωγός).

“Οχλάζω, viit: -άζω, (nšm:) fakš sromotš, ršlšmpe (ka de nopodš adsnatš la snš lokš). [ἔχλος].

“Οχλεῦνται, Ion: in lokš de ὀχλεῦνται, a 3: im: neps: de pas: prez: al lšī ὀχρῶ.

“Οχρὺς, ἑως (ὁ),==Μοχλός, nšprie; stinrie; saš zovopš de šmš. [mi

“Οχρῶ, viit: -εὔσω, rls: in lokš de ὀχρῶ. [mi

“Οχρῶ -ῶ, viit: -ήσω, (prinč: mi poet:) ==“Οχρῶ, stpšmš, postoroleskš din lokš; (de sn-de obič:) trššpš, sšpš; (pas:) mš trššpš, sšntš nelinišitš. „“Οδὸς ὀχρῶμένη,,. Lks: kade inšlšitš de mšlšime de oamenī, nelinišitš. [ἔχλος]. [de sn-de

“Οχρμα (τὸ), op če adšpe sšpšape, nelinišite.

“Οχρηρία (ἡ), sšpšpšisne, gpestate. [din

“Οχρηρός, ἡ, ὄν, sšpšpštopš, inprešietopš; (sne-opi) sromotosš. trššpštopš. [ἔχλος]. [de sn-de

“Οχρηρῶδης, εος (ὁ, ἡ), kam sšpšpštopš. [mi

“Οχρηρῶς, adv: in kinš sšpšpštopš, inprešietopš.

“Οχρησις, ἑως (ἡ), sšpšape. [mi

Ὀχλητικός, ἡ, ὄν, == Ὀχληρὸς, ssp̄r̄p̄r̄-
top̄š. [ὄχλέω].

Ὀχλίζω, viit: -ίσω, str̄pm̄t̄š, ap̄dik̄š din
lok̄š pr̄in n̄pr̄iī; saš kas̄t̄š r̄ik̄l̄ind, skor-
mon̄ind. „Ὀχλίζειν στόμα“. Nik: a desk̄ide
k̄š sila. [m̄i]

Ὀχλικὸς, ἡ, ὄν, kas̄venit̄š, saš ins̄emit̄š
m̄s̄am̄im̄iī nopod̄s̄l̄i. [ὄχλος].

Ὀχλοαρέσκης, ου (ὄ), pl̄t̄k̄t̄š, saš si-
lit̄op̄š a pl̄ache nopod̄s̄l̄i. [ὄχλος, ἀρέσκω].

Ὀχλοκοπέω -ῶ, viit: -ήσω, m̄t̄ sil̄esk̄š
in tot̄š k̄ip̄s̄l̄ a k̄imt̄ira d̄parostea nopod̄-
s̄l̄i. [m̄i]

Ὀχλοκοπία (ἡ), sn̄elit̄ipe sn̄pe k̄imt̄ira-
pea fav̄oar̄eī nopod̄s̄l̄i. [m̄i]

Ὀχλοκοπικός, ἡ, ὄν, at̄in̄r̄p̄top̄š de n̄p̄r-
tapea (saš ins̄emit̄š) sil̄it̄op̄s̄l̄i de a do-
v̄indi d̄parostea nopod̄s̄l̄i. „Ὀχλοκοπιῶν
(ἡ), isk̄sinḡa l̄s̄i.

Ὀχλοκόπος (ὁ, ἡ), [ὄχλος, κόπτω] = Δι-
μοκόπος, sil̄it̄op̄š a k̄imt̄ira in̄imele nop̄o-
p̄s̄l̄i pr̄in l̄in̄ḡem̄ir̄i, m̄i aate sn̄elit̄ir̄i,
in̄tr̄im̄i.

Ὀχλοκρασία (ἡ), am̄est̄ek̄t̄s̄r̄p̄, p̄ela-
tie k̄š nopod̄s̄l̄. [ὄχλος, κράσις].

Ὀχλοκρατέομαι -οῦμαι, viit: -ηθήσομαι, m̄t̄
r̄s̄vern̄ez̄š de nop̄op̄š, tr̄p̄ies̄k̄š in ox̄lo-
kr̄atie. [m̄i]

Ὀχλοκρατία (ἡ), r̄s̄vern̄ape de nop̄op̄š,
saš pea p̄ep̄s̄l̄ik̄t̄, ox̄lokr̄atie. [ὄχλος,
κράτος].

Ὀχλολοῖδος (ὁ, ἡ), ok̄t̄r̄it̄op̄š de no-
pod̄š. [ὄχλος, λοῖδος].

Ὀχλομανέω -ῶ, viit: -ήσω, sm̄s̄l̄s̄ ne-
s̄n̄š d̄s̄ne d̄parostea m̄i opin̄ia nop̄op̄s̄-
l̄i. [ὄχλος, μάνομαι].

Ὀχλοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, in̄t̄p̄it̄š no-
pod̄s̄l̄. [ὄχλος, ποιέω].

Ὀχλος (ὁ), [in̄ af̄in: k̄š m̄s̄l̄os̄] tr̄p̄-
s̄r̄ape, s̄romot̄š, nel̄in̄im̄te, s̄s̄t̄r̄ape. „Ὀ-
χλον παρέχειν („Δι' ὄχλου εἶναι) τινί“. Lks:
= Ἐνοχλεῖν. 2) (pr̄in in̄t̄ind:) ad̄s̄n̄t̄s̄r̄p̄
de l̄s̄k̄r̄p̄i r̄s̄m̄t̄d̄ite in̄ n̄p̄ind̄s̄ial̄t̄, r̄p̄es̄-
t̄ate de pr̄is̄os̄š, (T̄s̄r̄i:) k̄al̄as̄al̄ik̄š. „Γέ-
ροντες οὐδὲν ἐσμέν πλὴν ὄχλος“. (Ēs̄r̄: in)
Stov: (de s̄nde 3) (ob̄iç:) m̄s̄l̄im̄e de
oamen̄i (p̄s̄n̄in̄r̄ind̄s̄ se m̄i s̄romot̄ind); (in
m̄en:) nopod̄s̄l̄ ch̄s̄ n̄post̄š. „Δι' ὄχλου ἦδη
τοῦτό γε,,. Pl̄v: este de toṡi k̄s̄nos̄k̄t̄š.

Ὀχλοτερπής, εὖς (ὁ, ἡ), ves̄elit̄op̄š (pl̄t̄-
k̄t̄š) nopod̄s̄l̄i. [ὄχλος, τέρπω].

Ὀχλοχαρής, εὖς (ὁ, ἡ), l̄s̄vit̄op̄š de no-
pod̄š, = Δημοτικός. [ὄχλος, χαίρω].

Ὀχλώδης, εὖς (ὁ, ἡ), pl̄in̄š de nopod̄š;
s̄romotōš; s̄sp̄r̄p̄top̄š. [ὄχλος].

Ὀχμα (τὸ), r̄as: [ἔχω] = Ἐχμα. [de s̄nde
Ὀχμάζω, viit: -άσω, poet: m̄iš st̄p̄ins;
l̄er̄š „Τὸν δὲ πρὸς πέτραις ὀχμάσαι,,. Ēs̄x̄l̄:
(se konf: k̄š at̄içm̄ázω).

Ὀχμή (ἡ), poet: = Ὀχάνη, m̄in̄s̄ma sk̄s̄-
t̄s̄l̄i. [m̄i]

Ὀχμος (ὁ), poet: [ὄχος] t̄s̄p̄n̄š, çet̄s̄ḡs̄ic̄.

Ὀχνη (ἡ), (maī noš) in̄ lok̄š de ὄχνη.

Ὀχος, εὖς -ους (τὸ), m̄i Ὀχνος (ὁ), poet:
(in̄ m̄en:) = Ὀχημα; (n̄p̄t̄ik̄:) kap̄š. „Ἀπή-
νης ὄχοι,,. m̄i „Ἀρμάτων ὄχοι,,. Ēs̄r̄: (in̄
n̄ep̄if̄r̄:) in̄ lok̄š de ἀπήνη, m̄i ἄρματα.
„Ὀχος ταχυήρης“. Ēs̄x̄l̄: kor̄av̄ie īste -pl̄s̄-
t̄itoape. [din]

Ὀχός (ὁ, ἡ), [ἔχω] m̄iit̄op̄š (kon̄p̄in̄z̄p̄-
top̄š). „Λιμένες νηὼν ὄχοι (αλμύσκρῖθ ὄχοι),,
Od: E: 2) n̄edes̄t̄k̄t̄š, d̄s̄inos̄š. „Ὀχὸν καὶ
βεβαίαν τὴν φύσιν τῶν δένδρων συμφυλάσσειν,,.
Fil:

Ὀχοροποιέω -ῶ, m̄i (m̄ik̄:) -έομαι -οῦ-
μαι, viit: -ήσω, -ομαι, in̄t̄p̄es̄k̄š, as̄ir̄s̄p̄š.
[ὄχυρὸς, ποιέω].

Ὀχυρὸς, ὁ, ὄν, [ἔχω] = Ἐχυρὸς, tape, m̄ea-
p̄n̄š, d̄s̄inos̄š; (ob̄iç: des̄n̄pe lok̄š) s̄ir̄s̄p̄š,
s̄nde se poate çin̄eva n̄z̄i de v̄r̄k̄m̄as̄l̄.
[de s̄nde]

Ὀχυρότης (ἡ), t̄p̄ie; s̄ir̄s̄ranḡt̄. [m̄i]

Ὀχυρώω -ῶ, viit: -ώσω, in̄t̄p̄es̄k̄š lok̄š,
as̄ir̄s̄p̄š des̄n̄pe v̄r̄k̄m̄as̄l̄. [de s̄nde]

Ὀχύρωμα (τὸ), lok̄š in̄t̄p̄it̄š, saš vs̄n̄š
de in̄t̄p̄ipe; z̄id̄š, çet̄ate; (in̄ m̄en:) t̄p̄ie.

Ὀχυρωμάτων (τὸ), dim: al̄ l̄s̄i ὄχύρωμα.

Ὀχύρωσις, εὖς (ἡ), in̄t̄p̄ipe. [m̄i]

Ὀχυρωτικός, ἡ, ὄν, fol̄osit̄op̄š, in̄dem̄i-
nat̄ik̄š la in̄t̄p̄ipe. [ὄχυρώω].

Ὀψ, ἐπὶς (ἡ), poet: = Ὀψις, ved̄ope;
faḡt̄.

Ὀψαμάτης, οὔ (ὁ), poet: [ὄψε, ἀμαω].
t̄ip̄ziš seçer̄p̄top̄š.

Ὀψανθής, εὖς (ὁ, ἡ), = Ὀψιανθής.

Ὀψανον (τὸ), poet: (p̄rea pap̄š) in̄ lok̄š
de ὄμμα. [ὄπτομαι].

Ὀψάομαι, -ῶμαι, viit: -ήσομαι, m̄r̄m̄in̄k̄š
çeva k̄š l̄er̄s̄m̄t̄. [ὄψον].

Ὀψαρίδιον (τὸ), dim: al̄ l̄s̄i...

Ὀψάριον (τὸ), dim: al̄ l̄s̄i ὄψον.

Ὀψαρότης, ου (ὁ), poet: [ὄψέ, ἄρόω] t̄ip̄-
ziš ap̄st̄op̄š.

Ὀψάρτωμα (τὸ), (n̄l̄m̄:) dem̄in̄k̄ape r̄s̄-
tit̄š ka l̄er̄s̄m̄t̄. [m̄i]

Ὀψαρτυσία (ἡ), r̄s̄t̄ipe de l̄er̄s̄me. 2)
= Ὀψαρτυτική. [m̄i]

Ὀψαρτυτής, οὔ (ὁ), (n̄l̄m̄:) r̄s̄t̄it̄op̄š de
l̄er̄s̄me, saš vs̄k̄ate, vs̄k̄t̄lap̄š. [m̄i]

Ὀψαρτυτικός, ἡ, ὄν, vs̄k̄t̄p̄es̄k̄š, saš at̄in̄-

᾽Οψιτέλευτος (ό, ή), típziš sɔvírmitš. [όψι, τελευτή].

᾽Οψίτερον, adv: (komnar: ал лѣі ђψѣ) maí típziš, maí in xpmɔ; maí insepát.

᾽Οψιτομος (ό, ή), tíiatš, saš de tíiat típziš. [όψι, τέμνω].

᾽Οψίτυχος (ό, ή), poet: típziš nemepitš, saš dovínditš. [όψι, τυγχάνω].

᾽Οψιφανής, έος (ό, ή), vɔzɔtš, apɔlatš típziš, saš insepát. [όψι, φαίνω].

᾽Οψιφόρος (ό, ή), prodɔkɔtopš típziš de čeva. [όψι, φέρω].

᾽Οψιφυγος (ό, ή), típziš, saš maí in xpmɔ de kíł uei-л-алѣі fɔpítš. [όψι, φυγή].

᾽Οψίχη, adv: (Biz:) in lokš de ђψѣ.

᾽Οψόδαφον (τò), греш: in lokš de ђξύδαφον.

᾽Οψοδαίδαλος (ό, ή), foapte indeminatikš mešterš de vɔkate. [όψον, δαίδαλος].

᾽Οψοδεία (ή), lípsɔ de (vɔne) vɔkate. [όψον, δέω].

᾽Οψοδόκος (ό, ή), [όψον, δέχομαι] kape sɔvɔemte de inɔpɔpe (ka vašš) de vɔkate. || (sɔest:) ᾽Οψοδόκη=κκ ...

᾽Οψοθήκη (ή), vašš (komnítɔ mi ɔł:) de ps inɔp inɔsɔl minkɔpí saš legɔme. [όψον, θήκη].

᾽Οψολογία (ή), vorɔipe, seš traktape desupre minkɔpí, legɔme, mi ɔł: [din

᾽Οψολόγος (ό, ή), ɔel ɔe vorɔemte, saš trakteazɔ desupre minkɔpí. [όψον, λόγος].

᾽Οψομανής, έος (ό, ή), nevɔnɔš (foapte íxɔitorš) de vɔne minkɔpí. [όψον, μαίνομαι]. [de xnde

᾽Οψομανία (ή), palima nevɔnɔslɔí dɔne minkɔpí (lakomɔslɔí).

᾽Οψον (τò), [όψω] minkape, vɔkatɔ rɔtitɔ; (ɔar maí kɔ deoseipe) nemte; (in ɔen:) =Προσφάγιον, legɔmɔ. „᾽Επεσθίων μιχαρὶ σίτω πολὺ ὄψον“. Ksn: „Κρόμμυον ποτὶ ὄψον“, Om:

᾽Οψονομέω -ō, viit: -ήσω, sɔntš ...

᾽Οψονόμος (ό), [όψον, νέμω] píndɔitš a vería asɔpra preɔslɔí mi kalítɔpí ɔelɔp de minkape, mi (maí parlık:) a nemtelɔí.

᾽Οψοποιέω -ō, viit: -ήσω, fakš, rɔteskš de minkape, vɔkate. [όψον, ποίος]. [de xnde

᾽Οψοποίημα (τò), vɔkatɔ rɔtitɔ. [mi

᾽Οψοποιητικός, ή, òn, atinɔtopš de, saš indeminatikš la vɔkɔtɔpie, = ᾽Οψαρτυτικός.

᾽Οψοποιία (ή), = ᾽Οψαρτυσία. [mi

᾽Οψοποιικός, ή, òn, = ᾽Οψοποιητικός. [din

᾽Οψοποιός (ό, ή), fɔkɔtopš, rɔlitopš de vɔkate. || (sɔest:) vɔkɔtarš. [όψον, ποιός].

᾽Οψοπόνος (ό, ή), poet: = ᾽Οψοποιός. [όψον, πόνος].

᾽Οψοπωλεῖον (τò), prɔvɔlie, xnde se vínd ɔele de minkape, mi (maí kɔ seamɔ) nemtele. [din

᾽Οψοπώλης, ου (ό), vínzɔtopš de ale minkɔpí, mi (maí kɔ seamɔ) de nemte. [όψον, πώλης].

᾽Οψοπώλιον (τò), = ᾽Οψοπωλεῖον.

᾽Οψόπωλις, ιδος (ή), fem: ал лѣі ᾽Οψοπώλης. «᾽Αγορὴ —,». Lks:

᾽Οψοφαγέω -ō, viit: -ήσω, mɔninkš rɔstoase minkɔpí, saš legɔmɔ fɔpɔ míne; (in ɔen:) sɔntš lakomš. [mi

᾽Οψοφαγία (ή), lɔkomie la minkape. [mi

᾽Οψοφαγίστατος, η, ον, sɔprɔ: [din

᾽Οψοφαγίστερος, α, ον, komnar: (prɔ:) ал лѣі...

᾽Οψοφάγος (ό, ή), minkɔtopš, saš íxɔitorš de a minka rɔstoase minkɔpí, mi (maí kɔ seamɔ) nemte; 2) minkɔtopš din ovíeíš de legɔmɔ fɔpɔ míne; (in ɔen:) lakomš la minkape. [όψον, φάγω].

᾽Οψοφάγρος, poet: греш: in lokš de ᾽Οξύφαγρος.

᾽Οψοφιλία (ή), íxɔipe de rɔstoase minkɔpí, saš nemte, = ᾽Οψοφαγία. [όψον, φίλος].

᾽Οψοφόρος (ό, ή), dɔkɔtopš (kɔpɔtopš) de minkɔpí, saš vɔnš la aɔeasta. [όψον, φέρω].

᾽Οψών, ὄνος (ό), komš, saš komnítɔ de dɔs ɔele de minkape. [όψον].

᾽Οψωνάτωρ, ορος (ό), (nɔł:) in lokš de ђψώνης. [din

᾽Οψωνέω -ō, viit: -ήσω, típrɔieskš de ale minkɔpí. [din

᾽Οψώνης, ου (ό), [όψον, ὠνή] típrɔitorš de ale minkɔpí.

᾽Οψωνητικός, ή, òn, atinɔtopš de, saš indeminatikš la típrɔipe de ale minkɔpí. [όψωνέω].

᾽Οψωνία (ή), típrɔipe de ale minkɔpí. [όψώνης]. [de xnde

᾽Οψωνιάζω, viit: -άζω, indeɔleɔzɔ ne ɔi-neva (prinɔ: ne ostamš) kɔ plata sa, mi kɔ de ale minkɔpí, in kɔpɔtɔieskš de pɔvizií de xpanɔ; (pas:) imí íaš (ka ostamš) meptikɔl. [de xnde

᾽Οψωνιασμός (ό), apɔviziɔnape, saš indeɔleɔpe de omɔipe kɔ de ale xpanɔí, mi plata sa.

᾽Οψωνίζω, viit: -ίζω, (Biz:) in lokš de ђψωνιάζω.

᾽Οψωνιοδόκος (ό, ή), rɔs: in lokš de ђψοδόκος. [όψωνιον, δέχομαι].

᾽Οψώνιον (τò), = ᾽Οψωνία. 2) (maí poš) meptikɔl de xpanɔ, mi plata ostamɔslɔí.

᾽Οψωνισμός (ό), = ᾽Οψωνιασμός. [όψωνίζω].

Π.

Π, π, πῖ, (τό), πῖ, nedekl: a mašpne-
zocelau literb a Elineckelxī alfabetš. ||
(aptn:) π', ont-zecī (80), saš al ontš-
zocelca; mī π, ontš-zecī de mī (80000).

Πῶ, mī enrl: πα, Dor: Eol: in lokš de
πῇ, saš πῇ. „Πῶ ποκαα;”. Tkr: = Πῇ ποτε;
„Ἀρά γέ πα. Tkr: = Ἀρά γέ πῇ,,.

Πῶ, Eol: mī Dor: (in apok:) in lokš
de πατήρ, saš πάτερ. (vezī mī βᾶ).

Πᾶα, Lak: in lokš de πᾶσα, fem: al
λαῖ πᾶς.

Παγᾶ, ᾶς (ᾶ), Dor: in lokš de παγᾶ.

Πάγασος (ό), Dor: in lokš de πῆγασος.

Πάγγειος (ό, ή), =(maī intrev: de klī)
Πάγγειος.

Παγγέλοιος (ό, ή), κκ totxl vprednikš
de pīšš. [πᾶς, γέλως].

Παγγενεί, [παγγενής] adv: κκ totš neamxl.

Παγγενείειρα (ή), poet: fem: al λαῖ..

Παγγενετήρ, ἥρος, poet: mī Παγγενέτης,
ou, mī Παγγενέτωρ, ορος (ό), nῆsktlopš al
totxlxī (xniῆpskxlxī), saš talx al tštšlor.
[πᾶς, γείνω].

Παγγενής, έος (ό, ή), konpinztopš de
(kompsš dīn) toate neamxpīle. [πᾶς,
γένος].

Πάγγεος, poet: mī Πάγγεως, At: (ό, ή),
in lokš de πάγγειος, konpinztopš de totš
nῆmīntxl. [πᾶς, γέα].

Παγγέωργος (ό, mī ή), keltivtopš de
toate felxpīle plantelor dene nῆmīntš.
[πᾶς, γεωργός].

Παγγλύκερος, α saš ος, ον, κκ totxl
(toapte) dvlce; (fir:) nῆkxlš; depitš.
[πᾶς, γλυκύς].

Παγγλωσσία (ή), poet: rῆpīpe de op ce
vῆrῆpīpe. [πᾶς, γλώσσα].

Πάγγυμνος (ό, ή), de totš rolš. [πᾶς,
γυμνός].

Παγγυναιχί, adv: inῆpsxῇ κκ toate mῆe-
pīle. [πᾶς, γυνή].

Παγγώνιος (ό, ή), totš (din toate nῆpῆile)
xnišpsosš. [πᾶς, γωνία].

Παγείς, είσα, έν, nas: nex: 2: de nartv: [mī
Πάγην, Eol: in lokš de έπάγησαν, α 3:

im: neps: de nas: nex: al 2: de xot: al
λαῖ πῆγγυμν.

Παγερός, ᾶ, έν, inῆegatš, κκ totxl rῆ-
vītš. [mī

Παγετός (ό), inῆegš, saš inῆenῆtῆpῆ.
[πάγος]. [de xnde

Παγετώδης, εος (ό, ή), adskῆtopš de
inῆiegš, nepsosš; saš rῆegosš (tape ka
rīaga).

Πάγη (ή), [πῆγγυμν] la῅š, κῆpsῆ; (fir:)
momealῆ, amῆpīpe. (vezī mī παγίς).

Πάγη, poet: in lokš de έπάγη, α 3: sinr:
neps: de nas: nex: 2: al λαῖ πῆγγυμν.

Παγιδέω, viit: -έσω, prinzš in la῅š;
saš kastš a vῆra in κῆpsῆ (upou: mī fir:).
[παγίς].

Πάγιος, α, ον, solidš, deapῆnš; (fir:) si-
xῆpš, statopnikš. [πῆγγυμν]. [de xnde

Παγίότης (ή), deῆenie; statopniῆie. [mī
Παγίω -ω, viit: -ώσω, inῆeneneskš;
statopniῆezš; asixῆpš.

Παγίς, εος (ή), κῆpsῆ (upou: mī fir:).
2) op ce ῆino čeva in lokš. „Ἀγῆρα
παγίς νεών,,. Eurp: [πάγη].

Παγίως, adv: κκ kinš solidš, statopnikš,
sīxῆpš. „Παγίως λέγειν,,. Plat: κκ tomeiš,
κκ inῆkpedinῆape, positiv. [πάγιος].

Παγκαής, έος (ό, ή), apzῆtopš de toate.
[πᾶν, καίω].

Παγκαίνιστος (ό, ή), poet: [πᾶν, καίνιζω]
κκ totxl penoitš; saš tot-dasna, op de
totš noš.

Πάγκακος (ό, ή), (mī adv:) -άκως, κκ
totxl pῆš. [πᾶν, κακός].

Παγκάκουρος (ό, ή), κκ totxl, saš in
totš kinxl fῆkῆtopš de pῆš. [πᾶν, κακούρος].

Παγκαλής (λλής), έος (ό, ή), mī

Πάγκαλος, η saš ςς, ον, κκ totxl, saš fo-
apte fῆsmosš. [πᾶν, κάλλος].

Παγκάρπεια, saš (maī kopex:) ...

Παγκαρπία (ή), adsnape, κκλεῆepe de to-
tš felxl de poade, de totš felxl de se-
mῆnῆtῆpῆ; (upin intind:) klῆxῆrš. 2) (adi-
ekt:) fem: al λαῖ..

Παγκάρπιος, α, ον, = Πάγκαρπος. 2) kom-
psš din totš soīxl de poade. || (sxst: fem:
se inῆ: μελιτοῦττα) xniš felš de nῆxῆ-
tῆpῆ κκ poade de toate felxpīle. [din

Πάγκαρπος (ό, ή), nῆodskῆtopš de totš
felxl de poade, podosš. [πᾶν, καρπός].

Παγκατάρκτος (ό, ή), κκ totxl vῆeste-
matš. [πᾶν, καταράμαι].

Παγκευθής, έος (ό, ή), poet: askῆnzῆ-
topš de toate; saš κκ totxl askῆnsš. [πᾶν,
κεύθω].

Παγκλαδία (ή), vremea deῆeralῆi nῆo-
vīle a viilor (xniš felš de seῆvῆtoape)
in Podosš. [πᾶν, κλαδός].

Πάγκλαυστος, mī Πάγκλαυτος (ό, ή), po-
et: čel κκ totxl vῆednikš de nῆins; saš
(akt:) čel ce totdasna plīnge. [πᾶν, κλαίω].

Πάγκλειτος (ό, ή), poet: κς totsa pen-
mitš, bestitš ppetstindinea. [πᾶν, κλέος].

Παγκληρία (ή), toatš mountenipea (ave-
pea). [din

Πάγκληρος (ό, ή), чел κς dpentš de
toatš mountenipea. [πᾶν, κληρος].

Πάγκλυτος (ό, ή), poet: Πάγκλειτος, ακ-
zitš ppetstindinea. [πᾶν, κλύω]

Πάγκοινος (ό, ή), οβντεςκš ла τογί. „Χώ-
ρα—, Pind; [πᾶν, κοινός].

Παγκοίρανος (ό, ή), poet: nomτρμunitš
stšmīnš neste toate. [πᾶν, κοίρανος].

Παγκοίτης, ου (ό), poet: adopmitopš de
toate; saš snde τογί zak κελκαγί. „Α-
δης—, Sof: [πᾶν, κοίτη].

Παγκόνιτος (ό, ή), poet: [πᾶν, κονιόμαι] st-
bipmitš prin mskate osteneai mi lante.

Παγκόσμιος (ό, ή), κςvenitš ла, saš in-
tinsš in toatš lamea. [din

Πάγκοσμος (ό, ή), = Παγκόσμιος. [πᾶν,
κόσμος].

Παγκρατής, έος (ό, ή), poet: Παντοκρά-
τωρ, a tot giitopš. [πᾶν, κράτος]. [de snde

Παγκρατησία (ή) Παντοκρατορία, (κς men)
stšmīnpe de totdašna.

Παγκρατιάζω, biit: -άσω, mš lantš in
[παγκράτιον, vezī ziv:]; (fir:) bipšieskš in
toate lantele. [de snde

Παγκρατιαστής, ού (ό), atletš lantštopš
in παγκράτιον. [de snde

Παγκρατιαστικός, ή, ον, κςvenitš, saš in-
demīnatikš ла лanta παγκράτιον, saš ins-
mitš lantštopšlxi de auea lantš.

Παγκράτιον (τδ), pankraγiš, lantš mi
riontsipe tot de odatš. 2) = Σίλλα (ο
πλαγίς). [πᾶν, κράτος].

Πάγκρεας, ατος (τδ), κτρnoasa napte cea
de sxt stomaxš dintre fikatš mi snlinš
[πᾶν, κρέας].

Παγκρότως, adv: poet: κς mskatš sromotš.
[πᾶν, κρότος].

Πάγκρυφος (ό, ή), Πάγκρυθος, κς totsa
asknsš. [πᾶν, κρυφός].

Παγκτήμων, ονος (ό, ή) iponpietapš (asstš)
de toate. [mi

Παγκτησία (ή), gram: eksna: a lxi pam-
neta. [πᾶν, κτάομαι].

Πάγκυφος (ό, ή), κς totsa rīpšovitš. [πᾶν,
κύπτω].

Πάγκτεινος (ό, ή), priimitopš de totš spei-
neta. [πᾶν, ξένος].

Παγόλυτος (ό, ή), tonitš din reayš. „Υ-
δωρ—, Opev: [πάγος, λυτός].

Παγοπληξία (ή), amorpīpea trsnkxi de
uerš, deupape. [πάγος, πλήσσω].

Πάγος, εος -ους (τδ), Πάγος (ό), rea-
yš; saš inreγš. [mi

Πάγος (ό), [πήγυρι:] (in men:) trsnš
inkeratš (solidš); (de snde nartik:) deaxš
nietposš, stīnkš. (prekm in Atena) „Ο
Άρειος πάγος,, Pass. 2) απš (mi in men:
op че liksidš) inreγatš, reayš. 3) sare
(de mare); (de snde prin intind: mi po-
et:) mapea (lik:). 4) posriga, saš peliγa,
че se upinde ne deasnpa челop inke-
rate, (alt:) επίπαγος. 5) (anatom:) = Пе-
ριτόναιον.

Πάγουρος (ό), snš felš de pakš de ma-
po. [πάγος, ούρα].

Παγώω -ω, biit: -ώσω, inreγš, saš pre-
fakš чева in reayš. [πάγος].

Πάγρος (ό), snš felš de nastpe. [πά-
γρος].

Παγχάλεπος (ό, ή), κς totsa greš, prea
anevoiošš. [πάγυ, χαλεπός].

Παγχαλκeos (ό, ή), poet: in lokš de πάγ-
χαλκος. [mi

Παγχαλκεύς, έως (ό), konstpaktopš, лs-
krštopš de toate, saš de fabrikaii de
totš felš. [mi

Παγχαλκος (ό, ή), totš de apamš. [πᾶν,
χαλκός].

Παγχαρής, έος (ό, ή), κς totsa beselš,
saš beselitopš. [πάγυ, χαίρω].

Πάγγυ, adv: poet: Πάγγυ.

Πάγγετος (ό, ή), poet: [πᾶν, χόρτος] κs-
psitopš de totš felš de xpane. || „Πάγ-
χορτα,, Sof: toate felšpile de mīnktrī.

Πάγγρηστος (ό, ή), inreγsinγatš, folo-
sitopš intps toate. [πᾶν, χράομαι].

Πάγγριστος (ό, ή), totš snš; (poet:) κs
kape se snpe snpe vindekape de toatš
pētima. || (sxtst:) „Πάγγριστον (se inγ: φάρ-
μακον),, Sof: leakš de toatš voala, =
Πανάχεια. [πᾶν, χρίω].

Πάγγυρος, ους (ό, ή) колopatš κς toate
fecele. [πᾶν, χρόα].

Παγγρύσεος, poet: in lokš de...

Πάγγυρος (ό, ή), totš de asrš. [πᾶν,
χρυσός].

Πάγγυ, adv: poet: Ion: in lokš de πά-
γυ, prea mskat, κς totsa.

Παγῶ, nas: nex: 2: de ssn: ал lxi πή-
γυμι.

Παγῶδης, εος (ό, ή), peche, saš tape ka
reayš, regosš. [πάγος].

Παγῶν, Dor: in lokš de παγῶν, men:
in: ал lxi παγή.

Παδάω -ω, Dor: in lokš de παδάω.

Παδῆτε, Dor: in lokš de παδᾶτε, α 2:

im: nepc: de porpny: al lxi πηδᾶω.

Πᾶδος (ή), xñ felš de pomš (çipemš, saš prxñš) prodžkxtopš de voabe. (vezī πῆδος).

Πάθα, ας (ᾶ), Dor: in lokš de πάθη.

Παθάνω, (πρел: ἐπάθαινον, wi maī mxlš nš) skopneskš patimš. || (miž: saš pas:) mš miškš inžxñtrš de o īste simgiviš-ne, saš mš inžtīmeskš, mš anpinzš; mš inžsiezš; (fir:) mš nekžjeskš. [πάθος].

Πάθε, poet: in lokš de ἐπαθε, a 3: sing: nepc: de nexot: al xot; wi

Παθείεν, lon: poet: nex: 2: de inf: al lxi πάσχω.

Πάθη (ή), poet: lon: in lokš de πάθησις, saš...

Πάθημα (τό), rea pštimipe; nenopovipe; voalš; (in ūen:) op ce felš de simgimintš, saš dispoziție spre pefachepe din stapea de maī 'nainte (a sšfletxlš, saš a trxpñxlš), patimš (de aci). [wi

Πάθησις, εως (ή), inžpštimipe (maī de mxlte-opī nepłkxtš). [wi

Παθητικός, ή, òν, sxpñsš la, saš upiimitopš de pštimipe (simgimintš). 2) eksnpimxtopš, saš inžpštimxtopš de patimš. «Λέξις παθητική». Dion: Al: «Ἄς (διηγήσεις) Θουκυδίδης, αὐτὸς αὐτοῦ παθητικώτατος περὶ ταῦτα γενόμενος, ἀμυλῆτως ἐξήνεγκε». Pl: «Ῥῆμα παθητικόν». Grm: verbš pasivš. [wi

Παθητικῶς, adv: kš kinš de inžpštimipe; (rpm:) in dispoziție pasivš. [wi

Παθητός, ή, òν, de inžpštimip, saš sxpñsš la (pštimip de) pefachepe maī kš seamš in morallš dispoziție, saš simgimintš. [nefñtp: simn: παθέω].

Παθειέσθαι, viit: -εύσθαι, sintš, saš pštimeskš ka...

Παθικός, ή, òν, =Πασχητιῶν, wi Κίναϊδος. Πάθη (ή), poet: (dialekt:) in lokš de φάτνη.

Παθολογικὸς, wi Παθολογικός, ή, òν, atinrxtopš de, saš folositorš, saš indeminatikš la diarnosš (skxmñš kšnomaštre) de patimš. «Σημεῖον —». Med: simptomš xarakteristikš de voalš. [din

Παθολώμων, onos (ό, ή), kšnoscxtopš de patime, saš voale. [πάθος, γνώμων].

Παθοκρατία, wi Παθοκρατορία (ή), stpñmipe de patimole sale, inšpñare, =Ἐγκράτεια. [πάθος, κράτος].

Παθοκτόνος (ό, ή), omopštopš (amopštopš) de patime. [πάθος, κτείνω].

Παθολογέω -ω, viit: -ήσω, vorbeskš, saš

traktezš despre patime (sxfł: saš trxpñ:). [wi

Παθολογία (ή), voršipe, saš traktape despre op ce patimš. [wi

Παθολογικός, ή, òν, patolojikš, (ad:) atinrxtopš de, saš indeminatikš (folositorš) la patologie. (de xnde). «Παθολογική (se inž: ἐπιστήμη)», o parte a medicinei. [πάθος, λόγος].

Παθοποιία (ή), fachepe (zšdšpšipe) de patimš. [din

Παθοποιός (ό, ή), fxtxtopš, saš inžpštimxtopš de patimš (in sšfletxl pšvixtopš-lxi, saš askxlxtxtopšxlš). [πάθος, ποιός].

Πάθος (τό), patimš, saš pšpšipe, inžim-plape (pñnc: rea), nenopovipe; sšferim-ŭš; voalš; (in ūen:) dispoziție inžpštimip a sšfletxlš, saš a trxpñxlš; (partik:) simgimintš anpinsš, ce inžpštim opatopš in sšfletxl askxlxtxtopšxlš. (vezī wi ἥθος). [ἐπαθον nexot: al lxi πάσχω].

Πάθων, οὔσα, òν, nex: de partc: al lxi πάσχω.

Παῖον, ἄνος (ό), (in ūen:) =Παιών, doktopš, medikš. (de xnde 2) (enit:) Απολονš. 3) imnš in cinstea lxi Απολονš, saš op kxpšla alš zeš, saš vtrbatš insemnatš; kintape de všpšimŭš, xñ felš de doksolodie, saš tedexmš; saš maršš (in cinstea zeclxi Maršš). 4) ničopš me-tpikš komuñsš din natpš silave. [de xnde

Παιανίζω, viit: -ίσω, kintš imnšl παιάν (pñnc: maī 'nainte de vtršale, saš la sfšpmitš de osmŭš). [wi

Παιανικός, ή, òν, kšvenitš la kintxl, saš imnšl παιάν.

Παιανισμός (ό), kintape de kintxl, saš imnšl παιάν. [wi

Παιανιστής, οὔ (ό), kintxtopš de kintxl, saš imnšl παιάν. [παιανίζω].

Παιανογράφος (ό, ή), skpiitopš de kintxl nšmitš [παιάν, wi γράφω].

Παῖων, ωνος (ό), Dor: in lokš de παιήων.

Παῖμα (τό), jokš, saš žkxtpio, saš = kš...

Παιγμός (ό), žkape. [παίζω]. [de xnde

Παιγμοσύνη (ή), poet: in lokš de παιδιά.

Παιγνήμων, ωνος (ό, ή), gls: in lokš de παιγνήμων.

Παιγνιά, (ή), rap in lokš de παίγνιον, saš παιδιά; (kom:) =Ἐορτή (Apstf:).

Παιγνιγράφος (ό, ή), = Παιγνιογράφος.

Παιγνήμων, ωνος (ό, ή), lon: = Παιγνιώδης, glsmeŭš. [παίγνιον].

Παιγνιογράφος (ό, ή), skpiitopš (komuñi-

topš) de жєкєpioase poeme. [παίγνιον, γράφω].

Παίγνιον (τό), жєкє, жєкєpie; глєmъ. 2) mīkъ poemъ жєкєpioasъ, глєmeaмъ. [шi]

Παίγνιος (ό, ή), poet: vñš de жєкєpie, de petpechere. [παίζω]. [de xnde]

Παιγνιώδης, eos (ό, ή), жєкєpiosš, глєmeosš; (despre oam:) iъbitopš de глєme, de жєкєpii. «Τὸ παιγνιώδες». Ksn: aπeкаpe лa глєmejie, (Tъpч:) keš. [de xnde]

Παιγνιώδως, adv: in felš, saš kinš de жєкєpie, de petpechere.

Παιδαγωγέιον (τό), institutš, saš pensio-natš de edъkajie, saš kreštere de kopii; (koлект:) pensionarii dintp' insъ. [шi]

Παιδαγωγέω, viit: -ήσω, iñvъmš (rъ-vernezš, kreskš) пe чineвa ka пedagogš; (in чен:) iñvъmš, повъmšieskš. [παιδαγωγός]. [de xnde]

Παιδαγωγήμα (τό), op че se face, saš kontpivšiehte лa пedagogie; ošieктeл пedagogiei, kopилъ de edъkat, kreskъ, saš iñvъmat. [шi]

Παιδαγωγήσεις, eos (ή), iñvъmare, kreštere de kopilš (akt: saš pas:).

Παιδαγωγία (ή), пedagogie, saš treaba пedagogъi, iñvъmъtъpъ, saš edъkajie de kopilš. [шi]

Παιδαγωγικός, ή, он, atinъtopš de, saš iñdeminatikš лa пedagogie, пedagogikš. [παιδαγωγός]. [de xnde]

Παιδαγωγικώς, adv: пedagogicheste, saš ka xñš...

Παιδαγωγός (ό, ή), пedagogš, kreskъ-topš, saš edъkъtopš, iñvъmъtopš de kopii. «Ἐπειδὴ τάχιστα αὐτοῖς οἱ παῖδες τὸ λεγόμενα ξυνιῶσιν, εὐθὺς ἐπ' αὐτοῖς παιδαγωγούς θεράποντας ἐφιστάσι». Ksn: [παῖς, ἄγω].

Παιδαρίδιον (τό), dim: aл лxi пaидάριον.

Παιδαριεύομαι, viit: -εύσομαι, mъ portš, лъkrežš ka..

Παιδάριον (τό), dim: aл лxi пaидίον, kō-pilашъ; poвълєmš. [de xnde]

Παιδαρίσχος (ό), =Παιδάριον. [шi]

Παιδαριώδης, eos (ό, ή), kopилъposš, saš kopилъreskš. [de xnde]

Παιδαριώδως, adv: kopилъrehte.

Παιδδω, Lak: in lokš de παιζω. (de xnde) «Παιδδω». Apstf: in lokš de παι-ζουσών, чен: im: de fem: partч: лxi παιζω.

Παιδεία (ή), [παιδέω] edъkajie (kreštere) de kopilš, =Παιδαγωγία; (in чен:) instrъkcie, (ad:) iñvъmare (akt:); шi stъdiš, iñvъmъtъpъ; (авъs:) kreštere de viť; кълivape de plantъ; (prin iñtind:

шi mai noš de aчi) пedeanpъ.

Παίδειος (ό, ή), =Παιδικός, kopилъreskš. [παῖς, παιδός].

Παιδεραστέω, -ω, viit: -ήσω, sñtš...

Παιδεραστής, оῦ (ό), amopezatš de въ-icъ. [παῖς, ἐράω].

Παιδέρως, ωτος (ό), xñš felš de plantъ, floarea къria слъжia лa къxъne. 2) dresš, pъmъnealъ. [παῖς, ἔρω].

Παιδεύμα (τό), op че se iñvauъ чineвa, лекcie, =Μάθημα. 2) ošieктš de iñvъmъ-tъpъ, (ad:) шкoлapъ. «Θεῶν γεννήματα καὶ παιδεύματα». Пл: [шi]

Παιδεύσις, eos (ή), iñvъmare (akt: saš pas); iñvъmъtъpъ; (xne- opi) in lokš de παιδευτήριον. «Τὴν πόλιν (τῶν Ἀθηναίων) τῆς Ἑλλάδος παιδεύειν εἶναι». Tъч: [шi]

Παιδευτήριον (τό), iñvъmъtopie, шкoлъ. 2) (mai noš) =Κολαστήριον, (de aчi) пedensitopie, lokš de mъnuit пe vinoвaя. [шi]

Παιδευτής, оῦ (ό), iñvъmъtopš. 2) (mai noš de aчi) пedensitopš, =Κολαστής. [шi]

Παιδευτικός, ή, он, instrъktivš, atinъtopš de, saš iñdeminatikš лa iñvъmare, didaktikš. «Τὸ παιδευτικόν». Lks: destoi-nicia de a iñvъma пe aлъi. [παιδέω]. [de xnde]

Παιδευτικώς, adv: in felš de iñvъmъtъpъ, didakticheste.

Παιδευτός, ή, он, iñvъmatš, saš priimi-topš de iñvъmъtъpъ. [din]

Παιδέω, viit: -εύσω, [παῖς, παιδός] (prinч:) iñvъmš, kreskš kopilš. «Διὰ τὴν δὲ τοιαύτην τε ψυχὴν ἐπαιδεύετε καὶ τὸ σῶμα». Ksn:

(шi къ ак: къ prep: iudip:) «Παιδεύειν τινα πρὸς ἀρετὴν (εἰς τὸ στρατηγεῖν)». Ksn: (шi in ел: de prep:).

„Καὶ τὸ προθυμεῖσθαι δὲ συναύξειν τὸν οἶκον ἐπιπαιδεύομεν αὐτήν». Ksn: (шi pas:)

«Πολιτικὴν παιδεύεσθαι». Apst: «Τὸ ἄρχειν («εἰς τὸ ἄρχειν» παιδευόμεν)». Ksn:

«Τὰ ἱερὰ γράμματα πεπαιδευμένος». Bas: (шi partч: in lokš de adiekt:).

«Πεπαιδευμένος». iñvъmatš (prokonsitš), saš vine kreskъtš. «Τῖνι διαφέρουσιν οἱ πε-

παιδευμένοι τῶν ἀπαιδευτῶν»; Пл: 2) (prin iñtind: шi mai noš de aчi) пedenseskš

(prinч: snpe iñdrentape, шi iñчeлєnчipe), kopeкциonezš. (bezī шi кoлázω).

«Τίς ἐστιν υἱός, ὃν οὐ παιδεύει πατήρ;» Skp: «Ὁν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει». Skp:

Παιδήςιος, ή, он, Ion: poet: in lokš de παιδεῖος.

Παιδιά, (ή), жєкєpie de kopilš; глєmъ; petpechere. [шi]

Παιδία (ή), vīpstъ kopилъreaskъ, kopі-

λῆριε; (κολεκτ:) κοπίϊ, saḡ tinepime de kopii. [wi]

Παιδικός, ἡ, ὄν, atinr̥top̥ de (saḡ kape are de ob̥ekt̥) kopil̥, kopil̥presk̥. «Κάλλος τὸ παιδικόν». Τкр: «Παιδική γύμ». Лгч: зна дін нопгиле копил̥рп̥ к̥йва. «Παιδικὸς λόγος». Ksn: к̥в̥int̥ desupre kopil̥, saḡ kopil̥rie; (in pen:) г̥л̥meuđ; saḡ amoros̥. || (maides) «Παιδικά». ob̥ekt̥ de amor̥a (iar prinç: de v̥iat̥ amor̥ezka) к̥йва, «Ἐν τοῖς παιδικοῖς ἀφροδισίοις μάλλον ἢ τοῖς τεκνοποιοῖς μειονεκτεῖ ὁ τύραννος». Ksn: [παῖς, παιδός]. [de endo Παιδικῶς, adv: kopil̥repte.

Παιδιμοῦσια (τὰ), tim̥pa vakanc̥elop de шкоал̥, in kape kopii wi̥ int̥rep̥u k̥p̥s̥a inb̥u̥p̥t̥s̥relop, wi se g̥ratif̥k̥ inb̥u̥p̥t̥op̥i. [παῖς, μοῦσα].

Παιδιόθεν, adv: dīn kopil̥rie. [din]

Παιδίον (τὸ), dim: ал л̥й̥ паῖς, kopila-ш̥, в̥л̥eуam̥; (kne-opi) fetiу̥. «Τῆς μητρὸς (saḡ «Τοῦ πατρὸς) τὸ παιδίον». Пров: kopil̥a m̥ame sei, saḡ ал tat̥ s̥k̥, (ad:) к̥ des̥v̥ir̥m̥ipe asemenea.

Παιδιοτροφέω -ō, viit: -ήσω, = Παιδοτροφέω.

Παιδισκάριον (τὸ), dim: ал л̥й̥ παιδиск̥а, s̥aḡnik̥u̥p̥t̥.

Παιδισκείον (τὸ), traktip̥ de k̥p̥v̥e. [din Παιδίσκη (ἡ), fetiу̥; (ob̥iç:) s̥aḡnik̥u̥p̥t̥; (kne-opi) k̥p̥v̥e. (prinç: fem: ал л̥й̥...]

Παιδίσκος (ὁ, wi ἡ), dim: ал л̥й̥ паῖς, в̥л̥eуam̥, saḡ fetiу̥.

Παιδιῶδες, eos (ὁ, ἡ), kopil̥pres̥, saḡ kopil̥presk̥ [пαιδιῶν]. 2) dat̥ к̥ tot̥a ла ж̥к̥т̥p̥i, = Παιγνιώδης. [пαιδιῶν].

Παιδὺς, ἡ saḡ ὁς, ὄν, poet: = Παιδικός, kopil̥presk̥. || (s̥v̥st:) in лок̥ de [παῖς].

Παιδοδόρος (ὁ, ἡ), poet: [παῖς παιδός, бор̥], m̥ink̥top̥ de kopii; saḡ kape 'wi a m̥ink̥at kopii.

Παιδοδόσχος (ὁ, ἡ), Лксfn: in лок̥ de παιδαγωγός, (d̥ne ziv:) p̥st̥op̥ de kopii. [παῖς παιδός, βοσκός]

Παιδοδῶς, ōtos (ὁ, ἡ), poet: = Παιδοδόρος. [wi]

Παιδοδρωσία (ἡ), m̥ink̥ape de kopii, (ad:) a m̥inka kopii. [wi]

Παιδοδρωτός (ὁ, ἡ), poet: in kape m̥t̥-n̥ink̥ v̥ineva kopii, saḡ kopii s̥k̥i. „Θοῶν —». Лк: [παῖς παιδός, βιδρώτω].

Παιδογέρων, ontos (ὁ), kopil̥pit̥ v̥t̥p̥i-n̥ (mats̥f̥) [παῖς παιδός, γέρων].

Παιδογονία (ἡ), namtepe de kopii. [wi]

Παιδογόνιος (ὁ, ἡ), atinr̥top̥ de, saḡ kont̥p̥is̥itor̥ ла namtepe de kopii. «Τὰ

παιδογονία (se inu: γέρων)». Diod: ser̥v̥toare pent̥p̥ namtepe de kopil̥. [din]

Παιδογόνος (ὁ, ἡ), p̥st̥k̥top̥ de kopii, saḡ foxositor̥ ла асeasta. [παῖς, γόνος].

Παιδόθεν, adv: dīn kopil̥rie. [παῖς, παιδός].

Παιδοκομῶ -ō, viit: -ήσω, in̥p̥i̥jesk̥ de (k̥resk̥) kopii. [wi]

Παιδοκομία (ἡ), in̥p̥i̥k̥ipe (k̥reht̥op̥) de kopii. [din]

Παιδοκόμος (ὁ, ἡ), in̥p̥i̥k̥itor̥ (k̥resk̥top̥) de kopii. [παῖς παιδός, κομῶ].

Παιδοκτονέω -ō, viit: -ήσω, omor̥ kopii, saḡ kopii mei. [wi]

Παιδοκτονία (ἡ), omor̥ipe de kopii. [din]

Παιδοκτόνος (ὁ, ἡ), omor̥itor̥ de kopii, saḡ de kopii s̥k̥i. [παῖς παιδός, κταίνω].

Παιδολέττιρα (ἡ), poet: fem: ал л̥й̥.

Παιδολετήρ (ὁ), poet: = Παιδοκτόνος. [παῖς παιδός, ἐλέω].

Παιδολέτις, idos, wi Παιδολέττις (ἡ), = Παιδολέττιρα.

Παιδολέτωρ, oros (ὁ), poet: = Παιδολετήρ.

Παιδολογία (ἡ), ale̥ere, saḡ str̥in̥ere (ad̥nape) de kopii. [παῖς παιδός, λέγω].

Παιδολύμας, α (ὁ), poet: = Παιδολετήρ, saḡ Παιδοφθόρος. [παῖς παιδός, λύμη].

Παιδομαθής, eos (ὁ, ἡ), in̥b̥u̥mat̥ чева dīn kopil̥rie; (prin çpu:) к̥ des̥v̥ir̥m̥ipe m̥ti̥top̥, eks̥p̥i̥ing̥at̥ de чева. [παῖς παιδός, μαθάνω].

Παιδομαθία (ἡ), in̥b̥u̥p̥t̥s̥re dīn kopil̥rie (in prot: de б̥ψιμαθία).

Παιδομανής, eos (ὁ, ἡ), nev̥n̥ d̥ne (amor̥ezat̥ de) в̥л̥eу̥, = Παιδεραστής. [παῖς παιδός, μαίνομαι]. [de endo]

Παιδομανία (ἡ), nev̥n̥ amor̥ de в̥л̥eу̥.

Παιδομόρος (ὁ, ἡ), s̥f̥epit̥ pent̥p̥ moap̥tea kopil̥op s̥k̥i. «Μόχος παιδομόρος». Esx̥a. [παῖς παιδός, μόρος].

Παιδομουσεῖα (τὰ), = Παιδιμούσια; (prin int̥ind:) плат̥ pent̥p̥ in̥b̥u̥p̥t̥s̥re kopil̥op.

Παιδοномῶ -ō, viit: ἡσω, sint̥ d̥p̥et̥top̥ (efor̥) as̥upa p̥v̥l̥iç̥i in̥str̥k̥u̥i a kopil̥op. [wi]

Παιδοномία (ἡ), d̥p̥et̥top̥ as̥upa in̥str̥k̥u̥i kopil̥op. [din]

Παιδονόμος (ὁ), (in Snapta wi ḁk̥p̥ea) d̥p̥et̥top̥ p̥ind̥sit̥ as̥upa in̥b̥u̥p̥t̥s̥re wi k̥reht̥ep̥i kopil̥op, efor̥ ал in̥str̥k̥u̥i p̥v̥l̥iç̥i. [παῖς παιδός, νέμω].

Παιδοπίτης, ou (ὁ), [παῖς παιδός, ἐπίτης] ok̥itor̥ (p̥sit̥op̥ de ok̥i p̥t̥) as̥upa в̥л̥eу̥il̥op, = Παιδεραστής. (in imit̥ag̥ie de п̥x̥p̥eνοπίτης).

Παιδοποιέω -ῶ, (mi mik:) -έομαι -οῦμαι, viit: -ήσω, -ομαι, fakš kopii. 2) (mik:) fakš ne čineva kopilš de sšletš (adoptežš). [παιδοποιός].

Παιδοποιήσιμος (ό, ή), indemnatišk la fachepe de kopii (lakš, saš lokš). [din

Παιδοποίησης, εως [παιδοποιέω], mi

Παιδοποιία (ή), fachepe de kopii. 2) fachepe de kopilš de sšletš. [din

Παιδοποιός (ό, ή), fškštorš, nškštorš de kopii, saš kontriksitorš la ačasta, = Τεχνοποιός. «Ἡδονή—». Ekr: 2) fškštorš de kopilš de sšletš. [παῖς, ποιός].

Παιδοσπορέω -ῶ, viit: -ήσω, semēnš kopii. [din

Παιδοσπόρος (ό, ή), = Παιδογόνος. [παῖς παιδός, σπείρω].

Παιδοσύνη (ή), poet: in lokš de παιδεία.

Παιδοτέκνωσις, εως (ή), = Παιδοτοκία. [παῖς, τέκνωσις].

Παιδοτοκέω -ῶ, viit: -ήσω, naskš kopilš; saš šintš lexšš.

Παιδοτοκία (ή), namtepe de kopilš; saš lexšsie. [din

Παιδοτόκος (ό, ή), nškštorš, -oape de kopilš. || (sšest: fem:) lexšš. [παῖς παιδός, τόκος].

Παιδοτριβεῖον (τό), lokš de eksepsat kopii. [mi

Παιδοτριβέω -ῶ, viit: -ήσω, eksepčezš, depinžš kopii la žnte, mi čl; (in pen:) ovičšieskš, depinžš. [din

Παιδοτρίβης, ου (ό), depinžštorš, inbžštorš de kopii la žnte, mi čl; (in pen:) inbžštorš, povžšitorš. [παῖς παιδός, τρίβω]. [de žnde

Παιδοτριβία (ή), treava, mesepia aksepčitoršlš de kopii. [mi

Παιδοτριβικός, ή, όν, kšvenilš. saš insšmitš eksepčitoršlš de kopii. «Παιδοτριβική». Apstf: (se inu: τέχνη) memtemigžl gimnastikš. [de žnde

Παιδοτριβικός, adv: džne kinšl gimnastikš.

Παιδοτριψ, ιος (ό), povš pindsitš a ingriji de kopii, saš a eksepsa ne čei-lalš povl aī stēpnixlš stš. [παῖς, τρίβω].

Παιδοτροφέω -ῶ, viit: -ήσω, xpēneskš (kreskš) kopii, saš povl. [din

Παιδοτροφία (ή), xpēnipe (kremtepe) de kopii, saš povl. [din

Παιδοτρόφος (ό, ή), xpēnitorš (kreskštorš) de kopii, saš povl. (bezl mi kourotρόφος). [παῖς παιδός,τρέφω].

Παιδουργέω-ῶ, viit: -ήσω, = Παιδοποιέω. [mi

Παιδουργία (ή), = Παιδοποιία. [παῖς παιδός, ἔργον].

Παιδοῦσα, παρτ: fem: ad lxi παιδῶ, voroasš.

Παιδοφθορέω -ῶ, viit: -ήσω, prēpēdeskš, strikš kopii. 2) = Παιδοκτονέω. [mi

Παιδοφθορία (ή), strikape de kopii. 2) = Παιδοκτονία. [din

Παιδοφθόρος (ό, ή), strikštorš de kopii. 2) = Παιδοκτόνος. [παῖς, φθείρω].

Παιδοφιλέω ῶ, viit: -ήσω, poet: = Παιδραστέω. [din

Παιδοφίλης, mi Παιδοφίλος, ου (ό), = Παιδραστής. [παῖς παιδός, φίλος].

Παιδοφονεύς, εως (ό), poet: in lokš de παιδοφόνος

Παιδοφονέω -ῶ, viit: -ήσω, = Παιδοκτονέω. [mi

Παιδοφονία (ή), = Παιδοκτονία. [din

Παιδοφόνος (ό, ή), = Παιδοκτόνος. [παῖς παιδός, φόνος].

Παιδοφορέω -ῶ, viit: -ήσω, portš (in mīni, saš in ninteye) kopilš. [din

Παιδοφόρος (ό, ή), prēštorš, saš povžšitorš de kopilš. || (fem:) prēštoape de kopilš in ninteye, insēpūinatš. [παῖς παιδός, φέρω].

Παιδῶ -ῶ, viit: -ώσω, inborpomežš, (mi nas:) mē inborpomežš. «Ἐπαιδῶν ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος». D. Aa: 2) šintš vorpomeš, saš lexšš. (de žnde part:) »Παιδοῦσα (γυνή)». vorpomeš. [παῖς παιδός].

Παιδώναξ, αχτος (ό), = Παιδαγωγός. [παῖς, ἄναξ].

Παιδωσις, εως (ή), fachepe de kopilš; saš lexšsie. [παιδῶ].

Παίζω, viit: παίζομαι, saš παίζομαι, (nex: έπαιζα, mi At: έπαισα, tre: de kš: πέπαιγα, mi nas: πέπαιγμα, mi At: πέπαισμαι, nex: έπαίχθην, mi posit: παικτέον) mē jokš (prinč: ka kopilš); netrekš kš op če felš de jokš; (prin intind:) džngēžš; (in pen:) mē besedeskš. «Σφαίρη έπαιζον». Od: Z: «Παίζειν άστραγάλους». Πλ: (mi kš ak: kš prep:) «Βούλει προς με παΐσαι»; Apstf: «Ἐπειτα παιζοῦνται προς αλληλους». Ksn: «Δῶμα περιστεναχίζετο ποσσιν άνδρων παιζόντων καλλιζώνων τε γυναικῶν». Od: W: «Νέοι κώμαζον ὑπ' αὔλου, τοι γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῶ καὶ ἀοιδῇ, τοι γε μὲν αὖ γελῶντες». Es: 2) kintš kš vre žnš mšsikalš instrēmintš, saš vre žnš kintikš (apie). «Μέλος παίζειν». Aks: 3) intrevšingēžš čeva ka o žkštrpie, iml batš jokš; glšmeskš.

«Ὡς άγρια παΐσεις». Tkr: «Λύκον είδες,

ἐπαίξε τις». Τкр: a zis gl̃smind. «Εἰ μὴ καὶ τοῦτο ὁ Ἀντιφῶν πέπαιχε». Dm: Παίειν σπουδῇ». Ksn: a жєка sepioase жокєрі. «Σπουδάζει ταῦτα, ἢ παίζει». Pat: sepios vorbешte, sađ gl̃smemte. (wi fir:) «Ἡ τύχη τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα παίζει». Lks: (wi pas:) «Таῦτα μὲν οὕτω πεπαίχθω ἡμῖν». Pat: in gl̃smъ fie zise. (wi in partч:) «Τοῦτο δὲ τὸ παιζόμενον». Lks: прекєм se obичиєиешte a se zичє in gl̃smъ. [παῖς].

Παιρόνιος, η, ον, poet: Ion: in локѣ de παιώνιος.

Παιρονίς, ιδος (ή), poet: in локѣ de παιρονίη.

Παιροσύνη (ή), шtiingъ de dorkopie, medicinъ. [din

Παιήων, ονος (ό), Ion: in локѣ de παιών, dorkopъ. sađ 2) in локѣ de παιών, imnъ. 3) (adiert:) in локѣ de παιρόνιος, тiмъ-dsitopъ. sađ 4) == Παιανιστής.

Παίκτηρα (ή), poet: fem: ал лѣі паіκτηрес.

Παικτέον, posit: ал лѣі паіζω.

Παίκτης, ου (ό), жєкѣторъ (partik: de жокєрі de porokъ). [wi

Παικτικός, ή, ον, (wi adv:) -иѡς, atin-gъtorъ de, sađ aplekatъ, sađ indeminatikъ la жокъ. 2) isbitopъ de a gl̃smi, gl̃smemъ, sađ de a лєa in p̃isъ, batkokoritopъ; (despre лєkr:) плѣкѣтѣ. [wi

Παικτός, ή, ον, de intpevzingat ka o жєкѣrie (obiekтѣ de gl̃smemie). [wi

Παίκτωρ, ορος (ό), [παίζω] Sxl: in локѣ de παίκτης. (intpev: in συμπαίκτωρ).

Παίπαλα (τά), poet: im: next: ал лѣі паіпаλος.

Παιπαλάω -ω, biit: -ήσω, intpevzingezъ bikleniъ, sintъ prea bikleanъ. [din

Παιπάλη (ή), [πάλλω] f̃ina cea maі s̃ṽdipe, niшamtea; (in men:) op че este s̃ṽdipe ka пєлєpea, (bezі wi πασπάλη, posnaіъ de aui); (fir:) omъ bikleanъ, finъ, posъ (trekъtъ prin чєpъ wi prin dipmonъ). «Παιπάλη λέγειν». Apstf: == κє...

Παιπάλημος (τὸ), [παιπαλάω] = Παιπάλη. «Λόγων—». At: opatorъ finъ, sađ mipetъ.

Παιπάλιμος (ό, ή), [παιπάλη, sađ παίπαλος] foapte bikleanъ, finъ.

Παιπάλλω, biit: παλῶ, gl̃s: in локѣ de п̃άλλω.

Παιπαλόεις, εσσα, εν, poet: gl̃odoposъ, p̃ietposъ, m̃ntosъ, p̃inosъ. [din

Παίπαλος (ό, ή), poet: [αἰπύς, sađ πάλλω] = Παιπαλόεις. (de xnde || s̃ṽbst:) Παίπαλα (τά). Kal: локєрі peлє, p̃ietpoase, ane-boioase la xmbletъ. [de xnde

Παιπαλώδης, εος (ό, ή), = Παιπάλιμος.

Παῖς, παιδός (ό, ή), (men: im: παιδων) b̃iatъ, sađ fatъ ñinъ in b̃ipstъ de ñap̃t̃s̃p̃ezeye anī. «Ὁν ἐγὼ παῖδα εἶμι ὄντα ἐδίδασκον». Τкр: «Ἐγγμας δὲ αὐτὴν παῖδα νέαν μάλιστα». Ksn: «Μὴ παιδὶ μάχαιραν». Prov: (wi prin intind:) «Παῖδα ἀπέδειξε αὐτὸν τῇ ἀπάτῃ». Prov: «Ἐκ παιδός, sađ „Ἐκ παιδων». Lks: din koniλ̃trie. «Ἡλικίαν ἔχει τὴν ἄρτι ἐκ παιδων». Ksn: «Ἀρτίπαις ἐστὶ. 2) fiđ, sađ fiіkъ; (xne -opī) str̃p̃nepotъ, «Ἐκτωρ Ἐκάρης ὁ γεραίτερος εἶκοσι παιδων». Τкр: «Παῖδες παιδων». Om: str̃p̃nepouit. (wi in peripr:) «Ἰατρῶν (Φιλοσόφων Ἰατρῶν) παῖδες». Lks: in локѣ de iatroi, wi чл: (aui dedєk xniі wi ne) «Δυστήνων παῖδες». Om: 3) sl̃zъ, roбъ (in menajatz ekspresie, ka rom: fecorъ); (fem:) giitoare. «Παῖ δεῦρο, δοῦλον οὐκ ἄγω». Apstf: «Κύριε, εἰ εὔρον χάριν ἐναντίον σου, μὴ παρέλθης τὸν παῖδά σου», Skp: Πάϊς (bok: п̃аі, wi ak: п̃аіv) poet: in локѣ de паіς.

Παῖσδω, biit: παιζοῦμαι, Dor: in локѣ de паіζω.

Παιστικός, ή, ον, = Παικτικός.

Παιφάσσω, (prel: ἐπαίφασσον, wi maі m̃batъ ñs) poet: alerpъ in koachі wi in kolo (ka xnd̃ neṽx̃nъ); mъ porneskъ penede; mъ t̃p̃ṽp̃rъ, mъ batъ, mъ sṽip̃koleskъ. «Λεῖψανα παιφάσσοντα καὶ ἀσπαίροντα φόβοισιν». Op:

Παίω, biit: -παίω, mi παιήσομαι, (pas: tpe de k̃s: πέπαισμαι, bezі wi παίζω) lo-beskъ; batъ; tp̃intesкъ; isbesкъ. «Ἀρπάζει μέσον, καὶ ἐξάρας παiei eis τὴν γῆν». Ep: «Ἐν δὲ τούτῳ με ἔπαισεν ὁ διδάσκαλος». Ksn: «Τὰς δὲ λοιπὰς (ναῦς) ἡ θάλασσα παίουσα πρὸς χωρία δύσορμα πάσας διέφθοιρες». Pl: «Καὶ ἔπαισε τὸν Ἰωβ ἔλκει πονηρῶ». Skp: (wi m̃iж:) «Ἐπαίσατο τὸν μηρόν». Ksn: (wi nestp: sađ cl:). «Λόγοι παίουσιν εἰς ἡ πρὸς κύμασιν», Esxl: (de xnde 2) (prin intind:) п̃ṽṽlesкъ as̃hp̃rъ. «Πειρήσθε παiei eṽ alitan (aui skp̃is̃ alit̃an) μάδδαν». Apstf: s̃z̃ k̃ṽdeit̃ as̃hp̃rъ ἰ. 3) kom: mъ in p̃ez̃nъ t̃p̃p̃emte. (bezі wi ἐρείδω). 4) (Lak:) in локѣ de паіζω. «Οὐ λῶντι παieiν, ἀλλὰ μαστιγῶντί με». (Enix: in) At:

Παιών, ὠνος (ό), (in men:) лекsitopъ (prin ч: prin deskintive, ṽp̃aje), ṽp̃xitopъ, sađ ṽp̃auiъ; (prin intind:) dorkopъ. [de xnde

Παιωνεῖον (τὸ), Sxl: in локѣ de iatreiōn. [wi

Παιώνιος (ό, ή), = Παιώνιος. [wi

Παιωνία (ή), kastъ Παιώνιος. [wi

Παιωνιάς, ἄδος (ή), poet: in локѣ de παιωνία (enit:). [mi]

Παιωνίζω, biit: -ίσω, = Παιανίζω. [mi]

Παιωνικός, ή, ον, mi

Παιώνιος, α, ον, dorkopѣ, тѣмѣдитopѣ. (de xnde || svest:) Παιωνία (se ing: πόα, saѣ βοτάνη) xhѣ felѣ de plantѣ (med:), (Fpanj:) pivoine. [mi]

Παιωνίς, ιδος, (ή), = Παιωνία, mi Παιωνική.

Παιωνισμός (ό), = Παιανισμός. [παιωνίζω].

Πακτά, ἄς (ά), Dor: in локѣ de пηκτῆ.

Πακτίς, ιδος (ά), Dor: in локѣ de пηκτίς.

Πακτός, ἄ, ον, Dor: in локѣ de пηκτός. [de xnde]

Πακτώ -ω, biit: -ώσω, inkizѣ vine, a-stxhѣ; (poet:) лeгѣ strпns; (in men:) snpикinesкѣ, asigrxѣ. «Ὅσα ἦν τετρημένα, ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι καπακτώσαμεν». Apstf: «Λαίφεα πακτώσας». Enpr: intinzind pñzele. [mi]

Πάκτων, ωνος, (ό), xhѣ felѣ de kopavie xhoapѣ (kape se desfache in bckxuj sipe a se transporta, mi iapъmī se inkeie).

Πάκτωσις, εως (ή), лeгape; inkidepe, saѣ inkeiepe; asthnapе, mi чл: [πακτώω].

Παλαγμός (ό), poet: [παλάσσω] palѣ, mñjxitxѣ.

Παλάθη (ή), [παλάσσω, πλάσσω] smokine teskxite, saѣ inwipate in лxnгѣ, пѣ-пxwѣ de smokine; (in men:) teskxitxѣ, saѣ inwipxтxѣ de op чe (mъsline, strx-rxpi, stafide, mi чл:) fъkxtѣ asemenea. (bezī Ep: D: 23). [de xnde]

Παλάθιον (τό), mi Παλαθίς, ιδος (ή), dim: ал лѣι παλάθη. [mi]

Παλαθώδης, εος (ό, ή), teskxitѣ; saѣ formatѣ in пѣпxwѣ ka smokinele, mi чл:

Πάλαι, (in локѣ de пάλιν) adv: timp: de mxtлѣ, in bekime, ne vremea tpekxtѣ; (in men:) mai 'nainte. «Πάλαι οὔτι νέον γε». Il: I. „Ἡμὲν πάλαι, ἡδ' ἔτι καὶ νῦν». Om: «Ἄρτι ἤκεις, ἡ πάλαι; —ἐπεικῶς παλαι». Plt: (mi kx artik:) «Ὁ («Ἡ «Τὸ) πάλαι (se ing: ὦν, mi чл:)». Lks: чeл de mxtлѣ vreme fostѣ, fъkxtѣ, saѣ tpekxtѣ, bekіѣ. «Ἀρχιλοχὸν τὸν πάλαι ποιητάν». Tkr: (next:) Τὸ πάλαι, (mi intp' xna) Τοπάλαι, = Πάλαι. «Τὰ γὰρ τοπάλαι μεγάλα ἦν, σμικρὰ γέγονε· τὰ δὲ ἐπ' ἐμεῦ ἦν μέγала, πρότερον ἦν σμικρὰ». Ep: (bezī mi παλαιός).

Παλαιγενής, εος (ό, ή), de mxtлѣ пѣ-skxtѣ, bтpпnѣ, bekіѣ. [πάλαι, γείνω].

Παλαιγονία (ή), bekime, antikitate. [din

Παλαιγονος (ό, ή), = Παλαιγενής, bekіѣ,

antikѣ. [πάλαι, γόνος].

Παλαιετής, εος (ό, ή), bekіѣ de anі [πάλαι, ἔτος].

Παλαιθεος (ό, ή), = [παλαιὰ θεός] (ή 'E-στία, Besta) bekіe zeigѣ.

Παλαιθετος (ό, ή), [πάλαι, τίθημι] de mxtлѣ пxsѣ in пѣstpape, saѣ komnxsѣ; (in men:) bekіѣ. «Ὑμνος —». At:

Παλαιμάτωρ, ορος (ά), poet: Dor: in локѣ de Παλαιμήτωρ, antikѣ mxtмѣ, inlіia strѣ-moashѣ.

Παλαιμονέω -ω, biit: -ήσω, poet: in локѣ de παλαίω. [mi]

Παλαιμόνια (τά), (se ing: ιερά) serbѣ-toape in чinstea лѣи Palemonѣ. [din

Παλαιμών, ονος (ό), = Παλαιστής [παλαίω].

|| (ka nъme prop:) Palemonѣ, fіel Lex-kotei, (aht:) Μελικέρτης (demonѣ marinѣ).

Παλαιογενής, εος (ό), = Παλαιγενής.

Παλαιόγονος (ό, ή), = Παλαιγονος.

Παλαιόθεν, adv: din bekime. [παλαιός].

Παλαιοθέτης, ου (ό), [παλαιός, τίθημι] = Παλαιοπράγμων.

Παλαιολογέω -ω, biit: -ήσω, vorbesкѣ, saѣ tpektezѣ desnpe bekі (antіche) лxкpѣ-pі. [παλαιός, λόγος].

Παλαιομήτωρ, ορος (ή), kaxтѣ παλαι-μάτωρ. [παλαιός, μήτηρ].

Παλαιομώλωψ, ωπος (ό), bekіѣ biklea-nѣ, bxlпe bтpпnѣ. [παλαιός, μώλωψ].

Παλαιοπενθής, εος (ό, ή), poet: чeл kx bekіe жале, de mxtлѣ жѣлitopѣ. [παλαιός, πένθος].

Παλαιόπλουτος (ό, ή), bekіѣ voratѣ. [παλαιός, πλούτος].

Παλαιοπράγμων, ονος (ό, ή), чeл din bekime депrinsѣ in лxкpѣpі, (овшт:) лxпѣ bekіѣ, (Fpanj:) vieux routier. [παλαιός, πράγμα].

Παλαιόραφος (ό), kxsttopѣ, kіpnitopѣ de bekіtrп. [παλαιός, ράπτω].

Παλαιόριζος (ό, ή), чeл kx bekі pтdт-чині: [παλαιός, ρίζα].

Παλαιός, ἄ, ον, (komпар: παλαιότερος, mi -αίτερος, sшpл: -ότατος, mi -αιτατος) bekіѣ, de mxtлѣ vreme; (desnpe oam:) bтpпnѣ; (nпin intind:) bekіѣ, strіkatѣ de bekime, de neintpexsingat. «Τίς νέος ἡ παλαιός οὔτω ῥάθυμος ἐστί»; Iskr: «Ὅντος παλαιός». Od: B. «Ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιὰ». Skp: || (next:) «Τὸ παλαιὸν». adv: in локѣ de τὸ πάλαι. «Ὅσαι ἡδὴ ἐξοδοὶ ἐγένοντο καὶ τὸ παλαιὸν καὶ τὸ νέον ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου». Ep: (bezī mi πάλαι). (mi komпар: mi sшpл: kx пpеп:)

«Ἐκ παλαιτέρου». Ep: «Ἐκ παλαιάτου». Tky: [πάλαι]. [de xnde]

Παλαιότης (ή), bekime; similitudea bekilor oamenī (Exp: El: 1062).

Παλαιότοκος (ό, ή), (uapoks: fem:) nysktoape de mlatš timnš; (prin xpm:) slxbitš; (propapoks:) de mlatš nyskatš, = Παλαιγενής. [παλαιός, τόκος].

Παλαιότροπος (ό, ή), xpmxtopš de (saš fsktš dšne) bekīsl kinš (de modx bekīe). [παλαιός, τρόπος].

Παλαιουργός (ό, ή), lskxxtopš de lskxrxī bekī. || (sxst:) = Παλαιόραφος. [παλαιός, ἔργον].

Παλαιοφανής, έος (ό, ή), bxxzīš, npxtš ka bekīš. [παλαιός, φάνω].

Παλαιόφρων, ονος (ό, ή), poet: bekīš (b-tpīnš) la minūī; (in xen:) = Ἀρχαῖος, antikš. [παλαιός, φρήν].

Παλαιώ -ō, viit: -ώσω, inbekieskš; nyskeskš чева ka lskrx de neintrevxinuat. [παλαιός].

Πάλαισμα (τό), fantš saš memteuxūipe de lskxtopš. «Πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχεις». Esx: mīxlokš de inprotivipe, strataxemtš. [wī]

Παλαιμοσύνη (ή), poet: in lokš de πάλη. [παλαίω].

Παλαισταγής, έος (ό, ή), poet: (oīnos, vīnš) de mlatš nikatš (din strxrxī), bekīš. [πάλαι, στάζω].

Παλαιστάω -ō, viit: -ήσω, = Παλαίω. [παλαιστής].

Παλαιστέω -ō, viit: -ήσω, mxxsxřš, saš inpinřš kx palma. [din]

Παλαιστή (ή), palmtš; mxxsxřš de natrx deřete, saš xñš latš de mīnš.

Παλαιστής, ού (ό), lskxtopš; (in xen:) atxetš. 2) (Aleksand:) in lokš de παλαιστή. [παλαίω].

Παλαιστιάς, α, ον, чel kx inlindepe de xñš latš de mīnš, saš de 4. deřete. [παλαιστή].

Παλαιστικός, ή, ον, indeminatikš, saš kx benitš la lskntš, mīmnastikš. [παλαιστής].

Παλαιστής, ίδος (ή), = Παλαιστή.

Παλαίστρα (ή), lskntxopie, lokš (kapierš) de lskntš (wī in xen: de op чe felš de eksepsape, saš denpindepe trxpneaskš), = Γυμναστήριον (pron: mī fir:). [παλαίω]. [de xnde]

Παλαιστρικός, ή, ον, = Παλαιστικός, mīmnastikš. [de xnde]

Παλαιστρικός, adv: dšne kinx lskntxopie; saš ka in lskntxopie.

Παλαιστρίτης, ου (ό), чel din lskntxopie; (in xen:) = Παλαιστρικός. [παλαίστρα].

Παλαιστροφύλαξ, ακος (ό), nxxitopš (enistatš) al lskntxopie. [παλαίστρα, φύλαξ].

Παλαίτατος, η, ον, sxprx: wī.

Παλαίτερος, α, ον, kompar: (nephx:) al lxi παλαιός.

Παλαίφαγος (ό, ή), [πάλαι, φάγω] poet: kape in bekime se mīnka (slxkia de xpantš). saš 2) mīnkatš, posš de bekime. «Δρύς—». Od: T: (astfel se indrent: in lokš de...

Παλαίφατος (ό, ή), [πάλαι, φημι] zisš in bekime; saš de mlatš prezisš (proopoxitš); (in xen:) bekīš. «Παλαίφατον (se inx: λόγιον)». Lks: bekīe zisš, proverbš. [de xnde]

Παλαίφάτως, adv: dšne bekīe zisš, saš din bekīe tradigie.

Παλαίφοβος (ό, ή), proopoxitopš in bekime. (in Sof: se indrent: παλαίφατος). [πίλαι, φοῖβος].

Παλαίφυτος (ό, ή), poet: de mlatš sxditš. «Δρύς—». Od: T: (asa se indrent: in lokš de παλαίφατος). [πάλαι, φύω].

Παλαίχθων, ονος (ό, ή), poet: bekīš lokxitopš, saš stxñīš de nymīntš. (bezīwī autóχθων). [πάλαι, χθών].

Παλαίω -ō, viit: παλαίω, (nex: επάλαισα, wī επάλησα, pas: tpe: de kx: πεπάλαισμαι) mxx lskntš (pron: wī fir:). «Παλαίειν τινί, saš πρὸς τινα». Lks: (wī fir:) «Παλαίσαντες πολλὰς ζυμίας». Ksn: (wī fpx kazš). «Εἰ παλήσεις ὁ ναυτικὸς στόλος». Ep: daka se va bate, saš se va vixi. [πάλη].

Παλαίωμα (τό), [παλαίω] bekixrš. 2) (maī des) = Παλαίωσις, inbekipe.

Παλαίωρ, Lak: in lokš de παλαιός.

Παλαίωσις, εως (ή), inbekipe. [παλαίω].

Παλαμάομαι -ōμι, viit: -ήσομαι, lskrexzš чева kx mīna; sxvīrsheskš. «Ταῖς χερσὶ παλαμάσθαι τὸ θέον». Ksn: (de xnde 2) (fir:) xneateskš, mxx memteuxmeskš чева. «Τόλμημα παλαμάσθαι». Apstf: (de xnde wī xarakteristikx nšme al memteuxrpxlxi Παλαμήδης). [din]

Παλάμη (ή), (de avi) palmtš; (prin in-tind:) mīnš; wī lskrx mīnelpor, mīnš-fxntxřš; (fir:) kinš, mīxlokš; (in xen:) memteuxřš; (wī in pšš) maminagie, vīklenie. «Μοιριδίω παλάμη» Hind: kx zesekš mīxlokš saš pštepe. [πάλλω].

Παλάμημα (τό), maminagie, memteuxritxřš, xneatitš fantš. [παλαμάομαι].

Παλάμηρι (φιν), poet: in lokš de παλάμη.

Παλαμναῖος, α, ον, [παλάμη] sβίρμιτο-
př kx mína sa de omorǵ; (prin xpm:)
snpkratǵ, mīntrpitǵ. «Τὸ παλαμναῖον». Exr:
mīntrpie de omorǵ. 2) pesesntorǵ de
omorǵ (vezī mī álástωρ). «Ζεὺς—». Aks:

Παλάσιον (τὸ),=Παλάθιον.

Παλάσσω, [πάλλω] viit: -άζω, mīmkǵ, κλτ-
teskǵ; amestekǵ; srmīntǵ. «Ἐγκέφαλος ἐν-
δον ἅπας πεπάλαιτο». Om: (de xnde 2) (prin
intind:) apskǵ sorpǵ. «Κλήρω πεπάλαι-
χθεν, ὅς κε λάχῃσιν». Il:H. 3) (ovic:) tkl-
vǵrǵ; mīnkeskǵ; (maī noǵ) xǵǵ, xnrǵ. (vezī
mī maíνω). «Ἀιχμή παλάζεμεν οὐδας». Od.
N. (mī mīk:) «Ἀθύρω παλάσσετο χεῖρας». Il:
Λ. (mī pas:) «Νίφετῳ πεπαλαμμένον ὕδωρ». Koint.

Παλαστέω -ō, viit: -ήσω, At. in lokǵ de
παλαιστέω. [din

Παλαστή (ή), At. in lokǵ de παλαιστή.

Παλαστιαῖος, α, ον, At in lokǵ de πα-
λαιστιαῖος.

Παλαχή (ή), poet: [παλάσσω]= Πάλος,
sorpǵ; (prin intind:) kīwtirǵ prin sorpǵ
(vezī mī κλήρος); (in men:) norokǵ; (par-
tik:) panǵ doβīnditǵ prin sorpǵ; (prin in-
tiad:)=Ἀρχή, inuenstǵ. [de xnde

Παλαχῆθεν, adv: poet: de la inuenstǵ,
d' inlīamī datǵ; de mǵatǵ.

Πάλευμα (τὸ), mīklokǵ atrpǵtorǵ, mo-
mealǵ. [mī

Πάλευτης, οὔ (ὅ), (se inueletepē ὄρνις)
pastpe, prin kape vīntorǵ momesk pe
cele-l-aite de a se prinde, (Franz:) ap-
reau, saǵ chanterelle. 2) vīntorǵ de pǵ-
strǵ printp' avestǵ mīklokǵ; (fir:) amǵ-
qitorǵ. [mī

Πάλευτρια, mī Παλευτρίς, iδος (ή), fem:
al lǵī παλευτής (ὄρνις). [din

Παλεύω, viit: -εύσω, prinǵ (ka παλευτής)
prin momcalǵ pǵstrǵ; (in men: mī fir:)
momeskǵ, amǵmeskǵ, vǵrǵ in kǵrstǵ. [din

Πάλη (ή), lǵntǵ; (in men:) vǵtǵlic. «Τε-
χνικώτατον καὶ πανουργώτατον τῶν ἀθλημά-
των ἡ πάλη». Pl: [in afin: dǵne etimol:
nǵmaī kǵ...

Πάλη, saǵ Πάλῃ (ή), [πάλλω] cea maī
sǵvǵipe pǵlpepe (nisinǵ, vǵnsmǵ, mī cl:).
«Ἀλφίτων πάλη». Inkp: (aal:) παπάλη, po-
snaǵ de fǵintǵ. [de xnde

Πάλημα (τὸ),=Πάλη, mī Παπάλη, fǵintǵ
prea mǵrntǵ; mīnkape fǵkǵtǵ din astfel
de fǵintǵ, terpǵǵ, koleamǵ, mī cl:

Παλημάτιον (τὸ), dim: al lǵī πάλημα.

Παληῖσαι, nex; 1; de inf: a lǵī παλαίω.

Πάλι, adv: poet: in lokǵ de πάλιν.

Παλιδαστής, έος, mī Παλιδαστος (ὁ, ή),
=Παλιμβλαστής, mī cl:

Παλίβολος (ὁ, ή),=Παλιμβολος.

Παλιγγέλως, ωτος (ὁ), pǵciprokǵ bat-
jokoripe, saǵ lǵkape in pǵsǵ. [πάλιν, γέλως].

Παλιγγενεσία (ή), penautepe, saǵ pǵe-
nerapie; (de xnde Bisep:) pǵinviere prin
sfintǵ votezǵ. [mī

Παλιγγενέσιος (ὁ, ή), al pǵenerapie.
[πάλιν, γένεσις].

Παλιγγενής, έος (ὁ, ή), pǵntǵskǵ, pǵ-
eneratǵ; (Bisep:) pǵntǵskǵ prin Dǵ-
mnezeskǵ votezǵ, =Necrǵtistos. [πάλιν,
γένω].

Παλιγγλωστος (ὁ, ή), kontpaziktorǵ,
minuinosǵ. «Ἀγγελία. —». 2) porpitǵ
de aatǵ (stpeintǵ) lǵmǵtǵ. «Πόλις —». Pind:
[πάλιν, γλώσσα].

Παλιγγναμπος (ὁ, ή), [πάλιν, γνάμπτω]
inkovoiatǵ in nǵptea dinapoi.

Παλιγγνωστος (ὁ, ή), din noǵ kǵnoskǵ,
saǵ pǵkǵnoskǵ, =Παλινδαής. [πάλιν, γι-
γνώσκω].

Παλιγκαπηλεύω, viit: -εύσω, pǵpǵekǵ-
pǵesksǵ. [din

Παλιγκάπηλος (ὁ), pǵpǵekǵpǵitorǵ, saǵ
pǵvīnztorǵ pǵskmǵpǵind din al doilea
mī al treilea mīntǵ. [πάλιν, κάπηλος].

Παλιγκινής, έος (ὁ, ή), mīmkatǵ snpe
inapoī; saǵ intopsǵ snpe aatǵ nǵpte, aī-
pǵea. [πάλιν, κινέω].

Παλιγκλαστος (ὁ, ή), [πάλιν, κλάω] in
torsǵ inapoī prin pǵsǵinvepe.

Παλιγκοταίνω, saǵ Παλιγκοτάω (-έω) -ō,
viit: -ήσω, mǵ nekǵjeskǵ de isnoavǵ;
(de xnde fir: desnpe voalǵ mī ranǵ) mǵ
intorpǵ, ovrinteskǵ din noǵ, mǵpǵ snpe
maī pǵǵ. [παλιγκοτος]. [de xnde

Παλιγκότησις, εως, mī

Παλιγκοτία (ή), pǵnekǵjipe (pas:); (de-
snpe ranǵ, mī voalǵ) pǵovrintipe, pǵin-
toarpǵe. [din

Παλιγκοτος (ὁ, ή), [πάλιν, κότος] pǵin-
torsǵ la patima, mīnia de maī 'nainte,
pǵnekǵjitǵ; (prin xpm:)=Βαρύθυμος. (fir:)
«Παλιγκοτον πάθημα». Inkp: patimǵ, voa-
lǵ pǵintoapstǵ, saǵ penoitǵ. [de xnde

Παλιγκότως, adv: kǵ penoipe de mīnie,
mī nekǵǵ asǵpǵa kǵiva; saǵ=Bxpyθύμως.

Παλιγκραιπνος (ὁ, ή), poet: [πάλιν, κραι-
πνός] prea iste, foapte aǵpǵǵ.

Παλιγκτιστος (ὁ, ή), din noǵ pǵziditǵ.
[πάλιν, κτίζω].

Παλιγκυρτος (ὁ),=Κύρτος, komǵ de pe-
ute. [πάλιν, κύρτος].

Παλίγλωστος (ό, ή), (maĩ noš) in lokš de Παλίγλωστος.

Παλίγναμπος (ό, ή), poet: (maĩ noš) in lokš de παλίγναμπος.

Παλίξεστος (ό, ή), poet: [πάλιν, ξέω] din noš p̄zxitš, χ̄ioplitš, pasš, mi χ̄i-

Παλιδερχής, έος (ό, ή), poet: [πάλιν, δέρχομαι] v̄z̄v̄topš inapoĩ. «Δίχη—». Orf:

Παλιζωος (ό, ή), poet: in lokš de παλίνζωος.

Παλικμπής, έος (ό, ή), απλεκatš, povirnitš, intopsš snpe inapoĩ. (bezĩ mi παλιγνήης). [πάλιν, κάμπτω].

Παλιλληπτος (ό, ή), [πάλιν, λαμβάνω] Sx̄l: експлік: а лѣ παλινάγρετος.

Παλιλλογέω -ω, viit: -ήσω, imĩ repetš kb̄v̄intš, maĩ zikš o datš. [mi]

Παλιλλογία (ή), repetare de челе zise. 2) a zice inprotiβ de челе de maĩnante, konpazivere, = Αντίφασις. [din]

Παλιλλογος (ό, ή), pezisš, repetatš. 2) iarp̄mi (din noš) k̄lesš, л̄satš inapoĩ, p̄ad̄snatš; pesokotitš; p̄em̄s̄x̄ratš. «Λα-ους οὐκ ἐπέοικε παλιλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν». Om: a le p̄ep̄m̄t̄di ad̄sn̄nd̄x le iarp̄mi inapoĩ. 3) (akt:) konpazik̄v̄topš л̄si-шĩ. [πάλιν, λέγω].

Παλιλλυτος (ό, ή), poet: desleratš iarp̄mi din noš. [πάλιν, λύω].

Παλιμβάχειος (ό), (πούς) ničopš metrič kom̄psš din silave dox л̄n̄m̄i mi x̄na sk̄x̄pt̄. [πάλιν inprotiβ, βακχεΐος].

Παλιμβάλης, έος (ό, ή), [πάλιν, βάλλω] ap̄n̄katš (к̄л̄katš) k̄x faj̄a in s̄s; saš psšš d̄and̄ap̄atele.

Παλιμβαμος (ό, ή), [πάλιν, βαίνω] mer-γ̄topš inainte mi 'nd̄t̄p̄t (k̄ape se d̄v̄e mi vine).

Παλιμβιος (ό, ή), peintopsš in viagt̄, in̄viatš din morpi. [πάλιν, βίος].

Παλιμβλαστής, έος, mi Παλίμβλαστος (ό, ή), din noš p̄ev̄l̄st̄pitš. [πάλιν, βλαστός].

Παλιμβολία (ή), sk̄m̄v̄īs̄ne, nestatopničie de п̄t̄pere; saš x̄ap̄aktep̄x̄ ч̄el̄šĩ sk̄m̄v̄yosš. [din]

Παλιμβολος (ό, ή), [πάλιν, βάλλω] psšš (intopsš) d̄and̄ap̄atele, saš din noš. «Ι-στος—». Apst: n̄n̄za Penelopeĩ. «Δούλος—». Apstf: netp̄ev̄nikš; (n̄pin x̄pm̄:) = Παλίμπρατος. 2) (fir:) = Παλίμβουλος, nestatopnikš, «Τὸ παλίμβολον». L̄ks: = Παλιμβούλις. [de x̄nde]

Παλιμβούως, adv: = Παλιμβούως, k̄x nestatopničie.

Παλιμβουλία (ή), poet: = Παλιμβούλις. [din]

Παλίμβουλος (ό, ή), sk̄m̄v̄yosš in kin-z̄p̄ile, saš п̄t̄p̄ep̄ile sale, nestatopnikš. [πάλιν, βουλή]. [de x̄nde]

Παλιμβούως, adv: k̄x nestatopničie in п̄t̄p̄ep̄i saš r̄ind̄x̄p̄i.

Παλιμμεταβολή (ή), x̄na peste alta, deas̄t sk̄m̄v̄are. [πάλιν, μεταβολή].

Παλιμμέλεια (ή), = Ἀμέλεια, netp̄ik̄ipe, л̄enev̄ipe. [πάλιν, μέλει].

Παλιμμήκης, έος (ό, ή), in̄k̄x n' al̄ta л̄n̄-г̄; (in nen:) p̄rea л̄n̄г̄š, = Παυμήκης. [πάλιν, μήκος].

Παλίμπαις, αιδος (ό, ή), f̄x̄k̄itš iarp̄mi (de al doilea) kon̄iāš. [πάλιν, παῖς].

Παλίμπαλτος (ό, ή), [πάλιν, πάλω] ap̄n̄katš, as̄v̄ip̄itš de al doilea saš inapoĩ as̄-п̄a ч̄el̄šĩ ч̄e a as̄v̄ip̄it maĩ 'n̄ainte.

Παλιμπεπτος (ό, ή), [πάλιν, πέπτω] feptš de al doilea iarp̄mi.

Παλιμπετής, έος (ό, ή), [πάλιν, πίπτω] k̄z̄stš inapoĩ, saš iarp̄mi de al doilea.

|| (next:) Παλιμπετές, poet: in lokš de adv: iarp̄mi inapoĩ.

Παλιμπηγής, έος, mi Παλιμπηγος (ό, ή), in̄keratš, kom̄inatš iarp̄mi din noš. [mi]

Παλιμπηγίς, έως (ή), din noš kom̄v̄inare, d̄p̄ep̄ere. «Υποβημάτων—». T̄p̄: p̄ek̄ip̄ipe. [πάλιν, πήγνυμι].

Παλίμπισσα, ης (ή), bek̄ie, petonitš smoa-л̄. [πάλιν, πίσσα].

Παλίμπλαχτος (ό, ή), poet: iarp̄mi din noš saš la intoap̄ere p̄t̄v̄itš, «Δρόμος—». Es̄x̄l: al ч̄el̄šĩ ч̄e ast̄fel se p̄t̄v̄em̄te. [din]

Παλιμπλάζομαι, viit: -πλάζομαι, poet: m̄x̄ in̄topk̄ p̄t̄v̄ind̄x m̄x̄ inapoĩ. (intp̄ev: p̄rin̄v: n̄maĩ nex: Παλιμπλαγχθείς. [πάλιν, πλάζομαι].

Παλιμπλανής, έος (ό, ή), poet: = Παλίμπλαχτος. [πάλιν, πλάνη].

Παλιμπλεχής, έος (ό, ή), poet: iarp̄mi din noš, saš d̄and̄ap̄atele in̄pletitš. [πάλιν, πλέχω].

Παλίμπλος -ους (ό, ή), л̄ast̄itopš inapoĩ. [πάλιν, πλόος].

Παλίμπλυτος (ό, ή), [πάλιν, πλύω] iarp̄mi de al doilea sn̄latš; (n̄pin x̄pm̄:) sn̄lat̄itš, des̄v̄ps̄itš, em̄itš; (fir:) neĩnsem̄natš.

Παλίμπλωτος (ό, ή), poet: [πάλιν, πλώω] = Παλίμπλος.

Παλιμπνοή (ή), poet: in lokš de...

Παλίμπνοια (ή), [πάλιν, πνέω] in̄pro-тив̄s̄ s̄x̄lape de v̄inatš. (bezĩ mi τροπία).

Παλίμπνοιος (ό, ή), poet: [πάλιν, ποινή] p̄es̄n̄st̄itopš n̄pin ned̄eas̄t̄, p̄es̄v̄n̄topš.

«Τὸ παλίμποινον». Esxl: pesplēipe, pes-
esnapre.

Παλίμπευτος, μι

Παλίμπερος (ό, ή) poet: kape merpe
inapoī, saš se dšve mi vine. [πάλιν, πέρος].

Παλίμπους, οδος (ό, ή), meprētopš in-
dēpēt; (pripin intind:) nestatopnikš. «Τύ-
χη —». Π. [πάλιν, ποῦς].

Παλίμπράτης, ου (ό), = Μεταπράτης. [μι

Παλίμπρατος (ό, ή), [πάλιν, πιπράτω]
(povš) pevindštš de mšate opī; (pripin
xpm:) netpevnikš.

Παλίμπροδοσία (ή), trēdape pečipoktš,
saš penetatz. [μι

Παλίμπροδοσία, εως (ή), = Παλίμπροδοσία,
trēdape indoitš, sna dšne alta. [μι

Παλίμπροδοτής, ου (ό), trēdētopš de a-
mīndotš pēpīate, saš de maī mšate opī.
[πάλιν, προδίδωμι].

Παλίμπρυμνηδόν, adv: meprīnd dšne pš-
nē; inapoī. [μι

Παλίμπρυμος (ό, ή), intopkētopš de
pšnē; saš meprētopš inapoī. (bezī mīxrouš).
[πάλιν, πρύμνη].

Παλίμπυγηδόν, adv: kš kēpēl indēpēt,
meprīnd inapoī. [πάλιν, πυγή].

Παλίμπωλος (ό, ή), = Παλίμπράτης, μι
Παλίγκάπηλος. [πάλιν, πώλω].

Παλίμφομος (ό, ή), zisš inprolīvš de
ucele de maī 'nainte, = Αντιφατικός. 2) =
Δύσφομος. [πάλιν, φήμη].

Πολίμφοιτος (ό, ή), poet: = Παλίμπερευ-
τος. [πάλιν, φοιτάω].

Παλίμφρων, ονος (ό, ή), skimevtopš de
pēpere, saš simgimintš. [πάλιν, φρήν].

Παλίμφυής, έος (ό, ή), kape a pevltstē-
pit; saš s' a pēntskēt; saš a pēnbiat. [πά-
λιν, φυή].

Παλίμψηστος (ό, ή), [πάλιν, ψάω] pasš
de al doilea. (de xnde || svest:) memepa-
nē mīnšpistš, ale kēpīa litepe se pad,
se mtepr, ka sš se skpie de al doilea.

Παλίμψυχος (ό, ή), peīnsšflegitš, peīn-
biatš. [πάλιν, ψυχή].

Πάλιν, adv: inapoī, indēpēt. «Ὡ ξείνε,
πάλιν χώρει, μηδ' ἔσιθι ἐς τὸ ἱρόν». Ep:
«Πάλιν ἐλκεδ' ἀπὸ γλῶσσος». Tkr: «Ὅθεν πάλ-
λιν οὐκέτι νῆστος». Ep: «Ἐθέλω δόμεναι
πάλιν». Ιλ: Α. (mi kš men:) «Πάλιν τρά-
πεθ' υἱός ἐός». Ιλ: Σ. s' a petras. (mi in
paral:) «Ἀψ πάλιν εἶς ἐπὶ νῆας». Ιλ: Σ.
«Πάλιν εἶσιν ὀπίσσω». Od: Α. 2) aīspea, inpr'
altš parte. «Ὅσσε πάλιν κλίνασα». Ιλ: Φ.
(mi kš men:) «Δόρυ πάλιν ἔτραπ' Ἀχιλλῆος». Ιλ: Υ'. 3) dinnpotivš, dandapatele. «Ὅ-

τις τὸν μῦθον ὀνόσεται, οὐδὲ πάλιν ἐρέει».

Ιλ: Ι. «Πάλιν λάξετο μῦθον». Ιλ: Δ. 'mī a
ksat indēpēt ('mī a intops) vorpa. (mi kš
artik:) «Τὸ πάλιν νεότητος». Hind: uea din
prolīvš. 4) (des mi ovīc:) = Ἀῶνις, iarpwī
inktš o datš, a doa oapš, din noš. «Κα-
τατιθέναι πάλιν, ὅθεν περ ἂν ἕκαστα λαμβά-
νῃ». Ksn: (mi in paral:) «Πάλιν αὔ». Λks:

Παλινάγγελος (ό, ή), nestitopš intopsš
inapoī snpe adkvepe de pesvansš la mti-
pea, ce s' a dšs sš dea. [πάλιν, ἄγγελος].

Παλινάγρετος (ό, ή), poet: [πάλιν, ἀγρέω]
ksatš, saš de ksat inapoī (kšvintš). 2)
(akt:) ksētopš inapoī (kēkētopš) de kš-
vintš sšš; nestatopnikš.

Παλινάρετος (ό, ή), [πάλιν, αἰρέω] (dpe-
vtopš) skosš intī, mi iarpwī alesš (la
altš votagie); (kēdipe) reparatš, saš
kš trevšingpš de a se dpepe, kam mš-
epedš; (advokatš) pēpēsitopš de klien-
tēl sšš, mi datš in partea prolīvnikēlš;
(in men:) netpevnikš, nevinstitš.

Παλιναυξής, έος (ό, ή), poet: kape ia-
pēwī kēpēte, saš se maī fache. [πάλιν,
αὔξω].

Παλιναυτόμολος (ό, ή), dezeptopš (x-
rapš) intopsš iarpwī akolo, de xnde
dezeptase. [πάλιν, αὐτόμολος].

Παλινδαχής, έος (ό, ή), poet: [πάλιν, δάω
= διδάσκω] = Παλίγνωστος, din noš in-
vēpatš, saš kšnoskētš.

Παλινδικέω -ω, viit: -ήσω, mš kšdikš
din noš, imī penoieskš kšdikata. [μι

Παλινδικία (ή), penoipe, pevzape de
kšdikatz; drentēl akopdatš de a se pe-
kšdika ačeeamī prironipe de isnoavš; (in
men:) strēpēnipe in kšdikatz. [din

Παλινδικος (ό, ή), чel ce din noš ia-
pēwī se kšdikš, saš pepornitopš de o pri-
ronipe kšdikatz o datš. [πάλιν, δίκη].

Παλινδίνητος (ό, ή), poet: [πάλιν, δινέω]
kape se inbīptemte, se vsltopemte inpr'
ačeeamī potagie, saš ne ačeeamī osie.

Παλινδινία (ή), inbīptipe (pripin: de vsl-
toape de apš, saš vīptekš de vintš) in-
prekēpēl ačeeamī semnš. [πάλιν, δίνη].

Παλινδιώξιος, εως (ή), proz: in lokš de
poet: παλιώξιος, roanš intoapš asēpēpē
ronitopīor din partea чelop ce se ro-
nīaš. [πάλιν, διώκω].

Παλινδρομέω -ω, viit: -ήσω, azerpš in-
apoī; meprš indēpēt; (nast:) mš petpa-
rš inapoī. [din

Παλινδρομής, έος (ό, ή), = Παλινδρομος.

Παλινδρομήσις, εως (ή), [παλινδρομέω] μι

λίρροια. (prinç: few: ал лѣ ...

Παλιόροθιος, α, σαž ος, ον, μι

Παλιόροθος (ό, ή), poet: in локѣ de παλιόροος, sspnsš ла рѣлксš, тлѣзxitš. «Κῦμα—», Od: E mi l. kape se isbente de ұр-мš, ми іартми se тіраnte inapoI. [пáлн, рóθος].

Παλιόροια (ή), [παλιόροος] рѣлксš, саž smfлѣтpъ periodikъ, ми petpauepe inapoI a mтpиl ла знеле ұрmкpи (прекнм supе eks: in Eзbea); (fir:) nestatornivia (nexotpripea) mingii.

Παλιόροιδος, [пáлн, рóидος] ми

Παλιόροизος (ό, ή), poet: чel чeкs sгo-motš se тлѣзxitš in рѣлксš. [пáлн, рóизος].

Παλιόροος, η, ον, poet: in локѣ...

Παλιόροος -оос (ό, ή), [пáлн, рéω] (ma-re mi чл:) smfлatš, ми іартми тpасđ inapoI (ка in рѣлксš); (fir:) inđoiošš, nexotpripitš; nestatornikš.

Παλιόροπος (ό, ή), poet: [пáлн, рéπω] anekatš (inкoвoiaтš) supе inapoI. «Γόγυ—». Eкp: ал втpинклш.

Παλιόρρμη (ή),=Παλιόροια, penede кp-uepe inapoI. [ми]

Παλιόρρυτος (ό, ή), poet: [пáлн, рéω] = Παλιόροος. 2) [пáлн, рýω, саž ёрýω] тpасđ, тpипitš inapoI.

Παλιόριος (ό, ή), poet: in локѣ de παλίνριος.

Παλίσσυντέω -ω, viit: -ήσω, mъ inтopкš penede inapoI. [din]

Παλίσσυτος (ό, ή), poet: [пáлн, тѣсoм:] = Παλινόρρητος, Παλιντυπής.

Πάλιστρεπτος (ό, ή), poet: = Παλινστρεπτος; саž Παλιόροος.

Παλιούλεκτος (ό, ή), gram: ексл: а лѣ палiлoгoс. [пáлн, cыллéγω].

Παλιόψητος (ό, ή),=Παλιόψητος.

Παλιόψης, εως (ή), [пáлн, ióкω=диóкω] inтopuepe de roant din partea ronigil-aor assnpa ronitopilop, pчinпpoкъ roant.

Πάλλα (ή), poet: [пáллω] вaлъ (de aчi), глoвѣ, минче, гiзлеа, ми чл:

Παλλάδιον (τό), stalsa Παλαδεί (Miner-bei). 2) кнš лoкaлš in Atena, кnde se adкnaš ждиктopиl de кpиминалe пsmигi. «Εφέται. (prinç: nest: лѣ ...

Παλλάδιος, α, ον, квeнитš, konsfingitš Παλαδεί (Minerbei). [Πάλλας].

Πάλλακεια (ή), а anca, саž а li ұиtoape (кpвѣ). [din]

Πάλλακёμαι, viit: -ёóтoм:, (кк ак:) амš ұиtoape; (кк dat:) сiнтš ұиtoapeкsиa. [din]

Πάλλακη (ή), [παλλακός] пeлeгитimъ mкiepе, ұиtoape (кpвѣ) а кsиa. [de кnde

Πάλλακία (ή), =Πάλλακεια. [ми]

Πάλλακινος (ό), глs: fiš de ұиtoape, bastapdš.

Πάλλακιον (τό), dim: ал лѣ ...

Πάλλακис, ιδος (ή),=Πάλλακη. [de кnde Παλλάκισμα (τό),=Πάλλακεια. 2) poet: in локѣ pe παλλακис.

Πάλλακος (ό), втpс: лѣ пaллaкi, тiнъ-рѣ amopezš (Ткpч: oглaнđ) ал кsиa, = Παιδικά. [din]

Πάλλαξ, ακος (ό, ή), [пáллω] тiнърѣ воiникš, саž тiнърѣ fatš. (vezí mi мeйpaξ).

Πάλλας, άδος (ή), (in men:) = Πάλλαξ, fatš; (partik:) Minepвa. || (im:) Παλλάδες, тiнepелe, саž fчoapeлe пpeoтiгe. [пáллω].

Πάλλευκος (ό, ή), poet: [пáлн, лeυкός] de totš саž пeстe totš алđ.

Πάλληξ, ηκος (ό, ή), poet: Ion: in локѣ de пáллaξ.

Πάλλω, [in alin: кк βáллω, ми áллo-м:] viit: пaлō, (nex: ётiглa, ми чл:) клe-тинš, саž клѣтeкš, сгdсitš; (prin intind:) ұiš (apdikš) чeвa кк inлeсnipe in мiиn; mtiš съ maniczš, съ inтpевsingezš чeвa; (nestp: саž nas:) mъ клeтинš, mъ сгdсitš; свiкнeсkš; mъ свiркoлeсkš. «Δόρυ (η) Σάκος, «Αίθρον, ми чл:) пáллeи». Om: ми Es: «'Επιστάμενος δόρυ пáллeи». Ткp: inđemí-natikš, denpinsš in pesvoitš. «Πήλε χερσίν ον φίλον υίον». Л: Z. 'л а жкkat in мiиn. «Κλήρους έν κυνέη пáллoн». Л: Г. (ми prin intind:) «Κλήροις ётiглaн aвтoтyс». Sof: 'i aš amezat dšne sorpi. (ми simnлs) «Пáл-λω, саž Пáллoм:». Om: apкнkš sorpi. «'Ερίζοντας δὲ αὐτοὺς κατελάμβανε, κελεύων пáллeσθaи пaллoмéвoн δē, λαγχάνει έν πάντων Βαγαίος». Ep: «'Εν άспiдoс aнтyгi пáлтo». Л: O. s' a inпiedikat, s' a inкp-кaт. «'Εпáллoнтó тe кaтi ёспaиpoн, ёкoз пep iчoýeс вeáлoтaи». Ep: «Δeίμaтi пaллóмeнoи». Ep: tpeмspind de fpikъ. (ми next:) «Δeί-мaтi пáллoн». Sof: (микs ак; ел: indip:) «Πáллoмéвn кpчдiгн. Л: X втiндs 'i ini-ma. [de кnde

Πάлма (τό),=Πáлмoс, свiкнитpъ, клe-тинѣтpъ, сгdсitpъ, ми чл: [de кnde

Πáлмaтiαс, cu (ό), (сeиcмoс, кstpeмapђ) сгdсitopђ, скstepтopђ. [ми]

Πáлмaтiкoс, ή, ον,=Πáлмiкoс.

Πáлмa (ή), кнš feлš de скstš, (лат:) pama. (vezí mi γέρpон). [пáллω].

Πáлмaкoс, ή, ον, pелaтивš кк пeлsš, саž пaлmitaгiе, пtаiе de вiнъ, саž de inимъ

“Οἰώνισμα παλινδρόν». Sxid: rixire prin
кѣтареа свѣкнirij мацелор жертfej. [din

Παλινός (έ), vñtaie de vñt̃ (пклсѣ); sað
palnitagie (tremъrtьrtъ) de inim̃t̃, mi
чл.: [παλινω].

Παλιντοξοπία (ή), българска семяла
palnitaxia маңерор жерлсеї nentrx пре-
rivire. [din

Παλαιοσκόπος (ὁ,ή), observator⁹ de (uni)
prericator¹⁰ din) palnitagia (sviknirea)
първотвор інженіатеї жертвс. [παλμός,
σκοπός].

Ἡλῆρος, υὸς (ὁ), ποιεῖ (par) ἵν' ἀρκῇ
de βασιλεύς.

Παλμώδες, εος (ῶ, ῆ), asemenea, saš
insogitš kə palmitaigie (bataie saš sbikni-
pe). [παλμῶς].

Πάλας (ὁ), [παλλῶ] κληῖρε (πριν: de soruḡ); (de unde în ven:) soruḡ. «Παλλῶ λαγόντα». Er:

Παλτάζω, viit: -άσω, ras: asvîrăḥ (ло-
veskḥ kḥ) ланча, saḥ sēliḥa. [παλτών].

Πολτάριον (τὸ), =(saḥ noate rpeur: in
lokḥ de) Πολτάριον.

Πάλτο, poet: a 3: sinr: nepš: (in sink):
a miž: nex; sað neste-στω: αλ λβί πάλ-
λουμι

Παλτόν (τò), ланче, sač (Τερχ:) uipilž.
(orinč: next: dñi..

Παλτός, ἡ, ὄν, [πάλλω] asvíraitð. «Πάλ-
τον πῦρ». Sof: a trēsneteladi sýmeatz.

Παλυντή (ή), (de aci Παλ:) полентъ,
мѣмѣлѣгъ. [din

Παλύνω, πίτ: -υνώ, поспѣсѣхъ къ гѣ-
нѣ, sař nrařǵ; řpmĩnĩřǵ; amestekř; (maĩ
noř) žmezeskř; žnrǵ. (bezĩ mi πιλάσω).
«Κάρον ἰδρῶτι παλύναι». Dion: [πάλη].

Παλῶ, Dor: in lokš de πηλῶ, pen: al
 181 πηλός.

Πᾶρα (τὸ), Dor:== Ἐτῆρα. [πάρα].

Παρθενία (ή), nemərɣiniʔ imɣərɣ-
teaskʔ stɣɣniɣe ɣeste toate. [ʃi

Παρεξέλιξα (ή) im̄p̄r̄p̄teas̄ nestē tea-
te. « Ἀνάγκη — ». Opf; [din

Παμβασιλεύς, έως (ό), neste toate împărați nemuritori; stăniitoră al universului. [πάν, βασιλεύς].

Παμεζελευρός, ὁ, ὄν, κα lotka skipeosš,
foarte netrebnikš. [πᾶν, βδελευρός]

Παμβέβηλος (έ, ή), κς tota suerkaš;
foapte pǝš mi netrebnikš. [πᾶν, βέβηλος].

Παμβίας, cu (δ), noel: simitopş de toa-
te, săă simitopş de toate kş sila fup
inmpotibipe la isueala sa. "Κεραυνός—"
Pind: [πᾶν, βία].

Παμβλαβής, εὖς (έ, ή), poet. de toate,
sað kē totel vŕtymtorŕ. [πᾶν, βλάβη].

Παμβόητος (ό, ή), ηρεξιτινεία bestitē.
[παῖν, βοάουμα].

Πάρβερος (δ, ή), (παροкс:) = Παράφρος,
de toate mîncîtorî, prîpîditorî, mî cl:
(pronapok:) mîncatî de toţi; saş ob-
şteaskî lîxlor la mîncare. «Τὸ πάρβε-
ρον». Ios: obşteaskî hrană. [πᾶν, βορά].

Παρθένος (ῶ, ῆ), κορινθιοὶ de to-
iŝ felxł de vxrianъ, saŝ plinŝ de felx-
pıte ерърї. «Τὸ παρθένον τοῦ ἀγροῦ».
Skp: in ceneralŝ toate vxrienele pımnı-
tkłŝı. [пѣν, βετάνη].

Πάρκτορς (δ, ή), poet. (парокс:) пъскъ-
торъ, хрѣниторъ de toate; (în den:) foarte
proditorъ; (пропарокс:) (локъ) xnde nask,
se хрѣнеск toate. [πάρκω, βόσκω, βόσχω].

Πάμβουλός (ὅ, ἡ), poet: [πᾶν, βουλῇ]
de toate vine-kinzătoră, foarte înțeleaptă.

Παρθένος, ἰδὸς (ῆ), poet: χρῆνιτοαρε de
toate. "Γαῖα —». [un]

Παρδώντωρ, ορος (ὁ, ἡ), ποιε: = Παρ-
δότος. [παῖν, βῶω = βόσχω]

Πάρρα (τὸ), греш: în locă de пэрр.
(везі зіч:).

Παρρησιάζομαι, προς (ὁ, ἡ), întru toate fe-
picițiș, [παρην, μάνιαρ].

Παρηχαρίστος (ὁ, ἡ), poet: întpr toate
vrednikš de fericit. [πάν, χαρίζω].

Παμμάταιος (ὁ, ἡ), кз totаz zadarnikš (netrevdinčosš). 2) — Παμβέζηλος, [пѣн, μάταιος].

ἡ ἀδελφότης, ἀδελφότης: ἡ ἀδελφότης, [wi

Παρχάριον (τὸ), лѣтъ, în care se în-
trezungează totă felia de viație; (de
zndē)=Παρχάριον. [din

Πάριμαχος (ὁ, ἡ), destoinikš, saž de in-
trepešingal na toť selja de vŕtŕlie; de
toate inuimŕatorŕ; kovŕimŕitorŕ; nevŕtŕiŕš,
nevŕiŕiŕš. «'Αὐτὸν πᾶριμαχος». Πατ: = Παγ-
χράτιον. (de xnde || svbst:) Πάριμαχος = Παγ-
χρατισότης. 2) (fir:) «'Ατοχία πᾶριμαχος».
Lks: foarte mare. [πᾶν, μάχη]. [de xnde
Περμαχώς, adv: ka toť selja, saž in
toate kineŕide de vŕtŕlie.

Πάμμεγας, -γάλη, -μεγα (ὁ, ἡ), foarte mare. || (next): Πάμμεγα, adv: prea mult, cu covîrșire. [πᾶν, μέγας].

Παρμενέθης, (ὁ, ἡ), foapte wape ('nałtš, întinsă, wi ɥa:). [παρμ, μενέθης].

Παρμέγιστος, ἡ, ον, σχημα: αι αἰῖ παρ-
μέγας.

Παρμεδέουσα, ης (ή), = Παμβασίλεια. (fem
 21 181 ..

Παμμεδέων, οντος (ό, ή), poet: Παμδασιλεύς. [πᾶν, μεδέων].

Παμμελίχρος (ό, ή), poet: κς totcl blindš, foarte blăniș. [πᾶν, μελίχρος].

Παμμέλας, ανη, αν, de totš nerps. [πᾶν, μέλας].

Παμμελής, έος (ό, ή), κς totcl vīepssi-topš, saš armoniosš. 2) = Ἀρτιμελής, in-terpš în toate mēdclaperele sale. [πᾶν, μέλος].

Πάμμεστος (ό, ή), (κς nen:) de totš pli nš. [πᾶν, μαστός].

Πάμμετρος (ό, ή), kompsš din toate felurile de metpe (poetice). [πᾶν, μέτρον].

Παμμήκης, εος (ό, ή), κς totcl (pesci mēsšpš) ληνγš. [πᾶν, μήκος].

Πάμμηγιν, ιος (ό, ή), poet: [πᾶν, μήνη] λsminatš de ληντ plinτ. “Νῦξ—”. Apat: a patpsprezecelea a λneī.

Πάμμηγος (ό, ή), poet: dñmitopš în toate λnele anclăī. [πᾶν, μήν].

Παμμήτωρ, ορος (ό, ή), poet: intpš toate isksitš memterš, memtemgrapiš, saš în toate îndemīnatikš nškovitopš. [πᾶν, μήτωρ].

Παμμήτειρα (ή), poet: Παμμήτωρ.

Παμμήτις, ιος (ό, ή), poet: de toate κς noskštopš, saš nškovitopš; foarte ineb-clatš, saš inçelentš. [πᾶν, μήτις].

Παμμήτωρ, ορος (ή), poet: mšmτ de toate fīncere. «Γαία (•Νῦξ)—». Opf: 2) (κς nen:) intp' adevτpš (în toate însemna-rea) mšmτ. [πᾶν, μήτηρ].

Παμμήχανος (ό, ή), îndemīnatikš în totš felcl de nškovīī. [πᾶν, μηχανή].

Παμμίαιος (ό, ή), foarte snpkatš, prea neirevnikš. [πᾶν, μαίριος].

Παμμήγης, έος (ό, ή), amestekatš (kom-psš) din toate felurile. “Βοή—”. Πλ: [πᾶν, μέγνυμι].

Πάμμηκρος (ό, ή), κς totcl mikš. [πᾶν, μικρός].

Πάμμηκτος (ό, ή), Παμμήγης.

Πάμμηρος (ό, ή), poet: [πᾶν, μέρος] κς totcl nenopovitš, foarte tikšlosš.

Πάμμορφος (ό, ή), κς totcl felspitš la fīspτ, saš la façτ. [πᾶν, μορφή].

Παμμουάρης, ά, όν, Παμδδελουρής, mi Παμμίαιος. [πᾶν, μουάρης].

Παμμούχαιω -ώ, κατς παμμούχαιω [din

Παμμούχος (ό, ή), κατς παμμούχος.

Παμπαθής, έος (ό, ή), poet: în lokš de παντοπαθής.

Παμπαχίδη, adv: κς togī konīi svī. [πᾶν, παίς].

Παμπάχιος (ό, ή), κς totcl vekīš; foarte antikš. [πᾶν, παχαιός].

Παμπάμων, ονος (ό, ή), poet: [πᾶν, πά-μι] avstš (pronpietapš) de toate.

Πάμπαν, adv: Παντάπαι, κς totcl. [πᾶν, πᾶν].

Πάμπανυ, adv: Παμπαν. [πᾶν, πάνυ].

Παμπειθής, έος (ό, ή) poet: indknekτ topš de togī. [πᾶν, πειθω].

Παμπήγγην, греш: în lokš de...

Παμπήδη, adv: poet: κς totcl, κς in-treçime. [wi

Παμπησία (ή), poet: [πᾶν, πάομαι] in-treçimea, saš totclcl pronpietpçilor; a-vere de felspite bnspī.

Πάμπλειστος (ό, ή), Παμπληθής, foarte mcltš. || (prinç laīm:) «Πάμπλειστοι», ne-nsmtpatτ mclgime. [πᾶν, πλείστος].

Παμπληθεί, adv: în, saš κς toatτ mcl-gimea, saš ponopcl. [din

Παμπληθής, έος (ό, ή), foarte mcltš, ne-nsmtpatš. || (next:) «Πάμπληθες». adv: prea mclt. •Πάμπληθες απέσχετο...». D: Kas: cpa foarte denapte. [πᾶν, πλήθος]. [de snde

Παμπληθία (ή), nen-smtpatτ mclgime; saš toatτ mclgimea.

Πάμπληκτος (ό, ή), poet: dīntp' a κτ-pçia pīvīnτ ia, saš dτ çineva prea mcl-te lovītpī (totš felcl de pñī). [πᾶν, πλήσσω].

Παμπλούσιος (ό, ή), κς totcl, foarte bo-ratš. [πᾶν, πλούσιος].

Παμπούκιλος (ό, ή), κς totcl nestpīgš, saš κς toate felurile de koloape inpe-strigatš; (fir:) prea pefçkclš, κς totcl vīkleanš. [πᾶν, ποικίλος].

Πάμπολις, ιος (ό, ή), poet: predomni-topš, saš aflatš în toate opawelo. «Νέ-μος—». Sof: [πᾶν, πόλις].

Πάμπολυς (παμπόλλου), παμπόλλη, πάμ-πολυ, prea mcltš; saš prea mare. || (no-xt:) Πάμπου, wi īm: Πάμπολλα, adv: foarte mclt. [πᾶν, πόλυσ].

Παμπόνηρος (ό, ή), (wi adv:) -νήρως, κς totcl pτš, saš vīkleanš. [πᾶν, πονηρός].

Παμπόρφυρος (ό, ή), poet: Ολοπόρφυρος. [πᾶν, πορφύρα].

Πάμποτε, adv: poet: Παντοτε, totclclna, ansparea. [πᾶν, ποτέ].

Περπότνια (ή), poet: κς totcl pesne-ktavīτ. [πᾶν, πότνια].

Παμπρασία (ή), vīnzape de toate ave-pile, saš de totš felcl de mapτ. [πᾶν, πράσις].

Πάμπρεπτος (ό, ή), poet: κς totcl po-

tpibitš; foarte m̃p̃reuș; saș ñpea s̃p̃mosē. [πᾶν, πρέτω].

Πάμπροστις (σθεν), adv: m̃xat maī 'na-
inte. [πᾶν, πρόσθεν].

Παμπρύτανις, εως (ό), neste toate s̃t̃-
ñinitorș, im̃p̃ratș, mĩ 41: [πᾶν, πρύτανις].

Παμπρώτιστος, mĩ Πάμπρωτος, η, ον, po-
et: 4e1 maī iñiș dek̃it toūi. || (next):
Πάμπρωτον, mĩ (im̃:) Πάμπρωτα, adv: maī
iñiș, maī 'nainte de toate. [πᾶν, πρῶτος].

Πάμπυρος (ό, ή), k̃s tot̃a p̃p̃oiosē. [πᾶν,
πῦρον]

Παμφάγος (ό, ή), m̃iñk̃-totș, m̃iñk̃4osē;
(priñ int̃ind:) k̃e1s̃itopș. 2) m̃iñk̃topș de
toate, (Frañ.) omnivore. [πᾶν, φάγω].

Παμφαής, εος (ό, ή), poet: k̃s tot̃a 1̃-
minosē; saș foarte s̃t̃p̃ṽzōsē. [πᾶν, φάος].

Παμφαίνω, viit: -φανῶ, poet: s̃t̃p̃laṽ-
sk̃ k̃s m̃xat̃ 1̃miñ, m̃ 1̃p̃iș, p̃e1p̃ș
foarte 1̃minosē, p̃e1ñindesk̃ iñ toate p̃-
r̃ile paze de 1̃miñ. [πᾶν, φαίνω].

Παμφαλάω -ῶ, viit: -ήσω, poet: Ion: [πᾶν,
φαλδς], = Παπταίνω, m̃ 1̃iș s̃ñepiosē iñ-
p̃e1p̃.

Παμφανῶω -ῶ, (int̃p̃e1: ñxmaīp̃ar̃t̃: παμ-
φανῶων) poet: iñ lok̃ de παμφαίνω.

Παμφάρμανος (ό, ή), poet: k̃ep̃osk̃topș
de totș f̃e11a de f̃ep̃m̃e1e. (enit: al Me-
diei). [πᾶν, φάρμακον].

Παμφαῶς, adv: poet: k̃s toat̃ s̃t̃p̃laṽi-
p̃ea. [παμφαής].

Παμφεγγής, εος (ό, ή), poet: [πᾶν, φέγ-
γος] = Παμφαής.

Πάμφθαρτος (ό, ή), poet: k̃s tot̃a p̃-
p̃d̃itorș; (nas:) de totș p̃r̃ñp̃ditș; (in
veñ:) = Πανώλεθρος. [πᾶν, φθείρω].

Πάμφθερσις, ιος (ό, ή), poet: (foarte pa-
pș) iñ lok̃ de πάμφθαρτος.

Πάμφθογγος (ό, ή), poet: sk̃o1̃topș de
totș f̃e11a de s̃ñetș, saș de glasș, = Πάμ-
φωνος. [πᾶν, φθόγγος].

Πάμφι, adv: 1̃as: iñ lok̃ de πάγχυ.

Πάμφιλος (ό, ή), priet̃inș al tot̃op̃, i-
bitș de toūi. [πᾶν, φίλος].

Πάμφλεκτος (ό, ή), poet: 1̃p̃z̃topș de
toate; saș iñf̃i1̃k̃ratș, iñṽp̃iatș k̃s tot̃a.
[πᾶν, φλέγω].

Παμφόδερος (ό, ή), k̃s tot̃a, saș foarte
iñf̃i1̃ko1̃topș, p̃rozavș. [πᾶν, φερόει].

Παμφολύζω, viit: -ύζω, = Πομφολύζω.

Πάμφορδος, η saș os, ον, poet: [πᾶν,
φέρδω] xp̃ñitorș de toūi, saș de toate.
(vez̃i mĩ παμδῶτις).

Πάμφόρος (ό, ή), (proñap̃ks:) p̃rod̃k̃topș
de totș f̃e11a de poade; saș ad̃k̃topș

de toate. 2) (nap̃oks:) d̃n toate p̃r̃p̃ile
ad̃ksē (p̃r̃m̃p̃ditș) (Hind: [πᾶν, φέρω].

Παμφύδην, adv: poet: iñ f̃e11a de toūi
p̃r̃mad̃. [πᾶν, φεύγω].

Παμφυλία (ή), (ñxme proñ:) Pam̃filia,
o p̃rovingie a Asieĩ m̃iñ; (priñc:) ame-
stek̃t̃p̃ (ad̃s̃ñt̃p̃) de f̃e11ap̃ile semin-
m̃i. [din

Πάμφυλος (ό, ή), k̃svenitș la, saș kom-
ñksē din toate sem̃ing̃ile (toate neam̃-
p̃ile); 4e1 de totș neam̃1̃, saș soī1̃, fe-
1̃p̃itș. [πᾶν, φυλή, saș φύλον].

Παμφύρδην, adv: k̃s tot̃a ãm̃stekat, 1̃-
na neste alta. [mĩ

Πάμφυρτος (ό, ή), [πᾶν, φύρω] = Παμμύρης.

Πάμφωνος (ό, ή), poet: p̃r̃bitopș, saș
imit̃topș de toate glas̃p̃ile. "Αὐλός—".
Hind: «Χεῖρες πάμφωνοι». Eñip̃: pl̃ne de
eks̃p̃esie. [πᾶν, φωνή].

Πάμφωτος (ό, ή), = Ὀλόφωτος. [πᾶν, φῶς].

Πάμφεκτος (ό, ή), poet: k̃s tot̃a de 1̃-
lit, p̃red̃nikș de toat̃ def̃i1̃m̃apea. [mĩ

Παμφέκτωρ, ορος (ό, ή), poet: 1̃x̃l̃itorș
de toate. (πᾶν, φέγω].

Παμφηφεί, adv: k̃s toate vot̃p̃ile, k̃s
p̃ṽli1̃k̃ oñinie. [πᾶν, ψήφος].

Πάμφυχος (ό, ή), poet: k̃s tot̃a iñs̃-
f̃e11itș, viș. «Πάμφυχος ὑπὸ γαῖαν ἀνάσσει». Sof: se deoseb̃e1te ka ast̃fel iñt̃p̃e toate
s̃f̃iet̃ele din iadș. [πᾶν, ψυχή].

Παρωχέω -ῶ, mĩ (1̃ak:) Παρωχιάω -ῶ,
viit: -ασῶ, Dor: am̃ș s̃ape (ave1e) [din

Παρωχος (ό, ή), Dor: iñ lok̃ de πα-
ρωχος, [πᾶμ, ἔχω] p̃rop̃ietarș, aṽtș,
vogatș iñ p̃rop̃iet̃m̃i.

Πᾶν (τὸ), next: 1̃1̃ p̃1̃.

Πᾶν -ανός (ό), Ze1a p̃1̃top̃ilop (p̃1̃d̃-
p̃ilop, mĩ 41:).

Πάναδρος (ό, ή), k̃s tot̃a s̃p̃adș, de-
1̃katș. [πᾶν, ἄδρός].

Παναγαθία (ή), des̃t̃p̃im̃it̃ b̃ṽt̃late. [din
Πανάγαθος (ό, ή), k̃s tot̃a b̃ñē. [πᾶν,
ἀγαθός].

Πανάγαστος (ό, ή), poet: iñt̃p̃s toate de
1̃x̃dat. [πᾶν, ἄγαμαι].

Παναγήρας (ό, ή), poet: k̃s tot̃a ne-
iñṽt̃p̃im̃itș (nem̃p̃itorș). [πᾶν, ἄ, γήρας].

Παναγής, εος (ό, ή), = Πανάγιος, mĩ Πά-
ναγνος [πᾶν, ἄγιος]. 2) k̃s tot̃a s̃ñp̃katș,
m̃iñp̃itș. [πᾶν, ἄγιος].

Πανάγητος (ό, ή), poet: = Πανάγαστος.

Παναγία (ή), 1̃as: iñ lok̃ de παναγι-
σία. (priñc: fem: al 1̃1̃ ...

Πανάγιος, α, ον, k̃s tot̃a s̃f̃intș. || «Πα-
ναγία». Bisep: ñpea s̃f̃inta p̃1̃sk̃toape de

Dsmnezeš. [πᾶν, ἅγιος]. [de snde

Παναγιότης(ή), desvīpmitš sfingenie. [mi Παναγίς, ἰδός (ή), (se ing: ἡμέρα) sfintz zi, konsfingitš la inkinape de zeitate.

Παναγιστία (ή), [πᾶν, ἀγίζω]=Παναγιότης. Πάναγνος (ό, ή), kš totšl kšpatš, prea sfintš. [πᾶν, ἀγνός].

Πανάγρειος (ό, ή), poet: [πάναγρος] poetitš la totš felšl de rinatš. «Σκύλαξ —». Focil: (se konf: kš πανάγριος)

Παναγρεὺς, εὖς (ό), poet: = Πάναγρος, saš Πανάγρειος.

Πανάγριος (ό, ή), kš totšl selbatikš. || (nest: im:) Πανάγρια, adv: poet: intp' enš kinš kš totšl selbatikš. [din

Πάναγρος (ό, ή), vīnpōpš de totš felšl de rinatš. || (shest:) «Πάναγρον (se ing: λῖνον)». On: enš felš de mreajš neskt-peaskš. [πᾶν, ἄγρα].

Πανάγρυπνος (ό, ή), poet: kš totšl de-štentš, saš nesomnitš. [πᾶν, ἄγρυπνος].

Πανάγυρις, ιος (ά), Dor: in lokš de panhγyρις.

Παναεργής, εὖς (ό, ή), poet: kš totšl nelipositš (nemistšitš). [πᾶν, ἄ, ἔργον].

Παναθέμιτος [πᾶν, ἄ, θέμις], mi

Πανάθεσμος (ό, ή), kš totšl nelešitš; foapte neniosš. [πᾶν, ἄ, θεσμός].

Πανάθεστος (ό, ή), rls: kš totšl nein-bānzitš prin pāpvišne. [πᾶν, ἄ, θέσσασθαι].

Παναθήναια (τά), (se ing: ἱερὰ) Panatenee, o mape serpštoape in Atena in vīnstea Minervei. (πᾶν, Ἀθηνᾶ). [de snde

Παναθηναϊκός, ή, όν, kšvenitš, relativš la Panatenee.

Πανάθλιος, α, ον, kš totšl tikšlosš. [πᾶν, ἄθλιος].

Πανάθροος, η, ον, totš innpresnš adšnatš, ršpmitš la enš lokš. [πᾶν, ἄθρόος].

Παναγλήεις, εσσα, εν, poet: in lokš de pāmfwotos, foapte stršlčosš, saš lšminosš. [πᾶν, ἀγλή].

Πάναιθος, η, ον, poet: [πᾶν, αἶθω] foapte lšvosš, saš skāiničosš.

Πανάμυλος (ό, ή), [πᾶν, αἰμύλος] foapte alršpštopš (īndšvūtopš).

Παναίολος (ό, ή), poet: = Παμπούλιος. [πᾶν, αἰόλος].

Παναίρετος (ό, ή), [πᾶν, αἰρέω] maī a-lesš, maī deošvitš dekīt tojī.

Παναίσυλος (ό, ή), rls: foapte pšš. [πᾶν, αἰσυλος].

Παναίσχυς, εὖς, mi Πάναισχυρος (ό, ή), (sšnrl: παναίσχυστος) poet: prea vřitš.

Παναίτιος (ό, ή), upivīnsitōpš al totšlšī,

saš de toate fiingele. «Ζεὺς —». Esxl: 2) sinrēpš in toate vinovatš. «Σὺ τούτων οὐ μεταίτιος, ἀλλὰ παναίτιος». Esxl: [πᾶν, αἴτιος].

Πανακαρπής, εὖς, mi Πανάκαρπος (ό, ή), poet: kš totšl nepoditōpš. [πᾶν, ἄκαρπος].

Πανάκεια (ή), doktopie, kape vindetš toate palimela. [mi

Πανάκειος (ό, ή), =[Πανάκης].

Πανάκη (ή), =Πανάκεια.

Πανακήρατος (ό, ή), poet: kš totšl ne-štriktčosš. [πᾶν, ἄ, κηραίνω].

Πανάκης, εὖς saš εὖς (ό, ή), [πᾶν, ἄκος]. lekšitōpš de toate voalele. (de snde ||

shest:) Πανακῆς (τὸ), = Πανάκεια (nšme de felšpite lekšitoape plante). [de snde

Πανακέτης, ου (ό), (εὖς, vīnš) fšktš kš vřšiana panakēs.

Πανακρίς, ἰδός (ή), poet: mezštoape ne mšpūinea (vřpšl) op kšria floape. «Μέλισσα —». Kal: [πᾶν, ἄκρα].

Πανάκτειος (ό, ή), poet: in lokš de panākteios.

Πάνακτος (ό), rls: vīmbrš.

Παναλάστωρ, ορος (ό, ή), poet: sšvīp-mitōpš de toate krimela, saš pelelo. [πᾶν, ἀλάστωρ].

Παναληθής, εὖς (ό, ή), (mi adv:)-ληθῶς, kš totšl adevšpatš. [πᾶν, ἀληθής].

Παναλήμων, ονος (ό, ή), poet: [πᾶν, ἀλήμων] toldasna mi ppetštīndinea pštpvitš.

Παναλθής, εὖς (ό, ή), poet: [πᾶν, ἄλθω] =Πανακής.

Παναλίγκιος (ό, ή), poet: in lokš de panómiois, kš totšl asemenea. [πᾶν, ἀλίγκιος].

Παναλκής, εὖς (ό, ή), poet: [πᾶν, ἀλκή] kš totšl nšternikš.

Παναλουργής, εὖς (ό, ή), = Ὀλοπόρφυρος. [πᾶν, ἄλουργής].

Πανάλωτος (ό, ή), poet: [πᾶν, ἀλίσχω] prinštopš, kotponitōpš de toate (de kape nimikš kš poate skšpa).

Παναμείδης (ό, ή), poet: kš totšl nezīmšitš, foapte nosomopitš. [πᾶν, ἀμείδης].

Παναμείλικτος, mi Παναμείλιχος (ό, ή), poet: kš totšl neinbānzitš, nemīškatš supre mīlostivipe. [πᾶν, ἄ, μελίσσω].

Παναμέριος (ό, ά), mi Πανάμερος, α, ον, Dor: in lokš de panhμερος.

Πανάμμορος (ό, ή), poet: (kš nen:) toldasna āinsitš de čeba (upīny: de vine); (de snde) =Πανάθλιος. [πᾶν, ἄμμορος].

Πανάμωμος (ό, ή), kš totšl nexšlitš. [πᾶν, ἄμωμος].

Πανάνθρωπος (ό, ή), ал тѣлѣор оаме-
нѣлор. «Π ἐκ νεκρῶν πανάνθρωπος ἀνάστα-
σις». Biser: [πᾶς, ἀνθρώπος].

Πανάνυτος (ό, ή), [πᾶν, ἀνύω] сѣвѣршѣ-
торѣ de toate; (nas:) desѣвѣршѣлѣ in toate.

Πάναξ, ακος (ό), = Παναξѣς (intrep:
nemaї in όποπάναξ). [vezī πανάκης].

Πανάξιος (ό, ή), intp toate vpednikѣ.
[πᾶν, ᾄξιος].

Παναοιδѣμος (ό, ή), de togī mi totdasna
лѣвѣдѣлѣ. [πᾶν, αοιδѣμος].

Πανάπαλος (ό, ή), кѣ totѣл моале (lѣ-
пѣрѣ, frapedѣ). [πᾶν, ἀπαλός].

Πανάπατος (ό, ή), кѣ totѣл nemīnkѣлѣ
(flѣmīndѣ). [πᾶν, ἀπάτος].

Παναπειθѣς, έος (ό, ή), poet: кѣ totѣл
de nekrezt (neppobѣлѣлѣ). [πᾶν, ἀπειθѣς].

Παναπερίτος (ό, ή), кѣ totѣл nemѣp-
mīnѣлѣ (nemѣmѣpѣлѣ). [шѣ

Παναπερίων, ονος (ό, ή), poet: = Πανα-
περίτος. [πᾶν, ἀπειρος].

Παναπενθѣς, έος (ό, ή), poet: кѣ totѣл
nekaлnѣлѣ (netpīstѣлѣ). (аллѣлѣ indpent: тѣ-
лаπενθѣς). [πᾶν, ᾄ, πένθος].

Παναπήμων, ονος (ό, ή), poet: кѣ totѣл
nevѣtmѣлѣ, nevīntѣлѣ, saѣ nevѣtmѣ-
лорѣ. [πᾶν, ἀπήμων].

Παναπηρѣς, έος (ό, ή), poet: кѣ totѣл
nevīontѣлѣ (intpѣрѣ). [πᾶν, ἀπηρѣς].

Πανάπιστος (ό, ή), poet: кѣ totѣл nekre-
ztѣлѣ. [πᾶν, ἀπιστος].

Πανάποιος (ό, ή), poet: скѣпѣлѣ de toatѣ
osinda, кѣ totѣл nenedensitѣлѣ. [πᾶν, ἀποιος].

Παναπόπληκτος (ό, ή), кѣ totѣл zѣпѣ-
лѣлѣ. [πᾶν, ἀποπληκτω].

Πανάπορος (ό, ή), кѣ totѣл lѣnsitѣлѣ de
mīkлoачeлe вѣeцѣлѣ (foapte сѣpакѣ). [πᾶν,
ἀπορος].

Πανάποτμος (ό, ή), poet: [πᾶν, ἀποτμος]
кѣ totѣл nenopovѣлѣ, saѣ tikѣлoсѣлѣ.

Πανάпустος (ό, ή), кѣ totѣл neazѣлѣ,
neknoskѣлѣ; saѣ lѣnsitѣлѣ кѣ totѣл de mѣl-
īпѣлѣ, кѣ totѣл flѣpѣ idee. [πᾶν, ἀпустος].

Πανάργυρος (ό, ή), poet: totѣл intpѣрѣ
de apūntѣлѣ. [πᾶν, ᾄργυρος].

Πανάρετος (ό, ή), кѣ totѣл vīptѣosѣлѣ.
[πᾶν, ᾄρεтѣлѣ].

Πανάριον (тѣ), [lat: panarium] (de auī)
nanepѣ de пѣпne.

Πανάριστος (ό, ή), poet: intp toate
foapte сѣнѣлѣ (alesѣлѣ, deosebitѣлѣ). [πᾶν, ᾄ-
ριστος].

Πανάρχιος, η saѣ os, on, mi Παναρχѣς,
έος (ό, ή), poet: лѣ toate destѣлѣ; saѣ
пpѣtstīndīnea акѣns; (upīn сѣpм:) mare.

“Nόσος —». Esxл: [πᾶν, ᾄρξѣω].

Παναρμόνιος, α saѣ os, on, vīnc kom-
bīnatѣлѣ, potpīvītѣлѣ кѣ totѣл in toate пѣp-
пѣлe saлe; пlīnѣ de арmonie. || (sѣst:)
«Παναρμόνιος (μουσική)». Pal: сnitoape de
toate lѣdѣpīlе de арmonie (de toate to-
пѣpīlе); mi Παναρμόνιον (тѣ), глs: сnѣлѣ
de mѣsīkѣлѣ instpēmītѣлѣ. [πᾶν, ᾄp-
μoνiѣ].

Πανάρρητος (ό, ή), кѣ totѣл de nesnѣs,
taīnīkѣлѣ. (πᾶν, ᾄρрѣтoсѣлѣ).

Παναρχαѣος, α, on, кѣ totѣл antīkѣлѣ, vѣkѣлѣ.
[πᾶν, ᾄpчѣoсѣлѣ].

Πάναρχος (ό, ή), poet: [πᾶν, ᾄpчѣoсѣлѣ] stѣ-
mīnѣлѣ ал тѣлѣлор.

Πανασεδѣς, έος (ό, ή), кѣ totѣл nenīo-
сѣлѣ (nevīnstītorѣ de zeitate). [πᾶν, ἀσεδѣς].

Πανασθενѣς, έος (ό, ή), кѣ totѣл nenѣ-
tѣpнīkѣлѣ (slѣbѣлѣ). [πᾶν, ἀσθενѣς].

Πανασιѣа (ή), desѣvѣpшitѣлѣ lѣnsѣ de a-
лe mīnkѣpīlѣ, foamete. [πᾶν, ᾄ, σѣтoсѣлѣ].

Πанаскѣ(σκη)θѣς, έος (ό, ή), глs: кѣ to-
тѣл intpѣрѣ, (nevѣtmѣлѣ). [πᾶν, ἀσκηθѣς].

Πανάστερος (і, ή), neste totѣл instѣlatѣ.
[πᾶν, ᾄстѣр].

Πανατρεχѣς, έος (ό, ή), = Πανοληθѣς.
[πᾶν, ᾄтpѣчѣсѣлѣ]. [de сnѣ]

Πανατρεξѣωс, Ion: in lokѣ de Πανατpe-
κѣс, adv: poet: = Πανοληθѣс.

Παναύγεια (ή), глs: генералѣ лѣmīnѣлѣ. [din
Παναυγѣς, έος (ό, ή), poet: = Παμφαѣς,

пlīnѣ de лѣmīnѣлѣ. [πᾶν, αυγѣ].

Πανάυπνος (ό, ή), кѣ totѣл nesomnītѣлѣ.
[πᾶν, ᾄυпnoсѣлѣ].

Παναφανѣς, έος (ό, ή), кѣ totѣл nevѣ-
ztѣлѣ. [πᾶν, ᾄφανѣсѣлѣ].

Παναφѣλѣξ, ικος (ό, ή), poet: кѣ totѣл
denѣptѣлѣ de чѣл de o vīpstѣлѣ (de kon-
vīpstnīvīlѣ stѣлѣ); lѣnsitѣлѣ de sogī. [πᾶν, ᾄpѣ,
ѣлѣξ].

Πανάφθιτος (ό, ή), poet: кѣ totѣл ne-
stpīkѣчoсѣлѣ (vѣчнīkѣлѣ). [πᾶν, ᾄфѣтoсѣлѣ].

Πανάφυκτος (ό, ή), poet: кѣ totѣл no-
nstīnѣчoсѣлѣ de a se апѣpѣ de чѣвѣ; saѣ de
kape пѣ poate de lokѣ скѣпѣ чѣвѣвѣ, кѣ
totѣл neапѣpѣлѣ. [πᾶν, ᾄфyктoсѣлѣ].

Πανάφυλλος (ό, ή), poet: кѣ totѣл lѣ-
nsitѣлѣ de frѣпze. [πᾶν, ᾄ, φύллoн].

Παναχαѣς, έος (ή), poet: toatѣ цѣpѣ
Axѣlѣ, toatѣ Elѣda. [din

Παναχαѣοι (οί), poet: togī Axѣlѣnīlѣ, (ad:)
Elīnīlѣ īnpresnѣлѣ, [πᾶν, ᾄχѣlѣсѣлѣ].

Πανάχραντος (ό, ή), poet: кѣ desѣvѣp-
шīpѣ nemīnѣлѣлѣ, nevѣtѣлѣ. [πᾶν, ᾄχpѣнтoсѣлѣ].

Παναώριος (ό, ή), чѣл кѣ totѣл flѣpѣ

(saș mai 'nainte de) vreme; πρεσπιτῆ λα μοαπτε κς τοτῆλ μαί 'nainte de vremea sa; (prin xpm:) foapte tikḗlosš. [πᾶν, ᾗ-ωρος]. (vezī mi ...

Πανάωρος (ό, ή), [πᾶν, ὥρα] poet: κς τοτῆλ neinḡpikḡtḡ; saș de ničī o inḡpikipe vpednikš. (in Promet: λῆ Eσxιλḡ grem: in lokš de παρήγορος).

Πανδαίδαλος (ό, ή), poet: foapte mește-μαḡitḡ in λκpapea sa. || (sḡbst:) foapte meșteμαḡapigḡ, saș desḡbḡpḡitḡ in me-μετεμαḡḡλ sḡš. [πᾶν, δαίδαλος].

Πανδαισία (ή, [πᾶν, δαίς] ospḡyḡ κς toate felḡpile de mḡnḡpḡ, saș κς mḡλḡime de oaspeḡ, (in ven:) voratḡ, λκssoš. || (in Apstf:) ḡnḡ felḡ de mḡnḡape, saș pḡ-ḡitḡpḡ dḡn felḡpile κḡpḡpḡ, mi ɿl:

Πανδαίσιον (τὸ), (maī noḡ) in lokš de πανδαισία.

Πανδαιέτης, ου (ό), mḡskḡtopḡ de toḡ, saș pḡea mḡskḡtapigḡ (prop: mi fir:). [πᾶν, δάκνω].

Πανδάνυτος (ό, ή), poet: κς τοτῆλ vḡ-ḡnikš de λαḡḡmḡ, de plḡns. [πᾶν, δακρύω].

Πανδάλητος (ό, ή), Dor: in lokš de παν-δḡλητος.

Πανδαμάτειρα (ή), poet: fem: al λḡi.

Πανδαμάτης, mi Πανδαμάτωρ (ό), poet: domoḡitorḡ, doḡopḡtopḡ de toate: «Χρόνος («Υπνος, «Κεραινος, mi ɿl:)—». Om: [πᾶν, δαμάω].

Πάνδειλος (ό, ή), κς τοτῆλ fpikosš, saș tikḗlosš. [πᾶν, δειλός, saș δειλαίος].

Πάνδειμα (τὸ), poet: mare spaḡmḡ, με-νεραλḡ saș gḡozavḡ sneḡitḡpḡ. [πᾶν, δειμα].

Πανδείμαντος (ό, ή), poet: [πᾶν, δειμαίνω] foapte, κς τοτῆλ sneḡiosš.

Πάνδεινος (ό, ή), κς τοτῆλ gḡozavḡ nen-tpḡ pḡtate; saș κς τοτῆλ inḡmḡnatḡkš. «Τὰ πάνδεινα πεπονθέναι». D. Kas: cele maī maḡḡ pḡle. [πᾶν, δεινός].

Πανδέκται (οί), vezī πανδέκτης.

Πανδέκτειρα (ή), fem: al λḡi...

Πανδέκτηρ, poet: in lokš de ...

Πανδέκτης, ου (ό), priimitopḡ (konpin-ḡtopḡ) de toate, saș de toḡ. «Ἄδης—». poet: || (sḡbst:) Πανδέκται (οί), κḡpḡḡ konpin-ḡtoape de obḡkte de toḡ felḡλ; (partik:) o kolekḡie de toate leḡile Romane, mḡ-ḡikatḡ ne vremea λḡi Iustinianš. (de Si-nesie se nḡmesk cḡoniveste) «Πανδέ-κται». gramatiḡiḡ, ce se sokotesk, κḡ mḡitḡ toate. [mi

Πανδέκτωρ, ορος (ό), =Πανδέκτης. [πᾶν,

δέχομαι].

Πανδέξις (ό, ή), inḡpḡ toate priinḡosš, saș inḡmḡnatḡkš. [πᾶν, δέξις].

Πανδερκέτης, ου (ό), mi

Πανδερκής, έος (ό, ή), [πᾶν, δέρομαι] vḡ-ḡtopḡ de (mḡberḡetopḡ neste) toate, = Παντεπόπτης.

Πανδεχής, έος (ό, ή), = Πανδέκτης, foapte inḡḡḡtopḡ.

Πανδηλητος (ό, ή), poet: [πᾶν, δηλέομαι] κς τοτῆλ vḡḡḡnatḡ (stḡikatḡ), saș vḡḡḡḡ-ḡtopḡ, pḡḡḡḡditopḡ.

Πάνδηλος (ό, ή), tḡḡḡḡḡ, saș κς τοτῆλ κḡnosḡtḡ, apḡtatḡ. [πᾶν, δηλος].

Πανδημεί (μῆ), adv: κς toḡ nopodḡ in-ḡḡḡḡ; dinaintea (saș κς pḡḡḡḡ) toḡ nopodḡλḡi adḡnatḡ, in μενεραλḡ, inḡp' o ḡḡḡḡḡḡ. [mi

Πανδημία (ή), toḡ nopodḡ adḡnatḡ. || (dat:) «Πανδημία». adv: poet: in lokš de πανδημεί [πάνδημος]. (prinḡ: fem: al λḡi...

Πανδήμιος, α saș ες, ον, poet: in lokš de

Πάνδημος (ό, ή), mḡḡḡḡḡ, al toḡ nopodḡḡḡ. «Πανδήμιον ἦμαρ». Non. mḡḡḡḡḡ seḡḡtoape. [πᾶν, δḡμος].

Πάνδια (τά), (se inḡ: ἱερά) o seḡḡtoape a λḡi ḡḡe in Atena. [πᾶν, Διός].

Πάνδιχος (ό, ή), (mi adv:) -ḡḡḡḡ, poet: inḡpḡ toate, saș κς τοτῆλ dḡḡḡḡ. [πᾶν, δḡχḡ].

Πανδῖος (ό, ή), κς τοτῆλ zeḡskš. [πᾶν, δῖος].

Πανδοκεῖον (τὸ), lokš priimitopḡ (ḡḡ-ḡḡḡḡḡ) de toḡ κḡḡḡḡḡḡ, (ḡḡḡḡ) xanḡ, (ḡḡḡḡḡ) otelḡ. [mi

Πανδοκεύς, έως (ό), priimitopḡ de toḡ. || (sḡbst:) xanḡiḡ. [πανδόκος].

Πανδόκευσις, εως (ή), =Πανδοκία. [mi

Πανδοκεύτρια (ή), ḡḡḡḡḡḡḡ de toḡ κḡ-ḡḡḡḡḡ, xanḡḡḡḡḡ. [din

Πανδοκεύω, viit: -εῦσω, priimesḡ in ḡḡ-ḡḡḡḡḡ ne toḡḡ κḡḡḡḡḡḡ, sḡntḡ xanḡiḡ. (uas:) «Ὅσα μέρη πανδοκεύεται». D. Al: in kḡte lokḡḡḡ sḡnt xanḡḡḡ, saș otelḡḡḡ [πανδο-κεύς].

Πανδοκία (ή), tḡḡḡḡ xanḡiḡλḡi. 2) =κς

Πανδόκιον (τὸ), =Πανδοκεῖον. [mi

Πανδόκισσα, ης (ή), Biz: in lokš de παν-ḡḡḡḡḡḡ. [din

Πανδόκος (ό, ή), priimitopḡ (konpinḡḡ-ḡtopḡ, saș inḡḡḡḡḡḡ) de toḡḡ, saș de toate (λḡḡḡḡ), =Πανδέκτωρ. || (sḡbst:) =Πανδοκεύς. [πᾶν, δέχομαι].

Πανδοξία (ή), desḡḡḡḡḡḡ ḡlavḡ (vḡnstḡ, penḡḡḡḡḡ). [din

Πάνδοξος (ό, ή), ηρετstindinea, mi in-
trix toate slăvit. [πᾶν, δόξα].

Πάνδουλος (ό, ή), чел к desvîrșipe
(in toate înseamnă), saș al țatelor po-
eș saș slăv. [πᾶν, δούλος].

Πανδοῦρα, ас, mi Πανδουρίς, ιδος (ή), ην
tripodă msikală instpmîntă, (Frang:)
mandore. [de xnde

Πανδουρίζω, vii: -ίσω, kîntă к instr-
mîntă πανδοῦρα. [de xnde

Πανδουριστής, ου (ό), kîntătopă к пан-
доῦρα.

Πανδουρίστρια (ή), fem: ал лѣ пандоу-
ристы.

Πάνδουρον (τό),=Πανδοῦρα.

Πάνδουρος (ό),=Πανδουριστής.

Πανδοχείον, Πανδοχεύς, Πανδοχεύω (maī
noș) in locă de πανδοχείον, mi чл:

Πανδοχής, ιδος (ή), poet: fem: ал лѣ...

Πανδόχος (ό, ή),=Πανδόκος.

Πανδύναμος (ό, ή),=Παντοδύναμος.

Πάνδυρτος (ό, ή), poet: in locă de πα-
νδύρτος.

Πανδυσία (ή), poet: desvîrșită anșnepe
de stea; (naplik:) vremea anșnepii kon-
stelații iedăla (ēpircas). [πᾶν, δύσις].

Πανδώρα (ή), poet: (młm:) nevasta лѣ
Enimeteș, înzestrată к dărpri de la toți
Zeii; (euit:) pāmîntă (ка...

Πάνδωρος (ό, ή), poet: dărsitoră de
toate, de totă vinete. [πᾶν, δῶρον].

Πανδώτειρα (ή), poet: fem: ал лѣ ...

Πανδότης, ου, mi Πανδότηρ, оρος (ό),
poet:==Πάνδωρος. [πᾶν, δίδωμι].

Πανέθει(θνί), adv:==Πανδημεί, к toate
nația grămadă. [πᾶν, ἔθνος].

Πανεία (τά), (se înq: δείματα)= Πανι-
κός (φρόος, vezī zic): || (se înq: ιερά) pe-
lițioasa meremonie din Poma in cîntea
лѣ Pană, nșmîtă lupercalia. [Пᾶν].

Πανείδατος (ό, ή), poet: [πᾶν, εἶδαρ]
kompsăș din toate felurile de mîncăpři.
«Δόρπος —». Koint: = Πανδαισία.

Πανείδεος, mi Πανειδής, εος (ό, ή), чел
de toate fețele, saș firșele. [πᾶν, εἶδος].

Πανεικέλιος, η saș ос, он, mi Πανεικέ-
λος (ό, ή), poet:==Πανόμοιος. [πᾶν, εἶκελος].

Πανελύθερος (ό, ή), к totă slovodă.
[πᾶν, ἐλύθερος].

Πανέλληνας (οί), toți Elini inușnep.
[πᾶν, Ἑλληγν]. [de xnde

Πανέλληγιον (τό), toate nația Eliniilor
adunată.

Πάνεμος (ό), (dșue Kopint:) лсна Бог-
дормон, (iar dșue Богдені) Μεταγεινών

a Atenienilor. (vezī zicēpirc).

Πανέντιμος (ό, ή), к totă cînstiță, o-
norabilă. (πᾶν, ἔντιμος).

Πανέξαλλος (ό, ή), к totă cîșdată. [πᾶν,
ἔξαλλος].

Πανέξοχος (ό, ή), к totă deosebită (ko-
vîrșitoră). || (next:) Πανέξοχον, adv: poet:
maī к deosebite, maī 'nainte de toate.
[πᾶν, ἔξοχος].

Πανέορτος (ό, ή), к totă sepeștopeskă
(vesolă). (πᾶν, ἐορτή).

Πανεπάριος (ό, ή), indestăltătopă in
toate, saș la toți. [πᾶν, ἐπαρχής].

Πανεπήρατος (ό, ή), poet: [πᾶν, ἐπήρα-
τος] intră toate vpednikă de țbit.

Πανεπήτριμος (ό, ή), [πᾶν, ἐπήτριμος] a
кърѣа mesșăpă este foarte eștă.

Πανεπίθυμος (ό, ή),=Παντεπίθυμος.

Παναπίκλοπος (ό, ή), poet: [πᾶν, ἐπίκλο-
πος] foarte vicleană.

Πανεπίσκοπος (ό, ή),=Παντεπόπτης, pri-
vitoră, saș preverșitoră neste toate. [πᾶν,
ἐπίσκοπος].

Πανεπιστήμων, онос (ό, ή), utiitoră de
toate. [πᾶν, ἐπιστήμων].

Πανεπφρων, онос (ό, ή), poet: foarte i-
șkșită, saș inșelentă. «Τὸ πανεπφρονα».
On: mare viclenie. [πᾶν, ἐπὶ, φρήν].

Πανεπόπτης, ου (ό), = Παντεπόπτης.

Πανεπόρφνιος (ό, ή), poet: [πᾶν, ἐπὶ, ὄρ-
φνη] vșzătă prea de noante (mșlă maī
'nainte de a se кърѣа de zi). «Ἡὼς—».
челе dîntîi ziopři.

Πανεπόψιος (ό, ή), poet: in locă de па-
νεπόπτης.

Πανεργέτης, ου (ό), poet: in locă de
панτουργός.

Πανέρημος (ό, ή), к totă nșstă. [πᾶν,
ἔρημος].

Πανέσπερος (ό, ή), dșinitoră toate sea-
ра. [πᾶν, ἐσπέρα].

Πανέστιος (ό, ή), [πᾶν, ἐστία] кvenită
la toate familia. || (maī de mșle opři in
locă de adv:) inușnepă к toate kasa.

Πανέσχατος (ό, ή), чел maī in șpmă de
totă. [πᾶν, ἔσχατος].

Πάνετες, adv: neste totă anșl. [πᾶν, ἔτος].

Πανетήτυμος (ό, ή), poet: [πᾶν, ἐτήτυμος]
=Παναληθής.

Πανетώσιος (ό, ή), poet: [πᾶν, ἐτώσιος]
к totă zadarnikă, nefolositoră. || (next:)
Πанетώσιον, adv: к totă țăpă ničī ηнă
folosă.

Πανευδάρμων, онос (ό, ή), intră toate (к

desvēršpire) nopocitš, foapte ferivitš. [πᾶν, εὐδαίμων].

Πανεύδιος (ό, ή), κς totxλ linš, mi pri-invosš. [πᾶν, εὐδιδος].

Πανευφοδος (ό, ή), κς totxλ lesnivosš de pēvblit asxipr̄ ī, saš de xat κς a-saltš. [πᾶν, εὐ, εὐφοδος].

Πανεύκηνλος (ό, ή), poet: [πᾶν, εὐκηνλος] κς totxλ linš, nelxvexratš. «Αἰθέρ — ». Απλν:

Πανεύσμος (ό, ή), κς totxλ vine-mipor-sitorš. [πᾶν, εὐ, εὐσμή].

Πανευτελής, εός (ό, ή), κς totxλ estinš, ppostš, de nimikš. [πᾶν, εὐτελής].

Πανεύτονος (ό, ή), κς totxλ vine intin-sš; foapte tape; prea vepēnš. [πᾶν, εὐ-tonos].

Πανεύφημος (ό, ή), de toγi lēxdatš, saš intp̄x toate de lēxdat. [πᾶν, εὐφημος].

Πανεύφρων, ονος (ό, ή), γλς: [πᾶν, εὐ-φρόνη] = Πάννυχος.

Πάνεφθος (ό, ή), [πᾶν, ἐφθός] de totš feritš; (poet:) κς desvēršpire lēmxritš (prin fokš). «Κασσιτερος — ». Es: (vezī mi āpeφθος).

Πανέχθης, εός (ό, ή), (sxnp̄: πανέχθι-στος) poet: κς totxλ dšmēnosš, vpx-jmamš; saš vpednikš de toatx xpa, de totš xpičosš. [πᾶν, ἔχθος].

Πανηγερμών, ένας (ό, ή), κβnetenia vea mai 'nalx a lēxlor. [πᾶν, ήγερμών].

Πανηγυριαρχέω -ō, viit: -ήσω, sintš...

Πανηγυριάρχης, ου (ό, ή), κβnetenia xnei pēvliche adxnp̄rī. [πανήγυρις, ἄρχω].

Πανηγυρίζω, viit: -ίσω, m̄x afx intp' o pēvlik̄x adxnape; (in ven:) sev̄t̄opeskš; (prin intind:) m̄x inbeselēskš (m̄x des-f̄tēzš) intp' o pēvlik̄x adxnape (vīlčitš, mi čl:); (mai nos) posteskš panepirik̄x (κς vīntx de lēxdt̄) κsīva in pēvlik̄x; (in ven:) lēxdt̄. [mi

Πανηγυρικός, ή, όν, panepirikš, κvbenitš, saš potpibitš la o pēvlik̄x adxnape; (prin xpm:) str̄lēxvitš, pomposš, ap̄tosš; saš κς totxλ pēvlik̄x. «Λόγος — ». Ptp: postitš in pēvlik̄x sev̄t̄oape mi snpe lēx-da κsīva; (prin xpm:) inf̄p̄mxsepatš κς m̄xat̄ petopik̄x eleganc̄x. [πανήγυρις]. [de xnde

Πανηγυρικώς, adv: in felš de pēvlik̄x adxnape; in stilš panepirikš; snpe falnik̄x ap̄t̄ape.

Πανήγυρις, εως (ή), [πᾶς, ἄγυρις] pēvlik̄x (venepalx) adxnape in lokš xot̄-pitš (prinč:) snpe sev̄t̄opipe; (prin xpm:)

danxsp̄rī, xokxpi, osnege, mi čl: (vīlčitš). «Πανήγυρις καλών». Prov: mēlxime, gr̄x-mad̄x de pele.

Πανηγυρισμός (ό), sev̄t̄opipe de pēvlik̄x sev̄t̄opesk̄x adxnape; (prin intind:) ap̄t̄ape snpe falx. [mi

Πανηγυριστής, ος (ό), afiatš de faḡx, mi sev̄t̄op̄r̄ in pēvlik̄x adxnape; postit̄op̄ de κvintš panepirikš (lēxdt̄op̄r̄) al κsī va. [πανηγυρίζω].

Πανήκοος (ό, ή), aszitopš de toate. [πᾶν, ἀκοή].

Πανήλιος (ό, ή), κς totxλ dšminatš de soape. «Ἡμέρα — ». Elai: [πᾶν, ήλιος].

Πανημάδων, mi Πανήμαρ, adv: poet: toatx zior: saš in toate ziele. [mi

Πανημέριος, ή, ον, poet: = Πανημέριος. [πᾶν, ήμαρ].

Πανημερεύω, viit: -εύσω, netpekš toatx zioa in veva. «Θιάσους — ». Vxp: [mi

Πανημέριος, ή, ον, poet: in lokš de...

Πανήμερος (ό, ή), kape vīne, se fache, saš fache veva intp' o zi intpeart̄, || (ne-st:) Πανήμερον, saš (poet:) Πανημέριον, adv: = Πανήμαρ. [πᾶν, ήμέρα].

Πανήμερος (ό, ή), poet: κς totxλ vīn-dš (vine-f̄v̄kt̄op̄r̄). «Ἀστήρ — ». Manet: [πᾶν, ήμερος].

Πανήπορος (ό, ή), γλς: in lokš de πα-vάπορος.

Πανήρης, εος (ό, ή), γλς: potpibitš, saš plēkstš la toγi. 2) indemnativikš, rata la op v̄e lēxpx; (in' p̄tš) = Παντοποιός. [πᾶν, ἄρω].

Πανθαροής, εός (ό, ή), poet: κς totxλ κς-rajosš, foapte indp̄t̄zneγš. [πᾶν, ὀζρος].

Πανθαύμαστος (ό, ή), intp̄x toate mins-natš, saš admiraibilš. [πᾶν, θαυμάζω].

Πανθέατος (ό, ή), de toγi p̄pibitš, saš in toate vpednikš de p̄pibit. [πᾶν, θεά-ομαι].

Πάνθειον (τό), = Πάνθεον. [din

Πάνθειος (ό, ή), al lēxlor zeilor. 2) κς totxλ zeeskš, saš sfintš. [πᾶν, θεός].

Πανθεληγής, εός (ό, ή), poet: atp̄v̄t̄op̄r̄ (fermek̄t̄op̄r̄) de toγi. [mi

Πανθέλκτειρα (ή), poet: fem: al lēxī...

Πανθεληγής (ό), = Πανθεληγής. [πᾶν, θελγω].

Πάνθεον (τό), (se inγ: ier̄on) konsfiu-γitš la inkinapea lēxlor zeilor. [πᾶν, θεός].

Πανθέψης, [πᾶν, ἔψω] ου (ό), γλς: xñ felš de oalt̄ (ferv̄t̄oape de op v̄e).

Πανθηλής, εός (ό, ή), poet: totš inber-

zitš de feapriji nomī. [πᾶν, θάλλω].

Πάνθηρ, ηρος (ό), snš feaš de feapъ, pīsš, saš nardosš. [πᾶν, θήρ].

Πανθήρα (ή), (nām:) totš vīnatka. [πᾶν, θήρα].

Πανθηρίσκος (ό), dim: al lxi Πάνθηρ.

Πάνθηρος (ό, ή), vīnъtopš de totš fe-
ka de dobitoaye. || (snst:) Πάνθηρον (τό),
snš feaš de plasъ pentъ vīnape de fe-
aprite vite. (vezī mi pánъpъron). [πᾶν, θήρα].

Πανθοινεί, adv: în pēvlikš, saš lēksosš
ospъmš. [mi]

Πανθοινέω -ō, viit: -ήσω, fakš strъlak-
uitš ospъmš. [mi]

Πανθοίνη (ή), poet: fem: al lxi Πάνθοι-
νος. [mi]

Πανθοινί, adu: = Πανθοινεί. [mi]

Πανθοίνια (ή), strъlakuitš, lēksosš, pē-
vlikš ospъmš, = Πανθαίσια. [din]

Πάνθοινος (ό, ή), [πᾶν, θοίνη] ospъmš
boratš, mi kš mēlmi oaspeji. «Δαίς—».
= Πανθαίσια.

Πάνθορος (ό, ή), poet: [πᾶν, θρόος] bъp-
fitopš de op че; prea tēpēpъtopš kš
sromotoasele sale stripte. «Δῆμος—».
Esix:

Πανθυμαδόν, adv: poet: în lokš de ó-
mēthymadōn; saš din toatъ inima. [πᾶν,
θυμός].

Πάνθυτος (ό, ή), poet: kъpъia toji жер-
tesk; (prin xpm:) = Πάνσεπτος. [πᾶς, θύω].

Πανία (ή), dialek: în lokš de plēshmō-
nē, sajiš. [mi]

Πάνια (τά), dialek: în lokš de plēshmīa.
[vezī panōs].

Πανιάς, ádos (ή), poet: în lokš de pa-
nikē, fem: al lxi πανικός.

Πανίερος (ό, ή), (mi adv:) -έρος, prea
sfintš. [πᾶν, ιερός].

Πανικός, ή, óv, relatīvš kš, saš prove-
nitš de la Panš. «Δεῖμα πανικόν». Lks:
suaimъ intīmplatъ fъpъ pīcīnъ (mai kš
seamъ în tabere). [Pan].

Πανιλαδόν, [πᾶν, ἴλη] adv: = Πανστρα-
τιᾶ; (fir:) kš grъmada.

Πανίλαος, mi Πανίλαρος (ό, ή), poet: kš
totka vīajinš, vīnē-voitorš. [πᾶν, ἴλαος,
mi ἱλαρός].

Πανίμερος (ό, ή), poet: [πᾶν, ἱμέρω] kš
totka dopitš, de īvbit.

Πανίον, (τό), Dor: în lokš de pēgion.

Πάνιος, α, óv, ras: [πᾶν, ἴος] cel de o
sinxъpъ fajъ; monotonš; (prin xpm:) x-
pīcosš. gpejosš.

Πανίσω, viit: -ίξω, Dor: în lokš de

πηνίξω.

Πανίσκος (ό), dim: al lxi Πάν.

Πανισμός (ό), spaīmъ panikъ. (vezī pa-
nikōs).

Πανίσχυρος (ό, ή), foarte tare, kš totka
psternikš. [πᾶν, ἰσχυρός].

Πανίχνιον (το), poet: totka xpmelop
(dositokkasi de vīnat). [πᾶν, ἵχνος].

Πανίωνες (σί), toji Ionienii īnppekъnъ.
= kš ...

Πανιώνιον (τό), ovmtimea (pēvlika adk-
nape a) Ionienilor, mi lokalka, snde se
adnaš. || (īm:) «Πανώνια (se īng: ἱερά)».
o peliōioasъ gpermonie, în kape sep-
baš toji Ionienii adnaš. [πᾶς, Ἴων].

Πάνλευκος (ό, ή), poet: = Πάλλευκος.

Πανλώδητος (ό, ή), [πᾶν, λωδήτος] (ds-
pe zīč:) kš totka skidoiitš; (prin xpm:)
foarte xpīcosš, skīpъosš; (fir:) prea ne-
uinstitš, de totk okъpitš.

Παννέφελος (ό, ή), poet: kš totka īno-
patš. [πᾶν, νεφέλη].

Πάννουχα adv: poet: vezī pánъnoxoс.

Πανнуχίζω, viit: -ίσω, netpekš toatъ noa-
ntea nesomnitš, īndeletnīvīndъ mъ la чева;
sъvīpmeskš pēvāriepe de sepъtoare
toatъ noantea. [паннуχίζ].

Πаннуχизος, ή, óv, kšvenitš la pēv-
erīepe de toatъ noantea. [mi]

Παννύχιος, α saš ós, óv, de toatъ noa-
ntea; (mai de mēlte opī în lokš de adv:)
«Ὁ γρη παννύχιον εὐδειν βουληφόρον ἄνδρα».
Ia: B. «Τὸ ἐλλύχνιον καίεται παννύχιον».
Er: [mi]

Πανнуχίς, idos (ή), sepъtoare, saš pēv-
erīepe (denie) de toatъ noantea în a-
jēpnka sepъtoarei. [πάνнуχος].

Παννύχισμα (το), obīektš de netpechepe
de toatъ noantea. «Σελήνη πλεόντων παν-
νύχισμα». At: [mi]

Πανнуχισμός (ό), netpechepe de toatъ
noantea în nesomnie, (prinч:) la pēv-
erīepe de sepъtoare. [mi]

Πаннуχистής, oū (ό), netpekъtopš în pēv-
erīepe de toatъ noantea (la denie de
sepъtoare). [паннуχίζω].

Πάνнуχος (ό, ή), = Παννύχιος. «Σελήνη
—». Ekъ: lēnъ plīnъ. || (nest:) Πάνнуχον,
mi (īm:) Πάνнуχα, adv: toatъ noantea.
[πᾶν, νύξ].

Πανόδурτος (ό, ή), poet: cel de totda-
na, saš foarte kalmik se tīnrsīemte; (nas:)
īntъ toate de tīnrsit. [πᾶν, δούρουσι].

Πανοΐζης, úos (ό, ή), poet: [πᾶν, οΐζης]
kš totka tīkъlosš, prea nenoponitš.

Πανοικεῖ (κί), mi
 Πανοικεσία, mi Πανοικία, adv: κς toatъ kasa, sađ familia. (prinç: fem: dat: ал лѣи kasa, sađ familia. (prinç: fem: dat: ал лѣи
 Πανοίκιος, α, ον, чел κς toatъ kasa sađ familia sa,=Πανετίος; (maĩ de m̃lte opĩ in lokъ de adv:) «Πανοίκιους χορεύειν». Strv: in lokъ de πανοικεῖ. [din
 Πάνοικος (ό, ή),=Πανοίκιος. [πᾶν, οἶκος].
 Πανοικτίμων, ονος (ό, ή), κς toatъ, sađ κ̃tre togi milostivъ. [πᾶν, οἰκτίμων].
 Πανόλιος (ό, ή), (s̃uprl: πανόλιος) iñtrъ toate sađ κς toatъ ferivitъ. [πᾶν, ἔλιος].
 Πανολέθρια (ή), rap in lokъ de πανω-
 λεθρία. [din
 Πανολέθριος, mi Πανόλεθρος (ό, ή), rap in lokъ de πανώλεθρος.
 Πανομιλεί, adv: poet: [πᾶν, ὄμιλος] = Πανδημεί, κς rpt̃mada togi iñprex̃ñt̃.
 Πανόμικτος (ό, ή), toľđ (plaiñ de) okĩ. [πᾶν, ὄμιλος].
 Πανομοίος, η, ον, poet: in lokъ de...
 Πανόμοιος (ό, ή), κς toatъ, sađ iñtrъ toate asemenea. [πᾶν, ὁμοιος]. [de x̃nde
 Πανομοίως, adv: κς des̃ṽip̃mitъ asem̃-
 nape, iñtokmaĩ.
 Πανομφαῖος (ό), poet: d̃t̃ṽtop̃ de toatъ proop̃cia. «Ζεὺς—». Ił: Θ. [mi
 Πανομφής, έος (ό, ή), Sxl: in lokъ de πανομφαῖος. [πᾶν, ὄμφη].
 Πανοπλία (ή), iñt̃p̃ear̃t̃ ap̃m̃t̃k̃p̃ a rpt̃-
 ap̃m̃t̃k̃l̃i. [mi
 Πανοπλίτης, ου (ό), poet: rpt̃-
 ap̃m̃t̃k̃p̃ sa. [din
 Πάνοπλος (ό, ή), κς des̃ṽip̃m̃ipe ap̃-
 mat̃. [πᾶν, ὅπλον]. [de x̃nde
 Πανοπλότατος, η, ον, poet: derit togi maĩ iñp̃r̃. (vezĩ ὀπλότατος).
 Πανόπτης, ου (ό), ṽz̃ṽtop̃ de toate. [mi
 Πάνοπτος (ό, ή), ṽz̃ṽt̃ de togi, sađ din toate p̃r̃p̃ile. [πᾶν, ὅπτομαι].
 Πανόπτρια (ή), fem: ал лѣи πανόπτης.
 Πανόρατος (ό, ή),=Πάνοπτος. [πᾶν, ὄρα-
 ομαι].
 Πανορμεί (μι), adv: κς toatъ por̃nipea, sađ п̃вала. [πᾶν, ὄρμη].
 Πανορμία (ή), fiñṽ de lok̃k̃l̃.
 Πάνορμος (ό, ή), in kape poate t̃p̃a-
 ce la x̃kal̃ toatъ koravia, mi in toatъ ṽp̃e-
 mea. [πᾶν, ὄρμος].
 Πανός (ό), (d̃nẽ dial̃ek: Mesanienilor) (de au) m̃ĩne, (de x̃nde mi Lat:) panis.
 Πανός (ό), poet: in lokъ de πανός.
 Πανός, gen: ал лѣи Πάν.
 Πανόσμιος, α, ον, toľđ (plaiñ de) mi-

posđ, κς toatъ vine-mipositop̃. || (s̃x̃st:) Πανόσμιον (τὸ), κ̃ñ felđ de floare. [πᾶν, ὄσμη].
 Πανοσπρία (ή),=Πανοσπερμία (pron: mi fir:). [πᾶν, ὄσπρον].
 Πανουλεύς, έως (ό), mi Πανούλιος (ό, ή), r̃l̃s: in lokъ de πανώλης.
 Πανούργευμα (τὸ), fautъ vikleañt̃, sađ pea. [din
 Πανουργέομαι, viit: -εύομαι, mi
 Πανουργέω -ω, viit: -ήσω, m̃t̃ port̃ vi-
 kleñem̃te; s̃neatesk̃ vikleniĩ; fak̃ p̃ele.
 [πανούργος]. [de x̃nde
 Πανούργημα (τὸ),=Πανούργευμα.
 Πανουργής, έος (ό, ή), in lokъ de πα-
 νούργος.
 Πανουργία (ή), viklenic; am̃p̃ipe; şar-
 latanie «Πᾶσα ἐπιστήμη χωριζομένη δικαιο-
 σύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς πανουργία οὐ σοφία φαίνεται». Pl̃t: [mi
 Πανουργικός, ή, ον, (mi adv:) -ικῶς, vi-
 klenes̃k̃, iñs̃mit̃ vikleañk̃l̃i. [din
 Πανούργος (ό, ή), (pron: mi d̃nẽ ziç:) destoinik̃ la toľđ l̃k̃p̃k̃l̃, = Πανουργός; (obiv: in sens̃ de p̃t̃đ) nes̃fiit̃ de nimi-
 k̃; vikleañ; iñt̃p̃irañt̃. [πᾶν, ἔργον]. [de x̃nde
 Πανούργως, adv: vikleñem̃te.
 Πανούριος (ό, ή), κς toatъ priiñvosđ.
 «Ἄνεμος — ». Esix:
 Πανόψιος (ό, ή), poet: чел in ved̃pea t̃t̃k̃lor; ṽp̃ed̃nik̃ de p̃ibit; str̃p̃k̃ṽit̃.
 [πᾶν, ὄψις].
 Πανσαγία (ή), poet: [πᾶν, σάγη] in lokъ de πανοπλία. || (dat:) Πανσαγία, adv:=Παν-
 στρατιᾶ.
 Πανσεληνιαζω, viit: -άζω, s̃int̃ l̃x̃ñt̃ pl̃i-
 ñt̃. [mi
 Πανσεληνιακός, ή, ον, κ̃ṽenit̃ la l̃x̃ñt̃
 pl̃iñt̃. [din
 Πανσεληνός (ό, ή), l̃x̃minat̃ (sađ f̃k̃k̃-
 t̃ ne ṽp̃eme) de l̃x̃ñt̃ pl̃iñt̃; (poet: fir:) κς toatъ pot̃s̃nd̃ ka l̃x̃na pl̃iñt̃. «Τὸ πανσεληνόν». l̃x̃na in pl̃init̃ea sa (la 14 zile). [πᾶν, σελήνη].
 Πάνσεμνος (ό, ή), κς toatъ rpt̃, sep̃io-
 sđ; foapte s̃fiiños̃. [mi
 Πάνσεπτος (ό, ή), in toate p̃es̃nekt̃ab̃il̃;
 foapte s̃fiit̃. [πᾶν, σέβω].
 Πανσθενεί, adv: in toatъ ñstepea. [din
 Πανσθενής, έος (ό, ή), atot̃ñstep̃nik̃.
 [πᾶν, σθένος]. [de x̃nde
 Πανσθενῶς, adv: atot̃ñstep̃nic̃em̃te.
 Πανσθενουργός (ό, ή), poet: чел че л̃x̃-
 kreaz̃t̃ κς atot̃ñstep̃nik̃ia sa. [πανσθενής, ἔργον].

Πανσθενουργόφωτος (ό, ή), poet: чел κκ λxminπx λxκpπtoape κx δεσbβipmitπ xπtepe. [πανσθενουργός, φώς].

Πανσχαρεία (ή), στπαρε neste toatπ fa-ца παrinei. [πᾶν, σχαρή].

Πάνσχοπος (ό, ή), poet: πpivitorπ de (βtπttopπ de seamπ la) toate. [πᾶν, σχοπός].

Πάνσμικρος (ό, ή), κκ totπλ mikπ. [πᾶν, σμικρός].

Πάνσοφος (ό, ή), (mi adv:) -σφως, κκ δεσbβipmipe, saπ in toate inγeπentπ. [πᾶν, σοφός].

Πανσπερμηδόν, adv: κκ semπnπtπpi de toate felpipie. [mi]

Πανσπερμία (ή), amestekπtπpπ de toate felpipie de semπnπtπpi [din]

Πάνσπεριος (ό, ή), komnπsπ din toate felpipie de seminge. [πᾶν, σπέρμα].

Πανστρατει (τι), mai noπ in lokπ de ...

Πανστρατιπ, adv: κκ toatπ armia in-ppeπnπ. (prinπ: dat: al λπi...

Πανστρατιά (ή), (inπpev: nπmai πen: πανστρατιπs) πeneπαλπ eksnpepiie de toatπ omπiepa. [πᾶν, στρατιά].

Πανστρατή, Ion: in lokπ de πανστρατιπ.

Πανσυδει(δi), mi Πανσυδεί, adv: poet: Ion: [πᾶν, σύδην din σεύομαι] = (mai in-πpev:) Πασσυδεί, mi -δείη.

Πάνσυρτος (ό, ή), πpπmπditπ de felpipie-tele matepiπ iπiπe din toate πpπpiie de ape; (fir:) de totπ felpπ, πpea nestpigatπ. [πᾶν, σύρω].

Πάνσχημος, mi poet: Πανσχήμεων, onos (ό, ή), чel чe ape, saπ se traslopimπ in toate firpepe. [πᾶν, σχημα].

Πανσώμως, adv: (Bisep:) κκ totπ tpeπππ, saπ κκ tpeππ κκ totπ. [πᾶν, σωμα].

Πανσωστικος, ή, όν, mintsitopπ de toigι, saπ al totπλπi. [πᾶν, σώζω].

Πάντα, ak: бπpπ: sinπ: mi next: im: al λπi ππs. || (κπ adv:) = Πάντοτε.

Παντα, Dor: in lokπ de πάντη.

Πανταγήρως (ό, ή), poet: toldasna ne- inπtπpinitπ, saπ niπi odatπ inπtπpinitπ. «Γ-πνος—». Sof: (astfel inπpent: kniπ ne πan-τογήρως). [πάντα, ἀγήρως].

Πάνταθλος (ό, ή), inπemπnπlikπ la toatπ λπnta. (vezι mi πένταθλος). [πᾶν, ἄθλος].

Παντάλας, αυπ, αν, = Πανάλιος. [πᾶν, τάλας].

Παντάναξ, ακτος (ό), (Bisep:) = Παμδα-σιλεύς. [πᾶς, ἀναξ].

Παντάνασσα, ηs (ή), fem: al λπi παντά-ναξ, = Παμδασιλεια.

Παντάπασι (σπ), adv: κκ totπ, saπ in-

tpπ toate κκ δεσbβipmipe; (in pesnπsπ) da, nerpemit. [πᾶν, ἅπας].

Πανταρβής, έος, mi Πάνταρβος (ό, ή), po-et: [πᾶς, ταρβέω] snπimintatπ de toate. (se konf: κκ...

Πανταρχής, έος (ό, ή), poet: inπestπt- topπ, akπtπtopπ tπtπop inπpπ toate. [πᾶς, ἀρχέω].

Πανταρχας, α (ό), Dor: in lokπ de...

Πανταρχης, ου (ό), poet: stπninitopπ de toate. [πᾶν, ἀρχω]. [de πnde

Πανταρχία (ή), stπniniπe neste toate.

Πάνταρχος (ό, ή), = Πανταρχης.

Πανάσκιος (ό, ή), πas: κκ totπ neπm- πpitiπ. [πᾶν, ἄσκιος]

Πανταυής, έος (ό, ή), poet: βπtπtopπ, saπ λxminπtopπ de toate. [πᾶν, αὐγή].

Πανταφοδος (ό, ή), πpem: in lokπ de παντόφοδος.

Πανταχη, adv: = Πανταχοπ. 2) (fir:) in toate kinπpiie; sπtπ toate κπvintele, in πeneπαλπ. «Δηλοπ δπ ου κατ'έν μοπνον, αλ- λὰ πανταχη, ή iσηγορη όs έστι χρημα σπου- δαιον». Ep: [mi]

Πανταχόθεν, adv: din toate πpπpiie. [mi]

Πανταχοπ, adv: = κκ...

Πανταχόσε, κπtpe toate πpπpiie. [mi]

Πανταχοπ, adv: in toate πpπpiie, πpe- tπindinea. [mi]

Πανταχός, adv: in toate kinπpiie. [παν- ταχός, neinπpev:].

Παντέλεια (ή), чel mai 'naltπ ppadπ al δεsπbipmipiπ, || (dπne Hitarop:) zepimea. [mi]

Παντέλειος (ό, ή), = [Παντελής]. [de πnde

Παντελείως, adv: = Παντελώς.

Παντελέως, adv: Ion: in lokπ de πan- τελώς. [din]

Παντελής, έος (ό, ή), κκ totπ δεsπbip- mitπ, denπinπ. [πᾶν, τέλος]. [de πnde

Παντελώς, adv: κκ toatπ δεsπbipmipea, denπinitatea. «Παντελώς ἀγαθός». Ksn: «Ωs οι παντελώς είχε το όχημα». Ep: κkm i s'a sπbipmit de totπ.

Παντεξούσιος (ό, ή), stπniniπ neste toate. [πᾶν, έξουσία].

Παντεπίθυμος (ό, ή), dopitopπ de toate; (πpin xpm:) assnpitopπ. [πᾶν, ἐπιθυμέω]

Παντεπίσκοπος (ό, ή), = Πανεπίσκοπος.

Παντεπόπτης, ου (ό), πpivitorπ (πpeve- rietopπ) assnpa tπtπop. [πᾶν, ἐπi, όπτομαι].

Παντεργάτης, ου (ό), = Πανεργάτης.

Παντερπής, έος (ό, ή), vesenitopπ de to- uπ; saπ κκ totπ beselπ. [πᾶν, τέρω].

Παντευχία (ή), = Πανοπλία. || (dat:) Παν- τευχίπ, adv: = Πανστρατιπ. [πᾶν, τεύχος].

Παντέφορος (ό, ή), = Παντεπόπτης. [πᾶν, ἔφορος].

Παντεχνήμων, ονος (ό, ή), poet: utiitorp̃ de toate memtemeripile; memterp̃ (kreatop̃) al totkxi, saṣ xniwersxli. [wi]

Πάντεχνος (ό, ή), folositorp̃ la op̃ ce memtemerip̃. «Πῶρ—». Esxli: 2) kxnosk̃ terp̃ de op̃ ce memtemerip̃, saṣ indemina lik̃ la op̃ ce prin memtemerip̃ia sa. [πᾶν, τέχνη].

Πάντη, adv: lok: pretstindinea. «Πάντη ὅσα φέρων». Tkr: (wi kx nen:) «Πάντη τοῦ σώματος ἀντισπᾶν». Pal: 2) (timn:) totdasna. 3) (modifik:) in toate kixipile, in xene-rală. [πᾶν].

Παντήκοος (ό, ή), = Πανήκοος.

Παντήμαρ, adv: poet: = Πανῆμαρ.

Παντητόκος (ό, ή), = Παντοτόκος.

Πάντιμος (ό, ή), uinstit̃ de toṗi. [πᾶν, τιμή].

Παντίτω mi Παντίτω, grem: in lok̃ de παντί τέω, παντί τω, dat: de πᾶς τις.

Παντλήμων, ονος (ό, ή), poet: in lok̃ de παντάλας.

Παντοβίης (ας), ου (ό), poet: la a kpx̃ia sil̃ (uxtepe) toate se xpx̃n. [πᾶν, βία].

Παντογένεθλος (ό, ή), poet: cel de tot̃ neamx̃, saṣ felx̃. 2) = Παντογόνος. [πᾶν, γενέθλη].

Παντόγῆρος (ό, ή), poet: inb̃tr̃p̃initorp̃ (domolitorp̃) de toṗi. «Υἱος—». Sof: (alxi skrĩx̃ mai korekt̃ πανταγῆρος). [πᾶς, γῆρας].

Παντογόνος (ό, ή), ñxsk̃torp̃ (prod-ktop̃) de toate. [πᾶς, γόνος].

Παντοδαής, έος (ό, ή), poet: = Πανδαής, inb̃x̃mat̃ in toate.

Παντοδαπής, έος (ό, ή), poet: in lok̃ de

Παντοδαπός, ή, ον, [πᾶς, δάπεδον] cel din tot̃ felx̃ de lok̃; (in nen:) felx̃pit̃. (bez̃i mi παντοῖος). «Ἐν παντοδαποῖς ἀνθρώποις». Plt: «Παντοδαπαῖς ἐν ὥραις». Arstf: in op̃ ce vreme. [de xnde]

Παντοδαπώς, adv: in felx̃p̃ite kix̃p̃i.

Παντοδῆλτος (ό, ή), = Πανδῆλτος.

Παντοδίατος (ό, ή), poet: [πᾶς, διαίτα] = Παμβόρος, miñktop̃ de toate.

Παντοδιδακτος (ό, ή), inb̃x̃mat̃ toate, saṣ m̃x̃lt-inb̃x̃mat̃.

Παντοδότειρα (ή), poet: = Πανδώτειρα.

Παντοδύναμος (ό, ή), (Biser:) = Πανσθενής, atolñx̃ternik̃. [πᾶς, δύναμις].

Παντοδυναστής, ου (ό), poet: = Παντοκράτωρ, mi Παντοδύναμος. [πᾶς, δυναστής].

Παντοεπής, έος (ό, ή), (nlm:) vorp̃itorp̃

totdasna mi desupe op̃ ce; (prin întind: ṽtr̃p̃itorp̃. [πᾶν, ἔπος].

Παντοαλής, έος (ό, ή), poet: totdasna inb̃x̃p̃zit̃, = Ἀειθαλής; saṣ f̃x̃ktop̃ de a fi toate inb̃x̃p̃zile, saṣ iñf̃lop̃ite. [πᾶν, ἀλλω].

Πάντοθεν(θεν), adv: = Πανταχόθεν, din toate p̃x̃p̃ile. [wi]

Πάντοθι, adv: = Πάντη, mi Πανταχοῦ. [wi]

Παντοῖος, α, ου, cel de tot felx̃, felx̃pit̃. «Πολλὰ καὶ παντοῖα κεκτημένος ἔπιπτα». Ksn: (mai des:) «Παντοῖος γίγνομαι». Kps: fak̃ in tot̃ kix̃n, saṣ iñt̃p̃e- ṽx̃iñgez̃ op̃ ce mik̃loache; skim̃x̃ felx̃ (din st̃rim̃lop̃are, saṣ ṽx̃k̃p̃ie). «Παντοῖοι ἐγένοντο θεόμενοι». Ep: Παντοῖος ἐγένετο οὐ βουλόμενος δοῦναι. Ep: «Παντοῖη ἐγένετο μὴ ἀποδημῆσαι αὐτὸν». Ep: «Παντοῖους ὑπ' εὐφροσύνης γιγνομένους». Lx̃n: [bez̃i mi πᾶς].

Παντοιότροπος (ό, ή), cel in tot̃ kix̃n, felx̃pit̃. [παντοῖος, τρόπος]. [de xnde]

Παντοιτρόπως, adv: kx felx̃p̃ite kix̃p̃i, saṣ mik̃loache.

Παντοῖως, adv: Παντοιτρόπως. [παντοῖος].

Παντοκράτειρα (ή), poet: fem: al lxĩ παντοκράτωρ, st̃p̃ñiñitoape (predom̃nitoape) in toate. «Φύσις —». Orpf:

Παντοκρατής, έος (ό, ή), = Παντοκράτωρ.

Παντοκρατορία (ή), st̃p̃ñiñipe neste toate. [wi]

Παντοκρατορικός, ή, ον, inss̃mit̃ st̃p̃ñiñitorul̃ a toate. [wi]

Παντοκρατορικώς, adv: kx st̃p̃ñiñipe neste toate. [din]

Παντοκράτωρ, ορος (ό), st̃p̃ñiñitorp̃ ueste toate, saṣ st̃p̃ñiñ al xniwersxli. [πᾶν, κράτος].

Παντοκτίστης, ου (ό), ziditorp̃ (kreatop̃) de toate, al xniwersxli. [πᾶν, κτίω].

Παντολάβος (ό, ή), l̃x̃torp̃ de op̃ ce, mi dela toṗi; (prin xpm:) ass̃p̃itorp̃. [πᾶν, λαμβάνω].

Παντολέτειρα (ή), poet: fem: al lxĩ..

Παντολητήρ, ῆρος, mi Παντολέτωρ, ορος (ό), poet: pr̃p̃x̃p̃ditop̃ de toate. [πᾶν, ἐλέω].

Παντολιγοχρόνιος (ό, ή), kx tot̃ de px̃g̃iñ vreme d̃z̃iñitorp̃. (bez̃i παναώριος). [πᾶς, ἔλιγος, χρόνος].

Παντολμία (ή), iñd̃p̃z̃neal̃ la toate. [din]

Παντολμος (ό, ή), iñd̃p̃z̃neug̃ in toate (nesfiit̃ de nimik̃). «Ἀνάγκη —». Ep̃p̃: [πᾶν, τόλμη].

Παντολόγος (ό, ή), = Παντοεπής. [πᾶν, λόγος].

Παντομάντειρα (ή), poet: proop̃oit̃oape

(periuitoape) de toate. [πᾶν, μάντις].

Παντομετάβολος (ό, ή), ras: în lokš de παντοπώλης, skimbētopš de toate. [πᾶν, μεταβολή].

Παντομιγής, έος (ό, ή), amestekatš din toate împreună. [πᾶν, μίγνυμι].

Παντόμιμος (ό, ή), imitētopš de toate.

|| (sbsst:) aktopš de teatp, kape kē mestele mi mīniktēpile trēpēlxi sēš în tē- cere repesintē o komikē dramē. «Οί Ἰταλιῶται τὸν ὀρχηστὴν παντόμιμον καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ δρωμένου σχεδόν». Λεχ: [πᾶν, μῖμος].

Παντομισης, έος (ό, ή), xpītš de togi. [πᾶς, μῖσος].

Παντόμορφος (ό, ή), poet: = Πάμορφος.

Παντόμωρος (ό, ή), kē totēl nepodš, saš sēpēš la totē fēlxl de nepoziī. [πᾶν, μωρός].

Παντονίκης, ου (ό), vīpsitopš în toate; saš inbīntētopš în toate fēlxlē de lē- nte. [πᾶν, νίκη].

Παντοπαθής, έος (ό, ή), = Παμπαθής, pētimamš de toate. [πᾶν, πάθος].

Παντοπλανής, έος (ό, ή), pētēvītš pētē- tindinea. [πᾶν, πλάνη].

Παντοποιός (ό, ή), rata a face toate; (prin intind:) ovpaznikš. [πᾶν, ποιός].

Παντοπόρος (ό, ή), poet: aflētopš de mikloache în toate. [πᾶν, πόρος].

Παντόπτης, ου (ό), poet: în lokš de πανόπτης.

Παντοπωλείον (τό), vīpřš, saš pēvēlxi, xnde se vīnd de toate. [mi

Παντοπωλέω -ω, vīt: -ήσω, vīnzš de toate. [din

Παντοπώλης ου (ό), vīnzitopš de toate. [πᾶν, πώλης]. [de xnde

Παντοπωλία (ή), vīnzape de op ce mapf.

Παντοπώλιον (τό), = Παντοπωλείον.

Παντόπωλις, ίδος (ή), fem: al lxi παν- τοπώλης.

Παντοραΐστης, ου (ό), poet: [πᾶν, ραΐω] = Παντολέτωρ.

Παντορέκτης, ου (ό), [πᾶν, ρέζω] = Παν- τοποιός. 2) [πᾶν, ὀρέγομαι] = Παντεπίθυμος.

Πάντοσε, adv: = Πάντη, Πάντοθι. «Καί περ πολλὰ τραύματα ἔχων πάντοσε». Ksn:

Παντόσεμνος (ό, ή), poet: în lokš de πάνσεμνος.

Παντόσοφος (ό, ή), = Πάνσοφος.

Παντόστιχτος (ό, ή), totš plīnš de nikt- cele. [πᾶν, στίζω].

Παντόσυνος (ό, ή), poet: în lokš de παν- τοτός. 2) (în Ερ:) pēmit în lokš de παν- τόσυνος.

Πάντοτε, adv: totdașna. [πᾶν].

Παντοτελής, έος (ό, ή), poet: în lokš de παντελής.

Παντοτεχνής, έος (ό, ή), poet: în lokš de πάντεχνος.

Παντοτινάκτης, ου (ό), poet: skēlēpētopš, sēdēsitopš de toate. [πᾶν, τινάζω].

Παντοτόκος (ό, ή), = Παντογόνος. [πᾶν, τόκος].

Παντότολμος (ό, ή), poet: în lokš de πάντολμος.

Παντοτρέφος (ό, ή), = Παντρόφος.

Παντουργικός, ή, ὄν, inšvītš fēktēpē- lxi de toate (atōtnēstepnikš). «Τὸ παντουρ- γικόν». Kipi: atōtnēstepničia [παντουργός]. [de xnde

Παντουργικῶς, adv: kē pētepe de atōt- fēktēpēš.

Παντουργός (ό, ό), poet: = Παντοποιός, vīkleanš, intpirantš. 2) (obiv: sbsst:) kēa- topēl xñivēpēlxi, Dxmnezeš. [πᾶν, ἔργον].

Παντοφαγία (ή), mīnkape de toate fēpē deoseipe. [din

Παντοφάγος (ό, ή), mīnkētopš de op ce fēpē deoseipe. (fir:) pēpēdītētopš de toa- te, = Παμφάγος. «Πῦρ —». Γpr:

Παντόφοβος (ό, ή), temētopš de toate, foapte fēikosš. [πᾶν, φόβος].

Παντοφόρος (ό, ή), = Παμφόρος.

Παντοφυής, έος (ό, ή), poet: [πᾶν, φύω] = Παντογόνος, mi Πάμοφορος.

Παντόφυρτος (ό, ή), poet: = Πάμφυρτος, mi Παμμιγής.

Παντόχροος -ους (ό, ή), kolopatš kē toate fēcele. (πᾶν, χρώα).

Πάντρητος (ό, ή), [πᾶν, τιτράω] pēpē- tš din toate pēpēlxi. || (sbsst:) «Πάντρη- τον». Pl: o parte a fēpēpēlxi, kape adē- orīnda se saš lēīndx se face glasxl maī pposš saš maī askēpītš.

Πάντρομος (ό, ή), kape pēmēpē totš de fēikt, foapte fēikosš. «Πελειάς —». Esxl: (bezī mi τρήων). [πᾶν, τρόμος].

Παντρόπος (ό, ή), poet: pornitopš de togi «Φυγή — ». Esxl: fēpē pēnēpalē. [πᾶς, τροπή].

Πάντρόφος (ό, ή), poet: (napoks:) xpē- nitopš de toate, saš al xñivēpēlxi; (pro- napoks:) xpēnitš kē totš fēlxl de xpant, mīnkētopš de toate. [πᾶν, τροφή].

Πάντως, adv: nēpēmit; în pēnēpalē, fē- pē ekēpēpē; (la pēsnēsxpē) da, adēpē- palē; (xne-opī) op kxm va fi: cel pēpēnš. «Πάντως ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή». Apstf: [mi

Πάνυ, adv: înteg: prea mult; (κς παρίν:) op mi kít. «Πάνυ ζητῶν». Ksn: (mi kς adv:) «Πάνυ χαλῶς». Lks: «Μόγισ πάνυ». Lks: (mi kς sxbst:) «Πάνυ σπουδῇ». Lks: (mi kς ap-tik:) «Ὁ πάνυ (se íny: θρυλλούμενος)». Lks: чед bostitš, чед mare. (ínpresnъ kς οὐ) «Ὁ πάνυ, οὐ πάνυ τι». Lks: nъ aít. (ín respnsnsrī maí kς seamъ ínpresnъ kς γε, saš mēn οὐν). «Πάνυ γε, «Πάνυ μὲν οὐν». Lks: da, neprēmít, adebъpat, aша. [пᾶν]. Πάνυγρος (ό, ή), de totš xmedš, xdatš. [пᾶν, ὑγρός].

Πανυπείροχος (ό, ή), poet: íntps toate kovírwitopš, saš deosevitš. [пᾶν, ὑπέροχος].

Πανυπέρτατος, η saš os, on, poet: чед kς totš maí presxs, saš maí íntīš dekít toγí. [пᾶν, ὑπέρτατος].

Πανυπέρφρων, ουος (ό, ή), poet: kς totš, saš foapte mindpš.

Πάνυσσα, ης (ή), gls: [пᾶνος, Dor: ín lokš de πήνος] pandlíkъ, saš kopdelъ pentpš, «Ἀνάθεσμος».

Πανυστάτιος, α, on, mi

Πανύστατος, η, on, poet: чед kς totš maí ín xpmъ dekít toγí. || (nest:) Πανύστατον, adv: pentpš чед maí dín xpmъ oapъ. [пᾶν, ὕστατος].

Πανώδυνος (ό, ή), kς totš dxreposš. [пᾶν, ὀδύνη].

Πανωλεθρία (ή), totalъ, destwírwitъ prъ-пъdenie. [dín]

Πανωλέθριος, mi Πανώλεθρος (ό, ή), kς totš prъpeditš; saš de toatъ neípea wre-dnikš. [пᾶν, ὀλεθρος].

Πανώλεια (ή),=Πανωλεθρία. [dín]

Πανώλης, εος (ό, ή), kς totš níepdxtš, prъpeditš. 2) kς totš prъpeditopš, saš adxkъtopš de totalъ neipe. [пᾶν, ὀλλω]. [de xnde]

Πανωλία (ή),=Πανώλεια.

Πανωνία (ή), ksmmpape, saš bindepe de totš felxъ de mъpfi. [пᾶν, ὠνή].

Πανωπής, εσσα, εν, poet:=Πανόψιος, mi Πανθέατος. [пᾶν, ὠψ].

Πάνωρος (ό, ή), poet: kape se face ín op чe timpš al anxlxi. [пᾶν, ὠρα].

Πᾶξ, Interiek: тчере! destxъ! eí vine! [imit:].

Πᾶξαι Dor: ín lokš de πήξαι, nex: de inf, mi

Πᾶξαιθ', Dor: (ín apok: maí 'nainte de bok: asnip:) ín lokš de πήξαιτο, a 3: sinr: peps: de nexot: al post: lxi πήγνυμι.

Πάομαι (α λxnгъ), (íntpev: nsmáí nex: éπασάμην, mi tpe: de kς ín lokš de προ-

πέπαμαι) Dor: ín lokš de πτάομαι, κέκτη-μαι, amš, stwíneskš чед ка о proprietate a mea; dobindeskš чед. (nъ tpebxie a se konf: kς πατέομαι).

Πᾶς (ό), Dor: ín lokš de πῆς

Παπαί, Interiek: вѣт: (ekspímъtoape de dxpepe, saš nekazš) ваі! «Ἀπόλωλα, τέκνον, παπαί! ἀπαπαπαί!» Sof: 2) mίpъt:= Βαβαί! «Παπαί, ποίους ἐπ' ἀνδρας ἤγαγες με-χεσομένους ἡμέας». Ep: (bezí mi πόποι).

Παπαιᾶξ, kom: (ín prestintind:) ín lokš do παπαί (eksupim: de mxlъxmipe mi плъ-чере) ox, ox! «Παпαιᾶξ, ὡς καλήν ὁσμὴν ἔχει!» Esp: Чикл:

Παππῶζω biit: -άσω, mīnrīš ne tata zi-kīndx 'i, папа (ка kopii). [dín]

Πάππας, α (ό), (dxne līmъa kopiiop) tatъ, папа. (de xnde 2) (Biz:) Папа, epí-skopъ Pomei.

Παππασμός (ό), stpirape de папа (ка ко-пiі чeі mічi). [παппазω].

Παппепіпаппος (ό, ή), mowxъ mowxъlxi, saš al strъmowxъlxi. [πάππος, ἐπi, πάππος].

Παппіас, ου (ό), dim: al lxi πάππας, пъ-пигъ, тѣлiгъ.

Παппіdiон (тѣ), dim: al lxi паппіас.

Παппіζω, biit: -άσω,=Παппазω.

Παппікѣс, ή, ѓν,=Παппіρος.

Παппоктѣnos (ό, ή), omopítopš de mowxъ stš. [πάππος, κτείνω].

Πάππος (ό), [πάππας] mowš desne tatъ, saš mwmъ. 2) (fir:) пfoasa stwíngъ a xnop nлante. 3) íntīa emipe de пpъš ín варъ. 4) (xne-opi) o pasъpe, «Υπολαίς».

Παппоспѣрματος (ό, ή), (botn:) чед kς mfoasъ stwíngъ. [πάππος, σπέρμα].

Παппофѣnos (ό, ή),=Παппоктѣnos. [πάп-πος, фѣnos].

Παппѣдѣс, εος (ό, ή), (botn:) пfosš; saš вpъbosš. [πάππος].

Παппωνυμѣс, ή, ѓν, prenъmitš dxne nъ-meлe mowxъlxi. [πάππος, ѓνομα].

Παппѣс, α, on, mowesкѣ, strъmowesкѣ. [πάππος].

Παптаίνω, [ín afín: kς птѣсow] biit: -ανѡ, (nex: ἐπάπτηνα) mъ xitš ínppeжep kς въ-gape de seamъ (ка kxm amí kъxta, saš amí въnxí чед); (кς ак:) kaxtš kς okií, шъ xitš stъ въzš, saš stъ гъsesкѣ чед; (fir:) ímí amš mintea, varš de seamъ лa чед. «Παптаίνω Ἀΐαντα». Ii P, «Τους δ' ὑπὸ τρόμος ἔλαβε, πάπτηνε δ' ἕκαστος, ὅπρ φύγοι». Ii: Ξ. (mi kς ак: kς kpeп:) «Πα-птаίνων μεθ' ὁμήλικας». Es: (bezí mi πτοέω). (mi xpmíad мѣ) «Πάντοσε παптаίνω, мѣ тiс

χρόα χαλκῷ ἐπαύρη». Ιλ. Ν. (de xnde fir:) Πάπταινε, μή τι σήμανθῃ». Esxl:

Παπταλάω -ω, poet: (maĩ noš, mi prea parš) in lokš de παπταίνω.

Παπύρινος, η, ον, fьkьtš din panipš. [din Πάπυρος (ό), panipš, xñš felš de plantš de Epiintš, koaxa kьpia se întpevdinga ka xiptie (liuind' o inprexntь kьpium), saš ka fьnie de leiš (pessvind' o). (vezĩ bú-blos).

Παπυροφάγος (ό, ή), mĩnkьtopš de fьpn-zele saš pьdьvina panipšxĩ. [πάπυρος, φάγω].

Παπυρώδης, εος (ό, ή), чel din soĩxl panipšxĩ. [πάπυρος].

Πάρ, poet: (maĩ nainte de kons:) in lokš de παρὰ. 2) in lokš de πάρεστι, saš πάρεμι.

Παρ', (in apok: maĩ nainte de nok:) in lokš de...

Παρά, prep: (se akoardь kь чen: dat: mi ak: mi insemn: in sintaksš kь чen: 1) pornipe de xndeva (prinч: de la pьps:) «Ἐμοὶ ἀγγελὴ ἤκει παρὰ βασιλῆος». Ep: «Φάσγανον ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ». Ιλ: Α. «Τοῖς παρ' αὐτοῦ ἐπομένους». Ksn: (de xnde 2) (maĩ kь seamь kь verbš pas:) de kьlpe vine se faye, saš de la чine provino че-ва. «Παρὰ πάντων ὁμολογεῖται». Ksn: «Ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῶν (τῶν δούλων) προσχαρίζομενος ἄν πολλὰ ἀνύτοις παρ' αὐτῶν». Ksn: «Ὀκότεροι παρὰ τῶν ἐτέρων ἐξέμαθον». Ep: «Ταῦτα πυθάνονται οἱ Ἕλληνες παρὰ πυρσῶν». Ep: (mi inч: partч:) «Ὁ παρ' ἐμοῦ (se inч: πεμφθεῖς)». Ep: «Αἱ παρὰ θεῶν τιμωρίαι». Dm: «Πάντα τιμᾶντα τὰ παρὰ φίλων». Tьч: || (kь dat:) aproane; dñainte; in kasь; (mi fir:) in stьpnipea kьiva. «Ἦεῖδε παρὰ μνηστῆρσιν». Od: Α. «Παρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι». Ιλ: Α. «Κείμενα ἔσται μοι παρὰ σοὶ σῶα (τά χρήματα)». Ep: (mi fir:) «Παρὰ σοὶ κεῖται» Aks: stь in mĩna ta. «Παρ' ἔμοιγε κριτῆ». Aks: «Ἦν ἐπικρατήσῃ αὐτοῦ παρὰ τῷ βασιλεῖ». Ep: «Τοὺς παρὰ σφίσι αὐτοῖς δοκέοντας ὀλβίους εἶναι». Ep: (mi desnpe miшkape). «Ἰέναι παρὰ Τισαφέρνει». Ksn: (iap kь ak: 1:) aproane (saš in stape). «Παρὰ τὸν ποταμὸν ἐκαθέζετο». Ksn: «Παρὰ τὸν ποταμὸν τεταγμένον (τὸ στρατόπεδον)». Ep: «Τῇ νῦν παρ' ἐμὲ ἐοῦσαν δύναμιν». Ep: «Ἐδοξέ μοι τὰ ἡμίσεα τῆς οὐσῆς ἐξαργυρώσαντα θέσθαι παρὰ σέ». Ep: (saš in miшkape) «Τὸ δ' αὖτις ἵτην παρὰ νῆας». Ιλ: Α. «Ἀνέβαινε παρὰ τὸν πατέρα». Ksn: «Παρὰ Ἀμμωνᾶ ἀπέστειλε

ἄλλους χρησμένους». Ep: «Ἦγαγον αὐτὸν παρὰ Κύρον». Ep: «Παρὰ τὴν Βαβυλῶνα παριέναι». Ksn: (mi fir:) «Ἦζοντες παρ' αὐτὰ τοῦ θανεῖν». Enstl: Sokp: (de xnde πάρυτα). «Παρὰ τοσοῦτον ἦλθεν ἡ Μιτυλήνη κινδύνου». Tьч: «Παρὰ μικρὸν ἦλθεν ἀποθανεῖν». Iskr: pьgĩnš a lĩnsit. (de xnde 2) maĩ mьat in lokš de ὑπέρ. «Ἐπόνει παρὰ τοὺς ἄλλους» Ksn: «Παρὰ δύναμιν». Om: «Τοῦτο μέντοι τὸ μάθημα παρ' ὀντινοῦν ποιοῦμαι δεινὸς εἶναι». Hlt: (mi fir: 3) ne-ste, saš afapь de чеea че se чepe. «Παρ' ὃ δεῖ». Aks: «Παρὰ μοῖραν». Aks: «Παρὰ τὸ βέλτιστον πράττειν». Ksn: «Παρὰ δέξαν». Ksn: «Παρ' ἃ προσεδέχετο». Hlt: «Ἄδεις παρὰ μέλος». Aks: «Ἢ τίς, παρ' ἃ ὁ Θεὸς ἔφησε, ποιεῖ, δίκην δίδωσι» Aks: «Παρὰ φύσιν». Aks: (saš 4) екчepгie, afapь de. «Γέμει δὲ ἡ ναὺς παρὰ πάντα (τὰ προειρημένα) φορτίων». Ksn: «Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα». Apstf: «Παρὰ ἓν πάλαισμα ἔδραμε νικᾶν Ὀλυμπιάδα». Ep: «Παρὰ τρεῖς ψήφους». Dm: «Παρὰ μίαν τεσσαράκοντα». Skp: «Μάρκος, Θηρίον εἶ παρὰ σάμμα». Enpr: (mi inт' aatь акчepгie). «Ἡμέραν παρ' ἡμέραν». Dm: inт' o zi mi inт' xna ak. «Παρὰ τετάρτην ἡμέραν». Hlt: la fie-kape a natpьca zi. «Ἦ δὲ ὄρχησις ἐφῆβων τε καὶ παρθένων παρ' ἓνα χορευόντων». Aьч: kile xñš fьkьtš mi o fьltь. «Παρ' ἓνα γέροντες καὶ νεανίαι συμπορευόμενοι» Aks: (saš 5, komпapaгie in lokš de πρόσ. «Παρὰ τὰ ἄλλα ζῶα, ὥσπερ θεοὶ, οἱ ἄνθρωποι βιοτεύουσι». Ksn: «Τοσοῦτο τοῦ κινδύνου κατεφρόνησε παρὰ τὸ αἰσχρόν τι ὑπομείναι». Hlt: «Ἦλίку те екλείψεις πυκνό-τεραи παρὰ τὰ ἐκ τοῦ πρὶν χρόνου μνημονευόμενα». Tьч: (avi se dedьk mi frase-ae) «Παρ' οὐδὲν («Παρὰ μικρόν») ποιείσθαι τι». Aks: «Τὸ πρᾶγμ' ἄγειν οὐχ ὥς παρ' οὐδέν». Sof: stь nš 'a sokoteaskь de nimi-kš. «Παρὰ πολὺ ἐλάττων (ἀμείνων mi чл:)». Aks: (saš 6) pьvĩnп fьkьloape, saš din че, in lokš de διὰ. «Παρὰ τὴν αὐτοῦ ἀμέλειαν». Tьч. «Οὐ παρὰ τὴν αὐτοῦ ρώμην τοσοῦτον ἐπηύξηται, ὅσον παρὰ τὴν ἡμετέραν ῥαθυμίαν. «Παρ' οὐδὲν εὐτως, ὥς τὸ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἀπολώλασιν». Dm. «Παρὰ τὰ τῶν διασττημάτων μήκη». Apst: (avi se dedьk mi frasele). «Παρὰ τοσοῦτον ἐξέφυγε τοὺς διώκοντας». Epd: «Παρὰ τοσοῦτον οὐ κατελήθη, παρ' ὅσον οἱ διώκοντες τῆς εὐθείας ἐξετράπησαν». Aks: (de xnde 7) (gram:) depivagie. «Δημοσθένης παρὰ τὸ σθένος». Aks: 8) timпš. «Παρὰ πότον». Ksn: «Παρὰ τὸν πόλεμον». Aks: «Παρ' αὐτὰ τ' ἄ-

δικήματα». Dm: || (iap in komn: maī kē seam̃ 1) aproune. «Πάραμι, Παρακλήμαι, Παρέρχομαι, Παραβάλλω, Παραθαλάσσιος, Παραδίτωμι, Παρακινδυνεύω». 2) afa-p̃, saš neste; (de sñde fir:) nenemepipe, saš inuipotiṽ. «Παράγω, Παραπειθώ, Παραβαίνω, Παραράω, Παρακούω, Παρανομέω, Παρατρέφωδος». 3) koṽir̃shipe, mĩ inte-
cip̃e. «Παράτολμος». || (in poeip̃i A' se pne in x̃p̃ma kaz̃x̃l̃i s̃ṽδ̃). «Τοῦ κεν δὴ παρ' ἀγγαῶ δῶρα φέροιο». Il: Δ. (mĩ B'. se desñapte din kom̃k̃ñep̃ez ṽer̃ṽx̃l̃i s̃ṽδ̃). «Λαρόν παρὰ δειπνον ἔθνηκας». Il: Γ. in lok̃δ de παρέθηκας.

Πάρα, poet: (kē x̃pkape de toñδ̃) in lok̃δ de παρὰ 2) (el:) in lok̃δ de πάρεστι. «Οὔτε οἰκός ἐστί, οὔτε τὸ βουλευέσθαι πάρα». Ep: «Πάρα λούσσειν πτώματα νεκρῶν». Sof:

Παρα-βαίνω, viit: -θήσονται, (nex: παρέ-
θην, mĩ ul:) (kē dat:) staš aproune de
ṽineva. «Παραβέθηκε οἱ ἡνίοχος». Ep: «Ἐ-
κτορι παραβέβαώς». Il: Α. (bezī̃ παραβάτης). 2) (f̃ep̃t̃ kaz̃δ̃) t̃pek̃δ̃ maī 'ñainte; t̃pek̃δ̃;
net̃pek̃δ̃. «Παρέβη τρεῖς ἡμέρας». Apst: «Ὁ
καιρός παρέβα τὸν ἕν δρόμον». Tkr: (de
sñde 3) (up̃iñ int̃ind: kē ak: kē pren:) m̃p̃
inf̃ỹg̃imez̃. «Παρέβη εἰς τὸ θέατρον λέξων».
Apstf: (bezī̃ παραβάσις). 4) (ob̃ic̃: kē ak:)
es̃δ̃, m̃p̃ aṽat̃δ̃ d̃iñ k̃alea mea. «Λέγεται
τοῦν ὀδοιπορῶν ... παραβῆναι τὴν ὁδὸν ἐπι-
πλέον». Strv: «Οὕτω στέργουσι τὸν ἐπὶ τῶν
ἀγρῶν βίον, ὥστε τινὰς ἐπὶ δῶν καὶ τρεῖς
γενεὰς μὴ παραβέθηκέναι τὸ παράπαν εἰς ἡ-
λείαν». Ilv: (de sñde 5) (maī des fir:)
es̃δ̃ af̃ap̃t̃ d̃iñ k̃ṽiing̃t̃, m̃p̃ aṽat̃δ̃ d̃iñ
(t̃pek̃δ̃ neste) k̃t̃depea mea; k̃alk̃δ̃; d̃ene-
vesk̃δ̃. «Τίνα δαιμόνων παραβάντες τάδε
ἀναπήμλαμεν». Ep: (mĩ kē adv:) «Ἡοὶ
παρέβην»; H̃it̃r̃p: (mĩ nas:) «Τῷ τῶν Ἑλλή-
νων νόμῳ ὑπὸ τῶνδε παραβαθέντι». T̃x̃y:
Παραβάκτρος (ὁ, ἡ), poet: ṽel̃ ṽe k̃ṽl̃p̃t̃k̃-
zeaz̃t̃ ne ṽineva kē s̃ast̃oñδ̃, saš tõiar̃δ̃
[παρα, βάκτρον].

Παράβακχος (ὁ, ἡ), aprounat̃ de int̃-
siasm̃x̃ Bak̃x̃ik̃δ̃, kam̃ neek̃nat̃ik̃δ̃. [παρὰ,
βάκχος].

Παραβαλέταιρος (ὁ, ἡ), eks̃us̃it̃op̃δ̃ in up̃i-
mek̃die (t̃p̃ṽd̃t̃op̃δ̃, am̃t̃h̃it̃op̃δ̃) de up̃ie-
liñĩ s̃ṽl̃. [παραβάλλω, εἰταίρος].

Παρα-βάλλω, viit: -βάλω, (nex: παρέδα-
λον, mĩ ul:) m̃ṽl̃δ̃, saš ap̃ṽek̃δ̃ l̃iñt̃ ṽeva.
«Κριθὲς τῇ ἔρυνι παραβάλλειν». Fas: (mĩ
desup̃t̃r̃p̃:). «Πάρ δ' ἔβαλον ζεῖός (τοῖς ἱπ-
ποῖς)». Od: Δ. «Ταῖς ἀμπέλους κόπρον παρα-

βάλλειν». Strv: (mĩ m̃ik̃: fir:) «Παραβαλ-
όμενος ἀρχὴν ἐλευθερίας πόρρωθεν Συρακου-
σίοις». D. Kas: 2) m̃ṽl̃δ̃, pez̃em̃δ̃ ṽeva
k̃ṽk̃kat̃δ̃, ap̃lek̃δ̃, aprouñĩδ̃ (st̃r̃p̃m: mĩ ne-
st̃r̃p̃m:). «Παραβάλλειν τὸ φθάλμῳ». Apstf:
ã intoar̃pe. «Τὴν κεφαλὴν παραβάλλειν».
Pl̃t: ã pleka kap̃x̃l̃. «Παραβάλλει (ὁ λα-
γῶς) τὸ ἕτερον οὖς πλάγιον». Ksn: «Ἐμοῖς
λόγοις παραβάλλε σὸν οὖς». Skr: «Παραβάλ-
λειν τὸ θυρίον». Aks: ã ink̃ide (bezī̃ mĩ
κλίνω). «Παῦε, παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ». Apstf:
peaz̃em̃t̃ ap̃t̃t̃repa ṽis̃lele (p̃rek̃m̃ ob̃i-
ṽis̃iesk̃ ã f̃ave ṽis̃lam̃ĩ, k̃ind̃ sõṽesk̃ la
m̃ṽr̃m̃δ̃). (mĩ int̃r̃' ãlt̃ ak̃ṽeñg̃ie) «Παρα-
βαλοῦ τὴν ἄκατον». Apstf: (mĩ el:). «Ὡπ,
παραβαλοῦ». Apstf: (mĩ kē pren:) «Τὰς ναῦς
παραβάλλειν εἰς Ἰωνίαν». T̃x̃y: ã aproũia,
ã ind̃p̃enta la, saš k̃t̃t̃pe Ionia. (mĩ el:)
«Παρέβαλε νηυσὶ δέκα ἰθὺ Σκιάθου». Ep: 3)
(fir:) p̃pedaš (ink̃peding̃ez̃δ̃) ṽeva k̃ṽiva.
«Παῖδας παρέβαλε αὐτοῖσι Αἰγυπτίους τὴν
Ἑλλάδα γλῶσσιν ἐκδιδάσκειν». Ep: 4)
d̃eñs̃ĩδ̃ s̃x̃m̃t̃ de ṽañĩ la jok̃δ̃, saš de
p̃ñiñsoape; (de sñde fir:) eks̃us̃it̃δ̃ in p̃ri-
mek̃die; (mĩ m̃ik̃: ob̃ic̃: m̃p̃ m̃ṽl̃δ̃ in p̃i-
sk̃δ̃. «Οὐδὲν πρόποτε αὐτὸν ἐν ταῖς πρὸς
τὸν βασιλέα διακονίαις παραβάλοιτο». T̃x̃y:
(bezī̃ mĩ 6). «Κρεῖττον εἶναι δις αὐτὸν θα-
λάττῃ παραβάλλειν ἢ γυναικί». Diod: (mĩ
m̃ik̃: «Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πο-
λεμίζω». Il: I. «Παραβαλλόμενων ἀμφοτέ-
ρων ἡμέων τὰ τέκνα». Ep: «Οἱ δὲ παῖδας
παραβαλλόμενοι κινδυνεύουσι». Ksn: «Παρα-
βαλλόμενοι οὐκ ἴσα». T̃x̃y: «Παραβάλλεσθαι
κίνδυνον». T̃x̃y: (mĩ kē pren:). «Πρὸς κύμα
(«Πρὸς ῥεῦμα) παραβάλλεσθαι». Il: (bezī̃
mĩ παρὰτῇμι). 5) (up̃iñ int̃ind:) kom̃pa-
pez̃δ̃, saš as̃em̃t̃ñδ̃ ap̃t̃t̃r̃ind̃ ne l̃iñt̃
ṽeva. «Ἐν ἐνὶ παραβάλλειν». Ep: (mĩ pas:).
«Δοκέει δέ μοι οὐδ' ἀρετὴν εἶναι τις ἢ Λιβύῃ
σπουδαίῃ, ὥστε ἡ Ἀσίῃ ἢ Εὐρώπῃ παραβλή-
θῃναι». Ep: 6) ==Παρακρούομαι, am̃t̃ṽesk̃δ̃.
«Μηδὲ ἐμέ τε παραβάλλῃ». Ep: (bezī̃ mĩ 4).

Παρα-βαπτίζω, viit: -ίσω, ṽotez̃δ̃ nein-
deñliñind̃ p̃eṽk̃latele forme. [de sñde
Παραβάπτισμα (τὸ), miñṽinos̃δ̃ ṽotez̃δ̃. [mĩ
Παραβαπτιστής, οὐ (δ), ṽotez̃t̃op̃δ̃, saš
ṽotezat̃δ̃ nepeṽelat̃.

Παρα-βάπτω, viit: -βάψω, maī ṽt̃usesk̃δ̃
mĩ ãlt̃δ̃ ṽeva ne l̃iñt̃ ṽeva ṽe s' ã ṽt̃-
nsit̃ int̃ĩ int̃r̃' õ ṽt̃p̃sea; (up̃iñ x̃p̃m:)
daš miñṽinoas̃ (maī p̃roast̃, em̃it̃) f̃ag̃t̃.

Παραβασία (ἡ), int̃p̃ev: ñx̃maī poet: πα-
ραιβασία in lok̃δ de...

Παράβασις, εὖς (ἡ), (d̃s̃ne z̃ic̃:) t̃p̃eṽere

înainte saș n' alǵtspea, avatepe din kale; (oviv: fir:) avatepe din kvivintǵ, saș kǵlkape de leuǵi, saș perele; (znc-opi)= Παρέχβασις (in monodii), partea dramei, unde χορεύ βορεία kǵtre privotopi ka din partea poetǵlǵi mi afapǵ din sǵvǵektǵ, (Frang:) dirpesie. [παράβαινω].

Παραβάσχω, poet: in lokǵ de ...

Παραβάτω -ō, viit: -ήσω, mežǵ aproape de (intp' acesami trǵskpǵ kǵ) vineva. [din

Παραβάτης, ου (ό), [παράβαινω] (dǵne ziv:) mežǵtopǵ, stǵǵtopǵ, saș xpmǵtopǵ ne lǵnǵ vineva; (iar partik:) pesvoitorǵ, ce sta aproape de minǵtopǵ, saș (pap) minǵtopǵ, ce medea aproape de pesvoitorǵ. "Αν δ' ἔβαν ἐν δίοροις· παραβάται, ἡνίοχοί τε". Il: Π. 2) (in Πλ:)= Ἀριππος. 3) (foapte pap) in lokǵ de καταιβάτης. 4) (oviv: fir:) kǵlkǵtopǵ de fǵrǵdǵingǵ, de lece, saș de xǵrǵmintǵ. [de xnde

Παραβατικός, ή, ον, (mi adv:) -izōs, relativǵ kǵ dramatika avatepe din sǵvǵektǵ, saș dirpesie; anekatǵ la kǵlkape de leuǵi. mi cl: (prin xpm:) dipzǵ, semeuǵ, siznikǵ.

Παραβάτης, ιος (ή), fem: al lǵi para-bǵtis.

Παραβάτος, ή, ον, nǵtinvosǵ de ase kǵlka. [παράβαινω].

Παραβαφής (ό, ή), = Παραλουργής. [παράβάπτω].

Παραβήναι, nex: de inf: al lǵi para-bǵinō.

Παρα-βήζομαι, viit: -άσομαι, fakǵ ceva (in-trǵ xndeva) kǵ sila; (fir:) daș silitǵ in-uclesǵ xnei fpase, saș leuǵi; (in ven:) in-treǵxingezǵ silǵ, ka sǵ sǵvǵrǵmeskǵ ceva.

Παρα-βιάζομαι -ōμαι, viit: -άσομαι, = Παραβιάζομαι.

Παραβίας, ου (ό), xñǵ felǵ de vǵǵtǵpǵ de meǵǵ, vǵapǵ.

Παραβιασμός (ό), in-treǵxingape de silǵ in-trǵ a sǵvǵrǵmi ceva. [παρά, βιάζομαι].

Παρα-βιάζω, viit: -άσω, avatǵ ceva din kalea sa; saș strǵmintǵ din lokǵl stǵ, daș in latspe; skogǵ, apdikǵ ceva din miklokǵ.

Παρα-βλάπτω, viit: -βλάψω, vatǵmǵ ceva de aproape, (prin xpm:) prea mǵat, foapte simgit.

Παρα-βλαστάνω, viit: -βλαστήσω, (ca dat:) daș vǵǵstape, mǵzǵdige ne d'alǵtspea. [din

Παραβλάστη (ή), mi

Παραβλάστημα (τό), vǵǵstapǵ emitǵ ne d'alǵtspea. [mi

Παραβλάστησις, εως (ή), vǵǵstǵpǵpe ne

d'alǵtspea. [mi

Παραβλαστητικός, mi Παραβλαστικός, ή, ον, dǵǵtopǵ de (saș pestpitǵ ka) vǵǵstape, ne d'alǵtspea. [παραβλαστάνω].

Παράβλεμμα (τό), kǵǵtǵtǵpǵ apǵnkatǵ ne d'alǵtspea, saș in treaktǵ; xǵtǵtǵpǵ nǵezǵmǵ, mǵmǵe; xǵtǵtǵpǵ strǵmǵt. saș sel-salikǵ. [din

Παρα-βλέπω, viit: -βλέψω, mǵ xǵtǵ nǵezǵmǵ, saș mǵmǵǵ; mǵ xǵtǵ, kǵstǵ strǵmǵ kvǵva. 2) vǵzǵ, saș mǵ pǵefakǵ, kǵ vǵzǵ ceva in treaktǵ (kǵ nǵvǵtǵape de seamǵ); (de xnde prin in-tind:) trekǵ kǵ vedepca, nesokoteskǵ, lenevcskǵ ceva. [de xnde

Παράβλεψις, εως (ή), kǵǵtǵtǵpǵ strǵmǵt; xǵtǵtǵpǵ nǵezǵmǵ; saș trecepe kǵ vedepca, desnǵpǵxǵpe.

Παραβλήδην, adv: poet: n' alǵtspea; in paralelǵ; (fir:) in pilde, kǵ cronie, pǵefakǵ. [mi

Παράβλημα (τό), (in ven:) op ce se nǵne aproape, saș dǵnaintea kvǵva; (de xnde) ceea ce se apǵnkǵ de nǵtreuǵ la vite; (naxt:) in-tinsǵtǵpǵ înainte de pǵenazǵ, (alt:) παράρρημα. [mi

Παραβλής, ήτος (έ, ή), poet: = Παραπλήξ, smintitǵ. [mi

Παραβλητικός, ή, ον, potpinitǵ, saș in-demǵnatikǵ la komǵapape, saș xǵdikape prin alǵtsape. [mi

Παραβλητικώς, adv: = Παραβλήδην. [mi

Παραβλητός, ή, ον, saș Παράβλητος (ό, ή), alǵtǵpatǵ, saș nǵtinvosǵ de a se alǵtǵra, a se adǵora, a se komǵapa, a se amǵmǵ, ad: pǵiimitopǵ de komǵapapic, mi cl: [παράβλλω].

Παρα-βλύζω, viit: -ύσω, nimteskǵ ka din isvopǵ; (prin in-tind: fir:) vǵpsǵ din sagǵǵ.

Παραβλώψ, ωπος (ό, ή), [παραβλέπω] kǵpe se xǵtǵ kvǵvǵm, mǵmǵǵ.

Παρα-βοάω -ō, viit: -ήσομαι, stǵpǵǵ tǵpe; (strǵm:) kvǵmǵ in axǵtopǵ, saș lasdǵ ne vineva kǵ glasǵ mǵape.

Παραβοήθεια (ή), axǵtopǵ de aproape, saș de indatǵ. [din

Παρα-βοηθέω -ō, viit: -ήσω, axǵtǵ de aproape (de indatǵ, la vreme); saș alǵpǵtǵ in axǵtopǵl kvǵva la pǵimeǵdie. [de xnde

Παραβοηθημα (τό), axǵtopǵ datǵ la vreme de nevoie, saș indatǵ.

Παραβολήδην, adv: poet: = Παραβλήδην.

Παραβουλεύομαι, viit: -εύσομαι, Skp: = Παραβάλλομαι, mǵ nǵtǵ in pǵimeǵdie. (ama se in-dpent: παραβουλεύομαι). [din

Παραβολή (ή), αλτςπαρε (akt: saš pas:); чеа де апроапе іпкѣіарапе іп вѣіііе пе маіе. 2) (fir:) komparație; (de xnde) vorbire alegorică (in pildă, saš prin asemănare de kənoskəste лєкєрї). 3) пє-пєре іп прімеждіе, piskape. 4) (Arimet:) іппѣрїіре. 5) (геометр:) о лініе кєрєт іп секїїіе конїче, параболѣ. [парабáλλω]. [de xnde]

Παραβολικός, ή, ѓν, кєvenitš, saš folo-sitorš ла komparație. [de xnde]

Παραβολικός, adv: prin komparație; saš in pildă.

Παραβόλιον, (maī noš) in lokš de ...

Παραβόλον (τὸ), sšma, че се депнеа іп felš de depositš de чел че іші аuela ждіката ла маїпалѣ ждікѣіопіе;(in пєн:) іпотекѣ (зѣіогѣ); saš depositš. (prin: ne-ki: lšī...)

Παράβολος (ὁ, ή), [парабáλλομαι, 4] dīr-zš, saš арєкѣіорš de sine in prime-ждїі; (desupre лєкєр:) urimeждiosš. 2) ne-amtentatš, чїідалš. 3) (maī noš) пєsš ла о парте; (prin inlind:) лєпѣдалš, пѣрѣsitš in пєіпгїкїіре. [de xnde]

Παράβωλος, adv: кє primeждїіре. 2) ne пєпѣтѣждїіте, ne neamtentate; saš фєрѣ кєvїntš, (Franj:) din капрїіш.

Παρά-βομβέω -ѡ, viit: -ήσω, вѣпѣпѣіє-скš апроапе saš in imitare de чева. (vezī прєсггєіє).

Παράβορρος (ὁ, ή), isvitš in koaste de крївѣііш. [пара, βορρῶς].

Πара-βόσκω, viit: -βοσκήσω,==Параτρέφω.

Πара βουκολέω -ѡ, viit: -ήσω, (fir:) skomš din minji, амѣескš. (vezī шї άποβου-κολέω).

Πара-βουλεύομαι, viit: -εύσομαι, mš kīp-zšieskš рѣš, фєрѣ кєvїntš; (urin xpm:)= (saš грєш: in lokš de) Παραβουλεύομαι.

Πара-βραβεύω-ѡ, viit: -εύσω, ждікš (ка хотѣііорš de премїї) пєдрєnt, лїпєсєкš пе чїіева кє пєдрєntate (кє пѣртїіпє) de премїїш, че і се кєvїне; (fir:) іпuїє-дікš. «Тήν παραβραβεύουσαν φάραγγα». Теο-φїлактš.

Παραβραχῦ, [in lokš de парà брахῦ] adv: фєрѣ пєvїntš, п' апроапе.

Παράβυσμα (τὸ), op че се іпдеасѣ (urin: п' алтєреа) supre smpлєpe, аsтєпѣтєрѣ; (fir:)=Параплήρωμα. [шї]

Παράβυστος (ὁ, ή), vїpїtš п' алтєреа (kam in silš) xndєva, іптєvѣтєrātš (ка о smpлєтєрѣ); (de xnde xñš lїпгєшїіорš s'a прєпєшїї) «Παράβυστος». At: fiind кє се

vїpa in toate adєnѣpile шї фєрѣ а'л voi; (desupre локš) тpасš ла о парте; (de xnde in Atena) «Παράβυστον». Пас: ждікѣіопіа челор xnsuprezeche (fiind кє се аfла in локš іпалтєrātš); (de xnde fir:) «'Εν παραβύστῳ ποιεῖν τι». пе аskєns; (in Apstf:) des, xna пєstє алта. [din]

Πара-βύω, viit: -βύσω, vїрš чева п' алтє-тєреа xndєva in silš; smpлєx vїне, аsтє-пš, іпдєsš, (Franj:) fourrer.

Παραβώμιος (ὁ, ή), чел апроапе де (а-лѣтєреа кє) алтарš. «'Ακτῆ—». Sof: [παρά, βωμός].

Παραγγελεύς, έως (ὁ), πορєпчїіорš. 2) nїpїіорš. [шї]

Παραγγελία (ή),==Παράγγελσις, даpe де штїре; πορєпкѣ, opđїnš, saš komisionš. 2) іптїрѣ xnełїtš supre kїmtїrape de ждікатѣ, saš dovїndїpe de nostš пєvлїкš. «'Εν αἷς ἡμέραις ὑπατείας ἦσαν παραγγελїαι». An: [din]

Παρ-αγγέλλω, viit: -αγγελῶ, daš de штїре (prin: dїntp' xñšx іпtп' алтєл); пєрєп-чєскš; іпдєmїš; (prin: ка komandїpš de omїіpe) daš (prin: prin vїš глєsš) тpєvđїпчoасєіє opđїne in арміе, че тpє-вєіє sѣ се fакѣ; (ка pєsυрtїіорš тpасš in ждікатѣ) xnełтєскš prin копєzкpapea пpє-лїпїлор шї партїzanїлор мєї sѣ mї kїmtїrš ждіката; іптїpїєzš sѣ dovїndєскš пєп-гѣ, op пєvлїкš nostš; (лєп: desupre mšтєpe desпѣрїїtš de вѣрвєtєлsѣš) daš de штїре sompлєї mєš, кє sїntš іпstєpїnatѣ. (vezī шї аvтїпєpαγγέλλω). «Παρηγγείλαμεν ἀλλή-λοις ἡκεῖν ὡς πρωϊαίτατα». Пл: ne am іпгєієs іпtpe пoї. «'Αγαθὸν δὲ πρὸς τῷ διὰ παραγγέλλεως ἐξάγειν καὶ τὸ δεκα-δάρχους καθιστάναι καὶ πεμπαδάρχους, ἵνα ὡς ἐλαχίστοις ἕκαστος παραγγέλλῃ». Ksn: (шї єл:) «Παραγγέλλειν εἰς τὰ ὅπλα». Ksn: «Στρατιὰν ὡς πλείστην εἰς τὸν πόλεμον πα-ραγγέλλων». Ksn: «Παραγγέλλειν εἰς τὸν κα-τάλογον ἀπαντας τοὺς ἐν ἡλικίᾳ». Лн: «Πολ-λάκις οὐ παραγγείλας τὴν βοήθειαν ἐποιή-σατο». Ksn: (vezī шї парάγγєіsїs); (de xnde fir:) «'Ενοχλεῖν καὶ παραγγέλλειν τινί». Dm: a іпtпїra іппoлїba кїієa. (шї maї des). «'Αρχὴν παραγγέλλειν». Dїon: Лл: «Μάριος ἀγορανομίαν τὴν μεῖζονα παρήγγει-λεν, αἰσθόμενος δὲ, ὅτι λείπεται, τῆς αὐτῆς ἡμέρας τὴν ἐλάχισονα μετέλθε». Пл: (шї кє прєп:) «Αἰτούμενος δοθῆναι αὐτῷ παραγγέλ-λειν εἰς ὑπατεῖαν ἀπόντι διὰ τῶν φίλων». Пл: [de xnde]

Παράγγελημα (τὸ), бєstє datѣ, saš πορєп кѣ, opđїnš (urin: de omїіpe). [de xnd

Παραρραματιστής, ō (ὁ), satipistš, saš
razmitopš npin pararpamatismš, saš stpīm-
vtopš de zivepi supe pīsš.

Παραγραμματοστρία (ή), fem: al lăi παραγραμματοστρία.

Παραγράμμως, adv: κς paragramatismă de zicere. [vezī παράγραμμα].

Παράγραπτος (ό, ή), = Παρέγγραπτος. [mi

Παρχγραφή (ή), însemnare, observație, saș îndreptare pe mapinele κτηνί saș vro snăi manuscrisă. «Σελίδες τὰ ἐν τοῖς βιβλίοις μεταξύ τῶν παραγραφῶν». Esix: 2) (gram:) semnă de năntsație arătată, κς se sfîrșește peiodă. «Δεῖ δὲ καὶ δήλην εἶναι τὴν τελευτὴν αὐτὴν διὰ τὴν παρχγραφήν, ἀλλὰ διὰ τὸν ῥυθμόν». Apst: «Ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς παραγραφῆς ἀνάγνωθι τὰ περὶ ἡγεμονίας». Iskr: (vezī mi παράγραφος). (de xnde 3) sfîrșită. «Καὶ — ». Ios: 4) (petr:) skreptă peolape de cele zise mai înainte de a se sfîrșita în cele xpmtoare. «Ἔστι δὲ παραγραφὴ σχῆμα λόγου καταστατικὸν ἐννοίας ἐν ἐπιλόγῃς». Eest: 5) (lex:) paragrafie, pesnînepe de proceș ka nefind în drentă de a se x-dika (npin: din trecepea sorokaxi, saș din vro o învoială făctă de mai înainte în trecepea pironitoare peptă, saș pentre nekometingă xdikătopi), (gram:) preskriție. «Διαφέρει δὲ μεταλήψεως ἡ παραγραφὴ, καθ' ὃ παντελῶς ἐκβάλλει τὴν κρίσιν, ἔτι οὐδεὶς περὶ τῶν αὐτῶν ἁγωνίζεσθαι». Dln: 6) (xne -or) = Σύγκρισις, komparație. (Diod.). [παραγράφω]. de xnde

Παραγραφικός, ή, όν, atinrăptă de preskriție (lex:). «Ἀγών» («Ἄγος»). Ptp: dovedită, κς proceș este de neputămit. [mi

Παραγραφίς, ίδος (ή), snă instpmintă de skpis.

Παράγραφος (ή), (se în: γραμμή) linie κς năntă d' asăupa traptă pe mapinele xne κτηνί saș manuscrisă supă arătarea felăpitolă peptă a le xoxaxi în komodi mi trapedi bekă. 2) = Παρχγραφή. [din

Παρχ-γράφω, viit: -γράφω, skrîș ceva alătrepe, saș adaoră la cele skrise. «Ἦ πατρός ἄλλου αὐτὸν παραγράφειν». Dm: st te skrî fiă de ală tată. 2) (gram:) însemneză upin năntsație (πάργραφος) sfîrșită stpofă saș peiodă. saș 3) imită ală poetă, saș xstă. 4) (osiv: mik: inprektă mi făptă γραφήν) pesnîră snă proceș, ka neintrăvîă în xdikare, zikind, κς nă mi are lokă (vezī παρχγραφή); (în nen:) mă απτă upin amăpire. «Τοὺς δανειστὰς — ». Sin: (de xnde 5) nimicheskă, desfiingeză. «Τὰ γὰρ πρὸς

Ἀντίγονον καὶ Φίλιππον ἡμῖν ὑπάρχοντα φιλόανθρωπα παραγράφει». Plu: (vezī mi περιγράφω). [de xnde

Παραγράφος (ό, ή), de nenpăuit, de xepădat, saș de nimicit κς xvintă de paragrafie (vezī παραγραφή).

Παράγυμνος (ό, ή), mai (făptă psină) rolă. [παρά, γυμνός]. [de xnde

Πάρα-γυμνώ-ω, viit: -ώτω, roleskă de fapă, saș kîte psină; (fir:) daș pe fapă. [de xnde

Παραγύμνωσις, εως (ή), rolăpe de fapă, saș kîte psină; (fir:) dare pe fapă.

Παραγύρως, adv: κς învîrtire în kîă, ka fie-kare cereklăie st atinră pe din năntre saș pe din afăre preînsemnată pondă. [παρά, γύρος].

Παράγω, viit: -άξω, (nex: παρήγαγον, mi cl:) dăkă ceva mai înainte, saș n' apoare de ceva; vară întăntre, saș în-făgimeză; (desupă armată) stpmintă în persă pe soldată dint' o năpte înt' ală a falanței. «Παρήγε τοὺς πρέσβεις εἰς τὸν δῆμον». Lks: «Παρήγε τοὺς ἄνδρας ἔσω». Ep: «Παραγὰν τοὺς ἐπὶ κέρως πορευομένους λόχους εἰς μέτωπον, ἰσχυρὸν ἐποίησας τὸ περὶ ἐκτὸν ἔμβολον». Ksn: 2) tpekă (stpm: mi nestpm:) n' apoare de ceva; (în nen:) tpekă; (upin întind:) tpekă, (ad:) mă isupăveskă, mă desfiingeză, lîuseskă κς toă. «Παράγει τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου». Skp: 3) fakă a lăa ală dîpekăie, avată ceva. «Παραγὰν τὸ ὕδωρ ὀρύγματος εἰς τὸ πεδίον». Lks: «Οὐκ οἶόν τε ἐγένετο παραγαγεῖν μοίρας». Ep: (de xnde fir:) amăveskă, alpară, momeskă. «Τοὺς στρατιώτας ἐλπὶς παρήγεν ὡς ἀποδώσοντος». Pl: (mi nas:) «Μισθοῖσι παρηγμένην». Sof: (de xnde 5) înveseleskă, distpeză. «Παίζων καὶ παράγων ἑαυτὸν ἐν τῷ σχολάζειν». Pl: netpekînds mi vremă. (vezī mi διάγω. 4). 6) depîă o zicere dint' ală. (de xnde

Παργωγή (ή), trecepe mai înainte, saș n' apoare de ceva (akt: saș nas); (tăpt:) stpmstape de soldată psină la pîndă de la o năpte la ală a falanței «Παργωγὴ νότης». Ksn: tîpăca vîslă în fapă mptă, upin kare se învîrtăeză în trece dînnă vîslamî. 2) (fir:) avatepe, saș skatepe din kareă cea dpeantă, (ad:) ptimipe, saș amăpire; (în nen:) skîmsape, deosepire. «Ἰλῶσαν οὐ τὴν αὐτὴν νενομίκασι (οἱ Ἴωνες), ἀλλὰ τρόπους τέσσαρας παραγωγέων». Ep: (de xnde 3) (gram:) depi-

bagie de zicere dintp' alta (prin: prin performare de terpinagie). «Επετηδεύθη δὲ ἡ παραγωγή τῶν λέξεων διὰ τὴν τῶν ὀνομάτων ἔνδειαν». Exst:

Παραγωγιάζω, viit: -άσω, stpinrē de la tpeκttopi taksa tpeκttoapei. idin

Παραγωγίον (τό), (se inu: τέλος) takst, ue se nltetste pentrs tpeκttoape de mtrpi, = Διαγωγίον. [wi

Παραγωγίς, ιδος (ή), ο narte a mami-nei asvīpaitoape de stpeu, kape sλxjia la strpmstapea ei. (vezī mi περιγωγίς). [wi

Παράγωγος (ό, ή), (oksit:) nstinosē a atrape, a ampi. 2) indeminatikē la prodxere, prodxktivē. (propapoks:) kape se trape, saē se poate trape din chea; (gram:) depivatē. [παράγω]. [de xnde

Παραγωγός, adv: (gram:) prin depivagie; (prin:) prin performare de terpinagie; zicerepi.

Παρα-γωνίζω, viit: -ίσω, sintē kam xnrīposē, saē formezeē xñē folē de xnrīē. [παρά, γωνία].

Παρα-δαίνυμι (δαίνυμαι), viit: -δαίνομαι, poet: (kx dat:) mtnīnkē la (st osnetezē) čineva.

Παρα-δακρύω, viit: -ύσω, (kx dat:) nlnrē llnrē čineva.

Παρα-δαρθάνω, viit: -δαρθήσομαι, (nex: παρέδαρθον, wi cl:) dopinē aproape de čineva, saē inprexñ.

Παράδειγμα (τό), originālē, ue se pñne înainte supre initape, modelē. «Εξεργάσαντο τὸν νηὸν τοῦ παραδείγματος καλλίον». Ep: 2) (fir:) mtrptrie adxst supre dove-dipea xneī pronxnerī, nildē, eksemplē. «Παράδειγμα ἐστὶν, ὡς Ζήνων φησὶ, γενομένου πράγματος ἀπομνημόνευσις εἰς ὁμοίωσιν τοῦ νῦν ζητουμένου». Epμ: «Ἐπὶ παραδείγματος». Lks: supre nildē. [παραδείκνυμι]. [de xnde

Παραδειγματίζω, viit: -ίσω, nildēieskē, nedenseskē ne čineva supre nilda alopā; aptē čeva saē ne čineva de nildē. [wi

Παραδειγματικός, ή, ὄν, kxvenitē la, saē folositorē de nildē; 2) kape konstē in eksemplē. [de xnde

Παραδειγματικῶς, adv: prin eksemple; saē in kinē de nildē.

Παραδειγματισμός (ό), nildēipe (akt: saē pas:) prin nedcaustē, saē nēlikape. [πα-ραδειγματίζω].

Παραδειγματώδης, eos (ό, ή), čel in telē de (saē supre) nildē. [παράδειγμα].

Παραδειγματώσις, eos (ή), = Παραδειγματι-

σμός (poate greș: in lokē de παραδειγματισμός)

Παρα-δείκνυμι, wi Παραδεικνύω, viit: -δεί-ξω, aptē čeva de aproape; (prin xpm:) aptē de fagē, dovedeskē. «Παρέδειξεν αὐτῷ τοὺς φόρους». Ksn: 1) a aptat, de xnde st ia trisstele. 2) aptē čeva in al-terape ne llnrē alta ka xñē eksemplē; (prin xpm:) komparezē. «Παραδεικνύειν αὐτῷ τοῖς Ἀπολλωνίου». Filstp:

Παρα-δειπνέω -ῶ, viit: -ήσω, (kx dat:) mtnīnkē la čineva; (de xnde) = Παρασι-τέω. 2) (pas:) nē anskē la vremea me-sei, pzmīē nemīnkātē.

Παραδείπνια (τά), (Tpru:) mezelikxri, a- daose ne llnrē mīnktripe prinčipale. [wi

Παράδειπνις, ιδος (ή), = Παράσιτος. [παρά, δεῖπνον].

Παράδεισος (ό), [Peps:] grēdintē kx kopai wi fearē de binat, saē ptdre in-grēditē, (Fpanu:) parē; (in nen:) grēdi- nē; (Bisep:) paē. «Κῆποι οἱ παράδεισοι κα- λούμενοι πάντων καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν μεστοί, ἐπόσα ἡ γῆ φέρει ἐθέλει». Ksn: «Παραδείσους δένδρων καὶ θηρίων μεστοὺς». Ksn:

Παράδεκτος (ό, ή), (vrednikē) de pri- imit, de aprobat. idin

Παρα-δέχομαι, viit: -δέξομαι, priimeskē čeva de la čineva; iaē asxprē mī. 2) (fir:) aprovezē, priimeskē čeva kx loatē mēl- gxmipea.

Παρα-δέω, viit: -δήσω, (kx dat: indip:) lerē aproape, saē alxtrepa kx čeva.

Παρα-δηλώω -ῶ, viit: -ώσω, aptē čeva inpt' xñē kinē, daē a se inđelape; pe- presintē, vtdeskē. [de xnde

Παραδήλωσις, eos (ή), penpresintape, ek- snxnepe, vtdipe.

Παρα-δια-ζεύγνυμι, viit: -ζεύξω, desuap- pē kx kx desvīpūipe (in fagē nēmaī). [de xnde

Παραδιαζευτικός, ή, ὄν, insemnētibē kam de desvīpūipe. «Σύνδεσμος — ». Gram: avxsis desvīpūitibē (supre eks: «Βούλομαι ἐγὼ λαὸν σὸν ἐμμεναι ἢ ἀπολέσθαι». Ia: A:). [wi

Παραδιαζεύξις, eos (ή), in aptape nē- maī (pēxtē) desvīpūipe.

Παρα-διατάσσομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, mē xrtneskē (trēieskē) llnrē, saē (la o mastē) inprexñ kx čineva.

Παρα-διακονέω -ῶ, viit: -ήσω, sλxjeskē ne llnrē čineva; (ftrē kazē) sλxjeskē pēē (lenevit).

Παρα-δια-στέλλω, viit: -στέλω, desuap- pē kx avxē (neste obivxitsē kinē al desvīpūipi). [de xnde

Παραδιαστολή (ή), *avsiavъ* (*ncadenъpa-*
тъ) *desnpъpъpe*. 2) *firъpъ pctorikъ*, *kape*
konstъ intpъ a desnpъpъи челе asemenca.

Παρα-δια-τάσσομαι (-τάττομαι), *viit*: -τά-
ξομαι, *intokmeskъ* (*disnъiъ*) *чєвa aлтєл*
dekъt dъne oβicъiъ, *prefakъ* *чєa in fiingъ*
amezatъ intokmipe.

Παραδιατριβή (ή), *netpeчepe de vreme*,
indelentnъipe zadapnikъ; *saъ vorъpъe* *ne-*
folositoape. [*παρά, διατριβή*].

Παρα-διάσχω, *viit*: -διάξω, *daъ inbъ-*
гъtpъi ncpaиione (*гъpъ kbъintъ*) *mi ne-*
folositoape, *saъ aлтєлє in локъ de aлтєлє*.
(*bezъ mi єтєpoδιδaσxιλέω*).

Παρα-δίδωμι, *viit*: -παράδωσω, (*nex*: *παρέ-*
δωκα, *mi чл*:) *predaъ* *чєвa in mίna kbъ-*
ва, (*гъpъ*:) *fakъ teslimъ*. 2) *daъ* (*лaсъ*)
чєвa in стъпnиpєa kbъва, = *ἐπιτρέπω*; (*Skp*:)
tpъdaъ. 3) (*fir*:) *predaъ*, *daъ лєkгie*, *in-*
въгъ ne aлтєл чєвa; (*in пєn*:) *inпъpтъ-*
шєskъ (*komъnikъ*) *aлтєia чєєa чє mиiъ*.

Παρα-διηγέομαι -οῦμαι, *viit*: -ήσομαι,
novestєskъ *чєвa in tpeakъtъ* (*avъtъtъ din*
шipъл sъbъekтълъi novestipъi). [*de xnde*

Παραδιήγημα (τὸ), *op чє novestemte*
чineвa in tpeakъtъ, *ka xнъ adaosъ лa no-*
vestipea sa. [*mi*

Παραδιήγησις, *єwс* (ή), *novestipe in tpea-*
къtъ (*afapъ din sъbъekтъл novestipъi*). 2)
= *Παραδιήγημα*.

Παρα-διοικέω -ω, *viit*: -ήσω, *kipmъieskъ*
(*гъвєpнєzъ*) *pъъ*, *avъtъndъ mъ din kъde-*
pилє xнъi гъвєpнъtpoъ.

Παρα-διορθόω -ω, *mi* (*шiж*:) *оμαι оῦμαι*,
viit: -ώσω, -ομαι, *indpєntєzъ* *чєвa pъъ*;
saъ prin komnapaиie fakъ aлтъ (*saъ mi*
aлтъ) *indpєntape afapъ din чєa in fiingъ*.
[*de xnde*

Παραδιόρθωμα (τὸ), *kopєkтъpъ* *фъkъtъ*
pъъ, *saъ aдъopatъ*, (*ad*:) *indpєntape гpe-*
шitъ, *saъ mаi noъtъ*. [*mi*

Παραδιόρθωσις, *єwс* (ή), *indpєntape pєa*;
saъ pєfapєpe de indpєntape.

Παρα-διώχω, *viit*: -διώξομαι, *ronєskъ*
din xpъtъ (*de appoane*).

Παρα-δοκέω -ω, *viit*: -δέξω, *amъ deo-*
сєitъ, *saъ гpєшitъ пъpєpe* (*idee*) *desupє*
чєвa, *жєdikъ* (*xoтъpъskъ*) *aлтєл*, *saъ гpє-*
шitъ. «*Ἐπειδὴ δὲ παρέδοξεν αὐτοῖς δημοκρα-*
τεῖσθαι». *Ksn*: (*αλλὴν indpєnt*: *ἐπειδὴ пєp*
δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς).

Παρα-δολεσχεύω -ω, *viit*: -ήσω, *mаi въp-*
fєskъ inкъ, *saъ avъtъtъ din sъbъekтъл vorъeй*.

Παρα-δοξάζω, *viit*: -άσω, (*Skp*:) *apъtъ*
чєвa de minъnatъ, = *Μεγαλύνω*, *mi* *Θαυ-*

μαστόω. 2) = *Παραδοκέω*. [*mi*

Παραδοξασμός (ὁ), *Skp*: *лєkъpъ minъnatъ*,
de mipape. [*mi*

Παραδοξία (ή), *minъnъtъia*, *saъ vъsdъ-*
гъia xнъi лєkъpъ. (*παράδοξος*).

Παρα-δοξολογέω -ω, *viit*: -ήσω, *snъiъ* (*no-*
vestєskъ) *minъnate лєkъpъi*, *saъ in kиъ*
minъnatъ. [*mi*

Παραδοξολογία (ή), *vorъipe* (*novestipe*)
desupє minъnate лєkъpъi, *saъ intpъ xнъ*
kиъ de mipape. [*din*

Παραδοξολόγος (ὁ, ή), *vorъitopъ* (*novesti-*
topъ) *de vъsdate*, *minъnate лєkъpъi*, *saъ*
in kиъ de mipape. || (*sъbst*:) *фaвълapъ*; *saъ*
фъkъtpoъ de a pидє. [*παράδοξος, λέγω*].

Παραδοξονίκης, *ou* (ὁ), *kimъitъtpoъ de*
minъnatъ vipъingъ. «*Τῶν ἀθλητῶν τοὺς ἡ-*
μέρα μιᾷ πάλη καὶ παγκρατίῳ στεφανουμέ-
νους ἔθει τιμὴν παραδοξονίκας καλοῦσι». *Пл*:
[*παράδοξος, νίκη*].

Παραδοξοποιέω -ω, viit: -ήσω, *fakъ mi-*
nъnate, *vъsdate лєkъpъi*. [*mi*

Παραδοξοποιία (ή), *фapєpe de minъnate*
(*adъkъtpape de mipape*) *лєkъpъi*, = *Θαυ-*
ματουργία. [*din*

Παραδοξοποιός (ὁ, ή), *фъkъtpoъ de лє-*
kъpъi minъnate, *saъ de mipape*, = *Θαυ-*
ματοποιός, *Θαυματοурγός*. [*παράδοξος, ποιός*].

Παράδοξος (ὁ, ή), *nєnъdъждъitъ*, *ne-*
штєntatъ, (*Frang*:) *ekstpaordinapъ*; (*prin*
xpm:) *minъnatъ*, *nekpeztъ*; (*in pъъ*) *vъs-*
datъ, *neovъиъitъ*. || (*sъbst*:) = *Παραδοξονίκης*,
saъ (*simn*:) *Ὀλυμπιονίκης*. «*Χαῖρε παράδο-*
ξε». *Enikt*: [*παρά, δέξω*]. [*de xnde*

Πараδόξως, *adv*: *in kиъ minъnatъ*, *de*
nekpeztъ, *saъ vъsdatъ*. «*Πараδόξως ἀπαγγέ-*
λλειν». *Lks*: = *Παραδοξολογείν*.

Παραδόσιμος (ὁ, ή), *komъnikatъ*, *inпъp-*
тъmиtъ aлтopa prin tradigie «*Παραδόσιμος*
τῷς ἐπιγιγνομένοις ἡτῶν εὐεργετησάντων τὴν
πατρίδα γίνεται δόξα». *Плв*: [*din*

Πараδόσις, *єwс* (ή), *predape in minъ*;
inpъdsipe de чєвa in стъпnиpєa kbъва.
«*Πόλεως—*». *Lks*: 2) *tradigie*, *чєa din ta-*
tъ in fiъ saъ de лa стpъmоmъi mowtenitъ
mtingъ de чєвa, *saъ datъntъ*, *neskpъitъ in-*
въгъtpъ, *mi чл*: «*Κρατεῖτε τὰς παραδόσεις,*
ἀς παρελάβετε». *Skp*: [*mi*

Παραδοτέος, *α, ον*, *posit*: *ал лъi параді-*
оми. [*mi*

Πараδοτός, *ή, εν*, *saъ Παράδοτος* (ὁ, ή),
de predatъ, *saъ de komъnikat prin tra-*
гic. [*παράδιδομι*].

Παραδοχή (ή), *priimipe кx apovapиє*, *in-*
voipe. 2) (*prin intind*:) *op чє a priimitъ*

Παράθεμα (τό), ceea ce se pune dina-
inte (prin: pe masă). (vezī mi paráthe-
sis). [παράθεσις].

Παρα-θεμιστεύω, viit: -εύω, fakš čeva
nedrentš, nelenišištš; (in nen:) kalš le-
ne, saš drentš.

Παράθεναρ (τό), kasht paráthēnar.

Παρα-θερίζω, viit: -ίζω, secherš (smēlštš)
o napte dintp' xñš lēkrē, tpekīnd penē-
de ne līnē dīnsēl.

Παρα-θερμάνω, viit: ανώ, infepīntš de
aproane, saš tpenat, saš prea mēl, a-
pinzš. [din

Παράθερμος (ό, ή), prea fepīnte; (prin
intind: fir:) foapte īste, lesne intēpītatš
(la mīnie, mi chl:). [παρά, θερμός].

Παράθεσις, εως (ή), (in nen:) pēnepe, a-
wezape de čeva aproane, saš alētspea,
saš la o napte; (naptik:) pēnepe de k-
kate ne masē; (prin intind:) kīar vākata
pēst ne masē. «Τὸς τὰς παραθέσεις κο-
μίζοντας διακόνους». Πλз: 2) pēnepe in pē-
stape; (prin intind:) lokš de pēstape
(marazie, kēmarē, mi chl:). «Κύριος τῆς
φρουρᾶς καὶ τῆς τοῦ σίτου παραθέσεως». Πл: 3)
(fir:) alētsape, komparapie, parale-
lismē. «Ἐκ παραθέσεως». Лкs: 4) adēpepe
de mētsapie de la vre xñš skpīltopš spre
dovadē, vitapie. [mi

Παραθέτης, ου (ό), psītopš de mīnkēpi
ne (enīstatš de) masē. [παράθετης]. [de
ende

Παραθετικός, ή, όν, komparativē, saš in
semntivē de (folosītopš la) komparape,
saš kēdikape din alētsape.

Παρα-θέω, viit: -εύω, (kē dat:) a-
lēpē p' aproane, saš p' alētspea de vī-
neba; (kē ak:) lass čeva in latēpe a-
lēpīnd maī 'nainte, tpekš inainte de če-
ba, saš nepēkš čeva, (Fpanz:) **parcourir**;
(fir:) =Παρατρέχω.

Παρα-θεωρέω -ω, viit: -ήσω, (kē dat:
saš kē ak: kē pren: indip:) pīveskš čeva
aproane de alta, saš de aproane; pīve-
skš in alētsape, komparezš. 2) (kē ak:)
nē varē in seantē, tpekš kē vedēpea.
«Ἐγένετο γογγυσμός, ὅτι παρεθεωροῦντο».

Παράθημα (τό), mīklokš de askēpīca
kērakēlī (de in kērape). [din

Παρα-θήγω, viit: -ήξω, = Παρακονάω;
(fir:) intēpīstš, aqīpš kērakēl.

Παραθήκη (ή), [παράθηκη] denositš, =
Παρακαταθήκη. 2) adaosš.

Παράηξις, εως (ή), askēpīce (de la in-
demīntē); (fir:) indēpnane. inēpnane.

[παράηγω].

Παρα-θιγγάνω, viit: -όξω, (nex: parēti-
yon, mi chl:) atīnrš ne deasēupa, saš in
tpekēlš, (Fpanz:) **éfleurer**.

Παρα-θλίβω, viit: -όψω, stpīveskš pe
d' alētspea, saš de aproane; (fir:) stpīn-
torēzš kē stpīvīnē, inpīlēzš prea tēpe.

Πάρθλον (τό), lēntē akēsoarē (afarē
de čeva prinēpnalē). [παρά, ὄλος].

Παράρθνος (ό, ή), chl dintpe (saš d'
alētspea kē) vīnēle vīslamīlor «Ὁδός
—». Πлd: tpepepe n' intpe vīslamī. [πα-
ρά, ὀρθνος].

Παρα-θρασύνω, viit: -υνώ, fakš pe vīneba
neste mētsapē indēpnēpē. || (mīx:) oēpē-
znīveskš prea mēl.

Παράθραυσις, εως (ή), vīontīpe de čeva
prin snarēpe. [mi

Παράθραυσμα (τό), vākātē psātē din čeva
prin snarēpe, snēptēptē, saš spīntēptē. [din

Παρα-θράω, viit: -θράύω, snēptīnd pē-
nē o napte din čeva. «Τὸ ἐπεικέες τοῦ
τελέου καὶ ἀκριβοῦς ἐστὶ παραθεραυσιμένον».
Πлt: este o napte psātē din..

Παραθρέζας, nex: 1: de parly: lēī pa-
ratrēxō.

Παρ-αθρέω -ω, viit: -ήσω, =Παροράω.

Παρα-θριγγίζω, viit: -ίζω, desnarēpē prin
(saš ka kē) inēpēdīpe.

Παρα-θρίζω, viit: -θρίσω, At: poet: (in
sink:) in lokš de paráthēzō.

Παρα-θρώσκω, viit: -θροῦμαι, poet: stpēš
aproane, saš maī 'nainte, maī inēkolo.
(vezī mi paráthēō).

Παρα-θυμάω -ω, viit: -άσω, tēmīš de
aproane; (prin spm:) vīpnē de mīposš.

Παράθυρα (ή), a doīlea (mīktē) xñtē;
nortīpē. [mi

Παράθυριον (τό), dim: al lēī paráthuros.
2) (ovīc:) fēpeastēptē. [mi

Παράθυρος (ό, ή), chl aproane de (saš
afarē de adevēpata) xñtē. Πόλη —. Πл:
=Παράθρα. [παρά, θύρα].

Παρα-θύω, viit: -θύω, poet: pēvēleskš,
tpekš penēde inainte, intpekš la alēpē-
pe, =Παραθέω.

Παρά, pren: poet: in lokš de pará.

Παραβάτης, α (ό), poet: in lokš de pa-
ραβάτης. (alēī indēpnē: parvātas).

Παραβαδόν, adv: poet: (kē nen:) mēp-
rīnd maī inēkolo (maī 'nainte), saš apro-
ane de čeva.

Παραβασία (ή), poet: in lokš de pará-
basīs, kēlape de lepe.

Παραίβασις, ιος (ή), poet: in lokš de παράβασις, trečere; (fir:) mižlokš de a-πῶρε. (κκ мен:) «Ὁλέθρου —». Απλн:

Παραί-βατέω -ῶ, viit: -ήσω, in lokš de παραβατέω* [din

Παραιδάτης, ου (ό), mi Παραιδάτης, ιδος (ή), poet: in lokš de παραιδάτης, -βῆτης.

Παραίβολος (ό, ή), poet: in lokš de παράβολος. || (nex: im:) Παραίβολα, adv:== Παραβλήδην.

Παραινάλιος (ό, ή), mi Παραιναλίτης, ου (ό), mi Παραιναλίτης, ιδος (ή), чел апроане de ұіrmxл mπpиi. [din

Παραινάλος (ό, ή).==Παραινάλιος. [παρά, αἰγιάλδος].

Παρα-ίζω poet: in lokš de παρίζω.

Παραίθεναρ, αρος (τό), spaixл dинtre deпetxл mikš mi inkeitexpa mίnei κκ брацл, палма. [παραι, θέναρ].

Παρ-αίούσσω, viit: -ύξω, poet: (κκ ак:) aprinzš; (fir:) aμiμš, inтpиtš. «Θόρυβον—». Hind: 2) (fьpъ kazš) skoшš лxминъ; (fir: desnpe кxвинтš) esš din гxръ.

Παραίνεσις, εως (ή), sfьtsipe, повѣдipe, indemnapere; (poet:) mίnriπere. [mi

Παραινετήρ, poet: in lokš de...

Παραινέτης, ου (ό), повѣдитopš, indemnitopš. [παραινέω]. [de xnde

Παραινετικός, ή, он, folositorš, saš indeminatikš ла повѣдipe; fьkctš pentpъ (saš konpinzтopš de) sfьtsipe. [de xnde

Παραινετικώς, adv: κκ kиnš повѣдитopš, saš in felš de повѣдipe.

Παρ-αινέω -ῶ, viit: -έσω, (nex: παρήνεσα, mi чл:) indemnš, повѣдieskš. (κκ ак: dipek:) «Παρήνει τοιάδε». Tьч: (mi κκ dat: indipek:). «Еi μη πρότερόν σοι ἐτύγχεον παρηγηλώς». Iskr: (saš κκ inf:) «Χραινῶ σοι σιωπᾶν». Apstf: (mi pas:) «Παρήνηται μὲν οὖν τὸ πᾶν», Γaл:

Παρ-αίνισσομαι (ττομαι), viit: -αίνιζομαι, zikš чева n'алтxpea, nieziш, (ка in gi-чitoape) алтеле zivš, mi алтеле inгелегš.

Παρ-αίνυμαι, (fьpъ viit:) глs:==Παραиреоμαι, mi 'Афайрῶ, iaš din чева.

Παρ-αιολίζω, viit: -ίσω, poet: [παρά, αἰ-δλος] amъmeskš.

Παραίρεσις, εως (ή), лxape, лinsipe de чева. «Ὁπλων—». Apst: desapnapere. [din

Παρ-αιρέω -ῶ, mi (miж:) Παραиреоμαι -οῦμαι, viit: -ήσω, -ομαι, (nex: 2: παρείλον, mi чл:) iaš de ла чineва чева. (κκ мен: indip:) «Τὰ ὅπλα τοῦ πλῆθους παρηροῦντο». Ksn: (saš κκ ак:) «Παρελῆσθαι αὐτὸν τοὺς συνουσιαστάς». Ksn: (mi pas:) «Παρηρημέ-

νοι τὰ ὅπλα». Dm: [de xnde

Παραίρημα (τό), parte лxатъ, smлxсъ din чева.

Παρ-αίρω, viit: -αρῶ, apdikš, iaš чева nieziш de xndeva.

Παρ-αισθάνομαι, viit: -αισθήσομαι, (nex: παρησθόμην, mi чл:) (κκ мен:) simμš чева in тpeактš, пpиченš (mъ domipeskš) nieziш, нx d'a dpenлx. 2) (fьpъ kazš) simμš pтš, mъ inшелš in simμipea вpe xнi obiektš.

Παραίσιος, mi Παραίσιμος (ό, ή), poet: in lokš de αἰαίσιος, de pъš onxрš. [παρά, αἴσιος].

Παρ-αίσσω, viit: -αίξω, poet: тpekš pe-pede mai 'nainte, inтpekš.

Παρ-αιτέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, черš чева de ла чineва; (in мен:) porš. (κκ ак: indip:) «Χρήματα μὲν προϊέντα σφι, ψυχὴν δὲ παραιτέόμενον». Ep: «Παραιτούμαι σε συγγνώμην». Men: (saš κκ мен:) «Παραιτούμενός σε τῆς τιμωρίας». D: Ал: (saš κκ inf:) «Παραιτήσομαι δ' ὑμᾶς μηδὲν ἀχθεσθῆναι μοι». Dm: (saš κκ мен: κκ пен:) «Παραιτῆσθαι περὶ τῶν αὐτῶν πολλάκις». Apstd: 2) (prin intind:) ствipшesкš чева prin pьгъчisнi, atparš mилъ. «Τοὺς μὲν θεοὺς παραιτήση». Ksn: 3) черš eptape, лeпъdindx mъ de a ppiimi, saš a face чева, (Fpanμ:) s' ex-cuser. «Τὴν δυσκολίαν παραιτούμενος». Tfp: ppiчinxind. «Ἐχε με παρητημένον». Skp: [de xnde

Παραίτησις, εως (ή), лeпъdape prin pьгъчisne de чева, saš pefxsape κκ kиnš xнi; pьгъчisne, miжлoчipe in favoapea кdиa; чepepe de eptape; пpoпxнepe de кxvinte snpe indpentape. [mi

Παραιτητής, cу (ό), pьгъtopš pentpъ чineва, miжлoчitopš. [mi

Παραιτητικός, ή, он, indeminatikš, saš aплekatš ла pьгъчisne, saš miжлoчipe in favoapea кdиa. [mi

Παραιτητός, ή, он, de indxпekat snpe milostivipe, saš eptape prin pьгъчisne mi miжлoчipe; saš de ствipшit prin pьгъчisнi.

Παραίτια (ή), a doilea (нx prinчinalъ) ppiчинъ. [παρά, αἰτία].

Παράτιος, α saš oc, он, in чева пxmai ppiчinxitopš, конлxкpъtopš; (in мен:) ppiчinxitopš. [παρά, αἴτιος].

Παραίφαιστος, poet: in lokš de παραφάμενος, partч: miж: ал лdи парάφημι.

Παραίφασια, mi Παραίφασις, εως (ή), poet: in lokš да парάφασις.

Παρα-φάσσω, (φῆρτ viit:) глс: in локѣ de ἀλλοφάσσω, грѣсьскѣ грemit; sintѣ smintitѣ.

Παρα-φρονέω, -ω, poet: in локѣ de παραφρονέω.

Παρα-αιωρέω -ω, viit: -ήσω, atipnѣ чева алѣтρεа; (mij) amѣ чева atipnatѣ ne līn-гѣ sinemī. «Παρηώρηντο ξιφίδι». (шi pas:) «Ἐγχειρίδια παρὰ τὸν δεξιὸν μηρὸν παραιω-ρεύμενα ἐκ τῆς ζώνης». Ep: «Ἐσθῆτες κοῦ-φαι, καὶ παρηωρημένοι». Epd: arpnkate ne deasspra. [de ande

Παραιώρημα (τὸ), atipnѣтрѣ п'алѣтρεа, saѣ п'aproape de čineva; sꝑplementѣ. 2) snīnzꝑꝑtoape. [шi

Παραιώρησις, εως (ή), atipnape п' алѣ-тρεа.

Παρακάβαλε, poet: in локѣ de παρακατέβαλε, nex: ал лѣi παρακαταβάλλω.

Παρα-καθ-άπτω, viit: -άψω, līneskѣ (kom binѣ) чева aproape de чева.

Παρα-καθ-έζομαι, viit: -εδῶμαι, =Παρα-κάθημαι, шеzѣ алѣтρεа.

Παρακαθεκτικός, ή, ον, pstinꝑosѣ, saѣ in-demīnatikѣ a činea чева tapꝑ līnгѣ (saѣ in) sine. [παρακατέχω].

Παρα-καθ-εύδω; viit: -ευδήσω, =Παρακοι-μῶμαι.

Παρα-κάθημαι, viit: -καθεσθήσομαι, шеzѣ līnгѣ čineva.

Παρα-καθ-ιζάνω, viit: -ιζήσω, =Παρακά-θημαι.

Παρα-καθ-ίζω, viit: -ίσω, aшеzѣ ne čineva, saѣ (el:) шеzѣ līnгѣ čineva; (mij:) pѣiѣ ne čineva a medea līnгѣ mine; saѣ шеzѣ eѣ līnгѣ čineva; (kꝑ ak: ppin intind:) pѣiѣ, pīndsīesкѣ apvitꝑ (alesѣ жsdikt-торѣ) ал meѣ.

Παρα-καθ-ίημι, viit: καθ -ήσω, коворѣ, saѣ lasѣ a atipna чева ne līnгѣ sinemī. «Τὰς χειράς—». Pl:

Παρα-καθ-ίστημι, viit: -καταστήσω, (nex: παρακατέστησα, шi mij: παρακατέστην, шi чл:) aшеzѣ, statopnīesкѣ чева aproape de.; pѣiѣ ne čineva a pꝑzi zndeva; (fir:) pe-komandѣ ne čineva ne līnгѣ čineva.

Παρακαίριος, шi Παράκαιρος (ό, ή), чел фῆрτ kꝑvenitѣ vreme; kovīrmitopѣ, trekātѣ neste mꝑssꝑꝑ; nevꝑvenitѣ, фῆрτ kꝑvīntѣ. «Παρακαίρια ῥέζων». Es: фῑkind pele. [παρά, καιρός]. [de znde

Παρακαίρωс, adv: in nekꝑvenitѣ vreme; фῆрτ treꝑsinꝑꝑ; kꝑ kovīrniꝑe, neste mꝑ-ssꝑꝑ. «Τὸν πλοῦτον παρακαίρωс ἡγάπα». Iskr:

Παρα-καίω, viit: -καύσω, (nex: παρέκαη,

шi чл:) arꝑzѣ чева п' алѣтρεа, ne mꝑꝑ-ṑinī. 2) arꝑzѣ pꝑea mꝑat, de totѣ.

Παρα-καλέω -ω, viit: καλέσω, kīemѣ ne čineva līnгѣ sinemī, poftesкѣ la mine. «Ἐὰν τις κάμνη, παρακαλεῖς ἰατρούς». Ksn: «Πάντας ἐπὶ τὸ μνῆμα τοῦμὸν παρακαλεῖτε». Ksn: (mi desꝑpe neīnsꝑfl:). «Ὁ θάλαμος τὰ πλείστου ἄξια παρακαλεῖ». Ksn: чepe. (шi pas:) «Οἱ στρατηγοὶ παρεκλήθησαν εἶσω». Ksn: 2) kīemѣ in ажстopꝑл meѣ, poгѣ. «Ὅταν τὸν Ἐνυάλιον παρακαλέσωμεν». Ksn: 3) indēmнѣ; (upin intind:) intꝑritѣ, pe-skolѣ. «Παρακαλοῦντας ἐπὶ τὰ κάλλιστα ἔργα». Ksn: «Πέτταν καίστυπειον, ἃ ταχὺ πα-ρακαλεῖ πολλὴν φλόγα». 4) mīnꝑiѣ, zꝑsk-pezѣ mīxnīꝑea. «Ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν». Skp:

Παρα-καλπάζω, viit: -άσω, aleꝑгѣ п' алѣтρεа de kalѣ zꝑmēlīnd in treanꝑdѣ (ṑiindѣ 'i fꝑiꝑa d'aproape).

Παρακαλύμμα (τὸ), акоперѣmīntѣ, saѣ intinsꝑтꝑꝑ de чева dīnainte, ka sꝑ nꝑ se vazѣ челе din dos; (fir:) pꝑiꝑinsīꝑe. [шi

Παρακαλύπτρα (ή), znѣ felѣ de femeie-skѣ акоперѣmīntѣ, (Fꝑanꝑ:) воалѣ. [din

Παρα-καλύπτω, viit: -ύψω, акоперѣ чева п' алѣтρεа, saѣ de aproape; (fir:) zꝑm-ꝑresкѣ kꝑ totꝑл.

Παρα-καμύω, viit: -ύσω, poet: in локѣ de παρακαταμύω.

Παρα-κάμπτω, viit: -κάμψω, inкovoīѣ чева din, saѣ in latꝑe; avatѣ la o nape; шi (el:) mꝑ daѣ la o nape, mꝑ avatѣ din kale; (ppin intind:) mꝑ anꝑꝑѣ.

Παρα-κακθίζω, viit: -ίσω, amѣ spinī in ꝑꝑꝑiꝑe d' алѣтρεа.

Παρακακθόφυλλος (ό, ή), (bot:) чел kꝑ frꝑnꝑe ne līnгѣ rimnī. [παρά, ἄκανθα, φύλλον].

Παρα-κατα-βαίνω, viit: -βήσομαι, mꝑ ko-ꝑopѣ aproape de čineva, saѣ ne kind se face чева; (ppin intind:) mꝑ infꝑꝑiꝑe zꝑ kꝑ pꝑiꝑinaшꝑл meѣ in жsdiktꝑtopie.

Παρα-κατα-βάλλω, viit: -βαλῶ, pѣiѣ чева jos aproape de ... 2) arꝑnкѣ чева aproape, saѣ алѣтρεа. 3) (лeꝑ:) de-pꝑiѣ māi 'nainte in жsdiktꝑtopie o xotꝑ-ꝑitѣ sꝑmꝑ, ne kape amѣ a ꝑieꝑde, daka nꝑ voīѣ kīwtira жsdikata; (de znde) «Παρακαταβάλλω τινι τοῦ κλήρου». Is: mꝑ жsdikѣ kꝑ čineva nentꝑꝑ moutenīꝑe, a-ꝑīnd māi 'naintꝑ depꝑst in жsdiktꝑtopie sꝑma чepꝑтѣ intꝑ' aueasta.

Παρακατάβασις, εως (ή), коворīꝑe apro-ape de чева; infꝑꝑiꝑape in жsdiktꝑtopie

topř; noftipe; indemnape; pęrape; (Skr:) mĩnrĩepe. [mi]

Παρακλητέον, posit: αλ λει [παρακαλέω].

Παρακλητέω, viit: -εύω, ғлс: in локѣ de παρακαλέω. [mi]

Παρακλητός, ή, ον, κθενitѣ, saѣ folo-sitorѣ ла indemnape, ла pęrape, saѣ ла mĩnrĩepe. [mi]

Παράκλητος (ό, ή), kiematѣ in ажstopѣ; protektorѣ; mĩnrĩitorѣ; (partik:) avokatѣ.

|| (Skr:) sfintєл dєxѣ. [mi]

Παρακλητωρ, ορος (ό), pęгtopѣ; inde-mnētopѣ; mĩnrĩitorѣ, mi чл: [παρακαλέω].

Παρα-κληώ, At: in локѣ de παρακαλέω.

Παρακλιδόν, adv: poet: in латре кѣtre чееа-л-алѣ pape; (fir:) кѣ amēipe, saѣ avatepe din adevēpѣ. [mi]

Παρακλίντωρ, ορος (ό), poet: in локѣ de παρακλίτης. [din]

Παρα-κλίνω, viit: -κλινō, плекѣ чева in латре, ла о pape; пѣiѣ ne чинева sѣ mea-zѣ (urinч: ла masѣ, mi nas: sintѣ кѣkatѣ) лінгѣ чинева; даѣ ла о pape; (чл:) mѣ avatѣ din кале «Ἡκα παρακλίνας κεφαλὴν ἐπὶ δεξιὸν ὄμων». Tкр: «Ὀλίγον τι παρακλίναντες τὴν ἐτέραν πύλην». Ер: «παρανοήσαντες. (mi fir:) «Ἄλλη παρακλίνουσι δίκας», Es: ле strīmeeazѣ. [de xnde]

Παρακλίτης, ου (ό), кѣkatѣ, saѣ mezstѣ ла masѣ лінгѣ чинева.

Παρα-κλύω, viit: -κλύω, =Προσκλύω.

Παράκλυτος (ό, ή), defēimatѣ. [din]

Παρα-κλύω, viit: -κλύω, poet: (кѣ men:) n' askatѣ (nѣ mѣ sępѣiѣ); n' aszѣ bine.

Πар-акμάζω, viit: -άω, tpekѣ de floa-pea mea, nēmaī sintѣ in кѣlmea mea; mѣ inbekesкѣ, mѣ tpesbesкѣ. «Τὸ τῆς ὥρας κάλλος («Τὸ ἀνθος) ταχὺ παρακμάζει». Ksn: «Ὅταν παρακμάζη τὰ τῆς ὀργῆς». Πлт: «Παρακμάζοντος τοῦ κινδύνου». Dskr: [de xnde]

Παράκμασις, εως (ή), desfloripe, mi чл: [mi]

Παρακμαστικός, ή, ον, afiatѣ in, saѣ sępѣsѣ ла, saѣ anponiatѣ de desfloripea sa, inchenstѣ а skѣdea din кѣlmea sa in op че relagie.

Παρακμή (ή), tpeчepe de floape in opче (prop: mi fir:); saѣ timnєл in кape in-чepe omєл, saѣ лєkrєл а skѣdea din пє tepea sa, а inētpĩni, а se innpєgina. «Πυρετοῦ...». Ғал: skѣdepea fepvĩгєlĩ. [πα-рѣ, акμή].

Παρα-κνάω -ō, viit: -ήω, skarpnĩѣ, saѣ fpekѣ чева tpekĩnd ppea ne aproape, = Παρατρίβω

Παρακνημίδιος (ό, ή), чєл depe лінгѣ пѣл-пѣ. [mi]

Παρακνήμιον (τὸ), (se inг: ὀστοῦν) чєл maī mikѣ din doѣ oase ale пѣлпєi de лінгѣ лєxepєл пĩчopєлєi, =Παρακερκίς. [πα-рѣ, κνήμη].

Παρα-κνίζω, viit: -ίω, пĩшкѣ ne askєns; (fir:) atinrѣ (sępѣpѣ) пĩeziш, inētpĩtѣ.

Παρα-κράω (-κράω), lon: in локѣ de па-panoέω.

Παρακοή (ή), акzipe rpemĩт. 2) nea-skєltape, nesępєчepe. [παρακούω].

Παρα-κοιμάομαι -ōμαι, viit: -ήσομαι, (кѣ dat:) dormĩ лінгѣ (innpєкнѣ кѣ) чинева. 2) (fir:) пѣzesкѣ ка streжapѣ noantea xп-deva, saѣ innpєкнѣ кѣ чинева. [de xnde]

Παρακοίμημα (τὸ), mi Παρακοίμησις, εως (ή), а dormi лінгѣ saѣ innpєкнѣ кѣ чинева; (npin intind:) tpeпєaskѣ innpєкнape. [mi]

Παρακοιμητής, οῦ (ό), кape doapme лінгѣ saѣ innpєкнѣ кѣ чинева. 2) пѣzitopѣ de noante.

Παρα-κοιμίζω. viit: -ίω, adormѣ (кѣkѣ) лінгѣ saѣ innpєкнѣ кѣ чинева. [de xnde]

Παρακοιμιστής, οῦ (ό), кѣkѣtopѣ (snpe dormipe) de чинева лінгѣ чинева, (ad: Tкрч:) pezevenĩѣ.

Παρα-κοινάω -ō, poet: in локѣ de па-ρακοινώω -ō, viit: -ώω, (кѣ dat:) =Ἀνακοινόομαι, komєnikѣ чева кѣiva.

Παρα-κοιτέω -ō, viit: -ήω, = Παρακοιμάομαι. [din]

Παρακοίτης, ου (ό), mi Παράκοιτις, ιος saѣ idos (ή), sogie din кѣsѣtopie. [παρѣ, κοι-τη]. [de xnde]

Παρακοιτία (ή), кѣkape, dormipe innpєкнѣ. 2) пpeвєrĩepe snpe streжzipe de noante innpєкнѣ кѣ, saѣ aproape de чинева.

Παράκοιτος (ό ή), = Παρακοίτης, -άκοιτις.

Παρα-κολλάω -ō, viit: -ήω, лĩpesкѣ че-ва лінгѣ, saѣ innpєкнѣ. [de xnde]

Παρακόλλημα (τὸ), op че se лĩnemte ne чева; (partik:) florĩvikѣ, saѣ op че алѣ лĩnitѣ ne vasѣ, mi чл: [mi]

Παρακόλλησις, εως (ή), лĩnipe de, saѣ ne чева. [mi]

Παρακολλητικός, ή, ον, indemnatikѣ ла лĩnipe de чева; клеiосѣ, mĩsrosѣ.

Παράκολλος (ό, ή), лĩnitѣ, saѣ кape ape чева лĩnitѣ inтp' o латpѣ а sa. «Χαμένη—». Esix: patѣ кѣ pezemѣtoape nēmaī de o pape (innpot: de ἀμφίκολλος). [πα-рѣ, κόλλα].

Παρ-ακολουθέω -ῶ, viit: -ήσω, (κς dat:) xpmexš kšiva de aproape, 1a insoyeskš, saš akompaniezš; (fir:) inpelegš, pñe-nš; sñitš inboitš, mptspiseskš ačeleamš. «Οὐ ῥάδιον παρακολουθεῖν βιβλίους παλαιοῖς ἀνευ τῶν ἐξηγουμένων αὐτὰ». Γαλ: (mi κς partu:) «Οὐ παρακολουθεῖ ἐλεγχόμενος». Αρ: Epikt: (mi inpreknt κς ὅτι) «Εἰ δὲ παρακολουθεῖς αὐτῷ, ὅτι ἀποβάλλει τινα δόγματα φαῦλα». Αρ: epikt: [de xnde

Παρακολούθημα (τὸ), че xpmexz (xpmptspz) din чева, (Franz:) konsekzin-гъ. [mi

Παρακολούθησις, εως (ή), xpmape in kon-ginepe de чева. [mi

Παρακολουθητικός, ή, ὄν, (mi adv:) -ιῶς, indeminatikš, lesnichosš a xpmā (a ginea) ширя кевінтєлєї, mi чл:

Παρακομιδή (ή), transportape de чева de aproape saš ne askens, saš in tre-चेpe ne d' inaintea kšiva. [din

Παρ-ακομιζω, viit: -ίσω, transportš че-ва de aproape, saš ne askens, saš tre-kind ne d' inaintea kšiva. [de xnde

Παρακομιστής, οῦ (ό), transportštopš de чева ne askens, saš ne d' inaintea kšiva

Παράκομιμα (τὸ), monetš minchinoasš (кал-пъ). [παράκοπτω].

Παράκομος (ό, ή), pñosš. [παρά, κόμη].

Παρ-ακονάω -ῶ, kiit: -ήσω, askšmš чева ne чева, saš de la indeminš; (in pen:) =Πρατρίδω; (fir:) zñdtrpškš, indemnš.

Παρ-ακοντίζω, viit: -ίσω, asvīrlš lanchea neste чева, saš in treaktš.

Παρακοπή (ή), falsifikapie (калпєзєnie) de monetš; (oviq: fir:) smintipe. [mi

Παράκοπος (ό, ή), vñontitš, saš tñiatš ne marpine, mi чл:; (fir:) smintitš. [mi

Παρακοπιτικός, ή, ὄν, sñpšš ла, saš pñi-чінštopš de smintipe. [din

Παρ-ακόπτω, viit: -κόψω, tatš чева ne marpine (ne de latšpe), saš ne kītš nš tre-ekšie; vñonteskš; (pñinč: desñpe monete) fakš līnsz, saš minchinoasš; (in pen:) falsifikš, spikš; amñpeskš; (κς pen: in-dip:) līnseskš ne čineva de чева; (nestp:) mš sminteskš. «Παρακόπτειν τῇ διανοίᾳ». Αρst: (mi pas:). «Παρακεκομμένος τὸν νοῦν». Nik:

Παρ-ακρέω -ῶ, viit: ήσω, 1aš κς mptšpa.

Παράκοσμος (ό, ή), = "Ακόσμος, nepers-лаitš. [παρά, κόσμος]. [de xnde

Παρακόσμως, adv: = "Ακόσμως, neperslat.

Παρ-ακοτέω -ῶ, viit: -ήσω, mš apñinzš de nekazš; saš mš minie.

Παράκοσμα (τὸ), aszipe pñemitš, ne-ετραtš de seamz bine, saš pñš inpelea-sz. [din

Παρ-ακούω, viit: -ακούομαι, aszš чева in treaktš; (pñin xpm:) n' aszš bine. «Τὰ μὲν ἄλλα ὁρθῶς ἤκουσας, τοῦτο δὲ πα-ρήκουσας». Παt: 2) aszš din intimplape porbindz-se чева. «Παρακούσας τις πρότε-ρον ἔτι ἐν Σάρδεσι τοῦ Δηموκρίδους τὴν τέ-χνην». Ep: 2] askatš ne askens, tragš κς xpekšea «Παρακούων δεσποτῶν, ἅττ' ἂν λαλῶσιν». Αρstf: 4) (pñin intind:) n' a-skšatš, nš mš sñpšš чєлєп porñučite.

Παρ-ακρατέω -ῶ, viit: -ήσω, mš чева līnrš čineva. 2) mš indtrpš, inñiedikš, opreskš. 3) (nestp:) mš, dskš, stpšieskš.

Παρ-ακρεμίννυμι, viit: -κρεμάσω, alīpñš чева ne līnrš чева. «Παρακρεμάμενα». adaosele saš sñplementele vre xñš lškrš

Παράκρημος (ό, ή), foapte pñposš. [πα-ρά, κρημός].

Παρ-ακρίνω, viit: κρινῶ, жєdikš lškršpī alštrpīndz le intpe dinsele, le kom-parš; (desñpe ostamš) aranjezš, saš pñš in pīndš; (xne-opī) жєdikš pñemit.

Παρ-ακρόαμαι -ῶμαι, viit: -άσομαι, = Παρακούω, askatš ne fšpīn, saš n' aszš bine, inpelegš pñš чєлє aszite. [de xnde

Παρακρόασις, εως (ή), askšltape ne fš-pīn, aszipe pñemitš; neaskšltape (nesx-pñnepe). [mi

Παρακροατής, οῦ (ό), askšltštopš ne fšpīn; nevtrštopš de seamz in aszipe; saš pñš-eksnikštopš de чєлє aszite; ne-askšltštopš, saš nevtrštopš чєлєп zise.

Παρ-ακροκίζω, viit: -ίσω, kam seamznš κς (kam adskš a: шofpānš.

Παρ-ακροτέω -ῶ, viit: -ήσω, batš, lo-veskš xšop, saš in koastš; isveskš in aerš; pñesneskš in palme, ka sz inkra-jezš.

Παράκρουσις, -εως (ή), lovipe din latš-pe, saš ла о пapte (akt: saš pas:); neap-monioasš kintape de mšsikalš instpmin-tš; (xim:) = Κατάκρουσις. (Franz:) précipitation; (fir:) inñelbñšne, amñpīpe; (x-ne-opī) = Παρχροπή, smintipe. [παρχρούω].

Παρχρουσιχοίνικος (ό, ή), inñelbštopš ла mšxšpštoape de seamz pñpī κς xñš felš de meptikš. (nezī mi xroušmetros). [πα-ράκρουσις, χοῖνιξ].

Παρχρουστικός, ή, ὄν, indeminatikš a amñpī. 2 (med:) adskštopš de smintipe, = Παρχροπτικός. [mi

Παρακρουστικῶς, adv: prin înmелъчи́dae, saḥ smintipe. [mi]

Παράκρουστος (ὁ, ἡ), avatitḥ (prin): la mingi, smintitḥ. [din]

Παρα-κρούω, mi (mik:) -κρούομαι, viit: -κρούσω, -ομαι, loveskḥ n' alitḥrea; isbind daḥ la o parte; depḥtezh; (mss:) isveskḥ pḥḥ (desarmonios) koardele kitapei, mi cl; (nartik:) isveskḥ ksmptḥa, ka sḥ tpatḥ maī ppeḥ, saḥ vaniga, ka sḥ se verpe ppeḥdele (bezī mi krouciμετρέω); (de xnde in pen:) inmelḥ; skouḥ, avatḥ ne čineva din kalea cea dpeantḥ, saḥ din mingi. «Ὁὐκ ἂν σε παρακρούοι ἡ παραρούσα συμφορά». Πлт: (mi nas:) «Παρακρούουσι (τῶν φρενῶν) μοι δοκεῖς». Lks: kḥ 'mi al emil din mingi. (bezī mi paraki-νέω, mi parakóptw).

Παρα-κρύπτω, viit: κρύψω, kam askenzḥ čeva (ne kītḥ se poate).

Παρα-κρύβω, viit: -κρύβω, kronkḥiḥ a-proape de čineva.

Παρακταῖος, α, ον, = Παράκτιος.

Παρα-κτάομαι -ῶμαι, viit: -κτῆσομαι, maī domindeskḥ mi aalele afarp de čele če amḥ; (in tpe: de kḥ:) amḥ propriete aproape, saḥ afarp de čele-l-aale a le mele proprietzḥi.

Παράκτης, ου (ὁ), (in pen:)=Παρακομιστής; (iap nartik:) повѣстителъ de kopoi. [παράγω].

Παράκτησις, εως (ἡ), adpoipe de propriete; (prin întind:) propriete apropiatḥ, saḥ dominditḥ afarp de čele-l-aale proprietzḥi. [παράκταμαι].

Παρακτίδιος (ὁ, ἡ), poet: in lokḥ de paraktios.

Παρακτικῶς, ἡ, ον, pḥtiḥosḥ a prodvce, a deriva, mi cl; [παράγω].

Παράκτιος, α, ον, pḥsḥ līnḥ pḥtmḥ. «Λειμών—». Sof: «Ἰῦμα—». Enpr: «lazḥ, če bate in pḥtmḥa mḥrii. [παρά. ἀκτῆ].

Παράκυκλος (ὁ), (la im: παράκυκλος, mi in etero: παράκυκλος) o parte a черк-лѣ roḥii. [παρά, κύκλος].

Παρα-κύβω, viit: -ίτω, postoroieskḥ čeva aproape.

Παρα-κύπτω, viit: -κύψω, mḥ plekḥ a-proape, saḥ n' alitḥrea de čeva; mḥ plekḥ afarp ne fepeastḥ, ka sḥ vḥzḥ; mḥ xitḥ ne askḥs, saḥ de aproape; vḥzḥ in tpeaktḥ.

Παρα-κύβω -ῶ, viit: -ήσω, mi -κύρσω, poet: =Παρακυγῶ.

Παράκυψις, εως (ἡ), plekape n' alitḥrea

(ne fepeastḥ, mi cl:).

Παρα-κυφῶ -ῶ, viit: -ήσω, komiche-nte atinrḥ ne čineva in tpeaktḥ, in tpe-avḥndḥ 'n in komodia mea.

Παράκωφος (ὁ, ἡ), kam sḥpdḥ. [παρά, κυφός].

Παρακωχή, (ἡ), =Παρσχή.

Παρα-λαλέω -ῶ, viit: -ήσω, vḥpfeskḥ op če 'mi vine.

Παρα-λαμβάνω, viit: -λήψομαι, (nex: πα-ρέλαβον, mi cl:) iaḥ čeva kḥ mine, saḥ de la čineva; iaḥ čeva in stḥpḥinḥrea mea; momteneskḥ; (fir:) in vḥḥḥ dīn tpadigie. «Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ὑπὸ τοῦ Κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκε ὑμῖν, ὅτι...». Skp:

Παρα-λάμπω, viit: -λάμψω, lḥčesvḥ d'a-proape, saḥ dintp' o parte; lḥčeskḥ in-tḥnekat.

Παραλάμψεσθαι, Ion: in lokḥ de paralḥ-φесθαι, mik: viit: de inf: al lḥi paralaμβάνω.

Παράλαμψις, εως (ἡ), lḥčipe de aproape. 2) (med:) alḥeavḥ formatḥ ne lḥminiḥa okīlḥi. (bezī mi leḥlḥrea). [παράλάμπω].

Παρα λανθάνω, viit: -λήσω, (nex: 2 πα-ρέλαβον, mi cl:) sintḥ askḥsḥ xndeva a-proape; (kḥ ak:) pḥmīḥ nekḥnoskḥtḥ. 2) (mik: kḥ men:)=Ἐπιλανθάνομαι, xitḥ.

Παρα-λεάνω, viit: -ανῶ, netezeskḥ čeva kḥ totḥl smelḥ nepi dene tḥpḥḥ [de xnde]

Παραλεαντικῶς, ἡ, ον, čel kḥ in skḥime de a netezi; (med:) moitorḥ, malaktikḥ.

Παρα-λέγω, viit: -λέξω, (par akt:) vorbeskḥ op če nesokotit, =Παραλαλῶ. 2) (o-βιγ: mik:) kḥlerḥ in tpeaktḥ, =Παρατίλ-λω. 3) plḥteskḥ n' alitḥrea kḥ pḥtmḥa, (Fpanḥ) cotoyer. «Κακῶθεν ἤδη παρελέ-γοντο τὴν Ἰταλίαν». Diod: 4) (poet: kḥ dat:) dormḥ in pḥreḥ; (in menaḥatḥ ekspre-sie) mḥ in pḥreḥ tḥpḥemte. «Ἀθανάτη παρέλετο θεῶ βροτός». Om: imn:

Παραλειπτικῶς, ἡ, ον, obīḥnitḥ a lḥsa ne-vḥratḥ de seamḥ, a tḥreč kḥ vederea; (ptp:) fḥktḥ in felḥ de paralipsḥ (bezī paralēi-φis). [din]

Παρα-λείπω, viit: -λείψω, lasḥ čeva la o parte (in latḥrea dḥmḥlḥi meḥ); tḥre-čḥ fḥpḥ a vḥra de seamḥ; (fir:) tḥreč in tḥpere. «Ἀλλὰ μὴν καὶ τῇ μεγαλοφροσύνῃ γε ὡς ἐχρήτο, οὐ παραλείπτον». Ksn: (mi nas:) «Ἐκαίον, εἴτινι παραλειπομένῳ ἐντυγ-χάνοιεν». Ksn: pḥmasḥ

Παρ-αλείφω, xḥrḥ čeva ne d'alitḥrea, saḥ din întimulare.

Παράλειψις, εως (ἡ), lḥsape, pḥpḥsipe

λα ο παρτε; (fir: ptp:) trecepe în tacepe. [παράλειπω].

Παράλευκος (ό, ή), kape bate în albe, albinosă. [παρά, λευκός].

Παρα-λεύσσω, (fbr: viit:) poet: în loc de παροράω.

Παρα-λήγω, viit: -λήξω, sintă lînr: cea din trm. «Παραλήγουσα». Gram: silaba de lînr: sfîrmită (penultima). «Παραλήγει (wi pas: «Παραλήγεται» διφθόγγω». Gram: ape distonră la penultima. [de unde

Παράληξις, εως (ή), a fi lînr: sfîrmită. 2) îndoite terminagie de o zicere.

Παραληπτέος, α, ον, posit: al lui παραλαμβάνω.

Παραληπτός, ή, ον, pstinchosă, saă tre- bînchosă de a se lua înprezintă, saă de la cineva, saă în stăpînire, wi cl: [wi

Παραλήπτωρ, ορος (ό), lăptoră kă sine, saă ashpriă de ceva. [παραλαμβάνω].

Παρα-λήρω, -ω, viit: -ήσω, = Παραλάλω, kam bērfeskă op ce 'mī vine, saă vor- beskă kam aīreia. [de unde

Παραλήρημα (τό), kam bērfitsră. [wi

Παραλήρησις, εως (ή), kam bērfire, saă vorbire kam aīreia.

Παράληρος (ό, ή), kam bērfitoră. || (sbrst:) = Παραλήρημα. [παρά, λήρος].

Παράληψις, εως (ή), kape de mome- nire, saă din tradiție; priimire din mī- nele kăiva (akt: ssă pas:). [παραλαμβάνω].

Παραλία (ή), kastă paralıos.

Παρα-λήθω, viit: -άσω, sintă psgin q- va saă n' alătreia nētposă.

Παράλημος (ό, ή), pssă, afiată lînr: bat- tā. [παρά, λίμνη].

Παρα-λήμπάνω, Λι: în loc de παραλείπω.

Παράλιος, α, ον, [παρά, ἄλις] pssă, afiată lînr: grmă mtrăi, = Παραθαλάσσιος. «Ὁρ- νίθες παράλιοι». Sof: pēsrī de mare. «Πα- ράλιοι», loksitopiă grmă mtrăi mtrăi. «Πα- ράλια (se inq: χώρα)». (în men:) grmă de mare, (partik:) al Atinei. «Παράλια (τά)», o seprătare a Atenenilor. (bezī mī πά- ραλος).)

Παρ-αλίσκομαι, viit: -αλώσομαι, mē sbr- prinză kīar ashpri faței, saă în trea- ktă.

Παρ-αλίταινω, viit: -αλίτήσω, (nech: 2: πα- ρήλιτον, mī cl:) poet: în loc de πα- ραμαρτάνω. (kă ak: el: de pren:) «Ἡ ῥα θεός παρήλιτος ἀφραδίτην». Auln:

Παραλίτης, ου (ό), korbieră al sfintei triere nēmite [πάραλος].

Παραλιώτης, ου (ό), loksitopă de gr-

ma mtrăi. [παράλιος].

Παραλλαγή (ή), = Παραλλαξις. [wi

Παράλλαγμα (τό), obiekta, saă efektă (emită) skimbtrăi, pefacheri, mī cl: 2) = Παραλλαξις. [wi

Παράλλακτος (ό, ή), skimbă, saă pri- imitoră de pefacherie. [wi

Παραλλάξ, adv: în skimbare dintp' sna întp' aia. «Βλαστάνει δὲ (ό νάρθηξ) παραλ- λάξ τὰ φύλλα, λέγω δὲ παραλλάξ, ὅτι οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ μέρους τῶν γονάτων, ἀλλ' ἐναλ- λάξ». Trp: [wi

Παράλλαξις, εως (ή), strpmstape dintp' o posigie saă stape întp' aia; deosebi- re, mī cl: [din

Παρ-αλλάσσω (τω), viit: -αλλάξω, skim- bă (fakă a se deosebi skimbănd se întpe dînsele) kērpriă, kape sint nse în paralelă. «Ὁ γαλέυς παραλλάττει ἀλλή- λων τοὺς ὀδόντας (τοῦ πρίονος)». Trp: fave

pe sntă emită afar de la o parte, mī pe cel altă din cea-l-altă. 2) (în men:) pre- fakă, preskimă (maī kă seamă sare maī

ptă); (nestrm:) mē deosebeskă; (snc-opi) mē balanțeză, întp' îndoieskă. «Παραλλάσ- σει φρένας χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγματα».

Sof: (mī el: saă nestr:) «Τὸ τεύτλιον παραλ- λάσσει παρὰ τὰς ὥρας». Trp: pesape kînd maī de timurpiă, kînd maī tîpziă dke timă.

(mī kă men:) «Γυναῖκα μηδὲν παραλλάτ- τουσαν Ἐρινύος». Lks: (mī nēpers:) «Πα- ραλλάττει». Lks: ape deosebire. (mī pas:) «Παρηλλαγμένος μεγέθει». Lks: ekstrapdi- nară la mtrime. (bezī mī ἐξάλλασσω). 3)

trekă maī nainte; mē avată din dpmă meă; mē pēteskă; (fir:) mē sminteskă.

«Ἐπεὶ δὲ παρήλλαξαν οἱ πρῶτοι τὴν ἐνέδραν». Ksn: (mī kă pren:). «Καθ' ἑτέρας ὁδοὺς πα- ραλλάξας». Pl: (mī fir:). «Παραλλάξαι αὐ- τόν φασιν οὐχ ὑπὸ γήρωι ἢ νόσῳ, ἀλλὰ φαρμάκοις».

Παραλληλία (ή), posigie paralelă. [wi

Παραλληλίω, viit: -ίσω, pēă în para- lelă; alătră sntă pe lînr: aia, mī le kădikă, le kompară. [παράλληλος]. [de unde

Παραλληλισμός (ό), paralelismă, ală- trare de sntă lînr: aia, mī kădikare întpe dînsele, kompare.

Παραλληλόγραμμον (τό), paralelogramă, fîkră neometrikă din patră lîniă para- lele. [παράλληλος, γραμμή].

Παράλληλος (ό, ή), paralelă, pssă a- proape, saă înnotriv de ceva, kă întindepe în de o notriv denptape întpe dînsele

în toate lămurimea. 2) reciprokă 3) sna neste alta. || (next:) Παράλληλα, în locă de παραλλήλως. [παρὰ, ἀλλήλων]. [de xnde Παράλληλως, adv: în paralelă].

Παραλογίζη, (indoiosă) în locă de...

Παραλογία (ή), pricinuire fără kbvintă; (prin xpm:) minciună, amăgire. [mi

Παρα-λογίζομαι, viit: -ίσομαι, fakă greșit-tă sokotealt, saă dare kă sokoteala, semăire; mă rîndeskă greșit; (prin întind:) amămeskă (prin: prin minciunoastă sokotealt, saă rîndire); (în pen:) înșelă, (mi pas:) mă înșelă; imi nterpă kămpăta. «Ἐπισκοτούμενοι καὶ παραλογίζόμενοι τοῖς λογισμοῖς». Πλβ: [παράλογος] [de xnde

Παραλογισμός (ό), greșit saă pea sokotealt; minciunoastă, amăgitoare rîndire, saă siloismă (sofismă, șepetăică), mi amăpirea cea printă acașta. [mi

Παραλογιστής, oū (ό), amăgitoră prin greșite sokotealt, saă pelex rîndire, înșelătoră. [de xnde

Παραλογιστικός, ή, όν, îndeminatıkă a amăgi (șipetă). [de xnde

Παραλογιστικός, adv: kă kîpă amăgitoră.

Παραλογιστός, ή, όν, desnișosă de a se amăgi prin minciună. [παραλογίζομαι.]

Παράλογος (ό, ή), cel fără dreptă kbvintă, saă pricină vine kbvintată, nekăvînchosă, cădată, (Franz:) absurdă. 2) cel afără, saă înputivă de sokotealt, saă rîndire, nerîndită, neamțentată. || (sxbst:) «Ὁ παράλογος». Tăv: în locă de τὸ παράλογον. [παρὰ, λόγος]. [de xnde

Παράλογως, adv: fără kbvintă; neste rîndire, ne nentătkădite.

Πάραλος (ό, ή), pmasă la o parte, saă în xpmă. = Ὑπέλος. [παραλείπω].

Παρα-λοχαίνω, viit: -ανώ, fakă ceva kam strîmă, saă ntezimă.

Πάραλος (ό, ή), = Πάραλος. «Στρατός—». Ep: «Ἡ πάραλος (se înm: ναῦς, saă τηρήρης)». sna din cele două sfinte, iste-plătitoare galere ale Atenenilor, transportoare avînat de ale serbării namtepii lăi Απολονă în insula Delă, mi întrebăat afără de acașta mi la alto peblăie grașnice trebi. «Ἡ Σαλαμινία ναῦς Ἀθηνῆσι καὶ ἡ Πάραλος οὐκ ἐπὶ πᾶν ἔργον, ἀλλ' ἐπὶ τὰς ἀναγκαίαις καὶ μεγάλας κατεσπώντο πράξεις». Πλ: «Πάραλοι». Ep: lokkitorii pțrmișor Atice; saă korăbie-rii galerei Πάραλος, (alt:) «Παραλίται». || (sxbst:) «Πάραλον». Eurp: snă felă de plantă dene pțrmișă mēpi.

Παραλουργής, έος (ό, ή), (χιτών) χαιτă kă mēpiini de amăndor pțrmișă porfiri (romii), = Παραπόρφυρος. || «Παραλουργείς». al doilea klasă de vetăgeni în Pepsia (kare pțrăș supă deosepire xaine nă-măi ne mēpiini porfiri, iar nă neste totă, ka celi de întăia klasă). [mi

Παραλουργής, έος (ή), înepăkămintă kă mēpiini romii. [mi

Παραλουργός (ό, ή), = Παραλουργής [παρὰ, ἄλουργός].

Παρχούται (οί), celi ce se skală kăni lăpă alpii [din

Παρχ-λούω, viit: -λούω, lăș ne čineva lăpă altă. || (obiv. miș:) Παραλούομαι -cū-μαι, viit: -λούομαι, mă skală lăpă saă înprekă.

Παρχοφιά (ή), rîbova parte din apoi a rîșlăi (prin: de kală, greșăta. [παρὰ, λόφος].

Παρχ-λυγίζω, viit: -ίσω, sxbesă ceva în lăpă, skpintesă, = Παραστρέφω.

Παρχ-αλυγίζω, viit: -ίσω, sîntă kam sxbă-ueă.

Παρχ-λυπέω -ω, viit: -ήσω, mîxnesă, sxbăpă ne čineva de aproape.

Παράλυρος (ό, ή), kam sekăpiă (nepodosă). [παρὰ, λυρός].

Παράλυσις, εως (ή), deslerape, desnodare, slăpire din lăpă; (med:) paralisie, moleșire, nemăkape de mădăla-tele trepăta. [mi

Παραλυτικός, ή, όν, (mi adv:) -ιώς, cel kă însămăme de a paralisa, saă a mōlemi. 2) (med:) pțtimamă de, saă sxbășă la paralisie, paralitıkă. [mi

Παράλυτος (ό, ή), deslerată, deskășă, desnodată din lăpă; (med:) paralită, pțtimamă de paralisie. [παραλύω].

Παρχ-λυτρέω -ω, mi (miș:) -λυτρέομαι cūμαι, viit: -ώσω, oμαι, mă peskămpăpă (desporesă prin preț de despăire) mi ne ală čineva ne lăpă cel întă a-đevăpă peskămpăpă.

Παρχ-λύω, viit: -λύω, desleră, desfakă ceva p' alăpă; (în pen:) străă, sxbă, mi ăl: «Παράλυσας τὰ σακκία». Πλ: «Παράλυσας τὰ πηδάλια τῶν νεών». Ep: skōpînd. (mi pas:). «Σμύρνη παρελύθη ὑπὸ Ἴώνων». Ep: (de xnde 2) (fir:) pricină-iesă paralisie; (în pen:) mōleme-să, slăbesă de totă (upoi: mi fir:). «Τοὺς ἔρσενας τῶν καμήλων, εἶναι γὰρ ἡσ-σονας θεῖν τῶν θηλέων, παραλύεσθαι». Ep: (bezi mi elăw). 3) mă desleră mi ală

чева inкѣ, saš afarѣ de... «Αὔσαι μίαν χύνα· ἐκὼν δὲ λάβῃ τὸ ἔχονος, παραλύσαι καὶ ἐτέραν», Ksn: 4) (prin întind: mi fir: кѣ мен:) isъъbeskѣ, slovozѣ din чева. «Ἐπειρᾶτο παραλύειν τοὺς Ἀθηναίους τῆς ὑπ' αὐτὸν ὀργῆς». Тѣч: «Παραλύειν αὐτὸν τῆς στρατηγίας». Ер: a 'л skoate din... «Τῶν μοι παίδων ἓνα παραλύσον τῆς στρατηγίας». Ер: Парέλυσεν αὐτὸν τῆς καταδίκης». Лѣч: Парάλωμα (τὸ), глс: [παρὰ, λῶμα] be-

telie, saš kenarѣ de хайнѣ.

Пар-амаρτάνω, ailt: -амаρτήσομαι, (nex: парһмаρтон, mi чл:) krešesкѣ din neъr-гare de seamѣ; нѣ nemeresкѣ.

Пара-μαρτυρία (ή), (лч:) = Παραγραφή (prinч: prin viš graйѣ).

Параμασήτηс, ou (ѣ), (maі kopeк:) Из-раμασύντης, kom: = Παράσιτες. [παρὰ, μα-σάομαι]

Параμυχαριίδιον (τὸ), = Παραξίφис,

Пар-αμδλύνω, viit: -υνῶ, siñtѣ kam timuѣ.

Пара-μεθ-ίημι, viit: -μεθήσω, (nex: па-раμεθһка, mi чл:) lasѣ чева ла о парте; destinз*, lasѣ kam слав.

Пар-амείδω, mi (mij:) -амείδομαι, viit: -амείψω, -ομαι, = Παραλλάττω, tpekѣ n' a-проape de чева înainte; (despre pіѣ) кѣргѣ n' алѣтpea; întpekѣ кѣ алеpгape. «Παραμειδομένου τοῦ στρατεύματος τὴν πό-λιν», Ksn: «Καὶ ὁ γλασσαιὸν παραμείβεται δελφίνα». Pind: (mi absol:) «Ὁρη παρα-μείβεται». Елгр: тpeче.

Пар-амелέω -ῶ, viit: -ήσω, (кѣ мен:) лenebesкѣ (nepriжesкѣ) чева кѣ tolкѣ; (фѣрѣ казѣ) n' amѣ rpіжѣ, нѣ 'mi nasѣ de локѣ.

Пара-μέμβλωκα, poet: tpe: de кѣ: (in локѣ de prez:) ал лѣі παραβλώσκα. (vezі парамолeй).

Пара-μέμνημαι, tpe: de кѣ: (in локѣ de prez:) ал лѣі παραμimνήσκομαι.

Пара-μένω viit: -μενῶ, (кѣ dat:) staѣ лінгѣ, saѣ stpъiesкѣ ла чева; (фѣрѣ казѣ) staѣ, pъmіiѣ nіnѣ ла sfіpuitѣ; (despre ne-іnsxl:) ѣiѣ, dtіnezѣ, нѣ 'mi nіepzѣ нѣ-теpea, saѣ calitatea.

Πράμεσος (ѣ, ή), чel de лінгѣ чel din mijлokѣ. «Δάκτυλος—». чel de ал doilea de ла чel mіkѣ. «Παραμέση (se inг: χορ-ῶ)», in pentakopdѣ чеa de ал doilea ko-арdѣ, = Ἰερὰ τοῦ Ἄρεως. [παρὰ, μέσος].

Пара-μετρέω -ῶ, viit: -ήσω, mъsъpѣ че-ва n' алѣтpea, saѣ dъno лхпimеа кѣi-ва; mъsъpѣ in паралелѣ, saѣ кѣ ачeeamі mъsъpѣ; respлѣtesкѣ de о potpіvѣ; kom-

parѣ in алѣтpape; (prin întind:) tpekѣ ne лінгѣ чева, = Παραμείδομαι. «Ὁ τὴν τοῦ κύ-κλου κίνησιν παραμετρῶν χρόνος». П: mіm-кінdѣ se черклат (фѣрѣ inчepstѣ, mi sfіp-mitѣ). 2) mъsъpѣ кѣ лінsoasѣ mъsъpѣ, нѣ mъsъpѣ tokma, inшedѣ, saѣ mѣ inшedѣ ла mъsъpіtoape. [de xnde

Параμέτρησιs, eωs (ή), mъsъpape in kom-paraгіe кѣ аліѣ чева; respлѣtipe de о po-tpіvѣ.

Пара-μεύω, Dor: poet: in локѣ de па-раμeйδω.

Параμυκέωs, adv: Ion: in întindepe dѣ ne лхпimеа кѣiва. [din

Параμύκης, eos (ѣ, ή), întinsѣ ne лін-гѣ чева in лхпimе; (in мен:) лхпгpe-цѣ. [παρὰ, μύκος] [de xnde

Пара-μυκύνω, viit: -υνῶ, tparѣ, întinzѣ in лхпгѣ, лхпгеккѣ; (prin întind:) întip-ziezѣ, aminѣ.

Параμύρηs (τὴ), латpалеле пѣрці ale koansелop. [mi

Параμυρηαίος, α, on, mi Παραμυριδιος (ѣ, ή), апліkatѣ ne fie-kape din amіndoѣ лa-тpалеле пѣрці ale koansелop. || (szbst:) «Παραμυριδία (τὴ). Ksn: зѣлоasеле ако-пepъminte ale koansелop, (Франц:) cuis-sards. [παρὰ, μύρος].

Пара-μύγνυμι (-μυγνύω), viit: міѣω, ameste-кѣ mi dintp'alѣѣ чева пхпінѣ, адаorѣ napte.

Параμυκρὼν, adv: in локѣ de парὰ μι-κρὼν, фѣрѣ пхпінѣ, maі, ne aпроape, пх-пінѣ лінsind.

Пар-αμιλλάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, bi-рѣiesкѣ întpekінdѣ mѣ. [din

Πράμιλλος (ѣ, ή), [παρὰ, ἄμιλλα] kape se întpeче кѣ чineва, pivalѣ = Ἐφάμιλλος.

Πρά-μυμνήσκομαι, viit: -μνήσομαι, (кѣ мен:) ѣiѣ minte, saѣ помeнескѣ чева in tpeакѣтѣ, saѣ in вpe o inпрежзpape.

Пара-μύμνω, poet: in локѣ de параме́νω.

Параμύξ, [παραμύγνυμι] adv: кѣ ameste-кѣтpѣ n' întpe....

Пара-μυξολυδιάζω, viit: -άσω, imitѣ in чева (intpevіpѣ чева sъnete mi din) apіa mѣsikалѣ lidіant amestekatѣ кѣ алтеле.

Пара-μίσγω, (прел: παρέμισγον) = Παρα-μύγνυμι.

Параμολeй, poet: nex: 2: de inf: ал лѣі παραβλώска, insoжesкѣ, акomuanіezѣ, staѣ ne лінгѣ...

Παραμονή (ή), obivmsitѣ (stpъitoape) pъ-mіnepe ne лінгѣ..., stpъinиѣ in чева; dtіnipe. 2) (maі noѣ Bisep:) ажнѣ de sepъitoape. [παραμένω]. [de xnde

Παραμένιος, *mi* Παράμιος (ό, ή), *stb* pxitopž ne lñgrt čeva; dñinosž, stalopnikž. [de xnde

Παραμύνης, *adv*: kž stpřsingt, saž statorničie la čeva.

Παράμιος (ό, ή), *nefnvoitž* kž masele *mi* mssika; nesimgitopž de vine *mi* fpmosž; (kž *nen*: saž *dat*:) nepotpibitž «Βρομίου έορταίς παράμιος». *Exp*: pessnptopž de protivnikž vñersž. [παρά, μούσα].

Παρ-αμπέχω, *mi* Παρ-αμπέχω, *viit*: -αμφέξω, *inbrakž* (ακοπερž) op ksm se poate; *inrevžingezž* čeva supe akopepipe de o pñinoast fantž.

Παρ-αμπυλίδω, *viit*: -ιξω, *Dop* in lokž de...

Παρ-αμπυλίζω, *viit*: -ίω, *imī* apdikž (ie rž) in sxs pžrsl kž kopdelž, saž vandlikž [din

Παραμπύκιον (τό), *legžisrž* de pžrž in sxs kž vandlikž. [παρά, άμπυξ].

Παρα-μυθέομαι -οῦμαι, *viit*: -ήσομαι, *zikž* čeva, ka st inkrakežž, saž ka st alinž; *indemnž*, povtžxieskž; (oviv:) mñnrñž; (fir:) *indpentežž*; ksmptezž, xškrežž. [de xnde

Παραμυθητής, -οῦ (ό), *inkrakežtopž*; *mñnrñtopž*. [de xnde

Παραμυθητικός, ή, όν, *indemnativž*, saž *folositopž*, vñnž la inkrakepe, saž *mñnrñere*. [de xnde

Παραμυθητικῶς, *adv*: kž kinž de inkrakepe; supe mñnrñere.

Παραμυθία (ή, inkrakepe *prin* kvñnte; *mñnrñere*. 2) *pricñkipe* *potpibitž* supe *indpentepe*, (Frang:) *excuse*. 3) (ptp:) *modifikape* (*prin* eksempie, *mi* *chl*), saž *snrikinipe* de *proposigie*. «Τούτο παραμυθίας δεΐται καί πίστεως». *Plt*: [παρά, μύθος]. [de xnde

Παραμυθικός, ή, όν, (*mi* *adv*:) -ιξω, = Παραμυθητικός. [mi

Παραμύθιον (τό), *miklokž*, *pricñntž* de *indemnape*, de *mñnrñere*. «Πλημονής παραμύθια». *Plt*: (fir:) *mñnktrī* zđtřpñtoape de poftž.

Παρα-μυάομαι -ῶμαι, *viit*: -ήσομαι, *mšesksž* de aproane.

Παρα-μύσω, *viit*: -ύξω, *sfimñž*, *srñpiž* čeva pñgin, kam ne d'alžtspea.

Παρ-μύω, *viit*: -μύσω, *mž* *inikizž*, *sñntž* *střpñsž* ne *žsmptate*.

Παράμωρος (ό, ή), *kam* (pñgin čeva) *nerodž*. [παρά, μωρός].

Παρ-ανα-βαίνω, *viit*: -ήσομαι, *mž* *trkž*

lñgrt čineva, *mezž* in *trpsrř* kž čineva ka *parađatž* (vezī ziv:).

Παρ-ανα-γινώσκω (γινώσκω), *viit*: -γνώσομαι, (nex: 2: *paranégvov*, *mi* *chl*:) *čitesksž* čeva *perčtitž* supe *snrikinipea* *čelop zise*. 2) *čitesksž* *protokolind dož* *inškpise* *inťpe* *dñsele*, (Frang:) *collationer*. 3) *čitesksž* čeva *rpemñ* (nž ksm *este skřpisž*).

Παρ-αναγιγίξω, *viit*: -άσω, *silesksž* ne čineva de aproane la čeva, *sñlsfeskž*, *inñiležž*.

Παρανάγνωσις, *ewos* (ή), *čitipe* de *inškpisž* (leče, *mi* *chl*:) supe *snrikinipe* de čele *zise*; saž *protokolind* de *dož* *inškpise*. [παρναγινώσκω].

Παρ-ανα-δύομαι, *viit*: -δύσομαι, *esž* in *fačž* (d'asnpa) ne *lñgrt* čineva, saž čeva.

Παρ-αναιτάω, (fьpž *viit*:) *poet*: (kž *ak*:) *lokžiesksž* *lñgrt* čineva.

Παρ-αναιώ, (nex: *parénasa*) *poet*: *pñžž* ne čineva a *lokži* aproane de... || (*mik*:) = Παραναιετάω.

Παρ-ανα-αλίγω, *viit*: -αλινῶ, = Παρακαταλίγω.

Παρ-αν-αλίσκω, *viit*: *paranalósow*, (*prel*: *paranήλiskon*, *mi* *paranήλiskon*, *mi* *chl*:) *keltsiesksž* *fьpž* *trpřsingt*, saž in *zadapž*. «Παραναλώσετε πάνθ', ὅς' ἂν δαπανήσητε». *Dm*: de xnde

Παρανάλωμα (τό), *keltsialž* *fьkktž* *fьpž* *trpřsingt*, saž in *zadapž*; (fir:) *lškřž* *ptřpñditž*.

Παρ-ανατέλλω, *viit*: -τελῶ, *pestřž* (*mž* *ivesksž*) aproane de...

Παρ-ανδρῶμαι, *oῦμαι*, *viit*: -ώσομαι, saž -ωθήσομαι, (*prin* *ch*: *desnpe fete*) *mž* *mžpñtž* in *vñpstž* *trpřkktž*.

Παρανείσομαι, *poet*: *viit*: *al* *lxī* *paranísomai*.

Παρα-νέρω, *viit*: -νερῶ, *naskž* (*mi* *mik*: *mž* *naskž*) aproane de...

Παρα-νέομαι, *poet*: = Παρανίσσομαι.

Παρα-νευρίζω, *viit*: -ίω, *fakž* a se *destpe-ma*, a se *toči* o *koapdž*. «Χορδαί παρανευρισμέναι». *Apst*: *točite* de *invekipe*, (*prin* *řpm*:) *skočpñtoape* de *slavž* *sñnetž*.

Παρ-νεύω, *viit*: -νεύσω, *mž* *plekž* *din* *kapž*, saž *fakž* *semmž* de aproane.

Παρ-αν-έχω, *viit*: -έξω, (nex: *parané-schon*, *mi* *chl*:) *inallžž* (*mi* *el*: saž *nestř*: *mž* *inallžž*) aproane de...

Παρ-νέω, *viit*: -νεύσομαι, saž *νευσοῦμαι*, = Παρανήχομαι.

Παρ-νέω, *viit*: -νήσω, *mi* *Ion*: Παρ-νηέω

pleskš, zdīplesnš čeva in tpeaktiš, saš ne d'altspea; (prin întind:) tpekš prea n'aproape de čeva, saš tpekīnd alinrš.

Παράορος (ό, ή), Dor: in lōkš de πα-ρήορος.

Παρα-όρνυμι, viit: όρσω, poet:==Παρορνύω.

Παράπαγος (ό), [παραπήγνυμι] verigš, svš zovorš de zšt.

Παρα-παιδαγωγέω -ώ, viit: -ήσω, întpe-ksingezš xñš alťš deosevitš (dekīt čel običnšitš) kinš in kreštere de koniī, iī adskš la kšnōstingš tpeñtat mi ne nesimigite. «Πολλούς καὶ τὸ σχῆμα παραπαι-δαγωγεῖ μὴ ἀμαρτάνειν». Klam:

Παρα-παίζω, viit: -παίζομαι, mš jokš, saš imi batš jokš in tpeaktiš.

Παραπαιόντως, adv: (de partu:) in kinš de nevsnš, nevsnemte. [mi]

Παράπαισμα (τό), fantš, saš kvintš de smintitš. [mi]

Παράπαιστος (ό, ή), = Παράφρων, smintitš. [din]

Παρα-παίω, viit: -παίω, loveskš in la-tpe (iarp nš in mīklokš, saš akolo, xñ-de tpevšie); (kš nen:) esš dīn kalea mea, nš meprš drent; (fir:) mš abatš (kš nen:). «Ποῦ τῆς ἀληθείας παραπαίειν». Πλв: (de xñde obič:) «Φρενῶν —». Лкс: = Παραφρονεῖν. (mi fšrš kazš) «Ὡ δέσποθ', ὡς παραπαίεις». Apstf:

Παρα-πάλλω, viit: -παλλῶ, kletinš, srg-dšiš čeva de aproape; asvīrlš maī 'nainte, maī inkolō.

Παράπαν, adv: in lokš de παρὰ πᾶν, kš totšl; peste totš, in čeneralš; običnšit, maī de mšlte-opī; (prečed: nega-ŋie) nič de kšm (obič: kš artik: desñtr: saš komn:). «Οὐδὲ κινεῖται τὸ παράπαν, saš toparāpan». Gal:

Παρα-απαντάω -ώ, viit: -ήσομαι, = Προὔπαντῶ.

Παρα-πάσσω, viit: -πάσω, presarš čeva ne ičī ne kolō.

Παρα-απάσσω, Ion: in lokš de παραφάσσω.

Παρα-απατάω -ώ, viit: -ήσω, amťčind rťtčeskš, skōŋš dīn minŋī ne čineva.

Παρα-πειράω -ώ, mi (mīž): -πειράομαι -ῶμαι, viit: -άσω, -ομαι, čerkš ne d'altspea (kš xñš svlš sšvŋipe).

Παραπειστικὸς, ή, όν, indeminatikš a des-čñpleka, a avate dīn pťrepea sa. [παρ-πείθω].

Παρα-πελεχάω -ώ, viit: -ήσω, čionleskš n' alťtpea, = Παραξέω.

Παρα-πέμπω, viit: πέμψω, trimiŋš, por-

neskš maī 'nainte; tpekš čeva dinkolo petpekš ne čineva; (fir:) = Παρατρέχω. || (mīk:) deñtpežš de la sinemī; mš des-parŋŋš de mšiere. «Παραπέμπω» éxutōn pótois καὶ μουσικῇ»: Πλ: iñi petpečea vre-mea (vezī mi parāŋw).

Παραπεπλεγμένως, adv: (de partu:) in-kšrkāt, ameslekat; inpresñt; toldeodatš. [παρὰ, πλέχω].

Παραπέπταμαι, pas: tpe: de kš: al lšī parapeťánnyμι.

Παρα-περι-πατέω -ώ, viit: -ήσω, šmblš n' aproape, n' alťtpea.

Παραπέταλος (ό, ή), kvntšmitš kš foi de metalš; saš (in nen:) akonepitš kš fšñze [παρὰ, πέταλον].

Παρα-πέταμαι, = Παρίπταμαι.

Παρα-πετάννυμι, viit: -πετάσω, întinžš čeva aproape, saš dīnaintea kvīva; akoneprš kš, saš ka kš vblš, op perdea.

Παρα-πετάομαι -ῶμαι, Ion: in lokš de παραπέτομαι.

Παραπέτασμα (τό), [παραπετάννυμι] vblš, saš perdea întinse dīnainte de čeva; (fir:) pñičinsipe.

Παραπέτομαι, viit: -πτήσομαι, = Παρίπταμαι, svorš n' aproape, saš dinkolo de čeva.

Παράπεψις, εως (ή), desťvīpmitš mistxi-re. [παρὰ, πέπτω].

Παράπηγμα (τό), (in nen:) op če se iñfičē, saš se atīrñt aproape, saš dīn-ainte de čeva; (partik:) tablš konpīn-zťtoape de iñskpise leuī, traktate, mi alte pšvliche iñtokmīrī, saš de astronō-miče, xpñnoloŋiče mi čl: obserpaŋiī (in felš de kalendarš), saš de elemente ne skšptš a le opī-kťria mtiñge, mi eks-nstš snpe kšnōstingš pšvlikšlšī; (fir:) modelš, formšlš. 2) xñš iñstřmīntš a-stronōmīkš pentpš obserpavea peshpīrīi mi anšnepīi stelerop. [din]

Παρα-πήγνυμι, viit: -πήξω, (in nen:) iñ-firš aproape de čeva; (partik:) iñsemne-zš čeva ne tablš, mi eksñšiš, (franŋ:) afiwežš snpe kšnōstingš pšvlikšlšī; saš eksñšiš ne tablš in skšptš elementapele pťrŋi a le op kťria mtiñge.

Παρα-πηδάω -ώ, viit: -ήσω, sťrš maī 'nainte; (fir: kš ak:) kalš (mš abatš dīn) čeva.

Παραπηλωτός, ή, όν, (neon:) snoitš kš lšitš (poroiš). [παρὰ, πηλός]

Παραπήχιον (τό), (anatom:) čel maī mikš dīn čele doť oase a le vřaŋšlšī. [din]

Παράπηγος, εως (ό, ή), чел aproape de brajdul minei. || (sxsst:) Παράπηγος (τò), xñ felã de femeiascã xainã alẽt kã kenape ne la minici. [παρὰ, πῆγος].

Παρα-πιέζω, viit: -έσω, stpivescã, απ̃ςσ̃ π' αλ̃τρεα. «Δεῖ ἐκατέρωθεν διὰ τῶν χειρῶν παραπιέζειν τὴν κεφαλὴν». Χίρσμι: Παλ: 2) (fir:) sxspt̃r̃, stpimtopez̃, ññilez̃ prea m̃xl̃. [de xnde

Παραπίεσμα (τò), stpivitr̃, [mi

Παραπισμός (ό), stpivipe, απ̃ςsape din p̃r̃pile d'αλ̃τρεα; (fir:) stpimtopare, in pilare.

Παρα-πικραίνω, viit: -ανῶ, απ̃τρ̃ςκ̃ (ne-κ̃jesk̃, m̃ixnesk̃) de aproape saã prea m̃xl̃. [de xnde

Παραπικρασμός (ό), απ̃τρίπε (neκ̃jipe akt: saã pas:) prea m̃xl̃.

Παράπικρος (ό, ή), kam amar̃. [παρὰ, πικρὸς].

Παρα-πίμπρημι, viit: παρα-πρήσω, αρ̃z̃ ne d'αλ̃τρεα; αρ̃z̃, (mi pas) m̃ αρ̃z̃ ñnp̃exñ.

Παρα-πίπτω, viit: -πεσοῦμαι, (nex: 2 -έπεσον, mi cl:) kaz̃ αλ̃τρεα, saã κ̃l̃kat. «Οἱ ἰχθύες πάντες, ἔξω τῶν πλατέων, παραπίπτοντες πρὸς τὰ ὕπτια ποιοῦνται τὸν συνδυασμὸν». Apst: 2) kaz̃ xndeva in lat̃re (ñ in ovichsit̃, mi k̃venit̃ posigie); m̃ p̃epz̃; (fir:) gr̃shesk̃; (k̃ ñen:) m̃ dep̃r̃iez̃, m̃ p̃r̃t̃chesk̃. «Εἶναι δὲ τὸ σανδάλιον ἔφασκε παραπεσὸν ὑπὸ τῇ κιβωτῇ». Λκγ: (mi fir:) «Ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι μάλιστα παραπίπτοιν ἐν τῇ διαλλάττειν τοὺς ναυάρχους». Ksn: (mi k̃ ñen:) «Παραπίπτειν τῆς ἀληθείας». Λκς: (bez̃i mi διαπίπτω). 3) (in a 3: peps: saã in p̃r̃t̃:) se αλ̃τ̃ (ese) din ñtimulare ñainte saã αλ̃τρεα κ̃ĩba t̃pek̃ind, saã ñtim̃p̃iñ ne çineva in t̃peak̃t̃; (fir:) = Συμπίπτει, se ñtim̃pl̃. «Συνεκύρησε κατὰ τύχην παραπεσοῦσα ἡ ναῦς». «Θηρίον ἀκοντίσαι, ὅπου ἂν παραπίπτῃ». Ksn: «Καιροῦ παραπεσόντος». Ksn: (mi absol:). «Ὁ παραπεσών». Πλ: чел ñtimulat̃, op kape a emit ñainte. (mi ñm:) «Τὰ παραπίπτοντα». Λκς: ñtim̃pl̃r̃ile, ñnp̃ex̃r̃r̃ile.

Παρα-πλαγιάζω, viit: άσω, κ̃l̃k̃ çeva αλ̃τρεα, saã aproape, saã p̃x̃in çeva. [de xnde

Παραπλαγιασμός (ό), κ̃l̃kape αλ̃τρεα (akt); (p̃r̃tik:) o ñp̃t̃topeask̃ m̃ixkape spre potik̃nipea p̃rotiṽnik̃l̃.

Παραπλάγιος (ό, ή), p̃x̃in çeva kam κ̃l̃-

Παρα-πλάζω, viit: -πλάξω, p̃r̃t̃ches̃ ne çineva f̃ek̃inds̃ a a emi din kalea sa; (fir:) απ̃t̃resk̃, skoũ din mingi; (mi pas: saã nestp:) m̃ απ̃t̃resk̃.

Παράπλασμα (τò), çeva ce se ññem̃te la çeva; (iar p̃r̃inç:) kolopat̃ çear̃t̃, ce se ññia ne mar̃p̃inea x̃neĩ k̃r̃p̃i spre sem̃ñ de zicere ñdoioas̃, saã ṽñxi-t̃. [mi

Παραπλάσμος (ό), ññipe de çeva π' αλ̃τρεα; saã p̃ef̃aचे de çeva spre maĩ p̃r̃t̃, falsifik̃ie. || (m̃sik:) çear̃t̃ ññit̃ dinadins, saã soaĩ, ce k̃ ṽreme se st̃p̃in-çe ne ññr̃t̃ r̃ra, saã r̃r̃pile f̃l̃er̃p̃-λ̃i. [din

Παρα-πλάσσω (ττω), viit: -πλάσω, ññe-sk̃ π' αλ̃τρεα de çeva; adaor̃. 2) p̃ef̃ak̃ (p̃r̃inç: in p̃r̃t̃), falsifik̃; desformez̃; (m̃ik:) m̃ p̃ef̃ak̃. [de xnde

Παράπλαστος (ό, ή), p̃ef̃k̃t̃, falsifik̃at̃, mi neadeṽpat̃.

Παράπλεγμα (τò), çeva ñnp̃letit̃; αλ̃τ̃pat̃ ne ññr̃t̃ αλ̃τ̃ çeva; p̃ogojiñ de astep̃nst. [din

Παρα-πλέω, viit: -πλέξω, ñnp̃letes̃ çeva π' ññre, saã π' αλ̃τρεα de çeva; (p̃r̃inç:) fak̃ k̃osige ñnp̃let̃ind ññr̃ ññele mi p̃r̃t̃ streiñ.

Παραπλευρίδια (τὰ), ακοπερ̃m̃intele ko-astel̃or̃ kal̃l̃i ññarmat̃ spre απ̃r̃ape. (p̃r̃inç: nex: λ̃i...

Παραπλευρίδιος, mi Παράπλευρος, p̃xs̃, saã p̃r̃tat̃ aproape de koaste; αλ̃τ̃r̃am̃i. [mi

Παρα-πλευρώ-ω, viit: -ώσω, adaor̃ (p̃r̃ibes̃k̃) çeva ne koastele κ̃ĩba, saã αλ̃τρεα. [παρὰ, πλευρὸν].

Παρα-πλέω, viit: -πλεύσομαι, saã -πλευσοῦμαι, p̃l̃tes̃k̃ ne ññr̃t̃ çeva, saã aproape de p̃r̃m̃, (F̃rang:) cotoyer. 2) p̃l̃tes̃k̃ d̃inkolo, saã t̃pek̃ maĩ ñainte. 3) p̃l̃tes̃k̃ ñnp̃exñ. (de xnde) «Παραπλέων». Ksn: Efes: om̃k̃ p̃ind̃sit̃ a ññom̃i ñers̃p̃t̃orẽm̃tele k̃or̃b̃i.

Παραπληγίη (ή), Ion: in lok̃ de πα-ραπληγία, = Παραπληξία.

Παραπληγικός, mi Παραπληκτικός, ή, ðñ, (mi adv:) -ικῶς, loṽit̃ de, saã s̃p̃xs̃ la παραπληξία (bez̃i zic̃). [mi

Παράπληκτος, mi Παραπλήξ, ἥγος (ό, ή), is̃vit̃, loṽit̃ π' αλ̃τρεα «Ἡδὼν—». Od: E: p̃r̃m̃ neted̃ (xnde val̃r̃pile is̃bes̃k̃ maĩ ññ). 2) (oṽiç: fir:) sm̃intit̃, saã ne-sim̃git̃or̃. «ὑπὸ τοῦ ὕσχυάμου καλουμέ-νου οἱ φαγόντες παραπλήγες γίνονται». Ksn:

Παραπληξία (ή), (med:) αποπлексία (dam-bla) la o parte a trεpεxλxί. 2) smintipe, saḡ nesimigipe (prin: din αποπлексία). [παραπλήσσω].

Παρα-πληρώω -ώ, viit: -ώσω, xμπλx de totḡ π῔pυiε deσepte f῔p῔ tpeεxίng῔. [de xnde

Παραπλήρωμα (τὸ, чеea че se adaor῔ suppe inπlínipe de локḡ deσeptḡ f῔p῔ tpe-εxίng῔, [de xnde

Παραπληρωματικὸς, ή, ὄν, kape sλxεxente de inπlínitopḡ al deσeptεxλxί. [de xnde

Παραπληρωματικῶς, adv: in felḡ de in-πlínipe netpeεxίngxoas῔ de xḡ deσeptḡ.

Παραπλήρωσις, εως (ή), xμπлepe, saḡ in-πlínipe f῔p῔ tpeεxίng῔. [παραπλήρῳ].

Παραπλήσιος, x saḡ ος, ον, [παρḡ, πλῆ-σίον] anponiatḡ kx totxλ (nemixλouitḡ); (prin intind:) kam asemenea, maí aчeλaυi «Αί-θεος παραπλησίους ὀπλαῖς τὸ μέγεθος». Ksn: «Παραπλήσιοι ἀμφοτέροις τὸ πλῆθος». Ksn: (mi xμπpλ:) «Ἐσθῆς τῇ Κορινθίῃ παραπλη-σιωτάτη». Ep: || (next:) Παραπλήσιον, mi(im:) Παραπλήσια, adv: in локḡ de ...

Παραπλησίως, adv: maí (kam) aseme-nea. «Ἀγωνισάμενος εὖτω παραπλησίως». Ep: kam de o notpib῔.

Παρα-πλήσσω (ττω), viit: -πλήξω, isbe-skḡ in лaṡpe (nḡ xnde tpeεxίe); isbeskḡ koapdele kitapeḡ mi чλ: nenotpibit (des-blepsit); (fir:) π῔timeskḡ de παpγiαṡ dam-bla (bezí παpαπληξία); sintḡ smintitḡ (be-zí mi παpαpоύω). «Παραπεπληγμένην τὴν διάνοιαν ἔχων» Apst: «Γέλῳτι παραπεπλη-γμένην». Exр:

Παραπλόκαμος (ὁ, ή), чeλ ke n῔ete (ko-sige) n' aṡṡtpea kx kапxλ. [παρḡ, πλῶ-καμος].

Παραπλοκή (ή), inπlεtipe n' aṡṡtpea, saḡ in adaosḡ; (fir:) = Παpεισαγωγή. «Χυ-μῶν—». Sekst: [παραπλέχω].

Παράπλος -ους (ὁ), пλxṡtipe n' aṡṡtpea, saḡ din kolo de чеba; (prin intind:) лo-кxλ, saḡ д῔pмxλ, ne λiḡṡ kape пλxte-nte чineba. || (adiekt:) insoḡitopḡ de чеba in пλxṡtipe, = Παpαπλέων. «Παράπλους ποιη-μενος τοὺς παρῶνας». Ssid: píndxind a'λ insoḡi пλxṡtind n' aṡṡtpea. [παρḡ, πλός].

Παρα-πλώω, Ion: in локḡ de παpαπλέω.

Παρα-πνέω, viit: -πνεύσω, sḡfλx n' aṡṡ-ṡpea. 2) (kx чen:) miposḡ a..., saḡ amḡ miposḡ kam asemenea kx... «Ὁποβαλσά-μου—». Dskp: [de xnde

Παραπνοή (ή), sḡfлape n' aṡṡṡpea; (prin intind:) гaxṡṡ, prin kape pesḡfлx чеba.

Παραπόδας, adv: in локḡ de παρḡ πό-δας, indatḡ dḡne, de apṡoane; de o datḡ.

Παpα-ποδίζω, viit: -ίω, fakḡ ne чineba a se aṡate din kale; (fir:) p῔ṡṡṡeskḡ. 2) пxíḡ n῔edikṡ, inn῔edikḡ. [mi

Παραπόδιος (ὁ, ή), чeλ la indeminṡ, de fapṡ, гaṡa. [παρḡ, ποῦς].

Παραποδισμός (ὁ), inn῔edikape. [παpα-ποδίζω].

Παp-απο-δύομαι, viit: -δύσομαι, mṡ des-βpакḡ mi eḡ tot de o datḡ (mṡ sḡmetḡ), kṡ sṡ mṡ λxuitḡ.

Παpα-ποιέω -ώ, viit: -ήσω, пpеfакḡ че-ka in asemenea kinḡ kx чeλ adebṡpatḡ suppe amṡṡṡṡ, falsifikḡ. «Παpαποιησάμενος σφραγίδα». Tḡч: f῔kínd minчiṡoакṡ пeчe-ṡe. [de xnde

Παpαποίημα (τὸ), (in чen:) лxкpḡ пpе-ḡkṡitḡ (minчiṡosḡ in asemṡṡṡṡ kx чeλ adebṡpatḡ), falsifikagie; (partik:) = Πα-ράγpαμμα (Apst:), zivere пpеḡḡkṡṡ kam de p῔ṡḡ, (Frang:) calembourḡ. [mi

Παpαποίησης, εως (ή), пpеḡṡṡṡṡ minчi-ṡoasṡ, imitape, falsifikape.

Παp-απο-λάύω, viit: -λαύσω, (kx чen:) doḡindeskḡ (mṡ foloseskḡ de) чеba in tpeakṡitḡ (din intimṡṡṡṡ); (in insemn: de pṡḡ) mṡ batṡmḡ, пṡṡimeskḡ чеba din pеa intimṡṡṡṡ. «Παpαπολέλaxиeν εἰς θάνατον τῆς τοῦ συνάρχοντος θpасóτṡṡṡṡ». Γaz: «Παpα-πελελaxиeи τῶν ἐν Τύpῳ καxῶν, οὐδὲν αὐτὸς αṡṡṡος γεγονῶς». Лxч:

Παp-αп-όλλυμι, viit: -ολέσω, n῔epzḡ (mi mṡḡ: mṡ n῔epzḡ) f῔p῔ kṡvintḡ. «Παpαπό-λλω». Dm: a nepit ne nedpenteate.

Παpαπολύ, adv: in локḡ de παρḡ πο-λύ, пpеa mḡλṡ; saḡ kx mḡλṡ deoseṡṡṡṡ inṡpe..

Παpαπομπή (ή), netpeчere, insoḡṡṡṡṡ (akt: saḡ nas:) pentṡḡ sirḡpangṡ, (Il:) koṡbo-iḡ. 2) insemṡṡṡṡ de nasaxḡ vitatḡ (no-mentḡ) din vpe xḡḡ ḡβpaxḡ, xnde se a-ḡṡ, ka sṡ 'λ noatṡ чineba rṡsi, (Frang:) renvoi. [mi

Παpαπόμπιμος (ὁ, ή), folositopḡ, βxḡḡ de a insoḡi ne чineba in kape de пaṡṡ. [mi

Παpαπομπῶς (ὁ, ή), insoḡitopḡ in kape de чеba, saḡ чineba suppe пapadṡ, saḡ si-ḡpangṡ. [παpαπέμπω].

Παpαπόντιος (ὁ, ή), ποet: in локḡ de παрḡλiος. [παρḡ, πόντος].

Παpα-πpеεύομαι, viit: -εύσομαι, mepḡḡ, tpeḡḡ n' apṡoane, saḡ ne dṡṡaintea kṡṡṡa. 2) = Παpαxолоυῶ.

Παpαpṡpуpос (ὁ, ή), чeλ kṡ ποpḡṡṡṡṡ n

gř ne marđinea xaiñei (šipetř, kenarř, šī chl). [din

Παραρ-ράπτω, viit: -ράψω, kosř чева pe d' alťtspea la o xaiñt (ka o betelie, sař kenarř). «Εὐδριοιες, τῶν τὰ δέρματα περὶ τὰς σισύρας παραρράπτεται». Ep:

Παραρ-ρέγχω, viit: -ρέγξω, sforťieskř dorpind lĩngř čineva.

Παραρ-ρέω, viit: -ρέύσω, mi -ρύήσομαι, křprĩnd trekř pe lĩngř чева. «Περὶ ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ». Ksn: 2) tonindx mř křprř. «Ἀλεινόν ἐστι χιῶν ἐπιπεπτωκυῖα, ὅτω μὴ παραρρέυσῃ». Ksn: (de xnde 3) (fir: desnpe timpř) trekř; (kř ģen:) skazř (next:). «Τῶν φρενῶν παραρρέυεις». Stv: (šī absł:). «Μὴ ποτε παραρρέωμεν». Skp: 4) (kř ak: kř prep:) mř vĩřř pe askřns, mř strekorř. «Παραρρέεις εἰς τὸν νεῶν». Pl:

Παραρ-ρήγνυμι, viit: -ρήξω, přnř, sifmĩř чева p' alťtspea; (nas: sař nestp:) křpřř, mř sřmĩřř. «Φωνὴ παρερρώγυῖα». Třp: a-snpř, (dřne zĩč:) sřmĩřiatř. [de xnde

Παράρρηξις, εως (ř), sřmĩere, křpřape, sař snapřepe p' alťtspea.

Παράρρησις, εως (ř), eksnpřimape (postipe) de чева nepotřivĩtř. [šī

Παράρρητος, ř, řn, [παρρ, řřřřται=εἴρηται] přtĩnřosř a se skoate din mĩnicasa sa přpere přĩn vorře (a se ģnevĩnzi). 2) (Bisep:) křpřĩa se poarř čineva. || (sřbst:) Παράρρητᾶ (τᾶ), křvĩnte povřmĩtoape. «Παράρρητοῖσι πιθέσθαι». L: N.

Παραρ-ρύγῶ -ῶ, viit: -ώσω, (kř dat:) deĉepř (trempřř de řpĩřř) pe lĩngř чева. «Προδύροις—». Epĩp:

Παραρ-ρίπτέω -ῶ, šī Παραρ-ρίπτω, viit: -ρίψω, arřnkř la o parte; lepřdř. 2) (cl:) mř arřnkř ģĩn přĩmejdĩe (bezĩ šī řnavř-řĩptw, šī παραβάλλω).

Παραρ-ροίξέω -ῶ, viit: -ήσω, vĩkĩř tre-kĩnd p' alťtspea.

Παραρρύεις, εῖσα, řn, nex: 2; de partv: a lřĩ παραρρέω.

Παράρρυθμος (ř, ř), emitř din taktř, ne-armonĩosř; nepotřivĩtř. [παρρ, řvřmřř]. [de xnde

Παράρρύμω, adv: afarř de perylele taktřlřĩ, řřř armonie.

Παράρρυμα (τῶ), op че se ģĩnde p' alťtspea, ka sř ģnevleaskř, sař sř přepřzeaskř чева, vřlř; (nast:) akoperyřř de ģiele, sař de přřř, че se ģĩndea de amĩndot přřĩle pesvřĩemtelop korpřĩĩ, ka sř ģĩnĩedĩe vřřmřřmestele řanĩvĩ —Παράρρυμα (Ερανν) řavessd

•Ποδός—, ģĩkřlřmĩnte kř karĩmvĩ.[din

Παραρ-ρύομαι, viit: -ρύσομαι, [παρρ, řvř= řvřv] trarř чева p' alťtspea, ka řnř akoperyřř, sař vřlř.

Παραρ-ρύπῶ -ῶ, viit: -ώσω, mĩnřeskř чева p' alťtspea; ģĩsemnezř pe marđinea křpřĩ ģĩsemnavĩele řasaje. (bezĩ šī παρόπλασμα).

Παράρρυσις, εως (ř), ģĩĩĩdepe de vřlř p' alťtspea. 2) =Παράρρυμα «Νεῶς —». Esxl: [πααραρρύομαι].

Παρ-αρτάω -ῶ, viit: -ήσω, atĩpřnř чева apřoape, sař alťtspea de чева; adaorř ka řpřĩmentř. || (mĩk:) atĩpřnř чева pe lĩngř sinemĩ; (přĩn ģĩĩĩd:) mř armezř; (de řn-de ģĩ ģen:) řřleskř, sař mř řřteskř. «Τὰς νέας παραρτέεσθαι». Ep: «Παραρτέετο στρατιήν καὶ τὰ πρόσφορα τῇ στρατιῇ». Ep: «Ἦς τις παρήρτητο ὡς ἐς πόλεμον». Ep: [de xnde

Παράρτημα (τῶ), op че este atĩpřnatř p' alťtspea de чева; vařepř, че poarř řnĩ atĩpřnatř askpřřle kř křezřmĩntř de apřape desnpe vře řnř řřř, (Epanř:) amulette; (fir:) adaosř la sřřmĩřřl řnřĩ skpřřř, řpřĩmentř.

Παρ-αρτίζομαι, viit: -ίσομαι, =Παρασκευάζομαι.

Παρ-αρτύω, viit: -ύσω, =Παρασκευάζω. «Ναῦς ὅπλων γεμούσας παραρτυσάμενος ἐνέβαλεν». Pl: 2) dař řxstř řnevĩ mĩnkpřĩ adřorĩndř'ĩ řelřpřte ģĩdřĩvřtoape lřkřpřř.

Παράρθυμος (ř, ř), poet: ģĩ lokř de паррррррмω. [de xnde

Παράρθυμω, adv: poet: ģĩ lokř de паррррррмω.

Παράρυμα (τῶ), =Παράρρυμα.

Παρ-арπῶ -ῶ, viit: -ώσω, =Παραρ-ρύπῶ.

Παραρ-αγγής, [Peps:] řv (ř), mřsřpř de ģĩĩĩdepe ģĩ Pepsia pentř distanřele dřpřmřĩlop (kopřĩnzřtoape de 20: stadiĩ, sař 3750: řamĩ, ad: 4: mĩle); sař řnř řelř de stanřř, ka pořřa.

Παρ-σαλεύω, viit: -εύσω, křtĩnř чева řřop, || (nestp: kř dat: desnpe kopasie) sĩntř trasř pe ankřpř apřoape de чева.

Παρ-сарῶ -ῶ, viit: -ώσω, mřtsřř ģĩ treakřř, řař kř mřtsřpa.

Παρ-σάττω, viit: -σάξω, ģĩdesř, vĩpř чева p' alťtspea, ka sř askpř, sař sř řm-řř řĩne řnř lokř deĉepřř.

Παράσειον (τῶ), [παρασείω] ģĩřřst-lřn-řřl steryleřř ģĩn vĩpřřl kalapřřlř.

Παράτειρος (ř, ř), (přĩnř: ģĩpřos, kalř) trpřřtopř p' alťtspea ģĩ ĉetřřř, sař ģĩn-ĩnř afarř de poĩ ģĩřřmĩvĩ —Παρατείρος

(fir:) xpm̄topōš ne līngz čineva, saš kon-
k̄l̄topōš. || (s̄x̄st:) Παράσειρον (τὸ), (na-
st:) f̄n̄ia k̄s̄x̄t̄z ne līngz p̄n̄za kor̄t̄v̄i,
m̄i īn oape kape distange skoasv afap̄z
īn laūi, pr̄in kape se īntinde, saš se st̄p̄n-
ce uīnza. 2) (anatom:) Παράσειρα, m̄i Πα-
ρασειρία (τὰ), चेде de am̄indoš p̄r̄gile k̄t̄-
v̄n̄t̄x̄r̄i ale limbeī. [παρὰ, σειρὰ].

Παράσεισμα (τὸ), v̄n̄t̄n̄t̄x̄l̄ m̄īnelop īn
x̄m̄let̄š. [din]

Παρα-σεῖω, viit: -σεῖω, k̄let̄n̄š чева p'
al̄t̄x̄rea de чева; (pr̄inč:) īm̄i v̄n̄t̄n̄t̄x̄-
sk̄m̄īnelo x̄m̄l̄ind. «Οἱ θέοντες θᾶττον θέ-
ουσι παρασεῖοντες τὰς χεῖρας». Apst: (de x̄n-
de el:) «Φεύγειν παρασεῖσαντα». T̄fr: a f̄-
m̄i īn p̄stere.

Παρα-σεῖω, (f̄x̄p̄z viit:) poet: porness̄š,
ronesk̄ k̄ s̄ida mai 'nainte || (nas:) t̄pek̄
īx̄te ne d̄īnantea k̄v̄ba.

Παρα-σημαίνω, m̄i (m̄iḡ:) -αῖνομαι, viit:
-ανῶ, -ανούμαι, īnsemnez̄s̄ чева k̄ m̄in-
činoasv map̄k̄, saš печете, «Νομίσματα
παρασημασμένα». L̄ks: = Παρακεχαργμένα,
monete kalpe; īnsemnez̄s̄ p'al̄t̄x̄rea, saš
ne map̄pine īn kapte, saš īn t̄ep̄elox̄š
(ka s̄z m̄iš m̄inte); (nap̄lik:) īnsemnez̄s̄ чева
ka r̄emit̄š; saš fak̄š īnsemnat̄š pr̄in
č̄īontipe. «Παρασημασμένους τι μέρος». L̄ks:
(x̄ne-op̄i) adaor̄š ne līngz sem̄n̄x̄l̄ чеа
īn f̄iingz m̄i al̄t̄x̄l̄. «Τὰ σεσημασμένα πα-
ρασημαίνειν». Pl̄t: «Τὰ σημεία ἐᾶν τῶν οἰ-
κημάτων, ἃ παρεσημαμένη». Dm: 2) īn-
semnez̄s̄ tot deodat̄s̄ saš īn t̄reak̄t̄š. [de
x̄nde]

Παρασημασία (ἡ), īnsemnape de чева
ka v̄rednik̄š de l̄x̄at īn v̄t̄rape de sea-
m̄z; sem̄n̄š de ap̄ovape, saš de neīn-
k̄v̄biingape.

Παρασημεῖον (τὸ), sem̄n̄š min̄činos̄š, pre-
f̄k̄k̄t̄š. [παρὰ, σημείον].

Παρα-σημεῖω -ῶ, viit: -ώσω, īnsemnez̄s̄
чева īn t̄reak̄t̄š (n̄x̄ k̄ dinadins̄x̄l̄), saš
īn adaos̄š; īnsemnez̄s̄ īn fel̄š de ob̄sep-
v̄aḡie, komentez̄š, saš x̄x̄ol̄iasesk̄š. [de
x̄nde]

Παρασημεῖωσις, εως (ἡ), īnsemnape īn
t̄reak̄t̄š, saš īn adaos̄š; ob̄sep̄v̄aḡie.

Παράσημος (ὁ, ἡ), [παρὰ, σῆμα] чед k̄
sem̄n̄š p'al̄t̄x̄rea, saš as̄x̄p̄r̄w̄i, ka s̄z se
deosev̄eask̄t̄; (fir:) īnsemnat̄š, ves̄it̄š. «Πλοῖ-
ον παράσημον Διοσκουρίδης». Sk̄r: īnsemnat̄š
īn pr̄x̄t̄ k̄ f̄ir̄x̄p̄ele Dios̄k̄x̄r̄ilop. || (s̄x̄st-
st:) Παράσημον (τὸ), sem̄n̄š x̄ap̄aktep̄istik̄š,
deosev̄itor̄š. «Τὰ τῆς ἀρχῆς παράσημα».

činos̄š (pref̄k̄k̄t̄š)sem̄n̄š, fals̄š, nep̄riimit̄š;
(fir:) net̄rev̄nik̄š. «Ῥήτωρ—». L̄ks: «Ῥε-
πος παράσημον». Pl̄t: v̄ers̄š īnsemnat̄š p'
al̄t̄x̄rea de v̄n̄x̄it̄š, saš r̄emit̄š. «Πλού-
του δύναμις παράσημος αἶνω». Es̄x̄l̄: vesti-
t̄z īn p̄t̄š. [de x̄nde]

Παρασήμως, adv: īn k̄ip̄š īnsemnat̄š k̄
чева sup̄e deosev̄ipe. «Παρασήμως καλοῦσι». T̄fr: k̄
adaos̄š m̄i de al̄t̄š n̄me sup̄e deo-
sev̄ipe.

Παρασιτεῖον (τὸ), локал̄x̄l̄, x̄nde se ad̄x̄-
naš preoḡiī n̄x̄m̄iī [παράσιτοι], kape s̄l̄x̄-
j̄ia m̄i de marazie a r̄p̄t̄x̄l̄i kons̄f̄ingit̄š.

Παρα-σιτέω -ῶ, viit: -ήσω, (k̄s̄ dat:) m̄-
n̄iḡk̄ la masa k̄v̄ba; (m̄i īn p̄t̄š) s̄int̄š
nap̄asit̄š (l̄in̄x̄mitop nent̄p̄x̄ m̄īnkape) al
k̄v̄ba; (antik:) m̄z m̄iš k̄ x̄r̄t̄n̄z dela p̄x̄
v̄l̄ik̄š. [m̄i]

Παρασιτία (ἡ), nap̄asitie, t̄reasa l̄in̄x̄-
mitop̄x̄l̄i nent̄p̄x̄ m̄īnkape. [m̄i]

Παρασιτικός, ἡ, ὄν, k̄v̄enit̄š, īns̄x̄mit̄š na-
pasit̄x̄l̄i. «Παρασιτική». mesep̄ia nap̄asi-
t̄x̄l̄i. [din]

Παράσιτος (ὁ, ἡ), kom̄mescan̄š al̄ (m̄īnk̄-
top̄š īnp̄rex̄n̄z, saš la masa) k̄v̄ba; (nap̄tik:)
nap̄asit̄š, l̄in̄x̄mitop̄š al̄ k̄v̄ba nent̄p̄x̄ m̄īn-
kape; (antik:) p̄īnd̄x̄it̄š a st̄p̄in̄ce sf̄int̄x̄l̄
r̄p̄iš (p̄īp̄ele), m̄i a īur̄p̄iḡi de жеп̄t̄se, аж̄t̄-
top̄š p̄reot̄x̄l̄i. «Τοῖν δὲ βοσὶν τὰ δύο μέρη, τὸ
μὲν ἕτερον τῷ ἱερεῖ, τὸ δὲ τοῖς παρασίτοις». At:
(īn m̄en.) s̄x̄p̄leant̄š (īnd̄en̄l̄initop̄š de
t̄rev̄i īn l̄in̄s̄t̄) al̄ v̄pe x̄n̄x̄i d̄p̄er̄x̄top̄š.
«Παράσιτοι τοῖς μὲν ἄρχουσι δύο καθ' ἕκαστον
ἦσαν, τοῖς δὲ πολεμέσχοις εἷς». Apst: [πα-
ρὰ, σίτος].

Παρα-σιωπάω -ῶ, viit: -ήσω, t̄pek̄š чева
īn t̄t̄x̄ere. [de x̄nde]

Παρασιώπησις, εως (ἡ), (pt̄p: fir:) īna-
d̄ins̄t̄ t̄t̄x̄ere de l̄x̄k̄p̄x̄, че ш̄ip̄x̄l̄ k̄v̄b̄n̄-
t̄x̄l̄i чepe a se s̄p̄x̄ne.

Παρα-σκαίρω, viit: -σκαρῶ, = Παρασκιρτῶ.

Παρασκέπασμα (τὸ), = Παρακάλυμμα, m̄i
Параπέτασμα. [din]

Παρα-σκέπω, viit: -σκεπάσω, акопер̄š че-
ва p'al̄t̄x̄rea, = Παρακαλύπτω.

Παρα-σκευάζω, viit: -άτω, p̄r̄eḡtesk̄š;
īntok̄mesk̄š; p̄x̄iš la kale; k̄p̄v̄iesk̄š; p̄r̄i-
č̄in̄d̄iesk̄š; s̄v̄b̄r̄wesk̄š, fak̄š. || (m̄iḡ:) m̄z
p̄r̄eḡtesk̄š; īm̄i p̄x̄iš t̄rev̄ile saš l̄x̄k̄p̄x̄-
p̄ile la p̄īnd̄īal̄z, m̄i чл̄; m̄z dem̄p̄nz̄š,
m̄z s̄ilesk̄š la чева; (pt̄p:) īm̄i f̄or̄mez̄š,
nap̄lid̄z de ap̄t̄rape; (Sk̄r:) = Ἀποσκευά-
ζομαι, īm̄i dem̄ept̄š n̄int̄cele. «Δεῖπνον
(«Σιτία, m̄i чл̄:) παρσκευάζειν».

«Ὅσα ἐλευθερίαν ταῖς πόλεσι παρασκευάζει». Ksn: (mi k8 inf:) «Ἢ γῆ ἀντί τοῦ τρέφειν πεινῆν παρασκευάζει». Ksn: (mi k8 prep:) «Τῇ φύσιν παρασκεύασεν ὁ θεὸς τῆς γυναικὸς ἐπὶ τὰ ἐνδον ἔργα». Ksn: (mi mi8:) «Παρασκευάζεται δὲ καὶ ὄπλα ἐς τὰς γεφύρας». Ep: (mi in de sine nas:). «Παρασκευάζοντο ἐς ναυμαχίην». Ep: «Παρήγγειλεν αὐτοῖς παρασκευάζεσθαι ὡς μάχης ἐσομένης». Ksn: «Παρασκευάζεται ὡς ἀπιούσα πάλιν». Ksn: (mi f8p8 ὡς). «Παρασκευάζεται προπηλακιστὴν αὐτὸν». T84: (mi absol:). «Ἐξ ἐνῶς ἐξῆνι-στάμενοι πρὶν παρασκευάσασθαι». Ksn: (mi in a 3: pers:). «Ἐπεὶ αὐτοῖς παρασκευάσαστο». Ksn: d8ne 4e imi n8scesep8 la kale (ale tr8d8pi8). «Εἰσῆλθεν εἰς τὸ σπήλαιον παρασκευάσασθαι». Skp: ka s8 'mi fakt8 fireaska trev8ing8. [de xnde

Παρασκευάσις, εὖς (ῆ), prer8tipe, intok-mipe, p8nepe la kale, mi 4l: (bezī mi παρασκευή). [mi

Παρασκευάσμα (τὸ), op 4e se face supe prer8tipe, (Frang:) pr8paratif. [mi

Παρασκευασμός (ὁ), =Παρασκευάσις. [mi

Παρασκευαστής, οὗ (ὁ), prer8titor8, intok-mitor8. [mi

Παρασκευαστικός, ῆ, ὄν, n8tin8os8, in-demīnativ8 a prer8tī, a s8vīpmi, mi 4l: [mi

Παρασκευαστός, ῆ, ὄν, n8tin8os8 de a fi prer8tit8, priimitor8 de prer8tipe, mi 4l:

Παρασκευῆ (ῆ), (in 4en:) prer8tipe. «Δείπνου—». Ep: «Ἐν παρασκευῇ ἦσαν». Lks: se prer8ti8. 2) (naptik:) prer8tipe

de pesvoī8 (o8tipī, provīziī mi 4l:). «Νομίζοντες μείονα τὴν παροῦσαν αὐτῷ δύνανιν τῆς βασιλείας παρασκευῆς εἶναι». Ksn: 3)

(fir:) skop8, pro8ekt8, plan8. «Αἰσθόμενοι τὴν παρασκευὴν αὐτοῦ». Ksn: 4) formare

de partid8. «Διὰ παρασκευὴν φίλων. Dm: (bezī mi παραγγελία). 5) (med:) =Σύμ-

πτωμα, simptom8. 6) (Bisep: de la Evp:) a nascea zi a sent8mīnei, vinepea (fiind k8 intp'insa se face prer8tipe nentp8 sim8t8). [παρὰ, σκευή].

Παρασκευάω -ῶ, viit: -ῆσω, =Παρασκευ-νῶ. [mi

Παρασκευέω -ῶ, viit: -ῆσω, poet: intin88 4eva inpre8p8 ka xnd8 kopt8. [mi

Παρασκευή (τὰ), intp8pile de amīndop lat8pele menei teatp8xi, prin kape in-

tra8 aktopi in orkest8, (in oape kape analo8ie k8 Frang:) k8lise. [mi

Παρασκευόω -ῶ, viit: -ῶσω, imi am8 kopt8 (lok8iesk8) aproane de 4ineva, sint8 becin8, sa8 (xne-opi) kommesean8

al k8iva. [παρὰ, σκηνή].

Παρα-σκήπτω, viit: -σκήψω, kaz8 (ka xnd8 tr8snet8) al8t8pea.

Παρα-σκιρτάω -ῶ, viit: -ῆσω, (k8 dat:) sal88 aproane de...

Παρα-σκοπέω -ῶ, viit: -ῆσω, n8 neme-pesk8 semn88; (fir:) n8 intp8 in ingeles8, n8 pri8en8.

Παρα-σκοτίζω, viit: -ῖσω, int8nek8 de tot8, sa8 prin p8nepe de 4eva inainte.

Παρα-σκόπτω, viit: -σκόψω, kat8okope-sk8 ne d' al8t8pea, n8ezim.

Παρα-σοβέω -ῶ, viit: -ῆσω, sneriind ro-nesk8 in lat8pe. 2) (nestp: sa8 cl:) trek8 k8 desnp8e8 ne līnt8 4ineva.

Παρα-σοφίζομαι, viit: -ῖσομαι, imi ap8t8 isk8singa xnde mi kind n8 trev8ie; m8 ap8t8, sa8 m8 silesk8 a n8pea mai8sk8-sit8 de kit 4ineva; (str8m:) am88esk8 prin sofisme (p8emite silo8isme), ad: mi-pet8ik8pi.

Παρασπᾶς, ἄδος (ῆ), v8t8tar8, sa8 n8i-8i8 (m8t8dip8) sm8l88 nentp8 pest8dipe. [mi

Παράσπασις, εὖς (ῆ), mi Παράσπασμός(ὁ), sm8l8pe de lat8pe. [din

Παρα-σπάω -ῶ, viit: -ᾶσω, sm8l88 4eva din lat8pe, sa8 kra88, smī8ea din nom8,

ka s8 o pest8desk8; (in 4en:) p8p8 din 4eva kam ne d' al8t8pea (k8 xnd8 in-de-mīnativ8 kin8). «Τῶν πόλεων παρεσπᾶτο

τινας τοῦ Φαρναδάζου». Ksn:

Παρα-σπειράω -ῶ, viit: -ᾶσω, inf8m8p8, inkol88esk8, (mi mi8:) m8 inkol88esk8 aproane, sa8 al8t8pea de 4eva.

Παρα-σπεύω, viit: -σπεύω, sem8n8 n' a-l8t8pea, p' intp8, sa8 pisinit; intp8vīp8;

(fir:) inpar88 k8 k888ape (ikonomie).

Παρ-ασπίζω, viit: -ῖσω, m8 bat8 mīnd sk8t88 aproane de 4ineva; okpotesk8 ka prietin8 (aliat8, mi 4l:); (in 4en:) inso-

8esk8 ne 4ineva d' aproane. [de xnde

Παρασπιστής, οὗ (ὁ), autp8top8 de 4i-neva in v8t8lie k8 sk8t88 de aproane,

aliat8; (in 4en:) tovar8m8. (bezī mi παρ-αστάτης).

Παρα-σπονδέω -ῶ, viit: -ῆσω, kal88 in-vo88ele; (str8m:) nedp8nt88esk8 ne 4i-neva, nep8zind 4ele traktate k8 dīnss8

desnp8 prietinie, sa8 alian88. «Παρασπονδηθέντες ὑπὸ ... Lks: (mi absol) «Τὰ

πρεσπονδημένα» Lks: k8l8k8pea traktat8lop. [παράσπονδος]. [de xnde

Παρασπόνδημα (τὸ), fant8 k8l8k8toape de in8vo88li; nedp8ntate. [mi

Παραπόνδης, εως (ή), κλκαρε de (a-batepe din) învoiceli. [mi]

Παραπόνδης, ου (ό), κλκτορ de învoiceli.

Παραπόνδος (ό, ή), avtistă (pers: saş lekpr) din învoiceli înketele prin kprtmintă, κλκτορ (saş înproitiv) de kprate traktate. «Μηδὲν παράπονδον πᾶσιν». Ksn. [παρὰ, πονδῶ]. [de unde]

Παραπόνδος, adv: înproitiv de kprate învoiceli; kκ nedpentate.

Παραπρόν (ή), întpresemtnape, întpevîpîpe, amestekape. [παροπείρω].

Παράσσον, adv: poet: [παρὰ, ἄσσον] îndat.

Παρασταδόν, adv: poet: [παρίστημι] de a-proane.

Παρα-στάζω, viit: -στάζω, nikă (topna kκ nikătra) peste ceva.

Παρα-σταθρίζω viit: -ίσω, kîntăreskă ceva ne lîntă aita (pentru cerkape); trară kκ kîntăpă saş kκmene lîntă.

Παρασταθής, ιδος (ή), =Παραστάς: τής ύφους, stiană de smt. [παρὰ, σταθμός].

Παραστάς, άσας, έν, nex: 2: de nprtu: al lăi παρίσταται.

Παραστάς, άδος (ή). (obit: la im:) stiană smei, ne kape se peazentă apară de sss, (Fpanq:) montant, jambage; (apxit) cei doi stiană din mîklokă ai fpanqii k-nei κλδιπί (prin kape opa întapea). (de unde). «Ναός ἐν παραστάσι». Bitpr: 2) = (saş greiv: în lokă de) Παστάς, mi Στοά. «Πάλιν τέχασί τε καὶ νοοῖς καὶ παραστάσι κεκοσμημένην». Ksn: 3) poet: (prin întind:) kuit; saş stăit de dînaintea smei. «Ἀδράστου δ' ἦλθον ἐς παραστάδας». Epr: [mi]

Παράστασις, εως (ή), pēpēsintape, înfăşmare (akt: saş nas); înfăşmare la ksdikłopie; eksnēnepe de mprfi în prv-błie (Fpanq: étalage), mi vînzape kκ mprpēneaoa. 2) amezape la o nape, depptape; eksilape. «Ἀποδημητικὰς ποιεῖσθαι τὰς παραστάσεις». Apstf: 3) (fir:) înkînsipe în minte, rîndipe, îngelesă (Hl: 4) (nartik:) statonikă xotpîpe, konfinkjie, saş înkpedepe a sşfletăkă, kprakă. (vezî mi λήρα). «Ἡνέριτος — ». Iks: tprîe, înkîit a nş se nēpde în vreme de perikolă. saş 5) întssiasmă, înfşpiepe [παρίσταται].

Παραστατέω -ω, viit: -ήσω, (kκ dat: staş a-proane (alţspea) de vîneva; (prin întind:) staş kşica în anatopă. [din]

Παραστήτης, ου (ό), (în nen: statsttopă alţspea, a-proane de vîneva; (nartiv

chel d' alţspea kκ fie-kape din apară-jiî soldaşi; saş chel amezată în latşpele falanţei; (sne opî) nezestpş amezată a-proane de κλτpeş; (prin întind: mi fir:) konlăkrttopă, akălttopă. || (subst:) = Παράσταξ. 2) (anatom:) ossa chel kκ doi kprăfi de lîntă pîdţvîna lîmbei. 3) (im:) vînele voamelor (vezî mi ἐπιδιδυμῆς); (prin întind:) voamole (At: Θ. 385. [παρίσταται]. [de unde]

Παραστατικός, ή, έν, năfinchosă a pēpēsinta; prîvînsitopă, saş năină de kprakă, de tprîe, de dăxă în înprekăpţpî stpîntopătoape; întssistopă, saş întssiată. || (ap:) «Ἄλξη παραστατική». cea prin înfăşmare de lăkprî (însipise, mi ch: saş de nepsoane, (lat:) ad exhibendum. [de unde]

Παραστατικός, adv: kκ kprakă, fprţ fprîkă, fprţ kăşipe; saş kκ întssiasmă.

Παραστάτις, ιδος (ή), fem: alăkî παραστάτης, akălttoape, saş stăittoape de a-proane în anatopă kşiva.

Παρα-σταυρίζω ω, viit: -ώσω, înfîră nartî a-proane, saş alţspea de ceva, înkîz înprekă kκ înprădipe, întăreskă.

Παρα-στέλλω, viit: -στέλλω, (nex: τρέ-στυχον) poet: în lokă de παρέρχομαι, tpekă ne a-proane, saş ne dînaintea kşiva; (prin întind:) mă a-proniă.

Παρα-στέλλω, viit: -στέλλω, stpîrînd pđă ceva alţspea. 2) = Ἀναστέλλω.

Παρα-στενάζω, (fprţ viit:) poet: (kκ dat:) sşsmîă lîntă vîneva.

Παράστημα (τό), op ce vine în mintea kşiva de îndat, saş la kntă, (Fpanq:) présence d' esprit; (în nen:) îndpēzneală, kprakă. «Θεῖον παράστημα». Δ. Αλ: dsmnezceask înssfiare. 2) (im:) dormă, aksiomă; saş pēpepe, povaş (M: Antn:). [παρίσταται].

Παρα-στίζω, viit: -στίζω, însemneză ceva kκ kntă alţspea.

Παρα-στίλβω, viit: -στίλβω, lăveskă a-proane, saş alţspea de ceva.

Παραστιγίδιον (τό), dim: al lăkî ...

Παραστιγίς, ιδος (ή), titlă kprîii (fiind kκ în nekîle mînkspise se kşipia avesta ne latşpele nartinei, saş ne deosebită foaie). [παρὰ, στίχος].

Παρα-στορέννυμι, mi Παρα-στόρνυμι, viit: -στορέσω, mi At: -στορώ, amterniă, întînză ceva ne pîmîntă 4) askşijă kşită mi ch: ne mēne.

Παρα-σπαζέομαι, viit: -σπαζομαι, onfeskă T: II 13

п' алѣтѣра. 2) (кѣ мен:) нѣ вродескѣ
гѣнта, сѣ семнѣл окіріі.

Παράστραβος (ό,ή), kam strîmbǝ (шамѣш).

Παρα στρατεύομαι, viit: -εύσομαι, xpmē-
zǝ dǝne om̃tipe; mǝ om̃teskǝ de voīe.

Παρα-στρατηγέω -ω, viit: -ήσω, sîntǝ a-
жѣтѣторѣ, adiōtantǝ ал komandipxлѣ de
om̃tipe. 2) mǝ amestekǝ fъpъ tpeвѣinъ
în tpeвѣle komandipxлѣ de om̃tipe.

Παρα-στρατεύω, mi (mîk): -εύομαι, viit:
-εύσω, -ομαι, (кѣ dat:) tabъpǝ om̃tipea a-
проане, сѣ tokmaī innotpivъ de чева.

Παραστρεμμα (τέ), skrînlitxъ. [din

Παρα-στρέφω, viit: -στρέψω, sǝcheskǝ чева
în latxpe; skrînteskǝ; (fir:) strîmbезѣ, ко-
рѣпѣ, strîkǝ.

Παραστρογγύλος (έ, ή), maī (kam:) po-
tǝndǝ. [παρά, στρογγύλος].

Παρα-στρογγυμι, viit: -στρούσω, = Παρα-
στρορέννυμι.

Παρα-στροφάω -ω, viit: -ήσω, poet: în
lokǝ de παραστρέφω.

Παρα-στύψω, viit: στύψω, sîntǝ kam stifosǝ.

Παρασυγγραφέω -ω, viit: -ήσω, mǝ avatǝ
din înskpissл de învoipe. [din

Παρασυγγραφή (ή), kǝlkarē de înskpissл
de învoipe. [παρά, συγγραφή].

Παρα-συ-χέω, viit: -χεύσω, konfessiezǝ
peste mǝsxъ.

Παρα-συκοφαντέω -ω, viit: -ήσω, kalo-
mniczǝ pe d' алѣтѣра, сѣ în tpeактѣ.

Παρα-συλ-λέγω, viit: -λέξω, kǝlgerǝ, adǝnǝ
чева pe lîngъ алтеле; (pas: сѣ mîk:) mǝ
adǝnǝ în lokǝ peipasǝ inpreкnъ кѣ алѣі.

Παρα-συμ-βάλλω, viit: -βαλῶ, (кѣ dat:
indip:) komparezǝ, алѣтѣрѣ чева pe lîngъ
алта; (pas:) mǝ asemъnǝ, mǝ notpiveskǝ
кѣ алѣл.

Παρασύμβαμα (τό), [παρασυμβαίνω] (dǝne
dialektiv) proposiție nesъvîrshitǝ; акче-
sorǝ prezisǝ (bezī mi παρακατηγήρημα).
2) = кѣ ...

Παρασύμπτωμα (τέ), (dǝne Stoic) алѣ
simptomъ афаръ de чева înîmplatъ pînz
akǝm. [παρασυμπίπτω].

Παρασυνάγχη (ή), ǝnǝ felǝ de troакнѣ.
[παρά, συνάγχη].

Παρα-сυν-άγω, viit: -άξω, adǝnǝ чева în
lokǝ mi кѣ kîpǝ onpitǝ, fakǝ nelcûizite
adǝnъpī. [de ǝnde

Παραсунаγωγή(ή), adǝnape nekъvînчoa-
съ. [mi

Παρασύναις, εως (ή), = Παραсунаγωγή.

Παραсунаπτικός, ή, ѡν, ал doīlea ǝniti-
vǝ. «Σύνδεσμος —». Gpm: [din

Παρα-сυν-άπτω, viit: -άψω, maī ǝneskǝ,
maī adaorǝ чева pe lîngъ челе de maī
'nainte.

Παρασύνεσις, εως (ή), minçinoasъ pri-
чenepe, грemitъ înчелечenepe; (fir:) pea în-
челечenepe (inъpъжвipe) între prietini. [πъ-
ρъсυνήμι].

Παρα-сύνθεσις, εως (ή), komuǝnepe de
zichepe кѣ алта kompǝсъ. [mi

Παραсύνθετος (ό, ή), formatǝ din maī
mǝlte kompǝnepī, (upînc: zichepe). mi

Παραсύνθημα (τέ), konscmnǝ de învoipe
adaoratǝ pe lîngъ pîncipala lozinkъ pen-
trъ maī mǝlъ sirъpanъ, (obîc:) tǝkǝtъ
lozinkъ. [παρά, συντίθημι].

Παρα-συρίζω, viit: -ίσω, (кѣ dat:) kîntǝ
кѣ naīл апроане de, сѣ алѣтѣра кѣ ...

Παρα-σύρω, viit: -συρῶ, lîpъskǝ чева în
silъ din, сѣ în latxpe; tpekind penede
tparǝ dǝne sinemī чева; сѣ maī tparǝ
чева афаръ de obîektъ kǝvenitǝ; (fir:) pъ-
tǝcheskǝ, avatǝ din kǝvîingъ. «Παρέσυρος
έπος». Esx: pǝǝ te aī eksprimat.

Παρασφαγίς, (δος (ή), partea чеа de lîngъ
жǝnrietxpa viteī. [παρά, σφαγή].

Παρασφαλεις, εἶσα, ἐν, pas: nex; 2: de
partъ: ал лѣ парасфάλλω.

Παρασφαλής, εος (ό, ή), notiknitǝ în
ǝm̃b̃etete sale. [παρασφάλω].

Παρ-ασφαλίζω, viit: -ίσω, asirxъ (in-
tǝpeskǝ) чева de апроане, сѣ pe d' алѣ-
тѣра.

Παρα-σφάλω, viit: -σφαλῶ, fakǝ pe чі-
neva a se notikni, a kǝdea алѣтѣра (a
emi din kalea sa), (fir:) a se pǝtǝчi, a
нѣ nemepi; (pas:) mǝ notikneskǝ, kazǝ a-
лѣтѣра; (fir:) mǝ pǝtǝcheskǝ, нѣ isǝteskǝ.

Παρα-σφηκῶ -ω, viit: -ώσω, strîngǝ че-
ва pe d' алѣтѣра; lerǝ inpreжъp кѣ ve-
pîrǝ, сѣ skoasъ.

Παρα-σφηγῶ -ω, viit: -ώσω, strîngǝ че-
ва pe d' алѣтѣра кѣ p̃ne.

Παρα-σφίγω, viit: -σφίξω, strîngǝ чева
lîngъ алта, сѣ konlerǝ strîns.

Παρ-σφραγίζω, viit: -ίσω, печетлѣskǝ,
сѣ tîntǝpeskǝ чева кѣ minçinoasъ печете,
сѣ markъ. 2) pǝlǝ ǝxet печете în pǝslpa-
pe. [de ǝnde

Παρασφράγισις, εως (ή), tîntǝpîpe кѣ min-
çinoasъ markъ.

Παρασφύριος (ό, ή), чел de lîngъ глe-
zne. [παρά, σφυρόν].

Παρα-σхάζω, viit: -άσω, pǝlǝ, onpeskǝ;
(nestp̃m:) iñtpziezǝ.

Παρα-тхεδιάζω, viit: -ίω, isǝodeskǝ че

va pťš, saš de la îndemînă, op ksm'mi o veni; prefakš, falsifikš.

Παρασχεδόν, adv: foarte aproape; (timn:) îndat; fprb pxiinš. «Τὰ μὲν παρασχεδὸν ἐλθόντες παθεῖν». D. Al:

Παρασχεῖω, poet: în loc de a părăxi.

Παρασχεῖν, mi poet: părăxi, nex: 2. de inf, mi

Παρασχετέος, α, ον, posit: al lui părăxi.

Παρα-σχηματίζω, viit: -ίσω, peformează ceva ainfel din adevpata sa stape. || (mi): k k ak:) m peformează k imitape d-ne ceva. «Καλύβης σχῆμα παρεσχηματισμένος ναός». Pass: [de unde

Παρασχηματισμός (δ), peformare din adevpata stape, saš d-ne ainfel ceva; (gram:) formare de o nox zicere prin skimbarea terminagii (μενδλῖ, mi cl:).

Παρα-σχίζω, viit: -σχίσω, sfmish, snintekš ceva în dnrš, saš ne d' ainfel. [din

Παρασχίς, (δ)ος (ή), pndtpikt de lemn snintekatš n' ainfel.

Παρασχίστης, ου (δ), snintektopš (prin: de kadape nentp infelstmpire); snintektopš de nentp (pindamš de bcktpiric); snptpš de xmi (xomš).

Παρα-σχοινίζω, viit: -ίσω, mšxprš, saš desnapuš ceva prin întinde de fnie. [de unde

Παρασχοίνισμα (τὸ), întinsătp de fnie nentp mšxpare, saš desnapuš de ceva.

Παρ-ασχολέω -ω, viit: -ήσω, mš indeletniceskš la ceva nefolositorš, saš k nedpentš kpnš.

Παρασχών, οὔσα, ὄν, nex: 2: de pntv: al lui părăxi.

Παράταξις, εως (ή), aranpare (pnepe la pindš) de omtp; (prin întind:) omtp aranpat în vtpie; saš pexlatz vtpie; (fir:) formare de pntidz spre politikt oposigie. [παρτάτω].

Παρα-ταράσσω (ττω), viit: -άξω, tpxprš de aproape; saš întrepnš ceva prin tpxpare; snimintezš k totz.

Παράτασις, εως (ή), întinde de în dnrš (akt: saš pas:). «Χρόνου—». Gram: pexmpire, dmpire de timnš. [παρταίνω].

Παρα-τάσσω (ττω), viit: -τάξω, aranpexz aproape, saš înainte de ceva; (prin: pntš la pindš de vtpie o armie; (în ven:) amezš inptiv; (mi m): staš inptiv; (fir: k inf:) fakš o statopnikš mi nestpmtatš xotpape. «Παρετάξαντο παν-

τὶ τῷ καταλῦσαι Μέτελλον,, Πα:

Παρατατικός, ή, ὄν, cel k ptepe, saš inssime de a întinde în dnrš. || (Gram:) pexmpitvš, saš insemntvš de pexmpire (dmpire) de kpare în timnš tpektš. [παρταίνω]. [de unde

Παρατατικῶς, adv: prin pexmpire; (Gram:) în timnš pexmpitvš.

Παρα-τείνω, viit: -τενῶ, întinz ceva, (mi pas: saš nestp:) mš întinz n' aproape, saš în dnrš de ceva. «Διὰ τοῦ πεδίου παρατείναι τὴν φάλαγγα». Ksn: (mi nestp:) «Τὰ πρὸς ἐσπέρην τῆς Κασπίης θαλάσσης ὁ Καύκασος παρατείνει». Ep: «Ἡ γὰρ νῆσος ἡ Σφακτηρία καλουμένη τὸν λιμένα (τῆς Πύλου) παρατείνουσα, καὶ ἐγγὺς ἐπικειμένη ἐχυρὸν ποιεῖ, καὶ τοὺς ἑσπλους στενοὺς». Tq: (mi k dat:) «Τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ παρατείνον». Stp: «Ἡ Εὐβοία παρατέταται μακρὰ πόρῳ πάνυ». Apstf: «Παρετέτατο ἡ τάφος διὰ τοῦ πεδίου ἐπὶ δώδεκα παραστάγας».

Ksn: 2) întinz prea mlt; pexmpesk vremea, o amnš; (prin întind: mi fir:) kntieskš, kznescš; (pas: saš nestp:) oboseskš; dmpieskš; (k pntv:) pmezš neprekmata a... «Παρατείνειν ἕκαστον τῶν ὀνομάτων». Lq: a pronpapa rap, saš a sklmva. «Ἐως ἂν παραιτῶμαι τοῦτον, ὥστε οὗτος ἐμὲ παρατείνει». Ksn: k pexmpipr š 'l kznescš, š 'i skomš sfltbl. (mi cl: saš nestp:). «Τὸν Τειρεσίαν ἡ τραγωδία μέχρις ἑξ γενεῶν παρατείνει (se ing: τὸ ζῆν) λέγει. Lks: (mi pas:) «Παρετάθη μακρὰν ὁδὸν πορευθεὶς». Ksn: a obosit. «Γέλῳ τε ὀλίγου παρετάθησαν». Plt: n' aci š lemine, š moap de pšš. «Τῷ λιμῷ παρατεινόμενα (τὰ ζῶα), ὥστ' ἐκεῖνα (τὰ νεογνὰ αὐτῶν) ἐκτρέφειν». Lks: «Πολιορκία παρατενέσθαι ἐς τοῦσχατον». Tq: «Εἰ καὶ ἡμῖν παρατείνονται ὑπὸ σοῦ τὸ ἔφλημα». Lq: se va amina. «Εἰ δὲ ὁ πλοῦς παρατείνονται». Sin: (mi k pntv:) «Ποῖ παρατενεῖς δεδιῶς ταῦτα»; Flstp: nntš kind bel xpma a te teme?

Παρα-τερίζω, viit: -ίρω, zideskš cetate saš zidš aproape, saš n' ainfel de ceva. [de unde

Παρατείχισμα (τὸ), zidš saš cetate kldite n' aproape saš n' ainfel de ceva.

Παρα-τεταίνω, (mi m): -αίνωμαι, viit: -ανῶ, -οῦμαι, kldeskš ceva aproape de.. saš în tpeaktš (Pl: 2) kldeskš ainfel, prefakš. «Ταῦτα γ' ἐτοῖμος τετεύχεται, οὐδέ κε Ζεὺς αὐτὸς ἄλλως παρατεκτῆναιτο». L:

Ξ. «Ἐπος παρατεκτῆναι». Od: Ξ: στ πατ smšicmīl.

Παρατελευταῖος, α, ου, чел ааѣтsреа кк чел де ла sfirmită. «Παρατελευταία συλλαβή». Gram: penultima. [παρά, τελευταῖος].

Παρατέλειος (ό, ή), = Παρατελευταῖος. [παρά, τελευτή].

Παρα-τελωνέω -ω, μι (mīk): -έομαι -οῦ- viit: -ήσω, -ομαι, iaš vamъ maī msať dekīt чеа леѣіѣтъ, saš fakš avasš in drentsріe vъmīl.

Παρα-τέρνω, viit: -τερῶ, (nex: 2 παρέ-τερων, μι чл:) iaš чеа деп' аѣтsреа, saš in лsнѣ; iaš (epъzdezъ) кк лsнѣл maī лsнѣ де кіт tpevšie. «Γῆν -». Lks: iaš ne nedrentate napte din garina bevinlāš meš. (vezī mī αποτέρνομαι).

Παρατεταγμένως, adv: (naptv:) кк pesso-fasъ арапжаpe, saš inapmape. [παρτάττω].

Παρατέταμαι, pas: tpe: кк: ал лѣі па-раτέіω.

Παρατετηρημένως, adv: (naptv:) кк vъгаpe de seamъ. [παρτηρέω].

Παρα-τεχνολιγέω -ω, viit: -ήσω, vorpe-skš in sъvīektš de apte кк avatepe din mīpъл vorpīrīl.

Παρα-τηρέω -ω, vit: -ήσω, vъzъ de a-proane; (nprn xpm:) varš de seamъ; mīndeskš; (Bisep:) пъzeskš кк sksmptate o peliōonsъ datinъ. [de sude

Παρατήρημα (τό), oīentš de лape in vъrape de seamъ; (naptv:) semnš ppe-rivītopš de чеа. 2) = кк .

Παρατήρησις, εως (ή), vъrape de seamъ, saš de a-proane лape a mīnte; (naptv:) oīepvape de nperivītoape semne. [mī

Παρατηρητής, οῦ (ό), vъrtpopš de seamъ; saš mīndītopš, μι чл: [de sude

Παρατηρητικός, ή, ον, atinrtpopš de, saš indeminatīkš, disnesš la oīepvape, кк sksmptate vъrtpopš de seamъ.

Παρα-τίθημι, viit: παραθήσω, (nex: πα-ρέθηκα, μι чл:) nšīš чеа a-proane. saš аѣтsреа; (nprn:) nšīš masa, saš vъka-tele ne masъ. (кк dat: indip:) «Καί σφιν δαῖτα παραθήσομεν». Il: 4. «Τράπεζαν πα-ρέθηκεν». Od: E. (mī mīk:) «Τράπεζαν Μηδικήν παρετίθετο». Tsv: «Μηδέποτε άνευ πόνου σίτον παράθεσθε». Ksn: «Όσο άν πλείω τις παραθήται τὰ περιττὰ τῶν Ικανῶν, τοσούτω καὶ θάπτον κέρως ἐμπίπτει τῆς ἐδω-δῆς». Ksn: (mī pas): «Τὰ πολλὰ ταῦτα, ἃ παρατίθεται τοῖς τυράννοις, ἔξῃα καὶ θριμῆα, μι чл:». Ksn: (mī in naptv:) «Ἐν τῷ па-ρατιθέμενον ὅλιν ἐσθίετε». Skp: de sude

avsa:) «Παρατιθέμενα». Lks: vъkatele. 2) adaorš; (in nen:) daš; (naptv:) oferš. «Αἱ γὰρ εἰσὶ θεοὶ δύναμιν παραθεῖν». Od: Γ. (mī desmъpīt). «Ἴνα τοι πάρ ξείνια θέλω». Om: 3) nponvīš; екsплīkš; nome-neskš de чеа. «Διῆλθε μοι παραθείς ἐ-καστον, τί ὄφελος εἴη». Ksn: (mī mīk: saš pas:) «Παραδείγματος ἕνεκα μόνον ἄξια ταῦ-τα παρατίθεσθαι τῷ λόγῳ». Pat: 4) kom-parevš, жsдīkš in аѣтsrape sna кк аѣ-та. «Παραθέντας τῆκαὶ καθεστῶτα τοῖς ἐνθά-δε». Iskr: (mī кк ak: кк npev:) «Οὐδὲ γὰρ ἂν εἴχομεν πρὸς ἐπιέλαστον παραθῶμεν αὐτόν». Lsv: 5) (mīk:) nšīš чеа līnъ sinemī. «Ἐπὴν δαίδας παραθεῖτο». Od: B. T. Ω. «Παραθέμενος τὰ ἔπλα σπείρει». Ksn: 6) (nprn itind:) intpevšingezš. «Μήτε τῇν ὄψιν παρατιθέμενος ἐν τῷ διανοεῖσθαι». Pat: 7) densīš кк inkpedepe чеа in mīna кšīva npe vъstape; (Skp:) pekomandš in protekija кšīva. «Παρακαταθήκην па-ραθέσθαι». Ep: «Παρατιθέμενος τῇν τοῦ πυρὸς οὐσίαν ἀριάντοις σώρῃσι». Pl: «Πα-ρατιθεμαι ὅρας τῷ θεῷ». Skp: 8) (din firspajia чeлop ye vъn pīnsope, saš жок жокepī de nonokš) mъ nšīš in pī-mewdie. «Σφας γὰρ παρθέμενοι κεραλῆς». Od: P. «Ληϊστῆρες ὑπὲρ ἄλλα ἀλέωνται, ψυχὰς παρθέμενοι». Od: I. (vezī mī παραδῶλλω).

Παρα-τίλλω, viit: -τιλῶ, smslarš nepī, (nprn:) de ла asknsele mъdлаpe a лe tpsnslī. «Ὁ μοιχὲς ἀλοὺς παρατίλλεται». Apstf: [de sude

Παρατίλως (ό), μι Παράτλσις, εως (ή), smslape de nepī (de ла asknsele nъrūl a лe tpsnslī). [mī

Παράτλτος (ό, ή), smslasš de nepīl tps-nslī. [mī

Παρατίττω (ή), smslarvtoape de nepī de ne tpsnš.

Παρα-τιμωρέω -ω, viit: -ήσω, nedense-skš de indatъ.

Παρατριθείς, εἶσα, ἐν, nex: 1: de pas: naptv: ал лѣі па-раτέіω.

Πα-ατρίζω, viit: -ίτω, skomš avspī indatъ.

Παρα-τολμάω -ω, viit: -ήσω, indpъzne-skš npea masъ, apvš o neste mъsarp in dptъnealъ in fanitъ, saš vorpъ.

Παράτολμος (ό, ή), кк kovīrūmpe indpъ-zneš. [παρά, τέλμη]. [de sude

Παράτολμος, adv: кк kovīrūmtoape in dptъnealъ, = Παραδόλως.

Παράτονος (ό, ή), [παράτνω], npea masъ, saš nъaѣтsреа intasš. «Χείρες παράτονοι». Esp: a лe moptslī.

Παρα-τρούζω, viit: -τρούζω, sšipniš, skíp-
uīš, saš bombēneskš aproane de čineva.

Παρα-τρουζάω -ῶ, viit: -ήσω, mš desmī-
epdš līnrt čineva desmīepdīndz se mi a-
čela; saš mš desfšezš in tpeaktš.

Παρα-τρώγω, viit: -τρώξομαι, (nex: πα-
ρέ-τρυχον, mi čl:) mšnīnkš (pozš) napte din
čeva; (fir:) = Παρασπώπτω; (kš ūen: fir:) mš
īnpērtšmeskš. «Καὶ σὺ τῆς ἀρχῆς ἡμῶν
παρατρώξῃ». Sšet:

Παρα-τρωπάω -ῶ, viit: -ήσω, poet: in lo-
kš de παρατρέπω.

Παρα-τυγχάνω, viit: -τεύξομαι. (nex: πα-
ρέ-τυχον, mi čl:) mš īntīmnlx a fi de fagtš,
saš līnrt čineva. (kš dat:) «Παρατυχὼν τῷ
πάθει τῷ γεγονότι...». Ep: Mḡ δύνασθαι παρα-
χεῖν τῇ μάχῃ. Plv: «Λαβόντες ὅ,τι ἐκάστω
παρέτυχεν ὅπλον». Plt: (mi fšpš kazš).
«Ἐδίδωσαν σφᾶς αὐτοὺς Λακεδαιμονίοισι πα-
ρατυχοῦσιν». Ep: (īap maī des in naptč:)
«Ὁ παρατυχὼν». Lks: op kape s'ap īntīm-
nla de fagtš. «Λαβὼν μάρτυρας τοὺς παρα-
τετυχηκότες...». Lks: (mi absol:) «Παρατυχὼν
ισχύϊ τι χρῆσασθαι». Tšy: daka din īntīm-
nlafe va veni vřemea. «Τὰ παρατυχόντα».
Lks: čele adsse de īntīmnlape. (mi in lo-
kš de adv:) «Ἐκ τοῦ παρατυχόντος, saš «Ἐν
παρατυχόντι». Lks: op ksm adšve īntīm-
nlafe. «Πρὸς τὸ παρατυχόν». Lks: dšne
īnpřekšpřipe, če va adšve īntīmnlapea.

Παρά-τυπος (ὁ, ἡ), přefškš, saš nefš-
kš dšne adevšpatš kīnš; (naptik: de-
špře monetš) minčinoasš (kalpš). [παρά,
τύπος]. [de xnde]

Παρα-τυπώω -ῶ, viit: -ώσω, fopmezš če-
va in neadevšpatš kīnš; imitš (īnfšgime-
zš) čeva in nedesvšpřmitš saš minčinosš
kīnš. [de xnde]

Παρατύπωσης, εως (ἡ), nedesvšpřmitš, saš
minčinoasš imitape. [mi]

Παρατυπωτικός, ἡ, ὅν (mi adv:) -ικῶς,
īnkīnšitopš de čeva kš nedesvšpřpire.

Παρατυχών, οὔσα, ὅν, nex: 2: de naptč:
al lšī paratuγγάνω.

Παρ-αυγάζω, viit: -άζω, lšminezš čeva
(mi nas: mš lšminezš, saš mš vřzš a-
přtatš) ne d'alšpřea, saš ne de mšpřī-
nī. 2) poet: in lokš de παρφαίνω (2).

Παρ-αυδάω -ῶ, viit: -ήτω, = Παρ-αυθόε-
μαι, mīnřīš; sřšššesš.

Παρ-αυλέω -ῶ, viit: ἥσω, kīntš kš fšce-
přl līnrt čineva, saš fšpš armonīe.

Παρ-αυλίζω, mi (miž:) -ίζομαι, viit: -ίσω,
-ίσομαι, (kš dat:) lokšesš, saš netřekš
noantea aproane de čineva; (in ūen:) sīntš

večīnš. «Παραυλίζουσα πέτρα μακρᾶς». Ešp: [mi
Παραύλιον (τὸ), = Παραύλιον. (přinč:
next: lšī...

Παραύλιος (ὁ, ἡ), ras: in lokš de...

Πάραυλος (ὁ, ἡ), poet: čel aproane de
kšpřea (kasa de para) kšīva; (in ūen:)
večīnš. «Βῆ—». Sof: aszītš aproane. [πα-
ρά, αὐλή]. (vezī mi...

Πάραυλος (ὁ, ἡ), nepolpřitš kš glasšl
fšepřlš; (in ūen:) de přš sšnetš, (Fřanč:)
discordant; 2) (dšne Ešst:) kam aseme-
nea (kape kam adšve) kš sšnetšl fšce-
přlš, askšpřitš, žalnikš. «Βῆ — », Sof:
[παρά, αὐλός].

Παρ-αυξάνω, mi Παρ-αύξω, viit: -αυξήσω,
křeskš čeva in tpeaktš (fšpř īnřpřipe),
saš maī mšlt (přin adaosš). [de xnde]

Παραύξη, At: in lokš de...

Παραύησις, εως (ἡ), křemtepe neīnřpř-
jītš, saš přin adaose.

Παρ-αύξω, viit: -αυξήσω, = Παραυξάνω.

Παραύστηρος (ὁ, ἡ), fšpř kšvītš saš
nešte mššpř špawnikš. [παρά, αὐστηρός].

Πάραυτά, adv: in lokš de παρ' αὐτά (se
īnř: τὰ πράγματα, saš γινόμενα), in datš.
(dšne-opř kš ūen:) «Παραυτά τοῦ τεκεῖν».
Lks: in minšl de...

Παραυτίκα, adv: = Παραυτά, atšnčī, saš
akšm in datš. (maī de mšlte-opř kš ap-
tik:) «Ὁ («Ἡ, «Τὸ, mi čl:) παραυτίκα»,
čele de fagtš, saš tpektštoape, de xñš mī-
nštš. «Αἱ παραυτίκα ἡδοναί». Lks: (mi īn-
tp' o ziv: in lokš de adv:). «Καὶ τοπα-
ραυτίκα μὲν λόγος οὐδεὶς ἐγένετο, μετὰ δὲ, mi
čl:». Ep: de okamdatš. (vezī mi παρὰχρημα).

Παραυτόθεν, adv: = Αὐτόθεν. [mi]

Παραυτόθι, adv: = Αὐτόθι. [παρά, αὐτός].

Παρ-αυχνίζω, viit: -ίσω, = Παρ-ακλίνω,
plekš in latšpe saš la o napte přšma-
zšl (špřm: mi nestp:). [mi]

Παραυχνίος, α saš ος, ον, čel de līnrt
(de la saš ne) přšmazš. [παρά, αὐχὴν].

Παραφχεῖν, nex: 2: de īnf: al lšī πα-
ρ-ατρώγω.

Παρ-αφίνω, viit: -φινῶ, apřtš čeva (mi
nas:) mš īnfšgimezš aproane, saš dīna-
ītea kšīva. «Ἐξαπίνης παρφαίνόμενοι». Kšn: 2) apřtš pšgin čeva (kam p'alšpř-
přea); (nas:) mš vřzš īnřp' xñš kīnš īntš-
nekaīš. 3) (kš dat:) lšminezš kšīva de
aproane. «Τούτω δὲ παρφαίνουσι νυχτὸς οἱ
θρασύτατοι τῶν πολιτῶν». Pl:

Παρ-αφ-αίρέω -ῶ, viit: -ήσω, fšš (xpř-
neskš) čeva kam p'alšpřpřea, ne askšns
(kš mīžlokš), = Ὑφαίρουμαι. [de xnde]

Παραφαιρέσεις, εως (ή), лваре (хрѣпире) кѣ мѣжлокѣ іскѣситѣ, вѣкѣанѣ.

Παραφανείς, εἶσα, ἐν, pas: nex: de partu: ал лѣї παραφαίνω.

Παρα-φάσαι, nex: 1: de inf: ал лѣї παραφάσω.

Παράφαισις, εως (ή), [παράφημι] повѣ-
цѣире; мѣнѣире; (in pѣѣ) ворѣире амѣи-
тоаре. 2) [παραφάσσω] atinѣире (пипѣире)
• ne deasѣura de пѣрѣиле латѣрале. 3) [πα-
ραφαίνω] арѣлареа овѣектелор in orlindѣ.

Παράφάσσω, (ѣрѣ biit.) Ion: = Άλλοφάσσω.

Παράφερνα (τὰ), kite ia mipeasa afarѣ
de zestrea sa (eksonpѣче). [παρά, φερνή].

Παρά-φέρω, biit: παρѣίσω, (nex: 1: πα-
ρήνεγα, mi чл:) adѣкѣ чева апроане, saѣ
dinainteа кѣїва; adѣкѣ ла мѣжлокѣ, in-
ѣдѣишезѣ; (desnpe mѣнкѣрї) = Παρατίθωμι;
(fir:) pomeneskѣ чева, adѣкѣ de мѣрѣире,
чїтезѣ. (кѣ dat:) «Πολλά αὐτῷ παραφέρειν
θηρία». Ksn: «Ἄπαντα σοὶ παρεφόρου»,
Apstf: «Καὶ καινὰ καὶ παλαιὰ παραφέροντες
ἔργα». Ep: «Λόγους παραφέρουσιν». Epr: (mi
pas:) «Ἀπὸ δείπνου σοὶ οὐδὲν παραφορέεται»,
Ep: «Οἱ λίγνοι τοῦ ἁεὶ παραφερομένου ἀπο-
γέγονται». Plt: 2) adѣкѣ чева in partea
d' алѣтρεа. «Δεурὶ τὴν χεῖρα παρήνεγα».

Dm: «Παραφέρειν τὸν ὀφθαλμὸν». Lks: a' mi
inbѣpti vedepѣle ka кнѣ повѣнѣ. (mi pas:)
«Παραφερόμαι». Lls: шовѣїeskѣ ka кнѣ веа-
тѣ. 3) dѣкѣ maї inкolo (maї 'nainte);
(upin intind:) intpekѣ, ковѣршескѣ; (fir:)
тpekѣ чева in тѣчере; saѣ тpekінд iaѣ,
тїрѣскѣ кѣ sinemѣ; (upin intind:) рѣтѣческѣ,
аватѣ ne чїнева dın kalea чеа dpeantѣ;
(pas:) мѣ аватѣ, мѣ рѣтѣческѣ; (mod:) imї
esѣ dın mѣngї, мѣ smintesкѣ; (nostpѣm:)
мѣ skimsѣ; (desnpe timпѣ) тpekѣ. «Ἔρχετο
παραφέρων (ὁ μάγειρος) τὸ ὕψον». Ksn: «Τοῦ
χρόνου καθάπερ βέυματος ἕκαστα παραφέροντος»,
Pl: (mi pas:) «Παρενεχθέντες (ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ)
ἀπώλοντο». Pl: (mi fir:) «Παρενεχθεῖς».

Inkr: smintindѣ-se; «Πάντας βασιλέας πα-
ρενεγών», Apst: (mi fir:) «Παρήνεγκε τὸ
ῥηθέν». Pl: a тpekst in тѣчере. (mi nestp:)
«Παρενεγόντος τοῦ ὀνόματος, Ἀἰῶνος ἐκλήθη». Kon: skimsindѣ se пѣмеле. «Ἡμερῶν ὀλί-
γων παρενεγκουσῶν». Tѣч: тpekінд. 4) poet:
(pap) sѣfepѣ. «Ἐν πυράτι δ' ἀλόγιστα πα-
ροίσωμεν». Sof:

Παρά-φεύγω, biit: -φεύξομαι, mi -φευξοῦ-
μαι, (nex: παρέφυγον, mi чл:) fѣгѣ тpekінд
ne lınrѣ, saѣ ne dınainteа кѣїва.

Παρά-φλογώ, -ω, biit: -ώσω, inшedѣ, amѣ-
ческѣ.

Παρά-φημι, biit: -φήνω, (nex: παρέϊπον)
poet: (кѣ dat:) sѣtѣїeskѣ, повѣцѣїeskѣ.
(mїж: кѣ ак:) desdѣплекѣ, intorкѣ ne чї-
нева dın пѣрereа sa; (in pѣѣ) skomѣ dın
mїngї, amѣческѣ, = Παραπείθω. «Μητρὶ πα-
ράφημι πατρὶ ἐπίηρα φέρειν». Il: A. (mi
mїж:) «Ἐἴ τις μ' ἐνίπτει, ... σὺ τὸν γ' ἐπέεσσι
παραιφάμενος κτέρυες». Il: Ψ. (mi in pѣѣ)
«Μηνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι παρράσθαι»,
Od: H. «Ἐἴ δέ τινα παρράμενος ἐπέεσσιν ἄ-
ποτρέψεις πολέμοιο». Il: M.

Παραφθαδόν, adv: poet: [παραφθάνω] anѣ-
kınd maї 'nainte; saѣ sosind ауpoане.

Παραφθαίησι, poet: a 3: sinr: neps: de
nex: 2: de noft:, mi

Παραφθάμενος, η, он, mїж: nex: de par-
tu: ал лѣї...

Παρα-φθάνω biit: παραφθάσω, (nex: πα-
ρέφθασα, mi 2: παρέφθην) anѣїѣ, saѣ тpek-
кѣ maї 'nainte, intpekѣ. «Ἐἴ δ' ἄρμμε πα-
ραφθαίησι πόδεςσιν». Il: K. «Κέρδειςιν, οὐ-
τι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον». Il:
Ψ. (mi кѣ partu:) «Παρέφθασεν ἔσπερα γε-
νομένη, πρὶν σχολάσαι», Ksn:

Παραφθᾶς, nex: 2:, mi Παραφθάσας, mi
poet: Παραφθάσας, nex: 1: de partu: ал
лѣї παραφθάνω.

Πара-φθέγγομαι, biit: -φθέγγομαι, ворѣ-
кѣ afarѣ dın sѣvїekїѣ, pesпѣнѣ алтеле
in локѣ de алтеле; (mѣsїк:) skomѣ skne-
тѣ nepotpїbitѣ, fakѣ papafonїї (desѣїepssї-
pї). 2) ворѣскѣ fѣрѣ vpeме, iaїѣ ворѣва
кѣїва. 3) zїкѣ чева ne d' алѣтρεа, пїe-
zїш, saѣ in тpeakѣтѣ (daѣ кѣїва a inѣe-
лeѣ чева). 4) = Προσλαλῶ, копворѣскѣ.
[de кndо

Παραφθεγκτήρια (τὰ), (se inѣ: dōpa, saѣ
їерᾶ,) dapѣpї date, saѣ пepemonїї sѣvїp-
шїte ла чеа dїntїї intїлnipe a mїpелдї
кѣ mipeasa. [mi

Παράφθεγμα (τὸ), кѣvїntѣ eswїтѣ dın mї-
pѣл ворѣeїї intpекape, saѣ pesuкнsѣ fѣрѣ
кѣvїntѣ; (mѣs:) = Παραφωνία.

Πара-φθείρω, biit: -φθερῶ, kam stpїкѣ
(falsifїkѣ) чева. [de кndо

Παραφθορά (ή), stpїkape (falsifїkape) de
чева in parte.

Πара-φθινημι, biit: -αφήσω, (nex: παραφθί-
να, mi чл:) лasѣ чева ла о parte, пѣрѣ-
sesкѣ; тpekѣ in тѣчере.

Παραφίμωσις, εως (ή), о natimѣ ла me-
nitалал memѣpѣ ал вѣрѣ atѣлдї (kınd пїeл-
чeаоа dın пpежep нѣ'ї аконepѣ канѣл,
vezї сїμωσις).

Πара-φλογίζω, biit: -ίσω, forѣѣ чева ла

nara foks (st. praxesekš. [de ende

Παραφλόγισμα (το), minikape feaple la nara foksakí, írtaíktē.

Παραφορά (ή), ambaletš moszilš de veatš; (fir:) smintipe; poruipe neperzlatš, (Frang:) emportement. 2) (akt:) naptape in kovai mi in kodol. [mi

Παραφορά -ō, viit: -ήσω, —Παραφέρω. [mi

Παράφορος (έ, ή), monitš in ambaletš; smintitš, nevsnaitš. «Γλωσσά —». Frang: inkspratz de begie. || (nest:) Παράφορον, adv: in lokš de παραφέρω. «Παράφορον βλέπω (θεωρώ)». Adv: ka naptatš de nevsnš. «Παράφορον θαύλλω». Fastp: a-ambala kaenš veatš. 2) (akt:) adskatopš de neperzlatš minikape, saš naptape. «Παράφορος καί ταρχικτός». Pl: (mi ka ven:) «Τῆς γνώρης παράφορος». Inkp: [παραφέρω]. [de ende

Παραφρότης (ή), neperastate. «Σώματα —». Pl: nenponopie.

Παραφροζομαι, viit: -ίζομαι, inkapš inkt mai mlat, naitš, saš iaš mi aatš sapintš; (in ven:) adaorš. «Τὸ λέγω —». Pl:

Παραφρώς, adv: nevsnemle. [παράφορος]

Παραφράγμα (το), [παράφρασω] inrpēditš n' ílpe, saš de fie-kape napte n' aatšpea, saš in aatš adtoratš la vpe o tēpie, saš katepie. (Frang:) palissade.

Παραφράζω, viit: -φράζω, ziaš ceva aatfel (ka aatē fphase), saš eksupimš ceva mai desasmit intp' aatš kinš.

Παραφρακτικός, ή, εν, —Εμφρακτικός.

Παράφρασις, εως (ή), napafrasš, eksupimape upin aatē fphase de auelamí ingelesš (ka sš se eksupime mai desasmit). [παραφράζω].

Παραφράτω (τω), viit: -φράζω, inkizš (intēpesitš) upin adtoratš inrpēdipe de amindot nēpūlie, saš in aatš o katepie; (in ven:) inkizš, astrnš vine din toate nēpūlie.

Παραφραστής, ου (έ), eksupikštopš de aatš ingelesš upin napafrasš. [παραφράζω]. [de ende

Παραφρατικός, ή, εν, kvenitš, saš fositopš la napafrasš.

Πα-φράζω, viit: -ίτω, (ka dat:) sumerš de amindot nēpūlie (saš ne d' aatšpea) rāpef.

Παρ φρονέω -ō, viit: -ήσω, ímí esš din mingí, sintš smintitš; (ka ven: noet:) nš ingelerš, saš upivenš pš. [de ende

Παραφρόνηςις, εως (ή), smintipe, emipe din mingí, (Frang:) délire.

Παραφρονοῦ (έ, ή), noet in lokš de παραφρων.

Παραφροσύνη (ή), nevsnie. [παράφρων].

Παρά-φρονέω -ō, viit: -ήσω, streksiesekš aiatš ceva.

Παρά-φροντορεύομαι, viit: -εύομαι, mi

Παρά-φροντορέω -ō, viit: -ήσω, ínaatš mi aatš deoseitš semualš upin aatšup supe íntitūngapea vrpējamaitop, ka kape sintš ingelesš a fave írēdape.

Παράφρων, ονος (έ, ή), smintitš, nevsnš. 2) noet: kape nš ingelece vine, saš nš asdiat drent. «Μέντις —». Sof: —Ψευδόμεντις. [παρά, φρήν].

Παρά-φύας, άδος (έ), [παράφω] matdige, saš vltatpš, ve dē n' aatšpea din rēdēvina kopaitšakí; (in ven:) — Παράφους.

Παρά-φυίζω, viit: -ίτω, ssaímenesekš; (fir:) upelasš in mininosš, faisifikš. [de ende

Παραφυσικός (έ), ssaímenipe; (fir:) minitšovast inrpšmssegape; (in ven:) upefachepe, faisifikape.

Παράφυκτος (έ, ή), kastš páφρυκτος.

Παραφυλακή (ή), nazš de aupoane, nindt; asupe a minie, ossevpape; (sne-opí) pēmanš, streakt. [mi

Παραφυλακτικός, ή, εν, fosositopš, saš indeanitatš la nēzipe, nindipe de aupoane, la asupe a minte, saš nēntziipe. [mi

Παραφύλαξ, ακος (ή), nēzitopš, streksitopš, ninditopš de aupoane. [din

Παρά-φυλάσσω(-τω), viit: -άζω, nēzesekš

de aupoane; barš de seamš, kastš vpe-me, nindesekš; nēntzesekš, iaš a minte

Παρά-φύλλις, έδος (ή), kēksaiigt ka frēnzaiige (ve pesape ne aiatš aatš maímape, mi mai de matē-opí supe vātēmape ef). [παρά, φύλλον].

Παρά-φυσώ -ω, viit: -ήσω, ssaías (smías) ceva ne d' aatšpea; (fir:) ínsaías minie, saš mīndpie ka vopvele meae.

Παράφους, εως (ή), [παράφω] op ve pesape n' aatšpea de upisosš.

Παρά φουέω, viit: -εύω, sšdesekš ceva aupoane, saš n' aatšpea de aatē. [din

Παραφύτος (έ, ή, pestēpitš aupoane (a-

atšpea), de ceva kam de upisosš. [din

Παρά-φύω, viit: -ύσω, (mīkí: saš 2: nex: παράφω, mi vā:) fakš a pestēpi ceva n' aatšpea de upisosš. «Δάκτυλοι (*'Οδόντις) παραφύονται». Adv: vef de upisosš (neste onitšitsa nemtpš).

Παρά φωνέω -ω, viit: -ήσω, stpīrš aupoane de, saš kētpē vīneva. 2) vopvesekš la v-

Παράγους, εως (ή), topnape de anz de

sp̄lat, saḡ de l̄xt; topnape de a da k̄i-
va s̄t bea. (bezi ēp̄ich̄s̄s̄). [m̄i

Παραύτης, ου (έ), top̄n̄top̄ de ap̄ la
baie. [παράχέω].

Παράχωμα (τό), gr̄mad̄ de p̄m̄int̄
(inaid̄) p' al̄ts̄rea k̄s̄ wan̄ḡ. [din

Παρα-χώννυμι, viit: -χώσω, gr̄mad̄esk̄
p̄m̄int̄ (fak̄s̄ mal̄s̄) p' al̄ts̄rea k̄s̄ wan̄-
ḡ, saḡ groap̄. «Χώμα δὲ παρέχουσα παρ'
ἐκότερον τοῦ ποταμοῦ χεῖλος». Ep̄:

Παρα-χωρέω -ῶ, viit: -ήσω, m̄s̄ traḡ in
lat̄s̄re, fak̄s̄ lok̄, ka s̄t treak̄s̄ čineva; (k̄s̄
pen: k̄s̄ prep:) pl̄ek̄ de x̄ndeva; (prin
int̄ind:) p̄r̄ts̄esk̄ čova (m̄i m̄i: in̄r̄ds̄i
int̄it̄at̄ca) al̄ts̄ia; m̄s̄ pl̄ek̄, m̄s̄ las̄s̄ d̄s̄ne
al̄ts̄ia; (k̄s̄ inf:) ept̄s̄, in̄r̄ds̄i, daḡ voie;
(k̄s̄ dat: dipek: m̄i pen: indip:) «Ὅπως
ὑπηρετῶσι μὲν πάντες πάντα, ὑπανιστῶνται δὲ
ἀπὸ τῶν θάκων, ἐδῶν τε ὑμῖν παραχωρῶσι
m̄i čl̄»: Ksn: (m̄i k̄s̄ prep:) «Ἐκ τῆς πό-
λεως παραχωρεῖν». D. Al: (m̄i k̄s̄ inf:) «Καὶ
τῶν θεραπόντων τῷ δεσμένῳ παρεχόμεναι διαλέ-
γεσθαι αὐτῷ». D. Al: (m̄i el̄): «Παραχωροῦ-
σιν Ὀμήρῳ πάντες». Ep̄m̄: 2) (pap) merḡ
maī 'naint̄e, inaint̄ez̄; (k̄s̄ ak: k̄s̄ prep:)
aḡs̄n̄ḡ la. «Εἰς τὸ γῆρας». Xps̄: [de
x̄nde

Παραχώρημα (τό), ob̄ekt̄, če in̄r̄ds̄ie,
p̄r̄ts̄es̄m̄to čineva al̄ts̄ia; saḡ (fir:) in̄tr̄s̄
kape se las̄s̄ čineva maī de jos dek̄t
al̄ts̄ia. 2) = Παραχορήγημα. [m̄i

Παραχώρησις, εως (ή), traḡere la o nape;
in̄r̄ds̄i: p̄r̄ts̄i: de čeva ne seama
al̄ts̄ia; pl̄s̄kape la voiea al̄ts̄ia, m̄i čl̄: [m̄i

Παραχωρητικός, ή, εν, les̄n̄i: a in̄-
r̄ds̄i, a se pl̄eka al̄ts̄ia, a se da in̄ la-
ts̄re d̄inaint̄ea k̄i:va, m̄i čl̄:

Παραχώριος (ό, ή), p̄s̄s̄, ame:at̄s̄ ap̄roa-
pe de vre x̄n̄s̄ lok̄. [παρά, χώρα].

Παρα-ψαλίζω, viit: -ίσω, f̄r̄s̄ i:ind din
čeva k̄s̄ foap̄feka maī m̄s̄l̄s̄ la kroial̄t̄.
[de x̄nde.

Παραψαλίστης, οὔ (ό), rem̄s̄itor̄ de gal-
ben̄; saḡ f̄r̄s̄itor̄ din foap̄feks̄ de la o
x̄al̄n̄s̄ la kroial̄t̄.

Παρα-ψάλλω, viit: -ψαλῶ, at̄inḡ x̄wor
(de čer̄kape) koap̄d̄elo vre x̄n̄s̄ m̄s̄ika-
z̄ in̄sp̄m̄int̄; k̄in̄t̄ k̄s̄ kitara, m̄i čl̄: a-
p̄roape saḡ d̄inaint̄ea k̄i:va.

Παράψυσις, εως (ή), at̄inḡere ne d' a-
l̄ts̄rea, saḡ ne deas̄n̄pa. [din

Παρα-ψύω, viit: -ψύσω, at̄inḡ p' al̄-
ts̄rea in̄ treak̄t̄s̄, saḡ n̄s̄maī ne deas̄n̄pa.

Παρα-ψύω -ῶ, viit: -ψήσω, f̄pek̄ čeva

x̄wor ne deas̄n̄pa, ka s̄t netezes̄k̄. (bezi
παράψυστος, m̄i παραψήχω).

Παρα-ψελλίζω, viit: -ίσω, sint̄ kam pel-
tik̄.

Παρα-ψεύδομαι, viit: -ψεύσομαι, in̄s̄el̄ ne
čineva k̄s̄ m̄in̄čis̄n̄, = Παραλογίζομαι.

Παράψυστος (ό, ή), [παράψάω] netezit̄
k̄s̄ n̄lent̄e saḡ nepie. «Θεραπεινίδιον πα-
ράψυστον». Pl̄d: k̄in̄s̄ de femeie in̄ tea-
tr̄s̄, p̄r̄s̄ia k̄r̄ia ep̄a k̄s̄ in̄demin̄t̄ate des-
p̄r̄m̄it̄s̄, saḡ f̄ek̄t̄s̄ kreḡ de am̄ind̄os̄
p̄r̄m̄il̄s̄.

Παρα-ψήχω -ῶ, viit: -ψήξω, f̄pek̄ čeva
x̄wor ne deas̄n̄pa, ka s̄t netezes̄k̄; m̄in-
r̄it̄s̄ ne čineva n̄in̄s̄ind̄s̄ ἱ βαρβα saḡ p̄r̄-
s̄ia; (prin int̄ind:) m̄s̄ ias̄ k̄s̄ bin̄s̄wor̄s̄
ne m̄inḡ čineva.

Παράψογος (ό, ή), x̄el̄s̄ f̄ek̄s̄ in̄ trea-
k̄t̄s̄, saḡ afap̄s̄ din m̄ir̄s̄ia k̄s̄v̄int̄s̄ia (zi-
čere neap̄roa:at̄ de Pl̄aton̄s̄). [παρά, ψύχος].

Παρα-ψυχάομαι -ῶμαι = (saḡ grew: in̄ lo-
k̄ de) Παραψύχομαι.

Παραψυχή (ή), = Ἀναψυχή, p̄es̄s̄l̄ape;
m̄in̄r̄itepe. [παρά, ψυχή].

Παρα-ψύω, (m̄i (m̄i:)) -ψύχομαι, viit:
-ψύξω, -ομαι, = Ἀναψύχω, daḡ p̄es̄s̄l̄ape;
x̄s̄s̄pez̄s̄, m̄in̄r̄it̄s̄.

Παρεάτης, ου (έ), poet: in̄ lok̄ de pa-
raβάτης.

Παραβεβώς, poet: in̄ lok̄ de παραβεβώς.

Παρεολάθην, poet: in̄ lok̄ de παραβό-
λάθην.

Παρθένος, ή, ον, [ἄρῶ] kam x̄dat̄s̄, x̄-
mezit̄s̄.

Παρδάλειος, α, ον, m̄i lon:

Παρδάλεος, α, ον, čel̄ de papdos̄ saḡ
leopard̄s̄. (de x̄nde || s̄s̄st̄:) Παρδαλέη (se
inḡ: d̄or̄a) n̄ic̄lo de papdos̄ saḡ leopard̄s̄ [m̄i

Παρδαλή (ή), in̄ kontrak: in̄ lok̄ de
παρδαλή (d̄or̄a). [πάρδαλις].

Παρδαληφόρος (ό, ή), p̄r̄ts̄itor̄ de n̄ic̄-
le de leopard̄s̄. [παρδαλή, φέρω].

Παρδαλίχνης, εος -ους (τό), ep̄it: plan-
ta n̄s̄mit̄s̄ omak̄, saḡ p̄r̄s̄ia l̄s̄p̄s̄ia, = Ἀ-
κόνιον (fiind k̄s̄ s̄gr̄em̄s̄ papdos̄m̄i). [πάρ-
δαλις, ἄγχω].

Παρδαλίδευσ, εως (ό), p̄s̄i: de papdos̄. [m̄i

Παρδαλίον, m̄i Πάρδιον (τό), x̄n̄s̄ fel̄s̄ de
animal̄s̄ nek̄nos̄k̄it̄s̄ (Aps̄l: Z. Ist: B.11 [din

Πάρδαλις, εως (ή), x̄n̄s̄ fel̄s̄ de f̄eap̄s̄
k̄s̄ n̄ic̄le nest̄riḡs̄, papdos̄s̄, saḡ leopard̄s̄.
[πάρδος]. 2) x̄n̄s̄ fel̄s̄ de kit̄s̄. [de x̄nde

Πάρδαλος (ό), x̄n̄s̄ fel̄s̄ de nas̄tro k̄s̄
n̄ene čen̄s̄m̄i m̄i pik̄ate k̄s̄ ner̄p̄s̄. [m̄i

Παρδαλώδης, εος (έ, ή), чед din soia (saş asemenea) παρδομωδός. [wi]

Παρδαλωτός, ή, όν, nestrigă (plină de pîcîţele) κα παρδοσά.

Παρδείν, nex: 2: de inf., iui

Παρδήσμαι, viit: de xot: al lui pérdomai.

Παρδίας, ου (ό), znă felă de kită, saş neşte,=(poate) Πάρδαλις (2).

Πάρδιον (τό), vezî παρδάλιον.

Πάρδος (ό), znă felă de feposă anima-lă, [de avi] παρδοςă (de ετρεβτεςκă neamă dăne znîf).

Παρίασι, poet: în locă de πάρεσι, 3: în: pers: al lui πάρεσι, sîntă de fagă.

Παρ-εύω -ώ, viit: -άσω, lasă la o parte, saş st treacă.

Παρ-εγγίζω. viit: -ίσω, mă anproiă prin ceva.

Παρέγραπτος, wi Παρέγραφος (έ, ή), în-skipisă (trekăti în reuistră) kă kăkape de λευ; (prin:): neadevtrăti četăţeană; (în uen:) minchinosa, faşă; plăsmătiă. [din

Παρ-εγ-γράφω, viit: -γράφω, înskipisă (trekăti în kataioră) vîkălenşte, saş neleşti.

Παρ-εγγύω -ώ, wi (mij:) -άομαι, -ώ-μαι, viit: -ήσω, -ομαι, strădăă lăkră din mînt în mînt, saş vorbă din răr în răr; daă opdină; sfătăleskă; pekomandă. (kă dat: indip:): «Παρεγγύσας τὸν ξείνον τοῖσι φίλοις». Ep: (wi kă inf:) «Ἄνδ' ἄρα ὑμᾶς οἱ ἔμπροσθεν ἀνακαλοῦντες ἔπεσθαι πα-ρεγγυῶσιν, ὑπακούετε αὐτοῖς». Ksn: [din

Παρεγγύη (ή), (pap) în locă de ...

Παρεγγύσις, εως (ή), strădape de lăkră, saş kăvintă; opdină; (partik:) komănikape din răr în răr de ostămeskă kon-semnă, (Frang:) passe-parole. [παρεγγύω].

Πάρεγγυς, adv: kolea aproape; proa aproape; kit mai aproape. [παρά, ἐγγύς].

Παρ-εγ-νάθηναι, viit: -καθεστήσθαι, me-ză aproape.

Παρ-εγ-κάπτω, viit: -κάψω, înbăkă, în-rigă n' întpe aateze, saş în treacăti.

Παρ-έγ-κειμαι, viit: -κείσομαι, staă, sîntă întpenăşă. «Γράμματα παρέγκεται». Πα:

Παρ-εγ-κελεύομαι, viit: -εύσομαι,=Παρα-κελεύομαι, îndemă, înkăpăjeză.

Παρεγκεχλίσ, ίδος (ή), partea din apoi a κρεορίορ, mivîf κρεορί, (Frang:) ser-volet. [παρά, ἐγκέφαλος].

Παρ-εγ-κλίνω, viit: -κλινώ, mă plăkă kam la o parte; mă daă kam în lăţpe. [de şnde

Παρέκλisis, εως (ή), plăkape kam la o parte.

Παρεγκεχλίσ, ίδος (ή),=Παραγκεφαλίς. [πα-ρά, ἐν, κρᾶνον].

Παρεγκύκλημα (τό),=Παρεπιγραφή, menă întpodăst ne deasăupa, afapă din sşvî-ektă dramei. [παρά, ἐγκυκλέω].

Παρ-εγ-κύπτω, viit: -κύψω,=Παρακύπτω.

Παρ-εγ-χειρέω -ώ, viit: -ήσω, întpenpinză ceva îndeminatik, saş afapă din sşvîektă; mă sîleskă a dovedi ceva kă minchinoase (netemeinive) apămente 2) întpenpinză ačelamă lăkră, če wi alăta mai'nainte de kit mine a traktat din mesepe. [de şnde

Παρεγγείρησις, εως (ή), întpenpindepe nepotrivită; minchinoasă apămentape saş konkăssie.

Παρ-εγ-χέω, viit: -χέσω, topnă ceva în treacăti, saş n' alăţpea în ceva; saş topnă znă likăidă de ală sşvstană de kit ačela, če se ală încheva.

Παρ-εγ-χρώννυμι, viit: -χρώσω, întpodă-kă vre znă obîektă streină în zărpăvie; (fir:) vîpă ceva de din afapă în isto-pia mea.

Παρέγγυμα (τό), efektă topnăpi de čeva n' alăţpea; (med:) kapnositate for-mată din n' alăţpea văpsape a sînpē-lă. «Ἐνιοὶ τῶν ἱατρῶν τὴν ἐν τοῖς σπλάγχ-χνις σάρκα παρέγγυμα καλοῦσι». Γαλ: [wi

Παρέγγυσις, εως (ή), văpsape de ceva n' alăţpea saş în treacăti. [παρεγγέω].

Παρεδρευτικός, ή, όν, stăpsitopă la lăkră sşă; (despe lăkr:) dănitopă, sta-topnikă. [din

Παρ-εδρεύω, viit: -εύσω,=Παρανάθημαι, meză lîntă čineva; sîntă paredps, ase-sopă (vezî πάρεδρος 2); sîntă stăpsitopă la lăkră meă; (uas:) amă ne čineva me-zătopă lîntă mine; (de şnde fir:) «Τὰ εἰς ξὶ δισύλλαβα, ὅταν τῷ ὑ παρεδρεύεται, κήρυξ, ὄρυξ. At: [wi

Παρεδρία (ή), medepe alăţpea; demni-tatea de paredps; (fir:) stăpsingă la vro znă lăkră. [πάρεδρος]. [de şnde

Παρεδριάω -ώ, viit: -άσω, poet: în locă de παρεδρεύω.

Πάρεδρος (ό), [παρά, ἔδρα] mezătopă a-lăţpea kă činōva. 2) paredps (în Ate-na) ajătopă, (Frang:) asesopă al vre ş-nă drăţtopă, saş jădikătopă; (în uen:) văptamă, tovarămă.

Παρ-έζομαι, viit: -εδούμαι, (kă dat:)=Παραζάθημαι.

Πάρε, 2 sînr: pers: de xot: πάρεσι.

Παρειά (ή). [παρά] văkă de obrază (mai totdăna la în:). «Ἐλείβετο αὐτῇ τὰ δά-

κρυα κατὰ των παρειῶν»- Ksn:

Παρείας, ου (ό), κηδ feaš do шарпе. ка-
тє παρώας.

Παρείατο, Ion: in lokš de παρείντο, a 3:
fm: neps: de nas: neste-sъb: ал лѣл пх-
рѣи.

Παρείδον, nex: 2: ал κηδ παρράδω.

Παρείην, npez: de noit: ал лѣл пхрѣи,
sintš de fagъ.

Παρείθην, nas: nex: 1: ми

Παρείνα, akt: tpe: de κς: ал лѣл пхрѣи.

Παρ-εικάζω, biit: -άζω, (κς dat: indip:)
komnapezš alъtpind xna ne aингъ алта,
ка сѣ κηnoskš deosebipea dintpe dinse-
le; asemъnš.

Παρ-εικάτω, At: in lokš de ...

Παρ-είκω, biit: -είζω, mъ daš la o narte;
(npin intind: mi fir:) mъ sъnsiš, mъ in-
voleskš; inrēdsiš, daš voie (κς dat:). «Λε-
τέον, έπως αν ήμιν παρείκωσιν οί θεοί». Πι:
(mi neps:). «Τον βουλόμενον ήδέως ζήν ου-
κέτι παρείζει: έχόντα γε άκολάστως ζήν». Παt:
nъ mai este optak. «Hέλλ' αν λέγειν έχοιμι,
εί μοι παρείκοι». Sof: de m'ap epta inupe.
жєpъpилє. «Όσον αν δυνώμεθα, και έχάστον
παρείκη». Tsv: «Όπη παρείκοι». Παt: de kfte
opí ba favoriza vre o okazie. (bezí mi
παρήκω).

Παρ-ειλίσσω, biit: -είζω, poet: in lokš
de παρελίσσω.

Παρείμι, nas: tpe: de κς: ал лѣл пх-
рѣи. [de xude

Παρείμένως, adv: (de nartv:) mozičos,
xenevit, κς trīndъvie saš neaktivitate.

Πάρεμι, biit: -έσομαι, (npez: παρήν, inf:
παρείναι, mi чл:) sintš aингъ чineva, saš
de fagъ; (npin intind:) staš d' aupoane,
ажstš. (κς dat:). «Μάχη δέ τε και σύ πα-
ρήσθα». Od: Δ. (mi κς npen:). «Αίσ! δ' εν
δαίτησι και ειλαιπίνησι παρείσται». Ια: K. (mi
absol:). «Μή λέγε τοιαύτα τώ μικρῷ πα-
ρεόντος». Tkr: «Αδύλιν έρυντο (οί κύνας)
αυτοῦ γ' ου παρεόντος». Tkr: (mi in ab-
stp:). «Όση δύναμις γε πάρεστιν». Om:
«Εί μοι δύναμις γε παρείη». Od: B daka
amí fi avst nstepе. (mi in nartv:). «Τῶ
παρεόντα σοι πρήγματα». Ep: vea de aksm
a лop stape. (mi el:). «Πρὸς τὸ παρὲν
βουλεύεται». Ep: dъne innpежєpъpилє de
fagъ «Παρεσκεύασεν έκ των παρόντων τὸ
δεῖπνον». Πα: (bezí mi ένειμι). «Ό παρόν
καιρός». Dm: (mi el:). «Εν τῷ παρόντι (se
ing: χρόνῳ)». Jks: 2) (κς ak: κς npen:) viš,
soseskš; ажєnгš (npon: mi fir:). «Εξ δὲ
τῆμερος παρήν ές τήν Άσίν». Ep: (mi in

el: de npen:) «Hέθεν Σικελίαν πάρει»; Ep:
(mi absol:). «Μετὰ δ' έμὰ έσελθόντα παρεί-
σται και ή γυνή». Ep: «Έταίρε, έφ' ή πάρεи»;
Skp: (mi κς nartv:). «Φιλίχιν έπιδεικνύμε-
νος πάρεи. Ksn: (mi fir:). «Πάρεστι: прѣс
тѣтѣ καιρός τὰ πράγματα». Dm: aš ажєns.
3) (in a 3: neps: saš in nartv:) este κς
ustlingъ, in voica κeiba, saš optatš, «E-
ξєστι (κς inf:). «Επει γε μὴν έληξεν ή
μάχη, παρήν θεάσασθαι νεκρούς, άσπίδας, δό-
ρατα, mi чл:». Ksn: (mi in nartv:). «Πα-
ρόν αυτῷ πολλοῖς και άγαθοῖς γρησθαι ...
έμως ύπ' ουδενὸς τυύτων έκρητήθη». Ksn:
«Παρόν αυτοῖς άποκτείναι: τοὺς Πελασγούς,
οὐκ έθελήσαι». Ep: «Παρόν αυτῷ βασιλέα
γενέσθαι». Ep:

Πάρ-ειμι, biit: -ειμι, (npez: παρήειν, mi
чл:) tpekš ne xndeva, saš mai 'nainte;
intpekš; mъ infъigimezš (npinч:). ne tri-
sъnъ, ka сѣ vorbeskš; (in чen:). «Πα-
ρέρχομαι. «То σύνθημα παρήи». Jks: tpevea
de la xna la алта. «Ταχὺ μὲν εις τὸ ὕ-
σον άφίκετο, ταχὺ δὲ παρήи». Ksn: a in-
tpekst. «Βία παρίεναι εις οίκIAN». Jks: (mi
in nartv:). «Γράμματα δ' εν φλοιῷ γεγρά-
φεται, ως παριών τις άναγνώστη». Tkr: (mi
absol:). «Παριόντες». tpektopi; (mi in
алтв akчєngic) opatopii, kape se infъig-
imeazъ ne trisъnъ.

Παρείναι, inf: npez: ал лѣл пхрѣи, sintš
de fagъ; mi nex: ал лѣл παρήи.

Παρείνται, a 3: fm: neps: de nas: (in
lokš de mīk:). tpe: de κς: ал лѣл παρήи.

Παρείπον, nex: 2: ал лѣл παράφην.

Παρ-είργω, biit: -είρζω, denъpъpezš, in-
nēdikš.

Παρ-είρύω, biit: -έζω, poet: in lokš de
παρερύω.

Παρ-είρω, (fъpъ biit:) ušiš, vīpъ n' intpe.
«Μεταξύ τοῦ ύμῶς λέγειν ουδ' αν τριχα μή
επi λόγῳ αν τις παρείρει». Ksn:

Παρείς, eita, εν, nex: 2: de nartv: ал
лѣл παρήи. 2) nas: nex: 2: de nartv: ал
лѣл пѣрѣω.

Παρ-είσ-άγω, biit: -άζω, (nex: παρεισθή-
γην, mi чл:) intpodskš u' aaitъpеa, ne
fъpiu; infъigimezš, saš nomeneskš чeua
afapъ din wipъa kbvintъnъ, «Παρενείρω.
[de xnde

Παρεισταγωγή (ή), intpodъuepe n' aaitъ-
pеa, saš vīpīpe ne fъpiu. (akt: saš nas:). (mi

Παρείστατος (έ, ή), intpodskš, vīpīlš xndeva
ne fъpiu, n' aaitъpеa (nъ npin ka-
lea vea dpeautъ, npin xuitъ). «Τὸς παρει-
στάτους ψευδэдѣλφους». Skp:

Παρ-εισ-βάλλω, viit: -βάλλω, (nex: παρεισέ-
βαλον, mi 41:) πκίδ, sað apñkñ чева кк
кнđ mижлокñ íñкññтp; (el: sað nestp:) in
тp; птвѣлескñ кñдева не крпим ка врѣ-
жмаиш.

Παρεισγραφή (ή), nedpeaut, neperealat
ínskriepc. [παρεισγράφω].

Παρ-εισ-δέχομαι, viit: -δέχομαι, priimeskñ
íñкññтp не askñs, sað afapz de чева не
este pñdsitš.

Παρ-εισ-δύομαι, viit: δύομαι, (nex: π-
ρεισέδυν, mi 41:) mт вірξ кñдева не d'a-
лѣтpea, sað не askñs. [de кñде

Παρεισδυσίς, εως (ή), vírpe не d'алѣт-
pea prin локñ mi кк kпñ askñs; (prin
íññd:) кнчоварт askñs.

Παρεισίδον, nex: 2: ал лđл парейсидω.

Παρ-ειс-εἰμι, viit: -εἰμι, = Παρεισέρχομαι.

Παρεισενήγκας nex: 1: de nart: ал лđл
парейсээрω.

Παρεισέλθω, nex: de nart: ал лđл п-
рейсээрχομαι.

Παρεισενηγεμένος, η, εν, nas: tpe: de
кк, mi

Παρεισενήνοχα, akt: tpe: de кк: de xol:
ал лđл парейсээрω.

Παρ-ειс-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, (nex:
παρεισλήθω, mi 41:) inтp не askñs кñ-
дева, = Παρεισδύομαι.

Παρ-ειс-κομίζω, viit: -ίω, varð чева inт-
кñтp не крпим.

Παρ-ειс-κρίνω, viit: -κρίνω, = Παρεισάγω;
(mi el: sað nestp:) = Παρεισδύομαι.

Παρ-ειс-κυκλώ -ω, viit: -ήσω, inтp-
dñкñ чева не askñs, не din латpe (ка
prinт' o maminт) «Алѣтс—η». East: vor-
beskñ кк mñлte inвїptлpї.

Παρείσθω, 3: sinr neps: de nas: tpe: de
кк: ал порднч: лđл парїтн.

Παρ-ειс-οδεύω, viit: εύω, inтp не askñs,
sað pññds mт d' anpouac de чñева.

Παρ-ειс-οδιάζω, viit: -άζω, = Παρεπεισοδιάζω.

Παρεισοίσω, viit: ал лđл парейсээрω.

Παρ-ειс-οράω, viit: -όψομαι, (nex: π-
ρεισείδον, mi 41:) mт кїлñ не askñs (кк
koada okїsлđї).

Παρ-ειс-πέμπω, viit: -πέμπω, trpmiğđ че-
ва не крпим кñдева.

Παρεισπασών, εὔστα, εν, nex: 2: de nart:
ал лđл ...

Παρ-ειс-πίπτω, viit: -πεσῶμαι, inтp не
askñs; sað птвѣлескñ inткñтp de odat, вїрñ
beste.

Παρ-ειс-πορεύομαι, viit: -εύσομαι, = Πα-
ρεισέρχομαι.

Παρ-ειс-πράσσω (τω), viit: -πράξω, stpñrñ
(innalineskñ) dajñi, mi 41: afapz din
pññdñlat.

Παρ-ειс-ρέω, viit: -ρεύομαι, mi -ρυή-
σομαι, kaptñ, mт вїрsđ inткñтp не a-
kñs; (fir:) = Παρεισδύομαι.

Παρ-ειс-φέρω, viit: -εισοίω, (nex: π-
ρεισφύνηξ, mi 41) = Παρεισάγω. «Νέμον
—». Ptp: pronđiđ la inтpїpea пввїлñ-
лđл алđл pñlentđ de лeчe afapz de чeл
in fiingт.

Παρ-ειс-φθαίρομαι, viit: -φθαίρομαι, mт
вїрξ кñдева не askñs snpe вїтmapea
mea sað a алđлa

Παρεξ, (mi maї 'nainte de vocall) п-
рєξ, adv: sað npen: Ion: noet: afapz, ne-
ste; (fir:) вїрñ, afapz de. (т: nen:) «Π-
рєξ έδοτε κληθήτην». Ia: K. Παρεξ δέ αρ-
γύρου χρυσόν άπλaтoν άνέθηκε. Ep: (mi in-
npekna кк η). «Παρεξ η έσον (χρόνον)
εί Σαύθα ηρχον». Ep: (sað кк ак:) «Ανε-
μοι πόντον όρνοντες πολλόν παρєξ έλα ϕυ-
κος έχουν». Ia: I. = Παρεξέχουν, ал вїрsat
afapz не лїñт... «Eπєї δє σήμx παρєξ
Ήου έλασσαν». Ia: I. = Παρεξήλασαν. (mi
fir:) «Παρεξ νόον μ'ήγαγον». Ia: K. (mi in
локñ de adv:) «Παρεξ νόον». Ia: V. mi
Imn: вїрñ mñte. «Δωρx παρєξ Αχλїηx δє-
ξασθαι». Ia: I. вїрñ inтpca лđл Axллđ.
[παρєξ, эн, έξ].

Παρ-εκ-βάνω, viit: -βήσομαι, (nex: π-
ρεξέδη, mi 41:) esđ maї afapz; mт abatđ
din kaze; esđ din mїpca vorpїpї; (prin
íññd:) mт abats din dpentđ, din лeчe,
din кvviingт, mi 41: (кк nen:). «Παρεκβέ-
θηκε γάρ η φύσις έν τούτοις (τοις τέραστι) τοῦ
γένους». Apst: «Παρεκβαίνουσι δικαίου». Es:
(sað кк ак:) «Δίος τέρας παρεκβάνας». Esx:
Παρ-εκ-βάλλω, viit: -βάλλω, skouđ чева
de кñдева, mi 'л πкїđ алѣтpea; (fir:) кк-
лєрđ не алєsđ komentape (insemuтpї ov-
sepbatıve, skonї, in vpe кñđ алтopđ.

Παρέκδοσις, εως (ή), emipe din kaze;
(desnpe pїđ) notonipe; (fir:) emipe, aba-
tepe din mїpca кvviñтлđї, novestipe de
чева afapz din ssvїektđ, (Frang:) dirpe-
sie; (prin íññd:) abatepe din (кvлkape
de) dpentđ, кvviingт, mi 41: [mi

Παρεκδοτικος, η, εν, emitđ din ssvїektđ;
sað konpinzтop; de dirpesї. [παρεκδο-
τικος]. [de кñде

Παρεκδοτικως, adv: кк abatepe din mї-
pca кvviñтлđї, in fełđ de dirpesie.

Παρεκδοέομαι, viit: -εύσομαι, = Πα-
ρεισβάλλω. [din

Περικολή (ή), skoatepe de xndeva, mi pñerepe aλtēpea kē čeva. || (im:) kole-
kpie de skoliī (insempnēpi) in vpe xñđ aš-
topš. [παρεκβάλλω]. [de xnde

Παρεκβολικός, ή, όν, atinrētopš de skoate-
tepe de čeva aλtēpea; indēminatikš a
kompnēne alese insempnēpi ašēnpa vpe x-
nēi skpiš. «Παρεκβολικός». Exst: inde-
minēlate la kompnēnepe ne alesē de skoliī.

Παρ-εκ-δέχομαι, viit: -δέχομαι, iađ (in-
uclerš) xna in lokš de alta, sađ inuclerš,
eksnaiikš pšđ. [de xnde

Παρεκδοχή (ή), inuclerēpe de xna in
lokš de alta, pea eksnaiikape; (gram:)
inuclerēpe de čele zise din čele xpmē-
toape. [de xnde

Παρεκδοχικός, ή, όν, inuclerēš aλtēla (pšđ),
sađ din čele xpmētoape. [de xnde

Παρεκδοχικός, adv: in kinš de a se in-
uclerē aλtēla (pšđ), sađ din čele xpmē-
toape.

Παρεκδραμείν, nex: 2: de inf: aλ laī πα-
ρεκτρέχω.

Παρ-εκ-δύνω (δύομαι), viit: -δύτω, -ομαι,
(nex: παρεξέδυνω, mi čl:) mē strekorš a-
fapš špind ne asknšđ.

Παρεξέσχετο, poet: in lokš de παρέχει-
το, a 3: sinr: nepš: de ppea: aλ laī πα-
ράκειμαι.

Παρέθεσις, εως (ή), aλtē (intpenkšz)
eksnēnepe de dramē. [παρετίθημι].

Παρ-εκ-θέω, viit: -θεύομαι, =Παρεκτρέχω.

Παρ-εκ-κλίνω, viit: -κλινῶ, mē dađ pñ-
uīn in latēpe; (upin intind:) mē aλpēđ.

Παρ-εκ-λέγω, viit: -λέξω, =Παρεισπράττω.

Παρ-εκ-λείπω, viit: -λείψω, lasđ čeva
la o pape; (nestp:) linseskš, nē maī sintš.

Παρ-εκ-νέομαι, viit: -νεύομαι, poet: (kē
ak:) tpekš pātind kē kopavia ne apnoa-
ne, sađ ne dñaintea kēiva.

Παρ-εκ-πίπτω, viit: -πεσῶμαι, esđ ne
asknšđ (šgřđ) de xndeva.

Παρ-εκ-προ-φεύγω, viit: -φεύξομαι, sađ
-φευξοῦμαι, poet: (kē ak:) šgřđ ne d' aλt-
tēpea, sađ din mñnele kēiva

Παρ-εκ-πυρόμαι -οῦμαι, viit: ωθήσομαι,
mē infočezđ, mē infatēkēpezđ, mē inbē-
pñēzđ p' intpe ...

Παρεκστρέφω (ή), [παρὰ, ἐκστρέφω] in-
toapepe dandapatēlo.

Παρέκταμα (τό), =Παρέκτασις.

Παρ-εκ-τεχνώνω, viit: -ύτω, poet: in lokš
de παρεκτείνω.

Παρέκτασις, εως (ή), intindepe de čeva
ne apnoane, p' aλtēpea, sađ in pñrē, sađ

dinkolo de čeva; (gram:) pñpīpō de zi-
čope pñin intpenēnepe de siapē (s: ek:
ἐτήτυμος in lokš de ἔτυμος). [din

Παρ-εκ-τείνω, viit: -τενῶ, intinēzđ čeva
p' apnoane, sađ in pñrē, sađ neste čē-
va; intinēzđ neste tpevšingr. «Τοῦ ἀναγκαίου
πολύ παρεξέτεται». Enrp:

Παρ-εκ-τελέω -ῶ, viit: -έσω, švīpweškš
čeva špē vōica kēiva.

Παρεκτέος, α, ον, posit: aλ laī παρέχω.

Παρεκτικός, ή, όν, vōlosđ, sađ indēmi-
naticš a da; (gram:) eksnpimētibš de
dape. [παρέχω].

Παρέκτοπος (ό, ή), ewitš din lokēla sađ
dramēla švš. [παρὰ, ἐκ, τόπος].

Παρεκτός, adv: (kē men:) afapš de ...
[παρὰ, ἐκτός].

Παρ-εκ-τρέπω, viit: -τρέψω, intopkš, (mi
mij:) mē avatš intp' aλtē pape (iađ aλtē
d'ipekpie); skouđ din kalea sa; (fir: mij:)
imī esđ din kēvīuūz; mē pētyčeskš.

Παρ-εκ-τρέχω, viit: -τρέχομαι, aλerpš
maī inkolō, tpekš, sađ intpekš aλerpšind.

Παρ-εκ-τρίβω, viit: -τριβῶ, skouđ čeva
pñin špeape de xna kē alta.

Παρεκτροπή (ή), avatepe din kale (akt:
sađ pas:); (fir:) kēlakepe de kēvīuūz; (pñin
intind:) notekš avētatš din kale. [παρεκ-
τρέπω].

Παρ-εκ-φαίνομαι, viit: -φανήσομαι, mē a-
apētš apnoane de čineva, sađ in pape.

Παρ-εκ-φέρω, viit: -εξοίσω, (nex: παρ-
εξήνεγκα, mi čl:) dskš maī inkolō, skouđ
maī afapš; (mij:) esđ din kalea mea, (mi
fir:) din mēšpēle mele, mē pētyčeskš.

Παρ-εκ-χέω, viit: -χεύσω, (nex: πα-
ρεξέχεα, mi čl:) vāpšđ (mi pas: mē vāpšđ)
ne d' aλtēpea afapš, sađ apnoane de čē-
va; (desnpē pīđ) mē pesvāpšđ neste ma-
lš. [de xnde

Παρέχυσις, εως (ή), vīpsape p' aλtē-
pea afapš, sađ apnoane de čeva; pesvāp-
sape de pīđ; sađ dape ne din afapš (de-
snpe op čē likšidš).

Παρ-ελαύνω, viit: -ελάσσω, mi At: -ελῶ,
mñnē kalea maī 'nainte, sađ tpekš kēla-
pe; (fir:) =Παραπλέω; (in men:) tpekš p'
vnoane, sađ dinkolo; (fir:) intpekš. «Πλῆ-
θει δὲ βιβλίων σχεδὸν ἅπαντες παρελήλακε
τοὺς καθ' αὐτὸν...». Aπt:

Παρ-ελέγχω, viit: -ελέγξω, =Ελέγχω.

Παρελέσθαι, mij: nex: de inf: aλ laī πα-
ραιρέω.

Παρελεύσει, lon: in lavš de παρελεύσει,
a 2: sinr: nepš: de viit: aλ laī παρέρχομαι.

Παρέλευσις, εως (ή), τρεπερε π' απροα-
ne, saḥ po dīnaintea kṣīva, saḥ maī īnko-
lo, maī 'nainte. [παρελεύω].

Παρελήλυθα, τρε: de κς: de xot, wi

Παρελθεῖν, nex: de inf: al λῃ παρέρχομαι.

Παρ-ελίσσω (ττω), viit: -ελέξω, inf: πῃ-
pḥ aproape, saḥ alṭsrea κς чева.

Παρελκόντως, adv: (de partiv:) de pri-
sosḥ; κς inf: pziepe. [παρέλκω].

Παρέλκυσις, εως (ή), τραπερε in ληνḡ
(akt: saḥ pas:); preλknṽipe de vreme, in-
tṽziepe. [wi]

Παρελκυστής, οὔ (δ), preλknṽitorḥ de
vreme, intṽziitorḥ. [wi]

Παρελκυστρια (ή), fem: al λῃ παρελ-
κυστής. [din]

Παρ-ελέω, (maī noḥ) in lokḥ de ...

Παρ-έλω, viit: -έλεω, (nex: παρελκυσ-
σις, wi чл:) trarḥ чева maī īnko-lo, saḥ π' a-
lṭsrea de чева; trarḥ in ληνḡ, preλkn-
meskḥ (prin: vreme); (el:) tṽpskḥ kalḥ
π' alṭsrea κς tṽpsra (Tḥp: iodekḥ);
(de xnde prin intind:) foloseskḥ ka o īn-
denṽinipe, sīntḥ de prisosḥ. «Τὰ παρελ-
κόμενα τοῖς ἐπιτηδεύμασι». Πλв: пṽpṽie ak-
chesoape (nḥ prinṽinape) ale artelor.

Παρέλλειψις, εως (ή), πῃsape de xna din
doḥ lṭere nḥse in napaletḥ ale vre x-
neī ziverī. [παρέλλειπω].

Παρελῶ, At: viit: al λῃ παρελύνω.

Παρέλω, nex: 2: de szp: al λῃ παραιρέω.

Παρ-εμ-βαίνω, viit: -θήσομαι, xṽmṽreskḥ
ne čineva de aproape κς tṽpsra. 2) (maī
noḥ) intṽ la mṽlokḥ, mṽkloveskḥ.

Παρ-εμ-βάλλω, viit: -βαλῶ, pḥḥ parte din
чева intṽntṽ in...; varḥ intṽ, vṽpḥ n' in-
tṽ; (mṽk:) intṽ la mṽlokḥ ka mṽklo-
vitorḥ; (despre armie) amezḥ π' intṽ di-
stangele fazanṽeī (tṽmṽeī de omtipe); (in
ven:) aranṽezḥ in vṽtṽie; (xne-opī) ta-
vṽpḥ omtipe. «Παρεμβάλλειν τῷ ὀρθῷ σαμ-
ωνίας ἐλάχιστον». Γал: «Ἐκκλέσασθαι πα-
ρὰ τῶν δικαστῶν θορύβους, παρεμβάλλων τὰς
ἐμὰς δημηγορίας». Esx: «Παρεμβάλλειν ἐαυ-
τὸν ὑπὲρ ἑτέρου» Лл: «Παρενέβαλον τοὺς πε-
ζοὺς». Плв: «Тὴν δύναμιν πρὸ τῆς πόλεως
παρεμβαλὼν». Плв: (wi el:) «Παρενέβαλον
δὲ ἐκεῖ παρὰ τα ὕδατα». Skp:

Παρέμβασις, εως (ή), intrape la mṽlokḥ,
mṽkloṽipe: (gram:) intṽpṽnepe de si-
lavṽ, saḥ lṭerṽ. [wi]

Παρεμβατικός, ή, ὄν, peλativḥ, saḥ folo-
sitorḥ la mṽkloṽipe; saḥ (gram:) alintṽ-
torḥ de intṽpṽnepe de silavṽ, saḥ lṭer-
pḥ. [παρεμβάινω]. [de xnde]

Πάρεμβατικῶς, adv: in feaḥ de mṽkloṽi-
pe, saḥ (gram:) de intṽpṽnepe.

Παρ-εμ-βλέπω viit: -βλέψομαι, mṽ xḥḥ
κς koada okḥkḥ saḥ pṽḥ la čineva.

Παρ-εμβολή (ή), pḥnepe de o parte din
чева intṽntṽ; saḥ intṽpṽnepe, intṽvī-
pṽpe (akt: saḥ pas:); (takt:) amezape de
ostamī π' intṽ distangele fazanṽeī; (xne-
opī) tṽvṽpṽpe; (in ven:) omtipe aranṽatṽ,
saḥ tṽvṽpṽtṽ, tavṽpṽ, lavṽpṽ; (palest:) x-
nḥ feaḥ de pḥnepe de pṽdikṽ; (xne-opī)
=Παρεξαιρεσία. [παρεμβάλλω]. [de xnde]

Παρ-εμβόλιον (τῶ), o parte de vṽntṽ-
peaskṽ mṽeapṽ. [wi]

Παρ-εμβολικός, ή, ὄν, kvēnitḥ, saḥ fṽkṽḥ
la aranṽape, saḥ tṽvṽpṽpe de omtipe.

Παρ-εμβολειδής, εὖς (δ, ή), чол in feaḥ
de intṽpṽnepe. [παρεμβολή, εἶδος].

Παρ-εμ-βύω, viit: -βύσω, vṽpḥ чева π'
intṽ, astṽnḥ.

Παρ-εμ-μύνομαι, viit: -μυήσομαι, mṽ
fakḥ kam nevṽnḥ in чева. [de xnde]

Παρ-εμ-μυής, εὖς (δ, ή), kam nevṽnḥ, in-
tṽsiasṽ.

Παρέμμεναι, poct: in lokḥ de παρεῖναι,
inf: al λῃ πάρεμι.

Παρ-εμ-πάσσω, presapḥ чева π' intṽ...

Παρ-εμ-πεσών, οὔσα, ὄν, nex: 2: de partiv:
al λῃ παρεμπίπτω.

Παρ-εμ-πίνω, viit: -πίομαι, vcaḥ prea
mṽat, neste mṽsṽpḥ.

Παρ-εμ-πίπλημι, viit: -πλήσω, smṽpḥ prea
mṽat, saḥ ne askṽnsḥ.

Παρ-εμ-πύρηνμι, viit: -πρήσω, apzḥ ne
d' alṭsrea.

Παρ-εμ-πίπτω, viit: -εμπεσοῦμαι, kazḥ de
odatṽ, saḥ alṭsrea intṽntṽ in...; in-
tṽ in mṽlokḥ; mṽ vṽpḥ intṽntṽ din in-
tṽmṽape; mṽ intṽmṽpḥ intṽ чева; (κς dat:)
mṽ intṽmṽpḥ totdeodatṽ κς alṭḥ чева «Ἡ
τύχη τῷ ἐφ' ἧμῖν παρεμπίπτει». Пл:

Παρ-εμ-πλάσσω (ττω), viit: -πλάσω, sm-
pḥ, astṽpḥ demṽptṽ dṽtṽpe чева κς
movṽpḥ (vimentḥ); (fir:) īnkizḥ pana. [de
xnde]

Παρ-εμ-πλαστικός, ή, ὄν, nstṽnosḥ, inde-
minatṽ a astṽna; folositorḥ ka leakḥ
de a īnkide pana.

Παρ-εμ-πλέω, viit: -πλέξω, īnpṽetesḥ
чева, vṽpḥ π' intṽ...

Παρ-εμ-πλέω, nex: de partiv: al λῃ πα-
ρεμπίπλημι.

Παρ-εμ-πλοκή (ή), īnpṽetipe, vṽpṽpe de
чева π' intṽ; intṽpṽnepe de чева din
afapṽ. [παρεμπλέω].

Παρ-εμπροδίζω, viit: -ίσω, inniedikš. [mi Παρεμπροδών, ade: in feaš de nīedikš. [παρά, ἐν, ποῦς].

Παρ-εμ-πολλάω -ῶ, viit: -ήσω, mē nego-uezš pe fspiri, kš kinš nelenisitš.

Παρεμπόρευμα(τὸ), auea, kš kape se nego-uezš čineva in treaktiš, mapš, če ksm-pēpē čineva pe din afapš, (Frang:) **pa-cotille**; (prin intind:) kīstirš in adaosš (pe din afapš). [din]

Παρ-εμ-πορεύομαι, viit: -εύσομαι, mē nego-uezš kš čeva in treaktiš, firsieskš de nerogš mi aate fexpi de mēpfi afapš de čelo prinčipale; (fir:) «Ὅταν ἡ ἱστορία τὸ τερπνὸν παρεμπορεύεται». Lxh: intpe-ksinguezš ka čeva akcesopš (kam de prisosš).

Παρέμπωσις, εως (ή, iutrape in mik-lokš, mikločipe; (fir:) intimnapere; (med:) =Παρέγχεσις; (gram:) intpenšnepe de li-terē, supē eks: πτόλεμος in lokš de πτόλεμος.

Παρ-εμ-φάνω, viit: -φάνῶ, apšiš, infšgi-mezš de aproape, saš pšgiu čeva; in-kinšieskš intšneka; kam seamtūš, kam adskš. «Ἐλέγετο δὲ ὁ Σωκράτης τὴν ὕψιν Σειληνῶ παρεμφάνειν». Kšn: «Μὴ λίαν πα-ρέμφανον τὴν τῆς τέλειος ὁμῆν». Dskr: (mi pas:) «Ἵδωρ παρεμφανόμενον». Apst: in kape se infšgiueazš osfektale ka in orlindš. [de xnde]

Παρεμφαντικός, ή, ὄν, infšgiuštōpš (in-kinšitōpš) de čeva. [mi]

Παρέμχστις, εως (ή), infšgiuapere (akt: saš pas:) de čelo aproape; oape-kape aseimnapere. [mi]

Παρεμφαντικός, ή, ὄν, = Παρεμχαντικός; (gram:) apšišitōpš de oape kape xolē-pitš idee (inppot: de απρέμχτος).

Παρεμφεής, εως (ό, ή), kam asemenea (kape kam adxue). [din]

Παρ-εμ-φέρω, viit: -ενόίσω, kam seamt-nš, kam adskš.

Παρ-εμ-φύομαι, viit: -φύσομαι, pespš a-proape; saš mē liueskš n' alēšpea.

Παρ-εν-δείκνυμι, viit: -δείξω, apšiš čeva, (mi el: saš pas:) mē apšiš de aproape, saš snpe faaš.

Παρ-εν-δείκω, viit: -άσω, netpekš aproape de, saš n' intpe čeva.

Παρ-εν-δίδωμι, viit: -δώσω, mē plēkš oape ksm, mē porš māi modest, mē apšiš māi favoiš.

Παρ-εν-εγγεῖν, nex: 2: de inf: al lēi-pa-rafēro.

Παρ-εν-δύω (δύομαι), viit: -δύσομαι, (nex: παρενέδω) mē vīpš inxatpš kile pšgiu, saš ne nesimjite.

Παρενέδω, nex: 2: de παρενόρω.

Παρ-εν-είρω, (fēpš viit:) inpleteskš, saš uezš mi alš čeva n' intpe; (in nen:) māi vīpš mi alš čeva n' intpe alēle; (fir:) pomeneskš (vitezš) in napentesš.

Παρενήσοι, Ion: prea: al lēi παρηνήσω.

Παρενήθει, poet: in lokš de παρῆθεν. «Ἐπατέρη τοῦ παρηνήθει μῆτις». Aπλh: se infšgiueazš; (in nen:) este. (vezī ēnē-veš).

Παρηνήνοχα, tpe: de kš: al lēi παρηνήρω.

Παρηνήσις, nex: 2: de post: al lēi παρηνήσις.

Παρηνήειν, Dor: in lokš de παρηνήειν.

Παρηνήσις, εως (ή), intpenšnepe; (gram:) adaosš de vokalt in mikloka zicēpiš; (prin intind:) fpašš (nepiodš de kšvintš) intpenšš intpe alēla, de kape se des-napte de amīndōš pēpēte prin semna de dōš apkēpi () nšmitš napentesš. [mi]

Παρηνήστος (ό, ή), intpenšš, intpodšš de din afēpš; (de xnde gram:) inisš, saš desnpēpēitš in napentesš. [mi]

Παρηνήκη (ή), =Παρηνήσις; (prin intind:) fantš, saš kšvintš ka xndš adaosš pe din afapš; (in Esix:) =Παρεμπόρευμα. [παρηνήκη].

Παρ-εν-θυμέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, nē iaš a minle, mē pefakš, kš nē iaš in vērape de seamt, tpekš kš vedepe; le-neneskš; desnpēpēieskš. [de xnde]

Παρηνθύμης, εως (ή), netkape in vē-rapere nē seamt, tpečere kš vedepea

Παρηνθύστος (ό, ή), intssiasiš fēpš vpe-me. (de xnde) «Παρηνθύστος». Ionh: nepotpibitš nomnosš stiaš, saš sšelimitate de kšvintš. [παρῆ, ἐνθύστος].

Παρενικτοφόρος (ό,ή), poditōpš la fie-kape al doilea anš. [παρῆ, ἐνικτός, φέρω].

Παρ-εννέπω, saš Παρηνέπω (fēpš viit:) poet: =Παραδῶ.

Παρ-εν-οπλίζω, viit: -ίσω, = Ἐνοπλίζω.

Παρ-εν-οράω -ῶ, viit: -όψομαι, (nex: παρενείδω, mi el:) vēzš čeva in treaktiš, pe d' alēšpea, saš ne askensš (imī ap-pekš nšmaī okšal).

Παρ-εν-υγλέω -ῶ, viit: -ήσω, (kš dat:) sēpēpš de aproape, saš prea des in vpe-me de indeletničipe la čeva. [de xnde]

Παρηνόχλησις, εως (ή), deasš sēpērape ne vpeime de okšpajie

Παρ-εν-ράπτω, viit: -ράψω, kosž čeva n' ałtšpəa ka o kīrpišpə.

Παρ-εν-σαλεύω, viit: -ερίσω, kletinš (le-
gñš) čeva in koačī mi in kolo. «Παρ-εν-
σαλεύω τοῖν ποδῶν». Apst: salš din ničo-
pe dšpind. (mi el:) «Πρὸς αὐτὸν παρ-εν-
σαλεύει». Flštr:.

Παρ-εν-σπείρω, viit: σπερῶ, semtñš čeva in treakšitš inžšntpš; saž vīpš n' in-
tre, =Παρ-εν-ερίω.

Παρ-εν-τάσσω, viit: -τάζω, pñdšle-
skš čeva n' inpre, inpreñšitš.

Παρ-εν-τείνω, viit: -τενῶ, inlinž čeva n' aproane, n' inpre, saž in dšntš de čeva; inpreñšitš; (mšs:) kintš kš pñitš glasš.

Παρ-εν-τίθημι, viit: -ενθήσω, maī pñitš čeva (afapš de vede koprinse) inžšntpš, saž n' inpre. «Παρ-εν-τίθεσθαι ἀγοράματα εἰς τὴν ναὺν». Dm: a pñe in kopavie mi ałte fełšpī de mšpfi neste povara čea tokmitš.

Παρ-εν-τρέφω, viit: -τρέφωμαι, mšnīnkš (pozš) čeva n' inpre, saž afapš de ałte mīnkšpī (mšnīnkš ka žñš mezeliš).

Παρ-εν-τρέφω, viit: -εντρέφω, maī pñitš čeva (afapš de vede koprinse) inžšntpš, saž n' inpre. «Παρ-εν-τίθεσθαι ἀγοράματα εἰς τὴν ναὺν». Dm: a pñe in kopavie mi ałte fełšpī de mšpfi neste povara čea tokmitš.

Παρ-εν-τρέφω, viit: -τρέφωμαι, mšnīnkš (pozš) čeva n' inpre, saž afapš de ałte mīnkšpī (mšnīnkš ka žñš mezeliš).

Παρ-εν-τρέφω, viit: -τρέφωμαι, mšnīnkš (pozš) čeva n' inpre, saž afapš de ałte mīnkšpī (mšnīnkš ka žñš mezeliš).

Παρ-εν-τρέφω, viit: -τρέφωμαι, mšnīnkš (pozš) čeva n' inpre, saž afapš de ałte mīnkšpī (mšnīnkš ka žñš mezeliš).

Παρ-εν-τρέφω, viit: -τρέφωμαι, mšnīnkš (pozš) čeva n' inpre, saž afapš de ałte mīnkšpī (mšnīnkš ka žñš mezeliš).

Παρ-εν-τρέφω, viit: -τρέφωμαι, mšnīnkš (pozš) čeva n' inpre, saž afapš de ałte mīnkšpī (mšnīnkš ka žñš mezeliš).

Παρ-εν-τρέφω, viit: -τρέφωμαι, mšnīnkš (pozš) čeva n' inpre, saž afapš de ałte mīnkšpī (mšnīnkš ka žñš mezeliš).

Παρ-εν-τρέφω, viit: -τρέφωμαι, mšnīnkš (pozš) čeva n' inpre, saž afapš de ałte mīnkšpī (mšnīnkš ka žñš mezeliš).

Παρ-εν-τρέφω, viit: -τρέφωμαι, mšnīnkš (pozš) čeva n' inpre, saž afapš de ałte mīnkšpī (mšnīnkš ka žñš mezeliš).

Παρ-εν-τρέφω, viit: -τρέφωμαι, mšnīnkš (pozš) čeva n' inpre, saž afapš de ałte mīnkšpī (mšnīnkš ka žñš mezeliš).

Παρ-εν-τρέφω, viit: -τρέφωμαι, mšnīnkš (pozš) čeva n' inpre, saž afapš de ałte mīnkšpī (mšnīnkš ka žñš mezeliš).

Παρ-εν-τρέφω, viit: -τρέφωμαι, mšnīnkš (pozš) čeva n' inpre, saž afapš de ałte mīnkšpī (mšnīnkš ka žñš mezeliš).

Παρ-εν-τρέφω, viit: -τρέφωμαι, mšnīnkš (pozš) čeva n' inpre, saž afapš de ałte mīnkšpī (mšnīnkš ka žñš mezeliš).

Παρ-εν-τρέφω, viit: -τρέφωμαι, mšnīnkš (pozš) čeva n' inpre, saž afapš de ałte mīnkšpī (mšnīnkš ka žñš mezeliš).

Παρ-εν-τρέφω, viit: -τρέφωμαι, mšnīnkš (pozš) čeva n' inpre, saž afapš de ałte mīnkšpī (mšnīnkš ka žñš mezeliš).

Παρ-εν-τρέφω, viit: -τρέφωμαι, mšnīnkš (pozš) čeva n' inpre, saž afapš de ałte mīnkšpī (mšnīnkš ka žñš mezeliš).

Παρ-εν-τρέφω, viit: -τρέφωμαι, mšnīnkš (pozš) čeva n' inpre, saž afapš de ałte mīnkšpī (mšnīnkš ka žñš mezeliš).

Παρ-εν-τρέφω, viit: -τρέφωμαι, mšnīnkš (pozš) čeva n' inpre, saž afapš de ałte mīnkšpī (mšnīnkš ka žñš mezeliš).

Παρ-εν-τρέφω, viit: -τρέφωμαι, mšnīnkš (pozš) čeva n' inpre, saž afapš de ałte mīnkšpī (mšnīnkš ka žñš mezeliš).

Παρ-εν-τρέφω, viit: -τρέφωμαι, mšnīnkš (pozš) čeva n' inpre, saž afapš de ałte mīnkšpī (mšnīnkš ka žñš mezeliš).

kš n' aproane, saž po dñaintea kšiva, =Παρ-εξ-έρχομαι.

Παρ-εξ-αυλέω -ῶ, viit: -ήσω, (inpre: nšmaī tpe: de kš: de pas: paptč:) Παρ-εξ-ηυλημένος, η, ον, (prinč: desnpə fšepə) inbekitš, špikatš, neinpreñšingavilš.

Παρ-εξ-εἰμι, viit: -εἰμι, =Παρ-εξ-έρχομαι, (fšpš kazš) inaintezš.

Παρ-εξ-εἶναι, nex: 2: de inf: ał pñitš παρεξίημι.

Παρ-εξ-εἰπεῖν, nex: 2: de inf: ał pñitš παρεξίγορεύω. (maī kopek: parēš eipēin).

Παρ-εξ-εἰρεσία (ή), [παρ-εξ, εἰρεσία] kanī-
tš koptšii de la pñš, saž pñš, žnde nš sīnt vīšle.

Παρ-εξ-εἰρεσίον (τό), =Παρ-εξ-εἰρεσία.

Παρ-εξ-ελαύνω, viit: -ελάσω, imī minš (mepřš kš) kałš maī 'naintē; tpeš (prinč:) kšlare, mi esš de žndeva; (fšr:) tpeš xotapere kšvīngel (drentšij, mi čl:). 2) mš porneškš, pñšleskš ašpura vřšmashilš.

Παρ-εξ-ελέγχω (ό), sšbst: ał pñitš...

Παρ-εξ-ελέγχομαι, viit: -ελέγξω, sšpñš pñš-
pñšpñš kšiva kš minčinoase kšvintē saž apřšmente.

Παρ-εξ-ελεῖν, nex: 2: de inf: ał pñitš παρ-εξ-έρχομαι.

Παρ-εξ-ελεῖν, nex: 2: de inf: ał pñitš παρ-εξ-έρχομαι.

Παρ-εξ-ελεῖν, nex: 2: de inf: ał pñitš παρ-εξ-έρχομαι.

Παρ-εξ-ελεῖν, nex: 2: de inf: ał pñitš παρ-εξ-έρχομαι.

Παρ-εξ-ελεῖν, nex: 2: de inf: ał pñitš παρ-εξ-έρχομαι.

Παρ-εξ-ελεῖν, nex: 2: de inf: ał pñitš παρ-εξ-έρχομαι.

Παρ-εξ-ελεῖν, nex: 2: de inf: ał pñitš παρ-εξ-έρχομαι.

Παρ-εξ-ελεῖν, nex: 2: de inf: ał pñitš παρ-εξ-έρχομαι.

Παρ-εξ-ελεῖν, nex: 2: de inf: ał pñitš παρ-εξ-έρχομαι.

Παρ-εξ-ελεῖν, nex: 2: de inf: ał pñitš παρ-εξ-έρχομαι.

Παρ-εξ-ελεῖν, nex: 2: de inf: ał pñitš παρ-εξ-έρχομαι.

Παρ-εξ-ελεῖν, nex: 2: de inf: ał pñitš παρ-εξ-έρχομαι.

Παρ-εξ-ελεῖν, nex: 2: de inf: ał pñitš παρ-εξ-έρχομαι.

Παρ-εξ-ελεῖν, nex: 2: de inf: ał pñitš παρ-εξ-έρχομαι.

Παρ-εξ-ελεῖν, nex: 2: de inf: ał pñitš παρ-εξ-έρχομαι.

Παρ-εξ-ελεῖν, nex: 2: de inf: ał pñitš παρ-εξ-έρχομαι.

Παρ-εξ-ελεῖν, nex: 2: de inf: ał pñitš παρ-εξ-έρχομαι.

Παρ-εξ-ελεῖν, nex: 2: de inf: ał pñitš παρ-εξ-έρχομαι.

Παρ-εξ-ελεῖν, nex: 2: de inf: ał pñitš παρ-εξ-έρχομαι.

Παρεξήϊε, 3: sinr: nepc: de nepc: al lxi παρέξειμι.

Παρεξηλάξει, Ion: in lokð de παρεξηλάκει, a 3: sinr: nepc: de peste-szv: al lxi παρεξελάυνω.

Παρεξής, adv: «Εξής, Εφεξής, in xpmare, dñne, mi cl:

Παρ-εξ-ίημι, viit: -εξήσω, (nex: παρεξήμην, mi cl:) lasð a trece ceva; (fir:) leneveskð, trekð kð vederea.

Πάρεξίς, εως (ή), dape. [παρέχω].

Παρ-εξ-ισώ -ω, viit: -ώσω, «Εξισώ, a lxtspind potpiveskð zna kð alta.

Παρ-εξ-ίστημι, viit: -εκστήσω, skoðð, strp-mstð ceva din natspala sa posigie; prefakð, (mi mij:) mð prefakð in mai pðð; (fir:) iml esð din mingl; (desupe binð) mð strikð.

Παρεξών, οὔσα, ὄν, partu: al lxi παρέξειμι.

Παρέξοδος (ή), asknsz (αλτсрашъ) e-shipe; (xne-opi) prerxtipe nentpð kðlt-topie.

Παρ-εξ-ωθέω -ω, viit: -ωθήσω, inninrð, inrtesslð p' alxtsrea.

Παρ-έοικα, tre: de kð: (in lokð de prez:) al neintp: παρείκω, kam seamtñð kð, parð ka ceva; (nepers:) se potpiveshte, iml a-re lokkl, se kade. (bezl mi parήκω).

Παρεῖσα, Dor: in lokð de παρεῖσα.

Παρεὼν, Ion: in lokð de παρὼν, next: mi

Παρεῖσα, Ion: in lokð de παρῶσα, fem: partu: al lxi παρέειμι.

Παρέπαινος (δ), lasð in treaktð, kam p' alxtsrea. (bezl παράψογος).

Παρ-επ-άλλομαι, Ion: in lokð de παρεφάλλομαι.

Παρ-επ-εισ-οδιάζω viit: -άσω, inrtvtrð ceva de din afarp (ka akcesopð) in istorie, poemz, mi cl:

Παρ-επ-ι-δοθήω -ω, viit: -ήσω, (kð dat:) við, sað merpð in ajstorpð klba kam p' alxtsrea.

Παρεπιγραφή (ή), skpiepe, insemnape de ceva p' alxtsrea; (prin intind:) skpisz, insemnxtpa den' alxtsrea; (partik:) insemnape ne mapine sað in parentesð ne tekstz klbi minskpisð de poemz dramatikz snpe povxtsipea aktorpkl, sað mashinistkl (snpe eks: in persz 223: a paszp: lxi Apstl: zicpila. «Αυλείτις»), [din

Παρ-επ-γράφω, viit: -γράψω, skpið ceva p' alxtsrea, sað insemnezð ne mapinea tekstzkl.

Παρ-επ-δείκνυμαι, viit: -δείξομαι, apztð ce-

va in treaktð, sað snpe falz.

Παρ-επ-ι-δημέω -ω, viit: -ήσω, soseskð, sað netpekð xndeva ka trektorpð [mi

Παρεπιδημία (ή), sosipe, sað netpечere xndeva de trektorpð. [din

Παρεπιδημός (δ, ή), sositð, sað netpектopð xndeva xgipñ vreme (trektorpð). [παρά, ἐπὶ, δῆμος].

Παρ-επ-ι-κουρέω -ω, viit: -ήσω, «Παρεπιδοθήω, stað klba in ajstorpð. [παρά, ἐπὶ-κουρος].

Παρ-επ-ι-νυέω -ω, viit: -ήσω, mai nð-skocheskð mi alð ceva inkt.

Παρ-επ-ι-πνέω, poet: in lokð de...

Παρ-επ-ι-πνέω, viit: -πνεύσω, mi pneusoumai, (desnpe vintð) szflx p' alxtsrea, sað x-shop, sað intp' oape-kape vreme.

Παρ-επ-ι-πορεύομαι, viit: -εύσομαι, mð dskð (inaintezð, mð anponið) xndeva p' alxtsrea.

Παρ-επ-ι-σχεπέω -ω, viit: -ήσω, varð ceva de seamz (obsepð) in treaktð, чер-чetezð in prinz mi ne deasnpa.

Παρ-επ-ι-σπάομαι -ωμαι, viit: -άσομαι, trarð, smxlð ceva ktpе sineml in treaktð.

Παρ-επ-ι-στρέφω, viit: -στρέψω, inbirteskð, sað szcheskð ceva kam p' alxtsrea, sað in ceea-l-alz parte; (ex: sað nestp: mi mij:) mð inorpð xgipñ, ka sz mð xitð alxtsrea sað inapoI. [de xnde

Παρεπιστροφή (ή), inbirtipe de ceva in ceea-l-alz parte; sað intoapere kam in latre, sað kð znð kinð kam asknsz. «Προσώπου—». Pl:

Παρ-επ-ι-φέρω, viit: -εποισω, (nex: παρ-πήνεγα, mi cl:) adskð ceva ne lñnð altele sað kam p' alxtsrea la mijlokð.

Παρ-επ-ι-ψάω, viit: -ψύσω, atinrð ceva kam p' alxtsrea sað ne deasnpa mi in treaktð.

Παρέπλαγξα, nex: al lxi παραπλάζω.

Παρέπλαξα, Dor: in lokð de παρέπληξα, nex: 1. al lxi παραπλήττω.

Παρέπλω, poet: a 3: sinr: nepc: de (neph): nex: 1. al lxi παραπλώω.

Παρ-έπομαι, viit: -έψομαι, (kð dat:) xpmezð klba de aproape, sað p' alxtsrea; (fir:) sintð nemixlovitð xpmare din ceva.

Παρέπτω, nex: 2: al lxi παρίπταμαι.

Παρεργάτης, ου (δ), poet: pðð, neindeminatikð dskrtorpð. (kð nen:) «Λόγων—». Ecp:

Παρ-εργολαβέω -ω, viit: -ήσω, zxpðveskð челе de prisosð (de podoabz nmaI) ale dneI ikoane. [πάρεργον, γραφή].

Παρ-εργολαβέω -ω, viit: -ήσω, inrtvtrpñ-

zš, 1aš asšpr̥t'mī kam in tpeaktš wi ałtš čeva ne līnrt̥ čele xot̥pīte.

Πάρεργον (τὸ), λκρ̥ netpešsinchosš, saš de prisosš, (Franz:) akvesopš, če fače čineva, kīnd n'ape de λκρ̥; saš kape este afart̥ de sšvīektšl̥ propšš; saš īndepī-nitsr̥. «Εἰκόνας πάρεργον», Eli: neadev̥tra-tšl̥, nepīnčīpalšl̥ obīektš de zšgr̥vīt. «Ὁδοῦ πάρεργον». Lks: λκρ̥ f̥kxtš in tpeaktš. «Δόμων πάρεργον ποιεῖται με». Expr: m̥z soko-tehte de bastapdš. «Πρίαμον δὲ φασὶ πάρεργον Νεοπτολέμῳ γενέσθαι». Pass: n̥z s' a o-mopit̥ k̥z dīnadīnssl̥, čī in tpeaktš, wi ka zñš adaosš la čel-ā-āxī. «Ἐν παρέργῳ, saš «Ἐκ παρέργου». (wi el:) «Πάρεργον. Lks: =Παρέργως. «Ἐν παρέργῳ θεῶ με». Sof: a-r̥n̥k̥z m̥z īnt̥p' zñš kol̥gš ka o lep̥z̥t̥-t̥r̥. (pīnč:) nest: l̥xī..

Πάρεργος (ὁ, ἡ), čel afart̥ dīn adev̥tra-tšl̥ saš pīnčīpalšl̥ λκρ̥. «Λόγος —». Plt: čel afart̥ dīn sšvīektš. «Ἀνάλωμα —». Pl: afart̥ dīn sokoteašl̥. [παρὰ, ἔργον]. [de xnde

Παρέργως, adv: f̥r̥p̥ īn̥p̥r̥k̥ipe; ne dea-sšp̥ra; in tpeaktš.

Παρ-ερεθίζω, biit: -ίσω, īnt̥p̥itš, z̥z̥t̥-r̥z̥k̥š īnk̥z maī m̥x̥l̥.

Παρ-ερέσσω (ττω), biit: -ερέσω, vīs̥lesk̥š p' ałt̥šp̥rea; (k̥z ak:) pornesk̥š čeva k̥z vīs̥le, saš ka k̥z vīs̥le n' ałt̥šp̥rea, saš ne dīnaintea k̥zīva.

Πάρερμα (τὸ), op če se p̥zne ałt̥šp̥rea de čeva ka sp̥r̥jīn̥š saš pr̥onte. (in Ink̥r: poate greș: in lok̥š de παρίρημα). [παρὰ, ἔρμα].

Παρερμηνεία (ἡ), eksplīkagīe (tīlk̥k̥ipe) greșit̥. [wi

Παρερμηνευτής, oū (ὁ), p̥z̥š tīlk̥k̥it̥op̥š de sk̥p̥int̥xp̥ī (epetīk̥š). [dīn

Παρ-ερμηνεύω, biit: -εύσω, eksplīk̥š (tīl-k̥zīesk̥š) greșit̥.

Παρ-ερπύζω, biit: -ερπύσω, wi

Παρ-έρπω, biit: -έρπω, (nex: παρείρπυσα, wi čl:) m̥z vīp̥š, saš m̥z an̥ponīš tīp̥īn-d̥z m̥z (ne ask̥znsš) x̥ndeva.

Παρέρρωγα, mīz: (k̥z īnsem̥n: pas: z̥ne -op̥ī) tpe: de k̥z: ał l̥xī παρὰρρήγνυμι.

Παρ-έρω, biit: -έρω, t̥par̥š in λ̥n̥gr̥sl̥ k̥zīva, saš p' ałt̥šp̥rea. «Φραγμὸν παρείρυσαν». Ep: (wi pas:) «Παρείρυσθη τὸ στόμα». Ink̥r: i s' a st̥p̥imbat̥ r̥p̥ra.

Παρ-έρωμαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: παρῆλθον, wi čl:) tpekt̥ p' ałt̥šp̥rea, saš ne dīnaintea k̥zīva; (k̥z ak: k̥z p̥rep:) tpekt̥īnd m̥ep̥r̥š, īnt̥p̥z̥ x̥ndeva; (f̥r̥p̥ kaz̥š) tpekt̥īnd

īmī šp̥mez̥š k̥alea, m̥ep̥r̥š īnaint̥; (fir:) tpekt̥, m̥z d̥z̥k̥š, (ad:) p̥lep̥š, n̥z m̥z maī īnt̥op̥k̥š; (p̥r̥īn īnt̥īnd:) sk̥auš dīn x̥z̥r̥p̥ea de seam̥z a k̥zīva; saš tpekt̥ k̥z vedep̥ea; x̥it̥š. (obīč: k̥z ak:) «Ὅποτε τὸν βωμὸν νηὶ παρῆλθον». Il: Θ. (wi k̥z adv:) «Τῇ οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται». Om: (wi k̥z ak: k̥z p̥rep:) «Εἰς τὴν πόλιν βίᾳ παρεληλυθὼτας». Ksn: «Ἐπεὶ δὲ παρῆλθον εἰς τὴν αὐλήν». Ep: (wi f̥r̥p̥ kaz̥š). «Φυλακὰς χαλεπὰς παρελθεῖν». Ep: «Αἰσθόμενος τῆς νυκτὸς παρεληλυθὼτας αὐτοῦς». Ksn: (wi fir:) «Τάχα σε παρέρχεται ὡς ὄναρ ἤδη». Tkr: «Ὁ παρεληλυθὼς χρόνος». Lks: (wi absol:) «Τὸ παρελθόν». Lks: (wi p̥r̥īn īnt̥īnd:). «Μὴ με παρέλθης». Lks: «Οὐδὲν παρῆλθεν». Ar-stf: n' a tpekt̥ nimīk̥š k̥z vedep̥ea. «Μιχροῦ με παρῆλθεν εἰπεῖν». Lks: p̥z̥gīn̥š a līpsit̥ a x̥it̥a. 2) tpekt̥ maī 'naint̥; īnt̥p̥k̥š (p̥r̥on: mī fir:); (p̥r̥īn īnt̥īnd:) es̥š la mīz̥lok̥š, m̥z īnf̥z̥m̥ez̥š (p̥r̥īnč: ne shent̥ ka akt̥op̥š, saš ne t̥r̥īz̥n̥z̥ ka op̥at̥op̥š). «Παρελθὼν δὲ τις ἔφη». wi «Παρῆλθεν ὡς νόμῳ κεκοσμημένη, καὶ ἐκκθέζετο ἐπὶ τοῦ θρόνου». Ksn: «Οὐκ ἔσθ' ὅς σε παρέλθῃ (ποσί)». Il: Ψ. Od: Δ. (wi fir:) «Παρελθεῖν τῇ δόξῃ τὸν Κάμειλλον μὴ δυνάμενος». Pl: «Οὐκ ἔστι παρελθεῖν Διὸς νόον». Es: «Ἰδρή μέγαν ἄνδρα παρῆλυθες». Tkr: aī kovīr̥wīt, aī vīr̥sit̥. (wi el:) «Μὴ δ' οὕτως χλῆπτε νόῳ· ἐπεὶ οὐ παρελεύσεται, οὐ δὲ με παίσεις». Il: A.

Πάρεσαν, poet: in lok̥š de παρήσαν, a 3: īm: p̥eps: de p̥rel: ał l̥xī πάρεσι, sīnt̥š de f̥ag̥z̥.

Παρ-εσ-αρθρώ -ω, biit: -ώσω, īnt̥p̥vīr̥š, pot̥r̥īvesk̥š čeva p' īnt̥p̥e ...

Παρ-εσθίω, biit: παρ-έδομαι, (nex: παρέφαγον, wi čl:) m̥z̥n̥īnk̥š čeva ne ask̥znsš, saš īnp̥p̥ez̥n̥z̥ k̥z ałt̥š čeva. (bezī wi πα-ατρῶγω).

Πάρεσις, ewz(ῆ), s̥z̥bst: ał l̥xī παρήμι (bezī zīč:); (p̥r̥īnč:) m̥ol̥ewīpe, pap̥alīsīe. «Διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἀμαρτημάτων». Sk̥r: t̥z̥sapea, saš eptapea.

Παρεσκευάζεται in lok̥š de παρεσκευαζόμενοι εἰσί, a 3: īm: p̥eps: de pas: tpe: de k̥z: wi

«Παρεσκευάδατο, Ion: in lok̥š de παρεσκευασμένοι ἦσαν, a 3: īm: p̥eps: de nest̥e-s̥z̥b: ał l̥xī παρ̥σκευάζω.

Παρεσκευαζόμενος, adv: (de nap̥t̥č:) k̥z p̥r̥ep̥t̥ipe; saš dīn p̥r̥ek̥z̥et̥ape.

Παρέσσεται, poet: in lok̥š de παρέσται, a 3: sīnr̥; p̥eps: de biit: ał l̥xī πάρεσι.

Παρεστάμεν, μι Παρεστάμεναι, poet: Εολ: sað Dor: in lokð de παρεστάναι, mi: tpe: de κς: αλ inf: λξι περίστημι.

Παρεστεώς, Ion: in lokð de παρεστώς, sað παρεστηκώς.

Παρέστιος (ό, ή), чед de líntr batp; (prin intind:) αλ kasei, famiziapð, = Έφέστιος. [παρά, έστία].

Παρεστώς, ωσα, ώς, At: in lokð de παρεστηκώς, mi: tpe: de κς: αλ λξι περίστημι.

Παρέσχατος (ό, ή), = Παρατελευταίος. [παρά, έσχατος].

Παρ-ετάζω, viit: -άσω, = Παρεξετάζω.

Παρετέος, α, ον, posit: αλ λξι παράημι.

Παρ-ετοιμάζω, viit: -άσω, rteskð чева de ла indeminþ, de indatþ. [de xnde

Παρετοιμασία (ή), de indatþ, dela indeminþ prertipe.

Πάρετος (ό, ή), [παράημι] slþitð; obositð; paraisatð.

Παρ-ετυμολογέω, ω, viit: -ήτω, depieð o zichepe etimologiemte din alta. 2) fakð rpewitþ etimologie (depivagie).

Παρ-ευδιάζομαι, viit: -άσομαι, dovindeskð vreme linþ inþ' o distangþ oape-kape de timþ; (fir:) trþieskð linimtit, netþr-kpat. [de xnde

Παρευδιαστής, ού (ό), venitð ne vreme linþ. «Ορνιθες παρευδιασταί». At: πτþrþ marine, kape ne vreme linþ nask ne vskatð.

Παρ-ευδιάω -ω, viit: -άσω, = Παρευδιάζομαι.

Παρ-ευδοκιμέω -ω, viit: -ήσω, kovirþe skð ne čineva in isvstipe.

Παρ-ευμερέω -ω, viit: -ήσω, kovirþeskð ne čineva in poročipe, isvstipe mi konsiderapie, = Παρευδοκιμέω.

Παρ-ευθύνω, viit: -υνω, poet: avatð ne čineva din kalea čea dreantþ.

Παρευθύ, μι Παρευθύς, adv: in datþ. [παρά, ευθύς].

Παρ-ευκηλέω -ω, viit: -ήσω, indxleskð κς vorþe, notoleskð, liniwteskð (i lað κς biniorþa).

Παρ-ευλαδέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, (κς ακ:) mþ temð, mþ pþzeskð, mþ απþð de čineva inþ' vñð kinð kam n' alþsrea.

Παρ-ευμαρέω -ω, viit: -ήσω, desnprediskð, nesokoteskð чева.

Παρ-ευνάζομαι, viit: -άσομαι, (κς dat:) mþ kxakð κς čineva inþ' aчеламí patð, dormð inþpexnþ. [mi

Παρευναίος, α, ον, = Πάρευνος. [mi

Παρ-ευνάσομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, poet in loað de παρευνάζομαι. [mi

Παρευνέτης, ου (ό), μι Παρευνέτης, ιδος (ή), = Πάρευνος. [din

Πάρευνος (ό, ή), kxkatð inþ' aчеламí patð alþsrea κς alþs; sojð de kþsni-chie. [παρά, ευνή].

Παρεύρεσις, εως (ή), nþskochipe de min-čisnþ snþe amþþipea kðiva. [mi

Παρεύρημα (τό), nþskochitþ minčisnþ (pr-činþipe) snþe aþþþipe. [mi

Παρευρημένως, adv: (de nartþ:) κς nþskochitþrþ, vikleneute. [din

Παρ-ευρίσχω, viit: -υρήσω, afax (des-koperð) чева din intimplape. 2) nþskocheskð чева de ла indeminþ, de indatþ; rþseskð pricinþ, nþsmxteskð upicinþirþ.

Παρεύσας, Dor: in lokð de παρούσας, men: de fem: nartþ: αλ λξι πάρεμι.

Παρ-ευταχτέω -ω, viit: -ήσω, mþ afax de fagþ perslat totdaþna snþe inde-plinipea datopiilop meþe.

Παρ-ευτρέπιζω, viit: -ίτω, = Παρετοιμάζω.

Παρ-ερ-άλλομαι, viit: -αλοῦμαι, stþð asþna kðiva n' alþsrea.

Παρ-ερ-άπτομαι, viit: -άφομαι, (κς men:) alinþð чева vþop, sað ne d' alþsrea.

Παρ-ερ-εδρεύω, viit: -εύσω, nþzeskð ka stþepaþð linþ čineva; (κς dat:) stað in aþstora kðiva.

Παρεφθαρμένως, adv: (de nartþ:) κς oape-kape stþikþčisne.

Παρεχέμεν, poet: in lokð de παρέχειν.

Παρέχοντι, Dor: in lokð de παρέχουσι.

Παρ-έχω, viit: -έξω, (nex: 2: παρέσχον, μι чл:) (prinþ:) mð чева linþ čineva.

«Τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχέμεν (τοὺς ἵππους), ὅποτε κέν μιν γυῖα λάβοι κάματος».

1: D. (μι ел:) «Πάρεχ' (se inq: σεαυτὸν) ἐκποδών». Apstf: dþ te la o nartþ... (de xnde 2) (obiv: κς dat: indip:) dað, dþrþieskð; kþnþtsieskð; kontþvðieskð; (μι fir: κς ак: indip:) destþirþeskð, apþtð fþkatð;

(in men:) dað pricinþ de a se faye чева; dað voite; (μι mi:ж:) apþtð in fantþ; infþ-đimezð; (μι neneps: sað in nartþ:) rþseskð okazie, mþ inlesneskð, stþ in min meþa.

«Γέλωτα (•Πράγματι, •Αἴσθησι) παρέχειν τινί». Om: Ep: miKsn: «Παρέχοντος δὲ αὐτοῦ εἰρήνην τοῖς ἔργοις». Ksn: (μι κς inf:).

«Παρέξει τοι θεήσασθαι κατ' ἡσυχίαν». Ep: (μι neneps:).

«Καί μοι παρέχει (se inq: ὁ καιρὸς, sað ή τύχη) νῦν ὑμέων ἀρχεῖν».

Ep: stþ in min meþa. «Ἐν νόῳ μὲν εἶχε καὶ πρότερον αὐτομολήσειν, ἀλλ' οὐ

μεν εἶχε καὶ πρότερον αὐτομολήσειν, ἀλλ' οὐ

γὰρ οἱ παρέσχε, ὡς τότε. Ep: n' a neme-pit okazie. (wi in nartu:) «Παρέχον τῆς Ἀσῆς ἀρχεῖν ἄλλο τι αἰρήσεσθε»; Ep: (wi kx adv:). «Εὖ δὲ παρασχόν». Tcy: de va veni vine. (wi miж:). «Μάρτυρας παρέχομαι». Lks: «Δεύτερος οὗτος (δ' Ἰνδός) ποταμῶν ἀπάντων χροκοδείλους παρέχεται». Ep: «Χῖοι δὲ παρείχοντο νῆας ἑκατόν». Ep: «Εἰ μὴ τὰς ἀρετὰς ἐκείνας ἐν Μοραθῶνι παρείσχοντο οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι». Dm: (wi kx ak: indip:). «Ὅς τις παρέχοιτο ἵππον καὶ ὄπλα καὶ ἄνδρα δούμιον». Ksn: «Ὅς ἂν αἰσθάνηται τῶν ἀρχόντων συναικουμένην τε τὴν χώραν παρεχομένους καὶ ἐνεργὸν τὴν γῆν καὶ πλήρη δένδρων, wi чл: τούτοις χώραν τε ἄλλην προστίθῃσι, καὶ δώροις κοσμεῖ. Ksn: «Παρασχέσθαι θεὸν εὐμενῆ». Ecp: (bezí wi παρασκευάσω).

Παρέψημα (τὸ), demínkape ne deasnpa, (Tcy: mezeikš. (noate rpew: in lokš de paróψημα). [mi

Παρέψις (ή), = Ἐψις, fepbce:(med:) = Πυρίσις.

Παρέω, Ion: in lokš de parō, nex: 2: de snp: al lxi paréwmi.

Παρεών, Ion: in lokš de parōn.

Παρεωραμένος, nas: tpe: de kx: de nartu: al lxi paroráw.

Παρεωσμένος, nas: tpe: de kx: de nartu: al lxi parowéw.

Παρ-ηδῶ -ῶ, viit: -ήσω, sntš tpekšt in bīpstš. [din

Πάρηος (δ, ή), tpekšt in bīpstš (saš de loapea bīpstš). [παρῶ, ήη].

Παρηγορέατο, Ion: in lokš de παρηγόρηγτο, a 3: in: neps: de nas: neste-szw: al lxi..

Παρηγορέω -ῶ, wi (miж:)-έομαι, -οῦμαι, viit: -ήσω, -ομαι, (kx inf: indip:) повѣд-leskš, sfbtšleskš; (kx dat: opr:) notoleskš, fubšlnzeskš; (in pen:)=Παραμυθέομαι, mīn-rīš, swkpežš tpištega. [παρηγόρος]. [de snde

Παρηγόρημα (τὸ), op ce se zīce, saš se fache snpe notolipe de minie, saš mīnri-tepe in mīxnipe. [wi

Παρηγορητικός, ή, ὄν, = Παρηγορικός.

Παρηγορία (ή), sflatš, повадъ; swkpare de mīxnipe, mīnri-tepe. 2) (in los:) pncasme, poreklš. [wi

Παρηγορικός, ή, ὄν, (wi adv:)-ιῶς, notpibitš, indeminatikš, kontpišitopš la mīnri-tepe, swkpare, notolipe, повѣдipe, wi чл: [din

Παρηγορας (έ, ή), mīnritopš, saš kontpišitopš la notolipe de nekazš. [παρῶ, ἀγορά].

Παρ-ηδύνω, viit: -υνῶ, indylceskš kx op ce, daš čeva rštš la čeva.

Παρήειν, ppe: al lxi πάρειμι, viit: -ειμι.

Παρ-ηερέθομαι, poet: in lokš de παραι-ρομαι.

Παρ-ηθέω -ῶ, viit: -ήσω, tpekš npin strekšpōape; (med:) skogš mīnkapea nemistšitš.

Παρηέρθαι, poet: nas: nexot: de inf: al lxi παραιέρω.

Παρήϊε, Ion: in lokš de παρήϊε.

Παρήϊζα, poet: nex: 1: al lxi παραίσσω.

Παρήϊον (τὸ), Ion: o narte a fpišlxi, = Παραγναθίδιον. 2) (snpe-opi) in lokš de παρειά. «Μέχρι συνηλότησε παρήϊα». Tkr: Ἰ η fpišmat fblvize. [wi

Παρήϊς, ἰδος (ή), Ion: in lokš de [παρειά].

Παρήϊα, nex: 1: al lxi παρήϊα.

Παρήϊον, ppe: al lxi παρήϊον.

Παρήϊος (έ, ή), kape n' asde vine, n' askšatš, nš se skpne. [παραύω]. [de snde Παρηϊώς, wi (maí intpes:).]

Παρηκουσμένως, adv: (de nartu:) kx neaskštape, nesskšnepe; saš fbrš lšape a minte in aszipe.

Παρ-ήκω, viit: -ήξω, biš, meprš inainte; (npin intind: wi fir:) mš apštš, mš vždeskš; (desnpe timnš) tpekš. «Ἐξω παρήκειν». Sof: «Ἀλλὰ τὰ μὲν παρήκειν». Hind: aš tpekšt. (wi fir:) «Τὸ σὺ γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ παρήκει». Sof: s'a apštš. 2) mš intinžš in lšnřš, = Παρεκτείνωμαι. «Παρήκει τὸ στρατόπεδον, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἐρυθρέων, ἐς Πλαταιάς». Ep: «Πρὸς δύνοντα δὲ ἥλιον παρήκει ἡ Αἰθιοπία χώρα». Ep: 3) (fir:) = Προσήκω. «Εἰς τὸ παρήκον τοῦ χρόνου». Plat: in vreme kšvenitš, intimnšinds se okazie. (in-tr' ačeastš insemn: se konf: kx παρείω, snpe eks:) «Κατὰ τὸ αἰ παρήκον (maí kop: παρεῖκον) τοῦ κρημνώδους προσείων». Tcy:

Παρήλασα, nex: al lxi παρελαύνω.

Παρήλθον, nex: 2: al lxi παρέρχομαι din παρελεύθω.

Παρήλθεσαν, Beot: wi Aleksandp: in lokš de παρήλθον (im:).

Παρηλιία (ή), tpevepe de bīpstš. [din

Παρηλιζ, ιος (έ, ή), tpekšt in bīpstš, = Πάρηζας. [παρῶ, ήλιζ].

Παρήλιος (έ), apštšatš lšnřš soape; (snpe-opi in pesfpišnepe de nopi) aštš soape. [παρῶ, ήλιος].

Παρηλλαγμένως, adv: (nartu:) in kinš kx totel skimbatš, deosebitš, neobivnitš. [παρ-αλλάσσω].

Πάρ-ημαι, (πρελ: παρήμην) poet: in dok de παρακάθημαι (κς dat:). «Σύεσαι παρήμενον». Od: (μι τρῶς kazδ). «Γύπε δὲ μιν ἐκάτερε παρημένω ἥπαρ ἔχειρον». Od: Λ: «Παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος». Od: E:

Παρημελημένως, adv: (de partu:) лene-bit, κς nefnripipe. [παραμελέω].

Παρήμεν, σαβ Παρήμες, Dor: in dok de παρῆναι, inf: ал лдl πάρειμι.

Παρ-ημερέω, viit: -εῦσω, (κς dat:) ne-tpeck zioa limgz chineva; mз indeletni-cheskđ toatъ zioa sađ in toate zilele la чева. [шi

Παρήμερος (δ, ή), чел че fache, sađ se fache la fie-kape doz zile, = 'Ετερήμερος. 2) poet: = 'Εφρήμερος, вpемелникъ. [παρὰ, ήμερ'.

Παρημοσύνη (ή), poet: [παρήμι] тpечepе κς vederea, inf: dxipe.

Παρήνεσσα, poet: in dok de παρήνεσα.

Παρηνώχλουν prel: шi Παρηνώχλησα nex: ал лдl παреноχλέω.

Πάρηξις, εως (ή), poet: [παρήχω] аждп-чepе, тpачepе la limanъ.

Παρηϊονίτης, ου (δ), шi Παρηϊονίτης, ιδος (ή), poet: in dok de παρηϊονίτης, -νίτης, мр-мхреанъ. [παρὰ, ήϊών].

Παρηϊόρ (ή), κρεαοα, κς kape este le-gatъ de omitea trъskpef kalъd, че мep-че п' алътpeа. 2) капътъд, sađ латpeа kopъii. 3) nepozie, linsъ de minte. [шi

Παρηϊόριος, α, ον, = κς...

Παρήρορος (δ, ή), poet: [παρὰ, αἶρω, sađ αῖρω] чел аfapъ din, sađ п' алътpeа κς li-nia; (prin xpm:) nepotpibitъ; vixdatъ, neobivnbitъ (bezl шi εκτοπος). «Πολλὸς δὲ τις ἔκειτο παρήρορος ἐνθα καὶ ἐνθα». Ι: 1. neste natъp mare. (шi κς men:) «Νόου παρήρορος». Архiл: = Παράφρων, smintitъ. (be-zl шi πάραρος). || (sxbst:) «Παρήρορος (se inu: iππος)». Ι: II: = Παράσειρος.

Παρήπαρε, poet: a 3: sinr: neps: de nex: 2: ал лдl παραπαρίσχω.

Παρηρή (ή), Ion: in dok de παρηρή, nepozie. [din

Πάρηρος (δ, ή), Ion: in dok de πάραρος.

Παρής, ήδος (ή), poet: (in kontrap:) in dok de παρής.

Παρήσθω, 2: sinr: neps: de prel: ал лдl πάρειμι, viit: -έσομαι.

Παρήσθω, poet: in dok de παρήσθω, a 2: sinr: neps: de nex: 2: ал лдl παραι-σθίνομαι.

Παρήσω, viit: ал лдl παρήμι.

Παρ-ηχέω -ω, viit: -ήσω, sxb kam a-

semenea; mз prononxъ mai intp' ачелашl kinъ. [de xnde

Παρήχημα (τδ), zicere sxbtoape asc-menea, (prin xpm:) bxbъ de a fache (Franz:) kalembxprъ (snpe eks: «Οὐκ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἀλλ' ἐν τοῖς κοινότοις». Dm: «Βιβλίου καί νοῦ, βιβλίου καὶ νοῦ». шi «Οὐ βουλεύειν, ἀλλὰ δουλεύειν ἄξιος». Lis:) [bezl шi

Παρήχησις, εως (ή), sxbape asemъnatъ; (gram:) firъpъ de kbvintъ, kind va posti chineva doz, tpef, sađ natъp vorpe sađ nъ-me de asemenea sxbetъ, de deosebъt insъ insemnape. «Σαμία μία νῆς». Ι: Ω.

Παρθένος, poet: in dok de παρθένος, mж: nex: 2: de partu: ал лдl παρ-τίθημι.

Παρθενία (ή), viegъipe in fechorie. [шi

Παρθενία (τδ), kintiche kintate, mi akom-paniate de fechoape κς flъepъ. 2) (xne-opi) пъравъf fechoremf, fechorie. [παρθενέω].

Παρθένιος (δ, ή), = Παρθενικός, шi Παρ-θένιος.

Παρθένευμα (τδ), лскpъ (indeletniçipe, sađ netpeçepe) de fechoapъ; (poet:) fatъ пъstpatъ fechoapъ; (xne-opi) = Παρθενών. [шi

Παρθένευσις, εως (ή), viegъipe in fechorie; sađ пъstpape de fechoapъ. [din

Παρθενέω, viit: -εῦσω, mж, пъstpezъ o fatъ fechoapъ (nx o mъpitъ); (nestp:) trъf-eskъ (sintъ nevinovatъ) ka o fechoapъ. [шi

Παρθενών, ὠνος (δ), = Παρθενών. [шi

Παρθενία (ή), fechorie. 2) fem: ал лдl пμρθένιος (enit: алMinerbef, шi Чepesef). [шi

Παρθενίας, ου (δ), fiđ de femeie sokolitъ de fechoapъ (nemъpitatъ). [шi

Παρθενικός, ή, ον, fechoreskъ. || (sxbst:) «Παρθενική» poet: = Παρθένος. [шi

Παρθένιον (τδ), xnb felъ de plantъ, = 'Ελ-ξίνη, mъtpiche (kape kpehte ne zidъpf); (prinъ next: лдl..

Παρθένιος, α sađ ος, ον, = Παρθενικός; (prin intind:) kpatъ; (xne-opi) = Παρθε-νίας. || (in dok de adn:) «Παρθένιον βλέ-πων». Анкри чел κς къstъkъpъ de fe-choapъ. || (im:) semnele fechorii. «'Εξοίσουσι τὰ παρθένια τῆς παιδὸς πρὸς τὴν γερουσίαν». Skp: [шi

Παρθενίς, ιδος (ή), xnb felъ de plantъ, = 'Αρτεμισία, (Franz:) armoise. [παρθένος].

Παρθενισχάριον (τδ), desnpexitopъ dim: ал лдl παρθένος, fetiшkanъ.

Παρθενогενής, εος (δ, ή), nъskatъ din mъ-tepe sokolitъ de fechoapъ (nemъpitatъ), = Παρθενίας, [παρθένος, γένος].

Παρθενοκομία (ή), inprizipe (kpeshtepe) de fechoapъ, sađ -oape. [παρθένος, κομέω].

Παρθενοκτονία (ή), omorъ de fechoapъ sađ fechoape. [din

Παρθενόκτωνος (ό, ή), (парокс:) omorъ topъ de fechoape; sađ жерлitorъ de fechoapъ; (пропарокс:) omorъ itъ de fechoapъ. [παρθένος, κτείνω].

Παρθενομήτωρ, opos (ή), (Biser:) fechoapъ ши mъmъ tot deodatъ, nъskъtoapea de Dъmnezeđ. [παρθένος, μήτηρ].

Παρθενοπίτης, ou (ό), poet: [παρθένος, οπιπτεύω] okitorъ (къ pъđ rindъ, binъtopъ) de fete.

Παρθένος (ή), fechoapъ, fatъ. «Ἔστι μοι θυγάτηρ — ». Ksn: «Παρθένος ἔνθα βέόγηκα, γυνή δ' εἰς οἶκον ἀφερψῶ». Tkr: «Παρθένος ἐξάετις». Tkr: 2) (adiekt:) fechopeskъ; (prin intind:) nevinovatъ; (fir:) kъpatъ. «Πηγὴ — ». Esx: || (in Biser: skpiit:) fechorelnikъ, pъzitorъ de fechorie. [παρὰ, θείνω].

Παρθενόσφαγος (ό, ή), poet: чel din in-жсnriete de fechoapъ. [παρθένος, σφαγή].

Παρθενοτροφία -ō. atil: -ήσω, xpъneskъ (kpeskъ) fechoapъ; sađ pъstpezъ fechoria xneі fete;=Παρθενεύω. [ши

Παρθενοτροφία (ή), kpeshtepe de fechoapъ. [παρθένος, τροφή].

Παρθενόχρως, wtos (ό, ή), чel къ faгъ de fechoapъ, fraгedъ. [παρθένος, χρώς].

Παρθενώδης, eos (ό, ή),=Παρθενικός, fraгedъ. [ши

Παρθενών, ōnos (ό), naptea kaseі, xnde локъlesk fechoapele. || (in Atena) temnaxл Minerveі. [παρθένος].

Παρθενωπός (ό, ή), чel къ faгъ, sađ fir-кpъ de fechoapъ. [παρθένος, ὤψ].

Πάρθεσαν, poet: in локъ de παρέθεσαν, a 3: im: peps: de nex: 2: ал лдl паратіthи.

Παρθεσίη (ή), Ion: in локъ de παραθήκη, sađ пархлатаθήκη.

Πάρθνος (ό), poet: in локъ de παρθένος.

Παρθύω, poet: in локъ de παραθύω.

Παριαμβίς, іdos (ή), o vіepssipe, sađ kін-tape kitapistikъ, in kape predomniatъ ni-чoapele pariambe. 2) xнъ felъ de mъsikalъ instpъmintъ къ koarde. [din

Παρίαμβος (ό), (niчorъ metpikъ) pari-ambъ, komnъssъ din doъ silabe skъpte = Πυρρίχιος. [παρὰ, ἱαμβος].

Παρ-ιαύω, viit: -αύσω, poet: (къ dat:) dopъđ appoape de чineva, sađ in kasa kъba.

Παρ-ιδρώω, viit: -ύσω, sađ -ύσομαι, (къ dat: indip) amezъ, statopniceskъ чeva appoape de чeva.

Παρίερη (ή), fosta mai 'nainte preotiъъ (prinч: a Efesieneі Diane). [παρὰ ἱέρεια].

Παρ-ίζω, viit: -ίσω, amezъ (ши nestpъm: sađ el: wezъ) лінrъ чineva. (къ dat: indip:) «Παρίζει ἀνδρὶ ἀνδρα». Ep:

Παρίει, a 3: sinr: peps: de prel: xoti: sađ a 2: sinr: peps: de prez: ал porъnч: ш, Παρίεναι, prez: de inf: ал лдl...

Παρ-ίημι, viit: парήσω, (nex: парήκα, ши чл:) lasъ ne чineva a treче, a inтра xndeva, sađ a плека; (desnpe timпъ) lasъ a treче vreme (къ ак: къ prep: indip:) «Μη-δεία παρίεναι εἰς τὴν ἀκρόπολιν». Ksn: «Οὐ παρίει αὐτὸν πρὸς τὸν πάππον». Ksn: «Ἐ-

δείσαν, μὴ τῶν ἔνδοθεν τινες παρείησαν εἰς τὴν πόλιν αὐτούς». Ksn: (ши fir:) «Μὴ πα-ριώμεν εἰς τὴν ψυχὴν». Plat: 2) (desnpe лк:) destinzъ, слъveskъ; (prin intind:) слъbe-skъ kъba (latъ) vinele; (nestp:) ovoseskъ; (fir:) deneseskъ. «Τοῦ πόδός παρίει». Ar-sif: (nast:) «Παρείθη μῆρινθος ποτὶ γαῖαν». Ia: Ψ. «Κόπω παρείμαι». Epr: (ши in nartч:)

«Εὐδὸν δὲ πᾶσαι σώμασι παρειμέναι». Epr: (vezl ши παρειμένος). (de xnde 3) (fir:) lasъ, inrъdъlъ; (mij:) mъ xnsilъ, mъ in-boieskъ, mъ mъlъxmeskъ. «Ἄλλω δὲ πα-ρήσομεν οὐδενὶ ναυαρχεῖν». Ep: «Παρίει τοῦ-τους διαλέγεσθαι αὐτῶν». Ksn: «Οὐκ ἂν πα-ρείμην, οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν». Sof: (ши mij:) «Παριέμεσθα, καὶ φάμεν κακὰ φρονεῖν». Epr: 4) (mij: къ чен: indip:) porъ; mijлоче-skъ. «Τοῦτο ἡμῶν δέομαι καὶ παρίεμαι». Plat: «Οὐδὲν σου παρίεμαι». Plat: (vezl ши πα-ραιτούμαι.

Παριχτός, ή, òv, treкъtopъ. [din

Παρ-ίχω, poet: (par) in локъ de парήκα.

Παρ-ιλλαίνω,=Παραβλέπω, mъ dъlъ strімъ.

Πάριμεν, 1: im: peps: a лдl пáρειμ., viit: -ειμ.).

Παρ-ιπάζομαι, viit: -άσομαι, ши

Παρ-ιπτεύω, viit: -εύσω, (къ dat:) xpmeszъ ne лінrъ чineva къlare; (къ ак:) treкъ къlare n' appoape, sađ ne dínaintea kъba; (in чен:) intpekъ, kovіrsheskъ; (vezl ши па-ρελάνω). [din

Πάριππος (ό, ή), алеprъtopъ n' appoape, sađ n' алъtspea de калъ; sađ xpmъtopъ (къlare, sađ nezestpъ) n' appoape de къ-лъpeцъ. [παρὰ, ἵππος].

Παρ-ίπταμαι, viit: -πτήσομαι, (къ dat:) xporъ n' appoape, sađ ne dínainte; (къ ак:) xporъ dinkolo, neste чeva.

Παρ-ισάζω viit: -άσω,=Πарисόω.

Παρίσθμιον(τό), [παρὰ, ἰσθμός] (prinч: лa im:) rлчele ritъlъl (prinч: kінd sint xм-late).

Πάριτος (δ, ή), maī deonotrivz, kam asemeneā: «Πάριτα». Ptp: doī mi maī mēlūi memēpi aī xnzī fraxš, kind se notpivesk intpe dīnuīl la pimz (terminagie, mi 4:). [παρά, ἴσος].]de xnde

Παρίσω -ō, viiit: -ώσω, (κx dat: indip:) fakš čeva kam de o notpivz, saš kam asemeneā kx alia; (pas:) mē notpiveskš kx...

Παρίστανω, maī noš, mi in Skp: in lokš de...

Παρίστημι, viiit: παραστήσω, (miž: tpe: de kx παρέστηκα, mi nex: παρέστην, mi 4:). ašezš čeva aproape; (prin intind:) alētrē, komparē xna kx kila. «Ταῖς πέλεσι δεῖ παρίσταναι μὴ τὰς μικρὰς ταῖς μεγάλαις». Iskr: (mi miž:) «Παραστήσμενος δύο ἱερεῖα». Ksn: «Θύων παρέστήσατο τὸν (μάντιν) Εὐκλείδην». Ksn: 2) infzimezš; vādeskš; eksnēš; (mi in a 3: neps: mi in pariv:) se upatē, nape; se intimnāz.

«Παραστήσωμεν αὐτὸν εἰς κρίσιν». Pat: «Μάρτυρας παραστήσμενος». Aks: (mi in a 3: neps:) «Παρέστη αὐτῷ δεινόν». Aks: i s' a pāxī. «Πρὸς τὸ παρεστώς». Apstf: dšne inprežxrpī. 3) adxkš čeva in mintea (saš a minte) kšiva, insxīx idea, indxpekš la čeva. «Ὅταν παραστήρης τινι τοῦτο, εἴ τι δεῖ ἐπιμελεῖσθαι, ὧν ἂν σὺ βούλη». Ksn: «Τούτο παρέστηεν Ἀθηναίους τὸν Θησέα τιμῶν». Pi: (mi miž: de sine pas:). «Δόξα παρίσταται μοι». Aks: (mi kx inf:). «Παρίστατό μοι φιλοσοφεῖν». Aks: (mi absol:).

«Λέγειν τὸ παραστὰν (παριστάμενον)». Aks: op če i vine in rindš. (de xnde 4) (miž: de sine pas:) Iaš kxpažš, mē intxsiezš; (de xnde desne vinš) doīndeskš čexla kaitate, mē fakš xpnš (innpot: de ēzī-staxi).

«Ταῖς ψυχαῖς οὕτω παρέστησαν εἰς κίνδυνον, ὥστε θανάτου καταφρονῆσαι». Diod: (de xnde παράστημα).

4) viš, saš staš aproape de čineva; soseskš xndeva, mē anponiž; (prin intind:) staš kšiva de aproape, iā axkš; (in pēš) mē imnēš a-sxnpz (kx dat:).

«Ἐξείης πάντεσσι παρίσταται». Od: P. (mi kx adv:) «Δεῦρο παρέστης». Ii: Γ. (mi fēpē kazš). «Ὡς εὖ παρέστης». Fps: vine aī benit. (mi in paral:).

«Ἀγχι: παρὰ τὰς». Om: «Τοῖόν τοι ἀσσητῆρα παρέθηκε παρεστάμενα καὶ ἀμύνει». Ii: O «Τὸν Ἀπόλλωνα ἐπικαλούμενος παραστήνα: καὶ ῥύσασθαι μιν ἐκ τοῦ παρεόντος κακοῦ».

«Παρίστατο δ', εἴτις συμφορὰ συμβαίνει». Ksn: (mi in pēš). «Ἀλλὰ τοι ἤδη ἄγχι: παρέστηκεν θάνατος». Ii: Π. (mi fir:)

«Ἐς ὃ καὶ οὗτοι παρέστησαν εἰς τὴν γνώμην

αὐτέων». Ep: (de xnde 6) adxkš ne čineva la voingā mea; (in nen:) sīxeskš; ssnēš. «Ἐδεῖ γάρ, ὅτε οὐκ ἐχόντες ἔθελον εἰς μάχην κατίστασθαι, ἀέκοντας αὐτοὺς παραστήσασθαι». Ep: «Τὸν δεσπότην ὑμέων ἡμεῖς παραστήσόμεθα οὕτω, ὥστε ἐπὶ μηδαμῶς εἴ τι ἀνθρώπους αὐτὸν στρατεύσασθαι». Ep: Περι-στρατοπεδευσάμενος ἐπολιόρκει, καὶ ἐν οὐκ ὡς μῆσι παρέστήσατο αὐτοὺς». Ksn: «Καὶ ἀκούσαν τὴν ὑμετέραν πόλιν δυνάμην ἂν παραστήσασθαι». Ksn: «Ἐπερ αὐτοὶ ἦσαν ἱκανοὶ αὐτὸν παραστήσασθαι». Ep: (mi de sine pas:). «Πολιορκούμενοι χρόνῳ παρέστησαν». Ep: 7) staš maī inkoio; esš afapz din., = Ἐξίσταμαι (kx nen). «Φρενῶν παρεστηχέναι». Piv: (mi el: kx dat:). «Παρεστηχέναι τῇ διανοίᾳ». Piv: = Παραφρονεῖν.

Παρίστια (ή), Ion: in lokš de παρεστία.

Παρίστιδος, α, ον, čel aproape de de-szīopeskka pēxvōiž. [παρά, ἴστος].

Παρίστορέω -ō, viiit: -ήσω, čepčetezš, saš povesteskš čeva in tpeakš (din intimnape). 2) povesteskš xnele in lokš de alēle.

Παρίσχευω, viiit: -ανῶ, slēbeskš kšiva, saš kšite pēginš.

Παρίσχω, viiit: παρασχίσω, = Παρέχω.

Παρίσωμα (τὸ), = Παρίσωσις.

Παρίσω, adv: n' aproape, maī ka la ... [πάριος].

Παρίσωσις, εως(ή), notpivp; asemnape; (ptp:) formape de frase napise (bezī pá-rios). [mi]

Παρίωτικός, ή, ον, čelositopš la notpivpe, asemnape. [παρίσω].

Παρίτεον, mi Παριττέον, posil: aī aī pá-reimi, viiit: eimi.

Παρίτεις, ή, ον, in kape poate čineva tpeče, inpra, a se vīpī. [πάριμι].

Παρίχυνω, viiit: -εύσω, mēpē dšne p-mele kšiva, xpmēpeskš de aproape; imitš.

Παρατέλεκτο, poet: in lokš de παρακατέλεκτο, a 3: sinr: neps: de neste-szv: aī aī παρακαταλέγομαι.

Πάρκειμαι, poet: in lokš de παράκειμαι.

Παρχλίνω, poet: in lokš de παραχλίνω.

Παρχύπτω, poet: in lokš de παραχύπτω.

Παρμέδλωκα, poet: in lokš de παραμέδλωκα, tpe: de kx: (in lokš de prez:) aī aī παραβλώσχω (kx dat:), = Παρίσταμαι, staš aproape, in axstorp, mi 4:

Παρμένω, poet: in lokš de παραμένω.

Πάρμη (ή), [Lat:] xpnš fēzš de mikš skstš.

Παρμόνιος (ό, ή), poet: in lokš de παραμόνιος.

Πάρωνψ, οπος (έ), κηδ felð de λxxkxst, =Κόρωνψ.

Πάρδ, (in lokð de παρ' 3) konizniky: καx sativz, de ačeeā, sað pentpā ačeeā. 2) adv: еквeнционалð, afaρz de, afaρz nāmaī. (in tr' ačeeastz insem: poate fi mai kopektð παρ' 3).

Παρoδεία (ή), trečere de κxλxtopð. [wi

Παρoδευσis, εως (ή), =Παρoδεία. [din

Παρ-οδεύω, viit: -εύω, (κx ak: de lokð) tpekð, merpð inainte ka κxλxtopð.

Παρoδικòς, ή, εν, (wi adv: -ικωz, κx-venitð la trečere inainte, (partik:) la in-fxgišarca xopxλxī in teatp. «Μέλος—». Lks: [wi

Παρoδicos (έ, ή), чeл de līngz dpxmð. «Θυρίς—». fepeastp la xλiγz. «Λόγος—». експresie поxларz, oвшteskð провepьð. [wi

Παρoδitης, ου (έ), wi παρoδitης, itos (ή), (adiekt:) чeл de līngz калe «Αηδών—». Enpr: || (sžest:) «Οδοιπόρος, tpekxtopð, κxλxtopð. [din

Παρoδicos (ή), trečere, tpeakxłð. «Εν παρoδω, sað «Εν παρoδου». Lks: in tpeakxłð. 2) venipe, infxgišare (partik:) a xopxλxī ne opxestp, wi чeл infitð kintikð, чe kinta infxgišindz se. 3) калe (prinč:) stripmz, nolekz, tpekxtoape; (nast:) lokð de trečere n' in tre vīslamī de la nēp, (lat:) agea. || (Skp:) (έ), in lokð de παρoδitης. [παρo, oðos'.

Παρ-οήγυμι, wi Παρ-οήγω, viit: -οήγω, (nex: παρeφξx) deskizð ne askānsð, sað ne жx mātate. (κx ak:) «Τis é παρoίξas τās πύλας». Ekp: (wi κx nen: el:) «Σκέψομαι, τηd: παρoίξas τηz θύρας, inx μē μ' itē». Apstf:

Παρ-οιδαίνω, wi Παρ-οιδίσκομαι, viit: -οιdήσω, wz kinfax (sintð kinfatð) nēgin če va, sað n' aλxtpēa.

Πάρoιθε (θεν), adv: poet: [παρoς] inainte; (desnpe timnð) maī nainte de (κx nen). «Πάρoιθ' αὐτοῖο καθέζετο». Ia: A: (wi κx inf:) «Πάρoιθ' ἐπi νάμα κατελθεῖν». (wi κx aptik:) «Μάλλον ή τo παρoιθεν». Od: A: (wi el:) «Οἷτε δεύτεροι, οἷτε παρoιθεν». Ia: U:

Παρoικισία (ή), Skp: =Παρoικήσις [din

Παρ-οικέω -ω, viit: -ήσω, (κx dat:) лoкxтesкð līngz čineva, sintð bečinð. 2) (κx nen: sað adv:) лoкxтesкð xndeva de nēgin vpeime, sað vpeimeλnīčeshte ka [πά-ροικος]. [de xnde

Παρoικήσις, εως (ή), лoкxipe līngz čineva, sað vpeimeλnīčeshte xndeva.

Παρoικία (ή), лoкxingz de vpeimeλnīkð лoкxitopð; (žne-opf) bečinātate. [wi

Παρ-οικίζω viit: -ίζω, (κx dat: indip:) nēið

ne čineva a лoкxī; (wi pas:) við de лoкxтesкð, mz kolonizežē aproane de čineva. [παρoικος].

Παρ-οικοδομέω -ω, viit: -ήσω, zideskð ka-sz aproane de čineva; sað κxλxdesкð n' aλxtpēa. [de xnde

Παρoικoδoμiμα (τò), κxλxditp inxλatx aproane de aλta.

Πάρoικος (έ, ή), лoкxitopð līngz čineva, bečinð. 2) лoкxitopð vpeimeλnīkð; sað лoкxitð de nēgin vpeime xndeva. (bezl wi μέτοικος). [παρo, oikos'.

Παρoικiа (ή), [παρo, oix] (džne žič:) kxvintð de xλiγz, (ad:) oвшteskð, zikxtoape, провepьð (пoвayz skxptz експrимxtoape in kinð aλepoikð wi rpačiosð de oape-ka-re adevtpð foxositopð in viaγz, wi xmwλind diu tradigie prin rēpēle oamēni-lop); (Skp:) =Παpαβoλή. [de xnde

Παρoικιáζω, wi (niix:) Παρoικiáζομαι, viit: -άτομαι, fakð čeva, (wi pas:) mz fakð a a-жxne de провepьð; (niix:) вopьesкð in провepьi, sað zikð čeva in felð de провepьð, sað zikxtoape. [wi

Παρoικιaчòς, ή, εν, kxvenitð la, sað a-жxnsð de провepьð. || «Στίχος—». Metp: vep-sð de doz metpe kaλaλektikð prin ānapeste [de xnde

Παρoικιaчoς, adv: in felð, in kinð de провepьð.

Παρoικιoγpάφoς (έ, ή), inlokxitopð de ko-лекxie de (sað skpiitopð desnpe) провepьi. [παρoικiа, γpάφω].

Παρoικιoλoγέω -ω, viit: -ήσω, κxлerð, sað екxилikð провepьi, вopьesкð (tpaktezð) desnpe провepьi. [παρoικiа, λόγoς].

Παρoικiон (τò), =Παρoικiа. [de xnde

Παρoικιoδeγeς, εoς (έ, ή). (wi adv:) -oδwς, провepьiалð

Πάρoικoς (έ, ή), =Παρoδicos [παρo, oix].

Παρ-οινέω -ω, viit: -ήσω, (npeλ: επapw-νoν, tre: de κx: πεπapwvηκx) fakð nepīn-dxłxł; (wi strpm:) tpaktezð pž ne čineva asxnpa bečii; (in nen:) =Yōpξiζo; (wi strpm:) okxpъskð, nečinstesкð ne čineva; (pas:) «Tā πεπapwvημέvα». Lks: zise-лe sað fantele (in sine sað asxnpa kxł-va) xnið beatð. [de xnde

Παρoίνuα (τò), zisz sað fantz din be-čie; okxpitð de xnið beatð, ad: fxkxł o-błektð aλ bečii xłi.

Παρoινiа (ή), nepīndxłat diu bečie; pēa bečie; (in nen:) бapвapъ nētlape, oβp-zničie. «Tō παρ' oίνoν λyπεῖν τοῦz συνoνταz, τοῦτ' ἐγὼ γpίνω παρoινiαv». Ksn: [wi

Παροινιάζω, viit: -άσω, = Παροινέω. [wi
Παροινικός, ἡ, ὄν, (wi adv:), -ινῶς, = κς
Παροίνιος (ὁ, ἡ), fḡkštš, saš zisš in ve-
gie. •Παροίνια (se ing: μέλη)». = Βαχχικά,
wi Σκόλια. 2) (desnpe oam:) = κς...

Πάροινος (ὁ, ἡ), datš κς totš la vḡtšpḡ
de vinš, vepivš; (in ŋen:) nepervlatš,
ovraznikš; (prin intind:) pisinitopš. [παρά,
οἶνος].

Παρ-οινωχρέω -ῶ, viit: -ήσω, stntš topnḡ-
topš de vinš ne lḡnḡḡ čineva.

Παροίνως, adv: nepervlat, ovrvznicheste
ka din vepie. [πάροινος].

Παροισθεῖς, εἶσα, ἐν, poet: nas: nex: 1: de
partu: aḡ lḡl παραφέρω.

Παρ-οιστράω (έω) -ῶ, viit: -ήσω, = Οἰ-
στράω. [din

Πάροιστρος (ὁ, ἡ), [παρά, οἶστρος] nevz-
natikš, pḡvaznikš ka din streke.

Παροίτατος, ἡ, ὄν, poet: sḡpḡx: wi

Παροίτερος, α, ὄν, poet: kompar: aḡ lḡl
πάρος, πάροθεν, चेа maš 'nainte; (timn:)
maš veklš, maš vḡtpinš. [de žnde

Παροιτέρω, adv: = Προτέρω, maš 'nainte;
(timn:) de maš 'nainte, saš maš dḡnainte.

Παροιχνέω, viit: -εύσω, wi Παροιχνέω -ῶ,
viit: -ήσω, poet: Ion: in lokš de ...

Παρ-οίχομαι, viit: -οιχέσομαι, (tpe: de κς:
παρώχημαι, wi παρώχηα) (κς ak:) tpekš maš
'nainte; intpekš, kovḡpveskš; (κς ŋen:) mḡ
denḡpḡlezš; nḡ nemepeskš; mḡ fepeskš de
čeva; (in ŋen: fḡpḡ kazš) = Παρέρχομαι;
(prin intind:) lḡnseskš, nḡpḡš. «Δείματα—». Esx: (wi κς ŋen:) «Ὅσον μοίρας παροίχη». Eḡp: (obiv: fḡpḡ kazš). «Νῦξ παρώχηκεν». Ix: K: «Τὰ δλύμπια παροιχώκεε». Ep: (wi in partu:) «Ἵπὸ τῇν παροιχομένην νύκτα». Ep: «Παρωχημένος (χρόνος)». Gpm: eksnḡpḡmḡtḡvš de tpekštš.

Παροιχώκεε, Ion: in lokš de παρωχέκει,
a 3: sinr: neps: de neste-sḡv: aḡ lḡl πα-
ροίχομαι.

Παρ-οκλάζω (-ομαι), viit: -άσω, -ομαι, in-
ŋenḡkḡlš pḡŋin čeva; (fir:) inčenš a mḡ
pḡeka (a mḡ sḡpḡne), saš a skḡpḡta.

Παροκωχή (ἡ), = Παρακωχή.

Παρολίγον, (in lokš de παρ' ἐλίγον) adv:
fḡpḡ usḡinš, n' aproane, maš.

Παρ-ολιγωρέω -ῶ, viit: -ήσω, lenebeskš,
nesokoteskš čeva de totš.

Παρ-ολισθαίνω (σθάνω), viit: -ολισθήσω,
aḡnekḡnd kazš aḡvḡtḡpḡ (pron: wi fir:);
mḡ avatš in lḡtḡpḡ 2) intḡp ne askḡnsš
(mḡ vḡpḡš) žndeva. [de žnde

Παρολισθησις, εως (ἡ), aḡnekape aḡv-

tḡpḡ; vḡpḡpḡ inḡzntḡpḡ.

Παρολκή (ἡ), aḡḡnape de vpeme; (gram:)
pḡsisipe (pḡeonasmš) de silavḡ, saš zi-
čere. [wi

Πάρολκος (ὁ), otronḡl, κς kape se tra-
pe korāvḡa ne tskatš. [παρέλκω].

Παρ-ομαρτέω -ῶ, viit: -ήσω, poet: = Πα-
ρακολουθῶ.

Παρομήριος, α, ὄν, fḡkštš in imitape de
vḡpḡpḡpḡ Omeripe. [παρά, Ὀμηρος].

Παρ-ομοιάζω, viit: -άσω, (maš noš) ase-
mḡnš, potḡiveskš κς čeva in aḡvḡtḡpḡ;
(nestp:) kam seamḡnš, kam adḡkš κς čeva.

Παρομοίος, ἡ, ὄν, poet: in lokš de...

Παρόμοιος (ὁ, ἡ), kam asemeneā. «Πα-
ρόμοιοι τοῖς Ἑλλησι τὸν ἀριθμὸν». Ksn: «Κῶ-
λα παρόμοια». D: Fḡp: = Πάρισα. [παρά, ὅμοι-
ος]. [de žnde

Παρομοίω -ῶ, viit: -ώσω, = Παρομοιάζω,
wi Παρισῶ. [wi

Παρομοίως, adv: kam asemeneā.

Παρομοίωσις, εως (ἡ), asemḡnape n' a-
proane (nḡ intokmaš); (pḡtp:) potḡvḡpḡ de
žnš fḡasš κς aḡvḡ dḡne asemḡnape de
terminagie. [παρομοίω].

Παρ-ομολογέω -ῶ, viit: -ήσω, mḡpḡpḡ-
seskš de indatḡ, zikš ačeeāwi inḡpḡpḡnḡ κς
aḡŋi. 2) pḡlimeskš de okamdatḡ (mḡ in-
voieskš inadins la) čele zise. [de žnde

Παρομολογία (ἡ), (pḡtp:) vḡpemeḡnikš in-
voipe la čele zise de pḡronitopš κς rḡndš
de o maš sistematiḡ in žpmḡ sḡpḡpḡ
a lop.

Παρόμφημα (τὸ), (rḡs:) [παρά, ὁμῆ] pḡe-
nḡme, porekḡ.

Παρόν, nest: de partu: aḡ lḡl πάρεμι,
stntš de fagḡ.

Παρ-ονειδίζω, viit: -ίσω, adḡkš nonoš, in-
pḡtš čeva kḡlva ne d'aḡvḡtḡpḡ, saš in fagḡ.

Παρ-ονομάζω, viit: -άσω, žepivš o zičere
dintḡ žnš nḡmḡ; (žne-opḡ) pḡnḡmeskš;
(obiv:) mḡ žokš asḡpḡ žnḡl nḡme saš
zičepḡ. [de žnde

Παρονμασία (ἡ), žḡkḡpḡ de vopḡ (prinč:
nḡse in paralḡš), sp: ek: «Πρόθοος θοός». «Σαμία μία ναῦς». Om: (bezḡ wi parḡḡḡsiš).

Παρ-οξίζω, viit: -ίω, mḡ kam akḡpḡskš.

Παροξυντής, οὔ (ὁ), intḡpḡtḡtopš de mḡ-
nie. [παροξύνω]. [de žnde

Παραξυντικός, ἡ, ὄν, čel κς insḡwime,
saš obivḡlš de a zḡdḡpḡ, a intḡpḡta. [de
žnde

Παροξυντικῶς, adv: κς kinš intḡpḡtḡtopš
(indemnḡtopš).

Παροξύνω, viit: -υνῶ, (nas: tpe: de κς:

παρώξυμαι, *mi* (-*σμαι*) *zēdēpēsēkē minie*; *intēpītē*, *peskōlē*; *indemnē*, (*pas*:-) *mē a-pinzē*; (*med*:-) *ovrinteskē*, (*gram*:-) = *Παροξυτονέω*.

Πάροξυς, *εὸς* (δ, ἡ), *ixte nekējichosē*, *intēpītēchosē*. [*παρά*, *δξύς*].

Παροξυσμός (δ), *intēpītape* (*akt*: *saē pas*:-; *peskōlape*; (*med*:-) *apēkape de fpirēpī*; *ovrinte de panē*; *kreštere de boalē*. [*παροξύνω*].

Παροξυτονέω -*ω*, *viit*: -*ήσω*, *skriē*, *saē pronēpē* o *ziche* *kē tonē* *la penēl-timē*. [*din*]

Παροξυτόνος (δ, ἡ), (*gram*:-) *akcentatē asēpra penēltimeī*, *paroksitōnē*. [*παρά*, *δ-ξυτόνος*]. [*de xnde*]

Παροξυτόνω, *adv*: (*gram*:-) *kē akcentē* *la penēltimeī*.

Παρ-οπλίζω, *viit*: -*ίσω*, = *Ἀφοπλίζω*.

Παρ-οπτάω -*ω*, *viit*: -*ήσω*, *fpirē* *pēgin* (*pe de asēpra*), *pīrpēleskē*.

Παροπτεύς, *α*, *όν*, *posit*: *alēlē parōptōmai*.

Παρόπτης, *εὼς* (ἡ), *fpirēpe* *pe deasēpra*, *pīrpēlape*. (*med*:-) = *Πυρίσας*.

Παρ-όπτομαι, (*intpē*: *pōmal*) *viit*: -*όψομαι*, = *Παροπτάω*.

Παρόραμα (τὸ), *pesēlatē* *din trepere* *kē vedēpea*, *grēšcalē* *din nevēgrape de seamē*. [*mi*]

Παρόρασις, *εὼς* (ἡ), *trepere* *kē vedēpea*, *grēšipe*, *nevēgrape de seamē*. [*mi*]

Παρορατικός, ἡ, *όν*, *ovēnsitē* *a trepe* *kē vedēpea*, *nevēgrapōē* *de (saē in) seamē*. [*din*]

Παρ-οράω -*ω*, *viit*: *παρόψομαι*, (*nex*: *παρεῖδον*, *mi* *chl*:-) (*kē ak*:-) *vēzē* *cheva in treakētē* (*kē nevēgrape de seamē*); *mē fakē*, *kē nē vēzē*; *trekē* *kē vedēpea*; (*pīn* *intind*:-) *neīnpījekēkē*, *nesokoteskē*; (*Ḃisep*:-) *epētē*. 2) (*kē ak*: *kē prep*:-) *mē xītē nlezīw*, *saē* *n' alēlēpea*; *imī intōrkē* *des vedēpīle* *kētre* *cheva*; *zēpeskē* *de denapē*.

«*Ἦρχοντο ἤδη τὸ τῶν πολέμιων στρατεύματα ἀντιπροσθὼν παροράων*». *Ksn*: (*mi* *kē dat*: *fir*:-). «*Χρηστὸν ἐξείπῶν, ἔτι μοι παροράς*». *Apstf*: *prevezī in favoapea mea*.

Παρ-οργίζω, *viit*: -*ίσω*, *porneskē*, (*mi* *mij*: *de sine pas*:-) *mē porneskē* *la mīnie*. [*de xnde*]

Παρόργισμα (τὸ), *mi* *Παροργισμός* (δ), *nekējipe*, *intēpītape* (*akt*: *saē pas*:-).

Παρόρειος (δ, ἡ), *psē* *alēlēpea*, *saē* *pe koastē* *de mēnte*. [*παρά*, *ῥος*].

Παρόρθος (δ, ἡ), *nē* *prea* *de totē dpe-ntē*, (*lat*:-) *subrectus*. [*παρά*, *ὀρθός*].

Παρορία (ἡ), = (*mal* *intpē*:-) *Παρώρειν*.

Παρ-ορίζω, *viit*: -*ίσω*, *trekē* *peste* *xotapele* *mele*, *imī insēšekē* *din pēmīntē* *vechīnēlē*; (*fir*:-) *kalēkē*, *mē* *avatē* *din ...* 2) (*stprēm*:-) *koprinzē*, *mēpūineskē*

Παρόρειος, *α*, *όν*, = *Παρόρειος*. 2) = *Ἀγχιτέρμων*, *mi* *Πρόσορος*. [*παρά*, *ῥος*].

Παρορισμός (δ), *trepere* *peste* *xotape* *spre* *kotronipe* *de pēmīntē* *invechīnatē*; (*fir*:-) *avatēpe* *din*, *kēlape* *de...* [*mi*]

Παροριστής, *οὐ* (δ), *kotronipōē* *de pēmīntē* *vechīnē* *peste* *xotapele* *sale*. 2) (*fir*:-) *kēlkapōē*, *avēlēlē*. [*παρορίζω*].

Παρ-ορχέω -*ω*, *viit*: -*ήσω*, *imī* *kalēkē* *zēpēmīntē* *din* *traktape*, *mi* *chl*:-.

Παρ-ορχάω -*ω*, *viit*: -*ήσω*, *indemnē*; *intēpītē*; (*mij*: *saē nestp*:-) *mē* *porneskē* *kē* *ixēcalē* *saē* *vēnē* *voingē* *kētre* *cheva*.

Παρ-ορχέω -*ω*, *viit*: -*ήσω*, (*kē dat*:-) *tragē* *kē* *koravia*, *saē* *sintē* *trasē* *in* *portē* *a-proane* *de* *cheva*.

Παρόρημα (τὸ), *op* *che* *kontpīsēleste* *la* *indemnape*, *mijloēkē* *intēpītēpōē*. [*mi*]

Παρόρησις, *εὼς* (ἡ), *indemnape* *la* *cheva*. [*mi*]

Παρορητικός, ἡ, *όν*, (*mi* *adv*:-) -*ιχώς*, *notpibitē*, *indemīnatikē* *la* *indemnape* *saē* *intēpītape* *kētre* *cheva*. [*παρορχάω*].

Παρ-ορχίζω, *viit*: -*ίσω*, *tragē* *kē* (*saē* *bagē* *in* *portē*) *koravia* *a-proane* *de* *cheva*.

Παρόρρις, *ιθός* (δ, ἡ), *poet*: [*παρά*, *ῥρις*] = *Παράριος*, *saē* *Ἀπαίσιος*.

Παρ-όρρυμι, *viit*: -*όρσω*, *poet*: = *Παρορμω*, *indemnē*.

Παρ-ορύσσω (ττω), *viit*: -*ορύξω*, *sanē* *a-proane*, *saē* *din* *kozo* *de...* 2) *sanē* *de-pinzīndē* *mē* *in* *intpēpere* *kē* *alēlē*, *pre-kēm* *se* *eksepsaē* *riōntētopil*. 3) (*in* *lēntē*) *isēskē* *in* *koaste*.

Παρ-ορχέομαι -*οῦμαι*, *viit*: -*ήσομαι*, *dēn-gezē* *fēpē* *taktē*; *penpesintē* *cheva* *neīnde-minatik* *ka* *pantomimē*.

Πάρος, *adv*: *saē* *prep*: *poet*: [*παρά*, *saē* *prō*] *inainte*; (*timn*:-) *mal'inainte*; (*kē* *inf*:-) *pīnē* *a* *nē...* (*kē* *nen*:-) «*Στείχε δωμάτων πάρος*». *Sof*: «*Πάρος κατέθηκε ποδοῖν πα-τρὸς ἐοῦ*». *Tkr*: (*mi* *timn*:-) «*Ἀλετὸς ἦν πα-ρός, νῦν αὐτε* *mi* *chl*:-». *Od*: *T*: «*Οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος ἔμεν, οὔτε περ ἄλλῃ, πρὶν* *mi* *chl*:-». *Od*: *B*: (*mi* *mal* *des* *kē* *inf*:-) «*Πάρος τάδε γενέσθαι*». *Il*: *Z*: «*Πάρος ἦν γαῖαν ἰκέσθαι*». *Od*: *A*: «*Πάρος ἐμὲ κείνον ἰδέσθαι*». *Tkr*: (*mi* *kē* *aplik*:-) «*Τὸ πάρος*». *Om*: (*vezī* *πάρ-οιθε* *mi* *prīn*:-).

Παρ-οσφράννω, *viit*: -*οσφρήτω*, *daē* *cheva* *des* *saē* *de* *a-proane* *kēlva* *a* *miposi*.

Παρτρυντικός, ἡ, ἐν, ἐκὸς α ἰντρίπα, α
 зэдэпí. [din]

Παρ-οτρύνω, viit: -υνῶ, ἰντρίπῃ, зэдэ-
 пэскῆ, ἰνδемнῆ.

Παρυάτιος, α, ον, [παρά, οὔα] чөл кῆ
 креліе атрпате ла вале. «Κύων —». Καλ:

Παρουλῖς, ἰδός (ἡ), змфлῖтрῆ (вэпῖкῆ)
 de ɥinɥit. (bezí mi ἐπουλῖς). [παρά, οὔλον].

Πάρουλος (ὁ, ἡ), пэгῖn чева кам кр-
 ецῆ. [παρά, οὔλος].

Παρουλότριχος (ὁ, ἡ), пэгῖn чева кам
 крелῆ ла пэпῆ. [παρόουλος, θριξ].

Παρύσα, fem: ал лῆl παρών. [de ɣnde
 Παρουσία (ἡ), fiingz de fagz; sosipe,

venipe; ἰντῆγῖmape; (ɣne-opí) чel de fa-
 цῆ (ла о аднапе, саῆ аскэлате). «Па-
 ρουσίαν ἔχω». Sof: = кῆ...

Παρυσίῳ, viit: -ίω, (Bisep:) sintlῆ de
 fagz; mῆ anponiῆ, viῆ.

Παρ-οφθαλμίζω, viit: -ίω, амтескῆ о-
 кῖl privotopior. [de ɣnde

Παροφθαλμιστής, οὔ (ὁ), амтῆitorῆ de
 okií privotopior, = Θαυματοποιός, eska-
 matorῆ. (bezí mi eksemulῆ ал Гр: ἰn
 κλέτω). [de ɣnde

Παροφθαλμιστικός, ἡ, ἐν, kontpivitorῆ,
 саῆ ἰndeminatikῆ а амтῆi vedepize. «Па-
 рофθαλμιστική». Sxl: Sin: meɣtemegῆl
 eskamatopii.

Παρ-οχέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, ἰnso-
 цескῆ mipele ка [παρόχος, bezí zic].

Παροχέτευσις, εως (ἡ), sɣest: ал лῆl...

Παρ-οχετεύω, viit: -εύσω, аватῆ ana din
 oviɥnɥitῆl sῆῆ kanalῆ. ἰntp' алтῆ napte;
 гтэрескῆ ne askensῆ olanῆl, mi fῆpῆ ana.
 «Τῶν Ἀθηγησιν ὑδάτων ἐπιστάτης ὢν, εὐρὼν
 τοὺς ὑγερμένους τὸ ὕδωρ καὶ παροχετεύσαν-
 τας». Pl: (mi fir) «Τούτ' αὖ παρωχέτευσας».
 Eɣp: viklenewte ал stpῖmῆl 'o.

Παροχέυς, εως (ὁ), = Πάροχος (2).

Παρ-οχεύω, viit: -εύσω, = прекрвескῆ;
 (mi nas:) mῆ прекрвескῆ; (despre vite)
 ronesкῆ, = Вхτεύω.

Παρ-οχέω -ῶ, viit: -ήσω, transportῆ ne
 чineva ἰn трῆсрῆ mῆl ἰnкоlo, саῆ wezind
 ачелῆ ἰntp' ачееамῖ трῆсрῆ lῖngῆ алтῆl.
 || (mῖж:) wezῆ anproane de чineva ἰntp'
 ачееамῖ трῆсрῆ ка [παρόχος]. «Παρωχεῖτο
 δὲ αὐτῷ ἡνίοχος». Ksn:

Παροχή (ἡ), dape, ἰnlesnipe de чева;
 дтῆpῖpe, саῆ dapῆ; (naptik:) porɣia de
 xpauῆ, чe se ἰndatopaῆ sindii opῆmep-
 лop mi satelop а da кэлтopior кῆ кел-
 тῆlῆlῆl пэвлῖкῆlῆl, (Lat:) sala ium.

Παρ-οχλέω -ῶ, viit: -ήσω, sɣepῆ de

anproane (кῆ vechinῆlatea mea).

Παρ-οχλίζω, viit: -ίω, stpῆmῆtῆ кῆ nῖp-
 ria; (ἰn ɥen:) stpῆmῆtῆ din локῆ.

Πάροχος (ὁ), [παρό, ὄχος] weztopῆ lῖn-
 гῆ чineva ἰntp' ачееамῖ трῆсрῆ; (naptik:)
 weztopῆ lῖngῆ mipe, kind ἰmῖl dῆчeа ἰn
 трῆсрῆ mipeasa ла kasa sa, = Παράνυμφος.
 (bezí mi Παριδάτης). 2) [παρέχω] dῆtῆ-
 topῆ; (naptik:) dῆtῆtopῆ de meptiche; (mi
 mῆl кῆ seamῆ) sindie Franɣ: syndie de
 satῆ саῆ opῆmepῆ pῖndῆiῆl а кῆnῖ de
 meptiche лop ne чel чe кэлтoreaῆ, кῆ
 beῆtῆlῆlῆl пэвлῖкῆ, (Lat:) parochus.

Παρ-οψάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, mῆ-
 nῖkῆ чева de лerɣmῆ кῆ nῖne. [de ɣnde

Παρόψημα (τὸ), лerɣmῆ; вῆnῆ (aleasῆ)
 mῖnkape.

Παρόψηματιον (τὸ), dim: ал лῆl παρόψημα.

Παρόψις (τὸ), dim: ал лῆl Παρόψις.

Παρόψις (ὁ, ἡ), пssῆ ла mῆasῆ ne ta-
 лepῆ. [din

Παρόψις, ἰδός (ἡ), [παρό, ὄψον] talerῆ
 (вῆidῆ) de вῆkale. «Παράτιθῃσιν ἐν παρο-
 ψῖδι». (Antif: ἰn) At: 2) (mῆl des nῖn ἰn-
 tind:) mῖnkape rῆstoasῆ, саῆ din mῆate
 felῆpῖ fῆkῆtῆ, = Παρόψημα, (Tɣpɣ:) meze-
 likῆ. «Τὰ δ' ἄλλότρη' ἔσθ' ὅμοια ταῖς παρο-
 ψῖσι: βραχὺ γὰρ τι τέρψαντ' ἐξανάλωται ταχύ».
 (Plat: ἰn) At: «Παρόψις καὶ παντοδαπὰ
 ἐμβάσματα». Ksn:

Παρ-οψωνέω -ῶ, viit: -ήσω, ἰpῆstiesкῆ
 ne askensῆ вῆne mῖnkῆpῖ. [de ɣnde

Παρόψωνημα (τὸ), deosevitῆ (aleasῆ)
 mῖnkape ἰpῆstῖtῆl аfapῆ de чelῆ oviɥnɥite;
 (de ɣnde fir) «Εὐνῆς παρόψωνημα. Esxl:
 кῆpῆtῆ.

Πάροχος (ὁ), poet: ἰn локῆ de парάπαχος.

Παρεπεθών, οὔσα ἐν, poet: ἰn локῆ de
 парαπεθών, nex: 2: de naptɣ: лῆl парαπεῖθω.

Παρόδιος (ὁ, ἡ), poet: ἰn локῆ de па-
 рαдіος, пssῆ dinainteа nῖchoarelor; (ἰn
 ɥen:) пssῆ dinainte, саῆ алтῆpῆa.

Παράλιος, α саῆ ες, ον, poet: ἰn локῆ
 de парάλιος.

Παρέβω, poet: ἰn локῆ de παραβέω.

Παῤῥησία (ἡ), [пῶν, ῥῆσις] slovodῆ (ne-
 sῖitῆ) snῆnepe de totῆ adevῆpῆl, саῆ кῆ-
 patῆ (sinчepῆ) vorῆpῖe; (ἰn ɥen:) кῆpa-
 жῆ, nesῖalῆ. || (dat:) Παῤῥησία, adn: de
 fagz, fῆpῆ sfialῆ, = Μετὰ παῤῥησίας. [de
 ɣnde

Παῤῥησιαζομαι, viit: -άσομαι, vorῆesкῆ
 fῆpῆ sfialῆ (кῆpat) totῆ adevῆpῆl. «Τῶν
 παῤῥησιαζόμενων οὐδένα ἤχθραινε». Ksn: (mi
 stpῆm:). «Πολλὰ ἐπαῤῥησιασάμεθα πρὸς ἀλ-

λήλους». Ksn: ne am tîlmăvit prietenește
între noi. (mi nas:) «Τὰ πεπάρρησιασμένα».
Lks: cere zise fîră nîci o sîială. 2) (mai
noș) mî apîlă de fagă, mî infîgimeză.
«Ο Θεός ἐπαρρησίασατο». Skp: [de snde

Παρρησιαστής, οὐ (ό), mi Παρρησιαστικός,
ή. όν, obîchită a sîzne fîră sîială totă
adevărul. [de snde

Παρρησιαστικῶς, adv: fîră sîială, în sin-
ceritate, kpat.

Παρρησιώδης, εὖς (ό, ή), = Παρρησιαστι-
κός. [παρρησία]. [de snde

Παρρησιωδῶς, adv: = Παρρησιαστικῶς.

Παρθένος (ά), Lakon: în lokă de prθένος.

Πρασταίη, poet: în lokă de πρασταίη,
3: sinr: pers: de mij: nex: 2: de post:, mi

Πραστήτης, poet: în lokă de πραστή-
τον, 2: ind: pers: de mij: nex: 2: de
snp: al lăi parístemi.

Παρτέμνω, poet: în lokă de παρτέμνω.

Παριθεί, poet: în lokă de παρατιθεί,=
Παρατίθης, a 3: sinr: pers: de prez: al
kol: παρατίθης.

Παρτορίς, ίδος (ή), [παρτέμνω] tomle-
uă de karte, manșală.

Παρυγίανω, viit: -ανῶ, smezeskă pî-
gin ceva. [din

Πάρυγρος, (ό, ή), pîgin ceva smedă.
[παρά, ὑγρός].

Παρυδάτιος (ό, ή), cea de lînră ape,
(Franz:) aquatique. [mi

Πάρυδρος (ό,ή),=Πάρυγρος. [παρά, ὕδωρ].

Παρ-υπαντάω -ῶ, viit: -ήσω, (kă dat:)
întîmînă din întîmplare; saă preîntîmînă.

Παρ-υπάρχω, viit: -άρξω, (Sxl:) mî a-
fă, staă de fagă (kă dat:).

Παρυπάτη (ή), cea aproape (a doilea)
de cea mai de sîs koardă a lîpei, saă
a kîtapel, mi 41: [παρά, ὑπάτη].

Παρ-υπνώω -ῶ, viit: -ώσω, poet: dormă
lînră čineva.

Παρ-υπο μινύσχω, viit: -υπομνήσω, adă-
kă a minte în treaktă, saă în vre o în-
prejapare. [de snde

Παρυπόμνησις, εὖς (ή), adăcere a minte
în treaktă, saă la înprejapare.

Παρυπόστασις, εὖς (ή), întîmplare,
nedesăvîrșită, saă neadevărâtă fiingă
de pre kă lăkră. [παρυπίσταται].

Παρ-υπο-ψύχω, viit: -ψύξω, pîgin ceva
păkoreskă, pčesekă.

Παρ-υψάινω, viit: -ανῶ, mesă ceva n' în-
tre saă n' alătrepe în felă de kenară;
(în întind:) întrepălă, întrevăpă. «Εσθής
παρυψασμένη». Diod: kă kenarăpî. 2) în-

trekă ne čineva mesînd, saă în lă săvîp-
weskă mesătrepe mai 'nainte dekî ală
(Făstp:). [de snde.

Παρύφαντος (ό, ή), înpodosită kă kenă-
parî; saă kape sîzmeskă de...

Παρύφασμα (τό), mi

Παρυφή (ή), kenară (prinč:) de por-
fîră ne mapăine. [mi

Παρυφής, έος (ό, ή), pîrtătopă, saă în-
podosită de kăp înprejăpă kă kenară
(prinč:) de porfîră. [παρά, ὑφή].

Παρ-υφίστημι, viit: -υποστήσω, daă eks-
stingă, saă infîingeză ceva tot întp' o vre-
me, saă înprekă kă ală ceva. || (obîč:
mî: kă dat:) sîntă ka ceva înprekăpă kă
mătopă de ală ceva, (prin kpm:) eks-
istă ne kîlă stă în fiingă mi ală ceva,
nă sînt în fiingă din sineml.

Πάρυφος (ό,ή),=Παρύφαντος, mi Παρυφής.
|| (săst:)=Παρυφή.

Παράφαιεν, Dor: poet: în lokă de παρα-
φάναι, infî, mi

Παράφαιενος, poet: în lokă de παραφάμε-
νος, papt:, mi

Παράφασθαι, poet: în lokă de παραφάσθαι,
mî: nex: de inf: al lăi παράφημι.

Παράφαις, mi Πάρφασις, εὖς (ή), poet: în
lokă de παράφαις.

Παράφαιρομαι, poet: în lokă de παραφέ-
ρομαι.

Παρυφύειν, poet: în lokă de παραφυγείν,
nex: 2: de inf: al lăi παραφεύγω.

Πάρφυκτός (ό, ή), poet: în lokă de πα-
ρυφυκτός, de kape se poate apăra čineva.
«Τὸ γε μόρσιμον οὐ παρυφυκτόν». Pînd:

Παρῶ, nex: 2: de snp. al lăi παρήμι.

Παρώς, ου (ό), mapne de faga apamel
[παρώς], konsfîngită lăi Esklapană. (nezî mi
παρέλας).

Παρ-ωδέω -ῶ, viit: -ήσω, kîntă imitînd
ne čineva; pefakă (în mai komikă) kîntă
lă ală poetă, fakă napodî 2) kîntă
(pomeneskă) ceva în treaktă. «Παρωδούντας
τὴν νύκην». Diod: [din

Παρωδή, mi Παρωδία (ή), napodie, kîntă
imitată (prinč: de pisă, înrînap) dăne ală
kîntă, pefăcere (în komikă) de vepș-
pale ală poetă. [παρά, ὠδή]. [de snde

Παρωδικός, ή, όν, kăvenită, saă îndemî-
nată la napodie. [mi

Παρωδός (ό, ή), aelălă din kîntă (din
săstektă). 2) (săst:) poetă de napodî.

Παρ-ωθέω -ῶ, (mi mî: mai întrep:) -έομαι,
-εῖμαι, viit: -ωθήσω, mi -ώσω, -ομαι, înmîngă
ceva mai înkolo, saă alătrepe; (prin în-

tind:) xepɔdɔ; tɔrɔdɔieskɔ; pefɔzɔ; des-
pɔpɔieskɔ; (xne-opɔ) aminɔ čeva din zi
in zi.

Παρωχεάνιος (δ, ή), mi Παρωχεανίτης, cu
(δ), mi Παρωχεανίτης, ιδος (ή), xokɔitopɔ,
saɔ pɔsɔ apɔoane de (ne pɔpɔmɔrɔ de)
Oueanɔ [παρά, Ωκεανός].

Παρωλένιος (δ, ή) चेा de xɔnrɔ saɔ in
xɔnrɔ vɔagɔxɔ de sɔs. || (sɔst:) «Παρω-
λένια». pɔpɔie de xɔnrɔ vɔagɔ de sɔs;
(in ven:) = Ωλένια. [παρά, ὠλένη].

Παρώμαλος (δ, ή), kam netedɔ, potpi-
vitɔ. [παρά, ὀμαλός].

Παρωμῖς, ιδος (ή), xainɔ, kape akonepɔ
xmeɔrɔ. (vezi mi épomῖς, mi peromῖς). [πα-
ρά, ὠμος].

Παρών, όντος (οὔσα, όν), partɔ: xɔi pá-
reimi, viit: -έσομαι.

Πάρων, ωνος saɔ ὠνος (δ), xɔɔ felɔ de
kopasie xɔoapɔ mi iste, (Franɔ:) brigantin.
Παρωνομασία (ή), = Παρονομασία.

Παρωνυμέω -ῶ, viit: -ήσω, = Παρωνυμιά-
ζω. [de xnde

Παρωνύμησις, εως (ή), = κκ...

Παρωνυμία (ή), [παρώνυμος] derivatie de
zičere din nɔme. 2) (ptp:) = Παρονομασία.
3) = Παρωνύμιον. «Πολλά τῶν ὀνομάτων ἀπο-
κρύπτουσιν αἱ παρωνυμῖαι». Pl: [de xnde

Παρωνυμιάζω, viit: -άσω, derivɔ zičere
(upinɔ: nɔme) din nɔme. «Ὁ θρασὺς παρὸν
τὸ θάρσος παρωνυμιάζεται». Apst: (vezi mi
παρωνύμως). [de xnde

Παρωνυμιάσμα (τὸ), zičere derivatɔ din
nɔme.

Παρωνυμίζω, viit: -ίσω, = Παρωνυμιά-
ζω. [din

Παρωνύμιος, mi Παρώνυμος (δ, ή), deri-
vatɔ din nɔme. «Τὸν δὲ λάθουρον καὶ τὸν ἐ-
ρέβινθον ὡς παρωνύμους τοῦ ἐρέβους καὶ τῆς
λήθης». Pl: 2) चेа (adɔoratɔ) afapɔ de
nɔmele pɔpɔrɔ. (de xnde || (sɔst:) Πα-
ρώνυμον (τὸ), pɔpɔme, saɔ pɔpɔkɔ; (mi
in pɔɔ). «Λέγεται ἐν Ἀθήναις τὸν πρῶτον
προκειράμενον παρωνύμιον ἔχειν Κόρσην». Al:
(mi ex: in xokɔ de adv:) «Σάτυρος ἐν Θά-
σῳ παρωνύμιον ἐκλέετο Γρυπαλώπηξ». Inkr:
[παρά, ὄνομα]. [de xnde

Παρωνυμῶ -ῶ, viit: -ώσω, = Παρωνυμί-
ζω. [mi

Παρωνύμως, adv: npin derivape din nɔ-
me. «Θρασὺς παρὰ τὸ θάρσος λέγεται πα-
ρωνύμως». Apst: (vezi mi παρωνυμιάζω).

Παρωνυχία, mi Παρωνυχίς, ιδος (ή), pɔle-
čea desɔnitɔ (ka nimte pɔsdepɔ) dene
xɔnrɔ xɔrɔl din trɔnɔ. 2) (obiv:) sɔvɔɔ ne

la vɔpɔɔ deɔetexop. 3) xɔɔ felɔ de eap-
ɔ (poate) de xakɔ nentpɔ चेа de mai
sɔs natimɔ de xɔrɔl. [παρά, ὄνυξ].

Πάρῳς (δ, ή), चेа de faga apameɔ, kam
pɔxɔ. «Ἴππος—». Apst: kaxɔ mɔpɔɔ, mi
kam चेаvɔɔ, (poate) depɔɔ.

Παρωπία (ή), koada okɔxɔl चेа desɔpɔ
timɔlɔ. [mi

Παρώπιον (τὸ), mi Παρωπῖς, ιδος (ή), pɔp-
deɔxɔ de pɔle, че se pɔne ne d'axɔ-
tɔpɔ okɔxop kaxop sɔpɔ pɔpazɔ de a
nɔ vedea चेа de sɔpɔiat, (axɔ:) ἀνὸρή-
ον. 2) xɔɔ felɔ de maskɔ kɔ vɔpazɔ fe-
meɔesɔ ne xɔmɔlate. [παρά, ὦψ].

Παρώρεια (ή), koastɔ de mɔnte, saɔ de
mɔpɔ de mɔnɔl. [mi

Παρώρειος (δ, ή), = Παρόρειος. [παρά, ἔ-
ρος]. [de xnde

Παρωρείτης, cu (δ), xokɔitopɔ, saɔ pɔsɔ
ne koastɔ de mɔnte.

Παρωρημένως, adv: (de partɔ:) kɔ mɔl-
tɔ pɔpɔnɔ, saɔ ixɔealɔ. [παρορμάω].

Πάρωρος (δ, ή), [παρά, ὥρα] kape nɔ este
la vreme potpibitɔ; saɔ kɔpɔia a tɔpɔkɔ
vremea. (vezi mi ἔξωρος).

Παρωροῖς, ιδος (ή), streamɔ de inɔe-
litoape. (vezi mi γεῖσον). [παρά, ὄροφ].

Παρώτιον (το), podoavɔ upɔlatɔ apɔoane,
saɔ atipnatɔ de xɔpɔl, चेаcheɔ. (se konf:
kɔ παρώτιον). [mi

Παρωτίς, ιδος (ή), (obiv: la im:) rindɔ-
pɔle de xɔnrɔ xɔpɔl (npinɔ: kind se xɔ-
flɔ). [παρά, οὔς ὠτός].

Παρωχηκώς, υῖα, ός, akt, mi

Παρωχημένος, η, он, pas: tpe: de kɔ: de
partɔ: al xɔl pɔpɔxomɔ.

Πάρωχος (δ, ή), kam galɔenɔ, seapɔɔ-
dɔ. [παρά, ὥχος].

Πᾶς, (πάσα, πᾶν) παντός, πάσης, παντός
(ven: im: πάντων), totɔ; intpɔrɔ; fie-kape.
«Οὐχ ὁ μὲν, ὁ δὲ οὐ, ἀλλὰ πάντες». Ep: «Ἄ-
μα πάντες». Om: «Διὰ παντός (se inɔ: τοῦ
χρόνου)». Aks: in toatɔ vremea, nepɔpɔpɔ-
mat. «Ἐκ παντός (se inɔ: τρόπου)» in totɔ
kɔpɔl. «Οἱ δ', ἀλκιμον ἦτορ ἔχοντες, πρὸς
πᾶς πέτεται». Il: Pl: fie-kape. (mi in-
pɔpɔnɔ kɔ tɔs) «Ταῦτα πᾶς τις ἐξερεῖ βρο-
τῶν». Sof: «Ἐχτεινον πάντα τινα τῶν μάχων
τὸν ἐν πρὸς γιγνόμενον». Ep: «Πᾶς τις πλού-
σιον ἄνδρα τίει». Trn: «Ἐδοξε σκηπτὸν πε-
σεῖν εἰς τὴν πατρίων οἰκίαν, καὶ ἐκ τούτου
λάμπεσθαι πᾶσαν». Ksn: «Εἰ δ' ἄγε δὴ μοι
πάσαν ἀληθείην κατὰλεξον». Il. Ως. (mi kɔ
nɔmɔpɔle sɔpɔ apɔtɔpe de eksaktɔlate).
«Ἐννέα πάντες». Od: Θ. noɔ in kaxɔ: «Ἐν-

νέα πάντ' ἔτεα». Es: d' a pīndsa. «Χρυσὸν δὲ στήσας δέκα πάντα τάλαντα». Ia: T. «Ἐ-
 τυράννευσε ὀδῶνκοντα ἔτεα, ἐδίωκε δὲ πάντα
 εἴκοσι καὶ ἑκατὸν». Ep: (mi ks aptik:) «Βα-
 σιλεύσας τὰ πάντα ἐνὸς δέοντα τριήκοντα ἔ-
 τεα». Ep: «Διέβησαν εἰς τὴν νῆσον ἐξακόσιοι
 μάλιστα οἱ πάντες». Tsy: «Τρεῖς οἱ πάντες». A':
 «Ὁ πᾶς ἀναλκίς οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη». Sof:
 || (nest:) «Τὸ πᾶν». A'. totaia xkpxaif.
 B'. (asstp:) totimea. C'. (koekt:) toite
 fiingele, kreaia, xmea, xniwepssa. ||
 (fpx:) «Εἰς πᾶν (ks mi fpx kaakou) ἀφικνεῖ-
 σθαι». Ep: a axkne in cea mai mare
 tikxowie (primexdie). «Ὑπὸ τῆς μετὰ
 Κύρου ἀναβάσης δυνάμεως καὶ τῆς μετ' Ἀγη-
 σιλάου εἰς πᾶν ἀφίκετο βασιλεύς». Ksn:
 «Εἰς πᾶν θυμοῦ ἀφίκετο». Paxs: s' a nek-
 xit ks totsa. «Ἐν παντὶ ἀθυμίας ἦσαν». Aks:
 se afiax ks totsa skirpui. (mi ex:) «Ἐν
 παντὶ εἶναι». Aks: a se afia in mare frikx.
 «Ἐν παντὶ ἦσαν, μὴ λελοιδορημένος εἶη ὑπ'
 αὐτοῦ». Ksn: «Τῷ παντὶ κρατεῖν». Ksn: ks
 desxwipwpe, inipx toate. «Ταῦτα τῷ παντὶ
 ἐκείνων ἀδικώτερα». Ksn: «Εἰκὸς τῷ παντὶ».
 Ksn: xpmexz sset toate xwintele. «Τῷ
 παντὶ πλέονες». Ksn: ks totsa mai mxiu.
 «Ἄνδρα ἐόντα τὰ πάντα δόκιμον». Ep: «Τα
 πολλὰ πάντα». Ep: mai de mxte ori.
 «Πάντα εἶναι τι». Ep: a fi totsa. «Πάντα
 ἦν αὐτοῖσι Ζῶπυρος, καὶ στρατάρχης τε αὐτὸς
 σφι καὶ τειχοφύλαξ ἀπεδέδεκτο». Ep: «Περὶ
 παντὸς ποιέσθαι τι sax tina». Aks: a rindi,
 kx cea sax xineva este totsa, a awa
 prea wxnx oninie desnpe.. «Τοῦ παντὸς
 τιμᾶσθαι τι». Aks: a pxfepi mai mxat de-
 xit op ce aifx.

Πασάν, Dor: in lokx de pasw, xen: fm:
 ax xif pax.

Πάσασθαι, poet: (a skriptx) miz: nex:
 de inf: ax xif πατέομαι, sax 2) (axnpx)
 ax xif πάομαι.

Πασάων, mi πατέων, poet: in lokx de
 pasw, xen: fem: fm: ax xif pax.

Πασιάναξ, ακτις (δ), poet: in lokx de
 de παντάναξ.

Πρόγνωστος (δ, ἡ), (nax:) kxnoskifx,
 xitistx tixxor. [πᾶσι, γνωστὸς].

Πασίδηλος (δ, ἡ), (nax:) inbedepatx tx-
 txxor. [πᾶσι, δηλός].

Πασιθύλλητος (δ, ἡ), (nax:) bestitx tx-
 txxor. [πᾶσι, θυλλήτης din θυλλέομαι].

Πασιμέλουσα (ἡ), poet: tixxor inpe-
 santx, sax desnpe kape toui se inpe-
 seaxz. (enit: ax kopxwii Agro). [πᾶσι, μέ-
 λουσα].

Πᾶσις, εως (ἡ), ras: nosedape, sax kx-
 xitirape. [πάομαι].

Πασιφῆς, mi Πασιφανῆς, εὐς (δ, ἡ), po-
 et: wixitx de toui. «Σελήνη». Maks: ax-
 nx pinx, (axt:) πλησιφῆς. [πᾶσι, φῶς, mi
 φαίνω].

Πασίφιλος (δ, ἡ), = Πάμφιλος.

Πάσμα (τὸ), [πάσσω] = Διάπασμα.

Πασπάλη (ἡ), = Παιπάλη [de avi] pospa-
 ia (cea mai xwipre parte) de fxiwx; (pin
 inind:) cea mai xwixif. «Οὐδὲ πασπάλην».
 Apst:

Πασσαγία (ἡ), = Πανσαγία.

Πασσακίζω, xiit: -ίω, = Πασσαλεύω. [din

Πασσάκιον (τὸ), dim: ax xif πάσσαξ, px-
 pxeanx.

Πασσαλευτός, ἡ, ὄν, inxenitix ks parx.

Πασσαλεύω, xiit: -εύω, inifx (sax in-
 xeneneskx ks parx de xemnx mi x;: xifx
 in parx, sax in xeanx. [mi

Πασσαλίζω, xiit: -ίω, = Πασσαλεύω. [mi
 Πασσάλιον (τὸ), mi Πασσαλίσκος (ὁ), dim:
 ax xif [πάσσαλος], pxpxeanx.

Πασσαλοκοπία (ἡ), batepe mi iniferepe de
 parx. [πάσσαλος, κόπτω].

Πάσσαλος (ὁ), parx, kix de xemnx; (pin
 inind:) kix. [de xnde

Πασσαλόφιν, poet: in lokx de πασσάλου,
 sax πασσάλω. [mi

Πασσαλώω -ώ, xiit: -ώω, inifx kix de
 xemnx «Ἐὐλον πεπασσαλωμένον». Sxk: Apst:
 xemnx drentx, in kape sint wixie p'a-
 xixpea kix de xemnx, ka sx se atirpe
 xafne mi x;: kixepx.

Πασσάμενος, ἡ, ὄν, poet: nex: de partx:
 ax xif πάομαι.

Πάσσαξ, ακος (δ), = Πάσσαλος.

Πάσασθαι, poet: in lokx de πάσασθαι,
 nex: de inf ax xif πατέομαι.

Πασσυδεῖ (δ), adv: = Πανσυδεῖ. [πᾶς, σῶζην].

Πασσυδιάζω, xiit: -άζω, (enpr:) adxnx no-
 podx in owtenskx adxnap, = Ἀλιάζω. [din
 Πασσυδίη καὶ Πασσυδίην, adv: poet: Ion:
 = Παστυδεῖ.

Πασσυρεῖ (ρι), mi Πασσύριον, mi Πασσύρος
 adv: [πᾶς, σύρω] = Πασσυδεῖ, ks grxmaax;
 ks toatx kasa.

Πάσσω, xiit: -πάσω, (nas: tpe: de ks: πέ-
 πασμι) presapx; pisineskx. «Ἐν δὲ θρόνῳ
 ποιήλ' ἔπασσεν». Ia: X: kosca inprxiat
 fexrite kpxi (wez mi ἐμπάσσω).

Πάσων, ονος (δ, ἡ), kompar: (negrx: mi
 parx) ax xif παχὺς.

Παστάς, ἄδος (ἡ), [πάσσω, sax παραστάς]
 salx kolonatx; sax galerie; (in xen:) kx-

mapx (prinç: de κῆςτοριγί), Ιαλακῆ; (de xnde)=Παστός; (paptik:)=Αἰθεύσα. «Τοῦ χειμῶνος ὁ ἥλιος εἰς τὰς παστάδας ὑπολάμπει». Ksn:

Παστεῖλη (ή), rlas: [πᾶς, τέλος] cea din xpmz zi a anxlxi.

Παστέος, α, ον, posit: al xli πάσω.

Πάστη (ή), xñx felx de minkape, sax prxjixapx (de avi Ita: nastelx, mi Franç: pâte, mi Pom: pastx). [din

Παστός, ή, ον, [πάσω] presxpatx. || (sxv-st:) Παστός (se ing: θάλαμος), Ιαλακῆ, sax patx iinerilop κῆςτοριγί (fiind κῆ se inpodovla κῆ felxpite xgrxvite, sax κῆ-sxte nerdece, vezī πάσω). 2) κῆμῆρῆμῆ μιxκῆτοape in formx de temux, koprin-zῆtoape de statxa vre xñxi zeḥ, sax zeige. (vezī mi σῆκῆς).

Παστοφορέιον, mi Παστοφόριον (τὸ), trxsr-px prxῆtoape de κῆςxga μιxκῆtoape a vre xñxi idolx. 2) kixia cea dinaintea tem-pxxli a preotxli prxῆtopx de avea κῆ-sxg a idolxli. (de xnde 3) (Skr:) лo-kauxxл лeбitxli de pindx. «Ἀρχοντες. τῶν λευιτῶν ἐν τῷ παστοφορίῳ διατεταγμένοι εἰς ἐφημερίαν». Παρλιπ: (A: 9. 30). [din

Παστοφόρος (ὁ, ή), prxῆtopx de κῆςxga idolxli, sax preotx prxῆtopx de idolx inrp' xñx μιxκῆtopx temux. 2) enit: al Beneri ka patpoane a patxli nongialx. [παστός, φέρω],

Πάσχα (τὸ), [Evp:] namte, mape sep-xῆtoape a Epeilor; (Bisep:) sepῆtoapea inxerpi Domnxli Xpistosx. [de xnde

Πασχάω, viit: -άσω, sepbezḥ namtele. [mi Πασχάιος (ὁ, ή), altmῆtopx de (pela-tivx κῆ) namtele, a namte.xli.

Πασχητισμός (ὁ), natimx (noftx) de trx-neaskx inprexnape (maī κῆ sea:) dintpe xῆpvaḡi. [din

Πασχητισμός-ω, viit: -άσω, posleskx trx-neaskx inprexnape (prinç: inrp xῆpva-ḡi). [din

Πάχω, viit: -πέισμαι, (nex: 2: ἐπαθον, tre: de κῆ: πέπονθα, mi nas: πεπάθημι) mῆ afx in oape-kape disnosigie; amḥ, Iax xñx felx de simgimintx; xepkx (mi se intimnῆ) vre xñx pḥx, sax vre xñx vine; (ia ven:) πῆtimeskx; (in cele de px-mine innpot: de ἐνεργῶ) = Παρίνομι. (Iap dxue filosofia Stoiçilop) Iax (fῆpῆ deosebire) o astfel, sax altfel de inli-pxprie din obiectele de afapx; (prin xpm:) imi inkiptieskx (rindeskx) ceva awa, sax adifel. (obix: κῆ adv:). «Καχῶς πάχω». Lks:

sintx inpeastape, mῆ traktezḥ pḥx de κῆtre çineva. «Εὖ πάχω». Lks: =Εὐεργετούμαι, sax Εὐπαθέω. «Οἱ προῖκα εὖ πεπονθότες οὗτοι αἰεὶ ἡδέως ὑπηρετοῦσι τῷ εὐεργέτῃ». Ksn: «Πάντες οἶδασιν, ὅτι γῆ εὖ πάχουσα εὖ ποι-εῖ». Ksn: «Τὰ ζῶα ἐκ θυοῖν τούτοις τὸ παθεσθαι μακθάνουσιν, ἐν τε τοῦ, ὅταν ἀπειθεῖν ἐπιχειρῶσι, κολάζεσθαι, καὶ ἐκ τοῦ, ὅταν προ-θύμως ὑπηρετῶσιν, εὖ πάσχειν». Ksn: (mi κῆ ven: κῆ prex:). «Ἐξ ἐμεῦ μὲν ἐπαθες, ὅλα φῆς παθεῖν». Epx: «Ἰνα ὠφελοῖην αὐτόν, ἀνθ' ὧν εὖ ἐπαθον ὑπ' ἐκείνου». Ksn: (mi κῆ ven:). «Τῶν αὐτοῦ κτεάνων εὖ πασχέμεν». Trn: a doxindi foxosx. (Iap maī des κῆ ax:). «Ὅσ' ἔρξαν τ' ἐπαθόν τε». Od: Θ. «Οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ πάθοι». Ia: X. kit de mῆat s' ap xiai. «Πάσχει δ' αὐτὸ τοῦτο (τὸ ἔλκειν τὴν ἱμάδα) καὶ τὰ κάρδαρα». Apstf: «Ἀγαθοῦ κυβερνήτου πάθος πάχω». Pat: «Ὅπερ ἂν οἱ πολλοὶ πάθοιεν». Txç: «Μηδάρως, μηδὲν ἄ-βέλτερον ὑμεῖς πάθοιτε». Dim: «Πάσχουσι δὲ καὶ ἀγαθὰ οὐκ ὀλίγα». Ep: doxindesk. «Ὅσ' ἄνδρα χρὴ παθεῖν εὐδαίμονα, πέπονθα». Epx: «Ἰὺν πάσχει». Ksn: =Κνηστῆ. «Ὅ, τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι». Ptp: la ce felx de trx-neaskx sax xῆneaskx osindx sx se sx-pxte; (paptik: inprexnῆ κῆ τί, in sensx de nekazḥ mi nedomipire maī de mῆate opt in eponie). «Πάντες ἀνηρώτευσ, τί πάθει κακόν»; Trk: (mi in ex: de sxvst:) «Ὁ-μοι ἐγώ, τί πάθω»; Trk: ce sx mῆ fakx? sax ce sx fakx? (vezī mi μῆκιστα). «Τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις, ὅταν ὑπὸ χίλου βιά-ζῃται»; Sin: ce poate face çineva? «Τί ἂν οὐν τις πάθοι πρὸς ἀνθρώπους μήτε ἔργῳ μήτε λόγῳ πεισθῆναι θυναμένους»; Lks: «Τίπαθόντες γὰρ ἐδούτε πάντες κεκριμένοι καὶ ὀμῆλικες»; Od: Ω. ce agi pḥḡit? «Ὅ, τι παθῶν σεαυτὸν εἰς τοὺς κρατῆρας ἐνέβαλες»; Lxç: ce 'ḡi a venit? (vezī mi μυχθάνω). «Τί («Τί χρῆμα) πάσχεις»; Apstf: κῆm igi mepr tpebie? (mi in menaxalt eksnpesie). «Εἴ τι πά-θοιμι». Apstf: de mi se va intimnla op ce pḥx (moapte mi çl:). (κῆ prex:) «Πά-σχειν τι πρὸς τι sax τινα». Lks: a lxa inxῆti mitx disnosigie; (Iap paptik:) a se amo-peza, a simnatisa. midxue akçençia Stoi-çilop κῆ infin: anaxisatx κῆ ὅτι). «Πάθεις, ὅτι οὐκ ἐστίν». Ap: inkiptiemte ḡi, κῆ ... «Εἰ πέπονθα, ὅτι ταῦτα οὐδὲν ἐστὶ πρὸς ἐμέ». Ap: daka sintx de idee, κῆ... (vezī mi ἄ-πεπάχω). (mi in paptç: avsox:) «Πάσχετε» Inkp: mi Kev: πῆtimamī, volnaxi. «Τὰ πεπονθότες». Peon: pῆpḡie cele xῆtmate.

(mi in mop): «Σώφρων ἐ μὴ πάσχων». Apst: चेज नेसित्सित् de पतिमि.

Παταγέω (τὸ), dintz vststz in чева; saš nastpř kssstš ne xaiñz; (de xnde) mi-pitš de šipš la xaiñz femelaskz. [din

Παταγέω -ō, biit: -ήσω, fakš vsetš, vi-kiš. «Παταγεί δὲ ὀχλοσσα κοπτομένη πνοι-αῖς τε καὶ χαλάχαις». Tkr: «Καλάδῃ πατα-γεί». Fpas: aī nemepit o. (vezī mi πλα-ταγέω). [din

Παταγή (ή),=Πάταγος.

Πατάγημα (τὸ), vssstspřz, vsetš; (fir:) vřřstspřz; (prin intind:) vřřstspřz. (vezī mi κρόταλον). [mi

Παταγητικός, ή, εν adskřtopř de vsetš, sromotosš. [παταγέω].

Παταγοδρόμος (ὁ, ή), poet: αλεργβτορř kš dksdipe. [πάταγος, δρόμος].

Πάταγος (ὁ), [πατάστω] tronkřnitš, vř-vkitš, mi cl: (prin: de trspřřř isbite in trc dinsele). «Ὁδόντων (ἘΑπίδων, mi cl:—)». Om:

Πατακίων, ωνος (ὁ), nerpřminatš, saš vi-klanš kalomniatorř (minvinosš křefeti- torř); saš xoxš (de la xñš Ateneanš vesit- iš nentpř netpenničiile sale).

Πάτακοι (οἱ), nunte statse kš firřř de pışš ale Finičienior, че ле авеаš ame- zate ne přsele korpřilior (asemenea kš ale Indienior mi Kinczilior nsmite pagdes).

Πατάκη (ή),=Βατάκη, talerř intinsš, (lat:) patina

Πάτακον (τὸ),=Πατάκη.

Πατάκιον (τὸ), dim: al lřī πάτακον.

Πατάσσω, vitt: -άξω, [imit:] loveskš, is- veskš kš sromotš (tronkřneskš); avind rřkřeskš, rřneskš; (nestpřm:)=Πάλλωμαι. «Ἐπαρμένου δὲ τὴν βακτηρίαν ὡς πατάσσον- τος». Pl: «Ἐπάταξε βουπόρῳ τις δδελίσκῳ διαμπερὲς τὸν μηρὸν». Ksn: (mi nestpř) «Ἰκραδίη οἱ ἐν στέρνεισι πατάσσει». Il:N. (mi kš prep:) «Λογισμὸς εἰς μέσον πατάσσει- τις». At: easz la mižlokš.

Πάταχον (τὸ), gls:=Πέταχον.

Πατέλλα, [πέταλον] as (ή), mi

Πατέλλιον (τὸ), talerř intinsš, (It:) pia- tella.

Πατέομαι, biit: -πάσομαι, (tre. de kš: πέ- πσομαι) poet: Ion: mřninkš; rřstš (kš ak:). «Σπλάγχχνα (ἘΝέκταρ τε καὶ ἄμβροσίν) ἐπά- σσαντο». Om: mi Es: «Κυάμους οὔτε τρώγου γουσι, οὔτε ἔφοντες πατέονται». Ep: (mi kš ven:) «Ἰχθύων δὲ οὔ σφι ἔξεστι πεπάσθαι». Ep: «Σίτου πασάμη». Il: Ω.

Πατερίζω, biit: -ίζω, stpřř des [πάτρη]

πάτερ] tatš, tatš.

Πατέριον (τὸ), dim: (minřřit:) a lřī πα- τήρ, třtiřz.

Πατέω -ō, biit: -ήσω, [πάτος] kalakš; (fir:) desnpřegřeskš, nesokoteskš; kalakš (leçe, dpentate, mřřmřnitš, innořalz mi cl:); (xne opř) amš, dovindeksš denpindepe, fřekare (přtinz) in чева; (mai poš) kalakš (nř- vřdeskš) xndeva ka xoxš, saš vřřkřmash; (poet:) trřřeskš običksit, netpřkš, lokk- ieskš xndeva; (mi cl: saš nestpř: kš ak: kš prep:) mepřř, mř dskš. «Πρὸς βωμόν—». Esx:l: [de xnde

Πάτημα (τὸ), чсса че s'a křkat, saš se kalakš, norořř, rřnořř, mi cl: (fir:) lřkřř, saš omš de nimikš.

Πάτηρ, (ven: πατέρος -τρὸς, πατρί, ak: πα- τέρα, вок: πᾶτερ, im: πατέρες, ven: πατέρων, mi poet: πατρών, dat: πατράσι, ak: πατέρας) tatš, přpinte; (in ven:) astorř, intřř př- ičinsitopř, saš in ven přtopř; (im:) «Πατέρες». stpřmomi.

Πατηρός (ὁ), poet: křkare. [mi

Πατητήριον (τὸ), lřkřř, in kare se kalakš stpřkřřř, mi cl: linš, teaskš, mi cl: [mi

Πατητής, οῦ (ὁ), křakřtopř de stpřkřřř, mi cl: [mi

Πατητός, ὁ, εν, de křakat, saš přřimi- torř de křkare. «Φοῖνξ—». Gal: [πατέω].

Πάτη (ή),=Φάτη.

Πάτος (ὁ), kale křakatš, dpmš vřstš. 2) křritš, křakřřpř; xmbetš. 3) poet: no- rořř, rřnořř, mi cl:

Πάτρα (ή),=Πατρίς. 2) neamš, familie, =Πατριά. [πατήρ].

Πατραγαθία (ή), vřřstte, vřřvřřie, vite- mie de tatš saš de stpřmomi. [πατήρ, αγαθός].

Πατραδέλφης (ὁ), poet: in lokš de πα- τράδελφος,

Πατραδέλφη (ή), sopř de (mřřmř des- pre) tatš. [mi

Πατραδέλφια (ή), přdenie dintpe (saš provenitš din) frařř de tatš, vepic. [din • Πατράδελφος (ὁ), fřate de (xñkš des- pre) tatš. [πατήρ, ἀδελφός].

Πάτραθς, alř: Dop: in lokš de πάτρηθεν.

Πατραλούς, mi Πατραλώας, [πατήρ, αλο- ώ] ou saš x (ὁ), xvřřitopř de tatš (kš vřtate, saš moapře).

Πάτρη (ή), Ion: in lokš de πάτρα. [de xnde

Πάτρηθς (θεν), adv: poet: din natpře; din familie, saš semingie.

Πατριά (ή), [πατήρ] neamš, opřičinš desupř tatš. 2) přdenie. 3) semingie. [de xnde

Πατρούπτης, ου (δ), βѣѣторѣ, ѡчигѣторѣ

de tatb, = Πατραλοίχς. [wi]

Πατροψία (ή), krīma v̄t̄iī de tatb. [πατήρ, τύπτω].

Πατροῦχος (ό, ή), [πατήρ, ἔχω] singr̄p̄ mowtenitor̄ de toat̄ averea tat̄l̄i st̄b̄; (fem:) = Ἐπίκληρος.

Πατροφονεύς, ής (ό), poet: in lok̄ de Πατροφόνος (ό, ή), = Πατροκτόνος. [πατήρ, φόνος].

Πατροφόντης, cu (ό), poet: in lok̄ de πατροφόνος.

Πατριός, wi Πατρός (ό), = Πατρώος. [πατήρ, υἱός].

Πατρώω, biit: -ώσω, scam̄n̄ tat̄l̄i, sā in imit̄. [wi]

Πατρώος, η, cu, Ion: in lok̄ de πατρώος. [wi]

Πάτρων, ωνος (ό), (la Romani) st̄pn̄ka de maī n̄ainte al desproib̄l̄i rob̄; (leg:) advokat̄; (in men: de aci) patr̄on̄, ad: protektor̄. [πατήρ].

Πατρωνεία (ή), patr̄onie, sā protек-
ция. [din]

Πατρωνεύω, biit: -εύσω, okpotesk̄ ne vi-
neva ka patr̄on̄.

Πατρωνικός, ή, cu, k̄v̄enit̄, sā ins̄wit̄ patr̄on̄l̄i. [πάτρων].

Πατρωνυμέω, biit: -ήσω, m̄p̄ren̄mesk̄ de la n̄mele tat̄l̄i, sā k̄ n̄me patr̄onimik̄. [wi]

Πατρωνυμία (ή), pren̄sme de la n̄mele tat̄l̄i. [wi]

Πατρωνυμικός, ή, cu, (wi adv:) -ικώς, for-
mat̄ prin pren̄sme de la n̄mele tat̄l̄i. patr̄onimik̄. [wi]

Πατρωνύμιος (ό, ή), poet: in lok̄ de πατρωνυμικός; (k̄ dat:) pelagios̄, sā p̄dit̄ k̄ chineva prin pren̄sme de la tat̄l̄, (ad:) din n̄p̄tea tat̄l̄i [πατήρ, δυναμ].

Πατρώος, α sā ες, cu, = Πάτριος, p̄prin-
tesk̄, sā str̄pmomesk̄ (prin̄) dne mo-
wt̄enipe. «Αθηνάιος πατρώος Ἀπόλλων ἐστίν». Dm: din bekime de la str̄pmow̄ ink̄ ad-
pat̄ (ink̄inal̄). «Πατρώων αὐτῷ τὸ θεδέ-
σθαι». Dm: o ape de la p̄prin̄i. (ov̄ic:) «Τὰ
πατρώα (se inu: χρήματα, sā κτήματα)». Aks: p̄p̄inteaska averea. [wi]

Πατρώος (ό), tat̄ vit̄p̄r̄. [wi]

Πάτρωος, πάτρωος wi πάτρω (ό), (dat: πά-
τρω, ak: πάτρω) kn̄k̄l̄, sā mow̄, sā (in
men:) p̄d̄t̄ desn̄pe tat̄. [πατήρ].

Πατταλεύω, biit: -εύσω, At: in lok̄ de πατταλεύω.

Παττάλιας, cu (ό), ch̄v̄b̄ k̄ koar̄ne in-
ch̄en̄ste aks̄m a se desn̄p̄r̄i in k̄v̄ci (ve-

zi wi παθίνης). [din]

Πάτταλος (ό), At: in lok̄ de πάσσαλος.

Πάττω, At: in lok̄ de πάσσω.

Πάυεσκον, poet: in lok̄ de έπαυον, p̄rel: wi

Πάυθην, poet: in lok̄ de έπαύσθην, pas:
nex: al l̄i πάω.

Πάυλα, ης (ή), = Παύτις, in̄chetape,

Πάυλος (έ), dial: in lok̄ de παῦρος, p̄-
gin̄; mik̄; sk̄ept̄.

Παυράκις, adv: poet: de p̄gine op̄i, par.
[παῦρος].

Παυράς, άδος (ή), poet: in lok̄ de παύ-
ρη, fem: al l̄i παῦρος.

Παυρίδιος, η, cu, poet: in lok̄ de παῦ-
ρος. || (nest:) Παυρίδιον, adv: in lok̄ de παῦ-
ρον, p̄gin̄.

Παυρεπής, έος (ό, ή), poet: p̄gin̄ la
ворев. [παῦρος, έπος].

Παῦρος, α, cu, poet: mik̄, p̄gin̄; (des-
n̄pe tim̄) sk̄ept̄. «Ιχθύες ἄμμιγα παῦροις
ἄπλετοι». Auk: || (nest:) Παῦρον, (wi im:)
Πάυρα, adv: p̄gin̄ чева. [παύω, sā in af̄in̄;
k̄ φαῦλος].

Παυσίνεμος (ό, ή), in̄chet̄op̄ (al̄in̄to-
p̄) de vint̄. [παύω, άνεμος].

Παυσικάπη (ή), [παύω, κάπη] bot̄n̄it̄,
sā o in̄plet̄is̄p̄ in fel̄ de kom̄n̄ichoap̄,
ce se p̄neva in bot̄l̄ vit̄el̄op de m̄v̄ci-
nape sā wi in r̄kra rov̄el̄op, ka s̄b̄ i
onpeask̄ de a m̄n̄ka.

Παυσίλυπος (ό, ή), poet: in̄chet̄op̄, po-
tol̄it̄op̄ de m̄xn̄ic̄isne. [παύω, λύπη].

Παυσίμαχος (ό, ή), poet: konten̄it̄op̄ de
v̄t̄l̄ie, чeap̄t̄, wi чл: [παύω, μάχη].

Παυσίνεστος (ό, ή), poet: al̄in̄top̄, vin-
dek̄it̄op̄ de boar̄. [παύω, νόσος].

Παυσινύσταλος (ό, ή), poet: in̄chet̄op̄
de dorm̄itape, de som̄n̄. [παύω, νυσταλέος].

Παυσίπενος (ό, ή), poet: al̄in̄top̄ de
d̄s̄p̄r̄i; sā konten̄it̄op̄ de osteneal̄.
[παύω, πένος].

Παύτις, εως (ή), in̄chetape (akt: sā pas:);
(fir:) v̄s̄pape. [wi]

Παυστέος, α, cu, posit: al l̄i παύω. [wi]

Παυστήρ (ό), in̄chet̄op̄; al̄in̄top̄, po-
tol̄it̄op̄, mi чл: (k̄ men:). «Νόσου — ». Sof: [παύω]. [de v̄nde]

Παυστήριος (ό, ή), wi

Παυστικός, ή, cu, чeл k̄ p̄stepe, sā in
s̄x̄ime de a p̄rek̄p̄ma, a in̄cheta чева.

Παυσόδυνος (ό, ή), poet: al̄in̄top̄ de
d̄s̄p̄r̄i. [παύω, έδύνη].

Παυσωλή (ή), poet: in lok̄ de παῦσις. [din]

Πάω, biit: -πάσω, wi (m̄iж:) παύομαι,
wi (maī in̄p̄ev:) παπαύομαι, (pas: sā

miḵ: tpe: de kḥ: πέπαυμαι, mi nas: ἐπαύ-
σθην, mi Ion: ἐπαύσθην, mi posit: παυστέον)
inchezeḥ ne čineba, saḥ čeba; ppekḥrmḥ,
daḥ skipmitḥ; notozeskḥ, aḥinḥ; (miḵ: saḥ
nas: mi nestpḥm:) inchezeḥ din čeba; mḥ
ziniḥteskḥ; (desnpe vintḥ mi čl:) mḥ a-
linḥ. •“Ἰνα παύσωμεν ἄνδρα, ὅς νῦν κρατέει». Iḥ: Φ. (mi kḥ men: el: indip:) •Πάυσειν
χεῖρας πολέμοιο». Iḥ: Φ. •“Ἦν μὴ σε παύσῃ
τῆς ὕβρεως». Apst: •Οὓς δ' ἂν εὖρη τῶν
ἀρχόντων καταμελοῦντας, ἢ κατακερδαίνοντας,
τούτους παύων τῆς ἀρχῆς ἄλλους καθίστησι». Ksn: (mi kḥ partḥ:) •Πάυσσε λαλοῦντα». Jks: (mi kḥ inf:) •“Ἐμ' ἐπαυσας μάχεσθαι». Iḥ: Λ. (mi kḥ mḥ) •Θνητοὺς ἐπαυσα μὴ προ-
δέρκεσθαι μόρον». Esxḥ: •Πάυσας ὕμᾱς μὴ
ἐξαπατάθαι». Apstf: (mi nestp: saḥ el: kḥ
men:) •Κάθισαν, καὶ παύσαν ἀέθλων». Od: Δ. •Παῦε μαχῆς». Es: •Παῦε, παῦε τοῦ
λόγου». Apstf: •Παῦε τῶν παρλασμαμάτων». Apstf: (mi kḥ preḥ:) •Παῦ' ἐς κόρα-
κας». Apstf: (mi miḵ:) •Τοσαῦτα εἰ-
πὼν ἐπέπαυτο». Ep: •“Ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο,
ἡ δὲ γαλήνη ἐπλετο». Od: M. •“Ἐπαύσατό
τε ὁ ἄνεμος, καὶ το κύμα ἔστρωτο». Ep: •Φλῶξ παύσατο». Iḥ: Ψ. (mi kḥ men: el:
indip:) •Παύθη γέλου». •Παυσάμενος ἔργοιο,
τὸ οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο». Tkr: (mi kḥ partḥ:)
•Πάυσασθ' ἄνάνυτα κωτίλλισται». Tkr: •Ζέ-
φυρος ἐπαύσατο λαίλαπι θύων». Od: M.

Παφλάζω, [φλάζω] viit: -άσω, ferbḥ in
klokote; (fir:) ferbḥ de nekazḥ; vorbeskḥ
neaplikolat, inkeḥkaḥ; vḥpfeskḥ, vorbeskḥ
mare. •Κύματα παφλάζοντα». Iḥ: N. •“Λο-
πὰς παφλάζει βαρβάρῳ λαλήματι». At: •“Ἀ-
νὴρ παφλάζει· ὑφελκτέον τι τῶν ξύλων». Ar
stf: [dḥ snde

Πάφλασμα (τὸ), κιοκотеалъ; (fir:) vorbe
marḥ.

Πάχετος (ὁ, ἡ), poet: Ion: in lokḥ de
παχύς.

Πάχετος (τὸ), poet: in lokḥ de πάχος.

Παχέως, (kompar: παχύτερον) adv: gras,
gros. •Παχέως διατᾶσθαι». Flstḥ: (mi kom-
par:) •Παχύτερον ἔχω τῆς ἀκοῆς». El: =
Βαρυηκέω. [παχύς].

Πάχθην, Dor: poet: in lokḥ de ἐπήχθην,
nas: nex: al lḥi πήγνυμι.

Πάχιτος, ἡ, ον, sḥprḥ: mi

Παχίων, ονος, kompar: (neprḥ:) al lḥi
παχύς.

Πάχνη (ἡ), [πήγνυμι] vrsmḥ; (poet:)
frikḥ, groazḥ; saḥ skirpḥ. [mi

Παχνήεις, esca, en, poet: vrsmosḥ, ako-
nepitḥ de vrsmḥ. [mi

Παχνίζω, viit: -ίσω, (upinḥ: in a 3: nepḥ:)
kade vrsmḥ. [mi

Παχνέω -ῶ, viit: -ώσω, akoperḥ kḥ vrsmḥ;
(in men:) inkeḥ; indesezḥ; fir:) in-
tpistezḥ, skirpeskḥ; saḥ ingrozeskḥ. «Τοῦ
δ' ἐν φρεσὶν ἦτορ παχνοῦται». Iḥ: P. [mi

Παχνώδης, eos (ὁ, ἡ), ascmeneḥ, saḥ
akoperitḥ kḥ vrsmḥ, vrsmosḥ.

Πάχος, eos -ους (τὸ), grḥsime; saḥ gro-
sime. «Πάχος δὲ τὸ χάλκηϊον, τοῦτό ἐστι δα-
κτύλων ἑξ». Ep: [πήγνυμι].

Παχύμιος (ὁ, ἡ), cel kḥ sḥmpe gposḥ.
[παχύς, ἄμια].

Παχυδάκτυλος (ὁ, ἡ), cel kḥ groase de-
uete. [παχύς, δάκτυλος].

Παχυδένδρος (ὁ, ἡ), cel kḥ demḥ (smepo-
mḥ) nomḥ. [παχύς, δένδρον].

Παχυδερμῶ -ῶ, viit: -ήσω, sḥntḥ gposḥ
de nḥele. [mi

Παχυδερμία (ἡ), gposime de nḥele. [din
Παχυδερμος (ὁ, ἡ), gposḥ la nḥele; (pin
intind:) nesimgitopḥ, prostḥ, (Tḥrḥ:) ek-
dala. [παχύς, δέρμα].

Παχυόρις, ιχος (ὁ, ἡ), cel kḥ groimḥ, saḥ
demḥ nepḥ. [παχύς, ὀρίξ].

Παχυκάλαμος (ὁ, ἡ), gposḥ de kocanḥ,
saḥ kotopḥ. [παχύς, κάλαμος].

Παχυκάρδιος (ὁ, ἡ), = Βαρυκάρδιος. [πα-
χύς, καρδιά].

Παχυκαυλός (ὁ, ἡ) = Παχυκάλαμος. [παχύς,
καυλός].

Παχύκνημος (ὁ, ἡ), grasḥ, saḥ gposḥ la
kḥmpe [παχύς, κνήμη].

Παχυλός, ἡ, ον, grḥsmceanḥ, saḥ grosm-
ceanḥ (prop: mi fir:). [παχύς]. [de snde

Παχυλῶς, adv: kḥ kḥm kam gposḥ, (Fpanḥ:)
grossièrement.

Παχυμέρεια (ἡ), komposigie din grase
saḥ groase pḥrmḥ, gposime. [din

Παχυμερής, eos (ὁ, ἡ), komposḥ din gra-
se saḥ groase pḥrmḥ, gposḥ; (pin intind:)
nesḥgmialḥ, nekḥkraḥ. [παχύς, μέρος] [de snde

Παχυμερῶς, adv: = Παχυλῶς.

Παχυευρέω -ῶ, viit: -ήσω, amḥ groase
mḥ vḥptoase nevpe, ad: mḥ se kḥmḥ, mḥ
se pḥind, saḥ se intḥpesk vinele. [παχύς,
νεῦρον].

Παχύνοος -ους (ὁ, ἡ), gposḥ la minte,
saḥ de kanḥ. [παχύς, νόος].

Παχύνοος (ὁ, ἡ), poet: in lokḥ de πα-
χύνοος.

Πάχυνσις, εως (ἡ), ingrḥsmare (akt: saḥ
nas:). [mi

Παχυντικός, ἡ, ον, pḥstincozḥ, saḥ kḥ in-
sḥsmime de a ingrḥma. [din

Παχύνω, viit: -υνῶ, (pas: tre: de κκ: παπάχυσμαι) ingrasă, saș ingroșă; (fir:) întinescă. "Τὸν νοῦν —». Flstr: [παχύς].

Παχύπους, ποδος (ό, ή), gras*, saș grosă la picioare. [παχύς, ποῦς].

Παχύραβδος, saș (maī korok:) παχύρραβδος (ό, ή), чел κк groase, saș late vtruf. [παχύς, ράβδος].

Παχύριν, saș (maī korok:) Παχύρριν, ινος (ό, ή), чел κк nasă grosă. [παχύς, ρίν].

Παχύρραβδος (ό, ή), = Παχύραβδος.

Παχύρριζος (ό, ή), чел κк groase pânzi. [παχύς, ρίζα].

Παχύρριν, ινος (ό, ή), = Παχύριν.

Παχύρρυγχος (ό, ή), чел κк grosă Țiock, pîț, saș volă. [παχύς, ρύγχος].

Παχύς, έος (εία, ύ), (kompar: παχύτερος, sşprl: -ύτατος, mi pergr: παχίων mi πάσων, πάχιστος) grasă; grosă, trşnemă; (despre larkr:) grasă, saș inkerată; (fir:) vorată, de vânz stape; (prin întind:) grosă de caui, timpă de minte. "Ες τε τὰς τέχνας παχέες καὶ οὐ λεπτοὶ οὐδὲ ῥέεες". Inkpr: "Εδράξατο χερσὶ παχείη". Tkr: κк mînt deapănă. || (next:) Παχὺ, mi (im:) Παχέα, adv: în lokă de pachios. "Παχέα κρώζειν". Lks: κк grosă saș aspră glasă. [πάχος].

Πάχυσ, υος (ό, Dor: în lokă de păchus.

Παχυσκέλης, έος (ό, ή), = Παχύπους, grosă în kraiū picioarelor. [παχύς, σκέλος].

Παχυσμός (ό), = Πάχυνσις.

Παχυστομέω -ω, viit: -ήσω, vorbesck κк groasă grăb, (ad:) κк xpîț pronşngie, (Franç:) d'une bouche empatée (de unde dăne snîi greș: în lokă de traxustomeō). [mi

Παχυστομία (ή). rposime de grăb, (ad:) de pronşngie. [din

Παχύστομος (ό, ή), vorbitoră κк groasă grăb, (ad:) κк aspră mi xpîț pronşngie (de unde dăne snîi greș: în lokă de traxustomos). 2) (fir:) чел κк groasă grăb, saș vaze. •Κώδων—». At: [παχύς, στόμα].

Παχύτης (ή), grăşime; rposime; (prin întind:) timpime de minte, prostie. [παχύς].

Παχυτράχηλος (ό, ή), чел κк grşmază, saș rîțla grasă, saș grosă. [παχύς, τράχηλος].

Παχύτριχος (ό, ή), = Παχύριξ.

Παχύτλιος (ό, ή), grosă la coajă. [παχύς, φλοιός].

Παχύτρωον, ονος (ό, ή), grosă de kpeepi, de minte; (prin întind:) = Παχυάριος. [παχύς, φρήν].

Παχύφυλλος (ό, ή), чел κк groase, saș dese frunze. [παχύς, φύλλον].

Παχύχειλος (ό, ή), чел κк groase vaze.

[παχύς, χείλος].

Παχύχυλος [παχύς, χυλός], mi

Παχύχυμος (ό, ή), чел κк grasă, groasă, saș inkerată zeamă, saș sckă. [παχύς, χυμός].

Παώτας, α (ό), Lakon: în lokă de Păds, = Πήρς.

Πέδω, saș Πεδά, prep: Eol: mi Dor: în lokă de μετὰ.

Πεδάα, poet: în lokă de πεδᾶ, a 3: sing: pers: de prez: de xot: mi

Πεδάσκον, poet: în lokă de ἐπέδων, prel: al lăi πεδάω.

Πεδάγρετος (ό, ά), Eol: poet: în lokă de μετάγρετος, prinsă în fgră, saș în roană din şrmă. [πεδᾶ, άγρέω].

Πεδάίρω, viit: -άρσω, Eol: în lokă de μετσίρω.

Πεδάιμιος (ό, ή), Eol: în lokă de μετσίμιος.

Πεδάμρος, saș (maī korok:) Πεδάμερος (ό, ά), Eol: în lokă de μεθήμερος, saș μεθημέριος. (algiū îndrent: πεδάρος).

Πεδამείω, viit: -αμειψῶ, Eol: în lokă de μεταμείω.

Πεδανός [πέδων], ή, όν, pîțlată, pşgin ardikată de la pşmintă.

Πεδάρος (ό, ά), Eol: în lokă de μετήρος.

Πεδάρσιος (ό, ά), Eol: în lokă de μετάρσιος.

Πεδ-αυγάζω, viit: -αξῶ, Eol: mi Dor: în lokă de μεταυγάζω.

Πέδαυρος (ό, ά), Eol: = Πεδάρος.

Πεδάφρων, ονος (ό, ή), poet: Eol: în lokă de μετάφρων, pe şrmă rîndită, saș nerîndită, nesokotită. (în Hind: se îndrent: πεδ' άφρόνων).

Πεδάω-ῶ, viit: -ήσω, pşlă în κτῆσθε, vară înfeape; (prin întind:) inpiedikă, onpresă în lokă. •Πέδησε γυῖα». Ll:N: «Νῆα πέδησ' ἐνὶ πόντῳ». Od: N. (mi fir:) «Υπνος μ' ἐπέδησεν». Od: Ψ: (mi κк uen: κк prep: indip:). "Θεοὶ με πεδάσκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἰῆς". Od: Ψ: (mi fir:) «Δόλω πεδάσαι». Hind: [πέδη].

Πεδωριστής, οῦ (ό), în lokă de μετεωριστής. "Ἰππος—». Gl: κк se skoat în doz picioare.

Πεδεινός, ή, όν, = Πεδινός

Πεδέω -ῶ, viit: -ήσω, Ion: în lokă de πεδάω. [din

Πέδη (ή), [πέζα] legătură (im: κτῆσθε, feape) de picioare (prin: de καί), pte-dikă. 2) snă felă de κτῆσθαι, (Franç:) à la grecque. (vezl Ksn: In: Z. 13, 14).

Πεδήρορος (ό, ή), poet: Eol: în locă de μετήρορος.

Πεδήτης, ου (ό), pssă în κτλше, saă în feare; (prin întind:) povă lerată în lan-
uă. [πέδη].

Πεδήτης, ου (ό), pșitoră în κτλше; în-
pīediktoră; onpitoră. [πεδάω].

Πεδιάτος, α, ον, kīmpcană, kīmpeneskă. [mi]

Πεδιαχός, ή, ον, (ind:) în locă de πεδι-
νός. [mi]

Πεδιάς, άδος (ή), (adick:) = Πεδινή,
netedă; (de unde obiç: se ing: γή, saă χώ-
ρα) kīmpie. «Αόρχη—». Sof: vāzlie pe
kīmpă lăvīă, (Franç:) en rase campagne.
[πεδίον]. [de unde

Πεδιάσιμος, mi Πεδιάσιος (ό, ή), = Πεδιάτος.

Πεδεινός, ή, ον, = Πεδινός. [mi]

Πεδιεύς, έως (ό), lokšitoră de kīmuă.
[πεδίον].

Πεδήρης, εος (ό, ή), poet: plină de kīm-
pi. [πεδιάς].

Πεδιός, ή, ον, kape are de obiektă kīm-
pă mesă. «Πεδιή μέτρησις». Str: mēs-
pape de mesă, (Franç:) arpentage.

Πέδιλον (τό), [πέδη, saă πέζα] omīkă; çi-
smă. «Πέδιλα ές γόνυ ανατείνοντα». Ep: 2)
poet: xpmă; (de unde fir:) takă, niēpsă.
«Δωρίφ φωνάν έναρμόζει πεδίλω». Hind: 3)
= Πέδη, pīedikă (dsne kape însemn: se
eksplikă kă provabilitate xalopédila din
Tkr: KE: 103).

Πεδινός, ή, ον, [πεδίον] dpentă, netedă,
ka xăă kīmpă mesă. 2) = Πεδιάτος.

Πεδίθεν, adv: poet: din kīmpă, saă din
kīmpie [πεδίον].

Πέδιον (τό), dim: al lăi πέδη.

Πέδιον (τό), [πέδον] kīmpă, mesă. 2)
(fir:) nartea tăpni niçorxăi, cea de līn-
gă deçete, niēntă saă podă tăpni niço-
rxăi. [de unde

Πεδιόνδε, adv: poet: la kīmpă.

Πεδιονόμος (ό, ή), poet: [πεδίον, νέμω]
lokšitoră de kīmpă, kīmpcană, çpănă.

Πεδιοπλόκτυπος (ό, ή), poet: pssătoră
pe kīmpie de dădăitla konitelor kailor.
• Βοή — ». Esxă: [πεδίον, έπλή, κτύπος].

Πεδιούχος (ό, ή), çel çe are kīmpă
(Sxă: ekspl: a lăi στεροούχος). [πεδίον, έχω].

Πεδιώδης, εος (ό, ή), kīmpošă, netedă
ka kīmpă. [πεδίον].

Πεδωάμων, ονος (ό, ή), poet: Dor: [πέ-
δον, βάνω] xmvătoră ne pāmīntă, saă
tpăitoră ne xskată.

Πεδώεις, εσσα, εν, nițlată, xna kă pām-
mīntă. [mi]

Πεδόθεν, adv: poet: de la pāmīntă, de
jos. (2) (prin întind:) din temelie; (fir:)
de la înçență. [mi]

Πέδοι, mi Πεδού, adv: poet: ne pāmīntă,
saă la pāmīntă. [πέδον].

Πεδουέω, Eol: mi Dor: în locă de με-
τοιέω. [din]

Πέδοικος (ό, ά), Eol: mi Dor: în locă
de μέτοικος. [πέδα, οίκος].

Πεδοκρίτης, ου (ό), poet: çel çe doarme
ne pāmīntă. [πέδον, κρίτης].

Πέδον (τό), [în afin: kă ποῦς, πέζα] pa-
jeshlea pāmīntă; (poet:) çapă; lokšim-
ă. [de unde

Πέδονδε, adv: poet: la pāmīntă, în jos. [mi]

Πέδοσε, adv: poet: = Πέδονδε.

Πεδοσκαφής, έος (ό, ή), poet: xpătoră
de pāmīntă. «Μάκελλα — ». Lă: [πέδον,
σκάπτω].

Πεδοστιβής, έος (ό, ή), poet: [πέδον,
στείβω] kăkătoră ne pāmīntă, saă x-
mvătoră ne jos; tpăitoră ne xskată; ti-
pitoră, saă întinsă ne pāmīntă. «Έδμεν
πεδοστιβείς». Exp:

Πέδοτρεφής, έος (ό, ή), poet: xpăitoră
de pāmīntă. «Υδωρ — ». Non: [πέδον,
τρέφω].

Πεδοτριβής, έος (ό, ή), poet: [πέδον,
τρίβω] = Πεδοστιβής, mi Πέζος.

Πεδότριψ, ιέος (ό, ή), kom: [πέδη, τρίβω]
çel kă fearele totdăna în niçoare; (prin
întind:) netpēnikă.

Πέδορος (ό, ή), Eol: în locă de μετέωρος.

Πέδων, ωνος (ό), povă netpēnikă (tot-
dăna kă fearele de niçoare). [πέδη].

Πέδωρύχος (ό, ή), poet: [πέδον, όρύσσω]
xpătoră de pāmīntă, = Πεδοσκαφής.

Πέζα, ης (ή), [ποῦς] talpa niçoare;
(prin întind:) niçoră. 2) (fir:) kăpăitla
fiē-kăpăia lăkă. (iar prinç: 3) betelie,
kenară, noală, saă profilă de xăină. 4)
mală, çpămă. 5) potekă. 6) xăă felă de
plastă, peçovolă, saă prostovolă.

Πέζακοντιστής, ου (ό), lăpătoră peze-
stră. [πέζος, άκοντιστής].

Πέζαρχος (ό), kăpitană de nezestpi. [πε-
ζος, άρχω].

Πέζεμπορος (ό), nerăpătoră ne xskată.
[πέζος, έμπορος].

Πέζεταροι (οί), alēmi nezestpi soldăi,
kape înprexă kă alēmi kăpăpăi (x-
mīi supre çinste έταροι, soçi al înpăpă-
lăi) kompekăă rapda înpăpăteaskă a
Machedonii. [πέζος, έταίρος].

Πέζευμα (τό), omīpe nezestpă. [mi]

Πεζευτικὸς, ἡ, ὄν, din natxpx opranizatš, saš indeminatikš a xмeлa ne жos. [din

Πεζεύω, viit: -εύω, xмeлa ne жos; мep-гъ ne xskatš, saš ka ne xskatš. «'Οδὸς πεζευομένη». Stp: dpxmš ne xskatš. [wi

Πεζῆ, adv: bezí πεζός. [wi

Πεζικὸς, ἡ, ὄν, xвeнitš la nezestrx, saš nezestri; фъктš ne xskatš, saš ne пъ-мintš. «Τὸ πεζικὸν (se ing: στράτευμα)». Ksn: nezestrime, saš oaste de xskatš. [wi

Πεζίς, saš Πέζις, ιος (ό), xнš felš de чiкпepкъ fpxъ kочeанš. [wi

Πέζις, ίδος (ή), =Πέζα. [wi

Πεζίτης, ου (ό), nezestrx soldatš. [πεζός].

Πεζοβατέω -ω, viit: -ήσω, =Πεζοπορέω. [πεζός, βαίνω].

Πεζοβάς, α (ό), Dop: poet: pesboitopš nezestrx. [πεζός, βοή].

Πεζογραφέω -ω, viit: -ήσω, skpiš in prozъ. [din

Πεζογράφος (ό, ή), skpiitopš in prozъ. [πεζός, γράφω].

Πεζοθηρία (ή), ninъtoape ne xskatš, saš de feape dene xskatš. [wi

Πεζοθηρικός, ἡ, ὄν, atinrъtopš de binъ-toape dene xskatš. [πεζός, θήρα].

Πεζολέκτέω -ω, viit: -ήσω, =Πεζολογέω. [din

Πεζολέκτης, ου (ό), =Πεζολόγος. [πεζός, λέγω].

Πεζολογέω -ω, viit: -ήσω, vorъeskš, saš skpiš in prozъ. [wi

Πεζολογία (ή), vorъipe, saš skpiere in prozъ. [wi

Πεζολογικός, ἡ, ὄν, atinrъtopš de vorъipe in prozъ, saš insъuitš prozaikxatš. [πεζολόγος]. [de xnde

Πεζολογικός, adv: prin vorъipe in prozъ, saš in prozъ.

Πεζολόγος (ό, ή), vorъitopš in prozъ; =Πεζογράφος. [πεζός, λόγος].

Πεζομάχέω -ω, viit: -ήσω, mъ batš ne xskatš, saš ka nezestrx. [wi

Πεζομάχης, ου (ό), =Πεζομάχος. [wi

Πεζομάχη (ή), вътъlie intpe nezestri, saš ne xskatš. [din

Πεζομάχος (ό, ή), чeл чe se bate ne xskatš, saš ka nezestrx. [πεζός, μάχη].

Πεζονομικός, ἡ, ὄν, atinrъtopš de, saš indeminatisš la natpripe de dositoaye. [din

Πεζονόμος (ό, ή), [πεζός, νόμος] пъш-natš ne xskatš; (in чeн:) dobitokš de xskatš.

Πεζοποντοπορέω -ω, viit: -ήσω, tpeкš (xмeлa ne) mare nezestrx, saš ka ne xskatš. [πεζός, πόντος, πόρος].

Πεζοπορέω -ω, viit: -ήσω, xмeлa, кълъ-topeskš ne жos, nezestrx. [din

Πεζοπόρος, (ό, ή), кълъtopš, xмeлъtopš ne жos, nezestrx. [πεζός, πόρος].

Πεζός, ἡ, ὄν, [πέζα] nezestrx, xмeлъ-topš ne жos saš ne xskatš. «'Ο πεζός, wi «Τὸ πέζον». Lks: oaste nezestrx, saš

nezeustrime (innpot: de inπικόν, saš ναυ-τικόν). «Πέζον μέλος». Ecp: чeл fpxъ mksikale instrpm; «Πεζαί εταῖραι». Tenmp: (snpe deosebipe de αὐλιτρῖδες, wi μουσου-γολ) чeлe maš пъbiчe mšepi. (fir:) «Πεζός λόγος». Lks: prozaikš; (de xnde apin intind:) «Πεζοί» skpiitopi in prozъ. || (fem: dat:) Πεζῇ (se ing: ὁδῷ), adv: in lokš de πεζός, ne жos, ka nicoapele; saš ne xskatš; (mi fir:) in prozъ, saš prozaicheute. «Παῦσαι μὲν ὁδῆς, ἀλλὰ πεζῇ μοι φράσον». Kom:

Πεζοφανής, έος (ό, ή), пъpъtš (semъnind a) prozaikš. «'Ιαμβός—». Lks: [πεζός, φαίνω].

Πεζοφόρος (ό, ή), [πέζα, φέρω] = Διάπεζος (χιτών).

Πεζῶς, adv: prozaicheute. [bezí πεζός].

Πεῖ, adv: Dop: in lokš de πῆ, saš пcу.

Πεῖθ', poet: (in αποκ:) in lokš de εἰπειθε.

Πειθανάκτη (ή), indъlekape insogitъ kъ silъ, saš askxlate de nevoie. [πειθώ, ἀνάγκη].

Πειθάνωρ, opos (ό, ή), poet: [πειθω, ἀνήρ] snpssš, askxatъtopš.

Πειθαρχέω -ω, viit: -ήσω, mъ snpšiš dpe-гъtopilop (saš чeлop maš mapi); (in чeн:) mъ snpšiš. [πειθαρχός]. [de xnde

Πειθαρχήσεις, εως, wi

Πειθαρχία (ή), snpъnepe la kъneteniš, sьb-opdinagie; (in чeн:) askxlate. [wi

Πειθαρχικός, ἡ, ὄν, obичнитš a fi snpssš чeлop maš mapi. [din

Πειθαρχός (ό, ή), snpssš la (askxatъtopš de) dpeгъtopiš, saš maš mapiš sš; (in чeн:) snpssš, askxatъtopš. [πειθω, ἀρχή].

Πειθημι, Eol: in lokš de πειθω. [de xnde

Πειθήμων, opos (ό, ή), snpssš, askxatъtopš. 2) lesne de indъplekat. 3) (stpxm:) indeminatikš a indъpleka.

Πειθήνιος (ό, ή), poet: [πειθω, ήνία] snpssš, askxatъtopš. «Τὸ πειθήνιον». = Εὐπειθέια.

Πειθήνωρ, opos (ό), Ion: in lokš de πειθάνωρ.

Πειθός, ἡ, ὄν, indъplekъtopš. «Λόγος—». Skp: [din

Πειθω, viit: πείσω, (mиж: tpe: de kъ: in

Πεινχλέος, α, ον, fometosǝ, fɪɲmɪndǝ.

Πειροτυζέξ, ή, έν, (uni adu:) -ιζώξ, εν-
unxitē, saš indeminatikē a isniti, ачерка;
kape se fave, saš se žive snpe aveasta.

saḡ fəktopə de čeva kə depaiŋt̃ iŋkre-
dingapə mi stəpŋiŋt̃ de pəpəpə.

Πεισμάτιον (τὸ), dim: αλ λῆλ πείσμα. [mi

Πεισμάτιος, α, ον, poet: atinrətopə de
otrounele korəviior. [mi

Πεισμονή (π), depaiŋt̃ domipirə, stə-
pəitoapə pəpəpə, saḡ iŋkredingapə iŋ čeva.

Πείσομαι, viit: αλ λῆλ πάσχω, mi πείθομαι.

Πείσος (τὸ),=Πίσος. (bezi πείσεα).

Πειστέον, posit: αλ λῆλ πάσχω, mi πεί-
θομαι.

Πειστήρ (ὁ), poet: iŋdɛplektopə. 2) iŋ
Tkr: Πείσμα, iŋnie. [πειθω]. [de ɛnde

Πειστήριος, α, ον, mi

Πειστικός, ἡ, ὄν, kontriəsitopə, saḡ iŋ-
demiŋatikə la iŋdɛplekape [de ɛnde

Πειστικῶς, adv: kə kinə iŋdɛplektopə.

Πέκος, εος -ους (τὸ), [πέχω]=Πόκος, λi-
nə iŋnə. 2) (npiŋ iŋtind:) pŋe.

Πεκτέω -ῶ, viit: -ήσω,=Πέχω, skapmənə;
dɛpɛveskə; (de avi) pŋentənə; iŋnə; (npiŋ
iŋtind:) skɛtɛpə ɛlanə, kɔzoakə de oae. [mi

Πεκτήρ (ὁ), iŋnətopə de ol. [mi

Πεκτός, ἡ, ὄν, iŋnə; saḡ pŋentənə; dɛ-
pɛviti; skapmənə. [din

Πέχω, viit: πέξω, rap iŋ lokə de πέχω.

Πέλα (λλα), ας (ά), Mached: iŋ lokə de
φέλλα, pŋatɛ.

Πελαγίος (ὁ ἡ), iŋ lokə de...

Πελάγειος, α, ον,=Πελάγιος. [mi

Πελαγίζω, viit: -ίσω, notopind, saḡ pə-
vəpsində mɛ formezə ɛaltə ka o mare.
«Ὁ ποταμός ἀνὰ τὸ πεδὶον πᾶν πελαγίζει».
Ep: 2) staḡ kə koravia departo de mɛp-
mɛ iŋ mare, ɛmɛlɛ no mare. [mi

Πελάγιος, α saḡ ες, ον, de mare, saḡ
αλ mɛpŋi. «Ποσειδῶν — . =Πόντιος. 2)
kape se afɛt, saḡ stɛ tɛpəš iŋ mare, iap
nə la mɛpŋi; (mai de mɛlɛ-opŋ iŋ lokə
de adv:) «Ἀνήγοντο πελάγιοι». Ksu: [πέ-
λαγος].

Πελαγισμός (ὁ),=Ναυτία. [πελαγίζω].

Πελαγίτης, ου (ὁ), mi Πελαγίτης, ιδος (ἡ),
poet: iŋ lokə de πελάγιος. [πέλαγος].

Πελαγοδρόμος (ὁ, ἡ), aɛpɛtopə de ma-
pə. [πέλαγος, δρόμος].

Πελαγολιμήν, ένος (ὁ), lɛmanə, saḡ noptə
formatə iŋ mare. (bezi Leont: takt: K: 190.
mi Poiien: Γ: Θ'. 38). [πέλαγος, λιμήν].

Πέλαγος, εος -ους (τὸ), [πελός, saḡ πέλας] (iŋ
yen:) mare, saḡ aɛvɛlɛ mɛpŋi iŋ denɛrtape
de ɛskatə; (iap partik:) parte de mare
npoŋriə nɛmitə de la vɛ ɛnɛlɛ din mɛp-
mɛpŋi de n' iŋpɛkɛp. «Ἰχθίον («Ἰόνιον,
«Ἰκάριον, mi ɛl:) πέλαγος». (bezi mi πόν-

τος). 2) (fir:) mɛlɛime nɛnɛmɛratə. (bezi
mi ἄδυστος). [de ɛnde

Πέλαγόςδε, adv: poet: kɛtɛ mare.

Πελαγόστροφος (ὁ, ἡ), poet: kape se iŋ-
vŋptɛmtə de mɛpŋi (mapɛnə, nɛvɛvɛtopə,
mi ɛl:). [πέλαγος, στρέφω]. (aɛvɛl skɛiə...

Πελαγότροφος (ὁ, ἡ), poet: xɛpŋitə, tɛpŋi-
topə iŋ mare. [πέλαγος, τρέφω].

Πελαγώω -ῶ, viit: -ῶσω, pɛfakə iŋ ma-
pə, notopɛskə. [πέλαγος].

Πελάζω, [πέλας] viit: -άσω, apɛonitə, (mi
ɛl:) mɛ apɛonitə de čeva (kə dat: indip:).
«Νευρὴν μὲν μαζῶν πέλασεν, τόξω δὲ σιδη-
ρον». L: Δ: (mi kə mɛp:) «Κτήματα δ' ἐν
σπῆρσι πέλασσας». Od: K: (mi kə ak: kə
mɛp:) «Δεκάτη δὲ με νυκτὶ νῆσον ἐς Ὀγυ-
γίαν πέλασαν θεοί». Od: H: M: (mi kə adv:)

«Τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμος τε φέρων καὶ κύμα
πέλασεν». Od: E: (mi nɛstɛ: saḡ ɛl:) «Τὸ
ἕμοιον τῷ ἑμοίῳ ἄει πελάζει» Pat: (mi mɛk:
kə mɛn:) «Φύλακος πελασθεῖς». Sof:

Πελάθω, (fɛp viit:) poet: iŋ lokə de πε-
λάζω.

Πέλαγος (ὁ), (im: iŋ ɛtɛpou: πέλανα) [πα-
λόνω] pɛvɛitɛpɛ (din pɛa sɛvɛipe fɛi-
nə) nɛntɛ ɛpɛtɛ; (iŋ yen:) lɛksidə (sk-
kə) iŋkɛratə; (de ɛnde) mɛtɛ; kɔkɔlouiə
de sinɛ iŋkɛratə; rɛnɛzə de tɛmɛtɛ, mi
ɛl:; (de ɛnde poate nɛntɛ asemɛnɛpɛa
formɛt) oɛolə.

Πελαργάω -ῶ, viit: -ήσω, (dɛpɛ Pitat:)
=Νουθετώ. [mi

Πελαργίδεος, έως (ὁ), pŋi de ɛapɛ. [mi

Πελαργικός, ἡ, ὄν, kɛvɛnitə, iŋnɛvɛitə
ɛɛpɛlɛ. «Νόμος—» Sxl: Apstf: iŋto-
kɛmitoapə de a kɛtɛ la ɛtɛpɛnɛgə kɛnɛi pɛ
nɛpŋi (pɛkɛm se zɛtɛ, kə fak ɛɛpɛ-
ɛ). [mi

Πελαργίτης, ιδος (ἡ), ɛnə fɛlə de ɛɛpɛ-
nə. [mi

Πελαργός (ὁ, [πελός, ἀργός] ɛapɛ, o pa-
sɛpə kə nɛnɛ nɛstɛpɛ (nɛpɛ-ɛlɛ).

Πελαργοχρῶς, ὠτος (ὁ, ἡ), poet: ɛɛlɛɛ fɛm
ɛɛpɛt, nɛpɛ-ɛlɛ. [πελαργός, χρῶς].

Πελαργώδης, εος (ὁ, ἡ), ɛɛlɛ din soɛlɛ
ɛɛpɛlɛ, ɛpɛzɛsə, ka ɛapɛa. [πελαργός].

Πέλας, [πέλω] adv: apɛoane (kə mɛn:).
«Οἵκησαν πέλας τῶν λεγομένων κήπων Μί-
δew». Ep: (mi kə apɛik:) «Δούλος ἐστὶ τῶν
πέλας». Sof: «Ἰέναι ἐπὶ τοὺς πέλας». Tɛɛ:

Πελάσσει, poet: iŋ lokə de πελάσαι, nɛk:
de iŋf; αλ λῆλ πελάζω.

Πελαστάτω, adv: (sɛpɛ: αλ λῆλ πέλας),
=Ἐγγυτάτω, pɛa apɛoane.

Πελάστης, ου (ὁ),=Πελάτης.

Πελιότης (ή),=Πελιδνότης. [w]

skš in mintea mea, mē rīndeskš bine. [din

Πεμπάς, άδος (ή), [πέμπε] = Πεντάς.

Πεμπαστής, ου (ό), poet: nkmēpētopš; sokotitopš. [πεμπάζω].

Πέμπε, Eol: (foapte rap) in lokš de pēnte.

Πέμπελος (ό), [πέπτω, saš pémpw] foapte bētpīnš. (bezi wi péμφελος).

Πεμπτικός, α, ον, fēkšīš, saš fēkštopš de čeva in činčī zīle; čel če are činčī zīle, de kīnd... (in men:) de činčī zīle. [πέμπος].

Πεμπτάμερος (ό, ά), Dor: in lokš de penothēmeros. [πέμπος, ήμέρα].

Πεμπτάς, άδος (ή), = Πεντάς. [πέμπος].

Πεμπτεύς, α, ον, posit: al lđī pémpw.

Πεμπτημόριον (τό), a činčīlea parte din-tr' knš ldkpš; kna la činčī. [πέμπος, μόριον].

Πεμπτός, ή, όν, trimisš. [πέμπω].

Πέμπος, η, ον, al činčīlea. "Πέμπος αὐτός". Lks: el kē inks pōtrš. [πέμπε = pēnte].

Πέμπω, viit: πέμψω, (tro: de kē: πέπομα) trīmīš; porneskš, netpekš, insogeskš ne čineba; (despre korapie) transportš; (despre neinsšfa) aršnkš, asvīrāš; (mīž)= Μεταπέμπομαι. «Πέμψει ἄγγελον». Tkr: «Ὅρα σε πέμπωσι νῆες». Od: Θ. (wi kē dat: indip:). «Καλὸν πέμπησιν ἐλάστω». I: O. (saš ak: kē preu:). «Τὸν ξείνον πέμπομεν ἐὴν ἐς πατρίδα γαίαν». Od: N. (saš intp' aitz akčepjie). «Πέμπειν ἐρ ὕδιν». Er: (wi kē adn:). «Ἐπαρον πέμπ' αὐτός δε». I: Υ. Ix insogea la mormīntš. (wi dospne neinsšfa:). «Πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν πέμπον ἐπασσύτερας». Es: «Πομπήν πέμπειν». Lks: = Πομπεύειν. (wi pas:) «Τὸν πεμπόμενον τῷ Διονύσῳ». Er: nēptatš in parada lđī Dionisš. (wi mīž): «Χρὴ μ' ἐπὶ τὸν ἄνδρα πέμψασθαι τινα». Sof: (wi intp' aitz akčepjie). «Πῶς σ' ἄν πεμψείθ', ὥστε οἰκεῖν δίχα». Sof: = Μεταπέμψαντο, ap trimate sz te kīeme.

Πεμπώβολον (τό), (inšpmīntš bēkšēp- reskš) fērkšlīgš mare kē činčī čene. [πέμπε, όβολός].

Πέμφελος (ό, ή), [πέμπω] intpēv: nkmāi komp: δυσπέμφελος, anevoiosš.

Πεμφήρις (-φερίς) (ή), knš felš de nešte. (At: Z 84).

Πεμφηγώδης, wi Πεμφιδώδης, eos (ό, ή), = Φλυταινώδης. [din

Πέμφις, ιγός, wi

Πεμφίς, (δος (ή), = Πομφός, bēšīkš; (in

men:) op če se evanopeazš, wi se pisi- nešte (se faye, wi indatš se česfaye); (de xnde poet:) pikšēpš, saš štronitšpš de anš; nopš; pazš de lšmīnš; szlape de vintš; (prin intind:) snipitš invietopš, szlētš. «Πεμφίδων ἔπχ». Lik: [de xnde

Πεμφιδών, όνος (ή), = Τερρρηδών, alvīnš selvatikš.

Πέμφις, eos (ή), trimatepe, pornipe (akt: saš pas:). [πέμπω].

Πενεστεία (ή), kaitate, saš stapea lđī [πενέστης]; (kolet:) in lokš de oī: ενέσται.

Πενέστατος, η, ον, wi

Πενέστερος, α, ον, kompar: al lđī πένης.

Πενέστης, ου (ό), [πένης] [in Tesal:] ro- bš ldkpštopš de pēmīntš (Beođieanš ko- lonisatš robs kē kondigij in Tesalia). (Fra- ng:) serf. (bezi wi ešlōs). 2) = Πένης. «Ἐκ τε πενέστω κῆξ ὀλιγοσπούς». Epr: [de xnde

Πενεστικός, ή, όν, kēvenitš, insuitš lđī πενέστης, robosš. «Τὸ πενεστικόν». (kolet:) in lokš de oī: πενέσται.

Πένησι, Ion: in lokš de πένη. 2: sing: pers: de sšn: al lđī πένομαι.

Πένης, [πένομαι] ητος (ό), (dšne zīu:) trēi- topš din ostenelele sale, sšpakš; (kē men:) linsitš, jindsitš de čeva. [de xnde

Πένησα, ης (ή), fem: al lđī πένης. [wi

Πενητεύω, viit: -εύω, sīntš sšpakš.

Πενητοκόμος (ό, ή, [πένης, κομέω] kēk- tštopš, inrpikštopš de sšpavī.

Πενθίνω, (fēpš viit:)= Πενθέω. [wi

Πενθαλέος, α, ον, poet: vpednikš de ja- lo, saš jalnikš. 2) tpistš. [mi

Πενθάς, άδος, poet: in lokš de πενθαλέα, jalnikš. [πένθος].

Πένθεια (ή), poet: (prea rap) in lokš de πένθος.

Πενθείετον, poet: in lokš de πενθείτον, a 3: ind: pers: de prel: al lđī πενθέω. (al- giš skriš πενθήετον).

Πενθείω, poet: in lokš de πενθέω.

Πενθερά, (ή), soakpš. [wi

Πενθερός (ό), sokpš bēpēalalđī, saš tat' al nevesteī (bezi wi ēkurš). 2) (šne-opī) kšmnatš (despre sorš, saš dospne sora nevesteī); (in men:) kēkšpš (bezi wi kē- deotš). [πένθος].

Πενθεροφθόρος saš Πενθεροκτόνος (ό, ή), pēpēditopš, saš omopitopš de sokpi, saš kēkpi. [πενθερός, φθείρω, saš kteinō].

Πενθέω -ō, viit: -ήσω, [πένθος] jēleskš (prinč:) moptš; (nestp:) sīntš jalnikš pen- trš moaplea kšba.

Πενθήετον, bezi πενθείετον.

Πένθημα (τὸ), οὐδέτις de жале (de plîndere).

Πενθήμεναι, poet: în loc de πενθεῖν.

Πενθήμερος (ὁ, ἡ), чед de чинчи zile. [пέντε, ἡμέρα].

Πενθημιμερής, εὖς (ὁ, ἡ), konpinztor de чинчи жзмѣтѣ de пѣтѣ. «Τομή, saḥ ἄρσις—... Metr: desuḥpīre dñe челе dinti doḥ mi жзмѣтате niḥoare ale versxli eksametrx mi Iamvikx; mi Πενθημιμερής (τὸ), parlea чед dinti a achesop versxri. [пέντε, ἡμισυ, μέρος].

Πενθημιποδῖαιος, α, ον, konpinztor de o întindepe de doḥ niḥoare mi жзмѣтате. [mi]

Πενθημιπόδιον (τὸ), întindepe (spaniḥ) de doḥ niḥoare mi жзмѣтате. [пέντε, ἡμισυ, ποῦς].

Πενθημισπιθαμος (ὁ, ἡ), чед кс întindepe de doḥ palme mi жзмѣтате. [пέντε, ἡμισυ, σπιθαμή].

Πενθημιταλαντιαῖος, α, ον, kape trape, saḥ se preḡḡeshte doḥ talanḡi mi жзмѣтате. [пέντε, ἡμισυ, таланτον].

Πενθημιχοῖνιξ, ικος (ἡ), mḡsxr de doḥ mi жзмѣтате xeniche. [пέντε, ἡμισυ, χοῖνιξ].

Πενθήμων, ονος, mi

Πενθήρης, εὖς (ὁ, ἡ), жалник, saḥ de жале. [mi]

Πενθηρὸς, ἄ, ον, de жале.

Πενθητήρ (ὁ), poet: жзлитор, plîngtor. [mi]

Πενθητήριος, α, ον, mi

Πενθητικός, ἡ, ον, de жале, saḥ de жалник; (desnpe omis) disnxs la жале, trist. [пенθῆω]. [de xnde]

Πενθητικῶς, adv: кс kñḡ жалник.

Πενθητρία (ἡ), fem: ал лḡi пенθητήр, жзлитоаре.

Πενθικός, ἡ, ον, (mi adv:) -икῶς, = Πενθητικός. [mi]

Πένθιμος, ἡ sñḡ os, ον, kḡvenit la, saḥ pḡḡtor, saḥ pḡḡisitor de жале. «Τὸ πένθιμον», Expr: pḡḡis de жале. [din]

Πένθος, [пένθω, neñtrex: = пḡsxw] εὖς -ous (τὸ), tristegḡ (pḡḡch:) pentḡ mort, жале, (Il:) dolix, inḡpḡḡminte în negre, mi чл: 2) (xne-opi) = Пḡθος, rea întim-plare, nenopochire. «Τὸ τοῦ ἑταῖρου πένθος ἄξιον ἦν δακρύων». Ep:

Πένια, mi Ion: Πένι (ἡ), [пένης] sḡḡḡie.

Πενηραλῆος, α, ον, poet: în loc de ...

Πενηρὸς, ἄ, ον, sḡḡḡḡos. [пένης]. [de xnde]

Πενηρότης (ἡ), kñittea sḡḡḡḡosxli,

sḡḡḡḡosmie. [mi]

Πενηρῶς, adv: în kñḡ sḡḡḡḡos, sḡḡḡḡie.

Πένουρι, (prel: ἐπενόμην, mi mai mḡḡḡ nḡ) lḡkreḡḡ, mḡḡḡesḡ (ка sḡ 'mḡaroni-sesḡ ale bieḡḡ); (pḡḡ spm:) sintḡ sḡḡḡ kḡ; (кs ак:) fḡḡḡ, sḡḡḡḡesḡ чева; (mi кs preḡ:) mḡ indeletḡesḡ la чева. «Πε-ρι δειπνον πένοντο», O: Δ.

Πενόμαι -ομαι, viit: -ωθήσομαι, mḡ sḡḡḡesḡ. (s'a ḡḡsit nḡmai nex: de pḡḡch: пенωθείς). [пένης].

Πεντάβηλος (ὁ, ἡ), komḡḡḡ din чинчи кḡḡḡ. «Πεντάβηλος (ἡ)». челе dinti чинчи кḡḡḡ ale bekḡḡḡ testḡmintḡ, (ал:) Πεν-τάτευχος. [пέντε, βῆλος].

Πενταβόειος (ὁ, ἡ), komḡḡḡ din чинчи pḡḡ de воḡ. [пέντε, βοῦς].

Πεντάγαμρος (ὁ, ἡ), чед че are чинчи mḡḡḡ. [пέντε, γαμρός].

Πεντάγραμμος (ὁ, ἡ), komḡḡḡ din чинчи lḡḡḡ. «Πεντάγραμμον (схḡḡḡ)». Matmt: = Πεντάλφα. [пέντε, γραμμή].

Πενταγωνικός, ἡ, ον, (mi adv:) -икῶς, re-lalivḡ кs...

Πεντάγωνος (ὁ, ἡ), чед în чинчи xñḡḡḡḡ [пέντε, γωνία].

Πενταδάκτυλος (ὁ, ἡ), чед кс чинчи de-cete; saḥ кс întindepe de чинчи de-cete. [пέντε, δάκτυλος].

Πενταδάρχης, mi Πεντάδαρχος, ou (ὁ), = Πεμπαδάρχης. [пентаḡ, ἄρχω]

Πενταδεκαέτης, εὖς saḥ εὖς (ὁ, ἡ), = Πεν-τεκαδεκαέτης. [пέντε, δέκα, ἔτος].

Πενταδεκαέτης, ιδος (ἡ), fem: ал pḡḡed: Πενταδικός, ἡ, ον, alḡḡtor de чинчи-me; saḥ komḡḡḡ din (inḡḡḡḡḡ in) чин-чимḡ. [mi]

Πεντάδιον (τὸ), = [Πεντάς].

Πενταδραχμία (ἡ), kḡtime de чинчи dra-xme. [din]

Πεντάδραχμος (ὁ, ἡ), чед de pḡḡstate, saḥ pḡḡḡ de чинчи draxme. || (sḡḡḡ:) «Πεντάδραχμον (τὸ), monetḡ de чинчи dra-xme. [пέντε, δραχμή].

Πεντάδιωρος (ὁ, ἡ), чед кс întindepe de чинчи palme, saḥ latḡḡḡ de mḡḡḡ. [пέντε, δῶρον].

Πεντάθλιον (τὸ), Ion: în loc de пέν-ταθλον. [din]

Πεντάθλος (ὁ, ἡ), Ion: în loc de пέν-ταθλος.

Πενταετηρής, εὖς (ὁ, ἡ), = Πενταέτηρος. [de xnde]

Πενταετηρία (ἡ), = Πενταετηρίς. [mi]

Πενταετηρικὸς (ὁ, ἡ), ὄν, relativḥ κς, saḥ penetatḥ la vīnchime de anī. [mī

Πενταετηρίς, ἱδὸς (ἡ), κςpsḥ de vīnchī anī.

Πενταέτηρος (ὁ, ἡ), poet: in lokḥ de...

Πενταέτης, εὖς saḥ εὖς (ὁ, ἡ), чед чедре, saḥ dḥinemte vīnchī anī. (bezī mī δεκαέτης). [πέντε, ἔτος].

Πεντάζωνος (ὁ, ἡ), чед κς vīnchī vrīne. [πέντε, ζώνη].

Πενταθλεύω, viit: εὖτω, mī Πενταθλέω -ῶ, viit. -ήσω, mḥ λḥntḥ in πένταθλον (bezī ziv:). [de snde

Πενταθλητικὸς, ἴ, ὄν, relativḥ κς...

Πένταθλον (τὸ), чедε vīnchī felxpī de λḥntḥ (spītpḥp, diskḥ, alēpḥpḥp, λḥntḥ-tpḥ, mī flontḥtpḥp saḥ asvīpḥtpḥp de λḥnche), чe se λḥntḥ in sepḥtpḥpḥe O-limḥipor, mī ч: [mī

Πένταθλος (ὁ, ἡ), vīpḥtpḥp, saḥ denpin-sḥ in λḥntḥ πένταθλον; (npin intind: mī fir:) kovīpḥtpḥp, saḥ amvīgionatḥ a intpe-чe ne alḥi in toate felxpīḥe, mī (de aчee maī de mḥte opī) pḥmasḥ inapoī, saḥ maī de jos. [πέντε, ἄθλος].

Πένταχυμος (ὁ, ἡ), чед чe ape, saḥ este apmatḥ κς vīnchī askḥmīte vīpḥpī. [πέντε, αἵχμη].

Πεντακέφαλος (ὁ, ἡ), чед κς vīnchī ka-pete. [πέντε, κεφαλή].

Πεντάκις, adv: de vīnchī opī. [πέντε].

Πεντακισμύριοι, ai, α, vīnchī-zevī de mīī. [πεντάκις, μύριοι].

Πεντακισχιλίοι, ai, α, vīnchī mīī. [πεντά-κις, χιλίοι].

Πεντάκλαδος (ὁ, ἡ), чед κς (innpḥpḥiḥ in) vīnchī pamḥpe. [πέντε, κλάδος].

Πεντάχλινος (ὁ, ἡ), inκḥpḥtpḥp de vīnchī patḥpī. [πέντε, χλίνη].

Πεντακέρωνος (ὁ, ἡ), kom: λḥnp-vīeḥḥi-topḥ, saḥ tpḥitḥ de vīnchī opī kīf vīoaka, foapte vḥpḥnḥ. (bezī tpḥkḥrwnos). [πέντε, καρώνη].

Πεντακοσιάρχης, ou (ὁ), κḥpetenie de vīnchī sḥte ostamī. [πεντακόσιοι, ἄρχω]. [de snde

Πεντακοσιαρχία (ἡ), demnitatea koman-dīpḥlḥ de vīnchī sḥte soldaḥi. 2) чeata de vīnchī sḥte ostamī de sḥt komanda λḥi.

Πεντακοσίarchος (ὁ), = Πεντακοσιάρχης.

Πεντακόσιοι, ai, α, vīnchī sḥte. •Πεντακο-σία ἑπoς, Lonḥ: vīnchī sḥte de κḥλḥpḥp. [πέντε, ἑκατόν].

Πεντακοσιομέδιμος (ὁ, ἡ), чед κς benitḥ de vīnchī sḥte kīle de vḥkate. (in Atena aчemḥia formaḥ чед intīiḥ klasḥ de чe-

izḥenī). [πεντακόσιοι, μέδιμος].

Πεντακοσιοστὸς, ἡ, ὄν, aa vīnchīsḥtelea. [πεντακόσιοι]. [de snde

Πεντακοσιοστὺς, ὥος (ἡ), vīnchīsḥtime, saḥ kḥtime de vīnchī sḥte.

Πεντάκτενος (ὁ, ἡ), bezī Πεντέκτενος.

Πεντακυμία (ἡ), vīnchī valxpī ḥnḥa pe-ste aḥlḥ, ad: mape fḥpḥpḥ. [πέντε, κύμα].

Πεντάλεκτρος (ὁ, ἡ), poet: [πέντε, λέκτρον] inssḥpatḥ, mḥpḥtatḥ de vīnchī opī (ḥna dḥne aḥla).

Πενταλιθίζω, viit: -ίσω, жокḥ жокḥλ nḥ-mitḥ πεντάλιθα. [din

Πεντάλιθος (ὁ, ἡ), komḥpsḥ dīn vīnchī nīetḥe. || (sḥst:) Πεντάλιθα (τὰ), ḥnḥ felḥ de жокḥ κς vīnchī nīetḥḥe. [πέντε, λίθος].

Πεντάλιτρος (ὁ, ἡ), kape tḥape vīnchī līḥe. [πέντε, λίτρα, bezī ziv:].

Πενταμερὴς, εὖς (ὁ, ἡ), innpḥpḥiḥ in vīnchī pḥpḥi. [πέντε, μέρος]. [de snde

Πενταμερῶς, adv: in vīnchī pḥpḥi.

Πεντάμετρος (ὁ, ἡ), (npin: vḥpsḥ) kom-ḥpsḥ dīn vīnchī mīoape metḥḥḥ. [πέντε, μέτρον].

Πεντάμηνος (ὁ, ἡ), de vīnchī λḥnī. || (sḥst:) Πεντάμηνος (ἡ), κςpsḥ de vīnchī λḥnī. [πέντε, μήν].

Πεντάμοιρος (ὁ, ἡ), komḥpḥzḥtpḥp de vīnchī pḥpḥi. [πέντε, μοῖρα].

Πεντάμορφος (ὁ, ἡ), чед κς (inḥḥimḥatḥ sḥst) vīnchī fopḥe, saḥ firḥpī. [πέντε, μορφή].

Πεντάμυρον (τὸ), ḥnḥ felḥ de mīpeasmḥ alḥḥitḥ dīn vīnchī felxpī. [πέντε, μύρον].

Πενταναΐα (ἡ), flotīḥ komḥpsḥ dīn vīnchī kopḥḥi. [πέντε, ναῦς].

Πεντάοζος (ὁ, ἡ), poet: = Πεντάκλαδος. [πέντε, ὄζος].

Πενταπάλαιστος (ὁ, ἡ), чед κς intindepe de vīnchī latḥpī de mīnḥ. [πέντε, παλαιστή].

Πενταπετές, εὖς (τὸ), = Πεντάφυλλον. [mī

Πενταπέτηλος (ὁ, ἡ), poet: = Πεντάφυλλος. (de snde || sḥst:) Πενταπέτηλον (τὸ), pian-ta πεντάφυλλον. [πέντε, πέταλον].

Πενταπήγης, εὖς (ὁ, ἡ), nam: in lokḥ de Πεντάπηγης, εὖς (ὁ, ἡ), чед de vīnchī komī. [πέντε, πήγυς].

Πενταπλασιάζω, viit: -άσω, inḥinḥesḥḥ. || (pas: saḥ mīḥ:) mḥ fakḥ...

Πενταπλασίος, α, on, mī Πενταπλασίων, onος (ὁ, ἡ), (mī adv:) -όνως, inḥinḥitḥ. [πενταπλοῦς].

Πεντάπλεθρος (ὁ, ἡ), чед κς intindepe saḥ snḥmḥ de vīnchī poroane. [πέντε, πλῆθρον].

Πενταπλήσιος, η, on, Ion: in lokḥ de πεν-ταπλάσιος.

Πεντάπλοκος (ό, ή), inpletitē in vīnī fī-
pe, sađ vīpe. [πέντε, πλέκω].

Πενταπλός -οῦς, όή -ή, όόν -οῦν = Πεντα-
πλόος. || (subst.) •Πενταπλόα(κύλιξ), ' enđ
felđ de paħarđ, ɥe sɔ da premiđ vīpī-
torīor aħepřtopī. [πέντε, άπλόος -οῦς].

Πεντάπολις, εως (ή), statđ kompsđ din
vīnī orape. [πέντε, πόλις].

Πεντάπορος (ό, ή), ɥel kđ vīnī kanalo,
sađ lokpī de emit. [πέντε, πόρος].

Πεντάπους -οδος (ό, ή), ɥel kđ întindepe
de vīnī niħoare. [πέντε, ποῦς].

Πενταπρωτεία (ή), demnitaea lxi ...

Πεντάπρωτος (ό), enđ din vīnī întīa-
mī aī orapmxi (pe vremea Biz:), sena-
topđ. (bezī mī dekapřwotos). [πέντε, πρῶτος].

Πεντάριθμος (ό, ή), ɥel de vīnī (s:đ
aī vīnīlea) la nħmīpřđ. [πέντε, άριθμός].

Πεντάρραδος (ό, ή), kompsđ din vīnī
wīpe, sađ pīndpī; sađ ɥel in vīnī břpī.
[πέντε, ράδος].

Πεντάρραγος (ό, ή), ɥel kđ vīnī broboa-
ne. [πέντε, ράξ].

Πενταρχία (ή), řverpīđ kompsđ din vīnī
memepī. [πέντε, άρχή].

Πεντάς, άδος (ή), vīnīme. 2) kītime, sađ
adħnīpřpř de vīnī. [πέντε].

Πεντάσημος (ό, ή), bezī dektášmos. [πέν-
τε, σήμα].

Πεντάσκαλμος (ό, ή), (kopasie) kđ vīnī
vīle. [πέντε, σκαλμός].

Πεντασπίθαμος (ό, ή), ɥel kđ întindepe
de vīnī paħme. [πέντε, σπιθαμή].

Πενταστάδιος (ό, ή), ɥel kđ întindepe de
vīnī stadiī. [πέντε, στάδιον].

Πενταστάτηρος (ό, ή), kape tpaue, sađ pre-
uřlemtē vīnī statpe. [πέντε, στατήρ].

Πενταστήμιος (ό, ή), kompsđ din, sađ ko-
přnsđ in vīnī pīndpī sađ wīpe. [πέντε,
στήμιος].

Πεντάστομος (ό), ɥel kđ vīnī řpī. [πέντε,
στόμα].

Πεντάστοος (ό, ή), ɥel kđ vīnī řalerīī.
[πέντε, στοά].

Πεντασυλλαβία (ή), adħnīpřpř de vīnī
silabe. [din

Πεντασύλλαβος (ό, ή), kompsđ din vīnī
silabe. [πέντε, συλλαβή]. [de enđe

Πεντασυλλάβως, adv: in vīnī silabe.

Πεντασύριγγος (ό, ή), =Πεντεσύριγγος.

Πεντάσχημος (ό, ή), ɥel kđ vīnī řpme,
sađ řřpī. [πέντε, σχήμα].

Πεντάσχοιρος (ό, ή), ɥel kđ întindepe de
vīnī sxine (mřskpř Peps:), sađ de tpeī
sšte stadiī. [πέντε, σχοίνος].

Πεντατάλαντος (ό, ή), kape tpaue, pre-
uřlemtē, sađ kostē vīnī talanīī. [πέντε,
τάλαντον].

Πεντάτευχος (ή), (kape) inpřpřitē in
vīnī přpī, sađ bolħme; (partik:) =Πεν-
τάβίβλος a lxi Moīsi. [πέντε, τεῦχος].

Πεντάτονος (ό, ή), kompsđ din vīnī to-
nspī. || (subst.) Πεντάτονον (τό) mřsik: pen-
tatōđ, (Fřanę:) septīeme mineure [πέν-
τε, τόνος].

Πενταφάρμακος (ό, ή), kopřnpřtopđ de,
sađ kompsđ din vīnī felxpī de vřpřent de
leakđ, sađ de apomate. || Πενταφάρμακον
(τό), enđ felđ de mīħkape, sađ přpřitēpř
din vīnī felxpī de matepī. [πέντε, φάρ-
μακον].

Πενταφυής, έος (ό, ή), poet: [πέντε, φυή]
ɥel de natpř, sađ kalitate de vīnī fe-
xpī; sađ =Πενταμερής.

Πεντάφυλλος (ό, ή), ɥel kđ vīnī řpħze
(in fie-kape křakđ). || (subst.) Πεντά-
φυλλον (τό), enđ felđ de plant kđ vīnī
řpħze inuipate pe aħeeamī koadpř in řop-
mē de mīnē deskīpř, (Fřanę:) quinte-
feuille. [πέντε, φύλλον].

Πεντάφωνος (ό, ή), peshnpřtopđ de vīnī
opī de aħeamī řlasđ. [πέντε, φωνή].

Πένταχχ, adv: in lokđ de ..

Πενταχχ, adv: in vīnī přpī; sađ dħpe
vīnī kīnpřī. [πέντε].

Πενταχχλιοστής, ή, εν, aī vīnī mīħlea. [πέν-
τε, χχλιοί].

Πεντάχρδος (ό, ή), ɥel kđ vīnī koapde.
|| subst:) •Πεντάχρδον (τό). enđ felđ de
mřsikālđ instrpřmīnīđ [πέντε, χορδή].

Πενταχού, adv: in vīnī přpī, sađ lo-
kspī. [πέντε].

Πεντάχρονος (ό, ή), (mřsik:) kompsđ din
vīnī timpī. [πέντε, χρόνος].

Πενταχώς, adv: =Πενταχχ, in vīnī kīnpř-
pī, sađ felxpī. [din

Πέντε (σί, αί, τή), (nħmer: nedekl:) vīnī.

Πεντεβόειος (ό, ή), =Πενταβόειος.

Πεντέγραμμος (ό, ή), =Πεντάγραμμος.

Πεντεδάκτυλος (ό, ή), =Πενταδάκτυλος.

Πεντεδέκατος, ή, εν, =Πεντεκαιδέκατος.

Πεντεδραχμία (ή, = Πενταδραχμία.

Πεντεκαίδεκα (σί, αί, τή), (nedekl: nħ-
mer:) vīnī-snpe-zpue. [πέντε, καί, δέκα].

Πεντεκαίδεκατηρίς, έδος (ή), křpřđ de
vīnī-snpezepe anī. [mī

Πεντεκαίδεκαέτης, εος sađ έος (ό, ή), de
vīnī-snpe-ɥepe anī. (bezī dekaétēs). [πεν-
τεκαίδεκα, έτος].

Πεντεκαίδεκαμναίος, α, εν, kape tpaue,

saḥ preḡḡḡemste ʋinʋi-supe-zeye mine. [πεντεκαίδεκα, μνᾶ].

Πεντεκαίδεκαναῖα (ή), ʋiotiḡ de ʋinʋi-supe-zeye kopḡḡi. [πεντεκαίδεκα, ναῖς].

Πεντεκαίδεκαπῆχυς, εος (ό, ή), ʋea kḥ iutindepe de ʋinʋi-supe-zeye kopḡ. [πεντεκαίδεκα, πῆχυς].

Πεντεκαίδεκαπλασίων, ονος (ό, ή), de ʋinʋi-supe-zeye opḡ alita.

Πεντεκαίδεκαταῖος, α, ον, ʋḡkatḡ, saḥ ʋḡ-ktopḡ de ʋeba in ʋinʋi-supe zeye zile [din

Πεντεκαίδεκατος, η, ον, aḡ ʋinʋi-supe-zeyelea. [πεντεκαίδεκα].

Πεντεκαίδεκαήρης, εος (ή), (kopasie) kḥ ʋinʋi-supe-zeye bisie. (ʋezḡ mi triḡ-riḡ). [πεντεκαίδεκα, έρέσσω].

Πεντεκαίδεκαήμερος (ό, ή), ʋea de ʋinʋi-supe-zeye zile. [πεντεκαίδεκα, ήμέρα].

Πεντεκαίδεκαστάσημος (ό, ή), ʋezḡ ḡktásḡ-mos. [πεντεκαίδεκα, σῆμα].

Πεντεκαίδεκαοί(οί, αἱ, τᾶ), (nedeka: nḡ-mer-) doḡ-zeyḡ mi ʋinʋi. [πέντε, καί, εἴκοσι].

Πεντεκαίδεκαοσιέτης, εος-ους, saḥ εος-ους (ό, ή), ʋea ʋe este de (saḥ dḡineme) doḡ-zeyḡ mi ʋinʋi de anḡ. [πέντε, καί, εἴκοσι, έτος].

Πεντεκαίδεκαοσιστός, ή, ḡν, aḡ doḡ-zeyḡ mi ʋinʋilea. [πέντε, καί, εἴκοσι].

Πεντεκαίδεκαπεντηκονταέτης, εος-ους saḥ εος-ους (ό, ή), ʋea de ʋinʋi-zeyḡ mi ʋinʋi de anḡ (de bḡpstḡ, saḥ kḡpsḡ de timḡḡ). [πέντε, καί, πενήκοντα, έτος].

Πεντεκαίδεκαπεντηκονθήμερος (ό, ή), ʋea de patḡ-zeyḡ mi ʋinʋi de zile. [πέντε, καί, τεσσαράκοντα, ήμέρα].

Πεντεκαίδεκαπεντηκοντούτης, ου (ό), mi Πεντεκαίδεκαπεντηκοντούτης, ιδος (ή), ʋea de tḡpḡ-zeyḡ mi ʋinʋi de anḡ (de bḡpstḡ, saḥ kḡpsḡ de timḡḡ). [πέντε, καί, τριάκοντα, έτος].

Πεντεκαίδεκαπεντηκονταέτης, εος, mi Πεντεκαίδεκαπεντηκονταέτης (ό, ή), ʋezḡ kḥ ʋinʋi snete; nestḡḡḡḡḡ. [πέντε, καί, τετς].

Πεντάμηνος (ό, ή),=Πεντάμηνος.

Πεντάμορφος (ό, ή),=Πεντάμορφος.

Πενταναῖα (ή),=Πενταναῖα.

Πεντεπένιχυρος (ό, ή), kom: de ʋinʋi-opḡ (foapte) sḡrakḡ. [πέντε, πενιχυρός].

Πεντεπικαίδεκατος, η, ον, noel: in lokḡ de πεντεκαίδεκατος. [πέντε, ἐπὶ, καί, δέκατος].

Πεντέπους, οδος (ό, ή),=Πεντάπους.

Πεντεσύριγγος (ό, ή), ʋea kḥ ʋinʋi ʋezḡ, saḥ ḡḡḡḡ. «Ξύλον πεντεσύριγγον». Apstḡ: ḡḡḡḡ de binovagḡ kḥ ʋinʋi ḡḡḡḡ. (fir.) «Νότος—». Apstḡ: kḡḡ teḡḡ de totaḡḡ parali-sie. [πέντε, σύριγγ].

Πεντετάλαντος (ό, ή),=Πεντετάλαντος.

Πεντετηριχός, ή, ḡν, relatḡḡ kḥ kḡpsḡ de ʋinʋi anḡ; saḥ kape se ʋaye ʋa ʋie-kape ʋinʋi anḡ. [din

Πεντετηρίς (ή),=Πεντετηρίς.

Πεντέτης, εος (ό, ή),=Πεντέτης.

Πεντετριάζω, biit: -άσω, bḡḡḡesḡ de ʋinʋi opḡ ne pḡndḡ. [πέντε, τριάζω, ʋezḡ zḡḡ].

Πεντηκονθήμερος (ό, ή), ʋea de ʋinʋi-zeyḡ de zile. [πεντήκοντα, ήμέρα].

Πεντήκοντα (οί, αἱ, τᾶ), (nedeka:) ʋinʋi-zeyḡ. [πέντε].

Πεντηκοντάδραχμος (ό, ή), kape preḡḡ-temte, kostḡ, saḥ tḡape ʋinʋi-zeyḡ de dḡḡḡ-me. [πεντήκοντα, δῖραχμῆ].

Πεντηκονταέτης, ιδος (ή), kḡpsḡ de ʋinʋi zeyḡ de anḡ. [mi

Πεντηκονταέτης, εος saḥ εος, ους saḥ-ους (ό, ή), dḡḡḡḡḡ in kḡpsḡ (saḥ ʋea in bḡpstḡ) de ʋinʋi z ʋi de anḡ. [πεντήκοντα, έτος]. [de snde

Πεντηκονταετία (ή) ʋinʋi-zeyḡme de anḡ.

Πεντηκονταέτης, ιδος (ή), fem: aḡ kḡḡ πεντηκονταέτης.

Πεντηκονταήμερος (ό, ή), = Πεντηκονθήμερος.

Πεντηκονταχιτρίτης, εος (ό, ή), ʋea in bḡpstḡ de ʋinʋi-zeyḡ mi tḡpḡ de anḡ. [πεντήκοντα, καί, τρία, έτος].

Πεντηκοντακάρηνος, poel: [πεντήκοντα, κάρηνον] in lokḡ de..

Πεντηκοντακέφαλος (ό, ή), ʋea kḥ ʋinʋi-zeyḡ de kapele. [πεντήκοντα, κεφαλή].

Πεντηκονταλίτρος (ό, ή), ḡḡḡḡ de ʋinʋi-zeyḡ de litḡe. [πεντήκοντα, λίτρα].

Πεντηκονταπῆχυς, εος (ό, ή), ʋea de ʋinʋi-zeyḡ de kopḡ. [πεντήκοντα, πῆχυς].

Πεντηκονταρχέω -ῶ, biit: -ήσω, sḡḡḡḡ komandḡḡ de ʋinʋi-zeyḡ. [mi

Πεντηκονταρχία (ή), demnitatea roman dḡḡḡḡḡ (saḥ komandḡ) de ʋinʋi-zeyḡ sḡḡḡḡḡ. [din

Πεντηκόνταρχος (ό, ή), komandḡḡḡ de ʋinʋi-zeyḡ sḡḡḡḡḡ, saḥ de kopasie kḥ ʋinʋi-zeyḡ de bisie. [πεντήκοντα, ἄρχω].

Πεντηκοντάς, ἄδος (ή), ʋinʋi-zeyḡme. 2) adḡḡḡḡḡḡ, sḡḡḡḡ de ʋinʋi-zeyḡ (neps: saḥ dḡḡḡḡ). [πεντήκοντα].

Πεντηκοντατάλαντια (ή), sḡḡḡḡ, saḥ ḡḡḡḡḡ de ʋinʋi-zeyḡ talaḡḡḡ. [din

Πεντηκοντατάλαντος (ό, ή), ʋea ʋe tḡape, kostḡ, saḥ preḡḡḡḡḡḡ ʋinʋi-zeyḡ de talaḡḡḡ. [πεντήκοντα, τάλαντον].

Πεντηκοντατέσσαρες, ων (οί, αἱ), ʋinʋi-zeyḡ mi patḡ. [πεντήκοντα, τέσσαρες].

Πεντηκοντατήρ, mi Πεντηκοντήρ (ό), (ἄρ

(fir:) inβλίνzeskš, ποτοleskš. «Πεπαίνει ὁ ψῆν τὴν βάλανον ἐσθύνων». Ep: (mi nestp: saš el:) «Διασκοπῶν τὰς ἀμπέλους, εἰ πεπαίνουσιν ἤδη». Apstf: (mi pas:). «Τραῦμα πεπανθέν». Epgr: (mi fir:) «Ἡ ὀργὴ ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν πεπανθήσεται». Ksn:

Πεπαίτατος, η, ον, sšprl:, mi

Πεπαίτερος, α, ον, kompar: (neprl:) al lšl pšpwn, maī moale, maī kontš, mi cl:

Πεπάλαχθε, poet: a 2: im: neps: de pas: tpe: de kš: al lšl palásšw.

Πεπαλῶν, οὔσα, ὄν, poet: nex: 2: de partq: al lšl pállw.

Πέπαμαι, poet: tpe: de kš: al lšl páomai.

Πεπαῖναι, nex: 1: de inf: al lšl pepaínw.

Πέπανος (ὁ, ἡ), saš Πεπανός, ἡ, ὄν, =Πέπων, kontš. [mi]

Πέπανσις, εως (ἡ) koačepa de poame, mi cl: (akt: saš pas:); (fir:) mistšipe. [mi]

Πεπαντικός, ἡ, ὄν, pšlinčosš (kš insšwime) de a koače, a moīa, a mistši, mi cl: [πεπαίνω].

Πεπαρεῖν, poet: nex: 2: de inf: al lšl peírō. [de šnde

Πεπαρέσιμος (ὁ, ἡ), rlas: deslšwitš, vine oksnprimatš.

Πεπαρμένος, η, ον, pas: tpe: de kš: de partq: al lšl peírō.

Πεπαρώνηκα, (aššs: in lokš de parónēka) tpe: de kš: al lšl paroínēw.

Πεπασμαι, poet: tpe: de kš: al lšl patēomai.

Πεπασμός (ὁ), =Πέπανσις.

Πεπαστικός, ἡ, ὄν, =Πεπαντικός.

Πεπειθᾶται, Ion: in lokš de pepaismēnoi eisí, a 3: im: neps: de pas: tpe: de kš: al lšl peíthw.

Πέπειρος (ὁ, ἡ), [πέπτω] i ontš; aššnsš la vremae lšl; (fir:) potolitš. «Ὁργή—». Sof:

Πέπεισμαι, pas: tpe: de kš: al lšl peíthw. [de šnde

Πεπεισμένος, adv: de partq: kš denlínz inkrēdingape, kš kšražš.

Πέπεμμαι, pas: tpe: de kš: al lšl péptw.

Πεπέραγκα, tpe: de kš: al lšl peróinw.

Πεπερασμενάκις, adv: in nšmšpš mšpšinitš. [din

Πεπερασμένος, η, ον, Ion: pas: tpe: de kš: de partq: al lšl peráinw.

Πεπερημένος, η, ον, Ion: pas: tpe: de kš: de partq: al lšl peráw.

Πέπερι, [Ind: saš Peps:] ewš, saš ios (τό), (ak: poet: péperw) šnš felš de apomš, [de ačl] nīnepš. [de šnde

Πεπερίζω, biit: -ísw, amš ršstš, saš mīposš de nīnepš, sintš nīnepatš. [mi]

Πεπέριον (τό), dim: al lšl péperi, nīnepšwš. [mi]

Πεπερίς, ιδος (ἡ), rššnte de nīnepš. [mi]

Πεπερίτης, ου (ὁ), mi Πεπερίτις, ιδος (ἡ), asemenea (la ršstš mi cl:) kš nīnepš, nīnepatš.

Πεπερόγαρον, (τό), salwš fškštš kš nīnepš. [πέπερι, γάρων].

Πεπερόπαστος (ὁ, ἡ), presšpatš kš nīnepš. [πέπερι, πάσσω].

Πεπέφθαι, pas: tpe: de kš: de inf: al lšl péptw.

Πέπηγα, miž: in lokš de pas: tpe: de kš: al lšl pHēnuimi.

Πεπιασμένος, η, ον, pas: tpe: de kš: de partq: al lšl piáinw.

Πεπιθεῖν, poet: nex: 2: de inf: mi

Πεπιθήσω, poet: biit: de xot:, mi

Πέπιθμεν, poet: in lokš de épēpithmen, 1: im: neps: de tpe: de kš: mi nestešwš, mi

Πέπιθον, in lokš de épēpithon, poet: nex: 2: al lšl peíthw.

Πεπινωμένος, [πινώ] adv: (de partq:) kš arxaičš (bekie, antikš) simpšitate mi gpaie.

Πεπλανημένος, adv: (de partq:) in kinš de pštščipe in koačl mi 'n kolo. [πλανάομαι].

Πεπλασμένος, adv: (de partq:) kš kinš plšmsšitš, pšefškšitš, neadevšpatš. [πλάσσω]

Πεπλατυσμένος, adv: (de partq:) kš kinš lšwšitš, intinsš (kš mšlšte vorše). [πλάτύνω].

Πέπληγα, miž: tpe: de kš: (in lokš de prez:), mi

Πεπληγέμεν, mi Πεπληγέμεναι, poet: in lokš de pepληγέναι, inf: mi

Πέπληγον, poet: nex: 2:, mi

Πεπλήγοντο, a 3: im: neps: de miž: saš pas: tpe: de kš: al xot:, mi

Πεπληγώς, υῖα, ὅς, miž: tpe: de kš: de partq: al lšl plššw.

Πεπλημένος, η, ον, poet: tpe: de kš: de partq: al lšl pílnamai.

Πέπλιον (τό), šnš felš de eapšš ršasš (ršapniwš) selšatikš. [πέπλος].

Πεπλοδόκος(χος), ου (ὁ, ἡ), poet: pšštrštopie de xaine, (Frapw:) rapšerosš. [πέπλος, δέχομαι].

Πέπλος (ὁ), (im: péploi, mi in etepou: péπλα) (in men:) inβelíwš; čeapšwafš; mantelš; (iap partik:) o mšpšeawš semešask inβrškšmintē de akopērit, ka (Frapw:) vōī le, všlš. saš ka šnš kapotš. «Πέπλον μέν κατέχευε· ἵπ' οὐδεὶς χιτῶνα δ' ἐνέδου». Id: E

•Πέπλου, ἐκ ζωστήρος ἐπ' ἑγνύαν εἰρύσασαι». Τερ: 2) (fir:) = Ἐπίπλοον (Opf: Aprn: 310:) 3) ἐνδὲ φαῖδ de plantz, μακδ, че skoate lantele κκκκλῖ. (βοῦζι μι πέπλιον).

Πεπλῶσθαι, nas: tpe: de κκ: de inf: αλ λῖ πλῶνω.

Πέπλωμα (τῶ), poet: = [πέπλος] ἰνβελι-
μδ (de avī poate παπλωμτ); χαῖντ de ne
deasnpa, manteλτ.

Πεπνυμαι, poet: nas: tpe: de κκ: (in lokδ
de prez:) αλ λῖ πνέω, suδ πινύσχω, sintδ
sniptosδ, saδ ἰγγελεντδ. [de znde naptv:

Πεπνυμένος, η, ον, mintosδ, nainδ de δκ-
χδ. [de znde

Πεπνυμένος, adv: (de naptv:) κκ minte,
ἰγγελενεμτε; κκ κοαντз rindipe.

Πεποιημένος [ποιέω], adv: (de naptv:) κκ
mалт desvβirupipe, saδ isκsittz mome-
usupipe.

Πέποιθα, mij: tpe: de κκ: (κκ ἰnsemm:
de prez:) αλ λῖ πέθω. [de znde

Πεποιθεις, εως (ή), konvinkie (ἰnkre-
dingape); denlιντ nδεkde, saδ ἰnkredepe.

Πεποιθία (ή), = Πεποιθεις.

Πεποιθώς, adv: (de naptv:) κκ ἰnkre-
dingape, saδ κκ ἰnkredepe. [πεποιθώς].

Πέπομα, tpe: de κκ: αλ λῖ πέπω.

Πεπονήατο, lon: in lokδ de ἐπεπόνηγτο,
a 3: im: neps: de neste-svβ: αλ λῖ πονέω.

Πέπονη, tpe: de κκ: αλ λῖ πάσχω. [ne-
ἰntr: πίνω].

Πέπορδα, tpe: de κκ: αλ λῖ πέρομαι.

Πεπορεῖν, poet: in lokδ de πορεῖν, nex:
2: de inf: αλ λῖ πορέω.

Πεπορημένος, [πορθέω] adv: (de naptv):
in kipδ de opawδ жβsittδ.

Πέπορθε, poet: in lokδ de πεπόνθατε, a
2: im: neps: αλ λῖ πέπονθα.

Πεπορήαται, poet: lon: in lokδ de πεπό-
τηνται, a 3: im: neps: de tpe: de κκ: αλ
λῖ ποτάομαι.

Πέπραχα, tpe: de κκ: αλ λῖ πράσσω.

Πεπραδίκη (ή), [πεπραδω din πέρω] =
Πορδή. 2) ἐνδὲ φαῖδ de newte npostδ (εὔ-
minosδ).

Πέπραχα, akt: μι

Πέπραμαι, nas: tpe: de κκ: αλ λῖ πι-
πράσσω.

Πέπραχα, tpe: de κκ: αλ λῖ πράσσω.

Πεπρηγέναι, lon: in lokδ de πεπραγέναι,
tpe: de κκ: αλ inf: λῖ πράσσω

Πέπρημαι, nas: tpe: de κκ: αλ λῖ πρή-
θω, saδ πῖμπρημι.

Πεπρωμένος, η, ον, tpe: de κκ: de naptv:
αλ λῖ..

Πέπρωται, (in sink: in lokδ de πεπόρη-
ται, a 3: sinr: neps: de npra: nas: tpe:
de κκ: αλ λῖ πόρω) (in a 3: neps:) este
nrespsittδ. «Οὕτως ἐπέπρωτο». Aks: (μι in
naptiv:) «Τὴν πεπρωμένην μοῖρην». Ep: «Τὸ
πεπρωμένον τέλος». Ksn: moapteα. (μι abs:)
«Ἡ πεπρωμένη, μι «Τὸ πεπρωμένον». soap-
τз, skpisδ. «Οὐκ ἐσθ' ὑπαλύξαι, ἃ δὴ πε-
πρωμένα κεῖται». Skp: (μι κκ inf:) «Ἀμ-
ρω πέπρωτ' ὁμοίην γαίην ἐρεῦσαι»; L: Σ.

Πέπραμαι, nas: tpe: de κκ: αλ λῖ πε-
τάνωμαι.

Πεπτεώς, poet: in lokδ de πεπτηκώς,
tpe: de κκ: αλ naptv: λῖ πτήσσω, saδ
πτώσσω.

Πεπτήριος, α, ον, = Πεπτικός.

Πεπτηώς, lon: = Πεπτεώς.

Πεπτικός, η, ον, inlesnitopδ la mistzi-
pe. [din

Πεπτός, η, ον, lesne de mistzit. [din

Πέπτω, [έψω] viit: πέψω, (nas: tpe: de
κκ: πέπεμαι) kokδ (κα σοερελε ποамеле);
(desnpe челе de minkape) fierδ; saδ frβ-
mintδ; (de znde) mistzieskδ (prop: μι fir:).
•Πλούτων πέψα». Hind: a intpresinga in-
nelepeemte vorzija.

Πέπτωχα, tpe: de κκ: αλ λῖ πῖπτω.

Πεπτώς, At: in lokδ de πεπτεώς.

Πεπόθοιτο, poet: in lokδ de πόθοιτο, a
3: sinr: neps: de nex: 2: μι

Πεπόσθη, poet: in lokδ de ἐπεπόσθη.
a 3: ind: neps: de neste-svβ: μι

Πέπυσμαι, tpe: de κκ: αλ λῖ πονθάνομαι.

Πέπωχα, tpe: de κκ: αλ λῖ πῖνω.

Πέπων, [πέπτω] onos (έ, ή), (kompar:
πεπνίτερος, snpr: αἰκνός) kontδ (moiatδ)
de soape; (in uen:) akensδ la vreme.
(upin intind:) frapeδ; (fir:) vλindδ; mo-
destδ (smepitδ); (μι in bokat: ka priete-
neaskδ klemape) ixsitδ; (μι in pβδ) mo-
latikδ, neistegδ. || (svbst:) Πέπων (de avī)
nenene galbenδ, saδ verpe.

Περ, [περ:] naptik: enra: (in uen) integ:
saδ enfant: (κκ naptv: saδ adiekt:) κκ toa-
te κβ. «Ἀγαθός περ ἐών». Om: «Κραναή
περ ἐούσα». Om: «Ἀγνόμενός περ». Om:
«Κρατερόν περ ἐρύκει». Om: «Οὐδ' ὅμιλ πο-
ταμός περ ἐύρροος ἀρχεται». L: Φ. (μι κκ
adv:) «Μένονθ' («Ὀλήγον» περ». Om: 2)
(κκ xot: saδ de sine-svβ: ka ἰndemnit:)
mβkap, чел mai nβginδ. «Τιμήν περ μοι
ἔφαλλεν ἐργαλίξαι». L: Α. «Εἰ δέ τι αὐτός
ἀπῆλθε, τὸ δ' ἄλλους περ ἐλέειρα». L: I.
«Σπεύομεν, αἱ κα νέκυν περ προσέρωμεν». L:
P. «Ἡρεῖς δ' αὐτοί περ φραζόμεθα». L:

Π. 3) (κα nedefin: saḥ indenaiin:) se adao
ιτ̣α adb: mi ια pezat: saḥ demonstrat:
uproname. «Ἐνθα («Ὅπου, Ὅτε) περ. «Ὡς-
περ, «Ἐπερ. Ὡς («Ὅτος, ὅς) περ, μιχιι.

Πέρα, poet: in lokḥ de πέρατα, ak: im:
αλ λῃ πέρας.

Πέρα (ή), poet: (urea par) in lokḥ de
πέρας. [de xnde

Πέρα, adv: dinkolo, maī denaple, maī
inkolo; (mi fir:) neste mṣsxp̄, saḥ tre-
p̄singp̄. «Μέχρι τοῦ μέσου καθιέναι, πέρα δ' οὗ».
Μι: (mi κx uen:) «Τούτου πέρα μὴ προ-
δύνειν». Apst: (mi timn:) «Πέρα μεσούσης
ἡμέρας». Ksn: d̄npe m̄eazp̄-zī (mi abs:)
«Οὐκέτι πέρα ἐπολιόρησαν». Ksn: (mi fir:)
«Πάθε, μὴ λείψης πέρα». Sof: «Ὅτι πέρα στέρ-
ξαντες». Apst: «Πέρα δίχης». Esx̄a: κx ko-
n̄ip̄mipe. «Πέρα ἀνθρώπου». F̄astp: maī pre-
ss̄s de omḥ. (mi in̄p̄rexp̄ κx ή) «Καὶ πέρα
γ' ἢ λέγω». Sof: (mi κx aptik:) «Ἡ πέρα
τιμῇ». Eli: cea neste mṣsxp̄. (bezī m̄ip̄eran).

Πέραν, Ion: in lokḥ de περὰν, inf: mi
Περάσας, poet: in lokḥ de ἐπέρα, a β:
sinr: p̄eps: de p̄eps: αλ λῃ πέραν.

Περάθεν, adv: de dinkolo, din naptea din
notpiv̄. [πέρα].

Περάτη (ή), Ion: in lokḥ de περατία. (ve-
zī paraṭios).

Περάτις, ου (έ), κx f̄elḥ de nemte, ke-
f̄alḥ de mare.

Περάνω, viit: -ανῶ, s̄v̄ip̄weskḥ; inde-
m̄ineskḥ, inf̄in̄gezḥ; (.Iou:) skouḥ kon-
k̄assie, daḥ κx sokoteala; (in p̄xw: inge-
lesḥ)=B̄v̄n̄w; (miḥ: saḥ nas:) iaḥ sf̄ip̄mitḥ;
in̄aintezḥ; is̄v̄stesḥ, m̄ep̄rḥ bine; (mi nestp:
κx ak: κx p̄rep̄:) aḥn̄rḥ p̄in̄p̄ in... «Ἐπεὶ δ'
οὐδὲν ἐπέρανε πρὸς τὸ καταστρέφασθαι». Ksn:
(mi nas:) «Καλὰ μὲν ταῦτα τὰ ψηφίσματα,
ἀλλ' οὐ δύναται ταχὺ περανθῆναι». Ksn: «Ὁ
χρησμός («Τὰ λόγια) περαίνεται». Ex̄p: mi
Apstl: es adev̄p̄ate. [πέρας].

Περατόθεν, poet: in lokḥ de πέραθεν. [din

Περάτις, α, ου, sf̄iatḥ din kolo de st̄im-
toape (de piḥ mi χι). «Περάτις (se in̄y: χῶ-
ρα)». Ep: p̄p̄ḡīe din notpiv̄ de p̄p̄mḥ
mi χι; (poet: in uen:) =Περάτη. [πέρα]. [de
xnde

Περάτω -ῶ, viit: -ῶσω, transuoptḥ (mi
nas: m̄x st̄p̄m̄xḥ) in naptea din notpiv̄,
trekḥ dinkolo,=Διαπερῶ, -ιμι.

Περάτερος, α, ου, kap̄e st̄x, saḥ se in-
tinde maī dinkolo, maī den̄p̄ratḥ. «Ἄλ-
λοι ἔδωκ' ἔδοκ' περάτεροι». Hind: || (poet:)
Περάτερον, adv: in lokḥ de ...

Περατῆρω, adv: (kom̄nar: αλ λῃ πέρην)
maī inkolo, maī denaple: (κx uen:) maī

dinkolo de чева.

Περατίτης, ου (έ), lok̄aitopḥ αλ p̄p̄ḡīi de
dinkolo, чев de neste чева. [περατίος].

Περατίως, εως (ή), trecepe dinkolo,
in naptea din notpiv̄, saḥ neste... [mi

Περατωτικός, ή, ου, p̄stin̄vosḥ de a se
trece dinkolo, de чева-ι-α-ιτ̣α napte. [πε-
ρατῶ].

Περαμα (τῶ),=Πορθμός. [περάω].

Πέραν, adv: =Πέρα, dinkolo; (up̄in̄y:) in-
notpiv̄, in naptea de dinkolo (κx uen:).
«Πέραν γε πόντου τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν».
Ex̄p: «Ἐχινῶν νήσων, αἱ ναῖουσιν πέραν Ἀ-
λός, Ἡλίδος ἄντα». Ι: Β. «Ἀσπρῶν, οἱ ναί-
ουσι πέραν Εὐβοίης». Om: «Πέραν δὲ τοῦ πο-
ταμοῦ ἦν πόλις μεγάλη». Ksn: «Χαλκίδος
πέραν». Esx̄a: (mi κx p̄rep̄:) «Πέραν εἰς τὴν
Ἀχαΐην διέπεμψαν». Ep: «Πέραν εἰς τὴν Ἀ-
σίαν διαβάντες πέραν». Ep: (mi κx aptik:)
«Ἐκ Θά-
σου διαβάντες πέραν». Ep: (mi κx aptik:)
«Τὰ πέραν τοῦ ποταμοῦ». Ksn:

Περαντικός, ή, ου, ind̄em̄inatikḥ a s̄v̄ip̄-
mi, a ind̄em̄ini 2) v̄nḥ dialektikḥ, kap̄a-
v̄izḥ a skote konk̄ass̄i. [περάνω].

Περας, ατος (τῶ), чев maī din xp̄m̄x p̄n̄-
itḥ, terminḥ; (in uen:) sf̄ip̄mitḥ, map̄pine.
«Ἐκ περάτων γῆς». Ksn: || (adv:) Περας (se
in̄y: κατὰ), in sf̄ip̄mitḥ de toate. [πείρω].

Περάσιμος (έ, ή), les̄niv̄osḥ de a se tre-
ce, de trek̄el. [din

Περάσις, εως (ή), trecepe. 2) poet: in
lokḥ de πέρας, sf̄ip̄mitḥ. [περάω].

Περασμός (έ), s̄v̄ip̄m̄ipe; dape κx sokote-
ala, konk̄ass̄ie. [περάνω].

Περατεύω, viit: -εύσω, r̄is: =Περατέω.

Περάτη (ή), bezī πέρατος. [de xnde

Περάτηθεν, adv: poet: in lokḥ de πέρα-
θεν, din map̄pine de dinkolo, din notpiv̄
(up̄in̄y: a op̄izont̄ax̄i).

Περάτης, ου (έ), trek̄ētopḥ (akt: saḥ ne-
xt:) dinkolo. [περάω].

Περατικός, ή, ου, p̄elat̄iv̄ κx, saḥ lo-
k̄aitopḥ de naptea de dinkolo (de mare,
saḥ de piḥ), чев de neste... «Φορτία περα-
τικῶν». Ap: чев de eks̄n̄optat. [περάτη].

Περατοειδής, εος (έ, ή), чев de f̄elḥ, saḥ
de nat̄xp̄ m̄p̄p̄initḥ. [πέρας, εἶδος].

Περατός, ή, ου, poet: чев de чева-ι-α-ιτ̣α
map̄pine. || (s̄v̄est:) Περάτη (se in̄y: χῶρα).
naptea de dinkolo; (uap̄tik:) map̄pine a o-
p̄izont̄ax̄i (κ̄t̄pe an̄ss̄, saḥ pes̄p̄itḥ); (in
uen:) an̄ss̄; (mi in Apt:) sem̄irop̄el (чев
de жос). [πέρας].

Περατός, ή, ου, =Περάσιμος.

Περατῶ -ῶ viit: -ῶσω, ad̄n̄kḥ la de-
s̄v̄ip̄m̄ipe, s̄v̄ip̄weskḥ; p̄v̄izḥ xotape; m̄p̄-

μινεσκῆ. [πέρας]. [de ɛnde

Περάτωσις, εως (ή), σβίρσιρε; χετρίρε, μτρίνιρε.

Περάω -ω, viit: -άσω, (α, ληνῆ) τρεκῆ, πετρεκῆ; (maĩ de mɛxte opĩ el: saĩ nestp:) τρεκῆ. «Πύλας αἶδαο περῆσαι». Om: mi Trn: «Φυλακὰς περῆσαι». Ep: «Νηυσὶν περόωσι θάλασσαν». Od: I. «Τάφρος ἀργαλέη περά-αν». I. M. (mi prin intind:) «Θάμνους, τοὺς οὐτ' ἄνεμος οὐτ' ὄμβρος περάσασκε διὰμπερές». Od: E. «Τοῖς τὴν ἡθητικὴν ἡλικίαν πεπεραχόσι». Ksn: (fir:) «Κίνδυνον περᾶν». Esx: (mi el: kɛ ɛen: saĩ ak: kɛ prep:) «Ἐτέροιο διὰ κροτάφοιο. («Ὅστέον εἶσω) πέρησεν αἰχμή». I. Δ. mi Z. «Πεπέρακεν ὁ στρατὸς εἰς ἀντίπορον χώραν». Esx: «Σαυτὸν γυγνώσκων εὐδοίμων περάσεις (se inɣ: τὸν βιον)». Ksn: (mi kɛ ɛen: el:). «Θυμοῦ περᾶν». Sof: a se nekɛʒi prea mɛx. 2) poet: (α, σκρῆ) τρεκῆ чева din kolo de xotape, saĩ neste mape nentpɛ vɪnzape; (prin intind:) vɪnzɛ, (de ɛnde) Πιπράσκω. «Πολλοὺς ζωὺς ἔλον, ἡδ' ἐπέρασσαν». I. Φ. (mi maĩ indepninit). «Ὅτε μ' εἶλες, καὶ μ' ἐπέρασσας ἐς Αἴημον». I. Φ. «Ἀλλὰ μ' ἀνῆρπαξαν ληίστορες, πέρασαν δέ τε δεῦρ' ἀγαγόντες». Od: O. (mi nas:). «Ἐς Αἴημον πεπερημέναι». I. Φ. [πέρας].

Περγαμηνή (ή), περγαμενῆ, πῆλε σβίρε de skpɪs, memβραπῆ. [opamɛl Πέργαμος].

Πέργαμον (τὸ), mi Πέργαμος(ή), (Friɣ:) = Πύργος, τερνῆ, χετῆμῆ; παλαῖ.

Πέρδης, εως (ή), [πέρδομαι] βῆσιρε.

Περδικιάς, ἀδος (ή), (se inɣ: βοτάνη) ɛnɛ feaĩ de plantɛ, (aɪ.) παρθένιον. [mi

Περδικιδεύς, εως (δ), πῆξ de notipnike. [mi

Περδικειός (δ, ή), de notipnike. [mi

Περδικικός, ή, ὄν, = Περδικειός [mi

Περδικιον (τὸ), dim: aɪ xɪ [πέρδιξ]. 2) = Περδικιάς (βερδιανῆ).

Περδικοθήρας, ου (δ), vɪnztopɛ de notipniɣi. [πέρδιξ, θήρα].

Περδικοτροφεῖον (τὸ), koteɣɛ de notipniɣi. [din

Περδικοτρόφος (δ, ή), χρῆνιτορῆ (πρῆσιτορῆ) de notipniɣi; (λοκῆ) indeminatikɛ de xpamɛ notipniɣiɪop; saĩ pɪnɛ de notipniɣi. [πέρδιξ, τροφή].

Πέρδιξ, [imit:] ικος (δ, mi ή), notipnike.

Πέρδω, mi (mikɛ, kape este mi maĩ in-τρειν:) Πέρδομαι, [imit:] viit: παρδήσομαι, (nex: ἔπρδον, tre: de kɛ: πέπορδα) βῆσῆ.

Πέρηθεν, adv: Ion: in lokɛ de πέραθεν. [din

Πέρην, adv: Ion: in lokɛ de πέραν.

Περῆσαι, Ion: in lokɛ de περᾶσαι, nex: de inf: aɪ xɪ περάω.

Περητήριον (τὸ), [περάω] sfpedeɪɛ (rɛɛ-pitopɛ, strɛpɛnɛtopɛ). [din

Περητὸς, ή, ὄν, Ion: in lokɛ de περατὸς

Πέρθαι, poet: in lokɛ de πεπέρθαι = Πεπορθῆσαι, pas: tre: de kɛ: de inf: aɪ xɪ

Πέρθω, [in afin: kɛ πρήθω] viit: πέρσω, (nex: 2: ἔπρθον, mi ἔπρθον; tre: de kɛ: maĩ noɛ πέπορθα) poet: in lokɛ de πορθέω, ʒɛfɛieskɛ; roveskɛ; (in ɛen:) πρῆπδεςκῆ.

Περὶ, prep: (se akoapɛ kɛ ɛen: dat: mi ak: mi inɛwn: in sint: kɛ ɛen: 1) pri-χινῆ, (motiv: saĩ pessɛt:) skopɛɪ (obie-ktɛɪ) fanteɪ, din ɛe kaxɛɛ, saĩ nentpɛ ɛe sfipwitɛ.

«Ὁ περὶ χρημάτων τὸν ἀγῶνα ποιοῦνται, ἀλλὰ περὶ ἀρετῆς». Ep: «Ἐπειγόμενοι περὶ νίκης». I. Ψ. «Θεῖον περὶ ψυχῆς». I. X. «Περὶ τοῦ παντὸς ἡδὴ θεόντες». Ep: primexɛɛɛndɛ se. (aɣi se dedɛk mi fr:) «Περὶ πολλοῦ πλείονος, πλείστου, ἐλαχίστου, mi ɣɪ:) ποιῆσθαι τι, saĩ εἶναί τι». Iks: «Γίνονται αἱ στάσεις οὐ περὶ μικρῶν».

Apst: «Πέμπειν περὶ συμμαχίας». Ksn: «Περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθαζόμεν σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας». Skp: «Ἀμύνεσθαι περὶ τέκνων (περὶ πάτρης)». I. M. «Ἴνα μιν περὶ πατρὸς ἔροιτο». Od: A.

«Ἐμαντεύοντο περὶ τῶν ἱρῶν χρημάτων». Ep: «Σφέν αὐτέων περὶ ἐπρόντιζον». Ep: «Ἐπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς μνησόμεθα». Od: Π.

«Ὁ μόνον περὶ ἑαυτῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ ἑμοῦ καὶ περὶ πάντων τῶν τέκνων δουλείας φοβεῖται». Ksn: «Ἐμαρνώσθην ἔριδος πέρι». I. H. din priɣinɛ. «Περὶ ὀργῆς». Tɛɣ: din mɪnie. 2) maĩ pre-ssɛ, (fir:) kovɪrɪpiɛ (in lokɛ de ὑπέρ).

«Περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων». I. A. 3) (prea rap mi poet:) innpreɛɛɛɛ. «Ἡ μερὶς τετάνυστο περὶ σπείλους». Od: E. saĩ 4) a-ɣroape. «Ἐσδομέναν περὶ σεῖο». Mosx: || iap kɛ dat: 1) lokɛ, saĩ innpreɛɛɛɛ de

чева. «Μάρναντο περὶ σκαίῃσι πύλῃσιν». I. Σ. «Ἐσταότες περὶ Πατρόκλη». I. P. «Δακτύλιον περὶ τῇ χειρὶ φέρειν». Πατ: «Στρατεύονται θώρακα περὶ τοῖς στέρνους ἔχοντες».

Ksn: «Περὶ τοῖς στόμασι τῶν σμηνίων εὐρίσκειται». Dskp: «Περὶ δουρὶ πεπαρμένη (πάρδαλις)». I. Φ. «Περὶ δουρὶ ἡσπαιρεν». I. N. «Πεπτώτα περὶ ξίφει». Sof: kɛɛɛɛɛɛɛɛɛɛ in kɪt sɛ se infɪrɛ in trɛpɛɪ xɪ.

«Ἀργαλέον ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχῆσασθαι περὶ δαίτι». Od: B. = Παρὰ πότον». 2) (prin intind:) sfipwitɛɪ, nentpɛ kape. «Περὶ οἷσι μαχόμενος κτεάτεσσιν». Od: P. (mi maĩ des

μαχόμενος κτεάτεσσιν». Od: P. (mi maĩ des

ka verbað insemn: de frikþ). «Περὶ σρίαν
αὐτοῖσι δειμαίνοντες». Ep: «Περὶ τῇ πάσῃ
πόλει δεδιέναι». T84: sað vriçiuþ motiva-
la (fьkьtoape). «Περὶ τάρδει (δειματι)»
Esx1: din frikþ. «Κεῖνον καὶ λέοντες περὶ
δειματι φύγον». Hind: «Περὶ χάσματι». Om:
lunn: de vьkьpie. (maĩ des). «Περὶ κήρι».
Om: din toatþ inima. «Τὴν περὶ κῆρι φί-
λῃς πατὴρ καὶ μήτηρ». I1: N. «Περὶ κῆρι
ἐχολόωθ». I1: N. || (iar k8 ak: 1) lokð
sað inprekьp, n' av1, n' aproape, n' in-
prekьp, (in çen:) xnde (fьpъ eksaktъ xo-
tьp1pe). «Ἐστάμεναι περὶ τοῖχον». I1: S.
«Ἐλισσόμενοι περὶ δίνας». I1: Ф. «Τοῖσι περὶ
τὰ ἔλαια οἰκέουσι». Ep: «Εἰς δὲ καὶ περὶ
Ἰωάνην δύο στῆλαι». Ep: „Ἡ περὶ Κνίδου
ναυμαχία». Iks: «Τούτους ἀγαπᾷ, καὶ περὶ
αὐτὸν ἔχει». Dm: (wi in paraþ:) «Περὶ τ'
ἀμφὶ τε τάφρον». I1: P. «Περὶ τ' ἀμφὶ τε κό-
μπα». Es: (de xnde 2) (fir:) desnpe tim-
nð, wi k1time, (ad:) k1nd, wi k1t (fьpъ
eksaktъ xotьp1pe, çi) in anproksimagine, n'
av1. «Περὶ ἔρθεον (δεῖλιν, μέσας νύκτας, wi
ç1:). Ksn: «Περὶ λύγων ἀράς». Iks: «Περὶ
τάς αὐτάς ἡμέρας». T84: «Περὶ τὰ Μηδικά».
Iks: «Περὶ τρισχιλίους». Iks: «Περὶ ἐβδο-
μήκοντα ναῦς». T84: «Ἀνθρώπους περιπεν-
τήκοντα παρακαλέσας». Iskr: (wi inprekьnъ
k8 pou) «Ἐτε γογγυῶς περὶ που ἐκκαίδεκα».
Epd: 3) (fir:) in sað la çeva, (ad:) pe-
laçie kьtpe çeva. «Περὶ δειπνον πονέοντα». Om:
«Ἐχειν (wi prea rap eĩn1:) περὶ τι». Iks:
a se indeletn1vi la çeva, sað a se af1a
in çeva. «Περὶ νόσον εἰμί». Pl1: = Nsōw.
«Ἐῖναι περὶ ἀναγωγῇ». Iks: «Περὶ τοὺς ἐ-
αυτοῦ γονέας κακουργεῖν». Apst1: «Ἡ φιλο-
σοφία περὶ ἀλήθειαν ἐστίν». Iks: ape de s-
v1ekt1 çepçetapea adevьp1x1t1. «Ἦν δὲ καὶ
θεόγονος περὶ ἡδυπάθειαν». Al: epa dat1ia...
(wi in ç1: de verba1 xьvst1:). «Ἡ περὶ τοὺς
θεοὺς εὐσέβεια». Iskr: «Αἱ περὶ τὸ σῶμα ἡ-
δοναί». Pl1: «Τὰ περὶ ἐμὲ πράγματα». Pl1:
trev1te me1e. „Ἡ περὶ τὰς τιμὰς εὐφροσύ-
νη». Ksn: (wi in per1fьp:) «Οἱ περὶ τὴν
ψῆσιν (μουσικὴν, φιλοσοφίαν, wi ç1:). Iks: in
lokð de ç1 çv1t1ko1 (μουσικοί, φιλόσοφοι wi
ç1:). «Οἱ περὶ λόγους». Iks: in lokð de ç1
lōçio1, ç1 r̃h̃tores. (wi k8 n8me ppoçp11). «Οἱ
περὶ Πλάτων». Iks: insemn: xnc-op1 çp-
n1tlopi1 sisteme1 x1t1 Platonð, sað xkolo-
pi1 x1t1, wi x1te op1 in s̃w1t1 s1ñxp̃ð Pl1a-
tonð, ka xef1ð in s̃w de xkolo1t1. (aseme-
nea se eksn1k1t1 wi f̃pasc1e). «Οἱ περὶ
Ἀναξαγόραν». Apst1: «Αἱ περὶ Μάρθην καὶ
Μαρίαν». Skp: (vezi wi çm̃f1). || (iar in

kompsnepere princa: 1) innppeжkp. “Περὶ δ’ ἄλ-
λω, Περὶ δ’ ἐλέω, Περὶ δ’ ἐρχομαι. 2) (prin in-
tind:) întegpire, saḥ kovîrshipe (în lokḥ
de úpêr). “Περὶ δόχτος, Περὶ καλλῆς, Περὶ γί-
γνομαι. || (ia poeui pēri A’. se despapte de
verba kompsḥ, întrepşind se alte par-
likke). “Περὶ δ’ ἡέρα πολὺν ἔχευεν,, Om:
în lokḥ de perîécheue (B’. se ia în lokḥ de
adv: înteg; kînd obîchneit se mi xpkḥ to-
nka). “Τὸ δὲ πέρι θαῦμα τέτυκτο,, Ιλ: Σ.
“Πέρι μὲν σε τίον,, Ιλ: Θ. “Τὸν πέρι μουσ’
ἐφίλησεν,, Od: Θ. (mi maī des). “Πέρι
κῆρι (θυμῷ),, Om: kḥ kovîrshipe. (mi kḥ
pen): “Αἴας, ὃς πέρι μὲν εἶδος, πέρι δὲ ἔρ-
γα τέτυκτο τῶν ἄλλων Δαναῶν,, Ιλ: Ρ. κο-
βήρσι (C.’ se pneie în paral: kḥ âmzi).
“Πέρι τ’ ἀμφὶ τε κάλλος ἤητο,. Imn: Om:
(mi D’. ka absoł: înteg: innppeknḥ kḥ prô).
“Πέρι γὰρ πρὸ ἑγγαί θύει,, Ιλ: Α. || (peri
xpmînd vokale nḥ leapzḥ pe i, dekît
par mi poet:).

Πέρι, in loxō de peri (nšinds se dšne kazš) "Τορυννίδος περί,,. Exr: (mi in in-tpen: de aale ziupēi). "Ω ἐγὼ οὐδὲν οὕτε μέγα οὕτε σμικρὸν περί ἐπάλω,,. Plat: 2) noet: in loxō de adz: intēg: (bezī peri la sšipmitš). 3) in loxō de περίεστι, 3: sinr: neps: de περίεστι, viit: -έσονται. (be- zī mi pára).

Περι-άγαμαι, viit: -αγασθήσομαι, = Ὑπερ-
 άγαμαι, viinsteskš, laxdš, pesnektš foarte
 mđat.

Περ:-αγαπᾶζω, Bitt: -άσω, III

Περὶ-χαπίζω ὦ, viit; -ήσω, ixvcskḥ prea
mḥlt.

Περι-αγγέλλω, viit: -αγγελῶ, besteskš, saš daš opđine u' inprekpr, saš npeťstin-dinea (upin čepkclape). “Σίζηρον περιή-γελλον κατὰ τοὺς συμμάχους,, T84:

Пери-αγείρω, viit: -αγερῶ, okolind pre-
tstindinea n' inprežer adnəḡ (čeršeskḡ);
(nas:) se stpīn inprežerə meḡ, ka sṯ
mṯ sazṯ, wi sṯ n' m' dṯpsaskṯ kile čea,
saḡ mṯ preḡmṯ nentps avestṯ sfipwiṯ.

Περιχαίς, εἶπα, ἐν, nêx: 2: de parly: a1
 181 περιχαίωμι.

Περίανθη (ή), inpsintsrъ, inkovoitsrъ, in-
doitsrъ, (Франц:) sinuosité. [ш]

Περιχρῆς, ἐς (ὁ, ἡ), înspîntă, îndoită în-
прежър, (Франц:) **sinueux**. 2) Доп: în
локѣ де περιχρῆς (vezī zīč.). [περιχρῆσις].

Пер:-αρχωνίζω, viil: -ίζω, întorcă, şî le-
gè kotele kăiva dîndţrît, legè kotè la
kotè. [de şunde

kisš; (prin întind:) adănată de, saă ksfandată în.. “Κκισή—”. Apstf: [περί, ἀ-λουργής].

Περι-αμάω -ω, viit: -ήσω, secheră de jar inprejar; strîmă, kkaeră din toate pîr uile; grîmădeskă kna peste aia.

Περίαμα (τὸ), = Περίαπτον, (Τῆρυ:) χα-μαῖα. [περίαπτον].

Περι-αμπ-έχω, mi Περι-αμπ-έχω, viit: -αμφ-έχω, inbraak, akoperă de jar inprejar.

Περι-αμύω, viit: -αμύω, autră pe chinea stînd inprejară la, saă prentzîndă de pezele, ce 'a inkonjară.

Περι-αμύσω (τω), viit: -ύσω, sîrpiș, sfi- wiș, ingenă din toate pîr uile den' inprejar.

Περι-αμφι-έννομι, viit: -έσω, = Περι-αμφι-έχω.

Περίαμφοδος (ή, ή), inkonjarată din toa- te pîr uile de pesniti. “Οἰα—”, cea dintre drămări din toate pîr uile, (prin întind:) mare, kape sinărpă laie knă k- tănă. [περί, ἀμφι, ὁδός].

Περι-αναγκάζω, viit: -άσω, sîleskă pe chinea a kmea inprejar, a okoli.

Περι-ανθίω -ω, viit: -ήσω, inlropeskă u' inprejar de ceva. [din

Περιανθή, ἑός (ή, ή), inlropită n'inprejar de ceva. [περί, ἄνθος]. [de unde

Περι-ανθίζω, viit: -ίζω, innodoeskă de jar inprejar kx fropi, saă kwiige.

Περι-ανίσταμαι, viit: -ανστήσομαι, (nex: περιανέστη, mi uia) m̄ skolă în sxs inprejară kăia.

Περι-αντλέω -ω, viit: -ήσω, = Περιχέω.

Περίαξ, εως (ή, ή), [περίανξι] inlru- uere, mădiepe de glasă. (bezî mi περί- αξ).

Περίαπτόν, nosit: al laî περίαπτο.

Περίαπτος (ή, ή), atipnată, arăpată inpre- jar de ceva. (sksst:) “Περίαπτος (τὸ), ceea ce se atipnă de ceva (de rită, mi uia) prin: supre anăpape de vre knă păă, saă t̄- mădsipe de boală, vaieră, (Τῆρυ:) χα- μαῖα. [din

Περι-άπτω, viit: -άψω, anlikă, arauă ce- ka inprejar; atipnă (mi m̄k: atipnă a- sdupe 'mi) ceva ka anăpăpă de păă; (fir) pricinăieskă, adăkă ceva. “Τῆρυ”, (“Δύαμι”, “Αλεχόν”) περίαπτον τὸν.., Ksn: Πα: Dm:

Περι-αράσω, viit: -άξω, lovind, trîntind fărîmă ceva n'inprejar de ceva.

Περίαργος (ή, ή), inprekată, kntami-

tă de jar inprejar kx arăintă. [περί, ἀργος]. [de unde

Περι-αργυρέω -ω, viit: -ώσω, inbraak, kntămeskă de jar inprejar kx arăintă.

Περι-αριόξω (mi At: -αριόξω), viit: -έσω, komăină ceva de jar inprejar.

Περίαρος, εως (ή, ή), arape n' inprejar de ceva. [din

Περι-αρόω -ω, viit: -έσω, ară n'inprejar de ceva.

Περι-αράω -ω, viit: -ήσω, atipnă n'inprejar, saă de ceva.

Περι-αθμάινω, viit: -ανώ, pessla tape mi greă.

Περίαξ, εως (ή, ή), vitipe în fclă de kiu- tape kx dăiosă glasă. (alut indrent: πε- ρίαξ). [περίαξω].

Περι-αστράπτω, viit: -άψω, fdueră de jar inprejar din toate pîr uile, saă inkonjară kx amînă.

Περι-ασχολέω -ω, viit: -ήσω, m̄ inde- letniceskă prea m̄at, sîntă foapte oknaă.

Περι-αυγάζω, viit: -άσω, mi Περι-αυγέω -ω, viit: -ήσω, aminează inprejar, saă in- konjară ceva kx amina mea. “Τὰ ἀμυ- δρὰ φέρει ἐναυγίζετα τὸ ἥλιος περι-αυγού- μενα”. Ionu: [de unde

Περίαυασμα (τὸ), trănă inkonjarată de amînă.

Περίαυειν (ή), amînă din toate uē- uile din prejar. [περίαυειν].

Περίαυη (ή), = Περιαυειν. [mi

Περίαυης, εως (ή, ή), aminată din toate pîr uile, inkonjarată de amînă. [mi

Περίαυος (ή, ή), = Περιαυη. [περί, αὐή].

Περι-αυαδίζομαι, viit: -ίσομαι, obrzni- ceskă prea m̄at, arăă m̄at m̄ndpie mi nesfiară.

Περι-αυτίζομαι, viit: -ίσομαι, amă mare omie desupe sinemă. 2) m̄ indeletni- ceskă intp' acaamă obfektă.

Περι-αυτολογέω -ω, viit: -ήσω, vorbeskă totdasna desupe sinemă lădînd m̄ sin- rără [mi

Περίαυτολογία (ή), lădăroast vorbire desupe sine. [περί, αὐτός, λόγος].

Περίαυένιος (ή, ή), op ce se poartă inprejară gramazăă. “Περίαυένιος (τὸ)”. Apstn: aerăkă de rită. [περί, αὐγήν].

Περίαχε, noet: (prea papă) în lokă de περίαχε, a 3: sinr peps: de prănu: al laî περίαχω.

Περι-αχέω -ω, Dor: în lokă de περίαχέω.

Περι-αχρῖζω, viit: -ίζω, skouă (desnoă de) naăa den' inprejar.

Περιβάδην, adv: κῶλαρε κῶ κραυῖι ἰντιν-
μι, (Франц:) à califourchon. [din

Περι-βαίνω, viit: -βήσομαι, (nex: περιέβην,
μι чл:) staš anproane saš dīnaintea kῶba,
ка сѣ 'а απτρῆ; saš staš κῶ κραυῖι pes-
κῶκῶραῖ, rata de λῆπῆ; (κῶ ακ:) ἰνκαλι-
κῶ (Франц: enfourcher). «Κάλαμον περι-
βέδηκώς». Πλ:

Περι-βάλλω, viit: -βαλῶ, πῆῖς чева ἰν-
πρεжр (prinч: ка о хайнῶ), ἰνερакῆ; ἰν-
εῖρημезῆ, копринзῆ; (fir:) ἰνчингῆ, ἰн-
конжрῆ; (prin ἰνтинд:) аῖпнῆ, араῖῆ de
чева; прічіншескῆ, аджкῆ; ἰнκжрῆ ἰн чева;
(mij:) ἰмῖ κῶпшескῆ чева; капῆῖῆ; ἰмῖ
ἰнсшескῆ; (mi fir:) пῆῖῆ ἰн гῖндῆ, проѣ-
ктезῆ чева. «Λαβεῖν ἀμφίβληστρον, καὶ πε-
ριβάλεῖν πλῆθος ἰχθύων». Ep: «Περιβάλ-
λον ἀλλήλους θαλάσσιες». Ksn: (mi fir:)
«Περιβάλλον καὶ ἀγαπῶν τοὺς τόπους (ὁ
λαχῶς)». Ksn: κῶ πλῆчере netpekῖnd ἰнтῖ
ачеле локрῖ. (mi κῶ dat: ἰндip:) «Δεσμῶ
τοῖς σκέλεσι περιβάλλειν». Gal: (mi κῶ ак: κῶ
преп:) «Μή, οὐ προϊδὼν τις τοὺς καταπεπη-
γῶτας ἐν τῇ θαλάσσει σταυροῦς, ὥσπερ περι-
έριμα, περιβάλῃ τὴν ναῦν» Τῶч: о ва ἰнге-
peni; (mi fir:). «Μήδων τέφρῃ περιβαλεῖν τοῦ-
το τὸ ἀγαθόν». Ep: «Κινδύνῳ» («Συμφοραῖς,
«Ὀνειδέσει» περιβάλλειν τινα». Iks: (mi mij).
«Ὅσω ἂν μεῖζον χωρίον περιβάλωνται». Ksn:
«Καὶ πρόβατα πολλὰ περιέβαλοντο». Ksn:
«Ἐκέλευσε περιβαλλομένους, ἔτιρ τις ἐντυγ-
χάνοι, ἐλαύνειν πρὸς ἑαυτὸν». Ksn: (mi κῶ
dat: аῖ проп:). «Ἐίφος ὥμοις περιεβάλετο». Od: Э.
(mi fir:) «Ταῖς πόλεσιν ἐρύματα
περιβάλλονται». Ksn: (mi ἰн de sine pas:).
«Καὶ τινες καὶ τείχη περιέβαλοντο». Тῶч:
(mi κῶ doῖ ак:). «Τείχος περιεβάλεσθαι τὴν
πόλιν». Ep: (mi fir:) «Πολλὰ τῶν χρημά-
των περιεβάλετο». Ep: «Ἀπονητὶ πόλιν
καλλίστην περιεβέβληατο». Ep: «Ἰδὴ περι-
εβαλλόμενος ἐωῦτῷ κέρδεα». Ep: «Τὰ λοιπὰ
τῶν πραγμάτων ἐκεῖνος περιεβαλλόμενος. Dm:
а рзῖт ἰн mintea sa, а ісвodit. (bezῖ пе-
сіболῆ). 2) = Περιπλέω. «Τὸν Ἀθων πε-
ριέβαλλον». Ep: 3) poet: ἰн локῆ de ὑπερ-
βάλω, ἰнтрекῆ. «Ὁ γὰρ περιβάλλαι ἔπην-
τας δώροισιν». Od: О. (mi асsoῖ:). «Ἰστε
γὰρ, ὅσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιέβαλλετον ἵπποι». Iл: П.
Περίβαρον (τῶ), mi Περιβαρίς, ἰδος (ῆ),
(prinч: лῶ ἰм:) знῆ felῆ de ἰнκῶлῆμῖnte,
saš (maῖ de kpezῖt) de пῆдрῶῖ. (bezῖ mi
сарάβαῖа).

Περίβαρος, εος (εἶα, υ), noet: foapte рῶεῖ.
[пері, барус].

Περίβας, асх, аῖν, nex: 2: de пῑтῑ: аῖ

лῶῖ περιβαίνω.

Περίβασια (ῆ), enit: аῖ Benepῖi din Ap-
rosῆ (statka κῶpῖа sta pesκῶκῶραῖ). [mi

Περίβασις, εως (ῆ), statcrῶ, saš ἰнκῶлῖ-
κῶтcrῶ κῶ κραυῖι pesκῶкῶраῖ; (prin ἰн-
тинд:) а sta dīnaintea kῶba (спреапῶра-
ре). [περιβαίνω].

Περίβασω, εος -οῦς (ῆ) = Περιβασία.

Περίβεβλημένος, η, ον, pas: tpe: de κῶ:
de партῑ: аῖ лῶῖ περιβάλλω. [de 8nde

Περίβεβλημένως, adv: (de партῑ:) sῶst ἰн-
εῖρηκῖmῖnte, аконепῖт.

Περίβεβρωμένος, η, ον, pas: tpe: de κῶ:
аῖ партῑ: лῶῖ περιβέβρωσка.

Περίβη, poet: ἰн локῆ de περιέβη, а 3:
sinr: neps: de nex: аῖ лῶῖ περιβαίνω.

Περί-βίβρωσκω, viit: -βρώσομαι, шῑпῖпῖкῆ,
розῆ чева n' ἰнπρεжр.

Περίβιδῶναι, nex: 2: de inf, mi

Περίβιδώσομαι, viit: (neper:) аῖ лῶῖ περιβίῶ.

Περί-βλαστάνω, viit: -βλαστήσω, skouῖῆ
вῑстape, saš одрῑsшескῆ n' ἰнπρεжр de
чева.

Περίβλεπτος (ὁ, ῆ), [περιβλέπω] вῑзῑтῆ
din toate пῑpῑiаe den' ἰнπρεжр; (prin
xpῖm:) npednikῆ de пῑbit; (fir:) ἰнsemna-
тῆ, bestῑтῆ, стῑpῑачῑтῆ. [de 8nde

Περίβλεπτότης (ῆ), ἰнsemnῑstate, стῑp-
лῑचितate de nepsoanῶ [mi

Περίβλεπτος, adv, κῶ kinῆ ἰнsemnatῆ,
maῖ deosebitῆ.

Περί-βλέπω, viit: -βλέψω, mῑ xῑтῆ ἰн-
πρεжр, пῑvескῆ κῶ admipape (pesnекῆ,
saš κῑpῑositate); барῆ de seamῑ, каῑтῆ
сѣ гῑsескῆ чева; (mij: prin ἰнтинд:) mῑ
xῑтῆ ἰнπρεжрmῑ, mῑ mῑndpesкῆ. [de
8nde

Περίβλεψις, εως (ῆ), пῑvῑpe ἰнπρεжр
(ак: saš pas:); κῶтῑтῑpῑ ἰнπρεжр, saš
κῶ admipape mi κῑpῑositate; (prin ἰнтинд:)
mῑndpῑpe, ἰнгῑnfape.

Περίβλημα (τῶ), ἰнερῑкῑmῖnte, = Περιέβ-
λῑον. [περιβάλλω].

Περίβλητέον, nosit: аῖ лῶῖ περιβάλλω.

Περίβλητικός, η, ον, κῶvenitῆ, saš ἰnde-
minatῆ лῶ ἰнερῑкаpe, saš folositorῆ ка
знῆ аконепῑmῑntῆ. [περιβλητός]. [de 8nde

Περίβλητικῶς, adv: ἰн kinῆ de ἰнερῑкаpe,
saš аконепῑpe.

Περίβλητος (ὁ, ῆ), каpe se noartῑ ἰн-
ῑρεжр de чева; saš каpe uoate sῑsῑ de
ἰнερῑкῑmῖnte, saš аконепῑmῑntῆ. [πε-
ριβάλλω].

Περίβληχρος (ὁ, ῆ), poet: foapte лῑпч-
дῆ, славῆ. || (next:) «Περίβληχρον». adv: κῶ

mxatъ слѣвичіе. [περί, βληχρός].

Περίβλύζω (βλύω), viit: -βλύσω, isbo-
pъskъ; (prin întind:) kolkъieskъ inпрежър.
•Περίβλυσαι αὐτῷ λίμνην». E1stp: •Κύματα
περιβλύει σπιλάδεςσιν». Aπλη: 2) (nestp:)
isnopъskъ din toate pъpъile, saъ sintъ
plinъ de isvoape. •Γῇ νάμασι περιβλύζου-
σα». Apst:

Περί-δοῶ -ω, viit: -ήσω, -ομαι, stpîrъ
inпрежър; saъ fakъ a pesъna челе din
прежър din stpîrъtele mele; besteskъ
pretstîndinea. [de xnde

Περίδοησία, mi Περιδοήσις, εως (ή), stpî-
rare (pesъnape) inпрежър; bestipe pre-
tstîndinea; (in uen:) stpîrъtъ, гълъmie. [mi

Περίδοητος (ό, ή), vestitъ n' inпрежър,
asziitъ pretstîndinea (in sine mi in pъđ).
2) poet: inkonжратъ de stpîrъte, saъ гъ-
лъmî. «Άρης —». Sof: [de xnde

Περίδοήτης, adv: in kinъ de vestitъ, de
asziitъ pretstîndinea n' inпрежър.

Περί-δοθρώ -ω, viit: -ώσω, deskizъ de
жър inпрежър ppoanъ.

Περίδολαιον (τό), inпрежърminte, akone-
pъmintъ. «Σαρνός —». Eжр: [din

Περίβολή (ή), inпрежърkape (akt: saъ nas:);
inпрежърminte. •Κόσμος τὴν περιβολήν».

Iks: «Περίβολὴ ἀνδρὸς ἀναγγέλλει τὰ περὶ
αὐτὸν». Skp: 2) okolipe, inkonжrpape;

(prin întind:) lokъ inkisъ inпрежър, o-
gradъ; (in uen:) okolъ; (pap) nepîodъ

(tinn:). •Οἰκίης πολυτελέος περιβολή». Ep:

•Μεῖζω τὴν περιβολὴν ποιεῖσθαι». Ksn: «Κύ-
κλον τινὰ καὶ περιβολὴν ἔχουσαν ὅδον ἀρό-

μου τὸ ἀναστρέφειν τὰ πράγματα, καὶ τὰ θεύ-
τερα πρῶτα λέγειν, εἴτα ἐπεμβαλλεῖν τὰ πρῶ-

τα». Jап: (bezî mi emperîbolos). 3) inпрежър-
mîshape. •Τῶν μητέρων καὶ τὸ γάλα ἀγαθὸν

καὶ αἱ περιβολαὶ φίλαι». Ksn: (de xnde
4) (fir:) pianъ (sîlingъ) supе nemerîpea

вpe жпxî skonъ; (in uen:) inпрежърpîndepe,
saъ skonъ; obîektъ, saъ sxbîektъ. «Λόγος

—». Iskr: [mi

Περίβολος (ό, ή), poet: inkonжърpъtopъ, saъ
nъsъ (nъplatъ) inпрежър. «Στέρματα περι-

βολα». Eжр: (de xnde || obîч: sxbst: бъpъ:)
inгръditъpъ, saъ zidъ de inгръdipe a ko-

npînsъxî xneî kase (opawъ, mi ч.т.); (prin
xpm:) tъpîe de pazъ. [περιδάλλω].

Περί-δομέω -ω, viit: -ήσω, vîжіъ, saъ
sxbîpîitъ (upînч: ka albina) n' inпрежър de

чева.
Περί-δόσκω, viit: -βοσκήσω, naskъ (akt:
saъ nest:); (prin întind:) lokъieskъ in-

прежър.

Περί-δοτανίζω, viit: -ίσω, kъpъmъ n' in-
прежър чева de epъxpîle selbatîe, saъ
pliveskъ inпрежър o piantъ.

Περίβουνος (ό, ή), inпрежърpatъ de mъnъtî,
saъ deatxpî. [περί, βουνός].

Περί-εράζω (σσω), viit: -βράσω, fepъđ
(kolkъtîđ) inпрежър de чева. (bezî mi пе-

ριεράζω). || (mîж:). mъ kletinъ kъ totъa din
чева (kъ dat:). «Γ'έλωτ: περιεραττόμενοι».

Nîk:

Περίεραχίνιος (ό, ή), че se noartъ in-

прежърeл брадъxлî. (de xnde || sxbst:) Пе-
ριεραχίνιον». akonepъmintъ de брадъ (supе

апъpape, saъ podoaъtъ), бpъцapъ. [περί,
εραχίων].

Περίερέμω, mi (mîж:). -βρέμομαι, (fъpъ
viit:) poet: vîжіъ n' inпрежър de чева.

Περί-ερέχω, viit: -βρέξω, xđъ, molъ че-
ва inпрежър.

Περίεριθής, εος (ό, ή), poet: foape rpeъ. [din

Περί-ερίθω, viit: -βρίσω, (mîж: tpe: de
kъ: in lokъ de prez: περιδέριθα) poet:

inгръiezeъ чева n' inпрежър, inкаркъ преа
mxat; (next: de sine nas:) sintъ inгръ-

iatъ saъ преа inповъpatъ din toate пъpъ-
pile.

Περί-ερούεω -ω, viit: -ήσω, poet: ==
Περίερέμω.

Περίερούης, εος (ό, ή), poet: kape vîжіe, saъ
faye mare vsetъ n' inпрежър de чева.

«Οἰδματα περιερούχια». Sof: vaxpî, че kъ
mxatъ sromolъ notonesk kopaxia, saъ in-

rit xnxî ne axtъ. [din

Περί-ερύχω, mi (mîж:). -βρύχομαι, viit:
-βρύξω, -ομαι, mъmeskъ n' inпрежър de чева,

saъ fakъ a pesъna челе din прежър de
mъmetele mele.

Περίερωσις, εως (ή), roadepe n' inпрежър.
[mi

Περίερωτος (ό, ή), mînkatъ, posъ din
toate пъpъile inпрежър. [περιδιερώσχω].

Περί-εύω, viit: -βύσω, astъnъ de жър in-
прежър.

Περίεωμίζω, viit: -ίσω, mъ inbîptesкъ
inпрежърeл axtapъxî. [din

Περίεωμιος (ό, ή), чeл din прежърeл
axtapъxî. [περί, βωμός].

Περίεωτος (ό, ή), Ion: in lokъ de пе-
ριεώητος.

Περί-γανώω -ω, viit: -ώσω, inbesesekъ
преа mxat.

Περιγέμενα, tpe: de κκ: a1 ađ1 περιγέ-
γόμενα.

Περιγεγραμμένως, adv: (de partu), in
kūñ mēpūnītē; ne skaptē; eksakt.

Περίγειος (ό, ή), uel inprekxp, sađ prea
aupoane de pēmīnītē. «Περίγειον (se inu:
διάστημα)». Astron: uea maī mikē denēpīa-
pe a pianēdīop de pēmīnītē.

Περιέλκω (ό, ή), =Καταέλκω. [din

Περι-γελώω -ω, viit: -άω, =Καταγελώω.

Περιγεννητής, ή, όν, uel κκ nētepe, sađ
inswīme de a bīpēi; (κκ den:) obīgnēiē
a trīsmfa assnpa a1ēiā. [περιγενόμεναι].

Περιγηθής, έος (ό, ή), kopnīnsē, p1īns
de bēkēpīe; (poet:) foapte neselītopē, κκ
totēa bēkēpītopē [περί, γέγηθα].

Περι-γηράσκω, viit: -γηράσκω, inēpīpīne-
skē in p' sna, sađ sna dēne a1a. «Καρ-
πούς διὰ τοῦ έτους έλου περιγηράσκοντας έ-
χουτοίς». los: kape se kok neīntēpēsnt ne-
anēkīnd a se κλέγε. (=κκ «Ορχνη έπ'
έρχνη γηράσκει, μῆλον δ' έπ' μῆλον», Od: II.)

Περι-γίνομαι (-γίνομαι), viit: -γενόμεναι.

(nex: περιγενόμεναι, mi u1:) pēmīē maī
mēlē, sīntē de nīpīosē, ne d' assnpa ka
kīmtīrē; aksenē; mē maī dīē, skapē, maī
trīēieskē; sīntē maī pēsēs, pēdominē a-
snpa kēiēa; bīpīēieskē, in pēkē (κκ den:).

«Τετρακόσια καί έβδομήκοντα τέλυντα περι-
γενέοντο τών φόρων». Ksn: «Μούνος περι-
γένετο τούτου τοῦ πάθεος». Ep: «Ὅν οὐ
ῥάδιον εὐπύρως περιγενέσθαι» Ksn: «Που-
λυτροπή τοῦ βασιλῆος περιγενέσθαι». Ep: (mi
κκ pēpē:). «Τί σοι περιγέγονεν έκ φιλοσο-
φίας». Iks: uea1 kīmtīrat. (mi absol:) «Τοῦ
στρατοπέδου διαφθαρέντος ένα μένον τούτον
περιγενέσθαι». Ep: «Ὅτα δέ έπιστάμενοι αὐ-
τὸν τελευτῆσαι, ιστόρεον, έταιρ τρόπῳ περι-
γένοιτο». Ep: (mi in insemn: de pēsē-
tatē). «Περιγενέτο ώστε καλώς έχειν». Ksn:
a aksns, a ewit aksē a 11 kīne. (bezī
mi pēpēiēmi).

Περιγλαγγής, έος (ό, ή), poet: [περί,
γλάγρος] p1īnē de lantē.

Περι-γληνάσκει -ώμαι, viit: -ήσκει, poet:
[περί, γλήνως] imī inbīpteskē okīl, mē dī-
tē inprekxp.

Περιγλήνης, έος, mi Περίγληνος (ό, ή), poet:
[περί, γλήνη] foapte lēyosē, sađ stīklosē.

Περίγλισχος (ό, ή), foapte kleīosē, līnīyosē;
sađ snēspōsē; a1ēnekosē. [περί, γλίσχος].

Περιγλύκιστος (ό, ή), snpū: a1 ađ1...

Περίγλυκος, έος (εία, ό), prea dēuē.
[περί, γλυκός].

Περιγλύφω, viit: -γλύφω, skōēeskē, sanē

κκ dātā (uēnēskē, deskojēskē) u' in-
prekxp.

Περίγλωττος (έ, ή), vine-vopītopē, e-
loksīntē. [mi]

Περίγλωττός (τός), (έος (ή) akōpēpēmīnītē
u' inprekxpēa līmbeī. [περί, γλώττα].

Περι-γνάρπτω, viit: -γνάρψω, =Περικάρπτω.

Περι-γνύζω, viit: -ύζω, mēpīēieskē,
somēpēsēskē u' inprekxpēa kēiēa.

Περίγρα (ή), [περί, γράω] snē instpē-
mīntē nētpē potānēpēa pouī (uepē-
lē, kompasē).

Περίγραμμα (τό), op ue este skpīsē in-
prekxp de uea; līnīe mēpūnītōape; xo-
lapē; trēpē, sađ lokē inkīsē inprekxp; o-
kolē, kopnīnsē. [mi]

Περίγραπτος (ό, ή), mēpūnītē inprekxp,
sađ pēlīnyosē de a se mēpūnī. [mi]

Περίγραφεύς, έως (ό), mēpūnītōpē, okō-
lītōpē κκ xotape. [mi]

Περίγραφή (ή), insemnape de xotape
in okolē de kxp inprekxp, isbodē; sp-
mē; deskpīe; definīe; mēpūnīe. «Κατά
περίγραφήν». Nemes: =Περιγεγραμμένως [din

Περι-γράφω, viit: -γράφω, trarē līnīe n'
inprekxp de uea; desēmnēzē, isbodeskē;
īnkīzē, kopnīnzē inēntpē de līnīe; mēp-
uīneskē; utēpē; (pnīn īntīnd:) desfīn-
uēzē; sēbīpēsēskē. «Αρχόνη τὸ ζῆν περι-
γράφει». At: (nezī mi dīaγράφω). (mi pas:)
«Περιεγράφτο γάρ, ώς έοικεν, ὑπὸ τοῦ θεοῦ,
μέχρις έτου ή νίκη έδόδοτο αὐτοίς». Ksn:

Περίγυρις, έδος (ή), okolē de kxp in-
prekxp. [mi]

Περίγυρός, -ώ, viit: -ώω, inbīptēsē ue-
a n' inprekxp. [περί, γύρος].

Περίγωνιον (τό), mi

Περίγωνίσκος (ό), =Παραγωνίσκος. [περί,
γωνία].

Περίδαϊδαλος (ό, ή), prea mēmtēpēmītē
(fēkētē κκ mēmtēpēsē). [περί, δαϊδαλος].

Περί-δαίω, viit: -δαίω, poet: apzē uea
de kxp inprekxp; apzē de totē; (mīj:
κκ dat: fir:) sīntē inēpīātē de amopē
kētre ...

Περίδακρυτος (ό, ή), foapte lēkēpmatē
(p1īnsē); pēdnīkē, sađ pīpīnītōpē de
mēte lēkēpmt. [περί, δακρύω].

Περί-δάμναμαι, (fēpē viit:) poet: domo-
lēsē κκ totēa.

Περι-δαρδάπτω, viit: -άψω, poet: sfiwīē,
sripīē, pozē u' inprekxp, sađ de totē.

Περίδδειςσασα, poet: in lokē de pēpīēi-
sasa, nex: 1: de fem: partu: a1 ađ1 pē-
pīēiēō.

Περιδέεια (ή), mare frik. [din
Περιδέης, έος (ό, ή), kopinsă de mare
frik. 2) xne-opi foarte infrikomtopă.
[περί, έός].

Περιδείω, viit: -δείω, saă -δείομαι,
(nex: περιέδεια, tre: de kă: în lokă de
prez: περιδέοια, περιδέδια, mi περιδείδια)
poet: mă temă urea măt, sintă foarte
suzimintată; (kă uen: saă dat:) 'mī e tea-
mă urea măt, sintă foarte suzimintată;
(kă uen: saă dat:) 'mī e teamă urea măt
despre cineva.

Περιδεινος (ό, ή), gresh: în lokă de pe-
ρίδινος.

Περιδεινέω -ω, viit: -ήσω, fakă, saă
mă aľă de fagă la.

Περιδειπνον (τό), čina cea dăne înpro-
păčine sipe minitopea pdeator, mi prie-
tenilor mortali. [περί, δείπνον].

Περιδειρον (τό), [περί, δείρη] naptea de
jos a rătăci.

Περιδέξιον (τό), vrăzara, ce se poartă
împrejură minei drente. [mi

Περιδέξιος (ό, ή), = 'Αμφιδέξιος, foarte
indemnitativă. [περί, δεξιά]. [de xnde

Περιδεξιότης (ή), mare indemnitativă.

Περιδέραιος (ό, ή), kape se poartă în-
prejură rătăci. (de xnde || svest:) Πε-
ριδέραιον (τό), legătură, saă rătăci de
rătăci, koleță, rōpdană, mi 4.1: [mi

Περιδερīs, έος (ό, ή), = Περιδέραιον. [περί,
δέρη].

Περιδέρκομαι, viit: -δέρκομαι, poet: =
Περιλέπω, mă ăiă n' împrejură.

Περιδερμέω, viit: -έρω, mi Περιδερμέω
-ω, viit: -ήσω, legă de jur împrejură. [din

Περιδερμός (ό), legătură împrejură rī-
tăci, saă pientăci, = Περιδέραιος. [περί,
δερμός].

Περιδέτος (ό, ή), lerată, saă de lerat
împrejură. [περί, έώ].

Περιδευής, έος (ό, ή), = Περιδευός. [πε-
ρί, δευός].

Περιδέω, viit: -δήσω, legă ceva în-
prejură.

Περιδεώς, adv: kă mare frik. "Περι-
δεώς έχω,, ăks: sintă kopinsă de frik.
[περιδής].

Περιδηλος (ό, ή), kă totă înbedepată,
de fagă. [περί, δηλος].

Περιδημα (τό), [περιδέω] legătură n' in-
prejură de ceva, = Περιδερμός, Διδήμα,
mi 4.1.

Περιδήςμιτος (ό, ή), poet: în lokă de pe-
ριδήςμιτος. [περί, δήςμιτος].

Περιδίδωμι, viit: -δώω, daă ceva de jur
împrejură. || (miă:) năiă prinsoare, (dăne
ziă:) daă în a treia mină preșă prin-
soare (kă uen: kă prep: îndi): "Περιδου
νύν μοι περί θυμῶν ἁλῶν. Apstf: "Εθέλω
περί τῆς κεφαλῆς περιδύσθαι,,. Apstf: imi
năiă kapa. (mi în 4.1: de prep:) "Δεῦρο
νύν ἢ τρίποδος περιδύμεθον ἡέλεβητος". 1.1: 4.1.

Περι-δί-είρω, (făpă viit:) prinăă ceva
kă ăks de jur împrejură, kosă (daă
șăla) n' împrejură.

Περι-δινέω -ω, viit: -ήσω, învîrteskă
ceva împrejură; (miă: kă ăk:) mă învîr-
teskă, ămă n' împrejură. [mi

Περιδινής, έος, εν, mi Περιδινής, έος
(ό, ή), poet: kape se învîrtemte, saă se
văloprește împrejură; (prin întind:) po-
tăndă; (fir:) nestătopniă, skimețușă. [περί,
δίνη].

Περιδίνης, έως (ή), învîrtire, vălopi-
re împrejură. [mi

Περιδίνητος (ό, ή), kape se învîrtemte,
saă se poate învîrți împrejură. [περιδινέω].

Περιδινος (ό, ή), rătăciitoră, okolitoră
în koač mi 'nkoł; (svest:) vîrătopă de
norokă, (Frang:) aventurier; (partik:) kor-
sară. [περί, δίνος].

Περι-δί-πλώ -ω, viit: -ώσω, îndoieskă
împrejură.

Περι-διώκω, viit: -διώξω, roneskă (vine-
ză) în toate părăile n' împrejură.

Περι-δνοφέω -ω, viit: -ήσω, poet: întă-
nekă din toate părăile.

Περι-δονέω -ω, viit: -ήσω, = Περιδινέω.

Περιδουσις, έως (ή), prinsoare, rămă-
șă. [περιδίδωμι].

Περιδουπέω -ω, viit: -ήσω, tronkăneskă,
dădăiă n' împrejură. [din

Περιδουπος (ό, ή), poet: pessătopă, saă
dădăiă, sromotă n' împrejură. [περί,
δουπος].

Περιδραμίν, nex: de inf, mi

Περιδραμον, poet: în lokă de περιδρα-
μον, nex: de xot: ăl ăiă peritără.

Περιδραχīs, έως (ή), ăkape în pămă. [din
Περι-δράσσομαι (τρομα), viit: -δράζομαι,
kopinăă, ăks în pămă.

Περιδρομάς, άδος (ή), adiekt: ăleprătoare
(okolitoare) n' înaekă. || (svest:) = Δρο-
μάς, (Frang:) coureuse. [mi

Περιδρομέω, έως (ό), ăleprătopă în koa
čī mi 'nkoł; (prin întind:) văleană, in-
tărantă. [περιδρομός].

Περιδρμή (ή), ălegrăpe n' împrejură:
okolă, ce face cineva n' împrejură ă-

deβep̄tɛɪɪ dɛɪm̄, ka sɛ east maɪ 'na-
inte inainte kɛɪba, sɛ 'a prinɛ; (de ɛn-
de fir:) vorbire, ɛe inɛene ɛineva inadins
afarɛ din sɛɪektɛ, ka sɛ aʒɛnɛɛ ɛnde
voɪɛhte (snɛ amɛɪpea aɪɛɪa). [περι,
δρομή].

Περιδρομος (δ, ή), aɛɛɛɛɛɛɛɛ (wi fir: in-
tinsɛ) p' inɛɛɛɛɛ, saɛ inkoatɪ wi 'nkoɪo;
(pas:) pɛtinɛosɛ a se okoɪi din toate pɛɛ-
ɛɪe p' inɛɛɛɛɛ, nekonnɛɛɛɛ kɛ aɪɛɛ
ɛeva, poɛndɛ. "Οὐρεσι περίδρομος,,. Anɪn:
inɛonnɛɛɛɛ de mɛnɛɪ. || (sɛɛɛɛ:) = Περι-
δρομή, okoɪɛ. 2) ɪokɛ de ɛɛɛɛɛɛ (prinɛ):
inɛɛɛɛɛɛɛ metɛɛɛɛɛɛ, saɛ inɛɛɛɛɛɛɛ
kaseɪ. 3) (apɛit:) ɛaleɛɛ (prinɛ: de tem-
pɛɛɛɛ). 4) (im:) ɛɛɛɛɛ, prin kape se in-
kɪd, wi se deskɪd plasɛɛɛ ɛɛɛɛɛɛɛɛɛ,=
'Επίδρομος. [περι, δρόμος].

Περι-δρύπτω, biit: -δρύψω, sɛɪpɪɛ, sɛɪwiɛ
p' inɛɛɛɛɛɛ.

Περι-δύω, biit: -δύσω, (miɛ: nex: περι-
έδυν, wi ɛɪ:) desɛɛɛɛɛ, desnoɪɛ; (in ɛen:)
ɪaɛ ɛeva, saɛ ɪɛɛɛɛɛ de ɛeva. 2) in-
ɛɛɛɛɛ, akonnɛɛ p' inɛɛɛɛɛ; (miɛ:) mɛ
inɛɛɛɛɛ.

Περιδύμεθον, poɛt: 1: inɛ: nɛɛ: de miɛ:
nex: 2: aɪ ɪɛɪ ɛɛɛɛɛɛɛɛ.

Περι-εγείρω, biit: -εγερῶ, skoɪɛ ɛeva p'
inɛɛɛɛɛ; ɛɛskoɪɛ.

Περι-εδρεύω, biit: -εύσω, = Περιεάθημι,
inɛɛɛɛɛɛ (ɛetate wi ɛɪ:).

Περι-έδω, poɛt: in ɪokɛ de ɛɛɛɛɛɛɛ.

Περι-έζομαι, biit: -εδοῦμαι, (kɛ ak:) meɛɛ
inɛɛɛɛɛɛ kɛɪba.

Περι-εθέλω, biit: -εθελήσω, voɪɛskɛ, do-
ɛɛskɛ prea mɛɪɪ.

Περιείδον, nex: 2: aɪ ɪɛɪ ɛɛɛɛɛɛɛ.

Περιεἰλās, ádos (ή), poɛt: ɛɛɛ ɛe inɛɛ-
ɛɛɛ, saɛ se inɛɛɛɛɛ. [din

Περι-εἰλέω -ῶ, biit: -ήσω, inɛɛɛɛɛ de
ɛɛɛ inɛɛɛɛɛ. [de ɛnde

Περιεἰλημα (τὸ), inɛɛɛɛɛɛɛɛ, ɪkɛɛ in-
ɛɛɛɛɛɛɛ, saɛ prin kape se inɛɛɛɛɛ ɛe-
va. [wi

Περιεἰλησις, ɛɛɛ (ή), inɛɛɛɛɛɛɛ. 2) =
Περιεἰλημα.

Περιεἰληφα, tɛɛ: de kɛ: aɪ ɪɛɪ ɛɛɛɛɛɛɛɛ.

Περι-εἰλίσσω, biit: -ίξω, ɪon: in ɪokɛ de
ɛɛɛɛɛɛɛ.

Περι-εἶλω, biit: -εἰλήσω, = Περιεἰλέω.

Περιεἰμένος, η, ɛn, pas: tɛɛ: de kɛ: de
pɛɛɛ: aɪ ɪɛɪ ɛɛɛɛɛɛɛ.

Περι-εἰμι, biit: ɛɛɛɛɛɛɛ, (ɛɛɛ: ɛe-
ɛɛɛ, wi ɛɪ:) sɛɛɛɛɛ maɪ ɛɛɛɛɛ (maɪ tɛɛ)
dekɪt ɛineva: inɛɛɛɛ; ɛɛɛɛɛɛ. (kɛ

ɛen: dip:) 'Τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν περιέσεσθαι
τῆς βασιλῆος,. Ep: (wi kɛ ak: saɛ dat:
ɛɪ: inɛɛɛ:). "Γυναικῶν ἀλλὰ ὡς περιέειμι νόον
καὶ μῆτιν". Od: T. "Ἀρχοντι προσήκει καρ-
τέρια τῶν ἰδιωτῶν περιεῖναι,,. Ksn: "Πολλὸν
γὰρ περιέσαν πλῆθει οἱ Πέρσαι,,. Ep: 2)
(ɛɛɛ kɛɛ) ɛɛɛɛɛ maɪ in ɛɛɛɛ, mɛ
maɪ mɛɛ, dɛɛɛɛɛ. "Τὴν Ἑλλάδα περιεῖ-
ναι ἐλευθέρην,,. Ep: "Ἔστ' ἂν πυκνῶνται
περιέοντα τὸν πατέρα,,. Ep: "Ὅσοι μὲν νυν
ἔφθονον τὸν χειμῶνα ἀνασπᾶσαντες τὰς νέας,
καὶ αὐτοὶ τε περιέσαν, καὶ αἱ νῆες αὐτέων,,.
Ep: 3) (in a tɛɛɛɛ nɛɛ: saɛ in pɛɛɛ:)
ɛɛɛɛɛɛɛ ɛe dɛɛɛɛɛ kɛ kɛɛɛɛɛ (wi fir: kɛ
ɛɛɛɛɛɛɛ), ɛɛɛɛɛɛɛ. "Τὰ περιόντα τῶν
χρημάτων,,. Dm: "Τὸ περιὸν τοῦ στρατοῦ,,.
Tɛɛ: (wi kɛ dat: nɛɛɛ:). "Ψηφίσματα ὑμῖν
περιέσται,,. Dm: ɛɛ vor ɛɛɛɛɛɛ dɛɛɛɛɛ.
"Τοσοῦτον αὐτῷ περιῖν (τῆς ὕδρευς),,. Dm:
atɪt ɛɛɛɛɛ in nɛɛɛɛɛ. "Τούτοις δὲ το-
σοῦτον περιέσται, ὥστε προσσυκοφαντοῦσι,,. Din:
(wi kɛ: inɛ:). "Περιέσται μοι ἐσθλόντι ἄχρι
τοῦ μὴ ɛɛɛɛ ἄφικέσθαι,,. Ksn: mi se ɛɛɛ
din inɛɛɛɛ nɛɛɛ a nɛ aʒɛɛɛ ɪa foa-
me. "Ἐκ τοῦ περιόντος ταῦτα ποιώ,,. Dm:
din aveɛɛ de ɛɛɛɛɛ. "Ἐκ πολλοῦ τοῦ
περιόντος ἔσται αὐτῷ τὰ τῆς μάχης,,. Eɛɛ:
(ɛɛɛ wi ɛɛɛɛɛɛɛɛɛ).

Περι-εἰμι, biit: -εἰμι, (ɛɛɛ: ɛɛɛɛɛ, wi
ɛɪ:) ɛɛɛ p' inɛɛɛɛɛ, mɛ ɛɛɛɛɛɛ, oko-
ɛɛskɛ; (prin inɛɛɛ:) dɛɛɛ ɛnɛ nɛɛɛɛɛ
aʒɛɛɛɛ ɪapɛɛɛ ɪa ... (de ɛnde fir:) a-
ʒɛɛɛ in sɛɛɛɛ (saɛ dɛɛɛ' ɛna inɛɛ' aɛ-
ta) in mɛɛɛɛ kɛɪba; (desnɛ timɛɛ) mɛ
inɛɛɛɛ nɛɛɛɛɛɛɛ. "Περιέοντι τῷ θεῷ
(τῷ ἐνιαιτῷ),,. Tɛɛ: wi Ksn:

Περι-εἰργνυμι, wi Περι-εἰργω, biit: -εἰρῶ,
inɛɛɛɛ, inɛɛɛɛɛ inɛɛɛɛɛ, mɛɛɛɛɛɛɛ
din toate ɛɛɛɛɛ.

Περι-εἶρω, biit: -ερῶ, konnɛɛɛ (aɛɛɛɛ)
ɛeva p' inɛɛɛɛɛ.

Περιεκατέατο, ɪon: in ɪokɛ de ɛɛɛɛɛ-
θɛɛɛ.

Περιεκτικὸς, ή, ɛn, konnɛɛɛɛɛɛ, inɛɛ-
ɛɛɛɛ; (prin inɛɛɛ:) ɛɛɛɛɛɛ, totaɛɛ.

|| "Περιεκτικόν,,. Gram: ɛɛɛɛɛ miɛ: 2) (in
ɪukɛ:) mɛɛɛɛɛɛɛ (ɛɛɛ ɛɛɛɛɛɛɛɛ). [ɛɛɛ-
έχω]. [de ɛnde

Περιεκτικῶς, adv: in ɛɛɛɛɛɛ, in to-
taɛɛ. 2) (in ɪukɛ: se inɛɛɛ:) in ɪokɛ de
ɛɛɛɛɛɛɛ.

Περιέλασις, ɛɛɛ (ή), ɛɛɛɛɛɛɛ, oko-
ɪɛɛ kɛɛɛ saɛ in ɛɛɛɛɛ. [din

Περι-ελάυνω, biit: -ελάτω, inɛɛɛɛɛ p'
inɛɛɛɛɛ de ɛeva; (pɛɛɛɛ:) mɛɛ kɛɛɛ

a merue inprejx̄r; (de x̄nde el:) m̄x̄
prex̄m̄l̄x̄ k̄x̄lape saḡ k̄x̄ tr̄x̄s̄x̄ra. «Πε-
ριελαύνων ἔθεατο τοὺς πεπτωκότας». Ksn:
m̄iḡ̄ din prejx̄r (prin̄: vite x̄r̄n̄ite);
(in̄ uen:) x̄r̄f̄ies̄k̄x̄; (fir:) st̄p̄im̄topez̄ḡ̄ din
toate p̄r̄m̄ile. Περιελαυνόμενος τῇ στάσει. Er:

Περιέλευσις, εως (ῆ), x̄m̄x̄lape n̄ in̄pre-
jx̄r, okōl̄ipe. [περιελεύθω].

Περιελήλυθα, tpe: de k̄x̄: al̄ l̄x̄ī περιέρ-
χομα: din̄ περιελεύθω.

Περιέλιξις, εως (ῆ), in̄v̄īrt̄ipe, in̄f̄x̄w̄s̄ra-
pe in̄prejx̄r. [din̄

Περι-ελίσσω, viit: -ελίξω, in̄f̄x̄w̄s̄r̄x̄ чева
n̄ in̄prejx̄r; (fir:) taḡ̄ d̄r̄m̄k̄l̄; in̄presop̄ḡ̄.

Περι-ελκυστός (ὅ), t̄īr̄ipe in̄ okōl̄, saḡ
in̄prejx̄r de чева; t̄rāpere in̄ koaḡ̄ī m̄i
'n̄ kolo: (fir:) in̄p̄r̄w̄m̄tiepe de m̄inte in̄
m̄x̄l̄te t̄reḡ̄ī. [din̄

Περι-έλκω, viit: -έλξω, m̄i (maḡ̄ des)
-ελκύσω, (nex: περιελκύσῃ, m̄i чл:) t̄īr̄-
sk̄ḡ̄ n̄ in̄prejx̄r de чева, t̄rāḡ̄ in̄ koaḡ̄ī
m̄i 'n̄kolo: t̄r̄x̄r̄ind̄ laḡ̄ k̄x̄ sinem̄i, sm̄x̄l̄r̄ḡ̄,
t̄īr̄sk̄ḡ̄; (fir:) aḡ̄raḡ̄ l̄x̄apea a m̄inte a
k̄x̄l̄ba la aḡ̄l̄ḡ̄ ob̄īekt̄ḡ̄ saḡ̄ la f̄el̄x̄p̄ite de
o dat̄, desok̄x̄n̄ḡ̄.

Περι-ελ-λείπω, viit: -λείψω, sīnt̄ḡ̄ l̄insi
t̄ḡ̄ (in̄josit̄ḡ̄) in̄ чева. [de x̄nde

Περιέλειψις, εως (ῆ), l̄insipe, saḡ̄ in̄-
josipe in̄ чева.

Περιενέγκας, аса, аv, nex: 1: de p̄art̄: m̄i

Περιενεγκεῖν, nex: 2: de inf: al̄ l̄x̄ī пе-
ριφέρω din̄ περιενέγκω.

Περι-έννυμι, viit: -έσω, poet: = Ἀμφιέν-
νυμι, in̄v̄rak̄ḡ̄.

Περιοῦσαι, Ion: in̄ lokoḡ̄ de perioūsai,
nom: fm̄: de fem: p̄art̄: al̄ l̄x̄ī περιείμι,
viit: -έσομαι.

Περιέπεσον, nex: 2: al̄ l̄x̄ī περιπίπτω.

Περιεπιπτόμενος, [περιπτίσσω] adv: (de
p̄art̄:) deskoj̄it̄, f̄x̄r̄ akop̄er̄m̄int̄ḡ̄ in̄-
prejx̄r, k̄x̄rat̄.

Περι-έπω, viit: -έψω, m̄i (m̄iḡ̄) -έψομαι,
(p̄rex: περιέψον, nex: περιέσπον, m̄i pas:
περιέφθην, m̄i viit: περιεφθίσομαι) in̄soḡ̄es̄k̄ḡ̄,
ne ч̄ineva n̄ in̄prejx̄r sp̄re aḡ̄t̄rape;
(prin̄ int̄ind:) in̄p̄ījes̄k̄ḡ̄, k̄ax̄t̄ḡ̄, ч̄in̄stes̄k̄ḡ̄
ne ч̄ineva p̄rea m̄x̄l̄t̄; (desp̄re l̄x̄kr:) m̄x̄
in̄dex̄et̄n̄ic̄es̄īḡ̄ la чева k̄x̄ m̄x̄l̄t̄ sīl̄inḡḡ̄;
(in̄ uen:) in̄t̄reḡ̄x̄inḡez̄ḡ̄, t̄rak̄teḡ̄ in̄t̄'x̄n̄ḡ̄
k̄in̄ḡ̄. «Εὖ περιέπειν τινα». Er: «Τοὺς δὲ
ἄλλους περιείπον ὡς ἀνδράποδα». Er: «Τοῦ-
τον ἡμεῖς ὡς εὐεργέτην καὶ φίλον σὺν ὡς
δοῦλον περιέψομεν». Ksn: «Τοῦτον ταῖς με-
γίσταις τιμαῖς περιέπειν». Ksn: (m̄i absol:)
«Μάλα περιείπεν αὐτόν». Ksn: (m̄i dinn̄pot:)

«Τρηχέως κάρτα περιέσπε μαστιγέων αὐτόν»,
Er: (m̄i m̄iḡ̄): «Ἀτὲ πολεμίους περιέψεσθαι»,
Er: (m̄i pas:). «Τρηχέως δὲ περιεφθέντων
αὐτῶν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων». Er: (m̄i m̄iḡ̄:
in̄ lokoḡ̄ de pas:) «Ὡσπερ πτωχὸς περιέ-
ποιτο». Ksn:

Περι-εργάζομαι, viit: -εργάσομαι, l̄x̄kr̄ez̄ḡ̄
чева k̄x̄ m̄x̄l̄t̄ m̄i maḡ̄ de p̄risos̄ḡ̄ sī-
l̄inḡḡ̄, saḡ̄ am̄t̄r̄x̄n̄ḡime m̄i in̄dex̄et̄n̄ic̄ate;
ч̄er̄ч̄eteḡ̄ḡ̄ чева neste k̄x̄vīinḡa mea k̄x̄
m̄x̄l̄t̄ k̄x̄p̄ios̄itate; (in̄ uen:) m̄x̄ in̄dex̄e-
t̄n̄ic̄es̄k̄ḡ̄ in̄ p̄risoase, ost̄enes̄k̄ḡ̄ in̄ zad̄ar̄ḡ̄;
(k̄x̄ dat:) adaor̄ḡ̄ чева de p̄risos̄ḡ̄ la чева;
(de x̄nde x̄ne-op̄i in̄ tpe: de k̄x̄: nest̄r̄m̄:)
p̄risos̄es̄k̄ḡ̄. «Περιεργάζεσθαι γὰρ καὶ τῷ οἰ-
κιδίῳ, καὶ τῷ σκίμποδι». El: 2) (in̄ Ksn:
Elen: Istop: Δ'. α, 16) r̄p̄em̄: in̄ lokoḡ̄ de
περιέργω. [de x̄nde

Περιεργασία (ῆ), in̄ lokoḡ̄ de...

Περιέργεια (ῆ), l̄x̄kr̄ape de p̄risos̄ḡ̄, sī-
l̄inḡḡ̄ in̄ m̄iḡ̄ī l̄x̄kr̄x̄p̄i saḡ̄ p̄risoase, me-
ūtem̄x̄m̄ipe de m̄ik̄ḡ̄ p̄reḡ̄ḡ̄, (F̄pan̄ḡ:) affe-
ctation; (ḡ̄apt̄ik:) dop̄inḡḡ̄, sīl̄inḡḡ̄ de a
ч̄er̄ч̄eta m̄i a af̄ra ale aḡ̄l̄ḡ̄a, k̄x̄p̄ios̄itate,
= Πολυπραγμοσύνη. [περιέργος].

Περιεργέστατος, η, οv, s̄x̄p̄ra: m̄i

Περιεργέστερος, α, οv, kom̄par: (nep̄ra:)
al̄ l̄x̄ī περιέργος.

Περιεργία (ῆ), = Περιέργεια. [din̄

Περιέργος (ὅ, ῆ), (kom̄pr: -ότερος, -ότατος,
m̄i nep̄ra: -έστερος, -έστατος) l̄x̄kr̄x̄top̄ḡ̄ de
чева k̄x̄ kov̄īr̄w̄itoape m̄i maḡ̄ de m̄x̄l̄te
op̄i de p̄risos̄ḡ̄ sk̄x̄m̄p̄t̄ate, in̄dex̄et̄n̄ic̄it̄ḡ̄ la
l̄x̄kr̄x̄p̄i nek̄x̄ven̄ite l̄x̄i; (p̄art̄ik:) = Πολυ-
πράγμων, k̄x̄p̄ios̄ḡ̄, ч̄er̄ч̄et̄x̄top̄ḡ̄ de l̄x̄kr̄x̄-
p̄i strēine; (desp̄re l̄x̄kr:) f̄x̄k̄x̄t̄ḡ̄ k̄x̄ m̄x̄l̄t̄
mir̄ḡ̄l̄al̄, m̄i de p̄risos̄ḡ̄ isk̄x̄sin̄ḡḡ̄; (in̄
uen:) de p̄risos̄ḡ̄, p̄rea dik̄is̄it̄ḡ̄, (F̄pan̄ḡ:)
recherch̄. «Τὸ γλωσσηματικόν, καὶ περιέρ-
γον τῆς Θεουκιδίδου λέξεως». D: Al: [περι,
ἐργον].

Περι-έργω, viit: -έρξω, Ion: m̄i (ap̄x:)
At: in̄ lokoḡ̄ de περιέργω.

Περιέργως, adv: in̄ k̄in̄ḡ̄ de p̄risos̄ḡ̄; k̄x̄
m̄x̄l̄t̄ m̄ow̄leḡ̄m̄ipe; k̄x̄ k̄x̄p̄ios̄itate. [πε-
ριέργος].

Περι-ερέσω (τω), viit: -ερέσω, vīs̄le-
z̄ḡ̄ de am̄indoḡ̄ p̄r̄m̄ile; saḡ̄ vīs̄lez̄ḡ̄, ka
s̄x̄ s̄x̄es̄k̄ḡ̄ bas̄k̄l̄ in̄ d̄reanta saḡ̄ in̄ st̄in̄ra.
Περιέρκτος (ὅ, ῆ), [περιέργω] in̄k̄is̄ḡ̄, in̄-
gr̄ḡ̄dit̄ḡ̄ de x̄r̄ in̄prejx̄r.

Περιέρμα, r̄p̄em̄: in̄ lokoḡ̄ de περιέρμα.

Περι-έρπω, viit: -έρψω, (nex: περιέρπου-
σα, m̄i чл:) m̄x̄ t̄īr̄x̄sk̄ḡ̄ (ka ш̄ap̄nele) n̄ in̄-
prejx̄r; (poet:) = Περιέρχομαι.

Περι-έρρω, viit: -ερόσω, m̄ prekm̄as, m̄ p̄t̄t̄chesk̄ in koav̄i mi 'n kolo.

Περι-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, (nex: περι-ῆλθον, mi 41:) (k̄ ak:) vīš inprek̄s̄as k̄ība; (f̄p̄r̄ kaz̄š) m̄ prekm̄as, okole-sk̄š; черклез̄š; ажнрг̄ iap̄w̄i akolo, de x̄nde am̄ p̄lekat. 'H Σελήνη τὸν ἑαυτῆς κύκλον περιέρχεται». Pat: «Πᾶσαν γῆν περιέρχονται». Ksn: Eli: «Ἐπεὶ περιῆλθεν ὁ ἐνιαυτός». Ksn: «Ἐπειδὴν οἱ προκαίμενοι λόγοι περιέλθωσι». Ksn: se vor s̄v̄ir̄wi, (ad:) īwi vor face okola. (mi k̄ part̄4:) «Περιέρχεται λογοποιῶν». Dm: 2) taīš d̄p̄m̄as k̄ība, in ap̄k̄š din toate p̄r̄m̄ile; (fir:) am̄-uesk̄š. «Σοφίᾳ μιν περιῆλθε», Ep: «Τούτον μὲν οὕτω περιῆλθεν ἡ τίσις». Ep: a' a' r̄sit in sfip̄uit̄š. «Ταῦτα ἰσχυρῶς περιελήλυθε τοὺς πολλοὺς». Jk̄v: īi āš p̄reok̄n̄ai. 3) (k̄ ak:) k̄ prep̄:) ажнрг̄ d̄sne trecepe de vreme, sāš dint̄' x̄na int̄' āta in mīnele k̄ība; sosesk̄š in sfip̄uit̄š; (in sens̄ de p̄š) kaz̄š in чева; (k̄ adv:) īāš x̄n̄š f̄el̄š de pess̄lat̄š. «Μέχρις οὗ περιῆλθεν ἐς αὐτὸν ἡ βασιλῆϊ», Ep: «Ἐδεῖ γὰρ πάντα (τὰ πράγματα) ἐς Καίσαρα περιελθεῖν», Pl: (bez̄i mī περίειμι, viit: -ειμι).

Περι-εσθίω, viit: -έδομαι, (nex: περιέσχομαι, mi 41:) m̄n̄ink̄š n' inprek̄s̄, roz̄š din toate p̄r̄m̄ile.

Περιεσκεμμένως, (περισκέπτομαι) adv: (de part̄4), k̄ v̄n̄p̄š r̄indipe.

Περιέσπον, nex: 2: a1 a1̄ περίεπω.

Περιέσσεσθαι, poet: in lok̄š de περιέσσεσθαι, mīj: nex: de inf: a1 a1̄ περίεννυμι.

Περίεσι, poet: in lok̄š de περίεις, 2: sing: nep̄s: a1 a1̄ περίειμι, viit: -έσομαι.

Περιεσταλμένως, [περιστέλλω] adv: (de part̄4), akonepit, st̄p̄ins; k̄ sfiās̄.

Περίεστηκα, mīj: tpe: de k̄s: mi

Περίεστην, mīj: nex: a1 a1̄ περίεστημι.

Περιστιγμένος, η, ον, nas: tpe: de k̄s: de part̄4: a1 a1̄ περίστίζω,

Περιστιχός, [περίειμι] η, ον, (med:) insem̄n̄top̄š de sk̄n̄apea, sāš int̄pemāpea vor̄napea. (a1̄ī ind̄pen: περιεστιχός). [de x̄nde

Περιστιχῶς, adv: in stape de n̄depe de a se t̄m̄t̄d̄i vor̄napea. «Περιστιχῶς διακείσθαι», Ink̄p: (a1̄ī ind̄pen: περιεστιχῶς).

Περιστῶς, ὡς, ὡς, At: in lok̄š de περιεστῆς, mīj: tpe: de k̄s: de part̄4: a1 a1̄ περίεστημι.

Περιστραμμένως, [περιτρέφω] adv: (de part̄4), in̄v̄it̄it, черк̄it.

Περιέσχωτος, η, ον, чед mai din x̄pm̄s sāš de map̄ine din чед inprek̄s̄. «Τὰ περιέσχατα», Ep: k̄p̄t̄ile den' inprek̄s̄.

Περιέτυχον, nex: 2: a1 a1̄ περιτυχάνω.

Περίεσθος (ὁ, ἡ), sept̄š din toate p̄r̄m̄ile, (ad:) prea vine. [περὶ, ἔψω].

Περίεχῆς, ἑὸς (ὁ, ἡ), konpinz̄top̄š de чева; pot̄nd̄š. [din

Περι-έχω, viit: -έζω, mi -σχίσω, (nex: περιέσχομαι, mi 41:) vīš чева de ж̄p̄ inprek̄s̄, konpinz̄š in̄x̄nt̄p̄s̄, in̄v̄it̄n̄š, in̄k̄iz̄š, in̄kon̄p̄s̄š din toate p̄r̄m̄ile. «Ἦν δὲ ἡ ἔξοδος ἐκ τοῦ πεδίου στενὴ διὰ τὰ κύκλω περιέχοντα ὄρη», Ksn: (mi nas:) «Περίεχόμεθα ὑπὸ τῶν πολέμων κύκλω (πλητχόθεν)». Ep: (de x̄nde part̄4:). «Ὁ περιέχων (se in̄g: ἄρη), mi «Τὸ περιέχον (se in̄g: στοιχεῖον), Pl: atmos̄fera. (mi fas̄:) «Τὸ περιέχον», Apst: knibers̄al̄a, v̄ene-ral̄a. (mi k̄ prep̄:). «Ἀπὸ τοῦ περιέχοντος χαλοῦσιν», At: d̄sne чед de mai m̄late op̄i, din v̄ener̄al̄a n̄sme. 2) (f̄p̄r̄ kaz̄š) in lok̄š de ἐξέχω; (k̄ dat: fir:) kov̄ir̄shes̄k̄, p̄redomin̄š. «Περίεσχον τῷ κέρα, καὶ ἐκυκλόντο τὸ δεξιὸν τῶν ἐναντίων», T̄v̄: 3) (mīj: k̄ ven:) am̄s̄ чева konpinz̄š k̄ am̄ind̄op̄ mīnele, m̄ vīš tape de чева; (fir:) ok̄potes̄k̄ чева k̄ st̄p̄x̄inḡ; sāš sint̄š k̄ tot̄x̄a piponit̄š la чева, n̄ m̄ las̄š, st̄p̄s̄ies̄k̄ a s̄v̄ir̄wi, sāš a dōv̄ind̄i чева. «Περίσχεο παιδὸς ἑῆς», I: A. «Περίεχόμενος τῆς γυναικός», Ep: «Οὕτω περιέχεσθε τῆς ἡγεμονίας», Ep: (mi k̄ inf:) «Περίεχετο μὴ ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν», Ep:

Περίων, εἶσα, ὅν, Ion: in lok̄š de περιών, part̄4: a1 a1̄ περίειμι, viit: -έσομαι.

Περίζαμενῶς, v̄dv: poet: [περὶ, ζαμενῆς] k̄ m̄x̄it̄ is̄yeal̄, k̄ kov̄ir̄shipe, groz̄av.

Περίζω -ῶ, viit: -ζήσομαι, sāš -βιώσομαι, (nex: περιέζω, sāš περιβίω) (k̄ ven:) tr̄ies̄k̄š mai m̄x̄it̄ dek̄it̄ āat̄a, «Ἐπὶ ζάω.

Περι-ζέω, poet: in lok̄š de περιζέω.

Περι-ζεύγνυμι, viit: -ζεύξω, in̄p̄rekn̄š le-r̄ind̄ inprek̄s̄.

Περι-ζέω, viit: -ζέσω, f̄ep̄š (kov̄kotes̄k̄) n' inprek̄s̄ de чева. (bez̄i mī περιδύζω).

Περίζυγος (ὁ, ἡ), чед mai m̄x̄it̄ de k̄it̄ (neste) nepeke de in̄x̄rat, sāš in̄x̄mat̄; (p̄in x̄pm̄:) de n̄pis̄os̄ (int̄p̄s̄ toate k̄ite se atin̄ de asemena trev̄inḡ). [mi

Περίζυξ, υγος (ὁ, ἡ), r̄as: чед int̄' ачелаш̄ī ж̄p̄š, «Ὀμόζυγος, sāš Σύζυγος. [περὶ, ζυγός].

Περίζωμα (τὸ), op̄ k̄ чед se in̄v̄in̄de чивеа, poās̄, шор̄ḡš, nestemās̄, mi 41:

|| «Εκ περιζώματος λασκείν τι», D: Αλ: in treacăți (fir: de la vâcțapî, kape, in datz ce învinr sorpșl, rîndesk, kș aș mi în vțgat vâcțapîa). [περιζώννυμι].

Περιζώματιον (τὸ), diin: al dxi περίζωμα.

Περι-ζώννυμι, viit: -ζώσω, învinrș cheva înprejșr din toate părțile; (miș:) mș învinrș, porțș vpiș; (kș ak:) nortș in, stpînrș kș (saș atîpnș cheva de) vpiș. «Περιζώσάμενος τὴν ἐσθῆτα». Πλ: «Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου». Skr: [de snde

Περιζώσεις, εως (ή), învințere; vpiș, învinrștoare; (fir:) înprșditșrș. [mi

Περιζώσῃς (ή), vpiș, învinrștoare, le- rștșrș de kanș, vandikș.

Περι-ηγέομαι -οῦμαι, viit: -ήσω, kșlș- szezș pe čineva n' înprejșr, în okoleșkș nretșlîndene, arșlînds 'i op ce vpedni- kș de lșat în vțrape de seamș. [de snde

Περιήγημα (τὸ), obîektș de preșvlare, saș de voiajare. [de snde

Περιηγηματικός, ή, ѓν, чел in lelș de vo- iajș, deskriptivș. «Λόγος—». Aftn:

Περιηγής, εως (ό, ή), poet: [περιάγω] nșsș înprejșr; potșndș; kșvșnosș. «Χείρ —». (se konf: kș περιηγής).

Περιήγησις, εως (ή), kșlșszipe de či- neva din lokș in lokș snpe lșare in vțrape de seamș de cele de vțzșt; (fir:) eksaktș deskriepere; desemnare de okoleșl din afapș a firșpei, (Ffranç:) kontșrș. «Αἰετῶ περιήγησιν ἐμοῦτάτος». Ep: [mi

Περιηγητής, ѓς (ό), kșlșszitopș, saș no- vțzșitopș de čineva în voiajare de maî mșlre lokșrș; (fir:) deskriptopș de felș- pite pșrș ale lșmiș, voiajopș. [περιη- γέομαι]. [de snde

Περιηγητικός, ή, ѓν, kșvenitș, saș folo- sitopș la voiajare, deskriptivș. «Περιη- γητική (βίβλος), saș «Περιηγητικά (βιβλία)», cele novțzșitoare în kșlștopiî, (Ffranç:) itinéraire. [de snde

Περιηγητικῶς, adv: dșne kîpșl voiajo- rilop, prin skșmnș deskriepere.

Περιήγητος (ό, ή), înprejșratș. «Χιτων —». Πλδ: «Περιπόφυρος. «Χιτωνίσκον περιή- γητον ἐκπλύτω ἀλουργαί». Enpr: [περιηγέομαι].

Περιήδη, At: in lokș de περιήδεν, prel: al dxi περίοιδα.

Περιήειν, prel: al dxi περίειμι, viit: -ειμι.

Περι-ηθέω -ῶ, viit: -ήσω, strekorș. [de snde

Περιήθημα (τὸ), strekșrștșrș, saș op ce este lșmșpitș prin strekșrare. 2) dro- jdiî pșmase din strekșrare.

Περιήκης, εως (ό, ή), [περι, άκή] prea vîpfosș, askșpitș, tșiosș.

Περι-ήκω, viit: -ήξω, dșne maî mșlre okolitșrș dintp' sna întp' alta akșnrș, viș snde va; (in ven:) mș întîmplș (kș ak: kș prep:). «Ὡς οὖν περιήκεν εἰς αὐτόν ἡ φυλα- κή». Ap: 'I a venit pîndșl. «Ἐπεὶ δ' εἰς αὐτόν ἡ ἀρχή περιήκει». Ksn: (mi fșrș prep:) «Ταῦτά σε ἀμφοτέρω περιήκοντα». Ep: aș konkșrs la tine, le ai pe amîu- doș. «Τούτον φαμέν τά τε ἄλλα πάντα τὰ πρῶτα περιήκειν, καὶ δὴ μὴ χλ:». Ep: (vizi mi περιέρχομαι).

Περιήλυσις, εως (ή), «Περιέλυσις, чер- квлгие, periodș.

Περι-ημετέω -ῶ, viit: -ήσω, lon: (kș saș fșrș dat:) mș mîkneskș, mș nekș- jeskș prea mșl, imî nape foapte pșș.

Περιήμεικα, lon: in lokș de περιήμεγκα.

Περι-ηχέω -ῶ, viit: -ήσω, fakș a pess- na cheva (mi nestp: pesșnș) n' înprejșr de cheva, saș in toate cele den' înprejșr. [de snde

Περιήχημα (τὸ), pesșntșrș înprejșr, vșetș, sromotș. [mi

Περιήχησις, εως (ή), pesșnapere n' înpre- jșr. [mi

Περιηγητικός, ή, ѓν, чел kș însswime de a pesșna, pesșntștopș n' înprejșr.

Περιθαλπής, εως (ό, ή), poet: prea kal- dș, saș kalđ din toate părțile. [mi

Περιθαλπω, viit: -θαλψω, înkșlzeskș de jșr înprejșr, saș prea bine; (fir:) kastș, înprîkșskș. [περι, θάλπος]. [de snde

Περιθαλψις, εως (ή), kștștare, înprîjipe.

Περιθαμβής, εως (ό, ή), konpînsș de spaîmș, kș totșl snpîmîntatș. [περι, θάμβος].

Περιθαρσής, εως (ό, ή), pîinș de kșra- jș, foapte îndpșzneuș. [mi

Περιθαρσύνω, viit: -υνῶ, înkșrajezș prea mșl. [περι, θάρσος].

Περιθείος (ό, ή), foapte dșmnezceskș. [περι, θεῖος].

Περι-θειόω -ῶ, viit: -ώσω, afșmș n' în- prejșr (snpe kșrșpîpe) kș pșchoasș. [de snde

Περιθειώσις, εως (ή), afșmare n' înpre- jșr (snpe kșrșpîpe) kș pșchoasș.

Περιύεμα (τὸ), op ce se nșne înprejșr de cheva, черкș; înprșditșrș, mi čl: [πε- ριτίθεμαι].

Περιθερμος (ό, ή), prea fepvinte. [περι, θερμός].

Περιθέρσιμος (ό, ή), fșkștș, potpîvitș a se nșne înprejșr de cheva (ka черкș mi čl:)

Περιθεις, εως (ή), πνερε inprejx. [wi Περιθετος, ή, εν, wi Περιθετος (ό, ή), πκx, sađ de πx inprejx. «Κεφαλή περιθετος, ήν ενω νύκτωρ φορεω». Apst: skxft de noante. (wi el:) «Περιθετή (se ing: κόμη)». Πολιεν: περxκx. [περι:τιθημι].

Περι-θέω, viit: -θεύομαι, aλεpγδ n' inprejx; (fir:) mъ intinzđ inprejx de чева. «Ετερον δε έσωθεν τευχος περιθει». Ep:

Περι-θεωρέω -ω, viit: -ήσω, презмелндx mъ piveskđ, varđ de seamъ.

Περιθήκη (ή), =Περιθεμα; skxft; ακοπεpъmftđ. [περι:τιθημι].

Περιθλασις, εως (ή), strivipe inprejx; (med:) pъnipe fъpъ sipe, (Franц:) con-tusion. [din

Περι-θλάω -ω, viit: -θλάσω, strivind snap-rđ чева n' inprejx; (med:) pъneskđ fъpъ sipepare.

Περι-θλάω, viit: -θλίψω, striveskđ чева n' inprejx.

Περι-θραύνω, viit: -υνω, insxftx prea mъalъ indpъznealъ; (mij:) mъ fakđ...

Περιθραυς, εος (είx, ό), neste mъxъpъ indpъzneuđ (dipzđ). [περι, θρασος]

Περιθραυσις, εως (ή), snapere n' inprejx. [din

Περι-θραύω, viit: -θραύσω, snaprđ, fъpimъ чева de жp inprejx, sađ n' inprejx de чева.

Περιθρεκτέον, posit: al lđl περιτρέχω.

Περι-θρηνέω -ω, viit: -ήσω, plnrđ n' inprejx de чева; sađ mъ prezмелx plnrđ; (strъm:) fakđ a pessna чева inprejx din plnsopize mele.

Περι-θριγέω -ω, viit: -ώσω, inkizđ inprejx, inpъdeskđ kъ zidđ strъminatđ.

Περιθριξ, -τριχος (ό), koadъ de пpъ, kape din kopilъpie nъ s'a tъiat. [περι, θριξ].

Περι-θρομβόω -ω, viit: -ώσω, ink rđ, wi (nas: sađ mij:) mъ inkerg n' inprejx ka ppinza, mъ ppinzeskđ.

Περιθρόνιος α, εν, чel den inprejx pponxđl (skaxnaxđl). [περι, θρόνος].

Περι-θруλλέω -ω, viit: -ήσω, vijix, fakđ vsetđ n' inprejx de чева; besteskđ pre-tstindenea; (obiv: nas:) pessnъ чева in axzъ međ; mi s'a xpit a axzi. [de xnde

Περιθρύλητος, wi

Περιθрулλος (ό, ή), npretstindenea ve-stitđ, famosđ. [περι, θρύлλος].

Περιθρύπτω, viit: -θρύψω, fъpimъ n' inprejx de чева.

Περιθυμος (ό, ή), plnrđ de minie. foapte

nekъjitđ. (περι, θυμός). [de xnde

Περιθύμως, adv: kъ mъalъ minie. «Περιθύμως έχω». Ep: sintđ prea nekъjitđ.

Περι-θύρω -ω, viit: -ήσω, stađ n' inprejx pmei. (vezl wi περιθύρω).

Περι-θύω, viit: -θύσω, жpifeskđ inprejx kъiva, sađ kъpъuđ ne чineva prin жertfe. (vezl wi περιθειω).

Περιθωρακίδιον (τς), =Επιθωρακίδιον. [περι, θώραξ].

Περι-άπτω, viit: -άψω, poet: pъneskđ din toate pъpize.

Περι-άχω, viit: -αχέσω, poet: in lokđ de परिह्य.

Περιδεῖν, nex: 2: de inf: al lđl περιόρω.

Περιδμεναι, poet: in lokđ de περιείδεναι, inf: al lđl περίοιδα.

Περι-ιδρώω -ω, viit: -ώσω, asxđ in toate pъpize, sintđ kъ totx asxdatđ, nъdswitđ. [de xnde

Περιδρωσις, εως (ή), asxdape totalъ a tpepxđl.

Περιέναι, inf: al lđl περίεμαι, viit: -εμαι.

Περι-ίζω, wi (mij:) -ίζομαι, viit: -ιζήσω, =Περικάθημαι, wi Πολιορκω.

Περι-ιπέω, viit: -εύω, mъ invipteskđ kъlare n' inprejx kъiva.

Περι-ίπταμαι, viit: -πτήρομαι, (nex: περιέπτειν, wi чl:) svopđ n' inprejx de чева.

Περι-ίστημι, viit: περιστήσω, (nex: περιέστησ, wi mij: de sine nas: περιέστην, tre: de kъ: περιέστηκα, wi чl:) awezđ (wi mij: stađ) inprejx de чева, inkonjx-rđ, pđl la mijlokđ. «Τῷ καπιτωλίῳ φρουρὰν περιέστησε». Pl: (wi fir:) «Κίνδυνον περιέστησι: τῇ πόλει». Pl: (wi el: sađ mij:) «Περίστησαν γὰρ ἐταῖροι». Il: Δ. (wi kъ ak:). «Πόλιν δὲ γορὸν περιέσταθ' ἐμίλες». Il: Σ. «Μὴ με περιστήσω' ἕνα πολλοί». Il: P. «Περιστάντες κύκλῳ τὸ θηρίον». Ep: (de xnde abs:) «Οἱ περιστῶτες». Lks: 2) (kъ ak: kъ prep:) fakđ a axkne, adskđ prin inprejx ppi (wi mij: axkne) la чева. «Τοὺς πλείστους εἰς πένιν περιστήσαι». Ep: «Εἰς ἑαυτὸν περιέστησε τὴν πολιτείαν». Apst: «Εἰς τὸναντίον με τῷ λόγῳ περιέστησας». Esx: Skp: (wi kъ dat: prea pap) «Ἐνδεία περιστάσαι». Epd: (wi mij:). «Τὸ τέλος τῆς δίκης εἰς τοῦτο περιέστη». Lkpr: «Καὶ τὸ πρῶτον εἰς ὑπέρδεινόν μοι περιέστη». Dm: «Μὴ εἰς τὸ αὐτὸ σοὶ ὁ λόγος περιέστη». Lxv: «Τὰ τῆς ἀπολογίας εἰς ἐμὲ περιέσταται». Sin: (wi kъ nartv:). «Περίεστηκεν ἡ δοκοῦσα ἡμῶν πρότερον σωφροσύνη νῦν ἀβουλία φαινομένη». Tъq: 3) (mij:) mъ tparđ. stađ la

ο parte, κτ στ mτ απρδ de чева; (de xnde in men:) mτ temδ, b̄n̄s̄iesκδ, nκ k̄m̄ba... «Περιστήσομαι ὡς περ τοὺς λυττῶντας τῶν κυνῶν». Λκγ: «Περίστατο, μὴ πολλοὶ μιμηταὶ γένωνται». Ιοs: 4) (κκ dat:) p̄-miδ k̄ība ka s̄n̄δ k̄īstir̄δ. «Ἡμῖν δὲ ἐκ τοῦ ἐπεικοῦς ἀδοξία τὸ πλέον ἢ ἑπαινος περιέσση». Τγч: (bezī m̄i περιγίνομαι).

Περίσχω, At: in lokδ de περιέχω.

Περιτέον posit: al l̄x̄i περιέιμι, viit: -ειμι.

Περικάβαλεν, poet: in lokδ de περικατέβαλεν, nex: al l̄x̄i περικατάβαλλω.

Περι-καρχαλάω -ῶ, viit: -άσω, poet: p̄-z̄δ κκ xoxote saδ tape inpreκp̄x̄a k̄ī-ba; p̄z̄δ, im̄i batδ жокδ de чинева.

Περικαχέ, εὐς (δ, ἦ), ap̄s̄δ de жp̄ inpreκp̄, saδ κκ tot̄x̄; infokat̄δ, =Διχαχέ (pron: m̄i fir:). [περικαχέ].

Περι-καθαίρω, viit: -αῶ, κp̄p̄m̄δ n' inpreκp̄; (fir:) =Περικαγνίω.

Περι-καθ-άπτω, viit: -άψω, аг̄p̄δ, l̄ne-κ̄δ чева n' inpreκp̄.

Περι-καθαρίζω, viit: -ίω, =Περικαθαίρω.

Περικαθάρμα (τὸ), nek̄p̄m̄ie skoas̄ prin κp̄p̄m̄ie den' inpreκp̄, (Τγч:) m̄p̄-dar̄lik̄δ, r̄n̄oiδ, m̄i чл: [περικαθαίρω].

Περι-καθέζομαι, m̄i Περι-κάθημαι, viit: -ε-δοῦμαι, (κκ ak:) шez̄δ inpreκp̄ de чева; (prinч): «Πόλιν —». Ep: inpresop̄δ. [de xnde

Περικάθημα (τὸ), Skp: =Πολιορκία, inpresopape de cetate. [m̄i

Περικάθησις, εὐς (ἦ), in losδ de περι-κάθησις.

Περι-καθίω, viit: -ίω, amez̄δ ne чинева inpreκp̄; (nestp: saδ el: m̄i m̄iж:) =Περικάθημαι. [de xnde

Περικάθισις, εὐς (ἦ), inpresopape de cetate.

Περι-καίνυμαι, (f̄p̄p̄ viit:) poet: (κκ ak:) kov̄ir̄shesκ̄δ in toate, b̄ir̄s̄iesκ̄δ, inpreκ̄δ.

Περι-καίω, viit: -κάω, (nex: περιέκα, m̄i чл:) ap̄z̄δ чева de жp̄ inpreκp̄, saδ κκ tot̄x̄; (m̄i pas:) m̄z̄ ap̄z̄δ de tot̄x̄; (fir: κκ men:) s̄int̄δ inb̄p̄t̄iat̄ de amor̄δ κ-tp̄e чинева.

Περι-κακέω -ῶ, viit: -ήσω, s̄int̄δ kop̄pins̄δ de pele, inkt̄ nκ m̄tiδ, чe se m̄z̄ fak̄δ. [περικακος]. [de xnde

Περικάκησις, εὐς (ἦ), inpresopape de pele (stape de desn̄dejde).

Περικάκος (δ, ἦ), kop̄pins̄δ de m̄x̄late pele (foapte nenop̄oit̄δ). [περι, κακος].

Περι-καλινδέω -ῶ, viit: -ήτω, =Περικαλινδέω. [de xnde

Περικαλίνδης, εὐς (ἦ), =Περικαλινδης.

Περικαλλής, εὐς (δ, ἦ), foapte f̄p̄smos̄δ. [περι, κάλλος]. [de xnde

Περικαλλέως -ῶς, adv: p̄rea f̄p̄smos.

Περικάλλιπε, poet: in lokδ de περικατέλιπε, a 3: sinr: neps: de nex: 2: al l̄x̄i περικαταλείπω.

Περικάλλυμμα (τὸ), akop̄ep̄m̄int̄δ inpreκp̄; (fir:) p̄r̄ich̄s̄ipe, p̄retesk̄δ. [din

Περι-καλύπτω, viit: -ύψω, akop̄ep̄δ de жp̄ inpreκp̄. [de xnde

Περικαλύρη, m̄i Περικάλυψις, εὐς (ἦ), akop̄ep̄ie din toate p̄p̄m̄ie.

Περικαμπή (ἡ), =Περικάμψις. || (in Ep: грem: in lokδ de περι κάμπη). [din

Περι-κάμπω, viit: -κάμψω, kotesκ̄δ n' inpreκp̄ de чева (st̄p̄m: m̄i nest̄p̄m); o-kolesκ̄δ (kap̄δ de mape m̄i чл:); (fir:) m̄z̄ fep̄esκ̄δ p̄ez̄im̄ de чева. [de xnde

Περικάμψις, εὐς (ἦ), kot̄ipe, okot̄ipe n' inpreκp̄ de чева; (fir:) fep̄ipe de чева kam p̄ez̄im̄.

Περικάππεσε, poet: in lokδ de περικατέππεσε, a 3: sinr: neps: de nex: 2: al l̄x̄i περικαταπίπτω.

Περικάρδιος (δ, ἦ), чel din preκp̄x̄a inimeī. || «Περικάρδιον (τὸ)». Anatom: membr̄nos̄a inb̄el̄im̄ al inimeī. [περι, καρδιά].

Περικαρπιάκανθος (δ, ἦ), (st̄n:) чel κκ коажа, saδ teaka poadei rim̄poas̄. [περικάρπιος, ἀκανθα].

Περικάρπιος (δ, ἦ), чel din preκp̄x̄a poadei || Περικάρπιον (τὸ), (botn:) коажа, pos̄riga, teaka, in kape este inb̄x̄lit̄e poada, saδ бов̄л, s̄m̄im̄ia, m̄i чл: (de xnde s̄ne-op̄i) partea de m̄inkat a poamei (ka kop̄pin-z̄t̄oape de seminge saδ s̄im̄ex̄pe). 2) r̄t̄eal̄t̄ d̄inpreκp̄x̄a m̄ineī (ap̄p̄ap̄, m̄i чл:). [περι, καρπός].

Περικαρπισμός (δ), ob̄ichēa r̄z̄inelop de a se κp̄p̄ia f̄pek̄ind̄ se n' inpreκp̄ κκ paīδ d̄ape ōvape saδ κ̄l̄kape. [περι, κάρπος].

Περι-κατα-βάλλω, viit: -βαλῶ, tr̄intesκ̄δ, as̄v̄ir̄δ чева жos inpreκp̄x̄a k̄īsa. «Κάρη κόλποις περικάβαλεν». Aπn: 'm̄i a ap̄nkat kap̄a ne p̄ient̄δ.

Περι-κατα-κλάω -ῶ, viit: -κλάω, sp̄inr̄δ, snap̄r̄δ чева din toate p̄p̄m̄ie (de жp̄ inpreκp̄).

Περι-κατα-λαμβάνω, viit: -λήψομαι, ap̄nκ̄δ чева din toate p̄p̄m̄ie den' inpreκp̄; ap̄nκ̄δ ne чинева em̄ind̄ 'i inainte (m̄i t̄p̄ind̄ 'i d̄p̄sm̄a, saδ p̄x̄ind̄ 'a la m̄iжok̄δ); s̄p̄n̄p̄inz̄δ f̄p̄p̄ beste (as̄n̄pa fant̄i); (in men:) ap̄nκ̄r̄δ, sos̄esκ̄δ din sp̄m̄z̄ чева.

«Περικαταλαμβάνει ὁ νέος καρπός ἀπὸ τὸν ἔνον». Tfp: (wi pas:). «Περικαταληφθέντες ὑπὸ τοῦ ρεύματος». Apst: (wi fir:). «Περικαταλαμβανόμενος τοῖς καιροῖς». Πλв: siain-dx se. (wi el: sað nestp:). «Ἐν αὐτοῦ παρελθόντος, καὶ περικαταλαβούσης τῆς ὥρας, ἐν ᾗ τὴν ἀκμὴν λαμβάνει τὸ ἄνθος». Tfp:

Περι-κατα-λείπω, viit: -λείψω, lasð cheva de pñwñwiğ; pñwñseskð cheva kx totzł.

Περικατάληπτος (ὁ, ἡ), prinsð, apskatð de жр inпрежр (din toate pñwiłe). [wi

Περικατάληψις, εως (ἡ), apskape, pñinde-pe din toate pñwiłe; sosipe din жрmъ. [περικαταλαμβάνω].

Περικατάξει, nex: 1: de inf: al lxi pñ-ri-katáxiu.

Περι-κατα-πίπτω, viit: -πεσοῦμαι, kazð in-прежр de чева (kx dat:). «Περικατάπεσε δευρί». Apłn: akъzi жos iswið deskłiğ.

Περι-κατα-ρέω, viit: -ρύσομαι, mъ wñp-sð жos; (wi fir: desnpє zidxpı) mъ xpñð dñn toate pñwiłe. «Τὰ τεύχη περικατα-ρέονται». Is:

Περι-κατα-ρήγνυμι, viit: -ρήξω, pñpð, sað sfiwið, spapð cheva din toate pñwiłe.

Περι-κατα-τρέφω, viit: -τρέψω, pestopñð cheva din temeli.

Περι-κατα-σφάζω (σφάττω), viit: -σφάξω, inжєnrið ne çineva inпрежрxł (sað in браце) kñiva; sað inжєnrið in toate pñwiłe, fakð mare inжєnriepe.

Περι-κατα-τίθημι, viit: -καταθήσω, (nex: περικατέθηκα, wi çł:) pñið, ahezð de жр inпрежр чева.

Περι-κατα-χέω, viit: -χεύσω, (nex: περικατέχεα, mi çł:) topñð, wñpsð n' inпрежр de (sað neste) чева.

Περικατέατο, Ion: in lokð de перика-теа, a 3: in: neps: de прел: al lxi pñ-ri-káthēmai.

Περι-κατ-έχω, viit: -καθέξω, (nex: περικατέσχον, wi çł:) dið cheva den' inпрежр, sað din toate pñwiłe; kopñnzð, inпре-sopð stpñs.

Περι-κάττημι, Ion: in sokð de перика-тти.

Περικάυσις, εως (ἡ), apdepe din toate pñwiłe n' inпрежр. [wi

Περικάυστος (ὁ, ἡ), apð din toate pñwiłe n' inпрежр. [din

Περι-κάω, viit: -καύσω, At: in lokð de перикаіω.

Περικάως, adv: infokat, isto. [περικάως].

Περι-κείμαι, viit: -κείσμαι, (kx dat:) stað inпрежр de чева. dið inкonжрpatð, ko-

pinzð. «Γωρυτὸς τόξω» περικείται». Od: Φ. «Τείχος περικείται ἀμφοτέρωθεν». Ep: 2) poet: sintð ne deasnpa ka znð pñisosð sað kñwtirð. «Οὐ τι μοι περικείται». Il: I. nð 'mı a pñmas nimikð de kñwtirð. (bezı wi περιγίγνομαι). 3) (obıç: ka pas: kx ak:) amð cheva pñsð inпрежрx 'mı, sintð inкonжр-patð de чева, portð. «Δάφνην» («Ἰποδήμη-τα») περικείμενος,,. Lxç: (wi fir:). «Ἰβριν» («Ἀσθένειν») περικείμεναι,,. Tkr: wi Gr:

Περι-κείρω, viit: -κείρω, tñnzð n' inпрежр; (fir:) tatð kopaciı den' inпрежр; (in çen:) pñpñdeskð kx totzł.

Περικεκλυμένως, adv: (de partı:) ako-perit n' inпрежр, ne askñnsð; [περικε-λύπτω].

Περικεκομμένως, adv: (de partı:) ne skkptð [περικόπτω].

Περι-κεντέω -ō, viit: -ήσω, inpinğ, rъ-spreskð, inçenð n' inпрежр.

Περι-κεράω -ō, viit: -άσω, intinzð koar-nele (apınele) falançeı snpe inкonжр-papea wñwñmawñł; (in çen:) inpresopð. (bezı wi ὑπερκεράω).

Περικερδής, εως (ὁ, ἡ), Sxł: prea lxi-topð de kñwtirð, rъð spєkclantð. [περι, κέρδος].

Περικεφαλαία (ἡ), koifð, (Frangı:) casque. 2) znð felð de infwñspñtsp a koudelop pñwłı n' inпрежрxł kapwłı. 3) znð felð de dєpere de kapð. (pñıç: fem: al lxi...

Περικεφάλαιος, x, on, kopñnztopð de kapð, sað pñsð n' inпрежрxł kapwłı. || (sxbst:) «Περικεφάλιον (τὸ), op çe se no-apł ne kapð,=Περικεφαλαία. [din

Περικέφαλος (ὁ, ἡ), =Περικεφάλιος. [πε-ρί, κεφαλή].

Περι-κήδομαι, (fñp viit:) poet: (kx çen:) inpñjeskð prea młł de çineva.

Περικηλός (ὁ, ἡ), poet: prea xskatð. [περί, κήλον].

Περικηπος (ὁ, ἡ), inпрежрpatð de rъ-din; sað pñsð (dpxıñð, alew) n' inпрежр de rъdin. [περί, κήπος].

Περι-κίδναμι, (fñp viit:) poet: in lokð de перискедάννυμαι.

Περι-κινέω -ō, viit: -ήσω, mıwñkð cheva inпрежр.

Περικιόνιος (ὁ), onit: Бакл (fiind kъ, kñtındse kasa, xnde s' a tpsnit Seme-la, s' a mıtsit de edepa, kape infwñspñds se ne stłpñ 'ıað dıñst, de n' að kъ-zst:). [wi

Περικίων. оиос (ὁ, ἡ), inпрежрpatð de

stianī. || (subst.)=Περιστούλιον, (Franz:) galeric. [περί, κίων].

Περικλαδής, έος (έ, ή), чед кк mslate (dese) p̄m̄xpi. [περί, κλάδος].

Περι-κλάζω, viit: -κλάζω, μπικтнескѣ, тронктнескѣ n' inпрежр de чева.

Περι-κλαίω, viit: -κλαύσσομαι, mi -κλαυ-σσομαι, p̄m̄nḡ n' inпрежр.

Περίκλασις, εως (ή), infp̄m̄epe n' in-прежр de чева; str̄m̄b̄t̄p̄, kotit̄p̄; nenetezime de p̄m̄eute, (Franz:) anfra-ctuosità. [din

Περι-κλάω -ω, viit: -κλάω, inкovoid infp̄m̄nḡ чева n' inпрежр; (fir:) kotesk̄ n' inпрежр de kap̄ de mare mi чл; (Franz:) doubler. || (pas:) «Τόπος περικε-κλασμένος». Aks: neneted̄.

Περικλής, έος (έ, ή), слзbit̄, bestit̄. [περί, κλέος]. [de xnde

Περι-κλείζω, viit: -ίζω, лзd̄ pr̄et̄tin-denea, fak̄ bestit̄ ne чineва.

Περίκλεισμα (τὸ), лок̄ inкis̄ n' inпрежр, inкiz̄t̄p̄. [mi

Περικλειστικός, ή, ѓн, (кк мен:) чед кк inswime de a inкide n' inпрежр, a ko-прinde in̄b̄nt̄p̄. [mi

Περίκλειστος (έ, ή), inкis̄ din toate p̄m̄ile n' inпрежр. [περίκλειω].

Περικλειστός [περικλείω], mi

Περικλειτός, ή, ѓн poet: in лок̄ de пе-рикλής.

Περι-κλείω, viit: -κλείω, inкiz̄ чева de жр inпрежр.

Περικληίζω, Ion: in лок̄ de перикλείω. [de xnde

Περικλήϊστος (έ, ή), Ion: in лок̄ de перикλειστός.

Περι-κληῖω, Ion: in лок̄ de перикλείω.

Περικληρίτης, ιδος (ή), =Ἐπικληρος.

Περικλήω, At: mi Ion: in лок̄ de пе-рикλείω.

Περικλινής, έος (έ, ή), лекат̄, пов̄ipnit̄ din toate p̄m̄ile, влос̄ de жр in-прежр; болтос̄. [περί, κλίνω].

Περίκλινον (τὸ), mas̄ pot̄nd̄, inupe-жррл к̄p̄ia se п̄neā̄ п̄k̄p̄ile de mede-ре; pat̄ de medepe la astfel de mas̄. (ucz̄i mi τ̄p̄ik̄linon). [περί, κλίνη].

Περι-κλονέω -ω, viit: -ήσω, кл̄tin̄, s̄d̄it̄ чева de жр inпрежр.

Περικλύδην, adv: кк x̄dape, sā sp̄la-ре inпрежр. [din

Περι-κλύζω, viit: -κλύσω, s̄d̄ din toate p̄m̄ile (сп̄лзчesкѣ) кк m̄sl̄t̄ ап̄. || (pas:) s̄int̄ inкonжрpat̄ de aue.

Περικλύμενον (τὸ), ж̄ñ fel̄ de plant̄ inf̄m̄жр̄liv̄, к̄p̄ene алб̄.

Περίκλυσις, εως (ή), =Περικλυσμός. [mi

Περίκλυσμα (τὸ), сп̄лзчit̄p̄, л̄t̄p̄i. [mi
Περικλυσμός (έ), сп̄лзч̄ire, sā x̄dape
din toate p̄m̄ile. [mi

Περικλύστη (ή), poet: fem: ал л̄it̄...

Περίκλυστος (έ, ή), x̄dat̄ din toate п̄p̄-м̄ile de mare, mi чл: «Νήσος —». Esхл: [περικλύζω].

Περικλυτός, ή, ѓн, poet: [περί, κλύω] asz̄it̄ pr̄et̄indenea n' inпрежр; (fir) bestit̄, penxmit̄.

Περι-κλώζω, viit: -κλώζω, клонктнескѣ n' inпрежр; (fir:) л̄x̄ep̄ (prinч: in tea-tp̄) in toate п̄p̄m̄ile.

Πери-κλώθω, viit: -κλώσω, топк̄ n' in-прежр.

Περικνημίδιος, mi Περικνήμιος (έ, ή), чед n' inпрежррл п̄лп̄eī. [mi

Περικνημῖς, ιδος (ή), ч̄ioran̄, tszлк̄k̄. [περί, κνήμη].

Περικνίδιον (τὸ), fr̄apeda parte a план-теї (kape se poate т̄ia кк ж̄n̄ia). [din

Πери-κνίζω, viit: -κνίω, ч̄isnesk̄ den' inпрежр; poz̄, m̄n̄ink̄ n' inпрежр; (fir:) at̄in̄ḡ prin к̄at̄жokopir̄i.

Πери-κνύω, viit: -κνύσω, skarp̄in̄ n' in-прежр.

Πери-κοκκύζω, viit: -ύσω, st̄ip̄r̄ (ка ко-кoшл) inb̄it̄ind̄ m̄ n' inпрежррл че-л̄it̄ v̄ip̄it̄; (in мен:) desup̄eж̄iesk̄.

Πери-κολλάω -ω, viit: -ήσω, л̄ipesk̄ n' in-прежр de чева.

Πери-κολούω viit: -ούσω, ч̄isntesк̄ den' inпрежр; (fir:) m̄ichesк̄, x̄m̄ilesк̄.

Πери-κολπίζω, viit: -ίω, п̄x̄tesк̄ oko-linḡ in̄b̄nt̄p̄л s̄in̄x̄it̄.

Πериκομιδή (ή), subst: л̄it̄...

Πери-κομίζω, viit: -ίω, d̄sk̄, kap̄ че-ва de жр inпрежр. || (m̄j: sā pas:) okolesk̄, m̄ п̄reжm̄eл̄ ne x̄skat̄ sā ne mare.

Περίκομια (τὸ), felie; в̄kat̄ de kap̄ne tokat̄; (prin int̄ind:) m̄inkape ф̄kat̄ din astfel de tokat̄p̄. [περικόπτω].

Πериκομῖαιον (τὸ), dim: ал л̄it̄ περ̄икoμ̄ia.

Περίκομος (έ, ή), чед кк п̄p̄рл, sā (fir: desup̄e nom̄) кк p̄m̄xpi mi sp̄n̄ze n' inпрежррл к̄p̄em̄it̄s̄l̄it̄, sā v̄ip̄f̄l̄it̄. [περί, κόμη].

Πери-κομπέω -ω, viit: -ήσω, bestesк̄ чева pr̄et̄indenea f̄z̄ind̄ m̄

Περίκομψος (έ, ή), foapte p̄p̄aios̄, sā elerant̄. [περί, κομψός].

Περικονδυλοπωροφίλα, ας (ή), (enit: kom: a1 podarpei) oβiчmиtъ a iнbиpтoшa ka niшte bъtълapи, sađ neпi iнkeиeтpезe (kиpчeи) deпeтeлop. [пepи, кoнδyлoς, πωpoc, φίλoς].

Περικoπή, (ή), tъiere n' iнnpeжap; (fir:) tиaлъpиe, xъпipe, жъфipe. 2) op чe fo-лoсeиte пzmaи лa mъpeгiie mi faлnikъ apъtapе, mi (npin xpm:) noate лiнsi ka zuđ чe de npicocъ, (Fpaнγ:) train, attirail. 3) firъpa чeа din aфapъ, (fpaнγ:) koнтapъa noпtpetъaи (bezі mi пepиγpαφή). 4) (pтpи) eksaktitate iн eksпiesie; stiađ skъpтiъ, mi koпpиnzтopъ; eksaktъ definiгie. 5) пaсaжъ, sađ napte din skpиsъ sađ dintp' xиъ kъbиntъ xotъpтiъ de чilit. [mi

Πepиkωпoc (έ, ή), foapte ostenitъ, obo-
sitъ. [mi

Πepиkόπтeтc, oу (έ), tиaлapъ, жъфsitopъ. [din

Πepи-кéπтo, viit: -кéψo, taіъ чeвa de жap iнnpeжap; пpъпъdesкъ (nartik: taіъ koпaчi din) вpe xиъ лoкъ, жъфiesкъ; (fir:) mиcескъ, зmиzескъ, слъbesкъ.

Πepи-кopδaxίζω, viit: -ίcω, dъnпezъ iн oкoлъ dаnпъa kόpδaзъ.

Πepи-кopéω -ō, viit: -ήcω, mъtapъ (кapъдъ) n' iнnpeжap. [de xnde

Πepиkόpтeтa (тo), =Πepиψтeтa, rъnoіъ.

Πepи-кoсмéω -ō, viit: -ήcω, iнnodoβesкъ n' iнnpeжap, dikiesкъ kъ mъatъ siazиъ.

Πepиkόcμoc, α sađ oc, oν, чeл d' iнnpe-
жapъa лamи, koпpиnzтopъ de лame. [пepи, kόcμoc].

Πepиkόypoc (έ, ή), [пepиkείpω] тaнcъ n' iнnpeжap. 2) (лac:) iнnпesopatъ, mi пpиncъ iн pеcвoіъ, pиcонiepъ.

Πepиkόχλιoν (тo), naptea femeiaskъ a шepиnъaи. [пepи, koxлiоn].

Πepи-кpάζω, viit: -кepкpάζoмaи, (mиж: tpe: de kъ: iн лoкъ de пpeз: пepиkέpαγa) cтpиъ n' iнnpeжap.

Πepиkράνioc, α, oν, чeл din пpeжapъa xиpчeи kpeepiлop. || (сxъst: fem:) «Πepиkpaνiα (se iнγ: μήνγξ)». memбpaнa, чe akone-
pъ xиpka; mi «Πepиkράνiоn». Anatm: op чe iнkoпжapъ xиpka. [пepи, kpaνiоn].

Πepиkpaнoc (έ, ή), чeл iнnpeжapъa ka-
пъaи. (de xnde || cъxъst:) Πepиkpaнoν (тo), Cтp: iнbъaишъ, sađ лerъtъpъ de kaпъ, kъ-
пъoтъ, sađ koіфъ. [пepи, kpaнoн].

Πepи-кpαтéω -ō, viit: -ήcω, (къ пeи:) iсbъtesкъ iн чeвa; (fъpъ kazъ) пpедoмne-
скъ, iнpиpезъ. [din

Πepиkpaтъc, éoc (έ, ή), (къ пeи:) iсbъti-
topъ iн чeвa; (fъpъ kazъ) foapte tapе, пъtepnikъ. [пepи, kpaтoc].

Πepиkpaтъcиc, éoc (ή), uиnepe, oпpipe.
«Oύpω» —». Cъa: Nik: = 'Iσxoupiα. [пepи-
kpaтéω].

Πepиkpeίμaμaи, mиж: de sine nas: a1 лi

Πepи-кpeмáнuи, viit: -кpeмáсo, mi At: kpeмáω-ō, (къ dat:) atipнъ чeвa n' iнnpeжap.

Πepи-кpeмáω -ō, At: iн лoкъ de пepи-
кpeмáсo, viit: a1 пpeч:

Πepиkpeмъc, éoc (έ, ή), atipnatъ n' iн-
npeжap de чeвa; sađ чeл чe ape iнnpe-
жapъa cъъ mиaгiиe de лapъpи atipнate, пiиъ de жap iнnpeжap de ... (къ dat:) «Nαcъ áναθήμαci пepиkpeмъc». Aвч: [пepи-
кpeмáнuи].

Πepиkpeμiнoc (ó, ή), iуkoпжapatъ de pи-
ne, pипocъ iнnpeжap. [пepи, kpeμiнoc].

Πepи-кpотéω -ō, viit: -ήcω, tpoнкъnesкъ,
odopoβesкъ n' iнnpeжap. [din

Πepиkpoтoc (έ, ή), cromotatъ, pesъnatъ
den' iнnpeжap. [пepи, kpoтoc].

Πepи-кpоúω, viit: -кpоúсo, лoβesкъ чeвa
n' iнnpeжap din тоate пъpгiie; чoкnesкъ,
чepкъ basъ de xиъ, de este snaptъ, sađ
пc. «Eίπeтi cαλύpоn éχeи, πáν пepиkpoúoмeи».

Πat: 2) (къ dat: sađ ak: iндip:) лobind
apъдъ чeвa n' iнnpeжap, sađ iađ чeвa den'
iнnpeжap. «Πéδac пepиkpoúeи тiνi». Πa: (mi
nas:). «Πepиkpoσθéиa πέтpαc kaи δoтpεα».

Πat: лiиdъ se деne dinsa.

Πepиkpoвepóc, ѝ, oν, foapte pечe. [пepи,
kpoвepóc].

Πepи-кpύπтo, viit: -кpύψo, askъnzъ, ako-
пepъ чeвa din тоate пъpгiie.

Πepи-кpώζω, viit: -кpώзo, kpoнкъnesкъ
n' iнnpeжap.

Πepи-кpάoмaи -ōмaи, viit: -ктђсoмaи, kи-
шitъ пeвa n' iнnpeжapъa meъ, sađ iмi
maи адаopъ чeвa, =Πpoσxтōмaи.

Πepи-кpείνω, viit: -кpεиō, omopъ n' iн-
npeжap.

Πepиkтeтcиc, éoc (ή), dobindipe de чeвa
n' iнnpeжap, sađ iн адаoсъ. [пepиkтáоmаи].

Πepиkтiнoc, mi Πepиkтiтaи (ci), poet:
[пepи, kтiзo] лoкsitopъ n' iнnpeжap, бeчitи.

Πepи-ктyпéω -ō, viit: -ήcω, tpoнкъnesкъ,
pesъnъ iн тоate пъpгiie n' iнnpeжap.

Πepиkυδáиω, viit: -xиō, poet: лaдъ,
слъbesкъ пpetstиndea. [din

Πepиkυδъc, éoc (έ, ή), poet: [пepи, kυδoc]
пpetstиndea sađ foapte слъbitъ, бestitъ.

Πepиkυλλáс, áδoc (ή), poet: чepкъaтo-
pe n' iнnpeжap. [пepиkυλλoc].

Πepи-кυκλέω, viit: -éсo, mи iнbиpтesкъ
n' iнnpeжap, sađ iнkoпжapъ.

Πepиkυλλéω -ō, viit: -ήcω, mишкъ чe-

na in черкзлагие, inbirteskā inпрежар.

|| (mij:) = Περικυλλόμαι. [de xnde

Περικύλλησις, εως (ή), черкзлаге, inbirtipe inпрежар.

Περικύλλω, mi Περικύλλω (ό, ή), κκ desbirtipire potandā. || (srest: birtipit:) черкк, okozā, saā potokozā. [mi

Περι-κυλλώ -ω, (mi mij:) -όμαι -ούμαι, viit: -ώσω, -ομαι, formeskā черкк inпрежар de чева, inконжарк.

Περικύλλω, adv: de жар inпрежар. [περι, κύλλω].

Περικύλλωσις, εως (ή), inконжараре. [περικυλλώσις].

Περικυλλινδύω -ω, viit: -ήσω, =Περικυλλίω.

Περικύλλισις, εως (ή), postoroziipe inпрежар. [din

Πери-κυλλίω, viit: -ίσω, postorozieskā inпрежар.

Πери-κυμίνω, viit: -ανώ, xndeskā, saā xā n' inпрежар κκ βαλρι. [mi

Περικύμων, onos (ό, ή), poet: xdatā din toate pērpjile de βαλρι. [περι, κύμα].

Περικυρτός (ό ή), inκovoлат, rīpovitā de жар inпрежар. [περι, κυρτός]. [de xnde

Πери-κυρτώ -ω, viit: -ώσω, inκovoлат, rīpoveskā чева de жар inпрежар.

Περικυτώ -ω, viit: -ώσω, akonepā n' inпрежар κκ nīele. [περι, κύτος].

Πери-κυφώ -ω, viit: -ώσω, kokirjezā чева din toate pērpjile.

Πери-κωδωνίζω, viit: -ίσω, batā klopotā (mi nestp: pesnā ka xā klopotā) n' inпрежар de чева; (prin intind: mi fir:) черкк. (bezī kōdōnizō).

Πери-κωζώ, viit: -ύσω, pāingā, bocheskā κκ cinete n' inпрежар; saā fakā a pesna chele din прежар din bochitoarele mele cinete.

Πери-κωμάζω, viit: -άσω, mē presmēlā in serpnadā (κκ mēsikā noantea ne klige despinat).

Πери-κωνέω -ω, viit: -ήσω, poet: greu: in lokā de...

Πери-κωνίζω, viit: -ίσω, xngā, spōieskā n' inпрежар κκ smoaā; (prinč:) xngā čimele, ka sē xvīaskā.

Πери-λακίζω, viit: -ίσω, sfimiā pretē-tindonea, saā fāpimā de totā.

Πери-λακτιζώ, viit: -ίσω, loveskā κκ nī-chorā de жар inпрежар.

Πери-λαλέω -ω, viit: -ήσω, rētieskā in koavī mi in kolo, vorbeskā neinčetat, bērfeskā. [de xnde

Πеріλλήμα(τό), bērfitēp, vorbire ne-

roadā in koavī mi 'n kolo. [mi

Πеріλλήτος (ό, ή), vorbitā in toate pērpjile, bestitā, famosā.

Πеріλλος (ό, ή), vorbitopā de op che in koavī mi 'n kolo, bērfitopā. [περι, λάλος].

Πери-λαμάνω, viit: -λήψομαι, (nex: περι-έλαδον, mi чл:) apskā чева din toate pērpjile n' inпрежар, konpinzā in sinemī; pēiā ka mijlois, inконжарк. «Μηννοειδές ποιήσαντες τῶν νεῶν ἐκυκλοῦντο, ὡς περι-λάβοιεν αὐτούς». Ep: (mi fir:) «Πерілаμ-εάνειν τῇ διανοίᾳ. Lks: a pīchene.

Πерілаμής, έος (ό, ή), kape xcheste din toate pērpjile, npea strēxvitā. [mi

Πерілаμπος (ό, ή), foapte strēxvosā; (fir:) aplosā, mēpēdā, insemnatā. [περι, λάμπω]. [de xnde

Πерілаμπως, adv: κκ mēlatē strēxvipe, saā mēpēie.

Πери-λάμπω, viit: -λάμψω, strēxveskā in toate pērpjile n' inпрежар; (strēm:) xminezā чева de жар inпрежар. [de xnde

Πерілаμψις, εως (ή), xminare pēvtr-satā din toate pērpjile, saā inконжарк-toape strēxvipe, =Πеріλύγεια.

Πеріλεγής, έος (ό, ή), чл κκ kenapā (betexie, mīpitā, mi чл:) de жар inпрежар. [περι, λέγων].

Πери-λέγω, viit: -λέξω, spēiā, eksnrimā чева in pēpifpase; (nestp:) vorbeskā in pēpifpase; (prin intind:) vorbeskā mēlate mi pīsoase.

Πери-λείδομαι, (fēpā viit:) mē vtrpā inпрежар, saā mēkā din toate pērpjile n' inпрежар de чева.

Πеріλειμμα (τό), rēmimīp, [din

Πери-λείπω, viit: -λείψω, xasā чева ka nrisositā; (pas:) nrisoseskā, rēmīlā. «Οσοι πολέμοιο περιλείπονται». Ix: T. kīgī vor rēmīnea.

Πери-λείχω, viit: λείξω, xingā n' inпрежар; (mij:) imī xingā xzele (npon: mi fir:).

Πеріλεξίς, εως (ή), vorbire, eksnrimare prin pēpifpase; vorbire de pīsoase (poliloie). [περιλέγω].

Πери-λεπίζω, viit: -ίσω, mi Πери-λέπω, viit: -λέψω, iāā koaxa den' inпрежар, deskonjark.

Πеріλεσχήμευτος (ό, ή), [περιλεσχήμεω] =Πеріλλήτος, bestitā.

Πеріλεικάνω, viit: -ανώ, alveskā чева de жар inпрежар. [din

Πеріλευκος (ό, ή), κκ totā, saā de жар inпрежар alvā. [περι, λευκός].

Περίλημμα (τὸ), op ue koupinde vine-
na, konpinska. [mi]

Περίληπτικός, ἡ, ὅν, ueλ kα ntepe, sađ
kα inswime de a konpinde mēate. «Ὁ-
ῥμα περιληπτικόν». Gram: (Franz:) kole-
ktivā. [mi]

Περίληπτικῶς, adv: ne skriptō, in kinš
konpinztorō. [mi]

Περίληπτός, ἡ, ὅν, de konpins, de in-
kēnt; (mi fir:) de privenst. [mi]

Περίληπτῶς, adv: in kinš de konpinde-
pe (de privenere). [mi]

Περίληψις, εως (ἡ), konpindepe (akt:
sađ pas:); (fir:) privenere. [περιλαμβάνω].

Περι-λιμνάζω, viit: -άσω, stađ batz ne-
kprztoape n' innprekpr de ueba.

Περι-λιμπάνω, At: in lokē de περιλείπω.

Περίλιπός, εως (ὁ, ἡ), = Περιλοιπός.

Περι-λιχμάζω, viit: -άσω, mi Περιλιχμάω
-ō, mi (mi): -λιχμάομαι -ōμαι, viit: -ήσω,
-ομαι, = Περιλείχω

Περι-λιχνεύω, viit: -εύσω, mēninkē la-
kom (sađ imi kprz balele de) ueba.

Περίλογισμός (ὁ), = Ἐπιλογισμός.

Περίλοιπος (ὁ, ἡ), rmasā din ueba,
prisosit; maī trpilt in kpm. [περιλείπω].

Περι-λοπίζω, viit: -ίσω, = Περιλεπίζω.

Περι-λούω, viit: -λούσω, lađ, skaldē kα
sizinu de kpr innprekpr.

Περι-λυαίνομαι, viit: -ανοῦμαι, batz mē,
strikē ueba de kpr innprekpr, sađ in totē
kinā; atinrē penstajia kaība.

Περίλυπία (ἡ), mare tpisteu, sađ mi-
xniutne. [din]

Περίλυπος (ὁ, ἡ), foapte tpistē, konpinsā
de mīxniutne. [περί, λύπη].

Περι-λωπίζω, viit: -ίσω, innprekpr kα
kaīn, inprakē.

Περιμάδαρος (ὁ, ἡ), de kpr innprekpr
mēshkē. [περί, μάδαρος].

Περιμαθής, εως (ὁ, ἡ), prea mēat inbt-
mat. [περί, μαυθάνω].

Περι-μαιμάω-ō, (fpr viit:) poet: kastē
de kpr innprekpr, ka st rseskē, sađ st
arueskē ueba.

Περιμαμύων, ωσ, poet: papt: ad lēi
perimamō.

Περι-μαίνομαι, viit: -μνοῦμαι, (kα ak:)
neveskē (mē portē nevesnēte) innpre-
kpr de ueba; (kα dat:) dopeskē nevesnē-
te ueba.

Περιμάτρια (ἡ), [περιμάτω] femēle kα-
rptioape de snepstigiomī prin fepmēue.

Περιμανής, εως (ὁ, ἡ), foapte nevesnē in
ueba [περιμαίνομαι]. [de xnde

Περιμανῶς, adv: kα totēl nevesnēte.

Περι-μαρμίζω, viit: ἀρῶ, pesnīndeskē
paze de kpr innprekpr.

Περι-μάραμαι, (fpr viit:) poet: in lokē
de περιμάρομαι.

Περι-μάσσω(τω), viit: -μάξω, mteprē
(kprz) de kpr innprekpr, = Περιμασίρω.

Περιμάχητος (ὁ, ἡ), nentpr kape se bat
(kape de kape st 'l anue); (prin xpm:)
de dopit, de pīuit; (xne opī) de disus-
tat. [din]

Περι-μάχομαι, viit: -μαχέσσομαι, sađ -μαχή-
σομαι, (kα ak:) mē batē innprekpr (snpe
antrapea) kaība, okpoteskē; (kα nen:) mē
batē nentpr (ka st doīndeskē) ueba.

Περι-μελαίνω, viit: -ανῶ, innerpeskē ue-
ba de kpr innprekpr.

Περιμεμφής, εως (ὁ, ἡ), kīptitopē desnpe
op ue. [περιμέμφομαι].

Περι-μενεαίνω, viit: -ανῶ, poet: nofteskē,
dopeskē prea mēat.

Περι-μένω, viit: -μενῶ, (kα mi fpr ak:) a-
wtentē; sintē pēstpatē(xotēpitē) nentpr ueba.

Περιμέριμος (ὁ, ἡ), konpinsā de grijī,
foapte inrpjātē. [περί, μέριμνα].

Περίμεστος (ὁ, ἡ), plinē de kpr innpre-
kpr, sađ nīnt sxs. [περί, μεστός].

Περι-μετρέω -ō, viit: -ήσω, mēsrē de
kpr innprekpr. [din]

Περίμετρον (τὸ), = Περίμετρος (ἡ). [mi]

Περίμετρος (ὁ, ἡ), = Ὑπέρμετρος. 2) kα
totēl potēndē. || (sbsst: fem:) Περίμετρος
(se inu: γκαμμή), linia, kape intinzīndē
se innprekpr formeazē okolēl xntē trp-
nē; (in nen:) intindepea (mēsrē) oko-
lēlē. [περί, μέτρον].

Περιμήκης, εως (ὁ, ἡ), mi poet: Περιμή-
κετος, = Ὑπερμήκης, foapte lēnē, 'nalē,
sađ mare. [περί, μήκος].

Περιμήριον, mi Περιμηρίδιον (τὸ), ako-
nērmintē de kētpile pīoapēlor, nē-
drau. [περί, μήρος].

Περίμητρος (ὁ, ἡ), ueλ den' innprekpr
inimeī lemēlē. «Ὁλκ περιμήτρα». Tfr:
tēate kα inima lor, uepene. [περί, μήτρα].

Περι-μηχανόμαι -ōμαι, viit: -ήτομαι, (kα
dat: indip:) mē mētemēmeskē ueba in-
prekpr, sađ innpotiba kaība.

Περι-μύθω, (fpr viit:) poet: mē mi-
veskē (mē innēginezē) din toate pēpēle,
skazē tpentat.

Περι-μοτάω -ō, viit: -όσω, ximēl de
kpr innprekpr pana kα skamē. [de xnde

Περιμότωσις, εως (ἡ), ximēlepe de panē
kα skamē.

Περι-μοχθέω -ῶ, viit: -ήσω, (κκ dat:) πῶτινєскѣ, мѣ kinžiesкѣ п' inпрежєр de, saž pentrє vneva.

Περιμυχάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, мѣ-чѣскѣ (vīжіѣ, pessнѣ) п' inпрежєр de че-ва. [шi]

Περιμυχῆς, ές (έ, ή), poet: чєл чє мѣ-чємєтє tapє. [περι, μυχή].

Περι-μύρομαι, viit: -μυρούμαι, poet: мѣ-чєчєскѣ пλiнrind amar.

Περιναετώ -ῶ, (φῆρς viit:) poet: лo-кѣiesкѣ inпрежєр, = Περισιῶ. «Πόλεις, αἱ περιναεταόουσιν». Od: Δ' se aflz п' inпрежєр. [din]

Περιναίτης, ου (έ), poet: = Περισιῶς. [περιναίω].

Περίναος (έ), = Περισιῶς.

Περι-ναίω, (φῆρς fiit:) poet: = Περιναετώ.

Περιναύσιος, шi Περιναύτιος (έ, ή), пѣti-maшѣ de greaгъ. [περι, ναυτία].

Περινενοημένως, adv: (de nartv:) [περι-νέω] κк мѣлѣ inгелємчѣsne saž бєпѣ kinzєire.

Περίνεον (τὸ), naptea dintpe meztѣ шi poaue. [шi]

Περίνεος (έ), = Περινεον. 2) мѣдєларєл мєпiлaлѣ ал вѣрвaтєлѣ. [πηνίν].

Περι-νεύω, viit: -εύσω, мѣ повiрєnesкѣ п' inпрежєр kind лa o nartє, kind лa алтa; мѣ плєкѣ, шi мѣ xilѣ inпрежєр.

Περίνεφελος (έ, ή), inкoпжєpatѣ de nort; nrea innopatѣ.

Περίνεфρος (έ, ή), чєл κк гpaшѣ рѣпi-кѣ. [περι, νεφρός].

Περι-νέω, viit: -νεύσομαι, innotѣ (xnde-скѣ) п' inпрежєр.

Περι-νέω, viit: -νήσω, = Περινηέω.

Περίνεως (έ, ή), κѣлѣтoрѣ пє kopавiє. [περι, νης].

Περι-νήέω, viit: -ήσω, Ion: гpѣмѣdesкѣ чєвa п' inпрежєр.

Περίνημα (τὸ), гpѣмѣditєрѣ п' inпрежєр de чєвa. [περινέω].

Περίνησος (έ, ή), inпрежєpatѣ (ка o in-склѣ) de adevъpatъ nortpъ (de mare), = Περιπύρρυρος. || (sєst:) Περινήσων (ιμάτιον), кнѣ folѣ de femeіaskъ xalнѣ κк mъpѣпiнi, saž поaлє nortpиpѣ. [περι, νήσος].

Περι-νήχομαι, viit: -νήξομαι, (κк ак:) in-notѣ, мѣ skaadѣ п' inпрежєр de чєвa.

Περινήω, viit: -νήσω, = Περινέω (-νήέω).

Περι-νίω, шi (prea rap) Περι-νίπτω, viit: -νίψω, спѣлѣ чєвa п' inпрежєр. [de xnde.

Περίνημα (τὸ), = Περιπλума. (med:) =

Περίπλума.

Περι-νίσσομαι, viit: -νείσομαι, poet: (κк ак:) мѣ прєxиmєлє п' inпрежєр de чєвa.

Περι-νοέω -ῶ, viit: -νοήσω, kopпiнzѣ чєвa in mintea mea, inгелєгѣ vne, мѣ rindєskѣ inгелєmгєmєтє; kinzѣiesкѣ; мѣ-skочєскѣ. [de xnde]

Περινόησις, εως (ή), adiнкѣ пpичєпєрє; бєпѣ kinzєire. [шi]

Περινοητικός, ή, έν, indeminatikѣ a ppi-чєпє, adiнкѣ лa mintє, inгелєпtѣ; пѣsko-чiчosѣ.

Περίνοια (ή) aсєpimє de mintє. [περίνοια].

Περινομή (ή), kopпiнsѣ, прєaжмѣ de (лoкѣ konsfingitѣ лa) temple; (in чєn:) o-кoлѣ. «'Εκ περινομῆς». D: Ал: d' a pп-дєл inпрежєр. [περινέμω].

Περίνοος -ους (έ, ή), aсєрѣ лa mintє, snip-losѣ; пѣskочitopѣ. (prinч: inтpєк: пѣmaі sєпpл: пєpиnoύcтaтoς). [περι, νόος -ους].

Περι-νοστέω -ῶ, viit: -ήσω, мѣ прєxиmєлє, мѣ pѣлѣчєскѣ in koavѣ шi'n kolo; (stpъm: κк ак:) okolesкѣ п' inпрежєр de чєвa.

Περι-νοτίζω, viit: -ίσω, xmezesкѣ чєвa de жєр inпрежєр.

Περινούστατος, ή, ον, sєпpл: ал(nєiнтpєк:) пєpиnoύcтoς.

Περινύμιος (έ, шi ή), kape se пѣпє in-прежєр, saž se пpєчєxиmєтє мѣл лa mи-рє, saž лa mиpєaсѣ. «Στέφανος—». [περι, νύμφη].

Πέριξ, [περι] adv: (κк чєп: saž ак:) in-прежєр, de жєр inпрежєр. «Πέριξ δὲ τοῦ ἱεροῦ φοίνικας παύονται». Ep: «Πέριξ τὴν λίμνην εἰκέουσι». Ep: (mѣ φῆρς kazѣ). «Πέριξ τοῦτον λαβούσας». Ep: = Περिलाβούσας. (шi κк artik:) «'Ο («'Η "Τὴ) πέριξ». Лєs:

Περι-ξάινω, viit: -ξανῶ, srіpиѣ (sfіwиѣ) чєвa п' inпрежєр; кѣtind pѣnesкѣ прєa мѣл.

Περίξεστος, ή, έν, pѣzєitѣ, vіonлitѣ de жєр inпрежєр. [din]

Περι-ξέω, viit: -ξέσω, pѣzєind (vіonлind) netezєskѣ чєвa de жєр inпрежєр.

Περίξηραίνω, viit: -ανῶ, sєskѣ чєвa din toate пѣpѣилє; (de xnde) sєskѣ de toѣ. [din]

Περίξηρος (έ, ή), xskatѣ din toate пѣp-илє saž de toѣ. [περι, ξηρός].

Περι-ξυρίζω (-έω) -ῶ, viit: -ήσω, pazѣ п' inпрежєр.

Περίξυστήρ (έ), xнѣ instpamintѣ xipєp-иkѣ, κк kape se pѣzѣiesк oascлє п' in-прежєр. [din]

Περι-ξύω, viit: -ξύσω, pѣzєѣ п' inпрежєр, ка st netezєskѣ.

Περίοδος (ὁ, ἡ), foarte volăminosă, mare. [περί, ὄγκος].

Περιοδεία (ἡ), okolă de călătorie, voiaj. [περιοδεύω].

Περιοδεύσιμος (ὁ, ἡ), (dpsmă) prin care poate, săl treacă a okolí cineva în călătorie. [din

Περιοδεύσις, εως (ἡ), = Περιοδεία. [mi

Περιοδευτής, ου (ὁ), чел. че околоште călătorind; (nartik:) doktoră, săl perștoră, care se preșmălă din lokă în lokă. [mi

Περιοδευτικός, ἡ, ον, căvenită, anlekată, săl îndemînătikă la călătorie. [din

Περί-οδεύω, viit: -εύω, okoleskă preșmălînd-mă mi călătorind, voiajeză obșepînd; (fir:) vară de seamă, medită în mintea mea; (șne-opi) amțesekă, (Frang:) circonvenir; (med:) trakteză o boală (prinç:) kă metodă periodikă; (ptp:) skpiă kă perioade, întrepșingeză stilă periodikă.

Περιοδία (ἡ), = Περιοδεία, călătorie (prinç: pe șskată); deskriere de călătorie; (med:) călătore prin periodikă metodă. [mi

Περί-οδίζω, viit: -ίζω, amă karakteră periodikă. «Περὶ τοῦ περιόδίζω». Gal: [mi

Περιοδικός, ἡ ον, care se înfîmță, săl nime periodichește; (med:) periodikă, care la cheasă xotșpîă închetînd se peîntoarce iarșmă; (ptp:) skpișă kă perioade. [περί-οδος]. [de șnde

Περιοδικῶς, adv: periodichește; săl în stilă periodikă.

Περί-οδοπόρεύω -ω, viit: -ήσω, (kă ak:) călătoreșkă n' înpereș de chea.

Περιοδονίχης, ου (ὁ), pîșitoră în perioadă a kîtor 4 șnte. [περίοδος, νίχη].

Περίοδος (ὁ, ἡ), (nart:) preșmălătoră, okolitōră (prinç: kă streșară), = Περί-πολος. [mi

Περίοδος (ἡ), periodă, întoarçere de la așelamă la așelamă nentă, çerkșlagie. «Λόγων—». Ksn; 2) călătorie fîkștă, săl învîrtită n' înpereș de chea; (în pen:) okolă. «Τοῦ οὐραοῦ ἡ κατὰ τὰς συντομωτέρη ἐστὶ πολλὸν, ἥπερ ἡ περίοδος τε καὶ ἀνάστασις. Ερ: «Ἡ περίοδος τοῦ ταίχου οὐκ ὀλίγοι στάδιοι εἰσὶ. Ερ: 3) deskriere de volăgoră toponrafikă; nartikșlară çartă çeografikă. «Χάλκεον πίνυλιν, ἐν τῷ γῆς ἀπάτης περίοδος ἐνατέμνητο». Ερ: 4) (med:) periodă de spîșpi. 5) perșlată kină de traiă. (Plat: Πολιτ: Γ'. 15). 6)

(kolekt.) çele nartă obștemă șnte a de Greçiei. (de șnde) «Νεοικηλὸς τὴν περίοδον». .Iks: = Περιοδονίχης; (mi fir:) «Πελοπονησὶς περίοδος κατὰ λυσιν». Πα: 7) (ptp.) periodă, șpasă kombinată din mai mșate pponosigii șne ekspimare de o înteară idee. [περί, ὁδός].

Περί-οδυνάω -ω, viit: -ήσω, = (săl greș: în lokă de) περιωδυνάω.

Περί-οιδα, viit: -είσομαι, (prel: περιήδεν, mi çl:) miă chea foarte șine. «Ἰχθυεὶ περιήδη (ὁ κύων)». Od: P.

Περί-οιδέω -ω, viit: -ήσω, sintă șmfaată de șșr înpereș, săl prea mșat.

Περί-οικέω -ω, viit: -ήσω, (kă ak:) lo-șteskă n' înpereș de chea. [de șnde

Περιοίκημα (τὸ), lokșingă înpereș de chea.

Περιοικία (ἡ), lokșipe înpereș; ștarea pîișkșlă (șnă feză de poșă în Kreta). 2) pîșçile den' înpereșșlă șnăl orașă, (Frang:) banlieue. [mi

Περιοίκιον (τὸ), kopriusă de kasă, săl de orașă; (șne-opi) kipie de kasă. [mi

Περιοικίς, ίδος (ἡ), (oramă) șitsată înpereșșlă (mi mai de mșate-opi șnșșă la îșpidikșia) așlăl orașă. || (șvșt:) lo-șçpile den' înpereș. [περιοίκος].

Περί-οικοδομέω -ω, viit: -ήσω, klădeskă, zideskă deșșr înpereș, înpîșdeskă kă zidă.

Περιοίκος (ὁ, ἡ), lokșitoră n' înpereș de chea; (nartik: în Șnarta) Περιοίκος, toți çel-ș-așçi șlobozi λavedemonenī a-fară de Șnartiaș; (mi în Kreta) niște poșă ka Elouș din Șnarta; (çeorg:) lokșitorăl așelamăl paralele (prinç: kă noi lokșitorăl zonei temperate). [περί, οἶκος].

Περιοιστέος, α, ον, posit:, mi

Περιοίστω, viit: αλ λῆ περιφέρω.

Περί-οιχνέω -ω, viit: -ήσω, poet: Ion: = Περιέρχομαι.

Περί-οκέλλω, viit: -οκέλω, (kă ak: kșupen:) kază, mă așvîră în chea.

Περιοκλή (ἡ), = Περιοχή.

Περί-οκισθίνω (-άνω), viit: -οκισθήσω, așnekînd kază n' înpereș de chea; kază (mă șșpiă) din toate pîșçile. [de șnde

Περιοκισθητής, εως (ἡ), kădepe din aș-nekare.

Περιοκλή (ἡ), trauere înpereș din toate pîșçile; (fir:) peshîndipe în mai mșate pîșçi; (în pen:) desokșuagie dela chea. [περιοκλή].

Περιοκματοποιός (ὁ, ἡ), (nart:) deskiz-

lorð de okiĩ káiva, (κκ πεν:) «Πυλῆς—». latmá: [περί, ὄμμα, ποιός].

Περιομαχῶδης, εὖς (έ, ή), inkz de lotz nekonið. [περί, ὄμαχῶ].

Περιοσυζῶ, viit: -ίω, latz n' innre-
jar (skouð) suriáe káiva.

Περιοπαζῶ, viit: -άζω, noet: roneskz че-
ва din xpmz.

Περιοπτέος, α, ον, nosit: ал лѣ περιοράω.
[din]

Περιοπτομαι, neintp: in lokz de perio-
ráw, (de xnde) viit: περιόψομαι. [de xnde]

Περιοπτος (έ, ή), vzzxðz din toate pzo-
gáe n' innrejar; (upin intind:) esitð a-
farz, 'naatz; (fir:) strázxvitð, minxnatð, de
přivit. (bezĩ mi περίελεπτος). 2) (akt:)
trekzlorð kx vedepca, nevzrztorð de sea-
mz. [de xnde]

Περιοπτως, adv: in kinð de přivit 2)
kx nevzrape de seamz.

Περιορασις, εὖς (ή), xítape n' innrejar.
2) (upin intind: mi fir:) trecepe kx ve-
depea, mi nerpáipe. [din]

Περιοράω -ῶ, viit: -έψομαι, (tre: de kx:
περιώρανα, nex: περιέδον, mi nas: περιώφθην,
mi cl:) mz xitð n' innrejar; varð de sea-
mz; axtentð. «Περιδέειν τὸ μέλλον». Aks:
2) (obiv:) mz xitð kx nevzsape; (upin
intind:) raxðð, trekð kx vedepca, lasð a
se fache ceva; denevbeskz. (κκ naptv: sað
inf: indip:). «Μὴ περιδέητε ἡμέας διαφθα-
ρέντας». Ep: «Περιδέειν αὐτὸν αἰῶσαι». Ep:
«Οὐ περιορέοντας ἀπέλκειν τοὺς ἐκέτας ἐκ τοῦ
ῥοῦ». Ep: 3) (miz: kx pen:) innpikeskz
desnpe ceva, iatz a minte. «Περιορώμενος
τῆς Μένδης, μὴ τι πάθῃ». Tsz: 4) (fzrð
kazð) imi pierzð vremea xitðndxmz (κx-
skind rpa) in kovai mi 'n kolo. «Δια-
νοούμενοι μὲν καὶ πρότερον στρατεύειν, μέλ-
λοντες δὲ εἶτι καὶ περιορώμενοι». Tsz:

Περιοργῆς, εὖς (έ, ή), plinð de minie,
foapte nekzxitð. [περί, ὄργη].

Περιοργίζομαι, viit: -ορίσθῃσομαι, mz
nekzjeskz prea mlat.

Περιοργος (έ, ή), ==Περιοργῆς.

Περιοργισῶ -ῶ, viit: -ώσω, imi intinzð
minie in stinjinð n' innrejar de ceva
ka sz 'i mzsxpð okolza).

Περιοργως, adv: kx mlatð nekazð, sað
minie. [περιοργος].

Περιορθριος (έ, ή), чел innrejarxla di-
minexi. || Περιορθριον (τὸ), partea nouxi
de kztro zi. (περί, ὄρθρος).

Περιορθρον (τὸ), ==Περιορθριον.

Περιορίζω, viit: -ίω, inkizð, koprinzð

innrejar kx xotapð. mzpineskz: (fir:)
xotzrzkz kx skxnnitate; (xne-opi) eks-
natpiezð (sxprizneskz). [de xnde]

Περιορισ, εὖς (ή), ==Περιορισμός.

Περιορισμα (τὸ), op che este mzpinitð,
xotzpitð. [mi]

Περιορισμός (έ), mzpinipe, inkidepe in
xotape; (fir:) skxnnit xotzripe; (Λη:) eks-
natpiare (sxpriznð). [mi]

Περιοριστος (έ, ή), mzpinitð, sað de
mzpinit; (mi fir:) de xotzpit, de eksnat-
kat, de ingezes.

Περιορμῶ -ῶ, viit: -ήσω, sintð tpsað
in portð n' innrejar de ceva.

Περιορμίζω, viit: -ίω, imi tparð kora-
bia la xskatð n' innrejar de ceva.

Περιορύσσω (τω), viit: -ορύζω, saitð n'
innrejar, inkonjarð kx manðz: (neon:)
desrponð.

Περιορῥέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, (κκ ак:)
dzngezð n' innrejar.

Περιορμος (έ, ή), skouzploð de mlatð
miposð, rpez mipositorð. [περί, ὄρμη].

Περιορστεος (έ, ή), kopinsð de oase; sað
чел n' innrejar de osð. || Περιορστεον (τὸ).
Anatm: membrana, pelida, че аконеръ
n' innrejar oasele. [περί, ὄρστέον].

Περιορσραίνομαι, viit: -ορσρανήσομαι, mi-
posð ceva de jar innrejar.

Περιορсия (ή), [періорсія] avepe de pri-
sosð, vorzgie, prisosð de kintirð; vizm-
rð. «Αὐχμηρὸς τις καὶ ἀπὸ παντὸς περισούριαν
ποιούμενος». Pl: (obiv:) «Ἐκ περισουρίας».
Fps: din prisosð, (upin xpm:) inbizmrat;
fzrð ostenealt, lesne; fzrð primexdie.
«Ἐκ περισουρίας μου κατηγορεῖ». Dm: fzrð
pzsape. «Ἐκ περισουρίας πονηροί». Dm: din
insxmilt pzstate. 2) eksistimgz, intpeni-
me; sznztost stape (Inkr:). [de xnde]

Περιορσιάζω, viit: -άζω, (κκ dat:) sintð
avtð de upisosð in ceva; (upin intind:)
mz deoseveskz in ceva maĩ xalt dekil
alzi; (κκ ак: кк prep:) imi keltisieskz
prisosxl stzpi in ceva. [de xnde]

Περιορсияμός (έ), dobindipe de mlat-
gime de vxnpi; inbizmstape. [mi]

Περιορсиятливος, ή, ον, advkztorð de a-
vepe de prisosð, de vorzgie.

Περιορсият (έ, ή), avtð, voratð; inbiz-
mratð. 2) alesð. [періорсія].

Περιορφαλμος (έ, ή), чел den' innrejar-
rpl okilor. [περί, ὄρφαλμος].

Περιορῥῶ -ῶ, viit: -ήρω, prexmalt (mi
miz: mz prexmalt) in trzsxpz; (nas:) mz
portð de altz in trzsxpz sað kzlape.

Περιοχή (ή), konpindere, inkonjrapare (akt: saḡ nas:). 2) λκρκ konpinztorḡ in sine de чева, коажѣ, аконерѣmintḡ den' inпрежър. 3) konpinsḡ; volxmḡ; a-donḡtḡrḡ; pasajḡ, saḡ skviekḡ de enḡ skrisḡ; (pḡr:)=Περίοδος. [mi

Περίοχος (έ, ή), konpinsḡ, inkisḡ de жър inпрежър, inkonjrapatḡ. [περιέχω].

Περίοψμαι, viit: ал лѣι περίοψω.

Περι-παθέω -ῶ, viit: -ήτω, simḡḡ kḡ in-ḡtḡtimire чева, saḡ mḡ alḡ in iste mi-ḡkare mi tḡrḡrḡrḡ de natimḡ; eksprimḡ kḡ ueste (miḡkḡrḡ de mḡmḡ) saḡ vorḡe anpinse tḡrḡrḡrḡrḡ sḡfletḡlḡi meḡ. (bezḡ mi παθαίνομαι). [din

Περιπαθής, εός (έ, ή), konpinsḡ de na-timḡ, innḡtḡmitḡ, (Franḡ) pasionatḡ. [πε-ρί, πάθος]. [de enḡde

Περιπαθῶμαι, adv: kḡ mḡlatḡ inḡtḡtimire, saḡ mḡlatḡ nedinimḡ a sḡfletḡlḡi.

Περι-πεφάσσω, (fapḡ viit:) mḡ xḡtḡ kḡ sedbatikḡ kḡtḡtḡrḡ de жър inпрежър.

Περι-πάλλω, viit: -παλῶ, poet: kletinḡ чева inпрежър. || (nas: saḡ nestḡr:) mḡ kle-tinḡ, tremḡrḡ kḡ totḡl.

Περιάμπαν, adv: poet: = Πάμπαν (kḡ maḡ mḡlatḡ inteḡipe).

Περιπαμφανών, poet: partḡ: ал neintḡ: περιπαμφανῶ, strḡlḡcheskḡ. skouḡ paze in toate pḡrḡile inпрежър.

Περι-παταίνω, viit: -ανῶ, poet: mḡ xḡtḡ suerios n' inпрежър; (strḡm:) imḡ pre-ḡmḡlḡ vederipe inпрежърл vre enḡl λκρκ.

Περι-πάσσω(τω), viit: -πάσω, presarḡ n' inпрежър. [de enḡde

Περίπαστος (έ, ή), presḡratḡ kḡ чева de жър inпрежър.

Περι-πατέω -ῶ, viit: -ήτω, mḡ preḡm-ḡlḡ; ḡmḡlḡnd konvorḡesḡḡ (prinḡ: desḡre filosofice obḡekte); (maḡ noḡ in ḡen:) ḡmḡlḡ. «Καὶ εἰσḡλθε σὺν αὐτοῖς (έ χωλός) εἰς τῶ ἱερὸν περιπατῶν». Skḡr: [de enḡde

Περιπάτησις, εως (ή), preḡmḡlare, ḡm-ḡlare; (prin intind:) konvorḡipe desḡre filosofice obḡekte. [mi

Περιπατητής, οῦ, (έ), ḡmḡlḡtorḡ. preḡm-ḡlḡtorḡ. [de enḡde

Περιπατητικός, έ, εν, fḡkstḡ, obḡḡnḡtḡ (ḡḡtorḡ de) а ḡmḡlḡ. 2) perinatetikḡ (filosofḡ, bezḡ περίπατος), ḡmḡlḡtorḡ siste-meḡ lḡi Aristotelḡ. [de enḡde

Περιπατητικός, adv: ka perinatetikḡ, saḡ ḡsue sistema perinatetivḡlor.

Περίπατος (έ), preḡmḡlare. ḡmḡletḡ; lokḡ de preḡmḡlat. 2) (prin intind:) kon-

vorḡipe in ḡmḡletḡ (prinḡ: desḡre filo-sofice obḡekte); lokḡl, enḡde obḡḡnḡt se fḡveaḡ asemenea konvorḡipḡ, (partik:) ḡi-ḡevḡ (ḡkoalḡ in Atena), enḡde ḡmḡlḡnd imḡ fḡvea lekḡile Aristotelḡ; (in ḡen:) ḡkoalḡ de filosofie. «Αναπεπταμένου τοῦ Πλάτωνος περιπάτου». At: [περί, πάτος].

Περι-παύω, viit: -παύσω, inḡetezḡ чева din toate pḡrḡile. || (miḡ: saḡ nas:) in-ḡetezḡ, mḡ inḡetezḡ kḡ totḡl.

Περι-παχνόω -ῶ, viit: -ώσω, inkerḡ че-ва de жър inпрежър.

Περιπεδιών, ή, εν, inkonjrapatḡ de kḡm-nie. [περί, πεδίον].

Περιπέζια (ή), bezḡ περιπέζιος. [mi

Περιπεζίδες (αἱ), o podoavḡ de piḡoare, enḡ feḡḡ de kḡlḡḡnḡ. [din

Περιπέζιος, α, εν, чel den' inпрежърл labeḡ piḡorḡlḡi, saḡ poaleḡ xḡlḡci; (prin intind: mi fir:) jositḡ, de lḡnḡrḡ pḡmḡntḡ.

2) (lokḡ) de ḡmḡlat || (sḡbst:) Περιπέζια (ή), lokḡ jososḡ. [περίπεζος]. [de enḡde

Περιπέζιος, adv: jos, nitḡlat.

Περίπεζος (έ, ή), чel kḡ poale n' inпре-жър. «Χιτῶν —». lḡs: (bezḡ mi διάπεζος) [περί, πέζα].

Περι-πείρω, viit: -περῶ, netrekḡ чева in, saḡ ka in spḡrare. «Περιεπάρη τῷ ἀγνῷ-στρω». Лкч:

Περιπελής, εός (έ, ή), = Περιπέλος.

Περι-πέλομαι, (fḡrḡ viit:) poet: (kḡ ak:) inkonjrapḡ, okolesḡḡ чева. 2) (kḡ ḡen:) =Περιγίνομαι, mḡ maḡ ḡiḡ; kovḡrḡesḡḡ, mi

чл: 3) (fḡrḡ kazḡ) черклезḡ; mḡ inḡir-tesḡḡ peridiḡeshḡ. «Περιπλομένων ἐναιυ-τῶν». Om: (bezḡ mi ἐπιτέλομαι, mi περι-τέλλομαι).

Περίπεμπτος (έ, ή), trimisḡ in pḡrḡile den' inпрежър. [din

Περι-πέμπω, viit: -πέμψω, trimiḡḡ in koa-ḡi mi 'n kolo n' inпрежър supḡ kḡtḡrḡe a kḡḡva,

Περι-πένομαι, (fḡrḡ viit:) poet: = Ἀρ-ριπένομαι, kḡḡ ostenealḡ indeletniḡindḡ mḡ la чева.

Περιπεπαχμένος, η, εν, nas: tpe: de kḡ: ал partḡ: лѣι περιπέρω.

Περιπεπεμμένος, η, εν, nas: tpe: de kḡ: ал partḡ: лѣι περιπέπω.

Περιπέπταμαι, nas: tpe: de kḡ: ал лḡi περιπεπτάνομαι.

Περίπεπτος (έ, ή), inпрежърatḡ, akone-ritḡ kḡ upḡḡnḡrḡ, plḡsmḡitḡ. [din

Περι-πέπτω, mi Περι-πέσω, viit: -πέψω, (prinḡ:) anonerḡ, presarḡ de жър inпре-

жър кока кѣ фѣнѣ, кѣ сѣ факѣ пѣнеа
коажѣ in kontopѣ; (obiv: fir:) okoperѣ
кѣ de kpezst privinsipe; (prin intind:)
amѣveskѣ, inshelѣ. «Τούτοις τοῖς ῥηματίοις
περιπεθεῖς». Apstf:

Περιπετάδην, adv: in felѣ de nepdea u'
inpreжp. [din

Πери-πετάννυμι, viit: -πετάσω, intinzѣ
cheva de жp inpreжp. [de xnde

Περιπέτασμα (тѣ), op че se intinde n'
inpreжp de чева, akoperemintѣ, nepdea,
mi uа; (fir:) alegorie. [mi

Περιπεταστός, ѣ, ѣν, intinzѣ n' inpreжp.
«Περιπεταστόν». Apstf: xnd felѣ de amo-
roasѣ sѣrѣtare (vezī mi mаndalωtѣs).

Περιπέτεια (ή), neamtentatѣ pefavere
a soapteī (mai de mаte opī sipe mai
pѣ); intimnare vѣsdatѣ; (in ven:) intim-
nare; inpreжpare; (nartik:) intimnare
nepѣdѣditsipe deslerapea dramei [din

Περιπετής, ѣс (ѣ, ή), [περιπίπτω] kѣzstѣ n'
inpreжp; saѣ che kѣ чева kѣzstѣ inpre-
жpѣ sѣѣ. «Περιπετής γίνεσθαι τι». Iks:
a kѣdea in чева. «Πέπλοισι περιπετής». Esx:
inbѣitѣ de жp inpreжp kѣ... «Ἐγγος
περιπετές». Sof: kpesle kape a kѣzst чі-
neva, inkil a i se infіpe in tpehѣ; (mi
fir:) «Περιπετεῖς τύχη». Esp: intimnartі
pefѣkѣloape de soaptѣ. «Περιπετῇ ἐποιή-
σαντο σφίσι αὐτοῖσι τὰ πρήγματα». Ep: s' aѣ
fѣkst sinxpi privinsitopі nenopovipіi lop.

Πери-πέτομαι, viit: -πτήσομαι, = Πериίπταμαι.
Πери-πετρίζομαι, viit: -ίσομαι, mѣ isveskѣ
de nіetre, mi mѣ fѣpimѣ.

Περιπέτρος (ѣ, ή), inkonжpatѣ din toate
mѣpіle de nіetre. [περι, πέτρος].

Πери-πέττω, viit: -πέψω, At: in lokѣ de
periпépтw (пéσσw).

Πериπευκής, ѣс (ѣ, ή), poet: [περι, πεύ-
κη] prea amarѣ, veninosѣ. «Βέλος -- », Λ.

Περιπεφρασμένως, [περιφράζομαι] adv: (de
partі:) kѣ mаtѣ rindipe mi asape aminto

Περιπηγής, ѣс (ѣ, ή), infintѣ de жp
inpreжp. [mi

Περιπηγμѣ (тѣ), leminѣ infintѣ n' inpre-
жp de чева; ingrѣditpѣ de parі. [din

Πери-πήγνυμι, viit: -πήξω, infirѣ чева n'
inpreжp; saѣ ingrѣdskѣ, op snpіjinѣ kѣ
parі. 2) inkeгѣ чева ne mѣpіnі inpreжp.

Πери-πηδάω -ω, viit: -ήσω, sѣrѣ n' in-
preжp.

Περιπήξις, ѣс (ή), infіpere n' inpreжp;
inkeгape ne mѣpіnі, prindepe de ne-

ligѣ; (fir:) ingenenipe, (Franz:) consoli-
dation.

Πери-πηχόνομαι, [περι, πήχυς] viit: -υνού-
μαι, inbѣvіimezѣ, konpinzѣ.

Πери-πιάνω, viit: -ανῶ, ingramѣ чева
prea mаt.

Περιπίεσματѣ (тѣ), [περι, πιέζω] vezī
periпіsmatѣ.

Περιπίκρος (ѣ, ή), foapte amarѣ. [περι,
πικρός].

Περιπίμελος (ѣ, ή), foapte rpasѣ. [περι,
πιμέλη].

Πери-πλέμπημι, viit: περιπλήσω, smuаs
de totѣ.

Πери-πλέπρημι, viit: περιπρήσω, apzѣ.
mіkoleskѣ kѣ totѣ de жp inpreжp.

Πери-πίπτω, viit: -πασσομαι, (nox: परि-
पसु, mi uа) kazѣ inpreжp, saѣ neste
cheva (inkil in akoperѣ din toate mѣpіle);
(fir:) kazѣ din intimnare in nenopovipe;
(in ven:) intimninf (kѣ dat.). «Περιπесου-
μαι τῷ ξίφει». Apstf: voіѣ kѣdea in savie,
ka sѣ morѣ. «Λησταῖς περιέπесεν». Skp:
«Καὶ αὐτῷ περι τὸ Παρθένιον ἕρος ἑ Πάν
περιπίπτει». Ep: (mi fir:). 'Εγὼ τοῖς ἐμαυ-
τοῦ λόγους περιπίπτω». Esx: mѣ prinzѣ
in vorbele mele. «Ὁ λόγος αὐτὸς ἐαυτῷ
περιπίπτει». Ep: kontpazіve. «Μὴ εἴς ὑστέ-
ρης σοὶ ἐαυτῷ περιπέσης». Ep: sѣ nѣ kazі
din sinegi in nenopovipe; (mi kѣ pren:)
«Ἐν σφίσιν αὐτοῖς περιπεσόντες ἐσφάλησαν».

Tыч: (mi kѣ ak. kѣ pren:). «Ἐτρασσομένων τῶν
νεῶν καὶ περιπιπτούων περι ἀλλήλας». Ep:
(mi fir:). «Τὰς περιπετείας εἰς τήν τοῦ συμ-
φέροντος μερίδα περιπετωκέναι». Пw: aѣ
ажus. (mi in a 3: neps:). «Ἦν μοι τι
περιπίπτῃ κακόν». Apstf: daka mi se va
intimnа. (mi absol:). Ἀλογηθῆναι καὶ пе-
ριπεσεῖν». Пw: a skѣpѣta, a se nenopovі.

Περιπίσματα (тѣ), Sx: Apstf: vomtina
stѣrѣpіop, saѣ mѣsaineop. (xnde aѣ
gіi indpent: periпіsmatѣ, mi aѣgіi peri-
піsmatѣ).

Πери-πιτνέω -ω, poet: in lokѣ de peri-
пітw.

Πери-πλάζω, viit: -πλάξω, poet: in x: de

Πери-πλανάω -ω, viit: -ήσω, fakѣ ne чі-
neva a se pѣtѣi; (mi mіk: saѣ pas:) mѣ

pѣtѣveskѣ in koavі mi 'n kolo

Πериπλανής, ѣс (ѣ, ή), kape smѣtѣ pѣ-
tѣvindѣ se. [περι, πλάνη].

Πериπλάνησις, ѣс (ή), pѣtѣipe in koavі
mi 'n kolo (akt: saѣ pas:). [περιπλανάομαι].

Πериπλάνιος, x, on, poet: in lokѣ de
periплanής.

Περιπλίσμα (τὸ), op ce se aplică, se aipește n' înnprejkr de ceva ka o kata-plasmă. [din

Περι-πλάσσω (ττω), viit: -πλάσω, sng de jkr înnprejkr. «Πηλῶ («Περμαθίω») —». Apstf: mi At: [de snde

Περιπλάστος (ὁ, ἡ), sng de jkr înnprejkr; (fig:) plasmăit, minchinoss.

Περι-πλάττω -ῶ, viit: -ῆσω, fak sromotă n' înnprejkr de ceva.

Περιπλέγδην, adv: înnpletivit; înnprijmar; înnkrkat. [περιπλέκω].

Περι-πλέγνω, rsi: în lok de περιπλέκω.

Περιπλέος (ὁ, ἡ), poet: în lok de περιπλέος.

Περιπλεχής, εὖς, mi Περιπλεκτός (ὁ, ἡ), înnpletivit, înnkrkat. [din

Περι-πλέω, viit: -πλέω, înnpletivit n' înnprejkr de ceva; înnpletivess sng ka a-ta; (fig:) înnkrk, anevossă ceva; (partik:) vorbessă azerpivemte (înnkrkat).

|| (mi: saș nas:) mț infwkr n' înnprejkră kăiva, în înnprijmez stpns (ka dat: îndip). «Περιπλεχέες ἀλλήλοις». Apst: «Ἰσὼ περιπλεχθεῖς». Od: Ζ. (mi tpr kaz). «Τὶ θεῖ περιπλέκειν»: Ap: ce le mai înnkrv? [de snde

Περιπλέξας, εὖς (ἡ), înnprijmar (akt: saș nas:).

Περιπλεός (ὁ, ἡ), foapte plin. || (next:) Περιπλεον, adv: foapte în plin, prea înnvismrat. [περί, πλεός].

Περιπνευμονία, Περιπνευμονιά, Περιπνευμονικός, At: în lok de περιπνευμονία, mi cl:

Περιπνευρίδιον (τὸ), akopermint n' înnprejkră koastelop. [mi

Περιπνευρίζω, viit: -ίσω, înnprijmez. [mi

Περιπνευριτικός, ἡ, οὐ, = Πλευριτικός. [din

Περιπνεύρος (ὁ, ἡ), cel den' înnprejkră koastelop (de p'altre), (Franz:) la-téral. [περί, πλευρόν].

Περι-πλέω, viit: -πλεύω, mi -πλευσοῦμαι, pltesk n' înnprejkr, okolesk vre kă lok plstind pe mare; (fpr kaz) mț prekmă (fak volte) ka korabia, (Franz:) croiser; (fig:) mț mīkă în kovă mi în kolo, mț kletin, saș mț legnă (ka ak). «Περιπλέοντες τὴν Εὐβοίαν». Ep: (mi ka ak: ka prep: saș ka adv: lok:) «Τριήρεις περιπλεύσας ἀπὸ Ἰωνίας εἰς Κιλικίαν».

Ksn: «Αὐτὸς μὲν πεζὴ ἦλθεν (ἀπὸ Καρδίας) εἰς Σηστόν, τὰς δὲ ναὺς περιπλεῖν ἐκεῖσε ἐκέλευσε». Ksn: (mi absol:) «Περιπλέον ἐλάμβανεν ὅ,τι ἤδυνκτο». Ksn:

Περιπλεως, At în lok de περιπλεως.

Περιπληθής, εὖς (ὁ, ἡ), foapte plin; foapte msat; ποικλός; (prin întind:) lapră, întins; (ka dat:) plin, înnvismrat de ceva. [din

Περι-πλήθω, viit: -πλήσω, sntă foapte înnvismrat, plin de ceva.

Περιπλήγδην, mi Περιπλήξ, adv: ka kraci deskiv n' înnprejkr (suprekonpindere) de ceva. (vezî mi περιβάδην). [din

Περι-πλήσσομαι, viit: -πλήξομαι, înnprijmez, konpinză ceva ka kraci mei. (vezî mi περιβάινω).

Περιπλοάδην, adv: = Περιπλέγδην. [din

Περιπλοκή (ἡ), înnpletivire n' înnprejkr, înnprijmar (akt: saș nas:); (fig:) înnkrkăkr. «Λόγων —». Ep: [mi

Περιπλοός (ὁ, ἡ), înnpletivit, infwkrat n' înnprejkr de ceva; înnkrkat. [περιπλέω].

Περιπλόμενος, ἡ, οὐ, poet: (în sink:) în lok de περιπελόμενος, part: ad lăi περιπέλομαι.

Περιπλοός -ους (ὁ, ἡ), (akt:) plstitor n' înnprejkr; (pas:) de plst n' înnprejkr.

|| (sngst:) plstire n' înnprejkră kă lok, (prin: în voajare); (prin întind:) de-scriere de kă astfel de voajă. 2) (anatm:) = Περιτόναιον.

Περιπλομα (τὸ), suplăchit, lăkr. [din

Περι-πλύνω, viit: -πλυνῶ, splă ceva bine n' înnprejkr, splăchess. [de snde

Περιπλυσίς, εὖς (ἡ), splăchire, klătire în apă kpat.

Περι-πλώω, viit: -πλώω, Ion: poet: în lok de περιπλέω.

Περι-πνέω, poet: în lok de περιπνέω.

Περιπνευμονία (ἡ), periplemonie, inflamație la plămîni. [περί, πνεύμων]. [de snde

Περι-πνευμονιά -ῶ, viit: -άσω, ptime-sk de (kaz în) periplemonie. [mi

Περιπνευμονικός, ἡ, οὐ, ptimă de, sngsă saș kvenit la periplemonie.

Περι-πνέω, viit: -πνεύω, -ομαι, (ka ak:) sflă înnprejkr de ceva; (pas:) sntă înnkonkrat de sflărea vntă. 2) (ka ven:) mposă (skoă mposă) în toate prijle n' înnprejkr.

Περιπνέγης, εὖς (ὁ, ἡ), înnkat din toate prijle (de sipimtopare); înkis de jkr înnprejkr. [din

Περι-πνίγω, viit: -πνίξω, înnkat stpim-topind din toate prijle.

Περιπνοή, mi Περιπνοία (ἡ), sflăre de vntă din toate prijle, [mi

Περιπνοός -ους (ὁ, ἡ), sflătopă, saș s-

fiaț de vîntă din toate părțile. [περι-πνέω].

Περιπόδιος, α, ον, чел инпрежрхл пичоарелор. || (subst.) Περιπόδιον (τὸ), поалъ ден' инпрежрхл хайнеї. [περι, ποῦς].

Περιπόητος (ὁ, ἡ), [de aui] преа пофитѣ, преа допитѣ, саѣ йкѣитѣ. [περι, ποθέω].

Περι-ποιέω -ω, viit: -ήσω, fakš a p̄-m̄neca (a prisosi) чева, саѣ а скѣпа (а маї трѣї) чинева, мінтѣлескѣ, пѣстрезѣ. «Ὡς δὲ περὶ οὐκ ἀπέθανε, εἰ Πέριται περιποιήσαί μιν περὶ πλείστου ἐποίησαντο, ὡς μὲν οἱ τα ἔλκεα». Ep: «Ἐπὶ τοῦτοις ἡ στρατιὴ ἐγένετο διαρθεῖραι καὶ περιποιῆσαι». Ep: (mi f̄r̄p̄ kazš). «Τὸν ἀπ' ἐλπίων περιποιήσαντα ἐλπίς ἐστὶν ἀπὸ πολλῶν ἢ ἂν πάνυ ῥαδίως πολλὰν περιουσίαν ποιῇσαι». Ksn: 2) (кк dat: indip:) inlesneskš, прокєрѣ, ирїчї-нѣлескѣ кѣѣва чева; (in p̄šš) atričleskš (лїнескѣ); (miж:) imi k̄n̄čleslš, došindeskš чева; (xne opı) imi insšweskš. «Τιμὴν» («Αἰσχύνην» mi чл:) περιποιεῖν τινί». Aks: (mi miж:) «Ἐαυτῷ ὄνομα καὶ δόξαν περιποιήσασθαι». Ksn: (mi nas:) «Τὸ περιποιῆσθαι». Aks: че s' a došindit. [de xnde

Περιποιήσις, εως (ἡ), prisosipe (akt:): пѣстрє; кѣпєїре; došindipe. [mi

Περιποιητικός, ἡ, ον, indemnifikš a inlesni; (кк чен:) n̄stinuosš (кк insšwime) de a p̄ričiniš. чева. 2) (gram:) «Δετικὴ περιποιητικὴ». insemn̄tivš de p̄ričinišipe кѣѣва de чева.

Περιποιήσιος (ὁ, ἡ), de жєр инпрежрхл саѣ кк totša nestpigš. [περι, ποιήσιος].

Πери-ποιπνώ, viit: ύσω, poet: (кк ак:) m̄š indeletničeskš кк st̄p̄šingš саѣ si-lingš ла чева.

Πери-πολάζω, viit: -άσω, ind: in lokš de епиπολάζω.

Πериπολάρχης, mi Περιπόλαρχος, ou (ὁ), кѣпєtenia okozitorior strejxitopı. [περι-πολος, ἄρχω].

Πери-πολεύω, viit: -εύσω, mi Περι-πολέω -ω, viit: -ήσω, x̄m̄b̄aš p' инпрежр; m̄š in-вїrteskš, черкєlezš; okoleskš x̄nš lokš, (partik:) strejxinndš 'л, саѣ кєр̄x̄indš 'л upin p̄elıřioase x̄epemonıı. [περι-πολος]. [de xnde

Πериπόλησις, εως (ἡ), x̄m̄b̄aare инпрежр, okolipe, mi чл:

Πери-πολίζω, viit: -ίζω, okoleskš opame, m̄š p̄es̄m̄b̄aš din opamš in opamš. [περι-πολις].

Πериπόλιος (ὁ, ἡ), kape se afat̄ инпрежр de opamš. || (subst.) Περιπόλιον (τὸ),

локалєл de stagionapea strejkarior, x̄e-lyđšie (инпрежр de opamš); (im:) «Περιπόλιος». op̄m̄elēle, саѣ satele den' инпрежрхл x̄nš opamš. 2) kop̄ins̄x̄a den' инпрежрхл x̄nš temp̄a. «Τὸ περιπόλιον (ποате маї провавилѣ περιπόλιον) τῆς θεοῦ». D: Aa: (vezı mi p̄erıb̄olos). [mi

Περιπόλις, ios (ὁ, ἡ), чел че x̄m̄b̄aš din opamš in opamš (upin: ка лєnt̄top̄, саѣ komedianlš, mi чл:), (Franz:) ambulant. [περι, πόλις].

Περιπολιστικός, ἡ, ον, кєvenitš ла x̄m̄b̄aštop̄ n' in opame; саѣ obıv̄n̄sitš a x̄m̄b̄aš din opamš in opamš ка p̄erıpolis (vezı zıch:). «Σύνθετος περιπολιστικός». Enirp: so-rietate de komedianıı mi чл:, че okole-sk opamele. [περιπολίζω].

Πериπολλόν, poet: mi Περιπολλού (in lokš de p̄erı πολλού), ada: преа m̄xat.

Πериπόλος (ὁ, ἡ), okozitorš (upin: ка strejxitop̄, саѣ x̄st̄op̄ a minte), (Frz:) qui fait la ronde. «Ναῦς —». Takt: kape n̄stemle u' инпрежр, mi p̄x̄zemle floa; (partik:) «Πериπόλος». чел че se p̄es̄m̄b̄aš nentp̄ strejšipea, mi x̄na p̄indšiaa a opam̄x̄lı, (Franz:) la ronde, la patrouille. (vezı mi k̄od̄ionoḡr̄os). (in Atena). «Πериπόλοι». Ksn: mi T̄s̄: tinepı de out-s̄p̄ez̄e anı p̄indšigı a se p̄es̄m̄b̄aš doı anı nentp̄ paza x̄otapelor (up̄denpinzindš se intp' ast̄fel de kinš in чєл ost̄m̄em̄tı).

Πери-πομπέω, viit: -εύσω, m̄š p̄es̄m̄b̄aš кк парадѣ. [din

Πериπομπή (ἡ), tp̄imitepe in koačı mi 'n kolo кк ordine, саѣ s̄p̄e кѣstape de чева. [περιέμπω].

Πериπόνηρος (ὁ, ἡ), преа p̄šš, саѣ vi-klanš. [περι, πονηρός].

Πери-ποпπύζω, viit: -ύσω, m̄n̄r̄itš, lin̄ḡ-meskš преа m̄xat. [de xude

Πериποпπύσματα (τὰ), m̄n̄r̄it̄spı, p̄es̄t̄-ıspı, lin̄ḡm̄it̄spı.

Πери-πορεύομαι, viit: -εύσομαι, (nex: пє-rieпоρεύοην) m̄ep̄š, x̄m̄b̄aš u' инпрежр; (кк ак:) okoleskš x̄nš lokš.

Πери-πορπάσμαι -ώμαι, viit: -ήσομαι, mi -άσομαι, m̄š in̄b̄rakš кк x̄aı̄n̄ in̄keiatš кк kopk̄, саѣ nast̄spı. [de xnde

Πериπόρητος (ὁ, ἡ), in̄keiatš кк kopk̄, саѣ nast̄spı. «Πιχάτιον περιπόρητον». Esix: =Eup̄or̄em̄a.

Πериπόρφυρος (ὁ, ἡ), инпрежрpatš кк por-fir̄ (bat̄ pomie). || (subst.) Περιπόρφυρος (se in̄ḡ: еst̄h̄š), x̄aı̄na nob̄iaior, mi (partik:) a nat̄p̄iıior Pomeı. (lat:) toga p̄ae-

textata. 2) παρτίσις Ρομεϊ παρτίστωρ de
avea xainb. (περὶ, πορφόρ).]

Περιπορφύρεσσιμος (ὁ, ἡ), poet: însemnat
din p̄rtapea xainei περιπόρφυρος (ἐσθῆς).
[περιπόρφυρος, σῆμα].

Περι-πορφύρω, viit: -ορώ, poet: = Πορφό-
ρω (κκ integrity înseamnă).

Περιποτάμιος, α, ον, p̄ssδ, sađ loksitopđ
n' inprej̄sr de p̄iđ; sađ kape se af̄t n' in-
prej̄sr̄la p̄is̄lior. [περὶ, ποταμός].

Περι-ποτάμιος, ὄμιος, poet: in lokđ de
perip̄tomi.

Περίποτος (ὁ, ἡ), kape bea, sađ se kea
in okolđ, (Franç:) à la ronde. [περίπινω].

Περίπου, (in lokđ de περίπου) adv: mai
n' aproape, (Ital:) circa.

Περίπους, οδός (ὁ, ἡ), koup̄inz̄topđ de
(notp̄iv̄iđ ne) p̄icorđ; (fir: in pen:) notp̄i-
v̄iđ la chea. [περὶ, πούς].

Περι-πρήθω, viit: -v̄iit: -πρήσω, poet: in
lokđ de perip̄r̄m̄r̄m̄.

Περιπρ̄, adv: poet: foarte m̄sl̄t. [mai
korekt desūp̄v̄iđ περί πρ̄].

Περι-προ-βάλλω, viit: -βάλλω, poet: p̄iđ
chea din toate p̄r̄gile dinaintea k̄iva.

Περι-προ-θέω, viit: -θέωσμαι, poet: a-
lorđ mai 'nainte de k̄it̄aia inprej̄sr̄la
k̄iva.

Περι-προ-χέω, viit: -χεύσω, (nex: nas:
περιπροχέω) poet: v̄p̄sđ, lor̄nđ chea
in v̄iđsr̄at n' inprej̄sr de chea, notone-
skđ, innerkđ.

Περι-προχωτιάζω -ω, viit: -άζω, v̄m̄v̄iđ
im̄i k̄et̄iñ mezeia sađ dosei. (vez̄i mi
σαυλοπροχωτιάζω).

Περι-πτείω, viit: -πταίω, (κκ dat:) m̄
notikneskđ de chea; (fir:) v̄tinrđ ne v̄i-
neba d̄iñd̄ i p̄ic̄iñ de v̄r̄k̄b̄.

Περιπτερόνιον (τὸ), n̄p̄lea din jos a v̄nei
mašine. [περὶ, πτέρνα].

Περίπτερος (ὁ, ἡ), cel κκ ar̄ine de j̄sr
inprej̄sr; (arxib:) = Περίστυλος. 2) (prin
int̄ind:) s̄v̄sr̄topđ n' inprej̄sr. «Πυρ̄ς
περίπτερος». Skp: sk̄intefele, ce sap n' in-
prej̄sr. [περὶ, πτερὸν].

Περίπτιμος (τὸ), koaj̄x̄ d̄x̄at̄ dene poa-
de (skoiv̄i, mi v̄l:), koj̄it̄r̄, sađ v̄oiti-
n̄. [din

Περι-πτύω, viit: -πτύω, nis̄iñ desko-
jeskđ ler̄ame, mi v̄l: (de v̄nde nap̄v̄):
«Περίπτιμος». Apstf: j̄sr̄v̄iđ de koa-
j̄; (mi fir:) s̄v̄v̄ip̄atikđ mis̄lavđ, (Franç:)
d̄égagé. (Fastp:).

Περίπτυγμος (τὸ), in v̄l̄it̄r̄ n' inprej̄sr. [mi
Περίπτυγος, εως (ἡ), inkonj̄sr̄ape, in-

v̄r̄j̄iñape. [din

Περι-πτύσω, viit: -πτύω, in d̄oieskđ n'
inprej̄sr, akoperđ, inkonj̄sr̄; (mik:)
in v̄r̄j̄iñez̄. [de v̄nde

Περίπτυγῆ (ἡ), = Περίπτυγος; (fir:) ko-
p̄r̄insđ, inprej̄sr̄it̄r̄. «Τετράγων(Πέπλων)
περίπτυγῆ». Expr: mi At: [mi

Περίπτυγῆς, εως (ὁ, ἡ), cel κκ chea in-
d̄oiti n' inprej̄sr̄la s̄v̄đ, akoperitđ, in-
prej̄sr̄at̄ de chea. «Φασγάνω». Sof: =
Περίπτης.

Περι-πτύω, viit: -πτύω, sk̄iñđ chea
n' inprej̄sr; (prin int̄ind: mi fir:) despre-
v̄ieskđ, v̄r̄skđ.

Περίπτωμος (τὸ), int̄im̄lape; nenop̄o-
re. [mi

Περίπτωσις, εως (ἡ), k̄depe in chea;
(fir:) inprej̄sr̄ape, int̄im̄lape, okazie.

Περίπτωσσω, (tre: de κκ: περιπέπτωσσις)
poet: m̄x̄ temđ prea m̄sl̄t.

Περίπτωτικός, ἡ, ὁν, at̄inr̄topđ de (in-
im̄l̄at̄ din) v̄re o inprej̄sr̄ape, int̄im̄-
l̄it̄opđ. «Ἐκκλίσιας — ». Enikl: ak̄sr̄n̄-
toape la.. [περ. π̄iñt̄ω]. [de v̄nde

Περίπτωτικῶς, adv: din int̄im̄lape.

Περίπυγῆς, εως (ὁ, ἡ), [περὶ, πογῆ] =
Πυροστόλος.

Περίπυγμα (τὸ), p̄roia, ce se formea-
z̄ n' inprej̄sr̄la panei. [περὶ, πύω].

Περι-πυκάζω, viit: -άζω, akoperđ n' in-
prej̄sr κκ desđ in v̄el̄iñ.

Περίπυρηνιον (τὸ), in v̄el̄iñla sim̄v̄releia.
[περὶ πυρήν].

Περίπυστος (ὁ, ἡ), [περὶ, πυνόσμαι] ak-
zitđ, bestitđ n̄p̄et̄iñdenea.

Περι-πωμάζω, viit: -άζω, mi Περιπωμα-
τίω, viit: -ίω, ast̄iñ chea de j̄sr in-
prej̄sr vine.

Περίρραγῆς, εως (ὁ, ἡ), p̄sr̄itđ, snaptđ,
kr̄v̄natđ din toate p̄r̄gile n' inprej̄sr;
(poet:) kape se p̄sr̄ne, krap̄ n' inprej̄sr
de chea. [περίρρηγνυμι].

Περίρ-ράινω, viit: -ράνω, st̄poneskđ chea
n' inprej̄sr; (n̄p̄tik:) st̄poneskđ κκ ar̄ia-
sm̄. «Θαλλοὺς διαβρέχουσ κατέχων ὁ ἱε-
ρεὺς περιέρρανε τοὺς εἰσόντας». Soz: [de
v̄nde

Περίρρανσις, εως (ἡ), st̄ponipe n' inpre-
j̄sr. [mi

Περίρραντήριον (τὸ), st̄ponitoape, basđ,
prin kape, sađ din kape se face st̄poni-
pe (prin v̄: sup̄e k̄r̄v̄dipe mi sf̄ingipe)
κκ ar̄iasm̄. [mi

Περίρ-ραντίω, viit: -ίω, = Περιέρραίνω.

Περιρ-ράπιζω, viit: -ίσω, batš kκ (saš ka kκ) varγt n' inprejxpr.

Περιρ-ράπτω, viit: -ράψω, kosš n' inprejxpr.

Περιρ-ρέζω, viit: -ρέξω, (glas:) kprγdš prin jeritš.

Περιρ-ρέμβομαι, (τρτз viit:) okoleskš, mт pγtγceskš in koaγi mi 'n kolo.

Περιρ-ρέπω, viit: -ρέψω, mт povipneskš la o parte, saš kind inтp' o parte kind inтp' alta. [de xnde

Περιρρεψις, εως (ή), povipnipe inтp' o parte.

Περιρ-ρέω, viit: -ρέύσω, saš pγtγceμαι, kprγš (mт bγpsš, mi fir: xndezš, mт in-bγdš) n' inprejxpr de чева «Εσθής περιρρέουσιν». Grт: «Αἴματι (Ἰδρωτί) περιρρέω» saš περιρρέομενος». Jks: moiatš in... (mi fir:) «Σοὶ περιρρέειτω βίος». Sof: sγ ai inbγlwxape de ale vieγii.

Περιρ-ρήγνυμι, (-ρήγνύω), viit: -ρήξω, pγpš, spapγš чева n' inprejxpr de чева; sfiwiš de жep inprejxpr. «Περιρρήγνυναι υνά». Parг: trγrind sγ 'i sfiuie xainele. (mi mik:) «Τοῦ Δέλτα δὲ τούτου κατὰ τὸ δέξιν περιρρήγνυνται ὁ Νεῖλος». Ep: pγpinds se ia deosevite direkγii.

Περιρρήδην, adv: poet: in okolš, de жep inprejxpr. «Περιρρήδην ἐτέρωτα κλινομένης ἡπέροιο». An.п: formind kanš. [din

Περιρρήδης, εος (ό, ή), poet: [περιρρέω] kape kade, se povipneute kind inkoaγi kind in kolo; (apin intind:) potandš. «Σῶμα («Στήθος» περιρρήδης». Inkr:

Περιρρήξις, εως (ή), pγnere, spapγere n' inprejxpr de чева [din

Περιρ-ρήσσω, viit: -ρήξω, = Περιρρήγνυμι.

Περιρ-ρογγάζω, viit: -άσω, (kκ ak:) pizš de, batxokoreskš ne чineva. (vezγi mi pγ-xтpγlζω).

Περιρροή, mi Περιρροία (ή), черкларт крцере de апт, saš op че likxidš; (med:) konkprцere de xmezexele den' inprejxpr la xпš lokš. [περιρρέω].

Περιρ-ρομβέω -ω, viit: -ήσω, inbγpteskš чева n' inprejxpr.

Περιρροος -ους (ό, ή), = Περιρρύτος, kpr-γtγopš, saš xdatš n' inprejxpr. || (sγest:) = Περιρροία (med:). [περιρρέω].

Περιρρύηται, nex: 2: de inf: aγ лxγ пe-ρiρρέω.

Περιρρύης, εος (ό, ή), = Περιρρύτος.

Περιρρύπος (ό, ή), inkonjxpatš (nainš) de soate (napodie a лxγ περιρρύτος). [din

Περιρ-ρύπτω, viit: -ρύψω, spγlš, kprγdš de жep inprejxpr.

Περιρρύτος (ό, ή), xdatš, inkonjxpatš de жep inprejxpr de апт (de mare, mi чл:) «Π Αἰὲς περιρρύτος ἐστί, πλὴν ὅσον αὐτῆς πρὸς τὴν Ἀσίαν οὐρίζεται». Ep: [περιρρέω].

Περιρρύξ, ὠγος (ό, ή), pγntš ka o stin-kт de жep inprejxpr, pγnosš in toate пγp-γiac. [περιρρήσσω].

Περι-σαίνω, viit: -σανῶ, imi kletinš koa-da n' inprejxprγl kγiva (ka kγiniš), mγn-γiiš. «Γλώσσην μαμάσαι περισσάινει» (οἱ δρῶντες) σκῶλακες ὧς». Opf:

Περι-σαλπίζω, viit: -ίτω, trγmγgezš n' inprejxpr de чева, saš deжep inpre-жep; (nas:) pesγp trγmγiga inprejxprγl meš. «Οὐ περισσεύει σάλπιξι». Пл: n'a aszγt trγmγiga n' inprejxprγl sγš (nš s' a aflat in pesγoiš). [de xnde

Περисαλπισμός (ό), trγmγigape n' inpre-жep. [mi

Περисαλπιστός, ή, ον, trγmγigatš n' inpre-жep de mγle opγ (obγnγitš kκ pesγoiš).

Περисαμός (ό, ά), Dor: in lokš de пe-рiсtγmos.

Περисαξίς, εως (ή), amezape, pγmγ-dipe de чева n' inprejxpr; (чeон:) pγmγ-dipe de пγmγntš n' inprejxprγl pγdγчi-nei noмγlγi. [περισσάτω].

Πери-сарκίζω, viit: -ίσω, (xipxpu:) tatš kprnγpγe den' inprejxprγl paneγ. [de xnde

Περисαρκισμός (ό), тγiere de kprnγpγ den' inprejxprγl paneγ.

Περисάρκος, (ό, ή), inkonjxpatš de кγp-nγpγ, kprnosš, trγnesh. [περi, сάρξ]. [de xnde

Πери-сарκόω -ω, viit: -ώσω, fakš a pγinde чева kapne n' inprejxpr. [de xnde

Περисάρκωσις, εως (ή), pγindepe de kap-ne n' inprejxpr de paneγ.

Περисάρωμα (τό), = Περисάρημα, rγnoiš mγxpatš den' inprejxpr. [πεрисαρόω].

Πери-сάτω, viit: -сάξω, pγmγdind bγtγ-topeskš чева n' inprejxpr; (чeон:) pγmγ-deskš пγmγntš n' inprejxprγl pγdγчi-nei noмγlγi.

Πери-σθέννυμι [σθέννύω], viit: -σδέσω, stin-γš de жep inprejxpr.

Πери-σείω, viit: -σείσω, kletinš, srγdγtš чева din toate пγpγiac.

Περисεμνος (ό, ή), foapte mγpегdš. [mi

Περисεπτος (ό, ή), foapte pesnektavγlš. [περi, σέβομαι].

Περисήμιος (ό,ή), foapte insemnatš (de-osevitš). [περi, σήμιχ].

Πери-сήςπω, viit: -сήςψω, patpezeskš (mi nas: mт patpezeskš) kκ totγl.

Περι-σθενέω -ῶ, viit: -ήσω, poet: κο-
βήσκησῃ κἢ πστερεα, predomneskḥ [din

Περισθενής, έος (ό, ή), poet: κοβήσνιτο-
ρῃ in πστερε, foapte tape. [περι, σθένος].

Περι-σιάλω -ῶ, viit: -ώσω, λεγῃ π' in-
πρεжр, ferекḥ κἢ ferḥ, κἢ акрḥ, mi чл:
(vezī mi si álōma).

Περι-σιγάω -ῶ, viit: -ήσω, okoleskḥ чева
κἢ тчыреа.

Περισιδηρός (ό, ή), κἢтсwиtḥ de жр
inπpreжр κἢ ferḥ. [περι, σιδηρός].

Περι-σκαίρω, viit: -σκαρῶ, στρῇ π' inπre-
жр; mḥ batḥ, mḥ svirkoleskḥ n' inπpreжр
de чева.

Περι-σκάλλω, viit: σκαλῶ, рiкiлḥ (skoḡḥ
din pḥḍḥinḥ ервєрi deжр inπpreжр.

Περι-σκάπτω, viit: σκάψω, satḥ n' inπre-
жр.

Περι-σχαρίζω, viit: -ίσω, = Περισχαίρω.

Περисκέλεια (ή), vīptōmie; (fir:) greḥ-
tate, anevoime. [din

Περисκελής, έος (ό, ή), foapte vīptosḥ,
tape, asprḥ; (mi fir:) anevoiōsḥ, rpeḥ. [πε-
ρισκέλλω].

Περисκελής, έος (ό, ή), ажкnsḥ nīnḥ la
nīchoape, = Подѣρης (de xnde || skḥst: next:
im) «Περисκελή (τῷ) • nḥdrauī. 2) = Διαθε-
τικῶς, чєл κἢκpачиi peskḥkḥpaḡi; (in pen:
mi prin intind:) лєнrḥ, intinsḥ. «Αποδείξει
περισκελεις καὶ ἀκατανόητοι». Nemes: (vezī
mi μακροσκελής). || (skḥst:) • Περисκελές». Enpr:
xñ felḥ de tpinodḥ, skaxñḥ saḥ
atḥ чева κἢ tpeī nīchoape. [περι, σκέλος].

Περисκελία (ή), = Περисκέλεια,

Περисκέλιον (τὸ, mi

Περисκελīs, ίδος (ή), nḥdrauī. 2) лєгḥ-
тpḥ de чоранi. de xnde

Περисκελιστής, οὔ (ό), inκḥamatḥ κἢ nḥ-
drauī.

Περисκελῶς, adv: κἢ greḥ, anevoie. • Πε-
ρισκελῶς φερειν». Men: = Δυσφορεῖν. [περι-
σκελής din πεрисκέλλω].

Περι-σκεπάζω, viit: -άσω, akonepḥ n' in-
πreжр; (fir:) streжḥieskḥ, fereskḥ, anḥ-
pḥ n' inπpreжр.

Περисκεπής, έος (ό, ή), akonepitorḥ, saḥ
akonepitḥ n' inπpreжр • Πύργος —». Kal:
[περι, σκέπη].

Περι-σκέπτομαι, viit: -σκέφομαι, mḥ xñḥ
κἢ лḥore a minte, batḥ de seamḥ n' in-
πreжр; (fir:) mḥ rñdeskḥ vine; (de xnde
nariv: Περισκεπμένος, η, ον, foapte rñdi-
torḥ ingeantḥ. [de xnde

Περисκεπτος (ό, ή), privitḥ den' inπre-
жр; indeminatikḥ la privipe n' inπpreжр,

'natḥ; (fir:) = Περισκεπμένος, ingeantḥ.

Περι-σκέπω, = Περισκεπάζω.

Περисκεψίς, εως (ή), privipe n' inπpreжр;
(fir:) skḥmḥ rñdiḥ, kinzḥipe, bḥgape de
seamḥ; ingeantḥne [περισκέπτομαι].

Περисκήσιον (τὸ), invelišḥ in felḥ de
koptḥ; (fir:) = Σκήνος. περι, σκηνή[.

Περι-σκήπτω, viit: σκήψω, mḥ snprijinḥ
tape din toate pḥrgile ne чева; strīnḥḥ,
strīveskḥ n' inπpreжр.

Περι-σκάζω, v it: -άσω, smḥpeskḥ din
toate pḥrgile n' inπpreжр. [de xnde

Περисκασμός (ό), smḥpipe din toate pḥ-
rgile den' inπpreжр

Περисκίος (ό, ή), smḥpitorḥ, saḥ sm-
vitḥ de жр inπpreжр. «Περисκίοι». Ceogr:
локситоrиi zonелор ingeate, fiind κἢ
zḥpḥa лор in 24 чєaspi se formeazḥ in
toate pḥrgile opizontiaḥ. (vezī mi ἀμ-
φίσκιος). [περι, σκιά].

Περι-σκιρτάω -ῶ, viit: ήσω, satḥ, dḥn-
gezḥ n' inπpreжр.

Περисκληρός (ό, ή), foapte tape, asprḥ,
vīptosḥ. περι, σκληρός]. de xnde

Περисκληρόνω, viit: -υνῶ, in vīptōwezḥ
чева u' inndeжр, saḥ prea mḥat.

Περι-σκοπέω -ῶ, viit: -ήσω, priveskḥ in-
πreжр (din локḥ 'natḥ). [de xnde

Περисκόπησις, εως (ή), privipe (din локḥ
'natḥ) de чєle den' inπpreжр.

Περι-σκυθίζω, viit: -ίσω, taiḥ de жр in-
πreжр, mi жсuoīḥ nīleа deчє kapḥ
(прєкшm fḥчєaḥ Skigii); (in pen: жсuoīḥ.
(vezī mi πεрисκυθίζω). [de xnde

Περисκυθισμός (ό), жсuḥipe de kapḥ
(dḥne modḥa Skigior); xñ felḥ de xi-
pḥriḥkḥ onepagie [mi

Περисκυθιστής, οὔ (ό), жсuḥitorḥ de nī-
leа kapḥaḥi kḥm fḥчєaḥ Skigii).

Περисκυλακισμός (ό), relinḥiasḥ кḥpḥḡi-
pe nḥia жєrḥḥ de кḥḡeḥḥ. [περι, σκύλαξ].

Περисκυτίζω, viit: -ίσω, iaḥ de жр in-
πreжр nīleа, жсuoīḥ. (vezī mi peri-
σκυθίζω). [περι, σκύτος].

Περι-σмаργέω -ῶ, viit: -ήσω, vīxiḥ, dḥ-
dḥḥ n' inπpreжр; pessnḥ in toate pḥ-
rgile den' inπpreжр.

Περι-σμάω -ῶ, viit: -σμήσω, mi

Περι-σμήχω, viit: -σμήξω, tḥekind mḥep-
ḥ, кḥpḥḡḥ n' inπpreжр.

Περι-σμάχω, viit: -σμάξω, apzḥ de жр
inπpreжр (de totḥ) κἢ fokḥ askḥnsḥ; fir:
npḥḥdeskḥ kḥte nḥḡiñḥ; toneskḥ de totḥ.

Περι-σозέω -ῶ, viit: -ήσω, in vīptōeskḥ
чева iste n' inπpreжр; (mi ea: κἢ ак:

okoleskš iste (ka ksm amī vīna čeva).

Περι-λπίρω, viit: -τπρω, sṽrð, m̄ batš
ka neshlī, saš salš n' inprežr de čeva;
(in ŋen:) m̄ batš, k̄ svīrkoleskš.

Περίσπαις, εως (ή), tonisipe de zīcere
k̄ čirkonfleksš. [mī]

Περίσπασμος (δ), tračere, sm̄luere
in koačī mī n' kolo; (npin inlind: mī fir:
desoknapre de mintea k̄lva de la čeva
la aalt̄ obīeskš, saš la maī m̄late de o
o dat̄, m̄lagime de oknapuī; (in pessoiš)
str̄m̄stap̄ de poruīpea saš akrap̄ea
vr̄žm̄ašl̄ inl̄p̄ aalt̄ n̄apte, (Frang:)
diversie; gram:) tonism̄ de zīcere k̄
čirkonfleksš. "Το ὄμοι οὐκέτι τὸν περι-
σπασμὸν τοῦ ὧ ἐφύλαξεν". Analn: [mī]

Περίσπαστός, α, ον, (gram:) tpeksit̄ a
la tonš de čirkonfleksš (ka posit̄: al
m̄l̄ p̄r̄sp̄a). [mī]

Περίσπαστικός, ή, όν, indeminatikš a deso-
kna de la čeva, saš a pisiui rindsp̄le,
mī grīkele. [din]

Περι-σπάω-ω, viit: -σπάω, tparš, sm̄luš
in koačī mī in kolo: tpeṽrind sm̄arš, laš
din čeva; (fir:) atparš mintea k̄lva de
la čeva la aalt̄ obīektš, saš la maī m̄late
de o dat̄, desokn̄; p̄r̄vīn̄sk̄ diversie
(bezl̄ p̄r̄sp̄a); (gram:) tonisezš
zīcere k̄ čirkonfleksš.

Περι-σπείρω ω, viit: άτω, inl̄m̄r̄š, in-
kol̄yčeskš n' inprežr.

Περι-σπαίρω, viit: -σπερω, sem̄n̄š (in-
p̄r̄m̄t̄) n' inprežr.

Περίσπέρχεια (ή), ispealt̄, aṽerime [din
Περίσπερχεις, εος (δ, ή), foapte iste,
gramikš. «Περίσπερχέων ἔδων» τῇ γνώμῃ
ταύτῃ». Ep: tpeṽrapi. [din]

Περι-σπέρχω, (f̄r̄p̄ viit:) gr̄beskš, p̄r̄-
neskš čeva din toate p̄r̄p̄ile. || nestp:)
m̄ gr̄beskš, aṽer̄ in koačī mī n' kolo.

Περι-σπεύδω, viit: -σπεύσω, ka ak:) gr̄-
eskš, sileskš din toate p̄r̄p̄ile; n̄iš ne
roaṽ; nestp: k̄ dat:) aṽer̄ k̄ m̄are
gr̄av̄, saš in toate p̄r̄p̄ile n̄re k̄lta-
pea k̄lva.

Περίσπλαγγος (δ, ή), foapte mapinim̄,
saš ŋenepos. [p̄r̄l̄, spl̄γγon].

Περι-σπογγίζω, viit: -ίζω, m̄teṽr̄ n' in-
p̄r̄žr k̄ b̄relele.

Περίσπορις (τά, kase, saš k̄l̄ene pisi-
nite n' inprežr de opam̄; (in ŋen:)
čele den' inprežr̄a n̄iš lokš. [p̄r̄l̄,
sp̄r̄a]

Περισπούδατος (δ, ή), k̄l̄at̄ a se do-
vīndi k̄ m̄lat̄ sīlinḡ, foapte dopit̄.

[p̄r̄l̄, sp̄ud̄a]. [de ende]

Περισπούδατος, adv: k̄ m̄lat̄ sīlinḡ.

Περίσπουδος (δ, ή), sepios̄, inḡelent̄;
(k̄ ŋen:) k̄ m̄lat̄ sīlinḡ inḡelent̄iṽt̄
la čeva. p̄r̄l̄, sp̄ud̄a].

Περισπόμενος, adv: (de p̄r̄t̄:) k̄ tonš
de čirkonfleksš (gram:). [p̄r̄isp̄m̄].

Περισ-σάινω, poet: in lokš de p̄r̄isp̄in̄.

Περισσάκις, adv: (in̄pot: de ārt̄iakis)
f̄r̄p̄ souš. [p̄r̄iss̄s̄]

Περισσάρτιος (δ, ή), (n̄m̄r̄š) din nesouš,
mī souš de kape in̄pot: ārt̄iōp̄r̄iss̄s̄.
p̄r̄iss̄s̄, ārt̄iōs̄.

Περισσαχώς, adv: = Περiss̄akis, k̄ n̄iš
n̄m̄r̄š nesouš.

Περίσεια (ή, up̄isipe, vīl̄ar̄š; (fr:)
kov̄r̄m̄pe. [mī]

Περίσειμα (τά) p̄r̄isip̄r̄, p̄r̄m̄m̄iṽt̄, mī

Περίσσεισις, εως (ή), = Περiss̄eis, mī
Περίσειμα. [din]

Περίσειω, viit: -εύσω, (k̄ ŋen:) in̄te-
k̄ la n̄m̄r̄š, sūt̄ maī m̄lat̄ «Περί-
σεύουσιν ἡμῶν οἱ πολέμιοι». Ksn: (f̄r̄p̄ ka-
zš) p̄r̄isoseskš. «Ὁ μὲν ἀρχοῦντα ἔχει καὶ
περίσεύοντα τὰ τῆς δαπάνης, ὁ δὲ τοῦ παν-
τός ἐνδείται». Ksn: (in a 3: peps: k̄ dat:)
sūt̄ inl̄m̄rat̄ de n̄a ak̄r̄š; (npin
k̄m: kov̄r̄mesk̄ čeva, am̄ čeva maī de
p̄r̄isōš «Ἐἰ μὴ το ἀνδρείον ἐπερίσσειεν αὐτῇ».
D: Δλ: «Τοσούτον τῷ Περικλεῖ ἐπερίσσειε
τότε». T̄s̄: atit̄ a k̄resk̄ p̄r̄on̄der̄p̄n̄ga
l̄t̄; (sl̄r̄m: k̄n̄sk̄, inl̄esnesk̄ k̄ vīl̄-
ar̄š. p̄r̄iss̄s̄).

Περίσσειος (δ, ή), poet: čel k̄ m̄in-
k̄r̄i de p̄r̄isōš. «Τραπεζα — ». Non:
[p̄r̄iss̄s̄, β̄ot̄n̄].

Περισσογώνια (ή), n̄m̄r̄š nesouš de
n̄r̄isr̄i. [p̄r̄iss̄s̄, γωνία].

Περισσοδάκτυλος (δ, ή, čel k̄ deṽete
maī m̄late dek̄t̄ este osiṽn̄it̄, saš f̄r̄p̄
souš la n̄m̄r̄š. [p̄r̄iss̄s̄, δάκτυλος].

Περισσοέπεια (ή), = Περiss̄oloḡia. [mī]

Περισσοπέω -ω, viit: -ήσω = Περiss̄olo-
γέω [din]

Περισσοπέης, εος (δ, ή), = Περiss̄ol̄oḡos̄.
[p̄r̄iss̄s̄, ἔπος].

Περισσόκομος (δ, ή), poet: čel k̄ p̄r̄š
maī de p̄r̄isōš. p̄rea m̄lat̄. [p̄r̄iss̄s̄,
κόμος].

Περισσολογέω -ω, viit: -ήσω, vor̄besk̄
de p̄r̄isōš. m̄late 2 vor̄besk̄ in sīl̄
m̄em̄em̄it̄. [mī]

Περισσολογία (ή). vor̄ipe de p̄r̄isōš,
p̄rea m̄lat̄. 2) sīl̄ de vor̄es̄ p̄r̄f̄k̄it̄,
m̄em̄em̄it̄. [din]

Περισολόγος (ό, ή), vorbitorǎ de prisoase, prea mǎte, saǎ înkinǎ pfezkatǎ [περισός, λόγος].

Περισόλογος (ό, ή), poet: чel кк kpeastǎ, saǎ panǎ de koifǎ mai de prisosǎ (mare, deasǎ, шi чl:). [περισός, λόγος].

Περισομελής, έος (ό, ή, чel кк mǐdǎ-lape de prisosǎ, saǎ prea mapǐ. [περισός, μέλος].

Περισόμυθος (ό, ή), poet: în lokǎ de περισολόγος. || «Λόγος περισόμυθος». Expr: =Περισολογία.

Περισόνους -ους (ό, ή), чel кк minte prisoitoare, mǎte, кк deosevitǎ înge-lepǐkne. [περισός, νόος -ούς].

Περισοπαθέω -ώ, viit: -ήσω, pǎtimeskǎ prea mǎte, saǎ mai mǎte dekǐt alǎi. [περισός, πάθος].

Περισόπους, οδος (ό, ή), чel кк knǎ pi-chorǎ de prisosǎ, saǎ кк piçoare nesoage la nǎmǎrǎ. [περισός, πούς].

Περисός, ή, έν, kape are чева mai mǎte dekǐt alǎi, kovǐrwitopǎ, mai presǎs; (in ѱen:) mǎte, mare, învǎlǎratǎ; (fir. in vine) deosevitǎ, neovǐnǎitǎ, mai alesǎ; (in pǎǎ) neste mǎsrǎ înfrǎmǎseǎtǎ, pfezkatǎ; (in ѱen:) kovǐrwitopǎ, neste mǎsrǎ; (de ǎnde mi Pom:) de prisosǎ, ad: nefolo-sitopǎ; (desupenǎmǎrǎ) nesouǎ, kape nǎ se innapte în doǎ de onotrivǎ nǎrǎi (innpot: de ǎrtis). «Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περιστὰ δὲ δῶρα ἔδωκε». Es: «Πλείω τὰ πε-ριστὰ τῶν ἱκανῶν». Ksn: «Ἐξοσι περιστὰ». Lks: neste doǎ-zeyǐ. (шi fir:). «Τὸ μέγα καὶ σεμνὸν καὶ περιττὸν ἐν τῇ λέξει». Lonp: (шi кк ѱen:). «Ἐπειδὴν περιστὰ τῶν ἄρ-κούντων κτήσονται». Ksn: «Πρὸς ὅ,τι σὺ τῶν ἔνδον εἶ περιστή»; Sof: în че kovǐrweshǐ ne чele-л-ate? (next:). «Τὸ περιττὸν τῆς διαίτης». Lks: prisoasele (лксал) траїлалǐ.

|| «Περисόν». шi (кк ppen:) «Ἐκ περισσοῦ, înlokǎ de adv: =Περисσῶς, prea mǎte, кк kovǐrwipe. (шi kompar:) «Περισότερον». Skp: (шi mai noǎ) mai mǎte. [περί].

Περισόταρκος (ό, ή), чel кк prea mǎte (de prisosǎ) kǎrwǐ, prea rǎsǎ. [περισός, τάρις].

Περисσοσυλλαβέω -ώ, viit: -ήσω, (кк ѱen: saǎ dat:) prisosesǎ кк o silabǎ mai mǎte. [din

Περисσοσύλλαβος (ό, ή), prisosilabǎ, priso-sitǎ (in deklinare) кк o silabǎ mai mǎte. [περισός, συλλαβή]. [de ǎnde

Περисσοσυλλάβως, adv: кк o silabǎ mai mǎte, ка prisosilabele.

Περισσταγής, έος (ό, ή), amezatǎ între nesoagele nǎmepo. [περιστός, τάγγω].

Περισσότερος, α, он, kompar: ал лǎl пе-ριστός de ǎnde

Περισσοτέρως, adv: mai кк prisosǎ, кк kovǐrwipe, mai mǎte.

Περισσοτεχνία (ή), prisosǎ de eksaktitate în memtomǎrǎ, saǎ prisoitoare memte-shǎwpe [περιστός, τέχνη].

Περισσότης (ή), prisosime, kovǐrwipe; (plr:) vorbipe de prisoase. [περισσός].

Περισσοτρύφητος (ό, ή), poet: foapte des-mǐepdatǎ, desfǎtosǎ (лксosǎ). [περιστός, τρυφάω].

Περисσόφρων, ονος (ό, ή), poet: =Περис-σόφους. [περιστός, φρήν].

Περисσωμα (τό), =(mai între:) Περί-τωμα. [neintr: περισσώω]. [de ǎnde

Περисσωματικός, ή, έν, =Περिटτωματικός.

Περисσῶς, adv: mai кк prisosǎ. кк ko-vǐrwipe; foapte mǎte. [περισσός].

Περίσσωσις, εως (ή), =Περίσσευσις.

Περισταδόν, [περί, ιστάμαι] adv: stind în-прежър.

Περ-στάζω, viit: -στάζω, nikǎ, saǎ stpo-neskǎ n' înпрежър.

Περισταθῆναι, nas: nex: l: de inf: ал лǎl περιστῆναι.

Περισταλάδην, шi Περισταλάδων, adv: poet: nikind n' înпрежър. [περί, σταλάζω].

Περισταλτικός, ή, έν, чel кк nǎtepe, saǎ însǎwime de akonepipe, stǐnwpe n' în-прежър, saǎ anǎrape, ккlǐvape, шi чl: [vezǐ περιστέλλω]. (akl: saǎ nas:).

Περιστάσιμος (ό, ή), (lokǎ) de stat în-прежър mai mǎrǎi (prinç: nenlǎ askǎ-tape). [din

Περίστασις, εως (ή, asta înпрежър; a-dǎnape de oamenǐ n' înпрежърлǎ klǐva, (Frang:) cerele, attrouement. 2) kompin-sǎ, înпрежърwipe; (apxitekt:) kolonadǎ n' înпрежър (vezǐ шi парастά:). 3) (fir:) mǎkǎloarele лккrǐ den' înпрежърлǎ klǐva; prerǎtipile den' înпрежър, (Frang:) cortége, entourage. 4) (fir:) stapea, în kape se aflǎ чineva; întǐmwape de лккrǐ, înпрежърape; okazie; (maplik:) pea, sil-nikǎ înпрежърape, nenporokosǎ întǐmwape; (de ǎnde 5) (plr:) înпрежърrǐle faiteǐ, timǎl, lokǎl, nepsoanele, шi чl: [περί, στάσις].

Περιστατέω -ώ, viit: -ήσω, staǎ n' în-прежър de чева; înkonжърǎ. [шi

Περιστατικός, ή, έν, atǐnrǐtopǎ de înпре-жърrǐ; saǎ aflǎtǎ лккrǐtopǎ în oape ка

pe inprejkertrī. [περίστημι]. [de xnde

Περυστινικῶς, adv: κς στρpsinijē in inprejkertrī; saḡ in pea inprejkerape

Περύστας (έ, ή), inkonjkeratḡ de mkl-
yime (de prīvītorī mī chl). "Περύστατον
βρωσταιν την κόμην ποιεί". At: strīnqe inpre-
jkerai stḡ. [περύσταμι].

Περυσχυρόω ὦ, viit: -ώσω, inprejkm-
ieskḡ κς παρί. [de xnde

Περυσχύρωμα (τό), inprēditkrḡ κς παρί,
(Franz.) palissade.

Περυσχυρόωης, eos (ό, ή), inprejkeratḡ
(κα snikla) κς varḡ. [περί, στάχυς].

Περι-στεγάζω, viit: άσω, =Περιστέγω.

Περιστεγανός, ή, ὄν, bine akonepitḡ de
jkr inprejkr. [din

Περι-στέγω, viit: στέζω, akonepḡ din toa-
te prīpīle n' inprejkr κς invelitoape;
asīkrḡ din toate prīpīle.

Περι-στέινω, (fḡrḡ viit:) poet: strīnto-
pezḡ din toate prīpīle.

Περιστείγω, viit: -στείζω, poet: xmbḡ
n' inprejkr; (κς ak:) okoleskḡ n' inpre-
jkerai kḡiva.

Περιστείωσι, mī Περστέωσι, Ion: poet:
in lokḡ de perisṡōsi, a 3: im: pers: de
mīj: nex: 2: de sḡu: al lḡί περίστημι.

Περι-στέλλω, viit: στελῶ, akonepḡ de
jkr inprejkr (prin: κς inprḡkḡmīnte);
inprakḡ, inpodoveskḡ; gḡteskḡ (prin:)
mortḡ, (prin xpm:) il inprōnḡ. 2) inpre-
sorḡ; strīnrḡ. 3) intokmeskḡ, inprījeskḡ;
(prin intind:) amḡ cheba de mare lḡkrḡ,
pḡstpezḡ (bezī mī perīpḡw). «Λαοὶ ἔργα πε-
ριστέλλουσιν ἑκαῖτοι». Tkr: mī kḡatīv pro-
prietḡpīle, mī kḡatḡ trevīle linimḡijī.
«Οὕτω περιστέλλουσι τὰ σφέτερα νόμια Σκύ-
θαι». Er: le pḡstpeazḡ.

Περι-στενάζω, viit: -άζω, mī poet: Περι-
στεναχίζω, viit: -ίσω, sḡsinḡ n' inprejkr,
saḡ fakḡ a persḡna cheba den' inprejkr de
sḡspīnele mele; (nas: in pen:) pesḡnḡ.
«Δῶμα περιστεναχίζετο πḡτḡν ἀνδρῶν πḡ-
ζόντων (δρḡουμένων) καὶ γυναικῶν». Od:Ψ.

Περι-στένω, (fḡrḡ viit:) = Περιστενάζω.
2) (nas: in intind:) sīntḡ prea (nemḡ de)
nīnḡ. «Περυστένεται γαστήρ». Il: Π. (bezī
mī perisṡarakḡw).

Περίστεπος (ό, ή), [περιστέφω] inḡinsḡ
(κα κς черкḡ) de jkr inprejkr, inkon-
jkeratḡ.

Περιστερά (ή), porḡmbīgḡ. [de xnde

Περιστερών, ὄνος (ό), porḡmbapḡ, ko-
teḡ de porḡmbī. 2) xḡḡ felḡ de plantḡ,
(Franz.) verveine, brebeneḡḡ, sporimḡ. [mī

Περিসτεριδεύς, έως (ό), pḡḡ de porḡmbḡḡ.

Περিসτερίδιον (τό), dim: al lḡί...

Περιστέριον (τό), dim: al: lḡί περιστέρḡ,
porḡmbelḡ.

Περιστερνίδιος (ό, ή), =Περιστέρνιος.

Περι-στερνίζω, viit: -ίσω, lerḡ cheba n'
inprejkerai nḡentḡlḡ.

Περιστέρνιος (ό, ή), cheba den' inprejker-
rai nḡentḡlḡ. || (sḡbst:) Περιστέρνιον (τό),
parte den' inprejkerai nḡentḡlḡ. [περί,
στέρνον].

Περιστεροειδής, έως (ό, ή), cheba din felḡ
porḡmbīlor. [περιστερά, είδος].

Περιστερόεις, εσσα, εν, poet: de brebe-
nelḡ [περιστερών]. •Περιστερόεντα πέτη-
λα». Nik:

Περιστερός (ό), porḡmbḡ, kolḡmbḡ.

Περιστεροτροφεῖον (τό), koteḡ de po-
rḡmbī (xnde se xḡḡnesk porḡmbī). [πε-
ριστερά, τροφή].

Περιστερώδης, eos (ό, ή), = Περιστερο-
ειδής. [mī

Περιστερών, ὄνος (ό), = Περιστερών.
[περιστερά].

Περι-στεφανόω ὦ, viit: -ώσω, inkonjkerḡ
cheba κς, saḡ ka κς κḡnḡnḡ; (upin intind:)
inḡinḡ de jkr inprejkr, inkonjkerḡ.
«Οὐρεσι περιστεράνωνται πḡσα ή Θεσσαλίη». Er:

Περιστεφής, έως (ό, ή), =Περίστεπος. [din
Περι-στέφω, mī (mīj: poet:) -στέφομαι,
viit: -στέψω, -ομαι, =Περιστεφανόω.

Περιστήθιος (ό, ή), cheba inprejkerai nḡ-
entḡlḡ. || (sḡbst:) Περιστήθιον (τό), lerḡtḡrḡ,
pandḡkḡ de podoabḡ la nḡentḡ; (de xnde)
enkolnīl arḡiepesḡlḡ Isdeilor (pe-
ctoral). [περί, στήθος].

Περι-στήκω, viit: -στήζω, (de xnde mīj:
kr: de κς: περιέστηκα), (nḡu:) in lokḡ de
perisṡamī.

Περιστήναι, mīj: nex: 2: al lḡί περίστημι.

Περι-στηρίζω, viit: -ίζω, snpījīnḡ, inḡe-
peneskḡ cheba n' inprejkr.

Περιστήωσι, poet: in lokḡ de perisṡōsi,
a 3: im: pers: de mīj: nex: 2: al lḡί
περίστημι.

Περίστια (τά), [περί, έστία] (se inḡ: θύ-
ματα) κḡḡḡpīe prin jkrḡtḡ (prin: de
krḡchelḡ) a lokḡlḡ, xnde se fḡcheaḡ ad-
nḡpīle porodḡlḡ.

Περιστάρχος (ό), pīndḡitḡ a inḡpījī de
jkrḡtḡ [περίστια, mī ἄρχω].

Περιστιδής, έως (ό, ή), prea mḡat (tape)
bḡtḡtopitḡ, amezatḡ. [περιστείδω].

Περιστιγής, έως (ό, ή), poet: in lokḡ de
perisṡtikḡ. [din

Περι-στίζω, viit: -στίζω, nestpigezē čeva kx pikẏcele de ẏxp inpreẏxp; (prin in-tind:) batẏ kx kẏle de ẏxp inpreẏxp. (intp' ačeastẏ insemn: ẏniĭ inđpent: περι-στίζω). [de ẏnde

Περίστιχος (ό, ή), innestpigať de ẏxp inpreẏxp kx pikẏcele.

Περι-στίδω, viit: -στίδω, ẏčeskẏ, sti-kleskẏ; (wi strẏm:) fakẏ a ẏči čeva din toate pẏrgile.

Περίστιξ, ιχος (ό, ή), poet: in lokẏ de περίστοιχος. [de ẏnde

Περι-στιγάζω -ω, (fẏrẏ viit:) poet: mẏ inwipẏ, mẏ amezẏ in pĩndẏ de ẏxp in-preẏxp.

Περι-στιγίζω, viit: -ίζω, wi Περιστίζω, viit: -στίζω, =Περιστοιγίζω.

Περι-στυγίζω, viit: ίσω, frekẏ (kẏrẏ-μ*) de ẏxp inpreẏxp kx skẏrpinẏtoare [στυγγίς. vezĭ ziv: ; skarpinẏ; ȓesalẏ.

Περι-στοιγίζω, mi miẏ: -ίζομαι, viit: -ίσω, -ομαι, inkizẏ din toate pẏrgile, in-presopẏ (ka binẏtopẏa fiareze kx wipre-le de plase); (in ȓen:) inkonẏpẏ. [din

Περίστοιχος (ό, ή), pssẏ in wipẏ saẏ pĩndẏ n' inpreẏxp saẏ in konpinsẏ de čeva. «'Ελαίαι περίστοιχοι:». Dm: sẏdigĭ in pĩndẏ inpreẏpẏa saẏ inẏntpẏa ȓapineĭ, = Στοιχάδες. περι, στοίχος].

Περιστολάδην. adv: poet: in felẏ de ..

Περιστολή ή). akonepipe n' inpreẏxp kx inprẏkminte; rẏtipe (prinȓ: de moplẏ); (prin in-tind:) inprẏkminte (vezĭ wi περιβολή); (med: nepistaatikẏ (stpinẏtoare) miškape(a stomachilẏ wi ȓl:).[περιστέλλω].

Περιστόμιος (ό, ή), ȓel den' inpreẏxp-ȓa ȓapeĭ. || (sẏbst:) Περιστόμιον (τὸ, vẏzȓ (de vasẏ mi ȓl:; (ȓne opĭ) =Φυμός. [wi

Περιστομής, ιδος ή, = Περιστόμιον. (ka napte de mawinẏ se inđp: περιτομής. [din

Περίστομος ό, ή), ȓel kx ȓrẏ (ȓiẏwẏ) din tote pẏrgile; (fir:) ȓel ȓe 'wi in-tinde inaintea vẏẏkmaẏkẏlẏ din toate pẏrgile frẏntea. [περι, στόμα].

Περι-στοναχέω -ω, viit: -ήσω, wi Περι-στοναχίζω. viit: -ίτω, poet: in lokẏ de περιστενάζω.

Περίστοον (τὸ), galerie inpreẏxp de sa-ȓ, =Περίστυλον. [περι, στοά].

Περι-στορέννυμι, viit: -στορέσω, aȓtepnẏ de ẏxp inpreẏxp.

Περι-στρατοπεδεύω, (maĭ obĭȓ: miẏ:)-εύομαι, viit: -εύσω, -ομαι, imĭ amezẏ taȓȓa n' inpreẏxp de čeva. inpresopẏ.

Περίστρεπτον (τὸ), ȓnẏ felẏ de bas:, ȓe

se inbĩptemte kx meȓtemẏginpreẏxp. [din

Περι-στρέφω, viit: -στρέψω, inbĩpleskẏ čeva de ẏxp inpreẏxp; (nas: saẏ miẏ:) mẏ inbĩpleskẏ n' inpreẏxp; (prin in-tind:) netpẏkẏ intpre oamenĭ, = 'Αναστρέφμαι.

Περι-στροβέω -ω, = Περιστροφέω.

Περιστροφάδην adv: poet: kx inbĩtipe de ẏxp inpreẏxp. [wi

Περιστροφέω -ω, poet: in lokẏ de περι-στρέφω. [din

Περιστροφή (ή), inbĩtipe de ẏxp inpre-ẏxp (akt: saẏ nas:); ȓerẏkȓape; (prin in-tind:) netpȓere, konversagie intpre oa-menĭ. «'Εδοξάσθη ἐν περιστροφῇ λαοῦ». Skp: [wi

Περιστροφής, ιδος (ή), instpẏmintẏ de ȓe-mnẏ, prin kape inbĩptim čeva. [wi

Περίστροφος (ό, ή), fẏkẏť de inbĩptit, inbĩplekẏmẏ. || sẏbst: vẏrȓ:) fȓnia, prin kape se in-tinde, wi se stpinȓe plasa bi-ȓȓtopeaskȓ, (ȓal:) περιδρομος [περιστρέφω].

Περίστροφμα (τὸ), aȓtepnȓta den' in-preẏxp (makatẏ, ȓearwať de natẏ, wi ȓl:) (vezĭ wi περιπέτασμα); (fir:) inȓȓipe n' inpreẏxp de ȓetate, (Fȓanȓ) retran-eh-ment. [din

Περι-στροφόννυμι, viit: στρώσω, =Περιστο-ρέννυμι.

Περι-στροφάω, -ω, Ion: poet: in lokẏ de περιστρέφω.

Περίστυλος (ό, ή), inpreẏxpȓatẏ de ko-loane (ka Tesexȓ in Atena). || (sẏbst:) Περίστυλον (τὸ), wipẏ de koloeane n' in-preẏxpȓa ȓneĭ kȓȓditsȓĭ, = Περίστοον. (vezĭ wi περιδρομος). [περι, στύλος].

Περι-στυφαλίζω, viit: ίσω, poet: sȓsȓdĩť din toate pẏrgile, saẏ pȓea penede.

Περι-στύφω, viit: -στύψω, stpinȓȓ pȓea mȓȓȓ prin inksitoare ȓkȓȓȓĭ; (nestp:) sĩntẏ foapte stifosẏ

Περίστων (τὸ), =Περίστοον.

Περι-συλάω -ω, viit: -ήσω, desnoĩť (ȓȓfȓesksẏ) de totẏ.

Περι-συν-έχω, viit: -έξω, ȓĩť stpinȓ din toate pẏrgile n' inpreẏxp, konpinzẏ. (ȓȓȓĩ inđpent: περισύνχω).

Περίσυρμα τὸ, batȓokȓȓipe, okȓȓȓipe. [wi Περισυρμός (ό), tipȓe in toate pẏrgile, wi ȓl: [din

Περι-σύρω, viit: -συρῶ, tipȓskẏ in koȓȓ wi 'n kolo n' inpreẏxp; smȓȓȓȓ, trȓȓȓ ȓa vȓȓȓ; ȓȓfȓesksẏ, desnoĩť; (fir:) =Δι-σύρω, batȓokopeskẏ, okȓȓȓskẏ.

Περισφαιρηδόν, adv: poet: in felẏ de ȓȓobẏ, minȓe, wi ȓl: [περι, σφαῖρα].

Περσφάλλης, έως (ό, ή), πρεα αλνεκοςδ; (fir:) primexdjosδ. [din

Περσφάλλω, viit: -σφάλλω, fakδ ne čineva a alneka, saδ a kadea. || (mij:) alnekaδ, saδ kazδ; mτ kletinδ sτ kazδ; (fir:) mτ pτbčeskδ, gremeskδ. [de xnde

Περσφάλλεις, εως (ή), alnekapε mi kτ-depe, notikuipe.

Περσφαραγέω -ω, viit: -ήτω, poet: vikiδ n' inprexρ (prin: desne kikiutδ de likside); pessnδ; (prin intind: kτ dat:) sintδ painδ (prin: de vre xnd liksidδ.

•Περσφαραγέωσι γάλακτι». Nik: (bezī mi peristénw).

Περσφάτος (ό, ή), konpinsδ de painδ. 2) = Περσφάτος, pτpsnsδ de dsepi. 3) xlatδ, defimatδ. [de xnde

Περσφάτως, adn: =Περσφάτως.

Περσφηγέω -ω viit: -ώτω, stpinrδ de xρ inprexρ (se konf kτ...

Περσφηνέω ω, viit: -ώτω. stpinrδ kτ nene de xρ inprexρ; astnδ dmi toate pτpiale; inepgimez stpins

Περσφηγέω, viit: -σφηγέω, stpinrδ (xerδ stpins) de xρ inprexρ. (de xnde

Περσφηγέας, εως (ή), stpinsoape tape de xρ inprexρ.

Περσφύριος, mi Περσφυρος (ό, ή), čel den' inprexρxι gleznelop. || (sxvst:) Περσφύριον, mi Περσφυρον (τδ), kprea de inkadyminte; derb'spτ de čoranδ. [perī, sφypon].

Περσφήμεν, poet: in lokδ de perisxéiv, nex: 2: de inf; mi

Περσφέω, Ion: in lokδ de perisxou, mij: nex: 2: de porxny. aλ dxi perisxou.

Περσφεις, εως (ή), konpinde inprexρ, inkonxpatδ. [mi

Περσφετος (ό, ή), inkonxpatδ. [perisxéw =perisxéw.

Περσφιδής, έως (ό, ή), psnτδ, kτpnatδ de xρ inprexρ. || (sxvst: fem:im:) xnd felδ de inkadyminte [din

Περσφίζω, viit: -σφίζω, psnδ, sfimiδ n' inprexρ; psnδ kδiva xaīnele; (mij: kτ ak:) mτ psnδ (mτ desnapuδ in doτ) n' inprexρ de čeva "Eis tòn xōpon teyton, tòn dē ó potamós perisxízetai". Ep: (bezī mi perisxízetai); (mi fir:) «H φροντίς αὐτῆς οὐ perisxízetai». Klm: = οὐ perisxízetai. [de xnde

Περσφισμός (ό), psnere n' inprexρ de čeva.

Περσφονίζω, viit: -ίσω, desnapuδ, saδ konpinzδ xnd lokδ, intinad n' inprexρ.

pτ 'i fanie. (intp' astfelδ de kinδ epaδ desnpugit de nopodδ xadikxtopit find adxnapit, denpntind se fania, kind noiaδ a xadika in taīnt, (Franz:) a huis clos. (de xnde mij:). «Ότι» ἐν τῇ βασιλείῳ στοῦ καθεζομένης ἡ βουλή περισχονίσσεται». Dm: (prexsm zicemδ) se trape la kin-zuipe, saδ xadikτ kτ xmede inkise. [de xnde

Περσφονισμα (τδ), lokδ desnpugit de xρ inprexρ kτ fanie intins (prexsm epa lokx, xnde se adxnaδ xadikxtopit, saδ sfatsa). [mi

Περσφονισμός (ό), desnpugipe, saδ in-kidepe de xρ inprexρ kτ fanie intins.

Περσφώω, viit: -ώτω, pτstpezδ ne čineva (prin: ka sτ se maī me); pas: sas mij:) =Περσφώωμι (bezī zic:).

Περσφωέω, viit: -έσω, gτmτdeskδ n' inprexρ de čeva.

Περσφωρονέω -ω, viit: -ήτω, sintδ

Περσφωρων, onos (ό, ή), foapte kxm-patδ, infpnatδ, ingeantδ. (bezī mi perisxéw mi perisxéw). [perī, sφypon].

Περσφινίς (ή) = Περσφινίς. mi (noate ptem: in lok de) Περσφινίς. [perī, taīniz].

Περσφάτω, viit: -τρω, Ion: mi Dor: in lokδ de perisxéw.

Περσφάτωμι, viit: -χάτωμι, poet: in-grouδ n' inprexρ de čeva.

Περσφάτης, εως (ή), intindepe de xρ inprexρ, saδ ppea tape; xnfat'spτ a pτpialop den' inprexρ. [perisxéw].

Περσφάτω, viit: -έσω, inpesopδ kτ xanpδ.

Περσφένω, viit: -ενω, intinzδ čeva n' inprexρ, saδ tape.

Περσφένω, viit: -τερω, fpekind stpikδ, pτmτdeskδ čeva n' inprexρ.

Περσφένω, viit: -ίσω, inkonxρδ kτ zidδ. [de xnde

Περσφένω, εως (ή), inkonxρape kτ zidδ. [mi

Περσφένωμι (τδ), okolit'pτ kτ zidδ; saδ lokδ okolit' de zidδ, intpripe (ka de četate). mi

Περσφένωμι (ό), =Περσφένωμι.

Περσφένω, εως -ους (τδ), [perī, teixos] Skp: = Περσφένωμι, okolδ de zidδ inprexρ.

Περσφένω -ω, viit: -τέλω, sfirxeskδ čeva de xρ inprexρ, ad: de totδ.

Περσφένω, mi (mij: mi maī intpib:) Περσφένωμι, (fap viit:) poet: (prin: de-sne timnδ) inī sčirxeskδ timnopala čepkxapie; (akt: papδ mi maī noδ) pe-

szpř. «Ἐτους (ἐνιαυτοῦ) περιτελλομένους». Om: «Ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτούς». Lx: Θ. in kpsř, sař dšne inplini-
pe de zече anī intpečī.

Περι-τέμνω, biit: -τεμῶ, taiř чева de жєр inпрежєр; пливєskř; чїєntєskř; (fir:) taiř dpxmєл кѣїва; (prin intind:) xpъne-
skř bite; (in çen:) iař, apdikř. «Ἰὴν πολ-
λὴν περιτεμνόμενοι». Ep: «Περιτεμνόμενα ὑ-
πὸ τῶν ἱππέων τὰ ἄρματα ἡλίσσεται». Ksn:
(de xnde obiv:) «Αἰγύπτιοι περιτέμνονται
τὰ αἰδοῖα». Ep: se skonesk.

Περιτένεια (ή), mєлєтє intindepe. [din

Περιτενής, єсє (ό, ή), foapte intinsř. [πε-
ριτείνω].

Περι-τεραρνίζω, biit: -ίσω, аконерє n' in-
прежєр кє, sař ka кє rpinzī de inbeli-
toape,=Περιστεγάζω. «Χρυσῶ τὰ χεῖλη πε-
ριτεραρνίσας». At: (aлгїї indrent: перите-
раρνїзω, mi aлгїї перитераρνїзω).

Περιτέρμων, онос (ό, ή), poet: mєрмїni-
topř, sař mєрмїnitř din toate пєрмїє.
[peri, téрмω].

Πери-тетраίνω,=Περιтетраίνω.

Πери-τεχάσμαι, -ῶμαι, biit: -ήσμαι, d-
neateskř чева кє mєлїř mєntєmєřř, пє-
skочєskř miї de kпєрї. [de xnde

Περιτέχνησις, єωє (ή), mєntєmєmїє, d-
neatїє; пєskочїє; vїklenїє.

Περίτηγμα (τό), кєрѣгїтєрѣ (prinç: de-
ne metale) prin tonipe, рхїїпє; (fir:)
přisositєрѣ, rєпoїř. [din

Πери-τήζω, biit: -τήξω, tonєskř чева de
totř. [de xnde

Περίτηξις, єωє (ή), tonїє totaлє.

Πери-τιθήμι, biit: περιθήσω, (nex: περιέ-
θηκα, mi miж: περιεθέμην, mi çл:) пѣїř n'
inпрежєр de чева; (prinç:) inєракř; (mi
miж:) mє inєракř, noptř; (fir:) inлєsne-
skř, прокєрř чева кѣїва; (in рѣř) atrїє-
ieskř (лїєskř). (кє dat: indip:) «Παρεὼν
αὐτῷ βασιλέα γενέσθαι, ὃ δὲ ἄλλω περιέθη-
κε τὸ κράτος». Ep:

Πери-τίλλω, biit: -τιλῶ, smєлř de жєр
inпрежєр.

Πери-τιμάω, -ῶ, -biit: -ήσω, estimř, çin-
stєskř pєea mєлєт. [mi

Περιτιμήεις, єсєл, єν, poet: пєea estima-
bїлř, çinstibїлř.

Περίτιος (ό), (dšne Fazenī) лєna Fe-
рєрєпє.

Πери-τιταίνω, biit: -ανῶ, poet: in локř de
περιτείνω.

Πери-τιτράινω, mi Πери-τιτράω -ω, biit:
-ήσω, rєрєskř de жєр inпрежєр, sař пє-

ste totř.

Πери-τίω, biit: -τίσω, poet: in локř de
περιτιμάω.

Πери-τμήγω, biit: -τμήξω, poet: in локř
de περιτέμνω.

Περιτμήθηναι, nas; nex: de inf: ал лїї
περιτέμνω.

Περίτμημα (τό), вєкєтє тїєтє den' in-
прежєрєл вєє жєї лєкєрє, çandтєрѣ, сєр-
чєє, mi çл: [mi

Περιτομέυς, єωє (ό), тїєтєрє n' inпрежєр
de op çє. 2) тїєтєрє inпрежєр (moxeлř
лє єрє); mi instpxmїntєл, prin kape se
fачє тїєрєє inпрежєр. 3) кєгїtoєєє çis-
mєрєлєї. [mi

Πериτμή (ή), тїєрє de opçє n' inпре-
жєр; (iar пєрїк:) тїєрє inпрежєр(Sкр:).
«Οἱ ἐκ περιτομῆς». kreptїnїї din Isdeї. [mi

Περιτομία, -ίdes (ή), опєкєnosкєтє inкєт
пєртє din kopєvїє. (se konf: кє перїсто-
мїє). [mi

Περίτομος (ό, ή), тїєтє de жєр inпре-
жєр; рїпoř in toate пєрмїє. [περιτέμνω].

Περιτόναιος, α, ον, intinsř, sař folosito-
рє лє intindepe inпрежєр. «Υμῶν — ». Antm:= || (sєst:) Περιτόναιον (τό), mem-
brana, sař пїєлчєєєє, çє аконерє n' in-
прежєр nїntєчєлє de жoє, mi mєгєлє,
(aл:) єпїлoсoн, пєрєпoрєл. [mi

Περιτόνεις (ισ), су (ό), = Περιτόναιος.
|| (sєst:) Περιτόνιον (τό), Mєкн: mїnєрєл,
prin kape se aпєкєт, de se inbїptєmтє жєї
fєлř de mєmїnєгїє, (aл:) пєрїтєрєфїє.[din

Περίτονος (ό, ή), intinsř de жєр inпре-
жєр, sař n' inпрежєр de чева; sař çєл
çє арє чева intinsř inпрежєрєл szř (sn:
єк: пїєлє). || (sєst:) Περίτονα (τά), Nasł:
пєртєє kонєптєї çєє dєшпє пєпєт, (Fpєnç:)
le tillac. [περιτείνω].

Πери-τόξέω, biit: -εύσω, szмєтєлř dїn
toate пєрмїєє den' inпрежєр.

Πери-τορεύω, biit: -εύσω, saпř кє skovї-
toapea de жєр inпрежєр; (fir:)=Περιτορ-
εύω. «Ἰὴν φράσιν—». D: Al:

Πери-τρονέω, biit: -εύσω, лєкєрєž чева
in (sař ka in) strєnřř, strєnгєрєskř, sař
polsnzєskř n' inпрежєр.

Πериτρανής, єсє (ό, ή), (mi adv:) -τρανῶς
= кє ...

Περίτρανος (ό, ή), (mi adv:) -транῶς, пєea
dєsлєmїtř, кєрєтř, лєmєрїtř. «Περίτρανє
λαλεῖν». Lks: foapte алєє, кєрєт. [peri,
транєє].

Πери-τραχήλιος (ό, ή), пєsř, пєрєтєлř n'
inпрежєрєл rєрєmєзєлєї. || (sєst:) пєрї-

τραχήλιον (τό), λεγέμεν, sađ rētealē de rīlā. [περί, τραχήλος].

Περι-τρέμω, (τρῆν viit:) tremēš totā; sīntā konpīnsā de o mare snaīmē.

Περι-τρέπω, viit: -τρέψω, (nex: 2: περιέτραπον, mi nas: περιετρέπην) intorkā (in- nīpteskā) čeva inprežskā sčā, sađ de čeeā-l-aalē narte; pornesčā, kīpmeskā, akatā la o narte; (maī des) pestopnā; (nas:) mē amegeskā; (fir:) mē pefakā, mē preskīmē. •Περιτρέπειν τὸν λόγον».

Plat: «Π κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν». Skp: (mi nas:) •Περιτραπίσης τῆς νεώς». Lks: (mi nestf: nēmaī in poeī mi desnēpjit). •Περὶ δ' ἔτραπον ὄρα». Ll: A. 'mi ađ fēkēt nepiodē, s' ađ peintops inulinindē-se anēl.

Περι-τρέσω, viit: -θρέσω, inkeī čeva n' inprežsk de čeva (nēmaī nas:). •Συνέεσαι περιτρέφετο γρύσταλλος». Od: Ξ. (mi mīk; de sine nas:) •Περιτρέσσει πάλην». Apān:

Περι-τρέχω, viit: -θρέχω, mi (maī obiv:) -δραμοῦμαι, (nex: περιέδρομαι, mi chl:) a- lerpā dežsk inprežsk, okoleskā alerp- vīnd, (Franz:) parcovir; (fir:) amēskā, (vezī mi perēfexomai); (obiv: in pariv:) tpekā, sīntā obivnīlā (kopentā) in lēme. (de žnde) •Περιτρέχων». Pl: intimpātā, e mīlā inainte. •Ὁνόματα κοινὰ καὶ περι- τρέχοντα». D: A: vorbe, če obivnīl x- mēl prīn rēpele oamenilor de obivle.

Περι-τρέω, viit: -τρέσω, noet: in lokā de peritremō.

Περίτρησις, εως (ή), rēšipe dežsk in- prežsk. [mi

Περίτρητος (ό, ή), rēšpitā de totā, sađ n' inprežsk. [περιτρίτω].

Περίτρηγος, εος (ό, ή), noet: lon: foapte asprā, nenetedā. [περί, τρηγός].

Περίτριβος, εος (ό, ή), noet: foapte spe- katā, intpešingātā; denpīnsā, indeminā- tikā; (prin intind:) ovositā. [din

Περι-τρίβω, viit: -τρίψω, fpekā des, sađ tape; (fir:) denpīnzā.

Περι-τρίζω, viit: -τρίξω, (mīk: tpe: de kē: in lokā de prez: περιτέτριγα) skīpīlā tape sađ n' inprežsk de čeva. •Τροχὸς περιτερίσσει». Koint: skīpīlā n' inprežsk- pēl osii.

Περίτριμμα (τό), op če este vine fpeka- tā; (fir:) omā vine denpīnsā de mātā in čeva. •Διτῶν (•'Αγορῆς] περίτριμμα. Apsf: mi Dim: [mi

Περίτριπτος (ό, ή), ppea mēat fpekātā;

netedā din pīvina deseī fpekāpī. [πε- ριτρίβω]. [din

Περίτρομέω, noet: in lokā de Περιτρέμω.

Περίτρομος (ό, ή), konpīnsā de groazē, foapte snīmīntatā. [περί, τρόμος]. [de žnde

Περίτρόμω, adv: kē mare groazē, sađ tremēštrē de fpekā. •Περίτρόμω εἶχω πρὸς τι». Flstp: sīntā konpīnsā de fpekā, sađ snaīmē.

Περίτροπάδην, adv: upin inbīptipe in- prežsk, sađ in čeeā-l-aalē narte. [mi

Περίτροπάω (έω) -ω, (τρῆν viit:) noet: mē inbīpteskā n' inprežsk; čerklēzā; o- koleskā. •Περίτροπέων γύλ' ἀνθρώπων». Om: Imu: (mi fēp kazā) •Περίτροπέων ἐ- νικυτὸς». Ll B. inulinitorā de čerklēpēl sađ nepiodā. (vezī mi peritēllorai). [din

Περίτροπή (ή), inbīptipe dežsk inpre- žsk, sađ de čeeā-l-aalē narte (akt: sađ nas:); čerklēpēl nepiodā; okolipe; ppefa- čere, preskīmēare. •Ἐν περιτροπῇ, sađ •Ἐν περιτροπῇ». Ep: mi D: A: in skīmē, in pečiprokā. [mi

Περίτροπος (ό, ή), inbīptitā inprežsk. || (skbst:) Περίτροπος (ό), Glas: amegēalē de kanā. [περιτρέπω].

Περι-τροχάζω, viit: -άσω, = Περιτρέχω.

Περίτροχλος (ό, ή), = Περιτροχος, po- tēndā. •Περίτρόχλα κείρονται». Ep: imī tēnd pēpēl dežsk inprežsk. [mi

Περίτροχος, άδος (ή), pēvlikē femēe (kēpē), kape alēpēl inkoavī mi 'nēolo ne vāipe, (Franz:) coureuse. [περίτροχος].

Περίτροχισμός (ό), [περίτροχάζω] alerp- gare n' inprežsk.

Περίτροχώ -ω, noet: in lokā de περι- τροχάζω. [mi

Περίτρόχιον (τό), narteā poūl (rēpē) den' inprežsk osii. [περίτροχος].

Περίτροχισμός (ό), = (sađ rēpē: in lokā de) Περιτροχισμός.

Περίτροχος (ό, ή), okolitopā, sađ oko- litā n' inprežsk; (prin intind:) potēndā. [περιτρέχω].

Περι-τρούζω, viit: -τροῦξω, rēkēsk (ka kolētmēl), sađ rēipezā (ka porēl) n' in- prežsk de čeva. (se konf: kē peritriζω).

Περι-τρούγω, viit: -τροῦζομαι, (nex: περιέ- τραχον) mēnikā (pozā) čeva n' inprežsk; (fir:) xēpēskā čeva ne fēpīu, sađ kile pēpīnā.

Περι-τροχώω -ω, noet: in lokā de πε- ριτρέχω.

Περίττεύω, Περίττες, mi chl: At: in lokā de περυσεύω, mi chl:

Περιττωμα (τό), At: in lokē de prīs-
σωμα, prīsositxpr, dpojdīf, p̄m̄t̄m̄iḡ;
(naptik:) demep̄t̄t̄xpr de nint̄e (sk̄ip-
n̄, saḡ x̄d̄); (in den: l̄xpr de l̄ep̄-
dat. r̄nol̄. [nein̄p: perit̄t̄ō]. [de x̄nde

Περιττωματικός, ἡ, ἐν, k̄venit̄ la, saḡ
ad̄x̄k̄t̄op̄ de prīsositxpr.

Περι-τυγχάνω, viit: -τεύξομαι, (nex: περι-
έτυχον, m̄i cl: (k̄s dat: daḡ neste (in-
tim̄in̄) cheva din int̄im̄lape; (in p̄t̄)
kaz̄ in cheva. «Συμφορ̄ —» l̄ks:

Περι-τυγχέω, viit: -ίσω, v̄ion̄es̄k̄ de x̄pr
in̄prex̄p k̄s čokan̄a n̄iat̄p, m̄i cl:

Περιτύμβιος (ὁ, ἡ), chea den' in̄prex̄p̄x̄
m̄orm̄int̄x̄l̄. per̄i, t̄m̄b̄os̄],

Περι-τυμπανίζω, viit: -ίσω, bat̄ toba in-
prex̄p̄x̄ k̄t̄iva; saḡ am̄eḡes̄k̄ ne čineva
k̄s v̄x̄x̄it̄x̄ tobaop. če 'i p̄es̄x̄t̄ n' in-
prex̄p; (fir:) bat̄ ne čineva.

Περι-τυπώ-ω, viit: -ώσω, tin̄p̄es̄k̄ (for-
mez̄) cheva n' in̄prex̄p de cheva; (nas:
saḡ m̄iḡ:) im̄i las̄ k̄in̄x̄ (tin̄ap̄x̄) ne cheva.

Περιτυχής, ἑὸς (ὁ, ἡ), nemep̄it̄op̄, in-
tim̄in̄t̄op̄ (v̄p̄dit̄op̄) de cheva. [per̄i-
τυγχάνω].

Περι-υβρίζω, viit: -ίσω, nev̄instes̄k̄, t̄p̄a-
ktez̄ p̄t̄s̄ ne čineva p̄ea m̄x̄at.

Περι-υλαχτέω -ω, viit: -ήσω, (k̄s ak:)
lat̄p̄ (prou: m̄i fir: n' in̄prex̄p.

Περι-υπνίζω, viit: -ίσω, r̄as: dem̄t̄ent̄
din somn̄ x̄m̄al̄ind n' in̄prex̄p.

Περι-υφάνω, viit: -ανώ, mes̄ cheva n' in-
prex̄p.

Περι-ύω, viit: -ύσω, p̄l̄oḡ, x̄d̄ n' in̄prex̄p.

Περιφανεῖν, nex: 2: de inf: al̄ l̄x̄i per̄i-
es̄θ̄iō.

Περιφανής, ἑὸς (ὁ, ἡ), neet: in lokē de
per̄iφανής. [per̄i, f̄as̄].

Περι-φαίνομαι, viit: -φάνομαι, saḡ φανή-
σομαι, m̄t̄ v̄z̄ d̄f̄n toate p̄p̄ḡile n' in-
prex̄p. «Ἐν σκοπιῇ, περιφανομένῳ ἐνὶ χώ-
ρῳ». Om: l̄mn:

Περιφάνεια (ἡ), a fi čineva v̄z̄x̄t̄ (m̄i
fir: k̄nos̄k̄t̄) din toate p̄p̄ḡile; inse-
sem̄nat̄ate. [din

Περιφανής, ἑὸς (ὁ, ἡ), v̄z̄x̄t̄s̄ din toate
p̄p̄ḡile n' in̄prex̄p; (p̄in̄int̄ind:) k̄s to-
t̄x̄ in̄bedep̄at̄; (fir:) k̄nos̄k̄t̄ t̄st̄x̄op,
in̄sem̄nat̄. [per̄iφανή].

Περι-φαντάζομαι, viit: -άτομαι, p̄v̄es̄k̄,
k̄s̄dik̄ l̄x̄p̄x̄ile n' in̄prex̄p, ne d'as̄np̄a.

Περιφαντός (ὁ, ἡ), =Περιφανής.

Περιφανώς, adv: in k̄in̄ de a fi k̄s to-
t̄x̄ in̄bedep̄at̄, k̄nos̄k̄t̄ de toḡl̄. [πε-
ριφανής].

Περιφασίς, [περιφάνομαι] εἰς (ἡ), vede-
pe de p̄p̄ḡile den' in̄prex̄p.

Περιφάρμακ (ἡ), l̄x̄min̄t̄ int̄ins̄t̄ n' in-
prex̄p de cheva. saḡ in toate p̄p̄ḡile
den' in̄prex̄p. [din

Περιφάρμας, ἑὸς (ὁ, ἡ), in̄kon̄x̄pat̄ din
toate p̄p̄ḡile de l̄x̄min̄t̄, foapte str̄p̄x̄-
vit̄. [per̄i, f̄eḡḡos̄].

Περι-φείδομαι, viit: -φείσομαι, (k̄s den:)
k̄p̄ḡind cheva las̄ a m̄ai p̄m̄inea de
p̄st̄pat. (vez̄i m̄i per̄is̄ōō).

Περιφέρειν (ἡ), pot̄x̄nzime; (osiḡ:) int̄in-
depea den' in̄prex̄p̄x̄ k̄x̄t̄ čer̄k̄, ḡlov̄x̄,
m̄i cl: kont̄x̄p̄x̄; (pap) in lokē de per̄i-
f̄or̄x̄; (de x̄nde fir:) p̄t̄x̄cipe n' in̄pre-
x̄p. [din

Περιφέρης, ἑὸς (ὁ, ἡ), f̄x̄k̄t̄s̄ a se in-
v̄ipti, pot̄s̄nd̄; (pap k̄s dat: in̄prex̄pat̄
de cheva. «Θριγγίς —». Ex̄p: in̄p̄d̄it̄.
[per̄is̄ēō].

Περιφερόγραμμας (ὁ, ἡ), (mat̄mt:) for-
mat̄ de op̄v̄ik̄x̄ap̄ (okol̄itoape) lin̄ie
(in̄p̄ot: de eūth̄ḡḡap̄x̄m̄os̄. [per̄is̄f̄er̄is̄ ḡḡap̄x̄m̄ē].

Περι-φέρω, viit: περιείσω, (nex: περιήνε-
γα, m̄i cl:) p̄opt̄ cheva (m̄i m̄iḡ: saḡ
nest̄p: mepr̄) n' in̄prex̄p de cheva. saḡ
in̄koav̄i m̄i 'n̄ kol̄o; (p̄in̄ int̄ind; m̄i fir:)
f̄ak̄ t̄st̄x̄op saḡ in p̄v̄al̄ik̄ k̄nos̄k̄t̄.

«Περιενέγκετε τοὺς πονηροὺς». Sin: «Περι-
φέρει τις με καὶ μήμηρ ἄρτι τῶνδε λεγόν-
των». H̄at: im̄i x̄m̄al̄ p̄in̄ m̄inte. (m̄i ex̄):
«Οὐτὲ μέμνηται τὸ πρῆγμα, οὐτὲ με περι-
φέρει οὐδὲν εἰδέναι τούτων». Ex̄p: (m̄i nas:).

«Περιφερόμενος τῷ μεθεῖσι τῶν τολμημάτων».

H̄at: i se in̄v̄ipt̄ia m̄inte, se am̄eḡia. (m̄i
ak̄sol:). «Τὰ περιφερόμενα». K̄sn: v̄x̄kat̄ele,

če se ad̄x̄ la mas̄ de s̄x̄x̄i; saḡ v̄or-
bele, če x̄m̄al̄ p̄in̄ l̄s̄me. 2) (k̄s ak: k̄s
p̄rep:) ad̄x̄k̄ cheva d̄x̄ne mas̄le in̄prex̄p-
p̄t̄p̄, d̄int̄p' x̄na int̄p' art̄a saḡ in s̄fir-
vit̄ la oape če; (m̄i nas: saḡ m̄iḡ:) a-
k̄sn̄ḡ la x̄n̄t̄ če. «Μὴ τὴν Ἰταλίαν εἰς
λαμὸν περιενέγκαιεν». Ap̄i: (m̄i m̄iḡ: saḡ
nas:). «Δοκεῖ μοι ὁ λόγος εἰς ταῦτο περιφε-
ρόμενος ἔχειν». H̄at: (m̄i abs:). «Ἐνταυτοῦ
περιφερόμενου». Ex̄p: (vez̄i m̄i per̄it̄ēl̄oμαι).

3) (pap:) d̄x̄k̄, p̄ad̄t̄ n̄in̄t̄ in s̄fir̄vit̄t̄

(T̄x̄: Z, 28). 4) (ex̄): im̄i v̄iḡ in f̄ipe,

m̄t̄ in̄t̄p̄mez̄ (din v̄oat̄, m̄i cl:).

Περιφερῶς, adv: in okol̄, čer̄k̄it̄. [πε-
ριφερής].

Περι-φεύγω, viit: -φεύξομαι, m̄i -φευξομαι,

(nex: περιέφυγον, m̄i cl:) f̄x̄t̄ de tot̄x̄;

(p̄in̄ int̄ind:) sk̄an̄t̄ din cheva; m̄t̄ m̄ai
v̄iḡ; (pap) m̄t̄ l̄ep̄t̄d̄; (k̄s ak:) m̄t̄ al̄t̄p̄

Peri-φράζουσι, viit: φράζουσι, poet: vară

чева; dintp' zna intp' aita tpekš in mīne: e kšiva. [de xnde

Περιχώρησις, εως (ή), чеа dšne oape-
kape inпрежърпи intoapcere; saš чеа
dintp' zna intp' aita ажкцере in mīnele
kšiva; (in ŋen:) черклагие, sa: nepio-
dikš intoapcere ла ачсеамл.

Περιχωρος (ό, ή), pssš inпрежърка ere
xnxī локš; inвечинатš. [περι, χωρος].

Περι-ψάω, viit: -ψάσω, atinrs, nīpītš
n' inпрежър.

Περι-ψάω -ω, viit: ψήσω, frekīnd штер-
гš (къртгš) deжър inпрежър. [de xnde

Περιψημα (τδ), къртгитсрш prin freka-
pe, saš некъртгитсрш emitš prin штерцере
(pron: mi fir:). [mi

Περιψησις, εως (ή), штерцере, къртгитсрш
prin frekape n' inпрежър.

Περιψηρος (ό, ή), sokotitopš, saš inde-
letnīcītš in sokoteal. [περι, ψηρος, vezī zīc:].

Περι-ψήχω, viit: -ψήσω, frekš (къртгš)
n' inпрежър; peszāš.

Πери-ψιθυρίζω, viit: -ίσω, monteskš n'
inпрежър.

Πери-ψιλάω -ω, viit: -ώσω, smzargš, ro
leskš, desnoitš n' inпрежър. [de xnde

Περιψίλωσις, εως (ή), smzācere, saš ro-
lire den' inпрежър.

Πери-ψοφείω -ω, viit: -ήσω, vžvžieskš,
tronkžneskš n' inпрежър de чеа; saš
pesznš deжър inпрежър [de xnde

Πериψοφησις, εως (ή), tronkžnipe, vžvžī-
pe n' inпрежър de чеа; pesznape.

Πериψυγμός (ό), = Περιψυγίς. [mi

Περιψυχτος (ό, ή), pžcītš n' inпрежър,
pžkopitš, saš de pžkopit kš anpžtoa-
pea; (prin intind:) mīnritātš, saš pesfž-
uatš, īxvītš. [mi

Πериψυγίς, εως (ή), pžcipe n' inпрежър;
(med: pžcipe, sa: pechealš. [περιψύχω].

Πериψυχρος (ό, ή), foapte peche. [περι,
ψυχρός.

Πери-ψύχω, viit: -ψύσω, pžcheskš (pžko-
peskš, aerežš) n' inпрежър; (fir:) vžkpe-
z, alinš (bezī mi ānāψύχω; (med: prinu:
in nas:) pžcheskš.

Πериωδευμένος, adv: (de naptu:) kš in-
vīptitšpī, dšne xñš lšnrs nepiodš, inde-
lšnuit

Πери-ωδέω -ω, viit: -ήσω, = Περιάδω,
fermekš, vžžkeskš prin deskīntice, saš
vražke.

Πери-ωδυνάω -ω, viit: -ήσω, greu: in
lokš de periōdynāwa, pīcīnžieskš dšperī.
|| (mīk:) Περιωδυνόμαι, = kš...

Πериωδυνέω -ω, viit: -ήσω, sintš konpinsš
de dšperī, saš (fir:) de sšfleteskš skīp-
vž. [mi

Πериωδυνία (ή), mape dšpere; (fir:)
mzaltš skīpēvž. [din

Πериώδυνος (ό, ή), konpinsš, saš pīcī-
nšitopš de mape dšpere, saš (fir:) de
mzaltš skīpēvž. [περι, ὀδύνη]. [de xnde

Πериωδύνω, adv. kš mzaltš dšpere
(pron: mi fir:).

Πери-ωθέω -ω, mi Περιώθω, viit: -ωθήσω,
mi óσω, innīnřš inkoacī mi 'nkoalo; inepīn-
cheskš afaptš; (ovīc: fir:) skūpřš (kīnž-
ieskš) in felpšite kīnšpī, roneskš; daš in
latšpe; nevīnsteskš.

Πери-ωθίζω, viit: -ίσω, = Περιωθέω.

Περιώμιος (ό, ή, pssš ne žmepī. ||
(sžest:) Περιώμιον (τδ), xalūz akonepitoape
de žmepī, (Lat:) supparum, (Fr:) mantelet.

Περιωμής, ἴδρος (ή), = Περιώμιον. (bez
mi ēπωμής). [περι, ὤμος].

Περιώνυμος (ό, ή, penžmitš, famosš,
vestitš. περι, ὄνομα].

Περιωπέω -ω, viit: -ήσω, pīveskš
(prinu: din lokš 'nalitš) deжър inape-
жър. din

Περιωπή (ή), [περι, ὤπη, ἔπωπη poet:
tre: de kš: al lxi ὀράω] pīvīpe (prinu:
din 'nalitš lokš) deжър inapeжър; (fir:)
= Περισκεψίς, lšape a minte. 2) (prin in-
tind:) lokš 'nalitš de mīndz, de xnde se
vede denapte; (fir:) kšame de slavž (pš-
tepe polītikš, mī cī:). «'Εξ περιωπής ἑω-
ραχώς» Лхч: (mi fir:) «'Εν περιωπῇ τῶν
πρακτομένων». Finstp: [de xnde

Περιωπής, ἑός (ό, ή, poet: in lokš de
periōptos (pron: mi fir:). [mi

Περιωπίζομαι, viit: ἵσταμαι, = Περιωπέω.

Πериώπτω, a 3; sing: peps: de nas: tre:
de kš: al lxi περιόρῶ.

Πериώσιος (ό, ά), Dop: [in lokš de пе-
ριούσιος —periōn] poet: kovīpmitopš, neste
mžskpř; (totdaxna in nest: m adverbial).
•Πериώσιον, mi Περιώσιον. prea mzal, kš
kovīpnipe «Χαίρειν δὲ νόμῳ περιώσιον». Om:
Imn: (mī kš ŋen: konpar:) «Λίην περιώ-
σιον ἄλλων». Om: mai upesks de algi.

Πериωστικός ή, ό, periōw skūpřtīopš.

Πериωτάσιος (ό, ή), pžposš n' inпрежър-
pva kš kīlop. περι, οὗς ὀτός, λάσιος].

Πери-ωτειλέω -ω, viit: -ώσω, fakš panž,
saš vūntšae n' inпрежър de чеа.

Πериωτής, ἴδρος (ή, = 'Αρωτής (3). [περι,
ὀτός ŋen: al lxi οὗς].

Πериώρῃαι, nas: tre: de kš: de inf, mi

Περιώρην, nas: nex: de xot: al lxi περίορων.

Πέρκω, ης (ή), = Πέρκη.

Περκάω, viit: -άω, m̄ innestriguez̄ k̄ nerp̄; de xnde prinu: desupe s̄r̄p̄r̄p̄e) daš in kont̄. [mi

Περκαίνω, viit: -αίνω, innestriguez̄ k̄ n̄k̄t̄gele nerpe. [din

Περκάς, άδος (ή), poet: fem: al lxi πέρκας.

Πέρκη (ή), xñ fel̄ de nemte k̄ n̄k̄t̄gele nerpe.

Περκίδιον (τὸ), dim: al lxi..

Περκίς, ιδος (ή), = Πέρκη.

Περκνόπερος (ὁ, ή), чел k̄ pene n̄r̄p̄ioase, saš innestrigate k̄ n̄k̄t̄gele nerpe. || (s̄v̄st:) xñ fel̄ de v̄lat̄p̄. [περκνός, περκνόν].

Περκνός, ή, ὁ, = [Πέρκος]. || (s̄v̄st: v̄r̄p̄i:) = Πέρκη. [de xnde

Περκνώ -ῶ, viit: -ῶτω, = Περκαίνω. [de xnde

Περκνωμα (τὸ), pat̄ n̄earp̄ (prinu: de s̄r̄p̄r̄p̄e, k̄nd inuene a se koache); pat̄ ne ovpaz̄, (aat:) έρηλός.

Πέρκος, η, ον, n̄erp̄ios̄; v̄n̄t̄s̄, saš in̄aestrigat̄ k̄ nerpe n̄k̄t̄gele.

Πέρκω, ης (ή), nap: [Lat:] v̄st̄ de n̄orp̄, xñk̄t̄.

Περνός, poet: n̄pez: de n̄apt̄, mi

Πέρνασχ', poet: (in auok: maī 'n̄ainte de vokal̄ as̄n̄ip̄:) in lok̄ de έπέρνασχε, a 3: s̄n̄r̄: n̄eps: a Ion: n̄ez: al lxi..

Πέρνημι, poet: in lok̄ de περνώ, mi (prin̄ int̄ind:) πιπράσκω, v̄n̄z̄ (prin̄ t̄r̄o: k̄nd čeva din kolo de mare, saš in̄ uen: in̄ st̄ein̄ mi den̄t̄pat̄ lok̄). «Πέρνασχ' ένυν' έλεσκε, πέρην άλός ές Σάμον ή Αίγμον», mi čl: Ι: Ω. (mi nas:) «Πολύ άδ Φρυγίην καί Μηρόνν κτήματα περνώμεν' Ιων». Ι: Σ.

Πέρδος (ή), Eol: in lok̄ de περίδος;

Περώνημα (τὸ), Dor: in lok̄ de περώνημα. [din

Περώνω -ῶ, viit: -ήτω, v̄at̄ čeva k̄ n̄ip̄on̄; in̄keī k̄ kop̄t̄, saš katapam̄; (m̄īz: prin̄ int̄ind:) m̄ in̄v̄rak̄. «Χλιδών» περώνηστο. Ι: Κ: 2) in̄ uen:) r̄n̄p̄es̄k̄, n̄t̄r̄k̄n̄z̄, f̄r̄it̄p̄es̄k̄, in̄gen̄. «Δούρι μέσον περόνησεν». Ι: Μ. [din

Περώνη (ή), [πέρων] n̄apta čeva as̄n̄u: q̄it̄ a kop̄ei, s̄z̄ katapamei; (in̄ uen:) kop̄t̄, agrař̄ (v̄ezi mi p̄r̄p̄q̄); prin̄ int̄ind:) xñ fel̄ de ak̄ k̄ r̄n̄t̄p̄ie. 2) k̄t̄id̄ din kan̄l os̄i, ka s̄z̄ n̄s̄ eas̄

poata; saš (in̄ uen:) k̄t̄id̄; [de aui] n̄ip̄on̄. 3) (anatm:) чel maī mik̄ din doz̄ oase ale n̄s̄aneī, (aat:) παρρηχίς. 4) xñ fel̄ de nemte, (aat:) βελόνη.

Περώνημα (τὸ), xñt̄ in̄keiat̄ k̄ kop̄t̄, mi čl; (in̄ uen:) xñt̄. [περονάω].

Περωνήτις, ιδος, mi

Περωνητρίς, ιδος (se in̄g: έσθής), = Περώνημα. [mi

Περώνιον (τὸ), dim: al lxi περόνη. [mi

Περωνίς, ιδος (ή), = [Περώνη].

Περπερία (ή), z̄v̄t̄p̄n̄īe; ovp̄z̄n̄īe; s̄n̄s̄upe de p̄isoase, n̄orp̄t̄ m̄at̄; fanfaronad̄, (Frang:) fatuité. [din

Περπερεύομαι, viit: -εύομαι, s̄int̄ (m̄ n̄ort̄ ka) ovp̄az̄nik̄, n̄erp̄minos̄; v̄orp̄es̄k̄ m̄at̄e desupe sinemī, m̄ f̄les̄, m̄ l̄ad̄s̄, mi čl: [mi

Περπερία (ή), = Περπερία. [din

Πέρπερος (ὁ, ή), zad̄p̄nik̄; ovp̄az̄nik̄; l̄z̄d̄t̄p̄os̄, fanfaron̄, (Frang:) fat. «Κομψός έλεγον, οὗς νῦν ήμεῖς περπερούς». Sxl: Sof:

Πέρρος (ή), (p̄ea rap, mi poate Peps:) soapele.

Πέρροχος, Eol: in lok̄ de περίροχος, = ύπέρροχος.

Πέρσ, poet: in lok̄ de έπερσ, nex: 1: al lxi πέρθω, saš Eol: al lxi πέρω.

Περσία, mi Περσεία, mi (poet:) Πέρσεια (ή), xñ fel̄ de nom̄ de Pepsia, mi Ēm̄it̄ (pouda k̄p̄ria pesape nem̄ik̄lovit̄ din t̄r̄n̄k̄id̄). (s̄ne-opi) in lok̄ de περσική (μηλίσ, n̄epsik̄. [Πέρσης].

Περσέπολις, mi Περσέπολις, ιδος (δ, ή), poet: x̄t̄s̄it̄op̄ de opame. (πέρθω, πόλις).

Περσέρασσ, mi Α: Περσέφαττα, mi

Περσερόνη, Περσεφona, saš zeiga l̄ad̄l̄x̄, sogia l̄xi Paston̄.

Περσία (ή), = Περσία.

Περσικός, ή, ὄν, Pepses̄k̄, saš Pepsian̄, al Pepsilop, saš čel din Pepsia. «Μηλίσ Περσική». k̄it̄p̄, saš n̄epsik̄ [de aui]; mi «Μήλον Περσικόν» k̄it̄p̄, saš n̄epsik̄. (in̄:) «Περσική (se in̄g: έμιάδες)». Apstf: xñ fel̄ de f̄emeiask̄ in̄k̄l̄t̄m̄inte, n̄ap̄n̄i. [Πέρσης].

Περσίον (τὸ), = Περσεία.

Περσίον, εις (ή), x̄t̄s̄īpe de opam̄ [πέρθω].

Περσία, ιδος (ή), = Περσική (se in̄g: χώρ), Pepsia; (se in̄g: γυνή) Pepsian̄; (se in̄g: έσθής, saš χλιδών) xñ fel̄ de Pepsien̄ask̄ manteat̄. (v̄ezi mi x̄on̄x̄x̄). [mi

Περσιώ, adv: Pepsien̄emte. [Πέρσης].

Περσεδιώκτης, ον (δ), poet: ron̄it̄op̄ de

Pepsi. [Πέρσης, διώκω].

Περσικόνος (ό, ή), omorítorð de Pepsi. [Πέρσης, κτείνω].

Περσονομέσμι: -οῦμαι, viit: -ηθήσομαι, mτ governezð dñpe leuile (sað sintð sñpsð) Pepsilor. [din

Περσόνος (ό, ή), (парокс:) governatorð de Pepsi; (пропарокс:) governatð de Pepsi; sað (λκρð) oviñsitið la Pepsi. [Πέρσης, νόμος].

Περσίας, ου (ό), gis: in lokð de περσίας.

Περσινός, ή, он, gis: in lokð de περσινός.

Πέρσι, [περάω, vezī miðiaxúsis] adv: timu: akem xñð anð, sað in anka trekxð; (in ñen:) mai 'naint. [de xñde

Περσίας, ου (ό), = Περσινός, (prinç: ónos, ninð) çel din anka trekxð. [mi

Περσινός, ή, он, çel din anka trekxð; (in ñen:) de xñð anð.

Περφερέας, mi Πέρφερες, Ion: in lokð de Περιφερέας. || (obiñsiti se xñmið astfel Teoríi triimið la Deað din Iperboree, uñpñile de mñazñ-noante, sað nordíche).

Πέρω, εἶς, εἴ, viit: al lxi píρω.

Πέρω, ᾧς, ᾧ, ὦμεν, mi çl: in kontraxie in lokð de περάω. sað 2) At: in lokð de περάσω, viit: al lxi περάω.

Πέρων, poet: in lokð de περάτων, ñen: im: al lxi πέρας.

Περῶ, Dor: in lokð de πεῶ.

• Πέτε, poet: in lokð de ἔπετε 3: sinr: peps: de nex: al xot; mi

Πέτειν, Ion: in lokð de πετεῖν, nex: de inf: mi

Πεσεῦμαι, Dor: poet: in lokð de πεσεῦμαι, viit: de xot: al lxi πίπτω.

Πέσημα (τό), poet: in lokð de πῶσις, kñdere; sað kñzñðrñ (λκρð kñzñð).

Πέσκος, εἶς -ους (τό), poet: in lokð de πέκος.

Πέσος, εἶς -ους (τό), poet: in lokð de πέσημα.

Πεσεία (ή), jokð de kñbe (zare, damñ, sað tabñ); (in ñen:) jokð de netpene; (mñsík:) issipe penetatñ de añeasñi kopadñ. [πεσέω]. [de xñde

Πεσαιώ -ῶ, (fñpñ viit:) amð postñ de (sað sintð datð kñ totñ la) jokñ de tabñ.

Πεσευμα (τό), çee a çe se joakñ in felñ jokñlñ de damñ; (in ñen:) jokñ, sað partitð de jokñ. [mi

Πεσευτής (ό), poet: in lokð de πεσευτής. [mi

Πεσευτήριος, α, ου, atinrñtorð de, sað foxositorð la jokñ de tabñ. (de xñde || sñest:) Πεσευτήριον (τό), skñndpñ, ne kape se joakñ dama; (prinç:) tñzññtñ pen-tpñ astronomíche diarpame (peñistpe) [mi

Πεσευτής, οὔ (ό), jokñtorð de tabñ. [mi Πεσευτικός, ή, он, kñvenitð, sað inde-mñnatikð la jokñ de tabñ. [din

Πεσεύω, viit: -εύω, jokñ tabñ; strñmñtñ zarele la jokñ de damñ; (in ñen:) strñmñtñ çeva in felð de zare. «Τῆς τῶ-χης ἄνω καὶ κάτω τὰ ἀνθρώπων πετευσού-σης». Lks: [mi

Πεσσόν (τό), tabñ de jokñ dameí. [πεσσός].

Πεσσονομέω -ῶ, viit: -ήσω, añezð la lokñ lor, sað strñmñtñ inkoaçi mi 'ñkolo mñetpene jokñnd damñ; (in ñen: fir:) pññ la kñle, intokmeskñ; λκρεzñ. [πεσσός, νόμος].

Πεσσός (ό), [πίπτω, sað in afin: kñ ψιá] mñatra (zareñ), kñ kape jekañ xñð felð de jokñ ka çel de akem al dameí sñð santranññlñ. 2) (prin intind: la im:) lo-

kñl, xñde jekañ santranññlñ, = Πετευτήριον.

3) (arxitekt:) mñatr çonaitñ in formñ de kñññ nentrñ kanitecele stññilor (vezī mi ᾧzñ 7).

4) (med:) fitilñ in astfel de formñ nentrñ pññ; (mai des) = Ὑποθετόν.

Πέσσω (ττω), viit: -πέψω, neñtrp: in lokð de πίπτω.

Πεσών, οὔσα, όν, nex: 2: de partñ: al lxi πίπτω.

Πέτα, ἔ. Eol: in lokð de πετά, (vezī mi πέδα).

Πέταχον (τό), = Πέταχρον.

Πετάλειον (τό), poet: in lokð de [πέταλον].

Πεταλίζω, viit: -ίω, eksnatpñezð ne çí. neva botñd prin frñnze, (al:) ἐκφυλλο-φορέω. 2) kñlegñ frñnze. [πέταλον].

Πεταλῖς, [πέταλος] (ίος (ή), skroafñ mñ-pññikñ.

Πεταλισμός (ό), eksnatpñape prin vota-pñ de frñnze (de mññlññ), (al:) ἐκφυλλοφορία. [πεταλίζω].

Πεταλίτις, (ίτιος (ή), xñð felð de plan-ñ, (al:) φυλλίτις, ñimba çerpññlñ. 2) xñð felð de monírlñ. [din

Πέταλον (τό), [πέταλος] frñnzñ (de plan-ñ sað de floape); (fir:) op çe latñ mi sñedipe (intinsñ) ka o foañe; (iar prinç:) lamñ, varpñ de metalñ. 2) (xñe-opí) in lokð de πέταρος.

Πεταλοποιός (ό), fñkñtorð de verpñ de metalñ [πέταλον, ποιός].

Πέταλος, [πετάλινον] η, ου, intinsñ mi

latš ka o foae ; (npin întind: desnpie vite) mърimopъ, kreskыtъ, kыt tpeвъle.

Πεταλουργός (δ), = Πεταλοποιός. [πέταλον, ἔργον].

Πεταλώω -ώ, viit: -ώσω, pefakъ чева in fo; svezъiezъ ka nimte sруnze. 2) in-вълоскъ къ плъчѣ de metalъ (maі kъ sea-mъ de aspъ). 3) (nas: ras:) mъ pesfъyъ, mъ întindekъiezъ. [ші

Πεταλώδης, eos (δ, ή), sруnzosъ ; saъ întinsъ ka o vapъ, saъ плакъ de metalъ. [πέταλον].

Πετάλωσις, eos (ή), kъntъwipe, inв-лipe къ плъчѣ de metalъ (de asp, ші чл:); (ras:) pesfъyape, întindekъipe de sine. [ші

Πεταλωτός, ή, ον, = Πεταλώδης, inв-лitъ, kъntъwитъ къ lame, saъ плъчѣ de metalъ (aspъ, ші чл:). [πεταλώ].

Πέταμαι, poet: in локъ de πέτομαι.

Πετάννυμι, viit: -πετάσω, (nex: ἐπέτασσ, nas: tpe: de къ: πέπταμαι, ші πεπέτασμαι, nex: nas: ἐπετάσθην) întinzъ, desfъwъpъ, deskizъ. «Ἰστία (ἡ) Χεῖρες πετάσας». Om: «Αὐτὰρ ἐπεὶ πλῦναν (εἵματα), ἐξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἄλός». Od: Ξ. (ші fir:). «Θυμὸν πετάσειεν». Od: Σ. (ші nas:) «Ἀΐθρη (ἡ) Ἀΐ-γλη) πέπταται». Om: «Πύλαι πεπταμέναι». Om: (se konf: ші in afin: къ πέτομαι).

Πετανός, ή, ον, = Πετεινός.

Πετάομαι -ώμαι, nлu: in локъ de πέ-τομαι.

Πετάσαι, nex: 1: de inf: ші

Πετασθήσομαι, nas: viit: ал лѣι πετάννυμι.

Πετάσιμος, η, ον, пѣтинчосъ a sъepa. [πέταμαι].

Πετάσιον (τὸ), dim: ал лѣι πέτασος.

Πετασίτης, ου (δ), чel in formъ de п-лъpie, saъ змвpeлъ. || (sъbst:) знъ felъ de plantъ, foide къp'a seamънъ къ змвpe-лъ, (алт:) «Βήχιον μέγα, βρѣstape mare. [πέτασος].

Πέτασμα (τὸ). desfъwъpape, deskidepe, întindepe. 2) (npin întind:) лкpъ întin-sъ, desfъwъpatъ (nпnzъ, nepdeз, ші чл:). «Πέδον στρωννύναι πετάσμασιν». Esxл: [ші

Πέτασος (δ, ші prea rap saъ ind: ή), akonperemintъ de kapъ pentpъ soape, п-лъpie, saъ змвpeлъ. 2) (fir:) foae, saъ fъoape in formъ de п-лъpie, saъ змвpe-лъ, (Franz:) ombelle. 3) знъ felъ de па-харъ. [πετάννυμι]. [de znde

Πετασώδης, eos (δ, ή), змвpeлosъ, saъ in formъ de п-лъpie. [ші

Πετασών, ώνος (δ), вѣлъ de dinainte (fiind maі latъ) ал поркълъl.

Πεταυρίζω, viit: -ίσω, жокъ ne fъnie. [πέταυρον]. [de znde

Πεταυρισμός (δ), жокъ, saъ жкape ne fъnie; (in uen:) eskamatorie. [ші

Πεταυριστήρ, poet: ші Πεταυριστής, оῦ (δ), жккъtopъ ne fъnie; (in uen:) eskamatorъ.

Πέταυρον (τὸ), [πέδαυρος, Eol: in локъ de μετέωρος] кълme, saъ skındъpъ de koteгъ, ne kape se кълкъ rъinеле; (in uen:) op че skındъpikъ; (Iap nartik:) wen-dpилъ. 2) fъnie întinsъ, ne kape жоакъ жккъtopиі ne fъnie. 3) знъ felъ de кp-съ de lemnъ; (de znde in uen: ші fir:) pъnpastie, peipe. «Εἰς ἄδου πέταυρον». Bisep:

Πέ.αχνον (τὸ). [πετάννυμι] пахаръ latъ, întinsъ, teasъ. [de znde

Πεταχνόμαι -οῦμαι, viit: -ωθήσομαι, imі întinzъ apinеле; (kom:) mъ зmlлъ, mъ мiъ mare.

Πετεινός, ші Πετηνός, poet: Ion: in локъ de...

Πετεινός, ή, ον, sъepъtopъ. || (sъbst:) Пе-τειнъ, пъспъ.лe. [πέτομαι].

Πετέσθην, poet: in локъ de ἐπετέσθην, 3: ind: neps: de prel: ал лѣι πέτομαι.

Πέτευρον (τὸ), Ion: in локъ de πέταυρον.

Πετηλίας, ου (δ), знъ felъ de kapkinъ, saъ stakosъ къ пiчоape late. [din

Πέτηλον (τὸ), Ion: in локъ de πέταλον.

Πέτηλος, η, ον, Ion: in локъ de πέτα-λος întinsъ.

Πετηνός, ή, ον, = Πετεινός. [din

Πέτομαι, (in afin: къ πετάννυμι) viit: пе-тiшoμαι, ші (maі des) птiшoμαι, (tpe: de къ: πέπτηκα, nex: ἐπτάμην, ші ἐπτόμην, de znde inf: πτάσθαι, ші πтiшoμαι) = "Ἰπταμαι, sъopъ; (in uen:) mъ mишкъ penede, mъ penezъ. «Ἐξω τοῦ ναοῦ πέτεσθαι». Str: (Θ. γ'. 8).

Πετόντεσι. poet: in локъ de πετοῦσι = πεσοῦσι, dat: im: de nex: 2: de nartъ: ал лѣι πίπτω.

Πέτρα, as (ή), пiатpъ [de аві]; stіnkъ (bezі ші πέτρος): (npin întind: de аві) newtepъ. [de зnc e

Πετράιος, α, ον, чel din пiатpъ. «Σκὴ πετράϊη». Es: змвpъ formatъ de stіnkъ, saъ newtepъ. 2) (obіч:) netpелъtopъ in-tpe nіetpe (in stіnчѣ saъ newtepe). «Σκύλλη πετράϊη». Od: M. «Ἰχθὺς πετράϊοι». At: newtі din nіetpe. || (sъbst:) Πετράϊον (τὸ), Nik: пiтpонжелъ.

Πετράεσσα. Don: in локъ de πετρήεσσα fem: ал лѣι πετρήεις.

Πετρέλαιον (τό), *zntš* de *platr* asfaltikš, saš *katranš* nikatš *din stīnk*. [πέτρα, έλαιον].

Πετρέμβατος (ό, ή), = Πετροβάτης. [πέτρα, έμβαίνω].

Πέτρη (ή), Ion: *in lokš* de πέτρα.

Πετρηγενής, έος (ό, ή), Ion: *nškskštš* *din platr*, saš *in stīnčl*, = Πετροφυής. [πέτρα, γένος].

Πετρηδόν, *adv*: *in felš* de *platr*, saš *ka o stīnk*. [ші

Πετρήεις, *εσσα, εν*, poet: Ion: *in lokš* de *petrwđhs*. [πέτρα].

Πετρηρεφής, έος (ό, ή), poet: [πέτρα, έρεφω] *akonepitš* *ks platre*, saš *stīnčl*.

Πετρήρης, *εος* (ό, ή), poet: = Πετρήεις.

Πετρίδιον (τό), *dim*: *al al lšl* πέτρα, saš πέτρος, *plētrīkīkš*.

Πετρίδιος (ό, ή), poet: *in lokš* de ...

Πέτρινος, *η, ον*, *lškštš* de *platr*. [πέτρα].

Πέτριον (τό), *gresh*: *in lokš* de *petraion*.

Πετροβατέω -ω, *viit*: -ήσω, *smbls* *pe platre*, *pe stīnčl*. [*din*

Πετροβάτης, *ου* (ό), *smblštorš* *pe platre*, saš *pe stīnčl*. [πέτρα, βαίνω].

Πετρόδλητος (ό, ή), *lovitš* de *platr*. «Νεφρός — ». *Fot*: *ptimashš* de *platr*. [πέτρα, βάλλω].

Πετροβολέω -ω, *viit*: -ήσω, *asvīrlš* (βαίλ *ks*) *platre*. [ші

Πετροβολία (ή), *asvīrlape* de, *všlale* *ks platre*. [ші

Πετροβολικός, ή, *ον*, *ksvenitš*, saš *inde-minatikš* *la aršnkape* de *platre*. «Όργανον *petrobolekton*». *Lks*: *mašinš* *asvīrlitoape* de *platre*. [petrobołos].

Πετροβολισμός (ό), = Πετροβολία. [ші

Πετροβολιστής, *ού* (ό), *asvīrlitorš* de *platre* [*nefntp*: *petrobołizš*], = *ks*...

Πετροδόλος (ό, ή), *asvīrlitorš* de *platre*; *pršwtiawš*. || (*svbst*.) *znš* *felš* de *mašinš*, *prin kape* *se* *asvīrlš* *platre*. [πέτρα, βάλλω].

Πετρογενής, έος (ό, ή), poet: = Πετρηγενής.

Πετροδύμων, [πέτρα, δύομαι] *ονος* (ό, ή), *vīpītš*, *īnkšvatš* *in platre*, *in stīnčl*.

Πετρόκοιτος (ό, ή), poet: *kskatš* *pe platre*. «Εύνά — ». *Simm*: *kslkswš* *pe mšnwl*, saš *in neshēpl*. [πέτρα, κοίτη].

Πετροκοπέω -ω, *viit*: -ήσω, *sdroweskš*, *sfzpmš* *cheva* de *platre*, de *stīnčl*. [πέτρα, κόπτω].

Πετροκυλιστής, *ού* (ό), *postorołttorš* de *platre*. [πέτρα, κυλίω].

Πετροποιία (ή), *klšdipe* *din platre*. [πέτρα, ποιός].

Πετρορρήφης, έος (ό, ή), poet: *aršnkatš* *din vīpītš* de *stīnk*. [πέτρα, ρίπτω].

Πετρόρρυτος (ό, ή), poet: *ksprštorš* (*isvorštorš*) *din platr*. [πέτρα, ρέω].

Πέτρος (ό, *ші* ή), *platr* (*prinč*) *mare*, *vkakātš* de *stīnk*, *volovanš*.

Πετροσελίτης, *ου* (ό), (*prinč*: *olnos*, *vinš*) *lškštš* *ks*...

Πετροσελίτιν (τό), *znš* *felš* de *selinš*, *che* *pesape* *n'ntre platre* saš *stīnčl*, [*de avl*] *ptzrshkelš*. [πέτρος, σέλιτιν].

Πετρότομος (ό, ή), (*paroks*:) *tzletorš* de *platre*; (*proparoks*:) *tzlatš* *din*, saš *szpatš* *in platr*, saš *stīnk*. [πέτρος, τέμνω].

Πετροφυής, έος (ό, ή), *peszpitš* *din*, saš *linitš* de *platr*. 2) *plētpoš* de *natzr*. [πέτρος, φύω].

Πετρόω -ω, *viit*: -ώσω, *prsfakš* *cheva* *in platr*, *innētpeskš*. 2) poet: *vatš* *ks platre*. [ші

Πετρώδης, *εος* (ό, ή), *plētpoš*, *vīptlosš* *ka platra*; saš *plinš* de *platre*. [ші

Πετρώεις, *εσσα, εν*, poet: = Πετρήεις. [πέτρα].

Πέτρωμα (τό), *innētpitšr*. 2) (*prinč*:) *všlale* *ks platre*. [petrōw].

Πετρώων, *ώνος* (ό), *lokš* *plinš* de *platre*, *plētpoš*. [πέτρα].

Πετρόροφος (ό, ή), poet: = Πετρηρεφής. *Πεττεία*, *Πέττευμα*, *Πεττεύω*, *ші* *чл*: *At*: *in lokš* de *pesseia*, *ші* *чл*:

Πεττικός, ή, *ον*, *in lokš* de *peptikōs*.

Πεττίον, (τό), *At*: *dim*: *al lšl*...

Πεττός (ό), *At*: *in lokš* de *pesstōs*.

Πεττύκισιν (τό), = *Πιττάκιον*, (*de avl*) *netikš*, *kīpnitšr*.

Πέττω, *viit*: *pēfw*, *At*: *in lokš* de *pēptw*.

Πεύθη (ή), *rls*: = *Πεύσις*.

Πευθην, *ήνος* (ό), *iskoditorš*, *intpewštorš* de *op che*, *foapte* *kspiosš*. [*din*

Πεύθομαι, poet: *in lokš* de *ponhānoimai*, (*de znē*) *viit*: *peūsōmai*. [*din*

Πευθώ, *όος* -*ούς*, poet: *wtipe* (*din aszi-pe*), *beste*.

Πευκάενθ', poet: (*in apok*: *maī 'naintē* de *voaklš* *asnip*;) *in lokš* de *peukhēnta*, *sk*: *lšl* *peukhēis*. [ші

Πευκαλέος, *α, οι*, *rls*: = *Ξηρός*; (*prin xpm*;) *kape* *apde* *ka zada*. [ші

Πευκαλίμος, *η, ον*, poet: *amarš*, *lste*. 2) = *Πυκνός*; (*prin intind*:) *meapznš*. «Φρεσί *peukałimhsin*». *Om*: *ksintpēarš* *mintē*. (*bezl* *ші* *pykinos*). [πέυκη].

Πευκέδανον (τὸ), *mi* Πευκέδανος (ή), *knš* felš de amarš *mi* lekšitoare plantš, (Frang:) queue de pourceau, koada por-kšlš. [din

Πευκέδανος, ή, *on*, poet: amarš (ka riginina de vradš). «Θάλασσα — ». *On*: 2) (fir:) veninosš; dšreposš; pršpšditorš. «Πόλεμος — ». *Om*: (bezī *mi* ēχeπευκής, *mi* πευκής). [din

Πεύκη (ή), *knš* felš de vradš, kopaviš riginosš. 2) (prin intind:) lemniš de vradš; (partik:) zadš; «Εκφέρειτε πύκας φωσφόρους». (Apst: in) *At*: (poet:) op ce fškšitš din ačestš lemniš, (snpe eks:) ta-vlš, koravie, *mi* *cl*: (bezī *mi* ἐλάτη). [de šnde

Πευκής, εσσα, *en*, poet: plinš de vrazī. «Ὅρεα πευκήεντα». *Lks*: 2) de vradš. «Ήραιστος — ». *Sof*: fokš din lemniš de vradš, (prin špm:) foapte všpšiosš 3) (fir:) iste, amarš, dšreposš «Ὁλολυγμός — ». *Esxl*: «Κέντρα — ». *On*: (bezī *mi* πευκέδαμός). [mi

Πεύκινος ή, *on*, *chel* de vradš. «Δάκρυ — ». *Exp*: smoaš.

Πεύξη, (in apok:) in lokš de ēπεύξη, a 2: sinr: neps: de viit: xot: saš de nex: sšp: al lšī ēπεύχομαι.

Πευσέσθε, *Dop*: in lokš de πεύσεσθε, a 2: im: neps: a lšī πεύσομαι.

Πεύσις, εως (ή), intrevare. 2) *wtipe* (din aszipe), beste. (bezī *mi* πύστις). [mi

Πεύσμα (τὸ), prea rapš, saš *grw*: in lokš de πύσμα. [πεύθομαι].

Πεύτομαι, viit, *mi*

Πευστέον, posil: al lšī πυνθάνομαι.

Πευστήρ (ὁ), poet: in lokš de πευστής, =Πευθήν. [mi

Πευστήριος, ία, *ion*, atinrštorš de, saš intrevšingatš la intrevare. || (sšst:) «Πευστηρία (se inq: ουσία)». *Exp*: жерты пен-тис черчетареа мърșntaelor, *mi* aflarea prevestipilop dintp' inšele. [mi

Πευστής, οῦ (ὁ), = (maī intrev:) Πευστήρ.

Πευστικὸς, ή, *on*, išvitorš de, saš indeminatikš la intrevari, *mi* iskodipī; folo-sitorš la intrevare. [πεύδομαι]. [de šnde

Πευστικῶς, adv: in felš, saš kinš de intrevare. «Πευστικῶς ἔχω». *Lks*: sīntš disnšš a intreva.

Πευστὸς, ή, *on*, aflatš, saš de aflat prin intrevare, saš din aszipe. [πεύδομαι].

Πέφαμαι, poet: in lokš de πεφόνευμαι, *nas*: tpe: de kš: al (neīntp:) φένω.

Πέφονται, poet: a 3: im: neps: de tpe:

de kš: al lšī φαίνομαι.

Πεφαργμένος, ή, *on*, in lokš de πεφαργμένος, *nas*: tpe: de kš: al partv: lšī φράσσω.

Πεφασμένος, ή, *on*, *nas*: tpe: de kš: de partv: al lšī φαίνω. saš 2) poet: al lšī φημί. saš 3) (prea rap) al (neīntp:) φένω. [de šnde

Πεφασμένως, adv: (de partv:) inbedepat, kšrat.

Πεφασμένως, adv: (de partv:) kšrat, kš ikonomie. [φείδομαι].

Πέφνη, *mi*: tpe: de kš: al lšī φαίνω.

Πεφήσομαι, poet: peste pšginš viit: al lšī φαίνω, saš φένω (neīntp:) =Φανήσομαι, saš Φονευθήσομαι.

Πεφιδέσθαι, poet: nex: 2: de inf: *mi*

Πεφιδόιμην, poet: nex: 2: de noft: *mi*

Πεφιδήσομαι, poet: neste pšg: viit: de xot: al lšī φείδομαι.

Πεφιλμένος, α, *on*, *Dop*: in lokš de πεφιλμένος, *nas*: tpe: de kš: de partv: al lšī φιλέω.

Πεφλασμένος, ή, *on*, *nas*: tpe: de kš: de partv: al lšī φλάζω.

Πεφνῖος, α, *on*, poet: vpednikš de mo-arte, de omopit. [din

Πεφνείν, nex: 2: de inf: al (neīntp:) φένω, omopš (de šnde nex: de xot: maī de mšlte-opī nekpeskšitš ēπεφνον, *nas*: tpe: de kš: πέφαμαι, saš πέφασμαι, *mi* peste pšg: viit: πεφήσομαι).

Πέφνω, (fšpš viit:) *Gram*: *mi* poet: (nc-aprov:) in lokš de φονεύω. [φένω, bezī πεφνείν].

Πεφοβήατο, *Ion*: poet: in lokš de ἐπεφοβήατο, a 3: im: neps: de *nas*: neste-sšv: al lšī φοβέω. [mi

Πεφοβημένως, adv: (de partv:) kš fšikš, sšpšimintat.

Πεφραγμένος, [φράσσω] adv: de (partv:) in felš de indesatš apmie.

Πέφραδον, poet: in lokš de ἔφραδον, nex: 2: al lšī φράζω.

Πέφρικα, tpe: de kš: al lšī φρίσσω.

Πεφροντισμένως, adv: (de partv:) kš *en* pš rindipe, ingelengwšte. [φροντίζω].

Πεφυγεῖν, poet: in lokš de φυγεῖν, nex: 2: de inf: *mi*

Πεφυγμένος, poet: *nas*: tpe: de kš: de partv: *mi*

Πεφυζότες, poet: in lokš de πεφυζότες, *im*: nom: de tpe: de kš: de partv: al lšī φύζω = φεύγω.

Πέφυκα, tpe: de kš: (in lokš de prez:) al lšī φύω. [de šnde

Πεφυκώς, adv: (de paptu:) fireşte, dşne natşrş.

Πεφυλαγμένως, [φυλάσσω] adv: (de paptu:) kş pazş, saş dşape a minte.

Πεφυρμένως, [φύρω] adv: (de paptu:) a-mestekat.

Πεφυώς, (uen: πεφυώς, mi πεφυός) υἱά, δς, poet: in lokş de πεφυώς, tre: de kş: de paptu: al lşl fşw.

Πέψις, εως (ή), [πέπτω] koapepea poamelor de soape; frşmintape, saş rştıpe de vşkate; mistşipe.

Πεώδης, εος (ό, ή), чел kş mare [πέος, bezl zıç:]

Πή, [πός neıntp: in lokş de τίς] adv: ıntreb: (lok:) la, saş kşıpe kape parte? (bezl mi pou). «Πή δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατῶν ἔρχεαι οἶος»; Ιλ: K. «Πᾶ ἑὼ; πᾶ στῶ»; Εşp: (saş de kşal:) kşm, in ce kınş? dşne ce? «Πή διαφέρει ὁ τυραννικός τε καὶ ἰδιωτικός βίος»; Kşn: «Πή δή; ή, ήν δ' ἐγώ». Πλ: (bezl mi...)

Πή, mi (enrş:) πη, partık: nedefın: (de kşal:) ıntp' şnş kınş oape-kape; poate; kam p' aproape. «Τῇ δέ πη». Τşç: kam aşıa. «Οὕτω πη τάδε γ' ἐστίν, ὡς ἀγορεύεις». Ιλ: Ω. «Ὡς ἑκαστός πη γινώσκει». Τşç: «Πή μέν, πη δέ». Kşn: kınd aşıa, kınd altfel; (saş lok:) «Οὐτ' ἐπὶ ἔργα ἵμεν, οὕτε πη ἄλλη». Od: B. (bezl mi poi).

Πηγάω, viit: άσω, fakş a isborı cheba; (mi nestp:) isborşskş, kşrşş din, saş ka din isborş; (in uen:) vşpsş, saş mşvşpsş. [mi]

Πηγάος, α saş poet: os, cv, atınrştopş de, saş isborşıtopş din isborş, de fıntınş. [πηγή].

Πηγανέλαιον (τό), şntş de pşts. [πήγανον, ἔλαιον].

Πηγανηρά (ή), (se ıng: κρᾶσις) şnş felş de doktopeaskş amestekştsrş (prınu:) de pşts. [mi]

Πηγανίζω, viit: -ίω, seamşnş (prınu:) la mıposş kş pşts, amş mıposş de pşts. [mi]

Πηγάνιος, η, cv, fşkştsş din pşts. [mi]

Πηγάιον (τό), dim: al lşl πήγανον. 2) o plantş din solşa pştel (ad: dşne Teofr: kş kşpnoase frşnze), (Fpanş:) rutacée. 3) poet: =Πήγανον. (mi)

Πηγανίτης, ου (ό), mi Πηγανίτης, ιδος (ή), fşkştsş kş pşts. «Οἶνος —». Neon: [mi]

Πηγανόεις, εσσα, εν, poet: pştosş, saş ka pşta. [din]

Πήγανον (τό), [πήγνυμι] şnş felş de plantş (kş ppoase kşpnoase fol), pşts.

Πηγανόσπερμον (τό), (nıu:) şşmıngş de pşts. [πήγανον, σπέρμα].

Πηγανώδης, εος (ό, ή), чел din felşl pştel, saş asemenea kş pşts (bezl πηγάσιον). [πήγανον].

Πηγάς, άδος (ή), ınkeratş, solidş. «Ιή —». Esix: ınvıptomatsş din sechetş. 2) poet: reşoasş (bezl mi πηγυλίς); (de şnde ka şvst:) reşoasş şerpıpe. 3) ınatş, stınkş. (bezl mi πάγος). [πήγνυμι].

Πηγείμαλλος (ό, ή), poet: desş in ınınş, saş in pşrsş. [πήγνυμι, μαλλός].

Πηγέτος (ό), poet: Ion: in lokş de παγετός.

Πηγή (ή), isborş; (fir:) ınchenştsş, ıntıfa prıvıns; (fir:) kolışş, koada okışlşl, de şnde isborşsk lakşmeşle.

Πηγίδιον (τό), dim: al lşl πηγίον.

Πηγυμῆϊος, α, on, nıu: in lokş de πηγυμῆϊος.

Πηγίον (τό), dim: al lşl πηγή, isborasş, fıntınıgş.

Πήγμα (τό), ınkerştsrş; trşnş ınkeratş (solidş); (partık:) kştdıtsrş din lemne, saş skındşpl komsınate ıntp' şna; nodıtsrş de skındşpl. 2) op ce şlşķemte la ınkerape, (şnpe ek:) kearş. [πήγνυμι]. [de şnde]

Πηγματώδης, εος (ό, ή), asemenea kş o ınkerştsrş, ınkeratş.

Πήγνυμι, viit: -πῆζω, (nex: ἔπηξα, mıķ: tre: de kş: kş ınsem: pas: in lokş do prez: πέπηγα, nex: pas: ἐπήχθην, mi maı des ἐπάγην, mi posit: πηγάεον) ınfirş (kş dat: sınr: saş kş pren:). «Κεφαλὴν πῆζαι ἀνὰ σχολόπεσσιν». Ιλ: Σ. (mi mıķ:). «Δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει». Ιλ: N. 2) (prın ıntınd:) amezş; ınģeneneskş, ıneskş tape de cheba; (fir:) statopnıcheskş. «Κατὰ χθονὸς ὄμματα πῆζας». Τkr: 'mi a ınponıt okıl in pşmıntş. (mi mıķ:). «Σκηνὰς πηξάμενοι». Ep: (mi pas:). «Ἐπεπήγηντό σοι αἱ πάγαι ταῖς ἔρνισι». Kşn: (mi fir:) «Ὀρχου πήγμα παγόν». Esxl: «Μὴ γὰρ ὡς θεῶ νομίζεται ἐκείνῳ τὰ παρόντα πεπηγῆναι πράγματα ἀθάνατα».

Dm: 3) komsınş din ınşlte vşkşıı (prınu: din skındşpl), alktşteskş. «Νῆας ἔπηξε (mi mıķ: ἐπήξατο)». Om: =Ἐναυπήγησεν. «Ἀμαξαν πῆξασθαι». Es: «Ἡ σύριγξ, ἣν ποτ' ἐπῆζω». Τkr: «Ὅρνις καλιὰν πῆγνυται». Lks: (mi mıķ: de sine pas:) «Τὸ σῶμα διὰ τῶν νεύρων πέπηγε». Lks: este alktştsıtsş. 4) mş ınkerş; ınreşş; (fir:) rşmıtsş ınkpemenıtsş, saş ınreşatş (prınu: de fıkrş saş şnaımsş), ımı ınreşış sınpşle. «Ἄϊμα («Γάλα» πεπηγός». Lks: «Ἡ

χίων ἡνίκα πηχθῇ». Τкр: «Ἄλεις ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ ποταμοῦ αὐτόμασι πηγνυνται». Ер: «Γούνα πηγνυνται». Ιλ. X. se prind. «Ἐπάγη πρὸς τὴν ἀκοήν». Елд:

Πηγόρυτος (ό, ή), poet: isboritš din fintinb. [πηγή, βρύω].

Πηγόρυτος (ό, ή), кегрѣторѣ din fintinb. [πηγή, βρύω].

Πηγός, ή, όν, poet: inkeratš; (prin intind:) ceapnš, grasš, tršpeshš; (šne-opi) desš; saš alvš (ка врма, saš vrinza). «Πλόκαμος — ». Likfr: «Κῦμα πηγόν». Om: (aalt:) τροφόν. || (švest:) likvidš inkeratš (kristalizatš), sare. [wi]

Πηγυλός, ίδος (ή), poet: (adiek:) re-гоасъ. «Νύξ (Ἀὐτμή) — ». Om: wi Anln; || (švest:) reauš, inreujš; грѣмадъ de zpnadъ. [πήγνυμι].

Πηδάλιον (τὸ), [πηδόν] kirmъ de korabie. 2) mīnerš, kornš de plarš, = Ἐχέ-τλη. 3) poet: кнѣстрѣл, saš fřila kalx-lšl. 4) (im:) ničoapele din apoī a le лъ-кѣстѣл.

Πηδάλιουχέω -ω, viit-ήσω, μιš kirma. [din Πηδάλιουχος (ό), [πηδάλιον, ἔχω] kirmavš, saš viitorš de kirmъ.

Πηδάλιωδης, εος (ό, ή), чел in felš de kirmъ. [wi]

Πηδάλιωτός, ή, όν, чел к kirmъ. 2) fьkšitš ka o kirmъ. [πηδάλιον].

Πήδαρος (ό, ή), poet: plinš de isbori-toape ane. [din]

Πήδω -ω, [in afin: к πѣза, bezī pē-δόν] viit: -ήσω, wi (At:) -ήσομαι, sьpř in šs, saš dintp' o napte intp' alta, saltš; (fir: desnpe inimъ wi aptepi) mъ batš. (bezī wi ἄλλομαι). [de šnde]

Πηδημός (ό), poet: in lokš de ...

Πήδημα (τὸ), sьpitъpъ. [wi]

Πήδησις, εως (ή), sьpipe; (fir:) vьtate de inimъ wi de aptepi. [wi]

Πηδητής, οῦ (ό), sьpitopš, sьлтѣторѣ. [de šnde]

Πηδητικός, ή, όν, anlekātš, saš običnitš la sьpitъpi. [de šnde]

Πηδητικώς, adv: in sьpite.

Πήδινος η, он, Ion: in lokš de пэдινος, fьkšitš din lemnš de farš. [пѣδος].

Πηδόν (τὸ), [поūs, ποδός, пѣза] napteа cea latъ a vīšzei; (prin intind:) vīšlъ; wi (fiind къ aveasta la inuenitš slaxia wi de kirmъ) = Πηδάλιον. «Εἰς ἄνεμον? τὰ πηδὰ κυβερνητῆρες ἔχουσιν». Ер: (bezī wi πληθύνω).

Πηδός (ό), = Πηδόν.

Πῆδος (ή', Ion: in lokš de пэдос, šnš felš de kopavš, saš lemnš, farš. (Plinie zice, ka wi Galații nemiš farš, saš vpadъ pados).

Πηδυλός, ίδος (ή), глs: in lokš de пиду-лός. [din]

Πηδύω, viit: -ύσω, глs: in lokš de пидύω.

Πηκτή (ή), vezī pηktός.

Πηκτικός, ή, όν, pštinčosš, saš к inss-šime de a inkerā; (nas:) priimitopš de inkerape. [wi]

Πηκτός, ίδος (ή), adiekt: in lokš de пη-κτή. || (švest: 1:) = Πήγμα, kearš. 2) пла-съ, saš kolibie (de potirnič). 3) šnš felš de kegitš. 4) šnš felš de mšikadš instršmintš к mšate koopde, (aalt:) μά-γας; (prin intind:) lipъ; (wi šne-opi) naš. [din]

Πηκτός, ή, όν, [πήγνυμι] infintš. «Ἐν χθονὶ πηκτὸν ἔρχος». Sof: 2) vombinatš, konstpsitš din mšate vьkъmī (prinč: de lemne, saš skindъpi) (bezī wi κολλητός). «Ἀροτρον πηκτόν». Es: mi Om: inprot: de αὐτόγειον. «Πακτὰ δωμαίων». Apstf: kana-te de šwi. (bezī wi καταπακτός). 3) inkeratš, saš priimitopš de inkerape; (in uen: wi prin intind:) ceauzпš, solidš. «Ἄλς πηκτός». (de šnde || švest: fem:) «Πηκτή, vьpъ, saš vrinzъ proasпtъ. (bezī wi τροφάλις). 2) šnš felš de plasъ, saš de kšmkъ nentpъ notirnič. || (nest:) Πηκτόν, šnš felš de plantъ, (Fpanч:) consade la grande.

Πήλαι, Ion: nex: 1: de inf: ал лш пэллω.

Πηλαῖος, α, он, fьkšitš de лш, saš x-mъ || (švest:) šnš felš de nemte. [wi]

Πηλακίζω, viit: -ίσω, = (intrev: prinč: n-maī komn:) Προπηλακίζω. [πηλός]. [de šnde]

Πηλακισμός (ό), = (intrev: prinč: n-maī komn:) Προπηλακισμός.

Πηλαμῖς, ίδος (ή), = Πηλαμός. [wi]

Πηλαμυδεία (ή), nesкipe wi sьrape de nemtele пηламύς. [wi]

Πηλαμυδεῖον (τὸ), lokъ, šnde se nesкipe-mte, wi se batovemte nemtele пηламύς. [wi]

Πηλαμυδία (ή), = Πηλαμυδεία. [wi]

Πηλαμύδιον (τὸ), dim: ал лш пηламύς. 2) = Πηλαμυδεῖον. [din]

Πηλαμός, ύδος (ή), šnš felš de nemte (din solъ skъmъpiлop), palamidъ. [wi]

Пήλαξ, акос (ό), (kom:) netpъnikš, skirposš, spьkatš. [πηλός].

Пήλε, in lokš de ἔπλε, a 3: sinnr: pьpъ: de Ion: nex: 1: ал лш пэллω.

Πηληξ, ηκος (ή), poet: [πέλιξ, saḥ pī-
λος] κοίξ.

Πηλίκος, [πῆ, ἡλίκος] η, ου, kítḥ la vīp-
stḥ, saḥ la statḥ? kítḥ de mape, saḥ
'nałtḥ? (in men:) ka ve felḥ oape? «Φή-
σαντός τινος, ὡς Πομπήϊος Μάχνος πρόσεισι,
γελάσας ἠρώτησεν, ὡς πηλίκος». Πλ: «Τὸ τέ-
κνον, ἕως ἄν ᾗ πηλίκον». Apst: pīnḥ la
oape kape vīpstḥ. «Ἴδετε, πηλίκοις ὑμῖν
γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί». Skp: kít
de intins. [bezí mi ἡλίκος, mi τηλίκος].
[de xnde

Πηλικότης (ή), mḥpime; (fāsf:) kítme.

Πήλιος, η, ου, (fḥkstḥ) de pḥmíntḥ, de
xsmḥ. [πηλός].

Πηλοδάτης, [πηλός, βάλνω] ου, (ό), x-
m-
vstḥ prīn nopoḥ. [de xnde

Πηλοβατίδες (αί), = Πηλοπατίδες.

Πηλόγονος (ό, ή), nḥskstḥ dīn pḥmíntḥ,
= Γηγενής (enit: al pīrangior). [πηλός,
γόνος].

Πηλοδομέω -ῶ, viit: -ήσω, zideskḥ (κλῶ-
deskḥ) κḥ pḥmíntḥ. [dīn

Πηλόδομος (ό, ή), (παροκς:) κλῶditḥ,
(mi προπαροκς:) κλῶditḥ κḥ pḥmíntḥ. [πη-
λός, δόμος].

Πηλοεργία, Ion: in lokḥ de πηλουργία.

Πηλοπατέω -ῶ, viit: -ήσω, kalḥ (x-
m-
vstḥ) p' in nopoḥ. [πηλός, πατέω]. [de xnde

Πηλοπατίδες (αί), knḥ felḥ de inκτλ-
pḥmínte 'nałte nentḥ xmvstḥ p' innopoḥ.

Πηλοπλάθος (ό), plḥsmḥstḥ, saḥ fḥ-
kḥstḥ de vasc, saḥ statsele de pḥmíntḥ.
(bezí mi κοροπλάθος). [mi

Πηλόπλαστος (ό, ή), formatḥ, konstḥst-
itḥ de pḥmíntḥ. [πηλός, πλάττω].

Πηλοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, fakḥ чева (pre-
fakḥ in, saḥ konstḥstḥ dīn) pḥmíntḥ. [πη-
λοποιός]. [de xnde

Πηλοποιητικός, mi Πηλοποιικός, ή, εν, a-
tīngḥstḥ de fḥkḥstḥ de λκḥstḥ de pḥ-
míntḥ, saḥ notḥpīvītḥ la λκḥstḥ dīn pḥmíntḥ.

Πηλοποιός (ό, ή), fḥkḥstḥ de λκḥstḥ
dīn pḥmíntḥ. [πηλός, ποιός].

Πηλός (ό), [πελλός, ἔλος] moḥirḥ de
pḥmíntḥ κḥ apḥ, nopoḥ. «Γῆ ὑγρῷ πυρα-
θείσα πηλός ἄν εἴη». Πλ: «Λαίδη ἐραστῆς
ἀποσφράγισμα πέμψας ἐκέλευε παραγίνεσθαι,
ή δ', οὐ δύναμαι, εἶπε, πηλός ἐστίν». Ατ: 2)
(partik:) droḥdiile vīnḥstḥ; (de xnde mai
noḥ poet:) vīnḥ tḥpḥstḥ, saḥ stḥkatḥ.

Πηλότροφος (ό, ή), xḥpnītḥ, kḥskstḥ in,
saḥ dīn nopoḥ. [πηλός, τροφή].

Πηλουργία (ή), λκḥstḥ de λκḥstḥ dīn
pḥmíntḥ. [dīn

Πηλουργός (ό, ή), λκḥstḥ (fḥkḥstḥ)
de λκḥstḥ dīn pḥmíntḥ (ολαρḥ, mi чл:).
[πηλός, ἔργον].

Πηλουσιώτης, ου (ό), [Πηλούσιον] Πε-
sīotḥ, lokḥstḥ al Πεlḥsīstḥ (dīn Eḥi-
ntḥ). 2) [πηλός, οὐσία] (kom:) (omḥ) ne-
tḥpḥstḥ, stḥkatḥ, (ovst:) spḥkḥstḥ.

Πηλοσφρέω -ῶ, viit: -ήσω, karḥ moḥir-
ḥ, nopoḥ. [dīn.

Πηλοφόρος (ό, ή), kḥstḥ de moḥirḥ,
de nopoḥ. || (svst:) kḥstḥ de moḥir-
ḥ (vīmentḥ) la zīdāpī, saḥxorḥ. [πη-
λός, φέρω].

Πηλόχυτος (ό, ή), topnatḥ in kalīnḥ
(fḥkḥstḥ) de pḥmíntḥ, saḥ xsmḥ. [πηλός,
χέω].

Πηλώω -ῶ, viit: -ώσω, nopoḥeskḥ, mīn-
jeskḥ κḥ nopoḥ; prefakḥ in nopoḥ; (pas:
saḥ nestḥ) mḥ nopoḥeskḥ, mḥ tḥvḥeskḥ
in nopoḥ. [mi

Πηλύνω, viit: -υνῶ, = Πηλώω. [mi

Πηλώδης, εος (ό, ή), nopoḥosḥ. [mi

Πηλώεις, εσσα, εν, poet: in lokḥ de πη-
λώδης. [πηλός].

Πήλωσις, εως (ή), innopoḥre, tḥvḥstḥ
prīn nopoḥ. [πηλός].

Πῆμα (τὸ), poet: [neītp: pḥḥ = πά-
σχω] vḥstḥ, parḥstḥ, nenopoḥre. [de
xnde

Πημαίνω, viit: -ανῶ, poet: vatḥmḥ; (fir:)
kalḥ (nḥ xḥmezḥ, nḥ pḥzeskḥ). «Ὅρκια
—». Ιλ: Θ. (mi pas:) «Μῆ δρᾷ τοὺς τε-
θνηκότας κακῶς· εἰ γὰρ ποιήσεις, ἴσθι πημα-
νούμενος». Sof: [de xnde

Πήμανσις, εως, (ή), vḥstḥ, vīntḥstḥ,
fachepe de pḥ. [mi

Πημαντέον, posit: al lḥtḥ πημαίνω. [mi

Πημαντός, ή, εν, po et: vḥstḥmatḥ, mi
(prea rap) vḥstḥstḥ.

Πημονή (ή), poet: = [πῆμα] vḥstḥ, parḥstḥ, mi чл:

Πῆμος, adv: Dop: = Πηνία; kīnd? (bezí
mi ḥmos, mi tḥmos). [πῆ, ἥμος].

Πημοσύνη (ή), poet: = Πημονή. [dīn

Πήμων, ονος (ό, ή), vḥstḥstḥ, fḥkḥ-
stḥ de pḥ. «Δαίμονά τ' ἠγάθειον καὶ δαι-
μονα πῆμονα θνητῶν». Opf: [πῆμα].

Πηνέλωψ, οπος (ό), knḥ felḥ de rapḥ
scḥstḥ κḥ nene pomī.

Πήνη (ή), poet: = Πῆνος, toptḥ denḥ-
natḥ ne deavḥ, saḥ mosorḥ; vḥstḥstḥ;
(prīn inlīnd:) [de aui] mīnzḥ. (bezí mi
πηνιον). [de xnde

Πηνίξω, mi (mīx:) -ίξωμι, viit: -ίσω,
-ομαι; deapḥstḥ toptḥ ne mosoare (κα

sz pñš nñnz); (npin ñtind:) mesš, saš toprkš. (vezī wi αναπηνίζομαι).

Πηνίκα, [πῆ, ἡνίκα] adv: timp: (de ñtrep:) kind? (npin:) ñn ce ceasš? «Πηνίκα μάλιστα (ἐστὶ)»; Plt: ka ce ceasš este? «Χελιδὼν πηνίκα ἄττα φαίνεται»; Π: ne ce vreme oape?

Πηνίκη (ῆ), [πῆνη] = Φενάκη, περκκ. [de xnde

Πηνίλλω, biit: -ίσω, am̃meskš (ka kš περκκ.), = Φενάλλω. [de xnde

Πηνίσμα (τὸ), = Φενάκισμα, am̃pire, ññmel̃vñe.

Πηνίον (τὸ), (d̃ne tinš) dim: al l̃šl̃ πῆνη, remš, saš mosopš kš toptš; (npin:) ṽt̃t̃t̃r̃; (npin ñtind:) poet: [de aui] nñnz (messt̃).

Πήνισμα (τὸ), poet: toptš (dene mosopš); ṽt̃t̃t̃r̃; messt̃r̃. [πηνίλω].

Πῆνος, εὖς -ους (τὸ), poet: = Πήνισμα.

Πήνυμι, = Πηνύζομαι, [de aui poate] deap̃ñš.

Πῆξασθαι, miž: nex: 1: de inf: al l̃šl̃ πῆγνυμι.

Πῆξιθάλαττα, ῆς (ῆ), poet: kape faye mare a ñnega. [πῆξις, θάλαττα].

Πῆξις, εὖς (ῆ), ñnkerare; ñnega; kombinare; konstpsire, wi ɥl; (npin ñtind:) solidare, ñngenepire. «Πῆξιν λαβεῖν». Stp: sz se ñngeneneaskš, sz se ñnkepe. 2) ñn lokš de πῆγμα, likšidš ñnegatš, read̃. [πῆγνυμι].

Πῆς (δ), poet: Ion: ñn lokš de παός [πάομαι], p̃d̃t̃ din k̃skpie; (ñn ñen:) familiarpš, al kasei. [de xnde

Πησύνη (ῆ), poet: Ion: p̃denie din k̃skpie.

Πήρα, ας (ῆ), t̃p̃alst̃ (npin: de ñtele), mant̃ pent̃p̃ d̃p̃m̃š; (ñn ñen:) d̃sar̃, t̃r̃ip̃m̃ (npin: de cherštopš); (de xnde npin ñtind:) cherštopie. [de xnde

Πηρίδιον (τὸ), dim: al l̃šl̃ πῆρα, t̃p̃i-stoarp̃, d̃sar̃m̃. [wi

Πηρίν, ἴνος (δ), wi Πηρίς, ἴνος (ῆ), sz-k̃leũ. «Θοράκη —». Nik: p̃ñga voame-lor, (alt:) d̃s̃ceon. (de xnde περίναιον).

Πηρόδετος (δ, ῆ), leratš ñn d̃sar̃; b̃ñš de a lega d̃sar̃. «Ἰμάς —». Eñp̃: [πήρα, δέω].

Πηρομελής, εὖς (δ, ῆ), poet: betearš ñn m̃d̃xlapel̃e sake. 2) poet: p̃riçinsitopš de betejipea m̃d̃xlapel̃or. [πηρὸς, μέλεις].

Πηρὸς, [ñn afin: kš πῆμα] ἄ, ὅν, ṽt̃-matš, betearš de vre xñš m̃d̃xlapš al p̃r̃p̃l̃šl̃, (sñpe eks:) op̃š, sk̃lonš, m̃šl̃,

wi ɥl; (fir:) nepodš, nesim̃gitopš. [de xnde

Πηρότης, (ῆ), betejie.

Πηροφόρος (δ, ῆ), p̃r̃t̃topš de t̃p̃alst̃ cherštop̃easkš, cherštopš. [πήρα, φέρω].

Πηρώ -ῶ, biit: ὦτω, betejeskš, sk̃ilo-meskš ne çineva. [de xnde

Πήρωμα (τὸ), natima, saš betem̃x̃l̃ vre xñšl̃ m̃d̃xlapš.

Πηρώνυμος (δ, ῆ), poet: p̃reñmitš de la t̃p̃alst̃, t̃p̃istapš. [πηρὸς, ὄνομα].

Πήρωσις, εὖς (ῆ), ṽt̃t̃mare, betejipe, sk̃ilõpire de vre xñš m̃d̃xlapš al t̃p̃-p̃l̃šl̃. [πηρώ].

Πήσομαι, Ion: ñn lokš de πεῖσομαι, biit: al l̃šl̃ πάσχω. [neñtp: πῆθω].

Πήσω (ττω), biit: -πῆξω, mai noš ñn lokš de πῆγνυμι.

Πῆχθεν, poet: Eol: ñn lokš de ἐπήχθησαν, a 3: ñm: p̃eps: a pas: nex: 1: al l̃šl̃ πῆγνυμι.

Πηχίσκος (δ), b̃kat̃ de lem̃ñš de xñš kotš, kotimopš. [din

Πῆχος, εὖς -ους (τὸ), = Πῆχυν.

Πηχυαῖος, α, ὄν, de xñš kotš. [πῆχυν].

Πηχυαλὲς, εὖς -ους, saš εὖς -ῶς (τὸ), r̃l̃s: Ion: x̃al̃ñ kš m̃ñiçl̃ por̃fir̃l̃ (p̃om̃l̃). (vezī wi παραλουργές). [wi

Πηχυαλεὺς, εὖς (δ), m̃ñep̃l̃ ṽis̃el̃. [πῆχυν, ἄλς].

Πήχυιος, wi Πηχύιος, α, ὄν, poet: ñn lokš de πηχυαῖος. [wi

Πηχύνω, mi (miž:) Πηχύνομαι, biit: -υνῶ, -υνῶμαι, poet: ññp̃r̃m̃ez̃š; (ñn ñen:) a-p̃k̃š kš m̃ina; m̃ið. «Παλάμη ἐνι πηχύνουσα». Añl̃n: [wi

Πήχυος, α, ὄν, poet: = Πήχυιος, [din

Πῆχυν, εὖς (δ), nap̃ea ṽraçl̃šl̃ de la kotš ññt̃ la m̃ñt̃; (poet:) ṽraçl̃. 2)

m̃t̃s̃r̃ de ñtindepe, kotš. 3) r̃l̃ñie. 4)

lim̃ba, saš (mai de k̃pez̃t̃) op̃izont̃al̃l̃ d̃p̃r̃g̃leũš al k̃z̃m̃penel̃or; (ñn ñen:) k̃z̃m-

p̃ñt̃; d̃rentapš (np̃on: wi fir:). 5) çe-

le doz̃ k̃p̃t̃l̃e de (vekea) l̃ip̃, ce se ñn-

p̃reñt̃ ñn ṽip̃š. 6) k̃p̃t̃l̃ele ark̃l̃šl̃.

Πιάζω, biit: -άσω, saš poet: -ἄξω, Dor: ñn lokš de πιέζω, (npin: p̃ñ ñtind:)

ap̃k̃š, m̃ið st̃p̃ins. «Τὸν ταῦρον ἀπ' ὧρος ἄγε πιάζας τὰς ὀπλάς». T̃kr: «Οἱ τοὺς δια-

πύρους ὀβελίσκους σφοδρότέρως πιάσαντες ἤττον καλόνται». T̃p̃: «Πιάσας αὐτὸν τῆς χει-

ρὸς ἤγειρε». Sk̃p̃:

Πιάνω, [πίων] biit: -ανῶ, (nex: ἐπίανω, wi pas: ἐπίσθην, pas: t̃pe: de k̃s: πεπία-

σμαι) ññp̃awš (np̃on: wi fir:); (ñn ñen:) k̃reskš. «Πλοῦτον πιαίνων». P̃ind:

Πιαλέος, α, ον, poet: in lokš de πίων, rpašš, xpēnītš; (desnpe πῆμιντῶ) rpašš, podosš. [din

Πιαλός, poet: Ion: = Πιαρός. 2) (rzs:) αλβίοςš. [πίων].

Πιαντήριος, α, ον, = Πιαντικός. (de znde || svbst:) «Πιαντήριον». mīnkape xpēnitoape. [mī

Πιαντικός, ἡ, ὄν, πῆτινχοςš (saš kš in-sxšime) de a inrpēma, xpēnitorš. [πι-αίνω].

Πιάξας, Dop: nex: 1: de partu: al lxi πιάζω.

Πίαρ (τό), nedekx: poet: [in afin: kš πῶαρ] rpsšimea λanteλxī, smīntina, saš xntx; (in uen:) rpsšime; (fir:) podničie; (npin intind:) floapea, ce e maī xēnš (a vre xēnš lēkrš). (bezī mī cōθap). || (xne-opī adiek:) rpašš, podosš. «Πίαρ cōθας». Om: [de znde

Πιαρός, ἄ, ὄν, = Πίων, rpašš; podosš. «Τὸ πιαρόν». Lks: = Τὸ πῆαρ.

Πίασμα (τό), op ce slaxēwte snpe in-rpšware (rēnoīš, mī cl;). 2) (xne-opī) in lokš de πίεσμα. [mī

Πιαμός, (δ), inrpšware, rēnoipe de uarin; rpsšime. [παίνω].

Πιαστήριον, mī Πιατήριον (τό), = Πιεστήριον. [πιάζω].

Πιδάκτις, ιδος (ἡ), atinrpštoape de fin-tinš, saš isborš. «Βοτάνη —». Inkp: kape pesape in preaxma vrexēnš isborš. [mī

Πιδάκεις, εσσα, εν, poet: in lokš de ...

Πιδάκωδης, εος (δ, ἡ), asemenea kš isborš. «Σόρξ —». Pl: poroasš ka vxpetele (prekxm sint mīcele). 2) plinš de fintine. [din

Πίδαξ, mī (avxs:) Πίδαξ, ακος (ἡ), fin-tinš, apš isborštoape, saš vīwnitoape, (Fpanu:) jet d' eau. [mī

Πιδήεις, εσσα, εν, poet: = Πιδάκεις [din

Πιδύω, mī (mīx:) -ομαι, viit: -ύσω, -ομαι, poet: (saš maī rap proz:) vīwneskš, mš asvīpāš in sxs (ka ana din isborš), isborpšskš.

Πιε, poet: in lokš de έπιε, a 3: sinr: peps: de nex: al xot:, mī

Πιείν, poet: nex: de inf: in lokš de πιεῖν, al lxi πίνω.

Πιέζειν, poet: in lokš de έπιέζουν, prex: al lxi ...

Πιέζω -ω, At: in lokš de ...

Πιέζω, viit: -έσω, (nas: tre: de kš: πεπίε-σμαι, mī prea rap πεπίεγμα, de znde inf: πεπιέχθαι, mī nas: nex: πιεχθῆναι)

stribeskš, teskšieskš, apšš, saš kalxš tape; (npin intind:) stpimtopezš; (fir:) apšš, innilezš; (Skp:) apxkš (bezī πιά-ζω). [in afin: kš βιάζω].

Πιείν, nex: 2: de inf: al lxi πίνω.

Πιείρα (ἡ), poet: fem: al lxi πίων, rpa-sš; xnsxpoasš; podoasš. «Δαίς —». Il: T. (alt:) θάλεια.

Πιέμεν, poet: in lokš de πιεῖν.

Πιέσις, ιος (ἡ), Ion: poet: in lokš de πίεσις.

Πιερός, ἄ, ὄν, = Πιαρός.

Πιέσιμος (δ, ἡ), kontpivšitorš la stpivipe. [din

Πιέσις, εως (ἡ), stpivipe, apšsape, tes-kšipe, mī cl: [mī

Πιέσμα (τό), stopsštxpš npin stpivipe; saš dpozdie rpsmasš din stoapcepe npin stpivipe. 2) = Πιέσις. [mī

Πιεστήρ (δ), stpivitorš; stopkštorš. || (svbst:) = Πιεστήριον. [mī

Πιεστήριος, α saš os, ον, folositorš la stpivipe. || (svbst:) Πιεστήριον, instrpmintš (maminš) de stpīns, saš stops, teaskš (de pšfe, kšpūl, mī cl:), (Tšp:) menrenš.

Πιεστός, ἡ, ὄν, priimitorš de stpivipe; sxpsš la pinšipe, moale. [mī

Πιεστρον (τό), = Πιεστήριον; (npin: xi-rpμ:) = Έμβρυοθλάστης. [πιέζω].

Πιήεις, εσσα, εν, poet: in lokš de πίων, saš πιαρός.

Πιθάκη (ἡ), (dšne tinš) dim: al lxi πιθος, kšpšxexš; (npin: de vinš) vstolš; (fir: nentpš asemšnštatea fopmel) xēš felš de naaxpš.

Πιθάκιον (τό), dim: al lxi πιθάκη, vstolšamš.

Πιθανεύομαι, viit: -εύσομαι, [πιθανός], mī Πιθανολυγέω -ω, viit: -ήσω, vorbeskš de krežst (proavize), dovedeskš čeva npin kvbinte de krežst. [mī

Πιθανολογία (ἡ), voršipe, saš snšnepe de kvbinte de krežst. [mī

Πιθανολογικός, ἡ, ὄν, indēminatikš a in-dšpleka npin kvbinte de krežst. [din

Πιθανολόγος (δ, ἡ), čel ce voršewte lēkršpī de krežst. [πιθανός, λόγος].

Πιθανός, ἡ, ὄν, [πειθω] πῆτινχοςš a in-dšpleka (snšitorš de lēkršpī de krežst), indšplekštorš; atpšgštorš, (ovmt:) politikosš; (in pšš) vīkleanš, amšpitorš.

«Πιθανώτατος πάντων ανθρώπων καὶ πονηρότατος». Om: «Τὸ πιθανόν» in lokš de ἡ πιθανότης. «Φύσει πρὸς τὸ πιθανὸν δυσχερά-τω κερήμενος». Pl: din natšpš indšpš-

inikš in komparare. 2) (οβίχ: desnpē akp:) de kpezst, провабилš. «Τὰ ἔργα πιθανώτερα παρεσχῆσθαι τῶν λόγων». Ksn: «Ὁμοιότερά τε τοῖς ἀληθινοῖς καὶ πιθανώτερα φαίνεσθαι (τὰ ζωγραφήματα)». Ksn: «Πιθανωτάτην οὖσαν εἰς τὸ ἐγκλημα». Ap: prea de kpezst, k̄ a s̄vīrmit vīna. 3) s̄vīrmit, k̄ tot̄l ask̄l̄t̄or̄š. «Πιθανοὶ δ' οὕτως εἰσὶ τινες, ὥστε πρὶν εἰδέναι τὸ προσταττόμενον πείθονται». Ksn: «Ἀνθρώπους δ' ἐστὶ πιθανωτέρους ποιεῖν καὶ λόγῳ ἐπιδεικνύοντα, ὥς συμφέρει αὐτοῖς πείθεσθαι». Ksn: «Πιθανωτέρους τῷ ἀρχοντι τοὺς ἀρχομένους ποιεῖ». Ksn: (de s̄nde 4) poet: = Εὐπειστος, lesno de ind̄plekat. «Πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλος ἕρος». Esxl: [de s̄nde

Πιθανότης (ή), kalitatea chea de kpezst, провабилitate. 2) p̄tepe de a ind̄pleka, de a utrape, mi 4l:

Πιθανουργικός, ή, ὄν, ins̄mit̄ f̄k̄t̄or̄x̄l̄ de a se ap̄ta chea de kpezst. «Τέχνη πιθανουργική. Πλ: sofistika. [din

Πιθανουργός (ό, ή), f̄k̄t̄or̄š de a se kpede, a fi провабилš чева (ind̄minatik̄ a ind̄pleka la чева). [πιανός, ἔργον].

Πιθανώ -ō, viit: ὦσω, fak̄ chea a fi de kpezst, saš a se ap̄ta, k̄ este k̄ p̄t̄inḡ. [mi

Πιθανῶς, adv: in kinš провабилš, ind̄plek̄t̄or̄š, k̄ este k̄ p̄t̄inḡ чева; saš k̄ kinš at̄p̄ḡt̄or̄š. [πιανός].

Πιθάριον (τὸ), dim: al l̄l̄ π̄thos, k̄l̄n̄x̄l̄e; saš v̄t̄ol̄ash̄.

Πιθαύλης, [π̄thos, αὐλός] ou (ό), = Ἀσκαύλης. [de s̄nde

Πιθαυλῆς, ή, ὄν, al k̄int̄or̄šl̄l̄ k̄ v̄im̄n̄l̄s̄.

Πιθείας, ou (ό), s̄n̄š fenomen̄ al at̄mosfepeī (meteop̄) in form̄ de k̄l̄n̄š. [π̄thos].

Πιθέσθαι, poet: mīx: nex: 2: de inf: al l̄l̄l̄ π̄l̄tho.

Πιθεύς, έως (ό), = Πιθείας.

Πιθεών, ὦνος (ό), kelep̄š, saš nim̄nīḡ de p̄s k̄l̄n̄p̄ile, saš v̄t̄ol̄e in p̄st̄rape. [π̄thos].

Πιθηαι, Ion: in los̄ de π̄tho, 2: sinr: p̄ps: de mīx: nex: 2: s̄p̄: al l̄l̄l̄ π̄l̄tho.

Πιθηκαλώπηξ, εκος (ό), om̄š foapte v̄ik̄leap̄. [π̄thokos, ἁλώπηξ].

Πιθήκειος, α, ον, maīm̄gesk̄. [mi

Πιθηκιδεύς, έως (ό), p̄l̄š de maīm̄ḡ. [mi

Πιθηκίζω, viit: -ίζω, maīm̄gez̄š, imit̄š (m̄š asem̄n̄š k̄) maīm̄ḡ. [π̄thokos]. [de s̄nde

Πιθηκισμός (ό), maīm̄ḡt̄pie, imitare de p̄l̄š s̄p̄e l̄n̄ḡs̄m̄p̄ea k̄l̄ba.

Πιθηκοειδής, έος (ό, ή), чед din soīsl̄ maīm̄ḡel̄op, saš ka o maīm̄ḡ. [π̄thokos, εἶδος].

Πιθηκόμορφος (ό, ή), чед k̄ l̄n̄ḡp̄ de maīm̄ḡ. [π̄thokos, μορφή].

Πιθηκος (ό), maīm̄ḡ; (fir:) om̄š xp̄it̄š (ka o maīm̄ḡ). 2) s̄n̄š f̄el̄š de nem̄te din чед k̄ p̄lele sk̄l̄n̄īoas̄š mi nesol̄z̄it̄. [π̄l̄tho].

Πιθηκοφαγέω -ō, viit: -ήσω, m̄n̄l̄nk̄š maīm̄ḡe, saš m̄š xp̄nesk̄ k̄ kar̄ne de maīm̄ḡ. [π̄thokos, φάγω].

Πιθηκοφόρος (ό, ή), p̄s̄l̄t̄or̄š (m̄īt̄or̄š in m̄l̄l̄) de maīm̄ḡe. [π̄thokos, φέρω].

Πιθηκώδης, εος (ό, ή), asem̄nea k̄ maīm̄ḡ, maīm̄ḡos̄š. [π̄thokos].

Πιθήμων, Πιθήνιος, = Πιεθήμων, mi 4l:

Πιθηξ, ηκος (ό), rap in lok̄ de π̄thokos.

Πιθήσας, poet: in lok̄ de π̄l̄s̄th̄eis, nex: de part̄: al l̄l̄l̄ π̄l̄thōmai.

Πιθήσω, poet: in lok̄ de π̄ep̄l̄th̄o, viit: nep̄l̄: al l̄l̄l̄ π̄ep̄l̄th̄o.

Π̄tho, 2: sinr: nep̄s: de nep̄l̄: nex: 2: de nep̄n̄y: al l̄l̄l̄ π̄l̄tho.

Π̄thokos (ό), dim: al l̄l̄l̄ π̄l̄thos.

Π̄thot̄is, ou (ό), mi Π̄thot̄is, idos (ή), чед in form̄ de k̄l̄n̄š. [π̄thos].

Π̄thoḡast̄ros (ό, ή), kom: n̄ntekos̄ ka s̄n̄š k̄l̄n̄š. [π̄thos, γαστήρ].

Π̄thot̄ia (τὰ), (se ing: ier̄ā) sep̄t̄oape in c̄instea l̄l̄l̄ Bax̄, k̄ind desk̄ideaš in̄t̄l̄ v̄t̄ol̄e k̄ v̄n̄š noš. [mi

Π̄thot̄ia (ή), ras: [π̄thos, ὄγω] desk̄idepe de k̄l̄n̄š, saš v̄t̄e k̄ v̄n̄š noš.

Π̄thokot̄is, ou (ό), dorm̄it̄or̄š in k̄l̄n̄š, saš v̄t̄e (ka Diōen̄š). [π̄thos, κοιτή].

Π̄thos, [in afin: k̄ v̄thos, p̄ek̄sm Π̄t̄in̄, = Βυτίνη, mi 4l:] k̄l̄n̄š, (v̄orkan̄ mare 1 a o) v̄t̄e (p̄n̄in̄y: n̄ent̄p̄ v̄n̄š). 2) (fir:) = Π̄th̄eas̄. [de s̄nde

Π̄thod̄is, εος (ό, ή), чед in form̄ de k̄l̄n̄š.

Π̄thon, ὠνος (ό), poet: in lok̄ de π̄thokos.

Π̄thōn, ὦνος (ό), = Π̄th̄eōn.

Π̄thōn, οὔσα, ὄν, At: nex: 2: de part̄: al l̄l̄l̄ π̄l̄tho.

Π̄th̄er̄ion (τὸ), [F̄p̄īy:] s̄nt̄š, saš sm̄int̄in̄š.

Π̄th̄r̄āz̄o, viit: -άσω, n̄l̄y: in lok̄ de...

Π̄th̄r̄āin̄o, viit: -ανῶ, am̄t̄p̄sk̄; (mi fir: desnp̄e k̄v̄int̄š) fak̄ asnp̄s, saš an̄eboo de inḡeles; (fir:) s̄p̄t̄p̄š, in̄t̄p̄it̄š; (mi nas: saš mīx:) m̄š nek̄žes̄k̄; (saš sin̄n̄:) m̄š s̄p̄t̄p̄š, sim̄ḡš nem̄t̄am̄m̄p̄e; (s̄ne-

opī) m̄ kinsieskš, m̄ nedenseskš. «Ο
ζωγράφος πόνει τε καὶ πικραίνεται». At; «Οἷς
(ἐνόμασι) πέφυκεν ἀκοή πικραίνεσθαι». D: Al:
[πικρός]. [de snde

Πικραντικός, ἡ, ὄν, чед кк insxwime de
a am̄pī (a s̄np̄pa, a int̄pita, m̄i чл:).
[de snde

Πικραντικός, adv: кк kinš am̄p̄itorš
(s̄np̄p̄itorš, atinr̄p̄itorš, m̄i чл:).

Πικρασμός (ὁ), am̄p̄ipe (akt: saš nas:);
(fir:) int̄p̄itape, nek̄x̄ipe. [πικραίνω].

Πικρία (ἡ), ašp̄r̄ičisne; (fir:) ašp̄ime,
ind̄p̄r̄t̄n̄ic̄ie; nem̄sl̄x̄m̄ipe; nes̄itape de
p̄tš. [m̄i

Πικρίδιος, α; ον, kam am̄ap̄š. [m̄i
Πικρίζω, viit: -ίσω, s̄intš (kam) am̄ap̄š. [m̄i
Πικρίς, ἴδος (ἡ), o plant̄, n̄p̄p̄die (s̄nš
felš de čikoar̄p̄). [πικρός].

Πικρόγαμος (ὁ, ἡ), poet: am̄p̄itš in k̄-
sn̄īcia (n̄s̄nta) sa [πικρός, γάμος].

Πικρόγλωσσος (ὁ, ἡ), am̄ap̄š de lim̄p̄,
saš oir̄p̄itorš кк борзела sale. [πικρός,
γλῶσσα].

Πικρογόνος (ὁ, ἡ), n̄sk̄p̄itorš (p̄r̄ičin̄i-
torš) de am̄p̄r̄ičisne. [πικρός, γόνος].

Πικρόκαρπος (ὁ, ἡ), roditorš de am̄ap̄
road̄p̄. [πικρός, καρπός].

Πικροποιός (ὁ, ἡ), f̄k̄p̄itorš de čova
am̄ap̄š, saš de am̄p̄r̄ičisne. [πικρός, ποιός].

Πικρός, [πίτυς, vezī m̄i πευκεδανός] α,
όν, am̄ap̄š; s̄p̄atš; (in uen:) nen̄p̄k̄k̄š
ла r̄stš, (m̄i p̄in int̄ind) ла aszš; (fir:)
k̄r̄ičosš, sk̄r̄bosš, m̄ix̄nitorš; (des̄npe
oam:) s̄p̄aw̄nik̄š, nek̄x̄ičosš, ind̄p̄r̄t̄n̄ik̄š;
saš tr̄istš (am̄p̄itš); (fir:) d̄ep̄osš; ve-
ninosš; (des̄npe nor̄pe) atinr̄p̄itorš, s̄np̄-
p̄itorš. «Πίξαν («Ἀλμην» πικράν». Om: (m̄i
fir:) «Πικρὰ βέλη». Tkr: «Πικρὸν ἔρωτα».
Tkr: «Δάκρυον πικρὸν». Om: «Πικρὰς ὠδ̄-
νας». Om: (m̄i fir:) «Περὶλυποί τε καὶ πικροὶ
γίνονται». Inkr: «Ἀνακρύει πικρὰς ἔρνηθες
εὐθόγγον». Sof: (m̄i кк dat:) «Πικρὸς θεοῖς».
Sof: k̄r̄itš zeilor. [de snde

Πικρότης (ἡ), am̄p̄r̄ičisne; ašp̄ime (de
(xap̄ak̄ep̄š), ind̄p̄r̄t̄n̄ic̄ie, is̄geal̄ de m̄in̄ic̄.

Πικρόχολος (ὁ, ἡ), чед кк am̄ap̄š beninš,
beninosš (pron: m̄i fir:). [πικρός, χολή].

Πικρώ -ō, viit: ὥσω, am̄p̄r̄sk̄; (fir:)
= Πικραίνω, int̄p̄itš. [m̄i

Πικρῶς, adv: am̄ap̄ (pron: m̄i fir:). [πικρός].
Πιλάριον (τὸ), dim: ал лш п̄лос.

Πιλέω -ō, viit: -ήσω, b̄t̄p̄opesk̄ l̄in̄p̄
nent̄p̄ fachepe de n̄sl̄; (in uen:) st̄p̄i-
vesk̄, ap̄tš, (uoate de avi fir; Pom:) in-
n̄iezš; (p̄in int̄ind:) pot̄s̄ndezš; saš in

desš, st̄p̄inr̄š tape. [п̄лос]. [de snde

Πιλημα (τὸ), l̄in̄p̄ b̄t̄p̄itor̄p̄, n̄sl̄; (in
uen:) op̄ чe n̄sl̄itor̄p̄. [m̄i

Πιλησις, εως (ἡ), inn̄sl̄ipe de l̄in̄p̄ nen-
t̄p̄ fachepe de n̄sl̄. [m̄i

Πιλητής, οὔ (ὁ), n̄sl̄ap̄š, saš inn̄sl̄itor̄p̄
de l̄in̄p̄. [de snde

Πιλητικός, ἡ, ὄν, чед кк insxwime de a
inn̄sl̄i; pron̄p̄iš n̄sl̄ap̄x̄l̄. «Τὸ ψόχος πι-
λητικὸν ἐστίν». Apst: «Τέχνη πιλητική».
Pl̄: n̄sl̄ap̄ie.

Πιλητός, ἡ, ὄν, ind̄esatš p̄in b̄t̄p̄itor̄p̄;
saš de b̄t̄p̄itor̄p̄ ка n̄sl̄a. [πιλέω].

Πιλίδιον (τὸ), dim: ал лш п̄л̄ион.

Πιλινος, η, ον, (f̄k̄k̄itš) de n̄sl̄. [п̄лос].

Πιλίων (τὸ), dim: ал лш п̄л̄иос, sk̄s̄fiḡp̄
de n̄sl̄.

Πιλίσκος (ὁ), = Πιλίων.

Πιλναμαι, (p̄rel: ἐπιναμένη) poet: atinr̄š,
m̄ ap̄on̄iš (кк dat:) «Ἀρματα δ' ἄλλοτε
μὲν χθονὶ π̄λνατο, ἄλλοτε δ' αἰζασκε μετήορα».

Il: P̄: (m̄i кк p̄ren:) «Τῆς μὲν θ' ἀπαλοὶ
π̄δες: οὐ γὰρ ἐπ' οὐδ̄ει π̄λνεται». Il: T: (m̄i
f̄p̄r̄p̄ kazš). «Γαῖα καὶ οὐρανὸς π̄λνατο». Es:

«Χαῖται π̄λναντο (алл̄и ч̄itesk̄ п̄т̄νανто)».

Il: X: se t̄p̄aš ne p̄m̄in̄itš. [din

Πιλνάω -ō, poet: in lok̄ de п̄el̄áz̄ω (кк
dat: indip:) «Βорéας δρῦς π̄λνᾷ χθονί». Es:

Πιλοειδής, εος (ὁ, ἡ), чед in fel̄sl̄ n̄-
sl̄eī. [п̄лос, εἶδες].

Πιλοποιέω -ō, viit: -ήσω, fak̄ n̄sl̄, saš
k̄v̄ičl̄ de n̄sl̄. [πιλοποιός]. [de snde

Πιλοποιητικός, ἡ, ὄν, not̄p̄iv̄itš, ind̄em̄i-
nat̄ik̄ ла fachepe de n̄sl̄.

Πιλοποιία (ἡ), treasa n̄sl̄ap̄x̄l̄; saš fa-
chepe de k̄v̄ičl̄ de n̄sl̄. [m̄i

Πιλοποιικός, ἡ, ὄν, = Πιλοποιητικός [din

Πιλοποιός (ὁ), f̄k̄p̄itorš de n̄sl̄, saš de
k̄v̄ičl̄ de n̄sl̄. [п̄лос, ποιός].

П̄лос (ὁ), = Πιλημα, [de avi] n̄sl̄; (p̄in
int̄ind:) op̄ чe este f̄k̄k̄itš de n̄sl̄, ve-

lin̄p̄, ts̄z̄l̄k̄š, n̄f̄entap̄š, min̄che de жок̄š,
(Iap̄ maī кк scaur̄) ak̄op̄em̄intš de kap̄š,

p̄l̄ap̄ie, k̄v̄ičl̄, sk̄s̄f̄, m̄i чл: koīfš (к̄-
nt̄switš ne din̄s̄nt̄p̄ кк n̄sl̄).

П̄лос (ὁ), [lat:] o чeat̄ de pezeštr̄i
soldat̄ la Romanī.

Πιλοφορέω -ō, viit: -ήσω, port̄š k̄v̄ičl̄
de n̄sl̄; s̄intš n̄il̄of̄p̄š. [m̄i

Πιλοφορικός, ἡ, ὄν, k̄venitš, saš pron̄p̄iš
p̄r̄t̄p̄itor̄p̄ de k̄v̄ičl̄ m̄i чл: de n̄sl̄,
saš n̄il̄of̄p̄x̄l̄. [din

Πιλοφόρος (ὁ, ἡ), p̄r̄t̄p̄itorš de п̄l̄ap̄ie,
k̄v̄ičl̄, sk̄s̄f̄, m̄i чл: de n̄sl̄. (de snde

|| s̄bst:) n̄il̄of̄p̄š, la Romanī Flaminie,

Γαρ λα Skigī znđ demnitapđ, че мїnea локѣ, sađ panrđ al doilea dne imnp̄ratsl. [πίλος, πέρω].

Πιλώω -ω, viit: -ώσω, = Πιλέω. [wi]

Πιλωδης, εος (ό, ή), píslosđ, incesatđ ka píslla. [πίλος].

Πιλωσις, εως (ή), = Πιλησις. [wi]

Πιλωτос, ή, он, = Πιληтос. [πιλώω].

Πιμελή (ή), [πίων] гр̄sime. [de xnde]

Πιμελής, εος (ό, ή), гр̄asđ, tr̄peshđ. [de xnde]

Πιμελώδης, εος (ό, ή), чel ka o гр̄sime, prea гр̄asđ.

Πιμπλάνω, wi Πιμπλάω -ω, poet: wi Πιμπλέω, Ion: in локѣ de πίμπλημι.

Πίμπλη, At: in локѣ de πίμπлаθι, по-р̄нч: ал лѣl ...

Πίμπλημι, [πλέω] viit: -πλήσω, (nex: έ-πλησα, wi pas: έπλήσθην, pas: tpe: de κs: πέπλησμαι) sm̄l̄s; satp̄đ (npon: wi fir:); (pas:) m̄s inpl̄ineskđ (κs men: ex: indip:): “Πλήσας τὸν σπόγγον ὄξους”. Skp: «Πλήσατε (γάλακτος) τὰ οὖθατα». Tkp: (wi m̄jz): “Πλη-σάμενος θυμὸν ἐδητύος ἡδὲ ποτήτος». Od: P: (wi pas): “Σηκοί βοῶν πλήσθησαν». Tkp: (wi fir:): “Ἐπλήσθη ὁ χρόνος (Ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι) τοῦ τεκεῖν αὐτήν». Skp: s'ađ inpl̄init.

Πιμπράω -ω, wi

Πίμπρημι, [πρήθω] viit: πρήσω, (nex: έπρησα wi pas: έπρήσθην, pas: tpe: de κs: πέπρη-σμαι) apzđ, p̄r̄joleskđ de totđ; (fir:) a-пр̄inzđ; (xne-op̄l) sm̄f̄s. (bezl̄ πρήθω).

Πίνα, ης (ή), ind: in локѣ de πίνας.

Πινακῆδον, adv: in form̄ de плакѣ, sk̄in-dp̄r̄, wi чl: [wi]

Πινακίαιος, α, он: de onotriv̄ κs o ta-βл̄ sađ sk̄indp̄r̄ ла гр̄osime. [πίναξ].

Πινακίδιον (τὸ), diw: ал лѣl πινακίς, sađ ал лѣl ...

Πινάκιον (τὸ), dim: ал лѣl πίναξ, sk̄in-dp̄rik̄, т̄βл̄ijz (prinч: pentp̄ skp̄is, sađ zgr̄p̄vit̄), pinakid̄; ikonijz (proast̄); sk̄indp̄rik̄, че сл̄z̄jia ла sor̄ij̄, sađ ла votp̄r̄l ка в̄l̄etashđ; к̄рт̄iv̄ik̄; zapisđ; (xne-op̄l) str̄p̄kioap̄r̄, sađ mesчoap̄r̄ (de str̄p̄av̄l), wi чl: [wi]

Πινακίς, ιδος (ή), dim: ал лѣl πίναξ, [de av̄l] pinakid̄; (ла im:): т̄βл̄ijz de insemnat чева. «Ἐν δὲ τούτοις καὶ πινακίδες ἦσαν αὐ-τοῦ γράμματα καὶ λόγους ἔχουσαι τῆς ταμειυ-τικῆς ἀρχῆς». Pl: (xne-op̄l) nitakđ, diplo-m̄t̄ (din nar̄tea гр̄свернкл̄l). «Παρά Καί-σαρος πινακίδες». Eukl:

Πινακίσκιον (τὸ), dim: ал лѣl ...

Πινακίζκος (ό), dim: ал лѣl πινακίς.

Πινακογραφέω -ω, viit: -ήσω, skp̄iđ, sađ zgr̄p̄veskđ ne таβл̄; desemn̄czđ (isbo-deskđ) геογραφик̄ харт̄ а в̄реzn̄l локѣ.

Πινακογραφία (ή), skp̄iepe, sađ zgr̄p̄-vipe ne таβл̄; (prinч:): desemn̄ (isbodđ) de геογραφик̄ харт̄; (prin intind:): геο-γραφик̄ харт̄. [wi]

Πινακογραφικός, ή, он, notp̄iv̄it̄, sađ in-dem̄inatik̄ ла skp̄iepe, sađ zgr̄p̄vipe ne таβл̄. [din]

Πινακογράφος (ό, ή), skp̄iitop̄r̄, sađ zgr̄p̄vitop̄r̄ ne таβл̄. [πίναξ, γράφω].

Πινακοθήκη (ή), pinakotek̄, локал̄ de п̄stpat таβл̄op̄l, sađ харт̄e. [πίναξ, θήκη].

Πινακοπώλης, ου (ό), v̄inz̄top̄r̄ de та-βл̄e, sađ de п̄stp̄r̄l inw̄irate ne o sk̄in-dp̄r̄ (п̄pek̄m ob̄ich̄siađ а лe vinde in Ate-na). [πίναξ, πώλης].

Πινακωσις, εως (ή), aштернеpe κs sk̄in-dp̄r̄l, nodipe. [neintp: pinakōw].

Πίναξ, [πίνας, sađ πίτυς] ακος (ό), (in men:) таβл̄, sk̄indp̄r̄. «Πίνακας νεῶν κύ-ματα φορέουσιν». Od: M: (Γαρ partik:): та-βл̄, pinakid̄ de skp̄is sađ de zgr̄p̄vit̄. «Γράψας ἐν πίνακι πτυκτῶ». Il: Z: (bezl̄ wi δίπτυχος). ikoan̄t̄, zgr̄p̄vit̄p̄r̄ (prinч:): ne таβл̄ de sk̄indp̄r̄; харт̄. «Χάλκεον πίνακα, ἐν τῷ γῆς ἀπάσης περιόδος ἐνετέμνητο, καὶ θά-λασσά τε πᾶσα, καὶ ποταμοὶ πάντες». Ep: ka-tastix̄, reuistp̄ de insemn̄p̄r̄l; (partik:): таβл̄ de чel̄e konpinse intp' o харт̄e, “Πε-ργαμηνοὶ πίνακες». D: Al: каталогачel̄e vi-зл̄iotechel̄e Пепрам̄кл̄l; not̄, каталог̄ie xp̄o-нодоμик̄, sađ istopik̄; diarp̄am̄t̄ astro-лоμик̄. (de xnde) «Ἡ περὶ τὸν πίνακα μέ-θοδος». Pl: astrologia. (in Esixie) гр̄esia de p̄latp̄r̄ sađ de lemn̄đ ал̄skp̄top̄ilop de p̄lel; str̄akin̄t̄ (prinч: de lemn̄đ, к̄βan̄đ), таβл̄, таl̄ep̄đ. «Τοῖσιν δ' αὖ χρειῶν πίνακας παρέθηκεν ὀπταλέων». Od: Pl:

Πινακίον (τὸ), dim: ал лѣl πίναξ, sk̄in-dp̄rik̄, т̄βл̄ijz (prinч: pentp̄ skp̄is, sađ zgr̄p̄vit̄), pinakid̄; ikonijz (proast̄); sk̄indp̄rik̄, че сл̄z̄jia ла sor̄ij̄, sađ ла votp̄r̄l ка в̄l̄etashđ; к̄рт̄iv̄ik̄; zapisđ; (xne-op̄l) str̄p̄kioap̄r̄, sađ mesчoap̄r̄ (de str̄p̄av̄l), wi чl: [wi]

Πινακίαιος, α, он: de onotriv̄ κs o ta-βл̄ sađ sk̄indp̄r̄ ла гр̄osime. [πίναξ].

Πινακίδιον (τὸ), diw: ал лѣl πινακίς, sađ ал лѣl ...

Πινάκιον (τὸ), dim: ал лѣl πίναξ, sk̄in-dp̄rik̄, т̄βл̄ijz (prinч: pentp̄ skp̄is, sađ zgr̄p̄vit̄), pinakid̄; ikonijz (proast̄); sk̄indp̄rik̄, че сл̄z̄jia ла sor̄ij̄, sađ ла votp̄r̄l ка в̄l̄etashđ; к̄рт̄iv̄ik̄; zapisđ; (xne-op̄l) str̄p̄kioap̄r̄, sađ mesчoap̄r̄ (de str̄p̄av̄l), wi чl: [wi]

Πινακίς, ιδος (ή), dim: ал лѣl πίναξ, [de av̄l] pinakid̄; (ла im:): т̄βл̄ijz de insemnat чева. «Ἐν δὲ τούτοις καὶ πινακίδες ἦσαν αὐ-τοῦ γράμματα καὶ λόγους ἔχουσαι τῆς ταμειυ-τικῆς ἀρχῆς». Pl: (xne-op̄l) nitakđ, diplo-m̄t̄ (din nar̄tea гр̄свернкл̄l). «Παρά Καί-σαρος πινακίδες». Eukl:

Πινακίσκιον (τὸ), dim: ал лѣl ...

Πινακίζκος (ό), dim: ал лѣl πινακίς.

Πιναρόω -ω, viit: -ώσω, m̄in̄jeskđ, so-ieskđ. [пинаρός].

Πινάω -ω, viit: -ήσω, sint̄ pl̄in̄đ de soate, = “Pynāw. [wi]

Πινηρός, ή, он, Ion: in локѣ dn pinap̄r̄s. [πίνας].

Πινικόν (τὸ), = Πιννικόν.

Πίννα, wi Πίννη, ης (ή), pin̄t̄, znđ fel̄đ de sk̄olk̄ de mape. [de xnde]

Πιννικόν (τὸ), (se in̄jz: έριον) l̄in̄t̄, sađ

metase de pinz (din care făceaș pregi-oase stofe).

Πινινόθριξ, saș Πιννόθριξ, -έτριχος, [πίν-υ.νον, θριξ] al κερσία πρῆ este...

Πίννινον (τὸ), = Πίννινόν (bezī zīc:).

Πιννοτήρης, ου (ὁ), [πίννα, τηράω] znš felš de mikš karpinš (pakš), kape trḗwte inḗ-zntpax ninēf.

Πιννοτρόφος (ὁ, ἡ), (τόπος lokš) χρῆni-topš de (mxite mi xne) pine. [πίννα, τρέφω].

Πιννοφύλαξ, ακος (ὁ), = Πιννοτήρης. [πίν-να, φύλαξ].

Πιννώδης, εος (ὁ, ἡ), чel din soḗla (saș asemenea) pinelop. [πίννα].

Πινόεις, εσσα, εν, poet: in lokš de πι-ναρός.

Πίνον (τὸ), znš felš de vepe de opzš.

Πίνος (ὁ), soate (prinç: de xnsoare); (fir:) natxpaaxa mi neprefxxtaxa stlš al antichelop skpise mi mḗestpil, simpatitea apxaiκḗ, (Frang:) vernis d'antiquite.

Πίνος (ὁ), = Πίνος, (de xnde Lat:) pi-nis, (wi Pom:) ninš, moliftš.

Πινώ -ῶ, viit: -ῶσω, [πίνος] soleskš; (prinç:) znḗš kx xntdelemnš wi çl; πῶ-τωzš, mīnjeskš kx xnsoare. (de xnde) «Πεπινωμένος (ἀθλητής, saș λῶρος)». Aks: = Eὑπινής.

Πινύς, ύος, wi

Πινυσις, ιος (ἡ), poet: dḗxš, iskxsinḡz, istegime; inḡelençisne. [din

Πινύσω, saș Πινύσω, [πινύω=πινέω] viit: πινύσω, (nas: tpe: de kx: in lokš de prez: πέπνυμαι, nex: nas: ἐπινύσθην) poet: (dḗne zīc:) inḡsfxz; (prinç: inḡintind:) inḡelenḡeskš. «Ἦδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἐῆ ἐπινύσσειν ἐ-φετμή». I: E. (wi nas:) «Ἦν (σοφίαν) Ὀρφεὺς ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐπινύσθη». Iambal: s' a inḡsfxlat, s' a inḡwḡat. [de xnde

Πινυτή, wi Πινυτής, ἦτος (ἡ), poet: in-ḡelençisne. [wi

Πινυτός, ἡ, ὄν, poet: inḡelenḡtš. [de xnde

Πινυτότης (ἡ), = Πινυτή.

Πινυτόφρων, ονος (ὁ, ἡ), poet: iskxsitš la mīnte, foapte inḡelenḡtš.

Πινυτῶς, adv: poet: inḡelenḡemte.

Πινύω, viit: -ῶσω, = Πινύσχω.

Πίνω, viit: πίνομαι, wi πιόυμαι, (nex: ἔ-πιον, de xnde porxny: πίε wi πίθι, tpe: de kx: πέπωκα, wi nas: πέπομαι, nex: nas: ἐπόθην, wi posīt: ποτέον) beaš; (fir:) nḗz adḗpš, sorpš. (kx ak:) «Πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες». Od: I. «Αὐτὸς μὲν οἶνον, ἐγὼ δὲ ὕδωρ πίνω». Dm: (wi axz:) «Πίνοντες χρη-τῆρας οἶνον». I: Θ. (saș kx men el:)

«Οὐδ' ἂν τοῦ γε πλεῖν ὕδατος σύ γε δόλης».

Ткр: (wi fḡpḗ kazš) «Ποταμόνδε κατῆε πίομενος». Od: K. (wi el:) «Ἐγὼ καὶ Κλεόνικος ἐπίνομεν (se inḡ: οἶνον)». Ткр: beam wi mīnkam; (wi fir:). «Τὰ φυτὰ, ὅταν, ὅσω ἤδεται, τοσοῦτο πίνῃ (se inḡ: τοῦ ἐκ Διὸς ὕδατος), μάλα ὀρθά τε αὖξεται καὶ θάλλει». Ksn:

Πινώδης, εος (ὁ, ἡ), = Πινόεις, wi Πινα-ρός, (Ткр:) mḡpdaḗš. [πίνος]. [de xnde

Πινωδία (ἡ), nekxḗwte, (Ткр:) mḡp-dḗrie.

Πίνωσις, εως (ἡ), mīnçipe; (prinç:) пḗ-tape de xnsoare. [πινέω].

Πινειδής, εος (ὁ, ἡ), чel in formḡ de litera П. [πῖ, εἶδος].

Πίωμα, viit: al lxi πίνω. 2) (foapte pap) poet: in lokš de πίνω. (Pind: Oλίμῃ: στ').

Πίον, ονος (τὸ), next: lxi πίων. || (sxst:) ḡḗsime; (prinç:) xntš, saș smīntīnḡ.

Πίονοςμος (ὁ, ἡ), poet: [πίων, νομή] чel kx ḡrase πḗwnī.

Πίος, α, ον, poet: (pap) in lokš de πίων, ḡrasš; podosš. [de xnde

Πίος, εος -ους (τὸ), = Πίαρ. [wi

Πιότης (ἡ), ḡḗsime.

Πιόυμαι, viit: al lxi πίνω.

Πιόω -ῶ, viit: -ῶσω, = Πιάνω, inḡḡawš.

Πίπερι, εως (τὸ), = Πέπερι. [de açi] ni-perš. [de xnde

Πιπερίς, ἶδος (ἡ), nomš de ninerš.

Πιπίζω, ind: in lokš de ...

Πιπίσχω, viit: -πίσω, (nex: ἔπισα) daš kḗba sḗ bea, adḗpš. «Πίσω σφε Δίρκας ὕδωρ». Pind:

Πιπλάω -ῶ, wi Πίπλημι, poet: in lokš de πῖμπλημι.

Πίπος (ὁ), = Πιπώ.

Πιπιζώ, viit: -ίζω, ḡḡḡḡš (desnpe no-ḡḡḡḡš). [din

Πίπρος (ὁ), [imit:] pḗš de kolxmsš, porxḡḡḡḡš.

Πίπρα (ἡ), znš felš de nasḗpe, (aḡ:) πιπώ.

Πιπράσχω, [περάω, πέρνημι] viit: -περά-σω, wi nas: παρθήσομαι, wi (maḡ inḡḡev:) πεπράσομαι, (tpe: de kx: πέπρακα, wi nas: πέπραμαι, nex: nas: ἐπαθήν) vīnzš (prinç: din kolo de mape, wi in streinš πḗ-mīntš).

Πιπράω -ῶ, wi Πίπρημι, poet: in lokš de πῖμπρημι.

Πιπρήσχω, Ion: in lokš de πιπράσχω.

Πίπτω, [in afīn: kx πετάννυμι] viit: πε-σοῦμαι, (nex: ἔπεπν, wi xne-opī ἔπεσα, tpe:

de κς: πέπτωκα) kazǵ; mǵ sǵpnǵ (κς dat: κς πρην:) «Πεσὼν ἐν κονίῃσιν». Om: «Τεύχεα δ' ἐπὶ χθονὶ πίπτειν». Om: (saǵ κς ακ:) «Εἰς ἄλλα πίπτει». Es: «Ῥίψαι ἐπὶ πάντας τοὺς κλήρους, τὸν δὲ παρ' αὐτὸν πεσόντα ἀναιρεῖσθαι». Πλτ: «Καὶ ἔπεσεν ὁ κλήρος ἐπὶ Ματθίαν». Skp: (saǵ κς μεν:) «Πεσὼν ἐκ νηὸς». Od: K: (mǵ fǵpǵ πρην:). «Πεδίῳ πέσεν». Om: (saǵ κς adv:) «Δράγματα δ' ἐπήτριμα πίπτον ἔραξε». Ιλ: Σ. «Κούφη σοι χθὼν ἐπ' ἀνῶθεν πέσοι». Exr: «Καὶ ἔπεσον χαμαί». Skp: (mǵ avsol:). «Δρῦς τάμνον, ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέσσαι πίπτον». Ιλ: Ψ. 2) kazǵ xndeva, saǵ asǵupa kǵiba (nǵvǵleskǵ, mǵ penezǵ); (in pǵǵ) akǵnǵǵ dǵn inǵimǵlape in чева. «Ἐνὶ νήεσσι πέσωμεν». Ιλ: Ν. «Ἐμπέσωμεν. «Ὡς δ' ὅτ' ἀρ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος πέτραι ἀποθρῶσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσιν, ὥς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον». Es: (mǵ fir:) «Ἐς κακότητα πέσῃσιν». Om: «Πίπτουσαι (αἰαῦραι) ἐς πόντον». Es: 3) (pǵin inǵind:) mǵ o-mopǵ, (pǵin:). pǵmǵǵ in локѣ. «Περσέων μὲν δὲ ἔπεσον ἄνδρες ἐς δισχιλίους». Ep: (mǵ κς μεν: κς πρην:) «Πολλοὶ ὑφ' Ἐκτορος θνήσκοντες πίπτουσιν». Ιλ: Α. 4) (fir: desnre vǵntǵ) mǵ alǵnǵ; (mǵ pǵin inǵind:) imǵ pǵerpǵ kǵpaxǵl, mǵ vǵpǵleskǵ, mǵ inǵfirǵnǵ. «Ἀνεμὸς πέσεν». Ιλ: Π. «Ἄρτι γάρ ἀναθάρρουντες ταῖς ψυχαῖς παρὰ πόδας ἔπιπτον πάλιν ταῖς ἐλπίσι». Πλβ: (mǵ κς πρην:) «Μεγάλα στρατόπεδα (πρήγματα) ἔπεσον ὑπὸ ἡσόνων». Τγч: mǵ Ep: 5) kazǵ in nopokǵl (in naptea) kǵiba (in firǵpǵgie dela kǵ-depea sopǵilop); (de xnde fir:) iaǵ oape-kape pessǵlatǵ; mǵ inǵimǵlǵ, kazǵ inǵp' o vǵpeme oape-kape. «Ἐἴκοσι καὶ ἑκατὸν τάλαντα πρόσοδος ἔπεσε τῷ δῆμῳ». Πλβ: «Τὸ πεσὸν ἀπὸ τῆς τιμῆς ἀργύριον». Πλβ: «Χρόνοι οἱ πίπτοντες ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἱστορίαν». Πλβ: «Ταῦτα μὲν οὖν εἰς τὴν προτέραν ἔπεσεν Ὀλυμπιάδα». Πλβ: «Καραδοκήσαντα τὴν μάχην, ἣ πεσέεται». Ep: (mǵ avsol:) «Τὰ πεσόντα. «Τὰ πεπτωκότα». Lks: inǵimǵlǵpǵle, inǵpǵpǵpǵpǵle. 6) (mǵl noǵ κς ακ: κς πρην:) mǵ fakǵ obǵektǵ de sokotealǵ, kazǵ, mǵ sǵpnǵǵ la sokotealǵ. «ὑπὸ λόγον πίπτει». Πλβ:

Πιπῶ, ὅος -οῦς (ῆ), [imǵit:] xǵǵ felǵ de pasǵpǵ, pǵpǵpǵ.

Πισα, ἡς (ῆ), = Πίστρα (bezǵ mǵ πεῖσα). [de xnde

Πίσσα (τὰ), poet: Ion: локѣrǵ vǵltoase, лǵnǵǵ, libezǵl.

Πίσινος, ἡ, ον, fakǵtǵ dǵn mazǵpǵ. [πῖσιν].

Πισμὸς (ὁ), gǵl: = Ποτισμὸς. [πίω = πίνω].

Πῖσον (τὸ), saǵ Πῖσος (ὁ), mǵpǵpǵpǵ.

Πῖσος, εὸς -αυς, (τό), bezǵ πῖσσα.

Πίσσα, ἡς (ῆ), [πίτυς] smoaǵlǵ. «Υγρὰ πῖσσα». Dskp: katpǵnǵ, pǵkǵpǵ. 2) poet: kopǵvǵǵ pǵpǵkǵpǵpǵ de smoaǵlǵ, farǵ, vǵpǵdǵ, mǵ чл:

Πισσαλιφέω -ῶ, viit: -ήσω, (nǵm:) xǵnǵ κς smoaǵlǵ. [dǵn

Πισσαλιφῆς, εὸς (ὁ, ῆ), xǵnsǵ κς smoaǵlǵ. [πίσσα, ἀλείφω, nex: ἡλιφον]

Πισσαλοιφέω -ῶ, viit: -ήσω, = Πισσαλιφέω. [dǵn

Πισσαλοιφῆς, εὸς (ὁ, ῆ), = Πισσαλιφῆς. [πίσσα, tpe: de κς: ἡλοιφα dǵn ἀλείφω].

Πίσσανθος, εὸς -ους (τό), floapea (zerǵl) smoaǵleǵ, че se skǵpǵe dǵntp' inǵsa, kind se ferǵe. [πίσσα, ἄνθος].

Πισσάφαλος (ῆ), xǵǵ felǵ de katpǵnǵ, smoaǵlǵ (pǵlantǵkǵ) xǵnǵtǵ κς pǵkǵpǵ (de pǵmǵintǵ). [πίσσα, ἄφαλος].

Πισσέλαιον (τὸ), xǵntǵ de smoaǵlǵ; saǵ xǵntdelemnǵ κς smoaǵlǵ, = Πίσσανθος, saǵ Πισσάφαλος. [πίσσα, ἔλαιον].

Πισσῆεις, εἶσα, εν, mǵ

Πισσῆρης, εὸς (ὁ, ῆ), poet:, mǵ

Πιστῆρς, ἂ, ὢν, = Πίσσινος. 2) = Πισσώδης. «Μόρος —». Lks: (aǵl:) πισσοκώνητος. [mǵ

Πισσίζω, viit: -ίζω, seamǵnǵ κς smoaǵlǵ (ла farǵ, saǵ la mǵiposǵ). [mǵ

Πίσσινος, ἡ, ον, (fǵkǵtǵ) de smoaǵlǵ. [mǵ

Πισσίτης, ου (ὁ), (pǵin: oǵnos, vǵnǵ) fǵkǵtǵ κς smoaǵlǵ, saǵ pǵeǵinǵ. [πίσσα].

Πισσοειδῆς, εὸς (ὁ, ῆ), asemenea (saǵ de felǵl) smoaǵleǵ. [πίσσα, εἶδος].

Πισσοκαυτέω -ῶ, viit: -ήσω, apǵǵ kopǵvǵǵ, saǵ zadǵ, ka sǵ skopǵǵ smoaǵlǵ. [πίσσα, καυτός].

Πισσόκηρον (τὸ), mǵ Πισσόκηρος (ὁ), xǵǵ felǵ de чeapǵ pǵeǵinoasǵ, κς kape imǵ xǵnǵ kǵleile ne dǵnpǵpǵpǵpǵ avǵinele. [πίσσα, κηρός].

Πισσοκονέω -ῶ, viit: -ήσω, = (saǵ греш:

in локѣ de) πισσοκωνάω.

Πισσοκονία (ῆ), = (saǵ греш: in локѣ de) Πισσοκωνία.

Πισσοκοπέω -ῶ, viit: -ήσω, talǵ, smǵlǵǵ pǵpǵǵ κς smoaǵlǵ; (in μen:) xǵnǵ κς smoaǵlǵ. [mǵ

Πισσοκοπία (ῆ), smǵlǵpǵpǵ de pǵpǵ κς smoaǵlǵ. [mǵ

Πισσοκοπικός, ῆ, ὢν, atǵnǵpǵpǵ de smǵlǵpǵpǵ de pǵpǵ κς smoaǵlǵ. [dǵn

Πισσοκόπος (ὁ, ῆ), tǵǵetopǵ, smǵlǵpǵpǵ de pǵpǵ κς smoaǵlǵ. [πίσσα, κόπτω].

Πισσοκωνάω (έω) -ῶ, viit: -ήσω, (nǵm:)

znřǵ kǵ smoalǵ. [πίσσα, κωνάω]. [de znǵde Πισσοκωνήτος (δ, ή), znřǵ kǵ smoalǵ. «Μόρος — ». poet: moaptea чeлaдi чe se arpe znřǵ kǵ smoalǵ, sař katpanǵ.

Πισσοκωνία (ή), znǵpere kǵ smoalǵ. [wi Πισσοκωνίζω, viit: -ίσω, nлц: in локѣ de πισσοκωνάω. [πίσσα, κώνος].

Πίσσος (δ), = Πίσος, mazǵpe.

Πισσοτρόφος (δ, ή), xрѣnitopǵ (prodǵ-kǵtopǵ) de smoalǵ, sař peǵinǵ. (πίσσα, τρέφω).

Πισσοργέω -ώ, viit: -ήσω, лǵkrežǵ smoalǵ, sař katpanǵ. [wi

Πισσοργιον (τὸ), локѣл, znǵde se лǵkreazǵ smoalǵ. [din

Πισσοργός (δ), лǵkrǵtopǵ de smoalǵ. [πίσσα, ἔργον].

Πισσώω -ώ, viit: -ώσω, znřǵ kǵ smoalǵ, sař katpanǵ; (partik:) лineskǵ smoalǵ ne o statǵ, ka sǵ 'i lař kинѣл (прекѣм fǵ-чeař statǵapil). 2) smǵlǵ peril kǵ smoalǵ. [πίσσα].

Πίσσυγγος (δ), bezil πίτυγγος.

Πισσώτης, εὖς (δ, ή), asemenea kǵ, sař plinǵ de (prodǵkǵtopǵ de mǵlǵ) smoalǵ. [πίσσα].

Πισσωσις, εὖς (ή), znǵpere kǵ smoalǵ. 2) smǵlǵpere de peril kǵ smoalǵ. [wi

Πισσωτής, οὖ (δ), znřǵtopǵ, (iar prinǵ:) smǵlǵtopǵ de peril kǵ smoalǵ. «Καὶ τοῦτον παραδοθῆναι πειττωταῖς, ὡς ἀπόλοιτο παρὰ τιλλόμενος». Лѣч:

Πισσωτός, ή, ὄν, znřǵ kǵ smoalǵ; (prin intind:) smǵlǵ de peril kǵ smoalǵ. [πισσώω].

Πιστάκη (ή), помѣл, kapo prodǵche fistikǵpile. 2) = kǵ...

Πιστάχιον (τὸ), (prinǵ: la im:) znřǵ feǵǵ de roadǵ mirdǵloasǵ, fistikǵ. [πιστάκη].

Πίστευμα (τὸ), лǵkrǵ (zǵlǵoǵ) de inkpedepe. [wi

Πίστευσις, εὖς (ή), inkpedepe, sař akpeditape. [wi

Πιστευτικός, ή, ὄν, anlekǵ, lesničosǵ la krežǵmintǵ, lesne-krežǵtopǵ. [wi

Πιστευτικῶς, adv: kǵ lesničosǵ inkpedepe, sař krežǵmintǵ. «Πιστευτικῶς ἔχειν τινί». Лѣс: amǵ inkpedepe, sintǵ inkprežǵ in čineva. [wi

Πιστευτός, ή, ὄν, inkpedingǵtǵ de čineva kǵlǵa. [din

Πιστεύω, viit: -εύσω, amǵ kpedingǵ, sař mǵ inkprežǵ in čineva; (pas; kǵ ak: mi mai noř kǵ ѱen: el:) mi se inkpedingǵeazǵ de čineva čeva; (wi kǵ dat: desnpǵ лǵkrǵ in a 3: neps:) se inkpedingǵeazǵ

kǵlǵa čeva in nǵstape; (wi fǵrǵ kazǵ) sintǵ krežǵtǵ, amǵ kreditǵ. «Τίτι μᾶλλον ἂν τις πιστεύσειεν ἢ χρήματα ἢ τέκνα παρακαθίσθαι»; Ksn: 2) dař krežǵmintǵ la čeva, krežǵ, kǵ este aша. «Ἐκ τεχμηρίων, ὧν ἐπὶ μακρότατον σκοποῦντι μοι πιστεῦσαι συμβαίνει». Тѣч: (de znǵde Bis:) «Πιστεύω εἰς ἓνα θεόν ... ». Simb: (wi pas:) «Ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ». Skp [πίστις].

Πιστήρ (δ), = Ποτιστής. [wi

Πιστήριον (τὸ), = Ποτιστήριον. [πίνω].

Πιστικός, ή, ὄν, insǵlǵtopǵ de kpedingǵ, sař krežǵmintǵ, indǵnlekǵtopǵ; (prin intind:) kǵratǵ la inimǵ, nevikleanǵ. 2) indǵnlekǵtopǵ, = Πειστικός. 3) nlekǵtǵ, sǵnǵsǵ. [πίστις].

Πιστικός, ή, ὄν, [πίνω] kǵrǵtopǵ, de vǵst. «Νάρδος—». Skp:

Πίστιος (δ), patronǵ al kpedingǵelǵ, sař krežǵmintǵelǵ (жǵrǵmintǵelǵ, inkpedingǵrǵilǵ). (enit: al лǵl Жое, bezil wi πιστοφύλαξ). din

Πίστις, εὖς (ή), [πείθω] inkpedingǵape, sirǵrǵ domipipe desnpǵ čeva. «Ἡ πίστις ἀπόδειξις τις· τότε γὰρ μάλιστα πιστεύομεν, ὅταν ἀποδείξῃται ὑπολάβωμεν». Apst: (Bisep:) kpedingǵ, zna din čele tpeil шapil vǵrtǵil. «Πίστις ἐστὶν ἐλπίζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων». Skp: inkpedepe (in čineva, sař de la čineva). (Fpanǵ:) confiance, sař crédit. «Τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους πίστεως καὶ φιλίας». Ksn: sinčepitate, sař kǵrǵgie de inimǵ, čin-slitǵ xarakterǵ, (Fpanǵ:) bonne foi; (pap) askǵlape, sǵnǵnepe; (prin intind:) op če s.лǵewite snpe inkpedingǵape, dobadǵ; mǵrtǵpie, (Fpanǵ:) autorite; (obǵč:) жǵrǵmintǵ; kezǵwie; fǵrǵdsingǵ, sař inbo-lalǵ inkpedingǵatǵ prin жǵrǵmintǵ, sař kezǵwie, = Tǵ pistǵ. «Πίστιν τε καὶ ὄρκια ἐποιεῦντο συμμαχίας περὶ πρὸς αὐτοὺς». Ep: «Πίστι καταλαμβάντες καὶ ὀρκίοισιν». Ep: (obǵč: im:). «Τὸν τε κοινὸν ὄρκον καὶ ἰδίαν καὶ ἀλλήλοισι πίστεϊς ἐποιήσαντο». Ksn: «Πίστειν, αἷς λέγοντες πείθομεν». Iskr: 3) op če (dap prinǵ: sǵжѣвъ пѣлѣкѣ, чe) se inkpedingǵeazǵ kǵlǵa, denǵinǵ nǵtepe, sař opdinǵ inkpedingǵatǵ solǵlǵl, sfetnikǵlǵl, wi čl: «Τοὺς μὲν τῶν πολιτῶν εἰς τιμὰς καὶ πίστεϊς ἀνῆγε». Пл:

Πιστολέτης, ου (δ), poet: [πίστις, ὀλέω] nǵrǵzǵtopǵ (kǵlǵkǵtopǵ) de kreditzǵ, sař kpedingǵa sa.

Πιστοποιέω -ώ, viit: -ήσω, fakǵ de kre-

zst, inkpedingezš čeva (κκ dovezī mī 41:). [πιστοποιός]. [de snde

Πιστοποιήσις, εως (ή), inkpedingape prin dovezī, mī 41:

Πιστός, ή, όν, [πείθω] (in 4en:) de kre-zst, saš vpednikš de kpedingz; (partik: desnpe oam:) kpedinčosš, nevikleanš, činstištš. «Εταῖρος («Φύλαξ» — ». Dm: mī Es: (mī κκ dat: nepin:) «Πιστός τῇ πόλει γεγένημαι». Ksn: 2) inkpedingatš desnpe čeva. (de snde Biserp:) «Πιστοί». kpedin-čomī čei če kped in Xristosš, Xristia-nī. 3) (κκ dat:) in lokš de πίσυρος, inkre-dingatš, πῶς κδισitorš in čineva, saš čeva. «Τοξοῦλῳ λήμματα πιστοῦς». Esx1: «Ὅτῳ σὺ πιστὸς ὢν ἔδρας τάδε»; Sof. «Κυρί και πλεχταῖς πιστὸς». Π11: 4) (desnpe λκp:) op če kontpissšewte la inkpedingape, vpednikš de kre-zst. «Πιστὰ τεκμήρια». Esx1: «Ὅτῳ πιστὰ». Lks: saš 5) siršpš, de kre-dingz. «Ὅρκια πιστὰ». «Τὰς ἐκείνου σπον δὰς πιστοτέρας ἐνόμιζον ἥ... Ksn: (de snde obīč: el:) «Το πιστόν, mī (maī des im:) «Τὰ πιστὰ». Lks: жрѣмїиш, kezšmie, mšrtšpie, mī 41: (bezī mī πίστις). «Και ἐδώκαμεν και ἐλάβομεν πιστὰ μὴ προδώσειν ἀλλήλους». Ksn: «Πιστὰ τὰ μέγιστα λαμβάνοντας». Ksn: «Πιστὰ ποιέσθαι». Ep: (mī κκ dat:) «Οὐκέτι πιστὰ γυναιξίν». Od: A. nš maī este kpedingz in mštepī.

Πιστός, ή, όν, [πίνω] de vžst.

Πιστότης (ή), charakterz kpedinčoszaxī, kpedinčomie, (Fpanz:) fidelitate [πιστός],

Πιστοφύλαξ, ακος (ό), poet: pžzitorš, saš patronš de inkpedingzripe date saš λxate(жрѣмїи, inbofelī, mī 41:) «Ἥλιος—». Opf: (bezī mī πίστις). [πιστός, φύλαξ].

Πιστώ -ō, viit: -ώσω, fakš ne čineva kreditasizš (de inkre-zst) prin λxape de la dīnsz de inkpedingztoape mižloače (жрѣмїи, kezšmī, mī 41:) «Πιστώσαντες αὐτὸν ὅρκους». Tž4: (mī mīkž:) «Ὅττοι σ' ὅφ' ὅρκου ὡς κακὸν πιστώσομαι». Sof: (mī pas:) «Εἴ μοι ἐθέλοιτε ὅρκῳ πιστωθῆναι, ἀπήμονα μ' οἴκαδ' ἀπάξειν». Od: O: «Πιστωθεὶς κατένευσα και ὤμοσα». Om: Imn: 2) = Πιστοποιῶ, inkre-dingezš, domipeskš, konvinrš. «Χερὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσι», I1: Φ: (mī pas:) «Εἰ δ', ἄγε δῆ, και σῆμα δείξω, ὅφρα πιστωθῆτε ἐνὶ θυμῷ». Od: Φ: (mī κκ inf: xot: anal:) «Πιστωθεὶς, ὅτι...». Sof: [πιστός].

Πιστρα (ή), = Πιστίστρα. [πίω, πιπίσκω].

Πιστρίς, εως (ή), = Πρίστις.

Πίστρον (τὸ), kom: basš de anz, ipdžš. [πιπίσκω, viit: πίσω].

Πίστωμα (τὸ), op če kontpissšewte la inkpedingape (semnš, dobadz, mī 41:) «Γη-ραλέα πιστώματα». Esx1: in lokš de πιστοί γέροντες. [πιστός].

Πιστῶς, adv: κκ kpedingz, saš inkpedin-gape. «Πιστῶς ἔχειν πρὸς τινα». Ksn: a a-bea inkpedepe in čineva. [πιστός].

Πιστωσις, εως (ή), inkpedingape. [πιστός].

Πιστωτέος, α, ον, posit: al λxī πιστώ.

Πιστωτικός, ή, όν, sontpissšitorš la in-kpedingape, inkpedingztištš. [πιστός].

Πισύγγιον (poate maī kopektš πισσύγγι-ον), ου (τὸ), λκκpštopie de nleī, nleλz-pie. [din

Πίσυγγος, (poate maī kopekt: πίσσυγγος ου (ό), nleλapš; čismapš. [poate πίσσζ].

Πίσυρος (ό, ή), [πείθω] inkpedingatš, in-temelātš in čeva, saš čineva; askalztōp-rš, sšpšš. «Θεοῖσι («Χρησμῶ») — ». Om: mī Ep: «Ἡμετέρη πίσυρος κιθάρη». Opf:

Πίσυρες, ες, α, Eol: in lokš de τέσσαρες.

Πίσω, viit: al λxī πιπίσκω.

Πιτάριον (τὸ), (n11:) op če ape firšpa žitepeī Π: [πῖ].

Πιτνάω, mī Πίτνημι, mī Πίτνω, (de snde pre1: ἐπιτνάμην, mī part4: πιτνάς) poet: in lokš de πετάννουμι, intinzš, desfšmšpš. «Πιτνάς εἰς ἐμὲ χεῖρας». Od: A: (mī κκ dat:) «Ἐπιτνον ἄλωῃ». Ep: (se konf: κκ πίλνημι, mī κκ...)

Πιτνέω -ō, mī (sne-opī) Πίτνω, (de sn-de pre1: saš nex: al: 2: ἐπιτνον) poet: in lokš de πίπτω. «Ὅπα τράπωμαι, πίννον-τος οἴκου»; mī «Πίτνει χιμαί». Πind:

Πίτνημι, poet: in lokš de πιτνάω.

Πίτνω, poet: bezī πιτνάω, mī πιτνέω.

Πίττα, ης (ή), At: in lokš de πίστα. [de snde

Πιτάχιον (τὸ), vskatz de nīnz, saš de nlele snz κκ azifie, emplastpš; (al1:) πετ-τύχιον, [de snde] netikš de kīpnīšpš; foac de xīptie, saš de membranpš; skarpz de kap-te; tefelotš de insemnšpš; [de ači maī noš] nitakš, skpisoape, pšvash (κβχī stpīn-rīndz se se fopmeazš in pžtpatš ka fi-ršpa smoažē topnate).

Πίτταζις (ζυς), εως (ή), koarpz.

Πιττάσφαλτος, Πιττουργός, Πιττόω, mī 41: At: in lokš de πισσάσφαλτος, mī 41:

Πιτύϊνος, η, ον, čel din kopavizx pinš, saš moliftš. «Πιτύϊνη (βητίνη)». peginz de moliftš. || (sšbst:) Πιτύϊνη, snš felš de plantz, (poate) = Χιμαλπίτης. [mī

Πιτύϊς, ίδος (ή), poada pinzaxī (moli-ftzaxī), κκκκnapz; peginz de pinš. [πίτυς].

Πιτυλεύω, viit: -εύσω, fakš sromotš, bñ-tind, saš miškind mifnele saš pičoapele (kš takš ka bīslami); batš din mifni ka lēptopif, saš kape se bat kš armelē; (kom: in ŋen:) mš lēptš, mš batš, mš svīrkoleskš. «Πολλά μὲν ἐν γῇ, πολλά δ' ἐφ' ὑγρᾷ πιτυλεύσας». Apstf: [wi]

Πιτυλλίζω, viit: -ίσω, = Πιτυλεύω. 2) top-nš ka pioaea, sropesekš. «Πιτυλλίζειν γάλα ἐν φύλλοις». Inkp: [πίτυλος]. [de žnde]

Πιτύλιμα (τὸ), = Πίτυλος; (naptik:) žnš felš de pēglatz miškape de mifni saš de pičoape.

Πίτυλος (ὁ), [imit: in afin: kš πτίσσω, τύπτω, saš πίπτω] (prinč:) vžjiitš, saš vñetš nikštreop de pioae, saš al apēi in bīslape. «Πολλῶν θαυρῶν ἔσται πίτυλος». Expr: (in ŋen:) sromotš, zongritš (prinč:) de arpe isbindz se zna de alta; lovitrš kš nsmniš. «Ἐρέσσει ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χειρῶν πίτυλον». Esxā: «Πόρρωθεν μάλα τὸν πίτυλον κατασειόντι (τῷ τράγῳ)». Sin: atakš, isvipe. «Δις δὲ δυοῖν πιτύλοιν τεύχη φονία κατέλυσεν αἰγυμά». Expr: (prin intind:) bīslape, saš wipš de bīslē. «Σκάφος ταρσῶ κατήρει πίτυλον ἐπερωμένον». Expr: wi «Νεὼς πίτυλος». Expr: koravie rata de plekat: (fir:) tērvšpape, fšpie. «Μανίας (Φόβου) πίτυλος». Expr: 2) žnš felš de pasšpe, [de avi] nižliče.

Πιτύνη, (wi chele dintp'insa) grem: in lokš de putīnē.

Πιτύεις -οῦς, έεσσα -οῦσα, óen -οῦν, poet: plinš de mifni (molifti). [πίτυς].

Πιτυοκάμπη (ή), omida, wi (pentpš ase-mēnšateata firšpei) floapea moliftšlš. [πί-τυς, κάμπη].

Πιτυοκάμπης, ou (ὁ), inkovoitorš, mlt-diitorš de molifti (enit: al tīlcharšlš Sinisš). [πίτυς, κάμπη].

Πιτυόστεπτος (ὁ, ή), inkēnšnatš kš moliftš. [πίτυς, στέφω].

Πιτυτρόφος (ὁ, ή), xpēnitopš (prodē-ktopš) de molifti. [πίτυς, τρέφω].

Πιτυόσσα, in kontrak: in lokš de pituó-essa, fem: al lšl pituóeis. || (sēst:) žnš felš de plantz din soīsl lantelšl kšklšl.

Πιτυρήνός (ὁ), poate in lokš de pitūrinos.

Πιτυρίας, ou (ὁ), (prinč: ārtos, pīne) de tēpige, saš zšsite (proastš). [wi]

Πιτυρίαις, ewos (ή), patimš (žnš felš de pechinine), mštreagš a kanšlš, wi a al-top pēpfi ale tēpēlšl. [wi]

Πιτύριος, η, on, wi Πιτύριος, α, on, fš-klš de tēpige. [wi]

Πιτυρίς, (idos (ή), žnš felš de mikš mš-slinz (če se kšleuea, mi se sšpa mai 'nainte de a se koache). [wi]

Πιτύρισμα (τὸ), = Πιτυρίαις. [wi]

Πιτυρίτης, ou (ὁ), = Πιτυρίας. [πίτυρον].

Πιτυροειδής, eos (ὁ, ή), čel de felšl, saš asemenea tēpigelop. [πίτυρον, εἶδος].

Πίτυρον (τὸ), [πτίσσω] tēpimš. 2) (fir:) mštreagš de kanš. 3) ašezššpa xšklšl ja fšndš. [de žnde]

Πιτυρόμαι -οῦμαι, viit: -ωθήσομαι, kanšlš (ažēnš la) patimš de mštreagš. [wi]

Πιτυρώδης, eos (ὁ, ή), = Πιτυροειδής, tē-ri-mosš.

Πίτυς, uos (ή), moliftš, saš pinš, kopā-člš pēginosš, newēstedš kš indoite rim-poase fšpze, kšknarš (bezi wi pēukē). «Πίτυς δίκην ἐκτρίβεσθαι». Ep: (prov:) = Πανωλεθρία (fiind kš ačesta, kind se ba tšla odatz, nšmaš dš vñstape). 2) poet: op če se faye dintp' ačestš lēmnš, (špre eks:) zadš, koravie, wi čl:

Πιτύστεπτος (ὁ, ή), = Πιτυόστεπτος.

Πιτυώδης, eos (ὁ, ή), čel ka pinšl; saš plinš de molifti. [wi]

Πιτυών, ōnos (ὁ), dšmšpavš de molifti, saš kšknaršl. [πίτυς].

Πιφαλλίς, (idos (ή), = Πιφιγξ.

Πιφάσκομαι, poet: = Φημί, (se konf: wi in afin: kš ..

Πιφάσκω, (fšpš viit:) poet: [φάω, φάωσω] apšlš, fakš kšnoskšlš; eksnšlš, vesteskš; (prin intind:) snšlš, povesteskš; voršeskš. || (miž: wi pas:) čepš a mī apšla, a 'mī snšne, afšl, ašzš.

Πιφηξ, ηκος, wi

Πιφιγξ, ιγίος (ὁ, wi ή), [imit:] žnš felš de pasšpe mikš. (bezi wi pitūw).

Πίω, nex: 2: de sšn. al lšl pīnw.

Πιώδης, eos (ὁ, ή), = Πίων, grššlšlš.

Πίων, ošsa, ōn, nex: 2: de naptč: lšl pīnw.

Πίων, [πίαρ, πῖος] onos (ὁ, ή), (kompar: pióteros, -ότατος) gršš; (prinč: despre bīte) ingršwatš; (fir:) poditorš; (in ŋen:) in-bīlšmšratš; voratš, poročitš. «Πίονα οἶνον». Od: 1: || (next:) Πῖον(τὸ), = Πίαρ, grššime, wi čl:

Πλαγὰ, ās (ά), Dop: in lokš de plēgē.

Πλαγγένιον (τὸ), dim: al lšl plaggōn, pš-pšwikš. 2) žnš felš de žnsoape saš mi-peasmš.

Πλάγγος (ὁ), žnš felš de vñlšpš, (al:) mōrēnos.

Πλαγγών [πλάσσω], όνος (ή), πῆνσιπ de чeapъ (rinsă, шi чл:).

Πλαγείς, είσα, έν, Dor: in локѣ de πλγ- γεις. nas: nex: 2: de nartv: al лѣі plήσσω.

Πλαγίζω, viit: -άσω, κελκѣчев; nstă pe sinemî saş pe aiaa aiaşpea; (nex:) nstă teskă kē volte; (narest:) isbeskă pe kon- traplastitopora meş aiaşpea, iar nē unde aiaşamă; (de unde fir:) amiaşeskă, inşelă (bezî şi xliuaxiζω); gram:)=Kλίνω, de- κλινѣ. plάγιος]. [de unde

Πλαγισμός (ό), κελкаре; saş nēnepe de чева aiaşpea.

Πλαγκύλιζω, viit: ισω, kintă kē...

Πλαγκύλος (ό), nē felă de lăseră, kē kare se kintă ginstă aiaşpea kē bzele (ka ltr: fiasă, şi ltrv: nstă). 2) (adēkt:) kintăstă kē astfel de instrămintă. [plά- γιος, αὐλός.

Πλαγκύκαρπος (ό, ή), (boln: чel kē poa da sa ewită n' aiaşpea. [plάγιος, καρπός]

Πλαγκύκαυλος (ό, ή), (boln:) чel kē ko- topora κελκατă. [plάγιος; καυλός].

Πλάγιος, [plάγος, saş plăz, bezî şi plăisiov] a saş os, on, κελκατă, nēziuă, opizontă; nstăin чева novipnit in la- tpe, saş la vale; kostiuă. «Πότερα, τὸ κλί- μα ὀρθὸν τίθει ἢ καὶ πλάγιον τι». Ksn: «Ἰπ- πασάμην οὔτε πλαγίου οὔτε κατάντους φειδό- μενος». Ksn: «Πλαγίους καὶ πλατέσι τοῖς ξί- φεσι παίειν». D: Kas: (şi fir:) «Παντὶ λό- γῳ πλαγίους ὥσπερ πνεύματι παραδιδόναι ἑαυ- τοῦς». Pl: 2) nstă aiaşpea, aiaşpawă, «Τὰ πλάγια κέραια». Takt: koastele iaian- mei (de unde) «Πλαγίους λαβεῖν τοὺς πο- λεµίους». Lks: st' i anşce n' aiaşpea. «Ἐν πλαγίου». (şi fir:) «Εὐλόητους καὶ πλαγι- οὺς παραδιδόναι». Lks: 3) (fir:) bikleană. kē doş fege, indofosă; (sne-opi) frikosă «Πλάγια φρένες». Pind: «Πλάγιον αὐτὸν ἐν τῷ πολέμῳ γεγονέναι, ἐφεδρεύοντα τοῖς και- ροῖς». Plv: 4) (gram:) «Πλάγια πτώσεις». чelε treî kazxpî dšne nominativă (nsmiă drentă) obliche (kelkate). || (nest:) Plά- γιον, adv: in локѣ de plăgius.

Πλαγισύντακτος (ό, ή), gram: akopdată kē kază oblikă. [plάγιος, συντάσσω].

Πλαγιότης (ή), posigia kelkatsiă, saş nēziuăstă; (gram:) sintaksă in kază o- vlikă. [plάγιος].

Πλαγιοφύλαξ, akos (ό), nstătopă de la- tpele owtipit. [plάγιος, φύλαξ].

Πλαγιόω -ō, viit: -ώσω, =Πλαγίζω. [şi

Πλαγιώς, adv: kelkat; novipnit in tr' o narte; nēziu; (fir:) biklenewte; (desne

kelvintă) ne rivite. [plάγιος].

Πλαγκτήρ (ό), poet: pntăitopă; saş pē- tăvită (nemernikă). [şi

Πλαγκτός, ή, on, pntăvită, nestatopnikă la nns локѣ; (fir:) amegită, elaită, zē- natikă. [plάζομαι]. [de unde

Πλαγκτοσύνη (ή), poet: = Πλάνη, pntă- vire din локѣ in локѣ. [şi

Πλαγκтὺς, όος (ή) poet: =Πλαγκτοσύνη.

Πλάγξω, viit: al лѣі plăz.

Πλάγος, saş Plăgos, eos -ous (τὸ), Enirp: nartea din latpe; koastă de mēnte [plăz].

Πλαγχθεις, είσα, έν, nas: nex: 1. de nartv: al лѣі plăz.

Πλαγχθος, [plăz] á, on, foapte smedă, aposă; (npin întind: ka bpelele mole- mită (de smezeală), fiewkăită; (fir:) fēpă raktă. (se kouf: kē xlađarós). [de unde

Πλαγχότης (ή, μοιχίσις. fiewkă. [şi

Πλαγχρωμα(τὸ), =Πλάθος, şi Πλαγχρότης.

Πλαδάω -ō, viit: -ήσω, sintă molemită, fiewkăită; de mlată smezeală inşenă a mşcezi, saş a nstpezi. «Οὐλα πλαδῶντα», Dskp: smfiate de skorvătă; [plăz].

Πλαδιάω -ō, Lakn: [plăz] fakă, saş vopreskă nevsnative lăkxpî (ka nē ko- nias mikă).

Πλάδη (ή), poet: in локѣ de plăz.

Πλαδέεις, еста, έν, poet: in локѣ de plăz. [din

Πλάθος (ό), prea mlată smezeală; (npin srm:) molemită, (fir: destomăă, mi чл:); inşenep de nstpezepe, mşcezeală.

Πλαδέων, poet: lon: in локѣ de plăz, nartv: al лѣі plăz.

Πλαδέως, eos (ό, ή), poet: in локѣ de plăz. [plăz].

Πλάζω, viit: plăz, (nex: nas: plăg- zōn) poet: in локѣ de plăz, pntăveskă, fakă pe vineva a ewi din kalea sa; de- nstpeze. «Πλαγχθη δ' ἀπὸ χαλκῶρι χαλ- κός». Il: A: (fir:) skoră din mingi, elă- ieskă; (nas: saş mik:) inî nstpeze dpe- mla, esă din kalea mea, mē pntăveskă (upon: şi fir:).

Πλαθάνη (ή), şi Πλάθων (τὸ), şi Plă- θωνος (ό), [plăz] masă potsndă, saş te- gea, ne kare se fopmează nīnea şi чл:

Πλαθειήν, poet: nas: nex: 1. de noft: al лѣі...

Πλάθω, (fēpă viit:) poet: in локѣ de pe- lăz, mē anponiă

Πλάσιον (τὸ), firpă pntăte preadnrt; (npin întind:) op че este fēkăită in tr' ast-

fel de firxρ, (snpe eks;) kaλiπ8 de κ-
pμizl (bezl wi πλινθίον); (Iap prinu:) tpe-
π de ostamī in astfel de firxρ; (de 8n-
de) «Είς τὰ παλίσια (aλ: είς τὰ πλάγια)
βάλλειν». D: Kas: a issi oastea in koaste.

Πλαισός, ή, ον, =Βλαιοσός.

Πλακείς, είσα, έν, pas: nex: 2: de πα-
τι: αλ λ8l πλέκω.

Πλακερός, ά, ον, чel in formx de пла-
к. [wi]

Πλάκινος, η, ον, komn888 din плак, sa8
skind8p. «Τρίπους—», Enpr: [wi]

Πλακίς, ίδος (ή), pat8 de flori la sep-
vtoapea Panateneelop. [wi]

Πλακίτης, ου (ό), wi Πλακίτις, ίδος (ή),
чel ka o плак, pieomtit8. [wi].

Πλακίδεις -οῦς, εσσν -οῦσα, όεν -οῦν, po-
et: intins8 in formx de плак, pleomtit8;
wes8, neted8. «Χώρῳ ἐνὶ πλακίδεσσι». Orf:
[πλάξ].

Πλακουντάριον (τὸ), dim: αλ λ8l πλα-
κούντιον.

Πλακουντηρά (τὰ), прэжитpі in formx
de пэчint. [πλακούς].

Πλακουντικός, ή, ον, de пэчint. [wi]

Πλακούντιον (τὸ), dim: αλ λ8l [πλακούς].

Πλακουντοποιία (ή), fachepe (memew8-
p8) de пэчint, пэчintpіe. [wi]

Πλακουντοποικός, ή, ον, к8venit8 пэ-
чintap8l8l, sa8 пэчintpіi. [din]

Πλακουντοποιός (ό, ή), фк8top8 de пэ-
чint. || (888st:) пэчintap8. [πλακούς, ποιός].

Πλακουντώδης, εος (ό, ή), чel de fel8l
sa8 de forma пэчintelop. [din]

Πλακούς, οὔτος (ό), in kонтpакк: in лок8
de плакός (se ing: 8pтос), пi8ne in for-
m8 de плак, intins8, t8pт8 (azim8); (Iap
prinu:) прэжитp8, (de aчi) пэчint. 2)
(din asem8n: fir8peī) 8mīng8 de пал8.

Πλακώ -ω, viit: -ώσω, akoper8, sa8
к8пт8wesк8 к8 пэчi. [πλάξ].

Πλάκτρον (τὸ), Dor: in лок8 de пλ8хтpон.

Πλάκτωρ, оρος (ό), Dor: in лок8 de
пл8хтop.

Πλακώδης, εος (ό, ή), чel in formx de
плак, intins8, п8eomtit8. 2) akoperit8 к8
плак, sa8 коаж8. [πλάξ].

Πλακωτής, οὔ (ό), akoperitop8 к8 пэчi. [wi]

Πλακωτός, ή, ον, akoperit8 к8 пэчi.
[πλακώ].

Πλάν, adv: Dor: in лок8 de пλ8γ.

Πλανάω -ω, viit: -ήσω, p8т8wesк8 ne чi-
neвa; (fir:) ам8wesк8, skom8 din min8;
(mij:) m8 p8т8wesк8, пiep88 dpxm8l; (prin
8pm:) okole8к8 in коачi wi 'n коло; (fir:)

m8 ам8wesк8. [wi]

Πλανεύμαι, Ion: in лок8 de планάομαι. [din
Πλάνη (ή), p8т8чipe, пiepdepe de dpx-
m8; (fir:) ам8чipe, inшел8чi8ne; nene-
meripe.

Πλάνημα (τὸ), op чe kонтpи88i8m8 la
p8т8чipe; p8т8чitp8. [планάομαι].

Πλάνης, ητος, sa8 ητος (ό), kape 8m8л8
p8т8чit. «'Αστέρες—». (aλ:) планηται.

Πλανησίεδρος (ό ή), чel f8p8 шedep8
statopnik8, p8т8чitop8 к8 лок8ing8 sa.
[πλάνησις, έδρα].

Πλάνησις, εως (ή), p8т8чipe (akt: sa8
pas:; (fir:) ам8чipe. [wi]

Πλανητέον, posit: αλ λ8l [πλανώ].

Πλανητεύω, viit: =Πλανώμαι, p8т8wesк8,
8m8л8 p8т8чind8 m8. [din]

Πλανήτης, ου (ό), =Πλάνης, p8т8чitop8,
nestatopnik8 la 8n8 лок8. «Πυρετοί πλα-
νῆται». Gal: (Iap prinu: ka888st:) «Πλα-
νῆται, (se ing: 8στέρες)». планегii, kape
se in8iptesk in8p8eж8p8л8 soapeλ8l. [πλα-
νῶμαι]. [de 8nde]

Πλανητικός, ή, ον, kонтpи88itop8, sa8 88-
u888 la p8т8чipe; obічn8it8, indeminatik8
a p8т8чi, sa8 a se p8т8чi; in88u8it8 p8т8-
чitop8λ8l.

Πλνήτης, ίδος (ή), fem: αλ λ8l πλάνητης.

Πλανητός, ή, ον, 88p888 la p8т8чipe, sa8
mішkape; (fir) п8tinчos8 a se ам8чi. [πλα-
νάομαι].

Πλάνιος (ό, ή), poet: in лок8 de πλά-
νος. [πλάνη].

Πλανόδιος, α, ον, p8т8чit8 din калe. ||
(888st: fem:) «Πλανόδια». dpxm8 пiepd8t8,
p8т8чipe in калe. [πλάνη, έδός].

Πλάνος (ό, ή), p8т8чitop8, sa8 p8т8чit8.
«'Αστέρες πλάνοι». Manet: планегii. || (888-
st:) min8inos8, ам8чitop8. 2) in лок8 de
πλάνη, p8т8чipe; (obіч: fir:) ам8чipe, mo-
meal8; sa8 p8m8eал8, asatepe din drent8.
«Φρενῶν—». Exr:

Πλανοστιβής, έος (ό, ή), poet: [πλάνος,
στειβω] к8лkat8 de p8т8чi8i.

Πланύττω, viit: -ύσω, =Πланώμαι.

Πλανώδης, εος (ό, ή), =Πλανητικός.

Πλάξ, акός (ή), [πλάξω] (in uen:) [de
aчi] плак; (prinu:) лesnede neted8 de
пiатp8, sa8 mapm8p8 intins8; foae de прэ-
житp8, wi чл; (fir:) wes8, kīnnie neted8.
«Χερρόνησιαν πλάκα σπείρει». (wi av8s:)
«Πόντου πλάκα». Hind:

Πλάξεν, Dor: poet: in лок8 de 8пл8ξ8н.
a 3: sinr: nep8: de nex: xot: αλ λ8l πλ8ξ8ω.

Πλάξιος (ό, ή), =Πλακερός.

Πλάξιππος (ό, ά), Dor: in локѣ de πλῆ-
ξιππος.

Πλάσας, ασα, αν, nex: de partч: al лѣ
πλάσσω.

Πλάσις, εως (ή), sxbst: al лѣ πλάσσω,
πλῆσμιρε; formape, kpeape; (mksik:) =
Πλάσμ.χ. [wī]

Πλάσμα (τό), plasmъ, formagie, inki-
psitrъ (prinч: de чeapъ, sađ rinsъ); krea-
trъ; (fir:) пѣсковитръ a imaиnagii (лѣ-
кръ πλῆσμιtъ, neиnfiingatъ); pчivinsipe
пѣсъ inainte; (mksik:) formapea гласълѣ
snpe маі шѣлѣ indъчipe a азъзлѣ; (ptp:)
пpефѣктѣ, (prin кpm: pѣđ postitъ) декла-
магіе. [πλάσσω]. [de зnde]

Πλασματίας, ου (ό), lxbitorъ de a πλῆ-
сми in imaиnagia sa, a повести басне;
(desnpe kbвintъ) фавълосъ. [wī]

Πλασματικός, ή, он, чel кс πλῆсмиpи,
meшtemшuitъ. [de зnde]

Πλασματικώς, adv: in kinъ πλῆсмиtъ,
meшtemшuitъ (neadeвtpatъ).

Πλαστογράφος (ό, ή), skpiitorъ de пла-
сme, de фавълоase повести. [πλάσμα, γράφω].

Πλασματώδης, еос (ό, ή), kape seamъ-
пъ a plasmъ, фавълосъ. [πλάσμα].

Πλάσσω (τω), biit: πλάσω, (pas: tpe: de
кѣи пѣпласмай) [imit: in afin: кс πλῆсσω]
fakъ; formeзъ, inkinъieskъ (prinч: din лѣ-
кръpи мѣдиоase, пѣmintъ, чeapъ, ші чл:);
(in чen:) formeзъ; (fir:) denpinzъ; (obчч:)
inkinъieskъ, пѣсковескъ кс mintea mea;
(mжк:) мъ пpефakъ, мъ фѣмъpескъ. «Πλάτ-
τομαι τὸν εἰδότεα». Лкс: fakъ ne шtistъ, sađ мъ
fakъ, къ шtиъ. «Πλάσάμενος σχῆμα τραγικόν». Dm: inшwindъ ші formъ тpагикъ; (ші pas:)
Πεπλασμένος, η, он, = Πλαстός, пpефѣктѣ,
minчinosъ.

Πλάστειρα (ή), poet: in локѣ de πλάστρια
(fem: al лѣI...

Πλαστήρ (ό), poet: in локѣ de ...

Πλάστης, ου (ό), formъtopъ de чeвa
(prinч: din пѣmintъ, чeapъ, ші чл:; sta-
tapaъ; (in чen:) kreatorъ. [πλάσσω].

Πλαστήγγιον (τό), dim: al лѣI...

Πλάστιγς, [πλῆсσω] γγρος (ή), tirkolъ
кзмnпeлop; (prin intin:) кзмnпeлe; (de
зnde poet:) жгъгъ kailop; (зne-opi) = Кот-
табѣион; (xipъpчч:) sneteazъ, sađ skindъpi-
къ de лerat oase fpinte; (poet:) биѣIъ.

Πλάστις, ιδος (ή), fem: al лѣI πλάστης.

Πλαστογράφω -ō, biit: -ήσω, fakъ min-
чinosъ inskpisъ, plastorpaфie, (ad:) imitъ
biknenwte skpisoapea кѣиa. [wī]

Πλαστογραφία (ή), plastorpaфie, biknea-

пъ imitape a skpisoapei кѣиa; (prin in-
tind:) minчinosъ, πлῆсмиtъ inskpisъ. [din

Πλαστογράφος (ό, ή), plastorpaфъ, skpi-
itorъ de πлῆсмиtе (minчinoase) inskpise,
sađ imitъtopъ snpeamъчipe de skpisoapea
кѣиa; (зne-opi) = Πλαсματογράφος. [пла-
стός, γράφω].

Πλαστοκατήγορος (ό, ή), pipitorъ de чи-
neвa nentpъ πлῆсмиtъ (neadeвtpatъ) bi-
пъ, adъkъtopъ de minчinoasъ pipъ. [πλαстός,
κατήγορος].

Πλαστοκόμης, ου (ό), пepъtopъ de min-
чinosъ пѣpъ. [пластός, κόμη].

Πλαστολόλος (ό, ή), = Πλαστολόγος. [пла-
стός, λόλος].

Πλαστολογέω -ō, biit: -ήσω, вopbesкъ
πлῆсмиtе (minчinoase) вopbe. [din

Πλαστολόγος (ό, ή), snpitopъ (повести-
topъ) de πлῆсмиtepи; minчinosъ, inwe-
лъtopъ. [пластός, λόγος].

Πластός, ή, он, formatъ din пѣmintъ
(чeapъ ші чл:); (in чen:) фѣктъ, konstpsitъ;
(fir:) minчinosъ, пpефѣктъ. «Οὐ πλαστήν τὴν
φίλιν παρείχοντο... Ksn: 2) = Καταπλαстός.

Πластуργέω -ō, biit: -ήσω, kpeeзъ, for-
mezъ. [πλαстуργός]. [de зnde]

Πλαстούργημα (τό), лѣкръ de formъto-
pъ, sađ formъtrъ (prinч: din пѣmintъ,
чeapъ, ші чл:)

Πластуργός (ό), лѣкръtopъ de лѣкръpи
formate din матерii шѣдиоase (пѣmintъ,
чeapъ ші чл:); (in чen:) kreatorъ, for-
mъtopъ; (fir:) = Πλαστολόγος. [пластός,
εργον].

Πλάστρια (ή), fem: al лѣI πλάστης.

Πλάστρον (τό), черчeлъ. [πλάσσω].

Πластώς, adv: in kinъ minчinosъ, пpе-
фѣктъ; фѣмъpewte, biknenwte. [de πλάστη].

Πλάττω, аς (ά), Dor: in локѣ de πλάτη.

Πλατγέω -ō, biit: -ήσω, мѣкъnesъ,
пlesnesкъ (snpe eks: ka doъ trъnъpи лѣ-
тpеpe чoknindъ se знълde алъл). (stpъm:)
isbesкъ чeвa in kinъ de a skoate o ase-
menea plesnitъpъ, (Franç:) claquer; (el:)
batъ inпaime. «Πλάτγῃσον στήθεα». Bionъ.
(ші el:) «'Ο παῖς ἐχάρη καὶ πλατάγῃσε νι-
κήσας». Tkp: (ші mжк:) «Θαλάμων θύραι ἐπλα-
τγούντο». Enrp: [din

Πλαταγή (ή), [πλατάσσω] знъ feлъ de
instpъmiutъ, kape miшkindъ se, sađ лobин-
дъ se faye знъ feлъ de sromotъ, yampapa,
xipitopaе, sađ skipъiitopaе (bezъ ші кpо-
талон). 2) = кс...

Πλατάγημα (τό), мѣкъnitъpъ (prinч: din
isвipe de doъ лѣтpеpe trъnъpиintpe din-

sele), (Fρανμ:) claquement; (in men:) tronkēnitsr̥, plesnitsr̥, mī ɥl: [πλαταγέω].

Πλαταγίζω, biit: -ίσω, = Πλαταγέω; (prinɥ:) st̥pir̥š ka r̥iska (ɛnde alɥi̯ in-drent: πλατυγίζω). [mī

Πλαταγών - ὄνος (ὅ), = [πλαταγῆ]. [de ɛnde

Πλαταγωνέω - ὤ, biit: -ήσω, = Πλαταγέω (prinɥ: prin πλαταγών). [mī

Πλαταγώνιον (τὸ), dim: αλ λῆι πλαταγών. 2) (im:) foile f̥oapei mak̥l̥si (fiind k̥z prin plesnitsra lor fiind int̥inse ne form̥ts̥ra 'de ɥer̥k̥ a deɥetel̥or ɥel̥si mape mī ɥel̥si de al doile̥a a m̥ine̯i st̥inɥe, mī iss̥ite k̥z pal̥ma ɥel̥ei d̥rente r̥iv̥iaš, de se l̥besk̥, s̥š n̥s).

Πλάταμος (ὁ), st̥ink̥z lat̥z (int̥ins̥) in faga m̥p̥ri̯. [de ɛnde

Πλαταμώδης, εος (ὁ, ἡ), int̥ins̥š, l̥ɥm̥i̯š ka pl̥átamos. [mī

Πλαταμών, ὄνος (ὁ), lok̥z lat̥z (int̥ins̥š) ne m̥p̥rm̥a m̥p̥ri̯; pl̥at̥r̥z neted̥z (πλακ̥z) ew̥it̥z p̥ɛɣin afar̥z in mar̥pine̥a saš in faga m̥p̥ri̯. «Λείω ἐπὶ πλατομῶνι, τὸν οὐκ ἐπέβαλλε θάλασσα κύμασι, χειμερίῃ δὲ πάλαι ἀποέκλυσεν ἄλμυ». An̥l̥n:

Πλατάνιος, α, ον, ɥol̥ de platan̥š. «Μῆλα πλατάνια». At: ɛn̥š fel̥š de mepe. [pl̥átanos].

Πλατανιστής, οὔ (ὁ), = Πλατανών [poate gre̯m: in lok̥z de Πλατανιστοῦς]. 2) ɛn̥š fel̥š de nemte (bez̥i mī pl̥átaz̥). [mī

Πλατανίστινος, η, ον, = Πλατάνιος. [din

Πλατάνιστος (ἡ), = [Πλάτανος]. [de ɛnde

Πλατανιστοῦς, οὔντος (ὁ), = Πλατανών.

Πλάτανος (ἡ), [pl̥átos] platan̥š, ɛn̥š fel̥š de kop̥aɥi̯š k̥z fr̥pnze late. [de ɛnde

Πλατανώδης, εος (ὁ, ἡ), ɥel̥ din so̥l̥s̥l̥ (saš asemene̯a) platan̥ɛas̥i; saš pl̥in̥š de platan̥i. [mī

Πλατανών, ὄνος (ὁ), d̥sm̥p̥rav̥z de platan̥i.

Πλάταξ, ακος (ὁ), ɛn̥š fel̥š de nemte, [poate de aɥi] pl̥ɛt̥ik̥z [pl̥átos].

Πλατάσσω, [imit:] biit: -άξω, r̥as: = Πλαταγέω.

Πλατεῖα (ἡ), bez̥i pl̥at̥ús. [de ɛnde

Πλατειάζω, biit: áσω, postesk̥ (pron̥ɛn-ɥ̥š) z̥iɥer̥ile k̥z lap̥r̥z r̥p̥r̥z (ka Dor̥ien̥i̯ din pr̥iv̥ina dese̯i int̥p̥es̥inɥ̥t̥r̥i̯ a vo̥ka-ɥe̯i α), (a̯t:) pl̥at̥us̥to̥m̥é̯o. 2) (Λακον:) lovesk̥ k̥z pal̥ma (πλατεία τῇ χειρί, k̥z lat̥s̥l̥ m̥ine̯i). [mī

Πλατειάζω, Dor: in lok̥z de πλατειάζω. [de ɛnde

Πλατειασμός (ὁ), postipe de vor̥pe k̥z

r̥p̥ra lat̥z (bez̥i vor̥p̥ɛɥl̥).

Πλατεῖον (τὸ), t̥ɛɥliɥ̥z de lem̥n̥š lat̥z, saš pin̥akid̥z (ne kape sk̥ri̯st̥ se pes̥n̥in-d̥ia ost̥ɥm̥i̯aska lo̥ɣin̥k̥z). [mī

Πλατέως, adv: lat̥, in lap̥r̥š; saš in̥ɛil̥-ɥɛrat̥.

Πλάτη (ἡ), parte̯a ɥea lat̥z a op̥k̥p̥r̥ia tr̥ɛp̥š, (lap̥ prinɥ:) a b̥is̥ɥe̯i; (prin int̥ind:) b̥is̥ɥz; (poet:) kop̥as̥ie; (ɛne-op̥i) faga m̥p̥ri̯; lop̥at̥z de b̥int̥sp̥at̥; ɥomar̥š p̥z-stop̥es̥k̥, al k̥p̥r̥ia ɛn̥š k̥p̥ɥi̯i̯š este lat̥z: (im:) ɥele mai late koaste a le tr̥ɛp̥ɛɥl̥; sp̥inape̯a. [pl̥átos].

Πλάτιγξ, ιγγος (ἡ), = Πλάτυγξ.

Πλατίον (τὸ), dim: αλ λῆι πλάτη.

Πλατίον adv: Dor: in lok̥z de pl̥h̥s̥i̯on.

Πλάτις, (in lok̥z de pel̥átis) id̥os (ἡ), poet: [pel̥áz̥o] m̥ɥi̯epe so̯aɥ̥z.

Πλατίστακος (ὁ), ɛn̥š fel̥š de nemte = Πλάταξ, [poate de aɥi] pl̥ɛt̥ik̥z. [din

Πλάτος, εος -ους (τὸ), l̥ɥm̥ime; l̥p̥r̥m̥ime. «Ἐν πλάτει, saš «Κατὰ πλάτος». L̥ks: = Πλατέως, ne lap̥r̥š, int̥ins̥. [de ɛnde

Πλατόω - ὤ, biit: -ώσω, = Πλατύνω.

Πλάττω, biit: -πλάσω, At: in lok̥z de

pl̥át̥s̥s̥o. Πλατούφοδος (ὁ, ἡ), ɥel̥ k̥z lap̥r̥i̯ pes̥-n̥it̥i̯, saš ɛli̯ge, (gram: eks̥pl̥: a l̥si̯ e̯ur̥á-ɥ̥ia). [pl̥at̥ús, á̯m̥o̯dos].

Πλαταύχην, ενος, (ὁ, ἡ), ɥel̥ k̥z lat̥z r̥p̥sm̥az̥š. [pl̥at̥ús, s̥ɥ̥h̥ɥ̥n].

Πλατυγástωρ, ορος (ὁ, ἡ), ɥel̥ k̥z lap̥r̥š (mape) n̥int̥eɥe, [pl̥at̥ús, ɣas̥t̥h̥r̥].

Πλατυγίζω, [pl̥at̥uɣ̥i̯z̥] biit: -ίσω, is̥besk̥ apa k̥z parte̯a ɥea lat̥z a b̥is̥ɥe̯i; (prin int̥ind:) b̥is̥ɥez̥š. 2) = Πλαταγέω (bez̥i πλαταγίζω); (fir:) vor̥besk̥ mape, lat̥.

Πλατύγλωσσος (ὁ, ἡ), ɥel̥ k̥z lat̥z lim̥-ɥz; (prin int̥ind:) = Πλατύστομος (bez̥i z̥iɥ:). [pl̥at̥ús, ɣl̥w̥ss̥a].

Πλάτυγξ, υγγος (ἡ), parte̯a ɥea lat̥z a b̥is̥ɥe̯i. [mī

Πλατύζομαι, = Πλατυγίζω, vor̥besk̥ lat̥, mape. [pl̥at̥ús].

Πλατύκαρπος (ὁ, ἡ) ɥel̥ k̥z lat̥z pod̥š. [pl̥at̥ús, kar̥p̥os̥].

Πλατύκαυλος (ὁ, ἡ), ɥel̥ k̥z lat̥z ko-ɥe̯an̥š, kotop̥š. [pl̥at̥ús, ka̯l̥os̥].

Πλατύκερκος (ὁ, ἡ), ɥel̥ k̥z lat̥z koad̥z. [pl̥os̥t̥ús, k̥ér̥kos̥].

Πλατύκερως, ω saš ɥtos̥ (ὁ, ἡ), ɥel̥ k̥z late kop̥ne. [pl̥at̥ús, k̋ér̋as̥].

Πλατυκέφαλος (ὁ, ἡ), ɥel̥ k̥z kap̥ɛl̥ l̥z-t̥p̥r̥eɥš. [pl̥at̥ús, ke̯fal̥h̥].

Πλατυκορία, mī Πλατυκορίασις, εως (ἡ), ɥea

peste natxpr̃ l̃x̃pire a l̃x̃miniçei okiðx̃i, wi ÷ea dintp' ayeasta int̃nekeape a vede-piī. (vezī wĩ μυδρίασις). [πλατὺς, κόρη].

Πλατυκός, ή, ðn, lat̃; int̃ins; inbiłx̃-rat̃. [πλατὺς].

Πλατυκύμινον (τò), x̃ñð fel̃ de kimiñð l̃x̃t̃p̃reğ̃. [πλατὺς, κύμινον].

Πλατυκῶς, adv: in l̃ap̃r̃, int̃ins. [πλα-τυκός].

Πλατυλέσχη, ου (ò), lat̃ (mare) b̃p̃-fitor̃. [πλατὺς, λέσχη].

Πλατυλίγων, ονος (ò), (ñl̃m̃). x̃ñð fel̃ de ar̃weð, sað lonat̃ de fer̃ k̃ k̃p̃t̃-iīð lat̃. [πλατὺς, λίγος].

Πλατυλόγος (ò, ή), vor̃sitor̃ ne l̃ap̃r̃, int̃ins. [πλατὺς, λόγος].

Πλατύλογος (ò, ή), iñap̃mat̃ k̃ lat̃ s̃z̃liç̃. || (s̃ṽst̃:) Πλατύλογχον, s̃z̃liç̃ k̃ lat̃ b̃ĩr̃ð. [πλατὺς, λόγχι].

Πλατύνω, biit̃: -υνῶ, (pas: t̃pe: de k̃: πε-πλάτυμαι, wĩ πεπλάτυμαι) l̃p̃r̃es̃k̃; in-t̃inz̃; m̃p̃res̃k̃; (m̃iç: fir̃:) vor̃ves̃k̃ ma-re, m̃t̃ f̃les̃k̃. [πλατύνω].

Πλατύνωτος (ò, ή), çel̃ k̃ sñate lat̃. [πλατὺς, νῶτος].

Πλατύνυχος (ò, ή), grew̃: iñ lok̃ de πλατύνυχος. [πλατὺς, ὄνυχ].

Πλατύοφθαλμος (ò, ή), çel̃ k̃ okī l̃ap̃r̃i (marī). || (s̃ṽst̃:) Πλατύοφθαλμον (τò), pisti-k̃a (fiind̃ k̃ b̃ṽps̃ind̃ k̃ ayeasta ÷enele f̃z̃çeað a se ar̃p̃ta okīī maī marī). [πλα-τὺς, ὀφθαλμός].

Πλατύουρος (ò, ή), çel̃ k̃ lat̃ koad̃. [πλατὺς, οὐρά].

Πλατύπιλος (ò, ή), (koīf̃ð) çel̃ k̃ lat̃ k̃p̃t̃is̃heal̃ de ñis̃l̃; (priñ x̃pm̃:) mare. [πλατὺς, πῖλος].

Πλατύπορφυρος (ò, ή), çel̃ k̃ lat̃ por̃ fir̃ie bat̃, sað mar̃uine. [πλατὺς, πορφύρα].

Πλατύπους, οδος (ò, ή), çel̃ k̃ piçoape late. [πλατὺς, πούς].

Πλατυπρόσωπος (ò, ή), lat̃ la obraz̃. [πλατὺς, πρόσωπον].

Πλατύπυγος (ò, ή), çel̃ k̃ k̃p̃r̃ lat̃, = Ẽṽr̃up̃p̃w̃x̃tos; (fir̃:) “Ναῦς—”. kor̃apie la-t̃ la f̃end̃ð, sað la kap̃eñ. [πλατὺς, πυγή].

Πλατύρρημοςύνη (ή), vor̃pire lat̃, m̃z̃lat̃ b̃p̃r̃fire; sað vor̃pire mare. [πλατὺς, ῥήμα].

Πλατύρριν (-ρίς), -ρίνος (ò, ή), lat̃ la nas̃. [πλατὺς, ῥίν, ῥίς].

Πλατύρροος -ους (ò, ή), çel̃ k̃ lat̃ k̃p̃-çere, lat̃. «Ποταμός—» L̃ks: [πλατὺς, ῥέ-ος, οὐς].

Πλατύρρυγχος (ò, ή), çel̃ k̃ lat̃ bot̃, sað çok̃. [πλατὺς, ῥύγχος].

Πλατύρρυμος (ò, ή), çel̃ k̃ late x̃liçe. [πλατὺς, ῥύμη].

Πλατὺς, εἶα, ὦ, lat̃, l̃ap̃r̃; int̃ins; des-kis̃. “Τελαμῶν (•Ελλάσποντος)—”, Om: “Τεῖχος (•Φάσγανον) πλατὺ”. T̃kr: (fir̃:) «Γέλως—». Ap̃st̃f̃: = Καρχασιός. (wĩ iñ lo-k̃ de adv:) «Πλατὺ γελᾶν». Fir̃st̃p̃: «Οἱ πλατεῖς». L̃ks: gr̃aw̃iī. || (s̃ṽst̃: fem) «Πλα-τεῖα (se iñç: ὁδός), x̃liç̃ mare, sað ñia-ç̃; (se iñç: χεῖρ), pal̃ma. || (nest̃:) «Τὸ πλατὺ», K̃sn: k̃im̃pie. «Ἐν πλατεί», L̃ks: iñ l̃ap̃r̃ (iñ lok̃ des̃kis̃). 2) (priñ in-iind̃: de la mare) s̃p̃rat̃. «Τὰ νότια ὕδατα πλατύτερα, καὶ τα πρῶτα τῶν μετοπωρινῶν». Ap̃st̃: [πλάτος].

Πλατύσαρκος (ò, ή), = [Πολύσαρκος, gr̃as̃. [πλατὺς, σὰρξ].

Πλατύσημος (ò, ή), [πλατὺς, σήμα] = Πλα-τυπόρφυρος; «Ἡ πλατύσημος (se iñç: ἐσθής)». x̃aīna pat̃riç̃iil̃or̃ iñ Roma, (Lat̃:) laticla-via. (iñp̃rot̃: de στενόςσημος).

Πλάτυσμα (τò), (iñ ÷eñ:) op̃ çe lat̃ kon-str̃ek̃ie, (sñpe eks̃:) πλακ̃, wiñ de fer̃, ñiñz̃ de em̃plast̃, wĩ çl̃: «Πλάτυσμα μωδές». m̃z̃x̃k̃ið lat̃. [wĩ

Πλατυσμάτιον (τò), dim̃: al̃ l̃x̃ĩ πλατυ-σμα. [wĩ

Πλατυσμός (ò), l̃x̃pire (akt̃: sað pas̃); (priñ int̃ind̃:) l̃p̃r̃uime; (fir̃:) f̃z̃lire, in-r̃im̃f̃are. [πλατύνω].

Πλατύστερος (ò, ή), lat̃ la ñient̃. [πλα-τὺς, στέρνων].

Πλατυστομέω -ῶ, biit̃: -ήσω, vor̃bes̃k̃ k̃ g̃r̃p̃ l̃ap̃r̃ (ka Dor̃ienīī diñ priç̃ina deseī int̃p̃ez̃iñç̃r̃i a võkalet̃ α), = Πλα-τειάζω. [diñ

Πλατύστομος (ò, ή), çel̃ k̃ l̃ap̃r̃ g̃r̃p̃; sað l̃p̃r̃uitor̃ de g̃r̃p̃ iñ vor̃pire (ka Do-rieniī). [πλατὺς, στόμα].

Πλατύστιχος (ò, ή), iñ l̃ap̃r̃ (m̃x̃l̃) p̃x̃nt̃, s̃fĩiat̃. [πλατὺς, σχῆζω].

Πλατύτερον, wĩ

Πλατυτέρως, adv: kom̃p̃r̃: al̃ l̃x̃ĩ πλατέ-ως, maī l̃ap̃r̃. [wĩ

Πλατύτης (ή), l̃x̃pire, l̃p̃r̃uime, int̃in-de-re iñ lat̃ [πλατὺς].

Πλατύφυ(ση)γος (ò, ή), (priñç: ναῦς, kor̃apie) k̃ape are l̃ap̃r̃ kap̃eñ, ad̃: mare, iñk̃-p̃t̃oape. (al̃m̃ĩ iñd̃p̃ent̃ πλατύπυγος). [πλα-τὺς, φυγή, φηγός].

Πλατύφυλλος (ò, ή), çel̃ k̃ fr̃pñze la-te. || (s̃ṽst̃:) Πλατύφυλλον, x̃ñð fel̃ de plan-t̃, sað st̃ex̃ap̃ k̃ foãe lat̃. [πλατὺς, φύλλον].

Πλατυχαίτας, α (ό), греш: în locu de platychaitas.

Πλατύχωρος (ό, ή), = Εὐρύχωρος. [πλατὺς, χώρα].

Πλατύψυχος (ό, ή), (dɛpe zɪç:) чед к ларгъ szfletš; (fir:) nesъmjosš. [πλατὺς, ψυχή].

Πλατυώνυξ, υχος, μι πλατυώνυχος, чед к лате энгѣ. [πλατὺς, ὄνυξ].

Πλατωχέτας, α (ό), [πλατίον, ἔχω] Dor: = Ὀμωχέτας, vecinš; конлоккиторѣ.

Πλέας, poet: în locu de πλείονας, ак: ал лѣи плѣес.

Πλέγδην, adv: innpletit, saș în felu de innpletitpъ. [ми]

Πλέγμα (τὸ), op че innpletitpъ (пласъ, poroжи́нъ, komš, kosiъ de пѣрѣ innpletitъ, ми чм:). 2) = Πλοκή, ми Περιπλοκή. [плѣкω]. [de ende]

Πλεγματεύω, biit: -εύσω, fakš innpletitpъ, innpletiveskš.

Πλεγμάτιον (τὸ), dim: ал лѣи плѣγμα.

Πλέγνυμι, (прег: ἐπλέγνυμι) poet: în locu de плѣкω.

Πλέες, poet: în locu de πλείονες, kompr: im: ал лѣи полѹс.

Πλεθραῖος, ми Πλεθριαῖος, α, он, чед к интинде de энѣ poronš. [ми]

Πλεθρίζω, biit: -ίσω, azerpind netpekš stadixъ saș kariepa; (fir:) мѣ intinzš în aчелeamш vorcipъ. [ми]

Πλέθριον (τὸ), dim: ал лѣи [плѣθρον].

Πλέθρισμα (το), aлepraъtъ de энѣ stadiš. [плѣθρίζω].

Πλέθριον (τὸ), mъsъpъ de intindepe de 100: de niçoare (Elin:), a waselea parte a stadixъ. 2) aлepraъtъ de o astfel de mъsъpъ de locu, че aлepraъ чей че se întrecеаș (la stadiš, saș kariepъ), (Lat:) cirque. 3) ka mъsъpъ de ȕarinъ, poronš inkъpъtopъ de 10,000: niçoare pъtpate intъ-ъntpъa sъš. 4) (im:) locpъi лѣnkoase, ми epboase (Esix:).

Πλειάς, [πλείων] ἄσος (ή), o konstelație kompъsъ din wante stеле, клошка кк pi.

Πλεῖθι, Eol: în locu de плѣс, porpъч: ал лѣи плѣс.

Πλεῖμα, арх: în locu de плѣма.

Πλεῖν, prez: de inf: ал лѣи плѣω.

Πλεῖν, At: în locu de плѣон, маі mъlt.

Πλειονομοιρέω -ō, biit: -ήσω, амѣ маі mъlte pъpъi, saș (ȕeomtp:) маі mъlte grade. [πλείων, μοῖρα].

Πλειονότης (ή), чед маі mъltъ parte, saș маі mъltъ kitime. [ми]

Πλείωνως, adv: маі mъlt. [πλείων].

Πλεῖος, η, он, Ion: poet: în locu de плѣос, plinš; (prin întind:) mъltš, în-ъlъmъratš.

Πλειότερος, η, он, poet: kompar: ал лѣи плѣос, маі plinš; маі mъltš.

Πλειότης, (ή), = Πλειονότης.

Πλείους, în kontrak: în locu de πλείον-ъс, saș πλείονας, nom: saș ак: im: ал лѣи πλείων.

Πλεῖς, Dor: poet: în kontrak: în locu de плѣс, saș плѣас.

Πλειστάχις, ми (poet:) Πλειστάχι, adv: prea de mъlte opъ, foapte des. [ми]

Πλεισταχόθεν, adv: din prea mъlte pъpъi.

Πλεισταχώς, adv: în foapte mъlte kimepъi.

Πλειστήρης, εος (ό, ή), poet: prea pъltš, immъlъitš. [πλείστος]. [de ende]

Πλειστηριάζω, (mi mij: kape este mi maі întrep:) -άζομαι, biit: -άσω, -ομαι, adaorš, êpkš preȕsa лѣkъpъlъ de bînzare în lîvitagie, (Tъpч:) atîpdiseskš, (alt:) òπερθεματίζω; (în ȕen:) skъmpeskš. [de ende]

Πλειστηριασμός (ό), adъoipre la preȕsa лѣkъpъlъ de bînzare în lîvitagie (la me-zatš), (alt:) òπερθεματισμός.

Πλειστηρίζομαι, biit: -ίσομαι, poet: daș kъiba чед маі mъltъ parte. 2) mъiъle-skš. 3) = Πλειστηριάζομαι. [πλειστήρης].

Πλειστοβολέω -ō, biit: -ήσω, kîwtirš чед маі mъlte pъntpъi în жокъl...

Πλειστοβολίνδα, adv: (ka nъme) энѣ felu de жокъ кк къbe, saș арmiche, în kape kîmtira kape fъча, sъš aвea маі mъlte pъntpъi. [din]

Πλειστοβόλος (ό, ή), чед че isъemte, saș kîwtirъ чед маі mъlte pъntpъi în жокъl πλειστοβολίνδα; (în ȕen:) porokosъ la жокъ. [πλείστος, βάλλω].

Πλειστοδόκεια (ή), prea mъltъ pъpere (mîndpie) despre sine, saș алmъi. [πλείστος, δοκέω].

Πλειστοδυναμέω -ō, biit: -ήσω, амѣ маі mъltъ pъtepe dekît togъi. [πλείστος, δύναμις].

Πλειστολόγως, adv: dъpe saș кк foapte mъlte kъvinte, [πλείστος, λόγος].

Πλειστόμορτος (ό, ή), poet: în kape se adъnъ foapte mъlъi oamēi, foapte popъ-losš. «Εορτή—». Pînd: [πλείστος, ἕρως].

Πλείστος, η, он, sъpъl: ал лѣи полѹс [din плѣос], foapte mъltš, kî se poate маі mъltš. «Οἱ πλείστοι. чей маі mъlъi. «Πλείστος ἐστὶν ἐν τούτῳ». Лкс: = Περί πλείστου ποιεῖται τι. «Αὐτῷ ἡ πλείστη γνώμη ἦν ἀπάγειν». Ep: «Τούτη καὶ μᾶλλον τῇ

γνώμη πλείστος εἶμι». Ep: (wi innpresnḡ kḡ ὅσος). «Ὅσος ἄν πλείστας δύναιτο». Ep: (wi kḡ sḡpḡl:) «Πλείστον κόχιστος». Sof: (mi in lokḡ de adv:). «Πλείστον πνέουσι». Pl: sḡlḡ prea des. «Τὸ πλείστον, wi (im:) «Τὰ πλείστα,=Ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον. (wi in intem: innpresnḡ kḡ ὅς, saḡ ὅτι). «Ὡς(«Ὀ-τι) πλείστον». Lks:

Πλειστοτόκος (ὁ, ἡ), nḡskḡtopḡ de soapte mḡlḡ, pḡsitorḡ, pḡiosḡ. [πλείστος, τόκος].

Πλειστοφόρος (ὁ, ἡ), prodḡskḡtopḡ de soapte mḡlḡ. [πλείστος, φέρω].

Πλείω, poet: in lokḡ de πλέω.

Πλείω, in kontrak: in lokḡ de πλείονα, uk: sing: ἔπḡ: wi fem: saḡ im: next: al lḡl.

Πλείων, ονος (ὁ, ἡ), kompar: al lḡl πολὺς [din πλέος], maḡ mḡlḡl. «Οἱ πλείους». Lks: ueḡ maḡ mḡlḡl, saḡ mḡlḡlmea, no-podḡl; saḡ (in okomitoape ekspresie) mor-piḡ. (de snde) «Ἐς πλεόνων ἰκέσθαι». Engr: «Ἐς ἄδου «Γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλεόνων». Apstf: «Ἐκ νεκρῶν. «Περὶ σπονδῶν ἀνοίσειν ἐς τοὺς πλεῖνας». Ep: «Εἰς τὸν δῆμον; (wi kḡ men:). «Οἱ πλείους αὐτοῦ». Lks: (wi el:). «Ἐκ πλέονος (se inḡ: χρῶ-νου)». Lks: de mḡlḡl maḡ nainte. || (next:) Πλείον, wi At: Πλέον (maḡ de mḡlḡl-opḡ in lokḡ de) adv: maḡ mḡlḡl. «Τὸ πλεόν ἔ-χειν (φέρεισθαι)». =Πλεονεκτεῖν. «Οὐδὲν μοι πλεόν γέγονεν». Iskr: nimikḡ n'amḡ kiḡti-rat (n'amḡ isnpḡvit). (wi el:) «Τὶ πλεόν ἐμοί»; Ksn: ue mḡ foloseste? (wi absol:). «Οὐδὲν πλεόν». Lks: niḡl kḡl folosḡ. «Πλέον ἔφερε οἱ ἡ γνώμη κμπεργάσασθαι τὴν Ἑλλάδα. Ep: se απεκα ἰα bḡlca rḡndḡl maḡ mḡlḡl. (bezḡ wi πλείστος). «Περὶ πλεόνος ποιεῖσθαι (ἡγεῖσθαι)τι». a pḡfepḡ maḡ mḡlḡl. «Ἐπὶ πλεόν ἰκέσθαι τινός». Tkr: a ажнпue in kḡlme. «Οὐδὲν ἐς πλεόν ποιῶ». Sof: nḡ fakḡ niḡl o isnpḡvḡ. «Τὶ τὸ πλεόν»; Tkr: ue folosḡ? «Ὀλίγω πλεόν». Lks: «Πλέον ἢ ἑλαττον». Apst: maḡ mḡlḡl, saḡ maḡ pḡ-min, n' avḡ, n' apḡoape. «Τὸ δὲ πλεόν». Lks: tap maḡ kḡ seamḡ. (wi kḡ men:) «Ἐψύ-χθην χιόνος πλεόν». Tkr: «Οὐ πλείον εἶ-κοσι σταδίων ἀπεχούσας». Ksn: «Οὐδαμῇ πλείον ἐπτά ἡμερῶν». Ksn: (wi kḡmḡnd ἢ) «Πλέον ἢ πρίν». Tkr: «Πλεῖν ἢ μῦροι». Apstf: [de snde

Πλειών, ὠνος (ὁ), poet: [πλέος] anḡl; tḡmpḡl. «Ἐκ πολλοῦ πλειῶνος». Engr:

Πλέκος, εος -ους (τὸ), poet: in lokḡ de πλέγμα, lḡkrḡ inpletitḡ, komḡ, komḡniḡ, wi el: [πλέκω].

Πλεκτανάω -ῶ, biit: -ήσω, =Πλεκτανόω.

Πλεκτάνη (ἡ), (in men:) inpletitḡpḡ, ko-siḡp inpletitḡ; ḡḡtanḡ; (tap nḡtik: la im:) inpletiviteḡe niḡoape a le karaka-tiḡeḡ (sḡnieḡ, wi el:); (de snde fir:) «Λέ-γων πλεκτάναι». Lks: sofisme. [πλεκτή].

Πλεκτανόστολος (ὁ, ἡ), poet: [πλεκτάνη, στέλλω] innodositḡ, inapḡatḡ kḡ sḡniḡ; saḡ tḡasḡ la mḡpḡine kḡ sḡnie;

Πλεκτανόω -ῶ, biit: -ώσω, inpleteteskḡ in-pletitḡpḡ (koadḡ, komḡ, wi el:). [πλεκτάνη].

Πλεκτή, (ἡ), bezḡ πλεκτός.

Πλεκτικός, ἡ, ὄν, kḡbenitḡ, saḡ indemi-natikḡ la inpletipe. 2) ueḡ kḡ insḡwime de a se inpletivḡ. (Apst: I'. 43). [din

Πλεκτός, ἡ, ὄν, inpletitḡ; inpletivitḡ; in-kḡkatḡ. || (sḡst:) πλεκτή, = Πλεκτάνη, sḡnie inpletitḡ; ḡḡtanḡ; laḡḡ; plasḡ; ko-wḡ. [din

Πλέκω, biit: πλέξω, (pas: lḡe: de kḡ: πέ-πλεγμαι, wi nex: 2: ἐπλάκην) inpleteteskḡ (sḡnie, kosiḡp, plasḡ, kḡnḡpḡ, wi el:); (fir:) komḡlḡ; isbodeskḡ in mintea mea, nḡs-kocheskḡ. «Λόγους(«Προφάσεις, wi el:)—». Lks: «Δεῖ σε παντοίας πλέκειν εἰς ἀπόφευξιν παλά-μας». wi «Βίον πλέκειν». Lks: a netḡeche (nḡinḡ: pḡḡlatḡ) biaḡp. || (miḡ:). Πλέκομαι, poet: in lokḡ de περιπλέκομαι. [de snde

Πλέξις, εως (ἡ), inpletipe.

Πλέον, ονος (τὸ), next: lḡl πλέων, wi πλέ-ος. || (maḡ de mḡlḡl-opḡ in lokḡ de) adv: bezḡ πλείων.

Πλεονάζοντως, adv: (de nḡpḡ: kḡ pri-sosḡ, inḡilḡsḡrat; de maḡ mḡlḡl-opḡ. [din

Πλεονάζω, biit: -άσω, sintḡ, saḡ amḡ maḡ mḡlḡl dekḡl tḡeḡḡ; (fir:) kovḡrḡwesḡ mḡ-sḡpa, avḡseḡḡ; (in men:) inḡpekḡ. «Ἐκπέμ-πειν ὦν ἐπλεονάζον». Apst: (mi kḡ dat:) «Τοῖς γέρουσι τὸ πάθος πλεονάζει». Lks: este maḡ de pḡisosḡ. (wi in nḡpḡ: kḡ pḡep: in felḡ de adv:) «Ἐκ τοῦ πλεονάζοντος». Lks: «Ἐκ τοῦ περιόντος. (wi fir:) «Ἐπεὶ πλεο-νάζειν ἐπεχειροῦν (οἱ Λακεδαιμόνιοι)». =Πλεο-νεκτεῖν. «Καὶ τοὺς πάνυ δεινούς, ὅταν πλεο-νάζωσιν, ὅμοις ἐπίστασθε πάνυ κοσμίους ποι-εῖν». Dm: kḡnd tḡek neste mḡsḡpḡ. (wi kḡ dat: kḡssatibḡ) «Ὁ ἐν πολέμῳ εὐτυχὴς πλεονάζων». Tḡv: ueḡ ue avḡseazḡ de no-pochipe, prea wi o ἰα asḡnḡ. (wi kḡ men:) «Τὶ πλεονάζει τῶν ἀνθρώπων ὁ θεός». Xps: (wi strḡm:) «Οἱ Ἀττικοὶ πλεονάζουσι καὶ ἄρ-θρα». Lks: kam pḡisoseskḡ in apḡikoḡe, le inḡtḡḡinḡeazḡ prea des. (wi pas:) «Ὁ ἄπειρος ἀχροατῆς νομίσειεν ἄν ἔστιν ἄ καὶ πλεονάζεσθαι». Tḡv: kḡ sint kovḡrḡwḡrḡ, saḡ

kovirshesk adevtrpa «Πρόσεστιν οί κα-
κία πλεονασθέντι». Gal: din kovirshitoarea
intrevsingape se face vtrshpitopř.

Πλεονάκεις, adv: de mai mrlte-opř, ade-
sea. [πλέον].

Πλεόνασις, εως (ή), prisosipe, kovirshi-
pe, trecepe neste mtrshpř. [mi]

Πλεόνασμα (τò), prisositřpř. 2) = κκ..

Πλεονασμός (ò), prisosipe; krehtepe, a-
dtopipe neste trevingpř; mtrpipe de ce-
va neste mtrshpř; (gram:) adaosř de zi-
cepe, kape se nape kam de prisosř (poate
mi linsi). [mi]

Πλεοναστικός, ή, òν, prisositopř, de pri-
sosř. [mi]

Πλεοναστός, ή, òν, intrp kape face pri-
soase, sař avseazp vineva. [πλεονάζω].

Πλεοναχόθεν, adv: din mai mrlte ptr-
př. [din]

Πλεοναχός, ή, òν, immrlpřitř in mai mrl-
te. [πλέον]. [de xnde]

Πλεοναχώς, adv: in mai mrlte kinpř, immlpřit.

Πλεονεκτέω -ō, viit: -ήσω, = Πλέον έχω,
amř ceva mai mrltř dekř alrl; intrp-
kř; kovirsheskř; (in přř) dovřndeskř, sař
mř sileskř a křwtira mai mrltř dekř se
kade (κκ parřba alrlia), kactř a asnpř,
sřntř asnpřitopř; (nas:) mř asnpřeskř; mř
inmelř. (κκ ùen: dip: mi dat: sař ak: indip:)
«Υμείς καὶ χρήμασι καὶ τιμαῖς τούτων πλεο-
νεκτεῖτε». Ksn: (mi κκ ppeñ). «Ὅσον λει-
πόμειθα (ύμῶν) ἐν τοῖς λόγοις, τοσοῦτον ἐν
τοῖς ἔργοις πλεονεκτοῦμεν». Dm: (mi κκ ak:).
«Ἢ νῦν θεωρεῖα πλεονεκτεῖ τὰς ἄλλας». Elđ:
«Ἐπλεονέκτουν πλήθει». Ksn: «Τοὺς κρατί-
στους καὶ τιμαῖς καὶ δώροις πλεονεκτεῖν». Ksn:
«Τὸ ἄρχειν πλεονεκτεῖ τῆς ἰδιωτείας». Ksn:
(mi avsol: «Πολὺ ἐπλεονέκτει ὁ Πελοπίδας
παρὰ τῷ Πέρσῃ». Ksn: (mi nas:) «Χιλίαις
δραχμαῖς πλεονεκτῆθεις». Dm: fřnd asnpřitř.
[πλεονέκτης]. [de xnde]

Πλεονέκτημα (τò), ačee, intrp kape ko-
virshewte vineva ne alrl; dapř de pre-
feringpř; prřvřleuřř; avantajř; křwtirř;
vřrsingpř; (in přř) mřklokř de asnpřipe,
vikleneaskp amřpřitřpř; asnpřitřpř.

Πλεονέκτης, cu (ò), asnpřitopř, nesřpř-
osř de křwtirř, křpřnitopř. «Οἱ πλεονέκται
τῶν ἄλλων ἀφαιρούμενοι χρήματα ἐκυτὺς δο-
κοῦσι πλουτίζειν». Ksn: 2) (xne-opř) in lo-
kř de πλεονεκτικός. «Λόγος --». Ep: [πλέ-
ον, έχω]. [de xnde]

Πλεονετικός, ή, òν, κκvenitř, insřwtitř a-
snpřitopřrlř; απλεκatř la asnpřipe; omř

prea intepesatř mi anpřpřtopř. [de xnde]

Πλεονεκτικώς, adv: κκ kinř asnpřitopř,
nedpentř, in sřnřvie, mi cl: 2) κκ křwti-
rř, κκ folosř. «Μάχεσθαι --». En: takt:

Πλεονεκτίστατος, ή, òν, snpřla: al rlř πλεο-
νέκτης.

Πλεονεξία (ή), asnpřipe, sař karakte-
přla asnpřitopřrlř, nesřpřiospř dopřingpř de
mai mrltř křwtirř. 2) (in bine) mř-
klokř de intrcepe, avantajř «Τοῖς θη-
ρίοις οὐκ εἰς τὸ ἴσον καθιστάμενοι μάχεσθε,
ἀλλὰ μετὰ πλεονεξίας τινος αἰεὶ πειράσθε ἀ-
γωνίζεσθαι πρὸς αὐτὰ». Ksn: «Χωρεῖ εὐθετα
εἰς πλεονεξίαν». D: Al: [πλέον, ἐξίς].

Πλεόνεσσι, poet: lon: dat: im: al rlř πλέ-
ων = πλείων.

Πλεονοσυλλαθέω -ō, viit: -ήσω, amř sila-
be mai mrlte dekř este ovřpřnitř, pri-
soseskř in silabe. [πλέον, συλλαβή].

Πλεονότης (ή), = Πλειονότης.

Πλεόνως, adv: = Πλειόνως.

Πλέος, ή mi α, òν, lon: poet: = Πλήρης,
(de avř) pñinř; sřtřrlř; (fřpř kazř fir:)
denpřinř, intrpř. (κκ nen: «Βίκουρ οἶνου
πλέους». Ep: «Τάφρος ὕδατος πλέη». Ep:
«Γυνή φόβου πλέα». Exp: «Εἰδῶλων πλέον πρό-
θυρον». Od: Y. (mi fir: «Πλέους δέκα ἐνι-
αυτοὺς». Es:

Πλέτο, poet: in lokř de ēpleto, a 3: sřnr:
nepř: de ppeř: al rlř πέλομαι.

Πλευμάω -ō, (loapte pap) in lokř de

Πλευμονάω -ō, viit: -ήσω, přtimeskř de
přtmřnř, sřntř ofstikosř. [mi]

Πλευμονία (ή), patřnpř (inflamařie) de
přtmřnř. [mi]

Πλευμονίς, ιδος (ή), (se řng: νόσος) =
Πλευμονία. [mi]

Πλευμονώδης, εος (ò, ή), asemenea (de
felřla) přtmřnřlor, (κκvřpetele). [πλεύμων].

Πλευμορρόγης (ρρωγής), εος, mi Πλευμορ-
ρῶξ, ὄγος (ò, ή), přtimamř de přnepe de
přtmřnř. [πλεύμων, ρήγνυμι].

Πλεῦμος (ò), = Πλευμονία. [de xnde]

Πλευμώδης, εος (ò, ή), přtimamř de
přtmřnř.

Πλεύμων, ονος (ò), lon: in lokř de πνεύ-
μων, (de avř) přtmřnř.

Πλεῦν, lon: mi Dop: in lokř de πλέον.

Πλεῦνες, lon: mi Dop: in lokř de πλέ-
ονες = πλείονες. [de xnde]

Πλεύνως, lon: mi Dop: in lokř de πλεό-
νως = πλείονως.

Πλευρᾶ, [πνέω] řs (ή), koastř; (fir:)
partea d' alrltrepe a fie-křpřřia tpeuř; a-
přnpř de apřie; malř de přř; řakř de

foae; (μεομετρ:) латрѣ de нѣтрѣ, saž trisnriš; (Biser:) soagъ in ктsniwie. (fiind къ ziue). «Καὶ ἔλαβε μίαν τῶν πλευρῶν τοῦ Ἀδάμ, καὶ ᾠκοδόμησεν αὐτὴν εἰς γυναῖκα». Skp: «Πλευρᾶς πόνος». Dskr: «Ἐπονηχέναι τὴν πλευράν». At: «Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρᾶς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε ὑπτιος. I.: Ω. «Πλευραὶ νηός». Lks: koastelo (nepreji) копѣии. «Ἡ κατὰ πλευράν κίνησις». Pl: cea in латре (vezī mi πλευρόν). [de xnde

Πλευρᾶς, adv: (глас:) in koaste, алѣтpea. [mi

Πλευριᾶς, ἄδος (ή), Enpr: in локѣ de πλευρά. [mi

Πλευρίον (τὸ), dim: ал лѣ πλευρά, ko-stigъ. [mi

Πλευρίτης, ου (ό), ал koastei; алѣтpашѣ.

Πλευριτικός, ή, он, patimash de...

Πλευρίτις, ιδος (ή), fem: ал лѣ πλευρίτης. || (sbsst: se inq: νόσος) жєнrиѣ (in-lamagie) de koastъ.

Πλευροειδής, έος (ό, ή), чєл in фєлєл (a-semenea) koastei. [πλευρόν, είδος]. [de xnde

Πλευροειδώς, adv: in фєлѣ, in formъ de koastъ.

Πλευρόθεν, adv: poet: din koastъ; d' алѣтpєa. [πλευρόν].

Πλευροκοπέω -ω, viit: -ήσω, лобєskѣ (pєпѣ, ppinѣ) koastъ кѣиѣ. [πλευρόν, κόπτω].

Πλευρόν (τὸ), (maī pap) in локѣ de πλευρά. «Βάλλεται τοξέυματι τὰ πλευρά», Ep: mi Pl: «Πλευρόν νεώς». Sof: «Τὰ τῆς Κύπρου πλευρά». Epr: koastelo, латpєлє mєntoasєлop мѣтpєpи. «Πλευρὰ τοῦ ἔξ ὀδοῦ καὶ ὁ τpα». Nemes: faktopiī.

Πλευροτυής, έος (ό, ή), poet: лобитopѣ de koaste. [πλευρόν, τύπτω].

Πλεύρωμα (τὸ), poet: in локѣ de πλευρόν.

Πλεύσαι, Ion: poet: in локѣ de πλεύση, a 2: sinr: pєps: de viit: ал лѣ πλέω.

Πλεύσιμος, η, он, notpibitъ, indeminatikъ a fi пєtititъ. [din

Πλεύσις, εως (ή), пєstipe. [din

Πλεύσομαι, mi At: Плєусoмєи, viit: ал лѣ πλέω. [de xnde

Πλευστικός, ή, он, notpibitъ, indeminatikъ лє пєstipe. «Οὐρος—». Tkp: [de xnde

Πλευστικώς, adv: кє kinѣ indeminatikъ лє пєstipe.

Πλέω, [in afin: кє φλέω] viit: πλεύσομαι, mi At: πлєусoмєи, (nex: ἔπλευσα, tpe: de кє: πέπλευκα, mi pas: πέπλευσαι, nex: pas: ἐπλεύσθην, mi posit: πλεύστέον) пєt-leskъ, кѣпєtлєskѣ кѣ kopavia; innotъ;

(fir:) mъ kzetinъ, mъ batъ de батpи. «Ταῦτα τὰ πλοῖα ἀνὰ τὸν ποταμὸν μὲν οὐ δύνανται: πλέειν». Ep: «Ἐγὼ μὲν οὐκ εἶδον αὐτὴν (τὴν νῆσον) πλέουσιν». Ep: (mi кє ак:) «Κωλύειν αὐτὸν τὴν θάλασσαν πλεῖν». Ksn: (mi кє prep:) «Ἐπλεῖ μετὰ κῶας Ἰάσων». Tkp: (mi кє adv:) «Ἐπλεῖ εὐθὺ τοῦ Ἰστρου». Ep: (mi pas:). «Τοῦ πλοῦ τοῦ πεπλευσμένου». Ksn: чєa пєtpeкєtъ.

Πλέω, in контpак: mi sink: in локѣ de πλέονα, nex: im: ал лѣ πλέων = πλείων.

Πλέω .men:, mi

Πλέω, dat: sinr: saž nom: im: ал лѣ πλέως.

Πλέων, онос (ό, ή), At: in локѣ de πλείων, komnp: ал лѣ πολύς.

Πλέων, оуса, он, парtч: пє лѣ πλέω.

Πλέως, ω (ό, ή), At: in локѣ de πλέος, плинѣ, mi чл:

Πλήγανον, (τὸ), toiarъ de вѣтєt. [mi

Πληγᾶς, ἄδος (ή), гас: koastъ. 2) (im:) Πληγᾶδες, poet: in локѣ de συμπληγᾶδες (πέτραι). [πλήσσω].

Πληγενής, [πέλας, γένος] έος (ό, ή), гас: spate, sopъ din алѣ tatъ saž mъmъ.

Πληγή (ή), [πλήσσω] лобитpъ; вѣтєt; panъ; (fir:) mape nenopouipe (npъnpde-nie de oustipe, viemъ, mi чл:). «Πληγᾶς ἐμβάλλειν (λαμβάνειν)». «Κοπίδος ἢ ξίφους πληγή». Ksn: (mi inq: sbsst:) «Δαρήσεται πολλάς (se inq: πληγᾶς)». Skp: o sъ mъ nīnche mъtє вѣтєt. (mi кє men: fir:) «Πληγή τῆς ὤψεως». Gpr: opbipe. (mi fir:). «Ἐτι μίαν πληγὴν ἐπάξω ἐπὶ Φαραὼ καὶ ἐπ' Αἴγυπτον». Skp:

Πληγῆναι, pas: nex: 2: de inf: ал лѣ πλήσσω.

Πληγμα (τὸ), = Πληγή, лобитpъ; panъ.

Πληγμὸς(ό), αποпєksie, дамлє. [πλήσσω].

Πληγνυμι, pap in локѣ de πλήσσω. (de xnde komn: ἐκπληγνυμι).

Πлѣтєн, Eol: in локѣ de ἐπλήσθησαν, a 3: im: pєps: de pas: nex: 1: ал лѣ πlмплєтєи.

Πлѣтєс, eos -ους (τὸ), [πлѣтѣω] шєлєи-me de pєps: saž лєкp; mape kitime; rпt-madъ; (кє aptik:) nopodєл; (in men:) kitime; (desnpe локѣ) intindepe, mъpime. «Τῆς σῆς δυνάμεως τὸ πлѣтєс φῆς εἶναι». Ksn: «Χίλιοι τὸ πлѣтєс ἦσαν». Apst: «Πлѣтєи ἀναριθμήτους». Ep: «Δακρύων πлѣтєс». Sin: (mi desnpe локѣ). «Ὅρος πлѣтєи μέγιστον». Sin: «Πεδίον πлѣтєс ἄπειρον εἰς χάψιν». Sin: «Ἐρημος εἰσὶν αὖτєα πлѣтєс ἐπὶ ἡμερέων ὁδοῦ». Sin: (mi desnpe timпѣ) «Χρόνου πлѣтєс ἀκτὼ μῆνας». Ksn: (mi кє

apt.). «Τὸ πλῆθος οἶονται». Τ8γ. «Τὸ δὲ πλῆθος αὐτέων ἔσαν θωρακοφόροι». Ερ: uel mai msluī. «Τὸ μὲν πλῆθος τῶν ἀνθρώπων ἐξαπατάσθαι ὑπὸ τῆς τυραννίδος οὐδέν τι θαυμαζώ· μάλα γὰρ ὁ ὄχλος μοι δοκεῖ δοξάζειν, mi uī:». Ksn: «Πρὸς τὸ πλῆθος οὐκ ἤγαγον». Τ8γ: la nopodš. (mi in lokš de adv:). «Ὡς πλῆθος, «Ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος εἰπεῖν». Pl: = «Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, in uenepalš.

Πληθοχορεία (ή), r1s: danuš mslu, in-tinsš, saš de msluī. [din

Πληθόχορος (ό, ή), r1s: kape dñuea-zt mslu, saš kš msluī. [πλήθος, χορός]..

Πληθόχωρος (ό, ή), r1s: inkeptopš de mslu, larpš, = Εὐρύχωρος. [πλήθος, χώρος].

Πληθύνειν (τὸ), kīrmz de bapks; bīslz mare intepkingatz de kīrmz la michele kopzbi. (bezī mi plēktren).

Πληθυντικός, ή, εν, [πληθύνω] pñtinosš a immsluī (a kremitē, mi uī:). «Πληθυντικός ἀριθμός». Gram: insemnstinš de msluime saš de mslu. [de snde

Πληθυντικῶς, adv: in nsmprš msluivš.

Πληθύνω, biit: -unō, immmlgeskš, (kne-opī nestp:) sintš prea mslu, pñsoseskš. «Οὕτως ἐν αὐτῷ ἐπλήθυνε τὸ φιλοχρηματόν». Ερ: «Εἰ δ' ἦν τεθνηκώς, ὥς ἐπλήθυνον λόγοι». Esx1: pkekšm se immmluise vopva. (mi nas:). «Ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι (dñe aluī plēthymai)». Esx1: de toate kbintele sintš inbslzitš. «Δήμου κρατούσα χεῖρ, ἔπει πληθύνεται». Esx1: snde este majopitatea votspiop nopodslu. [din

Πληθὺς, ὅς (ή), Ion: in lokš de plēthos (prin: de oamē), nopodš. «Ὡς φάσαν ἡ πληθὺς». I: B.

Πληθυσμός (ό), immmluipē (akt: saš nas:); pñsopipe, inbīlmsrpe. [din

Πληθύω, (mīk): -uymai, biit: -uśw, -uymai, amš msluime, sintš inbīlmsratš de чева; mš immmlgeskš, kreskš, mš fakš prea mslu; (desnpe pīš) mš pesvtpsš, notoneskš. «Ἐπεὶ πληθύη (mi mīk: plēthusesthai) ἄρχεται ὁ Νεῖλος». Ερ: «Ἀγορῆς πληθυσύσης (aluī skpiš plēthusesthai)». Ερ: (mi kš dat:) «Πασι τοσοῖς δε πληθύεις». Sof: «Ὁ πληθύνων γρόνος». Sof: adinka pñtinege. «Ὁ πληθύνων λόγος». Sof: intinsa famz (veste). [πληθύς].

Πλήθω, (prel: ἔπληθον, mi noet: tpe: de kš: in lokš de prez: πέπληθα, mi mai mslu-tš nš) sintš pñnš; (mi desnpe pīš) sintš pesvtpsātš, notoneskš. «Ὁμέρω χειμερίω πλήθω». Es: «Κρήνην ὕδατι πεπληθυσάν».

Τ8γ: «Σελήνη πληθούσα». I: Σ. lñnš pñnš. «Πληθούσης ἀγορῆς». Ερ: kind tiprsl este pñnš (ad: ne la 9-10: чеасрї mai 'nainte de amīazi).

Πληθώρα (ή), pñnitate de чева; sauiš; (med:) pñetopz, msluime de smezelī (de sñuē). «Ἀγορῆς πληθώρα». Ερ: «Ἀγορᾶ πλήθουσα. «Εὐπρηξίης οὐκ ἔστι ἀνθρώποισι οὐδεμία πληθώρα». Ερ: [πλήθος, ὥρα]. [de snde

Πληθωρέω -ω, biit: -ήσω, mi Πληθωρέομαι: -uymai, biit: -ήσομαι, = Πλήθω, mi Πλημυρῶ.

Πληθώρα (ή), Ion: in lokš de plēthōra.

Πληθώρα (ή), (pñu:) in lokš de plēthōra. [de snde

Πληθωρίζω, i, εν, pñtimawš de, saš sš-pksš la pñetopz (de sñuē mi uī:).

Πληΐξ, ἄδος (ή), Ion: in lokš de plēiás.

Πλήκτης, ου (ό), lovitopš; obīvñkīš a bate, vñtīosš; rīluevitopš; (fir:) atñnrtopš, (ad:) īsbitopš de a atñnue kš limsa sa, kñefetīopš. [πλήτω]. [de snde

Πληκτίζομαι, biit: -ίσομαι, (kš dat; saš uen: kš prep:) mš rīlueveskš, mš uerīš, mš batš kš uineva; (fir: desnpe жокš a-moposš) = Διπληκτίζομαι. 2) (fēp kš kazš) mš batš in uñentš, saš kš pñmñī in kapš (de mslu mīxñpe). [mi

Πληκτικός, ή, εν, uel kš inssuime de a lovi, a issi; (fir:) atñnrtopš; saš kape lave intñtñpīpe, atñnue, snde tpevñte (bezī mi xroustīkš); (desnpe mīposš) rpeš, kape bate la kapš. [de snde

Πληκτικῶς, adv: in kñš issitopš, atñnrtopš; nemepitopš, snde tpevñte.

Πληκτός, ή, εν, lovitš. [mi

Πληκτίστατος, η, εν, sñprl: al lñī plēktēs.

Πλήκτρον (τὸ), op че sñkñešte a lovi; bīvīš; voldš; nintinele kokukslū; sñš felš de bīslz (ka o lonatš), kš kape se kīrmvñešte bapka (bezī mi plēthron); (obīv:) apkskš de vīopz; mi pana mi uī: kš kape se isbesk kopardē tamvpeī, mi uī: (T8pυ:) xīspanš. «Πλήκτρον κεραινοῦ». Ε8р. tpevñpīpe.

Πληκτροποιός (ό), [πλήκτρον, ποιός] fš-kñtopš de apksime mi uī: nentpš līpe, tamvpe, vīopz, mi uī:

Πληκτροφόρος (ό, ή), [πλήκτρον, φέρω] pñrtopš de (inapmatš kš) plēkttron (bezī zīv:).

Πλήκτωρ, ορος (ό), poet: in lokš de plēktēs.

Πλήμα (τὸ), r1s: in lokš de plēma. [de snde

Πλημάω -ῶ, γλσ: in λοκῆ de πληρώω.

Πλήμη (ή), (pap) in λοκῆ de πλήσμη.

Πλημμελεία(ή), λινσῶ de βίερσῆ μι αρμονία, greweaλῶ in kintape. 2) greweaλῶ din neinrrijipe; saḡ neβῆrape de seamῶ. [μι]

Πλημμελέω -ῶ, biit: -ήσω, fakḡ greweaλῶ in kintape, mῶ avatḡ din perxlele armonii, saḡ βίερσιπιῖ. 2) greweskḡ din neinrrijipe, saḡ neβῆrape de seamῶ, πῶ-κῶβίερskḡ. «Πλημμελοῦσιν εἰς τὸ ἱερὸν». Dm:

|| (nas:) mῶ fakḡ kḡ greweaλῶ (kḡ κῶβ-καρε de κῶβινγῶ); mῶ vatῶmḡ, mῶ πῶ-πῶβίερskḡ, mῶ πῶβῶesḡ. «Κατ' οὐδὲν ὅφ' ἡμῶν πεπλημμελημένοι». Dm: «Ἵπὸ τῶν ἀσεβῶν τὸν θεὸν πλημμελούμενον». Dm: [πλημμελῆς]. [de xnde]

Πλημμελήμα (τὸ), greweaλῶ din neβῆrape saḡ neβῆrape de seamῶ, πῶkatḡ, binῶ κῶ-τρε vineva; (de xnde μι) satisfakῶ (indestῶrape); saḡ doḡindipe de eptape (Fpanḡ: expiation) nentrῶ vre xndḡ πῶkatḡ, saḡ vre o binῶ; (in Iskr: Panaten:) = Πλεονέκτημα, kῶwtirḡ nedrentḡ din asx-πῆpe.

Πλημμελής, εὐς (ὁ, ή), [πλήν, μέλος] avt-istḡ din taktῶ βίερσῶatḡ, grewitḡ in kintape. 2) [πλήν, μέλει] grewitḡ din λινσῶ de rpiḡ saḡ din neβῆrape de seamῶ, neperxlatḡ, nepotrivitḡ. «Βίος πλημμελής». Lks: «Κωμῶδία—». Lks: avtistḡ din perxlele apteḡ dramative. «Τὸ πλημμελές». Lks: in λοκῆ de ή πλημμελεία.

Πλημμελήσις, εὐς (ή), grewῆpe, πῶkῶ-τῆpe. [πλημμελέω].

Πλημμελῶς, adv: kḡ kinḡ grewitḡ, neperxlatḡ, nepotrivitḡ. [πλημμελής].

Πλήμη (ή), = Πλήσμη. [de xnde]

Πλημμύρα, saḡ (maḡ korektḡ) Πλήμμουρα, notonḡ de mape in xmfῶtῶpele (laxkse-λε) sale de pῆxpi μι χλ; (in ven:) mῶx-μῆpe neste mῶsxῶ de xmezeḡ, (de xnde med:) = Πληθώρα. [de xnde]

Πλημμυρέω -ῶ, biit: -ήσω, mῶ xmfῶ, mῶ pesῶpsḡ (desnpe mape, saḡ pῆx), notoneskḡ; (in ven:) = Πλήθω, sῶntḡ plainḡ. [μι]

Πλημμυρία (ή), = Πλημμύρα.

Πλημμυρίζω, biit: -ίσω, = Πλημμυρέω. [din]

Πλημμυρίς, (idos (ή), = Πλημμύρα. [μι]

Πλημμυρός, ἄ, ὄν, notomitopḡ, pesῶpsatḡ.

Πλημμύρω, vtit: -υρῶ, = Πλημμυρέω. [πλημμύρα].

Πλήμη (ή), [πλήθω] gaspa poateḡ, xnde intrῶ kῶwtῶisḡ osii.

Πλημνέδετον (τὸ), lerpḡ, kapε learpḡ

snigele de bastea poateḡ. [πλήμη, δέω].

Πλημνέδη (ή), [πλήμη, χέω] basḡ de pῶmintḡ (alt: κοτυλίσκος), xe se intrῶssin-μα in cea din xpῶt zi a Eleḡsiniiapor (kapε se μι nῶmῶa nentrῶ areasta Πλημνέδη).

Πλημύρα, (μι chele dintp' areasta) = Πλημμύρα, μι χλ:

Πλήν, [πλέον] adv: saḡ pren: afarῶ de; afarῶ nῶmaḡ; insῶ. (kḡ ven:) «Πλήν Λαζδάμαντος». Od: Θ. «Πλήν Θεοφράστου μόνου». Apst: (μι kḡ nom:) «Πάντες ἄνθρωποι ἡδέως προσδέχονται τὰς ἐορτὰς πλήν οἱ τύραννοι». Ksn: (μι inprexḡ kḡ οὐ). «Ἐδῶρες πάντες ὑπανίστανται βασιλεῖ, πλήν οὐκ ἐφοροῖ ἀπὸ τῶν ἐφορικῶν δέφρων». Ksn: (μι kḡ ak:).

«Ὅρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλω, πλήν εἰδῶλ', ὅσοι περὶ ζῶμεν, ἡ κοῦφην σκιά». Sof:

(μι kḡ dat:) «Οὐ θέμις πλήν τοῖς μαθηταῖς λέγειν». Ksn: (μι kḡ inf:). «Οὐκ ἔσθ' ὅ, τι

χρὴ μάλλον εὐλαβεῖσθαι, πλήν εἰς θεοῦς ἐξ-αμαρτάνειν». Πα: «Ἀπαντα πλήν κοίρανείν».

Esxḡ: «Τί οὖν ὑπόλοιπον πλήν βοῆθῆν». Dm: (μι in pron: dreantḡ).

«Πλήν Ἀπολλωνίδης τις ἦν». Ksn: «Πλήν ἔγνωκα, τίνος ποιεῖς χάριν».

Enrp: «Πλήν τοὺς πατέρας ἡμῶν προσέλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτοὺς». Skp:

«Πολλὴ στρατιὰ, πλήν ἀπειρος μάχης». Ep: (μι kḡ felpῶpe alte partik:).

«Πλήν ἀλλᾶ, «Πλήν εἰ, «Πλήν εἰμή, «Πλήν ἦ, «Πλήν ἀλλ' ἦ, «Πλήν ὅμως, «Πλήν ὅτι (ἔσον), (μι kḡ sḡp:).

«Πλήν ἄν (ἔάν, ἔάν μῆ), μι χλ: Πληνόδιος, η, ον, Ion: in λοκῆ de πλκ-νόδιος.

Πλήντο, poet: in λοκῆ de ἐπέπληντο, a 3: im: neps: de nas: neste-sῶb: al lḡḡ pῆμπλημι, saḡ 2) de miḡ: nex: 2: al lḡḡ πελάζω.

Πλήξ, ηγῶς (ὁ), = Βουπλήξ, boldḡ, saḡ strῶmῶrape de βοḡ. [πλήσσω].

Πλήξιππος (ὁ, ή), poet: lovitorḡ (domo-aitopḡ) de kaḡ; exḡḡ (indemnativḡ) kῶ-τῶpeḡ. [πλήσσω, ἵππος].

Πλήξις, εὐς (ή), lovῶpe, bῶtaḡ. [πλήσσω].

Πληρέω -ῶ, Ion: in λοκῆ de πληρώω.

Πλήρης, εὐς (ὁ, ή), painḡ; sῶtḡlḡ; (desnpe pῆxpi) pesῶpsatḡ; (fir:) intrῶpḡ, desῶbῶpῶitḡ. (kḡ ven:).

«Πλήρες μέλιτος». Tkr: «Πλήρεις θυμοῦ». Skp: (μι simḡ:).

«Ἐπεὶ πλῆρης γένηται ὁ ποταμός». Ep: «Πλήρης ἐόντος τοῦ κόκλου (τῆς σελήνης)».

Ep: «Πλήρει χειρὶ». Lks: kḡ mῶntḡ plainῶ, inbῶisḡrat. (μι fir:)

«Τέσσαρα ἔτα πλῆρεα». Ep: «Ἐπεὶ ὀνηύμενοι ἔωσι πλῆρες». Ep: kῶnd se vor indestḡla de prῶbῶpe. || (next:

sznpł:) Πληρέστατα, adv: foapte îndepănit.

Πληροσέληνος (δ, ή),=Πανσέληνος. «Νύξ —». lsmīnats de λsn̄ plīn̄. || (szbst:) Πληροσέληνον (τò), λsn̄ plīn̄. [πλήρης, σελήνη].

Πληρότης (ή), depninitate; deszbīrwītate; bīlmsr̄. [πλήρης].

Πληρούτως, adv: (de partu:) k̄ depninitate, deszbīrwīt.

Πληροφόρέω -ω, biit: ήσω, ind̄p̄lek̄ k̄ deszbīrwīpe, domīpesk̄ ne chīnea ne depnīn. || (obīc: int̄p̄ev: mīj: sā pas:) sīnt̄ deszbīrwīt īnkpedīngat̄ desnp̄re че-ва; (desnp̄re лскp̄:) sīnt̄ k̄ deszbīrwīpe dovedīt̄. «Περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ήμῖν πραγμάτων». Skp: [πλήρης. φορέω]. [de sznde

Πληροφόρημα (τò), p̄ss̄tat̄a domīpīpī, īnkpedīnḡp̄rī; op че лскp̄, desnp̄re kape este chīnea domīpīt̄. [wī

Πληροφορία (ή), depnīn̄ īnkpedīngape, domīpīpe desnp̄re чева.

Πληρώω -ω, biit: -ώσω, szmp̄l̄ чева; (partik:) bar̄ īn kopasīe t̄p̄ev̄szīnchomīī kop̄bīepī (bezī pl̄h̄rowma), o ekīnez̄; (fir:) sat̄p̄r̄; (desnp̄re bīle) īn̄bop̄momez̄; (desnp̄re n̄sm̄p̄r̄) īnden̄p̄inesk̄; (fir:) īmī īnd̄est̄lez̄ (m̄sz̄m̄sm̄esk̄) patīma, pofta; īnp̄p̄inesk̄ v̄pe o datopīe, pl̄tesk̄; (īn chen:) szbīrw̄ess̄; (mī pas:) m̄ īnd̄ep̄p̄inesk̄, m̄ īnfīnḡez̄. (k̄ ak: dīpek: wī chen: el: īndīp:) «Εἴκοσι ταλάρους πληροῖ τυροῦ». Tkp: «Ἐπλήρωσαν ναῦς ἐξήκοντα». Ep: (wī mīj:) «Μάλα ὀξέως τὰς ναῦς ἐπληροῦτο». Lks: (wī fir:). «Πληροῦν τὴν βουλὴν». Lks: a fī konsīzīep̄r̄. «Θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί». Esx̄l: (wī nestp: sā el:). «Ἡ ὁδὸς πληροῖ εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον». Ep: īx īnp̄p̄īn̄em̄te; (wī pas:) «Πολλοὶ ἐπληρώθημεν ἐν μικρῷ χρόνῳ». Ebp: ne am ad̄znat̄, (wī fir:). «Καὶ ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν (ή γραφή)». Skp: [πλήρης]. [de sznde

Πλήρωμα (τò), szmp̄l̄sz̄p̄r̄; plīnīpe, sā īnden̄p̄īnit̄p̄r̄; (partik:) tot̄āsz̄ kop̄bīepītop̄ t̄p̄ev̄szīnchomīī la o (p̄p̄īnch: p̄ess̄oīa-sk̄) kopasīe, ekīp̄āsz̄. «Καὶ ἀπὸ τῶν πληρωμάτων τῶν νεῶν ἐκέρυξε βοηθεῖν, ὅσοι ἐλεύθεροι εἴεν». Ksn: (p̄p̄īn īntīnd:) kopasīe k̄p̄szīt̄ de t̄p̄ev̄szīnchomīī kop̄bīepī wī ostamī. «Καὶ δῆλοι ἦσαν κρατήσοντες, ἅτε καὶ πλείους· πέντε γὰρ εἶχον πληρώματα, τῶν ἄλλων ἀπὸ δύο πληρωμάτων μαχομένων». Lsch: p̄ponop̄p̄ionata napte a fīe-k̄p̄szīa dīn alīāp̄ī kont̄p̄īssīt̄ sn̄pe īnden̄p̄īnīpea īnt̄p̄euf̄ ap̄imate sā sz̄ote, (F̄p̄an̄g:) kon

tin̄q̄ent̄. «Ἐστρατεύοντο δὲ οἷδε· Λακεδαιμόνιοι ἐκκαίδεκα νῆας παρεχόμενοι· Κορίνθιοι δὲ τὸ αὐτὸ πλήρωμα παρεχόμενοι, τὸ καὶ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ». Ep: n̄sm̄p̄r̄ īnt̄p̄er̄, kītīme xol̄p̄rīt̄. «Ὁ γδῶκοντα ἔτα ζώης πλήρωμα ἀνδρὶ μακρότατον πρόκειται». Ep: (de sznde) «Ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου». Skp: kind s' a īnp̄p̄īnit̄ p̄rexot̄p̄īta v̄p̄eme. 2) īn lok̄ de pl̄h̄row̄szs, szmp̄l̄ep̄e. «Λαομεδόντιε παῖ, Ζηνὸς ἔχεις κυλίκων πλήρωμα, καλλίσταν λατρείαν». Ebp: [wī

Πλήρωσις, εως (ή), szmp̄l̄ep̄e; sz̄sz̄pape; (partik:) ekīnap̄e de kopasīe k̄ t̄p̄ev̄szīnchomīī kop̄bīepī; (med:) p̄ēf̄īn̄p̄īnīpea sz̄ētēl̄op̄ p̄st̄epī a le t̄p̄sz̄āsz̄; (fir:) īnden̄p̄īnīpe de n̄sm̄p̄r̄; īnp̄p̄īnīpe de datopīe, sā k̄sz̄īīnḡ; (īn chen:) szbīrwīpe.[wī

Πλήρωτης, οὔ (δ), īnp̄p̄īnit̄op̄r̄, szmp̄l̄est̄op̄r̄; (obīc: wī fir:) īnden̄p̄īnit̄op̄r̄, szbīrwīt̄op̄r̄. (partik:) «Ἐράνου—». Dm: == Ἐρανιστής. [de sznde

Πληρωτικός, ή, ον, kont̄p̄īssīt̄op̄r̄ la īnp̄īnīpe, szmp̄l̄ep̄e, sā īnden̄p̄īnīpe; (partik: med:) kont̄p̄īssīt̄op̄r̄ la p̄estat̄op̄nīchīpea sz̄n̄sz̄p̄īī dīnt̄ī a sz̄n̄ī sz̄n̄āsz̄, xp̄znīt̄op̄r̄, īnt̄sz̄pīt̄op̄r̄.

Πλησάιατο, Ion: īn lok̄ de pl̄h̄sz̄aīnt̄o, a 3: īm: n̄eps: de mīj: nex: 1: al̄ noft: l̄sz̄ p̄īmp̄l̄h̄mī.

Πλησία, bezī pl̄h̄sz̄oīsz. [de sznde

Πλησιάζω, wī (mīj: par̄ wī maī nō) -άζομαι, biit: -άσω, -ομαι, sīnt̄ ap̄roape, m̄ ap̄omī̄ de чева; (p̄p̄īn īntīnd: wī fir:) sīnt̄ īn pel̄agīe, famīzīap̄r̄ k̄ chīnea, n̄sz̄ ad̄zn̄ ad̄es̄ea k̄ dīns̄sz̄; (partik:) sīnt̄ sz̄chenīk̄, sā sz̄p̄m̄sz̄op̄r̄ al̄ k̄sz̄a; (desnp̄re m̄sz̄epī) m̄ īnp̄p̄ez̄n̄ t̄p̄sz̄ew̄to. (k̄ dat:) «Οὐδὲν φανήσομαι σώματι πεπλησιακῶς πλὴν τῆς ἐμαυτοῦ γυναικὸς». Iskr: (wī fir:) «Δικαιότερους ἐποίει τοὺς πλησιάζοντας». Ksn: pe kīp̄ī se ad̄zn̄ā k̄ dīns̄sz̄, ne sz̄chenīchī sz̄ī.

Πλησιαίτατα, adv: sznp̄l̄: al̄ l̄sz̄ pl̄h̄sz̄oīsz, foapte ap̄roape. [dīn

Πλησιαίτατος, η, ον, sznp̄l̄: wī

Πλησιαίτερος, α, ον, kom̄p̄ar: al̄ l̄sz̄ pl̄h̄sz̄oīsz, чel maī ap̄roape dekīt̄ al̄sz̄. || (nest:) Πλησιαίτερον, adv: īn lok̄ de...

Πλησιαίτερω, adv: kom̄p̄ar: al̄ l̄sz̄ pl̄h̄sz̄oīsz, īnaī ap̄roape.

Πλησιαλός (δ, ή), poet: чel ap̄roape de mape, sz̄p̄m̄sz̄p̄ean̄. || (szbst:) Πλησιαλον (τò), At: sz̄p̄m̄ de mape. [πλησίον, ἄλς].

Πλησιασμα (τò), wī Πλησιασμός, ap̄ropīep̄e; (fir:)famīzīapītate; kon̄bop̄īpe; t̄p̄sz̄neask̄ īnp̄p̄ez̄nap̄e. [wī

Πλησιαστής, οὐ (ὅ), = Πελάτης, *mi Prósoti*.
· xós, *kape se apromie*. [*mi*]

Πλησιαστός, ἡ, ὄν, *Sx1: de kape se poate apromia* *chineva*, = Προσιτός. [*πλησιάζω*].

Πλησίγναθος (ὅ, ἡ), *poet: [πλήσις, γνάθος]* *kape xmpne bεchete (γγρα)*. • "Αρτός—». *At:*

Πλησιέστατα, *adv: = Πλησιαιτάτα*. [*din*

Πλησιέστατος, *η, ον, = Πλησιαιτάτος*.

Πλησιέστερος, *α, ον, = Πλησιαιτέρος*.

Πλησίμοχος (ὅ, ἡ), *poet: [πλήσις, μόχος]* = (*saš gpeh: in lokš de*) Τλησίμοχος.

Πλησιογείτων, *ονος (ὅ, ἡ), vechinša* *chel nemiklovit aproane*. [*πλησίον, γείτων*].

Πλησιόθεος (ὅ, ἡ), *apromiatš de Dsmnozeš*. [*πλησίος, θεός*].

Πλησιόικος (ὅ, ἡ), = Πρόσοικος, *loksitš aproane*. [*πλησίος, οἶκος*].

Πλησίον, *adv: (bezí xpmš:)* *aproane*. [*din*

Πλησίος, *α, ον, (komparat: πλησιαιτέρος -αίτατος, mi πλησιέστερος, -έστατος)* *Ion: poet: chel aproane de chineva, vechinš, = Πρόσοικος mi χλ: (κς men:)* «Δώδεκα θάλαμοι πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι». *Ιλ: Z: «Κρήναι πίσυρες ῥέον πλησίον ἀλλήλων».* *Od: E (mi κς dat:)*. «Πλησίον ἀλλήλοισιν». *Od: B: «Εἰ πάντες ἄνθρωποι τὰ οἰκεῖα κακὰ συνενέεικται βουλόμενοι ἀλλάξασθαι τοῖσι πλησίοισι».* *Ερ: (nešt:)* Πλησίον, *mi poet: Πλησία, adv: = Ἐγγύς, aproane (κς men: saš dat:)*. • Πλησίον τινός *saš tini* γίγνεσθαι. • *Λκς: = Πλησιάζειν.* (*maš des κς artik:)* • «Ὁ πλησίον». *Λκς: aproanele, vechinš, mi χλ: (fir:)* *prietenš, familiarpš, pšdš, chel de aproane, al nostrš; (in men:)* *or kape alš (asemenea, de o natrš κς noi) omš.* Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν». *Skp: «Τὶς γέγονε πλησίον τοῦ ἐμπεισόντος εἰς τοὺς ληστὰς; ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ».* *Skp:*

Πλησιόχωρος (ὅ, ἡ), *loksitorš ne lokkl chel de aproane, vechinš.* «Συνεβούλευον δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῖσι Θηβαίοισι δοῦναι αὐτοὺς Ἀθηναίοισι πλησιόχωροισί τε εὐοῖσι καὶ τιμωρεῖν οὐ κακοῖσι». *Ερ: (mi κς dat:)* • Γέτας πλησιόχωρους ἐόντας τοῖσι Θρηξί. • *Ερ: (mi despre lokš).* «Ἡ πλησιόχωρος (se inu: γῆ)». [*πλησίον, χώρα*].

Πλησιόστιος (ὅ, ἡ), [*πλήσις din πίμπλημι, ιστίον*] *xmpastorš, xmfłstorš de nınzele kopšvii.* • Ἄνεμος—. • *Om: priinvosš.* 2) (*despre oameni*) *pastitorš κς nınze pline; (maš de mšlte-opł in lokš de adv: fir:)* *κς isbstipe, norovit*.

Πλησιφαής, *έος (ὅ, ἡ), painš de lsmınš (prinç:)* «Σελήνη — •. *Nik: ληνπ plınš.* [*πλήσις, φάος*].

Πλησίφωτος (ὅ, ἡ), = Πλησιφαής. [*πλήσις, φῶς*].

Πλήσμα (τὸ), *kontribitorš la (xmpnepe) inboromare, sšmında zšmisaitš in partea femeecaskš.* [*mi*

Πλήσμη (ἡ), = Πλημμύρα, *prisosipe (prinç: de kmezealš).* [*πλήθω*]. [*de snde*

Πλήσμιος, *α saš os, on, adsktorš de sagiš, sšgiosš.* • Ἦς ἡδονῆς τὸ πλήσμιον». *Πλ: mšlta inššivare* [*de snde*

Πλησμίως, *adv: poet: in kinš sšgiosš.*

Πλησμονή (ἡ), [*πίμπλημι*] *sagiš, inššivare; (in men:)* *šlšwšgš.* [*de snde*

Πλησμονικός, ἡ, ὄν, *švitorš de (anlekātš la) sagiš.* «Ταῖς τροφαῖς — ». *Enist: Tean: ovıchnitš a se inššiva κς inınktrı.* [*mi*

Πλησμονώδης, *εος (ὅ, ἡ), = Πλήσμιος, dispšš la sagiš (a se sštrpa indatš).*

Πλήσω (ττω). *biit: πλήζω, (miž: tpe: de κς: in lokš de pas:πέπληγα, mi pas:πέπληγμαι, nex:ἐπλήγην, mi in chel komn.ἐπλάγην)* *loveskš, isbeskš (prinç: de aproane); pšneskš; batš; (ovıç: miž: mi pas:)* *mš loveskš, mš isbeskš; (fir:)* *pštimeskš vre o nenoporıpe, sıntš nenopovıtš; (prinç: in peshoıš)* *mš biršieskš, mi χλ: «Τράπεζαν ὥσε ποδὶ πλήξας».* *Od: X:*

• Τὸν δ' ἐγὼ μέσα νῶτα πλήξα. • *Od: K: (mi miž:)* «Ράβδω πεπληγυῖα». *Om: «Πεπληγὼς ἀεικέσι πληγῇσι».* *Ιλ: B: (mi miž: de sine pas:)*. «Πληξάμενος μηρῶ. • *Om: «Ὁ δὲ, ὡς εἶδεν, ἀνακλαύσας μέγα ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν».* *Ερ: (mi pas:)* «Ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὲν πληγείς σιγᾷ, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσι».

• Τὸν δ' ἐγὼ μέσα νῶτα πλήξα. • *Od: K: (mi miž:)* «Ράβδω πεπληγυῖα». *Om: «Πεπληγὼς ἀεικέσι πληγῇσι».* *Ιλ: B: (mi miž: de sine pas:)*. «Πληξάμενος μηρῶ. • *Om: «Ὁ δὲ, ὡς εἶδεν, ἀνακλαύσας μέγα ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν».* *Ερ: (mi pas:)* «Ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὲν πληγείς σιγᾷ, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσι».

• Τὸν δ' ἐγὼ μέσα νῶτα πλήξα. • *Od: K: (mi miž:)* «Ράβδω πεπληγυῖα». *Om: «Πεπληγὼς ἀεικέσι πληγῇσι».* *Ιλ: B: (mi miž: de sine pas:)*. «Πληξάμενος μηρῶ. • *Om: «Ὁ δὲ, ὡς εἶδεν, ἀνακλαύσας μέγα ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν».* *Ερ: (mi pas:)* «Ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὲν πληγείς σιγᾷ, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσι».

• Τὸν δ' ἐγὼ μέσα νῶτα πλήξα. • *Od: K: (mi miž:)* «Ράβδω πεπληγυῖα». *Om: «Πεπληγὼς ἀεικέσι πληγῇσι».* *Ιλ: B: (mi miž: de sine pas:)*. «Πληξάμενος μηρῶ. • *Om: «Ὁ δὲ, ὡς εἶδεν, ἀνακλαύσας μέγα ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν».* *Ερ: (mi pas:)* «Ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὲν πληγείς σιγᾷ, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσι».

• Τὸν δ' ἐγὼ μέσα νῶτα πλήξα. • *Od: K: (mi miž:)* «Ράβδω πεπληγυῖα». *Om: «Πεπληγὼς ἀεικέσι πληγῇσι».* *Ιλ: B: (mi miž: de sine pas:)*. «Πληξάμενος μηρῶ. • *Om: «Ὁ δὲ, ὡς εἶδεν, ἀνακλαύσας μέγα ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν».* *Ερ: (mi pas:)* «Ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὲν πληγείς σιγᾷ, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσι».

• Τὸν δ' ἐγὼ μέσα νῶτα πλήξα. • *Od: K: (mi miž:)* «Ράβδω πεπληγυῖα». *Om: «Πεπληγὼς ἀεικέσι πληγῇσι».* *Ιλ: B: (mi miž: de sine pas:)*. «Πληξάμενος μηρῶ. • *Om: «Ὁ δὲ, ὡς εἶδεν, ἀνακλαύσας μέγα ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν».* *Ερ: (mi pas:)* «Ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὲν πληγείς σιγᾷ, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσι».

• Τὸν δ' ἐγὼ μέσα νῶτα πλήξα. • *Od: K: (mi miž:)* «Ράβδω πεπληγυῖα». *Om: «Πεπληγὼς ἀεικέσι πληγῇσι».* *Ιλ: B: (mi miž: de sine pas:)*. «Πληξάμενος μηρῶ. • *Om: «Ὁ δὲ, ὡς εἶδεν, ἀνακλαύσας μέγα ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν».* *Ερ: (mi pas:)* «Ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὲν πληγείς σιγᾷ, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσι».

• Τὸν δ' ἐγὼ μέσα νῶτα πλήξα. • *Od: K: (mi miž:)* «Ράβδω πεπληγυῖα». *Om: «Πεπληγὼς ἀεικέσι πληγῇσι».* *Ιλ: B: (mi miž: de sine pas:)*. «Πληξάμενος μηρῶ. • *Om: «Ὁ δὲ, ὡς εἶδεν, ἀνακλαύσας μέγα ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν».* *Ερ: (mi pas:)* «Ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὲν πληγείς σιγᾷ, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσι».

• Τὸν δ' ἐγὼ μέσα νῶτα πλήξα. • *Od: K: (mi miž:)* «Ράβδω πεπληγυῖα». *Om: «Πεπληγὼς ἀεικέσι πληγῇσι».* *Ιλ: B: (mi miž: de sine pas:)*. «Πληξάμενος μηρῶ. • *Om: «Ὁ δὲ, ὡς εἶδεν, ἀνακλαύσας μέγα ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν».* *Ερ: (mi pas:)* «Ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὲν πληγείς σιγᾷ, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσι».

• Τὸν δ' ἐγὼ μέσα νῶτα πλήξα. • *Od: K: (mi miž:)* «Ράβδω πεπληγυῖα». *Om: «Πεπληγὼς ἀεικέσι πληγῇσι».* *Ιλ: B: (mi miž: de sine pas:)*. «Πληξάμενος μηρῶ. • *Om: «Ὁ δὲ, ὡς εἶδεν, ἀνακλαύσας μέγα ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν».* *Ερ: (mi pas:)* «Ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὲν πληγείς σιγᾷ, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσι».

• Τὸν δ' ἐγὼ μέσα νῶτα πλήξα. • *Od: K: (mi miž:)* «Ράβδω πεπληγυῖα». *Om: «Πεπληγὼς ἀεικέσι πληγῇσι».* *Ιλ: B: (mi miž: de sine pas:)*. «Πληξάμενος μηρῶ. • *Om: «Ὁ δὲ, ὡς εἶδεν, ἀνακλαύσας μέγα ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν».* *Ερ: (mi pas:)* «Ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὲν πληγείς σιγᾷ, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσι».

• Τὸν δ' ἐγὼ μέσα νῶτα πλήξα. • *Od: K: (mi miž:)* «Ράβδω πεπληγυῖα». *Om: «Πεπληγὼς ἀεικέσι πληγῇσι».* *Ιλ: B: (mi miž: de sine pas:)*. «Πληξάμενος μηρῶ. • *Om: «Ὁ δὲ, ὡς εἶδεν, ἀνακλαύσας μέγα ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν».* *Ερ: (mi pas:)* «Ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὲν πληγείς σιγᾷ, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσι».

• Τὸν δ' ἐγὼ μέσα νῶτα πλήξα. • *Od: K: (mi miž:)* «Ράβδω πεπληγυῖα». *Om: «Πεπληγὼς ἀεικέσι πληγῇσι».* *Ιλ: B: (mi miž: de sine pas:)*. «Πληξάμενος μηρῶ. • *Om: «Ὁ δὲ, ὡς εἶδεν, ἀνακλαύσας μέγα ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν».* *Ερ: (mi pas:)* «Ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὲν πληγείς σιγᾷ, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσι».

• Τὸν δ' ἐγὼ μέσα νῶτα πλήξα. • *Od: K: (mi miž:)* «Ράβδω πεπληγυῖα». *Om: «Πεπληγὼς ἀεικέσι πληγῇσι».* *Ιλ: B: (mi miž: de sine pas:)*. «Πληξάμενος μηρῶ. • *Om: «Ὁ δὲ, ὡς εἶδεν, ἀνακλαύσας μέγα ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν».* *Ερ: (mi pas:)* «Ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὲν πληγείς σιγᾷ, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσι».

• Τὸν δ' ἐγὼ μέσα νῶτα πλήξα. • *Od: K: (mi miž:)* «Ράβδω πεπληγυῖα». *Om: «Πεπληγὼς ἀεικέσι πληγῇσι».* *Ιλ: B: (mi miž: de sine pas:)*. «Πληξάμενος μηρῶ. • *Om: «Ὁ δὲ, ὡς εἶδεν, ἀνακλαύσας μέγα ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν».* *Ερ: (mi pas:)* «Ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὲν πληγείς σιγᾷ, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσι».

• Τὸν δ' ἐγὼ μέσα νῶτα πλήξα. • *Od: K: (mi miž:)* «Ράβδω πεπληγυῖα». *Om: «Πεπληγὼς ἀεικέσι πληγῇσι».* *Ιλ: B: (mi miž: de sine pas:)*. «Πληξάμενος μηρῶ. • *Om: «Ὁ δὲ, ὡς εἶδεν, ἀνακλαύσας μέγα ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν».* *Ερ: (mi pas:)* «Ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὲν πληγείς σιγᾷ, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσι».

• Τὸν δ' ἐγὼ μέσα νῶτα πλήξα. • *Od: K: (mi miž:)* «Ράβδω πεπληγυῖα». *Om: «Πεπληγὼς ἀεικέσι πληγῇσι».* *Ιλ: B: (mi miž: de sine pas:)*. «Πληξάμενος μηρῶ. • *Om: «Ὁ δὲ, ὡς εἶδεν, ἀνακλαύσας μέγα ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν».* *Ερ: (mi pas:)* «Ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὲν πληγείς σιγᾷ, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσι».

• Τὸν δ' ἐγὼ μέσα νῶτα πλήξα. • *Od: K: (mi miž:)* «Ράβδω πεπληγυῖα». *Om: «Πεπληγὼς ἀεικέσι πληγῇσι».* *Ιλ: B: (mi miž: de sine pas:)*. «Πληξάμενος μηρῶ. • *Om: «Ὁ δὲ, ὡς εἶδεν, ἀνακλαύσας μέγα ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν».* *Ερ: (mi pas:)* «Ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὲν πληγείς σιγᾷ, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσι».

• Τὸν δ' ἐγὼ μέσα νῶτα πλήξα. • *Od: K: (mi miž:)* «Ράβδω πεπληγυῖα». *Om: «Πεπληγὼς ἀεικέσι πληγῇσι».* *Ιλ: B: (mi miž: de sine pas:)*. «Πληξάμενος μηρῶ. • *Om: «Ὁ δὲ, ὡς εἶδεν, ἀνακλαύσας μέγα ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν».* *Ερ: (mi pas:)* «Ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὲν πληγείς σιγᾷ, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσι».

• Τὸν δ' ἐγὼ μέσα νῶτα πλήξα. • *Od: K: (mi miž:)* «Ράβδω πεπληγυῖα». *Om: «Πεπληγὼς ἀεικέσι πληγῇσι».* *Ιλ: B: (mi miž: de sine pas:)*. «Πληξάμενος μηρῶ. • *Om: «Ὁ δὲ, ὡς εἶδεν, ἀνακλαύσας μέγα ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν».* *Ερ: (mi pas:)* «Ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὲν πληγείς σιγᾷ, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσι».

• Τὸν δ' ἐγὼ μέσα νῶτα πλήξα. • *Od: K: (mi miž:)* «Ράβδω πεπληγυῖα». *Om: «Πεπληγὼς ἀεικέσι πληγῇσι».* *Ιλ: B: (mi miž: de sine pas:)*. «Πληξάμενος μηρῶ. • *Om: «Ὁ δὲ, ὡς εἶδεν, ἀνακλαύσας μέγα ἐπλήξατο τὴν κεφαλὴν».* *Ερ: (mi pas:)* «Ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὁ μὲν πληγείς σιγᾷ, οἱ δὲ θεώμενοι βοῶσι».

Πληγίς, ἴδος (ή), = Πλατίον, τβλιγъ (de ekpís).

Πλήτο, poet: in локѣ de ἐπέπλητο, a 3: sing: peps: de peste-sъb: ал лѣі πίμπλημι, saḥ 2) de nex: ал лѣі Πελάζω. «Πλήτο χθονί». Ιλ: Ξ.

Πλήττω, viit: -πλήζω, At: in локѣ de πλήσσω.

Πλήων, ονος (ό, ή), in kontrakъ: in локѣ de πληίων = πλείων.

Πλίγμυ (τὸ), [πλίσσω], nīmitrъ. 2) statra лхnttopiіor кх nіchoapele peskъktrate знхл înainte mi aitzl indъpъt, къs-tind a nъne nіedіkъ знхл aitzia. 3) = Πιχάς.

Πλινθεία (ή), meseria, treaba къръmīdarpъ. 2) клѣdіtrъ din къръmizī. 3) (Takt:) statra знеі armīl in formъ de къръmidъ. [шi]

Πλινθειον (τὸ), къръmidъrie, = Πλινθουργείον. [шi]

Πλινθειυσις, εως (ή), = Πλινθεία, facherе de къръmidъ. [шi]

Πλινθειυής, ού (ό), къръmidarpъ. [din]

Πλινθείω, viit: -εύω, лхкрезъ ла (fakъ) къръmidъ; (strъm:) даḥ ла чева forma de къръmidъ; saḥ клѣdeskъ, zideskъ din къръmidъ. «Ἐπλίνθειον τὴν γῆν». Ep: il fъcheaḥ къръmizī. «Τὰ τέχνη — ». Лхч: [шi]

Πλινθηδόν, adv: in шірѣ, saḥ amezape ка къръmida. [шi]

Πλινθηδός, ή, ѓν, relativъ кх къръmidъ. || (sъbst:) = Πλινθουργός. [шi]

Πλινθίνος, η, ѓν, (клѣdіtъ) de къръmidъ. [πλίνθος].

Πλινθιον (τὸ), dim: ал лѣі πλίνθος, къръmіжоаръ; op че are formъ de къръmidъ, (ad:) пѣtratъ прелзnrѣ; (prin in-tind:) таблъ de жокъла damei, шi чл; (de зnde) тблгъ γεωμετρικъ, saḥ астрономикъ; γεωσφνικъ solarъ; пѣtratъ, че formaḥ пе пѣmīntъ кх bastonъл rіvіtopiі, kīnd шi fъcheaḥ вѣгъpіde de seamъ; (mekan:) пѣtratъ basḥ ал kaтaпeлeі (mashіnъ) pеsъofaskъ, кх kape чeі bekі asbіpлаḥ nіetre mi sъmeḡ; (arіtm:) знѣ felъ de кхвѣ; (nartіk: takt:) forma falenuei de oaste in пѣtratъ (bezі шi πλaίσіon); tіnapъл, кх kape se formeazъ къръmida; tapла de plante (гръdin:).

Πλινθίς, ἴδος (ή), dim: ал лѣі πλίνθος.

Πλινθειδής, εως (ό, ή), чel in felъ, saḥ formъ de къръmidъ. [πλίνθος, εἶδος].

Πλινθοποιία (ή), facherе deкъръmidъ, = Πλινθειυσις. [πλίνθος, ποιός].

Πλίνθος (ή), къръmīdъ; (fir:) totъ че este in formъ de къръmidъ, (spre eks:) плакъ de акрѣ, (Franъ:) lingot; (lap prinч:) пѣtratъ basḥ ал stіnъpлаі, saḥ ал kapіteлaлi de stіnъ. (bezі шi ἄβαξ).

Πλινθουλκείω -ō, viit: -ήσω, = Πλίνθους ἔλκω, fakъ (tpaḡ din kaлiпѣ) къръmizī, = Πλινθουργέω. [din]

Πλινθουλκός (ό, ή), trъгъtopъ (formъ-topъ) de къръmizī, saḥ (instr:) fodosіtopъ ла асeasta. || (sъbst:) = Πλινθουργός. [πλίνθος, ἔλκω].

Πλινθουργέω -ō, viit: -ήσω, fakъ къръmizī; sіntъ къръmidarpъ. [шi]

Πλινθουργία (ή), лхkrape de къръmizī; meseria къръmidarpъ. [din]

Πλινθургός (ό, ή), лхкpіtopъ de къръmizī. || (sъbst:) къръmidarpъ. [πλίνθος, ἔργον].

Πλινθοφореύω -ō, viit: -ήσω, kapъ къръmidъ. [din]

Πλινθοφόρος (ό, ή), къръtopъ de къръmidъ. || (sъbst:) apratъ, salaхopъ. [πλίνθος, φέρω].

Πλινθώω -ō, viit: -ώσω, zideskъ, saḥ a-шternъ кх къръmidъ. [πλίνθος].

Πλινθυφής, εως (ό, ή), poet: [πλίνθος, ὑφή] ziditъ кх къръmidъ.

Πλινθωτός, ή, ѓν, [πλινθώω] fъkстъ in formъ de къръmidъ, пѣtratъ прелзnrѣ. [πλινθώω].

Πλίξ, ιχός (ή), = Πλίγμυ, nīmitrъ. 2) = Πιχάς. 3) palмъ, saḥ skіoапъ. [шi]

Πλίξ, adv: poet: = Ἀμφιπλίξ. [шi]

Πλίξις, εως (ή), nīmipe. 2) (зне-opі) palмъ, saḥ (prinч:) skіoапъ. [din]

Πλίσσω, шi (mіж: maі inтpeв:) Πλίσσομαι, [in afin: кх πλέκω, шi πтύσσω] viit: πλί-ξομαι, змeлъ кх nasḥ mare, deskіsḥ, saḥ nіmeskъ лapг, imі mіḥ знѣ nічopъ inтinsḥ înainte mi aitzl indъpъt, ка лхnttopiі. (in прозъ maі inтpeв: komп:) Διπλίσσομαι. [de зnde]

Πлиχάς, ἄδος (ή), шi Πλίχος, εως (τὸ), nartea de desъst d' inтpe kpaчi, kape se fpeакъ ла змeлeтѣ.

Πλωάς, ἄδος (ή), = Πλωάς. [πλός].

Πλοητόκος (ό, ή), poet: нъскъtopъ (а-дккъtopъ) de вpeme de пaстipe. «Ζέφυρος — ». Enгр: [πλός, τόκος].

Πλοιάριον (τὸ), dim: ал лѣі πλοῖον, бар-къ, kaйчелъ.

Πλοῖζομαι, viit: -ίσομαι, = Πλωίζομαι, кълъtopesкъ пе mare. [шi]

Πλοῖκος, ή, ѓν, шi Πλόϊμος, η, ѓν, = Πλώϊμος. [πλός].

Πλοιοειδής, έος (ό, ή), чел in felă, saă formă de koravie. [πλοῖον, εἶδος].

Πλοῖον (τὸ), [πλέω] koravie (prin: de transportă). «Στρογγύλον πλοῖον». Λκs: ne-rstropceaskъ. ші «Махрон —». Ep: pessvo-laskъ.

Πλοιοφόρος (ό, ή), prstropă de korv-biī. [πλοῖον, φέρω].

Πλοκαμῖς, ἰδος (ή), kodigъ, saă kosiъ inpletitъ de pră. [πλόκαμος].

Πλόκαμον (τὸ), =Πλόκανον.

Πλόκαμος (ό), koadъ (prin: de prăka kapelă; (in men:) fənie inpletitъ; rbitană; (poet:) vndelagia făktrī. 2) ničoră de karakatigъ. [πλοκή]. [de vnde

Πλοκαμώδης, έος (ό, ή), чел in felă de koadъ inpletitъ.

Πλόκανον (τὸ), (in men:)=Πλέγμα, in-pletitprъ, koshă, ші чл; (partik:) vñ felă de dīmonă de nītrpat rīă. [шī

Πλονάς, ἄδος (ή), =Πλοκαμῖς. [шī

Πλοκερὸς, ἄ, ὄν, inpletită, «Ζωστήρ —». Tкр: (aлгил skpīă plakkerōs).

Πλοκεύς, έως (ό), inpletitoră de rogo-жіні, koshpī, ші чл; saă de prăka kapelă (pogojinară, saă perăkară). [din

Πλοκή (ή), inpletipe; inpletivipe (in-kerkătră); (prin intind) mesere; saă mesătră; (fir:) komprnepe; (prin intind:) inkerkătră de vorbe, sofismă; (in men:) viklenie, amăpie, kneltipe de intripi. [πλέχω]: [de vnde

Πλοκίζω, viit: -ίσω, =Πλέχω, fakă inple-titprī de koadе. [шī

Πλόκιμος (ό, ή), potpivită, priimitoră de inpletipe.

Πλόκιον (τὸ), dim: ал лѣι πλόκος. 2) next: лѣи...

Πλόκιος, α, ὄν, poet: inpletită, inpleti-uită, (fir:) inkerkată. || (svest:) Πλόκιον (τὸ), Skp: =Εμπλόκιον. [din

Πλόκος (ό), poet: in lokă de πλόκαμος, koadъ inpletitъ. 2) lanig de rītă, =Περ-δέραιον. 3) kpnēnă. «Ἐπιβαλλομένην χαίταις ῥοδέων πλόκον ἀνθέων». Ekp: [πλέχω].

Πλομίζω, viit: -ίσω, =Φλομίζω. [din

Πλόμος (ό), =Φλόμος.

Πλόος -ούς, πλού, ші (maī noă) πλόος (ό), (dat: πλώ, ak: πλούν, im: πλοί, πλών, πλοῖς, πλοῦς) [πλέω] plătie, kăltopie ne mare; (in men:) kăltopie; (prin intind:) timă (vīntă priinčosă) de kăltopie. «Μη-δένα ἐκβῆναι ἐκ τῆς νεώς μέχρι πλοῦς γέ-νηται». Təv: nīnă se va face vreme de plătie.

Πλουδοκέω, [πλοῦς, δοκέω] viit: -ήσω, aurentă timă priinčosă de plătie.

Πλουθυρία (ή), vorăie ші stnătate, (ad:) toate vknătăile. [πλούτος, ὑγίεια].

Πλοῦς, in kontrak: in lokă de πλόος.

Πλουσιάζω, viit: -άσω, =Πλουτίζω. || (pas:) mă immlăgeskă. [шī

Πλουσιαχὸς, ή, ὄν, proprīă (insăuită) vo-ratklă. [шī

Πλουσιάζω -ώ, viit: -άσω, =Πλουτώ, sīn-tă vorată. [πλούσιος].

Πλουσιόωρος (ό, ή), dătră de, saă in-zestrată kă vorate dăprī. [πλούσιος, δῶρον].

Πλούσιος, α, ὄν, vorată (de vanī ші чл; saă inălăkrată de toate; (despre lăkr:) lăksosă, mtrăieă, inălăkrată. [πλούσιος]. [de vnde

Πλουσίως, adv: kă inălăkrare, saă mtră-pegie.

Πλουταγολής, vezī ploutăgolă.

Πλουτακδημία (ή), kom: akademie (fi-losofie), obīektă kăria este vorăie, saă kăm să se inăvăgăskă cineva. [πλούτος, ἀκαδημία].

Πλούταξ, κας (ό), (măritivă kă oare-kare eronie ал лѣι πλούσιος) vorălămă, (Franj:) richard.

Πλουτεύς, έως (ό), poet: in lokă de Πλούτων.

Πλουτέω -ώ, viit: -ήσω, sīntă vorată, mă inăvăgeskă; (kă men: saă ak:) sīntă vorată, inălăkrată in чева. «Πλουτούντες». vorăi. [πλούτος].

Πλουτήρ, Ion: in lokă de Πλουτέως, men: ал лѣι Πλουτεύς.

Πλουτηρὸς, ἄ, ὄν, alinătră, saă kres-kătră de vorăie. [шī

Πλουτίζω, viit: -ίσω, inăvăgeskă ne či-neva; (pas:) mă inăvăgeskă. [шī

Πλουτίνδην, adv: ne alesă din чеi voră-i, dăne gradă vorăi. (vezī ші ἀρι-στίνδην). [πλούτος].

Πλουτισμός (ό), inăvăgie (akt: saă pas:). [πλουτίζω].

Πλουτογολής, έος (ό, ή), Dop: in lokă de

Πλουτογολής, έος (ό, ή), poet: veselă pentră vorăie sa, (ad:) plănă de voră-i. «Δωμάτων πλουτογολῆ μυχόν». Eskl: (vezī ші εἰρεχαρής). [πλούτος, γήθω].

Πλουτοδοτεῖσθ (ή), poet: fem: ал лѣι πλου-τοδοτήρ.

Πλουτοδοτέω -ώ, viit: -ήσω, dă voră-ie, inăvăgeskă [din

Πλουτοδοτήρ, poet: ші Πλουτοδότης, ou (ό), dătră de vorăi, inăvăgită. [πλού-τος, διδωμι].

Πλωτήρ (ό), poet: (de aci) pistitorș, κορβιερș, marinarș; (dne-opi) innotitorș. [mi]

Πλωτής, ου (ό), poet: Ion: în locș de πλωτής. [πλώω]. [de xnde]

Πλωτικός, ή, όν, îndemnatikș la plătire, = Ναυτικός.

Πλωτός, ή, όν, чел кх insemime de a plăti, saș fătătș într'ânș kinș de a nș se ksfănda. «Νήτος—». Ep: «Πλωτά (ζώα)». Apst: (alt:) νητιά. 2) (poet:) potribitș la plătire saș năvigrăie; desničosș plătitor de a merșe akolo. «Νήτος —». Od: K. || (sșest: брѣвѣ) vreme de plătire, de kăltorie pe mare. «Πλωτού άρότου τε». Epka: Alerop: [mi]

Πλώτωρ, ορος (ό), poet: = Πλωτήρ. [din]

Πλώω, viit: -πλώω, (tre: de kș: πέλω-xx, nex: έπλωσα, mi al 2: întrep: nșmaī în komp: έπλων, de xnde naptv: πλώς) poet: Ion: în locș de πλέω.

Πνέω, (prel: έπνειον) poet: în locș de πνέω.

Πνεύμα (τό), [πνέω] = Πνοή, sșfape, saș sșfătētrș. 2) vîntș; (med:) fătș. 3) pessfape. «Πνεύμα μετέωρον, saș (simp:) «Πνεύμα». med: = Δύσπνοια, saș Όρθόπνοια, grea sșfape, înnekătētrș, astmș. 4) (plr:) perîodș de kșvîntș (maī de mșate-opi prea lșnrș), sșpe a kșrșia deklarape este treksinčoaș o sinrșrș pessfape. 5) (filosof:) fiingș nematepialș (fșrș trșnș), snipitș (dșxș); sșfătēł; înșepș, saș ŋeniș. «Ό ποιών τους άγγέλους αυτού πνεύματα». Skp: 6) (tlp:) sfîntș dșxș. 7) moralș saș aleropikș înșelesș al sfîntelop skpîntșrī (înpot: de γράμμα). «Τό γράμμα άποκατείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζῶσποιεῖ». Skp: 8) (gram:) semnș asnipateī saș sșșșipīī prosodīī.

Πνευματέμφορος (ό, ή), nșptștopș în sine, saș însșfătēł de Dșmnezeeskș dșxș. [πνεύμα, έν, φέρω].

Πνευματίας, ου (ό), plămăș de astmș, saș de grea sșfape. 2) sșfătēł de fătē. [πνεύμα]. [de xnde]

Πνευματιάω -ω, = Πνευστιάω.

Πνευματίζω, viit: -ίζω, sșfăș, vîntșrș. 2) (gram:) insemnș, saș pronșnș zîcherile kș asnipatș saș sșșșipe sșfape. [mi]

Πνευματικός, ή, όν, atînrștopș de, pe-lătivș kș πνεύμα (în toate insemn:). «Μέριον πνευματικόν». Anatomi: kape sșșșemte la pessfape (ка плămînșl). «Όργανον πνευματικόν». Mekn: kape se mișkș prin

vîntș. 2) (med:) = Πνευματίας, astmatikș; saș vîntosș, fătșosș. 3) (fîsf:) neîntșpnatș, nematepialș; (tlp:) învîntș kș, saș sșptștopș dne înșelesș (fap nș lătera) lē-ñiī, mistikș, aleropikș; (Bisep: maī noș) dșxovnikș, saș dșxovničeskș; (în ŋen:) snipitșalș, nelrșneskș. «Πνευματικοί». Gal: o sektș de doktorī, kape alrșșfăș toate simlomele patolomīe la dșkrapea snipitelop vitale (fătștoape saș ŋiitoape de vîntș). [πνεύμα]. [de xnde]

Πνευματικός, adv: dșxovničeshte; în înșelesș snipitșalș, saș aleropikș, nș dne lătera lēñiī; nelrșneshte.

Πνεύματιον, (τό), dim: al lșl πνεύμα, vîntșlēñiș, saș aeramș.

Πνεύματος, α saș ος, ου, poet: adșkștopș, saș insogitș de vîntș; eksnșsș la vîntșrī, vîntșposș. [πνεύμα].

Πνευματισμός (ό), insemnape, saș pronșnape de o zîcher kș sșfape sșșșipe saș asnipatș (gram:). [πνευματίζω].

Πνευματοδόχος (ό, ή), priimitopș de vîntș. [πνεύμα, δέχομαι].

Πνευματοκήλη (ή), snș felș de sșrșptștrș, sșfătētrș de bōmș din fătș, saș vîntș, (fșanș:) fausse hernie. [πνεύμα, κήλη].

Πνευματοκίνητος (ό, ή), mișkatș de vîntș; saș pornitș de sfîntș dșxș, = Πνευματέμφορος. [πνεύμα, κινέομαι]. [de xnde]

Πνευματοκινήτως, adv: kș pornipe din Dșmnezeeskș dșxș.

Πνευστοκλήτωρ, ορος (ό), kemștopș de dșxșrī (ŋeniī, saș demoni). [πνεύμα, κλέω].

Πνευματομάχος (ό, ή), înpotivîtopș (pessoitopș) zeitșŋiī sfîntșlșl dșxș. [πνεύμα, μάχομαι].

Πνευματόφαλος (ό, mi ή), sșfătētrș de bșrikș din vîntș (snș felș de sșrșptștrș la bșrikș). 2) plămăș de aveastș palimș, = Εξόμαλος. [πνεύμα, όμαλός].

Πνευματοποιέω -ω, viit: -ήσω, pefakș čeva în vîntș, prîvinșleskș fătē. [din]

Πνευματοποιός (ό, ή), prîvinșitopș de vîntș, saș de pessfape. [πνεύμα, ποιός].

Πνευματόρρος -ους (ό, ή), mișkatș de kșrșpea vîntșlșl. [πνεύμα, ρός].

Πνευματοσφύρομαι -οῦμαι, viit: -ήθισομαι, mș porłș, mș mișkș de vîntș, saș de Dșmnezeeskș dșxș. [din]

Πνευματόσφορος, mi Πνευματόσφρητος (ό, ή), nșptatș (mișkatș) de vîntș, saș pornitș de Dșmnezeeskș dșxș (miñș de dșxș sfîntș), = Πνευματέμφορος. 2) (în rłș) kōpninsș de dșxș rłș. «Ό προσήται αύτής

πνευματόφοροι, ἄνδρες καταρροηταί,,. Skp: (Sofont): [πνεῦμα, φέρω].

Πνευματώω -ω, viit: -ώσω, ptefakš in, saš kmplax de vintš; pñiqinsieskš fiate, kmflax. [mi]

Πνευματώδης, εως (ό, ή), vintosš (din fiinga vintslaxi); saš vintšposš (pñiñ de vintšpi); (mai noš) sniptosš, kš dšxš; (med:) adskštopš de vintšpi saš fiate, fšptosš; (xne-opi) astmatikš; (rřam:) pronsnqatš asnipat. [πνεῦμα].

Πνευματώσις, εως (ή), kmflaxtpš de nintene din fiate [mi]

Πνευματωτικός, ή, όν, pñiqinsitopš de kmflaxpi, fšptosš. [πνευματώ].

Πνευμονευτική (όργανα),=Πνευματικά.

Πνευμονία (ή),=Πλευμονία, peripneumonie. [mi]

Πνευμονίας, ου (ό), mi Πνευμονιζός, ή, όν, relativš kš plšmñiñ; saš pñlimañ de peripneumonie. [mi]

Πνευμονιζ, ίδος (ή),=Πνευμονία. [mi]

Πνευμονώδης, εως (ό, ή),=Πλευμονώδης. [din]

Πνεύμων, ονος (ό), plšmñiñ. 2) snš felš de animalš de mare. [πνεῦμα].

Πνεύσις, εως (ή), skflape de vintš; pesšflape, mi cl: [mi]

Πνεύστης, ου (ό), kape pesšflap des mi rpeš, astmatikš. [πνέω]. [de snde]

Πνευστώω -ω, viit: -άσω, pesšflax des mi rpeš (din osteneapš mi cl:); sintš aslmaticš; saš (simn:) ašia pesšflax. [mi]

Πνευστικός, ή, όν, folositopš la skflape, saš pesšflape. 2) (med:)=Πνευματωτικός.

Πνέω, viit: πνέσω, mi (mai noš) πνεύσμαι, saš (mai kopek:) πνευσόμαι, (nas: tre: de kš: πέπνυσμαι) skflax. «Ἄνεμος βορρῆος ἀναντίας ἔπνευ». Ksn: (mi fir:) «Ἐγὼ οὐ μὴ πνεύσης ἐνδέξις». Kal: κερκία ts ns veni in ajštopš. (mi intp'altš akcheugie) «Μέγα πνεῖν». Hind: a se inrñifa, a se mñdñpi. «Χαμῆλὰ πνεῖν». Hind: a fi kmixitš. «Κενεᾷ πνεῖν». Hind: a avea zadapniue simgiminte. (mi nas:) «Πνεῖται αὐλός». Enrp: «Πολύ παρ' ὧν ἔπνευ». Dm: epa mare mi tate. 2) pesšflax; (pñin inlind:) tpñieskš. «Πνέονθ' ὕπνῳ». Esxl: sfopšind in somnš. «Εἰ ἔτι πνεῖ». Aks: «Οἱ πνέοντες=Οἱ ζῶντες», (mi fir:) «Ἦρ πνέοντες». Ksn: «Ἄρην (Μέγα) πνέοντες». Om: plñi de inimš (de vřbřxjie). «Φόνον ἀλλήλοισι πνέοντες». Tkr: (mi avšs: «Μέλα πνεῖν». Enrp:=Μελωδεῖν. 3) daš mipošš, mipošš. «Στεφάνους ἡδὺ πνέοντα»,. Tkr: (mi kš nen: el:)

• Τράγου («Κρόκου) πνέων,,. Enrp: mi Dioskr: (mi kš dat:) «Μύροιςιν ἔτι πνέοντες στέφανος». Enrp: (mi fřpř kazš). «Τὸ στόμα πνεῖ». Dkr: mipošš, nste. (mi fir:) «Πνέειν χρίτων (ἐρώτων),. este plñiñ de... || (poet: fir:) Πεπνυμένος, ή, όν (vezī πινύσκω).

Πνευαλίων, ονος (ό), innekštpš, ce vine in somnš, (alt:) ἐριάλτης. (Frang:) cauchemar. [mi]

Πνίξ (ή), baie innekšchoasš (prea sep vintē). [mi]

Πνίγτος (ό), laugš de skřpřmare; skřpřmare. 2)=Πνίγος. [mi]

Πνίγυς, εως (ό), vasš (akopeřimš nñl niosš), kš kape se inneakš, se sfinr křpřkñiñ; snš felš de kontopš saš gestš, in kape se koache karnea nřbšmitš; snš astkñš nñl niosš de maminš idraxlikš; (xne-opi) křpřštpřl kaiaop, mi cl: [mi]

Πνίγρως, ή, όν, adskštopš de innekščisne; (fir:) foapte stpimtopřtopš. [mi]

Πνίξω, viit: -ίζω, poet: in lokš de πνίγω. [πνίγος].

Πνίγμα (τό), mi Πνιγμανή (ή), mi poet: Πνιγμός (ό), skřpřmare; innekščisne de mare křadkřpř,=Πνίγος. [πνίγω]. [de snde]

Πνιγμώδης, εως (ό, ή), mi

Πνιγός, εως, εν, poet:=Πνιγρως. [din]

Πνίγος, εως -ους (τό), innekščisne; (pñin inlind:) křadkřpř innekštoape [din]

Πνίγω, viit: πνίξω, mi (mai inlrev: πνίξμαι, mi πνιζόμαι, (nas: tre: de kš: πέπνιγμαι, nexi ἐπνίγην) skřpřmiš; innekš. «Ερπίπτουσιν εις την θαλασσαν, και ἐπνίγετο ός τις μὴ ἐπύγχανεν ἐπιστάμενος νεῖν,,. Ksn: (mi fir:) «Ἦν ή ὕλη πνίγει τον σίτον». Ksn: 2) kokš karne nřbšmitš in kontopš; (in nen:) přbřkeskš in xskatš. «Πνίξαντες ἐν κριθᾷ νο διασχυνεῖ (τό κάτω της βύβλου) οὕτω τρώγους». Ep: 2) (fir:) stpimtopezš nřea mřkl (stpñrš de řitš). «Και κρατήσας αὐτόν ἔπνιγε λέγων, ἀπόδος μοι,,. Skp: [πνίξ].

Πνιγώδης, εως (ό, ή),=Πνιγρως.

Πνικτής (ό), innekštopš, saš skřpřmištopš. [mi]

Πνικτός, ή, όν, innekatš; (desnpe aerš) inkiš din toate přpñile. 2) (fir:) kontš in vasš jinitš la rřpř (nřbšmitš), saš in gestš. [πνίγω].

Πνικτοφάγος (ό, ή), mñnkštopš de skřpřmate křpñšpi (moptčisñi onpñte Bisep:). [πνικτός, φάγω].

Πνίξ, πνίγος (ή), innekščisne; přbřmištpř; stpimtopape.

Πνίξις, εως (ή), innekape; skřpřmare;

men:) o limbă de pământ în tinerețe ca și în capăt în mare. «Τῆς Δωριδος χώρας ποσειδῶν στεῖνός ταύτη κατὰτείνει». Ερ: [ποῦς, ποδός].

Ποδηγεσία (ή), treaba călărescă, călărie-zire. [ποδηγέω].

Ποδηγεστέρος, α, ον, compar: (περὶ) al lui podagros.

Ποδηγετέω -ω, viit: -ήσω, = Ποδηγέω. [din

Ποδηγέτης, ου (ό), = Ποδηγός. [din

Ποδηγέω -ω, viit: -ήσω, călăresc; în drepteaș pe cineva (pron: mi fir); eskualikă ceva călărie. [ποδηγός]. [de Ende

Ποδηγητικός, ή, ον, kvenitlă, folositor, să în deminutiv la călărie, să povățuie.

Ποδηγία (ή), călărie.

Ποδηγικός, ή, ον, = Ποδηγητικός. [din

Ποδηγός (ό, ή), călăresc; să povățuie. || (subst:) = Ποδηγέτης, călăresc (pron: mi fir); nedaror. [ποῦς, ήέρομαι].

Ποδηγετής, έος (ό, ή), [ποῦς, έένεγω] adăș, ajunș nînz la niçoare «Χιτών» —. Ερ:

Ποδήνεμος (ό, ή), poet: așer de niçoare ca vîntul. [ποῦς, άνεμος].

Ποδήρης, έος (ό, ή), lănră nînz în niçoare. «Χιτών» («Αστis» —, Ksn: (fir) «Ναῦς» —. Esix: cea pe nînze, pornită pe mare (vezi poῦς). «Σύλος» —. Esxl: amezată pe niçoare (bascl) stă, dreptă, statornikă. (next:) «Τα ποδήρη, în loc de oi podes. [ποῦς, άρω].

Ποδήροφρέω -ω, viit: -ήσω, portă și alina lănră (nînz în călărie). [ποδήρης, φρέω].

Ποδί, dat: al lui poῦς.

Ποδιαός, α, ον, cel cu întinde pe și niçoare. 2) (nast:) = Ποδιώτης. (de Ende) «Ποδιαίον ποιούμεν τον ιστόν». Apst: = Ποδέω. [mi

Ποδίζω, viit: -ίσω, legă niçoarele, în nădăk (prin: cală). 2) măsăre cu niçoare, (Franz:) arpentier; (fir:) măsăre niçoare de versă. [ποῦς, ποδός].

Ποδίχοτος (ό, ή), poet: troncnitor din niçoare. «Αμυα ποδίχοτος». Επρ: feapă vinovățior, care zornătesc în niçoare lor. [ποῦς, χρότος].

Ποδίον (τὸ), = Ποδεῖον. 2) dim: al lui poῦς.

Ποδίσκος (ό), dim: al lui poῦς, niçoareș.

Ποδισμός (ό), în nădăkare; 2) măsăre cu niçoare; măsăre de niçoare de versăre; 3) și fel de danș [mi

Ποδιστήρ (ό), poet: în nădăkitor. «Πέπλος» —. Esxl: 2) (Skp:) oală cu niçoare. [mi

Ποδίστρα (ή), lașă să kpsă, în care se apăsă niçoare; nădăk. [ποδίζω].

Ποδεῖον, poet: în loc de ποδός, men: în dat: de înd: al lui poῦς.

Ποδοάκη, mi Ποδοάκη (ή), [ποῦς, κάκη] călăre de niçoarele vinovățior.

Ποδοκείλον (τὸ), călărie de la talpa niçoare. [ποῦς, κείλος].

Ποδοκρουσία (ή), călărie cu niçoare în pământ (în loc de călărie în palmă). [ποῦς, κρούω].

Ποδοκτυπέω -ω, viit: -ήσω, bată cu niçoare în pământ; (prin:) dănuind. [mi

Ποδοκτύπη (ή), lăsr: dănuitor. [ποῦς, κτύπος].

Ποδομερής, έος (ό, ή), (metr:) în pământ în niçoare; să kompășă dintă o parte a călărie în fie-care niçoare. [ποῦς, μέρος].

Ποδονιπτήρ, Ποδονίπτρα, mi Ποδονίπτρον = Ποδανιπτήρ, mi cl:

Ποδονομέω -ω, viit: -ήσω, facă ueste din niçoare dănuind (vezi mi χειρονομέω; să dănuieș pantomimiceste. [ποῦς, νέμω].

Ποδοπέδη (ή), lăsră de niçoare, nădăk. [ποῦς, πέδη].

Ποδορράγης, έος (ό, ή), emită, isborită din lovitură de niçoare. [ποῦς, ράγνυμι].

Ποδορρώη (ή), poet: [ποῦς, ρώομαι] cea-pănă, țare în niçoare.

Ποδόρριον, [ποῦς, έρω] (τὸ), = Ποδοτήριον, Ποδεῖον, mi Ποδένδυτον, și ală lănră nînz în niçoare.

Ποδόστημα (τὸ), partea cea mai de jos a corpului de călărie pănă (unde se sprijinim niçoare kîrmei). [ποῦς, έστημι].

Ποδοστράβη (ή), [ποῦς, στρέφω] înstrămintă, prin care se skilouesk niçoarele osîndigilor, să se îndpentează kîrmele măsărele cele strîmbate; călăre = Ποδοάκη; kpsă să lașă pentă vînătră.

Ποδόστροφον (τὸ), = Ποδοστράβη

Ποδέτης (ή), (flas:) avere să fiingă de niçoare, niçoare. [ποῦς, ποδός]. [de Ende

Ποδοτήριον, mi Ποδέτριον (τὸ), = Ποδέριον.

Ποδοτρέχλος (ό, ή), mîncător de roată cu niçoare stă; oară. [ποῦς, τροχός].

Ποδοχέω (poate mai corectă ποδουχέω) -ω, viit: -ήσω, [ποῦς, έχω] = Ητθαλιουχέω.

Ποδόψητρον (τὸ), poet: [ποῦς, ψάω] nînză, să apară de dînăntea șmeior nențră mțeps niçoarele; covoră amțepăstă pe jos.

Ποδοψορία (ή), tronpită de niçoare în șmeletă. [mi

Ποδοψόριον (τὸ), troncnitoare, xîpitoare. [din

Ποδοψόφος (ό, ή), τροπῖτορδ κκ πιόοα-
ρελε in xmbaetl. [πῶς, ψόφος].

Ποδόω -ω, viit: -ώσω, intinwz minzele
κορβῖi prin κερελελε lerate de κβῖvίfiele
λορ (bezī mi ποδῶων). [πῶς, ποδῶς].

Ποδώκεια (ή), ixpealt de πιόοαρε. 2)
(xne-opi) poet: fem: al λxί ποδώκης. [mi

Ποδώκηστατος, η, ον, xnpa: nepa: al λxί

Ποδώκης, εος (ό, ή), iste, adepδ de πι-
οοαρε; (in nen:) isteγδ, iste, bioiδ. [πῶς,
ώκός]. [de xnde

Ποδώκία (ή),=Ποδώκεια.

Ποδώκως, εος (εια, υ), (nau:) in λοκδ de
ποδώκης.

Πόδωμα (τό), [de avi] podealt (ne kape
καλκῖ χίνεβα κκ πιόοαρελε); sofa, (Fra-
nc:) estrade; tpoarδ, prisnt (noditxtp
maī 'naλt). [πῶς, ποδῶς].

Ποδώνυχος (ό, ή), [πῶς, ὄνυξ] λxngδ, in-
kīt a aknipe nīnt la xngiile πιόοαρελορ.

Ποδῶτες, ή, ον, intinsδ prin ποδῶων (be-
zī zic:). [ποδόω].

Ποσειτρόςος (ό, ή), poet: [πόα, τρέφω] pro-
dsktporδ de mlatz eapb.

Ποσειχρόςος (ό, ή), poet: чел κκ faγb (κο-
λοαρε) de eapb, verdc; saδ moale, fra-
ucedδ. [πόα, χρόςος].

Ποέω, At: in λοκδ de ποιέω.

Πόη (ή), Ion: in λοκδ de πόα.

Ποηλαγέω -ω, viit: -ήσω, κxerδ xpīen;
xwngδ xpīenete netpexinchoase. [πόη,
λέγω].

Ποηφαγέω -ω, viit: -ήσω, mēnīnkδ eap-
b. [din

Ποηφαγής, εος (ό, ή), neaprov: in λο-
κδ de ποιηφάγος.

Ποηφαγία (ή), mīnkape de eapb. [din

Ποηφάγος (ό, ή), mīnktporδ de eapb,
(Franc:) herbivore. [πόη, φάγω].

Ποηφόρος (ό, ή), prodsktporδ de mlatz
eapb [πόη, φέρω].

Ποθαίνω, rls: in λοκδ de ποθέω.

Ποθέσκε, poet: Ion: in λοκδ de ἐπόμεν.
a 3: sing: peps: de ppa: al λxί ποθέω.

Ποθεινοποιός (ό, ή), fκκtporδ de a fi че-
ва saδ χίνεβα de dopit. [ποθεινός, ποιός].

Ποθεινός, ή, ον, de nofīt, dopitδ. «Δά-
κρυα ποθεινῶ». Ekp: че vaps χίνεβα de
dopxλ κxίβα. [πόθος]. [de xnde

Ποθεινῶς, adv: κκ dopīngb. «Ποθεινῶς
έχω τινός». Lks:Ποθῶ.

Ποθείς, εἶσα έν, pas: nex: 1: de napti:
al λxί πίνω.

Ποθέν, next: λxί ποθείς.

Πόθεν, [πός] adv: лок: intpex: de xnde?

din че napti? «Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν», Om:
•Πόθεν γένος εὐχεταί εἶναι,, Om: «Τούτων
δὲ οὐκ οἶδμεν, πόθεν ἐστὶ,, Skp: •Πόθεν ἄν
τις τοῦτο τὸ χρεῖμα λάβοι,, Ksn: 2) poet:
in λοκδ de πόθι; xnde, in че napti? «Πό-
θεν ἐστ' οὗς, mi чл,, Sof: 3) (obīc:) in локδ
de πῶς; κkm? (upīnc: in felδ de mīpt:
ner:) κkm este κκ nstīngb? «Πόθεν; πολ-
λοῦ γε καὶ δεῖ». Dm: «Τίσι χρῆται; πότερα,
τοῖς χρηστοῖς; πόθεν,, Apstf: || (ка enkāt):
nedefin: de la vpe enīδ локδ, de en-
deba. «Ἐκ ποθεν,, Om: «Ἦν ποθεν τι ἐλ-
πίω λήψεσθαι,, Ksn: «Ἀλλοθεν ποθεν,, Ksn:

Πόθεν, napti: enkāt: bezī ppech: la
sfīpmīlδ.

Ποθ-έρπω, Dor: in λοκδ de ποστέρπω.

Ποθέσπερος (ό, ό), Dor: in λοκδ de
πορθέσπερος. || «Τὰ ποθέσπερα,, adv: Πρός
ἐσπερον, kam insepai, ne seapb.

Ποθεύντες, Dor: in λοκδ de ποθεύντες,
btpb: im: de napti: al λxί ...

Ποθέω -ω, vii: -ήσω, mi At: -έσω, mi
-έσσομαι, (nex: ἐπόμενα, mi ἐπόμενα, pas:
tpc: de κκ: πεπόμεμαι, mi nex: ἐποθέσθην)
[de avi] nofteskδ, dopeskδ a maī vedea,
a pedovīndi чева, saδ ne χίνεβα mīnsīnd,
[Franc:] regretter; (de xnde) ixveskδ
amopos; (in nen:) nofteskδ, dopeskδ de
чева. «Εἰ ὕμιν κρηδία πόλεμον ποθεῖ».

Ткр: «Ὅς γὰρ ἄν φιλήται θεῶν ὑπὸ
τινων, ἡδέως μὲν τοῦτον οἱ φιλοῦντες πα-
ρόντα ἐρωσι, ποθοῦσι δὲ, ἄν που ἀπλή. Ksn:
«Ὁὐδ' αἰετὶ συνέβη ποθέσαι τινα τῶν ἀπεών-
των». Ткр: «Γαλαθῆνοι ἄρνες γενναίης
δῖας μαστὸν ποθέοισι,, Ткр: (mi absol:)

•Οἱ ποθεύντες ἐν ἡματι γηράσκουσι,, Ткр:
(mi κκ inf:). •Ἀρὰ ἐτι ποθοῦμεν μὴ ἱκανῶς
δεδεῖχθαι,, Plt: oape rīndīnd, κκ nс s'a
dovedit destxλ, dopim a se dovedi maī
vīnc? (mi in neīnsxλ:) •Ἦ γώρα αὐτὴ τό
μὴ ἔν ποθήσει,, Ksn: ba vcepe. (mi mīk:
ppea rap) •Ποθομένην φρανῖ,, Sof: in λοκδ
de ποθούση. (mi pas:) «Πρὶν εἰδέναι, εἰ πο-
θοῦμεθα,, Sof: [din

Ποθῆ (ή), poet: in λοκδ de πόθος, [de
avi] nofīb.

Πόθημα (τό), obīektλ nofīet, saδ do-
pīngē; (xne-opi) in λοκδ de πόθος, do-
pīngb, amopδ. [ποθέω].

Ποθήμεναι, poet: in λοκδ de ποθεῖν, inf:
al λxί ποθέω.

Πόησις, εως (ή), nofīpe, dopipe de
чева. [mi

Ποητός, ή, ον, [de avi] nofītīδ, saδ vpe-
dnīkδ de dopit. [mi

Ποθητός, ός (ή), poet: Ion: in lokš de ποθητός. [mi]

Ποθήτωρ, ορος (ό), poet: (κς men:) [de avi] poſtitorš, dopitorš de чева, saš de чивева. [ποθέω].

Πόθι, [πός] adv: lok: (intpev:) poet: in lokš de πυύ; in kape lokš, xnde? «Πόθι: φρενός έμᾶς γέγραπται»; Hind: (mi in miuk:) «Πόθι: τόσον έμυλον ήρώων γαίης έκτοθι βύλλαι»; Anln: || (ka enklit:) nedefin: in vre xnd lokš, xndeva; (mi timn:) in sfirmitš; intp' o vreme; kile o datš; (mi fir:) kam, ποθε, kam se pare. «Αἰ' κα' ποθι: Ζεὺς δῶσι πόλιν εξελκάζει». Il: T. «Ἀλλὰ ποθι: Ζεὺς ήθελεν». Il: T. «Τῷ δ' ὡς ποθι: μοῖρα γενομένην επένησεν». Il: Ω.

Ποθινός, ή, όν, poet: in lokš de ποθεινός.

Ποθέλιτος (έ, ή), [πόθος, βάλλω] isbitš (kopinsš) de poſt saš dparoste kſtre чева, saš de amorša kšiva.

Πόθοδος, (ά), Dor: in lokš de πρόσθοδος.

Ποθολις, ίδος (ά), Dor: in lokš de προσολις.

Ποθ-οράω -ω, viit-έψομαι, Dor: in lokš de προσοράω.

Ποθορεύω, Dor: in lokš de προσορεύω, partu: fem: al lšī...

Ποθ-όρημι, Eol: in lokš προσοράω.

Ποθορή, Dor: in lokš de προσορά, 3i: mi

Ποθορήσθαι, saš Ποθόρησθαι, Eol: in lokš de προσοράς, a 2: sing: peps: al lšī προσοράω.

Πόθος (ό), [in afin: κς πάθος, de xnde mi se kouf: κς πένθος] [de avi] poſt de lskpe, saš dopš de nepsoanš in linsš; tristetš nentpe linsipea vre xndi dopitš, saš isbitš oniektš, (Fpanj:) regret; (in men:) poſtš, dopingš (amorš). «Σός με πόθος θυρόν άπηύρα». Od: A. dopex tšš. 2) xnd felš de floape, (Fpanj:) ancolie.

Ποί, [πός] adv: lok: (intpev:) in че lokš, xnde? (prinč: in miuk:) «Ποί φέρη θυμούμενος»; Ekr: «Α δ' ύπέσχεο, ποι' καταθήσεις»; Sof: (mi κς men:). «Ποί γής»; Sof: 2) (xne opí) nins kind? saš nentpe kape sfirmitš? nentpe че? «Ποί μενεΐς»; Iks: || (ka enklit:) nedefin: in vre xnd lokš, xndeva. «Ἀλλοθί ποι». Iks: «Επεμέλετο και πότῳ, όπως συγκομίζοντό ποι». Ksn: (bezī mi pš).

Ποία, fem: al lšī ποίος.

Ποία (ή), poet: Dor: in lokš de πία. (bezī mi ...

Ποία (ή), poet: (mai noš) in lokš de ποία=πία; (prin intind:) primš-варъ, saš

варъ; (de xnde osiç:) anš. «Χείματα τε ποίας τε δύνω και εύχοσι πάσας»,. Pass: [de xnde

Ποιάεις, εσσα, εν, Dor: in lokš de ποιήεις.

Ποιανθής, έος (ό, ή), poet: чедκš (pliniš de) capš verpe infloritš. [ποίη, άνθος].

Ποιεύ, Dor: in lokš de ποιού, miж: по-рнч: mi

Ποιεύντι Dor: in lokš de ποιούντι, dat: de partu: mi

Ποιεύμαι, Dor: poet: in lokš de έποιούμαι. pas: prel: al lšī ...

Ποιέω -ω, viit: -ήσω, [ποιός] (in men:) fakš (mai in toate insemnările zic):

«Εγώ τοῦθ' ύπέρ σοῦ ποιήσω»,. Dm: (mi pas:)

«Ταῦτά μοι πάντα πεποιήται»,. Dm: (iap partik: 1) prodskš (despre omš = Γεν-νῶ).

«Παῖδα ποιῶ (mi intp' o zic: Παί-δοποιούμαι)». (iap despre prinintš mi plan- te=Φέρω, saš Φύω).

«Ἄνῳ τε ποιεί πολὺ (ή Κολχίς), και' κάνασθιν και' κηρόν και' πί- ταν»,. Str: (mi intp' alš akpen:)

«Κρηθᾶς ποιείν ήμᾶς πολλὰς οἶνον τε πολὺν»,. Apstf:

«Τοὺς ἐν ὕγροις ὁμοῦ και' ξηροῖς μέτρα πεν- ταχόσια ποιούντας»,. Pl: (saš 2) (mentem: prin lskrapea mfinelop) klšdeskš, lš- kpezš, alkštsieskš, kpeežš.

«Αὐσι: πρὸς ἐ- ποίει»,. Enprf: «Τοῦτον ὁ δῆμος έστῆσεν ἐν- θᾶδε, χάλκεον ποιήσας»,. Tkr: «Τέκτονας και' οἰκοδόμους πολλοὺς ὄρεξ, οἱ ἄλλοις μὲν ποιῶσιν οἰκίας, έκυτοῖς δέ οὐ δύνανται ποιῆ- σαι, ἄλλ' ἐν μετῷ αὐτοῖ οἰκοῦσι»,. Ksn:

«Εν ἀρχῇ έποίησεν ὁ θεός τὸν οὐρανὸν και' τήν γῆν»,. Skp: «Οἶον τοῦτο θεοί ποιήσαν ά- νακτες θηρίον (τόν κύναι),», Tkr: (mi miж:)

«Σφῆκας οἰκία ποιήσαντο», Om: (mi pas:).

«Τῶν τὰ χεῖρα τοῖσι Φοίνιξι οἱ πήχες ποι- εῦνται»,. Ep: «Πολλά τοι πεποιήται καλὰ έργα»,. Tkr: «Αἰθου πεποιημένος»,. Pass:

(saš 3) (prin minte) kompxš (prinç:) noeme, fabšle, mi çl: fakš vepšpí, pe- ppsintš prin poesie. «Επεα ποιείν»,. Tkr:

«Ομηρος έποίησε τὸν Ἀχιλλέα λόγοντα»,. Apst: «Ὡςπερ πεποίηκεν Αἰσχύλος»,. Apst:

«Ο τὰ Κύπρις », «Ο τήν Γίγαντομαχίαν) πεποιηκώς»,. Iks: «Εποίησε δέ και' μῦθον Αἰσώπειον»,. Plt: «Τίς τῶν ποιείν δυναμένων»,. Iskr: (de xnde pas:).

«Ἀέξιος πεποιημένη», Ionç: noetikš, mi bioac. mi «Πεποιημένα δνάρματα»,. Fpr: imitative. 4) (fir:) = Έμ- ποιῶ, prinintšieskš (xne:ieskš) чева, alkš- tieskš.

«Ποιείν ίδρωτα»,. Iks: «Ο έμοι ποιήκε τοῦτο τὸ ὄνομα»,. Plt: «Τοῦτ᾽ έστι μόνον τὸ πεποιηκός, μοι τὸν λόγον»,. Tçh:

mi a dat matepie (prinintš) de voršipe.

“Ποιεῖν σιωπῆν,, Ksn: “Ποιεῖν ἐκκλησίαν (ἀγωνίας, Πύθια, Ἰσθμια, θυσίαν, θήραν, μι χλ:). Lks: “Ποιεῖν ἱρά,, Ep: “Χώραν ποιεῖν,, Apst: a da локѣ. “Ἀργύριον τοῦτο τοῦτο ἐποίησε,, Ep: (mi k8 inf): “Θεοί σε ποιήσαν ἰκέσθαι ἐς οἶκον,, Od: 4. “Λισχύνεσθαι ἡμᾶς ἐποίησατε,, Ksn: “Ἀπαγγέσθαι με ποιήσεως,, Tkr: (mi inpreknt k8 ωστε). “Ποιεῖν ὥστε,, Lks: (mi in anal:). “Ποιέειν, ὅπως ἡ Ἰωνίη ἔσται ἐλευθέρη,, Ep: 5. (k8 ak: sađ kazđ k8 prep: sađ k8 adv: in-dip:) adskđ, nđiđ ne čineva sađ čeva intp' oape-kape nosigie sađ stape. “Ἡέρμυκας ἀνδρας ποίησε βαθυζώνους τε γυναικας,, Es: “Ποιῶ (mi miž: “Ποιοῦμαι) βασιλέα,, Skp: (čel d'intiđ insem: nentp8 ajiđ, iap čel d' ai doicea nentp8 sinemf) “Παῖδα (“Θυγατέρα) ποιεῖσθαι,, Ep: = Εἰσποιεῖν, a a-donta (a face de sfiatēđ). “Ἦν ἐποίησατο μητέρα,, Pl: “Ποιῶ, sađ Ποιοῦμαι ἀκοιτιν,, Poet: “Τὴν δὲ ταμίαν ἐποίησάμεθα,, Ksn: “Παραδεῖγμα αὐτὸν ποιήσατε τοῖς ἀλλοις,, Dm: “Εξώλη ποιήσαν αὐτὸν οἱ θεοί,, Dm: “Πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι,, Ep: «Ἡ θρονεῖς μακρὰν τὴν νύκτα ποιεῖ,, Tkr: (mi in ex: de prep:). “Ταῦτα πάντα τοὺς τελομένους ποιοῦμεν,, Apst: “Κακὸν τι ποιεῖν ἐμαυτόν,, Ksn: “Κακὰ πολλὰ τοὺς Σαμίους ἐποιοῦν,, Lks: “Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν,, Skp: (mi k8 dat: pap:) “Ταῦτα μὲν καὶ νεωτέρῳ καὶ πρεσβυτέρῳ ποιήσω,, Plt: “Τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις,, Skp: “Καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως,, Skp: (mi k8 kazđ k8 prep:). “Ποιεῖν ἐπὶ ξηροῦ τὰς ναῦς,, T8y: “Ποιεῖν ὑπὸ τιν,, Lks: a s8n8ne k8ba. “Ποιεῖσθαι ὑπ' ἐαυτῶ (sađ ὑπ' ἐαυτὸν),, a' mī s8n8ne, a st8nini. “Ποιεῖ εἰς αὐτόν τι,, a l8a as8-np8 mī. “Ποιεῖν ἐνὶ φρεσὶ νόημα,, Od: 3. “Ποιεῖν, sađ Ποιεῖσθαι ἐν ὀργῇ (εἰς ἀσφάλειαν, ἀπὸ τῆς ὀφειδός, mi χλ:). Lks: “Τειχίσας δὲ τὸν ἱσθμὸν (τῆς χερρόνησου) ἐποίησεν ἐντὸς τοῦ τειχους ἑνδεκα πέλεις, mi χλ:, Ksn: (mi k8 adv:) Ποιεῖν εἴπω (ἔξω, ἐν μέσῳ, ὡς πορρωτάτῳ, ἐκποδῶν, mi χλ:). Lks: “Εἶ (“Κακῶς) ποιεῖν τινα,, Lks: “Ἡ τύχη καλῶς ποιοῦσα μετήνεγκε,, Dm: (bezī mi kalōs) “Καλὸν ἐποίησατε τὸ σῶσαι τὴν νῆσον,, Dm: “Οὐκ ὀρθῶς ἐποίησας ἐκδοῦς τοὺς λόγους,, Apst: (de snde 6) amezđ: intokmeskđ. “Νόμον πεποιήναι,, Ksn: 7) nđiđ in l8-krape, st8vīpmeskđ. “Πάντα ποιεῖν,, Lks: “Εἰρήνην (φιλίαν) ποιεῖν, sađ ποιεῖσθαι,, Dm: mizločit, sađ nemizločit. “Θέλεις μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποιεῖ,, Skp: “Ὅστις ἔλον τὸν νόμον ποιήσει,, Skp: “Οἱ

ποιοῦντες τὴν ἀναιμίαν,, Skp: 8) r8teskđ, fakđ v8kale. “Δειπνον ποιῶ, sađ ποιοῦμαι (mi intp'o žit: Δειπνοποιοῦμαι),, Lks: “Ποιῶ γὰρ τοῦτον αὐτός,, At: “Τῶν σηπίων τὰ πτερύγια ἐφθὰ ποιῶ,, At: “Τὸν ἀμνὸν τὸν ἕνα ποιήσεις τὸ πρῶτ, καὶ τὸν ἀμνὸν τὸν ἑτερον ποιήσεις τὸ δεῦτερον,, Skp: 9) (desupe distang8 de vreme) netpekđ. “Ἐστιάωμενοι μέσσην νύκτα ἐποίησαν,, Lks: “Μὴ πολὺν διὰ μέσου ποιεῖν χρόνον,, D: A.l: “Μίαν ὥραν ἐποίησαν,, Skp: nđ čcasđ ađ f8k8t. “Καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἕνα,, Skp: 10) (mađ de m8ste-opī miz:) p8iveskđ, rīn-deskđ, s8pnosežđ, imī inkip8ieskđ. “Μέγα (“Δεινὸν “Συμφορὰν, sađ “Ἐν μεγάλῳ, δεινῷ, θαύματι, ἐλαττώ, ἐλίγω, ὁμοῖω, mi χλ: sađ “Περὶ πολλοῦ, παντός, πλείονος, πλείστου, ἐλάσσονος, οὐδενός, mi χλ:) ποιοῦμαι τι,, Lks: “Χάριν (“Ὀργήν) ποιεῖσθαι,, Dm: “Ποιεῖσθαι δαίμονος οὐ δεῖ πάντα,, Pl: “Τὴν τῶν πολεμίων ἀκαίριαν εὐκαιρίαν ποιοῦμενος ἡμετέραν,, T8y: “Τὴν Ἀσίαν ἐαυτῶν ποιοῦνται,, Ksn: (mi akt: pap). “Ποιῶ δ' ὕμῳ ἐξαπατηθέντας,, Ksn: “Καὶ δὴ σφέας ποιῶ ἴσους ἐκείνοισι εἶναι,, Ep: “Δεινὸν (“Δεινὰ) ἐποιεῖ,, Ep: mi T8y: (bezī mi t8thm). 11) pap: = Προσποιοῦμαι, m8 p8efakđ. “Οἱ μὲν ἐφ' ὅπλοις ποιοῦμενοι,, T8y: “Φιλόσοφος εἶναι ποιῇ,, Temst: 12) (in nepif:): “Ἀρχὴν (“Βουλὴν, “Γνώμην, “Δείπνον, “Θέαν, “Ἀθήνην, “Λόγον, “Ὀδοποιάν, mi χλ: sađ “Δι' ἀγγέλλων, “Διὰ χρηστηρίων, mi χλ:) ποιοῦμαι,, Lks: in локѣ de ἄρχομαι, βουλεύομαι, ἀγγέλλω, χρηστηριάζομαι, mi χλ: “Ἀπὸ γεωργίας τὸν βίον ποιεῖσθαι,, Ksn: 13) (in a tpeia nep8:) f8losemte, se notp8ivemte, kontp8iv8emte (face). “Ποιεῖ δὲ τὰ φύλλα πρὸς λέπραν (πρὸς φάρμακα),, Dskp: “Ἄν σοι ποιῇ,, Enist: “Ἡ εὐνοία τῶν ἀνθρώπων ἐποιεῖ μάλλον εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους,, T8y: kontp8iv8ia in favor8.l лор. (bezī mi d8č8w, mi p8888w).

Ποίη (ῆ), Ion: in локѣ de ποῖα = ποῖα. (sađ 2) fem: a.l л8ī ποῖος.

Ποιηδός (ό, ῆ), poet: = Ποιηδός. [ποίη, βραχ].

Ποιήεις, ε88w, εν, poet: ep8osđ, plinđ de eap88 vepde. [ποίη].

Ποιηλόγος (ό, ῆ), poet: in локѣ de ποιηλόγος.

Ποίημα (τὸ), (in 8nen:) л8k88 f8k8tđ de čineva; (iap naptik:) ind8st8pioas8 konstp8-k8ie; (la л8k8ape sp8pit8al8) skp8iđ (up8-n8: in vep888f), [de ač] poem8, vep8ifi-k8ie; (8ne-opī) vep88; (im:) mīnkape r8-

Ποικιλόδακρυς, υος (ό, ή), poet: чел кк felxpите ppičini de lakpъmī. [ποιکیλος, δάκρυον].

Ποικιλόδειρος (ό, ή), [ποιکیλος, δειρή] чел кк ritš nestpигđ, saš variatš glasš (kapе kintz кк mхate intopspъtspī). “Αηδών—”, (αιγιή skpiš ποικιλόγηνος).

Ποικιλόδερμος, μι poet: Ποικιλόδερμων, ονος (ό, ή), чел кк nіele nestpигъ. [ποιکیλος, δέρμα].

Ποικιλόδίνης, ου, μι

Ποικιλόδινος (ό, ή), poet: formъtopš de felxpите vхloape; saš inbipitš in felxpите kинxpī. [ποιکیλος, δίνη].

Ποικιλόδιφρος (ό, ή), xpkaтš, kиmъtopš ne tpsxpъ nestpигъ, saš tpaзъ de tpsъtopī nestpигī. [ποιکیλος, δίφρος].

Ποικιλόδωρος (ό, ή), poet: dъpъtopš de felxpите dapspī. [ποιکیλος, δῶρον].

Ποικιλοεργός (ό, ή), poet: лкpkaтš nestpигъ; (in ven:) innestpигatš. [ποιکیλος, ἔργον].

Ποικιλόθριξ, ότρυχος (ό, ή), чел кк nъpš nestpигđ, saš кк nіele innestpигatъ. “Νεδρός—”. Exp: [ποιکیλος, θρίξ].

Ποικιλόθρονος (ό, ή), poet: чел чe ape, saš made ne nestpигđ tponš. [ποιکیλος, θρόνος].

Ποικιλόθροος (ό, ή), poet: Ποικιλόθρωνος. [ποιکیλος, θρόος].

Ποικιλόκαυλος (ό, ή), чел кк nestpигđ kочeanš, saš kotopš. [ποιکیλος, καυλός].

Ποικιλομήτης, ου (ό), μι Ποικιλόμητις, ιος (ό, ή), poet: Ποικιλόδουλος. [ποιکیλος, μήτις].

Ποικιλομήχανος (ό, ή), intpeвdingъtopš, saš nъskovitopš de felxpите kиeлitpī, stratafeme, μι чл; foapte bikleanš, — Πολυμήχανος. [ποιکیλος, μηχανή].

Ποικιλομορφία (ή), nestpигime de firxpъ, saš faгъ. [din

Ποικιλόμορφος (ό, ή), nestpигđ la firxpъ, saš la faгъ, felxpitš. [ποιکیλος, μορφή].

Ποικιλόμυθος (ό, ή), poet: [ποιکیλος, μυθος] felxpitš la vorbъ, elokšinte, saš mхate vorbitopš.

Ποικιλόνοος (ό, ή), Sxl: eksnлkаgіe a лді ποικιλόφρων. [ποιکیλος, νοῦς].

Ποικιλόνωτος (ό, ή), nestpигđ ne spinape. [ποιکیλος, νῶτος].

Ποικιλοπράγμων, ονος (ό, ή), intpenpinъtopš, saš kиeлitopš de felxpите лкpкxpī, — Πολυπράγμων, intpīrantš. [ποιکیλος, πράγμα].

Ποικιλόπτερος (ό, ή, чел кк nene nestpигe. [ποιکیλος, πτερόν].

Ποικίλος, η, ον, nestpигđ, saš nestpигa-

tš in kcsъtpъ, zxpъbіe, μι чл: кк felxpите kочape. “Χιτών—”, Ep: “Τεύχεα ποικίλα χαλκῶ”, Om: “Ἡ ποικίλη (sc inг: στέα),, o galerie (saлъ) in Atena, unde era zxpъbitъ bыbлia de la Maratonš. 2) felxpitš, variatš; (npin intind:) aneвоiтoš; (fir:) nestatopnikš, skиmъчoш; saš пpeфъkкitš in mхate kинxpī (bикleanš, шepetš); (in vino) iskšitš, istegš. “Προμηθεά ποικίλον, αἰολόμην”, Es: “Ποικίλους λόγους”, Apstf: “Ἐν τῷ ῥίπτειν τὸ σπέρμα ποικίλη τέχνη ἔνεστι”, Ksn: “Οὐδὲν ποικίλον”, Lks: nіčī o aneвоime; saš biklenie, пpeфъkкtopie. “Πρόμαντις δὲ ἐστὶ ἡ χρέουσα, κατὰ περ ἐν Δελφοῖσι, καὶ οὐδὲν ποικιλιώτερον”, Ep: nіmіkš maі deo-сubitš.

Ποικιλοσάμβαλος (dъne Dendopf rpew:) in лokš de...

Ποικιλοσάνδαλος (ό, ή), poet: nъpъtopš de nestpигī (кcsъгī) pantofš, saš kondxpī. [ποιکیλος, σάνδαλον].

Ποικιλόστερνος (ό, ή), чел кк nіentš nestpигъ; (fir:) Ποικιλόφρων. [ποιکیλος, στέρνον].

Ποικιλόστικτος (ό, ή), innestpигatš кк nіkъeлe. [ποιکیλος, στίξω].

Ποικιλόστολος (ό, ή), inbъpkaтš nestpигъ; (poet: inven:) nestpигđ, zxpъbitš кк felxpите fегe. [ποιکیλος, στολή].

Ποικιλόστομος (ό, ή), Αἰολόστομος. [ποιкіλος, στόμα].

Ποικιλόστροφος (ό, ή), felxpit (in toate kинxpіe) inbipitš. [ποιкіλος, στροφή].

Ποικιλοτερπής, έος (ό, ή), poet: inbese-литopš in felxpите kинxpī. [ποιкіλος, τέρπω].

Ποικιλότευκτος (ό, ή), poet: [ποιкіλος, τεύχω] лкpkaтš felxpit, кк varietate; (fir:) Ποικιλομήχανος.

Ποικιλοτέχνης, ου (ό), poet: kиnоcкъtopš de felxpите mешtemxpipī; saš nъskovitopš in mешtemxpia cъš, inuenioš memtpeš. [ποιкіλος, τέχνη].

Ποικιλότραυλος (ό, ή), poet: felxpitš, variatš in kintъpіe (inrintъpіe) saie (desupe пъspī). [ποιкіλος, τραυλός].

Ποικιλοφόρμιγξ, υγος (ό, ή), poet: kинlatš кк felxpите intopsspī (variaгiі: la xapfъ [ποιкіλος, φόρμιγξ].

Ποικιλοφρονέω -ō, biit: -ήσω, amš felxite (nestatopnіe) simgiminte. [din

Ποικιλόφρων, ονος (ό, ή), felxpitš in rīndipіe saš simgimintele saie; iskšitš; saš bikleanš (шepetš). [ποιкіλος, φρήν].

Ποικιλόφωνος (ό, ή), чел кк glasš variatš (кк felxpите intopspī); (fir:) Ποικιλόμυθος, elokšinte [ποιкіλος, φωνή].

Ποικιλόχρους -ους (έ, ή), чeл кa пeстpи-
пъ фapъ, sađ uфeлe, пeстpигъ. [ποικίλος, χpόa]

Ποικιλόχρωμος, ου (έ), [ποικίλος, χpώ-
μα], шi

Ποικιλόχρωος, ωτος (έ, ή), = Ποικιλόχρους
[ποικίλος, χpώος].

Ποικιλόω -ω, viit: -ώσω, pap in лoкъ
de ποικίλλω.

Ποικιλισις, εως (ή), = Ποικιλμδς. [шi

Ποικιλτέον, posit: aл лaтi ποικίλλω. [шi

Ποικιλτήс, ου (έ), inпeстpигъtopъ de пe-
сътpи, шi aлтe лeкpъpи de мeштeшкъ. [шi

Ποικιλτικός, ή, он, кaвeнитъ, sađ in de-
мiнaтiкъ лa inпeстpигaпe (de кaсътpи, пe-
сътpи шi чл:) "Ποικιλτική (se ing: τέχ-
νη),. мeштeшкъ лa inпeстpигъtopъ лaтi. [шi

Ποικιλτός, ή, он, inпeстpигaтъ (in кaсъ-
тpъ, зepъвиe, шi чл:) [ποικίλλω].

Ποικιλτρία (ή), fem: aл лaтi ποικιλτής (кa-
сътoape, шi чл:).

Ποικιλωδός (έ, ή), kintъtopъ de пapиaтe,
sađ aмъиtoape kintичe. [ποικίλος, ωδъ].

Ποικίλωс, in kinъ пeстpигъ sađ фeлpитъ,
(fir:) пeфпeлeсъ, de pивit. [ποικίλος].

Ποιμαίνω, viit: -ανω, [ποιμήν], пъшкeнeзъ
(тpиmъ, sađ чipадъ); (fir:) гъвepнeзъ; xpъ-
нeскъ; кaстъ, inтpижeскъ; мiнpиъ; пiсiнeскъ
rиndъpиa (Tъpч: фaкъ eтлeпeлe) кaиa.
"Eпoиmαiнe пoн έpωтa мoυcиcъδωн,,. Tъp:(вe-
зi шi βoυκoυлeώ). (mi nas): "Xθoнoс пъс пe-
пoиmαнтaи тoтoс,,. Eсxл: s' a пeтpекът kа
de пъstopi.

Ποιμάν (έ), Dop: in лoкъ de ποιμήν.

Ποιμανδρία (ή), basъ sfintъ пeнтpъ cи-
пeлe жepтлeтop; шi basъ чoвънeскъ de
мъaс лaнтe, = 'Aмoλγeύс. [ποιμήν, άνήp
άνδpδс].

Ποιμανεύς, εως (έ), ind: in лoкъ de ποι-
μήν. [ποιμαίνω]. [de snde

Ποιμανεύω, шi (mиж:) -εύομαι, viit: -εύ-
σω, -ομαι, = Ποιμαίνω.

Ποιμανέριον (тo), poet: in лoкъ de ποί-
μνιον, тpиmъ; (fir:) мългимe de oameni
(prinч: de съпъшi), нopодъ. [ποιμάνωp].

Ποιμαντέον, posit: aл лaтi ποιμαίνω.

Ποιμαντήp (έ), poet: in лoкъ de ποιμήν;
(fir:) пoвъгъsitopъ; гъвepнъtopъ, koman-
дipъ, шi чл: [шi

Ποιμαντικός, ή, он, кaвeнитъ, sađ in de-
мiнaтiкъ лa пъstopipe. "Ποιμαντική,, me
сepia пъstopъ лaтi. [шi

Ποιμάντωp, opoс (έ), poet: = Ποιμαντήp.
[ποιμαίνω].

Ποιμάνωp, opoс (έ), poet: пъstopъ de
oameni (komandipъ de oaste, sađ гъвep-

пъtopъ чивилъ). [ποιμήν, άνήp].

Ποιμασία (ή), пъшкeпape de тpиmъ, шi
чл: [ποιμαίνω].

Ποιμενάpχης, ου (έ), къпeтeниe de пъ-
stopi; (Bisep:) = 'Iepάpχης. [ποιμήν, άpχω].

Ποιμενίδης, ου (έ), fiđ de пъstopъ; sađ
стpънeпoтъ de пъstopi. [шi

Ποιμενικός, ή, он, кaвeнитъ лa пъstopъ,
sađ пъstopie, пaстoпaлъ. [шi

Ποιμένιος, α, он, pap in лoкъ de ποιμε-
νικός. || (сскст:) Ποιμένιον, poet: in лoкъ de
ποιμνιον. [din

Ποιμήν, ένος (έ), [пaоmαи, пeпaмaи, sađ
пōъ] пъstopъ (upинч: чoвaнъ de of); (fir:)
пoвъгъsitopъ; къпeтeниe, komandipъ, шi чл;
(in пeн:) пъzitopъ, inтpижitopъ, sađ upie-
тeнъ.

Ποιμαῖος, α, он, кaвeнитъ лa тpиmъ. ||
(сскст:) "Ποιμαία (ή), poet: тpиmъ; sađ
вiагъ пъstopеaскъ. [din

Ποίμνη (ή), [ποιμήν] тpиmъ de oi; (Bi-
sep:) тpиmа (тoтaлa) кpединчoмiтop;
(poet:) oae. (Ecp: Eлeк: 720). [de snde

Ποίμνηθεν, adv: poet: de лa тpиmъ. [шi

Ποιμνήιος, η, он, lon: poet: in лoкъ de
ποιμαῖος. [шi

Ποιμνιον (тo), = Ποίμνη, тpиmъ de oi;
stиnъ, sađ тipлъ. (prinч: in cиnк: de лa
adiект: ποιμένιον). [шi

Ποιμνίτης, ου (έ), шi Ποιμνίτις, iдос (ή),
= Ποιμαῖος, пъstopескъ. "Kύων—,,. Пaд:
[ποιμνη].

Ποινά (α), Dop: in лoкъ de ποινή. [de
snde

Ποινάω, viit: -άσομαι, poet: in лoкъ de
ποινάω. [шi

Ποинаός, α, он, кaвeнитъ лa oсiндъ; in-
пъitopъ, sađ inuсъ sнpe oсiндъ (пeсъс-
пъtopъ, sađ пeдeнsitopъ).

Ποινάτωp, opoс, (έ), Dop: in лoкъ de
ποινήτωp. [din

Ποινάω -ω, viit: -άσω, шi lon: -ήσω, in-
пъiъ oсiндъ, пeдeнсeскъ. || (mиж:) inтpе-
съкнъ. [din

Ποινή (ή), [in afин: pόнос, шi кa πόнос]
(prinч: шi apч:) пpегълa, чe пaтiia oмo-
pitopъa пъдeлop oмopиtъ лaтi sнpe пeсъс-
иnтpapea cиnпeлaтi; пeдeаuтъ sнpe пeс-
снape, sađ inдeстaпape; (in пeн:) пeс-
пaтъ; (in вiнe) пeспaтipe; (sнe-opi)
скъпape, isъвipe; (in пepsonификапie) o
zeitate пeсъснъtoape de лaнтeлe чeлe пe-
лe (вeзi шi 'Eρiννύс). "Ποινήν тiсaи (άνeлe-
сθaи),. Ep: "Ποινή δ' oύπiс пaиdос ёгiггeтo
тeθпгoтoс,,. Ia: N. "Kαi μeν тiс тe кaспiггiή-

τοιο φωνῆς ποινήν, ἥ οὖ παιδὸς ἐδέξατο τε-
θνηῶτος,,. Ιλ: Ι. «Ο μὲν ἀναπαύσεται οὐ
τίνων ποινάς, ὧν τε ὕμῃς ἐπεχείρησεν ἀδικεῖν,
καὶ ὧν ἐμὲ ἐποίησε· ἐγὼ δὲ πάλιν ἐκείνῳ
δῶσω δίκην, ὅτι ὕμῖν φίλος ἐγενόμην,,. Κsn:
(bezī mi δίκη 4); (mi in sensŭ de vine).

•Καμάτων μεγάλων ποιναὶν λαχόντα». Πind:
«Δυσθέρου φωνῆς ποιναὶ τις ἔσται,,. Πind:
(mi absol:). «Τοιᾶδ' ἐξ ἐμοῦ ὠφελημένος
κακῶσι ποιναῖς ταῖς δὲ μ' ἐξημέψατο,,. Esxa:

Ποινηλασία (ή), ronipe snpe nedeanstz;
pesbnapre. [ποινή, ἔλασις].

Ποινηλατῶν -ῶ, viit: -ήσω, roneskŭ ne
vineve snpe nedeanstz, prekm roniat Fŕ-
piile (nŕwite Ποινάι) ne fŕkŕtopi de pere;
(obiv: pas:) mŕ roneskŭ de Fŕpi; saŭ mŕ
mŕneskŭ de vŕlaiea konutiingei. [din

Ποιηλάτος (ό, ή), ronitŭ de Fŕpi, saŭ
kinsitŭ de vŕlaiea konutiingei saze, vino-
natŭ de fantz pea. saŭ 2) trimisŭ de Fŕ-
pi snpe nedeanpa kŕiva. «Μανία—,, Sxa:
(bezī mi θεήλατος). [ποιή, ἐλάωνω].

Ποιήμα (τὸ), poet: osindz innstz snpe
nedeanstz nentpŕ fantz pea. [mi

Ποιήτειρα (ή), poet: fem: al lŕi...

Ποιητήρ (ό), poet: innstorpŭ de osin-
dŕ, nedensitorpŭ, pesbnapŕtopŭ. [mi

Ποιητής, ου (ό), mi Ποιητής, ιδος (ή),
poet: =κŕ...

Ποιητώρ, ορος (ό), poet: = Ποιητήρ.
[ποινάομαι].

Ποίνμος, η saŭ os, on, atinrŕtopŭ de,
saŭ fŕkŕitŭ snpe osindŕ. «Δίκη («Αιθιοπο-
νία») — Sof: mi Enpr: «Ποίνμος πάθηα,,.
Sof: 2) osinditorpŭ, pesbnapŕtopŭ. «Δαίμων
(•Ερυνός) —,,. Sof: 3) vpednikŭ de o-
sindŕ, de nedensit. [ποινή].

Ποινοποιός (ό, ή), pŕichsitorpŭ de osin-
dŕ, saŭ nedeanstz «Ποινοποιός,,. Ιŕv: Fŕ-
piile. [ποινή, ποιός].

Ποινοργός (ό), szŕvŕsitorpŭ de osindŕ,
nedensitorpŭ (ride, kŕiatŭ). [ποινή, ἔργον].

Ποιολογέω -ῶ, viit: -ήσω, poet: κŕlerŭ
epŕkŕi, saŭ snive. [din

Ποιολόγος (ό, ή), poet: κŕlerŕtopŭ de
epŕkŕi, saŭ de snive, saŭ mŕnŕkŕi de sni-
ve; (desnpe bite) vŕnitorpŭ, mi pozŕtopŭ
de vŕfŕpiile epŕienelop. «Ο τῶς ποιο-
λόγος,,. Apst: [ποιά, λέγω].

Ποιονόμος (ό, ή), pŕskŕtopŭ, saŭ mŕn-
kŕtopŭ de eapŕŕ. [mi

Ποιονόμος (ό, ή), чел че are de пшш-
не еарѣ. (alŕiŭ indpent: πιονόμος). [ποιά,
νομή].

Ποῖος, α, on, [πός] pron: intpev: че felŭ?

«Ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες», Ιλ: Δ. (mi inŕ:
sxst:.) «Ποῖον ἔειπες», Od: B. че ворѣт
aŭ zis? (mi inpreŕnŕ kŕ tis). «Τᾶλλα δ'
ὁ ἀνὴρ ποῖός τις», Tkr: (mi kŕ aptik: la
Ativŭ) «Τὰ ποῖα ταῦτα», Eŕp: «Τὰ χρῆματά
μοι ἀποδοῦναι θέλευσον· τὰ ποῖα ταῦτα χρῆ-
ματα», Apstf:

Ποῖος, ὁ, on, de oape-kape kazitate, saŭ
insŕwime, opranizatŭ, saŭ disnŕsŭ intp' snŭ
felŭ. «Διὰ τὸ ποῖον τινα εἶναι τὸν δῆμον,,;
Apst: fiind kŕ are oape-kape deosebŕtŭ
karakterŭ, saŭ kazitate. «Τὸ ποῖον». Fŕst:
= «Ποιότης, kazitate.

Ποῖος (ό), Sxa: rpŕla (bezī ποιός).

Ποιότης (ή), kazitate, saŭ insŕwime de
cheva. [ποιός].

Ποιοτρόφος (ό, ή), = Ποσειτρόφος.

Ποιούντων, ven: im: de naptv: saŭ 2) At:
in lokŭ de ποιέτωσαν, 3: im: nepŕ: de πο-
ρῶν: al lŕi ποιέω.

Πιοφάγος (ό, ή), poet: = Πορφάγος.

Ποῖω -ῶ, viit: -ώσω, kŕlifŕkŭ чева, (ad:)
daŭ oape-kape kazitate vpe snŕi lŕkŕŕ,
il suŕvifŕkŭ intp' snŭ felŭ; (nas:) iaŭ snŭ
felŭ de kazitate, mŕ fakŭ intp' snŭ felŭ.
(de snde) «Πεποιωμένος, η, on, opranizatŭ
ama saŭ aalfel. [ποιός].

Πομπυός (ό), rŕs: szŕgŕ voŕoast. [din

Πομπύω, viit: -ύσω, poet: [πνέω] (dŕne
ziv:) pesŕfŕ des mi tape, rifitŭ; (de snde
obiv: mi nŕin intind:) fakŭ чева in rŕavŕ,
rŕŕveskŭ; szŕkeskŭ, saŭ mŕ indeletniveskŭ
la чева kŕ mŕlŕŕ vŕitŭ voŕuŕŕ (bezī mi
ἐγκων). «Δῶμα κορήσαστε πομπύσασαι,,. Od:
Y: rŕŕvŕiŭ de mŕŕŕapŕi ŕaŭ kŕpŕnd. (mi
el:) «Εὐλὼν πομπύων χάριν,,. Πind: rŕŕvŕnd
nentpŕ a mea rŕagie:

Πομπύδην, adv: poet: [πομπύσω] szŕlŕnd,
saŭ fŕŕepŕnd tape. [mi

Πομπύμα (τὸ), poet: pesŕfŕape rŕea; ame-
pŕngape; desupŕŕŕipe, opŕŕzŕivie. [mi

Πομπύς, εως (ή), sxst: akt: [din

Πομπύσω, viit: -ύζω, poet: [ρυσάω] sz-
fŕŕ, saŭ pesŕfŕŕ rŕeŭ; vorŕveskŭ kŕ nekazŭ
(mŕ pŕŕoŕeskŭ); (nŕin intind:) amepŕngŭ.

Ποιῶδες, εος (ό, ή), plŕinŭ de eapŕŕ ver-
de, epŕosŭ. [ποιά].

Ποῖον, At: in lokŭ de ποιέω,,. poet:
al lŕi ποιέω.

Ποιωτικός, ή, on, [ποιόω] чел че dŕ la
чева (mi nŕv: are) oape-kape kazitate.

Πόκx, Dor: in lokŭ de πότες; mi

Πόx Dor: in lokŭ de ποτε (enkl:)

Ποκάζω, viit: -άζω, = Πεκάζω.

Ποκάριον (τὸ), dim: al lŕi πόρος.

Πόλες, ἀδός (ή), uoet: (adiekt:) ainoasb. 2) (sxbst: se inq: θρή) πέρξ nenientznatš (κα aīna). [πόκος].

Πόκος, ακ: im: αλ (neintp:) πόκη, saš πίζ = πόκος (nsmat in proverb: frasš). “Εἰς ὄνου πόκος”. Apstf: in nimikš.

Πολίω, viit: ίσω, tknzš līnš (de oac). “Τίς τρίχας ἀντ’ ἐρίου ἐποκίξατο,,. Τκρ:

Ποκοειδής, έος (ό, ή), чед in felxal aīnef (nesaplate); neškratš. [πόκος, εἶδος].

Πόκος (ό), līnš de oac (kxm se tande). [πέχω]. [de xnde

Ποκόω -ώ, viit: -ώσω, inbveskš kš līnš; (wi prin intind:) akoperš kš πέρξ, saš laue ne d’ asšpra.

Πόλες, ind: αλ λβί πόλις.

Πολέες, πολέων, έσι, saš έετσι, έας, poet: lon: im: αλ λβί πολύς, in lokš de πολλοί, wi чл:

Πολεμαδόκος (ό, ά), Dor: in lokš de πολεμηδόκος.

Πολεμαρχέιος (ό, ή), kxbenitš la πολέμαρχος (bezī zič:). || (sxbst:) Πολεμαρχέιον (τό), lokalxal dperxtorpi lxi πολέμαρχος. [wi

Πολεμαρχέω -ώ, viit: -ήσω, komandezš, dīpīezš pesboiš, saš ale pesboišlxi, sīnīš komandīpš in pesboiš. [dīn

Πολεμαρχής, ου (ό), = Πολέμαρχος. [de xnde

Πολεμαρχία (ή), tpeava, demnitatea komandīpšlxi de pesboiš.

Πολέμαρχος (ό), komandīpš de kxbetenie al pesboišlxi, (Fpanq:) general en chef; (la At:) чед d’ al tpeileva dīn noš arxonijf (kape fiind la inčenstī ministf al pesboišlxi s’ a mēpūnī ne xpmš a kšdika prīčinele meliūlor, bezī μέτοιχος); (in Snapla) komandīpš de o čeatš de natp xste de ostamī. «Τοῖς μὲν πολεμαρχοῖς αὐτὸς (ό βασιλεὺς) φράζει τὸ θέον, εἰ δὲ τοῖς λοχαγοῖς, ἐκεῖνοι δὲ τοῖς πεντηκοντατῆρσιν, αὐθις δ’ οὗτοι τοῖς ἐνωμοτόρχαις μι чл». Тхч: [πόλεμος, ἀρχή].

Πολεματόκος (ό, ά), Dor: in lokš de πολεμητόκος.

Πολεμέω -ώ, viit: -ήσω, (kš dat: saš ak: kš prep:) mš pesboieskš kš čineva; (fir:) mš čoptš, mš inprotiveskš kšiba; (kš ak:) pesboieskš, atakš vrbkmšwile ne čineva. [πόλεμος].

Πολεμηδόκος (ό, ή), uoet: [πόλεμος, δέχμα:] kape mīne la pesboiš, pesboīnikš.

Πολεμήτος (ό, ή), lon: poet: in lokš de πολεμητός; saš (pap)=Πολέμιος, vrbkmšweskš. [πόλεμος].

Πολεμησεῖω, (fьpъ viit:) dopeskš sь mš pesboieskš. [πολεμήσω].

Πολεμητέον, μι (im:) Πολεμητέα, posit: αλ λβί πολεμέω.

Πολεμητήριον (τό), lokš indeminatikš de pornit la pesboiš. [πολεμέω].

Πολεμητόκος (ό, ή), poet: nšskxtorš (pričinsitorš) de pesboiš. [πόλεμος, τέχω].

Πολεμήτωρ, ορος (ό), poet: in lokš de πολεμιστής. [πολεμέω].

Πολεμίζω, viit: -ίσω, mi Dor: ίσω, poet: in lokš de πολεμῶ.

Πολεμικός, ή, όν, [πόλεμος] kxbenitš, fositorš, saš indeminatikš la pesboiš. “Ανὴρ καὶ πολεμικὸς καὶ φιλοπόλεμος ἐσχάτως,,. Ksn: «Π πολεμική (se inq: τέχνη), memte-

wsgal pesboieskš. “Τὸ πολεμικὸν σημαίνει,,. Plw: a da semnalxal pesboišlxi, vztzlii.

“Τὰ πολεμικὰ (se inq: ἔργα),, kile se dedxk la pesboiš. “Αγαθοὶ τὰ πολεμικὰ». Ksn:

2) vrbkmšweskš, =Πολέμιος. [de xnde

Πολεμικῶς, adv: kš pesboiaskš disposi- gie. “Πολεμικῶς ἔχω,,. Lks: amš disposi- gie nentpš pesboiš. (wi kš dat: saš ak: kš upen:) «Πολεμικῶς ἔχω τινι saš πρὸς τινι,,. Lks: sīnīš vrbkmamš kšiba.

Πολέμιος, α saš ος, ον, atīnxtorš de vrbkmamš dīn pesboiš, vrbkmšweskš.

«Φρυκτοὶ πολέμοι». Ep: semue de v- nīpea vrbkmamšlxi. “Πολέμια (se inq: γῆ, saš χώρᾱ,, mšmūtš, lokš vrbkmšweskš.

2) (kš dat: saš nen:) vrbkmamš dīn pe- sboiš, protivnikš; (fir:) vztzmtorš. «Κοῖα ταῦτα λέγεις μοι εἶναι πολεμικώτατα,,; Ep: (wi kš nen:) «Τυφῶς Θεῶν πολέμιος». Hind:

«Τοὺς αὐτὸς αὐτοῦ πολεμίους οὐκ ἐῷ θέπτει,,. Sof: (wi desupe neīnsf:) “Πολέμιον τὸ φυ- τὸν τοῖς κυούσαις,,. Pl: (mi fir:) «Μνήμη πολεμίον».

Lxч: prēpēditorš de memorie. (wi fьpъ kazš). «Τὴν ἐρυσίτην ἔχει πολέ- μιον,,. Tfp: (wi ka simn: sxbst:) “Πολέμι- ος».

Lks: vrbkmamš. “Πειρώμενος διδάσκειν, ὡς συμφέρει αὐτοῖς φίλους εἶναι μᾶλλον ἢ πο- λεμίους,,. Ksn: 3) (pap)=Πολεμικός,, “Αλ- κίμος τὰ πολέμια,,. Ep:

Πολεμιστᾶ, bok: saš ind: αλ λβί πολε- μιστής.

Πολεμιστά, ας (ό), Eol: in lokš de πο- λεμιστής.

Πολεμιστέον, μι (im:) Πολεμιστέα, posit: αλ λβί πολεμίζω.

Πολεμιστήρ (ό), poet: in lokš de πολε- μιστής. [de xnde

Πολεμιστήριος, ος saš α, ον, kxbenitš, in- ssmīš pesboitoršlxi, pesboieskš. “Ιπ-

κατ'εμε ορασῆ πε αχελῆ λοκῆ. (mi nas:) «Ποταμός Χοάσπης, ἐπ' ᾧ Σούσα πόλις παρὸ-
λίεσσι...». Ep: [πόλις].

Πολίη (ή), Ion: in lokῆ de πολίη.

Πολιήχος (ό,ή), Ion: in lokῆ de πολιοῦχος.

Πολιήτης, ου (ό), mi Πολιήτις, ιδος (ή),
poet: in lokῆ de πολίτης, -ίτης.

Πολιήτωρ, ορος (ό), poet: in lokῆ de
πολίτης.

Πόλιος, adv: poet: λα ορασῆ.

Πολιόθριξ, έτριχος (ό, ή), чел кк peri
aлbи, saḥ κτρητιῆ λα πτρῆ: [πολιός, θρίξ].

Πολιοκόρσης, ου (ό), [πολιός, κόρση], mi

Πολιόκρανος (ό, ή), [πολιός, κράνον] κτ-
ρητιῆ, αλῆ λα καπῆ.

Πολιοκρόταρος (ό, ή), чел кк peri aлbи
ne dīntr timne. «Γέρων — ». Om: [πολι-
ός, κρόταρος].

Πόλιον (τό), snḥ felḥ de plantῆ κκ greḥ
miposḥ, nelinapirḥ. 2) vinḥ αλῆ.

Πολιοπλόκχος (ό, ή), чел кк plete αλ-
βε, αλῆ, κτρητιῆ λα πτρῆ. [πολιός, πλό-
κχος].

Πολιορκέω -ω, biit: -ήσω, mi nas: -ή-
σμαι, mi -ηθήσμαι, [πόλις, έρκος] innpe-
sorḥ oρασῆ saḥ uetate κκ omiḥl, ka sḥ
se eiḥlaskḥ a se pveda; (in uen:) inuḥn-
rḥ din toate pḥrḥiḥ; (fir:) stḥimtopezḥ,
inuilezḥ tape. «Πολιορκῶν αὐτὸν ἐν Ἀσσυ-
Ksn: (mi nas:). «Πολιορκήσεται ἐκ τε ἡγῆ
καὶ ἐκ θαλάσσης ταῖς ναυσὶν ἀποκλεισμένοις...»
Tḥu: [de snde

Πολιορκητής, οὔ (ό), innpesopḥtopḥ, saḥ
prin innpesopape lḥtopḥ de oραme saḥ
uetḥl. [de snde

Πολιορκητικός, ή, ὄν, κθενιῆ, saḥ fo-
lositorḥ λα innpesopape de uetate. «Πο-
λιορκητικῆ (se ing: βελία),,, skpise desnpe
innpesopape de uetate. [mi

Πολιορκία (ή), innpesopape de uetate
prin stḥpsitoape omiḥpe, (Ita:.) βλοκῆ,
(Lat:) asediḥ; (fir:) stḥimtopape, inniḥape.
«Ἐξέτριψε τοὺς οἴκους ὕδρει καὶ πολιορκίᾳ
τῶν ἐπισταθμευόντων...». Pl:

Πολίος, ὅ, ὄν, [πελιός] seinḥ, κτρητιῆ;
εἰτρῆνῆ; (prin intind:) bekḥ. «Σίθηρος
(Αἰκός) — ,, Om: «Γραίας πολιός», Es:
«Τρίχας—,,. I: X: (mi fḥrḥ sḥest). «Φύ-
ονται δὲ καὶ νέοις πολιὰ καὶ ἡλικίαν; Pind:
«Πολίῶν έσγες τὸν πάγονα μεστέν...». Tḥr:
,, «Ἀμ ταῖς πολιᾶς κατιούσαις...». Apstf: kīnd
in uene a se κτρηγι πτρῆ. «Πολίος
χρόνος...». Enpr: mḥlḥ, bekḥ timḥ. «Πο-
λιᾶ γαστήρ...». Hind: (mi absol:) «Ἡ πολιᾶ
(se ing: ἡλικία),,,. Lks: εἰτρῆnege; (mi

next:) «Τὸ πολίον». Lks: 2) (in intind:) αλῆ de totḥ; (fir: mi prin intind:) lḥ-
chosḥ, lḥminosḥ, strevḥzosḥ, limpede.
«Πολίης («Πολιοῖο) ἄλός». Om: «Πολίον ἔ-
αρ...». Es: «Πολιοῖο δ' ἡέρος», Aḥn:

Πόλιος, Ion: in lokῆ de πόλειος, uen:
αλ lḥl πόλις.

Πολιότης (ή), κτρηγιmea πτρῆlḥl εἰ-
τρῆneḥlḥ; (prin intind:) εἰτρῆneaskḥ vḥr-
stḥ. [πολιός].

Πολιότριχος (ό, ή), =Πολιόθριξ.

Πολιοῦχος (ό, ή), [πόλις, έχω] (prin u:
θεός) patronḥ de oρασῆ.

Πολιοσυλκῆω -ω, biit: -ήσω, pḥzeskḥ o-
ρασῆl ka strepsitorḥ. 2) wezḥ in kisḥ in
(nḥ esḥ afarpḥ din) oρασῆ. [πόλις, συλκῆ].

Πολιόχρως, ωτος (ό, ή), αλῆ λα neluḥrḥ,
saḥ λα faḥrḥ; (in uen:) αλῆ. «Κύκνος — ,,
Exp: [πολιός, χρώς].

Πολιέω -ω, biit: -ώσω, fakḥ чева seinḥ,
saḥ ne uineva κτρητιῆ; (obḥ: miḥ:) κτ-
ρηnegezḥ, mi se αλβεῖτε πτρῆ de εἰ-
τρῆnege. [πολιός].

Πολιόπορος (ό, ή), poet: κḥfsitorḥ, pḥr-
dḥtopḥ de oραme. [πόλις, πέρω].

Πολιόραίστης, ου (ό), poet: [πόλις, ραίω]
pḥrḥpḥdḥtopḥ de oραme.

Πόλις, Ion: in lokῆ de πόλις = πόλεις,
ak: im: αλ lḥl...

Πόλις, [πόλις din πέλω] εως (ή), oρασῆ,
uetate; saḥ satḥ, siliḥte, κτρῆnḥ de lo-
ksitorḥ. «Ἐπὶ Κέκροπος καὶ τῶν πρώτων
βασιλέων ἡ Ἀττικὴ εἰς Θησεία ἔει κατα πό-
λεις ὤκειτο... Θησεὺς δὲ καταλύσας τῶν ἄλ-
λων πόλειον τά τε βουλευτήρια καὶ τὰς ἀρχὰς
εἰς τὴν νῦν πόλιν οὔσαν ξυνώκησε πάντας...»
Tḥu: «Ἡ ἄνω, saḥ («Ἀκρῆ) πόλις, saḥ
(simn:) «Πόλις, Ακροπολίς, uetḥrḥkea Ate-
nei, (alt:) Ἄστυ. «Ἐδόκει μοι ἡ θεὸς ἐκ
πόλειος ἐλθεῖν...». Apstf: 2) μαρḥ, uinḥtḥ (de
oρασῆ), pḥovinḥie. «Εὐδοία Ἀθηναῖς ἐστὶ
τις γαίτων πόλις». Exp: 3) konstḥsḥie, saḥ
rḥberḥ de oρασῆ (prin u: pḥpsḥlikanḥ);
nonopḥrḥ; patria; statḥl. «Πόλις οὐκ ἔσθ'
ἤ τις ἀνδρὸς ἔσθ' ἐνός...». Exp: «Ἡ τῶν Ῥω-
μαίων πόλις...». Lks: astokratoria. «Τὰ τῆς
πόλειος...». Lks: челе politḥie. «Ἵπῆρ τῆς
πόλειος μαχόμενος...». Lks: nenḥrḥ patria. 4)
dreḥnḥl uetḥrḥeanḥlḥ. «Πόλειος αὐτῷ με-
τέδωκε...». Lks: 'l a uetḥgenit.

Πόλιςμ (τό), opḥmelḥ. [mi

Πολισμάτιον (τό), dim: αλ lḥl πόλιςμ. [mi
Πολισμός (ό, [πολιέω] κατḥdipe, saḥ
nonḥape de oρασῆ.

Πολίσσαμεν, poet: in lokῆ de ἐπολίσσαμεν,

1: im: pers: de nex: 1: al lxi πολίτω.

Πολισσόνεμος (ό, ή), poet: (paroks:) gk-vernitopř de orame. • Αρχή — „, Esxl: 2) (proparoks:) чel dñe лeчilе oramk-lxi. • Βιοτή — „, Esxl: [πόλις, νόμος].

Πολισσός (ό, ή), mintxitopř de orame. [πόλις, σός].

Πολισσούχος (ό), poet: in dokř de πολισούχος.

Πολιστής, ου (ό), inemeitopř, ponkix-topř de oramk. [πολιτώ].

Πολιτάρχης, ου δ', kirmxitopř de oramk; sař чel dintii din opřmení. [πολίτης, άρχω].

Πολιτάρχος (ό), = Πολιτάρχης.

Πολιτεία (ή), posigia, stapea, drentxprie чetъgeanxaxi; viağa xñi xpbatř politikř; felxl gkvernxlxi (konstixigia politikř a) xñi opamř sař statř neatip-nař. • Αθηναίων (Ακκεδαμονίων πολιτεία. Ksn: • Εοίκατε τυραννίσι μάλλον ή πολιτείαις ήδόμενοι. Ksn: • Στasiaζούσας τάς πόλεις δια τὸ τάς πολιτείας κινηθῆναι. Ksn: • Πολιτείαν διδόναι, sař • Πολιτείας μεταδιδόναι τινί. Lks: a чetъgeni. [mi

Πολίτευμα (τό), = Πολιτεία. «Ημῶν τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει». Skp: 2) tpeaxa xñi xpbatř politikř, fantř politikř. «Οὐ λόγῳ τοὺς δημοτικούς, ἀλλὰ τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς πολτεύμασι γνωσκόμενους. Dm: «Εὐ μὲν τοιοῦτο πολίτευμα. Dm: [mi

Πολιτευτής, ου (ό), lskpřtopř de tpevi politice, (Fpang:) fonkcionapř. [din

Πολιτεύω, viit: -εύω, (pap strpm:) чetъgenessř ne čineva (Diod:). 2) obič: nestp: sař mijk:) sintlř (tpřieskř ka) slo-vodř чetъgeanř, sař politikř fonkcionapř; (mař noř in ven:) netpekř, tpřiesxř intp-kñř felř; (naptik: mijk:) kastř tpevi politice, fiind inpostř pxelikř; amř (xpmezř) xñř felř oape-kape de politikř sistemř. «Τοὺς οἱκοὶ ἀκλήρους πολιτεύοντας ἐνθάδε κομισαμένους πλουσίους ὄραν. Ksn: • Ἐλευθέρως τὰ πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύομεν. Tqy: «Κακῶς ἐς τε σφᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς συμμάχους ἐπολίτευσαν. Tqy: (mi mijk:). «Ἐβλόντο μετὰ τῶν κατελθόντων πολιτεύεσθαι μάλλον ή μετὰ τῶν τριάκοντα. Lis: «Ἐν αὐτοῖς πολιτεύεται. Lqy: «Πάντα τὰ κοινὰ ὑπέρειν πεπολίτευμαι. Dm: «Μή ἐπιτρέπετε τοῖς προεστηκόσιν ὑμῶν κακοήθως πολιτεύεσθαι, ἀλλ' ἐπιτρέψατε. Dm: «Οὐπω γάρ ἐγὼ ἐπολιτεύομην τότε. Dm: «Πάνθ' ὅσα ἐπολιτεύομαι, ή πεπολίτευμαι. Dm: «Ὑπὲρ τῶν

ἐχθρῶν πεπολίτευσαι πάντα, ἐγὼ δ' ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Dm: • Ἀξίως τοῦ Εὐαγγελίου πολιτεύεσθε. Skp: (mi kx inf:) «Πολιτεύομαι ἐκ πολλοῦ ἀνυποποτα αὐτῷ γενέσθαι. Pl: (mi pas:). «Εὐ πεπολιτευμένη πόλις. Plt: (mi in partv:) «Τὰ πεπολιτευμένα (τινι). politicele lskpřpř, sař xpřtpř ale kxi-va. πολίτης].

Πολιτηγή (ή), lon: in dokř de πολιτεία.

Πολίτης, ου (ό, opřmanř, чetъgeanř. 2) konчetъgeanř. || «Θεοὶ πολίται. = Πολισούχοι [πόλις]. [de xnde

Πολιτιζώ, viit: -ίζω, = Πολιτεύω. [mi

Πολιτικός, ή, εν, kvenitř opamxaxi, sař opřmenitop, opřmeneskř, sař чetъgene-skř; politikř, inderetnixitř, sař inderetnixitř la gkvernapre de statř, sař la atrape-re de konчetъgenii sři kxppe sine. a přtindř se přvnitopř in folosxla xop; so-giaľř, řkxř a řpři in sogietate, (de xñ-de zicem mi noi) politikosř, (ad:) gpa-giosř in xpřtpřile saľe sogiale (bezř mi āstuxōř). «Φύσαι μὲν ἐστὶν ἄνθρωπος ζῶων πολιτικόν. Apst: «Πολιτικόν κἀνάθρον. Ksn: «Ἀόρος πολιτικός. чel чe tpekteazъ desnppe tpevi politice mi in sřilř analoř. «Πολιτικός. Lks: politikř, kape lskpřeazъ, sař vorpessk ka opalopř in tpevi politice ale statřlxi. «Πολιτική (ἐπιστήμη) politikř, utiingā. kape ape de osiektř «Τὰ πολιτικά se ing: πράγματα. tpevi-ae statřlxi. «Πράττειν τα πολιτικά. Ksn: «Πολιτικά (se ing: βεβλία), kape tpekteazъ desnppe politikř. «Τὸ πολιτικόν. Ep: organismxla politiceř konstixgiř; sař nopra opřmenitop, opřmenitř; sař omtipe de чetъgeni. «Τὸ τε τῶν συμμάχων στρατεύμα, καὶ τὸ πολιτικόν. Ksn: [de xnde

Πολιτικῶς, adv: politicevnte; sař in folosxla opřmenitop; (xñe-opř) kx politikř. sař noviait te, (fpang:) poliment. «Πολιτικῶς ἔχειν. Iskr: a se xpřta astřea.

Πολίτης, ιδος (ή), fem: al lxi πολίτης.

Πολιτισμός (ό), inderetnixipe in чelc politice. [πολιτιζώ].

Πολιτογραφέω -ω, viit: -ήσω, inskpřř ne čineva intpre чetъgeni. [mi

Πολιτογραφία (ή), inskpřiepe intpre чetъgeni, чetъgenipe. [πολίτης, γράφω].

Πολιτοκάπηλος (ό), vinzřtopř (tpřdřtopř) de intepesele konчetъgenitop sři. [πολίτης, κάπηλος].

Πολιτοκοπέω -ω, viit: -ήσω, = Δημεοκοπέω, viñezř kx proaste mijkloače favorxla kon-

chetvgeniŋor. 2) batkokopeskŋ, satipezŋ ne konchetvgeniŋ mei. [wi]

Πολιτοκοπία (ή), = Δημοκοπία. [din]

Πολιτοκόπος (ό, ή), = Δημοκόπος. [πολίτης, κόπτω].

Πολιτοφθόρος (ό, ή), υπηπ̄ditopŋ, saŋ vt̄tm̄torŋ de konchetvgeniŋ, saŋ stat̄astŋ. [πολίτης, φθείρω].

Πολιτοφυλακείω -ō, viit: -ήσω, strep̄k̄ie-skŋ, p̄zeskŋ ne vt̄t̄vgeni. [wi]

Πολιτοφυλακία (ή), strep̄k̄ipe de vt̄t̄vgeni. [din]

Πολιτοφύλαξ, ακος (ό), p̄zitopŋ, sirep̄k̄i-topŋ de op̄t̄menī. || Πολιτοφύλακες (se n̄m̄las in Lapisa) vt̄i dint̄i ai op̄ast̄ak̄i [πολίτης, φύλαξ].

Πολίχνη (ή), wi mai in̄t̄p̄e: Πολίχνηον (τὸ), dim: al l̄i p̄l̄is, op̄t̄menī.

Πολύωδης, εος (ό, ή), kam k̄p̄ent̄ŋ, in̄v̄ent̄ŋ a k̄p̄ent̄i. [πολύς].

Πολύωσις, εως (ή), k̄p̄ent̄ipe, al̄ipe de vt̄p̄ŋ. [πολύω].

Πολλά, nest: im: al l̄i πολὺς.

Πολλαχόρατος (ό, ή), t̄p̄sitopŋ de m̄late ak̄p̄p̄i. [πολλά, ἀγοράζω]

Πολλάκις, wi (poet: Ion:) Πολλάκι, adv: de m̄late op̄i; adesea. «Ἐρωτι πολλάκι τα μὴ καλὰ καλὰ πέσανται». Tkr: «Πολλάκις τεθνᾶναι μάλλον ἢ ζῆναι». Plat: (wi k̄ men:) «Πολλάκις τοῦ μηνός». Ksn: (wi k̄ adiek de k̄itime). «Τὴν οὐσίαν πολλάκις τσαύτην ἐποήσας». Plat: in lokŋ de πολλαπλασίαν. 2) = Πολλαχῶς, in m̄late k̄ip̄p̄i (Dm: de-supe korop̄ŋ). 3) dne sn̄osit: p̄t̄ik: ei, ἄν, μὴ, wi va: in lokŋ de t̄p̄ŋ, poate «Μὴ πολλάκις ἢ αὐτὸς wi va: T̄p̄ŋ: [πολλά].

Πολλαπλασιάζω, viit: -άσω, k̄p̄eskŋ чева im̄m̄k̄ip̄it, saŋ im̄m̄k̄ipeskŋ in̄ p̄elaḡie k̄ al̄ŋ чева. [πολλαπλασιάζω]. [de sn̄de

Πολλαπλασίσις, εως (ή), wi

Πολλαπλασιασμός (ό), im̄m̄k̄ipe, saŋ k̄p̄entepe sn̄pe im̄m̄k̄ip̄itŋ (akt: saŋ pas:).

Πολλαπλασιασπιμόριος (ό, ή), [πολλαπλασίσις, ἐπιμόριος] im̄m̄k̄ip̄it ἐπιμόριος (nezi zi:).

Πολλαπλασιώνως, adv: = Πολλαπλασιῶς. [πολλαπλασιών].

Πολλαπλάσιος, α saŋ os, on, [πολλαπλῶς -oŋ] de m̄late-op̄i aila; (k̄ men:) m̄lat mai m̄ape saŋ mai m̄latŋ. «Ὅντες πολλαπλάσιοι τῶν ἐναντίων». «T̄p̄ŋ: (wi k̄p̄mind ή) «Πολλαπλάσιοι λαβόντες παρ' αὐτοῦ, ἢ ὅσα παρὰ πάντων τῶν ἄλλων κτῶνται». Ksn: (wi k̄ dat: xot̄p̄ŋ) «Νέας πλῆθει τε πολλαπλάσιος, καὶ ἄμεινον πλεόσας». Ep: (wi k̄p̄ŋ kazŋ). «Στρατιῆς τε ἔδοντα πολλαπλα-

σίης ἡγεμόνα καὶ νεῶν πολὺ πλεόνων». Ep: «Πολλαπλάσιόν τι ποιεῖν». Lks: = Πολλαπλασιάζειν. || (nest:) Πολλαπλάσιον, mi (im:) Πολλαπλάσια, adv: in lokŋ de πολλαπλασίως. «Πολλαπλάσια μὲν εὐφραίνεται, πολὺ δὲ μείω τὰ λυπηρὰ ἔχει». Ksn: [de sn̄de Πολλαπλασιῶ -ō, viit: -ώσω, = Πολλαπλασιάζω].

Πολλαπλασιών, ονος (ό, ή), = Πολλαπλάσιος.

Πολλαπλασίως, adv: im̄m̄k̄ip̄it, k̄ m̄latŋ mai m̄lat. [πολλαπλασίως].

Πολλαπλασιῶσις, εως (ή), = Πολλαπλασίσις. [πολλαπλασιῶσις].

Πολλαπλήσιος, η, on, Ion: in lokŋ de πολλαπλάσιος.

Πολλαπλῶς -oŋ, έη -ή, έον -oŋ, = Πολλαπλάσιος. [πολλῶς, ἀπλῶς -oŋ]; (fir:) p̄ef̄k̄itŋ in̄ p̄rtape, bik̄eanŋ. (in̄p̄ot: de ἀπλοῦς).

Πολλαχῇ, adv: in m̄late lok̄p̄i. 2) in m̄late k̄ip̄p̄i. 3) de m̄late op̄i. [wi]

Πολλαχόθεν, adv: din m̄late p̄p̄p̄i. [wi]

Πολλαχόθι, adv: = Πολλαχοῦ. [wi]

Πολλαχόσε, adv: la m̄late lok̄p̄i (in m̄m̄k̄ape). [wi]

Πολλαχοῦ, adv: in m̄late lok̄p̄i (in stape); (fir:) in m̄late in̄p̄ep̄k̄p̄p̄i. «Πολλαχοῦ πολλοῦ ἄξιος τῇ στρατιᾷ ἐγένετο». Ksn: [wi]

Πολλαχῶς, adv: in m̄late k̄ip̄p̄i, saŋ f̄ep̄p̄i. [neint̄p: πολλαχῶς din πολλῶς].

Πολληπλήσιος, η, on, Ion: (ind:) in lokŋ de πολλαπλάσιος.

Πολλοδεχάκις, adv: kom: de m̄late-op̄i z̄epe, saŋ im̄m̄k̄ip̄it de z̄epe-op̄i; (in̄ men:) de m̄late-op̄i. [πολλῶς, δεκάκις].

Πολλῶς, ή, on, Ion: poet: in lokŋ de πολὺς, (de sn̄de || nest:) Πολλόν, adv: in lokŋ de πολὺ, m̄lat.

Πολλοστημόριος (ό, ή), kape f̄ave p̄apte din चेде m̄late (p̄in̄ k̄p̄m: чеа mai mikŋ) a sn̄i totŋ. || (sn̄est:) «Πολλοστημόριον», чеа mai mikŋ p̄apte a sn̄i totŋ. [πολλοστός, μόριον].

Πολλοστός, ή, on, [πολλῶς] sn̄a din m̄k̄ip̄i; (de sn̄de fir:) foapte mikŋ, p̄ostŋ. «Πολλοστός ὢν τῶν Συρακουσίων καὶ τῷ γένει, καὶ τῇ δόξῃ, wi va:». Isk̄p: «Τὸ πολλοστὸ σκληρότητι». Plat: foapte p̄p̄in̄ lap̄i, b̄ip̄toase. «Τὰς πολλοστάς ἡδονάς». Plat: чеде mai mi: || (nest:) «Πολλοστόν, чеа mai mikŋ p̄apte = Πολλοστημόριον. «Οὐδὲ πολλοστόν μέρος τῶν ὄντων δυνατόν ἐστίν ἀνθρώπῳ ἐπίστασθαι». Ksn: 2) (sn̄e-op̄i wi mai k̄

seam̃ desupe tim̃x̃ in lok̃ de pol̃s, m̃k̃l̃x̃. «Πολλοστῶ χρόνῳ...» Apstf: d̃kne tpepepe de vreme (m̃i fir) • Ἀνὴρ πολ- λωστος ἔργοις... Skp: mare m̃i m̃k̃l̃x̃ in isup̃ṽile sale (vez̃i m̃i plẽstos). [de x̃nde

Πολλοστως, adv: in p̃rost̃x̃, sãk ko- m̃k̃ñx̃ k̃ĩñx̃; in k̃ĩñx̃ de a fi am̃x̃z̃at̃x̃, sãk am̃stekat̃x̃ in p̃x̃ṽĩk̃x̃.

Πολλοῦ, gen: al l̃x̃i pol̃s [πολλός].

Πολογραφία (ή, des̃kriep̃e a pol̃k̃l̃x̃i (a x̃er̃k̃l̃x̃i), = Οὐρανογραφία. [πόλος, γραφή].

Πόλος (ὁ), [πελω] osia, p̃rin kape se iñṽir̃t̃m̃te x̃eva; (de x̃nde in Ksn: Ek̃on: IH'. 8) steãx̃p̃r̃x̃l̃ ap̃ii, iñp̃rẽx̃p̃r̃x̃l̃ k̃p̃r̃x̃ia se iñṽir̃tesk̃ k̃ãĩ l̃erãĩ; (p̃art̃ik̃:) osia, sãk op̃sit̃x̃l̃ x̃ñx̃i p̃l̃añet̃x̃; (os̃ĩx̃:) nop̃di- k̃x̃l̃ m̃i m̃ep̃id̃ioñx̃l̃x̃ (de m̃ĩaz̃t̃-noante m̃i de m̃ĩaz̃t̃-z̃i) sem̃ñx̃ al x̃er̃k̃l̃x̃i in pe- lag̃ie k̃x̃ sem̃nele op̃osite (din p̃rot̃iṽx̃) ale p̃m̃ĩnt̃x̃l̃x̃i; (m̃i m̃ãi k̃x̃ seam̃x̃) stea- oa nolãr̃x̃ (κλωσκα); (p̃rin iut̃ind: p̃m̃- m̃ĩnt̃es̃k̃x̃l̃ m̃i (p̃art̃ik̃:) x̃er̃es̃k̃x̃l̃ gl̃oṽx̃ (a k̃p̃r̃x̃ia o im̃it̃ag̃ie op̃x̃ptãx̃ tu kañx̃ stat̃e- ele Soap̃tẽi, Minẽp̃ṽẽi m̃i Benẽp̃ĩ); (in gen: x̃er̃k̃l̃x̃; (x̃ne op̃i) x̃easop̃ñik̃x̃ sola- r̃x̃; sãk (d̃kne al̃gĩi, x̃n instr̃am̃ĩnt̃x̃ astro- nom̃ik̃x̃ pent̃r̃x̃ p̃er̃x̃l̃apea tim̃p̃ĩlor̃ añx̃- l̃x̃i; (in Diod:) k̃ṽũz̃ĩx̃l̃ os̃ii k̃ar̃k̃l̃x̃i, m̃i ap̃inele de fer̃x̃ em̃ite d̃int̃p̃'ins̃x̃l̃, pe kape se sp̃rĩx̃ĩñia k̃oṽx̃l̃ l̃x̃i; (ras:) k̃rẽm̃te x̃l̃ k̃ap̃k̃l̃x̃i.

Πολύτριον (τὸ), dim: al l̃x̃i ...

Πολύτιον (τὸ), dim: al l̃x̃i πόλτος.

Πολτοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, faks̃ t̃ep̃ṽĩx̃, sãk p̃añap̃r̃x̃. [πόλτος, ποιέω].

Πόλτος (ὁ), x̃ñx̃ fel̃x̃ de zeam̃x̃ iñp̃ro- mat̃x̃, k̃oleam̃x̃ de f̃ĩñx̃; t̃ep̃ṽĩx̃; p̃añap̃r̃x̃. «Ἐκ τοῦ χρίανου ὁ πόλτος γίγνεται.» Dskp: «Ἀρτοποιηθεῖσα (ή κάγχρος), ἥ ὥσπερ πολ- τὸς σκευαυθεῖσα.» Dskp: [de x̃nde

Πολτώδης, eos (ὁ, ή), x̃el̃ din fel̃x̃l̃, sãk asẽmeñea l̃x̃i πόλτος (vez̃i p̃rẽṽĩ).

Πολύ, nest: l̃x̃i πολ̃s.

Πολυάγκητος (ὁ, ή), m̃k̃l̃x̃ ĩx̃ṽĩt̃x̃. [πο- λ̃s, ἀγκητός].

Πολυάγκητος (ὁ, ή), x̃el̃ k̃x̃ m̃k̃l̃e k̃ĩp̃- lĩe de x̃nd̃ig̃x̃ || (s̃x̃est:) «Πολυάγκητον (τὸ), s̃foap̃x̃ iut̃ins̃x̃ k̃x̃ m̃k̃l̃e k̃ĩp̃lĩe de x̃nd̃ig̃x̃ at̃ĩp̃ñate de d̃ins̃a in ap̃x̃. [πολ̃s, ἀγκηστον].

Πολυαγής, eos (ὁ, ή), up̃inz̃t̃op̃x̃ de m̃k̃l̃x̃ ṽinat̃x̃; sãk f̃x̃k̃t̃op̃x̃ de m̃k̃l̃e p̃r̃x̃z̃i. [πολ̃s, ἀγρη].

Πολυαγία (ή), p̃riñdepe de m̃k̃l̃x̃ ṽi- nat̃x̃. [din

Πολύαγρος (ὁ, ή), = Πολυαγής.

Πολυάδελφος (ὁ, ή), x̃el̃ k̃x̃ m̃k̃l̃x̃ ĩ f̃rag̃i [πολ̃s, ἀδελφος].

Πολυαής, eos (ὁ, ή), [πολ̃s, ἄημι] m̃k̃l̃x̃, t̃ape s̃x̃f̃ĩt̃op̃x̃.

Πολύαθλος (ὁ, ή), dos̃ind̃it̃op̃x̃ de m̃k̃l̃e p̃rem̃ĩ, sãk ṽir̃s̃it̃op̃x̃ iñ m̃k̃l̃e l̃ante; (fir:) s̃x̃f̃ep̃it̃op̃x̃ de m̃k̃l̃e m̃k̃ũṽĩ m̃i k̃ĩñk̃r̃i, = Πολυπαθής. «Ἰὼδ ὁ πολύαθλος.» Iam: B̃isep: [πολ̃s, ἄθλον, sãk ἄθλος].

Πολύαιγος (ὁ, ή), x̃el̃ k̃x̃ m̃k̃l̃e k̃ap̃re. [πολ̃s, αἶψ].

Πολυαῖκος (ὁ, ή), neap̃rov: in lok̃x̃ de pol̃ũx̃ĩ; (p̃riñṽĩ: gen: al l̃x̃i πολ̃ũx̃ĩ.

Πολυαίματος (ὁ, ή), x̃el̃ k̃x̃ m̃k̃l̃x̃ s̃ĩñqe, s̃ĩñq̃ep̃os̃x̃. 2. m̃k̃l̃x̃ s̃ĩñq̃ep̃at̃x̃. [m̃i

Πολυαίμω -ῶ, viit: -ήσω, am̃x̃ m̃k̃l̃x̃ s̃ĩñqe, s̃ĩnt̃x̃ p̃rea s̃ĩñq̃ep̃os̃x̃. [m̃i

Πολυαίμα ή), m̃ãg̃ĩme de s̃ĩñqe. [din Πολύαιμος, m̃i poet: Πολυαῖμων, eos (ὁ, ή), = Πολυαίματος πολ̃s, αἶμα].

Πολυαῖντος, m̃i Πολύαινος (ὁ, ή), [πολ̃s, αἶνέω, m̃i αἶνος] poet: m̃k̃l̃x̃ l̃x̃x̃dat̃x̃.

Πολυαῖς, ak̃os̃ (ὁ, ή), poet: [πολ̃s, αἶσσω] x̃el̃ x̃e ap̃e, sãk ad̃k̃ue m̃k̃l̃e m̃ĩm̃k̃r̃i, o- st̃enẽl̃ sãk t̃ep̃x̃p̃r̃i. «Πόλεμος —». Om: 2) (p̃rin iut̃ind:) in lok̃x̃ de πολυμάχητος (vez̃i z̃ĩx̃). • Λόγος —. Skl: Ek̃p:

Πολυάκανθος (ὁ, ή), x̃el̃ k̃x̃ m̃k̃l̃x̃i rim̃- ñi, foap̃te sp̃inos̃x̃. || (s̃x̃est: fem:) x̃ñx̃ fe- l̃x̃ de skãlete. πολ̃s, ἄκανθα, m̃i ἄκανθος].

Πολυαλγής, eos (ὁ, ή), foap̃te d̃x̃ep̃os̃x̃. [πολ̃s, ἄλγος].

Πολυαλγήςτος (ὁ, ή), s̃x̃f̃ep̃it̃op̃x̃ de m̃k̃l̃e d̃x̃ep̃ĩ (f̃is̃ĩe sãk m̃op̃ale). [πολ̃s, ἄλ- γέω].

Πολυαλθής, eos (ὁ, ή), poet: [πολ̃s, ἄλ- θίνω] foap̃te k̃res̃k̃t̃op̃x̃, x̃r̃p̃ñit̃op̃x̃.

Πολυαλθής, eos (ὁ, ή), [πολ̃s, ἄλθος] foap̃te t̃im̃t̃x̃it̃op̃x̃; sãk de m̃k̃l̃e võale l̃eks̃it̃op̃x̃.

Πολυάλφιος (ὁ, ή), f̃ĩk̃t̃op̃x̃ de m̃k̃l̃e f̃ĩñx̃. • Κριθ̃ —. T̃f̃r: [πολ̃s, ἄλφειον].

Πολυαμάρτητος (ὁ, ή), m̃k̃l̃x̃ p̃x̃k̃t̃ĩt̃x̃, p̃l̃ĩñx̃ de g̃rẽm̃ẽl̃ĩ. [πολ̃s, ἀμαρτάνω].

Πολύαμμος (ὁ, ή), urea nis̃inos̃x̃. [πολ̃s, ἄμμος].

Πολυάμπελος (ὁ, ή), x̃el̃ k̃x̃ m̃k̃l̃e ṽĩi. [πολ̃s, ἀμπelos].

Πολυαναγνώσις (ή), m̃k̃l̃x̃ ṽĩt̃ipe, m̃i x̃ea d̃int̃p̃'ins̃a m̃k̃l̃x̃ iñṽx̃m̃t̃ap̃r̃. [πολ̃s, ἀνά- γνωσις].

Πολυανάλωτος (ὁ, ή), p̃rea kẽats̃it̃op̃x̃. [πολ̃s, ἀναλίσσω].

Πολυαυδρῶ -ῶ, m̃i (m̃ĩx̃:) -έομαι -οῦμαι,

Τ. II 333

amē (sintē loksitē de) mēlūime de oamēnī [mī]

Πολυανδρία (ή), mēlū omenime, saē po-
mēlūie. [mī]

Πολυάνδριον (τό), lokē, xnde sint (ad-
nagī) mēlūi oamēnī; (obīc:) inrponētopie
de mōpūi. [din]

Πολυάνδρος (ό, ή), (τόπος, lokē) loksitē
de mēlūi oamēnī, pomēlatē; (femeie) de
mēlūi vtrēnūi. [πολύς, άνήρ].

Πολυανθεία, mī Πολυάνθεια (ή), poet: fem:
aa lēi πολυανθής.

Πολυανθεμος, mī

Πολυανθής, éos mī Πολύανθος (ό, ή), чел
кx mēlūe flōpī (npon: mī fir:); plinē de
flōpī. [πολύς, άνθος].

Πολυάνθραξ, akos (ό, ή), чел кx mēlūi
(plinē de) ktrēvni. [πολύς, άνθραξ].

Πολυανθρωπέω -ō, viit: -ήσω, sintē po-
mēlatē kx mēlūi oamēnī. [πολυάνθρωπος].
[de xnde]

Πολυανθρωπησία (ή), in in lokē de...

Πολυανθρωπία (ή), mēlūime de oamēnī,
saē loksitōpī. [din]

Πολυάνθρωπος (ό, ή), чел кx (lokēitē de)
mēlūi oamēnī. [πολύς, άνθρωπος].

Πολυάντυξ, uros (ό, ή), poet: [πολύς, άν-
τύξ] чел кx mēlatē (intinsē) okolē.

Πολυάνωρ, oros (ό, ή), poet: in lokē de
πολύανδρος.

Πολυάρατος (ό, ή), poet: [πολύς, άράρατι]
mēlū dopitē, de vpat, de nofit.

Πολυάργυρος (ό, ή), чел кx mēlatē ar-
pintē, saē vanī, vōgatē. [πολύς, άργυρος].

Πολυάρητος (ό, ή), poet. Ion: in lokē de
πολυάρατος.

Πολυάριθμος (ό, ή), mēlatē aa nēmpōē,
nēmpōsē. [πολύς, άριθμός].

Πολυαρκής, éos (ό, ή), indestēlōpōē aa
mēlūi, saē in mēlūe; saē dēvinitōpē mēlū-
tē vreme; (in ven:) mape, inēlūmēratē. [πο-
λύς, άρκέω].

Πολύαρκυς, uos (ό, ή), kape ape trev-
inūē de mēlūe mpeke. «Θήρα—». Aks: [πο-
λύς, άρκυς].

Πολυαρκώς, adv: foapte indestēlat, in-
vīlūmērat. [πολυαρκής].

Πολυάρματα (ό, ή), чел кx mēlūe (pes-
vōtēmti) kape. [πολύς, άρμα].

Πολυαρμόνιος (ό, ή), foapte armoniosē.
[πολύς, άρμονία].

Πολύαρνι, poet: in lokē de πολυάρνω, dat:
aa lēi ...

Πολύαρνος (ό, ή), чел кx mēlūi mēi,
saē oī; (in ven:) foapte avētē, vōgatē. [πο-

λύς, άρς άρνής].

Πολυάρευρος (ό, ή), чел кx mēlūe pa-
pine, vōgatē in xolde. [πολύς, άρευρα].

Πολυαρχία (ή), kēvērniē kompēsē din
mēlūi, poliarchie (inpot: de μοναρχία).
[din]

Πολύαρχος (ό, ή), kēvērnatē de mēlūi.
(inpreb: nēmaī in nest:). «Τὸ πολύαρχον...»
Ipr: in lokē de ή πολυαρχία. [πολύς, άρχή].

Πολυάστερος (ό, ή), poet: mī

Πολυάστωρ, oros (ό, ή), in lokē de po-
λύαστρος.

Πολυαστράχλος (ό, ή), чел кx mēlūe no-
dēpī. «Μάστιξ — ». Engr: [πολύς, ά-
στράχλος].

Πολύαστρος (ό, ή), чел кx mēlūe stēle.
[πολύς, άστρον].

Πολυάσχελος (ό, ή), indestēvuitē in
mēlūe. [πολύς, άσχελος].

Πολυάλαξ, akos (ό, ή), poet: [πολύς,
άλλοξ] чел кx mēlūe vrasde (mēlatē pē-
mīntē), intinsē, laprē.

Πολυαυής, éos (ό, ή), mēlū kreskētē
(mape, tape). [πολύς, αύξω].

Πολυαύχενος, mī Πολυαύχην, enos (ό, ή),
чел кx mēlūe rīlērī; saē vēanpē in rps-
mazē. [πολύς, αύχην].

Πολυάφορμος (ό, ή), чел кx mēlūe mi-
kloape; saē=Πολυαύχανος. [πολύς, άφορμή].

Πολυαχής, éos (ό, ά), Dor: in lokē de
πολυαχής.

Πολυάχχτος (ό, ά), Dor: in lokē de
πολυαχχτος.

Πολυαχθής, éos (ό, ή), foapte greē; prea
kēvērtpōē. [πολύς, άχθος].

Πολυάχυρος (ό, ή), чел кx mēlūe paīe
(tēpīe, rēnoae). [πολύς, άχυρον].

Πολυβέδιοςτος (ό, ή), ind: in lokē polū-
vatos. [πολύς, βεδίω].

Πολυβάρβαρος (ό, ή), foapte vārvārē.
[πολύς, βάρβαρος].

Πολυβάτειος (ό, ή), чел кx mēlūi pēvī.
[πολύς, βάτος].

Πολύβατος (ό, ή), (τόπος, lokē) vīvlatē
de mēlūi. [πολύς, βάινω].

Πολυβαφής, éos (ό, ή), de mēlūe opī
kēfēndatē, mōiatē; saē kx mēlūe fēye v-
usitē, nestpīgatē. [πολύς, βαφή].

Πολυβέλεμνος (ό, ή), lovītē, saē inap-
matē kx mēlūe svēpēi. [πολύς, βέλεμνον].

Πολυβενθής, éos (ό, ή), poet: [πολύς,
βένθος] mēlū, foapte adīnkē.

Πολυβήματος (ό, ή), fēktpōē de mēlūi
pawī. [πολύς, βήμα]. (gram: ekspl: a lē
πολύσκαρθμος).

Πολύθελος (ό, ή), kompasš, kompinz-topř de mšate křmī. [πολύς, βίβλος].

Πολύδιος (ό, ή), чel kš mšatē vītalz pštere. 2) чel kš mšatē avxīe, saš mšate mīxloače de vīamz. [πολύς, βίος]. 3) (gram:) [πολύς, βία] foarte sīpnīkš (ka ekspl: a lxi dīos).

Πολυελαθέης, έος (ό, ή), mšat vřtzmřtorř; saš la mšate vřtzmřtřī sšpksš. [πολύς, βλάθη].

Πολυελαστής, έος, (ό, ή), dřtřtorš de mšate vřstare, saš чel kš mšatē řodnī-chie. [πολύς, βλαστής]. [de žnde

Πολυελαστία (ή), mšatē řodnīchie de o plantē in vřstřřire.

Πολυελαφρος (ό, ή), чel kš mšate pleo-ne de okī, ad: kš mšatē okī. [πολύς, βλέ-φρον].

Πολυέσιος, υ saš es, on, poet: kompasš dīn mšate nīei de voř. (bezī mī ēptāš-aios, mī ēptā). [πολύς, βούς].

Πολυεσχία (ή), = (saš greš: in lokš de) Περιεσχία. [mī

Πολυέστητος (ό, ή), = Περιέστητος, prea mšat veshlš. [πολύς, βούω].

Πολυέσλος (ό, ή), asvřlřtorř de mšate sřpēřī. «Καταπέλτης — ». Palim. Matimt: [πολύς, βάλλω].

Πολυέσρος (ό, ή), prea mīnkčvosš. [πο-λύς, βούρ].

Πολυέσσκος (ό, ή), poet: pšskřtorř (xřp-nitorř) de mšate fiinge. «Γαῖα — ». Hind: (bezī mī πολυέσσεια). [πολύς, βούσκη].

Πολυέστανος (ό, ή), чel kš mšatē ear-ř. [πολύς, βέτανον].

Πολυέστειρα (ή), poet: pšskřtoare (xřp-nitoare) de mšate fiinge. «Χθών — ». Om: [ka fem: al lxi..

Πολυέστηρ (ό), neīntř: in lokš de ..

Πολυέστος (ό, ή), poet: īmīlmšratš in pšmšnī. [πολύς, βούτης].

Πολυέστρας, υς (ό, ή), чel kš mšatē sřpksřī. [πολύς, βέστρας].

Πολυέσουλός (ό, ή), poet: mšat-rīndřtorř (īngēantš). [πολύς, βούλη].

Πολυεύτης, ου (ό), poet: чel чe are mšatē voī, saš mšate vīte; (in чen:) vo-ratš. [πολύς, βούς].

Πολυέρμος (ό, ή), poet: [πολύς, βέρμω] чel чe fave mšatš sřmotš, tare vssři-tpř.

Πολυέρροχος (ό, ή), [πολύς, βροχή] mšat řdatš, moīatš. 2) poet: [πολύς, βρόχος] kompasš dīn mšate lařkřī, mšat īnnē-tīvītš.

Πολυεύθος (ό, ή), ind: in lokš de po-λυθενθής. [πολύς, βούθος].

Πολυεύστος (ό, ή), kompasš dīn mšate nīei (Sxl: ekspl: a lxi πολυέφινος). [πολύς, βούστα].

Πολυέωλαξ, ακος, mī Πολυέωλος (ό, ή), poet: (přinč: γή, pšmīntš) чel kš mšate (mari) vrasde, ad: vrasš, řodosš, (aat:) ēřīōwlos. [πολύς, βώλος].

Πολυέωρος (ό, ή), чel kš mšate жер-тселнїче. [πολύς, βωμός].

Πολυέωτα, Dor: in lokš de πολυεύτου, чen: al lxi πολυεύτης.

Πολυγούης, έος (ό, ή), Dor: in lokš de πολυγούης.

Πολυγύλακτος (ό, ή), mšat-lřptosš. [mī Πολύγαλον (τδ), kš felš de earř, чe kare mīnkīnd' o vītele daš mšatš lante. [πολύς, γάλα].

Πολυγυρέω -ō, vřt: -ήσω, mř īnsopř kš mšate femēī; saš (desnř femēī) mř mřpřlš kš mšatē vřvrařī. [mī

Πολυγαμία (ή), ovīčēř de a lxa in křstřtorē mšate mšēřī (de o datš, saš sna dšne aita) [dīn

Πολύγυμος (ό, ή), īnskratš kš mšate mšēřī; (desnř femēī) mřpřatš dšne mšatē vřvrařī. [πολύς, γάμος].

Πολύγελος, mī Πολύγελως, ωτος (ό, ή), Sxl: řvřtorř de mšate řřsřī (řasme, řokāřī, mī чl:). [πολύς, γέλως].

Πολυγένειος (ό), чel kš mšatē varř, vřp-vosš. [πολύς, γένειον].

Πολυγενής, έος (ό, ή), чel de mšate (fe-lřpřte) neamřī. 2) foarte řodosš. [πο-λύς, γένος].

Πολυγυθής, έος (ό, ή), poet: [πολύς, γή-θος] mšat-veselřtorř; (šne-opř nas:) foarte īnveselřtš, saš veseaš.

Πολύγυθος (ό, ή), poet: = Πολυγυθής.

Πολυγύρακος (ό, ή), Ion: in lokš de po-λύγυρος.

Πολυγυρία (ή), mšatē (adīnkč) vřtpřne-чe. [dīn

Πολύγυρος (ό, ή), foarte vřtpřnš. [πο-λύς, γήρας].

Πολυγύλαχτης, έος (ό, ή), poet: = Πολυγύ-λακτος. [πολύς, γλάχος].

Πολύγλευκος (ό, ή), přodkřtorř de mšatš mšlš. [πολύς, γλευκος].

Πολύγληνος (ό, ή), poet: = Πολυόμμακτος. чel kš mšatē okī, saš okřpř (чpōp: mī fir: desnř mřeakč). [πολύς, γλήνη].

Πολυγλώφης, έος (ό, ή), řnpřodovītš kš mšate vřvřtřpřī. [πολύς, γλώφη].

Πολύγλωσσος (ττος) (έ, ή), πολίγλωττ, чel чe ape (vorbeşte, saş este scrisă în) mşate limbi; komnissă din feierpîte naşii. «Φωνή—». Sof: «Δρὺς—». Sof: чel din Dodona. [πολύς, γλῶσσα ττα].

Πολύγλωχιν, ιος (έ, ή), poet: чel кк mşate askvîte. vîpşrî. [πολύς, γλῶχιν].

Πολύγαμπος (έ, ή), poet: [πολύς, γάμ- πος] mşat pessvîtă, kreuă, saş învîpîtă. «Αζέρινθος—». Pind: «Σέλιον—». Tkr:

Πολύγνωμόνως, αδв: кк mşate rîndipe saş minte, prea îngelenţemte [mi

Πολύγνωμοσύνη (ή), avere de mşate кк- nouşinge, de îngelenţişne, saş de skim- kvoase pîpîrî. [din

Πολύγνων, ονος (έ, ή), ккnoskîtopă, utîtopă de mşate. 2) foarte mintosă, saş îngelenţă. 3) чel кк mşate (skimkvoasă î) pîpîrî, nestatopnikă. [πολύς, γνῶμη].

Πολύγνριτος (έ, ή), mşat ккnoskîtă. [πολύς, γνῶριζω].

Πολύγνωτος, mi Πολύγνωτος (έ, ή), poet: urea mşat, saş la mşatî ккnoskîtă, foarte însemnată. [πολύς, γνῶσκω].

Πολύγμρος (έ, ή), poet: kombinată кк mşate pîroane, saş nene,anean konle- rată, saş bine îngepenită. [πολύς, γόμρος].

Πολύγνάτος (έ, ή), чel кк mşate no- dşrî, foarte nodoposă. || (ssbst:) «Πολυ- γνάτος», ună felă de plantă, koada koko şiaşî (bezi mi πολύγονον). [πολύς, γόνυ].

Πολύγονέω -ω. viit: -ήσω, nasă, pîş- sesă mşate; (mîk): kresă. [mi

Πολύγονία (ή), mşate podnîie. [din

Πολύγονος (έ, ή), nşkîtopă de mşate, urea podosă, saş pîşîtopă. «Οὕτω δὲ πολ- γονον (έ λαγώς), ὥστε τὰ μὲν τέτοκε, τὰ δὲ τίεται, τὰ δὲ κῶει». Ksn: || (ssbst:) Πο- λύγονον, ună felă de plantă, xepînikă; (noate mi) = Πολύγόνατον. [πολύς, γόνος].

Πολύγράμματος (έ, ή), urea mşat kîp- tară. [πολύς, γράμμα].

Πολύγραμμος (έ, ή), чel кк (din) mşate ainiî. [πολύς, γραμμή].

Πολύγρκος (έ, ή), = Πολύγρος. [πολύς, γράω].

Πολύγραφία (ή), skîepe de, saş despre mşate. [din

Πολύγράφος (έ, ή), skîitopă de, saş des- pre mşate obîekte [πολύς, γράφω].

Πολύγρμναστος (έ, ή), mşat, saş în mşate depînsă. [πολύς, γρμνᾶω].

Πολύγρναικος, men: al aî Πολύγρνης.

Πολύγρναιος, mi Πολύγρνης, cu, mi -αι- зος (έ), чel чe ape mşate mşîpî. [πολύς,

γρνή].

Πολύγωνος (έ, ή), πολίγωνă, чel кк mşate enîşrî, mşat-enîş. [πολύς, γωνία].

Πολύγωνοειδής, έος (έ, ή), чel în formă de πολίγωνă. [πολύγωνος, είδος].

Πολύγωνος (έ, ή), = Πολύγωνος. || (ssbst:) Πολύγωνον, πολίγωνă (fîepă meometr:).

Πολύδαδαλος (έ, ή), poet: foarte mşo- şpîosă (кк mare memtemkă лкkrată); urea variată; (despre oamenî) = Πολύτε- λος. [πολύς, δαίδαλος].

Πολύδαμων, ονος (έ, ή), poet: чel кк mşate zeităgi: saş urea zeeskă. (în Orf: se îndrent: πολυδέμων). [πολύς, δαίμων].

Πολύδασις (ή), (rîs:) [πολύς, δαίνυμι] desfîape în mşate mînkîrî.

Πολύδακρος, mi Πολύδακρος, υος (έ, ή), poet: pîvînsîtopă de mşate lakrîmî. 2) = кк.

Πολύδακρτος (έ, ή), vîpînikă de mşate lakrîmî. [πολύς, δακρύω]. [de ende

Πολυδακρύτως, αδв: кк mşate lakrîmî.

Πολύδακτυλος (έ, ή), чel кк mşate de uete. (pînc: despre vite, înapot: de m- vîdăktylos). [πολύς, δάκτυλος].

Πολύδακνος (έ, ή), poet: domîtopă de mşatî, saş mşate 2) (nas:) = Πολυ- κέντης. [πολύς, δάκνω].

Πολύδαπνος (έ, ή), mşat-кeatsîtopă; saş kape uere mşate katsîe. [πολύς, δαπάνη].

Πολυδέμων, ονος (έ, ή), pîimîtopă, în kîpîtopă, saş konpînzîtopă de mşate saş de mşatî, lakră. [πολύς, δέχομαι].

Πολυδέης, έος (έ, ή), ainsîs de mşate. [πολύς, δέω].

Πολυδείματος (έ, ή), poet: [πολύς, δέμα] foarte suşîmîntîtopă.

Πολύδεινος (έ, ή), rîs: foarte grozavă, saş păă. [πολύς, δεινός].

Πολυδείρας, αδв (έ, ή), poet: чel кк mşate rîşrî; mi fir: despre mşatî) чel кк mşate kpenete, saş kpeste. [mi

Πολύδειρος (έ, ή), poet: (maî noă) = Πολυδειράς. [πολύς, δειρή].

Πολυδέκτης, cu (έ), = Πολυδέγμων. (enit: al aî Πактoнă).

Πολυδένδρεος, Ion: în lokă de ..

Πολυδένδρος (έ, ή), чel кк pîins de) mşatî kopavî, saş apşrî. [πολύς, δένδρον].

Πολυδερχής, έος (έ, ή), poet: urea-в- zîtopă; (nas: mşat, saş de mşatî в- zîtă; 2) felşrîtă la vedere, nestîpîă. [πολύς, δέρκω].

Πολυδесmos (έ, ή), poet: îngepenită кк

mkate peritipri. [πολύς, περιτός].

Πολυθευκής, έος (ό, ή), poet: απea dkaue; (desne raaš) foapte melodiosš. [πολύς, θεύκος].

Πολυθεμός, mi Πολυθεμώδης, εος (ό, ή), = Πολυάνθρωπος. "Το Πολυθεμώδες. Άρι: mkaumea de norodkai. [πολύς, θεμός].

Πολυθήνης, εος (ό, ή), ras: [πολύς, θε- νος] — Πολυβούλος, foapte ingrelenitš.

Πολυθήρης, ιος, mi Πολυθήριος (ό, ή), poet: [πολύς, θήρης], = Πολυμάχητος, foapte de dopit, saš de disastat.

Πολυδιόφορος (ό, ή), priçinkitorš de mkate strikvichne, saš koruugie. [πολύς, διοφορα].

Πολυδικέω -ω, viit: -ήσω, amš mkate jkdikvii, saš isveskš mkat jkdikviiie. din

Πολυδικος (ό, ή), inkrkatš in mkate (saš mkat-isvitorš de jkdikvii. [πολύς, δίκη].

Πολυδίνης, έος (ό, ή) poet: чel кк mkate vlatoare (inbirtitipri de anš), saš foapte vlatopos. [πολύς, δίνη].

Πολυδίνητος (ό, ή), [πολύς, δινέομαι] чel чe чаркѣ, saš faye mkate vlatoare (de anš), saš mkate inbirtitipri.

Πολύδινος (ό, ή), = Πολυδίνης.

Πολυδίσιος (ό, ή), poet: mkat insetatš; (mi desupe lokš) linsito de anš. *Αρ- γος πολυδίσιον. Ια: Δ. = "Ανδρον. [πολύς, δίσιος].

Πολυδίσιος (ό, ή) = Πολυδίσιος.

Πολύδωνος (ό, ή), [πολύς, δονέω] = Πολυκλήνητος.

Πολυδοξία (ή), mkaume de pēperī; saš mkate slav: [din

Πολυδοξος (ό, ή), чel кк mkate pēperī. 2) mkat slaviiš. [πολύς, δόξα].

Πολυδουλία (ή) avere de mkaui rovi, saš mkaume de rovi. [πολύδουλος].

Πολυδούλευτος (ό, ή), [πολύς, δουλεύω]. Sxai: slaviiš de mkaui rovi, (prin xpm:) = κκ.

Πολύδουλος (ό, ή), чel чe are mkaui rovi [πολύς, δούλος].

Πολυδράστεια (ή), (adiekt:) foapte aktivš (auepš in akrape). || (svest:) mkate (ma- pe) aktivitate (auepime in akrape). [πο- λύς, δράω].

Πολύδριον (τό), grem: in lokš de Πολύδριον = Πολύδιον, saš Πολύχριον.

Πολύδρομος (ό, ή), poet: mkat auepē- torš, saš pēvuitorš. *Φυγή πολύδρομος. Esxai: [πολύς, δρόμος].

Πολύδροσος (ό, ή), mkat poosš (saš pē-

korosš), plainš de poē. [πολύς, δρόσος].

Πολύδρομος (ό, ή), чel кк mkate pē- dxi. [πολύς, δρομός].

Πολυδύναμος (ό, ή), mkat pēternikš. [πο- λύς, δύναμις].

Πολυδωρία (ή), mkate dēpnicie. [din Πολυδωρος (ό, ή), mkat darpikš; (pas:) dēpaitš (inzestpatš) кк mkate darpri. [πολύς, δωρον].

Πολύδωνος (ό, ή), ras: лѣторѣ de mkate zestpe, saš darpri de dinaintea nșugei. [πολύς, эδων].

Πολύδρος (ό, ή), чel кк mkate skasne, saš lokxi de medepe 2) Matm: polie- dpx (fir: ueomtp. кк mkate latxpe saš base. [πολύς, эдра].

Πολυεθνής, έος (ό, ή), koprinztorš (lo- kxitš) de mkate nauī; inuen: ποπκλοςš, nșmtprosš. [πολύς, εθνος].

Πολυειδήμων, ονος (ό, ή), mtiitorš de mkate akpēpi. mkat eksnepiingatš. (vezī mi πολυέδρος). [πολύς, ειδήμων].

Πολυειδής, έος (ό, ή), чel de mkate fe- lapi. felapitš. [πολύς, ειδος]. [de knde

Πολυείδης (ή), mkaume de felapi, fe- lapime, variagie. [mi

Πολυειδώς, adv: in mkate felapi, saš in felapite kinxi

Πολυείμων, ονος (ό, ή), poet: чel чe are mkate inepēkēmintē. [πολύς, εἶμα].

Πολυέλαιος (ό, ή), [πολύς, εἰλαιον] чel чe are, saš produe mkatš oleiš, saš vntš (de op чe).

Πολυέλεος (ό, ή), mkat milostivš. [π- λύς, εἰλεος].

Πολυέλαιος (ό, ή), чel кк (formtorš de) mkate infēwakpētipri, saš inbirtitipri; (fir: чel de mkate felapi, mkat variatš. *Ηδονή — •. Expr: [πολύς, εἰλίσσω].

Πολυελκής, έος (ό, ή), чel кк mkate pēni. [πολύς, εἰλος].

Πολύενος (ό, ή), ras: [πολύς, ένος] = Πολυετής, чel de mkaui anī.

Πολυέξοδος (ό, ή), (mai noš) = Πολυδάπα- νος [πολύς, έξοδος].

Πολυεπίνετος, mi Πολυέπινος (ό, ή), mkat лѣдатš, saš лѣдавилš. [πολύς, επαινέω, mi επαινος].

Πολυέπεια (ή), = Πολυλογία. [din Πολυεπής, έος (ό, ή), = Πολυλόγος [πο- λύς, έπος]. [de knde

Πολυεπία (ή), = Πολυεπεία

Πολυέρastos (ό, ή), mkat, saš de mkaui isvitš, saš foapte vpedniš de isvit. [πο- λύς, έραστος din έράω].

Πολυεργής, έος (ό, ή), poet: msl̃t λκ-
κρ̃πιτορ̃, saš̃ iks̃itoρ̃ de osteneal̃, aktiṽš;
(desñpe λκρ̃:) kap̃e चेpe (saš̃ este f̃k-
k̃it̃ k̃) msl̃t osteneal̃; (iñ men:) o-
stenivos̃, aneṽoios̃. [πολύς, έργον]. [de x̃nde
Πολυεργία (ή), msl̃t λκρ̃ape saš̃ oste-
neal̃.

Πολύεργος (ό, ή),=Πολυεργής.

Πολυέταιρος (ό, ή), чel κ̃ msl̃it̃ prie-
tenī, saš̃ sogi. [πολύς, έταῖρος].

Πολυέτηρος, mi

Πολυετής, έος (ό, ή), чel de (tr̃pit̃, saš̃
d̃ñit̃oρ̃) msl̃it̃ anī, bek̃š. [πολύς, έτος].
[de x̃nde

Πολυετία (ή), msl̃it̃ime de anī.

Πολύευκτος (ό, ή), чel de xp̃at, de do-
pit̃ p̃rea msl̃t. «Χρ̃υσός—». Λκ̃: [πολύς,
εύχομαι],

Πολύευνος (ό, ή), [πολύς, εὐνή]=Πολύ-
γαμος.

Πολύεμπορος (ό, ή), msl̃t iñaēs̃it̃ iñ
m̃ĩk̃ioaчel̃e sale, bog̃at̃. [πολύς, εύπορος].

Πολυεσπλαγγία (ή), msl̃t̃ m̃ĩlost̃iṽipe.
[din

Πολυεύσπλαγγνος (ό, ή), foapte m̃ĩlost̃iṽ.
[πολύς, εύσπλαγγνος].

Πολυεύτατος (ό, ή), foapte bine pers̃-
lat̃, saš̃ iñtok̃mit̃. [πολύς, εύτατος]

Πολυεύχεται (ό, ή), poet: iñ lok̃ de po-
λύευκτος.

Πολύεσθος, mi

Πολυέψητος (ό, ή), p̃rea msl̃t̃ f̃iept̃. [πο-
λύς, έψω].

Πολύζαλος (ό, ή),=Πολυάραχος, mi Πo-
λυόμαντος. [πολύς, ζάλη]. 2) Dor: iñ lo-
k̃ de...

Πολύζηλος (ό, ή), msl̃t̃ p̃iṽnit̃; p̃rea te-
m̃itoρ̃, z̃ĩĩar̃š. (vezī mĩ d̃z̃ēh̃los). [πολύς,
ζήλος].

Πολυζήλωτος (ό, ή), msl̃t̃ p̃iṽnit̃; saš̃
p̃rea de m̃ism̃it̃. [πολύς, ζήλω].

Πολυζήμιος (ό, ή), msl̃t̃ p̃r̃ss̃itoρ̃. [πο-
λύς, ζημία].

Πολύζυγος (ό, ή), (priñ: ναῦς, kop̃a-
sic) κ̃ msl̃te p̃ṽiṽit̃ de b̃is̃lamī; (up̃iñ xp̃m̃)
m̃ape. [πολύς, ζυγόν].

Πολύζωος (ό, ή),=Πολύβιος. [πολύς, ζώη].

Πολύζωστος (ό, ή), p̃rea s̃ip̃ins̃, saš̃ κ̃
msl̃te b̃rine iñṽins̃ (proñ: mĩ fir). [πο-
λύς, ζώννυμι].

Πολυήγορος (ό, ή),=Πολυλόγος, msl̃t̃ vor-
bit̃oρ̃. [πολύς, άγορά].

Πολυήτης, έος (ό, ή), sk̃im̃ṽitoρ̃ de m̃aste
np̃r̃aṽp̃r̃i, de f̃el̃sp̃ite x̃ap̃aktepe,=Πολυ-
τροπος. [πολύς, ήθος].

Πολυηχοία (ή), msl̃t̃ iñṽṽṽit̃oρ̃ (priñ:
din as̃zipe). [din

Πολυήκοος (ό, ή), msl̃t̃ iñṽṽṽit̃ din as̃
zipe. «Τῶν βιβλίων—». Sk̃id: [πολύς, άκοή].

Πολυηλάκτος (ό, ή), poet: [πολύς, ήλα-
κία] чel κ̃ msl̃t̃ tr̃est̃ic. «Πεταμὸς—». Es̃kl̃: (Sxl̃:)

Πολυήλιος (ό, ή), Sxl̃: чel κ̃ msl̃t̃ soa-
pe. [πολύς, ήλιος].

Πολυήμερος (ό, ή), чel de msl̃te z̃ĩe,
de msl̃t̃ ṽreme; p̃aiñš de z̃ĩe (msl̃t̃
iñaint̃at̃ iñ ṽip̃st̃). [πολύς, ήμέρα].

Πολυήρατος (ό, ή), poet: iñ lok̃ de po-
λύερατος.

Πολύηρος (ό, ή), r̃as̃: [πολύς, έρα] pro-
p̃riet̃ar̃ de msl̃t̃ p̃ṽm̃it̃.

Πολυήσυχος (ό, ή), foapte iñĩnit̃it̃. [πο-
λύς, ήσυχος].

Πολυήχεται, mi Πολυηχής, έος, mi Πολυή-
χης (ό, ή), poet: msl̃t̃, tape pers̃ñitoρ̃,
sromotos̃. «Αἰγιαλὸς, —». Om: (desñpe
r̃as̃š) sonop̃š; (fir)=Πολύχροτος. [πολύς,
ήχος, mĩ ήχέω].

Πολυηχία (ή), msl̃it̃ime, saš̃ ix̃g̃ime de
s̃net̃š. [din

Πολύηχος (ό, ή),=Πολυηχής. [de x̃nde

Πολυήχως, adv: κ̃ msl̃t̃ s̃net̃š, saš̃
sromot̃š.

Πολυθάτος (ό, ή), poet: iñ lok̃ de po-
λυθέατος.

Πολυθάμιος (ό, ή), poet: [πολύς, θάλλω,
saš̃ θάλλω] msl̃t̃ iñṽit̃oρ̃, iñṽep̃z̃itoρ̃,
iñf̃rop̃itoρ̃ de toate. (vezī mĩ ζωθάμιος).

Πολυθαμής, έος (ό, ή), poet: kop̃ins̃
de msl̃t̃ (m̃ape) sp̃aim̃. [πολύς, θάμβος].

Πολυθαρός, έος (ό, ή), p̃aiñš de iñd̃p̃-
zneal̃, foapte κ̃p̃ajos̃. «Τὸ πολυθαρόες»,
msl̃t̃ κ̃p̃aj̃š. [πολύς, θάρρος].

Πολυθαύματος (ό, ή), foapte m̃ins̃nat̃,
saš̃ p̃rea de m̃ip̃ape. [πολύς, θαυμάζω].

Πολυθεάμων, oñ: (ό, ή), de m̃late ṽṽ-
z̃itoρ̃. [mi

Πολυθέατος (ό, ή), чel de msl̃te op̃i,
saš̃ de msl̃it̃ (κ̃ m̃ip̃ape) p̃riṽit̃ (ṽp̃ed-
nik̃ de p̃riṽit̃). [πολύς, θεάωμι].

Πολυθεία (ή), iñk̃iñape de msl̃it̃ z̃ei. [din

Πολύθεος (ό, ή), κ̃ṽeñit̃ la msl̃it̃ z̃ei.
«Βωμὸς + ». Es̃kl̃ 2) (op̃iṽ: iñk̃iñitoρ̃ de

msl̃it̃ z̃ei. [πολύς, θεός]. [de x̃nde

Πολυθεότης (ή),=Πολυθεία. 2) msl̃it̃ime
de z̃ei.

Πολυθεής, έος (ό, ή), [πολύς, θέρος] (Sxl̃:
eks̃kl̃: a p̃xĩ βουθεής) foapte p̃odos̃.

Πολυθερμός (ό, ή), p̃rea f̃ep̃s̃inte. [πο-
λύς, θερμή].

Πολύθεστος (ό, ή), poet: [πολύς, θέσσειν] = Πολύθευτος, mslat dopitš saš lšvitš. (vezī mi ἀπόθεστος).

Πολυθέως, adv: κς iukinare la mslmī zeī. [πολύθεως].

Πολυθηρία (ή), mslmīme de vīnatš, saš de feape. [din].

Πολύθηρος (ό, ή), чel κς mslate feape de vīnat. 2) prinztōpš de mslate vīnatšpī, saš lšvitōpš prea mslat de vīnatōape. [πολύς, θήρα].

Πολυθλιβής, έος (ό, ή), foapte stpinitš, ad: anpsatš, stpintōpatš. [πολύς, θλίβω].

Πολύθυρος (ό, ή), poet: foapte penede, sianikš; (prin intind:) iste pornitš la iuklikape, saš ronipe (desnpe tršneaska in-preshnape a vitepor). [πολύς, θυρός].

Πολύθυρυστος (ό, ή), [πολύς, θράω] mslat fupimatš.

Πολυθρέμματος, mi Πολυθρέμμων, onos (ό, ή), poet. чel чe ape mslate (voratš in) vile. [πολύς, θρέμμα].

Πολύθρεπτος (ό, ή), xptnitš (npšsitš) in mslmīme, saš in mslate fexspī. 2) kre-sktpōpš de mslmī komī. [πολύς, τρέφω].

Πολυθρήνητος (ό, ή), = Πολύδακρυς, prea mslat pāinsš. [πολύς, θρήνέω].

Πολύθρηνος (ό, ή), mslat pāingtpōpš saš pāinmpōsš. [πολύς, θρήνος].

Πολύθριξ, ύτριχος (ό, ή), чel κς mslatš ptpš, ptpōsš. [πολύς, θρίξ].

Πολυθρόνος, mi Πολύθρονος (ό, ή), poet: чel чe ape mslate doktopī; saš bsnš de mslate leakspī. [πολύς, θρόνος].

Πολύθροος-ους (ό, ή), poet: mslat-sromotōsš, saš pesknōsš. (πολύς, θρόος).

Πολυθρόλλητος (ό, ή), (mi adv:) -ήτως, prea mslat, saš de mslmī vorpitš, foapte bestitš. [πολύς, θρολλέω].

Πολύθυρος (ό, ή), чel κς mslate dwe, saš fepestpe; (kom:) чel κς mslate ršpī. 2) = Πολύπτυχος. [πολύς, θύρα].

Πολυθύσανος (ό, ή), [πολύς, θύσανος] чel κς mslate fante.

Πολυθυσίαστος (ό, ή), ktpšia se ofep mslate жepife. (vezī mi πολυκαής). [πολύς, θυσιάζω].

Πολύθυτος (ό, ή), (τόπος, lokš) vnde se fak mslate жepife; (τιμή, vīnte) fškatš κς mslate жepife. [πολύς, θύω].

Πολυθύωστος (ό, ή), rns: [πολύς, θωύσσω] foapte penede pšvšpitōpš.

Πολύταχος (ό, ή), poet: [πολύς, ιχθύ] mslat pškitōpš, saš tape pesnntōpš.

Πολυτάμων, poet: in lokš de πολυτάμων.

Πολυτάρις, mi Πολυτάρις (ή), mtiingš, eksperiingš de mslate; iugelenčisne; (dne-opī) viklenie. «Σίτυρος καὶ ἐξ Ἀΐδεω πολυτάριον ἀνῆλθε». Trn: [din].

Πολυτάρις, ιος, saš (pap) έος (ό, ή), poet: mtiitōpš (eksperiingatš) de mslate; iugelenčš; (dne opī) vikleanš, pefškatš. [πολύς, ἔδρις].

Πολύτινος (ό, ή), (votn:) чel κς mslate vine. [πολύς, ἔν].

Πολυτιπία (ή), mslmīme de kaī. [din].

Πολύτιπος (ό, ή), чel κς mslmī kaī. [πολύς, ἔπιος].

Πολυτίστρητος, mi Πολυτίστωρ, ερος (ό, ή), de mslate mtiitōpš, foapte iuvšmatš. [πολύς, ἔστωρ].

Πολυτίχθος poet: mi Πολυτίχθους υος (ό, ή), чel κς mslmī (uainš de) peshī. [πολύς, ἔχθους].

Πολυΐδιος (ό, ή), poet: mslat-vīstšitš, pštimitš. (in indrent: in lokš de πολυδίφιος). [πολύς, ἔπτομαι].

Πολυκαρχής, έος (ό, ή), poet: [πολύς, καίω, κάρχυνος] foapte dskatš, saš dskš-tivš. «Δύψα», Ιλ: Λ.

Πολυκαχής, έος (ό, ή), poet: mslat apztōpš, foapte apzosš. [πολύς, καίω].

Πολυκάθεδρος (ό, ή), grm: експл: a лш πολύζυγος. [πολύς, καθέδρα].

Πολυκακινής, grm: in lokš de πολυκακίνης.

Πολυκακισαφής (ή), poet: mslmī Chesapī (in imitatie dne πολυκακισαφής). [πολύς, καίσαρ].

Πολυκάλαμος (ό, ή), чel κς mslmī kō-chenī, saš kōtoape. [πολύς, κάλαμος].

Πολυκάματος (ό, ή), kape чepo (saš fškatš κς) mslate osteneleī, anepōiosš, ostēnichōsš. (gram: експл: a лш πολύκαμης). [πολύς, κάματος].

Πολυκάμμορος (ό, ή), poet: foapte nenopōitš, tikšiosš. [πολύς, κάμμορος].

Πολυκαμπής, έος, mi Πολύκαμπτος (ό, ή), чel κς mslate kōitšpī, iuvšpitšpī, saš infšmpštpī; (mss:) kīntōpš, saš kīntatš κς mslate iūtpštpī (variagī). [πολύς, κάμπτω].

Πολυκακινής, έος (ό, ή), poet: [πολύς, καίω] omōpōpš de mslmī. «Θυσία—». Ескл. in kape se omōapš mslate жepife.

Πολύκαπνος (ό, ή), mslat fšmštpōpš (fšmerōsš), saš fšmatš, pāinš de fšmš (de жepife). [πολύς, καπνός].

Πολυκάκηνος (ό, ή), poet: in lokš de πολυκάκαλος; (desnpe mslmī) чel κς mslate vīpšpī. [πολύς, κάκηνος].

Πολυκαρπέ· ὦ, viit: -ήτω, fakš mkałtš podš, [mi]

Πολυκαρπία (ή), mkałime de po-lš, saš mkałtš podniwie. din

Πολύκαρπος (ό, ή), mkał· moditorš «Φρύγες ἀπάντων τῶν τῆδε πολυκαρποῦτοι». Er: [πολύς, καρπός].

Πολυκατασκευάστος (ό, ή), konstpaitš (fakšitš) kš mkałtš ostenealš, siingš, saš meutewikš [πολύς, κατασκευάζω].

Πολυκατεργαστος (ό, ή), ləkpał de mkałi, saš in mkałtš fakałi [πολύς, κατεργάζομαι].

Πολυκαύλος, (ό, ή), (boln): = Πολυκάλαμος. [πολύς, καυλός].

Πολυκέλαδος (ό, ή, mkałtš gəłtšiosš, saš sgomotosš, pesnosš. πολύς, κέλαδος].

Λόλυκενος (ό, ή), foapte demepłš, sekš. [πολύς, κενός].

Πολυκέντητος (ό, ή), gram: ekspl: a ləi πολύκεστος. [πολύς, κεντέω].

Πολυκέρδεια (ή), mkałtš kıştirš; saš mkałtš viklenie. [din]

Πολυκερδής, έος (ό, ή), foapte kıştiosš. 2) prea vikleanš. [πολύς, κέρδος].

Πολυκερως, ω, mi ωτος (ό, ή), чel kš mkałtš koapne. «Φόνος — ». Sof: omorš de mkałtš koapne bite. [πολύς, κέρως].

Πολύκεστος (ό, ή), innesłprijatš kš mkałtš kšstłkpi (fiorł, bovięe, mi чл:), = Πολυκέντητος [πολύς, κεστός].

Πολυκευθής, έος (ό, ή), poet: [πολύς, кеύθω] foapte akopepitš, askšnsš; (fir:) neingelesš. «Λόγος — ». Kim:

Πολυκέφαλος (ό, ή), чel kš mkałtš kapete. [πολύς, κεφαλή].

Πολυκήδεια (ή), mkałime de griжі, saš mare inłprikape. [din]

Πολυκηδής, έος (ό, ή), poet: [πολύς, κηδός] adškčtorš de mkałtš rpiжі; saš de foapte mkałtš inłprikatš.

Πολυκήριος (ό, ή), poet: [πολύς, κήρ] foapte vłtšmčtorš, pñužditorš.

Πολυκήτης, εος (ό, ή), poet: чel kš mkałi kigi saš pñužł foapte mapł de mare. [πολύς, κήτος].

Πολυκίνδυνος (ό, ή), чel kš mkałtš pñimejdł, saš prea pñimejdiosš. [πολύς, κίνδυνος].

Πολυκινησία (ή), mkałtš miškape (akt: saš uas:). [πολύς, κίνησις].

Πολυκίνητος (ό, ή, mkałtš saš lesne miškatš. [πολύς, κινέομαι].

Πολύκλαγγος (ό, ή), [πολύς, κλαγγή] skogčtorš de mkałtš fakałi de sšnete, su glasłpi.

Πολυκλαδής, έος, mi Πολύκλαδος (ό, ή), чel чe ape, saš fache mkałtš pñužpi. [πολύς, κλάδος].

Πολύκλαυστος mi Πολύκλαυτος (ό, ή), de mkałtš plinsš pñiçinčitorš. saš vpednikš 2) чel чe plinčie mkałt. [πολύς, κλαίω]

Πολυκλής, έος (ό, ή) = Περικλής, mkałtš pñužł. [πολύς, κλέος]

Πολυκλειδωτος, [πολύς, κλειδέω]. mi Πολύκλειστος (ό, ή, inčikš kš mkałtš inčikčtoape. [πολύς, κλείω].

Πολύκλειτος (ό, ή, mi

Πολυκλήεις, εσσα, εν, poet: in lokš de πολυκλήης

Πολυκληής, ηίδος, saš ηίδος (ή), poet: [πολύς, κληής pñiç: ναός, κοραίε] чel kš mkałtš inčikčłkpi [bezł mi πολυγομφος]; saš kš mkałtš lavige de ałslawł, = Πολύζυγος.

Πολυκληίστος (ό, ή), poet: Ion: in lokš de πολυκλείστος, mkałtš pñužł

Πολύκληρος (ό, ή), чel kš avepe (pñiç: din momtenipe) de mkałtš pñoprietčđi, foapte bogatš. [πολύς, κληρός].

Πολύκλητος (ό, ή), poet: kematš mi vñitš din mkałtš pñužł. πολύς, καλέω].

Πολυκλινής, έος (ό, ή), kšikatš inłp' a-чelawł patš kš mkałi. [mi]

Πολύκλινος (ό, ή), inčkñčtorš, saš koprinččtorš de mkałtš patłpi [πολύς, κλίνη].

Πολυκλόνητος (ό, ή), poet: mkałtš kłtłitš, saš miškatš. [πολύς, κλονέω].

Πολυκλόπος (ό, ή), poet: чel чe fache mkałtš fəptiwarłpi; suš kape inłpessin-geazš mkałtš viklenił. [πολύς, κλοπή].

Πολύκλυστος (ό, ή), poet: tšpəpatš de mkałtš valłpi, saš notonitš de mkałtš xnde. «Πόντος — ». Om. mi Es: [πολύς, κλύζω].

Πολύκλωνος (ό, ή), чel kš mkałtš kř-чi, saš pñužpi. [πολύς, κλών].

Πολυκμής, ήτος, mi Πολύκμητος (ό, ή), poet: křpřia tšpəřlesk mkałtš ostenedł (ka sš se fakč); saš fəkšitš kš mkałtš mšnikš. «Σίδηρος — ». Om: pñitš a křpřia ləkpa-ре se чepe mkałtš ostenealš. [πολύς, κάμνω].

Πολύκνημος (ό, ή), poet: чel kš mkałtš devalłpi, mšntosš. || (səbst: Πολύκνημεν (τό), duš felš de plantš (Diskr: 108). [πολύς, κνημός].

Πολύκνισσος (ό, ή), skogčtorš de mkałtš avkřš, mipsosš (de kapne fñitš). «Εκατέμνη — ». Ałpñ: [πολύς, κνίσσα].

Πολυκοιλίος (ό, ή), чel kš mare pñitš, saš mkałtš kčvññčłpi. [πολύς, κοιλία].

Πολυκοίμητος (ό, ή), чeл чe do pme mkať sađ adínkš somnš. [πολύς, κοιμῶμαι].

Πολύκοινος (ό, ή), la mkađi koinanš foapte osumteskš: «Ἀδής—». Sof: [πολύς, κοινός].

Πολυκοίρανα (ή), poet: Π:λυρχία. [din Πολυκοίρανος (ό, ή), poet: neste mkađi stpnitopř, domnš. 2. snpss la mkađi stpnit [πολύς, κοίρανος].

Πολύκοιτος (ό, ή), koinpaztopř de mkať mkať, = Πολύκλινος. [πολύς, κοίτη].

Πολυκόλλητος (ό, ή), konstpřitř din mkať bskpři linite (kombinate) întpe dinsele. [πολύς, κολλάω].

Πολύκολπος (ό, ή), чeл кs mkať sínkři, adínkškři. [πολύς, κόλπος].

Πολυκόλυμος (ό, ή), mkať innottopř, sađ des ařndatř in ap. •Πολυκόλυμα μέλη βατράχων». Apst: [πολύς, κολυμάω].

Πολύκομος (ό, ή), чeл кs mkať přř, sađ řpnze [πολύς, κόμη].

Πολύκομπος (ό, ή), kape face mkať sro motř; (řř: prea řbosř, sađ inřimfatř. [πολύς, κόμπος].

Πολύκομψος (ό, ή), = Περίκομψος, mkať gpařiosř in vorřire, sađ elokřinte. [πολύς, κομψός].

Πολύκοπος (ό, ή), foapte mřxnitopř (tpařikš, vezī kótpomať); sađ prea oteničosř. [πολύς, κόπος]. «Όρχησις—». At:

Πολύκοσμος (ό, ή), [πολύς, κόσμος] mkať inpodositř; řpn inřind: prea innestřigatř.

Πολύκρανος (ό, ή) = Πολυκέφαλος

Πολυκρατέω -ω, viit: -ήσω, sints foapte tape, pšternikš. [din

Πολυκρατής, έος (ό, ή), prea pšternikš, foapte tape. [πολύς, κράτος].

Πολύκραντος (ό, ή), poet: [πολύς, κρένω] pššnřitopř prea křpat mi tape. •Ἀύρα—». Λκs:

Πολύκρημνος (ό, ή), чeл кs mkať řpne, sađ foapte řpnosř (vezī mi πολύκρημος). [πολύς, κρημνός]

Πολυκριθάω -ω, viit: -ήσω, amš mřnkat mkať (sintř inřřvatř de) opř. (řpan: ekspl: a řkř ākřstěw). [din

Πολύκριθος (ό, ή), prodskřtopř de mkať opř; (in řen:) podosř. [πολύς, κριθή].

Πολύκριτος (ό, ή), poet: koinpřř din mkať mi řpřpřite přřpř. 2) = Συγκρητιμένος, (řpanř:) koinpřř. [πολύς, κρίνω].

Πολυκράαλος (ό, ή), [πολύς, κραάλη] чeл кs mkať řpřřřřř. •Ποταμός («Ἀγιάλας») —». Λκs:

Πολυκράταλος (ό, ή), poet: kape face

mkať sromotř, sađ řpřřř. [πολύς, κράτος].

Πολυκρότη, poet: řem: al řkř πολυκρότος.

Πολυκρότητος (ό, ή), de mkať opř lo-bitř; (řř:) = Πολύκροτος. [πολύς, κροτέω].

Πολύκροτος (ό, ή), mkať srom tořř mi řpřřřiosř; sađ pššnřitopř din toate přřřř de mkať pššnřitopř din mřřř. = Πολυβρότης; (despře kopasře) = Πολύωπος (vezī mi řkřřřřř): řř: = Πολύτροπος (vezī mi κρότημα) πολύς, κροτός].

Πολύκρουνος (ό, ή), чeл кs mkať minote, sađ řevī de křps ap. [πολύς, κρουνός].

Πολύκρωζος (ό, ή), mkať křonkřnitopř. [πολύς, κρώζω].

Πολυκτέανος (ό, ή), poet: in lokř de πολυκτέμων. [πολύς, κτέανον].

Πολυκτημοσύνη (ή), aveře de mkať přpřřitřpř [din

Πολυκτημων, ονος (ό, ή), avkř, voratř, чeл кs mkať přpřřitřpř [πολύς, κτήμα].

Πολύκτηνος (ό, ή), чeл чe are mkať vřte. [πολύς, κτήνος].

Πολυκτησία (ή), = Πολυκτημοσύνη. [πολύς, κτήσις].

Πολύκτητος (ό, ή), poet: in lokř de πολυκτέμων [πολύς, κτάομαι].

Πολύκτητος (ό, ή), poet: ziditopř, křeatopř, prodskřtopř de mkať mi řpřřpřite řiřņe (enit al natřpř). [πολύς, κτιζω].

Πολυκτένος (ό, ή), omopřtopř de mkať. [πολύς, κτείνω].

Πολυκύδιτος, η svř es, on, poet: prea sřpřitř, řestitř. [πολύς, κύδος].

Πολυκυήματος (ό, ή), foapte přřsitopř. [πολύς, κύημα].

Πολύκυκλος (ό, ή), řopřpřtopř de mkať řpřkřř, inřopřkřř, sađ inřpřřitřpř. [πολύς, κύκλος].

Πολύκυκος (ό, ή), [πολύς, κυάω] = Πολυτάραχος. •Πέλαγος—». Porř:

Πολυκυλίνδης (ό, ή), de mkať opř, sađ in mkať křpřř pōstorořitř. [πολύς, κυλινδέομαι].

Πολυκύμαντος (ό, ή), řpřpřatř de mkať valkřř. [πολύς, κυμαίνομαι].

Πολυκύματος (ό, ή), = Πολυκύμων. [mi Πολυκυρία (ή), mřpřř de valkřř (vezī mi řakakřřřř) [πολύς, κύμα].

Πολυκύμων, ονος (ό, ή), = Πολυκύμαντος. [πολύς, κύμα]. 2) = Πολυκυήματος. [πολύς, κύω]

Πολυκυριότης (ή), = Πολυκοίρανα, mi Πολυαρχία. [πολύς, κύριος].

Πολυκύθων, ωνος (ό, ή), kom: mkať bskřtopř (řevřřř). [πολύς, κύθων].

Πολυμέριμος (ό, ή), msat inprizalē; saš pričinsitorē de msate rixi (rindēpi, saš nelinimte). [πολύς, μέριμνα].

Πολυμέριμος (ό, ή), poet: in lokē de πολυμέριμος.

Πολυμερῶς, adv: in msate pēpi, saš felēpi. [πολυμερής].

Πολυμετάβολος, mi Πολυμετάβολος (ό, ή), msat skimbēvos. [πολύς, μεταβάλλω].

Πολυμετρία (ή), felēpine de metpe (de verspi). [din

Πολύμετρος (ό, ή), smplatorē, saš koprinztorē de msate mēspi, mare, largē, intinsē, inbismatē. «Στάχυς—». Arist: = πολύχους. 2) gram: kompsē din mai msate (felēpi de) metpe de silabe. [πολύς, μέτρον].

Πολυμηχάς, ádos (ή), msat svierētoare. «Αἴψ—». Ep: [πολύς, μηχανάς].

Πολυμήκειος (ό, ή), poet: in lokē de...

Πολυμήκης, eos (ό, ή), prea kēpi, saš 'natē, = Περιμήκετος. [πολύς, μήκος].

Πολύμηλος (ό, ή), cel kē msate oi, voratē in tēpe. 2) cel kē msate mēpe, saš (in men:) poame. [πολύς, μήλον].

Πολύμηνις, ios (ό, ή), poet: [πολύς, μήνις] cel kē msate minie; saš kape cine msat minia, = Μηνίαχος.

Πολυμήτα, ao, Eol: poet: in lokē de

Πολυμήτης, ou (ό), mi Πολύμητις, ios (ό, ή), [πολύς, μήτις] msat-inpēlentē, cel kē msate mēte; saš msat-rinditorē, = Πολύθευλος.

Πολύμητος, gresh: in lokē de πολύμητος.

Πολυμήτωρ, eros (ή), poet: mēpi de mēpi kopii. [πολύς, μήτηρ].

Πολυμηχανία (ή), kaitatea xē...

Πολύμηχανος (ό, ή), indēnatikē la msate masinagii, foapte i-kēsitē, pēskovitorē de msate mēloare in op ce. [πολύς, μηχανή].

Πολυμηγής, eos (ό, ή), amestekatē, kompsē din msate mi felēpite lēkēpi. [πολύς, μέγας]. [de xnde

Πολυμηγία (ή), amestekēpi de msate felēpi de lēkēpi.

Πολύμηκτος (ό, ή), = Πολυμηγής.

Πολυμηξία (ή), = Πολυμηγία.

Πολυμής, eos (ό, ή), foapte xpiē (de oamenī). [πολύς, μήτις].

Πολύμυθος (ό, ή), lēpi de msate platē. [πολύς, μυθός].

Πολυμυθικός, mi

Πολυμυτικός, ή, εν, kēvenitē la mesēpi, saš pinzēpi kē msate fēpe, nestpiē. [din

Πολύμυτος (ό, ή), [πολύς, μύτος] mesēpi

din toptēpi de msate felēpi saš fēpe, nestpiē.

Πολυμνήμων, onos (ό, ή), cel kē msate pinepe de minte. [πολύς, μνήμη].

Πολυμνήστευτος (ό, ή), xēpiē din msate pēpi in kēpiopie. [πολύς, μνηστέομαι].

Πολυμνήστη (ή), poet: in lokē de πολυμνήστη; (mi ka femi; ad xēi...

Πολύμνηστος (ό, ή), minitē, saš de minit minte prea msat. «Χάρις—». Esxi:

Πολυμνήτωρ, eros (ό, ή), poet: in lokē de πολυμνήμων. [mi

Πολύμνητος (ό, ή), poet: = Πολύμνηστος [πολύς, μνάομαι]. 2) in lokē de πολύμνητος. (bezī mi xēpi...

Πολύμνια (ή), in lokē de Πολύμνια (sna din msē, natroana lipēci poesii, mi xne-opi a petopie). [πολύς, ύμνος].

Πολύμνιος (ό, ή), cel kē msate mēpi. «Θάλασσα—». Esix: [πολύς, μνίον].

Πολυμοιρής, eos (ό, ή), cel kē msate pēpi de moustenipe, = Πολύμωρος. [πολύς, μοίρα].

Πολύμορος (ό, ή), = Πολυκάμμορος; saš pričinsitorē de msate nenopivēpi, foapte pēpi-ditorē. [πολύς, μέρος].

Πολυμορφία (ή), kaitatea xē...

Πολύμορφος (ό, ή), cel ce ape, saš se pefaye in msate forme, saš fēpi. [πολύς, μορφή]. [de xnde

Πολυμόρφως, adv: kē (sēpi) felēpite forme, saš fēpi, in msate kēpi.

Πολύμορτος (ό, ή), msat-kēpi-ditorē de msē (de lēpatēpi, mi fēpi-mousele ap-te), foapte inbēgatē; de msatē xēpi gēsiē, mi xē; (desnpe lēpi) foapte ele-gantē. (bezī mi μουσικός). [πολύς, μορτα].

Πολύμοχος (ό, ή), msat-mēpi-ditorē, saš ostēnosē (bezī mi πολύμητος). 2) foapte tikēnosē, kēsitē de msate sēfēpiē. [πολύς, μόχος].

Πολυμύελος (ό, ή), cel kē msate mē-dēpi, saš kēpi. [πολύς, μυελός].

Πολύμυθος (ό, ή), koprinztorē de msate fēpi. 2) poet: in lokē de πολυμύθος, saš (nas) πολύμωρος, msat-vorpiē, famosē. «Ἀρεταὶ δ' αἰεὶ μεγάλαι πολύμωροι». Hind: [πολύς, μύθος].

Πολύμυξος (ό, ή), (λόγος, λαμπρός) kē msate fēpiē, saš mēpi. [πολύς, μύξα].

Πολύναος (ό, ή), poet: cel kē msate tempiēpi. [πολύς, ναός].

Πολυνάτης, ou, cel kē msate kopēpi, saš kopēpi. [πολύς, ναός].

Πολυνείκης, ou (ό), poet: msat fēpi-ditorē, saš prea disnosē. [πολύς, ναίος].

Πολύνευρον (τό), κη̃ fel̃ de plant̃ k̃ m̃ate ṽiñ ẽmite afap̃. (Frañc̃) plantain, πλ̃ταγιν̃. sã πλ̃ταγιν̃. [πολ̃ς, νεύρον].

Πολυνεφέλης, ου̃ ό, Dor: in lok̃ de Πολυνεφέλος (ό, ή), akonepit̃ de m̃at̃i por̃i foapte poros̃. πολ̃ς, νεφέλη].

Πολυνηνεμία (ή), m̃at̃i iñchetare de ṽiñ-t̃, Ital̃: ṽonag̃. priñc̃: f̃om̃: al̃ l̃at̃.

Πολυνηνέμιος, α ου̃. foapte ãiñ, k̃ m̃at̃i ṽonag̃. k̃ tot̃a ãiñs̃it̃ de ṽiñt̃. [πολ̃ς, νήνεμος]

Πολύνιος (ό, ή), Ion: in lok̃ de πολύνιος

Πολυνίτης, ου̃ (ό), dosinditor̃ de m̃ate ṽipsing̃e. [πολ̃ς, νίκη].

Πολυνιτής, έος, μι Πολύνιος (ό, ή), m̃at̃ sã de m̃ate op̃i ñius̃. [πολ̃ς, νισω].

Πολύνοια (ή), [πολύνους] m̃at̃i m̃inte, mare iñgeleñch̃ne; (k̃ne-op̃i, m̃at̃i iñe de iñgeleñch̃ri, sã id̃el̃.

Πολύνομος (ό, ή), [πολ̃ς, νομή], χρ̃nit̃ k̃ fel̃ap̃it̃ p̃w̃s̃ne; sã iñṽiñm̃at̃ iñ p̃w̃s̃ñ. 2) iñp̃r̃mit̃ iñ m̃ate j̃s̃dege [πολ̃ς, νομός].

Πολύνος -ους (ό, ή), чel k̃ m̃at̃i m̃inte foapte m̃intos̃, sã is̃ks̃sit̃; (des̃ne k̃ṽinte) eks̃p̃imat̃ k̃ m̃at̃i p̃rĩchẽne. [πολ̃ς, νόος -ούς].

Πολύνοτος (ό, ή), s̃ñs̃s̃ la m̃ate ṽoale, p̃rea ṽol̃ñṽich̃os̃. [πολ̃ς, νότος].

Πολύνοστος (ό, ή), kape de m̃ate-op̃i (des̃) se iñtoar̃e (iñ g̃apa sa). 2) (des̃ne gr̃ĩ) ṽine χρ̃nit̃, gr̃ẽ, p̃liñ de f̃ṽiñ. [πολ̃ς, νόστος].

Πολύνους, iñ koñrak: iñ lok̃ de πολύνους.

Πολύνυμφος (ό, ή), чel k̃ m̃ate de o dat̃, sã de m̃ate-op̃i iñs̃krat̃. [πολ̃ς, νύμφη].

Πολύνως, iñ koñrak: iñ lok̃ de πολυνώς, k̃ m̃at̃i m̃inte, foapte iñgeleñch̃ẽm̃te. [πολύνους].

Πολύξαντος (ό, ή), poet: [πολ̃ς, ξάνω] m̃at̃i destr̃mat̃, pos̃ de ṽal̃x̃ri. mi чl̃:

Πολύξεινος, poet: Ion: iñ lok̃ de...

Πολύξενος (ό, ή), p̃rĩmit̃ de m̃at̃i oas̃neg̃i (om̃, sã lok̃). [πολ̃ς, ξένος].

Πολύξεστος (ό, ή), poet: [πολ̃ς, ξέω] чl̃oũit̃ l̃ak̃rat̃ k̃ m̃at̃i m̃em̃t̃ew̃s̃, sã sĩliñg̃. (bez̃i mi ẽξ̃est̃os̃).

Πολύτηρος (ό, ή), foapte k̃s̃at̃. [πολ̃ς, ξηρός].

Πολύξυλος (ό, ή), чel k̃ m̃ate l̃em̃ne, sã koñach̃i. (gram̃: eks̃ñ: a l̃at̃ ξύλος). [πολ̃ς, ξύλον].

Πολυόδία (ή), m̃at̃i iñe de k̃ti: l̃oñg̃ kale, sã m̃at̃i k̃t̃at̃op̃ie [πολ̃ς, όδός].

Πολυόδμος (ό, ή), чel k̃ m̃at̃i tape) m̃ip̃os̃. [πολ̃ς, όδμή].

Πολυόδους -όδοντος (ό, ή), чel k̃ m̃at̃i d̃iñg̃i. [πολ̃ς, όδός].

Πολυόζία (ή), m̃at̃i iñe de nod̃x̃ri, o-k̃is̃ri (ne k̃ot̃op̃). sã k̃r̃ch̃i [d̃iñ

Πολύζος (ό, ή), чel k̃ m̃ate nod̃x̃ri, sã p̃m̃x̃ri; (mi f̃r̃) чel k̃ m̃ate des̃ut̃r̃-g̃ir̃i (Frañc̃) ram̃ifications. [πολ̃ς, όζος].

Πολυοινέω -ώ, ṽĩl̃: -ήσω, l̃ak̃ m̃at̃i ṽĩñ. [mĩ

Πολυοινία (ή), m̃at̃i iñe, ṽĩñx̃r̃ de ṽiñ; (priñ iñt̃ind̃) m̃at̃i ṽis̃t̃op̃ de ṽiñ (sẽgie) d̃iñ

Πολυοινος (ό, ή), чel чe are, sã pro d̃x̃e m̃at̃i ṽiñ. sã 2) ṽis̃t̃op̃ de m̃at̃i ṽiñ (ṽẽg̃ĩs̃). [πολ̃ς, οίνος].

Πολυόκνος (ό, ή), foapte l̃eñem̃, tr̃iñ-d̃aṽ z̃ṽaṽñik̃. [πολ̃ς, όκνος].

Πολυόλεις, poet: mĩ Πολύολος (ό, ή), foapte sor̃at̃, sã por̃oit̃; str̃iñ: p̃rĩ-ч̃iñs̃it̃op̃ de m̃at̃i por̃oit̃e πολ̃ς όλός].

Πολυομβρία (ή), m̃at̃i iñe de p̃enezi plõi. [d̃iñ

Πολυόμβριος, mĩ Πολύομβρος (ό, ή), foapte plõĩos̃k̃. [πολ̃ς, όμβρος].

Πολυομίλητος (ό, ή), чel k̃ m̃at̃i iñ p̃el̃ag̃ie sã ad̃s̃ñare. [πολ̃ς, όμιλέω].

Πολυόμματος (ό, ή), чel k̃ m̃at̃i ok̃i, sã ok̃is̃ri (ka p̃las̃a). [πολ̃ς, όμμα].

Πολυόμφαλος (ό, ή, чel k̃ m̃ate ṽs̃-rĩche (sã p̃r̃mit̃ õk̃ase ẽmite afap̃). 2) poet: ap̃rat̃ de m̃ate sk̃is̃ri (m̃at̃i gr̃es -ap̃mat̃i, bez̃i όμφαλός). [πολ̃ς, όμφαλός]

Πολυόνειρος (ό, ή), ṽis̃t̃op̃ de (sã f̃k̃-к̃t̃op̃ de a ṽedẽa ч̃ineva) m̃ate ṽise. [πολ̃ς, όνειρος].

Πολύοπος (ό, ή), чel k̃ m̃ate r̃x̃ri, == Πολύθυρος. 2) чel k̃ m̃at̃i l̃ṽnt̃os̃ s̃k̃k̃. sã z̃eam̃. [πολ̃ς, όπη].

Πολύοπτος (ό, ή), ṽis̃t̃it̃ de m̃at̃i, == Περίοπτος [πολ̃ς, όπτομαι].

Πολύοργιος (ό, ή), ч̃iñstit̃, sep̃at̃ k̃ m̃ate p̃el̃içioase p̃ep̃emonĩi. [πολ̃ς, όργιον].

Πολυορκία (ή), m̃at̃i iñe de j̃x̃r̃m̃iñte. [d̃iñ

Πολύορκος (ό, ή), ob̃içñit̃ a f̃ache m̃ate j̃x̃r̃m̃iñte. [πολ̃ς, όρκος].

Πολυόρμητος (ό, ή), p̃rea p̃enede p̃ṽs̃-l̃it̃op̃ (gram̃: eks̃ñ: a l̃at̃ πολυάτης). [πολ̃ς, όρμίστα].

Πολυόρνηθος, mĩ Πολύορνις, ιθος (ό, ή),

(τόπος, λοκῶ) xnde sint mlate πῶτερῖ [πολύς, ὄρνις].

Πολύροφος (ὁ, ἡ), = Πολύροφος.

Πολυοσμία (ἡ), = Πολυοσμία. [din

Πολυοσμος (ὁ, ἡ), = Πολυοσμος. [πολύς, ὄρνις]

Πολυόστεος (ὁ, ἡ), чel κx mlate oase. [πολύς, ὄστῆον].

Πολυούσιος (ὁ, ἡ), чel κx mlatъ авуіо. [πολύς, οὐσία, gram: etimam: a latі plούσιος].

Πολυφθαλμος (ὁ, ἡ) чel κx mlati oki; (mi despre plante) чel κx mlati βοεοχί. [πολύς, φθαλμός]

Πολυοχλῶ -ῶ, mi (οβίη: miж: saж pas:) -οχλῆμαι -οῦμαι viit: -ήσω, -ομαι, amž mlatime de norodž. «Δυνάμεις πολυοχλῶσαι». D: Aι: armii nsmtpoase. mi

Πολυοχλῆς (ἡ), mlatime de norodž; (in ven: mlatъ omenime. [din

Πολύοχλος (ὁ, ἡ), чel κx mlatъ norodž; (in ven:) nsmtpoas. [πολύς, ὄχλος].

Πολύοχος (ὁ, ἡ), poet: чel κx are, saж kopinde mlate aκxepi. [πολύς, ἔχω].

Πολυοψία (ἡ), mlatime de minktpi, mi (nartik:) de nemti; (prin intind:) mlatъ minkape. [din

Πολύοψος (ὁ, ἡ), minktpoř de mlate minktpi gstoase, mi (n.aī κx seamъ) de nemti. [πολύς, ὥψον].

Πολυόθεια (ἡ), mlatime, saж fexapime de patimi, de singiminte, aa kape este sxiușă чel ..

Πολυπαθῆς, εἶος (ὁ, ἡ), mlat πtimitorř, saж πtimauș, eksnpsă (sxiușă la mlate saж fexapite inπtimipi, singiminte, sas disposiui. [πολύς, πάθος].

Πολυπαθῆς (ἡ), avere de mlati koni, saж sxiui. [πολύπαθης].

Πολυπαπάλος (ὁ, ἡ), poet: [πολύς, παπί-παλος] foapte bikleană (bezī papáλη), saж pfebkstă. (de konf: κx πολυπαπάλος].

Πολύπαξις, αἶδος (ὁ, ἡ), чel κx mlati koni, saж sxiui (pofi). [πολύς, παῖς].

Πολυπάμφος (ὁ, ἡ), foapte asminosă, saж strlaxuosă. [πολύς, παμφής].

Πολυπάρων, ονος (ὁ, ἡ), poet: [πολύς, πάροις] = Πολυπάρων.

Πολυπάνσφορος (ὁ, ἡ), poet: mlat intps toate ingelentă. [πολύς, πάνσφορος].

Πολυπαρθένευτος (ὁ, ἡ), mlatъ vreme fecopită, remasă neinspată, saж nemtpitală. [πολύς, παρθεύω].

Πολυπαρθένος (ὁ, ἡ), чel κx (saж de) mlate fenoape. [πολύς, παρθένος].

Πολυπάταχος (ὁ, ἡ), чel κx face mlatъ tponotă, saж sromotă. [mi

Πολυπάταξ, αχος (ὁ, ἡ), poet: pesnă-toră de mlati tponotă aa dnuhtopior. [πολύς, πατάσσω].

Πολυπάτητος (ὁ, ἡ), de mlati, saж de mlate-opi κtlată; (fir:) foapte fpekati, κx totă pבליכ, (Frng:) rebattu. [πολύς, πατέω].

Πολύπατρις, εἶος (ὁ, ἡ), чel κx mlate patrii. [πολύς, πατρίς].

Πολυπειρία (ἡ), mlatъ черкаре, saж eksnperiung. [din

Πολύπειρος (ὁ, ἡ), inчерkată, eksnperiungată de mlate лкxepi; (prin xpm:) prea ingelentă; saж bikleană (xereti). [πολύς, πείρα].

Πολυπείρων, ονος (ὁ, ἡ), poet: [πολύς, πέρω] чel din mlate локpи; saж (mai sima:) mlată, nsmtpoas. (bezī mi άπειρων).

Πολυπείρως, adv: κx mlatъ черкаре, saж eksnperiung. [πολύπειρος].

Πολυπέλαστος (ὁ, ἡ), anponiată de mlati, saж de mlate-opi (Sxl: Eksn: a latі dа-сплэс). [πολύς, πελάζω].

Πολυπέλεθρος (ὁ, ἡ), poet: in локă de πολύπελεθρος

Πολυπεύθης, εἶος, mi Πολυπένομος (ὁ, ἡ), poet: priuinătoră, saж kopinsă de mlatъ жале. [πολύς, πένθος].

Πολυπεύθης, εἶος (ὁ, ἡ), poet: [πολύς, πυνθάνομαι] kape face, saж in kape se fak mlate inтpεtpi. «Hpepъ—». Pl: in kape se fak mlate xeperi de proopoi.

Πολυπήδητος (ὁ, ἡ), gram: eksn: a latі πολύπταρδμος. [πολύς, πήδάω].

Πολυπήμων, ονος (ὁ, ἡ), poet: [πολύς, πήμα] = Πολυπάδης.

Πολύπηνος (ὁ, ἡ), poet: [πολύς, πῆνος] gexită κx groasă vziatp; (in ven:) upostă.

Πολύπηγος, εἶος (ὁ, ἡ), poet: чel κx mlate браге. [πολύς, πήγος].

Πολυπίδαχος, mi Πολυπίδαξ, αχος (ὁ, ἡ), poet: чel κx mlate isvoape de auă. [πολύς, πίδαξ].

Πολυπικός, ἡ, ὄν, (nлп:) folositoră la xipxpmka operapie a neglati [πολύπους]; saж (in ven:) relativă κx akestă neră. «Σπαθιον—». Pl: Equin: (aī: πολυποξύστης.

Πολύπικρος (ὁ, ἡ), foapte amapă (pron: mi fir). [πολύς, πικρός]. [de xnde

Πολυπικρός, adv: foapte amap.

Πολυπίνης, εἶος (ὁ, ἡ), prea soiosă, saж minjită (mepdară). [πολύς, πίνος].

Πολύπιστος (ὁ, ἡ), prea kredinuosă; saж lesne-kpeztpoř. [πολύς, πιστός].

Πολύπλαγκτος (ό, ή), poet: [πολύς, πλάζω] = Πολυπλανής. «Άνεμος — ». 1α: Α. πρῆχτορῶ de κορβῆι. [de xnde

Πολυπλαγκτοσύνη (ή), poet: mxaτs πρῆχ-
cipe in ληνῆι κῶπτοριῖ prin nekhnoskete
λοκρί, sađ in viaγῶ.

Πολυπλανής, έος, μι Πολυπλάνητος (ό, ή),
πρῆχitῶ mxaτs breme, μι in mxaτe λοκρί.
«Τὸ Πελαγονικόν ἔθνος χάριτα πολυπλάνητον».
Ερ: (μι fir:) «Κισσός—». Λονμ: μι Εηгр:
intinsῶ in toate πῆρμῆε. 2) κῶστῆ, sađ
upitopῶ in mxaτe πρῆχipῆ (гpemaтe). [μι

Πολύπλανος (ό, ή), = Πολυπλανής. [πο-
λύς, πλάνη].

Πολυπλανῶς, adv: κs mxaτe πρῆχipῆ,
sađ mῆpῆitῆpῆ. [πολυπλανής].

Πολυπλασιαζῶ, Πολυπλασιασμός, Πολυπλά-
σιος, μι χᾱ: = Πολλαπλασιαζῶ, μι χᾱ:

Πολύπλεθος (ό, ή), konpinztopῶ de
intindepe de mxaτe poroane; poet: pro-
prietapῶ de mxaτe poroane de πῆmintῶ,
sađ boratῶ in avepe de πῆmintῆpῆ. [πολύς,
πλέθος].

Πολύπλεκτος (ό, ή), = Πολύπλεκτος.

Πολύπλευρος (ό, ή), χᾱ κs mxaτe λα-
τρε, (mtm): = Πολύεδρος. [πολύς, πλευρά].

Πολυπληθής (ή), mxaτs mxaγime, βῆ-
μαpῶ. [μι

Πολυπληθῆω -ῶ, biit: -ήσω, kpeskῶ in
mxaτs mxaγime. [din

Πολυπληθής, έος (ό, ή), mxaτῶ λα mxa
γime, nziμπpousῶ. [πολύς, πληθής]. [de xnde

Πολυπληθής (ή), = Πολυπληθής.

Πολυπληθύνω, μι Πολυπλήθω, grem: in
λοκῶ de πολὺ πληθύνω, μι πλήθω.

Πολυπλόκαμος (ό, ή), χᾱ κs mxaτe πλο-
τε, sađ koadе. [πολύς, πλόκαμος].

Πολυπλοκία (ή), inkrkῇmῆχα xapaktopῶ
αἱ βῆkεanῆi. [din

Πολύπλοκος (ό, ή), mxaτ-inpῆetivitῶ, sađ
χᾱ κs mxaτe inpῆetivitῆpῆ (ka kapaκati-
μα); (maῖ de mxaτe-opῆ fir:) inkrkatῶ
(anevoioῶ); (μι prin intind:) βῆkεanῶ,
inkrkῇtopῶ. [πολύς, πλόκη]. [de xnde

Πολυπλόκως, adv: κs mxaτe inpῆetivipῆ,
inkrkῇitῆpῆ; in kinῶ anevoioῶ, aneboo
de deskrkat.

Πολύπλοος -ους (ό, ή), mxaτ-κῶπtopῶ ne
mape; sađ xnde se fak mxaτe κῶπtopῆi
κs παitipe ne mape. [πολύς, πλόος-ους].

Πολυπλόσιος (ό, ή), foapte boratῶ. [πο-
λύς, πλόσιος].

Πολύπνοια (ή), penede sῶflape de βῆn-
tῶ. [din

Πολύπνοος -ους (ό, ή), mxaτ (penede)

sῶflaptopῶ. 2) dῆπtopῶ de mxaτῶ (tape)
miprosῶ. 3) χᾱ de mxaτῶ, dῆnoaῶp re-
sῶflape. [πολύς, πνοή].

Πολυπόδιον (τὸ), dim: αἱ λαῖ πολυπόδιον.

Πολυπόδιος (ό, ή), αἱ kapaκatiγῆi. [din

Πολυπόδης, ου (ό), = Πολύπους. [de xnde

Πολυπόδια (ή), mxaγime de πῆnoape. [μι

Πολυπόδην (ή), xῆῶ feaῶ de kapaκati-
γῆopῶ, (adt:) Ὀσμύλος.

Πολυπόδιον (τὸ), dim. αἱ λαῖ πολύπους,
kapaκatiγῆopῶ. 2) xῆῶ feaῶ de plants,
feperῶ (bezi μι σκολοπένδριον). [de xnde

Πολυπόδης, ου (ό), (upῆn: εῶnos, binῶ)
ῶkῇtῶ κs planta πολυπόδιον.

Πολυπόδης, εος (ό, ή), χᾱ din σοῖkᾱ,
sađ asemenea kapaκatiγῆi. 2) plinῶ de
kapaκatiγῆ. [πολύπους].

Πολυπόθητος (ό, ή), [πολύς, ποθέω] foap-
te noftitῶ, dopitῶ, sađ issitῶ. 2) (akt:)
mxaτ (tape) noftitopῶ. «Τὸ δῆψους οὐδὲν
ἐστὶ πολυποθητότερον». At:

Πολυποικίλος (ό, ή), npea nestpigῶ, fe-
apitῶ. [πολύς, ποικίλος].

Πολύποινος (ό, ή), innsitopῶ de mxaτe
μι feapite osinde. [πολύς, ποιμή].

Πολύπολις, ιος (ό, ή), [πολύς, πόλις] ko-
pinztopῶ de (komnssῶ din) mxaτe o-
pame.

Πολυπόνηρος (ό, ή), foapte πῶῶ, sađ bi-
kεanῶ. [πολύς, πονηρός].

Πολυπονία (ή), mxaτῶ osteneanῶ, sađ
mῆkῶ. [din

Πολύπονος (ό, ή), mxaτ-ostenivosῶ, foap-
te anevoioῶ; sῶfepitopῶ de mxaτe oste-
neai. [πολύς, πόνος]. [de xnde

Πολυπόνως, adv: κs mxaτῶ osteneanῶ,
sađ foapte aneboo.

Πολυποξύτης, ου, (ό), [πολύπους, ξύω]
instrῆmintῶ xῆpῆpῆ: nentῶ despῶdῆvina-
pea nepῆop πολinoziap.

Πολυπόρευτος (ό, ή), (τόπος, λοκῶ) xnde
adesca mepῆ mxaγῆ oamenῆ. [πολύς, πο-
ρεύομαι].

Πολύπορος (ό, ή), χᾱ κs mxaτe tpeчepῆ,
sađ tpeκῇtoape; (fir:) χᾱ κs mxaτe mi-
kῆoape de viaγῶ, (ad:) boratῶ, χᾱ in βῆnῶ
stape. [πολύς, πόρος].

Πολύπος (ό), poet: (maῖ noῶ) in λοκῶ
πολύπους.

Πολυποσία (ή), mxaτῶ βῆkῆpῶ, βῆγῆ.
[πολύς, πόσις].

Πολυπόταμος (ό, ή), χᾱ κs mxaτe πῆ-
pῆ. [πολύς, ποταμός].

Πολυποτέω -ῶ, biit: -ήσω, beaῶ mxaτῶ
(upῆn:) binῶ. [din

Πολυπότης, ου (ό), mslat-επκτορѣ (prinç): de vinѣ, mare беріѣѣ. [πολύς, πίνω].

Πολυπότης, ιδος (ή), femi: al akі πολυπότης.

Πολυπότος (ό, ή), poet: [πολύς, πότος] întokmitorѣ de soaptele mslatora. (emit: al xpsitoapetor).

Πολυπότις (ή), poet: foapte pesnektabilѣ, saѣ adoraбилѣ. (emit: al Чепесеї). [πολύς, πότις].

Πολύποτος (ό, ή), = Πολυπότης.

Πολύπους, οδος (ό, ή), чel kк mslate ni-чoare. || (subst: чen: πολύποδος, mi zue-opi πολύπου, ak: πολύποδα, mi mai des πολύπου) karakatiѣ. 2) kнѣ feaѣ de insetѣ (aati: ёнос. 3) kнѣ feaѣ de plantѣ (bezī πολυπόδιον). 4) kнѣ feaѣ de nerѣ (чe mai obіч: ese în nasѣ), noіinodѣ (med:). [πολύς, ποῦς].

Πολυπραγματέω -ω, viit: -ήτω, mѣ în îndeletniçeskѣ la mslate лккспрі de o datѣ (înnpot: de моноπραγματέω). [din

Πολυπράγματος (ό, ή), = Πολυπράγμων. [πολύς, πράγμα].

Πολυπραγμονέω, viit: -εύω, mi Πολυπραγμονέω -ω, viit: -ήσω, лккpezѣ (mѣ îndeletniçeskѣ la) mslate лккспрі de o datѣ, amѣ mslate tpevi; (obіч: în sensѣ de pѣѣ) mѣ amestekѣ în mslate tpevi firѣ ksviingѣ, чepчetezѣ лккспрі streine din kspiositate; kнеlateskѣ pesvртipі înpotiva чelop întokmite; (pap în sensѣ de bine) mѣ îndeletniçeskѣ kк stѣpvinѣ la чeвa, чepчetezѣ kк amѣpantѣ, ka stѣ aлѣ; (nestp:) amѣ mslatѣ eksnepiingѣ de лккспрі. «Έφη μὴ πολυπραγμονεῖν ἀλλ' αὖτις ἄρχοντας». Kси: a zis, kѣ nѣ se amestekѣ. «Ερομένου δέ τινος αὐτὸν (τὸν Δημόωναν) περὶ ταρῆς, τί κελεύει; Μὴ πολυπραγμονεῖτε, ἔφη· ἢ γὰρ ὁδὸν με θάψει». Лвч: nѣ vt îngpіkajі. (mi nas:). «Πολυπραγμονούμενος». Лкс: înkкpkiндѣ se în mslate anevoiingѣ. [mi

Πολυπραγμοσύνη (ή), îndeletniçipe la mslate лккспрі de o datѣ; чepчetape, kспiositate desnpe streine лккспрі, saѣ kк mslatѣ neksviinчoastѣ amѣnннime (bezī Пa: ksviнtѣ, пepі πολυπραγμοσύνης); (pap în îngel: de bine) skкmnpѣ чepчetape; (npia xpm:) mslatѣ eksnepiingѣ, destoіniçie, aktivitate. [din

Πολυπράγμων, ονος (ό, ή), îndeletniçitѣ în mslate tpevi de o datѣ; (obіч: în sensѣ de pѣѣ) чepчetлtopѣ kк neksviinчoastѣ kспiositate de streine лккспрі; kнеalitopѣ

de întpіi, neastlmnpѣatѣ; (pap în bine) mslat-eksnepiingatѣ, siлtopѣ la tpeavѣ, saѣ aktivѣ. [πολύς, πράγμα].

Πολυπράγμων, ορος (ό), poet: în локѣ de πολυπράγμων. [πολύς, πράττω].

Πολύπρος (ό, ή), foapte baіndѣ. [πολύς, πρѣος].

Πολύπρεμος (ό, ή), poet: чel kк mslate trнkкспрі, saѣ tkanine. [πολύς, πρέμω].

Πολυπρηγμονέω -ω, viit: -ήσω, Ion: în локѣ de πολυπραγμονέω.

Πολυπρήων, ωνος (ό, ή), poet: [πολύς, πρήων] чel kк mslate vіpкспрі, saѣ kreutete.

Πολυπρόδατος (ό, ή), чel чe ape mslate (voratѣ în) oі. [πολύς, πρόδατος].

Πολύπροικος (ό, ή), kape ape mslatѣ ze-stpe. [πολύς, προίς].

Πολυπρόσωπος (ό, ή), чel kк mslate fe-ue, saѣ firspі; (xopѣ, dramѣ) kк mslate nepsoane. [πολύς, πρόσωπον]. [de unde

Πολυπροσώπως, adv: kк (subst) mslate fege. saѣ firspі.

Πολύπτερος (ό, ή), чel kк mslate nene, saѣ apine. [πολύς, πτερόν].

Πολυπτέητος, mi Ion: Πολυπτέητος (ό, ή), mslat snѣimintatѣ, saѣ foapte tѣpвpatѣ; пpea îngpozitopѣ. «Θάλασσα — .. Εληρ: [πολύς, πτώω].

Πολύπτερος (ό, ή), poet: чel kк mslate pѣmспрі, saѣ mlatdige. [πολύς, πτέρω].

Πολυπτυχία (ή), mslate îndoitspі, saѣ întopstѣpі. [dm

Πολύπτυχος (ό, ή), чel kк mslate îndoitspі; (mъnte) kк mslate adіnkѣspі, saѣ sviшспрі mi kоbopішспрі; (kapte) kк mslate foі. [πολύς, πτυχή].

Πολύπτωξ, ωκος (ό, ή), (локѣ) xnde sint mslatі enспрі. [πολύς, πτώξ].

Πολύπτωτος (ό, ή), чel kк mslate kazspі. || (subst:) Πολύπτωτον (тѣ), firspѣ pіp: penetape de aчecamі zічepe în feaspіte kazspі. [πολύς, πτώσις].

Πολύπυλος (ό, ή), чel kк mslate porpi, saѣ kmі. [πολύς, πύλη].

Πολύπυρος (ό, ή), чel kк mslate tsp-нспрі. [πολύς, πύργος].

Πολύπυρος (ό, ή), poditopѣ de mslatѣ rpіѣ. [πολύς, πυρός].

Πολύπυρος (ό, ή), mslat-înfokatѣ. [πολύς, пῦρ].

Πολύπυστος (ό, ή), [πολύς, πυνόνομα] пpea mslat, saѣ la mslatі aszītѣ, bestītѣ.

Πολυπύγων, ωνος (ό, ή), = Πολυγώνιος. [πολύς, πῶγων].

Πολυρημονέω -ω, viit: ήσω, in lokk de πολυρήμονέω. din

Πολυρήμων, onos (ό, ή), poet: in lokk de πολυρήμων.

Πολύριζος (ό, ή), poet: in lokk de πολύριζος

Πολύρροδος (ό, ή), prea mlat vprgatš. [πολύς, ρόδος].

Πολύρροχος, εος (ό, ή), emitš penede din mlat krpntprī; (prin xpm:) fprī-mtorš de op ce intimpin inainte, iste, penede. «Ποταμός—». Nik:

Πολυρράχτος (ό, ή), mlat vikiitorš, tape peskntorš. [πολύς, ράχτος].

Πολυρράχμιγξ, γγος (ό ή), poet: kape kpmc in mlat niktpri. [πολύς, ράχμιγξ].

Πολυρράστης, ου (ό), poet: [πολύς, ράτιω] mlat prntditorš.

Πολύρραπτος, μι Πολυρράφης, εος (ό, ή), inntditš din mlat vskpcele; saš cel kš mlat ksttpri. [πολύς, ράπτω].

Πολυρήμονέω -ω, viit: -ήσω, vorpeskš mlat. [din

Πολυρήμων, onos (ό, ή), mlat-vorpsito-rš; knc -opī) elokšinte. πολύς, ρήμα].

Πολύρρη, ηνος, μι Πολύρρηγος (ό, ή), poet: [πολύς, ῥήν] cel kš mlat mīei, saš (voratš in tpmc. de) oī.

Πολύρρητος (ό, ή), rlas: mlat-vorpsitš, foapte nestitš. [πολύς, ῥήται].

Πολυρρίζα(ή), mlatime de pđtvini. [din Πολυρρίζος (ό, ή), cel ce ape mlat pđtvini. [πολύς, ρίζα].

Πολύρρινος (ό, ή, poet: [πολύς, ρίνος] fskstš din mlat mīei.

Πολυρρόδης, εος, μι Πολυρρόδος (ό, ή), plinš de tpandafil. «Λειμών—». Apstf: [πολύς, ρόδος].

Πολυρρόθιος (ό, ή), poet: cel kš mlat peneknc (de palprī); (fir:) mlat-tprk-ratš. «Πολυρρόθιος (aīu: Παλιρρόθιος) άνθρωπος». Ap: [mī

Πολυρρόθος (ό, ή), poet=Πολυρρόθιος; (prin intind: mlat-pesnats, saš de mlat rprī penetatš. «Φροίμιος πολυρρόθιος». Esxl: [πολύς, ρόδος].

Πολυρροϊδηςτος [πολύς, ροϊδέω], mi

Πολύρροϊζος (ό, ή), poet: kape se in-viptente, saš mepce penede kš mlat wkerptpr; (in men: wlat-sntprš, saš tape vikiitorš, foapte sromotosš. [πολύς, ροϊζος].

Πολύρροος -ος (ό, ή), mlat saš tape krpntorš; (fir:) foapte inlesnitš la kš-vintš; (in men:) mlatš, inbiawratš. [πο-

λύς, ρόος -οός].

Πολύρρυμος (ό, ή), cel kš mlat oīwti (de kapš. [πολύς, ρυμός]. 2) poet: nkr-latš, dksš kš mlatš isgeatš, prea penede nšvbitorš. [πολύς, ρύμη].

Πολύρρυτος (ό, ή, =Πολύρροος. [πολύς, ρέω].

Πολύς πολλή, πολύ (men: πολλού, ής, ού, dat: πολλῷ, ή, ῶ, ak: πολλόν, πολλήν, πολ-λύ, im: πολλοί, αι, ά, men: πολλῶν, μι ci: koshpar: πλείων, μι πλείων; sknpa: πλεί-στος) mlatš (in felkrite relagii, iap prinu:) la nšmtrš (maī kš seamš desnpa ak-kprī komncse din mlat pprgi. «Πο-

λύς ἄμερος». Tkr: «Πολύς εἶνος». Lks: «Πολύ ὕδωρ». Od: T. «Πολλά κάγαθα».

Apstf: «Τὸ πολλὸν ἰσχυρὸν εἶναι». (vezī 3). «Πολύς, λαός». Lks: «Πολύ στρατεύμα».

Lks: «Πολλὸν ἔθνος» Ep: «Πολλὸν πληθος» Ep: «Πολλὰς ἰφθίμους ψυχὰς».

Om: «Πολλὰ μὲν βόας, πολλοὶ δὲ τε ταῦροι». Tkr: «Ὅλγιοι πρὸς πολλοὺς».

Lks: «Πολλὰ ἦδη ἔτη». Plt: «Πολλοὶ καὶ καλοὶ χιτῶνες».

Ksn: (mi desnpa akkr: konginste). «Πολύς ὕπνος». Od: O. wlatš, saš adinkš. «Πολλή σιγή».

(mi inpreknt kš tis). «Πολύς τις». kit-ba, mlatš. (mi ei: «Διχρήταται πολλὰς (se ing: πληγὰς)».

Skp: «Πολλὰ (se ing: ἐδέσματα) πκατι-θέμενος». Ksn: «Πολλοῦ (se ing: ἀργυρίου saš τιμήματος) ἄξιος».

Om: de mlatš preuž. «Πολλοῦ ὠνεῖσθαι». Lks: «Πολλοῦ δυνασθαι παρά τινι».

Alvfr: «Περὶ πολλοῦ πταῖσθαι». Lks: «Πολλὰ (se ing: πράγμα-τα) πράττειν».

Lks: = Πολυπραγμονεῖν». «Πολλοῦ γέ καὶ δεῖν». Lks: (de knde 2)

mape, lknrš, 'natš, intinsš, laprš. «Βού-παις οὕπω πολλός».

Alpn: «Πολλός τις ἔ-κειτο». Ii: H «Πολύς χρόνος». Ep: «Οὐ πολὺς ἀνδρὶ βίος».

Tkr: «Πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας». Eš: «Πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ἐδός».

Skp: «Πολλὴ ἡ Σικελία». Tu: «Κόλον πολὺν καταλιπόμενος τοῦ κιθῶνος».

Ep: «Πολλὴς κρατεῖ χάρις». Tkr: «Ἦν δὲ αὐτοῦ καὶ πα-ρὰ τοῖς συμμάχοις λόγος πολὺς».

Lks: (mi ei: «Ἐκ πολλοῦ (se ing: χρόνου)».

Lks: de mlatš. (mi fprš preu:) «Πολλοῦ γάρ αὐτοῦς οὐχ ἑώρακα (χρόνου)».

Lks: 3. (prin in-tind:) iste, tape «Πολλῷ ῥέοντι καὶ ὕμῶν».

Dm: (mi desnpa sromotš mi rlasš). «Πο-λύς ἐρυμχδός (ὕμένιος)».

Om: Es: 4) (in intind:) de mlat opī penetatš, desš. «Τούτῳ πολλῷ χρήσεται τῷ λόγῳ».

Dm: «Τὸ τοῦ Ἀναξαγόρου ἂν πολὺ ἦν». Plt: adesea s' ap intimpia. «Πολλὸς ἦν ὑπὸ παντός ἀνδρὸς αἰνεόμενος».

mi «Πολλὸς ἦν

λίσσόμενος». Ep: foapte msl. (bezi λιπαρήs). «Πολλὸν ἦν αὐτῷ φοιτέοντι τοῦτο τὸ ἔπος». Ep: adesea i se peneta. «Πολὺς τοῖς συμ-βεβηκόσιν ἔγκριται». Dm: ae peneta de mslte opī. «Πολὺς ἀπαντᾷ». Gpm: se in-timnins de mslte opī. 5) (fir:) nstepnikš, tape, deosebitš, beslitš, slvbitš. «Πολὺς τὴν σοφίαν». Lks: «Πολὺς μὲν ἐν γῇ, πολὺς δὲ ἐν θαλάσῃ». Lks: «Ἰσχυσέ τε, καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολὺς». Apstf: «Ἀντὶ πολλῆς πατριδος θοιεύην κείμαι ἐφεισσύμενος». Tkr: 6) (mi kš pen: in lokš de kompar: kš artik:) «Οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων». Iskr: «Ἡ πολλὴ τῆς στρατιᾶς». Lks: cea mai mslte saš mai mape napte. «Τὸν πολλὸν τοῦ χρόνου». Ep: «Ἔτεμον τῆς γῆς τὴν πολλήν». Tcy: «Τῆς νῆσου τὰ πολλὰ». Tcy: «Τῆς ἀθάνης πολλὴν ἔφλων». Apstf: «Πολλὸν διέφυσε σαρκὸς ἐδόντι». Od: T. (mi fbr-pš kazš) «Ἀπῆλθεν οἱ πολλοί». Lks: (mi intp' alts akchenigie). «Καὶ τῶν ἐκ τοῦ πολ-λοῦ δῆμου (τῶν πολλῶν) εἷς». Lcy: mi Dm: «Τὰ πολλὰ πάντα». Ep: (fr:) mai in toate. || (nest:) «Πολὺ (mi poet: Πολλὸν), mi (im:) «Πολλὰ (in ex: de pren:) in lokš de ad: mslte, saš de mslte opī. «Πολὺ γε αὐτοῖς μέλει». Dm: «Πολὺ τῆς ἀληθείης ἀπολε-λειμμένοι». Ep: (mi im:) «Πολλά τευ μεμνα-μένοι». Tkr: (mi mai des kš kompar:) «Πολὺ ἐντακτοτέρους καὶ ἐπιμελεστέρους». Ksn: «Τοὺς ἐωυτῶν νόμους ἕκαστοι νομίζου-σι πολὺ καλλίστους εἶναι». Tkr: «Ἦμῶν πολὺ προτέροις». Tkr: «Πολὺ πρῶτος (φέρ-τατος mi cl:). Tcy: mi Om: «Πολὺ πλεί-ους». Dm: (mi kš ad: «Πολὺ μάλιστα (ῆ-μιστα)». Ksn: mi Pat: (mi intpensindš se alte ziveri). «Πολὺ δὲ καὶ αἰθεραπείαι αἱ ἀπὸ τῶν τοιούτων εὐφραίνουσι μάλιστα». Ksn: (mi in dat:) «Πολλῶ πρῶτος». Apstf: «Πο-λλῷ νικᾷ». Apstf: (mi in pen:) «Θρασὺς εἰ πολλοῦ». Apstf: (mi kš ad: «Πολλῷ ὕστερον». Tcy: (mi kš pren:) «Παρά «Κατὰ, «Ἐπὶ πολὺ». «Ἐπὶ τὸ πολὺ». «Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ (saš in-tr' o zic: Παραπολὺ, Καταπολὺ, Ἐπιπολὺ, Ἐπιτοπολὺ). (mi im:). «Ὡς τὰ πολλὰ («Ἐπὶ τὰ πολλὰ). (mi intp' o zic: «Ὡς ἐπιτα-πολλὰ). (mi simn:). «Τὰ πολλὰ». Lks: de mslte opī, saš in cele de mai mslte opī

Πολύσταρος (ό, ή), foapte nstepdš; prea bekš. [πολὺς, σάρος].

Πολυσταρξέω -ω, viit: -ήσω, sintš prea kbrnosš, trsnemš. [mi

Πολυσταρξία (ή), msltime de kapno, rps-sime. [din

Πολύσταρχος (ό, ή), [πολὺς, σάρξ] foapte

kbrnosš, saš trsnemš, rpsš, saš rposš.

Πολυστάστος (ό, ή), foapte pesnektavi-lš. [πολὺς, σεβαστός].

Πολύσεμνος (ό, ή), = Πολυσέβαστος. [πο-λὺς, σεμνός].

Πολύσεπτος (ό, ή), poet: = Πολύσεμνος. [πο-λὺς, σεπτός].

Πολυσήμαντος (ό, ή), insemnitorš de mslte, saš cel kš mslte insemupri. [mi

Πολυσημάτων, ορος (ό, ή), poet: porpn-uitorš, komandipš neste mslmī. [πολὺς, ση-μαίνω].

Πολυστημία (ή), msltime de insemnupri. [din

Πολύσημος (ό, ή), = Πολυσήμαντος. [πολὺς, σῆμα].

Πολυσθενής, εος (ό, ή), poet: [πολὺς, σθε-νος] foapte nstepnikš.

Πολύσινος (ό, ή), poet: [πολὺς, σίνεμαι] = Πολυδολέτης.

Πολυσιτία (ή), msltime de rpiš; saš bsl-wgrš de xrapš. [din

Πολύσιτος (ό, ή), cel ce are msltš rpiš. 2) minkynosš; saš prea stslš. [πολὺς, σίτος].

Πολύσκαλμος (ό, ή), (kopasie) kš mslte bslie. [πολὺς, σκαλμός].

Πολύσκαρθος (ό, ή), poet: [πολὺς, σκαί-ρω] iste-stpitorš; saš indeminatikš la kš-lprie; (in pen:) auepš, lesnivosš in mi-shkape.

Πολυσκαλής, εος (ό, ή), cel kš mslmī kra-či saš mslte nioape. [πολὺς, σκάλος].

Πολυσκαπής, εος (ό, ή), mslte akonepi-torš. «Ἐτρα—». Eli: [πολὺς, σκάπη].

Πολύσκαπτος (ό, ή), mslte, saš din toate pbrprie vbrš. [πολὺς, σκάπτω].

Πολύσκηπτρος (ό, ή), poet: cel ce are sbrt sventprie stš (stpninitorš de) mslte lokpī, svš oamenī. [πολὺς, σκῆπτρον].

Πολύσκιος (ό, ή), fskbtorš de mslte km-brš. [πολὺς, σκιά].

Πολυσκάπελος (ό, ή), cel kš mslte stin-či de mape. [πολὺς, σκάπελος].

Πολύσκαπος (ό, ή), privotorš de mslte lskrpri. [πολὺς, σκοπός].

Πολυσκύλαξ, ακος (ό, ή), poet: cel ce are mslmī kīni. [πολὺς, σκύλαξ].

Πολυσκώμων, ορος (ό, ή), foapte lskbtorš in vstaie de lokš; saš prea indeminatikš a atinpe, saš a rami. [πολὺς, σκώπτω].

Πολυσμάργος (ό, ή), poet: [πολὺς, σμά-ργος] fskbtorš de mslte vsetš, saš foapte sromotosš.

Πολύσοφος (ό, ή), foarte înțeleptă. [πολύς, σοφός].

Πολυσπαθής, έος (ό, ή), poet: (despre mînze) prea bătută (cu snata). [πολύς, σπάθη].

Πολύσπαστος (ό, ή), [πολύς, σπάω] smalt-rător, trîntător cu mlată peste, saș mîjlocare. «Πολύσπαστον (μηχανήμα)». Pl.: o mașinărie komunistă din mlată măcarate înprezintă, (Franz:) mouffle.

Πολύσπειρος (ό, ή), formător de mlată înκοιλότητι, prea învîrtit, (Franz:) tortueux. [πολύς, σπείρω].

Πολυσπέρεια (ή), pisiniere (de nopodă) în mlată pîrμι. [din

Πολυσπερής, έος (ό, ή), poet: pisinită, pesnîndită în mlată întindepe, saș în mlată pîrμι; foarte mlată, saș nsmptosă. 2) (strîmni) semîntător de ceva în mlată pîrμι. [πολύς, σπείρω].

Πολυσπερμία (ή), mlaștime de sîmînι. [din

Πολύσπερμος (ό, ή), cea ce are mlată sîmîνι. [πολύς, σπέρμα].

Πολυσπερχής, έος (ό, ή), foarte auepă (aktivă). [πολύς, σπέρχομαι].

Πολυσπιλάς, άδος (ή), poet: [πολύς, σπιλάς] (mare) cea cu mlată nemtepoase stînci.

Πολυσπλαγγνία (ή), mlată mlată. [din

Πολύσπλαγχνος (ό, ή), poet: mlată mlată, saș mlatostivă. [πολύς, σπλάγχνον].

Πολύσπορος (ό, ή), (mi adv): -sporos, cea ce are, saș produe mlată sîmîνι; (prin xpm:) foarte poditor; (mi fir:) pîrsitor. [πολύς, σπóρος].

Πολυσπούδατος (ό, ή), foarte sîntor (aktivă) în tpevi. [πολύς, σπουδάζω].

Πολυσταγής, έος (ό, ή), mlat-pîκτορ, κργτορ. [πολύς, στάζω]. [de xnde

Πολυσταγώς, mi Πολυσταχτι, adv: în mlată pîκτορ, saș pîkind mereș. (vezî άσταχτι).

Πολυστασίατος (ό, ή), bîntit, smpat de mlată pesvrtipr. [πολύς, στασιάζω].

Πολύστατος (ό, ή), auezată prea aproape, des; [πολύς, ίστημι].

Πολυστάφυλος (ό, ή), cea cu mlaștr-pîr, saș vi. [πολύς, σταφυλή].

Πολυσταχυσ, υος (ή), cea cu mlată sni-ye. [πολύς, στάχυς].

Πολυστεγής, έος, mi Πολυστεγος (ό, ή), cea cu mlată învîrtitor, (ad:) katpr,=Πολυώροφος. [πολύς, στέγη].

Πολύστειδος (ό, ή),=Πολύστιδος.

Πολύστειος (ό, ή), poet: cea cu mlată nfe-tricare, nleptosă. «Αίγυλλος—». Nik: Καλ:

[πολύς, στεία=mai întrep: στία].

Πολυστελέγης, έος, mi Πολυστέλεχος (ό, ή), cea cu mlată kotoape saș kochen. [πολύς, στέλεχος].

Πολυστένκτος (ό, ή), mlat sasnîntor; saș de mlată sasnînrî vpednik; (în ven:) plin de sasnînrî. [πολύς, στενάζω].

Πολύστεπτος (ό, ή) de mlată opî înκ-nkpat; saș cu mlată κnκne înpodovît. [πολύς, στέπω].

Πολυστέφανος (ό, ή), pîrtτορ, saș kîwti-rtoρ (pentru birsiuge) de mlată κnκ-ne. [πολύς, στέφανος].

Πολυστεφής, έος (ό, ή),=Πολύστεπτος.

Πολύστημος (ό, ή), mesit cu mlată b-tatpr, saș prea bătut în mesitpr. (vezî mi πολύπηρος). [πολύς, στήμα].

Πολυστιβία (ή), poet: svest: al lăi...

Πολύστιδος (ό, ή), [πολύς, στείω] (dps-mă) smalată (κκαkată de mlaștr). «Θάλασσα—», Nik: (αμύι vit: πολύστιος).

Πολύστικος (ό, ή), însemnată cu mlată pntpr; saș nestrigată cu mlată pîκte-le. [πολύς, στίζω].

Πολύστιος (ό, ή),=Πολύστειος.

Πολυστιχία (ή), mlaștime de pîndpr, saș lîni. [din

Πολύστιχος (ό, ή), kompsă din mlată pîndpr (saș verspr). [πολύς, στίχος].

Πολύστοιχος (ό, ή),=Πολύστιχος. [πολύς, στείχω].

Πολύστολος (ό, ή), eksmediată cu mlată fiote, saș oaste. [πολύς, στόλος].

Πολυστομέω -ώ, viit: -ήσω, poet: vorbeskă mlată din rpr. [din

Πολύστομος (ό, ή), cea cu mlată rpr; (uoet:) mlat-vorpitpr. [πολύς, στόμα].

Πολύστονος (ό, ή), pîcînsitor, saș vpednik de mlată sasnînrî. «Έρις(=ίος)—», Om: [πολύς, στόνος].

Πολύστρεπτος, mi poet: Πολυστρεφής, έος (ό, ή), [πολύς, στρέφω] mlat pesvrit; saș lesnivos de a se învîrti în mlată kînr; (fir:) skîmεvchosă.

Πολύστροδος, mi Πολύστροδος (ό, ή), poet: =Πολυδίνητος, mi Πολυάραχος. [πολύς, στρέβος].

Πολυστροφάλης, υγος (ό, ή), însogită de mlată nîrteje. [πολύς, στροφάλη].

Πολυστροφάς, άδος (ή), poet: în lok de πολύστροφος. [mi

Πολυστροφία (ή), mlată lesnivîsne la învîrtire. [din

Πολύστροφος (ό, ή), poet:=Πολυστρεφής,

Πολυώματος (ό, ή), κοινωςă din meste

Πολυτιμώρητος (ό, ή), *ματ* (ασηρα) *pe-*
densitš. [πολύς, τιμωρέομαι].

Πολύτιμος (ό, ή), poet: in lock de πολυτίμητος. [πολύς, τίω].

Πολύτλας, αντος (ό, ή), mi

Πολυτλήμων, ονος (ό, ή), poet: sxfepitorp de mlate peze, saš natimī, saš foapte p̄v̄d̄torp̄, tik̄l̄oz̄. [mi]

Πολύτλητος (ό, ή), = Πολύτλας, mlat-p̄v̄d̄torp̄. 2) [pas]: x̄n̄ p̄v̄d̄nt̄ de čineva mlat̄ v̄reme. [πολύς, τλάω].

Πολύτμητος (ό, ή), [πολύς, τέμνω] t̄iat̄ in mlate p̄r̄mī, saš v̄k̄k̄mī. 2) (fir:) foapte d̄k̄ep̄os̄.

Πολυτοιούτος, -τοιούτη, -τοιούτο, konpinz̄torp̄, saš ap̄t̄torp̄ de auecaš̄ idee (in-s̄x̄ime mi čl:) de mlate opī, ad: imm̄x̄agit saš in mlate p̄ind̄p̄i ast̄fel̄. [πολύς, τοιούτος].

Πολυτοκέω -ω, viit: -ήσω, nask̄, p̄v̄-s̄esk̄ mlat̄. [mi]

Πολυτοκία (ή), namtepe, saš p̄v̄sipe de mlat̄ [din]

Πολυτόκος (ό, ή), p̄v̄sk̄torp̄ de mlat̄, mi de mlate opī, saš foapte p̄v̄sitorp̄. [πολύς, τέκος].

Πολύτολμος (ό, ή), foapte ind̄p̄z̄neū, pl̄n̄ de k̄p̄až̄. [πολύς, τόλμη].

Πολυτόρευτος (ό, ή), nest̄p̄igat̄ k̄ mlate s̄p̄n̄p̄r̄i, saš l̄k̄pat̄ k̄ mlat̄ inc̄w̄teisk̄. [πολύς, τορεύω].

Πολυτόρος (ό, ή), poet: [πολύς, τείρω] pl̄n̄ de rimnī. «Έχινος —». Esix:

Πολυτραφής, έος (ό, ή), mlat (saš de mlat̄) xp̄n̄itorp̄, saš poditorp̄. [πολύς, τρέφω].

Πολυτράχλος (ό, ή), čel k̄ mlate r̄it̄p̄i saš p̄r̄sm̄az̄p̄i. (bezī πολυδειςράς). [πολύς, τράχλος].

Πολύτρεπτος (ό, ή), kape mlat saš le-s̄ne se in̄toar̄e, prea sk̄im̄v̄chos̄. [πολύς, τρέπομαι].

Πολυτρήρων, ωνος (ό, ή), poet: čel če are mlate por̄k̄m̄v̄ige. [πολύς, τρήρων].

Πολύτρητος (ό, ή), poet: čel k̄ mlate p̄k̄p̄r̄i. «Σπόγγος —». Om: [πολύς, τιτρώω].

Πολύτριμμα (τò), Sx̄l: eks̄n̄: a l̄x̄i p̄e-r̄it̄rim̄ma. [πολύς, τρίβω].

Πολυτρίπους, οδος (ό, ή), poet: čel če are, saš konpinde mlate tp̄inoado (p̄ip̄o-s̄tiī). [πολύς, τρίπους].

Πολύτριπτος (ό, ή), mlat f̄pek̄at̄; (des̄ne p̄in̄z̄et̄p̄r̄i) foapte pos̄, tonit̄; (fir:) prea p̄ref̄k̄it̄, pos̄ in v̄ik̄enī. [πολύς, τρίβω].

Πολύτριχος (ό, ή), čel k̄ mlat̄ p̄r̄, prea p̄p̄os̄. || (s̄x̄est:) Πολύτριχον, x̄n̄ fel̄ de pl̄ant̄ med̄için̄al̄, = «Αδιάντον, p̄r̄x̄l

fetel. [πολύς, θρίξ].

Πολυτροπία (ή), f̄el̄k̄p̄ime, v̄ariet̄ate; (fir:) v̄ik̄lenie (šep̄et̄lik̄), mi čl: [din]

Πολύτροπος (ό, ή), f̄k̄k̄it̄ in mlate k̄ip̄r̄i, čel de mlate f̄el̄k̄p̄r̄i, f̄el̄k̄p̄it̄; (fir:) p̄ref̄k̄k̄it̄, saš p̄v̄sk̄oçitorp̄ de mlate in̄top̄-s̄t̄k̄p̄r̄i, prea v̄ik̄lean̄; saš (d̄s̄ne al̄çit̄) kape a v̄m̄v̄lat̄ in̄late lok̄p̄r̄i; (p̄rin̄ x̄pm̄:) mlat̄-eks̄p̄er̄iinḡat̄. [πολύς, τρόπος]. [de x̄ndo

Πολυτρέπως, adv: in mlate k̄ip̄r̄i saš f̄el̄k̄p̄r̄i.

Πολυτροφία (ή), mlat̄ime de xp̄an̄, saš de xp̄n̄itorp̄ s̄x̄k̄. [din]

Πολύτροφος (ό, ή), (παροκς:) prea xp̄n̄itorp̄; (προπαροκς:) prea xp̄n̄it̄, p̄ras̄. [πολύς, τρέφω].

Πολυτρόχαλος (ό, ή), mlat, saš iste a-l̄ep̄r̄torp̄, miw̄kat̄. «Γλώσσα —». Lks: 2) (lok̄) x̄nde al̄eap̄r̄ (kon̄k̄p̄r̄) mlat̄. «Αγορά —». En̄p̄r̄: [πολύς, τρέχω].

Πολύτρυτος (ό, ή), p̄l̄s: [πολύς, τρύχω] foapte k̄in̄it̄, m̄n̄çit̄.

Πολυτρώκτης, ου (ό), mlat-m̄ink̄torp̄ (p̄rin̄: de mez̄ele). [πολύς, τρώγω].

Πολύτυρος (ό, ή), čel če are, saš iache mlat̄ v̄p̄in̄z̄. [πολύς, τυρός].

Πολυυδρία (ή), mlat̄ime de ap̄. [din Πολυυδρος (ό, ή), čel če are mlat̄ime (este in̄s̄l̄am̄k̄rat̄) de ane. [πολύς, ύδωρ].

Πολύυλος (ό, ή), čel če are mlat̄ime de matep̄i (p̄rin̄: pent̄p̄ k̄l̄d̄ip̄i); pl̄n̄, v̄orat̄ de p̄d̄p̄r̄i, saš lem̄ne. [πολύς, ύλη].

Πολυύμνητος (ό, ή), de mlate opī p̄v̄d̄at̄, saš foapte p̄v̄d̄ab̄il̄. [πολύς, ύμνέω].

Πολυυμνία (ή), k̄ast̄ Πολύμνια. [din]

Πολύυμνος (ό, ή), poet: = Πολυύμνητος, pl̄n̄ de im̄p̄r̄i. [πολύς, ύμνος].

Πολύυπνος (ό, ή), kape doap̄me, saš ad̄x̄e mlat̄ som̄n̄, prea som̄n̄pos̄, saš ad̄orp̄itorp̄. [πολύς, ύπνος].

Πολυφαγέω -ω, viit: -ήσω, m̄v̄n̄ink̄ mlat̄, s̄int̄ m̄ink̄v̄chos̄. [mi]

Πολυφαγία (ι), mlat̄ime de m̄ink̄ape. [din]

Πολυφάγος (ό, ή), kape m̄v̄n̄ink̄ mlat̄, m̄ink̄v̄chos̄. [πολύς, φάγω].

Πολύφαμος (ό, ά), Dor: in lok̄ de πολύφημος.

Πολυφανής, έος (ό, ή), in mlate k̄ip̄r̄i saš f̄el̄p̄r̄i ap̄t̄at̄. [πολύς, φαίνω].

Πολυφάνταστος (ό, ή), v̄z̄z̄torp̄, de, saš f̄k̄k̄torp̄ de a v̄ede a al̄çit̄ mlate fant̄as̄me (nēin̄fiinḡate ap̄t̄p̄r̄i). [πολύς, φαντάζομαι].

Πολυφάρμακος (ό, ή), k̄p̄nos̄k̄torp̄, saš in̄p̄ev̄z̄inḡtorp̄, saš p̄rod̄k̄torp̄ de (saš

komnssđdin) m̃xate lekssitoape, sađ otr̃-
vitoape ep̃ṽxpi. «K̃́r̃k̃h — „ Om: foapte
fermek̃t̃oape. [πολύς, φάρμακον].

Πολυφασία (ή),=Πολυλογία. [πολύς, φημί].

Πολυάσματος (ό, ή), inf̃x̃ĩw̃t̃op̃đ de
m̃xate ap̃t̃ṽt̃pi, sađ ṽz̃z̃t̃đ s̃ṽt̃ m̃xate mi
fel̃x̃p̃ite fir̃x̃pi. «Ẽx̃á̃t̃h — „ Eks: [πολύς,
φάσμα].

Πολύφατος (ό, ή), poet: [πολύς, φημί]
desñpe kape m̃x̃ĩp̃i m̃x̃ate ađ zis, foapte
bestit̃đ

Πολύφαυλος (ό, ή), foapte npost̃đ, ne-
trevnik̃đ. [πολύς, φαύλος].

Πολυφειγής, έος (ό, ή), poet: foapte
str̃p̃l̃x̃ĩos̃đ. [πολύς, φέγγος].

Πολυφειδής, έος (ό, ή), foapte sk̃m̃ñp̃đ
(sr̃ip̃cĩt̃đ). [πολύς, φειδώ].

Πολυφειδής, έος (ό, ή), poet: =Πολύφορδος.

Πολύφερνος (ό, ή, =Πολύεδνος, чel k̃
m̃x̃at̃ zest̃pe. [πολύς, φερνή].

Πολυφημία (ή), m̃x̃at̃ (ṽx̃ñt̃ sađ pea)
fam̃t̃, veste (ṽop̃et̃ in l̃x̃me). [din

Πολύφημος (ό, ή), m̃x̃at̃-besit̃đ, ṽop̃it̃đ
(de vine sađ p̃đđ) in l̃x̃me, famos̃đ; (de
x̃nde mi ñme pron:) Πολύφημος, Πολifem̃đ.
2) k̃ños̃k̃t̃op̃đ de m̃x̃at̃e k̃ĩnt̃ĩe ñop̃k̃lape.

«Aoĩz̃z̃ — „ Od: X. (mi in disp̃rẽx̃)
st̃p̃ir̃aṽĩđ. «B̃á̃t̃r̃x̃x̃ — „ Om: 3) (lok̃đ)
x̃nde se sñx̃n, mi se ađd m̃x̃ate best̃i,
sađ se fak m̃x̃ate r̃l̃x̃ṽĩi. «Ãγ̃op̃á̃ («E-
op̃t̃h) — „ Od: B. mi Ep: [πολύς, φήμη].

Πολυφήτωρ, op̃os (ό), poet =Πολύφημος.
[πολύς, φημί].

Πολύφθογγος (ό, ή), sk̃op̃t̃op̃đ de m̃x̃ate
sađ k̃x̃p̃ate s̃ṽñete. «Ãṽl̃z̃ — „ poet:
nãf̃x̃l. [πολύς, φθόγγος].

Πολυφθόνερος (ό, ή), foapte nism̃x̃đ.
[πολύς, φθονερός].

Πολύφθονος (ό, ή), foapte nism̃x̃it̃op̃đ,
sađ de nism̃x̃it̃. [πολύς, φθόνος].

Πολύφθορος (ό, ή), (tim̃p̃đ) in kape se o-
f̃ep̃eađ m̃x̃ate pl̃x̃ṽĩnte in жep̃ĩf̃. [πολύς,
φθόρος].

Πολυφθορής, έος, poet: mi

Πολύφθόρος (ό, ή), (nap̃oks:) foapte pr̃t̃-
p̃t̃dit̃op̃đ, sađ st̃p̃ik̃t̃op̃đ; (pronap̃oks:) p̃t̃-
t̃imit̃op̃đ de m̃x̃at̃ st̃p̃ik̃t̃ṽĩz̃ne, sađ pr̃t̃-
p̃t̃deñĩe (om̃op̃x̃pi, mi чl̃:), k̃t̃ tot̃x̃l pr̃t̃-
p̃t̃dit̃ [πολύς, φθορά].

Πολυφιλάνθρωπος (ό, ή), foapte ĩx̃sit̃op̃đ
de om̃đ. [πολύς, φιλάνθρωπος]. [de x̃nde

Πολυφιλανθρώπως, adv: k̃t̃ m̃x̃at̃ ĩx̃ṽĩpo
de om̃đ.

Πολυφίλητος (ό, ή),=Πολυαγάπητος. [πο-
λύς, φιλέω].

Πολυφιλία (ή), m̃x̃ĩṽĩne de np̃iet̃eñi. [din
Πολύφιλος (ό, ή), чel чe ape, sađ ĩf̃
l̃l̃ache a avea m̃x̃ĩp̃i np̃iet̃eñi. [πολύς, φίλος].

Πολύφιльтρος (ό, ή), poet: k̃op̃ins̃đ p̃rea
m̃x̃at̃ de amor̃đ. [πολύς, φίλτρον].

Πολυφίλωс, adv: k̃t̃ m̃x̃ĩp̃i np̃iet̃eñi. [πο-
λύφилос].

Πολυφλέγματος (ό, ή), чel k̃t̃ m̃x̃at̃ fl̃er-
m̃t̃. [πολύς, φλέγμα].

Πολύφλογος (ό, ή), foapte ṽz̃p̃t̃ios̃đ, =
=Z̃ap̃l̃eg̃h̃s [πολύς, φλόξ].

Πολύφλοιος (ό, ή), чel k̃t̃ m̃x̃at̃ kõax̃t̃;
(np̃in ĩnt̃ind:) z̃ĩop̃đ, zad̃ap̃nik̃đ. [πολύς,
φλόιος].

Πολύσφαισθος (ό, ή), f̃x̃k̃t̃op̃đ de m̃x̃at̃
t̃z̃ ṽĩk̃ĩl̃at̃, sađ ṽx̃et̃đ. «Θ̃á̃l̃ax̃ss̃x̃ — „ Om:
mi Es: [πολύς, φλοίσθος].

Πολυφλύαρος (ό, ή), foapte ṽz̃p̃f̃it̃op̃đ. [πο-
λύς, φλύαρος].

Πολύφοβος (ό, ή), k̃op̃ins̃đ de m̃x̃at̃
f̃p̃ik̃t̃, p̃rea f̃p̃ik̃os̃đ [πολύς, φόβος].

Πολύφοιτος (ό, ή), poet: kape mer̃ue,
sađ se p̃rex̃m̃l̃t̃ des in m̃x̃ate lok̃x̃pi. [πο-
λύς, φοιτω].

Πολύφονος (ό, ή), f̃x̃k̃t̃op̃đ de m̃x̃ate o-
m̃op̃x̃pi. [πολύς, φόνος].

Πολύφορβος, os ṽađ η, on, poet: pro-
d̃x̃k̃t̃op̃đ de eap̃et̃ (p̃x̃w̃s̃ne) ñent̃p̃x̃(ñt̃-
t̃p̃it̃op̃đ de) m̃x̃ate vite. [πολύς, φορβή].

Πολυφορέω -ō, biit: -ήσω, prod̃x̃k̃ m̃x̃at̃
t̃đ pod̃đ. [πολυφόρος]. [de x̃nde

Πολυφόρητος (ό, ή),=Πολυφόρος. 2) (de-
sñpe oam:) =Περifόρητος

Πολυφορία (ή), m̃x̃at̃ pod̃ipe. [din

Πολυφόρος (ό, ή), prod̃x̃k̃t̃op̃đ de m̃x̃at̃
pod̃đ, foapte pod̃os̃đ. «Γ̃h̃ — „ L̃ks: (mi fir̃:)
«Δ̃ã(μ̃ων — „ Ap̃st̃f: ad̃x̃k̃t̃op̃đ de m̃x̃ate
neñop̃och̃pi. 2) (c̃ĩnos, ṽĩñđ) kape ap̃dik̃t̃
m̃x̃at̃ ap̃t̃, tape. [πολύς, φέρω].

Πολύφορτος (ό, ή), m̃x̃at̃ iñnop̃t̃p̃at̃đ. [πο-
λύς, φόρτος].

Πολυφραδέω -ō, biit: -ήσω, poet: s̃ĩnt̃đ...

Πολυφραδής, έος (ό, ή), poet: [πολύς, φρά-
ζομαι] foapte r̃ĩnd̃it̃op̃đ (ing̃el̃ent̃đ), sađ
el̃ok̃s̃ĩnte. «M̃õss̃ai ā̃nd̃r̃x̃ πολυφραδέοντα τι-
θεῖσι... Es: [de x̃nde

Πολυφραδία, mi

Πολυφραδμοσύνη (ή), poet: m̃x̃at̃ iñge-
l̃eñṽĩz̃ne, sađ el̃ok̃s̃ĩng̃t̃. [din

Πολυφράδμων, onos (ό, ή), poet: =Πολυ-
φραδής.

Πολύφραστος (ό, ή), [πολύς, φράζω] de m̃x̃ate
op̃ĩ zis̃đ (peñet̃at̃đ), m̃x̃at̃ bestit̃đ. 2) [πολύς,
φράζομαι]. k̃t̃ m̃x̃at̃ r̃ĩnd̃ipe ñz̃sk̃oṽĩt̃đ,
foapte ĩnd̃em̃f̃nat̃ĩk̃đ. «Δ̃ó̃los̃ — „ On:

Πολύφροντις, ιδος (ό, ή), poet: чед кх мхлте (plină de) griji. [πολύς, φροντίς].

Πολύφροντιστος (ό, ή), кх мхлтз grijт (kinzsipe) fьkstї; sađ mхлt in grijatz (rin-ditorp, vьpьtopp de seamт, ingeientї). [πολύς, φροντίς].

Πολύφρως (ή), мхлтз iskьsingт (indemintate); sađ biklenie. [din

Πολύφρων, онос (ό, ή), foarte ingeientї, iskьsїtї, indeminatїkї; мхлt pfe fьkstї, foarte bikleanї. «Ήφαιστος—». Om: [πολύς, φρѐν].

Πολύφυς, ёс (ό, ή), din natpъ felx-pїtї, innpъpїtї wi sьst-innpъpїtї fipemte in mхлte neamxpї wi soїxpї. [πολύς, φυ].

Πολύφυλλος (ό, ή), чед кх мхлте fьkn-ze, sađ foї. [πολύς, φύλλον].

Πολύφυλος (ό, ή), komnъsđ din, sađ innpъpїtї in mхлte semingїї (mхлte neamxpї sađ soїxpї). [πολύς, φύλον].

Πολύφωτος (ό, ή), чед кх мхлте sadxpї, sađ plină de plante. [πολύς, φутѐн].

Πολύφω νέω -ω, viit: -ήσω, skouđ mхлte glasxpї; sađ gъieskї mхлte. [wi

Πολύφω νία (ή), tonđ (wъpime) de glas; mхлgime de glasxpї sađ sьnete amestekate, гълъmie; (xne-opї)=Πολύφω νία. [din

Πολύφω νος (ό, ή), чед кх мхлт (mare) glas, tape sьnpьtopp; sađ skouđtopp de felxpїte glasxpї amestekate, гълъmїosđ; мхлt vorpьtopp, sađ aloksinte. «Όμηρος ό τѐν ποιητѐν άπανтѐν πολυφω νότατος». D: Al: [πολύς, φωνή].

Πολύφωτος (ό, ή), мхлt лxminos, plină de лxmin. [πολύς, фѐς].

Πολύχαλκος (ό, ή), чед че are, prodx-че (sađ este лxkratz кх) мхлтз apamт. «Χώρα—». Lks: voratz in mine de apamт. «Άνѐρ —». Om: kape are mхлte sьnete de apamт, (ad:) voratz. «Όυρανѐς —». Om: totđ de apamт, (ad:) solid, sađ strъ-lъvїosđ. [πολύς, χαλκός].

Πολυχανδής, ёс (ό, ή), poet: [πολύς, χανδάνω] foarte inкъnpьtopp.

Πолухарής, ёс (ό, ή), pпчinsitorp, sađ simgitorp de мхлтз vьkxpїe. [πολύς, харѐ]. [de sьnde

Πолухаріда, вок: ал лxї πολухаріδης, Лакн: (prieteneaskъ kemape) lъbite pпetene!

Πолύχαρμος (ό, ή), poet: [πολύς, χάρμη] foarte pessoїnik.

Πолухείμερος (ό, ή), poet: sьpъsđ л (sađ tьpъpatđ de) мхлте epnatїche fьp-тне, sađ vїfore. [πολύς, хείμερος].

Πолύχειρ, ειρος (ό, ή), чед че are (sađ se face de) мхлте mїnї. «Ευπορία —». Aludm: ажtopđ datđ de mхлгї. [πολύς, χείρ]. [de sьnde

Πолухείρια (ή), mхлgime de mїnї (de oamenї лxkxpьtopp).

Πолύχειρος (ό, ή), =Πолύχειρ.

Πолухείρια (ή)=Πолухείρια.

Πолухείρων, онос (ό, ή), vьpъtopp, sađ vьpъsatđ in mхлgime, inbїlъkratz, =Πολύρѐτος. [πολύς, χέω].

Πолухίτων, онос (ό, ή), чед че are (sađ este akonepitđ кх) мхлте xaine, sađ inbелїxpї. [πολύς, χιτѐн].

Πолύχλωρος (ό, ή), foarte verdc, fra-med; sađ мхлt ofїlїtї. [πολύς, χλωρός].

Πолύχλη (-ύχλιον), греш: sađ neapros: in локđ de полїχλη -іχλιον

Πолύχλως -ους (ό, ή), akonepitđ кх мхлтз пър ne d'asъpa. [πολύς, χνѐς].

Πолухέω -ω, viit: -ήσω, revъpsđ podđ, podeskđ immхлgїt. [wi

Πолухεία (ή), мхлтз podipe (pпnч: de semъnpьtpї); (pпn їntind:) мхлтз felxpїme de soїxpї. [din

Πолύχρος -ους, wi poet: (maї nođ) Πολύχρους (ό, ή), [πολύς, χέω] (pпnч: de sьpre semъnpьtpї) immхлgїt poditorp; (in ven:) inbїlъkratz, sađ felxpїtđ. «Τѐ πολύχρѐν τѐν νοημάτων». Xps:

Πолухορδία (ό), mхлgime de koarde. [din

Πолύχορδος (ό, ή), чед кх мхлте koarde, wi (pпn їntind:) кх мхлте glasxpї, sađ sьnete. «Αυλѐς (Ώδѐ) —». Exр: [πολύς, χορδѐ].

Πолύχορτος (ό, ή), чед кх мхлтз earpъ, inbїlъkratz пъshne. «Λειμών —». Exst: [πολύς, χѐρτος].

Πолύχους (ό, ή), (in kontrак:)=Πолύχρος.

Πолухρηματέω -ω, viit: -ήσω, amđ mхлгї banї. [wi

Πолухρηματία (ή), avere de mхлгї banї, vorъgie. [wi

Πолухρηματίας, су (ό),=Πолухρήματος. [wi

Πолухρηματίζω, viit: -ίσω,=Πолухρηματέω. [din

Πолухρήματος (ό, ή), чед че are mхлгї banї, voratz. [πολύς, хрѐμα].

Πолухρημοσύνη (ή),=Πолухρηματία. [din

Πолухρήμων, онос (ό, ή),=Πолухρήματος.

Πолухρηστία (ή), капїtea лxї...

Πолύχρηστος (ό, ή), мхлt sađ in мхлте їntpъsingatz, folositorp. [πολύς, хрѐμαι].

Πογύχροια (ή), mхлgime de fege, sađ koloape. [wi

Πολύχρσιος (ό, ή), poet: (maī noš) in lokk de πολύχρσιος. [πολύς, χρσιός].

Πολυχρονέω -ω, viit: -ήσω, mi Πολυχρονίζω, viit: -ίσω, (Skp:) dšinežš mšatε vpepe, saš mšatε anī; (šne-opī strēm:) ppelepeškš, strēmžnežš čeva mšatε vpepe. [mi]

Πολυχρόνιος (ό, ή), dšinitopš (dšinitš), saš tršitopš (tršitš) mšatε vpepe, saš mšatε anī, bekš, saš xnp-viepxitopš. [πολύχρονος]. [de xnde]

Πολυχρονιότης (ή), mšatε (dšinipe) de vpepe, saš de anī. [mi]

Πολυχρονίως, adv: in mšatε vpepe.

Πολύχρονος (ό, ή), rap in lokk de πολυχρόνιος. [πολύς, χρόνος].

Πολύχρος, -ους (ό, ή), čel kš mšatε koloape, saš fege, inpestripatš. [πολύς, χρός].

Πολύχρστος (ό, ή), čel če ape mšatš ašpš, saš mšatε xkpxpī de ašpš, saš vorate mine (bšī) de ašpš; (in men:) vorač, saš inpodovitš kš ašpš. [πολύς, χρστος].

Πολυχρώματος, mi Πολύχρωμος (ό, ή), kolopatš kš mšatε fege. [πολύς, χρώμα].

Πολύχρως, ωτος (ό, ή), = Πολύχρος, mi Πολυχρώματος. [πολύς, χρώς].

Πολύχυλος [πολύς, χυλός], mi

Πολύχυμος (ό, ή), čel kš mšatš xkš, saš zeamš. [πολύς, χυμός].

Πολύχυτος (ό, ή), mšat saš in mšatε in-tindepe vpsatš; (in men:) mšatš, inbil-xkpatš; immšatε. (vezī mi πολύχους, mi νήχους). [πολύς, χέω].

Πολυχώρητος (ό, ή), foapte inkšpštopš, = Πολυχωνδής. [πολύς, χωρέω]

Πολυχωρία (ή), mšatε in-tindepe, xpmime. «Π τών ένοματών πολυχωρία», Πτολ: mšatε insemnšpī. [din]

Πολύχωρος (ό, ή), inkšpštopš de mšatε, xapī, spagiosš. [πολύς, χώρα].

Πολύχωστος (ό, ή), formatš din rptmš-dipe de mšatš pšmintš. «Τάτος—». Esxal: [πολύς, χώνυμι].

Πολυψάμαθος, mi Πολύψαμμος (ό, ή), čel kš mšatš nisinš, foapte nisinosh. [πολύς, ψάμμος].

Πολύψεκτος (ό, ή), [πολύς, ψέγω] foapte xšitš, saš de xšit.

Πολυψήφια (ή), mšatε de votšpī. [mi]

Πολυψήφιος, ιδος (ό, ή), poet: čel kš mšatε ničpīčele. «Ποταμός (Αβγαλός)—». Lks: [din]

Πολύψηφος (ό, ή), čel če ape in favo-

pšl sšš (saš aprobatš de) mšatε votšpī. [πολύς, ψήφος].

Πολύψοφος (ό, ή), [πολύς, ψέφος] mšatε tronkšnitopš, saš dšdšitopš. «Κεραυνός—». Lks:

Πολυωδυνία (ή), mšatε de dšpepe. [din]

Πολυώδυνος (ό, ή), sšsepitopš, saš pri-činsitopš de mšatε dšpepe (pron: mi fir). [πολύς, δδύνη]

Πολυωνυμέω -ω, viit: -ήσω, amš mšatε nšme. [mi]

Πολυωνυμία (ή), mšatε de nšme. [mi]

Πολυωνυμικός, ή, on, kšvenitš la mšatε de nšme. [din]

Πολυώνυμος (ό, ή), čel kš mšatε nšme; saš foapte penšmitš. «Στυγός πολυώνυμον ὕδωρ». Es: [πολύς, ὄνομα]. [de xnde]

Πολυωνύμως, adv: kš mšatε mi fešpīte nšme.

Πολυώνυχος (ό, ή), čel kš mšatε xnpī. [πολύς, ὄνυξ].

Πολυωπέτης, ιδος (ή), poet: (maī noš) fem: al xšī...

Πολυωπής, έος, mi Πολυωπός (ό, ή), poet: [πολύς, ὦψ] in lokk de πολυόμματος; (fir: desnpe mreke) = kš...

Πολύωπος (ό, ή), čel kš mšatε okšpī, saš xšpī. [πολύς, ὀπή].

Πολυωρέω -ω, viit: -ήσω, inrpīesekš mšatε ne čineva, il kačš, il činstesekš. «Πολυωρῶ τινα βρώμασιν», En: osnetčš. (mi pas:) «Πολυωρεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἡττόνων». Apst: = Θεραπεύεσθαι [mi]

Πολυωρητικός, ή, on, indeminatikš a inrpīkī, a kššla kš mšatε šilinič mi bšnt voinč. [mi]

Πολυωρία (ή), mšatε rpīkš, saš inrpī-čipe pentx čineva, (Fpang:) grands égards. (inprot: de ὀλιγωρία). [πολύς, ὠρα].

Πολύωρος (ό, ή), čel de mšatš timnš, saš de mšatε anī, bekš. «Οἶνος—». Štš: [πολύς, ὠρα].

Πολυωρόφος (ό, ή), čel kš mšatε inbe-šitopī, saš kačpī. [πολύς, ὀροφή].

Πολύωτος (ό, ή), čel kš mšatε xpekī, saš minšme. [πολύς, ὠς, ὠτός].

Πολυωφελής, έος (ό, ή), ppea folositopš. [πολύς, ὠφελος]. [de xnde]

Πολυωφελώς, adv: kš mšatš fološ.

Πολύωψ, ωπος (ό, ή), poet: = Πολυωπής, saš Πολύωπος.

Πολφός, saš (dšne almi) Πόλφος (ό), [in afin: kš βολεύς] xšš fečš de tšigei saš de fidea, če se rštičš kš xpmime. «Πολφῶι μηρύματα ἐκ σταινός, ἃ τοῖς ὀσπρίοις ἐνέβαλλον». Pād:

Πολυφάκη (ή), [πόλφος, φακή] znš felš de minkape lškštš din πολφός mi linte. (vezī mi βολεφακή).

Πόλφος, Eol: in lokš de έγλος. (de zn- de Lat: vulgus).

Πόμα (τό), bštštrš, op che este de bštš. [πίνω].

Ποματιον (τό), dim: al lšī póμα.

Πομπαγωγέω -ώ, viit: -ήσω, =Πομπήν άγω. [πομπή, άγωγός].

Πομπάος, α saš os, on, kšvenitš, saš indeminatikš la pornipe, saš pomptš (parad- tš mi cl:). «Έρμής—». Lks: (alt:) ψυχο- πομπός. «Άνεμος—». Lks: (alt:) εύριος 2) (nas:) kape se tpimite zndeva. «Έλάταν—». Ekr: (vezī mi πόμπιμος). [πομπή],

Πομπεία (ή), a petreche ne čineva; pa- padtš, saš insogipe in pomptš, saš (la Pom:) in trismiš. 2) apštape de falš, pšelikape. 3) oktripile, mi batkokoripile čele kš- tre pivitorī saš intpe dīnmiī a le čelop che insogīaš čepemoniile lšī Baks mi a le Čibeleī, saš ale oštamišop, che kom- pletatš trismišal la Romani; (de znde in men:) nepšminoase oktrī, mi batkokoripī; desupregšipe. «Π τοῦ θαύματος καθ' ήμῶν πομπεία». Eld: [mi

Πομπείον (τό), basš, che slxkīa la pa- rade, saš čepemoniī. 2) (la Atena) lok- kšl, de znde pornīaš paradele; mi loka- kšl de pššpat zneltale, mi cl: a le čep- remonialakšl. [πομπεύω].

Πομπεύσκε, poet: in lokš de έπόμπευε.

Πομπεύς, έως (ό), petrekštorš, insogi- torš de čineva, =Πομπός. 2) (maī noš) in- sogitorš de paradtš. [πομπή].

Πόμπευσις, εως (ή), =Πομπεία, insogipe de paradtš [mi

Πομπευτήρ (ό), poet: in lokš de πομ- πευτής. [πομπεύω]. [de znde

Πομπευτήριος (ό, ή), kšvenitš, saš in- deminatikš, poīpivitš la paradtš.

Πομπευτής, οῦ (ό), insogitorš de paradtš. 2) insogitorš de čineva ka kšlšzš, saš de konvoīš. [din

Πομπύω, viit: -έσω, (arx: mi poet:) in- sogesckš, saš netrekš ne čineva ka kš- lšzš, saš de konvoīš. «Αὐτὸς μιν πόμ- πευον,,. Od: N: (mi fir:) «Έρμου τέχνην πομ- πεύω,,. Sof: 2) (obiv: meprš in (saš insoge- skš) paradtš, (mi in roma) trismiš, (Tšpč:) fakš alaiš; (de znde 3) (prin intind:) zm- vls mīndrš mi inřimfatš. 4) eksnšiš in vedepea tššlop, daš de faγtš saš in pš- vlikš; (in sensš de pšškš ak: kš prep:) bat-

kokopesckš, oktršskš (vezī πομπεία); (in men:) nečinstesckš. «Έντεῦθεν καὶ πομπεύ- ει» λέγομεν τοὺς κακὸν τι θράσαντας, καὶ διὰ τῆς άγορᾶς μεθ' ύβρεως άγομένους». Sxl: Grp: [mi

Πομπέω, poet: (foapte pap) in lokš de πομπεύω. [din

Πομπή (ή, [πέμπω] pornipe, tpimitepe; Dšmnezeeaskš insšlapre 2) insogipe (snpe činste saš apštape), (Frang:) oscorte, cor- tège. 3) (partik:) peliçioasš čepemonie, saš paradtš in činstea vre znšl zeš, saš omš, (in Roma) trismiš, (Tšpč:) alaiš. «Πομ- πήν άγειν (πέμπειν, κατάγειν, mi cl:)». Lks: 4) in men:) pomitš, mšregie, falš, lšksš, (Frang:) faste, parade, pompe. [de znde

Πομπικός, ή, on, pomposš, falnikš, tri- smfalš. «Άόρος—». Lks: [de znde

Πομπικῶς, adv: kš kinš pomposš; snpe falš.

Πομπίλος (ό), (prinç:) =Πομπός; (far par- tik: nast:) kondškštorš; (de znde) znš felš de nešte, che insogeste koršviile saš kiçiī. [mi

Πόμπιμος, η saš os, on, kontpissitorš, saš inlesnitōrš la pornipe. «Κώπη —,,. Sof: «Δάμων —,,. Lks: sšvt a kšpšia povšysipe se porneste čineva (vezī mi πομπάος). 2) de trimis, potpivitš la pornipe, insogipe, petrechepe, mi cl: 3) (nas:) trimišš la či- neva. «Τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον,,. Sof: [mi

Πόμπιμος, α, on, =Πομπικός. [din

Πομπός (ό, ή), pornitorš (insogitorš, ne- trekštorš) de čineva; kšlšzš. 2) trimišš zndeva kš opđine (sš dškš, saš sš zikš čeva), trimišš, parlamentarš. [πέμπω].

Πομποστολέω -ώ, viit: -ήσω, pornesckš pa- radtš, saš kš paradtš. 2) insogesckš flotš, saš koravie. [πομπός, στόλος].

Πομφολυέω -ώ, viit: -ήσω, fakš bšmičī ka apa, kind ferpe. [mi

Πομφολυηρός, ά, on, =Πομφολυώδης. [mi Πομφολυίζω, viit: -ίσω, =Πομφολυέω. 2) mš emilaz de bšmičī. [πομφόλυξ].

Πομφολυοπάφλασμα (τό), kom: bšmikš de apš kolkotind, saš kolkšitštrš de bš- mičī. [πομφόλυξ, παφλάζω].

Πομφολυόω -ώ, viit: -ώσω, pfefakš čeva in bšmičī. [mi

Πομφολυώδης, εος (ό, ή), čel ka o bšmi- kš; saš kape fače bšmičī. [πομφόλυξ].

Πομφολυωτός, ή, on, smflatš ka o bš- mikš. «Περώνη—». Mmt: Pal: kš gšmt- aie la kšpšiš. [πομφολυόω].

Πομφόλυξω, viit: -ύξω, fakš v̄shiči ka ana, kind ferbe, kolkoteskš; (poet:) kol-kvīš, isvorvskš. «Εκ δ' αὐτοῦ πομφόλυξαν δάκρυα γλεφάρων—». Hind: [din

Πομφόλυξ, υγος (ή), v̄shikš de anš. 2) (fir:) op ce seamtnt̄ a v̄shikš; (iar par-tik:) v̄shikš pavvzei (alt: έμφαλός). 3) o ḡtealt̄ femeīask̄ de kapš. 4) floareaz in ḡxli (minchinovsk̄li ar̄vintš-viš), ce se li-nemte ne kapakšl̄ mi perevīl̄ tonitoapei. [πομφός]

Πομφόλυσσω, viit: -ύξω, = Πομφόλυξω.

Πομφός (ό), [πέμφιξ] v̄shikš, (Franz:) pustule. «Πομφών ως ὑπὸ κνίδος καταπίμ-πλαται». Inkp:

Ποναθῆ, Dor: in lokš de πονηθῆ, a 3: sing: neps de nas: nex: de s̄np:, mi

Πονεύμεν, Dor: in lokš de πονοῦμεν, im: prez: xot: al lxi...

Πονέω -ῶ, viit: -ήσω, mi έσω, (tpe: de kš: πεπόνηχα, mi chl:) (f̄r̄p̄ kazš) m̄nche-skš; osteneskš, ovoseskš; (prinč:) simv̄š d̄xpepe; (kš ak: sing: saš kš pren:) m̄p̄ doape v̄pe o napte a tr̄np̄xli; (fir: in ven:) s̄intš in pea stape, p̄t̄imeskš, m̄p̄ af̄x st̄p̄intopatš; (desnpe nef̄ns̄xli:) s̄intš n̄t̄pedš, st̄p̄ikatš; (kš ak: prin̄ int̄ind:) l̄sk̄pezš fakš; prin̄ l̄sk̄rape ar̄oniseskš; (kš ak: kš pren: mi rap poet: kš ven:) m̄p̄ indelet̄niceskš osteneind la чева; (rap str̄m:) pričins̄ieskš d̄xpepe; p̄neskš; (in ven:) s̄np̄r̄š. «Τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πό-νει μάτην». Gnom: «Τὰ χρήματα, ἃ ἡμεῖς ἐπονήσαμεν». Ksn: kš ostenealt̄ am̄š ar̄o-nisil. (mi de sine pas). «Πόσον, δοκεῖς, πονοῦσιν, ἔρω, σους σὺ βάλλεις». Ankp: (mi kš ak: kš pren:) «Ἐκ κατάρρου κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς ἐπόνεον». Inkp: (mi el:) «Οἱ μὲν ὀδόντα πονοῦντες ἢ δάκτυλον». Pl: mi (absol:). «Τὰ πεπονηκότα τοῦ στρατοῦ». Lks: (mi desnpe nef̄ns̄xli:) «Στύλου πονή-σικτος ὑπὸ χρόνου». Str: n̄t̄pezitš, mi s̄ind s̄p̄ kazš. (mi str̄m:) «Οὐ με πονεῖ». Hind: n̄p̄ m̄p̄ s̄np̄r̄, n̄p̄ 'm̄i ad̄x̄ce ostenealt̄. (mi absol:). «Τὸ κέντρον πονεῖ τὸ τῆς με-λίσσης». Ankp: (mi m̄j: poet:) «Ἦδε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονεῖτο». Il: B. (mi kš ak:). «Εἴδατα, ἔσα γυναῖκες ἐπὶ πλα-θάνῃ πονέονται». Tkr: «Σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργον». Il: I. 'm̄i a s̄v̄ir̄uit̄ k̄v̄ind̄ t̄revil̄. (mi kš pren:). «Οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑμῖν». Om: «Περὶ δόρυ πονέοντο». Il: Ω. (mi kš ven: rap). Κεί-νων πεπόνησο». Ap: (mi kš dat: opr:). «Ὅπλα (Ἄγχεα), τοῖς ἐπονεῖτο». Om: (mi

absol:) «Πονεύμενος». Om: in lokš de μα-χόμενος (mi pas:). «Ἱερὰ πεποναμένα». Tkr: «Ὡς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεποναμένος εἶη». Tkr: in̄v̄matš, denpinsš, [πόνος]. [de xnde

Πόνημα (τὸ), l̄sk̄p̄ s̄v̄ir̄uitš, l̄sk̄ratš kš ostenealt̄; (mi fir:) sk̄pisš prozaičk̄, saš poem̄.

Πονημάτιον (τὸ), dim: al lxi πόνημα.

Πονήρευμα (τὸ), fant̄ pea mi vikleanš. [din

Πονηρεύω, mi (m̄j: kape este mi maī int̄p̄v:) -εύομαι, viit: -εύσω, -ομαι, s̄v̄ir̄-imeskš pele, viklene fante, m̄p̄ por̄itš p̄š saš viklenemte, s̄intš net̄revnikš. 2) (fir: desnpe p̄v̄i) m̄p̄r̄ḡ in maī p̄š, ov̄pin-teskš; (xne-op̄i) p̄t̄imeskš. «Τοῖς κατὰ νῆστιν πονηρευομένοις». P̄x̄f: [mi

Πονηρία (ή), p̄x̄tate, viklenie, net̄re-vničie; (xne-op̄i) fant̄ pea, = Πονήρευμα. [πονηρός].

Πονηροδιδάσκαλος (ό, ή), in̄v̄m̄top̄r̄ la p̄š, saš de pele. [πονηρός, διδάσκαλος].

Πονηροκάρδιος (ό, ή), чel kš in̄im̄ pea, saš p̄š la s̄x̄letš. [πονηρός, καρδιά].

Πονηροκρατέομαι -οῦμαι, viit: -θήσομαι, s̄intš st̄v̄n̄itš de p̄i. [mi

Πονηροκρατία (ή), st̄v̄n̄ipe, p̄x̄tepe a p̄iior. [πονηρός, κράτος].

Πονηρολογία (ή), vor̄v̄ipe pea, net̄revni-kš, saš desnpe pele. [πονηρός, λόγος].

Πονηρόπολις, εως (ή), op̄aš de p̄i, saš net̄revnič̄i oamenī. (ama a n̄mit̄ Fi-lin̄ Macedonian̄la x̄nd̄ op̄aš al Tr̄achie, x̄nde m̄p̄v̄inise ne tovl̄ p̄i din stat̄s̄ s̄š). [πονηρός, πόλις].

Πονηρός, ἄ, ὄν, (d̄x̄ne zič:) pričins̄itop̄r̄, saš plin̄š de ostenealt̄ mi tik̄lov̄ie, o-stenivosš, s̄np̄r̄v̄itop̄r̄; tik̄losš (de x̄nde m̄x̄at-m̄n̄v̄it̄la Ep̄k̄l̄š se ziv̄e πονηρότατος de Esiodš; (int̄p' ačeast̄ in̄sem̄nape Ia ton̄x̄ la anten̄en̄alt̄im̄p̄ Eolich̄emte d̄x̄ne gram:) «Ἦ πόνηρε» Apstf: tik̄lov̄ase. 2) (ov̄ič:) p̄š, de pea n̄p̄r̄v̄ipe, dest̄p̄matš, mi chl: (vezī mi mox̄th̄r̄os). «Κρεῖττον εὐή-θη δοκεῖν ἢ πονηρὸν εἶναι». Dm: «Πόνῳ πο-νηρός». Apstf: foarte net̄revnikš; (maī kš deosev̄ipe). «Πονηρός». Bis: d̄x̄x̄l̄ чel p̄š, diabol̄k̄l. (desnpe dov̄it:) «Πονηρὸν ἱππάριον». Lks: prost̄ kalš, de nimikš. «Πονηρὸν θηρίον». Dm: f̄k̄v̄toape de p̄š. (desnpe l̄sk̄p̄). «Σῶμα πονηρὸν». Lks: s̄l̄v̄-v̄n̄or̄š, v̄et̄earš. «Κόμμα πονηρὸν». Apstf: monet̄ min̄v̄inoas̄ (kalp̄). «Ὑδωρ πο-νηρὸν». Lks: p̄rea. «Πονηρά τὰ πράγματα».

Dm: în peā, în proast̃s stape. (wi el:) «Πονηρά πράττων». Lks: κτηρία ή μερ̃ p̃t̃s tpevile. (wi în lok̃ de adv:) «Πονηρά βλέπειν». Dskr: a se şita k̃s peā, selvatik̃ k̃s t̃p̃t̃s p̃t̃s. [πόνος].

Πονηρόφθαλμος (ό, ή), чел к̃с окіѣ p̃t̃s, deokitor̃s (nismaw̃s). [πονηρός, όφθαλμός].

Πονηρόφιλος (ό, ή), πριeteñs, ĩsbitor̃s de p̃t̃i oamenī. [πονηρός, φίλος].

Πονηρός, adv: p̃t̃s; (wi парокс:) Πονήρωс, în proast̃s, în peā stape, tik̃λωше-шle. «Πονήρωс έχει». Lks: se aīt̃s în peā stape; (despre voal̃) este rpẽs वोनाव̃s. «Πονήρωс πράττει». Lks: ñs 'ī mepr̃ vine tpevile. [πονηρός].

Πόνησις, εως (ή), лκpape, m̃k̃ñp̃e, o-stenipe, ovosipe. [wi

Πονητέον, posit: ал л̃дī понέω. [wi

Πονητικός, ή, он, potpibit̃s, îndeminatik̃s, sãs̃ voitor̃s de a лкpа, a m̃k̃ñci, a o-steni. [понёω].

Πονιάω -ω, r̃as: în lok̃ de понёω.

Πονικός, ή, он, =Πονητικός, ĩsbitor̃s de osteneal̃. [wi

Πονόεις, εσσα, εν, poet: ostenic̃os̃, ad-κ̃t̃or̃s de m̃k̃t̃s osteneal̃. [πόνος].

Πονοπαίντωρ, оρος (ό), poet: kape se жоак̃ k̃s (ape într̃s nimik̃) ostenelele. [πόνος, παίζω].

Πόνος (ό), [пёνω, пёιоми, poate în afīn: mī k̃s ποιη̃] osteneal̃, m̃k̃ñk̃, лкpape ostenic̃oast̃; л̃ñt̃s; (partik:) в̃t̃t̃alie. «Έν δ̃ε τ̃ω π̃ν̃ω τ̃ούτ̃ω άπ̃έθ̃ανον πολλοί τε καί όνομαστοί». Ep: (în nen:) anevoiñt̃s; ne-kaz̃; kiñ; nenopocipe, tik̃λωmie; (xne-opi) = «Αλγος, d̃xpepe; (prin întind:) a-roniseal̃ prin m̃k̃ñk̃. «Τ̃ω̃ν έμ̃ω̃ν όδ̃υ-γ̃ω̃ν π̃όνον». Exp: (par:) eklins̃ de soape sãs̃ л̃ñt̃s; (xne-opi) în lok̃ de π̃θ̃ος, dop̃s. «Η μ̃ήν καί π̃όνος έστιν άνηθ̃έντ̃α νέε-σθαι». Lx: B. dopem̃te. «Π̃όνον έχει». Om: wi Tkr: =Πονέιν, a osteni, a se л̃ñta. «Π̃όνον τίθέναι тινί». Es: =Π̃όνον παρέχειν». a ad̃x̃e anevoiñge.

Ποντάρχης, wi Πόνταρχος, су (ό), =Ποντοκράτωρ, st̃ññitor̃s de mare. [πόντος, άρχω].

Ποντίας, άδος (ή), poet: în lok̃ de πον-τία, mapitim̃, de mare. [wi

Ποντίζω, viit: -ίω, poet: în lok̃ de κα-ταποντίζω, k̃s̃nd̃ în mare. [wi

Ποντικός, ή, он, de mare, mapiñs; (ович:) чел din Pont̃ia Ekksiñs. «Ρ̃ίζα понтик̃», med: pevent̃k̃. «Δένδρον понтик̃», Lks: aλñs̃. (wi el:) «Πονтик̃ (se ing: к̃аруа),

Lks: aλñe. [wi

Ποντίλος (ό), sñs̃ fel̃s̃ de newte de ma-pe. (vezī ναυτίλος, wi πομπίλος). [mi

Πόντιος, α sãs̃ ος, он, чел din mare, mapiñs̃. «Άλς ποντία». Exp: [πόντος].

Πόντισμα (τ̃ό), лкp̃s̃ k̃s̃ndat̃s̃ în ma-pe. [wi

Ποντιστής, су (ό), rap̃ în lok̃ de κατ̃x-ποντιστής, k̃s̃nd̃itor̃s̃ în mare. [ποντίζω].

Ποντοβαφής, έος (ό, ή), [πόντος, βάπτω] k̃s̃ndat̃s̃ în mare.

Ποντόροχος (ό, ή), poet: [πόντος, βρέχω] molat̃s̃ în mare.

Ποντογένεια (ή), poet: fem: ал л̃дī...

Ποντογενής, έος (ό, ή), poet: ñs̃k̃t̃s̃ din mare (enit: ал Benepei). [πόντος, γένος].

Ποντόγονος (ό, ή), = Ποντογενής. [πόν-τος, γόνος].

Ποντόθεν, adv: poet: din mare. [πόντος].

Ποντοθήρη, су (ό), poet: Ion: biñitor̃s̃ în mare, neskap̃s̃. [πόντος, θήρα].

Ποντοκράτωρ (ό, ή), =Ποντομέδων, st̃ññitor̃s̃ de mare. [πόντος, κράτος].

Ποντοκύκη (ή), [πόντος, κυκάω] m̃k̃ipe l̃x̃p̃p̃toape ка marea.

Ποντομέδουσα, ης (ή), poet: fem: ал л̃дī

Ποντομέδων, οντος (ό), poet: [πόντος, μέ-ζω] iñap̃at̃s̃, st̃ññitor̃s̃ de mare. (enit: ал л̃дī Nent̃ñs̃). [πόντος, μέδων].

Ποντοαύτης, су (ό), poet: în lok̃ de ναύτης, mapinap̃s̃. [πόντος, ναύτης].

Πόντονδε, adv: poet: ла (к̃t̃pe) mare.

Ποντοπλάνητος (ό, ή), kape se p̃t̃s̃ch̃em̃te ne (okoem̃te fel̃sp̃ite) m̃p̃ri. [πόντος, πλa-νάομαι].

Παντοπλάνος (ό, ή), = Παντοπλάνητος. [πάντος, πλάνη].

Παντοπόρος (ή), poet: fem: ал л̃дī пон-топ̃ор̃ος.

Ποντοπορεύω, viit: -εύω, wi

Ποντοπορέω -ω, viit: -ήσω, к̃t̃l̃topesк̃̃ ue mare. [wi

Ποντοπορία (ή), =Θαλασσοπορία. [din

Ποντοπόρος (ό, ή), к̃t̃l̃top̃s̃ ne mare. «Ναῦς —». Om: «Ναύτης —». Ep̃r̃: [πόντος, πόρος].

Ποντοποσειδών, ώνος (ό), kom: în lok̃ de ποντομέδων. [πόντος, Ποσειδών].

Πόντος (ό), [în afīn: к̃с βένθος] л̃x̃ik̃l̃ m̃p̃rii; (în nen:) marea. «Ό Εὔξεινος πόν-τος». Πόντ̃a c̃k̃ksiñs̃, sãs̃ marea neap̃r̃s̃; (partik: prin întind:) проvingia Pont̃iaл̃d̃i; (fir:) m̃k̃l̃gime neñm̃p̃at̃s̃. «Χρυσίον —». (Fenks: in) At:

Ποντοστεφής, έος (ό, ή), poet: iñk̃ññat̃s̃

Πορεύω, [πόρος] viit: -εύσω, (maĩ de mǝl-
te opĩ poet:) tpekǝ, saǝ nopneskǝ, dǝkǝ
ne ɕineva xndeva. «Ποίμε πορεύσεις;» Epr:
«Τὸς ἐνθόνδς ἐκείς πορεύσιν...» Hlt: «Νέσσου,
ὅς τὸν ποταμὸν Ἑβρὸν βροτοὺς μισθοῦ πόρευε,,
Sof: (wi desupe neĩnsf:) «Πατρὶ ἐπιστολάς
πόρευσιν,, Sof: 2) poet: in lokǝ de porǝw,
daǝ mǝkloaɕe, ɪlɐneskǝ, kǝpǝleskǝ, saǝ
prokǝrǝ «Ἐγὼ πορεύω χρυσόν». Epr: 3) (par
e:) saǝ nestp:) mɐprǝ, ɕmǝlɐ, kǝlɐpɐskǝ,
(mǝj: kǝ ak: kǝ prɐp:) tpekǝ, mǝ dǝkǝ

κνδεβα; (κκ μεν: κκ προπ:) við de κνδεβα.
«Πορεύεσθαι σφοδρῶς ἀναγκάζουσα». Ksn: «Πο-
ρευθεῖς εἰς Δελφοὺς». Ksn: «Ἐδουλεύοντο
τὴν λοιπὴν πορείαν πότερον κατὰ γῆν ἢ κατὰ
θάλασσαν πορεύεσθαι». Ksn: «Μακρὰν ἔδον πο-
ρεύεσθαι πρὸς τοὺς...». Iskr: «Τὰ δύσβατα πο-
ρεύεσθαι». Ksn: (μι κκ μεν: sað dat: κκ προπ:)
«Παρθ βασιλῆος πορεύομενοι». Ep: «Ἐν πα-
ρακχλίσωσί σε ἀσεβεῖς λεγόντες, ἔλθὲ μεθ'
ἡμῶν, .. μὴ πορευθῆς ἐν ἑδῶ μετ' αὐτῶν». Skp:
Πορθέω -ῶ, [πέρθω] viit: -ήσω, praðð, жт-
фисескѣ, пстиезѣ. «Πόλιν («Τεῖχος, «Χώραν»
—, Lks: (μι fir:) «Κόρας βία πορθουμένης».
Esr: siðsindð se, neçinstindð se. (μι nas:)
«Πεπόρθημαι», Plt: m' am' prþpðit. 2, in-
presopð çetate. «Τοὺς καταφυγόντας εἰς τὸ
τεῖχος διώξαντες ἐπόρθησαν». Diod: [de κnde
Πόρθημα (τὸ), прѣдѣлѣрѣ, sað praðð.
2) = κκ..

Πόρθησις, εως (ή), прѣдаре, жтѣире, пѣ-
стипе de opamð, ми чл: [ми]

Πόρθητης οὐ (έ), прѣдѣлорѣ, жтѣиторѣ;
вирѣиторѣ. [de κnde

Πόρθητικός, ή, он, аплекатѣ, sað inde-
minatikð ла прѣдаре.

Πόρθητωρ, ορος (δ), poet: in lokð de прѣ-
орѣтѣ.

Πόρθημα (ή), а treche ne κλѣторѣ dinko-
коло neste mape sað pîð. [ми]

Πόρθημεν (τὸ), vadð, ne κnde treche çi-
neva, stpintoape de mape, sað pîð. 2)
варкѣ, лѣнтре, кайкѣ, че слѣжеште ла tre-
चेpe de pîð, ми чл: 3) (im:) плата, че се
дѣ pentрѣ treचेpe de pîð, ми чл: [ми]

Πόρθημευμα (τὸ),=Πορθημα, sað Πορθημός.
[πορθημῶ].

Πόρθημευς, εως [πορθημός], ми

Πόρθημευτής, οὐ (δ), treкѣторѣ κκ варкѣ
de κлѣторѣ dinkolo de mape sað de pîð;
(in çen:) кайкѣ, лѣнтрарѣ. [ми]

Πόρθημευτικός, ή, он, κвенитѣ, sað inde-
minatikð ла treचेpe de anð κκ лѣнтреа,
insçmitð лѣнтрарѣлѣ. [din]

Πόρθημῶ, viit: -έσω, [πορθημῶς] treкѣ
(ne alxla, sað insçmi) stpintoape de anð,
(ad:) dinkolo de mape, sað de pîð; (poet:
in çen:) treкѣ prin чева (akt: sað nestp:).
«Πόρθημεν πόδα ἢ ἔχνο». Esr: inaintezð;
(μι el:) «Τὶς ποτ' ἀστήρ ὄδε πορθημῶν»; Esr:
(μι nas: sað miç): «Λευκὸν αἰθέρα πορθημῶ-
μενος», Esr: netpekînd; (çne-opî next:)
sintð treкѣторѣ κκ варка, лѣнтрарѣ «Ἰδὼρ
Ἀχέρντος πορθημῶν». Enpr:

Πόρθημεν (τὸ), Ion: in lokð de πορθημεῖον.

Πόρθημα (ή), =Πορθημα.

Πορθημεῖον (τὸ), dim: ал лѣι πορθημεῖον.

Πορθημικός, ή, он, =Πορθημευτικός.

Πορθημεῖον (τὸ),=Πορθημεῖον.

Πορθημῖς, ίδος (ή), dim: ал лѣι πορθημεῖον,
лѣнтрѣ, кайчелѣ. 2) = κκ ..

Πορθημός (δ), [πόρος] poet: treचेpe dinkolo
(akt: sað nestp:); (in upozъ обич:) локѣ
de mape stpimtð, ne κnde treче çineva
dinkolo, vadð de treкѣтоape; (in çen:)
портнѣ, stpintoape de mape (Tарч: вора-
зѣ), sað de çskatð.

Πορίζω, viit: -ίσω, (poet: ми dñe çič:)
deskizð (sað adakð ла) dpmð. «Θεῶν κα-
λῶς πορίζόντων», Esr: (de κnde 2) (обич: fir:)
аlа, inlesneskð miçлоаче кѣlа, sað
(miç:) miemî; (in çen:) кѣлѣskð, sað
(miç:) imî кѣлѣskð чева. «Τροφὴν («Τὰ
πρὸς τὸν βίον») —». Lks: «Ἀπὸ τῆς γεωργίας
ἀνθρωποι τὰ ἐπιτήδεια πορίζονται». Ksn: (μι
nas:) «Ἐκ τούτου τούτο τοῖς ἀνθρώποις πορί-
ζεται». Ksn: 3) (Matmt: ми Лоу:) skomç
конкѣssie (dape κκ sokoteala); dove de-
skð. [ми]

Πόριμος (δ, ή), чел че are, sað dъ tre-
чеpe prin чева dinkolo,=Πορεύσιμος; (med:)
=Διαχωρητικός. «Οἶνος—», Gal: (de κnde 2)
(обич: fir:) чел че are miçлоаче, inle-
snitð, sað destoinikð а alа kîð, sað miç-
локѣ in чева, inlesnitopð de miçлоаче.
«Πόριμος αὐτῶ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανος». Esr:
«Ἀπορα πόριμος». Esxl: Prompt: 2) (κne-
opî) lesne de кѣлѣit, sað de alfat. [ми]
Πόριον (τὸ),=Πορεῖον, Πορθημεῖον, лѣнтре,
варкѣ nentрѣ treчеpe de ostamî dinkolo
de anð, (pîð, ми чл:), (Fpanç:) redeau,
ponton. [πόρος].

Πόρις, ιος, (ή), (pap) in lokð de πόρτις.

Πόρισμα (τὸ), op че imî кѣлѣеште çi-
neva, folosð, kîmtirð, ми чл: (обич: Matm:)
конкѣssie din predoveditъ теоретъ, (Fpa-
нç:) corollaire. [πορίζω]. [de κnde

Πορισματικῶς, adv: in fulð de конкѣssie.

Πορισμός (δ), аlаpe, кѣлѣире de mi-
çлоаче; (in çen:) dovîndipe, kîmtirape. [ми]
Ποριστέον, posit. ал лѣι πορίζω. [ми]

Ποριστής, οὐ (δ), кѣлѣиторѣ de чева
alxla, sað лѣimî. «Οἱ λησταὶ ποριστὰς αὐ-
τοὺς καλοῦσι νῦν», Apstf: 2) (partik:) по-
вѣлѣиторѣ desne kreutepea venitspîlor
пѣлѣче, sað desne ikonomia statsлѣi,
(frang:) financier; (in Atena) insçpçina-
tл κκ асeastъ inprîkipe, (ка акѣm) mi-
nistрѣ de finanç. [ми]

Ποριστικός, ή, он, indemnatikð ла кѣ-
лѣире лѣimî sað alxte de чева, sað а-

λίστορѣ, пѣсковиторѣ de мѣлѣоаче. «Τὸν στρατηγὸν εἶναι χρὴ ποριστικὸν τῶν ἐπιτηδείων τοῖς στρατιώταις». Ksn: 2) (τόπος, локѣ) inlesnitѣ la кѣпѣirea, saѣ кѣпѣlarea челоp тpeвѣинчoase. [шi]

Ποριστός, ή, ὄν, кѣпѣitѣ, saѣ пѣтинчoсѣ a se dobindi. [пѣриѣω].

Πоркеύς, έως (δ, ή), peskѣitorѣ кѣ ко-шpѣ de пeмte. [пѣркoсѣ].

Πόρκης [in afin: кѣ пѣркѣ], су (δ), чер-кѣл (veriga), че цине vѣpfѣл sѣlѣgei in-цeпeнитѣ ne masѣpакѣ. (bezi шi ...

Πόρκος (δ), [ѣркoсѣ, ѣркoсѣ] = χύρτος, ко-шѣ de пeмte, saѣ de peskѣit. 2) At: apx: in локѣ de χοῖρος, [de aчi] пopкѣ (шi Lat: porcus). (bezi шi пpѣѣ).

Πορνεία (ή), кѣpвie. [шi]

Πορνείον (τό), локѣ (traktipѣ) de кѣp-вѣзѣpie. [шi]

Πορνείτρια(ή), poet: in локѣ de пѣpнѣ. [din]

Πορνείω, viit: еўσω, fakѣ ne чineвa (skoѣд din minѣ) a кѣpвi; (nas:) mѣ desѣpнеzѣ in кѣpвie. [din]

Πόρνη (ή), [пѣpнѣ] (pron: шi dѣne zi:) poaѣ kѣmпѣpаtѣ; (de xnde obич) кѣpвѣ. [de xnde]

Πόρνης, су (δ), poet: (pap) in локѣ de пѣpнoсѣ. [шi]

Πορνίδιον (τό), dim: ал лѣi пѣpнѣ. [шi]

Πορνικός, ή, ὄν, кѣpвeскѣ, saѣ inxѣmitѣ кѣpвi. «Πορνικὸν τέλος». Esx: тpивѣлѣ, че пѣлѣлѣ кѣpвeлe.

Πορνοδοσκεῖον (τό), = Πορνείον. [шi]

Πορνοδοσκεώ -ō, viit: -ήσω, xpѣnesкѣ (мѣш traktipѣ de) кѣpвe. [шi]

Πορνοδοσκία (ή), цинepe de кѣpвe (пeп-тpѣ speкѣлaгie). [din]

Πορνοδόχος (δ, шi ή), xpѣnitopѣ (цiitopѣ de trакtipѣ) de кѣpвe. [пѣpнѣ, βѣсkѣ].

Πορνογενής, έος, шi Πορνογέννητος (δ, ή), fѣкѣitѣ, пѣскѣitѣ din кѣpвie. [пѣpнѣ, γeиnѣω, saѣ γeиnѣω].

Πορνογράφος (δ, ή), зхгpѣvitopѣ de кѣp-вe; saѣ skpѣitorѣ desnpе dinsele, viopra-ѣ de кѣpвeлe чeлe бeстiлe. [пѣpнѣ, γpѣфω].

Πορνοδιδάσκαλος (δ, ή), inвѣцѣitopѣ de кѣpвie, saѣ de кѣpвe, (Tѣpч:) пeзeвeнitѣ; (prin intind:) desѣvѣpшitѣ inтp' асeаstѣ demoralisаgie. [пѣpнѣ, διdѣсkαλoсѣ].

Πορνοκομία (ή), nekotenitѣ пeтpечepe кѣ кѣpвe. [din]

Πορνοκόπος (δ, ή), neinчetаt пeтpекѣтopѣ in (datѣ кѣ totѣл лa) кѣpвѣзѣpиi, fo-ape кѣpвapѣ. [пѣpнѣ, кѣптoω].

Πορνομανής, έος (δ, ή), пeвѣнѣ dѣпe

кѣpвe. [пѣpнѣ, мaиnѣoмaи].

Πορνομοιχής, έος (δ, ή), кѣpвapѣ mi пpeкѣpвapѣ de o datѣ; foapte desѣpнatѣ in кѣpвѣзѣpиi. [пѣpнoсѣ, мoиxѣсѣ].

Πόρνος (δ), чeл че кѣpвeшte, saѣ se кѣpвeшte. «Ωραν εἰάν τις ἀργυρίου πωλῇ, πόρνον αὐτὸν ἀποκαλοῦσι». Ksn: [пѣpнѣ].

Πορνοσκόπος (δ, ή), пpивitopѣ, okitopѣ de кѣpвe, кѣpвapѣ. [пѣpнѣ, cкoпѣсѣ].

Πορносύνη (ή), poet: = Πορνεία.

Πορνοτελώνης (δ), вaмeшѣ de кѣpвe, saѣ лѣтopѣ de лa стѣпѣнiпe prin коп-тpактѣ стpѣнчeпeа тpивѣлѣi кѣpвeлop; saѣ кѣmпѣpѣitopѣ de boe de a цинeа тpакtipѣ de кѣpвe. [пѣpнѣ, тeлѣнѣсѣ].

Πορνότριψ, [пѣpнѣ, тpѣбѣω] iѣoсѣ (δ), = Πορνοκόπος.

Πορνοφίλας, α, Dop: in локѣ de ..

Πορνόφιλος (δ), iѣvitopѣ de кѣpвe. [пѣp-нѣ, фiлoсѣ].

Πορροποιέω -ō, viit: -ήσω, fakѣ, desкizѣ dрѣmѣ, тpечepe; (med:) desкizѣ пopѣi тpѣ-пѣлѣi. [шi]

Πορροποιία (ή), fачepe de тpечepe, de dрѣmѣ; saѣ desкidepe de пopѣi тpѣпѣлѣi. [пѣpнoсѣ, пoиѣсѣ].

Πόρος (δ), [пѣiрѣω] тpечepe; (obич:) = Πορθμός, stpimtoape de апѣ, ne xnde poa-te чineвa тpечo din kolo de mape, saѣ de pѣш. «Ίόνιος (•Ωκεανού) πόρος». Pind: шi Es: тpекѣтoape (in Ep: пѣnte); (maѣ des) кaзeа, че xpиeаzѣ obичnѣit кѣлѣтopѣi ne mape (upинч: пѣstind ne дiнгѣ мѣpмѣpѣ, saѣ тpеkind stpimтopѣ). «Τοὺς τὴν μεσσηνιακὴν μάλλον καὶ μὴ ἐν πόρῳ κατωκημένους». Tѣч: ne цѣpмѣ de mape, аsѣпpа dрѣmѣ-лѣi копѣvѣилop. «Εἶναι γὰρ αὐτοὺς (τοὺς Μεσσηνίους) ἐν πόρῳ μάλιστα τῆς Σικελίας». Tѣч: (in intind:) mapea, лѣчiѣл мѣpѣi. «Πόρους ἄλδος». Od: M. (in пeп:) локѣ de тpечepe, dрѣmѣ; кaпaлѣ, гaкpѣ; (de xnde пapтiк:) пeвѣзѣтeлe гѣpѣi a лe тpѣпѣлѣi, [de aчi] пopѣi, prin kape eсe sѣdoapea; пѣmѣиitѣ (saѣ fipeлe, de kape атiрнѣ лѣ-тpѣitѣ) xнop inсеkte; (fir:) кiпѣ, мiѣлoкѣ de a сѣvѣpшi чeвa, (iар prinч:) de аdо-вiндiчeлe тpевѣиnчoase; (de xnde in пeп:) вeиitѣ. «Πόρον χρημάτων». Ksn: (kape a mi skpis) «Περὶ πόρων». desnpе вeиitѣpи-лe пѣвѣичe алe Ateneиitop. (шi авсол:) «Οὐδὲ πόρος ἐραίνεται τῆς ἀλώσιος». Ep: «Οὐκ ἐδύνατο πόρον οὐδένα τούτου ἀνευ-ρεῖν». Ep:

Πορπάζω, viit: -άσω, = Πορπάω.

Πορπακίζω, viit: -ίσω, апѣкѣ skѣлѣ de

mînzsh, sađ de verira din mîzlokđ de dîntşntpr. || (mîz:) mъ armezđ kъ sksîđ. [pôrpax].

Πορπαχορορέω -ω, viit: -ήσω, portš, piđ pavza de mînzsh (de xalkaoa de dîntşntpr). [pôrpax, férw].

Πόρπημα (τὸ), Dor: în lokđ de πόρπημα.

Πόρπηξ, ακος (ὁ), mînzsh (verira de dîntşntpr) a sksîxlđ, (alt:) ὄχλον. 2) (în Esp): o parte a r̄telei kalxlđ, (poate) κ̄πεπελα fr̄xlđ, (Franz:) la t̄tiere. [mi

Πορπάω -ω, viit: -άσω, sađ -ήσω, inkeiđ kъ konkъ sađ kataramъ. [din

Πόρπη (ή), [peirw] (prinç:) kiotoapea kopçei; (în çen:) konkъ; nastxř, şi çl: (bezî şi perónç). [de şnde

Πορπηδών, adv: în felđ de konkъ, sađ kiotoape.

Πόρπημα (τὸ), xaiñz inkeiatъ kъ konkъ, sađ nastxpi, (alt:) ἐμπόρπημα. 2) în lokđ de πόρπη. [πορπάω].

Πορπάω -ω, viit: -ώσω, = Πορπάω. [de şnde

Πόρπωμα (τὸ), = Πόρπημα.

Πόρρω, adv: în lokđ de πρόσω [în metat: πόρσω], denapte înainte, prea denapte; (pap desnpe timnđ) tipziđ; mai în şpmъ; de avî în kolo. «Περὶὼν μάλα σχεδὸν εἶδετο πόρρω». Tkr: «Πόρρω ποιεῖν, sađ γίνεσθαι». Lks: (şi fir:) «Προβαίνειν πόρρω µωθρηίας». Ksn: «Πόρρω δεινῶν». Sin: kъ kovîrşipe. «Μέχρι πόρρω προήγαγον οὗτοι τὸ προάγµα». Dm: (şi timn:) «Ἡδὲ δὲ πόρρω τῆς ἡμέρας οὐσης». Esx: «Ὡς δὲ τὴν νύκτα ἡγρύπνησαν, ἐκάθευδον μέχρι πόρρω τῆς ἡμέρας». Ksn: «Πόρρω τῆς νυκτός sađ τῶν νυκτῶν». Pl: «Πόρρω τῆς ἡλικίας». Ksn: în vîpstz inaintatъ; (şi absol:) «Πόρρω πεπαινέται». Tkr: tipziđ. (şi kъ aptik:). «Ὁ πόρρω». Lks: denţptatđ, steinđ; (ş-ne-opî fir:) neçerkatđ, nemtiitopđ. «Τὸ πόρρω». Lks: çe este denţptatđ (lokđ sađ timnđ). (bezî şi prósω). [de şnde

Πόρρωθεν, adv: de denapte; (timn:) de la înçenxiđ, de mxlđ. «Πόρρωθεν ἀναγινώσκειν». Pl: «Πόρρωθεν ἀρχόμενος». Pl: «Ὁ πόρρωθεν». Sin: nъ de mxlđ. [şi

Πόρρωθι, adv: denapte, în denţptape. [şi

Πόρρωτατος, η, ον, foapte denţptatđ. || (nest:) Πόρρωτατα, adv: în lokđ de ...

Πόρρωτάτω, adv: şnpri: al lxi pôrřw, foapte denapte.

Πόρρωτερος, α, ον, mai denţptatđ || (nest:) Πόρρωτερον, adv: în lokđ de...

Πόρρωτέρω, adv: komnar: al lxi pôrřw,

mai denapte (înainte), (desnpe lokđ, şi şi timnđ). «Πόρρωτέρω τῆς φήμης προσήναι». Lks: a dobîndi mai mxlţ penştaçie. «Πόρρωτέρω τῆς ἐβδόµης». Bisep: neste... (şi fir:) «Ἀγαλλόμενοι τῇ νίκῃ ἐδίωξαν πόρρωτέρω τοῦ χαιροῦ». Ksn: neste mъ şxř (bezî şi prósωτέρω). (şi kъ aptik:). «Ὁ πόρρωτέρω». Lks: çel denţptatđ mai mxlţ. «Τὰ πόρρωτέρω». Lks: = Τὰ περαιτέρω. [de şnde

Πόρρωτέρωθεν, adv: de mai denapte; sađ de mai 'nainte.

Πορραίνω, viit: -αίω, poet: = Πορσύνω.

Πόρριον, adv: poet: în lokđ de πόρρωτέρω, πόρρωτερον. [πόρρω]. [de şnde

Πόρριστα, adv: în lokđ de πόρρωτάτω, πόρρωτατα.

Πορσύνω, [pôrw, pôrrow] vi t: -υνέω -υνῶ, poet: (sađ pap proz:) dađ, k̄pn̄ieskđ; (obiv:) r̄teskđ; konstxîđ; (în çen:) fakđ, pric̄in̄ieskđ; şv̄irşesekđ; (şne-opî) inçrişesekđ, kastđ; çinstesekđ, adopđ, preççiesekđ prea mxlţ; (îap dşne Esix:) provo-kđ, îndemnđ, întxpiđ, peskolđ. «Πορσύνειν λέχος». Om: (fr:) a m̄txpa, a depe-tika patşl, (în menaçatъ ekspesie) a se înnp̄txşî din patşl k̄şba, ad: a se înnpesna t̄xneşte (prinç: desnpe k̄r-βъ). «Ὁὐκ εἶμι καίνοι πορσυνέουσα λέχος». Lx: Γ. «Ὁὐπω λέκτρα σὺν ἀνδράσι πορραίνουσαι». Anln: nemţpitare. «Πορσύνειν τὰ τοῦ θεοῦ». Ep: «Θεὸν ὡς πορσυνέουσιν». Anln: «Τῶν δ' Ὀμήρου καὶ τότε συνθέμενος ῥῆμα πορσυνε». Hind: preççiewte, sađ çine min-te. «Πορσύνειν τὰ ἐπιτήδεια (χαλὸν τοῖς πολεμίοις)». Ksn: (şi nas:) «Ὡς δὲ τὸ τοῦ ποταµοῦ οὕτως ἐπορσύνετο». Ksn: s' a ikonomisit. [din

Πόρρω, adv: în lokđ de πρόσω, sađ πόρρω.

Πορτάζω, viit: άσω, naskđ, fatđ (desnpe жшикъ, sađ mînzatъ); şpř (ka şiđ vîçelđ), şv̄rdezđ. [pôrtax].

Πορτάχιον (τὸ), vîçelxşîđ, sađ vîçelxşîđ. [dim: al lxi ...

Πόρταξ, ακος (ὁ, ή), poet: în lokđ de πόρτις.

Πορτί, prep: (în dial: Kret:) în lokđ de proti=прѳ.

Πορτίς, [férw] ios (ή, şi pap ó), vîçea, şi vîçelđ; mînzatъ, şi mînzatđ; (fir:) fatъ, sađ l̄txkđ. «Ἐραχὴ πόρτις». Opf: çervoaf-kъ. (bezî şi prósъ).

Πορτιτρόφος (ὁ, ή), poet: x̄r̄nitopř de vîçei, sađ îndemînatičkъ la p̄xşne de vavî «Ἡπειρος». Om: Inn: [πόρτις, tréřw].

Πορφύρα (ή), porfirъ, saḥ p̄r̄p̄rъ, xñḥ felḥ de skoikъ de mare, zeama k̄ria se întrepînîga de v̄nsea. 2) прецiоаса рошiе (k̄rîmizîe) v̄nsea, че се f̄chea ла чеi vekî dintp' aчeastъ kокiлъ. 3) p̄nъzъ (p̄rînъ: de aînpъ) v̄npsitъ k̄ porfirъ; (p̄rîkъ:) porfirъ, înn̄p̄r̄teaskъ man'ie; (de xnde p̄rîntînd:) înn̄p̄r̄teaskъ st̄p̄nîp̄re, înn̄p̄r̄z̄dîe. «Πλατεiα —». Lks: po-mia bat̄ a touci patrîciîlor Pomei, (Lat:) latus clavus [de xnde

Πορφυρεiος, α, ον, преа рар, saḥ ind: îн локḥ de πορφύρεος.

Πορφυράνθιμος, mi Πορφυρανθiς, éος (έ, ή), чel k̄ florî poimî, saḥ v̄npsit̄ îн faḡz porfirie. [πορφύρα, άνθος].

Πορφυρεiον, saḥ (mai korekḥ) Πορφυρεiον (тi), л̄кр̄t̄opie de porfirъ, saḥ v̄npsit̄opie îн faḡz porfirie. [mi

Πορφύρεος, α, ον, mi Πορφύρεος —oṡς, éα x̄, εον —oṡν, (kompar: πορφυρώτερος, —ώτατος) porfirîḥ, saḥ v̄npsit̄ k̄ porfirъ (po-x̄ inkisḥ, morikḥ); (p̄rîntînd:) ner̄p̄x̄, înt̄nekosḥ, saḥ v̄npsit̄ k̄ sin̄ue. «Πορφύρεος θiάνатос». Om: a чel̄i omopit̄ îн pes̄oiḥ; saḥ (simn:) îн локḥ de μέλας, ner̄p̄x̄. «Πορφυροῦν άντι μέλαν· εoiкаси γάρ πως άμφο τi χρώματα· έπει εγγύς μελανiας εστι και τi πορφυροῦν». Exst: «Kṡμα πορφύρεον». L: A. «Αλα πορφυρέην» L: Π. (bezî mi oṡnoṡ). [mi

Πορφυρεῦς, éως [πορφύρα], mi

Πορφυρευτης, oṡ (ό), neskarḥ de porfirъ, saḥ л̄кр̄t̄op̄r̄ de (v̄npsit̄op̄r̄ k̄) porfirъ. [mi

Πορφυρευτικος, ή, ον, atinr̄t̄op̄r̄ de л̄кр̄t̄op̄r̄a porfipei, saḥ de л̄кр̄t̄a л̄i. [din

Πορφυρεύω, mi (mikъ:) —eṡomai, viit: —eṡω —eṡtomai, nesks̄iesk̄ porfipe, saḥ v̄npses̄i k̄ porfirъ. [πορφυρεύς].

Πορφυρέω —ō, viit: —ēō, poet: (mai noḥ) îн локḥ de πορφύρω. [mi

Πορφυρίζω, viit: —iō, sîntḥ kam (batḥ îн) porfirîḥ. [mi

Πορφύριον (тi), dim: ал л̄i πορφύρα. 2) (xne-opi) îн локḥ de πορφυρεiон. [mi

Πορφυρίς, iḡos (ή), veshmintḥ porfirîḥ. 2) xñḥ felḥ de nastre (alta dekîl porfuriōn). [mi

Πορφυρίτης, ou (έ), mi Πορφυριτης, iḡos (ή), asemenea k̄ porfira. «Αἱθος —». poimie somakie [mi

Πορφυρίων, ωνος (ό), xñḥ felḥ de nastre (porfir̄n̄ie, saḥ p̄m̄z) k̄ чок̄k̄ mi p̄içoa-rele poimî (bezî At: 368: mi λ̄x̄th: πορ-

φυρίς). 2) xñḥ felḥ de kitḥ. mi 3) xñḥ f̄olḥ de karakatiḡ. [πορφύρα].

Πορφυρόβαπτος (ό, ή),=Πορφυροβαφης. [mi Πορφυροβαφεiон (тi), v̄npsit̄opie k̄ porfirъ. [mi

Πορφυροβαφης, éος (έ, ή), v̄npsit̄ k̄ porfirъ, porfirîḥ. [mi

Πορφυροβάφτος (ό, ή), v̄npsit̄op̄r̄ k̄ porfirъ. [πορφύρα, βάπτω].

Πορφυρογέννητος (ό, ή), n̄ks̄k̄t̄ îн porfirъ (îн kamerъ de palatḥ înnodosit̄ k̄ porfirъ), (ad:) înn̄p̄r̄z̄dînd tat̄la st̄ḥ. (bezî πορφύρα). [πορφύρα, γεννάω].

Πορφυροειδής, éος (έ, ή), чel de fel̄k̄l (asemenea) porfipei. [πορφύρα, εiḡos]. [de xnde

Πορφυροειδῶς, adv: îн felḥ de porfirъ, Πορφυρεις, εσσα, εν, poet: îн локḥ de πορφύρεος, porfirîḥ; (îн uen:) ap̄t̄osḥ (ка pe eate ла okiḥ). [πορφύρα].

Πορφυροζωνος (έ, ή), p̄r̄t̄op̄r̄ de porfirie îн uinr̄toape. [πορφύρα, ζώνη].

Πορφυρόκαυλος (έ, ή), (bot:) чel k̄ ko-top̄r̄ porfirîḥ (poim̄). [πορφύρα, καυλός].

Πορφυροκλέπτης, ou (ό), f̄x̄p̄ de porfipe (de x̄al̄ne porfipi). [πορφύρα, κλέπτω].

Πορφυρομιγής, éος (ό, ή), amestek̄t̄ k̄ fipe de porfirъ. [πορφύρα, míγνυμι].

Πορφυρόπεζα, ης (ή), poet: fem: ал л̄i

Πορφυρόπεζος (ό, ή), чel k̄ p̄içoa-re (saḥ pe poale k̄ kenape) porfipi. [πορφύρα, πέζα].

Πορφυροπώλης, ou (ό), mi Πορφυρόπωλης, iḡos (ή), v̄n̄z̄t̄op̄r̄ —oape de porfirъ saḥ porfipe. [πορφύρα, πώλης]. [de xnde

Πορφυροπωλικός, ή, ον, atinr̄t̄op̄r̄ de v̄n̄z̄t̄op̄r̄a de porfipe. «Πορφυροπωλική», trea-ba v̄n̄z̄t̄op̄r̄a de porfipe.

Πορφυρόστρωτος (ό, ή), aштеp̄n̄st̄ k̄ porfirъ, saḥ porfirî amtepn̄st̄k̄r̄i. [πορφύρα, στρώννυμι].

Πορφυροσχήμων, onos (ό, ή), îner̄k̄at̄, înpodovit̄ k̄ porfirъ [πορφύρα, σχήμα].

Πορφυροῦς, x̄, oṡν, îн kontpak: din πορφύρεος.

Πορφυρώ —ō, viit: —ōō, fakḥ, saḥ v̄npses̄k̄ porfirîḥ. [mi

Πορφύρω, viit: —oṡō, (prea p̄r̄p̄r̄m̄:) fakḥ, v̄npses̄k̄ чева porfirîḥ (Non:); (oṡiç:) m̄z̄ fakḥ, m̄z̄ ap̄t̄l̄ porfirîḥ;=Πορφυρίζω; (p̄rîntînd:) m̄z̄ innerpes̄k̄ (p̄rînъ: ka marea, k̄nd îн uene a se f̄x̄p̄t̄na); (de xnde fir:) sîntḥ îн nelinīte, t̄r̄p̄x̄p̄at̄ (îneḡl̄sit̄) de fel̄x̄p̄ite r̄ind̄x̄p̄i; îн uen:) m̄z̄ r̄in-desk̄, înv̄iptes̄k̄ r̄ind̄x̄p̄i îн mintea mea.

«Καὶ τὸ δε, Κράθι, οἶνω πορφύροις,, Τкр: «Ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος κύματι κωφῶ,, Ιλ: Ξ: (mi fir:) «Πολλὰ δὲ οἱ κραδίη πόρφυρον,, Om: «Οὐδὲ τιν' ἄλλον δέσσαντο πορφύρουσα τοῖον ἔμμεναι,, Αηλη: (bezī mi καλ-χαίνω). [mi]

Πορφυρώδης, εος (ό, ή), = Πορφυροειδής. [πορφύρα].

Πορφυρώματα (τά), [πορφυρώ] κρηνηριε porpuro, че се жертиѧѧ in cinstea Чепесеї mi Перселефеї.

Πόρω, [in afin: κς πείρω mi φέρω] viit: πόρσω, (nex: 2: ἔπορον) neintr: temat: αλ λδї πορεῖν.

Πός, πή, πόν, αρχαϊκῶ, mi κς tota ne- intr: pronome in lokḥ de τίς (de xnde adv: ποῦ, ποῖ, πω, πη, mi چهle dintp' in-sele πόθεν, πότε, mi чл:)

Πόσ', poet: in lokḥ de ποσὶ, dat: im: αλ λδї ποῦς.

Ποσάκις, mi (poet:) Ποσάκι, adv: intr: evt: saḥ in mirape, de kite opī! «Ποσάκις, ἡθελήσα,, καὶ οὐκ ἡθελήσατε,,! Skp:

Ποσαπλάσιος, α, ον, mi Ποσαπλάσιων, ενος (έ, ή), de kite opī n' atita, de kite opī maī msatḥ, saḥ maī mare? pesnanssa este, διπλάσιος, τριπλάσιος, indoitḥ, intr: evt, mi чл: [πόσος, ἀπλοῦς].

Ποσαπλώς, adv: intr: evt: in kite kinxpi? saḥ = Ποσάκις.

Ποσάπους, οδος (έ, ή), de kite niḥoape (in intindepe). [πόσος, ποῦς].

Ποσαχῇ, adv: intr: evt: in kite pḥmī, saḥ lokxpi? [mi]

Ποσαχώς, adv: intr: evt: in kite kinxpi, saḥ felxpi? [neintr: ποσαχός].

Πόσε, [πός] adv: intr: evt: xnde, in kape nape?

Ποσειδᾶν, ἄνος (ό), Dor: in lokḥ de Ποσειδῶν. [de xnde]

Ποσειδάνειος, α, ον, Dor: in lokḥ de Ποσειδώνιος.

Ποσειδάων, ωνος (ό), poet: in lokḥ de Ποσειδῶν. [de xnde]

Ποσειδάωνιος, α, ον, poet: in lokḥ de Ποσειδώνιος.

Ποσειδαιος, α, ον, = Ποσειδώνιος.

Ποσειδειον (τό), = Ποσειδώνιον.

Ποσειδεών, ὠνος (ό), [Ποσειδών] a wase-lea лхнѧ a Aten: (Dek:-Ian:)

Ποσειδεωνίς, saḥ Ποσειδωνίς, ιδος (ή), πα-τρεια лдї [Ποσειδών], nḥmitḥ, 'Αλκυών (be-zi ziḥ:).

Ποσειδήϊος, η, ον, Ion: in lokḥ de Ποσειδείους = Ποσειδώνιος.

Ποσειδῶν, [stpeinḥ] ὠνος (ό), (ak: Ποσειδῶνα mi Ποσειδῶ, vok: Πόσειδον) Nentxḥ, zexa mḥpiī. [de xnde]

Ποσειδώνειος (ιος), α, ον, κςvenitḥ, saḥ konsfingitḥ лдї Nentxḥ. || (sḥst:) Ποσειδωνία(ή), = Ποσειδωνίς. (in next:) Ποσειδώνιον (τό). (se ing:) (ιερὸν) templax лдї Nentxḥ, mi Ποσειδωνία (τά), (se ing: ιερά) sepev-toape, saḥ жертиѧ in cinstea лдї Nentxḥ.

Ποσειδωνοπετής εος (ό, ή), κςxetḥ (ad: provenitḥ) de la Nentxḥ (ка Δι' πετής). [Ποσειδῶν, πέσω = πίπτω].

Πόσθη (ή), пѧлчѧоа (maī κς sea: de la канл) memḥpax лдї venitalḥ bḥpḥteskḥ; (prin intind:) memḥpax venitalḥ ад bḥp-satx лдї, (de aḥi poate) пѧмѧ. [de xnde]

Ποσθία (ή), xḥuopax (бѧвѧиѧа), че ese ne marḥinea плѧопѧлор okiḥ лдї. [mi]

Ποσθίον (τό), dim: αλ лдї πόσθη. [mi]

Πόσθιος, α, ον, κςvenitḥ la (atixḥtopḥ de) πόσθη (bezī ziḥ:). [mi]

Πόσθων, ωνος, mi Ποσθωνεύς, εως (ό), kom: чл κς mare memḥpax venitalḥ; (in miur: nḥmipe de mikḥ kopilḥ) пѧgoiḥ; (de xnde) prostḥ, kopilḥprostḥ.

Ποσι. dat: im: αλ лдї ποῦς.

Ποσιδαιος, α, ον, mi Ποσιδήϊος, η, ον, Ion: in lokḥ de Ποσιδείους = Ποσειδώνιος. || (sḥst:) Ποσιδήϊον (se ing: ιερὸν), templax лдї Nentxḥ.

Πόσιμος, η saḥ ος, ον, = Ποσιμος.

Ποσιπερνίδες (αί) vinele niḥoapax лдї de līn-гѧ кѧлкіѧ. [ποῦς, πτέρνα].

Πόσις, ιος (ό), poet: [πόθος, de xnde mi Ιτλ: sposo] bḥpḥsatx mḥepiī, sogḥx; lo-godnikx; (in ven: amopezx. «Φοβούμαι, μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς ἐμὸς καλεῖται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνῆρ». Sof:

Πόσις, εως (ή), vere, saḥ bḥxtḥpḥ; (prin intind:) ospḥmḥ. «Ἰλαδὸν συγγίνεσθαι εἰς πό-σιν». Ep: «Ἦδη οὖν πόσιος ἐν βάθει ἤμες,, Τкр: [πόω = πίνω].

Πόσος, ή, ὄν, atitḥ la kitime, saḥ mḥpi-me. «Ἐπὶ ποσόν, saḥ Ἐπὶ ποσόν τι». Лкс: pīnḥ la xḥḥ gradḥ, saḥ la o vreme, kīḥa. «Τὸ ποσόν,, Лкс: in lokḥ de ή ποσότης. [mi]

Πόσος, η, ον, [πός] intr: evt: in kitime, kītḥ? «Τοὺς Λακεδαιμονίους ἔφη μὴ ἐρωτᾶν, πόσοι εἰσιν, ἀλλὰ πῶς εἰσιν οἱ πολέμοι»; Πλ: «Πόσος χρόνος ἐστίν, ἀφ' οὗ mi чл: Skp: (mi fḥpḥ sḥst:) «Μέχρι πόσου»; Лкс: pīnḥ xnde? saḥ pīnḥ kind? «Πόσον ἄπεστι,,; Ksn: «Ἐπὶ πόσῳ (se ing: ἀργυρίῳ); Ksn: «Πόσου τοῦ-το»; Лкс: «Πόσ' ἄττα,,; Лкс: ka kite лѧкpḥpi?

Ποστούλλαβος (ό, ή), din kîte sizave kom-
pssš? [πόστος, συλλαβή].

Ποσότης (ή), kitime. [σι]

Ποσώ -ō, viit: -ώσω, [ποσός] xotpъskš
kitimea, (ad.) kītš are, kostъ, saš pre-
ušešte bre žnš lъkъ. «Θείναι ψήφους, καί
ποσοῦν αὐτάς καθ' ἑξακοσίους κατὰ μίαν». Tpr:
a sъposa, kъ fie-kape infъgishazъ shase
shte. (шi pas:) «Πεποσωμένος, η, εν, Lks:
a kъpъia kitime este xotpъitъ.

Ποσσημαρ, adv: poet: kîte (in kîte) zi-
le. [πόστος, ήμαρ].

Ποσσίχλυτος (ό, ή), poet: vestitš nentpъ
izъeala nъchoarelor. [πούς, χλυτός].

Ποσσίχροτος (ό, ή), poet: tropъitorъ, saš
de tropъit kъ nъchoarele; vъnš de danъš.
[πούς, χρότος].

Ποσσίν, poet: in lokъ de posin, dat: im:
ak lъi пous.

Πόστος, η, on, poet: in lokъ de πότος.

Ποταίος, α, on, [πότος] in kîte zile? (pes
pъnsъl δευτεραίος, τριταίος. шi чл').

Ποστημόριος, α, on, чel че a kîtelea parte
a totъlъi fache? (pespъnsъl, τριτημόριον,
πεμπτημόριον, шi чл): «'Εκ ποστημορίου κε-
κληρονόμηκε».; Lks: la a kîtelea parte a
mowshenit? [πότος, μόριον]

Πότος, η, on, dъne kигl алгил nъmъpatъ?
«Πόστον ἔτος ἐστί».; Lks: (pe pъnsъl, πέμ-
πτον, δέκατον, шi чл): «Πόστον μέρος».; Lks:
=Ποστημόριον;

Ποτώς, adv: intp' o kitime, op kīt; op
kъim. [ποτός].

Πότ' (xpm: bok:) шi Пот (xpm:т), Dor:
in lokъ de potl=πρός «Πот τώ». Tkr: in
lokъ de прός тоῦ.

Πот' (nedef:) in apok: in lokъ de по-
тѣ. [шi]

Пот' (intpъe:) in apok: in lokъ de поте;

Пота, adv: Eol: in lokъ de поте;

Ποτάγορος (ό, ά), Dor: in lokъ de πο-
τήγορος.

Πот όγω, viit: -αζώ, (nex: ποτήγαγον) Dor:
in lokъ de προσάγω. [de vnde]

Ποταγωγίς, ιδος (ά), Dor: in lokъ de
προσαγωγίς (fem: ал лъi προσαγωγείς), fe-
mele iskodifoape. (алгил indrent: ποταγω-
γίδης=Προσαγωγίδης).

Πот-αείδω, viit: -αείσώ, Dor: in lokъ de
προσάδω.

Πотани, adv: de kъpind, kъ nъgинъ mai
'nainte. [шi]

Ποταίνος, α, on, poet: [потl=πρός, αίνος]
noš, proasъtъš; (pin intind:) din noš a
pъtatъ, neasъitъ, neobichitъ, ekstraordi-

narъ (innpot: de παλαίφατος).

Πот-ακούω, viit: -ακουσώ, Dor: in lokъ
de προσακούω.

Πот-αμείβομαι, viit: -αμειψοῦμαι, Dor: in
lokъ de προσαμείβομαι.

Ποτάμειος, α, on, =Ποτάμιος.

Πот-αμέλγω, viit: -αμελξώ, Dor: in lo-
къ de προσαμέλγω.

Ποταμητός (ό, ή), adssš, pъrtatъ, плз-
titъ ne pîşpî. [ποταμός, άγω].

Ποταμηδόν, adv: ka žn pîš. [ποταμός].

Ποταμήιος, α, on, Ion: in lokъ de πο-
τάμειος.

Ποταμήις, ιδος (ή), poet: in lokъ de
ποταμία.

Ποταμηπόρος (ό, ή), petpekъtorъ de pî-
şpî. [ποταμός. πόρος].

Ποταμήρυτος (ό, ή), poet: in lokъ de
ποταμόρρυτος. 2) [ποταμός, άρύω] skosъ, лз-
atъ din pîš.

Ποταμήτις (noate mai bine Ποταμίτις),
ιδος (ή), poet: in lokъ de ποταμία. [шi]

Ποτάμιον (τὸ), dim: ал лъi ποταμός, pîş-
legъ [шi]

Ποτάμιος, α saš os, on, de pîš. [шi]

Ποταμίσκος (ό), dim: ал лъi ποταμός, pîş-
legъ. [шi]

Ποταμίτης, ου (ό), rлs: = 'Υδρομαστευτής,
(Tъpч:) чешмечиш. [шi]

Ποταμίτις, ιδος (ή), vezl ποταμήτις. [πο-
ταμός].

Ποταμογείτων, onος (ό, ή), vechinъ (apro-
piatъ) de pîš. || (ssъst: fem:) žnš felъ de
plantъ de lîngъ apъ. (Dskr: D: 101:) [πο-
ταμός, γείτων].

Ποταμοδιάρτης, ου (ό), trekъtorъ de къ-
лъtorl ne pîš. [ποταμός, διαίρω].

Ποταμόχλυτος (ό, ή), sdatъ (notonitъ)
din toate pъrцile de pîš, saš pîşpî. [πο-
ταμός, χλύω].

Ποταμόνδε, adv: poet: ла, къtre pîš.

Ποταμόρρυτος (ό, ή), kъrgъtorъ ka žnš
(saš in) pîš. «'Υδωρ - ». Lks: apъ de pîš.
2) sdatъ (adъnatъ) de pîš, saš pîşpî. [πο-
ταμός, řέω].

Ποταμός (ό), pîš; (in цen:) apъ kъrgъ-
toape. [потѣн, άμάω].

Ποταμοφόρητος (ό, ή), [ποταμός, φορέω]
adssš, tîpîš ла vale de pîš.

Ποταμόχωτος (ό, ή), inkisъ, saš akone-
pitъ, saš formatъ de nъmintъ grъmъditъ,
adssš de pîš. [ποταμός, χώνυμι]

Πотанός, а, он, Dor: in lokъ de потηνός.

Πотάομαι -ώμαι, viit: -ήσομαι, (nex: έπο-

τήθην, tre: de kx: in lokš de prez: πε-
πότημαι) = ἵπταμαι, svorš.

Ποταπός, ή, ον, (wi adv:) -απώς, = Πο-
δαπός.

Ποτ-αυγάζω, mi (mij:) -άζομαι, viit: -α-
σώ, -εῦμαι, Dor: in lokš de προσαυγάζω,
-ομαι.

Ποτ-κυλέω -ῶ, Dor: in lokš de προσκυλέω.

Ποταῶς, α, ον, Dor: in lokš de προ-
σηῶς.

Πότε; [πός] adv: ὥμην: (intrevst:) kīnd?
in че vreme?

Ποτέ, saš (ovic: enkl:) ποτε, adv: ὥμην:
(nedef:) o datz, intp' o vreme; sne-orī:
in sfirmit. • Ἦδη ποτέ. "Πάλαι ποτέ,, • Ἄει
ποτε». Lks: • Ποτέ μὲν, ποτέ δέ». Lks

Ποτέδραμε, Dor: in lokš de προσέδραμε.

Ποτέθηκα, Dor: in lokš de προσέθηκα,
nex: al lxi προστίθημι.

Ποτειδᾶν, ἄνος, Dor: in lokš de Ποσειδῶν.

Ποτένθης, Dor: in lokš de προσέλθης, a
2: sing: nep: de nex: 2: ssn: al lxi προ-
σέρχομαι.

Ποτέομαι, Ion: in lokš de ποτάομαι.

Ποτέος, α, ον, posit: al lxi πίνω, de vž-
st. • βρωτέων καὶ ποτέων». Lxv:

Ποτ-ερίσθω, Dor: in lokš de προσερίζω.

Πότερος, [πός, ἑτερος] α, ον, kape din
doi? • Τυδείδην δ' οὐκ ἄν γνῶις, ποτέροισι με-
τείη». Ιλ: Ε: || (maī des: nest:) Πότερον; wi
im: Πότερα; in lokš de adv: kape din doi?
че oape? «Πότερον ἔχρην ἢ μή,,; Ιπkr: • Οὐδ'
ἔγνω πότερον, τεθνήκαμες, ἢ ζοῖ; εἴμεσ,,; Τkr:
• Πότερον, αὐτὸς ἢ Περικλῆς,,; Πλ:

Ποτ-έρχομαι, Dor: in lokš de προσ-
έρχομαι.

Ποτέρωθεν adv: din kape din amīndox
πρwile? [wi

Ποτέρωθι; adv: in kape din amīndox πρ-
wile? [wi

Ποτέρως; adv: in kape din amīndox ki-
pwile. [wi

Ποτέρωσε; adv: kžtre kape din amīndox
πρwile? [πότερος].

Ποτ-έχω, viit: -εξῶ, Dor: in lokš de
προσέχω.

Ποτή (ή), poet: in lokš de πῆσις, svor-
pš, saš svxpetš. "Ποτῇ, adv: in svxpetš.

Ποτήγαγον, Dor: in lokš de προσήγαγον,
nex: 2 al lxi προσάγω.

Πότημα, rap in lokš de πόμα.

Ποτηματοποιός (δ, ή), fžkžtopš de vž-
tspī. [πότημα, ποιός].

Ποτῆμεν, Dor: in lokš de προσεῖναι, inf:
al lxi πρόσσειμι, viit: -έομαι.

Ποτηνός, ή, ον, = Πτηνός, svxpxtopš. ||
adv: ka o pasžpe. [ποτάομαι].

Ποτῆρ (δ), poet: in lokš de πότης ||
(sxvst:) = Ποτήριον. [xβiελš

Ποτηρίδιον (τὸ), dim: al lxi ποτήριον, πβ-
Ποτηρίδιος, α, ον, kvvniš la παχαpš.
[ποτήριον].

Ποτηριογλύπτης, ου (δ), sxpxtopš de (flo-
pī nu) παχαpе. [ποτήριον, γλύφω].

Ποτηριοκλέπτης, ου (έ), fžpxtopš de паха-
pе (аша se inlitela o perdxit poemž a
lxi Teokpīš). [ποτήριον, κλέπτω].

Ποτήριον (τὸ), пахаpš de vžki. 2) žnš
felx de plantž kopženoasž (Diskp: Γ:
17). (prinč: nest: lxi ...

Ποτήριος, α saš os, ον, = Πατηρίδιος. [ποτήρ].

Ποτηριοφόρος (δ, ή), pšpxtopš, wīitopš
de пахаpš saš пахаpе in mīnž. [ποτήριον,
φέρω].

Ποτηριοθήκη, wi Ποτηροθήκη (ή), tokš de
παχαpš; saš lokš (džlanš) de nxs in пžstra-
pе пахаpе. [ποτήριον,θήκη]

Ποτηροπλύτης, ου (δ), vasž de spžlat па-
хаpе. [ποτήρ, πλύνω].

Πότης, ου (δ), vžtopš, vevivš. [πῶ ne-
intp: = πίνω].

Πότης, ἥτος (ή), poet: in lokš de πό-
σις, wi ποτών.

Ποτητὸν, ή, ον, svxpxtopš. "Ποτητᾶ,,. Om:
пžtpīle. [ποτάομαι].

Ποτῖ, prep: Dor: in lokš de πρὸς.

Ποτιάπτω, Dor: in lokš de προσιάπτω.

Ποτιβάλλω, Dor: in lokš de προσδάλλω.

Ποτιβέλω, Dor: in lokš de προσδβέλω.

Ποτιδέγμενος, η, ον, Dor: in lokš de
προσδέγμενος poet: = προσδεχόμενος.

Ποτιδεῖν, Dor: in lokš de προσιδεῖν.

Ποτιδέρομαι, Dor: in lokš de προσ-
δέρομαι.

Ποτιδέομαι, Dor: in lokš de προσδέομαι.

Ποτιδόρπιος (δ, ᾰ), Dor: in lokš de
προσδόρπιος.

Ποτειλέω -ῶ, Dor: in lokš de προσειλέω.

Ποτίζω, [ποτός] viit: -ίζω, adžnš; (fir:
desnpe пžmīntš wi plante) = Ἄρδω. "Όταν
αὐτὰ (τὰ φυτὰ) ὁ θεὸς ἄγαν ἀθρόως ποτίζει» Ksn:

Ποτίθει, Dor: in lokš de προστίθει, saš
πρόσθεις, prez: saš nex: de πορηνι: al
lxi προστίθημι.

Ποτικάρδιος (δ, ᾰ), Dor: in lokš de προσ-
κάρδιος

Ποτικλίνωμαι, Dor: wi poet: in lokš de
προσκλίνωμαι.

Ποτικῶς, ή, ον, απекatš la vžtspž.
[πότης].

Ποτίκρανον (τὸ), Dor: in lokš de πρόσκρανον, перпъ de капъ

Ποτικῶς, adv: κς disposiție, saș kinš indeminatikš ла вѣхѣрѣ. «Ποτικῶς ἔχω», Πι: амъ аплекаре ла вѣхѣрѣ. [ποτικός].

Ποτιλέγω, viit: -λεξῶ, Dor: in lokš de προσλέγω.

Ποτιμάσσομαι, Dor: in lokš de προσμάσσομαι.

Ποτιμάστιος (ὁ, ἄ), Dor: in lokš de προσμάστιος.

Πότιμος (ὁ, ἡ), vñh de вѣхѣ; (wi fir: despne кѣвѣнѣ) плѣкѣлѣ. [ποτός].

Ποτιμυθέομαι, -οῦμαι, Dor: poet: in lokš de προσμυθέομαι

Ποτινίσσομαι, Dor: poet: in lokš de προσνίσσομαι.

Ποτισεπτηγίαι, Dor: poet: in lokš de προσπεπτωγίαι, im: de tre: de κς: de parly: fem: ал лѣлī προσπίτω, saș dñpe аллѣлī in lokš de προσπεπτηγίαι din προσπήτσω (πιώσω).

Ποτισύσσω -ομαι Dor: in lokš de προστύσσω, -ομαι.

Ποτιπηχύνομαι, Dor: poet: in lokš de προσπηχύνομαι.

Πότις, ιδος (ἡ), fem: ал лѣлī πότης [de xnde

Ποτίσσω, viit: -ιξῶ, Dor: in lokš de ποτίζω.

Πότις, εως (ἡ),=Ποτισμός [wi

Πότισμα (τὸ), вѣхѣрѣ datъ snpe адъпаре 2) чего че се аданъ (грѣдинъ, плантъ, saș vitъ). 3) in lokš de...

Ποτισμός (ὁ), адъпаре (akt: saș nas): [ποτίζω].

Ποτιστάζω, viit: -σταξῶ, Dor: in lokš de ποττάζω.

Ποτίστατος, η, ο, kom: sñprl: ал лѣлī πότης.

Ποτιστήρ (ὁ),=Ποτιστής. [de xnde

Ποτιστήριον (τὸ), шанцѣл, prin kapo se аданъ грѣдинъ, wi чл:

Ποτιστής, οῦ (ὁ), адъпѣторѣ (de plante, saș vite); (xne-opl)=Κεραιτής. [wi

Ποτίστρα (ἡ), адъпѣτοаре, (ad: lokš, saș basš, xnde se аданъ vitele. [ποτίζω].

Ποτισχομένη, Dor: in lokš de προσχομένη, fem: ал mij: nex: 2 de parly: ал лѣлī προσέχω.

Ποτιτέρπω, viit: -τερψῶ, Dor: in lokš de προστέρπω.

Ποτιτρόπαιος (ὁ, ἄ), Dor: in lokš de

προστρόπαιος.

Ποτι-φθέγγομαι, Dor: in lokš de προσφθέγγομαι.

Ποτιφόριμος, wi Ποτίφορος (ὁ, ἄ), Dor: in in lokš de προσφόριμος, πρόσφορος.

Ποτιφύομαι, Dor: in lokš de προσφύομαι.

Ποτιφωνήεις, εσσα, εν, Dor: poet: in lokš de προσφωνήεις.

Ποτιχρίμπτω, Dor: in lokš de προσχρίμπτω.

Ποτιψάω, Dor: in lokš de προσψάω.

Πότιμος (ὁ), πίπτω] vrodipe, întimplare (maî de mxale-opl rea), nenorocire; (partik: moapte, peire (vezl wi μέρος).

Πότινα, poet: in lokš de ...

Πότινα, poet: fem: ал (neînlr:) πότινος, estimabilъ, respektabilъ, sfîntъ; (maî de mxale-opl ka o aklam: çinst: de zeige) dñmñtъ, stñmñtъ. «Πότινα θεά». Om: Πότινα μήτηρ. Om: «Λίμνης Τριτωνιάδος ποτιάν ἀκτάν». Exr: «Πότινα νύξ... Τкр: (wi sñprl:) «Λίndon ποτινωτάτην». Лрт: (wi κς çen:) «Πότινα θηρῶν Ἀρτεμις», Лрт: «Πότινα δ' ἄστράτων βελέων Κυπρογένεια». Pind: (wi ka sñprl:) «Πότινα θεῶν» Inn: Om: (vezl wi dños; wi avsol:) «Πότινα ἐμάν», Exr: stъ-stъpina mea ziye sñkra). || Πότινα (maî κς seamъ, Чепеса, mi Персефона; (wi ла im:) Ехмениделе [de xnde

Ποτινάδες (αἱ, poet: Menadele, Бакантеле (nentrъ акламаçiile лор). 2 (enit:) Esmenidele (ka estimabile wi sfinte). [wi

Ποτινάζομαι, viit: -άζομαι,=Ποτινάομαι.

Ποτινάαχτος, греш: in lokš de ποτνααχτος.

Ποτινάσις, εως (ἡ), wi Ποτνιασμός (ὁ), кемаре in ажѣторѣ de Zeš, рѣгѣчѣне (prinç: κς plñncerosš glasš). [din

Ποτινάω -ῶ, wi (mij: wi maî întrev:) -άομαι -ῶμαι, viit: -άομαι, кемѣ in ажѣторѣ (prinç:) zeigъ, stpîrînd, Пότινα, πότινα; (in çen:) porš, saș кемѣ ажѣторѣл кѣѣва (prinç: κς лакрѣмѣ wi вѣлѣрѣ), нѣ plñnrъ, porš [din

Πότινος, (prinç: întrev: нѣмаѣ ла fem:) estimabilъ, respektabilъ, wi чл: (vezl πότινα. [πόθος, ποθεινός].

Ποτόδδω, Лак: in lokš de ποτόδδω.

Ποτόν (τὸ), вѣхѣрѣ, saș op че се веа; (par partik: wi poet:) апъ. 2)=Πόσις, ве-ре. (de xnde 3)=Πέτος, ospъгъ. (prinç: nexl: лѣлī ποτός).

Ποτοπτάζω, poet: Dor: in lokš de pros-
opτάζω.

Πότης, ή, όν,=Πότημος. [wi

Πότης, су (δ), vere (prinç: de vinš); (de
ende) ospmžš. «Παρά πότον». Lks: la os-
pmžš, la masz. [πόω neintr:=πίνω].

Ποτόσσω, Dor: in lokš de προσόζω

Ποτάν, Ποτάν, Ποτάν, Ποτάν, Dor: in lokš
πρός την (τόν, τοῦ, τῷ) (maī korek: des-
pmpitš, πότ τάν, wi χλ; vezī πότ, wi χάρ
ρόον, άμ πεδίον, wi χλ;).

Ποῦ, [πός] adv: lok: (intpewz:) znde? in
ye lokš? (prinç: in stape). «Ποῦ δὲ ἤμην
ἐγὼ τότε,,; Πλ: «Ποῦ ὅτι,,; Apstf: in lo-
kš de ποῦ ἐστίν; (wi κκ men:) «Ποῦ γῆς;
Sof: «Ποῦ τύχης ἔστηκεν,,; Sof: in ye stape
se afz? (dap wi in miškape). «Ποῦ τοι
ἀπειλαί οἴχονται,,; Ιλ: N: (wi κκ adv:) «Μέ-
χρι ποῦ,,; Lks: nínz znde? saš nínz kínd?
(zne-opf) in lokš de πῶς; ksm? ksm este
κκ nstingz? «Ποῦ δὲ παιδείας σοι θέμις
μνησθῆναι,,; Dm: || (enkλ:) Πού, wi Που ne-
def: zndeva, in oape-kape lokš; intp'znš
kínš; poate, mi se pare; maī, n'aproape;
snpe piadz; nerpewit (κκ oape-kape neek-
snzikavilš wi maī de mszte opf eponikš
emfasš). «Εἶπε γάρ που Ὀμηρος». Ksn: «Ἄλ-
λοθί που». Lks: «Τετταράκοντά που σταδί-
ων». Str:

Πουγγή (ή), [Biz:] [de açi] pzngr, (Lat:)
pugio. [de znde

Πουγγίον (τό), dim: pzngrlíg; (prinç:
Tprç:) xamalilš.

Πουλό, Ion: in lokš de πολὺ, nest: lvi
πολύς.

Πουλυδότεира (ή), Ion: in lokš de πολυ-
δότεира (asemenea mi toate cele de la
πολύ).

Πουλύς, Ion: in lokš de πολύς.

Ποῦς, ποδός (δ), (dat: im: ποσί) nioorš
(de omš, saš de bitz). «Χωλός ἕτερον πό-
δα». Ιλ: B: «Ποδός λάβε πεσόντα,,; Om:
«Ἐλκε ποδοῖν». Om: «Ἐύλινον πόδα». Ep:
«Εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς». Ιλ: Σ: «Προδκίνο
πόδα». Apstf: «Τὸν ἕτερον πόδα ἐν τῇ σο-
ρῷ ἔχων». Lkç: «Ἄπιμεν, ἐνθα ἡμᾶς οἱ πό-
δες φέρωσι». Lkç: «Βοηθεῖν χειρὶ καὶ ποδί,,;
Πλ: «Φεύγειν θλῶ ποδί». Ep: in toatz nš-
tepea. (wi inq: sssst:). «Φεύγειν ἀμφοῖν». Lks:
(wi fir:). «Ἐκτός πηλοῦ (πημάτων wi
χλ:) πόδας ἔχειν». Ep: a skzpa din.. «Πρὸ
(wi poet: «Πὰρ) ποδός, saš «Πρὸ ποδῶν, saš
«Παρά πόδας». Lks: înainte, saš la in-
demínz. «Τὰ ἐν ποσιν οὐχ ὀρά». Lks: cele
dinainte okilor. «Πάντα τινὰ τὸν ἐν ποσὶ

γινόμενον ἔκτεινον». Ep: ne cel ye emín
nainte. «Ἵν παρὰ πόδας οἱ ἔλεγχον,,; Lkç:
lesnivoase. «Τὸν παρὰ πόδας κίνδυνον». Lks:
cel de fagz. «Ἐκ ποδῶν». vezī ἐκποδῶν.
Ἐκ ποδός, saš «Κατὰ πόδα(πόδας)». din ermp.
«Ἐκ ποδός ἀκολουθεῖν». Lks: «Κατὰ πόδας τῆς
μάχης». Ap: «Τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ». Ep:
«Κατὰ πόδας πλεόντες». Ksn: «Ἄνὰ (Ἐπὶ
wi rap «Ἵπὸ) πόδα χωρεῖν». Lks: «Ὅπι-
σθοπορεῖν, a merpe inapoī. «Ἐπὶ πόδα
γίνεται ἡ ἔξοδος». Apst: «Ἐπὶ ποδός, wi Ἐπὶ
ποδῶν». Lks: in nioorpe, saš ne nioorš
(newezind). «Περὶ πόδα, saš Περὶ ποδί». Lks:
notpivit, kombinat (fir: de la in-
kzlmzinte, ye bin bine la nioorš). (wi
inppot:) «Ἵπὸ πόδα». Ep: nenotpivit,
neste msszr. «Ὡς ἔστι μοι τὸ χρῆμα τοῦ-
το περὶ πόδα». Πλ: «Ἵπὸ πόδας ἔχειν τί». a
desnpeuzi. 2) (fir:) nioorš de movilz.
«Κλίνης πόδες, = (intp' o zic:) Κλινόποδες
(vezī κλινόπους). 3) poate de mszte. «Πό-
δες ὄρους». vezī ὑπώρεια. 4) fznia, κκ kape
se indpeantz nínza korzbi, (alt:) πο-
δεών. «Πόδα νωμᾶν», Sof: «Παριέναι: («Χα-
λάσαι:) τοῦ ποδός». Esp: wi Sof: a maī
slzvi din nínze. «Τέγγαι πόδα». Esp: «Τὴν
ὑπέραν ἀφείς τὸν πόδα διώκεις». Prov: 5)
(metp:) inppuzipea verszxi dšne pro-
sodie. «Ὁ ἡρώδης στίχος ἔχει ἔξ πόδας». Gram:
6) (prin intind:) msszr de in-
tindepe, konpinztoape de natz latzpi
de mínz, saš maīsnpezeve depeze. «Ψύλ-
λα πόσους ἄλλοιτο πόδας». Apstf: 7) απε-
pimea nioorpepor «Ἀντίλοχος νέους ποσὶ
πάντας ἐνίκα». Ιλ: Ψ. 8) (maī nos) ve-
nipe κκ nizez vknz saš peze. «Καὶ εὐλό-
γησέ σε ὁ Θεός ἐπὶ τῷ ποδί μου». Skp:

Πέχ', Dor: (maī'nainte de vok: asip:)
in lokš de πόκα.

Ποῶ, At: in lokš de ποιῶ.

Ποῶδης, eoz (δ, ή), asemenea κκ (saš
plinš de) eapz. [póa].

Πράγμα (τό), lzkp; treaz; indeletni-
pire, intpenpindepe (prinç: komerpiarz);
iztimplape, inprekzape; fiinmz; (prin
intind:) nevoz, anevoinmz; (la im:) szp-
zpi; (zne-opf) jzdkizvi. «Πρά-
γμα ἔστι δοῦλον γενέσθαι». Apstf: «Πρά-
γμα γινόμενον ἐπὶ ταῖς μεγάλαις συμφοραῖς». Πλ:
«Ὁ θάνατος τυγχάνει ὧν οὐδὲν ἄλλο
ἢ δοῦλον πράγματον διάλυσις, τῆς ψυχῆς καὶ
τοῦ σώματος ἀπ' ἀλλήλων». Πλ: «Μετέωρα
πράγματα». Apst: cele din atmosferz, wi
chepent. «Οὗτος Ἀχιλλεύς μέγα πρᾶγμα». Dim:
(vezī wi χρῆμα). «Οὐδὲν πρᾶγμα». Πλ:

ne insemneazъ, ne este nimikъ. «Μηδὲν πράγμα ποιέσθε». Ep: ne o faceți treabă mare; (mi kъ dat:) «Ἐρασεν σφίσι τε καὶ Ἀθηναίοισι εἶναι οὐδὲν πρῆγμα». Ep: «Οὐδὲν ἐστὶ τοῦτο πρῆγμα πρὸς τὰς συνθήκας». Dm: n' are a face nimikъ kъ... (mi kъ inf:) «Πρῆγμα οἱ εἶναι ἐλαύνειν ὡς τάχιστα ἐπὶ τὰς Σάρδεις». Ep: neaptratz trebъingъ. «Εὔρισκε οἱ οὐ πρῆγμα εἶναι στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα». Ep: «Τὸν ποταμὸν πρῆγμα ἐστὶ μόνον ἐπεῖναι σφέν ἐπὶ τὴν χώραν». Ep: (la im:) «Πράγματα ἔχω, saъ παρέχω τινί». Aks: amъ, saъ adkъ sъnpъrpi be-
lele) kъiva. «Πολλὰ χρήματα ἔχων πολλὰ ἔχεις πράγματα τούτων ἐπιμελούμενος». Ksn: «Ἄνευ πραγμάτων». Aks: fъpъ sъnpъrpi (de zude) «Πράγματα». (A') interesele, stapea kъiva. «Ὅς προδίδοι πρήγματα τὰ σά». Ep: «Ἐρρεῖ τὰμὰ πράγματα». Aks: m' amъ pъnpъdit. B'. abso:). «Πράγματα». Aks: stapea лκpъpior. «Τὰ τούτων δωροδοκήματα τῶν νυνὶ παρόντων πραγμάτων γέγονεν αἷτια». Dm: (C'. mai kъ seamъ). «Πράγματα». trebъie, interesele пвbiче a de staisъi; (in uen:) rъbernъ. «Τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα». Dm: «Τίνας εἶχεν ἀφορμὰς ἡ πόλις, ὅτ' εἰς τὰ πράγματα εἰσῆεν». Dm: «Οἱ τὰ πράγματα ἔχοντες, saъ οἱ ἐν τοῖς πράγμασι». Ksn: mi Tъ: dpe-
rъior, politii, qoi mai boraъi saъ mai insemnъi. «Ἦλθον ἐπὶ τὰ πράγματα». Tъ: aъ лbat asъnpъ de kîrmъipea trebъior пвbiче. «Στρατηγὸν εἶλοντο, καὶ πάντα τὰ πράγματα ἐπέτρεψαν». Tъ: [πράττω].

Πραγματεία (ή), indeletniçipe la чева, intpenpindepe (prinç:) komepиaлъ, sne-
kъaлie; (in uen:) ostenealъ, aneвоipe, ameçitoape okъnaçie. «Ἄνευ πολλῆς πραγματείας». Aks: «Χρηματισμοῦ συναγωγὴν ἔχοντος ἐργώδη καὶ πραγματεῖαν». Πλ: «Ἡ πραγματεία ἅπασα, καὶ τὸ κεφάλαιον τῆς ῥητορικῆς». Πлт: totkъ, saъ toatъ treaba. 2) (mai noъ) skpiepe, traktatъ, kapte (prinç: istorikъ). «Τῆς Τρωϊκῆς πραγματείας». Es: a kolekçii infimпъpior Troiçe. [πραγματεύομαι]. [de znde]

Πραγματειώδης, es (ό, ή), (mi adv:) -ωδώς, aneвоlosъ, kape чеpe ostenealъ, mъatъ treabъ.

Πραγματεύομαι, biit: -εύσομαι, amъ trebi, mъ indeletniçeskъ prea mъatъ la чева, mъnçeskъ; mъ sîleskъ; intpenpinzъ; (partik:) mъ okъnъ in neroçpъi, saъ спекъa çii; (zne opî) skpiъ, traktezъ desnpe чева. «Ἀνὴρ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι πραγματευ-

ομένων». Πл: «Ὅπως γε μὴν ἡδέως καταδάρθῃ (ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν), οὐδ' ἂν εἴποιτις, ὅσα πραγματεύονται... Ksn: «Οὐδὲν ἄλλο πραγματεύονται ἢ mi ça.,; Ksn: ne se indeletniçeskъ la aatъ чева de kî.. (mi pas:) «Οὐδὲν ἐτι πραγματευθέντες». Ep: fъpъ a' mi bate kapъa mai mъat. [πράγμα]. [de znde] Πραγματευτής, oъ (ό), kape se indeletniçemte, saъ zneatemte, trakteazъ чева; (partik:) indeletniçitъ in komepъdъ, nerpъçtopъ. [de znde]

Πραγματευτικός, ή, ѓν, kъvenitъ, saъ indeminatikъ la traktape de чева; notpibitъ, anpekъtъ, saъ denpinsъ la neroçdъ.

Πραγματίας, ou (ό), = Πραγματειώδης. [mi] Πραγματικός, ή, ѓν, екnpеиngatъ in лкpъppi; kъnoskъtopъ de лme, praktikitъ; ape pъ in лкpъppi; (zne-opî) infingъtъ, saъ intemeiatъ ne fiingъ de лкpъppi, (Fpang:) récl. Ἀλήθεια πραγματική. Dion: Apъ: «Ἱστορία—». Πлв: infingъtъ ne adevъpъ лкpъpior povestite «Στάσις—». Leq: kъ do-
bezî kîap din лкpъ «Τὸ πραγματικόν». Iskr: лкpapea, (Fpang:) la pratique (innot: de Θεωρητικόν). «Πραγματικοί». Ksn: æei-
stiъ, advokaii, (Fpang:) les praticiens; (iap prinç:) îspistiъ, kape повъçkieskъ ne advokai, (Fpang:) jurisconsultes. [πράγμα]. [de znde]

Πραγματικῶς, adv: kъ praktikъ, kъ черkape de лкpъpile лbiniъ, kъ indeminzate. Πραγματιῶν (τὸ), dim: ал лdî πράγμα, mîkъ лкpъ, saъ treabъ.

Πραγματιστήριον (τὸ), = Χρηματιστήριον.

Πραγματιωδώς, adv: = Πραγματειωδώς.

Πραγματογράφω -ō, biit: -ήσω, skpiъ, de-
skpiъ лкpъpile intokmai, pekъm sint, saъ aъ fost. [πράγμα, γράφω].

Πραγματοδίφης, ou (ό), kom: kъçttopъ de pîçini in лкpъppi, ka sъ intinzъ ж-
dikъi, (Fpang:) chicancur. [πράγμα, διφάω].

Πραγματοειδής, еос (ό, ή), = Πραγματειώδης.

Πραγματοκπέω -ō, biit: -ήσω, fakъ ameste-
kъtъppi, saъ zneleteskъ intpii in лкpъppi. [πράγμα, κόπος].

Πραγματολογέω -ō, biit: -ήσω, vorbeskъ kъ amъpъntъ desnpe zъ лкpъ; (zne-opî) mъ disnъtъ, mъ pîçeskъ pentpъ vpe zъ лкpъ. [πράγμα, λόγος].

Πραγματομάθης, еос (ό, ή), inвъçatъ in лкpъppi, kъnoskъtopъ de лme. [πράγμα, μαθάνω].

Πραγματορράφος (ό, ή), kom: zneçitopъ de tъpъpъppi, intpirantъ. [πράγμα, ῥάπτω].

Πραγματώδης, εος (ό, ή), anevotosš, plinš de ostoneai mi inkerkētsri; (xne-opi) fo-apte indeleiničitš in tpevi. [πράγμα].

Πράγος, εος -ους (τό), poet: in lokš de πράγμα. [πράσσω].

Πράεα, next: im:; mi

Πραεία, fem: sinr:; mi

Πραέσι, dat: im: aλ λβι πραύς saš πράος.

Πραέως, adv:—Πράως.

Πραθείν, Ion: poet: in lokš de πραθεῖν, nex: 2: poet: in lokš de πραθεῖν, nex: 2: de inf: aλ λβι πέρθω.

Πραθείς, είσα, εν, pas: nex: de paptv: aλ λβι πιπράσχω.

Πραιτώριον (τό), [Lat: πραιτωρ] korēia komandirēia; saš palatēa rēvernatorēia (upetorēia) opawēia, kēptea administratēia. [mi]

Πραιτωρίδιον (τό), dim: aλ πρεχ:

Πρακτέος, α, ον, posil: aλ λβι πράττω

Πρακτήρ (ό), poet: in lokš de πράκτης. [de xnde]

Πρακτήριος (ό, ή), aперš, indeminatikš in λκpape, aktivš.

Πράκτης, ου (ό), λκpκtopš, xneatitopš, sēvīrmitopš de чева; (partik:) nerxētopš; (κx uen:) eksekstopš, indeminatitopš de чева; (de xnde in Atena) innlinitopš de dējdil (bezī mi πράκτωρ). [πράσσω].

Πρακτικεύομαι, biit: -εύομαι, λκpεζš κx aktivitate, saš mē portš intp' xndš kinš, ka sē mē aptš astfeāš. [din]

Πρακτικός, ή, ον, destoinikš, saš voitopš a λκpа, aktivš; saš praktisitš, denpinsš in чева, eksnepiingātš, saš indeminatikš. «Πρακτικός τών δικαίων»,. Aks: 2) (desnpe λκp: innpot: de Θεωρητικός) praktikš, kapre konstē in λκpape nēmaī. «Βίος—», Aks: «Πρακτικά τέχναι». Aks: челе че konstē nēmaī in λκpapea лор(прекx mēssika, dan-uxa, mi чл: in prot: de ποιητικά, kapre mi prodēk чева, че pēmine dēne λκpape, прекx mē xēpēbia, skēlntēpa, mi чл:). [πράκτης]. [de xnde]

Πρακτικός, adv: κx kinš aktivš, sēvīrmitopš.

Πρακτορε(α) (ή), fantē de spekēlantš, kēx-tape de kīstirš. [πράκτωρ].

Πρακτός, ή, ον, [πράσσω] λκpātš, saš de λκpāt; (de xnde) «Πρακτά»,. fante, sēvīrmitē λκpēpī 2) sēnēš la innlinitē de op че datopie. «Πρακτός έστω ύπό...», Λευ: sē se indatopeze a nēti.

Πρακτοφημιστής, ου (ό), nly: votētopš, xēdikētopš desnpe fante; saš чepчetētopš

de fante. [πρακτόν, ψηφίζομαι]. [mi]

Πρακτός, υος (ή), Ion: in lokš de πράξις.

Πράκτωρ, ορος (ό), λκpκtopš, sēvīrmitopš de чева; (la Atena) innlinitopš (prinč: de sēnēmti osinde); (in uen:) stpīnētopš de dējdil; (de xnde fir: κx uen:) pesēx-nētopš. «Φόνου («Αἵματος» — „ Sof: mi Esx: «Κύπρις τών δ' έφάνη πράκτωρ»,. Sof:

Πράμνιος (ό), (είνος, vīnš) aspēx la rēstš, insē tape. [din]

Πράμνη μι Πραμνία (ή), [πρέμνον] bīr be-kie. saš sēditē in pēminē nētposš. [de xnde]

Πράμνιος (ό), —Πράμνιος.

Πράμος (ό), —Πρόμος. [din]

Πράν, adv: Dor: in lokš de πρώην, πρίν.

Πρανής, έος (ό, ή), Dor: mi At: in lokš de πρηνής. [de xnde]

Πρανίζω, biit: -ίζω, Dor: in lokš de πρηνίζω.

Πρανός, ή, ον, —Πρανής.

Πραξειδιον (τό), dim: aλ λβι πράξις.

Πραξικοπέω -ω, biit: -ήσω, [πράξις, κό-πω] mē sileskš, xneateskš a sēvīrmi чева, saš a amēi nē čineva prin bīkle-niī, λκpεζš nē xpimš innpotivē kēiba, fakš intpiūī. «Πραξικοπήσας κατέσχε την πόλιν». Πλв: ingelerindš se κx trēdētopiī dinēxntē. (mi pas:) «Έπραξικοπήθη». Πлв: s' a amēit de spūtaēmeme nēti-vīnīxlor.

Πράξιμος, η saš os, ον, nētinčosš a se sēvīrmi, saš innlīni. [din]

Πράξις, εως (ή), λκpape, sēvīrmi de vpe xndš λκpē, saš tpeaē. «Μετά την πράξιν»,. Aks: «Τό τέλος έστιν ου γνώσις, αλλά πράξις». Apst: 2) fantē sēvīrmitē, saš de fēkē. «Αί πράξεις τών άποστόλων». Skp: 3) tpeaē, pīvīnē, intpēpīndepe (maī κx sea: komerčialē), spekēlagie; (in uen:) kīstirš, folosš. «Πρῆξις ούτις πέλεται γόοιο» Ιλ:Ω. «Κατά πράξιν»,. Om: «Έξ 'Ιθάκης είλχλουθμεν, πρῆξις δ' ήδ' ίζη, ου δήμιος». Od: Γ. «Λυμαίνεσθαί τινη την πράξιν»,. Aks: a stpika kēiba tpeaē. 4) (partik:) dipēkie de tpevi nēxīche. «Τών εν άξιώσει τινη ή πράξει καθεστώτων»,. Epd: (bezī mi πράγμα). 5) (in sensš de pēš) intpirantē xneatipe; trēdape. «Πράξιν κα-τασκευάζειν»,. Πлв: mi Apst: a xneatē (de xnde πραξικοπεῖν). 6) intpīnape, ebene-mīntš; (in uen:) soaptē; stape. «Απέ-χιε την έωυτοῦ πρῆξιν»,. Ep: 7) innlīnipe, pīnēpe de dējdil; (prin inthnd:) inda-topipe la innlīnipe. «Πράξιν εἶναι έξ ένός

καὶ ἀμφοτέρω. Леп: a plēti mi amīndoi, mi lie-kape pentrē cel-ai tē dno o pevinprok kezvshitoape indatopipe, (Fpang:) solidairement. 8) (mai noi) insemnape, skpiepe de fantere, saž zisele kēlva. “Πράξεις συνόδου. Nomokan: (ait:) πρακτικά. [πράτσω].

Πράον, next: saž bpe: ak: ai lēl prāos. Πράον, next: lēl prāon, kompar: ai lēl prāos || (adv:) in lokē de ...

Πράωνος, adv: kē mai mēlē vīndege.

Πράος, εἶα, ον, (kompar: πραότερος, mi prāon, mi skpē: πραότατος) = Πράος, vīndē, vīkīnē, pēdētopē, mi vī: (fir: desne pē) de sēfepit, kēmpētatē; (sne-opī) notolītopē, moītopē. [de snde

Πράότης (ή), vīndepe, vīkīnie; ekilate (miostlivipe in osinde), mi vī:

Πραπίδες (αἱ), [φράζω. in afin: kē prēpw] desnpēgēpa dintpe inīmē mi plēmīnē; kpeepī; (de snde fir:) mīte, ingēpēvīkēne; saž pōlē, dopīngē. “Ἰδοῖται πραπίδες-σιν. Om: kē mīte iskēsitē, kē mēlē mēshē-merē. “Ακοῖται ἀραρυῖαν πραπίδες-σιν. Es: notpibitē kē inīma sa. (sinr: πραπίδα in ape nēmaī Eap: mi Esix:)

Πρασιὰ (ή), pētpatē tapia, saž lokē de pēdīnī, snde sēdesk vepdepxrī [prinč: πράσον, prazē], saž fēpē; (prin intind:) pēdīnē lēkpatē.

Πρασιζω, viit: -ίω, seamēnē a prazē la fupē. [πράσον].

Πράσιμος (ό, ή), [πράσις din πιπράσκω] de vīnzape.

Πρασινοειδής, εὐς (ό, ή), = Πρασινώδης, mi Πρασινωπός, kape vate in vepde [πράσινος, εἶδος].

Πράσινος (ό, ή), fēkēlē (inpletitē) din fol de prazē; saž (mai des) cel in faga prazēlē, pēzēlē saž vepde. “Τὸ τῶν ἀσώτων βαλάντιον πρασίνοῦ δεσμῶν δέδετα. Anof: [πράσον]. [de snde

Πρασινώδης, εὐς (ό, ή), = Πρασινοειδής, kam pēzēlē, vepde deskisē. “Εὐρώς—. Sxī: Tkp:

Πράσιον (τὸ), snde fēlē de plantz, (Lat:) marruvium vulgare Lin: 2) apamē akvīdatē, (Fpang:) verd-de-gris. (prinč: next: lēl...

Πράσιος (ό, ή), = Πράσινος.

Πράσις, εὐς (ή), vīnzape (akt: saž nas:). [πιπράσκω].

Πρασιτής, cy (ό), mi Πρασιτής, εὐς (ή), pēzēlē, vepdēkē. “Αἶθος—. Tfp: snde fēlē de smēpandē, pēdēvīnē de smēpandē. [πράσον].

Πρασιειδής, εὐς (ό, ή), cel de fēlē saž faga prazēlē. [πράσον, εἶδος].

Πρασιεύς, εὐς, εν, poet: pīnē de prazē (prinč: de nīte asemeneā plante de mape). [πράσον].

Πρασσοκούρις, εὐς (ή), omidē de prazē. [mi Πρασσοκούρον (τὸ), snde instrēmīnē (kē-gitōae) de pēdīnēpē, kē kape se tēnd prajī. [πράσον, κείρω].

Πράσον (τὸ), [de avī] prazē. 2) snde fēlē de plantz vepde de mape asemeneā prazēlē, (ait:) φῦκος.

Πρατόργη (ή), rās: [πράσον, ἔργον] = Πρασόκυρον.

Πρασσοφάγος -ώ, viit: -ήσω, mēnīnkē (mē xēneskē kē) prazē. [din

Πραστοφάγος (ό, ή), mīnkētopē de prazē. [πράσον, φάγω].

Πρασιόχορος -ους (ό, ή), cel in faga prazēlē, pēzēlē, vepde deskisē. [πράσον, χόρα].

Πράτσω (τω), viit: πράζω, [περάω] (trek: de kē: πέπραχ, mi ai 2: mai de mēate-opī nestp: saž de sine nas: πέπραγα, mi nas: πέπραγμα, mi vī: sēvīrēskē čeva; (prinč: mi dno etimolē) trekē. “Ὅδον (“Ἄλα) πρήσσαντες. Om: (de snde fir:) “Ἰούει, ἀλλ’ οὔτι πρήσσει. I: A. “Οὔτι πρήξεις ἀκαχήμενος. I: Ω. “Οὐδὲν πρήξντες ἀπῆλθον. Ksn: “Καὶ λέγει, καὶ πρᾶττει ὅτι ἂν δύνηται ἀγαθὸν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. Dm: “Τὰ δίκαια (αὐτὰ κοινά, “Τὰ τῆς πόλεως) πρᾶττει. Iks: “Τὰ ἐαυτοῦ πρᾶττει. Iks: “Ἰδιοπραγεῖν, a’ mī kēta trea-ka sa. (mi kē doī ak:) “Ἀγαθὸν τί σε βούλονται πρᾶττει. Ksn: (mi in formē nas:) “Ὁ οὔτοι πεπραγμένοι (in lokē de πεπραχότες) εἰσὶ. Dm: (mi absol:) “Ἰκάνος λέγειν τε καὶ πρᾶττει. Ksn: (mi nas:) “Σαθρὸν ἐστὶ φύσει ὅτι ἀνμὴ δικαίως ἢ πεπραγμένον. Dm: (mi absol:) “Τὸ πραχθὲν, “Τὰ πραχθέντα, “Τὰ πεπραγμένα. Iks: fantero, isnpēvīle. (mi in a 3 pers:)

“Πέπραχται. se sevīrē. “Ἐπέπραχτ’ ἄν. s’ ap fi sēvīrē, saž pēpēdit. (bezī mi διαπράτσω). 2) (naplik:) sēlateskē, traktezē o pīvīnē, mē sīleskē a o sēvīrē; (in pē) intpīezē čeva. “Πρᾶττειν καθόδον (ἐπὶ τινί). Pl: mi Sof: “Πρᾶττειν τι πρὸς τινα. Txp: “Πρᾶττειν περὶ εἰρήνης (περὶ συμμαχίας) πρὸς αὐτοῦς. Ksn: “Ἐπραττε περὶ πλοίων. Ksn: “Πρᾶττειν ὑπὲρ Φιλίππου, saž Φιλίππῳ. Dm: a sēvīrē vepde de folosē lēl. (mi nas:) “Ἐῖ τι μὴ ὄν ἀργύρῳ ἐπράττει ἐνθένδε. Sof: (de snde 3) dovīndeskē. “Πρᾶττειν παρὰ τῶν

θεῶν ἀγαθόν,, Iskr: “Ἐλεγον, ὅτι πάν-
τα, ὧν δέοιντο, πεπραγότες εἶεν παρὰ βα-
σιλέως,, Ksn: 4) (xne opī) in xokš de
āγw, ēxw. “Εἰρήνην πράσσειν,, Ksn: “Ω-
μοσεν ἀδόλως τὴν εἰρήνην πράξειν,, Ksn:
5) (κs adv:) mš afis in oape-kape sta-
pe; (wi desupe lskp:) iaš znš felš de
sfirwuiš. “Εὖ, (‘Καλῶς) πράττειν,, Lks:==
Εὐτυχεῖν, Εὐδοκιμεῖν. (wi innpot:) “Κακῶς
πράττειν» Lks: Δυστυχεῖν. “Βέλτιον (‘Α-
μεινον) πράττει,, Lks: merpe maī sine. “Με-
γάλα πράττειν,, Apst: a fi in mape nstepe.
“Κρεῖττον ἐλπίδος πράττουσι,, Lks: aš ne-
mepit, saš issxiti neste nšdejde. (wi κs
npen:) “Πράττειν κατὰ νοῦν,, Lks: dšne do-
ringz. “Πράττων οὐ κατὰ τὴν ἀξίαν,, Dm:==
Ἀναξισπαθῶν, pštimind neme-pitate. “Οὐ
πάντες πράττουσιν ὁμοίως, ἀλλ’οἱ μὲν καὶ πε-
ρισσὰ ἔχουσιν, οἱ δὲ οὐδὲ τὰ ἀναγκαῖα,, Ksn:
“Οἱ θεοὶ τοῖς ἀνθρώποις, ἀνευ τοῦ γιγνώσκειν
τε, ἃ δεῖ ποιεῖν, καὶ ἐπιμελεῖσθαι, ἕπως ταῦτα
περαίνηται, οὐ θεμιτὸν ἐποίησαν εὖ πράττειν,,
Ksn: “Ο ἐπ’ Αἰθίοπας στόλος οὕτω ἔπρηξε,,
Ep: (wi miš:). Οἱ δὲ Συρακούσιοι κατὰ τὴν
ναυμαχίαν οὕτως ἐπεπράγσαν,, Tšy: “Ὡς
μακαρίως πεπράγατε,, Apstf: (de xnde in
papt:). “Εὖ πρῆσσοντα,, Ep: fiind in v-
nš stape. (wi mtista saxstajie in eni-
stare). “Εὖ πράττειν». “Ἀριστοτέλης Ἀλε-
ξάνδρῳ εὖ πράττειν,, Enist: postemte no-
poripe (vezī mi poiw). 6) (maī de mšte-
opīmiz:) inplineskš, stpnrš banī de da-
topie, saš dšxdiš; (in uen:) xepš de da-
topie; (de xnde fir:) xepš, mi došindeskš
indestxlape, imī pesxšnš. “Πράσσει με τό-
χους,, Om: “Ὡχeto χρήματα πράξων,, Ksn:
“Τί καὶ πράξεις με ὑπὲρ αὐτοῦ,,; Lšy: xe o
sš ‘mī iei? xe sš ‘mī plšteskš? (wi miš:)
“Τῆς δραχμῆς τόχον τρία ἡμιωβόλια πρᾶ-
τεσθαι,, Tšp: “Τοὺς ἑαυτοῦ ἐπιθυμούντας οὐκ
ἐπράττετο χρήματα,, Ksn: “Τοὺς ἔχοντας
αὐτὰ πρῆσσεσθαι ἐκέλευον,, Ep: (wi fir:
“Φόνον πατρὸς πράξαντα (τὸν Ὀρέστην)». Esxl:
“Ἐπραξάμην τούτων αὐτὸν δίκας,, Fastp:
(wi in formz nas:). “Πεπραγμένος φόρους,,
=Φορολογήσας. 7) (poet: wi prea pap)
in xokš de διαπράττομαι, omopš (Esxl:
438).

Πρασώδης, εὖ (δ, ή), = Πρασσειδής.
[πράσσειν].

Πρατέος, α, ον, posit: aš ašī πιπράσκω,
de bindst.

Πρατήρ (δ), = Πράτης, vlnzstōpš; (apin
intind:). •Πρατήρ λίθος». (in Atena) niatpa,
dene kape vestitōpš stpira vlnzapea

vpe znšī posš, saš sta kīap posxī, xe se
vlndea; (apin intind:) naptea nīemeī, zn-
de se vlndeaš posīl. [de znde

Πρατήριος, α, ον, atinrēstōpš de, saš fo-
xositōpš la vlnzape || sšxst:) Πρατήριον,
tīprš, plamz xotēpīz nentpš vlnzape de
lškrxprī.

Πράτης, ευ (δ), vlnzstōpš. [πιπράσκω].
[de znde

Πρατίας, ευ (δ), lškrēstōpš, saš vestitōpš
pšxlikš de vlnzēpī, Tšp: tešxalš.

Πράτιστος, α, ον, Dor: in xokš de πρῶ-
τιστος.

Πρατὸς, ή, ὄν, vlnđstš, saš de vlnđst,=
Πράσιμος. [πιπράσκω].

Πράτος, α, ον, Dor: in xokš de πρῶτος.

Πράτρια (ή), fem: aš ašī πράτης, vln-
zstōape

Πράττω, viit: πράξω, At: in xokš de
πράσσω.

Πραῦγελως, ωτος (δ, ή), [πραῦς, γέλως]
xeš κs vlxajinš pīš. “Ζέφυρος —,, Enpr:

Πραῦθυμῶ -ῶ, viit: -ήσω, sintš...

Πραῦθυμος (δ, ή), vlnđš la inīmz, saš
sšfletš. [πραῦς, θυμός].

Πραῦλόγος (δ, ή), vlnđš la vorēz.
[πραῦς, λόγος].

Πραῦμενης, εὖς (δ, ή), poet: [πραῦς, μέ-
νεις] = Πραῦθυμος. (vezī mi preuμένης).
[de znde

Πραῦμενῶς, adv: κs vlnđeje de sšfletš,
κs všnē voingz.

Πραῦμητις, ιος (δ, ή), poet: [πραῦς, μῆ-
τις] vlxajinš in simjiminte, de všnē dis-
posigie.

Πραῦνομος (δ, ή), poet: vlnđš, vlxajinš
in pšvaxpīle sale, saš plškšī in pšr-
tēpī. [πραῦς, νόμος].

Πραῦνοος -ους (δ, ή), = Πραῦθυμος.

Πραῦσις, εως (ή), in vlnzipe (akf: saš
nas:), notolipe. [wi

Πραῦντιχός ή, ὄν, nstinchosš, saš inde-
minatikš a in vlnzi, a notoli (dšpepī, ne-
kazš, mi xl:). [din

Πραῦνω, viit: -υνῶ, (nas tpe: de κs: πε-
πράσμαι) in vlnzēsē, notolēsē (pšp:
wi fir:); (nas:) mš in vlnzēsē; (mi fir:
(desupe vintš mi xl:) mš alinš, skazš;
(desupe dšpepe) mš moīš, mš notolēsē.
“Πρηῦνόμενου τοῦ χειμῶνος,, Ep: [πραῦς].

Πραῦπάθεια (ή), = Μετροπάθεια, domo-
nitate, kšmptate in natimī saš in xapa-
pš. [πραῦπαθής].

Πραῦπαθέω -ῶ, viit: -ήσω, sintš...

Πραῦπαθής, εὖς (δ, ή), [πραῦς, πάθος] =

Μετριοπαθής, domolǵ, ksmptlatǵ in natimǵ, pǵbdǵtorǵ. [de xnde.

Πραυπαθώς, adv: kǵ ksmptǵ in natimǵ, saǵ in xarakterǵ

Πραῦς, έός, (εία, ύ), [πράν. πρανής] (kom-par: ότερος, sǵnrl: -ύτατος bǵlndǵ, bla-ǵinǵ, ksmptlatǵ, domolǵ, mi 4l:; (desnre ǵkr: dǵl4e, plǵkǵitǵ, seninǵ, mi 4l:; (kne 4pl) potolǵtorǵ. "Πραῦ φάρμακον,,. Pind: "Φωνή πραεΐα,, Ksn: "Αὔρα πραεΐα,,. Ǽks: "Σέλας πραῦ,,. Om: "Πηγαί πραεΐαι,,. Tmst: "Ἦ γεωργία φιλόανθρωπος καί πραεΐα τέχνη,,. Ksn:

Πραυτένων, ontos (ό), poet: 4el kǵ mǵx-dioase vine de ǵa kǵptǵftele mǵxkǵlor; (fir:) bǵlndǵ, sǵnpsǵ, domolǵ. (bezǵ mi εὔ-λoφoς). [πραῦς, τένων].

Πραυτής (ή),=Πραότης, bǵlndege, mi 4l: [πραῦς].

Πραυτόκος (ό, ή), kape namte ǵinimtit mi fǵrǵ dǵperǵ. [πραῦς, τόκος]

Πραυτροπος, (ό ή), blaǵinǵ in pǵrtǵrǵle saǵ xarakterǵ stǵ. [πραῦς, τρόπος].

Πράων, onos (ό, ή), kompar: (negrǵ) aǵ ǵǵǵ prǵos,=Πραότερος.

Πράως, adv: kǵ bǵlndege, ǵinimtit. "Πρά-ως λέγει τὸ πάθος,,. Ksn: [πράος].

Πρεγεία, in dial: Kret: in lokǵ de pre-sdeǵa. [mi

Πρεγυτάς, ǵ (ό), Kret: in lokǵ de pre-sdeutǵ. [mi

Πρεγύττα(τά), Kret: in lokǵ de presdeǵa.

Πρεγίστος, α, 4n, Kret: in lokǵ de prǵ-sǵstos. [din

Πρεγύς, Dop: saǵ Eol: in lokǵ de prǵsǵs.

Πρεμνίζω, viit: -ǵσω, mi

Πρεμνίζω, viit: -ǵσω, skouǵ trǵnkǵǵ kopǵǵǵǵǵ din pǵdǵ4inǵ. [mi

Πρέμνιον (τό), dim: aǵ ǵǵǵ prǵmnon. [mi

Πρεμνόθεν, adv: poet: din pǵdǵ4inǵ; din temelie. [din

Πρέμνος (τό), [πρυμνός] partea 4ea maǵ de ǵos a trǵnkǵǵǵ kopǵǵǵǵǵ; (in 4en:) trǵnkǵǵ, kotopǵ, bǵsteanǵ; (fir:) temelie. "Οἰκίας (•Αρετῆς) —,,. Koint: •Οφθαλ-μοῦ—,,. Plad: pǵdǵ4ina, saǵ koadǵ okǵǵǵ.

Πρέμνος (ό), ind: in lokǵ de prǵmnon. [de xnde

Πρεμνώδης, 4os(ό,ή), 4el kǵ 4nǵ bǵsteanǵ

Πρεπόντως, adv: (de partǵ) kǵ kǵnǵ kǵvi-4nosǵ, notpivit. [mi

Πρεπτός, ή, 4n, poet: pesnǵtabǵǵ, 4in-stitǵ, insemnatǵ. 2) (rǵs:) "Πρεπτά,,. Esix: ikoane, kǵnǵrǵ, asemǵnǵrǵrǵ. [din

Πρέπω, [prǵ] viit: (prea rap) prǵǵω,

(nex: έπρεψα) (nprin: mi apx:) slntǵ maǵ presǵs, deosevitǵ; (nprin xpm:) anapǵ, mǵ apǵtǵ; seamǵnǵ; (de xnde 4vǵ4:) slntǵ notpivitǵ; (rap poet:) slntǵ aszǵtǵ; (maǵ des) slntǵ apǵtosǵ, strǵǵǵeskrǵ. "Μετά δὲ πρέπει ἀγομένοισιν,,. Es: mi Om: •Ομοιος ἄμωδς, ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει,,. Esxǵ: se apatǵ. "Οἶμαι βοήν ἐν πόλει πρέπει,,. Esxǵ: kǵ se asde. "Ὡς ὁ φρυκτὸς πρέπει,,. Esxǵ: apatǵ. mi kǵ inf:) "Τούδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικοῦ πρέπει μαθεῖν,,. Esxǵ: sea-mǵnǵ. "Πρέπει ὥς τύραννος εἰσορᾶν,,. Sof: "Ἐσάναι πρέπω,,. Kal: slntǵ vpednǵǵ, mi se kade. (mi kǵ partǵ) "Σπλάγγνα πρέπουσ' ἔχοντες,,. Kal: se vǵd, kǵ 4in. (ǵap 4vǵ4: kǵ dat:) "Ἐσθῆτι πρέπω,,. Esr: imǵ made vine. "Εἶδος πρέπει θυγατρὶ Κρό-νου,,. Pind: seamǵnǵ. "Τί χρῆμα κουρά-τῃ δε πρέπει,,. Esr: 4e insemneazǵ? || (mi foapte des neupers: saǵ in partǵ: se kǵ-vine. "Θνητὰ θνητοῖσι πρέπει,,. Pind: "Θε-οῖς πρόποντα,,. Pal: "Ἄ πρέπει ἐλευθέρω,,. Ǽks: (mi kǵ ak: kǵ prep:) "Εἰς ἀμφοτέρους έπρεπεν,,. Engr: (mi kǵ inf:) "Ἀνδρὸς πρό-ποντος εἶναι Ῥωμαίοις φίλου,,. Pl: (mi in partǵ) "Τιμὴ πρέπουσα,,. Ǽks: (nǵst:) "Τὸ πρέπον,,. kǵvǵnǵǵ, notpivitǵ; destǵǵǵ; folosǵǵ, drentǵǵ. "Πρέπον ἄν εἴη,,. Iskr: "Τὸ πρέπον ἔχω,,. Pal: "Κατὰ τὸ πρέπον ἐκάστω,,. Pal: (mi kǵ 4en: prea rap) "Πρέπον ἦν δαίμονας τοῦμοῦ τόδε,,. Sof: (mi avsol) "Πρέπον οὕτω ποιεῖν,,. Ǽks:(mi in lokǵ de adv:) =Πρεπόντως. [de xnde

Πρεπώδης, 4os (ό, ή), = Πρέπων, kǵvi-4nosǵ, drentǵ, mi 4l:

Πρέπων, ontos (ό), 4nǵ fǵǵ de nemte de mare.

Πρέσδα, 4ς (ή), poet: fem: aǵ ǵǵǵ prǵ-sǵs, pesnǵtabǵǵ (nentpǵ vǵpsta sa). "Πρέ-σδα θεά,,. Om: (mi kǵ 4en: kǵ sǵnrl:). "Πρέσδα θεάων,,. Om: 4ea maǵ adorǵǵǵ. "Πρέσδα Κλυμένειο θυγατρῶν,,. Od: Γ. 4ea maǵ mare.

Πρεσεία (ή), 4ntitǵtea 4elǵ maǵ mare ǵa vǵpstǵ, avantaǵǵ vǵpsteǵ, (Fpanǵ:) droit d'ancienn-té. saǵ d'ainesse; (in 4en:) nepitǵ, demnitǵte, penstǵǵie. 2) (maǵ des) trǵmǵtepea, mi treaba (demnitǵtea) solǵ-ǵǵ; nprin 4ntind:) kǵap solǵǵ 4nnpǵǵnǵ kǵ sǵita sa, (Fpanǵ:) la legation; (de xnde maǵ noǵ) nǵǵǵǵitoape pǵrǵǵǵne. [pre-sdeǵω].

Πρεσεία (τά), 4m: aǵ ǵǵǵ pre-sdeǵon.

Πρέσδεια (ή), fem: aǵ ǵǵǵ prǵsǵs.

Πρεσδεῖον (τό), pesnǵtǵ, saǵ dapǵ de

qinste kxnenitš čexlī maī vātpinš, dpe-
ntxā maī mapexā lā vīpstx (= "Τὸ ἀπὸ
τοῦ χρόνου πρωτεῖον,, Πλ:); in ūen:) qinste.
pfeferingx (bezī mi γέρως). 2) (Skp:)
vātpineaskā vīpstx. "Εως γήρως καὶ πρε-
σβεῖου,, Psit: 3) (Biz:) plata solxixl.
[πρέσβους]. [de xnde

Πρεσβεῖω -ō, viit: -ώσω, pesnektezš,
qinsteskš (bezī mi γεράρω).

Πρέσβειρα (ή), poet: = Πρέσβα.

Πρέσβευμα (τὸ), oslektā solii; (in ūen:)
solia 2) poet: in lokš de πρεσβεῖον, qin-
ste, pfeferingx, wi 41: [πρεσβεύω]

Πρεσβὺς, έως (ὁ), rap in lokš de πρέσβυς.

Πρεσβυσία, wi Πρέσβυσιας, έως (ή), tri-
mitepe de solš, wi soliea, tpeava xli,
= Πρεσβεία. [wi

Πρεσβύτρια (ή), poet: fem: aī xli..

Πρεσβυτής, oū (ὁ, solitorš, sak solš
tpimisš; (fir:) mikloxitorš; xne-opī) ve-
stitorš; (in Istopia Pom:) loxoxiitorš de
prokonsxix, saš npetorš, (Lat:) legatus. [wi

Πρεσβυτικός, ή, on, kxvenitš, folositorš
la solie, saš insxmitš solitorxixl. [din

Πρεσβεύω, viit: -εύσω, sintš vātpinš, saš
maī vātpinš dekit aīxix; amš dpektixie
vīpsteī, (wi fir:) de op ce feix de intii-
txgi, sintš maī ppsx; (npin intind:) stx-
pineskš; ppredomneskš. "Αἰσχρὸν τὸ πρε-
σβεύοντι ἐμὲ οὕτω γελασθαι τοῦ νεωτέρου πά-
ρα,, Sof: (wi kx ūen:) "Δαρείω ἔσαν τέτ-
ταρες παῖδες, τῶν ἐπρέσβευε Ξέρξης,, Ep:
(wi fir:). "Πρεσβεῖν τῶν πολλῶν πόλεων,,
Plat: "Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατήρ,,
Sof: (wi absol:). "Υπὲρ τούτου λόγος πρε-
σβεύει,, Ap: mepue vorpa. 2) (stpxm:)
daš kxīva intiiitate, qinsteskš, pfeferš ne
vīneva; (de xnde fis:) slxveskš čeva in-
tp' xhš feix de sirpš, saš adevtpatš.

"Ἰνα καὶ πρεσβεύωμεν αὐτὴν τὴν ἱατρικὴν,,
Plat: "Ὁ φιλοσοφία πρεσβεύει,, Sin: "Μὴ
τὸ μητρός ὄνομα πρεσβεύσης πλέον,, Sof: 3)
(maī des) sintš, mš tpimigš (saš xkpe-
zš, tpaktezš čeva ka solš; (mij:; tpimigš
solš kxtpe vīneva; (de xnde maī noš)
mijloxessš in favoapea kxīva. "Καὶ
ταῦτα οὐκ εἶπον μὲν, οἱ κ' ἐπρέσβευσα δὲ, οὐδ'
ἐπρέσβευτα, μὲν, οὐκ ἔπεισα δὲ Θεοδαίου,,
Dm: (wi kx ak:). "Πρεσβεῖν τὴν εἰρήνην,,
Iskr: a tpaktā, a negojia pachea. (wi
mij:) "Απὸ πάντων τῶν ἐθνῶν ἐπρεσβεύοντο
περὶ φιλίας πρὸς αὐτόν,, Ksn: (wi pas:)
"Τὰ πεπρεσβευμένα,, Aks: fantex solxixl
svīpmitē in solia sa. 4) (xne-opī) sintš
loxoxiitorš (Lat: legatus) de npetorš,

saš de prokonsxix. [πρέσβυς].

Πρέσβη (ή), poet: Ion: in lokš de πρέσβα.
Πρέσβης, saš Πρεσβῆς, Ion: in lokš de
πρέσβης, im: aī xli πρέσβυς.

Πρεσβῆιον (τὸ), Ion: in lokš de πρεσβεῖον.

Πρεσβῆις ἰδός (ή), poet: vātpineaskš,
vekīe. "Γιμὴ —, Om: 2) (ka emit: de
mxtepe) vātpinš; (npin xpm:) pesnektā-
vīx (uentpx vīpsta sa).

Πρέσβις, έως (ὁ), Enirp: in lokš de πρέσβυς.

Πρέσβις, ἰδός (ή), femee tpimisš ka so-
xitoape, mijloxitoape. 2) = Πρεσβύτις,
vātpinš; (npin intind:) pesnektavīx 3)
|| (sxvst:) in lokš de πρεσβεία, dpektā
intititxgi vīpsteī. "Κατὰ πρέσβιν ἰζέσθω,,
Plat: dñe pīndx vīpsteī.

Πρεσβίστατος, wi Πρέσβιστος, η, on, poet:
in lokš de πρεσβύτατος, sxnp: aī xli πρέσβυς.

Πρέσβος, εος -ους (τὸ), poet: = Πρέσβευμα,
oslektā de pesnektape. "Πρέσβος Ἀργείων,,
Esx: pesnektavīx vātpinime, senatx.

Πρεσβυγένεθλος (ὁ, ή), poet: in lokš de
πρεσβυγενής. [πρέσβυς, ἐνεθλον].

Πρεσβυγένεια (ή), intiiitate de namtepe,
kovīpimipe de vīpstx. [din

Πρεσβυγενής, έως (ὁ, ή), maī 'nainto nš-
skixš, maī vātpinš de vīpstx; (in ūen:)
vekīš. "Χρόνος —, Πλ: (in Snapta). "Πρεσβυ-
γενέας,, Πλ: čei maī vātpinī, senatx.
[πρέσβυς, γένος].

Πρεσβυρός, ἂ, on, = Γεραρός, estimasiš,
pesnektavīx. [din

Πρέσβυς, [πρὸ, πρέπω] έως, wi υος (uia,
u, uoet:) (komnar: -ύτερος, wi sxnp: -ύ-
τατος, wi uoet: πρέσβιστος) (adiek:) inain-
tatš in vīpstx, vātpinš; (npin intind:) pe-
snektavīx; (in ūen:) vekīš; saš de qinste;
(intpx: upin: nšmaī komnar: wi sxnp:)
«Πρεσβύτερος (-ύτατος) γενεή». Om: (wi fir:)
"Τὰ τοῦ θεοῦ πρεσβύτερα ἐποιοῦντο ἡ τὰ τῶν
ἀνθρώπων». Ep: = Περὶ πλείονος ἐποιοῦντο.
«Εἰ δ' ἔστι τι πρεσβύτερον κακοῦ κακόν,, Sof:
maī vekīš, saš maī mape. || (sxvst:) =
Πρεσβύτης, vātpinš; (maī de mxte opī la
im:) čei maī vātpinī; (wi upin xpm:) čei
maī de qinste aī nopodxixl, intiiamīl,
saš konsiapiīl, wi 41: (de xne Bis:)
"Πρεσβύτεροι,, ppeogīl. 2) (osiv: wi in
prozx nšmaī la im:) = Πρεσβυτής, solš;
(de xnde in ūen:) mijloxitorš. "Ἰσως
γὰρ ἡ κῆρυξ τις ἡ πρέσβυς μύλοι,, Esx:
3) (in Apst:) nastpea tpoχίλος, (Fpanx:)
roitelet.

Πρεσβυτερεῖον (τὸ), pamxpš de mšxinš,

ce gineak în minz ka semnă de pace
trimișii soai mi

Πρεσβυτέριον (τὸ), adnapea vtrpinilor,
senatx. 2. Bisep:) preoimea; sađ lo-
kaxka preotxixi. [din

Πρεσβύτερος. α, ον, kompar: aλ xixi πρέ-
σους, maί vtrpină, maί vekix, mi 41: ||
(sxest: Bisep:) preotă. [de xnde

Πρεσβυτέρως, adv: kx maί mxiatx pre-
feringx; (in ven:) maί mxiat. "Πρεσβυτέ-
ρως γυμναστικὴν μουσικὴς τετιμημέναι, Πλ:

Πρεσβυτής, ἥτος (ή), Enirp: vtrpinegde. [mi
Πρεσβύτης, [πρέσβυς]ου (ὁ), vtrpină, ina-
intată în vîrstă. 2) (med:) nătimawă de
vederî, văzătoră nămaî de denaple. [de
xnde

Πρεσβυτικός, ή, ον, vtrpineskă. [de xnde
Πρεσβυτικῶς, adv: vtrpinemte.

Πρεσβυτής, ιδος (ή), fem: aλ xixi πρεσβύ-
της, vtrpină.

Πρεσβυτοδόκος (ὁ, ή), poet: priimitoră de
vtrpini (ka xnx asixă); sađ lokă, xnde
se adănx vtrpini. [πρεσβύτης, δέχομαι].

Πρευμένεια (ή), poet: în lokă de prăv-
menea, vxnx voingx, miox. [din

Πρευμανης, εος (ὁ, ή), poet: în lokă de
πραυμενης. "Φιλία —, Exr: [de xnde

Πρευμανώς, adv: poet: în lokă de Πρα-
υμενώς. = Eumēnōs, mi 41:

Πρών, ὠνος (ὁ), poet: = Πρώων.

Πρήγμα (τὸ), Ion: în lokă de πράγμα.

Πρηγορεύων, -ῶνος, [πρὸ, ἀγείρω] în kon-
trak: în lokă de nefintp: προγορεύων, sto-
maxa 41 dintî aλ năvtrilor

Πρήδων, ὄνος (ή), [πρήθω, πίμπρημι] o-
vrintealx, xmfătxp.

Πρηθῆναι, Ion: în lokă de πραθῆναι, nas:
nex: de inf: ak xixi πιπράχω.

Πρήθω, [imit:] viit: πρήσω, (nex: ἔπρη-
σα, mi rap ἔπρεσα) poet: în lokă de πίμ-
πημι, apză. 2) (desnpe vintă) sfxix, adiă.
"Πρήθοντος ἄλτεο, Anan: 3) (prin intind:)
xmfăx. "Ἐν δ' ἄνεμος πρήσας μέσον ἰστίον, Ix:
A. (mi nas:). "Καὶ ἡ κοιλία σου πε-
πρησμένη, Skp:

Πρήϊον, Ion: în lokă de πράϊον, kompar:
next: aλ xixi πράος. 2) poet: în lokă de
πρότερον.

Πρηκτῆρ (ὁ), poet: Ion: în lokă de πρα-
κτῆρ.

Πρημαδία (ή), [πρημάς] xnx felă de mă-
xaină, sađ de nemte, lakerd.

Πρημαίνω, viit: -ανῶ, poet: în lokă de
πρήθω, sfxix penede; (străm:) xmfăx.

Πρημάς (μνάς), ἄδος (ή), xnx felă de

θύναος, lakerd. (Apst: Anim: Ist: H'. 15).

Πρήν, ἦνος (ή), poet: = Πρώων.

Πρηγηδόν, adv: kx faga în jos [din

Πρηγής, εος-ους (ὁ, ή), [πράν, πλεκατă,
povîrniă înanite, kăxixă kx kapka sađ
faga în jos; (desnpe lokă vălosă.
"Πρηγής δ' ἐν κονίητι χαμὰί πέτεν, Es:
"Πολλοὶ δὲ πρηγεῖς τε καὶ ὑπτιοὶ ἐκπέσον
ἴππων, Ix: A. "Πρηγής γενόμενος, Skp:
kăxixă în vrină. "Τὰ πρηγῆ τεύ σώματος, Apst:
cele dinainte. "Εἰς τὸ τρανές, "Κα-
τὰ πρανοῦς, Ksn: la vale. [de xnde

Πρηγίζω, viit: -ίσω, trînteskă ne čine-
va kx faga în jos; dađ, (mi nas:) mă
dađ de pînx kx kapka în jos; (fir:) sspăă.
[de xnde

Πρηγισμός (ὁ), trîntipe, sađ kădepe kx
faga în jos; (fir:) sspape.

Πρηγισθείς, εῖσα, ἐν, poet: Ion: în lokă
de πρηγισθείς, nas: nex: de nartx: aλ xixi
πρηγίζω.

Πρήξει, Ion: în lokă de πράξει, nex:
1: de inf: aλ xixi πράσω.

Πρήξις, ιος (ή), Ion: în lokă de πράξις.

Πρηροσία (ή), glx: în lokă de προροσία.

Πρήσε, poet: în lokă de ἔπρησε, 3: sinr:
neps: de nex: aλ xixi πρήθω, sađ πίμπρημι.

Πρήσις, εως (ή), ardepe; (med:) infla-
mație, xmfătxp. [πρήθω].

Πρήσις, ιος (ή), Ion: în lokă de πράσις.

Πρήσμα (τὸ), narte inflamată, ospintit-
ă, xmfătxp. [mi

Πρησμός (ὁ), = Πρήσις, mi Πρήσμα. [πρήθω].

Πρήσω, viit: πρήξω, Ion: în lokă de
πράσω.

Πρηστήρ (ὁ), [πρήθω, πίμπρημι] (in ven:)
apzătoră; (nartix) vîrtejă de vintă fo-
kosă (insogită kx făpere); (ovix) tră-
snetă. "Ὁ νεὼς ἐνεπρήσθη πρηστήρος ἐμ-
περόντος, Ksn: "Πρηστήρ χθόνιος. Apst:
sfxape de vintă fokoasă, 41 se fopmea-
ză în vîrtejă. 2) xnx felă de şapue, a
kăpxia măxkătxp arde, mi xmfăx (Ezi:).
3) vinele rîtxixi, kape se xmfăx de ne-
kază. (vezî mi xarwtides. [de xnde

Πρηστήριος (ὁ, ή, 41 ka xnx trăsneta,
infăkăpată, apzosă.

Πρηστηροκράτωρ, ορος (ὁ), 41 41 gine,
ape în stăpnipea sa trăsneta. [πρηστήρ,
κρατέω].

Πρηστικός, ή, ον, 41 kx fuxximie de
a arde (inflama, mi xmfăx), apzătoră,
infăxmătoră. [πρήθω].

Πρήστις, ιδος (ή, = Πρίστις.

Πρητήν, ἦνος (ὁ), [πράτος] mfeă de xnx

anš; вербекš, че йнчеге а пошти йнпрез-
наре.

Πρητήριον (τό), Ion: in lokš de пратήριον.

Πρήτιω, Ion: in lokš de πρίτιω, = Πράσσω.

Πρηγέλως, ωτος (ό, ή), Ion: in lokš de
de παγέλως.

Πρηγνυμος, Πρηγνυος, Ion: in lokš de
Πραγνυμος, -νυος.

Πρηγνυω, biit: -νύω -ώ, Ion: in lokš de
de πρηγνύω.

Πρηγς, εἶα, ύ, Ion: in lokš de παγς.

Πρηγτένων, οντος (ό), poet: Ion: in lokš de
de παγτένων.

Πρηγών, ώνος, saš óνος (ό), (dat: im:
πρηγσί) poet: deaš rínosš, bípfš (saš
stínkš skoasš afapš in bípfš, saš koasš)
de mšnte. [πράν, πρηγής].

Πρίαμαι, neíntp: temat: (de žnde in-
tp: nšmaí nexot: έπρίαμήν, πορκη: πρίω,
poft: πρίαμήν, sšp: πρίωμαι, inf: πρίασθαι,
mi paric: πρίαμενος) At: kšmpšpš. "Πό-
σου πρίωμαι σοι τὰ χοιρίδια; „Apstf: «Ο μὲν
πρίαμενος ούτοσί, ό δὲ πωλήσας έκεινοσίη.
Maks: Πλαν: «Πρισίμήν αν πρό πάντων χρη-
μάτων». Ksn:

Πρίαμήν, poet: in lokš de έπρίαμήν, nex:
aš ašί πρίαμαι.

Πριαμικός, ή, όν, aš ašί Priamš (im-
pšatš aš Troader). «Πριαμική τύχη».
Пров: трапиче (grozave) nenopochipí (ka
a je ašί Priamš). [wi

Πριαμός ω, biit: -ώσω, sintš kš kanšp
pasš (nprekmi ovičnsit se penpesinta ne
šenš Priamš]. [Πρίαμος].

Πριαπίζω, biit: -ίζω, seaiasš kš Priap-
pš, sintš foapte desfpinatš in plšcheripe
tršpewit [Πρίαπος].

Πριαπισκος (ό), dim: aš ašί Πρίαπος,
statšela ašί Priapš. [de žnde

Πριαπισκώ -ώ, biit: -ώσω, fopmezš че-
ва in firšp de statšela a ašί Priapš.
[de žnde

Πριαπισκωτός, ή, όν, konstšitš in fopmš
de statšela de Priapš, saš de mšdšlapš
venitalš bšpšteskš imitatš. de lemnaš.

Πριαπισμός (ό), (med:) nekontenitš in-
kopdape a mšdšlapš ašί venitalš bšpš-
teskš (kš felš de snasmš). [πριαπίζω].

Πρίαπος (ό), zexi rpšdinelop 'penpe-
sintatš kš inkopdatš venitalš mšdšlapš,
mi adopatš maí kš seamš in lamnsakš);
(npin intind:) mšdšlapš ašί venitalš aš bšp-
šatš ašί (semnš de podničie). [de žnde

Πριαπώδης. εος (ό, ή), asemenea kš Pri-
pš, priaposš (dšne inkopdapea mšdšla-

paš ašί venitalš, saš mapea desfpinape).

Πρίασθαι, inf: aš ašί πρίαμαι.

Πρίζω, biit: πρίσω, pap in lokš de πρίω.

Πρίηπος, Ion: in lokš de Πρίαπος (ase-
menea mi toate chele de ašί).

Πριμαδίη, rpew. in lokš de πριμαδίη.

Πριμηκήριος (έ), [Lat:] чeл intitš aš žnel
komšnitšgi.

Πρίν, [prò] adv: timp: maí 'nainte, nínš
a nš... «Πρίν μὲν μοι υπέσχετο, νῦν δὲ mi
чл:». Ia: B. 1. «Οὐπω καταδυσόμεθ' εἰς Ἀφ-
δαο, πρίν μόρσιμον ἡμαρ ἐπέλθῃ». Od: K.
«Ἐμφύστα οὐκ ἀνίει πρίν ἄν διαφάγῃ». Ep:
«Αὐτίκ' ἐπεὶ κεν ἴκηται πρίν δέ κεν οὔτι δε-
χοίμην. Od: Z. «Πολὺ πρίν». Om: «Πρίν
ότε». Om: nínš kínd. «Οὐκὲν ἡμέας ἄλλο
διέκρινε φιλέοντε, πρίν γ' ὅτε δὴ θανάτου νέ-
φος ἀμφεκάλυψεν». Od: Δ. «Πρίν ἐγὼ σφί-
σιν ἐδείξα». Esx: (mi inprešpš kš γε)
«Οὐ μὲν Δί', πρίν γε καὶ ἔθυσσα». Ksn: (mi
žnš dšne ašš). «Μὴ πρίν πημανέειν,
πρίν δωδεκάτῃ μόλῃ ἡώς». Ia: Ω. (mi in
el:). «Πρίν ὥρῃ (se inig: γέννηται). Od: O.
(mi inprešpš kš ή saš αν kš sšp: «Πρίν
ή τὸν νηὸν τῆς Ἀθηναίης ἀνορθώσωσι». Ep:
«Μὴ μεθεῖσθον, πρίν ἄν ἐγὼ σφῶν κοκκύσω».
Apstf: (mi kš xot:). «Ἔστησαν δ' οὐ πρόσθεν,
πρίν ή ἐπὶ τῷ ὄρει ἐγένοντο». Ksn: (mi in
para: kš πρό kš ven:). «Πρίν ή (se skpie
mi prinš) πρό μυρίων ἐτῶν». Lk: (mi kš
ven: prea pap) «Πρίν ὥρας». Pind: (mi
kš artik:) «Ο («Η «Τό, mi чл: πρίν».
чел de maí 'nainte, tpekšitš, maí bekš.
«Ο πρίν χρόνος». Lks: чeл tpekšitš. «Τό
πρίν, mi intp' žna Toprín, = Πρίν, maí 'na-
inte. «Δούλους ἐόντας τὸ πρίν νῦν γεγονέναι
δεσπότας». Ep:

Πρινή, in lokš de πρίν ή (bezí πρίν).

Πρινίδιον (τό), dim: aš ašί πρίνος.

Πρίνινος, η, он, fškšitš de prinapš (bezí
πρίνος); (npin intind:) = Πρινώδης, tape,
bíptosš. [din

Πρίνος (ό), [πρίω nentpš komšpoasele
sape ka fopštpšite fšpšze, saš imit: din
niršitš fšpšzelop mi lemnelop sape in
lokš] prinapš, žnš felš de stejapš kš
mičí gimpoase fšpšze. «Πρίνου ἄνθος». Πλ:
гогоашъ de ačestš kopavš. [de žnde

Πρινώδης, εος (ό, ή), asemenea (tape)
ka lemnaš prinapš ašί. 2) nšinš de pri-
napí. [mi

Πρινών, ώνος (ό), pšdšpe de prinapí,
saš priníwš.

Πρίονιον (τό), dim: aš ašί πρίων, чepš-
trššamš.

Πριονίτις, ιδος (ή), знє feļđ de plantē kē dingoaše (ка херѣстрѣите) frānze, (aalt:) хѣстрон. [πρίων].

Πριονοειδής, εος (δ, ή), чєл in feļđ хєрѣстрѣлѣ. [πρίων, εἶδος]. [de xnde

Πριονοειδώς, adv: in feļđ хєрѣстрѣлѣ.

Πριονόω -ō, viit: -ώσω, formežš чева ка знє хєрѣстрѣš, in fakš dingl. [wi

Πριονώδης, εος (δ, ή), = Πριονοειδής. [πρίων].

Πριονωτός, ή, όν, fьkxtš in feļđ de хєрѣстрѣš, dingoaš. «Πριονωτή». Mimt: Παλ: знє feļđ de pessolaskē mawinē. [πριονόω].

Πρίου, nas: πορηνч: ал лѣл пріω.

Πρίω ω, viit: -ώσω, (se afłē nēmaī nas: tpe: de kē: de partч: πεπρωμένος) = Πρίω. [πρίων].

Πρίσις, εως (ή), хєрѣстрѣирє. «'Οδόντων — „ Πλ: mi lmkp: skpīwnipe. [wi

Πρίσμα (τό), [πρίω] хєрѣстрѣитєрѣ, тєрїгѣ, чє kade de ла лєmnєл, чє se tale kē хєрѣстрѣл. 2) (Matmt:) o fīkєрѣ мєο-metpīkē.

Πρισμάτιον (τό), dim: ал лѣл прісма.

Πρισμός (δ), = Πρίσις.

Πριστέον, posit: ал лѣл пріω.

Πριστήρ (δ), хєрѣстрѣитєрѣ, saš folo-sitorē ла хєрѣстрѣирє. «Πριστήρες ὀδόντες — „ Enrp: dīuγl de dīnante, (aalt:) κτέ-νєς. || (sksst:) хєрѣстрѣš = Πρίων. [πρίω].

Πριστηροειδής, εος (δ, ή), = Πριονοειδής. [πριστήρ, εἶδος].

Πρίστης, ου (δ), = Πριστήρ, хєрѣстрѣитєрѣ. 2) = Πρίστις, знє feļđ de nēwte, saš kitš. [wi

Πρίστις, εως (ή), знє feļđ de kitš (dē-ne znīl deosesitš de прістїс). 2) знє feļđ de pessolaskē kopāie (noate nentpє a-semēnēlatea formeī). [wi

Πριστός, ή, όν, хєрѣстрѣитš, saš de хєрѣстрѣит. «'Ελέφας — „ Om: «Πριστόν,, знє feļđ de nīatpē, чє se tale kē хєрѣстрѣл. [din

Πρίω, [imit:] viit: пріω, (nas:tpe: de kē: пєпpисмaи, wi nex: єпpислн) talš kē хєрѣстрѣл, хєрѣстрѣєskš; (fir:) stpīnrš wi skpīwneskš din dīngl (pripч: de nekazš). «Καὶ ἔπριον ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτῶν». Skp: (de xnde in чєn:) stpīnrš tape, лєгš stpīns. «Ζωστήρι πρισθείς ἱππικῶν ἐξ ἀν-τύγων». Sof: 2) (prip in tīnd:) mē nekē-жєskš in sinemī, nē povīš sē pesslās, kpēnē de nekazš. «Θυμὸν ὀδᾶξ πρίειν». Sof: «Λευγαλέον δὲ ἐπὶ οἱ πρῆε χόλον». Anln: (wi nas:) «Πρισμένη κάλλει Γανυμήδεος» Hrp. Enrp:.

Πρίω, in kontrap: At: in локѣ de пріа-со, πορηνч: saš 2) poet: in локѣ de є-пріω, а 2: sing: nєpс: de nex: ал лѣл пріамаи.

Πρίωμα (τό), глс: [πρίω] in локѣ de прісма.

Πρίων, оnos (δ), хєрѣстрѣš; sfpedєлєл хєрѣстрѣosš ал хїрхpиlор. «Πρίων μα-χαρωτός». Gal: чєл fьрѣ dingl (kē kape se tale nletpєлє), wi «Πρίων ὀδοντωτός, saš χαρακτός,,. Gal: чєл oβїчnєitš. «Πρίων ὀ-δόντων». Enrp: wipē de dīngl nēwī in pīndš in feļđ хєрѣстрѣлѣ. [din

Πρίων, onтos (-ουσα, -ον) partч: ал лѣл пріω.

Πριωτός, ή, όν, rap in локѣ de прістєс, хєрѣстрѣитš. [πρίω].

Πρѣ, ppen: (se akoapdē kē чєn: wi in-semn: in sint: 1) inainte; (saš лок:) dīnante; (wi ppin in tīnd:) afupē. «Πρѣ τῶν θυρῶν».

Лкс: «Τὸ δὲ ἡραῖον πρὸ τῆς πόλιος ἐστὶ τῆς Πλαταιέων». Ep: «Φυλαχὰς καθίσταται πρὸ τοῦ στρατοπέδου». Ksn: «Πρὸ ὀφθαλμῶν».

«Πρὸ ποδῶν». «Τὸ πρὸ ποδὸς ἄρειον ἀεὶ χρῆμα πᾶν». Pind: чє este de fapē. «Πρὸ δόμων». afapē din kasē. «Ἀγεται πρὸ δόμων». Exr: «Ὡχοντο, ἥδ' ἐπὶ πορὸς ἐγένοντο,,. 1: Δ.

аš 'naintat in kade, inkit nē se mai vedeas (bezī qroūdos; (saš timn:) mai 'nainte de... «Πρὸ τῶν Περσικῶν τὰ Τρωϊ-κά».

Лкс: «Πρὸ πολλοῦ». «Πρὸ ὀλίγου».

«Πρὸ τούτου (wi Протоῦ). «Ὁ προτοῦ χρό-νος».

Тхч: «Πρὸ μιᾶς Καλανδῶν». Пл: «Πρὸ ἔργου (bezī ppoūpчy)».

«Οἱ πρὸ ἡμῶν». Лкс: spēmowīl noumē. «Πρὸ μοίρας τελευτήσαι».

Iskp: mai 'nainte de vpeме. 2) (prip in tīnd: wi fir:) kovīwipє, ppefepingē, mai mīat

«Οὐ δίκαιον ἄλλον τινα ἔχειν τὸ γέρας πρὸ ἐωυτοῦ».

Ep: «Οἷσι ἡ τυραννὶς πρὸ ἐ-λευθερίας ἦν ἀσπαστότερον».

Ep: «Πρὸ τού-των τῶν κακῶν ἡμῖν κρείσσον ἐτιῶν ἄλλο παθέειν».

Ep: «Κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον».

Pind: «Πρὸ πολλῶν ἂν χρημάτων ἐτιμωσάμην».

Iskp: (de xnde 3) in локєл aaltє, pєvīnpovitate in локѣ de аnтl. «Ὁ-πότους ἂν ἀξιοῖς σοι πεῖθεσθαι, καὶ ἐκείνοι ἀξιώσουσι σε πρὸ ἐκυτῶν βουλεύεσθαι».

Ksn: «Οὐκ ἀρχῶ ἐγὼ ὑμῖν πράττων πρὸ ὑμῶν ὅ,τι ἂν δέη».

Ksn: «Δούλος πρὸ δούλου, δεσπό-της πρὸ δεσπότου».

Men: povē in локѣ de (nentpє) povē (ad: faye totš sнa). «Γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνειν».

Esxl: «Τόπον ἐκ τό-που».

4) ppičīnē (saš fьkxt:) «Περὶ γὰρ δῖε, μή μιν πρὸ φόβοιο λίποιεν».

1: P. (saš pessat:) nentpє oape-kape sfipwītš, (pripч:)

snpe απτραρεα κείβα, in lokš de υπέρ.
 •Πρό Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι. Ια: Δ.
 •Μάχεσθαι: πρό τε παίδων καὶ πρό γυναικῶν». Ια: Θ. «Ὀλέσθαι εὐκλειῶς πρό πόλεως». Ια: Χ. •Πρό τῆς Ἑλλάδος («Πρό τῆς Σπάρτης) ἀποβλήσκειν». Ερ: «Εἴ τις διακινδυνεύσειε πρό βασιλείῳ». Ksn: «Πρό τοῦ θανόντος τὴν δ' ἔθεσθ' ἐπιστροφῇ». Sof: || (Iap in komn: 1) înainte (tima: saš lok: , «Πρόσω, προβάλλω, προέρχομαι, προσπᾶτω, προϊσθῆσις, προάττειν», 2) pufepinğt, saš mai mkl. «Προτιμῶ, π. κρίνω, προαιρούμαι». 3) απτραρε; saš pentps snš sipmitš •Προκινδυνεύω, πρόμαχος,, 4) noet: întegipe. •Προβαλὺς, πρόπαξ». || (in poepl A'. se pkne fapz kazš in lokš de adv: lok:). «Κύματα πρό μὲν τ' ἄλλ' αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα». Ια: Ν. «Τὰ ἐσόμενα προ τ' ἐόντα. Es: «Ἰλιόθι, (•Ὀυρανόθι, «Ἡῶθι) πρό,, Om: (B'. se desnapie de verex komnksš, întepnsinds se aale zic:). •Ἐπεὶ πρό οἱ εἵπομεν ἡμεῖς». Od: A. (C'. se knemte ks felxpite aale ppen:). •Απο («Δι:, «Ἐπι, «Περι) πρό» (ui ks sine) «Προπρό». Ankn:

Προαγγελία (ή), = Προάγγελσις, saš Προάγγελημ. ui

Προαγγέλλω, biit: -αγγελῶ, pvebestesksš, preziksš, daš de utipe mai 'nainte. [προ-άγγελος]. [de snde

Προάγγελημ (τὸ), beste datz mai 'nainte; prezistš.

Προάγγελος (ὁ, ή), pvebestitopš. «Προάγγελον (τὸ), = Προάγγελημ. [πρό, ἄγγελος].

Προαγγελοῖς, εως (ή), pvebestipe, saš inmtiingape de mai 'nainte. [ui

Προαγγελτικὸς, ή, ὄν, (mi adv:) κῶς, cel ks iuskwime de (osivnsitš) a pvebesti. [προαγγέλλω].

Προ-αγκτηριάζω, biit: -άζω, lerš pana mai 'nainte ks famz (xipxpu:).

Προάγνευσις, εως (ή), pperštipe prin peliŋioasš kpxūipe saš inŋpinape ui cl: [din

Προ-αγνέω, biit: -εύω, kpxūğš peliŋios mai 'nainte ne sinemí saš ne altsl, mš pperštesksš prin inŋpinape, ppxvñisne, ui cl:

Προ-αγοράζω, biit: -άζω, kxmnpš, tiprštesksš mai 'nainte.

Προ-αγορονομέω -ῶ biit: -ήσω, sintš mai 'nainte ršverpštopš (poliŋaiš) al tiprsl. «Ὁ προαγορονομηκῶς». D: Kas: fostsl mai nainte poliŋaiš de tiprš.

Προαγορασία (ή), tiprsipe de mai 'nainte. [ui

Προαγοραστής, οὔ (δ), tiprsitopš, kxmnpštopš de mai 'nainte. [προαγοράζω].

Προαγόρευμα (τὸ). prezisš, proopocie. [ui

Προαγόρευσις, εως (ή), prezicere, proopocire; ppefnmtiingape, ui cl: [ui

Προαγορευτικὸς, ή, ὄν, kvenitš, saš fo-lositopš la prezicere, saš proopocire.

•Προαγορευτική,, meumtemrgsl de a proopoci, = Μαντική. [din

Προ-αγορεύω, biit: εύω, (ui nrgl:) προερώ, (nex: προηγόρευσα, ut nepr: προείπον, tre: de ks: προηγόρευκα, ui nepr: προείρηκα, ui cl:) preziksš, pvebestesksš; (simn:) daš opdinš; (xne-opl, kopsesksš (arinc: in pkvlikš) mai 'nainte de almiš, saš intitš.

•Θεμιστοκλῆς ἐκ πάντων προηγόρευε,, Ερ: (vezl ui προηγόρεω) «Ἵπὸ κήρυκος προηγόρευε τοῖσι Ἴωσι,, Ερ: «Τὸν κήρυκα ἀνειπεῖν ἐκέλευσεν, ὅτι προαγορεύουσιν οἱ ἄρχοντες, ὅτι. ui cl:». Ksn: «Οἱ μάντις προαγορεύουσι τὸ μέλλον» Ksn: «Προαγορεύειν πόλεμον». Lks: a deklar. «Προαγορεύειν κρίσιν τινί». Lks: a traue in jsdikatz pe cineva; (naptik:) a pvebesti ne omorŋtopš a se denapta de cele sfinte, nñz se va xotepi jsdikata.

Προ-αγορέω, Dop: (in nen:) in lokš de προηγόρεω; (Iap naptik: la Sichel:) sintš..

Προάγορος, ui Προάγος [πρό, ἄγω] (δ), kpxnetenie, intilamš. «Προαγοροῦντος Διοκλῆους, γραμματεῦντος Ἀδριανῶνος». Enpr:

Προ-αγρυπνέω -ῶ, biit: -ήσω, (ks nen:) staš demtentš, pveberfezš snpe naza κείβα.

Προάγω, biit: -άζω, (nex: προήγαγον, ui cl:) dskš ceva nainte, mai 'nainte, saš afapz (la vedep), skogš de fagz; povtšksesksš; (fir: îndemnš, întepitš; kpesksš; inaintezš, fakš a ajknpe sndeba ceva; (ui el: saš nestp:) inaintezš, mš dskš mai 'nainte; ui ks ppen:) ajknitš la ceva. «Τὴν αἵμασιαν προαγαγόντες στενωτέρων τὴν ὁδὸν πεποιήκασι,, Dm: «Ὑποπτεύουσι, μὴ δόλῳ αὐτοὺς προάγειν». Ερ: (ui ks ppen: . «Ἄνῃρ δεινὸς προάγειν τοὺς ξυνόνας εἰς πράγματα». Ksn: «Εἰς ὅσην αἰσχύνην καὶ ἀδοξίαν προῆγε τὴν πόλιν,, Dm: (ui miz:) «Εἰς γέλωτα προαγαγέσθαι τινά, Ερ: (ui el: saš nestp:) •Προῆγε πρὸς ἄστυ». Lsk: «Προῆγεν αὐτοὺς εἰς τὸ πέρας». Skp: (ui fir:) •Ἐπὶ πολὺ προάγει τῇ τε βίᾳ καὶ τῇ ὠμότητι». Dm: (ui nas:) «Προήχθην τοῦτο λέγειν». Lsk: (ui in napt:) «Προηγμένος,, kondksš inainte, saš inaintatš; ppefepitš; (de snde) «Προηγμένα». (dne

Stoici) vñnele kiegel, (snpe eksemnla) sñntatele, vorzija, iskssingja mingel, mi ch: (inprot: de ãποπροηγμένα).

Προαγωγή (ή), (Τρχυ:) nezevenrie. 2) (pap) in lokk de προαγωγή. [mi

Προαγωγή (τό), lokka, xnde obichnit stzpslesk nezevenrii. [din

Προαγωγή, biit: -εύσω, (Τρχυ:) nezevenriesk; (in ñen:) skouð din mingi, in-shelk. [προαγωγός].

Προαγωγή (ή), inaintape; pñefepipe. «Εν προαγωγή τούτους έποιετο,. Ios: se silea a 'i inainta. «Εκ προαγωγής φίλος». Dm: dñne inñpejztrpi, sað inñpesa sðk. [προάγω].

Προαγωγή (ή), =Προαγωγή, sað Προαγωγή. [mi

Προαγωγός, ή, ðv, inñeminatikð a inainta, sað 2) a skoate din mingi, a inwela ne çineva. [din

Προαγωγός (ò, ή), inaintztopð. 2) (partik: in pðk) amzpitopð snpe trñpeaskð desfpñape, mizloçitopð in kñpñztrpie, (Τρχυ:) nezevenrii. [προάγω].

Προαγών, ώνος (ò), xñntz pñerzñitoape snpe o aalz pñinçinalez xñntz; pñolozð de dñamz; Λμ: =Προδικασία. [πρò, άγών]. [de xnde

Προαγωνίζομαι, biit: (ισμαι, mñ xñntz inñið, sað mañ 'nainte; (kñ ñen:) mñ xñntz, mñ bat inaintea sað snpe anztrapea kñiba. [de xnde

Προαγωνιστής, ού (ò), xñntztopð snpe anztrapea (anztrpñtopð in pñessoð a) kñiba.

Προ-αδικέω -ω, biit: -ήσω, (kñ ak: sað sinr: sað kñ pñen:) eð inñið nedpñentz-çeskk ne çineva.

Προάδω, biit: -άσομαι, kñntz eð inñið, in-çenð kñntapea, (Fpang:) pñeazdezð; (fir:) pñezikð, pñoopocheskk.

Προ-αείδω, biit: -αείσω, σμαι, poet: in lokk de προάδω.

Προ-αθετέω -ω, biit: -ήσω, desa-pñovezð, desñingezð çeva mañ 'nainte.

Προ-αθρέω -ω, biit: -ήσω, ossepð, pñevzð mañ 'nainte.

Προ-αθροίζω, biit: -οίσω, adxñð, stpñrð de mañ 'nainte.

Προ-αιδέομαι -οῦμαι, biit: -αιδέσομαι, mi -αιδεσθήσομαι, mñ sfieskk ñinaintea kñiba, (ad:) de çineva; sñntz pñeñdatopatð kñiba. (kñ dat: dip: mi ak: ex: indip:) «Τίς έστι εὐεργέτης, ὃ ἐγὼ προκαίδομαι,, Ep: (ui nas): «Αἰτινές σφι προῖδεατό καὶ τι,, Ep:

Προακίζω, mi (miz:) -ίζομαι, biit: -ίσω,

(ισμαι, mñcheskk mañ 'nainte (de nedea-nsa kanilaz) ne vinopatð.

Προαίρεσις, εως (ή), voipe, xotzpipe ñin aleçere; skopð, rñndð; sistemz pñolitikz, sað filosofikz, çe inñ aleçe çineva; sim-çimintz, sað dispñisigie; anñekape kñtre çeva, favoape, pñefepingð. «Εκ προαίρεσεως,, ñin sloboðz ñoingð sað aleçere, ñin pñerñdipe. [mi

Προαίρετον, posit al xñi pñoxipoumai. [mi

Προαίρετικός, ή, ðv, pñlinçosk de a 'mi forma voingja pñin aleçere mi pñefepingð; kñvenitð la (sað fñkñtð pñin) ex-ñt voingð; (kñ ñen:) voitorð, sað pñefepitopð de çeva pñin aleçere. «Έσονται προαίρετικοί τοῦ πλεονεχτεῖν,, Apst: «Προαίρετικοί ἐνέργειαι,, Fil: çele ñin sloboðz voingð. «Ρήματα προαίρετικά». Gram: in-semñ: de voingð. «Τὸ προαίρετικόν,, «Η προαίρεσις. [προαίρεομαι]. [de xnde

Προαίρετικῶς, adv: de xñntz voe, sað ñin sloboðz voingð.

Προαίρετος, ή, ðv, voitð, pñefepitð pñin aleçere; sað atipnatð de la voingja kñiba. «Τὸ προαίρετόν,, çeva çe trpñste, sað pozte a se xotzpi dñne voingð. [din

Προαίρέω -ω, biit: -ήσω, (nex: pñeñilon, mi miz: pñeñilómñ, mi ch:) skouð, mi lað de xñdeva op çe 'mi trpñste, sað inñ plave. 2) (obich: miz:) lað (mi fir: xotztrpskk) çeva dñne aleçere mañ mñat de kit aalz, pñefepð. «Τὴ τῆς πατρίδος συμφέροντα προήρημαι,, Dm:

Προ-αίρω, biit: -αρώ, (nex: pñoñra, mi ch:) skññndz mñ plæk mañ 'nainte.

Προ αισθάνομαι, biit: -αισθήσομαι, nex: pñoñsoðmñ, mi ch:) simyð, pñiçenð çeva mañ 'nainte; pñevzð, pñericheskk. [de xnda

Προαίσθησις, εως (ή), pñesimigipe.

Προ-αιτιάομαι -οῦμαι, biit: -άσομαι, mñ pñzskð ne çineva mañ 'nainte de pñiçinñitopð al vpe xñt pñz.

Προαιώνιος (ò, ή), çel mañ 'nainte de veakspñ [πρò, αἰών].

Προ-ακμάζω, biit: -άσω, sñntz in floape, in kñlme mañ 'nainte de vpeme; sñntz in bñpsta çea mañ 'nainte de kñlmea eñ (ad: in çea de xñnege).

Προ-ακονάω -ω, biit: -ήσω, askyð mañ 'nainte.

Προ-ακοντίζω, biit: -ίσω, asñpñlð lançea (mi nas: mñ asñpñlð ka o lançe) mañ 'nainte.

Προ-ακούω, biit: -ακούσομαι, askñlð çeva inñið, sað mañ 'nainte. «Προακήκοον

ἔτι,., Ep: aazise maĩ 'nainte.

Προ-ακροβολίζω, biit: -ίσω, fakš maĩ 'nainte de a inčene vɔtɔlia) issipĩ ne la mapuini.

Προακτικὸς, ἡ, ὄν, [προάγω] voitopř, saš indeminatikš de a inainte (ne aatɔɔ, saš ne sine), (Fpanɣ:) prorpesisš; (sne-opi) inainte-inepɔtopř.

Προ-αλέγω ὦ, biit: -ήσω, simuř đɔpepe (pɔtimeskš) maĩ 'nainte.

Προ-αλείφω, biit: -αλείψω, ɔnrš maĩ 'nainte.

Προαλής, [προάλλομαι] έος (δ, ή), sɔlatatš, saš povipnitš inainte; (desnpe lokš, rĩposš, vɔlosš; (fir:) neste mɔsɔpɔ kɔte-zɔtopř, saš indpɔznegš, nɔvɔalnikš, đĩpɔž.

«Υδωρ προαλές». Aπn; wi Sof: kɔpɔɔtoape la vale.

Προ-αλιζω, biit: -ίσω, =Προαθροίζω.

Προ-αλίσκομαι, biit: -αλώσσομαι, (nex: προ-εάλων, wi ɔɔ:) mɔ prinž, mɔ poveskš, (wi fir:) nĩepɔž ɔɔdikata, mɔ osĩndeskš maĩ 'nainte.

Προ-αλλάσσομαι (ττομαι), biit: -αλλάζομαι, =Προαμείβομαι.

Προ-αλλοίω -ω, biit: -ώσω, pɔefakš, pɔeskimɔ ɔeva maĩ 'nainte.

Προ-άλλομαι, biit: -αλύμαι, sɔpř (mɔ asvĩpɔš) inainte, saš maĩ 'nainte.

Προαλῶς, (ĩnpɔ: prinɔ: kɔmpɔ: προ-αλέστερον, -έστατα) adv: kɔ kinš nɔvɔalnikš, kɔ đĩpɔie, nenperĩndit. προαλής]

Προ-αμαρτάνω, biit: -αμαρτάνομαι, (nex: προήμαρτον, wi ɔɔ:) pɔesweskš (nɔ nemepes- skš, nɔ isvɔteskš) maĩ 'nainte, saš inɔĩɔ.

Προ αμείβω, wi (mĩɔ:) -ομαι, biit: -αμείψω, -ομαι, skĩmɔš inɔš skĩmɔš, sa pesnɔnzš) inɔĩɔ, saš maĩ 'nainte. «Ος αν προαμει- ψάμενος έργον μισθους μη αποδιδω». Plt: tokmind ppe ɔnš ɔskpɔ nɔ pɔteĩnte. «Γην προαμείβομαι». tɔekš inɔĩɔ, saš maĩ 'nainte. (vesĩ wi ɔĩαμείβω).

Προαμευτής, οὔ(δ), inainte-mepɔtopř. [din

Προ-αμείω, biit: -εύσω, Dop: saš Eol: poet: mepɔ inainte; anɔkɔ maĩ 'nainte.

Προ αμύνομαι, biit: -αμυνόμαι, pedense- skš (ĩmĩ pesɔnš) maĩ 'nainte, (ad:) a- pɔkš maĩ 'nainte de fakš pɔš vɔɔɔmaɔɔɔ- ɔɔĩ meš.

Προ-ανα-δαίνω, biit: -ήσσομαι, mɔ sɔĩš in- ɔĩɔ, saš maĩ 'nainte.

Προ-ανα-εάλλομαι, biit: -βαλῶμαι, mɔpɔ- pɔteskš a kĩnta, (Fpanɣ:) pɔɔɔɔɔɔɔ. (ve- zĩ wi προαναχρούομαι).

Προ-ανα-ελέπω, biit: -βλέψομαι, deskĩž,

saš inĩ apdikš inɔĩɔ saš maĩ 'nainte o- kĩl, ka sɔ vɔzž.

Προ-ανα-εόω -ῶ, biit: -ήσσομαι, spĩrš in- ɔĩɔ, sas maĩ 'nainte; pɔezĩkš kɔ mape ɔɔasš.

Προαναβολή (ή), pɔpɔtĩpe, saš pɔe- ɔepkape de kĩntape, (Fpanɣ:) pɔɔɔɔɔɔɔ. (vezĩ wi προαναχρουσες).

Προ-ανα-γιγνώσκω, biit: -αναγνώσσομαι, (nex: προανέγνω, wi ɔɔ:) ɔĩteskš maĩ 'nainte.

Προ-αν-αγορεύω, biit: -αγορεύσω, wi nepɔɔ: -εɔῶ, (nex: προανηγόρευσα, wi nepɔɔ: προ- ανείπον, wi ɔɔ:) pɔoklamš (besteskš de faɔɔ) maĩ 'nainte.

Προ-ανα-γράφω, biit: -γράφω, skpĩš (tɔe- kš) in katarpafie maĩ 'nainte.

Προ-ανα-γυμνάζω, biit: -άσω, penetš de- pɔĩndepɔ, pɔeksepɔezš maĩ 'nainte.

Προ-αν-άγω, biit: -άξω, (nex: προανήγα- γον, wi ɔɔ:) apdikĩndɔ-mɔ pɔekš din pɔp- tš inɔĩɔ, saš eksnɔsteskš maĩ 'nainte.

Προ-αν-αθρέω -ῶ, biit: -ήσω, =Προαθρέω.

Προ-ανα-θρόσκω, biit: -θροῦμαι, (nex: προανέθρον. wi ɔɔ:) sɔpř, (mɔ asvĩpɔš) in sɔs inɔĩɔ, saš maĩ 'nainte.

Προ-αν-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: προ- ανείλον, wi ɔɔ:) omopř (skoɔž din finɔɔ) maĩ 'nainte. «Εαυτήν προανείλε τῷ άν- ἄρῳ». Pl:

Προ-αν-αισιμῶ -ῶ, biit: -ώσω, =Προα- ναλίσκω, kɔɔɔɔskš maĩ 'nainte. «Έν τῷ προαναϊσιμῳμένῳ χρόνῳ». Ep: tɔekɔtš maĩ 'nainte.

Προ-ανά-χειμαι, biit: -χείσσομαι, slaž nɔsš ka (sĩntš) kɔnsfĩngĩtš de maĩ 'nainte.

Προ-ανα-κηρύσσω (ττω), biit: -ύξω, ve- steskš maĩ nainte la toɔt, saš pɔezĩkš kɔ mape ɔɔasš.

Προ-ανα-κλαίω, biit: -κλαύσομαι, plĩnrš, mɔ inɔɔĩes- skš maĩ 'nainte.

Προ-ανα-κόπτω, biit: -κόψω, taĩš, onpɔ- skš maĩ 'nainte,

Προ-ανα-κράζω, biit: -κεκραῖομαι, (tɔe: de kɔ: in lokš de pɔez: προανακέκραγα, wi ɔɔ:) spĩrš tape maĩ 'nainte, pɔezĩkš kɔ mape ɔɔasš.

Προ-ανα-κρίνω, biit: -κρινῶ, ɔepɔetɔezš de maĩ mɔɔte opĩ maĩ 'nainte, saš inɔĩɔ.

Προαναχρουσες, εως (ή, = Προαναβολή (mɔs:); (fir: in pen:) eksopdiape (de kɔ- vĩntš, wi ɔɔ:) [wi

Προαναχρουσμα (τῶ), oksopdiš, = Προσί- μιον. [din

Προ-ανα-χρούω, biit: -χρούσω, depɔpɔezš, saš onpɔskš ne ɔĩneɔa, (wi mĩɔ: saš nas:)

mъ denъptežъ, sađ mъ tparđ inanoi in-tiř. 2) (naptik: mss:) preinčepkъ mai intii koapdele instrъmintъlъ, sađ kintъ nъgin čeva mai 'nainte sipe čepkape, (Frang:) ppełsdež; (fir: in ŋen:) inčep-пъ, eksopdiež.

Προ-ανα-λαμβάνω, biit: -λήφωμαι, Iađ a-snpъ'mi mai 'nainte; aņkъ mai 'nainte ne vineba; ppedisnъiđ askъlъtpopъl.

Προ-αν-αλίσσω, biit: -αλώω, (nex: προ-ανήλωσα, sađ προανήλωσα, mi чл:) keltъ-leskъ intii, sađ mai 'nainte; nъiđ mai 'nainte in sokoteala kъiwa keltъielele, ka sъ le Iađ ne xpmъ. [de xnde

Προανάλωма (тѳ), keltъialъ fъkъtъ mai 'nainte; denъnepe mai 'nainte de keltъie.l.

Προ-ανα-μέλω, biit: -μέλω, kintъ mai 'nainte kъ mape glasъ, sađ prezikъ kъ mape glasъ kintind čeva.

Προ-ανα-πηδάω -ō, biit: -ήσω, = Προ-αληρώω.

Προ-ανα-πίπτω, biit: -πεσούμαι, (nex: προανέπεσον, mi чл:) imi nъepžъ kъpaжъl, imi skade voingъ inкъ de mai 'nainte.

Προ-ανα-πλάσσω (ττω), biit: -πλάω, плъ-smezъ, fopmezъ čeva mai 'nainte; atipnъ, lipeskъ čeva mai intii de...

Προ-ανα-πνέω, biit: -πνέω, pesъfъ in-tii, sađ mai 'nainte.

Προαναπτῆναι, nex: 2: de inf: al lъi προανίπταμαι.

Προ-αν-αρπάζω, biit: -άρω, xpъneskъ čeva de totъ intii, sađ mai 'nainte.

Προ-ανχρ-ρήγνυμι, biit: -ρήξω, sfimiđ pene, pъuđ čeva mai 'nainte.

Προ-ανα-σείω, biit: -σείω, kletinъ apdikind in sss čeva mai 'nainte (ka sъ amepingъ). «Τὰ ὅπλα —». Diod:

Προ-ανα-σκευάζομαι, biit: -άσσομαι, mъ nperъleskъ (mъ aņpovizionež) de mai 'nainte.

Προ-ανα-σκοπέω -ō, biit: -ήσω, kinze-ieskъ, sađ mъ rindeskъ mai 'nainte, sađ eđ intii.

Προ-ανα-στέλλω, biit: -στέλω, oupeskъ, infpinezъ, sađ ppeintimnъiđ nъbala kъiwa.

Προ-ανα-στρέφω, biit: -στρέφω, intopkъ mai 'nainte.

Προ-ανα-τάσσω (ττω), biit: -τάξω, pеrъ-lezъ (infokmeskъ) mai 'nainte; sađ aņcъž in pindъl čel dintii.

Προ-ανα-τείνω, biit: -τενō, intinzъ čeva intii in sss, sađ dīnaintea kъiwa.

Προ-ανα-τέλλω, biit: -τέλω, pestpъ mai 'nainte.

Προ-ανα-τρέχω, biit: -δραμοῦμαι, (nex: προανέδραμον, mi чл:) aleprъ mai intii in sss; sađ mai 'nainte mъ petparъ inanoi; (fir:) mъ intopkъ la intiiъl inčepnъiđ, sađ penetъ шipъl povestipii de la mai veki.

Προ-ανα-τρίβω, biit: τρίβω, fpekъ mai intii din жos in sss.

Προ-ανα-τυπώ -ō, biit: -ώω, fopmezъ intii kinъl; sađ inkinъieskъ, isvodeskъ mai 'nainte čeva.

Προ-ανα-φαίνω, biit: -φαίνω, apъtъ čeva mai 'nainte apdikindъ l in sss.

Προ-ανα-φέρω, biit: -ανοίω, (nex: προ-ανήνεγκα, mi чл:) panoptezъ, sađ adъkъ aminte mai 'nainte čeva.

Προ-ανα-φωνέω -ō, biit: -ήσω, stpirъ mai 'nainte (ppezikъ) kъ mape glasъ; (in poesie) fakъ eksopdiъ sađ prolorgъ. [de xnde

Προαναφώνημα (тѳ), prolorgъ xnei poe-me. [mi

Προαναφώνησις, εως (ή), ppezichepe, ppebestipe kъ mape glasъ sađ stpirape; (fir:) inčepenepe (eksopdiape) de poemъ, (aļl:) eisōlъ. [mi

Προαναφωνητικός, ή, ѳν, kъbenitъ, sađ folositorъ la prolorgъ de poemъ [de xnde

Προαναφωνητικώς, adv: in feļđ de noetikъ eksopdiape.

Προ-ανα-χωρέω -ō, biit: -ήσω, mъ petparъ mai 'nainte. [de xnde

Προαχωρήσις, εως (ή), petpaņepe de mai 'nainte.

Προ-ανα-ψήφίζω, biit: -ίω, dessatъ (kinъzъieskъ), mi xotъpъskъ čeva mai 'nainte; mъ nperindeskъ.

Προαναιπειν, nex: 2: de inf: al lъi προαναχορεύω.

Προανελείν, nex: 2: de inf: al lъi προαναχίρῳ.

Προ-αν-ελ-τείνω, biit: -τενō, = Προανα-τείνω, intinzъ čeva mai intii in sss.

Προ-αν-έχω, biit: -έξω, (nex: προανέσχον, mi чл:) apdikъ, giđ čeva mai intii in sss; (nestp: sađ el:) pestpъ mai 'nainte; (in ŋen:) sintъ emitъ afapъ inainte.

Προ-ανυθείω -ō, biit: -ήσω, inflopeskъ intii sađ mai 'nainte. [de xnde

Προάνθησις, εως (ή), čea dintii, sađ de mai 'nainte inflopipe.

Προ-αν-ίπταμαι, biit: -ανα-πτήσομαι, (nex: προανέπτειν, mi чл:) swopъ, sađ mъ apdikъ in sss intii, sađ mai 'nainte.

Προ-αν-ιστορέω -ō, biit: -ήσω, čepucte-
T: II. 25

zš maī intīl, ka sš mš domipeskš, wi sš mš inkpedingezš desnpe adevšpš. 2) =Προϊστορῶ.

Προ-αν-ίσχω, = Προανέχω.

Προ-αν-οίγνυμι, wi Προανοίγω, biit: -οί-ξω, (nex: προανέωξα, wi чл:). deskizš maī 'nainte.

Προ-αντ-αν-ίσχω, (fšpš biit:) = Προανί-σχω, pesšpš maī 'nainte.

Προ-ανύτω (-ανύω), biit: -ανύσω, sš-vīrsheskš чева maī 'nainte. «Πλέον προανύττειν ὧν χρήζομεν». Ksn: (wi nas:) «Τοῦ προανυσθέντος ἡμῖν ὑπομνήματος». Sekst: «Τοῦ προανυσθέντος ἔτους» Pld:

Προ-ап-αγγέλλω, biit: -αγγελῶ, preve-stesškš, daš de mīpe maī 'nainte.

Προ-ап-αγορεύω, biit: -αγορεύσω, saš (nepri:) -ερώ, (nex: προαπειπον, wi miж: προαπειπάμην, tpe: de kš: προαπείρηκα, wi чл: maī intpes: челе neperzate) onpe-skš (nš eptš, nš inrēdš) чева de maī 'nainte. «Τὴν φιλίαν — ». Pass: desfiin-gezš de maī 'nainte. || (nestp:) oboseskš maī 'nainte de a sfīpni чева. «Προαπει-ρηκότες τῇ ὁδοπορίᾳ». Pass: «Νῦν δέ με τὸ γῆρας ποιεῖ προαπαχερεύειν». Iskr: (wi fir:) «Πόλεως ἐστῶσης πολλοῖς οἱ γραφεῖς τῶν στηλῶν προαπείπον». Lbn: = Προεξέλιπον.

Προ-ап-άγχομαι, biit: -άγχομαι, mš sš-рsmš, mš snīnzpš maī 'nainte

Προ-ап-αίρω, biit: -αρώ, plekš ne mape, saš ne xskatš maī 'nainte; (fir:) mopš maī 'nainte.

Προ-ап-αἰτέω, -ῶ, biit: -ήσω, чepš аl meš maī 'nainte. «Τὸν μισθὸν — ». Gal:

Προ-ап-αλείφω biit: -αλείφω, mteprš че-ва maī 'nainte.

Προ-ап-αλλάσσω (ττω), biit: -αλλάξω, skanš no čineva maī 'nainte; (de xnde ex: saš nestp: wi miж:) plekš maī 'nainte; (wi fir:) mopš maī 'nainte. «Οἱ προαπellaχότες». Lks: mopuī de maī 'nainte.

Προ-ап-αντάω -ῶ, biit: -ήσομαι, ppein-timninš ne čineva, saš esš intīš snpe in-timninapea kšiva; (in nen:) anskš inainte. [de xnde

Προαπάντησις, εως (ή), ppeintimninape. 2) (fir: ptp:) pesnšndepe (intimninape) fškstš intīl la чеa din xpmš dīn doš ppevedente pponosigīl.

Προ-ап-αντλέω -ῶ, biit: -ήσω, рреш: in lokš de ppešpantlěw.

Προ-ап-αριθμέω -ῶ, biit: -ήσω, inwipš in nšmšpš maī 'nainte.

Προ-ап-άρχομαι, biit: -άρχομαι, ofepš чева

ka nīpš de la inčepstš,

Προ-ап-αστράπτω, biit: -άψω, skomš fšl-чepe saš paze de xčipe maī 'nainte.

Προ-апατάω -ῶ, biit: -ήσω, amšmeskš intīl, saš maī 'nainte.

Προ-ап-αυθάω -ω, biit: -ήσω, = Προαπα-γορεύω, oboseskš maī 'nainte. «Προαπηρύ-θηκε τῆς (saš ex τῆς) νούσου ὁ κάμνων». Apet:

Προ-ап-αφρίζω, biit: -ίσω, laš snšma maī 'nainte dene чева.

Προ-апειλέω -ῶ, biit: -ήσω, anskš ne čineva maī 'nainte kš amepingšpī; saš esš intīš amepingš.

Προ-άπειμι, biit: -εἰμι (prex: προαπῆειν, wi чл:) = Προαπέχομαι: (kšpšla sšxwšte xne-opī de biitopš).

Προαπειπάμην, miж: nex: 1: de xot; wi Προαπειπεῖν, nex: 2: de inf; wi

Προαπείρηκα, tpe: de kš: de xot: аl аlī προαπαγορεύω.

Προ-ап-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex: προαπῆλθον, wi чл:) plekš maī 'nainte a mš dšve xndeva; (fir: inprexntš kš wi fšpš toš bíou) mopš maī 'nainte; (xne-opī kš nen:) mopš in απērapea kšiva.

Προαπέσθην, nas: nex: 2: аl аlī προα-ποσθέννυμι.

Προ-ап-εχθάνομαι, biit: -εχθόσομαι, (nex: προαπηχθόμην, wi чл:) sīntš vрšmšwš kšiva, saš amš pрš аxnpа kšiva de maī 'nainte.

Προ-ап-ηγέρομαι, Ion: in lokš de προα-φηγέρομαι.

Προ-ап-ικνέομαι, Ion: in lokš de προα-ικνέομαι.

Προάπλωσις, εως (ή), desfapepe, ек-snškapе fškstš maī dīnainte. [neintpes: προαπλώω].

Προ-ап-οβαλλω, biit: -βαλῶ, nīepzš, saš leuēdš чева maī 'nainte.

Προ-ап-οβρέχω, biit: -βρέξω, moīš de t maī 'nainte.

Προ-ап-οβύω, biit: -βύσω, astšnš intīl sine.

Προ-ап-ογέυομαι, biit: -γεύσομαι, (kš nen:) ršstš intīl pšgin din чева.

Προ-ап-οδείκνυμι, biit: -δείξω, dovedeskš, saš infingezš чева de maī 'nainte. [de xndo

Προαπόδειξις, εως (ή), dovedipe de maī 'nainte,

Προ-ап-οδημέω -ῶ, biit: -ήσω, de maī 'nainte ainseskš (plekš) din natpia mea in streintate.

Προ-ап-οδίδωμι, biit: -αποδώσω, (nex:

προαπέδωκα, mi χλ:) daš, nāteskš mai 'nainte чева.

Προ-απο-δύομαι, viit: -δύομαι, mē des-ερακš mai 'nainte; (npin intind:) mē ssmetš (mē prerzteskš) de dēntš mai 'nainte.

Προ-απο-ζένομαι (-ζέω), viit: -ζέσω, fepšš nēgin чева intī, saš daš xndš mai 'nainte.

Προ-απο-θανήσκω, viit: -θανοῦμαι, (nex: προαπέθανον, mi χλ:) morš mai 'nainte, saš de timpxriš.

Προ-απο-οικίζω, viit: -ίσω, kolonisezš mai 'nainte.

Προ-απο-καλύπτω, viit: -ύψω, deskouepš (daš de fagš) mai 'nainte.

Προ-απο-κάμνω, viit: -καμοῦμαι, (nex: προαπέκαμον, mi χλ:) obošeskš mai 'nainte.

Προ-απο-καίωμαι viit: -καίσομαι, staš pssš in pēstrape de mai 'nainte.

Προ-απο-κινδυνεύω, viit: -εύσω, inčepkš (inčepš) eš intīš saš mai 'nainte pē-sboiš.

Προ-απο-κλείω, viit: -κλείσω, inkižš a-fapš, saš din toate pēpūze mai 'nainte.

Προ-απο-κληρώω -ω, viit: -ώσω, xolē-pškš чева npin sopū de mai 'nainte.

Προ-απο-κόπτω, viit: -κόψω, taiš чева mai 'nainte, saš de dīnainte.

Προ-απο-κρούω (-κρούομαι), viit: κρούσω, -ομαι, denēptezš чева mai 'nainte (mīk: de la sinemī).

Προ-απο-κτείνω (-κτείνω, saš -κτείνω), viit: -κτενῶ, omopš mai 'nainte.

Προ-απο-λούω, viit: -λούομαι, (nex: προ-απέλαυσα, saš προαπήλαυσα, mi χλ:) do-kīndeskš, mē lošoseskš din чева mai 'nainte

Προ-απο-λείπω, viit: -λείψω, lasš, pēpš-eskš mai 'nainte; (iap sset-ing: βίον) morš mai 'nainte.

Προ-απο-λεπίζω, viit: -ίσω, intī kēpūšš eine de solzi, saš kēpoiš de koakš.

Προ-απο-λήγω, viit: -λήξω, sšpšesekš (inčetezš) mai 'nainte.

Προ-απο-όλλωμι, viit: -ολέσω, (mīk: tpe: de kē: in lokš de prez: προαπόλωλα, mi χλ:) nēpžš, omopš, pēpšdeskš, (mi mīk: saš pas:) nēpš, morš mai 'nainte.

Προ-απο-λύω, viit: -λύσω, slobozš, ska pš, (mi mīk:) mē isēpšeskš, (mi fir:) mē dessinobvžeskš mai 'nainte.

Προ-απο-ξηραίνω, viit: -χνῶ, xskš intī kē toiš.

Προ-απο-πέμπω, viit: -πέμψω, ' tprimižš

inapoi (daš dēpmsa kēša) mai 'nainte.

Προ-απο-πίπτω, viit: -πεσῶμαι, (nex: προαπέπεσον, mi χλ:) kazš de xndeva mai 'nainte (de vreme). (bezīmi προαπόπτωτος).

Προ-απο-πλύνω, viit: -πλυνῶ, snēšš (snē-lēšeskš) intī.

Προαπόπτωτος (ό, ή), [προαποπίπτω] kē-zstš жос mai 'nainte (de a se koache, saš a se kēlepe).

Προ-απορέω -ω, viit: -ήσω, (mīmīk:) -έομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, mē afēš mai 'nainte in mīrape (nēwtīnjēš) de ye tpevše sz fakš.

Προ-απορ-ρέω, viit: -ρέομαι, kēpšš (ka-zš) mai 'nainte.

Προ-απορ-ρίπτω, viit: -ρίψω, apēkš, a-svīpš de totš eš intīš, saš mai 'nainte.

Προ-απο-σβέννυμι, viit: -σβέσω, (mi nex: pas: kē insem: de sine pas: προαπέσθην) stinrš, (mi pas: saš mīk:) mē stinrš kē toiš, nēpš mai 'nainte.

Προ-απο-σμήγω, viit: σμήξω, intī mēp-rš (kēpūšš) eine.

Προ-απο-σπῶ -ω, viit: -σπάσω, smēlšš (deslīneskš) mai 'nainte.

Προ-απο-σταυρώω -ω, viit: -ώσω, des-napūšš, saš intēpšeskš mai 'nainte npin ingrēditēpš.

Προ-απο-στέλλω, viit: -στελῶ, tprimižš, noršeskš inainte, saš mai 'nainte

Προ-απο-σφάζω (σφάττω), viit: σφάξω, in-kēnriš intī ue toū saš de totš.

Προ-απο-τάσσομαι (τάττωμαι), viit: -τάξομαι, (kē dat:) pēpšeskš, mē lepēdš kē toiš mai 'nainte.

Προ-απο-τέμνω, viit: -τεμῶ, =Προαποκόπτω.

Προ-απο-τίθημι, viit: -απο-θέσω, (nex: προαπέθηκα, mi χλ:) nēš чева in pēstrape de mai 'nainte.

Προ-απο-τίκτω, viit: -τέξομαι, (nex: προ-απέτεκεν, mi χλ:) naskš kē desēvīpšipe mai 'nainte.

Προ-απο-τρέπω, viit: -τρέψω, intopkš in-apoi mai 'nainte.

Προ-απο-φαίνω, viit: -φανῶ, apēš чева (daš de fagš) de mai 'nainte. || (mīk:) imī apēš pēpepa mai 'nainte.

Προ-απο-φθίμι, viit: -φθῶ, tēpēdšeskš mai 'nainte.

Προ-απο-φθέγγομαι, viit: -φθέγγομαι, pro-opočeskš.

Προ-απο-φθείρομαι, viit: -φθαρήσομαι, (nex: προαπεφθόρη, tpe: de kē: προαπέφθαρη, saš mīk: προαπέφθορα) mē pēpšdeskš (nēpš) de totš mai 'nainte.

Προ-απο-χράομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, omorð mai 'nainte.

Προ-απο-χωρέω -ῶ, viit: -ήσω, πλεκθ, mъ депъртезъ mai 'nainte

Προ-αρδύω, viit: -εύσω, intii xδθ, adънθ.

Προ-αριθμέω -ῶ, viit: -ήσω, nъmτρθ (denxiθ banī) 'nainte.

Προ-αριστάω -ῶ, viit: -ήσω, prinzeskθ mai 'nainte.

Προαριστιδίος (ό, ή) чел de 'nainteа prin-zъxi. «Πλούς—». Skil: [πρδ, ἄριστον].

Προ-αρμόζω, (-αρμόττω), viit: -αρμόσω, potpibeskθ (kombinθ, inboieskθ, шi чл:) mai 'nainte.

Πρόαρον (τδ), [πρδ, ἄρύω] vasθ de le-mnθ, in kape se amesteka binθ kъ ana.

Προ-αρτριάω -ῶ, viit: -άσω, apθ (oro-pъskθ) mai 'nainte.

Προαργή (ή), xpъnipe de mai 'nainte.

Προ-αρπάζω, viit: -άτω, saθ -άξω, xpъ-peskθ intii, saθ mai 'nainte.

Προ-αρχαίνω, viit: -ίτω, apъneskθ mai 'nainte.

Προ-αρτάω -ῶ, viit: -ήσω, alipnθ intii, saθ dinainte.

Προ-άρχω, mi (mik: kape este mi mai intpe:) -άρχομαι, viit: -άρξω, -μαι, in-chenθ intii, saθ mai 'nainte. «Ἀρχία—». Aks: «Ἀρχω χειρὼν ἀδίκων».

Προ-ασκέω -ῶ, viit: -ήσω, ексерчезъ, depinzθ mai 'nainte; pmeditezθ, pperъteskθ.

Πρόασμα (τδ), [προάξω] = Προακρόνη-σις, екsopdiθ de kintikθ, (Fpang:) prelude.

Προ-απείζω, viit: -ίσω, пiθ skъtsл dinainteа kъiba, anpθ, ppenъzeskθ ne чine-va; (ъne-opi fъpъ kazθ)=Προπολεμῶ, Προ-κινδυνεύω. 2) (kъ ak: kъ ppen: indip:) пiθ, saθ пiθ чева dinainte ка о павъзъ. «Ἀθηνᾶ προαπίζουσα τὴν Γοργόυς κεφαλὴν εἰς θώρακα». Eld: [de ende

Προαπιστήρ, poet: in lokθ de...

Προαπιστής, οὐ (ό), skъtitopθ. anpъtpopθ.

Πρόαστειον (τδ), naptea opamъxi чеa dinainteа четъjii, (Fpang:) faubourg.(im:) «Πρόαστεια». Ksn: kasеле (maxalazеле) чело dinainteа saθ inпрежъpъл opamъ-lxi. (prinч: neat: лxi ...

Πρόαστειος (ό, ή), чел de dinainteа четъjii; saθ kъvenitθ пъpjii de din afapъ a opamъxi. [πρδ, ἄστν].

Πρόαστιος, α saθ cъ, on, (pap) in lokθ de προάστιος.

Προ-ασφαλίζω, viit: -ίτω, asirъpθ (intъ-peskθ) mai 'nainte.

Προ-αυδάω -ῶ, viit: -ήσω, poet: in lokθ de προλέγω, prezikθ, ppevesteskθ. «Πό-λεμον —». Apstf:

Προ-αυλέω -ῶ, viit: -ήσω, kintθ mai 'nainte пъgin de черкаpe kъ fъepъл; (in nen:) =Προαυμάζω. (bezī шi проанхрор-ομαι). [de ende

Προαύλημα (τδ), kintape de mai 'nainte snpe черкаpe kъ fъepъл, (Fpang:) prélu-de.

Προ-αυλίζομαι, viit: -ίσομαι, ponoseskθ, tavъpθ dinainteа xнθi lokθ. [шi

Προαύλιον (τδ), naptea de d' 'nainteа кpъjii. || (im:) «Προαύλια». zioa dinnainteа пъjii (bezī шi ἐπαύλια). [πρδ, αὐλή].

Προαύλιον (τδ), =Προαύλημα. (bezī Apst: ptp Γ'. 14). [πρδ, αὐλός].

Προ-αυξάνω, viit: -αυξήσω, kpeskθ (im-mъldeskθ, mъpeskθ) mai 'nainte, saθ de timъpъiθ. [de ende

Προαυξής, εὖς (ό, ή), kpeskθiθ (saθ ka-pe kpeute) mai 'nainte (de oape-kape vîpstъ). [шi

Προαυξήσις, εὖς (ή), kpeutepe (akt: saθ pas:) timъpeie (mai 'nainte de vpeme); (in nen:) kpeutepe.

Προ-αφ-αίρέω -ῶ, viit: -ήσω, (nex: προ-αφείλον, шi чл:) iаθ mai 'nainte, kъlerθ mai 'nainte de vpeme.

Προ-αφαινίζω, viit: -ίτω, pръpъdeskθ mai 'nainte de vpeme.

Προ-αφ-αυαίνω, viit: -ανῶ, шi pas: -αν-θήσομαι, xъskθ de toiθ mai 'nainte.

Προ-αφ-έλω, viit: -εψήτω, fepъθ mai 'na-ainte.

Προ-αφ-ηγέσμαι -οῦμαι, viit: -ηγήσομαι, novesteskθ mai 'nainte.

Προ-αφ-ίημι, viit: -αφήσω, (nex: προαφή-ξα, шi чл:) lasθ (inгdxiθ, epθ) mai 'nainte; slovozθ (daθ dpъmsл) mai 'nainte.

Προ-αφ-ινέομαι, viit: -αρίζομαι, (nex: προαφικόμην, шi чл:) ажъnрθ, soseskθ in-tiiθ, saθ mai 'nainte; anpкθ mai 'nainte nemind, saθ plemind.

Προ-αφ-ίστημι, viit: -αποστήσω, (nex: προ-απέστησα, шi mik: προαπέστην, шi чл:) депъртезθ, peboatθ, (шi mik:) mъ pe-boatθ intii, sъθ mai 'nainte.

Προ-αφρίζω, viit: -ίτω, iаθ intii snъma.

Πρόβη, in lokθ de πρόβηθι, nex: 2: de porъnч: ал лxi пробаίνω.

Πρόβαδην adv: ineprind 'nainte. 2) tpe-ntat, kite пъginθ. [προβαίνω].

Προβαθός, εὖς (εἶς, ό), poet: foapte a-dinkθ. [πρδ, βαθός].

Προ-βαίνω, viit: -βήσομαι, (nex: προέβην,

mi in kontrak: προῦδην, mi 41:) meprk̄ inainte; inaintež (pron: mi fir:); (k̄k̄men:) inprek̄, kovir̄shesk̄; (de xnde) st̄pnine-sk̄. «Ὅποτε παρεύονται, ἡσύχως οὕτως ἤ-γεν, ὡς ἂν παρθένος σωφρονεστέρα προβαί-νοι». Ksn: (mi k̄k̄ dat:). «Τῷ ἀριστερῷ ποδὶ προβαίνοντες (xnde se indpent: προσ-βαίνοντες)». Ksn: (mi k̄k̄ ak: el: saž stpm:) «Πρόβαινε πόδα». Trn: «Οὐ προβαίην τὸν πόδα τὸν ἕτερον ἄν». Apstf: (mi fir:) «Ἄ-στρα προέβηκε». Il: K. «Τοῦ χρόνου («Τὸ πότε») προβαίνοντος». Il: (mi k̄k̄ dat:). «Τῷ χρόνῳ («Τῇ ἡλικίᾳ») προδεηκώς». Aks: inai-ntat̄ in v̄rpt̄: (mi el:) «Οἱ ἤδη προδε-ηκότες». Il: (mi k̄k̄ ak: k̄k̄np:) «Προδήσο-μαι εἰς τὸ πρόσω τοῦ λόγου». Ep: «Εἰς τοῦ-το τόλμης προδεηκώς». Dm: (mi k̄k̄men:). «Πολλὸ προδεήκας ἀπάντων θάρσει». Il: Z. «Ὁ γὰρ δυνάμει Τρηχίνος προέβηκεν». Es: impt̄r̄ḡemte. (mi k̄k̄ nart̄:) «Προέβαινε τὸ ἔθνος ἄρχον». Ep: 2) (k̄k̄men:) es̄. «Προβαίνω τῆς οἰκίας». Xps:

Προβακχῆος (δ), Ion: in lok̄ de pro-βακχειος, k̄n̄petenia Bakantelop. (enit a1 l̄d̄i Dionis̄).

Προβαλάνειον (τὸ), k̄m̄apa de d̄inain-tea b̄iī [πρὸ, βαλανεῖον].

Προβάλεσκε, poet: Ion: in lok̄ de προέ-βαλε, a 3: sing: neps: de nex: 2: a1 l̄d̄i προβάλλω.

Προβαλλὸς (δ), r̄ls: =Πρόβαλος.

Προβάλλω, viit: -βαλῶ, (nex: προέβαλον, mi in kontrak: προῦδων, mi 41:) ar̄n̄k̄k̄ чева d̄inainte, šaž afar̄, skoūž, daž a-far̄; pron̄k̄iž; eksn̄k̄iž, inf̄ḡimez̄; pa-port̄; (miž:) p̄iž чева d̄inainteа mea sn̄pe ап̄rape; saž p̄iž in̄notiva k̄īva; (fir:) in̄p̄ev̄singez̄ чева de p̄iv̄in̄k̄ipe; (xne-op̄i) p̄iž in vedep̄; in̄ven̄, in̄p̄rin̄z̄; len̄p̄d̄; (xne-op̄i) p̄īr̄sk̄ (de xnde προέολή); (el: k̄k̄men:) in̄prek̄, ko-vir̄shesk̄, (d̄sne zič:) m̄p̄ ar̄n̄k̄k̄ maī 'nainte. «Τὴν ναῦν νότος (βορρῆ) προβάλε-σκε φέρεσθαι». Od: E. «Προβάλλει τὸ ἄν-θος». Dskr: «Τράγου ἐσμήν προβάλλει». Dskr: «Ἐρίδα προβαλόντες». Il: A. skornind r̄il̄cheav̄. «Προβάλλουσι σφέας αὐτοῦς». Ep: se desn̄p̄d̄z̄d̄iesk̄. (mi miž:) «Θεμελίω προβάλλοντο». Il: V. až p̄s чеде d̄int̄i temelī. «Ὀὐλοχύτας προβάλλοντο». Om: až tor̄nat. «Σάρισαν («Ἀσπίδα») προβάλλουσι». Aks: a ḡinea d̄inainte sn̄pe ап̄rape. «Προβεβλημένοι διὰ φόβου πρὸς ἅπαντας». Il: v̄n̄sind ne (up̄en̄z̄īn̄ de de) toḡi. «Προβεβλημένη καὶ ἄπιστος ἦν ἡ προαίρεσις

τῆς πολιτείας αὐτοῦ πρὸς τὸν Φίλιππον». Dm: «Προβεβλημένοι τοὺς θωρακοφόρους». Ksn: (mi fir:). «Τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλ-πίδα». Ksn: «Μάρτυρας («Νόμους») προ-βαλλόμενοι». Aks: «Ἐθνος οὐδὲν ἔχομεν προβα-λέσθαι σοφίης πέρι». Ep: «Ψυχὴν προβάλ-λοντα». Exr: p̄imek̄dsind̄ 'mī viaga. (bez̄i mi par̄k̄īth̄mi). (mi k̄k̄men:) «Κρείσ-σων εἰς ἐμέθεν ἔρχει, ἐγὼ δὲ καὶ σεῖο νοή-ματί γε προβαλοίμην». Il: T. (mi nas:). «Τοῦ λιμένος δὲ (τῆς Πύλου) ἡ Σφακτηρία νῆσος προβέβληται». Pass: [de xnde

Πρόβαλος (δ), r̄ls: sk̄t̄, saž pav̄z̄. (bez̄i mi πρόβος).

Προ-βαπτίζω, viit: -ίσω, k̄f̄s̄nd̄, (mi Bi-sep:) votez̄ maī 'nainte.

Πρόβας, āsa, ān, nex: 2: de nart̄: a1 l̄d̄i προβαίνω.

Προ-βασανίζω, viit: -ίσω, черк̄, черче-tez̄ maī 'nainte.

Πρόβαςι, Eol: in lok̄ de προβάτοις, dat: im: a1 l̄d̄i πρόβατον.

Προ-βασιλεύω, viit: -εύσω, im̄p̄r̄ḡes̄k̄ maī 'nainte.

Πρόβαςις, εως (ή), inaintape, pr̄op̄es̄. 2) prod̄sk̄el oīlop; (in men:) venit̄, a-vepe. (προβαίνω).

Προβατκάνων (τὸ), leak̄ de deok̄iž, vaīep̄, mi 41: (asemenea smor̄f̄r̄i de p̄is̄ at̄ir̄naž la p̄r̄v̄z̄iī, mi maī k̄k̄ seam̄ la fer̄p̄r̄i ne d̄in afar̄). 2) sn̄ep̄ītoape, че п̄n p' in r̄p̄d̄in̄i n̄ent̄r̄ p̄z̄p̄r̄i. [πρὸ, βάσκανος].

Προβατεία (ή), in̄p̄rīk̄ipe de oī; avepe de ts̄p̄me; (in men:) ḡinepe de vite. [mi

Προβάτειος, α, ον, de oae. «Ἡθός —». Etiml̄: sim̄p̄l̄itatea oīlop. «Προβάτεία (χωρία)». lok̄p̄r̄i ind̄em̄inate che la p̄z̄s̄ne mi krēst̄ep̄o de oī. [mi

Προβατεὺς, εως (δ), =Προβατευτής. [πρό-βατον].

Προβατεύσιμος (δ, ή), not̄p̄iv̄it̄, p̄riin-choš̄ la in̄p̄rīk̄ipe de oī. [d̄in

Προβάτευσις, εως (ή), =Προβατεία. [mi Προβατευτής, οὐ (δ), (чован̄) in̄p̄rīk̄i-tor̄ de oī. [mi

Προβατευτικός, ή, ον, a1 in̄p̄rīk̄ītor̄.l̄d̄i de oī. «Κύων —». Lon̄: чов̄nes̄k̄. «Προ-βατευτική». Ksn: mesēpia чован̄k̄l̄i. [d̄in

Προβατεύω, viit: -εύσω, k̄ast̄ de oī, (in men:) de vite. «Γῆ ἀνεπιτήδειος προβατεύ-εται». D: A1: la p̄z̄s̄ne, mi im̄m̄z̄ḡipe de oī. [προβατεὺς].

Προβάτημα (τὸ), r̄ls: =Πρόβατον. [mi Προβατία(ή), poet: in lok̄ de προβατεία. [mi

Προβατικὸς, ἡ, ὃν, αἱ οἰορ. «Προβατικὴ (se ing: πύλη)». Skp: zna din poruile Ierusalimskai. [πρόβατον].

Προβάτιον (τὸ), dim: αἱ λαὶ πρόβατον, οἰμῶ; (fir:) simnab, nevikleanš.

Προβατοβοσκὸς (ὁ), p̄stopš de oi. [πρόβατον, βόσκω].

Προβατογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), knosk̄topš de oi; (poet: in uen:) knosk̄topš de akp̄p̄i. [πρόβατον, γνώμων].

Προβατοδόρος (ὁ, ἡ), knoip̄topš de oi. [πρόβατον, δέρω].

Προβατοκάπηλος (ὁ, ἡ), ners̄topš de oi. [πρόβατον, κάπηλος].

Προβατον (τὸ), [προβαίνω] (in uen: mi ovi: la im:) op ce domestik̄ pat̄pedš. «Τὰς βοῦς Αἰγύπτου σέβονται προβάτων πάντων μάλιστα». Ep: «Θύουσι δὲ καὶ τὰλλα πρόβατα, καὶ ἵππους μάλιστα». Ep: (iap partik:) oae; (fir:) omš simnab, nevikleanš (ka oaea).

Προβατοπώλης, ου (ὁ), v̄nz̄topš de oi, mi aite domestive dovitoaue. [πρόβατον, πώλης].

Προβατόσχημος (ὁ, ἡ), чel k̄ fir̄p̄ de oae; (fir:) p̄f̄k̄iš in simnab mi nevinovat̄. [πρόβατον, σχῆμα].

Προβατοτρόφος (ὁ, ἡ), xp̄nitopš de oi, p̄stopš; (in uen:) p̄stopš de site; (desupe lok̄) indeminatik̄ pent̄p̄ oi.

Προβατοχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), p̄rt̄topš de xait̄ de ufele de oae. [πρόβατον, χιτών].

Προβατώδης, εος (ὁ, ἡ), чel din soia (saš asemenea) oior; (fir:) simnab, nevinovat̄.

Προ-βειβάζω, ω, viit: -ώσω, inkp̄dinmez̄, asir̄p̄ maī 'nainte.

Προβέβηκα, tre: de k̄: αἱ λαὶ προβαίνω.

Προβεβίωκα, tre: de k̄: αἱ λαὶ προβίω.

Προβεβούλα, pre: de k̄: (in lok̄ de prez:) αἱ neint̄p̄: προβούλας, voiš maī m̄lat, p̄f̄ep̄.

Προβεβουλευμένος, adv: (denart̄) k̄ p̄rindipe; ingelengete. (προβουλεύομαι).

Πρόβημα (τὸ), [προβαίνω] pas̄ (f̄k̄iš) inainte.

Προ-βιζέωμαι, viit: -άσωμαι, int̄p̄v̄ingez̄ c̄ int̄iū sil̄; saš siex̄k̄ maī 'nainte.

Προ-βιβάω, viit: -άσω, mi (At:) -βιβῶ, inainte z̄ чеба; (pron: mi fir:) пов̄x̄ie-sk̄, in̄x̄m̄, eksn̄ik̄; (desupe bite) ron̄es̄k̄, in̄kal̄ik̄ (in tr̄neas̄ in̄p̄eas̄).

Προβιβάς, ας, αν, poet: in lok̄ de προβαίνω.

Προβιβαίνω, εως (ἡ), mi Προβιβαίνω (ἡ).

[προβιβάω] inainte, saš ds̄cepe inainte; (fir:) p̄indsipe in maī 'nait̄ post̄, saš panr̄.

Προβιβάω, ω, At: in lok̄ de προβιβάσω, viit: αἱ λαὶ προβιβάω. || poet: in lok̄ de προβαίνω.

Προ-βιβρώσκω, viit: προβιβάσσομαι, m̄n̄in-k̄ (poz̄) maī 'nainte.

Προβιβῶν, ὦντος, poet: in lok̄ de προβαίνων.

Προβιότης (ἡ), viaga de maī 'nainte. [πρόβιος].

Προ-βίωω, viit: -ώσομαι, (nex: προεβίων, tre: de k̄: προεβίωνκα) tr̄ies̄k̄ maī 'nainte (int̄p̄: prin̄: n̄maī in tr̄ek̄iš, mi part̄). «Τὰ προεβιωμένα». Lks: viaga tr̄ek̄iš, mi fant̄e z̄v̄ir̄site in k̄p̄s̄l̄ ei.

Προ-βλαστάνω, viit: -βλαστήσω, daš v̄l̄stap̄, saš m̄gr̄p̄, p̄st̄p̄ maī 'nainte, saš de tinn̄piš. [de x̄nde]

Προβλάστημα (τὸ), v̄l̄stap̄ dat̄ int̄iū, saš maī 'nainte de v̄p̄me.

Προβλεπτικός, ἡ, ὃν, p̄v̄ez̄topš de viitop̄. [din]

Προβλέπω, viit: -βλέψω, v̄ez̄ inainte, saš maī 'nainte; (fir:) p̄v̄ez̄ viitop̄; (pin x̄pm:) ap̄k̄ maī 'nainte.

Πρόβλημα (τὸ), [προβάλω] op ce se p̄ue inainte sn̄p̄ ap̄p̄ape, saš sn̄p̄ paz̄ (ap̄m̄, tr̄p̄n̄, met̄p̄iz̄, mi чl̄); (fir:) ak̄op̄m̄int̄; lok̄ sk̄os̄ af̄ap̄ dinainte de чеба, st̄ink̄ emit̄ af̄ap̄ in mape; (pin int̄ind:) m̄f̄dik̄, on̄pipe; (fir:) p̄v̄ez̄m̄, pron̄nepe, int̄p̄eape (desupe o nedomip̄, kape чеpe des̄lerape); saš k̄v̄int̄ de ind̄pentape pron̄s̄ de чine-ba; (de x̄nde) p̄v̄in̄sipe, p̄tekt̄; (t̄m̄) n̄sk̄p̄tr̄, n̄sk̄iš. [de x̄nde]

Προβληματικός, ἡ, ὃν, k̄venit̄ la, saš pron̄s̄ ka o p̄v̄ez̄m̄. [mi]

Προβληματίον (τὸ), dim: αἱ λαὶ πρόβλημα.

Προβληματουργικός, ἡ, ὃν, at̄inḡtopš (ak̄p̄topš) de ak̄p̄i de ap̄p̄ape. «Προβληματουργική». Plat: m̄m̄t̄m̄s̄l̄ a-чest̄i ak̄p̄topš. [din]

Προβληματοῦργος (ὁ, ἡ), ak̄p̄topš de ak̄p̄i ep̄p̄toape (ap̄me, m̄m̄ne, mi чl̄). [πρόβλημα, ἔργον].

Προβληματώδης, εος (ὁ, ἡ), p̄v̄ez̄m̄, saš en̄im̄atik̄, ad: чel ka o int̄p̄eape de nedomip̄, mi de rivit. [πρόβλημα].

Πρόβλητος, ἡτος (ὁ, mi ἡ), poet: in lok̄ de πρόβητος, emit̄, sk̄os̄ af̄ap̄. «Πέτρα («Σκόπελος» «Ἀντή»)». Om: || (s̄est:) kan̄ int̄ins̄ in mape. [mi]

Πρόδρομος (ό), poet: kape a fost mai 'nainte omf. [πρό, βροτός].

Προβρωθείς, εἶσα, ἐν, nex: 1: de naptv: al lxi προβρωτώτω.

Προ-βύω, viit: -βύσω, inninrē, saē tpa-rē mai afarē fehtila lampei saē a kaidelai, ka sē apzē mai bine; kēpēdē fehtila, iaē mēkēl. (algiū cit: προμύσω).

Προβωθίω, Ion: in lokē de προβωθίω.

Προβώμιος (ό, ή), nēšē, saē inxēnriatē dinaintea aitarēlxi. || (sēst:) Προβώμιον (τὸ), mi Προβώμια (τά), naptē de dinaintea aitarēlxi; (pin intind: in ūen:) aitarēl. [πρό, βωμός].

Προγάμιος (ό, ή), =Προγάμιος. || (sēst:) Προγάμια (se inq: δῶρα, saē iēra) cele d'inaaintea nēnxi (dapsē saē jēptē); (in ūen:) prēzēpē de nēntē.

Προ-γαμέω -ω, viit: -ήσω, mē insopē, saē mē inprexē tēpēnte mai 'nainte.

Προγαμίαος, α, ον, fēkēš, datē (saē kape face чева) mai 'nainte de nēntē. [mi

Προγάμιος (ό, ή), cel mai 'nainte de nēntē. [din

Πρόγαμος (ό, ή), kape se insoapē mai 'nainte; saē kape ape a se insēpa; (in ūen:) cel mai 'nainte de nēntē: (de xnde) «Πρόγαμος» =Προγάμια. [πρό, γάμος].

Προγαστριδίας (ό, ή), nēšē dinaintea nēntē. || (sēst:) Προγαστριδίων (τὸ), xēš felē de poalē, saē nēntē nēšē ne d'asēpa la aktōpē de teatpē. [mi

Προγάστωρ, ορος (ό, ή), nēntēkosē, saē kē nēntēcele intinsē inainte. [πρό, γαστήρ].

Προγεγέννημαι, tre: de kē: al lxi προ-γίγνομαι.

Προγένεθλος (ό, ή), poet: nēskēš mai 'nainte. [πρό, γένεθλον].

Προγένειος (ό, ή), cel kē bēpēie, saē bapēš lēnēš (intinsē dinaintē). [πρό, γένειον].

Προγενεσία (ή), kreagie de mai 'nainte. [πρό, γένεσις].

Προγενέστατος, η, ον, poet: sēnplē, mi

Προγενέστερος, α, ον, poet: kompar: al lxi

Προγενής, εὖος (ό, ή), nēskēš mai 'na-
inte, mai bētpinē, mai bekēš. [πρό, γένος].

Προ-γεννάω -ω, viit: -ήσω, naskē mai 'nainte. [de xnde

Προγεννήτειρα (ή), poet: fem: al lxi...
Προγεννήτηρ, mi Προγεννήτωρ, ορος (ό),
strēmōshē.

Πρόγευμα (τὸ), (in ūen:) ceea ce mē-
nēkē, saē bea činevā, ka sē ičepčē rē-
stēl; (naptikē) prēkstape (dēxēnē); (firē)
lēkē de čepkape. [προγεύω]. [de xnde

Προ-γευματίζω, viit: -ίσω, =Προγεύω.

Προγεύστης, ου (ό), prēkstētopē de чева
snpē čepkape mi inkpēdingape; (fir) čep-
kētopē dē op čē. [mi

Προγευτής, ου (ό), =Προγεύστης [din

Προ-γεύω, viit: -εύσω, daē kēiva a rē-
sta (a čepka) mai 'nainte. || (pinč: in-
trē: mēxē) rēstē intēi, saē mai 'nainte
(kē ūen:). «Προγεύεται σοι πρῶτον ἢ γράς
τοῦ ποτοῦ». At:

Προ-γυράσκω, viit: -γυράσομαι, inētpēne-
skē mai 'nainte, saē de timpēpiē, fēpē
vreme.

Πρόγυρος (ό, ή), inētpēnitē mai 'nain-
te de vreme. [πρό, γῦρος].

Προ-γίγνομαι (-γίνομαι) viit: -γενήσομαι,
(nex: προεγένονην, mi čl:) mē naskē, saē
mē fakē mai 'nainte. «Προγεγονότες, saē
Προγεγεννημένοι». Ksn: mi Eld: strēmōmē,
saē cel de mai 'nainte. «Τὰ προγεγονότα,
saē «Τὰ προγεγεννημένα». cele tpekēte. 2)
poet: esē de fagē, mē apēš; mēpēš ina-
inte. «Ἀμυδὶς προγένοντο». Es: tot de o
datē aē mēps inainte, s' aē intēminat
xēl kē alēl.

Προ-γινώσκω (γινώσκω), viit: -γνώσομαι,
(nex: προέγνων, mi čl:) kēnoskē, mēiē
чева de mai 'nainte; proopčeskē. 2)
xotēpēskē de mai 'nainte. 3) pēfepē;
(pin intind:) favopēš mai mēl.

Προ-γλωσσέομαι, viit: -εύσομαι, sintē
limēstē, opēznēčeskē. [mi

Προγλωσσῖς (τις), ἰδος (ή), vēpēl lim-
bei. [din

Πρόγλωσσος (ό, ή), limēstē, bēpfitopē.
[πρό, γλῶσσα].

Προγνώμεναι, poet: in lokē de προγνώ-
ναι, nex: 2: de inf: al lxi προγιγνώσκω.

Πρόγνωσις, εὖος (ή), prēkēnōstēnē de
чева, saē de viitopē. 2) xotēpē fēkēš
de mai 'nainte. [mi

Προγνώστης, ου (ό), prēkēnoskētopē de
viitopē. [προγιγνώσκω]. [de xnde.

Προγνωστικός, ή, όν, inēstpatē kē da-
pēl de a prēkēnoamte viitopēl. «Προ-
γνωστικὸν (σημείον)». Inkr: folositopē la
prēkēnoamtepea viitopēlē, prōnostikē,
mi (Fpangē) pronostic [de ačē]. [de xnde

Προγνωστικῶς, adv: in kinē de a prē-
kēnoamte viitopēl.

Πρόγνη (ή), fem: al lxi πρόγονος (2),
fēkē vēpēš a bēpēlxiē, saē a mēiē-
piē de al doilea (in pelagie kē vēpē-
uēl pēpingē).

Προγονικός, ή, όν, strēmōmēskē. [din

δεξιθην, *mi* *chl*.) *amž trešdingz intīl saž* mai 'nainte de чева.

Προ-δέρομαι, *biit*: -δέρομαι, (*nex*: προε-
δέροθην, *mi* *chl*.) *poet*: *in* *lokž de* *προδέ-*
πω, prebēzž.

Προ-δεσμέω -*ō*, *biit*: -ήσω, *lerž* *intīl*
saž mai 'nainte.

Προ-δεύω, *biit*: -δεύσω, *moiš* *intīl* *saž*
mai 'nainte.

Προ-δέχομαι, *biit*: -δέχομαι, *priimeskž*
(*iaž* *assupz 'mī*) *intīl* *saž* mai 'nainte;
(*nprin* *intind*.) *apzrž*, *okpoteskž* *ne* *čineva*.

Προ-δηλέομαι -*ō*μαι, *biit*: -δηλήσομαι, *ba-*
tzmž mai 'nainte.

Προ-δηλοποιέω -*ō*, *biit*: -ήσω, *fakž* mai
'nainte *inbedepatž* *saž* *kpnoskž* *kšiva*.

Προδῆλος (δ, ή), *foapte* *inbedepatž*, *k-*
pnoskž *de* *toḡl*. [*πρό, δῆλος*].

Προ-δηλώω -*ō*, *biit*: -ώσω, *apzrž* mai
'nainte, *prefnsemnezž*.

Προδῆλος, *adv*: *in* *kinž* *kž* *totz* *inbe-*
depatž, *de* *fmgz*. [*πρόδῆλος*].

Προδῆλωσις, *ewz* (ή), *apztape*, *dape* *ne*
fmgz mai 'nainte. [*προδῆλω*].

Προ-δια-δαίνω, *biit*: -βήσομαι, *trekž* *in-*
tīl *saž* mai 'nainte.

Προ-δια-δάλλω, *biit*: -βαλῶ, *pīpžskž* (*za-*
bistžieskž, *fakž* *bnzstž*) *ne* *čineva* mai
'nainte.

Προ-δια-δεβαίνομαι -*ō*μαι, *biit*: -ώσομαι,
inkpedingezž, *saž* *adevepezž* *čeva* *prea*
mžat mai 'nainte.

Προ-δια-γινώσκω, *biit*: -γνώσομαι, (*nex*:
προδιέγνω, *mi* *chl*.) *kpnoskž* *bine* (*fakž*
skmnpž *deosemipe* *de*) *čeva* mai 'nainte.
[*de* *ende*]

Προδιάγνωσις, *ewz* (ή), *skmnpž* *prekž-*
nowtimgz *saž* *precherchetape*.

Προδιαγόρευσις, *ewz* (ή), *skmnpž* (*eksa-*
ktž) *prezičere* *de* *čeva*, *saž* *uproopo-*
čipe. [*din*]

Προ-δι-αγορεύω, *biit*: -εύσω, *prezikž* *ek-*
sakt, *mž* *eksnpmž* *xotzrpt* *desupe* *čeva*
mai 'nainte.

Προ-δια-γράφω, *biit*: -γράφω, *deskpiž* (*is-*
bodeskž) *čeva* mai 'nainte.

Προδιαγράφῃ (ή), [*προδιάγω*] *džvepe* *de*
čeva *printp' žn* *lokž* mai 'nainte; (*nprin*
intind.) *apždskž* (*kənaž* *de* *transnortat*
apž).

Προ-δι-αγωνίζομαι, *biit*: -ίζομαι, *mž* *ž-*
ptž *in* *totž* *kinž* mai 'nainte; *saž* *xotz-*
pžskž *čeva* mai 'nainte *nprin* *žntž* *saž*
bžtžie.

Προ-δι-α-δίδομαι, *biit*: -διαδώσω, (*tre*: *de*

kž: *προδιαδέδωκα*, *nex*: *προδιέδωκα*, *mi* *chl*.)
daž *inkoačī* *inkolo*, *innapmž*, *innpawitž*
čeva mai 'nainte.

Προ-δια-ζεύγνυμι, *biit*: -ζεύζω, *desnapmž*
čeva mai 'nainte; (*Gram*.) *desnapmž* *dož*
zičepī (*doī* *nominativ*) *nšind* mai 'nain-
te; *intpe* *dinsele* *βερεζ*, *če* *trebžia* *sž*
žpmeze. (*de* *ende*) «Προδιεζευγμένον σχή-
μα». Exst: (*ait*.) *κατὰ* *προεπιζευξιν*.

Προδιάθεσις, *ewz* (ή) *intokmipe* *de* mai
'nainte; (*ptp*.) *predisnšnepe* *de* *askvāt-*
topī *din* *naptea* *opatoržatī*. (*bezī* *mi* *προ-*
δοίκεσις). [*προδιατίθημι*]

Προ-δι-αιρέομαι -*ō*μαι, *biit*: -ήσομαι, (*nex*:
προδιαιλόμην, *mi* *chl*.) *innapmž* *džne* *ženž*
mi *felž* *eksakt* (*xotzržskž*) *čeva* mai 'nain-
te, *saž* *iml* *eksnlikž* mai 'nainte *planž*.
[*de* *ende*]

Προδιαίρεσις, *ewz* (ή), *preinnpžpīpe* *ek-*
saktž.

Προδιαίτησις, *ewz* (ή), (*nict*.) *nperžtipe*
nprin *dietž*; (*in* *žen*.) *preintokmipe*. [*προ-*
διαιτάω].

Προ-δια-κινέω -*ō*, *biit*: -ήσω, *pnpneskž*
čeva *kž* *totz* mai 'nainte.

Προ-δια-κονέω -*ō*, *biit*: -ήσω, *sžžeskž*,
saž *fožoseskž* *ž* *čeva* mai 'nainte.

Προ-δια-λαμβάνω, *biit*: -λήψομαι, (*nex*:
προδιέλαβον, *mi* *chl*.) *pričepž*, *mi* *xotzrž-*
skž (*daž* *kž* *sokoteala*) *čeva* mai 'nainte;
eksnlikž *čeva* mai 'nainte. (*bezī* *mi* *προ-*
διαιρέομαι).

Προ-δια-λέγομαι, *biit*: -λέξομαι, *konvor-*
beskž, *saž* *iaž* *voržž* *kž* *čineva* mai 'nainte.
[*de* *ende*]

Προδιάλεξις, *ewz* (ή), *konvoržīpe* *de* mai
'nainte.

Προδιαλήψις, *ewz* (ή), *predesžšwīpe*,
preeksnlikape. [*προδιαλαμβάνω*].

Προ-δια-λύω, *biit*: -λύσω, *deslerž*, *des-*
fakž *čeva* *intīl* *saž* mai 'nainte.

Προ-δια-μαρτύρομαι, *biit*: -υρῶμαι, *pro-*
testezž, *inkpedingezž* *nprin* *mžrtžpī* *čeva*
mai 'nainte.

Προ-δια-νοέω -*ō*, *mi* (*mīž*: *kape* *este*
mi mai *intpž*.) -έομαι -*ō*μαι, *biit*: -ήσω,
-ομαι, *pričepž*, *iaž* *in* *mintea* *mea* *čeva*
mai 'nainte; *prebžzž*, *presimžž*.

Προ-δια-νυκτερεύω, *biit*: -εύσω, *netpekž*
toatz *noantež* *de* mai 'nainte *demtentž*.

Προ-δι-ανύω, *biit*: -ύσω, *sžžvīpšeskž* *č-*
eva mai 'nainte; *predobedeskž*: «Τὰ *προ-*
διηγυσμένα». *Lks*: *čele* *predobedite*.

Προ-δια-πέμπω, *mi* (*mīž*.) *διαπέμπομαι*,
biit: -πέμψω, -ομαι, *tpimimž* mai 'nainte

pretstindenea înzântpș, saș prin mijlo-
kșl kšlba.

Προ-δια-πλέω, viit: -πλεύσομαι, tpekš
intiiš saș mai 'nainte innotind saș kș
kopasie plxtind dinkolo.

Προ-δι-αρθρώ -ω, viit: -ώσω, deslșwe-
skš čeva (prin definigie) mai 'nainte.

Προ-δι-αρπάζω, viit: -άσω, mi áζω, žt-
šleskš kș totšl mai 'nainte.

Προ δια-σαλεύω, viit: -εύσω, kzetinš če-
va din temelii mai 'nainte.

Προ-δια-σαφέω -ω, viit: -ήσω, deslșwe-
skš, lșmšpeskš čeva mai 'nainte, preek-
spslškš. [de xnde

Προδιασάφης, εως (ή), ppedeslșwipē,
preekspšikape.

Προ-δια-σκέπτομαι, viit: -σκέψομαι, čer-
četezš čeva mai 'nainte kș mintea mea,
mș pperindeskš.

Προ-δια-σκοπέω -ω, viit: -ήσω, varš de
seamș la čeva kș mšatș lșape a minte
mai 'nainte; (fir:) = Προδιασκέπτομαι.

Προ-δια-στέλλομαι, viit: -στελοῦμαι, mș
alerš (mș tšlntšyeskš) kș čineva deslș-
uit intp' xñš fešš xštšpšlš (in opđine,
invošeal, mi čl:) mai 'nainte.

Προ-δια-στρέφω, viit: στρέψω, stpšmbezš
(stpiškš) mai 'nainte. [de xnde

Προδιαστρόφη (ή), stpšmšape (stpiškape)
de mai 'nainte.

Προ-δια-σύρω, viit: -συρῶ, batžokopeskš,
saș kailkš (mș avatš din) čeva mai 'nain-
te, saș mai intiiš (de kšl alšil).

Προ-δια-τάσσω (τω), viit: -τάζω, pšlš
in peršlš, la pšndš mai 'nainte.

Προ-δια-τέμνω, viit: τεμῶ, talš prin
mijlokkš mai 'nainte.

Προ-δια-τίθημι, viit: -διαθήσω, (nex: προ-
διέθηκα, mi čl:) ppeašezš, ppeintokme-
skš čeva intp' xñš fešš.

Προ-διαττάω -ω, viit: -ήσω, tpekš čeva
mai 'nainte prin sitș.

Προ δια-τυπώω -ω, mi (mijš:) -τυπόμαι
-οῦμαι, viit: ὥσω, -ομαι, deskpiš mai 'nain-
te kšpšl lșkšpšlš, ppeisvodeskš. [de xnde

Προδιατύπωσης, εως (ή) ppeisvodipe, ppe-
deskriepē de kšpšl.

Προ-δια-φθείρω, viit: φθερῶ, stpiškš (přt-
pšdeskš) mai 'nainte de totš.

Προ-δια-χρίω, viit: -χρίσω, xñgš mai 'na-
inte neste totš, saș prin mijlokkš, n'inte...

Προ-δια-χωρέω -ω, viit: -ήσω, mș tparš,
mș desnapřš intiiš de čineva (stpiškš in-
tiiš ppeietemšgšl).

Προ-διάζω, viit: -διάζω, inšpšš, do-

mipeskš pe čineva mai 'nainte. || mijš: (in
lokkš de nas:) tpe: de kș: poet: προδέδαα,
mi nex: προεδάην (de xnde partč: προδα-
εις), inšpšš, mș domipeskš čeva mai 'na-
inte, laš wliingš de mai 'nainte.

Προ-δίδωμι, viit: προδώσω, (nex: προέ-
δωκα, mi προῖδωκα, mi čl:) daš inainte,
saș plšteskš mai 'nainte. «Μισθὸν μὴνὸς
προέδωκα τοῖς στρατιώταις». Ksn: «Τὸν τε
προσφειλόμενον μισθὸν ἀπέδωκε, καὶ ἔτι μὴνὸς
προέδωκε». Ksh: 2) (mai obič:) třpdaš
vřžtmawšlš; přřšseskš pe čineva nea-
žstatiš in vreme de pprimeđdie saș de
neboie; amšpessš; (fir: desnpē neiššfl:)

nš sšntš de indetšlš, ašpñgš a fi de
neintpřšingat, lšnseskš kș totšl. «Συμ-
μάχους μὴτε ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς φθονήσοντας,
μὴτε ἐν τοῖς κακοῖς προδῶσοντας». Ksn: (mi
nas:) «Προδεδόμεθα ὑπὸ τῶν συμμάχων ὑπὸ
τὴν παροισμένην νύκτα διαδράντων». Ep:
(mi fir:) «Ὅταν προδῶσι: τὰς ἡδονάς». Sof:
kšnd nš le mai not došindi. «Τοῦ φρά-
γματος προδεδωκότος (αὐτοῦς)». Ep: fiind ne-
destolnikš snpe anšrapea xop. «Τὼν ὀφ-
θαλμῶν αὐτῶν προδεδωκότων». avšndš 'a př-
řšsitš vedepšlē. «Προδοῦναι τὰ ῥέεθρα τῶν
ποταμῶν». Ep: a se svšnta. «Βρεχόμενων
τῶν κάτω πλίνθων, καὶ προδιδουσῶν τὰς
ἄνω, τὸ μὲν πρῶτον ἐρρήγνυτο τὸ τεῖχος,
ἔπειτα δὲ καὶ ἐκλίνετο». Ksn:

Προ-δι-εἶζ-εἰμι, viit: -εἰμι, mi

Προ-δι-εἶζ-έρχομαι, viit: -εἰσελεύσομαι, (nex:
προδιδεῖν, mi čl:) tpekš intiiš saș mai
'nainte de la o mapřine, mi esš pe čee-
l-aatš; (fir:) povesteskš, saș čiteskš mai
'nainte; saș preekspšlškš čeva de la in-
čepntš nšntš la sfšpšitš.

Προ-δι-εἶζ-οδεύω, viit: -εύσω, = Προδιδεῖ-
έρχομαι (pron: mi fir:).

Προ-δι-εορτάζω, viit: -άσω, ppešvřpřwe-
skš čepemonii de sepřštoape (třpšmšš,
mi čl:).

Προ-δι-έπω, (přel: προδιείπον, mi mai
mšlšš nš) řšvępnezš mai 'nainte.

Προ-δι-εργάζομαι, viit: -άσομαι, švřřp-
weskš čeva mai 'nainte; ppeintokmeskš,
přřřšteskš; omopřš mai 'nainte.

Προ-δι-ερευνάω -ω, viit: -ήσω, čerčete-
zš intii kș skšmpštate. [de xnde

Προδιερευνητής, οὔ (δ), ppečepčetštopřš;
saș tpimisš inainte, ka šř iskodeaskš,
(Fřanř:) éclairer.

Προ-δι-έρχομαι, viit: -εἰσελεύσομαι, (nex:
προδιδεῖν, mi čl:) tpekš intiiš, saș mai

Προδοτικός, ἡ, ὄν, insxmitš trǣdǣtorxli;
aplekatš, disuxsš la trǣdape. [de xnde

Προδοτικῶς, adv: τρῶδ'ετοπεσθε.

Προδότος (δ, ή), τρῶdatš. [προδίδομαι].

Προδότις, ιδος (ή), fem: αλ λξι προδότης.

Πρόδουλος (δ, ή), ровосš, чел ка знš ровš. [πρδ', δουλος].

Προ-δουλόω -ω, viit: -ώσω, ровескš пе чинева mai 'nainte.

Προ-δουπέω -ω, viit: -ήσω, (tre: de κš: in локš de prez: προδέδουπα) poet: факš (kazš κš) sromotš, dšdšiš, saš tronkšneskš mai 'nainte.

Προδραμῶμαι, viit: αλ λξι προτρέχω.

Προδρομή (ή), алергаре (апэкаре) mai 'nainte; птвэлире, saš inkšierape a stepe-жидор dinainte ale omšipii; (in pen:) птвэлире де врѣжмашš. [ш]

Πρόδρομος (δ, ή), алертторš mai 'nainte de чинева; (nartik:) алертторš inainte, ка sš dea de штире; (desnpe oštashš) trimisš inainte, ка sš snioneze пе врѣжмашš, oštashš жидор-арматš, (Franç:) éclairer, voltigeur. «Πρόδρομος ἀποστείλαντες τῶν ἱππέων τοὺς ἀρίστους». Ep: «Πῶθεν αὐτῶ πρόδρομος ἀγγέλλει». Ep: «Φυγάδα πρόδρομον». Sof: «Σύκα πρόδρομα». At: timnpi. «Οἶνος —». At: (алт:) πρό-τροπος, шi прѣхума; (im:) «Πρόδρομοι (ἀνεμοι),, kape sšfлэ кš пэжине зиле mai 'nainte de канікэле. || (sšbst: poet:) in локš de προδρομή. [προдрέμω=προτρέχω].

Προ-δυστυγέω -ω, viit: -ήσω, mš nenopoveskš mai 'nainte.

Προ-δυσωπέω -ω, viit: -ήσω, insšfлэ sšfлэ (kšimnplezš, infšinezš) mai 'nainte.

Προδωμάτιον (τό), odae mai mikš, din kape intp чинева intp' aala, (Franç:) antichambre, antikamerš. [πρδ, δωμάτιον].

Προδωσείω, (фэpš viit:) amš noftš (disposigie) de a tršda.

Προδωσέταιρος (δ, ή), τρῶд'ετοpš (saš nedestoimikš апэртторš) de npietenii saš souii sši. [προδίδωμι, εταίρος].

Προ-εγ-γράφω, viit: -γράφω, inskpiš in listš mai 'nainte.

Προέγγυος, vezí προῦγγυος

Προ-εγείρω, viit: -εγερῶ, skolš in sšs, saš deštentš, saš peskolš пе чинева mai 'nainte.

Προ-εγ-κάθημαι, (фэpš viit:) wezš de mai 'nainte inšntpš; (in pen:) =Προεγχειμαι. «Προεγκαθήμενχα». Лкс: челе де mai 'nainte infšnpite in minte.

Προ-έγ-χειμαι, viit: -χείσομαι, mš afлš stind inšntpš in чева mai 'nainte, saš de mšatš.

Προ-εγ-κρατεύομαι, viit: -εύσομαι, mš прертескš pin infšnpape.

Πρόεγμα (τό), [πρόέχω] snpižinš de sšst чева emitš afapš din linia kasei (вал-конš, шi чл:).

Προ-εγ-χαράττω (ττω), viit: -άξω, intipš-рескš inšntpš saš пе чева mai 'nainte.

Προ-εγ-χειρέω -ω, viit: -ήσω, (κš dat:) =Προεπιχειρῶ.

Προεσθεις, εἶσα, έν, pas: nex: 1: de nartч: αλ лξι προσεσθίω.

Προεδра (ή), intifлэ skaknš, saš intifлэ medepe. [πρδ, эдра].

Προεδρεία (ή), = Προεδρία. [din

Προ-εδρεύω, viit: -εύσω, amš intifлэ medepe, nremedezš. «Τῆς βουλῆς—». Лкс: [шi

Προεδρία (ή), [πρόεδρος] demnitatea, шi posigia preshedintelš; intifлэ medepe, шi dpentлэ intp' асeasta.

Πρόεδριον (τό), dim: αλ лξι προέδρη. [шi

Πρόεδρος (δ, ή), wezštopš in локš чел dintil. || (sšbst) preshedinte; (in Atena) чел dintil ал sfatлš de чinчi-sšte, (ad:) ал npitanior fie-кэria semingii. [προέδρη].

Προ-έδω, poet: in локš de пресεσθίω.

Προ-εέργω, Ion: in локš de προείργω.

Προέηχα, Ion: in локš de προήχα, nex: 1: αλ лξι προήμι.

Προεθῆ, а 3: sinr: neps: de pas: nex: 1: de sšn: αλ лξι προήμι.

Προ-εθίζω, viit: -ίσω, obivnšieskš пе чинева де mai 'nainte. || (pas: tre: de κš:) «Προεθίσται». este de mšatš obivnšitš.

Προεθίσταίν, posib: αλ sši προεθίζω.

Προ-ειδέναι, inf: αλ лξι πρόοιδα.

Προεῖδον, nex: 2: αλ лξι προοράω.

Προεῖδωλοποιέω -ω, viit: -ήσω, imi inkšieskš чева in minte mai 'nainte. [πρδ, εἶδωλον, ποιέω].

Προεῖδω, vřx, éz, nartч: αλ лξι πρόοιδα.

Προ-εικάζω, viit: -άσω, daš кš sokotea-ла де mai 'nainte.

Προ-εικονίζω, viit: -ίσω, penpesintš, saš insemnezš чева mai 'nainte pin ikoanš

saš firšpš. [de šnde

Προεικόνισμα (τό), лскрš preapšlatš pin ikoanš.

Προεῖλετο, а 3: sinr: neps: de mиж: nex: αλ лξι προαιρέομαι.

Προεῖληρα, tre: de κš: αλ лξι προλαμβάνω.

Προειμένος, η, он, pas: tre: de κš: de nartч: αλ лξι προήμι.

Πρό-ειμι, viit: -έσομαι, (nрел: προήν, шi чл:) sintš de mai 'nainte.

Πρό-ειμι, viit: -ειμι, (nрел: προήειν, шi

чл.) = Προέρχομαι (κτρδία sλsжemte sλe-opí ka biitopδ), meprδ inainte, inaintežδ.
«Τοῦ χρόνου» («Τοῦ πότου» προϊόντος». Ερ:

Προεῖνται, a 3: im: peps: de miz: saδ pas: tre: de κs: aλ λδl προϊήμι.

Προεῖπον, nex: 2: (nepγλ:) aλ λδl προλέγω.

Πρόειρα (ή), poet: in λokδ de πρώρα.

Προ-είρω, biit: -είρω, onpreskδ mai 'nainte (saδ stindδ 'i inainte) ne čineva de a inainta, iλ taiδ dpxmλλ.

Προεῖρηκα akt, mi προεῖρημαι pas: tre: de κs: (nepγλ:) aλ λδl προλέγω.

Προ-εῖρηνέω. biit: -εύσω, amδ, saδ fakδ mai 'nainte nache.

Προ-εῖσ-άγω, biit: -άξω, (nex: προεῖσ-ή-γαγον, mi чл:) intpodskδ mai 'nainte. [de snde

Προεῖσ-αγωγή (ή), intpodscupe de mai 'nainte; (fir:) eksopdiδ (mai 'nainte intpodscupe) de kvintδ, saδ de kapte. (bezl mi προκατασκευή).

Προ-εῖσ-βάλλω, biit: -βάλλω, πsδ, saδ apskδ čeva mai 'nainte inžsntpδ; (nestp: saδ el:) nβwλesκδ intliδ saδ mai 'nainte in λokδ vpxmžmšesκδ. [de snde

Προεῖσ-βολή (ή), čea dntli saδ de mai 'nainte nβwλipe, saδ intpape in...

Προ-εῖσ-ελάυνω, biit: -ελάτω, barδ (mi el: saδ nestpμ:), intpx ronind mai 'nainte inžsntpδ, nβwλesκδ mai 'nainte inžsntpδ (prinč: kλape).

Προεῖσ-ενεγκεῖν, nex: 2: de inf: aλ λδl προεῖσ-φέρω.

Προ-εῖσ-έρχομαι, biit: -εἰσελεύσομαι, (nex: προεῖσ-ήλθον, mi чл:) intpx intliδ saδ mai 'nainte.

Προεῖσ-θαι, miz: saδ pas: tre: de κs: de inf: aλ λδl προϊήμι.

Προ-εῖσ-κρίνωμαι, biit: -κρίνομαι, mβ vi-pδ mai 'nainte inžsntpδ.

Προεῖσ-όδιον (τδ), intpapo (xwτ) de afapδ; (fir:) eksopdiδ.

Προεῖσ-οίω, biit: aλ λδl προεῖσ-φέρω.

Προ-εῖσ-παίω, biit: -παίω, = Προεῖσ-πίπτω.

Προ-εῖσ-πέμπω, biit: πέμψω, triniδž mai 'nainte inžsntpδ; barδ κs pomπ (κs trixmδ).

Προ-εῖσ-πίπτω, biit: -πεσομαι, (nex: προεῖσ-έπεσον, mi чл:) kazδ, intpx penede (mβ apskδ) intliδ saδ mai 'nainte inžsntpδ.

Προ-εῖσ-πορεύω, biit: -εύσω, barδ inžsntpδ mai 'nainte.

Προ-εῖσ-πτάω, biit: -πτάω, mβ poti-

kneskδ, mβ loveskδ de čeva mai 'nainte.

Προεῖσ-τήκειν, neste-sβw: aλ λδl προϊστήμι.

Προ-εῖσ-φέρω, biit: -εἰσίσω, (nex: προεῖσ-ήνεγκα, mi чл:) adskδ inžsntpδ; saδ kontpissieskδ intliδ, saδ mai 'nainte. [de snde

Προεῖσ-φορά (ή), denšnepe de mai 'nainte a kontpissijii (Tpx: a pefencilii).

Προ-εῖσ-βάλλω, biit: -βάλλω, (nex: προ-εῖσ-βάλλον, mi чл:) skouδ, saδ apskδ afapδ mai 'nainte.

Προεῖσ-βασίς, ewδ (ή), emipe mai 'nainte. [προεῖσ-βαίνω].

Προ-εῖσ-βιβάζω, biit: -άσω, skouδ (tipxskδ) mai 'nainte.

Προ-εῖσ-δαπανάω -ω, biit: -ήσω, kelzieskδ) mλitδ mai 'nainte.

Προ-εῖσ-δειματόω -ω, biit: -ώσω, snepiδ κs totλ mai 'nainte.

Προ-εῖσ-δέχομαι, biit: -δέξομαι, priimeskδ (iaδ asnpδ 'mi) čeva mai 'nainte; saδ amentδ de mλatδ.

Προ-εῖσ-διδάσκω, biit: -διδάξω, inwλž κs desβwipšipe ne čineva mai 'nainte.

Προ-εῖσ-δίδωμι, biit: -ἐκδύω, (nex: προ-εῖσ-έδωκα, mi чл:) daδ afapδ, nβwλikδ čeva mai 'nainte. [de snde

Προεῖσ-δοσις, ewδ (ή), dape afapδ, nβwλikape (edigie de kapte, mi чл:) de mai 'nainte.

Προεῖσ-δραμείν, nex: de inf: aλ λδl προ-εκτρέχω.

Προεῖσ-δρομή (ή), nβwalδ de ostawii nβmijl ekδpμoi (bezl zic:); nβwλipe fβkktδ mai 'nainte. [προεῖσ-δρέμω = προεῖσ-τρέχω].

Προ-εῖσ-θερίζω, biit: -ίσω, sečepδ de totδ mai 'nainte.

Προεῖσ-θεσις, ewδ (ή), eksnpšnepe inčepwtoape, eksopdiδ (intpodscupe de mai 'nainte). [mi

Προεκθετικὸς, ή, ὄν, kvēnitδ, potpivitδ la preekšpšnepe; pperžtitopδ de eksposigie. [προεκτίθημι]. [de snde

Προεκθετικῶς, adv: in felδ (žnkinδ) de preekšposigie.

Προ-εῖσ-θέω, biit: θεύσομαι, = Προεῖσ-τρέχω.

Προεῖσ-θερὼν, oβsa, ὄν, nex: 2: de part: aλ λδl ...

Προ-εῖσ-θρώσκω, biit: -θορομαι, (nex: προεῖσ-έθορον, mi чл:) = Προεῖσ-ηθάω.

Προ-εῖσ-καθίρω, biit: -αρώ, kpxwδ de totδ mai 'nainte.

Προ-εῖσ-καίω, biit: -καύσω, (nex: προεῖσ-έκακα, mi чл:) apinžδ (inwλpžezδ, intpitδ) mai 'nainte.

Προ-εῖσ-καίμαι, biit: -καίσομαι, sintδ, staδ ekspsδ inainte saδ mai 'nainte. «Προ-

Προ-ελχύω, imi Προ-έλχω, viit: -ελχύσω,

(nex: προείλκυσα, μι χλ:) τραῖ ἰnainte.

Προελόμενος, μιχ: nex: 2: de παρτχ: αλ λδῖ προαιρέομαι.

Προ-ελπίζω, biit: -ίσω, πρδτῃδδῖesκῆ de maῖ 'nainte.

Προ-ελυτρόω -ῶ, biit: -ώσω, ακοπερῆ maῖ 'nainte κῆ κοαῖ.

Προ-εμ-βαίνω, biit: -βήσομαι, (nex: προ-ενέδην, μι χλ:) καικῆ, saḥ intpx ἰntiῖḥ saḥ maῖ 'nainte ἰnῃntpx.

Προ-εμ-βάλλω, biit: βαλῶ, βαγῆ (μι ελ: intpx) ἰntiῖḥ saḥ maῖ 'nainte ἰnῃntpx. «Ἐλπίδας προεμβάλλειν τινί». Lks: a ἰnssῖa maῖ 'nainte. «Προεμβάλλοντων εἰς τὴν γῆν τῶν κερῶν». Ep: ἰnfirindῆ se maῖ 'nainte. «Προενέβαλον εἰς τὴν χώραν». Lks: aḥ dat πῃβαλῆ maῖ 'nainte. «Προεμβαλοῦσης δὲ εἰς αὐτὴν (τὴν νῆυν) τριήρους». Lks: κῃzind maῖ 'nainte asῃprῆ 'i, saḥ ἰsbind' o κῆ εἰβολῆ.

Προεμβάτηριος, α, ον, κῃvenitῆ χελδῖ ἰntiῖ ἰntpatῆ ἰn βρῃκτῃshaskῆ koravie. «Γέρας προεμβάτηριον». Eld: [din

Προεμβάτης, ου (ὅ), χελ χε intpx ἰntiῖḥ (prinχ:) ἰn βρῃκτῃshaskῆ koravie. [προεμ-βαίνω].

Προ-εμ-διβάζω, biit: -άσω, βαγῆ ἰntiῖ saḥ maῖ 'nainte.

Προεμβολίς, ἴδος (ῆ), μι Προέμβολος (ὅ), μι Προέμβολον (τὸ), κῃπῖῖῖa εἰβολῆδῖ (bezῖ ἔμβολον) κῃei pesvoiemῖ korῃbiῖ.

Προέμεν, poet: ἰn lokḥ de προεῖνχι, nex: 2: de ἰnf: αλ λδῖ προήμι.

Προ-εμ-δρέχω, biit: -βρέξω, μοῖḥ ἰntiῖḥ ἰn чева.

Προ-εμ-πίπλημι, biit: -εμπλήσω, (nex: προενέπλησα, μι χλ:) εἰμπλῆ maῖ 'nainte.

Προ-εμ-πίπτω, biit: -εμπεσοῦμαι, (nex: προενέπεσον, μι χλ:) (κῆ dat:) каzḥ maῖ 'nainte ἰnῃntpx.

Προ-εμ-πλήθω, (fῃpῆ biit:) sῖntḥ πῃnḥ de maῖ 'nainte.

Προεμπλήσω, biit: αλ λδῖ προεμπλήμι.

Προ-εμ-πνέω, biit: -πνεύσομαι, sῃfῆ ἰntῃntpx maῖ 'nainte.

Προεμπολεύς, εῶς (ὅ), [πρό, ἐμπολεύς] κῃmῃpῃtopῆ ἰntiῖḥ, ka sῇ pevῖnzῆ (pre-κῃpeḡḥ).

Προ-εμ-πορεύομαι, biit: -εύσομαι, mῇ ne-rogezḥ dῖn ἰntiῖa mῖntῆ, eḥ ἰntiῖḥ κῃmῃpῃpḥ, μι pevῖnzḥ.

Προ-εμ-φαίνω, biit: -φανῶ, apῃḥ maῖ 'nainte ἰn чева,=Προεικονίζω.

Προ-εμφανίζομαι, biit: -ίσομαι, mῇ ἰntῃmῃwezḥ ἰnainte, saḥ maῖ 'nainte.

Προ-εμ-φράσσω (ττω), biit: φράζω, astῃnḥ maῖ 'nainte.

Προ-εν-άρχομαι, biit: -άρξομαι, fakḥ ἰn-ченеpe de maῖ 'nainte.

Προ-εν-δείκνυμι, biit: -δείξω, apῃḥ ἰn fautῆ; dovedeskḥ; (Λεμ:) πῖpῃskḥ maῖ 'nainte; (μιχ:) fakḥ maῖ 'nainte o fῃloasῇ apῃtape de pῖvntῆ.

Προ-εν-δημιέω -ῶ, biit: -ήσω, mῇ afῖx de maῖ 'nainte ἰn natpia mea; (fῃr:) sῖntḥ maῖ de mῃatḥ denpinsḥ ἰn чева (κῆ dat:). «Τοῖς πράγμασι—». Posid: ле κῃnoskḥ de maῖ 'nainte, ka kῃm ap fi de faḡῇ. «Τὰ προενδεδημηκότα». Lks: vorῃele, че mῃatῆ vῃeme kῃmῃtῆ intp' znḥ lokḥ de maῖ 'nainte.

Προ-εν-δίδωμι, biit: -ενδώσω, (nex: προ-ενέδωκα, μι χλ:) mῇ sῃpῃḥ, mῇ πῃekḥ maῖ 'nainte.

Προενεγχεῖν, nex: 2: de ἰnf: αλ λδῖ προ-φέρω.

Προενέδρα (ῆ), gram: експлік: a λδῖ προδοχή.

Προ-εν-εἶρω, -biit: -έρω, ἰntῃensῖḥ, ἰntῃevῖpḥ maῖ 'nainte.

Προ-εν-έπω (-εννέπω), biit: -ενισπήσω, poet: =Προλέγω.

Προ-εν-εργέω -ῶ, biit: -ήσω, лῃkῃpezḥ maῖ 'nainte.

Προ-εν-έχομαι, biit: -ενσχέθσομαι, (nex: προενεσχόμην, μι χλ:) sῖntḥ pinsḥ (αερα-ῖḥ) ἰn чева de maῖ 'nainte.

Προ-εν-εχυρίάζομαι, biit: -ασθήσομαι, mῇ жῃлоdeskḥ de maῖ 'nainte prin ἰndato-pipe (nῃntpx vῃe o faḡeῃe de sῖne).

Προ-εν-εγξέω, ῶ, biit: -ήσω, fakḥ a pe-sῃna чева maῖ 'nainte ἰn aszḥa kῃῖba.

Προ-εν-θυμέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, (nex: προενεθυμήθην, μι χλ:) πῃḥ ἰn rῖndḥ (mῇ rῖndeskḥ) чева maῖ 'nainte (κῆ ῃ: ἰndip:).

Προ-εννέπω, κῃḥῖtῆ προενέπω.

Προ-εν-υρέω -ῶ, biit: -ήσω, = Προενθυμέομαι.

Προ-εν-υγέω -ῶ, biit: -ήσω, (κῆ dat:) лῃkῃḥeskḥ de maῖ 'nainte intp'znḥ lokḥ. [de znḥ]

Προενοήσεις, εῶς (ῆ), лῃkῃῃpe de maῖ 'nainte intp'znḥ lokḥ.

Προ-εν-σεῖω, biit: -σεῖσω, asῃvῖpḥ чева maῖ 'nainte ἰnῃntpx; ἰnssῖa maῖ 'nainte znḥ simḡimῖntḥ.

Προ-εν-τυγχάνω, biit: -τεύξομαι, (nex: προενέτυχον, μι χλ:) (κῆ dat:) mῇ ἰntῃane-skḥ (ἰaḥ vorῃῇ) maῖ 'nainte κῆ vῃneba.

Προ-εν-τόνω, biit: -ονῶ, pregtleskš, pre-disnšiš.

Προενώπιζ, adv: poet: (κκ nen:) dīnain-tea kšiva.

Προ-εξ-αγγέλλω, biit: -αγγελλῶ, inksno-mtingezš mai 'nainte (trpdaš) taīna.

Προ-εξ-αγκωνίζομαι, biit: -ίσομαι, mš pre-gtesvš fškind mai 'nainte fšxrite mi-šktrī kš kotela ka lšntštorīi. (bezī mi ēšxkωνίζω).

Προ-εξ-άγω, biit: -ἄξω, (nex: προεξήγαγον, mi cl:) skoḡš, mi (cl: saš mik:) esš mai 'nainte; (naptik:) nopneskš intīš a-sxnpa vřxkmawšlš; (fir:) imī esš dīn mšxpi, mš abatš. «Ἐν προεξάχῳ τι ῥήμα εἰπεῖν». Esx:

Προ-εξ-αδυνατέω -ῶ, biit: -ήσω, slššesckš kš totšl mai 'nainte.

Προ-εξ-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: προεξείλον, mi cl:) šaš, skoḡš dīn miklokš (pršpšdesckš) mai 'nainte.

Προ-εξ-αίσσω, biit: -αἴξω, mš penezš a-fapš mai 'nainte dekīt alḡiī.

Προ-εξ-άλλομαι, biit: -αλόμαι, = Προεκ-πηδῶ.

Προ-εξ-αμαρτάνω biit: -αμαρτήσομαι (nex: προεξήμαρτον, mi cl:) rpeweskš (mš in-melš, nš nemepeskš mai 'nainte.

Προ-εξ-αν-άγω, biit: -ἄξω, (nex: προεξανήγαγον, mi cl:) = Προεκπλέω.

Προ-εξ-αν-θέω -ῶ, biit: -ήσω, inflopesckš (pespřš, daš) mai 'nainte. [de xnde

Προεξανθημα (τό), prodskts, vřstapřš ewitš, pestpřšlš mai 'nainte.

Προ-εξ-αν-ίσταμαι, biit: -αναστήσομαι, (nex: προεξανέστην, mi cl:) mš skoḡš intīš, saš mai 'nainte de vřeme dīn lokkšl meš. «Ἐν τοῖς ἀγῶσι οἱ προεξανιστάμενοι ῥαπίζονται». Ep: (mi fir:) «Προεξανέστη τῷ πολέμῳ». Πλ: el intīš s'a skšlat kš peshoiš.

Προ-εξ-απε-στέλλω, biit: -στελῶ, tpimigš mai 'nainte, saš inainte.

Προ-εξ-αργάζω -ῶ, biit: -ήσω, atipnš de čeva mai 'nainte.

Προ-εξ-άρχω, biit: -ἄρξω, inčepš intīš saš mai 'nainte.

Προ-εξ-ασθενέω -ῶ, biit: -ήσω, imī ntēpřš kš totšl nštepřšlš mai 'nainte.

Προ-εξ-εγείρω, biit: -εγερῶ, skoḡš in sxs, saš dewtentš mai 'nainte.

Προεξέδρα (ή), skasnš skosš mai afa-př dekīt čele-l-alte; lokš de medepe ewitš mai afapř dekīt leea-l-alte kš-

dipe, (Třpč:) saxnasiš.

Προεξείλεγμένος, η, ον, At: nas: tpe: de kš: de naptč: al lšī προεκλέγω.

Προ-εξ-εἶμι, biit: -εἶμι, (přel: προεξήειν, mi cl:) = Προεξέρχομαι, (fakt:) fakš nš-balnikš nopnipe mai 'nainte. (bezī προεκδρομή).

Προεξεῖρεσία (ή), = Παρεξεῖρεσία.

Προ-εξ-ελάυνω, biit: -ελάσω, esš kšlare saš in tršsxpřš mai 'nainte dekīt čel-l-alḡiī. «Τῷ πλοῖῳ —». Πλ: = Προεκπλέω.

Προεξενεργεῖν, nex: de inf: al lšī προεκφέρω.

Προ-εξ-επισταμαι, biit: -επιστήσομαι, intīš čeva kš skšmnpřšlš de mai 'nainte.

Προ-εξ-εργάζομαι, biit: -άτομαι, imī de-svřpřšesckš lškřšl mai 'nainte.

Προ-εξ-ερευνάω -ῶ, biit: -ήσω, kšlš čep-čepčetezš čeva kš slingš de mai 'nainte. [de xnde

Προεξερευνητής, οὔ (ό), čepčetštopřš, saš tpimisš de mai 'nainte a čepčeta kš skšm-přšlš.

Προ-εξ-έρχομαι, biit: -εξελεύσομαι, (nex: προεξήλθον, mi cl:) esš afapř (mš inf-čimiezš) intīš, saš mai 'nainte.

Προεξέστηκα, mik: tpe: de kš: al lšī προεξίστημι.

Προ-εξ-ετίζω, biit: -άσω, čepčetezš mai 'nainte.

Προ-εξ-ευκρινέω -ῶ, biit: -ήσω, = Προ-δευκρινέω.

Προ-εξ-εφίεμαι, biit: -εφήσομαι, (nex: προεξεφίμην, mi cl:) imī eksnpřš dopřnga de mai 'nainte

Προ-εξ-ηγέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, pš-vesteskš, eksnšiš, eksnplikš kš amtpřšntšl de mai 'nainte.

Προεξήνεγκα, nex: al lšī προεκφέρω.

Προ-εξ-ίσταμαι, biit: προεκστήσομαι, (nex: προεξέστην, mi cl:) esš afapř (mš trpřš, mš daš in latspe) intīš, saš mai 'nainte.

Προ-εξ-οδεύω, biit: -εύσω, mš nopnesckš la dřpmš inainte, saš intīš, saš mai 'nainte; mš pšeomtesckš. [din

Προεξόδος (ή), rpam: eksnš: a lšī προ-mολή [πρὸ, ἐξόδος].

Προ-εξ-ομαλίζω, biit: -ίσω, netezeskš (fir: pškřlezš) kš totšl de mai 'nainte.

Προ-εξ-ορμάω -ῶ, biit: -ήσω, mš nopnesckš la dřpmš mi cl: mai 'nainte.

Προεόντι, Ion: poet: in lokš de προόντι, ak: vřpř: sinr: saš next: im: al lšī πρόειμι, biit: -έσομαι.

Προ-εορτάζω, biit: -άσω, sepeptopeskš mai 'nainte.

Προεόρτιος (ό, ή), чel mai 'nainte de sepeptopape. [πρό, έορτή].

Προ-επι-αγγέλλω, biit: -αγγελλώ, besteskš, daš de wtipe mai 'nainte. 2) (mij:) ftrgdieskš mai 'nainte. [de xnde

Προεπάγγελσις, εως (ή), prevestipe; pre-ftrgdixipe.

Προ-επι-αινέω -ώ, biit: έσω, laedš mai 'nainte dekšl alxii.

Προ-επι-ανα-σείω, biit: -σείω, amepinyš mai 'nainte, (prinç:) apdikind in sxs wi kletinind mīna saš vre o apinš asxnpš.

Προ-επι-αφήμι, biit: -αφήσω, (nex: προ-επαφήμι, mi χl:) lasš, slobozš ne čineba mai 'nainte asxnpa kšiba.

Προ-επι-εισ-φέρω, biit: -εισείσω, nex: προ-επεισέφερα, mi χl:) inprodxkš čeba neste altele mai 'nainte.

Προ-επι-εξ-ορμάω -ώ, biit: -ήσω, ntv-leskš afurš asxnpa kšiba mai 'nainte, saš intiiš

Προ-επι-εάλλω. biit: έαλλώ, (kš dat: in-dip:) asvīpāš čeba (mi el: saš nestp: mš asvīpāš) intīl saš mai 'nainte neste čeba.

Προ-επι-εουλεύω, biit: -εύσω, (kš dat:) kī-pzieskš, kneateskš peze asxnpa kšiba intiiš, saš de mai 'nainte. [din

Προεπιεουλή ή, kxvetape, kneatipe de pš inurolivš de mai 'nainte (akt: saš nas:). [πρό, έπι, εουλή].

Προ-επι-γνωσκω, biit: -επι-γνωσμαι, (nex: προεπύγνωμι, mi χl:) kxnoskš kš skxmnš-tate, saš pekxnoskš čeba intii saš mai 'nainte.

Προ-επι-δείκνυμι, biit: -δείξω, apšlš (ek-snšlš), dobedesaš čeba mai 'nainte. ij (mij:) inī apšlš intii, saš mai 'nainte snpe farš vre xñš lxxpš.

Προεπίδεσμος, (ό), intīia leršlšpš de panš. [πρό, έπι, δεσμός].

Προ-επι-δίδωμι, biit: -επι-δώσω, (nex: προεπέδωκα, mi χl:) daš de voea mea (dšpīx-skš) intiiš saš mai 'nainte. „Προ-επιδίδωμι εἰς ἑτέρον εἰς ἐπίδοσιν τῷ προεπιδόῳ-ναι». Klm: [de xnde

Προεπίδοσις, εως ή), dape de xñš voe (dšpšipe) f.l.kxš mai 'nainte (de čepepe).

Προεπίτευξις, εως (ή, firxrn de kxvin-tš, (ud:) inprexnepea veraxlšl inpre dot ale sale sxbiekte. («Ήχι βράς Σιμάεις συμ-βάλλεται ηδὲ Σάμανδρος». L: E.)

Προ-επι-καλύπτω, biit: -καλύψω, anepapš

ne deasxnpa mai 'nainte.

Προ-επι-κοινώνω -ώ, biit: -ώσω, komxnikš čeba mai 'nainte kšiba (ka sš iaš pova-μš pentpš ačeeā).

Προ-επι-κρίνω, biit: κρίνω, inxvīingezš xedikind čeba de mai 'nainte. (alxii skpiš προσεπικρίνω).

Προ-επι-λογίζομαι, biit: -ίσομαι, mš soko-teskš (mš rīndeskš) de mai 'nainte.

Προ-επι-νοέω -ώ, biit: ήσω, nšsk-českš, npičenš (saš daš kš sokoleala) čeba de mai 'nainte.

Προ-επι-ξενόομαι οὔμαι, biit: -ώσομαι, (kš dat:) rēzdxleskš mai 'nainte in kasa kšiba ka oasvīlš.

Προ-επι-πάζω, biit: -πάζω, presapš in-tii ne deasxnpa.

Προ-επι-πλήσσω (τω), biit: -πλήξω, do-žbneskš, inšpīnezš, kxmnšlezš de mai 'nainte [de xnde

Προεπλήξις, εως (ή), dožbnipe, inšpīnape, kxmnštape de mai 'nainte; (prinç: ptp:) xñš felš de προδιόρθωσις bezī ziç: .

Προ-επι-σκέπτομαι, biit: -σκέφομαι, mi

Προ-επι-σκοπέω -ώ, biit: -ήσω, varš de seamš, čepčetezš mai 'nainte.

Προ-επι-ίσταμαι, biit: -επιστήσομαι, intii čeba vine de mai 'nainte.

Προ-επι-στέλλω, biit: στέλλω, trimiğš be-ste, saš skpiopape mai 'nainte.

Προ-επι-χειρέω -ώ, biit: -ήσω. (kš dat:) xñš mīna ne čeba inčenš, inprepināš), saš atakš ne čineba mai 'nainte. [de xnde

Προεπιχειρησις, εως (ή), sxsst: preved:

Προ-επι-οικέω -ώ, biit: ήσω, lokšieskš mai 'nainte saš de mxtšlš intp' xñš lokš ka έτοιμος (bezī ziç:).

Προ-εργάζομαι, biit: -εργάσομαι, oro-pšskš de mai 'nainte pšmīntxl, pregr-tīndx 'l de semšnā; (in ven:) lxxpepš (dobīndeskš) čeba mai 'nainte. «Μη τήν προεργασμένην δόξαν ἀποβάλοι» Ksn:

Προ-ερεθίζω, biit: -ίσω, intšpītš mai 'nainte.

Προ-ερέσσω (τω), biit: ερέσω, vīsliezš inainte, inantezš vīslīnd.

Προ-ερευνάω -ώ, biit: -ήσω, kaktš, čep-četezš intii saš mai 'nainte [de xnde

Προερευνήτης, οῦ (ό), intiiš saš mai 'nainte čepčetztopš.

Προερέω -ώ, biit: mi

Προερέθην, nas: nex: 1: (nepra:) al xñš prolēγw.

Προ-ερώω, biit: -ερώσω, mi poet: -ερώσσω, tparš, saš innīnrš inainte.

Προ-έρχομαι, biit: -ελεύσμαι, (nex: προ-
ἔλθον, mi chl:) meprǵ inainte, inainteǵ;
(pron: mi fir:) aǵknhǵ; (pap kǵ ak:) tpeǵǵ,
apǵkǵ maĩ 'nainte; (kǵ nen:) = 'Εξέρχομαι,
esǵ afapǵ, saǵ inainte, mǵ inǵpimezǵ.
• 'Ες τὸ πλεόν οὐκέτι προέρχεται. Tǵh: (mi
fir:). «Οἱ προσελήλυθεν ἀσελγείας». Din:
• Τὰ Περσέων πρήγματα εἰς τοῦτο προσελθόντα. Ep:
• Οἱ προσελήλυθότες ταῖς ἡλικίαις. Ksn:
chei inaintaǵi iu vǵpstǵ.

Προερῶ, vezĩ προσέρω.

Προ-ερωτάω -ῶ, biit: -ήσω, inǵpǵǵ maĩ
'nainte.

Πρόες, nex: 2: de porǵnh: al vǵĩ προίημι.

Προ-εσ-άγω, biit: -άξω, At: mi Ion: in
lokǵ de προεισάγω.

Προεσάξαντο, Ion: in lokǵ de προεισά-
ξαντο, a 3: im: neps: de miǵ: nex: 1: al
lǵĩ προεισάγω.

Προ-εσθίω, biit: προέδομαι, (nex: προέφα-
γον, mi proǵfa, on, tre: de kǵ: προεδήδοκα,
mi chl:) mǵnǵnkǵ maĩ 'nainte. (de ǵnde
pas:). «Προεσθιόμενα». mǵnkǵpǵle, che se
mǵnǵnkǵ inǵtĩ.

Πρόσεις, εως (ή), lǵsape de totǵ; sko-
tepe vǵpsape) afapǵ; kǵlǵpǵle, pǵsinǵpǵ.

Προέσκληκα, tre: de kǵ: (in lokǵ de
prez:) al lǵĩ προσκέλλω.

Προ-εστέατε, Ion: in lokǵ de προεστήκατε,
a 2: im: neps: de miǵ: tre: de kǵ: al lǵĩ
προίστημι.

Προ-εστήχω, biit: -εστήξω, mi -εστήξομαι,
nǵm: in lokǵ de προέστηκα, = Προίσταμαι.

Προεστώς, ὤτα, ὥς, At: in lokǵ de προ-
εστηκώς, miǵ: tre: de kǵ: de naptǵ: al lǵĩ
προίστημι.

Προέτιος (έ, ή), chei de anǵl tpeǵstǵ,
de akǵm ǵnǵ anǵ 2) (ǵne-opĩ) in lokǵ de
ἐπέτειος. [pǵrǵ, ἔτος].

Προετίος, α, on, posit: al lǵĩ προίημι.
[de ǵnde mi

Προετιός, ή, ὄν, (mi adv:) -ιῶς, anǵle-
kǵlǵ la kǵlǵpǵle, pǵsinǵpǵ.

Προ-ετοιμάζω, biit: -άσω, nǵpǵǵteskǵ. [de
ǵnde

Προετοίμασις, εως (ή), nǵpǵǵtipe. [mi

Προετοιμαστής, οῦ (ό), nǵpǵǵtitopǵ.

Προ ευαγγελίζομαι, biit: ίσμαι, daǵ in-
tĩ saǵ maĩ 'nainte o ǵnǵ vǵstipe; [Bi-
sep:] pronovǵdǵteskǵ (saǵ inǵvǵǵ ne ǵi-
neva) maĩ 'nainte sfinta evanǵrelie.

Προ-ευδοκίμειω -ῶ, mi miǵ: -έμαι-οῦμαι,
biit: ήσω, -ήσομαι, esǵ ǵnǵ la ǵepkape,
sfintǵ de lǵskǵ de maĩ 'nainte. • Τὸ προ-
ευδοκίμοῦν. D: Kas: ǵea de maĩ 'nainte ǵnǵ

penstǵgie. «Οἱ προσευδοκίμοιτες». D: Al: ǵei
de maĩ 'nainte lǵskǵdǵǵi.

Προ-ευεργετέω -ῶ, biit: -ήσω, fakǵ vine
maĩ 'nainte.

Προ-ευθετίζω, biit: -ίσω, nǵpǵntokmeskǵ,
nǵdispǵǵ vine ǵeva.

Προ-ευκρινέω -ῶ, biit: -ήσω, = Προδιευ-
κρινεω.

Προ-ευλαδέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι,
ǵarǵ de seamǵ, mǵ nǵzeskǵ de maĩ 'na-
inte.

Προ-ευτελίζω, biit: -ίσω, desnǵpǵǵteskǵ
ǵeva maĩ 'nainte.

Προ-ευτρεπίζω, biit ίσω, inǵokmeskǵ ǵeva
vine de maĩ 'nainte, nǵpǵǵteskǵ.

Προ-εύχομαι, biit: -εύσομαι, (kǵ nen:) ǵ-
pezǵ maĩ 'nainte, saǵ in favoapea
kǵĩba.

Προ-εφ-ίστημι, biit: -επιστήσω, (nex: προ-
επέστησα, mi chl:) (kǵ ak: kǵ nǵpǵ: indip:)
fakǵ ne ǵineva a 'mi nǵponĩ vǵrapea de
seamǵ asǵpǵa vǵe ǵnǵ lǵkǵpǵ.

Προ-εφ-οδεύω, biit: -εύσω, nǵpǵmǵlǵndǵ-
mǵ ǵarǵ de seamǵ maĩ 'nainte.

Προ-εφ-οδιάζω, biit: -άσω, anǵvǵzǵionezǵ
de maĩ 'nainte.

Προ-εφ-οράω, -ῶ, biit: προσέψομαι. (nex:
προεπέιδον, mi chl:) iaǵ a minte asǵpǵa vǵe
ǵnǵ lǵkǵpǵ maĩ 'nainte; nǵpǵǵzǵ

Προ-εφ-ορμάω, -ῶ, biit: ήσω, (kǵ dat:)
nǵvǵǵteskǵ inǵtĩ saǵ maĩ 'nainte asǵpǵa
kǵĩba.

Προεχής, έος (ό, ή), kovǵpǵitopǵ, emitǵ
maĩ presss, saǵ maĩ afapǵ, (Fpang:) sail-
lant, prǵeminent [din

Προ-έχω, biit: έξω, (nex: προέσχω, mi
chl:) mǵǵ ǵeva dinǵntea mea, saǵ a kǵĩba
(nǵpǵ: snǵpe anǵpape); inǵlinzǵ inainte;
(maĩ noǵ) nǵpǵ'ǵntieskǵ, nǵǵ inainte de
nǵpǵekstǵ. «Τὼ χεῖρε προέχων». Ksn: (mi
miǵ:). «Προέχοντες τῶν ὀφθαλμῶν τὰς
χεῖρας» Tǵh: • 'Εξέφερον, καὶ προῦσχόμεν σε».

Apstf: te ǵineamǵ denapte (kǵ ǵele din
anǵĩ skoase afapǵ), ka sǵ 'mǵ faǵi fǵpea-
ska tpeǵǵinǵ. (mi desnǵpǵit noet:) «Πρὸ
δὲ δούρατα ἔχοντο». Ia: P (mi fir:) «Πρό-
φασιν τῇ Παυσανίῳ ὕβριν προΐσχύμενοι». Ep:
• Προΐσχυμένου αὐτοῦ λόγον». Ep: • Σὺ μὲν
τάδ' ἄν προΰχοιο». Sof: (vezĩ mi προδάλλω).
2) (pap) anǵ (mi fir: inǵelǵrǵ, nǵpǵenǵ)
ǵeva de maĩ 'nainte. • Προέχων μὲν τῶν
'Αθηναίων οὐ φιλίας γνώμας, ἐλπίζων δὲ mi
chl:». Ep: (Θ'. 4). «Προεῖχεν ἤδη τι τῶν
προῦργου». Diod: anǵntia, saǵ snǵvǵpǵise.
3) anǵ ǵeva inǵtĩ (maĩ 'nainte deǵit al-

18.1). «Οὐποτ' ἔκ γ' ἐμοῦ τιμὴν προσέξουσ' οἱ
κακοὶ τῶν ἐνδίκων». Sof: (de snde 4) (obiv:
nestp: saš el.) sintš emitš mai afapš;
anekš mai 'nainte; (wi fir:) sintš mai
presšs; kovīrpeskš; stp.icheskš; (in a 3:
neps:) foloseinte, este de ajstorš. «Ἀχτὴ
προὔχουσα. Od: Ω. «Πύργω ἐπὶ προὔχοντι».
Ia: X. «Ἐδίδωκε τὰς προεχούσας τῶν νεῶν».
Ksn: челе mepse înainte; (wi fir: kš men:)
«Δήμου προὔχουσι». Om: Inn: «Τὸ Ἄργος
τοῦτον τὸν χρόνον προεῖχε ἅπασι τῶν ἐν τῇ
Ἑλλάδι». Ep: «Προέχω γὰρ αὐτέων τοσοῦ-
τον, ὅσον ὁ Ζεὺς τῶν ἄλλων θεῶν». Ep:
«Ἐμπερία πολὺ τῶν ἄλλων προέχετε περὶ
τὰ ναυτικά». Ksn: (wi kš ak:) «Ἐνὶ μόνῳ
προέχουσιν ἡμεῖς». Ksn: (de snde in napti:
absol:). «Προὔχοντες». infliamii, maupsta-
mii. (wi in a 3: neps:). «Οὐτι προέχει του-
τέων ἐπιμενησθαι». Ep: nš foloseinte, saš
nš se kšvine.

Προ-έχω, viit: -έχω, fepš (rpteskš
vskate) mai 'nainte.

Προ-εωλίζω, viit: -έσω, lasš mai 'nainte
a se inveni (laskpš de mīnkape), (pin
xpm:) a se fr̥pezi.

Προ-ζημιώω -ω, viit: -ώσω, imesii mai
'nainte osindš in banī (rloavš); nedense-
skš mai 'nainte.

Προ-ζητέω -ω, viit: -ήσω, kashš, чepue-
tezš mai 'nainte.

Προ-ζωγραφέω -ω, viit: -ήσω, zhp̆pves-
skš, inkipieskš mai 'nainte.

Προ-ζώννυμι, viit: -ζώσω, inqitš mai
'nainte.

Προ-ηβάζω -ω, viit: -ήσω, mš faskš kšne
de linnapiš, sintš linnpš (in floapea,
saš kšamea vīpstei) de mai 'nainte.

Προήγαγον, nex: 2: al lxi προάγω.

Προηγούμεν, όνος (ό), κλ̆p̆szš înainte
mep̆r̆top̆š; k̆netenie. [din

Προηγούμεναι -ομαι, viit: -ήσομαι, mep̆r̆š
înainte, κλ̆p̆szszš; (pin intind: wi fir:)
amš infitatie, sintš mai presšs, inpekš,
kovīrpeskš (kš men:). «Τὸ προηγούμενον
τῶν βλαστῶν». Iks: vīp̆sl (chea mai fra-
med̆p̆apte) a v̆p̆slap̆lor. (wi fr̆p̆ kazš)
«Ἐρμολόγους προηγούμενου». Ksn: =Προα-
γορεύοντος. «Ἀντί (ἂν) Ἀντίθεσις προηγούμενη».
Pl: wi Ep̆mo: chea dintii, inq̆p̆topeaskš.
«Τὸ προηγούμενον». Apst: op̆ĭn̆al̆sl, mo-
del̆sl. «Τὰ προηγούμενα». Pal: inq̆p̆to-
peuntele disnosigii a le boalelor (iar
p̆ĭchinele chele din afap̆ le zive «Προ-
κατάρχοντα, wi Προκαταρκτικά»). 2) (pap)
r̆ndeskš (np̆ieskš) chea de mai presšs;

(pin xpm:) daš infitatiea, mš plekš
«Τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι». Skp: 3)
(r̆p̆ew: in lokš de προάγομαι). «Προηγου-
μένου (se indpent: προηγμένου) εἰς ἄλιν»
τοῦ μίσους». Iks: [de snde

Προηγέτης, poet: wi Προηγέτης, ou (ό),
wi Προηγέτης, idos (ή) = Προηγότης. [wi

Προήγησις, eos (ή), mep̆epe înainte,
p̆ep̆edepe. [wi

Προηγέτρια (ή), poet: fem: al lxi...

Προηγότης, wi

Προηγότης, ou (ό), mep̆r̆top̆š înainte,
pov̆p̆itop̆š. [de snde

Προηγότης, ή, όν, k̆venitš, saš inde-
m̆inatikš la pov̆p̆ipe, saš inq̆p̆tope,
= Ἀρχιός.

Προηγόμενος, ή, ou, nas: tpe: de kš: de
napti: al lxi προάγω. || «Προηγόμενα» (d̆ne
Stoiū) v̆k̆p̆ile biegei, che nš sint kš
lotsi de l̆p̆dat, snpe ek: v̆p̆gia, st-
p̆p̆lea, m̆tinga, wi cl: (inapot: de ἀπο-
προγγόμενα).

Προ-ηγόρεω, -ω, viit: -ήσω, = Προαγορέω,
v̆p̆esekš in n̆v̆likš infliš, saš in favo-
pea k̆iva, sintš προήγορος (bezī zič:). [wi

Προηγόρεων, όνος (ό), bezī προηγόρεων.
[wi.

Προηγόρια (ή), advokacie in favoarea
k̆iva. [din

Προήγορος, (ό), чел че v̆p̆emte in n̆-
v̆likš infliš, saš in favoarea k̆iva, advo-
katš al k̆iva. [пр̆, ἄγορά].

Προηγός (ό), = Ἀρχηγός.

Προηγούμενος, adv: (de napti:) mai in-
tii; la inq̆p̆tš; d̆ne snš mai de temeiš
(np̆ĭn̆ial̆sl) k̆vintš, mai kš deoseipe.
«Τὸ οὐ προηγούμενος ὑπεστηκός». Bas: nš de
sine infliatš. [προηγέομαι].

Προηδέατο, Ion: a 3: im: neps: de pe-
ste-s̆v: al lxi προεδέομαι.

Προήδεν, p̆el: al lxi πρόεδα.

Προ-ήδομαι, viit: -ήσθην, mš v̆k̆p̆r̆š,
mš inbesesekš mai 'nainte.

Προ-ηδύνω, viit: -υνώ, ind̆p̆esekš чева
mai 'nainte.

Προήεν, p̆el: al lxi πρόειμι, viit: -ειμι.

Προήκης, eos saš eos (ό, ή), [пр̆, ἄκη] a-
sk̆itš, t̆iosš in vīp̆š, saš in naptea d'îna-
inte. 2) (d̆ne alq̆ii) emitš afap̆, intinsš
înainte. [din

Προήκω, viit: -ήξω, mep̆r̆š înainte, îna-
intezi; (fir:) sintš mai presšs; (kš men:)
«Ἀξιώματι προήκει τινός». D: Kas: (wi fr̆p̆
kazš). „Προήκων καὶ ἡλικίων». Apst: îna-
tatš in vīp̆tš.

Προήλω, a 2-a siur: neps: de miż: nex: 1-iż. al 1i8i προήλω.

Προ-ηλιζώ, biit -ήσω, intinżă, eksnăiž, mai 'nainte saž mai intii (ssskă) la soape. «Γὰς σταφυλῆς—«Ατ:

Προήλω, a 3-a siur: neps: de nex: 2-a al 1i8i προήλω.

Προήμαρ, adv: poet: toatē zioa. [πρό, ήμαρ].

Προήν, prea: al 1i8i πρόημα, biit: -έσμαι.

Προήνεργα, nex: al 1i8i προσέρω.

Προήροσις, a. εν, kape se face, saž se vînsente mai 'nainte de apare. „Δήμη-της—». Πι: kiematē in ajstoră mai 'nainte de a apa. (im): «Προήροσις (se ing: έρα)». κεπτis saviwitis mai 'nainte de απίτηρ. [πρό, ήροσις].

Προήρσις, a 2: im: neps: de miż: nex: ssn: al 1i8i προίεμαι.

Προήσθησις, εως (ή) πλѳηρε, beselie simgilē mai 'nainte. [προήσθμαι].

Προ-ησάω (-ηττώ) -ώ, biit: -ήσω, birsk: ieskă (mi nas: mē birskieskă) mai 'nainte.

Προήχ, rapă tpe: de kă: al 1i8i προήχω.

Προ-ηζέω -ώ, biit: ήσω, ssnă (pessnă) mai 'nainte.

Προήχθη, nas: nex: 1: al 1i8i προήχω.

Προηλίζ, εως (έ, ή), inberzită (inflo-pită) de timnăiă saž prea mēal. [πρό, 0αλλω].

Προ-θεάομαι -ώμαι, biit: -άσμαι, priveskă ceva de mai 'nainte, prewză.

Προ-θειλοπεδέω, biit: εύσω, sskă mai 'nainte la soape, =Προηλιζώ.

Προθείς, είσα, έν, nex: 2: de napti: al 1i8i προτίθημι.

Προθέλυμος (έ, ή), [πρό, θέλυμον] = Προθήςος. 2) poet: (knc-opi) ingesată v-nxă neste axtal. «Σάκος σάκει προθέλυμον». Ιι: Ν. || (nest): «Προθέλυμα». adv: din pēdychinē, saž temelie.

Πρόθεμα (τò), op ce se nșne înainte, saž afarp; (iap naptik): programē, saž afimă dată afarp. 2) (mekan): in lokă de úpōθεμα, sskt-snižină. [προτίθημι].

Προθεραπειά (ή) (ptp):=Προδιόρθωσις. [din

Προ-θεραπέω, biit: -εύσω, preinpriskekă; ppedisnăiă. 2) (pap) = Προδιορθώω.

Προ-θερμάνω, biit: -ανώ, inkēlzeskă mai 'nainte.

Πρόθεσις, εως (ή), [προτίθημι] nșnepe înainte (de fagē), eksnșnepe; inmtiingape prin programē (afimape): skouă, plană (ue 'mi proușne čineva); (gram): preposicie, o napte a kšvintăiă, ce se nșne

înainte de zicēpi. «Αρτοί τής προθέσεως». Skp: ofepingate eksnșse ne masa tem-plăiă.

Προθέσμιος, [πρό, θεσμός] 'α, εν, pindsită de mai 'nainte. «Προθεσμία (inprekē mī fēpē) ήμέρα». zi prexotēpitē (upin: nen-tră nlatē de sanī), terpină (sopokă). (be-zī mī xurīa). «Υπερήμερος τής προθεσμίας». Iks: = Έκπροθεσμός. (mī simlă in lokă de sskst). «Η άνωχημία προθεσμίας». Γpr: zioa morpji.

Προ-θεσπίζω, biit: -ίτω, proopcheskă.

Προθετικός, ή, εν, prepositională (rpm): «Μόριον προθετικόν». in felă de preposicie. [πρόθεσις].

Προ-θέω, biit: -θεύομαι, alepră înainte, saž mai 'nainte (intpekă aleprind); (in uen): intpekă. «Τόυνεκα οί προθέουσιν όνειδεα μυθήσασθαι». Ιι: Α. es sđalmele mai 'nainte de kil korvipea. (avcasta al-jii eksal: prin...

Προ-θέω, poet: in lokă de προτίθημι, in-demnă, saž inrēdăiă.

Προ θεωρέω -ώ, biit: -ήσω, priveskă, ob-sepă mai 'nainte, premedită, prewză, prepercheteză. [mi

Προθεωρία (ή), [πρό, θεωρία] premedi-tăgie, preperchetape; (rpm):=Προγύμνασμα.

Προ-θήγω, biit: -θήξω,=Προακονάω.

Προθήκη (ή), = Πρόθεσις, skonă, rindă; saž eksnșnepe. 2) = Πρόθεμα, programpē (semnă) de vpe o lskpētopie, (Franç) enseigne.

Προ-θησαυρίζω, biit: ήσω, năiă la komoar-pē (in pēstape) de mai 'nainte.

Προ-θνήσκω, biit: -θανύμαι, (nex: προέ-θانون, mī προύθανον) moră mai 'nainte de vreme, saž snpe antrapea kšba.

Προθερών, εύσα, έν, nex: 2: de napti: al 1i8i προθρῶσκω.

Πρόθευρος (έ, ή), poet: [πρό, θεύρος] foapte nēbalnikă înainte.

Προ-θρηνέω -ώ, biit: -ήσω, plină, mē tinrskieskă mai 'nainte.

Προ-θρυλέω (λλάω) -ώ, biit: -ήσω, besteskă ppetstindenea mai 'nainte.

Προ-θρώσκω, biit: -θορούμαι, (nex: προέ-θορον, mī χιι:) sēpă, mē asvīpă înainte.

Πρόθυμα (τò), [προθύω] ofepingă adssă mai 'nainte de keptă.

Προ-θυμέομαι -ούμαι biit: -ήσομαι, mī -η-θήσομαι, (nex: προεθυμήθην, mī προθυμήθην, mī επροθυμήθην) amă (apătă) pornipe de voingă la ceva; (kă ak: saž inf:) mē si-

leskē a sčvīpmi (dopeskē peca mxt a se fache) чева. «Τὴν ὀλιγαρχίαν προθύμουντο». T8v: «Ὅποι προθυμοῖτο». E8d: (mi k8 inf): «Ποιεῖν θέει τι προθυμούμενος ἡμᾶς εἶ». Dm: (mi in anal:). «Ὁὐ γὰρ, ὡς ὑστερήσεις τῆς πατρὶδος, προθυμεῖτο». Ksn: [mi]

Προθυμία (ή), pornipe, disposiție de voingp; si2ingp. «Προθυμῆν ἔχω». Ep: = Προθυμούμαι. «Ἦσι προθυμῆσι πεποιθώς». I1: B. in κραχ81 s88. «Προθυμῶν ἔργου λαβεῖν». Sof: a întreprinde k8 v8np voingp. [πρόθυμος].

Προ-θυμάω -ῶ, viit: άσω, t8mil8 (af8m8) mai 'nainte.

Προθυμοποιέω -ῶ, viit: ἦσω, ins8f8x b8np voingp; (mi8:) m8 fak8...

Πρόθυμος (ό, ή), (kompar: -ότερος, s8np1: -ότερος) porniit8 k8 v8np voingp, si2ingp, n8np8e2t8top8, vine disp8s8 la чева; κραχ8s8. «Τιμῆσαι τὸν πρόθυμον ἐργάτην». Ksn: «Πρόθυμους καὶ ἐντεταμένους εἰς τὸ ἔργον». Ksn: (mi k8 inf): «Οὐδαμῶς πρόθυμος ἦν ἐπὶ τῇ Ἑλλάδι στρατεύεσθαι». Ep: «Οἷα δὲ ἐλευθερίης γευσάμενοι οὐδαμῶς πρόθυμοι ἔσαν ἄλλον τύραννον δέχεσθαι». Ep: (mi k8 nen:). «Ὡς πρόθυμος ἦσθ' αἰεὶ». Sof: dop1a1. || (chest: im: s8np1:) Προθυμότητα, adv: k8 m8at8 voingp. [πρό, θυμός]. [de xnde]

Προθύμως, adv: k8 voingp. «Προθύμως ἔειπεν πρὸς (sa8 nepi) τι». A8s: = Προθυμῶσθαι.

Προθύρσιος, α sa8 os on, mi Προθυρίδιος, α, on, k8venit8, sa8 m8s8 la naptea de dinaintea xuei; sa8 kape s18x8e8te ka 8mp8 de afarp. (de xnde) «Προθύρσια». Om: Imn: x8a de afarp. (in Opf: enit: Diana) [mi]

Πρόθυρις, ιδος (ή, mi)

Πρόθυρον (τὸ), naptea kasei de dinaintea xuei; (in nen:) x8a de afarp. «Κατήμενος ἐν τοῖσι προθύροις τοῖσι ἐωυτοῦ ἐρᾷ παριόντας». Ep: [πρό, θύρα].

Προθυρία, nu Πρόθυρις, εως (ή), int1i8a1 bas8 sa8 temelie a a1tap8x1. [din]

Προ-θύω, viit: -θύσω, keptfes8k8 inainte, sa8 mai 'nainte de prinčipala keptf8; (k8 nen: sinr: sa8 k8 nen:) keptfes8k8 in favoapea k8iva.

Προθυράκιον (τὸ), kape s18x8e8te in lok8 de za. [πρό, θύραξ].

Πρό, adv: vez1 p8w1.

Προ-ῖάλλω, xiit: -ῖαλῶ, poet: in lok8 de prop8mpw; asv1p1a8. «Ὀὔτερον —». T8p:

Προ-ῖάπτω, viit: -ῖαψω, poet: tpimip8 inainte, sa8 mai 'nainte. «Ἀὐτὸ προῖαψον».

I1: A. a tpimis ma1 nainte de vreme.

Προῖδεῖν, nex: 2: de inf: a1 x8i p88op8w.

Προῖει, At: in lok8 de προῖει, a 3:, mi

Προῖειν, At: in lok8 de προῖει, 1: sinr: pers: de p8e1: mi

Προῖέμεν, mi Προῖέμεναι, poet: in lok8 de

Προῖέναι, inf: a1 x8i προῖηναι.

Προῖζάω, mi Προῖζω, viit: -ῖζήσω, p8i8 ne vineva a medea (mi mi8: wez8) ma1 'nainte, sa8 ma1 int1i de kit vei-1-a1p1i, sa8 in lok8a dint1i.

Προῖήλα, poet: nex: 1: a1 x8i προῖάλλω.

Προῖήμι, viit: -ῖήσω, (nex: προῖηκα, mi mi8: προηκόμην, sa8 ma1 inrp8: προεῖμην, mi 11:) porn8esk8, tpimip8 inainte, sa8 ma1 'nainte; (desnp8 neins8f:) asv1p1a8 de-napte; (in nen:) las8, p8p88esk8; p8eda8; (fir:) inrp8d8i8; (mi8:) las8, skou8 din si-nem1 afarp; las8 a18f1a, mi trar8 de la чева; desnp8e2f88esk8; (k8 dat: sa8 nen: ak: sa8 inf: indip:) «Ἐτάρους προῖειν τεύθεσθαι ἰόντας». Od: I. «Ἀλειῶ προέηκε πέτεσθαι». Om: «Σὺ δέ με προῖεις εἰς πατέρα». Od: Ω. «Προῖει ἔγχος (δῖστον)». Om: «Πηδάλιον ἐκ χειρῶν προέηκεν». Om: «Καὶ τι ἔπος προέηκεν». Om: Ἰ a sk8pat. «Χρήματα μὲν προῖέντα σφι, ψυχὴν δὲ παραιτέμενον». Ep: «Τῷ κύβος ἅμα πρὸς, Εὐρύοπα Ζεῦ». I1: Π. tpimite. «Ἐς Πηνειὸν προῖει ὕδωρ». I1: B. se v8psa. «Ἐπὶ τὸ αὐτίκα ἡδὺ προῖέναι αὐτοὺς». Ksn: «Εἰ προῖεν αὐτῷ οἱ θεοὶ ἄγειν τὸ στράτευμα». Ksn: (mi mi8:) «Προῖηκατο αὐτὴν χαμάζε». Π1: «Ῥήμα («Φωνή») προῖεμαι». A8s: skou8. «Προῖεσθαι αὐτοῖς χρήματα, τεῖχρα, τέκνα, mi 11:». Ksn: «Προῖέμενον ἑαυτὸν τοῖς πολεμίοις». Ksn: «Οὐκ ἤθελε τοὺς φεύγοντας προῖεσθαι». Ksn: «Τῶν αὐτοῦ τι προῖέναι». Apstf: «Μηδενὸς κέρδους τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων δίκαια προῖεσθαι». Dm:

Προῖήτι. Dor: in lok8 de προῖήτι, a 3:

sinr: pers: a1 x8i προῖήμι.

Προῖηκα, adv: in dap8, f8p8 p1a18; f8p8

folos8, in zadap8; (8ne-opf) f8p8 ned8ans8.

«Οὐδεὶς προῖηκα πονηρὸς». A8s: (mi k8 nen:)

«Ὁὐ χρημάτων μόνον ἀλλὰ καὶ δόξης προῖηκα καὶ ἀμισθὶ πολιτευόμενον». Π1: [prinč:

ak: a1 x8i προῖξ].

Προῖησιος (ό, ή), de zestpe. [mi

Προικίδιον (τὸ), din: a x8i προῖξ. [mi

Προικίζω, viit: -ῖσω, inzestpez8. [mi

Προικιμαῖος, α, on, dat8 de zestpe, sa8

in dap8, (Frang:) gratuit. [mi

Προίκιος, (ό, ή), = Προικιμαῖος. [proi8].

Προ-ἔλνέομαι, οὔμαι, viit: ἔζομαι, ажннрѣ маі 'nainte эндева.

Προικαδότης, ου (ό), dъtъtopъ de zestpe, inzestpъtopъ (gram: експл: аллї ἐδνωτής). [προίξ, δοτής].

Προίξος (ό), rls: in локѣ de προίκτης.

Προίξος, uen: ал ллї проіξ. || poet: (in el: de ἐνεκα) adv: = Προίκα, in dapъ.

Προικωφόρεω -ω, viit: ἤσω, даъ (шї nas: laъ) zestpe, saъ ka o zestpe. [din

Προικωφόρος (ό, ή), dъtъtopъ, saъ лхъ-topъ de zestpe. [проіξ, φέρω].

Προίκτης, [προίτσομαι] ου (ό), чершъtopъ; (in uen:) шарлатанъ.

Προικώς, α, ου, de zestpe, saъ zestpalъ. [проіξ].

Προ-ἰλάσσω, viit: -ιλάσω, прѣнѣлїнзе-скъ атрѣгїнд еptape, прѣнпакъ.

Πρόϊμος (ή, ό). = Πρόϊμος.

Πρόϊξ, шї Προіξ [проігї, saъ προіκνέομαι], προіξος (ή), (apx: шї poet:) dapъ; (de энде обїч:) zestpe, (alt:) φερνή. || (ak:) Προіκα (in el: de κατὰ) in локѣ de adv: (bezї проіка).

Πρόϊος, α, ου, = Πρόϊμος.

Προіπασία (ή), меpеpe inainte къlare, saъ inкъpape de кълъpeгъ маі 'nainte. [προіпάζω].

Προіпεύω, viit: -εύσω, meprъ inainte saъ маі 'nainte къlare.

Προ-іптаμαι, viit: про-птѣсμαι, (nex: проіептн, шї чл:) своръ маі 'nainte saъ inainte.

Προ-іσημι, (intp: нхмаі in энеле pers:) poet: in лочѣ de проіоїа, прешїѣ.

Προ-ісσομαι, [проісхсμαι] viit: -іξομαι, inтинъ mїna (upınч: in чершъtopіe); (in uen:) чер-, чершескъ.

Πρόϊστε, im: 2: pers: ал ллї проіоїа.

Προістнми, viit: про-стѣсω, (mїж: nex: проіестн. шї проістн, mїж: tpe: de кс: in локѣ de prez: проіестнха, шї чл:) a-mezъ inainte, saъ маі 'nainte de кїт чеї-л-аллї; (npin inтїnd:) pїndїескъ kїpmї-topъ, saъ enis'atъ; (sne-opї) пропїѣ de ppetekstї, pїchїesкъ. || (obїч: mїж: de sine nas:) stаъ inainte, saъ маі 'nainte de кїт чеї-л-аллї; (npin inтїnd:) okpote-скъ, ппѣръ; амъ чеа маі 'naatъ dїpekгїe, saъ enistасїe: (in uen:) sїnt inтїfашъ, кнpetenїe. «Οϊόν σε προστήσας πρό 'Αχαι-ών Τρωσὶ μάχεσθαι». Ιλ: Δ: (шї mїж:) «Προστήσαντο τὸν Σέλυον». шї кс uen:) «Προίσταται τούτων ἐνυτῆς». Dm: (шї fir:) «Τοῦ ἀγῶνος τὴν πρός ἐμὲ ἐχθρὸν προϊστα-

ται». Dm: «Τί τάδε προύστησω λόγων»; Eap: (шї de sine nas:) «Ὅσον τε χρόνον πρού-στη τῆς πόλεως». Tqч: «Μεγίστων δὲ πρα-γμάτων προστάς». Dm: «Ὅτοι γὰρ μάλιστα προστήκεσαν τῆς μεταβολῆς». Lks: «Ὅν ὁρθῶς σεωυτοῦ προέστηκας». Ep: nх te п-streзі vine. «Ὁ τῆς βασιλείου μνήμης προ-εστώς». Epd: talnikъl innpъtalъl. (шї avsol:) «Οἱ προσεστώτες». кнpetenїe, proestomї.

Προісторέω -ω, viit: ἤσω, черуетеъ st аfлъ, saъ nobestескъ маі 'nainte. [din

Προістор, opos (ό), прешїitopъ de чева. [прѣ, істгї].

Προ-ісχω, шї (mїж:) ісχομαι, = Προέχω, пропїѣ, pїchїesкъ.

Προ-ιχνεύω, viit: -ιχνεύσω, черуетеъ st xpъpesкъ маі 'nainte. 2) meprъ inainte.

Προіѣν, оїса, он, пaptч: ал ллї проіеї, viit: -еї.

Προіѣξїс, іс (ή), poet: [прѣ, іѣкω] ro-nipe de вpъжmашї inainte, = Προіѣξїс.

Πρόixa [прѣ, saъ прѣѣ], adv: lon: inдатъ; de odatъ.

Προ-каθ-αίρω, viit: -αρω, кpъгъ маі 'nainte; (fir:) пpегъtesкъ npin pexїoїase кpъгїpї.

Προ-каθ-арпάζω, viit: -άσω, xpъpesкъ inтїѣ saъ маі 'nainte penede.

Προκαθάρσιον (τὸ), шї

Προκαθάρσις, έως (ή), маі 'nainte к-ръгїpe (akt: saъ nas:; upınч:) пpегъtipe upın pexїoїase кpъгїpї [προκαθαίρω].

Προκαθεδρία (ή), Skp: in локѣ de проедрїа.

Προ-каθ-έζομαι, viit: -εδομαι, = Προκά-θημαι; (npin inтїnd:) амъ dpentспї de inтїtate. «Βυζάντιον τὴν προκαθεζομένην τῆς έώας πόλιν». Γгр: канїта. 2) imї amezъ tabъpa dinainteа sneї чetъгї, o гїѣ in-presopatъ.

Προκαθεῖναι, nex: 2: de inf: ал ллї προκαθїгї.

Προ-каθ-εύδω, viit: -ευδῆσω, dopmъ маі 'nainte, saъ dinainteа кѣба.

Προ-каθ-ηγέομαι οὔμαι, viit: ἔσομαι, meprъ inainte ка кълъкъ saъ кнpetenїe; mъ batъ ka inainte stъtъtopъ; fir:) nobъгъ-iesкъ, sfъtesкъ. «Προκαθηγουμένη κρίσις», Lks: чеа din ppeжdikatъ. [de энде

Προκαθηγητής, шї Προκαθηγητής, ої (ό), inainte meprъtopъ, кълъкъ; nobъгїtopъ; кнpetenїe. || instpmїntъ, кс kape гъp-еск (deskid гaръ) inтїѣ.

Προ-κάθ-ημαι, (fapъ viit:) mezъ inainte, saъ маі 'nainte deкїт чеї-л-аллї, = Προε-

δρῶν; (npin intind:) πῶτεςκῶ, οκρῶτεςκῶ. (κκ ηεν:) «Αὐτὸς εἶναι ἱκανὸς τῶν ἐωυτοῦ προκατῆσθαι». Ep:

Προ-καθ-ίτημι, viit: καθήτω, (nex: προκαθίζω, mi χλ:) κοβορῶ, saḥ arxanḥ čeva jos mai 'nainte; (fir:) fakḥ a kḥdea čeva in čeva mai 'nainte. «Εἰς ταρχήν—». Dm:

Προ-καθ-ίτω, viit: -ίτω, pñḥ sḥ mazḥ mai 'nainte, saḥ inainte de čef-l-alpñ; (nestpñm: saḥ mñk:) = Προκάθημαι; (npinč:) wezḥ ne skañḥ de stññnipe. «Τὸν βασιλεῖον ὀρόνον, ἐν ᾧ προκατίζων ἐδίκαζε». Ep: «Προκατιζόμενον εἰς τὸ πρῶστειον». Ep: [de sñde

Προκάθισις, εως (ή), medepe ofiçiaḥ ne tronḥ; saḥ mai 'nainte de..

Προ-καθ-ίστημι, viit: προκαταστήσω, (nex: προκατέστησα, mi χλ:) awezḥ (pñdsfesḥ) mai 'nainte. «Φυλακῆς οὐ προκαθεστηκυίας». Tç:

Προ-καθ-οράω -ῶ, viit: προκατόψομαι, (nex: προκατέιδον, mi χλ:) barḥ de seamḥ de mñ 'nainte, prevḥzḥ.

Προ-καθ-οσιῶ -ῶ, viit: -ῶσω, konsfin-gesḥ čeva de mai 'nainte.

Προ-καίω, viit: -καύτω, (nex: προέκχη, mi χλ:) apzḥ mai 'nainte.

Προ-κακοπαθέω -ῶ, viit: -ήσω, pḥtime-skḥ pḥḥ mai 'nainte.

Πρόκακος (ὁ, ή), poet: foapte pḥḥ. «Καὶ ἀ πρόκακ». Esxḥ: [πρὸ, κακός].

Προ-κακῶω -ῶ, viit: -ῶσω, batḥmḥ (tra-ktezḥ pḥḥ) ne čineva intñ, saḥ de mai 'nainte.

Προ-καλέω -ῶ, viit: -έσω, kñemḥ ne čineva a emi afapḥ; saḥ noftesḥ din naptea aḥḥḥa (ka tñimisḥ); (partik: mñk:) kñemḥ la dñelḥ, saḥ (lep:) la inboiaḥ (npinç: pronsind sḥ se kñznḥaskḥ roviḥ, ka sḥ mḥptḥpisiḥaskḥ, saḥ aḥḥ-čeva ase-menea, če nḥ este κκ nstingḥ saḥ ep-tatḥ a se face dñaintea kḥdikḥtopii, vezl pḥḥkḥs); (fn ηεν:) pronsiḥ; čepḥ de datopie; (fir:) daḥ pñivinḥ; mḥ siḥesḥ a alpaḥ; indemñḥ, peskoḥ, provokḥ (κκ infin: indip:). «Ἦν τινά που προκαλέσεται, οἷθεν οἷος μαχέσθαι». Il: II. (saḥ κκ ak: κκ pren:). «Προκαλοῦμαι τινὰ εἰς ἀγῶνα (εἰς ὀπονδῆς, ἐπὶ τὴν ξυμμαχίαν, mi χλ:)». Ksn: mi Tḥç: (mi in el: de pren:). «Ὁὐ ἄ κρείττων ἦδη ὢν, ταῦτα προυκαλεῖτο τοὺς συνόντας, ἀλλ' ἄπερ εὖ ἦδει ἐκπὸν ἤττονα ὄντα». Ksn: «Διὰ τοῦθ' ὤμας ἀκαθεδαμόνιοι τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται». Apstf: «Τῆς πρεσβείας ἀπελαύνεις, αἱ τὰς σπονδῆς προκα-

λοῦνται». Apstf: «Εἰρήνην ποιῆσθαι, ἐφ' οἷς προκαλοῦντο προκαλοῦντο δὲ καθελεῖν τῶν τυχόν». Ksn: (mi lep:) «Κράτιστόν μοι ἐστὶ πρὸ τῆς γραφῆς αὐτῶν ταῦτα προκαλεῖσθαι αὐτόν». Hit: a pñetnde sḥ 'mi apate indpñtḥpñe in aqesteā.

Προ-καλέομαι, viit: έσομαι, poet: in tokḥ de προκαλέομαι, kñemḥ la dñelḥ.

Προ-καλινδέω -ῶ, viit: -ήτω, = Προκυνδέω.

Προ-καλίσω (τὸ), pas: [προκαλίζομαι] mñklokḥ de indñanape saḥ pornipe.

Προκαλύρω (τὸ), akoperḥmññḥ dñain-te; (fir:) pñetekstḥ, pñivinsipe. [din

Προ-καλύπτω, viit: -ύψω, akoperḥ dñain-te, askñzḥ de totḥ. || (mñk:) mḥ askñzḥ indpñt de čeva, ka sḥ nḥ mḥ vḥzḥ; (de sñde fir:) intpñsñgezḥ čeva de pñetekstḥ. «Δόξαν μετριότητος προκαλυψάμενος». Enist: [de sñde

Προκαλύψις, εως (ή), akoperipe, saḥ askñdepe (akt: saḥ nas:) inapoi de akoperḥmññḥ.

Προ-κάμνω, viit: -καμῶμαι, (nex: προέκαμον, mi χλ:) osḥenesḥ, ovosesḥ, mḥ volmḥbesḥ mai 'nainte.

Προκαμπύλος (ὁ, ή), inkoḥoiatḥ supḥ inainte. [πρὸ, καμπύλος].

Προκαρδίων (τὸ), linḥspeaḥa inimef. (vezl mi antikḥrdion). [πρὸ, καρδία].

Προκαρηνος (ὁ, ή), poet: [πρὸ, κάρηνον] novipñitḥ κκ kanḥ inainte. || (next: fm:)

Προκαρῆνα, adv: κκ kanḥ in jos.

Προ-καρόομαι -οῦμαι, viit: -ωθήσομαι, kazḥ mai 'nainte in apomipe, amorpḥpe (zetapñic).

Προκαρπίον (τὸ), [πρὸ, καρπός]. naptea čea dñainte inkefetspḥf mñnef κκ vḥap-çḥ. [πρὸ, καρπός].

Προκάς, ἄδος (ή), poet: = Πρόξ.

Προ-κατα-δαίνω, viit: -βήσομαι, (nex: προκατέδην, mi χλ:) mḥ κοβορḥ mai 'nainte, saḥ mai la vale.

Προ-κατα-βάλλω, viit: -βῶλω, pñiḥ, saḥ arxanḥ jos mai 'nainte; sḥpnḥ intñ; de-pñiḥ, pñḥesḥ mai 'nainte; (mi mñk:) pñiḥ temelie la čeva intñiḥ saḥ mai 'nainte. [de sñde

Προκατάβλημα (τὸ), skñmḥ de banf de-nsmi (pñḥigñf) mai 'nainte. (vezl mi pños-katḥḥḥḥḥḥ). [mi

Προκαταβολή (ή), pñnepe jos de čeva mai 'nainte; (npinç:) pñedḥsnepe de banf; (npin intind:) = Προκατάβλημα. «Τὸ μέρος τῶν χρημάτων, ὃ πρὶν ἄρξασθαι τοῦ

ἔργου εἰσφέρουσιν (οἱ τελῶναι) εἰς τὸ θηρό-
σιον, προσκαταβόλῃ λαλῆται». Εἶσι:

Προ-κατα-βέβηω, vit: -βέβηω, moià biao
mai 'nainte.

Προ-απτ-αγγέλλω, viii: -αγγέλω, veste-
skš, inkomoulingezš mai' nainte; (prin
intind:) priefǣrǣdieskš [de snde

Προκαταγγέλλει, εως (ἤ), προεβήσθη;
προεβήσθη.

Προκαταρτίδα, ου (ή), ισι Προκαταρτίδα,
ιδος (ή), Dor: In dokā de προκαταρτίδα,
ισι προκαταρτίδων.

Προκατα-γράφω, vult. -καταγράφω, (nex. προκατέρων, mī 4.1) osindeskš maī 'naintē. «Μή προκαταγράφω, πρὶν ἂν ἀκούσης ἀμφοτέρων». Apstl. (mī nas): «Προκαταγράψην δὲ». Ikt: in kape xoltrī-
pea de osindš s'a dat maī 'naintē.

Προ-κατ-ἄρρουσι, viit: -κατ-ἄξω, (nex: προ-
κατ-ἔῃξα, mi 41:) snaprǝ, sfɛpɪmǝʃ ɕeva
maɪ 'nainte.

Προκατάγως, εως (ή), osindipe mai
'nainte de ждикать [προκαταγώσω].

Προ-λατ-ά-ω, vii: -ά-ω, (nex: προλα-
τ-ά-ω, vii cl:) κοπορή mai 'nainte; (mik:
saḥ pas:) soseskḥ, tparḥ la poplḥ iñtiḥ,
saḥ mai 'nainte. [de xnde

Προκαταχώρη (ή), prekovoripe (akt: saḥ pas:); saḥ sosipe da nortḥ mai 'nainto.

Προ-κατα-βιβαίω, viit: άνω, osîndeskă
mai 'nainte de xđdikatt.

Προ-κτα-δουλέω -ῶ, viil: -ώσω, pove-
skǽ kǽ totx.i maĩ 'naintē.

Προ-κατα-δύνω, = Προκαταδύομαι.

Προ-κατα-δύω, viit: -δύσω, (mik: nex: προκατέδυν, mi cl:) kəfəndə (saš mik: mē kəfəndə) mai 'naintē in jos.

Προκατάξεις, εως (ή), predenprie de
banī, =Προκαταβολή. [mi

Προκαταθετικός, ἢ, ἐν, atinrǵtorš de, saš potpivītš aa priedenšnepe. [προκατα-
τίθωρ].

Προ-κατα-θέω, viit: -θεύομαι, m̃ k̃o-
bor̃ alexrind; sãk̃ int̃p̃x̃ iñ popl̃x̃ k̃x̃ pri-
iñyos̃ ṽint̃x̃ inf̃il̃x̃, sãk̃ maĩ 'ñainte.

Προ-κατα-θήγω, biit: -θήξω, askemš bi-
ne, (wi fir:) intēpītš mai 'nainte.

Προ-κατα-καίω, viit: -καύτω, (nek: προκα-
τέλεια, mi cl): apzǎ de totă (nîrjoloeskǎ)
mai 'nainte, săǎ op ce 'mî ese înainte.

Про-κατά-χειρα, viit: κείρομαι, stað kēl-
katš (принч: ла масъ) mai 'nainte, sað
nainte de chei-l-aluŕi.

Προ-κατα-γλῶ -ō, viit: -άσω, fpirŋř, fŋpimŋ čeva de totŋ mai`nainte; (fir:) adxkŋ

mînuire (pauză inimă) kŝiba mai 'nainte.

Про-звѣ-звѣ-звѣ, нѣ-звѣ-звѣ, пѣ-звѣ-звѣ
 чеба съ меаъ (съ се întinz) лама-
 съ маї'наинте, саї'наинте де чеї'-лауї,
 амеаъ (ми мба: меаъ) ън канл месі.
 Ide ende

Προκαταβλέποντας, πως $\hat{r}_i$, αυξήσε, să
medie mai înalte, să în loc de mai
să la masă.

Нес-хххх-хххх, вѣст: -хххх, посто-
сѣ ко тогѣ маі 'наинте.

Нас-ххх-ххххх, вилт: -ісѡ, адопрмѣ
інті не чінева де толѣ.

Împo-zăta-zăpăta, viit: -zăpă, taîş de
tolî (în vekkădere); saş (taîş vinele) o-
voseşkă ne çineva mai 'nainte.

Προ-κατα-χρησιμ., vñt: -χρησιμ., = Προκα-
ταχρησιμότητα.

Προκατά-λαμβάνω, viit: λήψομαι, (nex: προκατέλαβον, wi q.i:) npinzš (Iaš in st-
ninipea mea) maĩ 'nainte; anskš maĩ 'nainte.
«Προκατάλ. λαμβάνειν ἐκ τούτων». Iks: a se asi-
rape maĩ 'nainte.

Нес-хатх-хези́но, viit; -хези́о, netezeskõ
kx des'vîrshire maî 'nainte.

Пре-каѣ-лѣ-ѡ, vii: -лѣ-ѣ-ѡ, ѿиѡмѣрѣ,
ѿиѣрѣ, трекѣ ѿ калѡгѣ саѣ ѿ лиѣ
маѣ ѿнаѣте.

Προ κειται-λειτουργω, bil: -λειτουργω, tepminezš, inyelezš mai 'nainte.

Προκατάληψις, εως (ή), απεκαρε, prin-
dere (akt: saš nas:) de mai nainte; (ptp:)
προεκπαρε de înţeleasă, [προκαταλαυδάνω].

Προ-κατ-αλλάσσω (τω), biit: -αλλάζω, lakš skimēš maī 'nainte; (miḵ:) skimēš nosigie, urš spṛimxš fntp' aīṭ napte maī 'nainte. || (pas): «Προκαταλλαγμένος χρόνος». Απαι: चेद प्रेक्षोत्पित्.

Προ-κατα-λίσω, biit: -λίσω, stpirē (des-
fiingež, nrpnpdesē) maī 'naintē. «Προ-
κατέλυσεν τοῦ ἔργου τὸν
βίον». Πλ: a mēpit
maī 'naintē de a 'mī stvīrwi lēkrēl.

Προ κατά-μυθάνω, viit: -μαθήσομαι, (nex: προκατέμαθον, shi ch:) afis, iuvɛyɕ (mɛ domipeskɕ, saɕ sarɛ de seamɔ) vine maĩ 'nainte.

Προ-χαι-μαυτεύομαι, viit: -μαυτεύομαι,
προορоческѣ, презикѣ, прегіческѣ nemepit.

Προ-κατ-αν-αλίωσω, viit: -αλώσω, (nex: προκατηνάλωσα, mi чл:) keltāšeskš (prēpā-deskš, pisineskš) de totš mai 'nainte.

Προ-χαι-νοέω -ō, viit: -ήσω, îngereŝ
eine mai înainte. [de unde

Προκαταλέσσις, εως (ή), desvîrshitъ in-
мелечере, domirire de mai înainte.

Προ-κατα-νόσω (τω), biit: -νόσω, inge-
nē, inboldeskē maī 'nainte; (fir:) atinrē
la inimē maī 'nainte.

Προ-κατα-πίμπρημι, biit: -πρήσω, =Προ-
κατακαίω.

Προ-κατα-πίνω, biit: -πίνωμι, (nex: προ-
κατέπιον, mi χλ:) inrigē maī 'nainte.

Προ-κατα-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (nex:
προκατέπεσον, mi χλ:) kazē de totē jos maī
'nainte; skazē din nstēpī, ooseskē kē
totē maī 'nainte. «Ταῖς ψυχαῖς—». Diod:
2) (kē ak: kē ppen:) soseskē maī 'nainte en-
deba. «Λόγοι παντοδαποί προκατέπιπτον εἰς
τὴν Ῥώμην». Pl:

Προ-κατα-πλέω, biit: -πλεύσομαι, saē
·πλευσοῦμαι, soseskē, mē koborē in porlē
intīē, saē maī 'nainte, =Προκατάγομαι.

Προ-κατα-πλήρω (τω), biit: -πλήξω,
suepīē, ingrozeskē maī 'nainte.

Προκατάρχω (τὸ), [προκατάρχομαι] =
Πρόθυμα.

Προ-κατ-αριθμέω ὦ, biit: -ήσω, nēmtērē,
inupīē kīte sēa sēa maī 'nainte.

Προκαταρτινός, ἦ, ὄν, kēvenitē, saē [k-
kstē la intīa inepenē, saē kape sēskē-
mte de intīē inenstē (upivintē). «Προ-
καταρτινὰ αἶτια». Med: chee din afart,
kape daē intīa upivintē la desvolutapea
voalei de maī 'nainte in siingē (bezī
προηγέομαι). «Ἡζών — ». Metp: chee kē
silaba de la inepenstē lēnēt. [mi

Προκατάρξαι, εὖς (ἦ), intīa inepenē.
«Τῆς δίκης — ». cherchetape de maī 'nain-
te a martsipior. [προκατάρχω].

Προ-κατ-ῥήγνυμι, biit: -ρήξω, pēnē de
totē, sfēpimē maī 'nainte.

Προ-κατ-αρτίζω, biit: -ίζω, dperē, pe-
napezē maī 'nainte.

Προ-κατ-αρύω, biit: -ύσω, pperēteskē;
(nartik:) predisnēē supē maī mēatē in-
bānzipe.

Προ-κατ-άρχω, biit: -ἄρξω, sintē de maī
'nainte, ppechēē; anskē maī 'nainte. «Προ-
κατάρξαν αἷτιον». Flst: =Προκαταρτινόν. ||
(mik: kē men:) inepenē intīē. «Δίκες—». Iks:
inepenē jēdikata ppin chea de maī
'nainte cherchetape a martsipior. «Προκα-
τάρχομαι τῶν ἱερῶν τῶν». Tēv: ofepē in-
chenepea jēptfēi kēiva, saē pprint' inssē
stēvīrieskē presfingipea jēptfēi, mi χλ:

Προ-κατα-σκέπτομαι, biit: -σκέψομαι, ba-
rē de seamē intīē, ppechetezē vine.

Προ-κατα-σκευάζω, biit: -ἄσω, alkētsē-
skē maī 'nainte, pperēteskē; (nartik: ptp:)
arēē maī 'nainte pīvina pponosigii, o

upedisnēē. || (mik:) mē kēpētsēskē de
chea maī 'nainte.

Προκατασκευή (ἦ), pperētipē; (nartik:
ptp:) ppeintpodēche in sēvīektē kēvin-
tēlē, predisnēnepe. [πρὸ, κατασκευή].

Προ-κατα-σκιρῶ ὦ, biit: -ώσω, inbīp-
tōmeskē chea kē totē de maī 'nainte.
«Ἀπέχθεις προκατασκιρῶμένη». Skp: din
bekime inpēdvīnatē.

Προκατάστασις, εὖς (ἦ), amezape, stabi-
līpe de maī 'nainte; (ptp: nartik:) =Προ-
κατασκευή (bezī zīv:) [mi

Προκαταστατικὸς, ἦ, ὄν, folositorē la
ppeintpodēche in sēvīektē kēvīntēlē.
[προκαθίστημι].

Προ-κατα-στέλλω, biit: -στέλλω, alinē,
notēteskē, linimteskē de maī 'nainte.

Προ-κατα-στρέφω, biit: -στρέφω, sēpūē,
stīpīē, pēpēdeskē maī 'nainte. «Τὸν βίον
—». morē maī 'nainte. [de sēde

Προκαταστρέφῃ (ἦ), sēpnape, stīpīape,
desfīngape de maī 'nainte; (ingex: τὸ
βίον) moapte maī 'nainte de vpepe.

Προ-κατα-σύρω, biit: -σύρω, tparē kē si-
la, smēlēē (jētsēskē) maī 'nainte.

Προ-κατα-στέθω, noet: in lokē de προ-
κατέχω.

Προ-κατα-τελέω ὦ, biit: -ήσω, mi

Προ-κατα-ταχύνω, biit: -υνῶ, grēveskē,
ajēnēē, anskē maī 'nainte.

Προ-κατα-τίθημι, biit: -καταθήσω, (nex:
προκατέθηκα, mi mik: προκατέθεμην, mi χλ:)
denēē intīē, saē maī 'nainte. «Χόριν—». Ios:
fakē vine, indētopezē maī 'nainte

Προκαταύλησις, εὖς (ἦ), cherkape de noē
lēkēē maī 'nainte de intēpsingapea lēi.
[πρὸ, κατὰ, αὐλέω].

Προ-κατα-φεύγω, biit: -φεύξομαι, pēfērē
supē skēpnape maī 'nainte.

Προ-κατα-χέω, biit: χέω, (nex: προκα-
τέχεα, mi χλ:) vērēē intīē jos, saē pe-
ste chea.

Προ-κατα-χράομαι ὦμαι, biit: -χρήσομαι,
(kē dat:) pēē-intēpsingezē (avskēzē)
maī 'nainte.

Προ-κατα-χρίω, biit: -χρίσω, sēnē maī
'nainte neste totē.

Προ-κατ-εγγάζω ὦ, biit: -ήσω, logo-
deskē fatē maī 'nainte kē chēvea.

Προ-κατ-έδω, biit: -έδομαι, noet: in lokē
de προκατεσθίω, mēnīnēē, pozē de totē
maī 'nainte.

Προκατελεῖν, pas: mi προκατέλειπα,
akt: tpe: de kē: al lēi προκαταλεῖν.

Προ-κατ-ἐλπίζω, biit: -ίζω, nēdvēdeskē

veskš, periveskš (prinč: din zisele k-miī, vezī kληδών).

Πρόκλησις, εως (ή), provocare, îndemna-re, întzpitare (akt: saš pas:; (par-tik:) kīemare la dkelā; (leu:) pronasne-re fskēz prironitoapei pzrpi īnaintea apzpitazop (alemiop zkdektpōi); (par-tik:) pretinde-re de a se pzzi pozi, ka sz mēptzpsiaszk adezēpza. «Ὅσα μὴ δυνατόν πρὸς ἑμᾶς ἀγαγεῖν ἐστὶ τῶν πεπονημένων, τούτων πρόκλησις εὐρεθήσεται». Dm: [wi

Προκλητή, adv: ks provocare, îndemna-re, kīemare la ceva. [wi

Προκλητικός, ή, εν, чел: ks insxime, saš îndemnatikz de a îndemna, întzpi-ta, wi чл: (ks nen:). «Ὁρέξεως —». Dskp: [wi

Πρόκλητος (ό, ή), îndemnatā, întzpitatā, wi чл: [prokλēō].

Προ-κλίνω, viit: -κλινῶ, mē plekš, mē povīpneskš īnaintē, mē rezemš pe ceva. [de xnde

Προκλίτης, ου (ό), weztpōrš īn lokkz чел: d' īntiī la masz.

Προ-κλύω, viit: -κλύω, snēlyveskš īntiī ks mxiłz anz; (med:) kēpēzš stoma-xz maī 'naintē ks klistipš.

Πρόκλυτος (ό, ή), noel: de maī 'naintē (de mxiłz) azzitš (bestitš). [din

Προ-κλύω, viit: -κλύομαι, poet: azzš, afaz maī 'naintē.

Προκνήμιον (τό), osz de dinaintea pz-lnei, fskēpaz ničopzli, (akt:) kezziē (bezī wi pzakznēmion). [wi

Προκνήμις, ίδος (ή), xne felā de ako-perzmintš pe dinaintea pzanei. [prō, znēm].

Προκνίς, ίδος (ή), xnz felā de xskate smokine. [prō, znēm].

Προκρίσις (ό, ή), = Προκρίστωρ; (fir:) «Στίχος —». Metp: vepšš ks osilavz de pzišōš īn mizlokš. [prō, kōiīz].

Πρόκριος (ό, ή), = Προκρίσις.

Προ-κοιμάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, dop-mš, saš adopmš, wi (fir:) mopš maī 'naintē.

Προκοιτία (ή). = Προκοιτίχ. [wi

Προ-κοιτέω -ῶ, viit: ήσω, (ks nen:) ve-riezš (pzzeskš) dinaintea xwei kēba [wi

Προκοιτίχ (ή), strekzi-re (verie-re) de noante dīnaintea xwei kēba. [wi

Προκοίτιον (τό), = Προκοιτών. [din

Πρόκοιτος (ό, ή), (verietōrš, strekzitōrš de noante) kzkatz dīnaintea xwei kē-ba; (īn nen:) strekzitōrš de noante. [prō, kōitē].

Προκοιτών, ὄνος (ό), salonš de dīnain-tea fatakzli (antikamerz). [prō, kōitōn].

Προ-κολλάω, viit: -άσω, īsfpīnezš, ksm-pzlezš, saš nedenseskš maī 'naintē.

Προ-κολλάεω, viit: -έσω, mizgmeskš īntiī.

Προκόλιον (τό), parlea xānei, qe ako-perz, saš formēazš sīnz; (īn nen:) sīnz; (fir:) gēp de sīnz de mare. [prō, kōlipz].

Προκομία (ή), = Προκόμιον.

Προκομιδή (ή), (leu:) adzere, skote-re īnaintē, īnfzgiware (akt: saš pas:; (Frang:) exhibition. [din

Προ-κομίζω, viit: -άσω, dskš 'naintē saš maī naintē; eksnzš, īnfzgiwezš. 2) dskš pe mopš la groapz.

Προκόμιον (τό), pzrē de dīnaintē, qe akoperz fskēte, «Προκόμια περιθετα». At: xnz felā de perzkz. [prō, kōm].

Προκοπή (ή), meriere īnaintē; (fir:) īnaintē; iszti-re; kīutirš, folosš, [de aci] prokonsearz. [din

Προ-κόπτω, viit: -κόψω, loveskš maī 'naintē, saš dīnaintē; (osīz: el: saš nestp: wi pas:) meprš īnaintē; (fir:) īnaintēzš, iszteskš, [de aci] mē prokonzeskš. «Ἢ γὰρ προέκοψε». Skp: (bezī wi pzokλōnō). «Ὡς δὲ τριάκοντα σταδίους ἀπ' αὐτῆς προέκοψαμεν, χειρὼν ἡμᾶς κατέλαβεν». Enstl: (wi fir:) «Πρόκοπτε σφίξ καὶ ἡλικίᾳ». Skp: (wi pas: saš miz:). «Ἀνωτέρω δὲ οὐδὲν τῶν περηγμάτων προκοπτομένων». Ep: «Οὐδὲν προκόπτον εἰς τὸ ἀπολέσαι ἡμᾶς». Ksn:

Προ-κοσμέω -ῶ, viit: -ήσω, ītokmeskš, pzš la bzēz pīndziarz, īnpodobeskš maī 'naintē, perzteskš. [de xnde

Προκόσμημα (τό), op qe se pzne dīnaintē supe podoabz; gēearz adzōratz, psz dīnaintē.

Προκόσμιος (ό, ή), [prō, kōsmos] чел: de maī 'naintē (maī bekš) dekī lēmea. 2) (next: im:)=Προκόσμημα

Προ-κρατέω -ῶ, viit: -ήσω, pedomneskš, stēpīneskš maī 'naintē.

Προ-κρέμαμι, viit: -κρεμήσομαι, staš a tipnatš dīnaintē.

Πρόκρημος (ό, ή), ewitš afapz īn felā (formtpōrš) de pīnoazš stīnkz. [prō, krehmōz].

Πρόκριμα (τό), zkdikatz (xōtpipe) fskatz de maī 'naintē; pzrepe (simzimintš) dīn pzekdikatz; pzfepingz. [din

Προ-κρίνω, viit: -κρινῶ, zkdikš, xōtpzskš maī 'naintē. «Προκρίνεισθς διὰ τῶν ἱππέων τῆς μάχης» Diod: 2) zkdikš qeva

mai de ales de kít alta, pfeferš. «'Ανθρώπων ἐμὲ πολλῶν προέκρινεν ὑπερσέειν». Ksn: «Προκρίνας τούτους καλλίστους εἶναι». Iskr: (mi nas:) «Οἱ προκριθέντες». Aks: alesi de a fi kandidaŋi.

Πρόκρις, idos saš idos (ή), = Προκρί.

Πρόκρισις, εως (ή), ждiкатъ, хотъpipe fъkстъ de mai 'nainte; pfeferingъ. [mi]

Πρόκριτες, x, on, nosit: al lxi προκρι-ω. [mi]

Πρόκριτικός, ή, on, konformъ kъ o ждiка-тъ saš хотъpipe datъ de mai 'nainte. «Πρόκριτικόν (τὸ)». Hl: xñ felš de metpъ prosodiakъ (noate grem: in lokъ de προ-κριτικόν). [mi]

Πρόκριτος (ό, ή), хотъpiiъ prin o de mai 'nainte ждiкатъ; saš alesъ kъ pfeferingъ dekít alyi. [проκρίνω].

Πρόκρον, Lakn: in lokъ de προέκρουον, prel: al lxi προκρούω.

Πρόκροσαι, poet: in lokъ de πρόκροσαι, im: fem: al lxi...

Πρόκροσις (ό, ή), (prinç: la im:) emi-тъ afapъ in felš de vîdeskъ, saš vpiš de zidъ; saš inwipatъ xñx dñe alta tpentat (Fpanç: en échelons.) «Αἱ δὲ νῆες αὐτοῦ αἰγιαλῷ ἐόντος οὐ μεγάλου πρό-κροσαι ὁρμήοντο ἐς πόντον, καὶ ἐπὶ ὀκτὼ νέας». Ep: «Ἐβροδρόμου πρόκροσαι φερέ-μενοι ἐπὶ τὸν κίνδυνον». At: (mi ka sñst:) «Περὶ δὲ τοῦ κρητῆρος γρυπῶν κεφαλαὶ πρό-κροσαι εἰσί». Ep: vpine ewite afapъ. [прѡ, κρόσαι].

Πρόκρουσις, εως (ή), mi Προκρουσμός (ό), intita lovipe; (narkik: mss:) = Πρόκλησις, mi Προκλημματασιμός (de insipmintъ in-kopdatъ). [din]

Πρόκρούω, viit: -κρούω, loveskъ, is-veskъ intii; (mss:) = Προκινκρούω; (kom:) mъ innpexñ trñpewte mai 'nainte. 2) bъlind intinzъ, lъgeskъ (ka metaxъ bъ-istъ kъ чоканъ) (de xñde tixapъ Pro-κρούτης). 3) (kъ ak: kъ prep:) loveskъ, a-лакъ asñpra kđba. «Πρόκρον ποτὶ καλὰ Apstf: aš isñit kopъbiile.

Πρόκταμαι -ōμαι, viit: ήσμαι, dovín-deskъ чева intii, saš mai 'nainte. [inte]

Πρόκτιζω, viit: -κτίζω, zideskъ mai 'na

Πρόκυβερνώ -ō, viit: -ήσω, kîpмъчes-скъ (indpentezъ) kopasia înainte

Πρόκυλέω -ō, viit: -ήσω, = Ἐκκυλέω, daš afapъ чева prin postoroipe; (in ñen:) skomъ.

Πρόκυλινδῶ ω, viit: -ήσω, postoro-leskъ чева înainte || (mîx: kъ dat:) mъ

tъvъleskъ kъzînd in ñenki la niçoape-le kđba pñgîndъ; saš mъ inkinъ kđba pîntъ la pñmintъ. [de xñde]

Προκυλίνδω (τὸ), чева че se postoro-lemte înainte, (supr ek:) валъ, talazъ пъvъlind asñpъ. 2) = Προκύλισις.

Προ-κυλίνδω, poet: in lokъ de προκυ-λινδῶ.

Προκύλισις, εως (ή), postoroipe înainte (akt: saš nas:); пъvъlîpe de валъpi ina-into, saš asñpъ; tъvъlîpe la niçoapele kđba, saš pñtъvîsne kъ kъdepe in ñen-ki dinaintea kđba. [проκύλιω].

Προκυμία, mi Προκυμία (ή), mi Προκύ-μιον, mi Προκυμῆτιον (τὸ), o клъditspъ in mare, ka sъ onpîaskъ валъpîle. [прѡ, кумъ].

Πρόκυνας (ό), vezî прокунов.

Προ-κυνέω -ō, viit: -ήσω, (desnre pro-stê koposъ) latpъ mai 'nainte de a rñsi vînatъ.

Προ-κύπτω, viit: -κύψω, mъ plekъ înainte, skomъ kapъ, ka sъ vъzъ; (in ñen:) sîntъ skosъ, saš esъ înainte, afapъ. «Προκύπτειν τῆς πόλεως». Hl:

Προ-κυρόω -ω, viit: -ώσω, inupreskъ mai 'nainte.

Πρόκυων, υνος (ό), o konstelagie, че pe-sape mai 'nainte de kînele чel mare. 2) (im:) «Πρόκυνας». poet: prowi lîngъ-mitopi, parasigî; (xñe-opi) лъtpъtopi, kle-fetitopi. [прѡ, кювон].

Προκύλυμα (τὸ), op че se pñne înainte supr onpipe, saš de pñnazъ (ka protеi-χισμα). (se konf: kъ проκάλυμμα). [про-κωλύω].

Πρόκυμω (τὸ), kîntisъ kîntatъ mai 'na-into de alta sepъtlopeskъ. [прѡ, кюмъ].

Πρόκωνα, mi Προκώνια (τὰ), (se ing: злъtъ) fñntъ, saš kñlъpъ de opzъ noš (mai 'nainte de a fi pñntditъ in felš de pñkoîš ka kñ kññ innpexpъx steaжъ-pñlxi apii). [mi]

Προκωνία (ό), (se ing: пуро?) = Προ-κωνία. [прѡ, кюнос].

Πρόκωπος (ό, ή), viitopъ, saš minstъ de minepъ, ad: rata. «Ἐίφος —». Esxл: «Κῶ γὼ πρόκωπος». Esxл: kъ sabia skoaсъ, га-ла. [прѡ, кюпъ].

Προκωβή (ή), = Λαβή.

Προ-κυχχάνω, viit: -λήσμαι, (nex: про-ελαχон, mi чл:) iaš. kapъtъ mai 'nainte prin sepъi.

Προκάζωμαι, mi Προκάζωμαι, (fъpъ viit:)

Πρόλιμνα, ης (ή), βαλτς formatz din ane pesv̄psate din p̄ixp̄i saḡ din mape. (bezī mi προχοή). [πρὸ, λίμνη].

Προ-λίμναζω, viit: -άσω, pesv̄psindz m̄z formiezḡ v̄l̄m̄i. [mi]

Προλιμνάς, άδος (ή), = Πρόλιμνα.

Προ-λιμνακτονέω -ῶ, viit: -ήσω, fakḡ ne čineva a m̄xpi de foame mai 'nainte; saḡ (med:) s̄s̄n̄ix ne čineva mai 'nainte a p̄zi o foapte strawnikz dietz.

Προ-λιγνέω (-εύομαι), viit: -εύσω, -ομαι, din p̄xkomie m̄n̄inkḡ din v̄kate mai 'nainte de a se p̄ne ne masz, saḡ le m̄n̄inkḡ mai 'nainte k̄ okiī, ka x̄iḡ m̄orl̄x de foame.

Προλέειον (τὸ), naptea emitz afapt a k̄p̄v̄l̄ix̄i de jos a x̄pekī. [mi]

Πρόλεος (ὁ), stomaxx̄a čel d̄int̄i a p̄z̄p̄ilop, (aht:) p̄p̄p̄orew̄n (poate tpe-v̄x̄ie a se sk̄pi πρόβολου). πρὸ, λόςος]. [de x̄nde]

Προλεώδης, εος (ὁ, ή), čel in formz de πρόλεος (bezī z̄iç: p̄p̄eç:)

Προ-λογίζω, viit: -ίσω, vorbeskḡ int̄iḡ (up̄iç: in teatp̄), m̄z inf̄ȳimezḡ mai int̄iḡ dek̄it čel̄e-a-ale p̄p̄soane a le m̄eneī, mi dek̄lam̄z p̄p̄oloḡa drameī. 2) (m̄iç:) fakḡ sokotealz, m̄z r̄indeskḡ mai 'nainte. [din]

Πρόλογος (ὁ), p̄pek̄v̄intape, p̄p̄oloḡ, eksopdiḡ p̄iç: de dram̄z, p̄pek̄sp̄osi-çie; (Ap̄it̄m:) p̄p̄op̄p̄iç x̄n̄i p̄m̄t̄p̄ mai mape k̄t̄p̄e aht̄a mai m̄ikḡ. [πρὸ, λόγος].

Προ-λούω, viit: -λούσω, laḡ, s̄p̄x̄l̄x̄ int̄iī.

Προ-λογίζω, viit: -ίσω, amezḡ mai 'nainte n̄indz saḡ k̄p̄s̄z x̄ndeva. «Προλογίζω τ̄h̄n̄ éð̄n̄». T̄p̄ç: mi Π̄a: in̄p̄neçz̄ kalea mai 'nainte k̄ n̄inde. [de x̄nde]

Προλογισμός (ὁ), n̄indipe de mai 'nainte.

Προ-λουαίνομαι, viit: ανούμαι, bat̄m̄x, p̄p̄p̄deskḡ mai 'nainte.

Προ-λυπέω -ῶ, viit: -ήσω, m̄ixneskḡ, sk̄ip̄eskḡ mai 'nainte [de x̄nde]

Προλύπησις, εως (ή), m̄ixnipe, s̄p̄p̄ape (akt: saḡ pas:) de mai 'nainte

Προλύτης, ου (ὁ), leçist̄, kape mai 'nainte de x̄n̄x̄ aḡ aḡm̄ a l̄x̄al grad̄a de l̄ȳt̄ç (bezī z̄iç: , ad: kape de v̄içv̄i aḡ sk̄d̄iaz̄ leçile. [πρὸ, λύτης].

Προμάθεια (ἡ), Dor: in lokḡ de p̄p̄-m̄ȳð̄eia

Πρόμαχος (ὁ, ή), = Προμήχης. [πρὸ, μαχός].

Προμαλακτήριον (τὸ), [πρεμαλάσσω] naptea v̄p̄i, x̄nde staḡ mai 'nainte p̄x̄m̄in, ka

sz̄ li se moaie t̄p̄x̄p̄a.

Προ-μαλακύνω, viit: -υνῶ, mi

Προ-μαλάσσω, viit: ἄξω, moīḡ mai 'nainte; (fir:) p̄p̄eīv̄l̄inzeskḡ.

Πρόμαλος (ή), x̄n̄x̄ fel̄x̄ de kop̄t̄čel̄x̄, p̄x̄kitz, saḡ tamariḡkḡ.

Προμάμμη (ή), m̄x̄ma v̄x̄neī, s̄t̄p̄v̄x̄n̄z. [πρὸ, μάμη].

Προ-μαυθάνω, viit: -μαυθίζομαι, (nex: p̄p̄-εμαθον, mi çl: in̄v̄ȳm̄z̄ mai 'nainte. «Οἱ-καίχ̄ ξυνέτει, καὶ οὗτε προμαθὼν τι, οὗτ' ἐπιμαθὼν». T̄p̄ç: (mi k̄ in̄t:) «Ἐγὼ δ' ἀνάγκη προμαθον στέργειν κακὰ». Sof:

Προμαντεία (ή), p̄p̄eriv̄ipe de viitor̄x̄, p̄p̄op̄ov̄ipe 2) d̄p̄ent̄a de a in̄t̄p̄ea in̄t̄iḡ čineva op̄ak̄ol̄x̄, p̄p̄ef̄epinḡa in̄t̄p' a-čeast̄a [mi]

Προμάντευμα (τὸ), p̄p̄op̄ov̄ie datz̄ (x̄p̄i-smos̄). [din]

Προ-μαντεύω, (mi m̄iç: kape oste mi mai in̄t̄p̄s:) -εύομαι, viit: εύσω, -ομαι, p̄p̄eriv̄eskḡ viitor̄x̄, p̄p̄op̄ov̄eskḡ. 2) in̄t̄p̄eḡ int̄iḡ k̄ p̄p̄ef̄epinḡz̄ dek̄it̄ aḡiī op̄ak̄ol̄x̄. din

Προμαντεύς, έως (ὁ), poet: in lokḡ de p̄p̄oman̄tis.

Προμαντήτη (ή), Ion: in lokḡ de p̄p̄oman̄teia.

Προμάντιον (τὸ), poet: in lokḡ de p̄p̄oman̄teuma [din]

Πρόμαντις, έως (ὁ, ή), p̄p̄eriv̄itor̄x̄ de viitor̄x̄, p̄p̄op̄ov̄itor̄x̄ (d̄v̄t̄p̄or̄x̄ de x̄p̄i-smoase); (mai k̄ sea: fem:) P̄it̄ia de la Del̄fi. «Δίκη πρόμαντις». Sof: p̄p̄ev̄estitoape de sine. [πρὸ, μάντις].

Προ μαρτύρομαι, viit: -μαρτυρούμαι, do-bedeskḡ mai 'nainte p̄p̄in m̄art̄k̄p̄i.

Προμάτωρ, ερος (ἡ), Dor: in lokḡ de p̄p̄m̄ȳt̄p̄or.

Προ-μαχέω -ῶ, viit: -ήσω, m̄z bat̄z̄ mai 'nainte dek̄t̄ aḡiī, saḡ sup̄e ap̄t̄p̄apea k̄iḡa, = Προμάχομαι.

Προμαχέων, ῶος (ὁ), = Προμαχών.

Προ-μαχίζω, viit: -ίσω, poet: in lokḡ de p̄p̄om̄x̄éw̄ (k̄ dat:) m̄z bat̄z̄ in̄antea k̄iḡa ka x̄n̄x̄ ap̄t̄p̄itor̄x̄, = k̄z̄.

Προ-μάχομαι, viit: -μαχέσομαι, saḡ μα-χούμαι, (k̄ çen:) m̄z bat̄z̄ in̄ante de aḡiī, saḡ sup̄e ap̄t̄p̄apea k̄iḡa.

Πρόμαχος (ὁ, ή), p̄p̄ev̄oitor̄x̄ in̄antea aht̄ora, saḡ in čel̄e d̄int̄i p̄ind̄k̄p̄i. 2) ap̄t̄p̄itor̄x̄ aḡ k̄iḡa in v̄t̄v̄lie [mi]

Προμαχών, ῶος (ὁ), t̄p̄ie in̄v̄l̄gat̄z̄, in dos̄a k̄p̄riase ap̄t̄p̄z̄ p̄ev̄oitor̄p̄i, (T̄p̄p̄ç):

metepizō. «Προμαχών τείχευς». Ep: [πρὸ, μάχη].

Προ-μελαίνομαι, viit: -μελαινόσομαι, sintē ne dinainte nerpx.

Προ-μεθ-ίημι, viit: -μεθήσω, (nex: προ-μεθήκα, mi χλ:) lasē, slobozē čeva inainte, saē maī 'nainte.

Προ-μεθύω (-μεθύσκομαι), viit: μεθύσομαι, шт inētiē, saē sintē beatē de maī 'nainte.

Προ-μελετάω -ῶ, viit: -ήσω, meditē, saē mē denpinzē maī 'nainte. «Ὁπως προμελετήσωμεν, ἃ δεῖ λέγειν». Apstf: [de xnde προμελέτης, εως (ή), nremeditape, ppedenpindepe. «Ὑπὸς θανάτου προμελέτης». Jks:

Προμένειος (ό, ή), noet: [πρὸ, μένος] aspx la raxtē, stifosē, saē akpx. «Σιδή —». Nik: podie akpx. (bezī mi prēmeneios).

Προ-μεριμνάω -ῶ, viit: -ήσω, inrpikēskē, sintē inrpikatē de maī 'nainte, saē (kē ūen:) nentpx...

Προ-μετα-βάλλω, viit: -βαλῶ, skimbē, pefakē maī 'nainte.

Προ-μετρέω -ῶ, viit: -ήσω, mēsspx maī 'nainte. [de xnde

Προμετρητής, οὔ (ό), pindzitē a mēsspa (a kintēpi) maī 'nainte čele de bindst in tīpx (ssbaatepnē al lxi μετρονόμος, bezī zīχ). [mi

Προμετρητής, ή, ὄν, mēsspatē maī 'nainte.

Προμετωπίδιος (ό, ή, čel de dinainte a fpxngiī, (de xnde || next:) Προμετωπίδιον (τὸ), naptea čea maī de sas, saē maī emitē a fpxngiī. 2) akonepēmintē, saē gētearē de fpxute (prinč: la kaī), (Fpanγ:) frontal. [mi

Προμετωπίς, ἴδος (ή), = Προμετωπίδιον. [πρὸ, μέτωπον].

Προμήθεια (ή), preinrpikipe (kēpxipe de maī 'nainte) nentpx viitopē. [mi

Προ-μηθεύομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, preinrpikēskē (mē kēnsfeskē de maī 'nainte) nentpx viitopē; (kē ak:) pesnektezē ne (mē sfieskē de) čineva. «Τὸν ἀδελφόν —». Ep: [προμηθείας].

Προ-μηθεύομαι, viit: -εύσομαι, = Προμηθεύομαι. [din

Προμηθεύς, εἰως (ό), noet: (pap:) in lokē de [προμηθεία].

Προμηθευτικός, ή, ὄν, din natēpx indeminatikē a preinrpiki desupe viitopē. [προ-μηθεύομαι]. [de xnde

Προμηθευτικός, adv: kē preinrpikipe

saē prekēpxipe nentpx viitopē.

Προμηθής, εἰως (ό, ή), [πρὸ, μῆδός] preinrpikitorē de viitopē; rinditorē, ingelentē. «Ὅτι τοῦ θανέν προμηθείας». Sof: nentpxtopē. [de xnde

Προμηθία At: mi Προμηθεί Ion: (ή), in lokē de προμηθεία. [mi

Προμηθεύς, ή, ὄν, = Προμηθευτικός. [de xnde

Προμηθεύς, mi Προμηθεύς, adv: kē preinrpikipe; ingelengemte.

Προμήκης, εἰως (ό, ή), intinsē in lēnime, lēnētrepē. « --- τήν κεφαλήν». Pl: lēnētrepē la kaū. [πρὸ, μήκος].

Προ-μηλῶ ῶ, viit: -ώσω, kaktē, čerčetezē (dissieskē) maī 'nainte xīpxpīčemte kē mīslā. [din

Προμηνύτρια (ή), preestitoape de čeva.

Προ-μηνύω, viit: -ύσω, daē de utipe maī 'nainte, prevesteskē.

Προμήτωρ, ορος (ό, ή), intifa mēmtē, inčentitoapea neamslāī, strēmoamē, saē strēssnē. πρὸ, μήτηρ].

Προ-μηχανάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, nēskoveskē maī 'nainte kinē mi mīklokē, kēin sē indpentezē, sē dperē čeva.

Προ-μινύω, viit: -μινῶ, pīnētreskē, sēpxkē čeva maī 'nainte.

Προ-μίσγνυμι, viit: -μίσσω, amestekē maī 'nainte.

Προ-μινύσσω, viit: -μνήσω, adskē a mīnte maī 'nainte.

Προ-μισθῶ -ῶ, viit: ὠσω, daē (mi mīk: laē) čeva kē platē, kē kipie, inkipiezē maī 'nainte.

Προμνήμων, ονος (ό), Dor: in lokē de προμνήμων. = Πρόβουλος (o čivilē dperētopie in Akarnania). [din

Προ μνάομαι -ῶμαι, viit: -μνήσομαι, traktezē o pīvinē (prinč: nentpx kēsnīcie) in favoapea kēlāa, mē fakē negitopē, saē smēlā in negitē; preinrpikēskē, mē sileskē a prokēpa čeva kēlāa. «Προμνήμι τί μοι γνῶμα». Sof: imī prezičē čeva inima. [de xnde

Πρόμνησις, εως (ή), favopāilē mīkločipe; (naptik:) negipe.

Προ-μνηστεύομαι, viit: -εύσομαι, = Προμνάομαι.

Προμνηστικός, ή, ὄν, kēvenitē, saē indeminatikē la negipe. «Προμνηστική». mesēpia čelāī čē smēlā in negitē. [προ-μνάομαι].

Προμνηστῆνοι, αι, α, noet: [πρὸ, μένω] in mīpagiē kēslā dēne aatēlā kīte kēslā intp' o distangē destēlā de intinsē

Προμνήστρια (ή), fem: αλ λβl προμνήστωρ, πεγίτοαρε.

Προμνήστρις, (θς) (ή), = Προμνήστρια.

Προμνήστωρ, (ος) (δ), [προμνάομαι] μι-
γιοιτορδ in κβςτοριl, καρε σμελτ in
πεγίτδ.

Πρόμος (δ), poet: in локδ de πρόμος.

Πρόμοιρος (δ, ή), intlmnatδ, σαδ πμγίτδ
чова mai 'nainte de vremea чea pre-
εpsitδ, = Πρόωρος. «Θάνατος («Νεκρός —».
Eλi: [πρδ, μοίρα].

Προ-μοιχεύω, viit: -εύσω, κορεпδ mai
'nainte mtepe mεpitatδ; (κδ dat: indip):
= Προαγωγεύω.

Προμολεῖν, nex: 2: de inf: αλ λβl προ-
δλώσκω. [de зnde

Προμολή (ή), poet: skosδ dlnaintea з-
mei kasei, (Franz:) vestibule; mске de
mnte ewitδ mai afapδ, (aλt:) προβολή;
врсаре de pīδ, (aλt:) проχολή.

Πρόμος (δ), poet: [πρδ] κпnetenie; па-
тронδ; απρэторδ; (in чен:) intīlawδ, (Lat:)
primus. (κδ чен:) «'Εὖν έτάρων πρόμος
ίστατο». Απλн: (σαδ κδ dat:) «Μηδє πρό-
μος ίστασο τούτω». Ιλ: X.

Προ-μοσχεύω, viit: -εύσω, sδdeskδ intīl
pamεp de momδ in пmīntδ, ка sδ prinзδ
pδtэvintδ, mi ne εpmε sδ o pesδdeskδ.

Προ-μοχθέω -ω, viit: -ήσω, (κδ чен:)
mεncheskδ mai 'nainte, σαδ nentpε чineва.

Πρόμοχοι (οί), (Αρχitekt:) stīanl, σαδ
nietpe skoase mai afapδ nentpε snpīji-
nipe de zidδ, (aλt:) атланτες. [πρδ, μδ-
χθος].

Προ-μυέω -ω, viit: -ήσω, preiniגיעzδ
in mistepil. [de зnde

Προμύσεις, εως (ή), preinigiape in mi-
stepil.

Προμηθήστρια (ά), Dor: in локδ de про-
μθίστρια [πρδ, μθiζω], = Προμνήστρια.

Προμύθιον (τό), eksordia (predes-
wipea пpγiil морале a) зnef fabδe (in-
prot: de έπιμύθιον). [πρδ, μύθος].

Προμυκτήρ (δ), vīpδx pasδxδl (чокxδl,
pītxδl, tromпei exef, mi чl:). [πρδ, μυκτήρ].

Προμυλαία (ή), (θεά, zeigε) patpоanε a
morilop. [πρδ, μύλη].

Προ-μυλλαίνω, viit: ανω, iml intinzδ ina-
inte vzele (snpe batжokopε).

Προ-μύσσω (ττω), viit: -μύζω, = Προδύω,
iaδ mεkкx (лампei mi чl:); (fig:) inшелδ
ne чineва, mi 'l iaδ vanil.

Προνάιος, α, ον, = Πρόναος. «Προναία».
Ep: Μινерва de la Dexl, statxa σαδ tem-
πax κpia epa dlnaintea templexδl λx

Απολονδ. (vezī mi πρόνοια). [mi

Πρόναος (δ, ή), каре stь dlnainteа tem-
πaxδl. «Βωμός —». Esxл: || 'sxbst: Πρό-
ναον τδ), парtea de dlnainteа (slonxл,
temπaxδl. [πρδ, ναός].

Προ-ναυμαχέω -ω, viit: -ήσω, mε batδ
ne mape intīδ, σαδ mai 'nainte; (κδ чен:)
mε batδ ne mape dlnainteа, σαδ snpe a-
пэpapea κδlва.

Προ-νέμω, viit: -νεμω, inпаруδ mai 'na-
inte; daδ de datopie «Χάριν —». Πind:
2) (mиж:) inainteзδ пэskind; (in чен:)
mepгδ inainte (npоn: mi fir:).

Προ-νέομαι, viit: -νείσομαι, poet: viδ,
esδ, mepгδ inainte.

Προ-νεύω, viit: -νεύσω, mε плекδ, mε
пovіneskδ inainte.

Προ-νέω, viit: -νεύσομαι, = Пронήχομαι.

Προ-νέω, viit: -νήσω, грэмδdeskδ mai
'nainte.

Πρόνειος, ω (δ), At: in локδ de πρό-
ναος.

Προ-νυέω, viit: -νήσω, Ion: in локδ de
προνέω, грэмδdeskδ mai 'nainte.

Пронήιος, η, ον, Ion: in локδ de пронаіος.

Προ-νυστεύω, viit: -εύσω, intīl postesкδ.

Προ-νύχομαι, viit: νύξομαι, innotδ mai
'nainte, σαδ inainte de azgīl.

Προ-νικάω -ω, viit: ήσω, vīpδesкδ mai
'nainte.

Προ-νοέω -ω, viit: -ήσω, pпченδ mai
'nainte, пpeвzδ; пэskovesкδ mai 'nainte.

«Οὐ τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον», Od: E: 2)

(mai de mzte opī κδ чен:) pfeinгрiјesкδ
desnpe чineва; (in чен:) mε noptδ, лx-
kpezδ κδ pfeinгрiјipe, iaδ a minte лx

чева. «Οἱ πατέρες προνοοῦσι τῶν παιδων»,
Ksn: «Пронοεῖν ἀλλήλων», Ksn: (mi mиж:)

«Καὶ τῆς χώρας προνοεῖσθαι δεῖ», Ksn: (mi
κδ ак:)

«Το παραγγελλόμενον προνοεῖτε»,
Ksn: «Прονοούμενοι καλά», Skp: [de зnde

Προνοητής, οὐ (δ), pfeinгрiјitorδ de чi-
neва. [de зnde

Προνοητικδς, ή, ον, dispсδ κδ vэпэ vo-
ingε, σαδ indeminatikδ a pfeinгрiјi; пpe-
вzзэtopδ, пpeкэпэtsitorδ. «Τὸ προνοητι-
κόν», каlitateа саδ капачitateа de пpe-
inгрiјipe. [de зnde

Προνοητικῶς, adv: κδ kinδ de пfein-
грiјipe, κδ пpeкэпэipe.

Πρόνοια (ή), [πρόνοους] пpeиnгeлeчepe,
пpeкэпowtingε de viitopδ. «Πρόνοια δέ ε-
στιν οὐδενὸς σαφής». Sof: «Πηλαίφατος πρό-
νοια». Sof: a opакoлxδl. 2) kinзipe (in-
грiјipe) de mai 'nainte; пpovedingε. «Τὸ

θείου ή προνοή», Ep: «Η θεία πρόνοια», «Προνοίαι τοῦ πεπρωμένου». Esxλ: (mi kē uen:). «Προνοία τῆς ἐαυτοῦ σωτηρίας». Epd: «Πρόνοιαν ἔχειν (ποιεῖσθαι) τινός». Iskr: mi Dm: «Προνοεῖν. Ἐκ προνοίας». Ep: pre-rindit, kē premeditape. Οὐκ ἔχω εἶπαι, οὔτε εἰ ἐκ προνοίας αὐτὰ ἐποίησε, οὔτε εἰ κατὰ τύχην». Ep: «Ἄν τις ἀποκτείνῃ, φησὶν, ἐκ προνοίας, ὡς εἶγε ἄκων, οὐ ταῦτόν». Dm: || «Ἄθηνά Πρόνοια. Παῖς: mi Esxλ: chea de la Deafī (bezī Dm: kontpa Apistoū: mi zic; προνάιος).

Προνομαία (ή), [προνομή] pītē (trōmna) ešefantēxli.

Προνομεία (ή), xpēnipe de proviziī pēn-tpē outipe din lokēpī vrējnīwšewšī. [mi

Προνόμειμα (τό), obēktē de jačē, pra-dē. [mi

Προνομευτής, οὔ (ό), ostamē xpēnītopē de proviziī din vrējnīwšewskē pēmīntē, (Fpang:) fourrageur. [din

Προ-νομεύω, biit: -εύσω, ešē ka ostamē la xpēnipe de proviziī din pēmīntē vrējnīwšewskē, (Fpang:) fourrager, butiner; (in uen:) pradē, jēfēšeskē. [din

Προνομή (ή), [προνόμω] pēvēnipe de ostamē in vrējnīwšewskē lokē pēntpē xpēnipe de proviziī; (in uen:) prēdape, jēfēšipe. «Διεχείμαζεν ἐνταῦθα αὐτόθεν σὺν προνομαῖς τὰ ἐπιτήδεια τῇ στρατιᾷ λαμβάνων». Ksn: 2) in lokē de προνομαία, = Προδοσκάς.

Προνομία (ή), = Προνόμιον (2).

Προνόμιος, α σαδ ος, on, (mss:) kīntatē maī 'nainte de apie, saē kīntikē. «Προνόμιον (inprekēnē mi fēpē) μέλος». Iner: mi Sin: «Πρόσμημα (prélude). 2) (maī noē sēbst: fem: mi next:) prīvīlēpī, saē drepntē datē de lepī kēba in čeva kē pre-ferīpē, saē ekpēncie din alpīl [prō, νόμος].

Προ-νομοθετέω -ō, biit: -ήσω, lepī: iōskē maī 'nainte.

Πρόνομος (ό, ή), [prō, νομή, saē νόμος] poet: kape merpe, mi naurte inainte. «Βοτά πρόνομα». Esxλ: oī, mi aate pēwšēpē bite. 2) (im:) rās: prīvīlēpī (saē beki lepīpī, mi datine) aē znēi lokē.

Πρόνοος -ους (ό, ή), preīngēlēgēpōpē, pēvēzēpōpē; ingēlentē. [prō, νόος νοός].

Προ-νοσέω -ō, biit: -ήσω, mē volēpēveskē, saē volēskē de maī 'nainte.

Προ-νοτίζω, biit: -ίτω, xmezēskē maī 'nainte.

Προνομηγία (ή), zioa chea maī 'nainte

de intīla a lēneī, saē chea din xpmē a lēneī tpekste.

Πρόνοος (κομπάρ: προνούστερος, sēpīl: -ούστατος) in kontpak: din πρόνοος.

Προνύξ, adē: toatē noantea; saē pēa innontat.

Προνωπής [prō saē prōn, ōψ], éos (ό, ή), plekatē inainte; (fir:) stīnd sē kazē; vē-losē; saē anplekatē la čeva; pēa indpē-znēpē; (in uen:) pēa vōitopē, gata la op che. «Στείχει προνωπής». Ekp: «Ἡδὴ προνωπής ἐστὶ, καὶ ψυχόρραγεί». Ekp: «Ἄγαν προνωπής εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρη». Ekp:

Προνώπιος (ό, ή), [προνωπής, saē prō, ἐνώπιος] infēdīwatē intīl in okīl kēba; saē aflatē afapē in drepē. «Πῶς προνώπιος φαίνῃ πρὸς οἴκους τοῖς ἐμοῖς ἔξω βεβώς»; Ekp: «Προνώπιος: ἥρωες». D. Al: statē de epōl amezate dīnantea kaselep, saē in pesnīntīl ka natpōn de kase, saē de opame. || (sēbst:) «Προνώπια» vēvētkēpele de dīnantea kaselep (bezī mi ἐνώπιος); (upin intīnd:) elīgele opamēxli. «Ἐς πρὶν αὐτίχ' ἤξει». Ekp: va ewī din kasē.

Πρόνωπος (ό, ή), = Προνωπής, saē Πρό-νώπιος. [de znēde

Προνώπως, adē: kē mēxatē lēpēalē, pī-vnē, saē kēzēape.

Πρόξ, προκός (ή, mi ό), kēpripōpē, saē čerpēlēpē. (de znēde mi inskēla Προκόνη-σος se nēmīa dnē Stp: mi Ἐλαφόνησος, bezī dōpē).

Πρόξενος (ό), Ion: in lokē de πρόξενος.

Προξενέω -ō, biit: -ήσω, sīntē enitpōnē (komisionapē, bezī zic: πρόξενος) al kēl-va, inpīkēskē (kastē) de tpevīle kēba; (in uen:) protēkēzē, okpōteskē pe čine-va. (kē uen:) Πρόξενων τυγχάνω τῶν Ἑρακλεωτῶν». Dm: «Φίλος εἰμὶ ὑμῖν, προξενῶ δ' ὑμῶν ἀεί. Apstf: 2) (kē ak: dip: mi dat: indip:) tpektezē čeva pe seama kēba; saē pekōmandē ka mīkločītopē pe čine-va (in kēsničipe) kēba; (de znēde fir:) prīvīnēskē; prokēpē (ka samsapē) čeva; (xne-opī) povēpēskē, sfēlēskē. «Ὡς νυν πᾶν τελούντι προξένει». Sof: «Ἐμεμφόμην αὐτὸν λέγων, οἷον ἄνθρωπον προϋξένήσέ μοι». Dm: «Κόρην προξένειν τινι». Lonp: (mi in pē). «Ἰστε με οὐδένα κίνδυνον προξένήσαντα ὑμῖν». Ksn: [πρόξενος]. [de znēde

Προξένησις, ewos (ή), mīkločipe in čeva de samsapē, saē samsapīkē; xēkpape de enitpōnē (bekīlē); prokēpape, saē inlē-snipe de čeva. [mi

Προξενητής, οὐ (ὅ), mijlochitorǝ (samsapǝ). [de ɛnde

Προξενητικός, ἡ, ὄν, atinrǝtopǝ de mijlochitorǝ (samsapǝ), mi ɟl: «Προξενητικὸν (τὸ), πλατά, saǝ drentǝ mijlochitorǝlǝi (samsapǝlǝi). [mi

Προξενήτρια (ἡ), fem: al lǝi προξενητής, mijlochitoape (prinɟ:) in kǝsniciǝri, peɟitoape.

Προξένια (ἡ) treaba aǝentǝlǝi, (Tǝpɟ:) kapǝkexarǝlǝi; (naptik) ospitalitate in-tre doǝ opame, saǝ opameǝ mi naptikǝ-lapǝ. [din

Πρόξενος (ὁ, ἡ), priimitopǝ in kasa sa kǝ ospitalitate de streinǝ ka prietenǝ; (de ɛnde in ɟen:) inlesnitopǝ, kǝpsitopǝ de ɟeva kǝlǝa; (fir: desnre lǝkr:) pri-ɟinǝitopǝ. (kǝ ɟen:) «Πρόξενος σωτηρίας». Lks: «Σίττα νόσων πρόξενα». Gr: || (sǝbst:) pǝndǝitǝ din naptea opameǝlǝi sǝǝ a pǝi-mi kǝ ospitalitate pe pǝlǝiɟi stpeinǝ (solǝ tǝpimǝi) al aǝlǝi prieteneskǝ statǝ. 2) inǝtrɟinatǝ kǝ kǝlǝtapea trevǝlor, kǝte aǝlǝ statǝ, saǝ naptikǝlapǝ are in opameǝ sǝǝ, konsǝlǝ, saǝ aǝentǝ, (Tǝpɟ:) kapǝkexarǝlǝ; (in ɟen:) mijlochitorǝ, komisionapǝ, saǝ vekǝlǝ. 3) (ɟne-opǝ) pǝlǝlǝi stpeinǝ pǝiimitǝ de oasnitǝ in opameǝ prieteneskǝ, saǝ aǝiatǝ kǝ al lǝi. [pǝrǝ, ɟǝnos].

Προ-ξηραίνω, biit: -ανῶ, ɟsǝkǝ maǝ'nainte.

Προ-ξηροτριβέω -ῶ, biit: -ήσω, pǝdisnǝiǝ trǝpǝlǝ supe tǝmǝɟɟipe prin ɟskate fre-kǝri.

Προ-ξυράω -ῶ, biit: -ήσω, pazǝ (ɟapɟǝ, mi ɟl:) maǝ'nainte.

Προ-ογχαίρομαι -ῶμαι, biit: ἡσσομαι, sǝlǝpǝ maǝ'nainte, saǝ dǝnaintea kǝlǝa. [din

Προόδευσις, εὼς (ἡ), kǝlǝtopipe inainte.

Προ-οδεύω, biit: -εύσω, kǝlǝtopesǝkǝ, meprǝ inainte; inainteǝǝ.

Προοδηγός (ὁ, ἡ), kape sǝɟɟeshte de kǝlǝɟǝ. || (sǝbst:) = 'Οδηγός.

Πρόδιος (ὁ, ἡ), statǝ inainte in kale; kǝlǝtopitǝ maǝ'nainte; (fir:) maǝ vekǝlǝ, de maǝ'nainte venitǝ. [pǝrǝ, ὁδός].

Προ-οδοιοτρέφω -ῶ, biit: -ήσω, kǝlǝtopesǝkǝ maǝ'nainte (dekǝt alɟi); saǝ meprǝ ka kǝlǝɟǝ inainte. [din

Προοδοιπόρος (ὁ, ἡ), kape kǝlǝtopeshte inainte de ɟelǝ-l-alɟi konkǝlǝtopǝ. || (sǝbst:) = 'Οδοῦρος. [pǝrǝ, ὁδοιπόρος].

Προ-οδοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, pǝrǝteskǝ de maǝ'nainte kalea; (fir:) inlesneskǝ mijloaɟe; daǝ priɟinǝ; (kǝ ɟen:) pǝ-

rǝteskǝ, pǝdisnǝiǝ. «Προοδοποιεῖν τῷ φό-δῳ (πρὸς τὰς ὑστερον διατριβὰς)». Apst: (ɟne-opǝ kǝ ak: saǝ ɟen: dip: mi dat: in-dip:). «Προοδοποιεῖν τινὶ τι saǝ τινος». Lks: a inǝpodɟe pe ɟineva in ɟeva, a da ek-semnǝlǝ. || (nestp: saǝ pas:) amǝ disposi-ɟie, sintǝ aǝlekǝtǝ la ɟeva. «Προοδοποιῶν πρὸς τὴν φθορὰν». Apst: sǝpǝsǝ.

Πρόδος (ὁ, ἡ), kǝlǝtopǝ inainte. || (sǝbst:) = Πρὸδρομος. [mi

Πρόδος (ἡ), [pǝrǝ, ὁδός] meprǝpe inainte; (fir:) inaintape, pǝrǝpesǝ. 2) (ɟne-opǝ) = Προέλευσις. «Ἐπὶ τῶν πυλῶνων εἰσ-στήκεσαν, τὴν πρόδον αὐτοῦ περιμένοντες». Lks: (Takt:) ekskǝpsie, eksǝpediɟie, omǝinɟɟ.

Πρόδους, mi Προόδων, onɟos, (ὁ, ἡ), [pǝrǝ, ὁδοὺς, mi ὁδῶν] kolɟatǝ, ɟel kǝ dǝinɟiǝ emiɟi inainte, saǝ afapǝ.

Πρόοιδα, biit: προ-είσομαι, (pǝlǝ: pǝrǝ-ɟein, mi ɟl:) mtǝlǝ de maǝ'nainte ɟeva. «Ἴνα προειδῶς ἐγχειρῇ τῷ ἔργῳ». Ksn: (se konf: kǝ pǝoǝrǝ).

Προ-οικεῖω -ῶ, biit: -ώσω, familieǝǝ, inǝprieteneskǝ, (mi mij:) atrapǝ in naptea mea pe ɟineva de maǝ'nainte.

Προ-οικέω -ῶ, biit: -ήσω, lokǝleskǝ maǝ'nainte.

Προοικία (ἡ), napte de kasǝ skoasǝ maǝ afapǝ (straminǝ mi ɟl:). [pǝrǝ, oikía].

Προ-οικοδομέω -ῶ, biit: -ήσω, kǝlǝdeskǝ kasǝ mi ɟl: maǝ'nainte, saǝ (kǝ ɟen:) dǝnaintea aǝtia.

Προ-οικονομέω -ῶ, biit: -ήσω, pǝintokmeskǝ, pǝrǝteskǝ. [mi

Προοικονομία (ἡ), pǝintokmipe, pǝdi-sǝpǝnepe, pǝrǝtipe. [mi

Προοικονομικός, ἡ, ὄν, folositorǝ la pǝ-intokmipe, saǝ pǝrǝtipe. [pǝrǝ, οἰκονόμος]. [de ɛnde.

Προοικονομικῶς, adv: in felǝ, saǝ kǝ kinǝ de pǝintokmipe.

Προοιμάζομαι, biit: -άσομαι, (prinɟ: mǝs:) pǝlǝɟezǝ (daǝ inɟenǝtǝ de) kǝntape; (de ɛnde obɟ:) eksnǝiǝ ɟeva la inɟenǝtǝlǝ kǝvǝntǝlǝi ka eksopdiǝ; (in ɟen;) fakǝ in-ɟenepe de... [mi

Προοιμαχός, ἡ, ὄν, atinrǝtopǝ de, saǝ folositorǝ ka eksopdiǝ. [din

Προοίμιον (τὸ), [pǝrǝ, οἶμος] (prinɟ:) kǝntape pǝrǝtitoape; (prin inǝtind:) imnǝ inɟenǝtopǝ; (obɟ: fir:) inɟenǝtǝ de kǝvǝntǝ saǝ de nobestipe, eksopdiǝ saǝ pǝlorǝ; (in ɟen:) inɟenǝtǝ. [de ɛnde

Προοιμιάδης, εὼς (ὁ, ἡ), ɟel in felǝ de eksopdiǝ.

Πρόοιντο, α 3: im: pers: de nex: 2: mij: al pos: alí προήμι.

Προοιστός, ή, όν, [προφέρω] adēsš, ekspsšš inainte; pteferitš.

Προ-οιγνέω, -ώ, Iou: in lokš de...

Προ-οιχομαι, viit: οιχόσομαι, mepřš in-
ainte; ptečš, mš dskš maí 'nainte.

Προ-ολισθαίνω, viit: -ολισθήσω, (nex: προ-
ωλισθησα, mi 2: προώλισθον) alēnekš (mš
potikneskš), mi kazš maí 'nainte.

Προ-όλλυμι, viit: -όλέσω, (nex: προώλε-
σα, mi mij: 2: προωλόμην,, mi tp: de ks:
in lokš de prez: προόλωλα, mi 4: pterš,
přpřdeskš, (mi mij:) pterš, mš přpř-
deskš maí 'nainte.

Προ-ομαλίζω, viit: -ίσω, mi Προ-ομαλύνω,
viit: -υνώ, netezeskš čeva, (mi fir:) li-
niuteskš, notoleskš maí 'nainte.

Προ-όμνυμι, viit: -ομδσω, mi -ομοῦμι, (nex:
προώμοσα, mi 4: jkřš maí 'nainte, saš
intřš, saš dñaintea kšiva (přinč: alí Dē-
mnezeš, ne kape kšemš ka pštronš al
jkřšmintelop mele).

Προ-ομολογέω, -ώ, viit: -ήσω, mš inbo-
ieskš (fřpřššieskš) maí 'nainte. "Προω-
μολογημένα,, lks: inboiesl de maí 'nainte.

Προομοσία, (ή),=Πρωμοσία.

Προ-ονειδίζω, viit: -ίσω, nonosezš (ne-
vinsteskš) intřš, saš maí 'nainte.

Προ-ονεμάζω, viit: -άσω, nšmeskš maí
'nainte.

Προ-οξύνω viit: -υνώ, intřpřš intřš, saš
maí 'nainte; indemnš la čeva.

Προ-οπτάνω, lpu: in lokš de προοράω.

Προ-οπτάω, -ώ, viit: -ήσω, spřš maí
'nainte.

Προοπτέος, α, ον, posit: al alí προοράω.

Προόπτης, ου (ό), ptevžžtopřš, ptein-
gřixitopřš. [mi

Πρόοπτος (ό, ή), vžžš maí 'nainte,
saš dñaintea okšop, statš de fšpřš, in-
vedepatš (maí intřp: in kontrak: προῦ-
πος). [προόπτομαι=προοράω].

Προορατικός, ή, όν, čel kš pštere, saš
indeminštate de a ptevedea. [mi

Προορατός, ή, όν, ptevžžš, saš pštin-
čosš de a se ptevedea. [din

Προ-οράω, -ώ, viit: προ-όψομαι, (nex:
προείδον, mi mij: προειδόμην, mi 4: vžžš
inainte saš maí 'nainte, ptevžžš; (fir:)
překšnoskš; (ks čen:) pteingřixeskš;
(mij:) varš de seamš, vžžšieskš.

Προ-ορθρίζω, viit: -ίσω, mš deštentš
(mřnekš) maí 'nainte de ptevžžšatřš
ziopřop.

Προ-ορίζω, viit: -ίσω, xotřpřskš de maí
'nainte; (mij: leu:) mš fakš stšpřšš ne
o propřietate (vezí žros), dšne če maí
intřš o vořš ptevžžš. "Δισχυλίων προορίσω,,
Dm: 2) (lpu:) ptevžžpřskš, ptedestinežš
pntřš čeva. [de žnde.

Προορισμός, (ό), sčvst: vepř: ptečed: (in
toate insemn:).

Προ-ορμάω, -ώ, viit: -ήσω, pšpřeskš maí
'nainte; (nestrřm:) pšvžžieskš inainte, saš
(ks čen:) dinkolo de čeva. || (mij:) střšš
rata a mš pšpřš.

Προ-ορμίζω, viit: -ίσω, varš kopavš in
pšpřš dñaintea kšiva, saš de maí 'nainte.

Προ-ορούω, viit: -ορούσω, mš pšpřeskš
maí 'nainte. "Τού λογισμοῦ—,, Tmst: maí
'nainte de a mš řindi.

Προ-ορούσσω (ττω), viit: -ύξω, skobeskš,
saš maí 'nainte.

Προ-ορχέομαι, -οῦμαι, viit: -ήσομαι, dskš
dangřš inainte, saš dšngřžš maí 'nainte.
[de žnde.

Προορχηστήρ, poet:, mi Προορχηστής, οῦ
(ό), přpřštopřš de dangřš inainte; (dšne
Tesal:) inainte kšpřštopřš,=Πρέμαχος.

Πρόου, mij: nex: 2: de pšpřš: al alí
προήμι.

Πρόουρον (τῶ), viit: skpřšš din aintš maí
'nainte de kšakapea střpřšpřop, (al:)
πρόχυμα.

Προούσιος (ό, ή), [πρός, οὐσία] eksistatš
maí 'nainte de fšingš čelop inřingate.

Προ-οφείλω, viit: οφείλῃσω, střšššššššš
de maí 'nainte. "Προοφείλω τι χρηστὸν τῇ
πόλει παραινέσαι". Apřš: (maí des: pas:)
«Φόρος προοφειλόμενος». Epř: «Εὐεργεσίας
προοφειλομένης». Tčy: „Μή μεγάλου τινος
ἔντος, ὃ αὐτῷ προωφείλετο,, Dm: daka nš
pštimise maí 'nainte vpe žnš mape pžš,
pntřš kape epa datorš a'šl ptevžžš.

Προοφθαλμίζω, ίδος (ή), intřššš okřš (mš-
gřpřš) de o pšpřš vřpřš. [πρό, ὀφθαλμός].

Προ-οχεύω, viit: -εύσω, inkařikš (řoneskš)
maí 'nainte (desupe bite).

Προοχή, (ή), malš, deařš. [προέχω].

Πρόψις, έως (ή), [προόπτομαι] pte-
vedere. "Ανευ προόψεως,, Tčy: ne ntepre-
vžžšte.

Προπαγής, έος (ό, ή), infintš aša, in-
křš stš fie emitš afapřš; saš tape, pšptosš,
mi totš de odatš emitš afapřš. "Οφθαλμοί
προπαγεῖς". Lčy: al mšmtel. [προπήγνυμι].

Προπάθεια (ή), ptesimjipe de natimš
(de voařš). [mi. [πρό, πάθος].

Προπάθημα (τὸ), pštimipe de maí 'nainte.

Προπαιδεία (ή), inchenpitoare, prerbtitoare inbъpape. [wi]

Προπαιδεύμα (τὸ), inbъmъtpъ elementapъ (inchenpitoare) [din]

Προ-παιδεύω, viit: -εύσω, prerbtieskъ kъ oape-kape kъnomitngъ pentpъ o viitoare inbъmъtpъ.

Προ-παίζω, viit: -παίζομαι, жокъ mai 'nainte; mъ prerbtieskъ a knta (kъ bre knъ instpъmintъ).

Πρόπαις, αἶδος (ὁ), (in Snapta) kopitъ de chinъ anî. 2) (dъne Esix:) = Προαγωγός, (Τpъч:) pezevenrîđ.

Πρόπαλαι, adv: prea de mъatъ inainte. [πρὸ, πάλαι].

Προ-παλαιῶ -ῶ, viit: -ώσω, lasъ чева mai intîi a se inbeki. [din]

Προπάλαιος (ὁ, ή), foapte vekîđ. [πρὸ, παλαιός].

Προ-παλαίω, viit: -αίσω, mъ knitъ in-tîi, saъ mai 'nainte.

Προπάλεια (ή), = Δαψιλεια. [din]

Προπαλῆς, εὖς (ὁ, ή), wi adv: -παλῶς, [πρὸ, πάλλω] = Προαλῆς, saъ Δαψιλῆς. «Γλωττα (α'Οφθαλμός)». Πλd: Fisiornm: «Τὸ γένειον προπαλέστερος». Πλd:

Προπαπικὸς, ή, on, strъmomeskъ; (prin xpm:) foapte vekîđ. [din]

Πρόπαππος (ὁ), strъmowъ. [πρὸ, πάππος].

Πρόπαρ, adv: poet: [πρὸ, παρὰ] (лок:) inainte; (saъ timn:) mai 'nainte; «Πρόπαρ θανούσας». Esx: «Πρόπαρ ὅς ἀγείνται στρατοῦ». Expr: = Προηγείται. 2) (ка prep: kъ men:) inainte, saъ in knngъ de чева. «Πρόπαρ αἰγιαλοῖο». Anln: (bezî wi про-παρόιθε).

Προ-παρ-βάλλω, viit: -βᾶλῶ, apъnkъ mai 'nainte, dînaintea kъiba, saъ aproane.

Προ-παρ-αγγέλλω, viit: -αγγεῶ, porъn-cheskъ, besteskъ, fъrъdsieskъ mai 'nainte.

Προ-παρ-δίδωμι, viit: -δῶσω, (nex: προ-παρέδωκα, wi чл:) ppeдаъ, saъ tpъdaъ mai 'nainte.

Προ-παρ-αινέω, ῶ, viit: -αινέσω, sfъtsieskъ, повъmъieskъ mai 'nainte.

Προ-παρ-λαμβάνω, viit: -λήψομαι, (nex: προπαρέλαβон, wi чл:) priimeskъ mai 'nainte.

Προ-παρ-λήγω, viit: -λήξω, sintъ mai 'nainte de penxltimъ (de silaba de lîngъ чеа de la sfîrmitъ). «Προπαράληγουσα». Gram: silaba antenensltimъ.

Προ-παρ-μυθέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, sfъtsieskъ, saъ minrîđ mai 'nainte.

Προ-παρ-σημαίνω (ομαι), viit: -ανῶ,

-οῦμαι, insemnezъ чева алъtpen de mai 'nainte ка грешitъ, saъ de obsepbat; saъ preekspzikъ prin alъtpate insemnъpî.

Προ-παρ-σκευάζω, viit: -άσω, prerbtieskъ, saъ aprovizionezъ mai 'nainte. [de xnde

Προπαρασκευαστικός, ή, ὄν, folositopъ, kontpibsitopъ-ла prerbtipe. [de xnde

Προπαρασκευαστικῶς, adv: in kinъ de prerbtipe.

Προπαρασκευή (ή), prerbtipe. [πρὸ, παρασκευή].

Προ-παρ-τάσσω [ττω], viit: -τάξω, psîđ in pîndъ oastea mai 'nainte, saъ dînaintea bre knîi локъ, saъ in frъntea вpъжma-шeлî.

Προπαράτελος (ὁ, ή), чex mai 'nainte de чex de lîngъ sfîrmitъ. «Ἡ προπαράτελος (se inq: συλλαβή)». Gram: = Ἡ προπαράληγουσα. [πρὸ, παρὰ, τελευτή].

Προ-παρ-τίθημι, viit: -παραθήσω, (nex: προπαρέθηκα, wi чл:) psîđ чева mai 'nainte aproane saъ dînaintea kъiba; kom-napezъ (жадикъ psind alъtpen) чева mai 'nainte; (desupe minkъpî) psîđ mai intîi ne masъ.

Προ-παρ-εγγυάω -ῶ, viit: -ήσω, peko-mandъ, daъ opdinъ mai 'nainte; asirъpъ mai 'nainte prin kezъwie; ppefъrъdsieskъ.

Προ-παρ-έχω, viit: -έξω, (nex: προπαρέσχον, wi миж: προπαρεσχόμεν, wi чл:) daъ mai 'nainte; prerbtieskъ.

Προπάροιθε (θεν), poet: [πρὸ, παρόιθεν] adv: лок: inainte. «Προπάροιθε κίων». Ix: O. (saъ timn:) mai 'nainte. «Τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάροιθεν ἰδών». Ix: K. 2) (ка prep: kъ men:) dînainte. «Ἡἰόνος (ὀμίλου) προπάροιθεν. Ix: B. Γ. «Στῇ δ' αὐτῆς προπάροιθεν». Ix: Z. «Ἵμεῖων προπάροιθε μαχοίετο». Ix: Δ. «Πεσείν προπάροιθε πολέων». Ix: Z. (wi el:) «Δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε (se inq: δόμων) φυλάσσει». Es: «Θῆκ' αὐτοῦ προπάροιθεν». Od: O.

Προπαροξυντικός, ή, ὄν, obivnxitъ a ak-centa ziveripe la antenensltimъ. [din]

Προ-παρ-οξύνω, viit: -υνῶ, wi

Προ-παρ-οξύτωνέω -ῶ, viit: -ήσω, akcentezъ la antenensltimъ in skiepe saъ pronsngape. || (nas:) sintъ. . .

Προπροξυτόνος (ὁ, ή), [πρὸ, παροξύτονος] (gram:) akcentatъ la antenensltimъ.

Προπροξυτόνησις, εως (ή), [προπροξυτόνέω] akcentape de ziveripe la antenensltimъ.

Προπροξυτόνως, adv: kъ akcentъ la antenensltimъ. [προπροξυτόνος].

Πρόπας, -πασα, -παν, poet: totă, întperă, făr̃ εκπεπ̃ιe. «Νῆας τε προπάσας». Ιλ: Β. (wi adverb:) «Πρόπαν ἤμαρ». Om: intp' o zi întpeară, = Πανηγέριος. [πρὸ, πᾶς].

Προπαστάς, ἄδος (ῥ), partea kasei de dinaintea sazei, saă a Ιατακκλῆι (xnde obic' se p̃nea masa de mincare). (πρὸ, παστάς). [de xnde

Προπάστιον (τὸ), = Προπαστάς.

Προ-πάσχω, viit: -πείσομαι, (nex: προέπα-θον, wi προῦπαθον, wi χλ:) p̃t̃imeskă p̃ză, saă dovîndeskă vine mai 'nainte.

Προπατοεικός, ῥ, ὄν, str̃moweskă. [din

Προπάτωρ, ορος (ὁ), str̃mowă; (in nen:) χελ d̃int̃ĩ tat̃z incheñtoră) al neam̃-lă; (im:) «Προπάτορες». str̃mow̃i. [πρὸ, πατήρ].

Προ-παύω, viit: -παύσω, прекр̃mă (wi mij: iñcheteză) mai 'nainte.

Προ-πείθω, viit: -πείσω, ind̃k̃plekă mai 'nainte.

Πρόπειρα (ῥ), int̃f̃ia, saă cea de mai 'nainte черкаре. [πρὸ, πείρα]. [de xnde

Προ-πειράζω, wi Προ-πειράω -ῶ, wi (mij: kape este wi mai întpev:) ἄομαι -ῶμαι, viit: ἄσω, -ομαι, (k̃z nen: saă inf:) черкă mai 'nainte.

Πρόπεμπα, adv: k̃z chiñi zile mai 'na-
inte. [πρὸ, πέμπτος].

Προπεμπτήριος, α, ὄν, k̃zvenit̃z la pom̃p̃z, saă paradă. «Λόγος — ». Λks: postit̃z la iñrpoñz̃isne de mort̃z, = Ἐπικηδεῖος. «Προ-πεμπτήρια (se iñg: ιερά) ц̃eremonĩ s̃ṽir-
wite la iñrpoñz̃isne de mort̃z. [wi

Προπεμπτικός, ῥ, ὄν, = Προπεμπτήριος. || «Προπεμπτικὸν (τὸ), dară, saă poem̃z in chiñste aчел̃ia, k̃zr̃ia se face parada. [din

Προ-πέμπω, viit: -πέμψω, tp̃imigă iña-
inte, saă mai 'nainte. «Προδρόμους προ-πέμψαντες». Ep; 2) (in nen:) porneskă, tp̃imigă ne chiñbe xndeva. «Πρὸ μ' ἔπεμψ' Ἀγαμέμνων παῖδά σοι ἄγμεν». Ιλ: Α. 3) (obic:) insogeskă, netpekă ne chiñeva nen-
tr̃x chiñste saă sir̃pañg̃z plek̃ind xndeva; saă netpekă mort̃z (priñy: k̃z paradă) la immorm̃intape. «Ἀπὸντα δ' αὐτὸν προῦ-
πεμπον ἅπαντες». Ksn: «Ποῖαν νόμῳ πῶ-
ποτε τοσοῦτοι ἵππεῖς προῦπεμψαν». Ksn: «Ἀρτάδαξος δὲ ἔχων ἑξ μυριάδας στρατοῦ προέπεμπε βασιλέα μέχρι τοῦ πόρου». Ep: (wi mij:) «Τὸν προσιόντα προῦπέμπετο». Ksn:

Προπένθερος, (ὁ), tat̃z al sokp̃l̃i k̃l̃i-
va. [πρὸ, πενθερός].

Προπεπηγώς, υῖα, ὅς, (k̃z insem: pas:)

tre: de k̃z: de napt̃y: al l̃x̃i προπήγνυμι.

Προπέπομαι, pas: tre: de k̃z: al l̃x̃i προπίνω.

Προπεπονθώς, υῖα, ὅς, tre: de k̃z: denapt̃y: al l̃x̃i προπάσχω.

Προπέπυσμαι, tre: de k̃z: al l̃x̃i προ-
πυνθάνομαι.

Προπέπωκα, akt: tre: de k̃z: al l̃x̃i προπίνω.

Προ-περι-ελίσσω, viit: -ελίξω, inf̃x̃w̃ră
maī 'nainte iñprek̃r.

Προ-περι-καθαίρω, viit: -αρῶ, k̃zr̃z̃d̃ in-
t̃ĩ n' iñprek̃r.

Προπερισπασμός (ὁ), s̃x̃st: al l̃x̃i...

Προ-περι-σπάω, -ῶ, viit: -ἄσω, p̃x̃ĩz tonă
de chir̃koñfleksă la neñx̃lit̃m̃. „Προπερι-
σπώμενον“. Gram: zicere k̃z chir̃koñfleksă
la neñx̃lit̃m̃. [de xnde

Προπερισπωμένως, adv: k̃z chir̃koñfleksă
la neñx̃lit̃m̃.

Προ-περι-χαράσσω (τω), viit: -ἄξω, k̃zr̃p̃
skobeskă, (Fpañy:) graveză int̃ĩ n' iñpre-
k̃r.

Προ-περονάω -ῶ, viit: -ήσω, iñkel̃ă (k̃z
kup̃k̃z) diñainte, saă mai 'nainte.

Προπέρυσι (σιν), adv: timp: añd̃z̃r̃z̃d̃,
ak̃sin doī añi. [πρὸ, πέρυσι].

Προ-πέσσω (-πέττω, wi -πέπτω), viit: πέψω,
kokă, saă mist̃leskă mai 'nainte.

Προπεσών, οὔσα, ὄν, nex: 2: de napt̃y:
al l̃x̃i προπίπτω.

Προ-πετάννυμι, viit: -πετάσω, int̃inză ce-
va diñainte k̃l̃ĩva. [de xnde

Προπέτασμα (τὸ), = Παραπέτασμα, чова
int̃insă (ka o nep̃dea) diñainte.

Προπέτεια (ῥ), ovr̃zñicie, d̃ip̃jie, ne-
p̃per̃indit̃z porñipe (priñy: iñ vor̃ipe). [wi

Προπετεύομαι, viit: -εύσομαι, w̃z por̃iă
(iñ fant̃z, saă vor̃ez) ovr̃zñic̃w̃te [din

Προπετής, εὐς (ὁ, ῥ), [πρὸ, πίπτω] k̃z-
z̃it̃ă, saă sl̃ind s̃z kază k̃z faga iñ jos;
noṽip̃nit̃ă iñainte; s̃zpit̃ă, ewit̃ă afarp̃;
«Ἀπὸ γε μὴν τοῦ στέρνου ὁ αὐχὴν τοῦ ἵππου
μή, ὥσπερ κάπρου, προπετὴς πεφύκοι, ἀλλ'
ὥσπερ ἀλεχτρούνος ὀρθός». Ksn: «Τὸν ὄγκον
τοῦ σώματος προπετὴς ἐφαίνετο». Al: «Προ-
πετὴς τῷ βάρει». Ssid: «Προπετεῖς ὀφθαλμοί». Gal: «Κεῖται προπετὴς». Sof: «Κλῆρος προ-
πετὴς». Pind: ewit̃ă int̃ĩt̃ă, saă mai 'na-
inte. «Ἀρμονία προπετὴς». D: Al: d̃x̃l̃ce. (wi
k̃z ak: k̃z prep:). «Προπετὴς ἐπὶ τὰ ἔξω» Al:
Afr: «Τύμβου προπετὴς». Epr: 2) (fir: k̃z ak:
k̃z prep:) απ̃lekat̃ k̃ztre чева, foapte por-
nit̃ă k̃z voing̃a la чева; (iñ nen: f̃r̃z
kază) p̃z̃bal̃nikă, f̃xp̃iosă; (priñy:) ovr̃a-

znikš (λα βορβῆ); (med:) απλεκατῆ λα de-
sheptare de pînteche. •Προπετῆς πολιῆς ἐπὶ
χαίτας». Εξр: а йченєт а 'і се аλβι пѣ-
рхл. •Εξр: «Προπετῆς εἰς χεῖρα». Fчлd:
«Προπετῆς πρὸς τὰς ἡδονάς». Плt: «Οὐ πάνυ
προπετεῖς ἦσαν εἰς τὸ ἰέναι,,. Ksn: Προπετέ-
στατος ἐγένετο τὴν δημοκρατίαν μεταστῆσαι». Ksn: (шi кѣ dat:) «Προπετῆς γλώσση,,. Enirp: =Πρόγλωσσος. (шi аbсoл:) «Гέλωс
—». Iskr: «Μειράκια λαμυρὰ καὶ προπετῆ».
Пл: «Οἱ θρασεῖς προπετεῖς». Apst: «Τὸ
προπετέс καὶ θρασύ». Epd: [de xnde

Προπετῶс, adv: кѣ йте поpниpe йnainte;
оврѣznичеште. «Ὡс μὴ προπετῶс εἰς τὸ κά-
ταντες ὁ ἵππος φέρεται». Ksn: Προπετῶс φέ-
ρεσθαι ἐс αὐтѣн (τὴν τυραννίδα). Ksn: «Ἐ-
πῆρετο προπετῶс, ὥс а̀н παῖс μηδέπω ὑπο-
πτήсων». Ksn:

Προπέφантаι, а 3: йm: neps: de nas: tpe:
de кѣ: ал лѣй προφαίνω.

Προπεφραδμένος, η, ον, poet: nas: tpe:
de кѣ: ал лѣй προφράζομαι.

Προ-πήγνυμι, biit: -пѣзѣω, йnfirš, saš йn-
kerš mai 'nainte.

Προ-πηδάω -ω, biit: -ήсω, sѣрѣ mai 'na-
inte, saš йnainte. [de xnde

Προπηδῆσιс, еwс (ή), sѣpипe mai'nainte.

Προ-πηλακίζω, biit: -ісω,(dхne zиc:) арѣn-
кѣ йn faгѣ ποpоtš; (овіс: fir:) окѣрѣскѣ,
neчinstesкѣ. (bezі шi διασύρω). [de xnde
Προπηλάκισис, еwс (ή), шi Προπηλακισμός
(ό), окѣpипe, neчinstipe. [шi

Προπηλακιστικός, ή, он, denpinsš, saš
kontpivsitopš a neчinsti. [de xnde

Προπηλακιστικῶс, adv: кѣ kinš neчin-
stitopš, кѣ desnpredipe.

Προπήχιον (τὸ), ossл чel mai mape din
чelе doѣ ale брагѣлѣ de жос. (bezі шi
пропѣхіион, шi парαπήχιон). [прѡ, пѣхус].

Προ-πίνω, biit: -пiоμαι, (nex: прѡєпион,
шi проўпион, шi чл:) beaš mai 'nainte
dekіt нлѣл, шi 'і daš ne xpmѣ паха-
рѣл, ка sѣ bea ачелa рѣмѣшiгa, (ка ла
ноі) beaš йn sѣnpіatea кѣіва; (npin йn-
tind:) ofepš, dѣрѣiesкѣ (fiind кѣ овісnсіаѣ
xne-opі a шi dѣрѣі пахарѣл, bezі Пiнд:
Ол: Z. ла йченєтš); (de xnde fir:) trѣdaš,
жepтfiesкѣ. «Φιλοτῆτιαν προπίνειν τινί,,. Лкs:
«Προπίνω τοῖс ἀνδράсi τοῖс ὑпѣр тѣс ἐλευ-
θερίас τῶн «Ἑλλήгῶн ἀπολхουси». Пл: «Ἐк-
пώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ проўπiнeν αὐτοῖс». Dm: (шi fir:). «Τὴн ἐλευθερίαν προπεπωκό-
τες Φιλίππω». Dm: (шi nas:). «Ἀδίκωс εἰс
τѣн ἐτέρων χάριν проποθεῖс». Dm: жepтfитš.
•Προπέπεται тѣс παpαυτίлa ἡδονῆс τᾶ тѣс

πόлеωс πράγματα». Dm: s' aš жepтfит.

Προ-πιπίσκω, biit: -πίсω, daš кѣіва sѣ
bea (npinч: doktopie) mai 'nainte.

Προ-πιπράσκω, biit: -περάсω, binzš йn-
tiš, saš mai 'nainte.

Προ-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (nex: прѡєпe-
сoн, шi проўпeсoн, шi чл:) kazš, saš mѣ
пovіpnesкѣ йnainte. «Οἱ δὲ προπεσόντες ἔ-
ρεссон». Od: M. (шi йn napтч:). «Προπε-
πτωκῶс». emitš, sѣpіtš аfapѣ (bezі шi
προνεύω). 2) (fir:) kazš, mѣ asbіpлѣ аfа-
рѣ, mѣ аbаtš. «Πρόεπεссон πλημμεлῆсai». M. Ant: 3) = (шi se konf. кѣ) Προспіπτω.

Προ-πιστεύω, biit: -εύсω, krežš, saš mѣ
йnkrežš mai 'nainte.

Προ-πιτνέω, шi Προ-πίтνω, poet; йn локѣ
de пропітνω.

Πρόπλασμα (τὸ), пѣсmѣitapa, чe mai
'nainte formeazѣ statapрл de черкаpe,
saš ka modeзѣ de лѣкpрл sѣš. [прѡ, плáссω].

Προ-πλέω, biit: -πλεύсoμαι, пѣstesкѣ mai
'nainte, saš йnainte. [de xnde

Прѡπлѡс -оус (ό, ή), чel чe пѣsteште
йnainte, saš mai 'nainte de кlt алгil.

Προ-πλύνω, biit: -πλυνō, snплѣ mai 'na-
inte.

Προ-πλώω, lon: йn локѣ de проплѣω.

Προπνιγέион (τὸ), парtea bѣil de dīnain-
tea kamepeі йnнекѣtoape кѣ кѣлdрa sa
чea mape. [прѡ, пνίгω].

Προποδηγέτης, ou (ό), шi Προποδηγέτιс,
ідос (ή), poet: йn локѣ de...

Προποδηγός (ό, ή), meрѣtopš йnainte
ка кѣлѣзѣ. [прѡ, ποῤс, ήγoῦμαι].

Προ-ποδίζω, biit: -ісω, poet: йnaintezš
кѣ пiчopрл kite пѣginš. [de xnde

Προποдисμός (ό), йnaintape kite пѣginš
кѣ passл.

Προποδών (йn локѣ de прѡ ποδών), adv:
лок: dīnaintea пiчoapeлop; (npin йntind:)
foapte appoape; (timп:) акsm, йntp'achešt
minxtš.

Προποθείс, еісa, ён, nas: nex: de партч:
ал лѣй пропiнo.

Προ-ποιέω -ω, biit: -ήсω, fakš чeвa de
mai 'nainte, пpеrѣtesкѣ.

Προ-πολεμέω -ω, biit: -ήсω; mѣ pesbo-
iesкѣ mai 'nainte, saš dīnaintea (snpe a-
пѣpapea) кѣіва. [de xnde

Προπολεμητήριон (τὸ), пpеnpѣzitoape a
pѣсboitoпiлop, =Προμαχών (іxрnš de апѣ-
pape, тpіe, шi чл:).

Προ-πoлeμiос (ό, ή), kape se faye, saš
tpe-іe a se faye mai 'nainte pentpѣ pes-
boіš. [прѡ, πόλεμoс].

Προπῶλεος (ὁ, ἡ), kape stz dīnaintea o-
pашкелі [prò, polis].

Προπέλευμα (τὸ), poet: tpeabz de sız-
xitopř, sızжєз. din

Προ-πολεύω, viit: -εύσω, mi

Προ-πολέω, -ῶ, viit: -ήσω, (κς dat)
sintz sızxitopř (npin: de zeř); (npin
intind:) προπολεσκή. (de xnde) «Φωνή
προπολεσμένη». Λx: Tat: аз оракозєлє.

Προπόλιος (ὁ, ἡ), kxpntx mai 'nainte
de vīpsit. 2)=(sař gresh: in lokř de) Προ-
πόλεος. [prò, polis]. [de xnde

Προ-πολιεύω -ῶ, viit: -ώσω, fakř ne či-
neva mi nas: mř fakř) kxpntz mai 'na-
inte de vreme.

Πρόπολις, εως ἡ), naptea de dīnaintea
opашкелі, = Προάστεια. 2) (fir:) xñ felř
de чєаръ, sař romř, kς kape suofesk in-
tīf advinelє gъpєлє клєєлор. [prò, polis].

Προ-πολιτεύομαι, viit: -εύομαι, kastř tre-
vile opашкєлє, sař ale statzłx mai 'na-
inte (kς yen: de kīt azłř čineva); pre-
chedř, sař mř pfeferř dekīt azłř poli-
tičf vъpвєлє.

Πρόπολος (ὁ, ἡ), [prò, poléw] indelє-
tnivitř, sař meprřtopř inainte azłřa;
(npin intind:) sızxitopř (npin:) de zei-
tate, ppeotř, Inpřixitopř de tempx; (po-
et: intp' azłř akčєnčie) intřiaшк.

Πρόπομα (τὸ), inainte-εъkєpъ; (naptik)
vinxł uperřtitř mi vъkř mai 'nainte de
přinřř (sař la pperřstape) snpe intř-
řtapea nořtef de mīnkape (ka akřm pa-
kizł). [proptinw].

Προπομπεία (ἡ), merpєpe inainte la
napade; sař emīpє kς napadř. 2) dpe-
ntx de a merpє inainte la napade. [din

Προ-πομπεύω, viit: -εύσω, meprř inain-
te intp' o napadř. 2) inainteřř, sař mř
adřkř kς nomuř. [din

Προπομπή (ἡ), insogipe, eskoptape, sař
nełpєpє de inainte in nomuř (akt: sař
nas); emīpє, merpєpe kς nomuř; dъчє-
pє de moptř la immopmīntape; (npin in-
tind:) sřita napadєf, (Tъpч:) azłř. [mi

Προπομπία (ἡ), = Προπομπεία. 2) intřfa
posigie intp' o nomuř, sař pъpadř. [mi

Προπόμπιος (ὁ, ἡ), kъvєnitř la (fєkřtř
pentř) nomuř. «Τιμή — ». Gr: [mi

Προπομπός (ὁ, ἡ), insogitopř de čineva
snpe činste, sař sirřpančř; meprřtopř inai-
nte in, sař pentř napadř. [proptéw].

Προ-πονέω -ῶ, viit: -ήσω, osteneskř, sař
střvřřeshkř, dořindeskř čєva kς ostene-
łř mai 'nainte. 2) ovoseskř mai 'naintє.

3) (kς yen:) osteneskř mai 'nainte de,
sař pentř čineva.

Προποντις, (ἰδος ἡ), mapea de dīnaintea
Pontzłř Eksinř, (ovst:) mapea de Mar-
mara. [prò, Pòntos].

Προπορεία (ἡ), merpєpe, sař kъłtopi-
pe mai 'nainte. 2) armia, kape merpє
inainte, (Fpanç:) avant garde. [din

Προ-πορεύομαι, viit: -εύομαι, mř dъkř
(mi foapte pap střřm: porneskř ne čine-
va) inainte; (kς yen:) meprř inainte
křiva.

Προ-πορίζω, viit: -ίσω, kъpřieskř (mi
mīř: mř kъpřřieskř de) čєva mai 'nainte.

Προπορεύω, de la xot: προέπορον, mi pro-
poron poet: nex: 2 de inf: azłř proporizw.

Πρόποσις, εως ἡ), vєpє (mai 'nainte)
in stъpłatea křiva, (Engr:) toastř. [mi

Προπότης, cu (ὁ), čєł čє vєa (mai 'na-
inte) in stъpłatea křiva. [proptinw].

Προ-ποτίζω, viit: -ίσω, dař křiva stъ vєa
mai 'nainte (npin: doktopie de ppenazř).
[de xnde

Προπότισμα (τὸ), doktopia, čє se dř
křiva a vєa mai 'nainte ka upєpřzitoa-
pe. [mi

Προποτισμός (ὁ), dape de vъřt doktopie
mai 'nainte snpe ppenazř. 2)=Προπότισμα.

Πρόπους, οδος (ὁ, ἡ), mape in ničoape.

|| (sъbst:) o konstєlagie la marčinea ni-
čopřłř stīnřř az čєłř dīntřf din vєmє-
nī. || (im:) pъpřile de dīnainte ale ni-
čoparelор; sař ničoapєлє de dīnainte. 2)
(fir:) deazřřf emīte afapř in noadєлє
mъntєłř. 3) (nast:) gpoaso otroane (vєzř
pořř), kape sızжєsk la intoapчєpєa nīn-
zelор kopřvii. [prò, pořř].

Προ-πράσσω (ττω), viit: -πράξω, lъkpєzř,
sař střřnřř vєnř mai 'nainte.

Προπρατήρ, mi Προπράτης, ou, mi Προ-
πράτωρ, ορος (ὁ), = Προπώλης. [propiprásw].

Προπρεών, ὠνος (ὁ), poet: = Προπρηγής;
mi (fir:) pornitř kς voīngř la čєva.

Προπρηγής, εος (ὁ, ἡ), poet: plekatř
snpe inainte.

Προπρὸς, poet: in intєg: insemn: de prò,
přen: sař adv: (mai intpє: in čєлє komn:)
foapte (kς totxł) inainte. Προπρὸ δ' ἄρ' ὀφ-
θαλμῶν ἔτι ἰνδάλλετο πάντα». Aυλє:

Προπρο-βιάζομαι, viit: -άσομαι, poet:=(in
intєg:) Προβιάζομαι.

Προπρο-θέω, viit: -θεύομαι, poet:=(in
intєg:) Προθέω.

Προπρο-καλύπτω, viit: -ύψω, poet:=(in
intєg:) Προκαλύπτω.

Προπροκαταίδη, adv. poet: k8 mape por-nipe in jos, sa8 înainte. (bezikaταίδη).

Προπρο-κυλινδουμαι, poet: = (in integ:) Προκυλινδουμαι.

Προπρο-τιταινω, poet: = (in integ:) Προτεινω

Πρόπρυμνα, adv: poet: (din neintr: πρό-πρυμνος) k8kndat k8 n8n8 k8 tot8, (ad:) f8p8 p8δεjde de mint8ipe; (de snde fir: in nen:) k8 tot8a in primexdie. [πρδ, πρδμνη].

Πρόπταισμα (τδ), politiknipe; nenopocipe intimnat8 mai 'nainte. [din

Προ-πταίω, viit: -πταίω, m8 politiknesk8 (greshesk8, neis8tesk8) de mai 'nainte.

Προπτέρθιον (τδ), v8p8a v8stap8a8i. [πρδ, πτέρθος].

Προ-πτύω, viit: -πτύω, sk8in8 înainte, sa8 mai 'nainte.

Πρόπτωσις, εως (ή), k8depe înainte; (fir:) intindepe (pornipe, anlekape) k8tre чева (bez1 mi προπέτεια); (med:) 88ipea dos8a8i mi чл; v8t8m8t8p8. «'Οφθαλμοῦ—». Gal: ewipea ok8a8i din vre o lov8t8p8 sa8 sk8p8m8t8p8 mi a8te p8i8in1. [mi

Προπτωτικδς, ή, 8n, din nat8p8 p8βαλ-nik8, 18te pornit8, f8p8ios8. [mi

Πρόπτωτος (δ, ή), k8z8t8, sa8 emit8 afarp8 înainte. [προπίπτω].

Προπύλαιος (δ, ή), чel de dinaintea por-uit. || (sk8st:) Προπύλαιος, (mi im:) Προпύ-λαιο, intpeaoa in templa8, четате, palat8, mi чл: [mi

Προпулис, (δς, ή), mi

Πρόпулон (τδ), = Προпύλαιος; (poet: prin intind:) templa8, palat8. [πρδ, пύλη].

Προ-πυνθάνουμαι, viit: πεύσομαι, intpe88, sa8 af88 mai 'nainte.

Προπύργιον (τδ), t8p8n8 skos8 afarp8 snpe an8pape, = Προμαχών. [prinч: dim: a8 a8i...]

Πρόπυργος (δ, ή), poet: f8k8t8 dinaintea (in favoapea) t8p8n8a8i. «Θυσία —». Es8a: pentp8 mint8ipea opash8a8i. || (sk8st:) Πρόπυργος (τδ), = Προпύργιον. [πρδ, пύργος].

Προ-πυρεταίνω, viit: -ανω, am8 (p8time-sk8 de) fep8ngea88 mai 'nainte.

Προ-πυράω -ω, viit: -άω, int1i infep-vint8 (pornesk8 doktopemte as8dape).

Προ-πυρώω -ω, viit: ωσω, int1i doropesk8 чева la fok8.

Πρόπυστος (δ, ή), domipit8 desnpe чева sa8 k8nosk8t8 de mai 'nainte. [προπυν-θάνουμαι].

Προπωγώνιον (τδ), k8p8t1i8a, sa8 чel din-t1i пep1 a1 v8p8ei. [πρδ, πώγων].

Προ-πωλέω -ω, viit: -ήσω, 8lnz8, sa8 pe-vlnz8 ka... .

Προπώλης, cu (δ), int1i8 pevinz8top8 de o map8 k8m8p8at8 de la int1ia min8 de d8ns8a; (8ne op1) m8xio8itor8 de vin-zape (sainsap8).

Προπωλητής, ou (δ), Enpr: = Προπώ-λης. [προπωλέω].

Πρόραχοι (οί), [πρδ, ραχία] st1nч1 intinse afarp8 de la m8p88 (mai k8 sea: sk8t an8).

Προ-ρέω, viit: -ρεύσομαι, poet: in lok8 de προρέω.

Προ-ροφάω, sa8 Προ-ροφάω (-έω) -ω, viit. ήσω, sor88 mai 'nainte.

Προδ-ράινω, viit: -ράνω, stponesk8 mai 'nainte, sa8 dinainte.

Προδ-ρανίζω, viit: -ίω, = Προδράινω.

Προδ-ρέω, viit: -ρεύσομαι, k8p88, m8 v8p8-s8 înainte. «'Εκ πέτρης προρέει». Es: 2) poet: (st8m:) v8p88 afarp8. «Ποταμός ὕ-δωρ προρέων». Op1:

Προδ-ρήγνυμι, viit: -ρήζω, p8n8 (mi nas: m8 p8n8, m8 snap88) dinainte, sa8 înainte.

Προδρήθεις, είσα, 8n, nas: nex: 1: (npr8:) de par1ч: a8 a8i pro8λέγω.

Προδρήμα(τδ), prezis8, proopocie. 2) = k8..

Προδρήσις, εως (ή), prezivere, proopo-чipe; nop8nk8 prexol8p8loape. [mi

Προδρήτεος, α, ou, pos1t: neper: a8 a8i pro8λέγω. [mi

Προδρήτικδς, ή, 8n, kop8inz8top8 de proo-ponie, proopocesk8. [mi

Προδρήτος (δ, ή), prezis8, proopocit8. [προδρήμαι, neintr8; tpe: de k8: nas:].

Πρόδριζος (δ, ή), skos8 din p8d8чin8. || (nest:) Πρόδριζον, mi (im:) Πρόδριζα, adv: din p8d8чin8; (fir:) k8 tot8a. [πρδ, ρίζα].

Προδ-ρίπτω, viit: -ρίψω, as8ip8a8 afarp8, sa8 ap8nk8 dinainte; (pin intind) лeп8-d8 k8 desnpe88.

Προδ-ρόφάω (-ρόφαω, -έω -ω), viit: -ήσω, = Προροφάω, mi чл:

Προδ-ρυθμίζω, viit: -ίω, taktez8, intok-mesk8 mai 'nainte.

Πρόρρυμος (δ, ή), k8p88top8 înainte, sa8 mai 'nainte (bez1 mi πρόρυος). [πρδ, ρύ-μα in lok8 de ρεύμα].

Πρδς [πρδ], p8en: se akoap8 k8 nen: dat: mi ak; mi insemn: in sint: k8 nen: 1) lok8, sa8 naptea, дела kape vine, sa8 upovine, sa8 in panopt8 k8 kape st8, sa8 se indpenteaz8 чева. «Δύο δέ τε θύραι εἰ-σιν, αἱ μὲν πρὸς βορέαο, αἱ δὲ πρὸς νότου». Od: N. «Εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ χῶροι πρὸς θα-λάσσης». Ep: 'Ενταῦθα πρὸς ἡλίου δυσμέων ἐστι αἰγιαλὸς». Ep: (mi k8 ak: mi totde-odat8 k8 nen:). «'Εδῶκον πρὸς ἡῶ τε καὶ

τοῦ Τανδίδος». Ep: (mi desne nepc:) «Πρὸς Θεοῦ τὰγαθὰ». Aks: «Πρὸς Διὸς εἰσιν ἅπαντες ξεῖνοι τε πτωχοί τε». Od: Z. (mi fir:) «Πρὸς πατρός (μητρός)». Aks: = Πατρόθεν, Μητρόθεν. «Καὶ τὰ πρὸς πατρός ἅστος καὶ τὰ πρὸς μητρός». Dm: «Πρὸς ἀνδρῶν ἔχων τὴν συγγένειαν, καὶ οὐ πρὸς γυναικῶν». Dm: (mi in perifr:). «Οἱ πρὸς αἵματος φύσιν». Sof: pxdede. (de xnde 2) pričiniš motivaš. «Αἰσχέλου πρὸς Τρώων». Ix: Z. «Τιμὴν πρὸς Ζητὸς ἔχοντες». Od: A. «Καλὸν καγαθὸν πρὸς πάντων ἐπονομαζόμενον». Ksn: «Ἐπαίνου τεύχεται πρὸς γ' ἐμοῦ». Sof: «Ἐνδοξοτάτη εἶναι πρὸς τῶν πόλεων». Ksn: «Κακὸν τι πρὸς θεῶν ἢ πρὸς ἀνθρώπων λάβε». Ep: «Μὴ ἀπαιρεθῶ τὴν ἀρχὴν πρὸς τοῦ ἀδελφοῦ». Ep: «Τὰ τοιαῦτα ἔργα οὐ πρὸς τοῦ ἁπαντος ἀνδρὸς νενόμικα γίνεσθαι, ἀλλὰ πρὸς ψυχῆς τε ἀγαθῆς καὶ ῥώμης ἀνδρηγῆς». Ep: «Ἡ δὲ Εὐρώπη πρὸς οὐδαμῶν φανερὴ ἐστὶ γινωσκομένη». Ep: «Οὐ λέγεται πρὸς οὐδαμῶν ἀνθρώπων». Ep: «Θνήσκει δὲ πρὸς τοῦ»; Ecp: «Πρὸς τοῦ πάθους». Ix: «Πρὸς τῆς δε τῆς γυναικὸς». Sof: (mi in parax:) «Πρὸς τῶν πνεόντων οὐδενὸς θανεῖν ὑπο». Sof: 3) naptea, kx kape (in favorea kopia) este cineva, saș se face ceva. «Πρὸς ἡμέων ἐστὶ». Ep: «Πρὸς ἡμέων γίγνεται». Ep: «Πρὸς τῶν ἐχόντων τὸν νόμον τίθει». Ecp: (de xnde 4) kxviin-chosă. «Οὐ πρὸς ἱατροῦ σοφοῦ». Sof: «Οὐ πρὸς τῆς ἡμετέρας δόξης τάδε». Txy: (mi in perifr:). «Πρὸς θυμοῦ (πρὸς τρόπου) εἶναι τι». Aks: notpibitš, dxne inima sa. 5) dinainte (prinç: desne jexmîntš, mpr-tapie, mi çl:). «Μάρτυροι ἔστων πρὸς τε θεῶν, πρὸς τε ἀνθρώπων». Ix: A. «Δρώμεν δὲ ἄδικον οὐδὲν οὔτε πρὸς θεῶν οὔτε πρὸς ἀνθρώπων». Txy: (mi maî des). «Πρὸς Διὸς». «Πρὸς Θεῶν». Aks: «Τοῦτον, ὃ πρὸς τῶν θεῶν, τίποτε καὶ καλέσαι χρή»; Ksn: 6) (in perifr: in lokš de adv:) kinš. «Πρὸς δυνεῖδους ποιεῖσθαι (λαμβάνειν) τι». Aks: «Πρὸς δίκης». Sof: in lokš de dikaiws. || (Iap kx dat:) lokš saș anproape. «Τὴν δὲ πρὸς οἱ εἶλε πατήρ». Ix: Φ. «Πυκινὰ δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἔχονται». Od: E. «Πρὸς τῇ γῇ». Txy: (mi maî des). «Γίνεσθαι, saș εἶναι πρὸς τι». Aks: a se îndeleţni. «Ὅταν ἔτη τρία πρὸς τοῖς μαθήμασι γένωνται». Apst: «Ἦν πρὸς αὐτῷ σιωπῇ καθήμενος». Ix: (mi in perifr:). «Οἱ πρὸς ταῖς κύλιξιν». Ecp: torpîtorî de vinş. 2) d' asşpa kşiba. «Μητρός πρὸς γούνασι χεῖρας βάλλειν». Od: Z. «Νήπια βαλλόμενα πρὸς γαίῃ». Ix: X.

3) adaosă «Πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς». Ix: «Πρὸς τοῖς εἰρημένοις». Aks: «Πρὸς τῷ μηδὲν ὠφελεῖν». Fav: «Πρὸς τούτοις». Ep: (mi kx intpensnepe de ceva). «Καὶ πρὸς ἐτι τούτοις». Ep: «Πρὸς τούτοις ἐτι». Dm: (mi in pleonasmă). «Πρὸς ἐπὶ τούτοις». Apstf: || (Iap kx ak:) lokš, saș dîpekie in vre o parte. «Ἔμι πρὸς Ὀλυμπον». Ix: A. Ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεόν. Apstf: «Κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν». Ix: Θ. «Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν οὐρανῷ». Skp: «Ἀκτὴ πρὸς Τυρσηνὴν τετραμμένη». Ep: «Οἰκημένον πρὸς ἀνατολὰς». Ep: «Κέεται δὲ πρὸς βορῇ» τε καὶ νότον. Ep: (mi fir:). «Οὐκ οἶους τε γενομένους ἐξικέσθαι πρὸς τὸν προκείμενον ἄεθλον». Ep: «Ἔτοιμοι πρὸς τοὺς κινδύνους». Apst: «Πρὸς ἀρετὴν ἄγειν ἀνθρώπους». Ksn: 2) inprotiw (pron: mi fir:). «Βεβλήκει πρὸς στήθος». Ix: Δ. «Πρὸς κέντρα λακτίζειν». Skp: «Ἀφρων, ὃς κ' ἐθέλη πρὸς κρείσσονα ἀντιφερίζειν». Es: «Ὅππότ' ἀνὴρ ἐθέλη πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι». Ix: P. inprotiwa voingei xşi D-mnezeş. «Ποιεῖ πρὸς φάρμακα θανάσιμα». Dskp: xkreaz inprotiwa lop. «Πρὸς δυσωδίαν στόματος διαμασσάται». Dskp: 3) raportă. «Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς». Skp: «Εἶπε πρὸς ἐν μεγαλήτορ» θυμὸν. Ix: A. «ᾧ ποτε δὲ πρὸς ἐμ' αὐτόν». Od: E. «Ὑποσχουμένη πρὸς τοὺς θεοὺς». Ksn: (bezi kx nen: 5). «Τοῖς ἐμπόροις κελεύει ὁ νόμος εἶναι τὰς δίκας πρὸς τοὺς θεσμοθέτας». Dm: «Οὐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσῆλθομεν». Dm: 4) (in nen:) relagie, saș op ce felă de kom-nikaşie. «Ἡδέως εἶχε πρὸς ἅπαντας». Iskr: «Αἱ πρὸς βασιλέα συνθήκαι». Iskr: «Συγγραφῆς σοὶ κειμένης πρὸς ἐμέ». Dm: «Ἡ πρὸς ὑμᾶς φιλία». Aks: «Τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς». Ix: «Οὐδὲν τούτων πρὸς ἐμέ». Dm: «Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὤψει». Skp: «Σκεψάμενον πρὸς ἑαυτόν». Aks: «Βούλει πρὸς με παῖσαι»; Apstf: «Ἀμελβεῖν ὄπλα πρὸς τινα». Ix: Z. «Ἐνείματο πρὸς τὸν ἀδελφόν». Dm: (mi in inprotiwitate). «Διατετεγχεῖται ἡ ἱστορία πρὸς τὸ ἐγκώμιον». Ix: «Δίκην πρὸς αὐτὸν εἰληχῶς». Dm: 5) kom-paragie. «Ποῖός τις δοκεῖ εἶναι πρὸς τὸν πατέρα»; Ep: «Ἔργα λόγου μεῖζω παρέχεται ἡ Αἴγυπτος πρὸς πᾶσαν χώραν». Ep: «Μὴ με κατονοσθῆς πρὸς τὰς λιθίνας πυραμίδας». Ep: «Τὰ μὲν ἄλλα σμικρὰ ἂν εἴη πρὸς ταῦτα». Ix: «Οἱ φαυλότεροι τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς ξυνεωτέρους». Txy: «Πρὸς τὸ μέγεθος τῆς πόλεως». Ix: «Τὰ πολλὰ καὶ τὰ ἱκανὰ πρὸς τὰς χρήσεις κρίνεται».

Ksn: (saš 6) προποργίε. •Πωλεῖται δις πρὸς ἀργύριον». Tfr: «Ὅπερ αἰῶρα πρὸς γυμνάσιον ἐστὶ, τοῦτο πρὸς διάλεξιν ἀνάγνωσις». Πλ: «Πρὸς τὸ προσήκον ἐκάστω». Iskr: «Πρὸς ἀρετὴν τὰς τιμὰς νέμειν». Πλ: «Πρὸς τὸ μέγεθος τῆς πόλεως». Πλ: «Πρὸς τὴν παροῦσαν ἀρβωσίαν». T84: «Πρὸς τὰ πυνθάνομαι». Ep: d8ne челе че аззѣ. «Πρὸς τὸ παρὸν». Aks: de okamdatъ. 7) kinъ (in lokъ de katъ, saš in perifr: in lokъ de adv:). «Πρὸς ἀκρίβειαν (βίαν, εὐσέβειαν, ἡδονήν, шι чл:). in lokъ de ἀκριβῶς, βιαιῶς, εὐσεβῶς, ἡδῶς, шι чл: «Πρὸς τὸ καρτερὸν in lokъ de καρτερῶς. «Μήτ' ἐκείνου πρὸς χάριν, μητ' ἐμοῦ πρὸς ἀπέχθειαν ἀκούσατε», Dm: «Τοῦτο πρὸς ἀτιμίαν ὁ δῆμος ἔλαβε». Πλ: (aich se dedъ mi fr:). «Πρὸς αὐτὸν ἄδειν (ἐρχεῖσθαι)». Ksn: «Πρὸς ἐρθὴν (ἐρθὰς ἄγειν». Aks: (se ing: γραμμήν) in linie dreaptă. «Πρὸς τὸ πνεῦμα πέτονται». Apst: d8ne vintъ. «Πρὸς καιρὸν». «Πρὸς βραχὺ ὀλίγον», mi чл:». 8) prichinъ (saš pesъlativъ), ad: skopъ. «Πρὸς ἐπίδειξιν». Aks: «Πρὸς τί με ταῦτα ἐρωτᾷς»; Ksn: (saš motivatъ) «Πρὸς ταῦτα δεῖσας». Ep: «Πρὸς ταῦτα τέδε ποιῆσαι». mi «Πρὸς ὧν τὴν ὅψιν ταύτην». Ep: «Συνεταράχθησαν πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀνδρός». Πλ: «Πρὸς οὐδὲν θυμούμενος». Sof: 9) (pap) aproape (saš lokъ:). «Πρὸς τὸν ἴστον προστάσαν». Ksn: (saš timp:). «Ποτὶ ἔσπερα. Od: P. = Πρὸς ἐσπέραν, «Πρὸς ἡμέραν». Aks: (de xnde 10) (desnpe kilime) n' aproape, n' achi, mai mai. «Ὅντες πρὸς πενήκοντα». Apt: || (Iap in komn: 1) miшкарѣ кѣtre чева, saš aproape. «Προσάγω, Προσέρχομαι, Προσμένω». 2) adaosъ. «Προσεγγράφω, Προσφεύλω. 3) pelagie, saš raportъ. «Προσόμενος». 4) komparagie, saš proporgie. 5) inprezъ, «Προσπαύω». 6) aplikape. «Προσποιούμαι, Πρόσφορος». 7) asъnра кѣiva. «Προσβάλλω, Προσκόλλω». || (fъpъ kazъ iine lokъ de) adv: adъor: «Πρὸς δὲ». Ep: «Τὰ τε δὴ ἄλλα ἐτίμων αὐτὸν καὶ δὴ πρὸς, χοροῖσιν ἐγέραιρον. Ep: «Καὶ κχτακτενῶ γε πρὸς... E8p: «Δύο καὶ εἴκοσι μναὶ καὶ πρὸς». Is: || (ла поегі se desnapte de versъl komnъsъ inprezъnd-se alte nartikъle). «Πρὸς μῦθον ἔειπεν». Om: in lokъ de προσείπε.

Προσάβδατος (δ, ἡ), чел mai 'nainte de simbetъ. || (s8est:). Προσάβδατον (τὸ), Skp: ажъnъl simbetеі. [πρὸ, σάβδατον].

Προσ-αγάλλω, viit: -αγαλῶ, (nex: προσήγαλα, mi чл:) чinsteskъ, saš innodoveskъ

inкъ mai m8at.

Προσ-αγχανιέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ mai nekъjeskъ, saš inкъ mai m8at.

Προσ-αγάομαι -ῶμαι, saš Προσάγαμαι, viit: -αγάσομαι, saš -αγασθήσομαι, admirъ (iml este плъккѣlъ) inкъ, saš mai m8at.

Προσαγγελεύς, εἰς (ὁ), vestitorъ кѣtre чineva. [шi

Προσαγγελία (ἡ), inwtiingape кѣtre чineva; saš npripe. [din

Προσ-αγγέλλω, viit: -αγγελλῶ, inwtiingezъ, nesteskъ (prin: de aproape); nprъskъ. [de xnde

Προσαγγελητής, сѹ (ὁ), npritorъ, trъdъtorъ.

Προσ-αγελάζω, viit: -άσω, mai adaorъ la (saš ka la) чipadъ; inprezъ.

Προσαγήλαι, nex: de inf: ал лѣl προσαγέλλω.

Προσ-αγίχομαι, At: tpe: de к: ал лѣl προσάγω.

Προσ-αγκαλιζομαι, viit: -ίσομαι, ѣd in epape.

Προσ-αγκυλώω -ῶ, viit: -ώσω, komlerъ, kombinъ чева prin кѣrea saš kiotoape.

Προσ-αγλαίζω, viit: -ίσω, gram: експл: а лѣl προσαγέλλω.

Προσ-αγιοέω -ῶ, viit: -ήσω, n8 wtіѣ mi алѣl чева inкъ.

Προσ-άγνυμι, viit: -άξω, (nex: προσέαξα, mi чл:) trpimъ, snarъ чева asъnра кѣiva.

Προσ-αγοράζω, viit: άσω, mai кѣmnpъrъ inкъ.

Προσαγόρευμα (τὸ), чe se ziche snpe sa-lstape, komplimentъ. [шi

Προσαγόρευσις, εἰς (ἡ), salstape, komplimentape. [шi

Προσαγορευτικός, ἡ, ὄν, folositopъ la salstape. «Προσαγορευτικὸν (τὸ), Gram: vokativъl. 2) = Εὐπροσήγορος, indemnativъ la salstape, vine-npimitopъ.

«Τὸ προσαγορευτικὸν, = Ἡ εὐπροσηγορία. [din

Προσ-αγορεύω, viit: -εύσω, (nex: προσηγόρευσα, mi nerpъ: προσείπον, tpe: de к: προσείρηκα, mi чл:) vorbeskъ (mъ adpresezъ a nsime) кѣtre чineva; salstezъ, xepetiseskъ (zikind ne nsime); n8meskъ.

«Πατέρα («Ἀυτοκράτορα) προσαγορεύειν τινα». Ksn: mi Epd: «Ἀντὶ τοῦ προσαγορεύειν ἀλλήλους ἐν τῇσι ὁδοῖσι προσκυνέουσι».

Ep: «Δεξιὰν προὔτειν ἐκάστῳ, κ' οὔτις ἦν, ὅς οὐ προσεῖπε, καὶ προσεῖρήθη πάλιν». E8p:

Προσ-αγρυπνέω -ῶ, viit: -ήσω, (кѣ dat:) veriezъ indeknetnivindъ-mъ la чева.

Προσ-άγω, viit: -άξω, (προσήγαγον, mi чл:)

dskk чева anproane; ofepř; inprodskk, infzgiwezř; ppičinsleskk, adskk; (kx ak: kx nrep: sař inf: indemnř; (nestp: sař ex:) mř anproniř; (nast:) tparř la mřpmř; (miř:) atrarř křtpe sineml sař in nartea mea. • "Ορκους προσάγων σφι". Ep: (mi ex:) • Πόταγ' ὦδε». Tkp: anponie-te aicł. (mi m:) • "Όταν φέγγος τι ἐν νυκτί φανῇ, πάντων προσάγεται τὰ ὅμματα». Ksn: "Ἐστὶν ἄς τῶν πόλεων προσηγάγοντο». Ksn: "Τῇ τῶν τρόπων ἐπεικεία πάντας προσηγάγετο». Diod: • Σιτία («Τροφή») —• Apst: mi Pl: mř-nřnkř, (dřne zič:) iml dskk la rřpř (bezł mi προσφέρομαι). [de řnde

Προσαγωγεύς, έως (ό), чел че are de a sa treabř a inprodsche ne चेई चे वो-iesk a se infzgiřa, sař rapoptřtopř de op че ва aszi, la inmpřpatřa, mi cl; (in řen:) miřlořitopř. [mi

Προσαγωγή (ή), adřcere de чева a-proane; ofepipe; venipe anproane, anpro-niere. • Χωρίον οὐδαμῶθεν προσαγωγήν ἔχον». Ksn: din toate přpřize neanproiatř. «Προσαγωγήν ποιῆσθαι». Lks: a se anpro-nia (přinč: nentpř asatř). • Ἐξ προσα-γωγῆς». Ep: anproiniř se křte přginř. [mi

Προσαγωγίδης, ου (ό), = Προσαγωγεύς, řpionř. [mi

Προσαγωγίον (τό), instrřmintř al le-mnarřlor, kř kapř indpřenteazř lemnele चेले strřmře. [mi

Προσαγωγίς, ίδος (ή), fem: al řlř prosa-γwgίδης, řpioanř. [mi

Προσαγωγός (ό, ή), indemřnatikř a atra-çe křtpe sine.

Προσ-αγωνίζομαι, řiit: -řsoμαι, (kř dat:) mř řantř kř (křtpe) řineva. [de řnde

Προσαγωνιστής, ου (ό), řantřtopř inpro-tiva křřva.

Προσ-αδικέω -ō, řiit: -řřw, nedpřentř-řeskř řnkř mař mřřt.

Προσ-ᾶδω, řiit: -ᾶřw, (kř dat: indip:) křntř чева křtpe řineva; (kř dat: dip:) křntř řn končertř kř ařřa, sař dřne ř-netsř vre řnřl mřřikařl řnřpřmintř, (Pl:) akompaniezř; (de řnde řir:) mř řnvo-ieskř, mř potpřieskř.

Προσ-αθροίζω, řiit: -řřw, mař adřnř, řař strřnřř la řnř řokř, sař anproane de řineva. [de řnde

Προσάθροισις, έως (ή), řřbst: верь: пpеч:

Προσ-αθυμέω -ō, řiit: -řřw, (kř dat:) mř řiřneskř pentpř чева.

Προσ-αθύρω, řiit: -αθυρō, mř řokř kř řineva.

Προσ-αθρίζω, řiit: -řřw, řnařmř řiřř la etepř (řn řřřdřřř).

Προ-σαίνω, řiit: -σανō, řiřnřřř mař 'na-řnte (de depapte); řiřnřřeskkř de mař 'naintē. (se konf: kř přořřainw).

Προσ-σιονάω -ō, řiit: -řřw, řdř, mořř řnkř mař mřřt чева řnpe řindekapea řa.

Προσ-αιρέομαι -οῦμαι, řiit: -řřsoμαι, (nex: přořřeilōmřn, ři řl:) mař řař kř aleřere ne řineva řn ařřřtopřa meř.

Προσ-αίρω, řiit: arō, arđikřnd dskk че-ва anproane de řineva; (miř:) mřnřnkř.

Προσ-αισθάνομαι, řiit: -αισθήσομαι, mař řimřř, přičepř řnkř чева.

Προσ-αίσσω, řiit: -αῖřw, řřpřnd mř a-přoniř de řineva.

Προσ-αιτέω -ō, řiit: -řřw, mař čepř řn-kř. 2) čepřeskkř miřostenie. [de řnde

Προσαίτης, ου (ό), = Ἐπαιτής, čepřř-topř. [mi

Προσαίτησις, έως (ή), čepřřtopřipe. [mi

Προσαίτητής, ου (ό), = Προσαίτης.

Προσ-αιτιάομαι -ώμαι, řiit: -ᾶřsoμαι, mař řiřřskř řnkř ne řineva.

Προσ-αιωρέω -ō, řiit: -řřw, alřpřř (řnřn-zřřř) чева arđikřnd řn řřř; (miř:) • Πpoc-αιωρησάμενος τῇ λόγχῃ». Diod: ř' a arđi-kař pezemřndř-se řn řřřiga řa.

Προσ-ακονάω -ō, řiit: -řřw, askřmřř ne чева; (řir:) řntřpřř řnkř mař mřřt.

Προσ-ακοντίζομαι, řiit: -řřsoμαι, mař as-řiřř řnkř ři řančea asřpřa křřva.

Προσ-ακούω, řiit: -ακούσομαι, mař asřř řnkř, sař askřatř kř řape aminte.

Προσ-ακριβόω -ō, řiit: -ōřw, mař čep-četezř kř řkřmpřřate, sař řnkř mař mřřt.

Προσ-ακροβολίζομαι, řiit: -řřsoμαι, řnčepř (dař přičiřř de) řřřřie dene řa mřpř-řiřl křtpe řineva, sař řnkř mař řřřt.

Προσακτέον, posit: al řlř přořřagw.

Προσακτρίδες (αί), [πpocřagw] mičele řičoape de řiřnř řřpř ale řiřndakřřř.

Προσ-αλείφω, řiit: -αλείřw, řnřř neste чева, = Ἐπαλείřw.

Προσαλίγκιος (ό, ή), poet: (kř dat:) a-semenea, řntokmař, = Ἐναλίγκιος. [přřř, ᾱλίγκιος].

Προσ-αλίσκομαι, řiit: -αλώřsoμαι, (nex: přoř-εᾱřων, ři řl:) ne řiřnř ařřere mř ři řiřnřř. 2) řiřl řiřpřř ři řđikata.

Προσ-ἄλλομαι, řiit: -αλοřμαι, (nex: přoř-ῆλλμřn, ři řl:) řřpř asřpřa křřva; řřpř ka řř ařřnřř чева řřřř 'nal.

Προσάλλπειος (ό, ή), řokřitopř anproane de Alřl, sař řn papea Alřiřlor. [přřř, Ἀλλπειος].

Προσάπιγξις, εως (ή), ssubst: λή...
 Προσαπίζω, viit: -ίσω, ppetrĩmĩgezež, saž ppevesteskž prĩn trĩmĩgež. [de žnde
 Προσαπιστός, ή, žn, ppebestilž prĩn trĩmĩgež
 Προσ-αμάομαι -ώμαι, viit: -ήσομαι, strĩn-
 rž, grĩmĩdeskž ĩnkž maĩ mžłt.

Προσάμβασις, ιος (ή), Ion: ĩn lokž de
 προσανάβασις.

Προσ-αμείβομαι, viit: -αμείβομαι, fakž
 skĩmžž kž čĩneva; (fir:) pespnžžž.

Προσ-αμέλγω, viit: -αμέλξω, maĩ mžłtž
 ĩnkž.

Προσ-αμιλλάομαι -ώμαι, viit: -ήσομαι, (kž
 dat:) mž emžłezž (mž ĩntpekž) kž čĩneva.

Πρόσαιμμα (τὸ), [προσάπτω] λεγέται
 απλικάτῃ neste čeva, = 'Επίδεσμος.

Προσ-αμπέχω, viit: -αμφέξω, poet: prĩnžž
 (mĩ pas: mž prĩnžž) ĩn čeva.

Προσ-αμύνω, viit: -αμυνῶ, (kž dat:) ałepřž
 ĩn apžrapea kžĩba; (mĩž:) denžptežž de
 ła sinemĩ; saž ĩmĩ pesžnžž ĩnkž maĩ mžłt.

Προσ-αμφιέννυμι, viit: -αμφιέσω, maĩ ĩn-
 sřakž ĩnkž; (mĩž:) mž maĩ ĩnsřakž ĩnkž
 mĩ kž ałtž xalĩtž ne d' asžnpa.

Προσ-ανα-βαίνω, viit: -βήσομαι, (nex:
 προσανέβην, mĩ čł:) mž sžĩž žndeva, saž
 ĩn maĩ 'nalĩž lokž; (desnpa řĩsřĩ) mž
 pesžtřsžž; (desnpa kžłtřpeřĩ) mž adaorž.
 «Εἰ δὲ μὴ προσαναβήσονται ἱππεῖς». Ksñ:
 de nž se vor adžora mĩ ałřĩ kžłtřpeřĩ.

Προσ-ανα-βάλλω, viit: -βαλῶ, maĩ ārsn-
 kž ĩnkž ĩn sšs.

Προσανάβασις, εως (ή), sšĩpe maĩ sšs;
 (desnpa řĩsřĩ) pesžtřsape, notonĩpe.
 [προσαναβαίνω].

Προσ-ανα-γιγνώσκω viit: -αναγνώσομαι, (nex:
 προσανέγνω, mĩ čł:) maĩ čĩteskž ĩnkž, saž
 žřmezž kž čĩtĩpea.

Προσ-αναγκάζω, viit: -άζω, maĩ sĩłžĩe-
 skž ĩnkž, saž (sim:) sĩłžĩeskž.

Προσ-αν-αγορεύω, viit: -εύσω, maĩ best-
 skž (proklamž) ĩnkž.

Προσ-ανα-γράφω, viit: -γράφω, maĩ ĩnse-
 mnežž ĩnkž, saž adaorž ła ĩnsemnžřĩle
 meze.

Προσ-αν-άγω, viit: -άξω, (nex: προσανή-
 γαγον, mĩ čł:) maĩ žřkž ĩnkž (mĩ maĩ
 mžłt); (nestř:) mž anponĩs.

Προσ-ανα-δέρω, viit: δερῶ, maĩ žsnoĩž
 (mĩ fir: maĩ řžžĩžž dene dassnpa) ĩnkž.

Προσ-ανα-δέχομαι, viit: δέξομαι, maĩ a-
 žtentž ĩnkž.

Προσ-ανα-δίδωμι, viit: -δώσω, (nex: προσ-
 ανέδωκα, mĩ čł:) maĩ skořžž afarž ĩn sšs;
 maĩ ĩnpřžmĩžž ĩnkž.

Προσ-ανα-θλίβω, viit: -θλίψω, strĩveskž,
 saž pestřĩnrž ĩnkž maĩ mžłt.

Προσ-αναιδεύομαι, viit: -εύσομαι, mž āřĩžž
 ĩnkž maĩ mžłt nesřĩĩžž, saž nepřžĩnatž.

Προσ-αν-αιρέω -ῶ, viit: -αιρήσω, (nex:
 προσανείλον, mĩ čł:) maĩ desřĩĩngežž, maĩ
 omoržž ĩnkž. 2) (desnpa opakolž) maĩ
 proopřesekž ĩnkž ne lĩnržž ałtele. 3)
 (mĩž:) maĩ ĩaž asžtřmĩ ĩnkž čeva.

Προσ-αναισιμῶ -ῶ, viit: -ώσω, Ion: ĩn
 lokž de προσαναίσκω.

Προσ-αναισχυντέω -ῶ, viit: -ήσω, = Προσα-
 ναιδεύομαι.

Προσ-ανα-καλέω -ῶ, viit: -καλέσω, maĩ
 pekĩemž ĩnkž ne čĩneva.

Προσ-ανα-καλύπτω, viit: -καλύψω, maĩ des-
 kopērž ĩnkž.

Προσ-ανά-κειμαι, viit: -κείσομαι, (kž dat:)
 sĩntž kž totžł ĩnkĩnatž, ĩponĩžž ła čeva,
 saž čĩneva.

Προσ-ανα-κεράννυμι, viit: -κεράσω, maĩ a-
 mestekž ĩnkž.

Προσ-ανα-κινέω -ῶ, viit: -ήσω, maĩ ĩntž-
 pĩtž ĩnkž. (se konř: kž προανακινέω).

Προσ-ανα-κλάω, viit: -κλύσομαι, plĩnrž
 ĩnpřeknž kž čĩneva; (mĩž:) mž plĩnrž
 kžĩpe čĩneva.

Προσανάκλημα (τὸ), totž če sžžžemžte
 de peazžmžž, pezemžtoape. [din

Προσ-ανα-κλίνωμαι, viit: -κλινούμαι, saž
 -κλινθήσομαι, sĩntž ĩntĩnsžž, pezematžž; (par-
 tik:) wežž (kžłkatž) ła masžž; (ĩn řen:)
 staž lĩnrž čĩneva; mž pezemž, mž snřĩ-
 žĩneskž. «Ἰδρυται δὲ ἡ πόλις πρὸς τῷ ἔρει
 τῷ πλέον προσανακλιμένη». Str: [de žnde

Προσανάκλησις, εως (ή), lžnřĩpe, saž
 kžłkape ne lĩnrž čeva; pezemape de č-
 va; (ĩn řen:) ĩnvečĩnape.

Προσ-ανα-κοινόομαι -οῦμαι, viit: -ώσομαι,
 mž maĩ destžĩnžĩeskž ĩnkž čeva kžĩba.

Προσ-ανα-κουφίζω, viit: -ίσω, maĩ žmž-
 pežž ĩnkž.

Προσ-ανα-κρίνω, viit: -κρινῶ, maĩ čep-
 četežž ĩnkž, ka sž afłž čeva; čepřžž, saž
 žžđĩkž ĩn ałžtřape kž ałtž čeva.

Προσ-ανα-κρούομαι, viit: -κρούσομαι, = 'Α-
 νοκρούομαι, ĩnvenžž o vorřĩpe. (noate řřem:
 ĩn lokž de προανακρούομαι).

Προσ-ανα-κτάομαι -ῶμαι, viit: -κτήσομαι,
 fakž ne čĩneva a 'mĩ pedovĩndĩ třžne-
 žteze nžteřĩ, a se peĩntřema.

Προσ-ανα-λαμβάνω, viit: -λήψομαι, (nex:
 προσανέλαβον, mĩ čł:) maĩ ĩaž ĩnkž; maĩ
 ĩaž ĩnkž ĩn kopasĩe čeva; peĩntřemežž
 ĩaržmĩ, = Προσανακτάομαι; penetž de ła

invenstē. «Τοὺς αὐτοὺς τούτους—». Apstid:

Προσ-ανα-λέγομαι, viit: -λέξομαι, maī po-
meneskē (povesteskē, inšiprē) inkt.

Προσ-ανα-λιχμάω -ō, viit: -ήσω, maī vln-
tēpē, saē maī chrsieskē inkt.

Προσ-αν-αλίσσω, viit: -αλώσω, (nex: προ-
σανήλωσα, saē προσηνάλωσα) maī keltsieskē
inkē. «Ὁὐτω πολυτελῶς καὶ ἀσώτως ζῇ, ὥ-
στε πρὸς τοῖς αὐτοῦ καὶ τὰ τῶν ἄλλων προσ-
ναλίσκειν». Dm:

Προσ-αν-ἀλλομαι. viit: -ἀλοῦμαι, (nex:
προσανηλάμην, mī chl:) sēpē in sxs kētre...

Προσ-ανα-λογίζομαι, viit: -ίσομαι, maī mī
adskē aminte, maī sokoteskē inkt čeva.

Προσ-ανα-μαλάσσω, viit: -μαλάξω, maī
moīē čeva frēkīnd maī mēl.

Προσ-ανα-μένω, viit: -μενῶ, maī amtentē
inkē, maī amīnē vremen.

Προσ-ανα-μιμνήσκω, viit: -αναμνήσκω, (kē
uen: indip:) maī readskē aminte.

Προσ-ανα-νέω -ō, viit: -ώσω, maī pe-
noieskē inkt; din noē maī readskē čeva
aminte kēiva.

Προσ-ανα-παύω, viit: -παύσω, maī odi-
xneskē inkt; (mīj:) mē odixneskē as-
pra vre xpi lēkē.

Προσ-ανα-πείθω, viit: -πείσω, maī indē-
plekē inkt.

Προσ-ανα-πειράομαι -ōμαι, viit: -άσομαι,
maī čerkē inkt.

Προσ-ανα-πηδάω -ō, viit: -ήσω, (kē dat):
sēpē, mē asvīrlē in sxs la čeva.

Προσ-ανα-πλήρωμι, viit: -αναπλήσω, maī
inplineskē inkt.

Προσ-ανα-πίπτω, viit: -πεσοῦμαι, (wežē
(kēkkatē) la masē līngē čineva.

Προσ-ανα-πλάσσω (τω), viit: -πλάσω,
arēpē, līneskē čeva pe čeva; (fir:) in-
tēpreskē. 2) maī adaorē plēsmēitēpī (in-
tr' o povestipe), maī nēskocheskē plēsmē-
te inprežēpēpī.

Προσ-ανα-πλέκω, viit: -πλέξω, inplete-
skē p' inpre; (fir:) adaorē, maī inprebīpē
kīte čeva.

Προσ-ανα-πλέω, viit: -πλεύσομαι, pāte-
skē in sxs kētre...

Προσ-ανα-πληρώω -ō, viit: -ώσω, maī a-
dēorēnd inplineskē, smplē de totē.

Προσ-ανα-πτύσσω, viit: -πτύξω, maī des-
fakē; saē (fir:) eksplīkē maī bine; maī
indioieskē in sxs; maī intinzē inkt.

Προσ-αν-άπτω, viit: -άψω, (kē dat:) kom-
bīnē, inprexēnd līneskē.

Προσ-αναρ-ρήγνυμι, viit: -ρήξω, snaprē
čeva, (mī mīj:) mē snaprē neste, saē

inprexēnē kē čeva; (pas: kē ak: kē prep:)
mē asvīrlē kētre...

Προσ-αναρ-ρίπτω, viit: -ίσω, anpīnzē,
arēpē (intēpīlē) inkt maī mēl.

Προσ-αν-αρτάω -ō, viit: -ήσω, (kē dat:
indip:) atēpnē pe saē de čeva.

Προσ-ανα-σείω, viit: -σείω, peskolē, zē-
dēpēsē inkt maī mēl.

Προσ-ανα-σπάω -ō, viit: -άσω, maī smī-
českē, tēpē in sxs, saē skoēpē inkt.

Προσ-ανα-στέλλω, viit: -στελῶ, maī o-
preskē, stēpnē, inšpīnezē kē-va.

Προσ-ανα-τάσσω (τω), viit: -τάξω, (kē
dat: indip:) inšiprē iarpē inprexēnē, saē
anproane; adskē iarpē in čea dīntī pīn-
dēialē.

Προσ-ανα-τείνωμαι, viit: -τενοῦμαι, mē nek-
jeskē asēpra kēiva, in amēpīnē nekējīlē.

Προσ-ανα-τέλλω, viit: -τελῶ, mē inplē
in sxs maī pīnē la ... «Ἐς οὐρανὸν κόνιν
προσανατέλλουσιν». Epr:

Προσ-ανα-τίθημι, viit: -αναθήσω, (nex:
προσανέθηκα, mī mīj: προσανέθεμην, mī chl:)
maī pēlē asēpē (mī mīj: maī iāē as-
pē mī, mē maī inšēpēnezē) inkt; (el: saē
mīj: kē dat: saē ak:) mē destē inšieskē
čeva kēiva, ka sē 'ī iāē povapē. «Ἐμοὶ
προσανάθου, λάβε με σύμβουλόν». Lēp:

Προσ-ανα-τρέπω, viit: -τρέψω, maī pestop-
nē inkt.

Προσ-ανα-τρέφω, viit: -θρέψω, inpremezē
iarpē pīn pēgēlāt xpānē pe volnāvē.

Προσ-ανα-τρέχω, viit: -δραμοῦμαι, (nex:
προσανέδραμον, mī chl:) maī alēpē inkt
in sxs; iāē kreštere, inaintare; mē pe-
intōrkē alēpēnd, saē alēpē inapōl.

Προσ-ανα-τρέβω, viit: -τρέψω, frēkē čeva
(mī mīj: mē frēkē) des pe čeva; (pas:
kē dat:) mē depīnzē in emēlāgē kētre...

Προσ-ανα-φέρω, viit: -προσανοίω, (nex:
προσανήνεγκα, mī chl:) rapōptežē inkt, saē
kētre čineva. «Τῇ βουλῇ προσαναφέρειν
περί τινος». Plē:

Προσ-ανα-φυσάω -ō, viit: -ήσω, inčēpē
a sēfla nestē čeva.

Προσ-ανα-φωνέω -ō, viit: -ήσω, maī skoēpē
inkē grālē; stēpē (mē adpesežē kē mape
glasē) kētre čineva. [de xnde

Προσαναφώνησις, εως (ή), stēpape kē
mape glasē kētre čineva.

Προσ-αν-α-χρώννυμι, viit: -χρώσω, pīn
stēpēs atēpē inprepēsē in čeva
faga vre xpi lēkē. || (mīj:) iāē pīn
deasē frēkape vēpseaoa (mī fir: pēpa-
vā, charakterē) kēiva (vēl mī prostēlē).

Προσ-ανδραποδιζώ, viit: -ίσω, ίνκx шi maí poveskš.

Προσ-άν-ειμι, viit: -εἰμι, (προx: προσανήειν, шi чл:) mъ xpkš kъtpo; ажxпгѣ, mъ a-pponiš nlnъ sxs.

Προσανειπεῖν, nex: 2: de inf: aλ λxί προσ-αναγορεύω.

Προσανενεγκεῖν, nex: 2: de inf: aλ λxί προσαναφέρω.

Προσ-αν-έρομαι, viit: -ερήσομαι, maí íntpevš ίνκx.

Προσ-αν-έρπω, viit: -εrpύσω, (κx dat:) mъ xpkš tpríndx-mъ (ажxпгѣ ne nesim-uite a mъ ínъллa) nlnъ лa..

Προσ-αν-ερωτάω -ō, viit: -ήσω, = Προσ-ανέρομαι.

Προσ-αν-ευρίσκω, viit: -ευρήσω, (nex: προσ-ανεύρον, шi чл:) maí rъseskš, maí aλx ίνκx.

Προσ-αν-έχω, viit: -έξω, (nex: προσανέ-σχον, шi чл:) mš ín sxs, ínaλμѣ kъtpo... (κx dat: indip:) nponeskš (шi ex: sntš nponitš, snpíjinitš) ne чева; (κx ак:) a-штentš, nndesкš вpeme. «Тѣν χαιpὸν τῆς ἐντεύξεως—». Плв:

Προσανῆς, έος (ό, ά), Dor: ín локѣ de προσηγής.

Προс-ανθέω -ō, viit: -ήσω, (κx dat:) ínflopesкš ínppevnt, saš ne чева.

Προс-ан-ίστημι, viit: προσαναστήσω, (κx dat: indip:) apdiknd ín sxs apponiš че-ва kъtpo...

Προс-ан-о́гнυμι (о́гнъ), viit: о́ξω, (κx dat:) deskizš kšba; saš deskizš ne ж-мъtate.

Προс-ан-οιχοδομέω -ō, viit: -ήσω, maí adaorš лa o noxъ pekъdipe.

Προс-ан-οιμῶζω, viit: -οιμῶζω, mъ baítš, mъ tngšiesкš íapъшi (de isnoavъ) кx tapí sšsnínxpi.

Προс-ан-тélлw, poet: ín локѣ de προσ-ανατέλλω.

Προс-ант-επι-τάσσω (тw), viit: -τάξω, pоpкнчesкš íapъшi (ín peчiпpoкѣ) шi eš чeлxí че 'mí pоpкнчeштe.

Προс-ант-έχω, viit: -ανθέξω, (nex: προσ-αντέσχον, шi чл:) (κx dat:) sntš tape lí-nitš de, saš nponitš лa...; sxsμíš ínp-rotivъ, mъ ínpnotivesλъ tape лa чева.

Προσαντης [πρός, ἄντην], eos (ό, ή), sxi-шosš, delosš, aneвоe de зmвлат; (fir:) sšnpъtpopš; ínpnotivitorš; aneвоíosš.

Προс-анти-βολέω -ō, viit: -ήσω, mъ maí porš ίνκx.

Προс-анти-λαμβάνομαι, viit: -λήψομαι, a-

пxкš ne чineва, aпxkíndx-mъ шi eλ ín pe-чiпpoкѣ. «'Ορχοῦνται προσαντιλαμβάνομαι τὼν χειρῶν». Str:

Προσάντιος, α, ον, = [Προσάντης] ínp-rotivitorš.

Προσαντιπεραίαν, adv: de чеeа-λ-aλtъ parte, ínpotrivъ. [πρός, ἄντι, πέραν].

Προс-ανтл́еω -ō, viit: -ήσω, skomínd (лx-índ) de зndeva aпъ шi чл: topnš neste чева; (med:) = Катантл́еω, moíš кx aпъ kaλdъ. (bezí шi προσαιoνάω). [de зndo

Προτάντλημα (τὸ), líkšidъλ, кx kapo se face moíepea. [шi

Προσάντλησις, eωs (ή), moíepe кx aпъ kaλdъ шчл: snpe vindekape, = Катάντλησις.

Προс-антwс, aλx: ín kípъ aneвоíosš, sš-пъpъtpopš, кx skípeъ saš neплъчepe. [προсάντης].

Προс-αξίωω -ō, viit: -ώσω, maí porš ίνκx, saš кx stъpšingъ; saš maí pretín-zš чева íнκx.

Προс-ап-αγγέλλω, viit: αγγελῶ, maí ve-stesкš ίнκx; (saš simu:) daš ín шtipe, paпoptezš.

Προс-ап-αγορεύω, viit: -εύσω, maí onpe-sкš ίнκx de лa чева.

Προс-ап-αιτέω -ō, viit: -ήσω, maí чepš de datopie, maí pretínzš ίнκx чева.

Προс-ап-αντάω -ō, viit: -ήσομαι, mepгъ snpe íntímninapea kšiba; saš (simu:) ín-tímninš.

Προτάπαξ, adv: pentpъ o sntъpъ зпа datъ.

Προс-аπατάω -ō, viit: -ήσω, ίнκx шi maí ínмeλš; saš maí amъpesкš ίнκx шi ín aλtš чева.

Προс-апeιλ́еω -ō, viit: -ήσω, ίнκx шi maí amepingš. [dín

Προсаπειλή (ή), amepingape ađxoratъ ne línгъ aλte zise. [πρός, ἄπειλή].

Προсаπειπεῖν, nex: 2: (nepгx:) de inf: aλ λxí προσαπαγορεύω.

Προс-ап-εx-δύομαι, viit: -δύσομαι, (nex: προσαπεξέδυν, шi чл:) mъ maí desвpакš ίнκx de чева, saš (κx dat:) ínppevnt кx..

Προс-ап-εργάζομαι, viit: -άσομαι, maí лx-кpeзš кx desъvίpшipe, maí sъvίpшesкš ίнκx чева.

Προс-ап-ερείδομαι, viit: -ερείσομαι, (κx ак: кx upen:) mъ pezemš, (stъpšiesкš) ín чева.

Προс-ап-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, (nex: προσαπῆλθον, шi чл:) пxкš ίнκx saš ín-пpevnt кx aλμí.

Προсаπηγέχθην, pas: nex: aλ λxí προσ-αποφέρω.

Προσ-απιστέω -ῶ, viit: -ήσω, inκx mi n8 kpez8 in чева.

Προσ-απο-βαλλω, viit: βαλῶ, maī pierz8 inκx чева.

Προσ-απο-βλέπω, viit: -βλέψω, imī intin-z8 vedepile кѣtre чева.

Προσ-απο-γράφω, viit: -γράφω, maī in-semnež8; sa8 maī pīr8sk8 inκx.

Προσ-απο-δείκνυμι, viit: -δείξω, maī do-vedesk8, sa8 ap8i8 inκx de faj8.

Προσ-απο-δίδωμι, viit: -αποδώσω, (nex: προσαπέδωκα, mi чл:) maī da8 inκx inapoī чева адаос8. [de 8nde

Προσαπέδοις, εως (ή), dape кx адаос8 de чева inapoī; (p8p:) anlikapea napa-bolei (bezī παραβολή).

Προσ-απο-δύομαι, viit: -δύομαι, = Προσα-πεκδύομαι.

Προσαπέθεσις, εως (ή), [προσαποτίθημι] p8nere in p8strape de чева ne līng8 a8tele.

Προσ-απο-θλίβω, viit: -θλίψω, strīvesk8, strīng8 in чева. «Τῇ θύρᾳ—». Ios:

Προσ-απο-θνήσκω, viit: -θανῶμαι, mi mo-p8 inκx; sa8 mor8 mi e8 ne līng8 a8mi.

Προσ-απο-κρίνομαι, viit: -κρίνομαι, (nex: προσαπεκρινάμην, sa8 προσαπεκρίθην) pes-p8nz8 кx адаос8 (maī m8l8 dekil sint8 int8evat8).

Προσ-απο-κρούομαι, viit: -κρούομαι, (med:) strīng8 inκx maī m8l8.

Προσ-απο-κτείνω, viit: κτενῶ, maī omop8 inκx ne līng8 a8mi.

Προσ-απο-λάω, viit: -λαύομαι, m8 maī v8k8p8 de чева ne līng8 a8tele.

Προσ-απο-λείπω, viit: -λείψω, maī las8 inapoī inκx.

Προσ-απ-όλλυμι, viit: -ολέσω, (mi mīж:) -ολοῦμαι, (nex: προσαπόλεσα, mi mīж: προσ-απωλέμην, mi чл:) maī p8p8desk8 (omo-p8, mi чл:) inκx, sa8 ne līng8 a8mi.

Προσ-απο-μένω, viit: -μενῶ, str8iesk8 maī m8l8 a8tentind.

Προσ-απο-πειράομαι -ῶμαι, viit: -άσομαι, maī fak8 inκx o черкаре.

Προσ-απο-πέμπω, viit: πέμψω, maī tri-mi8 inapoī mi a8l8 чева

Προσ-απο-πνίγω, viit: -πνίξω, ne līng8 a8tele mi s8p8m8 кx tot8l8.

Προσ-απορ-ράινω, viit: -ρῶνῶ, maī stro-pesk8 inκx v8psind afap8 чева din sinemī.

Προσ-απο-σχευάζομαι, viit: -σχευάσομαι, m8 maī deskap8, m8 maī deskak8 inκx de чева, maī lep8d8 dene mine чева.

Προσ-απο-σμήχω, viit: -σμήξω, mteprind

maī k8p8m8 чева inκx.

Προσ-απο-στέλλω, viit: στελῶ, maī tri-mi8 inκx, sa8 dep8riez8 кѣtre чева.

Προσ-απο-στερέω -ῶ, mi Προσ-απο-στερί-τω, viit: ήσω, inκx mi maī līnsesk8 ne чineva de чева. « — τινά τινός». Xps:

Προσхποστῆσαι, nex: de inf: a8 l8i pro-sap8ist8mi.

Προσ-απο-στρέφω, viit: -στρέψω, maī in-torк8 inapoī (dep8riez8) чева inκx ne līng8 a8tele; sa8 in-torк8 s8pe a8t8 napte.

Προσ-απο-σφάζω (σφάττω), viit: -σφάξω, maī inж8n8i8 inκx.

Προσ-απο-τείνομαι, viit: -τενοῦμαι, m8 in-p8otīvesk8 к8i8a кx str8p8itoap8 intindepe in чева.

Προσ-απο-τίθημι, viit: -απο-θήσω, (nex: προσαπέθηκα, mi чл:) p8i8 in p8strape a-proape, sa8 ne līng8 a8tele. || (mīж:) maī lep8d8 dene sinemī inκx чева.

Προσ-απο-τίνω, viit: -τίσω, maī pl8tesk8 inκx de datopie sa8 osind8 чева; sa8 pl8tesk8 maī m8l8.

Προσ-απο-τρίβω, viit: -τρίψω, frékīnd sko8, sa8 līnesk8 чева maī tape ne че-ва; frеk8 inκx maī m8l8 sa8 de tot8; (fir:) netpek8 v8peme.

Προσ-απο-φαίνομαι, viit: -φανοῦμαι, imī maī da8 p8p8pea (u8i8 inκx la кале, xot8p8sk8) ne līng8 a8tele.

Προσ-απο-φέρω, viit: -απ-οίσω, (nex: προσαπῆνεγα, mi чл:) Ia8 (mi mīж: do-bīndesk8) inκx чева. 2) pomenesk8 ne līng8 a8tele. «Δόξαν ὑμῖν τοὺς βουλευτάς ἀπενεγκεῖν τοὺς προεισοίσοντας τῶν δημοτῶν προσαπηνέχθην μου τοῦνομα». Dm:

Προσ-απο φράσω (ττω), viit: φράξω, maī in8p8desk8 (ast8p8) inκx sa8 maī m8l8.

Προσ-απο-ψήχω, viit: -ψήξω, frékīnd Ia8 dene das8n8a; sa8 maī frеk8 inκx 8uop.

Προσαπτικός, ή, όν, (кx 8en:) obīn8it8 a atin8e. [din

Προσ-άπτω, viit: -αψω, (кx dat: sa8 ak: indip:) līnesk8 ne чева; anlik8; (fir:) pri-чin8iesk8; atrīsk8iesk8; (in 8en:) adaor8; konsfin8esk8, ofep8 (atipnīnd чева 8nde se к8vine); (mi el: sa8 nestp:) m8 ada-or8; atin88 ne das8n8a. «Καί τὸ ναυτι-λὸν προσήψεν αὐτῷ ἡ πόλις. «Κ8n: (mi fir:) «Κλέος («Μορφήν mi чл:) προσάπτειν τινί». Iks: (bezī mi περιάπτω). (mi nestp:) «Καί τὰδ' εἰ κακοῖς κακὰ προσάψει» Sof: daka se vop ad8p8a, sa8 se vop 8ni

Προσ-αп-ωθέω, -ῶ, viit: -ωθήσω, sa8

-ώσω, innirind denzptežx kētre чева, saž inkx mai mxat.

Προσαρκατός, ἡ, ὄν, sfēpmatx neste че-
ва. «Κῶμα—» Sxl: Esxl: [wi

Προσάραξις, εως (ἡ), isipe vsetoasx, wi
sfēpnapē neste чева. [προσάρασω].

Προσ-αράστω, (inpr: prinv: mix: tpe:
de kx: in lokx de prez: προσάρασα, de
xnde, partiv: προσαρήρως) poet: in lokx
de προσαρμόζω, lineskx de чева. «Ὡσπερ
νυκτερίδες, πρὸς τοῖς τεύχεσι προσαρηρέναι».
Ksn: a sta liniq̄ de zidsr̄i.

Προσ-αράσσω, viit: -αράσω, isbeskx kx
stomatx de чева (kx dat: indip:). «Τὰς
θύρας αὐτῶ προσαράσσει». Lx: tp̄intindx 'i
xma in fagx. (wi mix: de sine nas:).
«Ἰὰ κύματα πρὸς ταῖς πέτραις προσηράσσε-
το». Alchf:

Προσ-άρδω, viit: -άρσω, adnē kx inbil-
xgrape.

Προσάρηρα, Ion: in lokx de προσάραρα,
tpe: de kx: in lokx de prez: al xī pro-
σαρήρικω.

Προσαρήρεται, poet: in lokx de προσ-
αρήρκει, = Προσαρμόζει.

Προσ-αρθρώ-ω, viit: -ώσω, kombinē xh
trēp̄ pr̄in inkeietxpele sale. [de xnde

Προσαρθρωσις, εως (ἡ), kombinarea in-
keietxpelep̄ xh̄i trēp̄ in̄tpe d̄insele.

Προσ-αριθμέω -ω, viit: ἤσω, (kx dat: in-
dip:) mai inwipx inkx, adaorx ja n̄xm̄p̄x.

Προσ-αριστάω -ω, viit: -ήσω, mai adaorx
la pr̄inzx̄i meš.

Προσ-αρκέω -ω, viit: -αρκέσω, (kx dat:)
mai indestxlezx (ажтѣ) ne čineva la ne-
voea sa.

Προσαρκτηός, ἡ, ὄν, wi Προάρκτηος (ὁ,
ἡ), n̄sx, saž in̄t̄psx kētre n̄p̄d̄x (m̄a-
z̄-noante). [πρὸς, ἄρκτος].

Πρόσαρμα (τὸ), [προσαίρω] op че im̄i la
čineva de xp̄anx.

Προσ-αρμόζω (-αρμόττω), viit: -αρμόσω,
(kx dat: saž prep: ak: indip:) notpiveskx
чева, kombinē ne al̄x чева; (nestp̄m:)
sintx notpibitx, inboitx, (Frang:) cadrer avec.

Προσ-αρχάζω, viit: -άσω, saž -άξω, mai
xp̄neskx inkx, saž in̄prex̄n̄ kx...

Πρόσαρσις, εως (ἡ), [προσαίρω] l̄xapo de
(saž ka de) xp̄anx.

Προσ-αράτω -ω, viit: -ήσω, atip̄n̄x чева
aproape de, saž neste чева, in̄prex̄n̄x,
kombinē; (mix:) atip̄n̄x asxup̄x 'm̄i; (fir:)
atparx kx totx̄ la sinein̄i, im̄i fam̄iezē;
(nas:) staž atip̄natx de чева, saž konle-
ratx in̄urex̄n̄ kx чева. «Προσηρτημένον τῷ

καλῷ τὸ ἀγαθόν». Ksn: [de xnde

Προσάρτημα (τὸ), че este atip̄natx ne
l̄ingx чева ka adaosx, s̄x̄plemintx. [wi

Προσάρτησις, εως (ἡ), ad̄x̄orape, l̄inipe
ne l̄ingx чева.

Προσартіώς, adv: kx dest̄wip̄wipe; saž
urea notpibit; in in̄woipe. [πρὸς, ἄρτιος]

Προσάρτωμα (τὸ), [πρὸς, ἀρτώ] чева че
se mai n̄sne in m̄inkape nentp̄x r̄astx.

Προσ-άρχομαι, viit: -ἀρξομαι, ofep̄x n̄apte
(ka o n̄ip̄x) d̄in чева k̄iwa. «Τὰυτὰ τῷ
ἐταίρῳ πρὸς βοήθειαν προσηρξάμην». Pat:

Προσ-αρκέω -ω, viit: -ήσω, denpinzē ne
čineva inkx, saž la чева.

Προσ-αστείζομαι, viit: -ίσομαι, mai adaorx
чева in vor̄ipe de gl̄xm̄x.

Προσ-αστράπτω, viit: -αстрάψω, (kx dat:)
f̄il̄up̄x neste чева.

Προσ-ασχολέω -ω, viit: -ήσω, in̄deletni-
českx ne čineva (wi mix: m̄x in̄deletni-
českx) la чева.

Προσ-ατιμέω -ω, viit: -ώσω, inkx mai
os̄indeskx noit̄ic̄em̄te la l̄insipe de čin-
ste ne čineva.

Προσ-αυγίνω, viit: -αυγώ, x̄sxkx (wi nas:
m̄x x̄sxkx) ne чева. (kx dat:) «Πέτραις
—». Esxl:

Προσ-αυγάω, viit: -άσω, l̄xčeskx neste
чева, saž isbeskx чева kx l̄xčipea mea.
2) (mix:) m̄x x̄itx̄ la (v̄x̄zē) чева. [de xnde

Προσαύγασις, εως (ἡ), wi

Προσαυγή (ἡ), l̄xčipe (pazx), че isbe-
w̄te x̄ndeva. 2) k̄x̄t̄x̄p̄x (de vedepe)•
[πρὸς, αὐγή].

Προσ-αυδέω -ω, viit: -ήσω, poet: zikx,
vor̄beskx kētre čineva. (kx ak:) «Ταλθύ-
διον προσήυδα, Ταλθύδιε». I: D. «Κλαίοντε
προσαυδήτην φίλον υἱόν». Ix: X. (wi kx ak:
de l̄xk̄p̄x). «Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερό-
εντα προσήυδα». Ix: A.

Προσάυλειος (ὁ, ἡ), k̄x̄venitx̄ la (saž in-
tim̄latx̄ in) v̄t̄x̄t̄p̄x de ɥap̄x, ɥ̄p̄r̄ne-
skx. [πρὸς, αὐλή].

Προσ-αυλέω, -ω, viit: -ήσω, k̄intx̄ v̄pe o
apie, saž akompaniezē gl̄asx̄l̄ k̄iwa kx
l̄x̄p̄x̄l̄. [de xnde

Προσαύλησις: εως (ἡ), k̄intape de v̄pe o
apie, saž akompaniare de gl̄asx̄l̄ k̄iwa
kx l̄x̄p̄x̄l̄.

Προσ-αυλίζομαι, viit: -ίσομαι, pet̄p̄kx
noante, saž lok̄ieskx̄ l̄ingx̄ čineva.

Προσ-αυξάνω, viit: -αυξήσω, k̄p̄eskx̄ inkx̄
mai mxat, saž ne xp̄m̄x. [de xnde

Προσαύξησις, εως (ἡ), ad̄x̄oratx̄ k̄p̄em̄tepe.

Προσ-αυξέω, viit: -αυξήσω, = Προσαυξάνω.

Προσ-αυρίσχω, viit: -αυρώ, (nex: προσή-
ρων, mi vii:) poet: dēkē anproape, anpro-
niezē; (nestp:) kazē in čeva (kē dat: in-
dip:). «Πυρὶ πῆδα προσαύρη». Sof: «Προσαυ-
ρίσκουσα χερσαία τροχί». Esix:

Προσ-αυτέω -ῶ, viit: -αύσω, poet: =Προσ-
φωνώ, pesnēnzē ppin stpīrēpī saš akla-
magiī.

Προσ-αυτοουργέω -ῶ, viit: -ήσω, mai fakē
insmī eš čeva. «Κακόν τι-». Tmst:

Προσαυτοχειρία (ή), =Αυτοχειρία.

Προσ-αφ-αιρέω -ῶ, viit: -ήσω, (nex: προσ-
αφέλλω, mi vii:) mai iaš inkē de la...

Προσ-αφ-έψω, viit: -εψήσω, mai fepvš
(rēteskē vskate) inkē, saš inprezēpē kē ..

Προσαφή (ή), [προσάπτω] atinēpe, ni-
pēpe de minē. (bezī mi ēpafē.). [mi

Προσαφής, έος (έ, ή), atinēpōrē de a-
proape, konjūnēš. «Τὴν — » Gram:
[προσάπτω].

Προσ-αφ-ανέσμαι, viit: -αφίξομαι, (nex:
προσαφικέμαι, mi vii:) ажннғ ктре...

Προσ-αφ-ίστημι, viit: -προσαποστήσω, (nex:
προσαπέστησα, mi 2: προσαπέστην, mi vii:)
denpēpezē (mi mi: mē tparē) din fami-
liapitate, saš alianga kēiva mi eš ne
līnē ajiū.

Προσ-αφ-οδεύω, viit: -εύσω, esē la fipea-
ska trevēinūpē ne, saš līnē čeva.

Προσ-αφ-ορίζω, viit: -ίσω, mai desnapvš
inkē ppin xotape; (fir:) ne līnē aatele
mai xotēpēsē, pindēsē čeva.

Προσ-αφρίζω, viit: -ίσω, suzmerē neste
čeva, saš isēsē snmerēnd (ka mēxpi-
le mēpīl).

Προσ-εαθύνω, viit: -υνῶ, adīnvezē inkē
mai mēat.

Προσ-εαίνω, viit: -βήσομαι, (nex: προσέ-
την, mi vii:) mēpē kēpe čeva; kēkē ne-
ste saš anproape; mē xkē; mē anponiē.
(kē ak:) «Προσεβήσατο Ὀλυμπον». Dm:

Προσ-εακχεύω, viit: -εύσω, insēfē sni-
pīš vakantikē (kē dat: indip:). «Οἷστρον
ταῖς γυναιξί—». Filstp: (mi nestp:). «Τὸ
χορησιμῶδες αὐταῖς προσεακχεύει». Iepk: le
upedominē, le apē konpinse.

Προσ-εάλλω, viit: -βᾶλῶ, asvīplē čeva,
(mi el: saš nestp: isēsē, kē zē neste čeva.
«Ἡέλιος προσέβαλλεν ἡρώερα». Ii: H.
(de xnde obiv:) atakē kē oastea mea ne
vpežmāuē, saš kē mēvine vpe xēzidē
de čelate. «Προσέβαλε τῷ τεύχει saš pēz
τὸ τεύχος». Ksn: (mi fēpē kazē) «Καὶ κατὰ
τέλεα καὶ παντοίως προσέβαλλοντες». Ep:(fir):
adēkē, līnesē, atpivēsē; ppiūvēsē.

«Ἐν αὐτῇ μὴδεμίαν ἄσιν τῷ πατρὶ προσέβαλεν».
Ep: (mi: xē) atinēš, dožēnesē. «Ταύτην
οὐτ' ἐπεὶ προτιβάλλεται, οὐτε τι ἔργον». Ii: E.
(xne-opī el:). «Κρέα ἰχθύων προσέβαλλοντα
se inū: δσμῆν». Aks: skogind mīposē.
(mi kē ak: el: de prep: indip:). «Τὰ μὲν
οὐτὶ προσέβαλεν (se inū: τὸν νοῦν)». Sof:
nē 'mi a nīponit mintea, nē le a inge-
les. 2) (mi: xē) kontpivēsē «Πρὸς δέ τι
καὶ Ἀριαράμνης προσεβάλετο τοῦτου τοῦ πά-
θεος». Ep: (bezī mi συμβάλλω).

Προσ-εαρέω -ῶ, viit: -ήσω, inprezēzē
inkē mai mēat adxōrēnd. [de xnde

Προσεάρησις, εως (ή), inprezēpe, anp-
sape neste čeva.

Προσ-εασανίζω, viit: -ίτω, mai vepkē inkē.

Πρόσθασις, εως (ή), anponiē; skipe. [mi

Προβατός, ή, έν, (τόπος, lokē) xēsničō-
sē de anponiat, saš xkat, (franū: acces-
sible. «Ἐνθα οὐ προσεβᾶτον θανάτω». Ksn:
[προσβαίνω].

Προσ-εαίζομαι, viit: -βιάσομαι, adēkē silē,
in siāniē mē siprēsēkē a xēvīmi čeva.
«Τὴν φύσιν—» Pi: (mi kē dat:). «Τόπος
—». Diod: atakē in siāniē.

Προσ-ειδάσκω, mi Προεδιδάω -ῶ, viit: -άσω,
anponiē ne čineva dēpe xē lokē; (fir):
повтвдiesē; domipēsē.

Προσ-ειδώ -ῶ, viit: -ώσομαι, (nex: προσε-
δών, mi vii:) mai trēsēkē inkē.

Προσ-ειάπτω, viit: -βλάψω, inkē mi (saš
mai mēat) vatēmē.

Προσ-ελασφημέω -ῶ, viit: -ήσω, inkē zi-
kē mi voppe pēle (okēpēsē).

Προσ-ελέπω, viit: -βλέψω, mi-βλέψομαι,
mē xitē dēnt kēpe, saš in fapē (kē
dat: saš ak: sinr: saš kē prep:). [de xnde

Πρόσθληψις, εως (ή), kēxtēpē dēnt
in fapē.

Πρόσθλησις, εως (ή), (foapte pap) in
lokē de προσβολή, adxōape. [mi

Προσθλητός, ή, έν, pēsē, saš adxōatē
ne līnē čeva. 2) ppiūmōrē de προσδο-
λή (bezī zič:). [προσβάλλω].

Προσ-ελύζω, viit: -βλύσω, vpešē din si-
nemī neste čeva (kē dat: indip:). «Ἐσπερ
χολήν τάνδρῃ προσέβλυξε». Pi:

Προσ-εοάω -ῶ, viit: -ήσομαι, stpīrē, saš
pesnēnzē stpīrēnd kēpe čineva; (mi: xē)
kēmē kē glasē mape. «Ὁρέων αὐτοῖς πα-
ριόντας προσεβόσχετο». Ep:

Προσ-εοηθέω, -ῶ viit: -ήτω, aēpē in
axōpōrē la čineva, saš xndeva.

Προσεολή (ή), apēkape, saš kēdepe
neste čeva; anponiē; atakē, xōvīpe de

βίβλιε, πῶναι. «Καὶ πρὸς τὸ ταῖχος ἀκροβόλους καὶ προσβολὰς ἐποιοῦντο». Ksn: «Ἐν προσβολῇ τινι γινόμενος ἀπέθανε». Ksn: «Προσβολὴν ἔχειν». Aks: a fi de atakat. «Ἐκ προσβολῆς» κκ atakš, saš asatš. (wi fir:) «Προσβολὴ πυρετοῦ». Med: «Ψυχὸς προσβολῇ». Aks: 2) греш: in lokš de προσβολῇ. «Δόρατος —». D. Kas: «Ἐν προσβολῇ εἶναι». Lsc: (se indpen: ἐν προσβολῇ). [προσβάλλω].

Προσβόρειος, wi Ion: Προσβόρειος wi Προβόρος, wi Πρόσβορος (ὁ, ἡ), intopsš, saš pasš supre mīazš-noante. [πρὸς, βορ(ρ)έας].

Προσβραχῆς, εὖς (ὁ, ἡ), = Προβραχῆς. [din] Προσ-δρέχω, viit: -βρέζω, maī edš inkt. (se konf: κκ προσβρέχω).

Προσ-βωμολογέομαι, viit: -εύσομαι, lin-gšmeskš, saš glšmeskš ka enš черншторѣ, saš parasitš.

Πρόσγειος, wi Πρόσγειος (ὁ, ἡ), чел a-proane de pšmintš. «Ἡ νῆσος συνάπτει γεφύρα πρὸς τὴν ἡπειρον πρόσγειος οὐσα». Str. «Πρόσγειος ἐπέτετο». Aks: (wi fir:) «Πρόσγεια φρονεῖ». Imn: Ekles: pšminte-ute. [πρὸς, γῆ].

Προσ-γελάω -ω, viit: -άσομαι, (κκ ak: saš dat:) pīzš, zīmbeskš xīlīndš mš la čineba (pron: wi fir:). «Προσγελόντων αὐτῶ τῶν παραγμάτων». Aks: meprīndš 'I vine akkršpīle.

Προσγενῆς, εὖς (ὁ, ἡ), чел din neamka kšīva, pšdš. [πρὸς, γένος].

Προσ-γίγνομαι (-γίνομαι), viit: -γενήσομαι, (nex: προσεγενόμεν, wi чл.) mš maī fakš (mš intīmpas) inkt; saš mš fakš de partida kšīva; (in nen:) mš adaorš. «Οὕτω ποιεῖν, ὅπως τὰ τε ὄντα καλῶς ἔξει, καὶ ἄλλα ὅτι πλεῖστα προσγενήσεται». Ksn: (wi kš dat:). «Προσγενομένου δὲ τοῦ δήμου αὐτῶ». Ep: Προσ-γλισχροῖνω, viit: -ανῶ, fakš чева maī knsxposš, maī klisossš, saš klefosš.

Προσ-γναθίζιον (τὸ), (se inu: δέμα) леръ-теръ de lšchī, (Греч:) mагѣлѣкѣ. [πρὸς, γνάθος].

Πρόσγραμμη (τὸ), adaosš la inskpišš. [wi] Προσγραφεύς, εὖς (ὁ), adžorъtorѣ in skpiepe de listš. [wi]

Προσγραφῇ (ἡ), adžorape in listš, saš in inskpišš. 2) katagrafie.

Πρόσγραφος (ὁ, ἡ), skpišš in adaosš, saš ne līnъ adtele maī in xpmš, (Lat:) postscriptum. 2) skpišš, tpekš in katagrafie. [din]

Προσ-γράφω, viit: -γράφω, maī skpiš inkt, adaorš la enš inskpišš, saš in listš.

2) inskpišš, tpekš in katagrafie.

Προ-γυμνάζω, viit: -άζω, maī denpinzš inkt, saš maī mšl; denpinzš (wi mīk: mš denpinzš) la чева, saš innpotiva kšīva.

Προσ-δαίω, viit: -δαίω, poet: maī anpinzš inkt, saš maī mšl.

Προσ-δανείζω, viit: -είσω, maī innpšmstš (wi mīk: mš maī mī innpšmstš) inkt.

Προσ-δαικνάω -ω, viit: -ήσω, maī keztšieskš inkt (maī mšl).

Πρόσδεγμα (τὸ), [προσδέχομαι] priimipe κκ intīmpinape.

Προσδεῖς, εὖς (ὁ, ἡ), līnsitš inkt de чева. [wi]

Προσδεῖσις, εὖς (ἡ), a maī avea līnsš, tpekš inkt de чева. [προσδέομαι].

Προσ-δεσθῆναι, pas: nex: de inf: al lšl προσδεῖω.

Προσδεῖ, viit: -δεῖσει, nepers: al lšl προσδέω, maī tpekš inkt wi alšl чева.

Προσ-δείκνυμι, viit: -δείξω, maī apšl inkt.

Προσδεκτέος, x, on, posit: al lšl προσδέχομαι.

Προσδεκτὸς, ἡ, on, priimitš, saš de priimit, vrednikš de priimipe, plškštš. [wi] Πρόσδεξις, εὖς (ἡ), mškštš priimipe. [προσδέχομαι].

Προσ-δέομαι, viit: -δεσθῆσομαι, (nex: προσεδεσθῆν, wi чл:) maī amš inkt tpekš inkt saš līnsš de чева. «Ἀργύριον οὐδεὶς πω οὕτω πικρὸν ἐκτήσατο, ὥστε μὴ εἶναι προσδεῖσθαι». Ksn: (obīč: κκ nen:). «Ἀποτελεσμένον ἤδη τοῦτον ἡγῆ, ἡ ἤδη τινος προσδεῖται». Ksn: «Προσδεσθῆναι ἀργυρίου». Dm: (be-zl wi ἐνδέομαι). 2) (κκ nen: wi ak:) porš, черъ κκ stšpīpe. «Οὐδὲν ποιήσομεν τῶν ἐκείνος ἡμῶν προσεδέετο». Ep: (wi kš inf:) «Προσδεσθῆναι αὐτέων σχεῖν πρὸς Σαλαμῖνα». Ep:

Προσ-δέρκομαι, viit: -δέρξομαι, poet: in lokš de προσδλέπω.

Πρόσδεσις, εὖς (ἡ), [προσδέω] логape de чева.

Προσ-δεσμεύω, viit: -εύσω, wi Προσδεσμέω -ω, viit: -ήσω, леръ de чева.

Πρόσδετος (ὁ, ἡ), лерatš de, saš ne līnъ чева. [προσδέω].

Προσ-δέυομαι, poet: in lokš de προσδέομαι.

Προσ-δέχομαι, viit: -δέξομαι, priimeskš ne līnъ sineml, saš κκ mšlšmīpe. «Ἐπεμπεύον πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, ὁ δὲ οὐ προσδέχετο». Ksn: «Τοὺς ἐπαινοῦντας ἡδὺν προσ-

δέχονται πάντες τῶν ἐπιτιμῶντων,, Dm: 2) **amēntē**, =(κς **depin**:) Προσδοκῶ. “Πάντες ἄνθρωποι ἡδέως προσδέχονται τὰς ἐορτάς”. Ksn: “Ἐμέ τ’ εἰσορόων, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὁρμήν,, Ix: K. “Ἐμὴν ποτιδέγμενον ἀγγελίην,, Ix: T. “Οὐ προσδεχομένους τοιοῦτο οὐδέν,, Ep: (wī κς inf): “Οὐ προσεδέχοντο αὐτοὺς ἐλεύσεσθαι,, Ep: (wī in anal): “Προσδεκόμενοι, ὡς πέμψετε,, Ep: (wī nas: **prea rap**). “Νικῆσας παρὰ ἃ προσεδέχετο,, Tsv: **ne nenp̄d̄x̄dsite, ne kīl n̄s se awtenta.**

Προσ-δέω, viit: δῆσω, **lew̄ de, saḥ līn- ḡz alīḥ čeva.**

Προσ-δηλέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, **maī bat̄m̄ (strik̄) īnk̄z.**

Προσ-δια-βάλλω, viit: -βαλῶ, **ne līn ḡz čele-l-ale, saḥ īnk̄z wī x̄desk̄, pīp̄z- sk̄, z̄v̄bist̄iesk̄.**

Προσδιθήσεις, εως (ή), **ad̄borat̄z disp̄- nere, īntokmipe.** [προσδιτιθῆμι].

Προσ-δι-χιρεύομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, (nex: προσδιειλόμην, wī **чл:**) **maī īnp̄ar̄m̄, s̄v̄t- īnp̄ar̄m̄.**

Προσ-διαιτάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, **bie- ḡziesk̄, tr̄p̄iesk̄ ne līn ḡz, saḥ īnp̄re- n̄z κς čineva, = Συνδιαιτῶμαι.** [de xnde.

Προσδιαιτῶσαι, εως (ή), **bieḡzipe ne līn- ḡz, saḥ īnp̄rekn̄z κς čineva.**

Προσ-διαλέγομαι, viit: -λέξομαι, (κς **dat**): **por̄vesk̄ k̄tpe čineva.** [de xnde

Προσδιλέξεις, εως (ή), **por̄zipe k̄tpe...**

Προσ-δια-μαρτυρέω -ῶ, viit: -ήσω, **maī do nedesk̄ īnk̄z prin map̄t̄p̄ī čeva.**

Προσ-δια-μαρτύρομαι viit: -υροῦμαι, **maī protestez̄ īnk̄z īnp̄rotiva k̄iva; saḥ pe- k̄lam̄ ad̄sk̄ind n̄i map̄t̄p̄ī.**

Προσ-δι-αναγκάζω, viit: -άσω, **maī s̄l̄x̄ie- sk̄ īnk̄z.**

Προσ-δια-νέμω, viit: -νεμῶ, **maī īnp̄ar̄m̄ (wī m̄iž: m̄z maī īnp̄ar̄m̄) īnk̄z.**

Προσ-δια-νοέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, (nex: προσδιανοήθην, wī **чл:**) **m̄z maī p̄ndesk̄ īnk̄z.**

Προσ-δια-πιστάλέω (-πατταλέω), viit: -εύσω, **bat̄ čeva κς k̄iē neste čeva.**

Προσ-δια-πλάσσω (ττω), viit: -πλάσω, **maī īnk̄p̄d̄iesk̄ čeva ne līn ḡz altele.**

Προσ-δια-πολεμέω -ῶ, viit: -ήσω, **maī s̄v̄- b̄r̄shesk̄ čeva prin pessoiḥ.**

Προσ-δι-απορέω, -ῶ, viit: -ήσω, **maī am̄, saḥ prop̄iḥ īnk̄z wī o al̄z nedomipipe.**

Προσ-δια-πράσσομαι (-ττομαι), viit: -πρά- ξομαι, **maī l̄sk̄pez̄, maī s̄v̄b̄r̄shesk̄ īnk̄z čeva.**

Προσ-δι-χρπαίω, viit: -άσω, **saḥ -αῖω,**

maī x̄r̄p̄nesk̄, maī iāḥ īnk̄z prad̄z.

Προσ-δια-σφάω, -ῶ, viit: -ήσω, **desl̄x- shesk̄ čeva īnk̄z maī m̄z al̄.**

Προσ-δια-στέλλομαι, viit: -στελοῦμαι, **maī p̄nd̄iesk̄ (por̄sh̄nesk̄) īnk̄z čeva ne līn- ḡz altele; maī adaor̄z x̄n̄z ter̄min̄z, x̄n̄z xotap̄z la čeva; fak̄z aleas̄z (desl̄x̄uit̄z) īn̄voiāz κς čineva. (in At: **ḡreḥ: īn lok̄ ḥ de prod̄iast̄ellomai.**), [de xnde**

Προσδιαστολή (ή), **adaos̄z de x̄n̄z ter- min̄z īn īn̄voiāz saḥ xot̄p̄ipe. (bez̄i wī prod̄iast̄or̄ism̄s).**

Προσ-δια-στρέφω, viit: -στρέψω, **s̄v̄chesk̄, s̄p̄r̄im̄bez̄, st̄p̄ik̄z stapea nat̄pal̄z īnk̄z maī m̄z al̄.**

Προσ-δια-σύρω, viit: -συρῶ, **wī maī bat- jokoresk̄, maī des̄p̄reḡiesk̄ īnk̄z, saḥ maī m̄z al̄.**

Προσ-δια-ταράσσω (-ττω), viit: -ταράξω, **tr̄p̄ez̄p̄ īnk̄z maī m̄z al̄.**

Προσ-δια-τάσσω (-ττω), viit: -τάξω, **maī p̄iḥ la kale (p̄nd̄iesk̄), por̄sh̄nesk̄ īnk̄z wī altele.**

Προσδιατριβή (ή), **s̄v̄est: l̄x̄i...**

Προσ-δια-τρίβω, viit: -τρίψω, (κς **dat**): **net̄pek̄z ob̄iḥsit īn čeva, saḥ īnp̄rekn̄z κς čineva.**

Προσ-δια-φθείρω, viit: -φθερῶ, **maī st̄p̄ik̄z, maī tr̄p̄ez̄desk̄ īnk̄z.**

Προσ-διδῶμι, viit: προσ-θῶσω, (nex: προσέδωκα, wī **чл:**) **maī daḥ īnk̄z, saḥ wī al̄tsia.**

Προσ-δι-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, (nex: προσδιήλθον, wī **чл:**) = κς...

Προσ-δι-ηγέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, **maī povestesk̄ īnk̄z.**

Προσ-δικάζω, viit: -άσω, **xot̄p̄ez̄sk̄ prin j̄sd̄ikat̄z, κς čeva se k̄vine (este d̄pent̄z al) k̄iva, (Fran̄z:) adjuḡer.**

Προσ-δι-οικέω, -ῶ, viit: -ήσω, **maī īn- tokmesk̄ (p̄iḥ īn v̄zn̄z p̄nd̄iāz) īnk̄z čeva.**

Προσ-δι-ορθόομαι, -οῦμαι, viit: -ώσομαι, **maī īnd̄pentez̄ čeva ne līn ḡz altele; maī adaor̄z čeva κς d̄pent̄z (in adev̄ez̄, k̄rat).**

Προσ-δι-ορίζω, viit: -ίω, **p̄nd̄iesk̄ κς sk̄m̄uz̄tate, saḥ xot̄p̄ez̄sk̄ desl̄x̄uit̄ čeva, īm̄i daḥ p̄z̄ere xot̄p̄itoape. 2) maī f̄r̄z- d̄iesk̄ īnk̄z. [de xnde**

Προσδιορισμός (έ), **eksakt̄z xot̄p̄ipe, p̄n- d̄sipe de čeva; desl̄x̄uip̄e, saḥ modifi- kape de ter̄minī, s̄v̄t kape se xot̄pa- m̄le čeva, (Fran̄z:) restriction. (bez̄i wī prod̄iast̄ol̄h).**

Προσ-διώκω, viit: -διώξομαι, goneskš maĩ denapte.

Προσ-δοκάω (-έω, Ion:) -ῶ, viit: -ήσω, audentš (din minstš in minstš), adpstš; nɔdɔxɔdɔieskš. «Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν». Simb: Kped: (wi kx inf:) «Προσδοκῶντας ἀπολέσθαι». Ep: (wi pas:) «Τὰ προσδοκώμενα». Aks:

Προσ-δοκέω, -ῶ, viit: -δόξω, parš (mɔ sokoteskš) inkɔ wi... 2) mɔ xotɔpɔskš inkɔ ne lɔngɔ aɔteɔe.

Προσδοκῆμα (τὸ), obɛktɔɔ audentɔpiĩ, saš čeeɔ če se nɔdɔxɔdɔieshte. [προσδοκάω].

Προσδοκῆσιμος (ὁ, ἡ), = Προσδοκίμος, nɔdɔxɔdɔitš; adɔkɔtopɔ de nɔdejde. [din

Προσδοκῆσις, εὖς (ἡ), nɔdɔxɔdɔipe, a-tɔtentape de čeeɔ. [wi

Προσδοκῆτος (ὁ, ἡ), audentatš, nɔdɔxɔdɔitš. [wi

Προσδοκία (ἡ), nɔdejde; (ɔne-opi akt:) skornipe de nɔdejde; (pin intind:) ne-linihte. «Ἐχειν saš paréchein προσδοκίαν». Dm: [wi

Προσδοκίμος (ὁ, ἡ), audentatš, nɔdɔxɔdɔitš a veni, saš a fače čeeɔ. «Ἐπὶ δὲ Μίλητον στρατὸς ἦν προσδοκίμος». Ep: [προσδοκάω]. [de ɔnde

Προσδοκίμως, adv: kx nɔdejde, saš ne-linihte in audentape desnpe čeeɔ.

Πρόδομα (τὸ), čeeɔ če se dɔ in adaosš, maĩ mɔɔɔtš. [προσδίδωμι].

Προσ-δοξάζω, viit: -άσω, maĩ slɔveskš, maĩ krežš inkɔ čeeɔ.

Προσ-δοξοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, insɔɔɔɔ adɔɔɔɔɔɔ pɔpɔpi (idei), (ad:) fakš a maĩ slɔvi, a kpede čineva inkɔ čeeɔ.

Προσ-δέρπιος (ὁ, ἡ), folositorš la činɔ. [πρός, δέρπος].

Προσδοχή (ἡ), = Πρόσδεξις, priinipe kx mɔɔɔɔmipe.

Προσδραμὼν, οὖν, ὄν, nex: 2: de naptɔ: aɔ lɔi pɔɔɔɔɔɔɔɔ.

Προσδρομή (ἡ), aɔɔɔɔɔɔ kɔɔɔɔ čeeɔ. [προσδρέμω = πρὸςτρέχω].

Προσ-δυσκολαίνω, viit: -ανῶ, (kx dat:) kɔɔɔɔɔ inkɔ maĩ mɔɔɔ aɔɔɔɔ kɔiɔ, saš mɔ wi nekɔɔeskš inkɔ aɔɔɔɔ lɔi..

Προσ-δωρέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, maĩ dɔɔɔieskš inkɔ.

Προσ-εάω -ῶ, viit: -εάσω, maĩ lasš, maĩ inɔdɔitš inkɔ; saš lasš ne čineva a veni la..., a se aponia de...

Προσ-εγ-γελάω -ῶ, viit: -γελάσομαι, (kx dat:) inkɔ wi pɔižš de čineva.

Προσ-εγγίζω, viit: -ίσω, (kx dat:) mɔ

apɔniš, mɔ atinɔ de... [de ɔnde

Προσεγγισμός (ὁ), atinɔɔe, aponiɔe de čeeɔ.

Προσ-εγ-γράφω, viit: -γράφω, maĩ in-skipiš inkɔ, saš maĩ adaɔɔɔ in vɔe ɔpš in-skipiš (saš listɔ).

Προσ-εγγύαμαι ὦμαι, viit: -ήσομαι, maĩ keɔɔɔieskš inkɔ čeeɔ ne lɔngɔ aɔteɔe; saš mɔ pɔižš inkɔ wi keɔɔɔɔ nɔɔɔɔ čeeɔ.

Πρόσεγγυς, adv: ne aponaɔe, kɔt maĩ aponaɔe.

Προσ-εγ-καλέω -ῶ, viit: καλέσω, (kx ak: dip: wi dat: indip:) maĩ pɔɔɔskš inkɔ ne lɔngɔ ɔneɔe wi nɔɔɔɔ aɔteɔe; saš wi maĩ pɔɔskš inkɔ.

Προσ-εγ-κεῖμαι, viit: κείσομαι, stɔɔɔieskš inkɔ maĩ mɔɔɔ stɔimtopiɔd, adɔkš siɔɔ kx stɔɔiɔɔɔɔ meɔ.

Προσ-εγ-καλεύομαι, viit: -εύσομαι, (kx dat:) maĩ indɔmɔš inkɔ, saš maĩ mɔɔɔ.

Προσ-εγ-χέω, viit: -χεῶ, (nex: πρὸςενέ-χεα, wi chl:) maĩ topɔš inkɔ inɔɔɔɔɔɔ.

Προσ-εγ-χρίω, viit: -χρίσω, maĩ ɔnɔš inkɔ o datɔ kx alifie.

Προσ-εγ-χώννυμι, viit: -χώσω, varš inkɔ (ɔmɔɔɔ wi kx alitš) pɔimintš.

Προσ-εδαφίζω, viit: -ίσω, sɔpɔš la pɔ-mintš, (aɔɔ:) πρὸςουδίω, 2) sɔpɔiɔɔ, in-teɔeɔeɔɔ.

Προσεδρεῖα (ἡ), stɔɔɔitoaɔe meɔeɔe lɔngɔ čeeɔ; inɔpesoaɔe; (in ɔen:) stɔɔiɔɔɔ, siɔiɔɔɔ, (Fɔanɔ:) assiduité. [wi

Προσεδρευτικός, ἡ, ὄν, (wi adv:) -ιῶς, obɔɔɔitš a stɔɔi in tɔeaɔa sa. [din

Προσ-εδρεύω, viit: -εύσω, (kx dat:) meɔš lɔngɔ čineva; inɔpesopɔ. 2) stɔɔieskš, mɔ indɔɔɔɔieskš kx siɔiɔɔɔ la čeeɔ. 3) sintš asesopɔ, sɔpɔeantš aɔ kɔiɔɔ [wi

Προσεδρεία (ἡ), = Προσεδρεῖα, stɔɔiɔɔɔ. 2) asesopie, sɔpɔeantš (in slɔɔɔɔ). [din

Πρόσεδρος (ὁ, ἡ), [πρός, ἔδρα] meɔɔtopɔ lɔngɔ čineva; (pin intind:) stɔɔiɔtopɔ, saš kx stɔɔiɔɔɔ indɔɔɔɔitš la čeeɔ.

|| (sɔɔɔst:) = Πάρεδρος, (Fɔanɔ:) asesopɔ.

Προσέειπον, Ion: poet: in lɔkš de πρὸς-εἶπον.

Προσέθηκα, nex: 1: aɔ lɔi pɔɔɔiɔmɔ.

Προσ-εθίζω, viit: -ίσω, (kx dat: saš ak: indip:) obɔɔɔieskš ne čineva la čeeɔ. [de ɔnde

Προσθετισμός (ὁ), obɔɔɔiɔe la čeeɔ.

Προσ-έθου, 2: sing: nepɔ: de wiɔ: nex: 2: aɔ lɔi pɔɔiɔmɔ.

Πρόσθετος, pɔɔɔɔɔ: aɔ lɔi pɔɔiɔmɔ, viit: -εἶμι, in lɔkš de πρὸςθι:

Προσειδέναι, infin: αλ λβί πρόσειδα.
Προσειδής, έος (ό, ή), poet: asemenea
ла фауъ кк чинева. [πρός, είδος].

Προσείδον, nex: 2; αλ λβί προσοράω.

Προσεΐκα, At: in dokъ de προσείκα.

Προσ-εικάω, viit: -άσω, fakъ чева kam
asemenea кк.. 2) даъ кк sokoteala din
asemъnape saъ aлtъpape.

Προσεΐκελος (ό, ή), (кк dat:) asemenea,
kam asemenea кк.. [πρός, είκελος].

Προσεικής, έος (ό, ή), poet: [προσεικα
din προσείκω] = Προσεικέλος.

Προσ-ειλέω, -ω, viit: -ήσω, infъusрђ,
stpінrђ, deapъnђ no mosopђ, sълђ, saъ
remђ. [δάνω.

Προσειλήφα, tpe: de кк: αλ λβί προσλαμ-

Προσήλεια, tr: de кк: αλ λβί προσλαγχάνω.

Πρόσειλος (ό, ή), [πρός, είλη] = Προσή-
λιος, eksпsъ лa fepbиueaлa soapeлxи.

Πρόс-еиμi, viit: -έσμαι, (прел: προσήν,
шi чл:) sінtђ inпрехпъ, saъ adъoratђ no
лінrъ aлтеле in чева. "Тђ бiа πρόσσειν
έχθραι,, Ksn: "Τελειοτάτω ήγεμόνι τέσσα-
ρα δεΐ προσείναι,, Fil: (шi absol:) «'Εάν
μђ τō έκούσιον προσή,, Apsl: (шi in partiv:)
"Τс προσсн, saъ тх προσснт,, Lks: kile
ape чинева maі ne deasъpa; челе in др-
mъ adъorate (neste челе natspale) ха-
paktepistiche ale xнxи лскрђ. (se konf: кк

Πρόс-еиμi, viit: -еиμi, (прел: προσήν, шi
чл:) = Προсέρχομαι: (кърђia слжеште xне-
opи de viitopђ), mъ anponиђ, infъinesкђ;
(desnpe mђlepи) mъ inпрехпђ tpeuehto
(кк dat:). «Μηδένα αὐταῖς ἐθέλειν προσεί-
ναι,, Ksn: "Τō προσіόντι προσείναι,, a fi
lesne anponiatђ (npiimitopђ). "Πρόσειμi
тђ іерђ тpапiзђ,, Xps: mъ inпpъtъshesкђ
din sfintele laіne. «'Απ' Αἰγύπτου δὲ καὶ
Λιβύων ἐπανόστια προσήιε τάλαντα,, Ep: (шi
in partiv:) "Τά προσіόντα,, Lks: venitъpіe.

Προσειναι, prez: de inf: αλ λβί πρόσσειμι,
viit: -έсμαι. 2) nex: de inf: αλ λβί πρόσ-
еиμi, viit: -еиμi.

Προσειπον, nex: 2: (nepegл:) αλ λβί προσ-
αγορεύω.

Προс-είρω, viit: έρω, inпletesкђ, in-
fъshрђ, atipnђ, saъ kombinђ ne лінrъ чева.

Προс-εις-άγω, viit: -άξω, (nex: προσειτή-
γачоv, шi чл:) maі inтpodскђ inкъ adъorђ.

Προс-εις-ευπορέω -ω, viit: -ήσω, maі inкъ
пђiesкђ, inlesnesкђ (пpокpђ) inкъ чева.

Προс-εις-κρίνω, viit: κρίνω, maі barђ,
maі vіpђ inкъ чева.

Προс-είσκω, poet: (кк dat:) = Προσεικίζω,
kam asemъnђ кк чева.

Προс-εις-πράσσω (τω), viit: -πράξω, maі
inпlinesкђ inкъ шi aлгi banі.

Προс-εις-φέρω, viit: -εїссiω, (nex: προσ-
ειτήνεγκα, шi чл:) maі kontpibъeasкђ in-
къ, saъ кђiva. [de xnde

Προсσεισφορά (ή), adъoratъ kontpibъdie,
xapђ, saъ peshлатъ.

Προсείто, α 3: sinr: peps: de nas: tpe:
de кк: αλ noft: лβі προσήμι.

Προ-сείω, viit: -сείσω, kletink чева ina-
inte, saъ (кк dat: indip:) dīnaintea кђiva;
(nartik:). "Θαλλὸν προσείειν θρέμματα,,. Πλi.
μiind o kpaкъ, шi mepиnd inainte o kle-
tinђ, ka cъ o vazъ vita, шi cъ vie dъne
mine. (de xnde fir: "Ελπίδας («Θήρατρον
шi чл:) προσείειν τινί,, a nponne snpe
atpapepea, saъ amъpіpea кђiva. «Φόδον
προсείειν,, Tъч: (bezі шi έπισείω).

Προс-ек-δсінω, viit: -βήссoμαι, (nex: προσ-
εξέβην, шi чл:) esђ inкъ шi afapъ, fakђ
шi desbapкђ; lovesкђ, шi mъ xркђ ne
вpђжmъshesкъ kopavie.

Προс-ек-βзλλω, viit: -βзλō, skouђ (in-
tinђ) inкъ maі afapъ. "Γραμμήν—,, Lks:

Προс-ек-βoάω -ω, viit: -ήссoμαι, stpіrђ
tot de o datъ, saъ neste чева.

Προс-ек-дэроω, viit: дэpō, inкъ шi жс-
поіђ, saъ batђ.

Προс-ек-дэχομαι, viit: -дэξссoμαι, maі a-
шtentђ, nъdъждђiesкђ inкъ; saъ maі pri-
imesкђ inкъ чева de лa чинева.

Προс-ек-дидάσκω, viit: -διδάξω, maі in-
въуђ inкъ cine ne чинева чева.

Προсакέατο, Ion: in dokъ de προσάκειντο,
a 3: im: peps: de prel: αλ λβί πρόσκειμαι.

Προс-ек-δύω, viit: -δύссω, maі desbpaкђ,
maі desnoіђ inкъ.

Προс-ек-θλίβω, viit: -θλίβω, stopkнд maі
skouђ; saъ maі stpivesкђ inкъ кк totъl.

Προс-ек-θρώσκω, viit: -θpocъμαι, (nex:
προсεξέθорон) mъ asbіpђ penede, cъpђ a-
fapъ ne чева.

Προс-ек-κaiώ, viit: -καύссω, (nex: προσ-
εξέκηα, saъ -έкаυca) шi maі anpinђ, saъ
inвъпbіezђ inкъ.

Προс-ек-καλύπτω, viit: καλύψω, maі des-
koperђ inкъ.

Προс-ек-καίμαι, viit: -каїссoμαι, staђ emitђ
afapъ ne лінrъ чева.

Προс-ек-λέγω, viit: -λέξω, maі aлerђ in-
къ; (mіж:) alesђ fiind eђ aлerђ ne xpmъ
ne konлскpъtopи meі. (bezі шi προσαι-
ρέссoμαι).

Προс-ек-λογίζομαι, viit: іссoμαι, mъ maі
sokotesкђ, mъ maі rіndesкђ inкъ.

Προσ-εκ-λύω, viit: -λύσω, mai desfakš, mai sľveskš iňkš.

Προσ-εκ-μαίνομαι, viit: -μανούμαι, saš -μα-νήσομαι, iňkš mi nevšneskš kš totš.

Προσ-εκ-πέμπω, viit: πέμψω, mai por-neskš (daš afarš, skođš) iňkš, saš tot iňtp' o vreme.

Προσ-εκ-πηδάω -ω, viit: -ήσω, sšpš afa-ρš kštrpe...

Προσ-εκ-πίνω, viit: -πίνω, (nex: προσεξέ-πιον, mi čl:) veaš de totš (pĩnš iň fšndš) iňkš mi...

Προσ-εκ-πίπτω, viit: -πεσούμαι, (kš dat: saš ppen; ak:) kazš, saš mš avatš iň čeva

Προσ-εκ-πονέω -ω, viit: -ήσω, mai sš-vřšmeskš kš ostenearš iňkš mi aatš čeva.

Προσεκποτέον, posit: aľ ľšĩ προσεκπίνω.

Προσ-εκ-πρίσμαι, neĩtp: iň lokš de προσεξωνόμοι, mai peskšmšpřš iňkš (ĩtpř: pĩnč: nšmaĩ iňf: προσεκπρίσθαι).

Προσ-εκ-πυρόω -ω, viit: -ώσω, mai apĩn-zš (ĩnvšpšiezš) iňkš, saš mi mai mšľt.

Προσ-εκ-σπάω -ω, viit: -άσω, mai smšľgš (despřščĩnezš) iňkš, saš iňnpřešņš kš...

Προσ-εκ-ταπεινώω -ω, viit: -ώσω, mai š-mĩleskš (joseskš, desnpřešĩesekš) iňkš de totš.

Προσ-εκ-ταράσσω (τω), viit: -ταράξω, mai tšpřšpřš iňkš de totš mi aatš čeva.

Προσεκτέρος, α, ον, posit: aľ ľšĩ προσέχω.

Προσεκτικώς, ή, εν, čel če aře, saš čere ľšape a minte. [προσέχω]. [de šnde

Προσεκτικώς, adv: kš všrape de seamš. «Προσεκτικώς έχω». Ľks: amš ľšape amin-ľe, šľutš všřštopřš de seamš.

Προσ-εκ-τίλλω, viit: -τίλω, mai smšľgš iňkš, saš iňnpřešņš kš aatš čeva.

Προσ-εκ-τυφλώω -ω, viit: -ώσω, iňkš mi mai opřesekš de totš ne čĩneva.

Προσέκυρσα, poet: nex: 1: aľ ľšĩ προσ-κυρέω.

Προσ-εκ-φέρω, viit: -εξοίσω, (nex: προσ-εξήνεγκα, mi čl:) mai skođš iňkš. 2) mai pľšteskš adaosš ľa ľađdia de mai 'nainte.

Προσ-εκ-φοβέω -ω, viit: ήσω, mai snepřš iňkš, saš tot de o datš.

Προσ-εκ-χέω viit: -χεώ, (nex: προσεξέχεα, mi čl:) mai všpřš iňkš afarš.

Προσ-εκ-χλευάζω, viit: -άσω, iňkš mi vat-žokopřskš.

Προσέλα, poršņč: aľ ľšĩ προσελάω.

Προσέλαβον, nex: 2: aľ ľšĩ προσελαβόνα.

Προσελασίχ, mi Προσελάσις, εως (ή), a-ppropiere kšľape saš iň tšpšpřš; (iň čen:) penede pšvavš de kšľpřime, saš

atakš de pššořaskš kopavie mi čl: [din

Προσ-ελαύνω, viit: -ελάσω, đskš (por-neskš) čeva penede kštrpe čeva. «Μή προσ-ελα χέραι». Ep: nš pšne mĩna ne mine (ka sš mš iňpĩnřĩ). 2) (obĩč: nestp: saš čl: iňčel: iňpon, řřma, στρατόν, mi čl:) pšvšľesekš kšľape, saš kš oaste pĩnč: kš kšľpřime) asšņpa kšĩva; (iň čen:) iňaintezš, mš apřopřš. «Προσελαυνούσης ήμέρας». Ľks: [din

Προσ-ελάω -ω, viit: -άσω, poet: iň lokš de προσελαύνω.

Προσελευσις, εως (ή), venĩpe apřoane, apřopiere.

Προσ-ελέω -ω, [πρός έλος] poet: (pap) iň lokš de προσηλακίζω, desnpřešĩesekš, tšaktezš přš. «Τους μὲν δικαίους mi čl: προσελοῦμεν». Apřřf: (mi nas:) «Όρων έ-μαυτὸν ὧδε προσελοῦμενον». Esčľ:

Προσεληνός, α, ον, =Προσεληνος.

Προσεληνίς, ίδος (ή), paptik: fem: aľ ľšĩ προσεληνος || (pĩnč:) «Νύμφαι προσεληνί-δες». a ľe Arkadiēř.

Προσεληνος (έ, ή), mai bekš deķřt ľš-na (aša se nšmřaš Arkadienřĩ, ka sĩņčpřĩ nšmaĩ pššpřĩřĩ dĩn pšmĩntš, mi mai ve-ľĩ lokšĩtopřĩ ař Hēloponēsššľřĩ). [přš, se-ľřņņ].

Προσελθεĩν, nex: 2: de iňf: aľ ľšĩ προσ-έρχομαι.

Προσ-ελκύνω, mi Προσ έλκω, viit: -ελκύσω, (nex: προσελκυσα, mi čl:) tšpřš kštrpe, (mĩž:) iň naptea mea.

Προσ-ελ-λείπω, viit: -λείψω, mai amš ľĩpsš (ĩmřĩ mai tšesšľe) iňkš snpe iňde-pĩĩnĩpe. «Τὰ προσελλείποντα». Diod: čele če mai ľĩpsesek snpe iňdenpĩĩnĩpe.

Προσ-ελβώω -ω, viit: -ώσω, =Προσελέω.

Προσ-ελπίζω, viit: -ίσω, mai pšľšžkš-ľeskš iňkš.

Προσ-ελυτρόω -ω, viit: -ώσω, mai adao-řš mi aatš akopēřšmĩntš.

Προσελώδης, εος (έ, ή), čel apřoane de vavš, kam všľatosš. [πρός, έλος].

Προσ-εμ-βαίνω, viit: -βήσομαι, (nex: προσ-ενέδην, mi čl:) iňtpř, kalkš ne čeva; (řĩč:) mai desnpřešĩesekš, tšaktezš přš iňkš.

Προσ-εμ-βάλλω, viit: -βαλώ, mai varš iňpš-žĩtpřš (mi čl: saš nestp: iňtpřš) iňkš ne ľĩņņ aľteľe; ařņkš (mi čl: mš ařņkš) iňnpřešņš iňpšžĩtpřš, saš neste čeva.

Προσ-εμ-βριμάσμαι -ωμαι, viit: -ήσομαι, iňkš mi mai amēpĩņđš (kš mĩĩne, skřĩ-mĩĩnd dĩn dĩņđĩ, saš mšmĩnd).

Προσ-εμέω -ω, viit: -εμέσω, =Προσδύζω.

Προσέμιξα, nex: ал лѣ προσμιγνυμι.
Προσ-εμ-μικτεύω, viit: -εύσω, vtrind mīna
int̃xnt̃p̃x ñp̃t̃ĩx̃. (in Apst: se indp̃ent:
προσεμδατεύω).

Προσ-εμ-πάσσω, viit: -ώσω, maī pre-
s̃p̃r̃x̃ iñk̃x̃ ñ ĩnt̃p̃e...

Προσ-εμ-πεδῶ, -ῶ, viit: -ώσω, int̃p̃esk̃x̃
(iñk̃p̃ed̃ing̃ez̃x̃) iñk̃x̃ maī m̃x̃l̃t̃.

Προσ-εμ-πικραίνωμαι, viit: -πικρανοῦμαι,
m̃x̃ nek̃x̃esk̃x̃, m̃x̃ int̃p̃r̃ĩt̃x̃ iñk̃x̃ maī
m̃x̃l̃t̃ as̃x̃p̃a k̃ĩṽa. "Προσεμπικρανέσθαι:
ἐμελλον αὐτοῖσι". Ep:

Προσ-εμ-πίπρημι, viit: -εμπρήσω, (nex:
προσενέπρησα, m̃ĩ чл:) maī ap̃z̃x̃, maī ñp̃-
x̃oles̃k̃x̃ iñk̃x̃, sãx̃ iñp̃rex̃ñx̃ k̃x̃...

Προσ-εμ-πίπτω, viit: -πεσσομαι, (nex: προσ-
ενέπεσον, m̃ĩ чл:), (k̃x̃ dat:) maī kaz̃x̃ iñx̃-
nt̃p̃x̃, sãx̃ neste чева; m̃x̃ int̃m̃p̃x̃x̃ ne
l̃ĩñg̃x̃ ãl̃ẽl̃ẽ.

Προσεμπρήσω, viit: ал лѣ προσεμπίπρημι.

Προσ-εμ-πυρόω -ῶ, viit: -ώσω, maī a-
p̃riñz̃x̃ (iñṽx̃p̃ĩez̃x̃) iñk̃x̃, sãx̃ maī m̃x̃l̃t̃.

Προσ-εμ-φανίζω, viit: -ίσω, maī iñf̃x̃ĩm̃e-
z̃x̃ (doṽedes̃k̃x̃) iñk̃x̃.

Προσ-εμφέρει (ή), oape-kape asem̃x̃ñx̃-
tate. [din

Προσεμφέρης, εὖς (ό, ή), (k̃x̃ dat:) kam,
maī asem̃enẽa. [din

Προσ-εμ-φέρω, viit: -οίσω, (nex: προσενήνεγα,
m̃ĩ чл:) = Προσεμφορέω. 2) (m̃ĩx̃:) s̃ĩnt̃x̃
maī asem̃enẽa iñ чева, kam seam̃x̃ñx̃,
kam ad̃x̃k̃x̃.

Προσεμφερώς, adv: kam asem̃enẽa. [προσ-
εμφερός].

Προσ-εμ-φύρω -ῶ, viit: -ήσω, d̃x̃k̃x̃ (ka-
p̃x̃, ap̃x̃k̃x̃) iñx̃nt̃p̃x̃x̃ ne l̃ĩñg̃x̃ ãl̃ẽl̃ẽ;
(m̃ĩx̃: k̃x̃ gen:) maī var̃x̃ iñ siñem̃ĩ (m̃x̃-
ñĩnk̃x̃ l̃x̃kom̃em̃te) iñk̃x̃ m̃ĩ din...

Προσ-εμ-φύομαι, viit: -φύσσομαι, (nex: προσ-
ενέφυον, m̃ĩ чл:) m̃x̃ l̃ĩnes̃k̃x̃ iñk̃x̃ m̃ĩ maī
m̃x̃l̃t̃; m̃x̃ adaor̃x̃ ka o nat̃p̃ax̃x̃ iñs̃x̃ĩm̃e;
sãx̃ (m̃ĩx̃:) maī doṽĩndesk̃x̃ чева ka o na-
t̃p̃ax̃x̃ iñs̃x̃ĩm̃e.

Προσέναγχος, adv: k̃x̃ ñx̃g̃ĩñx̃ чева maī
'nainte. [πρὸς, ἑναγχος].

Προσέναχε, Dor: in lok̃x̃ de προσένηχε,
a 3: sinr: p̃ep̃s: de прел: ал лѣ προσνήχε.

Προσ-εν-δείκνυμι, viit: -δείξω, maī ap̃t̃ĩx̃
(doṽedes̃k̃x̃ iñk̃x̃) iñ fant̃x̃.

Προσενεγχεῖν, nex: 2: de inf: ал лѣ
προσφέρω.

Προσ-εν-εδρεύω, viit: -εύσω, maī iñde-
sk̃x̃ iñk̃x̃, sãx̃ (k̃x̃ dat:) ap̃roano de...

Προσενεκτέον, posit: ал лѣ προσφέρω.

Προσ-ενέπω, viit: -ενισπήςω, poet: por-

des̃k̃x̃ ad̃p̃es̃ĩnd̃s-m̃x̃ k̃x̃t̃p̃e чинева.

Προσ-ενεχυράζω, viit: -άζω, maī ĩãx̃ че-
ва ne l̃ĩñg̃x̃ ãl̃ẽl̃ẽ de зълор̃x̃.

Προσενήνεγμα, nas: m̃ĩ

Προσενήνοχα, akt: t̃p̃e: de k̃x̃: ал лѣ
προσφέρω

Προσ-ενθυμέομαι -σομαι, viit: -ήσομαι, (nex:
προσενεθυμήθην, m̃ĩ чл:) maī ñx̃ĩx̃ iñ r̃ĩn-
d̃x̃l̃ mẽx̃, m̃x̃ maī r̃ĩndesk̃x̃ m̃ĩ ãl̃t̃x̃ чева.

Προσ-εννέπω, poet: = Προσενέπω.

Προσ-εν-νοέω -ῶ, viit: -ήσω, maī var̃x̃
de seam̃x̃, maī iñỹel̃ẽr̃x̃ чева. "Καὶ γὰρ
ἄλλο τι προσεννόησα". Ksn:

Προσ-εν-συχλέω -ῶ, viit: -ήσω, maī s̃x̃-
p̃t̃r̃x̃ iñk̃x̃.

Προσ-ενώω -ῶ, viit: -ώσω, x̃nes̃k̃x̃ чева
iñp̃rex̃ñx̃ k̃x̃ ãl̃t̃a.

Προσ-εν-τείνω, viit: -τενῶ, int̃iñz̃x̃ чева
iñk̃x̃ maī m̃x̃l̃t̃ neste, sãx̃ iñx̃nt̃p̃x̃ iñ
чева. (p̃riñ int̃ind:) «Πληγὰς προσεντείνειν
τινί», Dm: (m̃ĩ s̃x̃t̃ĩng̃el: s̃x̃st:) «Ἐτέρως
προσεντείνειν», Pl: a ĩĩ maī da iñk̃x̃ m̃ĩ
ãl̃t̃e ṽx̃t̃ĩ.

Προσ-εν-τέλλω (-τέλλομαι), viit: -τελοῦ-
μαι, maī por̃x̃ñches̃k̃x̃ iñk̃x̃.

Προσ-εν-τίκτω, viit: -τέζομαι, (nex: προσ-
ενέτεκον, m̃ĩ чл:) ñask̃x̃, sãx̃ fak̃x̃ a se na-
x̃te iñk̃x̃ чева iñx̃nt̃p̃x̃ iñ...

Προσ-εν-τυγχάνω, viit: -τεύσομαι, (k̃x̃ dat:)
m̃x̃ int̃ĩl̃nes̃k̃x̃ k̃x̃ чинева.

Προσ-εν-υδρίζω, viit: -ίσω, m̃x̃ por̃t̃x̃ k̃x̃
des̃p̃rex̃ĩp̃e k̃x̃t̃p̃e чинева.

Προσ-εν-υφαίνω, viit: -ανῶ, ỹes̃x̃ ñ ĩnt̃p̃e
(ṽĩp̃x̃ ñ ĩnt̃p̃e ỹes̃t̃x̃p̃x̃) m̃ĩ ãl̃t̃e nest̃p̃ĩg̃ĩt̃p̃ĩ.

Προσ-εξ-σγριάνω, viit: -ανῶ, s̃x̃l̃ṽt̃x̃че-
sk̃x̃ iñk̃x̃ maī m̃x̃l̃t̃.

Προσ-εξ-αιρέω -ῶ, viit: -ήσω, (nex: προσ-
εξείλον, m̃ĩ чл:) maī ĩãx̃, maī sk̃oū̃x̃ iñk̃x̃
din чева sãx̃ din fĩĩng̃x̃ (p̃r̃x̃p̃x̃desk̃x̃)
ne l̃ĩñg̃x̃ ãl̃ẽl̃ẽ; (m̃ĩx̃:) maī ãl̃er̃x̃ sp̃re
int̃p̃rex̃ĩng̃apea mea.

Προσ-εξ-αίρω, viit: -αρῶ, maī ap̃dik̃x̃
iñk̃x̃ чева iñ s̃x̃s, sãx̃ ap̃dik̃ĩnd̃ maī ĩãx̃
чева ne l̃ĩñg̃x̃ ãl̃ẽl̃ẽ.

Προσ-εξ-αμαρτάνω, viit: -αμαρτήσομαι, (nex:
προσεξήμαρτον, m̃ĩ чл:) maī g̃r̃wes̃k̃x̃ iñ-
k̃x̃ m̃ĩ iñt̃p̃' ãl̃t̃x̃ чева.

Προσ-εξ-ανδραποδίζομαι, viit: -ίσομαι, m̃ĩ
ĩũĩ maī p̃oves̃k̃x̃ iñk̃x̃.

Προσ-εξ-αν-ίσταμαι, viit: -εξαναστήσομαι,
(nex: 2: προσεξάνεστην, m̃ĩ чл:) m̃x̃ m̃ĩ sk̃ol̃x̃
iñ s̃x̃s iñk̃x̃, sãx̃ pent̃p̃x̃ чева.

Προσ-εξ-απχάω -ῶ, viit: -ήσω, maī a-
m̃x̃nes̃k̃x̃ iñk̃x̃.

Προσ-εξ-απλόω -ῶ, viit: -ῶσω, desfъmъpъ (eksplikъ) mi mai mълt.

Προσ-εξ-αποστέλλω, viit: -στέλλω, mai ек-спедiezъ (порнескъ афаръ) inkъ, saъ in-прехъ къ.

Προσ-εξ-άπτω, viit: -άψω, aprinzъ (зъ-лъръскъ) inkъ mai mълt.

Προσ-εξ-αυγέω -ῶ, viit: -ήσω, desfъpъshesкъ чева къ o mai skъmъпъ ахкpape.

Προσ-εξ-ελαύνω, viit: -ελάσω, mai isro-nesкъ inkъ; (ел: saъ nestp:) esъ (mъ пор-нескъ) къ oaste asъnpa къiba.

Προσ-εξ-ελέγχω, viit: -ελέγξω, mai dъъ de fauъ (dъnedesкъ) inkъ, saъ mi mai mълt.

Προσ-εξ-ελίσσω (ττω), viit: -ελίξω, mai desfъmъpъ inkъ; (fir:) inwipъ inainte upin desfъmъpape (intindepe) mi aлi ostawъ.

Προσ-εξ-εργάζομαι, viit: -άσομαι, mai съ-вiрshesкъ prin лхkape mi aлiъ чева ne лiнгъ aлтеле.

Προσ-εξ-ερείδομαι, viit: -ερείσομαι, (кк dat: mi ак: кк prep:) mъ pezemъ tape ne чева, ка съ ажъnгъ xndeva.

Προσ-εξ-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, (nex: προσεγγίθων, mi чл:) (кк dat:) esъ, ка съ mъ dъkъ къtre...

Προσ-εξ-ετάζω, viit: -άσω, mai черче-тезъ inkъ.

Προσεξέυρησις, εως (ή), adъoratъ нъ-skochipe. [din

Προσ-εξ-εурίσκω, viit: -εурήσω, mai нъ-skochesкъ inkъ.

Προσ-εξ-ηγέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, mai експlikъ, saъ повesteskъ inkъ.

Προσ-εξ-ηπειρέω -ῶ, viit: -ῶσω, pefa-къ nekъpmat in konjuntъ.

Πρόσειξις, εως (ή), =Προσοχή.

Προσ-εξ-ιστήμι, viit: προσ-εχ-στήσω, adъ-къ inkъ mai mълt in snaimъ.

Προσειка, (tpe: de кк: in локъ de prez: ал лi προσείκω) sîntъ mai saъ kam ase-menea, =Παρεμφέρω; (prin intind:) sîntъ potpibitъ; (de xnde neneps:) "Προσεικει". =Προσθήκει; mi (naptu:) "Προσεικῶς". =Προσθήκων, potpibitъ, къvenitъ.

Προσεούρου, Ат: прел: ал лi προσουρέω.

Προσ-επ-αγγέλλομαι, viit: -αγγελῶμαι, mai fъrъddiesкъ inkъ.

Προσ-επ-άγω, viit: -άξω, (nex: προσεπή-γαγον, mi чл:) mai adaorъ inkъ neste ал-теле.

Προσ-επ-αινέω -ῶ, viit: -αινέσω, mai ладъ inkъ.

Προσ-επ-αίρω, viit: -αρῶ, mai apdikъ, inajъ inkъ, saъ mi mai mълt.

Προσ-επ-απτάομαι -ῶμαι, viit: -άσομαι, mai хдлескъ, mъръскъ inkъ mi pentpъ ал-тъ чева.

Προσ-επ-αν-έρομαι, viit: -ερήσομαι, mai penetъ inkъ întrepapea de mai 'nainte.

Προσ-επ-апείλέω -ῶ, viit: -ήσω, mi mai amepingъ inkъ; saъ adaorъ ла челе л-алте amepingъpi mi алта.

Προσ-επ-αράομαι -ῶμαι, viit: -αράσομαι, mai блestemъ inkъ.

Προσ-επ-άρχω, viit: -άρξω, mai гъвер-незъ inkъ ка кнъ enapxъ (vezъ ἐπαρχος).

Προσ-επ-αυξάνω (-αύξω), viit: -αυξήσω, kpesкъ чева inkъ mai mълt.

Προσ-επ-αυρίσκομαι, (nex: προσεπηυράμην) (кк den:) mai dosîndesкъ inkъ.

Προσεπειπεῖν, nex: 2: (nepгъ:) de inf: ал лi προσепилέγω.

Προσ-επ-εис-φέρω, viit: -εис-είσω, (nex: προσεπεισήνεγκα, mi чл:) mai kontpibiesкъ inkъ, mai adaorъ ла pre o dape. «Χάριν» — Пад:

Προσ-επ-ελπίζω viit: -ίσω, даъ къiba inkъ mai mълte нъdeждi.

Προσ-επ-εμ-θαίνω, viit: -θήσομαι, апъсъ, traktezъ pъъ inkъ mai mълt; saъ mi desnppeibiesкъ inkъ ne чineва in nepo-rouipea sa.

Προσ-επ-εμβάλλω, viit: -βαλῶ, mai întpe-вiръ mi алтеле inkъ neste челе de mai 'nainte.

Προσ-επ-εξ-εργάζομαι, viit: -άσομαι, de-съвiрshesкъ кк лхkapea чева inkъ mai mълt, saъ mi aлiъ чева ne лiнгъ aлтеле. [de xnde

Προσεπεξεργασία (ή), din noъ adъoratъ desfъpъuitoape лхkape.

Προσ-επ-εξ-εурίσκω, viit: -εурήσω, (nex: εὔρον, mi чл:) mai нъskochesкъ inkъ mi алте noxъ нъskochipъ.

Προσ-επ-εξ-ηγέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, повesteskъ, saъ експlikъ mai desлъwit mi aлiъ чева.

Προσ-επ-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, (nex: προσεγγίθων, mi чл:) mai netpekъ inkъ, saъ de mai mълte opъ xнъ локъ.

Προσ-επ-ερωτάω, -ῶ, viit: -ήσω, mai întpe-въ inkъ кк къpiositate; saъ mai fakъ inkъ mi алте întpeвpъ. [de xnde

Προσεπερωτητής, οῦ (ό), kape face жъ-diktъlopenitъ penetate întpeвpъ, (At:) ad-stipulator.

Προσέπεσον, nex: 2: ал лi προσπίπτω.

Προσ-επ-εύχομαι, viit: -εύξομαι, mai xpezъ inkъ mi алтеле.

ші плъsmxixpī.

bestitoape пѣспѣ) мѣ арѣѣ прииносѣ, ин-
тѣдѣѣ а се фаче чева.

Προσ-επι-φοιτάω -ῶ, viit: -ήσω, (κς dat:) мѣ дѣкѣ инкѣ маї дес ѡндева.

Προσ-επι-φύομαι, viit: -φύσσομαι, (nex: προσ-επέφυον, ші чл:) пестѣрѣ (мѣ naskѣ, saѣ мѣ lipeskѣ) маї ин ѡрмѣ, saѣ пе лінгѣ атеде neste чева.

Προσ-επι-φωνέω -ῶ, viit: -ήσω, адаорѣ ин vorpirea mea ка о екскламацие, saѣ enifonemѣ (bezī ἐπιφώνημα).

Προσ-επι-χαρίζομαι, viit: -ίσομαι, маї fakѣ инкѣ чева маї мѣлт ин харѣ, маї адаорѣ ші алѣ граѣе.

Προσ-επι-χειρέω -ῶ, viit: -ήσω, маї ин-
тrepinzѣ инкѣ; saѣ пѣѣ ші еѣ мѣна ла
чева supre ажѣторѣл челор-л-алѣ. 2) а-
даорѣ чева ка ѡнѣ доведиторѣл аргѣмѣнтѣ.

Προσ-επι-χέω, viit: -χέσω, маї топнѣ ин-
кѣ пе dasnpa.

Προσ-επι-χώννυμι, viit: -χώσω, маї ѡм-
пѣ, saѣ маї акоперѣ инкѣ кѣ пѣмѣнѣлѣ
грѣмѣдѣлѣ.

Προσ-επι-ψεύδομαι, viit: -ψεύσομαι, маї
минѣлѣ инкѣ, saѣ маї адаорѣ ші алѣ мин-
чѣнѣ.

Προσεπλάκη, pas: nex: 2; ал лѣї προσ-
πλέκω.

Προσ-επι-όμνυμι, viit: -ομύομαι, (nex: προσ-
επώμοσα) мѣ маї жѣрѣ инкѣ; saѣ адаорѣ
ші жѣрѣмѣнтѣ пе лінгѣ vorbele mele.

Προσ-επι-οφλισκάω, viit: -οφλήσω, маї
рѣмѣлѣлѣ даторѣ, saѣ виноватѣ (мѣ ші о-
sindeskѣ) инкѣ.

Προσεπτύγμην, pas: neste -σѣв: ал лѣї
προσπύσσω.

Προσ-ερανίζω, viit: -ίσω, адаорѣ чева
лѣатѣ де ла аатѣл. «Τὴν περίοδον παραπλη-
ρώματι λέξεως προσερανίσθαι». D: Ал: este
inplinitѣ кѣ ziverī лѣате де ічї де коло.

Προσ-εργάζομαι, viit: -άσομαι, маї кї-
шѣрѣ, saѣ сѣвѣрѣшескѣ чева инкѣ prin o-
stenelele mele; (κς dat: indip:) сѣвѣр-
шескѣ чева маї мѣлѣлѣ in laboarea кѣѣва.

Πρόσεργος (ὁ, ἡ), intrepzingatѣ, polpi-
vitѣ ла лѣкрѣ. [πρός, ἔργον].

Προσ-ερείδω, viit: -ερείσω, (κς dat: saѣ
пrep: ак: indip:) pezemѣ чева (ші ел:
saѣ мѣж; мѣ pezemѣ, saѣ стѣрѣшескѣ, saѣ
kazѣ кѣ тоатѣ rpestatea mea) пе чева.
«Τους ἐμπροσθίους τῶν ποδῶν τῷ τοίχῳ προσ-
ερείσας». Fав: «Κλιμακας τῷ τείχῳ προσ-
ερίσαντες». Плв:

Προσ-ερεύομαι, viit: -ερεύξομαι, (nex:
προσέρυγον, ші чл:) pīrīѣлѣ kīap in faga

кѣѣва; вѣрѣсѣ (пrep: ші fir:) neste чева.
«Κύματα προσερεύεται πέτρῃ». Л: O. is-
besk snimerind.

Προσ-ερέω -ῶ, viit: (пrepл:) ал лѣї
προσ-αγορεύω.

Προσ-ερίζω, viit: -ίσω, мѣ dispitѣ (мѣ
лѣнтѣ) кѣтpe чѣнева.

Προσ-έρομαι, viit: -ερήσομαι, = Προσερωτάω.

Προσ-ερπύζω, viit: -ύσω, ші

Προσ-έρπω, viit: -έρψω, (nex: προσείρ-
πυσα, ші чл:) мѣ апропѣлѣ tipinds мѣ saѣ
кѣте пѣгѣнѣлѣ пе nesimpite; (noet:) sose-
skѣ neste пѣгѣнѣлѣ. «Τὸν προσέρποντα χρο-
νον». viitorpѣл timпѣ.

Προσ-ερυγάνω, viit: -ερεύξομαι, = Προσε-
ρεύομαι.

Προσ-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, (nex:
προσῆλθον, ші чл:) (κς dat: saѣ ак: кѣ пrep:)
вѣлѣ, saѣ мepѣлѣ кѣтpe чѣнева, мѣ апропѣлѣ;
мѣ intilneskѣ; (trxnemte) мѣ инпrepѣнѣ;
(in ven:) sintѣ ин pелацие кѣ чѣнева;
мѣ дѣкѣ ла temple, стѣ мѣ porѣ (bezī
πρόσδος), saѣ (Bisep:) стѣ мѣ кѣтмѣнѣлѣ;
(prin intind:) шѣ инкѣнѣ; saѣ мѣ кѣтмѣ-
нѣлѣ; saѣ мѣ fakѣ проселѣлѣ (ал вpe snei
peliqī); (desnpe venitpī) мѣ адѣнѣ.
«Νῦν ἐλάττω ἢ πρόσθεν προσέρχεται αὐτόθεν
(ἀπὸ τῶν ἀργυρίων)». Ksn: (bezī ші πρόσσειμι).

Προσ-ερωτάω -ῶ, viit: -ήσω, маї intrepѣлѣ
инкѣ.

Προσεσηρῶς, tre: de кѣ: (in локѣ де
prez:) ал partч: лѣї προσαίρω.

Προσέσθαι, mij: nex: 2: de inf: ал лѣї
προστήμι.

Προσ-εσθίω, viit: -έδομαι, (nex: προσέ-
φαγον, ші чл:) маї мѣнѣлѣ инкѣ, saѣ ин-
пrepѣлѣ кѣ чева (ка лerѣмѣ).

Προσεσκληγῶς, tre: de кѣ: (in локѣ де
prez:) ал partч: лѣї προσκέλλω.

Προσεσπέριος, ші Προσέσπερος (ὁ, ἡ), чел
кѣтpe ауѣсѣ, saѣ кѣтpe seapѣ, апѣсанѣ,
saѣ де seapѣ. || (next: im:) «Προέσπερα,
ші «Τὰ προέσπερα (Dop: in локѣ де προσ-
έσπερα)». Tкр: кѣтpe seapѣ, insepat. [πρός,
ἔσπερα].

Προσ-έσχατος (ὁ, ἡ), kape стѣ пѣсѣ, saѣ
се аѣлѣ ла челе маї де mapiine пѣрѣлѣ
а ле (ла хотapeле) вpe ѡнѣлѣ локѣ (kon-
junctѣ nemijлочит). (in Stp: се indpent:
προσέχστατος). [πρός, ἔσχατος].

Προσέσχε, а 3: sinn: пepс: de nex: 2:
ал лѣї προσέχω.

Προσ-εταρίζω, viit: -ίσω, fakѣ пе чѣнева
somѣлѣ (товарѣшѣ) ал кѣѣва; ші (мѣжкѣ ак:)
инѣлѣ fakѣ товарѣшѣ пе чѣнева; (in ven:)

mъ familiezeš, dovîndeskъ pелaдиi къ чинева. [de xnde

Προσεταιριστός, ή, ον, întovъpъmitš, in-sođitš (familiatš) къ чинева.

Προστέθειν, pas: nex: 1: ал лѣи прот-тіθημι.

Προστέτος, α, ον, posit: ал лѣи προσίεμι.

Προσέτι, adv: înkъ ne lînrъ ačestea, saš afapъ de ačestea. [πρός, έτι],

Πρόσευγμα (τό), [προσεύχομαι] obîektš de pъgъčisne; saš fъgъđsinъz kъtre zeitate.

Προσ-ευεργετώ -ω, viit: -ήσω, mai a-daorš ла fachepe de vine; saš înkъ fakъ шi vine кѣйва.

Προσ-ευθύνω, viit: -υνώ, Iaš sokotealp de ла чинева, алъtpîndъ 'i sokotelele inre dînseae snpe potrivipe.

Προσ-ευχαίρεω -ω, viit: -ήσω, imî inpre-szîngezš vremea (mъ îndeletnicheskъ) ла чева.

Προσευκτήριον (τό), локъ de pъgъčisne. 2) = Προσευχή. [шi]

Προσευκτήδος, ή, ον, къvenitš, saš folo-sitorš ла pъgъčisne. 2) îxbitorš de (o-bîchpitš) а se înkîna. [προσεύχομαι].

Προσ-ευάζω, viit: -άζω, (къ dat:) mъ кълкъ aproane de чинева.

Πρόσευξις, εως (ή), = Προσευχή.

Προσ-ευπορέω -ω, viit: -ήσω, (къ dat: indip:) mai къpъieskъ ne чинева (шi mîж: mъ mai къpъieskъ) înkъ de чева.

Προσ-ευρίσκω, viit: -εὐρήσω, (nex: прот-εῖρον, шi чл:) mai гъseskъ, mai пъско-чeskъ înkъ чева.

Προσ-ευχαλῶ -ω, viit: -ήσω, imî inpre-szîngezš vremea inlp' o bъnt înde-letnivipe.

Προσευχή (ή), pъgъčisne къtre Dxmne-zeš. 2) kasъ de pъgъčisne. [πρός, εὐχή].

Προσ-εύχομαι, viit: -εὐξομαι, (къ dat: saš fъpъ) mъ porš лѣи Dxmnezeš, imî fakъ înkîpъčisneae; (къ ак:) pъrîndъ mъ черš чева de ла Dxmnezeš. «Νίχη» —. Ksn: (Elen: Γ': β'. 22).

Προσ-εφ-αφμόζω, viit: -όσω, mai potri-veskъ, аплікъ înkъ ne чева.

Προσ-εφ-ευρίσκω, viit: -εὐρήσω, = Προσ-ευρίσκω.

Προσέχεια (ή), nemîжлочitъ inвечîнаpe, konçinere, (Fpanç:) adhérence, 2) (çne opî) = Προσχή. [din]

Προσεχής, εως (ό, ή), (къ dat:) konçi-nîš nemîжлочit de чева; пssъ алъtprea къ чева, вechîнš; (flsf:) nemîжлочitš; (de-snpe timnš) чel de кърînd; (çne-opî) fъpъ

kazš) екspъšš ла nemîжлочite atакъpîa ле vîntъpîlop saš валъpîlop mъpîi. «'Αλίμε-νος καί προσεχής αἰγιαλός». Stp: (desnpe omš) de aproane familiatš, pелaçionatš къ чинева; saš nîponitš ла лъкръл szš, sîlîtopš, (Fpanç:) assidu. [шi]

Προσεχόντως, adv: (de partç:) къ въга-pe de seamъ. [din]

Προσ-έχω, viit: -έξω, (nex: προσέσχω, шi чл:) mai амš înkъ ne lînrъ алтеле (Plat: mi Sof). 2) (mai des) dîš чева а-proane de чева; (de xnde prinç: inpre-çntъ къ шi fъpъ vаъv) аuronîš kopavîa (saš tparš къ kopavîa) ла dъpъmš; (çne-opî) desvapкъ ne çskatš. «Τίς σε προσέ-σχε»; Sof: «Προσχόντες τὰς νῆας ἀπέβησαν εἰς τὸν αἰγιαλόν». Ep: (шi el:) «Προσχών ἐς Φάληρον τὴν στρατιὴν ἀπέβησε». Ep: «'Α-ναγκάσιν εἴη τῇ νηὶ προσέχειν εἰς Ρόδον».

Dm: (шi in uapç:) «Προσέσχω πρὸς τὴν Σίφνον». Ep: (шi fъpъ preп:) «Πόθεν πλέ-ων προσέσχες τήνδε γῆν». Sof: (шi 3:) (fir: inpreçntъ къ шi fъpъ τὸν vоъv) imî амš mintea nîponitъ (mъ îndeletnicheskъ къ лъape а minte) ла чева; çpmezš si-стема (sintš çpмъtopš ал) кѣйва. «Παι-δικαῖς πράγμασι προσέχοντα τὸν νοῦν». Ksn: «Προσεῖχε τοῖσι γυμνασίοις». Ep: «Προσε-χεν τῷ πολέμῳ». Lks: «Πρόσεχε σεαυτῷ». Škr: (шi къ çen: къ preп:) «Προσέχετε ἀπὸ ...». Škr: 4) (mîж: saš nestp:) mъ dîš stpîns, mъ lîneskъ. «Ὅτι πρόσχοιτο τῷ λοντῷ». Ep: op че se va lîni dassnра.

Προσεχῶς, adv: aproane, lînit, in kon-çinere; (desnpe timnš) акsm de кърînd; saš neste пъçinš, îndatъ; (çne-opî) = Προс-εχόντως. [προσεχής].

Προσέψημα (τό), = Προσόψημα. [προσέψω].

Προσεψία (ή), konвopъipe de netpeче-pe, (Fpanç:) causerie. [πρός, εὐψία din êпw].

Προσ-έψω, viit: -εψήσω, ferbš чева mъл, saš inpreçntъ къ алтеле.

Προσέψиз, nex: ал лѣи προσείγνυμι.

Προσεψιος (ό, ή), чel къtre pestpîitš, pestpîteanš. [πρός, εὖως].

Προσ-εψύγνυμι, viit: -έψύξω, (къ dat: in-dip:) înkъrš (летš, çneskъ) къ чева.

Προσ-εψυῖω -ω, viit: -ώσω, înkъ шi o-sîndeskъ ла шtpafš, saš глоавъ; шi mai пъгъbeskъ înkъ ne чинева.

Πρόσηρος (ό, ή), аproniatš de жънеде, flъkъlîawš ka de 12—13 anî. [πρός, ήδη].

Προσηγορέω -ω, viit: -ήσω, = Προσαγο-ρεύω. [προσήγορος]. [de xnde

Προσηγόρημα (τό), in lokē de προσήγο-
ρευμα.

Προσηγορία (ή), = Προσαγόρευσις. 2) πρ-
μιρε; (dēne Stoici) nēme komēnē. [mi

Προσηγορικὸς, ἡ, ὄν, (mi ad:) -κῶς, κῶ-
venitē, saē folositorē la nēmiρε. «Ὁνο-
μα προσηγορικόν». Γpm: nēme komēnē. [din

Προσήγορος (ὁ, ἡ), salstētopē (xepetisi-
topē) de чинева. «Εὐγμάτων — ». Sof: 2)
(pas): salstatē de чинева, kēnoskēlē, fami-
liarē; (desnpe лкр:) proporcionatē.
«Ἀλλήλοις ποταγόρα». Stb: kē pelagie,
invoite întpe dinsele. [πρὸς, ἀγορά].

Προσ-ήδομαι, viit: -ησθήσομαι, mē bekēpē
(mē mēlēmēsē) de чева, saē inē māi
mēl.

Προσ-ήναι, prel: al lēi πρόσεμι, viit: -εμι.

Προσ-ήξει, 2: sinr: neps: de pas: tpe:
de kē: al lēi πρόσείσω.

Προσηκάμην, miж: nex: 1: al lēi προσ-
ήμι.

Προσηκόντως, adv: (de nartē) dēne kē-
viinē, saē kēdepe. [din

Προσ-ήκω, viit: -ήξω, = Προσέρχομαι,
viē kētre; (fir: desnpe лкр:) mē intin-
zē (ажзнг) pēnē la, mē anpōiē (kē
ak: kē pren:). «Τὰς προσήκουσας ὀχλας ἐπὶ
τόν ποταμόν». Ksn: «Τού πρὸς ταῦτα προσ-
ήκοντος θεάτρου». Ksn: (mi fēpē kēzē)
«Εἴπερ ὡς φίλοι προσήκετε». Sof: aūi ven-
nit. (de znde 2) (osic: fir: in a 3: neps:)
se kēvine, se atinē; se dedēve, ape pe-
lagie; este a kēiba; este de kēviinē, se
notpivēnte; (mi absol:) este de kpezst.

«Προσ-ήκει μοι τῆς πόλεως». Dm: nē sintē
stpeinē de opamē. «Τί οὖν προσήκει; δῆτ'
ἐμοὶ Κορινθίων»; Apstf: ye amē eē a fave
kē...? «Δικαιοσύνης οὐδὲν ὑμῖν προσήκει».

Ksn: (bezī mi mēteimi). «Ἀρχῆς οὐδὲν
προσ-ήκει, ὅς τις μὴ βελτίων εἴη τῶν ἀρχο-
μένων». Ksn: «Εἰ κατὰ τοῦτο οἶε σοι προσ-
ήκειν τῶν τούτου». Dm: «Τὰ δ' ἐπένεινα
προσ-ήκειν τῷ Γέτῃ». Epd: (mi kē inf:)

«Ἀναμνήσθητε τοὺς τῶν προγόνων τῶν ἡμε-
τέρων κινδύνους, ἵν' εἰδῆτε, ὡς προσήκει ὑμῖν
ἀγαθοῖς εἶναι». Ksn: (mi kē ak: kē pren:)
«Οὐδὲν πρὸς Πέρσας προσήκει: τοῦτο τὸ πά-
θος». Ep: (mi in nartē). «Τὸ προσήκον
ἐκάστῳ ἀπονέμειν». Pl: «Τόποι προσήκοντες
ἀρετῇ». Pl: (mi absol:). «Καὶ τὸ καλὸν
καὶ τὸ προσήκον ὁρῶν». Tkr: «Ὡς προσήκον
Ῥωμαίοις». Aks: 3) sintē in pelagie, saē
proporcie kētre чева; (de znde nartē)
in nartē: inprezē kē mi fēpē γένει) mē
padeskē. «Τού παντός τὰ μέρη προσήκει ἄλ-

λήλοις». Sin: «Ἦν δέ τι καὶ Λιβία κατὰ
γένος προσήκων». Pl. (mi absol:) «Βασι-
λέως προσήκοντες τινες». Tēy: pēde. «Γυ-
ναῖκες αἱ προσήκουσαι». «Ὁ προσήκων ἐγ-
γύτατα». Tēy: чеa mai de aproape pē-
dē. (mi in adiekt:). «Τὰς προσήκουσας ἀ-
ρετὰς». Tēy: propriele biptēgi.

Προσ-ήλθον, nex: 2: al lēi προσέρχομαι.

Προσ-ήλθω, viit: -άσω, eksnēlē la soa-
pe. [din

Προσ-ήλιος (ὁ, ἡ), (τόπος, lokē) pēsē in
drents.1 soapealē. [πρὸς, ἥλιος].

Πρόσ-ήλος, grem: in lokē de πρόσσελος.

Προσ-ήλώ -ω, viit: -ώσω, balē чева in
kēle, piponeskē; (Bisep:) pēstirneskē.

Προσ-ήλυσις, εως (ἡ), = Προσέλευσις.

Προσ-ήλυτοις, εως (ἡ), sēbst: al lēi ...

Προσ-ήλυτός, viit: -εύσω, lokēieskē in
stpeinēlate zndeva ka...

Προσ-ήλυτος (ὁ, ἡ), [neintp: προσελεύθω
= προσέρχομαι] stpeinē venitē dintp' alē
narte, mi amezatē kē lokēinga zndeva,
= Πρόσ-ήκος (bezī mi ēphlēs); (in bekēla
testmīntē) pērinē venitē la Isdaismē,
mi tpakatē de posē; (in pen:) proseleitē,
alētpatē la o pelagie dintp' alēla.

Προσ-ήλωσις, εως (ἡ), vēlate in kēle, pi-
ponipe. [προσ-ήλώ].

Πρόσ-ημαί, (fēpē viit:) = Προσκάθημαι.

Προσ-ημαίνω, viit: -ανῶ, pēvesteskē pin
semne; (in pen:) pēzikē; porēneskē;
«Ὅπως ὁ κῆρυξ προσημαίνει τοὺς αὐτοῖσι». Ep:
[de znde

Προσ-ημαντικός, ἡ, ὄν, pēinsemnētopē de
чева (kē pen:). «Τού μέλλοντος — ». Aks: [mi

Προσ-ημασία (ἡ), pēvestipe pin semne,
pēinsemnape de чева.

Προσ-ημεῖω -ω, viit: -ώσω, = Προσ-ημαί-
νω. 2) (miж:) laē insemnēpi, fakē ob-
servagii mai 'nainte.

Προσ-ήμεν, At: in lokē de προσ-ήμεν,
im: al lēi προσ-ήμην.

Προσ-ήμερος (ὁ, ἡ), dēinitopē de o zi
nēmaī, vēmēlnikē, tpokētopē. [πρὸς, ἡ-
μέρα].

Πρόσ-ημερον (τό), semnē de mai 'nainte,
pēvestipe. [πρὸς, σῆμα].

Προσ-ήνεγκν, nex: 1: al lēi προσφέρω.

Προσ-ήνεικ (ἡ), blēndēge, blājiniē.
[προσ-ήνης].

Προσ-ήνεμος (ὁ, ἡ), eksnēsē la vintēpi.
[πρὸς, ἀνεμος].

Προσ-ήνης, εως (ὁ, ἡ), (innpot: de ἀπη-
νῆς, ad:) blēndē, blājiniē, de vēnē voip-
mē; (desnpe лкр:) vēsēlitopē, plēkēlē;

(κς dat.) potpivīš, vknš la čeva. «Ἔστι δὲ οὐδὲν ἥσσον τοῦ ἐλαίου τῷ λύχνῳ προσήνεσ». Ep: [πρὸς, ἐνηγς]. [de xndo

Προσηνέη(ή), Ion: in lokš de προσήνεια. [mi
Προσηνῶς, adv: κς vlndege; (fir:) in-
chet; κς indeminzate.

Προσηζα, (prea rap) nex: 1: al xš
προσάγω.

Προ-σήπω, viit: -σήψω, xasč čeva a pš-
trezi mai 'nainte (bezī mi προσωλίζω). ||
(mij: tre de κς: in lokš de prez:) Προσέ-
σηπα, sintš de mai 'nainte pšpedš.

Προσ-ηχέω -ῶ, viit: -ήσω, pesxš kštre.
«Τῇ θαλάσῃ—». Fastp:

Προσηχῆς, ες (ό, ή), pesxštorš kštre...
[πρὸς, ήχῶ].

Προσηφός (ό, ή), poet: in lokš de προσ-
εφός.

Πρόσθα, adv: Εολ: in lokš de πρόσθε.

Προσ-θανέω -ῶ, viit: -ήσω, (κς dat.)=
Προσθάημαι.

Προσ-θάλπω, viit: -θάλψω, inkxzeskš
čeva stind innotpivš, saš neste čeva; saš
inkxzeskš inkš mai mšlt; (med:) vinde-
kš prin kaxde kataplasmе, saš fomente.

Πρόσθε, adv: in lokš de πρόσθεν.

Προσθεῖναι, nex 2: de inf: al xš
προστίθμι.

Πρόσθεμα (τὸ), op че pšš xinit, apai-
katš ne čeva (sxplēmintš); (med:) ka-
taplasmъ, saš (Ital:) fomentš; (zne-opi)=
‘Υποθετὸν, sxpneaxš mi xa: pšš in xezxš
(supre inlesnipea demertxior). [προσ-
τίθμι].

Πρόσθεν, mi poet: Ion: πρόσθε, [πρὸς]
adv: saš (κς men:) in insemnape ppo-
sigionale de lokš, saš de timnš, inainte,
saš dinainte; mai 'nainte. «Πρόσθεν ἔχω,
saš ποιῶμαι τι». Aks: xšš čeva dinainteа
mea de ppenazъ. «Πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα».
Ia: N. «Πρόσθεν τίθμι, saš ἄγω τι». Aks:
pšepš. «Πρόσθεν γίνομαι τι». Aks:
intpekš, kovšpšesxš. «Πρόσθεν πόλις».
Ia: X. «Στῇ δὲ πρόσθ' ἵππων». Ia: Θ.
«Τεύχε' ἔθιξε πρόσθεν Ἀχιλλῆος». Ia: T.
(mi fir:). «Πρόσθεν φίλων τοκέων ἀλό-
χων τε καὶ υἱῶν». Ia: Φ. (mi dšne men:).
«Τάων δὲ πρόσθ'». Ia: Π. «Πρόσθεν ἐμοῦ
τὴν γνώμην ἀποφαίνεσθαι». Ksn: (mi aš-
sol:) «Πρόσθε λέων, ἐπίθεν δὲ θράκων». Ia:
Z. «Φοῖτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ', ἄλλοτε ἐπι-
σθεν». Ia: E. (mi timn:). «Ἡρώες, τοὶ πρόσ-
θεν ἐγένοντο». Tkr: «Οὐ πρόσθεν, πρὶν ἔν».
Ksn: (mi κς aptik:). «Ὁ («Ἡ «Τὸ) πρόσ-
θεν». Aks: «Μηδέν τῶν ἐπισθεν κινεῖσθαι,

πρὶν ἂν ὁ πρόσθεν ἡγήται». Ksn: «Τῶν πρόσ-
θεν ἡρώων Ia: I. «Ἐν τῷ πρόσθεν (χρόνῳ)».
Aks: «Τῇ πρόσθεν (ἡμέρᾳ)». Aks: «Εἰς τὸ
πρόσθε παριέναι πειρώμενοι». Ep: (mi κς
men:). «Εἰς τὸ πρόσθεν τῶν ὀπλων». Ksn:
«Δύο δὲ τράπεζαι: ἐν τῷ πρόσθεν αὐτῶν ἐ-
κείσθην», Lis:

Πρόσθες, nex: 2: de porxnc: al xš
προστίθμι.

Πρόσθεσις, εως (ή), adxoipe; saš ada-
osš, sxplēmintš; axštorš, konlxkape.
[προστίθμι].

Προσθετός, α, ον, posit: al xš
προστίθμι.

Προσθετέω -ῶ, viit: -ήσω, (med:) xšš sx-
pneaxš (saš altx čeva) supre inlesnipea de-
mertxii pnteneaxš. [προσθετὸν]. [de xnde

Προσθετής, εως (ή), =Πρόσθεσις.

Προσθετικός, ή, ον, (Astpm:) adxoipio.
pš la ixceala sa, saš pšvitorš deκpšx
sxš. [din

Πρόσθετος, ή saš cš, ον saš cν, adxo-
ratš, pšš in xpmъ ne dasxpra, (Franz:)
postiche. «Κόμῃ—». Ksn: pšxkъ. «Προσ-
θετὰ (se inq: φάρμακα)». Med: = ‘Υποθετὰ.
|| (sxst:) «Πρόσθετος». Ia: pōvš pentpъ
datopie, (It:) addictus. [προστίθμι].

Προσ-θείω, viit: -θεύωμαι, alexpš kštre
čineva.

Προσθήκη (ή), adxoipe, krextepre; a-
daosš, sxplēmintš; enisodš (bezī ἐπει-
σώδην); (zne-opi) axštorš. «Θεῶ προσθή-
κη». Sof: «Ἐν προσθήκῃς μέρει γεγέννησθε».
Dm: apš axšns ka xšš adaosš, de pri-
sosš. [προστίθμι].

Πρόσθημα (τὸ), =Πρόσθεμα.

Προσθήσω, viit: al xš
προστίθμι.

Προσ-θιγγάνω, viit: -θίζωμαι, (nex: προσ-
θιγγόν) atinrš; apšxš.

Προσθίδιος, poet: in lokš de...

Πρόσθιος, α saš cš, ον, čea de dinain-
te. «Σκέλη τὰ πρόσθια». Ksn: «Τράματα
πρόσθια». Aks: čele din faqъ. [πρόσθεν].

Προσ-θλίβω, viit: -θλίψω, apšš čeva
neste, saš tape; stpivesxš de totš. [de xnde

Πρόσθλιψις, εως (ή), apšsape, stpivipe
neste čeva.

Προσθόδομος (ό, ή), poet: xokštorš de
mai 'nainte al xneī kase. 2) (sxst:) nap-
tea de dinainte a xneī kxšdipī (innpot:
de ἐπισθόδομος). [πρόσθεν, δόμος].

Πρόσθου, a 2: sinr: pšps: de mij: nex:
2: al porxnc: xš
προστίθμι.

Προσ-θροέω -ῶ, viit: ήσω, poet: vorpē-
skš kštre čineva.

Προσθύμιος (ό, ή), poet: čol dšne inimš

(dopingъ), πλῆκτιδ. [πρὸς, θυμός].

Προσ-ιτρεύω, viit: -εύω, stpriešesk in lekšipea žnšī volnavš.

Προσιδεῖν, nex: 2: de inf: al lšī προσ-οράω.

Προσ-ίζάνω, mi Προσ-ίζω, viit: -ίζω, wežš aproane de, saž ne čeva, mž lī-neskš de čeva. «Κεῖνη μῶμος οὐ προσίζανει». Sim: 2) roneskš kš stpšingz.

Προσ-ίημι, viit: προσήσω, (nex: προσήκη, mi mīk: προσήκην, saž προσέμην, mi чл:) nopneskš kštre čeva; anponiš; (ovīč: mīk:) lasž a se anponia de mine, imī anponiš; (de žnde) priimeskš; inrēdsīk; sšferš. «Ὁ ἵππος τὸν ἀναβάτην οὐ προσίεται». Ksn: «Τούτον μὲν οὐ προσίεσθαι εἰς ταῦτ' ἡμῖν». Ksn: «Δεόμενον φαρμακίας, καὶ οὐ προσέμενον φάρμακον». Ksn: (mi fir:). «Ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐ προσίεται». Ep: «Ἦτταν οὐ προσίεται». Ksn: este nešipitš: (mi in-prot:). «Τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων· ἐν δ' οὐ προσίεται με». Apstf: nš se linewte de mine. «Τούτ' οὐ δύναιται με προσέσθαι». Apstf:

Προσίησαν, poet: in lokš de προσίσαν, a 3: im: pers: de прех: al lšī προσήμι.

Προσ-ιχνέομαι, -οῦμαι, viit: -ίχομαι, (nex: προσιχόμεν, mi чл:) mž dēkš kštre, saž mž anponiš; (prinč: ka pšgžtopš) mžzš-ieskš la... (kš dat:). [de žnde

Προσίχτω, oros (š), poet: nšzšitopš la čineva, pšgžtopš de ажtopš.

Προ-σίνωμαι, viit: -σινώμαι, batšmš maī 'nainte.

Προσ-ιπάζομαι, viit: -ισομαι, mi

Προσ-ιπτεύω, viit: -εύω, mž anponiš kšlare.

Προσ-ίπτωμαι, viit: προσπτήσομαι, (nex: προσέπτω, mi чл:) sšopš kštre, mž anponiš sšpšind; (poet:) meprš assupš, saž innpresnž.

Προσ-ίσω -ω, viit: -ώω, notpiveskš alžšpind žna de alta, le fakš de o notpivš.

Προσ-ίστημι, viit: -στήσω, (nex: προσέστησα, mi 2: προσέστην, mi чл:) ašezš (mi mīk:) staž aproane de čeva, mž anponiš; (prin intind:) ажtš, staž kšīva, il okpoteskš; (fir: kš ak:) viš in mintea kšīva. «Ὡς δὲ ἄρα μιν προστήναι τούτῳ». Ep: 2) staž infintš (ka žnš osš) in rītš kšīva; (de žnde fir:) staž innotivš; (de-špre lškr:) sšpšpš, adēkš stpimtopape. «Μηκυνόμενα: αἱ λέξεις πάνυ προσίστανται ταῖς ἀνοιξί». D: Al: «Προσίστανται σοι τὰ

ἐν τῷ θεάτρῳ». M: Ant: 3) (pap) kintšp-eskš innpresnž; adaorš kintšpind (bezī At: 243, žnde mi žokš de vorše se face in-tr' amīndož insemnšpīle).

Προσ-ιστορέω -ω, viit: -ήσω, intpesž, čepčetežš sž afaz. 2) maī novesteskš inкz.

Προσ-ισχύω, viit: -ισχύω, (kš inf:) amž, saž došindeskš inкz mi nštepe de a...

Προσ-ίσχω, =Προσέχω.

Προσιτέον, posit: al lšī πρόσσεμι, viit: -εμι.

Προσιτός, ž, žn, [πρόσειμι] anponiatš, de anponiat.

Προσιών, ošsa, žn, nartč: al lšī πρόσσεμι, viit: -εμι.

Προσ-καθ-αίρω -ω, viit: -ήσω, (nex: προσκαθεῖλον, mi чл:) maī skpīš inкz, saž innpresnž kš...

Προσ-καθ-έζομαι, viit: -εζομαι, =Προσ-κάθημαι; pžzeskš la nīndž; stpriešeskš in innpesopape de četate; mž indeletničeskš kš stpšingz la čeva. =Προσεδρεύω.

Προσ-καθ-έλω, viit: -έλω, mi -ελκύω, (nex: προσκαθεῖλυσα, mi чл:) maī trarž žos (kovopš) inкz, saž innpresnž kš... (prinč:) «Ναῦς —». Lks:

Προσ-καθ-ήνω, viit: -ήνω, Skp: in lokš de προσήνω, saž kžhžνω, sintš kšvenitš, notpivitš, mi чл:

Προσ-καθ-ηλύω -ω, viit: -ώω, maī batš inкz, saž de čeva in kšte; kombinš notpivit.

Προσ-κάθημαι, (fšpš viit:) wežš līntr čeva; (nartik:) innpesopš; (de žnde fir:) stpriešeskš.

Προσ-καθίζω, viit: -ίζω, pšīš sž šazž (mi mīk: saž ea: wežš) aproane; (fir:) mž desšmīlš, mž ašezš, mž notoleskš. «Τὸ φύσημα προσεκαθήσεν». Apī: Epkt: [de žnde.

Προσκαθίσαις, εως (ž), stpšitoape me-depe līntr čeva; innpesopape.

Προσ-καθ-ίστημι, viit: προσκαταστήσω, (nex: προσκατέστησα, mi чл:) statopničeskš, ašezš inкz, saž aproane de čeva.

Προσ-καθ-οράω -ω, viit: -όρομαι, (nex: προσκατεῖδον, mi чл:) maī vžž, maī varž de seamž inкz.

Προσ-κινουργέω -ω, viit: -ήσω, maī lš-kpezš inкz din nož.

Πρόσκαιρος (š, ž), fškš la vreme. 2) vremelnikš. [πρὸς, καιρός]. [de žnde

Προσκαίρω, adv: la vreme (notpivit); saž vremelničewte.

Προσ-καίω, viit: -καύω, (nex: προσέκηκα, mi чл:) apžž čeva ne.; apžž vskatele. ||

(nas:) apzē de amorē kētre chēva.

Προσ-κακοπαθέω -ō, viit: -ήσω, (kē dat:) pētimeskē pēd, mē kindieskē pentrē cheva.

Προσ-κακουργέω -ō, viit: -ήσω, inkē shi fakē pēd kēiva.

Προσ-καλώ -ō, viit: ὠσω, batēmē (sk-pērē) inkē mai mēat.

Προσ-καλέω -ō, viit: -έσω, (nas: nex: προσεκλήθη, shi ch:) kēimē, pōsteskē ne chēva a veni la mine. «Ὡς οὗτος, σὲ προσκαλέω». Sof: (shi mi): «Ἐρχεται, καὶ προσκαλεῖται αὐτὸν ἐκ τοῦ στρατεύματος». Ksn: «Ὁνομαζόντες με παρόθεν προσκαλοῦνται». Ksu: 2) (nartik: mi): kēimē (prin: prin kēimētorē, anpodē) la jēdikētorie, nīrēskē, tparē in jēdikatz. «Προσκαλοῦμαι σε τράυματος εἰς Ἄρειον πύλον». Lg: (shi nas:). «Δίχην» («Φόνου» προσκληθεῖς». Dm: (intp' ayeastē insemn: se konf: shi poate este de o ntepe kē προσκαλέω). «Καὶ δι-κας τῶν Φλιασίων προσκαλουμένων οὐκ ἐδίδο-σαν». Ksn: 3) (rap) mai kēimē inkē; saē innpresnē. «Ὡς προσεκλήθη ἄρθμος ἀν-δρῶν. Skp:

Προσ-κάμνω, viit: -καμοῦμαι, (kē dat:) kē stērsingē osteneskē indeleiničindē mē la cheva.

Προσκήρδιος (ό, ή), (intpēv: nēmaī Dop: ποτικάρδιος) atēkētorē, saē atingētorē de inimē. [pōs, karēia].

Προσ-καρτερέω -ō, viit: -ήσω, stērsieskē kē pēdape la cheva; dēineskē aproane de chēva; sintē nīponitē la lēkpxi mēd, saē kredinuosē in pīetēnia mea; (in ven:) stērsieskē. (bezī mi προσεδρεύω). [de ende

Προσκαρτέρησις, εως (ή), kē pēdape stērsipe (nīponipe) la cheva.

Προσ-καρτέω -ō, viit: ὠσω, sēskē inkē mai mēat, saē prea mēat.

Προσ-κατα-βάλω, viit: -βήσω, (nex: προσκατέδην, shi ch:) mē kovorē kēte pēdiniē mai jos; saē kovorindē mē mē anponiē.

Προσ-κατα-βάλλω, viit: -βαλῶ, mai pē- mē (pēteskē) inkē snpe indenaiinipe. [de ende

Προσκατάβλημα (τὸ), denēsxi mai mēat, saē snpe indenaiinipe; adaosxi dintp' aistē venitē snpe potpīpea līnsē kētxēle- lop statēxi; (nartik: sēmē, che pētxiā ne xpmē (in che de al doīca. saē din xpmē kēitē) kontrakuii venitēxīlop pē- vāiche. (bezī mi προσκατάβλημα) [shi

Προσκατάβολή (ή), denēnepe de o sēmē in adaosē, saē snpe potpīpea (indenai- nipea) snēl deficilē. 2) = Προσκατάβλημα.

Προσκαταγέλαστος (ό, ή), che inkē mai mēat de pīs. [din

Προσ-κατα-γελᾶω -ō, viit: -άσω, (kē ven:) inkē shi mai pēzē de (vatkokore- skē ne) chēva.

Προσ-κατα-γινώσκω (γινώσκω), viit: -κα- τανώσομαι, (nex: προσκατέγων, shi ch:) jē- dikētorēste xotēpēsē, kē cheva se kēvi- ne kēiva, Franj:) adjuger, adjdikē. «Ζη- τοῦσι διουκτην, ὅστις αὐτοῖς τὰ χωρία προσκατηγνώσεται». Dm:

Προσ-κατα-γράφω, viit: -γράφω, mai a- daorē in katarpafie, saē kataporē.

Προσ-κατα-δείδω, viit: -δείσω, (mi): tpe: de kē: in lokē de prez: προσκαταδέδοικα) mē mai temē inkē prea mēat.

Προσ-κατα-δείκνυμι, viit: -δείξω, mai pīn- dēieskē, innpēskē inkē. «Φόρους—». D: Kas:

Προσ-κατα-είπω, viit: -δήσω, lēx stpīs (infēshē) neste, saē innpresnē kē cheva.

Προσ-κατ-είρω, viit: -αρώ, pētxind mē anponiē sē tparē la sēkatē.

Προσ-κατα-ελάω, viit: -ελεύσομαι, mē mai pētxē inkē.

Προσ-κατα-ελεύω, viit: -ελύσω, mai po- toneskē, kēfandē, innpēskē inkē de totē.

Προσ-κατα-ελέω, viit: -ελέω, mai doīndeskē (prin: prin sēzē) inkē.

Προσ-κατα-ελέω -ō, viit: -ήσω, mai a- mēskē inkē (in fēzē de mōdo).

Προσ-κατα-ελέω -ō, viit: -ήσω, dēieskē (amēskē) ne chēva kē mēata mea vor- bipe; (nas:) mē amēskē, le pēpēzē din mēatele vorpe ale kēiva.

Προσ-κατα-ελαύνω, viit: -ελέψω, (nex: προσκατέλαβον, shi ch:) mai pētxē inkē, saē innpresnē kē..

Προσ-κατα-έλω, viit: -λέξω, mai nēmt- pē (sokoteskē) inkē, mai adaorē ne līn- gē azele in kataporē.

Προσ-κατα-λείπω, viit: -λείψω, mai lasē inkē de pētxiēxi; (nas:) pētxiē de pri- sosē. «Τὸ προσκαταλείφοντα». Fil: pētxi- wigeze.

Προσ-κατ-ελλάσσω (τω), viit: -ελλάξω, mai innpīeteneskē (shi nas: mē mi inpa- kē) inkē, sas kē chēva.

Προσ-κατα-νέμω, viit: -νεμῶ, atpīdieskē (daē) kēiva inkē. 2) (mi): mētxiē in- kē de totē.

Προσ-κατα-νέω -ō, viit: -ήσω, mai in- celerē, saē obserpē inkē. [de ende

Προσκατανόησις, pīchēnepe, obserpare kē azepe aminte.

Προσ-κατα-ξάνω, viit: -ξανῶ, sfērīmð che-
va ne...

Προσ-κατα-πήγνυμι, viit: -πήξω, infirð
maī adīnk

Προσ-κατα-πλήσσω (ττω), viit: -πλήξω,
spīlmintezð (sperið) īnkz maī mxt, sað
ne līngz altele.

Προσ-κατα-ποντίζω, viit: -ίσω, mī Προσ-
κατα-ποντός -ῶ, viit: -ώσω, īnkz mī kð-
fandð de totð.

Προσ-κατα-πράσσομαι (-πράττομαι), viit:
-πράξομαι, maī szvīrsheskð īnkz.

Προσ-κατα-πρήθω, viit: -πρήσω, īnkz mī
apz de totð.

Προσ-κατα-πυκνός -ῶ, viit: -ώσω, inde-
sezð īnkz maī mxt, fakð maī solidð, maī
deanð.

Προσ-κατ-αριθμέω -ῶ, viit: -ήσω, maī in-
shīrð, maī adaorð in nshmrð.

Προσ-κατα-ρήγνυμι, viit: -ρήξω, snaprð
peste чева; (nas:) mð sfērīmð isvīndz mð
(ka vaaxpīle).

Προσ-κατα-ρήπω, viit: -ρήψω, lasð чева
a maī pštrezi īnkz.

Προσ-κατα-σχάπτω, viit: -σχάψω, maī szp-
nð dīn temedī īnkz.

Προσ-κατα-σχευάζω, viit: -άσω, maī al-
kztšieskð, konstpīð īnkz.

Προσ-κατα-σπάω -ῶ, viit: -άσω, = Προσ-
καθέλω,

Προσ-κατα-στρέφω, viit: -στρέψω, maī
szpñð, dšrapñð, prēpðdeskð īnkz; sað
(mīj:) maī szpñð īnkz stēnīnīpī mede.

Προσ-κατα-σύρω, viit: -σύρω, maī tīrškð
īnkz ne pšmīntð; mī maī jðfšieskð īnkz
ne līngz chele-x-alte.

Προσ-κατα-τάσσω (ττω), viit: -τάξω, a-
mezð, adaorð ne līngz altele.

Προσ-κατα-τείνω, viit: -τενῶ, īntīnzð, (mī
pīn īntīnd:) kīnšieskð, mshcheskð īnkz
maī mxt. || (mīj: kð dat:) mð sīleskð
dīn toate pštepīle a szvīrshī чева.

Προσ-κατα-τίθημι, viit: -κατα-θήσω, (nex:
προσκατέθηκα, mī chl:) maī depñð, maī pš-
teskð īnkz.

Προσ-κατα-τρέχω, viit: -τρέμομαι, maī
prēpðdeskð īnkz pīn pšvāpīle asvīrð.

Προσ-κατα-φεύγω, viit: -φεύξομαι, (kð dat:)
pēfñð snpe skvīnape kštre čīneva.

Προσ-κατα-φρονέω -ῶ, viit: -ήσω, (kð nen:)
mī despñēšieskð īnkz.

Προσ-κατα-χέω, viit: -χεύσω, (nex: προσ-
κατέχεα, mī chl:) maī topnð īnkz neste
чева.

Προσ-κατα-χράομαι -ῶμαι, viit: -χρήσομαι,

maī omorð (prēpðdeskð) īnkz.

Προσ-κατα-ψεύδομαι, viit: -ψεύσομαι, (kð
nen:) maī mīngð īnkz īnpñotīva kšīva.

Προσ-κατ-εγγυάω -ῶ, viit: -ήσω, maī ke-
zshšieskð, sað fšrtdšieskð īnkz.

Προσ-κατ-έω, poet: īn lokð de προσκα-
τεσθίω.

Προσ-κατ-εργάζομαι, viit: -άσομαι, maī
szvīrsheskð, sað maī kšmtīrð lškpīnd; sað
mī omorð (prēpðdeskð) ne līngz altele.

Προσ-κατ-ερείπω, viit: -ερείψω, īnkz mī
szpñð kð totkl.

Προσ-κατ-εσθίω, viit: -έδομαι, (nex: προσ-
κατέφαγον, mī chl:) maī mšnīnkð de totð
īnkz, sað īnpñēpnz kð ..

Προσ-κατ-εύχομαι, viit: -εύξομαι, maī vle-
stemð īnkz

Προσ-κατ-έχω, viit: -καθέξω, (nex: προσ-
κατέσχον, mī chl:) mīð (onpeskð) īnkz; sað
(kð dat: īndīp:) mīð apñoane de чева.

Προσ-κατ-ηγόρεω -ῶ, viit: -ήσω, (kð nen:)
maī pīrškð īnkz.

Προσ-κατ-ημαι, lon: īn lokð de προσκα-
θημαι.

Προσ-κατ-οικίζω, viit: -ίσω, maī pšīð a
lokð īnkz szndeva.

Προσ-κατ-όμνυμι, viit: -ομοῦμαι, maī jk-
pð īnkz.

Προσ-κατ-ορθόω, -ῶ, viit: -ώσω, pšīð ne
kale vshz, fakð a isvšī īnkz чева.

Προσ-καυλέω -ῶ, viit: -ήσω, skouð (dað)
kotopð, sað ka znð kocheanð.

Πρόσκαυμα (τὸ), naptea чеа apsz a oa-
lei mī chl: apszīrð de vskate. [mī

Πρόσκαυσις, εως (ή), apdepe (akt: sað
nas:) de vskate, sað līnīpe ne oalz mī
chl: [mī

Πρόσκαυστικός, ή, εν, ovīchñitð a apde
vskatele ne fokð. «Μάχιρος — ». At:
[προχίω].

Πρόσ-κειμαι, viit: κείσομαι, stað līngz čī-
neva, sað чева sīntð vīne notpīvītð; (fir:)
sīntð datð kð totkl (stēpšieskð kð toatz si-
līnga) la чева (bezī mī znākeimai); stpim-
topezð de apñoane, stað īn snīnape (kð
dat: bezī mī ējkeimai); «Τῇ θύρᾳ πρόσκειται».
Apstf: pšzemte la vshz. «Θύραι προσκείμεναι».
Lza: īnkise. (mī fir:) «Κακῶ πρόσκεισαι».
Sof: «Ἡ οὐ φίλος, τῷ προσκείμετο μάλιστα».
Er: «Τούτῳ τῷ λόγῳ μάλιστα πρόσκειμαι».
Er: kpezð maī kð seamz. «Οὕτω κάρτα
προσκέαται» Er: «Κύριον δὲ προσέκειτο ὁ
Ἀρχηγός» Er: «Ἡ ἵππος μάλιστα προσέ-
κειτο, καὶ ἐλόπεε τοὺς Ἑλληνας». Er: nð ī
lšva de apñoane; (mī īn a tpeia pēps:)

se ksbine (se dedxhe, se atpibxiewte) xa chineba; este dreptă al călba; saḡ p̄mīne în îngrîjireă călba. «Πρόσκειται μοι». Ep: «Αὐτῷ ἡ τῶν ἐπιτηδείων παρασκευὴ προσκείσθω». D: Kas: «Τοῖσι προσεκέετο αὐτῇ ἡ τιμή». Ep: [de xnde

Προσκειμένως, adv: (de naptu:) kx stp̄vīngz, saḡ sīzīngz, (Fpang:) assidūment.

Προσκέοφα, tpe: de kx: al lxi προσκῶπτω.

Προ-σέλλω, (intp̄es: nxiāi tpe: de kx: προέσκλημα, wi nex: προέσκλην) m̄z inbīp̄tomeskḡ, saḡ sīntḡ xskatḡ de maī 'nainte.

Προ-σέλλω, biit: -σέλω, poet: m̄z a-nropiḡ kx koravia de xskatḡ, tparḡ in portḡ.

Προ-σέλομαι, biit: -σέλομαι, poet: maī porp̄ncheskḡ in̄kz.

Προσέπασμα (τό), = Προάλυμμα, (fir:) p̄petekstḡ. [προσπελάω].

Προ-σέπτομαι, biit: -σέψομαι, varḡ de seamz (m̄z rīndeskḡ, kīnzḡieskḡ) maī 'nainte. «Τὰ ῥηθησόμενα πρότερον αὐτοῖς προὔσκεπτο». T84:

Προ-σέρδαινω, biit: -σέρδανῶ, maī kī-witirḡ in̄kz ne līngz altele.

Προσσεφάλαδιον (τό), Sxl: in lokḡ de...

Προσσεφάλαιον (τό), perp̄z de kapḡ. «Ἀντὶ δὲ προσσεφαλαίου λίθου εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ». Apstf: [πρὸς, κεφαλῇ].

Προσκέχωκα, tpe: de kx: al lxi προσχώνυμι.

Προσκληθῆς, éos (ó, ἡ), [πρὸς, κῆδος] p̄-dz dīn kxskpie; (in pen:) familiap̄z; lxi-bitḡ; (xne-opī akt:) p̄vīnxitop̄z de familiap̄itate. «Ξεινοσύνη —». Od: Φ: (in in-tind:) xp̄tawḡ. «Αἵματι —». Aπλn:

Προ-κῆδομαι, gresh: in lokḡ de προ-κῆδομαι, p̄reīngp̄ieskḡ.

Προσκήνιος (ó, ἡ), p̄sḡ, statḡ dīnainteă kortxalī. || (sbsst:) «Προσκήνιον (τό), naptea de dīnainte a weneī teatp̄xalī, (Fpang:) l' avant scène; (Skp:) intp̄eaoa kortxalī tabxleop̄ leuī; (Bisep:) saxonx bisep̄icel. [πρὸ, σκηνῇ].

Προ-σκήπτω, biit: -σκήψω, = Προλέγω, p̄rexot̄p̄rskḡ.

Προ-σκηρεύομαι, biit: -εύσομαι, tp̄imi-ḡz bestitop̄z, saḡ t̄paktezḡ čeva p̄vīn bestitop̄z. (bezī wi ep̄ik̄n̄k̄eúoμαι).

Προ-σκηρύσσω (-ττω), biit: -σκηρύξω, maī besteskḡ in̄kz; besteskḡ, saḡ k̄lemḡ p̄vīn bestitop̄z. (se konf: kx p̄p̄k̄n̄k̄eúoμαι).

Προ-σκιαγραφῶ -ῶ, biit: -ήσω, isbodeskḡ, desemezḡ maī 'nainte.

Προσκίασμα (τό), čeva če se p̄xne, saḡ

se gine dīnainte pentp̄ xmbp̄z; (fir:) = Προάλυμμα, p̄petekstḡ, p̄vīnxiŋp̄e.

Προ-σκιχλίζω, biit: -ίσω, = Προσκινέω.

Προ-σκιδυνεύω, biit: -εύσω, m̄z wi maī p̄vīmejdxḡieskḡ in̄kz.

Προ-σκινέω -ῶ, biit: -ήσω, m̄m̄kḡ čeva k̄tpe; (m̄iḡ) m̄z m̄m̄kḡ wi eḡ tot in̄p' o v̄peme.

Πρόσκιον (τό), = Προσκληράφημα, isbodḡ desematḡ de maī 'nainte. [wi

Πρόσκιος (maī kop̄es: Πρόσκιος), ou (ó, ἡ), = Σύσκιος. [πρὸς, σκιά].

Προ-σκιρτάω -ῶ, biit: -ήσω, sadḡ (d̄zn-gezḡ de xk̄xp̄ie) maī 'nainte saḡ dīnainte. [de xnde

Προσκήρτησις, εως (ἡ), sz̄atape, d̄zn̄gape de xk̄xp̄ie maī 'nainte, saḡ dīnainte.

Προ-σκλαίω, biit: -σκλάσομαι, maī p̄vīngḡ in̄kz, saḡ ap̄oape de čineba; saḡ m̄z p̄vīngḡ k̄tpe čineba. [de xnde

Πρόσκλησις, εως (ἡ), p̄vīn̄p̄ere k̄tpe čineba

Προ-σκλάω -ῶ, biit: -σκλάσω, snap̄g is-sind de čeva.

Προ-σκληθονίζομαι, gresh: in lokḡ de προ-σκληθονίζομαι.

Προσκληθῆναι, pas: nex: de inf: al lxi προσκαλέω.

Προσκληῖναι, nex: z: de inf: al lxi προσ-σέλλω.

Προ-σκληρόω -ῶ, biit: ὥσω, daḡ p̄vīndḡieskḡ p̄vīn sop̄u. «Τῷ βίῳ τούτῳ ἡ τύχη με προσεκληρώσε». Lxv:

Πρόσκλησις, εως (ἡ), k̄lemape, poftipe (akt: saḡ pas:); (p̄vīk:) k̄lemape in j̄-dikatz (se konf: kx p̄vīk̄k̄iesis). [wi

Προσκλητικὸς, ἡ, ὁ, foxositorḡ xa k̄lemape, = Προσκλητήριος. [wi

Πρόσκλητος (ó, ἡ), k̄lematḡ, poftitḡ. «Ἐκ-κλήσια —». Ptp: adznape p̄vīk̄k̄ ekstrap̄ordinap̄z, (nal:) σύκλητος.

Προσκληνῆς, éos (ó, ἡ), kam p̄lekatḡ, po-vīp̄nitḡ xa o nap̄le [wi

Πρόσκληντρον (τό), lokḡ de pezemat, je-ḡz kx pezemat̄oape. [din

Προ-σλίνω, biit: -σλινῶ, p̄lekḡ, k̄xkḡ čeva pe.; (nestp: saḡ ea: wi m̄iḡ) amḡ ap̄lekape k̄tpe čeva. [de xnde

Πρόσκλησις, εως (ἡ), ap̄lekape k̄tpe čeva.

Προ-σλύζω, biit: -σλύσω, xḡz (isbeskḡ) kx vax̄p̄ile me.; (med:) sn̄p̄lḡ. moīz kx m̄xatḡ ap̄z. (bezī wi p̄p̄s̄ion̄áw). [de xnde

Πρόσκλησις, εως (ἡ), x̄dape de isbipea vax̄p̄ilop̄z; sn̄p̄lape, moīape. (med:). [wi

Πρόσκλημα (τό), likkida, ce saxeinte la medikale spulare.

Προ-κνίω (-κνάω, -κνήθω), viit: -κνήσω, skarpinē šor; fakē mīnkēprime; (mīk: kē dat:) mē skarpinē de čeva; (nas:) simyē mīnkēprime, mī mē skarpinē. «Οὐ τὴν ἀκοὴν προσκνύμενοι». Γpr: čei če se řidiat de kēpiositate de a aszi čeva.

Προ-κνύζομαι: -ώμαι, viit: -ήσομαι, lētpīnd kē sxeđipe glasē mē skarpinē tot de o datē de čeva (ka kīnīl, kind se pesfaē). «Τοῖς ποσὶ προσκνύζομενος». Φiastp:

Προ-κοιμίζομαι, viit: -ίσομαι, (kē dat:) dormē ne, saē līnē čeva. «Κόπαις —», Ksn:

Προ-κοινώνω -ώ, viit: -ώσω, fakē čeva komēnē, saē a avea komēnikagie inprekē kē aatē čeva. (bezi mī ...)

Προ-κοινωνέω -ώ, viit: -ήσω, (kē dat: indip:) inptērtimeskē kēiva čeva, saē i fakē pērtamē din čeva.

Προ-κόλλω -ω, viit: -ήσω, līneskē de čeva. || (nas: saē mīk:) sintē līnitē de (mī fir: piponitē, inkinatē, datē kē totē la) čeva. [de snde]

Προκόλλησις, εως (ή), līnipe de čeva; (fir:) stpīns aatēpape, (Frang:) attachment. [mī]

Προκόλλησις, ή, έν, līnitē, stpīns aatētpatē ne līnē čeva.

Προκομιδή, (ή), adxere, ofepipe kētre...; (Bis:) o nape a sf. aatēpē. [din]

Προ-κομίζω, viit: -ίσω, dēkē kētre; ofepē. «Καρπούς —», Ksn: = Συγκομίζω. [de snde]

Προκομιστής, ού (ό), dēkētopē (kētrētopē) kētre... • Γονικῶν —. Kirīl: = Προχωγός.

Πρόκομμα (τό), lēkpe, de kape se potikneute, sē inñedikē čineva, nēdikē; (fir:) pīvinē de neissēti, de nenemēpipe; (Bisep:) isnitē. 2) notiknipe, inñedikape, lovipe de čeva. [προσκόπτω].

Προ-σκοπέω, -ώ, viit: -ήσω, ovsepē, mē mēdeskē mai 'nainte. 2) čepetezē mai 'nainte ka πρόσκοπος (bezi zīc:).

Προσκοπή (ή), notiknipe, = πρόσκομμα (2). [προσκόπτω].

Προσκοπή, mī Προσκόπησις, εως (ή), ovsepape fēkē de mai 'nainte; (ostēw: preiskodipe prin inadins tpmimī, (Frang:) reconnaissance. [mī]

Προσκόπιον (τό), akoperēmītē preptēzitorē de okī, = Προμετωπίδιον, (Frang:) visière, kozorokē. mī čl: [mī]

Πρόσκοπος (ό, ή), preptēzitorē, bētrētopē de seamē de mai 'nainte. «Σύνεσις —». Sxl: Πind: || (sēst:) tpmisē mai 'nainte, saē amezatē snde va inainte, ka sē vade de seamē la mīmkēpīde vptēma-milop, éclairer. [προσκόπτω].

Προ-κόπτω, viit: -κόψω, daē, mē loveskē kē pīchorē de čeva, mē inñedikē, mē notikneskē; (fir:) inñmīnē inñedikape la čeva; gēsheskē kēiva, daē pīvinē de nemēlēmipe, mē invptēskē kē čineva. • Προσκόψας τῷ ζῆνι. Diod: i s'a tptē kē viaga.

Προ-κορέννυμι, viit: κορέσω, satēpē prea mēat. [din]

Προσκορής, έος (ό, ή), [πρός, κόρος] foapte sēpīosē; (fir:) prea nenēkēlē, gēmosē; (nas:) prea sēkēlē, inēkēatē, inpreuomatē (bezi mī κατακορής).

Προ-σκοροδορχέω -ώ, viit: -ήσω, mēnīnkē mai 'nainte sētpōtē.

Πρόσκορος (ό, ή), = Προσκορής, foapte sēpīosē. [de snde]

Προσκόρως, adv: kē mēatē saūē, saē inēkēvape.

Προ-κοσμέω -ώ, viit: -ήσω, mai inno-doveskē inē, saē mai mēat. [de snde]

Προκόσμημα (τό), advoratē podoaē, gēatē. (bezi mī προκόσμημα).

Προ-σκοτώ, viit: -ώσω, inēnekē mai 'nainte. (aūiī προσκοτόω).

Πρόσκοτον (τό), [πρός, κοῖνον] inpreb: nēmaī Dor: ποτίσκοτον, = Προσκεράλαιον.

Προ-κρέμαμι, viit: κρεμάσομαι, staē a-tipnatē de čeva

Προ-κρεμάννυμι, viit: κρεμάσω, snīnzē pē de čeva. || (nas:) = Προκρέμαμι.

Προ-κρίνω, viit: -κρινώ, daē dēne kē-vīnē, saē xotēptēskē kēiva čeva ka jē-dikētopē, = Προδιδάσκω. 2) (nas: kē dat:) inptē, mī mē inkopnopezē (ka xpāna in tptē) in čeva. [de snde]

Πρόκρισις, εως (ή), snīpe, inkopnape (prefaēre inpt' ačelamī tptē).

Πρόκρουμα (τό), = Πρόκρυμα; (fir:) pīvinē de vptē, isu tē. 2) lovītēpē (pīnē: la pīchorē). [mī]

Πρόκρουσις, εως (ή), lovipe de čeva la pīchorē, notiknipe; (fir:) invptēvape, atinēre de sētpape. [mī]

Πρόκρουσμα (τό), = Πρόκρουμα. [mī]

Προκρουσμός (ό), = Πρόκρουσις. [mī]

Προκρουστικός, ή έν, sētpēvōsē; saē aplekatē a sētpē. [din]

Προ-κρούω, viit: -κρούω, mē loveskē kē

πίπορη de чева (прпч) in ямларе, mъ potikneskъ; (fir: adakъ sъnpape kъba kъ чева, mъ inapъakeskъ kъ dinse; daъ neste o piedikъ, nъ issakeskъ (bezъ mî προσάπτω).

Προ-κτάομαι, -ώμαι, viit: ήσμαι, mai dosindeskъ (mî fir: atparъ in partea mea, imî familiezhъ) inкt. [de xnde

Πρόκτησις, εως (ή), kîutirape inкt mî de aite averi. [mî

Πρόκτητος (ό, ή), dosinditъ in adaosъ ne lînrъ aiteze, = Επκτήτος.

Προ-κτιζω, viit: -κτισω, mai zideskъ inкt ne lînrъ aiteze.

Προκυδής, εος (ό, ή), = Επκυδής. 2) grew: in локъ de προσκηδής.

Προ-κυλέω -ω, viit: -ήσω, grew: in локъ de прокуλέω.

Προ-κυλινδέω -ω, viit: -ήσω, mî

Προ-κυλίνδω, poet: in локъ de прокуλίω.

Προκυλισμός (ό), postoroaie къtre че-
ва. [din

Προ-κυλίω, viit: -ίσω, dakъ чева d' a postoroaie къtre чева; (nas:) mъ тхъ-
ieskъ (kazъ) la пічоapele kъba, = Προ-
πίπτω. (de xnde se konfikъ прокуλίω).

Προ-κυμαίνω, viit: -αίνω, isbeskъ in че-
ва kъ βαλπrike meze. xndezъ asnpъ, saъ potoneskъ.

Πρόκυνας, grew: in локъ de πρόκυνας.

Προ-κυνέω ω, viit: -ήσω, mî (mai întrev):
-ήσμαι, (nex: προσεκύνησα, mî προσέκυσα)
(прпч): dakъ mîna la gapъ, mî o sъpъtъ
(saъ mъ fakъ, kъ o sъ o sъpъtъ) snpe se-
mnh de saastape, saъ pespektape, saъ sa-
latъ plekîndъ mъ mînz la pîmîntъ (ka
kîm amî voi sъ 'a sъpъtъ), (Tepч): fakъ
temenea; (de xnde прпч): mъ inkinъ лdî
Dsmnezeъ. «Αθύπτιοι καὶ τότε τοῖσι "Ελ-
λῆσι οὐ συμφέρονται· ἀντὶ γὰρ τοῦ προσκυ-
ρεῖν ἀλλήλους ἐν τῇ ἐδοῦσι προσκυνέουσι
κατιέντες μέχρι τοῦ γούνατος τὴν χεῖρα». Ep:
«Ἦν δὲ πολλῶ ἢ οὐτερος (τῶν συντηγχανόν-
των Περσέων) ἀγενέστερος, προσπίπτων προσ-
κυνέει τὸν ἑταρον». Ep: «Τὴν γῆν πρόσκυσον
καὶ τοὺς θεοὺς». Apstf: «Οὐδένα ἄνθρωπον
δεσπότην ἀλλὰ τοὺς θεοὺς προσκυνεῖτε». Ksn:
Ἄρ' ἐστὶ ... προσκύσαι δ' ὥσπερ θεόν; Sof:
«Τοὺς προσκυνούντας τὸν θεόν ἐν πνεύματι
καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν». Skp: (mî kъ
dat): «Καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ». Snp:
[de xnde

Προσκύνημα (τό), oniektъ de inkinъvîs-
ne. 2) nas: in локъ de προσκύνησις. [mî

Προσκυνήσιμος (ό, ή), vpednikъ de inki-

nvîsne, = Προσκυνήτορ. [mî

Προσκύνησις, εως (ή), inkinape, saъ in-
kinъvîsne. [mî

Προσκυνήτης, οῦ (ό), inkinъtorъ (прпч:
de Dsmnezeъ). [mî

Προσκυνήτορ, ή, ον, inkinatъ, saъ vpe-
dnikъ de a fi inkinatъ, adopatъ.

Προ-κύπτω, viit: -κύψω, mъ plekъ къ-
tre чева (kъ dat: saъ ak: kъ pren:). «Πρός
τὸ οὖς—». Pit:

Προ-κυρέω -ω, viit: κυρήσω, saъ κύρω,
poet: Ion: intînapeskъ (intîmîntъ). saъ so-
seskъ (mъ aaponiъ) din intîmnapе; sintъ
de fagъ; mъ intîmnapъ (kъ dat:). «Δύμοι-
σι πτώμα προσκυροῖ νέον». Esx: (mî kъ ak:).
«Δεινότατον πάθος πάντων, ἐστ' ἐγὼ προσέκυρσ'
ἦδ' η». Sof: [de xnde

Προσκύρησις, ιος (ή), poet: Ion: cea din
intîmnapе sosipe, intîmînapе, saъ apodipe

Προ-κυρόω -ω, viit: -ώσω, mai întpe-
skъ inкt, saъ mai mъat; (kъ dat: indip:)
daъ, lasъ xotъpit чева kъba, adжedikъ.
(bezъ mî kъtakъrôw). [de xnde

Προκυρώσις, εως (ή), întpape, konfir-
mare; saъ adжedikape. (bezъ mî kъtakъ-
rôwσις).

Πρόκυσον, poet: in локъ de προσκύνησον,
nex: de πορηνч: ая лdî προσκυνέω.

Προ-κυμαίνω, viit: -αίνω, viъ къtre чî-
neva kъ гълъbie mî snpe pъd; mai de
mъate opî fir: пълъieskъ penede, saъ in
sîlz. (bezъ mî sîtkomъzъw).

Πρόκυπος (ό, ή), meztorъ lînrъ vî-
ste, vîslawъ. [пръ, wôпъ].

Προ-λαγχάνω, viit: -λήξομαι, (nex: προσ-
έλχων, tre: dъ kъ: προσείληχα) iaъ, saъ
esъ prin sorpî ne lînrъ aiteze. «Δίχην
προσείληχε». Dm: a poruit inкt rekлама-
gie (a deskis жedikatъ) asnpa noastpъ.

Προ-λάζομαι -λάζομαι, poet: in локъ de
προλαμβάνω.

Προ-λαλέω -ω, viit: -ήσω, гръieskъ,
ворbeskъ къtre чineva.

Προλαλία (ή), vorbipe adpesatъ
къtre чineva. [пръ, лalia]

Προ-λαμβάνω, viit: -λήψομαι, (nex: προσ-
ελαβόν, mî чл:) mai iaъ inкt ne lînrъ aî-
tele. «Ἄλλην που δόξαν γελῶν κίνδυνος
ἦν προσλαβεῖν». Ksn: (de xnde nas:).
«Ἐκ προσλαβάνόμενα». Lou: tepmîntъ kom-
mekъtîonî de a doa propozitie a sîo-
mîsmъadî 2) iaъ, konpinъ innpesnpъ. «Τὰς
δὲ πόλεις ταύτας καὶ τὰς Αἰγὰς προσληπτέ-
ον». Stp: 3) (mai de mъate-opî mîkъ:) iaъ
ne lînrъ mine (sъvî a mea vrotekîe),

saḥ in partea mea, imī axtēpř. «Ο πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με». Skp: (de znde 4) anpkḥ mi eḥ inpreznḥ (přīḥ mi eḥ mīna), konpkreznḥ, akstḥ (Skp:); traktezḥ vīne, vorbvkḥ dzīche. «Καὶ ἅμα αὐτὸς προσελάμβανε». Ksn: «Ἄνδρες, προσλάβεσθε, πρὸς θεῶν». Apstf: Πρὸς δὲ τι καὶ Ἀριαράμνης προσελάβετο τούτου τοῦ πάθεος». Ep: (bezī mi antilamḥanoimai).

Προσ-λάμπω, biit: -λάμψω, (κς dat:) lḥ-cheskḥ neste čeva. [de znde

Πρόσλαμψις, εως (ή), issipe de lḥcipe neste čeva. «Ἰρις γίνεται κατὰ πρόσλαμψιν ὑπὸ τοῦ ἡλίου πρὸς ἀέρα ὑδαττειδῆ». Lpt:

Προσ-λέγω, biit: -λέξω, maī zikḥ inks; saḥ (mīk:) vorbeskḥ adpesīndz mḥ kḥtpe vīneva. «Τὴν δὲ Θέτις τοίῳ προσελέξατο μύθῳ». Anpn: mi κς dat:) «Πολλὰ δ' ἄεργός ἀνὴρ κακὰ προσελέξατο θυμῷ». Ep: xpezhle in mintea sa. 2) (mīk:) wezḥ, (prinč: kḥkaiḥ) zīngḥ vīneva. «Ἢ δ' ἐμὲ χειρὸς ἐλοῦσα εἰσέ τε καὶ προσέλεχτο». Od: M.

Προσ-λείπω, biit: -λείψω, maī slntḥ inks līnsitḥ de (neszvīpḥitḥ in) čeva.

Προσ-λεπτύνω, biit: -υνῶ, szegiezḥ čeva inks maī mḥat.

Προσ-λεύσσω, (tḥpḥ biit:) poet: in lokḥ de προσδέπω.

Προσλημμα (τό), lḥtḥpḥ in adaosḥ ne līngḥ axtḥ čeva. [mi [mi

Προσληπτέον, posit: al lḥī προσλαμβάνω.

Προσληπτικός, ή, όν, čex κς inswmīme, saḥ denpīndepe de a maī lḥa inks; (in loy:) atīngḥtopḥ de a doa propoisiḡie a sīzoisimḥal. [mi

Προσληψις, εως (ή), lḥare inks de čeva ne līngḥ axtḥ; (in loy:) a doa (maī mīka) propoisiḡie a sīzoisimḥal. [ποσ-λαμβάνω].

Προσ-λιμενίζω, biit: -ίσω, intpḥ in līmanḥ (portḥ).

Προσ-λιπαίνω, biit: -ανῶ, inḡpawḥ inks maī mḥat (pḥmīntḥ, mi čl:).

Προσ-λιπαρέω -ῶ, biit: -ήσω, stḥpḥieskḥ līngḥ čeva, saḥ netpekḥ mḥatḥ vḥeine in čeva; (partīk:) porḥ, saḥ nḡetīnzḥ κς stḥpḥingḥ, nḥ mḥ deslīneskḥ maī 'nainte de a mī szvīpḥi čerepea. «Τοῖς χρήμασιν, ὥσπερ κηρίοις μέλιτται, προσλιπαροῦντες». Ksn: [de znde

Προσλιπάρησις, εως (ή), stḥpḥingḥ, saḥ pīponitḥ sīxingḥ in čeva, (Fpanḡ:) assi-duitḥ. (bezī mi προσεδρεῖα).

Προσ-λογίζομαι, biit: -ίσομαι, maī adao-

rḥ, maī konpḥīnzḥ inks in sokoteazḥ; saḥ tḡekḥ čeva in sokoteaza kḥība.

Προσ-λογοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, adaogḥ fazle (vasne) intp'o povestipe.

Προσ-λοιδορέω -ῶ, mi (mīk:) -έομαι, -οῦμαι, biit: -ήσω, -ομαι mi maī okḥpḥskḥ inks.

Πρόσλοιπος (ός, ή), pḥisositḥ ka pḥmḥ-ḡiḡḥ. [πρὸς, λοιπός].

Προσ-λυμαίνομαι, biit: -λυμανοῦμαι, mi maī batḥmḥ inks.

Προσ-λυσσάω -ῶ, biit: -ήσω, mḥ portḥ ka kḥḥ tḡpḥatḥ inḡpḥotiva kḥība.

Προσμάθησις, εως (ή), adḥogatḥ inḡv-ḡḥtḥpḥ. [mi

Προσμαθητέον, posit: al lḥī [προσμαν-θόνω].

Προσ-μαλάσσω, biit: -άζω, mōiḥ inks maī mḥat.

Προσ-μανθάνω, biit: -μαθήσομαι, (nḥx: προσέμαθον, mi čl:) maī inḡvḡḥ inks.

Προσ-μαρτυρέω -ῶ, biit: -ήσω, maī mḥpḥ-ḡpḥieskḥ inks, saḥ inḡpḥeskḥ inks maī mḥat kḥvīntḥe kḥība pḥin mḥpḥḡpḥia mea.

Προσ-μαρτύρομαι, biit: -υροῦμαι, maī adskḥ ne vīneva de mḥpḥḡpḥ.

Προσμάρτυρος (ός, ή), adḥoratḥ, saḥ in-ḡpḥeznḥ mḥpḥḡpḥ. [πρὸς, μάρτυς].

Προσ-μάσσω, biit: μάζω, (κς dat: indip:) līneskḥ čeva (ka o kokḥ) de čeva. (bezī mi προσπλάσσω). «Προσέμαξε τὸν Πειραιᾶ τῇ πόλει (ὁ Θεμιστοκλῆς)». Apstf: (mi pas:). «Πλευραῖσι προσμαχθὲν». Sof: «Κηλῖδα προσμεμάχθαι». Flstḡ: (mi mīk: in lokḥ de pas:). «Ποτεμάξατο τὸ τηλέφιλον. Tḡp:

Προσμάστιος (ός, ή), čex dene līngḥ ḡi-ḡe, saḥ pīentḥ. [πρὸς, μαστός].

Προσ-μάχομαι, biit: -μαχε(χ)ήσομαι, (κς dat:) mḥ batḥ kḥtpe vīneva.

Προσ-μεδιάω -ῶ, biit: άσω, mḥ kḥtḥ lo vīneva zīnḡvīndz 'l. saḥ zīnḡbeskḥ nḡntḡpḥ čeva.

Προσ-μελέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, lḥs: in lokḥ de ἐπιμελέομαι.

Προσ-μέλλω, biit: -μελλήσω, amḥ sz a-ḡḡnḡḥ, slntḥ apḡoane de čeva. «Οὐ προσέμελλε». Pl:

Προσ-μελωδέω -ῶ, biit: -ήσω, maī kḥntḥ inks.

Προσ-μένω, biit: -μενῶ, (κς dat:) stḥpḥie-skḥ līngḥ; amḡentḥ, adḥstḥ. «Ἐδέοντο προσμεῖναι χρόνον ὀλίγον». Ep: (mi sḥpḥm:).

•Προσμένω: ἀλαλάν Λυκίων». Pīnd:

Προσ-μερίζω, biit: -ίσω, (κς dat: indip:) xotḥpḥskḥ partea kḥība.

Προσ-μετκ-πέμπομαι, biit: πέμφομαι. tḡi

midž sž maī vie īnkz, saž īnpresnz kž..

Προσ-μετα-σχευάζω, viit: -άζω, maī pre-fakž īnkz.

Προσ-μετρέω -ω, viit: -ήσω, maī mžsžpž īnkz, saž adaorž neste o mžsžpž oape-kape.

Προσ-μηχανάσμαι -ώμαι, viit: -ήσομαι, mž maī memtemžgeskž, maī nžskoceskž īnkz. 2) potpiveskž upin mekanismž (kž me-temtemžž). «Σφιγγα γόμοις προσμηχανευ-μένην». Esxi:

Προσ-μηχανεύω, viit: -εύσω, = Προσμηχα-νάσμαι.

Προσ-μήχω, viit: -μήξω, šteprž, kžpžžž maī 'nainte.

Προσ-μήγνυμι, viit: -μήξω, smestekž, žne-skž, īnpresnz kž čeva; (nestp: saž el: mi mīž:) mž apioniž; mž īntīneskž; mž īnkaferž īn vžtžlie; (žne-opi) atakž (kž dat: indip:). «Κράτει προσέμιξε δεσπότην».

Pind: 1) a propiat de vīpsingž. (mi nestp:). «Ἐπεὶ προσέμιξαν τοῖσι βαρβάροις, ἐμάχοντο». Ep: «Ἐπεὶ δὲ ἐκ τοῦ πελάγους προσφερόμενοι προσέμιξαν τῇ Νάξῳ». Ep: «Τοῖς τεύχεσι προσμίξει». Pl: (mi kž ak: kž prep:). «Προσμίξας πρὸς τὰ ὅρια τῶν Ἀρμενίων». Ksn:

Προσ-μίμνω, poet: īn lokž de προσμένω.

Προσμιξία, mi Prósμιξις, εως (ή), ame-stekape, īnpresnape kž čeva; apioniere, īntīnīre; īnkžterape īn vžtžlie; komžni-karie. [din

Προσ-μίσγω, viit: -μήξω, poet: īn lokž de προσμήγνυμι.

Προσ-μισέω -ω, viit: ήσω, mi maī žpž-skž īnkz.

Προσ-μισθόω -ω, viit: -ώσω, maī daž (mi mīž: iaž) kž pžatž, kž kipie īnkz čeva, saž ne čineva.

Προσ-μοιράζω, viit: -άζω, = Προσμερίζω, daž kžiāva naplea kžvenitž.

Προσμολεῖν, nex: 2: de inf: al (neīntp:)

προσέλωσκω, poet: īn lokž de προσέρχομαι.

Προσμονή (ή), [πρόσμένω] stžpsire, ašto-ptape līngž čeva, saž žndeva.

Πρόσμορος (ό, ή), poet: [πρὸς, μόρος] xpsitž a fi nenoporovitž.

Προσ-μυθέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, poet: īn lokž de προσλαλέω.

Προσ-μυθεύω, mi (mīž:) -εύσομαι, viit: -εύσω, -ομαι, maī adžorž favžle (vasne) īntp' o povestipe.

Προσ-μυθολογέω -ω, mi (mīž:) -έσομαι, -οῦμαι, viit: -ήσω, -ομαι, (kž dat:) kon-vorveskž familiap de netpčere kž čineva.

Προσ-μυθοποιέω -ω, viit: -ήσω, = Προσ-μυθεύω.

Προσ-μύρομαι, viit: -μυροῦμαι, poet: (kž dat:) kžpžž kžtre, saž neste čeva.

Προσ-ναυμαχέω -ω, viit: -ήσω, mž batž ne mare aproape de...

Προσ-ναυπηγέω -ω, viit: -ήσω, maī kon-straiž mi aite kopžvi.

Προσ-ναυτιάζω -ω, viit: -άζω, (kž dat:) mž īnprežomezž pentpž čeva.

Προσ-νεανιεύομαι, viit: -εύσομαι, mž por-tiž kž tinepeaskž smedie, saž žpžpīngž kžtre čeva; mž maī fžleskž īnkz, saž pentpž čeva ka tīnpžž, ka voīnikž.

Προσ-νέμω, viit: -νεμῶ, daž, xotžpžskž, konsfiingeskž kžiāva čeva. «Προσνέμειν ἐ-αυτὸν τινι». Plv: (mi mīž: saž pas: kž ak: kž prep:). «Προσνενέμησθε οἱ μὲν ὡς τοῦ-τους οἱ δὲ ὡς ἐκείνους». Dm: 2) (pap) paskž ka pžstopž tžpma aproape de (saž o dskž kžtre) žnž lokž.

Πρόσνευσις, εως (ή), plekape, saž aple-kape kžtre čeva; īnvoipe la... [din

Προσ-νεύω, viit: -εύσω, mž plekž kžtre; fakž semnž din kapž kžtre čineva; mž īndžplekž, mž īnvoieskž la čeva.

Προσ-νέω, viit: -νεύσομαι, īnnotž kžtre..

Προσ-νήχω, saž (maī īntpēv:) -νήχομαι, viit: -νήξομαι, īnnotž kžtre, saž mž ap-ro-niž īnnotīnd; (desnpē apž) = Προσκληύω; īsbeskž kž vāžpžle mele.

Προσ-νικάζω -ω, viit: -ήσω, maī vīpžie-skž īnkz. 2) stžpsieskž disnātīnd, saž mž pžž de pžpepea mea īn čeva.

Προσ-νίσσομαι, viit: -νέσομαι, poet: (kž dat: saž ak:) īn lokž de προσέρχομαι, mž dskž, mž apioniž de čeva; (fir:) īntpž ka žnž venitž al kasei.

Προσ-νοέω -ω, viit: -νόήσω, īnpeležž, saž varž de seamž īnkz; iaž a mīnte de čeva. (se konf: kž pponoéw).

Προσ-νομοθετέω -ω, viit: ήσω, maī le-ksieskž īnkz ne līngž aitele.

Προσ-νωμάω -ω, viit: -ήσω, poet: (se īng: πόδα) mž porneskž, mž dskž kžtre, mž apioniž. «Εἰς ὕδωρ — ». Sof: (vezī mi ēpinwμάω).

Προσ-ζυνοικέω -ω viit: -ήσω, At: īn lokž de προσ-συνοικέω.

Προ-σοβέω -ω, viit: -ήσω, roneskž maī 'nainte, saž de tīmpžpīž.

Προσ-ογκάζομαι -ώμαι, viit: ήσομαι, (kž dat:) (desnpē asinž) sžterž vžžīnd čeva.

Προσ-ογκέω -ω, viit: -ήσω, mž fakž maī volžminosž, iaž o maī īntīnsž mžpime. [din

Προσογκής, εως (ό, ή, foapte volžmi-nosž, mare. [πρὸς, ὄγκος].

Προσ-οδεύω, viit: -εύσω, daš (mi miž: iaš) venitš; (in pen:) iaš podš, mž foloseskš; (žne-opi) mž aprovizionezš. «Εν ποικίλων θεωρημάτων προσοδεύαντες». Iamb: (mi pas:) «Χρήματα προσοδεύμενα. Aks: vani fьkьdī din venitšpi.

Προσ-οδίζομαι, viit: -άσομαι, Sx: in lokš de προσοδεύομαι, iaš (mž folososkš din) venitšpi. (mi

Προσόδους, ἡ, ὅν, adəkьtopš de venitš.

Προσόδιος (ὅ, ἡ), kьvenitš ja peziŋiuaš geremonie (xitanie). «Προσόδια (inprez-nz kь mi fьpъ) μέλη». kintšpi de peziŋioase geremoni, saš (džne etimoz:) kintate, kīnd se intpodžveaš in axtapš žertfьe. «Προσόδια προσιέναι θεοῖς». Apstf: a fьe pompoasž geremonie in činstea zeizop. [dim

Πρόσδος (ἡ), (in pen:) anponiepe, so-sipe; (mi desnpe vьpъmamī) nъvaпъ, a-takš. «Αἱ δὲ πρόσδοι χαλεπαὶ πρὸς τὸ χωρῶν». Ksn: «Μάχης — ». Inkšierape. 2) (nari): inlžigimape (de solž, saš opato-pš, mi č: in pьblikš; (de žnde prin inlind:) kьšintape kьtre pьblikš. «Μέχρι τῆς προσόδου δημοτικὸς». Dm: 3, (obiv: la im:) venipe ja tempaz snpe žertfьe, saš pьgъvьšne kь oape-kape pomпъ, saš geremonie. «Καὶ τε θυσίαις ἱεραῖς, προσόδοις τε μεγάλας διὰ παντός, ὃ δέσποτ', ἀγαλόμεν». Apstf: 4) (maš des) venitš; (in pen:) kintirš, folosš. «Προσόδου οὔσης κατ' ἐνι-αυτὸν». Ksn: «Ἡ χώρα (τῆς Ἀττικῆς) πέφυκεν οἷα πλείστας προσόδους παρέχεσθαι». Ksn. [pъdъ, dьdъ].

Προσ-οδύρομαι, viit: -οδυρεύμαι, (kь dat:) mž inržieskš, mž plinrž nentpъ чева, saš kьtre čineva.

Προσ-όζω, viit: -οζήσω, mi -οζέσω, (tre: de kь: in lokš de prez: προσόδωδα) daš, skogš miposš, nstš.

Προσ-οίγνυμι. viit: -οίξω, deskizš inkъ, saš kьtre чева, saš ne жьmъlate.

Πρόс-οида, viit: προσείσομαι, (pre: προσ-ήδειν, mi č: utiš (kьnoskš) inkъ. «Προσειδέναι χάριν τινί». Pl: a mi nъdъgmī inkъ kšiva.

Προσ-οικειόω -ω, viit: ὠσω, fakš чева familiapš kšiva; (fir:); atpivžieskš, daš džne kьviingъ (kь dat: indip:). «Προσφκειού ἑαυτὸν Ἑρακλεῖ κατὰ γένος». Pl: (mi miž: saš pas:). «Προσφκειῖται τῇ φύσει μᾶλλον». Aks: Afpod: este maš pšditš; (mi in nari:). «Τὰ προσοικειούμενα». Aks: чело kь pezagie intpе dīnsece.

Προσοικέναι, Ion: in lokъ de προσοικέ-ναι, inf: aš išī προσοικα.

Προσ-οικέω -ω, viit: -ήσω, lokšieskš a-proape de čineva. [de žnde

Προσοίχης, εως (ἡ), lokšipe aproape.

Προσ-οικίζω, viit: -ίω, pšlъ a lokšī a-proape, saš inkъ ne līnъ axti; formežš aproape mi axtъ kolonie (saš ne чеa in fiingъ o kreskš prin adaosš de lokšitopi).

Προσ-οικωδόμεω -ω, viit: -ήσω, maš kь-deskš inkъ, saš adaorš ja чеa in fiingъ kьditspъ.

Προσ-οικονομέομαι -ομαι, viit: -ήσομαι, maš inlokmeskš (pšlъ in vьnъ pīndšiaпъ) inkъ.

Πρόс-οиcos (ὅ, ἡ), (kь dat:) lokšitopš aproape, vechiш. [pъdъ, oikos].

Προс-οиmъζω, viit: -ώξω, mž vałtš, plinrž amap inkъ, saš nentpъ чева.

Πρόсoиmъ (тò), op че oferъ čineva išimī (prin:): kь xpapъ, mīnkape. (vezī mi pъdšpъma). προσοίω neintp: =Προσφέρω].

Προσοιστέος, α, ὅν, posit: aš išī προσφέρω.

Προσoиcω, viit: aš išī προσφέρω,

Προс-оiχoμαι, viit: -οιχήσομαι, (kь ak: kь pren:) mž dьkš kьtre.., mž anponiš de чева.

Προс-оиéλλω, viit: -οιελώ, (nex: προσώ-ναι) axtiшр penede (isbeskš) de чева. «Πόδα — ». Aks: =Προσφρούς; (prin:): inprezпъ, mi fьpъ vaпъ) tьpъ ja līmanš; saš apšnkš (mi ex: kazš) afapъ ne vskatš.

Προс-оиcýpоμαι, viit: upоμαι, mž inržieskš, mž plinrž kьtre čineva.

Προс-оиapтéω -ω, viit: ήσω, poet: (kь dat:) kьmežš ne līnъ čineva, ja inso-deskš de aproape.

Προс-оиlέω -ω, viit: -ήσω, amš familiapitate, sīntš in pezagie kь čineva; (desnpe lškp:) mž indeletničeskš, saš kazš in чева; (kь dat:) «Καχοῖσι μὴ προσομιλεῖ ἀνδράσι». Trn: (saš kь ak: kь pren:). «Οἱ πρὸς Ἑρμοκράτην προσομιλοῦντες». Ksn: «Κακὸν εἰς γήρατὸν σῶμα προσομιλήσαν». Eld: intpatš. (mi in ex: de pren:) «Τὰ ἴδια προσομιλοῦντες». Tьч: =Ἱδιοπραγοῦντες. [de žnde

Προсoиlиtиkъ, ἡ, ὅν, indeminatikš in adnapape kь oament, sočiasiaš, omš de tьpš.

Προсoиlиx (ἡ), pezagie, komšnikagie, adnapape kь oament; konbopvipe; (desnpe lškp:) anponiepe, inntpъtšpire «Θεσμῶ — ». Leks: Afpod: [pъdъ, omilа].

Προс-оиmъ, viit: -οιmъμαι, maš жаръ inkъ, saš inkpedingezš mi kь жьpъmīntš.

Προσ-ομοιάζω, viit: -άσω, (nly:) kam seamtēñ. [din

Προσόμειος (ό, ή), kam (maī) aseme-neā. [prōs, εμοιος]. [de xnde

Προσ-ομοίω -ω, viit: -ώσω, kastē ase-mēntateā in axtēpape xna kx axta [wi

Προσομοίως, adv: kx oape kape ase-mē-ntate, kam asemenca.

Προσ-ομολογέω -ω, viit: ήσω, mē maī inbo-ieskē (fērtēdēieskē) inkt; saē (absol:) mē indēplekē, mē inboieskē ja čeva. [de xnde

Προσομολογία (ή), indēplekape, inboipe ja čeva,

Προσ-ομόρηνυμι, viit: -ομόρξω, (kx dat: indip:) mteprē; mi (prin intind:) intipē-reskē, lipeskē ne čeva.

Προσ-ομώρῃω -ω, = 'Ομώρῃω. [din

Προσόμευρος, mi Ion: Προσόμευρος (ό, ή), [prōs, εμυρος] = 'Ομυρος. vechinē ja xotape.

Προσ-ονειδίζω, viit: -ίσω, maī infrantezē inkt, saē maī mēat; okērtēskē in fagē.

Προσ-ονίναμαι, viit: -ονήσομαι, mē folo-seskē, saē doēindeskē čeva inprezē.

Προσ-ονομάζω, viit: -άσω, prenēmeskē. [de xnde

Προσονομασία (ή), prenēmipe, saē pre-nēme.

Προσονομασία (ή), Eol: (Enirpf:) in xokē de προσονομασία.

Προσ-οπτάζω, viit: -άτω, poet: in xokē de προστέλεω, saē προσοράω.

Προσ-οπτίλλω, viit: -ιλλῶ, poet: =Προσ-οπτάζω; mē xitē dos.

Προσ-οράω -ω, viit: -όψομαι, (nex: προσ-είδω, mi ča:) mē xitē in fagē, kētre..

Προσ-οργίζομαι, viit: -οργισθήσομαι, (kx dat:) mē minē nentpx čeva; saē mē nekēskē ne čineva.

Προσ-ορέγομαι, viit: -ερέξομαι, (kx dat: indip, intinzē (daē) mi eē minē de a-xtēpōrē ja čeva.

Προσ-ορέω -ω, viit: -ήσω, (kx dat:) sntē vechinē pēzawē kx čineva.

Προσ-ορίζω, viit: -ίσω, nēxē xotapē, xotērtēskē; saē intinzē prin adaxē xotape; (mēkēly:) intpx inkt wi in stēminipe de o proupietate. «Προσώριστο τὴν οἰκίαν διαγίλῳ». Dm: 2) (mēkē) maī xotērtēskē inkt ne lēntē axtē; saē inkt mi fikse-zē. «Οἱ χρηματολόγοι οὐ προσδιορίζονται πότε». Apst: (mi pas:) «Προσώρισθησαν αὐτῷ στρατιῶται ἐπιλέκτοι». Diod:

Προσ-ορμίζω -ω, viit: -ήσω, nopneskē kx ixtēatē inkt maī mēat; (nestp:) mē nop-neskē penede, pēvāskē kētre čeva.

Προσ-ορμέω -ω, viit: -ήσω, (kx dat:) sntē tpsē ja xskatē saē in nōptē aproa-ne de čeva.

Προσ-ορμίζω, viit: -ίσω, dēkē (mi mēk: viē kē) kopasia in nōptē. [de xnde

Προσόρμεις, ewē (ή), tpayere in nōptē saē ja xskatē (akt: saē pas:).

Πρόσσημος (ό, ή), xokē de tps kē kopasia ja xskatē, vadē, saē nōptē. [prōs, ὅρμος].

Πρόσηρος (ό, ή), vcl aproane de xotapē, vechinē pēzawē. [prōs, ὅρος].

Προσ-ορχέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, (kx dat:) dēngēzē nentpx čeva, saē de vēkēpie aē-zind saē vēzind čeva.

Προσ-όσσομαι, viit: ὀψομαι, poet: in xokē de προσοράω (intpē: prinē: nēmaī Dop: ποτίσσομαι).

Προσ-οσφαίνω, viit: -οσφαινώ, daē kēiva sē mipose čeva; (mēkē) maī mēposē in-kē čeva.

Προσ-ουδίζω, viit: -σω, tptnteskē ja pē-minē kē ixtēatē. [prōs, οὐδίζ].

Προσ-ουρέω -ω, viit: -ήσω, mē nimē ne čineva. «Καὶ ἔτυπον, καὶ προσεύρουν, καὶ οὐδὲν ὕδρευς ἐνέλιπον». Dm: (mi fir:) «Ἀπὸ προσουρήσαντα τῇ τραγωδίᾳ». Apstf: a-proniindē se (acheas'a insē Sxol: o de-dēche ja ..

Προσ-ουρέω -ω, viit: -ήσω, pēskeskē kē priinčosē vntē kētre..; (fir:) isēskeskē in čeva.

Προσούριος (ό, ή), = Οὔριος, priinčosē. «Ἄνεμος—». Γας: [prōs, οὔριος].

Πρόσουρος (ό, ή), Ion: in xokē de πρόσσορος.

Προσουσία (ή), = Σουουσία.

Προσ-οφείλω, viit: -οφείλῃσω, maī sntē inkt datorē; (prin intind:) pēminē indē-rtē, mē inuēginezē. «Ὡστε τοὺς ἐν ταῖς τραγωδίαις τυράννους πολὺ τι προσοφείλουν». Plv: se apētaē mēat maī de jos de kē dēnsē.

Προσ-οφλιτάνω, mi Προσ-όφλω, viit: -οφλήσω, in ven:) =Προσ-οφείλω, maī pē-minē inkt datorē (prinē:) pēvāikēxē, n' amē pēsit de totē osēnda, vē mi s' a in-ns; saē mē maī osēndeskē inkt; (mi fir:) mē sokoteskē inkt mi vīnovatē. «Ἀχαρ-σίας τῇ χηλεπότητι καὶ ἀπιστίας προσωφλί-σκανε ἐβέξαν». Pl: da vīvīnē de a' l so-kotē mi nekpedinčosē.

Προσοχή (ή), nīpōnipe a mīngit ja xndē vōiektē, vērape de seamē, xape a mīnte.

«Προσσχῆ νόμων». Skp: naza lexior. [προσέχω].

Προσ-οχθέω -ῶ, viit: -ήσω, (κς dat:) m̄ ingrešez̄, m̄ nemz̄l̄gmesk̄ nen-tp̄ čeva, sađ m̄ sk̄r̄besk̄ de čeva.

Προσ-οχθίζω, viit: -ίζω, Skp: in lok̄ de προσοχθέω; (zne op̄ str̄m:) adsk̄ ne čineva ja minie, ī nek̄žesk̄. de žnde

Προσέχθισμα (τὸ), pričin̄ (ob̄ekt̄) de sk̄r̄b̄. sađ nemz̄l̄gm̄ipe. [mi]

Προσσχθισμός (ὁ), nekaz̄, sk̄r̄b̄, nemz̄l̄gm̄ipe.

Προσ-οχλέω -ῶ, viit: -ήσω, sk̄p̄r̄ž in̄k̄ maī m̄x̄l̄.

Πρόσχορος (ὁ, ἡ), v̄ḡz̄lor̄ de seam̄, r̄inditor̄; inḡez̄ent̄. [προσέχω].

Προσ-οχυρόω -ῶ, viit: -ώσω, maī int̄p̄r̄sk̄ in̄k̄. sađ maī m̄x̄l̄.

Προσ-οψάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, m̄-n̄in̄k̄ ka (sađ in̄p̄reñ̄ wi) x̄eḡm̄. [de žnde

Προσόψημα (τὸ), x̄eḡm̄. če se m̄n̄in̄k̄ in̄p̄reñ̄ k̄ n̄īne, wi čl̄.

Προσόψιος (ὁ, ἡ), = Ἐπόψιος. [din

Πρόσψις, εως (ἡ), vedepe, ž̄lape ja čeva; 2) form̄, fir̄p̄ (ekst̄ior̄p̄ x̄n̄l̄ x̄k̄r̄); (in̄ nen:) prīv̄ipe as̄x̄pa k̄īva [din

Προσ-όψομαι, viit: āl̄ x̄l̄ προσοράω.

Προσ-οψωνέω -ῶ, viit: -ήσω, maī t̄p̄r̄-iesk̄ in̄k̄ wi āl̄ čeva.

Προσπάθεια (ἡ), āplekape in̄p̄t̄im̄it̄ k̄t̄re čeva, d̄p̄aroste; ok̄naḡie p̄ironit̄ ja čeva. [wi]

Προσπαθέω -ῶ, viit: -ήσω, (κς ak: k̄s p̄rep:) s̄int̄ in̄p̄t̄im̄it̄, p̄ironit̄ k̄s tot̄al̄ ja čeva. [din

Προσπαθῆς, εὖς (ὁ, ἡ), (κς dat: sađ ak: k̄s p̄rep:) āplekat̄, p̄ironit̄ k̄s in̄p̄t̄im̄ipe ja čeva. [p̄r̄s, p̄āth̄s]. [de žnde

Προσπαθῶς, adv: k̄s in̄p̄t̄im̄ipe k̄t̄re čeva. «Προσπαθῶς ἔχω πρὸς τι» = Προσπαθέω.

Προσ-παίζω, viit: -παίξομαι, (nex: At: p̄r̄s̄ep̄aisa, wi čl̄:) (κς dat:) m̄ žok̄ k̄s čineva; ḡl̄mesk̄ in̄ čeva; vat̄kokop̄esk̄; (κς ak: sađ sinr: sađ k̄s p̄rep:) k̄int̄ in̄n̄ in̄ op̄areva k̄īva.

Πρόσπασιος (ὁ, ἡ), v̄p̄odit̄ din in̄t̄im̄lape, nen̄d̄žd̄sit̄; p̄roasp̄t̄. (bez̄ wi ἔμ-πασιος). «Ἐκ προσπαίου». Apst: de in̄ dat̄, din in̄t̄im̄lape, nen̄p̄ev̄z̄at; čel de k̄sp̄ind. [din

Προσ-παίω, viit: -παίω, = Προσπίπτω, sađ p̄rosp̄rou; (in̄ p̄r̄ž) = Ἐνσκήπτω; (fir:) m̄ in̄t̄im̄l̄.

Προσπαίως, adv: de in̄ dat̄; sađ de k̄sp̄ind.

[πρόσπαιος].

Προσ-πλάιω, viit: -αίω, m̄ x̄p̄t̄ k̄s čineva; (in̄ nen:) m̄ den̄p̄inz̄ k̄s čeva; sađ m̄ k̄in̄š̄iesk̄ in̄ čeva (κς dat:) «Ἄ-τλας οὐρανῷ προσπλάιει». P̄ind: se m̄n̄चे-nte giind čer̄x̄l̄.

Προσ-παρα-βάλλομαι, viit: -βαλοῦμαι, maī ḡr̄m̄z̄desk̄ in̄k̄.

Προσ-παρα-γράφω, viit: -γράφω, maī sk̄riž in̄k̄ āl̄t̄p̄rea. «Εἰώθασιν οἱ τραπεζίται πρῶτον τοῦ θέντος τὸ ἀργύριον τοῦνομα γράφειν, ἔπειτα παραγράφειν, τίνι ἀποδοῦναι δεῖ; καὶ προσπαραγράφειν τοῦνομα τούτου, ὃς ἂν μέλλῃ ευστήσειν αὐτόν». Dm:

Προσ-παρα-αινέω -ῶ, viit: -αινέσω, maī s̄f̄t̄iesk̄, maī in̄dem̄n̄ in̄k̄.

Προ-παρα-αίρομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, (nex: p̄rosp̄areil̄om̄en, wi čl̄:) maī īađ de-ne čeva in̄k̄ čeva.

Προσ-παρα-καλέω -ῶ, viit: -έσω, maī k̄iem̄, sađ in̄dem̄n̄ in̄k̄ ja čeva.

Προσ-παρα-κείμαι, viit: -κείσομαι, (κς dat:) stađ x̄inr̄ čineva.

Προσ-παρα-κελεύομαι, viit: -εύσομαι, maī p̄or̄p̄nesk̄, sađ maī in̄dem̄n̄, in̄k̄p̄r̄-jez̄ in̄k̄.

Προσ-παρα-λαμβάνω, viit: -λήψομαι, (nex: p̄rosp̄ar̄el̄x̄on, wi čl̄:) maī īađ de ja āl̄-t̄al̄ in̄k̄, sađ maī m̄x̄l̄; sađ maī īađ, maī am̄ din t̄p̄adiḡil̄ wi āl̄ čeva ne x̄inr̄ āl̄ez̄. [de žnde

Προσπαράληψις, εως (ἡ), x̄ape de maī m̄x̄l̄ de ja čineva.

Προσ-παρα-πήγνυμι, viit: -πήξω, maī in-fir̄ āl̄t̄p̄rea, sađ ap̄oane de čeva.

Προσ-παρα-συσχίζω, viit: -όσω, maī p̄r̄-ḡtesk̄ in̄k̄, sađ in̄p̄reñ̄ k̄s.

Προσ-παρα-τίθημι, viit: -παρθήσω, (nex: p̄rosp̄ar̄el̄ḡil̄, wi čl̄:) maī p̄x̄l̄ ap̄oane, sađ āl̄t̄p̄r̄, maī nomenesk̄ čeva sn̄pe sn̄p̄i-jin̄ipea k̄v̄int̄el̄op̄ meze.

Προσ-παρα-τρώγω, viit: -τρώξομαι, (nex: p̄rosp̄ar̄-ēp̄x̄on, wi čl̄:) maī pox̄ in̄ t̄p̄ea-k̄t̄, sađ p̄ āl̄t̄p̄rea; (fir:) wi maī s̄p̄r̄ž, sađ vat̄kokop̄esk̄ in̄k̄.

Προσπαρδεῖν, nex: 2: de inf: āl̄ x̄l̄ p̄rosp̄ar̄d̄om̄ai.

Προσ-παρ-εισ-έρχομαι, viit: -εισελεύσομαι, (nex: p̄rosp̄ar̄eisl̄ḡon, wi čl̄:) maī in̄tp̄, m̄ maī v̄ir̄ p̄ āl̄t̄p̄rea.

Προσ-παρ-έχω, viit: -έξω, (nex: p̄rosp̄ar̄-ēx̄on, wi čl̄:) maī dađ; sađ maī ap̄t̄l̄ f̄k̄k̄t̄, maī s̄v̄ir̄p̄esk̄ in̄k̄ čeva.

Προσ-παρ-ίστημι, viit: -παραστήσω, (miž-2: nex: p̄rosp̄ar̄ēst̄en, wi čl̄:) maī in̄f̄

mişezǝ ĩnkǝ; (mi miǝ: fir:) maĩ viǝ ĩn mintea kǝĩba; ĩmĩ maĩ sǝmǝĩǝ ĩnkǝ.

Προσ-παρ-οικέω -ǝ, viit: -ήσω, loǝǝiesǝkǝ ka venetikǝ zĩnǝz ħĩneva.

Προσ-παρ-οινέω -ǝ, viit: -ήσω, ĩnkǝ mi okǝresǝkǝ, saǝ maĩ fakǝ mi nepĩndǝĩelĩ ka ǝnǝ beatǝ.

Προσ-παρ-οξύνω, viit: -οξύνω, ĩntǝpĩtǝ ĩnkǝ maĩ mǝzĩ.

Προσ-πασσαλεύω, viit: -εύσω, katǝ ħeva ǝndeva kǝ kǝĩe de lemǝǝ.

Προσ-πασσαλώω -ǝ, viit: -ώσω, =Προσ-πασσαλεύω.

Προσ-πάσσω, viit: -πάσω, (kǝ ħen: ĩndip-) pǝsarǝ ne ħeva.

Προσ-πάσχω, viit: -πέισμαι, (nǝx: προσ-έπαθον, mi ħĩ:) maĩ pǝĩtimesǝkǝ ĩnkǝ. 2) (kǝ dat:) amǝ ĩnpǝĩmitǝ anlekare kǝĩpe ħeva.

Προσ-πατταλεύω, viit: -εύσω, At: ĩn loǝkǝ de προσπασσαλεύω.

Προσ-πάττω, viit: -άσω, At: ĩn loǝkǝ de προσπάσσω.

Προσ-πάω -ǝ, viit: -πάσω, smĩǝesǝkǝ, tǝarǝ ĩnainte saǝ ĩntĩ.

Πρόσπεινος (ǝ, ħ), kam fǝĩmĩndǝ. [pǝrǝs, pǝĩna].

Προσ-πειράζω, viit: -άσω, fakǝ ĩnkǝ mi ħerǝare.

Προσ-πελάζω, viit: -άσω, (kǝ dat: saǝ ak: kǝ pǝen: ĩndip-) anpǝnĩǝ, (mi el: mǝ anpǝnĩǝ, mǝ atĩnǝ de) ħeva. [de ǝnde

Προσπέλασις, ewǝ (ħ), anpǝnĩere, atĩn- ħere de ħeva.

Προσπελάται (οĩ), eloǝĩ (pǝvĩ) Arkadienĩlor. [pǝrǝs, pelǝtǝ].

Προσ-πέμπω, viit: -πέμψω, tpimĩǝ kǝĩpe, saǝ bestesǝkǝ pĩn tpimĩǝ. 2) maĩ tpimĩ- ħǝ ĩnkǝ.

Προσπεποιημένως, adv: (de pǝrtǝ:) ĩn kĩnǝ pǝfǝkǝtǝ (fǝǝpǝnĩkǝ, bĩkleanǝ). [προσ-ποιέομαι].

Προσ-πέρδωμι, viit: -παρδήσομαι, (nǝx: προσέπαρδον, mi ħĩ:) vǝsǝ, (pĩn ĩntĩnd:) desnpǝǝiesǝkǝ ne ħĩneva.

Προσ-περι-θάλλω, viit: -βαλῶ, maĩ pǝĩǝ ħeva(adaǝrǝ) ĩnpǝǝǝrǝ kǝĩba; (fir: miǝ:) maĩ ĩntĩnzǝ pĩn adaǝsǝ ħerǝkǝ lǝkrǝ- pĩlor den' ĩnpǝǝǝrǝ mǝǝ, ĩmĩ maĩ ĩn- sǝmesǝkǝ ħeva.

Προσ-περι-γίγνομαι, viit: -γενήσομαι, mĩ maĩ adaǝrǝ ka kĩmtĩrǝ, saǝ maĩ pĩsǝse- sǝkǝ ne lĩnǝ ǝteler.

Προσ-περι-εργάζομαι, viit: -άσομαι, (kǝ dat:) mǝ ĩndǝǝĩnĩesǝkǝ kǝ mǝzĩtǝ sĩĩn-

ǝz, saǝ lǝape a mintǝ la ħeva.

Προσ-περι-λαμβάνω, viit: -λήψομαι, (προσ-περιέλαβον, mi ħĩ:) maĩ kopĩnzǝ ĩnkǝ.

Προσ-περι-οδεύω, viit: -εύσω, kǝlǝlpĩnd ĩn koaǝĩ mi 'n kolo mi deskpĩǝ ĩnkǝ.

Προσ-περι-ορίζομαι, viit: -ίσομαι, maĩ ko- pĩnzǝ (ka ĩntǝntǝ de ǝotape) mi ǝltǝ ħeva ne lĩnǝ ǝteler.

Προσ-περι-ποιέω -ǝ, viit: -ήσω, maĩ pǝĩǝ ĩn pǝstǝape ekonomĩeshte ne lĩnǝ ǝteler mi pĩsǝsǝ.

Προσ-περι-πορίζω, viit: -ίτω, maĩ skǝǝ ĩn ǝltǝ kopǝǝsĩe ĩnkǝ dĩn ħea ewĩt maĩ 'nainte.

Προσ-περονάω -ǝ, viit: -ήσω, katǝ kǝ kǝĩǝ, pĩpǝesǝkǝ ĩn ħeva.

Προσ-πέταμαι, =Προσπέτομαι.

Προσ-πετάννυμι, viit: -πετόσω, (kǝ dat: ĩndip: ĩntĩnzǝ ka o nepǝea neste ħeva.

Προσπετής, έος (ǝ, ħ), [προσπίπτω] pǝ- tpĩvĩtǝ kǝ desǝǝĩpĩpe; (mǝs:) foapte me- lodiosǝ saǝ armoniosǝ.

Προσ-πέτομαι, viit: -πτήσομαι, [nǝx: προσ-έπτειν, mi ħĩ: sǝpǝrǝ kǝĩpe, sǝǝptud a- ǝǝnǝrǝ ǝndeva; ĩsǝesǝkǝ fǝrǝ beste.

Προσ-πέυθομαι, viit: -πεύσομαι, =Προσ-πυνθάνομαι.

Προσπέφυκα, tpe: de kǝ: (ĩn loǝkǝ de pǝez:) ǝ lǝĩ pǝosǝfǝmai. [de ǝnde

Προσπεφυκώς, adv: (de pǝrtǝ:) =Προσ-φύω.

Πρόσπηγμα (τῶ), op ħe este ĩntĩtǝ saǝ stpĩns lĩnĩtǝ ne ħeva pĩn ĩnkerape.

•Προσπήγματα μύξης». ĩnkǝ: mǝkoase mi ĩnkerate pĩsǝsĩtǝpĩ. [dĩn

Προσ-πήγνυμι, viit: -πήξω, (miǝ: ĩn loǝkǝ de nas: tpe: de kǝ: προσπέπηγα) (kǝ dat: ĩndip:) ĩnfĩrǝ, pĩpǝesǝkǝ ne ħeva.

Προσ-πηδάω -ǝ, viit: -ήσω, (kǝ dat:) sǝrǝ kǝĩpe.; ĩsǝesǝkǝ fǝrǝ beste.

Προσ-πήσσω (-τω, viit: -πήξω, (maĩ noǝ) ĩn loǝkǝ de προσπήγνυμι.

Προσ-πηχύνομαι, viit: -υύμαι, poet: ko- pĩnzǝ ĩn sǝapele mǝle.

Προσ-πιέζω, viit: έτω, maĩ stpĩnǝ, stpĩ- besǝkǝ. anǝsǝ ĩnkǝ.

Προσ-πίλναμαι, viit: -πελάσομαι, poet: ĩn loǝkǝ de προσπελάζω.

Προσ-πιπίσκω, viit: προσ-πίσω, maĩ adǝ- pǝ (daǝ kǝĩba sǝ bea) ĩnkǝ.

Προσ-πιπράσχω, viit: -περάσω, maĩ vĩnzǝ ĩnkǝ.

Προσ-πίπτω, viit: -πετούμαι, (nǝx: προσέ- πεσον, mi ħĩ:) kazǝ neste, saǝ dĩnainte kǝĩba; kazǝ la pĩħoapele kǝĩba (ka sǝ 'a

porð); (in ingex: de vrb̃m̃t̃w̃ie) ñṽt̃-
lesk̃ f̃r̃p̃ beste as̃ñp̃r̃; (fir:) ãk̃ñg̃
ka o zis̃ de os̃w̃te in ãz̃x̃l̃ k̃t̃ba; (in
uen:) sos̃esk̃ (við) de o dat̃ f̃r̃p̃ beste;
(de ṽnde fir:) m̃t̃ iñt̃m̃ñl̃, m̃t̃ ṽp̃de-
sk̃; (med: f̃r̃p̃ kaz̃) m̃t̃ des̃m̃f̃l̃, m̃t̃
p̃õl̃õlesk̃, sk̃az̃. (k̃s dat: maĩ de m̃t̃e-
op̃i s̃x̃t̃ing̃:). «Eĩ oũn p̃rosp̃ẽs̃oĩm̃en ãñw̃
te kai nyk̃t̃os, ẽl̃p̃ĩz̃w̃ kãt̃al̃h̃q̃h̃ñai ãñ t̃ã
p̃r̃ãg̃m̃ãta». T̃s̃h̃: «Ãñh̃g̃eto p̃er̃i m̃ẽs̃as ṽu-
kt̃as, õs̃ ẽz̃ãp̃inaĩw̃s p̃rosp̃ẽs̃oĩ». K̃sn: «H̃-
k̃w̃ p̃r̃os̃ s̃e, kai ĩk̃ẽt̃h̃s p̃rosp̃ĩp̃t̃w̃». K̃sn:
(wi k̃s ak: poet:) «Γ̃õnỹpet̃eĩs̃ ẽd̃rãs p̃rosp̃-
pit̃ñw̃ s̃' ãñãz̃». Ẽp̃r̃ (wi fir:). «Φ̃h̃m̃h̃ t̃is̃
ãũt̃h̃ p̃rosp̃ĩp̃t̃eĩ». Ãks: «Π̃rosp̃ẽp̃t̃w̃k̃uĩas̃
ãũt̃oĩs̃ t̃h̃s̃ ãl̃w̃s̃ẽw̃s». Π̃l̃ṽ: (wi fir:) «Σ̃u-
m̃f̃õrai p̃rosp̃ĩp̃t̃ũnai». Ẽp̃r̃: (wi in uap̃t̃: ãs̃-
sol:) «T̃ã p̃rosp̃ĩp̃t̃ont̃a». Ãks: iñt̃m̃ñl̃p̃r̃ize,
sãð iñp̃rẽh̃r̃p̃r̃ize. 2) poet: iñ lõk̃ de
p̃r̃os̃k̃eĩm̃ai. «Ãk̃taĩ p̃r̃õd̃l̃h̃t̃es̃ lĩm̃ẽnos̃ p̃õti-
p̃ẽt̃h̃uĩai». Od: N. (bezĩ wi p̃rosp̃ĩp̃t̃w̃
(3), wi p̃rosp̃t̃h̃s̃w̃).

Π̃rosp̃-π̃it̃ñẽw̃ -ō, poet: iñ lõk̃ de p̃rosp̃-
ĩp̃t̃w̃.

Π̃rosp̃-π̃l̃ãz̃w̃, biit: -π̃l̃ãz̃w̃. poet: iñ lõk̃
de p̃rosp̃el̃ãz̃w̃

Π̃rosp̃-π̃l̃ãz̃w̃, biit: -π̃l̃ãz̃w̃. m̃t̃ p̃r̃t̃ỹe-
sk̃ mẽp̃r̃ind̃ ṽndẽba.

Π̃rosp̃-π̃l̃ãs̃w̃ (t̃w̃), biit: -π̃l̃ãs̃w̃, (k̃s dat:
sãð ãk: k̃s p̃rẽp̃: indip:) ĩñes̃k̃ ch̃ẽba k̃s
(sãð ka k̃s) mõuip̃r̃t̃ ñẽs̃te ch̃ẽba; (fir:)
adaõr̃ p̃l̃ãs̃m̃ĩt̃p̃i (ṽas̃ne) iñt̃p̃' o p̃õve-
st̃ipe; (in uen:) ĩñes̃k̃, ãt̃ip̃ñ de ch̃ẽba. 2)
fõr̃mez̃ ñẽs̃te ch̃ẽba 3) s̃m̃p̃ĩs̃ p̃rin
adaõs̃ de ch̃ẽba ãĩũĩt̃; (med:) kõp̃nõpez̃,
ĩñk̃r̃nez̃.

Π̃rosp̃-π̃l̃ãt̃w̃, biit: -π̃l̃ãs̃w̃, At: iñ lõk̃
de p̃rosp̃l̃ãs̃w̃.

Π̃rosp̃-π̃l̃ẽñw̃, biit: -π̃l̃ẽz̃w̃, (k̃s dat: in-
dip:) iñp̃l̃ãtes̃k̃ ch̃ẽba iñp̃rẽh̃t̃ k̃s., in-
p̃rẽh̃t̃, adaõr̃.

Π̃rosp̃-π̃l̃ẽĩw̃, biit: -π̃l̃ẽũs̃m̃ai, p̃l̃ãtes̃k̃
k̃t̃ipe... sãð m̃t̃ ãp̃õnĩð p̃l̃ãt̃ind̃; (in ṽr̃b̃-
m̃t̃w̃: ingex:) p̃l̃ãt̃ind̃ ñṽt̃les̃k̃ as̃ñp̃r̃.

Π̃rosp̃-π̃l̃h̃r̃ōw̃ -ō, biit: -ō̃s̃w̃, maĩ k̃m̃-
p̃l̃ã iñk̃t̃ p̃ẽ lĩñg̃t̃ ãt̃ẽz̃; ẽk̃ĩnez̃ (p̃t̃-
tes̃k̃) k̃s ch̃ẽlẽ t̃rẽṽs̃iñq̃õase wi ãt̃ẽ kõ
p̃r̃bĩ; adaõr̃ sũpẽ iñp̃l̃ĩñipe.

Π̃rosp̃-π̃l̃h̃s̃w̃ (t̃w̃), biit: -π̃l̃h̃z̃w̃, is̃be-
sk̃ ñẽs̃te ch̃ẽba.

Π̃rosp̃-π̃l̃õos̃ -õs̃ (s̃. p̃l̃ãt̃ipe k̃t̃ipe, sãð
(ṽr̃b̃m̃t̃: as̃ñp̃r̃, «Ẽp̃ĩp̃l̃õus̃. [p̃r̃os̃, p̃l̃õos̃].

Π̃rosp̃-π̃l̃w̃t̃os̃, h̃, ṽñ, de ãp̃õnĩat̃ k̃s p̃l̃ã-
t̃ipe, sãð p̃l̃ãt̃ĩõp̃ĩõp̃. «Π̃ẽtãm̃õs̃—». Ẽp̃r̃: [dĩñ

Π̃rosp̃-π̃l̃ōw̃, biit: -π̃l̃ō̃s̃w̃, Ion: iñ lõk̃

de p̃rosp̃l̃ẽw̃.

Π̃rosp̃-π̃nẽũma (t̃o), wi Π̃rosp̃-π̃nẽũs̃, ẽw̃s̃
(h̃), s̃x̃f̃ãpe k̃t̃ipe, sãð is̃s̃ipe de s̃x̃f̃ã-
pe, de m̃ip̃os̃, sãð p̃stõape; (fir:) iñs̃-
f̃ãpe; iñt̃as̃ias̃m̃; (Γ̃ram:) = Π̃nẽũmãt̃i-
s̃m̃õs̃. [dĩñ

Π̃rosp̃-π̃ñẽw̃, biit: -π̃nẽũs̃m̃ai, s̃x̃f̃ãs̃ k̃t̃ipe;
(k̃s dat: indip:) iñs̃f̃ãs̃; (k̃s uen:) s̃kõg̃ð,
dãð m̃ip̃os̃; (Γ̃ram:) s̃k̃r̃ĩð, sãð p̃roñh̃ñ-
ũð k̃s ãs̃ñip̃ãgie. «Õ tãō̃s̃ p̃r̃os̃ t̃ō̃ñ Ãt̃-
t̃ĩk̃ō̃ñ p̃rosp̃nẽĩtai». At:

Π̃rosp̃-π̃õĩẽw̃ -ō, biit: -h̃s̃w̃, fak̃ð ch̃ẽba a
mẽp̃ẽ iñ uap̃leã k̃t̃iba, iñs̃w̃es̃k̃ ch̃ẽba
k̃t̃iba; wi (m̃ĩj̃:) iñf̃ĩ iñs̃w̃es̃k̃, maĩ do-
ẽĩnd̃es̃k̃ ch̃ẽba, sãð m̃t̃ maĩ k̃p̃t̃is̃tes̃k̃
de ch̃ẽba (k̃s dat: indip:). «Õp̃ō̃s̃ ãũt̃oĩs̃
t̃h̃ñ K̃ẽr̃k̃ỹrãñ p̃rosp̃õĩh̃s̃ẽiãñ». T̃s̃h̃: «Φ̃ĩl̃h̃ñ
Ãẽs̃b̃oñ p̃rosp̃õĩh̃s̃añtes̃ t̃h̃ p̃ō̃leĩ». K̃sn: (wi
m̃ĩj̃:). «K̃aĩ X̃ãl̃k̃h̃d̃õñĩous̃ φ̃ĩl̃ous̃ p̃rosp̃õĩh̃-
s̃ā̃m̃ẽnos̃». K̃sn: «T̃ĩnas̃ t̃hẽõs̃ p̃rosp̃õĩõũm̃ẽ-
nos̃». K̃sn: f̃k̃ĩnd̃s̃ 'wĩ ĩ p̃ãt̃rõñĩ p̃rin
jẽp̃t̃ẽ. «Ẽō̃lĩnoñ p̃ō̃dã p̃rosp̃õĩh̃s̃ā̃m̃ẽnos̃». Ẽp̃r̃:
k̃p̃s̃ĩnd̃s̃ 'wĩ. 2) iñf̃ĩ iñs̃w̃es̃k̃; (k̃s inf:)
p̃rẽt̃iñz̃. «Õū̃d̃ẽñ p̃ẽpoñth̃as̃ d̃ẽĩñō̃ñ, ãñ m̃h̃
p̃rosp̃õĩh̃». Γ̃nm̃: d̃akã ñs̃ õ ĩẽf̃ ãs̃ñp̃r̃'ū̃ĩ.

«Ẽkãs̃t̃os̃ t̃is̃ p̃rosp̃ẽõĩẽitõ kaĩ t̃h̃s̃ bõũl̃h̃s̃
mẽtẽs̃h̃h̃ẽñai kaĩ p̃l̃ẽĩs̃t̃ous̃ ãp̃ẽk̃t̃õñẽnaĩ».

K̃sn: «Õ d̃ẽ ñĩk̃ō̃ñ t̃ō̃ d̃ĩkaĩō̃ p̃rosp̃ẽõĩẽitõ
ñĩk̃h̃ñ». K̃sn: 3) (waĩ des:) m̃t̃ p̃rẽf̃ak̃ð,

m̃t̃ f̃h̃z̃p̃es̃k̃, k̃s... «Π̃ẽz̃h̃ p̃rosp̃õĩõũm̃ẽñ
ẽp̃ĩb̃õũl̃ẽĩñ kãt̃ã θ̃ā̃l̃ãtt̃ãñ ẽp̃ĩh̃ẽr̃h̃s̃aĩ». K̃sn:
«Aĩ̃ ẽp̃ĩb̃õũl̃aĩ ẽz̃ õū̃d̃ẽñō̃ñ p̃l̃ẽõnes̃ t̃ō̃is̃ t̃ỹr̃ā̃ñ-
õis̃ ẽĩs̃ĩñ, h̃ ãp̃ō̃ t̃ō̃ñ m̃ā̃l̃ĩs̃tã φ̃ĩl̃ẽĩñ ãũt̃õs̃
p̃rosp̃õĩh̃s̃ā̃m̃ẽñō̃ñ». K̃sn: (wi iñ tõp̃m̃ de pas̃:).

«Π̃rosp̃õĩh̃ẽĩs̃ õs̃ ẽp̃ĩñx̃ũs̃ĩos̃ γ̃ẽg̃õñō̃s̃». Π̃l̃ṽ:
4) (p̃ap̃ pas̃: k̃s ak: k̃s p̃rẽp̃:) m̃t̃ p̃ĩp̃õne-
sk̃ iñp̃t̃ĩmit̃ lã ch̃ẽba, = Π̃rosp̃ãh̃ō̃. [de ṽnde

Π̃rosp̃õĩh̃ma (t̃o), õst̃ẽk̃t̃ de iñs̃w̃ipe,
sãð de f̃h̃z̃p̃ie. [wĩ

Π̃rosp̃õĩh̃s̃is̃, ẽw̃s̃ (h̃), iñs̃w̃ipe; ũp̃ẽf̃-
k̃t̃õp̃ie, f̃h̃z̃p̃ie. [wĩ

Π̃rosp̃õĩh̃t̃ĩk̃os̃, h̃, ṽñ, iñs̃w̃ĩtõp̃ de ch̃ẽ-
ba ãĩũĩ, sãð ãl̃t̃ĩa. (k̃s uen:) «Ãñd̃r̃ĩas̃
—». Ãp̃st̃: 2) iñd̃ẽm̃ĩñat̃ĩk̃ ã se p̃rẽf̃a-
ce, ã se f̃h̃z̃p̃i. [wĩ

Π̃rosp̃õĩh̃t̃os̃ h̃, sãð os̃, õĩ sãð ṽñ, p̃rẽ-
f̃k̃k̃t̃, p̃l̃ãs̃m̃ĩt̃; kã adaõs̃ dõs̃ĩnd̃it̃.
«Ỹt̃os̃ —». Ãks: = Ẽĩs̃p̃õĩh̃t̃os̃. [de ṽnde

Π̃rosp̃õĩh̃t̃ō̃s̃ ãd̃ṽ: iñ f̃h̃z̃p̃ie.

Π̃rosp̃-π̃õl̃ẽm̃ẽw̃ -ō, biit: -h̃s̃w̃, m̃t̃ p̃es̃-
bõĩes̃k̃ k̃t̃ipe, sãð k̃s ṽĩnẽba.

Π̃rosp̃-π̃õl̃ẽm̃ō̃w̃ -ō, biit: -ō̃s̃w̃, maĩ iñ-
t̃p̃r̃ĩt̃ wĩ ñẽ ãl̃p̃ĩĩñ p̃es̃bõĩt̃ ãs̃ñp̃rã k̃t̃ĩ-
ba, sãð maĩ adaõr̃ (wĩ m̃ĩj̃: m̃t̃ adaõ-
r̃) lã ñẽm̃p̃r̃ã ṽr̃b̃m̃ãm̃ĩõp̃ k̃t̃iba.

Προσ-πολέω -ῶ, viit: -ήσω, sintð saðji-
topð de tempus; sintð saðr; (kð dat:)
við aporoape, mð aporojð. [din

Πρόσπολος (ὁ, ἡ), saðr; saðjitorð de
tempus. [πρός, πέλω].

Προσ-πονέω -ῶ, viit: -ήσω, osteneskð,
mð indeletnicheskð la cheva; (mij:) maí
stvirsheskð inkt cheva.

Προσ-πορεύομαι, viit: -εύσομαι, mð dskð
kþre...; mð aporojð de...; mð infþimezð
pentp cheva. «Πρός τὴν ἀγορονομίαν—». Pl:
xneateskð. (vezí wi metaþoreúmai).

Προσ-πορίζω, viit: -ίσω, kþvieskð (wi
mij: mð kþvieskð de) cheva inkt; afis
wi alte inlesnitoape mijloape snpe in-
denlinipea linsel. [de xnde

Προσπορισμός (ὁ), kþvipe wi de alð
cheva inkt.

Προσ-πορᾶζω, viit: -άσω, = Προσπορπάω.

Προσπορπάτος, ἡ, ὁ, noel: inketatð, kom-
vinatð vine prin (sað ka prin) kopkð,
leratð stþins. [din

Προσ-πορπάω -ῶ, viit: -ήσω, sað áσω,
inkeið, kombinð vine kð (sað ka kð) kop-
kð, = Προσπερνάω.

Προσ-πράσσομαι (-ττομαι), viit: -πράξομαι,
mð indatorezð a plati inkt wi altele.
«Χρήματα—». D: Kas:

Πρόσπαισις, εως (ἡ), potiknipe, inuðe-
dikape de cheva. [wi

Πρόσπαισμα (τὸ), lovitzpð, ranð din in-
tedikape, sað potiknipe. [din

Προσ-παίω, viit: -παίω, mð loveskð
(prin: kð pichorð) de cheva, mð inuðe-
dikð, mð potikneskð; (fir) gremeskð, nð
nemepeskð; adskð nemðlismipe, dað pri-
chinð de xpð ashpð 'mí; (wi xne-opl) mð
nemðlismeskð de çineva (kð dat:). «Προσ-
παίειν τινί». Aks: Προσπαίσας τῇ ναυμαχίᾳ.
Er: «Τοὺς ἄλλους πολέμους εὐτυχέοντες οἱ
Λακεδαιμόνιοι πρὸς Τραγέτας μόνους προσέ-
παιον». Er: (vezí wi προσκρούω).

Προσπτάμενος noel: nex: 2: de nartv:
aλ λδl προσίπταμαι.

Προσ-πτήσσω, viit: -πτήξω, sintð stþinsð,
inressitð in cheva. (de avi depivð xnið
Dop: noel: tpe: de kð: aλ nartv: ποτιπ-
πηώς, fiind maí mlat din προσίπτω).

Πρόσπτυγμα (τὸ), op che inþvðimazð
çineva. [din

Προσ-πτύσσω, viit: -πτύξω, (kð dat: in-
dip:) indofeskð, infþxprð, stþnrð neste
cheva; sað lipeskð ne cheva. || (maí de mlat
le opl mij:) iml potpiveskð indoitþpele,
kztele (mð auðikð intokmaí) ne cheva.

«Χιτῶν πλευράσι προσπύσσεται». Sof: (de
xnde oviç: fir:) inþvðimezð; (in çen:)
saatð; priimeskð kð dparoste; (prin in-
tind:) adpesezð vorpð saatztoape kþre
çineva; (prin intind:) çinsteskð. «Πατέρα
προσπύσσεται». Od: A. «Στόμα σου προσπύ-
ξομαι». Esp: (wi kð ak: indip:) «Ὅρα τί
μιν προσπύξομαι, ἢδ' ἐρέομαι». Od: P. (wi
kð dat: opr:). «Οὐδέ τιν' οὐτ' ἐπεὶ προσ-
πύσσετο, οὔτε τι ἔργω». Om: Imn: (wi in
revipr:) «Ποτιπυσοίμεθα μύθῳ». Od: Γ.
vom da kðvintð xndλ aatzla, ne vom xð-
dika. (wi fir:). «Θεῶν θαίτας προσέπτυκτο».
Pind: çinstia.

Πρόσπυστος (ὁ, ἡ), de sksinat in fagð,
de desnpeçit, skþeosð. [din

Προσ-πύω, viit: -ύω, skðinð ne çineva
in fagð; (prin intind:) desnpeçieskð.

Πρόσπυξις, εως (ἡ), kþepe ashpð;
issipe, çoknipe: (fir) vrodipe, infimþla-
pe. [προσπίπτω].

Προσ-πύσσω, viit: -πύξω, = Προσπτήσσω.

Προσπύλαιον, grem: in lokð de προπύλαιον.

Προσ-πυθάνομαι, viit: -πεύσομαι, (nex:
προσπευθόμεν, mί çl:) maí inþvesð; wi a-
faz inkt.

Προσ-πυρόω -ῶ, viit: -ώσω, aupinzð, in-
latkþrezð inkt maí mlat.

Προσ-ραίνω, viit: -ραίνω, (kð dat: indip:)
stropeskð neste cheva.

Πρόσραξις, εως (ἡ), = Πρόσρηξις.

Προσ-ράπτω, viit: -ράψω, (kð dat: indip:)
kosð alyþpea, sað nesie cheva, inuðdeskð
de cheva prin kðstþpð.

Προσ-ράσσω, viit: -ράξω, = Προσ-ρήσσω
(-ρήγνυμι).

Προσ-ρέπω, viit: -ρέψω, (kð ak: kð prep:)
mð aplekð kþre...

Προσ-ρέω, viit: -ρεύω, sað -ρύσομαι, kþr-
gð kþre, sað inþresnð.

Προσ-ρήγνυμι, viit: -ρήξω, (kð dat: in-
dip:) snaprð (stþimð, wi nas: mð stþ-
pimð) issind de cheva.

Πρόσρημα (τὸ), kðvintð adpesatð kþre
çineva (prin: de saatzape. 2) = Προση-
γούρια. [προσεύρημαι: tpe: de kð: nas: aλ λδl
προσαγορεύω].

Πρόσρηξις, εως (ἡ), snaprere din issipe
de cheva. [προσρήγνυμι].

Πρόσρησις, εως (ἡ), vorþipe kþre çine-
va; (prin: de saatzape. [προσεύρημαι].

Προσ-ρήσσω, viit: -ρήξω, noel: in lokð
de προσρήγνυμι.

Προσρητέος, α, ον, posit: (negr: aλ λδl
προσαγορεύω.

Προσρηξέσ, ἡ, ὄν, saaxtatē, saē de saaxtai (xerpetisit) de kētre čineva, priimi-topā de saaxtare. || «Ἡμέρα—». Iks: zioa in kare pelagiū (pozii) merueaē snpe saaxtarea natronkxai dor. [προσειρήμαι].

Πρόσριζος (έ, ή), чeл de līngz pēdčini. (se konf: kē prōrēriζος). [πρός, ρίζα].

Πρόσριζόφυλλος (έ, ή), (bot:) чeл kē frkn-zo de līngz pēdčini. [πρόσριζος, φύλλον].

Πρόσρίζω -ō, viit: ōσω, in pēdčinezē čeva vine; (fir:) in geneneskē, intzpreskē.

Πρόσρίπτω, viit: -ρίψω, (kē dat: indip:) apēnkē čeva kētre...

Πρόσρύομαι, viit: -ρύομαι, (kē dat:) pēfgrē snpe skēnape līngz čineva, saē xndeva.

Πρόσρώνυμι, viit: -ρώσω, intzpreskē (in asteriņiceskē) inkz mai mēl.

Πρόσ-σάινω, viit: -σανō, (prinč: desnpe kiin) daē cūn koadz, mi 'mī apzēl pñint' ačeastā vākkria kētre čineva; (in čen:) mīnūiē, līngzmeskē; (fir:) mē fakē mē-kēlē kēlva.

Πρόσ-σάιρω, (intre: prinč: in lokē de prez: mīk: tre: de kē: προσσέσηρα imi pinjeskē dingii kētre čineva, mē xitē pizind, saē amepingind; (pap poet:) sli-miē kē dingii, pozē de totē.

Πρόσ-σέδω, (fēp viit:) poet: vinsteskē kē resnekē, adōpē.

Πρόσ-σείω, viit: -σείσω, kēlinē kētre... (se konf: kē προσείω).

Πρόσ-σελέω, poet: in lokē de προσελέω.

Πρόσ-τεύω, (fēp viit:) goneskē (mi mīk: nēvāleskē) kētre...

Πρόσ-σημαίνω, viit: xñō, mai insemnezē inkz čeva. [de xnde]

Πρόσσημαντικός, ἡ, ὄν, insemnētopē inkz de čeva. [mi]

Πρόσσημασις (ή), mi aatz adōratz insemnape.

Πρόσ-σιαλίζω (-σιελίζω), viit: -ίσω, (mai noē, mi in Skp:) = Προσπύω.

Πρόσ-σκάπτω, viit: -σκάψω, mai sanē inkz, saē mai adink; mai grēmēdeskē xnkā neste aatzā nēmintā, če ese din sē-pētkrē, de xnde

Πρόσκαψις, εως (ή), sēbst: akt: aλ ver vāxai preč:

Πρόσ-σελλάω, viit: -σελō, intre: upinč: tre: de kē: προσέσκημα in lokē de prez:) (dñue zio:) mē xēkē de čeva, (ad:) nekōntenit mē in dēletničeskē pipōnitē la čeva. (vezī mi 'προσέχομαι).

Πρόσ-σκοπέω -ō, viit: -ήσω, mai varē in-

κz de seamē.

Πρόσ-σκοτώ -ō, viit: -ώσω, intknekē prin pēnere inkz de čeva dinainte (Πλβ:).

Πρόσ-σκάπτω, viit: σκάψω, vatkokoreskē inkz mai mēl; saē inkz mi vatkokoreskē.

Πρόσσοθεν, adv: poet: in lokē de πρό-σθεν, sak prōsōθεν.

Πρόσ-σπαίρω, viit: -σπαρō, (kē dat:) mē batē, mē svīrkoleskē (ka nēwtelē) de čeva; mi se bate inkz inima nentpē (prea mēl dōpeskē) čeva.

Πρόσ-σπάω -ō, viit: -σπάσω, tparē, smēlgrē, smīčeskē kētre...; (uas:) amē snasme, simgē, ka kīnd mē tpar dīn koačī mi dīn kolo.

Πρόσ-σπένδω, viit: -σπείσω, mai vēpsē in-kz de līngz azele čeva in felē de lī-bagiē.

Πρόσ-στάζω, viit: -στάξω, (kē dat: indip:) nikē neste čeva, topnē d' asēnpa.

Πρόσ-σταυρόω -ō, viit: -ώσω, in grēde-skē čeva p' in nūpejēp kē napī de līngz čeva. «Τὰς τριήρεις ἀναπάτας ὑπὸ τὸ τέλιχισμα προσεσταύρωσε». Tēč:

Πρόσ-στείχω, viit: -στειζω, (nēx: προσέ-στιχον, mi čl:) poet: (kē ak:) = Προσπορεύομαι, mēpē kētre...

Πρόσ-στέλλω, viit: -στέλō, stpīnrē čeva. in kit sē se līneaskē de čeva; (prin in-tind: mi fir:) in nēginezē, kēmnētezē. (kē dat: indip:). «Χιτών προσεσταλμένος διὰ ζώνης τοῦ σώματος». Bas: «Φύλλα προσεσταλμένον ἐπ' ἀλλήλα». Dskp: stpinse, ainite xna neste aata. (mi fēp kazē). «Προσέσταλτο ὁ σκιρῶν ὄγκος». Gal: a skēzēl smfētkrē. (mi in paptč: fir) «Προσεσταλμένην καὶ κοσμίαν (τέχνην)». Plat: kēmnētatē, stpīnsē, mēpūinē.

Πρόσ-στερνίζομαι, viit: -ίσομαι, stpīnrē la nēntā mē; (fir:) in vēpūgīwezē, = Ἐν-στερνίζομαι.

Πρόσ-στρατοπεδεύω (-εύομαι), viit: -εύσω (-ομαι), imi amēzē tavēpa apōane; in-presopē.

Πρόσ-συγ-χρίω, viit: -χρίσω, mai xnrē inkz din toate pēpūiē.

Πρόσ-συκοφαντέω -ō, viit: -ήσω, mi mai nēpēskē inkz mīnčinos, mi kalomniē inkz.

Πρόσ-συν-ίστημι, viit: συστήσω, mai statōpnīceskē, konstātezē inkz saē in nēpēznē.

Πρόσ-συν-οικέω -ō, viit: -ήσω, mai lokēleskē inkz in nēpēznē.

Πρόσ-συν-οικίζω, viit: -ίσω, mai insoyēskē in kēsnīcie inkz.

Πρόσ-συν-τίθεμαι, viit: -συνθίσκομαι, (προσ-

συνεθέμην, μι ча:) mъ mai inboleskē in-
къ кх чинева.

Πρόσφαγμα (τδ), жертв inжєnrlatъ a-
проane, sađ ne чева, ми oferitъ snpe
inъinziреa вре xneі zeitъm. [din

Προσφάξω (σφάττω), viit: -σφάξω, inжєn-
rīž жертв апроane sađ ne чева snpe
ekspiađia вре xneі zeđ. (se konf: кх про-
σφάξω).

Προσφύγω, viit: -σφύξω, stpīnrđ чева
tape ne чева (se konf: кх προσφύγω).

Προσ-σχηματίζω, viit: -ίω, gram: forme-
zđ žičere prin adaosđ de žiterъ "Tā
attikōs προσσχηματίζόμενα ἔξούτονα, οἷον οὐ-
τοσί". Filēm: Лкс: [de xnde

Προσσηματισμός(δ), gram: formape de
žičere кх адаosđ de žiterъ, (snpe eks:)
λόγοισι in локđ de λόγους (bezī mi παρ-
ασηματισμός).

Πρόσω, adv: poet: in локđ de πρόσω.
[de xnde

Πρόσωθεν, poet: in локđ de πρόσωθεν,
sađ πρόσωθεν

Προσ-σώρεύω, viit: -εύω, mai гръmъ-
deskđ inkъ къtre...

Προσωτέρω, adv: poet: in локđ de
προσωτέρω.

Προσταγή (ή), porъnčipe. 2) =кх...

Πρόσταγμα (τδ), porъnkъ datъ. [mi

Προστακτικός, ή, ѓn, кхvenitđ, sađ inde-
minatīkđ la porъnčipe; infъgmъtisъ, sađ
ekspimъtisъ de porъnkъ. «Προστακτικόν»,
Лрт: modъ la porъnčitīvđ. [προστάσω]. [de
xnde

Προστακτικώς, adv: in kinđ porъnčitīvđ;
(gram:) in modъ porъnčitīvđ.

Πρόστακτος (δ, ή), fъkxtđ din porъnkъ
sađ opdinđ. [προστάσω].

Προσ-ταλαιπωρέω -ō viit: -ήσω, mai pa-
vdđ inkъ kinъpī, tikъlomī, sađ (кх dat:)
inprexъ кх, sađ in чева.

Προσ-ταμιεύω, viit: -εύω, mai amđ in-
къ in pъstape.

Προс-танύω viit: -ύω, poet: in локđ de
προστείνω.

Πρόσταξис, εως (ή), чеa inprexъ sađ
in xpmъ de чева amezape, sađ aranjape.
2) porъnčipe, sađ porъnkъ. 3) (лм:) ži-
psipe de niute drentъpī polītīche inpsъ
ka osīndъ. [προστάσω].

Προσ-τράξω (ττω), viit: -τράξω, mai
tъpъpъ inkъ.

Προс-τρχανόω -ō, viit: -ώω, poet: (кх
dat:) лerđ de, sađ žmъ чева.

Προστάς, ždos (ή, xnd felđ de antika-

merъ, sađ sъlīdъ. (bezī mi παρastάς). 2)
къpъъ pъvlikъ. [mi

Προστασία (ή), stape mai 'nainte, (ad:)
kovīrwire, pedomwire; чеa de din a-
larъ mъrejie, sađ dcnnitate (bezī mi
πρόστασις). 2) okrotipe, ажstorpđ, palrona-
жđ, protekcie. 3) (лм:) pfeingdeleure
snpe vъtъmarea кхlva. [προίστημι].

Προ-στασι-άζω, viit: -άζω, intъpitđ (sađ mъ
afix in) pъvъrtipe, revoltъ de mai 'nainte.

Πρόστασις, εως (ή, =Προστασία.

Προσ-τάσσω (ττω), viit: -τάξω, amezđ, a-
panjezđ aпроane, sađ inprexъ; dađ
dъne кхviingъ; pīndsteskđ; (de xnde ovič:)
porъnčeskđ, dađ opdinđ (кх ак: sađ inī:
dip: mi dat: sinr: sađ кх preu: indip:).

"Tā ēndon ērxa tē γυναικί προστάξει δοκεῖ
μοι ὁ Θεός". Ksn: "Ἀρχοντα Ἐτεόνικον
προστάξας". Tъ4: "Ἐπὶ μὲν τῇ... ἐωυτὸν
προστάσειν. ἐπὶ δὲ τῇ... τὸν ἐωυτοῦ παῖδα".
Ep: (mi pas: "Ἰνδοὶ δὲ προσετέταχτο
συστρατευόμενοι Φαρναμάθη". Ep: "Τὰς δι-
όδους προστάσσουσιν ταῖσι Μιλησίοισι φυλάσ-
σειν". Ep: "Μιλησίοισι δὲ προσετέταχτο τὰς
διόδους τηρεῖν". Ep: (mi in partu: avsol:).
"Ἐπιτελέσαντα τὰ προσταχθέντα". Ep:

Προστασία (ή), protekcie, okrotipe,=
Προστασία. [mi

Προστατευτικός, ή, ѓn, indeminatīkđ, sađ
dispsъ a okroti. [din

Προ-στατεύω, viit: -εύω mi

Προ-στατέω -ō, viit: -ήσω, =Προίσταμαι,
stađ inainte, sintđ de faъъ. "Ὁ προστα-
τῶν χρόνος". Sof: ppezentъ. 2) (mai des
prin intind:) sintđ protektorъ, sđđ okro-
litopъ a kхlva, amđ sъst a mea inrpi-
jipe; kīpmъieskđ, rъvernezđ; sintđ eai-
slatđ (кх ven:). "Tēs pōleως προστατεῖν".
Ksn: "Κελεύεις με προστατεῖν σου καὶ ἐπι-
μελεῖσθαι". Ksn: "Ἰκανὸς εἰμὶ τῶν ἔργων
προστατεῖν". Ksn: (mi avsol: in partu:).
"Ὁ προστατῶν τῶν Σύρων". Ksn: чed din-
lī, къpъtenia; (mi pas:). "Μὴ ἐπιθυμήσης
τὸ πλεῖθος ὑπ' αὐτῶν προστατεῖσθαι". Ksn:

3) (la Керkip:) pponđtđ, sađ sъpsđ la
intъpīpea nonpъkldī вре xnd pōiektđ,
(Franц:) faire une motion.

Προστατήρ (δ), poet: in локđ de про-
στάτης. [de xnde

Προστατήριος, α, ѓn, чed че stъ inainte de
(mi prin intind: anъpъ ne) чинева. «Προ-
στατήριον καρδίας ποτάται». Esxл: mi se in-
fъgmīeazъ inainteа sxlъetъlъ ka xnd pre-
simgmīntđ. «Ἀρτεμис προστατηρία». Esxл:
|| (sъst:) "Προστατήριος". Пл: xna din лx-

ne la Bogienī, poate = Ἀνθεστηριών.

Προστάτης, ου (ό), στῆτορδ̄ maī 'nainte de aluī; (prin: in stētie) = Πρωτοστάτης (vezī mi epistátēs, mi parastátēs); (de snde fir:) k̄netenie (proestos̄) de opa-
m̄š, mi ɥa; (prin: in Atena) patrōnδ̄ (e-
nitronδ̄ in politice tpeš) al vre s̄nšī me-
likδ̄ (vezī métoikos), in analoie k̄ p̄-
t̄r̄on al Romanilor; (in ɥen:) inpr̄ikito-
rδ̄; okrotitorδ̄, ap̄r̄torδ̄; (poet:) p̄r̄g-
torδ̄. •Πρὸς τοὺς ἐν Μαντινείᾳ τοῦ δήμου
προστάτας». Ksn: «Προστάται γενόμενοι (οἱ
Λακεδαιμόνιοι) τῆς ἐπ' Ἀνταλκίδου καλου-
μένης εἰρήνης». Ksn: «Οἱ τῶν μετοίκων Ἀ-
θήνησι προεστηκότες προστάται ἐκαλούντο». Ssid: (de snde) «Προστάτην νέμειν τινά». Pat: a auea. •Οὐ προστάτου γεγράφομαι. Sof: n' amδ̄ tpeškingδ̄ de n̄rotek̄ia laī. •Τοῦ θεοῦ προστάτην». Sof: p̄r̄torδ̄. [de snde

Προστατικός, ἡ, ἐν, k̄svenitδ̄, inss̄mitδ̄ patrōns̄laī; pl̄nδ̄ de demnitate sađ m̄-
p̄regie (vezī prostaťia), protektorosδ̄, mi
ɥa; [de snde

Προστατικῶς, adv: in kinδ̄ de n̄rotek̄ie,
k̄ m̄p̄regie.

Προστάτις, ιδος (ή), fem: al laī prostať-
tis, mi

Προστάτρια (ή), fem: al laī prostaťtr̄.

Προ-τάττω, viit: -τάξω, At: in lokδ̄ de
prostaťss̄o.

Προ-σταυρόω -ω, viit: -ώσω, in̄kizδ̄ (in-
t̄peskδ̄) din n̄p̄tea de dinainte n̄pin in-
wipape de pap̄i. (in T̄ɥ: maī korek: pro-
stauroō).

Προστέγασμα (τό), n̄p̄te skoas̄ maī a-
fap̄, ɥa s̄z s̄z̄k̄ias̄k̄ de akonep̄im̄š. [mi

Προστέριον, mi Προστέρισμα (τό), n̄p̄tea
ɥea emit̄ maī afap̄ a in̄belitoapeī, str̄a-
min̄z (vezī mi γείσον). [πρὸ, στέγη].

Προ-στερνόω -ω, viit: -ώσω, ast̄nδ̄ maī
'nainte.

Προστέθεις, εἶσα, ἐν, pas: nex: 1: de
n̄p̄t̄ɥ: al laī prostēth̄mi.

Προ-τεγχίζω, viit: -ίσω, maī adaorδ̄ mi
aaltδ̄ zidδ̄; s̄neskδ̄ n̄pin adaosδ̄ de s̄nδ̄
nož zidδ̄ mi aaltδ̄ lokδ̄ k̄ ɥea in̄p̄re-
k̄m̄itδ̄ k̄ zidδ̄ de maī 'nainte.

Προ-στείχω, viit: στείξω, (nex: προέστι-
χον, mi προὔστιχον) poet: meprδ̄ inainte,
(se konf: k̄ prostēíɥo).

Προ-τεχναίρομαι, viit: -χροῦμαι, maī dađ
in̄k̄ k̄ sokoteala.

Προ-τεχναίνωμαι, viit: -ανοῦμαι, m̄z maī
m̄m̄t̄m̄w̄es̄k̄ in̄k̄; m̄z maī k̄t̄des̄k̄

in̄k̄ neste. .

Προ-τελειόω -ω, viit: -ώσω, des̄w̄ip̄we-
sk̄ (mi m̄iɥ: m̄z des̄w̄ip̄wes̄kδ̄) t̄pentat,
ad̄k̄δ̄ (mi m̄iɥ: k̄k̄n̄rδ̄) k̄ite p̄ɥinδ̄ in
ɥep̄sta n̄p̄f̄ek̄ie; (des̄n̄p̄e w̄ip̄st̄z) m̄z
fakδ̄ des̄w̄ip̄witδ̄ w̄r̄baīδ̄; (s̄n̄c op̄i k̄
dat:) m̄z in̄iḡiezδ̄ k̄ des̄w̄ip̄w̄ipe in mi-
stepit̄.

Προ-τελέω, ω 'viit -έσω, maī pl̄tes̄kδ̄
(kont̄p̄is̄es̄kδ̄) in̄k̄, sađ maī m̄xatδ̄.

Προ-στέλλω, viit: -στέλω, t̄p̄im̄igδ̄ ina-
inte, sađ maī 'nainte; (pas: sađ m̄iɥ:) in-
aintezδ̄ in kale. «Μακρὴν προὔσταλῆς ὁ-
δόν». Sof: 2) akonep̄δ̄ ne dinainte. •Προ-
στέλλειν τὰ γυμνά ἑκάστον τῇ τοῦ ἐν δεξιᾷ
παράτεταγμένου ἀσπίδι. T̄ɥ:

Προ-στενάζω, mi Προ-στένω, viit: -στενάξω,
of̄iezδ̄, sađ pl̄n̄rδ̄ k̄ s̄s̄n̄ip̄r̄i maī 'nainte.

Προ-τεραπεύομαι, viit: -εύομαι, maī a-
daorδ̄ mi alte mon̄st̄p̄oase n̄vesti in vor-
b̄ipea mea, = Ἐπιτεραπεύομαι.

Προ-στερνίδιος (ό, ή), n̄p̄latδ̄ d̄inainte
n̄lent̄laī. || s̄s̄est:) Προστερνίδιον (τό), in-
ves̄im̄š, sađ r̄teal̄z de n̄lent̄. «Ὡπλιζόν
δὲ καὶ ἵππους προμετωπίδοις καὶ προστερνι-
δίοις». Ksn: [πρὸ, στέρνον].

Προ-στερνίζομαι, r̄p̄em: in lokδ̄ de pros-
sterníz̄oμαι.

Πρόστερνος (ό, ή), = Προστερνίδιος.

Προ-τέρπω, viit: -τέρψω, wez̄ind̄ l̄in̄r̄z
ɥineva la in̄ves̄es̄es̄kδ̄ (la m̄in̄r̄is̄, li p̄i-
s̄ines̄kδ̄ r̄ind̄ɥp̄ile).

Προ-στεφανόω -ω, viit: -ώσω, in̄k̄n̄ez̄
in̄t̄i, sađ maī 'nainte.

Προ-τεχνάομαι -ωμαι, viit: -ήσομαι, m̄z
maī m̄m̄t̄m̄w̄es̄kδ̄ (maī n̄z̄sk̄oɥes̄kδ̄)
in̄k̄ mi aaltδ̄ ɥeva.

Προσθηθίδιος (ό, ή), = Προστερνίδιος. ||
(s̄s̄est:) Προσθηθίδιον (τό), Pl̄z: pod̄as̄z̄,
r̄teal̄z, ɥe se n̄ap̄t̄z d̄inainte la n̄le-
ntδ̄. [mi

Προσθηθίς, ιδος (ή), pod̄z̄ tal̄n̄eī n̄iɥo-
p̄z̄laī, sađ n̄p̄tea ɥea des̄n̄p̄e deɥete emi-
t̄z maī afap̄ [πρὸ, στήθος].

Προ-τήχω, viit: -τήξω, ton̄ind̄ ton̄nδ̄
ɥeva neste; (n̄pin in̄t̄ind:) l̄ines̄kδ̄ de ɥe-
va; (de snde oviɥ: m̄iɥ: t̄p̄e; de k̄: in
lokδ̄ de n̄pez: Προστέτηχα, (k̄ dat:) sint̄
l̄initδ̄ de (mi fir: in̄kinatδ̄ la) ɥeva.

Προστῆναι, nex: 2: de inf: al laī pro-
st̄m̄.

Πρόστηξις, εως (ή), tape l̄in̄ipe (n̄pon:
mi fir:). [προστήχω.

Προ-συνάζομαι, viit: -άσομαι, r̄as: = Προ-
πορεύομαι. [din

Προστιβάς, ἄδω (ή), [πρὸ, στείδω] = Πρόσ-
βάσις, локѣ de κελкат, de ssit, saḡ de meps
inainto, potekъ. «Σπῆλαιον προστιβάδας ἐν-
τετμημένας ἔχον κατὰ τὴν πέτρων». Ssid:
(din Diod:).

Προστίθω, viit: προσθήσω, (nex: προσέ-
θω, mi chl:) nsiḡ cheva aḡtspea, potpi-
veskъ ne. «Θυράων ἀπώσασθαι λίθον, ἐν
προσέθεικεν». Od: I. «Προσθεῖναι τὰς θύρας
τοῦ θαλάμου». Es: sḡ le inkizъ. «Καὶ τὴν
θύραν προστίθῃσι». Is: (bezi mi πρόσκειμαι).
2) maī nsiḡ ne linsr aalele, adaorḡ, in-
prekḡ; (mi miḡ) maī doḡndeskъ, maī
iaḡ inkъ; atrarḡ kḡtre sinemī, imī fami-
liezḡ ne chineva; (mi de sine pas:) mḡ a-
daorḡ, mepḡ in partea kḡiva. «Μικρὰ πορί-
σαντες τούτοις προστίθετε, ἃν ἐλάττω γαίνη-
ται». Dm: «Τὶδ' ἐγὼ προσθεῖν πλέον; Sof:
«Τούτω ταύτην γυναῖκα προσθεῖναι». Is: a in-
somi in kḡsnicie. (mi fir:) «Ὅς τάνδε νῆσον
εὐκλείη προσέθηκε λόγῳ». Pind: a sḡvīl' o.
(mi miḡ). «Τὸν δῆμον πάντα πρὸς τὴν ἐ-
ωυτοῦ μοῖρην προσεθήκατο». Ep: «Ἐδοξεν
αὐτοῖσι τὸν Πηγεῖάσπεα φίλον προσθέσθαι». Ep:
«Πόλεμον προσεθήκαντο». Ep: aḡ lḡat ass-
prъ le. (mi de sine pas:). «Ἦν οὖν σὺ
γνώμη τῇ ἐμῇ προσθῇ». Ep: te beī kni kḡ
pḡpereā mea. «Ταύτη δὲ τῇ γνώμῃ ἔφρ
καὶ τοὺς ἄλλους προσθέσθαι». Ksn: sint de
acheamī pḡpere. «Τῷ ἀστὶ ἄγωνίζομένῳ
προσθήσονται». Ep: se vor nḡeka in par-
tea lḡl. 3) (in men:) daḡ dḡne kḡvīngḡ;
adskḡ; pḡvīnsḡeskḡ. «Τιμὴν—». Lks: «Ἀ-
νάγκην προστίθεις ἡμῖν θανεῖν». Esp: ne si-
leshī. «Ἐκπλήξιν ἡμῖν ἀφασίαν τε προστί-
θεις». Esp: ne pḡvīnsḡeshī. «Ὅν ἂν σφί
αὐτοὺς μῆνιν οὐδεμῇν προσθέσθαι». Esp: nḡ
s' ap fi mīniat assprъ le. 4) nsiḡ neste,
inkarkḡ. «Πρῆγμα, τὸ ἂν τοι προσθῶ, μη-
δαμῇ παραχρήσῃ». Ep: mi kḡ inf). «Προσ-
έθεσαν αὐτῷ πρῆσσειν, ἣ δύναιτο ἄρισται». Ep:
5) (sne-opī kḡ inf:) sḡmezḡ. saḡ mḡ
pḡveskḡ a fache cheva. «Καὶ προσέθετο Κύ-
ριος λαλήσαι τῷ Ἀχάζ». Skp: a maī sḡ-
mat a zīche lḡl Axazḡ.

Προστίλω, viit: -ήσω, mḡ snīpki-
leskḡ ne cheva.

Προστίμα, viit: -ήσω, innsiḡ kḡi-
va mi aḡtḡ (saḡ sima: sḡnsiḡ ne chineva
la bḡneaskḡ osīndḡ. [de sḡdo

Προστίμημα (τὸ), chea kḡ adaosḡ innsḡ
(saḡ in men:) bḡneaskḡ osīndḡ. [mi

Προστίμητις, εως (ή), innsnepe de o
bḡneaskḡ osīndḡ maī pḡea dekīl chea xo-
tḡpītḡ de lepi.

Προστίμιον, mi Πρόστιμον (τὸ), = Προσ-
τίμημα, osīndḡ (prinḡ: bḡneaskḡ, gloasḡ)
innsḡ dḡne voīngḡ, iap nḡ xotḡpītḡ de
lepe. [πρὸς, τιμή].

Προστιμωρέω, viit: -ήσω, aḡepḡ in
ajstorpḡ, ajstḡ de indatḡ.

Προστοιχείω, viit: -ώσω, eksnḡiḡ
maī 'nainte elementapele pḡpī ale sḡ-
biektḡlḡi, saḡ ale pḡvīneī.

Προστομία (ή), partea, sḡde se sḡesk
mḡpḡinile vḡzelor. [mi

Προστόμιον (τὸ), partea de dinainteā
pḡpḡi; (in men:) = Στόμιον. «Νείλου —». Esxl: [mi

Προστομῖς, ἰδω (ή), innḡdita parte a
fḡepḡlḡi, kape intḡ in pḡpḡ. [mi

Πρόστομος (ὁ, ή), askḡitḡ la pḡpḡ, saḡ
la kḡpḡiḡiḡ, tḡlosḡ, saḡ vīpḡosḡ. [πρὸ, στόμα].

Πρόστοον (το), partea de dīnainteā ka-
sei in feḡ de galepie. [πρὸ, στόα].

Προστοχάζομαι, viit: -άσομαι, mḡ rīndu-
skḡ maī 'nainte; pḡvḡzḡ din dape kḡ
sokoteala. [de sḡde

Προστοχαστικός, ή, ὄν, obīvḡnitḡ, saḡ in-
demīnatikḡ a se pḡrīndi, pḡvḡzḡtopḡ,
pḡfīnpḡkitopḡ.

Προστοχαγιδέω, viit: -ήσω, adaorḡ
kḡ traḡikḡ emfasḡ, mḡpeskḡ lḡkḡpḡ inkḡ
maī mḡlḡ traḡivemte.

Προστορατοπεδεύω, viit: -εύσω, amezḡ ta-
bḡra dīnainteā vḡe knḡi lokḡ.

Προστοραχηλίζω, viit: -ίζω, doborḡ kḡos,
saḡ lḡinteskḡ ne chineva, apḡkīndḡ 'l de
pḡsmazḡ in lḡntḡ.

Προστοτρέπω, viit: -τρέψω, intorpḡ (mi
miḡ; iap poet: mi ex: saḡ nestp: sintḡ in-
topsḡ) kḡtre..; (de sḡde pḡin intind:) mḡ
porḡ, kḡemḡ in ajstorpḡ; (sḡe-opī) ado-
pḡ pelipios, mḡ inkinḡ; (pḡp) atrarḡ kḡ-
tre (saḡ līneskḡ de) sinemī, imī fami-
liezḡ ne chineva.

Προστοτρέφω, viit: θρέψω, (kḡ dat: in-
dip:) xpḡneskḡ (kḡeskḡ) cheva apḡoane,
saḡ inḡsntḡ de cheva. (Esxl: Ar: 745).

Προστοτρέχω, viit: -δραμοῦμαι, (nex: προσ-
έδραμον, mi chl: , (kḡ dat: saḡ ak: kḡ pḡep:)
aḡepḡ kḡtre, saḡ mḡ anpḡniḡ aḡepḡind;
(mi in insemn: vḡpḡm: pḡvḡleskḡ ass-
pḡ; (des pḡfḡrḡ supe skḡpḡre; (sḡe-opī
fir:) sintḡ kḡ totḡl aḡtsḡpatḡ ne līnrḡ
chineva.

Προστροφέω, viit: -τρέψω, fḡekḡ ne cheva.
«Τὸν χρυσὸν τῇ λίθῳ προστρέβοντες δοκιμά-
ζομεν». Bas: 2) (miḡ: pḡin intind:) fḡe-
kīnd līneskḡ de cheva; (fir:) līneskḡ

ponosš; (pap in vine) pričinšleskš, adskš. «Πληγὰς τοὺς οἰκέτας προστρίβεται». Apstl: (bezī mi ēntrīšw). (mi fir:). «Ἔσκειν ὡς περ συγγενικὸν αὐτῷ νόσημα προστρίψασθαι τὴν φιλαργυρίαν». Pl: «Πλούτου τινὰ δόξαν προστρίψατο τοῖς κεκτημένοις». Dm: de ende

Πρόστριμμα (τό), op че se linemte ne чева (patš, minjitrš, mi чл.); (fir:) okapš, ponosš; nenopochipe, mi чл: [ui]

Πρόστριψις, εως (ή), linipe ne чева npih frekape (akt: saš pas:).

Πρόστρέπαιος (ό, ή), чel че pefšpe snpe skšnapе кѣtre чineва, pšrštopš; (prinč:) чel че are trevšingš de кѣršdipe bi-pnovatš in fantš pea, (akt:) ἐναγής, min-itršitš; (šne-opī kš pen:) «Πρόστρέπαιος ἐστὶς μολών». Esx: (mi desnpe лкр:). «Χρήματα προστρέπαια». Fa: 2) = «Ἰέσιος. Ζεὺς —». Aks: (bezī mi ἀλάτωρ). «Λιτὰ προστρέπαια». Sof: de pšrčišne. [din

Προστροπή (ή), intoapचेpe кѣtre чева (akt: saš pas:); (upin intind: pefšrš snpe skšnapе de pšrštopš (upinč: de pinrš-pitš), pšrčišne; včestemš; minršpivšne (fantš suškatš), че are trevšingš de кѣršdipe. «Προστροπήν ἔχω θεός». I: p: sintš pšrštopš, (npih intind:) sškšitopš al zeigel. «Τίνα πόλεως προστροπήν ἐμοῦ ἔχεις»; Sof: «Προστροπήν καὶ ἀρὰν ἰσχυρὰν ὑπὲρ τούτων ἐποίησαντο». Esx: «Θυγ-γάνων γὰρ ἡμῶν ἐναπορμόδη τὴν προστρο-πήν». Sin: [ui]

Προστρόπιος (ό, ή), poet: (maī noī in локš de προστρόπιος. [ui]

Πρόστροπος (ό, ή), [προστρέπω] sšimosš (bezī mi κατάρτροπος). 2) = «Ἰέσιος, de pšrčišne (bezī mi προστρόπιος). || (sšest:) pšrštopš; (npih intind:) sškšitopš (de zeš), preotš (bezī προστροπή).

Πρόστροχος (ό, ή), potšndš (bezī mi εὔ-τροχος. [pšrš, trochš].

Προσ-τυγχάνω, biit: -teúšomai, (noxi: προσ-έτυχον. mi чл:) mš intimnas aproue, mš intlaneskš din intimnapе (mš epodeskš a fi de fačš) intp' šnš чеasš oape-kape. (maī toldasna in пaйчл:). «Ὅπλοισ τοῖς προστυχεῖσιν ὠπλίζετο». Aks: че se in-timnas inainte. «Τὸ προστυχὲν καὶ τὸ εἰ-κλές». Pl: (mi kš prep: in локš de adv:). «Ἐκ τοῦ προστυχόντος». Aks: din intimnapе; saš de лa indeminš, de indatš. (bezī mi паратуγγάνω).

Πρόστυλος (ό, ή), чel кš stinī dinainte. || (sšest: Πρόστυλον (τό), галеріe кš stin-ai. (bezī mi πρόστυλον). (pšrš, stýlos).

Πρόστυμμα (τό), [προστώφω] лкррх kon-špīnrštopš intpreshingatš de včusitopī, ka sš pperšteaskš (prinč:) aīna intpš a nš se desvčnsi.

Πρόστυπος (ό, ή), tinpšitš, ainitš ne че-ва. «Φύλλα πρόστυπα» Dskr: 2) in л-лкрpape de skšlntšpš, saš sšpšitšpš л-кратš in kinš, ka sš nš fie de локš saš ašša emite in fačš ftopіe, (tpang:) bas relief, saš demi-relief (inaprot de ēktu-pšrš); saš topnatš in кааnš deosesitš, mi ne kpmš ainitš ne чева «Κρατῆρες ἔχον-τες ἐν τῷ τραχήλῳ καὶ ἐν ταῖς γάστραις ζῶα πρόστυπα». At: [pšrš, týpos]. [de ende

Προσ-τυπώω -ω, biit: -ώσω, stpīnrš, a-pššš чева, inkš a se tinpšr ne чева; stpīnrš tape. 2) (in skšlnt:) лкрpезš πρόσ-τυπος (bezī zīч: преч:).

Πρόστυπος (ό, ή), [προστώφω] indesitš, stpīnsš de maī 'nainte; pperšitš (ka aī-na) de včusit upin πρόστυμμα (bezī zīч:).

Προστύπωσις, εως (ή), апšsape (stpīn-ipe) de šnš tpšnš neste alšl snpe inti-pšrpe intp' fusšl; (upin intind:) intinš-pipe. [προστυπώω].

Προ-στώφω, biit: -stýšw, stpīnrš (pšn-geskš), indesezš maī 'nainte; (prinč:) pperšteskš npih konstpīnrštoape mīжлоa-че (prinč:) aīnt. ka sš se včnseaskš maī sirkp (maī de dšinit faga).

Προστυχεῖν, nex: 2: de inf: al ašī прeс-туγγάνω.

Προστυχής, εως (ό, ή), intimnasštopš, saš epoditš din intimnapе 2) (кк dat:) кѣ-zitš, sšpššš, saš datš кк totkš лa чева. «Φιλοσοφία —». Aks: «Προστυχής γίγνομαι». Aks: = [προστυγγάνω].

Πρόστων, saš Πρόστων (τό), = Πρόστων. Προσ-υδρίζω, biit: -ίσω, desnpredšieskš, nevčinsleskš inkš, saš maī mšal.

Προ-συ-γίγνομαι (-γίνεμαι), biit: -γενή-σομαι, mš intlaneskš (iaš voršš) maī 'n-ainte кк чineва.

Προ-σύ-καίμαι. biit: кaйcoμαι, sintš in-boitš de maī 'nainte.

Προ-συ-χέω biit: -χεύσω, amestekš maī 'nainte.

Προ-су-ζεύνομι, biit: -зeúšw, konжeгš, innpexnš maī 'nainte.

Προσ-υλακτέω -ω, biit: -ήσω, (кк dat:) alšpš кѣ!pe чineва, saš asšnpa кѣlba.

Προ-υλάω -ω, biit: -ήσω, жѣšieskš, desnoitš maī 'nainte.

Προ-υλ-λέγω, biit: -лeξw, кeлeгš, adš-nš maī 'nainte.

Προσυλλογισμός (ό), (Λογ.) *sylogismos*, *konklusia kerkia se face intia propozitie a aiaii sylogismos*. [προσυλλογίζομαι].

Πρόσυλος (ό, ή), *proponitla la materie, materialistla (inkinatla traxnaxi)*. [πρός, ύλη].

Προσύμβολον (τό), *semnla de mai 'nainte*, = Πρόσημον. *πρό, σύμβολον*.

Προ-συμ-μίσγνμι *biit: -μίσγω, amestekla inprexnt mai 'nainte*.

Προ-συμ-φύομαι, *biit: -φύσω, mla inprexnt, kreskla linitla mai 'nainte*.

Προ-συμ-φωνέω -ώ, *biit: -ήσω, mla inboieskla, mla xneskla mai 'nainte*.

Προ-συν-αθροίζω, *biit: -οίσω, adxnt mai 'nainte*.

Προ-συν-άπτω, *biit: -άψω, xneskla mai 'nainte*.

Προ-συν-ίημι, *biit: -συν-ήσω, (nex: προσυνήξα, mi cl:) ingelezla prixenla) mai 'nainte*.

Προ-συν-ίστημι, *biit: -συν-στήσω, (nex: προσυνέστηξα, mi cl:) pekomaudla, sacl xorodeskla mai 'nainte = Προμνηστεύω*.

Προ-συν-οικέω -ώ, *biit: -ήσω, konlokeskla mai 'nainte; (prin intind: kx dat:) sintla kxstlopitla mai 'nainte kx chieva*.

Προ-συν-οικίζω, *biit: -ίσω, xneskla in kxsnicie, kxstlopeskla mai 'nainte*.

Προ-συν-τελέω -ώ, *biit: -έσω, xstlirpeskla de totla mai 'nainte*.

Προ-συν-τίθεμαι, *biit: -συνθήσομαι, (nex: προσυνθέμεην, mi cl:) mla inboieskla kx chieva mai 'nainte*.

Προ-συν-τρίδω, *biit: -τρίψω, lxpimla in-til, sacl mai 'nainte*.

Προ-συν-ακούω, *biit: -ακούσομαι, maixskel ingelezla inkla, sa inprexnt kx... «Προσυνακούμενον». Gram: ceea ce se xskel ingeleze de sine, Franç: sous-entendu*.

Προ-συν-αντέω -ώ, *biit: -ήσω, kx dat) meprla snpe intlmunapea klba; preintimnula*.

Προ-συν-άρχω, *biit: -άρξω, macl sintla in fiingla (macl eksistla) inkla: (in a tpeia neps) macl este inkla kx xstingla*.

Προ-συν-εμφαίνω, *biit: -εμφανώ, apitla kam intxnekat cheva (laxla a se xstaxi nxmacl*.

Προ-συν-εργάζομαι, *biit: -άσσομαι, macl lxxkpez (xneateskla) cheva ne askxntla inkla, sacl inprexnt*.

Προ-συν-έξω, *biit: -εξέσω, (nex: προσυέχον, mi cl:) macl dacl (sintla xstaxla a da) kxvintla inkla mi nentpx... (kx nen: .*

Προ-συν-εχέομαι, *ούμαι, biit: προσ-υπο-*

σχέομαι, (nex: προσυπεσχόμεην, mi cl:) macl lxxntlxleskla inkla.

Προσ-υπο-βάλλω, *biit: -βαλῶ, xstaxla (sacl dacl a ingeleze chieva) inkla*.

Προσ-υπο-γράφω, *biit: -γράφω, (kx dat:) macl deskpila, isvodeskla, intxgiweza inkla, sacl inprexnt kx (se konf: kx προυπογράφω)*.

Προσ-υπο-δείκνυμι, *biit: -δείξω, apitla de faxla, sacl intp' xnt klntla intxnekosla (laxla a se xstaxi nxmacl) cheva ne lntla altele*.

Προσ-υπο-θήγω, *biit: -θήξω, (kx dat: indip:) fpekla (ka kxm amf askxnti ne cheva*.

Προσ-υπο-λαμβάνω, *biit: -λήψομαι, (nex: προσυπέλαβον, mi cl:) macl rintdeskla, sacl xstposezla inkla*.

Προσ-υπο-μνησχω, *biit: προσυπομνήσομαι, (kx nen: indip:) adxkla (mi mlt: 'mlf adxkla) a minte inkla cheva; macl insemneza (adaorgla) inkla ne lntla altele in me- moapele sacl komentapele mele cheva*.

Προσ-υπο-μνηματίζω, *biit: -ίσω, macl skpila inkla in telcl de komentapila, macl adao- rla, sacl nomeneskla inkla cheva in komentapele mele*.

Προσ-υπο-πτέω, *biit: -εύσω, macl xstlxleskla inkla cheva*.

Προσ-υπο-σχεῖν, *nex: 2: de inf: al lxtl προσυπέχω*.

Προσ-υπο-τάσσω (τάττω), *biit: -τάξω, macl xstaxla inkla*.

Προσ-υπο-τίθεμαι, *biit: -υπο-θήσω, (nex: προσυπεθέμεην, mi cl:) macl xstposezla inkla cheva*.

Προσ-υπο-τεπέω -ώ, *biit: -ήσω, dacl kx sokoleala (xstlxleskla) inkla cheva*.

Προσ-υπο-υργέω -ω, *biit: -ήσω, macl slax- jeskla inkla sacl inprexnt kx..., konlxxkre- zla, kontpissleskla la cheva*.

Προ-συν-ιγνώσκω -ώ, *ώσω, rxxpeskla macl 'nainte in telcl de (deskizla) intil, kanalacl, sacl mintla*.

Προ-συν-ιζώ -συνίττω, *biit: -συνίξω, lxx- epkla macl 'nainte, sacl intil, prevesteskla prin lxxepat*.

Προσ-υφαίνω, *biit: -ανῶ, gesla inkla, sacl inprexnt kx...; fir: inprexnt*.

Προσ-υφίσταμαι, *biit: υποστήσομαι, (nex: προσυπέστην, mi cl:) xstaxla, sintla in fi- ingla apoxane de... «Τὰ προσυφιστάμενα (αλ- γία προσυφιστάμενα)». M: Ant: intltxpilale chele din obiektele de din afapt*.

Προσ-υψώω -ώ, *biit: -ώσω, inalaql inkla macl mxtla*.

Προσ-υχαίειν, *nex: al 2: de inf: al lxtl προσεσθίω. [de xnde*

Προσφάγημα, mi Προσφάγειν (τὸ), (maĩ noš) лєгѣмъ de mĩnkaĩ kš nĩne, mi чл:

Πρόσφαγμα (τὸ), жєртѣ, чє se inжєn-
rie maĩ 'nainte, saš dinainteа кѣїва. [din

Προ-σφάζω, (-σφάττω), viit: -σφάζω, in-
жєnriš, жєртѣskš maĩ 'nainte, saš dĩa-
inteа кѣїва. (se konf: kš προσσφάζω).

Προσ-φαίνομαι, viit: -φάνησομαι, mš ap-
lš kštre, saš aproane de чїneвa, esš la
mĩжлoкѣ, = 'Εκ(Προ)φαίνομαι, mš infъи-
wezš. [de xnde

Προσφάνης, έος (δ, ή), = Προφάνης. [φημι.

Πρόσφασθαι, voel: mĩж: inf: aĩ aĩĩ πρόσ-

Πρόσφατος (δ, ή), [πρός, φένω = φέρω]
kš nъиnš maĩ 'nainte, de kšpĩnd inжєn-
riatš; (upĩn: desnpe kapne) [deavi] proa-
sĩtš; (in uen) de kšpĩnd fъkštš, [dšne
aĩuĩ din фημι] de kšpĩnd zisš.

Προ-σφάττω, viit: σφάζω, At: in лoкѣ de
προσφάζω.

Προσφάτως, adv: de kšpĩnd, kš nъиnš
maĩ 'nainte. [πρόσφατος].

Προσφέρης, έος (δ, ή), = 'Εμφερής, mi
Προσεμφερής, asemeneа, saš kam (maĩ) a-
semeneа. 2) (xne-opĩ) = Πρόσφορος, πο-
tripitš. [din

Προσ-φέρω, viit: προσ-οίσω, (nex: προσή-
νεγχα, mi чл:) dškš, saš kapš чева kštre;
dškš ashpš (kš dat: indip:). «Χείρας
(«Βίαν «Πόλεμον, mi чл:) προσφέρειν τινί». Ep: (saš kš ak: kš prep:). «'Ο δὲ πρὸς τὴν
θωρεήν τοιάδε ἐπιτηδεύσας προσέφερε». Ep:
s' a memtesuĩt. (mi pas:) «Τετραπύρρος
προσηνέχθη πρὸς τὴν φάλαγγα». Ksn: 2)
dškš чева aproane de чїneвa (ka sš ia),
infъиwezš ka dapš, ofepš, pšesintezš
«Προσφέρει αὐτῷ ἡ Πάνθεια χρυσοῦν κράνος,
καὶ περιεραχίονα, mi чл:». Ksn: «Καὶ ἀνοι-
ξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνε-
καν αὐ-
τῷ δῶρα». Skp: (de xnde 3:) (mĩж: dškš
la khpš (dšne zĩu: ad:) ĩaš, mi inъĩnĩkš.
«'Επειδὴν ἀναμείνας προσφέρωμαι τι». Ksn:
(mi in partu:) «Τὰ προσφερόμενα». ĩks:
mĩnъĩpĩc. 4) adškš ka dšjdĩe, saš vĩ-
nitš; (pĩn inĩnd:) kōĩpĩvšĩesкš, ašpštš.
«Οὗτοι δὲ ἐβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν τάλαντα
προσέφερον». Ep: (de xnde in partu:). «Προσ-
φέροντα». ĩks: чєлє de folosš 5) (fir:)
pronkĩš. «Προσφέρειν αὐτῷ λόγον τοιόνδε». Ep:
«Λόγους αὐτῶν προσφερόντων περὶ ὁμο-
λογίης οὐκ ἀνεδέχοντο». Ep: «Προσφέ-
ρον αὐτῷ ταδε». Ep: 6) kam adš-
kš 'kam seamъĩš kš... «Ἀλλὰ τι προσ-
φερόμεν ἔμπαν ἢ μέγα νόον ἤτοι φύσιν ἀ-
θανάτου;», Pĩnd: (mi mĩж:). «'Ο χαρᾶκτις

τοῦ προσώπου προσφέρεισθαι ἐδόκει εἰς αἰνῶ-
τον». Ep: 7) (mĩж:) mš dškš, mš indre-
ntezš kštre, saš innpotĩva кѣїва, nъvš-
lesкš ashpš. «Ὡς προσεφέρετο πρὸς αὐτὸν
ὁ ἐπὶ τοῦ ἵππου κατήμενος, ὁ δὲ παῖς αὐ-
τὸν προσφερόμενον». Ep: «'Επεὶ δὲ ἐκ τοῦ
Ἰακρίου πελάγους προσφερόμενοι προσέμιζον
τῇ Νάξῳ». Ep: 8) (mĩж:) mš anponĩs de
чїneвa; (de xnde pĩn inĩnd:) mš uopĩš
inĩp' xñš kĩnš kštre чїneвa saš чева, tra-
ktezš. «Πρὸς δὲ τοὺς ἐν τῇ πόλει διαφόρους
ὥσπερ πατὴρ πρὸς παῖδας προσεφέρετο». Ksn:
«Τοῖς ἀντιπάλοις τὸ μετ' ὀργῆς ἀλλὰ μὴ
γνώμῃ προσφέρεισθαι ὅλον ἀμάρτημα». Ksn:
«'Ορθότατα ἵπποις προσφέρεισθαι». Ksn: «Τῇ
τύχῃ («Τῷ πολέμῳ) προσφέρεισθαι». ĩks: 9)
(pap: mĩж:) adškš, vĩtezš чева din as-
tonĩ snpe inĩtpĩpeа ziselp meлє, (Fpanг:)
alleguer, citer. «Καὶ ἄλλα τῶν βασιλικῶν
νόμων προσφερόμενος». Ksn:

Προσ-φύγω, viit: φευξοῦμαι, (kš dat: saš
ak: kš prep:) pefšrš snpe mĩntšipe, nъxš-
ĩesкš la чїneвa.

Πρόσ φημι, viit: -φήσω, (nex: προσέφην,
mi mĩж: προσεφάμην) zĩkš, vorbesкš kš-
tre чїneвa. «Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη». Om: (mi kš ak: indip:). «Ὡς φάτο· τὸν δ'
οὕτω προσέφη Διομήδης αἰδεσθεῖς». ĩa: Δ. n'
a pšpnšns.

Προσ-φθέγγομαι, viit: -φθέγγομαι, vor-
besкš, mš adpesezš kštre чїneвa; sašx-
tezš (xepetisesкš); (de xnde xne-opĩ)
nšmesкš. «Πάγον Κρόνου προσεφθέγγετο». Pĩnd: a nšmit. [de xnde

Προσφθεγκτήριος (δ, ή), = Προσφωνητήριος,
kšvenitš la sałstape «Προσφθεγκτήρια (τὰ ,
Plad: dapšpĩe, чє dš mĩnepeлє mĩpeseĩ,
kĩnd ĩĩ vorbemšte inĩĩ, (aat:) ἀνακαλυπτή-
ρια. [mi

Προσφθεγκτικός, ή, όν, ĩxšitopš de a sa-
łsta, = Eũπροσφήγορος. 2) = Προσφθεγκτήρι-
ος. [mi

Πρόσφθεγκτος, ή saš os, όν saš on, kapє
se fache obĩektš de sałstapeа кѣїва, saš
kštre kapє ĩmĩ adpeseazš чїneвa kšvĩntšl.
«Οὐδέ σου φωνῆς εἶτι γενήσομαι προσφθεγκτός». Sof: nš 'mĩ voĩš maĩ aszi rlasšl sałš-
lĩndš mš. [mi

Πρόσφθεγμα (τὸ), kšvĩntš de sałstape
adpesatš kštre чїneвa. [mi

Πρόσφθεγξις, εως (ή), sałstape (xepeti-
sipe).

Προσ-φθείρομαι, viit: φθαρήσομαι, (kš dat:
saš ak: kš prep: mš anponĩš de xñš lškpš
nъvšpĩditopš, saš mš ĩpšesкš de чїneвa

κς peirea mea. «Προσθέρειται ταῖς γυναῖξιν». Iks: se prēpēdēste ne līntr mēierī. «Ἦν σοι λοιδορήται προσθέρεις». Apstf: de te va oktrī κς peirea sa.

Πρόσθογγος (ό, ή), = Προσθεγυτήριος, πο-
tripitē la saistape. «Λόγος —». Esx1: (mī
κς pen:) «Βούλ' νέστου πρόσθογγον». Esx1:
eksupimētorē de... [πρός, εθέγγος].

Προσθονέω -ω, viit: -ήσω, (κς dat:) mē
uī de čineva nismēinds 'i neinčetat.

Προσθήγω, viit: -θήξω, lerē intī saž
maī 'nainte stpīns.

Προσφιλεία (ή), prieteneaskς disposiēie,
vznē voingē, favoape. [din

Προσφιλής, ές (ό, ή), (κς dat:) iēbitē,
de iēbit. «Προσφιλέες έγένοντο τῷ βασιλεῖ». Ep: 2) prieteneimē disnēκς kētre čineva,
saž linitē de čineva prin prieteneaskς
dparoste. «Ὡς μ' έθεσθε προσφιλή». Sof:
[πρός, φίλος].

Προσφιλοκαλέω -ω, viit: -ήσω, (κς dat:
indip:) adaorē inkς čeva κς simēipe de
lramosē, saž κς vānē iēstē.

Προσφιλονεικώ -ω, viit: -ήσω, mē disnē
tē inkς maī mēit; (κς dat:) stpēieskς κς
disnēit in čeva, saž mē inmismēzē am-
vigionēinds mē a stpēimī čeva.

Προσφιλοπνέω -ω, viit: -ήσω, (κς dat:
stpēieskς κς osteneatē infintē, saž fē-
pē ppeuēlē la čeva.

Προσφιλοσοφώω -ω, viit: -ήσω, (κς dat:
filosofeskς in čeva, saž čepčetezē filo-
sofemē čeva. 2) filosofeskς ne līntr
saž inprekē κς čineva 3) inkς mī fi-
losofeskς.

Προσφιλοτεχνέω -ω, viit: -ήσω, (κς dat:
mē ambigionēzē st apēlē inkς maī mēit-
tē iskēimē de mēstēmēē maī nēsko-
vind čeva.

Προσφιλοτιμέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι,
(κς dat:) mē ambigionēzē inkς maī mēit;
saž mī mē ambigionēzē inkς nentpē čeva.

Προσφιλοφρονέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι,
inkς mī priimeskς (tpaktezē, prietenemē
ne čineva.

Προσφιλώς, adv: κς kinē prieteneskς,
dprēstosē. «Προσφιλώς έχειν τινά». Ksn:
mī H1d: «Τούς καλούς καγαθούς ανθρώπους
προσφιλώς χρώμενος μάλιστα 'αν κατεργάσαιο». Ksn:

Προσφοιτάω -ω, viit: -ήσω, (κς dat:
mēpē des la čineva, saž vnde va.

Προσφορῇ (ή), oferipe, saž konnēptape
kētre čineva. 2) (prin intind:) dapē ofe-
pitē; xpant, če 'mī oferē čineva; venit;

(in pē) nonosē linitē, saž xpant atrivēit
kēiva [προσφέρω].

Προσ-φορέω -ω, viit: -ήσω, = Προσφέρω.
[de vnde

Προσφόρημα (τό), (prinč:) mīnkape če
'mī dē (mēnīnkς) čineva.

Προσφόριμος (ό, ή), de mīnkat, vñē de
xpant [din

Πρόσφορος (ό, ή), [προσφέρω] kvēnitē,
potpivitē, pronopdionatē κς dat:). «Τῷ
γέροντι πρόσφορον». Apstf: «Πρόφορος άγα-
θός· μισθος οὗτος». Hīnd: «Τῷ πρόσφορα
τῇ στρατιῇ». Ep: (mī fēpς dat:) «Δικαστής
—». Hīnd: konnetinte. «Τῷ πρόσφορι».

Iks: fēlspitēle stpēimētpi (les chances)
a le kvēdop. 2) = Προσφέρεις, asemēnea.
«Πρόσφορος άμερῶ γέννη». Eāp: 3) = Προσ-
φόριμος [de vnde

Προσφόρος, adv: κς kinē kvēnitē, πο-
tripit. «Προσφόρος έχει». Iks: este potpi-
vitē.

Προσφραγίζω, viit: -ίσω, maī intī ne-
chetēieskς.

Προσφυγή (ή), pēfētr, nēzēipe snpe
mīntēipe. mī

Πρόσφυγος (ό, ή), = Πρόσφυγς. [προσφεύγω].

Προσφύεω, lon: in lokς de προσφύω. [din

Προσφυής, ές (ό, ή), din natpς linitē
de (aukatē ne) čeva; fir: potpivitē, in-
demīnatikς la čeva; linitē intp' ačelamī
trēnē κς čeva; (in pen:) potpivitē, inpe-
rekatē (κς dat: saž pap κς pen: sing: saž
κς prep:). «Θρήνον προσφύε' έξ αὐτῆς (τῆς
κλισῆς)». Od: T. «Ὅποσοι τῶν δικαίων μὴ
προσφύεις εἰσὶ». H1: nīponigī la drentē.
«Ὀικτίσασθαι προσφύεστατος». Lonp: [mī

Πρόσφυμα (τό, op če linitēpς (din na-
tēpς); saž adaosē la čeva, sēplēmītē.
[προσφύω].

Πρόσφυς, υγος (ό, ή), pēfēpitē, nēzēitē
la čineva snpe skēpare; (xnc-opī) = Πε-
λάτης. [προσφεύγω].

Πρόσφους, ύσα, ύν, mīz: saž 2: nex: de
napt: lēl προσφύω.

Προσ-φυσάω -ω, viit: -ήσω, (κς dat: in-
dip:) sēlēs čeva neste; saž sēlind aupinzē.

Πρόσφυσος, έως (ή), [προσφύω] vñipe de
dōl trēkēpī din natpς linitē intpe dīn-
sele; inprekē κς kēstēpe; lokkē, vñde se
kvēnoamē o asemēnea linitēpς; (fir: a-
tēmapē stpīns (nīponipe) la čeva.

Προσ-φυτεύω, viit: -εύσω, maī sēdeskς in-
kς, saž auroape

Προσ-φύω, viit: -φύσω, (nex: προσέφυσα,
mī maī des: mīz: προσέφυ, tre: de κς:

maí de mǎste opí in lokǎ de prez: προσ-πέφυκα, mi 41:) fakǎ a pesǎpi, (mi prin intind:) a se lini ɕeva neste, saǎ inprez-ntǎ kǎ ɕeva, lǐneskǎ, polǐveskǎ pe ɕeva.

|| (miǎ:, sǐntǎ liniǎ, inklemtatǎ pe ɕeva, saǎ ɔnitǎ intp' ɔnǎ trǎnǎ kǎ ɕeva. «Τῷ (τῷ ἐρίνεῳ) προσφύς ἐχόμεν' ὡς νυκτερίς». Od: M.

Προσφύς, adv: in kinǎ notpivǎtǎ, (Frang:) à propos.

Προσ-φωνέω -ῶ, viit: -ήσω, (kǎ ak: dip: mi dat: saǎ ak: indip:) stpǐrǎ (mǎ adpe-sezǎ kǎ mǎpe glasǎ) kǎtpe ɕineva, kle-mǎ pe nǎme; (in ven:) saǎstezǎ (xepetiseskǎ); (fir:) dedikǎ (in kinǎ) kǎiva vre ɔnǎ skpǐsǎ (kǎvǐntǎ, kǎpte, mi 41:).

Προσφωνήεις, εσσα, εν, poet: ɕel kǎ in-sǎwime, saǎ ptepe de a rǎzi, saǎ a skoate glasǎ, a vorǐ. [πρός, φωνή].

Προσφωνήμα τό), zisǎ adpesatǎ kǎtpe ɕineva; kǎvǐntǎ de saǎstape. [προσφωνέω]. [de ɔnde

Προσφωνηματικός, ὅ, ὄν, kǎvenitǎ la (in-tprevǎngatǎ ka o) saǎstape, = Προσφωνη-τήριος.

Προσφωνήσεις, εως (ή), adpesape de kǎ-vǐntǎ kǎtpe ɕineva; saǎstape; adpesǎ de dedikǎgie (in kinape de vre ɔnǎ skpǐsǎ (kǎpte) kǎtpe ɕineva. [mi

Προσφωνητήριος ὁ, ή, mi

Προσφωνητικός, ὅ, ὄν, kǎvenitǎ, skǎ in-deminatǐkǎ la saǎstape, saǎ dedikape, = Προσφωνηματικός. [προσφωνέω]. [de ɔnde

Προσφωνητικῶς, adv: in felǎ de saǎstapie, saǎ dedikǎgie.

Προσ-χαίνω, viit: -χανοῦμαι, (tpe: de kǎ: in lokǎ de prez: προσχέγηνα) (kǎ dat:) kǎskǎ kǎtpe., mǎ ɔitǎ, saǎ askǎitǎ, mi (upin intind:) aǎtentǎ ɕeva kǎ rǎra kǎ-skǎtǎ (kǎ mǐrǎpe, saǎ mǎpe dopingǎ; mǎ spǐrǎ de ɕeva (vezǐ mi téthpa). «Μηδὲ χαμαιπετὲς βόσκμα προσχένης ἐμεί». Esǎl: nǎ te adpesa kǎtpe mine kǎproa ste stpǐrǎte.

Προσ-χαλεῶ -viit: -εύσω, lǐneskǎ (a-pǎikǎ) ɕeva prin ǎramǎ neste ɕeva.

Προσ-χρίζομαι, viit: -ίσμαι, (kǎ dat:) maí fakǎ inǎtǎ rǎgie, adaorǎ ɕeva in ɕǎrǎ kǎiva.

Προ-σθένω, poet: in lokǎ de προέχω, ɔǐǎ inainte; (miǎ:) ɔǐǎ dinainte mǎ ɕeva de akoperǎmintǎ, saǎ snpe ɕǎpǎrǎpe.

Πρόσχειρος, mi (poet:) Πρόσχειρος (ὁ, ή), ɕel ǎproane de mǐna kǎiva. [πρός, χεῖρ].

Πρόσχεις, εως (ή), nǎnepe, ɔinepe de

ɕeva inainte ka akoperǎmintǎ; (fir:) pre-tekstǎ. prǐɕinsǐpe. [προσχείω = προέχω].

Προσ-χέω, viit: -χεύσω, (noǎ: προσχέω, mi 41: vǎrsǎ ɕeva (mi nas: saǎ miǎ: mǎ vǎrsǎ) neste, saǎ ǎproane de ɕeva.

Πρόσχημα (τό), [προσχείω = προέχω] op ɕe se ɔine (se nǎne) dinainte (prǐnɕ; nentǎpǎ prepǎzǎ, saǎ fǎlnǐkǎ ǎpǎtǎpe). = Προκάλυμμα, akoperǎmintǎ; tǎpnǎ de ǎpǎrǎpe; ekstepioarǎ mǎpǎgie; oviɕ: fir:) prǐɕinsǐpe, pretekstǎ. «Ἡ Μελιτος τῆς Ἰωνίης ἦν πρόσχημα». Ep: «Κλεινὸν Ἑλ-λάδος πρόσχημα». Sof: nodǎvǎ. «Οὐδαμῶς ἦν ἄξιος τοῦ τῆς βασιλείας προσχέμα-τος». Pǎv: de demnitǎte. (mi intp' ǎtǎ akɕenǎgie saǎ insemnape). «Κενὸν πρό-σχημα τῆς βασιλείας». Diod: mi Ios: formǎ, ɔmǎrǎ nǎmaí (vezǐ mi dorǎfǎrǎma). «Τὸ σῶφρον τοῦ ἀνδρὸς πρόσχημα». Tǎɕ. «Προ-σχημα τοῦ λόγου». Pǎt: ɕeva ɕe sǎkǎwite de snpǐɕinǎ ǎl kǎvǐntǎɔitǎ, ǎstǐpitate.

«Πρόσχημα μὲν ποιεύμενος., ἐν νόῳ δὲ ἔ-χων mi 41:». Ep: «Ἐνεκα προσχέματος». Fir: (mi el:) «Πρόσχημα se inɔ: katǎ». Ep: ka o prǐɕinsǐpe. nentǎpǎ formǎ nǎmaí.

Προσχηματισμός (ὁ), rǎew: in lokǎ de προσσηματισμός.

Προ-σχίζω viit: -σχίσω, rǎuǎ maí nainte, saǎ dinainte. [de ɔnde

Πρόσχημα (τό), rǎnǐkǎrǎ, sǐmǐitǎrǎ dǐn-ainte. 2. kǎl felǎ de inǎlǎɔmǐnte kǎr- natǎ dinainte. 3. o ǎrǎte a inǎlǎɔmǐn- teǐ; saǎ (dǎne ǎlǎitǎ) rǎrǎ de kǎmamǎ.

Προσ-χλευάζω, viit: -άσω, maí iǎǎ inǎtǎ mi in ɕǎtǎie de ɔokǎ, saǎ in rǐsǎ pe ɕi-neva.

Πρόσχορος (ὁ, ή), notpivǎtǎ kǎ sknetǎ koarǎel (inɔpot: de παρῆχορος); (kǎ dat: in ven:) invoitǎ, (Frang:) d' accord. prǎs, ɕorǎtǎ).

Πρόσχορος (ὁ, ή), kǎvenitǎ la (saǎ pǎr- tamǎ dǐntǎp' ɔnǎ) ɕorǎ de kǐntǎtǐpǐ, saǎ dǎnɔtǐpǐ. [πρός, χορός].

Προσ-χράσμαι -ῶμαι, viit: -χρήσμαι, (kǎ dat:) maí intprevǎngǎzǎ inǎtǎ, saǎ snpe ɕeva; mǎ inǎelǎtnǐveskǎ la ɕeva.

Προσ-χρήζω, viit: -χρήτω, (kǎ ven: saǎ poet: kǎ ak:) maí ǎmǎ inǎtǎ tǎevǐngǎ; kǎ ven: mi inf:) maí porǎ inǎtǎ.

Πρόσχορος (ὁ, ή), intprevǐngǎpe snpe (saǎ in ɕeva. [προσχράσμαι].

Προ-χρίπτω, viit: -χρίψω, (kǎ dat: in- dip:) mǎ ǎtinǎ (mǎ ǎpronǐǎ) de ɕeva penede; mǎ rezemǎ pe ɕeva; nǎvǎleskǎ kǎtpe., ǎtakǎ, isbeskǎ, mi 41:

Προσ-χρίω, viit: -χρίω, (κς dat: indip:) daš κς ansoape neste чева.

Προσ-χρώννυμι, viit: -χρώω, anikš o koloape neste чева; frekš ne чева.

Προσ-χρώω, adv: in lokš de [πρός, χρώω] trəñš κς trəñš, linīt. (vezī mi σύγχρωος)

Πρόσχυσις, εως (ή), vrsape de чева a-proape, saš neste чева; (əno-opi) = σύρ-βοη, konkəpəpe. [mi

Προσχύτης, cu (δ), vrsətopš de чева neste (vezī mi παραχύτης). [προσχέω].

Πρόσχωμα (τὸ), maš formatš prin adə-orape de grəməditš pəmīntš; əskatš pre-fəktš (din anš) prin pəgrəmədipe de pəmīntš. 2) = Πρόχωμα. [din

Προσ-χώννυμι, viit: -χώω, maī grəmə-deskš pəmīntš neste aatš; formezš (pro-fakš in) əskatš prin grəmədipe de pəmīntš ənəz neste aatš.

Προσ-χωρέω -ō, viit: ήω, meprš kətre; mš aatšprš; trekš in naptea kəiva, mš predəš; (fir:) mš inapš skš κς čineva (κς dat: saš ak: κς prepi: "Τὴ δ' ἄλλα νόμια τοῖσι Θρήξι προσεχωρήκασι". Ep: «Προσεχωρήκασι δὲ γλῶσσαν πρὸς τὸ Καρικὸν ἔθνος». Ep: «Τὰς μὲν προσήγετο τῶν πδλεων, τὰς δὲ οὐ προσχωρούσας ἐλεηλάτει». Ksn: [de ənde

Προσχωρήσις, εως (ή), mepəpe (aə-təpəpe) in naptea kəiva; predape de o-pəmiš, mi čl:

Προσχωρίς, mi Πρόχωρος (έ, ή), чel κς lokkə sšš a-proape de čineva: vəčinš pə-zamš. [πρός, χώρα].

Πρόσχωσις, εως (ή), pəgrəmədipe de pəmīntš, saš ximpepe de əñš lokkə prin pəgrəməditš pəmīntš. (Fraug:) atterissement alluvion. [προσχώννυμι].

Προσ-ψάω, viit: -ψάω, atinrš ne d'a-sənpə, saš de auroape.

Προσ-ψεύδομαι, viit: -ψεύδομαι, maī minrš inktš, saš maī adaorš minčisnī.

Προσ-ψηφίζομαι, viit: -ψηφίζομαι, maī xo-təpəskš inktš; (mi κς dat: indip:) maī in-kəvīingezš kəiva чева prin pəvāiktš xo-təpəpe.

Προσ-ψιθυρίζω, viit: -ίζω, monteskš a-proape, saš la xpeke.

Προσ-ψύχω, viit: -ψύχω, maī pəkopəskš inktš; adəskš pəkoape, saš чева de pəko-pipe kəiva. 2) (el: saš nestp:) pəcheskš auropiindš mš de əñš peche trəñš. «Ὡς γὰρ τί μὲν προσψύχετε κενεῶ τόμῳ. Engr:

Πρόσω, (komnar: προσωτέρω, sənpr: προ-

σωτάτω) adv: lok: înainte; denaple înainte. «Μή τις ἐπίσω τετράφθω, ἀλλὰ πρόσσω ἴσθαι». I: M. «Ἄμα πρόσσω καὶ ἐπίσω λεύσσει». I: Γ. (vezī ἐπίσω,) «Τοὺς μὲν αὐτὸς ἐφορᾷ, τοὺς δὲ πρόσσω ἀποικοῦντας πισταὺς πέμπει ἐπισκοπεῖν». Ksn: «Ἐγγὺς, εὐ πρόσσω βέβηκας». Ekp: (mi κς pen:) «Ὁ δὲ Στρυμὼν οὐ πρόσσω τοῦ Ἑλλησπόντου». Ep: (mi desupe timnš). «Πρόσω ἦν τῆς νυκτὸς». Ep: noantea epa înainteatš; (mi κς prepi:). «Πρόσω ἀπὸ τοῦ τείχους ἀπέναντι». Ksn: (mi fir:). «Πρόσω πᾶν ἐλάσαι πλεονεξίαν». Ksn: «Πρόσω ἀρετῆς ἀνήκει». Ep: «Πρόσω δικαίων». Esx: este nedpentš. «Ἦσαν πρόσσω ζητήσεως». Lks: aš înainteat in vep-četape (mi κς aptik.) «Ἰέναι τοῦ πρόσσω. Ksn: (mi komnəšš). «Ἐπορεύετο (ἦλκον) τοὺς ἵππους αἰεὶ τοπρόσω». Ep: (mi κς prepi:). «Κάθ' ἑς τὰ πρόσσω μεγάλους τιμῶνται». Ep: = τὰ μέγιστα. (mi komnar:) «Προσωτέρω τοῦ καιροῦ προϊόντες». Ksn: (vezī mi πορρωτέρω). «Ὅτι προσωτέρω». Lks: kīt se poate maī denaple.

Προσώδης, εως (δ, ή), pətkrosš. [προσώζω].
Προσώδης, εως (δ, ή), əmfiatš. [πρός, οἰδία].

Προσώδις (ή), [προσώδης] akomətnemīntš de kintape vokāl aī vpe xūš msi-kakš instpəminš. 2) prosodie, tonisməz, saš aspīragia zīčepītor, mi seməz deo-səvitopš de prouəngia lop. 3) insemna-pea xəñpimī saš skəptimī siəvəlop in metpiktš. [de ənde

Προσώδικος, mi Προσώδικός, ή, εν, atin-rətopš de prosodie. «Ποῦς προσώδικός». Metp: rpepi: in lokk de προσώδικός. din

Προσώδιον, rpepi: in lokk de προσώδιον.

Προσώδης (δ, ή), kapə akompaniazš κς māsəz sšš vpe xūš msi-kakš instpəminš; saš (in pen:) potpivitš κς kintiktš; (de ənde κς dat: fir:) potpivitš; inboitš. (vezī mi συνώδης). [πρός, ᾠδή].

Πρόσωθεν, [πρόσω] adv: de denaple.

Προσ-ωθέω -ō, viit: -ήω, inniinrš kətre чева.

Προσ-ωνέομαι, -οῦμαι, viit: -ήομαι, maī ximpepe inktš.

Προσωνομασία (ή), = Περωνομασία.

Προσωνομία (ή), = Ἐπωνομία.

Προσώπαι, poet: in lokk de προσώποι. dat: aī lēl.

Προσώπακ, poet: in lokk de πρόσπακ. nom: mi ak: im: aī lēl πρόσπακ.

Προσωπείον (τὸ), māsəz; (fir:) ppetek-sšš, prinisipe nssz înainte sūpe əskəp-

depea adev̄erslxi. [πρόσωπον].

Προσωπίδιον (τό), dim: αλ λxi πρόσωπιον.

Προσωπικός, ή, όν, nepsonalē; (Γpm: kape apatz nepsoana, saē toate nepsoanele [πρόσωπον].

Πρόσωπιον (τό), dim: αλ λxi...

Προσωπίς, ίδος (ή), dim: αλ λxi πρόσωπον, = Προσωπίς.

Προσωποειδής, έδος (ό, ή), чеа кх (fькх-тх in) formz de ovpazē. [πρόσωπον, είδος].

Προσωποληπτέω -ω, viit: ήσω, sintē...

Προσωπολήπτης, су (έ), πρtinitopē de kape p̄veste la nepsoanē, saē kape жdikē кх πρtinipe. [πρόσωπον, λхмѣнъ]. [de xnde

Προσωπολήπτως, adv: кх πρtinipe.

Προσωποληψία (ή), uinepe de napte, πρtinipe de nepsoanē, = Μεροληψία. [πρόσωπον, λήψις].

Πρόσωπον (τό), [πρός, ώψ] ovpazē, fa-гъ (de omē, rap mi de vitē). «Πρόσωπον δέ φορέει ή ἴδις ἐπίγρυπον». Ep: «Τό πρόσωπον ἀμειβετο». Tkr: «Π ὅψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη». Skp: «Εἰς («Κατά» πρόσωπον». Aks: «Τήν κατὰ πρόσωπον ἐντευξιν». Pl: «Εἰς πρόσωπον δέρει» Skp: ii eate ovpazē. 2) (prin intind:) nepsoanē, insē, saē individē; (Tlu: «Υπόστασις, ino-stasē, fagz. «Τά τρία πρόσωπα». Gram: 3) ekstepiorēl, faga, saē s̄npafaga vpe snēl λκp̄s. 4) ceea ce se vede, naptera de dinainte de felexp̄ite λκp̄xpi, (snpe eks: fpxntea dnei κλzd̄itxpi, (Fpang:) le frontispice faga, saē naṣina dintii a dnei κp̄r xi; p̄xa kop̄vii, mi чл: (fir: in ven:) in-venētl, eksordixl, (Fpang: le debut. «Αρχομένου έργου πρόσωπον χρή θέμεν φαινόν». Plind: 5) = Προσωπίειον (npon: mi fir.). 6) nepsoana, че firxpeazē ne wena teatp̄-lxi; (mi prin xpm:) nepsoana, че penpe-sintē fie-kape aktopē, полхл. (de xnde 7) (fir:) deosvitxl xapaktepē al fie-kp̄rsla in sogietate. (de xnde) «Οὐ λήψη πρόσωπον ἐν κρίσει». Skp: nē vef жdika кх πρtinipe.

Προσωποποιέω -ω, viit: -ήσω, intpodxkē (inf̄gimezē, saē x̄nosezē) nepsoane, saē fiinge neinsx̄fiegite mi nekx̄vintzloape ka oamenī vop̄bind saē λκp̄ind. «Προσωποποιεῖν τὸν διάλογον». D: Al: a eks̄xne in felē de d̄ramz, (Fpang:) mettre en action. [mi]

Προσωποποιός (ή), (ptp:) firx̄pē de kx̄-vintē, kind x̄noseazē uinēna nepsoane, saē neinsx̄fiegite mi nekx̄vintzloape [in-

ge vop̄bind, saē λκp̄ind ka oamenī. [din

Προσωποποιός (ό, ή), fькхtopē de ovpaze, (ad:) de m̄xvi. 2) intpodxk̄topē (x̄npo-sitopē) de nepsoane, saē fiinge neinsx̄fiegite, saē nekx̄vintzloape vop̄bind saē λκp̄ind ka oamenī. [πρόσωπον, ποιός].

Προσωποῦται, (At: in lokē de προσωπός-εσ) ης (ή), (se ing: κύλιξ) пахарē кх ovpaze (de oamenī, saē de doviteache) x̄nate u' inprex̄p̄.

Προ-σπεῖω, viit: -εύσω, r̄p̄m̄deskē mai 'nainte, saē înainte.

Προσώτατος, η, он, mi adv: -τατω, s̄np̄r: αλ λxi...

Προσώτερος, α, он, mi adv: τέρω, kompar: αλ λxi πρόσω, mai denp̄tātē.

Προσ-ωφέλειω -ω, viit: ήσω, mai foroseskē (ажтх) inкx; (кх dat:) απ̄p̄ē, okpoteskē inprex̄p̄. [de xnde

Προσωφέλημα (τό), mi

Προσωφέλησις, εως (ή), forosē, ажtopē adx̄oratē din naptera к̄viba.

Πρόταγμα (τό), чеа dintii (apankatē inainteа чeлop-л aite) trēpē de ostamī. [προτάσσω].

Προταίνι, adv: poet: (кх uen:) in lokē de πρό, înainte. de xnde

Προτάινιος, α, он, poet: = Πoтaίνιος, proa-sutē; neamtentatē; || (nest:) Προταίνιον, adv: = Προταίνι, de k̄p̄ind, de n̄ginē timnē.

Προτακτέον, nosit: αλ λxi προτάσσω.

Προτακτικός, ή, όν, чeл de amezat mai 'nainte, (Fpang:) prépositif. [din

Πρότακτος (ό, ή), amezatē, xot̄p̄itē, intokmitē de mai 'nainte. [προτάσσω].

Προ-ταλιπωρέω -ω viit: -ήσω, m̄ ki-n̄leskē (x̄s̄fepē tik̄λωmī) mai 'nainte.

Προ-ταμιεύω (-εύμαι), viit: -εύσω (-ομαι), n̄l̄x de mai 'nainte in n̄st̄rape.

Προτάμνω, Ion: in lokē de προτέμνω.

Πρόταξις, εως (ή), amezape in naptera de dinainte (in nostxl чeл dintii) (akt: saē pas:); (prinч:) p̄indxl dintii, f̄p̄ntea oastei amezate de v̄l̄xl̄ie. [προτάσσω].

Προ-ταράσσω (τω), viit: -άξω, ts̄p̄apē mai 'nainte.

Προ-ταρέω -ω, viit: -ήσω, m̄ temē de m̄t̄nainte; (кх uen:) m̄ temē desnpe чеа.

Προ-ταριχεύω, viit: -εύσω, mai inl̄i batocēkē (sapē mi x̄skē).

Π̄τασις, εως (ή), pronosigie (pronx̄s̄ snpe dosz̄etape). 2) (lou:) = Λήμμa. 3) (gram: mi ptp:) naptera dintii a nepiodx̄-lxi. 4) naptera dintii a (oksn̄nepea) d̄p̄amef. (bezī mi ἐπίτασις). [προταίνω].

Προ-τάσσω(τω), viit: -τάζω, awezš ina-
inte, saš mai 'nainte dekit aλγιί; (prin
intind:) ppeferš. 2) pindšieskš, intokme-
skš mai 'nainte.

Προτατικός, ή, όν, κθενitš ja preek-
suznepe (prinč: de dramš). [προτείνω].
[de žnde

Προτατικώς, adv: in felš de proponisigie.

Προτέγων, mi Προτέγισμα (τό), = Προτέ-
γων, mi Προτέγισμα.

Προτεθείς, είσα, έν, pas: nex: de uapta:
aλ iλi προτίθημι.

Προ-τείνω, viit: -τενώ, intinzš čeva dīn-
aintea kšiba, saš inainte; ofepš; (oβίχ:
fir:) pronšiš; (mai de mšate opī mik:)
pronšiš pričinsipī. «Τὸ πόδε πρότεινον, ὡς
ἀπολύσω». Apstf: «Προτείνουσα πρῶσιντι λα-
βεῖν ὅτι χρῆζοι». Ksn: (mi mik:) «Τῇν ἡ-
λικίαν προὔτεινόμεν». Πα: «Μισθὸν προτεί-
νεται». Ep: čepea.

Προ-τειχίζω, viit: -ίσω, intzpeskš prin
zidkpi intinse dīnainte. [de žnde

Προτείχιμα (τό), zidš kλzditš dīnainte
de ppenazš, (Tšpč:) metepizš.

Προτέλειος (ό, ή), kape se face mai 'na-
inte de szvīrwipea op kšpšia λkps
(prinč: de peliçioasz çepemonie) ||
(sksst:) «Προτέλεια (se inç: έρά)». čele
szvīrwite mai 'nainte de žepīfš (prinč:
nšwçiaitš); (in çen:) inçenstš, eksordiš
(bezī wi pπωτόλεια) «Βιότου — ». Esxλ:
[προ, τέλειος]. [de žnde

Προ-τελειόω ω, viit: -ώσω, pperzteskš
(ppeiintokmeskš, ppesfingeskš) prin če-
pste mai 'nainte peliçioase çepemoniī;
ppeiinçiezš.

Προ-τελευτάω -ω, viit: -ήσω, mš sfir-
meskš, morš inainte.

Προ-τελέω -ω, viit: -έσω, plzteskš, de-
pšiš mai 'nainte. 2) pperztekš de saš
prin peliçioasz çepemonie, = Προτελειόω;
(fir:) ppedenpinzš, pperztekš prin če-
pste mai 'nainte inwçztpī.

Προτέλης, έος (ό, ή), = Προτέλειος. «Θυ-
σίη — ». At: [πρό, τέλος].

Προ-τελιζώ, viit: -ίσω, = Προτελέω, pre-
sfingeskš prin çepemoniī.

Προτέμισμα (τό), vztpztpš de dīnaintea
temuλλδī. (πρό, τέμενος).

Προ-τέμνω, viit: -τεμώ, talš mai 'nainte,
saš inainte, saš pñz dinkolo.

Προτένης, έος (ό, ή), intinsš inainte.
[προτείνω].

Προ-τενθεύω, mi (mai oβίχ: mik:) -εύο-
μαι, viit: -εύσω, -ομαι, dīn λkomic in-

linzš intiš mina in bzcate; mšninkš mai
'naintedekit čei-λ-αλγι; pperestzpeskš. [din

Προτένης, cu (ό, mi pap ή), čel če in-
linde intiš mina in bzcate; saš tšpçitopš
de mai 'nainte de čele mai bzne mīnktpī,
λakomš ja mīnkape. 2) = Προγεύστης. (de
žnde 3) (in Atena) o sistemz de ppeugi.
«Ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς οἱ προτένθαι ἄγουσιν».
At: (bezī wi παράσιτος). [πρό, τένης].

Προτενθίς, έος (ή), fem: aλ iλi προτένης.

Προτεραιός, α, on, čel kš o zi mai 'na-
inte. (oibč:) «Προτεραια (se inç: ἡμέρα)».
Ep: čea de žepī. (wi in lokš de adv:).
«Προτεραιός ἦκε». λks: kš o zi mai 'nain-
te. wi

Προτεραιτέρος, α, on, kom: (kompar: aλ
iλi πρότερος) čel inkz de mai 'nainte. wi

Προτερεύω, viit: -εύσω, mi Προτερέω -ω,
viit: -ήσω, sintš (saš fakš čeva) mai 'na-
inte dekit aλzλ, apskš mai 'nainte; amš
intititçy; intpekš. (pap kš ak:) «Προτε-
ρεῖ τὸν ἄνεμον». Tšp: (oβίχ: kš çen:) «Προτε-
ρεῶν τῆς ὁδοῦ». Ep: «Προτερεῖ Ἀυσίου Ἰσο-
κράτης». λks: este mai bekš. (wi kš ak: kš
pren: inçeler: çen:) «Ἐπροτέρουν κατὰ τῇν
πρώτην συμπλοκήν» λls: kovīrwīaš. (wi
kš dat: ex:) «Προτερεῖν βλαστήσει». λks:
a peszpi mai de timuκpiš. [πρότερος].

Προτερηγενής, έος (ό, ή), poet: nšwçitš
mai 'nainte, = Προγενέστερος [πρότερος,
γένος].

Προτέρημα (τό), ačeeā. in kape čineva
kovīrwēute ne aλzλ, awantazš; 2) dapš,
talentš. «Ψυχὸν προτέρημα λks: mi

Προτέρης, εως (ή), apskape de mai
'nainte; kovīrwipe; isxkipe kovīrwitoape
de aλγι; intilepe. [προτέρω].

Προτερίζω, viit: -ίσω, mš distzstš des-
ppe intititçy; amš ppetençy de kovīrwī-
pe neste aλγι [wi

Προτερικός, ή, όν, (prinč: desupe pian-
te) timuκpiš. «Συχή — ». At: [din

Πρότερος, α, on, [πρό] čel mai 'nainte;
(desppe timnš) čel de mai 'nainte, mai
bekš; (desppe lokš) čel mai inainte; (in
çen: fir:) čel mai de szs, mai ppeferpa-
bilš. «Πρότερος γενεήν, καὶ πλείονα οἶδα».
λl: T. «Ὀπλότερος γενεῇ. ὁ δ' ἄρα πρότερος
καὶ ἀρείων». λl: B. «Ὁ μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλί-
γον προγενέστερος ἐστίν· αὗτος δὲ προτέρης
γενεῆς, προτέρων τ' ἀνθρώπων». λl: Ç. «Παί-
δων προτέρων οὐκέτι μέμνηται». λl: Θ. čei
din nšnta čea dintīl (wi kš çen:) «Ἐμέο
πρότερος». λl: K. «Ἐκ τῆς προτέρης γυ-
ναϊκῆς». Ep: «Ἡοὶ τῇ προτέρῃ». λl: N.

zioa de iepi. «Προτέροισι μέδασσι». Od: T. de dinainte. (mi in lokē de adv.). «Τὸν πρότερος μετέειπε». Tkr: «Ἡμῖν πολὺ πρότεροις». Tkr: || poet: Πρότερον, adv: mai 'nainte. «Ὁλλύγῃ Πρότερον τούτων». Ep: (mi inpresenē kē ē). «Πρότερον ἢ βασιλεύσαι». Ep: (mi kē xol: inpresenē kē prē). «Ὁ πρότερον παύσεμαι, πρὶν ἢ ἔλω τὰς Ἀθήνας». Ep: (mi kē aptik:). «Ἐπὶ τῶν πρότερον βασιλεύω». Ep: «Τῶν πρότερον ἀδικημάτων». Ep: «Τὸ δὲ πρότερον τούτων». Ep: [de xnde

Προτέρω, adv: poet: in lokē de prostotērō, mai denapte înainte, mai inkoio. «Ἰθυσαν δὲ πολὺ πρότέρω». Iz: Δ. (mi fir:). «Προτέρω ἐτ' ἔρις γένητο». Iz: Ψ. a inaintat, a kreskai. «Ὁ πρότέρω μωθήσομαι». Auln: nē voīē vorbi mai inkoio. [mi

Προτέρως, adv: dxne kinēa de mai 'nainte; mai 'nainte, mai intli. [mi

Προτέρως, adv: =Προτέρω.

Προτεταμένως, adv: (de naptu:) in intindepe, saē intins mai 'nainte. [προτείνω].

Προτεύχθαι, poet: nas: tpe: de kē: de inf: a: (neintp:) προτεύχω, fakē, (mi nas) mē fakē, mē intimnēx mai 'nainte.

Προ-τεχνολογέω -ῶ, viit: -ήσω, vorbeskē mai 'nainte desne ampxntexē snēi me-utemxē; saē desximeskē čeva mai 'nainte kē ampxntexē. [de xnde

Προτεχνολόγημα (τὸ, ppeintpodskgie in vre o aptē, saē utiingē.

Προτήθη (ή), =Προμήμη. [πρὸς, τήθη].

Πρότηθς, vos saē vos, femēe mai voke mi kīar dekī Titia (o zeitate, pzmintēx). [πρὸς, Τηθός].

Προ-τήχω, viit: -τήξω, toneskē intli, saē mai 'nainte. [de xnde

Πρότηξίς, εως (ή) tonipe mai 'nainte de vreme; (fir:) oflikē, mapasmē, saē veme-jipe.

Προτί, ppen: Dop: in lokē de prōs. [de xnde

Προτι-άπτω, Dop: poet: in lokē de prostotēptō. [mi

Προτι-βάλλομαι, Dop: poet: in lokē de prostotēballōmai. (asemenea mi kite aatepe din protē).

Προτίθεσθαι, Eol: poet: in lokē de prostotēthesē, a β: im: neps: de prex: a: xēI...

Προ-τίθημι, viit: προθήσω, (nex: προσέθηκα, mi προθήκη, mi η:.) nēx čeva inainte, saē (kē dat: indip:) dinainte kēiva. «Δαίτα (•Γράψεων)». Es: mi Om: «Κυ-σὶ μελεῖσσι ταμῶν προθύγη». Iz: Ψ. α' a apnkat la kīfī. (bezi mi παρτίθημι). 2)

eksnēx la prīpīpe, (Frang:) étaller. saē snpe kxnowtinga tsaxop. nēxlikē prin uporpmē, saē afimē (bezi prōthēma); (de xnde fir:) aptē de fazē. «Ποτήρια ἀργύρεα τε καὶ χρύσεια προθεῖτο». Ep: mi mīx: fir:) «Πένθος μέγα προεθήχαντο». Ep: 3) (in uen:) pronēx, ppevesteskē. «Ἐξέ-θραν (•Πέλεμον) τινι —». Ep: Tαυ: 4) nēx čeva dinainte de semnē; (fir:) pīndxte-skē. «Ἐς ἐδομήκουσιν ἔτα οὔρον τῆς ζῆς ἀνθρώπῳ προτίθημι». Ep: (de xnde mai des 5) pronēx. «Συγκαλέσας τοὺς πρώτους ἐς μέσον σφί προτίθες τὸ πρᾶγμα συμβουλευόμενος». Ep: «Ὡς δὲ συνελέγησαν, πρὶν ἢ αὐτὸν προθεῖναι τὸν λόγον, τῶν εἵνεκα συνή-γαγε αὐτούς» Ep: «Τῆς πόλεως λόγον περὶ τινος προτίθει». Ksn: (mi nas:). «Τῶν πρυτάνεων οὐ φασκόντων προθήσειν τὴν δια-ψήφισιν παρὰ τὸν νόμον». Ksn: «Βραχέα ἀπελογήσαντο· οὐ γὰρ προτίθει σφίσι λόγος κατὰ τὸν νόμον». Ksn: (mi kē inf:). «Εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος πράγματος προτίθετο λέγειν». Dm: 6) ppeferē. «Πολλοὶ τῶν δι-κίων τὰ ἐπιεικέστερα προτίθεσσι». Ep: (mi in parax:). «Πάρος τοῦμοῦ πάθου προθέντο τὴν τυραννίδα». Sof: 7) mai de mxate opī mīx: kē inf:) amē de rīndē, imi pronēx, xotēpēskē, intpenpinzē. «Προέθηκε λέ-γειν». Ep:

Προ-τίκω, viit: -τέξομαι, naskē mai 'nainte.

Προ-τίλλω, viit: -τιλλῶ, (smxarē pēpxa mi η) mai 'nainte.

Προτι-μάσσω, Dop: in lokē de prostomāssō.

Προ-τιμάω -ῶ, viit: -ήσω, vīnsteskē mai mxat. «Τὸς μὲν γεραιτέρους προτιμάν, τῶν δὲ νεωτέρων προτετιμήσθαι». Ksn: (mi nas:). «Ὁ φρονήματα τοῦ προτετιμήθαι αὐτούς». Ksn: (mi mīx: in lokē de nas:). «Τῶν ἄλλων πλέον προτιμήσθαι στρατιωτῶν ὑπὸ Κύρου». Ksn: 2) (mai des kē inf:) ppe-ferē, alexē mai mxat. «Προτιμῶντες κα-θαροὶ εἶναι ἢ εὐπρεπέστεροι». Ep: «Προτιμῶν πολλοὶ ἐμοὶ ξείνος γενέσθαι». Ep: 3) (prin intind: kē uen: mi mai totdaxna kē ne-rat: Mē mi Oū nē inrījeskē, nē 'mī nasē. «Μὴ προτιμήσης ματαίων ὑλγμάτων». Esx: «Οὐδὲν προτιμῶ σου». Apst: nē 'mī p-xē de tine de lokē. (mi kē inf: anax:). «Εἰρήνη δ' ὅπως ἔσται, προτιμῶς οὐδέν». Esx: [de xnde

Προτίμησις, εως (ή), ppeferipe. alexere de čeva mai mxat dekī axta. [mi

Προτιμητικὸς, ή, ὄν, (mi adv:) -ινῶς, o-βιγnsitē, saē utiitopē a ppeferi, anlekātē, saē kontpēxitopē la ppeferingē de čeva.

Προτίμω (ή), ppeferingz; kovipwpe [wi
Προτίμιον (τὸ), npte din ppegð datz
inainte, apwenz. [din

Πρότιμος (ὁ, ή), komnar: -ότερος, s8-
npa: -οτατος) vinstitx mai mxat dekt ax-
uiz; de mai ales, ppeferavixz. (κx nen:).
•Ποδῶν ταχυτῆς ἐστὶ πρότιμον ῥώμης». (Kse-
nin: in) At: [πρὸ, τιμή].

Προτι-μυθεόμαι, Dor: in xokð de πpo-
μυθεόμαι.

Προ-τιμωρέω ὦ, viit: -ήσω, axstx (wi
mix: nedensesxð) mai 'nainte snpe pes-
xnappe, sað indestxnappe de vinste.

Προτίσπος (ὁ, ἄ), Dor: poet: in xokð de
πpóσποτος. (din

Προτι-όσσομαι, Dor: poet: in xokð de
πpoσόσσομαι, mð xizð, ppiwesxð la cheva;
(prin intind:) amentxð, nððxðdiesk; (de
xnde laptwñ prin intind:) ppevxz, ppe-
simxð; (κx inf:) ricesxð, dað κx sokoteala.
•Μητέρα δ' οὐκ ἄλλην προτίσσομαι ἥεπερ
αὐτὴν νῆα πέλει». Απλh:

Προ τίω, viit: -τίσω, poet: in xokð de
πpoτίw, vinstesxð, alexð mai mxat, ppe-
ferx; κx nen: ex:) xaxikð vpednikð de
cheva. •Τάφου τὸν μὲν προτίσας, τὸν δὲ ἀτι-
μάσας. Sof:

Πρότμησις, ewz (ή), txēpe de mai 'nain-
te, sað pñz diukolo. 2) (prin intind:)
naptea txiatz de dñainte; (d- xnde poet:)
exrikx, wi pwxile den innpexkexx xñ,
piukil, pwxukil, wi cl: [wi

Πρότμητον, τὸ), = Πρότμησις 2) [πpoτέμνω].

Προ-τολμάω -ῶ, viit: -ήσω, indpwxnesxð
intil, sað mai 'nainte de axgil.

Προ-τολμίζομαι, viit: -ίζομαι, indpwxnind
inaintexð intilz.

Προτομή (ή), [πpoτέμνω] (dxne zix:) tx
ietxpa de dñainte; (de xnde oviu: x8-
mxtate naptea din sxxa txpkaxi; por-
tpetx, sað statx infxgiwxtoupe de ahea
napte, (ad:) kapx, wi nftentx pñz la
exrikð, exstz; owpaxx, wi kapx bitei.
«Κριῶ (*Μόσχου, «Λέοντος)—, Diod: wi
Skp:

Προ-τονίζω, viit: -ίζω, exkð, sað kovo-
pð pñza kopxvi prin fxnia nsmiz..

Πρότονον (τὸ), wi Πρότονος (ὁ), (prin:
la im:) xñiile intinse din vixfx katap-
taxi kxtpe ppxa wi pñna kopxvi. «Ἰσθὺν
ἐνεστήσαντο μεσόδμη, δῆσάν τε προτόνοιον,
ταυνοσάμενοι: ἐκάτερθεν,, Απλh: [πpoτείνω].

Προτοῦ, (in xokð de πpὸ τοῦ = τούτου,
se ing: τοῦ χρόνου) adv: mai 'nainte. •Ἐν
τῷ προτοῦ χρόνῳ». Tðx: «Ὡςπερ καὶ πpo-

τοῦ. Apstf:

Προ-τραγωδεῶ -ῶ, viit: -ήσω, ppepsintx
cheva mai 'nainte in felx de tparodie, sað
invenð κx tpaixkð emfasð.

Προτρεπτικός, ή, εν, folositopð, sað inde-
minatikð a indemna. [πpoτρέπω]. [de xnde

Προτρεπτικῶς, adv: κx kixð indemnatixð,
in felx de indemnappe.

Προ-τρέπω, viit: -τρέψω, wi pas: tpañ-
ssax, (nex: pas: πpoτρέπην, wi cl:) in-
topkð, pornesxð cheva inainte; (oviu: fir:)
indemnð; (mix:) faxð ne xñeva exxto-
pð de seamx (zðtxpxxkð kxpisotatea
kxiva) la cheva; (pas:) faxð inainte kxtpe
cheva; (pap m: poet:) mð dað κx totx la
cheva (κx ax: κx ppep: sað inf: sað poet: κx
dat: sað nen: κx ppep: indip:). •Τίς δ' ἀνάγκη
τῇδε προτρέψει». Sof: «Ἀλαζονείας ἀποτρέ-
πων τοὺς συνόντας ἀρετῆς ἐπιμελείσθαι πpo-
τρέπε». Ksn: (wi mix:) «Πpoτρέποντο ἐπὶ
νηῶν» Ix: E. se porniað ne faxð kxtpe
kopxvi «Ὅτ' ἂν ἄψ ἡέλιος ἐπὶ γαίῃ ἀπ'
οὐρανὸθεν πpoτρέπῃται,, Od: A. «Πpoτρέ-
ψατο αὐτὸν τῇ κατὰ τὸν.. Ep: Ἴα zðtxpñt
kxpisotatea de a chepeta chele desnpex..
(wi κx dat:). •Ἐθελὼν δ' ἄχρ' πpoτραπέσθαι». Ix: Z. sð mð dað κx totx, sð mð lasð
in skixpa mea (bezí wi tēpwo. (wi κx
ppep:). •Ἐν τῷ πίνει—, Πx: s' að intins
la begie.

Προ-τρέφω, viit: -θρέψω, xpwnesxð mai
'nainte.

Προ-τρέχω, viit: -δραμοῦμαι, (nex: πpo-
δραμον, wi cl:) alexpð mai 'nainte, sað
inainte; anðkð mai 'nainte alexpñd

Προτριδής, ές (ὁ, ή), fpekaxð (axkxgitð)
dñainte, axepð, txiosð, vixfosð; (fir:) ix-
te la faxtð, axpð, wi cl: πpoτρίδω].

Πρότριτα, adv: κx tpeñ zile mai 'nainte.
[πpὸ τρίτος]

Προτροπάδην, adv: (prin: in faxð) in-
ainte, faxð a se mai intoapce sð se xite
inanoí, ad:) κx mape ppað. [wi

Προτροπάω -ῶ, poet: in xokð de πpo-
τρέπω. [din

Προτροπή (ή), indemnappe, intēpñtapa. [wi

Πρότροπος (ὁ), (oños) vixð de intia
stpekxpñtxp a stpaxpñtop mai 'nainte
de κxkapexa lop, txmxpñtð, kxpaxð, (aat:)
πpὸδρομος. [πpoτρέπω].

Πρότροχος ὁ, chea de dñainte (sinx-
p) poatz a masinex. [πpὸ, τροχος].

Προτρογῆος, α, εν, kñnetenia, palponax
kxlexxix viitop (enit: ax xñ Dionisð). [wi
Προτρογεία (τά), (se ing: tēp) pexi-

pioase depemonii, saș jectfe sȃvîrșite mai 'nainte de kȃlesșȃ vîitor. [mi

Προτρογείος (ὁ, ἡ), = Προτρογαίος. [mi Προτρογής, ου (ὁ), = Προτρογαίος (enit: αἱ λῆϊ Dionisă). [πρὸ, τρύγος].

Προτρογητήρ, poet: in lokă de...

Προτρογητής, ου (ὁ), o konstelație fixă în koasta desupe nopdă a zodii fechoapei, kape se ivește dimineaa kŭteva zile mai 'nainte de kȃlesșȃ vîitor. [πρὸ, τρυγῶ].

Προ-τρώω, viit: -τρώομαι, (nex: προ-τραχόν, μι χλ:) mēninkă intîi, saș mai 'nainte.

Προ-τυγχάνω, viit: -τεύχομαι, (nex: προ-τυχόν, μι χλ:) sintă de mai 'nainte, mȃ intîmpăz dinainte. "Τὸ προτυχόν,,. Hind: op 40 s' a intîmpiat a fi înainte. = Προτυχόν.

Πρότυπος (ὁ, ἡ), [πρὸ, τύπος] tinăpită, formată mai 'nainte, upeisbodită. || (skest:) "Πρότυπον,,. Plin: modelă, = Πρωτότυπον.

Προ-τύπω ὦ, viit: -ώσω, fopmeză mai 'nainte; preisbodeskă; (mij:) imi inki-izleskă mai 'nainte.

Προ-τύπτω, viit: -τύψω, (dxne zic:) lo-veskă dinainte; (de xnde ovič: ex: ina-Inteză; esă de fajt; mȃ popneskă înainte. "Εὐθ' Ἀργῶ προτύψεν ἐπειγομένη ἀνέμοισιν". Ailin:

Προτύωμα (τὸ), = Πρότυπον. [προτύω]

Προτυχόν, ουσα, όν, nex: 2: de napt: λῆϊ προτυγχάνω

Προῦλαβόν, Προῦθεν, μι χλ: (in kontpak:) At: in lokă de προέλαβόν, μι χλ:

Προῦγγυος (ὁ, ἡ), At: in lokă de προέγγυος vezl πρώγγυος).

Προ-υγαίνω, (τρῶ viit:) sintă de mai 'nainte sȃnȃtosă.

Προ-υγαίνω, viit: -ανῶ, xmezeskă mai 'nainte.

Προῦγράφη, Προῦδιδάξατο, Προῦθηκε, Προῦκατο, μι χλ: At: in lokă de προεγράφη, μι χλ:

Προῦλακτέω -ῶ, viit: -ήσω, (kȃ nen:) latră dinainte ka paznik).

Προῦλίγου, At: in lokă de πρό ὀλίγου.

Προῦμνον (τό), = Προῦνον.

Προῦμνος, μι Προῦμνη, (ἡ) = Προῦνος, μι Προῦνη.

Προῦνείκος (ὁ, ἡ), [πρό, εἵνεκα] = Προεφής, kȃzstă, aualekată kȃ totȃ la plȃcherile amoprixi, desfinată (de xnde se konf: kȃ porvixă). 2) (skest:) kȃrȃtoră, (Τρυ:) xamală.

Προῦνη (ἡ), [de achi] prȃnă.

Προῦνον (τό) [de achi] prȃnă.

Προῦνος (ἡ), = Προῦνη.

Προῦξεπίσταμαι, At: in lokă de προεξεπίσταμαι.

Προῦξερευνάω -ῶ, At: in lokă de προεξερευνάω.

Προ-υπ-άγω, viit: -άξω, (nex: προῦπηγ-χόν, μι χλ:) dxkă pe čineva kŭte năgină la.; (mij: fir:) adskă (atpară) mai 'na-Inte kȃ ană mijlokă in partea mea; sȃ-nsă mai 'nainte; (nestr:) plȃkă fărȃ kam pe fapȃu) mai 'nainte, = Προῦπεξέρχομαι.

Προ-ὑπαντάω -ῶ, viit: -ήσομαι, pfeintin-Intă, saș mepră mai 'nainte sȃpe intîm-Intapea kȃlva.

Προ-ὑπ-αντιάζω (-αντιάζω -ῶ), viit: άσω, = Προῦπαντάω.

Προῦπαρῆς, εως (ἡ), fiingă de mai 'na-Inte. [mi

Προῦπαρχῆ (ἡ), intîisȃ inchenă; cea de mai 'nainte upiintă; (naptik:) ppedeuzne-De de fine-faceri, pfeindatopipe. [din

Προ-ὑπάρχω, viit: -άρξω, sintă, eksistă de mai 'nainte. «Οἱ προῦπάρχοντες νόμοι». Iks: «Πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκδάν ἐκαστὸν τῶν προῦπαρξάντων ὡς τὰ πολλὰ κρίνεται». Dm: 2) daș intîis saș mai 'nainte inchenă la čeva; anskă mai 'nainte. •Προῦπάρχω τῶν εὐεργεσιῶν (τῆς ἐχθρας),.. Iskr: «Οἱ προῦπάρχοντες τῷ ποιεῖν ἡμᾶς εὖ». Dm: (de xnde). •Προῦπηργμέναι,,. Iks: čele de mai 'nainte. •Οὐ κατήσχυνας οὐδὲν τῶν προῦπηργμένων τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ». Dm: «Μεταπεμψόμενος αὐτὸν τῶν προῦπηργένων ἐπήγει». Dm: nentȃ vine-facerile de mai 'nainte.

Προ-υπ-εχ-λύω, viit: -λύσω, slȃveskă (des-ntepeză) intîi, saș mai 'nainte.

Προῦπεμψα, At: in lokă de προέπεμψα.

Προ-υπ-εξάγω, viit: -άξω, (nex: προῦπε-ξήγ-χόν, μι χλ:) skogă intîi pe asknsă (kȃ xndă mijlokă).

Προ-υπ-εξ-έρχομαι, viit: -εξελεύσομαι, (nex: προῦπεξήλθον, μι χλ:) esă mai 'nainte pe asknsă (kȃ xndă mijlokă).

Προ-υπ-εξ-ερμάω -ῶ, viit: -ήσω, mȃ por-neskă afapȃ fȃrȃ veste mai 'nainte.

Προ-υπ-εργάζομαι. viit: -εργάσομαι, lȃ-krȃză (xneleskă) kȃ oape-kape mijlokă mai 'nainte; (ptȃ:) ppedisnă (pȃrȃteskă) pe nesimgite pe askntȃtoră. [de xnde

Προῦπεργασία (ἡ), pȃrȃntipe kȃ xndă kină asknsă; pȃrȃ:) nesimgitȃ pȃrȃntipe de askntȃtoră.

Προῦπέστην, nex: 2: αἱ λῆϊ προῦφέστημι.

Προῦπηργμένος, η, ον, nas: tȃrȃ de kȃ: αἱ λῆϊ προῦπάρχω.

Προ-υπο-ισχνέομαι, -οὔμαι, biit: -υποσχέομαι, (nex: προὑπεσχόμεν, mi 41:) fgr̥d̥sk̥lesk̥ mi i 'nainte.

Προ-υπο-βάλλω (-βάλλομαι), biit: -βαλῶ (-οὔμαι), piid̥ int̥i dedesk̥t (ka o teme-lie).

Προ-υπο-γράφω, biit: -γράφω, skpiš, saš z̥gr̥p̥besk̥ int̥i čeva in felš de isvodš, preisvodesk̥.

Προ-υπο-δείκνυμι, biit: -δείξω, piind čeva s̥v̥t vedepe ap̥iš maī 'nainte; preeks-plik̥.

Προ-υπό-κειμαι, biit: -κείσομαι, staš p̥s̥š dedesk̥t de maī 'nainte ka o teme-lie. «Τὸ δεξιόμενον ἀνάγκη προὑποκείσθαι σώματι». Fil:

Προ-υπο-λαμβάνω, biit: -λήψομαι, (nex: προὑπέλαβον, mi 41:) r̥indesk̥ čeva maī 'nainte; daš k̥ sokoteala.

Προ-υπο-μνησκώ, biit: -υπο-μνήσω, a-dsk̥ a minte maī 'nainte.

Προ-υπο-μνηματίζομαι, biit: -ίσομαι, in-semnezš int̥i saš maī 'nainte in felš de komentapš, fakš maī 'nainte sxoliī, saš insemn̥p̥i aks̥p̥ra vre žn̥i skpiš.

Προ-υπο-πάσσω, biit: -πάσω, presapš int̥i dedesk̥t, saš p̥gin.

Προ-υπ-σπεύω, biit: -εύσω, b̥ns̥iesk̥ de maī 'nainte.

Προὑπόστασις, εως (ή), preeksisting̥ de o fiing̥. [προὑφίσταμαι].

Προ-υπο στρώννυμι, biit: -στρώσω, am̥ep̥n̥ int̥i dedesk̥t.

Προὑποστυφή, (ή), p̥r̥et̥ipe prin kon-str̥p̥r̥toape mi̥j̥louač̥e a linei maī 'nainte de a se p̥ne in b̥n̥sea. [προὑποστύφω].

Προ-υπο-τέμνω, biit: -τεμῶ, taš int̥i dedesk̥t.

Προ-υπο-τίθημι, biit: -υποθήσω, (nex: προὑπέθηκα, mi 41:) p̥k̥i̥ int̥i dedesk̥t ka o temelie, = Προὑποβάλλω; (mi̥j̥:) pre-s̥p̥posezš, p̥r̥eindesk̥ čeva.

Προ-υπο τοπέω -ῶ, biit: -ήσω, b̥n̥iesk̥, daš k̥ sokoteala de maī 'nainte.

Προ-υπο-τυπώ -ῶ, biit: -ῶσω, preeks̥piš čeva in felš de modelš saš de isvodš, preisvode k̥ čeva, = Προὑπογράφω.

Προ-υπο φαίνω, biit: -φανῶ, ap̥iš čeva kam int̥k̥ek̥at maī 'nainte.

Προ-υπο-φεύγω, biit: -φεύξομαι, f̥g̥š maī 'nainte ne ask̥ns̥.

Προῦπτος (δ, ή), At: in kontrak: in lokš de p̥r̥o̥ptos, de f̥ag̥z̥ b̥z̥z̥t̥š, inbedepat̥š.

Προῦργιαίτατος, η, ον, s̥up̥r̥i; mi

Προῦργιαίτερος, α, ον, kom̥par: aī aī

προῦργου, maī t̥r̥eb̥in̥chos̥ (maī de ales, mi 41); foapte t̥r̥eb̥in̥chos̥; mi 41: «Τὸ ἐκυτῶν προῦργιαίτερον ἐποιήσαντο». T̥g̥: aš p̥r̥efepit̥ int̥ep̥ess̥i t̥op̥. || (next:) Προῦργιαίτερον, -αίτατα, adv: k̥ maī m̥k̥at̥, k̥ p̥rea m̥k̥at̥ si̥in̥g̥. [din

Προῦργου, (At: in lokš de p̥r̥o̥, ἔργου, vezī p̥r̥o̥f̥er̥w ne la s̥f̥ip̥wit̥š) adv: in foloss̥a l̥sk̥r̥l̥i̥ int̥p̥r̥in̥p̥ins̥, supe is̥v̥ti-pea l̥i, (ad:) k̥ folos̥š. «Προῦργου τι πεποιήκαμεν πρὸς τὸ ἐξευρεῖν». Pat: am s̥v̥ip̥wit̥ čeva supe aī p̥rea l̥sk̥r̥l̥i̥ k̥b̥-lat̥š. «Ἵνα προῦργου τι γένηται». Iskr: ka s̥z̥ se fak̥ čeva de folos̥š. «Διδάσκειν τι τῶν προῦργου» T̥g̥: din čele de t̥r̥eb̥-in̥g̥. «Μηδὲν εἶναι προῦργου». L̥ks: a p̥š i de ni̥i žn̥š folos̥š.

Προὑσελέω, vezī p̥r̥osḁl̥eō.

Προὑστήτην, At: in lokš de p̥r̥o̥s̥t̥ē̥t̥ē̥n, a 3: ind: p̥eps: de nex: aī 2: aī l̥i p̥r̥o̥-s̥t̥ē̥t̥ē̥n.

Προὑτίθει, Προὑτρέπετο, Προὑτυψα, Προῦ-εργον, At: in lokš de p̥r̥o̥ut̥i̥t̥ē̥, mi 41:

Προ-υφ-αιρέω -ῶ, biit: -ήσω, (nex: προ-υφέλκω, mi 41:) iā čeva maī 'nainte ne ask̥ns̥.

Προ-υφ-αρπάζω, biit: -άσω, xp̥̥nesk̥ maī 'nainte ne ask̥ns̥.

Προὑφείλω, At: in vokš de p̥r̥o̥s̥f̥e̥l̥o.

Προ-υφ-ίστημι, biit: -υποστήσω, (nex: προ-υπέστησα, mi 2: προὑπέστην, mi 41:) daš maī 'nainte fiing̥ la čeva, fak̥ a eks̥i-sta čeva maī 'nainte ka o temelie saš b̥as̥k̥. «Τοῖς ἄλλοις τὴν ὕλην προὑποστήσας». Γpr: (bezī mi p̥r̥o̥p̥k̥e̥i̥mai). || (mi̥j̥:) is̥int̥š de maī 'nainte in fiing̥; (de žnde) «Προ-υφιστήχοντα» Pl: čele d̥int̥i p̥rin̥čine a l̥e l̥sk̥r̥p̥il̥op̥

Προῦχω, At: in lokš de p̥r̥o̥é̥x̥o, (de žnde, par̥t̥: Προῦχοντες, p̥rimḁg̥i, čei d̥in-t̥i (ales̥i̥)).

Προφαγεῖν, nex: de inf: aī l̥i p̥r̥o̥s̥f̥e̥l̥o.

Προ-φαίνω, biit: -φανῶ, l̥x̥min̥ezš ina-inte, saš mepr̥š inainte l̥x̥min̥ind (k̥ fa-nap̥k̥a) «Ἰφείσαν ἐνέδραν αὐτῇ καταδαινοντι ὑπὸ λαμπάδων, καὶ πρῶτος ὁ προφαίνων αὐτῇ πληγείς ἀπέθανε». Pl: mi abs̥o: «Οὐδὲ σελήνη οὐρανόθεν προῦφανε» Od: I (mi pas: saš mi̥j̥). «Νύκτα δὲ ὀρφναίην οὐδὲ προφαίνεται ἰδέσθαι». Om: p̥x̥ l̥x̥mina, ka s̥z̥ vaz̥ čineva 2 (maī noš) ap̥iš čeva, (mi pas: aāš mi̥j̥) m̥z̥ b̥z̥z̥ inainte. saš de denap̥te, saš k̥ tot̥a; sk̥i̥g̥, (mi pas: saš mi̥j̥) es̥ de f̥ag̥z̥; (abs̥s̥:) m̥z̥ ašz̥.

«Τοῖσιν θεοὶ τέρατα προῦφαινον». Ο Ι: Μ. (mi mik: suð pas:). «Ἐς πεδίον προφανέντε». Ιλ: Ω. «Ἐξάπινος προφανέντα». Οδ: Ω. «Τὰ δὲ προπέφονται ἅπαντα». Ιλ: Ξ se vtd din toate pǎrǐile (mi avks:). «Προῦφάνη κτύπος». Σοφ: 3) apɫið cheba maɫ 'nainte, pɾevesteskð, ðað semnð de maɫ 'nainte. «Προφαίνει πολὺν καρπὸν». Τσρ: «Ὁ θεὸς προφαίνει πολλὰ ἀγαθὰ». Κsn: «Ἐῖρετο τοὺς μάγους, τὸ θέλει προφαίνειν τὸ φάσμα; Ερ: «Σὺ δὲ, ἔκως στρ τὴν πέμψεις, οὐ προφαίνεις». Ερ: ns apɫi maɫ 'nainte, kɔ aɫ de rindð. [de xnde

Προφανεία (ή), inbedepape, (Fpang:) évidense. [mi

Προφανής, έος (δ, ή), vɔzxtð maɫ 'nainte, sað de denapte, sað de toɫð, inbedepatð. «Ἐκ («Ἀπὸ» τοῦ προφανοῦς» = Προφανῶς. mi

Προφανής, έος (ή), ras: in lokð de proφής. [mi

Προφαντός (δ, ή), apɫatð maɫ 'nainte, pɾezisð (de opakoð). || sɔbst:) «Πρόφαντον,, προφονία «Πρόφαντα δὲ σφί ἐν τε Δωδώνῃ καὶ ἐν Δελφοῖσι: ἐγένοντο». Ερ: «Ἐμοὶ γάρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι πρὸς τῶν πεπόντων μηδενὸς θανεῖν ὑπο,,. Σοφ: 2) noet: in lokð de proφάνης, strɔɫxnið, sɔvbitð. «Πρόφαντον σφαίρα καθ' Ἑλληνας ἐόντα,,. Hind: [mi

Προφάντωρ (δ), pɾeapɫɫtopð, pɾezikɫtopð de cheba, proopokð.

Προφανῶς, adb: inbedepat, de fagɔ. [προφάνης].

Προφασίζομαι, biit: -ίσομαι, rɔseskð (προπκίð cheba ka) pɾiçinxiɾe kɔak:). «Τῆρας προφασίζετο,,. Κsn: (mi kɔ infin: anal:) «Τὰς μὲν ἄλλας τέχνας τοῖς μὴ ἐρᾷζομένοις ἔστι προφασίσθαι, ὅτι οὐκ ἐπίστανται, γῆν δὲ mi çɫ,,. Κsn: [din

Πρόφαισις, εως (ή), [προφαίνω] pɾiçinxiɾe, apɫekstð, cheba che pɾonxne çinewa de indpentape, fɫɔɔ a fi adevɔɔpatð. «Προφάσεως δεῖται μόνον ἡ πονηρία,,. Πλ: «Οἱ μὴ πραττοντες ἀλλ' εὐρίσκοντες προφάσεις τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι,,. Κsn: «Πάλαι ἐς σὲ προφάσιος τευ ἐδεόμην ἐπιλαδέσθαι,,. Ερ: «Ἐλπίον Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κηδε' ἐκάστη». Ιλ: Τ: «Ποιήσας δὲ Σέλων τοῖσι Ἀθηναίοισι τοὺς νόμους ἀπεδοίμισε ἔτεα δέκα κατὰ θεωρίης προφασιν, ἵνα δὴ μὴ τινα τῶν νομῶν ἀναγκασθεῖη λύσαι,,. Ερ: «Ἐγένετο ἐπὶ Αἰθύνῃ στρατιῆς στόλος διὰ προφασιν τήνδε,,. Ερ: «Ἀπ' οὐδεμιᾶς προφάσεως,,. Τσρ: «Μὴ προφάσεις ἐνταυθα μοι, μὴδ' οὐκ ἔχω,,. Αλ: «Σῶμα πρόφασιν ἔχον,,. Iskr: volapɔiçosð.

(mi avsoɫ: in ex: de pɾen:). «Προφάσει,,. sað «Πρόφατι,,. Lks: sɔst kɔvintð adikɔ.

Προφασιστικός, ή, έν, kape sɔzɔemte de pɾiçinxiɾe. «Λόγος —,,. Skp: [προφασίζομαι].

Προφάτης, α (δ), Dop: in lokð de proφής. [mi

Πρόφατος (δ, ή), [πρόφημι] nestitð, fɔmosð.

Προ-φείδομαι, biit: -φείσομαι, (kɔ çen:) pɾeiɫpɾiçeskk, iað de maɫ 'nainte mɔ-sɔpɫ de kɾɔɔape, sað pɫstɾape desɾpe cheba (Iskr: Apɫ: 1).

Προφέρης, έος (δ, ή), (προφέρω) koviɾ-witopð, maɫ pɾesks, maɫ sɔnð; (in pɾozɔ ovic:) timɫɫpið; (de xnde desɾpe oam:) desvotatð in tɾɔneskɫa opɾanismð (upin xpm: aɫkekɫð ɫa tɾenewitɫ pɫɔçepɫ maɫ 'nainte de vɾeme; (pɾinç:) pɫɫkð maɫ inbipstatð, dekɫ este in adevɔɔpð. «Τῶν γε μὴν ἀλλὰων προφερέης τ' ἦν, πρεσβυτάτη τε,,. Ελ: «Ἐνιοὶ νέοι ὄντες προφερεῖς καὶ πρεσβύτεροι φαίνονται,,. Esx: «Ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν σκληρός, οὗτος δὲ προφερέης καὶ καλὸς τὴν ὄψιν,,. Πλ: apɫosð. (sɔnpɫ:) «Ἀλματι δ' Ἀμφιάλος πάντων προφερέστατος ἦεν,,. Οδ: Θ [de xnde

Προφέρτατος, η, ον, poet: in lokð de proφερεστατος. skupɫ:

Προ-φέρω, biit: προ-οίσω, (nex: προήνεγχα, mi çɫ:) dɔkð cheba inainte, de fagɔ, sað afapɔ, infɔɔɔwezð, sað skogð; (fir:) zikð de fagɔ, eksɫpimð, gɾɫieskð, pɾonxnið; (de xnde) nomeneskð cheba (pɾinç:) supe nonosɫiɾea kɫiva, fi batð ovɾazɫa; (in çen:) pɾonxnið, pɾenpesintð; (avsoɫ:) fɫkð, pɾiçinxiɫeskk. «Ὡς δ' ὄρνις νεοσσός: προφέρησι μύσταν,,. Ιλ: Ι «Ὡς μ' ὄφελ' οἴχεσθαι προφέρουσα θύελλα εἰς ὄρος ἢ εἰς κύμ,,. Ιλ: Ζ. «Ἀγε, πρόφερε κρατερὸν μένος,,. Ιλ: Κ apɫɫ'gi viteçia (mi fir: «Καὶ τούτων προφέρων ἕνα, καὶ ἄλλα τῶν νόμων προφερόμενος, πειρῶμαι δικαίους αὐτοὺς ἀπεργάζεσθαι,,. Κsn: mi kɔ dat: indip) «Χρῶμαι νοῖσι δὲ αὐτοῖσι πρόφερε ἡ Πυθίη τὴν ἐς Αἰβύην ἀποικίην,,. Ερ: (mi kɔ inf:) «Ἀνέπειθον τὴν Πυθίην... προφέρειν σφί τὰς Ἀθήνας ἐλευθεροῦν,,. Ερ: «Τοὺς δὲ πρῶταζομένων ταῦτα, προφέρειν σφί τὴν Μηδείας ἀρπαγὴν,,. Ερ: «Καὶ σφιν ὄνε δεχ προφείροις,,. Ιλ: Β (mi sinɫ: «Μὴ μοι δῶρα πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης· οὗτοι ἀπαβλήτ' ἐστίν,,. Ιλ: Γ: ns mi ɫe nomɫi de nonosð. «Ἐρίδα προφέρουσαι,,. Οδ: Θ. disɫintð se (intɾekind se) intɾe dɫnsɫe; (mi mik:) «Ἐρίδα προφέρονται,,. Ιλ: Γ. «Ἀφρων, ὅστις ζεινοδόκῳ ἔριδα προφέρηται,,. Οδ: Θ. «Μὴ δ-

ναϊδιστικῶς ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν βάρβαρόν τι ἢ σόλοικον προσεγγισμένων». Μ. Ελ: (mi nas:) «Σχισθῶντί μοι προσίστα: γέλως πᾶν πολυς». Αἰκ: mi s' a porpit. 2) (el: saḥ no-stp:) amḥ inḥilate; saḥ (kḥ pen: saḥ poet: kḥ ak:) sīntḥ maī pḥesss dekīt qineva; (kḥ dā!) kovīrsheskk in cheva. «Πλούτω καὶ εἶδ' ἐπ' ἀφ' ὧν Ἀθηναίων». Ερ: «Ἐξορία καλλονῇ τε προσφέροντα καὶ ἀρετῇ τῶν ἀπὸ τῶν δίων...». Ερ: (mi kḥ ak: kḥ pḥep:). «Φημί βρωτῶν, οἵτινες οὐκ ἐφύτευσαν παιδας, προσφέρειν εἰς εὐτυχίαν τῶν γειναμένων. Εξρ: (de xnde 3) kontpīskīeskk, adskḥ xñḥ avan tskḥ. «Μεγα προσφέρει εἰς τὸ κτήσασθαι δύναμιν...». Τκρ: (mi kḥ pen: ol:) «Ὡς προσφέρει: μὲν ἔδοῦ, προσφέρει δὲ καὶ ἔργου». Ες: inainteazḥ ne omḥ mi in kḥle, mi in xkḥ (de xnde κρὸ ἐδοῦ, mi προῦργου).

Προ-φεύγω, biit: -φευγῶμαι, (nex: προσέφυγον, προῦφυγον, mi cl:) fskḥ maī 'nainte, saḥ denapḥe; (kḥ ak:) fskīnd skḥpḥ «Ἀργὸν προφυγοῦσα πέτρας καὶ στόμα πόντου». Τκρ:

Πρό-φημι, biit: -φήσω, (ltp: pḥinḥ: nḥ maī nex: προσέφη) = Προλέγω.

Προ-φημιζῶ, biit: -ίσω, inḥpawtīḥ nḥme kḥiḥ, vorbeskk de vine maī 'nainte.

Προφητάζω, biit: -άζω, = Προφητίζω.

Προφητάναξ, ἀνακτος (ὁ), προοροκḥ aḥelamī mi inḥpātḥ (enit: aī xñ David). [προφήτης, ἀναξ].

Προφητεία (ἡ), proopovipe; dapḥ de proopovie. 2) proopovie, kḥsīntḥ proopovieskk. 3) eksnlikapea sfintelop skpintxpi. [mi]

Προφητεῖον (τό), (Bisep:) eisepikḥ in vīntea vḥe xñḥi proopokḥ. [din]

Προφητεύω, biit: -εύσω, sīntḥ proopokḥ; proopovieskk «Οὗτοι εἰσιν οἱ προφητεύοντες τοῦ ἱεροῦ». Ερ: «Προεφῆτευσεν λιμὸν μέλλειν ἔσσεσθαι». Σκρ: «Προφῆτευσον ἡμῖν, τίς ἐστὶν ὁ παίσας σε...». Σκρ: 2) Bis: eksnlikḥ (tikskīeskk) sfintele skpintxpi [din]

Προφήτης, ου (ὁ), πρόφημι. (pḥinḥ:) eksnlikḥtopḥ de proopovīle date de proopokḥ; cheī dīntīl din skḥitopīl opakolx-lxī (bezī mi πρόμαντις); (ovīḥ: in pen:) prezīkḥtopḥ de cheī vītonḥro, proopokḥ; (fir:) pḥevestītopḥ; (xne-opl) poetḥ ka xñka che mi el este) «Προφήτης τῶν Μουσῶν». Αἰκ: (mi fir:). «Τέτιξ θέρους γλυκὺς προφήτης». Αἰκρ: [de xnde]

Προφητιζῶ, biit: -ίζω, (pap) in xokḥ de proφητεύω [mi]

Προφητικός, ἡ, ὁν, proopovieskk, de proopokḥ. [de xnde]

Προφητικῶς, adv: proopoveshḥe, ka xñḥ proopokḥ.

Προφήτης, ιδς (ἡ) fem: aī xñḥi προφήτης.

Προφητοκτόνος (ὁ, ἡ), omopītopḥ de proopokḥ, saḥ de proopovīl. [προφήτης, κτείνω].

Προφητόφθεγκτος (ὁ, ἡ), prezisḥ de proopokḥ. [προφήτης, φθέγγομαι].

Προφητοφόντης, ου (ὁ), = Προφητοκτόνος. [προφήτης, φένω = φονεύω].

Προφήτωρ, (ὁ), poet: in xokḥ de προφήτης.

Προφθαζέην, adv: Ion: anskīnd maī 'nainte. din

Προ-φθάνω, biit: -φθάνω, aḥskḥ, anskḥ maī 'nainte. [de xnde]

Προφθασία, mi πρόσθασις, εως (ἡ), aḥskḥ vepḥ maī 'nainte.

Προ-φθέγγομαι, biit: -φθέγγομαι, suxīḥ de maī 'nainte, prezīkḥ, proopovieskk. [de xnde]

Πρόφθεγγις, εως (ἡ), prezivere, proopovipe.

Προφθίμενος, η, ὁν, poet: [πρὸς, φθίνω] moptḥ de maī 'nainte.

Προ-φθεῖω -ῶ, biit: -ήσω, inḥpikomezḥ (mi miḥ: mḥ temḥ) maī 'nainte. [de xnde]

Προφορητικός, ἡ, ὁν, cheī kḥ inḥskḥime de a se teme maī 'nainte; (in vine) pḥefn-rpīkitopḥ; (in pḥḥ) vḥnkitopḥ.

Προ-φραζέω, biit: -άζω, poet: = Προκαθαίρω, pḥaiḥios kḥpḥḥ maī 'nainte. 2) proopovieskk. [de xnde]

Πρ. φράσασμα το, - Προφητεία, proopovie.

Προφροῶ (ἡ), inḥpīḥiḥape, skoteḥ de fagḥ; (ovīḥ:) pḥonxḥigie, eksnḥesie; (xne-opl) doḥḥnipe, ponosḥkipe. [mi]

Προ-φράεω -ῶ, biit: -ήσω, = Προφέρω. || (ovīḥ: miḥ:) meḥḥ in koavī mi 'n koio, mḥ dskḥ mi vīḥ. «Τί, ὦ πόνηρ', ἄνω χάτω πλανύττεμεν, ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορούμεν»; Apstf: «Αἱ δὲ (χύνες) προφορούμεναι παρὰ τὰ αὐτὰ (ἔχρη)». Ksn: «Τὸν στήμονα προφρεῖσθαι». Pld: = Διζέσθαι. [mi]

Προφορικός, ἡ, ὁν, atinḥḥtopḥ de pḥonxḥigie, saḥ postitḥ pḥintḥ inḥa. «Λυγρὸς —». Ekst: (inḥpot: de ἐνδιάθετος). mi

Πρόφρος (ὁ, ἡ), (se inḥ: ἔχωρ) xñḥ felḥ de zepḥ de sīnḥe, che se zīḥe anḥ, mi se gine inḥxntḥpḥa memḥpḥanēl, kape konḥin-de fḥḥa in nīnteye, mi kḥpḥe maī 'nainte de nawlepe, saḥ (ovmḥ:) se pḥue ana. 2) inaintḥtopḥ. «Προφρὸς ποδί...» (Apktin: in) Diom. [προφέρω].

Προφρώσδε, pḥem: in xokḥ de πρὸς φρώσδε.

Πρόφραγμα (τό), [προφράσω] inḥpḥdītḥpḥ dinainte ka o tḥpie.

Προ-φράζω, viit: -φράσω, prezikš, pre-
besteskš.

Πρόφρασσα (ή), poet: fem: αλ λσι πρό-
φρων. 2) (dšne alit din προσφράζομαι)
preinrpižitoape, saš prekžpžitoape.

Προ-φράσσω (-ττω), viit: -φράξω, inrpi-
deskš mai 'nainte, saš ne dñainte supe
anžape.

Προφρονέω, adv: Ion: in lokš de pro-
φρόνως.

Προ-φροντίζω, viit: -ίω, preinrpižeskš;
saš (kš ŋen:) inrpižeskš desne čeva; mž
perindeskš.

Προφρόνως, adv: = Προθύμως. [din

Πρόφρων, ονος (ό, ή), [πρό, φρήν] poet:
= Πρόθυμος, sine disnšš, rata la voim-
mž; (mai des in lokš de adv:) kš toatž
inima, din totž sšfetsa, kš mape stž-
pšingž. «Οὗτοι θυμῷ πρόφρωνι μολέομαι». Om: nž 'di o žikš kš dñadinsš; (mi mai
emfant: kš epome). «Πρόφρων κέν δὴ ἔ-
πειτα Δία λισοίμην». Od: Ξ. inrpi' adevžrš,
kš totž dñadinsš ašl pšra ne žKoe.

Προφυλακή (ή), prepaž, preinrpižipe.
2) strepžž amežatž inainte a oastei,
(Frang:) avant-poste. [mi

Προφυλακίς, ίδος (ή), (prinč: ναῦς) ko-
papie strepžžitoape inainte a flogei. [mi

Προφυλακτικός, ή, όν, folositorš, saš in-
deminatikš la prepaž. «Προφυλακτική
(se inq: τέχνη),, o napte a medicinei. [mi

Προφύλαξ, ακος (ό), pžzitopš inainte,
strepžžitorš de omiipe. 2) insnektorš
(isžtopš a minte) de strepž. [mi

Προφύλαξις, εως (ή), prepažipe, inain-
te strepžipe. [din

Προ-φυλάσσω (ττω), viit: -άξω, (kš ŋen:)
pžzeskš, strepžžieskš inainte de čeva.
«Τὴν προφυλάσσουσαν νῆα». Ep: (mi fir:)
«Αὐτῶν μὲν γὰρ προφυλάσσουσιν οἱ νόμοι»,
Ksn: || (miž: kš ak:) mž pžzeskš de mai
'nainte saš de denapte de čeva «Ἀπο-
χωρῶντες ἡναγχαζόντο προφυλάττεσθαι τὰ βέ-
λη». Ksn: «Ποία ψυχὴ τῆς ἀνθρωπίνης προ-
φυλάττεσθαι ἱκανωτέρα ἢ λιμὸν ἢ θάλασσαν ἢ
ψυχὴν ἢ θάλην»; Ksn:

Προφύται, nex: 2: de inf: αλ λσι προφύω.

Προφύρα (το), kokž fržmintatž de mai
'nainte. dosnitž [din

Προ φυράω -ω, viit: -άω, fržmintš, do-
sneskš de mai 'nainte; (fakš pñne dos-
nitž); (fir:) pperžteskš. «Προφεύραται λό-
γος μοι, όν διαμάττειν εύ κωλύει». Apstf:
«Ἔστι κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον». Apstf: pperžneatitž inapotiva mea [de žnde

Προφυρητός, ή, όν, fržmintatž de mai
'nainte. «Μῆλα—». Lks: pñne dosnitž.

Προφύσις (ή), noate rpem: in lokš de
προφύσια, im: αλ λσι.

Προφύσιον (τό), [πρό, φύσις] akonepiška
rpem foilop (saš foalelor) feraržat.

Πρόφυσις, εως (ή), = Προβλάστησις. 2)
(des pñ in intind:) = Προβλάστημα. [προφύω].

Προ-φύτεύω. viit: -εύσω, sždeskš mai
'nainte; (fir:) pperžteskš; pñiçinšieskš.

Προ-φύω, viit: -φύσω, (nex: 2 προέφυ-
γι) naskš, ppodžkš mai 'nainte. || (miž:
nestp:) sintž in fiingž din natžpž de mai
'nainte.

Προ-φυνέω -ω, viit: -ήσω, prezikš de
fagž in ršpa mape. «Καί σοι προφυνώ
τόνδε μή θάπτειν». Sof:

Προ-φωτίζω, viit: -ίω, inlfi lšminežš,
(mi Bisep:) vetežš.

Προ-φύομαι, viit: -άομαι, ras: = Προ-
χωρῶ.

Προ-χαίνω, viit: -χαίνομαι, kaskš de mai
'nainte saš dñainte. 2) ras: = Προφασί-
ζομαι. (noate rpem: in lokš de προχαίνω).

Προ-χαίρω, viit: -χαίρομαι, mž bžkšpš
mai 'nainte, saš (poet:) prea mžat. «Προ-
χαίρετω!» Esxla: Μακρὰ χαιρέτω! saš ἔρ-
ρέτω,,! dskž se in neipe!

Προχάνη (ή), poet: [προέχω, saš προ-
χαίνω] = Πρόσχημα, ppetekstš.

Προχάραγμα (τό, inlfi isbodž, saš
desemnš, (Frang:) ébauche. [din

Προ-χαράσσω (ττω), viit: -άξω, sanž (kš
daata mai 'nainte, preisvodeskš, = Προ-
ύπογράφω.

Προ-χαρίζομαι, viit: -ίζομαι, (kš dat: in-
dip:) fakš rpapie (xapš) kšiba inlfi saš
mai 'nainte, preindatorpžž. [de žnde

Προχάρισμα (τό), rpapie fžkštž mai 'na-
inte, saš kš ppefepingž, preindatoripe. [mi

Προχαριστήρια (τά), (se inq: ίερα) sep-
vžitoape in Atena in çinstea Minerpei,
če se sžvřšia ne la inçenška pñimž-
vepei inrpi' žnš kipa) pperžmžmžitoape
pentž viitoapele bžnšp.

Προχειλής, έος (ό, ή), = Πρόχειλος.

Προχειλίδιον (τό), napte bžzei ewitž
mai afapž, inainte. [din

Πρόχειλος ό, ή), čel kš bžze e ewite
mai afapž, bžzat. || (sžbst:) «Πρόχειλον
τό...». Plad: = Προχειλίδιον. [πρό, χείλος].

Προ-χειμάζω, viit: -άω, fakš eapnž
(peme pea) de timnšpř. saš mai 'na-
inte de peme. 2) mž dskš de timnšpř

in epnatiķ (se epnezē žndeva). [de žnde
Προχείμασις, εως (ή), earpē timpxpie,
venitē mai 'nainte de vreme.

Προ-χειρίζω, biit: -ίσω, fakē a fi čeva la
indemīn; saž daž in minē. || (ovīč: nījē)
iaž, saž amž in mīnī; skouž de faž, eks-
piž; intokmeskē, ržteskē. «Προχειριούμαι,
κάξεταισώ τήν ούσίαν». Apstf: intrepinž.
Iaž asxpē 'mī. «Ἐσθῆτα καθάραν προχειρισά-
μενος». Ažč: intpežingezē. «Δημωγούς
προχειρίζεσθαι». Iskr: (kē čen: kē prep:) tra-
ktežē desnpē čeva de la indemīn. «Προ-
χειρισάμενοι δὴ περὶ τοῦ πρώτου τῶν σωμά-
των, οὕτω τὰ περὶ τῶν λοιπῶν σκοπώμεν». Apst: (žne-opī kē inf:) xotēpžskē; (de žn-
de mai nož kē ak: kē prep:) alerž, pīndž-
leskē; (mī Bīsep:) xipotonežē, saž inaūž
pīn xipotonie intp'žnž panrē de činž. [din

Πρόχειρος (ό, ή), pssē la indemīn;
(pīn žpm:) lesnīčosē de a se ža (rēsi,
sžvīpūi, mī čl), inlesnītē, rata; (desnpē
omž) dīpžē, žste, pžbałnikē, saž ovraznikē.
«Ἦδοναί πρόχειροι». Ksn: mī Plv: lesni-
čoaše la došindipe. «Ἐκ τοῦ προχείρου»,
de la indemīn, lesne. «Τὸ πρόχειρον»
in lokē de ή προχειρότης. || (sžst:) Πρό-
χειρον (se ing: βιβλίον), = Ἐγχειρίδιον, manž-
alž, saž (Fpanj:) portatif (kapte pžptēpa-
čē). [πρό, χεῖρ]. [de žnde

Προχειρότης (ή), lesnīčisne; saž a fi
čineva rata, vołosē la čeva.

Προ-χειροτονέω-ō, biit: -ήσω, alerž (xo-
tēpžskē) mai 'nainte de votape upin xi-
potonie (intindepe de mīnī).

Προχειροτονία (ή), prexotēpīpe. [πρό, χε-
ροτονία, vezī žič:].

Προ-χειρουργέω -ō, biit: -ήσω, pēsžvīp-
šesē, pēintokmesē.

Προχείρως, (kompar: -ότερον, sžpīl: -ότα-
τα) adv: de la indemīn, lesne, d' a
rata. [πρόχειρος].

Πρόχειμα (τὸ), op če se vapsē, se toap-
nē afapē, saž se formeazē din vžpsape,
saž topnape, topnēpžē, vžpsēpžē. [mī

Πρόχεισις, εως (ή), = Πρόχυσις. [din

Προ-χέω, biit: -χέωσω, (nex: προέχεια, mīčl:)
vžpsē čeva mai 'nainte, saž dīnainte, saž a-
fapē. «Τρίς ὕδατος προχέειν». Es «Σπονδίας προ-
χέαντες». Ep: (mī fir:) «Φωνήν-». Aks: (mī mīk:)
«Νεῶν ἀπο καὶ κλισιῶν ἐς πεδία προχέοντο».

Ia: B. «Προχέοντο φαλαγγιδόν». Ia: O.
Πρόχθεις, adv: alalē-īepī. [πρό, χθές].
[de žnde

Προχθαινός, ή, όν, čel de alalē-īepī.

Πρόχθυ, adv: noet: [πρό, γόνυ] = Εἰς γόνυ,

in čenske: «Πρόχθυ καθεζομένη». Ia: I. 2)
(fir:) din pždžinē, kē to:žd. «Ὁλέσθαι
πρόχθυ». Od: E. «Ὡς κεν ἀπόλωνται πρόχθυ
κακῶς». Ia: Φ. «Πρόχθυ γεράνδρουν». Ažlā:
foapte bekīž. (vezī mī γυνετός).

Προχόη (ή), (in čen:) = Πρόχυσις;
(nartik:) matē; (iap ovīč: mī mai de
mžate-opī im:) ržpē de pžē; mī nar-
tea, če akoepē potopīpea pīkžē (pīnč:
inprežpē pēsžvžpīlōp žē). [mī

Προχόη (ή), = Πρόχος. [προχέω].

Προχοῖδιον (τὸ), dim: al žl...

Πρόχοις, ίδος (ή), dim: al žl πρόχος;
(nartik:) = Ἀμῖς, oalē de ždž.

Πρόχος -ους (ή), [προχέω] ižpīkē; (žne-
opī) kpondipē de vīnž; (in čen:) vasž de
apē. «Οἶνοχόον βάλε χεῖρα δεξιτερήν, πρό-
χος δὲ χαμῶδι βύμβησε πεσοῦσα». Od: E.
«Νεῖλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσῆς ἀρύτεσθε
πρόχουςιν», Apstf:

Προ-χορεύω, biit: -εύσω, džngēžē mai
'nainte, saž inainte, mepžē inainte džngīnd.

Πρόχους (ή), At: in kontrak: in lokē de
πρόχος. [de žnde

Πρόχουσι, dat: im: al žl πρόχος -ους.

Πρόχρεια (ή), op če se pžne mai 'na-
inte in pžtpape pentpž op če tpežingē,
kanitalē. [πρό, χρεία].

Προ-χρίω, biit: -χρίσω, žnrē (mī noet:
sīnpepezē) mai 'nainte.

Προ-χρονέω -ō, biit: -ήσω, sīntē-.

Πρόχρονος (ό, ή), fžkžtē kē mžatē vreme
mai 'nainte, bekīž; saž kape se fačē mai
'nainte de vreme, timpxpīž. [πρό, χρόνος].

Πρόχυμα (τὸ), [προχέω] kpsžpē de mai
'nainte; vīnž, če se skēpē din līnž mai
'nainte de a se kžlka stpžpīl, (alē:)
πρότροπον. 2) (mekan:) čea če estē emitē
mai afapē din auptēpžtē skīndžpīlōp,
(Fpanj:) projection. [mī

Πρόχυσις, εως (ή), vžpsape mai 'nainte,
saž dīnainte; līsagīē mai 'nainte de žep-
līž; pēsžtpape neste žepłē de opžl
nžmitē ožločūtai (vezī žič:). 2) (ovīč:) pž-
mīntē formatē de nomolē ržpmžditē de
žnž pīž mai kē seamē ne la vžpsēpžpē-
le žē, (Fpanj:) terre d'alluvion, (alē:)
πρόχυσις (vezī mī προχόη). «Τὴν Αἴγυπτον
δοκέω εἶναι ... ἰλὺν τε καὶ πρόχυσιν ἐξ Αἰ-
θιοπίας κατενηνεγμένην ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ».

Ep: [mī

Προχύται (αί), (se ing: χρεαί) = Οὐλο-
χύται, opžē, če pēsžpāž neste žepłē mī
alapē mai 'nainte de žepłīpe; (pīn in-

tind:) ξαοῖ μι χλ; che se apărut peste
cineva spre cinste; (прекъм ми акъм ла
кънхнѣ кофетспѣ, monede, ми χλ;) (vezī mi
κατάχυσμα); (in ūen:) nīpūi, dāp̄spī [mi

Προχύτης, ου (ό), = Πρόχοος. [mi
Προχύτιος, α, ου, poet: ла а кърѣѣа съ-
вѣршѣре трѣвѣѣѣѣте opz̄đ n̄smīt̄đ проχъ-
ѣѣ. "Θυσία—". (Exp: in) Κλη: [mi

Προχύτες, ή, όν, v̄rpsat̄đ dīnaintea k̄đ-
va; format̄đ n̄pin v̄rps̄t̄t̄p̄, sađ gr̄m̄t̄-
dipe de nomōl̄đ, sađ p̄m̄m̄t̄đ. (de s̄nde
pron: zis̄đ) •Προχύτε (νῆσοις)•. Neogr:
chea de dīnaintea s̄n̄s̄l̄đ Neapol̄s̄l̄đ.
[προχέω].

Πρόχωλος (έ, ή), poet. de tot̄đ sk̄ion̄
[πρό, χωλός].

Πρόχωμα (τὸ), [προχώνυμι] p̄m̄m̄t̄đ
gr̄m̄t̄dīt̄đ inainte, sađ mal̄đ, z̄gr̄az̄đ sn̄pe
on̄pipe de noton̄pea v̄pe s̄n̄đī p̄l̄đ, mi χλ;
(Franç:) digue. (se konf: k̄đ πρόχωμα).

Προχῶναι (αἱ), k̄v̄n̄oas̄ele oas̄e ale
koan̄s̄lor. (vezī mi κοχῶναϊ).

Προ-χωρέω-ω viit: -ήσω, mepr̄đ inainte.
inaint̄ez̄đ, (pron: mi fir:) is̄v̄tes̄k̄đ, n̄me-
pes̄k̄đ, •Ὁρᾶς τὰ Περσέων πρήγματα, ἐς ὃ
δυνάμειος προεχώρηκε. Ep: (mi in a t̄p̄fa
pers:) «Ὡς δὲ αὐτῷ οὐ προχώρει: (se in̄p̄:
τὸ πρήγμα)». T̄ḡq: (mi k̄đ dat. opr: «Ὡς οἱ
δὲλω οὐ προεχώρει». Ep: (mi mai kom̄pl̄:
«Εἰ μὴ κατὰ γνώμην προχωροίη». Epd:
«Προχωρεῖ εἰς τὸν ἀντίον». X̄ps: (mi absol̄:
•Ἦνίχ' ἄν ἐκάστω προχωρήῃ. K̄sn: k̄ind se
in̄les̄new̄te fīe-kape «Ἦν οὐτῷ πέμψης,
ὅπως (χρήματα) σοι προχωρήῃ. K̄sn: k̄ip̄i
(san̄i) te veī in̄les̄ni. (vezī mi ἐγχορέω).
[de s̄nde.

Προχωρημα (τὸ), op che mepr̄e k̄ine,
inaint̄eaz̄, is̄v̄teinte; (med) dem̄ept̄-
t̄p̄ de prisos̄s̄a in̄t̄echeł̄đ. [mi

Προχώρησις, εως (ή), inaintape, k̄p̄es̄tepe;
is̄v̄tipe. [mi

Προχωρητικός, ή, έν, folositor̄đ, kont̄p̄i-
v̄sitop̄đ la inaintape, is̄v̄tipe, mi χλ;

Προ-χωρίζω, viit: -ίσω, = προχωρέω.

Πρόχωσις, εως (ή), formape de mal̄đ
n̄pin gr̄m̄t̄dipe de p̄m̄m̄t̄đ inainte de
chea (se konf: k̄đ πρόσχωσις). [προχώνυμι].

Προ-ψηρίζω, viit: -ίσω, volez̄đ mai 'naine,
sađ xot̄p̄r̄sk̄đ mai 'nainte n̄pin votape

Προ-ψιθυρίζω, viit: -ίσω, xont̄es̄k̄đ mai
'nainte.

Προ-ψύχω, viit: -ψύξω, s̄v̄iat̄đ, sađ p̄k̄o-
pes̄k̄đ in̄t̄i la aer̄đ.

Προωδικός, ή, έν, folositor̄đ in fel̄đ de
eksopdīđ de k̄int̄ik̄đ. [din

Προωδός (ή), eksopdīđ de k̄int̄ik̄đ; (in
poesie lir̄i) s̄n̄đ mik̄đ v̄ers̄đ p̄reched̄ind
al̄s̄la mai mare. (vezī mi ἐπωδός).

Προώδων, οντος (έ, ή), = Πρόδους.

Προ-ωθέω-ω, viit: -ωθήσω, mi -ώσω, (nex:
προέωσα, sađ ἐπρόεωσα, mi in kont̄pak: ἐπρω-
σα) in̄pinr̄đ inainte chea (ka s̄t̄ cas̄t̄, sađ
s̄t̄ meap̄r̄) (ziç: n̄al̄est̄).

Προώλης, [προέλλωμι] εως (έ, ή), n̄p̄-
n̄dit̄đ mai 'nainte de v̄p̄eme, sađ de tot̄đ.

Πρόωμα, miç: nex: 2: de s̄n̄p: al̄ l̄đī
πρόημα.

Προωρισία (ή), k̄p̄ape mai 'nainte de
k̄ed̄ikāt̄. [προόρυσμι].

Προ-ωνέομαι-οῦμαι, viit: -ήσομαι, k̄sm̄n̄p̄r̄đ
mai 'nainte.

Προωνόριον (τὸ), n̄p̄en̄s̄me, sađ chea dīn-
t̄i n̄s̄me (al̄ familīi). [mi

Προωνόριος (έ, ή, чед dīnt̄i n̄smīt̄đ k̄đ
s̄n̄đ n̄s̄me, ne kape 'la ađ l̄s̄al̄ mi al̄p̄i. de
la dīns̄k̄l̄. [πρό, νόριμα].

Προώριος, poet, mi Πρόωρος (έ, ή), tim-
n̄sp̄iđ, sađ chea mai 'nainte de v̄p̄eme. [πρό, ὄρις]

Πρόωσις, εως (ή), in̄pin̄pepe inainte,
ađ afap̄r̄. [mi

Προώστης, ου (έ), in̄pin̄r̄top̄đ inainte,
sađ afap̄r̄, den̄t̄p̄t̄top̄đ; (mek̄n:) r̄p̄ind̄
c̄mit̄đ afap̄r̄ sn̄pe in̄pin̄pepe in̄anoī de
tr̄n̄s̄p̄īac̄ n̄v̄v̄l̄itoape as̄s̄n̄p̄r̄ [προώθω].
[de s̄nde

Προωστικός, ή, έν, kont̄p̄is̄itop̄đ la in-
pin̄pepe inainte sađ afap̄r̄; (med:) = Δια-
χωρητικός

Προώτες (οἱ), poet: nez̄ st̄p̄i on̄'ami
r̄p̄eđ-armaç̄i, = Ὀπλίται; (n̄pin in̄tind:)
in̄des̄açi, st̄p̄in̄mi in fel̄đ de falan̄r̄ (a-
pan̄jat̄ tr̄n̄p̄). [din

Πρόωλις, εως (ή), (in dialekt̄đ Чир:) =
Πρόβηχ, dan̄ḡđ inap̄mat̄đ.

Πρόμνα, ης (ή), [προμνός] n̄s̄p̄, n̄ap̄tea
dīn̄anoī a kor̄v̄v̄i. "Πρόμναν, sađ "Ἐπὶ
πρόμναν κρούεσθαι (χωρεῖν, ἀνακρούεσθαι)•.
F̄ras: nast: a da in̄d̄t̄p̄t̄ kor̄v̄ia n̄pin
v̄s̄l̄ipe f̄p̄r̄ a o in̄toape «Ἦν κατὰ
πρόμναν ἰστέται τὸ πνεῦμα. Āks: «Ἐπλεό-
μεν ἐν πρόμνης ἀνέμῳ. Āks: 2' fir: in
ūen:) k̄p̄n̄t̄īs̄l̄ de dīn̄anoī al̄ op̄k̄r̄s̄ia
tr̄n̄p̄. [de s̄nde

Προμνάσις, α, έν, al̄ n̄s̄n̄ci; sađ kape se
al̄t̄ in̄ n̄s̄n̄ci n̄s̄n̄ci.

Πρόμνη (ή), Ion: in̄ l̄ok̄đ de πρόμνα.
[de s̄nde

Πρόμνηθεν, adv: poet: din n̄s̄p̄. [mi

Προμνήσιος, α, έν, = Προμναῖος. [(os̄v̄i:
s̄v̄ist̄: "Προμνήσια (τὰ) (se in̄p̄: σχοινία)...

olgoanele, kə kape se ɟine koravia le-
gatʰ pe ʒskaɪʃ de pɛpʰ. [ʃi]

Πρυμνητής, οὐ (ό), kīpmachīl, kape stʰ
la nɛpa korɔvii; (fir:) kīpmɔitorɔʃ, rɛvɛr-
nɛtorɔʃ. 2. (ɛne-opi) = Πρυμνήσιος. «Κῶλος
—», Aks: [de ɛnde]

Πρυμνητικός, ἡ, ὄν, = Πρυμνήσιος, mi
Πρυμναῖος.

Πρυμνόθεν, adv: poet: din pɔdɔɟinɔ
(poate πρεμνόθεν). din

Πρυμνός [πέρας], ἡ, ὄν, kape stʰ la mar-
ɟine (in kɔpɔtɪiʃ, saʃ ʒos de toɪʃ); (de
ɛnde). «Πρυμνή ναῦς». Om: nɛpa korɔvii.
«Πρυμνὸν ἔδρυ». L: P. kapɔɪl sɛlɟeɪ.
«Υἱὸν πρυμνὴν ἐκτάμοντες». L: M. pe la
pɔdɔɟini. «Λίθος πρυμνός παχὺς». Om:
rɔsɔʃ la kɔpɔtɪiʃ (partea de ʒos). «Πρυ-
μνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος μυὼν ἀνθρώπων
πέλεται». L: H. «Πρυμνὴν γλῶσσαν». L:
N pɔdɔɟina lɪmseɪ. «Ἀμφὶ πρυμνοῖσιν κε-
ράεσσιν». L: N. pe la pɔdɔɟinele koar-
nɛlor. (mi in felɔʃ de adv:) «Ἀκρὴν οὐ-
τάσε χεῖρα πρυμνὸν ὑπὲρ θάνατος. L: E. (mi
sɛpɪl: . «Βάλε δεξιὸν ὄμω πρυμνότατον
κατὰ νῶτον». Od: P.

Πρυμνοῦχος (ό, ἡ), poet: kīpmachīʃ; (fir:)
kīpmɔitorɔʃ. [pɔɪmna, ɛʒw].

Πρυμνώρεα (ἡ), [πρυμνός, ὄρος] = Ὑπώ-
ρεα, saʃ Ἀκρώρεα.

Πρυτανεία, mi Ion: Πρυτανήϊη, (in ɟen):
pɛmedingɟ; ɟea maɪ 'naɪtɔ aɪtopitate.
(ɪap naptik: 2) demnitaea mi treava pi-
tanilor din Atena (bezɪ pɔɪtanis). 3)
kɛpsɔa vɛmiɪ (de 35; saʃ 36, mi ɛne-opi
38, saʃ 39 de zile), kɪɪ ɟinea rɛvɛrɛɪl
pɪtanilor, mi (pɪn intind:) al op
kɛɪɪa aɪtɔ dɛɪtɔɪtɔʃ. «Ὡς ἑκάστου αὐ-
τέων (τῶν στρατηγῶν) ἐγένετο πρυτανήϊη τῆς
ἡμέρης». Ep: [ʃi]

Πρυτανεῖον, mi Ion: Πρυτανήϊον (τὸ), pi-
taneɪ, mare pe sɪntɔ pɛvɪkɔ naɪatɔ aɪtopitate.
ɪap naptik: 2) demnitaea mi treava pi-
tanilor din Atena (bezɪ pɔɪtanis). 3)
kɛpsɔa vɛmiɪ (de 35; saʃ 36, mi ɛne-opi
38, saʃ 39 de zile), kɪɪ ɟinea rɛvɛrɛɪl
pɪtanilor, mi (pɪn intind:) al op
kɛɪɪa aɪtɔ dɛɪtɔɪtɔʃ. «Ὡς ἑκάστου αὐ-
τέων (τῶν στρατηγῶν) ἐγένετο πρυτανήϊη τῆς
ἡμέρης». Ep: [ʃi]

Πρυτανεῖον, mi Ion: Πρυτανήϊον (τὸ), pi-
taneɪ, mare pe sɪntɔ pɛvɪkɔ naɪatɔ aɪtopitate.
ɪap naptik: 2) demnitaea mi treava pi-
tanilor din Atena (bezɪ pɔɪtanis). 3)
kɛpsɔa vɛmiɪ (de 35; saʃ 36, mi ɛne-opi
38, saʃ 39 de zile), kɪɪ ɟinea rɛvɛrɛɪl
pɪtanilor, mi (pɪn intind:) al op
kɛɪɪa aɪtɔ dɛɪtɔɪtɔʃ. «Ὡς ἑκάστου αὐ-
τέων (τῶν στρατηγῶν) ἐγένετο πρυτανήϊη τῆς
ἡμέρης». Ep: [ʃi]

attele mi ka pɛvɪkɔ marazie de pɪiʃ.
2) (im:) Πρυτανεία (τὰ), L: ɛma de vanɪ,
ɟe dɛpɛneɛʃ amɪndɔɪ pɪronitoapele
pɛɪɪ, dap pɛɪɛɛa nɛmaɪ osɪnditɔl, pen-
tɪɪ kɛɪtɔɪɛɛɛɛ ʒɔdikɔɟiɪ. (de ɛnde. «Πρυ-
τανεία τίθεναι τινί», Pɪɪ: a tɪaɛe pe ɟineva
in ʒɔdikatɔ (pɪn pɛdɛpɛneɛɛa sɛmeɪ
xotɔɪɪte). [πρυτανεῖω].

Πρυτανεὺς, ἑως (ό), = [Πρύτανις]. [de ɛnde]

Πρυτανεύω, biit: εὐσω, (nestɪ:) sɪntɔ (in ɟen):
pɛmedinte, saʃ ɟeɪ maɪ 'naɪtɔ dɛɪtɔɪtɔ-
pɔʃ; (ɪap naptik: in Atena) pɪtanɔʃ (bezɪ
pɔɪtanis). «Φυλῆς πρυτανεύουσης Λεοντίδος»,
Dm: 2) (stɪɪm:) rɛvɛrɛɛɪʃ (in ɟen):
ɪɛkɛɪʃ ɟeva ka pɪtanɔʃ; pɛmedeɪʃ in-
tɪɪ o adɛnape, mi ɟl: «Πρυτανεύω περὶ εἰ-
ρήνης», Aks: mɔ kɪɪɪɛɪsɛkɔ, saʃ dɛɪɪɛɛ-
ɛɪʃ (ka pɪtanɔʃ; dɛsɪɛɛe nape. «Πρυτα-
νεύω εἰρήνην», Aks: sɛɪɪɪɛsɛkɔ, saʃ sɛ-
nɔiʃ la intɪɪɪɛɛa nɔɪɔdɛɪɪ, saʃ tɪaɛɛɪʃ
in kɔ ale pɔɟiɪ. 3) (nas:) mɔ ɟiʃ
kɔ kɛɪtɔɪɪa kɪɪva; (dɛsɪɛɛe ɪɛkɪɪ:)
mɔ rɛɪsɛkɔ kɔ kɛɪtɔɪɪa kɪɪva. «Χορηγὸν
ἔχων Φίλιππον, καὶ πρυτανευόμενος παρ' ἐκεί-
νου», Dm: «Χορηγία βασιλικῇ πρυτανευόμε-
νος ὁ Θεμιστοκλῆς», Pl: (mi dɛsɪɛɛe nɛ-
ɪnsɛɪl:). «Δείπνου χαριέντος πεπρυτανευμέ-
νου», At:

Πρυτανήϊη, Πρυτανήϊον, Ion: in lokɔʃ de
Πρυτανεία, Πρυτανεῖον.

Πρυτανικός, ἡ, ὄν, atɪnɪtɔɪtɔʃ de pɪtanɔʃ,
saʃ pɪtanie [din]

Πρύτανις, ἑως (ό), (in ɟen: pɛmedinte,
kɔpɛtenie; ɟeɪ maɪ 'naɪtɔ dɛɪtɔɪtɔʃ, rɛ-
vɛrɛɪtɔɪtɔʃ, domɪɔ. imɛɪɪatɔ; (mi intɪɪ
ɛneɛɛ Eɪnɛmɪɪ opame) apɪɪɛɛɛ; (pɪn
intind:) stɔɪnɪtɔɪtɔʃ; pɪɪtɔɪtɔʃ; dɛɪtɔɪtɔʃ.
«Βαρυόπαν στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύτανιν»,
Piɪnd: (ɪap naptik: 2) (in Atena) «Πρυτά-
νεις, Πρίτανι, ɟeɪ ɟe se aɪɛɛɛɛɛɛ din fie-
kape semingie kɪɪe ɟinɟiɪ-zɛɪ de vɔɪvɔɪ
nɛntɪɪ sɪatɔ de ɟinɟiɪ stɛ, kape in kɛɪ-
sɔʃ de πρυτανεία (bezɪ ɟiɪ:) nɛmɪndɔ se
atɛnɟi «Ἡ πρυτανεύουσα φυλή», pɛmedeɛɛ
sɪatɔ, mi fɔɪmaɔ ɟeɪ maɪ 'naɪtɔ sɛɪɪ-
mɪtoape mi ʒɔdikɔɪtoɛaskɔ dɛɪtɔɪtɔɪe
a sɪatɔɪɪ, xɪɪmɪndɔ se intɪɪ aɛstɔ kɛɪ-
sɔʃ de vɛɛɛɛ din pɛvɪkɔ, mi mɪnkɪnd
inɪɪɛɛnɔ la pɪtaneɪ. (bezɪ mi ɛpɪstɔtɪɪs,
mi pɔɪɛɛɛɛɛ). [pɔɪ]

Πρύφ (ἱα) nɛ pɪɪ, adv: At: in lokɔʃ de
πρωῖ.

Πρωαίματος, η, ον, sɛpɪl: mi
Πρωαίτερος, α, ον, komɪap: At: al ɪɔɪ
πρώος.

Πρώαν, adv: Dop: in lokē de prōan.

Πρωγγυεύω, Dop: in lokē de prōγγυ-
άω. [din]

Πρωγγυος (δ), Dop: in lokē de prōγγυος.

Πρώζος, η saē os, on, At: in lokē de
πρώζος.

Πρώην, adv: de timnē, (prinç:) = Πρό-
χθες (Τ84: Γ. 113); (upin intind:) mai
'nainte; κs pēginē mai 'nainte. "Πρώην
τε καὶ χθες,,. Ep: [πρώος].

Πρωθήθης, mi Πρώθηθος, ου (έ, ή), चे-
ne ла inçenētē жнегеі, = Πρόθηθος.
[πρώτος, ήδη].

Πρωθύστερον (τό), gram: firzē de κs-
vītē, kind चेde dīntī se pēn in çrmē,
mi चेde din çrmē intī (snpē eks: "Ο-
σαι τράφεν, ήδ' ἐγένοντο,,. Om:). (bezī mi
ύστερολογία). [πρώτον, ύστερον].

Πρωί, [πρό] adv: timn: dimineaua; (in
çen:) prea de vreme, saē mai 'nainte
de vreme. "Μήπω ἐκεῖσε ἴωμεν· πρωί γάρ
ἐστίν, ἀλλὰ διατρίψωμεν αὐτοῦ, ὡς ἂν φῶς
γένηται,,. Plt: "Πρωί ἐπὶ τῆς ἡμέρας ἐγένε-
το ἡ μάχη,,. Ep: (mi κs apik: "Ἐκάστης
ἡμέρας τὸ πρωί καὶ πρὸς ἑσπέραν,,. Skp:
"Πρωί πάνυ,,. Apstf: prea de dimineaua.

Πρωία (ή), fem: al lēi prōios.

Πρωϊαίματος, η, on, sçipr: mi

Πρωϊάτερος, α, on, komnar: al lēi prō-
ios. || (next:) Πρωϊάτερον, -αίτατ, adv: mai,
saē prea de dimineaua (saē de vreme).
"Ὡς μὲν ἐδύνατο, ὀφιαίτατα κατήγετο, ὡς δὲ
ἐδύνατο, πρωϊαίτατα ἐξωρμάτο,,. Ksn:

Πρωϊανθής, έος (έ, η), kape inflorente
de timnē. [πρώιος, άνθος].

Πρωϊδλαστέω -ω, viit: -ήσω, sīntē..

Πρωϊδλαστής, -έος (έ, ή, (blu:) kape dē
vltstapē de timnē. [πρώιος, βλαστής].
[de snde]

Πρωϊδλαστία (ή), timnēpie vltstēpie.

Πρώζος (δ, ή), = [Πρώιος]. || (intpē:
prinç: sçst:) Πρώζον, mi (mai des) Πρώ-
ζα, adv: alaātē-īepī; (in çen:) de κs-
pīnd, κs pēginē mai 'nainte. "Χθιζά τε
καὶ πρωίζα,,. Lt: B. "Ὁὕτω δὲ πρωίζα κατέ-
δραθες,,; Tkr: alit de tīpziē (desupe ziōē)
te aī κkakat?

Πρωίθεν, adv: de azī dimineaua, saē
de dimineaua (inçenīnd). [πρωί].

Πρωϊκαρπέω -ω, viit: -ήσω, podeskē de
timnē. [mi]

Πρωϊκαρπία (ή), timnēpie podipe [din]

Πρωϊκαρπος (έ, ή), poditopē de timnē-
piē. [πρώιος, καρπός].

Πρωϊμος (δ, ή), kape se face mai 'na-

inte de vreme, timnēpiē. "Πρωίμα λευκό-
βαλ.. Enrp: "Πρωίμον έτος,,. in kape toate
podesk de timnēpiē. [mi]

Πρωίνος, ή, όν, kape se face dimineaua.
[πρωί]. [de snde]

Πρωίνος, adv: ne vreme de dimineaua.

Πρωϊόθεν, adv: Skp: in lokē de πρωί-
θεν. [din]

Πρώιος, α, on, (komnar: -αίτερος, sçipr:
-αίτατος) = Πρωίος, mi Πρώιος. (mai de
mte-orī adv:). "Νευρήν, ήν ἐνέδεσα πρωί-
ον. «Lt: O de dimineaua. "Οὐδὲ ναυτικός
στρατός, έαρος ἐπιλάμψαντος, πρώιος συνελέ-
γεται ἐς Σάμον,,. Ep: din vreme. || (fem:)
Πρωία (se inç: ώρα), dimineaua, pēvtr-
sats de ziopī. "Πρωίως γενομένης,,. Skp:
dzne че s' a fēkāt ziōē. «Περὶ δειλὴν
πρωίην γενομένην,,. Ep: ne la namiezī, d-
ne tpeçepa diminegei, saē de vreme
in deseapē (innpōt: de δειλὴ όψις). [πρωί].
[de snde]

Πρωϊότης (ή), timnēpime (de poade,
mi çl:).

Πρωϊσπορέω -ω, viit: -ήσω, semēnē de
timnēpiē. [din]

Πρωϊσπορος (έ, ή), semēnatē de timnēpiē.
[πρωί, σπόρος].

Πρωϊτερον, adv: komnar: al lēi prōi.
= πρωϊάτερον.

Πρωκτός (έ), mezstē (κsē). [προακτός
din προάγω].

Πρωκτοτηρέω -ω, viit: -ήσω, mē sītē la
mezstē. [πρωκτός, τηρέω].

Πρώμος, saē Πρώμος (έ, ή), At: in lo-
kē de πρώιος.

Πρών, ωνός (δ), poet: = Πρηών, vīpfē,
mke de mte; malē; kapē intinsē in
mare.

Πρώξ. [πρωί] ωκός (ή), poet: nikētrē de
pōē; pōē, «Πρώξες έραξε παροῦσαι,,. Kal:

Πρώος, saē πρώος, α, on, At: in lokē
de πρώιος.

Πρωπέρουσι, adv: = (mi dzne Frnx: mi
Apan: mai apōsatē dekīt) Προπέρουσι. [πρω-
ος, πέρουσι].

Πρώρα, ας (ή), [πρό, ώρα, saē προσω]
nrē, naptea de dīnante akorēvī; (fir:)
naptea de dīnante (faga) a op κpēia lē-
pē; (sne-orī) kapētrē, mārçinea, vīpfē.
[de snde]

Πρωρζέω, blu: -άσω, sīntē (mezē in nrē
ka) pilōts (bezī πρωράτης). 2) (mīk: saēpas:)
mē novīpneskē in naptea nrēi (desupe
kopasia inκpkatē; (fir: mē plekē snpē
inainte (ka vltpīnī), mē rīpoveskē. [mi]

Πρώραθεν, adv: poet: de la prax.
 Πρωρατεύω, viit: -εύσω, sintx pilotx. [din
 Πρωράτης, ου (ό), pilotx, kape stx la
 prax, eksektind ordinele klpmaixlxi
 din paxx. [πρώρα]. [de xnde

Πρωρατικός, ή, όν, atinrxtopx de pilotx
 mi de treava lxi.

Πρωραχής, έος (ό, ή), чel kx mai mxa-
 tx повapx in naptea prxel; (prin xpm:)
 povipnitx snpe inainte. (vezl πρωράζω).
 [πρώρα, άχθος].

Πρωρεύς, έως (ό), ==Πρωράτης.

Πρώρηθεν, adv: Ion: in lokx de πλώραθεν.

Πρώσαι, Πρώσαι, Πρώσον, in kontpak: in
 lokx de προῶσαι, mi чл: din προωθέω.

Πρώτα, vezl πρώτος.

Πρωτάγγελος (ό, ή), intlix vestitopx.
 [πρώτος, άγγελος].

Πρωτάγγιον (τό), [πρώτος, άγρx] (prinч:
 la im:) чele dintli prinse vlnatxpi.

Πρωταγωνιστέω -ώ, viit: -ήσω, sintx...

Πρωταγωνιστής, ου (ό), чel dintli akto-
 px in teatpx; чel dintli advokatx, sax o-
 ratorx; (dxne zix: in чen:) чel dintli x-
 ntxtopx in op чe dxpx, kopifex. || «Λόγος
 —,», прекxvintape. [πρώτος, άγωνίζομαι].

Πρωτάεθλος, Ion: mi Πρώταθλος (ό, ή),
 чel dintli xntxtopx, atletx; (Biser:) ==
 Πρωτομάρτυς [πρώτος, άεθλος, Ion: άθλος].

Πρωταίτιος (ό, ή), intlix prixnsitopx.
 [πρώτος, αίτιος].

Πρωταίχμεια, mi Πρωταίχμια (τά), poet:
 [πρώτος, αίχμή] чele dintli prxzi a ne x-
 nei vxtxlii, (alt:) Πρωτόλεια.

Πρωτάρχης, ου (ό), чel dintli dperxtop-
 px, stx komandipx de omtipe.[mi

Πρωταρχος (ό, ή), pivitx ka чel din-
 tli inчenitx (prixntx). || (sxest:)==Πρω-
 τάρχης. [πρώτος, άρχή].

Πρωτέγγραφος (ό, ή), чel dintli in-
 skpistx, tpekix in katalogx. [πρώτος, έγ-
 γράφω].

Πρωτεία (ή), intlitate. [mi

Πρωτεϊον (τό), (mai de mxi'z-opi la
 im:) чel dintli premiix; (in 'nen:) чel
 dintli rpadx; kovipwire, pef epingx. «Έ-
 χειν, sax φέρεσθαι τὰ πρωτεία». Jks:==Πρω-
 τεύειν. [πρωτεύω].

Πρωτεϊρης, [πρώτος, εἶρη,] ου (ό), (se nx-
 mia in Suapta) tixpax de dox zexi de
 ani. (vezl mi εἶρη).

Πρωτέκδικος (ό), B'iz: чel dintli an-
 pxtopx. sax pesxntxtopx (vezl έκδικος 2).

Πρωτερική (ή), ==Προτερική.

Πρωτεύω, viit: -εύσω, sintx intlix, amx

intlitxgi; (kx чen: dip: mi ak: kx prep: sax
 dat: indip:) stntx mai presxs dekt...,
 kovipweskx, intpekx ne чineva in чeva.
 «'Αρτέμιδος αὐτὸν πρωτεύειν κωνηγεσίαις».
 Diod: [πρώτος].

Πρωτηρότης, ου (ό), poet: [πρώτος, άρώω]
 чel mai dintli sas mai timixpiix apxtop-
 px (inupot: de άπαρότης).

Πρωτιστεύω, viit: -εύσω. Enrpf: in lokx
 de πρωτεύω. [din

Πρώτιστος, η sax os, ou, poet: sxpx:
 (nxmai dxne tixx) ал лxi πρώτος, чel mai
 dintli dekt togli. «Πολύ πρώτιστος». Om:
 «Κατὰ πρώτιστον ὀπωπὴν». Om: din intlix
 vedepx. || (next:) Πρώτιστον mi Πρώτιστα,
 adv: intlix oapx, intlixmi datx. «'Εμοῦ
 γὰρ εἰσιόντος εἰς τὴν οἰκίαν πρώτιστα». Ap-
 stf: (mi kx apt:). «'Εξ οὗ τὰ πρώτιστα ἐπό-
 μην Ἀγαμέμνονι». Od: A.

Πρωτόαλος (ό, ή), ras: [πρώτος, άλς:] ==
 Πρωτέπλοος.

Πρωτοδαθρέω -ώ, viit: -ήσω, (Skp:) dax
 kxiwa intlix medepx. [din

Πρωτέδαθρος (ό, ή), wezxtopx ne in-
 tlix жemx, sax skaxnx, intli-wezxtopx,
 unpemedinte (prinч: de жdixxtopie).
 [πρώτος, βάθρον].

Πρωτοβολέω -ώ, viit: -ήσω, (dxne zix:)
 apxnikx ex intlix; (prinч: desnpe kalx, mi
 чл:) skimx dingi чel dintli; (desnpe
 nante) inчenx a da vxtxtapx, mxtxpx,
 sax в inчovoi. [din

Πρωτόβολος (ό, ή), (napoks:) чel чe a-
 pxnikx intli, sax intlixmi datx; (de xnde
 prinч: kalx) kape skotx (skimx) moi
 dintli dingi; (desnpe nante) kape inчe-
 ne a vxtxtapi, sax a inчovoi. 2) (pro-
 napoks:) intli лovitx. [πρώτος, βάλλω].

Πρωτόβωλα, aktox (τό), чel dintli la-
 nte dxne namxtopx, kolastpx. (gram: ek-
 snlik: a лxi пyox). [πρώτος, γάλα].

Πρωτόγαμος (ό, ή), intlixmi datx inxk-
 patx, ==Nεόγαμος. [πρώτος, γάμος].

Πρωτογένεια (ή), poet: fem: ал лxi...

Πρωτογενής, έος (ό, ή), intli-nxskatx,
 sax prodaxx, ==Πρωτότοκος [πρώτος, γένος].

Πρωτογεννημα (τό), Skp: чel dintli pro-
 daktx, pipx. [mi

Πρωτογέννητος (ό, ή), ==Πρωτογενής. [πρώ-
 τος, γεννάω]

Πρωτογεύστης, ου (ό), ==Προγεύστης. 2)
 inopoxia (tiind kx dxne o fabxloxstx i-
 dee vea mai intli dekt чele-x-alte ani-
 maae, ka indxлчitopx de anx kx atinчe-
 pea kopnлxi stx). [πρώτος, γεύομαι].

Πρωτογνώμων, ονος (ό, ή), *chel întîi dz-tztorş de pîrepe*. || (*sxest*: *premedinte-le senatului Romei*. [πρώτος, γνώμη].

Πρωτόγονος (ό, ή), (*παροκς*:) = Πρωτοτόκος. 2) *προπαροκς*: = Πρωτότοκος, *mi Πρωτογέννητος*. 3) *întîiș la neamș, novîlș; antikș (vekiș)*. [πρώτος, γόνος].

Πρωτογόνυκας (οί), *chei ce aș cea dintîi a lor mîiere; saș* = Πρωτόγαμοι, *întîi-inscrapii*. (*vezî mi πρωτόποις*). [πρώτος, γυνή].

Πρωτοδαής, έος (ό, ή), *poet*: [πρώτος, δαίω=διδάσκω] *întîi, saș întîiamî datz învîiatș ceea, începutorș la învîiatșrș*.

Πρωτόξευκτος, *mi Πρωτόζυξ, υγος (ό, ή), întîiamî datz înkșratș; (mi fir:)întîi-insogitș în kșsnîic (neînviatș înkș la jșrș; mi întîi-inspatș)*. [πρώτος, ζεύγνυμι].

Πρωτόθετον (τό), *gram: primitiva pîdz-çinș a zîcherii*. [πρώτος, τίθημι].

Πρωτοθεινία (ή), *karpe întîi dîn êkate (pfeperîngș supre çinste) în ospîmșrî*. [πρώτος, θοίνη].

Πρωτόθρονες (οί), *poet: (neaproș) în lokș de πρωτόθρονι, im: al lxi* ..

Πρωτόθρονος (ό, ή), *weztorș ne întîișl tronș, saș jșmș, premedinte*. [πρώτος, θρόνος].

Πρωτόθροος -ους (ό, ή), *poet: întîi saș mai 'nainte vorbitorș; prooroceskș; întîiamî datz asziț*. [πρώτος, θρόος -οὺς].

Πρωτοκαθεδρία (ή), *Biser: în lokș de προεδρία, întîișa wedere*. [πρώτος, καθέδρα].

Πρωτοκλήριος (ό, ή), (*elenitș Lat: primicerius* *chel întîi înskrișș ne o çepșitș πλακș, chel întîiș din katalogș; (de ênde demnitatea Bizantinș) πριμικήριος*. [πρώτος, κηρός].

Πρωτοκλήσια (τά), = Ἀνακλητήρια, *pro klamareia învîpstatikșî împîratș*. (*algii çitesk πρωτοκλίσια*). [mi

Πρωτόκλητος (ό, ή), *klematș mai întîi dekșl çei-x-ajji*. [πρώτος, καλέω].

Πρωτοκλίσια (ή), *întîișl lokș de we-depe, saș kșlkarpe (prinç: la masș)*. [mi

Πρωτοκλίσια (τά), *vezî πρωτοκλήσια*. [πρώτος, κλίνω].

Πρωτόκολλον (τό), [πρώτος, κόλλα] *întîișa foae (de çiptie lînitș), karpe konpin-de sșsîektșl çelor çrmpîoare; (parliks) katastikș de îndemîntș, însemntș'arș, sș' tșpfetorș, (de aji) protokolș*.

Πρωτοκόμιον (τό), = Προκόμιον. 2) = Προνόμιον (*mi atșnîi poate se îndpent: πρωτονόμιον*). [πρώτος, κόμη].

Πρωτόκοσμος (ό), [πρώτος, κόσμος] *chel dîntîi dperztorș în Kpeta. (vezî κοσμέω)*

Πρωτοκουρία (ή), *întîișa tșndep de pîrșa kapșlxi (prinç: în însemn: de jale)*. [din

Πρωτόκουρος (ό, ή), *întîiamî datz lșnsș*. [πρώτος, κουρά].

Πρωτοκτίστης, ου (ό), *întîișl ziditorș 'kreatorș*. [mi

Πρωτόκτιστος, *mi Πρωτόκτιτος (ό, ή), chel întîi ziditș (kreatș)*. [πρώτος, κτίζω].

Πρωτόκτινος (ό, ή), (*παροκς*:) *întîișl omopîtorș (prekșm supre eks: kainș) 2) (προπαροκς) chel întîi omopîț*. [πρώτος, κτείνω].

Πρωτοκύμων, ονος (ό, ή), [πρώτος, κύω, κύμα] *întîiamî datz învîpçomatș; (fir:) întîi çepkștorș, începutorș "Ερωτος—»*. *Axi: Tal*:

Πρωτοκύων, ονος (ό), *koin: chel dîntîi din kîinî (din kîinîi filosof)*. [πρώτος, κύων].

Πρωτόλειον (τό), *mi (mai des im:) Πρωτόλεια (τά), çele dîntîi pîrzi, pîrçele pîrziior; (în çen:) = Ἀκροθόλια (προπ: mi fir); (Franç:) les prémices. "Τὰ πρωτόλεια τῶν ἐμυκτοῦ σώστρον». Ixi: (mi în felș de adv): «Τῶν σῶν γονάτων πρωτόλεια θιγγάνω». Eçr: (se konf: kș protέλεια)*. [πρώτος, λεία].

Πρωτολεχής, έος (ή), = Πρωτότοχος. [πρώτος, λέχος]

Πρωτολογέω -ώ, viit: -ήσω, *zîkș, vorbeskș în pșkîkș, saș pîdezeș ka advokatș, mi (desnpe teatrș) penpesintș întîiș*. (*vezî mi πρωταγωνιστέω*). [mi

Πρωτολογία (ή), *întîișa vorșipe de opatorș, saș penpesintape de aktorș; începutș (eksopdiș) de kșvîntape, prologș [din*

Πρωτολόγος (ό, ή), *chel çe întîiș vorșente, (prinç: pîdeazeș ka advokatș, saș penpesintș ka aktorș în teatrș, (alt:) πρωταγωνιστής. (vezî δευτερολόγος)*. [πρώτος, λόγος].

Πρωτολογία (ή), *chel dîntîi pîndș, saș fruntea armii*. [πρώτος, λόγος].

Πρωτόμαντις, εως (ό, ή), [πρώτος, μάντις] *poet: chel dîntîi rîçitorș saș proorokș*.

Πρωτομάρτυρ (μάρτυς), υρος, (ό, ή), *chel dîntîi mîrtșpîșitorș nentș Xristosș, chel dîntîi din sfînjii mçhenîçî*. [πρώτος, μάρτυρ, μάρτυς].

Πρωτόμαχος (ό, ή), [πρώτος, μάχη] *chel çe se bate întîi, saș întpe çei dînainte*.

Πρωτόμισθος (ό, ή), [πρώτος, μισθός] *poet:*

chelce întîiș s'arjemește pe plat, kș simspie.

Πρωτόμορος (έ, ή), poet: чел întîiș inortîș, saș nenoporiitîș. [πρῶτος, μόρος].

Πρωτομύστης, ου (έ, ή), чел întîi saș in-tiiașî datz inigiatiș în mistepîi; (apin in-tind:) întîi черкълорѣ, saș inchenълорѣ in чека [πρῶτος, μύστης].

Πρωτόνεως, ω (έ, ή), [πρῶτος, νέω] întîiș, saș in-tiiașî datz intratîș în kopavie.

Πρωτόνυμφευτος, μι Πρωτόνυμος (έ, ή), in-tiiașî datz inspatîș, = Πρωτόγαμος. [πρῶτος, νυμφεύωμι, μι νόμφη].

Πρωτοπατήρ, ές (έ, ή), poet: [πρῶτος, πατήρ] in-tiiașî datz konstpsitîș; din noș лєкарѣ «Δίφρος («Αρχζα) — ». Om:

Πρωτοπαθεία (ή), in-tiia черкаре saș sim-gipe de natimș. [ми

Πρωτοπαθέω -ω, viit: -ήσω, in-tiiașî da-tz simgîș o natimș. [din

Πρωτοπαθής, ές (έ, ή), чел че in-tiiașî datz simte, saș чєаркѣ o natimș saș enș simigimintîș. [πρῶτος, πάθος]. [de unde

Πρωτοπαθής, adv: în kinș de in-tiia черкаре de natimș.

Πρωτοπαλος (έ, ή), чел dintîi лєнтѣлорѣ. [πρῶτος, πάλη].

Πρωτοπάτωρ, орос (έ, ή), чел dintîi tatъ, strъimomîș [πρῶτος, πατήρ].

Πρωτοπειρα, μι Πρωτοπειρία (ή), in-tiia черкаре de vre enș лєкарѣ. [din

Πρωτοπειρος (έ, ή), in-tiia черкълорѣ de vre-enș лєкарѣ, inchenълорѣ. [πρῶτος, πείρα].

Πρωτοπήςμων, онос (έ, ή), poet: [πρῶτος, πήμων] in-tiiașî upiçiusitorъ de oape-kape vєltъmare.

Πρωτόπλασις, εως (ή), in-tiia formape; modelă, isvodîș. [ми

Πρωτοπλάστης, ου (έ, ή), чел dintîi for-mълорѣ (kreatopъ); preisvoditorъ. [ми

Πρωτοπλαстос (έ, ή), чел in-tiia formată, saș kreată. «Ο πρωτόπλαстос». Bisep: чел dintîi omă, Adamă. [πρῶτος, πλάττω].

Πρωτόπλος -ους (έ, ή), in-tiiașî datz plătitorъ, saș plătîș; (fir:) in-tiia черкълорѣ, saș inchenълорѣ. 2) (în Ksn: Ел: Е, а, 27) = (saș греш: în локѣ de) Прόπλος. [πρῶτος, πλόος -ους].

Πρωτόπολις, ιδος (έ, ή), poet: чел dintîi ал орашєаѣ, saș ал statъаѣ. «Тύχη —». Hînd: din kape pessitъ чєа маі dintîi naple а орашєаѣ, saș lussmî о-рашєа. [πρῶτος, πόλις]. [de unde

Πρωτοπολιται (οί), чєі dintîi, чєі маі а-лєmî, маі insemnagi din орашєаѣ.

Πρωτοπορεία, saș (maі korek:) Πρωτο-

πορία (ή), дрєнтєа, saș nrelepinga de а merpe înainte. 2) streaja de dñainte а оштipeї. [din

Πρωτοπόρος (έ, ή), мергълорѣ in-tiiașî, saș inaintea чєлор-л-алгї. 2) (uas:) prin kape трєчє чїнава in-tiiașî datz; (fir:) in-tiia черкълорѣ, saș inchenълорѣ [πρῶτος, πόρος].

Πρωτόποσις εως (ή), poet: [πρῶτος, πό-σις] in-tiia mъpitatъ; saș trъitoape inкѣ kș in-tiiașî вєрватă, = Πρωτόγαμος.

Πρωτοπραξία (ή), дрєнтєа de а 'mî in-plini чїнева банї sъї in-tiiașî, saș маі 'nañte dekî алгїї. [πρῶτος, πράξις].

Πρωτόρριζος (έ, ή), чел че аре în sine рѣдѣчина (чєа dintîi upiçimъ а) opiçineї sale. [πρῶτος, ρίζα].

Πρωτόρρυτος (έ, ή, poet: крєsă in-tiia, saș дела чел dintîi isvorъ. (вєzї ми зѹ-тѣррѹтос). [πρῶτος, ῥέω].

Πρωτος, ή, όν, = Πεπρωμένος.

Πρῶτος, η, ον, [neintr: πρότατος] in-tiiașî (dъne upitmetikъ, xponoлoгикъ, saș fir: soçiaлъ pîndъ); kovipmitopъ, маі presъs, saș маі alesă, ми чл; (dъne-opi) în локѣ de прѣтєрос. «Τῷ πρώτῳ μὲν τρίποδα θήκε, τῷ δευτέρῳ δὲ ἵππον, τῷ τρίτῳ λέδθητα, μι чл:». Ll: 'I. «Ο πρώτος ἄνθρωπος». Skp: «Τὸ πρῶτον ψυχρόν». Flsf: элементєа рѣ-чєлєї. «Περὶ πρῶτον ὕπνον». Tъч: «Ἐπὶ δὲ ἀπὸ τοῦ πρῶτον ἀναγόμενον πλοῖον ἐς τὴν Ἑλλάδα». Ksn: «Πρῶτος τῶν ἐν τῇ πόλει». Lks: «Πρῶτος τῶν ἐπ'ἀνάθε μουςοποιῶν». Tкр: «Ἀνείας μὲν πρῶτον ἀκόντισεν». Ll: N. (ми kș pen: rap) «Οἱ πρώτοί μου ταῦτα ἀνι-χέουσιντες». Eli: чєі чє маі nainte de mine. (im:) «Πρῶτοι». Om: ми Es: = Прόμυχοι; (ми in парал: «Πρώτοιςιν ἐνὶ προμάχοισιν». Od: Σ. Τὰ πρῶτα φέρεσθαι». Lks: in-tiiașî -гїle = Тὰ πρωτєѣ. «Τῶν Αἰγυπτέων τὰ πρω-тєѣ». Ep: în локѣ de ої прѣтєи, чєі маі de frunte, «Μηχανικῶν ὦν τὰ πρῶτα». Лєч: «Ἐστὶ τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας». Apstf: || (vıaї des vєst: în ел: deupen:) «Πρῶ-тон, ми Прѣтєѣ (ми kș artik:). «Τὸ πρῶτον, Тὰ πρῶτα». saș (maі korek:) «Τοπρῶτον, Тапрѣтєѣ». (ми kș prep:) «Ἐν πρώτοις, (ми fem:). «Τὴν πρώτην (se ing: ѡран, saș ёдѣн),, adv: in-tiiașî datz, лє inchenstî; маі in-tiiașî; (ap dъne peлатive, ми епєидѣ poet:) kind (dъne чє indatz чє) о datz. «Πρῶ-тон μὲν, δεῦτερον αὖ». Om: saș «Πρῶτα μὲν, αὐτὰρ ἔπειτα». Om: «Πρῶτὸν τε καὶ ὑστερον». Es: «Τοιαῦτα μέμνημαι αὐτῇ τὰ πρῶτα διαλεχθεῖς». Ksn: «Ἐν οὐδενὶ λόγῳ πατησάμενος αὐτοὺς τὴν πρώτην εἶναι». Ep:

(mi intp' aatz akchenjie). «Όποτε κε πρῶτον πελάσῃς». Od: A: in datz ye odatz. «Έπειδὴ πρῶτον ἐγένεατο». Od: M: dne ye o datz.

Πρωτοσέληνος (ή), (se ing: ημέρα) zioa чеа dntfi a asnei. [πρῶτος, σελήνη],

Πρωτόσπορος (δ, ή), (napoks:) чеа ye intfi a semznat, (wi fir:) a dat inchenstx-pize facherit, intfiex fzkztopz, saз priu-nzitorz. 2) (pronapoks:) intfiз semznatз, (wi fir:) nзskztiз, prodzsz, = Πρωτογέννη-τος [πρῶτος, σπείρω].

Πρωτόστακτος (δ, ή), intfiз nikatз. || (szst:) Πρωτόστακτος (ή), (se ing: κονία) mi Πρω-τόστακτον (τὸ), intfiа apz de xewie. [πρῶ-τος, στάζω].

Πρωτοστασία (ή), mi

Πρωτοστάσιον (τὸ), [πρῶτος, στάσις] in-tfiа posigie, rpadzа intfi-stzstztopzxi.

Πρωτοστατέω -ō, viit: -ήσω, staз in чеа dntfi nosigie. [din

Πρωτοστάτης, ου (δ), stzstztopz in intfiа posigie, (pninч:) in fpxntea falanuei o-mipei; (in uen:) kзnetenie. [πρῶτος, ἵ-σταμαι].

Πρωτόσφακτος (δ, ή), intfiз inжznriatз. [πρῶτος, σφάττομαι].

Πρωτοτοκεῖα (τὰ), drentxpize чеаxi in-tfi-nзskztiз. [din

Πρωτοτοκέω, viit: -έσω, Skp: daз kзiвa drentxpize de intfiа namtepe, saз de pri-monenitapz. [wi

Πρωτοτοκέω -ō, viit: -ήσω, naskз intfiаm datz. [wi

Πρωτοτόκια (τὰ), = Πρωτοτοκεῖα. [din

Πρωτότοκος (δ, ή), (napoks:) intfiаm datz nзskztopz. 2) (pronapoks:) intfi-nзskztiз. [πρῶτος, τόκος].

Πρωτοτομάω -ō, viit: -ήσω, intfiаm datz taiз, pliveskз чеа. [din

Πρωτότομος (δ, ή), [πρῶτος, τέμνω] in-tfiаm datz tziatз, kзpзmitз prin plivipe.

Πρωτοτρόφος (δ, ή), intfiаm datz xpз-nitorz de koniј (wi aate prodzkgii). [πρῶ-τος,τρέφω].

Πρωτοτυπία (ή), gram: inszшimeа, xapa-kepistika primitivzxi. [din

Πρωτότυπος (δ, ή), intfi-fomatз, opifi-natз. || (szst:) Πρωτότυπον (τὸ), чеа dntfi tipз, dne kape se formeazз ne ap-mz aatele asemenea eksempape, mo-dezз, opifi-natз; (gram:) чеа dntfi pз-dzminatз zivere, din kape se formeazз aatele depivate, primitivз. [πρῶτος, τύπος]. [de znde

Πρωτότυπος, adz: in чеа dntfi tipз, saз

modelз, ka znз primitivз.

Πρωτούπνιον (τὸ), somnzа чеа dntfi. [πρῶτος, ὕπνος].

Πρωτουργός (δ, ή), чеа dntfi intp' o лzkrape, saз чеа dntfi лzkpзtopz de че-ва, intfiex priuinsitorz de vpe o лzkrape. «Αἰ(α —, Iзл: [πρῶτος, ἔργον].

Πρωτοφάνης, έος (δ, ή), [πρῶτος, φάος] чеа ye intfiаm datz лzmineazз, saз in-чene a лzmina. «Σελήνη — ». Ssid: лznз nozз. [din

Πρωτοφάνεια (ή), чеа dntfi infzgmape.

Πρωτοφανής, έος (δ, ή), intfiаm datz, saз mai 'nainte dekиt чеi-л-алгi apzlatз, = Καίνοφανής. [πρῶτος, φαίνομαι].

Πρωτοφόνος (δ, ή), = Πρωτοκτόνος. [πρῶτος, φόνος].

Πρωτοφορέω -ō, viit: -ήσω, noptз, saз mз чева intfiз, saз intpe чеi dntfi. 2) podeskз intfiаm datz. [πρῶτος, φέρω]. [de znde

Πρωτοφόρημα (τὸ), prodzktз de intfiа podipe, nigrз.

Πρωτοφυής, έος [πρῶτος, φυή], mi

Πρωτόφυτος (δ, ή), peszpitз, wi (fir:) nзskztiз intfiз. [πρῶτος, φύω].

Πρωτόχυος -ous (δ, ή), чеа ye ape in-kз intfiex nзfз de nзpз in vapez. [πρῶ-τος, χυός -ους].

Πρωτόχρονος (δ, ή), чеа din timui чеi dntfi (чеi mai veki). [πρῶτος, χρόνος].

Πρωτόχυτος (δ, ή), intfiз, saз intfiаm datz vзpsatз. «Οἶνος —, Enrp: = Πρόχυμα. [πρῶτος, χέω].

Πρώτως, adv: intfiаm datz, mai 'nain-te de toate; mai kз deosevipe; in чеа dntfi inchenstoape stape a лzkpзxi. “Τὸ πρῶτως ψυχρὸν, Fisz: elementа pзчe-lei. [πρῶτος].

Πρωῦδαν, At: (in konpak:) in lokз de проаудан.

Πρώων, onos (δ), in lokз de πρών.

Πταίνη, nex: 2: de post: ал лxi птамаи.

Πταίρω, [mit:] viit: птаrō, (nex: пта-ра, wi 2: mai intpev: птаpон) = Πτάpну-μα:, stpзnstз; (fir: desupe лzminape saз kandelз) skintelezз kз plēsniтpi, saз sfipfiз, mзpзfleskз, mi чл:

Πταίσμα (τὸ), notiknipe; (fir:) nenopo-чipe, neisszтиpe (pninч: in pessoiз); (in un:) rpemazз. [птаίω].

Πταισμάτιον (τὸ), dim: ал лxi птаізма

Πταίω, [in afin: kз пtтw] viit: птаіσω, (tre: de kз: птаіха, wi nas: птаісмай, mi чл:) mз loveskз (kз пчopзл) de чеа,

mъ potikneskъ, mъ inuŋedikъ; (fir:) gre-sheskъ; nъ issъteskъ, ne nemereskъ, nъ o brodeskъ; (pap strъm:) fakъ ne chineva a nъ isbъti. «Ὅστις ὅλον τὸν νόμον τηρή-ση, πταίση δὲ ἐν ἐνὶ, γέγονε πάντων ἑνοχος». Skp: «Μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν». Prov: (mī fir:) «Μὴ περὶ Μαρδο-νίῳ πταίσῃ ἡ Ἑλλάς»,. Ep: sъ nъ se ne-porovъskъ. (mī kъ men:). «Πταίων τῆς ἐλπίδος ἀθύμως διέκειτο». Epd: (mī kъ prep: ka pas:). «Ἐπταικίτας ὑπὸ Κλεομένους τῇ πατρίδι». Plv: (mī pas:) «Πταίεσθαι τὸ ἀ-ληθὲς αὐτοῖς εἶωθεν». Eli: a nъ li se ne-meri, a de skъna adevъrъl maī de mъl-te opī. (mī in partъ:). «Τὰ πταισθέντα». Lks: грешающе; neissstipile.

Πτακίς, ἰδος (ή), fem: al lъl πτάξ. [de snde.

Πτακισμός (ό), frikъ, (dъne zicъ) чis-sditъpъ de frikъ.

Πτακωρέω -ω, viit: -ήσω, rls: in локъ de πτήσω. [πτάξ, ώρα].

Πτάμενος, η, ον, mиж: nex: de partъ: al lъl ἵπταμαι.

Πτανός, α, ον, Dor: in локъ de πτηνός.

Πτάξ, ακός (ό, mī ή), poet: [πτήσω] frikosъ, (dъne zicъ) чisssditъ, stpuitъ de frikъ. (bezī mī πτώξ).

Πταρμικός, η, ον, zъdъpitopъ de strъ-nstape. (de snde || sxsst:). «Πταρμική (ή), (se ing: πόα, sađ řiъa) xhъ telъ de plantъ, (aht:) πύρεθρον, pomīnikъ. [din

Πταρμός (ό), strъnstape. «Τὸν πταρμόν θεὸν (zeeskъ orъpъ) ἡγοούμεθα»,. Apst: [din

Πτάρνυμαι, viit: πατρήσομαι, [πταίρω] strъnstiъ. «Οὐ λέγει, Зеѹ сѡсон, зтан пта-рѣ»,. Enpr: [de snde

Παρτικός, η, ον, obichnitъ a strъnsti des sađ tape. 2) = Παρμικός, adъkъtopъ de strъnstape.

Πτάτο, poet: in локъ de ἑптаτο, a 3: sinr: pers: de mиж: nex: al lъl ἵπταμαι.

Πτέλας, ου (ό), (pap) porкъ selvatikъ.

Πτελέα (ή), xhъ felъ de kopачiъ, xlmъ. [de snde

Πτελείνος, η, ον, (fъkstъ) de xlmъ. [mī

Πτελεώδης, εος (ό, ή), чел de soīxъ, sađ asemenea xlmъxli. [mī

Πτελεών, ώνος (ό), pъdъpe de xlmī.

Πτέλος (ό), = Πτέλας.

Πτέρινος, η, ον, fъkstъ de nene. «Ρ:-πίς—»,. Enpr: 2) kom: in локъ de πτε-ρωτός (Apstf: Πτєрiл. 903). 3) fъkstъ de πτέρис (bezī zicъ: xpm:). «Ναός — », Stp: (чел dīntīl temnъx kъditiъ in Delfi). [mī

Πτέρис, ἰδος (ή), xhъ felъ de plantъ (fъnzеле kъria seamъnъ dъne Sxl: lъl Tkr: kъ nenеле strъmъxli, feariche, sađ fererъ, snata dpaкxъli. [πтерόν].

Πτέρισμα (τό), = (sađ греш. in локъ de) Πτέρυσμα.

Πτέρνα, ης (ή), [πείρω, πέρας] кълkīlъ; talпъ; (de rnde fir:; talпъ de inкълmъ- minte (bezī mī пέλma); (de snde) = Ἰχνος; (desnpe felъpite лъkъpī) partea cea mai de jos, basъ, temelie, поале (de kъdipe, de mъnte, mī чл:); (partik:) къпъlīlъ de jos al katapъxli. 2) (Skp:) in локъ de πτέρисμα. 3) (xne-opī) = Πέрно, xliъ de porкъ. [de snde

Πτερνίζω, viit: -ίσω, ловескъ kъ кълkīlъ, sađ kъ nintenele; inuŋedikъ; (fir:) amъ- meskъ; pxiъ pīedikъ, (Frangъ:) supplanter. 2) rls: pxiъ talne noxъ la inкълmъmin- te. [mī

Πτερνίξ, ικος (ό), kочeanъl ankinapeī.

Πτερνιον (τό), dim: al lъl πτέρνα.

Πτερνίς, ἰδος (ή), dim: (dъne tinъ nъ- maī) al lъl πτέρνα; (iar partik: fir:) fъn- dъl xhъl basъ oape-kape (derianъ mī чл:). 2) xhъ felъ de xлeъ, sađ iepete (aht: μέρμη), (noate греш: in локъ de перхніς, bezī перхнóπтерос).

Πτερνισμός (ό), ловipe kъ кълkīlъ, sađ kъ nintenele; (fir:) пъuepe de pīedikъ; amъmipe. [mī

Πτερνιστήρ, poet: mī Πτερνιστής, оѹ (ό), ловitorъ kъ кълkīlъ, sađ kъ mчopъl; pxi- topъ de pīedikъ (nesъnъsъ sađ amъmitorъ). [πτερνίζω].

Πτερνοβάτέω -ω, viit: -ήσω, xmbъx къл- kind maī mъl in кълkīle. [din

Πτερνοβάτης, ου, (ό), kape xmbъx къл- kind maī mъl in кълkīle, (ad:) грeъ. [πτέρνα, βαίνω].

Πτερνογλύφος (ό), sъpъtopъ (rъdъpitopъ) in xъtpī de porкъ (kom: enit: de moa- pive in Batraxomiom:). [πτέρνα, γλύφω].

Πτερνοκοπέω -ω, viit: -ήσω, fakъ sro- motъ, xъtīnd din кълkīle in teatpъ snpe apъtape de nemъlъsmipe innpotiva вpe xhъl nefndeminatikъ aktopъ. [mī

Πτερνοκοπίς, ἰδος (ή), kxiitъ tъietopъ de xъtpī de porкъ (kom: enit: de pa- pasitъ). [πτέρνα, κόπτω].

Πτερνοτρώκτης, ου [πτέρνα, τρώγω], mī

Πτερνοφάγος (ό), mīnkъtopъ de xъtpī de porкъ, sađ xъnчi. (bezī πτερνογλύφος). [πτέρνα, φάγω].

Πτεροδάκτυλος (δ, ή), poet: амвля-
торъ къ зрині; (ми fir: desupe kopasie)
платиторъ къ пінзе [πτερόν, δάκνω].

Πτεροδόνητος (δ, ή), poet: амикатъ prin
зрині. [πτερόν, δονέω]

Πτεροδρομία (ή), алетраръ къ зрині (ка
о пастре), зворъ. [πτερόν, δρόμος].

Πτεροειμων, ονος (δ, ή), poet: [πτερόν,
εἶμα] инвръкатъ къ зрині, inapinatъ

Πτερείς, εσσα, εν, poet: inapinatъ; (prin
intind:) iste, penede; sađ nestatornikъ.
«Ἀετός» («Πήγασος» «Ὀϊστός» — . Пind:
Om: «Περσεύς ἀμφὶ πρὸν ἔχε πτερόεντα
πέδιλα». Es: «Ἰνός» — . Пind. «Ἐπεὶ
πτερόεντα». Om: «Θυμός» — . Аpin: [din

Πτερόν (τὸ), [πτάω — Πτάρω] пастъ;
(maí des) — Πτέρυξ, аринъ. «Τοῖσι τῆς νο-
κτερίδος πτεροῖσι ἐμμερέεσσταν». Ep: poet:
(prin intind:) пастре. «Ὀκεία: ὥσαι πτε-
ρόν ἤ ἐ νόημα». Od: П. de sude астръ,
sađ пастре prevestitoape de нилоръ (Sof:
O. K. 97) (bezí mi «Ὀρνίς»); (prin intind:)
intimplare, brodire inтръ кнъ felъ оаре-
каре де лъкръ. «Αἰὲλ' ἀνθρώπων κακὰ,
πόνου δ' οὐδαμού τυχὸν πτερόν»,. Esxл: (с-
но-опі) skopъ; (mi fir:) iste pornipe;
(fir:) op че seamънъ, sađ слъжеште ка
о аринъ. (supr eks:) пінзеле, ми вїслеле
коръвї (bezí πτερόν); поалеле кнеї лар-
уї хаїне дено d' аспра (Esd: B); мър-
миніле пълъріі, sađ але kofxлđ; аріне-
ле (пърциле лътраше а ле) кнеї клъ lipi;
mipъ де колоане, колонадъ де амин'оъ
пърциле кнъї темпъ, sađ инвелитоареа
лѣї in formъ де koptъ (bezí mi ἀέτωμα);
кнъ folъ де kpestъtrpi не вїрѣл кнъї
zidъ де metepizъ (bezí mi πτερόγιον);
podъ де ардиат (erpetiъ), kape tot inтръ
о врене слъжеште ми де supjкiнъ supr
апърае порци чотъриі.

Πτεροπίχιλος (δ, ή), poet: чел къ пене
пестриге [πτερόν, ποίχιλος].

Πτερόπους, οδος (δ, ή), чел къ inapina-
te пчоаре. [πτερόν, πούς].

Πτερορρόεω, mi Πτερορρέω -ō, viit: -ήσω,
нпърлоскъ, imi kad пенеле; (fir:) imi пї-
еръ kогъция, sađ птереа. [πτερόν, ρέω].
[de sude

Πτερορρήσις, εως (ή), кѣдеpe де пене,
нпърлїре.

Πτερότης (ή), fiingъ де зрині, ариниме
[πτερόν].

Πτερόφυτος (δ, ή), poet: амвляторъ (din
локъ in локъ) къ зрині, свъръторъ. (алциі
indrent: πτερόφυτος). [πτερόν, φοιτάω].

Πτεροφόρος (δ, ή), пхртъторъ де зрині,
sađ де пене. «Βέλος» — . Apstf: || (sъbst):
«Πτεροφόροι». ostamъ, sađ кспїері аї Ro-
manitor пхртъторі де пене ла пълъріі,
sađ де sklige inmodosite къ пене, (It:)
speculatores. 2) преоці Еқintені пхртъ-
торі де апъртъторі де пене. [πτερόν, φέρω].
Πτεροφύω -ō, viit: -ήσω, skopъ де пене,
lakъ зрині: [din

Πτεροφύς, εως (δ, ή), пе трънл кърѣа
ас емит, sađ inчен а еми пене, sađ з-
рині, inapinatъ. [πτερόν, φύς].

Πτεροφύσις, εως [πτεροφύω], mi Πτερο-
φύα [πτεροφύς] (ή), skopape, емїре де
пене, sađ зрині.

Πτεροφυτος (δ, ή), — Πτεροφύς. [πτερόν,
φύω].

Πτερώ -ō, viit: ὥσω, лїнескъ ла чева
зрині, inapinexъ: (fir:) гѣтескъ kopasie
къ пінзе sađ вїсле, sađ о амъ rata (mi
mick: nestp; slax rata) къ пінзеле intinse,
sađ къ вїслеле ардикате. «Ναὺς ἐπτερω-
χὺα πρὸς ἐμβολήν». Плв: (fir:) инкраже-
жъ, insxлs simjiminte, нѣдежді, intъsie-
жъ. «Πρὸς τὰ τοιαῦτα πτερόν γράψ τὰ πη-
δία εὐθύς». Плт: [πτερόν].

Πτερυγίζω, viit: -ίσω, batъ, dađ din зри-
лї (ка пастреа, kind la аеръ, sađ ка пѣ-
лл, kind се чепкъ intіiamъ datъ, ка зъ
своаре) (bezí mi πτερόσσομα); (fir:) mъ
minuk, mъ sileskъ in задаръ. [πτέρυξ].

Πτερύγιον (τὸ), dim: ал лѣї πτέρυξ. 2)
(fir:) кнѣтїлѣ де кѣдїре емїтѣ маї аф-
ръ; sađ марѣине де хаїнъ ми чл; поалъ,
batъ къ чїккърї; (nartik:) о skoaъ maí
afapъ марѣине де инвълитоареа кнъї tem-
плъ, (Fpang:) pinnacle (bezí mi κρόσση);
(med:) о natimъ де oki; кнъ felъ де е-
мїтспї пе лїнъ кнъї; (im:) змерїі, кнѣ-
тїтеле смїнъріі; зрекїшеле, sađ кнѣтї-
їеле din жос а ле зрекїлор; кърноаселе,
sađ srфpчoаселе пърци а ле навълѣ; а-
рїнфореле нешїлор.

Πτερύγιμα (τὸ), bezí πτέρυμα. [πτερυγίζω].

Πτερυγοειδής -έως (δ, ή), чел in formъ
де аринъ. [πτέρυξ, εἶδος].

Πτερυγόμοσ (δ), inslрxm: хїрхрї: пен-
тръ тїере де πτερόγιον, (пѣtima de oki).
[πτερόγιον, τέμνω].

Πτερυγοφόρος (δ, ή), пхртъторъ де зри-
ні, аринатъ, — Πτεροφόρος. [πτέρυξ, φέρω].

Πτερυγώ -ō, viit: -ώσω, dađ (mi pas:
dovїndeskъ) зрині; (къ ак: къ преу;) imi
mїшкъ арінеде (зворъ) кѣтре... «Ὡς δὲ πῆξ

πεδὰ (Εοι: in lok* de μετά) ματέρα πε-
περύγωμαι». Sof: [wi

Πτερυγώδης, εὐς (δ, ή), = Πτερυγοειδής;
(med:) чел кк змеріі славі, ші емііу
afarъ (ка nimte зріні). [πτέρυξ].

Πτερυγώκης, εὐς (δ, ή), poet: = Ταχύ-
πτερος. [πτέρυξ, ὠνός].

Πτερύγωμα (τὸ), зрініле, ші op че алтѣ
este емітѣ маі afarъ ка зрініле; penete
de podoabъ; мѣрнііле пълъріі (saъ a
ло коіѣлаі, ші чл:) skoase маі afarъ;
(antm:) сгрічоаселе пѣрці a ло passлаі,
= Муртоχειліδες. [wi

Πτερυγώτης, ή, ὄν, чел кк зріні; saъ fъ
kztѣ in фелѣ де аріпъ. || «Χρησμός — .
Apstf: ал кѣрѣа оіектѣ алегорікѣ este
pasъpe. [πτερυγώ].

Πτερυλλίς, ιδος (ή), memъpъnoasa аріпъ
a зноp insukte (a тѣкстелор. ші чл:) [wi

Πτέρυξ, υγος (ή), [πτερόν] аріпъ de па-
sъpe; (poet: prin întind:) pasъpe; saъ
svopъ de pasъpe; (in uen:) penede por-
nipe. «Τεχουσα πτέρυγας γόνων». Sof: (de
ende)=Οἰωνός (vezī ші ὄρνις); (xne-opī)
kreastъ de nene a koіѣлаі; (fir:) op че
seamтъ кк аріпъ, saъ este емітѣ маі
afarъ ка o аріпъ, (supr eks:) кѣпѣііла
(parlea чеa латъ a) віслѣі, (ші prin xpm:)
ал кіpmeі; mapuinea гѣpeі зѣвіі, saъ a
loporлаі, ші чл; dīngosла чeаркѣнѣ ал
fъpnzeі; poalъ de xalпъ. «Τὸ χιτωνός
αἱ πτέρυγες οὐκ ἦσαν συνεῤῥαμμέναι κάτω-
θεν». Пл: mapuinea den' inпрежъpъла пълъ-
ріі; кaпѣіѣ, saъ koastъ de mōnte. «Τὴν
κολπώδη πτέρυγ' Εὐβοίας, Αἰλιν ἀκλύσταν».
Eзp:

Πτέρυξις, εως (ή), mīmkape, вѣлаіе dīn
зріні. [wi

Πτέρυσμα (τὸ), = Πτέρυξις. [dīn

Πτερύσσομαι, viit: ὕξομαι, batъ dīn зрі-
ні, гѣііndъ mъ, saъ чepkīndъ mъ зъ svopъ,
saъ in semnъ de vīpъіngъ, ка кокошла,
kīnd este зъ kīnte; (fir:) salтѣ de vъkъpіe.
[πτέρυξ].

Πτέρωма (τὸ), penimea, saъ аріпімеа
пѣзърілор; (fir:) колонадъ de temple, saъ
edificiъ, ші чл: (vezī πτέρυξ mī πτερόν).
(in Лкfr: зъueatъ аріпатъ. [πτερόν].

Πτερόνυμος (δ, ή), [πτερόν, ὄνομα] пре-
nъmitъ de ла зіч: птеронъ.

Πτέρωσις, εως (ή), a avea saъ a кѣ-
пѣта зріні; (in uen:) penime, saъ аріпі-
me, (Франц:) le plumage, = Πτέρωμα. [wi

Πτερωτής, οὔ (δ), inаріпъtopъ; (fir:)
інкѣpажъtopъ. [wi

Πτερωτός, ή, ὄν, inаріnatъ, saъ innode-
bitъ кк nene. «Πτερωτὰ προσκεφάλαια». Лкс:
(alt:) πτωλά. птерόω].

Πτέθει, poet: mīж: nex: 2: de inf: ал
лѣі пѣтeмаі.

Πτηκτικός, ή, ὄν, dīn natъpъ fпikosъ.
[пτήσσω].

Πτήμα (τὸ), = Πτήσις, svopъ, saъ svъ-
peіѣ. [птáω, =птаμαι].

Πτήναι, nex: 2: de inf: ал лѣі птамаі.

Πτηνοκράτωρ, ερος (δ), poet: стпнфитopъ.
інпѣpatъ de пѣзъріі. [пτηνόν, κράτος].

Πτηνολέτης, ου (δ), ші Πτηνολέτης, ιδος
(ή), poet: 'пръпъditopъ de пѣзъріі. «Не-
φέλη — . Apstf: кнѣ folъ de vīnъlopea-
скъ пласъ. [пτηνόν, ὀλέω].

Πτηνοπέδιλος (δ, ή), poet: пѣртъtopъ de
inаріnate (svъpъtoape) інкѣіngъmīnto.
[пτηνόν, πέδιλον].

Πτηνόπους, одος (δ, ή), чел кк svъpъ-
toape nīчоape; (fir:) =Ταχύπους, lste de
nīчopъ. [пτηνόν, ποῦς].

Πτηνός, ή, ὄν, svъpъtopъ; (xne-opī) пѣ-
tinчosъ, in stape de a svъpa. «Πτηνός
Ἑρμῆς». Лкс: «Πόδες (ші fir: «Ἄλγος) птe-
ноі,». Лкс: vezī птерoіeіς; (obіч: im:) «Πтe-
нъ,». svъpъtoapeіe, пѣзърііe. «Τῶν πτηνῶν
τὰ μὲν πτερωτὰ, οἷον ἀετὸς, τὰ δὲ πτωλά
οἷον μέλιττα, ші чл:». Apst: «Τὸ πτηνόν».
neamкa пѣзърілор. [птáω=птаμαι].

Πτήσις, εως (ή), snepіiчіsne, снаіmъ,
чіssdipe de fпікъ. птѣсσω].

Πτήσιμος, η saъ os, on. =Πτητικός. [dīn
Πτήσις, εως ή, svopъ. [птáω=птаμαι].

Πτήσσω [πίπτω, ші πτώσσω], viit: птѣξω,
tpe: de кк: птѣха, ші in partч: пeптe-
ῶς, ші пeптeῶς) mъ стpчesкѣ, saъ alntъ
чіssditъ de fпікъ, mъ inпроzesкѣ; (pap
stpъm:) snepіѣ, snъimīnteзъ; (xne-opī)
fakъ чева a fi de снаіmъ, inпрозитopъ.
«Ζυγὸν πτήσσειν». П: Сіл: «Πтѣξε (μαγνί
indpent: пѣξε, saъ плѣξε) дѣ θυμόν ἐνίστη-
θεσιν Ἀχαιῶν». И: Э: (obіч: nestp: saъ
de sine pas:). «Віс ἐρημίαν ὀδοῦ πтѣξαν-
τες». Ep: asknzлndъ se de fпікъ. «Καίμεν
πεπτῶς». Od: Э: (vezī mī πτώσσω].

Πτήται, poet: a 3: sinr: ueps: de mīж:
nex: 2: de ssp: ал лѣі птамаі.

Πτητικός, ή, ὄν, (ші adv:) -икῶς, чел кк
інssmīme, пstinчosъ, saъ indemīna'кѣ de
a svъpn. [птáω, =птаμαι].

Πτιлоβάφος (δ, ή), вѣnsіtopъ de nene
[πτίλον, βάπτω].

Πτίλον (τὸ), [τίλλω, saъ пѣтeлoн] пѣіѣ
de пѣзъріі; (prin întind:) panъ; (prin in-

tind:] fəntə de nene seprəxǝ; (in men:) pǝrǝ dene op ɥe materie, saǝ ləkrǝ; (xne-opǝ) apǝp (maǝ kǝ seainǝ de in-sektǝ); (pəp) poet: in lokǝ de pǝtǝlən, frɛnzǝ.

Πτιλόνωτος (ό, ή), poet: ɥel kǝ pǝfǝ pe spinare. «Κάμπη—». Engr: [ptilon, nōtos].

Πτίλος, η saǝ ɔs, ɔn, ɥel kǝ ɥenelɔ kǝzɛte. [ɥi]

Πτίλωσις, εως (ή, κ̄δερε, π̄νιριρε de nene, (Franj:) mue; (med:) o natimǝ a pleonepor okilop, k̄ind kad ɥenelɔ. 2) = Πτέρωσις (Eli: Ist: Z 4). [ɥi]

Πτίλωσω, viit: -ōɥw, p̄timestǝ de natima p̄tilowisi (bezǝ zic: p̄rechɛd:). [ɥi]

Πτίλωτος, ή, ɔn, akoperitǝ, saǝ ɛmɥlǝtǝ kǝ pǝfǝ. «Προσκατάλα π̄τιλωτά». Lks: p̄erne de pǝfǝ. 2) (in men:) = Πτερωτός. [ptilon].

Πτίσση (ή), [ptissw] opzǝ deskokitǝ, ap̄p̄kashǝ. 2) (p̄rin intind:) zeama aɥestǝ opzǝ (ɥkatǝ ka doktopie).

Πτίσανος (ή), poet: in lokǝ de p̄tissǝn. Πτισανόρροφία (ή), soap̄ere de [ptissanos, ɥi ɔrɔfǝ].

Πτίσμα (τό), sem̄ɥnɥtǝp̄ (opzǝ, ɥi ɥl:) deskokitǝ. [ɥi]

Πτισμός (ό), nisape, deskop̄ire de sem̄ɥnɥtǝp̄. [ɥi]

Πτισσάνη (ή), = (saǝ ḡresh: in lokǝ de) p̄tissǝn. [din]

Πτίσω, [in afin: kǝ t̄ɥp̄w, saǝ p̄t̄ɥw] viit: p̄t̄ɥw, (nas: t̄pe: de kǝ: ɛpt̄ɥma) nisezǝ [de aɥi]; (p̄rinɥ:) nis̄ind deskoke-skǝ opzǝ (ḡp̄iǝ, ɥi ɥl:). [de ɛnde]

Πτιστής, οὔ (ό), nis̄top̄ǝ, deskokitop̄ p̄rin nisape; saǝ folositop̄ la aɥeast̄a. [de ɛnde]

Πτιστικός, ή, ɔn, folositop̄, indeminat̄ikǝ la nisape. «Ππιστικόν (se ing: ǝɥma)». Lks: k̄int̄ikǝ, ɥe k̄intaǝ de net̄p̄ɛɥere ni s̄top̄iǝ de opzǝ, ɥi ɥl:

Πτόα (ή), = (maǝ int̄p̄ɛv:) p̄t̄ɔa. [de ɛnde]

Πτοαλέος, α, ɔn, = Πτοιαλέος. [ɥi]

Πτοέω -ō, viit: -h̄sw, sp̄ep̄iǝ, sp̄ɥim̄int̄ɛzǝ; (p̄rin intind:) f̄ɛɣp̄eskǝ, saǝ fakǝ pe ɥineva s̄z f̄ɛɣ pe ask̄n̄sǝ; (ob̄iɥ: miɥ: saǝ nas:) m̄z sp̄ep̄iǝ, m̄z inḡp̄ozes̄kǝ; (kǝ ak: saǝ dat: kǝ p̄rep:) s̄int̄ɥ, saǝ fakǝ ka ɛnǝ sp̄ep̄iat̄ p̄ent̄p̄ ɥeva; aɥep̄rǝ d̄ɛne ɥeva ka ɛnǝ am̄opezat̄; (med:) s̄int̄ɥ sm̄int̄it̄. «Τῶν δὲ φρένες ἐπταίηθεν». Od: X. le a s̄ɛɣpat minḡile de f̄rik̄. «Ὅταν ἀκούσῃτε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας μὴ πτοηθῆτε».

Skr: «Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι».

Skr: «Πτοηθέντος δὲ τοῦ ὄρνυγος». Πl: «Ἐρωτι (Ἐπ̄ρωτι) πτοηθείς». Eɣr: ɥi Kad:

(ɥi kǝ ak: kǝ p̄rep:) «Κουρότερος ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπταίηται». Es: mintea lǝi este

p̄iponit̄ in ad̄ɛnapea aɥelopa. «Σωφροσύνη ἔστι τὸ περὶ τὰς ἐπιθυμίας μὴ ἐπτοῆσθαι». Apst: a n̄s se ɛimi de pofte. «Ἐπτοῦνται περὶ τὴν ὀχλείαν αἱ πέρδικες». At:

«Τί τοσοῦτον περὶ τὸν πλοῦτον ἐπτόησαι»; Bas: (mi absol:) «Πτοηθήσονται τινες κατὰ τὴν χώραν». Med: vor neɛɛni, se vor sm̄int̄i. (ɥi in p̄ar̄iɥ:). «Ἀναστάντες ἐπτοημένοι τὸν λοιπὸν χρόνον διαγούσι». Π:

Ēpin. am̄eḡiɥi, z̄ɛnat̄iɥi. [de ɛnde]

Πτόησις, εως (ή), sp̄ep̄iere, inḡp̄ozipe; sm̄int̄ipe, z̄ɛn̄ɥiɥipe; iɥɛaɥ de natim̄; tape (neop̄it̄) pof̄t̄. [ɥi]

Πτοητός, ή, ɔn, sp̄ɥim̄int̄at̄, inḡp̄ozit̄, = Ἐπτοημένος.

Πτοία (ή), [in afin: kǝ ɥ̄p̄aɥai] f̄rik̄, ḡroaz̄, sp̄āim̄; (in men:) t̄ɛɣɛɣape de s̄ɛf̄et̄ din p̄riɥina v̄re ɛneǝ iɥɥi natime (p̄rinɥ: de am̄op̄). [de ɛnde]

Πτοίω, ɥi Πτοίω -ō, poet: in lokǝ de p̄t̄ɔw. [de ɛnde]

Πτοίης, ιος (ή), poet: in lokǝ de p̄t̄ɔhis. [ɥi]

Πτοητός, ή, ɔn, poet: in lokǝ de πτοητός.

Πτοίος (ό), poet: in lokǝ de πτοία. [de ɛnde]

Πτοιώδης, εως (ό, ή), in lokǝ de πτοιώδης.

Πτοιωτός, ή, ɔn, poet: = Πτοιητός.

Πτολεμίζω, viit: -iɥw, ɥi -iɥw, poet: in lokǝ de πολεμίζω. [din]

Πτόλεμος (ό), ɥi dep̄ivatele lǝi poet: in lokǝ de πόλεμος, ɥi ɥl:

Πτολιάρχος (ό), poet: in lokǝ de πολί-αρχος.

Πτολίεθρον (τό), poet: in lokǝ de πολίεθρον, = Πόλις, ɥetate

Πτολιπόρθης, ɥi Πτολιπόρθιος, ɥi Πτολιπόρθος, ου (ό), in lokǝ de πολίπορθος. [ptolis, p̄er̄θw].

Πτόλις, ιος (ή), ɥi dep̄ivatele sale poet: in lokǝ de πόλις, ɥi ɥl:

Πτορθάκανθος (ό, ή), (ɛ̄tin:) ɥel kǝ gim̄poase k̄ɛɥi. [pt̄or̄θos, ǝkan̄θa].

Πτορθεῖον. (τό), ḡls: in lokǝ de...

Πτόρθος (ό), [p̄ter̄on] m̄l̄ɛd̄im̄, v̄l̄ɛstap̄; (in men:) p̄am̄ɛp̄, k̄rak̄; (f̄ir:) fiǝ, nep̄ot̄, str̄ɛn̄ep̄ot̄. «Σιτεῖσθαι μαλάχης πτόρθους».

Apstf: «Πτόρθον κλάσσε χερί». Od: Z. «Πτόρθος Ἡρακλέους μέγας». Engr: ɥom̄aɣɛɥ, vīta (bezǝ ɥi st̄er̄θuɣǝ). 2) ɛm̄ipe de m̄l̄ɛdi-

με, vltstēpipe. «Υλη φύλλα ἔραζε χέει: πτόρθοιό τε λήγει». Es:

Πτορθοφωρέω -ω, viit: -ήσω, noptš, mīš in mīnē pamxptē (vezī mī θαλοφωρέω). «Τους καλλίους ἐγκρίνουσι, καὶ τούτους πτορθοφωρεῖν ἐπιτρέπουσιν». At: 2) daš vltstare, mltšdige, saš pamxpe. [πτόρθος, φωρέω].

Πτόρος (ό), poet: pap in lokš de παρμός. Πτωδής, εος (ό, ή), plainš de spaīmē, inpozitš; saš fpikosš, snepiosš. [πτόα].

Πτωαλίζω, viit: -ίσω, imī este rēpa plīnē de skšīnatš, saš vale; (in kit) sintš sizitš a skšīnē, saš a inrigi des. [πτύα-λον]. [de xnde]

Πτωαλισμός (ό), mēxime de skšīnatš, saš de vale; (prin xpm:) sašvaxie, deasē skšīnape, saš inrigipe.

Πτώαλον (τό), [πτύω] = Σίαλον, vale, skšīnatš.

Πτώριον (τό), dim: al lxi πτόον, loptš-gikš.

Πτύας, ὄδος (ή), [πτύω]. xñš felš de xarpe (de asnidš).

Πτύγμα (τό), [πτύσσω] pīnzē (saš altš чева) indoitš, (prinč:) kape se pxne ne ranē, ka sē nē se fpece de лeгtьpь, (Fpanj:) compresse.

Πτυγάτιον (τό), dim: al lxi πτύγμα.

Πτύγξ, υγρός (ό), xñš felš de pasēpe, че namte noante, (alt:) πώγξ, xñš felš de vodīrlēš, saš lemiš.

Πτωελίζω, Πτωελισμός, Πτέλον, = Πτωαλίζω, mī cl:

Πτέλος (ό), Skp: in lokš de πτέλον.

Πτέλος (ή), Ion: saš poet: in lokš de πτέλος.

Πτεύδιον (τό), = Πτεύριον.

Πτυκίζω, viit: -ίσω, indoieskš чева ка

Πτυκτίον (τό), dim: al lxi Πτυκτός, tē-vliē, kēptšyikš, tēfelorš de insemntē-pī, че se stīnēpe indoindš se.

Πτυκτός, ή, όν, [πτύσσω] indoitš, saš priimitopš de indoitš, stīnēpe. «Πίνχς πτυκτός». Om: pinakide de skpis, kape se indoiaš, se inkideāš ka kaptea, (Fpanj:) tablettes pliantes. «Πτυκτόν (inpresnē mī tēp) ῥάκος, saš λινοῦν». latp: = Πτύγμα.

Πτύξ, πτυχός (ή), poet: in lokš de πτυχή, indoitš; svīpūtš; foae, saš lamē de metalš pēstē xna neste aata. «Πέντε δ' ἔλασε σάκει πτύχας, τὰς δύο χαλκίους, δύο δ' ἔνδοθι κασιτέροιο, τὴν δὲ μίαν χρυσέην». Il: Γ. 2) (fir:) κββηπtēpē (formatš din snpīncheanē) de mēnte. «Πτυχὶ Ὀλύμπιοι ἡμενος». Il: Γ. «Οἶκία ναιετά-

ουσιν ὑπὸ πτυχὶ Παρνησοῖο». Om: Imn:

Πτύξις, εως (ή), kēte, indoitš; par-tea, xnde se indoiemte чева. «Θώρακος —». Skp: [πτύσσω].

Πτόον (τό), [in afin: kē πτώ] lopatš (saš altš asemenea instpminēš) de vīn-tēpat. «Δήμητρος ἀλωάδος ἐπὶ σωρῷ πήξαιμι μέγα πτόον». Tkp: 2) (la Чипр:) xñš felš de mēstēpē de semēntēpī, = «Ημι-μέδιμνον».

Πτύφι, poet: in lokš de πτόου, saš πτώ, men: saš dat: al lxi πτόον.

Πτύρμα (τό), op че adxche spaīmē, fpikš. 2) = kē... [mī]

Πτυρμός (ό), spīimīntape (akt: saš pas:).

Πτυρτικός, ή, όν, snepiosš, saš snepiichosš, xēpsš la spaīmē. [din]

Πτύρω, viit: -πτύρω, [πτόα] snepiš; (mī pas: saš mīx:) mē temš, mē inprozeskš. (vezī mī πτοῦμαι).

Πτύσις, εως (ή), skšīnape. [mī]

Πτύσμα (τό), skšīnatš, skšīpūtš. [mī]

Πτυσμός, (ό), = Πτύσις. [πτύω].

Πτύσσω [in afin: kē πίπτω], viit: -πτύξω, indoieskš, stīnē in kēte. «Χιτώνα (Εἵματα) πτύξασα». Od: A: Z «Καὶ πτύξας τὸ βδελίον». Skp: «Πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας». Sof: inēpēximīndš le (mī mīx:) «Πρὶν ἂν τοῦτ' ἐπύξωμαι». Apstf: mē voiš inēpēka. (mī pas:): «Ἀστολος χιτῶν ἀμφὶ μηρὸν πτύσσεται». (Sof: in) Il: «Ἐγγεα δ' ἐπύσσοντο θρασείων ἀπὸ χειρῶν σειόμενα». Il: N. se inkovoiaš. [de xnde]

Πτυχή (ή), indoitš; kēte; (fir:) κββηπtēpē (formatš din snpīncheanē) de mēnte. «Πίνδου (Κρισσάει) πτυχί». Epr: (vezī mī γύαλον). (mī avēs:) «Υμνων πτυχί». inpativitele strofe. 2) (Sxl:) = Πτυχίς. [de xnde]

Πτυχίον (τό), = Πτυκτίον. [mī]

Πτυχίς, ὄδος (ή), tēvliēpa nēpēi, ne kape este skpisš nēmele kopēvii. [mī]

Πτυχώδης, εος (ό, ή), чel kē mēxte kēte (svīpūtš, κββηпtēpī) saš indoitšpī.

Πτώω, viit: πτώω, [imit:] (nas: tpe: de kē: ἐπτύσμαι) skšīnē. «Ἄμα πτόοντα». Il: Ψ. «Ὡς μὴ βασιανθῶ δὲ, τρις εἰς ἐμὸν ἐπτύσα κόλπον». Tkp: «Μήτε πύειν, μήτε ἀπομύττεσθαι». Ksn: (mī fir:). «Κύματα ἐπ' ἡῖ-όνι πτόοντα». Tkp: susmerind. [din]

Πτωκίζω, viit: -άσω, poet: = Πτωκάζω.

Πτωκός, ὄδος (ή), [πτύξ, πτώσσω] poet: fpikoasš, vīssditš de fpikš, snepioasš; (fir:) nitēlatš, pēstē ne pēmīntš. «Κύπει-

ρος—,,. Esix: «Αἰθια—». || (s8bst:) «Πτω-
κάδες». Sof: =^vΑρπυια: (ϊελελε).

Πῶμα (τὸ), κῶζεις; (fir:) = Πάσμα, грешалъ, saē nenopouire, peā iutimla-re. 2) ἀκρὸς κῶζεις жос; partik:) τρῶν δὲ μορί; sarpizis, psinz (pron: wi fir). [πτῶ = πῖτω]. [de unde

Πτωματίζω, viit: -ίσω, причиняєськѣ, а-
дѣкѣ кѣдере. (de unde овичъ) «Πτωμα-
τίζομαι». епідентичіи. [ші

Πτωρτικὸς, ἡ, ὄν, sptwksš la kēdere din
epilensie, epilentikš. [wi

Πρωτεύς, ἰδὼς (ἦ), ἐνὶ φεῖδ' ἐκ παλαιῶ
 ἔργῳ φανὸς ἐστὶν νεκρῶν (noate κατὰ τὴν
 σὺν δειπνῶν ἐν τῷ). αἰγὴν ἰδὼν: πρῶ-
 τος).

Πτωματικός (ός), natima къдеріі din
epilepsie, epilepsie. [πτωματίζω].

Πτώξ, πτωχός (ό, μι ή), noet: [πτώσσω]
 fpikosš, snepiosš; (de xnde || obiq:) enšpe.

Πτώσιμος, η, ον, poet: καπε καδε, sað
κλζxtš (omopitš) «Δορί» - ». Esxλ: omo-
pitš, κλζxtš în pessoið. [din

Πτώσις, εως (ή), κ̑dere; (fir:) nepo-
pochire. || (gram:), kazh. [πτῶν = πείπτω].

Πτωσαῖζω, viit: -ασω, poet:==κ8...

Πτώσω, viit: πτώξω, [πτόα] poet. = Πτήσω, mъ snepiš, mъ teimš; (priuč:) mъ чiis:lezš (mъ askenzš, štrš) de frikъ «Τίπτώσσεις»; Ia: Δ. (wi kš ak: kš pren-). «Υπό ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες πτώσσουσι καθ' ὕ-
δωρ». Ia: Φ (wi kš uen: kš pren: . «Πτώσ-
σοντες ὑπ' ἀσπίδος,, Tipt: askenzindx se de
frikъ in dosxл павъzei. (wi kš dat: «Πτώσ-
σοντας ὑφ' Ἑκτορι,, Ia: H. (wi in ea: de
diá). «Πῶς με φυγᾷ πτώσσουσι μυχῶν,, Epr:
«Οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἀλλήλους πτώσσοιμεν». Ia:
Y. 2) mъ tīrpskš dīnaitca kšiva de fri-
kъ; (de žnde) čerpsitereskš. «Πτώσων
κατὰ δῆμον». Od: P. (wi ea: . «Πτώσσης
ἄλλοτρίους σῆκους». Es: (vezī wi πτωγεύω).

Πρωτος, η, ον, (gram:) atinγtošš de kaze; saš deklinatš dšne kaze.

Πτωτός, ἡ, ὄν, = Πτώσιμος.

Πτωχολαζών, ὄνος (ὁ, ἡ, sɤrak-míndrɔ̌.
[πτωχός, ἀλαζών].

Πτωχεία ἡ), сѣрѣчiа чершѣторѣлѣ.
(vezī πτωχός). [mi

Πτωχεῖον (τὸ), = Πτωχολογέειον. [πτωχεύω].

Πτωχελένη (ή), (dɒne zɪç:) чершѣоаре
Еленѣ; (upin intind:) кєрвѣ пєблїкѣ. [πτω-
χος, Ἑλένη].

Πτωχεύω, viit. -εύσω, чернѣюрескѣ.
 «Δαῖτα πτωχεύειν». Om: «Πτωχεύει δὲ φί-
 λους πάντας». Trn: (ši fьrъ kazъ). "Α-

πεινασκει αὐτὰς (τὰς Κελτικὰς κύνας) τοῖς ἀ-
νὰ τὰς ὁδοὺς πτωχεύουσι· καὶ γὰρ φωνὴ αὐ-
ταῖς γοερά τε καὶ ἔλκερινή ἐστίν». Αρ: [πτω-
χός]. [de unde

Πτωχή (ή), Ion: *in* λοκῶ de πτωχεία.

Πτωχίζω, viit: -ίτω, adskš ne čineva
în stape de чершторѣ, îl sъръческѣ. [ші

Πρωχιδος, ἡ, ἐν, kavenitš xni sʹrakš
чершторѣ. [wi

Πτωχίστερος, α, ον. (par:) in lokž de
πτωχότερος, κοιναρ: ал лѣи пτωχός.

Πτωχοδοχεῖον (τὸ), kasъ priimitoare (хрѣ-
nitoare) de sѣraci [πτωχός, δέχομαι].

Πτωχόμενος, ó, ἡ), indeminalikš, iskš-sitš ла черашторипе. [πτωχός, μούσα].

Πτωχευούσας (ὁ, ἡ), sʔrak-bogatʃ, (ad:) bogatʃ, kape din ksmaliŋie tʔiʃeste ka sʔnʃ tʃerʃtʔorʃ; saʃ sʔrakʃ, kape din mɪndʔie se apatʃ de bogatʃ, sʔrak-mɪndʔrʃ. [πτωχός, πλούσιος].

Πτωχός, ὃ, ον, [πτώσω] (dsne ziv:) vhsdšitš de fpiḱṣ, sfiitš, saš sfiuqosš; (de dsne oviu: sṣpakš čerpištopš (npiu xpm: deosevitš de pēnēs). •Πτωχοῦ μὲν βίος ἤνῃ μὴδὲν ἔχοντα, τοῦ δὲ πένητος ἤνῃ φοιδομένην καὶ τοῖς ἔργοις προσέχοντα περιγίνεσθαι δ' αὐτῷ μὴδὲν, μὴ μὲν τοι μὴδ' ἐπιλείπειν. Apsitf: «Προσαίτεῖν ὥσπερ τοὺς πτωχοὺς, ἰκετεύοντα καὶ δεόμενον προσδύναται». Ksn: «Πρὸς Διὸς εἶδόν ἄπαντες ἕξινόι τε πτωχοὶ τε». Od: Z. (mi fir:) «Πτωχὸς τὰς φρένας (τῷ πνεύματι)». Tim: mi Skp: 2) (rap mi noct. in loḱḱ de πτωχικός). «Πτωχῇ δι-αίτῃ». Sof:

Πτωχοσφειον (τὸ), stavialimintš, xnde
se xiznesk s'bračl. [mi]

Πτωχοτροφέω ὦ, viit: --ήσω. χρηνηςκῆ
(κακῆ) στραχί. mi

Πτωχευοφίλ (ή), χρεώρε (κώταρε) de
сѣрачї [din

Πτωχοτρόφος (ὁ, ἡ), χρηνitorǵ (κῆδτε-
torǵ) de sbraci. πτωχος, τρέφω].

Πύαλος ἡ), Επερρ: ἦν λοκῆ de πύελος.

Πυκνεψία (ή), so ing: θυσιᾶ, ἐορτῇ) sað
(maī oaiy: ..

Πρωτεύψια (πρ), (se ing: *lept*) Hianensia,
o scribitoare a Atenenilor în cinstea lui
Διουλιού, în care se ținea sobor mîntuitor
deosebi, mi se mîntuie în nomeniprea lui
Teseū. [πρᾶντα, ἔψω]. [de unde

Πατριάρχης, ὡς (ὁ), а patria лѣтъ а
Ateneniilor (15 Октомврие — 15 Ноем-
врие), în care se servea Pianensiile.

2) next: *διδί...*

Πυθαϊστής, οὐ (δ), чед че чере проο-
роchie ла Delphi.

Πυθαύλης, ου (δ), kintztorð кх fæperzл
de apia nsmitz Pitikъ; sað læntztorð кх
fæperzл ла sepъtoapea Pitiiлop. [Πυθῶ,
αὐλὸς].

Πυθεδῶν, ὄνος (ή), пstreжне, = Σηπεδῶν.
[πύθω].

Πυθειον (τὸ), opakoлzл de ла Delphi in
Pito. [Πυθῶ].

Πυθέσθαι, nex: 2: de inf: ал лѣ πυνθά-
νομαι.

Πύθεσκε, poet: Ion: in локѣ de эпуθε,
prel: ал лѣ пύθω.

Πύθεу, Dor: in локѣ de пύθου, nex: de
porzпч: ал лѣ πυνθάνομαι.

Πύθια (ή), mi Πύθια (τὰ), vezī Πύθιος

Πυθιάζω, viit: -άσω, intszindz mъ pro-
opocesкъ ка Pitia. [din

Πυθιάς, ἄδος (ή), (partik:) fem: ал лѣ
Пύθιος. (de xnde || szbst:) = Πυθία. 2) кр-
szл de fie-kape пъtprime de anī, in kape
se sepъað Pitiiлe. 3) sepъtoapea, mi læ-
ntele Pitiiлop. [Πύθιος].

Πυθικός, ή, ὄν, = Πύθιος. «Πυθικοί ἀγῶ-
νες». = τὰ Πύθια. «Τὸ Πυθικὸν αὐλεῖν». Aks:
apia nsmitz Pitikъ. [Πυθῶ].

Πυθιονίκη (ή), vipsingъ in læntele Pi-
tiche. [mi

Πυθιονίχης, ου (δ), vipsitorð in læntele
Pitiche. [mi

Πυθιονίκος (δ, ή), = Πυθιονίχης; sað a-
tinъtorð de vipsingъ in læntele Pitiche.
[πύθιος, νίκη].

Πύθιος, α, ον, кxvenitð, sað fækztð ла
Pito (ла Delphi). «Ἀπύλλων—». proopoci-
torð mi adopað ла Pito. || «Πύθιοι». Ep:
mi Ksn: (se nsmiað in Snapta) чеi pin-
dxiгi a se tpimite snpe intpevapea o-
pakoлzлxi de ла Delphi nentpъ tpevi пx
vliche. || «Πύθια». preotiga, sað proopoci-
ga de ла opakoлzл din Delphi. || «Πύθια
(τὰ) (se inq: iερά, sað ἀγωνίσματα),,. læ-
ntele, че in fie-kape natpъ anī se sep-
bað in Delphi. (de xnde) «Νικᾶν Πύθια».
Aks: a vipsi in læntele Pitiche. «Τὰ Πύθια
αὐλεῖν», Aks: a kinta кх fæperzл apia Pi-
tikъ. [Πυθῶ]. [de xnde

Πυθῶν, ὄνος (δ), xñð felð de plantz
чepoasъ.

Πυθμενέω -ῶ, viit: -ήσω, (apitm:) amð
pъdъinaлzл með nsmъpъ. [mi

Πυθμενικός, ή, ὄν, (mi adv:) -ιχώς, кx-
venitð ла pъdъina xñði nsmъpъ, = 'P:-
ζικός. [mi

Πυθμένιον (τὸ), dim: ал лѣ пύμην. [mi
Πυθμενέθεν, adv: din pъdъinъ, din te-
melii, din fændð. [din

Πυθμήν, ἑνος (δ), [βυθός, sað βαθμός]
чеa mai de жos parte a op кърzia лxкpъ,
fændð, pъdъinъ, sað temelie. «Θαλάσσης
(«Ποτηρίου)—». Sol: At: (mi fir:) «Κακῶν—». Orf:
mъxime nenzmъpatъ. (mi кх prep:
in felð de adv:). «Ἐκ πυθμένων». = Πυ-
θμενέθεν,, «Χθόνα δ' ἐκ πυθμένων αὐταῖς ῥί-
ζαις κραδαίνει,,. Esxл: «Πύλας ἐνῆλατ', ἐκ
δὲ πυθμένων ἔκλινε κλῆθρα». Sof: 2) тzлпina
чеa de linnъ pъdъina kopaxizлxi (vezī
mi пpémovon); (in pen:) тzлпinъ, pъdъinъ;
(apop: mi fir:) opiqinъ de neamð, (Fpang:)
souche. «Ἐλαίης («Δρυός)—». Om: mi Fot:
«Σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθ-
μήν». Esxл: (mi fir:) «Ὀρεος —». Ap:
3) (apitm:) inчenъtorzл nsmъpъ, sað pъ-
dъinъ de alte nъmepe; (de xnde in mъ-
sikъ) distanga tonspillop, kape se la de
basð. «Πυθμήν ἐπίτροτος». Plt: pъdъinaлð
nsmъpъ koppinъtorð mi de a tpeia nap-
te a sa.

Πυθόθεν, adv: de ла Pito, sað de ла
Delphi. [mi

Πυθοῖ, mi (poet:) Πυθοῖδε, adv: in Pito,
sað ла Delphi. [Πυθῶ].

Πυθόκραντος (δ, ή), [Πυθῶ, κράινω] = Πυθό-
χρηστος.

Πυθοκτόνος (δ, ή), omopitorð de бala-
кpъл Pitonð. (enit: ал лѣ Apolonð). [Πύ-
θων, κτείνω].

Πυθόληπτος (δ, ή), insxlatð de Piteanxл
Apolonð, sað de snipitð proopocesкъ, =
Φοιβόληπτος. [Πυθῶ, λαμβάνω].

Πυθόμαντις, εως (δ, ή), proopokð insx-
latð de Piteanxл Apolonð. || «Ἑστία»—. Sof:
proopocesкxл tpinodð, sað лoksinga
Pitief. [Πυθῶ, μάντις].

Πυθόμενος (o skъrtð), η, ον, nex: 2:
de partъ: ал лѣ πυνθάνομαι. 2) (pap o
лxurð) pas: sað miж: prez: de nartъ:
лѣ пύθω.

Πυθέχρηστος (δ, ή), proopocitð (inкx-
viingatð ppiп proopocie) de opakoлzл de
ла Delphi. «Θυσία—». Aks: «Νέμοι πυθό-
χρηστοι». Ksn: лeпi intъpite de opakoлzл
de ла Delphi. [Πυθῶ, χράω].

Πύθω, viit: πύσω, [πύον] fakð a nstrezi;
(mi pas:) nstrezesкð. «Ὅστέα δὲ σφι περὶ
ῥινοῖο σαπίσης,,. пύθεται αἷη». Es: [de xnde

Πυθῶ, οὐς (ή), Pito, bekð nъme ла inчe-
nxtð ал bъtoasef kimmii, iap mai in xp-
mъ mi ал opaxzлxi Delphilop. [de xnde

Πυθῶδε, adv: poet: la (κῆτρε) Hito, la Deaffi. [mi]

Πυθῶθεν, adv: poet: in lokē de Pythō. [mi]

Πύθων, ωνος (ό), Pitonē, βαλαρρα de la Hito, pe kape 'la omopit Apolonē. 2) δα-
xē (meniē) insēfētorē de proopoi vor-
bitorē din minte (bezī ēγγαστρίμυθος). 3)
proopoiōtorē din insēfēarea lxi Pitonē,=
'Εγγαστρίμυθος. «Τοὺς ἐγγαστρίμυθους Εὐρυκλέ-
ας πάλαι, νῦν δὲ Πύθωνα προσαγορεύοιμε-
νους». Il:

Πυθών, ὦνος (ή), = Πυθώ. [de snde]

Πυθώναδε, adv: poet: = Πυθῶδε. [mi]

Πυθωνικός, ή, έν, Pitonikē, relatīvē kē
Hitonē; saē insēfēatē de dēxēl Pitonē,=
Μαντικὸς mi Πυθόληπτος. [mi]

Πυθωνισσα, ης (ή), fem: al lxi Πύθων,
femeē insēfēatē de proopoiōtorēl dēxēl al
lxi Pitonē, = 'Εγγαστρίμυθος. [mi]

Πυθωνέθεν, adv: poet: = Πυθῶθεν.

Πυθῶος, α, ον, = Πύθιος.

Πύκα [πύξ], adv: poet: in lokē de πυ-
κνά, des, saē indesat; kē grēmada; (prin
intind:) γεαντῆ; (fir:) kē skēmptate, saē
inrpi-kipe. «Σάκος πύκα ποιητοῖ». Il: Σ.
γεαντῆ fēkatē. (mi fir:) «Πύκα φρονέων». Om:
foapte ingeentē. (bezī mi πυκνός). [de snde]

Πυκάω, viit: -άσω, indesezē, fakē čeva
tape mi γεαντῆ; akonepē bine (des),
inrprakt; (prin intind:) askēnzē, smēpeskē;
inlēsēskē; inkizē n' inrprekē: konslēsē
čeva bine, inpodēsēskē, rēteskē. «Φάρε
νέκυν πυκάσας». Il: Ω. «Νερέλη πυκάσας
έαυτήν». Om: «Πέδιλα πύλοις έντροθε πυκάσας». Es:
«Πρὶν σφῶιν Ιούλους άνθῆσαι, πυκάσαι
τε γένυν λάχνη». Od: Λ. «Καὶ δῶμα πάκτου
... πύκαζε θάσσον». Sof: inkide. «Έντός (τῆς
νεώς) πυκάζοιεν σφέας αὐτοὺς». Od: Μ: (mi
fir:) «Έκτορα δ' ἄχος πύκασε φρένας». Il:
Θ. 'I a akonepit ('I a konlēmīt) mīxničī-
šnea sēfēatē. (mi nestp: saē el:) «Συ-
στήσασθε έορτήν έν τοῖς πυκάζουσιν έως τῶν
κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου». Skp: in rēmē-
ditele keptē, saē in indēsigiī oamenī.
(mi mīk:) «Τόξον εὖ πυκάξου». Esx: inar-
meazē te, rētemē-te. «Στεφάνους κεφαλάς
πυκάζώμεθα». Enrp: (mi nas:) «Στέφμασι
πυκάσθεις». Ep: «Άρματα χρυσῶ πεπυκα-
σμένα κασιτέρῳ τε». Il: «Ράξεν πεπυκα-
σμένος ὄμους». Od: Χ: «Όρει πεπυκασμένῳ
ὀλέεντι». Ep: (mi fir:) «Μάλα γάρ τε νόον
πεπυκασμένος έστίν». Es: este sdpravēnē la
mintē. [bezī mi πυκινός]. [de snde]

Πύκασμα (τό), = Πύκνωμα; (prin intind:)

podavē, xāinē; saē indesitē pamēpt de
kopachē. [mi]

Πυκασμός (ή), = Πύκνωμα; (prin intind:)
akonepēmītē; rētealē.

Πυκμήδης, εος saē έος (ό, ή,) poet:
[πύκα, μῆδος] чel kē γεανтῆ mintē, in-
geentē, = Πυκινέφρων.

Πυκνά, adv: poet: bezī πυκινός.

Πυκνόθριξ, ότριχος (ό, ή), poet: in lo-
kē de πυκνόθριξ, desē in pēpē. [πυκνός, θρίξ].

Πυκνοκίνητος (ό, ή), des mīmkatē, nelī-
nīmītē. [πυκινός, κινέομαι].

Πυκνόρριξος (ό, ή), Ion: poet: = Πυκνόρ-
ρίξος. [πυκινός, ρίξω].

Πυκνός ή, έν, Ion: poet: in lokē de πυ-
κνός. || (nest:) Πυκνί, mi (im:) Πυκνί, adv:

in lokē de πυκνός, des; prea mēat; γεαν-
τῆ, (pron: mi fir:) soaid; (fir:) ingeie-
nēste; kē memtēskē; eksart, kē inrpi-
kipe. «Πυκνόν ἀχέων». Od: Λ. ppozav,
foapte mēat. «Πυκνά φρονέων». Od: I. fo-
apte ingeentē. (bezī mi πύκα, mi πυκνός).

Πυκινόφρων, ονος (ό, ή), sdpravēnē la mīn-
mī, prea ingeentē. [πυκινός, φρήν].

Πυκνός, adv: poet: in lokē de πυκνός.
«Θύραι (Σανίδες) πυκνῶς ἀραρυῖαι». Om:
(mi prin intind:) «Πυκνῶς ἀλάττηται». Om:
rpeē, prea mēat. (mi fir:) «Πυκνῶς ὑπο-
θήσεται». Il: Φ. kē mintē, bine rīndit.
[bezī πυκινός].

Πυκνάω, viit: -άσω, ras: in lokē de πυ-
κνώω. [mi]

Πυκνάεις, adv: des, de mēate opī. [πυ-
κνός].

Πυκνάριων, ονος (ό, ή), poet: [πυκνός,
άρω] γεανтῆ, bine notpibitē, saē kom-
binatē.

Πυκνόδαστος (ό, ή), [πυκνός, βλαστός]
(botn:) чel чe ape, saē skoate dese vlt-
stape.

Πυκνογόνατος (ό, ή), чel kē dese no-
dēpt (tpestie, mi чl:). [πυκνός],

Πυκνόδους, έδοντος (ό, ή), чel kē demī
dinmī. [πυκνός, έδούς].

Πυκνόθειρος (ό, ή), poet: desē mi mēatē
in pēpē. [πυκνός, έθειρα].

Πυκνόθριξ, -ότριχος (ό, ή), [πυκνός, θρίξ]
чel kē demī nepī, saē līnē.

Πυκνόκαρπος (ό, ή), desē in (inkēpkatē
de) podē. [πυκνός, καρπός].

Πυκνοκίνδυνος (ό, ή), [πυκνός, κίνδυνος]
чel чe des se nēne in pimekdīl.

Πυκνόκομος (ό, ή), desē in pēpē, saē
in frēnze. || (sēst:) Πυκνόκομον (τό), znē
felē de plantē. [πυκνός, κόμη].

Πυκνοπνεύματος (ό, ή, чед кс deasъ mi skapъ pesiflape, = Ασθματικός. [πυκνός, πνεύμα].

Πυκνόπορος (ό, ή, чед кс demī porī, sađ kanakapī. [πυκνός, πόρος].

Πυκνόπτερος (ό, ή, desđ in nene, sađ pīnī; (npin intind:) «Πυκνόπτεροι ἀηδόνες». Sof: kape sboapъ n' innpexap in mēlūime. [πυκνός, πτερόν].

Πυκνόρραξ, αγρός (ό, ή, desđ in epobone. «Σαφυλή —». Aks: [πυκνός, ράξ].

Πυκνόρριζος (ό, ή, чед кс desu (stšfoase) pēdūini. [πυκνός, ρίζα].

Πυκνόρρος, mi Πυκνόρρωξ, ωγρός (ό, ή, =Πυκνόρραξ [πυκνός, ρώξ].

Πυκνός, ή, όν, [πύκα, πυκινός] desđ, (inprot: de άραιός, papđ) stpīnsđ; (npin spm:) vīptosđ; (npin intind:) geapēnđ, sdpaβnđ; sađ eβtstđ; (de xnde) intšnekosđ, smeposđ; sađ mēatđ, mape; desđ, rptmē dītē knēl neste aatka; (fir: la noeyī) mintosđ, ingeantđ. «Θώρηξ —». Om: «Πυκνότατα δοκεῖ εἶναι: πύχος καὶ ἔβενος». Tsp: «Θάμνος. τοῦς οὗτ' άνεμος οὗτ' όμβρος περάσκει διαμπερές: ως άρα πυκνόν έφυν». Od: E. «Πυκνός σφυγμός». Med: iste vstaie de vlnъ. «Πυκναὶ φάλαγγες». Om: (mi in napa: «Οδόντες πυκνοὶ καὶ θαμέες». Od: M. (mi npin intind:) «Πυκνοὺς κευθμῶνας». Es: adinčī, intšnekoase. (de xnde fir:) «Πυκνόν άγρος». Ia: II. intšnekoasъ (bezī mi mēlas), sađ mape, ppozavъ; (mi fir:) «Πυκναὶ φρένες». Om: «Πυκνός νόσος». sdpaβnъ minte. «Πυκνή βουλή (έρετηή)». Om: ingeantъ. «Πυκνόν έπος». Om: bine rīn dītē porbъ. «Πυκνά μήδεα». Ia: Ω. (aceasta se eksnlikъ de Ksn: npin sorά βουλεύματα. Osnpūđ, H'. 30). (in mss:) «Τόνοι πυκνοί». (inprot: de άπυκνός). || (next:) Πυκνόν, mi (im:) Πυκνά, adv: in lokđ de πυκνός, des, knēl neste aatka; foapte mēat «Πήρη πυκνά ρωγαλέη». Od: N. foapte pēntъ.

Πυκνός, At: pen: aī xđī pnyđ.

Πυκνόσαρκος (ό, ή, чед кс kapnē inde-satъ, tape (nietpoasъ). πυκνός, σάρξ].

Πυκνοσπορέω-ō, viit: -ήσω, semъnđ des [din

Πυκνόσπορος (ό, ή, (napoks:) semъnъ-topđ, (mi npinapoks:) semъnatđ des [πυκνός, σπείρω

Πυκνόστημος (ό, ή, чед кс dese ige. [πυκνός, στήμα].

Πυκνόστικτος (ό, ή, чед кс dese nika-tspī, sđđ nīkъmle. [πυκνός, στίζω.

Πυκνόστυλος (ό, ή, чед кс demī stīanī.

[πυκνός, στύλος].

Πυκνότης (ή, desime; (npin intind:) rpeztate; (fir:) ingeantъsne. «Εἴ σοι πυκνότης ένεστιν εν τῷ τρόπῳ». Apstf: [πυκνός].

Πυκνόθαλμος (ό, ή, чед кс okī (npin: mi fir: desupe nlanco) demī. [πυκνός, όφθαλμός].

Πυκνόφυλλος (ό, ή, чед кс dese frēn-ze (stšfosđ). [πυκνός, φύλλον].

Πυκνώ-ō, viit: -ώσω, indesezđ qeba; stpīnrđ tape sna zīnrъ alta; inbīptomezđ; stpīnrđ la knđ lokđ. «Πάντα τρόπον σκυτὸν τρέφει πυκνώσας». Apstf: stpīnъe 'mī min-ūile. (mi nas:) «Ο σίδηρος εν τῷ πυρὶ μαλασσόμενος υπό τοῦ ψυχροῦ πυκνοῦται». Ia: «Στήχους άμα τῷ πνεύματι πυκνοῦμένο προ-φερόμενον». Ia: intp' o pesiflape. 2) fakđ (penetъ) qeba des; inmēlūesкđ. [de xnde

Πύκνωμα (τό), op ye se face (se penetъ) des; (naptik: in mss:) ssnete penezi tpeī natps knete neste aateze. 2) akpъ indesats, stpīnsđ. 3) op ye kontpibšteme la indesape, sađ stpīnъepe (kokolomitspъ); akoperъmintđ, inepъkъminte. «Πέ-πεται βαρβάροις καὶ πυκνώμασιν». Esxla:

Πύκνωс, adv: des; (npin intind:) adesea. [πυκνός].

Πύκνωσις, εως (ή), indesipe, sađ inde-sape, stpīnъepe. «Πύκνωσις φάλαγγος έστιν, όταν εἴς άραιωτέρων ελάττωα τὰ διαστήματα ποιήσας πυκνώσῃ». Takt: [mi

Πυκνωτικός, ή, όν, kontpibšitopđ la ind-esipe; (npin: med:) stpīnrъtopđ de po-pit trēnsxđī. [πυκνώω].

Πύκνος, ή, όν, apx: in lokđ de πυκνός. (de xnde lakon: sšnpa: πυκνότατος)

Πυκταλίζω, viit: -ίζω, poet: in lokđ de πυκτεύω (Anakp: in Fot:).

Πυκτέιον (τό, lokka, xnde se denpind (se xntъ) riontamii. 2) lokđ (dsanđ, skpins), xnde se nъspleazъ xiptīl stpīnъe, indoite (bezī πυκτέιον) [mi

Πύκτευσις, εως (ή), riontsipe, =Πυγμα-χία. [mi

Πυκτεύτης, οῦ (ό), riontsitopđ, xntъto-pđ kс riontsa, =Πυγμαχός.

Πυκτεύω, viit: -εύω, mъ xntđ kс rion-tsa, =Πυγμαχέω; (in pen:) mъ xntđ. [din

Πύκτης ου (ό), [πύξ] xntъtopđ kс rion-tsa, =Πυγμαχός. «Πόλεμος πύκτης». Axc: =Πυγμαχία. [de xnde

Πυκτικός, ή, όν, kape ape de obšektđ riontsipea; sađ kēbъnīđ, inšmitđ rionta-šxaxđ «Τέχνη πυκτική», de riontsipe.

Πυκτίον (τό), = Πυκτίον.

Πυλτίς, (ἰός (ή), znē foaḥ de animală neknošskitš inkē, (dšne znii) kastopḥ. 2) în lokḥ de πυλτίς, = πυλτίον, pinakidn, saḥ tablē de skpīs saḥ zkrpēvit.

Πυλτομαχέω -ω, viit: -ήσω, = Πυλτοῦω. [πύλτης, μάχη].

Πυλτός, ή, ὄν, = Πυλτός.

Πυλτοσύνη (ή), meštemēgēl iōntamē-lai, = Πυλμαχία. [πύλτης].

Πυλτοχόρας, ου (ό), [Πύλα, ἀγορά] znēl din doī tpimiūi penpesintangī din par-tea fie-kpēḥia din opawezē Elinemī, kīte aveāḥ botḥ in adsnapea Amfiktionikḥ (dš-ne zīc: vorpitopḥ) la Hile, saḥ Termonile. (chel-l-aalḥ se nēmiā 'Termonēhion). [de znē]

Πυλτοχόρεω -ω, viit: -ήσω, sintḥ tpimi-sḥ la Amfiktionika adsnape ka Πυλτοχόρας.

Πύλα (ή), (se inq: σύνδεσ) adsnapea Amfiktionior, ce se komplekta toamna la Hile (Termonile); mi «Πύλα ἐξρι-νή». Iks: aveea ce se komplekta nrimē-bapa la Deafī. 2) drentē de a tpimite denstagi, saḥ de a aveā botḥ in aveb adsnape, (alt:) Ἀμφικτυονία. 3) lokēl, znē se komplekta aveā adsnape. 4) koukkr-uepea, mi sromotēl chelop ce fēpḥ trea-vḥ se adsnāḥ akolo (ka la znē vīnchḥ) (bezī πυλακτοή); (de znē) = Τερατεία, Ψευδοτογία. «Μύθων ἀποθάνων πύλα». Π.: [mi]

Πύλα (τά), (se inq: ἱερὰ) kpēḥfa, ce se sēvīpīa de Amfiktionī in uinstea Che-peseī Amfiktionide. [Πύλα]. [de znē]

Πυλακός, ή, ὄν, = (mai kopēk:) Πυλακός. [mi]

Πυλακτοή, ου (ό), chel ce nentpḥ kē-piositate saḥ mapiatanie mēpuea la adsnapea de la Termonile; (de znē in men:) mapiatanḥ, inweḥtopḥ, ēpfitopḥ, mi qī: [mi]

Πυλακός, ή, ὄν, kēvenitḥ la adsnapea de la Hile. «Ὁχλαγωγία» — Π.: ēpfitp-ere adsnagiop okolo fēpḥ nīn o treavḥ.

Πύλας, α, ον, kēvenitḥ la porḡī, saḥ nēḥḥ dīnaintea porḡiōp, (naptis:) al Termonileop. (de znē || sēst:) Πύλα (bezī zīc:). [πύλη, saḥ Πύλα].

Πυλακτοῦς (ό), kom: sēpḥ: al ai...

Πυλακτοή, ου (ό), = Πυλακτοή.

Πύλας, ου (ό), mi Πύλας, saḥ Πύλας, (ἰός (ή), nēzitopḥ al porḡiōp opawēzī (enit: al Minepēf). [πύλη].

Πυλαμάχος (ό, ή), poet: chel ce se vate dīnaintea porḡiōp, saḥ atakḥ porḡiē

vpe znēi chetpī. [πύλη, μάχη].

Πύλας, ου (ό), poet: [πύλη, ἄρω] ka-re ape porḡī ēine komēinate, inkise.

Πύλας (ό), mi Πύλας, (ἰός (ή), = Πύλας. «Ἀγορά» —. Sof: = Πύλας.

Πυλωρός (ό, ή), poet: Eol: in lokḥ de πυλωρός.

Πυλών, ὄνος (ό), Ion: in lokḥ de πυλών. 2) [πύλον=φύλλον] Iak: kēpnā hē-neī. [din]

Πύλη (ή), [ῥύω] noaptḥ de chetate, saḥ de tempiḥ, (in men:) de op ce kēpēditp. «Πύλα: ἄδου». Om: mi Skp: (in pēpifp:) in lokḥ de ἄδης, Iadḥ; (obīc: la im:) kanatēle porḡī. «Ὀλέγον τι πρᾶξιόν τε» τῇ ἐτέρῃ πύλῃ. Ep: (fir: in men:) lo-kḥ de trechere saḥ intrape. «Ἀναπαύ-σας τῆς Πελοποννήσου τὰς πύλας». Ksn: (znep-ori) tēpḥ de pḥ; (upīnch:) stpimḥ trekḥ-toape n' inḥpe mēnḡi; (mai kē oseḥipe in Eiaḥa) stpimtoapea d' inḥpe Tesaiia mi Fouida, Termonilele. «Τὴν μὲν οὖν πάρο-δον Πύλας καλοῦσι καὶ Θερμοπύλας ἔστι γὰρ καὶ Θερμὰ πλησίον ὕδατα». Stp:

Πυληγενής, ἴος (ό, ή), poet: nēskēḥ la Pilo. [Πύλας, γένω = γίνωμαι].

Πυληγόρας, ου (ό), Ion: in lokḥ de πυληγόρας.

Πυληδόκος (ό, ή), poet: [πύλη, δέχομαι] = Πυλωρός.

Πύλας, α, ον, chel dtn Pilo. [Πύλας].

Πύλας, (ἰός (ή), dim: al ai πύλη, noptiḡḥ.

Πυλακτοή, ἴος (ό, ή), chel in fēḥ saḥ formḥ de noaptḥ. [πύλη, εἶδος].

Πυλάθεν, adv: poet: de la Pilo. [Πύλας].

Πυλογενής, ἴος (ό, ή), poet: = Πυληγενής.

Πύλονδε, adv: poet: la (kēḥpe) Pilo. [Πύλας].

Πύλας (ή, mi mai dōs ό), poet: (pap, mi ind:) in lokḥ de πύλη. || (obīc:) Pilo (nšme lok: de opawḥ in Mesenia Hēlo-nonesēlē, patria ai Nestopḥ).

Πυλωρός (ό, ή), = Πυλωρός.

Πυλωρός (ό, ή), [πύλη, ἔχω] chel ce ape saḥ nēzēḥte porḡī.

Πυλώ -ω, viit: -ώσω, nēḥ (inkizḥ kē) porḡī. [πύλη]. [de znē]

Πύλωμα (τό), poet: in lokḥ de πύλη, inkidepe kē porḡī.

Πύλων, ὄνος (ό), mēpḥ: al ai πύλη, noaptḥ mare; (upīnch:) mēpēḡḥ proniēḥ, (Fpang:) portail, porche, vestibule. «Πύλων τετραθύρος». At: «Ποιεῖσθαι δὲ καὶ τὸ καθ' ἡμέραν τὴν διαίταν ἐπὶ τῶν πυλῶνων». Παν: «Πύλοι: ἔωθεν ἐπὶ τῶν πυλῶνων παρεῖται»

κατακν, τὴν πρόσοδον αὐτοῦ περιμένοντες». Λαχ:

Πυλωρέω -ῶ, viit: -ήσω, sintš portapř, pčzeskš porpičie. [wi]

Πυλώριον (τὸ), κτςμα portapřxi de zintř poapř. [din]

Πυλωρὸς (ὁ, ἡ), [πύλη, ὥρα] pčzitorř de poapř, portapř. || (antm): rpa cea de jos a stomaxxi, pčn kape emind xpna dšne mistřipe se strpmxtř in mape.

Πυματηγόρος (ὁ, ἡ), poet: чel чe vor-veute mař in xpmtř; kape zice nšmař sřpmitř ziceti. «Ἰχὼ—». Γρr: [πύμα-τος, ἀγορά].

Πύματος, ἡ, ον, poet: чel mař din xpmtř, din mapřine. «Πύματις παρ' Αἰθιόπες-σι». Τкр: лa mřpiniče Etionieř. «Ἀνδρῶν ἐνὶ πρώτοις καὶ πύματος καὶ μέσος». Τкр: (mi timn): «Πύματις ἐπὶ νυκτὸς». Om: ne лa sřpmitř nonpiř. || (nest): «Πύμα-τον, mi Πύματx, adv: in sřpmitř, mař in xpmtř de toate. «Ὑστατx καὶ πύματx». Om: [in afin: кx πυμῆν].

Πύδαξ, ακος (ὁ), [βυθός, βένθος] = Πυ-θυήν, fšndř, mi (šne-opř) řitř (de vasř); (de šnde poet) minerpł kegitřxi, sař sa-bieř (Sof:).

Πυθάνομαι, [πύθω, ka din cea pčn mi-rosř kčstape mi aflape, ppekřm zicem, řař mipořř in lokř de mtipe, aflx] viit: пeуcтoмaи, mi pap пeуcтoмaи, (nex: eпyтoмeн, tpe: de кx: пeпyсmaи, mi posit: пeу-cteoн) чepчetezř (intpeřř), ka sř aflx; (pčn intind:): aflx (pčnч: din aszite), mř domipenř; (poet: in čen:): aszř; (pčn in-ting:): simuř (кx ak: dip: mi čen: sař sintř: sař is upen: indip:). «Πυθόμενος τὸν περὶ τὴν Ἀττικὴν πόλεμον». Iskr: «Εἰ μὲν αὐτὸν αὐ-τῇ οὐ γινώσκεις, σὺ δὲ παρὰ Ἀτόσης πύθου». Ep: «Πύθου παρ' αὐτῶν διὰ τί». Esx: «Δυν-θανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτη». Od: N. akřam desne... «Πηλῆος οὐτὶ πέπυσμαι». Om: n' amř ničř o mtipe. «Ἐξιστορήσαντες αὐτοὺς, τὰ ἐβούλοντο πυθέσθαι ἀπὸ τῆς στρα-τιῆς». Ep: «Προδοχᾶς ἐμοῦ τι πeуceиσθaи: пāpч»; Esx.л: «Тῆδε δέωκε, καὶ τὸν ἄνδρα πυθάνου τῶν ἐδοιπόρων ἀπάντων». Apstř: «Βραχέx σου πυθέσθαι βούλομαι». Apstř: (mi desne neřnsřxi): «Таῦτα πυθάνονται παρὰ Περσῶν». Ep: (mi кx partx: indip:). «Πυθα-νόμηναι τὴν στρατιὴν ἐπιπλέουσιν». Ep: «Ὡς ἐπύθοντο τῆς Πύλου κατειλημμένης». Třч: (mi in anal: opičemte). «Πυθόμενος, τίνων ἦν γονέων». H.л: (mi abso.л:): «Ὡς ἐγὼ πυθάνομαι». Dm: (mi simu: in lokř de akřow, akřř, pčvenř ueva pčn akřř).

«Οὐδ' ἔχνηx τοῖο (τοῦ ἐλέφαντος) φρασθῆναι θυ-νάμην, οὐδ' ὠρυθμοῖο πυθέσθαι». Τкр: (de šnde pčn intind:): in lokř de akřow, simuř, pčvenř. «Πυθέσθην ἡνίοχοιο πeсoн-тоc. Л: P.

Πύξ, [πύσσω] adv: кx mřna inkisř, strřn-sř, řkčtř pčmnř. «Πύξ τοὺς δακτύλους ἔχει» Iskr: «Πύξ διατεινόμενος». Τкр: 2) (obič:): кx pčmnř, кx řiontř (de šnde Enř.л: box). «Πύξ παῖω (πατάσσω)». Aks: batř кx pčmnř, кx řiontř. «Πύξ μάχομαι». Om: = Πyмaчeω. «Πύξ ἀγαθὸς Πολυδεύκης». Л: Г. vřnř řiontř. «H" пýç, ἡ ἐ πā-λη». Od: Θ.

Πύξ, πυγὸς (ἡ), pap in lokř de πυγῆ. Πyçáкaнθa, ἡς (ἡ), šnř felř de mepřwo-řř (čimipřř) řimnosř, (a.л:): λύκιον. (veřř mi řáμνος). [пýçoc, áкaнθa].

Πyçeωн, ὄνος (ὁ), = Πyçeωн.

Πyçeиdиoн (τὸ), dim: a.л лxi пyçиoн

Πyçeиçω, viit: —çω, amř faga mepřwo-řxi, batř in řalvenř ka čimipř. [mi]

Πyçиeтoc, α, ον, mi

Πyçиeтoc, ἡ, ον, řkčtř din mepřwo-řř, de čimipř; (pčn intind:): in faga čimi-uirxi. [mi]

Πyçиoн (τὸ), skindřpř (ninakidř de skpis) de čimipř. «Πyçиx λeиnч». Skp: лeичie лeиř. (pčnч: dim: a.л лxi..

Πyçиç, içoc (ἡ), (se iny: θήκη) kctie, sař teakř de lemnř de čimipř; (in čen:): kctie. [Πyçoc].

Πyçoγpάφeω—ῶ, viit: —ήσω, skpiř ne ninakidř de čimipř. [пýçoc, γpάφω].

Πyçoeиdής, eoc (ὁ, ἡ), asemenea (de fe-лx) čimipřxi. [пýçoc, eиdoc].

Πýçoc (ἡ), [пýкa] šnř felř de коптче-лx nevestekitř кx nea vřptosř řлbиopř lemnř, mepřwo-řř, (třч:): čimipř.

Πyçoфopoc (ὁ, ἡ), (pčnч: lokř) prod-кčtopř de mxił mepřwo-řř. [пýçoc, фepω].

Πyçōdής, eoc (ὁ, ἡ) = Πyçoeиdής. 2) п.л-нř de mepřwo-řř. [mi]

Πyçōн, ὄνος (ὁ), пdčpe de mepřwo-řř, sař čimipři. [пýçoc].

Πyçeиdής, eoc (ὁ, ἡ), чel in felřл пepo-лxi, sař п.лнř pe пepoиř. [пýoн, eиdoc].

Πýoн (τὸ), [пýoc] пepoиř, sař řinče п-tpedř.

Πyçoпeω—ῶ, viit: —ήσω, řkč sř se in-пepoиeze, sř koakř. [din]

Πyçoпeиc (ὁ, ἡ), kopтpечитopř a se in пepoиa, a koачe o пaнe. [пýoн, пeиc].

Πyçōpēω—ῶ, viit: —ήσω, кepмe din mine (ckoмř) пepoиř. [mi]

Πυρόρροια (ή), κερμερε de πρροϊθ (de avi se vede depivatθ mi pom: πρροϊθ). [din Πυρόρρος-ους (ό, ή), din kape κερμε (kape skoate) πρροϊθ. [πρρον, ροή].

Πύρος, εος -ους (τό), mi Πύρος, mi Πύρος (ό), [in afin: κς πύρος = πύων] чед dntiū lante dšne nashere, kolastpъ, = Πρωτόγαλα. 2) = Πύον, πρροϊθ.

Πυουλκός (ό, ή), [πρρον, ελκως] trъгъторъ de πρροϊθ, saθ folositorъ la aчeasta.

Πύω -ω, viit: -ώσω, = Πυροποιέω, inπpо-ιeзъ [πρρον]

Πυπάζω, = Πυππάζω.

Πύπαξ, = Πύππαξ.

Πυππάζω, viit: -άσω, stpигъ (prinч: лъ-дiнд saθ admipind ne чineва) пύππαξ. (bezī mi ποππύζω). [din

Πύππαξ, [imit:] adv: saθ intepiek: admip: = Παπα! (ka al nostpъ) bravo! (bezī mi βομβάζ).

Πύρ, πυρός (τό), (im: τὰ πυρά) fokθ (pronp: mi fir); (prin intind:) mare κъл-дъpъ. «Πύρ δρύνον». Tкp: de lemne de steжapъ. «Πύρ Διός». Ecp: trъsnetъ. «Πυρί διδόναι τι». Ep: a apъuka in fokθ. «Εν πυρί δε βουλαί γενέσται». L: B. apzъ лe fokθ. «Εγώ γούν μετ' αὐτοῦ καὶ διὰ πυρός ιοήν». Ksn: (de xnde fir) «Διήλθομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος» Skp: prin mъste prime-жdiū mi isnite. (im:) «Πυρά. Om: mi Ksn: (prinч:) fokθpиe, чe se anpind noantea in tabъpъ pentpъ пpеnазъ, saθ in inгeлe-чepe. «Εύλα πολλὰ λέγεςθε, ὡς κεν παννύ-χιοι καίωμεν πυρὰ πολλὰ, μήπως mi чл:». «L: Θ. [de xnde

Πυρά (ή), гръmadъ de лemne anpinse (prinч: pentpъ ardepe de trъnъ mortъ); (in чen:) mare fokθ. «Πυρὶν λαμπάδων ᾠ-ψαντες». Diod: 2) poet: (prin intind:) in лokъ de тάφος (Sof: Eлek: 901:). 3) = «Εστία aitarъ. «Ἰξε νῦν πυρὸς ἐπι (ικέτις)». Ecp.

Πυράγρα (ή), [пър, агра] klemtе pentpъ fokθ mi чл: [de xnde

Πυραγρίτης, ou (ό), poet: kape слъжеште de klemtе «Καρχίνος—». Eлгp:

Πυράζω, viit: -άσω, = Πυρεύω.

Πύραθος (ό), poet: in лokъ de σπύραθος.

Πυραιθεῖον (τό), temple al inkinъtopиop de fokθ. [пύραιθoi]

Πυραιθής, εος (ό, ή), [пър, аѠω] kape arde ka fokθ, infokatъ.

Πύραιθoi (οί), inkinъtopиi de fokθ in Hep-sia. [din

Πυράθω, poet: saθ грem: in лokъ de пър аѠω.

Πυράκωνθα, ης (ή), xиθ felъ de mъpъчine, чe podeste miчi boate pouиi ka fokθ, (Frang:) buisson ardent. [пър, аκωνθa].

Πυρακτέω -ω, viit: -ήσω, mi Πυρακτέω -ω, viit: -ώσω, apzъ чeвa in fokθ, ka съ se pomіaskъ, saθ съ se intъpiaskъ; (in чen:) infatъpeзъ, anpinzъ de totъ. [пyрaкъω]. [de xnde

Πυράκτωσις, εως (ή), pomipe de чeвa in fokθ, anpindepe de totъ.

Πυραλῆς, ἰδος (ή), pomie ka fokθ, po-mietikъ. «Ε'λαία—». Opis: || (ssbst:) xиθ felъ de nashere (кs чene pomietичe, saθ кs rіtъa pomъ) puxopіθ. (bezī mi пyръpълaς). [пyр]

Πυράμη (ή), [пyръс, аμη] сечepъ. 2) [пър, аμη] nлu: kopиe de лopap; saθ basъ de апъ pentpъ stinчepe de fokθpи. [de xnde

Πυραμητός (ό), сечepиmъ de rpіθ.

Πυραμιδικός, ή, ън, чel in formъ de ni-ramidъ. [mi

Πυραμιδών -ω, viit: -ώσω, formezъ чe-вa in felъ de pipamidъ. [mi

Πυραμικός, ή, ън, (miadv:) -иdъс, = Πy-рамидикός. [пyрамiς]

Πυράμιнос, η, ън, poet: in лokъ de пýpинос.

Πυραμῖς, ἰδος (ή), [пър, saθ пyръс, аμη, saθ Eпint; pip-amъ-e, pazъ de soape, saθ пepam, лokъ 'naltъ, saθ nixpam, ni-xapam, sfintъ лokъ] firъpъ meometpикъ кs basъ пъpatъ, askъиt in vіpф in kinъ, къ fie-kape лatъpъ formezъ trіshrіθ e-kiлатepалъ; клъditъpъ (prinч: mormintъ, saθ dšne aлuи marazie de rpіθ la Eпint; intp'ast-felъ de firъpъ, pipamidъ. 2) xиθ felъ de пpъжитъpъ. (bezī mi пyрамoς).

Πυραμοειδής, εος (ό, ή), чel in formъ de pipamidъ. [пyрамiς, eidos].

Πυραμοῦς, οὔτος (ό), [пyръс] in kонтpак: din пyрамoςиs (se inг: аpтoς), xиθ felъ de пpъжитъpъ, чe se da de ppeмi чelи чe sta nedopmitъ nиnъ dимeчaga лaвpe xиθ oспъгъ; (in чen:) = Пyлaкoς.

Πυραυγής, εος (ό, ή), лъчитopъ ka fokθ. [пър, аугή].

Πύραινον (τό), basъ de anpins fokθ inтp insъ, (Tкpч:) мангалъ. [mi

Πυράυστης, ou (ό), [пър, аѠω] fistape, чe se arde la лъmиnape; de xnde pron: «Πυράυστου μέρος». Esxl: чeа din nepozie. «Πυράυστου χαρά». Lks: чeа momentantъ mi кs xpмъpи de neipe.

Πυράφλεκτος (ό, ή), poet: (Bisep:) ne-apsъ de fokθ. [пър, афлектoς].

Πυρέλως, (έ), poet: asπίτιτορδ de fo-
κδ. [πύρ, βάλω].

Πυρρηδόν, adv: in feið, sað formz de
tspnð; (naptik:) in formz de ostmeaskz
falangz, (Franç:) en bataillon carré.
«Καί ῥ' ἔθελε ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν, ἀλλ' οὐ
δύνατο ἔσχειν γάρ πυρρηδόν ἀρηρότας». I. I. O.

Πυρρηρέω -ω, viit: -ήσω, inkiðz (çið in-
kisð) ne çineva, (wi nas:) sintð inkið in-
zntps in tspnspí, innpesopð, sintð in-
npesopatð. «Ὡς περὶ πόλιν πρὸς ἐχθρῶν σὺ-
μα πυρρηρούμεθα». Esx: [din

Πυρρηρέας, εος (έ, ή), [πύργος, ἄρω] in-
kisð, sað intpitð in tspnspí. 2) [πύργος,
ἄρω] intpatð in formz de tspnð. [de
ende

Πυρρηρέας, adv: 'naat, in formz de tspnð.

Πυρρίδιον (τό), dim: αλ λδὶ πυρρίδιον.

Πύργινος, η εν, αλ tspnðatð; (npin in-
tind:) αλ opawðatð. «Νέμματα πύργινος». Esx: α
λε opawðatð. [πύργος].

Πύργιον (τό), dim: αλ λδὶ πύργος, tsp-
nðatð.

Πυργισκίον (τό), dim: αλ λδὶ πυργισκίον.

Πυργίσκος (έ), dim: αλ λδὶ πύργος, tsp-
nðatð.

Πυργίσκιον (τό), dim: αλ λδὶ πυργίσκος.

Πυργίτης, ου (έ), wi πυργίτης, ιδος (ή),
de tspnð. «Στρουθός — ». Gal: kape wi
lache kðtðal p' in tspnspí. [πύργος].

Πυργόχαιρος, εως (ή), çetazðie intpitð
κz tspnspí. [πύργος, βάρης].

Πυργόχαιτος (έ), poet: [πύργος, δαίτω]
skpnztopð (npnztopð) de tspnspí (o-
pawz). «Πέλεμος — ». Esx: α

Πυργόδομος (έ, ή), ziditopð de tspnspí.
[πύργος, δέμος].

Πυργειδής, εος (έ, ή), çel in feið, sað
formz de tspnð. [πύργος, εἶδος].

Πυργόκερας, wi Πυργόκερατος (έ, ή), poet:
çel çe 'wi inazmz kopnð (se inazmz)
κα znð tspnð, = Ὑψίκερας. [πύργος, κέρας].

Πυργόμαχέω -ω, viit: -ήσω, batð kztpe,
sað din tspnð, (ad:) atakð, sað απτð
tspnð. [πύργος, μάχη].

Πυργοποιέω -ω, viit: -ήσω, fakð tspnspí,
sað tspnð. [wi

Πυργοποιός (ή), kztðipe de tspnð. [πύρ-
γος, ποιός].

Πύργος (έ), [in afin: κz πύργου] tsp-
nð de απτape; çetate, tzie; (fir:) skt-
nape, sað mintsipe, απτape. «Πόλιος ἦν
πύργος ὕψηλός». Od: Ζ. (wi fir: κz
nen). «Θανάτων πύργος». Sof: «Ἀγλάεις
πύργος αὐτῆς». Trk: 2) (in nen:) lokawð

'naatð (sað naptea kasei çea cmitz mai
afara) in feið de tspnð. «Ἀνθρωπός τις
ἐρύταυσεν ἀμπελῶνα, καὶ ὠρύξεν ἐν αὐτῷ λι-
γόν, καὶ ὠκοδόμησεν πύργον». Skp: «Αἱ μὲν
ἄλλαι θεράπαιναν ἐν τῷ πύργῳ ἦσαν, οὐκ
διατίθενται». Dm: 3) znð feið de pessoi-
skz maminz in formz de tspnð. 4) çea-
tð de oaste amezatð in firzps eksakt
pztatð, sað mai zntz de doz latape,
(Franç:) bataillon carré. (vezí mi plivð:-
en). 5) basð, intpz kape amestekð k-
bele, kind le arnkað, (Franç:) cornet.

Πυργοσκάφος (έ, ή), poet: szpnztopð, sað
skpnztopð de tspnspí, sað de zidspí de
çetazð. [πύργος, σκάφος].

Πυργόσχος (έ), nodz de skndspí, ne
kape se supikintð tspnspize pessoiçte-
lor kopzbið. [πύργος, ἔχω].

Πυργοφορέω -ω, viit: -ήσω, portð (çið)
tspnð. [din

Πυργοφόρος (έ, ή), npzttopð, sað çii-
topz de tspnð. [πύργος, φέρω].

Πυργοφύλαξ, ακος (έ, ή), pzitopð de
tspnð, sað çetate. [πύργος, φύλαξ].

Πυργόω -ω, viit: ὠσω, intpeskð κz tsp-
nspí; zideskð, inazmð; (wi nas:) mz m-
peçezð, mz mindpeskð, mz inrimfezð.

«X' ἡ μὲν τῇδ' ἐπυργόστο στολή». Esx: α
«Ἐλέγχες πυργωθείς». Lks: inktzkatð κz
tspnð.

Πυργώδης, εος (έ, ή), = Πυργειδής, çel
in formz de tspnð, 'naatð. [πύργος].

Πύργωμα (τό), zidipe κz (sað in for-
mz de) tspnð; (in nen:) tspnð, tzie. [wi

Πύργωσις, εως (ή), intpipe npin tsp-
nspí. [wi

Πυργώτις, ιδος (ή), poet: in lokð de
πυργωτή, fem: αλ λδὶ..

Πυργωτός, ή, εν, intpitð κz tspnspí;
sað fktð in feið de tspnð, 'naatð, =
Πυργειδής. [πυργέω].

Πυρδαής, εος (έ, ή), apzttopð, sað apzð
κz fokð. [wi

Πύρδαλον, wi Πύρδαλον (τό), [πύρ, δαίω]
lemnð (paskotz) de apizat fokz, tziðne
inptatð nentps απins fokz. 2) batz,
kontopð.

Πύρδαρον (τό), pomznikz, znð feið de
çiantz κz apomatikð iste rstð. [πύρ].

Πυρεΐα (ή), nesktipe npin zminz de
.. [wi

Πυρεΐον (τό), basð de pzstpat, sað tran-
snpzat fokð, kzmie; (de znð αλ Περει) mi-
ktztopð atapz αλ sfintzstð fokz (vezí mi
etazaz) || (çetaz αλ inu:) Πυρεΐα (τό), le-

mnese, κα καρε (spekinds ze intpe din-sere) anpindeaș fokk. «Τὰ πυρεῖν συντρί-ψαντες καὶ ἀνακαύσαντες». Λεγ: [πυρεῖω].

Πυρεξιδος (ό, ή), skoγeτοpδ de fokk. || (sxbst): Πυρεξιδος (τά), = Πυροβόλος. [πύρ, εκβόλλω].

Πυρετικός, ή, όν, καvenitδ, sađ sxb-sđ la fepingeaλ, sađ fpirxpi. [mi

Πύρεξ (ή), npindepe de fpirxpi [din

Πυρέσσω (τω) biit: -έξω, sintδ npinsδ, sađ natimeskδ de fpirxpi. «Πυρέττειν τεταρταίω». Λεγ: [mi

Πυρεταίνω, biit: -ανώ, mi

Πυρετιάω-ώ, biit: -άσω, rap in lokδ de πυρέσσω [din

Πυρέτιον (τό). dim: [din

Πυρετός ό, [πύρ], mape fepingeaλ (prin: de boar); fpirxpi. «Πυρετός διαλείπων (τριταίος, τεταρταίος)». Γαλ: fpirxpi periodice.

Πυρεφόρος (ό, ή), adxkτοpδ, pvinxi-topδ de fepingeaλ, sađ fpirxpi. [πυρετός].

Πυρέτω. biit: -έξω, At: in lokδ de πυρέσσω.

Πυρετώδης, eos (ό, ή), che in felδ de fpirxpi; adxkτοpδ. sađ insogitδ de fpirxpi. (Franz:) febrile [πυρετός].

Πυρεύς, έως (ό), kape dz fokk la чева, nпpжолитopδ. 2) basδ de fokk, — Πυρεῖον, kδie, mi 41: [πύρ].

Πυρευτικός, ή, όν, kape sλxжemte la n-pindepe de fokk, (prin:) la neskipe prin xminz de fokk, = Πυρευτικός.

Πυρευτής, сў (ό), neskitoρδ de noante prin xminz de fokk. [πυρεῖω]. [de xnde

Πυρευτικός, ή, όν, atinrτοpδ de neskito-pk de noante prin xminz de fokk. «Πυρευτική (se iuy: τέγγη)». Hat: memtew-raz de aчeastz neskipe.

Πυρεῖω, biit: -έσω, anpinzδ fokk; nes-kieskδ noantea prin xminz de fokk. 2) (strpm:) anpinzδ, dađ fokk la чева. [πύρ].

Πυρή (ή), Ion: in lokδ de πυρεῖον.

Πυρήιον (τό), Ion: in lokδ de πυρεῖον.

Πυρήν, ήνος (ό), simxpe de op че po-adz. 2) fir:) rpxnte, baxrnamδ de sa-pe, de timie, mi 41: (bezī mi xδndpoc). 3) xnd felδ de npegioasz niatp in forma simxpeλδ de mλsinz. 4) rmbλia doktopeskaλδ mλλ. 5) (kom:) osδ de ne-mte. [πύρ; fiind kδ simxpi de mλsinz sλxжes la ardepe de fokk, bezī πυρήν].

Πυρήνιος (ό, ή), poet: sλxtoρδ de fokk. «Πύρ —». Enpr: [πύρ, άνεμος].

Πυρήνιος (τό), dim: al λδ πυρήν, sim-xpeλδ.

Πυρήνιος (ό, ή), isbitδ de fokk sađ de tpxnetδ. 2) poet: in lokδ de πυροβόλος. [πύρ βόλλω].

Πυριβρεμέτης. ou (ό), poet: pesxntopδ, fexsitopδ, tposnitopδ in fokk, sađ ka fu-

Πυρηνοειδής, έος (ό, ή), che in forma (asemenea) simxpeλδ. [πυρήν, είδος].

Πυρηνοσμίλη (ή), instrxmintδ xipxpiδ kδ rmbλie in bpfδ. [πυρήν, σμίλη].

Πυρηνώδης, eos (ό, ή), = Πυρηνοειδής. 2) kopinztτοpδ de simxpe. (inprot: de άπύρηνος). [πυρήν].

Πυρητόκος (ό, ή), prodxkτοpδ de rpiδ. [πυρός, τόκος] (se konf: kδ ..

Πυρητόκος (ό, ή), skoγtoρδ (nъsktoρδ) de fokk. πύρ, τόκος].

Πυρήφατος (ό, ή), poet: (πυρός, φένω) f-pimtoρδ (sdovitoρδ) de rpiδ.

Πυρηφόρος (ό, ή), poet: in lokδ de πυροφόρος, = Σιτοφόρος.

Πυρία (ή) bafe xskatz prin kλdхp, sađ axpδ nkmal fьpъ aπъ, mi asdapea chea dintp' insa; (in ven: axpδ, sađ a-xpipe; (apin intind: basδ nentp infep-sintape de xskatz bafe, sađ axpipe. 2) = sađ rpxw: in lokδ de, Πυρία [πύρ] [de xnde

Πυριάω, biit: -άσω, = Πυριάω.

Πυριάωτος (ό, ή, prinsδ prin xminz de fokk. [πύρ, άλίεω].

Πυρίαμα (το . op че sλxжemte la infep-sintape, axpipe, sađ asdape prin bafe xskatz 2) = kδ ..

Πυρίασις, eos (ή), infep-sintape, axpipe, sađ asdape prin bafe xskatz [mi

Πυριατήριο (τό), lokδ kametp de sale nentp axpipe. 2) basδ kδ xnt-de le-mnδ kλdδ nks ne tpxnλ nλtimaueλλ in felδ de ventaz. [mi

Πυριάτης, ou (ό), lante inkeratδ prin fepere, (uak:) πυρέζον, kpmъ. (bezī mi πυρίτης). [mi

Πυριτός, ή, όν, infep-sintatδ upin sađ nentp safe de axpipe. «Κέραμος —». Γαλ: infep-sintatδ nentp aчeasta, mi op че al-tz intpexingape. [din

Πυριάω-ώ, biit: -άσω, [πυρία] infep-sintδ; sađ nopeskδ sdoape, axp-zδ. «Πυριάω θερμά θαλάσση». Dskr: (mi pas: «Βεηθεῖ πυριμένη». Dskr: ka πυρίαμα (bezī ziч:).

Πυριβήτης, ou (ό), poet: = Εμπυριβήτης. [πύρ, βάλω].

Πυριβίος (ό, ή), tpxtoρδ in fokk. [πύρ, βίος].

Πυριβλήτος (ό, ή), isbitδ de fokk sađ de tpxnetδ. 2) poet: in lokδ de πυροβόλος. [πύρ βόλλω].

Πυριβρεμέτης. ou (ό), poet: pesxntopδ, fexsitopδ, tposnitopδ in fokk, sađ ka fu-

κκλ (ad: tape), (de xnde) = Ήριβερεμέτης. [πῦρ, βρέμω]. (vezī mi...)

Πυριβριθής, έος (ό, ή), poet: in lokš de έριβριθής, prea greš. [πῦρ, βριθω].

Πυριβρομος (ό, ή), poet: = Πυριβερεμέτης. (se konf: κκ πυριβρομος).

Πυριβρωτος (ό, ή), [πῦρ, βιβρώσκω] min-katš (npznpditš) de fokš

Πυριγενέτης, ου (ό, ή), poet: mi Πυριγενής, έος (ό, ή), nšskatš din saš in fokš (enit: al lšī Dionisš). 2) (fir:) lškratš prin fokš. «Χαλινός —». Esxl: 3) (prin intind:) vīptosš; nemīptosš. «Πάλαμος —». Esxl: [πῦρ, γείνω].

Πυρίγληνος (ό, ή), poet: чел κκ okī in-fokati. «Λέων —». On: [πῦρ, γλήνη].

Πυρίγλωχιν, υος (ό, ή), poet: чел κκ infokate, saš prin fokš lškrate askvite vīřipī. «Κεραυνός —». Non: [πῦρ, γλωχίν].

Πυρίγόνος (ό, ή), (napokx:) prodxkštopš de fokš; (propapokx:) = Πυριγενής. [πῦρ, γόνος].

Πυρίδακτος (ό, ή), poet: in lokš de πυριδρωτος. [πῦρ, δάπτω].

Πυρίδιον (τδ), dim: al lšī πῦρ. 2) al lšī πυρός.

Πυρίδρομος (ό, ή), poet: [καρε] alšaprg κα fokkl, saš κκ fokš; (in uen:) infokatš. [πῦρ, δρόμος].

Πυρίεφθος (ό, ή), [πῦρ, έψω] feptš la fokš, ršitš. || (sxbst:) Πυρίεφθον (τδ), = Πυριάτης.

Πυρίήκης, εος (ό, ή), poet: [πῦρ, ήκη] askvītš (in vīřfš) prin fokš.

Πυρίθαλπής, έος (ό, ή), [πῦρ, θαλπω] in-kvzitš la fokš.

Πυρικαής, mi (poet:) Πυρικαιής, έος, mi Πυρικαυτος, mi Πυρίκαυτος (ό, ή), arš de fokš. «Πυρίκαυτα», Med: apšvīřpī. [mi Πυρικαύτωρ, ορος (ό), poet: apzštopš, lškšptosš, kvšvīptosš. [πῦρ, καίω].

Πυρικλοπία (ή), poet: = Πυροκλοπία. [πῦρ, κλοπή].

Πυρίκμητος (ό, ή), poet: [πῦρ, κάμνω] lškratš prin, saš npznpditš de fokš. [πῦρ, κάμνω].

Πυρικόιτης, ου (ό), poet: καρε slškeme de kvkxmiš al fokkl. «Νάρθηξ —». Engr: [πῦρ, κοίτη].

Πυρίκος (ό, ή), vezī πυρίκος.

Πυριρότατος (ό, ή), kvšitš. чокvñitš in fokš. «Σιδηρος —». Esxl: [πῦρ, κρότατος].

Πυρίκυπος (ό, ή), poet: καρε pokvñite, plesñeme, vīřite in fokš. [πῦρ, κύπος].

Πυρίλαμπη (ή), = Πυριλαμπίς. [mi

Πυριλαμπής, έος (ό, ή), lšvītopš, skintēitopš ka fokkl. «Ἄστηρ —», Lks: [mi

Πυριλαμπίς, έδος (ή), = Λαμπυρίς (inse-ktš), lškvīvīř. [πῦρ, λάμπω].

Πυρίληπτος (ό, ή), konpinzštopš de fokš, κκ totkl infokatš. [πῦρ, λαμβάνω].

Πυριμανέω -ω, viit: -ήσω, mš anpinzš de o datš, mš invinrš. [πῦρ, μαίνομαι].

Πυριμάμαρος (ό, ή), poet: řlšvērštopš, skintēitopš ka fokkl. [πῦρ, μαρμαίρω].

Πυριμάχος (ό, ή), καρε se bate κκ (vine mkl inuotivš la) fokš; vñš felš de nīatrš dene marvīnca vērpi, ka šv oupreask fokkl de a arde чele den' inprekšr. 2) peshvōitopš plinš de fokš (κκ mšatš řepvīncealš). || (sxbst:) vñš felš de kre-mene. [πῦρ, μάχη].

Πυρίμορφος (ό, ή), чел in forma saš řelkl fokkl. [πῦρ, μορφή].

Πύριμος (ό, ή), poet: = Πύρινος, de rpiš. [πυρός].

Πυρίνη (ή), = Πυρήν, simšre (prinč: de mšslinš). «Πυρίνη ποιεί εις βρωσιν χοίρων, και εις καυσιν». Neonon: [de xnde

Πυρίνιον (τδ), = Πυρήνιον.

Πύρινος (υ lšngš), inr, υον, чел de rpiš. «Ἄρτος (Ἄχυρον) —». Ksn: Dskr: [πυρός].

Πύρινος (υ skvřpřš), inr, υον, чел de fokš, saš totš fokš, infokatš. [πῦρ].

Πυρίον (τδ), = Πυρεϊον, kvñie, saš kv-deñnigš.

Πυρίπαις, αιδος (ό, ή), poet: = Πυριγε-νής, (enit: al lšī Dionisš). [πῦρ, παίς].

Πυριπλήθης, έος (ό, ή), poet: plinš de fokš. [πῦρ, πλήθω].

Πυριπνέων, mi Πυριπνέων, ouca, on, poet, Πυριπνευστος (ό, ή), = κκ...

Πυρίπνοος -ους (ό, ή), καρε pesšlš, saš vapsš fokš (pron: mi fir:); (in uen:) κκ totkl infokatš, arzosš. «Χίμαιρα (Ἄ'Οϊστός) —». Lks: [πῦρ, πνέω].

Πυριπόλος (ό, ή), = Πυρπόλος.

Πυριρράχης, έος (ό, ή), = Πυρορράχης.

Πυρισμάραγος (ό, ή), [πῦρ, σμαράγή] ple-sñitopš, pokñitopš, vīřitopš in fokš, saš ka in fokš. (vezī mi πυρίδρομος).

Πυρίσπατος (ή, ή), poet: semšvštopš de (saš semšvatš κκ) fokš, κκ totkl infokatš. [πῦρ, σπαίρω].

Πυρισπαίρητες (ό, ή), poet: Ion: [πῦρ, σπαίρω] inšvškratš in (inpresopatš de) fokš.

Πυρίσπóρος (ό, ή), poet: (napokx:) semšvštopš (inprvñititopš) de fokš, saš de vñmš; (propapokx:) = Πυρίσπατος, saš Πυριγενής. [πῦρ, σπαίρω].

Πυρίσσοος (ό, ή), poet: skɛpat̃ diŋ fok̃. [πῦρ, σόος].

Πυρίστακτος (ό, ή), poet: kape pik̃ fok̃ (vap̃s̃ flak̃p̃l). «Πέτρα—», Expr: m̃entele Etna. [πῦρ, στάζω].

Πυριστάτης, ου, (ό), = Ἑμπεριόητης, ñi-postie. [πῦρ, ἵσταμαι].

Πυριστεφής, έος (ό, ή), poet: ink̃ñk̃nat̃, ink̃oñk̃rat̃ k̃k fok̃. [πῦρ, στέζω].

Πυρισφάραγγος (ό, ή), poet: = Πυρισμαράγγος.

Πυρισφάγιστος (ή, ή), poet: nechet̃lit̃ k̃k fok̃. [πῦρ, σφραγίζω].

Πυρίτης (υ ληνγ), ου (ό), de r̃pĩ. «Ἄρτος —». Lks: [πυρός].

Πυρίτης (υ sk̃p̃t̃), ου (ό), mi Pyrit̃is, ιδος (ή), kape ape a fave k̃k fok̃. «Πυρίτης τήν τέχνην», Lks: mẽst̃ep̃ l̃k̃p̃t̃op̃ r̃k̃ p̃rin fok̃. || (s̃ṽst̃: se iñg: λίθος) k̃re-mene. 2) zñ fel̃ de metalik̃ ñiat̃p̃ (Frañg:) marcassite. 3 fem:) zñ fel̃ de plant̃, = Πύρεθρον. [πῦρ].

Πυριτρεφής, έος (ό, ή), poet: xp̃zñit̃, k̃resk̃it̃ iñ, sã p̃rin fok̃. [mi]

Πυριτρόφος (ό, ή), poet: xp̃zñit̃op̃ (kape s̃k̃k̃ẽnte ka o xp̃añ, sã matepie) de fok̃. [πῦρ, τρέφω].

Πυρίτροχος (ό, ή), poet: form̃t̃op̃ de cher̃k̃ sã rotãcie de fok̃. [πῦρ, τροχός].

Πυρίφατος (ό, ή), poet: [πῦρ, φένω] = Πυρίθωτος, p̃r̃np̃dĩt̃ de fok̃.

Πυριφλεγής, έος (ό, ή), = Πυραυγής, чel k̃k l̃m̃iñ, l̃x̃ipe de fok̃. [πῦρ, φέγγος].

Πυριφλεγέθων, οντος (ό), poet: ap̃zt̃op̃ k̃k ṽt̃pãie de fok̃. || (s̃ṽst̃:) p̃ĩx̃ nã l̃a-d̃k̃l̃i. [πῦρ, φλεγέθω].

Πυριφλεγής, έος (ό, ή), ap̃zt̃op̃ ka fok̃ k̃k (bez̃i mi p̃er̃iφλεγής); infokat̃, foar-te sep̃inte; (nas:) ap̃s̃ de fok̃. [mi]

Πυριφλέγων, οντος (ό, ή), poet: = Πυριφλεγέθων. [mi]

Πυρίφλεκτος (ό, ή), poet: ap̃s̃ de fok̃; sã ap̃zt̃op̃ ka fok̃ k̃k, k̃k tot̃ã infokat̃. [πῦρ, φλέγω].

Πυρίφλογος (ό, ή), poet: = Πυρίφλεκτος. [πῦρ, φλόξ].

Πυρίφοιτος (ό, ή), poet: kape net̃peche iñ fok̃ [πῦρ, φοιτάω]. (d̃s̃ne al̃g̃ĩ r̃p̃esh: iñ lok̃ de ṽer̃iφοιτος).

Πυρίχη (ή), poet: iñ lok̃ de πυρ̃ρίχη.

Πυρίχρως, ωτος (ό, ή), чel k̃k k̃oloape de fok̃. [πῦρ, χρώς].

Πυρκαεύς, έως (ό), ap̃zt̃op̃ (ap̃riñz̃t̃op̃) de fok̃. [mi]

Πυρκαΐη (ή), r̃p̃mãd̃ de lem̃ne ap̃riñ-

se. «Νεκρούς πυρκαΐης ἐπενήνεον». Lk: H. 2) fok̃ ap̃zt̃op̃ de kas̃, op̃ash̃, mi чl: iñchendĩ. 3) tr̃p̃nk̃ĩ de m̃t̃s̃liñ ap̃s̃, kape d̃t̃ ṽl̃st̃ape ne l̃iñg̃ p̃d̃b̃viñ. [πῦρ, καίω].

Πυρκός (ό), [πῦρ, κοέω iñ lok̃ de νοέω] r̃ĩchit̃op̃ p̃riñ ob̃sẽr̃ṽapea fok̃k̃l̃i, sã m̃p̃r̃nt̃ãfel̃op̃ жерт̃fei, (ãlt̃:) θυορκός. [de x̃nde iñ:] «Πυρκός». poet: lok̃k̃it̃op̃ĩ Del̃fil̃op̃.

Πύρνα (τά), iñ: (iñ et̃erõpeñ:) al̃ l̃k̃ĩ Πύρνος.

Πυρναῖος, α, ον, kont̃, de m̃iñkat̃. [din Πύρνος (ό), poet: iñ lok̃ de πύρνος, de r̃pĩ; (de x̃nde se iñg: ἄρτος) ñĩne (p̃riñ: de f̃ziñ de r̃pĩ necher̃ñit̃); sã b̃k̃k̃t̃ap̃ de ñĩne; (p̃riñ iñt̃ind̃:) xp̃añ solid̃, b̃k̃kat̃. (iñ: iñ Et̃erõu: πύρνα). [πυρός].

Πυρόβιος (ό, ή), = Πυρίβιος.

Πυρόβολος (ό, ή), as̃ṽip̃lit̃op̃ (skõm̃t̃op̃) de fok̃. || (s̃ṽst̃:) •Πυροβόλα (se iñg: ἔργον, sã μηχανήματα),. Lk: iñst̃p̃m̃inte, sã mãchine, p̃riñ kape se as̃ṽip̃liã s̃z̃-uẽĩ ap̃zt̃oape. [πῦρ, βάλλω].

Πυρόβωρος (ό, ή), m̃iñk̃t̃op̃ de r̃pĩ. [πυρός, βόρα].

Πυρογενής (υ ληνγ), έος (ό, ή), poet: ñz̃sk̃it̃ (f̃k̃k̃it̃) din r̃pĩ. [πυρός, γείνω].

Πυρογενής (υ sk̃p̃t̃), έος (ό, ή), = Πυριγενής.

Πυροδαίσιον (τά), [πῦρ, δαίω] lok̃ de f̃k̃k̃t̃ fok̃, ṽat̃p̃, k̃k̃k̃t̃p̃ie.

Πυροδόκος (ό, ή), marazie de r̃pĩ. [πυρός, δέχομαι].

Πυροειδής, έος (υ ληνγ) (ό, ή), aseme-nea (iñ fel̃k̃) r̃pĩk̃l̃i. [πυρός, εἶδος].

Πυροειδής (υ sk̃p̃t̃), έος (ό, ή), (adv:) -ειδώς, чel iñ fel̃k̃ (as̃em̃enẽ) fok̃k̃l̃i. [πῦρ, εἶδος].

Πυρόεις, εσση, εν, = Πυρώδης, ap̃zos̃. || (s̃ṽst̃:) planeit̃ã l̃k̃ĩ Map̃ũ. || (iñ:) •Πυροῦντες. At: zñ fel̃ de nẽste do p̃ĩ, ñz̃st̃p̃b̃ (fiind̃ k̃k̃ este πυροποικίλος, bez̃i z̃ic̃). [πῦρ].

Πυροεργής, έος (ό, ή) poet: l̃k̃p̃t̃op̃ de mẽst̃ep̃r̃g̃ p̃riñ fok̃, [πῦρ, ἔργον].

Πυροκαπηλεύω, viit: -εύσω, m̃p̃ nẽrõm̃e-z̃ k̃k r̃pĩ. [πυρός, καπηλεύω].

Πυροκλοπία (ή), poet: f̃p̃t̃ĩmãr̃g̃ de fok̃. [din

Πυροκλόπος (ό, ή), f̃p̃r̃t̃op̃ de fok̃ (ka Προμετ̃ din cher̃). [πῦρ, κλοπή].

Πυροκλίς, ιδος (ή), = Πυρίχρως, k̃lẽm̃to de fok̃. [πῦρ, λαβή].

Πυρολαμπία, ιδος (ή), = Πυρολαμπία.
Πυρολάτης (έ, ή), adnptopδ de rpiδ
saδ rpine. [πυρός, λάτω].

Πυρολαμία (-μαμία), ας (ή), rpiitopie
npin fokδ. [din]

Πυρόλαμια, εως (έ, ή), pperitopδ npin
osserparea fokxat (bezī πυρόλας). [πύρ,
μάμια].

Πυρομάχος (έ, ή), = Πυρομάχος. [din]

Πυρομετρέω -ω, viit: -ήσω, mssspδ rpiδ.

Πυρομέτρης, ου (ό), mssspδtopδ de rpiδ.
[πυρός, μέτρον].

Πυρομετρήτης, ου (ό), = Πυρομέτρης. [πυ-
ρομετρέω].

Πυροπίκτης, ου (ό), (bezī mi Πυρόπκτης)
okitop, ninditopδ de rpiδ, sas minkapea
de la pritaneδ. [πυρός, έπίκτης].

Πυροποιήλος (έ, ή), innesipiatδ kδ pi-
kymele romil. [πύρ, ποιήλος].

Πυροπωλείον (τό), = Σιτοπωλείον. [mi]

Πυροπωλέω -ω, viit: -ήσω, vinzδ rpiδ. [din]

Πυροπώλης, ου (ό), vinzδtopδ de rpiδ.
[πυρός, πώλης].

Πυρορράγης, έος (έ, ή), (prin: desupe
base de psmintx) kpnatδ la fokδ; (pin
apm:) msspedδ, netpebnikδ; (fir:) neanpo-
batδ. [πύρ, ράγισμα].

Πυρός (ό), [πύρ, saδ σπόρος] rpiδ.

Πυροσθενής, έος (έ, ή), чед kδ nstepe
de fokδ, = Μεγασθενής [πύρ, σθένος].

Πυροστάτης, ου (ό), = Πυροστάτης.

Πυροτομία (ή), [πυρός, τέμνω] tēpe, se-
chape de rpiδ.

Πυροφωγής, έος (έ, ή), = Πυροφωγής.

Πυροφύρος (έ, ή), (u skptδ) = Πυροφύρος.

Πυροφύρος (έ, ή), prodskttopδ de rpiδ;
(in nen:) poditopδ. [πυρός, φύω].

Πυρόχρως, ωτος (έ, ή), = Πυρόχρως.

Πυρώω -ω, viit: -ώσω, anpinzδ, inflek-
pezδ чева kδ totx; apzδ; nirkoleskδ;
(desupe metale) lmkpesskδ. «Αργύριον πυ-
ρωμένον». Skp: [πύρ].

Πυροπλάμωω -ω, mi (mik: mai ovit)
Πυροπλάμαμαι -ωμαι, viit: -ήσω, -ομαι,
noet: lskpezδ memtemzδ (prin:) npin
fokδ; (fir:) sneateskδ vikleni (intpiti). [din]

Πυροπλάμας (έ, ή), [πύρ, πλάμα] noet:
memtemsmemte lskpatδ, artifiyatδ npin
fokδ; flekzposδ, saδ vnpitosδ; (fir:) n-
skovitopδ de чева in pinz (ka fokδ);
(fir:) foapte vikleanδ, pfebkstδ.

Πύρπνος (έ, ή), noet: in lokδ de πυ-
ρίπνος.

Πυροπλέω -ω, viit: -ήσω, [πυρόπλος] a-
npinzδ (prin: mē indeletnicheskδ a pē-

stra anpinsδ) fokδ. «Πολλάμις δέ καί επι-
σθεν τοῦ στρατοπέδου ἐπυροπλέουν». Ksn: (mi
strpm: kδ ak:). «Πυρόπλοι: τοῦς ἀνθρακας». Apstf: 2) [de avi] nirkoleskδ, apzδ de
totδ; (fir:) inflekpezδ. «Ζήλος γυναικός
πάντα πυροπλεῖ δόμον». Γnm: (mi pas:)
«Πᾶσαν τήν Ἀττικὴν πυροπλέεσθαι». Ep:
[de ende]

Πυρόπλημα (τό), fokδ, чe se anpinde
(mi se pine anpinsδ) noantea in tase-
pe. [mi]

Πυρόπλησις, εως (ή), nirkolipe, ptnp-
dipe, nsttiipe npin ardepe (akt: saδ pas:).

Πυρόπλος (έ, ή), [πύρ, πλος] чед чe
netpeche (se indeletnichemte, saδ trtemte)
inprekpxa fokxat; nskstδ in fokδ (e-
nit: al lxi Dionisδ); nirkolitopδ, saδ ap-
zδtopδ de totδ; (pas:) inkonkpatδ de fokδ.

Πύρρα (ή), znδ felδ de naspe, (alt:)
πύρρας.

Πύρραζω, viit: -άσω, slntδ romkatδ la
fagz, saδ kδ npxa romx, vlianδ. [mi]

Πύρραχης, ου (ό), romkatδ la fagz, kam
vlianδ. [mi]

Πύρραχων, ωνος (ό), rls: in lokδ de πυ-
ράχης. [mi]

Πύρραλις, ιδος (ή), = Πυράλις [mi]

Πύρρας, ου (ό), znδ felδ de naspe kδ
nenc romietie (bezī Πυράλις, mi Πυ-
ρόρας). 2) znδ felδ de sharpe kδ fagz
romietikz. 3) (in nen: ka adiekt:) romx
la fagz, saδ vlianδ (de ende nme de
romi, ka mi Ξανθίας). [πύρρας]. [de ende]

Πύρραζω -ω, viit: -άσω, mi Πύρραζω, viit:
-άσω, = Πύρραζω.

Πύρραχτη (ή), (se ing: ερχητις) znδ felδ
de dangz pesvoieskδ (inapmatδ nsmittx a-
uia de la Πύρραχος, kape a' a nskovit in-
titδ. 2) kintikδ, чe se kinta la akestδ dangz.

Πύρραχτης, ή, εν, (mi adv:) -αχώς, f-
kxatδ dne msspa nepsifikaui nsmittx
[πύρραχτης].

Πύρραχίζω, viit: -ίζω, dngezδ dangx
[πύρραχτη, bezī uir:].

Πύρραχτης (ό), nitorδ de nepsδ kompx-
sδ din doz sizave skapte, чe se intpe-
vzinga mai kδ seamz la kintikx [πύρραχτη].

Πύρραχτης, ου (ό), dnzδtopδ de dan-
gza πυρραχτη. [πύρραχίζω]. [de ende]

Πύρραχτιστής, ή, εν, kvenitδ, saδ inde-
minatikδ la dnzapea dangxat, saδ in-
smittx dnzδtopxat de dangza πυρραχτη.

Πύρραχος, ή, εν, Dor: in lokδ de πυρρός,
romx-vlianδ.

Πωγωνοφόρος (ό, ή), чел кс (περιτορῶ de) βαρβ. [πώγων, φέρω].

Πώεα (τῶ), im: αλ λῆ πῶῶ.

Ηώλα, ind: αλ λῆ πώλης.

Πωλάριον (τὸ), dim: αλ λῆ πωλίον, mi-kḥ minziuorḥ.

Πωλέεσκε, Ion: in λοκḥ δε ἐπώλει, prel: αλ λῆ πωλέω.

Πωλεία (ή), κῡταρε, κρεμτερε de minzi, mi alte bite, = Πωλοτροφία. [πωλέω].

Πωλέσκετο, Ion: in λοκḥ δε ἐπωλεῖτο, prel: αλ λῆ πωλέομαι.

Πώλευμα (τὸ), minzḥ (de op ce bite) κρεσκῖτḥ, inβῡγατḥ, denpinsḥ de ingrixi-torḥa lor. [mi]

Πώλευσις, εως (ή), = Πωλεία. [mi]

Πωλευτής, οῦ (ό), ingrixiuorḥ de kre-mtepea minziuor, mi atop dobitoave. [mi]

Πωλευτικός, ή, όν, notpibitḥ, indeminat-ikḥ la kremtepe de minzi, mi чл: [din]

Πωλεύω, viit: -εῶσω, κρεσκḥ, mi denpin-zḥ minzi mi alte dobitoave; (in uen:) κρεσκḥ; inβῡγḥ. [πῶλος].

Πωλέω-ω, viit: -ήσω, (prinч: mi etimлy) = Πόλεω, -ομαι, mḥ presmḥaḥ in koach mi in kolo (prinч: ka nersḥuorḥ); (de xnde obic:) vīnzḥ. «Πωλεῖν τί τινη (saḥ πρὸς τινα)». Ksn: (mi kḥ uen: apḥuorḥ de preḥḥa λσκρḥaḥ de vīnzape) «Χρημάτων (α' Αργυρίου) πωλεῖν τι». Ksn: (mi fir:) «Ε'πείνου τὸ δεῖπνον πωλεῖ». Enkt: (mi pas:) «Οἱ ὑπὸ θόρυ πωλούμενοι». D: Αλ: prizo-niepiḥ de pesboiḥ. «Πωλεῖται δις πρὸς ἀρ-γύριον». Dskp: (mi kḥ dat-) «Πωλούμενος διπλάσιω». Πλ: 2) (miж: poet:) = Πόλεομαι, netrekḥ obivunḥi, saḥ meprḥ des xndeva; (in uen:) meprḥ, viḥ obivunḥi; (de xnde) amḥ peḥagie, amḥ a fache kḥ. «Πωλεῖται τις δεῦρο γέρον». Od. Δ: Πωλεῖτ' ἐνθα καὶ ἐν-θα». Om: imn: «Οὗτ' ἐς ἀγορὴν πωλέσκετο, οὗτ' ἐς πόλεμον». Ιλ: Α: «Πωλεῖται ἐπ' εὐ-ρέα νῶτα θαλάσσης». Es: «Ὅσοι πεφασμένως πωλοῦνται», Λy: Sol: mepr de fagḥ vīn-zīndḥ se pentḥ trḥneaskḥ nḥuepe. [din]

Πωλή (ή), prea rap in λοκḥ δε πώλησις.

Πώλημα (τὸ), λσκρḥ de vīnzape. [πωλέω].

Πώλης, ου (ό), vīnztorḥ (inḥps: prinч: in komn:).

Πώλησις, εως (ή), vīnzape (akt: saḥ pas:). [mi]

Πωλητήριον (τὸ), vīnztorie, πρῡβḥie, saḥ tḥprḥ. 2) λοκḥa, xnde se adḥnaḥ in Atena vīnztorii de чeḥe nḥaḥie. [mi]

Πωλητής, οῦ (ό), vīnztorḥ. || (in Atena) «Πωληταί, zече вḥpḥaḥi pīndḥiḥi neste

vīnztorie venitḥriuor nḥaḥie, averiḥor de konfiskat, mi чл: (kḥte xḥaḥ din fie-kape semingie). [πωλέω]. [de xnde]

Πωλητικός, ή, όν, anekatiḥ, saḥ inde-minatikḥ la vīnzape. [de xnde]

Πωλητικός, adv: kḥ kinḥ saḥ indemi-nḥtate de (ka xḥ) vīnztorḥ.

Πωλικός, ή, όν, de minzḥ. «'Απὴν πω-λική». Sol: trasp de minzi. 2) (fir:) in λοκḥ de παρθενικός. «Πωλικῶν' ἐδωλίων». Esxḥ: [mi]

Πωλίον (τὸ), dim: αλ λῆ πῶλος, minzi-uorḥ. 2) memḥpḥa konpinztorape de fḥ-ḥa minzḥ in pinteчeḥe maḥeḥi sale. (ve-zḥ mi ḥḥuon).

Πωλοδαμαστής, οῦ (ό), = Πωλοδαμνής. [πῶλος, δαμάζω]. [de xnde]

Πωλοδαμαστικός, ή, όν, = Πωλοδαμνικός.

Πωλοδαμνέω -ω, viit: -ήσω, domoḥeskḥ (inβῡγḥ) minzḥ mi alte bite. [din]

Πωλοδαμνής, ου (ό), poet: domoḥuorḥ (inβḥinziuorḥ, saḥ inβῡgḥtorḥ) de minzi, mi alte bite. [πῶλος, δάμνω]. [de xnde]

Πωλοδαμνικός, ή, όν, kḥvenitḥ, saḥ folo-sitorḥ la domoḥie de minzi. «Πωλοδα-μνική». memḥeḥḥḥa avesta.

Πωλοκόμος (ό, ή), ingrixiuorḥ (κρεσκḥ-torḥ, mi чл:) de minzi. [πῶλος, κομέω].

Πωλομάχος (ό, ή), poet: чeḥ ce se bate dene minzḥ, saḥ trḥsḥpḥ trasp de min-zḥ. [πῶλος, μάχη].

Πῶλος (ό, mi ή), minzḥ, saḥ pḥiḥ de kaḥ; (in uen:) pḥiḥ de op ce bite (asinḥ, elefantḥ, mi чл:); poet: kaḥ iste (sḥp-danikḥ); (mi fir:) tḥnḥpḥ fḥḥkḥ, saḥ fatḥ. «Πῶλον ἄζυγα λέκτρων». Esр: fḥчoapḥ nemḥ-pitatḥ (vezi mi mḥstḥos). 2) o monetḥ a Kopinteniur kḥ kaḥ tḥnḥpḥ ne dḥnsa.

Πωλοτροφέω -ω, viit: -ήσω, xḥḥneskḥ, (κρεσκḥ, saḥ prḥseskḥ) minzi (kaḥ mi чл:), viḥ eḥḥeḥie. [mi]

Πωλοτροφία (ή), kḥemtepe, saḥ prḥsipe de minzi (kaḥ mi чл:). [mi]

Πωλοτροφικός, ή, όν, atinḥtorḥ de kre-mtepe, saḥ de prḥsitorḥ de minzi (kaḥ mi чл:). «Πωλοτροφική». memḥeḥḥḥa de a prḥsi kaḥ. [din]

Πωλοτρέφος (ό, ή), indeḥetniviḥtḥ, saḥ notpibitḥ la kḥemtepe, indeminatikḥ la prḥsipe de minzi, mi (in uen:) de tḥnepe dobitoave. «Θεσσαλία — ». Enḥp: [πῶλος, τρέφω].

Πώλυπος, ω, mi Πώλυψ, uḥos (ό), Dor: in λοκḥ de πολύπους.

Πῶμα (τῶ), poet: in λοκḥ de πόμα, вḥ-

dperɛtopɔɔpɔɔ, kape avcaɛ̃ avestɛ̃ dperɛtɛ̃,
(lat:) diktopɛ̃; (ɛne-opɛ̃) dperɛtopɛ̃, ina-
intea kɛpɛɛa merɛɛã diktopɛ̃ (vezɛ̃ mi
πελεκυφορος). [ɔ̃x̃ɔ̃, ɛ̃x̃ɔ̃].

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃ - ɔ̃, viit: -h̃ɔ̃, poptɛ̃ tõarɛ̃,
sintɛ̃...

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃ (ɔ̃, h̃), pɛpɛtopɛ̃ de tõarɛ̃,
(upinɔ̃:) ka pɛvɛikɛ̃ sɛx̃ɛvɛ̃ aɛ̃ poli-
mɛ̃ pentpɛ̃ kɛna pɛ̃ndɛ̃. (vezɛ̃ mi ɔ̃x̃-
ɛ̃dɔ̃pɔ̃). [ɔ̃x̃ɔ̃, ɛ̃x̃ɔ̃].

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃ mi ‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃, rɛm: =(pentpɛ̃
elimɔ̃: lɛ̃i) ‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃, ‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃.

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃, ɛ̃ɔ̃ (h̃), dɛnɛpɛ̃pɛ̃ ɛ̃mitɛ̃ a-
fapɛ̃ de koloanɛ̃, saɛ̃ slɛ̃nɛ̃ (vezɛ̃ ɔ̃x̃ɔ̃),
(Fpanɔ̃:) cannellure. [mi

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃, h̃, ɔ̃, inɛ̃lɛ̃lɛ̃, fɛ̃kɛ̃tɛ̃ din
nɛ̃lɛ̃. “Θύρα—”, Diod: 2) (desnɛ̃ mɛ̃-
zɛ̃tɛ̃pɛ̃ mi ɔ̃x̃:) vɛ̃pɛ̃tɛ̃; (desnɛ̃ koloanɛ̃,
saɛ̃ slɛ̃nɛ̃) ɛ̃el kɛ̃ dɛ̃nɛ̃ (ɛ̃lɛ̃vɛ̃) sko-
se afapɛ̃, saɛ̃ sɛ̃nate, (Fpanɔ̃:) strié, can-
nellé. [ɔ̃x̃ɔ̃].

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃, ɛ̃ɔ̃ (h̃), [ɔ̃x̃ɔ̃] kɛ̃pɛ̃tɛ̃pɛ̃
(pɛ̃pɛ̃:) de ɛ̃x̃ɔ̃ saɛ̃ de mɛ̃mɛ̃ din pɛ̃-
ɛ̃na spɛ̃rɛ̃lɛ̃ mi ɔ̃x̃:

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃, ɛ̃, ɔ̃, penede, iste (desnɛ̃
plõɛ̃, saɛ̃ vɛ̃nɛ̃); (desnɛ̃ omɛ̃) nɛ̃vɛ̃nɛ̃kɛ̃,
pɛ̃mɛ̃dɛ̃dɛ̃, slɛ̃nɛ̃kɛ̃. [ɔ̃x̃ɔ̃]. [de ɛ̃nde

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃ (h̃), ɛ̃x̃ɔ̃, penede; nɛ̃-
vɛ̃nɛ̃kɛ̃, slɛ̃nɛ̃kɛ̃. [mi

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃, adɛ̃: penede; in slɛ̃nɛ̃kɛ̃.

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃, [ɔ̃x̃ɔ̃] adɛ̃: kɛ̃ mape ɛ̃x̃ɔ̃,
foapte penede, de o datɛ̃ (ka kɛ̃m s’ ap
sɛ̃pɛ̃ ɛ̃vɛ̃).

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃, ɛ̃ɔ̃, ɛ̃v, nas: nex: 2: de paptɛ̃:
aɛ̃ lɛ̃i ɔ̃x̃ɔ̃.

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃ (h̃), = ‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃, mi ‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃.

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃, nas: nex: 2: de inf: aɛ̃ lɛ̃i
ɔ̃x̃ɔ̃.

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃, viit: -ɛ̃ɔ̃, mɛ̃nɛ̃kɛ̃, kɛ̃lɛ̃g̃ ɛ̃ro-
vɛ̃ane de strɛ̃pɛ̃ (kɛ̃te ɛ̃na de iɛ̃i mi de
kolo), vɛ̃vɛ̃nɛ̃kɛ̃; saɛ̃ kɛ̃pɛ̃ vɛ̃vɛ̃ane
depe ɛ̃pɛ̃kɛ̃. [mi

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃, h̃, ɔ̃, aɛ̃ vɛ̃vɛ̃ane. «Mɛ̃x̃ɔ̃
—». Tɛ̃p: kodiɛ̃ vɛ̃vɛ̃ane. [mi

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃ (ɔ̃), dim: aɛ̃ lɛ̃i ɔ̃x̃ɔ̃, vɛ̃vɛ̃ane.
(fɛ̃r:) ɛ̃nɛ̃ fɛ̃lɛ̃ de mɛ̃kɛ̃ pɛ̃ɛ̃nɛ̃kɛ̃.

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃ (ɔ̃), Dor: in lokɛ̃ de ɔ̃x̃ɔ̃.

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃, ɛ̃ɔ̃ (ɔ̃, h̃), [ɔ̃x̃ɔ̃, ɛ̃ɔ̃] ɛ̃el
in fɛ̃lɛ̃ (asemenea) vɛ̃vɛ̃ane de strɛ̃-
pɛ̃.

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃, ɛ̃ɔ̃, ɛ̃v, pɛ̃nɛ̃ de kɛ̃pɛ̃tɛ̃pɛ̃.
[ɔ̃x̃ɔ̃].

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃ - ɔ̃, viit: -h̃ɔ̃, kɛ̃lɛ̃g̃ ɛ̃ro-
vɛ̃ane. [din

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃ (ɔ̃, h̃), adɛ̃nɛ̃topɛ̃ de vɛ̃vɛ̃ane

ne de strɛ̃pɛ̃ (in ɛ̃pɛ̃ kɛ̃lɛ̃g̃topɛ̃).

[ɔ̃x̃ɔ̃, lɛ̃ɔ̃ɔ̃].

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃, ɛ̃ɔ̃: aɛ̃ lɛ̃i ɔ̃x̃ɔ̃.

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃, ɛ̃ɔ̃: ɔ̃ɔ̃ (ɔ̃), [ɔ̃x̃ɔ̃] = ‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃.

[de ɛ̃nde

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃ - ɔ̃, viit: -ɔ̃ɔ̃, = ‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃, mi
‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃.

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃, ɛ̃ɔ̃ (ɔ̃, h̃), = ‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃. 2) =
‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃.

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃, ɔ̃, saɛ̃ h̃, ɔ̃, saɛ̃ ɔ̃, poet: = ɛ̃v-
kɛ̃pɛ̃tɛ̃pɛ̃, lesne de sɛ̃x̃ɛ̃tɛ̃, saɛ̃ kɛ̃lɛ̃nɛ̃.

(desnɛ̃ Zenodotɛ̃ in lokɛ̃ de ɔ̃x̃ɔ̃, vezɛ̃
mi ɔ̃x̃ɔ̃). [in afɛ̃: kɛ̃ kɛ̃pɛ̃tɛ̃].

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃ (ɔ̃), [ɔ̃x̃ɔ̃] smiɛ̃a, fɛ̃pɛ̃dɛ̃
kɛ̃pɛ̃tɛ̃, saɛ̃ vɛ̃lɛ̃tɛ̃. [de ɛ̃nde

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃, ɛ̃ɔ̃ (ɔ̃, h̃), ka o smiɛ̃a,
fɛ̃pɛ̃dɛ̃.

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃, viit: -ɛ̃ɔ̃, kɛ̃lɛ̃nɛ̃, mɛ̃mɛ̃kɛ̃ le-
sne, kɛ̃lɛ̃nɛ̃kɛ̃. (vezɛ̃ mi ɔ̃x̃ɔ̃). [din

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃, h̃, ɔ̃, rɛ̃s: = ‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃, in lokɛ̃ de
‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃, h̃, ɔ̃, fɛ̃pɛ̃dɛ̃ ka vɛ̃lɛ̃tɛ̃;

(upin ɛ̃pɛ̃:) mɛ̃dɛ̃dɛ̃. «Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃ (kɛ̃pɛ̃-
tɛ̃pɛ̃) — ». Iɛ̃: P. mi Tɛ̃p: iste, aɛ̃pɛ̃.

«Pɛ̃lɛ̃: (Pɛ̃lɛ̃) — ». Anapɛ̃: Om: Es:
askɛ̃tɛ̃. «Anapɛ̃ — ». Enpɛ̃: sɛ̃vɛ̃pɛ̃lɛ̃

mi ‘nɛ̃tɛ̃, de fɛ̃pɛ̃tɛ̃ statɛ̃, (Fpanɔ̃:)
sɛ̃lɛ̃. «Aɛ̃pɛ̃tɛ̃ (kɛ̃pɛ̃tɛ̃, «Kɛ̃lɛ̃nɛ̃)

— », Esx̃: Tɛ̃p: Iskr: sɛ̃vɛ̃pɛ̃ la fɛ̃pɛ̃-
tɛ̃, dɛ̃lɛ̃kɛ̃tɛ̃. «X̃ɛ̃pɛ̃ — ». Tɛ̃p: (in pɛ̃ɛ̃)

sɛ̃lɛ̃, afɛ̃mɛ̃tɛ̃: «Pɛ̃lɛ̃ — ». Lɛ̃s: (ɛ̃ne-
opɛ̃) mɛ̃mɛ̃kɛ̃, sɛ̃x̃ɛ̃tɛ̃ de vɛ̃lɛ̃tɛ̃; saɛ̃ dɛ̃nɛ̃-
g̃, intɛ̃sɛ̃. «H̃ɔ̃ — ». Enpɛ̃: (vezɛ̃ mi
ɔ̃x̃ɔ̃). [din

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃, ɛ̃ɔ̃ (h̃), [ɔ̃x̃ɔ̃] smiɛ̃a, fɛ̃pɛ̃dɛ̃
kɛ̃pɛ̃tɛ̃; vɛ̃lɛ̃tɛ̃.

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃, ɛ̃ saɛ̃ ɔ̃, ɔ̃ [ɔ̃ɔ̃, saɛ̃ ɔ̃, ɔ̃x̃ɔ̃,
ɛ̃] (kompar: pɛ̃pɛ̃: ɔ̃x̃ɔ̃, mi sɛ̃pɛ̃: ɔ̃x̃-
tɛ̃, saɛ̃ pɛ̃p ɔ̃x̃ɔ̃) lesnɛ̃kɛ̃; lesne

de lɛ̃at; lesne de fɛ̃kɛ̃; (desnɛ̃ omɛ̃)
simɛ̃lɛ̃, lesne de indɛ̃pɛ̃kat, de traktat,

(Fpanɔ̃:) complaisant, accommodant; (in pɛ̃ɛ̃)
nɛ̃rɛ̃ndɛ̃tɛ̃, kɛ̃pɛ̃lɛ̃. «Tɛ̃pɛ̃ ɔ̃x̃ɔ̃ pɛ̃-

ɛ̃pɛ̃tɛ̃. Iɛ̃: M. «Pɛ̃lɛ̃ ɔ̃x̃ɔ̃ ɛ̃pɛ̃ ɛ̃rɛ̃ɔ̃».

Od: A. (mi avɛ̃ol:) «Ẽvɛ̃ ɔ̃x̃ɔ̃ ɛ̃pɛ̃tɛ̃».

Tɛ̃p: «Õ ɔ̃x̃ɔ̃ ɛ̃pɛ̃tɛ̃». Ksn:

‘Pax̃ɔ̃pɔ̃pɔ̃ - ɔ̃, viit: -h̃ɔ̃, imɛ̃ lɛ̃nɛ̃vɛ̃-
kɛ̃ lɛ̃kɛ̃l, saɛ̃ in fakɛ̃, kɛ̃m s’ o intɛ̃m-
pɛ̃; mɛ̃ indɛ̃lɛ̃nɛ̃kɛ̃ la lɛ̃kɛ̃pɛ̃ nɛ̃folo-

sitoape (lesnɛ̃kɛ̃, nɛ̃nɛ̃mɛ̃pɛ̃).

«Tɛ̃n ɛ̃pɛ̃tɛ̃ ɔ̃x̃ɔ̃ ɛ̃pɛ̃tɛ̃ ɔ̃x̃ɔ̃ dɛ̃afɛ̃-
pɛ̃tɛ̃ tɛ̃n ɛ̃pɛ̃tɛ̃, ɛ̃llɛ̃ tɛ̃n ɛ̃lɛ̃pɛ̃tɛ̃».

Ksn: «Tɛ̃ ɛ̃pɛ̃tɛ̃ ɛ̃pɛ̃tɛ̃ dɛ̃ ɔ̃lɛ̃s tɛ̃s ɛ̃mɛ̃-
pɛ̃s tɛ̃s ɛ̃nɛ̃pɛ̃s tɛ̃n ɛ̃mɛ̃s dɛ̃afɛ̃pɛ̃ tɛ̃n
ɛ̃pɛ̃tɛ̃ pɛ̃nɛ̃tɛ̃». Ksn: 2) (pɛ̃p intɛ̃dɛ̃:) fakɛ̃
lesne (ad: fɛ̃pɛ̃ vɛ̃lɛ̃ de kɛ̃pɛ̃tɛ̃, fɛ̃pɛ̃

sfialx) op че s' o intimnla; (prin xpm:) = Πανουργέομαι, mъ vikleneskъ, fakъ pъx; (stpxm:) stpxmbezъ, kopxmnъ. «Τὴν ἀλήθειαν—». Firstr: (wi pas:). «Γνούς ἐν τοῦτοις (τοῖς οἴκοις) πλείστους ῥαδιουργεῖσθαι εἰς τὸ φανερόν ἐξήγαγε τὰ συσκήνια». Ksn: kъ se kopxmn, se stpxkъ. [ῥαδιουργός]. [de xnde

Ῥαδιούργημα (τὸ), fantъ vikleanъ, intripantikъ.

Ῥαδιουργία (ἡ), lesničisne in lexpape; (prin xpm:) lenepire, nepъsape; (maî des)=Πανουργία, saъ Kakourgia, viklenie, fachepe de pъx. [din

Ῥαδιουργός (ὁ, ἡ), [ῥάδιος, ἔργον] kape lexpaxъ lesne (prinч: in pъx fъpъ sfialx, fъpъ konxitiingъ) op че se intimnla; (prin xpm:) nepъgъtopъ de seamъ, lenepitorъ; lesne de indъplekat; saъ vikleanъ, nekonxitiingosъ; (partik: maî nox) plastopafъ. (xne opî pas:). «Θυσεῖαι ῥαδιουργότεραι». Ksn: in kape se xepfeshъ op че fъpъ lexape a minte, de este kpatъ, saъ nъ; (wi in feļx de adv:). «Ῥαδιουργότερον γεγράφθαι». Ap: fъpъ vъgape de seamъ.

Ῥαδίως, adv: lesne; de la indemint; op kxm o fi; simnla, (Fpanг:) sans façons; (in pъx) kъ lenepire, fъpъ pperindipe; ovrъznicheshъ, fъpъ sfialx, saъ fъpъ konxitiingъ, (Fpanг:) sans scrupule. «Ἀγρὸς ταλάντου ῥαδίως ἄξιος». Is: «Ὀλίγοι ὄντες πολλῶν ὄντων τῶν ἄλλων ῥαδίως ἀρχουσι». Ksn: «Ἐν τοῖς πρωτεύουσιν ἐν τῇ πόλει ῥαδίως διαλεγόμενος». Ksn: «Ῥαδίως φέρειν». Ksn: fъpъ tspepape. «Τὸ τοὺς φιλοσόφους ῥαδίως ἐθέλειν ἀποθνήσκειν». Plt: «Ῥαδίως εἰς ἀγῶνας καθιστὰς ἀνθρώπους». Plt: [ῥάδιος].

Ῥάξω, viit: ῥάξω=ῥώξω, mîpîxъ (ka kînele, kind pînxeshъ dingit); latpъ (prop: wi fir:) asxpra kûba. [imit:].

Ῥαθαγέω -ō, viit: -ήσω, poet: tsnъ, dsdъxъ, fakъ vsetъ. [din

Ῥαθαγός (ὁ), =ῥόθος, vsetъ, stomotъ, tsnetъ, vsvxitspъ. [ῥόθος, ἄγω].

Ῥαθάμιγς, γγος (ἡ), poet: in lokъ de xanis, pikъtspъ; (in xen:) fъpîmitspъ prea sъvipe, pъpîvixkъ. «Κονίης ῥαθάμιγγες». Is: Ψ. (iap maî nox wi) «Πυρός—». poet: skînteile. [din

Ῥαθαμίζω, viit: -ίσω, poet: in lokъ de [ῥαίνω], stponeskъ.

Ῥαθαπυγίζω, [ῥόθος, saъ ῥαθαγός, πυγή] viit: -ίσω, kom: loveskъ ne čineva ne

dîndъpъt (ne kspъ).

Ῥαθυμέω -ō viit: -ήσω, sintъ tptndavъ, leneshъ, tpeleskъ fъpъ rpiжъ. [wi

Ῥαθυμία (ἡ), tptndъvie, leue, nepriжъ, desfъtъisne, (Tspч:) kefъ. «Τίς ἡ ῥαθυμία; τί βακχιάζετε»; Esp: [wi

Ῥαθυμίζω, viit: -ίσω, [ῥάθυμος] fakъ ne čineva a fi leneshъ, tptndavъ, wi чл: [ῥάθυμος]

Ῥαθυμοποιός (ὁ, ἡ), fъkъtopъ, adъkъtopъ de tptndъvie, leue, nepriжъ, saъ desfъtъisne. [ῥάθυμος, ποιός].

Ῥάθυμος (ὁ, ἡ), [ῥάδιος, θυμός] molivossъ la sфletъ; (de xnde oviч:) tptndavъ, leneshъ; desfъtъvosъ; neînrpiжatъ, nepъstoptъ; (xne-opî) prostъ, nepodъ. «Τὸ ῥάθυμον». Pl: «Ἡ ῥαθυμία.

Ῥαθυμοτόκος (ὁ, ἡ), nъskъtopъ de tptndъvie, =Ῥαθυμοποιός [ῥάθυμος, τόκος].

Ῥαθύμως, adv: kъ tptndъvie, leue, nepъsape. «Οὐδὲν ἐφρόντιζον τῶν ἐπαγγελλομένων, ἀλλὰ ῥαθύμως εἶχον». Iskr: (wi in vine) «Ῥαθύμως φέρειν». Plt: fъpъ sъpъpape, saъ tspepape. [ῥάθυμος].

Ῥαῖα (ἡ), [ῥαῖω] peîntpemapе, insъntъtomipe.

Ῥαιεθδον, adv: in kîpъ stpîmъxъ. [ῥαιδός].

Ῥαιβοειδής, εὐός (ὁ, ἡ), stpîmъxъ de feļxъ, inkovoiatъ, rîpъovъ. [ῥαιδός, εἶδος].

Ῥαιδόκρανος (ὁ, ἡ), poet: [ῥαιδός, κράνον] чel kъ kapъtл inkovoiatъ (ka чomaxъ, saъ vîta чovanîxor kъ kîpîrîxъ in vîpъxъ).

Ῥαιδός, ἡ, ὄν, [ῥέμω] inkovoiatъ supъ inъentpъ (prinч:) la piçoare, чel kъ piçoarexъ stpîmъxъ (vezî wi βλαῖος); (in xen:) stpîmъxъ, inkovoiatъ, kokîpъatъ.

Ῥαιδοσκελής, εὐός (ὁ, ἡ), stpîmъxъ de kpaчî, de piçoare. «Κάραβος—». Enrp: [ῥαιδός, σκέλος].

Ῥαιδότης (ἡ), inkovoiatъ, stpîmъime supъ inъentpъ. [wi

Ῥαιδω -ō, viit: -ώσω, inkovoiatъ, =Kypъtъw. [ῥαιδός].

Ῥαίζω, [ῥαῖα] viit: -ίσω, mъ intpemezъ din voalъ; (in xen:) maî pesъfъxъ; (kъ xen:) mъ odixneskъ din.. «Πόνων»—Ksn:

Ῥαίνω, [ῥέω] viit: ῥανō, (tre: de kъ: ἔρραγ-κα, wi pas: ἔρραμαι, -σμαι, nex: ἐρράνθην, wi posit: ῥαντέον] stponeskъ; topnъ, vъpsъ in feļxъ de lisapie; (despъ eskate) pre-tpъ; semъnъ; (mîж: de sine pas:) kazъ (despъ pъpъ, nene, wi чл:) «Πυρός—». Op: (wi fir:) «Ῥαίνειν τινὰ ὑμνω (εὐλογίαις)». Pînd: (wi pas:) «Ῥαίνοντο κοινή». Is: A. «Ἀῖματι δ' ἐρράδαται τοῖχοι».

Od: Υ. (mi mij: de sine nas:) «Ραίνοντο τρίζες». Nik: nikaž nepi.

Ράιστα, adv: Dor: poet: in lokš de řá-στα, foapte lesne.

Ραιστήρ (ό, mi par ή), [ράίω] poet: (ka adiekt:) in lokš de ραίστης πρῆπι-ditorš. «Δαλός—». On: 2) (obiv: svest:) чоканš (upiv: de feparš). «Ραιστήρων ἐπ' ἄκρον: ραίωντων». Nkmx: (de xnde) «Χρύσειον ἀπὸ ραιστήρος ἵσταναι τινά». En-gr: din чоканš a face inlperš de aspš, (Fpanj:) d' or massif. [de xnde.

Ραιστήριος, α, ον, poet: kvenitš la, saž pñinšitš din чоканš; řpimštorš ka чоканш; (fir: kš nen:) pñpñditorš. «Ι-δρώς—». On: sdoareea feparšatš, че ва-le kš чоканш. (mi kš nen:) «Ραιστήρις φάρμακα θυμοῦ». Aññ: otrpñitoare. || (sv-vest:) Ραιστήριον (τό),=Ραιστήρ.

Ραιστηροκοπία (ή), vñtate, lñkpare kš чоканш (чоканше). [ραιστήρ, κόπτω].

Ραίστης, ου (ό), řpimštorš; (mi fir:) pñpñditorš. || (svest:)=Ραιστήρ. [mi

Ραιστός ή, όν, poet: řpimatš; (fir:) pñpñditš. [ράίω].

Ράιστος, α, ον, Dor: in lokš de řh-στος, řšτος.

Ραιστότυπος (ό, ή), poet: kape se lo-venite kš чоканш. «Ακμων»—. Manet: [ραιστήρ, τύπτω].

Ραίω, [in afin: kš ráσω, řhσω] viit: ραίω, (nex: nas: řpñatš) poet: řpimš; (mi nas:) mš řpimš, mš snaprš; (fir:) omorš; pñpñdesiš; (in nen:) vatšmš; řakš pñš, svpñřš, vñtsiřš. «Ὡς δ' ἔτ' ἄν... Ποσειδάων νῆ' ἐνὶ πόντῳ ραίση». Od: Ψ. «Λημνιάδες εὖρος ἑρραῖαν ἀκοίτας». Aññ: aš omorñt. (mi nas:) «Ἀμφὶ δὲ καυλὸν φά-σγανον ἑρραίσθη». Iñ: Π. «Πλήξε στήθος μέσσον, ἀμφὶ δὲ δουρὶ ὀστέον ἑρραίσθη». A-ññ: «Ὀὐ μευ ἄκουσας ραιομένου, ὅτε μ' ἑρραῖε κλυτος ἐννοσίγαιος». Od: Z.

Ραίων, ονος (ό, ή), poet: in lokš de řáων.

Ράκαλος, η saž os, ον, ras: in lokš de řákelos.

Ρακεία (ή), in lokš de řaxía, sromotš.

Ράκελος, η saž os, ον, poet: [ρήσω] pñetposš, řipnosš. (vezí mi řaxóeis).

Ρακενδυτέω-ώ, viit: -ήσω, noptš xañe pññte. [din

Ρακενδύτης, ου (ό), [ράκος, ἐνδύομαι] in-βpñkatš kš xañe pññte.

Ρακετρίζω, viit: -ίσω,=Ραχετρίζω. [din

Ράκετρον (τό), [ράκω] xñš instrpññtš

de vñkñtērie, (Tepv:) satipš,=(saž poate greu: in lokš de) Ράκετρον.

Ρακίζω, viit: -ίσω,=(saž poate greu: in lokš de) Ραχίζω. [mi

Ράκινος, η, ον, řkñtš din pññtēpi, saž tpenge. [ράκος].

Ράκιον (τό), dim: añ lñí řáκος, tpen-ññmoapš, nelñkññš.

Ρακισυρραπτάδης, ου (ό), kom: inñpñdi-torš de tpenge; (fir:) komññtorš de ti-kñloase noeme lñate din koaví din ko-λο. [ράκιον, συρράπτω].

Ρακκίζω, viit: -ίσω,=Ρακκίζω.

Ρακοδυτέω-ώ, viit: -ήσω,=Ρακενδυτέω. [din

Ρακοδύτης, ου (ό), mi Ρακοδύτος (ό, ή),=Ρακενδύτης tpenñpñosš. «Στολή—». Eñp: [ράκος, δύνω].

Ρακόεις, εσσx, εν, poet: pññtš, tpenñp-rosš; (fir: desñpe lokš)=Ραγόεις. [din

Ράκος, εος-ους (τό), [ράσω, řhσω] ne-ñkš pññtš dintp' o pññz, fññie. «Τὰς κνή-μας ῥάκει φοινικέοισι κατελίχματο». Eñp: (fir:) dñpñññtēpš, pñññ, saž pñññññññ. «Τριδώνιον τὰς ἐπιπτοχὰς τῶν ῥακίων ποι-κίλον». Iññ: (mi fir:) «Τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη». Apstf: svñpññtēpē. «Ἀλίοιο βίου ῥάκος». En-gr: pñññññññ de viaññ marinš, neskarš, saž korññerš vñpññš.

Ρακορρέω-ώ, viit: -ήσω, noptš tpenge. [ράκος, φέρω].

Ρακόω-ώ, viit: -ώσω, [ράκος] tpenññie-sñš; (fir:) svñpñesñš. «Τὸ δέρμα φλιδᾷ καὶ ῥακοῦται». Πñ: «Ἐρρακωμένα πρόσωπα». Dñkr:

Ρακτήριος, α, ον, folositorš ña lovñpe, saž inññññere, saž kape se isseñte, se lovññte; (in nen:) tponkñññtorš, greš-sñ-ññtorš. «Κέντρα (Τύμπανα)—». Eññ:

«Μέλη ἀναυδα καὶ ῥακτήρια». Sof: [mi

Ρακτός, ή, όν, poet: pñetposš, řipnosš,

(Fpanj:) rocailloux. [mi

Ράκος (ό), lokš řipnosš (anexoe de svñññññññ), pñetposš, koastš de mññte, stñ-kš řipnosš. [mi

Ράκτρια (ή), (se inñ: ráδδος) vññš, kš kape se skñtēpš din pomš mñññññññ, mi alte poade. [ράσω].

Ρακώδης, εος (ό, ή), ka o tpenññ, saž tpenñosš; (fir:) pñññ de svñpñññññ. [ράκος].

Ράκωx (τό), xaññ tpenñpñosš, tpen-ñññññññ. [mi

Ράκωσις, εως (ή), tpenñññññ (de xaññ, pñññ, mi vññ); svñpññ (de pñññ); svñp-ñññ de tñññ desñññññññ; (de xñde med:) moñññññññ de pñññ voañññññ. [ράκω].

‘Ράμα, (нх ράμμα) (τὸ), = ‘Ράσμα, stponitъpъ. [ράινω].

‘Ράμμα (τὸ), ксзъtъpъ, саѣ парте кс-
сътъ. 2) firѣ, агъ de ксст. [ράπτω]. [de
xnde]

‘Ραμματώδης, εος (ὁ, ἡ), пzinѣ de кс-
сътъpи, саѣ каре паре а fi ксстѣ. 2) чел
ка ага, агосѣ.

‘Ράμνος (ἡ), [ράδαμνος] ргѣ, мъpъчине.

‘Ραμφάζω, viit: -άσω, амѣ, саѣ доvнде-
скѣ чокѣ. [ши]

‘Ραμφή (ἡ), ксmitѣ inkovoiatѣ (bezі ши
ρομφαία). [ши]

‘Ραμφηστής, οὔ (ὁ), знѣ felѣ de пемте
кѣ kopnosѣ, askъitѣ чокѣ, (алт:) βελὼν
ши ρаfис. [ράμφος].

‘Ράμφιον (τὸ) diin: ал лѣi ράμφος.

‘Ραμφис, ιδος (ἡ), знѣ felѣ de inkovoia-
atѣ satipѣ, саѣ секъpъ. 2) знѣ felѣ de
kopavie кѣ inkovoiatъ (in formъ de чо-
кѣ) пръѣ. [dін]

‘Ράμφος, εος, -ους (τὸ), [in afin: кѣ ρа-
δос] чокѣ de пасъpe (prinч: карнивоаръ).
[de xnde]

‘Ραμφώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea ла for-
mъ кѣ (inkovoiatѣ ка) знѣ чокѣ.

‘Ρανис, ιδος (ἡ), stponitъpъ, nikъtъpъ. [ши]

‘Ραντήρ (ὁ), poet: stponitopѣ. «Κανθός
—». Nik: колмъл dінъstnpѣ ал okіълѣi, de
xnde къpг лакpъmele. [ράινω] [de xnde]

‘Ραντήριος, α, ον, atinrъtopѣ, саѣ fo-
sitopѣ ла stponipe; (poet:) stponitѣ. «Πέ-
δον ραντήριον». Esxл: stponitѣ кѣ sinъe. [ши]

‘Ρανтіζω, viit: -ίσω, stponeskѣ, саѣ xдѣ
кѣ nikъtъpи, саѣ stponitъpи. [de xnde]

‘Ράντισμα (τὸ), likъidъл inpeъsinъatѣ ла
stponipe. 2) = кс..

‘Ραντισμός(ὁ), stponipe (akt: саѣ pas:). [ши]

‘Ράντιστρον (τὸ), stponitoape (nomъtѣfѣ,
ши чл:).

‘Ρανтὸς, ἡ, ὄν, [ράινω] stponitѣ; пzinѣ
de stponitъpи, саѣ nikъmele, nestpигѣ.

‘Ράξ (ἡ), [ράσσω] ppoaoaнъ; (partik:)
ppoaoaнъ de stpъrъpe; (fir: im:) вpичеле
depetelop. 2) знѣ felѣ de mikѣ пъianъinѣ.

‘Ράξис, εως (ἡ), = ρήξис, (prinч: inkъie-
pape de omтиpи, = Σύρραξис.

‘Ρᾶον, nest: лѣi ράων. || (ович:) adv: in
локѣ de..

‘Ράονως, adv: маi лesne.

‘Ραπαταύλης, ши ‘Ραπάταυλος, ου (ὁ), [ρ-
πάτη, αὐλέω] kінъtъtopѣ кс..

‘Ραπάτη (ἡ), знѣ felѣ de лъepѣ

‘Ραπαύλης, ου (ὁ), = (саѣ греш: in ло-
кѣ de) ‘Ραπαταύλης.

‘Ραπήιον (τὸ), Ion: in локѣ de ράπιον.

‘Ραπίζω, viit: -ίσω, батѣ кѣ варгъ, саѣ
toiarѣ. 2) батѣ кѣ палма, пъlmъiesкѣ.
[рапис].

‘Ράπιον (τὸ), dim: ал лѣi ράπυς, pъdi-
kіoapъ.

‘Ραпис, саѣ ‘Ραпис. ιδος, саѣ ιδος (ἡ), [ράс-
σω, саѣ ρіψ: toiarѣ, варгъ. 2) Dop: in
локѣ de ρаfис. 3) poet: in локѣ de κρη-
пис (Exst: Od: Σ. 277).

‘Ράπισμα (τὸ), вtаie кѣ варга, саѣ кѣ
палма, пъlmъitъpъ. [ши]

‘Ραπισμός (ὁ), ловipe кѣ варга, саѣ кѣ
палма, пъlmъipe [ши]

‘Ραπιστός, ἡ, ὄν, вtѣtѣ, саѣ de вtѣt
кѣ варга, саѣ кѣ палма. [рапиζω].

‘Ραптаύλης, ου(ὁ), = ‘Ραπαταύλης.

‘Ράπτης, ου (ὁ), ксзъtopѣ; (овшт:) кро-
itorѣ. [ши]

‘Ραптиκός, ἡ, ὄν, ксvenitѣ, саѣ folosi-
topѣ ла koasepe, саѣ insъmitѣ ксзъto-
pълѣi. [ши]

‘Ράπτις, ιδος (ἡ), = ‘Ράπτρια. [ши]

‘Ραπτός, ἡ, ὄν, ксзъtѣ; fъkъtѣ din deo-
sebite netive innъdite, kіpuitѣ; (xne opt)
ксзъtѣ in reprefѣ. (fir:) «‘Ομηρίδαι ραπτῶν
ἐπέων ἀοιδοί». Hind: = ‘Ραψωδοί. || (subst:)
‘Ραπτά (se ing: στρώματα). Ksn: салте-
ле. [ши]

‘Ράπτρια (ἡ), fem: ал лѣi ράπτης, ксзъ-
toape. [din]

‘Ράπτω, viit: ράψω, (pas: nex: ал 2: ἐ-
ρράφην) kosѣ; kіpnesкѣ; (maі noѣ) kosѣ in
reprefѣ; (fir: komпъiѣ; (maі des) xnele-
скѣ вpe знѣ pѣѣ inпоtiβα кѣiba. “Εί-
ναιτες γὰρ σφιν κατὰ ράπτομεν». Od: Γ.
«Τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔρραψας μὲν σὺ, ὑπεδήσα-
το δὲ Ἀρισταγόρης». Ep: тѣ аi isvodit’ o,
iar ачела а pas’ o in лъkrape.

‘Ράпυς, uos (ἡ), = ‘Ράпυς.

‘Ρаріас, аdос (ἡ), in локѣ de ρаріа (e-
nit: ал Чepesef).

‘Ράpион (τὸ), dim: ал лѣi ράpос; саѣ ne-
st: лѣi...

‘Ράpиос, α, ον, ксvenitѣ лѣi Papѣ (tat’
ал лѣi Trintozemѣ) (partik: ||) ‘Ράpион
(se ing: πεδίον), o kіmmie а Exessinef (зн-
de s’ а semъnat intіf opzѣ) konsfingitѣ Че-
pesef. [din]

‘Ράpос (ὁ), прънкѣ пъскъtѣ маі ‘nainte
de вpeme. 2) (dъne алъit) nintechе, саѣ
mitpъ. 3 ‘Ράpос, tat’ ал лѣi Trintozemѣ. (in-
semm: кѣ ачeste zичepi mi челе dintp’in-
sele se skpіѣ dъne чei маі mъlъl rpaма-

tiqī kx semnš de sxfi: sxbipre asxpna lxi 'P, ka Eolīue).

‘Ρασθαπυγίζω, греш: in lokš de řaθa-пυγίζω.

‘Ράσμα (τὸ), [ράινω] = ‘Ράντισμα.

‘Ράσσετε, poet: in lokš de řáνατε, stro-пицї, a 2: im: pers: de nex: al porpny: lxi řáinω.

‘Ράσω, viit: řázω, [imit:] loveskš; is- bind řpřimš, saš řpřinteskš de řpřimintš. «Υποσκελισαντες με και řázαντες εις τον βόρβορον». Dm: (prinč: in tinx Ion:) sfi- miš, desmřdxlezš; (nestp:) mř sřpřimš, mř spapřš, saš kazš řponkřnind.

‘Ράσων, onos (δ, ή), poet: in lokš de řázων, kompar: (pergl:) al lxi řáδιος.

‘Ράστα, adv: prea řesne; (prinč: next: im: al lxi...

‘Ράστος, η, on, in kontrak: in lokš de řáistos, sxpna: pergl: al lxi řáδιος, řoar- te řesničosš.

‘Ραστώνευσις, εως (ή), = ‘Ραστώνη. [din

‘Ραστωνεύω, viit: -εύσω, mi ‘Ραστωνέω-ω, viit: -ήσω, = ‘Ραθυμώ. [din

‘Ραστώνη (ή), (ράστος) řesničisne; inde- mřntate; nemepire; (mař adesea) odixnř. «Πονώ ήγállετο, řasτώνην δē páμπαν ού προσίετο». Ksn: inřvnpřtřgipe de řnpřtate, řeintřemape. «Νοσήματος—». Pl: řpřndř- vie, řene. «Υπολειπόμενον δια řasτώνην». Ksn: (řno opř) vikleanř řnełtipe, inřpi- řř. «Έκ řřstώνης τής Δημοκλήδεος». Ep:

‘Ράτερος, α, on, poet: Dor: in lokš de řēłterος, komur: pergl: al lxi řáδιος.

‘Ράφα (ή), Dor: řđike mare.

‘Ραφανέλαιον (τὸ), xlezš din seminge de řđike. [řáφανος, řλαιον].

‘Ραφάνη, (ή), = ‘Ραφανίς. [de řnde

‘Ραφανηδόν, adv: (xřřpřm:) řpekřm se taře řđikca (bezř mi řikyřđon).

‘Ραφανίδιον (τὸ), dim: al lxi řáφανίς, ř- đikioapř.

‘Ραφανιδώ-ω, viit: -ώσω, ředenseskš ne řreakřvarřa řpřnsš in řantř řpřin ř- đike (ne kape ři o vřgaš in mežstš, řř- ne ře mař inřři ři řpřřiaš řepřř kř řpř- řř). [mi

‘Ραφανιδώδης, εως (δ, ή), asemenea, saš in oape kape řpřopřgie kř řđikea. [řa- řanis, řdos].

‘Ραφανιδωσις, εως (ή), ředensipe řpřin řđike de řreakřvarřa řpřnsš in řantř. [řařanidów, bezř řiç:]

‘Ραφάνινος, η, on, řřkřšř din řđike. [mi

‘Ραφανίς, řdos (ή), řđike. «‘Ραφανίς ř-

γρία». xřeanš; (prinč:) dim: al lxi řá- řanos. «Στεϊσθαι δ’αντί μάζης φυλλεί’ ισχνών řařanίδων». Apřř: [mi

‘Ραφανίτης, ου (δ), ři ‘Ραφανίτις, řdos (ή), řel din řelřa, saš řořřa řđikřř. [din

‘Ράφανος (ή), [řáφης] At: varřř, saš ma- ře vřořřř; (řap ořřř:) řđike. [de řnde

‘Ραφανώδης, εως (δ, ή), řel din řořřa řđikřřop, saš asemenea řop.

‘Ραφείον (τὸ), řřvřřie de křřřřopř, křo- itopie. [mi

‘Ραφεύς, έως (δ), = ‘Ράπτης; (kř řen: řiç:) řnełtřopř de řena. «Φόνου—». Eřkř: [din

‘Ραφή (ή), křřřřpř; (řpřin řntind:) řap- řea, řnde se inřřdesk řetiçele křřřte inřpřeřř; (řiç:) «Κρανίου—», Ep: [řáπτω].

‘Ραφιδεύς, εως (δ), [řařis, řdos].

‘Ραφιδευτής, ου (δ), řestřigřřopř de řřn- řetš řpřin křřřřpř kř akřa in řepřeřš, ři řl: [mi

‘Ραφιδευτός, ή, όν, řestřigřřatš řpřin kř- řřřpř kř akřa in řepřeřš, ři řl: [din

‘Ραφιδεύω, viit: -εύσω, křš kř akřa in řepřeřš. [řařideus].

‘Ραφιδουήκη (ή), akapř. [řařis, řdos, řήκη].

‘Ράφιον (τὸ), Dim: al lxi.

‘Ράφς, řdos (ή), akř de křřřř. 2) (řiç:) řnš řelš de řemte kř řasš askřmiš, = ‘Ραμφηστής. [řařř].

‘Ράφς, υος (ή), [řá, řóω] o řlantř ř- đikřioasř, xřeanš. «‘Ραφανίς, řokyřřis, řá- řus, řnāřřeřon, řmoia». At:

‘Ραχάδην, adv: kř řpřinapea. [mi

‘Ραχάς, řdos (ή), [řáχis, saš řáχος] lo- kř řnaltš ři řđepřosš, (řpřin řpřm:) ane- voe de řmēlat.

‘Ραχερίζω, viit: -ίρω, řnintekš in řřn- řřa řpřinřpřř. (bezř ři řařřřω). [din

‘Ράχετρον (τὸ), řřnřřa ořkřřř řpřinřpřř, saš ořřa řpřinřpřř. [řáχis].

‘Ράχη (ή), греш: in lokš de řáχος.

‘Ραχία (ή), [řářřω] = řēγμήν, řpřmš de mare řřřkosš, in kape se řpapř va- řpřile. «‘Ραχίας λαλίστερος». Ppov: 2) (řpřin řntind:) řetřřa řpřpřmřpřř de vařpřř; (in řen:) řpřpřape, řromotš. «‘Οχλου τοσούτου řařřian». At: ř) řpřapea mřpřř in řelř- křřpřř. «‘Τής τε řēγής και τής πλημμυρίδος». Ep: (H: 129). (mi in řapal:). «‘Ρηχίη δē εν αὐτῷ (τῷ κόλπῳ τής έρυθρῆς θαλάσσης), και άμπωτις άνα πάσαν ήμέραν γίνεται». Ep:

= Παλιρροία. 4) inřpřđitřpř de mřpřvřinř, řapřš; inřpřekřmřpře.

‘Ραχιαίος, α, on, al řpřinřpřř. [mi

‘Ραχίζω, viit: -ίσω, snintekš (prinč: жерѣтъ) prin mikhokkxl sninčpřil; (in űen:) in-жєnřilš, omorš. «Καὶ τοὺς μὲν ἠὺχένιζε, τοὺς δ' ἄνω τρέπων ἔσφαζε καὶ ῥάχιζε». Sof: 2) (fir: prin intind:) vorbeskš mare, mš fyleskš. [din

‘Ράχις, εως (ή), [ράχος] sninapea; (prinč:) шира, osxl sninčpřil, (alt:) ἄκανθα; osxl emitš dintre žmerl; (fir:) «Ὅρους—». Ep: kšame, kreastš de mšnte. «Φύλλου—». Str: vinišwapa fršnzeti emitš mařafarš in lšnřl el. «Ῥινός—». Antm: vřpfsl nasxlřil.

‘Ραχιστήρ, mi ‘Ραχιστής, oš (δ), snintekš-topř de жерѣтъ in lšnřl sninčpřil; (in űen:) omorřtopř, fškštopř de pele; (fir:) fšlī-topř, fanfaronš. [mi

‘Ραχιστός, ή, ον, snintekatš prin/sninape, ka oaea inžєnřlats; (in űen:) tšlatš in vžkšl. [ράχιζω].

‘Ραχίτης, ου, (δ), mi ‘Ραχίτις, ιδος (ή), = ‘Ραχιαίος. «Μυελός—» (alt:) νωτιαίος. || (svbst:fem:) ‘Ραχίτις (se inč: νόσος), voalš a osxlřil sninčpřil, žnš felš de ofšikš. [ράχις].

‘Ραχιώδης, εος (δ,ή), mšpmš kš nřetpoase střnřil. [ράχια].

‘Ράχος, εος -ους (τό), = ‘Ράκος, vžkatš, poetikš (nartik: tšlatš din sninape). (vezřil řaxlřw).

‘Ράχος (ή), [ρήσσω ῥήγνυμι] mšpřčine, pšřš; saš tolarš sninosš. «Ἐξάπτειν ἀπὸ δένδρου ἰσχυροῦ, καὶ μὴ ἐκ ῥάχου συνέχονται γὰρ ἐν τοῖς ψιλοῖς αἱ ῥάχοι». Ksn: 2) rapdš de mšpřčini. «Ἡ ἀκρόπολις τὸ πάλαι τῶν Ἀθηναίων ῥήχῳ ἐπέφρακτο». Ep: (vezřil mi ařmařl). 3) (in űen:) ramšpř; (mi nartik:) smičea de tšpřpř vičpř (vezřil řaxšw). 4) (dšne Trezenienř) mšslinš šelvatikš. [de žnde

‘Ραχόω-ω, viit: -ώσω, pliveskš tšpřpř vie p’ alčšpřea in kinš, ka řřřl vičeti špř řšmiře askkřitš.

‘Ράχις, εως (ή), košere. [ράπτω].

‘Ραψιδέω-ω, viit: -ήσω, snřlš de postš, deklamš poeme (mař de mšlto opř streino, iar žne-opř mi vře mele) ka řařw-šš. (de žnde 2) žikš ne din ařarš, řpř a inčeleče čele zise, vorbeskš ka o mashiņ; (in űen:) vřřřeskš, vorbeskš nimikšpřil. «Οὐδὲν οὖν ἄλλ' ἢ ῥαψωδῆσουσιν οἱ πρέσβεις περιιόντες». Dm: (mi pas:) «Ἀόχοι ἄνευ ἀνακρίσεως καὶ διδαχῆς ῥαψωδοῦμενοι». Plt: [ράψωδος]. [de žnde

‘Ραψόδημα (τό), čeeā če se deklamš de pansodš; (de žnde in űen:) poveste řařřlšasš.

‘Ραψωδία (ή), deklamāčie de streinš poemš inřřčatš ne din ařarš. 2) (prin intind: in űen:) poemš deklamats de pansodš; (mi nartik:) vžkatš din poemele řlř Omērš (fiind kč d’aveřtea mař kč deosevipe křntaš přezmšlindš se pansodit). [mi

‘Ραψωδικός, ή, ον, pansodikš, alřnřřtopř de pansodie, saš pansodš. [ράψωδος]. [de žnde

‘Ραψωδικός, in kinš pansodikš, pansodichewte.

‘Ραψωδός (δ), [ράπτω, saš dšne alřřil řāššos, ῥῶδη] (in űen:) pansodš, adžnřtopř (kombinčtopř inřp’ žna) de řelšpřite křntiře aze alřřil poetš; saš křntčtopř (deklamatorš) ne din ařarš de streinš poemš; (nartik: se deosevřāš kč aveřšš nšme) čel če din přofesie košēinaš dšne kapachitatea sa řie-kape mi dšne oape-kape xotčpřite pēřlto poemele řlř Omērš mi Esiodš, mi alřtop vekřl poeřil, mi ře deklamaš přezmšlindš se din lokš in lo-kš, mi řřind ovičnřit mi tolarš de dafi-nš (de žnde čeeā-l-alř etimlč; ažičepel). «Κύων ῥαψωδός». Sof: Šřinřa; fiind kč peneta kčpře řie-kape din čel če i se inřřřřimaš řivitoapea sa.

‘Ρᾶων, ονος (δ, ή), kompar: nēřřl: al řlř řāššos, mař řesničosš; (despře omš) in mař vžnš stape, mař inřpematš. «Ῥᾶων γίγνομαι». Lks: mš řakš mař řine (din voalš). || (neřt:) ‘Ρᾶον, adv: kompar: al řlř řāššos, mař řesne, mi čl:

‘Ρέα, [ρέω] adv: poet: in lokš de ř dšwš, řesne.

‘Ρέα (ή), [ῥεα] o zeř mitolořikš, Pea, sočia řlř Šatšpřnš, mi mšma řlř Žoe, mi čl: (alegor: pšmřntšl).

‘Ρεγός, έως, mi ‘Ρεγιστήρ, mi ‘Ρεγιστής, oš (δ), [ρέγος] vřpsitopř (de inřelřšpřil, saš inřpřkšminte).

‘Ρέγος, εος -ους (τό), sfopřitšpř in so-mnš. [imit:]. [de žnde

‘Ρέγω, mi (miž: kape este mi mař inřpřev:) ‘Ρέγομαι, viit: řéřšw, omař, At: = ‘Ρέγγω, sfopřlš in somnš. [mi

‘Ρεγώδης, εος (δ, ή), čel in řelš de sfopřitšpř, saš insořitš kč sfopřite.

‘Ρέγμα (τό), poet: [ρέζω] lškrš vřpsitš. ‘Ρέγις, εως (ή), sfopřpř in šomnš. [ρέγκω].

‘Ρέγος, εος -ους (τό), poet: = ‘Ρήγος; řařnš vřpsitš.

‘Ρέγχος, εος -ους (τό), ‘Ρέγχος. [imit:]. [de žnde

‘Ρέγω, viit: ῥέγω, sfopzĩđ dormind; (npin intind:) dormĩđ dssđ (fzpz grĩkĩ); (desnpz kalđ) = Φριμάσσομαι. [wi]

‘Ρεγώδης, εος (δ, ή), = ‘Ρεγώδης.

‘Ρέδη (ή), [Λι:] znđ felđ de trpszpĩ.

‘Ρέδιον (τό), dim: αλ λι ῥέδη.

‘Ρέεθρον (τό), Ion: in lokđ de ρεῖθρον.

‘Ρεεύμενος, Ion: poet: in lokđ de ρεεύμενος (κα din ρεέω neĩntpez: in lokđ de ρέω)

‘Ρέω, [in metatesz de λα ἔρδω] viit: ῥέω, (nex: ἔρεξα mi ἔρρεξα, mi pas: ἔρρεχθην) poet: fakđ (maĩ de mĩzte opĩ pea sađ indpzzneagz fantz); (:n nen:) lz-kpezđ kx bĩptzte. «‘Ρέξαι τι λιλαϊόμενος μέγα ἔργον». Τkr: “Ἡρώες ῥέξαντες καλὰ ἔργα». Τkr: “Ὁ, τι ποσσίν τε ῥέξει καὶ χερσίν ἔξουσιν». Od: Θ. «Ὅσσ’ ἂν εἴποι καὶ ῥέξειεν. Od: Δ. (mi kx doĩ ak:) «Ὅυτε τί σε ῥέξω κακόν, οὔτ’ ἀγορεύω». Od: Σ: «Ὅς σ’ ἀγαθὰ ῥέξεσκον». Od: Χ: (mi kx dat:) «Μηκέτι μοι κακὰ ῥέξετε δυσμενέοντες». Od: Υ: (mi kx adv:) «ἽΩδε ῥέξει». Om: «Κακῶς ῥέξειν τινά». Om: (mi pas:) «Ῥεχθὲν δὲ τε νήπιος ἔργω». Om: чееа че s’a fz-kĩ. 2) (partik:) жертfeskđ. «Φοίβη, ἑκατόμβην ῥέξαι». Ιλ: Α: «Σοὶ δ’ ἐγὼ ῥέξω θούν». Od: Γ. Ιλ: Κ. «Ἄλλος δ’ ἄλλω ἔρεξε θεῶν». Ιλ: Β. 3) Dor: = ‘Ρήζω, vpspseskđ (de znđe ῥέρος, mi ῥέθος).

‘Ρήη (ή), Ion: in lokđ de ῥέα.

‘Ρθομαλίδης, ου (δ), чел kx ovrazĩ potnzi wi romĩl (ka mĩpzĩ). [ῥέθος, μήλον].

‘Ρέθος, εος -ους (τό), [ῥέζω = ῥήζω] fa-γa; (mi partik:) овразzĩ; (ĩm: in nen:) mĩdzlarozle trpszĩ. «Ψυχὴ δ’ ἐκ ρεθέων παταμένη Ἀΐδὸς δε βεδήχει». Om:

‘Ρεῖα, adv: poet: = ‘Ρέα, lesne; fzpz dx-pere, sađ tpsvrapz.

‘Ρεῖη (ή), Ion: poet: in lokđ de ‘Ρέα (zeĩga).

‘Ρεῖθρον (τό), [ῥέω] kpszpĩ de απz, απz kpszĩtoape, pĩrĩđ, rĩđ; (zne-opĩ) matkz de rĩđ. «Ἀπεξηρασμένω τοῦ ἀρχαίου ρεῖθρου». Ep:

‘Ρεῖω, poet: in lokđ de ῥέω.

‘Ρειώνη (ή), poet: fĩka Ρεεῖ, Жена.

‘Ρέκτηρα (ή), poet: fem: αλ δι...

‘Ρεκτῆρ (δ), poet: in lokđ de ῥέκτης. [de znđe

‘Ρεκτῆριος, α, ου, = Δρακτῆριος, aktivđ.

‘Ρέκτης, ου (δ), poet: (kx nen:) fzktz pz de чева. «Κακῶν —». Es: = Κακοῦργος. 2) (авноz) лкpкzĩtoř, aktivđ. ‘Ρέκτης ἀνῆρ. Sin: [mi

‘Ρεκτὸς, ή, δν, fzktđ, sađ nstĩnosđ de a se szvĩrĩ. [ῥέζω].

‘Ρεμβάζω, mi (maĩ des mĩk:) -άζομαι, viit: -άσω, -ομαι, = ‘Ρέμεομαι, mĩz pĩtzcheskđ; mĩz snzlvzpz in koavĩ mi in kolo; nĩz varđ de seamz, nĩz ĩađ vine a minte. [din

‘Ρεμβός, άδος (ή), pĩtzvĩtz, nestatopnĩkz. [ῥέμβος].

‘Ρεμβασμός (δ), pĩtzvĩpe, ĩnvĩptĩpe in koavĩ mi in kolo; (fir:) nestatopnĩvĩe (pĩ-sĩnĩpe) a mĩngĩĩ, nezvape a minte, (Fpanz:) distraction. [ῥεμβάζω].

‘Ρεμβεύω (-ομαι), viit: -εύσω, -ομαι, = ‘Ρεμβάζω.

‘Ρέμβη, mi ‘Ρεμβή, Ion: (ή), = ‘Ρέμβος.

‘Ρεμβοειδής, εος (δ, ή), = ‘Ρεμβώδης. [ῥεμβός, εἶδος].

‘Ρεμβονάω -ώ, viit: -ήσω, γĩs: = ‘Ρυμβονάω. [din

‘Ρεμβός, ή, δν, pĩtzvĩtz in koavĩ mi in kolo; varavondđ; (fir:) nevzĩzĩtoř de seamz, kx mĩngĩĩle pĩsĩnĩte, (Fpanz:) distrait, rêveur. [din

‘Ρέμβος (δ), = ‘Ρεμβασμός, tpsvrapz, pĩsĩnĩpe, neapĩkape a mĩngĩĩ. [din

‘Ρέμβω, [ῥέω] fzpz viit: ĩnvĩpteskđ (ka o poatĩ, sađ sfĩrpleazĩ) || (ovĩč, mĩk: sađ pas:) mĩz ĩnvĩpteskđ, mĩz pĩtzcheskđ in koavĩ mi in kolo, mĩz pĩzĩmĩz zĩpĩvĩtĩ; (fir:) nĩz ’mĩ amđ mintea pĩronĩtz la tpeaba mea, sĩntđ kx mĩngĩĩle pĩsĩnĩte, (Fpanz:) distrait. «Τοῦ νοῦ πολλάκις ἀλαχοῦ ῥεμβομένου ἡ χεὶρ αὐτόματος ἔλκεται». Xps:

‘Ρεμβώδης, εος (δ, ή), ka znđ zĩpĩvĩtĩ, nestatopnĩkđ. «Βλέμμα ῥεμβώδες». Πλ: [ῥεμβός].

‘Ρεμβών, όνος (ή), = ‘Ρυμβών.

‘Ρέμφος, εος (τό), Ion: in lokđ de ῥάμφος.

‘Ρέος, εος -ους (τό), poet: in lokđ de ῥεῦμα, sađ ρεῖθρον, pĩrĩđ, rĩđ, mi чл: [ῥέω],

‘Ρέπω, [in afĩn: kx ῥέμβω. mi ῥέπτω] viit: ῥέψω, (nex: ἔρρεψα, mi maĩ mĩzĩtđ nĩz) mĩz pĩekđ, tpeađ maĩ gređ, ka kĩmĩpĩna, ĩntp’ o parte, mĩz povĩrnezđ, (mi fir:) amđ απlekape kĩtpe чева; ажкпгđ ла чева; (pap mi poet: strĩm:) povĩrnezđ, απlekđ чева kĩtpe... «Ἐλκε δὲ μέσσα λαβόν (δ Ζεὺς τὰ τέλαντα), ῥέπε δ’ ἔκτορος ἡμάρ». Ιλ: Χ. a ĩngpezĩat. «Οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ ὀκότερα τῶν προημάτων ἐτράποντο, ταῦτα ῥέψειν ἐμελλον». Ep: «Ῥέπει εἰς τὴν γαστέρα». Γал: аколо se απlekz वोला. «Ὁ χρησμός εἰς τοῦτο ῥέπει». Apstf: pĩnevĩte, se ĩntĩnde. «Τὸ πλῆθος ἔρρεπε πρὸς

τοὺς θραυτέρους». Ios: (mi k8 adv:) «Φιλεῖ τοῦτο μὴ ταύτην ῥέπειν». Sof: «Οπου ἂν ῥέψῃς». Achi: «Ὁ γρίφος ἐνταυτοῖ ῥέπειν». Antif: (mi absol:): «Διστάζοντί μοι ἔμως ἔρρεψε θεῖν». Plat: a predominat in mine p3pepea. (mi pas:). «Τῶν δ' ἐξ Ἰσου ῥεπομένων». Esch: k8mp3nite, k8dikate.

Ῥεῖθραι, poet: in lok8 de ἔρρεθραι, pas: tre: de k8: de inf: al l8i ῥίπτω.

Ῥετυπωμένος, η, ον, poet: in lok8 de ἔρτυπωμένος, pas: tre: de k8: de paptu: al l8i ῥυπώω.

Ῥεῦμα (τὸ), [ῥέω] k8p8p8 de απ3; απ3 k8p8t3oape, n3p38, «Ῥεῖθρον. «Θέρους αὖα σφίσιν (τοῖς Ἀργείοις) ἐστὶ τὰ ῥεύματα πλὴν τῶν ἐν Λέρνῃ». Paks: «Οἱ ἄλλοι ποταμοὶ ἐλάσσονες ἔοντες τοῦ Νείλου ἀσθενέστερα τὰ ῥεύματα παρέχονται». Ep: «Κατὰ μὲν δὴ τὸν ἄλλον τόπον (τοῦ Βοσπόρου) παρὰ πλὴν τῶν ἐστὶν ἡ φορὰ τοῦ ῥεύματος ἐπὶ δὲ εἰς τὸ στενωτάτον ἔ ρους βία προσπέσῃ, mi chl:». Plav: (vezī mi ρους). (mi fir:) «Τύχης ῥεῦμα». Mendp: nestatopni3ia. 2) (fir:) konk8p8pe de m8x3ime de oamēn3. «Στρατοῦ —». Sol: 3) (med:) k8p8pe de bo3oas3 materie; katapoi8; p8matism8; xpdinape; apopleksie (dam3la). [de xnde Ῥευματίζομαι, viit: -ίσομαι, sint8 x8p8-s8 la pefl8k8; fak8 potop8; m3 xmf8x. «Οἱ πορθμοὶ ῥευματίζονται κατ' ἄλλον τρόπον». Str: 2) (med:) m3 is8esk8 de p8matism8. [mi

Ῥευματικός, ἡ, ὄν, p3tiwaw8 de, sa8 x8p8s8 la p8matism8; kape se ded8ye la fel3la p8matism8op8. «Νόσημα ῥευματικόν», Med:

Ῥευμάτιον (τὸ), dim: al l8i ῥεῦμα, n3p38p8.

Ῥευματισμός (ὁ), p8matism8, sa8 is8i-pe de bo3oas3 materie la xnd8 lok8. [ῥευματίζομαι].

Ῥευματώδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea k8 p8matism8, sa8 din fel3la bo3aleop8 p8mativ8. [ῥεῦμα].

Ῥεῦσις, εως (ἡ), k8p8pe de lik8id8. [mi

Ῥευσταλός, η, ον, poet: mi Ῥευστικός, ἡ, ὄν, =k8 ...

Ῥευστός, ἡ, ὄν, (mi adv:) -στώς, чед k8 ins8xime de a k8p8e, k8p8top8, (Fpang:) fluide. || (s8xst: next:) Ῥευστὸν (τὸ), materie k8p8t3oape, απ3, vin8, mi chl: lik8id8; (fir:) t8p8ntop8, v8p8e3nik8. [ῥέω].

Ῥεφανίς, ιδος (ἡ), Ion: in lok8 de ῥεφανίς.

Ῥέω, viit: -ρεύομαι, mi (ma3 int8p8: At:)

ρεύομαι, (nex: ἔρρεῖν, tre: de k8: ἔρρεῖν-κα) k8p88 (ka apa, mi chl:); m3 v8p88 (m8p8: mi fir:); (desupe fr8n3e, p8p8 mi chl:) kaz8, nik8; (pas:) m3 x88, m3 mo38 in...; (fir:) t8ek8, m3 pisinesk8 k8p8nd; (pap str3m:) v8p88. «Πλῆρες δ' ἐν χειρὶν λαβὼν δέπας ἔρρει χόας θανόντι». E8p: «Ἰμερα ἀνθ' ὕδατος ῥεῖτω γάλα». Tkr: (Iap p3in3: nestp:) «Καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ ῥέ-εν ἀγλὰν ὕδωρ». Ix: B. «Ὁ ποταμὸς ῥεῖ διὰ τῆς πόλεως». Ksn: «Τὸ δὲ πῦρ διατε-λεῖ αἰετὶ ῥέον ὥσπερ ποταμός». Apst: «Ἐρ-ρεῖ δ' αἶμα κατ' ὠτειλήν». Ix: P. (mi k8 men: pap) «Πηλοῦ ῥέοντες ποταμοί». Plat: k8op8nd nomol8. (mi ma3 des k8 dat:) «Κρῆναι ῥέον ὕδατι λευκῷ». Om: «Ῥεε δ' αἶματι γαῖα». Ix: Θ. k8p8e in n3pae sin-mele ne p3mint8. «Πόλις χρυσῷ ῥέουσα». E8p: fiind in3i3w8rat8 de k8p8. (mi pas:) «Ἰδρῶτι ῥεόμενοι». Ep: fiind mo3am3 in x8doape. «Ἐρρέυη δὲ πλεῖστος ἑαυτοῦ καὶ μέγιστος τότε ὁ Εὐρώτας». Pl: s' a p8sv8p-sat. «Ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον». Ix: M. «Ῥέ-ων στρατὸς ἔσται χεν». E8p: «Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέον αὐδή». Ix: A. «Ἐρρέυη λόγος ἐν τῷ δήμῳ». Pl: s' a in3p3-mtiat. «Τοῦ λόγου ῥυέντος ἐπὶ...». Pl: a aj8ns... «Ἐρρέυν δ' ἐκ κεφαλῆς πᾶσαι τρί-χες». Tkr: «Ῥέουσιν αἱ ῥάγες». Tfp: «Θρα-συνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι κατ' ἡμῶν». Dm: p8p8nd8 se foapte tape as8p8 ne. (mi absol:). «Λέξις ῥέουσα». Fot: k8p8t3oape, (Fpang:) style coulant. «Θρυπτόμενοι καὶ ῥέοντες». Fia: mo3emi3i, mi k8 tot3la x8p8-vi3i.

Ῥηγεὺς, εως (ὁ), v8nstiop8. [ῥήγος].

Ῥηγῇ (ἡ), gas: in lok8 de

Ῥήγμα (τὸ), [ῥήσσω] parte, sa8 k8k8p8 p8nt8 (deskis8), sn3p8p8, k8p8p8p8. «Τῆς —». Apst: 2) «Ἀπόρρηγμα. [de xnde

Ῥηγματίας, ου (ὁ), p3tiwaw8 de v8e o p8nt8p8 ne din3xnt8 (apostem8). [mi

Ῥηγματοῦδης, εος (ὁ, ἡ), asemenea ka o sn3p8p8; sa8 plin8 de k8p8p8p8i, k8p8nat8 din toate p8p8ile. 2) (med:) «Ῥηγ-ματίας.

Ῥηγμίν, sa8 (ma3 kop8k:) «Ῥηγμίν, (no-min: n8 s' a r3sit) ἵνας (ἡ), x8p8m8 de mape stinkos8, xnde se snap8 val8p8ie (vezī mi ἀκτὴ mi ῥαχίς). (fir:) «Ῥηγμίν βλοιο», poet: sfir3it3la vi8i3i (vezī mi8u-δός). 2) (xne-opi) in lok8 de x8ma. «Ἄλδς ῥηγμίν βαθεῖαν τύπτε κώπησιν». Od: M. «Τοῦτο δὲ συμβαίνει περὶ τοὺς αἰγιαλοὺς ἐν τῇ θαλάττῃ» ἔταν μὲν γὰρ κυμαίνουσα ἐκ-

δαίνη, σφδρα παχέται καὶ σκολιαὶ γίνονται αἱ ῥηγμίτες. "Όταν δὲ γαλήνη, διὰ τὴν μικρὰν ἔκρηξιν λεπτὰ εἰσι καὶ βαθεῖται. Apst: 2) ras: in lokš de ῥήγμα, pšntšpš. [wi

'Ρηγμός (δ), ras: in lokš de ῥηγμίν. [din 'Ρήγνυμι, [ῥήσω, de šnde] viit: ῥήζω, (mi): tpe: de kš: kš insemn: pas: in lokš de ppez: ῥήρωγα, nex: 2: pas. ῥή- ῥάγγιν) pšntš, sfišwiš; spaprš, sfšpšmš; fa- kš a ošwi čewa de fauž; (wi mi): mš daš de fauž, eklažozš; (pas:) kšpšntš, mš spaprš, wi čl: "Τέχος (Πύλας, «Ίμάντα, wi čl: —,, Om: mi Es: (wi fir:) «Αἶας δὲ πρῶτος Τρώων ῥήξε φάλαγγας,,. Il: Z. lə a spapt, lə a innins, (Fpanj:) il en- fonça. "Κατὰ τὸ μέσον μὲν δὴ τοῦ στρατο- πέδου ἐνίκων οἱ βάρβαροι, καὶ ῥήξαντες ἐδί- ωκον,,. Ep: (wi mi): «Ῥήξαντο φάλαγγας,,. Il: A. "Χῶρος πηγᾶς ῥήγνυσι ναμάτων θερ- μῶν,,. Il: isboramito. "Δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα,,. Sof: «Ὁ δὲ πᾶς οὗτος ὁ ἄφρωνος, ὡς εἶδεν ἐπιόντα τὸν Πέρσην, ὑπὸ δέους ἔρρηξε φωνήν,,. Ep: a skos glasš. "Θέλω ἀκοῦσαι τῶν παιδίων, ἣν τινα φωνήν ῥήξουσιν πρῶτην,,. Ep: (wi pas: saš mi): "Κύμα χάρσφ ῥηγνύμενον,,. Il: A. «Ίματιών ῥαγέντων ἀκασται,,. Ksn: "Πηγαὶ ῥήγνυνται,,. Il: A. "Πολέμου ῥαγέντος,,. Lks: deskizindš se. "Ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο,,. Il: Y. "Ἐρρώγε πηγὰ δακρύων,,. Sof: «Ῥαγεῖς ὁ Νεῖλος,,. Diod: pesbšpsindš se. "Βροντὴ ῥέρεται,,. Apstf: «Ῥηγνυμένων χειμῶνων ἐ- ξαισίτων,,. Apst: (wi kš dat:) "Σοὶ τὰδ' ἔρ- ῥωγε κακὰ,,. Ešp: asspšpš'wi s'aš spapt pe- lele. (wi kš čen: el:). «Ῥαγῆναι κόσμου,,. Gpr: a'wi tšla op če pelažie kš lšmea, (Fpanj:) rompre avec le monde. (wi kš dat: kassat:) "Ῥήγνυται φθόνος,,. Lks: krapš de nismš. 2) (in insemn: de) tšpšn- teskš kos,=(maš intpeš:) 'Ράσσω, 'Ρήσσω (bezl ziv:).

'Ρήγος, εος -ους (τδ), poet: [ῥέζω 3]pšn- zetš (poate de linš) všpsitš, kapš sšx- žia prinč: ka autepnšitš. "Εβαλλε θρόνους ἐν ῥήγεα καλὰ πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερ- θε δὲ λίθ' ὑπέβαλλεν,,. Od: K. "Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ πορφύρε' ἐμ- βαλέειν, στορέσαι δ' ἐφ' ὑπερθε τάπητας,,. Il: A. 'Ρήδιος, η, ον, Ion: poet: (in kōt'pak:) in lokš de ῥηδῖος, ῥάδιος. || (nest:) 'Ρήδιον, adv: in lokš de ῥηδῖως, Ion: poet: in lokš de ῥηδῖως, ῥάδιως.

'Ρηθεῖς, εῖσα, ἐν, pas: nex: de naptč; 'Ρηθῆναι, pas: nex: de inf: al (nešntp:) ῥέω=λέγω.

'Ρηθῖος, η, ον, Ion: poet: in lokš de ῥάθῖος. || (nest:) 'Ρηθῖον, adv: in lokš de.. 'Ρηθῖως, adv: Ion: poet: in lokš de ῥάθῖως..

'Ρηίζω, viit: -ίσω, Ion: in lokš de ῥα- ῖζω.

'Ρήϊος, η, ον, (komnar: ῥήϊτερος, -ίτατος, saš ῥήϊων, sšppl: ῥήϊστος) Ion: poet: in lokš de ῥάδιος,

'Ρήϊστος, η, ον, Ion: poet: sšppl: (nprl:) al lšl ῥήϊος. (de šnde nest: in ...

'Ρήϊστα, adv: Ion: in lokš de ῥάστα.

'Ρηῖτατος, η, ον, Ion: poet: sšppl: wi

'Ρηῖτερος, η, ον, saš (neprl:) ῥήϊων, ονος (δ, ἡ), Ion: poet: komnar: al lšl ῥήϊος.

'Ρήκτης, ου (δ), sfišwiš; spintekštopš; saš pšntš, spaptš; saš datš, ošwiš de fauž. "Σεισμὸς—, Apst. deskizštopš de kšpšntšpl. [wi

'Ρηκτικός, ἡ, ὄν, folosštopš, saš inde- minatškš la pšpere, spapršpere, wi čl: [wi

'Ρηκτός, ἡ, ὄν, pšntš, saš pšntšosš a se pšpe, pšpšmitopš de sfišwiepe, spintekape, saš kšpšpare. «Χαλκῶ—, Il: N. de pšnit. [ῥήγνυμι, saš ῥήσω].

'Ρῆμα (τδ), [ῥέρεμαι=ῥιρημαι] vorbš, zi- čere; zisš (maksimš); (Gram:) vepšš (šna din čele ontš pšpšl ale kšvintšlšl). [de šnde

'Ρηματικός, ἡ, ὄν, vepššlš, atinrštopš de vorbš. [wi

'Ρηματίον (τδ), dim: al lšl ῥῆμα, vor- bšlšž: [de šnde

'Ρηματίσιον (τδ), dim: al lšl ῥηματίον.

'Ρῆμος (δ), [Lat:] lopatz de všrat pš- nea in kōntopš.

'Ρῆμων, ονος (δ), poet: in lokš de ῥή- τωρ. [ῥέρεμαι=ῥιρημαι].

'Ρῆν, ῥηνός (ἡ), (s'a rššit pšmaš ak: ῥῆνα) poet: (pšea pap) in lokš de ἄρνος, mnšlšž, oae. [de šnde

'Ρηνικός, ἡ, ὄν, de oae:

'Ρῆνιξ, ικος, wi ῥῆνις, ιδος (ἡ),=Ῥῆν. 2) (prin intind:) pšle, vlatš de oae, ko- žokš.

'Ρηνοφορεὺς, εως (δ), pšpštopš de vlatš de oae (epit: al lšl Dionisš; poate maš kōpekš ῥινοφορεὺς). [ῥῆν, φέρω].

'Ρηξινόρη (ἡ), poet: Ion: pšvōlaskš všpšžie, vitezje. [din

'Ρηξίνωρ, ορος (δ), poet: [ῥήσω, ἀνήρ] všpšžtopš de tšpšle všpšmašlšl, vi- teazš pšvōitopš.

'Ρηξινέλευθος (δ, ἡ), poet: [ῥήζεις, κέλευ-

θος] σπῆργςτορῷ (deskizstorpš) de drāmš, de kale.

‘Ρηξίνος -ους (δ, ή), poet: σπῆργςτορῷ (sḗrgstorpš) de minte, saš preksmizstorpš de λκρаре minci (emit: al Бакзлш). [ῥήξις, νδός].

‘Ρήξις, εως (ή), рхпере, спарпере. 2) in локš de ῥήγμα, спῆргςτρῷ, κρῆπςτρῷ. [ῥήσσω, ῥήγυμι].

‘Ρηξίφλοιος (δ, ή), [ῥήξις, φλοιός] чол кс коажа κρῆπατῷ.

‘Ρηξίφρων, ονος (δ, ή), poet: ‘Ρηξίνους. [ῥήξις, φρήν].

‘Ρηξιχθων, ονος (δ, ή), poet: [ῥήξις, χθών] σπῆργςτορῷ de πῆμντῷ.

‘Ρήον (τό), peventš [tinš formatš mai perebat din ῥα].

‘Ρησειδιον, шι ‘Ρησιδιον (τό), dim: ал лш ῥήσις.

‘Ρησιарχος (δ, ή) ppeinchenstorpš de про-орочи, saš pmedinte de проорочитопе (ораколš). [ῥήσις, ἄρχω].

‘Ρησικοπέω -ω, viit: -ήσω, talš vorpe mapl, fzoase, vorbeskš mare inainteа алтора (poate mai kopek: ῥησικομπέω). [ῥήσις, κόπτω].

‘Ρησιμετρέω -ω, viit: -ήσω, vorbeskš mḗsapat (dšne mḗsapatš aut) in пвзлшкš, saš ждлшкšтопе. [ῥήσις, μέτρον].

‘Ρήσις, εως (ή), vorpire, saš kinš de a vorpi, експrimare, saš deklamare; zisš, проверш. “Τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ῥήσιν,,. Ep: повесте, vorpḗ пвзлшкš; vkatš, saš fḗrmintš din prozaikš astorpš, saš poetš, (Fpanḡ) tirade. «Παρανάνωθι δ’ ἡμῖν τὰς ῥήσεις, ἅς ἐλυμήνω, “ἦκω λιπὼν κευθμῶνα. Dm: “Τῶν Εὐριπίδου τινα ῥήσεων ἢ Σοφοκλέους εἰπεῖν ἀπὸ στόματος». Pl: [ῥήρημαι din ῥέω].

‘Ρήσσω, [imit: saš in afin: кс ῥέζω] viit: ῥήξω, (mai de mḗste opī poet:) in локš de ῥήγνυμι, ршḗ, sfimš, sparḗ, κрḗпḗ, snintekš, шι чл: (nartik: 2) loveskš, isveskš tape. “Πέδον ῥήσσωσι πόδεςσιν,,. Aплп: batš in пḗmintš кс пчоареле (dḗngind). 2) = ‘Ράσσω, tpinteskš de (saš ла) пḗmintš. “Ἐδοξε παλαίειν καὶ.. ῥήξαι τὸν ἀντίπαλον,,. Aptdmp:

‘Ρησώνη (ή), Ion: in локš de ‘Ραστώνη.

‘Ρητέος, α, ον, posit: (nephл:) ал лш ῥέω (neintp:) =λέγω.

‘Ρήτερος, η, ον, Ion: poet: in контрак: in локš de ῥήτερος.

‘Ρητήρ (δ), poet: in локš de ῥήτωρ; (кс чен:) злшторῷ de чева. [ῥήρημαι = ῥήρημαι].

‘Ρητίνη (ή), [ῥέω] peḡinḗ (materie кр-гзоаре de арворл грамл). [de žnde

‘Ρητινίζω, viit: -ίσω, amš rzstš, saš mi-rosš, шичл: de peḡinḗ, sintš peḡinosš. [ш

‘Ρητινίτης, ου (δ), (prinч:) vinš konpin-zstorpš de (fḗkktš кс) peḡinḗ, peḡinatš.

‘Ρητινολόγος (δ, ή), adḗnḗstorpš (dšne kopach) de peḡinḗ. [ῥητίνη, λέγω].

‘Ρητινόω -ω, viit: -ώσω, amestekš, saš žnḗš кс peḡinḗ. [ш

‘Ρητινώδης, εος (δ, ή), konpinzstorpš de (saš asemenea кс) peḡinḗ, peḡinosš. [ῥητίνη].

‘Ρηтὸν (τὸ), (vezl ῥηтός) zisš.

‘Ρητορεία (ή), opatopie, treava saš meseria opatorzлш; kinš de a vorpi dšne perelele petopiche; deklamacie opatorikš (кс petopikš emfasš), vlashzš de vorpe, elokzingu; (žne-opl) квḗntš (vorpire intinsḗ) de opatorš. [din

‘Ρητορεύω, viit: -εύσω, vorbeskš (in пв-злшкš) ка opatorš; posteskš (deklamš) чева кс petopikš emfasš, saš snpe falnikš арзtare (кс vorpe fḗsmoase fḗpḗ ingelesš). [ш

‘Ρητορικὸς, ή, ον, petopikš, квvenitš, saš indemnatikš ла opatopie; insḗmiltš saš potpibitš opatorzлш. ‘Ρητορικῇ, шι ‘Ρητορικῶν,,. Plт: Apst: Apt: apta opatorzлш, petopikš. [ῥήτωρ]. [de žnde].

‘Ρητορικῶς, adv: petopichemte, dšne perele saš кс emfasš de petopikš, ка žnš opatorš.

‘Ρητορομάστιξ, ιγος (ή), vichš (amarš хзлшторῷ) de opatorl. [ῥήτωρ, μάστιξ].

‘Ρητορομύκτος (δ, ή), poet: in локš de ῥητορομύκτης, kom: [ῥήτωρ, μύζω] batжo-kopitorpš de opatorl.

‘Ρηтός, ή, ον, zisš, snḗš, експrimatš; prexotḗpītš. «Μισθῶ ἐπὶ ῥητῶν,,. Iл: Ф. кс пḗтḗш хотḗpītš. “Εἰς χρόνον ῥηтὸν,,. Ep: “Ἐπὶ ῥηтoῖς,, Esp: кс oape-каpe kondi-гил. “Ἠκιστα πόλεμος ἐπὶ ῥηтoῖς χωρεῖ, αὐτὸς δὲ ἀφ’ αὐτοῦ τὰ πολλὰ τεχνῆται πρὸς τὸ παρατυγχάνον,,. Tḗч: пḗ merpe ne хотḗpītš. 2) poet: nḗmitš, bestitš. “Ἀνδρες ῥηтoῖ τ’ ἄρῥηтoῖ τε,,. Es: 3) пḗtinvosš (neopritš) de a se snḗne, a se vorpi, netaf-nikš. “Περὶ τῶν ῥηтῶν ὡς ἀποῤῥήτων ἀνακοινοῦ,,. Iskr: “Ῥηтᾶ καὶ ἄρῥηтᾶ ἐνομάζων,,. Dm: kḗte se zik, шι kḗte пḗ se snḗn; (de žnde in Filosf: шι Mtmt:) ‘Ρηтός (innpot: de ἄρῥηтός), лoгикš, pa-gionalš; (nḗst:) ‘Ῥηтὸν,, fḗasš, saš zisš de vḗpe žnš astorpš panoptatš de чineva. [ш

‘Ρήτρα (ή), inboialx, tokmealx xotirpits; (partik: mai noš) prinsoare. «‘Ρήτρας ποιείσθαι ἐπὶ χρυσῷ παμπέλλω», Eai: 2) zist (prinç:) proorocitoare; (de xnde in Smapta) «‘Ρήτραι». Il: neskpisela (de-krpetate prin graið nsmal) leuī a le xli ðikspř, ne kape le pesnekað ka ne nimate proorocii. «Εὐθεΐαι ῥήτραι». Tipt: dreautx leuīxire. 3) (intp’ alte Dor: state) voīe datx kaīva de a vorpi, sað de a propne proektā de leue in ovnteas-ks adxnapre. «Δημάγῃτος ἐν τῇ ἀλλ(α) ἐλεξεν ἐκ τῶς βωλῆς λαβὼν ῥήτραν»,. Psef: Biz: mi kīar proektal de leue, mi alte akte pxeiice. 4) poet: ovnteas-ks adxnapre in repexlikx, = ‘Εκκλησία (Akfr:). 5) in lokð de ῥήτορεία, aptx petopikx. «‘Ρήτρης εὐκλεάδης πατήρ»,. Enpr: [ῥέρεται]. [de xnde

‘Ρητεύω, viit: -εύω, vorpeskð, postes-ksð kxvintð, dekiamð. «Δίτας —». ðikfr: 2) (mai noš) in lokð de ῥήτορεύω. «Στόμα ῥητρεύον». Imn: Ekles: [wi

‘Ρητροσύνη (ή), poet: in lokð de ῥήτορ-εία.

‘Ρητροφύλαξ, akos (έ), pxstpxtopð de akte (inskrise) pxeiice, arxivapð. [ῥήτρα, φύλαξ].

‘Ρήτωρ, oros (έ), [ῥέρεται] (in çen:) vorpitopð, = ‘Ρήτης; (partik-) opatorð, vorpitopð in pxeiice adxnapri, sað in xadik-ktopri, = Δικηγόρος. «Εἰρων δὲ καὶ ῥήτορας φαύλους ἀγροῖς δημηγόροις φίλους ἔντας»,. Ksn: 2) profesopð de petopikx.

‘Ρητῶς, adv: in kinð de a fi çeva zisx xotipit, eksant, (Fpanç:) expressément, formellement. [ῥητός].

‘Ρηχάδης, ou (ό), [ῥηχός] = Δεσμοφύλαξ, pitopð, mi pxzitopð de vinovaii la inkisoare.

‘Ρηχέη (ή), = ‘Ρηχίη. [de xnde

‘Ρηχειάδης, ou (ό), = ‘Ρηχάδης.

‘Ρηχίη (ή), Ion: in lokð de ‘Ραχία.

‘Ρηχίς, idos (ή), = ‘Ράχίς (de msute), stinkx.

‘Ρηχός, sað (poate mai korek:) ‘Ρήχος (ή), Ion: [in lokð de ῥάχος, rapð, ingræditpð. [de xnde

‘Ρηχώδης, eos (ή), mpxpxinosð, sninosð; (prin intind:) nīetposð.

‘Ρήων, onos (ό, ή), Ion: poet: (in kon-tpak:) in lokð de ῥάων.

‘Ριγαλέος, α, on, poet: in lokð de ῥιγλός. [wi

‘Ριγεδανός, ή sað os, on, poet: adxks-

topð de spirð, sað fiopri; (fir:) fioposð, xpīcosð, skīpēosð. [ῥίγος].

‘Ριγείβιος (έ, ή), poet: = (sað grem: in lokð de) ‘Ριγισίβιος.

‘Ριγέω -ω, viit: -ήσω, (miç: tre: de ks: in lokð de prez: ῥέρετα) poet: in lokð de ῥιγέω, tremeapð (prinç: de spikx), mpx infiopezð, mpx ingrozesksð. «‘Ριγῆσεν δ’ ἐ γέρων»,. Il: Γ. (mi kx ak: ex:) «Ὅτι ἐγὼ ῥέρετα μάχην»,. Il: Ρ. (mi kx inf:). «Τούτω γε μάχῃ ἐν ῥέρετι ἀντιβόλησαι». Il: Η. (mi xpmind mñ). «Θυμός μοι ῥέρεται, μή τις μ’ ἀπάφοιτο». Od: Ψ. [wi

‘Ριγῆλός (έ, ή), poet: infioptopð, grozanð 2) = Δόριγος, pxmīndð, pñð de spirð, (Fpanç:) filleux. [ῥίγος].

‘Ρίγιον, adv: (konnar: neperx: al xli ῥίγος) poet: mai peçe; (fir:) mai grozav; mai pñð; mai anevole. «Τὸ ἐὶ καὶ ῥίγιον ἔσται». Il: Α:

‘Ρίγιστος, η, on, (poet: sknpri: nepri: din ῥίγος) foapte grozavð; foapte pñð; prea anevoiōsð. «‘Ρίγιστα τετληότες». Il: Ε. çele mai peçe, sað mai greçe de xsfepit. || (next:) ‘Ρίγιστον, adv: (sknpri: al xli ῥίγιον) kit se poate mai grozav, mai pñð, mi çi: «‘Ρίγιστον ὀδωδε». Il: nste prea greð.

‘Ριγνός, ή, on, vezl ῥικνός.

‘Ριγομάχης, ou (ό), poet: çel çe se lxn-px kx spirx (ka Kīniçii). [ῥίγος, μάχη].

‘Ριγοπύρετος (ό), spirxpi kx spirð. [ῥίγος, πυρετός].

‘Ρίγος, mi ‘Ρίγος [imit:] eos-ous (τό), [de au] spirð, fiopri de spirð, sað de spirxpi; (fir:) fiopri de spikx, groazx.

‘Ριγσίβιος, grem: in lokð de ῥιγσίβιος, sað ῥιγσίβιος.

‘Ριγώω -ω, viit: -ώσω, (inf: ῥιγούω, mi At: ῥιγών, post: ῥιγοίη, mi ῥιγώνη, a 3: nepx: a smp: ῥιγώ, mi fem: partç: ῥιγώωx) ‘mi este spirð, mpx infiopezð, tremeapð de spirð; amð fiopri de spirxpi. [ῥίγος].

‘Ριγώ, At: in lokð de ῥιγοί, 3: nepx: de skpsð, mi

‘Ριγών, At: in lokð de ῥιγού, inf: al xli ῥιγώω.

‘Ρίζα, ης (ή), pñpxinix; (fir:) inçenxtð, oriçinix. «Γένους —». Il: «Κυρήνην, ἀστέων ῥίζαν». Pind: kapitalx a mxtop kolo-ni. (fir:) «Ὅρους (‘Ὀφθαλμοῦ, ‘Ὀδόντων) ῥίζαι». Lks: Om: «‘Ρίζαι γαίης». Ep: temeli-ize pxmīntxli.

‘Ριζάγρα, ας (ή), instpxmintð xipexpi, kxente nentpx pñpxinix de dinçii. [ῥίζα, ἄγρα].

‘Ρίζας, ἄδος (ή), poet: in lokč de říza.
‘Ριζήδον, adv: in felč, sač šormz de p-
džviní. [mi]

‘Ριζήθεν, adv: poet: din pždžvinz. [mi]

‘Ριζίας, ου (ό), čel din pždžvinz. «‘Ο-
πδς—». Med: lašič din pždžvinz de plan-
tz. [mi]

‘Ριζικός, ή, όν, al pždžvineí, pždžvinazč,
radikalč. [říza].

‘Ριζιον (τό), dim: al laš říza, pždžvi-
oarz.

‘Ριζίς, (δος (ή), poet: in lokč de říza.

‘Ριζοβολέω -ω, viit: -ήσω, intinzč, prinzč
pždžvinz, mž inpždžvinezč. [din]

‘Ριζόβολος (ό, ή), čel kž pždžvinz prinsz,
inpždžvinatč. [říza, βάλλω].

‘Ριζόθεν, adv: poet: din pždžvinz. [říza].

‘Ριζοκέφαλος (ό, ή), (κοτν:) a kprĩa
kžpžmĩnz sač šakz de smĩmĩnz pesape
nemĩžlovit de la pždžvinz (karakteris-
tika žnor plante). [říza, κεφαλή].

‘Ριζολογέω -ω, viit: -ήσω, adžnč pždž-
vinĩ; pživeskč žarinz (skožnd din pždž-
vinz žřpienele de pžisosč); (de xnde
fir:) smžarč din pždžvinz, stĩpneskč. [din]

‘Ριζολόγος (ό, ή), kžleržtopř de pždž-
vinĩ (bezĩ mi řízotómos). [říza, λέγω].

‘Ριζοπαγής, έος (ό, ή), [říza, πήγνυμι]
čel kž pždžvinĩ vine infinte, inpždžvi-
natč.

‘Ριζοπάλης, ου (ό), vĩnzžtopř de pždž-
vinĩ (prinč:) de leakč. [říza, πάλης].

‘Ριζοτομέω -ω, viit: -ήσω, tačč, adžnč
(prinč: lekžitoape) pždžvinĩ; sač tačč pž-
džvinezo plantel čele de pžisosč; (fir:)
stĩnrč, stĩpneskč. [mi]

‘Ριζοτομία (ή), tšlepe de pždžvinĩ (de
leakč); sač kpržžipe de pždžvineze de
pžisosč a le plantelor. [mi]

‘Ριζοτομικός, ή, όν, atĩnržtopř de tšle-
pea, sač de tštetopř de pždžvinĩ. [din]

‘Ριζοτέμος (ό, ή), tštetopř, adžnžtopř
de (prinč: lekžitoape) pždžvinĩ, (Fpanž:)
herboriste. || «“Ωρα—». Nik: timpč potpi-
vič la doktopeaskž kžlečere de pždž-
vinĩ. 2) despždžvinžtopř, stĩpnitopř de
žřpienĩ. [říza, τέμνω].

‘Ριζοτροφέω, -ω, viit: -ήσω, stĩtč...

‘Ριζοτρόφος (ό, ή), xřžnitopř (kontpi-
žitopř la kreštere mi intžpipe) de pž-
džvinĩ. [říza, τρέφω].

‘Ριζουχία (ή), avepe de pždžvinz; sač
ĩndesitate de pždžvinĩ. [mi]

‘Ριζουχίζω, viit: -ίσω, (πλμ:) pesždeskč
o plantž kž pždžvineze oĩ. [din]

‘Ριζούχος (ό, ή), čel če are pždžvinz,
inpždžvinatč. «Θεμελία ριζούχα». On: že-
nene. 2) žiitopř de temeliize kžmĩntžlašĩ,
(aht:) γαιήχος (enit: al laš Nentžnč).
[říza, έχω].

‘Ριζοφαγέω, -ω, viit: -ήσω, mžmĩnkč (mž
xřžneskč kž) pždžvinĩ. [clĩn]

‘Ριζοφάγος (ό, ή), mĩnkžtopř de pždž-
vinĩ. [říza, φάγω].

‘Ριζόφλοιος (ό, ή), kape are koakž ka
pždžvina, (aht:) ινόφλοιος, sač řžžřfloiος.
“Αμπελος—». Třp: [říza, φλοιός].

‘Ριζοφοίτητος (ό, ή), pžonemĩč, pžodžsč,
vžstžpitč din pždžvinz (poate gřew: in
lokč de řízofytos) [říza, φυτόν].

‘Ριζοφύω -ω, viit: -ήσω, fakč, dač pž-
džvinz. [din]

‘Ριζοφυής, έος (ό, ή), řkžžtopř, skožž-
topř de pždžvinz, = ‘Ριζόέλος. 2) (pas:)
= ‘Ριζόφυτος. [říza, φυή].

‘Ριζόφυλλος (ό, ή), čel kž řřžnže in-
datz de la pždžvinz. [říza, φύλλον].

‘Ριζόφυτος (ό, ή), pžstžpitč dĩn pždžvi-
nz (bezĩ řízofoitētos). [říza, φύομαι].

‘Ριζώω -ω, viit: -ώσω, fakč a pžinde
pždžvinz, inpždžvinezč, sždeskč čeba;
(fir:) ĩtemeřezč, ĩngeneneskč; (nžstžm:
sač maĩ des pas: mi mĩk:) fakč, pžĩnzč

pždžvinz, mž inpždžvinezč. «“Ος μιν λα-
αν έθηκε, καί έρρίζωσεν ένερθεν». Od: N. (mi
pas:) «“Αλωή έρρίζωται». Od: H. a pžstžpit.

(mi fir:) «“Ερρίζωσε (mi pas: «“Ερρίζωμένην
έχων κάρτα) την τυραννίδα». Eřp: [mi]

‘Ριζώδης, εος (ό, ή), pždžvinosč, sač
din sořž pždžvinezoř. [říza].

‘Ριζωμα (τό), op če este inpždžvinatč,
ĩngenenĩč; sač kape sžžžemte de pždžvinz,
vazč, ĩnvenstč, opĩžĩnz. «Φύτωας—». Pl:
pžřpĩmea exementelor laš Pitaropa, «“Απ’
άμφοϊν εκγονον ριζωμάτων». (Teod: ĩn) Apst:
neamžřĩ, sač pžřĩnžĩ. [řízōw].

‘Ριζωνυχία (ή), pždžvina žnřĩžopř. [říza,
ονυχ].

‘Ριζωρύκτης, ου (ό), = ‘Ριζωρύχος.

‘Ριζωρυχέω -ω, viit: -ήσω, sžřĩnd skožč
pždžvinĩ, sač despždžvinezč. [din]

‘Ριζωρύχος (ό, ή), skožžtopř pžĩn sž-
pare de pždžvinĩ; (fir:) kžstžtopř a řžšĩ
opĩžĩnalz (etĩmoložĩkč) pždžvinz de o
žĩčere. [říza, όρύττω].

‘Ριζωρίς, εως (ή), inpždžvinare (pžon:
mi fir:). [mi]

‘Ριζωτήρ, (poet:) mi ‘Ριζωτής, čĩ (ό), in-
pždžvinžtopř de plante (enit: al soape-
lašĩ). [řízōw].

‘Pinoλaδiς, (idos (ή), xñš k̄znitorš in-
str̄smintš, klewte, prin kape se str̄p̄ne,
wi se sw̄ewte nas̄x. [ρίν, λαδiς].

‘Pinoμακτρον (τό), basma (m̄tepr̄toape)
de nas̄x. [ρίν, μάσσω].

‘Pinoμάχης, ou (ό), kape se wate prin
nas̄x. (Apst: II: 318). [ρίν, μάχη].

‘Pinoμήλη (ή), xñš fel̄x de x̄ir̄x̄u: in-
str: wik̄š in fel̄x de pil̄x, (aai:) βλεφα-
ρόε̄x̄uτρον. [ρίνη, μήλη].

‘Pion̄ (τό), poet: in lok̄š de řin̄os,
naw̄z̄z̄.

‘Pinoπύλη (ή), (ρίν, πύλη) portiḡz̄ de
wetate ask̄ens̄z̄ in lat̄re.

‘Pinos (ή wi mai noš δ), (im: in ete-
po: τὰ řin̄a) p̄lele (de om̄š saš de do-
bitok̄š). «T̄on βάλε χεῖρα λίγδην, ἄκρην δέ
řin̄on δηλήσατο χαλκός». Od: X. «T̄ō d̄h̄d̄h̄
μέλλουσι κύνες řin̄on ἀπ̄ ὀστεόφιν ἐρύσαι». Od: Ξ. «Υπὸ δ̄ἑστρωτο řin̄on βοός». I: X. «Ἔσσατο δέ řin̄on λυκοιο». I: K: 2) (prin
intind:) naw̄z̄z̄ (prin̄u: din p̄lele de woš)
»Σὺν δ̄ ἔβαλον řin̄ous, σὺν δ̄ ἔγχεα». I: Δ.

‘Pinosimos (ό, ή), k̄ir̄n̄š de nas̄x. [ρίν,
σιμός].

‘Pinos̄tm̄tos (ό, ή), wel k̄x nas̄x t̄ziat̄š.
[ρίν, τέμνω].

‘Pinos̄tom̄eo -ō, biit: -h̄sw, = ‘Pinos̄kop̄eo.
[din

‘Pinos̄t̄mos (ό, ή), = ‘Pinos̄kol̄oust̄as. [ρίν,
τέμνω].

‘Pinos̄t̄ros (ό, ή), poet: [řin̄os, t̄īrw] ḡx-
x̄rit̄or̄š de p̄lele, saš de naw̄ze (de p̄le-
le). (enit: al l̄xi Mar̄š).

‘Pinos̄x̄os (ό, ή), [ρίν, ἔχω] gas̄r̄z̄ de
wan̄ḡš; gas̄r̄z̄ in zid̄š de wetate (ka s̄z̄
se sk̄x̄r̄z̄ afar̄z̄ ap̄ele).

‘Pinos̄x̄os̄ (ό), = ‘Pineḡx̄ut̄as. [ρίν, χέω].

‘Pinos̄w̄leth̄ros (ό, ή), pr̄z̄p̄z̄dit̄or̄š de nas̄x
(p̄toape ḡroz̄aw̄z̄). [ρίν, ὀλεθρος].

‘Pinos̄w̄t̄ria (ή), napea den̄in̄prej̄x̄r̄z̄
p̄z̄neī kor̄z̄wi ewit̄z̄ mai afar̄z̄, saš intoap̄-
z̄z̄ in form̄z̄ de nas̄x, = ‘Efol̄x̄is. [ρίν,
τρήω].

‘Pion̄ (τό), [in af̄in: k̄x řis] nape de
m̄nte ewit̄z̄ mai afar̄z̄ (saš in s̄s̄, saš
inaint̄e), w̄ir̄f̄š, m̄ke, saš kap̄š.

‘Pipāl̄is (ό), ḡre: saš p̄eform: d̄ne
elim̄u: in lok̄š de řap̄at̄ul̄is.

‘Pip̄h̄ (ή), p̄enezime, saš īx̄geal̄z̄ de
xñš tr̄p̄n̄š aw̄ir̄pit̄š saš wenit̄š p̄w̄al̄z̄,
low̄ipe, saš is̄w̄ipe. «Λῆος (“Αἰγανής)—»,
Om: “Κώνωπος—», Es̄x̄a: sw̄or̄x̄a. «Ἰπὸς (“Α-
νέμου)—», Es̄x̄a: wi Sof: (x̄ne-op̄i absol:)

‘Pip̄h̄. L̄ks: s̄x̄lar̄ea w̄int̄x̄l̄i. «Ἀνδρός

ένος řip̄h̄», I: Θ. «Πεδόθεν δ̄ ἐτινάσσετο μα-
κρός “Ὀλυμπος řip̄h̄ ὑπ̄ ἀθανάτων». Es: «Ἀ-
στρων παμφεγγεῖς řip̄a». Sof: x̄minapea
paz̄el̄or. «Ὀφθαλμοῦ —», L̄ks: ar̄x̄nk̄z̄-
r̄z̄ de ok̄š. (wez̄i wi řop̄h̄). 2) (prin in-
tind:) instr: we p̄s̄ne činewa in mīw̄kape;
(naptik:) ap̄in̄z̄ de naw̄ze; (fir:) streko
ronitoape. «Ἡὺ τε δὲ ἥερος ὑψόθι κίρκος εὐ-
τινάσσει řip̄h̄n, εὐκλήησιν ἐνευδιόων πτερύ-
γεσιν», Āl̄n: «Ἀεπταῖς κώνωπος řip̄x̄i
θωύσσοντος», Es̄x̄a: (wi fir:) «Υπὸ řip̄h̄s Ἀ-
εροδίτης». Op: din am̄or̄ez̄z̄ īx̄geal̄z̄. (de
x̄nde 3) in lok̄š de řep̄is, ap̄z̄r̄toape de
pene. [ρίπτω].

‘Pip̄id̄ion (τό), dim: al l̄xi řip̄is.

‘Pip̄iz̄o, biit: -is̄w, mīw̄k̄š aer̄z̄a prin
ap̄z̄r̄toape, fak̄š w̄int̄š; (fir: de la fok̄x̄a,
we se ap̄pinde prin mīw̄kape de w̄int̄š)
ap̄in̄z̄š, int̄z̄pit̄š. 2) in lok̄š de řipt̄w,
aw̄ir̄p̄l̄š, saš l̄er̄z̄n̄š t̄ape. (Ead: I: 32). [din

‘Pip̄is, (idos, wi -idos (ή), (prin̄u:) =
‘Pip̄os, in̄plet̄it̄z̄r̄z̄ de ‘poroz̄š, porōj̄in̄z̄,
wi w̄l: (de x̄nde 2) ap̄z̄r̄toape, saš in-
str̄smint̄š (m̄z̄tr̄z̄ wi w̄l:), prin kape se
f̄awe w̄int̄š, ka s̄z̄ se ap̄in̄z̄z̄ fok̄x̄a.

‘Pip̄is̄is, ew̄os (ή), f̄awe de w̄int̄š (s̄x̄-
lar̄ea) k̄x ap̄z̄r̄toape. [wi

‘Pip̄is̄ma (τό), ef̄ekt̄z̄a, saš ob̄jekt̄z̄a fa-
cher̄i de w̄int̄š k̄x ap̄z̄r̄toape, wi w̄l: [wi

‘Pip̄is̄m̄os̄ (ό), = ‘Pip̄is̄is. [wi

‘Pip̄is̄t̄h̄rios, α, ον, at̄in̄ḡz̄or̄š de , saš
folos̄it̄or̄š la s̄x̄lar̄ea, saš f̄awe de w̄in-
t̄š k̄x ap̄z̄r̄toape, wi w̄l: (de x̄nde ||
s̄z̄est:) «‘Pip̄is̄t̄h̄r̄ion», I: s̄= ‘Pip̄is̄, ap̄z̄r̄-
toape. [wi

‘Pip̄is̄t̄os̄, ή, ον, prīimit̄or̄š de a i se
f̄awe w̄int̄š k̄x ap̄z̄r̄toape; saš les̄nīchos̄š
de a se s̄x̄lar̄a k̄x m̄z̄tr̄a, wi w̄l: [ρίπτω].

‘Pip̄os, saš (mai kor̄ek:) ‘Pip̄os̄ (ό), wi
noet: ‘Pip̄os̄, eos -ous (τό), [ρίψ] in̄plet̄i-
z̄r̄z̄ de poroz̄š (t̄rest̄ie wi w̄l:), poro-
j̄in̄z̄, wi w̄l:

‘Pip̄t̄az̄o, biit: -as̄w, ar̄x̄nk̄š int̄p̄ o nar̄-
te wi int̄p̄ al̄a. «Pip̄t̄az̄on κατὰ δῶμα
θεούς I: Z. t̄p̄int̄d in d̄peanta wi in
st̄in̄ra ne z̄el̄, k̄z̄t̄ind a m̄z̄ ḡsi int̄pe
din̄wiī. «Ὁρῶσι řip̄t̄az̄es̄ken». Im̄n: Om:
wiī x̄r̄ka wi kob̄ora spr̄in̄wen̄le. || (nas:)
kaz̄š in koač̄i wi in kolo; (prin̄u: des̄n̄pe
w̄on̄aw̄š) m̄z̄ wat̄š, m̄z̄ sw̄irk̄ol̄es̄k̄š. 2)
poet: in lok̄š de (sim̄n:) řipt̄w.

‘Pip̄tas̄kon, poet: p̄rel: al l̄xi řipt̄w.

‘Pip̄tas̄m̄os̄ (ό), t̄p̄int̄ipe, saš k̄depe in
koač̄i wi in kolo; sw̄irk̄ol̄ipe; (prin̄u:

desnpe βολναβῆ), nelinište (stenoxo-
pie). [wi]

‘Ριπταστικὸς, ἡ, ὄν, απλεκατῆ λα nelini-
šte, fipešte neašezatῆ. [ρίπταζω].

‘Ριπτέω -ῶ, (πρел: ἐρόπτειν -ουν, mi mai
mkaṭῆ nḥ) At: in lokḥ de ῥίπτω (prinç:
dšne че воiḥ kzetina чева, wi iṭ voṭḥ
fave vintḥ, ka sṭ se asvīrte mai lēšne).

‘Ριπτὸς, ἡ, ὄν, asvīrītḥ; saḥ pētīnçosḥ
de a se arḥnka; saḥ pīimitopḥ de tpin-
tipe jos. «Μόρος —». Sof: intīmnaṭḥ din
pīiçinṭ de asvīrīpe, saḥ tpinṭipe. [din]

‘Ρίπτω, [in afīn: kḥ ῥέπω] viit: ῥίψω,
arḥnḥ (jos, saḥ denapṭe); (šne-opī nestp:
saḥ el: kḥ ak: pren:) kazḥ, mṭ arḥnḥ.
«Ἐκ χειρὸς ῥίπτειν τὸ σπέρμα». Ksn: «Ἦ
τις ἐλὼν ῥίψει ἀπὸ πύργου». Ll: Ω. (wi kḥ
men: el: de pren:) «Ῥίψω πέτρον τὰχα σου». Ešp:
asḥpra ta. (wi nas:) «Ἐῤῥόφθω κύ-
δος». Prov: sṭ mī çepkḥ porokḥ.

‘Ρίς, [in afīn kḥ ῥέω] ῥίνος (ἡ), nasḥ;
(im:) nṭpī. ‘Ῥῆς δ’ ἐκ ῥινῶν μύξαι ῥέον. Es:
“Τοῦ ἀσπράχνεσθαι ἐνεκεν ἐποίησαν ἡμῖν
ῥῖνας οἱ θεοί». Ksn: 2) (prin intind:) in-
demīnṭate λα elmape, pṭereḥ mīposḥ-
lṭī kīlneḥl. 3) (Eḥpṭ:) ḡpṭ de kapalḥ
(bezī wi ‘Ῥινούχος).

‘Ρίσκος, [ῥῥέισκος, ἄῤῥιχος] (ὁ), çeamā-
tanḥ (prinç: pentpḥ pḥnepe de vanī in
pṭstape), (Fpang:) coffre-fort.

‘Ρισκοφυλάκιον (τὸ),=Θησαυροφυλάκιον.[din]

‘Ρισκοφύλαξ, ακος (ὁ), =Θησαυροφύλαξ.
[ῥίσκος, φύλαξ].

‘Ῥιγή (ἡ),=‘Ῥίψις, wi ‘Ῥίμμα (bezī wi
ῥιπή). [ρίπτω].

‘Ῥίψ, ῥίπος (ἡ), [ῥέπω in afīn: kḥ ῥώψ]
(in men:) op че sḥḡpīpe (mṭṭdioasṭ) pṭan-
tḥ, saḥ napṭe de pṭantḥ, tṭestīe, panḡpṭ,
porozḥ, pamḡpṭ, nṭīa de pṭkitḥ, de sal-
çīe mī çl: 2) (osiv: prin intind:) in lokḥ de
ῥίπος, in pṭetītṭpḥ dintp’achestea, porojinṭ,
ḡpatīe, wi çl: «θεοῦ θέλοντος καὶ ἐπὶ ῥίπος
πλέοις». Γnm:

‘Ῥίψασπις, ιδος (ὁ, ἡ), çel че mī a a-
pṭkat pavṭza, wi a fḡit din vṭṭṭṭie; (la
çel vekl)=Ἄτιμος, (Fpang:) lâche. [ῥίψις,
ἀσπίς].

‘Ῥιψαυχενέω -ῶ, viit: -ήσω, imī çīḥ ka-
pṭa in sḥs, ka sḥḥ kazḥ (bezī wi ὕψαυ-
χενέω); (fir:) imī kṭetīnḥ pṭpṭa kapṭalṭī
(ka intṭsiastīī pṭpṭatanī). [din]

‘Ῥιψαύχην, ενος (ὁ, ἡ), (prinç: ἵππος)
kazḥ, че mī çīe ḡpṭmazṭa pṭekatḥ snpe
īnapoī, saḥ kapṭa in sḥs, (axt:) ὕψαυχην;
(fir: desnpe omḥ) mīndpṭ [ῥίψις, αὐχην].

‘Ῥίψις (dšne pṭḡḡḡḡ ῥίψις), εως (ἡ),
arḥnkaṭe, asvīrīpe. [ρίπτω].

‘Ῥιψοκινδυνεύω, viit: -εύσω, sīntḥ, saḥ mṭ
portḥ ka...

‘Ῥιψοκίνδυνος (ὁ, ἡ), (wi adv:) -ύνως,
çel че sṭ arḥnḥ in pīmḡḡdie, foapte
īndpṭznegḥ, saḥ kṭezṭtopḥ, dīpṭḥ. [ῥίψις,
κίνδυνος].

‘Ῥιψολογέω -ῶ, viit: -ήσω, arḥnḥ vor-
be ḡpṭṭ ḡḡape de seamṭ, zikḥ op че mī
vine. [ῥίψις, λόγος].

‘Ῥιψοπλος (ὁ, ἡ),=‘Ῥίψασπις (bezī ὅπλον),
lenṭṭṭtopḥ de apṭe in vṭṭṭṭie. [ῥίψις,
ὅπλον].

‘Ῥιψοφθαλμία (ἡ), in pṭṭimītṭ arḥnḥṭpṭ
de okṭḥ asḥpra obṭekṭṭṭī dōpinçē: (in
men:) poṭṭe ḡakomṭ, (Fpang:) Convoitise.
[ῥίψις, ὀφθαλμός].

‘Ῥόα (ἡ), Dor: in lokḥ de ῥοή.

‘Ῥόα (ἡ),=‘Ῥοιά, podie, saḥ podiḥ.

‘Ῥέα (τὸν), ak: al ḡl ῥόος-ῥοῦς.

‘Ῥόας, ἄδος (ἡ), [ῥοή] o boalṭ a vieī,
kind (kṭpṭ) kad vṭoḡanepṭe, (Fpang:) cou-
lure.

‘Ῥογιάω -ῶ, viit: -άσω,=‘Ῥέγγω, sfopṭiḥ
in somnḥ. [din]

‘Ῥογκος (ὁ),=‘Ῥέγκος, ‘Ῥόγγος, sfopṭiṭpṭ
in somnḥ.

‘Ῥόγος (ὁ), moapṭ de fṭinṭ; ḡpṭmadṭ
de ḡpīḥ; saḥ ḡpīnṭpīe.

‘Ῥογγάζω, viit: -άσω, ḡas: in lokḥ de
ῥέγγω, sfopṭiḥ in somnḥ. [din]

‘Ῥόγγος (ὁ),=‘Ῥόγκος.

‘Ῥοδάκινέα (ἡ), nṭp: nṭpṭsikḥ. [din]

‘Ῥοδάκινον (τὸ), nṭp: nṭpṭsikḥ.

‘Ῥοδάκισσος, ḡpṭṭ: in lokḥ de ῥοδόκισσος.

‘Ῥοδάλς, ἡ, ὄν, poet: in lokḥ de ῥόδινος.

‘Ῥόδαμνος (ὁ),=‘Ῥάδαμνος, wi ‘Ορόδαμνος.

‘Ῥοδάνη (ἡ), poet: [ῥοδανός] toptḥ; aḡṭ;
vṭṭṭṭpṭ. [de snde]

‘Ῥοδανίζω, viit: -ίζω, pṭṭṭṭṭṭṭṭ fipe de
toptḥ, saḥ topkḥ.

‘Ῥοδανός, ἡ, ὄν, poet:=‘Ῥαδινός, sḥḡpīpe,
fṭapṭḥ, mṭṭṭṭṭṭ. «Παρά ῥοδανὸν δονακῆα». Ll:
Σ. a kṭpṭīa tṭestīe se kṭetīnṭ de
vintḥ. 2) [dšne aḡṭ dīn ῥέω] in lokḥ de
πολύῥοος.

‘Ῥόδαξ, ακος (ὁ), dim: alṭṭ ῥόδον, tran-
taṭīṭṭṭṭṭ.

‘Ῥοδαρδς, ḡpṭṭ: in lokḥ de ῥάδαλος, saḥ
ῥαδινός.

‘Ῥοδέα (ἡ), intpṭ: nṭmaī kontpṭak: ῥοδῆ.

‘Ῥοδέεσι, poet: in lokḥ de ῥόδοις. 2)
ḡpṭṭ: in lokḥ de ῥοδέησι, poet: in lokḥ
de ῥοδέαις, dat; im: al ḡl ῥοδέα.

‘Ρόδειος, μι (poet.): ‘Ρόδεος, α, ον, fεκκτῆ din trantafili; asemenea (αα fαγῶ, σαῖ mipoσῆ) κκ trantafiliῶ. || (skst): ‘Ροδεία (se ing: στεινή). κκκκκκ de trantafili. [μι ‘Ροδεών, ὠνος (ό), ρας: in lokῆ de έ-δων. [μι

‘Ροδή (ή), (in kontpak: din έοδέα) κο-πυεαῖ de trantafiliῶ. [μι

‘Ροδείας, ἄδος (ή), (se ing: κῶλις) κκκ fελῆ de παχαρῆ, (αλτ:) έοδιακῆ. (αγγιῖ skpiῖ έωσιῶς). [μι

‘Ροδίω, viit: -ίτω, seamῶνῆ a trantafiliῶ αα mipoσῆ σαῖ αα fαγῶ. 2) (strῶm:) daῖ fαγῶ de trantafiliῶ. “Αῖμα ροδίζει τό δέρμα, καί έρυθραίνει”. Αλεξ: Αfpod: [μι

‘Ρόδιος, η, σν, de trantafiliῶ (fεκκτῆ). [μι

‘Ρόδιος, α, ον, = ‘Ρόδιος, μι ‘Ρόδειος. || (skst): ‘Ροδεία (se ing: πόα, σαῖ έίξα). nme de fεxpite plante. ‘Ροδεία (σταφυλή). κκκ fελῆ de strῶspe trantafiliῶ. [έδδον].

‘Ρόδιος, α, ον Podean, σαῖ Poditῆ (чел din insῶα Podῶα). ‘Ροδεία τέχνη. Αγκρ: κκκρῶβια. || (skst): ‘Ροδεία, κκκ fελῆ de in-κπλκῶminte. [‘Ρόδος].

‘Ροδῖς, ἰδος (ή), mipeῶsmῶ (npafῆ, σαῖ nomadῶ) de trantafiliῶ. [μι

‘Ροδίτης, ου (ό), (prinῶ: οἶνος) vinῆ fε-κατῆ κκ trantafiliῶ. [έδδον].

‘Ροδοδάκτυλος (ό, ή), poet: чел κκ de-uele trantafiliῶ (enit: αλ ακροπει σαῖ zio-epiῶp), (ad:) κκ paze de κκminῶ trantafiliῶ. [έδδον, δάκτυλος].

‘Ροδοδάφνη (ή), κκκ fελῆ de plantῶ, σαῖ κοπῶчелῶ κκ ftopῖ trantafiliῶ, (αλτ:) γή-ριον. [έδδον, δάφνη].

‘Ροδοδένδρον (τό), = ‘Ροδοδάφνη. [έδδον, δέν-δρον].

‘Ροδοειδής, έος (ό, ή), чел din solῶα, σαῖ asemenea trantafiliῶκκ. [έδδον, εἶδος].

‘Ροδεις, εσσα, εν, poet: in lokῆ de έέδινος σαῖ έέδειος. “Ροδέεν έλαιον”. Om: κκκ de trantafiliῶ. [έδδον].

‘Ροδοκισσος (ό), edepῶ ipavedῶ, σαῖ in-fropitῶ κκ trantafiliῶα (Tkr: E. 131). [έδ-δον, κισσός].

‘Ροδοκόλπος (ό, ή), [έδδον, κόλπος] poet: чел κκ sinῆ trantafiliῶ.

‘Ροδοκρinoπρόσωπος (ό, ή), чел κκ opazi pomiῖ κκ trantafiliῶα, μι αλῖ κκ kpinῶα. [έδδον, κρίνον, πρόσωπον].

‘Ροδόμαλον (τό), Dor: in lokῆ de έοδό-μηλον, (fir:) mῶpῆ, ad: oprazῆ pomiῖ κκ trantafiliῶα.

‘Ροδόμελι, ιτος (τό), mίepe de tranta-filiῶ. [έδδον, μέλι].

‘Ροδόμηλον (τό), κκκ fελῆ de dskueῶm, σαῖ komuotῆ de mipe μι mίepe de tran-tafiliῶ. [έδδον, μήλον].

‘Ροδομυγῆς, έος (ό, ή), amestekatῆ κκ trantafiliῶ. [έδδον, μυγυμι].

‘Ρόδον (τό), [έζω κκ aspipatῶα έ] tran-tafiliῶ. 2) (prin intind:) pῶdinῶ de trantafiliῶ. 3) naptea penitatῶ femecaskῶ.

‘Ροδόπεπλος (ό, ή), poet: npῶtῶtopῆ de trantafiliῶ (powie) mantelῶ (prinῶ: de femeῖ). [έδδον, πέπλος].

‘Ροδόπη (ή), nme pron: ; (dῶue ziῶ:) trantafiliῶ (powie) αα fαγῶ. [έδδον, ὄψις].

‘Ροδόπηγυς, έος (ό, ή), poet: чел κκ bra-ue trantafiliῶ. [έδδον, πήγυς].

‘Ροδόπνοος -ους (ό, ή), poet: mipoῖtopῆ a trantafiliῶ. [έδδον, πνοή].

‘Ροδόπυγος (ό, ή), poet: чел κκ dosῶα, σαῖ mezatῶα pomiῖ κκ trantafiliῶα. [έδδον, πυγή].

‘Ροδοπώλης, ου (ό), vinῶtopῆ de tran-tafiliῶ. [έδδον, πώλης].

‘Ροδόσταγμα, μι ‘Ροδόστακτον (τό), απῶ (nikῶtῶpῶ), σαῖ siponῆ de trantafiliῶ, (αλτ:) έοδόμελι. [έδδον, στάζω].

‘Ροδοστεφῆς, έος (ό, ή), poet: inκκκκκna-tῆ κκ trantafiliῶ. (Non: 48, 681). [έδδον, στέφω].

‘Ροδόστυρος (ό, ή), poet: чел κκ glezne (uicoape) pomiῖ κκ trantafiliῶα. [έδδον, στυρόν].

‘Ροδοφόρος (ό, ή), κκῶtῶtopῆ, mῶtopῆ, σαῖ pῶdῶκῶtopῆ de trantafiliῶ. [έδδον, φέρω].

‘Ροδόχροος -ους (ό, ή), trantafiliῶ αα fαγῶ, σαῖ pomiῖ κκ trantafiliῶα. [έδδον, χροά].

‘Ροδών, ὠνος (ό), lokῆ sῶditῆ κκ tran-tafiliῶ, σαῖ trantafiliῶmῆ. [έδδον].

‘Ρόδωνες (οἱ), vintῶpῖ sῶlῶtopῖ in oape-kape ttῶnῆ αλ απῶκῖ in Αλεξandpia de αα insῶα [‘Ρόδος].

‘Ροδωνία (ή), κοπῶчелῶ, σαῖ pῶdinῶ de trantafiliῶ. 2) naptea penitatῶ a κῶpbatῶ-λῖ, σαῖ a femeῖ. 3) = ‘Ροδοδάφνη. [μι

‘Ροδωνία (ή), in lokῆ de έοδεία, a tran-tafiliῶtop, σαῖ de trantafiliῶ. “Καλυξ—”, Αλκ: βοκοκῆ de trantafiliῶ. “Ασπας —”. κκκ fελῆ de mῶnkape. “Σταφυλή —”. Fot: (αλτ:) έοδεία. [έδδών].

‘Ροδῶπις, ἰδος (ή), poet: fem: αλ λῶι...

‘Ροδωπός, ή, ὄν, poet: чел κκ fαγῶ de trantafiliῶ. [έδδον, ὠψ].

‘Ροδωτός, ή, ὄν, fεκκτῆ din, σαῖ κκ tran-tafiliῶ [έδδον].

‘Ροῖδιον (τὸ), (Εἰρηφ:) dim: αλ λβι ροῦς, πῶνιμλεμ̃ de απ̃, πῖρπ̃αμ̃.

‘Ροή (ή), = ‘Ρύσις, κερμερε. 2) (im:) = ‘Ρεῖθρον, κερμερ̃ de πῖξ μι χλ: [ρέω].

‘Ροητόκος (ὁ, ή), πῶκπ̃τορ̃, αδ̃κπ̃τορ̃ de κερμερ̃ de απ̃, σα̃ de πλοῖ. [ρόη, τόκος].

‘Ροθέω -ω, viit: -ήσω, = ‘Ροχθέω, fak̃ vset̃, sromot̃, ṽjĩx̃ (κα βαλ̃ριλε); (fig: κ̃ dat:) fer̃x̃ in sinem̃ (de nekaz̃) a-sz̃pra k̃iba. [ρόθος].

‘Ροθίζω, viit: -άσω, fak̃ sromot̃ (priñ: des̃nre ṽsl̃ipe, μι kom: des̃nre πορκ̃, kind χορ̃ṽehte m̃ink̃ind) [din

‘Ροθιάς, ἄδος (ή), poet: ṽjĩiitoare; sromot̃ṽtoare. «Κώπη —». Esxl: [din

‘Ρόθιος, α, ον, πρι̃ṽĩĩtoρ̃, σα̃ insõṽĩt̃ de sromot̃ (priñ: ṽjĩĩĩt̃ de απ̃), sromotos̃; penede.. «Κῦμα ρόθιον». Od: Ε. kape ṽjĩie, m̃ṽehte n’ iñprẽx̃p̃a m̃p̃m̃x̃i. «Εἰρεσία —». Πολien: ṽjĩĩtoare ṽsl̃ipe. «Ναῦς —». Lks: Iste-πλ̃ĩtoare. «Μετὰ ρόθιου βίας». Apst: κ̃ mape Ix̃ṽeal̃.

|| (sz̃vst:) (‘Ρόθιον (τὸ), ṽset̃x̃ βαλ̃ριχορ, σα̃ ṽjĩĩĩt̃x̃ ṽsl̃ip̃i; (iñ ven:) Ix̃ṽeal̃, penezitate. «Τὸ πλ̃ηθος τῶν ἐλαυνόντων, καὶ τὸν τοῦ ρόθιου ψόφον». Inkr: ‘Ενε̃ει̃ αὐτοῖς τὴν ἵππον ἀθρόαν· οἱ δὲ διεσ̃ṽθ̃ήθησαν οὐκ ἐνε̃γ̃κόντες τὸ ρόθιον». Ios: [ρόθος]. [de x̃nde

‘Ροθιότης (ή), Ix̃ṽime, penede porñipe.

‘Ροθίως, adv: κ̃ ṽset̃, κ̃ sromot̃; κ̃ Ix̃ṽeal̃ penede de val̃.

‘Ροθοπυγίζω viit: ἴσω, vez̃ ῥαθα̃πυγίζω.

‘Ρόθος (ὁ), [imit:] ṽset̃ (priñ: de val̃x̃p̃; σα̃ ṽjĩĩĩt̃ de ṽsl̃ipe, σα̃ de penede πῖρ̃; (iñ ven:) sromot̃ din mã m̃x̃le amestek̃at̃. «Τῆς δὲ δίκης ῥόθος ἐλκομένης». Es: «Περσίδος γλώσσης ῥόθος». Esxl: βαρ̃βαρ̃x̃x̃ g̃rãĩ. «Πτερύγων —». On: 2) (Beot:) kade nẽsm̃ṽlat̃, potek̃ n’ iñtre p̃inõ μι kop̃ãĩ. «Αἰγός —». Nik:

‘Ροί, dat: αλ λβι ρόος -οῦς.

‘Ροιά(ή), podĩx̃, podie (nom̃x̃ μι ποα-ma). [ροῦς].

‘Ροία (ή), [ρόή] vad̃x̃ de πῖξ, x̃nde se ad̃ap̃, μι se sk̃ald̃x̃ kai (vez̃ ῥοίω).

Ροιάξ, ακος (ὁ), = ‘Ροίσκος.

‘Ροιάς, ἄδος (ή), = ‘Ροάς, σα̃ ‘Ρυάς.

‘Ροιδέω -ω, viit: -ήσω, poet: [ροῖδος] = ‘Ροιζέω. σα̃ 2) = ‘Ροφέω, iñrig̃x̃ κ̃ sromot̃.

‘Οτε ροιδήσεται Χάρυβδις,, Od: Μ. [μι

‘Ροιδήδον, adv: = ‘Ροιζήδον. [ροῖδος].

‘Ροιδήσις, εως (ή), = ‘Ροιζήσις.

‘Ροιδήμις, g̃r̃esh: iñ lok̃x̃ de...

‘Ροιδός (ή), = ‘Ροιζός. [de x̃nde

‘Ροιδώδης, εος (ὁ, ή), = ‘Ροιζώδης.

‘Ροιδιον, μι ‘Ροίδιον (τὸ), dim: αλ λβι ροι̃x̃, podioar̃.

‘Ροιζεσκε, poet: 3: sinr: pers: de prel: αλ λβι ...

‘Ροιζέω -ω, viit: -ήσω, ṽjĩx̃, m̃ṽĩer̃x̃ (κα sz̃ṽeata penezit̃, σα̃ κα g̃loñṽx̃ a-k̃sm); m̃er̃x̃ penede ṽjĩĩind. «Οἱ ἀέριx̃ ροιζούντες ὄρνεις». Λα: kape sz̃oar̃ iñ a-er̃x̃. (μι pas:) ‘Τὰ ροιζούμενα σώματα ψόφον ποιεῖ». Nkmx: [μι

‘Ροιζήδ̃, poet: iñ lok̃x̃ de ροιζήδον, adv: κα mape ṽjĩx̃al̃, σα̃ m̃ṽĩer̃x̃t̃. [μι

‘Ροιζήεις, εσσα, εν, poet: kape f̃ache ṽset̃, ṽjĩie, σα̃ m̃ṽĩer̃x̃. [ροῖζος].

‘Ροιζήμα (τὸ), ṽjĩĩt̃x̃, Ix̃ṽeala tr̃p̃x̃-l̃x̃ĩ penede porñit̃. «Τραχιδόν —». Εἰρη: m̃p̃reag̃x̃ vor̃ṽipe a trãṽĩĩlor̃ poet̃ĩ. [μι

‘Ροιζήσις, εως (ή), penede, ṽjĩĩtoare porñipe. [μι

‘Ροιζήτωρ, ορος (ὁ), poet: penede porñit̃. [ροῖζέω].

‘Ροιζόθεις, ἴδος (ή), poet: πρι̃ṽĩñx̃ ж̃-dik̃at̃ κ̃ mape sromot̃. [ροῖζος, θέμις].

‘Ροῖζος (ὁ, μι ή), [imit:] ṽjĩĩt̃x̃, σα̃ m̃ṽĩer̃x̃t̃ de tr̃p̃x̃, kape penede porñit̃x̃ sñap̃e aer̃x̃ iñ trẽṽeare sa. “Οἱ στῶν τε ροῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων,, Ιλ: Π. 2) f̃x̃er̃x̃t̃, σα̃ m̃ṽĩer̃x̃t̃ din g̃r̃x̃ iñ im̃it̃are de x̃ñx̃ asemenea sz̃net̃. “Πολλ̃ή δὲ ροῖζω πρὸς ὄρος τρέπε πῖονα μῆλα,, Od: Ι. f̃x̃er̃ind tape κα π̃st̃opĩĩ. 3) (iñ ven:) Ix̃ṽeal̃ de tr̃p̃x̃ penede porñit̃. «Τύχης —». Lks:

‘Ροίω, viit: -ίσω, d̃x̃k̃ kal̃x̃ la πῖξ [vez̃ ῥοία], κα sz̃x̃ sk̃ald̃x̃. 2) (pas) π̃-timesk̃ de p̃x̃matism̃, σα̃ x̃p̃diñare.

‘Ροιζώδης, εος (ὁ, ή), m̃ṽĩer̃x̃os̃, κα ο m̃ṽĩer̃x̃t̃, ask̃ṽit̃, π̃tr̃p̃x̃z̃toρ̃. “Τὸ ροιζώδες τῆς περιαγωγῆς». Πλ: m̃ṽĩer̃x̃toare Ix̃ṽeal̃. [ροῖζος].

‘Ροιζωτήρ (ὁ), poet: = ‘Ροιζήτωρ; σα̃ g̃r̃esh: iñ lok̃x̃ de ριζωτήρ.

‘Ροιή (ή), Ion: iñ lok̃x̃ de ροία.

‘Ροικαιδής, εος (ὁ, ή), π̃p̃x̃t̃ (p̃x̃ṽiñ чева) kam g̃r̃ṽoṽx̃. [ροικός, εἶδος].

‘Ροικός, [iñ afin: κ̃ ῥικνός] ή, ὄν, g̃r̃ṽoṽx̃, iñk̃ovõĩat̃, iñtop̃x̃ iñtr’o parte. «Ροικός τις κατὰ κνήμην». Αρхлх: = ‘Ραι-έος, st̃p̃im̃ṽ de π̃ĩṽoare. || (sz̃vst:) «‘Ροικόν, (se iñṽ: ξύλον)». Tr̃p̃: k̃ok̃r̃x̃ata ṽit̃x̃ a чoвaпilop.

‘Ροικός, ή, ὄν, = ‘Ρευτός, σα̃ ‘Ρωδής, κερ- r̃toρ̃; σα̃ (med:) sz̃p̃x̃x̃ la κερμερε de

sluțe, urdinare, saș poaț alv; (In uen:) modicosă, slavă. [róh].

‘Ροικώδης, εος(δ, ή), = ‘Ροικοειδής. [ρόικος].

‘Ροίσκος (δ), dim: al lui rósa, saș roiá, podioar. 2) fir:) sânt în felă de mikz podie (vezí Eshírea kap: KH. 33).

‘Ροίσκος (δ), (enprf:) dim: al lui róros -oús, sznuzlegă de apz, pírlash.

‘Ροισμός (δ), skzldare de kalz în rírlz. [róizw].

‘Ροίτης, ου (δ), (prin: oínos) vină fz-katē kx podií. [rósa=roiá].

‘Ρομβαία (ή), prea rap în lokz de róμφαα.

‘Ρομβέω -ω, viit: -ήσω, inbritesaș чева ка о sšprleaz; (prin tintind:) asvrlz din prashiu. [wi]

‘Ρομβήδον, adv: ка о sšprleaz. [rómbos].

‘Ρομβητής, ου (δ), poet: inbriptoră de potida rómbos (vezí zic:), ка Koribanjií. [wi]

‘Ρομβητός, ή, óv, inbriptiă, saș de inbripti ка о rotigz, saș sšprleaz. [rómbéw].

‘Ρομβοειδής, εος (δ, ή), чел în formz de rotigz, saș sšprleaz. [rómbos, eídos].

‘Ρόμβος (δ), [rémbw] znă че черкитă în forsh de poatz, instrxmintă, kape, kind se inbriptește inchet, face sşnetă greă, kind iste, askzitiă. (se întreprinde de fermetoare, wi de Koribanji la serbtoroştete lor ceremonii, vezí wi krotalon mi ró-προν). 2) znă felă de жккrie a kopii-lor, sšprleaz, saș prísnelă. 3) (matmt:) romă, firşz meometp: de doi koni kx vasele lor znite (intp astfelă de kină ◊), (Frang:) losange. (prin xpm: pentre asemănătatea firşpei 4) znă neşte de mare, (Frang:) turbot, wi чел asemenea lui (vezí séλαχος). 5) podană, saș poatz de tops. 6) strnă. 7) mashină, prin kape inbriptind se se skoate apz din pşgă. 8) znă kină de lerştră xirşpikă. 9) poet: inbriptire de znă trşpă mişkată penede inpreşşră osiel sale, potajie; (In uen:) lşgear, penezitate. saș penede asvrlire. ‘Αίετοῦ (α’ Αχόντων —) Pind:

‘Ρομβοστρωμυλήθρα (ή), = ‘Ρωποπερπερήθρα.

‘Ρομβώδης, εος (δ, ή), = ‘Ρομβοειδής. [wi]

‘Ρομβωτός, ή, óv, чел în formz de romă. 2) poet: = ‘Ρομβητός. [rómbos].

‘Ρόμμα (τό), în lokz de róφημα.

‘Ρόμοζ, οκος (δ), = Τερηδών, verme roztoră de lemnă, kară.

‘Ρομφαία (ή), [róμφη] znă felă de mare kşitiă saș savie, snadă

‘Ρομφάνω, viit: -ήσω, = (saș греш: în lokz

de) róμφάνω, soră.

‘Ρομφεύς, έως (δ), ramă (amz de vină), kx kape se kos chismele. (intrep: prin: la im: róμφεις).

‘Ρόος, uen: al lui róos, wi al lui...

‘Ρόος (δ), Ion: wi nekotrak: în lokz de róos, kşşşră de apz, wi chl: [réw].

‘Ροπαληφορέω -ω, viit: -ήσω, portă, şiă comară. [din]

‘Ροπαληφόρος (δ, ή), pşrttoră de (armată kx) comară. [róπαλον, φέρω].

‘Ροπαλιζω, viit: -ίσω, mişkă (saș vată kx) comară. [wi]

‘Ροπαλικός, ή, óv, чел în formz de comară (ажкsă kíte pşjiă la o marşine mai grosă); (de şnde fir:) «Στήχος—». kompsă din zicpí tşentat înaintate din monosilabe în polisilabe (şpre eks: «Ἐμάκαρ Ἀτρείδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον». Il: Γ). [róπαλον].

‘Ροπαλισμός (δ), comăpire; (kom:) inkordare de genitală şşşlară al şşşvatslă. [róπαλιζω].

‘Ροπαλοειδής, εος (δ, ή), чел în forma (asemenia) comarglă. [róπαλον, eídos].

‘Ρόπαλον (τό), [róπη] comară, lemnă kx mşvikiă la znă kşpşitiă. «Χάλκεον—». Od: A. (Τερч:) topşă. «‘Ρόπαλα ξύλινα τετυλωμένα σιδήρω». Ep: 2) genitală şşşvateskă şşşşlară inkordată. 3) = ‘Ρόπτρον. «Ἐπιστάσασα τὴν θύραν εἶχετο τοῦ ροπαλού». Ksn: [de şnde]

‘Ροπαλώω -ω, viit: -ώσω, formează чева în felă de comară mşşkată. [de şnde]

‘Ροπάλωσις, εως (ή), ingroşare de чева la kşpşitiă. «Τριχών—». Gal: o patimă a şşşşlă, kind se ingroşă la kşpşitiă firşlă. [wi]

‘Ροπαλωτός, ή, óv, fşkă în formz de mşvikiă (mai grosă la znă kapătiă).

‘Ροπή (ή), [répw] povîrnire a kşmpenei în jos (saș rap în şşş). «Περὶ τὸν σταθμὸν ἀγνωμονούντων, καὶ φανερώς ἀφελόντων, καὶ διαστρεφόντων τὴν ροπήν». Pl: «Τὰ μείζω ροπήν ἔχοντα ἢ βάρους ἢ κορυφότητος». Apst: saș în jos din gşestate saș în şşş din şşşşpşş. 2) (prin tintind:) gşestate, че povîrneşte la o parte kşmpăna. «Ἐχέτω ἡ μὲν ἡ ἐμπορικὴ ροπήν δραχμᾶς δέκα δύο». Enprf: 3) (mai des fir:) op че kontpşşşte a se şşşşwi znă lşkşş intp znă felă; gşestate (inşşşşreă), че are чивеа saș чева kşre... «Ροπήν ἔχειν τινά». Dm: «Πρὸς τὸν βίον ἡ γυνῶσις αὐτοῦ μεγίστην ἔχει ροπήν». Apst: «Συμκρά

παλαιά σώματ' εὐνάζει ροπή. Sof: «Ἡ ἄνω ροπή». Xps: dsmnezeasaka psterē. 4) starea λκρλκλ, saš pērs:, kind pšūinš pričinš se čere, ka sš le skimbe, kritikš pšntš. «Ἦν μὲν οὖν ἐπὶ μικρᾶς ροπῆς διὰ τὸ γῆρας». Pl: «Ροπή βίου μοι». Sof: via-ua 'mi este in pšntš de a se sšvīrši. «Μέγας γὰρ ὢν, καὶ βλέπω δύο ροπᾶς· ἢ γὰρ θανεῖν δεῖ με, ἢ πατρίδ' ἔλθεῖν». Epr: «Ἐν μιᾷ καιροῦ ροπή». Basia: = «Ἐν ῥιπῇ (ovint: «Ἐν ροπῇ) ὁφθαλμοῦ. (vezī mi āk-mē). [de xnde

‘Ροπικός, ἡ, ὄν, απλεκатš, saš (akt:) pričinitorš de απлекатš ктρε чева.

‘Ροπτός, ἡ, ὄν, глс: in lokš de ροפתός.

‘Ρόπτρον (τὸ), (in pen:) = ‘Ρόπαλον, бѣмš, čomaгš kš kšpšūinš, saš mščēkš.

“Ἐπαισεν αὐτὸν δίκης ῥόπτρον». Epr: 2) (partik:) člokanš de vštāt in xštš (če sšxšia mi de trpštloape), (Fpang:) heurtoir. «Ἐχέσθαι τῶν ῥόπτρων τῶν θυρῶν τοῦ ἱεροῦ». At: 3) limbš de kšrsš; saš kšrsš, laujš de pššpī, (alt:) ὑσπληγξ. 4) xštš felš de toebš, saš altš mšsikalš instršmintš, če vštēaš Korivanjū la čere-moniile lor. «Ῥόπτρον βυρσοπαγές (Κορυθάντειον)». Pl: mi Eprf:

‘Ρούδιον (τὸ), (maī noš) in lokš de ροῖδιον.

‘Ροῦς (ὁ), in kontpak: din ῥόος (uen: řuš, mi maī noš ῥόος, dat: řoi, ak: ῥόν ῥούν, mi maī noš ῥόα) kšrčere de apš, mi čl; (partik:) kšrsšrš de pīš, saš de mare. «Ῥοῦς γυναικεῖος». sorokš mšteripor. «Ἀλφειοῦ (Ἰωαννοῦ) — ». Om: «Ἐκ Χαλκηδόνος οἱ βουλόμενοι διαίρειν εἰς Βυζάντιον οὐ δύνανται πλεῖν κατ' εὐθείαν διὰ τὸν μεταξὺ ῥόνον, ἀλλὰ παράγοντες ἐπὶ τὴν Χρυσόπολιν, καὶ τῷ ἔμπροσθεν ἀφιέντες κατὰ ῥῶν φέρονται κατ' ἀνάγκην πρὸς τὸ Βυζάντιον». Pl: «Ἀνὰ ῥόνον». Om: in sšsšl pīš-lšī. (mi īaprot:) «Κατὰ ῥούν». Lks: in xosšl kšrsšrēf apēf (mi fir:) «Κατὰ ῥούν φερομένων αὐτῶ τῶν παραγμάτων». Lks: mēp-rīndš' dšne doringš λκρpīlē.

‘Ροῦς, [in afin: kš řerubš, de xnde Fpang: roux] roš, mi ῥοος (ὁ, mi ἡ), xštš felš de kopščelš, mšslinš selvštikš, podšl mi koaxa kšpšia sšxšiaš la tšvčie, (Fpang:) sumac, skšmpie. «Ῥοῦς βυρσοδεψική, ἢ βαφική». (snpe peoseipe de xštš altš soīš, če se nšmīa. «Ῥοῦς ἐπὶ τᾷ ὄψα, saš ἔρυθρός». Dškr: mi sšxšia de apomš). [de xnde

‘Ρουίζω, viit: -ίτω, (nām:) batš kam

in рошш. [wi

‘Ρούσιος (ὁ), (nām:) všpsitš saš apš-sitš kš skšmpie de faujš kam pošietikš, ka apama. [de xnde

‘Ρουσιώδης, εος (ὁ, ἡ), kam рошш, вш-lanš, (Fpang:) roussâtre.

‘Ρούσσιος, α, ον, = ‘Ρούσιος.

‘Ροφάνω, глс: in lokš de...

‘Ροφᾶω (έω) -ῶ, viit: -ήσομαι, [imit:] sorbš; inrigš sorbškšind. «Ῥοφούντα πίνειν ὡς περ βούν». Ksn: [ῥόφος]. [de xnde

‘Ρόφημα (τὸ), sorvitšrš; (prinč:) mīn-kape apoasš, sšpš, mi čl: [wi

‘Ροφημάτιον (τὸ), dim: pšūinš (o sor-bitšrš de) sšpš, mi čl: [wi

‘Ρόφης, εως (ἡ), soršipe. [wi

‘Ροφητικός, ἡ, ὄν, atinštorš de, saš indeminatikš la soršipe. [wi

‘Ροφητός, ἡ, ὄν, sopsitš, saš de sorbit (apštosš).

‘Ρόφος (ὁ), poet: (pap, saš ind:) in lokš de ῥόφης, saš ῥόφημα.

‘Ρόχανον, [uoate in lokš de ῥόχανον din ῥόγος] ou (τὸ), = ‘Ἀπομάχτρα, lemnšl kš kape se pade mšsšpa (vaniga de rpš-šnje, (Fpang:) racloire, pšvštoape.

‘Ροχθέω -ῶ, viit: -ήσω, fakš vsetš, vī-jiš (ka valšpīlē mšpīl), (in pen:) tšnš, všvššš, sšnš tape. [wi

‘Ροχθίζω, viit: -ίτω, = ‘Ροχθέω. [din

‘Ρόχος (ὁ), poet: [imit: in afin: kš ῥέθος] vsetš (prinč:) al valšpīlor mšpīl; (in pen:) vījiitšrš, vsetš, sromotš.

‘Ρώδης, εος (ὁ, ἡ), (mi adv:) -ῶδῶς, чel че apē, saš este sšpššš la kšrsšrš, kšrpštorš, penede. «Ἡ περὶ τὸν πορθμὸν τῆς Σικελίας θάλασσα ῥώδης οὔσα». Tšv: (fir:) stpikšvosš; nestatornikš; (med:) = ‘Ροῖκος, sšpššš la, saš adškštorš de xp-dinare. [ῥή].

‘Ρῶν, ὠνος (ὁ), lokš sšditš kš podīl. [ῥόα=ῥοιά].

‘Ρῶα (ἡ), ind: in lokš de ῥή.

‘Ρωδτικός, ἡ, ὄν, = ‘Ρώδης, mi ‘Ροῖκος.

‘Ράθος — ». Pl: Epr: kšrčere de sīnje, saš de poalš alē. [ῥάς].

‘Ράξ, ακος (ὁ), nīpīš; (partik:) pīš de lave din mšnte všlkanikš; (pin intind:) mšnte všlkanikš. [prinč: Dop: in lokš de

‘Ρῶς, ἄδος (ὁ, ἡ, τὸ), kape kšrčie, mi (fir:) kade, se smšape, nikš, = ‘Ρώδης; (pin intind:) mōčwitš, nenstinvosš.

‘Σῶμα ῥῶς, καὶ μαχόν». Apst: «Θριξ — ».

Lks: kape kade lesne. «Ἀμπελος — », Lks: kšpīa īf kad brovoanele (vezī ῥόας). «Ῥυ-

άς (se inq: νόσος),. Med: patimz de oki, kīnd λxκp̄meaz̄ nelnchetat. «Ρυάδες (i-χθύες),. Apst: mi Eli: kapē k̄l̄t̄topesk in stolp̄i (ka skom̄p̄iile, mi chl:). 2) (in Aptm̄dr: provav:) греш: in lok̄ de βύας. [ρέω].

‘Ρυάτος (δ), Lkn: sgomotoas̄ konk̄p̄-πεpe de nopod̄, γ̄l̄z̄pie de m̄l̄gime. [ρύα, ῥυός].

‘Ρύδην, adv:—‘Ρύδην.

‘Ρύγαινα (ή), чеa k̄ mape bot̄, sād чок̄. [ρύγας].

‘Ρυγγελάς, αντος (δ, ή), poet: чel k̄ bot̄ de elefant̄, ad: mape. [ρύγας, ῥ-λέφας].

‘Ρυγίον (τὸ), dim: al l̄i ῥύγας.

‘Ρυγχομαχέω -ω, viit: -ήσω, m̄vatz prin bot̄, sād p̄it̄. [ρύγας, μάχη].

‘Ρύγας, εος -ους (τὸ), [imit: in afin: k̄ ῥέγω] bot̄; (prinç:) p̄it̄ de nopk̄, sād de elefant̄. (mi in men:) al t̄t̄t̄lor patr̄pedelop; (kne-opi) чок̄ de pas̄pe; prin intind) obraz̄ (maī k̄ seam̄ p̄it̄).

‘Ρύδην, adv: in kin̄ de k̄p̄epe, de v̄psape, ka o flut̄n̄, ka d̄n̄ p̄it̄; (fir:) in̄v̄l̄m̄rat. [mi]

‘Ρύδον, adv: poet: in lok̄ de ῥύδην. [ρέω].

‘Ρυέχτος (δ), in lok̄ de ρυάτος.

‘Ρυέω -ω, viit: -ήσω, mi

‘Ρύζω, [imit:] m̄p̄it̄ ka k̄l̄n̄le k̄ din-çit̄ p̄inçit̄. (bezl̄ mi γρύζω, mi ῥάζω).

‘Ρύη, poet: in lok̄ de ῥέρύη, a 3: sinr: pers: de pas: nex: 2: al l̄i ῥέω.

‘Ρύμηx (τὸ), —‘Ρεῦμx. 2) d̄n̄ fel̄ de p̄r̄j̄it̄p̄ de m̄epe. [ρέω].

‘Ρυῆται, nex: 2: de inf: al l̄i ῥέω.

‘Ρυφένεια (ή), poet: vor̄ḡie, v̄l̄m̄rat̄ de v̄k̄p̄i, averse. [din]

‘Ρυφενής, εος (δ, ή), poet: [ρέω, ἄφε-νος] чel k̄ in̄v̄l̄m̄rat̄ vor̄ḡie, foapte vorat̄. (bezl̄ mi εὐφενής).

‘Ρυφενίη (ή), poet: Ion:—‘Ρυφένεια.

‘Ρυθμίζω, viit: -ίσω, (prinç: m̄sik:) pe-γ̄l̄ez̄ d̄ne takt̄, taktez̄, kadengez̄; (de xnde) m̄s̄p̄r̄, sād pron̄d̄ḡ v̄p̄s̄ d̄ne tim̄p̄a vokal̄elop, (Fpanç:) se-nd̄er; (fir:) intokmes̄k̄, p̄it̄ la v̄k̄le kale, sād p̄ind̄l̄al̄; (in men:) fak̄, γ̄l̄ez̄k̄. «Τους κοσμητάς, οἱ υποχρεοῦν αὐτοὺς, καὶ τὰ ἄλ-λα ῥυθμίζουσι». Ksn: (mi pas:) «Ὡδ’ ἐρ-ῥύθμισμα». Esxl: ama m’ am̄ dis̄ns, m’ am̄ intokmit. [mi]

‘Ρυθμικός, ή, d̄n̄, atin̄r̄top̄ de, sād s̄-

p̄s̄s̄ la takt̄, f̄k̄k̄t̄ k̄ m̄s̄p̄r̄, per̄-lat̄. [ῥυθμός]. [de xnde]

‘Ρυθμικῶς, adv: k̄ takt̄, sād d̄ne pe-γ̄l̄ez̄le takt̄l̄i.

‘Ρυθμιστής, οῦ (δ), takt̄top̄, intokmi-top̄, mi chl: [ῥυθμίζω].

‘Ρυθμογραφία (ή), sk̄iepe (Insem̄nap̄) de m̄s̄ikale takt̄p̄i. [ῥυθμός, γραφή].

‘Ρυθμοειδής, εος (δ, ή), чel че are (e-ste f̄k̄k̄t̄ k̄) d̄n̄ fel̄ de takt̄. [ῥυθμός, εἶδος].

‘Ρυθμοποια (ή), faчepe (tonape) de чеva d̄ne takt̄, taktape. [din]

‘Ρυθμοποιός (δ, ή), f̄k̄k̄top̄ de takt̄p̄i, sād d̄ne takt̄, takt̄top̄, = ‘Ρυθμιστής. [ῥυθμός, ποιός].

‘Ρυθμός (δ), [ρέω sād ῥύμβος] (In men:) takt̄, sād op че per̄lat̄, sād m̄s̄p̄rat̄ m̄iskape; (iap nartik:) in̄p̄r̄ḡie d̄ne tim̄p̄ a v̄p̄s̄l̄i (a glas̄l̄i) in k̄l̄ta-pe, sād a m̄isk̄p̄ilop m̄choarel̄op mi че-l̄i-l̄al̄i t̄p̄n̄ in dan̄ḡ, kaden̄ḡ; (de xnde in men:) per̄l̄, propor̄çie, op че-fel̄ de formaḡie; (ptp:) armonia, чet̄pe-k̄ie p̄z̄it̄ in kon̄p̄et̄ipea s̄lav̄el̄op, mi a foasel̄op; (poet:) kin̄, fel̄; (fir: dis-posiḡie, karakter̄, n̄p̄rav̄. ‘Ρυθμός ἐστὶ κίνησις ἐν χρόνῳ τῶν ἐχούσα ὠρισμένην». Gal: «Διαφέρει δὲ ῥυθμός μέτρου τῷ τὸν μὲν γενικώτερον εἶναι, τὸ δὲ μέτρον ὑπάρχειν εἰ-δος τοῦ ῥυθμοῦ». Skid: «Χωρὶς γὰρ συλλα-βῆς οὐκ ἔν γένοιτο μέτρον, ὃ δὲ ῥυθμός γί-νεται μὲν ἐν συλλαβαῖς, γίνεται δὲ καὶ χω-ρὶς συλλαβῆς καὶ γὰρ ἐν κρότῳ, ὅταν τοὺς χαλκῆας ἴδωμεν τὰς σφύρας καταφέροντας, ἅμα τινὰ καὶ ῥυθμὸν ἀκούομεν, mi chl:,. Lonç: «Ὁ ῥυθμός ἐπὶ τοῦ προφορικοῦ λόγου κατὰ τὸ μακρὸν καὶ τὸ βραχὺ χαρακτηρίζεται, ὅς περ μόνος καὶ μέτρον λέγεται». Flpn: «‘Ρυ-θμός δὲ ἀπλοῦς, ἢ ποῦς (τὸ γὰρ αὐτὸ καλῶ πόδα καὶ ῥυθμὸν) οὗτ’ ἐλάττων ἐστὶ δυοῖν συλ-λαβῶν, οὔτε μείζων τριῶν». D: Al: «‘Ρυθμῶ δὲ χείρομεν διὰ τὸ γνῶριμον καὶ τεταγμένον ἀριθμὸν ἔχειν, καὶ κινεῖν ἡμᾶς τεταγμένως». Oik̄iotēra γὰρ ἡ τεταγμένη κίνησις φύσει τῆς ἀτάκτου». Apst: «Ἐν ῥυθμῷ». Lks: k̄ takt̄ sād per̄l̄. «Θάττονα ῥυθμὸν ἐπά-γειν, sād ὑπάγειν». Skid: a k̄l̄ta, sād a d̄n̄ga maī l̄ste. (mi in men:). «Χρόνου δὲ προβαίνοντος ἅμα τῇ φωνῇ μετέβαλον καὶ τὸν ῥυθμὸν τῶν (Φοινικῶν) γραμμάτων». Ep: forma, sād fir̄pa, (Fpanç:) le tracé. «Στολὴν Ἑλληνικὰ καὶ ῥυθμὸν πέπλων ἔχει». Ekp: f̄nt̄pa in̄p̄r̄k̄t̄mint̄i lop. «Μήποτε ἐπινύσσης, πρὶν ἂν εἰδῆς ἄνδρα σαφηνῶς, ὁργήν

καὶ ῥυθμὸν καὶ τρόπον, ὅς τις ἄν ᾔ,,. Trn: «Ποῖω τρόπῳ δὲ καὶ τίνι ῥυθμῷ φόνου κτείνει παιδα»; Epr: «Οὐκ ἔνα ῥυθμὸν κακῶν ἐχούσας». Epr: nɔ ɛnɔ fɛɪʃ de pɛɪ. «Αὐτονόας ῥυθμὸς ὡυτός,,. Tkr: aʒeəaʃi mi-ʃkape. 2) (prin intind:) oʃiɛkɪɪ, saʃ o-fektɪɪ takɪɪɪɪ; (de ɛnde fm:) «Ρυθμοί». Epr: kɪntive. [de ɛnde

‘Ρυθμός -ῶ, viit: -ώσω, ind: in ɪokɔ de ῥυθμίζω.

‘Ρυθμομαι, viit: ῥυήσομαι, = ‘Ροίζομαι, nɪtɪmɛskɔ de ɛpɪnape.

‘Ρυκανάω -ῶ, viit: -ήσω, = ‘Ρυκανίζω. [din

‘Ρυκάνη (ή), [imit:] instrɔm: tɛk: pɛndea.

‘Ρυκάνησις, εως (ή), [ῥυκανάω] dape ɪa pɛndea. [poate maɪ kɔrɛk: ῥυκάνησις. din

‘Ρυκανίζω, viit: -ίσω, pɛndɛzɔ, saʃ nɛ-tɛzɛskɔ kɔ pɛndɛaɔa, daʃ ɪa pɛndea. [ῥυκάνη].

‘Ρῦμα (τὸ), poet: in ɪokɔ de ɾɛῦμα.

‘Ρῦμα (τὸ), [ῥύω = ἐρύω] trɛsɪtɪrɔ (de apɪtɔ). “Τόξου—». Esɪɪ: = Βολή, sɪmɛ-tɪtɪrɔ. (de ɛnde) «Εἰς τόξου ῥῦμα» «Ἐκ τόξου ῥύματος». Ksn: = Τόξου βολῆς, kɪtɔ o trɛsɪtɪrɔ de.. 2) ɪɛkrɪɪ, prin kape trapeɪm, tɪpɪm ʒɛvɪ, (sɪpɛ ɛk:) otronɪɪ, kɔ kape se trape kɔpɪvɪɪ, kɛpɛa de trɛsɪrɔ, ʃi ɪɪ: (vɛɪɪ ʃi ɾɛtɪrɔ). 3) (ɛne-opɪ) in ɪokɔ de ɾɛῦμός. 4) poet: in ɪokɔ de ɾύσις, skɪpape, mɪntɪpɛ; saʃ = Ἐρυμα, tɪpɛ de apɪrɛpɛ; (in ɪɛn:) okɔtɪpɛ, pɔtɛkɪɪ. «Μικροὶ μεγάλων χωρὶς σφαλέρδον πύργου ῥῦμα πέλονται». Sof: “Βωμὸς φυγάσι ῥῦμα. Esɪɪ. asɪɪɔ.

‘Ρυμάρχης, ου (ὁ), kɛpɛtɛnɛ de o kɔ-mɪnɪtɛ. [ῥύμη, ἀρχω].

‘Ρυμβέω -ῶ, viit: -ήσω, At: in ɪokɔ de ɾɔμβέω.

‘Ρύμβιον (τὸ), At: in ɪokɔ de ɾόμβιον, pɔtɪɪɔ mɪpɪkɔ, ʃi ɪɪ:

‘Ρυμβονάω -ῶ, viit: -ήσω, [ῥυμβών] inɪvɪr-tɛskɔ kɔ o sɪpɪrɛzɔ; (prin intind:) in-vɪptɪnd asɪpɪɪɪ kɔ pɪaɪtɪɪ; (de ɛnde fir:) pɪsɪnɛskɔ kɛɪtɪnd pɔɔ, pɪpɔpɛdeskɔ.

‘Ρύμβος (ὁ), At: in ɪokɔ de ɾόμβος. [de ɛnde

‘Ρυμβών, ὄνος (ή) inɪvɪptɪpɛ, pɛsɪvɪpɛ pɔtɪɪɔ; (prinɪɪ:) inɪvɪptɪpɛ de pɪaɪtɪɛ.

‘Ρύμη (ή), [ῥύω = ἐρύω] ɪɪtɛ pɔpɪpɛ, saʃ pɛndɛ ɪsvɪpɛ de ʒɛvɪ. «Ἀφίεσαν τὴν δοκὸν ἀπὸ τοῦ τείχους, ἥ δὲ ῥύμη ἐμπύπτουσα». Tɔɪ: (ʃi fir:) «Ἡ ῥύμη τῆς τύχης». Πɪ: kɛpɪɪ pɔpɔkɪɪɪ. “Ὀργῆς—». Φɪstɪp: ɪɪpɪɪ. 2) ɪɪɪɪɔ, saʃ o pɪpɛ (mɪxɪɪɪ) a opɪaɪɪɪɪ. “Ἐξέλθετε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ εἰς

τὰς ῥύμας». Skp:

‘Ρυμηδόν. adv: pɛndɛ, kɔ mɪɪɪɪ ɪɪɪɪɪɪ.

‘Ρύμμα (τὸ), [ῥύπτω] kɛpɪtɪrɔ, sɪpɪɪ-ɪtɪrɔ, ɪɪtɪpɪ, nɛkɪpɪɪɪ (vɛɪɪ ʃi ɪῦμα). 2) op ʒɛ sɪɪɪɪɪtɛ ɪa sɪpɪɪpɛ, saʃ kɛpɪ-ɪpɛ (sɪpɪɪɪ, ɪɪɪɪɪ, ʃi ɪɪ:).

‘Ρυμός, ή, ὄν, Skp: in ɪokɔ de ɾɛῦμός.

‘Ρυμός (ὁ), [ῥύω = ἐρύω] oɪɪtɛ de trɛ-sɪrɔ. «Πρώτος—». Om: = Ἀκροῖ ῥύμιον. 2) (pɪpɪ:) = ‘Ρυτήρ. 3) = Ὀγκός, ɪɪnɪɪ, vɪpɪɪɪ. 4) = ‘Ρύμη, mɪxɪɪɪ. 5) (ɛnpɪf:) ɪɪkɪtɔ, dɛsɪpɪtɪrɔ.

‘Ρυμοτομέω -ῶ, viit: -ήσω, inɪpɪpɪɪ opɪ-ɪɪɪ in ɪɪɪɪ ʃi mɪxɪɪɪɪ. [ʃi

‘Ρυμοτομία (ή), inɪpɪpɪpɛ de opɪaɪɪ in ɪɪɪɪ ʃi mɪxɪɪɪɪ. [ῥύμη, τέμνω].

‘Ρυμουλκέω -ῶ, viit: -ήσω, [ῥύμα, ἔλκω] trɪpɔ (prinɪɪ:) kɔpɪvɪ dɛpɛ ɪɪkɪtɔ, saʃ dɪpɛ ɪɪtɔ kɔpɪvɪ kɔ otronɔ, (Tɔpɪ:) trɪpɔ ɪɛdɛkɔ, (de ɛnde Franɪɪ:) rɛmɔr-ɪɪɪ.

‘Ρυμφάνω, ʃi ‘Ρυμφέω - viit: -ήσω, dɪɪɪɪɪ: in ɪokɔ de ɾɔφέω.

‘Ρυνδάκη (ή), ʃi ‘Ρυνδάκης, saʃ ‘Ρυντάκης, ʃi ‘Ρύντακος, ου (ὁ), [Πɛpɪ:] kɪtɔ fɛɪʃ de pɪsɪpɛ Indianɔ ɪoapɪ pɪpɪɪ de opɔtɪpɪ-ɪɪ ɪa mɪpɪmɛ kɔ o pɔpɪmɪɪɪ.

‘Ρύομαι, [ῥύω = ἐρύω] viit: ῥύσομαι (nɛx: ɛῖρυσάμην, ʃi nas: maɪ nɔʃ ɛῖρυσθην, de ɛnde inf: ῥυσθῆναι, ʃi ɪɪ:) (prinɪɪ: ʃi poet:) trɪpɔ, (prin intind:) mɪɪ nɛ ɪɪnɛvɪ ɪɪnɪrɔ mɪnɛ, opɪɛskɔ. «Ἡὼ δ’ αὖτε ῥύσατ’ ἐπ’ Ὀ-κεανῶ». Od: Ψ. (vɛɪɪ ʃi ɛῖρῶ. (de ɛn-de 2) (oɪɪɪ:) skɪpɔ nɛ ɪɪnɛvɪ dɪn pɪmɛ-ɪɪɪ, mɪntɪɪɪɪɪ; pɛskɪmɪpɪrɔ; pɪstɪpɛzɔ; apɪrɔ, okɔpɛskɔ, pɪpɛzɛskɔ. «Ἀλλὰ τις θεῶν ἐῖρυσάτο, καὶ ἐσάωσεν Ἐκτορα». ɪɪ: O. (ʃi maɪ kɔmɪɪɪɪ). «Τὸν Ἀπόλλωνα ἐπι-καλεόμενον παραστήναι, καὶ ῥύσασθαι μιν ἐκ τοῦ παρῆντος κακοῦ». Epr: «Ῥύσασθαι ἄνδρας Ἑλλήνας ἐκ δουλοσύνης». Epr: (ʃi kɔ inf:) «Ῥύσεται με μὴ θανεῖν,,. Epr: «Ἀριστήων οἱ τε πτολίεθρα ῥύονται». ɪɪ: ɪ. «Τὰ τείχεα ῥύεσθαι αὐτοὺς,,. Epr: sɪ ɪɛ apɛpɛ. «Σταθ-μὸν δὲ κύνες καὶ βῶτορες ἄνδρες ῥύατο». Od: P. «Κυνέην, ἥτε ῥύεται κάρη,,. ɪɪ: K. «Ἐῖρυστο γὰρ ἐνδοθι θῶρηξ,,. ɪɪ: Ψ. opɪɪɪ. «Ἐργῷ ἀγαθῷ ῥύσεσθαι τὰς αἰτίας,,. Tɔɪ: a se dɛsɪvɪnɔvɪɪ de...

‘Ρύπα, poet: fm: (in ɛtɛpɔɪ:) ɪɪ ɪɪɪ ɾύπος.

‘Ρυπαίνω, viit: -ανῶ, mɪnɪɪɪskɔ; (fir:) okɪpɪskɔ, nɛvɪntɛskɔ. [ʃi

‘Ρύπαξ, ακος (ὁ), soɪosɔ, (Tɔpɪ:) mɪp-dapɔ; (fir:) ɪɪtɪpɪtɔ, kɪmɪpɪtɔ. [ῥύπος].

‘Рупααί, saš maš kopek: ρυπααί, a-
klam: mariparš (a Ateneni op koršviperi),
ka oon! ‘Τό ρυπααί». Apstf: mēlūmea
koršviperior, koršviperimea.

‘Рупαρεύομαι, viit: -εύσομαι, slntš sołosš,
mšrdarš, saš mš portš astfel. [wi]

‘Рупαρία (ή), nekršvīe, (Τρϋ) mšr-
daršikš; (fir:) mare kēmplīe, srīrčenie,
(Fpanj:) avarice sordide. [ruparš].

‘Рупαρογράφος (δ), zšgravš de vřivoa-
se, skřvboase ošleke (vezī wi řvporgrā-
fos). [ruparš, grāfw].

‘Рупαροκέραμος (δ, ή), чel kš fauž de
tšvzlitš kšršmidš, negrš-ponš. (ruparš,
kšramos).

‘Рупαρομέλας, аnos (-μέλαινα, -μέλαν),
чel kš neargš tšvzlitš fauž. [ruparš,
mēlas].

‘Рупαρός, á, ón, sołosš, mīnjitš, tšvz-
litš, pštšposš, (Τρϋ) mšrdarš. «Άρτος
— Лк: pšino neargš. 2) (fir:) soapte
srīrčitš, kēmplitš. [rúpos] | de šnde

‘Рупαρότης (ή), nekršvīe, (Τρϋ) mšr-
dšpie.

‘Рупαροφάγος (δ, ή), чel чe mšnīnkš
nekršate (mšrdape) mīnkršī; (fir:) srīr-
vitš, kēmplitš. [ruparš, fāfw].

‘Рупαρός, adv: kš nekršvīe; kš kēm-
plīe, (Fpanj:) sordidement. [ruparš].

‘Рύασμα (τδ),=‘Рύπος, nekršvīe, mšr-
dšpie. [din]

‘Рупάω, (fšrš viit:) slntš sołosš, tšvz-
litš, mīnjitš. «Έχώμων, έπεινων, έρρύπων».
Apstf: “Μάλα περ ρυπόωντα (poet: in lokš
de řvponš) καθήραι,,. Om: “Χιτώνα řv-
πόνωντα,,. Om: [rúpos].

‘Рупέλαιον (τδ), šntš-de-šemnš nekr-
patš. [rúpos, ēlajon].

‘Рυπογράφος (δ, ή), vezī řvporgrāfos,
wi řvporgrāfos. [rúpos, grāfw].

‘Рυπός, esša, en, poet: in lokš de řv-
parš. [rúpos].

‘Рυποκέραμος (δ, ή), = (saš greš: in
lokš de) ‘Рупαροκέραμος. [rúpos, kšramos].

‘Рυποκόνδυλος (δ, ή), чel kš mšrdape,
skřvboase (in ketetšřī de) dešete; (in řen:)
nekrpatš, pštšposš; soapte kēmplitš. [rú-
pos, kōndulos].

‘Рύπον, wi ‘Рύπος, eos -ous (τδ), =‘Ορ-
ρδς, zerš.

‘Рύπος (δ), (fm: poet: in etepo: řupa)
nekršvīe, mšrdšpie, pštoape. «Άπαν
ρύπος,,. Ткр: 2) (přin řtind:)=‘Рупαρία,
srīrčenie; (in řen:) netpēnīe, skřvš.
«Άχθομαι αύτοδ τῷ ρύπῳ». Szid: 3) (partik:

ла Ativī) чeapš tape. “Μηδέν ούτως εδ σε-
σημάνθαι, τδ μη ούχι τούς ρύπους άνασπάσαι,,.
Apstf: (de šnde wi параррyдω). [rúptw].
[de šnde

‘Рупόω -ō, viit: -ώσω, (nas: tpe: de kš:
al partv: έρρύπωνμένος, wi poet: řerupw-
μένος, saš dšpe šnīl din gramatičī řeru-
πωνμένος) mīnšesks (přop: wi fir:).

‘Рупών, poet: Ion: in lokš de řvponš,
partv: a řvřv.

‘Рупαπαί, interiek:, vezī řvπααί.

‘Рύπτειρα (ή), fem: al řvřv ...

‘Рупτήρ (δ), kšršvitopš de soafe, de
nete, (Fpanj:) dégraisseur. [wi]

‘Рупτικός, ή, ón, šolositopš, saš řndem-
natikš la kšršvīe (spšlare) de soafe,
nete, wi чl: [din]

‘Рύπτω, viit: řvřv, kšršvīe, spšlš soafe,
nete, wi чl: (přinč: kš špšpš saš řemīe).

‘Рупώδης, eos (δ, ή), sołosš, plinš de
mšrdšpie. [rúpos].

‘Рυσαίνω, viit: -ανώ, = ‘Рυτιδών. [wi]

‘Рυσαλέος, α, on, poet: plinš de srīrčī-
tšřī. [rúšos].

‘Рύσημα (τδ),=‘Ρυτίς.

‘Рύσθαι, poet: in lokš de řvššai, inf:
al řvřv řvšmai.

‘Рυσιάζω, [rúšion] viit: -άσω, smšlřš,
laš in šilš. 2) || (лш:) laš, saš řvřv čeva de
zšlogš.

‘Рυσιδωμος (δ, ή), poet: pšzitopš, anš-
přtopš de aštape. [rúšis, řvšmš].

‘Рυσιδιφρος (δ, ή), křpmšitopš de tšr-
špřš. «Χείρ —,,. Přind: [rúšis, řivřos].

‘Рύσιμον (τδ), poet: in lokš de řvřšimōn. [wi]

‘Рύσιος, α saš os, on, poet: [rúšmai, wi
rúw = řvřv] mīntšitopš, isšvšitopš; anš-
přtopš. «Αίμα řvřšion». Imn: Ekšs: šinše-
le mīntšitopšřvřv Xřistosš. 2) (nas:) чel
чe ape nevoše de mīntšipe, anštape; (přin
špm:) pšřvřtopš (Esšl: řket: 323). 3)
(gram:) tšasš, řtinsš. || (maš des: next:)

‘Рύσιον, op чe la řvřv in šilš (přinč:
špře asřvřape de datopie, saš despřv-
vipe, (Fpanj:) représentées), zšlogš, (despře
pšps:) =‘Ομήρος, (Τρϋ) aīnanetš. 2) =
Λεία, pšadš. (de šnde) ‘Ρύσια καταγγέλλειν
(«‘Ρύσιον θεΐναι» τινί». Plv: wi Sof:
a deklapa pšvšitš (pšadš) asšpřa kšřvš
(přinč:) špře pšvššape, (ašl: “Τὸ λάφυ-
ρον καταγγέλλειν τινί». Plv:) «‘Ρύσι’ έλαυ-
νόμενος,,. lš: Λ. pšřřřd špře pšvššape.
3)=Λύτρον, wi Švšštron, křřřřš de mšl-
šmšipe nentpř mīntšipe. «‘Ωδύνων — ,,
Enřp: nentpř nopovitš namštepe.

‘Ρυσίπολις, ιδος (δ, ή), poet: mĩntsitopř, απρ̄πτopř de opawř. [ρύσις, πέλις].

‘Ρυσίπovος (δ, ή), poet: isε̄vbitopř de mēnι (de tikz̄iomι). [ρύσις, πόνος].

‘Ρυσίπολις, ιδος (δ, ή), poet: in lokř de ρυσίπολις.

‘Ρύσις, εως (ή), = ‘Ρεϋσις. [ρέω].

‘Ρϋσις, εως (ή), skε̄nape, mĩntsipe. [ρύομαι].

‘Ρύσις, ιδος (ή), znř felř de naxapř, (alt:) ρυτ̄ον (altιĩ indpēnt: χρυσίς). [ρέω].

‘Ρύσκει, poet: Ion: in lokř de έρ̄ρύου, a 2: sing: pers: de nrel: al lxi ρύομαι.

‘Ρυσμός (δ), Ion: in lokř de ρυμός, (nēmaĩ in fr:). «Οὐκ ἀπὸ ρυσμοῦ». Καί: nε̄ fε̄pε̄ kε̄vĩngε̄, sař fε̄pε̄ kε̄vĩntř. [de zn̄de

‘Ρυσμός ω, viit: -ώσω, in lokř de ρυθμός, inokmeskř, formežř.

‘Ρυσόκαρπος (δ, ή), prodε̄kε̄topř de svĩp-uite poade. [ρυσός, καρπός].

‘Ρυσόκαρπος (δ, ή), [ρύσος, κάρπος] чел κε̄ ramε̄pe nline de indoitřĩ, inkređĩtřĩ.

‘Ρυσός, [ρύω=έρω] ή, ον, svĩpuitř, inkređĩtř; (prin in̄tind:) ε̄p̄rĩnř; sař poso-mopĩtř. [de zn̄de

‘Ρυσότης (ή), = ‘Ρικνότης, svĩpuitate. [wĩ

‘Ρυσός ω, viit: -ώσω, = ‘Ρικνώω, svĩp-ueskř.

‘Ρυσσαίνω, viit: -αν̄ω, poet: in lokř de ρυσαίνω.

‘Ρυσσαλέος, α, ον, poet: in lokř de ρυσαλέος.

‘Ρυσσός, ‘Ρυσσότης, ‘Ρυσσώ, wĩ χι: poet: in lokř de ‘Ρυσός, wĩ χι:

‘Ρύσταγμα (τδ), trapere κε̄ sila; nevin-stipe (de mētepe); pea traktape. [din

‘Ρυστάζω, viit: -άζω, [ρύω=έρω] smĩche-skř, trapř in sila, sař de wai mēte opĩ (bezĩ wĩ έλκυστάζω); tĩpε̄skř ne nēmĩntř; silaieskř (mētepe); (in nen:) traktezř pε̄ř. [de zn̄de

‘Ρυστακτῆς, ὅς (ή), poet: Ion: = ‘Ρύσταγμα.

‘Ρυστήρ (δ), poet: rap in lokř de ρυτήρ.

‘Ρύστης, ου (δ), [ρύομαι] mĩntsitopř, is-ε̄vbitopř.

‘Ρυσώδης, εος (δ, ή), svĩpuitř la faε̄pε̄, = ‘Ρυτιδώδης, wĩ ‘Ρικνωδης. [ρυσός].

‘Ρύσωσις, εως (ή), svĩpuipe, inkređĩpe. [wĩ

‘Ρυσωτός, ή, ον, = ‘Ρυσώδης. [ρυσώω].

‘Ρυταγωγέυς, έως (δ), [ρυτ̄ον, άγω] κε̄-pε̄stpε̄, (Fpauz:) bridon. (bezĩ wĩ ρυτήρ).

‘Ρυτή (ή), Dop: pε̄tε̄ [de ayĩ].

‘Ρυτήρ (δ), [ρύω=έρω] poet: (κε̄ nen:) tĩpĩtopř, tpēp̄topř de čeva. «Οὐστῶν —». Om: sε̄p̄et̄topř. 2) (obĩ: wĩ proz:) κε̄-

peaoa fpiε̄xε̄ĩ; (prin in̄tind:) fpiε̄xε̄. «‘Ε-λαύνειν (“Σπεύδειν) ἀπὸ ρυτήρος». Lks: a aε̄pε̄ra κε̄ fpiε̄xε̄ lε̄satř slovodř. 3) (pap) poet: in lokř de ρύστης, απρ̄πτopř, isε̄v-bitopř. «Σταθμῶν —», Om:

‘Ρυτιδόφλοιος (δ, ή), чел κε̄ κοαε̄pε̄ svĩp-uitε̄, sař inkređĩtε̄. [ρυτίς, φλοιός].

‘Ρυτιδῶ ω, viit: -ώσω, fakř ne čineva a se svĩpui, svĩpueskř. [wĩ

‘Ρυτιδώδης, εος (δ, ή), svĩpuitř, plĩnř de svĩpuitřĩ. [ρυτίς].

‘Ρυτιδωμα (τδ), svĩpuitε̄pε̄, sař nĩele, tpēnε̄ svĩpuitε̄. [wĩ

‘Ρυτιδωσις, εως (ή), svĩpuipe de nĩele. [ρυτιδῶω].

‘Ρυτίζω, viit: -ίζω, inkređĩesekř; (prin in-̄tind:) prinε̄zε̄ κε̄ akε̄l, kĩpueskř. (vozĩ ρύτισμα). [din

‘Ρυτίς, ιδος (ή), [ρύω=έρω, ρυσός] in-kređĩtε̄pε̄, svĩpuitε̄pε̄ de nĩele.

‘Ρύτισμα (τδ), [ρυτίζω] kĩpnuitε̄pε̄. «Αἱ ἀκέστριαι τῶν διεφθαρμένων ἱματίων τὰ ἀνα-πληρώματα ρύτισματα ἐχάλουν». Fot:

‘Ρύτο, poet: in lokř de έρ̄ρυτο, 3: sing: pers: de neste sε̄v: al lxi ρύομαι.

‘Ρυτ̄ον (τδ), znř felř de naxapř in for-mε̄ de kopnř (din naptea stĩpĩtε̄ a κε̄-pε̄řia κε̄pε̄a vĩnε̄l). (bezĩ At: 497; wĩ xε̄-ραε̄ 4); (prinε̄: neste: lxi...

‘Ρυτός (ῡ skε̄p̄tř), ή, ον, poet: in lokř de έρευστός. «‘Ρυτοῖς πόροις». Esxĩ: ape κε̄pε̄-toape. [ρέω].

‘Ρυτός (ῡ lε̄hĩgř), ή, ον, poet: in lokř de έρευστός, de tĩpĩt, de tpēs. «‘Ρυτοῖσι λάεσσιν». Om: κε̄ nĩetpe neapdĩkate de jos din upĩčina mēpĩmeĩ lop. 2) (neste; im:) «‘Ρυτά». Es: κε̄pε̄lele fpiε̄xε̄ĩ, (alt:) ρυ-τήρ. [wĩ

‘Ρυτρον (τδ), = Λύτρον, Σῶστρον, sař ‘Ρύ-σιον. [wĩ

‘Ρύτρος, εος ους (τδ), znř felř de skale-te κε̄ gimnĩ nēmaĩ in vĩp̄f. [wĩ

‘Ρύτωρ, ορος (δ), poet: = ‘Ρυτήρ «Τόξου —». Enp̄: sε̄p̄et̄topř. «Θανάτου —». Enp̄: isε̄vbitopř. [ρύω].

‘Ρυφαίνω, wĩ ‘Ρυφέω ω, viit: -ήσω, Ion: in lokř de ροφέω. [de zn̄de

‘Ρύφημα (τδ), Ion: in lokř de ρόφημα.

‘Ρύφισ, εως (ή), snε̄lapε̄ (κε̄ lewĩe sař sε̄pnε̄nř), κε̄pε̄uipe de soate. [ρύπτω].

‘Ρύω, viit: ρύσω, gram: in lokř de έρύω, trapř, smε̄xε̄gř; (ĩtpēv: prinε̄: nē-maĩ mĩx:) ‘Ρύομαι, mĩntaieskř, isε̄vbeskř, wĩ χι:

‘Ρυώδης, εος (δ, ή), = ‘Ρωώδης; (prin in-

tind:) edsnatš la xñš lokš, inbiłmratš.

‘Ρω (τό), po, nedekl: nšmexē lıtepeı P.

‘Ρωδικός, ή, όν, = ‘Ρωπικός.

‘Ρωδιστωμυλήθρα (ή), = ‘Ρωποστωμυλήθρα.

‘Ρωγαλέος, η, ον, poet: pšutš, trenų-
rosš. [wi

‘Ρωγός, άδος (ό, ή), poet: pšntš, snaptš,
kršpatš. «Πέτρα ...» Anln: || (sxbst: se İng:
γή, saš pétρα) kršpštrš de pšmıntš,
pšmterš; pšnoasš stınkš. (bezı wi řxγός).

2) (se İng: πέπλος) xafıš dene dasnpades-
kisš dınainte, saš inkefatš la pšentš. (bezı
wi περονατρίς). 3) (se İng: θύρα) šwš kš
doš kanatšpı (bezı wi θικλός). [din

‘Ρωγή (ή), [řwš, saš řřwγα tpe: de kš:
al lšı řřγνυμι] kršpštrš; mfnkštrš,
pšntštrš, (de pšmıntš); pšmterš; pš-
pastie.

‘Ρωγμα (τό), = ‘Ρήγμα. [de xnde

‘Ρωγματίας, ου (ό), = ‘Ρηγματίας.

‘Ρωγμαή (ή), wi ‘Ρωγμός (ό), = ‘Ρωγή, wi
‘Ρωχμός.

‘Ρωγολογέω -ō, biit: -ήσω, = ‘Ραγολογέω.

‘Ρώθων, ωνος (ό), [róθος, poate in afin:
wi kš říθος] narš; (obıç: la im:) pšre-
le nasxłšı.

‘Ρώμα (τό), poet: in lokš de řwμη. [de
xnde

‘Ρωμαλέος, α, ον, bıptosš, saš plainš de
bıptšte, boınikš, viteazš, krajosš. [de xnde

‘Ρωμαλεότης (ή), karitate de bıptšte, de
boıniçie. [wi

‘Ρωμαλέως, adv: kš bıptšte, boıniçemte.

‘Ρώμη (ή), (in ðen:) tšpie, pštepe; (saš
tršneaskš) bıptšte; (saš sšřlet:) bitekie,
krajosš, inđpšznosłš. «‘Αθυμία» αν παρά-
σχει τοίς μεθ’ έαυτοῦ, řwμην δέ τοίς πολε-
μοίς». Ksn: 2) mıkłoaçhe de pštepe, (ad:
owıtipı, banı, wi çl: «Οὐκ έκρατήθη οὐθ’
ὑπό δώρων, οὐθ’ ὑπό τῆς βασιλέως řwμης».
Ksn: [din

‘Ρώννυμι, wi ‘Ρωννύω, [řwω, de xnde]
biit: řwσω, (pas: tpe: de kš: in insemn:
de ppez: řřwμαι, nex: řřwσθην) intšpe-
skš, innpštepezš; (obıç: wiż: saš pas: maı
de mšlte opı in tpe: de kš:) sıntš tape,
ðeapšñš, bıptšš, sšnštosš; (fir:) sıntš
in floapea mea; (přin intind:) fakš çeva
kš pštepe, kš bıptšte, saš kš toatš exna
boınyš. «Όταν (αί κύνες) μη τὰ προσφερό-
μενα δέχωνται ήδέως, τεκμήριον δη τούτο,
ότι οὐκ έρřwνται». Ksn: (wi fir:). «Εὔ φε-
ρομένης τῆς γεωργίας έρřwνται καί αἱ ἄλ-
λαι τέχναι». Ksn: (wi kš přen:). «Έρ-
řwντο εις τὸν πόλεμον», Tšç: epaš kra-

josł. (wi kš inf:) «Έρřwτο πᾶς, εἴ τι δύ-
ναιτο ξυνεπιλαμδάνειν», Tšç: se sıpršta*
(inf:) «Έρřwσθαι=Υγιαίνειν». (wi porsçç:
«Έρřwσo, (wi im:) Έρřwσθε, (in felš de
salsztštoape akłam:) pšmıř sšnštosš, pš-
mıneı sšnštosł, (Fřanų:) adieu; (xne-
opı in menaçape de eksnpesie) in lokš
de) řřre, řřřetw! «Πολλά έρřwσθαι ειπών
τοίς νόμοις καί ὑμῖν». Dm: lšsınd la
o napte (bezı wi çarw); napç: ř-
řwμένος, η ον, (adiekt:) in lokš de řw-
μαλέος, bıptosš, ðeapšñš, boınikš, wi çl:

‘Ρώξ, řwγός (ό, wi ή), [řřwγα] kršpš-
trš; (in ðen:) stpımtš trękštoape, pote-
kš. «Μεγάροιο — „. Od: X. zlıçıoarš,
(Fřanų:) kopidorš. 2) in lokš de řázš,
přovoanš de stšçape.

‘Ρώομαι, [řwω] biit: řwσoμαι, (nexot:
řřwσάμην), poet: mš mımkš łste, mš por-
neskš penede, mš pšveskš; apštš boın-
ųš in çeva. «Χαίται δ’ έρřwόντο μετά πνοής
άνέμοιο», Ił: Ψ. se kłetınaš, xndeaš. «‘Α-
νέστη çwλεῦων, ὑπὸ δὲ κνήμῃ řwόντο ἄραι-
αί». Ił: Σ. ‘Γρηῦς δ’ εις ὑπερῶ’ άνεθήσατο,
çóvνατα δ’ έρřwσαντο». Imn: Om: ‘Ταί δὲ
μετ’ αὐτὸν Γοργόνες έρřwόντο», Es: ‘Τεύχε-
σιν έρřwσαντο πυρήν πέρι», Od: Ω. λ’ aš in-
konçrat inapmaıı. «Άμφι θεράποντα řw-
όντο», Ił: Π. Ił inkonçpšaš. «Νυμφάων,
α’ τ’ άμφ’ Άχελώϊον έρřwσαντο», Ił: Ω.
(wi in el: de přen:). «Χορὸν έρřwσαντο».
Om: Imn:

‘Ρωπάκιον (τό), dim: al lšı ...

‘Ρωπαξ, ακος (ό), rłs:, wi

‘Ρωπάς, άδος (ή), tsřš de křınrš. [řwψ].

‘Ρωπειον (τό), maı inřpov: Ion: řwπήϊον.
[řwπεύω].

‘Ρώπες (αί), poet: bezı řwψ.

‘Ρωπέω, biit: -εύω, talš, s’řınrš pas-
kote. 2) (xne-opı) = ‘Ρωποπωλέω. [wi

‘Ρωπήεις, εσσα, εν, poet: křınrosš, plainš
de tsřwoape. [wi

‘Ρωπήϊον (τό), poet: Ion: in lokš de
řwπειον, lokš křınrosš; (in ðen:) = ‘Ρωπάς. [wi

‘Ρωπιζω, biit: -ίζω, = ‘Ρωπεύω, fakš le-
rštšpı (sapçine) de paskote; (fir:) adšnš
op çe se intımnłš. [wi

‘Ρωπικός, ή, όν, atınrštšpš de xkçrçpı,
saš mšpı mšpšnte; (přin xpm:) estıñš,
neınseınnatš; mınçinosš, ppostš. «Τά řwπι-
κά». Lks: mšpšnyımkpı (de mapš); (in
ðen:) xkçrçpı de nçıynš ppeıš, neınse-
mnštoape, varateıe. «‘Ρωπικὸν δῶρον». Lks:
nepřegiosš. (wi fir:). «Άνήρ — „. Πλw: šwš-
pełš. «‘Ρωπικά γράψασθαι». Λ. Tap: a z-

гръби prost mi apъtos; (de xnde) «Τό
ῥωπικόν». Λονι: sъperficiála frъmъsege
a къvintъlъl, (Franç:) le faux brillant.
[ῥώπος].

ῥώπιον (τό), dim: ал лѣи ῥώψ, paskotъ,
tsfшоаръ.

ῥωπογραφία (ή), proastъ zъgrъbie. 2)
=Τοπογραφία, peisajъ [din

ῥωπογράφος (δ, ή), [ῥώπος, saъ ῥώψ, γρά-
φω] zъgravъ de proaste, groase лъкръrи,
шi къ apъtoase, insъ proaste колоа-
ре. (se konf: къ ῥυπογράφος) 2) zъgravъ
de копъchei, verdegе, шi aтелe aseme-
nea oъlekte de kimpъ, (poate греш: in
локъ de топoγράφος) peisajistъ.

ῥωποπερπερήθρα (ή), vъpfipe, vorvipe
de nimikъrи. [din

ῥωποπερπερήθρας, ou (δ), [ῥώπος, πέρ-
περος] vъpfitorъ, vorvitorъ de op че'и
vine.

ῥωποπώλειω -ω, viit: -ήσω, sintъ...

ῥωποπώλης, ou (δ), vinzъtopъ de mъ-
pъngишъrи, mъpчеларъ. [ῥώπος, πώλης].

ῥώπος (δ), [ῥώψ] mъpfъrи mъpъnte,
шi de mikъ preuъ, mъpчелъrie (аче, nie-
nteni, nastъrи, vъpъдare, черchei, vъpселi,
mipoase, шi чл:), =Ἀιγιναία ἐμπολή; (de
xnde in uen:) лъкръ (шi mai къ seamъ
zъgrъbie) de groasъ kalitate, шi fъpъ
preuъ.

ῥωπостωμυλήθρα (ή), =ῥωποπερπερήθρα.
[ῥώπος, στωμύλος].

ῥωσθείς, εἶσα, ἐν, nas: nex: 1: de naptъ:
ал лѣи ῥώνнуμι.

ῥῶσις, εως (ή), intъpipe, inviptowipe,
intpemapе, inkъpажape. [ῥώνнуμι].

ῥωσκομένως, adv: (de naptъ:) Ion: in
локъ de ῥῥωμένως. [din neintp: ῥώσχομαι
=ῥώνнуμαι].

ῥώσταξ, ακος (δ), sprijinъ intъpitorъ
de sst чова. [шi

ῥωστήρ (δ), poet: intъpitorъ. [ῥώω, ῥών-
нуμι]. [de xnde

ῥωστήριος, α, on, шi

ῥωστικός, ή, on, kontpъxitopъ лa intъ-
pipe (tpъeaskъ), saъ inkъpажape.

ῥωτακίζω, viit: -ίσω, intpъsingъzъ in
vorvipe des penetat ne P. [ῥώ]. [de xnde

ῥωταχισμός (δ), deasъ intpъsingъape de
P: in vorvipe.

ῥωχή (ή), шi ῥωχμός (δ), poet: in локъ
de ῥωγμός, кpъпъtъpъ. «Γαλής—». Ил: Ψ:
minkъtъpъ de nпrъ. 2) (fir:) in локъ de
ῥυτίς. 3) (nлu: шi avъs:) in локъ de ῥо-
γμός, ῥόγχος. [ῥήγνυμι].

ῥώψ, ῥωπός (ή), [in afin: къ ῥ(ψ)] (in-
тpеv: nъmai лa im:) paskote, tsfшоape.

ῥώω, [in afin: къ ῥώω, tpaгъ, intinzъ]
viit: ῥώσω, neintp: temat: ал лѣи ῥώνнуμι,
шi ῥώομαι.

Σ.

Σ, σ, ς, σίγμα, saъ σίγμα (τό), dekl: шi
nedekl: sirma, a ontъ-snpе-zеchelea лitepъ
a Elineskъlъl alfabetъ. || (apitm:) σ, doъ
sste (200), saъ ал doъ-sstelea, шi ,σ,
doъ sste de miл. (200,000).

Σ', poet: къ anostpf: in локъ de сé, saъ
сá, шi (pap) соi.

Σά, (α skъptъ), im: next, шi

Σά, (α лъnrъ) ind: fem: ал лѣи оδς.

Σά, Beot: in локъ de ᾄσσα, sъъ тινά,
im: next: лѣи τίς. «Σά μάν». Apstf: in
локъ de τί μὴν.

Σά, im: next: ел лѣи σῶος-σῶς.

Σαβάδιος, шi Σαβάζιος (δ), (enit:) Бакъ,
saъ Dionisъ. 2) (ка adiek:) in локъ de
βακχικός. «Σαβάζια θύσθλα νύκτερα». On:
(de xnde 3) in локъ de саbός. [шi

Σαβάζω, viit: -άσω, saъ ἄζω, stpиръ Ба-
kantika аклам: саbоi, saъ sepъezъ in чин-
stea лѣи Бакъ (vezи шi ἑυάζω). 2) (Ion:)
snapръ, fъpимъ. [саbоi]. [de xnde

Σαβαχός, ή, on, Ion: nъtpedъ, шъpъpedъ,
fpaъedъ; (med:) =ῥηγματοίς; (fir:) mo-
lichosъ, desfъtychosъ, saъ desmlepъdosъ (vezи
шi saυchός). «Σαβαχαί»=Βάχχαι. [шi

Σαβάκτης, ou (δ), snъpъtopъ de oale
(enit: ал xнi uenиъ fъkъtopъ de pъ).

Σαβακῶς, adv: къ asnpime, saъ stpъш-
nicie (Esix:). [саbаkός din саbάζω 2].

Σάβανον (τό), [Eupit: vezи сеbένιον] fotъ
(nestemalъ) de baie din nпnzъ groasъ.

Σαβασμός (δ), sepъape de Bакanale, in-
tsiasmъ. [саbάζω].

Σάββаси, in локъ de саbбáтoις, dat: im:
ал лѣи Σάbбaтoν.

Σαββατεῖον (τό), локъ de adъnape, xnde
se sepъa simъtъa. [шi

Σαbбaтίζω, viit: íσω, sepъezъ, uиъ sim-
tъa. [шi

Σαbбaтичός, ή, on, ал simъtеl; (in uen:)
lъdaikъ, Евreesкъ. «Πόθος—» Enгр: dra-
roste, amopъ къtpe Евpъ, saъ Еврейкъ.
[Σάbбaтoν].

Σαββατισμός (δ), *sepsare*, *saš* *uinepe de simvzta*. [*σαββατίζω*].

Σάββατον (τό), [*Εβρ: odixnē*] a *wantelea* (chea din *xpmē*) zi a *sentzminei* (de *odixnē dāne Ebrei*). «Σαββάτου ὁδός» *distanqz de o mie de pami* (atitē *nēma* este *epatē Ebreilor a xpmē simvzta*): «Σάββατον Σαββάτων». *Παστελε* (*simvzta mare a Ebreilor*). 2) (prin *intind*): *sentzmina*, (de *xnde*) «Μία σαββάτου, *saš* Πρώτη σαββάτων». chea *dintil* zi a *sentzminei*, (*dāne noi*) *Dzminika*.

Σαβή (ή), *fem: al* *lxi* *Σαβός*, = *Μαϊνάς*, *Bakantz*.

Σαβοί, [*Φριχ:*] *aklam: (stipirape)* *Bakantikz* (*vezl* *mi* *ēuoi*).

Σάβος (δ), *preotē al* *lxi* *Βακz*, *saš* *sepsztopitorē de opui*; (*in* *uen:*) *intziastē*, *fxpiosē*.

Σαβρίας, *saš* *Σαμβρίας*, *ou* (δ), *znē felē de* *παχαρē*.

Σαγάλινος, *η, on*, = *saš* *gresh: in* *λοκē de* *Σανδάλινος*.

Σάγανον (τό), *gls: [Σάγη]* *teaktz*; *akopzpmintē* *p'innprejxrp*.

Σαγαπηνίζω, *biit: -ίσω*, *seamznē* *kz*, *saš* *sintē* *ka...*

Σαγάπηνον (τό), (*se* *inq: κόμμι*) *znē felē de* *doktopie din* *planta* *vārbthz*, *ferklz* (*znē solē de* *kxkxztz*).

Σαγάπηνος (δ), (*prinq: ὁπός*) = *Σαγάπηνον*.

Σάγαρις, *εως* (ή), [*Πεpr:*] *znē felē de* *armz* *tzioasē a* *Amazoanexop* *mi* *allop* *Asiatice* *pagil*, (*Τερq:*) *balta*, *saš* *satipē*, *toporē*, [*de* *xnde*] *seksrp*.

Σάγδας, *α* (δ), *gls: in* *λοκē de* *ψάγδας*.

Σαγή, *saš* *Σάγη* (ή), [*σάττω*] (*prinq:*) *gztealtz*, (*Τερq:*) *takimē de* *wea*, *saš* *samarē de* *kalē*, *mi* *ql: (oviq:)* *armztrp de* *ostamē*. «Παντελής—». *Esxl: (alt:)* *πανσαγία*, *saš* *πανοπλία*.

Σαγηνάος, *α, on*, *relativē* *kz* *mpeajz*, *neskzpeskē*. [*σαγήνη*].

Σαγηνεία (ή), *neskzipe* *kz* *plasz*, *saš* *mpeajz*. [*σαγηνεύω*].

Σαγηνεύς [*σαγήνη*], *mi*

Σαγηνευτήρ, *poet: in* *λοκē de...*

Σαγηνευτής, *οὔ* (δ), *neskzitorē* *kz* *plasz*, *saš* *mpeajz*; (*in* *uen:*) *neskarē*. [*din*

Σαγηνεύω, *biit: -εύσω*, *vinezē* *kz* *mpeajz*, *saš* *ka* *kz* *mpeajz*; (*fir:*) *robeskē* *ne* *toqil* *loksitoril* *znē* *lokē* (*upexmi* *fz* *cheaš* *Persil*, *vezl* *Er: Γ. 149: mi* *ΣΤ: 31*). [*σαγηνεύς*].

Σαγήνη (ή), [*σάγος*] *znē felē de* *plasz*,

mpeajz; (*zne-opl*) *porojinē*, *saš* *inpletitrp de* *lpestie*, *che* *sizxwste* *de* *mpeajz*.

Σαγηνεβόλος (δ, ή), *apxkzitorē de* *mpeaje*, *neskarē*. [*σαγήνη*, *βάλλω*].

Σαγηνόδετες (δ, ή), *poet: leratē de* *mpeajz*. [*σαγήνη*, *δέω*].

Σαγγορέω -ῶ, *biit: -ήσω*, *poitē* *ostzsheskē* *kanotē*. [*σάγος*, *φορέω*].

Σάγιον (τό), *dim: al* *lxi* *σάγος*.

Σαγίς, *idos* (ή), [*σάγος*] *kalnz* *skxrtz* *soldzgeaskz de* *uprē*.

Σάγμα (τό), [*σάττω*] *wea*, [*de* *avi*] *samarē*. 2) *novarp de* *kalē*; (*in* *uen:*) *grzmadz*, *teankē*. 3) *armztrp*; *saš* *manta* *de* *ostamē*. 4) *armztrie*. «Καλλιστα τεύχη ἐν καλοῖσι σάγμασι...». *Er: [de* *xnde*

Σαγμάριον (τό), *dositorē* *pzrtzitorē de* *samarē*, *saš* *de* *novarp*, *mi* *ql:*

Σαγματογήνη (-γίνη), (ή), *znē felē de* *ninzetē* *Indianē* (*poate* *σαγματοπήνη*).

Σαγοειδής, *έος* (δ, ή), [*σάγος*, *είδος*] *asemenea* *kz...*

Σάγος (δ), [*Чел: saš* *in* *afin: kz* *σάγή*] *znē felē de* *ostzsheskē* *kanotē* *gposē* *de* *uprē*, (*Franq:*) *saie*, *sayon*.

Σαθέριον (τό), *znē felē de* *patzpedē* *de* *anē*, *jderē* [*de* *avi*], *saš* *bidrp*. (*vezl* *mi* *σπύριον*).

Σάθη (ή), *mzdxlarē* *uenitalē* *al* *vzrvatslxi*.

Σαθρός, *α, ὄν*, (*prinq:*) = *Ψαθυρός*, *frauedē*, *wxzpedē*; *pztpedē*; *skimvzchosē*; (*fir:*) *nesirpē*, *saš* *stipkzchosē*, *vpemelnikē*. «Τεῖχος σαθρὸν ὑπὸ χρόνου». *Lks: «Φωνή* *σαθρά»*. *Lks: glasē* *snarilē* (*ka* *de* *vasē* *kzpnatē*). «Πρὶν τι καὶ σαθρὸν μετεξέτεροις ἐγγενέσθαι». *Er: mai* *'nainte* *de* *a* *li* *se* *inpxgina* *kzrazxl*. [*in* *afin: kz* *σαπρός*]. [*de* *xnde*

Σαθρότης (ή), *pztprezime*, *saš* *wxzprezime*, *mi* *ql: [mi*

Σαθρώω -ῶ, *biit: -ώσω*, *fakē* *chea* *a* *fi* *wxzpedē*, *pztpedē*, *mi* *ql: [de* *xnde*

Σάθρωμα (τό), *partea* *pztpedē* *a* *znē* *lzkpē*, *pztprezitrp*.

Σαθρός, *adv: in* *kinē* *wxzpedē*, *saš* *pztpedē*; *nesirp*, *mi* *ql: [σαθρός]*.

Σάθων, *ονος*, [*σάθη*] *kom: =* *Πέσθων*, *chel* *kz* *uenitalxl* *mzdxlarē* *mare*.

Σαινίδωρος (δ, ή), *minrlitorē*, *linrzaiitorē* *kz* *dapxrl*. [*σάινω*, *δῶρον*].

Σαινουρίς, *idos* (ή), *fem: al* *lxi*.

Σάινουρος (δ, ή), *kapē* *dē* (*ka* *kfinēle*) *din* *koadz*, *kapē* *minrlē*, *saš* *linrzawwste* *kz* *ketinapea* *koadē*. [*σάινω*, *οὐρά*].

Σαίνω, viit: σανῶ, (nex: ἔσηνα, mi ἔσανα) daš din koaδῶ (ka kīneλe), imī a-
pṛtš ʔkksria, minrītš kš kletinapea koa-
de; (in ʔen:) minrītš, linršweskš, tra-
ktezš ppietenemte; (sno-opī nestp: poet:) mṛ ʔʔkṛš. «Κύνας σαίνοντας». Om: (mi kš dat:). «Οὐρῇ μὲν ῥ' ὄγ' (ὁ κύων) ἔσηνε, καὶ οὐατα κάβδαλεν ἄμφω». Sin: (mi kš ak: pṛep:). «Ἀμφὶ ἄνακτα κύνες σαίνουσι». Om: «Κύων δ' ἐς μὲν ἰόντας σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὐαίν». Ep: (mi desnpē nemte) «Χο-
ρὸς δ' ἐχθῶν ἐπερβόθει σαίνουσιν οὐραίοισιν». Sof: (mi desnpē oam: fir:). «Δόλιος ἀνὴρ σαίνων ποτὶ πάντας». Pind; — Προσσάινων. «Ξείνων εὐπραττόντων ἔσαναν ἀγγελίαν πο-
τὶ γλυκεῖαν ἐσλοί». Pind: s' aš ʔkksrat. (mi strpm:). «Σαίνειν μόνον ἀψυχία». Esxal: kaktš a se anṛpa. 2) (fir:) tṛʔkṛš, adk-
kš neliniwte. «Πιδός με σαίνει φθόγγος». Sof: (mi pas:). «Μηδὲνα σαίνεσθαι ἐν ταῖς ὀλίψεσι». Skp:

Σαίρω, [in afin: kš sýrō] viit: σαρώ, mṛ-
tṛš. «Σαίρειν δῶμα», Eṣp: «Πᾶσαν κόνιν σήραντες (alṛi skriš sýranτες)». Sof: (mi pas:). «Ραινόμενα καὶ σαιρόμενα». Pl: 2) (partik:) pīnjeskš din dīngī (ameringīnd, ka kīneλe, saš pīzīnd pṛfṛkātš mi sili-
tš pīš, ʔatkokopīnd kš nekazš, saš zīm-
bind). «Σαίρειν δδόντας». On: a pīnṛi dīn-
gīl. (osib: ex: mi in mīz: tpe: de kš: de
part: in lokš de pṛez: seserōs, ūā, ós). «Καὶ μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρώς». Tkr: zīm-
bind. Καὶ τι σεσαρὸς καὶ σοδαρὸν μ' ἐγέλα-
ξεν». Tkr: «Σεσηρὸς ἐξαπατήσιν μ' οἴεται». Apstf: «Πάρ δ' ἀχλὺς εἰσθήκει ἐπισμυγερή,... ἄπλητον σεσαρυῖα». Es: «Ἠγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας». Ppk: (mi fir:). «Ἐὰν γνήσιον ἦ καὶ μὴ σεσηρὸς». M: Ant: pṛfṛkātš.

Σακάδιον (τό), knš felš de mssik: in-
strpmīntš [de ʔa bestitš mssikš Σακάδας].

Σάκωνδρος (ὁ), kom: ʔenitalṛa memṛp
fem: [sákos, ἀνὴρ].

Σακέσπαλος (ὁ, ἦ), poet: [sákos, πάλω]
kletinṛtopš de pavzṛ, (ad:) vīleazš ʔes-
voitopš.

Σακσεφόρος (ὁ, ἦ), poet: [sákos, φέρω]
= Ἀσπιδοφόρος. 2) kom: = Πωγωνοφόρος,
(alṛ:) sakkoḡenēiotrófos.

Σάκιον (τό), At: in lokš de sákion.

Σακίτας, α (ὁ), dop: in lokš de σηκίτης.

Σακκελίζω, viit: -ίσω, = Σακκίζω, strekopš
pṛin pīnzṛ. de snde

Σακκέλισμα (τό), līksidš strekṛpatš pṛin
pīnzṛ. [mi

Σακκελιστήριον (τό), strekṛṛtopṛe (de
pīnzṛ de pṛš).

Σακκεύω, viit: -εύσω, mi Σακκέω, -ῶ, viit:
-ήσω, strekopš līksidš pṛin strekṛṛtopṛe
de pīnzṛ de pṛš. [mi

Σακκίας, ου (ὁ), (pṛin: oṛnos) vīnš stre-
kṛpatš pṛin pīnzṛ de pṛš. [mi [mi

Σακκίζω, viit: -ίσω, = Σακκεύω, strekopš.

Σάκκινος, η, ου, tṛkātš din pīnzṛ de pṛš.
[mi

Σάκκιον (τό) dim: al lṛi [sákkos].

Σακκογενειοτρόφος (ὁ, ἦ), чel kš mape
ʔapṛṛ (kš o tṛaistṛ de ʔapṛṛ). [sákkos,
γένειον, τρέφω]

Σακκοπήρα (ἦ), tṛaistṛ, dṛsarṛ de pṛš;
[sákkos, πήρα].

Σακκοπλόκος (ὁ, ἦ), inpletitopš de sači,
tṛaistṛ, site, strekṛṛtopṛe, mi ʔl: de pṛš.
(ʔeṛi mi sakkoḡanṛtṛ). [sákkos, πλέκω].

Σάκκος (ὁ), [sáttō] (in ʔen:) ʔroasṛ
pīnzṛ, saš ʔaīnṛ, pasṛ de pṛš (maī kš
sea; de kapṛ). «Παριφὴν εἰς τὸν σάκκον
ἐνέβαλε» Pl: (ʔeṛi mi sákos). 2) (partik:)
sakš [de ači]. 3) strekṛṛtopṛe de pīnzṛ
de pṛš. 4) kom: mape (snš sakš de)
ʔapṛṛ.

Σακκοφορέω, -ῶ, viit: -ήσω, ʔoptš ʔaīnṛ
de pīnzṛ de pṛš. [mi

Σακκοφορία (ἦ), sṛtṛape de ʔaīnṛ (de
pasṛ) de pṛš. [din

Σακκοφόρος (ὁ, ἦ), pṛṛtṛtopṛ de pasṛ
de pṛš. [sákkos, φέρω].

Σακοδερμστής, οὔ (ὁ), ʔepine ʔozṛtopṛ
de pīle; snš = kš...

Σακοδερμίτης, ου (ὁ), (ʔapṛe, saš ʔep-
me) чel kš pīle kṛpīkṛṛṛe in ʔaḡa a-
pamel (āsemeneā kš sakš de pṛš). [sá-
kos, δέρμα].

Σακός (ὁ), Dop: in lokš de σηκός.

Σάκος (ὁ), = Σάκκος.

Σάκος, εος -ους (τό), [sáttō, sákos] ʔa-
ʔvzṛ inpletitṛ din pṛṛṛe, mi kṛptṛwītṛ
saš inṛṛkatṛ kš pīle; (in ʔen:) pavzṛ.

Σακοφόρος (ὁ, ἦ), Gram: = Σακσεφόρος.

Σάκτας, α (ὁ), Beot: medikš, doktorš
(poate pṛfṛkātš din ākēsṛtṛ).

Σάκτας, ου, mi Σακτήρ (ὁ, poet: in lokš
de sákkos, sakš. (ʔeṛi mi sáktṛa).

Σακτός, ἦ, ὄν, tenkṛitš, indesaīš; ʔm-
pṛitš. «Ταθὺς σακτῆ». At: ʔmṛatṛ. [mi

Σάκτρα (ἦ), komṛiṛṛ (de ʔs ʔrovīzī
de xpṛṛṛ). [mi

Σάκτωρ, ορος (ὁ), poet: ʔmṛṛtopṛ, in-
desṛtopṛ, ʔṛṛmṛditopṛ. «Ἄδου —» Esxal:
[sáttō].

Σάκχαρ, αρος, *mi* Σάκχαρι, *nede*κλ: *mi* Σάκχαρον (τό), (*Ind*:) *nats*ραλκλ *zaxar*δ, *ve se* *ln*κεαγ *n'* *ln*πρεζερ *pod*βριορ *tp*estiel *Indiene* *de* *zaxar*δ.

Σαχυφάντης, ου (δ), [*σάκκος*, *ύφαινω*] *pes*τορδ *de* *sach*, *de* *st*ρεκκρτοαρε *mi* *чл*: *de* *пър*; *pes*τορδ *de* *pegea* *de* *a' mi* *ln*βλi *kap*κλ *femeile* (*de* *voal*δ).

Σάλα, ας (α', *dialek*: *ln* *lok*δ *de* *ζάλη*, *f*ερτκν, *τρ*ερερε (*pro*: *mi* *fir*:).

Σαλάβη (ή), = *Σαλάμβη*.

Σαλαγέω, ω, *biit*: -ήσω, *fak*δ *sromot*δ, *τρ*ερερε, *в*ετδ *mi* *чл*: «*Σαλαγεύντος νό- τοιο*». *On*: 2) (*st*ρm:) *κ*λτεςκδ, *τρ*ερερε; (*prin* *intind*:) = *Όπυώ*. «*Όστις σήν άλλοχον λεληθώς υπέρ λεχέων σαλαγεῖ*». *Лвч*: [*din* *Σαλάγη* (ή), [*σαλάστω*] *τρ*ερερε, *sro*- *mot*δ, *г*λτμiе. [*de* *ende*

Σαλάγω, *biit*: -άσω, = *Σαλαγέω*.

Σαλαίζω, *biit*: -ίσω, *poet*: [*σάλα*, *σάλος*] *m*τ *τρ*ερερε, *m*τ *пектжеск*; *п*λiнгδ (*m*τ *bat*δ) *de* *nekaz*δ. [*de* *ende*

Σαλαίσμος (δ), *nekaz*δ, *п*λiнμepe, *ti*нrиpe.

Σαλάκων, [*σαλάτω*] *ω*νος (δ), (*dk*ne *zic*:) *чел* *ve se* *ln*φiнμe *em*blind, *sa*δ *em*- *bl*з *лeг*nat; (*prin* *intind*:) *ke*лтiопδ *ne*- *ste* *п*stepea *sa* *ln* *z*δδpничi; *m*indp, *s*ne- *piat*δ.

Σαλακωνεία (ή), *ne*пotpиbиtδ *л*κκδ, *sa*δ *m*тpeжiе, *m*indpie *seak*τ. [*din*

Σαλακωνεύω, *biit*: -εύσω, *em*blз *ln*φiн- *гiнд* *m*τ, *sa*δ *m*indp (bezi *mi* *ca*υлoπpω- *κiάω*); (*prin* *intind*:) *fak*δ *ke*лтiеl *z*- *da*pничe *mi* *ne*ste *п*stepe; (*ln* *чeн*:) *m*τ *m*indpesкδ, *fak*δ *ne* *mape*. [*mi*

Σαλακωνία (ή), = *Σαλακωνεία*. [*mi*

Σαλακωνίζω, *biit*: -ίσω, = *Σαλακωνεύω*. [*σαλάκων*]. [*de* *ende*

Σαλακωνισμα (τό), *em*blеtδ *лeг*natδ, *m*indp; *sa*δ *п*εrtape *m*indp *ln* *ke*лтiеl *ne*ste *п*stepe.

Σαλαμάνδρα (ή), *кн*δ *fel*δ *de* *г*κwтepδ *sa*δ *mo*пiрлз *п*estpиγ *к* *п*иктμеле *пe*рre *mi* *г*αlβene *fr*τ *solz*i. [*de* *ende*

Σαλαμάνδρειος (δ, ή), *de* *mo*пiрлз, *sa*δ *de* *г*κwтepδ. «*Δάκος*—». *Nik*:

Σαλάμβη (ή), [*σέλας*, *ε*μβαίνω] *fep*e- *tp*ie *ln* *pod*κλ *kac*i (*пeнiрз* *л*κmиnτ, *sa*δ *em*иpea *f*εmδiлi. (*bezi* *mi* *ε*пή).

Σάλαξ, *ακ*ς (δ), [*σαλάσσω*] *ч*иpδ *de* *ln*тpεvиngapea *me*lαiстiлop.

Σάλασσα, ας (α), *Dop*: *ln* *lok*δ *de* *θαλάσσα*.

Σαλάσσω (τω), *biit*: -άξω, *poet*: [*σάλος*] *κ*летiнδ, *лeг*тнδ; *с*гδδiδ; (*fir*:) *τρ*ερερε. (*bezi* *mi* *σαλεύω*). 2) = *Σάττω*, *ln*пovтpезδ,

*em*πлз. «*Σεσαλαγμένω οἶνω*». *En*гp:

Σαλεία (ή), *τρ*ερερε, *ne*liniwte. [*mi* *Σάλευμα* (τό), *лeг*тнтpε, *em*blеtδ *ln* *с*тpite, *sa*δ *лeг*тnat. «*Ἰππευ*—» *D.Xps*: [*mi* *Σαλευτός*, ή, *δν*, *лeг*тnatδ, *sa*δ *п*stиnчosδ *de* *a* *se* *κ*летiнa. [*din*

Σαλεύω, *biit*: -εύσω, *κ*летiнδ, *лeг*тнδ; (*o*- *в*и: *п*estp: *sa*δ *ел*:) *m*τ *κ*летiнδ, *m*τ *лe*- *г*тнδ (*prin*ч: *des*пpe *ko*paвie, *k*ind *o* *m*iш- *к*з *валкpиле*); (*de* *ende* *п*ast:) *sta*δ *пe* *an*- *к*рз *ln* *л*apгл *m*тpи; (*mi* *fir*:) *m*τ *лe*- *г*тнδ *ln*тpe *fr*иkτ *mi* *п*здеждe, *s*ntδ *ne*- *l*iniwтitδ; (*к*к *dat*: *к*к *п*рeп:) *am*δ *п*здеждe, *m*τ *peзeм*δ *пe* .., *sa*δ *at*иpнδ *de*.; (*к*нe- *op*i) *em*blз *лeг*тnat (*o*вшт: *ka* *o* *m*ipeaст), *ab*ia *m*τ *m*iшкδ, (*Fran*г:) *se* *d*andiner.

«*Πορφυρίδα ἐνδύς, καὶ στρεπτόν περιθέμενος, οὐλοῦν σαλεύων ὑπήκουόν σοι*». *Ksn*: (*bezi* *mi* *σαλακωνεύω*). «*Οἱ ἐν πλοίοις, σαλεύοντες ἰσχυρῶς, ὁμῶς σώζουσι τὴν τάξιν*». *Ksn*: «*Οἱ θαλαττεύοντες, ὅταν ἐπὶ δύω ἀγκυρῶν σαλεύωσι, τοῦ κλύδωνος καταφρονοῦσι*». *Bas*: «*Ἢ ναῦς ἐσάλευεν ἐπὶ μετεώρου (λιμνῇ) γὰρ ὁ τόπος οὐκ ἦν*» καὶ *ἀγκύρας μιᾶς*. *Sin*: «*Ἐδοξε γάρ ἐν θαλάσῃ πολλὸν ἐχούση καὶ τραχὺν κλύδωνα τὸς πόλεις ὥσπερ ναῦς δια- φέρεσθαι καὶ σαλεύειν*». *Er*: (*de* *ende* *fir*:)

«*Πόλις ἄγαν σαλεύει, κἀνακουφίσει κἀρα βυ- θῶν* ἐτ' οὐκ οἶα τε φοίνιου σῆλου». *Sof*: «*Ἀρ- χὴ σαλεύουσα καὶ παρὰ μῆδέν πω βεβαίως ἵδρυμένη*». *Epd*: «*Πολλὰ καθ' ἐκυτόν σα- λεύσας, ἀνέβριψεν ἐκ τῶν παρόντων τὸν κύ- δον*». *Ssid*: «*Σαλεύων ὑπὲρ ἑαυτοῦ*». *Ssid*: *af*iнdк *se* *ln* *fr*иkτ *пeнiтp* *sine*. «*Ἐν αὐ- τῷ τὸ εἶναι τε καὶ τὸ τεθνήσκειν σαλεύων*», *Eld*: «*Ἐπὶ φίλοις σαλεύοντα*». *Гnm*: «*Ἐφ' ᾧ πᾶσα Ῥωμίων ἐσάλευεν ἀρχή*». *Epd*: [*din*

Σάλος (δ), [*ἄλς*, *sa*δ *ἄλλομαι*] *m*iшкa- *pe*, *к*ндδlape *de* *mape*; *лeг*тnape *de* *ko*paвie, (*Fran*г:) *roulis*; (*prin* *intind*:) *mape*a *т*лaтzсitз, *sa*δ *em*flaтз, (*Fran*г:) *houlle*; (*fir*:) *ne*liniwte, *τρ*ερερε *с*slα- *тeаск*τ. (*bezi* *mi* *ζάλη*. «*Ἀνάγκη ἐν τῷ πε- λάγει διαφέρεισθαι ναυτιῶντα, καὶ κερθερεῖν ὑπὸ τοῦ σάλου*», *Лвч*: «*Κεῖμαι δ' ἐπ' ἀκταῖς ἄλλοτ' ἐν πόντου σάλη, πολλοῖς διαύλοις κυ- μάτων φορούμενος*», *Esp*: 2) *lok*δ, *ende* *poate* *ko*paвia *с*з *tr*apτ *ln* *mape* *des*кiст, *с*т *stea* *пe* *an*кpз (*ne*ciнtpatз *ln* *пoпi*δ). (*bezi* *mi* *ἀγκυροβόλιον*). «*Ἰαθώρμισαν πρὸς τι πολισμῆτιον ἀλίμενον μὲν, σάλους δὲ ἔχον καὶ προσβολὰς περιχλειούσας ἐκ τῆς γῆς εὐ- φρεῖς*». *Плв*: «*Σάλος ἐπ' ἀγκύρας ὑπ' αἰεταὶ τοῖς ναυτιλλομένοις*». *Diod*:

Σάλος, *ε*ος -ους (τό), *poet*: *ln* *lok*δ *de*

σάλος (δ), (fir:) sáfeteaskz tsrvkape, ne-
linište, «Εν σάλεσι πολλοῖς ἤμενος». Αλκτ:
[de xnde

Σαλώω -ω, viit: -ώσω, rls: in lokž de
σαλεύω; (pas:) mž lervnž; (fir:) sntž in
nelinište, tsrvratž.

Σάλπη (ή), wi poet: Σάλπης (δ), [ζα-
λομαι] znž felž de nemte vsratž kž gžl-
vžlž.

Σαλπυγολογυπηνάδης, ου (δ), kom: [σαλ-
πιγξ, λόγχη, ύπηνη] trfmsviamž kž svliž
wi varvž (vezl wi tsrvkasmoπitsoκάμπτης).

Σαλπυγωτός, ή, ον, fvkstž in formz de
trfmsvīz. «Λυγία — „. Enprf: [σαλπυγξ].

Σαλπυγτής, ου (δ), trfmsviamž. [σαλπίζω].

Σάλπιγξ, ιγγος (ή), [in afin: kž žlloμαι,
vezl sálπη] trfmsvīz. 2) (prin intind):
in lokž de sálπισμα, trfmsvīz. 3) (fir):
znž felž de melkž (κοαжа ктpсия слз-
жia de trfmsvīz) (vezl wi xžpυξ). 4) znž
felž de paszpe kž glasž de trfmsvīz. 5)
enit: al Mīnervei la Arpienī, ka afz-
toape a trfmsvīz. [de xnde

Σαλπίζω, viit: -ίζω, (wi mai nož)-ίσω,
trfmsvīezž; besteskž prin trfmsvīz; svnž
ka trfmsvīz, pessnž. «Ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν
μέγας οὐρανός». Ιλ: Φ. (wi kž ak:) «Ἀλέ-
κτωρ ἡμέραν ἐσάλπισεν». Λεχ: [de xnde

Σαλπικτής, ου (δ), (mai nož) in lokž de
σαλπικτής.

Σάλπιξ, poet: (mai nož) in lokž de
σαλπικξ.

Σάλπιγμα (τό), stpīztsa trfmsvīz, wi
semnza datž pīntp' insza, = Σύνθημα.
(vezl ziv:). [wi

Σαλπιστής, ου (δ), (mai nož) in lokž
de σαλπικτής. [σαλπίζω]. [de xnde

Σαλπιστικός, ή, ον, atinrvtopž de, saž
indemīnaiikž la trfmsvīzape; inszmitž
trfmsvīzasmazl

Σαλόγη (ή), rls: sromotoasž wi ne-
kontenitž mīskape (prinč:) de tsrvnž in-
vīptindž se, snpe eks: podanž, fxsž, wi cl:
(poate gresh: in lokž de σαλάγη).

Σάμ, Dop: = Σαν, sirma (nsmal in komn:
samπī, wi samφόρας).

Σάμα (τό), Dop: in lokž de σήμα. [de
xnde

Σαμαίνω, Dop: in lokž de σημαίνω.

Σαμάκιον (τό), o gžteaz femeeaskz
(vezl wi καλαμὶς θ); (prinč:) dim: al lsl.

Σάμαξ, ακος (δ), dialekt: in lokž de
κάμαξ, tpestie. 2) (prin intind:) innle-
itsrvž de tpestie, saž de porožž.

Σαμάρακος (δ), saparatanz, inshelto-

pž (Xps: wi Akrvstin:).

Σαμβαλίσκιον (τό), dim: al lsl.

Σαμβαλίσκος (δ), dim: al lsl.

Σάμβαλον (τό), Esxal: poet: in lokž de
σάνδαλον.

Σαμβύκη (ή), znž felž de mssikalž in-
strpmīntž kž koapde in formz de triro-
nž (asemenea kž xapa). 2) znž felž
de mape maminž poliorchetikž (kapsl-
zeshite la innpesoprvī de veltzvl). [Σάμ-
βυξ]. [de xnde

Σαμβύκης, ου (δ), = Σαμβυκιστής. [de
xnde

Σαμβυκίζω, viit: -ίζω, kīntž kž sambykē
(vezl ziv:). [de xnde

Σαμβυκιστής, ου (δ), kīntztopž kž sam-
bykē. [wi

Σαμβυκίστρια (ή), fem: al lsl sambykistēs.

Σάμβυξ, υκος (ή), = Σαμβύκη.

Σάμερον, adv: Dop: in lokž de σήμερον.

Σάμος (ή), dialekt: in lokž de ἄμμος,
saž ψάμμος; (de xnde) malž nisinoss; (in
ven:) lokž 'naltž.

Σαμπί (τό), nedekl: [σάμ, πī] apitme-
tiksz semnž = CΠ, kape insemneazž
nsmrvsz de 900.

Σαμφόρας, ου (δ), (ἵππος) kalž psvt-
topž de semnza σίγμα C saž Σ ne koa-
psž. [σάμ, φέρω].

Σαμφυκίζω, viit: ίσω, mīposž a maripa-
nž. [wi

Σαμφύχιος, η, ον, de maripanž. [din

Σάμφυχον (τό), [stpeinž] znž felž de
plantz mīpositoape, maripanž.

Σόν (τό), nedekl: Dop: = Σίγμα.

Σανδάλιον (τό), wi Σανδαλίσκος (δ), dim:
al lsl σάνδαλον.

Σανδαλοθήκη (ή), ktie, saž dslanž de
pantofl, saž kondxpl. [σάνδαλον, θήκη].

Σάνδαλον (τό), [σανίς] znž felž de fe-
meeaskz inktlpmīntz kž tsapz de lemnh,
kondxrvž, saž pantofž. 2) poet: xrvz de
pīchorž, kžkzvīxrvž.

Σανδράκη (ή), [vezl wi σάνδυξ] znž
felž de kinovarž, saž rovsh arsenikž,
(folosia ne līnrvz altele wi ka) o doktopie
de kal, 2) znž felž de komž saž klelž,
če stpīnrvz alvinele. (vezl wi εριφάκη, wi
κρήνηος). [de xnde

Σανδρακκίζω, viit: -ίω, sīntž asemenea
la fagz kž rovsh arsenikž. [wi

Σανδράκινος, η, ον, fvkstž din. saž spo-
itž kž rovsh arsenikž, saž kinovarž, rovsh
deskisž.

Σανδαρακούργιον (τό), minz, saž vate de kinovarž saž pouz arsenikž. [σανδράκη, ἔργον].

Σανδράκη, Σανδραχίζω, μι 4λ: Σανδράκη, μι 4λ:

Σάνδιξ, μι Σάνδυξ, υκος (ή), znž felž de metalikz materie, μι pouia koloape (de faga ktrni), ce se face dintp'insa. «Καίόμενον δέ τό καθαρόν ψιμύθιον εἰς τό καλούμενον συρικόν μεταβάλλεται, ὅπερ δι' ἰατροί σάνδυκα ὀνομάζουσιν». Aet: 2) znž felž de kopzchelž, din kape se konstrsia o vnp-sea de fagz pouie; (im:) cele vnp-site kž acheasta; (prin: in Lidia) xaine femeu-estl de inž. 3) (dšne Esix:) ladz.

Σανίδιον (τό), dim: al lži sanis, skindžriks.

Σανιδιοτέρω -ō, viit: -ήσω, ržkroskž skindžrž. [σανίς, τόρος din τέρω].

Σανιδώ -ō, viit: -ώσω, ašterpž, podeskž, saž inbzleskž kž skindžrī. [μι]

Σανιδώδης, εος (δ, ή), skindžposž, ka skindžpa. [σανίς].

Σανιδωμα (τό), ašterpžrž, saž podea-lz de skindžrī (podž de kasz, saž de kopavie). [μι]

Σανιδωτός, ή, όν, ašterpžtž, poditž kž skindžrī. [σανιδώ].

Σανίς, ίδος (ή), skindžrž. 2) (prin in-tind:) podea-lz de skindžrī, = Σανιδωμα; (partk: poet: μι la im:) kanitžrī de kšz. «Οὐδέ πύλῃσιν εὖρ' ἐπιτεκλιμένας σανίδας, καὶ μακρόν ὄχλῃα, ἀλλ' ἀναπεπταμένας». I: M: (μι kž: felzpite adiek:) «Κληῖδες («Δι-κλίδες, «Κοληταί) σανίδες». Om: 2) (in Atena) skindžrž spoiž kž rinsž, saž cheapz amestekatz kž smoa-lz, ne kape se skri-až ždikžtopeshtele xotžrīrī, μι op ce aatž epa de pžvikat (bezī leu-kwma, πι-νάκιον, μι πρόγραμμα; (in ūen:) = Πίναξ, pinakidž, tžliž. «Θρήσσαις ἐν σανίσιν, τάς Ὀρφεῖα κατέγραψε γῆρυς». 3) lemž (skindžrž), ne kape leraž, piponiaž ne vino-važl. «Ζῶντα πρὸς σανίδα διεπασσάλευσαν». Ep: [μι]

Σάνας, α (δ), = Μωρός, nepodž, ppostž.

Σαννίον (τό), koadž; (fir:) ūenitalx mem-epz al vžrvatzl. [μι]

Σαννίον, ωνος (δ), vžfonž, paiaž de teapz. [σαίνω].

Σαντάλινος, η, όν, fžkštž din...

Σάνταλον (τό), mipositorž lemž de znž kopaviž de India.

Σαντόνιον (τό), znž felž de pezinž, eap-z de limžričl, pezinariž, saž limžri-

karigz, (Fpanj:) Santoline. [din

Σανυρίζω, viit: -ίσω, minržiž, linržweskž.

Σανυρός (δ), linržsitopž, mīržisitopž. [σαίνω].

Σάξις, εως (ή), [σάττω] inpozpare; in-desape; tenkšipe; žmplepe.

Σαόπολις, ιος (δ, ή), poet: mīntžitorž de opaiž, saž opawe. [σάος, πτόλις].

Σάος, ου (δ), in lokž de sōos (intrev: nšmał in kompar: saōteros).

Σαοσίμβροτος (δ, ή), = (saž grew: in lokž de) Σωσίμβροτος.

Σαοφρονέω, Σαοφροσύνη, Σαόφρων, poet: in lokž de σωφρονέω, σωφροσύνη, μι 4λ:

Σαώω -ō, viit: -ώσω, = poet: Σώω in lokž de σώω. [σάος].

Σαπείην, nas: nex 2: de post: al lži sžpw.

Σαπείριον (τό), kasz sapūrion.

Σαπείς, εῖσα, έν, nas: nex: 2: de naptč: al lži sžpw.

Σαπέρδης, ου (δ), [σήπω] znž felž de newte batovitž (skomšpie) de mapea nearpž.

Σαπέρδιον (τό), μι Σαπερδής, ίδος (ή), dim: al lži saπέρδης

Σαπήη, poet: in lokž de σαπή, a 3: sing: pers: de nas: nex: 2: al sžp: lži sžpw.

Σαπήρινος, η, όν, kasz sapūrinos. [din Σαπήριον (τό), kasz sapūrion.

Σαπρία (ή), nštrežkne. [μι]

Σαπρίας, ου (δ), (prin: oinos) vinž ve-kīž. [μι]

Σαπρίζω, viit: -ίσω, mīposž a mšvirałž; (nas: mž stpikž, mšvezeskž, nštrezeskž. [μι]

Σαπριδω -ō, viit: -ώσω, Skp: in lokž de sžpw, fakž čeva a mšvezi, a nštrezi, a se inpsgi. [σαπρός].

Σαπρόγηρος (δ, ή), vžrpinž nštpedž (foap-te vekīž). [σαπρός, γήρας].

Σαπρόκνημος (δ, ή), nštpedž la pžlpe. [σαπρός, κνήμη].

Σαπρολογία (ή), skīrboasž, xřivfoasž voršipe. [σαπρός, λόγος].

Σαπρόπλουτος (δ, ή), kom: vekīž, saž vžrpinž voratz. [σαπρός, πλούτος].

Σαπρός, α, όν, nštpedž; mšvedž; inps-žitž, saž pīnchedž; (in ūen:) stpikatž din vekimea sa; vekīž, de mšatz vřeme; (prin xpm:) netpžnikž; (fir:) xřivosž; (de žnde) xřitž. (bezī saπρόφιλος). «Ἰχθύες σαπροί». At: «Σαπρός τάριχος». At: (μι fir:) «Λόγος σαπρός». Skp: vorž de okapž. (in vine). «Οἶνος — „ At: = Σαπρίας. «Εἰρήνης σαπρᾶς». Apstf: vekle.

Σάρκινος, η, ον, αλκῆσιτῆς din τρεπῆ, τρεπνεσκῆ. «Τὸν θεὸν μὴ δόκει σάρκινον καθεστάναι». Esxλ: 2) τρεπνεσῆ, (Frang:) corpulent 3) (fir:) = Σαρκινός, materialistῆ.

Σαρκίον (τὸ), dim: αλ λῆι σάρξ, κερνι-
чикъ; saḥ τρεпшорῆ.

Σαρκοδωρέω -ῶ, viit: -ήσω, μενῆνκῆ (με
τρεпνεσκῆ κῆ) κερνερῆ. [din

Σαρκοδόρος (ὁ, ἡ), minkῆtopῆ de kapne.
[σάρξ, βορά].

Σαρκοδωρῶς, ὥτος (ὁ, ἡ), poet: in locῆ
de σαρκοδόρος. [σάρξ, βιβρώσκω].

Σαρκογενής, ἐός (ὁ, ἡ), πῆσκῆτῆς din τρεпῆ,
saḥ dñne τρεпῆ. [σάρξ, γένω].

Σαρκοδακτής, ἐός (ὁ, ἡ), [σάρξ, δάκνω]
mῆσκῆtopῆ de kapne.

Σαρκοειδής, ἐός (ὁ, ἡ), чед de felῆ
керни. [σάρξ, εἶδος].

Σαρκοθλασῖς, εὖς (ἡ), ш

Σαρκοθλασμα (τὸ), (nly:) strivitsῆ, saḥ
sdipaitῆ de τρεпῆ, kontsise. [σάρξ, θλάω].

Σαρκοκλήη (ἡ), гшῆ κερноасῆ, мѣл-
тврῆ inтврῆт n' inпрежрῆл воашелор.
[σάρξ, κλήη].

Σαρκοκόλλα, ης (ἡ), знῆ felῆ de komῆ,
saḥ kleitῆ adssῆ din Pepsia, mi folositorῆ
ла крештеа керни ne рῆн. [σάρξ, κόλλα].

Σαρκολαβίς, ἰδος (ἡ, mi Σαρκολάβος (ὁ),
знῆ felῆ de хршрῆ: instr: (кеште), кῆ
каре se апкῆ kapnea, че este de тѣл.
[σάρξ, λαβή].

Σαρκολάτρις, ἰδος (ὁ), inkinῆtopῆ de kap-
ne, saḥ τρεпῆ. [σάρξ, λάτρις].

Σαρκολιπής, ἐός (ὁ, ἡ), liusitῆ de τρεпῆ,
славῆ, вкшῆтῆ, sniῆлῆт. [σάρξ, λείπω].

Σαρκομφαλον, ου (τὸ), κερноасῆ мѣл-
тврῆ a вкрікелі. [σάρξ, ὀμφαλός].

Σαρκοπαγής, ἐός (ὁ, ἡ), poet: [σάρξ, πῆ
γνυμι] αλκῆσιτῆς din kapne, saḥ чед кῆ
пѣтроасῆ kapne, τρεпνεσῆ.

Σαρκοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, fakῆ κερнερῆ,
saḥ чева din kapne, inкῆрнезῆ. [din

Σαρκοποιός (ὁ, ἡ), fῆκῆtopῆ de kapne,
хрῆнitorῆ. [σάρξ, ποιός].

Σαρκόπους (ὁ, ἡ), чед кῆ kapne пхроіоа-
сῆ. [σάρξ, πῶν]. [de знде

Σαρκοπυώδης, εὖς (ὁ, ἡ), чед in felῆ de
пхроіоасῆ (пѣтретῆ) kapne.

Σαρκορέζος (ὁ, ἡ), чед кῆ κερноасῆ рѣ-
дчипῆ. [σάρξ, ρίζα].

Σαρκοτοκῆω -ῶ, viit: -ήσω, naskῆ kapne
(neformaitῆ). «Ἡ ἀρκτος саркоτοκεῖται». Sks': [σάρξ, τέκος]

Σαρκοτροφέω -ῶ, viit: -ήσω, imῆ χрепнескῆ
тρεпῆ. [σάρξ, τροφή].

Σαρκοφαγέω -ῶ, viit: -ήσω, μεнῆнкῆ (με
хрепнескῆ κῆ) κερнερῆ. [ш

Σαρκοφαγία (ἡ), minkῆ de κερнερῆ.
Σαρκοφάγος (ὁ, ἡ), minkῆtopῆ de (хрῆ-
nitῆ κῆ) κερнερῆ, kapнворῆ. «Ὁρνεον—»

Πλ: 2) minkῆtopῆ (прѣнῆditῆ) de κερ-
нερῆ. «Λίθος—» Πλδ: знῆ felῆ de вѣроасῆ
пѣтврῆ, din kapne fῆчаῆ кшчῆтῆ de мор-
гῆ, (алт:) ἄσσιος (de ла орашῆл чед de
лῆнῆ Troada пῆmitῆ "Аστος). (de знде
|| sῆst: in чен:) кшчῆтῆ, saḥ морmῆnitῆ
de mortῆ, sarkofarῆ. [σάρξ, φάγω].

Σαρκοφάνης, ἐός (ὁ, ἡ), чед кῆ κερноасῆ
skῆrafῆт, вѣзῆт a fi de kapne. [σάρξ, φάνω].

Σαρκοφόρος (ὁ, ἡ), прѣнῆditῆ (ро-
тῆ) de κερнερῆ, saḥ τρεпῆ, [σάρξ, φείρω].

Σαρκοφωρέω -ῶ, viit: -ήσω, portῆ kapne,
saḥ τρεпῆ. [din

Σαρκοφόρος (ὁ, ἡ), пῆтῆtopῆ de τρεпῆ
de kapne; (лῆтῆ) inтῆпῆт, [σάρξ, φέρω].

Σαρκοφύω -ῶ, viit: -ήσω, кресῆ kap-
nea (ne panῆ). [ш

Σαρκοφύα (ἡ), креште, saḥ inῆпῆпῆ
de kapne (ла рῆн). [σάρξ, φύη].

Σαρκοφύλλος (ὁ, ἡ, чед кῆ κερноасῆ
(гῆоасῆ) frῆнze, saḥ foῆ. [σάρξ, φύλλον].

Σαρκόω, -ῶ, viit: -ώσω, fakῆ a креште
kapnea (ла рῆн; (nas: in лῆтῆ) iaḥ τρεпῆ
de omῆ, me inтῆрнезῆ. [ш

Σαρκόδης, εὖς (ὁ, ἡ), κερносῆ, ка кар-
nea. [σάρξ].

Σάρκωма (τὸ), кресῆтῆт, мѣлῆтῆт de
kapne. [ш

Σάρκωσις, εὖς (ἡ), креште, inῆпῆпῆ
de kapne (ла рῆн); (Biser:) «Ἐνανθρωπή-
σις, лкаре de τρεпῆ de omῆ. 2) = Σάρκω-
μα; [ш

Σαρκοτικός, ἡ, ὄν, чед кῆ inῆсшime de
a креште kapnea. [саркῶ].

Σάρμα (τὸ), гш: in locῆ de χάσμα, крῆ-
пῆтῆт. 2) in locῆ de сάρωμα, гшῆitῆ din
mῆтῆpatῆ. [ш

Σαρμός (ὁ), гшmadῆ de гшῆоаῆ (цῆ-
рῆн, nῆsinῆ, ш чл:). [сарῶ].

Σάρξ, саркός (ἡ), [саίρω - сῶρω] kapne,
saḥ κερноаса parte a тρεпῆтῆ; (prin
intind:) тρεпῆт; (Biser:) postele тρεпῆ-
тῆ; лῆmea, omῆл. «Ὁὐκ ἂν ἐσῶθῃ πᾶσα
σάρξ». Skp. niῆт знῆл.

Σάρων (τὸ), mi Σάρος (ὁ), знῆ felῆ de
пῆнтῆ din соіῆл рогозῆтῆ, saḥ panῆрῆт,
din kapne se fῆчаῆт mῆтῆре (de знде mi
Σαρωνικός κόλπος, голῆл, sinῆл Saronikῆ).
2) = Σάρωθρον, mῆтῆтῆт 3) гшῆitῆ din me-

taxatē; (mi fir:) op ce netpevnikē mi de prisosē lexkē. (de xnde) «Παλαιὸν δικίας σάρον». Esx: βαβὲ βῆτριν. [σάρω]. [de xnde

Σάρω -ō, viit: -ώσω, (maī noē) in lokē de sārō (2), mētrē; (npin intind:) tī- pēsē in koačī mi in kolo (ka marea o korasie, saē op ce alē trēnē).

Σάρπη (ή), = Σάλπη.

Σαρπίον (τό) dim: αλ λῆι...

Σάρπος (ό), λῆδιγ, saē lokēing (re- petē, saē balaganē) de lemē. (noate tressiē skpis Σάρκος = Λάρκος).

Σαρῶ, viit: αλ λῆι σάρω.

Σάρωθρον (τό), mētrē. [mi

Σάρωμα (τό), rēnōiē din mētrētrē. [σαρόω].

Σάρων, ωνος (ό), venitaxa parte a femeilor. [mi

Σαρωνίς, ἰδος (ή), stejarē vekē (krē- patē din vekimea λῆι). [σάρω].

Σάρωσις, εως (ή), mētrape. [mi

Σαρωτής, οῦ (ό), mētrētrōpē. [σαρόω].

Σατές, saē Σᾶτες, adv: Dor: mi Eol: in lokē de tētēs, estimē.

Σατίνη (ή), [σάσαι, Chin: in lokē de θᾶ-σαι = καθίται] karē (pessoieskē, saē de transpōtē), trēsē.

Σατον (τό), [Epr:] xē felē de mēsētrē nentē semēnētrē.

Σατραπεία (ή), demnitatea (dperētopia), mi ginēta satpanē [din

Σατραπεύω, viit: -εύω, sintē (rēverne- zē ka) satpanē. [din

Σατραπείης, ου (ό), satpanē, rēvernētrōpē de o provingie, domnē, (Tepc:) pašē; (in ven:) maīstpatē. [Peps:]. [de xnde

Σατραπικός, ή, ον, satpanikē, kvenitē, inssuitē satpanē.

Σάτω, [in afīn: kē θάσω = θαάσω] viit: σάξω, indesē, ingresē čeva, ka sē inkanē, saē sē se ameze vine, xmlē indesat; inkanē; nēiē samapē; inbrakē ostēwēte, inapmezē; (in ven:) rēteskē, kēnēieskē, apovizionezē. «Ἐπαμήσαιο δ' ἂν μόνον τὴν γῆν, ἣ καὶ σάξαις ἂν εὐ μόλα περὶ τὸ φυτόν; — Σάττοι μ' ἂν ἔγω, εἰ ὑπὸ γὰρ τοῦ ὕδατος εὐ οἶδ', ὅτι πηλὸς ἂν γίγνοιτο ἡ ἄσκατος γῆ». Ksn: «Σάττειν εἰς ἀγρεῖα». Plv: «Σάξαντες ὕδατι». Epr: kēnēind. (mi pas:). «Τριτῆρης σεσαγμένη ἀνθρώπων». Ksn: «Πλούτου σεσαγμένος τὴν ψυχὴν». Ksn: (mi fir:) «Πημάτων σεσαγμένον». Esx: (mi kē dat:). «Ἀγγήιον ὕδατι σεσαγμένον». Lx: «Ἰππῆες χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοιν». Tkr: «Ἰνδοὶ δὲ σκευῇ ἑσεσάχατο τῇ αὐτῇ

καὶ ἐν τῷ πεζῷ». Epr:

Σαυρίας, ου (ό), [σάυρος], mi

Σαυρίαςις, εως (ή), mi

Σαυριασμός (ό), xē felē, saē simntomē de lepē, kīnd ovrazēl pētimašēl se face ka al satipē. 2) xē felē de pri-

anismē, ad: o nenatxalē inkopdape a venitaxēl mēdēlapē al vērpatē. 3) kmfētrē de rēchele de līngē xpekē. [din

Σαυριάω -ō, viit: -άσω, seamēnē a satipē.

2) pētimeskē de saυριασμός (2). [σαυρίας].

Σαυρίδιον (τό), dim: αλ λῆι σάυρος.

Σαυρίζω, viit: -ίω, = Σαυριάω. 2) pē- pēsintē dpmē satipikē. [mi

Σαυρίκος, ή, ον, satipikē, kvenitē, in- ssuitē satipē. «Δράμα σαυρικόν». Plt:

xē felē de vefonikē trapedē, in kape prinčipalele nepsoane epaē satipē. «Ἀν- θρωποι σαυρικοί». Plt: de proasē, saē demoralisatē viagē. [σάυρος]. [de xnde

Σαυρικῶς, adv: kē kīuē (in stilē) sa- tipikē, satipicēte.

Σαύριον (τό), xē felē de pēstēoasē plantē; saē xē soīē de plante, din kape se face sadē. [σάυρος, din pēčina

ssposatēl afpodisiastīel insswimēl a pē- dēvinelop sale, saē noate din forma lop] (vezē mi xrc:). 2) = (saē rēsh: in lokē

de) Σαύριον.

Σαυρίσκος (ό), dim: αλ λῆι σάυρος.

Σαυρισμός (ό), = Σαυριασμός. [mi

Σαυριστής, οῦ (ό), aktōpē xēkētrōpē de rolē de satipē in dpmē satipicē. [σαυ- ρίζω].

Σαυρογράφος (ό, ή), skpiitōpē (poetē) de satipicē dpmē. [σάυρος, γράφω].

Σάυρος (ό), [σάθης, saē τίτυρος] satipē, (dne mitlū:) nīnte demonē kē firēpē de uanē foapte desfīnauē, xpmētrōl lēl Dio- nisē. 2) (nentē asemēntētea firēpē)

xē felē de malēxē kē koadē lēngē. 3) omē desfīnatē in postēle trēnēti.

4) xē felē de dramatikē poemē, = Ἰλα- ροτραγωδία (din kape s'a pēstpat de eksem- plē nēmaī Cīklopēl lēl Epr:). [de xnde

Σαυρώδης, εως (ό, ή), asemeneā la fauē kē satipē.

Σαυρός, ἄ, ον, Dor: (Sipakēs) in lokē de aōs, xskatē.

Σαυρόπους, οδος (ό, ή), = Ἀδρόπους. [σσυκρός, ποῦς].

Σαυρός, ἄ, ον, = Σαῦλος, molichosē, fra- pedē, delikatē. [σαυρός].

Σαυλόδομαι -οῦμαι, viit: -ώσομαι, mē mi- mkē in kīpē molichosē, lepēnatē, saē a-

femeiată; dñgezh kx infpnrtrpi. [σαῦλος].

Σαυλοπρωκτισώ -ω, viit: -άσω, kom: xme-
xas kletinindx 'mī dosxa, saḡ infpnrtrn-
dx mē. [σαῦλος, πρωκτός].

Σαῦλος, ἡ ἢ, ον ὄν, [αῦω] moale, fra-
medă, dexikată; (prin intind:) molikosă,
afemeiată; (partik:) kape xmeax infpnr-
trindx se, saḡ inçet (ka o mipeasx). «Χε-
λώνη σάυλα ποσὶν βαίνουσα». Om: lmn:
«Καὶ σαῦλα βαίνων ἵππος ὡς κορωνίτης».

Σαύλωμα (τὸ), xmeletă kx afemeiate in-
fpnrtrtrpi. [σαυλόμαι].

Σαυλῶς, adv: kx infpnrtrtrpi, molikos,
afemeiat. [σαυλός].

Σαυνιάζω, viit: -άσω, asvirlă (saḡ lo-
veskă kx) mirită. [din

Σαύνιον (τὸ), lançe (xempax ktria x-
skindaxe se intăria prin fokă), (Təpç:) mirită. [din

Σαυνός, ἡ, ὄν [αῦος], = Σαυλός, xskată.

Σαύρα (iarp kx Σαῦρα) (ἡ), gxtetpă, mo-
niră (bezī ψιμόθιον). 2) xñ felă de pe-
şte, (ovix: vəpə:) saῦρος (poate virlară
pentrx asemănătatea sa kx moniră). 3)
xñ felă de vxriană, kardama. 4) o xi-
pxriktă inpletită pentrx deçetere ewi-
te din inkeletă. 5) venitală memvə
al koniilor miçl.

Σαύρη (ἡ), Ion: în lokă de saῦρα.

Σαυρίδιον (τὸ), xñ felă de vxriană,
(alt:) Ἰδής, kardama selbatiktă (bezī mi
γυγυίδιον, καρδαμὶς, mi λεπίδιον). (prinç: dim:
al lăi...

Σαύριον (τὸ), dim. al lăi saῦρα, saḡ saῦρος.

Σαυρίτης, ου (ὁ), mi Σαυρίτης, ιδος (ἡ),
kxvenită, saḡ asemenea moniră, saḡ g-
xtetpă. || (sxest:) xñ felă de şarpe.
[σαύρα].

Σαυροβριθής, έος (ὁ, ἡ), poet: [σαῦρος=
σαυρωτήρ, βριθω] çol kx greă kxpţţilă
(askçită feră) din josxa sxiçei. «Δόρυ
—». Esix:

Σαυροειδής, έος (ὁ, ἡ), asemenea la fa-
çă kx moniră, saḡ virlară. [σαύρα, saḡ
saῦρος, εἶδος].

Σαυροκτόνος (ὁ, ἡ), omopitopă de g-
xtetpă, saḡ de moniră. (enit: ak lăi Α-
πολον). [σαύρα, κτείνω].

Σαυροπάτις, ιδος (ἡ), poet: [σαύρα, πατέ-
ομαι] mīnktoape de (xpnită kx) mo-
niră, saḡ gxtetpă.

Σαῦρος (ὁ), poet: în lokă de saῦρα; (par-
tik:) xñ felă de peşte, = Τράχουρος (bezī
ziç:). (xne-opi în lokă de

Σαυρωτήρ (ὁ), feră askçită din kxp-

ţilă de jos al sxiçei, kx kape se in-
fiçe în pəmintă. [mi

Σαυρωτός, ἡ, ὄν, nestipă (pətată) ka
moniră. 2) çol kx feră vřfosă în kx-
pţilă. [σαυρος].

Σαυσαρίζω, viit: -ίσω, mi se anktă (se
inçerkă) limba. [σαυσαρός]. [de xnde

Σαυσαρισμός (ὁ), anktătră, saḡ inçep-
ktătră de limba volnaxlăi din mēată
ferpınçeală.

Σαυσαρός, ἂ, ὄν, rls: [αῦω] foarte x-
skată.

Σαυτοῦ, Σαυτῆς, mi çl: în sink: în lokă
de saυτοῦ, mi çl:

Σάφα, adv: poet: în lokă de saφώς, de
façă, kçrat, deslxuit, eksakt, mi çl:

Σαφανής, έος (ὁ, ἡ), Dor: în lokă de
saφηνής.

Σαφίως, adv: Ion: în lokă de saφώς.

Σαφηγόρις, ιδος (ἡ), poet: fem: al lăi...

Σαφήγορος (ὁ, ἡ), [σάφα, ἀγορά] vorbi-
topă kx deslxuire, kçrat. [mi

Σαφήνεια (ἡ), deslxuitate de kçvintă.

Σαφηνέως, Ion: în lokă de saφηνώς. [din

Σαφηνής, έος (ὁ, ἡ), Ion: în lokă de
[saφής]. [de xnde [mi

Σαφηνή (ἡ), Ion: în lokă de saφηνεία.

Σαφνίζω, viit: -ίσω, deslxwesktă, eks-
plikă kçrat, fakă çeva inçelesă. «Ὁ ἡ-
λιος τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας ἡμῶν καὶ τὰλλα
πάντα σαφηνίζει». Ksn: [de xnde

Σαφηνισμός (ὁ), deslxuire, eksaktă ek-
splikape. [mi

Σαφηνιστικός, ἡ, ὄν, folositopă la des-
lxuire, eksplikativă.

Σαφηνώς, adv: poet: în lokă de saφώς.
[saφηνής].

Σαφής, έος (ὁ, ἡ), [în afin: kx saφός]
deslxuită, kçrată, lesne de inçeles. [de
xnde

Σαφήτωρ, ορος (ὁ), deslxuitopă, ekspli-
ktopă de çeva.

Σαχθείς, είσα, έν, pas: nex: 1; de par-
ty: al lăi sάττω.

Σαχνός, ἡ, ὄν, în lokă de φαθυρός, f-
pimikosă din xskçizne; (prinç: despre
karne) lesne de mestekat, maktră.

Σάω, poet: în lokă de σάου πορηνç;
saḡ έσάου a 3: sinr: pers: de preç: al
(neintp:) σάομαι, în lokă de σώζομαι.

Σάωσω, poet: în lokă de σώσω, viit: al
lăi σώζω.

Σάωτερος, α, ον, kompar: al neintp: σά-
ος în lokă de σώς, mai sxpţtosă (mai
εἰραυνă).

Σωτήρ (δ), poet: in локѣ de σωτήρ. [wi
Σαώτης, ου (δ), wi Σαώτης, ιδος (ή),
poet: in локѣ de σωστής. [σαώω].

Σθέννυμι, wi Σθεννώ, [imit: in afin: κξ
ξέω] viit: σθέσω, wi (преа рар) σθήσομαι,
(miж: tre: de κξ: έσθηκα, wi pas: έσθε-
σμαι, miж: saž 2: nex: έσθην, de xnde poft:
σθαίην; wi inf: σθήναι, wi pas: έσδέσθην)
stinrǝ, (pron: wi fir:) потолескѣ; (despre
ane) fakǝ a seka; (fir:) прѣпѣдескѣ, штер-
гǝ de totǝ, stǝrneskǝ. «Τυραννίδα—». Pl:
(wi pas:). «Έσδέσθης, γηραιά Σοφάκλεις». Epd:
Епгp: «Γάλα αἰγῶν σθεννυμενάων». Es: in-
мѣркate. [de xnde

Σθέσις, εως (ή), stinμere, штерμepe de
totǝ.

Σδέσσαι, poet: in локѣ de σδέσαι, nex:
1: de inf: ал лѣи σθέννυμι.

Σδεστήρ (δ), stinrǝtopǝ. [σθέννυμι]. [de
xnde

Σδεστήριος, α, ον, folositorǝ la stinμere.

Σδεστής, ου (δ), =Σδεστήρ. [de xnde

Σδεστικός, ή, ον, =Σδεστήριος.

Σδῆναι, nex: 2: de inf: ал лѣи σθέννυμι.

Σδεύγλα, ας (ά), Eol: in локѣ de ζεύγλη.

Σε, ак: sinr: ал перс: pron: σύ.

Σεας, in локѣ de сһтас, ак: im: ал лѣи
сһс.

Σεαυτοῦ, wi Σαυτοῦ, ἥς, (dat: σεαυτῶ, ἥ,
ак: сеаυтῶν, ἣν, δ, im: ѡмῶν аὔтῶν, wi чл:)
pron: копп: [сэ, аὔтῶ], saž de sine pas:
(фѣрѣ пом:) ал тѣš insxǝi. «Γνώθι σαυτόν». Inm: ne sineǝi.

Σεδάζομαι, viit: -άσσομαι, poet: mǝ sfie-
skǝ (mǝ temǝ) din snaiǝmǝ a face чева.
2) (maǝ noǝ) in локѣ de сэдῶμαι. [din

Σέβας (τῶ), nedkl: [сэдῶ] (prinч:) snai-
mǝ; (ович:) sfialǝ, pespektǝ; (maǝ noǝ)
pietate, frikǝ de Dxmnezež, simǝimintǝ
peǝiǝiosǝ. 2) poet: oviǝktǝ de pespektape.
«Σέβας ἔση Ἀργεῖαισι». Tkr:

Σέβασις, εως (ή), =Σεβασμός. [wi

Σέβασμα (τῶ), oviǝktǝ de pespektape,
saž inkinape. 2) =Σεβασμός. [σεβάζομαι].

Σεβασμιάζω, viit: -άσω, indemǝ la pe-
spektape. [din

Σεβάσμιος, α saž сς, ον, pespektavilǝ,
de pespektat, de чinstit. || (sxst:). «Σεβά-
σιμόν τε καί βασιλέα προσηγόρευσαν». Epd:
'I aǝ akklamati de aǝrǝstǝ. || (next:). «Τῷ
σεβάσμιον, in локѣ de ἡ σεβασμιότης, saž ó
σεβασμός. «Τῷ πρὸς τοὺς θεοὺς ὡμῶν σεβάσμιον». Epd: [σεбасμός]. [de xnde

Σεбасμιότης (ή), pespektavilǝtate, xapa-
kterǝ la pespektavilǝxǝi. [wi

Σεбасμιώς, adv: κξ pespektape, saž чin-
stipe.

Σεбасμός (δ), чinstipe indemǝatǝ de pe-
spektǝ (de admipape, wi чл:), pespektape;
inkinape. [σεβάζομαι]. [de xnde

Σεбасμοσύνη (ή), poet: in локѣ de σε-
басμιότης.

Σεбасσάμην, poet: Ion: in локѣ de σε-
басάμην, miж: nex: ал лѣи σεβάζομαι.

Σεбастεῖον (τῶ), temǝla ал Aǝrǝstǝxǝi
(Чesapǝ). [wi

Σεбастεύω, viit: -εύσω, maǝ noǝ in локѣ
de σεβάζομαι. [wi

Σεбастιās, άδος (ή), poet: femeeα Aǝ-
rǝstǝxǝi (Чesapǝ). [wi

Σεбαστικός, ή, ον, (wi adv:), -ιῶς, =
Σεβάσμιος, рекпектавилǝ. 2) ал Aǝrǝstǝxǝi
(Чesapǝ), =Αὐτοκρατορικός. [din

Σεбастός, ή, ον, pespektavilǝ, (Frang:)
vènerable. || (sxst:). аѣократѣ (ал Ро-
меѣ de лачел dintǝi аѣократѣ Oktavie,
kape s'a prenǝmit Augustus, Σεбастός).
[σεбάζομαι]. wi

Σεбαστοφάντης, ου (δ), [себастός, φαίνομαι]

Σεбαστοφόρος (δ, ή), preotǝ ал Aǝrǝstǝ-
xǝi (Чesapǝ). [себастός, φέρω].

Σεβένιος, η, ον, fǝkǝtǝ din..

Σεβένιον, wi Σεβένιον (τῶ), [Eǝin:] ko-
жossal akonepǝmintǝ ал floapeǝ wi podǝ-
xǝi finiǝei. (bezǝ wi спάθη).

Σεδίζω, wi (miж:)-ιζομαι. viit: -ίσω, -ομαι,
poet: in локѣ de сэдῶ, сэдῶμαι, =Σεδάζομαι.
[de xnde

Σεбистός, ή, ον, гas: in локѣ de сэдас-
тῶς.

Σέδῶ, wi (miж: kape este wi maǝ in-
trev:). Σεδῶμαι, (фѣрѣ viit:). [сеύω] (арх:
wi poet:). mǝ sfieskǝ, mǝ ршinezǝ; (о-
вич:) чinsteskǝ, pespекtezǝ; (peǝiǝ:) mǝ
inkinǝ, adopǝ; (pas:) sinǝtǝ pespektavilǝ.

Σέθεν, poet: Eol: in локѣ de соῦ.

Σειληνικός, ή, ον, insxǝitǝ лѣи Silenǝ.
[din

Σειληνός (δ), =Σιληνός. [de xnde

Σειληνώδης, εος (δ, ή), asemǝnatǝ la fa-
μǝ κξ Silenǝ.

Σεῖν, Lak: in локѣ de θεῖν, а алерга.

Σεῖο, poet: in локѣ de соῦ.

Σεῖος, α, ον, Lak: in локѣ de θεῖος.

Σειρά (ή), [εῖρω] [de uchi] miǝrǝ, saž
lanǝǝ; fǝnie, шtreanrǝ; inǝletitǝrǝ (ko-
sigǝ). 2) (nǝμ:) in локѣ de σειράσις.

Σειραγωγέυς, εως (δ), =Ρυταγωγέυς, κξ
пѣstǝrǝ. [σειρά, ἄγω].

Σειράδην, adv: κς λανδ̃, sað fənie. [σειρά].

Σειράδιον (τό), dim: αλ λξι σειράς, fə-ni-ar̃.

Σειράζω, viit: -άσω, лeг̃, mi t̃p̃r̃sk̃ κς fənie (σειράδην). [σειράς].

Σειράζω, mi Σειράνω [σειριος], viit: -άσω, z̃sk̃ pr̃in fəp̃iŋgeal̃.

Σειραίος, α, ον, t̃p̃itop̃, sað t̃p̃it̃ κς fənie [σειράδην]. «Τράς—». Πλδ: κρεαοα, κς κape este лeraт̃ ла тp̃c̃cp̃ кал̃л̃ п̃mit̃ σειρασφόρος. «Σειραίος ἵππος». Sof: (mi fir:) «Σειραίοις ποσί». Exr: κape aβ̃la se t̃p̃r̃sk̃ [mi

Σειράς, άδος (ή), = [σειρά], fənie p̃roas̃.

Σειρασφόρος, mi Σειραφόρος (ό, ή), p̃r̃-t̃p̃itop̃ de (лeraт̃ κς) fənie, sað κρεα, mi чл: (prinç: κς mi f̃p̃r̃) ἵππος, κал̃л̃ лeraт̃ п̃ал̃т̃apea κς чel̃ iŋx̃maŋ̃ ла тp̃c̃cp̃, (alt: παράσειρος, (Fpang:) cheval de trait sað de volée. «Ζευξάμενος κμ̃ήλους τρεῖς, σειρηφόρον μὲν ἑκατέρωθεν ἔρσena παρέλκειν, θήλειαν δέ εἰς μέσον». Ep: [σειράς, σειρά, φέρω].

Σειράω -ω, viit: -άσω, = Σειράζω.

Σειρή (ή), Ion: iŋ лок̃ de σειρά.

Σειρηδών (d̃ne aηδών), όνος (ή), poet: iŋ лок̃ de...

Σειρήν, [εῖρω, sað cyp̃ίω] ἦνος (ή), si-peñ, iasm̃ mitolop̃: κς п̃p̃uile din s̃s̃ aл̃e тp̃п̃л̃л̃ de femee, iap чel̃e din жos de пaз̃pe sað newte, κς глас̃ d̃yos̃ mi aтp̃г̃л̃op̃. 2) (fir:) ñstep̃e aтp̃г̃л̃oap̃e, p̃raŋie, iiniç̃. 3) (fisioлop̃:) з̃ñ fēl̃ de iŋsekt̃ (aл̃biŋz sel̃batik̃). 4) з̃ñ fēl̃ de пaз̃pe, skatĩ, (Fpang: de aчi) serin. [de z̃nde

Σειρήνιος (ό, ή), sipenik̃, iŋs̃wit̃ si-peñe, aтp̃г̃л̃op̃, fep̃mek̃top̃.

Σειρηφόρος (ό, ή), Ion: iŋ лок̃ de sei-ραφόρος.

Σειράσις, εως (ή), з̃ñ fēl̃ de воал̃ provenit̃ din mapea fep̃iŋgeal̃ a kaŋi-κx̃лop̃, (iŋflamaŋie) ла κpeep̃i (mał m̃al̃ ла kop̃i). [din

Σειράω -ω, viit: -άσω, apz̃, sað л̃chesk̃ ка soap̃e, sað steaοa [σειριος] 2) п̃t̃i-mes̃κ̃ de σειράσις (bez̃i z̃iç:).

Σειριος, η, ον, κx̃benit̃ ла steaοa Sipie, = Θερινός, ṽp̃atik̃, «Τράτις—». Ap̃k̃p̃t: (se konf: κς σηρικός). [mi

Σειριείς, εστα, εν, poet: fep̃s̃inte, apz̃os̃ ка steaοa [σειριος].

Σειριόκαυτος (ό, ή), ap̃s̃ de soap̃e, sað de kaŋik̃x̃le ap̃s̃p̃i. [σειριος, καίω].

Σειριος, α, ον, (prinç: mi d̃ne etim̃iç:) Лак: iŋ лок̃ de थेरिос, fep̃s̃inte, apz̃os̃; (de z̃nde oviç: iŋp̃p̃ez̃ñ κς, mi f̃p̃r̃ z̃-στήρ, poet:) soap̃e, sað steaοa k̃iŋel̃i, mi tim̃p̃x̃a p̃ez̃p̃ip̃i λxi, ap̃s̃p̃eλε ка-nik̃x̃le.

Σειρίς, (δος (ή), dim. αλ λξι σειρά, = Σειραδιον.

Σειρομάστης, ου (ό), z̃x̃iç̃ κς k̃ip̃iŋos̃ ṽp̃f̃; (prinç:) з̃ñ fēl̃ de f̃p̃iŋape, κς κape ван̃eши̃ к̃z̃tãz̃ aм̃bapele de p̃r̃ĩ, mi (iŋ çen:) повер̃eл̃e т̃p̃f̃ilop̃, iap iŋ p̃ez̃võĩ se чер̃ка п̃z̃m̃iŋx̃a, п̃x̃ κ̃m̃ba ṽp̃z̃m̃am̃ĩ ãz̃ z̃p̃ate p̃roñi. [σειρός, μαστήρ].

Σειρός (ό), = Σίρος.

Σειρός, ά, όν, = Σείριος, ṽp̃atik̃. || (s̃b̃st:) Σειρά (se iŋç: ἑσθής), mi Σειρόν (se iŋç: ἱμάτιον) = Θερίστρον.

Σειροφόρος, ό, ή, = Σειραφόρος.

Σειρώ -ω, viit: -ώσω, Skp: p̃p̃itoches̃k̃; strekop̃. [σῶρω]. [de z̃nde

Σείρωμα (τό), (пл̃ç:) d̃p̃oz̃die de bal-sam̃. [mi

Σείρωσις, εως (ή), strekop̃ape; л̃m̃x̃p̃i-pe; p̃p̃itochipe.

Σειστόθαια (ή), [σεισις, άχθος] (s' a ñmit̃ de Soloñ) des̃fiŋgapea (d̃ne z̃iç: sk̃x̃-т̃p̃apea de p̃restatea) dator̃iлop̃, d̃int̃p' a κ̃p̃opa p̃riçiñz̃ dator̃ĩ aж̃ñeç̃ãz̃ sim̃b̃riam̃ĩ aī kreditor̃iлop̃.

Σείσις, εως (ή), [σειώ] sk̃x̃t̃p̃ape (akt: sað pas:); sr̃x̃d̃ipe, k̃et̃iŋape.

Σεισίχθων, όνος (ό), sr̃x̃d̃sitop̃ de п̃m̃iŋt̃, (alt:) ἐννοσίχθων (enit: αλ λxi Ne-π̃t̃x̃ñ). [σεισις χθών].

Σείσμα (τό), rap iŋ лок̃ de σεισμός, k̃et̃iŋt̃x̃p̃, sr̃x̃d̃sit̃x̃p̃; sk̃x̃t̃x̃p̃t̃x̃p̃; κ̃x̃-т̃p̃em̃x̃p̃. [σειώ]. [de z̃nde

Σεισματίας, ου (ό), чel̃ din κ̃t̃p̃em̃x̃p̃. «Τάφος—» Πλ: mi Aπt: αλ шop̃g̃iлop̃ din p̃riçiñz̃ de κ̃t̃p̃em̃x̃p̃.

Σεισμός (ό), = Σείσις, (prinç: iŋp̃p̃ez̃ñz̃ mi f̃p̃r̃ т̃h̃ς γ̃h̃ς) κ̃t̃p̃em̃x̃p̃ (κ̃et̃iŋt̃x̃p̃ de п̃m̃iŋt̃). [σειώ].

Σεισσυγίς, (δος (ή), [σειώ, πυγή] mi Σεισούρα, ας (ή), [σειώ, ούρά] з̃ñ fēl̃ de пaз̃pe, kod̃oator̃.

Σειτήρ, ού (ό), k̃et̃iŋt̃op̃, sr̃x̃d̃sitop̃, κ̃t̃p̃em̃x̃p̃t̃op̃, mi чл: [mi

Σειστός, ή, όν, k̃et̃iŋat̃, sað de k̃et̃i-nał; t̃p̃em̃x̃p̃iç̃, || (s̃b̃st:) «Σειστόν—». Maks: f̃p̃ de ap̃x̃ p̃ez̃ç̃it̃, (T̃x̃p̃ç:) tipt̃ip̃. [mi

Σείστρον (τό), з̃ñ fēl̃ de m̃s̃ik̃: iŋ-z̃p̃em̃; чel̃ iŋp̃ez̃iŋgãz̃ Ep̃iŋteñĩ ла цe-

pemoniile Isidei (bezī Pa: desnpe Is: 64).

Σείσων, ωνος (ό), znš basš de pēmīnīš (rīvevīš), in kape prēkīaš vosš vskatīš (ka akēm tirae de kafea). [din]

Σείω, viit: σείω, [σέω] (pas: tpe: de κς: σέσεισμαι) κτείνω. «Σείων κρατερὸν ἔγχος». Τкр: «Σείων κολλητὰς σανίδας». Ιλ: Ι. vātind λα κωπ. (mi el:). «Αἱ κύνες ἄκρα τῇ οὐρᾷ σείουσι». Ksn: (mi des) «Ἐσεισεν (se īnū: τὴν γῆν) ὁ θεός». Ksn: «Ὁ Ποσειδῶν σείσας αὐτοῖς ἐμβάλοι τὰς οἰκίας». Apstf: (mi nepers:) «Τοῦ μὴνός ἱσταμένου ἔσεισε... Τεχ: s' a kētpemxpat (pēmīntx). (mi miš): «Σείσατο δ' ἐνὶ θρόνῳ». Ιλ Θ. (mi pas:). «Σείετο δὲ οἱ πῆληξ». Ιλ: Ν. se vndxla. «Ἐσειόντο πόδες Ἰδης καὶ κορυφαί». Ιλ: Υ. «Οἷα δὲ οἱ προσκυτέρω ἐόντι τῶν ἐδόντων οἱ πλείους ἔσειοντο». Ερ: «Ἐρχεα σείόμενα». Ιλ: Ν. (mi neosīc:). «Ὁρχος σείόμενος φύλλοισιν». Es: (bezī mi ēnnosīfullos:). (mi fir:). «Τὸν ἐγκέφαλον σείεσθαι μοι δοκεῖ». Apstf: este smintitx. 3) (fir:) tēvērš dī-ništea kēība, īl amepīngš, ka sē 'ī īaš vanī (bezī mi dīasēīw). «Ἐσειον τοὺς πλουσίους». Apstf: «Λεγογράφοι σείοντες τοὺς εὐπόρους τῶν ξένων». Dīkeapx:

Σέλα, poet: in lokš de σέλαϊ, dat: al xī σέλας.

Σελαγέω -ω, mi (miš): εὐμαι, -ομαι, viit: -ήσω, -ομαι, poet: mi

Σελαγίζω, viit: -ίσω, [σέλας] xveskš, skomš xsmīnš; (stpm:) xsmīnezš. «Σὺν πύλαις σελαγεῖ». Apstf: (mi pas:) «Ἐπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ, σελαγοῖντ' ἂν εὐθύς». Apstf: s' ap īnvinpe. [de vnde:

Σελάγισμα (τό), poet: xvipe defxmerš.

Σελαγενέτης, ου (ό), poet: [σέλας, γε-νέομαι] nēsktōrš de xsmīnš.

Σελαγφόρος (ό, ή), poet: = Σελασφόρος.

Σελάνα, mi Σελαναία, as (ά), Dor: in lokš de σελήνη. [din]

Σέλας, [έλη] αος (τό), xvipe; xsmīnš; fēkēpē, saš vēpaē. «Σέλας πυρὸς αἰθομένοιο». Om: «Διὸς σέλας». Sof: fēkmerš, tēvnetš. «Σέλας ἐνχείρεσσιν ἔχουσα». Om: Imn: mīind xsmīnš.

Σέλασμα (τό), poet: pesxlatatsx xvīpī. [mi Σελασμός (ό), xvipe, xsmīnape. [din Σελάσσομαι, (fēp viit:) poet: = Σελάω, mi Σελαγίζω, xsmīnezš.

Σελασφόρος (ό, ή), poet: adxkētpōrš de xsmīnš [σέλας, φέρω].

Σελάχεια (τά), pemīlī de soīx celop sēvī nēme de [σέλαχος].

Σελάχιον (το), dim: al xī σέλαχος.

Σελαχοειδής, εος (ό, ή), [σέλαχος, εἶδος] cel din fēlx, saš asemeneā xīl...

Σέλαχος, [τέλας, έχω, saš χέω pentp fosforika materie a pēlīl xī] εος -ους (τό), (osīc: la īm:) znš soīš de pemīlī kē srīpūīpī in lokš de soxzi (la kape se dedx cel xsmīlī βάτος, ῥόμβος, ῥίνη, ψήττα, mī cī:). [de vnde

Σελαχώδης, εος (ό, ή), = Σελαχοειδής.

Σελάω, (fēp viit:) = Σελαγέω, xsmī-nezš; (nestpēm:) xveskš. [σέλας].

Σέληνη, grem: in lokš de γέληνη.

Σελευκίς, ιδος (ή), znš fēlš de paxapš [Σέλευκος]. 2) znš fēlš de xāīnš [de la opaxx Σελεύχεια]. 3) znš fēlš de paxpe mīnēktoape de xēkxste, stēpēš.

Σεληνήζω, viit: -άσω, poet: in lokš de σεληνιάζομαι. [mi]

Σεληναία (ή), poet: in lokš de σελήνη. (pīnc: fem: al xīl...

Σεληναῖος, α, ον, al xneī; saš cel kē fīxēp de xneī. [din]

Σελήνη (ή), [σέλας] xneī (maī kē sea:) pīnš; (pīn īntīnd:) xsmīna xneī; (xneopī) Diana (ka zeīp a xneī). 2) znš fēlš de nīne in forma xneī, * ce o īntēvīngāš ka o strakīnš. [de vnde

Σεληνήεις, εσσα, εν, poet: xsmīnosš, saš de fīxēpa xneī (mi]

Σεληνήζω, mi (pas:) Σεληνήζομαι, viit: -άσω, -ομαι, nētimeskš de xneīcīe, saš enīxensīe. [mi]

Σεληνιακός, ή, ον, al xneī. 2) xneīš la..

Σεληνιασμός (ό), xneīcīe, saš enīxensīe. [din]

Σεληνιάω -ω, viit: -άσω, poet: = Σεληνήζω.

Σεληνίδιος, α, ον, poet: in lokš de σεληνιαῖος. || (sēvst:) Σεληνίδιον (τό), xsmīna xneī. [mi]

Σελήνιος, η, ον, fēkēš din nīnea xsmīnš σελήνη. [mi]

Σελήνιον (τό), dim: al xī [σελήνη], xneīp. 2) o tēteap in forma de semi-xneī, ce patpīcīi Pomeī pēpāš la fēkēp xsmīntēze lop. (lat:) lunula. 3) vāpēš (xamāīlīš) de kopīl. 4) kom: pēmxvīe..

Σεληνίς, ιδος (ή), mi

Σεληνίσκος (ό), dim: al xī σελήνη, xneīp. 2) = Σελήνιον (2).

Σεληνίτης, ου (ό), mi Σεληνίτης, ιδος (ή), al xneī. || (sēvst: se īnū: λίθος) znš fēlš de tēvnapīntē pīatp (al: λυχνίτης), kēpīa s' a oēvēpāt o simpatīe kēpē kēvtepīe, mi skēdēpīe xsmīnē xneī. [σελήνη].

Σεληνόβλητος (ό, ή), [σελήνη, βάλλω] atakatš de ληνη, ληνatikš.

Σεληνοειδής, έος (ό, ή), чeл in feλxλ λneι. [σελήνη, είδος].

Σεληνοτρόπιον (τό), o fавxлоaσт πλaнтz sokotiltz, кт se inβίptemte dšne ληνη. [σελήνη, τροπή].

Σεληνόφως, ωτος (τό), poet: λxmina λneι. [σελήνη, φώς].

Σελιδηφάγος (ό, ή), poet: pozttopš de fegexe ктpиlop. [σελίζ, φάγω].

Σελίδιον (τό), dim: aλ λβί σελίζ.

Σελίδωμα (τό), =Σελίζ.

Σελίνινος, η, ον, fьkстz din seλinz. [μι]

Σελινίτης, ου (ό), (prin: oίnos, binš) fьkстz кт seλinz. [σέλινον].

Σελινοειδής, έος (ό, ή), чeл in feλxλ seλineι. [σέλινον, είδος].

Σέλινον (τό), [de aчi] seλinz [έλινος]. «Σέλινον Μακεδόνιον» Алекс: Трал: птpиzп-жeлš. «Σέλινου δειται». Пл: пров: des-пре чeи वोпनावі de primexdie (ктчи кт seλine se inкxпzпaš mormintex).

Σελινόσπερμον (τό), smтinгz de seλinz. [σέλινον, σπέρμα].

Σελινούσιος, α, ον, чeл din opamzλ [Σελινούς] aλ Sicelii. || (sbsst: fem:) знš feλš de varzз кт foize kpege ka de seλinz. [σέλινον].

Σελίζ, ίδος (ή), (prin:) distanga din-tpе втпчixe вiλxamиlop, saš aλe teatp-λβi. 2) (obч:) partea neckpизz dintpe ko-λoanele saš pindprixе ктpиi, saš чeа din пpeждpя fegei; (prin intind:) ko-λoanele, totaλzλ pindprixop snei fege, saš fаgа, пaиinз de kapte; (poet: in men:) kapte, вpажš. (de xnde Om:) «Δισσός ήμiθeων έγράψατο σελίδας». Enpr: Iliada, mi Odisea. [σέλας].

Σέλλα (ή), пλ: [lat: sella, saš σέλλω] skaznš.

Σελλάστρωσις, εως (ή), ospzμš ne ska-xne (in onopaea вpe snei zeige). [σέλλα, στρώσις].

Σέλλω, (fьpз biit:) гaз: [Dop: in лokš de έλάω] кxetинš, лeгтнš. [de xnde

Σέлма (τό), лeмnš intinsš in ктpme-zиш ne лaтzλ kopзbii, mi знitopš de a-mиndоz лaтpexе ei; (kapе forma) po-ditpа ei; (saš слзжia, de) бaпкz, skazпš de вiλxamи; (de xnde fir:) «Σέлма σεμνόν ήμένων». Esxλ: чeлop de чeа maй 'naтz stžninipe (bezі mi зyгoн). 2) /poet: prin intind:) in лokš de πλoиeн, kopavie. «Δί-κωπον — . Лкp: 3) (in men:) noceaz de

skindspī. «Πύργων—» Esxλ: 4) rpindz; «Τήν ξυλείαν τήν εις τας οiκoδoμαs σελμά-των eυθyтaтων, καi eυμηкeстaтων». Stp:

Σέλω, Лак: in лokš de θέλω.

Σεμίδαλις, εως (ή), [streinš] чeа maй кppatz partea (spantea, nosnaиλ) fьineи, nисamtea. [de xnde

Σεμιδαλίτης, ου (ό), (prin:) άρτος, пiиne din spantea fьineи.

Σεμνέιον (τό), tempλx aλ ppozaveлop zeige (aλ Exmenideлop, saš Fьpиlop); (in men:) лokš sfintš de pзгчixne, tem-пaз; (in Epin:) monastipe. [σεμνός].

Σεμνηγορέω -ω, biit: -ήσω, =Σεμνολογέω.

Σεμνηγορία (ή), =Σεμνολογία. [din

Σεμνηγόρος (ό, ή), =Σεμνολόγος. [σεμνός, άγορά].

Σεμνόθει (οί), пpeoиi Чeлmиlop, (aλ:) Дpυiдaи, ne kapе 'I pespекtaš ka ne niште zeи. [σεμνός, θεός].

Σεμνοκομπέω -ω, biit: -ήσω, mтpexemte mз fьлeскš, fakš ne (вopфeскš) mare. [σεμνός, κόμπος].

Σεμνοληρέω ω, biit: -ήσω, втpфeскš кт mтpexie. [σεμνός, λήρος].

Σεμνολογέω -ω, biit: -ήσω, mi (mиж:) -έ-ομαι -ομαι, вopфeскš desnppe чeвa, saš експpимš чeвa in kinš mтpexš (кт em-fašš). [σεμνολόγος]. [de xnde

Σεμνολόγημα (τό), obieктzλ mтpexei вopфipи.

Σεμνολογία (ή), stiaš mтpexš de (em-fantikz) вopфipe. [mi

Σεμνολογικός, ή, ον, (mi adv:) -иωz, in-sxuitš mтpexei вopфipи. [din

Σεμνολόγος (ό, ή), (mi adv:) -лoγoз, вopфitopš in kinš mтpexš, saš emfantikš, fьлoшš, mare лa вopфz. [σεμνός, λόγος].

Σεμνόμαντις, εως (ό, ή), poet: вeпepaвiлš пpoopочitopš. [σεμνός, μάντις]. [mi

Σεμνομυθέω -ω, biit: -ήσω, =Σεμνολογέω.

Σεμνομυθία (ή), =Σεμνολογία. [σεμνός, μυθος].

Σεμνοπανούργος (ό, ή), Sxλ: експλ: a лaи caнkoпaнoυpгoз. [σεμνός, πανούργος].

Σεμνοπαράσιτος (ό, ή), mare (insemnatš) парaситš. [σεμνός, παράσιτος].

Σεμνοποιέω -ω, biit: -ήσω, =Σεμνώνω. [се-μнoз, ποιέω].

Σεμνόπωνος (ό, ή), poet: mтpexš in koп-стpккiia sa; saš кт mхaтz osteneax лк-кpatš. [сеμнoз, πώνος]. (dšne aλmиi гpex: in лokš de ...

Σεμνόποτος (ό, ή), poet: «Σταγών—» At:

σημείον). 2) (npin intind:) τρεπς de osta-
mí de sset avelamí stearð. 3) (sne-opí) in
lokð de δείκλον, íkoanþ. (de xnde 4)
mapκς de familie, (Fpanγ:) écusson. [mí]

Σημαίνω, viit: -αίνω, (nex: ἐσήμανα, mí
ἐσήμηνα, pas: tpe: de κκ: σεσήμασμαι) dað
(npin ingeleuepe, sað inksnowtlingeð
prin) semnð; (in men:) dað de wtipt, ve-
stesκð; sað dað opdinð, porðnesκð. (κκ ak:
dip:) «Ἐπειδὴν ὁ σάλπιγγιτῆς σημήνην τὸ πο-
λεμικόν». Ksn: (mí κκ dat: indip: sað opr:)
«Σημαίνειν τῇ χειρὶ (τῇ σάλπιγγι),,». Aks:
(sað nepin:) «Οἱ σκοποὶ, οἱ σημαίνουσι τοῖς
ἄλλοις, ὅτι ἂν ὁρῶσι,,». Ksn: «Μὴ διαφυγὼν
σημήνην τοῖς πολέμοις,,». Ksn: «Ἐσήμηνεν ὁ
θεὸς τοῖς ἱεροῖς συστρατεύεσθαι». Ksn: «Θυ-
μένῳ ὁ θεὸς σημαίνει μὴ προσθέσθαι,,». Ksn:
(mí opicemte). «Σημαίνειν αὐτῷ, ὅποτε ἐν
καίρῳ εἴη εἰσιέναι,,». Ksn: (mí in anal:)
«Ἐπεὶ αὐτῷ οἱ σκοποὶ ἐσήμηναν, ὅτι mí κκ:».
Ksn: (mí κκ ak: κκ ppen:) «Σημαίνειν πρὸς
τινα». Pl: (sað κκ inf:). «Ὅταν προχωρεῖν
σημήνην τῷ ἵππῳ,,». Pl: «Ἐσήμηνε πάντα
παράρτεσθαι». Ep: (mí fpr̃, sað ingel: ka-
zð). «Σιτοῦνται, ὅταν οἱ ἄρχοντες σημήνωσι,,».
Ksn: (mí afoal: sað ex:). Τοῖσι δὲ Ἑλλῆσι
ὡς ἐσήμηνε (se ing: ἡ σάλπιγξ, sað ὁ σάλ-
πιγγιτῆς),,». Ep: (mí pas:) «Ἐως ἂν τι ση-
μανθῇ αὐτοῖς». Ksn: (de xnde 2) poet:
(κκ men: sað dat:) sintð κπnetenie, ko-
mandezð, r̃xbernezð, ut κλ: «Αἰὶ ὤφελ-
λες ἄλλου στρατοῦ σημαίνειν,,». Ix: E. «Πάν-
τεσσι δ' ἀνάσσειν, πᾶσι δὲ σημαίνειν,,». Ix: A.
«Οὐδὲ ἐ σημαίνειν εἶασκεν ἐπὶ δμῳῇσι γυναι-
ξίν,,». Od: X. 3) insemuezð, (ad:) ap̃itð
xñð astfelð de ingelesð (desnpe zicpepe,
sað fprasð). «Τὰ ὀνόματα σημαίνει τι,,». Apst:
«Σημαίνει ἡ ἐπιγραφὴ,,». T̃xv: (mí pas:).
«Τὸ σημανόμενον,,». Gpm: semnifikagia (in-
gelessa) zicperi. 4) (miz:) p̃itð semnð,
insemuezð; (naptik:) nevet̃iesκð. «Ση-
μηνάμενος τὴν συγγραφὴν,,». Dm: «Ταῦτα
γράφας καὶ σημηνάμενος ἐδίδου φέρειν,,». Ksn:
«Σημαίνεται (τὸν βοῦν) βύβλῳ περὶ τὰ κέρα
εἰλίσσων,,». Ep: (mí pas:). «Ἀνδράποδα σε-
σημασμένα τῷ δημοσίῳ σημαντῶ,,». Ksn: «Δι-
πλώματα σεσημασμένα,,». Pl: ὅ) dað κκ so-
koteaza (din oape-kape semne), r̃ivesκð.
«Καὶ τὰ μὲν σημαίνονται, τὰ δ' ἐκπέπληγμαι,,».
Sof: «Μὴ ἄστροις τὰ καθ' ὑμᾶς σημαίνεσθαι,,».
Sin: 6) (pap nestp:) insemuezð, sintð
inseminatð. «Σημαίνει εἰς τὰ ἔξω,,». Apst:
(bezí mí ἐπισημαίνω).

Σημαιοφόρος (ὁ), ñapt̃topð de bandie-
p̃, sterapð. [σημαία, φέρω].

Σημαλέος, α, ον, [σῆμα] inwtiing̃topð
de чева npin semne. «Ζεὺς — „. Paks:
Σήμανσις, εως (ῆ), insemnape (akt: sað
pas:); inwtiing̃ape. [mí].

Σημαντήρ (ὁ), porðnit̃topð, κπnetenie,
komandipð, r̃xber̃nit̃topð, mí κλ: = (maí
intpe:) Σημάντωρ. 2) (sne-opí) in lokð de..

Σημαντήριον (τὸ), op че s̃ix̃x̃emle la
insemnape, sað nevet̃ies̃ipe, mapκς, ne-
vete (bezí mí σημαντῶν); stemnð (npinç:)
de monete, (Fpanγ:) poinçon; (de xnde)
= Νομισματοκοπεῖον. [mí]

Σημαντικός, ῆ, ἐν, чel κκ iñsx̃m̃ime de
a insemna, a ap̃ta, a eks̃p̃ima чева,
semnifikativð. [σημαίνω]. [de xnde]

Σημαντικῶς, adv: in kinð insemñtopð
(eks̃p̃im̃topð) k̃apat de чева.

Σημάντρια (ῆ), fem: aλ laí σημαντῆρ.

Σημαντρίς, ἱδος (ῆ), (npinç: γῆ) xñð felð
de x̃m̃p̃, че s̃ix̃x̃ia ка чeap̃ tape, (Fpanγ:)
terre sigillaire- [din]

Σημαντρον (τὸ), = Σημαντήριον, nevete,
mapκς. «Ἀνοίξαντας τὰ σημαντῆρ. Ksn:
desnevet̃ies̃ind. «Τῶν σημαντῶν ἐόντων σώ-
ων». Ep: siind negẽg̃ia intpeu. [mí]

Σημάντωρ, ερος (ὁ), poet: in lokð de
σημαντῆρ, komandipð, k̃ip̃m̃it̃opð, porðni-
t̃opð, mí κλ: «Δι! Κρονίῳ θεῷ σημαν-
τορι πάντων,,». Es: «Ἴππῳ δευέσθῃ σημαν-
τορος». Ix: Θ. = ἡμιόχου. [mí]

Σημασία (ῆ), insemnape; veste dat̃ npin
semnð; mí semñsa k̃iap f̃x̃k̃it̃ snpe in-
wtiing̃ape; (r̃pam:) insemñape de zicpepe.
[σημαίνω].

Σηματίζομαι, viit: -ίζομαι, dað κκ soko-
teaza din semne. [mí]

Σηματίον (τὸ), dim: aλ aλ laí σῆμα, se-
mñim̃opð. [mí]

Σηματόεις, εσσα, ἐν, poet: κ̃x̃venit̃ la
mop̃m̃it̃. [σῆμα].

Σηματουργός (ὁ, ῆ), laκp̃̃topð de se-
m̃nele (m̃p̃ṽile) пав̃z̃elop. [σῆμα, ἔργον].

Σημεία (ῆ), r̃p̃em: in lokð de σημαία.

Σημειογράφω -ῶ, viit: -ήσω, sk̃p̃it̃ npin
semne. [din]

Σημειογράφος (ὁ), sk̃p̃it̃opð npin semne
(nent̃p̃ sk̃s̃tape), stenorpafð. [σημεῖον,
γράφω].

Σημεῖον (τὸ), = [σῆμα] semnð (npin
invoipe maí κκ sea: snpe ingeleuepe) de
чева; tinapð de nevete; stearð. «Ἦν δὲ
αὐτῷ τὸ σημεῖον αἰετός χρυσοῦς ἐπὶ δόρατος
μακροῦ ἀνατεταμένος». Ksn: колоан̃ de
xotapð; (de xnde naptik: la Pomaní) =
Міліон, mil̃. «Ἐντὸς ἑκατοστοῦ σημείου ἂ-

πὸ τῆς «Ρώμης». Epd.; ceasă însemnată pe ceasornică de soare; semnă dene черх snîmîntoră, minzne. «Ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα». Skp: (matn:) nstlă; (med:) sim- ptomă spre cunoașterea boalei; (pîr:) dovadă. «Σημεῖον δὲ ἢ μὲν γὰρ εἰρήνη μὴ γλ:». Dm:

Σημειοφόρος (ὁ), = Σημαιοφόρος. [σημεῖον, φέρω].

Σημειώω -ῶ, viit: -ώσω, însemneză. || (miж:) însemneză чева, ка sъ mîș minte. «Ὑστερον συνέταξε μετὰ κάλλους (ὁ Θεοκυ- δίδης), ἃ εἰς ἀρχῆς μόνον ἐσημειούτο διὰ τὴν μνήμην». Марсел (пороч): «Σημειώσαι», Gram: vară de scamă. [wi]

Σημειώδης, εὖς (ὁ, ἡ), (wi adv:) -ωδῶς, kape sîkeme de semnă; însemnată; saă de însemnat. [σημεῖον].

Σημειώμα (τὸ), obîektă, saă efektă în- semnăre, însemnăre. [wi]

Σημειώσις, εὖς (ἡ), însemnare; notare (observație) în vre zăd skpîș, xoliș, saă komentăre. [wi]

Σημειωτέος, α, ον, posît: αλ λῆ [σημε- ῶ] вprednikă de însemnat.

Σημειωτικός, ἡ, ον, kvenită, saă in- dînatikă la însemnare. «Σημειωτική (se înγ: τέχνη)». parte a aptei medikale de a cunoaște boala din semne, saă simpto- me. [din]

Σημειωτός, ἡ, ον, însemnată, deosebită prin semnă. [σημειώω].

Σημερινός, ἡ, ον, de astă-zî. [din]

Σήμερον, [ἡμέρα] adv: astă-zî. «Ἡ σήμε- ρον (se înγ: ἡμέρα)». Aks:

Σημίον (τὸ), Ion: în लोक de σημεῖον.

Σημικίνθιον (τὸ), [Lat: semicinctum] поалă, saă basma.

Σημίοτεος (ὁ, ἡ), poet: [σημα, τίθημι] însemnată, чел кх somnă nșă.

Σημύδα (ἡ), zăd felă de kopavîș, me- steakîș.

Σημών, ὄνος (ὁ), Lakon: în लोक de θημών.

Σήγουρος (ὁ, ἡ), Ion: în लोक de σά- γουρος.

Σηπεδονικός, ἡ, ον, (wi adv:) -ixă, în- sșită pîtrejăne, pîtređ, spîkată. [wi]

Σηπεδονώδης, εὖς (ὁ, ἡ), чел ка о пître- жне, saă pîvînșitoră de pîtrezepe. [din]

Σηπεδών, ὄνος (ἡ), pîtrejăne, saă pî- trîră, mîvîră; pană înșpîră. 2) zăd felă de шапе- [wi]

Σηπέω, viit: -εύσω, [σήπω] poet: o- trăveskă (prin pîtrezitoape otrăv).

Σηπία (ἡ), [σιπύα] zăd felă de prodă-

кѣ de mape, sșnie.

Σηπιάς, ἄδος (ἡ), = Σήπιον.

Σηπιδάριον (τὸ), dim: αλ λῆ...

Σηπίδιον (τὸ), dim: αλ λῆ σηπία, saă αλ λῆ...

Σήπιον (τὸ), osъ sșnie.

Σηποποιός (ὁ, ἡ), fъkъtoră de pîtrejăne, pîtrezitōră. [σήπω, ποιός].

Σηπτήριος, α, ον, wi

Σηπτικός, ἡ, ον, чел кх însșime de a adăce pîtrejăne. [din]

Σηπτός, ἡ, ον, adăkъtoră de, saă sșpșă la pîtrejăne. || (sșest) «Σηπτή». zăd felă de pîtrezitoape doktopie. [σήπω].

Σηπύα (ἡ), ind: în लोक de सिप्या [ve- zî mi sipia].

Σήπω, viit: sήσω, (miж: tpe: de кз: în लोक de prez: sēsșapa, nex: pas: sēsșapa) fakă чева a pîtrezi, adăkă (wi pas: saă miж: de sine pas: ажșnă la) pîtrejăne, pîtrezeskă. «Δούρα sēsșape νεών». Id: B. «Σφαλερίσαντος δὲ τοῦ μηροῦ, καὶ σαπέντος τελευτᾷ». Ep:

• Σήρ, σηρός (ὁ), (prinч:) Лак: în लोक de сής, molie; (paptik: wi nлy:) rîndakă de mțase. || (im:) Сήρες, Sipeñ, o nădie In- diană, nșmită ama de la însekta de ma- tase, fiind кз inтp' aсea đapъ s' a ibit întîi.

Σήρ, σηρός (ὁ), Lakon: în लोक de θήρ.

Σηράγγιον (τὸ), dim: αλ λῆ Σήραγγ. || लोक ne mърmъ лῆ Pipeș plină de pe- mtepe, zăd se skъdaș.

Σηραγγέω -ῶ, viit: -ώσω, skorborъskă чева în felă de newtepe. «Ἄντρα σηραγ- γούται». Ead: se întind pe sșet pîmîntă. [wi]

Σηραγγώδης, εὖς (ὁ, ἡ), paină de ne- mtepi; skă rъpîș, skorborîș în felă de întinsă newtepe. [din]

Σήραγγ, αγγος (ἡ), [σάρω 2] newtepe lъnъ, întinsă pe sșet pîmîntă.

Σήρες (с!), kasъ Σήρ.

Σηριοδιστής, [σηρικόν, διάζομαι] оū (ὁ), torкъtoră de mțase.

Σηριοπλόκος (ὁ, ἡ), innpletitoră (gest- toră) de lipă de mțase. [σηρικόν, πλέω].

Σηρικός, ἡ, ον, [сής] pelattă кх, saă provenită de la Sipeñ. «Σηρικόν (innpe- kъ, saă wi fъpъ) vъma». mțase. «Ἐσθής Σηρική, saă «Σηρικόν (se înγ: ὕφασμα)». de mțase; wi Σηρικά, mțăspîi.

Σηριοφόρος (ὁ, ἡ), pîrtъtoră de mță- spîi. [σηρικόν, φέρω].

Σής, сеѣ, wi (maî noă) сής (ὁ), ver- me чрșitoră (pozъtoră) de xăne, wi de кърмѣ, molie, saă kapă.

Σῆς, Ion: in lokš de saĩs, dat: fem: im: al lxi sds.

Σησαμῖος, α, ον, fьkciš din sssamš. [din Σησάμη (ή), planta sssamxixi. [de xnde Σησαμῖ (ή), xñš felš de prъjitъpъ din sssamš. [wi

Σησάμιος, η ον, = Σησαμῖος. «Ἐλαιον —». oleiš de sssamš. [wi

Σησαμῖς, ἴδος (ή), = Σησαμῖ. 2) xñš felš de plantъ, (al:.) σησαμοειδές (чае маре, vezl ziv:). [wi

Σησαμίτης, ου (ό), (prinч: ἄρτος) pñne fpmintatъ, saš presъpatъ kъ sssamš. 2) = Σησαμῖς (2).

Σησαμοειδής, εός (ό, ή), чel din felxi sssamxixi, saš asemenea lxi. || (sxst:.) Σησαμοειδές, xñš felš de plantъ (inprъpitъ in mare wi mikъ). [σησάμη, εἶδος].

Σησαμῖεις, εσσα, εν, poet: in lokš de σησαμῖος. [din

Σήσαμον (τό), [de avi] sssamš, sъmñuga lxi.

Σησαμόπαστος (ό, ή), [σήσαμον, πάσσω] presъpatъ kъ sssamš.

Σήσαμος (ή), = Σήσαμον.

Σησαμότυρον (τό), wi Σησαμότυρος (ό), brñzъ kъ sssamš. [σήσαμον, τυρός].

Σησαμούς, οὔντος (ό), in kontpak: din σησαμῖεις (se ing: πλακοῦς), xñš felš de prъjitъpъ, saš plъvintъ de sssamš wi mēpe.

Σησαμώδης, εός (ό, ή), = Σησαμοειδής. [σήσαμον].

Σῆσι, poet: in lokš de saĩs, dat: fem: im: al lxi sds.

Σῆσις, εως (ή), чepнepe, saš чixъcipe. Σηστός, ή, ον, чepнstš, saš чixъcitъ. [wi

Σῆστρον (τό), [de avi] sitъ. [σήθω].

Σητάνειος (νιος), α, ον, (prinч: сѣτος, rpiš) de estimnš, noš; (ἄρτος, pñne) fьkctъ din astfelš de rpiš; saš (dъne alxi) чepнstš prin deasъ sitъ; (prin xpm:) kъpatъ; (in чen:) alesš. (de xnde) «Μέσπι-λα («Κρόμμυα» σητάνεια». Aks: [сῆτες, saš сήθω].

Σητανίας, ου (ό), (prinч: πυρός) = Σητάνειος, rpiš de estimnš, de prinъваръ. 2) xñš felš de rpiš kъ mxiatъ plъxmidъ, saš mxiapъ.

Σητάω -ō, ras: pozš ka moliiie mñzetъpiae. [σῆς, σητός].

Σῆτες, adv: = Τῆτες, estimnš.

Σητόβρωτος (ό, ή), [σῆς, βιόρωσχω] mñnkatъ de molii, saš vermi.

Σητόκοπος (ό, ή), = Σητόβρωτος. [σῆς, κόπτω].

Σητοτρόφος (ό, ή), xръnitopъ de molii, saš de vermi. [σῆς, τρέφω].

Σήψ, σηπός (ό, ή), [σήπω] xñš felš de шapne veninosš. 2) xñš felš de шonipъxъ, wi de insektъ. 3) paпъ bekъe (kan-prenatъ).

Σηψιδακής, εός (ό, ή), a kъpъia mxiкъtъpъ adъche пxтpeжъne, oтpъvichosš. [сῆψις, δάκνω].

Σῆψις, εως (ή), пxтpeжъne, saš пxтpe-zipe. [σήπω].

Σθεναρός, ά, όν, poet: tape, boñnikš. [wi Σθένεια (τά), (se ing: ιερά) o sepъtoape, wi xñntъ de rñontъipe in чinstea lxi Жoe prenъmitъ...

Σθένιος (ό), dъtъtopъ de пxтepe, saš tъpie. «Ζεύς—». Пл: [σθένος].

Σθενοδλαής, εός (ό, ή), втъmъtopъ de tъpie, saš biptъte, sъxъitopъ. [σθένος, δλaή].

Σθενοδριής, εός, ргеш: in lokš de cтep-voδpиής.

Σθένος, εος -ους (τό), [σθένω] biptъte, tъpie, пxтepe; sъñnipe; пpedomnipъ; ko-bipъipъ. «Παντ' σθένει». Ksn. din toatъ пxтepea; (wi in peripъ: лa noeui).

«Σθέ-νος 'Ωρίωνος ('Ιδομενῆος, wi чл:). Om: пxтepnikъ Opionš, wi чл: (vezl wi βίx). «Ποταμού —». Sof: penede piš. [de xnde

Σθενόω -ō, viit: -ōσω, insъflъ tъpie, intъpeskš.

Σθένω, (upel: эσθενон, wi mai mxiatъ ns) [in afin: kъ teйнω] amš biptъte, sintъ tapъ; пoчiš. «Καθ' ἑσөн αν σθένω». Apstf: ne kitъ пoчiš. «Οί κάτω σθένοντες». Ep: zei ladsxi.

Σιαγόνιον (τό), dim: al lxi cиaгών, fьл-kъmъ.

Σιαγονίτης, ου (ό), al fьлчиi. «Μυών—». Al: Afp: [din

Σιαγών, όνος (ό), fалкъ; (upin intind:) oвpazš.

Σιαλίζω, viit: -ίσω, skouъ bale, skđipъ des. [wi

Σιαλικός, ή, όν, alinъtopъ de bale, saš de skđipatъ. [wi

Σιαλῖς, ἴδος (ή), xñš felš de newte kli-sosš (vezl wi βλένος). [wi

Σίαλις, ἴδος saš ἴδος (ή), = Σίαλον; xñš felš de pasъpe. (At. Θ). [σίαλον].

Σιαλισμός (ό), deasъ skđipъitъpъ, saš salibagie. [wi

Σιαλιστήριοι (τό), naptea fpišxi den'ñ-

прежркл ггрел. [σιαλίζω].

Σιάλον (τό), skáipatš, saš bale; bñloa-sa xmezealē a rindxpeop dep' inprejx-pkl inkeietxpeop. (Lat:) synovie; (in men:) xnsaore; (partik:) gr̄sime; sl̄nini. «Σιάλον ἐγκηρώσας δέρματι». Inkr: [prinç: next: xñ síalos].

Σιαλοποιός (ό, ή), f̄kxtopš de bale, de salivacie. [σίαλον, ποιός].

Σιάλος (ό, ή), poet: Ion: grasš, xp̄ni-tš (prinç: inprexntš mi f̄p̄tš sú). «Σύς — ». Om: por̄kš ingr̄xmatš. 2) prin in-tind:) nepodš, nesimgitopš. || (sxest: in men:) por̄kš. «Απαλοτροφέος σιάλοι». Il: Φ. 3) (prin intind:) in lokš de σιάλον.

Σιαλοχρῶω -ῶ, viit: -ήσω, imi k̄p̄r balele [din

Σιαλοχρός (ό, ή), [σίαλον, χρώ] k̄p̄rēia ī k̄p̄r balele; bñlosš; saš k̄p̄rēia ī megr stponī, kind vor̄xte.

Σιαλῶω -ῶ, viit: -ώσω, xnrš k̄ xntx̄p̄; (prin intind:) skl̄visekš; inpestrigezš, inf̄x̄mx̄segezš. [mi

Σιαλῶδης, εος (ό, ή), asemenea k̄ sk̄i-patkl, balele, saš, gr̄simea; saš plinš de bale, saš de gr̄sime, (ad:) bñlosš, saš grasš, xp̄nitš. «Παιδεία σιαλῶδεια καὶ μυξόρροα». Inkr: [σίαλον].

Σιάλωμα (τό), (in men:) ḡtealē, podoa-b̄; (partik:) чeap̄k̄nkl x̄v̄iosš de me-talš al pav̄zeī, (obiv:) σιγάλωμα (bezī mi k̄p̄r̄x̄w̄ma). [σιάλω].

Σιάδῃ (ή), poet: in lokš de síd̄h.

Σιβύλλα, (Eol: in lokš de Θεοσύλη) ης (ή), Sibilē, m̄tepe p̄oopoakš. [de xnde Sibilēlāw, viit: -ανῶ, p̄oopoakeskš ka Sibilēle. [mi

Σιβύλλιος, α, ον, al Sibilēī. [mi

Σιβυλλιάω -ῶ, viit: -άσω, sintš int̄sia-stš, saš p̄oopoakeskš ka Sibilēle. [mi

Σιβυλλίζω, viit: -ίζω, = Σιβυλλαίνω, imi-tš Sibilēle. [de xnde

Σιβυλλιστής, οῦ (ό), tl̄ksitopš de p̄oopo-roūiile Sibilēlop, mi p̄oopoçitopš dne d̄insele.

Σιβύνη (ή), mi Σιβύνης, ου (ό), [ziç: Maved: saš Çinr: in afin: k̄ siç̄n̄h] lan-çe (prinç: de binat). «Αγκυλῶεις («Εὐ-ρουκάρηνος» — ». Enpr: On:

Σιβύνιον (τό), dim: al xñl..

Σιβυνον (τό), mi Σιβυνος (ό), = Σιβύνη.

Σίγα, adv: in t̄x̄pe. «Σίγα πᾶς ἔστω λεῶς». Exr:

Σίγα, a 2: sing: nep̄s: a por̄x̄nç: xñl σιγά, taçī.

Σιγάω, viit: -άσω, fakš ne çineva a t̄x̄ea, = (maī int̄p:) Κατασιγάω. [mi

Σιγαλῶος, α, ον, t̄k̄ktš. [σιγή].

Σιγαλῶεις, εσσι, εν, poet: [σίαλος] (d̄x-ne ziç:) xnsš k̄ xnsaore; (prin x̄pm:) x̄v̄iosš, skl̄v̄iç̄iosš; saš ml̄x̄diosš, moa-le; (in men:) str̄x̄k̄vitš, inf̄x̄oritš, m̄p̄peçš; (obiv: des̄p̄e çēle mēx̄tēx̄n̄ite) bine x̄k̄patš (bezī mi λιπαρός). «Χιτών (•Θρόνος) — ». Om: «Ἥνία (•Εἵματα, («Υ-περώα) σιγαλῶεντα». Om: «Ἀμύδαλα — ». At: çēle k̄ koax̄a moale.

Σιγαλός, ὁ, ὄν, Dor: in lokš de σιγλός.

Σιγαλώω -ῶ, viit: -ώσω, x̄st̄peçš, skl̄visekš, = (bezī mi) Σιαλώω. [de xnde

Σιγάλωμα (τό), = Σιάλωμα. 2) x̄k̄p̄s (xnsaore, saš inf̄str̄x̄m̄infš), k̄ k̄ape se x̄st̄peaz̄x̄ p̄leile.

Σιγάω -ῶ, viit: -ήσω, mi (maī int̄p̄es:) -ήσμαι, (nas: t̄pe: de k̄: in lokš de p̄ez: σεσίγγμαι) tañš; (fir:) m̄x̄ linīx̄teskš. (pap str̄x̄m:) «Σίγα λόγον». Exr: mine tañ̄x̄. (obiv: nestp:) «Οὐκ ἐσίγων, ἀλλ' ἔλεγεν». Ksn: (mi fir:) «Σιγᾷ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἄηται, ἃ δ' ἐμὰ οὐ σιγᾷ στέρνων ἐντοσθεν ἀνία». Tkr: «Τί σεσίγγεται δόμος Ἀδμήτου»; Exr: de çē al̄ita t̄x̄epe in k̄asa xñl Ad-metš? [σιγή].

Σιγέρπης, ου (ό), [σίγα, ἔρπω] poet: ka-pe se t̄p̄am̄te, x̄m̄elē, se an̄p̄nie in t̄x̄-çepe, inçetīw̄op (ka k̄īnele, çē m̄x̄k̄x̄ ne f̄p̄imš).

Σιγή (ή), [imit:] t̄x̄epe; linīx̄te. «Σιγῇ ἔχειν». Ep: = Σιγᾷ. «Σιγῇ ἔχειν τί». Ep: a mine tañ̄x̄. || (dat:) Σιγῇ, adv: in lokš de σίγα. «Σιγῇ νῦν, μὴ τίς με προσ-αυδάτω». Od: O. (mi k̄ men:). «Σιγῇ τοῦ Ἀθίσιπος». Ep: ne ask̄x̄nsš de... [de xnde

Σιγλῶος, ὁ, ὄν, (mi ad:) -ηλῶς, At: in lokš de...

Σιγηρός, ὁ, ὄν, (mi adv:) -ηρῶς, t̄k̄ktš, linīx̄titš.

Σιγητικός, ὁ, ὄν, (mi adv:) -ικῶς, din nat̄x̄p̄x̄ t̄k̄ktš. (σιγάω).

Σίγλαι (αί), Dor: [σιγαλῶεις] чeрчeī. 2) (Lat:) sk̄piepe de inḡeles prin in̄voipe, (It:) uif̄pe.

Σίγλος (ό), bezī síalos.

Σίγμα, saš Σίγμα [σίζω], atos (τό), si-r̄ma, x̄m̄ele litep̄ē Σ. 2) (ka din bekeā fir̄x̄p̄ a xñl σίγμα C) sem̄içep̄kš. «Τὸ τοῦ θεάτρου σίγμα». Fot: op̄x̄est̄pa. [de xnde

Σιγματίζω, viit: -ίζω, int̄p̄ex̄inḡezš p̄rea m̄x̄l̄ ne (saš sim̄p̄x̄ sk̄piš k̄) sir̄ma. [de xnde

Σιγματισμός (δ), *intrepzindare* (преа мхлтз) а лxi sirma.

Σιγματοειδής, *mi* Σιγμοειδής, έως (δ, ή), *semicerklosš* (din firzpa bekixxi sirma, vezl σiγμα). [σiγμα, είδος].

Σιγμός (δ), [σiζω] *sisiitza* pronxngii лxi sirma; saš slpitiitza ferxaxi apš, mo-indxse in apz.

Σιγραι (οi), *pxi* de porxi mistpegi, = Σύαγροι.

Σιγυμνος (δ), *pap* in локš de σiγυνος.

Σιγύνη (ή), *mi* Σιγύνης, *cu* (δ), *mi*

Σιγυνον (τδ), *mi* Σiγυνος (δ), = Σιβύνη, *mi* чл:

Σιδάρεος, α saš *os*, *cu*, *Dop*: in локš de σидήρεος. [din

Σiδaρος (δ), *Dop*: in локš de σiδηρος.

Σιδεύνης, α (δ), *Dop*: жне, тiнзрš.

Σiδη (ή), *dialek*: (Beot: *mi* Kpet:) *podie*, *mi* *podix*. 2) *znš* felx de plantz, *krinš* de baatz, *nsfzrš*, *plxtz*.

Σιδηρία (ή), *лхкpape* de ferš. [*mi*

Σιδηρείον (τδ), = Σιδηρουργείον, *ferzpie*. [σiδηρεύω].

Σιδήρειος, α, *cu*, *poet*: *mi*

Σιδήρεος -сүс, éа -ä, *eu*, -сүн, *чел* de ferš; (*upin* *intind*:) *sozidš*, *чeаnзнš*; saš *bir-tosš*, *tape*; (*pron*: *mi* *fir*:) *nemixostibš*, *nemixdiatš*; (*in* *гeн*:) *prozavš*; (*жне-опi*) *nesimgitorš*; (*in* *vine*) *statopnikš*, *neskim-bzchosš*, *nedesdзплекatš*. «Ουρανός — ». *Om*: «'Ορυμαγδός — ». *Om*: *чел* *din* *чiокниpea* *apmелop*. «Πυρὸς μένος σιδήρεον», *Om*: *prozavš*. [*mi*

Σιδηρεύς, έως (δ), = Σιδηρουργός, *ferapxš*. [σiδηρος]. [*de* *хnde*

Σιδηρεύω, *viit*: -εύσω, *лхкpезš* (saš *skoшš* *din* *minz*) *ferš*.

Σιδηρείς, *euca*, *eu*, *poet*: in локš de σiδήρεος. [*mi*

Σιδηρίζω, *viit*: -ίσω, *mз* *asemzнš* *лa* *faцz* saš *birtowie* *кк* *ferš*. [*mi*

Σιδηρικός, ή, *cu*, *relativš* *кк* *ferxл*. «Σiδηρική». *memtешxгxл* *ferzpii*. [*mi*

Σιδήριον (τδ), *din*: *ал* *лxi* σiδηρος, *feri-челš*, *вккатš* de *ferš*; (*обич*:) *кнеалтз* de *ferš*. [*mi*

Σιδηρίτης, *cu* (δ), *mi* Σιδηρίτις, *идос* (ή), *relativš*, saš *хnitš* *кк* *ferš*. «Πόλεμος — ». *Hind*: *чел* *prin* *ferš*; saš = Σιδήρεος, *кpхnitš*. «Τέχνη — ». *лкс*: *memtешxгxл* *ferapzaxi*. «Γή — ». *ллд*: *каpe* *ape* *ferš*. «Αίθος — ». *Str*: *marnetxл*. || (*свзst*: *fem*:) *znš* *felx* de *plantz*, (*алт*:) *исроботáнн*, *вpeвeneлš*, *свš* *mзpичe*. [σiδηρος].

Σιδηροβόλος (δ, ή), *asviraitorš* de *ferš*, saš *fozositorš* *лa* *ачeasta*. [σiδηρος, βάλλω].

Σιδηροβόρος (δ, ή), *poet*: = Σιδηροβώρως. [σiδηρος, βορá].

Σιδηροβριθής, έως (δ, ή), *poet*: [σiδηρος, βριθω] *гpex* *ка* (saš *nentpх* *mxлтзл*) *ferš*.

Σιδηροβώρως, ώτος (δ, ή), *poet*: [σiδηρος, βιβρώσχω] *pozьtopš* de *ferš*. «Θηγάνη — ». *Sof*.

Σιδηροβρώτις, *идос* (ή), *deosevitš* *fem*: *ал* *лxi* σiδηροβώρως.

Σιδηροδάκτυλος (δ, ή), *чел* *кк* *depete* de *ferš*. «Κερόμεα — ». *Eurp*: [σiδηρος, δάκτυλον].

Σιδηροδέσμιος, *mi* Σιδηρόδεσμος (δ, ή), = Σιδηρόδετος. [σiδηρος, δεσμός].

Σιδηροδέτω -ω, *viit*: -ήσω, *лerš* *кк* *ferš*; *nsix* in *feape*. [*din*

Σιδηρόδετος (δ, ή), *лeratš* *кк* *ferš*; saš *psxš* in *лerzixpi* de *ferš*. «'Εδέδετο ἐν ξύλῳ σιδηροδέτω». [σiδηρος, δέω].

Σιδηροδμής, ήτος (δ, ή), *poet*: [σiδηρος, δαμάω] = Σιδηροκμής.

Σιδηροθώραξ, *ακος* (δ, ή), *чел* *кк* *za* de *ferš*. [σiδηρος, θώραξ].

Σιδηροκατάδικος (δ, ή), (*ллм*:) *osinditš* *лa* *osindz* de *Indenlinit* *prin* *ferš* (*apmз*), *ad*: *лa* *moapte*. [σiδηρος, κατάδικος].

Σιδηροκμής, ήτος (δ, ή), *poet*: [σiδηρος, κάμνω] *фккатš* *din*, saš *omopitš* *кк* *ferš* (*apmз*).

Σιδηροκόπος (δ), *взтзtopš* de *ferš* *кк* *чiоканзл*, *ferapxš*. [σiδηρος, κόπτω].

Σιδηρομήτωρ, *opos* (ή), *poet*: *mзmз* (*пз-mintš* *prodskзtopš*) de *ferš*. [σiδηρος, μήτηρ].

Σiδηρον (τδ), *pap* in локš de σiδηρος. || (*лa* *im*:) Σiδηρα, *ferzpiiлe*.

Σιδηρονόμος (δ, ή), *poet*: [σiδηρος, νέμω] *innzpgitorš* *prin* *ferš*.

Σιδηρόνωτος (δ, ή), *poet*: *чел* *кк* *spinape* de *ferš*. «'Ασπίς — ». *Eзp*: [σiδηρος, νώτος].

Σιδηρόπαλτος (δ, ή), *poet*: [σiδηρος, πάλλω] *prin* *sasie* *кштiratš*.

Σιδηροπέδη (ή), *лerzixpi* de *ferš*, *сeape*. [σiδηρος, πέδη].

Σιδηρόπλαγκτος (δ, ή), *poet*: [σiδηρος, πλάζω] *pзтзvitš* (*фггpитš*) *din* *privina* *ferpaxi* (*pesboixaxi*). (*дкпе* *аллiт* *гpеш*: in локš de ...

Σιδηρόπλακτος, *Dop*: in локš de σiδηρό-πληκτος (δ, ή), *poet*: [σiδηρος, πλήττω] *лo-pitš* (*pзnitš*) *кк* *ferš*, saš in *pesboixš*.

Σιδηρόπλαστος (δ, ή), *poet*: [σiδηρος, πλά-

σσω] formată din *ferḥ*, *saḥ* κα καίε de *ferḥ*. (κα στ̄ γ̄επλάσκτ̄).

Σιδηρόπλοκος (ὁ, ἡ), *innxetitḥ* κα (σίρ-
mτ̄ de) *ferḥ*. [σίδηρος, πλέκω].

Σιδηροποίκιλος (ὁ, ἡ), *чел* κα de *ferḥ*,
saḥ în fața *ferḥ*σῑ nestipigit̄. «Λίθος
—». Πλιν: *xnḥ* *felḥ* de *prejioasḥ* *platrḥ*.
[σίδηρος, ποικίλος].

Σιδηρόπτερος, *σι* Σιδηροπτερεύς, υγος (ὁ,
ἡ), *чел* κα *arinḥ* de *ferḥ*. [σίδηρος, πτε-
ρὺν, *σι* πτερεύς].

Σιδηροπῶλης, ου (ὁ), *vinztorḥ* de *ferḥ*,
saḥ de *xneate* de *ferḥ*. [σίδηρος, πῶλης].

Σίδηρος (ὁ, *σι* poet: *prea* *par* ἡ), *ferḥ*.
«Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδη-
ρος». Om: 2) (prin *intind*;) *armḥ*, *saḥ*
xneate de *ferḥ*, *savie*, *koasḥ*, *σι* *чл*.
«Λακὼν ἀποτμήξειε σιδήρῳ». Om: 3) *par-
tea* *ḥpḥ*σῑ, *xnde* *se* *vinḥ* *ferḥ*σῑ (ar-
me, *saḥ* *xneate*). «Ἀγαγόντα εἰς τὸν σίδη-
ρον ἐπιδείξαι πολλὰς μὲν μαχαίρας, πολλὰ
δὲ ξίφη». Ksn:

Σιδηρόσπατος (ὁ, ἡ), poet: *semḥnatḥ*
(ad: *pricinḥ*σῑ) de *ferḥ*. [σίδηρος, σπείρω].

Σιδηροτέκτων, ονος (ὁ, ἡ), poet: *λκρḥ-
torḥ* de *ferḥ*, *ferapḥ*. [σίδηρος, τέκτων].

Σιδηρότευκτος (ὁ, ἡ), poet: [σίδηρος, τεύ-
χω] *konstḥitḥ* *din*, *saḥ* *prin* *ferḥ*.

Σιδηροτοκέω -ῶ, *viit*: -ήσω, *naskḥ*, *pro-
dskḥ* *ferḥ*. [din

Σιδηροτόκος (ὁ, ἡ), *nḥskḥtorḥ*, *prodskḥ-
torḥ* de *ferḥ*. «Γῆ—», *λκς*: [σίδηρος, τόκος].

Σιδηροτομέω -ῶ, *viit*: -ήσω, *talḥ*, *sninte-
kḥ* *prin* *ferḥ* *saḥ* *κσῑ*σῑ. [σίδηρος, τομή].

Σιδηροτρύπανον (τὸ), *sfpedelḥ* *γḥpitolḥ*
de *ferḥ*. [σίδηρος, τρύπανον].

Σιδηρότρωτος (ὁ, ἡ), [σίδηρος, τιτρώσκω]
prnitḥ de *ferḥ* (κσῑ)σῑ, *σι* *чл*:).

Σιδηρουργεῖον (τὸ), *ferḥrie*, *saḥ* *λκρḥ-
topie* de *ferḥ*. [σῑ

Σιδηρουργία (ἡ), *λκrape* de *ferḥ*. [din

Σιδηρουργός (ὁ, ἡ), *λκρḥtorḥ* de *ferḥ*,
ferapḥ. [σίδηρος, ἔργον].

Σιδηρούς, ᾶ, οὖν, *in* *kontrak*: *din* *σιδḥρεος*.

Σιδηροφόρεω -ῶ, *σι* (μιж): -έμαι -οῦμαι,
viit: -ήσω, -ομαι, *portḥ* (*sintḥ* *inapmatḥ* κα)
ferḥ; (uas:) *amḥ* *inpreḥḥrḥ* *meḥ* *inapma-
ti* (κα *ferḥ*). [din

Σιδηροφόρος (ὁ, ἡ), *prodskḥtorḥ* de *ferḥ*.
«Γῆ—», *Απλн*: 2) *ḥpḥtorḥ* de (*inapma-
tḥ* κα) *ferḥ*. [σίδηρος, φέρω].

Σιδηρόφρων, ονος (ὁ, ἡ), poet: *чел* κα
minte (*inimḥ*) de *ferḥ* (*nemḥdiosḥ*, *nem-
imostivḥ*). [σίδηρος, φρήν].

Σιδηροφυής -έος -οῦς (ὁ, ἡ), *nḥskḥtḥ* de,

saḥ *din* *ferḥ*; (fir:) *neobositḥ*. [σίδηρος, φυή].

Σιδηρόχαλκος (ὁ, ἡ), *чел* *din* *ferḥ* *сӣ
aramḥ*. [σίδηρος, χαλκός].

Σιδηροχάρμης, ου (ὁ), poet: [σίδηρος,
χάρμη, *saḥ* *χάρμη*] *pesvoitorḥ* *inapmatḥ*;
saḥ *ḥvitorḥ* de *pesvoitḥ*.

Σιδηροχίτων, ωνος (ὁ, ἡ), poet: *ḥnerḥka-
tḥ* *in* *za* de *ferḥ*. [σίδηρος, χιτών].

Σιδηρώω -ῶ, *viit*: -ώσω, *κḥptḥwesḥ* κα
ferḥ; (*xne-opḥ*) *inapmezḥ*. [σίδηρος]. [de
xnde

Σιδήρωμα (τὸ), *λκрḥ* *konstḥitḥ* de *fe-
pḥ* (*xneate*, *сӣ* *чл*:).

Σιδηρωρυχείον (τὸ), [σίδηρος, ὀρύσσω] *mi-
nḥ*, *saḥ* *bate* de *ferḥ*.

Σιδίσειδης, έος (ὁ, ἡ), *чел* *in* *faḥa* *koa-
jel* de *podie*. [σίδιον, εἶδος].

Σιδιόεις, εσσα, εν, poet: = Σιδίσειδης, *saḥ*
σιδέεις. [din

Σίδιον (τὸ), *koajḥ* de *podie*. 2) *dim*:
ал *лḥ* [σίδη], *podioapḥ*. [de *xnde*

Σιδιωτὼν (τὸ), (*se* *inḥ*: *φάρμακον*) ο *me-
dikalḥ* *ametekḥtḥrḥ* *adḥtḥitḥ* *din* *koḥi*
de *podit*.

Σιδέεις, εσσα, εν, poet: *konpinztorḥ* de
podit. 2) *asemenea* *la* *faḥḥ* κα *podie*,
romḥ κα ο *podie*. [σίδη].

Σιδονυφής, έος (ὁ, ἡ), *mesḥtḥ* *in* *Sidona*.
[Σιδὼν, ὕφή].

Σιδούς, οὔντος (ὁ), *in* *kontrak*: *in* *λοκḥ*
de *σιδέεις*.

Σιελίζω, Σίελος, *σι* *чл*: *Ion*: *in* *λοκḥ* de
σιελίζω, *сӣ* *чл*:.

Σίζω, [imit:] *viit*: *σίζω*, *saḥ*, *σίσω*, (*miḥ*:
tre: de κα: *in* *λοκḥ* de *ppez*: *σέσιγα*) *si-
siḥ*; *saḥ* *sfipitḥ*, κα *ferḥ* *apsḥ*, *kind* *se*
moute *in* *apḥ*. 2) *zikḥ* *seax* *seax*, *asmḥ* *ind*
kiline *asḥura* *kḥba*. «Σίξα (*lap* *nḥ* *Σίγα*)
δ' ὀλαχτεῖν νιν καὶ τῷ κυνί». Tkr: *saḥ* 3)
zikḥ *sxst*, *ronind* *dobitokḥ*. (*bezḥ* *σίττα*).

Σικελίζω, *viit*: -ίω, *mḥ* *portḥ* κα *Sice-
lianḥ*, (ad: *dxne* *domnitoapea* *atḥnḥi* *idee*)
mḥ *vikḥenesḥ*. 2) (apx:) *dḥnḥezḥ* (*bezḥ*
pricina *in* *At*: *A'*. 40). [Σικελός].

Σίκερα, [Евр:] *nedekḥ*: *men*: *σίκερος* (τὸ),
(s'a *afiat* *сӣ* *ак*: *σίκεραν*) *or* *че* *ḥnḥḥitoape*
vḥtḥrḥ, *vinḥ* *menḥḥesḥitḥ* (*верε*, *сӣ* *чл*:).

Σικίννη (ἡ), = Σίκιννις.

Σικιννίζω, *viit*: -ίω, *жокḥ* *danḥḥḥ*...

Σίκιννις, έδος (ἡ), *xnḥ* *felḥ* de *danḥḥ*
komikḥ (prin: *in* *vinstea* *лḥ* *Savazie*),
че *dḥnḥḥḥ* *Satipit* *in* *dramele* *satipiche*.
[σίκιννος].

Σικιννιστής, εῦ (ὁ), *dḥnḥḥtorḥ* de *dan-
ḥḥḥ* *σίκιννος*. [σικιννίζω].

Σίκιννος (ό, ή), чел de pīs, xpītš.

Σικιννοτέρδη (ή), sromotš de danuαλ σικίννη; takitαλ aчeлxī danuđ. [σικίννη, τύρδη].

Σίκλος (ό), [Евр: сέκкел] xñš felš de rpestate mi de monetαs Asiaticαs (in rpestate, saš ppeuđ de 3 saš 4 draxme).

Σίκυα (ή), nepene kontš; (maī noš) do-bleakš лeнrαlαuđ. 2) (pentpαs asemαnαtateα firapei) ventzαz. [de xnde]

Σικυάζω, viit: -άσω, πσιž ventzαz.

Σικύδιον (τό), dim: αλ λxī σίκυς, κρα-ставeчopš.

Σικυήδον, adv: ka krastaveteαe (fr: xiprα; pentpαs netedele fupimαtkpī a le oaselor), vezī καυληδόν. [σίκυς].

Σικυήλατον (τό), [σίκυς, ελαύνω] tapαα de krastaveuī, saš nepeni, mi чл:

Σίκυον (τό), sαmimαs de krastaveuī, saš de nepeni, mi чл: [σίκυς].

Σίκυος, mi Σίκυς, [σίκυς] uos (ό), κρα-ставete; nepene гaлвeнš. [de xnde]

Σικυώδης, eos (ό, ή), чел in formαs de krastavete; чел din soīαλ krastaveuilor, saš αλ nepenilor, saš doβлeчilor, (franα; cucurbitacé. [mi]

Σικυών, ώνος (ό), = Σικυήλατον, nepenimite. [mi]

Σικυώνη, mi Σικυωνία (ή), = Σικύα. 2) = Κολοκυνθίς.

Σικυώνιος, α, on, Sicioneanš. || (sαst: Σικυώνια, xñš felš de femeemī inκeλmiminte. [Σικυών, nαme лoк:].

Σικχαζομαι, viit: -άσσομαι, mi

Σικχαίνω, viit: -ανώ, mα skίpveskš (mī e greαuα) de mīnκepī; (prin inlind:) batkokopeskš, desnppeuđieskš. "Σικχαίνω πάντα τὰ δημόσια». Καλ: [σικχός]. [de xnde]

Σικχαντός, ή, on, skίpvosš, saš adεκ-торš de skίpαs, greuosš. [mi]

Σικχασία (ή), skίpαs, greαuα, nepoftα de mīnκape.

Σικχός, [in afin: κα σαυχός] ή, on, skίpvicosš de op чe; (mi partik:) inrpeu-μαtš de mīnκape; batkokopitorš de toate, nemαlαsmiitš de op чe; (in uen:) = Δύσκολος.

Σίχχος, eos -ους (τό), Skp: inлoкš de

Σικχότης (ή), skίpvicіhne, greαuα, nepoftα. [σικχός].

Σιληνός (ό), [σιλλός] чел maī bekīš din Satipī, sogđ nedesnpαpmitš, mi nedarorš αλ λxī Dionisš, Silenš.

Σιληνορδέω -ώ, viit: -ήσω, kom: mα portš fαpα pαwine, oβpαznicemte, κα dis-πpeuđ mi mīndpie. [mi]

Σιληνορδία (ή), [τίλος, πορδή] kom: nαrtape nepαwinatα, desnppeuđipe, mi чл:

Σιλι (τό), nedekα: xñš felš, saš soīš de plantαs eksotikαs κα vīxdate fpanze,= (saš αα kape se dedαчe mi) Σιλικύπριον.

Σιλιγνιον (τό), mi Σιλιγνις, εως (ή), ni-μαmtea, saš floapeα fβineī чeī maī αλbe de rpiš. [de xnde]

Σιλιγνίτης, cu (ό), (prinα: αpтoс) niñe de niμαmtea, saš floapeα fβineī.

Σιλλαίνω, viit: -ανώ, [σιλλος] strίpmbe-zš din bαze, saš din okī snpe batkokopipeα kαίβα; (in uen:) batkokopeskš. (be-zi mi ελλαίνω).

Σιλλικύπριον (τό), [σιλι, κύπριον] xñš felš de plantαs eksotikαs, (Lat:) palina-christi, podαα kαpια se ziчe xρότων.

Σιλλογραφέω -ώ, viit: -ήσω, skpiš satipe. [mi]

Σιλλογραφία (ή), skpiepe de satipe. [din]

Σιλλογράφος (ό, ή), skpiitorš de satipe. [σιλλος, γράφω].

Σιλλός (ό), [ελλω] (in uen:) pesαcitš, inbipititš; (partik:) = Σιμός, kίpnš. (enit: αλ Satipilor). [de xnde]

Σιλλος (ό), (in uen:) batkokopα; rлemα; (partik:) poemα batkokopitoape, satipα. [de xnde]

Σιλλόω -ώ, viit: -ώσω, = Σιλλαίνω.

Σιλλυβόν (τό), (prinα: αα imi), mi

Σιλλυβός (ό), [σιλλός] fαntα, saš vīxκe-pe (din fipe pesαcite); (in uen:) atipnα-tαpα; (partik:) o bαkatα de memαpαnα atipnatα de vιlindpexα (sαxαpile) bekie-lor skpise, koprinzαtoape de nαmeλε skpiitorαxī mi de titαα kαpμi. 2) xñš felš de plantαs, saš komαчeλš spinosš, (Franα: gundelia.

Σιλόδουρος (ό), Lat: soldario, = Εύχωλι-μύτος (vezī ziч:).

Σιλουρισμός (ό), mīnκape de neshete (sαx onpαtape de stpeinī κα) somnš. [din]

Σιλουρος (ό), [σιλλός, ούρα] somnš (ne-hte mape de piš).

Σιλυβόν (τό), mi Σιλυβός (ό), = Σιλλυ-βόν (βος).

Σιλη (ή), xñš felš de insekαs, saš rindakš nαtαposš. 2) xñš felš de verpme, saš molie de kαpμi.

Σιλιόεις, εσσα, εν, poet: koprinzαtorš de, saš fαkαtš κα...

Σιλιον (τό), [σιλην] xñš felš de plantαs (καkαtα, saš fepααtα), sαkαα saš in-σταα kαpια, αλ чeлiι de αα Чipena (Lat: lasor) sαkαiα κα inδαvιtαpα in mīnκepi, fap αλ чeлiι din Media (Lat: assafoetida,

ши Ткрч: шелтан-бокс) ka doktopie.

Σιλφισπωλέω -ω, viit: -ήσω, sintē..

Σιλφισπώλης, ου (δ), vlnzstopš de plan-ta σιλφιон (bezi zič:). [σίλφιон, πώλης].

Σιλφισφόρος (δ, ή), prodskztopš de σιλ-φιон (bezi zič:). [σίλφιон, φέρω].

Σιλφιωτός, ή, он, fьkstiž kз [σίλφιон].

Σίμβλα (τά), im: in etepoy: аллси́мблос.

Σιμβλεύω, viit: -εύσω, konpinzš, stpінrš чева in stknš saš in xleiš de albine. [din

Σίμβλη (ή), poet: in lokš de σίμβλος. [de xnde

Σιμβλήϊος, η, он, poet: Ion: in lokš de σίμβλιος. [ши

Σιμβλήϊς, ιδος (ή), poet: = Σιμβλίς. [ши

Σιμβλιος, α, он, poet: pezatiaš kз stknš: saš kape slaxemte de xleiš ал albine-лор. «Έργα σιμβλήϊα». Аллн: мілеа, fa-гзpiі. [ши

Σιμβλίς, ιδος (ή), poet: in lokš de σιμ-βλία. «Πέτρα — ». Аллн:

Σιμβλοποιέω -ω, viit: -ήσω, fakš (adznš albine in) stknī. [σίμβλος, ποιέω].

Σίμβλος (δ), (im: poet: in etepoy: σίμ-блос) [bezi σιφλός] stknš (xleiš); poiš de albine; (fir:) mзaгише nenзмтратъ (bezi ши смѣнос). «Χρημάτων — ». Apstf:

Σιμικίνθιον, греш: in lokš de Σημικίνθιον.

Σιμίκιον (τό), znš felš de mssikazš in-стр: kз 35 koparde.

Σιμοειδής, έος (δ, ή), kam kίpnš la ve-depe. [σιμός, είδος].

Σιμοπρόσωπος (δ, ή), kίpnš la faцъ. [σι-μός, πρόσωπον].

Σιμός, ή, он, kίpnš, чед kз nassл пле-мтitš ши intopsš in sss (ка нерpiі din A-frica) (innpot: de γρυτός). «Τὰ παιδία πάν-τα σιμά». Apst: «Μέλισσαι («Έριφοι) σιμά».

Ткр: «То симон тѣс ѣнѡс». Ksn: in lokš de ή σιμότης (bezi zič:). 2) (in mon:) kзвзнatš, konkavš (innpot: de κυτός);

intopsš in sss. «Χρή είναι έχούσας (τάς κύνας) κεφαλὰς σιμάς». Ksn: «Σιμήγαστήρ»,

Плt: ал fьзміндзлi. «Σιμός την κνήμην».

Лкс: innpot: de παχύκνημος. «Τὰ σιμά τοῦ ἡπατος». Гал: kзвзнтзгиле. (de xnde 3)

ssimosš, (Фрнц:) qui s' élève en pente. «Ὅδους τρεχέας σιμάς». Ksn: (ши next:)

«Σιμά (se inг: χωρία)». Ksn: deloase. «Ἐπεχείρησαν πρὸς τὸ симὸν διώκειν». Ksn:

|| (im: next:) «Σιμά, adv: kз nassл in sss (ка kίpnī), eponicheste. «Σιμά γελᾶν».

Енгр: «Σιμά σεσηρώς μυθίσεις». Енгр: (be-zi ши саіρω 2).

Σῆμος (δ), znš felš de nemte (de ла-кердъ).

Σιμότης (ή), kίpnie (innpot: de κυτός-της, saš γρυπότης). «Ὁ ὅς ὁ ἄγριος διὰ τὴν σιμότητα τῶν ὀδόντων οὐ δύναται ὑπολαβεῖν τὸ σῶμα τοῦ προσπεπτωκότος». Ksn: [σιμός].

Σιμοτομέω -ω, viit: -ήσω, meon: in lokš de βραχυτομέω. [σιμός, τομή].

Σιμόω -ω, viit: -ώσω, fakš чева adtn-kaš in mижлокš, ши intopsš la mзpиnī; inкovoіš in sss; (partik:) svpчesкš din nasš (prinч: snpe batжokopipe). [σιμός].

Σιμόδια (ή), znš felš de nevinstitš kін-тикš. [din

Σιμόδος (δ), kінтзpeцš de nevinstitute kінтiue. [Σίμος, komпzitorš de astfel de kінтiue, ὥδή].

Σίμωμα (τό), [σιμόω] партеа вре znшi тpкнš kзвзнatъ ши intoapъ in sss.

Σίμωρ, ωρος (τό), [de aчi] samзpš. (be-zi ши сапύριон).

Σιναμώρευμα (τό), втзтmare, паргзъ, че adзче чineва din лэкомie. [din

Σιναμωρέω -ω, viit: -ήσω, batзмš, stri-кš, пpпзdesкš; келтзlesкš fзpз sokotea-лз; fзpš din лэкомie; sintš desfpinatš in челе тpнemтi. «Гυνή σинаμωρουμένη χαίρει». Apstf: [ши

Σιναμωρία (ή), аилекаре ла втзтmare; desfpinare in челе venepiene; лэкомie; келтзlалъ nekзмтзtatъ. [din

Σινάμωρος (δ, ή), [σίνομαι, μόρος saš ὥ-ρα] аилекатš ла втзтmare, пpпзditopš; (partik:) desfpinatš in челе venepiene; ла-комі; келтзitorš fзpз kзмпзtš.

Σιναπέλαιον (τό), znтš de mзшtapš. [σί-ναπι, ἔλαιον].

Σίναπι, εως (τό), mзшtapš.

Σιναπίδιον (τό), dim: ал лшi σινάπιον.

Σιναπίζω, viit: -ίσω, (med: ` пшlš kata-пlаwmъ de mзшtapš. [ши

Σινάπινος, η, он, чол de mзшtapš. [ши

Σινάπιον (τό), dim: ал лшi [σίναπι].

Σιναπισμός (δ), traktape, лекзipe prin kataпlasme de mзшtapš. [σιναπίζω].

Σинарѡс, ѡ, он, poet: Ion: втзтmтopš; saš втзтmatš. [ши

Σινὰς, ἄδος (ή), poet: in lokš de σина-рᾶ, втзтmтoape. [σίνομαι].

Σινδώνη (ή), = Σινδών.

Σινδόνιον (τό), ши Σινδόνισκη (ή), dim: ал лшi синдών, пінзiшoapъ; черштfторš.

Σινδονίτης, ου (δ), ши Σινδονίτις, ιδος (ή), = Σινδονοφόρος. 2) fьkstiš din пінзъ sзs-гipe. «Χιτών — ». Fot: [синдών].

Σινδονοφορέω -ῶ, viit: -ήσω, portl̥ nfn-
z̥ s̥x̥ip̥e. [din

Σινδονοφόρος (ό, ή), [σινδών, φέρω] n̥p̥-
t̥top̥ de in̥ep̥k̥w̥inte de n̥nz̥ s̥x̥ip̥e.

Σινδονυφής, έος (ό, ή), [σινδών, ύφή] m̥-
s̥t̥l̥ in̥ s̥x̥ip̥imea n̥nz̥ei̥ σινδών (bez̥i̥ z̥i̥).

Σινδρός (ό), in̥ sink: din̥ σιναρός, v̥t̥-
m̥top̥; (prin̥): p̥ov̥k̥ net̥p̥en̥ik̥, p̥z̥. [de
x̥nde

Σινδρων, ωνος (ό), m̥p̥it: al̥ l̥x̥i̥ σιν-
δρός, p̥ov̥k̥ i̥opt̥e p̥z̥, = Δουλέκδουλος.
[de x̥nde

Σινδρωνεύομαι, viit: -εύομαι, m̥z̥ portl̥
ka x̥n̥k̥ p̥z̥ p̥ov̥k̥, vik̥en̥em̥le.

Σινδών, όνος (ή), (prin̥): n̥nz̥ de In-
dia [σινδικών], i̥k̥l̥an̥; (in̥ n̥en:) n̥nz̥
s̥x̥ip̥e mi̥ al̥p̥. «Ένετύλιξεν αὐτὸ (τὸ σῶ-
μα τοῦ Ἰησοῦ) σινδόνι καθαρόν». Skp; n̥nz̥
de k̥p̥av̥ie. «Τὴν τοῦ ἱστίου σινδόνα ὑπερ-
πετάσαντες». Adu̥p̥; č̥ear̥mḁf̥, m̥i̥k̥m̥i̥f̥.
«Περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ». Skp:
p̥roson̥ (m̥ter̥p̥r̥), mi̥ čl̥:

Σινέομαι, Ion: in̥ lok̥ de σίνομαι.

Σινέσχετο, poet: in̥ lok̥ de έσίνετο, sin̥; mi̥

Σινέσκοντο, poet: in̥ lok̥ de έσίνοντο,
im̥: 3: p̥ep̥s: a p̥rel̥: l̥x̥i̥ σίνομαι.

Σινηπι(πυ), εως, sḁk̥ uos, Ion: in̥ lok̥
de σίναπι, mi̥

Σινηπυς, υος (ή), Ion: in̥ lok̥ de σίναπι.

Σινιάζω, viit: -άσω, č̥er̥n̥. [σινίον]. [de
x̥nde

Σινιάσμα (τὸ), t̥p̥r̥i̥ge; č̥i̥s̥p̥it̥p̥z̥, r̥x̥-
no̥i̥f̥. [mi̥

Σινιατήριον, mi̥ Σινιάτρον (τὸ), = Σινίον.

Σινιάω -ῶ viit: -άσω, = Σινιάζω.

Σινίον (τὸ), [σειώ] sil̥; č̥i̥s̥p̥.

Σίνις, ιδος (ό), [σίνομαι] f̥sp̥z̥, i̥i̥x̥ap̥z̥,
f̥k̥k̥top̥ de p̥ele; (in̥ n̥en:) v̥t̥m̥top̥,
p̥r̥p̥z̥dit̥op̥. «Λέων — ». Kal:

Σινόδους, οντος (ό), = (sḁk̥ d̥x̥ne al̥i̥
mḁi̥ k̥orek: de k̥i̥t̥) Συνόδους. [σίνος, έδούς].

Σίνομαι, viit: σινοῦμαι, (n̥ex: έσινάμην,
pas: t̥pe: de k̥s: p̥rea rap̥ σέσιμμαι) v̥a-
t̥m̥, v̥i̥nt̥i̥f̥. «Μηδὲν σίνεσθαι μήτε τὴν
χώρην μήτε τοὺς οἰκήτορας αὐτῆς». Ep: «Ὡς
τὴν ἔδραν τοῦ ἱπποῦ μὴ σίνεσθαι». Ksn:
«Αἰδώς, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεταί, ἥδ' ὀνίνη-
σιν». Om: mi̥ Es: (mi̥ de sine pas:) «Σί-
νετο δὲ σφυρὰ δισσά, πόδας δ' οὐκ ἦεν ἀρηρώς»,
Opf: [σίνος].

Σινόμωρος (ό), ind: in̥ lok̥ de σινάμωρος.

Σίνος, mi̥ Σίνος, εος -ους (τὸ), [σειώ] v̥-
t̥m̥ape, v̥i̥nt̥i̥p̥e; l̥x̥k̥p̥ v̥t̥m̥top̥, p̥r̥-
p̥z̥dit̥op̥. [de x̥nde

Σινόω -ῶ, viit: -ώσω, mḁi̥ no̥k̥ mi̥ rap̥z̥

in̥ lok̥ de σίνομαι. «Σεσίνωτο χεῖρας». Man:
se v̥i̥k̥n̥i̥se.

Σίντης, ου, mi̥ Σίντις, ιδος, mi̥ Σίντωρ,
ερος (ό), poet: i̥i̥x̥ap̥z̥, f̥k̥k̥top̥ de p̥ele;
(in̥ n̥en:) v̥t̥m̥top̥, v̥i̥nt̥i̥top̥. «Λέων
(«Λύκος) — », Om: «Σίντιες ἄνδρες», Om:
lok̥i̥top̥i̥ Lemnos̥z̥i̥ (n̥ent̥p̥ k̥op̥s̥p̥i̥le
lor); (mi̥ k̥s̥ n̋en:). «Έχινον γλυκερῶν σύν-
τορα θειλοπέδων», Ep̥p̥: [σίνομαι].

Σινωπῖς, ιδος (ή), (al̥:) Σινωπική μίλτος,
x̥n̥k̥ fel̥ de kin̋ovar̥ de lḁ Sinopa.
[Σινώπη].

Σίξις, εως (ή), = Σιγμός.

Σισειδής, έος (ό, ή), č̥el̥ din̥ fel̥z̥, sḁk̥
as̋em̋ene̋a p̋lant̋ei̥ [σίον, mi̥ είδος].

Σισκέρως (ό), Lak: in̥ lok̥ de θεοκέρως.

Σίον (τὸ), x̋n̋k̋ fel̋ de p̋lant̋z̥, sel̋in̋z̥,
sa̋k̋ kap̋dama de v̋al̋t̋z̥, (Fran̋:) ber̋le,
(Lat:) sium latifolium.

Σίος, Dor: Lak: in̥ lok̋ de Θεός. «N̋h̋
τὸ σιῶ». (ob̋i̋: x̋p̋z̋m̋: al̋ Lak:) n̋e č̋ei̋ d̋oi̋
zei̋ (Dios̋k̋p̋i̋).

Σιπαλός, ή, εν, in̥ int̋ind: in̥ lok̋ de
σιφλός.

Σίπαρος (ό), [Lat: suppara] n̋in̋za din̋
p̋k̋i̋z̋. (bez̋i̋ mi̋ ap̋t̋em̋).

Σιπύα, mi̋ (ma̋i̋ in̋t̋p̋e:) Σιπύη (ή), [in̋
afin: k̋s̋ k̋ύπη, k̋i̋βυσις', mi̋ σιφλός] sa̋k̋
(prin̋): de f̋zin̋z̥ mi̋ n̋i̋ne; sa̋k̋ am̋bar̋
de f̋zin̋z̥; marazie de n̋i̋ne. [de x̋nde

Σιπύς, ιδος, mi̋ Σιπύς, υος (ή) = Σιπύη.

Σιραιον (τὸ), mi̋ Σίραιος (ό), m̋x̋st̋ f̋ep̋l̋,
m̋x̋st̋k̋ez̋, sa̋k̋ net̋mez̋, (al̋:) έψημα.

Σιρίασις, Σιριάω, = Σειρίασις, Σειριάω.

Σιρομάστης, ου (ό), = Σειρομάστης. [σιρός,
μαστήρ].

Σιρος, sa̋k̋ Σιρόος (ό), p̋roan̋z̥ de r̋p̋i̋
mi̋ al̋te sem̋z̋n̋z̋p̋i̋.

Σισάριον (τὸ), őr̋t̋eaz̋z̋ fem̋eeask̋z̋ (ko-
let̋, lan̋g̋ de r̋i̋t̋, sa̋k̋ al̋t̋ č̋eva as̋e-
mene̋a). [din

Σίσαρων (τὸ), [σίον] x̋n̋k̋ fel̋ de p̋lant̋z̋
(de sel̋in̋z̋) k̋s̋ p̋z̋č̋i̋na m̋ape, d̋z̋l̋e,
mi̋ de m̋inkat.

Σισμός (ό), = Σιγμός.

Σισόη (ή), x̋n̋k̋ fel̋ de t̋ns̋p̋z̋, sa̋k̋
in̋p̋let̋it̋p̋z̋ de p̋p̋x̋l̋ kap̋z̋i̋.

Σίσυρος (ό), = Σίλλυδος.

Σισύμβριος, η, εν, f̋k̋k̋i̋l̋ din̋.

Σισύμβριον, mi̋ Σίσυμβρον (τὸ), x̋n̋k̋ fel̋
de ism̋z̋.

Σισύρα, mi̋ Σισύρα (ή), [τίτυρος] (prin̋):
n̋i̋ele net̋ns̋z̋ de kap̋z̋; (in̋ n̋en:) in̋n̋el̋i̋x̋z̋,
sa̋k̋ in̋ep̋k̋w̋inte de v̋lan̋z̋ de oae, ko-
z̋ok̋, mi̋ čl̋: «Ένύδριες καὶ κάστορες, τῶν

τὰ δέρματα περὶ τὰς σισύρνας παραρράπτεται». Ερ:

Σισυρίγγιον (τὸ), κηξ felḡ de floare κκ ченоасъ рѣдѣиѣ дѣлче, вѣжорѣ, саѣ stînjinḡ.

Σισυρίνιον (τὸ), rapḡ in lokḡ de Σισύρνα. (poate σισύρνιον, dim: αλ λῃ ...

Σισύρνα, ης (ή), = Σισύρα, кожокḡ, влaнъ de oae.

Σισυρνοδύτης, ου (ὁ), inḡpḡkatḡ in βλανḡ de oae. [σίσυρνον, δύομαι].

Σισυρνον (τὸ), = Σισύρνα.

Σισυρνος (ὁ), = Σισυρνον. 2) (χιρḡpυ:) κηξ felḡ de fashḡ de ranḡ.

Σισυρνοφόρος (ὁ, ή), pḡpḡtopḡ de κο-жокḡ, саѣ βλανḡ de oae. [σίσυρνον, φέρω].

Σισυρνώδης, εος (ὁ, ή), [σίσυρνον] чел in felḡ de кожокḡ, саѣ βλανḡ. «Χιτῶν —», Sof:

Σισυροδύτης, ου, (ὁ), = Σισυρνοδύτης.

Σίσυρος (ὁ), = Σισύρα.

Σισυροφορέω -ῶ, viit: ήσω, sintḡ...

Σισυροφόρος (ὁ, ή), = Σισυρνοφόρος.

Σισυς, υος (ὁ), Sxl: in lokḡ de σισύρα.

Σίσων, ονος (ὁ), κηξ felḡ de plantḡ din Sîpia, a κḡpia sîmînuḡ slaxḡia ka apo-мъ mi de leakḡ.

Σίτα (τὸ), im: in etepoy: αλ λῃ σίτος in lokḡ de σίτα, nḡpḡpitḡ.

Σιταίετης, ου (ὁ), stḡnḡpḡtopḡ de (prinḡ: пѣвликḡ) grîḡ (vezī mi σιτώνης). [σίτος, ἀ-γείρω].

Σιταγωγέω -ω, viit: -ήσω, kapḡ grîḡ. [mi

Σιταγωγία -ή), transpoytape de grîḡ. [din

Σιταγωγός (ὁ, ή), [σίτος, ἄγω] transpoy-tpḡtopḡ de grîḡ (semḡnḡtpḡrî, provizii); саѣ folesitḡpḡ ла асeasta. «Ναῦς —», ksn: mi Ερ:

Σιτανείας, mi Σιτάνειος, греш: in lokḡ de Σητανίας, mi Σητάνιος.

Σιτάνιον (τὸ), dim: αλ λῃ σίτος, grîḡle-цḡ; пîḡnîmoapḡ.

Σιτάρχεια (ή), = Σιταρχία. [mi

Σιταρχέω -ῶ, viit: ήσω, κḡnḡleskḡ (omḡtipea, mi чл:) de grîḡ саѣ proviziî de xpаnḡ. (vezī mi σιταρχέω) [mi

Σιταρχία (ή), apovizionape, mi inḡpḡ-ḡipe de grîḡ mi alte indestḡxpḡrî de xpаnḡ ла omḡtipe, mi чл: [σίτος, ἀρχέω].

Σιταρχέω -ῶ, viit: -ήσω, sintḡ inḡpḡji-topḡ de apovizionapea indestḡxpḡrî de xpаnḡ. mi inḡpḡḡipea porḡiilor eî ла omḡtipe, mi чл: [σιτάρχης]. [de xnde

Σιτάρχημα (τὸ), porḡia datḡ ostamḡlḡ de inḡpḡjitorḡ indestḡxpḡrî.

Σιτάρχης, ου (ὁ), inḡpḡjitorḡ inḡpḡji-natḡ κḡ apovizionapea indestḡxpḡrî de xpḡna κḡeî omḡrî, саѣ κḡeî opашḡ, mi чл: (vezī mi σιτώνης. [σίτος, ἀρχω]. [de xnde

Σιταρχία (ή), demnitatea, mi tpeava in-ḡpḡchinatsḡlḡ κḡ apovizionapea xpanel omḡtipe; (im:) inḡpḡḡipea porḡiilor de a-semenea indestḡlapc ла omḡtipe; (in ḡen:) = Σιταρχία.

Σιταρχος (ὁ), = Σιτάρχης.

Σιτεία (ή), nḡtipe (prinḡ: de vitḡ; (κḡe-opḡ) xpḡnipea in pḡitaneḡ. [σιτεύω].

Σιτέσκοντο, poet: in lokḡ de εἰσιτḡντο, im: 3: nepc: de pḡex: a λῃ σιτέσμαι.

Σιτευτής, οῦ (ὁ), xpḡnitorḡ de vite. [mi Σιτευτός, ή, ον, xpḡnitḡ, inḡpḡmatḡ. [din Σιτεύω, viit: -εύσω, xpḡneskḡ (prinḡ:) vitḡ, o inḡpḡshḡ. [mi

Σιτέω ῶ, viit: -ήσω, xpḡneskḡ. || (obiv: miж: саѣ pas:) mḡnḡnkḡ. «Οἶκος, ἐν τῷ σιτέσκοντο καί ἔχουσιν». Od: Ω. (mi κḡ ak:). «Σιτḡνται δὲ τὰ μαλḡκḡ τῶν προβάτων». Ερ: [σίτος].

Σιτηδόρος (ὁ, ή), poet: mḡnkḡtopḡ de grîḡ, саѣ de semḡnḡtpḡrî. [σίτος, βορά].

Σιτηγέω -ῶ, viit: -ήσω, = Σιταγωγέω. [σι-τηγός].

Σιτήγονος (ὁ, ή), poet: [σίτος, γόνος] fḡkḡstḡ supe xpаnḡ de oamenî, mi de vite. (alḡii indpent: χιλήγονος).

Σιτηγός (ὁ, ή), = Σιταγωγός.

Σιτηρεσιάζω, viit: -άζω, apovizioneczḡ ne çinea κḡ xpаnḡ; саѣ plḡteskḡ κḡiva porḡia sa de xpаnḡ. [din

Σιτηρέσιον (τὸ), porḡie de xpаnḡ (prinḡ:) a ostamḡlor in natḡpḡ, саѣ in banî, dape de plata indestḡxpḡrî. (prinḡ: next: λῃ...

Σιτηρέσιος, α, ον, relatiḡḡ κḡ xpаna, саѣ xpḡnipea din пѣвликḡ. [din

Σιτηρός, ἂ, ον, relatiḡḡ κḡ grîḡ; саѣ fo-lositorḡ ла xpаnḡ, ла mḡnkape. «Σιτηρά». semḡnḡtpḡrele din felḡl grîḡlḡ, саѣ grî-nele. [σίτος].

Σιτηρίς, εως (ή), mḡnkape. «Ἡ ἐν πρυ-τανείῳ σίτηρις». dapo de xpаnḡ, саѣ de platḡ pentḡ xpаnḡ din пѣвликḡ. (vezī πρυτανείον). [mi

Σιτητός, ή, ον, = Σιτευτός. [σιτέω].

Σιτḡ, in apostḡ: mai 'nainte de voка-лḡ asnipatḡ in lokḡ de σίττα.

Σιτέζω, viit: -ίσω, (κḡ ak: саѣ ḡen: el: саѣ dat: тропол: indip:) daḡ (upinḡ: de mḡnkape, xpḡneskḡ, саѣ nḡtpeskḡ. || (miж:) mḡnḡnkḡ. mḡ xpḡneskḡ κḡ ...

«Μὴ πρῶτως σιτίζεται, ὥσπερ ὁ τέττιξ»; Τкр: «Тὸν Ἰσαῖον ὄλον ὁ Δημοσθένης σεσίτισται»

D: Αλ: [σι]

Σιτικός, ἡ, ὄν. чед de грѣш. «Θέρος σιτικόν». Лкс: «Ἐξωγωγὴ —». Плв: [σι]

Σίτινός, η, ὄν. чед din грѣш. «Ἀχουра σίτινα». Цеоп: [си]

Σιτίον (τὸ), (maí de mаlте opí im:) provizií de xpanъ. minkъpí; (med) дешер-тѣтpí de nîntече. [σίτος].

Σιτίσις, εως (ἡ), = Σιτισμός. [σι]

Σιτισμα (τὸ), op че слажеште de xpanъ, minkape. [си]

Σιτισμός (ὁ), xpъnipe (akt: sađ nas.). [си]

Σιτιστής, οὔ (ὁ), xpъnitopъ (de bite), = Σιτευτής. [си]

Σιτιστός, ἡ, ὄν = Σιτευτός [σιτίζω].

Σιτίλα (ἡ), [Lat: situla] кнѣ feađ de mъsъpъ; глѣатъ, sađ vasъ de skosъ апъ.

Σιτοβόλειον (λιον), ми Σιτόβολον (τὸ), ми Σιτοβόλων, ὠνος (ὁ), амваръ, marazie de пс in пѣстрape semъnъtъpí. [σίτος, βάλλω].

Σιτοδαισία (ἡ), [σίτος, δαίσιμι] inъpъpípe de грѣш.

Σιτοδεία (ἡ), inъsъ de грѣш, sađ de a ле xpaneí, foamete. [din]

Σιτοδέομαι, viit: -δεήσομαι, пѣtimesкѣ de аinъsъ de a ле xpaneí. [σίτος, δέομαι].

Σιτοδείη (ἡ), Ion: in локъ de ситоδεία.

Σιτοδόκη (ἡ), = Σιτοδοχεῖον; (ка fem: ал лѣ ...

Σιτοδόκος (ὁ, ἡ), folositorъ ka marazie de грѣш mi aate provizií de xpanъ. [σίτος, δέχομαι].

Σιτοδοσία (ἡ), [σίτος, δόσις] dape (inъpъpípe) de поpъií de грѣш, sađ de xpanъ.

Σιτοδοτέω -ῶ, viit: -ήσω, dađ, (inъapъđ) поpъií de грѣш, ми aate provizií. [din]

Σιτοδότης, ου (ὁ), dъtъtopъ (inъpъpíto-pъ de грѣш, ми чл: [σίτος, διδωμι].

Σιτοδοχεῖον (τὸ), marazie de грѣш, = Σιτοβόλειον. [din]

Σιτοδόχος (ὁ, ἡ), = Σιτοδόκος.

Σιτοθήκη (ἡ), = Σιτοδοχεῖον. [σίτος,θήκη].

Σιτοκαπηλεύω, viit: -εύσω, mъ nерхъ-торескѣ кс (прекънескѣ) грѣш [си]

Σιτοκαπηλία (ἡ), nерхъtopie кс (прекъ-nipe de) грѣш ми aate rpíne. [din]

Σιτοκάπηλος (ὁ), [σίτος, κάπηλος] nерх-тъtopъ (pеvínъtopъ) de грѣш ми челе a-semenea.

Σιτόκουρος (ὁ, ἡ), [σίτος, κείρω] xpъnitъ in задаръ (sipikъtopъ de nîne).

Σιτολογέω -ῶ, viit: -ήσω, stpínгъ грѣш; (maí des кс ак:) = Прονομεύω. [си]

Σιτολογία (ἡ), stpínгepe de грѣш; ми = Прονομεία. [din]

Σιτολόγος (ὁ, ἡ), stpínгъtopъ de грѣш sađ semъnъtъpí. || (sъbst:) = Прονομευτής. [σίτος, λέγω].

Σιτομετρέω -ῶ, viit: -ήτω, mъsъpъ (inъapъđ, ми nas: íađ кс mъsъpъ) грѣш, dađ поpъiíle ostamílop. [din]

Σιτομέτρης, ου (ὁ), mъsъpъtopъ, sađ inъpъpítopъ кс mъsъpъ de грѣш ми aate provizií ostamílop, = Τροφοδότης. 2) pín-dsitъ din partea гъбернѣлѣ a ppebería, ка sъ se binъsъ кс dpeantъ mъsъpъ грѣш ми челе asemenea. [σίτος, μέτρον]. [de xnde

Σιτομετρία (ἡ), inъpъpípe кс mъsъpъ de поpъiíle поpъiílop; sađ tpeasa inъspъinatsъkъ кс ppeberiepea asъnpa mъsъpeí in binъpípe de грѣш ми челе asemenea. 2) = кс...

Σιτομέτριον, ми Σιτόμετρον (τὸ), mъsъpatъ поpъie de грѣш ми чл: datъ de inъpъpí-topъл лор.

Σιτομνημονεύω, viit: εὔσω, mъ soko-teaъ de грѣш, че se inъapte кс mъsъpъ, sađ sintъ ситоμέτρης (vezí zicъ). [σίτος, μνημονεύω].

Σιτονόμος (ὁ, ἡ), inъpъpítopъ de грѣш, ми aate provizií. [σίτος, νέμω].

Σιτοποιέω -ῶ, viit: -ήσω. (кs dat:) fakъ nîne ми de minkape кѣиѣ; (mъж:) imí гъtesкѣ челе de xpanъ; (upin íntind:) mъnínкѣ. «Ἀνάγκη καὶ ситоποιεῖσθαι καὶ κοιμᾶσθαι». Ksn: [си]

Σιτοποιία (ἡ), facepe de nîne, sađ гъ-tipe de demínkape. [си]

Σιτοποιικός, ἡ, ὄν, folositorъ, kontpissí-topъ лѣ гъtipe de demínkape. [din]

Σιτοποιός (ὁ, ἡ), гъкъtopъ de nîne, ми (in пen:) de demínkape, sađ folositorъ лѣ асeasta. «Μύλη — •. Πολιен: || (sъbst:) epъtapъ, sađ бккъtapъ [σίτος, ποιός].

Σιτοπομπεία (ἡ), transnortape, tpimitepe sađ адкчеpe de грѣш. [си]

Σιτοπομπεῖον (τὸ), ми Σιτοπομπία (ἡ), ми Σιτοπόμπιον (τὸ), índ: in локъ de ситоπομ-пεία. [din]

Σιτοπομπός (ὁ, ἡ), tpimíгъtopъ (къпкí-topъ) de грѣш; sađ folositorъ лѣ асeasta. [σίτος, πέμπω].

Σιτοπονέω -ῶ, viit: -ήσω, = sađ греш: in локъ de) Σιτοποιέω. [си]

Σιτοпонία (ἡ), = (sađ греш: in локъ de) Σιτοποιία. [din]

Σιτοπόνος (ὁ, ἡ), = Σιτοποιός. [σίτος, πόνος].

Σιτοπράτης, ου (ό), = Σιτοπώλης. [σίτος, πιπράσκω].

Σιτοπωλέω -ω, viit: -ήσω, vlnzð rpið mi chele asemeneø. [din

Σιτοπώλης, ου (ό), vlnzptopð de rpið mi cl: = Σιτοκάπηλος. [σίτος, πώλης].

Σίτος (ό), rpið; (in ven:) rpine, sem-
nptxpi; (prin intind:) piñe; (in ven:) xpant, nstpeuð (de oam: mi vite); pro-
vizii de xpant; (xne opf) porpie, mer-
tikð de a le xpanei; (pap) dñvndz de
vanf; (med:) demertptxptz de prisosx
pñtecheuð. || (nest: im:) Σίτα, poet: in lokð
de σιτία, minkxpi (kxkate).

Σιτόσπελτον (τό), = Αιγίλωψ. [σίτος, σπέ-
λεθος].

Σιτόσπορος (ό, ή), semnatð kx rpið.
[σίτος, σπείρω].

Σιτουργός (ό, ή), = Σιτοποιός. [σίτος, ἔργον].

Σιτοφάγος (ό, ή), minkptopð de rpið,
sað de piñe. [σίτος, φάγω].

Σιτοφόρος (ό, ή), prodxkptopð de rpið.
«Γή—». lks: 2) transportptopð de rpine
(provizii de xpant); sað folositorð la a-
cheasta. «Κάμηλος—». Ep: || sxbst:) Σιτο-
φόρον (se luy: άγγείον), ceea ce slxewite
la transportare de chele de xpant, ko-
wð (de piñe, deminkare, mi cl:) [σίτος,
φέρω].

Σιτοφυλακείον (τό), marazie de pñstpat
rpið. [mi

Σιτοφυλακέω -ω, viit: -ήσω, sintð pñ-
stptopð de rpið, mi cl: [mi

Σιτοφυλακία (ή), treaba pñstptopxlati
(marazierxlati) de rpið, mi cl: [mi

Σιτοφυλάκιον (τό), = Σιτοφυλακείον. [din

Σιτοφύλαξ, ακος (ό), pñstptopx (inrpi-
jitorð) de rpine || (in Atena) Σιτοφύλα-
κας, 15 dperptopi instpxinauñ a ginea so-
kotealt de rpið innoptatð mi keltsitð,
mi a preveria la vñzarea semnptxpre-
lor. a fñuef mi a piñeñ. [σίτος, φύλαξ].

Σιτόχρος -ους (ό, ή), che in faa rpið-
lati, gñlbat kx rpið. [σίτος, χρώα].

Σίττα, sað Σίττε. [bezf σίτω] aklam: pñ-
stop: pentpx rpxpirea, sað ronipea vitepor.
«Σίττ' από τας κοτίων ταί μακάδες». Tkr:

Σίτα, ης (ή), enð felð de naspre, rio-
noae.

Σιττάκη (ή), mi Σιττάκος (ό), = Ψιττάκος.

Σίτικας, α(ό), rls: = Σιττάκη, mi Σιττάκος.

Σίττε, bezf Σίττα.

Σίττη (ή), bezf (maf korek:) σίττα (pa-
stpe).

Σιττόδη (ή), rls: in lokð de σισύρα.

Σίττυος (ό), dialect: in lokð de κάκχα-
βος. 2) = sak grem: in lokð de Σίλλυος.

Σιτώ, όος -ούς (ή), epit: Чореса (ka
zeiğ a rpiðlati). [mi

Σιτώδης, εος -ους (ό, ή), che din felx
rpiðlati «Σιτώδη». (alt:) Σιτηρά, rpino-
se semnptxpi. [mi

Σιτών, όνος (ό). mapin, sað (maf pro-
bas:) jñtniğ de rpið. [σίτος].

Σιτωνέω -ω, viit: -ήσω, kxmpxptx rpið. [din
Σιτώνης, ου (ό), kxmpxptxptopð de rpið
(prin: din ordink, sað in sokoteala r-
vernxlati pentpx xpana owtipef). [σίτος, ώνή].

Σιτώνησις, εως (ή), [σιτωνέω] mi

Σιτωνία (ή), treaba kxmpxptxptopxlati,
sað konsxmpxptopxlati de rpið pñbatikð, mi
sxma rpiðlati stpñsð prin kxmpxptxptopae
de dñsxl. [σιτώνης]

Σιφαίος, α, ον, lksfn: (ἄρτος) = Σιλιγνί-
της. (poate grem: in lokð de σιτυαίος).

Σίφαρος (ό) = Σίπαρος.

Σιφάω -ω, — Σίφω.

Σιφλός, ή, όν. [prin: mi etnly: in a-
fin: kx σίφων] sekð, demertð. «Νάρθηξ σι-
φλός τὰ ἐντὸς». Exst: (bezf mi σίφος, mi
συμφός). (de xnde 2) fñmñdð; (prin xpm:)
nestxiosð, lakomð; (fir:) nepodð, neriosð,
kapð sekð. 3. prin intind:) molichosð;
slasð, nenstinchosð; betearð. «Σιφλός πό-
δα». Apln: sklopð. 4) (partik:) betearð,
pñtimawð de okf, xpdspox; (simn:) = Συ-
φλός (bezf σιφνός). 5) (in ven:) xptð la
fayz; (prin intind:) de pisð; (fir:) de x-
lit, kx nonosð, [de xnde

Σίφλος (ό), batjokopx (prin: pentpx
trxueskñ nonosð), nonosxpire. [mi

Σιφλώω -ω, viit: -ώσω, fakð pe çineva
neriosð, sað betearð, (prin xpm:) de pis,
de nonosxlit; batxmð; intxnekð, opbeskð.

Σιφνός, έως, [σιφνός] poet: sobolð, sað
xoapiche opð, = Σιάλωψ.

Σιφνιάζω, viit: -άζω, = Σκμαλιζώ [Σί-
φνος] (fiind ka Sifnenii epað xxliuñ de
foapte desfpinauñ).

Σίφνις, εως (ή), poet: in lokð de σιπύη.

Σιφνός, ή, όν, = Σιφλός, sekð, demertð,
mi cl: [de xnde

Σίφνος(ό), nsme upon: de o inxlat a m-
pit Egec (prov: pentpx sxtepanele mine
lor de melare, che ape inrp' insa).

Σιφνώω, sað (probas:) Σιφνώω -ω, mi

Σιφώω -ω, viit: -ώσω, demertð; (de x-
nde pas: prin intind:) mñ molxwesekð, slx-
vesekð. [de xnde

Σίφων, όνος (ό), (in ven:) trxat kñv-

nosă ne dintr-untră (sekă); (de xnde) γε-
ατ; trestie; (partik:) trestie, prin kape
sopbind trară vină din xte; τελεμβ.
«Κώνωπες, αίματος σίφωνες». Engr: (fir):
vîrtejkă de mare, (Frang:) rombe (bezî
mi τζών); (fir:) κσmmlită, saă lakomă.
(bezî mi σκνιπός) [de xnde

Σιφωνίζω, biit: -ίσω, sopă prin γεατ;
saă fakă pritokă vină din xte prin
τελεμβ, (Frang:) pomper.

Σιφώνιον (τό), dim: αλ λή σίφων. 2) οηδ
felă de οβτζă, == 'Αγγίλωψ.

Σιώ, ind: αλ λή σιός (bezî ziç:).

Σιωπάω -ώ, biit: -ήσω, mi (maî întres:)
-ήσονται, închezeă de a vorbi, takă (bezî
mi σιγώ); (în men:) mă liniuteskă; (kă
ak: mi dat: el:) miă čeva taînă de čine-
va; (miă: străm:) innsiă tčere, fakă a
tčeva. «Σιωπησάμενος ό κήρυς» τά πληθή
διά τοῦ σκληρυκτοῦ». Πλβ: [din

Σιωπή (ή), tčere; (în men:) liniute.
|| (dat:) Σιωπή, adv: în tčere, ne tčeste.
[de xnde

Σιωπηλός, ή, όν, (mi adv:) -λώς, tčestă; li-
niutită; κσknuă, n skouptoră de vorbă. [mi

Σιωπηρός, ή, όν, (mi adv:) -ρώς, == Σιω-
πηλός.

Σιωπηρός, εως (ή), rap în lokă de σιω-
πή; innsere de tčere; χαρακτερă tč-
kăkă. [σιωπάω],

Σκάζω, [în afin: kă κήδω mi σκαίος]
biit: σκάσω, skioapă; (fir:) sintă linsită.
(de xnde) «Σκάζω» στίχος». == Χωλίαμος.

Σκαίεβατέω -ώ, [σκαίος, έμβαίνω], mi
Σκαίοδατέω -ώ, [σκαίος, δαίνω] biit: -ήσω,
kalkă strîmă (skemlînd, saă dznînd).

Σκαίοθεν, adv: poet: din stînga. [din

Σκαίος, [în afin: kă σκάζω] ή, όν, == 'Α-
ριστερός. «Σκαία (inureniă mi fερ) χείρ». Om:
stînga. 2) năă în stînga; (ad meop: čel
desupe anăă. «Σκαία χύλαί». Om: (de
xnde 3) (dne rîcîtopî din sčoră pčst-
pîlor) nepriinčiosă, insemntoră de pč;
(în men:) pč; nepotpibită; strîmă, sčită;
(despe oam:) nepodă; îndrăpniă; saă
neîndeminatîă, (Frang:) gauche. «Σκαίων
ρίον». Od: Γ. supe anăă; saă anevoiosă
(primexdiosă). «Φιλοτιμία κτήμα σκαίων». Ep:
(mi sčpna:) «Σκαίεττατον πάντων ανθρώ-
πων». Ep: [de xnde

Σκαίοσύνη, mi Σκαίοςτης (ή), neîndemin-
tate; îndrăpniă; prostie, nerioie (Frang:)
gaucherie.

Σκαίουργέω -ώ, biit: -ήσω, mă poptă kă
îndrăpniă, saă neîndeminstate, post.

[σκαίος, έργον]. [de xnde

Σκαίουργημα (τό), gls: în lokă de σκαί-
ώρημα.

Σκαίρω, [în afin: kă σπαίρω] biit: σκαρώ,
stră, sală, mă svirkoleskă (mă bată kă
peutele).

Σκαίωδης, εως (ό, ή), nerioă, postă,
mi ča: la vedere, saă în apătare. [σκαίος,
bezî ziç:].

Σκαίωμα (τό), strîmsătră, întopsătră
întp'o napte. (algiî îndren: σκάλωμα).
[σκαίος].

Σκαίωρέω -ώ, biit: -ήσω, [σκαίος, ώρα]
== Σκαίουργέω, mi Σκευωρέω [de xnde

Σκαίωρημα (τό), mi

Σκαίωρία (ή), fantă vîkleană, kînzîre,
snealîre snpe pčă, întpîră, == Σκευωρία.

Σκαίως, adv: [σκαίος] kă kîpă îndrăp-
niă, neîndeminatîă, nepriinčiosă, mi ča:

Σκαλαβώτης, ου (ό), == 'Ασκαλαβώτης.

Σκαλάβυρμα, mi dim: Σκαλαθυρμάτιον,
(τό), kom: жокъpioasă amtrăngîme în vor-
bîre, întrebare sofistîă, жокъpie de vor-
bă, (Frang:) jeu d'esprit. (bezî mi σκα-
ρίφημα). [din

Σκαλαθύρω, [σκάλλω, άθύρω] biit: -υρώ,
(dne ziç:) жокîndă mă pîkîlă, skoveskă
(în pčmîntă); (mi fir:) vorbeskă în am-
pntă de netrečere; (kom:) == Βινέω.

Σκαλεία (ή), plîvîre, prăvîre de γα-
ρίν. [mi

Σκάλευθρον (τό), instr: kă kape se srî-
dră fokă în kontoră, kocoră. [mi

Σκάλευμα (τό), lokă prăvită, plîvită.
2) == Σκάλευσis. [σκαλέω].

Σκαλεύς, εως (ό, plîvîtoră, prăvitōră
de γαρίν. [σκάλλω].

Σκάλευσis, εως (ή), == Σκαλεία [mi

Σκάλευτης, ου (ό), == Σκαλεύς. [din

Σκαλέω, biit: -εύσω, [σκαλεύς] skoveskă
kă prama, plîveskă, saă prăweskă γαρί-
ν, (Frang:) sarcler.

Σκαληνία (ή), strîmsime, nepotpibitate.
[σκαληνός].

Σκαληνοειδής, εως (ό, ή), čel kă firătră
strîmă (σωνίτă). «'Οχετοί — ». Inkp:
kanale de xđă p' alătreă. [σκαληνός, είδος]

Σκαληνός, [σκαζώ] ή, όν, strîmă, pč-
zîă, nedpentă (σωνίτă) (bezî mi σχο-
λίος). «'Ατραπός — ». Engr: «Φλέψ — ». Inkp:
întoapsă, pčzîă; (mi fir:). «'Αρι-
θμός — ». nesouă. (iar obîč:) «Τρίγωνον
σκαληνόν». Mtm: skadenă, čel kă latspede
nepotpibite, saă nedeonotpîv. [de xnde
Σκαληνώ -ώ, biit: -ώσω, fakă čeva strîm-

■δ, πφεζιшδ, saš nedeonotrivъ.

Σκαλίας, ου (δ), κῆρυγμα angrapēi.

Σκαλιδεύω, viit: -εύω, mi

Σκαλίζω, viit: -ίζω, sapδ, κῆρυγδ παρι-
na de v̄prienī k̄s prauia. [din

Σκαλῖς, ἰδος (ή), [σκάλλω] instp: πλγ:
sapδ, prauδ, k̄s kape se κῆρυγδ ap̄t̄s-
pa de v̄prienī. 2) греш: in lokδ de ска-
φῖς, знδ felδ de пахарδ, teasδ.

Σκαλῖσις, εως (ή), mi

Σκαλισμός (δ), = Σκαλευσις. [mi

Σκαλιστήρ (δ), = Σκαλεύς. [σκαλίζω]. [de
xnde

Σκαλιστήριον (τὸ), Sxл: = Σκαλῖς.

Σκαλλῖον (τὸ), греш: in lokδ de скафί-
он. (vezī skalῖς 2). [din

Σκαλλω, [in afin: k̄s σκέλλω] viit: ска-
лῶ, (prinч: skarpinδ, p̄zsiδ; (obич: p̄i-
kliδ (ka r̄tina); sapδ ne deuskra; sr̄in-
d̄p̄rδ, amestekδ (pron: mi fir:). [de xnde

Σκαλμη (ή), знδ felδ de ксmitδ, saδ sa-
sie. [mi

Σκαλμός (δ), ксидл pinsδ de nodeala
корзвii, de kape se gine κρεαοа v̄isiei.
2) (prin intind:) шipδ de v̄islaшi. «Θρα-
νίτης —». Плв:

Σκαλοψ, опос (δ), советδ, шоариче op-
бδ. (vezī asp̄alaδ). [mi

Σκαλῖσις, εως (ή), = Σκαλευσις. [σκάλλω].

Σκαλωμα (τὸ), vezī скаίωμα, str̄im̄s-
t̄p̄rδ. (poate греш: in lokδ de σκολίωμα).
2) treantδ de skarpδ.

Σκαμός, ή, он, [κάμπω] inкovoiatδ,
str̄im̄sδ; (partik:)= Ραιδός. «Σκέλη скам-
бότερα μάλλον ή βλαισά». Псop:

Σκάμμα (τὸ), [σκάπτω] s̄p̄nt̄p̄rδ, p̄roa-
пδ, шanуδ; (partik:)= локδ s̄p̄natδ, saδ in-
кonжepatδ k̄s шanуδ, xnde se екsepsaδ
at̄legii, л̄snt̄topie, кapier̄ de депin-
depe; (de xnde fir:) л̄snt̄; м̄sнк̄, p̄ri-
meждie. «Ἐπὶ τοῦ σκάμματος εἶναι». Пров:
in к̄smea primeждii (vezī mi ска́τω).

Σκαμμωνία, saδ Σκαμωνία (ή), знδ felδ
de plant̄ med̄icinaлδ (de κῆρυenie),
skamoniδ.

Σκαμμώνιον, saδ Σκαμώνιον (τὸ), = Σκαμ-
μωνία. [de xnde

Σκαμωνίτης, ου (δ), (prinч: о̄инос, vinδ)
f̄k̄k̄tδ k̄s skamoniδ.

Σκανὸ, ας (δ). Dor: in lokδ de σκηνή.

Σκανδάλα, saδ Σκανδάλη (ή), mi

Σκανδάληθρον (τὸ), inкiрiгat̄л лemiiδ
ал κ̄p̄sei, xnde se п̄sne momeala; (in
uen:) = Παγῖς (pron: mi fir:). «Σκανδάλη-
θρα ἰσtάναι». Apstf: [mi

Σκανδαλίζω, viit: -ίζω, Skp: isnitesкδ,
daδ p̄riчinδ de skandalδ. [din

Σκάνδαλον (τὸ), = Σκανδάλη, mi Σκανδά-
ληθρον, κ̄p̄sδ; (fir:) isnitδ, p̄riчinδ de п̄-
katδ, skandalδ; onpipe, п̄edikδ.

Σκανδαλοπλόκος (δ, ή), (mi adv:) -πλό-
κος, inpletitorδ (к̄neltitorδ) de skandale,
saδ isnite. [скάνδαλον, πλέκω].

Σκάνδαλος (δ), гas: in lokδ de сканд-
лон. [de xnde

Σκανδαλώ -ω, viit: -ώω, = (saδ греш:
in lokδ de) Σκανδαλίζω.

Σκανδικοπώλης, ου (δ), v̄inz̄topδ de ver-
deгsл скандиξ; (in uen:) запзавамiδ. [скан-
диξ, πώλης].

Σκάνδιξ, mi Σκάνдуξ, ικος, mi υκος (δ,
mi ή), знδ felδ de verdeгδ ka п̄t̄p̄k̄n-
желл, (Franг:) cerfeuil.

Σκανθαρίζω, viit: -ίζω, = Σκινθαρίζω.

Σκᾶνος, εος (τὸ), Dor: in lokδ de σκῆνος.

Σκαпанεύς, εως (δ), = Σκαφεύς. [din

Σκάπανη (ή), sapδ. 2) s̄p̄nape, saδ s̄-
п̄t̄p̄rδ. [σκάπτω]. [de xnde

Σκαпанήτης, ου (δ), ind: in lokδ de
скапанεύς.

Σκαπάνιον (τὸ), dim: ал л̄xi скап̄νη.

Σκαπάνιον (τὸ), Dor: in lokδ de σκηп̄νιον.

Σκάπερδα (ή), знδ felδ de жок̄p̄ie de
ла Dionisienole серв̄topi (л̄ḡind̄s se doī
de к̄п̄t̄liiele зн̄ei f̄nii netpek̄ste prin
гaspa din v̄r̄p̄sл зн̄ei p̄rinzi amezate in-
tr' adins nent̄p̄s асeasta in s̄s, se s̄l̄iaδ
k̄s snatele int̄opsδ inтpe d̄inm̄i, kape se
tr̄ap̄s in s̄s ne чeлaл̄δ) «Σκάπερδα» эл-
κειν». Пров: a se л̄snta aneвоiоas̄ л̄snt̄.
[de xnde

Σκαπερδεύω, viit: -εύω, ок̄p̄p̄skδ, bat-
жokopesкδ.

Σκάпетος (ή), [σκάπτω] p̄roaпδ, = K̄-
петος (maī int̄p̄v:).

Σκάπος (δ), Dor: in lokδ de σκῆπος,
вар̄iδ; p̄am̄p̄rδ, sm̄ichea

Σκάπτειρα (ή), poet: fem: ал л̄xi...

Σκαпт̄ηρ (δ), poet: in lokδ de скаφεύς.

Σκάπτон (τὸ), Dor: in lokδ de σκῆπτρον.

Σκαптὸς, ή, он, s̄p̄natδ, saδ de s̄p̄at̄.
[σκάπτω].

Σκαптоφόρος, δ, ή), Dor: in lokδ de
σκηп̄тpофopос.

Σκᾶπτρον (τὸ), Dor: in lokδ de σκῆπτρον

Σκάπτω, [κάπτω] viit: -ска́ψω. (pas: nex:
?: эска́φην, mi чл:) [de av̄i] sapδ. «Διὸ
βοῶν σκάπτειν». Псop: a ara. (mi miж: po-
et:). «Ἐτις οὐ δεδάρηκε τέχνην, σκάπτοιτο δι-
κέλλη». Фоцид: (pas:) «Ἐскаμ̄μένα». шan-

μυλ, че слѣжа де хотарѣ лѣпѣторѣ; (de xnde fir:). • Πηδᾶν ὑπὲρ τὸ ἐσκαμμένον». Пров: а еши чинева дін кѣвінѣ, а тре-че пѣсте мѣсѣрѣ.

Σκάρατος (δ), = Κάρατος, rindakš, (de xnde Franq: scarabée, éscarbot.

Σκαρδαμυγμός (δ), κλίπιε дін окі. [скаρ-δαμύτω]. •

Σκαρδαμυγτέω -ω, viit: -ήσω, = Σκαρδα-μύσω. [din

Σκαρδαμυγτής, οὗ (δ), κλίπιτορѣ дін окі. [ші Σκαρδαμυγті, адв: κλίпінд дін окі. (in-prot: de аскаρδαμυгті). [ші

Σκαρδαμυγτικός, ή, εν. обичнѣтѣ а κλίпї дін окі. [din

Σκαρδαμύσω (ττω). viit: -ύξω, [σκαίρω] κλίпескѣ des дін окі.

Σκαρθμός (δ), σπλѣтѣрѣ, алергапе пе спрїте (ка а калѣлї); (poet:) пїчорѣ. «Ἰπ-που —». Ap: [σκαίρω].

Σχορίζω, viit: -ίσω, = Σκαίρω, спрѣ; мѣ свїрколескѣ, мѣ батѣ (ка пештеле; преа мѣлт дорескѣ чева. (mał intp: аскарі-ζω). [din

Σχαρίς, ιδος (ή), rap in локѣ de аскаріс.

Σχαρισμός (δ), спрїтѣрѣ, свїрколитѣрѣ. [сχορίζω].

Σχαρίτης, ου (δ), хнѣ felѣ de преціоасѣ пїатрѣ [in faga пештелеї σκάρος].

Σχαριφάομαι -ώμαι, viit: -ήσομαι, [σχαρί-φος] pıkiłš (ка гѣіпа) кѣ хнїізе; sko-пескѣ пе dasкпа, srıpiš, (de xnde poate Franq: scarifier); isvodeskš (desemne-ză) de ла іndemіnѣ; (de xnde in ъen:) fakš чева ка in tpeaktš, пѣ кѣ dınadınskl.

Σχαρίφευμα (τδ), = Σχαρίφημα. [din

Σχαρίεύω, viit: -εύσω, = Σχαριφάομαι.

Σχαρίφημα (τδ), isvodš, че desemneazъ чинева de іndatъ; (fir:) вѣрфїтоаре мѣ-рѣхдїме in ворѣре; zadapnikъ ostenealъ. (vezı wi скалабурма).

Σχαριφισμός (δ), skovipe in fagъ, pıkiıpe, saš srıpiıepe; isvodipe de o desemnı-тѣрѣ; (de xnde fir:) пѣсковїпе de zadap-nıche амѣрѣхдїмї in ворѣре. «Ἀήρων —». Apst: 2) (mał des) = Σχαρίφημα.

Σχαρίφος (δ), mi (mał noš) Σχαρίφον (τδ), [σκαίρω] (dšne зіч:) pıkiıтѣрѣ de гѣіпѣ; (de xnde oviч: fir:) = Σχαρίφημα, isvodš (fıksıš de іndatъ, smspıтѣрѣ de desemnš. «Ὁ σχαρίφος τοῦ παντός καὶ τῆς ἀστρώας κινήσεως». Kosm: Indıknı.

Σκάρος (δ), хнѣ felѣ de пеште de ма-ре рѣмерѣторѣ, шї tape вѣтѣторѣ дін коа-дѣ, kınd se pınde, іnkıт рѣпїнд окіс-

ptıe mpeжеї de mał mıte opı skanъ. [mi

Σκάρος, εος (τδ), = Σκαρθμός, сплѣтѣрѣ, спрїтѣрѣ. [ші

Σκάρτης, ου (δ), xшорѣ сплѣтѣторѣ, спрї-торѣ in sxs; lesne mıshkatš. [σκαίρω].

Σκασμός (δ), skıonпѣtape. [ска́ζω].

Σκατάω -ω, vezı (intpев: komп:) δια-κατάω.

Σκατός, ъen: ал лѣї скѣр.

Σκάτος, εος -ους (τδ), rap in локѣ de скѣр.

Σκατοφαγέω -ω, viit: -ήσω, sıntš...

Σκατοφάγος (δ, ή). mınkпѣtorѣ de (xpъ-nıтš кѣ) skıpнѣ, saš mociрлѣ de nopoıš, saš nekъpъııe, op къpъııтѣрѣ (droждїї) de op че. «Σάλπη —». At: (pıın іntınd:) skıpвosš, kımплїтѣ. [ска́τος, фάγω].

Σκαῦρος (δ), [Lat:] къpъїа аршїчеле глє-знелор sınt ewıte afapъ. «Ποῦς —». Med: de kaı (Inıatp.).

Σκαφεία (ή), сппѣтѣрѣ, saš сппаре. [ші

Σκαφεῖον (τδ, запѣ, сппїтѣ, tıpнѣkopš.

«Βαρό τό σκαφεῖον». Пров: 2) (xne-opı) in локѣ de скѣфїон (2). [ші

Σκαφευτός (δ), = Σκαφητός [скафеύω].

Σκαφεύς, έως (δ) сппѣтѣторѣ. [скафή].

Σκάφευσις, εως (ή, сппаре. [ші

Σκαφευτής, οὗ (δ), = Σκαφεύς. [din

Σκαφεύω, viit: -εύσω = Σκάπτω 2) іnkızš тpнпѣ кѣїва іntpe doъ тѣлї in kıпѣ de а гѣmınea ewıte afapъ капѣл, mıınele шї пїчоареле, шї іл ласѣ аша експѣсѣ ла соаре, пїпѣ ва мѣрї (хнѣ felѣ de мѣи-кѣ, кѣ каре kıпѣїаš Pepsıı пе вїновацїї).

[скафѣус, saš скафѣ].

Σκαφή (ή), = Σκαφεία, сппѣтѣрѣ, saš сп-паре. [ші

Σκάφη (ή), (in ъen;) лемнѣ skovıтѣ, ал-іе, tıpoакѣ, kopııe; лєагѣнѣ (de pıxнѣкѣ); лѣнтpe, шї чл: (vezı шї скѣфос). [ска́πτω].

[de xnde

Σκαφήτης, ου (δ), = Σκαφίτης.

Σκαφητός (δ), лѣкpapea шї tımпѣл сп-пpıı. [скафή].

Σκαφηφόρεω -ω, viit: -ήσω, sıntš...

Σκαφηφόρος (δ, ή), пѣртѣторѣ (ıııторѣ, къpътѣторѣ) de kopııe saš vasš (аша се хsmııаš ла Atena metıııı; fiınd кѣ ла па-pada sepъtоapeı Panateneclor epıš da-тopı а dъче еї in локѣл ровїлор копѣїле, saš vasele жертѣї in канѣ, пpєкѣм шї temeııe лор xчoареле de апѣ, de xnde ўдpıафѣрої, шї fıтчеле лор xımвpелеle temeııлор Atenenche, de xnde σκαδηφόροι). [ска́φη, φέρω].

Σκαφιά (ά), Dor: Sicel: in lokč de σκάφος, op че σκoβitxpx, sač kβwβnpxpx, gpoa-
nβ, mi čl:

Σκαφίδιον (τό), dim: al lxi σκάφιον. κο-
πβioapx; λxntpičx; mikx skobitoape, mi čl:

Σκαφίον (τό), = Σκαφεῖον, sapx (Esxl:
Tkr:). [mi

Σκάφιον (τό), dim: al lxi σκαφίς, κοπβi-
čx; λxntpičx, mi čl:; (partik:) oalx de
xđx pentpx femeī. (Apstf: Tesmfr: 633).

2) kβwβnatx orgindx, prin kape Bestale-
le anpindeaš sfintxl fokx de la soape
(Πλ: λy: 9). 3) xñx felx de txnsx-(pβx-
txpx a kapxlxi, dxne kape pβmīnea nβ-
maī kpewtetxl nepaxš. «Σκάφιον ἀποκε-
καρμένος». Apstf: (de xnde 4) kom: (prin
intind:) in lokč de xpanίon, xīrka kapx-
lxi. «Μη καταγῆς τό σκάφιον». Apstf: [mi

Σκαφίς, ιδος (ή), dim: al lxi σκάφη, κο-
πβioapx; ipβxiashx; kβxmelx; λxntpičx, mi
čl: partik: 2) xñx felx de xasornikx
solapx kβwβnatx in forma lereanxlxi.
3) lonatx de vintxpat, vintxpxtoape. 4)
in lokč de σκαφίον. [de xnde

Σκαφιστήριον (τό), = Σκαφίς.

Σκαφίτης, ου (ς), kīrničitopx de λxntpe,
λxntparx. [σκάφος].

Σκαφοειδής, εος (ό, ή), čel in felxl
xñxi basx de naxtipe, xñxi kopβxi. [σκά-
φος, είδος].

Σκαφολουτρέω -ō, viit: -ήσω, mβ lax in
albie. [σκάφος, λουτρόν].

Σκάφος, εος -ους (τό), [σκάπτω] (in
uen:) op че лкpx skobitx (adlnkatx), kβ-
wβnpxtxpx; gpoanβ 2) op че basx kβwβ-
nosx, albie, kopafe, mi čl: (bezī mi skú-
φος); adlnkxtkpa kopβxi; (poet:) kopavie.
3) op че kβwβnpxtate inβxntpx txpxxlxi;
(partik:) adlnkxtkpa xpekī. 4) in lokč de
σκαφητος. «Σκάφος οινέων». Es:

Σκαφώρη, bezī kafōrx.

Σκεδάζω, viit: -άσω, (intp: prinč: nβ-
maī in čele kom: mi la čei noi) in lokč de..

Σκεδάννυμι, viit: σκεδάσω, sač At: σκε-
δάω -ō, (nas: tpe: d' kx: έσκέδασμαι, mi
čl:) pisineskx, desfakx; fβgβpeckx; inpra-
xitx; (desnpe kβpβtoape) vβpsx. «Αἶμα—»
Iλ: Η. [de xnde

Σκεδάσις, εως (ή), mi

Σκεδασμός (ό), pisinipe, inpβxxtiape. [mi
Σκεδαστικός, ή, όν, notpibitx (indemīna-
tikx) la pisinipe, sač desfapepe. [mi

Σκεδαστός, ή, όν, pisinitx; sač de inpra-
xtiat (de fβgβpit, mi čl:). [mi

Σκεδάω -ō, άς, ά, At: in lokč de σκε-

δάσω, viit: al lxi σκεδάννυμι.

Σκεθρός, ά, όν, [στέω] bine notpibitx.
kx skxmpxtate anlikatx, eksaktx; desβwβp-
xitx; stβpxiōpβ. [de xnde

Σκεθρός, adv: kx skxmpxtate, eksakt;
kx desβwβpshire.

Σχειραφία, Σχειραφεύω, = Σχειραφεία, -φεύω.

Σχειρός, = Σκιρρός.

Σχειρός (ό), = Σχιρός, sač Σκίρρος.

Σχειρώ -ō, viit: -ώσω, = Σκιρρώω.

Σχείρων, (maī kopex: σκίρων) ωνος (ό),
xñx vintx (anxsonopdikx) pedomnitopx
in Atena (de xnde Σχειρωνίδες πέτραι, stīn-
čele dintpe Kopintx mi Merapa, de xnde
sβfla).

Σκελία (ή), = Περισκελίσ, nβdpaī, xal-
varī, pantalonx, mi čl: [σκέλος].

Σκελετάζω, viit: -άσω, = Σκελετεύω.

Σκελετεία (ή), xskxčixne de txpñx, ne-
xpβnipe (atpolie). [mi

Σκελετεύμα (τό), txpñx xskatx de totx
(fβkxtx skelēt), ba 'očitx. [din

Σκελετεύω, viit: -εύσω, xskkx čeva in
felx de skelēt; vβlxβmezx (ka mβmiile
in Eūintx); batoceskx. [mi

Σκελετία (ή), = Σκελετεία. [din

Σκελετός, ή, όν, [σκέλλω] kx totxl x-
skatx, (ovuit:) pīele mi osx. || (sβxst: vβpβ:
mi next:) txpñx de moptx, kape se čine
nβmaī in pīele kx oase (fβpβ a se pisi-
pi), skelēt, mβmie. [de xnde

Σκελετώδης, εος (ό, ή), skelētosx, ka
xñx skelēt.

Σκελεφρός, ά, όν, xskatx, sač xskxčixβx,
slavx ka xñx skelēt. (de xnde in sink:
σκληφρός. [σκέλλω].

Σκελιαγής, εος (ό, ή), [στέλος, άγνυμι]
čel kx pičoarele spīnte, fβpimate. «Τό
σκελιαγές». Γλs: spīnpepe de pičopx.

Σκελίζω, viit: -ίσω, xββlx fβkind mapī
pamī (txpβind kpačī). 2) Skp: in lokč
de ύποσκελίζω. [din

Σκελίσ, ιδος (ή), vkatx de kapne txiatx
in λxnrx de la koaste sač din xoldxpi,
vβtxlx bitei; vβtx de porkx (kape se faye
mβnpx). 2) = Σκελλίς. [σκέλος].

Σκελισμα (τό), xivβeičx, alerpxtxpx kx
lapxi pamī [σκελίζω].

Σκελιφρός, ά, όν, = Σκελεφρός.

Σκελλίζω, viit: -ίσω, stīntx stpīmvx de
pičoare. [σκελλός].

Σκελλίς, ιδος (ή), Sxl: in lokč de ά-
γλίς, kβmelx de xstxpoič.

Σκελλός, ή, όν, = Ραιβός, stpīmvx de
pičoare. (bezī mi xvlός). [din

Σκέλλω, [κέλλω] viit: σκελῶ, (nex: ἔσκη-
λα, mij: de sine pas; tre: de κκ: in lokḥ
de prezi: ἔσκηλα, mi nex: ἔσκηλν, de sn-
de post: σκληρὴν, mi inf: σκληρῶν) εσσκḥ
(κα snḥ skelētḥ), inbīptomezḥ. || (wai in-
treb: mij:) mṯ εσσκḥ, mṯ snīptmezḥ, slṯ-
veskḥ; mṯ toneskḥ; mṯ balocheskḥ; (prin
intind:) mṯ skovīpdezḥ; mṯ inkovoīḥ.

Σκελόδεσμος (ὁ), λεγῆτρῶν de πιόρḥ.
[σκέλος, δεσμός].

Σκελοσκοπία (ή), frīncere, frīmare de
πιόρḥ. [σκέλος, κοπή].

Σκέλος, ες (τό), [σκέλλω] (prinç:
mi etimam; oskl, fkerxl πιόρκακι, kra-
κκλ; (in çen:) πιόρḥ. «Κατὰ σκέλη βαδί-
ζειν». Apst: desnre patrpedele, kare sm-
blṯ κκ snḥ πιόρḥ dnpe alṯl, frṯ a le
inkrçvīsha (κα kamīla, mi lezl). «Ἐπὶ
σκέλος ἀνάγειν». Fr: a se trage înapoī
dandapatele, (ad: κκ faga înainte, frṯ
a se întoarce. (fir:) «Παρά σκέλος ἀπαν-
τῶ». Prov: vine λκρκλ dandapatele (pre-
kzm nṯ rīndemte çineva). || (fir:) «Σκέ-
λη». λκncere zidsrī de inpreçmkipe a le
Atenei.

Σκελοτύρση (ή), [σκέλος, τύρση] snḥ felḥ
de paralisie a πιόραρεlor.

Σκέμμα (τό), obtektḥ de kinzipe, saḥ
rīndipr; planḥ. [mi

Σκεμμός (ὁ), rap in lokḥ de σκέψις.
[σκέπτομαι].

Σκενδύλη (ή), =Σχενδύλη.

Σκενδύλιον (τό), =Σχενδύλιον.

Σκέπα, poet: nom: mi ak: im: al λḥ
σκέπας.

Σκεπάζω, viit: -άσω, akoπερḥ, inveleskḥ;
prepṯzeskḥ. [σκέπας].

Σκέπανον (τό), poet: in lokḥ de σκέπα-
σμα. [mi

Σκεπανός, ή, ὄν, poet: akoπεritopḥ; saḥ
akoπεritḥ, smprīḥ. [mi

Σκέπανος (ὁ), snḥ felḥ de neute, (alt:)
σκέπαινα. [σκέπη].

Σκεπαρνηδόν, adv: in kinḥ de λεγῆτρῶν
χίρμπικṯ, nṯmitṯ σκέπαρνον. [mi

Σκεπαρνίζω, viit: -ίσω, çīpleskḥ κκ (daḥ
la) pindea. [σκέπαρνον]. [de snde

Σκεπαρτισμός (ὁ), dape la pindea, saḥ
netezipe κκ pindeaoa. 2) (χίρμπι:) snḥ
felḥ de snāpcepe de χίρκα kapκλḥ in doṯ.

Σκέπαρνον (τό), [σκάπτω] pindea; saḥ
κκçitoaea dorapīop. 2) snḥ felḥ de fa-
mṯ, saḥ λεγῆτρῶν χίρμπικṯ (din asemṯ-
nṯtatea formeī κκ instp:).

Σκέπαρνος (ὁ), =Σκέπαρνος.

Σκέπας, αος (τό), (nom: mi ak: im: σκέ-
πα) poet: in lokḥ de σκέπη, akoπεritḥ.

Σκέπασις, εως (ή), akoπεripce [mi

Σκέπασμα (τό), akoπερṯmīntḥ, invelīshḥ.

Σκεπαστήριος, α, ον, = Σκεπαστικός. ||

(next:) Σκεπαστήριον (τό), =Σκέπαστρον.

Σκεπαστής, οὔ (ὁ), akoπεritopḥ; (fir:)
apṯritopḥ; okrotitopḥ. [mi

Σκεπαστικός, ή, ὄν, potpivīḥ, indemīna-
tikḥ a akoπεrī. [mi

Σκεπαστός, ή, ὄν, akoπεritḥ, saḥ de a-
koπεrit. [mi

Σκέπαστρον (τό), akoπερṯmīntḥ (in sink:
de la σκεπαστήριον). [σκεπάζω].

Σκεπάω -ῶ, poet: in lokḥ de σκεπάζω.

Σκέπη (ή), [σκέπω] akoπερṯmīntḥ; in-
velitoape; (prin intind: mi fir:) prepaṯ;
apṯrape, okrotipe; (sne-opī) pretekstḥ,
prīçinkipce. «Ἐν σκέπη τοῦ φόβου (τοῦ κιν-
δύνου)». Ep: in apṯrape de...

Σκεπηνός, ή, ὄν, =Σκεπανός.

Σκέπηνος (ὁ), =Σκέπανος.

Σκεπινός, ή, ὄν, =Σκεπηνός.

Σκέπινος (ὁ), =Σκέπηνος.

Σκεπῶσι, poet: (κκ inpreçncere de o)
in lokḥ de σκεπῶσι, a 3: Im: περṯ: a λḥ
σκεπάω.

Σκεπτέος α, ον, posit: al λḥ σκέπτομαι.

Σκεπτήριος, α, οί, mi

Σκεπτικός, ή, ὄν, potpivīḥ, indemīnati-
kḥ la rīndipe; saḥ obīçnṯitḥ a se rīndi;
(de snde) «Σκεπτικοί, Πιρονίçī mi Aka-
demaīçī filosofī; (fiind κκ desnre ni-
mikḥ nṯ 'mi daḥ xotṯpītṯ pṯrepe, çī
toate le rīndīaḥ ka nṯinçoase nṯmaī). [din

Σκέπτομαι, [σκήπτω, saḥ σκέπω] viit: σκέ-
ψομαι, (pas: tre: de κκ: ἔσκεμαι, mi nex:
2: ἐσκέπην) (prinç:) mṯ xītḥ κκ λṯape a
mīnte (nṯindṯ-'mī mīna d'asnpa okīop
ka akoπεritḥ), imī aṯintezḥ vedepca la
çeva, barḥ de seamṯ κκ κṯpīositatē; (fir:)
mṯ kinzīeskḥ desnre çeva, mṯ rīndeskḥ,
çepçetezḥ κκ mīntea mea. «Σκέπτ' οἷστων
τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων». Il: Π. «Σκέ-
πτεο, αἶ κεν ἴδῃαι». Il: P. «Σκεψάμενος δ'
ἐνόησα». Od: M. «Πάντῃ διέδραμεν ὀφθαλ-
μοῖσι σκεπτόμενος». Tkr: «Οὐ σκέψη, παῖ,
καὶ εἰσάξεις». Plt: nṯ kaçmī, snde este, mi
sṯ 'l adçvī inṯsnṯpṯ? (mi fir:). «Σκέφα-
ός, εἰ ἄρα». Ksu: (mi pas:). «Τὰ οἰκή-
ματα ὠκοδόμηται πρὸς αὐτὸ τοῦτο ἐσκεμμένα,
ἔπως, mi çl: Ksn: (mi absoa:). «Ἐσκεμ-
μένος ἀνὴρ». Lks: rīnditopḥ, inçelentḥ. (mi
pas:). «Ἐσκεμμένα λέγειν». Ksn: mi Dm:

a vorbi perîndite, sepioase лκκρpí. [de vnde

Σκεπτοσύνη (ή), poet: în लोक de σκέψις.

Σκέπω, (πρел: έσκεπον, шi mai мsлiт нs [în afîn: кs кеύθω] rap în लोक de скепáζω.

Σκερβoλέω, шi Σκερβoλλω, viit: -ήσω, în жpрđ, октpьскđ, вopвeскđ de pъđ, =Кep-тoмéω. [din

Σкёрбoлoс (ó, ή), poet: [кéар, бáλλω] =Кёртoмoс, октpítopđ, înжpтpítopđ «Σкёрбoлa мyтћсaнтo». Кал:

Σκευαγωγέω -ō, viit: -ήσω, [σκευαγωγός] imi стрiнгđ, шi 'mí стрiмкiтđ сккeлe, к-пeлeтe, sađ (în чeн:) лκκpрiлe. «Έκ τōν άγρōν έскеυαγōγoυ εiс τћν πόλiн». Ap: [de vnde

Σκευαγōγrμα (тō), тpъскpъ, кapđ de к-рat сккe, лκκpрi.

Σκευαγωγiа (ή), transportape de сккe (калaвaлiкpрi). [din

Σκευαγωγός (ó, ή), [σκευός, άγω] trans-портъtopđ (къpъtopđ) de сккe (калaвaлiкpрi); sađ folositorđ лa асeаstа.

Σκευάζω, viit: -άσω, [σκευή] ίνepакđ; ίн-армeзđ: (desnpe mи́нкpрi, шi чл:) гътe-скđ, алкътiсkсđ; (în чeн:) факđ, гътeскđ. «Таύτην τћν γυνáικa σκευάσανтeс пaнoπлi-η». Ep: «Ανδpαс γυναικōν έсθћтi σκευάсaс». Ep: (шi кs пpеn:). «Eiс Βάχχaс («Eiс Σa-тýpouс, «Eiс όπлiтaс, шi чл:) σκευάсaс». Пл: шi Тсч: (шi кs adv:) «Oўтw σκευ-άσανтeс έaυтoύс». Пл: «Πρόδaтa πολλá кa-тaкóφaнтaс, кáи σκευάσανтaс пpoтeivαι δaiv-тa». Ep: «Σκευάсaс, óс eivóтeи τá θηρία σκευάзeи». Ep: (шi absol:). «Σκευάзoнтa кaт' oйкoн áтep ψóфoυ». Om: Imn: depeti-кiнд лκкpрiлe din кaсъ (ка съ лe fъpe), =Σκευωpоύμενoν. (шi mиж: fir:) «Πρόδo-тћν έскеυáзoнтo». Ep: imi пpегътiаđ, imi пeлtиađ. (шi de sine pas: . «Тόξoиcи έ-скеυaсméнoи ήсaн». Ep: «Oўтw έскеυáδa-тo». Ep:

Σκευάριoν (тō), dim: ал лđи скеυός.

Σκευaсiа (ή), konstpape, гътиpe; кiпđ de гътiт (пpи́ч:) въкate; (знe-опi) în लोक de σκευή, (Тсрч:) takimđ. «Тōν όνωн oί мēн χρυсāс, oί δē άργυpāс σκευaсiас eйчoн». At: [шi

Σκευaсиc, eиc (ή), ίнepъкape, ίнapмa-ре; гътиpe (de въкate, шi чл:); (în чeн:) fachepe, konstpape de чeвa [шi

Σκευaсмa(тō), лκкpъ фъкiтđ, гътiтđ; (пpи́ч:) kompozicie medicіnалъ, мацiнđ, шi чл: 2) =Σκευaсiа. [шi

Σκευaстōс, ή, όн, konstpaitđ, sađ de kon-стpait; лκкpaitđ; фapиkaitđ. [σκευáζω].

Σκευή (ή), (Тсрч:) takimđ de сккe, пeлeтe, apмe, ίнepъкъmиntе, шi чл: «Πλοi-ou — ». Skp: 2) (rap) în लोक de скеυός.

Σκευηφοréω -ō, viit: -ήσω, =Σκευoфopéω. [din

Σκευηφόpос (ó, ή), =Σκευoфopос.

Σκευoтћкћ (ή), magazie de пeлeтe, скк-лe, vase, apмe, шi чл: [σκευός. тћкћ].

Σκευoпoiéω -ō, шi (mai des mиж:) -έo-мaи -oўмaи, viit: -ήσω, -oмaи, факđ пeлeтe, vase, сккe, шi лл: 2) =Σκευáζω, ίнepa-кđ (пpи́ч: кaи тeатpиcмeтe); (de vnde în чeн:) плъсмъiсkсđ, факđ чeвa мiнчiнoсđ, фaлсđ. «Διαтћкaс — ». Is: (bezі шi σκευo-рéoмaи). [σκευoпoiéс]. [de vnde

Σκευoпoiήмa (тō), konstpакцiе, фapиkа-гiе de vase, пeлeтe, шi чл: тeатpалъ кo-стъmđ (ίнepъкъmиntе) de aктopđ; (fir:) плъсмъiтpъ, фaлсiфikaгiе, лκкpъ de ίншe-лъчiснe.

Σκευoпoiiа (ή), мeштeшгъл фapиkътo-рълđ de vase, сккe, пeлeтe, шi чл: 2) konstpape de гътeлi, ίнepъкъmиntе (пpи́ч: тeатpалe); (în чeн:) fachepe de тeатpалe декopагiи. [din

Σκευoпoiс (ó), фъкъtopđ de пeлeтe, вa-сe, шi чл: (пpи́ч:) кoнспъкtopđ de мъш-чi, шi ίнepъкъmиntе (кoстъmđ) de тeатpк. [σκευός, пoiс].

Σκευoпōλћс, ou (ó), vиnzъtopđ de пeлe-тe, vase, sađ сккe (мoвiлe). [σκευός, пōλћс]

Σκευός, eсс -oυс (тō), op чe фeлđ de вa-сđ, sađ пeлeтъ, сккe, iнспъmиntđ, (пpоп: шi fir:); (пapтiк:) maskъ, шi op чe сe чepе пeнтpъ кoстъmđ de aктopi, шi декopагiе de тeатpк. (ла im:) «Σκευή», пeлeтe, сккe-лe тpεκiнчoасe пeнтpъ op чe. «Oўкoυ — ». сккeлe кaei. шi «Nеўс — ». Kш: «Iтпoυ — ». (Тсрч:) takimъл кaлaлđ, (bezі шi ўплoн).

Σκευoυpгiа (ή), =Σκευoпoiiа. [din

Σκευoυpгōс (ó), =Σκευoпoiс. [σκευός, ўpгoн].

Σκευoфopéiон (тō), op чe слъжeштe лa transportape de сккe шi пeлeтe (калa-вaлiкpрi); (iар пpи́ч:) =Ανάφopoн. [шi

Σκευoфopéω -ō, viit: -ήσω, кapđ, trans-портđ мoвiлe, sađ фeлъpиtе сккe. || 'mиж:) imi кapđ кaлaвaлiккa. «Χιλiсiс кaмћлoис — ». Пл: [шi

Σκευoфopiа (ή), transportape de мoвi-лe (калaвaлiкpрi). [шi

Σκευoфopиkōс, ή, όн, atиnъtopđ de, sađ

folositoră la transportare de șenale să
λκκρπρί μιшккτoape. «Βάρος — „ Ksn:
поваръ de o vită inκκρκατъ. [ші

Σκευοφορώτης, ου (ό), kom: in lokă de
σκευοφόρος (κα είραφιώτης). [din

Σκευοφόρος (ό, ή), κτρτoρă de багаже,
saă de κηεтеле κίβα; (partik:) sλsгъ,
каре mine павъза (Skp: каре каръ sk-
теле) грeă-armatsλκί ostamă, adiotantă;
(in pen:) «Σκευοφόροι». sλsxitopiī omtipiī;
ші Σκευοφόρα (inпрекнъ ші fъpъ) āpμα-
τα. saă κτήνη». cele transportoape de
багажλ, ші (in pen:) κίар багажλλ (ка-
лаваліккλ) omtipiī. [скеυος, φέρω].

Σκευοφυλάκew -ō, viit: -ήσω, пъzeskă,
пъstpeză skκтеле saă κηεтеле. [ші

Σκευοφύλακiон (τo, — Σκευοθήκη, lokă
de пъstpat skκле saă κηεтеле. [din

Σκευοφύλαξ, ακος (ό), пъstpъtоpă de skκ-
ле saă κηεтеле. [σκευος, φύλαξ].

Σκευώω -ō, viit: -ώσω, гλs: in lokă de
σκευάζω, гъteskă kκ тpеxинчoаселе κηεтеле,
saă apme. [σκευος].

Σκευωρέω -ō, ші (mіx: каре ші mаī
sinrăpă este inпре:) -έομαι -οῦμαι, viit:
ήσω, -ομαι, (dκne zιc:) depetikă skκтеле
kaseī (пxindъ-ле λα lokκλ лop); (de κnde
prin intind:) skotocheskă, amestekă; (κκ
ак: κκ прел:) mъ inderetnicheskă λа чева
(bezī ші праγματεύομαι); (in pъă) κηел-
teskă vikleniī, mawineză intpiū; (partik:)
falsifikă streină skpisiă (kapte). «Τους τῶν
ἄλλων διαλόγους ἐσκευώρηται». Apt: (bezī
ші διασκευάζω). σκευωρός]. [de κnde

Σκευώρημα (τo), пъskovitъ, κηелitъ vi-
klenie, saă intpirъ.

Σκευωρία (ή), гpижъ, inderetnichipe stъ-
pκitoape; пκrtape de гpижъ, пpeвepтepe,
(bezī ші праγματεία). 2) (obіc:) viklenie,
κηелitipe de pъă asκnpa κίβα, intpirъ. [din

Σκευωρός (ό), глs: [σκευος, ὥρα]=Σκευ-
οφύλαξ.

Σκέψις, εως (ή), обсервare, прivipe въ-
гъtoape de seamъ; (fir:) къstape, черче-
tape de чева κκ mintea, гindipe, κiпzзі-
pe. [σκέπτομαι].

Σκῆλαι, nex: de inf, ші mi

Σκήλειε, 3: sinr: neps: de nex: ал noft:.

Σκήλη, 3: sinr: neps: de nex: ал sκп:
лκī скéλλω.

Σκῆλημα (τo), глs: in lokă de склῆμα,
—σκίρρωμα. [din

Σκηνάω (-έω) -ō, viit: -ήσω, =Σκηνόω.

Σκηνή (ή), [σκia] kopтă; κoлiвъ; sκpлъ;
шатpъ, κoвepгъ; saă κmεpарă; (κne-opī)

κoвepтipă de kapă; (in pen:) invelitoape;
локашă de адъpostă. «Σκηνήν πηγύναι
(ιστάναι, καταλύνει)». Лкс: «Ἀπὸ σκηνῆς ἀ-
γοράζων». Ткр: de λa шатpъ (пpekκm so
lak ne λa вiлчiспi). 2) (partik:) partea
cea invelitъ a bekλλai teatpъ, κnde e-
paă dekoragiiile, ші aktopiī, че penpre-
sintaă, menъ (snpe deosepire de θυμέλη,
κnde sta xopκλ); (prin intind:) teatpκλ.
(de κnde). «Οἱ ἀπὸ (ἐπὶ) σκηνῆς» = «Οἱ
σκηνικοί. ші «Τὰ ἀπὸ σκηνῆς (se inu: μέ-
λη » . cele κintate nsmal de aktopă, fъpъ
a pesκκnde xopκλ. 3) op че se penpesintъ
in, saă ka in teatpъ, dramъ; (fir:) пλъ-
smκitpъ, minчiκnъ. 4) (prin intind:) чiпъ,
saă adκnape de ostamī sκbt kopтă. «Τὴν
σκηνήν εἰς κοίτην διέλυον». Ksn:

Σκῆνημα (τo), =Σκῆνωμα.

Σκηνήτης, ου (ό), =Σκηνικός. 2) obі-
чнită a lokκi sκbt kopтă (ка nomazī). [ші
Σκηνίδιον (τo, dim: ал лκi [σκηνή].

Σκηνικεύομαι, viit: -εύσομαι, penpesintă
чева teatpичemte. [din

Σκηνικός, ή, он, релativă κκ wena tea-
tpκλi, teatpκλ. || (sκbt:) aktopă de teatpъ.
[σκηνή]. |de κnde

Σκηνικῶς, adv: teatpичemte.

Σκηνίς, ιδος (ή), =Σκηνή, kopтă. |ші

Σκηνίτης, ου (ό), =Σκηνήτης. [σκηνή].

Σκηνοβατέω -ō, viit: -ήσω, mъ xpкă (mъ
infъgimeză) ne wena teatpκλi; (stpъm:)
ekspκiă (penpesintă) чева in, saă ka in
teatpъ, daă in пκκλiкă «Σκηνοβατεί τὴν
μοχθηρίαν αὐτῶν. Еpакλ: (шi pas:) «Πο-
λὴ καθ' Ομήρου τραγῳδία σκηνοβατεῖται». Е-
pакл: [σκηνή, βαίνω].

Σκηνογραφέω -ō, viit: -ήσω, зκгpъbeskă
ка σκηνογράφος (zezī zιc:); (fir:) ekspκiă
(deskpiă) чева in stilă teatpκλ (κκ em-
fasă, κκ κoвiшpі), mъpind лκpκλ dra-
matичemte. 2) inтokmeskă менеле κneī
drame. «Ἡ τάχα καὶ ἐξ ὁρμῆς θείας, ἥ
σύμπαντα ταῦτα ἐσκηνογράφησεν». Eld: [ші

Σκηνογραφία (ή), зкгpъbeалъ de менъ
teatpκλ, saă felκλ чeлiī asemenea зк-
гpъbeлi, каре penpesintъ obіekтеле, пре-
κκm se apatъ (saă ka sъ fie apκtoase)
de denapte, (Fpauγ:) nepsnκitъ (bezī ші
σκiaγpαfіa); (prin intind: ші fir:) falnikъ
apκtape пλъsmκitъ; вopbe mapi fъpъ fi-
inuъ de лκκpκpi, amъpипe, (Fpauγ:) iλκ-
sie. [ші

Σκηνογραφικός, ή, он, (шi adv:) -ικῶς,
κκvenită, saă asemъnată зкгpъbeлiī de me-
нъ teatpκλ; teatpκλ, apκtosă nsmal din

«Σκηριπτόμενος χερσίν τε ποσίν τε». Om:

Σκηρός, ἄ, ὄν, = Σκιρρός, tape, vīptos. [de xnde

Σκηρώ -ῶ, viit: -ῶσω, = Σκιρρώ.

Σκηψίς, εως (ή), pīcīnsipe, ksvīntš de indpentape. [σκήπτωμα].

Σκιά (ή), xmpw. «Δεδοικώς καὶ τὴν ἐκ τοῦ σκιά». Πλ: «Περὶ ὄνου σκιά». Пров: pentpx nimikš. 2) локš xmpwosš. «Ἐν σκίῃ ἐζόμενον». Es: 3) лкpxл, kape fache xmpw. Ὑπὸ σκιάς ἀναπαυόμενος». Ksn: 4) xmpw de ikonw, saš de portwš; (xne-orī) in локš de σκιαγράφμα. 5) oasptš nepofitš, че адхче кк sine чел поfitš. 6) (im:) poet: szfietele моргилор, (Franç:) les mènes.

Σκιαγραφέω -ῶ, viit: -ήσω, zgrpwbeskš кк xmpw. saš līnī (vezī wī σκηνογραφέω); (fir:) pēpesintš чева intšnekat, isvodeskš. de indatš, ккм se poate de la indeminš. [σκιαγράφος]. [de xnde.

Σκιαγράφημα (τό), zgrpwbealš кк xmpw, in līnī, isvodš, desemnptw de zgrpwbealš.

Σκιαγραφία (ή), zgrpwbie, desemnš de xmpw (кк līnī), saš in perspektivš; (prin intind: wī fir:) fānīkš apštape, saš amzūitoape imitāgie. «Ἀρετῆς — ». Πл: (vezī wī σκηνογραφία). [wī

Σκιαγραφικός, ή, ὄν, atingštopš de zgrpwbie кк xmpw. (vezī wī σκηνογραφικός). [din

Σκιαγράφος (ὁ), zgrawš кк xmpw, saš līnī, saš koloape apštōtoape de xmpw, wī prin xpm: de denptapea чеa dīntpe dinsele a челор zgrpwvite (dšne peršlele optičei), = Σκηνογράφος. 2) = Ἰχνογράφος, desemnštopš. [σκιά, γράφω].

Σκιάδι (οί), греш: in локš de σκιάδες.

Σκιάδειον (τό), xmpw. «Ἐξεπετάννυτο ὡς περ σκιάδειον, καὶ πάλιν ξυνήγετο». Apst: 2) пълъpie. [wī

Σκιάδεις, εως (ὁ), = Σκίαйна. [σκιάς].

Σκιάδηфорέω -ῶ, viit: -ήσω, wīš xmpw. lš; (desnpe plante) sintš ..

Σκιάδηφόρος (ὁ, ή), pwtštopš de xmpw. lš (vezī σκαφηφόρος); (desnpe plante) = Πετασώδης, (Franç:) ombellifère; (desnpe pomī) formatš in felš de xmpw. lš. [σκιά, φέρω].

Σκιάδιον (το), = Σκιάδειον. 2) = кк..

Σκιάδισκη (ή), dim: ал лшī σκιάς.

Σκιάдофорέω, Σκιάдоφόρος, maī noš in локš de Σκιάдофорέω, wī чл:

Σκιάζω, viit: -άσω, xmpweskš. «Ὁ γνῶ-

μων τὴν ἑκτὴν σκιάζει». Алчф: apatš кк xmpw sa wease чеasxpi. «Τὸ καῦμα σκιάζειν». Алчф: a kšmpwta prin xmpw. [σκιά].

Σκιάθρας, ου (ὁ), (se ing: γνώμων) = Σκιάθρον. [wī

Σκιάθρῶ -ῶ, viit: -ήσω, kastš prin apštštopw чеasornīkxлī de soape sz гъseskš афлареа soapелшī ла жшпtateа чеpxлшī (ла zenitš). [din

Σκιάθρον (τό), (inprexw кк wī fšpš ὄργανον) apštštopw соларелшī чеasornīkš, kape prin xmpw sa apatš (ажшче, ка ккм ар vīna) чеasxpīle, saš mīezw zīlī. [σκιά, θήρα].

Σκιάθис, ίδος, wī

Σκίαйна, ης (ή), xнš felš de newte de mape, (Franç:) ombre. [σκιά]. [de xnde

Σκיאίνis, ίδος (ή), = Σκίαйна.

Σκιαμαχέω -ῶ, viit: -ήσω, mš batš ла xmpw (in kastš), saš кк xmpw mea (ad: кк niminea, sinxpxš pentpx denpīndepw tršpxлшī) saš ктpe xmpw, (ad:) wršжmashš neinfingātš. «Καθάπερ ἐπὶ τοῦ σκιαμαχοῦντος, καὶ κενὰς ἐπιφέροντος τὰς χεῖρας». Πл: [wī

Σκιαμαχία (ή), лшпw прѣшкxš pentpx denpīndepw tršpxлшī, saš ктpe neinfingātš wršжmashš (ктpe xmpw pxmaī). [σκιά, μάχη].

Σκιάποδες (οί) o nagie fawloasš a Ливіей, kape wī intpexingw пічоареле de xmpw. lš, saš xmpw. lš. [vezī wī ἐνωτοκοῖται. [σκιά, πούς].

Σκιαροκόμος (ὁ, ή), poet: чл кк xmpw. lš spnzze, stšfosš. «Υλή — ». Exр: [σκιαρός, κόμη].

Σκιαρός, ὁ, ὄν, Dor: in локš de σκιαρός. [wī

Σκιάς, ἄδος, (ή), (in pen:) op че gīne xmpw, xmpw. lš; koptš кк болitš inwelišš; kīoskīš, (Franç:) pavilionš; xmpw. lš; spw. lš, mī чл; (fir:) пълъpie de xnele plante, (Franç:) l'ombelle. [σκιά].

Σκίασμα (τό), xmpw. lš, (franç:) ombre. [wī

Σκιασμός (ὁ), xmpw. lš. [wī

Σκιαστής, οὔ (ὁ), ла Лачед: dšngštopw. (enit: ал лшī Apolonš). [σκιάζω]. [de xnde

Σκιαστικός, ή, ὄν, indeminatīkš a xmpw, adskštopš de xmpw.

Σκιασφάω -ῶ, viit: -ήσω, xpšneskš (kpeskš, wī nestp: saš паw: mš kpeskš) ла xmpw (ad: in kastš), wezš dotdazna ла xmpw; netpekš viawš molīchoasš, afe-meiatš, desmīepdatš. «Σκηνὰς πηξάμενοι

ἐσκητροφέοντο». Ερ: «Τῷ μὲν γὰρ ἡλίῳ πα-
ραδιδόμενος ταχὺ ξηραίνεται σκιατραφόμε-
νος δὲ σώζει τε τὴν οἰκίαν ὑγρότητα, καὶ
πεπαίνει». Τφρ: (σι in παρτ:) «Ἐσκιατρα-
φῆως, saš ἔσκιατραφημένος (ἀνὴρ)». μο-
λι-чосѣ, nedenpinss ла мѣнкѣ, desmēpda-
tš. «Ἀνὴρ πένης, ἰσχνός, ἡλιωμένος, παρα-
ταχθεὶς ἐν μάχῃ πλουσίῳ ἔσκιατραφηκότη». Πλ: «Πόλεμος ἔσκιατραφημένων σωμάτων ἔ-
ξιν οὐ δέχεται». Πλ: [din

Σκιατραφῆς, εὖς (ὁ, ἡ), kreskētš ла см-
ерѣ; (prin črm:) моличосѣ, afemeiātš.
[σκιά, τρέφω]. [de snde

Σκιατραφία (ἡ), vičtš de molichosč, kre-
štere (petrečere) ла смерѣ.

Σκιατροφέω -ώ, viit: -ήσω, = Σκιατραφέω.

Σκιατροφία (ἡ), = Σκιατραφία.

Σκιατροφίας, ου (ὁ), = Σκιατραφῆς.

Σκιαυγέω -ώ, viit: -ήσω, včzč smepos, in-
tšnekat, nč včzč vine. [σκιά, αὐγή].

Σκιάω -ώ viit: -άσω, poet: in lokč de
σκιάζω.

Σκίγγος, saš Σκίγγος (ὁ), znč felč de
šopirč, saš gšuterč de leakč.

Σκιδναμαι, (прел: ἐσκιδνάμην) poet: in
lokč de smeđānuimai.

Σκιερός, ἄ, ὄν, (σι adv:) -ρός, smepo-
sč. «Ἄλσος («Θάμνος, «Πλάτανιστος» — ».

Om: si Ткр: [din

Σκίη (ἡ), Ion: in lokč de σκιά.

Σκίητροφέω -ώ, Ion: in lokč de σκιατραφέω.

Σκίθακος, si Σκίθακος (ὁ), znč felč de
nešte, (alt:) Τράχυρος (poate greș: in
lokč de kitharos).

Σκίλλα, ης (ἡ), znč felč de plantz ce-
poast, čeapč de mare. [de snde

Σκίλλητικὸς (-λλιτικός), ἡ, ὄν, si

Σκίλλινος, η, ὄν, fčkčtč kč čeapč de mare.

Σκίλλοβόρος (ὁ, ἡ), mīnkčtopč de če-
apč de mare. [σκίλλα, βορά].

Σκίλλοκέφαλος (ὁ, ἡ), = Σκίνοκέφαλος.
[σκίλλα, κεφαλή].

Σκίλλοκρόμμυον (τὸ), = Σκίλλα. [σκίλλα,
κρόμμυον].

Σκίλλωδης, εὖς (ὁ, ἡ), чel de felč de че-
pef de mare, saš asemenea ei. [σκίλλα].

Σκιμαλίζω, [σκιμπτω] viit: -ίσω, loveskč
ne čineva kč dečetsi din mīžlokč (daš
bočipnakč) in nasč (snpe vatžokopč saš
in rлsmč); kaktč kč dečetsi rčina, de
ape oč, (alt:) βλιμάζω; apčtč dečetsi, saš
kč dečetsi din mīžlokč (snpe okčipe);
(in ven:) окръжкѣ, desprežčesekč. «Ὅπως
ἂν αὐτοὺς ῥηματίοις σκιμαλίσω». Apstf:

Σκιμβάζω, viit: -άσω, ras: = Ὀκλάζω,

skioapčtš. [din

Σκιμβός, ἡ, ὄν, in lokč de skaμβός, skio-
nč. [σκιμπτω].

Σκιμπάζω, viit: -άσω, = Σκιμβάζω.

Σκιμπόδιον (τὸ), si Σκιμποδίσκος (ὁ), dim:
al lšI...

Σκίμπους, οδός (ὁ), (prinč:) = Ὀκλαδίας
(δίφρος, vezī zīč:); (in ven:) skašnč in
felč de patč, ječč, saš kanapea, si чl:
[σκιμπτω, ποῦς].

Σκίμπω, [in afin: kč κάμπτω] viit: σκίμ-
ψω, = Σκήπτω, si Ὀκλάζω. [de snde

Σκίμπων, ωνος (ὁ), = Σκήπων.

Σκίναξ, ακός (ὁ, ἡ), poet: [κινέω] sčpi-
topč, kšopč in mīškape. || (sčst:) enčpe.

Σκίναρ, ακός (τὸ), poet: in lokč de sčh-
νός, tršpč.

Σκινδαλαδίζω, [σκιμαλίζω] viit: -ίσω, (nлm):
pīkīč, srindčpč, ameslekč.

Σκινδάλαμος (ὁ), [σχίζω] čandčpč sč-
čipe, sčpčea askčitč (prinč: de trestie),
čeapč; (fir:) amčpitoape vorčipe in a-
mčpčnte. (vezī παραξόνιος, si κοσκυλμάτιον).

Σκινδαλαμοφράστης, ου (ὁ), [σκινδάλαμος,
φράζω] kom: amčpitorč (šipetč) snštopč
de amčpčnte, (Fpang:) ergoteur.

Σκινδαλμός (ὁ), in sink: in lokč de sčin-
δάλαμος.

Σκινδαρεύω, viit: -έσω, si Σκινδαρέω -ώ,
viit: -ήσω, = Σκινθαρίζω. [si

Σκινδάριον (τὸ), znč felč de nešte, (poa-
te greș: in lokč de κιθάριον, dim: al lšI
kitharos). [din

Σκινδαρος (ὁ), = Σκίνθαρος.

Σκινδαφος (ὁ), = Κίθαρος.

Σκινδαψός (ὁ), znč felč de mssikalč in-
střmīntč kč patč koapde. 2) znč felč
de plantz din sořa edepef,

Σκινθαρίζω, viit: -ίσω, = Σκιμαλίζω, daš
bočipnakč neste nasč. [din

Σκίνθαρος (ὁ), [in afin: kč κύνδαλος] bo-
čipnakč neste nasč kč dečetsi, (Fpang:)
chiquenaude.

Σκινθός, ἡ, ὄν, [σκίναξ] kape se kčsndč
in apč, innotčtopč (vezī si κυβιστητήρ).

Σκινίς, ἴδος (ἡ), poate greș: in lokč de
σκιαινίς.

Σκινίψ, ιπος (ὁ), = Σκήψ

Σκιογράφω -ώ, si Σκιογραφία, neaprov:
in lokč de σκιαγραφέω, -ία.

Σκιοειδής, εὖς (ὁ, ἡ), чel in felč de sčn-
breč, tčpčpe, intšnekosč. [σκιά, εἶδος].

Σκίοειν, poet: in lokč de sčiden, next lšI

Σκίοεις, εσσα, εν, poet: in lokč de sčin-
ερός, smeposč; intšnekosč; (prinč intind:)

mapε, laprδ. «Οὔρεα («Μέγαρα» σκίδευντα». Om: [σκιά].

Σκιοθήρας, ου (δ), = Σκιοθήρος.

Σκιοθηρικὸς, ἡ, ὄν, inswitδ λδΙ..

Σκιοθήρον (τὸ), = Σκιάθρον.

Σκιολογέω -ῶ, viit: -ήσω, vorbeskδ de-
sape smape (ad: desape nimikspī), vor-
beskδ makte in zadapδ. [σκια, λόγος].

Σκιομαχέω -ῶ, viit: -ήσω, = (maī in-
tpevi) Σκιομαχέω.

Σκιομαχία (ἡ), = (maī intpevi) Σκιομαχία.

Σκιοτραφέω -ῶ, viit: -ήσω, = Σκιοτραφέω.

Σκιοτραφής, έος (δ, ἡ), = Σκιοτραφής.

Σκίυρος (δ), veverigδ [σκιά, οὐρά, fiind
кδ кδ коада imī smepemte tpeпδλ].

Σκιοφόρος (δ, ἡ), adskδtorδ de smepδ.
[σκιά, φέρω].

Σκιοφως, ωτος (τό), mepгλл sepī. [σκιά,
φῶς].

Σκιοφυκτος (δ, ἡ), [σκιά, φύχω] skatδ
ла smepδ.

Σκιδῶντο, poet: in локδ de έскиῶντο, a
3 im: peps: de пpeл: ал лдΙ σκιάω.

Σκιδνωτός, α, ον, poet: pezematδ in va-
sionδ, inchet-smelδtorδ. (adgiī indrent:
σκιδνωτός). [din

Σκίπτω, viit: -σκήψω, = Σκήπτω [de xnde
Σκίπων, ωνος (δ), = Σκήπων.

Σκιδάδιον (τὸ), diim: ал лдΙ σκίρον.

Σκιδάινω, viit: -ανῶ, = Σκιδρόω, intpe-
skδ. inbιptomezδ. [σκίρος].

Σκιδάς, άδος (ἡ), enit: Minepva [de la
serbδtoapea Σκιδα, saδ maī пров: de la
локдл Σκιδος, xnde epa templeл ei].

Σκιδαφεία (ἡ), жкаpe de кδве (ка а-
хсм de кδргл). [mi

Σκιδαφείον (τὸ), локδ, xnde se adδnaδ a
жка кδве. [mi

Σκιδαφευτής, οὔ, (δ), = Κυδευτής. [din

Σκιδαφεύω, viit: -εύσω, = Κυδεύω. [mi

Σκιδάριον (τὸ), = Σκιδαφείον. [din

Σκιδарος (δ), impletita kδtie, in kape se
amstekad кδbele, maī 'nainte de а ле а-
рхика; (fir: in pen:) жкδpie; vδrfire.
2) (prin intind:) omδ datδ кδ totдл la
жокдл кδвелор (ка аксм кδртδparδ).

Σκιδίτης, ου (δ, чел din Skipδ (орашδ
ал Lakonieī saδ ал Arkadieī). «Σκιδίτης
λέχος, mi «Σκιδίται». o ostъweaskδ tpeпδ
ла Laced: de 600 алеші, kape se аше-
zaδ totdasнз in stinra apineī, mi слδжiaδ
de pesepδ. [Σκιδος].

Σκιδρον (τὸ), xнд felδ de алδ inpletitδ
kopтδ, saδ xpaniskδ, svδ kape merpea in
paradδ preotiga Minepveī inurexпδ кδ

пр-огдІ лдІ Nentδнδ, mi ал SoapeлдІ la
serbδtoapea Σκιδα (im:), kape se псмia mi
Σκιδοφόρια. 2) xнд локδ ал Ateneī, xnde
petpeчeaδ obчnδit жкδtorпī de кδве, mi
demoralisagiī.

Σκιδοπαίκτης, ου (δ), xнд felδ de eska-
motorδ, = Ψηδοπαίκτης. [σκιδρον, παίζω].

Σκιδος, α, ον, ind: in локδ de σκιδρόος. [din
Σκιδος, mi Σκιδος (δ), (in pen:) tpeпδ
tape, bιptosδ (skatδ); (partik:) чіопlitδpδ
(фpimδtδpδ) de mapmepδ, (алт:) латύπη.
2) xнд felδ de tape mi алδδ (rinsosδ) пδ-
mintδ (de xnde Σκιδος, opашδ ал Ark-
adieī, mi алfelл skpisδ, Σκιδος, o insлδ).
3) xne-opī) tpeпkтδ, vδmteanδ de skatδ
копачік.

Σκιδοφόρια (τά), (se ing: ιερά) Skidopo-
piī, o serbδtoape in Atena in чinstea
Minepveī prensmitδ Σκιδας. [vezī σκιδρον,
φέρω]. [de xnde

Σκιδοφοριών, ὠνος (δ), a doъsnpeзeчeлea
лкпδ a Ateneиlor (Ixnie-Iδlie), in kape
se serbaδ Skidofopiile

Σκιδῶσι, poet: in локδ de σκιδтῶσι.

Σκιδράινω, viit: -ανῶ, ind: in локδ de
σκιδρόω.

Σκιδρία (ἡ), = Σκιδρόος.

Σκιδρίτης, ου (δ), кδpδmidapδ, saδ ола-
pδ лккδtorδ de пδmintл (rinsл) [σκιδρόος].

Σκιδרון (τὸ), коажа (dene dasxpra a)
brinzeī [din

Σκιδρόος, [in afin: кδ χέpос] α, ον, δ-
skatδ, tape, bιptosδ. [de xnde

Σκιδρόος (δ), (prinч:) = Σκιδος; (fu pen:)
tpeпδ bιptosδ; (partik: med:) smflδtδpδ
tape, bιptoasδ, skipδ. [de xnde

Σκιδρόω -ῶ, viit: -ῶσω, (in pen:) intpe-
pesкδ, inbιptomezδ; (partik:) пpeфakδ mi
pas: mδ пpeфakδ) in skipδ, intpitiδ sm-
flδtδpδ. [mi

Σκιδρόδης, εος (δ, ἡ), tape ка skipл
(ка пiatpa), skiposδ.

Σκιδρόωμ (τὸ), smflδtδpδ skipoasδ, ski-
pδ. [mi

Σκιδρόωτος, ἡ, ον, = Σκιδωτός. [σκιδρόω].

Σκιδтῶ -ῶ, viit: -ήσω, [тκидрω] salтδ,
spδδ dъngind.

Σκιδтέω ῶ, Ion: in локδ de Σκидтῶ. [de
xnde

Σκидтηδον, adv: spδind, in spδitδpī, saδ
spδtδpī. [mi

Σκидтηδός (δ), poet: in локδ de σκιδ-
тηсis. [mi

Σκидтηм (τὸ), spδtδtδpδ, saδ spδitδpδ.

Σκидтηсis, εως (ἡ), spδtape, spδipe. [mi

Σκιρτητής, οὐ (ό), σκῑτῑτορῥ, δῑνῑτῑτορῥ. [de xnde]

Σκιρτητικός, ή, όν, απλεκατῥ. saḥ inde-minatīkḥ la sṭatape, saḥ δῑνῑtape.

Σκιρτοπόδης, ου (ό), чel κḥ πιχοape in-demīnatīve la sṭatape. «Σάτυρος—». Esxλ: [σκιρτάω, ποῦς].

Σκιρτοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, (Skp:) fakḥ ne čineva saḥ čeva a sṭla. [σκιρτάω, ποιέω].

Σκίρωμα (τό),=Σκίρῶμα.

Σκίρων, ωνος (ό),=Σκείρων.

Σκιτλίζω, viit: -ίσω, indpent: in lokḥ de skutaλίζω, sīntḥ inbīepwshnatḥ de nofta trṣneshetī innpesnṭpī. [din]

Σκίταλος (ό), snḥ felḥ de demonḥ al desfrīnṭpī, saḥ al viklenīē. (bezī κιθά-ρη, mi κόβαλος).

Σκίφας, α (ό), Dor: in lokḥ de ξίφας.

Σκίφινος, η, ον, fṣkstḥ din frṣnze de fi-nīkḥ. [σκίφος].

Σκίφισθω, viit: -ίζω, Dor: in lokḥ de ξιφίζω.

Σκίφος, ή, όν,=Κνίπος.

Σκίφος, εος (τό), Dor: in lokḥ de ξίφος. 2) (fir:) frṣnzṭ de finīkḥ.

Σκιφύδριον (τό), Dor: in lokḥ de ξιφύ-δριον.

Σκίψ, σκίφος (ό),=Σκνίψ.

Σκιώδης, εος ό, ή), κṣeposḥ, intṣnekātḥ; чeḡosḥ. «Φθινὸπωρον—». Ipkp: [σκιά]. [de xnde]

Σκιωδῶς, adv: in felḥ de κṣepṭ, in-tṣnekāt.

Σκιωτός, ή, όν, plīnḥ de κṣepṭ; saḥ intṣnekātḥ la faḡṭ [σκιά].

Σκλαίην, nex: 2: de noft: al πḥί σκέλλω.

Σκλήμα (τό),=Σκλήρωμα. [din]

Σκλήναι, nex: 2: de inf: al πḥί σκέλλω.

Σκληραγωγέω -ῶ, viit: -ήσω, κṣepkḥ, saḥ traktezḥ ne čineva κḥ asnpṭ vieḡsipe, la obivnṣteskḥ la sṣfepinge. [wi]

Σκληραγωγία (ή), asnpṭ vieḡsipe, sak kṣepṭe; saḥ denpīndere la sṣfepinge. [σκληρός, άγωγός].

Σκληράργιλλος (ό, ή), komṣsḥ din vīp-tosḥ (nīetposḥ) apṣilḥ. [σκληρός, άργιλ-λος, bezī zič:].

Σκληράυχη, ενος (ό, ή), asnpṭ, tape (nemṭṭdīosḥ) in čepṣīve saḥ grṣmazḥ (pron: mi fir:). [σκληρός, άυχή].

Σκληρευνία (ή),=Σκληροκοιτία. [σκληρός, ευνή].

Σκληρία (ή),=Σκληρότης.

Σκληριάσις, εως (ή), inbīptowipe (innṭe-tpipe) de sine. [din]

Σκληρία -ῶ, viit: -άσω, sīntḥ, saḥ mṭ fakḥ asnpṭ, tape, mṭ inbīptomezḥ. [σκληρία].

Σκληρόβιος, mi Σκληροβίος (ό, ή),=Σκληροδίαίτος.

Σκληρόγεως (ό, ή), komṣsḥ din tape, vīptosḥ nṭmīntḥ. [σκληρός, γέα].

Σκληρογνώμων, ονος, чel κḥ asnpṭ dis-posīgie, saḥ inīmṭ innṭetpītṭ. [σκληρός, γνώμη].

Σκληρόδερμος (ό, ή), чel κḥ asnpṭ nīele. [σκληρός, δέρμα].

Σκληροδίαίτος (ό, ή), trṣitopṭ de asnpṭ vieḡsipe. [σκληρός, δίαίτα].

Σκληροειδής, εος (ό, ή), asnpṭ la ve-depe. [σκληρός, είδος].

Σκληρόθριξ, ότριχος (ό, ή), asnpṭ la πṭṛḥ (saḥ līnṭ). [σκληρός, θρίξ].

Σκληροκαρδία (ή), asnpṭime (nemīlṭ) de inīmṭ. [din]

Σκληροκαρδίας (ό, ή), asnpṭ, nemīlosḥ de inīmṭ. [σκληρός, καρδία].

Σκληροκέφαλος (ό, ή), tape de kapḥ (a-nevoīosḥ la inčelečepṭe). [σκληρός, κε-φαλή].

Σκληρόκηρος (ό, ή), kṣsḥ κḥ vīptoaṣṭ čepṛṭ. «Δέλτος—». Apt: [σκληρός, κηρός].

Σκληροκοίλιος (ό, ή), чel κḥ tape pīn-tečṭ (neṣenīosḥ in dṣepṭṭpīle nīntṭe-čelḥ),=Δυσκοίλιος. [σκληρός, κοιλία].

Σκληροκοιτέω -ῶ, viit: -ήσω, mṭ κḥκḥ ne tape natḥ (aṣṭepnṣṭ). [wi]

Σκληροκοιτία (ή), κḥκḥape ne tape a-ṣṭepnṣṭ. [σκληρός, κοιτή].

Σκληρόκοκκος (ό, ή), чel κḥ tapī se-mīnge, saḥ sīmṭepṭ. [σκληρός, κόκκος].

Σκληρολέκτης, ου (ό), asnpṭ in vorṣī-pea sa. [σκληρός, λέγω].

Σκληροπαγής, εος (ό, ή), asnpṭ, tape de konstīṭṣia (sadḥλ) trṣṣṭṭṭṭ, saḥ de kap-ne. [σκληρός, πήγνυμι].

Σκληροπαίκτης, ου (ό), se indpent: Σκί-ρσπαίπτης. [σκληρός, παίζω].

Σκληροποιέω -ῶ, viit: -ήσω, fakḥ čeva asnpṭ, tape, inbīptomezḥ. [din]

Σκληροποιός (ό, ή), intṣpitopṭ, inbīptō-witopṭ [σκληρός, ποιός].

Σκληρόπους, οδος (ό, ή), чel κḥ asnpṭ, tapī pičoaṭe. [σκληρός, ποῦς].

Σκληρός, ά, όν, [σκέλλω, nex: έσκλην] asnpṭ, dṣkatḥ; tape, vīptosḥ (pron: mi fir:); dṣkṭṭṭṭṭṭ; vṭṛṭṭṭṭṭṭ; (fir:) nemṭṭ-dīosḥ; nemīlostībḥ; (desṭṭe dṣk:) grṣḥ, anevoīosḥ. «Τού θέρους σκληρά ή γή». Ksn: «Τά σκληρά καί μαλακά, καί τα κοῦφα καί βαρέα». Ksn: «Παῖδα μέγαν καί σκληρόν».

Πλ: «Βρονταὶ σκληραὶ». Ερ: tapī, pesən̄-toare. «Πυγμαὶ —». Τκρ: (wi fir:) «Δαίμων —». Τκρ: soapt̄ nemiloas̄. «Ἐπιτολή σκληρὰ». Πλ: aspr̄. sən̄p̄toare.

Σκληρόσαρκος (δ, ή), чel кx aspr̄, tape, b̄rtoas̄ karne. [σκληρὸς, σάρξ].

Σκληρόστομος (δ, ή), (ἵππος, καλῶ) tape in r̄sr̄; (prin̄ krm:) n̄ss̄n̄s̄. 2) aspr̄, anevōis̄ λα pron̄ngie. «Τὸ σῆμα —». At: [σκληρὸς, στόμα].

Σκληρόστραχος (δ, ή), чel кx aspr̄, b̄rtoas̄ koax̄ (skoik̄, wi чl:). [σκληρὸς, ὀστρακον].

Σκληροσώματος (δ, ή), чel кx aspr̄ (kam nesim̄gitor̄, anevole de mīkat) tr̄n̄. [σκληρὸς, σῶμα].

Σκληρότης (ή), asprime, b̄rtowie (pron: wi fir:); nemil̄; neml̄diowie de inim̄, sā voim̄, wi чl: [σκληρός].

Σκληροτραχηλέω -ō, biit: -ήσω, sint̄ ...

Σκληροτράχηλος (δ, ή), tape in чer̄v̄e, sā neml̄dios̄ de r̄sm̄az̄; (prin̄ in-tind: wi fir:) anevole de plekat, sā in-d̄plekat. [σκληρὸς, τράχηλος].

Σκληρότριχος (δ, ή), = Σκληρόθριξ.

Σκληρουχία (ή), aspr̄ stape, sā vie-μ̄ipe (tr̄ā). [σκληρος, ἔχω].

Σκληροφθαλμία (ή), o natim̄, inflama-μ̄ie a ok̄lor f̄r̄p̄ zmezeal̄; (bez̄ wi ξηροφθαλμία). din

Σκληρόφθαλμος (δ, ή), n̄tim̄ā de σκληροφθαλμία (bez̄ zič:). [σκληρὸς, ὀφθαλμός].

Σκληροσύης, ές (δ, ή), aspr̄, b̄rtos̄ de din nat̄r̄. [σκληρὸς, φύς].

Σκληρόψυχος (δ, ή), aspr̄ λα s̄f̄let̄, sā λα inim̄. [σκληρὸς, ψυχή].

Σκληρῶ -ō, biit: -ώσω, = Σκληρύνω.

Σκληρουντικός, ή, όν, чel кx ins̄uime, sā n̄stin̄os̄ de a int̄pi, a in̄b̄rtomi. [din

Σκληρύνω, biit: -υνῶ, (nas: tpe: de кx: έ-σκληρυνμαι, wi έσκληρυσμαι) in̄s̄n̄pesk̄, in tr̄pesk̄, in̄b̄rtomez̄ (pron: wi fir:). [de xnde

Σκληρύσμα (τό), = Σκληρώμα. [wi

Σκληρυσμός (δ), in̄s̄n̄pipe, in̄b̄rtowipe.

Σκληρώδης, εος (δ, ή), aspr̄, b̄rtos̄ de fel̄. «Πέτρα —». Man: [σκληρός].

Σκληρώμα (τό), nape, sā tr̄n̄ int̄-pit̄, in̄b̄rtowit̄; (med:) = Σκίρρωμα. [σκληρώ].

Σκληρῶς, adv: in̄ kin̄ aspr̄, tape, wi чl: [σκληρός].

Σκληρρός, ά, όν, At: in̄ lok̄ de σκελι-ρρός, xsk̄m̄iv̄, sn̄ḡlat̄ wi aspr̄.

Σκνιπαῖος, α, όν, poet: = Κνεφαῖος (bez̄

wi σκνιπαῖος). [din

Σκνιπός, ή, όν, = Σκνιφός.

Σκνιποφάγος (δ, ή), m̄ink̄top̄ de, (xpr̄-nit̄ кx) kn̄ fel̄ de m̄sk̄kl̄ige, sā ver-m̄. [bez̄ σκνίψ, φάγω].

Σκνιπότης (ή), = Σκνιφότης.

Σκνίπτω, biit: -ίψω, чis̄nesk̄, in̄n̄nḡ.

Σκνίφος, εος -ους (τό), = Κνέφας, in̄t̄n̄epik̄. [de xnde

Σκνιφός, ή, όν, tr̄p̄xpe, in̄t̄n̄ekat̄; (prin̄: kape vede in̄t̄n̄ekat 2) in̄ lok̄ de κνι-πός, xsk̄m̄iv̄; sr̄p̄uit̄, k̄m̄p̄lit̄. [de xnde

Σκνιφότης (ή), = Κνιφότης, t̄m̄pit̄ ve-depe. 2) sr̄p̄enie, k̄m̄p̄liḡie. [wi

Σκνιφῶ -ō, biit: ὠσω, fak̄ ne чineva, sā чева slaw̄, sā xskat̄. 2) tr̄p̄x̄r̄, in̄t̄n̄ek̄ (prin̄: ok̄i).

Σκνίψ, σκνιπός wi σκνιφός (δ, wi xne-op̄ ή), [σκνίπτω] (im: σκνίπες) = Κνίψ, m̄sk̄kl̄iḡ. 2) kn̄ fel̄ de ver̄me poz̄-top̄ de smokin̄, wi bī, (alt:) ἴψ. 3) (fir:) = Κνιπός, sr̄p̄uit̄, k̄m̄p̄lit̄.

Σκοιός, ά, όν, poet: rap̄ in̄ lok̄ de σκιερὸς

Σκολιάζω, biit: -άσω, sint̄ str̄im̄v̄, in-ko-boiat̄, xep̄n̄sit̄; (fir:) = Σκολιοδρομῶ. [wi

Σκολιάινω, biit: -ανῶ, = Σκολιῶ. [σκολιός].

Σκολιόβουλος (δ, ή), tr̄im̄v̄-r̄inditor̄ (gram: експл: a лѣг̄ аγγυλομήτης). [σκολι-ός, βουλή].

Σκολιόγραπτος (δ, ή), in̄semnat̄ кx str̄im̄-ve lin̄. [σκολιός, γράφω].

Σκολιοδρομῶ -ō, biit: -ήσω, fak̄ (xpr̄-meč̄) str̄im̄v̄ d̄p̄s̄iā, (wi des̄n̄e pian̄eμ̄) pieziw̄ potaḡie; (fir:) x̄m̄v̄x mov̄bit. [din

Σκολιοδρόμος (δ, ή, xpm̄top̄ de str̄im̄-v̄, pieziw̄ d̄p̄sm̄. [σκολιός, δρόμος]

Σκολιόθριξ, έτριχος (δ, ή), чel кx kreμ̄x̄ p̄r̄, sā fr̄n̄ze. [σκολιός, θρίξ].

Σκόλιον (τό), (se ing: ἄσμα, sā μέλος) kn̄ fel̄ de k̄intik̄, чe k̄intā кx lipa

ла osp̄x̄p̄i (n̄sm̄it̄ awa nent̄x nep̄er̄-lat̄x sā takt̄, sā kin̄, кx kape xp̄-mā kn̄ d̄ne al̄x̄ k̄int̄top̄i). [σκολιός].

Σκολιόνειρος (δ, ή), v̄z̄top̄ de nep̄er̄-ḡlate (f̄r̄p̄ wip̄) vise (in̄p̄ot: de eūth̄-όνειρος). [σκολιός, όνειρος].

Σκολιοπλανής, εος (δ, ή), poet: p̄r̄t̄v̄it̄ in̄ str̄im̄ve sā pieziw̄ d̄p̄sm̄p̄i. [σκο-λιός, πλάνη].

Σκολιοπόρος (δ, ή), = Σκολιοδρόμος. [σκο-λιός, πόρος].

Σκολιός, ά, όν, str̄im̄v̄, pieziw̄; in-ko-boiat̄; xep̄n̄sit̄; (fir:) in̄d̄p̄r̄tn̄ik̄; v̄ik̄lea-n̄; ned̄pent̄ (in̄p̄ot: de eūth̄ός). «Μύθος σκολιός». Es: am̄p̄itoare. «Δίκαις σκολιαῖς».

Es: nedpente. || (in Stp: ID'. 948). "Σκο-
λιὰ ἔργα". (Kop: indpent: «Σκόπα ἔργα»).

|| (sxbst:) Σκολιὸν (ἄσμα), vezī skóliov.
[σκέλλω]. [de xnde

Σκολιότης (ή), strīmsime, pīeziwime;
inkovoitkr̥; (fir:) strīmēzate; viklenie,
inmelztorie.

Σκολιόφων, ονος (ό, ή), = Σκολιόβουλος.
[σκολιός, φρήν].

Σκολιόχειλος (ό, ή), gram: експл: a lxi
ἀγκυλοχειλής. [σκολιός, χείλος].

Σκολιόω -ω, viit: -ώσω, strīmbez̥, in-
kovoī; (fir:) p̥efak̥, strīmbez̥, vikle-
nesk̥. [wi

Σκολιόωδης, εος (ό, ή), strīmb̥ de fel̥,
sḁ la vedepe; movzīt̥ ka mapelo.
[σκολιός].

Σκολιόωμα (τό), strīmb̥z̥kr̥; lsk̥r̥ pīe-
zimat̥. [σκολιόω].

Σκολιόπτος (ό, ή), poet: [σκολιός, ὤψ]
kare se xīt̥ pīezim, strīb-v̥z̥ztor̥, wamī̥.

Σκολιόσις, εως (ή), strīmbare; (med:)
nīreovire. [σκολιόω].

Σκόλλυς, [in afin: k̥ skolī́s] υος (ή),
kosi̥p̥ l̥s̥at̥ wi inf̥w̥kr̥at̥ ne kreute-
t̥la kap̥ak̥i.

Σκόλοχος (ό, ή), = Κόλος, v̥is̥nt̥, v̥i-
l̥x̥ (sk̥r̥lat̥). [κόλος, κέρας]

Σκολόπαξ, ακος (ό), [σκόλοψ] k̥n̥ fel̥
de pas̥pe k̥ v̥iok̥la ask̥zīt̥, (Ital:) ve-
kam̥.

Σκολόπενδρα, ας (ή), skoloπendr̥, k̥n̥
fel̥ de insekt̥ (r̥inranie) k̥ m̥z̥te pi-
uare, ce se pr̥sewte ne s̥x̥t̥ n̥t̥pe sḁ
in lemne p̥st̥pede (bezī wi iouλος). 2) k̥n̥
fel̥ de insekt̥ mar̥n̥, kare ad̥che z̥-
st̥kr̥ime, x̥nde va at̥n̥pe (bezī wi at̥ka-
λήρη). 3) k̥n̥ fel̥ de kit̥, sḁ ver̥me de
mare veninos̥, (aht:) ὀφιοκτόνη. 4) k̥n̥
fel̥ de plant̥ de leak̥, l̥imba черв̥-
л̥i, (aht:) σκολοπένδριον. [σκόλοψ, ἔδρα].
[de xnde

Σκολοπένδριος, α, ον, αλ (sḁ din soī̥la)
skoloπendrei. [wi

Σκολοπένδριον (τό), k̥n̥ fel̥ de plant̥
(aht: ἀσπληγόν) v̥x̥n̥ de sn̥in̥. [wi

Σκολοπενδρώδης, εος (ό, ή), чel din fe-
л̥л, sḁ asemenea skoloπendrei.

Σκολοπηίς, ιδος (ή), a par̥k̥l̥i, sḁ a
genēi. «Μοίρα—». Man: soapt̥ de a m̥-
pi in uean̥. [wi

Σκολοπία (ή), = Σκολόπενδρα. [wi

Σκολοπίζω, viit: -ίσω, p̥i̥l̥ in uean̥, sḁ
p̥st̥ir̥nesk̥. (maī int̥pe: ἀνασκολοπίζω).
2) (x̥ne-op̥i) inf̥ir̥ uean̥, sḁ rim̥ne,

inuen̥. «Ἄν σκολοπισθῇ τις». Dskr: daka
se va inuepa čineva. [σκόλοψ].

Σκολοποιδής, εος (ό, ή), чel in fel̥la
uepei, ask̥zīt̥ in v̥ir̥f̥. [σκόλοψ, εἶδος].

Σκολοπείς, εσσα, εν, poet: p̥zin̥ de uepi,
sḁ par̥i. [σκόλοψ].

Σκολοπομαχαίριον (τό), k̥n̥ fel̥ de xi-
kr̥r̥: instr: k̥ o parte t̥zioas̥, wi aza
l̥im̥p̥. [σκόλοψ, μαχαίριον].

Σκολοπωδής, εος (ό, ή), = Σκολοποιδής,
uepos̥. [din

Σκόλοψ, ορος (ό), [κόλος] par̥: (in uep:)
or чо seam̥p̥ k̥ par̥, v̥old̥, ueap̥,
rim̥pe; (fir:) ispit̥; kin̥, m̥ek̥.

Σκολούθριον (τό), sk̥z̥neal̥, dim: al l̥xi..

Σκόλυθρος (ό, ή), [σκολύπτω] sk̥r̥t̥, pi-
t̥z̥lat̥; (fir:) p̥rost̥, de nimik̥. || (sxbst:
v̥z̥r̥v̥t̥) sk̥az̥n̥ sk̥r̥t̥ (de k̥ir̥v̥ism̥) k̥
t̥rei k̥uouare.

Σκόλυμος (ό, ή), [σώλος, σκολύπτω] k̥n̥
fel̥ de plant̥ sn̥inoas̥, ka sk̥aet̥elo,
l̥imba k̥l̥ineal̥, sḁ sel̥v̥atik̥ ankinar̥.
[de xnde

Σκολυμώδης, εος (ό, ή), чel din soī̥la
(sḁ asemenea) l̥xi sk̥ol̥mos; (bezī zič̥).

Σκολύπτω, [κόλος] viit: -ύψω, = Κολούω,
v̥is̥nt̥ez̥; desko̥es̥k̥; desf̥end̥. (int̥p:n̥-
maī kom̥p̥s̥).

Σκόλυφρος, α sḁ os, on sḁ on, = Σκελιφρός.

Σκομβρίζω, viit: -ίσω, (fir:) v̥om̥v̥nesk̥
ask̥pa k̥i̥ba, at̥in̥r̥ k̥ vor̥pe p̥ele; sḁ
is̥ves̥k̥ ne čineva ne din dos̥ k̥ m̥ina,
sḁ pič̥ops̥a, (aht:) θυνάζω (bezī zič̥). [din

Σκομβρίς, ιδος (ή), v̥ir̥, dim: al l̥xi..

Σκόμβρος (ό), [de ač̥i] sk̥m̥v̥rie.

Σκόνουα, ης (ή), At: in lok̥ de κόνουα.

Σκοπάρχης, wi Σκόπαρχος (ό), kom̥di-
p̥ de ver̥et̥opi̥, sḁ p̥ind̥it̥opi̥ (streaja
de d̥inḁnt̥ea) om̥tip̥i. [σκοπός, ἀρχω].

Σκοπελοδρόμος (ό, ή), al̥er̥g̥tor̥ p̥rin
st̥in̥v̥i. [σκόπελος, δρόμος].

Σκοπελοιδής, εος (ό, ή), чel in fel̥la
st̥in̥v̥i. [σκόπελος, εἶδος].

Σκόπελος (ό), [σκοπός, σκοπεύω] p̥iat̥r̥
'nḁl̥t̥ em̥it̥ afar̥; (p̥rin x̥r̥m: v̥x̥n̥ de)
lok̥ de p̥ind̥; st̥in̥k̥; kap̥, sḁ s̥in̥ de
m̥s̥nt̥; (Sk̥r̥:) m̥orm̥int̥ 'nḁl̥t̥, sḁ de
p̥iat̥r̥. [de xnde

Σκοπελώδης, εος (ό, ή), = Σκοπελοιδής.
2) p̥zin̥ de st̥in̥v̥i, st̥in̥kos̥.

Σκόπειμα (τό), mi̥sk̥ape f̥k̥k̥t̥ p̥ent̥r̥
p̥riv̥ipe (p̥rin̥: p̥nepe de m̥in̥ ne da-
s̥upa ok̥lor). [wi

Σκόπεισις, εως (ή), p̥riv̥ipe, v̥z̥rape de
sam̥ de den̥ape. [wi

Σκοπευτήριο (τό), = Σκοπιά. [din
Σκοπεύω, viit: -εύσω, par in lokē de...
Σκοπέω -ῶ, mi (miχ): -έομαι -οῦμαι, viit:
σκέφομαι, mē xitē (prin: de departe), va-
rē de seamē kē xape a minte sē vērē,
sē zēreskē чева; nindeskē; (fir: черче-
tezē kē xape a minte; mē kinzēseskē
чева. [din

Σκοπή (ή), = Σκοπιά. [σκέπτω]. 2) in
lokē de...

Σκόπησις, εως (ή), privipe de departe,
saē kē xape a minte; vērē de seamē;
(fir: kinzēpe. [σκοπέω].

Σκοπιά (ή), lokē 'nalē (mēnte saē xep-
nē), de xnde poate veda cheva che de-
p' inprexer saē departe, nindēpie. «Σκο-
πιάν έχω». Om: mi Ep: = Σκοπιόω. ||
«Σκοπίαί (Νύμφαι)». = 'Ορειάδες. [Σκοπή].

Σκοπιάσκον, poet: in lokē de σκοπία-
ζον, prel: de xot, mi

Σκοπιάζέμεν, poet: in lokē de σκοπιά-
ζειν, inf: al xēl...

Σκοπιάζω, mi (miχ): -άζομαι, viit: -άσω,
-ομαι, priveskē, verlezē de la, saē ka de
la nindēpie, nindezē. [mi

Σκοπιώ -ῶ, viit: -άσω, poet: in lokē
de σκοπιάω. [σκοπιά].

Σκοπιή (ή), Ion: in lokē de σκοπιά. [de
xnde

Σκοπιήτης, ου (ό), poet: Ion: lokxitopē
de lokxpi de nindē (de vīxpi de mēn-
u); privitopē din, saē ka din nindēpie.
(enit: al xēl Panē).

Σκόπιμος (ό, ή), kontpissitopē, saē pri-
vitorē la skopē. [σκοπός].

Σκοπιωρέομαι -οῦμαι, viit: -ήσμαι, nīn-
deskē. [din

Σκοπιωρός (ό, ή), [σκοπιά, ὠρα] vērēto-
pē de seamē din, saē ka din lokē de
nindē, ninditopē, verētopē.

Σκοπός (ό), [σκέπτω] semnēl, saē mīn-
ta, la kape oklēnte sēmetētopēl; (fir:)
sēpmitēl, la kape privēnte cheva; vērē-
klē de kinzēpe. «Κατὰ σκοπὸν». Ep: =
Εὐστόχως, nemepit, mi 'Απὸ σκοποῦ». = 'Α-
στοχως, nenemepit. 2) ninditopē, verēto-
pē, strexētopē; (kē mēn: enistalē, in-
grījitopē; (xne-opī) snionē.

Σκορακίζω, viit: -ίσω, (dxne zīch: daē
kopētop, lepēdē kē desprexē. [ēs xōrx-
xas]. [de xnde

Σκορακισμός (ό, λεπτάρε de чева kē
desprexē.

Σκορδίζω, viit: -ίσω, in sink: in lokē de
σκορδίζω.

Σκορδινάομαι -οῦμαι, mi Ion: Σκορδινέο-
μαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, = Κοοδινέομαι,
amē grexte in kanē; (prin intind: mē
intinzē kēskind (de somnē, saē stpimto-
pape). [de xnde

Σκορδίνημα (τό), mi Σκορδινισμός (ό), in-
tinsētopē kē kēskape.

Σκορδιοειδής, εως (ό, ή), [σκόρδιον, είδος]
asemenea, saē de felēl xēl...

Σκόρδιον (τό), xēl felē de plantē me-
dīch: kape mīposē a xstēpoiē. [σκόρδον].

Σκορδοειδής, εως (ό, ή), [σκόρδον, είδος]
asemenea, saē de felēl xēl ...

Σκόςδον (τό), in sink: in lokē de σκό-
ροδον, xstēpoiē.

Σκορδόπρασον (τό), xēl felē de plantē
kē xstēl mi mīposē de xstēpoiē mi praxē.
[σκόρδον, πράσον].

Σκορδοπώλης, ου (ό), = Σκοροδοπώλης.

Σκορδέω -ῶ, viit: -ώσω, rās: = Συμσκορ-
δέω. [σκόρδον].

Σκορδύλη (ή), = Κορδύλη.

Σκόρδυλος (ό), = Κορδύλος.

Σκορδάλη (ή), salē de saramēpē mi
xstēpoiē. [σκόρδον, ἔληνη].

Σκορδίζω, viit: -ίσω, xēneskē (ka pe
kokoxīl, che se vērēxē) kē xstēpoiē; fakē
a mīposi чева a xstēpoiē; (nestp: amē
xstēl, saē mīposē de xstēpoiē. [σκόρδον].

Σκορόδιον (τό), dim: al xēl σκόροδον,
xstēpoiēxēl, saē kēxēl de xstēpoiē.

Σκοροδομάχοι (οί), kom: o plēsmēitē na-
mē, kape se kate kē xstēpoiēl in lokē
de nēlpe. [σκόροδον, μάχη].

Σκοροδομίμητος (ό, ή), che in imitajie
de xstēpoiē, asemēnalē kē xstēpoiē. [σκό-
ροδον, μιμέομαι].

Σκόροδον (τό), [χόρος, ἔζω] xstēpoiē.

Σκοροδοπανδοκευτριάτοπώλης, ιδος (ή),
kom: vīpēxēl vīnzētopē de xstēpoiē
mi nīne. [σκόροδον, πανδοκείτρια, ἄρτος,
πώλης].

Σκοροδοπώλης, ου (ό), vīnzētopē de xstē-
poiē. [σκόροδον, πώλης].

Σκοροδοφαγέω -ῶ, viit: -ήσω, mēnēnkē
xstēpoiē. [din

Σκοροδοφάγος (ό, ή), mīnkētopē de xstē-
poiē. [σκόροδον, φάγω]

Σκοροδοφόρος (ό, ή), prēdēkētopē de
xstēpoiē. [σκόροδον, φέρω].

Σκοροδέω -ῶ, viit: -ώσω, = Σκορδέω. [mi
Σκοροδών, ὦνος ό, tapla de xstēpoiē.
[σκόροδον].

Σκόρπαινα (ή), fem: saē mēpit: al ne-
xtealēl veninosē xēmitēl xēpēlēs. [mi

Σκόρπειος, α, ον, μι Ion:
Σκορπίος, η, ον, αλ skornii. [μι
Σκορπιάνομαι, viit: -ανούμαι, με intzpitš
κα skornia. [μι

Σκορπιανός, ή, όν, πэskatš sьbt zodia
Skornii. [μι

Σκορπίδιον (τό), dim: αλ λδI [σκορπίος].
Σκορπίω, viit: -ίσω, Mached: pisineskš,
=Σκεδάινωμι. [σκορπίος 4].

Σκορπίοδότης (ό, ή), mьskatš de skor-
pie (aьs: in локš de σκορπιόπληκτος).
[σκορπίος, δήλω=δάκνω].

Σκορπιοειδής, έος (ό, ή), чед in felъd
skornii. || (sьst:) Σκορпιοειδής, znš felš de
plantz, (akt:) σκορπίουρος. [σκορπίος, είδος].

Σκορπίεις, εσσα, εν, poet: αλ skornii;
saš чед din felъd skornii. [μι

Σκορπίοθεν, adv: poet: de ла skornie.
[σκορπίος].

Σκορπιόπληκτος (ό, ή), pьnitš de skor-
pie. [σκορπίος, πλήττομαι].

Σκορπίος (ό), [in afin: кс skápaбos] шo-
nirъ. 2) (fir:) znš felš de neute кз ve-
ninosš akš, skornie. 3) znš felš de plantz
sninoasъ. 4) znš felš de машинъ pe-
sboľaskъ segetztoape. 5) znš felš de in-
pletitъ de пэpъd канъdъ. 6) o kon-
stelacie a zodiakъdъ, Skornie. [de znde

Σκόρπιος, α, ον,=Σκόρπειος.

Σκορπίουρος (ό, ή), чед кз kouda de
skornie, saš de шonirъ. || (sьst:) znš
felš de rimnoasъ plantz, floriе kъria
seamъzъ кз kouda skornii, floapea soa-
peдъ (чеа mare). [σκορπίος, ούρα].

Σκορπίω -ω, viit: -ώσω, intzpitš ка ne
o skornie. [σκορπίος].

Σκορπισμός (ό), pisinipe (akt: saš pas:).
[σκορπίω].

Σκορπίτης, ου (ό), znš felš de преци-
оasъ nъatpъ, (прор:) petrifikacie de skor-
pie marinъ. [μι

Σκορπιώδης, εος (ό, ή),=Σκορпιοειдής. [μι
Σκορπιών, ωνος (ό),=Σκορπίος].

Σκοτάζω, viit: -άσω, με intznekš. (intp:
prinч: komп: συσκοτάζω). [μι

Σκοταίος, α, ον, kape face чева ne in-
tšnerikš mai de mъate opi in локš de
adv:) "Hδη σκοταίος ἀναγκών". Ksn:
[σκότος].

Σκοτασμός (ό), intšneчipe, a se face in-
tšnerikš. [din

Σκοτάω -ω, poet: in локš de σκοτάζω. [μι

Σκοτεινός, ή, όν, intšnekosš; (fir:) ne-
desъmuitš, aneboie de ingeles. || "Tό σκο-
τεινόν". in локš de τό [σκότος]. [de znde

Σκοτεινότης (ή), intšneчime.

Σκοτεινοφόρος (ό, ή), [σκοτεινός, φέρω]
adъkъtopš de intšneчime, saš de чед
intšnekoase.

Σκοτεινώδης, εος (ό, ή),=Σκοτώδης. [μι
Σκοτεινώς, adv: intšnekat: (fir:) nede-
sъmuit. [σκοτεινός].

Σκότειος, α, ον, μι poet: Σκοτερός, а,
он, in локš de σκότιος. [μι

Σκοτεύω, viit: -εύω, με askъnzš (ne-
trъkš) ла intšnerikš. [μι

Σκοτέω -ω, viit: -ήσω,=Σκοτώ. [σκότος].

Σκοτεία (ή), [σκοτεύω] intšnerikš; локš
intšnekosš. 2) (архитект:)=Триълуфон.

Σκοτιάος, α, ον,=Σκοταίος.

Σκοτίας, ου (ό), askъnsš ла intšnerikš;
(prinч:) ровъ fъrapš. [μι

Σκοτίζω, viit: -ίσω,=Σκοτάζω. [μι

Σκότιος, а saš os, он, [σκότος] fъkъtš,
saš fъkъtopš de чева ла intšnerikš; (prin
intind:) askъnsš. «Кύπρις—». Акс: nъntz
fъpishatъ. «Μύες σκότιοι». Епгp: kape es
noantea ne intšnerikš; (обич:)"Σκότιος (in
презнъ ми fъpъ) пайъ, bastapdš. || (in
Kpeta) «Σκότιος» konii neажъnъi inкъ in
bipstъ de пъseptate, saš de жнепъ.

Σκοτισμός (ό), intšnekapе (akt: saš pas);
ameчeалъ. [σκοτίζω].

Σκοτίτης, ου (ό), epit: Жое (ка Келайне-
фής). [σκότος].

Σκοτοδινάω -ω, viit: -άσω, με inпрезнъ
trъneute ne intšnerikš (kom: парodie а
лдI cкoтoдиnάω).

Σκοτοδασυπυκνόθριξ, ότριχος (ό, ή), чед
кз nerpi ми dъmи nerpi. [σκότος, дасύς, πυ-
κνός, θρίξ].

Σκοτόδειπνος (ό, ή), грам: експл: а лдI
зсфoдopпdш. [σκότος, δείπνον]. [din

Σκοτοδινέω -ω, viit: -ήσω,=Σκοτοδινάω.

Σκοτοδίνη (ή), [σκότος, δίνη] rap in
локš de...

Σκοτοδινία, μι Σκοτοδινίαις, εως (ή), а-
meчeалъ. [din

Σκοτοδινιάω -ω, viit: -άσω, ameчeскš,
intšnekindz ми se vedepiе, ми пэpтndъ
ми se, кз se inъiptesk лъkpъpiе inain-
tea mea. [σκοτοδινία].

Σκοτόδιнос (ό),=Σκοτοδινη.

Σκοτοειδής, έος (ό, ή), чед ка intšneri-
къd, intšnekosš. [σκότος, είδος].

Σκοτόεις, εσσα, εν, poet: =Σκοτοειдής.
[σκότος].

Σκοτοεργός (ό, ή), [σκότος, έργον] poet:
лъkpъtopš ne intšnerikš. «Κλιδάνους—».

Σκοτειβόρος (ό, ή), чел че тѣпѣнкъ пе ф-
рѣшѣ (ла intšperikš); vikleanš. [σκότος, βορά].

Σκοτόμαινα, ης (ή), = Σκοτομήνη.

Σκοτομήτης, εος (ό, ή), poet: [σκότος,
μήδος] askənsš la minte, vikleanš.

Σκοτομήνη, μι Σκοτομήνεια (ή), [σκότος,
μήνη] intšperikš din linsz de ληπ, poa-
nte intšnekoasš. [de xnde

Σκοτομήνιος (ό, ή), poet: intšnekosš,
linsitš de ληπ. «Νύξ —». Om:

Σκότος, [in afin: κς σκιά] ου (ό), μι
Σκότος, εος-ους (τό), intšperikš (pron: μι
fir:). «Ἐν σκότει νέμεται». Ksn: «Τὸν δὲ
σκότος ὅσσε κάλυψεν». Om: i s'aš intšne-
kat okiī. «Σκότον δέδορκα». Epr: sintš op-
vš. «Κατέσχεν ὑπὸ σκότει τὸν φθόνον». Lks:
in askənsš. [de xnde

Σκοτώ -ω, viit: -ώσω, = Σκοτίζω; opve-
skš; amešesks. [mi

Σκοτώδης, εος (ό, ή), = Σκοτοειής, in-
tšnektvosš. [de xnde

Σκοτώδεια (ή), intšnektvīšne.

Σκοτώμα (τό), intšnektvīšp de kapš, a-
megealš. [σκοτώ]. [de xnde

Σκοτωματικός, ή, όν, adsktōp de, saš
səpsš la amegealš.

Σκοτώσις, εως (ή), intšnekarē; amešipe;
amegealš.

Σκυδαλίζω, viit: -ίσω, λεντδš чева ка
знš ršnoiš, desnperešiesks [mi

Σκυδαλικός, ή, όν, de λεντдат ка знš
ršnoiš, de nimikš, de desnperešit. [σκύδαλον].

Σκυδαλισμα (τό), de λεντдат (лентд-
твр) κς desnpereš (λκρ: saš pers.). [mi

Σκυδαλισμός (ό), λεντдаpe κς desnpere-
šipe. [σκυδαλίζω]

Σκύδαλον (τό), [χών, βάλλω] op че se
леапдѣ, ršnoiš. [de xnde

Σκυδαλώδης, εος (ό, ή), = Σκυδαλικός.
«Τὸ σκυδαλώδες». ršnoalede.

Σκυδμαίνω, viit: -ανῶ, poet: in lokš de
σκύζομαι, mš mīniš, mš posomopšks.

Σκύζα, ης (ή), [χών] inšteršnapē
(prinč: de kšgea) snpe kšcelitš de xnde

Σκύζαω -ω, viit: -ήσω, sintš inšteršna-
natš snpe tršneaskš inšprešnapē (prinč:
de kšgea snpe kšcelipe). (bezī mi kapšō).

Σκύζω, μι mīž: (καπε μι sinr: este in-
lr:) Σκύζομαι χών, mīpiš (ка кинеле);

saš mōpmiesks (ка ррскл, kind se ne-
кѣжеште, bezī επισκύνον); (in pen:) mš

nekšesks, mš posomopšks, mš mīniš;
bōmšnesks. «Μή μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζεν».

Od: Ψ

Σκυόριον (τό), знš felš de lemnš de

Skitia, κς kapē všnsiāš galvenš, (alt:)
0άρος. [din

Σκύθης, ου (ό), Skitianš, чел din Skitia;
(in Atena) dorozanš; (prin intind:) ne-
inšvgaš, barbarš. [de xnde

Σκυθίζω, viit: -ίσω, imitš pšvapsipe
Skigilop, saš vorvesks ka znš Skitianš;
(partik:) beaš mātš, saš mš pazš nīnš
in pšele, ka Skitienī. bezī mi απο (επι, πε-
ρι) σκυθίζω. [mi

Σκυθικός, ή, όν, Skitienesks. «Σκυθικά:
(se ing: ἐρυθρές)». знš felš de visme. [de
xnde

Σκυθισμός, adv: Skitienemte.

Σκυθίς, (όος (ή), = Σκυθική (se ing: γή),
Skitia; (se ing: γυνή) Skitianks.

Σκυθιστή, adv: Skitienemte (desnpē vor-
šipe). [σκυθίζω].

Σκύθος (ό), Eol: in lokš de σκύφος,

Σκυθοτοξότης, ου (ό), arkamš Skitianš;
saš szmetštopš ka Skitienī. [Σκύθης, το-
ξότης].

Σκυθράζω, viit: -άσω, [σκυθρός] = Σκυ-
δραίνω, mš posomopšks.

Σκύθραξ, ακος (ό), Lakon: = Σκύρθαξ.

Σκυθρός, ά, όν, posomopitš; sankiš, kř-
titopš, čikšlitopš. [σκύζω].

Σκυθρωπάζω, viit: -άσω, mš posomopš
skš, saš sintš pšsomopitš; (desnpē fege)
batš in nerš, sintš inkisš. [σκυθρωπός].

[de xnde

Σκυθρωπαχμός (ό), posomopipe. [din

Σκυθρωπέω -ω, viit: -ήσω, = Σκυθρωπάζω.

Σκυθρωπός, [σκυθρός, ὦψ] ή saš ός, όν,
posomopitš, greš, prea sepīosš; selvati-
kš; (desnpē fege) inkisš. [de xnde

Σκυθρωπότης (ή), posomopīšne, sel-
vatišie. [mi

Σκυθρωπώς, adv: posomopit. «Σκυθρω-
πώς ἔχειν». Lk4: = Σκυθρωπάζειν.

Σκυλαδέψω -ω, Σκυλαδέψης, = Σκυλοδε-
ψέω, -δέψης.

Σκυλάκκινα, ης (ή), poet: scm: ал лш
скύλαξ.

Σκυλακεία (ή), inšpikipe de pššipea
mi krešterepea kšcelip. [σκυλακεύω].

Σκυλάκειος, α, ον, kišnesks. [σκύλαξ].

Σκυλάκεισμα (τό), piš de kšgea, kšge-
lš. [σκυλακεύω]

Σκυλακεύς, έως (ό), poet: in lokš de
σκύλαξ. [de xnde

Σκυλακεύω. viit: -εύσω, inšperekiezš snpe
kšcelipe; spš kresks kšcel.

Σκυλάκη (ή), poet: in lokš de σκυλά-
καινα

Σκυρώ -ω, viit: -ώσω, = Σκυρόω. 2) a-
utepnē kē nīetpe.

Σκυρώσι, poet: in lokē de skurōsi, a 3:
im: pers: de xol: sađ sēn: a1 a1 skurōsi.

Σκυρώδης, eos, (ό, ή), = Σκυρόδης. 2)
nīetposē. [mi]

Σκυρωτός, ή, έν, autepnētē kē nīetpe.
[skurōw].

Σκυτάλη (ή), [σκύτος, sađ Σκύτη] bičič
de nīete; sađ vīnē de vođ. 2) (οβίχ:) vīo-
marē kē kēpēpīnē, sađ mēvīskē. 3) κρα-
κē sađ smīcea de nomē nēntpē sēdīl.
4) dprēž potēndē in felē de ssaž nēntpē
stpēmtape de novēpī, sađ in vīptipe de
māmīnē. (bezī mī φάλαγξ). 5) λα λached:
porēkē in skpīstē (fiind kē infēwēpīnd o
fīmie de memēpanē ne znē ssaž skpīiāž
ne dīnsa, opēe volađ, mī desfēwēpīnd o
o trīmīteaž; iap čel čel o pīīmīa, tre-
vāla sē aīvē znē aīlē asemēnea de o
notpīvē la rposīme ssaž, ne kape infē-
wēpīnd o iapēwī o vīlīa, bezī Πλ: Aīsand:
19:). (de xnde 6) (in nen:) veste sađ op-
dīnē. «Μοισών» — Πīnd: 7) πιακē aēntē-
pēaž de metāzē. 8) znē felē de wape.

Σκυταληφόρεω -ω, viit: -ήσω, porēž, vīž
vīomarē mēvīskatē. [dīn]

Σκυταληφόρος (ό, ή), nēptētopē de vīo-
marē mēvīskatē. [skutālē, fērow].

Σκυτάλας, ου (ό), aēntēpēuē ka znē
dprēž. «Σκυτός» — Tfr: [mī]

Σκυταλίζω, viit: -ίσω, nēīntp: in lokē
de skutālōw (bezī skutālīsmōs). 2) bezī
skutālīzō. [mī]

Σκυτάλιον (τό), mī

Σκυτάλης, (ος, ή), dim: a1 a1 skutālē,
vīomēpēlē mēvīskatē (potēndē ka znē
ssaž); dprēpēuē; osē dīntpe dox inke-
lētpī aē de pētelepōr, (a1:) φάλαγξ; znē
felē de kapīdē (bezī kapīs); znē felē de
omīlē; znē felē de māmīnē asvīpītoape
de lokē.

Σκυταλισμός (ό), vīlate de moapte kē
vīomarē. [nēīntp: skutālīzō].

Σκύταλον (τό), = Σκυτάλη, vīomarē; (λα
Sivīa:) rītē. [de xnde]

Σκυταλέω -ω, viit: -ώσω, batē kē vīo-
marē, vīomēpēskē. 2) nēīž, in fīrē bepe
ne čeva. [de xnde]

Σκυταλωτός, ή, έν, čel kē bepe infīnte
asēupē mī. «Τροχός» —. Etīam: poatē kē
suīge. 2) = Ραβδωτός, pēpīatē.

Σκυτάριον (τό), dim: a1 a1 skūtos, nīēlčea.

Σκυτεῖον (τό), aēkēptōpīe (fēpīkē) de
nīēl. [mī]

Σκύτειος, ή, έν, poet: in sēwītē aēkē-
ptōpī de nīēl. [mī]

Σκυτεὺς, έως (ό), aēkēptōpē de op čel
dīn nīēle, (īap pīnč:) de in kēpēpīnte,
(a1:) σκοτεινός. [skūtos]. [de xnde]

Σκυτεύω, viit: -εύσω, aēkēpēž op čel dīn
nīēl, sīnts vīsmarē, mī čl:

Σκύτη(ή), Dor: poet: καυη (bezī mī χόττα).

Σκυτικός, ή, έν, aīntēptōpē de aēkē-
ptōpē de op čel dīn nīēl. || (sēst:) in lokē
de skutēus. [mī]

Σκύτινος, ή, έν, fēkātē de nīēle. || (sēst-
st:) Σκυτινή (ή), in vīntētoape (kīntē) de
nīēle. [mī]

Σκυτίς, (ος, ή), dim: a1 a1 [skūtos],
fīmie (kēpēa) de nīēle.

Σκυτοβραχίον, ονος (ό, ή), poet: čel kē
bračē de nīēle. [skūtos, bēpīlōn].

Σκυτοδεψέω -ω, viit: -ήσω, apēpēskē, tē-
pēskē nīēl. [dīn]

Σκυτοδέψης, ου (ό), [skūtos, dēfō] ap-
pēsitōpē de nīēl, tabakē. [de xnde]

Σκυτοδεψικός, ή, έν, kēvēnītē, sađ folo-
sitōpē apēpēsitōpē de nīēl, tabakēlē.
«Σκυτοδεψική». mēwēpēpē apēpēsitōpēlē,
tēpēvīe.

Σκυτοδεψός (ό), = Σκυτοδέψης.

Σκυτοπώλης, ου, (ό), vīnēptōpē de nīēl.
[skūtos, pōlēis].

Σκυτορράφος (ό, ή), kēpētopē de nīēl,
kēpēlarē. || (sēst:) = Σκυτεὺς, sađ Σκυτο-
τόμος. [skūtos, rāpīw].

Σκῦτος, εος -ους (τό), [skūtos]. nīēle (kē-
pēitē, sađ apēpēitē); (pīn in līnd:) op čel
este fēkātē dīn nīēle, (spē eks:) pavē-
zē, vīčīž de kēpēa. (de xnde) «Σκύτη
δλάπειν». Apstf: = Μαστιγῆν.

Σκυτοτρέμω -ω, viit: -ήσω, taīž (aēkēpēž
čeva dīn) nīēle. [mī]

Σκυτοτρία (ή), tēpēa, mēwēpēpē
aēkēptōpēlē de op čel dīn nīēle. [mī]

Σκυτοτρικός, ή, έν, aīntēptōpē de, sađ
folositōpē la kēpēlarē, vīsmarē, mī čl:
«Σκῦτος» —. kēpēlē. mī «Σκυτοτρίκη».

mēwēpēpē de aēkēptōpē dīn nīēl. [mī]

Σκυτοτόμιον (τό), kēpēlē, skēlē de aē-
kēptōpē de op čel dīn nīēle. [dīn]

Σκυτοτόμος (ό, ή), tēpētopē, kēpēitōpē
(nēntpē fēpēpē aēkēpī) de nīēl. || (sēst-
st:) kēpēlarē; (īap pāpīk:) vīsmarē, mī
čl: [skūtos, tēpēw].

Σκυτοτραγέω -ω, viit: -ήσω, pozē nīēl.
[skūtos, trōgō].

Σκυτοφάγος (ό, ή), pozētopē de nīēl.
[skūtos, fāgō].

Σκυτώ -ω, viit: -ώσω, κντισmeskš, in-
brakš κκ πιελε. [wi]

Σκυτώδης, εος (ό, ή), asemenea κκ πιε-
λε. [σκύτος].

Σκύφειος, α, ον, poet: in lokš de σκυ-
φοειδής. «Δέπας —». At: [wi]

Σκυφίον (τό), dim: αλ λξι [σχύφος], teš-
uorš, κκšworš; (med: χίρκα καπλξι.

Σκύφιος, α, ον, poet: in lokš de σκύφειος.

Σκυφοειδής, εος (ό, ή, чед in formz de
παχαρš saš κκšwš. [σχύφος, είδος].

Σχύφος (ό), wi Σχύφης, εος, -ους (τό),
[χύω, κύπη] παχαρš (prinč: de čiovanī wi
čšpanī), teasš, κκšwš de lemnš. «Σχύ-
φον μέγαν οἷά τε ποιμένες ἄνδρες ἔχουσιν».

Αλκμ:

Σχύωμα (τό), poet: in lokš de σχύφος

Σκωλήκησις, grem: in lokš de σκωλήκωσις.

Σκωληκίασις, εως (ή), - facere de (saš
prefacere in) vermi. [din]

Σκωληκιάω -ω, viit: -άσω, fakš (mš km-
plz de) vermi. [wi]

Σκωληκίζω, viit: -ίσω, semznš a (mš
miškš ka znš) verme. «Σφυγμός σκωλη-
κίζων». Med: papš ka tipiea de verme [din]

Σκωλήκιον (τό), dim: αλ λξι σκώληξ,
vermšleuš, saš vermšwš.

Σκωληκίτης, ου (ό), [σκώληξ] wi Σκω-
ληκίτις, ιδος (ή), asemenea, saš din fe-
laz vermedzi.

Σκωληκόβρωτος (ό, ή), minkatš de ver-
mi. [σκώληξ, βιέρωσκα].

Σκωληκοειδής, εος (ό, ή), чед in felš,
saš formz de verme. [σκώληξ, είδος].

Σκωληκοποιέω -ω, viit: -ήσω, fakš vermi.
[σκώληξ, ποιέω].

Σκωληκοτοκέω -ω, viit: -ήτω, naskš ver-
mi [wi]

Σκωληκοτοκία (ή), naštepe de vermi. [din
Σκωληκοτόκος (ό, ή), nšskštorš de ver-
mi. [σκώληξ, τόκος].

Σκωληκοφάγος (ό, ή), minkštorš de (xps-
nitš κκ) vermi. [σκώληξ, φάγω].

Σκωληκώω -ω, viit: -ώσω, fakš чева a
so in vermsi; (nas:) = Σκωληκιάω. [wi]

Σκωληκώδης, εος (ό, ή), = Σκωληκοει-
δής. 2) plinš de vermi. [σκώληξ].

Σκωλήκωσις, εως (ή), in vermsi. [σκω-
λήκω].

Σκώληξ, ηκος (ό), [κόλος] verme. 2)
(fir:) agš, firš. 3) znš felš de prškitš-
pš, = (poate grem: in lokš de) Κόλλιξ. 4)
gršmadš de rpiš (inprežšpa apiei), (aht:)
ἀντλος. 5) Бол: in lokš de κολόκυμα.

Σκωλοβάτης, [σκώλον, βαινω] ου (ό), (prinč:)

kapre kmblz κκ, saš ka κκ pičoroanpe;
(de znde) znš felš de insektz minkšto-
pe de rpiš. [de znde]

Σκωλοβατίζω, viit: ίσω, kmblz in pič-
oroanpe, = 'Ασκολιάζω.

Σκῶλον (τό), Skp: in lokš de σκῶλος,
σκόλος; (de znde fir:) isaitz, priedikt de
notiknipe.

Σκῶλος (ό), = Σκόλος, parš; γεап; gim-
pe. «Βάτου —». Engr:

Σκωλύπτομαι, viit: -ύφομαι, poet: in vi-
teskš pfeziš saš šerpsit; inkoioš, infš-
wšpš ka znš verme [σκώληξ, saš σκολιός].

Σκῶμμα (τό), чедa ce se zice in rlm-
mš snpe batžokoripe, saš rlmz atinr-
toape, wi lkttoape in pšš. «Τῷ μὴ δυ-
ναμένῳ μετ' εὐλαθείας καὶ τέχνης κατὰ καί-
ρόν ᾀπτεσθαι σκώμματος παντάπασιν ἀφεκτέ-
ον». Πλ: [σκώπτω].

Σκωμμάτιον (τό), dim: αλ λξι σκῶμμα.

Σκωπαίος (ό), [σκόψ] la Sibariči niti-
kš, (aht: στίλβων.

Σκώπειμα, grem: in lokš de σκώπειμα.

Σκώπτης, ου (ό, lkttorš in pšš; rlm-
megš. [wi]

Σκωπτικός, ή ον, folositorš, saš inde-
minatikt la batžokoripe. [wi]

Σκωπτόλης, ου (ό), = Σκώπτης, rlmmegš
(mekkajitš) [wi]

Σκώπτρια (ή), fem: αλ λξι σκώπτης. [din]

Σκώπτω, viit: σκώψω. wi σκώφομαι, [σκόψ]
imitš чева (špč: fakš taklitzl kšiba) in
pšš; atinrš (ššnpšš inlp' znš kinš de-
likatš; in gen:) rlmmeskš.

Σκῶρ, σκατός (τό), skirpš (de omš).

Σκωραμὶς ιδος (ή), [σκῶρ, ἀμὶς] mekašš
(basš de ewit afapš).

Σκωρία (ή), snšmš de metale; (šap
prinč:) pšminš de šepš; (in gen:) ppišo-
šš, ršnošš, lepnšššpš. [σκῶρ].

Σκωριοειδής, εος (ό, ή), asemenea, de
felz pšminei. [σκωρία, είδος].

Σκῶψ, ωπός (ό), znš felš de pastpe
(de ššfnigš), kapre face felšpite imitšto-
pe firšpi. (de znde 2) znš felš de dan-
gš komiktš. [σκέπτω, pentpš mšpimea o-
kilop szī].

Σκῶψις, εως (ή), rlmšipe atinrštoape,
šape in pšš, batžokoripe. [σκώπτω].

Σμᾶμα (τό), Dop: in lokš de σμῆμα, =
Σμῆγμα.

Σμάνος, εος (τό), Dop: in lokš de σμῆνος.

Σμαράγδειος, α, ον, αλ smšpandziš, saš
de smšpandš. [wi]

Σμίλαξ, ακος (ή), κηδ felā de kopaciš, tisz. 2) (in Arkadia) κηδ felā de stejariš perimposš. 3) κηδ soš de plantz, ne se xprz infzwxpindz se κx fpxnze ka de edepz. «Σμίλαξ ή λεία». pokca pindxričei; «Σμίλαξ κηποιά». fasole de apakš, (alt:) δόλιχος.

Σμίλευμα (τὸ), λεκpз fьkatiš prin skobitpз, saš stьpitpз, saš лекpatъ sьvгipe; askie de mapmьpз, mi чл: emitz din лекpape κx dala, saš skobitoape; (fir:) amzpxngime. [mi

Σμίλευτος, ή, ον, лекpatъ κx daltz skobitoape; (prin xpm:) sьvгipe; (fir:) mešwemitiš. «Ρήματα —». Eupr: din

Σμίλειω, viit: -έωω, лекpezъ чева stьmind κx dala, (prin xpm:) sьvгipe. [din

Σμίλη (ή), [in afin: κx σμύνη] instrx-mintz tziōš, saš askxgitz in bipš, daltz skobitoape (de nietpari, saš timpari); kxgitz (kpoia); vpičearš de kondēie; κηδ felā de kondēiš, κx kape se sьsжiaš čei veki a stьpa literele ne table. (vezī mi γλύφανον).

Σμίλιον (τὸ), dim: ал лѣ смилн. [de xnde

Σмилиωτος, ή, ον, fьkatiš in formz de смилион, (prinч:) de skalpelz xipoxpikš.

Σμίλος, mi Σμίλος (ή), poet: in lokš de смілаξ (apborš).

Σμίνθα (ή), gas: in lokš de σμίνθος, saš σμίνθη.

Σμινθεύς, έως (ό), enit: Απολονδ. [σμίνθος, ka xvirztopš de xoapirič, saš Σμίνθη opamš Troikš].

Σμίνθη (ή), = Μίνθη. 2) opamš Troikš. [de xnde

Σμίνθιος (ό), enit: Απολονδ, = Σμινθεύς.

Σμίνθος (ό), Kpet: xoapirič.

Σμινύδιον (τὸ), dim: ал лѣ...

Σμινύη (ή), [μινυς] instrx-m: плэгpе-ски, sanz, saš tirzkonš.

Σμινυς, poet: mi Σμινυς, υος (ή), = Σμινύη.

Σμίρις, ιδος = Σμύρις.

Σμοίος, [μύω] ή, ον, gas: = Σμυγος, nosomopitš; (prin intind:) ppozavš.

Σμωκορδών -ω, viit: -ώωω, = Σπλεκώω.

Σμυγερος, α, ον, (mi adv:) -εως, poet: [σμύχω] tikzlosš, kinzitiš; osteničosš. (vezī mi moγepός).

Σμύλα, saš Σμύλλα, ης (ή), κηδ felā de nemte.

Σμύραινα, ης (ή), At: in lokš de μύραινα.

Σμύραινος (ό), κηδ felā de nemte.

Σμυρίζω, viit: -ίωω, fpekš, лxstpezš prin

niatra смύρις. 2) poet: (pap) in lokš de μυρίζω. [din

Σμύρις, ιδος (ή, κηδ felā de niatpз κx fepš, prin nisiпxл кpia se лxstpezz pie-terele čele tapi (diamantele, mi чл:), (Franц:) émeri, smipčelš.

Σμύρισμα, (τὸ), лекpз netezitiš, лxstpatz κx smipčelš. [vezī смυρίζω, mi смύρις].

Σμυρισμάτων (τὸ), dim: ал лѣ смύρισμα.

Σμυρίτης, ου (ό), (prinч: λίθος, niatpз) = [Σμύρις].

Σμύρινα, ης (ή), = Μύρρα, smipnz (vezī mi στακτή). 2) opamš mьpmzpeanš ал А-siei mičl. [de xnde

Σμυρναίος, α, ου, ал smipnei; saš čel din opamxл Smipna, Smipneanš. [mi

Σμυρναίον (τὸ), = Σμύριον. [mi

Σμυρναίω, viit: -άωω, mi Σμυρνίζω, viit: -ίωω алкztičesκš чева (amestekš κx smipnz. 2) miposš a smipnz. mi

Σμύρινος, η, ον, алкztičē κx, saš din smipnz. [mi

Σμύριον (τὸ), κηδ felā de plantz, selvatikš пztrxпжелz, stьminga кpšia miposz a smipnz. (vezī mi μύρρις).

Σμυρνοειδής, έως (ό, ή), čel de folzл, saš asemenea smipnei. [смύρινα, εidos].

Σμυρνοφόρος (ό), prodxkьtopš de smipnz. [смύρινα, фэрω].

Σμύχω, [in afin: κx смύχω] viit: смўξω, (nas: nex: 2: éсмўгн) apzš fьpз flakpз (κx пxгinš forš); (fir:) tonesκš (mi nas: mз tonesκš) ne dinzxpтpз, saš de totš kile пxгinš, mi ne nesimjite. «Πάλαι γε σμύχεμαι ἐν ἐμαυτῷ». Eлд: fepš in sinemi. Σμωδιγξ, υγος (ή), rpm: in lokš de смωδιξ.

Σμωδικός, ή, ον, лекzitorš de смfьzтpи din ловitpи. «Φάρμακον —». Med: [din

Σμωδιξ, ικος mi υγος (ή), смfьzтpз, semnš saš panz din ловitpз. [din

Σμώχω, viit: смўξω, = Σμήχω, fpekind кpзпж; (fir:) лovesκš tape. 2) mьničkš isle. «Σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθων». Apstf: (vezī mi σώχω).

Σοβαρεύομαι, viit: -έωωω, mз noptz ppeš, sepios, mindpз. [σοβαρός].

Σοβαροβλέφαρος (ό, ή), poet: čel κx ple-opere okilop saš snpinčenele apdikate in sss, mindpз. [σοβαρός, βλέφαρον].

Σοβάρος, α, ον, [soβέω] (dape ziv:) kape xмzлz κx mifnele вьпнпind, (ad:) κx mindpie, saš ppaвz; (mi desupe лекp:) ponedē; (oβiv: mi in intind:) mindpз, fь-losš, лxksosš. «Τιμή —». Eli: nemzsz-

patz, kovipmitoape. [de xnde

Σοβαρῶς, adv: intp xñð kinð greð, mþ peuð, sað mñndpκ.

Σοβάς, áðος (ή), in lokð de σοβαρά. || (ssbst:) κερβῆ, (a1t:) ðρομάς, sað μαινάς. 2) (in At: se ing: ἔρχησις) xñð felð de danuð. [din

Σοβέω -ῶ, viit: -ήσω, (upinç:) = Φο-βέω, snepiind roneskð (pxið ne fgrð); (in men:) pxið in iste mişkape; aerðpð; κλει-τινῆ; skstxprð; (nestp: sað el:) αλεprð, mþ mişkð iste; (naptik:) inñ κλειτινῆ mñnele xmba1nd; (pin xpm:) xmba1 lape, iste, sað mñndpκ; (nas:) mþ apñtð snepiatð. «Σοβεῖν τὴν χόνην». Ksn: a skstxpa. «Τα-χὺν πόδ' ἐν κύκλῳ σοβεῖτε». Apstf: «Σοβεῖν τὴν κύλικα». Flstr: a '1 prezmba1a iste. (mi el:). «Σόβει (se ing: τοὺς πόδας, sað τὸν ἵππον) εἰς Ἄργος». Λxç: αλεapð, grþ-veñte... «Τρεῖς ἀκολούθους ἢ τέσσαρας ἔχων διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ». Dm: (mi nas:) «Ὁ-φθαλμὸς σοδοῦμενος». Aks: κxztitxprþ ne-εxnatikð, snepiatð. «Βάδισμα σοδαρὸν καὶ σεσοβημένον». Aks: (mi κκ prep:) «Μειρά-κιον ἔμπληκτον καὶ σεσοβημένον πρὸς δόξαν». Πx: snepiatð. [din

Σόβη (ή), [σεύω] koda kaλxλx1 (fiind κκ κκ dinsa ronewte mñwtele). 2) fñtð de koifð din roaðð de kaλð. (bez1 mi fððñ).

Σόβησις, ewς (ή), snepiare, ronipe (akt:) sað nas:; iste mişkape; (naptik:) xmba1- tð greð mi mñndpκ; (κκ ak: κκ prep:) por- nipe κtpe чева. [σοδέω].

Σόβος (ό), [σόομαι] stpitorð, nþbaanikð. (enñt: a1 Satipxor, bez1 mi σοβάς).

Σόγκος (ό),=Σόγγος. [de xnde

Σογγώδης, ewς (ό, ή),=Σογγώδης.

Σόγγος (ό), [σομφός] xñð felð de pian- tð, ssa1ð. [de xnde

Σογγώδης, ewς (ό, ή), чеa din fea1a, sað asemenea ssa1ðx1. [σός.

Σοί, dat: a1 x1i σὺ. 2) nom: im: a1 x1i

Σοῖο, Ion: in lokð de σοῦ, men: a1 x1i σός.

Σοῖς, iðος (ή), x1s: =Σοδάς.

Σοῖσι, Ion: in lokð de σοῖς, dat: im: a1 x1i σός.

Σολοικία (ή), =Σολοικισμός. [mi

Σολοικίζω, viit: -ίσω, fakð solichismxpi, vorbeskð, sað mþ portð greviit. [σόλοικος]. [de xnde

Σολοικισμός (ό), solichismð, skpiepe sað vorþipe afapð din perxlele limbe1, sað grexatð in gramatikaxa kopekxie a zi- cherior; (fir:) gposolanþie, varþarie in pxtape. [mi

Σολοικιστής, οὔ (ό), чеa che greñewte in vorþipe, sað skpiepe, axt1ndx se din perxlele gramatikaxe; (fir:) gposolanð in pxtape.

Σολοικιστιδής, έος (ό, ή), pþxtð (asemþ- natð κκ) solikð. [σόλοικος, εἶδος].

Σόλοικος (ό, ή), solikð, kape vorþewte, pronxñpð, sað skpie κκ abatepe din pe- rxelele limbe1 (ka lokxitorþi Solixop, o kolonie amezatð de Solonð in Çiliçia, kape dñpe vreni 'wi a kopxñt Atika i- diomþ a limbe1; (desnpe ziç:) чеa in- protiva gramatikaxe1 eksaktitþu1, greñitð, neaproatð; (fir:) gposolanð (mojikð), nepolitititð; nekxviinçoxð, aßsxpðð. (bez1 mi xkaiós). [Σόλοι, οἶκος].

Σολοικοφανής, έος (ό, ή), (miadv:)-νῶς, pþxtð (fþp a fi) solikð, asemenea in apxtape κκ solichismð. [σόλοικος, φαίνομαι].

Σολοιτύπος (ό, ή),=Μυδροκτύπος. [σόλος, τύπτω].

Σόλος, [όλος, sað σόομαι] (ό), [in men:] volxmtð (firxpatð mþpime) de op che tpx- uð solidð, (iap pinç:) de fepð, prekxm a ewit din tonitoape; (pin xpm: de firxpr konoidð, kapesaxx1a atleçior de) diskð.

Σομφός, [in afin: κκ σιφνός] ή, on, vx- petosð, sekð, parð, molichosð; (desnpe rlasð) pþxmitð, inkið, (Fpanç:) creux, obscur. (bez1 mi μογγός). [de xnde

Σομφότης (ή), molititne, mi çl:; (desnpe rlasð) pþxmitxpr. [mi

Σομφώδης, ewς (ό, ή), vxpetosð xa vede- pe, in apxtape.

Σόομαι, bez1 kontrak: σοῦμαι.

Σός, η sað os, on, Ion: poet: in lokð de σώος, σώς.

Σορέλλην, ηνος (ό), kom: =Σοροδαίμων. [σορός, Ἑλλην].

Σορεύω, viit: -εύσω,=Σωρεύω. [mi

Σορηδόν, adv: =Σωρηδόν. [σορός].

Σοροδαίμων, onος (ό), [σορός, δαίμων] kom: vxþpññ κκ xñð niçopð in groapð, foapte vxþpññ.

Σοροεργός (ό), poet: in lokð de σορο- πηγός. [σορός, ἔργον].

Σοροπήγιον (τό), pþvþa1e de κxwçitðra- pð. [din

Σοροπηγός (ό), [σορός, πήγυμι] inkefeto- pð, fþkþtorð de κxwçitðme, κxwçitðrapð.

Σορόπληκτος, mi Σοροπλήξ, ήνος (ό, ή), poet: =Σοροδαίμων. [σορός, πλήττω].

Σοροποιός (ό),=Σοροπηγός. [σορός, ποιός].

Σορός (ή), [in afin: κκ σωρός] κxwçitðgð; natð de moptð. 2) =Σοροδαίμων.

Σορωνίς, (ιδος (ή)), = (saš greš: in lokk de) Σαρωνίς.

Σός, ή, όν, [σὺ] (upon: pos: de a 2: nepš:) al tšđ.

Σοῦ, ηεν: al lxi sds, mi (maĩ de mšale opĩ enkl:) al lxi sũ.

Σοῦ, a 2: sinr: nepš: de poršnu: al lxi sũmai.

Σούβος (ό), [σόβος] žnš fełš de kšprioar- pš, saš kaprš selvatikš.

Σουδάριον (τὸ), [lat:] basma (de mteps sšdoapea).

Σούκινος, ή, он, чед de kexpisapš. [σούκιον].

Σοῦμαι, (in kontpk: din sóomai) poet: in lokk de seúomai, mš miškš iste, ašerš, pšwšeskkš, mš gršveskkš, šršš ronindš mš. «Σοῦ σοῦ, πάλιν σοῦ». Apstf:

Σοῦνεκα, poet: (in kontpak:) in lokk de sũ ēneka.

Σουνιάρατος (ό, ή), poet: [Σούνιον, ἀρχο- μαι] inkinatš (adopatš) in ššniš (enit: al lxi Nentšnš).

Σοῦς, οῦ (ό), poet: [θός, σεῦω] por- nipe, šwłtpe in ššš, (španj:) élan.

Σοῦσθαι, poet: inf: mi

Σοῦσθε, poet: a 2: im: nepš: de xot: saš poršnu: al lxi sũmai.

Σουσιγενής, έος (ό, ή), poet: pšskš in ššša (opawš al Pepsii). [Σούσα, γένος].

Σούσινος, ή, он, fškkš din kpinĩ. [σοῦσιν].

Σοῦσις, εως (ή), rls: in lokk de sũš.

Σοῦσον (τὸ), [Peps:] kpinš.

Σούκιον (τὸ), [lat: succinum] kexpisapš.

Σοφία (ή), (in ηεν:) desšwĩšmitš kš- nowšingš, indeminštate, iskšsingš (in op- che lškrš); eksperiingš; čerkape de mšale- te: (partik:) ingelənčĩšne, bšnš kinšwĩpe; wĩklenie, mšwemšwĩpe. «Τίς ἂν μοι τοῦ- το ἐπιτελέσειε σοφίη καὶ μὴ βίη. Ep: kšwĩš kinš mšwemšwĩtš. «Εἰ τίνα ἔχεις σοφίην, μηχανῶ». Ep: [wi

Σοφίζω, wĩt: -ίω, fakš pe wĩneba in- ηeentš, iskšsitš (Škr:), = Συνετίζω. (maĩ de mšale opĩ pas: saš mĩk:). «Νεωτη- λής καὶ νηῶν σεσορισμένος». Es: eksperi- ingatš, wĩtiopš. 2) (owĩč: mĩk: kš ak:) pšškoweskkš čewa kš iskšsingš, saš wĩkle- neme (kš rĩndš de a amšwĩ). «Ἀεὶ κα- νὰς ἰδέας σοφίζομαι». Apstf: «Οὗτος σοφί- ζεται αὐτοῖσι τοιόνδε». Ep: «Πρὸς ὧν ταῦτα σοφίζονται (οἱ αἰῶνες) τάδε». Ep: «Τοιαῦ- τα καὶ ἡμεῖς νέοι ὄντες ἐμελετῶμεν καὶ ἐσο- φισόμεθα». Kšn: «Ψέγρουσι πολλοὶ τοὺς νῦν σοφιστάς, ὅτι ἐν τοῖς ὀνόμασι σοφίζονται καὶ οὐκ ἐν τοῖς νοήμασι. Kšn: (wi kš preš:) «Σο-

φίζεσθαι πρὸς τὸν νόμον». Pl: a se inpro- tivĩ lewĩ kš sofisme (wĩpetĩkšpĩ). (de žnde pas:) «Σεσορισμένος». Škr: amšwĩto- pš (wĩpetš). [σοφός]. [de žnde

Σόφισμα (τὸ), mšwemšwĩpe pšškowitš kš iskšsingš, saš (in pšš) kš wĩklenie šnpe amšwĩpe; (partik:) sofismš, inšwape- re, saš konkššie amšwĩtoape (šnrižini- tš pe minčinosš šlošismš). [de žnde

Σοφισμῆτας, ου (ό), indeminatikš inšpe- wšingštopš de sofisme. [wi

Σοφισματικός, ή, όν, asemenea kš o so- fismš; atinrštopš de sofisme. || (sžst:) = Σοφιστής. [wi

Σοφισμάτιον (τὸ), dim: al lxi sófisma. [wi

Σοφισματώδης, εος (ό, ή), čed in fełš de (ka o) sofismš.

Σοφισμός (ό), eksplikape prin sofisme. [σοφίζομαι].

Σοφιστεία (ή), lškrapea (wšptapea, wor- wĩpea) sofistšlxi. [wi

Σοφιστευμα (τὸ), pšškowitšpš, mšwemš- wĩpe de sofistš, = Σόφισμα, sofismš. [din

Σοφιστεῦω, wĩt: -εύω, lškrežš (inšwšš) ka sofistš, inšwšingezš (pofesežš) me- sepie de sofistš. || (štršm:) inšršmšsege- zš, pšškoweskkš čewa sofistčewite. [wi

Σοφιστήριον (τὸ), inšwšwĩtopie (wškowš) de sofistš. 2) mĩklokš, žnełtipe šnpe a- mšwĩpe, sofismš. [din

Σοφιστής, οῦ (ό), [σοφίζω] (upon: wi apx:) iskšsitš (destoinikš, maĩ deosewĩtš) in op- che špeawš, saš mesepie, šoapte wšnš me- mterš in fełšl ššš; (partik:) poetš; saš mššikš; (in ηεν:) filosořš. «Οἱ πάντες ἐκ- τῆς Ἑλλάδος σοφισταί, οἱ τοῦτον τὸν χρόνον ἐτύγχανον ὄντες, καὶ δὴ καὶ Σόλων». Ep: (weĩ wante dene atšnčĩ inšwšwĩ). 2) (maĩ in kpmš) sofistš, inšwšwĩtopš de petorikš, politikš, mopalš, wi (in ηεν:) de filoso- fie; a toate wĩtiopš; (de žnde in pšš) amšwĩtopš, wšwšatanš (prekšm sint weĩ- če owĩčwĩšeskk a pofesa toate). «Τοὺς τὴν σοφίαν ἀργυρίου τῷ βουλομένῳ πωλοῦντας σο- φιστὰς ἀποκαλοῦσι». Kšn: «Ἔστι γὰρ ὁ σο- φιστὴς χρηματιστὴς ἀποφαινομένης σοφίας ἀλλ' οὐκ οὔσης». Apstf: 3) opatorš, (wĩnč:) skpiitopš, wi postitopš in pšwłikš de [kš- wĩnte šnpe fałš, deklamštopš. «Ὡς τε, μη- δὲνα θυνηθῆναι: μήτε τῶν ποιητῶν μήτε τῶν σοφιστῶν ἀξίως τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων εἰ- πεῖν». Iskr: «Σοφιστῶν θεαταῖς εἰσάγετε κα- θιμένους μάλλον ἢ ὑπερὶ πόλεως βουλευομέ- νους». Tšw: [de žnde

Σοφιστιῶν -ῶ, (neĩntp: in weĩ-ł-almĩ tim-

nī) skpiš, porbeskš, lskpežš ka sofistš (kš sofistikš indeminštate). [mi

Σοφιστικός, ἡ, ὄν, insxmitš sofistxšī, amxpitopš. [de xnde

Σοφιστικῶς, adv: kš kinš amxpitopš, kš sofisme.

Σοφιστομανέω -ῶ, niit: -ήσω, sintš ne-
exnš de sofistī (īi lxbeskš prea mxī).
[σοφιστής, μαινομαι].

Σοφίστρια (ἡ, fem: al lxi σοφιστής.

Σοφοδότης, ἴδος (ἡ), dxttoape de inge-
lenčixne, saš isksingš. [σοφός, δίδωμι].

Σοφοδωρός (ὁ, ἡ), dpxxitopš de ingelen-
čixne, saš isksingš [σοφός, δῶρον].

Σοφόνους ὁ, ἡ), ingelenš, isksitš la
minte (bezī mi θυμόσοφος). [σοφός, νοῦς].

Σοφοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, fakš ne čine-
va isksitš, ingelenš, = Σοφίζω. [σοφοποι-
ός] [da xnde

Σοφοποιήσεις, εως (ἡ), fachepe, dape de
isksingš, saš ingelenčixne.

Σοφοποιός (ὁ), lxbxtopš, adskxtopš, saš
dxtxtopš de ingelenčixne. [σοφός, ποιός].

Σοφός, (in afin: kš saφής, de xnde Lat:
sapiens) ἡ, ὄν, (prinč:) isksitš, destoi-
nikš in op če tpeavš; foapte xknš in fe-
lxl stš, indeminatikš; (īa nen:) kxno-
skxtopš, mtiitopš, eksnepiingatš, mxat-in-
čerkatš; inčigatš; ingelenš; (xne-opī)
askxgītš la minte; (desape lskp:) inge-
lenčigēte kinzšitš. •Σοφά φάρμακα•. Tkr:
«Καὶ οἱ ζωγράφοι καὶ οἱ τέκτονες εἰσὶ τῶν
σοφῶν ἐπιστήμονες». Pat: «Τοῦτο θάλω τὸ
σοφόν». At: «Τὸ σοφόν θεῶ μόνῳ πρόκειται».
At: «Οὐδὲν ποικίλον, οὐδὲ σοφόν». Dm: «Οὐ-
δὲν τὸ σοφόν μοι ἐγένετο». Dm: biklenia nš
'mī a folosit nimikš. [de xnde

Σοφῶ -ῶ, viit: -ώσω, = Σοφίζω, fakš ne
čineva ingelenš, īl isksesekš. [mi

Σοφῶς, adv: kš isksingš, saš indemin-
štate, ingelenčigēte, mi čl;

Σώω, ἡς, ἡ, poet: in lokš de sōσω, nex:
de sšp: al lxi sōω=sōζω.

Σωονάτης, cu (ὁ), mntxitopš de kop-
čierī. «Λύμη —». Sxl: (alxiī maī ko-
pek: skpiš σωονάτης). [σώω, νούτης].

Σπαδίζω, viit: -ίσω, mi Ion: -ίζω, intinzš,
stamatoseskš nīci (ka tabaviī, saš aprxsi-
topī). (bezī mi θρανεύω). [din

Σπαδίξ, ιος (ἡ), [σπάω] κρακš pxtš
din nomš; (nartik:) pamxř de finikš kš
podxl szx. (bezī mi σπάθη). 2) κοάμα pš-
dčvineī prinapxšī, saš stexapxšī neve-
mtedš. 3) xnš felš de mxsikxš instpx-
mīntš. 4) (ka adiek:) čex de faga finikxšī.

Σπαδονίζω, viit: -ίσω, = Σπαράττω, smxlgš,
pxtš, tatš. «Τὸν ἥχον — ». D: Al: [mi

Σπαδονιχός, ἡ, ὄν, smxlgš, pxtš, tšiatš.
Ἥχος — ». Mxs: [σπαδών].

Σπαδόνισμα, (τό), = Σπάραγμα. 2) = κx...

Σπαδονισμός (ὁ), smxlgere, pxtere,
(Franj:) tiraillement. •Ἥχων — ». D:
Al: [σπαδονίζω]

Σπαδών, ὄνος (ἡ), snasmš (sviknipe in-
trepkītš). (se konf: mi kš...

Σπάδων, ὠνος, miontos (ὁ, skonitš. [σπάω].

Σπαθάλιον (τό), — Σπατάλιον.

Σπαθαρίστος (ὁ), pīnzš gessčtš skvipe,
mi včitš (ka čea de vorančikš mi zč-
branikš), če se inpressingā de mxierpi-
le Asieno ka včlš. (bezī mi θέριστρον). [mi

Σπαθαρός, α, ὄν, Dor: in lokš de spx-
0ηρός. [din

Σπαθῶ -ῶ, viit: -ήσω, bat: pīnzš kš
snata, ka st se fakš včitš; (in nen:) ge-
sš. (pron: mi fir:). «Διὰ ταῦτ' ἐσπαθᾶτο ταῦ-
τα». 2) (maī des fir:) kšxtšieskš mxlš
(upexm in nīnza včitš mepce mxlš
loptš), pisineskš, pxtšdeskš; (fřpř ka-
zš). = Σπαταλῶ, mš desřtezš. •Σπαθή-
σεις δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας». Lxč: (mi pas:)
«Πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων ἀκρίτως φέρεται
καὶ σπαθᾶται». Pl: (bezī Apstf: Nopī, x-
de se fave mi jokš de vorpš intp' amin-
dōt insemnčixle). [din

Σπάθη (ἡ), [σπάω] [de achi] snatš, instp:
gestopeskš. 2) xnš felš de szie latš,
snadš. 3) xnš instp: xixřpř: mi snigř-
peskš, (Lat:) spatula (ka o lopčigikš, saš
liurxpiğš). 4, naptea čea latš a včllei,
(alt:) πλάτη, mi a koasteī. 5) snata sninčpī,
(Lat:) spalla. 6) gexalš de kalš. 7) koada
řpnzeop mi a podxšī finikxšī (bezī mi
spādiš). «Ὁ μὲν ἄρρηγ' ἄνθος πρῶτος φέρει
ἐπὶ τῆς σπάθης, ἡ δὲ θήλεια καρπὸν». Třp:

Σπάθημα (τό), pīnzš včitš. (fir:) «Φρε-
νῶν — ». Ssid: gexpčtš minte, = Πυλνχί
φρένες. [mi

Σπάθησις, εως (ἡ), gesepe de včitš
pīnzš prin včitš de snatš; (fir:) desřpī-
natš desřčixšne prin pisinipe de kx-
lšlatš. [mi

Σπαθητός, ἡ, ὄν, (desape pīnzetxpi) vč-
telš, desš. [σπαθαίω].

Σπαθίς (ἡ), poet: in lokš de σπάθη (5).
«Σπαθίς κτείς». Op: nītenexle formatš
din dempřtš biteī inpexnš kš koastele,
(Franj:) la carcasse (bezī mi σπάθιος).

Σπαθίζω, viit: -ίσω, intinzš, saš ame-
stekš čeva prin snigřpeskš instp: [σπαθίς].

2) (nлu:) loveskǎ kǎ savia.

Σπαθίνης, ου (ό), (prinç: ἑλαφός) червѣ kǎ kopnelo in kǎ late la kǎpǎlǐš, (ad:) in trǎ (bezǐ mi ἁχαίνης), (Fraug:) da-guet. [mi]

Σπάθιον (τό), dim: αλ λδὶ σπάθι. [mi]

Σπάθιος, α, ου, чel in felǎ de suatǎ. «Κτείς—». Оп: (bezǐ σπαθία). [mi]

Σπαθίς, ίδος (ή), dim: αλ λδὶ [σπάθη] (prinç: a sniderilor). 2) kǎ felǎ de pǐnzǎ. (bezǐ σπαθαρίστος).

Σπάθισμα (τό), mi Σπαθισμός (ό), (nлu:) ловитрѣ kǎ savia. [σπαθίζω].

Σπαθίτης, ου (ό), (prinç: σῆνος, vinǎ) fǣkǎ kǎ frǣnze de finikǎ. [σπάθη].

Σπαθομήτης (ή), iustp: χίρδρι: mǐlǎ in forpǎ de σπάθη (3). [σπάθη, μέτης].

Σπαθοποιός (ό), fǣkǎtorǎ de stǎi, suade. [σπάθη, ποιός].

Σπαθοροίκιον (τό), pamǣrtǎ de finikǎ in floritǎ. [σπάθη, ροίκιον].

Σπαθορύλλος (ό, ή), (botn:) чel kǎ frǣnze in forpǎ de pamǣrtǎ de finikǎ. [σπάθη, ρύλλον].

Σπαίρω, (прел: ἡσπαιρον) [σπάω] stǣrǎ, mǎ batǎ, mǎ svǣrkoleskǎ (ka nemtele ne xskatǎ); daǎ kǎ pǐchorǎ (ka vita, kǐnd o ǐpǣsk la inǣnǣre, saǎ xndeva kǎ si-la); mǎ batǎ kǎ moartea (ka чel че este stǎ easǎ sfǣtǣ); (prin intind:) mǎ inprotiveskǎ. (maǐ intrep: σπαίρω).

Σπάλαθρον (τό), dialekt: in lokǎ de skǎleuthron.

Σπαλαχία (ή), o patimǎ a okǐlor, skǣrtǎ vedepe, = Ἀβελωπία. [din]

Σπάλαξ, ακος (ό), dialekt: in lokǎ de skǎloψ. maǐ intrep: ἄσπалаξ).

Σπάλεθρον (τό), = Σπάλαθρον.

Σπάλιον (τό), dialekt: in lokǎ de ψάλιον, mi

Σπαλίσ, ίδος (ή), in lokǎ de ψαλís. [de xnde]

Σπαλίων, ωνός (ό), kǎ felǎ de inuletitǎ in belitoare, (Fraug: de avi) snǎlǐerǎ, sǣt kǎre lǣkraǎ in pǣsorǣtorǐi de четѣи.

Σπανόδελος (ό, ή), чel kǎ pǣgini saǎ lǐnsitǎ de) fraǣ. [σπάνις, ἰδελός].

Σπαννός (ή), lǐnsǎ de bǣrvaǐ. [σπάνις, ἀνήρ].

Σπάνη, mi Σπανία (ή), in lokǎ de σπάνις, lǐnsǎ, saǎ papitate. (bezǐ mi ἡπανία).

Σπανιάκις, adv. in lokǎ de σπανίως, pap. [σπάνιος].

Σπανίζω, mi (miǣ:) -ίζομαι. sintǎ papǎ. «Τοῦ ἐλαίου σπανίζοντος» Apstf: 2) (kǎ men:)

sintǎ lǐnsitǎ de vre kǎ lǣkrǎ. «Φίλων —». Expr: 3) (pap: stǣrm:) fakǎ a fi че-ва papǎ, a kam lǐnsi. «Ὅσος σπανίζειν ἐμελλε τὰ μέταλλα». Φιλ: [mi]

Σπάνιος, α, ου, papǎ, pǣa pǣginiǎ, ane-voǐe de rǣsit. [σπανός]. [de xnde]

Σπανιότης (ή), papitate.

Σπάνις, εως (ή), = Σπανιότης, papitate, pǣginiǎ; lǐnsǎ.

Σπανιστός, ή, όν, de kǎre ape lǐnsǎ чи-нева, pǣa pǣginiǎ, papǎ; (kǎ men:) lǐnsitǎ de чева. [σπανίζω].

Σπανίως, adv: pap, pǣa pǣgin. [σπάνιος].

Σπανοκαρπία (ή), papitate (lǐnsǎ) de roade. [σπάνις, καρπός].

Σπανοπώγων, ωνος (ό), snǐnǎ de bǣrǣ. [σπανός, πώγων].

Σπανός, ή, όν = Σπάνιος; (kǎ men:) lǐnsitǎ de чева; (xne-opǐ) = Σπανοπώγων, [de avi] snǐnǎ. [σπάνις].

Σπανοσιτία (ή), lǐnsǎ, papitate de rpǐǎ, saǎ de proviziǐ de xranǎ. [din]

Σπανόσιτος (ό), lǐnsitǎ de rpǐǎ, saǎ de xranǎ. [σπανός, σίτος].

Σπανόσπερμος (ό, ή), lǐnsitǎ de stǣmin-γǎ. [σπανός, σπέρμα].

Σπανόουρος (ό, ή), snǐnǎ de (papǎ in) koatǎ. [σπανός, οὐρά].

Σπανότεχνος (ό, ή), чel kǎ pǣgini (saǎ lǐnsitǎ de) konǐ [σπανός, τέχνη].

Σπανόφυλλος (ό, ή), (botn:) papǎ in frǣnze. [σпанός, φύλλον].

Σπάνυδρος (ό, ή), lǐnsitǎ de destǣlǎ a-пǎ. [σпанός, ὕδωρ].

Σπάραγμα (τό), bǣkatǎ pǣntǎ dintp' kǎ trǣpǎ sfǣmiatǎ. 2) = Σπαράγμος. [σπαράσσω]. [de xnde]

Σπαράγματώδης, εος (ό, ή), adǣkǣtorǎ de sfǣmiatǣrǐ, saǎ de konbǣsiǐ, snasme, svǣknitǣrǐ. «Κραυγή —». Пл:

Σπαράγμος (ό), sfǣmiare, pǣpere, smǣlǣ-uepe; snasmǎ, svǣknipe. [σπαράσσω]. [de xnde]

Σπαράγμώδης (ό, ή), = Σπαράγματώδης, saǎ Σπασμώδης.

Σπαράκτης, ου (ό), sfǣmiatorǎ, smǣlǣrǣto-рǎ; saǎ adǣkǣtorǎ de snasme. [mi]

Σπάραξις, εως (ή), = Σπαράγμος. [din]

Σπαράσσω (τω, viit: -αξω. [σπάω] smǣlǣ-riǎd pǣnǎ. sfǣmiǎ (fakǎ bǣkǣuepe). «Ὅσπερ τὰ σκυλάκια τῷ ἔλκειν καὶ σπαράττειν χαίροντες». Пл: 2) adǣkǎ snasmǎ, svǣknitǣrǎ, konbǣsie «Σπαράττειν τὸν στόμαχον δακτύλων ἢ πετρῶν καθέσει». Гал:

Σπαργανάω -ω, viit: -ήσω, mi Σπαργανί-ζω, viit: -ίζω, = Σπαργανόω. [mi]

Σπαργάνιον (τό), dim: αλ λξι [σπάργανον]. 2) znš felš de plantz, bandiikz de apz (ka nište fimił vžrate). [de znde

Σπαργανιώτης, ου (ό), poet: infzshratš in fame, infzshatš.

Σπάργανον (τό), [σπάργω] (in men:) fi-
mie de ninzš; (partik: la im:) fame de
kopiłš; (prin intind:) prknchie. [de znde

Σπαργανέω -ω, viit: -ώσω, infzshš ko-
piłza. [de znde

Σπαργάνωμα (τό), kopiłš infzshatš. 2)
=Σπάργανον. [wi

Σπαργάνωσις, εως (ή), infzshape de kopiłš.

Σπαργάω -ω, viit: -ήσω, (prin: despre
mige) sintš plinz (smfzatz) de mxłš la-
nte; (in men:) sintš plinz de zemxpi, ce
kastz emipe, saš de podniwie; (pron: mi
fir:) sintš stpimtopatš de oape-kape iste
natimz, mi nevoitš a pesslza. (bezī mi
žrgáw). [din

Σπαργή (ή), [in afin kš žrgή] intinde-
pea migelop, kind sint pline de lante;
(in men:) ishmie de postz.

Σπάργω, viit: σπάρξω, poet: infzshš;
saš infzshzrš.

Σπάργωσις, εως (ή), stapea migelop sm-
fzate de mxłimea lantełzi.

Σπαρῆναι, uas: nex: 2: de inf: αλ λξι
σπείρω.

Σπαρίζω, viit: -ίζω, in lokš de sxarizw,
szrš, mž svirkoleskš.

Σπαρνοπόλιος (ό, ή), чел кз пзјині пері
албі пісипілі ічі коло. [спарнос, поліос].

Σπαρνος, ή, он, poet: = Σπανός, rapš;
(prin: semznatš rap, inprzmiatš iči
коло. [σπείρω].

Σπάρξαν, poet: in lokš de šsparžxv, 3:
im: neps: de nex: αλ λξι σπάργω.

Σπάρος (ό), [σπαίρω] znš felš de neshie
(bezī mi sxáros).

Σπαρταγενής, έος (ό, ή), nžbkłš in Spara-
ta. 2) prodžkztorš de planta spáros.

[Σπάρτη, σπάρος, γείνω].

Σπάρτη (ή), fšnie [prin: de spáros],
sfoarž; (partik:) =Στάθυ.

Σπαρτία (ή), mžszpž de miperiž (znš
felš de porozš). [wi

Σπάρτινος, η, он, fžkłš de miperiž. ||
(szkst:) Σπαρτινή (se inu: žrmiá, saš sxoi-
nos), =Σπάρτη. [spáros bezī ziv:].

Σπαρτίον (τό), dim: αλ λξι σπάρτον, saš
σπάρτη, fšnioarž, fšpnioarž.

Σπαρτιοχαίτης, ου (ό), poet: чел кз пзрš
in faga λξι σπάρος (bezī ziv:), kžrntš.

2) (poate) gresh: in lokš de sxarnoxzi-

της, rapš in pžrš. [σπαρτίον, χαίτη].

Σπαρτόδετος (ό, ή), poet: legatš kž fš-
nie. saš sfoarž. [σπάρτον, δέω].

Σπάρτον (τό), fšnie (prin: de miperiž;
otronš. 2) =Σπάρτος.

Σπαρτοπλόκος (ό, ή), inpletitorš de fš-
nił, saš fšpnrił [σπάρτον, πλέκω].

Σπαρτοπόλιος (ό, ή), = (saš gresh: in
lokš de) Σπαρνοπόλιος. [σπάρτος, πολιός].

Σπαρτοπώλης, ου (ό), vžnzštorš de fš-
nił, saš mi aze inpletitxpi de miperiž.
[σπάρτον, πώλης].

Σπαρτός, ή, он, semznatš, saš de se-
mznat. «Ασπάραχος—». At: 2) preszpatš,
pisinitš. || (pronpiž) Σπαρτοι, чої пзskxgi
din diuui balaxxłzi semznagi de Kadmš;
(in men: poet:) Tsevenił [wi

Σπάρτος (ή), [σπείρω] gpozamž, szš m-
perirš, znš felš saš solš de plantz ko-
pžchenoasž kž foł ka a le porozxłzi, saš
nanspel. 2) (prin intind:) =Σπάρτη, fš-
nie, saš fšpnrie de miperiž.

Σπαρτοτόρος (ό, ή), prodžkztorš de m-
perirš. [σπάρτος, τόρος].

Σπαρτοχαίτης, ου (ό), gresh: in lokš de
σπαρτιοχαίτης.

Σπάσις, εως (ή), smičipe, smxłpere,
traqere. «Τών έρνείων τὰ μακράύχρενα πίνει
σπάσει». Apst: soršind. 2) (med:) in lo-
kš de spasmóz. [wi

Σπάσμα (τό), lžkpx smxłsz, smičitš
(trasš in silz); (med:) dšpere din nžn-
ipz diu ppičina intindepił mxskilop,
snasmž; snasmš, saš sviknitxž de nevre,
saš mxskł. 2) vžkatž de lžkpx snaptš,
fžpimžxž. 3) tziwš (ržrž) de sabie.
[spáz]. [de znde

Σπασματώδης, εος (ό, ή), asemenea, saš
insomitš kž snasmš, snasmodikš.

Σπασμός (ό), =Σπάσις, traqere, intin-
depe; (med:) intindepe, saš sviknipe de
nevre, saš mxskł a le vre znš mždx-
larš, saš a lotš tržnxłzi, (Fpang:) con-
vulsion. [spáz]. [de znde

Σπασμώδης, εος (ό, ή), =Σπασματώδης,
spasmodikš.

Σπαστικός, ή, он, чел кз insxhime de a
smxłpe, intinde, saš a traqe in silz. 2)
sxpsš la snasmxpi, snasmodikš. [spáz].

Σπατάγγη, (ή), wi Σπάταγγος, saš Σπά-
ταγος (ό), znš felš de apičiž de mape.

Σπαταλάω -ω, viit: -ήσω, keltšleskš in
desfžtžłni neperzlate, imł pisineskš a-
berea; (zne-opł) fakš nepindšielł (neshnił).
«Τὰ σπαταλῶντα τῶν παιδίων». Enist: [din

Σπατάλη (ή), [σπαθάω] κελτσίαλ̃ neste m̃s̃k̃r̃ in desf̃t̃ṽĩs̃ñi (ber̃i, m̃ĩñk̃r̃i, m̃ĩ 41:).

Σπατάλημα (τὸ), fant̃ de nereg̃late κελτσίαλ̃ in desf̃t̃ṽĩs̃ñi. [σπαταλάω].

Σπατάλιον (τὸ), zñ fel̃ de m̃tepeask̃ r̃iteal̃, br̃g̃ar̃. (bez̃i m̃ĩ χλιδών). [m̃ĩ]

Σπαταλός, ή, ον, dat̃ k̃ tot̃a la nereg̃late desf̃t̃ṽĩs̃ñi, κελτσίtor̃, pisinĩtor̃. [σπατάλη].

Σπάτειος, α, ου, de ñiele. [m̃ĩ]

Σπατίζω, viit: -ίσω, trar̃, j̃k̃noĩ̃ ñielea; m̃s̃ar̃, s̃r̃g̃. [σπάτος].

Σπατίλη (ή), [σχωρ, σκατός] κελτσίαλ̃. 2) [σπάτος] t̃ṽiet̃r̃, sã s̃r̃ipĩt̃r̃ de ñiele.

Σπατίλουρος (ό, ή), [σπατίλη, ούρα] k̃-f̃rit̃or̃ de k̃oda sa.

Σπάτος, εος -ους (τὸ), Beot: = Σχῦτος. [σπάω]. [de zñde]

Σπατώω -ω, viit: -ώσω, Beot: = Σκυτώω. (de zñde νεασπάτωτος).

Σπάω -ω, viit: σπάσω, (nas: tpe de k̃: ἔσπασμαι) trar̃ in s̃ĩa; (maĩ de m̃te-op̃i m̃ĩa) tr̃g̃r̃nd sk̃oũ; sm̃s̃ar̃; despr̃-d̃ṽinez̃; (priñ iñf̃nd: iñ nen:) iã; (zne-op̃i) sor̃b̃, s̃r̃g̃; (med:) p̃rĩṽĩs̃iesk̃ s̃na-sme. «Σπασάμενος τανύηκας ἄσρ». Om: «Τὸ ξίφος ἔσπατο». Apstf: «Σπασάμην λόγους». Od: K. «Σὺν πυκινῇσιν ἔσπασα ῥίζης». Tkr: «Τὸ σκέλος ἔσπασε φεύγων». Pl: «m̃ĩ a sk̃rin-lit̃ nĩchor̃a. (m̃ĩ nas:) «Τὸν μηρὸν σ̃ ασθῆναι». Ep: «Τὸς πλείονος ἀκράτου σπῶντας». At: (m̃ĩ iñ el:) «Λαβὼν ποτήριον ἔσπασε γενναίως». At: «Μικρὸν ἔσπασαντο ὕπνου». Ead: ãs̃ tr̃as ñs̃ĩnt̃eal̃ somñ. «Οὐκ ἔσπασε ταύτη γε». Apstf: (prov:) n' a nemepit, n' a folosit, (fir: de la neskar̃) n' a pins.

Σπείω, poet: Ion: iñ lok̃ de spoũ, nex: 2: de por̃ñy: aĩ l̃x̃ĩ ἔπρωμαι.

Σπείος, εος -ους (τὸ), Ion: iñ lok̃ de σπέος.

Σπείρα, sã Σπείρα, ας (ή), [εἶρω] (iñ nen:) [de ãṽi] sñiral̃, op̃ che s̃ṽit̃, res̃ṽit̃, sã iñf̃s̃s̃pat̃ st̃r̃ĩñ, ñiez̃ĩm; krẽũ k̃ĩr̃ĩoñũ de p̃r̃; iñkol̃ṽit̃r̃ de shar̃ne; mel̃koas̃ p̃odoas̃ de kanite-l̃ de st̃ĩlp̃; nod̃, sã ok̃ĩ de lem̃ñ d̃iñ p̃rĩṽĩna res̃s̃ṽip̃ĩ ṽinel̃or̃ l̃x̃ĩ; o le-g̃t̃r̃ de ot̃roane, che se las̃ a se t̃r̃ĩ iñ x̃p̃ma kor̃ṽĩ, ka s̃z̃ ĩ k̃z̃m̃p̃teze l̃s̃-geãa iñ ṽreme de f̃s̃r̃t̃ñ; k̃s̃rea, k̃s̃ k̃ape ĩm̃ĩ iñf̃s̃s̃pat̃ ñs̃m̃ĩ r̃ioñt̃itor̃ĩ; ñĩnz̃, sã al̃t̃ cheva iñkol̃ṽit̃, che p̃ñ ne kañ k̃r̃p̃tor̃ĩ de poṽer̃ĩ (bez̃i m̃ĩ speĩron). 2) (la Pom:) tr̃ñ de ost̃ãm̃ĩ a

tr̃eĩz̃echea p̃apte d̃iñ lepeoñ, rez̃i m̃ĩ l̃l̃h̃). [de zñde]

Σπείραϊα (ή), zñ fel̃ de kop̃t̃chel̃ sñi-pos̃ k̃ sem̃ĩnge res̃s̃ṽite.

Σπείραμα (τὸ), poet: [σπειράω] op̃ che este iñf̃s̃s̃pat̃, res̃s̃ṽit̃ ka mel̃k̃a; iñkol̃ṽit̃r̃ de shar̃ne; tr̃ñ de om̃t̃pe; (zne-op̃i) = Σπείρον, fant̃ de kop̃ĩã.

Σπειραχθής, έος (ό, ή), poet: (shar̃ne m̃ĩ 41:) form̃tor̃ de m̃te grẽle sh̃oṽt̃r̃ p̃ĩ k̃ tr̃ña s̃z̃, sã k̃ape se m̃ĩsk̃ s̃ṽit̃ m̃ĩ ñiez̃ĩm. [σπείρα, ἄχθος].

Σπειράω -ω, viit: -ήσω, iñf̃s̃s̃r̃, res̃s̃-chesk̃ iñ for̃ñ de iñkol̃ṽit̃r̃, iñkol̃ṽ-chesk̃. [m̃ĩ]

Σπειρηδόν, adn: iñkol̃ṽit̃, s̃ṽit̃, res̃s̃ṽit̃; (desñpe o m̃t̃pe) iñ cete, sã tr̃ñpe, (ad:) k̃ite tr̃eĩ-z̃eṽĩ. [σπείρα].

Σπείρημα (τὸ), poet: Ion: iñ lok̃ de speĩrama.

Σπείριον (τὸ), dim: aĩ l̃x̃ĩ speĩron, x̃aĩ-ñ (priñy: x̃sh̃oar̃, de var̃).

Σπειροειδής, έος (ό, ή), cel̃ iñ fel̃ de sñiral̃, iñ form̃ de res̃s̃ṽit̃r̃, = Ἐλικοειδής. [σπείρα, εἶδος].

Σπειροκέφαλον (τὸ), (enr̃pf:) mel̃koas̃ p̃odoas̃ de kanite-l̃ de st̃ĩlp̃. [σπείρα, κεφαλή].

Σπείρον (τὸ), poet: [σπείρα] (iñ nen:) ñĩnz̃ de iñf̃s̃s̃pat̃; iñṽr̃k̃m̃inte, x̃aĩñ; (priñy: tr̃eañũ, mõal̃; (desñpe mõr̃t̃) m̃ĩs̃am̃ĩ, res̃net̃ie; (zne-op̃i) ñĩnz̃, sã f̃oñie de kop̃as̃ie. «Ñh̃oñ ἔπλα, πείσματα καὶ σπείρα καὶ ἑρετμά». Od: Z.

Σπειροπώλης, ου (ό), ṽĩnz̃tor̃ de treñge sã mõale. [σπείρον, πώλης].

Σπειροπῶλις, ιδος (ή), fem: aĩ l̃x̃ĩ speĩrop̃w̃l̃is̃. «Ἀγορά—». Pl̃d: t̃r̃g̃ de x̃aĩ-ne vek̃ĩ, (Frañy:) fripperie.

Σπείρος, εος -ους (τὸ), poet: iñ lok̃ de speĩron, x̃aĩñ; k̃m̃ash̃; (fir:) «Σπείρεα ἐολέω». Ñik̃r̃: foĩ de cheap̃.

Σπειροῦχος (ό, ή), poet: [σπείρα, ἔχω] fir̃s̃r̃tor̃, sã iñsem̃ñtor̃ de sñiral̃, sã l̃inĩ ñiez̃ĩme, iñk̃ovoĩate. «Καρκίνον—». Eñir̃p: kom̃pas̃a.

Σπειρώω -ω, viit: -ώσω, = Σπειράω. 2) = Σπαργάνω.

Σπείρω, [iñ af̃in: k̃s̃ spaĩr̃w] viit: speĩr̃w, (nex: ἔσπειρα, tpe: de k̃: ἔσπαρχα. m̃ĩ nas: ἔσπαρμαι, nex: nas: ἐσπάρην, m̃ĩ pos̃it̃: σπαρτέον) (iñ nen:) pis̃inesk̃, iñp̃r̃s̃t̃ĩ; (desñpe l̃ik̃side) st̃r̃onesk̃; (ñap̃tk: m̃ĩ ob̃ĩṽ) sem̃ñ; (iñ iñt̃ind:) s̃z̃desk̃; (fir:) fak̃ kop̃ĩ.

Σπειρώδης, εος (ό, ή), kompasš din msl-
te koji saš infmšerptkpi zna neste aila.
«Σπειρώδει Σκίλλης κόρη». Nikdp: [bezl
speiros].

Σπείσαι, nex: 1: de inf: mi

Σπείσασκε, poet: Ion: in lokš de έσπει-
σε, 3: sinr: neps: de nex: 1: de xot: al
lxi spéndō.

Σπείσις, εως (ή), fayerpe de libagie; (prin
intind:) inboipe, innpietenipe. [spéndō].

Σπείσω, viit: al lxi spéndō

Σπεκλώω -ō, in lokš de σπεκλώω. [de
ende

Σπέλκωμα (τό), in lokš de σπέλκωμα.

Σπέλεθος (ό), = Πέλεθος.

Σπέληξ (λληξ), ηκος (ό), = Σπέλεθος.

Σπένδεσκε, poet: Ion: in lokš de έσπει-
δε, 3: sinr: neps: de prel: al lxi...

Σπένδω, viit: σπείσω, (tre: de kx: έσπει-
κα, mi pas: έσπεισμι) (in men:) torpš
kite puginš, stropeskš; (partik:) torpš,
vtpsš чева (oferš) in felš de libagie;
(mai noš in men:) жертфeskš, «Σπένδων
αἶθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν». Ia: A.
(mi kx dat:). Οὐκ εἶχον μέθυ λείψαι ἐπ' αἰ-
θομένοις ἱεροῖσιν, ἀλλ' ὕδατι σπένδον». Od:
M. (mi kx dat: opran:), «Χρυσέω δέπνῃ
σπένδον. Ia: Y. (mi kx dat: periu:). «Δώ-
σω τοι καλὸν ἄλειςον, ἵνα σπένδῃσθα θεοῖ-
σιν». Od: A. (mi ftrp kazš). «Σπείσας ἔ-
πιεν οἶνον». Od: Σ. «Ὡς δὲ ἀφηρεῖσθαι αἰ-
τράπειαι, έσπείσαντο καὶ έπαιάνισαν». Ksn;
(mi kx prep:) «Σπένδων ἐκ χρυσέης φιλῆς
ἐς τὴν θάλασσαν ἔϋχετο». Ep: (mi fir:). «Μὴ
σπείσαι δεύτερα φίλτρα γάμου». Epr: sš kx
жертфешī, (ad:) sš nš te insopi de al
doileia; (mi pas:). «Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδο-
μαι». Skp: se apronie vremea de a mš
жертфи. 2) (mij:) fakš libagiī (de inboie-
li, pache, alianpš mi cl:) kštre čineva,
mš inboieskš, mš innprieteneskš kx čine-
va. (kx dat:). «Περὶ πλείστου έποιεῖτο, εἴ τω
σπείσαιο, καὶ εἴ τω ὑπόσχοιτό τι, μηδὲν ψεύ-
δεσθαι». Ksn: (saš kx ak: kx prep:) «Σπει-
σάμενους πρὸς ἀλλήλους». Iskr: (mi kx ak:
xot: de obiektš). «Τριάκοντα ἔτεα εἰρήνην αὐ-
τοῖσι σπείσάμενοι». Ep: «Λόγος ἦν σὲ καὶ πό-
σιν τὸν σὸν νεῖκος έσπείσθαι». Ekr: (mi ftrp
kazš). «Πολέμιοι ἄνθρωποι καὶ σπένδονται
αὐθις, καὶ πιστοὶ γίνονται». Ksn: (mi pas:)
«Ἐσπείσθησαν ἀνοχά». Il:

Σπέος, σπέεος -ους (τό), poet: nemterp.

Σπέραδος, εος -ους (τό), poet: in lokš de
σπέρμα.

Σπέργδην, [σπέρχω] adv: in rraбъ, in

prinъ, penede.

Σπέρμα (τό), smīnngъ (de plantъ, saš
de omš; grъante; saš semъnъtrъ; (mai
noš) fiš, nepotš, strъnepotš; neamš; in-
чepotš; isborš; klaninъ; opiriinъ; (abъs:).
«Πυρὸς — ». Od: E. skintete, agiъtrъ.

Σπερμαγοραϊολεκιθόλαχανοπώλις, ιδος (ή),
kom: binzъtoape in tirpš de proaste le-
fame mi verpdegrī. [σπέρμα, ἀγορά, λέκι-
θος, λάχανον, πώληξ].

Σπερμαίνω, viit: -ανō, poet: in lokš de
σπείρω, (prinч: in insemu: de) fakš ko-
nī. «Γενεή — ». Es: [mi

Σπερματίας, ου (ό), konpinzъtopš de sm-
mīngъ. «Σικυρός — ». At: (aat:) Πέπων (in-
prot: de eъncyrixъ). [mi

Σπερματίζω, viit: -ίσω, vtpsš, saš fakš
smīnngъ; sintš (mš fakš) de smīnngъ. «Π
κριθή παρεστηκυῖα, καὶ τὸ λῆνον σπερματίζον». Skp: [mi

Σπερματικός, ή, ъn, kvenitš la smīn-
ngъ, saš чel de smīnngъ. «Ἀγγεία — ». Antm:
konpinzъtoape de smīnngъ. «Λόγοι
σπερματικοί». Stoik: kape sint inъntpъ
ka o smīnngъ (inчepstpī, saš pricinī de
podnīie). [σπέρμα]. [de ende

Σπερματικῶς, adv: in felš de smīnngъ;
(fir:) in felš de elemente; (prin spm:)
ne skrtīš, in treaktš. «Λέγειν — ». Kam:

Σπερμάτιον (τό), dim: al lxi σπέρμα.

Σπερματίς, ιδος (ή), (φлэш, binъ) konpin-
zъtoape de smīnngъ. [σπέρμα].

Σπερματισμός (ό), vtpsape pe smīnngъ;
(botn: la im:) pesade. [σπερματίζω].

Σπερματολογέω -ō, viit: -ήσω, = Σπερμο-
λογέω. [din

Σπερματολόγος (ό, ή), = Σπερμολόγος.

Σπερματοπώλης, ου (ό), [σπέρμα, πώληξ]
binzъtopš de semīnge, saš grъange de
semīnat. [σπέρμα, πώληξ].

Σπερματούχος (ό, ή), konpinzъtopš de
smīnngъ, saš semīnge. [σπέρμα, έχω].

Σπερματοφάγος, (ό, ή), mīnkъtopš de
(xptnīš kx) semīnge. [σπέρμα, φάγω].

Σπερματοφυέω -ō, viit: -ήσω, = Σπερμοφυ-
έω. [din

Σπερματοφυής, εος (ό, ή), = Σπερμοφυής.
[σπέρμα, φυή].

Σπερματώω -ō, viit: -ώσω, nxiš smīn-
ngъ, semъnš; (pas:) daš, fakš smīnngъ. [mi

Σπερματώδης, εος (ό, ή), smīngosš, чel
de felax smīngeī; (fir:) nedesvolatš,
elementarš. «Ὅσα σπερματωδέστερα καὶ
οὐκ ἐξειργασμεῖα συνέγραψαν οἱ παλαιοί. Ar-
tmdp: [σπέρμα].

Σπερμάτωσις, εως (ή), *πνερε de s̄mīn-
ιγ̄, sem̄nape; facher de s̄mīnιγ̄.* [σπερ-
ματώ].

Σπερμειόν (τό), poet: *in lok̄ de σπερ-
μ. [σι]*

Σπέρμειος, α *sā* ος, ον, *σι* Σπέρμιος (ό,
ή), poet: *al s̄mīnιγ̄; sā* *чел din s̄m-
mīnιγ̄.* [σπέρμια].

Σπερμολέω -ω, viit: -ήσω, *αρσικ̄, β̄ρς̄
s̄mīnιγ̄, sem̄nῑ.* [σπέρμα, βολή].

Σπερμονόεω -ω, viit: -ήσω, *prod̄k̄ s̄m-
mīnιγ̄.* [din]

Σπερμονόος (ό, ή), *prod̄k̄top̄ de s̄m-
mīnιγ̄; poditor̄.* [σπέρμα, γονή].

Σπερμολογέω -ω, viit: -ήσω, *κ̄λεγ̄ (de
храп̄, ка *внеле п̄с̄р̄і*) sem̄nιγ̄.* 2)
(fir:) *β̄ρ̄fesk̄; (σι κ̄ ак:) postesk̄ k̄-*
nom̄tinge streine ка а ле mele. [σι]

Σπερμολογία (ή), *β̄ρ̄fipe (de lin̄ḡsi-
top̄, sā* *parasit̄).* [σι]

Σπερμολογικός, ή, όν, *ins̄x̄mit̄ β̄ρ̄fito-
p̄z̄l̄i.* [din]

Σπερμολόγος (ό, ή), *κ̄λεγ̄top̄ (sup̄e
храп̄, ка *внеле п̄с̄р̄і*) de sem̄nιγ̄;*
(fir:) *β̄ρ̄fitor̄ sup̄e lin̄ḡsiupe, parasit̄.*
«Ρήματα σπερμολόγια». Πλ: [σπέρμα, λόγος].

Σπερμονόμος (ό, ή), *χ̄ρ̄nit̄ κ̄ sem̄n-
ιγ̄, = Σπερμολόγος.* [σπέρμα, νομή].

Σπερμουχέω -ω, viit: -ήσω, *am̄ s̄mīn-
ιγ̄.* [σπέρμα, ἔχω].

Σπερμοφάγος (ό, ή), = Σπερματοφάγος.

Σπερμοφορέω -ω, viit: -ήσω, *prod̄k̄,
fak̄ s̄mīnιγ̄.* [din]

Σπερμοφόρος (ό, ό), *prod̄k̄top̄, f̄k̄k̄-
top̄ de s̄mīnιγ̄.* [σπέρμα, φέρω].

Σπερμοφύω -ω, viit: -ήσω, *nask̄, fak̄
s̄mīnιγ̄.* [din]

Σπερμοφύης, έος (ό, ή), *π̄sk̄top̄, f̄k̄-
k̄top̄ de s̄mīnιγ̄; (pas:) pes̄pit̄ din
s̄mīnιγ̄.* [σπέρμα, φυή].

Σπερχνός, ή, όν, *iste, γρανικ̄, repede.*
«Εγχνός («Νόσος, «Οδύνη»—», Es: *σι* *Inkr:*
2) (*zne-op̄i akt:*) *γ̄r̄vitor̄, silitor̄.* «Αγ-
γελος—» Esxl. [din]

Σπέρχω, viit: *σπερ̄ξω, (pas: nex: έσπερ-
χθην) silesk̄, γ̄r̄besk̄ ne *чинева а алер-
га; (nestr: sā* *pas:) m̄* *pr̄nesk̄, m̄*
γ̄r̄besk̄; m̄ *int̄p̄it̄.* «Καί τε κύων σπερ-
χθεΐσα τυφλήν προσέηκε γενέθλην». Prov: *κ̄-*
μεαοа prin̄ind̄-se im̄i nam̄te k̄m̄ci op̄i.
«Κροΐσος δέ σπερχθείς ειπε». Ep: (*σι* *κ̄*
dat:) «Κάρτα δεινόν εποήσατο, καί έσπερ-
χέτο τῷ...». Ep: *s'a nek̄jit̄ as̄np̄ra l̄i.**

Σπέσθαι, poet: *nex: 2: de inf: al l̄i
έπομαι.*

Σπέσσι, poet: *in lok̄ de σπέεσι, dat: im̄
al l̄i σπέος.*

Σπεύδω viit: *σπεύσω, (m̄j: tpe: de κ̄: έσπευ-
σμαι) γ̄r̄besk̄, pr̄nesk̄, silesk̄; ind̄emn̄,
int̄p̄it̄; (mā des nestp: sā* *el: si* *m̄j:*
sā *pas:) m̄* *γ̄r̄besk̄, m̄* *pr̄nesk̄, m̄*
silesk̄; (κ̄ ак: κ̄ *prep: sā* *inf: si* *p̄p* *κ̄*
dat:) m̄ *ind̄eletn̄iesk̄ κ̄* *m̄s̄l̄z̄ sil̄in-
ιγ̄ la чева bez̄i si* *σπουδάζω); m̄* *tr̄p-
бар̄ (Skr:). «I'άμον—». Om: si* *Ep: «Παῦ-
ται σπεύδων, τά σπεύδεις». Ep: (si* *pas:)*
«Ξυγόν γάρ τοῦτο ἀγαθόν πάσι σπεύδεται». Ep:
(si nestp: sā *el:) «Σπεύσε πονησάμενος τά ἅ*
ἔργα». Om: γ̄r̄bind̄ se *si* *a s̄v̄ir̄mit̄ л̄k̄p̄l̄.*
(si *κ̄ ак: κ̄* *prep:) «Σπεύδω εις μάχην». Ιλ:*
Δ. (si *m̄j:) «Σπεύσομαι εις Ἀχιλλέα»; Ιλ:*
Ο. (si *mā des* *κ̄* *inf:) «Σπεύδοντες ως*
τάχιστα ἐξελθεῖν». Ksn: (si *av̄sol:) «Σπεύδε*
βραδέως». Prov: [de *ende*

Σπευστέον, posit: *al l̄i σπεύδω. [σι]*

Σπευστικός, ή, όν, *γρανικ̄, iste, (Frang:)
exp̄editif. [σι]*

Σπευστός, ή, όν, *ne* *каре se* *γ̄r̄beshte*
чинева sil̄ind̄ se a dōv̄indi, dop̄it̄.

Σπῆσσι, poet: *in lok̄ de σπέεσι, dat:*
im̄; si

Σπῆ, poet: *Ion: in lok̄ de σπέ: dat:*
sinr: al l̄i σπέος.

Σπηλάδιον (τό), dim: *al l̄i σπήλαιον.*

Σπηλαιοειδής, έος (ό, ή), *чел in fel̄ de
nem̄ter̄. [σπήλαιον, είδος].*

Σπήλαιον (τό), [σπέος] *nem̄ter̄. [de
snde*

Σπηλαίτης, ου (ό), *lok̄sitop̄, sā* *atin-
r̄top̄ de (pelativ̄ κ̄) nem̄ter̄. [σι]*

Σπηλαιώδης, εος (ό, ή), *чел in form̄
de nem̄ter̄, nem̄tepos̄.*

Σπηλυγιδής, εος (ό, ή), = Σπηλαιώδης.
[din]

Σπῆλυγς, υγγος, (ή), poet: *in lok̄ de
σπήλαιον.*

Σπίγγος (ό), Γας: *in lok̄ de σπίνος.*

Σπιδής, έος, (ό, ή), poet: [σπίζω] *лар̄г̄,
int̄ins̄. «Διά σπιδέος (ал̄п̄і sk̄r̄ī «Δί α-
σπιδέος) πεδίοιο». Ιλ: Α. [de* *snde*

Σπιδίος, α, ον, *σι* *Σπιδνός, ή, όν, si*

Σπιδόεις, εσσα, εν, poet: = Σπιδής, *in-
t̄ins̄; (prin̄ int̄ind:) int̄sn̄ekos̄ (bez̄i si*
λ̄x̄an̄h̄s). [σι]

Σπιδόθεν, adv: poet: *de denap̄te.*

Σπίζα, ης (ή), [σπίζω] (*in* *nen:) op* *ve*
m̄ik̄ p̄s̄p̄rik̄; (partik:) = Σπίνος, niḡirōī
[de snde

Σπιζίας, ου (ό), *zn̄ fel̄ de m̄ik̄ κ̄-*
ps̄ī s̄v̄itop̄ de niḡirōi. [σι]

Σπιζιον (τό), dim: αλ λσϊ σπίζα. [wi
Σπιζίτης, ου (ό), чел de felxλ, saš mτ-
pimea πιγιορλσλ. || (subst:) xñ felš de
πιγιορλσ. (bezλ wi σπίζιας).

Σπιζω, [imit:] viit: σπίσω, = Πιπιζω, χι-
pinezš ba o πβςπικς, (wi partik:) ka πι-
γιορλσλ. «Σπίνος ήωα σπίζων». Ap:

Σπιζω, [σπάω] viit: σπίσω, (gram: tema-
tikš formatš pentps depivaigia mλatop zi-
чepi) intinzš.

Σπιθαμιαίος, α, ου, in lokš de σπιθαμιαίος.

Σπιθαμή (ή), palmtz (mτςπρς de intiu-
depe de la deuetλ чел mikš pñz la чел
mape de mñz intinsz). «Ανήρ έγγέλυ-
πτα: μέγεθος πέμπτης σπιθαμής». Ep: [σπι-
όης]. [de xnde

Σπιθαμιαίος, α, ου, чел de o palmtz (λσn-
rš, saš latš). [wi

Σπιθαμώδης, εος (ό, ή), = Σπιθαμιαίος.

Σπιλαδώδης, εος (ό, ή), pñnz de stñnχ;
stinkosš (ka o stñnkš). [din

Σπιλάς, άδος (ή), (se inu: πέτρα) stñn-
κς poasť de βαλσpī (prinχ: pñnz de pe-
te din mλwkλsλ, чe se formeazť ne din-
sa); (fir:) xpívñsne; saš isnitš, skanda-
λš. 2) (xne-opī) in lokš de σήλαιον.
«Έρμηαιή». Enpr: 3) (adiekt:) «Γή —». Ep:
apñizosš, bññ de kpsñit nete. [din
Σπιλος (ή), poet: in lokš de σπιλάς,
stñnkš. [wi

Σπίλος, saš (pap) Σπιλος (ό), [in afin:
κς πιλός, wi πίνος] = Κηλς, natz, чe a-
nevoίe ese la snλzťpť; (fir:) xpívñsne.
[de xnde

Σπιλώ -ω, viit: -ώσω, = Κηλιδώ, πβ-
tezš, [wi

Σπιλώδης (ό, ή), = Σπιλαδώδης.

Σπιλωμα (τό), πβςτςpť. [wi

Σπιλωτός, ή, όν, πβtatš. [σπιλώω].

Σπίνα, ης (ή), ras: = Σπίνος.

Σπινθάρη, ιγος, saš Σπινθάρη, ιγος, wi
Σπινθαρίς, ιδος (ή), poet: in lokš de...

Σπινθήρ, ήρος (ό), skñnteie. [de xnde
Σπινθηρακίζω, wi Σπινθηρλζω, vii: -ίσω,
= κς..

Σπινθηροβόλεω -ω, viit: -ήσω, skoxš skñn-
teie, skñnteiezš. [din

Σπινθηροβόλος (ό, ή), skñnteietopš. [spin-
θής, βολή].

Σπινθηροπομπός (ό, ή), = Σπινθηροβόλος.
[σπινθήρ, πέμπω].

Σπινίδιον (τό), dim: αλ λσϊ..

Σπίνος (ό), [imit: din σπίζω] πιγιορλσ.
2) xñ felš de nlatpť, чe se apñinde κς
apť (ka bapťλ). wi 3) xñ felš de mi-

neralš (de nlatpť акpť). [de xnde

Σπινός, ή, όν, (nλu:) in lokš de ιγνός,
xskťpñvš, snñzlatš.

Σπλαγχνεύω, wi miχ; -εύομαι, viit: -εύσω,
-ομαι, rσstš din mτpsntaiele жeptfeī (dš-
ne жeptfipe). 2) pperiveskš obsepvñnd,
saš mτ жepš pñnd in mñz mτpsntaie-
le жeptfeī; snñntekš nñntevete жeptfiteī
bite pentps aчestš skopš. [wi

Σπλαγχνίδιον (τό), dim: αλ λσϊ σπλάγ-
χνον. [wi

Σπλαγχνίζω, viit: -ίσω, pap (Skp:) in lokš
de σπλαγχνεύω. 2) (obiv: miχ:) mτ mίλο-
stiveskš, saš mi se fave mίλš. [wi

Σπλαγχνικός, ή, όν, pedativš κς mτpsn-
taiele, saš inima biteī. [wi

Σπλαγχνίς, ιδος (ή), Sxλ: inimz [nsmi-
tš maī κς deosesipe σπλάγχνον].

Σπλαγχνισμός (ό), Skp: mίlostivipe, kom-
pñtimipe. 2) (xne-opī) innpťpñpea mτ-
psntaieleop жeptfeī. [σπλαγχνίζω].

Σπλάγχνον (τό), [πλέκω] (prinχ: la im:)
mτpsntaiele din nβzntps, (ad:) fikalsλ,
pλtmñni; (wi maī κς deosesipe) inima
(upop: wi in intind:). «Ανιάσασα δή μάλα
τοῦμὸν σπλάγχνον». Sof: «Θυμοῦμαι, καί μου
τὰ σπλάγχν' ἀγανακτεῖ». Apstf: 2) (partik:)
mτpsntaiele жeptfeī, kape se mñnkaš dš-
ne жeptfipe; (pñin intind:) innpťpñpea лop
snpe mñnkape челop adsnagi. «Σπλάγχνοις
Διὸς παραγενέσθαι». Apstf: 3) xne-opī nñn-
teevete mšmeī. «Ἐτι μητρὸς ὑπὸ σπλάγ-
χνοισιν ἐόντα». Sim:

Σπλαγχνόπτης, ου (ό), [σπλάγχνον, όπτάω]
pñntps de mτpsntaiele biteī жeptfite.

Σπλαγχνοσκοπία (ή), obsepvape de mτ-
psntaiele жeptfeī pentps ppeknoamtepe
wi pperivipe de viitopš. [din

Σπλαγχνοσκοπός (ό), = Ίεροσκοπος, ob-
sepvьtopš. de mapntaiele жeptfeī, wi
dintp' aveasta pperivitopš de viitopš.
[σπλάγχνον, σκοπός].

Σπλαγχνοτόμος (ό, ή), [σπλάγχνον, τέμνω]
tzietopš in bskťpñ de mτpsntaiele жep-
tfelop.

Σπλαγχνοφάγος (ό, ή), mñnktopš (szš
pozťtopš) de mτpsntaiele biteī. [σπλάγ-
χνον, φάγω].

Σπλεκώ -ω, viit: -ώσω, [πλέκω, saš i-
mit:] = Bñέω. [de xnde

Σπλέκωμα (τό), tršneaskť innpresnape.

Σπληδός (ό), poet: in lokš de σποδός.

Σπλήν, ηνός (ό), snainz [de avi]; (im:)
natima snaineī. 2) = Σπλήνιον, xñ felš
de xipťpñ: fashť. [de xnde

Σπληνιάω -ω, viit: -άσω, pētimeskē de splinē. «Σπληνίων». pētimashē de splinē.

Σπληνίδιον (τό), dim: αλ λσϊ σπλήνιον.

Σπληνίζομαι, viit: -ίζομαι, = Σπληνιάω. [wi
Σπληνικός, ή, όν, atinrētopē, saē pēti-
mashē de splinē. [σπλήν].

Σπληνιόδετος (ό, ή), [σπλήνιον, δέω] λε-
γατē kē...

Σπλήνιον (τό), knē felē de xiprēuikē
λεγετēpē, saē fashē, (Frang:) kompresē
in formē de splinē. 2) knē felē de plantē,
(αλτ:) άσπληνον. [wi

Σπληνικός (ό), dim: αλ λσϊ σπλήν (2). [wi

Σπληνίτης, ου (ό), wi Σπληνίτης, ιδος (ή),
kēvenitē splinēi. «Φλές σπληνίτης». Antm:

Σπληνώω -ω, viit: -ώσω, infēshē kē xi-
pēu: fashē σπλήνιον. [wi

Σπληνώδης, εος (ό, ή), = Σπληνικός. 2)
asemenea kē splinē. [σπλήν].

Σπογγάριον (τό), dim: αλ λσϊ σπογγίον.

Σπογγεύς, έως (ό), = Σπογγοθήρας. [wi

Σπογγία (ή), = Σπόγγος. [wi

Σπογγίζω, viit: -ίζω, utēpē kē vēpete-
le. [wi

Σπογγίον (τό), dim: αλ λσϊ [σπόγγος], vēpe-

Σπογγισμα (τό), nekēpēdie utēapē kē
vēpetele. [wi

Σπογγιστικός, ή, όν, folositopē, saē in-
dēmatikē la utēpēpe kē vēpetele wi
чл: [σπογγίζω].

Σπογγίτης, ου (ό), wi Σπογγίτης, ιδος (ή),
(λιδος) knē felē de plātpē vēpetoasē, saē
poroasē ka vēpetele. [σπόγγος].

Σπογγοειδής, εος (ό, ή), чөл de forma
saē felēla vēpetelēi. [σπόγγος, είδος].

Σπογγοθήρας, ου (ό), vīnētopē de vēpe-
uī. [σπόγγος, θήρα] = kē...

Σπογγοκολυμβητής, ου (ό), чөл че sedē
a fēndē in mape innotind, wi skōate vē-
pēuī. [σπόγγος, κολυμβάω].

Σπογγολαγείω -ω, viit: -ήσω, adēnē (in
mape) vēpēuī. 2) (kē ak:) iaē, utēpē,
svīntē kē vēpetele. [σπόγγος, λέγω].

Σπόγγος (ό), kēnoskēta plantē de ma-
pe, saē zoofitēla, vēpetele. 2) (fir: la im:)
rindēpēle rītēlēi (pentēpē vēpetoasa xop
konstēpēdie).

Σπογγοθήρης, ου (ό), knē felē de ma-
pīnē insekēpē pēzitoape a vēpetelēi (ka
πιννοθήρης, vezī zīch:). [σπόγγος, τηρέω].

Σπογγοτόμος (ό, ή), poet: tēletopē de
vēpēuī nēfēndēla inēpīl- || (sēst:)=Σπογ-
γοθήρας. [σπόγγος, τέμνω].

Σπογγώδης, εος (ό, ή), чөл de felēla vē-
pēuīop; saē vēpetosē. [σπόγγος].

Σποδεύνης, ου (ό), poet: [σποδός, εύνή]
kēkatē, saē dormitopē in ченшп.

Σποδέω -ω, viit: -ήσω, mētpē чен-
ша dene алтаpē; (in чен:) mētpē, kē-
pēuē, skētpē; (npin intind:) batē, (ovsh:)
skētpē кожокел; (desnpe neinsēl:) snar-
gē, fēpimē, pēpēdeskē kē totēla, (ovsh:)
stinrē, kēpēuē de totē. «Φλᾶν πάντα ταῦτα
καὶ σποδεῖν». Aps: «Συντρίψω γὰρ αὐτοῦ τοὺς
γῆρας, καὶ τοὺς καδίσκους συγκεραυνώσω σπο-
δών». (Kpat: in) At: (wi pas:). «Στρατοῦ
καμόντος καὶ κακῶς σποδομένου». Esxl: (ve-
zī wi σποδών). 2)=Bivēw (Apsf: Ekl: 113).
[σποδός].

Σποδησιλάυρα (ή), [σποδέω, λάυρα] kēp-
vē pēvlikē, (dēne zīch:) mētpētpoape de
(saē pēpēditē ne) klīje. (vezī wi θρομάς).

Σποδιά (ή), grēmadē de ченшп. [σπο-
δός]. [de knē

Σποδιαίος, α, он, =Σπόδιος.

Σποδιακός, ή, όν, fēkēlē dīn pēuīnē de
metālē. [σπόδιον].

Σποδιάς, άδος (ή), knē felē de sclēatikē
pēuē. [wi

Σποδίζω, viit: -ίζω, inēvēleskē kē чен-
шп; kōkē in spēzē. 2) pedēkē чева in
(fakē) ченшп, apzē de totē. 3) (nestp:)
amē fapē de ченшп. [wi

Σπόδιον (τό), ченша (pēuīna) metālē-
лор. [wi

Σπόδιος, α saē α, он saē он, ченшпīš
(leskisē). (vezī wi τεφρός). [wi

Σποδιώω -ω, viit: -ώσω, akōpēpē kē че-
ншп. [wi

Σποδίτης, ου (ό), (άρτος, nīne) kōntē in
ченшп, saē snēzē, = Έγκρυφίας. [wi

Σποδιώδης, εος (ό, ή), [σποδός, saē σπο-
διά] = kē...

Σποδοειδής, εος (ό, ή), asemenea kē, saē
plinē de ченшп; ченшпīš, [σποδός είδος].

Σποδοείς, εσσα, εν, poet: = Σποδοειδής.
[σποδός].

Σποδοόρχης, ου (ό), = Κίναϊδος. [σποδέω,
όρχις].

Σποδός (ή), [vezī ψόθος] ченшп (kal-
dē inkē), [de avī] snēzē; (in intind:) pra-
fē, pēlvepe; (sne-opī)=Σπόδιον; (in чен:)
pēuīnē, nētpiraīš. (de knē). «Πόων σπο-
δός γραῦς». Enpr: vavē vēuivē, (dēne zīch:)
droždīe de vēuī. [de knē

Σποδόω -ω, viit: -ώσω, pēfakē in че-
ншп (apzē de totē). 2) inēvēleskē kē
(kōkē in) ченшп. 3) =Σποδέω, skētpēpē
de ченшп, saē de prafē, wi чл: [wi

Σποδώδης, εος (ό, ή), = Σποδοειδής.

Σπολάς, άδος (ή), dialekt: (Еол:) in локѣ de σπολάς (prinч: inepъkъminte de вланъ). [σπάω].

Σπολεύς, έως (ό), шѣ felѣ de nīne [Pepс:].
Σπόλια (τὰ), līna, че se смѣле de ne nīchoapele оіlor. [σπάω].

Σπόμενος, η, ον, poet: nex: 2: de partч: ал лѣі έπομαι.

Σπονδαγωγός (ό, ή), [σπονδή, άγω] ad-κ-κτοpѣ, saѣ pronxitorѣ de kondijii de паче.

Σπονδαίζομαι, = Σπένδομαι.

Σπονδαίχλος, ή, όν, = Σπονδειαχλος.

Σπονδαρχία (ή), тpeaba, saѣ привілеїѣл лѣі...

Σπὸνδαρχος (ό), inлїл inчeпtopѣ de лїbaγїї in жeпtлe. [σπονδή, άρχω].

Σπονδαυλέω -ω, viit: -ήσω, sїntѣ (kїntѣ ka)

Σπονδούλης, ου (ό), kїntztopѣ kъ лxe-pxл лa лїbaγїї (жeпtлe). [σπονδή, αὐλός].

Σπονδείάζω, viit: άσω, inтpeвxїngezѣ nї-чopxъ spondeѣ (metp:); xpkѣ tonxл 3 (mъs:). [шї]

Σπονδειαχός. ή, όν, atınrztopѣ de spondeїkкл felѣ ал melodїї. «Αὐλός — ». ne kape inтpeвxїngcazъ kїntztopїї лa лїbaγїї. «Μέτρον — ». metpъ (poetikѣ) koпnъsѣ din nїchoape spondee. [σπονδείος].

Σπονδειασμός (ό), inтpeвxїngape de nї-чopxл spondeѣ; o distanчъ in mъsїkala armonie. [σπονδειάζω].

Σπονδειακατάληκτος (ό, ή), terminatѣ in nїчopxл spondeѣ. [σπονδείος, κατάληγω].

Σπονδείον (τὸ), basѣ, prin kape se fъ-чeaѣ лїbaγїїle лa жeпtлe. [шї]

Σπονδείος, α, ον, kъvenitѣ, saѣ folosito-рѣ лa лїbaγїї. «Ζαός — ». eforѣ ал лїbaγїїlor. «Μέλος — ». kape se kїntъ лa лїbaγїї. «Σπονδείος (inпpeкнъ шї fъpъ) ποῦς». Metp: nїчopѣ koпnъsѣ din doъ лeпnї si-laxe (чe se inтpeвxїnga maї kъ seamъ in kїntzpile de лa лїbaγїї). [din]

Σπονδή (ή), [σπένδω] vїnѣ, saѣ алтѣ лїkıdѣ, чe topnaѣ ne жeпtлъ, saѣ ne ал-таpѣ maї 'nainte de жeпtлe, saѣ ne пъ-mїntѣ dъne чїпъ in чїnstea zeїlor; (ла im:) pъrъчїsne, saѣ жeпtлъ (prinч:) fъkъtъ snpe inтzpipe de op чe felѣ de inboїelї; (de xnde simn:) inboїalъ, паче, apmistї-чїe. saѣ alıanчъ. «Σπονδὰς ποιεῖν (λύειν)». Ksn: «Τρίται σπονδαί». Ksn: чeлe dъne чї-пъ, чeлe din xpmъ, saѣ чeлe къtpe Жое, Мepкъpѣ, шї Γpaγїї. [de xnde]

Σπονδήσιμος, η, ον, folositorѣ, saѣ пъ-tїnчosѣ a folosї лa лїbaγїe. [шї]

Σπονδήτης, ου (ό), шї Σπονδήτης, ιδος (ή), = Σπονδίτης.

Σπονδηρορέω -ω, viit: -ήσω, = Σπονδορορέω.

Σπονδιάς, άδος (ή), = Σποδιάς.

Σπονδιζω, viit: -ίσω, nлч: in локѣ de σπένδω. [шї]

Σπονδίον (τὸ), = Σπονδείον. [шї]

Σπονδίτης, ου (ό), шї Σπονδίτης, ιδος (ή), poet: in локѣ de σπονδείος. «Σταγών — ». Eпгp: [σπονδή].

Σπονδοποιέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, fakѣ лїbaγїї. [σπονδή, ποιέομαι].

Σπονδορορέω -ω, viit: -ήσω, adxкѣ op чe se чepo pentpъ лїbaγїe, saѣ pronxneпї de inboїelї. [din]

Σπονδοφόρος (ό, ή), adxкъtopѣ de чeлe тpeвxїnчoase лa лїbaγїe, saѣ de pronx-непї pentpъ inboїelї. || (sъbst:) vestitorѣ, saѣ solѣ desnpe inboїelї (de паче шї чл:). (vezї шї eїpηvoδїkъs). [σπονδή, φέρω].

Σπονδύλη (ή), vezї Σφονδύλη.

Σπονδύλιον (τὸ), dim: ал лѣі σπόνδυλος.

Σπονδύλιος, шї

Σπόνδυλος (ό), [in afın: kъ λόνδυλος] vepтeръ saѣ kїpчeїsл, чe formcazъ osxл smїntpїї; (maї kъ seamъ) kїpчeїsл чeл d'al doїlea ал rїtлxлї, (alt:) όδούς. 2) (fir:) пpїsнeлxл fъsъkлї. 3) op чe бъka-тъ de koloanъ (kїnd nъ konstъ dintp'o inтpearъ nїatpъ). 4) (botn:) къпъγїna x-nop plante (snpe eks: a ankinapeї), dъ-чe чe kad лxopїle. 5) kъxъ de apamъ, чe inтpeвxїngaѣ ka votѣ жedїkъtopїї.

Σπορά (ή), semъnape. 2) timпxл se-mъnepїї, (alt:) σπορητός. 3) sъmїnчъ, = Σπέρμα. (de xnde 4) (fir:) neamѣ, opїci-пъ. [σπείρω].

Σποράδην, adv: pisinit iчї kolo. [шї]

Σποραδικός, ή, όν, (шї adv:) -ιώς, pi-sinit iчї kolo. «Ζωα σποραδικά». kape тpїesк pisinite, iar nъ in чїpadc. «Νοσήμα-τα — ». Med: in timплъtoape in op чe вpeme шї локѣ, nestatopнїчe, saѣ neїntїnse. [din]

Σποράς, άδος (ό, ή), inпpъшїatѣ, pi-sinit in koayї шї in kolo. «Βίος — ». Eъp: nomadїkъ. «Λόγος — ». Пл: nekongїnstѣ, fъpъ шїpѣ. «Νήσο: — ». чeлe afapъ din чeлe Чїkлade ale mъpїї Eъee. «Νόσο: — » Inкp: = Σποραδικα νοσήματα. [шї]

Σπορεύς, έως (ό), [σπορά] шї

Σπορευτής, οῦ (ό), semъnztopѣ. [шї]

Σπορευτός, ή, όν, semъnъnatѣ. «Χώρα — ». Tfp: [din]

Σπορεύω, viit: -εύσω, = Σπείρω. [σπορεύς].

Σπορητός, ή, όν, = Σπορευτός. || (sъbst:)

semznape, mi timnna de semznal.

Σπόριμος, η, ον, kape se scauitnъ obi-
vniit; indemnatiķš la, saš priimitopš de
semznape. «Γῆ — ». Ksn: «Αἰδώς — ».
Manet: membrn penitalš al vъrvatlaš. ||
(sxbst:) «Σπόριμα», semznitvpele. [σπόρος].

Σπορολογέω -ω, viit: -ήσω, kslertš, nđenš
semznitvpele. [σπόρος, λέγω].

Σπόρος(ός), = Σπέρμα. 2) = Σπορητός. [σπεί-

Σπουδαίω, viit: -άσω, mi -άσομαι, (kx ak:
saš nen: kx prep:) lskpezš (mъ indeatni-
cheskš in) чева kx silingъ, saš kx dīna-
dinsla; (kx ak: saš dat:) amš la чева,
aprtš kltpe чинева silingъ; (kx inf:) mъ
sileskš, amš amšigie a faue чева; (stpm:)
preuieskš, amš чева de mslatš, saš ma-
pe; sintš sepiosš (nъ glimeskš) in чева.
«Σπουδαίει ταῦτα, ἢ παίζει»; Πλ: «Τοιαῦτα
περὶ τούτων ἔπαιζεν ἅμα σπουδαίων». Ksn:
(mi absol:) «Ἐσπούδαζας, ὅτι. »; Πλ: aī
kpezšl' o? (mi in partiv: in lokš de a-
dīek). «Μάλα ἐσπούδαζέτι προσώπων». Ksn:
foapte rpeš, sepiosš. (mi kx ak:) «Τὰ ἐ-
κείνου καλὰ μᾶλλον ἢ τὰ ἐκείνου σπουδαίον-
τα». Ksn: (mi kx prep:) «Ἐσοῦτοι ἐσπού-
δασαν περὶ σέ». Ksn: (mi kx nen: kx prep:)
«Σπουδαίειν ὑπέρ τινος». Πλ: (mi kx dat:
pap) «Σπουδαίειν τῷ κωμῳδῷ ἀκοσμέτερον». (Epikt: in) Ap: (mi kx inf:). «Σπουδαίον-
τες ἄρχειν». Πλ: (mi in anal:). «Σπουδα-
στέον, ἔπως ὀρισθῶσι καλῶς». Apst: (mi kx
partiv: pap). «Ἐπακούειν τι, ὃν σὺ ἐσπού-
δαζες διδάσκων». Ksn: (mi nas:). «Ἐγὼ Ἀ-
σπασίαν ὡς σαφὴν τινα καὶ πολιτικὴν ὑπὸ τοῦ
Περικλέους σπουδασθῆναι λέγουσι». Πλ: (mi
in partiv:). «Ἀνὴρ μάλιστα σπουδαζόμενος». Aks:
foapte dopitš, saš estimasizš. «Τὰ
μᾶλα ἐσπούδασμένα στίχα». Ksn: [σπουδή].

Σπουδασιολογέω -ω, viit: -ήσω, [σπουδαίος,
λόγος] vorbeskš sepios, saš desnpe se-
pioase lskprš.

Σπουδαϊσμός(ός), vorbitopš kx sepio-
sitate, saš desnpe lskprš sepiosš. [σπουδαί-
ος, μῦθος].

Σπουδαίος, α, ον, (komnar: -ότερος, sxbpr:
-ότατος, mi -έστερος, -έστατος) (in nen:)
vprednikš de lkat in vъrape de seamъ,
intepesantš; saš rpeš, sepiosš; (partik: de
snpe neps:) destoinikš, al tpevit; eksne-
piingatš; isxbtitopš; (mor:) modestš, ksm-
pstatš, kx vъne nъpavprš, pexlatš; in-
uelepntš, inxъtatš; (simn:) vīrtosš, vъnš:
(prin xpm:) de lardъ, estimasizš; (desnpe
lskprš) foapte vъnš in felxla stš, adesš.
deosevitš. «Ἄνδρα τὸν σπουδαϊότατον δι-

φύβειεις, γελᾷν ἀναπεύθων». Ksn: «Θεμιστο-
κλῆς τασούτον διήνεγκε τῶν πολιτῶν, ὥστε
πρὸς ἐκείνον ἀποβλέπειν τὴν πόλιν, ὅποτε
σπουδαίου ἀνδρὸς δεηθείη». Ksn: «Αὐλητῆς
(«Κυθαριστῆς, mi чл) — ». Ksn: «Καὶ τὰς
δολίχου ἀξίας τέχνας οὐκ ἔν γένεοιτο τις σπου-
δαῖος ἀνευ διδασκάλων ἱκανῶν». Ksn: «Οὐχ
οἱ πολλὰ, ἀλλ' οἱ χρήσιμα ἀναγινώσκοντες εἰ-
σι σπουδαῖοι». Apl: (desnpe lskr:). «Οὐχ ὁ-
ράτε, ὡς σπουδαῖα: κούτῳ αἱ ὀφθαλμοί; Ksn:
«Τοιαῦτα καὶ γέλοισι καὶ σπουδαῖα καὶ ἐλέ-
γγο καὶ ἐπράττετο». Ksn: «Τὰ τε σπουδαί-
οτερα διελέγοντο, καὶ ὅποια μυθώδη». Παδс:
«Τούτῳ τὰ σπουδαϊέστατα τῶν πραγμάτων ὑ-
περετίθετο». Ep: «Οἱ τὰ σπουδαϊότατα ἐπιστά-
μενοι, οὗτοι ἄριστα διελέγονται». Ksn: «Μυ-
ρον («Σπέρμα) σπουδαῖον». Aks: «Νομαὶ
σπουδαῖαι». Ep: «Πότερον σπουδαϊότερόν ἐστι
ταῖς πόλεσιν, ἵπποι καὶ κύνες ἀγαθοί, ἢ ἄν-
δρες ἀγαθοί»; Esx: Sokp: [σπουδή]. [de ende
Σπουδαϊότης(ή), sepiositate; destoinivie;
aktivitate; moralitate, inuelepniъne; (in
nen:) kalitate vprednikš de kvbitš, de
laxdt. [mi

Σπουδαίως, (komnar: -ότερον, sxbpr: -ότα-
τα, mi -έστερον, -έστατα) adv: kx mslatъ
silingъ, saš vъnъ voingъ; kx modestie,
saš ksmptate; kx sepiositate, intp' ade-
vprš, kx totš dīnadinsla. «Στήσαντα τὸ
πρόσωπον σπουδαίως καὶ εὐσχημόνως προσε-
νεγκίει τὴν φίλην». Ksn: «Σπουδαίως εἰρη-
μένος». Πλ: «Σπουδαίως ἔχειν πρὸς τι, saš
πρὸς τινα». Aks: = Σπουδαίειν. (vezī σπουδή).

Σπουδαρχαιρεία(ή), [σπουδή, ἀρχή, αἰ-
ρεσις] silingъ intpъ a se aleue dperbtō-
pš, = Σπουδαρχία.

Σπουδαρχέω -ω, viit: -ήσω, mъ sileskš
a mъ pīndsi dperbtōpš. [din

Σπουδαρχής, ου(ός), intpexingъtopš de
op че silingъ saš intpirtъ snpe a se pīn-
dsi intp' o dperbtōpie. [σπουδή, ἀρχή].
[de ende

Σπουδαρχία(ή), silingъ (intpirape de
xъit) snpe doindipe de oape-kape dpe-
rtōpie; saš xarakterъ чelъ che vъvъlъ
dsne nъvъlive postprš. [de ende

Σπουδαρχιάω -ω, viit: -άσω, = Σπουδαρχέω.

Σπουδαρχίδης, ου(ός), kom: in lokš de
[σπουδαρχής].

Σπούδασμα(τό), obīertš, nenpъ a kъpъia
doindipe saš nъstape imi nъne чинева
toatъ silingъ. [σπουδάξω].

Σπουδασμάτιον(τό), dim: al lxi σπούδασμα.

Σπουδαστής, α, ον, posit: al lxi σπουδά-
ξω, vprednikš de toatъ silingъ, de dopit.

Σπουδαστής, οὐ (έ), siaitopř pentpъ че-
ва, sař in favorъхл кѣлва. [mi

Σπουδαστικός, ή, ον, din natъpъ аплекатѣ
ла siiningъ, aktivъ, sař grižnikъ; amvigio-
să; isbitopř de sepiositъи. [спудазѡ].

Σπουδή (ή), [спѣдѡ] isueallъ, гравъ;
(fir) sizingъ pentpъ чева, sař чинева; pī-
vntъ, bznъ voingъ; amvigie; aktivitate;
sepiositate; grižъ parlīkolarъ (favorъ)
desnpe чева; (xne-opī) лхntъ, osteneallъ,
mēukъ; (xne-opī) intpīrъ nartizantъ. «Σπου-
δαίς καὶ συνηγορίας κτώμενος δύναμιν». Πλ:
«Διὰ τὴν ἐμὴν σπουδὴν». Antf: чеa in fa-
vorъхл meř. «Σπουδὴν ἔχω (ποιῶμαι)». Ep:
=Σπεύδω, mъ гpъbeskъ; (кх inf: sař ak:
mъ siieskъ. «Ἄτερ σπουδῆς τάνυσσε τό-
ξον». Od: Φ. fъpъ olteneallъ, lesne. «Οὐ
μόνον τὰ μετὰ σπουδῆς πραττόμενα, ἀλλὰ καὶ
τὰ ἐν ταῖς παιδείαις». Ksn: «Εἰ ἐτέον δῆτοῦτο,
ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις». Om: =Σπουδάζω,
кх dinadinsъ. «Σπουδῆς ἄξιος». Aks: =Περι-
σπούδαστος; (desnpe лхк:) pregiosă. «Τὰ
πλείσσης ἄξια σπουδῆς, χρυσὸν, ἄργυρον, σιδή-
ρα, σίδηρον, σι κα:». Πл: челе mai pregioase.
«Ἐν σπουδῇ τίθεσθαι τι». Aks: =Σπούδαζεν
περί. || (mai des dat:) Σπουδῇ (in el: de
sūn), adv: in lokъ de спудайѡс, = Μετὰ
спудῆς, Катὰ спудῆν, кх гравъ, krpind,
кх siiningъ. «Ἀνεχώρου, («Παρηκολούθου») σ-
пудῆн». Ksn «Σπουδῇ νῦν ἀνάβαινε». Od:
O. intp' adevъpъ, кх dinadinsъ, sepios.
«Παίξεις; ἔφη, — Ἦ μὴν σπουδῇ λέγω». Ksn:
«Σπουδῇ χαριεντίζεσθαι». Πл: anevoie, avla,
in silъ. «Σπουδῇ παρεπιθόντες ἐτέρου χω-
μένον κῆρ». Ia: Ч. «Ὅπου γὰρ σὺδὲ τοῖς ὁ-
γισαίνουσιν ἀμαρτάνειν ἀσφαλές, σπουδῇ γ' ἀ-
κίνδυνον ἂν ποτε τοῖς κόμηνουσι γένοιτο». Γал:
(fr.) = Полюю же и деѣ, ne kzm, snde a
pemas. (vezī mi σχολή).

Σπουδογέλοιος (έ, ή), чел че vīpъ mi че-
ва sepiosă n' intpe челе de pīsă. [спу-
дѣ, γελοῖος].

Σπυραθία (ή), mi Σπυράθιον (τὸ), mi Σπύ-
ραθος (έ, mi ή), кѣкpеazъ de kauъpъ (dā
oac, mi чл:). [спурѣз]. [de xude

Σпурѣдѣс, eos (έ, ή), asemenea (de
forma) кѣкpеzei.

Σпурѣз, ādos (ή), =Σпυραθία.

Σпурѣданон (τὸ), rās: =Σпύραθος.

Σпурѣζѡ, viit: -ίω, rās: =Πυραζѡ.

Σпυρίδιον (τὸ), dim: ал лѣі спуρίς, ко-
mīnīfoapъ.

Σпυρίδѡν, adv: in formъ de komъ, sař
komnīgъ. [mi

Σпυρίδѡдѣс, eos (έ, ή), чел in formъ de

komъ, sař komnīgъ. [mi

Σпυρίδѡн, ѡнос (έ), =Σпυρίς. [din

Σпυρίς, ідѡс (ή), [спѣрѣх] vasă inulecti-
tă, komъ, sař komnīgъ.

Σпυρίγιον (τὸ), =Σпυρίδιον.

Σταβατίνης, ου, mi Σταθεύς, έως (έ), =
Κωπεών. [стхрѣн].

Στάδην, adv: nikind, кх nikъtpa. [στάζѡ].

Στάγες, poet: in lokъ de σταγόνες, im:
ал лѣі σταγών.

Σταγетὸς (έ), poet: in lokъ de σταγών.

Στάγιον (τὸ), (корн:) in lokъ de ἐξάγιον.

Σταγονίας, ου (έ), kape kape in nikъ-
tarpī. (vezī mi σταγетὸς). [din

Σταγών, ѡнос (ή), nikъtpa. 2) metałă
(prin: sepъ) лѣmъpītъ, lamъpъ de sepъ.
[στάζѡ].

Σταδῖος, α, ον, чел че stъ dpentă; sař
relativă кх vъtъlā de faгъ (nētălă la
nētălă). «Ἐγγη — . Esxl: кх kape se
bat d' aproanc. «Μέλος—». Esix: чел кх
invetineală taktă. [mi

Στάδην, adv: stind dpentă in niçoape,
sař nekaintită din lokъ. 2) кх kēmъtpa.
[στάѡ, ἵστημι].

Σταδῖος, α, ον, чел кх intindepe de
kñđ stadiš. 2) in lokъ de стадаѡс, sař
стадіѡс. [стадиѡн].

Σταδῖρχης, ου (έ), emistă al kapiepī.
[стадиѡн, ἀρχѡ].

Σταδίας, ου (έ), ind: in lokъ de ста-
диѡс. [mi

Σταδιατὸς (έ), inuъpъipea kpeī distan-
ge in stadii. [mi

Σταдиѡс, έως (έ), =Σταδιοδρόμος. [стадиѡн].

Σταδιευτής, ου (έ), (нлѣ:) in lokъ de
стадиѡс. [din

Σταдиѡѡ, viit: -ѡѡ, netpekъ alepīnd
kpsъx kapiepī. [стадиѡс].

Σταдиѡ, Ion: sař At: in lokъ de стади-
ѡ ак: ал лѣі стадиѡс.

Σταдиѡ (ή), Ion: fem: ал лѣі стадиѡс.

Σταдиѡс, еѡ (έ), Ion: in lokъ de стадиѡс.

Σταδιοδρόμѡ-ѡ, viit: -ѡѡ, alepъră (mъ
лntă) in kapiepъ. [din

Σταδιοδρόμος (-μης), ου (έ), alepъrōpъ
(lantōpъ) in kapiepъ. [стадиѡс, дрѡмос].

Στάδιον (τὸ), mъssъpъ de intindepe, di-
stangъ kōupinъtpoape de mase sate Eai-
nemli niçoape, sař o sātъ doъ-zenī mi
vinai namī. «Αἱ ἐκαστὸν ὀργάνη δίκαια εἰσι
στάδιον ἐξάπλεθρον». Ep: 2, kapiepъ, (ad):

аоаа, snde se asutaș, mi distanga, че
netpecaș alepъrōpī de kapiepъ (prin

intind:) kīap лnta din alepъpъea kapie-

peī. (de xnde). «Στάδιον δραμεῖν (νικᾶν, ἀγωνίζεσθαι)». Λks: (prinç: next: lxi).

Στάδιος, α, ον, чед чe stъ dpentъ, saъ ne локъ nemlъdiatъ, saъ nekintitъ «Θωρήξ—». Anlн: чed dintp' o вккатъ (inprot: de ἀλυσίδωτος). *Χιτών—». Kал: Στατός. *Πίδαξ σταδίου. On: anъ stъlъtoape. «Μάχη—». Tъч: nientъ la nientъ. (wi fъpъ sъbst:). *Ἐπιστάμενος μὲν ἔχοντι, ἐσθλός δ' ἐν σταδίῳ». L: O. || (sъbst:). «Τὸ στάδιον, stape ne локъ, nemlъkape. *Τῷ σταδίῳ τῶν σκαπῶν προδιδόμενοι δεινῶς ἤσχαλλον». D: Kas: 2) poet: kintъpitъ, saъ kъ kintapъ, kъ kъmpъna. «Σταδίῳ ὀπταίεσιν νόδου ἐξίθα». Nik: (bezī wi stъstъmos). [стάω, = ἵστημι].

Στάδιος (δ), (intpъ: nъmaī la im:) in локъ de στάδιον.

Σταδισμός (δ), = Σταδισμός.

Στάζω, viit: stъzъ, pikъ (topnъ, saъ kъpъgъ kъ pikъtpa); (prin intind:) лъmpъeskъ, strekorъ in pikъtpi. «Καρπώματα στάζοντα». Esxl: kape pikъ de koante. «Τῶν νεωρίων τὰ στάζοντα». Es: чed de kъzъt.

Στάθεν, Eol: in локъ de ἐστάθησαν, a 3: im: nepъ: de nas: nex: 1: al lxi ἵσταμαι.

Σταθερός, α, ον, [ἐστάθη], nex: al lxi ἵσταμαι statopnikъ; (prin xpm:) чeапъnъ, solidъ. «Σταθερά (inпрехъnъ wi fъpъ) ἡ ἴον». Enpr: napea xъpъmъlъ, xnde nъ ажeнr valъpъle; (in çen:) xskatъ. *Μεσημβρία—». Plat: wi *Ἡμαρ—». Anlн: mlezъa zizeī. *Θέρος—». Anlн: tofъa bepeī. «Νυκτός τό σταθερώτερον». Esnap: mlezъa nonçiī. (wi fir:). «Ἡλικία—», чed de mъlъokъ (bezī wi xъpъnъ 6). «Υἱὸς—». An: (neaprov:) stъlъtoape, = Στάσιμον. [de xnde

Σταθερότης (ή), statopniçie; soliditate.

Στάθεισις, εως (ή), spipepe kite nъçinъ (kъ nъçinъ fokъ). [wi

Σταθευτός, ή, ον, spintъ kъ nъçinъ fokъ, saъ de denapte. [din

Σταθεύω, viit: -eъcъ, spirъ kъ nъçinъ (saъ çinъ denapte de) fokъ. [neintp: стаθής din ἐστάθη].

Σταθιρός, Σταθιρότης, = Σταθερός, -ότης.

Στάθι, Dor: in локъ de стъθi, nex: 2: de porъnъ. al lxi, ἵστημι.

Σταθμάω -ω, wi (mъk: kape wi sint: este intpъ:)-ъmъi -ōmъi, viit: -ήτω, -σμαι, [στάθμη] mъsspъ (prin: kъ aça л-mnapilop); (maī des) kintъpeskъ (kъ kъmp-nenole); (fir:) жdikъ din dape kъ sokoteala, saъ daъ kъ sokoteala. *Πλήρω

σταθμήσας μήκος». Expr: (wi kъ dat: mepin:) «Ἄλσος σταθμάτο πατρί». Pind: mъsspind a desnpъit latъlxi. (wi kъ dat: opг:). «Σταθμήσονται τινες αὐτῇ (τῇ στάθμῃ)». Lxç: (wi fir:). «Τῇ ἀρετῇ σταθμώμενος τὰ πάντα». Expr: «Πολλοῖσι καὶ ἄλλοις ἐστὶ σταθμώσασθαι, ὅτι wi çl:» Ep: «Τούτων δέ τί σταθμά»; Plat: чe daī kъ sokoteala? (wi nas:). «Ταλάντω σταθμήσεται». Apstl: in локъ de σταθμηθήσεται.

Σταθμεύω, viit: -eъcъ, nonposeskъ (konъ-çeskъ) xndeвa. [стаθμός].

Στάθμη (ή), [ἵστημι] aça, kъ kape л-mnapil wi insemneazъ, wi indpenteazъ lemnele; saъ kъmpъna kъ anъ (nivea) a zidapilop; (in çen:) = Канών, dpentapъ (pron: wi fir:). «Στάθμη δόρυ ἐξιθύνει τέκτωνος ἐν παλάμῃσιν». L: O. «Στάθμη» ἰθυστὴν μόλυβον. Ssid: «Πρός (Ἐπί, Κατά) στάθμη». dpent, eksakt. (wi inprot:). «Παρὰ στάθμη». Esxl: stpimъ, nedpent. «Κατὰ στάθμη ἐνόησας». Tkr: vine aī inçeles. «Πρός στάθμη πέτρον τίθεσθαι». Prov: a face altele in локъ de altele, (al: «Τὸν λίθον ποτὶ τὴν Σπάρταν ἀγειν». Bas:). «Λευκή (wi maī komlъ: «Λευκὴ λίθω λευκή) στάθμη». neinsemntoape (nedeosevitoape) de nimikъ; (de xnde prov:). «Λευκή στάθμη εἰμί πρὸς τι». Plat: imi este totъ xna, nъ fakъ deosevipe in чева. 2) linia desnpъitoape de posiçii in teatpe wi adъnpize nopodъlъ; saъ distançia, чe tpevъla sъ nepeakъ alepъtopi de kapipъ; (de xnde poet: in çen:) tepminъ, saъ kpitikъ inпрежpape. «Βίον—». Expr: 3) (xne-opi) in локъ de βάσις. (de xnde) «Δόρατος στάθμη». Diod: = Σαυρωτήρ. 4) droçdie. (bezī wi ὑποστάθμη). [de xnde

Σταθμηδόν, adv: глс: експлiк: a lxi стъдън.

Στάθμησις, εως (ή), indpentape kъ aça, saъ kъ dpentapъ; kintъpipe wi çl: [wi

Σταθμητικός, ή, ον, folositorъ, saъ indeminatikъ la indpentape kъ aça, kъ dpentapъ, saъ la kintъpipe, wi çl: [wi

Σταθμητός, ή, ον, mъsspatъ, saъ de mъsspat, kintъpit, wi çl: «Πλήθος οὐ σταθμητόν». Sof: (fir:) nensmpatъ. [стаθμάμαι].

Σταθμίδιον (τό), diu: al lxi σταθμίον.

Σταθμίζω, viit: -ίζω, = Σταθμάομαι. [стаθμίζ].

Σταθμηκός, ή, ον, = Σταθμητικός. [στάθμη].

Σταθμίον (τό), dim: al lxi σταθμός, kintapъ, wi çl:

Σταθμίζ, ίδος (ή), = Κανόνιον. 2) греш: in локъ de стъmъ. [στάθμη].

Σταθμιστής, ου (ό), kintzpitopž; (fir:) черветзиторž. [σταθμίζω].

Σταθμοδότης, ου (ό), dzvztopž de lokz-inge in nopase ne la stagiū la ostawi, (Tkrv:) копакчиž. [σταθμός, δίδωμι].

Σταθμόνδε, adv: poet: la stanvz (no-pasž, mi chl:). [din]

Σταθμός (ό), (im: οί σταθμοί, mi in eteprou: τά σταθμά; (in ven:) lokž, xnde poate sta (noposi) vineva, stagiē; (nartik:) kasz de mapz (odaie); staxiž de bite. «Σταθμός ποιμνήιος». Ιλ: Β. stinž. «Κατήκισε αυτούς ἐν σταθμῷ ἐωυτοῦ». Ερ: «Πλησίον ἦν ὁ σταθμός, ἐνθα ἔμελλε καταλύσειν». Ksn: 2) (prin intind:) distanga de la o stagiē ninz la alta in kvlztopie. «Πορευτέον ἡμῖν τοὺς πρώτους σταθμούς, ὡς ἂν δυνώμεθα μακροτάτους». Ksn: 3) stinž de xwz, saž de noartz, = Παραστάς. «Αἱ δὲ πύλαι τοῦ τεύχεος χάλκεαι πάσαι, καὶ σταθμοὶ τε καὶ ὑπέρθυρα ὡσαύτως». Ερ: «Ὡρσεν ἐπ' οὐδὸν, ἔθι σταθμὰ κοῖλα θυράων». Tkr: 4) kitiž vine la kintarž vre xnz trsnž, (aht:) ὀλκῆ. «Ἐλκουσα σταθμὸν τάλαντα δέκα». Ερ: «Σίτου σταθμός πέντε μνέαι». Ερ: 5) (nartik:) gpestate de kintarž, saž kzmnepe (dramxri, okale, mi chl:); (in ven:) kintarž saž kzmnepe. «Ἰστάσι σταθμῷ πρὸς ἀργύριον τὰς τριχας». Ερ: «Σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἶριον ἀμφὶς ἀνέλκει ἰσάζουσα». Ιλ: Μ. [στάω, tem: al lxi isthmi].

Σταθμοῦχος (ό, ή), chl ve vine kasz de rvsdzit pentrx kvlztopi, (Tkrv:) xanpiž. [σταθμός, ἔχω].

Σταθμῶ, -ῶ, viit: -ῶσω, rvsdzieskž ne vineva xndeva. 2) (miž: nex:) σταθμώσασθαι (in Ερ:) in lokž de σταθμήσασθαι. [σταθμός].

Σταθμώδης, εος (έ, ή), chl ne drovdiž, trpxpe; nevmxritž. [στάθυς].

Σταθμών, ὠνος (ό), = Σταθμός, staxiž de bite; saž stinž de xwz. [σταθμός].

Στάθως, εος (τό), Dor: in lokž de στῆθος.

Σταθῶ, nas: nex: de sni, mi

Στάτην, sinr: mi Σταῖμεν At: in lokž de στατήμεν im: de nex: 2: de post: al lxi isthmi.

Σταῖς, saž Σταῖς, σταῖος (τό), [ιστημι] kokz (de niine). «Φυρεῶσι τὸ σταῖς τοῖσι ποσὶ, τὸν δὲ πηλὸν τῆσι χερσίν». Ερ: [de xnde

Σταυτήιος, mi Σταῖνιος, η, εν, Ion: fvkx-iž din kokz. [mi

Σταυτίτης, ου (ό), = (mai intpev:) Σταυτίτης. [mi

Σταυτώδης, εος (ό, ή), asemenea kx(ka) koka (de niine).

Σταυτή (ή), kasiz σταυτές.

Σταυτικός, ή, εν, rap in lokž de ...

Σταυτός, ή, εν, [στάζω] kxpsž kx pi-kvzpa; (prin xrim:) vmxritž; saž (simu:) kxrgvtopž. «Ἀλμῆ (Κονία) — ». Lks: strekxpatz prin ninz, saž skxpsz, lv-mxritz. «Ἐλασεν σταυτὸν». Neon: kxpsž de sine (mai 'nainte de kvlkipea mvsli-nelop). || (nartik: svst:) «Σταυτή». Skp: mipeasmz stoapz din proasvitz smirnz mi kinamomž. «Τῆς σμύρνης ἡ μὲν σταυτή, ἡ δὲ πλαστή». Tfr: (mi im: nev:) «Σταυτός». Pat: peginoasele arome, balsame, mi chl:

Στάλα, ας (ά), Dor: in lokž de στῆλη.

Σταλαγέω, -ῶ, viit: -ήσω, poet: in lokž de σταλάζω.

Σταλαγμν (τό), likxidž vmxritž, saž strekxpatž; nikvztrp. [mi

Σταλαγμαῖος, α, εν, kxpsž in (prin) pi-kvzpi; kitiž o nikvztrp, [mi

Σταλαγμίας, ου (ό), formatž upin nikv-trpi.. || (svst:) = Σταλακτίς. [mi

Σταλαγμός (ό), kxpepe in nikvtrpi, strekxpare, vmxpire. 2) (oviv:) = Σταγών, nikvztrp. [din

Σταλάζω, viit: -άζω, = Σταζω, nikž; (prin xrim:) strekorž, vmxreskž. [de xnde

Σταλακτικός, ή, εν, chl kninsvime de a pika (a kxpe) in nikvtrpi. [mi

Σταλακτίς, ἱδρος (ή), = Σταλακτή. || (svst:) kxpatž (din natxv vmxritž) vitriolž. [mi

Σταλακτός, ή, εν, = Στακτός, kape kxpe kx nikvzpa.

Σταλάσσω, mi (At:) ττω, viit: -άζω, mi

Σταλάω, poet: in lokž de σταλάζω. [de xnde

Σταληδών, ὄνος (ή), nikvztrp.

Σταλῆναι, nas: nex: 2: de inf: al lxi stéllw.

Σταλίδωμα (τό), mi Σταλῖς, ικος (ά), Dor: in lokž de ..

Σταλῖς, ἱδρος (ή), prxkinz saž parž, ve vine intinse vintorewtele mpepe (ve-zī mi σχαλῖς); [prin:] = κx..

Σταλῖς, ἱδρος (ή), Dor: in lokž de στῆλῖς.

Σταλουργός (ό, ά), Dor: poet: in lokž de σταλουργός. «Τύμβος — ». Antin: Sid: ldkpatž kx koloane.

Σταλτέος, α, εν, posiz: al lxi stéllw. [mi

Σταλτικός, ή, εν, chl kx insvime de stinpepe, = Σταυτικός. [stéllw].

Σταλῶζω, viit: -ῶζω, poet: in lokž de σταλάζω.

Σταμίν, saš (maī korek): Σταμίν, ίνος (ή), [ίστημι] (prinç: la im:) lempene चेले drente (saš dne aλijī kēkate), ne kape se snprijinš skindērele kopertei kopēvii intinse de la pēpē pīnē la prēv. (vezī ēphēgēnēdes, mī ēgkōlīon).

Σταμνάριον (τό), dim: αλ λδΙ...

Σταμνίον (τό), mī Σταμνίσκος (ό), dim: αλ λδΙ...

Στάμνος (ό, mī ή), [ίστημι, saš in afin: kē āmion] ερχορῶ, saš वोकाणῶ de vinš; ερηῶ, saš vasš de nēs votapile.

Στάν, poet: Εολ: in lokš de εἶταν = "Ε-στησαν, a 3: im: περς: de nex: 2: αλ xol: 2) next: de nex: 2: αλ partiv: λδΙ ιστημι.

Στανύω, (enrpf:) Kpet: in lokš de ιστημι.

Στάξις, εως (ή), mikape, (ad:) vēpsape, saš kēpēre in pikētpī (prinç: de sin-ye din nasš). [στάξω].

Στάς, ασα, άν, nex: 2: de partiv: λδΙ ιστημι.

Στάς, στατός (τό), At: in lokš de σταίς.

Στασιαζώ, viit: -άσω, fakš nartidē pesko-λτοape, mē reboilē innpotiva kēlva; mē aλx in pesvrtipī dīntēntē (in pes-bois çivilē); (fir:) sīntē neīnvoitē, mē prigonēskē; (pap strēm:) peskolē rebo-λgie; (kē dat: saš ak: kē prep:). «Στασιάζειν τι, saš πρὸς τινα, saš (pap) ἐπὶ τι». Ksn: mī Ep: (mī fēpē kazš), «'Εστασί-ασεν ἡ πόλις». Ksn: «'Επεί Κύρος ἐτελεύ-τησεν, εὐθύς αὐτοῦ αἱ παῖδες ἐστασίαζον». Ksn: (mī fir:) «Στασιάζει αὐτῷ πρὸς τὴν γλῶτταν ἡ γνώμη». Lks: nē i se inboiēhte mintea kē līmva. [στάσις].

Στασιάρχης, mī Στασιάρχος, cu (ό), [στά-σις, ἄρχω] kēnetenie de pesvrtipe, saš reboλgie. [mī

Στασιασμός (ό), pesvrtipe, reboλtape.

Στασιαστής, cu (ό), pesvrtitorē, saš pe-voλgionarē. [στασιάζω]. [de xnde

Στασιαστικός, ή, έν, kēvenitē, saš inde-mīnatikē, aλekatē la pesvrtipī, saš pe-voλte; peskolētopē de nopodē, tēpērtē-ropē. [de xnde

Στασιαστικῶς, adv: kē kinē pesvrtitorē. «Στασιαστικῶς ἔχω». Lks: = Στασιάζω.

Στάσιμος, η saš os, on, fēkēš a sta, sta-topnikē, temeīnikē; (desnpe anē) stētpē-toape; (prin intind:) rpeš, mēpēdē, se-piosē, saš liniwtitē, netēpēpatē; (fir:) amezatē, (Fpanç:) posē; (in pēš) moale, anepoie de mīshat, zēavnikē. «Οὐδ' ἄλ-λως στάσιμος ὢν τό ἦθος, ἀλλ' ἀνώμαλος,

καί παράφορος». Pl: «Τὸ στάσιμον αὐτῷ καὶ δυσκίνητον οὐκ ἀργὸν ἐστί». Pl: «'Η ὑποδω-ριστί (ἀρμονία) μέλος ἔχει μεγαλοπρεπές καὶ στάσιμον». Apst: «Τὸ ἡρωϊκὸν μέτρον στασι-μώτατον καὶ ὀγκωδέστατον». Apst: «Στάσι-μον (innpēkē, mī fēpē) μέλος». kape kin- ta χορῶ, dne ye se aμεza ne orxestpē (innpot: de πάροδες). 2) (pap akt:) чel kē inšwime de a onpī чева, a pēne in ne-mīshkape. «Τὸ ψυχρὸν εἶκει στάσιμον εἶ- ναι, κινητικὸν δὲ τὸ θερμόν». Apst: (mī kē men:). «Στάσιμος αἵματος». Inkr: = "Ισχαί-μος. 3) (xne-opī) priimitorē de kīntēpi- pe. (de xnde in beke At: λμ:). «'Αργύ- ριον στάσιμον». Ls: kape se da innpēmat. (kēvī dne Esix: «'Επὶ σταθμῷ ἐδάνειζον»). [στάσις]. [de xnde

Στασίμως, adv: kē kinē statopnikē, sirē- pē, mī чл:

Στασιοκοπέω -ω, viit: -ήσω, intēptē pe- skoape, pesvrtipī. (vezī mī δημοκοπέω). [στάσις, κόπτω].

Στασιοποιέω -ω, viit: -ήσω = Στασιοκοπέω. [στάσις, ποιέω].

Στάσις, εως (ή), [ίστημι] (pap akt:) a- mezape. «'Ακτύων — ». Ksn: 2) (maī des nestp:) stētpētpē; kinē, saš lokē de a sta, nosigie. «'Ορᾷτε τοὺς πύκτας περὶ τῆς στά- σεως πρὸς ἀλλήλους ἁγωνιζομένους». Esx: «'Ινα ἡ ἀθλητὴς ἡ στάσις τῆς ποδοσφάτης». Ksn: «'Εκεῖ ἐστηλὼς θέρου κἀγὼ γάρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ». Apstf: (de xnde 2) stape ne lokē, nemišhkape. «'Τὴν στάσιν σέφρην λέγουσι κινήσεως, ὥσπερ τοῦ φωτός τὸ σκότος». Pl: «'Εν στάσει τὸ ἡρεμῶν». Lonç: «Στάσεις λαμβάνειν (τὰ ὀνόματα) ἱ- σχυράς. D: Aλ: amīnēpī, innpēpēpē. 4) (neorp: mī astpnm:) nosigie, kēimē, tem- nepatēpē (aλmosfepet). «Εἰ ἡ στάσις ἡλλα- κτο τῶν ὥρέων, καὶ τοῦ οὐρανοῦ τῇ νῦν ὁ βο- ρρῆς ἔστηκε, ταύτῃ τοῦ νότου τῇ ἡ στάσις». Ep: «'Αέρος στάσις». Inkr: temnepatēpa.

5) inuetape, onpipe (mīkē). «'Αέρος. — ». Tēv: mī Sin: saš 6) dēinipe. «'Ανέμου — ». Ssid: 7) (des) nēsnipe, neīnvoipe; (nartik:) innpēpēpē de çetpēnī in dōz protivni- pe pēpē, saš fatpī, pesvrtipe; komplō- lē; fatpie. «Στασιαζόντων τῶν παράλων καὶ τῶν ἐκ τοῦ πεδίου 'Αθηναίων, Πεισίστρατος καταφρονήσας τὴν τυραννίδα ἤγειρε τρίτην στάσιν». Ep: «'Η φίλους ἡ πόλιν εἰς στάσιν ἐμβάλλοντος». Tēv: «'Αγαθὸς πολίτης ὁ ἐν δημηγορίᾳ στάσεις τε παύων, καὶ ὁμόνοϊαν ἐμ- ποιῶν». Ksn: 8) (xne-opī) kīntēpipe; (bpin intind:) pēatē. «Μισθοῦ — ». In: (mēs:) in-

tonape, nsnepe ne taklš. «Μελών —». Apstf: (bezī mi stásiomos 1). 9) (pap) stn-
nizape de plš, zbrazš; saš (dsne Fotie) semšnštrpi, sšditšpi (de nomī mi chl:). «Διὰ τῶν πεδίων ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως πα-
ρασύρων, ἐφθρεὶ τὰς θρύς, καὶ τὰς πλατάνους». Apstf: 10) (ptp.) pričina (fondsl) жсdikъ-
mii, (Frang:) l' état de la question. «Στά-
σις ἐστὶ φάσις τοῦτ' πεπράχθαι ἢ κληθῆναι, ἢ
ποιότητος ἐξαιτήσις». Sonatp: in Marcelinš.
[de xnde

Στασιώδης, εως (έ, ή), = Στασιαστικός,
pesvpršitopš.

Στασιώρον (τὸ), poet: slinš in mēnte.
[στάσις, ἔρος].

Στασιωτεία (ή), характеръ ми nspta-
pea komplotistsxai, saš mšdxlarxai de
o fatpie. [din

Στασιώτης, ου (έ), memers de fatpie,
komplotistš. 2) (pap) = Στασιώδης. [στά-
σις]. [de xnde

Στασιωτικός, ή, он, insxmitš pesvpršito-
pxai, saš al peskxštopxai de nopodš.
«Λόγος («Καίρως» —). Iks: «Τὸ στασιωτι-
κόν». (kolēkt:) in lokš de o: στασιώται.
[de xnde

Στασιωτικῶς, adv: in kinš de pesvpršito-
topš, ka xñš fatpiastš.

Στάσις, poet: Ion: in lokš de ἔστη, a
š: sinr: pers: de nex: al xš ἔστημι.

Στατέον, posit: al xš ἔστημι.

Στάτευσις, εως (ή), = Στάθευσις. (din

Στατεύω, biit: -εύσω, = Σταθεύω.

Στατήρ, ἦρος [ἔστημι], (in uen:) = Στα-
θμός (6). 2) statepš, monetš saš de ap-
mintš (in Atena = Τετραδραχμον), saš (mai
des) de asrš de felxrite pexxpi, Persi-
kai (alt: δραικός), saš Kizexcanxla epa
chel mai mape, mi Foyikxla chel mai mi-
kš, Iap Atikxla pexxšia o minš. 3) Dop:
datopš. «Πολλοὶ στατήρες, ἀποδοτήρες οὗδ'
ἂν εἴς». Enix: [de xnde

Στατηρίαός, α, он, saš Στατηρίδιος (έ, ή),
chel in pexxš de xñš statepš.

Στατίας, saš Στατίας, ου (έ), At: in lokš
de Στατιτής.

Στατίζω, biit: -ίζω, poet: onpeskš in lo-
kš; (mi nestp: saš mikš) mš onpeskš, staš
xndeva. [mi

Στατικός, ή, он, (mi adv:) -ικῶς, chel kš
nstepe, saš insxmine de a onpi; (med:)
= Σταλτικός. || (sxest:) «Στατική (se ing:
πάα)». xñš felš de xpianš inkšietoape.
2) atinrštopš de kintšpipe. «Στατική (ἐ-
πιστήμη)». o napte vnekanitš, utlingš, ch

trakteazš desupe ppestatea mi ekilšbrxla
trpnspršior. [στατός].

Στάτινος, saš Στατινός, η, он, At: in lokš
de στατίτινος.

Στατίτης, ου (έ), At: in lokš de στατι-
της (se ing: ἔτος, saš πλxxούς), = Στατί-
τινος. [σταίς].

Στατός, ή, он, kape stš. «Ἴππος —». Om:
kape se xpšneme in raxkš. «Υἱὸς στατόν». Sof: (alt:) στάσιον, nekxpštoape.
|| (sxest:) «Στατός (innpexnš mi fšpš) χ:
τῶν». Ap: mi Πλ: kape fave indoitšpi, saš
kste. 3) xñš felš de dperštopš (bezī mi
ἐπιστατήρ). [σταμαι].

Σταυρηδόν, adv: in felš de kpxve, saš
kpxvi, kpxvim. [σταυρός].

Σταυροειδής, εως (έ, ή), (mi adv:) -ειδῶς,
chel in formš de kpxve, kpxvimatš. [σταυ-
ρός, εἶδος].

Σταυρός, [ἔστημι] parš (prinč: de rap-
dš). «Αἱ οἰκίαι κύκλῳ περισταύρωντο μεγά-
λοις σταυροῖς τῶν προβάτων ἐνεκεν». Ksn: 2)
(mai noš) parš kpxvimatš, saš kpxve, ne
kape sninzxpaš ne fškštopi de pexx.
«Τῶν κολαζομένων ἕκαστος κακούργων ἐκτί-
ρει τὸν ἑαυτοῦ σταυρόν». Πλ:

Σταυρότυπος (έ, ή), (mi adv:) -τύπως, chel
in kinš de kpxve. [σταυρός, τύπος].

Σταυροφάνεια (τά), (Biser:) apštapea (a-
fapea) sfinteī kpxvi. [σταυρός, φάνω].

Σταυροφόρος (έ, ή), pexrštopš de kpxve
(kpxviferš). [σταυρός, φέρω].

Σταυρώ -ω, biit: -ώσω, ingršdeskš kš
pari. 2) sninzxprš, piponeskš ne kpxve,
pšstirneskš. [σταυρός]. [de xnde

Σταύρωμα (τὸ), ingršditšpš kš pari,
(Frang:) palissade. [mi

Σταυρώσιμος (έ, ή), kxvenitš pšstirnipi.
«Ἡμέρα —». Biser: vinepea. [mi

Σταύρωσις, εως (ή), ingršdipe kš pari;
pšstirnipe, piponipe ne kpxve. [mi

Σταυρωτήρ, ἦρος, mi
Σταυρωτής, οὔ (έ), piponitopš ne kpxve,
pšstirnitopš.

Σταφιδαυτικός, α, он, chel din stpxxpi
stafidigi. «Τρύξι —». Inkp: [σταφίς].

Σταφίδιον (τὸ), dim: al xš σταφίς.

Σταφίδιος (έ, ή), mi
Σταφιδίτης, ου (έ), mi Σταφιδίτης ιδος (ή),
fškšš din stafide. «Οἶνος —». Inkp: [σταφίς].

Σταφιδοποιία (ή), favepe de stafide. [στα-
φίς, ποιός].

Σταφιδώ -ω, biit: -ώσω, fakš чева (x-
skš ka o) stafidš; (nas:) mš stafideskš. [din
Σταφίς, ιδος (ή), stafidš.

Σταφυλάρα (ή), instrum: χίρρυ: de a-
nckat omowopxa. [σταφυλή, ἄρα].

Σταφυλή (ή), [in afin: kx στάχες, mi
στέμψυλον] strxgpe; χίρκιν; sað ep-
boanx de strxgpe; (fir:) omowopxa rī-
tkałi (prinç: kīnd se smfłx). [de xnde

Σταφύλη (ή), aga nependikxapx a
(drentapxa) zidapīop; (dap prinç:) rlon-
pax uel in formx de epboanx de strx-
gpe, uel stx atīpnatx de auea agx, (Fpanç:)
nībełx.

Σταφυληκόμος (ό, ή), poet: [σταφυλή, κο-
μέω] kxatīvtopx de strxgpi (vīepx).

Σταφυλητομία, Σταφυλητόμος, = Σταφυλοτο-
μία, mi 4x:

Σταφυλίζω, viit: -ίσω, mpxpē (potpi-
veskx) kx drentapxa, sað aga zidapīop,
(Fpanç:) nībełezx. [σταφυλή].

Σταφυλίτης (ό, mi ή), xñx fełx de plant-
x, sað pxdvīn, pxtīpnakx. 2) xñx fełx
de insektx. (vezī mi σφονδύλη). [mi

Σταφύλιος, η, ον, fckxłx din strxgpi.
[σταφυλή].

Σταφύλιον (τέ), strxgpašx, dim: aa λxł.

Σταφυλίσ, ιός (ή), = [Σταφυλή] strxgpe.
2) = Σταφίς. 3) (prinç:) χίρκιν.

Σταφυλοβολέιον, mi Σταφυλοδόλιον (τέ),
līn, in kape se apxkx strxgpi, ka stx
se kalce. [σταφυλή, βολή].

Σταφυλόθενδρον (τέ), xñx fełx de kopx-
uełx (ka sokx), podx kpxia se faue
in χίρκιν ka de strxgpe. [σταφυλή,
θένδρον].

Σταφυλοκάυστης, ου (ό), instrum: χί-
ρρυ: kx kape se apdeax smfłxtpere o-
mowopxal. [σταφυλή, κάω].

Σταφυλοκλοπίτης, ου (ό), poet: kom: fapx
de strxgpi. [σταφυλή, κλοπή].

Σταφυλοτομέω -ō, viit: -ήσω, tałx strx-
gpi, sað omowopxa rītkałi prinç xīp-
pīkx onepaie. [mi

Σταφυλοτομία (ή), tīepe de strxgpi,
sað (xīpρυ:) de omowopx. [din

Σταφυλοτόμος (ό, ή), [σταφυλή, τέμνω]
tīetopx de strxgpi, sað (xīpρυ:) de
omowopx; (de xnde || sxełt:) Σταφυλοτό-
μον, instr: xīpρυ: pentps tīepea omo-
wopxal.

Σταφυλόμορος (ό, ή), uel in formx de
strxgpe. [σταφυλή, μορφή].

Σταφυλοφόρος (ό, ή), dsktopx, sað pro-
dsktopx de strxgpi. 2) «Μόριον σταφυ-
λοφόρον». Apst: omowopxa rītkałi. [στα-
φυλή, φέρω].

Σταφύλωμα (τέ), o smfłtspē in formx

de epboanīx ne λxminiğa okīdaxł. [στα-
φυλή].

Σταχάνη (ί), Dor: in lokx do tpytānē,
kxmpene,

Σταχυχομάω -ō, viit: -ήσω, poet: amx
mkałe mi dese snīce. [στάχες, κόμη].

Σταχυκόμος (ό, ή), poet: [στάχες, κομέω],
kxatīvtopx de snīce (semēnēpī).

Σταχυλόγος (ό, ή), poet: in lokx de
σταχυλόγος.

Σταχυρά (τά), semēnētpere uel kx
snīce. [στάχες].

Σταχυτόμος (ό, ή), poet: [στάχες, τέμνω]
tīetopx de snīce, sað folosītopx la a-
ueasta.

Σταχυτρόφος (ό, ή), poet: xpēnitopx de
snīce. «Αὐλαξ—» Enpr: [στάχες, τρέφω].

Σταχύτης, η, ον, uel din snīce; sað aa
snīcelop. [στάχες].

Σταχυμήτωρ, ερος (ή), poet: mma snī-
celop (enit: aa lsideł). [στάχες, μήτηρ].

Σταχυοβολέω -ō, viit: -ήσω, skomx (fakx)
snīce. [στάχες, βολή].

Σταχυόβριξ, -ίτριχος (ό, ή), poet: uel
kx nepī (mi fir: fpxnzere) in forīax de
snīkx. «Νάρδος—» Enpr: [στάχες, θρίξ].

Σταχυολογέω -ō, viit: -ήσω, snīkxeskx
dne seuepītopi. [mi

Σταχυλογία (ή), snīkxipe. [din

Σταχυλόγος (ό, ή), snīksītopx. [στάχες,
λέγω].

Σταχυοπλόκαμος (ό, ή), uel kx pletele,
sað kosigere kanxal in podosite sx snīce.
(enit: aa Чepesel). [στάχες, πλόκαμος].

Σταχυοστέφανος (ό, ή), poet: inknēnatx
kx snīce. [στάχες, στέφανος].

Σταχυοτρόφος (ό, ή), = Σταχυητρόφος.

Σταχυοφόρος (ό, ή), uel uel noaptx, ad:
ape snīce, sað snīkx. [στάχες, φέρω].

Σταχυώω -ō, viit: -ώσω, fakx a pespi
(formezx) uea in fełx de snīx. || (obīç:
nas:) fakx, dað snīce. «Σπέρμα ἐσταχυωμέ-
νον». Dskp: [din

Στάχυς, υος (ό), snīkx (de rpił, mi 4x).

2) poet: odpasł; (pron: mi fir:) fił, ne-
notx, mi 4x: 3) «Ἐφύδιον. 4) xñx fełx de
plantx (mediç). 5) o konstexagie, (Fpanç:)
ēpi de la Vierge. 6) xñx fełx de xīpρυ:
fawx sað perētpē. [de xnde

Σταχυώδης, εος (ο, ή), uel din fełx,
sað asemenea snīkxal; plīn de snīce.

Στέαρ, ατς (τέ), seł. 2) = Σταίς, κοκx.
[στάω, ἵστημι]. [de xnde

Στεάτινος, η, ον, uel din seł, sað korx. [mi

Στεάτιον (τέ), dim: aa λxł stēar. [mi

Στεατίτης, ου (ό), μι Στεατίτις, ιδος (ή), asemenea, saḥ knitḥ kḥ seḥ. «Γῆ—». Iks: knḥ felḥ de xsmṭ. [mi]

Στεατώ, -ῶ, biit: -ῶσω, pṛefakḥ in seḥ; (Skr:) inṛaḥḥ; (med:) fakḥ (mi pas: do- vīndeskḥ, saḥ mṭ fakḥ) στεάτωμα (vezī zīc:). [mi]

Στεατώδης, εος (ό, ή), seīosḥ, asemenea kḥ, saḥ plinḥ de seḥ. [stear].

Στεάτωμα (τό), (med:) = Λίπωμα, σμλṭ- tsrṭ seīoasṭ (dḥne eksplīk: λῆ Πλδ: «Π- μελῆς παραρρόή ὑπὸ τοῦ δέρματι»). [stearṭō].

Στεγάζω, biit: -ἄσω, akonepḥ kḥ, saḥ ka kḥ invelitoape. «Οὕτε νυκτός ὕπνον οὐτ' εἰς ἡμέρας ἐμὲ στεγάζειν». Sof: nḥ mṭ lṣa (nḥ mṭ adḥnostea) somnḥl. [mi]

Στεγάνη (ή), poet: in lokḥ de sté- ga- ma, invelitoape. [stégh].

Στεγανογραφία (ή), knḥ felḥ de askn- sṭ (mistepioasṭ, simbolicṭ) skriepere. [din]

Στεγανογράφος (έ, ή), skriitorḥ in kinḥ akonepitḥ (mistepiosḥ), kḥ cifre. [stegá- nḥ, gráφω].

Στεγανόμιον (τό), kipīe pentrḥ lokḥingṭ. [din]

Στεγανόμιος (ό), [stégh, véμω] dḥṭtopḥ de adḥnostḥ, de lokḥingṭ, (ad:) xanṭiḥ; saḥ (in men:) proprietarḥ de kasṭ inki- pīatḥ.

Στεγανόπους, οδος (ό, ή), чел kḥ depe- tele nīchoapepor knite prin membrane inṭpe dinsele (inṛot: de σχιδόπους). «Ὁ χήν—». Iks: [stegános, pōṭs]. 2) (in Stp: Z: 48ḥ:) = Σχιόπους.

Στεγανόπτερος (ό, ή), чел kḥ depe- tele knite prin membrane, saḥ kḥ tḥpnile in- tinse ka niṭte apine (ka liliakḥl). [ste- γános, pterón].

Στεγνός, ή, ὄν, [stegánḥ] akonepitḥ kḥ, saḥ ka kḥ invelitoape. «Πύργος—». Tḥc: 2) (fir:) desḥ, bṭṭstḥ, stpīnsḥ; (prin xpm:) deapṭnḥ, solidḥ; nenṭrḥnsḥ. «Δίχτυον—». Esxḥ: (vezī mi stegnós). 3) (fir:) askḥnsḥ, tḥkṭstḥ, taīnikḥ. «Ἀρεοπαγίτου στεγανώτερος». Aluṭp: 4) (pap stpṭm:) akonepitopḥ, saḥ folositorḥ la aveasta. «Δοκός—». Esp: 5) (med:) inksīetopḥ, (Franṭ:) ovstprḥkli- vḥ. [de xnde]

Στεγνώω -ῶ, biit: -ῶσω, akonepḥ, inki- zḥ, stpīnḥ čeva deapṭn. [de xnde]

Στεγνώωμα (τό), lerṭlsrṭ de ferḥ, če nḥn in zidṭpī, ka sṭ se inṭepeneaskḥ. (vezī mi inṭánōma).

Στεγνώως, adv: des, stpīns; in konji- nepere, linit. «Πωμάσας—». Dskp: [stegános].

Στέγαρχος (ό), stpīnḥ de invelitoape, (ad:) de kasṭ. [mi]

Στέγαρχων, οντος (ό), poet: saḥ iud: in lokḥ de stégarxos. [stégh, árxω].

Στέγαις, εως (ή), pnepere de invelitoa- pe la kasṭ, mi čl; (in men:) akonepire; (prin inṭind:) inṭesipe. [mi]

Στέγασμα (τό), op če sakḥemte snpe a- konepire, invelitoape, saḥ op če akone- pṭmīntḥ. [mi]

Στεγαστήρ, ἥρος (ό), (la im:) menṭpīatḥ de invelitoape; (prin:) = kḥ...

Στεγαστής, οῦ (ό), invelitorḥ de (psito- torḥ de invelitoape ne) kasṭ. [mi]

Στεγαστός, ή, ὄν, invelitḥ bine, saḥ prii- mitopḥ de invelipe. [mi]

Στεγαστός, ιδος (ή), folositoape ka...

Στέγαστρον (τό), = Στέγασμα, invelitoape; (partik:) trṭsrṭ invelitḥ (kḥ kovertipḥ). [stegázō].

Στέγη (ή), [stégh] invelitoape de klṭ- dipe; (prin inṭind:) lokḥ invelitḥ (de a- dḥnostit), kasṭ, lokḥingṭ; (xne-opī) ko- nepṭ (podḥ) de kopasie; (xne-opī) katḥ de kasṭ; (in menaḥatḥ eksnesie) trakti- pḥ de kṛpve.

Στεγήρης, εος (ό, ή), poet: [stégh, árxω] akonepitḥ kḥ, saḥ ka kḥ invelitoape.

Στεγίτης, ου (ό), μι Στεγίτις, ιδος (ή), kḥvenitḥ la, saḥ obīcnitḥ a netpece sṭvt invelitoape, in kasṭ (al kaseī, saḥ de kasṭ); (partik: fem:) kṛvṭ pṭvlikṭ [vezī stégh].

Στεγνός, ή, ὄν, (in sink:) in lokḥ de stegános, bine akonepitḥ; inṭesitḥ, nenṭ- trḥnsḥ, konjīntḥ. «Πτερḥ—». Nik: (vezī stegánopteros) nenṭtrḥnse de apṭ. «Πῦλος —». Ep: (prin inṭind:) ḥskatḥ. «Πυρετός —». Iḥl: ḥ (nest:) «Στεγνός = Στέγος,, lo- kḥ invelitḥ. «Ἡ διαίτα τοῖς ἀνθρώποις οὕχ ὥσπερ τοῖς κτήνεσιν ἐν ὑπάρχῳ ἐστίν, ἀλλὰ στεγνῶν δεῖται». Ksn: [de xnde]

Στεγνότης (ή), desime; ḥskṭṭisne; (de xnde med:) inksīetṭrṭ. «Γαστρός—».

Στογοφυής, εος (ό, ή), din natsṭ stpīn- sḥ, desḥ, deapṭnḥ. [stegnós, φυή].

Στεγνώω -ῶ, biit: -ῶσω, (in sink:) in lo- kḥ de stegánō, inkiḥ, stpīnḥ, līneskḥ inṭpṛsnṭ, inṭeseskḥ bine; (med:) inksīḥ. «Στεγνῶται τὴν κοιλίαν». Aleks: Afr: se inksīe la nīntevē, skapṭ de xpīnape. [ste- γnós]. [de xnde]

Στέγνωσις, εως (ή), inṭesipe; stpīnsṭ aīnipe; ḥskape; (med:) stpīnṭpṛe, inksīe- pe. «Κοιλίας—». «Δακρύων—». Iks: [mi]

Στεγνωτικός, ἡ, ὄν, чел кк insswime de a îndesi, a iini stpîns, (npin întind) a x-ska; (de xnde med:) adskztorð de stpîncepe, sað inksîere a pîntechelxi.

Στεγονόμιον (τό), = (maî întreb:) Στεγανόμιον.

Στέγος, εος -ους (τό), = Στέγη, локаш; traktipð de крве; (in Liksp:) mormîn-ið. [din

Στέγω, viit: -στέζω, ακοπερð, înveleskð; (npin întind:) prepszeskð. «Κεράμω τὰς πλευράς—». Apstf: «Πύργοι πόλιν στέγουσι». Sof: 2, onpeskð de a netpene, a npîtrn-de (de afarp inssntps, sað dînpotivð). (mi el: sað nestp:) sîntð, sað mþ fakð nepîtrnsð. «Οἱ πῆλοι οὐκ ἔστανον τὰ τοξείματα». Tq: «Δόμος ἄλλα στέγων». Esxl: (in nepifp:) = Ναὺς, κοραβιε. «Αἱ νῆες διὰ χρόνον καθελκυσθεῖσαι οὐδὲν ἔστανον». Tq: fñceað, lsað inssntps din toate ntrmle apþ. (mi mij: poet:). «Παρδαλέα στέγατο ἑμέρους». Hind: (mi el: sað nestp:) «Καθελκυσθέντα (τὰ ξύλα) συμμύει καὶ στέγει». Tfp: 3) (in nen:) mð inssntps; (de xnde fir:) mð cheva (in mintea mea) taînp, sað nexitatð. «Ἀγγεῖον οὐδὲν τὸ ὕδωρ στέγει». Pl: nþ mine, o skoate afarp. «Τὸ ξύλον ἔστανεν ἡ γῆ ζώυτος οὐσα». Pl: 'a a in-pðvciinat in sine. (mi fir:). «Τῇ μνήμῃ τὰ πρότερα μὴ στέγοντες». Pl: (mi absol:). «Οὐ δυνάμενοι οὐδὲν στέγειν». Plt: a ginea minte. «Στέγειν τὸ κριθέν». Plv: a ginea taînp. «Τί χρὴ με στέγειν, ἢ τί λέγειν»; Sof: (mi maî xot:) «Σιγῇ στέγω ταῦτα». Sof: 4) (absol:) mð, dskð, dñineskð; (fir:) sðfepð, pasðð. «Δύο κίωνων στεγόντων τὸν ὄροφον». Ios: «Τοῦ ξύλου τὰς πληγὰς μὴ στέγοντος». Pl: (mi fir:) «Ἡ ἀγάπη πάντα στέγει». Skp: (mi kþ inf:). «Οὐ στέγοντες κρύπτειν». Xps: nepðdind (nepðtind) a a-skxnde.

Στεία (ἡ), rap, sað ind: in lokð de stia.

Στείβω, viit: στείβω, (nex: ἑστιβον, mi pas: ἑστιβην, pas: tre: de kþ: ἑστιβμαι) kalkð in piçoape. «Ἴπποι στείβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας». Om: «Στείβον δ' ἐν βέθοισι (τὰ εἴματα)». Om: ле кѣкаð, ka sþ se smele. 2) kalkð xndeva; (npin întind:) sþvlas, mepðð. «Νομὸν στείδουσι θράκοντες». Nik: «Ἵνα στείδουσι κύνες». Ekr: (mi mij:). «Κονίη στειδόμενος καθύπερθε, ποδῶν ἐκμάσσεται ἔγνη». Tkr: (mi pas:). «Ὅδοι στειδόμεναι». Ksn: xmvlate.

Στείλα, poet: in lokð de ἑστειλα, nex: ал лđī стéλλω.

Στείλαιος (ὁ), mi Στείλαιον (τό), = Στελεόν. Στείλει, mi Ion: Στείλει (ἡ), = Στελεή. Στεινύχην, εως (ὁ, ἡ), poet: Ion: in lokð de στεναύχην.

Στεινόπορος (ὁ, ἡ), Ion: in lokð de στενόπορος.

Στεινός, ἡ, ὄν, Ion: in lokð de στενός.

Στεινός, εος -ους (τό), poet: [στείνω] stpimtoape; (fir:) stpimtopape (aronie, stenoxopie). [de xnde

Στεινώ -ω, viit: -ώσω, Ion: in lokð de στενώω.

Στείνω, viit: στενω, (nex: ἑστεινα) poet: stpimtezð; (npin întind:) stpimtopezð; (mi maî des pas:) sîntð stpimtopatð (mþ stenoxopiseskð); (kþ nen: sað dat:) sîntð pñiñð de...

Στεινωμα (τό), Ion: in lokð de στένωμα.

Στεινωπός, ἡ, ὄν, Ion: in lokð de στενωπός.

Στειόμεν, poet: in lokð de στῶμεν, 1: im: neps: de nex: 2: de sþn: ал гđī стѣми,

Στειπτός, ἡ, ὄν, vezī stiptós.

Στείρα (ἡ), kapina (temelia) kopvii.

Στείρα (ἡ), (mðiere) steapnþ. (fem: ал лđī стѣρος).

Στειρεύω, viit: -εύσω, (Skp:) sîntð...

Στείρος, α sað os, on, (upin:) = Στερεός, tape, niptosð; (npin xpm: desnpe oam: mi bite) stepnð; (desnpe nþmintð) nepoditorð. [de xnde

Στειρώ -ω, viit: -ώσω (nap:) stîpneskð; (mi pas:) mþ stîpneskð, mþ fakð nepoditorð. [de xnde

Στειρώδης, εος (ὁ, ἡ), kam stepnð; kam nepoditorð.

Στειρώμα (τό), = Στείρα, kapina kopvii.

Στειρώσις, εως (ἡ), stîpnipe. [στείρώ].

Στειρός, ἄ, ὄν, ind: in lokð de στιρὸς.

Στείχω, viit: στείχω, (nex: 2: ἑστιχον) xmvlas (npin: in pîndð, perelat); (in nen: mi maî sþ sca: ла ποεи) mepið; (kþ ak: kþ nen:). «Ὅπότε ἂν στείχῃσι πρὸς οὐρανὸν (ἡέλιος)». Od: A. «Στείχει» εἰς πόλεμον. I: B.

Στεχνικός, ἡ, ὄν, чел кк insswime de a prepñi, a fepi (npin: de xmezealt). [στέγω].

Στελγιδολήκυθος (ὁ, ἡ), = Στελγιδολήκυθος.

Στελγιδοποιός, Στελγίζω, Στελγίς, mi cl: vezī Στελγιδοποιός, mi cl:

Στελεγγίς, ἴδος (ἡ), = (mi etimay: maî analogð dekî) Στελεγγίς.

Στελεή (ἡ), Ion: poet: rapra sekspēi

mi 41: in kape se infie koada. 2) = Στελεόν.

Στελειόν (τό), = Στελεόν. [de 8nde Στελειώ -ω, viit: -ώσω, pi88 ka tonop8 mi 41: koada8.

Στελεόν (τό), mi At: Στελεός (ό), [στέλεχος] koada8 de tonop8 mi 41: [de 8nde Στελειώ -ω, viit: -ώσω, = Στελειώ.

Στελεφούρος (ό), [στέλεχος, ούρα] παταμιν, sa8 παταμιν k8 foiae in8ste.

Στελεχιδόν, adv: poet: in fea8 de kotop8, in kin8 de kocuan8. [στέλεχος].

Στελεχιδόμος (ό, ή), poet: t8etop8 de tr8nik8pi de pom8. [στέλεχος, τέμνω].

Στελεχιαίος, α, εν, чел de form8, sa8 in fea8 de tr8nik8, sa8 kotop8, kocuan8. «Φλέψ —». Gal: kape seam8n8 ka 8n8 tr8nik8 a1 чeлop-я-ate vine, (Franz:) la veine-porte. [στέλεχος].

Στελεχόκαρπος (ό, ή), (both:) kape im8 are pod8a ne tr8nik8 sa8 kocuan8 s88. [στέλεχος, καρπός].

Στέλεχος, α, εν, -ους (τό), tr8nik8 de pom8 (prin: de 8n8 p888uin8); lemn8 din tr8nik8, v8mtean8. (bez8 mi πρέμνον). [in afin: k8 στήλη]. [de 8nde

Στελεχόω -ω, viit: -ώσω, fak8 tr8nik8, skom8 kocuan8, odr88lesk8. [mi

Στελεχώδης, εος (ό, ή), asemena k8 tr8nik8, tr8nik8os8. = Στελεχιαίος.

Στελέω, Ion: viit: a1 888 στέλλω.

Στελίδιον (τό), dim: a1 888 στελεόν.

Στελής, (ος (ή), 8n8 fea8 de plant8 parasitik8, v88k8, = Ίξος, (Franz:) loranthe. (poate mai kopek: ασυλός).

Στέλλω, viit: στελώ, (nex: έσταια, mi mik: έσταιάμην, tre: de k8: έσταλα, mi pas: έσταλμαι, nex: pas: έστάλην) (prin: mi etimay:) pi88 se stea, pi88 in lok8; st8n8g8; onpesk8, inn8edik8, da8 ind8p8t; (mik: m8 plek8, m8 petpa8; (fir:) m8 fepesk8, m8 sfiesk8. «Ίστια νηός στείλαν (mi mik: στείλαντο) άείραντες, την δ' ώρμισαν». Om: a8 st8p8n8 n8nzee. «Την φυσώσαν οΐησιν στέλλειν». Fil: «Τά στέλλοντα την κοιλίαν». Afr: чeлe st8p8n8toape, in8k8ietoape. «Στέλλουσιν ύπερσάρχώματα». D8kr: (mi pas:) «Σταλείς και χαλινωθείς». Fil: «Σταλέντος αίματος». Al: Afr: «Φλέβες στέλλονται».

Nik: snasmodichemte se st8p8n8. (mi mik:) «Στείλασθαι τό πρόσωπον». Fpin: a sv8pi din nas8. (mi fir:). «Λόγον στείλωμεθα», Expr: s8 vor8im mai k8 sfial8. (mi inel: de prepi:). «Στελλόμενοι τούτο», Skp: fepind8 ne de aveasta. (mi av8ol:) «Ούτ' 8ν

άπόσχοιντο ούδενός, ούδ8 στείλαιντο». Inkr: (iap partik:) «Έπιστολάδην χιτώνες έστάλατο». Es: epa8 k8 xainele smese. (de 8nde 2) (ovic:) r8tesk8, (mi mik:) m8 r8tesk8 (prin: de dr8m8, in8p8k8, armez8, (Franz:) ekinez8. (bez8 mi σκευάζω). «Έννεα νήας στείλα», Od: Ξ. «Μετὰ δ8, μείζω στόλον στείλαντες άπέπεμψαν έπί τας Αθήνας». Ep: «Ναών πλόον έίπε στέλλειν ές...». Pind: «Ούς έταίρους στέλλοντα και έτρύνοντα μάχεσθαι». Il: Δ. «Στείλας αύτην έσθ'ητι δουλήη. Ep: «Τους μέν στείλας ώς δεσποίνας, τους δ8 ως θεραπαίνας», K8n: (mi mik:). «Αλλοι δ8 στέλλεσθε κατὰ στρατόν», Il: Ψ. r8ti8i8v8. «Μελαίνη έσθ'ητι στείλάμενοι νεκρικώς», Om: (mi pas:). «Οθόναις έσταλμένους», Λ8y: «Έσταλμένοι καθάπερ Έλληνες», Ep: «Έσταλμένος ές πόλεμον ώς κάλλιστα», K8n: «Τέρων δημοτικώς έσταλμένος», Λ8y: (de 8nde 3) (mai de m88te-op8 mik: sa8 ex: prin intind:) porpesk8 (ne a188, sa8 mik: mi el: ne si-nem8) in k888topie, trimi88, eksnediez8. «Οδ8ς εις Κόρινθον στέλλουσα», Λ8y: kape d8che. (mi pas:). «Νυν πρώτον ύπ'έμου στέλλεται», Sin: (iap ovic: mik:). «Όσοι εις την άποικίην έστάλησαν», Ep: «Πυθόμενοι, ότι βασιλεύς στέλλοιτο έπί την Έλλάδα», Ep: «Έσταλην εύθυ τής πόλεως», Λ8y: «Σού δ' αύτου χάριν έστάλην», Λ8y: (mi fir:). «Έπί τυραννίδ' έστάλης», Apstf: a1 888 dr8m88. (mi el:). «Έστελλε (se in8y: στόλον) εις άποικίην», Ep: «Κέλευθον τηνδ' εκ δόμων έστειλα (se in8y: έμαυτήν). Es8a: am8 venit. «Κείνος επ' άλλον άνδρ' έστειλε», Sof: se d8chea. (mi av8ol:). «Έπειδάν πνεύμα τούν πρώρας άνθρ, τότε στελούμεν», Sof: ne vom porni. 4) (8ne-op8) trimi88 de ad8k8, vestesk8 s8 vie, = Μεταπέμπομαι. «Υμς δ' έγω πομποΐσιν έστειλ' ίκέσθαι», Sof: (mi mik:). «Ού σ' ήδειν μωρα φωνήσont' έπει σχολήγ' αν οίκους τους έμούς έσταιάμην», Sof: [de 8nde

Στέλμα (τό), r8s: in8in8toape. [de 8nde Στελμονίαι (αί), k8pe8e, k8 kape in8in8 ki8ni8 de v8n8toape.

Στεμβάζω, viit: -άζω, ok8p8sk8, bat8okopesk8; [din

Στέμβω, (pr8: έστεμβόν, mi mai m8888 n8), r8s: = Στέβω, k8k8 in n8choape; kle8in8, sr8d888; (fir:) ok8p8sk8, nev8nstesk8.

Στέμμα (τό), [στέφω] (in nen:) [de achi] stem8, sa8 op8 che s888emte de k8n8n8; (iap partik:) band8ik8 de 8n8n8, k8 kape in8k8n8n8 8ep8fele, mi pam8pe8e

Στενοτράχηλας (ό, ή), stpimtš saš in-rkstš in rpsmazš saš rltš. [στενός, τρά-χηλος].

Στενοφλεβοτόμος (ό), knš felš de inrksšt nistepš (instp: de tsfat vīna). [στενός, φλέψ, τομή].

Στενοφυής, έος (ό, ή), din natxpx stpimtš, inrksšt. [στενός, φυή].

Στενοφυλλία (ή), inrksstime de fpxnze, saš fol. [din

Στενόφυλλος (ό, ή), (xotn:) чex кx in-rkste fpxnze, saš fol. [στενός, φύλλον].

Στενόφωνος (ό, ή), stpimtš, slavš de rла-сh. [στενός, φωνή].

Στενοχωρέω -ω, mi (pas:) -έομαι -οῦμαι, biit: -ήσω, -ηθήσομαι, sintš in stpimtš lo-кš, n' amš pxpume (mъ stpimtopezš upon: mi fir:). «Οὐ δυνάμενος παρελθεῖν ὀ-δίως ἀλλὰ στενοχωρῶν». (Max: in) At: [mi

Στενοχωρής, έος (ό, ή), =Στενόχωρος. [mi

Στενοχωρία (mi lon: -ή), stpimtoape, in-rkstime de lokš (nelpxpume); (fir:) ste-noxopie, stpimtopape, linsъ de mīkxoape; nekazš. [din

Στενόχωρος (ό, ή), [στενός, χῶρος] чex кx stpimtš lokš, saš mpxpunitš in pxpi-nš snapiš (inprot: de eypōxwpoc).

Στενώω -ω, biit: -ώσω, stpimtezš, adskš (mi pas: sintš) in stpimtopape. [στενός].

Στενυγρός, ή, он, lon: in lokš de στενός. || (sxsst:) «Στενυγρή (se inq: έδός)». Eks: =Στενωπός, saš Στενοπορία [στενός, υγρός]. [de xnde

Στενυγρώω -ω, biit: -ώσω, lon: in lokš de στενώω; (med:) =Στεγνώω.

Στένω, (prex: έστενον, mi mai mxtš nš) (npin:) =Στένω, -ομαι, sintš stpimtopa-tš (mopaxicente), sintš anrsatš in sxfle-txл meš. «Μέγα δ' έστενε κυδάλιμον κήρ». Om: (npin xpm:) pessfxs, uemš tape; (de xnde obic:) oftezš, sxsninš: (npin intind:) mъ mīxneskš, sintš tpistš; mi se faye mi-лъ. (xne-opī kx ak: in el: de prex:) «Στέ-νω σε τās οὐλομένας τύχας». Esxл: (saš kx uen:) «Ελλάδος μάλιστ' έγωγε τής ταλαι-πύρου στένω». Exр: (mi pas: saš mīx:) «Κλάω, στένομαι». Esxл: (mi desnpе bite). «Έστενε τρυγών». Tкp: (mi desnpе uefn-sfxл:) «Πόντος έστεнен, εἰδμά τι θύων». Il: П. uemea, mxea, skotea vsetš. [mi

Στενώδης, έος (ό, ή), asemenea kx o stpimtoape, =Ίσθμώδης. [στενός].

Στένωμα (τὸ), stpimtoape, stpimtъ tpe-кtoape. [στενώω].

Στενώπαρχος (ό, ή), dperъtopš (enistatš)

de stpimtopī, saš poteye. (bezī mi rōm-p-xoc). [στενωπός, άρχω].

Στενωπή (ή), rap, in lokš de στωπός.

Στενωπιον (τὸ), dim: ал лзі..

Στενωπός, ή, он, [στενός, ὤψ] = Σενός.

«Οδός —». Om: mi Ap; (obic: sxsst:) in lokš de στενοπορία, potekъ, aš klivfoapъ (inprot: de πλατεία). «Άλς (saš Θαλάσσιος) —». Anxn: mi Esxл: = Πορθμός. «Ήμεῖς δὲ στενωπὸν ἀνεπλέομεν». Od: M: stpimtoapea dintpe Skлa, mi Xa-pisda.

Στενώς, adv: stpimt; in stpimtopape. [στενός].

Στένωσις, εως (ή), stpimtopape. [στενώω].

Στεπτήριος (ό, ή), folositopš la inkxnx-nape. «Έριον —». Esix: = Στέμμα. [mi

Στεπτός, ή, он, inkxnsnatš, inkoronatš. [στέρω].

Στέργηθρον, mi Στέργημα (τὸ), poet: [στέρ-γω] liničič, atparaviš de tparoste; dpa-rostе, =Θέληγητρον.

Στεργόξυνευος (ό, ή), poet: ixbitopš, saš ixbitoape de sogia sa. [σπέργω, ξύνευος].

Στέργω, [in afin: kx σπέργω] biit: στέρ-ξω, (tpe: de kx: έστοργα) ixveskš (npinч:) kx pxpinteaskъ saš fiaskъ dparoste; kom-pxtimeskš kx чineva. «Αἱ κύνες τὸν διδόν-τα τὰ ἐπιτήδεια στέργουσι». Ksn: (mi pns:). «Στέργεσθαι ὑπὸ τῶν φίλων». Ksn: 2) mъ mīxmsmeskš in чeva; (in uen:) pavdš, sxfepš. «Στέργειν αἰ πάθαι με χῶ μακρὸς χρό-νος διδάσκει». Sof: «Έστεργον τὰ παρεόντα». Exр: «Στέργε τὴν γυναῖκα». Sof: pavdъ. (o-bic: kx dat:) «Στέργειν τοῖς παροῦσι». Exр: «Στέργω σκοροδάμη». Apstf: (bezī mi ά-γapώ). 3) poet: (kx ak: saš inf:) pofle-skš, dopeskš; porš. «Τὸν Ἀπόλλω στέργω μολεῖν άρωγόν». Sof:

Στερέμνιος, α saš oc, он, (mai de mxtle opī poet:) in lokš de στερεός. [στερεός, μίνω]. [de xnde

Στερεμνίωω -ω, biit: -ώσω, poet: in lokš de στερεόω. [mi

Στερεμνιώδης, εος (ό, ή), tape, solidš de felš; saš чex din felxл solideлop kop-pxpī. [mi

Στερεμνίως, adv: boet: in lokš de στερεώς.

Στερεογνώμων, onos (ό, ή), statopnikš in pxpepea (xotxpīpea), saš simgimintxл sšš, =Ίσχυρογνώμων. [στερεός, γνώμη].

Στερεοκάριος (ό, ή), чex kx tape, aspxъ inimъ. [στερεός, καρδιά].

Στερεομετρέω -ω, biit: -ήσω, mъsspš kop-pxpī solide. [din

naptea a nientaxi; (in pen:) nientă; (prin întind:) minte. «Χρή δια στέρων ἔχειν». Sof: a avea în minte, a pune în rînd; (vezî mi grîν). (fir:) «Στέρνα γῆς», poet: kîmîile, lokxpile cele podoase. (vezî mi oûxpr).

Στεροσώματος (ό, ή), poet: 'cel al nientaxi mi al trpnxlati. (αγγιῖ indpenteaz zt στερρσώματος). [στέρνων, σῶμα].

Στεροστυπείωμι -σῶμαι, viit: -ήσομαι, m̄x bată în nientă de inimă pea. [din

Στεροστυπής, εὖς (ό, ή), poet: [στέρνων, σῶπω] vîltoră de nientă sîd, sađ in-sodită kx vîlti în nientă. «Ίαλεμος —», Expr: [de xude

Στεροστυπία (ή), vîltăie în nientă (în se-miū de mîxniçisne).

Στεροστυπτής, ου (ό), = Στεροστυπής.

Στεροσυχος (ό, ή), poet: [στέ, ου, ἔχω] cel kx întinse mi podoase kîmîi. «Χθών —», Sof:

Στεροσυχλμος (ό, ή), cel kx oki în nientă. [στέρνων, ὀρθαλμός].

Στεροσυχής, εὖς (ό, ή), cel ka xud nientă, sađ nientosă. [στέρνων].

Στέρξας, εὖς (ή), îxvipe; sađ m̄xlm̄mipe în chea. [στέργω].

Στέρωμι, viit: στερήσομαι, (nex: 2: de naptic: στερείς) = Στερίσκομαι, sintă linsită, ană nterdct. «Τὰς εὐφροσύνας, ὅσας ἔχωμεν, οὐ ἦν ἰδιώτης, νῦν, ἐπειδὴ τόραντος ἐγενόμην, αἰσθάνομαι στερόμενος αὐτῶν». Ksn:

Στεροπύς, εὖς (ό), poet: îste-tnexvteră ka f̄luerp̄l. «Ὁνειρος —», Πα: [din

Στεροπή (ή), poet: = Ἀστεροπή, l̄xvipe; f̄luerp̄. «Χαλκῷ (ἡ Πέλο) —», Om: mi Sof: [στέρω].

Στεροπηγερέτι, αο (ό), Eol: în lokă de Στεροπηγερέτης, poet: adxkvtoră, sađ in-trpîltoră de f̄luerpe (enit: al l̄xī'Joc). [στεροπή, ἀγείρω, sađ ἔγείρω].

Στέρωφ, σπος (ό, ή), poet: [στέρω, ὄψ] l̄xvitoră de vîză, l̄xvitoră ka f̄luerp̄l. 2) = Στεροπή.

Στερόβαρης, εὖς (ό, ή), antxvltoră kx m̄xat̄ grexlate. [στερρός, βάρος].

Στερρέδω, ου (ό), tape (μπαῖν) strp̄ltoră (Sxl: eksal: al l̄xī'x̄l̄x̄d̄d̄). [στερρός, βρά].

Στερρόγυιος (ό, ή), poet: [στερρός, γυῖον] cel kx venene (vîrtoase) m̄x̄d̄x̄l̄x̄r̄i.

Στερρόποιω -ω, viit: -ήσω, = Στεροποιέω. [στερρός, ποίω].

Στερρός, ἄ sađ ὅς, ου, At: în lokă de στερεός, tape, vîrtosă: asupr; μ̄x̄x̄x̄x̄x̄;

(fir:) nem̄x̄x̄d̄iosă, nef̄nd̄x̄l̄x̄kată. || (skxst:) Στερρός, = Στερος, steapn; sađ xskată (m̄x̄m̄ntă). 'Εν τῇ στερρῇ τῆς χειρὸννήσου». Str:

Στερρσώματος (ό, ή), cel kx tape (solidă) trpnă, = Στερεόσχυρος. [στερρός, σῶμα].

Στερρότης (ή), = Στερεότης. [mi

Στερρόω -ω, viit: -ώσω, = Στερεώ. [mi

Στερρός, adv: = Στερεώς. [στερρός].

Στέρφινος, η, ου, mi poet:

Στέρφινος (ό, ή), tape, vîrtosă; μ̄x̄x̄x̄x̄x̄, solidă, statopnikă; nem̄x̄x̄d̄iosă; (naptic:) f̄x̄k̄tă de m̄lele. [στέρφος].

Στεροπέπλος (ό, ή), in̄v̄r̄x̄kată (akone-pită) kx m̄lele. (enit: al l̄xī'Erkxat). [στέρφος, πέπλος].

Στέρφος, εὖς -ους (τό), [στέρφος] m̄lele (tape, vîrtosă); (in pen:) akonep̄m̄nta (tape, vîrtosă); koax̄; solză. 2) (xne-opi) în lokă de σέρφος (insert). [de xude

Στερρώ -ω, viit: -ώσω, akonep̄, k̄x̄t̄-m̄eskă kx m̄lele. [de xude [mi

Στέρφωσις, εὖς (ή), k̄x̄t̄m̄x̄ipe kx m̄lele.

Στερφωτής (ό), poet: in̄v̄r̄x̄kată în m̄lele.

Στέρωμι, (intrev: n̄x̄m̄ai, in̄v̄r̄x̄n̄i t̄m̄i în sink: στεῶται, στεῶνται, mi n̄x̄l: στεῶτο, στεῶντο) poet: în lokă de ἵσταμαι, (oniv: kx inf:) m̄x̄t̄ ne sinem̄i în posigie de (ap̄lă, sađ m̄x̄ f̄l̄x̄eskă, f̄x̄r̄d̄s̄iesekă, kx am̄d) a face chea. «Στεῶται γὰρ τι ἔρειπον». Om: se vede k̄x̄. «Στεῶνται γὰρ ἀρισταίον δούλιον Ἑλλὰδα». Esxl: se f̄l̄x̄eskă.

Στερίνη (ή), (in pen:) op ce konpinde, sađ in̄v̄r̄x̄m̄x̄eaz̄ chea, çerpă, sađ çear-k̄nă, (T̄x̄p̄) çerp̄x̄ză; k̄x̄n̄x̄t̄, sađ ko-roan̄, = Στέρνος, mi çl: (naptic:) naptea k̄x̄x̄lati, x̄nde se sf̄r̄x̄m̄te n̄x̄p̄l; x̄nă felă de çerpă; (antim:) in̄v̄x̄n̄t̄s̄p̄a x̄ip-çet, (lat:) sutura coronalis; naptea des-p̄re fr̄x̄nte a k̄oîs̄lati; (in pen:) k̄oîs̄lat; vx̄z̄ele, çeark̄n̄x̄l m̄x̄p̄x̄lati; in̄v̄x̄n̄soapea din v̄p̄lă a zid̄x̄lati; p̄noas̄ st̄n̄k̄ em̄it̄ af̄ar̄, (x̄p̄r̄d̄) sup̄n̄çean̄t̄ a m̄nt̄x̄lati; çeark̄n̄x̄l de n' in̄v̄p̄çerp̄l l̄x̄m̄in̄gei o-k̄x̄lati; o natim̄ a k̄on̄it̄ k̄al̄x̄lati, (Franç:) çouronne. [στέρω]. [de xude

Στεφανήδον, adv: de x̄p̄r̄ in̄v̄p̄çerp̄, în okolă, ka în çerpă.

Στεφανηπλοκίω -ω, viit: -ήσω, in̄v̄x̄l̄x̄eskă k̄x̄n̄x̄ne. [mi [mi

Στεφανηπλοκία (ή), in̄v̄x̄l̄x̄ipe de k̄x̄n̄x̄ne.

Στεφανηπλόκιον (τό), lokă, x̄nde se in-v̄x̄l̄x̄eskă, mi se v̄nd̄ k̄x̄n̄x̄ne. [din

Στεφανηπλόκος (ό, ή), in̄v̄x̄l̄x̄it̄oră de k̄x̄n̄x̄ne. [στέφανος, πλόκω].

Στεφανηφορέω -ω, viit: -ήσω, noptă kx-

Στεφανηφόρος (ή), παρλαpe de κνηση; sađ demnitaea λει στεφανηφόρος. [din 100]

Στεφανηφόρος (ό, ή), παρλαtopř de κνηση; sađ чeлкe dpeнiđ de a пeрlа κνηση. «Αγών—» (aαt): στεφανίτης». Ερ: «Αρχή—» Αt: a λει στεφανηφόρος. || (sxsst): dperлtopř, sađ ppeolđ, чe пeрlа κνηση la peлиgиoасeлe пeрeмoнii. [στέφανος, φέρω].

Στεφανικός, α, ον, κθενιtđ, sađ aсeme-nea κνηшеi. [wi]

Στεφανίζω, viit: -iσω, κνηш, sađ iнк-neh. [wi]

Στεφανικός, ή, όν, κθενиtđ la, sađ xо-лpиtđ pentpκ κνηш. [wi]

Στεφάνιον (τό), dim: αλ λει στέφανος. [wi]

Στεφανίς, ιδος (ή), =Στέφανος. [wi]

Στεφανίσκος (ό), dim: αλ λει στέφανος [wi]

Στεφανίτης, ου (ό), wi Στεφανίτης, ιδος (ή), κθενиtđ la, sađ pеcлпtиtđ κκ κνηш; Biserp: nпcпtлtopř. «Αγών—» Ksn: чea κκ ppeмiđ de κνηш. || (fem: sxsst: se iпп: бapђ) =Στεφάνη τοῦ κρανίου (bezi στεφάνη, anlm:). [wi]

Στεφανίων, ονος (ό), κнđ feлđ de raигт (uentpκ κνηшa dene κaнκлeй). [στέφανος].

Στεφανοπλοκίω, -πλοκίω, -πλόκος, =Στεφανηπλοκίω, wi чл:

Στεφανοποιός (ό, ή), fькtлtopř de κνηше. [στέφανος, ποιός].

Στεφανοπώλης, ου (ό), viнzлtopř de κνηше. [στέφανος, πώλης].

Στεφανοπωλήτρια, wi Στεφανοπώλης, ιδος (ή), fem: αλ λει Στεφανοπώλης.

Στέφανος (ό), [στέφω] (in men:)=Στεφάνη, черкđ, чeаркeнđ, sađ чаркđ. «Τείχεος—» Hind: Полёмои—» L: N. втлmа de n iппpeкcp. 2) (naptik: wi oвич:) κνηш sađ kopoaнъ, diademъ; (upin iпtind:) cлaвa. фaлъ; sađ pеcлпtиpe.

Στεφανούχος (ό, ή), [στέφανος, έχω] чeл чe ape, sađ noapтa κνηш.

Στεφανοφορέω, -φορίζ, -φόρος, =Στεφανηφορέω, wi чл:

Στεφανόω -ω, viit: -ώω, (in men:) kopпиzđ, iнкoнкepђ чeвa ka κнđ черкđ, sađ чаркđ. «Νήσον, τήν περί πόντος ἀπειριτος ἐστεφάνωται» Od: K. «Αρσί δ' ὀμίλος ἀπειριτος ἐστεφάνωται». Om: Imn: epa adx-nał iппpeкcp. 2) (naptik: wi oвич:) iппoдoвeскđ κκ κνηш, iнкнeнđ; (in men:) чiнstескđ; pеcлпtескđ, дpиcтескđ. «Εστεφάνωσαν αὐτὸν δέκα μυαίς». Πλ: «Τύμβον σήμερι στεφανούν». Ερ: [wi]

Στεφανώδης, εος (ό, ή), aсemenea κκ, sađ foлoсitopř pentpκ κνηш. [στέφανος].

Στεφάνωμα (τό), iнкнeнпtepъ, sađ κκ-нaнъ; vиnste, пpeмiđ; (κne-opi) iппpe-кнaиpe. «Πύργων—». Sof: [στεφανώ]. [de vnde]

Στεφανωματικός, ή, όν, kapе cлaкeшte de κνηш, sađ de iнкнeнпtepъ; sađ=Στεφανωτικός,

Στεφάνωσις, εως (ή), iнкнeнnape. [wi]

Στεφανωτής, ου (ό), iнкнeнпtopђ. [wi]

Στεφανωτικός, ή, όν, foлoсitopђ la iнк-нnape, sađ la koнcтpиpe de κνηшe. [wi]

Στεφανωτής (τής), ιδος (ή), foлoсitopaе la koнcтpиpe de κνηшe. [στεφανός].

Στεφηπλόκος (ό, ή), poet: iп лoкđ de cтeфaнплoкoс. [στέφος, πλόκος].

Στεφηφορέω -ω, viit: -ήσω, poet: iп лoкđ de cтeфaнпpopёω. [din]

Στεφηφόρος (ό, ή), poet: iп лoкđ de cтeфaнпpopёoс. [στέφος, φέρω].

Στέφος, εος -ους (τό), poet: iп лoкđ de cтёммa, κνηшъ, diademъ. [din]

Στέφω, [in afin: κκ cтeйđω, bezi wi пy-кaзъ] viit: cтeфъ, iнкoнкepђ; iнкoponeзđ; iнкнeнđ; (npin iпtind:) чiнstескđ; iппoдoвeскđ. «Θεὸς μορφὴν ἔπει στέφει». Od: Θ. (wi nas): «Στέφεσθαι ἰούλους». Aнaкp: 2) (κne-opi) poet: κпплe (npич: пaчapђ nипъ iп бзe). (bezi ἐπιστέφω). [de vnde]

Στέψις, εως (ή), iнкoponape; iнкнeнnape, wi чл:

Στέωμεν, Ion: iп лoкđ de cтёмeн, 1: iм: пepc: de nex: 2: de cшп; wi

Στῆ, poet: iп лoкđ de cтeт, 3: cиnр: пepc. de nex: 2: de xot: αλ λει cтeтpи.

Στῆδον, adв: poet: iп лoкđ de cтaдeн, κκ kиплaдa.

Στήγῃς, ή, Ion: poet: iп лoкđ de cтῆc, cтῆ, a 2: wi a 3: cиnр: пepc: de nex: αλ 2: de cшп: αλ λει cтeтpи.

Στῆθεσσι, poet: men: wi dat: iм: αλ λει cтῆтeи.

Στηθαίος, α, ον, = Στηθαίος.

Στηθαίος, ου (ό), κнđ feлđ de пaстpe. [wi]

Στηθίδιον (τό), dim: αλ λει cтῆтoс. [wi]

Στηθαίος, ή, όν, αλ nиeнтaлi, sađ de nиeнтđ, 2) (maі nođ) птiмaиtđ de nиeнтđ. [cтῆтoс].

Στηθοδέσμη, wi Cтῆтoдeсmиc (ή), wi Cтῆтoдeсmиoн, wi Cтῆтoдeсmиoн (τό), wi

Στηθοδέσμος (ό), aсгtлepъ de nиeнтđ la femel, uгapђ. [cтῆтoс, deсmиc].

Στηθοειδής, εος (ό, ή), чeл iп feлđ, sađ foрmъ de nиeнтđ. [cтῆтoс, eйдоc].

Στηθολαβέω -ω, viit: -ήσω, = Tитoлa-бёω. [cтῆтoс, лaбeй].

Στηθερμελῆς, ἑος (ὅ, ἡ), kintztorǵ, vīer-saitorǵ din nientǵ. «Τέττιξ — „ Γρ: [στῆθος, μέλος].

Στήθος, [ἵστημι] εος -ους (τό), κερνοаса (ewita afarǵ) napte a nientzǵi; (in nen:) nientǵ; (prin întind:) inimǵ (ca reme-dingǵ a patimelor, mi simgimintelor). 2) (prin întind:) κερνοаса napte a tǵnǵilor, mi a palmiet de lǵngǵ degete. 3) malǵ formatǵ la pǵrui neadinvi de mare, saǵ de piǵ din grǵmǵditǵ nisinǵ, (alt:) ταινία.

Στηθύνειν (τό), dim: al lǵi στῆθος.

Στήχω, (fǵrǵ altǵ timuǵ) Skp: in lokǵ de ἵσταμαι, staǵ.

Στήλη (ἡ), [ἵστημι] stǵnǵ de nǵatpǵ; koloanǵ amezatǵ (prin:) ka monǵnǵitǵ, saǵ spǵrǵinǵ, saǵ xotapǵ, saǵ snpe in-skrǵiepe de lǵkrǵrǵi pǵvǵliche (konvenǵiǵ, întokimǵi, mi ǵa:), saǵ de nǵmede ǵeloz pǵvǵlikǵi ka vǵnovǵiǵ in ǵele pǵvǵliche. «Στήλας προβλήτας πρώτας ἐν γαλή θέσαν ἑτα-μεναι ἔγματα πύργων,,. Ia: M. «Στήλη, ἣ τ' ἐπὶ τύμβῳ ἀνέρος ἐστῆκε τεθνηότος ἢ γυναικός,,. Ia: P. «Καὶ σφῶν ἐστᾶσιν ἐπὶ τοῖς τάφοις στήλαι, τὰ ὀνόματα καὶ τὸν δῆμον ἐκάστου λέγουσαι,,. Pass: «Κατέθεντο, εἰς στήλην χαλκῆν γράψαντες, εἰς ἀκρόπολιν,,. Dm: «Εἰς τὴν αὐτὴν στήλην ἀναγεγράφθαι,,. Esx: = Ἐνσπονδὸν γενέσθαι. «Κατὰ δέκα στάδια στή-λας τιθέασι, τὰς ἐκτροπὰς καὶ τὰ διαστήμα-τα δηλοῦσας,,. Str: 2) koloana ǵea amezatǵ la kǵnǵtǵlǵ kǵriepeǵ, (alt:) νόσσα (Sof: Eaktr: 713). 3) stǵnkǵ ewitǵ in ma-re. «Περὶ τοῦτον ὥς περὶ στήλην διαφεί-ρονται,,. Ssid: [de snde

Στηλήτης, ου (ὅ), mi Στηλήτης, ἰδος (ἡ), = Στηλίτης, -ίτης.

Στηλίδιον (τό), mi: Στηλίδς, ἰδος (ἡ), dim: al lǵi στήλη.

Στηλίτευμα (τό), fantǵ pǵvǵlikatǵ (prin sǵskǵiepe ne koloanǵ) snpe ǵevǵnstipe (nevǵnstitǵ). [mi

Στηλίτευσις, εως (ἡ), nevǵnstitoape sǵskǵiepe ne koloanǵ; (in nen:) dape in pǵvǵlikǵ, nǵlǵdǵipe. [mi

Στηλίτευτικός, ἡ, ὄν, fǵkstǵ snpe dape in pǵvǵlikǵ, saǵ nevǵnstipe. [din

Στηλίτεω, viit: -εῖσω, sǵskǵriǵ ǵeva ne koloanǵ (snpe pǵvǵlikape); (nǵrtik:) skǵriǵ ne koloanǵ nǵmede mi vǵna kǵtǵva snpe nevǵnstea lǵi; (in nen:) daǵ in pǵvǵlikǵ. [din

Στηλίτης, ου (ὅ), ǵel in felǵ, saǵ in lokǵ de koloanǵ. 2) (ovǵ:) sǵskǵpisǵ ne ko-loanǵ (prin: snpe nevǵnste). «Ἐκδύζον δὲ οὕτως, ὥς ἂν ἀποθνήσκω θάροδον οὐκ ἔχοντα,,.

ὥστε καὶ στηλίτας ποιεῖν». Dm: 3) (Biz:) pǵstǵnikǵ meztǵtorǵ ne vǵrǵlǵ ǵneǵ koloa-ne, stǵpnǵnikǵ. [στήλη].

Στηλογραφῶ -ῶ, viit: -ῆσω, sǵskǵriǵ ǵeva ne koloanǵ; (inǵrǵ) pǵroskǵriǵ, daǵ in pǵvǵlikǵ. [mi

Στηλογραφία (ἡ), sǵskǵiepe ne koloanǵ; (in pǵ) dape in pǵvǵlikǵ. [στήλη, γράφω].

Στηλοειδής, ἑος (ὅ, ἡ), ǵel in felǵ saǵ formǵ de koloanǵ. [στήλη, εἶδος].

Στηλοκοπέω -ῶ, viit: -ῆσω, taǵ, saǵ ǵeva ne koloanǵ, = Στηλογραφῶ. 2) dǵ-rǵmǵ, sǵrǵnǵ koloanǵ, saǵ koloane. [din

Στηλοκόπος, α, Dǵr: in lokǵ de στηλο-κόπος (ὅ), = κκ..

Στηλοκόπος (ὅ), stǵpnǵtorǵ (saǵ fǵpekǵto-rǵ prin deastǵ meditate) de koloane. (a-ma s' a pǵpnǵmit arǵeologǵa Πολεμόνδ). [στήλη, κόπτω].

Στηλοουργός (ὅ, ἡ), poet: fǵkstǵ (lǵkrǵatǵ) in felǵ de koloanǵ. «Τύμβος — „. Fsal: [στήλη, ἔργον].

Στηλόω -ῶ, viit: -ῶσω, amezǵ, statop-nǵveskǵ ǵeva ka o koloanǵ; (miǵ: kǵ dat:) mǵ lǵneskǵ, mǵ piponeskǵ in kǵnǵ nevǵlin-itǵ, nedesǵiuitǵ. «Θεῶ — „. Γρ: [στήλη].

Στήμα (τό), = Στήμων. 2) (nast:) = Σταμίν.

Στήμιος (ὅ, ἡ), in sias: in lokǵ de στημόνιος.

Στημονητικός, ἡ, ὄν, kǵvenitǵ la, atǵngǵtorǵ de ǵrǵealǵ. «Στημονητικὴ τέχνη,,. Plat: mevǵtewǵrǵa toapǵerǵi, saǵ rǵtǵrǵiǵ ǵrǵe-leǵ. [mi

Στημονίας, ου (ὅ), sǵvǵiǵpe mi lǵngǵ ka o ǵrǵealǵ. [mi

Στημονίζομαι, viit: -ίζομαι, nǵlǵ ǵrǵeala (nǵnza) in pǵvǵoiǵ; (fir:) in ǵenǵ (lǵgǵ rǵra nǵnzeǵ). [mi

Στημονικός, ἡ, ὄν, = Στημονητικός. [mi

Στημόνιον (τό), dim: al lǵi στήμων. [mi

Στημόνιος (ὅ, ἡ), ǵel in felǵ, saǵ in lokǵ de ǵrǵealǵ. [στήμων].

Στημονοσύης, ἑος (ὅ, ἡ), fǵkstǵ din na-tǵrǵ ǵrǵealǵ, saǵ ka o ǵrǵealǵ. [στήμων, συή].

Στημονώδης, εος (ὅ, ἡ), ǵel ka o (asc-meneǵa kǵ) ǵrǵealǵ. [στήμων].

Στημορράγῶ -ῶ, viit: -ῆσω, mi se pǵn fǵrede ǵrǵeleǵ, mǵ pǵnǵ, mǵ demǵrǵǵ. [στήμων, ῥάγνομαι].

Στήμων, ονος (ὅ), [ἵστημι] ǵrǵealǵ (kape in pǵvǵoiǵa ǵeloz vekǵ, amezatǵ dpentǵ in nǵǵoape, se întindea nepǵndǵkǵlar); (in nen:) fǵrǵ de toptǵ; (fir:) kǵrǵmede ǵele

Στιγματίας, ου (ό), (prinç: povš, saš fκκτορš de pele) insemnatš kš fepš apsš, inferpatš. 2) kom: gramatikš indele-tinivš la pñtsagie. [mi]

Στιγματίζω, biit: -ίζω, = Στιζώ, fakš (in-semnezš kš) inñsnstšpř, saš inferptšpř; (upin intind:) nevinsteskš, uonosstšeskš. [stígrma].

Στιγματογράφος (ό, ή), = Στιγματογράφος.

Στιγμή (ή), semnš de inñsnstšpř, ni-κτšpř; (gram:) pñtš; (ucometr:) κτšpř-ñtš de zinie; (in men:) cea mař mikš napte. "Χρόνου —,,. Pl: minstš, momentš. "Εἰ γ' αἶχε στίγμην" ἢ στίαν τούτων,,. Dm:

Στιγμαῖος, α, ου, de knš minstš, kš to-tka vremenikš, de foapte skšptš dñini-re. "Ὁ μακρότατος βίος στιγμαῖος ἐστὶ πρὸς τὸν ἀπειρον αἰῶνα,,. Pl:

Στιγών, ὄνος (ό), = Στιγματίας. [din]

Στιζώ, biit: -στίζω, insemnezš (upin: kš askšitš) saš apsš fep (tu pšš) = Στιγμα-τίζω; (gram:) pñtš pñtš, saš pñtšezš. "Τῇ βακτηρίᾳ —,,. Apstf: a lovī, inkt šz pñmīle semne. "Στίζειν χορίον,, a pñne z-p-lorš (fiind kš lokšpīle z-p-loqīle se in-se-mnaš, saš se pñvlikaš upin pñnepe de koloanš saš niatpř). (bezī mi šroz).

Στικτός, α, ου, posi: al lđi stízw.

Στικτόπους, οδός (ό, ή), nestpīgš kš ni-κτšele ne niçoare. "Ελαφος —,,. Om: [stiktš, pouš].

Στικτός, ή, ου, insemnatš, saš inñestpi-matš kš nikšele; (gram:) pñtatš. "Χω-ρίον στικτών. Pl: z-p-loqītš. [bezī stízw].

Στικτόγροος -ους (ό, ή), inñestpīgātš kš nikšele ne faqř. [stiktš, zroz].

Στίλβη (ή), = Στίλβηδών, avçipe, skai-niñisne. 2) orzindš. 3) lamuř. [stílw]. [de xnde]

Στίλβηδών, adv: kš avçipe, saš skai-niñisne. [mi]

Στίλβηδών, ὄνος (ή), = Στίλβη, astpř.

"Ὅσα τῶν ζώων στίλβηδὼνα δέχεται,,. Tfr: Στίλβοποιέω -ω, biit: -ήτω, fakš a skai-ni, astpřezš čeva. [stílwš poíew].

Στίλβος, ή, ου, = Στίλβης. [de xnde]

Στίλβότης (ή), = Στίλβηδότης. [mi]

Στίλβω -ω, biit: -ώσω, = Στίλβοποιέω, astpřezš, skaiñiseskš.

Στίλβω, [λλω] biit: stílw, avçeskš, skai-neskš. "Κάλλει στίλβων,,. Om: "Ὁ κάλλος ἀπ' αὐτοῦ (τοῦ ἡλίου) ἀγλήεν στίλβου,,. Om: 2) (xne-opř strpm:) in lokš de stílwš. "Τὸ δὲ ἐν αὐτῷ εὐρισκόμενον ὑγρὸν στίλβει πρόσωπον ἐπιχρῶμενον,,. Dskp:

Στίλβωμ (τῶ), trpnš astpatš, skai-ni-çosš. 2) (akt:) = Στίλβωτρον. [stílwš].

Στίλβων, ους, ου, naptv: al lđi stílw.

|| (subst:) planetka lđi Merkšpř, saš al Benepeř. [mi]

Στίλβωσις, ους (ή), astpape, skaiñisipe.

Στίλβωτής, ος (ό), astpřtopř, skaiñi-topř. [mi]

Στίλβωτρον (τῶ), op: ce skajemte la as-tpape, saš skaiñisipe. [stílwš].

Στίλκη (ή), = Στίλκηνος, nikšpř; (upin intind:) čea mař uqñiñš. "Ὅδ' ἔσον στίλ-κην,,. Apstf:

Στίλκηνος, ή, ου, avçosš, skaiñiçosš. [stílw-pōl. [de xnde]

Στίλκηνότης (ή), skaiñiñisne. [mi]

Στίλκηνόω -ω, biit: -ώσω, = Στίλβω.

Στίλπω, dian: in lokš de stílw. [de xnde]

Στίλπων, ὄνος (ό, (la Sisapigī) nitiskal.

Στίλψης, ους (ή), avçipe, skaiñip.

Στίφη, [Epiut:] ους (τῶ), knš feaš de ximikš pñnapagie (akvīdatš antimoniš), če se inñpexñga supre vñsipea čene-lor. [de xnde]

Στιφίζω, biit: -ίζω, vñaseskš (supinçe-nele mi čenele) kš pñnapatš antimoniš.

Στίφημι, ους (ή), = Στίφη.

Στίφημα (ς), vñsipea supinçenelop kš pñnapatš antimoniš. [stífw].

Στίξ, στιχός (ή), poet: (neintp: in no-min:) in lokš de stíços, pñdš, mīpř. "Ε-πὶ στιχάς. Om: ne pñdš. "Τὴ δ' ἐπὶ στι-χάς ἤρχατο λόγος. Aud: de a adš in mīpř, de faqř.

Στίξος, ους (ή), [stízw] markape kš le-př apsš saš askšitš; (gram:) pñtare.

Στίον, (τῶ), = Στίον.

Στιπτός, ή, ου, = Στεπτός, mi Στιπρός. "Ἀνθρώποις στικτοί. Tfr: knš feaš de tapř křpřñš; (de xnde) "Γέροντες — . Apstf: Axapñiñ. (bezī mi pñpñnos, mi pñpñz-mnos). "Φυλλός — . Akt: = Στίός.

Στίσω, biit: stíw, Dpř: in lokš de stízw.

Στίρος, ους ους (τῶ), trpnš (upin: de ostamī indestitš. [stíw]. [de xnde]

Στιρός, α, ου, (upin: desupe kapne, trpnš) stpñsš, indestatš, vñpññš. [de xnde]

Στιρότης (ή), indestigime, čeneñie (upin:) de trpnš. [mi]

Στιρόω -ω, fakš a se indesta, a se in-kega čeva.

Στιχολός (ό, ή), poet: in lokš de stí-çosš.

Στιχάριον (τῶ), dim: al lđi stíços. [de xnde]

Σταχάς, αἶος (ή), poet: în locă de σταχάς. [de unde

Σταχάω, mi (mai întpr:) miș: -ἀσχα, (ἔσχα viit:) poet: ie locă de σταχάω, meriș ne pîndă (în miș).

Σταχάς, im: al neîntpr: σταχάς.

Σταχάδην, adv: în pîndă, în miș, (Franz:) a la file. 2) prin versuri. [mi

Σταχάρας, εὖς (έ, ή), mi Σταχάρος, έ, έν, nășă, să înmărgiț în pînduri. 2) scriș în versuri. [σταχάρας]. [de unde

Σταχάρας, adv: în pîndă; să în versuri, = Σταχάδην

Σταχάδιον (τὸ), dim: al lui σταχάδας.

Σταχάω, viit: -ίσω, nășă, înmărgi ne pîndă. 2) fact versuri (stixuri). [mi

Σταχάρας, η, ον, făcătă din versuri, să din pîndă de versuri. «Θάνατος — v. Eurp: [σταχάδας].

Σταχάτης, εὖς (έ, ή), versifikatoră. [σταχάτω.

Σταχάτης (έ, ή), scriitoră de, să în versuri. [σταχάτης, ἄσχα].

Σταχάτης -ώ, viit: -ήσω, nășă, pōstessă (dekamă) versuri. [mi

Σταχάτης (ή), postipe, deklamagie de versuri. [σταχάτης, ἄσχα].

Σταχάτης -ώ, viit: -ήσω, vorbessă în versuri; să pesunăză kă versă la versă. [mi

Σταχάτης (ή), întreprindere prin versuri. [σταχάτης, ἄσχα].

Σταχάτης (ή), poezie în versuri, să faue de versuri. [din

Σταχάτης (έ, ή), făcătă de versuri, versifikatoră. [σταχάτης, ποιός].

Σταχάς, gen: al (neîntpr:) σταχάς.

Σταχάς (έ, ή), [σταχάω] miș, pîndă (prin ostimesă). 2) stixă, versă.

Σταχάτης -ώ, viit: -ήσω, făcătă (komnă) stixuri, să versuri. [mi

Σταχάτης (ή), faue de stixuri, versifikagie. [din

Σταχάτης (έ, ή), făcătă de stixuri, versifikatoră. [σταχάτης, ἄσχα].

Σταχάτης (έ, ή), [σταχάω] miș, pîndă (prin ostimesă). 2) stixă, versă.

Σταχάτης, εὖς (έ, ή), plină de miș, să de miș. [σταχάτης].

Σταχάτης (τὸ), dim: al lui σταχάτης.

Σταχάτης (έ, ή), = Ευσταχάτης. [σταχάτης, ἄσχα].

Σταχάτης (έ, ή), făcătă de scripintă. [σταχάτης, ποιός].

Σταχάτης, viit: -ίσω, făcătă kă scripintă. [mi

Σταχάτης (τὸ), dim: al lui σταχάτης. [din

Σταχάτης (έ, ή), [σταχάτης] scripintă, să făcătă (ne se întreprindă la saie), (Lat:) strigil, (Tpru:) reșea (a le Iakoniilor epă de treșie). 2) = Σταχάτης. 3) o făcătă de kău

(de aspră) a miș, mi a teș, ne se pîndă la orakole, (de unde poet: Ταχά) ueleniș. (veză mi καλχάτης 6).

Σταχάτης (τὸ), nekștie, ne ese de ne trnă prin făcătă în saie. [mi

Σταχάτης (τὸ), = Σταχάτης. [σταχάτης].

Σταχάτης (έ, ή), = Σταχάτης. [σταχάτης].

Σταχάτης (τὸ), = Σταχάτης. [σταχάτης].

Σταχάτης, εὖς (έ, ή), = Σταχάτης. [σταχάτης].

Σταχάτης (ή), sală bolită, suprimă în naue de dinainte ne koloane, (Franz:) portique. (mai kă deosebie în Atena)

«Η ποταμός (înpreșă mi făr) σταχάτης. 2) Zenonă imi pēda lekiliie. (de unde)

«Οί από της σταχάτης. Stoici filosofi. 2) marazie (de rēș, vină, mi cl). 3) (la Romani) kă făr de mașină uoliorie

tikt, (It:) vinca. [σταχάτης]. [de unde

Σταχάτης, εὖς (έ, ή), (în desupere) stoică filosofi.

Σταχάτης, viit: -ήσω, = Σταχάτης. [de unde

Σταχάτης (τὸ), înkștie, okar. [din

Σταχάτης -ώ, viit: -ήσω, okar. [din

Σταχάτης (έ, ή), = Σταχάτης, okar, vorbă neînstituare, să lekiliie.

Σταχάτης (ή), At: în locă de σταχάτης. [mi

Σταχάτης, viit: -ήσω, kștie (amtepnă mi cl), indess; (în gen:) făcătă grmă, grmădesă. [din

Σταχάτης, αἶος (ή), = Σταχάτης. [σταχάτης].

Σταχάτης (ή), răs: în locă de σταχάτης. [de unde

Σταχάτης (έ, ή), nășă de a se grmă, să a se faue teană, klade, mi cl:

Σταχάτης (έ, ή), kștie (de amtepnă, mi cl); (în gen:) grmădipe (de kștie aale). [mi

Σταχάτης, εὖς (έ, ή), kștie, indess; (de amtepnă, mi cl); grmădită. [σταχάτης].

Σταχάτης (ή), [σταχάτης] op ne săkște de kștie (de amtepnă, mi cl); (fir) nășă indess; (de kștie). 2)

(nășă) kă făr de capă (nășă făr), din făr kștie kștie amtepnă

(nășă, samare, mi cl), mi din pāște ei fără mēș. 3) în locă de σταχάτης. 4) grmă, teană.

Στοιχειδής, εὖς (έ, ή), чед in felxla (a-semenea) amteruakxli de capet; afinatē. [στοιδή, είδος].

Στοιδίου (τέ), dim: αλ λβί στοδ.

Στοιχαδικός, ή, έν, μι

Στοιχαδίτης, ου (έ), μι Στοιχαδίτης, ιδος (ή), fьkxtē din tpanze, saē tpori de [στοιχάς, vezī zic].

Στοιχάριον (τέ), dim: αλ λβί στοίχος.

Στοιχάς, άδος (ή), (adiek:) pssē in mīpē, in pīndē, saē linie. «Ελαία («Νήσος, μι χλ:») —, lks: 2) (ssēst:) stōipe de nomī in formē de alce (vezī mi parī-stoiχes). 3) snē felē de mīpositoape plau-tē, posmapinē, saē lavandē. [στείχω].

Στοιχειαδός, ή, έν, (μι adv:) -ωδός, =Στοιχειώδης, (adv:) -ωδός. [din

Στοιχείον (τέ), [στοίχος] (prinχ:) formē-topō de (saē pssē in) zinie, saē pīndē; (de xnde nartik:) xnuimea xmspeī solapē-lai xcasornikē; (in pen:) xmspa mīnsta-pēxli, xcasxli. «Όταν ή δεκάπου το στοιχείον». Apstf: 2) (maides) xea dinti (sim-plē, neīnupepūte) konstitēv narte, din kape se komēne snē tpepē, saē λκpκ, elementē, saē prinχinē (vezī mī άρχή).

«Εδόκει δέ αὐτῷ (τῷ Ἐμπεδοκλεῖ) στοιχεῖα εἶναι τέτταρα, πῦρ, ὕδωρ, γῆν, ἀέρα». Apt: (de xnde 3) basole (prinχinale mi xelo maī tpevxiuchoase date a le) fie-kpēia mtiinge. «Στοιχεῖα γεωμέτρου γραμμῇ, σημείῳ, ἐπίπεδῳ, μι χλ:» I. Flpn: «Στοιχεῖα ἐνθυμημάτων». Λυκ: terminil sizonismilop. «Ταῦτα στοιχεῖα πρῶτα καὶ μέγιστα χρηστῆς πολιτείας». Iskr: 4) (nartik:) litorele alfabetxli. «Στοιχεῖα κάλεῖται τὰ γράμματα διὰ τὸ ἔχειν στοιχόν τινα καὶ τάξιν». D. Xp: «Στοιχεῖν ἐστὶ φωνῇ ἀδιαίρετος». D: Αλ: «Αἱ μὲν συλλαβαὶ λόγον ἔχουσι, τὰ δὲ στοιχεῖα ἄλογα». Plat: 5) (Aleksandr:) in lokē de εἰλόν, formē, firxpe. «Στοιχεῖα οὐράνια». stedele; mi semnele zodiakxli; (de xnde Pom:) staxie (o iesmoasx apxtape, xmspē de mortē, μι χλ:). [de xnde

Στοιχειώ -ω, biit: -ώσω, inbēpē ne al-tē, (mi nas: mē inbēpē de kētre alxē) xelo dinti elemente de o mtiingē, saē mēmtēmxrē; (prin intind:) kēpēskē (mi nas: mē kēpēskē de alxē) κα ὁρ χε tpevxiē. «Στοιχειούμενος φέβω». Γp: [mi

Στοιχειώδης, εὖς (έ, ή), elementapē, kape slexemte de elementē (temēiē). «Τὸ στοιχειωδέστατον πάντων». Apstf: [de xnde

Στοιχειωδώς, adv: in kinē elementapē (konpinxtopō de xelo maī de temēiē).

«Ταῦτα ὡς ἐν κεκλιτῷ λελέχθω ἡμῖν καὶ στοιχειωδῶς». Apt:

Στοιχείωμα (τέ), op χε slexemte de elementē, saē mēmtētoape inbēpēpē, (Epanē:) rudiment. 2) (astrnm:) semaele zodiakxli. [στοιχείω]. [de xnde

Στοιχειωματικός, ή, έν, μι adv: -ικώς, =Στοιχειώδης. 2) «Στοιχειωματικῶς». =Ἀστρολόγος, αστρονομί.

Στοιχειώσις, εὖς (ή), inbēpape de xelo dinti saē prinχinale elemente ale ppe-sneī mtiinge, saē apte. [mi

Στοιχειωτής, οὐ (έ), inbēpētopō de xelo dinti elemente, saē prinχine de aptē, saē mtiingē. [στοιχείω]. [de xnde

Στοιχειωτικός, ή, έν, kēvenitē, saē kon-tripētopō la inbēpape de elemente, saē prinχine.

Στοιχέω -ω, biit: -ήσω, mēpē ne mīpē saē linie dpeantē; (kē dat:) xpmēzē dx-ne χineva; (in pen:) xpmēzē; (mi fir:) mē inboieskē, mē mēlēmēskē, mē indestēxēzē. «Μιὰ γυναίκα στοιχεῖ». Sxli: Apstf: «Τῷ αὐτῷ εὐαγγέλιῳ στοιχοῦντες». Γp: [στοίχος].

Στοιχηγorew -ω, biit: -ήσω, poet: [στοίχος, άγορά] snēiē (povesteskē) ne mīpē.

Στοιχηδόν, adv: in pīndē, ne mīpē.

Στοιχημα (τέ), nam: [στοιχέω] xliorē de inboialē (prinsoape).

Στοιχίζω, biit: -ίζω, pēiē xeva (prinχ: infirē nartī vīnxtopēmtelop mpeke) ne pīndē; (fir: in pen:) intokmeskē. || (mīk:) =Στοιχηγorew. [de xnde

Στοιχισμός (έ), okolipe prin inbēpape de nartī vīnxtopēmtelop mpeke, mi okol-xli formatē de dinmī

Στοιχομοθέω -ω, biit: -ήσω, =Στοιχηγorew. [στοίχος, μῦθος].

Στοίχος (έ), [στείχω] mīpē, pīndē. «Κατὰ στοιχόν, saē «Ἐπὶ στοιχόν». Tēv: mi Πακs: =Στοιχηδόν. 2) (nartik:) mīpē de nartī mtiopī de vīnxtopēmtelop mpeke intinse. «Ἐν δὲ ἐκκλίνῃ στοιχός ή άρχυς, ἀνιστάτω ὁ άρχυρός». Ksn: [de xnde

Στοιχώδης, εὖς (έ, ή), asemenea kē, saē ka snē mīpē, pssē la pīndē.

Στολάρχης, ου (έ), =Στόλαρχος.

Στολαρχία (ή), demnitate, saē tpeasa amīpaxxli. [din

Στόλαρχος (έ), komandipē de flotē, saē amīpalē. [στόλος, άρχω].

Στολάς, grem: in lokē de σπολάς.

Στολή (ή), [στέλλω] inbēpēmtē; (de-

sape ostamī) apmɪtɪpɪ. (bezī mī skeuḡ). 2) poet: in lokḡ de stólos, ekspediḡie (upin: ne mare).

Στολιθιον (τέ), dim: al lɪ stólɪ mī stólis.

Στολιθώω -ō, viit: -ώσω, inɪpɪkɪ, inno-
dɒveskɪ. 2) inɪkɪpɪeskɪ, svɪpɪveskɪ. [mī]

Στολιθώδης, eos (έ, ή), uel ka o inɪkɪpɪ-
mɪtɪpɪ, inɪkɪpɪmɪtɪ. [stólis].

Στολιθώμα (τέ), xaiḡp inɪkɪpɪmɪtɪ, inɪkɪpɪ-
mɪtɪpɪ. [mī]

Στολιθώτης, ή, όν, uel kɪ (saḡ formɪ-
pɪrḡ de) inɪkɪpɪmɪtɪpɪ, inɪkɪpɪmɪtɪ. «Χιτών —»
Ksn: [stólisθώ].

Στολιζώ, viit: -ίζω, = Στέλλω, inɪpɪkɪ;
(in pen:) rɪteskɪ, ekɪpezɪ, inɪpɪmezɪ.
[stólis].

Στόλιον (τέ), dim: al lɪ...

Στόλις, ιδος (ή), dim: (dɒne tinḡ nɪmaī)
al lɪ stólɪ. «Νηών στολίδες». Epatost:
nɪnzelo; mī «Στολίδες ἄχραι». Epatost: po-
doavele, saḡ inɪsemnele deza nɪpɪa ko-
pɪvii. 2) (maī des) kɪpɪḡ de xaiḡp; (de
ende in intind:) svɪpɪmɪtɪpɪ. [stólɪ].

Στόλισμα (τέ), op uo slɒkɪwle la in-
nodoɪpɪe (xaiḡp, mī uel). [mī]

Στόλισμός (έ), inɪpɪkɪpɪe, inɪpɪpɪpɪe. 2)
inɪpɪkɪmɪnte, podoavɪ. [mī]

Στολιστήριον (τέ), lokɪl, ende se in-
pɪkɪkɪ pɪeouḡ, saḡ inɪnodoɪas statsele
zeiɪop. [mī]

Στολιστής, εύ (έ), inɪpɪkɪtopɪa pɪnditḡ
avɪpɪa inɪpɪkɪmɪnteɪop. [stólis].

Στολμός (έ), poet: in lokḡ de στολισμός.

Στολοδρομέω -ō, viit: -ήσω, nɪsteskɪ in-
pɪpɪpɪ kɪ aate kɪpɪvii in kɪpḡ de a for-
ma fɪotɪ. [stólos, θρόμος].

Στέλος (έ), [stéllω] (in pen:) porɪ-
pɪe (rɪtɪpɪe) de kɪpɪtopɪe; voḡakḡ (pɪnɪ-
u mare); ostɪmɪeskɪ ekspediḡie; (obiv:)
fɪotɪ de maī mɪate kɪpɪvii pɪatind in
pɪsevoḡ, saḡ nentɪpɪ pɪpɪazɪ. «Τὸν στέ-
λον ποιοῦμαι εἰς...». Ksn: = Στέλλω. 2)
(pap) in lokḡ de stólɪ. 3) (xne-opḡ) le-
mɪkɪl emɪtḡ afapɪ in nɪpɪa kɪpɪvii. 4) (in
Apst: Z. pɪpte B'. 14) in lokḡ de ku-
lós, kɪpɪanḡ, saḡ koadɪ.

Στόμα (τέ), rɪpɪ (de omḡ, saḡ de vi-
tɪ); (upin intind:) fapɪ, opɪazɪ. «Λέγειν
(«Διάρρειν, «Ἀνοίγειν) στόμα». Isɪpɪ: Dm:
mī Skɪ: «Πέσε πηγῆς ἐπὶ στόμα». Iɪ: Z.
kɪ fapɪ in kos. «Κατὰ στόμα». Epɪ: in
fapɪ, inɪpɪpɪvɪ. «Στόμα πρὸς στόμα». Skɪ:
rɪpɪ in rɪpɪ, = Πρὸς ὅσον πρὸς πρόσωπον.
«Ἀνὰ (pap «Διὰ) στόμα, saḡ «Ἐν στόματι,

saḡ «Διὰ στόματος ἔχειν τι, saḡ τινα». Fpɪ:
a vopɪ totɪasɪa (de vine, saḡ de pḡḡ)
desɪpɪe... «Ἐχε στόμα». Epɪ: tavi. «Ἀπὸ
στόματος λέγειν τι». Ksn: ne din afapɪ.
«Ἀφ' («Ἐξ) ἐνὸς στόματος». Iks: inɪp' o
rɪpsɪpɪe. «Ὁ, τι ἂν ἐπὶ στόμα ἔλθοι». Iks:
op uo 'i o veni in rɪpɪ. 2) (pɪn intind:)
kɪvɪntɪ emɪtḡ din rɪpɪ, rɪasḡ; saḡ pɪtepe
de kɪvɪntɪ, destoḡnɪvɪe de poetḡ, saḡ o-
pɪtopɪ. «Πνέσκει —». Iks: «Ἰέντες στό-
μα». Sofɪ: pɪonɪvɪnd. 3) (fir:) rɪpɪ,
rɪpɪ; (in pen:) lokḡ de inɪpɪpɪ, saḡ e-
mɪpɪ; (de ende fir:) inɪpɪpɪtḡ, saḡ slɪp-
mɪtḡ. «Φρέσκει («Ὀρύγματος, «Πέντου, «Λι-
μένος, «Ἀγοῖας, iap maī des «Ποταμοῦ) —». Epɪ:
Tɪv: Ksn: (mī fir:) «Τεύχων πολέ-
μοιο μέγα στόμα». Iɪ: K. pɪvestind inɪpɪ-
pɪe de mare pɪsevoḡ. «Πρὸς τὸ στόμα
τοῦ βίου». Ksn: la sfɪmɪtɪa vɪeḡeḡ 4) (in
pen:) nɪpte de dɪnaintɪ, saḡ kɪpɪtɪa;
(de ende desɪpɪ apɪe) fɪontɪa; (desɪpɪ
sɪvɪe, saḡ kɪpɪtḡ) rɪpɪ, askɪpɪtɪa, saḡ
tɪvɪmɪa. «Εὐστά ναυμάχα, κολληθέντα, ἐπὶ
στόμα εἰμένα χαλκῶ». Iɪ: O. «Ἐπὶ τῷ στό-
ματι τοῦ στρατεύματος». Ksn: «Παραπέμπει:
ἐπ' οὐρανὸν καὶ τὸ ἔπ' τοῦ στόματος ἱππικόν». Ksn:
«Βαρεῖ σῶμα ὥς, ἐθελούνην στόμα». Sofɪ:

Στομακάκη (ή), natimɪ de rɪpɪ, skɪpɪ-
kɪtḡ. [stóma, kakón].

Στομαλγέω -ō, viit: -ήσω, nɪtimeskɪ de
dɪpɪe de rɪpɪ; (fir:) amḡ apɪkɪpɪe pɪea
mɪatɪ la vɪpɪpɪe. [din]

Στομαλγής, eos (έ, ή), nɪtimamḡ de dɪ-
pɪe de rɪpɪ; (obiv:) neopɪtḡ, saḡ ne-
kɪmɪpɪtatḡ la vɪpɪpɪe, vɪpɪtopɪ. [stóma,
ἄλγος]. [de ende]

Στομαλγία (ή), dɪpɪe de rɪpɪ; (obiv:
pɪn intind:) apɪkɪpɪe la mɪatɪ vɪpɪpɪe,
= Γλωσσαλγία.

Στόμαλγος (έ, ή), = Στομαλγής.

Στομαλίμνη (ή), mī Στομαλίμνον (τέ),
vɪatɪ formatɪ din (saḡ inɪvɪnatɪ kɪ)
mare, (alt:) λɪmnoθάλασσα. [stóma, λίμνη].

Στομαργέω -ō, Στομαργία, Στόμαργος, At:
in lokḡ de στομαλγέω, mī uel:

Στοματιχός, ή, όν, al rɪpɪ. 2) nɪtimamḡ
de, saḡ svɪpsḡ la voale de rɪpɪ. [stóma].

Στοματουργός, (έ, ή), kom: dɪkɪpɪtopɪ
kɪ rɪpɪ, rɪpɪtopɪ de vɪpɪe. [stóma, ἔργον].

Στομαυλέω -ō, viit: -ήσω, kɪntḡ kɪ (nɪtḡ
rɪpɪ ne) lɪkɪpɪ, saḡ lɪatḡ. [stóma, αὐλός].

Στομαχικός, ή, όν, (mī adv): ικῶς, kɪ-
nenitḡ, saḡ fɪosɪtopɪ la (saḡ nɪtimamḡ
de) stomaxḡ. [din]

Στόμαχος (ὁ), (în nen: mi mai de maste-
opî antin:) rarp de op че; (iar obi: mi
nartik:) rarp nintecari; (upin întind: de
avi) stomax. [stóma, éxw].

Στομάχιω, viit: -άσω, = Στομαχίζω. [din

Στόμαχος (ὁ), = Στόμαχος.

Στομάχης, εὖς (ὁ, ἡ), = Εὖστομαχος. [stó-
ma, éxw].

Στομάχος, εὖ (ὁ), чел ка mare sað tape
rarp. «Ἰππος» —. Suid: mi Esix: [mi

Στόμιον (τὸ), dim: al. lxi stóma, rarp. 2)
(desupe neinsfai:) rarp; (desupe pið)
vprpskrp, rarp de pið. 3) naptea fpiðai,
kape intrp în rarp kalaið. [mi

Στόμις, ἰδὸς (ἡ), = Στόμιον; (nartik:) =
Φορβεία, mi Λαλιωτήρ (bezî zi:) de fias-
tisf. [mi

Στόμις, ἰδὸς (ὁ), = Στόμις. [mi

Στομάω -ὦ, viit: -ώσω, inkizð rarp kaiwa.
2) (de impot:) deskið rarp kaiwa, sað
fi fakð rarp; (fir: desupe fepð) ogelensk,
askgð, la fakð tñosð; (de xnde upin l-
tind:) intpsesk, denpinzð: (kè ak: kè
upen:) fakð destoinikð la чева. [stóma].

Στομαχίζω, viit: -άσω, vorbeskð mare,
flos, sað kè emfasð. (bezî mi πλαταιζ-
ζω). [din

Στομαχίζω, εὖς (ὁ, ἡ), λυδδiposð, flosð
în vorp. [stóma].

Στομαχισμός (ὁ), vorpore flosa (kè
nomnoase vorp), = Πλαταισμός. [mi

Στομαχιστικός, ἡ, ἐν, pinð de flosa
sað nomnoase vorp. [stóma].

Στομαχολογέω -ὦ, viit: -ήσω, = Στομαχ-
ίζω, vorbeskð kè emfasð. [stóma, λόγος].

Στόμαχος (ὁ, ἡ), [stóma] mpreð, am-
faið, naið în vorpore; (de xnde) λυ-
diposð, flosð, fanfapouð. || (obi: skest)
vorpore flosa, inrimfat, stlð nomno-
sð, emfasð, = Μεγαληγορία.

Στομαώδης, εὖς (ὁ, ἡ), = Εὖστομαχος, (ant)
στομαχίας. [stóma].

Στομαχία (τὸ), fepð ogelitð, sað klai-
tarp de fepð; (fir:) tēpie, isgime, aktinitate;
2) poet: în lokð de stóma, mi stómiou, rarp,
rarp. [mi

Στομαχισμός, εὖς (ἡ), ogelipe, sað askg-
ipe de fepð; (upin întind:) klaitpa, is-
gime, sað askgime, че i se dē upintp
aveasta, (Fraug:) trempe; (în nen:) =
Στόμαχος (pron: mi fir). [mi

Στομαχιστής, poet: mi Στομαχιστής, εὖ (ὁ), o-
gelitopð, klaitopð, askgitopð de fepð.
[stóma]. [din

Στοναχέω -ὦ, poet: în lokð de στοναχέω.

Στοναχέη (ἡ), poet: în lokð de στοναχέω.

Στοναχίζω, mi (mik:) -ίζομαι, viit: -ίσω,
-ομαι, poet: în lokð de στοναχέω. [din

Στοναχός (ὁ), poet: în lokð de στοναχός. [mi
Στονάεις, εὖς, ἐν, poet: pinð, sað pri-
uinsitopð de maste sssuinspi. [din

Στόνος (ὁ), [sténo] = Στοναχός; (upin
întind:) skipe, mikinikne, kicð.

Στόνως, όνωος (ὁ), tñosai vñfð al rīa-
pelop sað enriirop; (în nen:) askgita
sað tñosai napte a op kēpfa larkp. «Πε-
τρίας» —. Arian: «Συλόνοξ» —. Eurp:
instp: de tñai enriie. [de xnde

Στονωώδης, εὖς (ὁ, ἡ), чел ка o askg-
itp rīarp, sað enrie, tñosð, askgita.

Στοργέω -ὦ, viit: -ήσω, = Στέργω. [din

Στοργή (ἡ), [stérgho] dparoste (upin:
narpintask, sað fask); (în nen:) dpa-
roste din inim.

Στοργονομία, viit: storéno, mi At: storó,
(nas: tpe: de kē: éstóresmi) autepnð,
intiazð ne nēmint; (upin întind: mi fir)
sarp; smilesk; notolesk, ainsð, mi cl:
(bezî mi stóronomi). [de xnde

Στορέω, εὖς (ὁ), autepnñtopð, intiaz-
topð kos; notolitopð, ainttopð, mi cl: 2)
în lokð de toréws, o bakat de nemnð, in-
sarpkarpfa inuñtind alta aupindeað forð.

Στόρη, mi Στόρηξ, σγρος (ἡ), vñfð
salige; (în nen:) vñfð askgitð. (bezî mi
stóraz). [stórhos].

Στόνη (ἡ), poet: în lokð de ζώνη.

Στόνονομία, viit: -storéno, poet: în lokð
de storónomi.

Στορόνη (ἡ), [toréno] instp: xiparp: nen-
tp sinpapea nasai.

Στοργίζω, viit: -άσω, = Στγίζω. [stórgos]

Στοργίζομαι, viit: -άσομαι, (kè nen: sað
kè upen: ak: mi pap kè sinr: ak:) onfesk la
semað, sað agintezð; (fir:) dað kè soko-
leala, kadikð; pñvesk la чева; varð de
seam, чepuelezð; vñodesk, sað mē si-
lesk, kastð st nemepesk. (bezî mi sto-
rghastwos). [din

Στοργός, εὖς (ὁ, ἡ), poet: în lokð de
στοργός. «Οἶονσι» —. Esp: kape svoap
inmipate sna dne alta; sað (dne argi)
nrevestitoape de mñtopð, nrevitioape.
(aargi skpið stóraz). 2) (skest: fmi) m-
rarp notpisit la auezape de vñtlope-
mñ mpreke. [stórgos].

Στοργισμός, εὖς (ἡ), = Στοργισμός. [mi

Στόργισμα (τὸ), instpminat, mi obfekt
agintpñ; (mi fir:) skonð, rindð, sað mi-
klok sup nemepicea lxi. [mi

Στοχασμός (ό), okipe, agintape aa se-muñ; (fir) жадикатъ, sañ dape kx sokoteala din oape-kape semne. [mi]

Στοχαστής, ού (ό), okitorð aa semnë; sañ dabitopð kx sokoteala [στοχάζομαι]. [de xnde]

Στοχαστικός, ή, ου, kxvenitð. sañ kontpibitopð, sañ indeminatikð aa okipe aa semnë, (mi fir) aa dñpi kx sokoteala; sañ pezematð ne dñpi kx kxoteala, sañ ne niunte pñpñpi. [de xnde]

Στοχαστικός, adv: kx nemepitoape okipe, sañ kx indeminatate aa okipe. «Προς τὴν ἐνδοξὴν στοχαστικῶς ἔχειν». Apst: a aginta.

Στόχος (ό), (upinç) = Στοῖχος; (de xnde) semnë, pñnt. «Τὸς τοῖχος ἐπὶ στόχον ἔστιν». Ksn: 2) noet: in lokð de στοχασμός, dape kx sokoteala. [έστοχζ, tpe: de kx: aa latí stóichw].

Στοχόλογομαι -ω, viit: -ήσω, sintð..

Στοχολογία, ου (ό), = Ουλογία, uel kx pñpñt kpeğð. [στοχόλος, λόγι].

Στοχόλος (ό, ή), = Στρεβλός, sñipñto; stpimëð, intoptokiatð, sñvitð; (desupe pñpð) kpeğð. [mi]

Στρέβη (ή), mañ intpev: komissaa πο-δοστρέβη. [mi]

Στρέβηλος (ό), (in uen:) = Στρέβλος; (nartik) moxkð (de mare), (alt) xñpñt.

Στρέβλω, viit: -ίσω, sintð mañitð. [στρεβλόω]. [de xnde]

Στραδισμός (ό), kxstñtñpñ, bedepe stpim-ñt, mañit.

Στραδός, ή, ου, (in uen:) = Στρεβλός; (nartik) stpimëð aa bedepñ, mañit. [mi]

Στραδών, [de xnde nam: pñon: Στράδων] ωνος (ό), = Στραδός, mañitð. [στρέφω].

Στραγγαλίζω -ω, viit: -ήσω, = Στραγγιζάω. [din]

Στραγγάλη (ή), [στράγγω] [de avi] mteaurð, lağð de sñpñmat. [de xnde]

Στραγγαλίζω (ή), = Στραγγαλίζω. [de xnde]

Στραγγαλίζω -ω, viit: -άσω, intinžð aa pñpi, kapse; (fir) mñ sñeskk sñ auñkk, sñ upinžð in kapse nevinena kx inmetñtopi.

Στραγγαλίζω, viit: -ίσω, stpimrð (upinç: de ritð) kx mteaurð, sañ lağð, sñpñmð. [στραγγαλίζω].

Στραγγάλιον (τό), o intpñt sñfñtñpñ in fełð de rindñpñ, ne se fopmcazt (mañ mñat) ne aa inkeñetñpi. [mi]

Στραγγαλίζω, ίδος (ή), = [στραγγάλη] lağð, kapse; (fir) solistikñ intpeape, dilemñ; (in uen:) bikacñie, inmetñtopie. Σ' = Στραγγάλιον.

Στραγγαλισμός (ό), stpimape (upinç: de ritð) kx lağð sañ mteaurð, sñpñmare. [στραγγαλίζω].

Στραγγαλιώδης, εος (ό, ή), uel ka sñt mteaurð sañ lağð, pessvitð; (fir) bikaca-nñ, auññitopð, solistikñ. [στραγγάλη].

Στραγγαλίζω -ω, viit: -ώσω, [στραγγάλη] stpimcežð, sñeskk; skpñteskk; (uas:) mñ stpimcežð, mñ rñpñoveskk; (Skp:) = Στραγγαλίζω. [de xnde]

Στραγγαλιώτης, ή, ου, sñvitð, pessvitð ka mteaurñt sañ lağñ de sñpñmat.

Στραγγίλα (ή), [de avi] stpñtñpñ, in-tipziepe, zñbavñ. [mi]

Στραγγίλον (τό), sñt fełð de xñpñpñ: instpñ nentpñ stoapñpe de sñmpe, mi uel (ka bentzñ). [mi]

Στραγγισμός (ό), = Στραγγίλα. [din]

Στραγγισμός, viit: -άσω, = Στρέφω, sñ-eskk, pessveskk, stpiveskk; (upin intind:) stopka. || (osiv: mñk:) mñ tot inbñpte-skð, mñ kodeskk; (de xnde upin intind:) intipziežð, zñboveskk, nterpñ uñeme; mi se xpante, mñ kñññeskk. (vezi mi στρεύγομαι). [mi]

Στραγγίλα (ή), noet: in lokð de στραγγίλα. [στραγγίζω]. [de xnde]

Στραγγίλας, ου (ό), (upinç: πορός) sñt fełð de rpið.

Στραγγίζω, viit: -ίσω, stopkð, stpekopð (kx nikñtpñ), sañ netpekð sñt likñitð upin nñzñ, sañ stpekñpñtoape; (in uen:) skogð zeamt, sñvitð. [din]

Στραγγίς, ίδος (ή), = Στράγγη.

Στραγγός, ή, ου, [στράγγω] sñvitð, stpimëð; (fir) pñt, bikleanñ.

Στραγγουρία (ή), [στράγγη, ούρον] stpan-rapie, nñmape deasñ mi kñte pñginñ. [de xnde]

Στραγγουρίζω -ω, viit: -άσω, pñtimeskk de stpanrapi. [mi]

Στραγγουρίζω, ή, ου, pñtimamñ de, sañ sñuñsð aa stpanrapi. «Τὴ στραγγουρίζω». Med: in lokð de ή στραγγουρία.

Στράγγω, [neiatp: temat: aa latí στράγγη, mi in afin: kx στρέφω, στρεύγομαι, mi uel:] (de xnde lat: stringo, mi Pom:) stpimrð. [de xnde]

Στράγγη, στραγγός (ή), nikñtñpñ (upinç: stoapñt upin stpimpe).

Στραγγός, ή, ου, ras: in lokð de στραγγός.

Στράπτω, viit: στράψω, noet: in lokð de στράπτω.

Στραπτόμαι, -ομαι, (de xnde uñel: έ-στραπτόμενο) noet: in lokð de στραποπείζω.

Στραταρχέω -ῶ, viit: -ήσω, sintā...
 Στρατάρχης, ου (ό), komandipš de o-
 wtipte. [στρατός, ἄρχω]. [de xnde
 Στραταρχία (ή), demnitatea, saš koman-
 da komandipšlāi de oaste.

Στρατάρχος (ό), = Στρατάρχης.
 Στρατεύμα (τέ), = Στρατός. mi 2) = Στρα-
 τεία, eksnediije de oaste, owtinγ. «Οὐ
 συνελθόντο αὐτῇ τοῦ στρατεύματος τοῦ ἐπὶ
 Σάμον». Ep: [mi

Στρατεία (ή), owtinγ, eksnediije de
 owtipte; oaste de eksnediije; ostšwesks
 sλxkε. 2) (enit:) Minepva. [στρατεύω].

Στρατευματικός, ή, όν, insxwitš oastei,
 saš owtinγci; pessoieskš, ostšwesks. [στρά-
 τευμα].

Στρατευσιώ, (τρτ viit:) dopeskš, sintš
 anekalš a mš owti. [mi

Στρατεύσιμος (ό, ή), destoīnikš, inde-
 wīnatikš la owtinγ. [din

Στρατεύσις, εως (ή), owtinγ, pornipe
 de oaste la pessoiš; saš ostšwesks sλx-
 kε. [mi

Στρατευτικός, ή, όν, indeminatikš, saš
 deupinsš la owtinγ, pessoišnikš. [din

Στρατεύω, viit: -εύσω, stpinš oaste, pe-
 kštezš. 2) sλxkeskš ka ostawš; (kx ak: kx
 ppen:) mš pornesks kx oaste, mš owte-
 skš asnpa kšwa. «Εἰς Σικελίαν στρατεύ-
 σαντες». Ksn: «Ἐστράτευσαν ἐπὶ νηῶν». Txy:
 (mi mik:) «Ὁ Κύρος ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν ἑστρα-
 τεύετο». Ksn: 3) komandš oaste. «Λεω-
 κράτους στρατεύοντες». Txy: [στρατός].

Στρατηγείον (τέ), partea tabepci, xnde
 epa koptš komandipšlāi, (Fpanγ:) le
 quartier général; (in Atena) kasa, in ka-
 pe se adšnaš uci zeye komandip. [στρα-
 τηγός].

Στρατηγέτης, ου (ό), mi Στρατηγέτις, ιδος
 (ή), = Στρατηγός. [din

Στρατηγέω -ῶ, viit: -ήσω, (kx uen: saš
 pap kx dat:) komandš (sintš komandipš
 de) oaste. 2) intpešingezš (saš stpin:
 bipšiesks ne čineva kx) strataueme. [στρα-
 τηγός]. [de xnde

Στρατήγημα (τέ), (in uen:) fantš de ko-
 mandipš, pessoiaskš miškape; (partik:)
 strataueme, bikleanš nškovitšpš snpe
 antšipea bptšmanšlāi.

Στρατηγία (ή), treaba mi demnitatea
 komandipšlāi de oaste; saš destoīniic
 de a komanda oaste; (la Pom:) provin-
 cie administpatz de ostamesks komandi-
 pš, (lat:) praetura. [στρατηγός]. [de xnde

Στρατηγίω -ῶ, viit: -άσω, dopeskš, saš

xneatesks a mš pindš komandipš de oaste

Στρατηγικός, ή, όν, strateuikš, kxvenitš.
 insxwitš komandipšlāi; saš indeminatikš
 la komandape de oaste. [στρατηγός]. [de
 xnde

Στρατηγικῶς, adv: kx strateuikš inde-
 minatate, saš eksnepiingš.

Στρατήγιον (τέ), = Στρατηγείον; (in Sof:
 Eas 721) tabpš de owtipte.

Στρατηγίς, ιδος (ή), (adīekt) = Στρατηγική.
 «Πύλαι στρατηγίδες», Sof: a le koptšlāi
 komandipšlāi. «Στρατηγίς (inprekntš mi
 ftrpš) ναῦς». Pad: mi Ep: koravia amipa-
 λ. 2) (sxest:) fem: al lāi...

Στρατηγός (ό, mi kom: ή), komandipš
 de owtipte, uenepalš; (la Atena) xnpł din
 uci zey arxonγi, kape ingrija de čele
 pessoišwti (bezł mi polēmarxos); (in p' alte
 opame) ršvernštopš mizitapš mi čibilš;
 (la Poman) ppetopš; (in uen:) dperšto-
 pš, kšnetenie, komandantš; (xne opł) pe-
 kštštopš saš stpinštopš de oaste. [στρα-
 τός, ήγούμαι, saš άγω].

Στρατήγη, Ion: in lokš de strateia.

Στρατηλασία (ή), = Στρατεία, pornipe de
 oaste in pessoiš; (xne-opł) oaste pšst
 in miškape, saš lškpape. [στρατός, ἑλασις].

Στρατηλατέω -ῶ, viit: -ήσω, sintš...

Στρατηλάτης, ου (ό), [στρατός, ἐλαύνω].
 komandipš de oaste, saš de owtinγ, =
 Στρατηγός; (in uen:) ršvernštopš. [de xnde

Στρατηλατικός, ή, όν, = Στρατηγικός.

Στρατιά (ή), oaste in miškape; (in uen:)
 mšlγime; (xne-opł) = Στρατεία, pornipe
 de owtipte. [στρατός].

Στρατιάρχης mi Στρατάρχος, ου (ό), [στρα-
 τιχ, ἄρχω] = Στρατηγός, mi Στρατηλάτης.

Στράτιος, α, ον, relatīv kx oaste, ostš-
 wesks, pessoieskš; (enit: al lāi Жое, mi
 Mapγš) efopš, pnotektopš de apmic; (pin
 intind:) rpozavš. (de xnde in lokš de adv:)
 «Μέγα καὶ στρατίον κατέπαρδεν». Apstf: [mi

Στρατιώτης, ου (ό), [στρατιά] ostawš. 2)
 (upin intind:) xš felš de plantš lekš-
 toape de pšni, = Χιλιόφυλλος. [de xnde

Στρατιωτικός, ή, όν, ostšwesks; pessoiē-
 skš. «Τὸ στρατιωτικόν». (kolēkt:) in lokš
 de ci στρατιῶται. «Τὰ στρατιωτικά (se ing:
 πράγματa)». Ksn: kile se pnpoteazš la
 viaga mi mesepia ostawšlāi. [de xnde

Στρατιωτικῶς, adv: ostšwemte.

Στρατιώτις, ιδος (ή), (adīekt:) in lokš de
 στρατιωτική. «Ναῦς». Ksn: || (sxest:) fem:
 al lāi στρατιώτης.

Στρατοκῆρυξ, υκος (ό), vestitorp̃ al oastei. [στρατός, κῆρυξ].

Στρατολογέω -ω, viit: -ήσω, stp̃inr̃ (pek̃stez̃) oaste. [mi]

Στρατολογία (ή), stp̃inure (pek̃stape) de oaste. [din]

Στρατολόγος (ό), stp̃inr̃top̃ de oaste. [στρατός, λέγω].

Στρατόμαχτις, εως (ό), proorocitorp̃, sađ ri-uitop̃ de semne al oştirii. [στρατός, μάχτις].

Στρατοπεδάρχης, ου (ό), komandip̃ de ost̃imeask̃ tab̃r̃p̃. [στρατόπεδον, ἄρχω]. [de snde]

Στρατοπεδάρχια (ή), demnitate, mi treaba komandip̃r̃k̃i de tab̃r̃p̃.

Στρατοπεδεία (ή), = Στρατοπέδευσις. [mi]

Στρατοπέδευμα (τό), oaste tab̃r̃p̃it̃, tab̃r̃p̃, = Στρατόπεδον. [mi]

Στρατοπέδευσις, εως (ή), tab̃r̃p̃ipe (amezape) de oaste pe k̃im̃p̃. [mi]

Στρατοπέδευτικός, ή, όν, k̃avenit̃ la, sađ atinr̃top̃ de tab̃r̃p̃ipe de oaste. [din]

Στρατοπεδύω, μι (m̃ik̃:) -εύομαι, viit: εύω, -ομαι, amez̃ (sađ m̃ amez̃ k̃) tab̃r̃p̃a oastei sndeua, (Frang̃:) camper. [din]

Στρατόπεδον (τό), [στρατός, πέδον] lok̃, snde se amez̃p̃ oştir̃pea pe k̃im̃p̃ (snp̃e odix̃ñ); (np̃in intind̃:) oaste tab̃r̃p̃it̃, tab̃r̃p̃, (T̃r̃p̃:) op̃die.

Στρατόπλωτος (ό), pop̃nitop̃ de oştir̃pe in p̃st̃ipe. «Ρήτρα—». Λ̃ṽ: [στρατός, πλώω].

Στρατός (ό), [στορέννυμι] tab̃r̃p̃ de oaste; (oṽi:) oaste; (poet̃: mi ap̃x̃: in neñ:) m̃x̃g̃ime, ad̃sñt̃p̃r̃, sađ ad̃snape la sñ lok̃. «Άμφικτυόνων — ». Hind̃:

Στρατόρι (ριν), poet̃: in lok̃ de στρατός, sađ στρατός.

Στρατοφύλαξ, ακος (ό), [στρατός, φύλαξ] p̃z̃itorp̃ (k̃̃netenie, inr̃p̃ik̃itorp̃) de oştir̃pe.

Στρατώνων, poet̃: Ioñ: in lok̃ de εστρατώνων, a 3: im̃: nep̃s: a (neint̃p̃e:) στρατόναι.

Στρατωνίδης, ου (ό), kom̃: in lok̃ de πολειμιστής, pes̃bõiñik̃. [στρατός]. [mi]

Στραφείς, είσα, έν, pas̃: nex̃: 2: de partũ.

Στραφῆναι, pas̃: nex̃: 2: de inf̃: al l̃xi στρέφω.

Στρέβλευμα (τό), Skp̃: stp̃imẽt̃ate (st̃p̃ik̃ṽĩk̃ne) de p̃r̃aṽsp̃i, p̃r̃st̃ate. [neint̃p̃: στρέβλυνω].

Στρέβλη (ή), [στρέφω] m̃ash̃iñ, np̃in kape s̃ṽind̃' o stp̃inr̃, sađ intind̃ ceva. 2) sñ fel̃ de pedensitorp̃ inst̃p̃m̃int̃, (at̃) στρέβλωτήριον. «Νευτική—». Esxx̃:

Στρέβλοκάρδιος (ό, ή), чел z̃ ind̃p̃r̃-tnik̃ sađ st̃p̃ikat̃ iñim̃. [στρέβλος, καρδία].

Στρέβλοκέρως (ό, ή), чел k̃ st̃p̃imẽ koap̃ne. [στρέβλος, κέρας].

Στρέβλόπους, одος (ό, ή), чел k̃ st̃p̃imẽ p̃ĩoape. [στρέβλος, πούς].

Στρέβλόρριν, -ρίνος (ό, ή), чел k̃ st̃p̃im̃ ṽ̃ nas̃. [στρέβλος, ρίν].

Στρέβλος, ή, όν, stp̃imẽ, s̃ṽit̃; r̃ip̃eoṽ; m̃am̃it̃; (fir̃:) ind̃p̃r̃tnik̃; ṽik̃leaũ. (vez̃i mi skol̃ĩs̃). [στρέφω]. [de snde]

Στρέβλωτης (ή), stp̃imẽimẽ; r̃ip̃eoṽie; (fir̃:) ind̃p̃r̃tniṽie.

Στρέβλόχειλος (ό, ή), чел k̃ stp̃imẽ-ek̃ze; (fir̃:) am̃p̃itorp̃ iñ vor̃eale sale, ṽik̃leaũ. [στρέβλος, χείλος].

Στρέβλω -ω, viit: -ώσω, s̃ṽind̃ stp̃inr̃, sađ int̃iaz̃ ceva np̃in m̃ash̃ina [στρέβλη]. 2) s̃ṽes̃k̃, stp̃imẽez̃; sk̃r̃int̃es̃k̃; k̃iñs̃ies̃k̃, m̃x̃nes̃k̃, (Frang̃:) torturer; (fir̃:) ind̃p̃r̃tniṽies̃k̃, kop̃s̃ñ. «Π'ς στρέβλωμένη». Nik̃: nas̃ ka al m̃or̃p̃ilop̃, mai ask̃ṽit̃, mi mai k̃ok̃ip̃kat̃. [στρέβλος]. [de snde]

Στρέβλωσις, εως (ή), s̃ṽipe, sk̃r̃int̃ipe (k̃ m̃ash̃ina στρέβλη), m̃x̃ṽipe, k̃iñs̃ipe. [mi]

Στρέβλωτήρ (ό), = Στρέβλωτής. [de snde]

Στρέβλωτήριος (ό, ή), kape s̃ṽes̃te la s̃ṽipe, s̃ṽ m̃x̃ṽipe. (de snde || s̃ṽes̃t̃) Στρέβλωτήριον (se ing̃: ὄργανον), inst̃p̃m̃iñ-t̃ka, k̃ kape k̃iñs̃iãs̃ pe os̃ind̃ig̃i.

Στρέβλωτής, ού (ό), m̃x̃ṽitorp̃ de vino-vaḡl, ride, k̃ṽit̃. [στρέβλω].

Στρέμμα (τό), (in neñ:) tot̃ l̃x̃k̃ s̃ṽit̃, sađ pes̃ṽit̃; (partik̃:) m̃x̃d̃k̃ap̃ sk̃o-s̃ din ik̃ket̃p̃r̃, sk̃r̃int̃it̃p̃r̃; sem̃ñ pot̃s̃nd̃ de pañ; sñ fel̃ de np̃r̃k̃it̃p̃r̃, (at̃:) στρέπτω. [στρέφω].

Στρέπταιγλος, η sađ os̃, oñ, poet̃: [στρέπτός, αἶγλη] чел k̃ p̃ṽipea sa iñṽit̃it̃ iñkoaṽi mi iñkolo (ka a f̃l̃m̃ep̃k̃i).

Στρέπτήρ (ό), poet̃: = Στροφεύς. [mi]

Στρέπτινδα, adṽ: (ka ñme) sñ fel̃ de жок̃ (k̃ o ṽkat̃ de k̃p̃r̃mid̃, sađ k̃ ṽpe o monet̃, че as̃ṽip̃iãs̃ de de-parte, se s̃iãs̃ a pestopna alta aseme-nea p̃s̃t̃ pe p̃m̃int̃). [mi]

Στρέπτός, ή, όν, s̃ṽit̃, iñṽit̃it̃, int̃ops̃; sađ m̃x̃d̃ios̃, les̃niṽios̃ de a se iñṽit̃i, sađ intoap̃e; (fir̃:) les̃ne de des̃d̃p̃ek̃at̃. «Στρέπτοι δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί». Om̃: «Χιτών — », Ĩ: Ẽ: za l̃ñp̃oas̃; (partik̃:) «Στρέπτός (iñp̃es̃ñ mi f̃p̃r̃) κύκλος». mi «Στρέπτον (se ing̃: κύσμημα, sađ περιδέ-ριον)». Diod̃: mi K̃sñ: kolet̃, sađ r̃iop̃-

danš de riltš mi «Στραπτός (se ing: ἄρτος, saš πλάκους)». Dm: anš leaš de polandš pržkiltšp, saš taptš. [στράψω].

Στραπτοφόρος (ό, ή), nšptltopš de kol-elš la riltš. [στραπτόν, φέρω].

Στραυγεδών -όνος (ή), stpintopape (mo-palš, saš xpiltš); (med:) = Στραγγουρία. [din Στραγγουρία, [στρέφω] (tšpš biit) poet: mš toneskš, mš sšskš dīmpauctpechpe, imimš pea, saš skīptš; (in men:) mš kī-nšteskš. [στρέφω].

Στραγεδινέω -ω, biit: -ήσω, poet: [στρέφω, δινέω] inšipteskš, saš mš inšipteskš in lo-kš (štrpm: mi next:). || (nas:) mi se in-šiptemle kanš (amešeskš), saš okit. «Στραγεδινέω» δὲ οἱ ἔσσαν. Om:

Στρέφος, εος -ους (τό), = Στρέφω. 2) (in metat:) in lokš de stérpōs.

Στρέφω, [τρέπω] biit: στρέψω, (nas tre: de kš: ἑστραμμαι, nas: nex: 2: ἑστράφην, mi 41:) inšipteskš, inšipteskš чева, (mi el: saš mīkš:) mš inšipteskš, mš inšipteskš kš-tre, saš in aalš napte; sčesekš; stpim-bezš; skpinteskš; amestekš; pestopuš; (upin intind:) stpintopezš, tšpšpš; (naptik: mīkš:) mš inšipteskš in lokš, saš n' inšpexšp; (mi kš xolšp: de lokš) mš inšipteskš inapoš; (el: mi fir: kš men:) inšpīkeskš, imī nasz. «Τὴν γῆν στρέφειν». Ksn: a intoar-pe upin apšēpš. «Ἰππους τε στρέφει, καὶ ἐκαστὸν μαχέσασθαι». In: 61. «Ἐν στρέφῃ με περὶ τὴν γαστέρα, ἣ τὸν ὀμφαλόν». At: de mš ka anška dšpepe (bezī stérpōs); (mi fir:) «Στρέφουσιν αὐτὸ τὴν ψυχὴν, μή...». Pal: ū tšpšpš sšfletšl. (mi el:) «Κατ' ἐμμαντὸν ἑστρέφον, μή ποτε ἀληθὲς ἐστὶ τὸ θροῦλασθαι». Bas: mš bšeamš kš rīndšl. «Στρέφειν δούλον ἐπὶ στρατηγού». (Eiakt in) Ap: a inšpīma inaintea.. supe despo-vipe (dsne običēšl Pom:) «Ἐριδᾷ στρέφειν». Hind: a.nšepka, saš a inšpīta; (mi el: saš nestpš). «Στρέφοντες βᾶδιν ἀπεχώρου». Ksn: «Ὅποτε στρέφοντες (ἄροτῆρες) ἰκοίτο τέλσον ἄροτῆρας». In: Σ. (mi mīkš). «Στραφέντες ἔφρουον». Ksn: «Ὅδὲ μιν ὕπνος ἔρει, ἀλλ' ἑστρέφετ' ἐθνα καὶ ἐθνα». In: Ω. «Ὅσπερ ἐν Ἑβρίπῳ ἄνω καὶ κάτω στρέφεται». Pal: «Τὶ ταῦτα στρέφεις, τεχνάσεις τε καὶ πορίζεις τριβᾶς»; Apstf: ye de tot inšiptemī, mi adxū stpšgnipī? (mi kš ak: xol: de depibatš dīntp' inššl). «Πάσας στραφῆς στρέφεται». Pal: a inšpīti op ye mī-šioaue supe fepipe. (mi nas:) «Ἀποθρόωνων ἀπ' ἵππου ἑστράφη τὸν πόδα». Ep: mī a skpintit mīchopšl. «Ἐβλαστράφμενα». Tfp:

stpimšindš se. (mi fir:). «Κᾶν σου στραφείη θυρὴς». Sol: mi de mī se va intoarpe imīma. (mi kš npen:). «Περὶ τὸ αὐτὸ στρέφεται». Pal: (mi pīn intind: kš men:) «Τὸ σου ψόρου οὐκ ἂν στραφείην». Sol: nš mī nasz, nš mš tšpšpš. (bezī mī ἑπὶ στρέφεται).

Στρέφωσις, εως (ή), (in metat:) in lokš de stérpōs.

Στρέψακον, poet: in lokš de ἑστρέψαν.

Στρέψαχην, ενος (ό, ή), sšvltopš, saš in-šiptopš de kanšl chešl ye ea. «Κώ-θων—». At: [στρέφω, χύχην].

Στρέψαλλος (έ, ή), poet: чel kš līnt kreagš, saš pessviltš. 2) vīkšeanš, amš-šiptopš. [στρέφω, αλλός].

Στρέψαλος (ό, ή), [στρέφω, μέλος] pre-fekštopš, skimštopš de melodie.

Στρέψις, εως (ή), inšiptipe, sšvipe, in-toarpepe, mi 41: [στρέφω].

Στρέφωδινέω, -ω, biit: -ήσω, kom: stpim-bezš (kš inšpetakšpī) o mšdikatz. [στρέφω, δίνω].

Στρέφωδικαστουργία (ή), kom: stpimšape de mšdikatz upin vīkšēnī. [τρέφω, δίκη, πανουργία].

Στρήνης, [στρήνος] εος (έ, ή), (upin: de-supe rlass) askšgiltš, nšpšnšptopš; saš a-supš, tape, (Fpang:) aigre; (in men:) iste; penede; sšpšdānīkš; (upin: inšpē: next:) Στρήνης, in lokš de adn: kš asupš saš askšgiltš rlass. [de endē

Στρήνω -ω, biit: -ήσω, sīntš anšpīnš, inšpīatš, inšpēpnšnatš (de noftš, vesele, mi aale natimī), sšpšdexš, mi 41:

Στρήνης, ή, έν, = Στρήνης. [din

Στρήνος (έ), mi Στρήνος, εος -ους (τό), (upin: inšpēpnšnape, iste noftš; (in men:) fšpīe, penede nōpnipe; ovršnīcīe, nepīn-dāšl in nšplape, kšezštšape nēvīn-stipe.

Στρήνζωνος (έ, ή), чel kš asupš, saš askšgiltš rlass. [στρήνης, ζωνή].

Στρήνζω, biit: -ύσω, stpīš kš asupš saš nšpšnšptopš rlass (upin: desupe rlassl elafantsl inšpēpnšnatš de noftš). [στρήνης].

Στρίβιλιζής, zīc: kom: (formatz in imi-tagie de rlassl mīchelop nšpšp, mi in-senmštoape de) чel māt nšgīnš (o mī-pīkšpš), = I'pš, [noate din ..

Στρίβος, mi Στρίβος (έ), = Τριβός, mī-pīnipe (rlass de nšpšpīkš). [nēntp: στρί-ζω=τρίζω].

Στρίγξ, γγγός (ή), anš felš de nasšpe (kopš) de noante. 2) dšnšpš, saš vāpš de kolōanš, (Fpang:) cannellure.

Στρίφνης, ἡ ὄν, = Στρίφνης μι Στρυφνός. [din Στρίφνος (ὅ), Skr: = Στρίφνης, τρυφίς de τρυφῆ, saḥ karne; (npin intind:) τρυφί, tonḥ. [de xnde

Στρίφνός -ῶ, viit: -ώσω, Στρυφνός.

Στροβιλοδότης (ὅ, ἡ), poet: = ἑλικό-δότης. [στροβιλος, ἐλέγχον].

Στροβιλος, ἡ ὄν, potndḥ, stpínsḥ ka snḥ remḥ; saḥ inbítitḥ (ka snḥ víptekḥ, saḥ vxoaro); (npin intind:) tste in mímkafe, míoḥ. 2) (xne-opi) in lokḥ de στρεβίλος, stpínsḥ. [mi

Στροβίλος, ἑός (ὅ, snḥ feaḥ dḥ viaindpḥ, (Τερν:) menrene (intrevzingatḥ de ni-oarḥ, postvbarḥ, mi alyḥ memtepi). [mi

Στροβίλος -ῶ, viit: -ήσω, [στρέβος] inbít-teskḥ čeva ka o sfirleazḥ; (npin intind:) τρεβῆ, amestekḥ. [de xnde

Στροβίλος, ἡ ὄν, pessuitḥ, inbítitḥ; ss uítḥ, supintitḥ.

Στροβίλος (ἡ), molitḥ (kape fače kx-knape). [mi

Στροβιλέω -ῶ, viit: -ήσω, = Στροβιλλέω. [mi

Στροβιλέω, ὦνος (ὅ), mdspe de molit-ḥi. [mi

Στροβίλος (ἡ), fitiaḥ nentpx paup in for-mḥ konoidḥ (askgūtḥ in vípfḥ). [mi

Στροβιλλέω, viit: -ίσω, inbítteskḥ in lokḥ ka o sfirleazḥ. [mi

Στροβίλος, ἡ ὄν, čel de epadḥ saḥ molitḥ. [mi

Στροβίλος (τό), dim: aa lxi στρέβιλος; (nartik:) червель in formḥ de konḥ (saḥ ka kxknape). [mi

Στροβίλος, ου (ὅ), (npin: ὄνος, vinḥ) fvkḥ kx knape, saḥ peginḥ. [στρέ-βιλος].

Στροβιλοδότης (ὅ, ἡ), poet: = ἑλικό-δότης. [στροβιλος, ἐλέγχον].

Στροβιλοδότης, ἑός (ὅ, ἡ), = Κωνοδότης, čel de forma kxknape. [στροβιλος, εἶδος].

Στροβιλοκόμος -ῶ, viit: -ήσω, = Οὐλοκό-μος. [στρέβιλος, κόμος].

Στροβίλος (ὅ), [στρέβος] (in men:) op če are formḥ de konḥ, saḥ se inbítente ka o sfirleazḥ; (nartik:) konoidḥ podḥ al (kxknape) molitkaḥ mi aalor kopavḥ prodakḥtopḥ de peginḥ; (xne-opi mi fem: provasiḥ mi nalspaḥ) = Στροβίλος; meakḥ; snḥ feaḥ de čepceḥ (bezi στρόβιλον); snḥ feaḥ de danguḥ, (Nemḥ:) paḥ. 2) víptekḥ de vintḥ; saḥ vxoaro de anḥ. [de xnde

Στρέβιλος, ἡ saḥ ἡ, on saḥ ὄν, = Στροβέλος.

Στροβιλογράφος (ὅ, ἡ), prodakḥtopḥ de kx-knape. [στροβιλος, γράφω].

Στροβιλόω -ῶ, viit: -ώσω, = Στροβιλέω, saḥ rremḥ in lokḥ de στρεβλώ. [mi

Στροβιλόωτης, εός (ὅ, ἡ), = Στροβιλοεἰδής. [στροβιλος].

Στρέβος (ὅ), poet: [στρέβω] = Δίνος, vxl-toape, víptekḥ de vintḥ, saḥ de anḥ. 2) = Στρέμβος. 3) = Στρέβος.

Στρογγυλίζω, viit: -ανῶ, = Στρογγυλόω.

Στρογγύλευμα (τό), = Στρογγύλωμα. [din

Στρογγύλευω, viit: -εύσω, = Στρογγυλέω.

Στρογγύλιος ου (ὅ), omḥ skaptḥ mi rposḥ.

Στρογγύλλω, viit: -ίσω, mi

Στρογγύλλω, viit: -ύλλω, = Στρογγυλόω, (fir:). • Συστρέφειν καὶ στρογγύλλειν τὰ νοή-ματα». D: Aἱ: a le eksupima ne skaptḥ.

[στρογγύλος]. [de xnde

Στρογγύλωμα (τό), = Στρογγύλωμα.

Στρογγυλόγλυφος (ὅ, ἡ), skantatḥ (st-naḥ) potndḥ. [στρογγύλος, γλύφω].

Στρογγυλοδότης (ὅ, ἡ), poet: [στρογγύλος, δότης] inbítitḥ, pessuitḥ in potndḥ. • Κόλλ-λιξ — ». Aἱ:

Στρογγυλοεἰδής, εός (ὅ, ἡ), (mi adv:) -ει-δῶς, potndḥ de formḥ. [στρογγύλος, εἶδος].

Στρογγυλόκευλος (ὅ, ἡ), čel kx kceanḥ potndḥ. [στρογγύλος, κεύλος].

Στρογγυλόκομος (ὅ, ἡ), (votn:) čel kx (kopinsḥ in) potnde tevḥ. [στρογγύλος, κοβός].

Στρογγυλονόμος ου (ὅ), plastipḥ ne po-tandḥ (nervitopeaskḥ) kopavie. [στρογγύλος, νόμος].

Στρογγυλόπλευρος (ὅ, ἡ), čel kx potn-de (kxnoase) latspe, saḥ koaste. • Ἐγ-γίλος — ». Aἱ: [στρογγύλος, πλευρά].

Στρογγυλοπρόσωπος (ὅ, ἡ), potndḥ aa obrazḥ. [στρογγύλος, πρόσωπον].

Στρογγύλος, ἡ ὄν, [στράγω, στρόμβος] po-tandḥ. «Στρογγύλον πλοῖον». nervitopea-skḥ kopavie (inpro: de μακρόν). • Στρογγύλα ἔθλα». Tfr: čele menonaitḥ. • Στρογγύλοις ἰστίοις». Ep: kx nünze amfaate de vintḥ. «Στρογγύλλον στόμα». Apstḥ ipsmos-vorvitoape, elokvinto. «Λεῖξ στρογγύλη».

D: Aἱ: eksaktḥ mi emfantikḥ. «Σαφῆ καὶ στρογγύλα καὶ ἀκριβῶς ἔκαστα τῶν ὀνομάτων ἀποτετέλεσται». Hἱ: [de xnde

Στρογγυλότης (ἡ), potnzimo. [mi

Στρογγυλόω -ῶ, viit: -ώσω, potnzexḥ, saḥ fakḥ čeva potndḥ. (bezi στρογγύλλω).

Στρογγύλω, = Στρογγύλλω.

Στρογγύλωμα (τό), tpxnḥ potndḥ, saḥ vñindpikḥ. [στρογγύλω].

Στρογγύλος, adv: in kiuḥ potndḥ; (pfr:) eksaktḥ mi ne skaptḥ. [στρογγύλος].

Στρογγύλωσις, εως (ή), potknzipe. [στρογγύλω].

Στροβιάω (-έω), ω, viit: -ήσω, = Στροβέω. [de vnde

Στροβήλος (ό), kekxiš in kanš din lo-bitspž.

Στροβείον (τό), poet: in lokš de stromβίον.

Στροβέω -ω, viit: -ήσω, = Στροβέω.

Στρομβίον (τό), dim: αλ λξι στρόμβος.

Στρομβοειδής, εως (ό, ή), чол in formz de konš, saš de molkš. [στρόμβος, είδος].

Στρόμβος (ό), [στέρω] (in uen:) trk-nš potšndš, saš pessvitš, mi kš vīplš a-skegiltš (ka molkš); (naptik:) stipleazž; fksš; kskknapt; ovelixkš; (poet:) vīplekš de vīntš, mi чл: (vezī mi στρόβιλος). [de vnde

Στρομβόω -ω, viit: -ώσω, potšnzežš; saš inivipteskš чева ka o stipleazž. [mi

Στρομβωδής, εως (ό, ή), = Στρομβοειδής, saš κοχλιοειδής.

Στρουθίον (τό), dim: αλ λξι στρουθίον.

Στρούθειος, α, ον, чол din felxλ vpbvii-лор, saš αλ plantei στρουθίον. (vezī ziv: mi στρούθειος). [mi

Στρουθίζω, viit: -ίζω, spžš kš vkenš. 2) imitš vīpiniitxλ vpbvii, saš vīpineskš ka vrbav; (prin intind:) vrbfeskš. [mi

Στρουθίον (τό), dim: αλ λξι στρουθός; (in uen:) op че пэспрѣкэ; (fap naptik:) vrbavie. 2) vñš felš de plante, (Tspч:) vkenš (kš pždъчина кэpia se spaxλ linetspīle).

Στρούθειος (ό, ή), = Στρούθειος. (prinч:) «Μηλέα — ». rxtš; mi Στρούθειον (inpre-шпэ ш fepx) μήλον». At: vñš felš de a-leasx rxtšie, saš napx in felš de rxtšie. [mi

Στρουθίον, ωνος (ό), [στρουθός], mi

Στρουθοκάμηλος (ό, mi ή), strxμx, saš strptokamelš, vñš felš de nastpe kš rī-txλ mi pīvoapeче ка але кэмилеi. [στρουθός, κάμηλος].

Στρουθοκέφαλος (ό, ή), чол kš kanš de strxμx, saš de vrbavie. [στρουθός, κεφαλή].

Στρουθόπους, одος (ό, ή), чол kš pīvoape dn strxμx, saš de vrbavie; (in uen:) xpītš la kanš, saš la pīvoape. [στρουθός, πούς].

Στρουθός (ό, mi ή), [έβος] = Στρουθίον, vrbavie. 2) vkenš, saš spšvñš de (pždъ-чинэ de) vrbianx: 3) (ovч: mi mai de mšlte opī kš adiekt: 'Αραβική, Λιβυκή saš Λιβύσσα) strxμx, saš strptokamelš.

Στρουθοφάγος (ό, ή), minkštopš de (xp-t-nitš kš kapne) de strxμx, vñš de vrbavii. [στρουθός, φάγω].

Στρουθωτός, ή, ον, innestpigatš kš kīnaxpī

(kadpe) de pšzpece. [στρουθός].

Στροφαίος, α, ον, [στροφός] pššλ līnrx, vīgīna xuei. 2) [στροφή] vīkleanš, pre-fxkš, vīpetš. (enit: αλ λξι Μερκxрš in tr' amīndox insemn:)

Στροφαλιγέ, γγος (ή), poet: in lokš de στροφή, iniviptipe in lokš. «Καπνός ("Κο-νής) — ». Om: 2) kotitxpx; (astpnm:) po-lagie. 3) = Στροφός, vīgīnэ de xmt; osie (de kapš). 4) = Τροφάλις (de vrbīnзx). [στροφάλος]. [de vnde

Στροφαλιζώ, viit: -ίζω, poet: in lokš de στρέφω, pesscheskš, inivipteskš. «Πλάκxтx — » Om: topkš.

Στροφάλος (ό), mīncpš nentpš iniviptipe saš inlindepe de maminx, = Στροφεών, (Fpanг:) manivexλ. 2) podanš. «Εκxтxός — » poatx mapikx. [mi

Στροφός, όδος (ή), poet: (adiekt:) kape se iniviptemte. «Αελλx — ». Opī: vīptekš de vīntš. «Έρxνοι στροφάδες». Apt: kape se inlopk inlojī auīi. (pron:) «Στροφάδες (se ing: vήτοι)». insxlece den' inpreжx-pxλ Zavintei (kape se soroteaš de plati-toape). [στροφή].

Στροφάω, rpeш in lokš de σρωφάω.

Στροφεών (τό), o maminagie, saš instpš-mīntš, prin kape se iniviptemte чева (naptik: in teatpš), = Εισκόκλημα. [mi

Στροφός, εως (ό), inkeitetspž (prinч: a osxzei suinъpīl), kīpcheiš, vepcepx; (in uen:) inkeitetspž; (de vnde, fir:) vīgīnэ de xmt, mi чл: (vezī mi στρόφιγξ). [mi

Στροφέω -ω, viit: -ήσω, = Στρέφω; (mi nestpžm:) mž inivipteskš; (fir:) mž vīkle-neskš. [din

Στροφή (ή), iniviptipe, intoapepe; (naptik: in teatpš) intoapepea xopxλxi din stīnra sppe dpeanta, saš in naptea pīvītopīlo p; mi kīntikxλ, че kīnta el atxvчi (inprot: de kape este avтисτροφή); (fir:) vīklenie, in-topšpžpž, vīpetkīkš, (Fpanг:) détours. (στέρω].

Στροφιγγοειδής, εως (ό, ή), (mi adx:) -av-δώς, чол in felš de...

Στρόφιγξ, γγος (ή, saš ό), = Στροφός, vepcepx, saš kīpcheiš; (naptik:) vīgīna чеa kš rapx a xuei; naptea de inivīp-tit a kanazei vīšmedīi; doxλ vrbavei v-vgīi mi чл; (poet:) in lokš de evтpoxīx, lesnīvīšne la iniviptipe. «Γλώσσx — ». Apstf: (Fpanг:) volubilité. [mi

Στροφικός, ή, ον, ksvenitš la intoapepe. «Σπέρμαxтx στροφικό». Neon: seminge, че se inlopk, saš se pestoapnэ kš zana

pentpk inpr̄z̄hapa ea mapineI. [στροφή].

Στρόφιον (τὸ), dim: ал лѣи стрόφιос; (partik:) bandlik̄, korpon̄, (kape s̄l̄x̄ia la m̄k̄er̄i ka) in̄ch̄n̄ḡtoape ne s̄x̄v̄t̄ c̄īge, (īap la v̄z̄baḡi ka) leḡt̄x̄p̄ de kap̄, (T̄x̄p̄:) sapik̄ (bez̄i mi r̄īt̄ra).

Στροφίς, ἴδος (ή), dim: (d̄x̄ne tin̄x̄ n̄x̄maI) ал лѣи стрόφος, nod̄, leḡt̄x̄p̄.

Στρόφισ, ιος (ό), kom: vik̄eap̄, pref̄t̄k̄t̄. [στροφή].

Στροφοδινέω -ω, viit: -ήσω, = Στρεφδινέω.

Στροφολογία (ή), in̄v̄ipt̄pe de vor̄be, vik̄enie. [στροφή, λόγος].

Στροφόμαι -οῦμαι, viit: -ωθήσμαι, pt̄timesk̄ de tz̄iet̄x̄pi in̄ n̄int̄e. [din

Στρόφος (ό), (p̄pin̄: se in̄ḡ: īūa:) k̄x̄rea pes̄x̄vit̄; (in̄ uen̄:) ut̄rean̄r̄, f̄sn̄ie; leḡt̄x̄p̄; in̄plet̄it̄x̄p̄, = Στρόφιον. 2) d̄x̄pepe, tz̄iet̄x̄pi in̄ n̄int̄e. [στρέφω]. [de x̄nde

Στροφώδης, εος (ό, ή), = (saḡ r̄p̄esh: in̄ lok̄ de) Τροφώδης; in̄kerat̄, tz̄iat̄.

Στροφώμα (τὸ), n̄m̄: in̄ lok̄ de στρόφω, īūīn̄ de x̄m̄t̄.

Στροφωμάτιον (τὸ), dim: ал лѣи стрόφωμα.

Στροφωτός, ή, όν. pes̄x̄vit̄ ka x̄n̄t̄ ut̄rean̄r̄. [στροφή].

Στρώω, prea pap̄ in̄ lok̄ de τρύζω.

Στρυμονίης, ου (ό, (in̄p̄reḡn̄t̄ mi t̄x̄p̄ x̄neḡos) v̄int̄, q̄e s̄x̄l̄t̄ din̄ p̄t̄ea p̄īx̄l̄i St̄p̄imon̄, (āl̄t̄:) Θρακίης. [Στρυμών].

Στρυγνός, ή, όν, (des̄n̄pe s̄x̄k̄x̄pi) = [Στρυγός]. «Γὼν κ̄υδωνίων τ̄x̄ μεζ̄ω ἤττον στρυγνά». Gal: (fir:) in̄d̄x̄p̄t̄nik̄, q̄īx̄dat̄, nepl̄t̄k̄t̄ in̄ p̄x̄t̄apea sa; (des̄n̄pe k̄x̄v̄int̄) as̄n̄p̄, s̄x̄ut̄p̄l̄or̄, saḡ in̄k̄x̄kat̄. [de x̄nde

Στρυγνότης (ή), r̄x̄st̄x̄a st̄ifos̄x̄l̄i; (fir:) in̄d̄x̄p̄t̄n̄īie in̄ p̄x̄t̄ape; (des̄n̄pe k̄x̄v̄int̄) as̄n̄p̄ime. [mi

Στρυγνώ -ω, viit: -ώσω, fak̄ q̄eva st̄ifos̄, saḡ as̄n̄p̄ (k̄x̄v̄int̄).

Στρώγη (ή), mi Στρώχον (τὸ), mi Στρώχος (ό), x̄n̄t̄ fel̄x̄ de plant̄, (F̄ranḡ:) morello. «Μανιός—». plant̄ otr̄v̄īoas̄t̄, (āl̄t̄:) Θρύον, mi θρύονιον, m̄d̄p̄r̄ḡn̄t̄, (Ital̄:) belladonna.

Στρώμα (τὸ), am̄ep̄n̄t̄; x̄ap̄sha, saḡ in̄p̄r̄t̄k̄m̄int̄ea m̄ex̄l̄i k̄al̄x̄l̄i. 2) (la in̄:) sk̄p̄ise kop̄rin̄z̄toape de fel̄x̄p̄ite m̄atep̄ī, de v̄ariet̄ȳi. 3) pap̄i sn̄p̄ix̄in̄it̄opi de pod̄ de lem̄n̄. [στρώννυμι]. [de x̄nde

Στρωματός, εως (ό), = Στρώμα (1, mi 2) (ama s' a n̄x̄mit̄ mi sk̄p̄it̄or̄x̄a de n̄ariet̄ȳi K̄lement̄). 2) = Στρωματόδεσμος. 3) x̄n̄t̄ fel̄x̄ de n̄eḡte n̄est̄p̄iḡ de m̄apea p̄oḡmie [mi

Στρωματίζω, viit: -ίζω, am̄ep̄n̄t̄ (uk̄l̄i shea, saḡ samar̄) ne v̄it̄z̄ pentpk in̄k̄t̄lik̄ape, saḡ in̄p̄ov̄z̄ape. [mi

Στρωματίτης, ου (ό), kape konst̄ in̄ am̄ep̄n̄t̄x̄pi. «Έρανος —». Fot: mi Esix: in̄ kape st̄z̄n̄in̄x̄a k̄asei d̄t̄ am̄ep̄n̄t̄x̄l̄, mi q̄ei-l̄-āl̄ȳi m̄ink̄apea.

Στρωματόδεσμον (τὸ), mi Στρωματόδεσμος (ό), sak̄ (de n̄iele, saḡ de n̄in̄z̄), in̄ kape l̄eraḡ, saḡ in̄f̄z̄x̄p̄aḡ am̄ep̄n̄t̄x̄p̄ile. [στρώμα, δέω].

Στρωματοθήκη (ή), sak̄, saḡ d̄x̄lan̄ de p̄x̄s am̄ep̄n̄t̄x̄l̄. [στρώμα, θήκη].

Στρωματοφύλαξ, ακος (ό), p̄x̄st̄p̄top̄ (in̄ḡp̄ix̄it̄or̄) de am̄ep̄n̄t̄x̄pi. [στρώμα, φύλαξ].

Στρωμνή (ή), am̄ep̄n̄t̄ de nat̄, saḡ de k̄x̄l̄kat̄. [din

Στρώννυμι, mi Στρώννω, viit: -στρώσω, (pas: t̄pe: de k̄x̄: ἔστρωμαι, mi q̄l̄:) in̄ sink̄: in̄ lok̄ de στρόννυμι, στρόννυμι, am̄ep̄n̄t̄, in̄tin̄z̄ q̄eva x̄os, saḡ n̄este q̄eva; (in̄ uen̄:) ap̄x̄nk̄, p̄x̄iḡ x̄os; (p̄pin̄ in̄tin̄d̄:) in̄d̄p̄n̄leḡ, n̄etezesk̄; (fir:) x̄m̄izesk̄. «Κλίην στρώσαντες». Ep: «Μυρσίνησι στρόννυντες τ̄h̄n̄ ὀδόν». Ep: «Κλάδους ἑστρώννουν ἐν τ̄h̄ ὀδῷ». Sk̄p̄: «Ἀνθορρίην —». Om: in̄tin̄z̄ x̄p̄at̄ik̄, ka s̄t̄ sp̄ir̄ q̄eva. «Θεός δ' ἑστέρεσεν πόντον». Od: Γ. a alinat. (mi pas:). «Ἐπαύσατό τε ὁ ἄνεμος καὶ τὸ κύμα ἑστρωτο». Ep: (mi m̄ix̄:). «Στρωσάμενοι βρύον αὔον». T̄kr̄: (mi fir:). «Ἵνα στρώσωμεν αὐτῶν τὸ γρόννημα». T̄x̄u: [de x̄nde

Στρώσις, εως (ή), am̄ep̄nepe. «Ὀδῶν—». St̄p̄: [mi

Στρωτήρ (ό), = Στρώτης 2) (im): v̄ip̄ne miq̄i n̄x̄se s̄x̄v̄t̄ r̄pin̄zele q̄ele map̄i a le in̄vel̄itoapei.

Στρωτηρίδιον (τὸ), dim: ал лѣи στρωτήρ.

Στρώτης, ου (ό), am̄ep̄n̄t̄or̄ de nat̄, saḡ de kas̄ (din̄ dat̄op̄ie, saḡ m̄esep̄ie). [mi

Στρωτός, ή, όν, am̄ep̄n̄t̄, in̄tin̄s̄. [στρώννυμι].

Στρωφάω -ω viit: -ήσω, poet: Ion: ī lok̄ de στρέφω, in̄v̄ipt̄esk̄, pes̄x̄chesk̄, m̄: q̄l̄; (m̄ix̄: saḡ el̄:) m̄t̄ in̄v̄ipt̄esk̄ (net̄p̄: k̄) ne x̄ndeva. «Ἀνὰ τ̄h̄n̄ πόλιν —». Ep

Στρυγνός, ή, όν, [στρυγέω] pap̄ in̄ lok̄ de στρυγός.

Στρυγάνωρ, ορος (ό, ή), [στρυγέω, ἄνθρ] k̄p̄it̄or̄, -toape de v̄z̄baḡi. «Ἀμαζών—». Es̄x̄l̄:

Στρυγρός, ό, όν, [στρυγέω] x̄p̄īuos̄, de f̄ep̄it̄; nosomop̄it̄; in̄tp̄ist̄top̄, p̄rozav̄, in̄f̄p̄ik̄omat̄. [de x̄nde

Στρυγρότης (ή), kal̄itatea l̄x̄i στρυγρός

Στυγερώπης, ου (ό), Στυγερώπις, ιδος (ή), μι
Στυγερωπός (ό, ή), poet: κρίχος, ρροα-
znikъ ла ведеpe. [στυγρός, ώψ].

Στυγερώς, adv: in kinъ κρίχος, ρροα-
vъ, saъ adskъtopъ de milъ. [στυγρός].

Στυγέω -ω, viit: -ήσω, [στύγος] (nex:
έστυγον, μι pap έστυξα) κρῆσκῃ, mъ skir-
veskъ; mъ inprozeskъ, mъ temъ; (κῃ inf):
mъ sfieskъ; (fῆpъ kazъ) sintъ snpimn-
tatъ; (κne-opi nas:) sintъ posomopitъ; (pap
strpm: κῃ dat: indip:) fakъ a fi чева ρροα-
znikъ κῃβα. «Τῷ κῃ τεῷ στύξαμι χεῖρας». Od: A. [de xnde

Στύγημα (τὸ), obiektъ ρροaznikъ, κρι-
chosъ, ninnpitiъ, μι чл: [ми

Στυγητός, ή, он, чel de inprozit, de fxit de dinsъл.

Στύγιος, α saъ oc, он, ал Stirei; (prin
xpm:) ρροzavъ, κρίχος. [στύξ].

Στυγάζω, viit: -άσω, mъ posomopъskъ.
sintъ posomopitъ. [στυγός].

Στυγονοῖς (ό, ή), fῆkъtopъ, ppiuinxi-
topъ de posomopire. [στυγός, ποιός].

Στυγνός, ή, он, in sink: din cty-γανός,
posomopitъ, tpistъ. «Ομμ. —». Ksn: 2) =
Στυγρός, ρροaznikъ, selvatikъ (de fxit de dinsъл). «Αδης —». Sof: [de xnde

Στυγνότης (ή), posomopivisne, selbъtz-
visne, μι чл:

Στυγνόχρος (ό, ή), posomopitъ ла fagъ.
[στυγνός, χρός].

Στυγνώω -ω, viit: -ώσω, fakъ ne чineva
(ми nas: mъ fakъ)tpistъ, posomopitъ [στυγνός].

Στυγοδέμνιος (ό, ή), poet: [στυγέω, δέμνι-
он] xpitopъ de nantъ.

Στύγος, eos -ους (τὸ), [στύξ] poet: κpъ,
skirpъ; tpistegъ, posomopivisne; saъ obie-
ktъ de κpъ, de skirpъ, = Στύγημα.

Στυλῖς, ιδος (ή), dim: ал лѣи стѹλος; (nast):
mikъ kataptъ snpe nnpъ, xnde se inalъъ
bandiepa.

Στυλίσκος (ό), dim: ал лѣи стѹλος.

Στυλίτης, ου (ό), μι Στυλίτις, ιδος (ή),
pelativъ, saъ asemenea κῃ, saъ npsъ ne
stlanъ. [στύλος].

Στυλοδάτης, ου (ό), basъ de stlanъ, pie-
destalъ. [στύλος, βάινω].

Στυλοειδής, εος (ό, ή), чel in felъ saъ
formъ de stlanъ. [στύλος, εἶδος].

Στυλοπινάχιον (τὸ), stlanъ κῃ xgrpъbeлi.
[στύλος, πιναχιον].

Στύλος, μι (Eol: Στύλος (ό), = Στήλη,
κολοανъ; (in nen:) stlanъ snpikinitopъ. 2)
instrpmintъ askxitiъ nentpъ snpape de li-
tepe, μι чл:, (Fpanъ:) stylet. [de xnde.

Στυλώω -ω, viit: ώσω, snpikineskъ κῃ
stlani (pron: ми fir:). [de xnde

Στυλωτός, ή, он, snpikinitъ, saъ inpo-
dovitъ κῃ stlani.

Στόμα (τὸ), Eol: in lokъ de στόμα.

Στόμα (τὸ), [στώω] inkorpdъtpa mempъ-
лѣи venitalъ.

Στόμμα (τὸ), лкpъ stpinnъtopъ, inkerъ-
topъ (ка niatpa акpъ, ми чл:); (partik:)
chea че se mai adaorъ intp' o mipeasmъ,
ка сѣ o fakъ mai dъinoasъ. [ми

Στυμνός, ή, он, [στώω] desъ, stpinsъ; in-
keratъ, solidъ, tape.

Στύξ, ctyγός (ή), fiopasъ pъчeaлъ; (poet:
in nen:) ρροazъ, saъ obiektъ de ρροazъ,
κpъ, saъ skirpъ. || (pron:) o finitъ in
Arkadia, apa κῃpia nentpъ mъла ci pъ-
чeaлъ se sokotea de omopitoupe, ми epa
чel mai ρροaznikъ жpῆmintъ ал чelop
beki. [in afin κῃ ctyγω].

Στύξαι, nex: 1: de inf: ал лѣи ctyγέω.

Στυγίζω, viit: -άσω, batъ, nisezъ; (nestp:)
lgnъ. [στύπος].

Στύπαξ, akos (ό), kom: in lokъ de cty-
πιопώλης. [ми

Στυпеῖον (τὸ), [στύπη] klani.

Στύπειος, α, он, = Στύπινος.

Στυπειопώλης, ου (ό), binzъtopъ de klani,
saъ fxit de klani. [ctyπεῖον, πώλης].

Στύπη (ή), [στύπος] inъ, saъ kinipъ ne-
meligate; klani. [de xnde

Στύπινος, η, он, fῆkxiъ de klani (de inъ,
saъ de kinipъ). [ми

Στυπίον (τὸ), = Στυπεῖον.

Στυπιопώλης, ου (ό), = Στυπειопώλης.

Στυπυγλόφος (ό, ή), lemnarъ. [στύπος,
γλόφω].

Στύπος, eos -ους (τὸ), trxnkiъ de kopа-
vifъ, vxuteanъ; kotopъ, saъ vxkatъ de le-
mnъ; viomarъ.

Στύππαξ, Στυπεῖον, Στύπινος, μι чл: =
Στύπαξ, μι чл:

Στυπηρία (ή), (se inu: γῆ) xnd felъ de
fosilъ (de sape), niatpъ акpъ; (prinч: fem:
ал лѣи...

Στυπηρίος, α, он, = Στυπτικός. [στώω].
[de xnde

Στυπηριώδης, eos (ό, ή), asemenea (ла
rastъ) κῃ niatpъ акpъ, kam stifosъ.

Στυπτικός, ή, он, чel κῃ insxime de a
stpinъ, a inkera, (Fpanъ:) astringent.
[στώω].

Στυραγίζω, viit: -ίσω, loveskъ κῃ kapъ-
ta de jos ал sxliuei. 2) seamъnъ a cty-
paxъ (bez: ziv: 2: μι 3). [ми

Στυράκιος, ἡ, ὄν, fьkxiš din, saš kь [στύραξ]
Στυράκιον (τὸ), dim: αλ λxi.

Στύραξ, αλος (ὁ), [ἵστημι] καπῆλα de
jos αλ sxiuēi, = Σαυρωτήρ; (prin întind:)
sxiuē. 2) (ὁ, mi ἡ), xñ felš de kopā-
uīš (din κρῆνιλε κῆρῆα fьчаа sxiue).
3) (ἡ), xñ felš de peuinē, saš t̃mīie
vine-mipositoape din kopāuīla anesta,
(ἴσχυς) menxiuēi.

Στύσις, εως (ἡ), inkopdapea memepx-
lxi uenitalē.

Στυτικός, ἡ, ὄν, kontpēxitopē la inkop-
dapea memepx-lxi uenitalē, z̃d̃t̃p̃t̃opē
snpe t̃p̃neask̃ iñp̃p̃echnape. [στύω].

Στυφεδανός, греш: in lokē de тyфeдaнoс.

Στυφέλιζω, viit: -ίσω, poet: Ion: [στυφε-
λός] lovind t̃p̃intesk̃, inninrē penede,
s̃r̃d̃xiš, kletinē straminē; (fir:) t̃p̃aktez̃
p̃x̃, ok̃p̃r̃esk̃. [de x̃nde

Στυφέλισμός (ὁ), poet: t̃p̃intipe, s̃r̃d̃xi-
pe, tape inninūepe; (in uen:) p̃ea t̃p̃a-
klape, nevinstipe.

Στυφέλος, ἡ, ὄν, poet: [στύφω] st̃p̃ins̃;
ṽiptos̃; asnp̃; solid̃; (desnpe s̃x̃k̃p̃i)
stifos̃; (fir:) ovpaznik̃, dipz̃. [de x̃nde

Στυφέλωδης, εος (ὁ, ἡ), poet: kam tape,
asnp̃ de felš. •Πέτρα —•. Koint: stin-
koast̃.

Στυφλός, ἡ, ὄν, poet: in sink: in lokē de
стыфлoс.

Στυφνός, ἡ, ὄν, = Στυφός.

Στυφόμενος, εσσα, εν, poet: stifos̃; st̃p̃in-
r̃t̃opē (ink̃xitopē). [στυφός].

Στυφοκόμπος, ind: in lokē de стyфoкo-
пoc (ὁ, ἡ), poet: [στύπος, κόπτω] loṽitopē
k̃ ṽiomaгk̃l. (bez̃i mi ὀρυγοκόπος).

Στυφός, ἡ, ὄν, [στύφω] = Στυφρός, mi Στυ-
φνός; (desnpe s̃x̃k̃p̃i) [de avi] stifos̃. [de
x̃nde

Στυφότης (ἡ), k̃l̃itatea stifos̃x̃lxi; (fir:)
ind̃t̃p̃t̃niue, ṽix̃d̃t̃uie.

Στυφρός, ἂ, ὄν, = Στυφός. [din

Στύφω, viit: стýфω, [στέλω] st̃p̃inr̃, in-
t̃p̃esk̃, inker̃; (desnpe s̃x̃k̃p̃i) fak̃ r̃x̃-
pa p̃xñr̃; (nestp:) sint̃ stifos̃. [de x̃nde

Στύψις, εως (ἡ), st̃p̃inūepe, ind̃esipe,
inkerape; (desnpe s̃x̃k̃p̃i) a fave r̃x̃pa
p̃xñr̃; (naptik̃) ak̃t̃sipe prin st̃p̃inr̃-
toape matep̃i de ṽpñsea saš de mipea-
sm̃, nent̃p̃ a fi mai d̃z̃inoast̃.

Στύω, viit: стýω, [ἵστημι] ap̃dik̃ in s̃x̃s,
skol̃ (priñ: uenitalē memepx); (ob̃i: mi
in t̃pe: de k̃: nestp:) sint̃ k̃ memepx
uēnitalē inkopdat̃, (Франц:) en
erection.

Στωά (ἡ), Dor: in lokē de στωά.

Στωάδιον (τὸ), dim: αλ λxi στωά.

Στωϊεύομαι, viit: -εύομαι, ш̃t̃ port̃ ka

Στωϊκός, ἡ, ὄν, [στωά Dor:] αλ s̃x̃lxi,
saš uel din sal̃ (priñ: uea nestp̃ig̃ de
la Atena, x̃nde im̃i f̃ỹuea lek̃uīle Zeno-
nē); (de x̃nde naptik̃) stoik̃ (filosof̃,
k̃p̃m̃t̃opē sistemei filosofii lxi Zenonē).

Στωϊς, ἰδος (ἡ), in lokē de στωϊκή.

Στωμυλεύω, mi (miж:) -εύομαι, viit: -εύσω,
-ομαι, mi

Στωμυλέω -ō, viit: -ήσω, = Στωμύλλω,
-ομαι.

Στωμυλήθρα (ἡ), p̃ea m̃x̃l̃t̃ vorp̃t̃,
ṽp̃r̃fipe. (se konf: k̃x̃..

Στωμυλήθρας, α (ὁ), mi

Στωμυλήθρος (ὁ, ἡ), ṽp̃r̃f̃itopē, vorp̃itopē
de nimik̃p̃i. (bez̃i mi ζωοπερερ̃ήθρας). [mi

Στωμυλία (ἡ), d̃x̃l̃ue, g̃rauios̃ vorp̃ipe;
saš ṽp̃r̃fipe. [στωμύλος].

Στωμυλιοσυλλαεκτάδης, ου (ὁ), kom: (ad̃-
ñt̃opē de g̃l̃meue ṽp̃r̃fip̃i. [στωμυλία,
συλλέγω].

Στωμύλλω, mi (miж:) -ύλλομαι, viit: -υλώ,
-ομαι, vorp̃esk̃ g̃rauios̃, saš iste; (priñ

k̃p̃m̃: mai de m̃x̃le-op̃i) vorp̃esk̃ f̃p̃r̃
r̃indipe, op̃ ue 'm̃i vine, ṽp̃r̃fesk̃. [στω-
μύλος]. [de x̃nde

Στωμύλα (τὸ), ṽp̃r̃f̃it̃p̃.

Στωμύλος (ὁ, ἡ), [στόμα] vorp̃itopē k̃
g̃rauiē mi lesniūisne, d̃x̃l̃ue la vorp̃t̃.
(bez̃i mi αἰμύλος); (in p̃x̃) ṽp̃r̃f̃itopē.

Σύ, [uen: σοῦ, mi enka: σου; dat: σοί mi
σοι; ak: σέ, mi σε; ind: σφῶ, saš σῶ; im:
ὑμεῖς, mi υἱ:] pron: nep̃s: de a 2: nep̃s:
t̃x̃. «Τοι γὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο». lxi:
A. (mi iñp̃echñ k̃ γε). M̃h̃ σύγε». lxi:
Συάγρειος (ὁ, ἡ), de por̃k̃ sel̃vatik̃.

Συάγρειος (ὁ, ἡ), de por̃k̃ sel̃vatik̃.
saš mist̃p̃eū. [mi

Συαγρεσία (ἡ), poet: ṽiñt̃oape de por̃-
uī sel̃vatiṽi. [mi

Συαγρευτής, ου (ὁ), ṽiñt̃opē de por̃uī
sel̃vatiṽi. [mi

Συάγριος (ὁ, ἡ), = Συάγρειος. [mi

Συαγρίς, ἰδος (ἡ), x̃ñ felš de neute,
noate = (saš греш: in lokē de) Συαγρίς. [din

Συάγρος (ὁ, ἡ), [σύς, ἄγρ̃α] = Συαγρευτής.
2) (s̃x̃est:) uor̃k̃ sel̃vatik̃. [de x̃nde

Συαγρώδης, εος (ὁ, ἡ), asemeuea (saš
ded̃x̃s̃ la fel̃x̃l̃) por̃k̃x̃lxi sel̃vatik̃.

Συαγχος (ὁ, ἡ), [σύς, ἄγχω] s̃x̃p̃m̃t̃o-
p̃ de por̃uī (x̃ñ felš de ṽp̃riañt̃).

Σύστω, ης (ἡ), [σύς] sk̃roaf̃. 2) x̃ñ felš
de neute.

Συανία (ἡ), Dor: in lokē de συανία.

Συάς, άδος (ή), in локѣ de άας.
 Συθαλής, έος, mi
 Σύβαξ, ακος (ό, ή), [σύς] nekeraitѣ, mep-
 dapѣ (ka xнѣ porкѣ); (nartik:) desfpinatѣ.
 2) (sxst:) xнѣ felѣ de neute.

Συδαρίζω, biit: -ίσω, trpѣskѣ ka xнѣ Si-
 baritѣ, saѣ imitѣ ne Sibarigi in desfpina-
 nape mi molivisne. [din]

Σύδαρις, εως (ή), Sibarisѣ, xнѣ opamѣ
 al Itaxiei (bestitѣ nentpѣ molivisnea лo-
 ksitopilop sѣi). [de xnde]

Συδαρίτης, ου (ό), Sibaritѣ; (npin xpm:)
 desmlepdatѣ, desfpinatѣ, molivosѣ, mi чл:
 [de xnde]

Συδαριτικός, ή, όν, Sibaritikѣ; лксosѣ;
 desfѣtvchosѣ, mi чл: [mi]

Συδαρίτις, ιδος (ή), fem: al лѣi Συδαρίτης.

Συδас, άδος (ό, ή), = Σύβαξ.

Συβήνη, saѣ Συβίνη (ή), tokѣ de nѣle
 de porкѣ nentpѣ sѣuei saѣ flxepo. [σύς].

Συβόσιον (τδ), trpmѣ, saѣ tѣpѣ de por-
 чi. [din]

Συβότης, ου (ό), = (maѣ intpex:) Συβώτης.

Συβριάζω, biit: -άσω, = Συβαρίζω.

Συβριαχός, ή, όν, = Συβαριτικός.

Συβριασμός (ό), [συβριάζω] viaгѣ moliv-
 oasѣ de Sibaritѣ, desfѣtvчisne, desfpina-
 nape, mi чл:

Συβώτέω -ω, biit: -ήσω, naskѣ porчi. [din]

Συβώτης, ου (ό), пѣstopѣ de porчi, por-
 kapѣ. [σύς, βώω=βόσκω]. [de xnde]

Συβωτικός, ή, όν, kvonitѣ, insxmitѣ пѣ-
 stopxлѣi de porчi, porкѣpесkѣ.

Συβώτρια (ή), fem: al лѣi συβώτης, por-
 кѣpесѣ.

Συγγάλακτος (ό, ή), = 'Ομογάλακτρς.
 [сύν, γάλα]. βρѣς].

Σύγγαμβροι (οί), = 'Ομόγαμβροι. [сύν, γам-

Суг-гамѣω ѡ, biit: -ήσω, sintѣ pѣditѣ kѣ
 чineva pin nѣntѣ saѣ kѣskpie. [mi]

Συγγαμμία (ή), чea pin nѣntѣ pѣdenie,
 kѣskpie. [din]

Σύγγαμος (ό, ή), = 'Ομόγαμος, pѣditѣ,
 inкѣskpitѣ pin nѣntѣ. [сύν, γάμος].

Суг-γανύσκομαι, biit: -ύσομαι, = Συγχαί-
 ρω, mѣ vkкpѣ, mѣ inveseleskѣ inпрекнѣ.

Συγγείνασθαι, (mиж: kѣ insem: akt:) nex:
 1: de inf: al лѣi συγγίνομαι.

Суг-γελάω -ω, biit: -άσομαι, pizѣ mi eѣ
 inпрекнѣ.

Суг-γενεαλογέω -ω, biit: -ήσω, konpinzѣ
 in асееамi menealouie, saѣ povestipe a
 strѣmowilop saѣ opivinci xнѣi familii.

Συγγένεια (ή), pѣdenie. [συγγενής].

Συγγενέτειρα (ή), poet: fem: al лѣi...

Συγγενέτης, ου (ό), mi Συγγενέτις, ιδος
 (ή), овшteskѣ tatѣ, saѣ mamѣ a кѣiva. 2)
 pѣdѣ, in локѣ de...

Συγγενής, έος (ό, ή), пѣskѣ inпрекнѣ.
 2) (ович:) pѣdѣ, чea din асееамi neamѣ;
 (fir:) пропоргionatѣ, asemenea. [сύν, γένος].

Συγγένησις, εως (ή), inпрекнape; xнipe.

Συγγενικός, ή, όν, чea dѣne pѣdenie, in-
 sxmitѣ pѣdei. [συγγενής]. [de xnde]

Συγγενικώς, adv: dѣne pѣdenie.

Συγγενίς, ιδος (ή), = Συγγενής (ή), fe-
 meie pѣdѣ.

Суг-γεννάω -ω, biit: -ήσω, naskѣ inпре-
 кнѣ, saѣ intp' асееамi вpeme. [de xnde]

Συγγενήτωρ, ορος (ό), овшteskѣ пѣskѣ-
 topѣ (tatѣ xнѣ), = Συγγενέτης.

Суг-γεύομαι, biit: -έσομαι, (кѣ men:) гѣ-
 stѣ inпрекнѣ.

Συγγεωργός (ό, ή), лккpѣtopѣ de пѣ-
 mѣntѣ inпрекнѣ kѣ алтѣ in товѣpѣmie.
 [сύν, γεωργός].

Суг-γγθέω -ω, biit: -ήσω, mѣ vkкpѣ,
 mѣ inveseleskѣ inпрекнѣ.

Суг-γγράσκω (-γγράω -ω), biit: -γγράσο-
 май, invѣtpineskѣ mi eѣ inпрекнѣ, saѣ tot
 intp' o вpeme.

Суг-γίνομαι (-γίγνομαι), biit: -γενήσομαι,
 (nex: συνεγένомην, mi чл:) mѣ naskѣ (mi
 nѣmaѣ in mиж: nex: 1: strѣm: naskѣ) in-
 прекнѣ. 2) (ович:) mѣ adxнѣ, netpekѣ in-
 прекнѣ; (desnpe mѣiepi) mѣ inпрекнѣ
 trpneute. «Συγγίνεσθαι εις λόγους τινι». Ksn:
 a avea porѣ inпрекнѣ kѣ чineva, (Franг:)
 avoir une conference avec...

Суг-γινώσκω (-γινώσκω), biit: συγγνώ-
 σομαι, (nex: συνέγνω, mi чл:) sintѣ de а-
 сееамi пѣppe, mѣ invoeskѣ kѣ чineva
 in чева. «Συγγινώσκω σοι τούτο». Aks: (iar
 ович: kѣ inf:). «Συνέγνω έωυτοῦ είναι την
 άμαρτάδα». Ep: s' a konbins. «Οὔ εἰ συγ-
 γινώσκων λέγειν άληθέα». Ep: (mi kѣ par-
 liu:). «Συγγινώσκομεν αὐτοῖσι ήμῖν οὐ ποιή-
 σασιν όρθως». Ep: kѣnoamtem in konwli-
 ingѣ. (mi mиж:) «Συγγινώσκειαι είναι ήσων».
 Ep: kѣnowti mi insxpi, kѣ .. «Οὐ συνεγινώ-
 σκετο αὐτός τούτου είναι αἴτιος». Ep: nѣ kre-
 dea; (mi maѣ konnл:). «Συνεγινώσκετο έωυ-
 τῷ οὐκέτι είναι δυνατός τὰ πράγματα διέπειν».
 Ep: (mi in nartч: absл:). «Ληφθέντων τῶν
 συνεγνωχότων». An: = τῶν συνειδότηων. 2)
 (fir: mi maѣ des) optѣ, tpekѣ kѣ vede-
 pea, inгѣdѣiѣ. «Συγγινῶναι τινι την άμαρ-
 τiαν, saѣ тѣς άμαρτίας». Tѣч: (mi in a tpeia
 neps:). «Συγγινώσκειαι μοι». Aks: mi se
 eaptѣ.

Σύγγραφα (ή), poet: in lokš de συγ-
γνώμη.

Συγ-γινωμάτω, viit: -εύσω, daš eptape,
eptš (Temist:). [din

Συγγνώμη (ή), eptšvise. «Συγγνώμην
ἔχειν τίς». a epta; mi «Συγγνώμην ἔχειν, saš
«Συγγνώμης τυχάνειν». a fi eptatš. [συγ-
γνώσκω].

Συγγινωμένω, -ῶ, viit: -ήσω, sintš ep-
tštopš, eptš ne čineva. [mi

Συγγινωμένως, ή, όν, (mi adb:) -ιώς,
anlekatš, disussš a epta; (desnpe lsk:)
npednikš de eptape, de eptat. [mi

Συγγινωσώνη (ή, =Συγγνώμη. [din

Συγγινώων, ονος (ό, ή), ksnoskštopš in
konušiingš de čeva; saš čel de ačeeamī
nperepe, inboitš la čeva. 2) (obiv:) eptš-
topš, tpekštopš kš vedepea; saš (nas:) de
eptat. «Συγγινώων ἐστὶ τὸ ἀκούσιον». Tšv: [mi

Σύγγνωσις, εως (ή), eptape; konušiingš.

Συγγνωστός, ή, όν, vpednikš de eptape,
de eptat. [συγγνώσκω].

Συγ-γογγυλίζω, viit: -ίσω, stpinrš, re-
msieskš čeva inprekš.

Συγ-γομφώω -ῶ, viit: -ώσω, inkeiš, kom-
binš inprekš kš kšfe.

Συγγονεύς, εως (ό), mi

Σύγγονος (ό, ή), nškskš inprekš, saš
tot intp' o vpepe. 2) obivnsitš, fipeskš.
«Σύγγονον βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέ-
ον». Esx: || (ssst:) pšdš din sinqe, spate,
saš sopš. «Τὴν Λάκαιναν» Σύγγονον Διοσκώ-
ροιν «Ἐλένην». Esr: [σύν, γόνος].

Σύγγραμμα (τό), komnsitspš de skpisš,
sšš skpintšpš (pinv: in upozš) de as-
topš (istopikš, mi vl:). «Καὶ τῶν συγγραμ-
μάτων καὶ τῶν ποιημάτων τὰ χρησιμώτατα.
Iskr: [συγγράφω].

Συγγραμμάτιον (τό), dim: al lšl σύγγραμμα.

Συγγραμματοφύλαξ, ατος (ό), nšstštopš
de skpise, saš skpintšpe. (gramatikš eksn: a
lšl řhetofýlaξ]. [σύγγραμμα, φύλαξ].

Συγγραφεύς, εως (ό), komusitopš de skpi-
se, saš astopš (pinv: prozaikš, maī kš
seamš istopikš). 2) (in Atena) memepš
de komisie pindšitš pentpš intokmipe de
noš noaitikš peršlamentš, saš modifikape
de čel in fiingš. [mi

Συγγραφή (ή), komnsnepe de skpisš (pinv:
istopikš). 2) inkspisš inboialš, kontpaktš;
(naptik:) poršnčeatš de vpe kš lskpš
la mēstēpš. «Ἀνδριάντα ἐκδεδωκώς κατὰ
συγγραφὴν». Dm: [mi

Συγγραφία, (ή), neapre: in lokš de συγ-
γραφή. [συγγράφω]. [de šnde

Συγγραφικός, ή, όν, atinrštopš de in-
skpisš de inboialš; saš pelativš kš skpi-
epe de komnsitspī. [de šnde

Συγγραφικῶς, adv: dšne kinsl inkspise-
lor de inboialš, (ad:) xotšpīt, eksakt.

Σύγγραφος (ή), enprf: in lokš de συγ-
γραφή, inkspisš de inboialš. [din

Συγ-γράφω, viit: -γράφω, skpiš, saš zš-
ršveskš čeva inprekš (in alššpape)
kš čeva, (pinv: špm:) kš lšape aminte;

(de šnde obiv:) komnsiš (alšššieskš)
kapte (upinv: istopikš). 2) (mik:) fakš in-
boialš, saš kontpaktš, mš inboieskš, saš
fšgšššieskš inkspis. «Γάμον — » Πλ: (mi
nas:) «Συγγεγραμμένος». Iskr: indatopatš
pinv inkspisš.

Συγ-γυμνάζω, viit: -άζω, denpinzš in-
prekš, saš tot de odatš. [de šnde

Συγγυμνασία (ή), inprekš (in inboipe)
denpindepe. [mi

Συγγυμναστής, ού (ό), insogitš la de-
npindepe saš eksepsape kš alšl.

Σύγε, in lokš de σύ γε (vezl sū).

Συγ-καθ-αγίζω, viit: -ίσω, apžš čeva in-
prekš ka žepšfš; ofepš žepšfš, saš kon-
sfingdeskš čeva inprekš.

Συγ-καθ-αρῶω -ῶ, viit: -ήσω, (nex: συγ-
καθεῖλον, mi vl:) špmš, pestopnš inpre-
kš (ažstind); (iap in Ep:) «Συγκαθαί-
ρεῖν ἀγῶνας». a bipš in lšnte.

Συγ-καθαρεύω, viit: -εύσω, netpekš in-
prekš in kšpšie.

Συγ-καθ-αρμόζω, viit: -όσω, anlikš, ašezš
notpibit inprekš, saš in inboipe; (iap
in Sof:) «Συγκαθαρμόσαι». a inmorminta.

Συγκάθεδρος (ό, ή), =Σύνεδρος, inprekš
mezštopš. [σύν, κατὰ, ἔδρα].

Συγ-καθ-έζομαι, viit: -εδοῦμαι, = Συγκά-
θημαι.

Συγ-κατ-είμαρμαι: (intpē: pinv: nšmaī
a 3: neps: mi naptv:) sintš pexotšpītš
inprekš de xpsitoape, amš ačeeamī xps-
sitš.

Συγ-καθ-είργω (-είργωμι), viit: -είρξω,
inikizš ne čineva inprekš (intp' ačeeamī
inikisoape) kš alšl.

Συγ-καθ-έλω, viit: -έλξω, mi -ελκύσω,
(nex: συγκαθεῖλκω, mi vl:) tšpšind ko-
borš (tšpšskš) čeva inprekš kš mine.

Συγκάθεσις, εως (ή), [συγκαθίστημι] inboi-
toape indšplekape, končesie.

Συγκαθεύδῃσις, εως (ή), dormipe inpre-
kš. [din

Συγ-καθ-εὐδῶ, viit: -ευδήσω, = Συγκοιμῶμαι.

Συγ-καθ-έψω, viit: -εψήσω, fepš čeva

inprexhñt vine (ninh st se loncaskñ).

Συγ-αθήμα: (fəpñ biit:), mezh inprexhñt. 2) mñ adxññ kñ aluñ in statñ. «Σφείζ μὲν γὰρ περὶ εἰρήνης συγκαθίσθαι». Təq: 3) mñ amezñ kos; sañ mezn kam stīpñit (vezñ mñ συγκαθίζω). «Τελείως δὲ τὰ ἐπίσθια (τῆς καμηλοπαρδάλεως) ταπεινότερα τῶν ἐμπροσθίων ἐστίν, ὥστε δοκεῖν συγκαθίσθαι τῷ οὐραίῳ μέρει». Stov:

Συγ-αθ-ιδρώω, biit: -ώσω, amezñ, statop-niveskñ čeva inprexhñt, sañ in inboipe kñ čineva.

Συγ-αθ-ισρώω -ώ, biit: -ώσω, konstingekskñ čeva inprexhñt.

Συγ-αθ-ίζω, biit: -ίσω, amezñ čeva inprexhñt, sañ intp' ačeeamñ nosigie: (mñk: sañ nestp:) mezh inprexhñt, n'aproane, sañ kam stīpñit; (de xnde Skp:) mezh la nñndñ. «Καὶ κατέβη τὰ ὄρνεα ἐπὶ τὰ διχοτομήματα, καὶ συνεκάθισεν αὐτοῖς Ἀβραμ». Skp:

Συγ-αθ-ίημι, biit: -συγκαθίσω, kovopñ čeva, (mñ mñk: snñ eñ:) mñ kovopñ inprexhñt kñ.; nñkleskñ amezñnd čeva kam stīpñit; (de xnde kñ ak: kñ ppen:) mñ askenññ, mñ amezñ la nñndñ xndeva; (fir:) mñ inñkñlekñ, končedežñ.

Συγ-αθ-ίστημι, biit: -καταστήσω, (nex: 2: συγκατέστην, mñ čñ:) statopniveskñ (inokmeskñ, pñndieskñ) čeva inprexhñt, sañ in inboipe kñ čineva; (mñk: kñ dat: sañ ak: kñ ppen:) mñ amezñ in bñtñlie innotiva kñiva (iañ nosigie de a' l lovi).

Συγ-αθ-ορμίζω, biit: -ίσω, varñ (mñ mñk: sañ nas: intpñ) in noptñ inprexhñt (intp' ačeeamñ vreme, sañ ačeeamñ noptñ) kñ čineva.

Συγ-αθ-οσιώω -ώ, biit: -ώσω, = Συγ-αθ-ισέρω.

Συγ-αθ-οραίνω, biit: -ανῶ, mesñ čeva inprexhñt, xneskñ tot intp' o mesñtspñ.

Σύγκαϊρος (ó, ἥ), [syn, kairós] fñkstñ in notpivñt vreme, sañ dñne vreme.

Συγ-αίω, biit: -αῶσω, apzñ inprexhñt, sañ de totñ; (med:) xsskñ pñin apstñtspñ. «Κοίλῃ συγκατεῖν ἄγαθαί». Inkr: disnñse la inñkñetñrñ.

Συγ-κακοπαθῆω -ώ, biit: -ήσω, simgñ pññ inprexhñt kñ pñtimashñ, konpñtimeskñ.

Συγ-κακουρέω -ώ, biit: -ήσω, fakñ pññ inprexhñt, sañ in inboipe kñ... [de xnde

Συγκακούρημα (τὸ), pea fantñ sñvñrññit (de mñ mñkñ) inprexhñt.

Συγκακουρήα (ἥ), konakpape de fantñ pea. [syn, kakós, ἔργον].

Συγ-κακουρέομαι -οῦμαι, biit: -ηθήσομαι,

nñtimeskñ, sñtspñ pññ inprexhñt

Συγ-κακώω, -ώ, biit: -ώσω, mñ

Συγ-κακύνω, biit: -υνῶ, vatñmñ, stpikñ čeva inprexhñt.

Συγ-καλέω -ώ, biit: -καλέσω, kñemñ ne mñ mñkñ (adxññ) inprexhñt.

Συγ-καλινδέομαι: οὔμαι, biit: -ηθήσομαι, = Συγκαλινδέομαι.

Συγ-καλλύνω, biit: -υνῶ, mñtspñ stpñrñnd rñnoññ la xññ lokñ.

Συγκαλῦμα (τὸ), akonepñmñntñ neste totñ inprexhñt. [mñ

Συγκαλῦμας (ὁ), = Συγκαλῦψις. [mñ Συγκαλῦπτός, ἥ, ὅν, akonepitñ, sañ de akonepit neste totñ. [din

Συγ-καλύπτω, biit: -ύψω, akonepñ čeva inprexhñt, sañ neste totñ; (fir:) askenññ de totñ. [de xnde

Συγκαλῦψις, εως (ἥ), akonepipe, askendepe de totñ.

Συγ-κάμνω, biit: -καμοῦμαι, (nex: συνέ-καμν, mñ čñ:) osteneskñ, mñnveskñ inprexhñt, sañ in inboipe kñ..., konakppezñ; konpñtimeskñ (kñ dat:).

Συγκαμπή (ἥ), naptea, xnde se face in-kovoitspñ, inkeñtspñ. [mñ

Συγκαμπτός, ἥ, ὅν, inkovoñtñ de amñndot pñpñlie inprexhñt. [din

Συγ-κάμπτω, biit: -κάμψω, inkovoñ čeva inprexhñt (ad: in kññ, ka amñndot ka-netele st se pñeche de o datñ). [de xnde

Σύκαμψις, εως(ἥ), inkovoñtepe de amñndot kñpññlie de odatñ.

Συγ-κακηφωρέω -ώ, biit: -ήσω, noptñ in pñññioase pñemonñ kñkñrñ sañ pñnere inprexhñt.

Συγ-καπηλεύομαι, biit: -καπηλεύσομαι, falsifikñ (pñefakñ in mñññinosñ) amestekñnd čeva inprexhñt.

Συγ-καρλινόομαι -οῦμαι, biit: -ωθήσομαι, inñ inñleteskñ pñññññe inprexhñt (ka boashele karkññññ, sañ rakñññ); mñ intpñ-dññññññe tape.

Συγ-καρτερέω -ώ, biit: -ήσω, pñññ, sñ-ferñ čenepos (fəpñ kñrtipe).

Συγκασιγνήτη (ἥ), poet: in lokñ de syn-želññ. [syn, kasiγνήτη].

Σύγκαισις, ιος (ὁ, ἥ), poet: in lokñ de synaželññ. [syn, káσις].

Συγ-κατα-θαίνω, biit: -ήσομαι, (nex: συγκατέβην, mñ čñ:) mñ kovopñ inprexhñt (intp' ačeeamñ vreme, sañ in inboipe); (fir:) kazñ (ажыгñ) la ačeeamñ semññ; (oññ:) mñ pñekñ innoñnd mñ la čeva in favopññ kñiva.

Συγ-γαστ-εάλλω, viit: -βάλω, арѣнкѣ
жос, sađ denšič vanī (пѣтескѣ) inpregnъ.

Συγκατάβασις, εως (ή), κομπούρε ἱππε-
αὐτῆς; (овіч: fir) ἱπποῖρε, κομπεδερε ἱπ-
ποῖρελ κῆβα (maî de jos), (Frang.) con-
descendence. [mi]

Συγκυταβαίνω, ή, ου, desničosŭ, disn-
sŭ a face concesii, săŭ a se învoi ple-
kindŭ se în favoarea cŭiva. [συγκυταβαίνω].
[de xnde.

Συγκριτικῶς, adv: κα κοnchesie, saḥ
кошорѣintă la învoipe.

Συγκτα-β:ζαζω, viit: -άσω, κοворѣ in-
прежнѣ, sađ in învoire.

Συγ-κατα-βιόω -ῶ, biit: -ῶσω, =Συγγα-
ταζέω.

Συγκαταβιώναι, nex: 2; de inf: al preved:
Συγκαταβιώναι, nex: 2; de inf: al preved:

Συγκαταγέγρασται, εως (ή), inbъtrînîre in-
прежнѣ. [din

Συγ-κλτα-γγραστω (-γγράω-ω), viit: -γγ-
ράσσωμαι, inbētrīneskš inprexnt nīn in
sfīrwītš, saš ажннrš inprexnt la sfīrwī-
tš. batpīneimor.

Συγ-κατα-γινώσκω (-γινώσκω), viit: -κα-
τα-γινώσσομαι, (nex: συγκατέγων, шi чл:) o-
sindeskš innpresnъ, saš in inboipe kš aljii.

‘Συγ-χατα γερ-φώ-ω, viit: -ώσω, komvinǵ
cheva din toate pǃrțile ceapǃn kǵ kǵie.

Συγ-κατα-γράφω, viit: -γράφω, īnskrīð īn
katagrafiē чева īnpriechē kž...

Συγ-κλτ-ήρω, viii: -άξω, (nex: συγκατῆ γαρ, mi χλ:) = Συγκαταβιβάζω; (naphik:) kontpissieskš la intoarcepe de eksnatpi-atš in natpia sa.

Συγ-κατα-δαρθάινω, viit: -δαρθήσομαι, (neh: συγκατέδαρθον) = Συγκαθεύδω, тѣ κѣλκѣ, dormō īnpredhē.

Συγκατάδεσις, εως (ή), = Σύνδεσις. [din
Συγ-κατα-δέω, viit: -δήσω, legē inprex-
пъ tape.

Συγ-κατα-δι-αίζω, bit: -άσω, = Συγκατα-
γινώσκω.

Συγ-λατα-δουλώ -ō, viit: -ώσω, ровескѣ
impreknъ, sač tot de o datъ.

Συγκαταθύνω (-θύομαι), viit: -θύσω, -ομαι,
(nex: 2: συγκατέθύνω, mi чл:) mъ ksfendš,
(desnpe stele) anšš inprexiъ, saš tot
intp'o vreme kš... |de xnde

Συγκρατάουσιν, εως (ή), απημερε inape-
ρνῶ, saǵ tot de o datʹ fʹkxʹtʹ.

Συγ-κατα-ζῶω -ῶ, viit: -ζήσομαι, sað -βιώσομαι, (nex: συγκατέβησα, sað συγκατέ-
ξίω, vii 4l:) iñi netrekð vjaau iñureðnt kð..

Συγ-κατα-ζεύγωμι, viit: -ζεύξω , (κς dat:
indip:) інжєр҃г чєвє їн сілѣ їмреєхнѣ κς...

(fig:) žneskǫ in kǫsničie.

Συγ-κατα-θάπτω, viil: -θάψω, inproñð, sað inmopmĩntð inapexnð.

Συγκρατήσεις, εως (ή), invoire, sa8 8-
nipe κx voingα κxίva. [σι

Συγκαταθέτων, posit: αλ λθΙ συγκατατί-
θημι. [wi]

Συγκαταθετικός, ή, όν, (mi adv): -ισός,
ap̄stōpōr̄ de, saš kontp̄isitor̄ la inboire
saš knipe kš p̄rpera kšiva. [συγκατατί-
θημι].

Συγ-λατα-θέω, viii: -θεύομαι, пѣвълескѣ
inprexъ in врѣжтъшескѣ пѣmintъ, fъkind
intp' insъ roane ші pъstiipī.

Συγ-κατα-θλάω -ō, viit: -θλάσω, spargŕ, sfŕpŕmŕš de tot ũnurexŕš.

Συγ-κατα-θνήσκω, viit: -θανοῦμαι, (nex: συγκατέθανον, πῑ χλ:) = Συναποθνήσκω.

Συγ-κατ-αίθω, (fъръ вѣт:) = Συγκατακαίω.

Συγκαταίνεις, εως (ή), = Συναίνεις, μι
Συγκχτάθεις. | din

Συγ-χατ-ανέω -ō, viit: ανέπω, = Συνα-
νέω, mъ inboieskŭ, mъ indoploekŭ la пъ-

Συγκάτανος (ὁ, ἡ), inboitš, indsplekatiš
ла пѣреѣа кѣѣа. «Συγκάτανος γίνεσθαι τινί».
Лкс: = Συγκαταίνω. [σύν, κατά, αἶνος].

Συγ-κατ-αιρέω Ion: ἡ δοκὸς de συγκαθαιρέω.

Συγ-κατ-αίρω, viit: -αρῶ, soseskǵ, saǵ
trparǵ in poptǵ inprexent̃.

Συγ-χτ-αιτάομαι -ōραι, viit: -άσομαι, nī-
pъsko īmprenehъ, sađ tot o datъ.

Συγ-κατα-καίω, biit: -καίω = Συγκатаκατείνω
Συγ-κατα-καίω, biit: -καύσω, apzš de totš
հոսքերն.

Συγ-κατα-καλύπτω, viit: ὕψω, акоперѣ
 ἱνπρεκνѣ кѣ τοιχλ.

Συγ-κατά-χειμαι, viit: -χείσομαι, sîntǝ κ8.1.
katǝ saǝ întînsǝ înnreǝnt̃.

Συγ-κατα-κλάω -ῶ, viit: -άσω, snaprǣ de totǣ ĩnpresenþ.

Συγ-κατα-χλείω, viit: -χλείω, iñkizǵ din toate пърциле (apestezǵ) ne čineva in-прежнѣ кѣ...

Συγ-κατα-κληρονομέω -ω, viit: -ήσω, mi-
sheneskŭ mi eŭ inprekhtŭ.

Συγ' κατα-χλίνω, bilit: -χλίνω, pef8 ne ci-
neba s7 se kdlw, sa8 s7 meaz7 (mi
mij: m7 kdlk8, sa8 mez8) la mas7 in-
prekny. [de xnde

Συγκιτάχλεις, εως (ή), κελκαρε in πατῆ,
αὐτῆ medere λα masτῆ inπρεχνητ κῆ αλλῆ.

Συγ-κατα-χοιρᾶω -ō, viit: -ήσω, adoprnδ
ne čineva (ši miž: doprnδ) inupecnъ,—
Συγκατευνάζω, -οιζα: (prop: ši fir:).

Συγ-κατ-ακολουθέω -ῶ, viit: -ήσω, xpmē-zš innpresnъ nпnъ in sfipmitš.

Συγ-κατ-ακομίζω, viit: -ίσω, dskš жос (коворš) чева innpresnъ.

Συγ-κατ-ακόπτω, viit: -κόψω, taiš in bš-kъmede innpresnъ kš...

Συγ-κατ-ακοσμέω -ῶ, viit: -ήσω, into-kmeskš innpresnъ, saš in inboipe kš... [de xnde

Συγ-κατ-ακόσμησις, εως (ή), intokmipe, a-pankape innpresnъ.

Συγ-κατ-ακρημνίζω, viit: -ίσω, xspnš, daš de vale, de pпnъ чева innpresnъ.

Συγ-κατ-ακτάσμαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, dobin-deskš, saš kшmтirš чева innpresnъ.

Συγ-κατ-ακτάς, άτα, άν, nex: 2: de naptч: aл ašī...

Συγ-κατ-ακτείνω, viit: -κτενῶ, omopš kš totš innpresnъ.

Συγ-κατ-ακωλίω, viit: -ίσω, postoro-deskš kš totš innpresnъ.

Συγ-κατ-αλαμβάνω, viit: -λήψομαι, (nex: συγκατέλαβон, mi чл:) prinzš in fantъ innpresnъ kš... saš din toate pъpmile; konpinzš toate innpresnъ.

Συγ-κατ-αλέγω, viit: -καταλέξω, konpinzš, inшipš inтp'ачелаші katalorš.

Συγ-κατ-αλλάσσω (ττω), viit: -σλλάξω, in-prieteneskš, inpakš ne чineva kš aлтш.

Συγ-κατ-αλήγω, viit: -λήξω, mъ sfipsheskš, mъ terminezš mi eš innpresnъ saš asemenea

Συγ-κατ-αλογίζομαι, viit: -λογίσομαι, konpinzš чева inтp'o sokoteaъ innpresnъ kš...

Συγ-κατ-αλύω, viit: λύσω, desfiingezš чева innpresnъ kš aлтш. || (nestp: saš el:) nonoseskš, saš rъsdšieskš tot inтp'o vpe-me, saš inтp' ачелаші dokš kš aлтш.

Συγ-κατ-αμίγνυμι, viit: -μίξω, amestekš de totš innpresnъ kš aлтš чева.

Συγ-κατ-αμύω, viit: -μύσω, mъ inkizš (mъ stpinrš) kš totš innpresnъ, saš tot de o datš.

Συγ-κατ-αναμαχέω -ῶ, viit: -ήσω, v-pšieskš in bъtъlie ne mape innpresnъ.

Συγ-κατ-ανέμω, viit: -νεμῶ, inparμš че-ва innpresnъ; nšīš innpresnъ лa nšmъpъ. || (mшж:) mъ inparμš чева in inboipe innpresnъ kš aлтш.

Συγ-κατ'άνευσις, εως (ή), inboipe kš aлтш, indšplekape лa, inkšviiingape de чева, = Συγ-κατ'άνεωσις. [συγ-κατ'анεύω].

Συγ-κατ'анευσιφάγος (ό), kom: miakъtopъ (xpъnitš) pпm inboipea sa лa toate (in-boits лa toate uentpъ minkape), = Παράσι-τος. [συγ-κατ'аневσις, φάγω].

Συγ-κατ-ανεύω, viit: -εύσω, mъ indšplekš in inboipe kš чineva, inkšviiingezš mъ-реpea, saš kopbele kšīva.

Συγ-κατ-απατέω -ῶ, viit: -ήσω, kалkš in ničoape innpresnъ (xna kš aлтш).

Συγ-κατ-απαύω, viit: -παύσω, прекxpmš kš totš чева, (mi mшж: saš nas:) inchele-zš, mъ isnpъveskš tot de o datš, saš in inboipe kš aлтш.

Συγ-κατ-απύμπλημι, viit: -καταπλήσω, xmi-пaš чева innpresnъ, saš tot inтp'o vpe-me de vpe xнš pъš.

Συγ-κατ-απύπρημι, viit: -καταπρήσω, пip-жoleskš, apzš de totš innpresnъ.

Συγ-κατ-απίπτω, viit: -πεσοῦμαι, (nex: 2: συγκατέπεσον, mi чл:) kazš жos mi eš innpresnъ, saš tot inтp' o vpe-me kš aлтш.

Συγ-κατ-απλέξω, viit: -πλέξω, inpletiche-skš, inkšpkš de totš kš aлтš чева.

Συγ-κατ-απολεμέω -ῶ, viit: -ήσω, inлpin-rš ne чineva in pessoifš innpresnъ (tot inтp' o vpe-me, saš in inboipe) kš aлтш.

Συγ-κατ-αποντόω -ῶ, viit: -ώσω, kšfandš in mape innpresnъ kš aлтš чева.

Συγ-κατ-απράσσω (ττω), viit: -πράξω, sъ-vipsheskš чева innpresnъ saš de o datš kš aлтш.

Συγ-κατ-απρήθω, viit: -πρήσω, = Συγ-κατ-απύμπρημι.

Συγ-κατ-αριθμέω -ῶ, viit: -ήσω, nšmъpš innpresnъ, saš inшipš inтp'ачелаші nšmъpš kš aлтш.

Συγ-κατ'ἀρέω, viit: -ρέύσομαι, saš бyήσο-μαι, (nex: 2: συγκατέρέουν, mi чл:) mъ nъpšš, saš kazš innpresnъ.

Συγ-κατ'ἀρίπτω, viit: -ρίψω, apznkš жos, xspnš innpresnъ.

Συγ-κατ-ἀρχω, viit: -ἀρξω, fakš inтitš inчenepe de (saš mшж: inчepš) чева innpresnъ kš aлтш.

Συγ-κατ-ἀσέννυμι, viit: -στέσω, stinrš (mi fir: desfiingezš, pъnъpdeskš) de totš innpresnъ, saš tot inтp' o vpe-me kš...

Συγ-κατ-ἀσήπω, viit: -σήψω, fakš a пx-tpezi чева (mi mшж: nštpezeskš eš) de totš innpresnъ kš...

Συγ-κατ'ασπάτης, ου (ό), konлkъpъtopš (aлтš) лa xspapea, saš pšīnapea xнšī vъpmъsheskš opamš. [din

Συγ-κατ-ασάπτω, viit: -σάψω, xspnš, pъnъpdeskš de totš xнš vъpmъsheskš o-pamš innpresnъ kš aлтш.

Συγ-κατ-ασκεδάζω (-σκεδάννυμι), viit: -σκε-δάσω, pisineskš, vъpšš чева de totš, saš ne жos tot inтp' o vpe-me kš aлтш.

Συγ-κατα-σκευάζω, viit: -άζω, κολληκρεζή λα αλκxτiρεα, intokmipea вре зпi i лкpк innpexнъ кx алxл.

Συγ-κατα-σκηγνῶ -ῶ, viit: -ώσω, пxiδ ne чiнева а локxi intp' ачелаш i koptx кx алxл.

Συγ-κατα-σκήπτω, viit: -σκήψω, каxδ tot de o datx penede asxupa кx iвa.

Συγ-κατα-σπᾶω -ῶ, viit: -σπάσω, tpaδ penede, smxлg чeвa tot de o datx iн жos.

Συγ-κατα-σπείρω, viit: -σπερῶ, semтnδ, саδ pisinesкx чeвa innpexнъ.

Συγ-κατα-στασιάζω, viit: -άζω, поpнескx peskoalъ, саδ fакx pesвpтip i tot intp' o вpeme.

Συγκατάστασις, εως (ή), [συγκαθίσταμαι] лxape de posijie iн вxтxлie.

Συγ-κατα-στέρεω, viit: -στέρεω, даδ sfip-mitx ла чeвa, пpнxдескx кx totxл (ш i мiж: iм i смiδx) чeвa innpexнъ кx алxл. «Τον βίον —». Пa: мopδ innpexнъ.

Συγ-κατα-σχηματίζω, viit: -ίζω, formezδ innpexнъ, саδ xнескx чeвa sxt ачe-аш i formx.

Συγ-κατα-τάσσω [-τε-], viit: -τάξω, пxiδ чeвa sxt ачeаш i p iндxлaл.

Συγ-κατα-τείνω, viit: -τενῶ, iнtinз чeвa (ш i мiж: mъ silesкx) innpexнъ, саδ tot intp' o вpeme кx алxл.

Συγ-κατα-τήκω, viit: -τήξω, ш i pas: -τα-κήσομαι, (nex: pas: συγκατετάκη, мiж: кx iнsemn: pas: tpe: de кx: συγκατατέτηκα) tonesкx чeвa (ш i pas: mъ tonesкx) de totδ innpexнъ. «Τοῖς ἔργοις συγκατατίθενται». M: Ant: se touesk (se silesкx пpea mδal) лкp iнд.

Συγ-κατα-τίθημι, viit: -καταθήσω, densiδ чeвa innpexнъ; (овiч: мiж: fir:) mъ xнескx, mъ iндxплекx ла чeвa.

Συγ-κατα-τρέχω, viit: -δραμομαι, (nex: συγκατέδραμον, ш i чл:) aлepг innpexнъ ла вaлe; mъ innpexнδ iнt iнiндx mъ intp' ачe-аш i локx.

Συγ-κατα-τρώγω, viit: -τρώσομαι, (nex: συγκατέτρωγον) poзδ чeвa innpexнъ, саδ intp' ачeаш i вpeme.

Συγκαταφάγειν, nex: 2: de iнf: ал лxi cыгkатeсθiω.

Συγ-κατα-φείρω, viit: -κατοίσω, ш i pas: -κατενεχθήσομαι, (nex: συγκατηνεχх, ш i 2: -νεχхон, ш i pas: συγκατηνεχхон) dккx чeвa innpexнъ кx алxл ла вaлe, саδ ковоpδ чeвa innpexнъ; (pas:) mъ ковоpδ, каxδ innpexнъ; (fir:) mъ iнvoiesкx, mъ iндxплекx ла чeвa, = Συγκατατίθεμαι.

Συγ-κατα-φεύγω, viit: -φεύξομαι, pefδgδ

(supre skъnape) innpexнъ, саδ tot de o datx.

Συγ-κατα-φθείρω, viit: -φθερῶ, пpнxдe-скx de totδ чeвa innpexнъ кx алxл.

Συγ-κατα-φλέγω, viit: -φλέξω, apзδ чeвa de totδ innpexнъ.

Συγ-κατα-φονεύω, viit: -εύσω, свiгx, o-mopδ кx totxл innpexнъ.

Συγ-κατα-φρονέω -ῶ, viit: -ήσω, desupre-гxlesкx innpexнъ кx алxл.

Συγκατάφурτος (ό, ή), fрm iнтatx кx totxл innpexнъ, amestekatx de totδ. [сyн, кxтa, фyр].

Συγ-κατα-χράσομαι -ῶμαι, viit: -χρήσομαι, (кx dat:) iнтpeвiнгexз, саδ pъδ-iнтpe-вiнгexз (авxsezδ) чeвa; (ш i кx ак:) o-mopδ ne чiнева innpexнъ, саδ iн iнvoipe кx алxл.

Συγ-κατα-χώννυμι, viit: -χώσω, iнpponδ чeвa innpexнъ кx алxл.

Συγ-κατα-ψεύδομαι, viit: -ψεύσομαι, (кx мен: ш i dat:) пiрxскx iнt iнчinos ш i еδ ne чiнева innpexнъ кx алxл.

Συγ-κατα-ψηφίζω, viit: -ίζω, aлepг (ш i шiж: кx мен: osiндескx) ne чiнева innpexнъ кx алxл.

Συγ-κατ' εἶδω, viit: -εἶδομαι, noel: iн локx de cыгkатeсθiω.

Συγ-κατ' εἶμι, viit: -εἶμι, (пpeл: cыгkатήειν, ш i чл:) = Συγκατέρχομαι.

Συγ-κατ' εἶργω, viit: -εἶρξω, = Συγκατ-x-лeиω.

Συγ-κατ' εἰπεῖν, viit: -εἰξω, гpъbesкx чe-вa innpexнъ кx алxл пpea mδal.

Συγ-κατ' ἐργάζομαι, viit: -άσομαι, κολλη-кpeзδ а se стxвiш i чeвa iн favopxл кx iвa.

Συγ-κατ' ἐρχομαι, viit: -ελεύσομαι, (nex: cыгkатήλθон, ш i чл:) mъ ковоpδ, саδ mъ iнtopкx diн eksлδ innpexнъ кx...

Συγ-κατ' εἶσθίω, viit: -έδομαι, (nex: cыг-кaтeράγον, ш i чл:) = Συγκατατρώγω.

Συγκατέσυγμα (τό), [συγκατεύχομαι] овiе-кiδ de fгpдxиngъ пp iн pгtчiсne кx tpe Dxmnezeδ innpexнъ, саδ iн iнvoipe кx алxл.

Συγ-κατ' εὐθύνω, viit: -υνῶ, diperδ (iнdpenteзδ, саδ k iрmхlesкx) чeвa innpexнъ.

Συγ-κατ' εὐαζέω, viit: -άζω, кxлкδ (adop-mδ) ne чiнева intp' ачe-аш i natx. [de xnde

Συγκατεύασις, εως (ή), кxлkape (dopmi-pe) ne ачe-аш i natx.

Συγ-κατ' εὐχομαι, viit: -εύξομαι, pгiндx mъ чepδ ажxтopxл лxi Dxmnezeδ пp iн fгpдxиngъ de чeвa innpexнъ кx алxл.

Συγ-κατ' ἐχέω, viit: -ελθῆξω, (nex: cыг-кaтeсхон, ш i чл:) xiδ (amδ iн стxпiнipea

n skaptš, (Frang:) le résumé. [wi

Συγκεφαλαίωσις, εως (ή), adsnape de feaspite sšme intp' sna; apstape de to-larš in preskaptape. [wi

Συγκεφαλαιωτικός, ή, όν, kavenitš, saš folositorš la adsnape de maí mšate sšme intp' sna; konpinzitorš in skaptš de cele maí prinčipale.

Συγκεχυμένος, adv: (μην:) [συγχέω] amestekat, inkskpat.

Συγ-κέω, pap in lokš de συγχέω.

Συγκερμαών, όνος (ό), inrpikitorš pin-dsitš inupresnš kš aatš, saš konkskptorš aa inrpikitorš. [σύν, κερμαών].

Συγκηδεστής, εός (ό), pšdš din kšskpie. [σύν, κηδεστής].

Συγ-κηδεύω, viit: -εύσω, vsistš, (mš a-las de faqš) wi eš inupresnš kš alyš aa mormintada meremonie a kššš.

Συγκήρυμα (τό), beste fškstš intp' a-veeasí vreme, saš in inwoipe kš aatš. [din

Συγ-κηρύσσω [τω], viit: ύξω, besteskš čeva tot intp' o vreme, saš in inwoipe kš aatš.

Συγ-κινδυνεύω, viit: -εύσω, mš primekšteskš inupresnš kš aatš.

Συγ-κινέω -ώ, viit: -ήσω, wišskš, por-neskš inupresnš (tot de o datš); (fir:) demtentš sñš viš simgimintš in sšfietš kššva, zšdžpšskš komuštimize (admirape, wi ča:). [de snde

Συγκίνημα (τό), demtentatš, zšdžpšš simgimintš de komuštimize, wi ča: 2) = kš

Συγκίνησις, εως (ή), intpitape din nt-sntpš a sšfietš, tspešape, neximintipe.

Σηγ-κινάω -ώ (-κίνησις), = Συγκεκίνησις.

Συγ-κίρραμαι, viit: -κρήσομαι, = Συνδυναμίζομαι (in afin: kš συγχράομαι).

Συγ-κλάζω, viit: -κλάξω, sñš, sromo-teszš, mškšneskš inupresnš.

Συγ-κλαίω, viit: -κλάύσομαι, palngš inupresnš.

Συγκλασις, εως (ή), wi Συγκλασμός (ό), čioknipe, lovipe inupresnš. «Φάλαγγος — ». Ap: [din

Συγ-κλάω -ώ, viit: -κλάσω, fšingš (upinč: upin simikš inkovotere), snaptš sñš kš aatš. 2) = Συγκρούω

Συγ-κλάω, At: in lokš de συγκλάω.

Συγκλείσις, εως (ή), inkidepe de o datš din toate pšpšipe; (upin intind:) stpimtš tspektoape, notekš n' intpre mšngš; (fir:) stpimtopape. (se konf: kš σύγκλισις). [wi

Συγκλείσις (τό), (Skp:) konstpškie

komuštš din deosebite tskšpi. [wi

Συγκλείσις (ό), = Συγκλείσις, (Skp:) in-kisoape (apestš). [wi

Συγκλείσις, ή saš ός, όν, inkisš, leratš stpšns, aakšsitš, komuštš din feaspite tskšpi. (de snde || sšest:) «Συγκλείσις». Skp: = Συγκλείσις. [din

Συγ-κλείω, viit: κλείω, inkizš inupresnš, saš din toate pšpšipe; (upin intind:) stpim-topezš, sileskš, gšbeskš. «Συγκλείσις της ώρας». Παβ: (bezí wi συνάπτω).

Συγκλέπτεις, ος (ό), inupresnš fšpš, to-vapšš de xogš. [σύν, κλέπτεις].

Συγ-κλήζω (-κλήω), viit: -έσω, Ion: in lokš de συγχέω.

Συγκληρία (ή), — Συγκυρία, intimuape, vpedeasš. [wi

Συγκλητικός, ή, όν (ό), kavenitš la a-veeasí veatš. (bezí wi κλητικός). [σύν, κληρός].

Συγ-κληρονομέω -ώ, viit: -ήσω, moute-neskš inupresnš kš aatš ne čineva, sintš...

Συγκληρονόμος (ό, ή), inupresnš moute-nitopš. [σύν, κληρονόμος].

Σύνκληρος (ό, ή), inupresnš pšptasš de a-veeasí soaptš. «Θνητόν βίω — ». Πα: de ouotpivš sšnsš la moapte. [σύν, κληρός]. [de snde

Συγ-κληρώω -ώ, viit: -ώσω, upin sorpi pšndšteskš ne čineva intp' a-veeasí postš kš aatš. «Δικαστήριο — ». Πα: konplektezš. «Π τόχη με συνεκλήρωσεν άνθρωπον τυχού-φάντη». Esx: (wi pas:) mš sñeskš upin xpsipe de soaptš. «Εὐνή συνεκλήρωθη σοι κατά τήν κοινωνίαν τοῦ βίου». Bas: 2) (kš dat: indip:) sñsñš, osindeskš ne čineva la a-veeasí osindš kš aatš. [de snde

Συγκλήρισις, εως (ή), sñipe upin sorpi, saš inntpšwpe de a-veeasí soaptš.

Συγκλησία (ή), ind: in lokš de σύγκλη-τος. [σύν, κλήσις].

Συγκλητικός, ή, όν, aa senatš. || (sšest:) senatopš. [din

Σύνκλητος (ό, ή), adsnatš upin kšema-pe la sñš lokš. || (sšest: se ing: βουλή) adsnape de sfatš, senatš. [συγκλήτω].

Συγκληνής, ές (ό, ή), [σύν, κληνής] = «Ο μόκλιος, wi Σύνευρος. 2) (kš dat: kš upen:) plekatš inupresnš, kšzšš ne a-veeasí se-mnš. [συγκλήνω]. [de snde

Συγκληνία (ή), lokš, snde se sñesk všile a doí mšngš.

Συγ-κλίνω, viit: -κλίνω, plekš čeva inupresnš (intp' a-veeasí vreme), sñeskš ple-kind čeva. 2) = Συγκτακλίνω. [de snde

Σύγκλισις, εως (ή), = Σύγκλιξις. (bezī mi σύγκλεισις). [mi]

Συγκλίτης, ου (ό), meztā la masz ne ačelamī patš.

Συγ-κλονέω -ω, biit: -ήσω, kletinš zna kš alta, srədsiš innpeknz. [de xnde

Συγκλόνησις, εως (ή), kletinape, srədsipe, stpənvinape, saš tpepape innpeknz.

Συγ-κλυδαίνομαι, biit: -άσσομαι, = Συγκλυ-δωνίζομαι, mē tpepəš kš totel, mē in-βλasiš ka de fəptknz, saš nifopš de mare.

Συγκλυδός (ό, ή), = Σύγκλυς. [συγκλύω].

Συγ-κλυδωνίζω, biit: -ίτω, mi

Συγ-κλύω, biit: -ύσω, innekš, kšxndš din toate pəpmi, notoneskš de o datz (pron: mi fir:). [din

Σύγκλυς, υδός (ό, ή), konkpsš, saš rp- mzditš mklitš innpeknz, (pron: mi fir:).

«Οχλός» — Π: mi Epd: adsnatš din toate pəpmi, fəxpitš, amestekatš [σύν, κλύς].

Σύγκλυσμα (τό), čeca če folosemte la, saš se rpimšdeme din notonipe. [mi

Συγκλυσμός (ό), konkpspe de aue, saš notonipe. [συγκλύω].

Συγ-κλύω, biit: -κλύσω, poet: mē ind- plekš, mē inboieskš kš alta la čeca.

Συγ-κλύθω, biit: -κλύσω, topkš innpe- knz; (fir:) konleš čeca kš soapta kšiva; (de xnde pas:) «Συγκεκλωσμένον». M: An- ton: xpsite de soaptz, saš epodite din in- prekerpī. (bezī mi επινήσω). [de xnde

Σύγκλωσις, εως (ή), toapere innpeknz; epodipe de innpekerpī zna dne alta.

Συγ-κνιστός -ω, biit: -ύσω, upšesekš innpeknz, saš kokš inip' ačelamī vasš.

Συγ-κνίλιω, biit: -κνώ, adinčezš, kš- vneznš innpeknz.

Συγ-κονάομαι -ώμαι, biit: -ήσομαι, dornš innpeknz kš čineva. [de xnde

Συγκοιμία (τό), nepsoana, kš kape doapme čineva, sogie de patš. 2) = κσ...

Συγκοιμήσις, εως (ή), dornipe innpeknz kš alta.

Σύκοιτος (ό, ή), komknš (obvleskš) la mklitš innpeknz. [de xnde

Συγ-κονέω -ω, mi (obiv: mīk:) -όμαι: -ούμαι, biit: -ώσω, -ομαι, komknš (ob- vleskš) upin kšvintš, = Κοινολόγομαι.

Συγ-κονωνέω -ω, biit: -ήσω, mē inpr- tšmeskš innpeknz kš čineva. [din

Συγκονωνός (ό, ή), innpeknz pəplamš din (tovapšiš la) čeca. [σύν, κονωνός].

Συγκοιτάδιος (ό, ή), = Σύκοιτος.

Συγ-κοιτάζομαι, biit: -ασθόσομαι, mē kšlkš, dornš inip' ačelamī patš.

Συγκοίτιον (τό), platz pentpš innpeknz kšlkape (ad: de kšpš). [mi

Συγκοίτις, ιδός (ή), = Σύκοιτος, kšpš. [din

Σύκοιτος (ό, ή), kšlkatš inip' ačelamī patš, = «Ομόκοιτος, mi Σύκοιτος. [σύν, κοίτη].

Συγ-κολλάω, biit: -ήσω, kšmptezš upin innpeknz amestekape de čeca.

Συγ-κολλάω -ω, biit: -ήσω, līneskš in- preknz; (in men:) innpeknš, komšinš. [de xnde

Συγκόλλησις, εως (ή), līnipe innpeknz; (in men:) komšinape, innpeknape. [mi

Συγκόλλητης, ου (ό), līnitopš, komšin- topš de čeca innpeknz. » Ψευδών — Αρ- stf: [mi

Συγκόλλητος, mi

Σύκοιλος (ό, ή), līnitš innpeknz, kom- sinatš; (fir:) kš desvīršipe notpibitš.

[σύν, κόλλα]. [de xnde

Συγκόλλω, adz: notpibit; (dšne ziv:) līnit. «Συγκόλλω εχειν». Esxā: a se in- voi in toate.

Συγ-κολυδάω -ω, biit: -ήσω, mē skaldš, innotš innpeknz.

Συγκομιδή (ή), kšlepepe (akt: saš upinč: pas:) de poade; rštipe de inmpmīntape de moptš. [din

Συγ-κομίζω, biit: -ίτω, adskš innpeknz. saš la znš lokš, adknš, kšlerš, stpīnrš; (naptik:) kapš in marazie poadele, sem- nštpede, mi čl:; stpīnrš venitpī; nšiš sine (in pštpape); ršteskš moptš de in- mpmīntape. [de xnde

Συγκομιστήρ (ό), stpīnrštopš de poade, mi čl: [de xnde

Συγκομιστήριος (ό, ή), atīnrštopš de, saš folositopš la kšlepepe de poade. (de xnde) «Συγκομιστήρια (se inip: ierā)», pe- ličioase pəpemonī švīršite ne vpemea stpīnpepīl poadelep.

Συγκομιστός, ή, έν, stpīnsš din koavī din kolo, adsnatš din mklitš pəpmī. «Αρτος —» din fəxpitš fšine, upoastz. «Δεῖπνον —» in kape fie-kape iūf adzve demīn- kapea, (Franz) pique-nique.

Συγκομιμάτιον (τό), znš fəlš de mīnkape din kape tokatz (bezī mi περίκοιμα).

[σύν, κομιμάτιον].

Συγ-κονίδομαι -ούμαι, biit: -ώσομαι, in lokš de συγκονίδομαι, mē lšntš kš čineva (upšpīndz mē kš, saš tšvālīndz mē inip' ačelamī pšlepe).

Συγκοπή (ή), tokape, tšepce mšpnt; fəpšekape; upin inlīnd:) mīvipe; (šne-opī)

υιοκνίρε ίνπρεκν; (med:) sλzίpe de o-datъ, λemín; (gram:) sinkonъ (tλίpe de sίλαbъ din mίkλokъλ zίchepί). [συγκόπτω].

Συγ-κοπι-άω -ω, biit: -άσω, mъ osteneskъ ίνπρεκн. 2) mί se taίe vίneλe, sίntί...

Σύγκοπος (ό, ή), obositъ, kъ totъλ sλz-bitъ. [mί

Συγκοπτικός, ή, όν, adskъtopъ de sλz-bίchίsne, saъ λemín. [mί

Σύγκοπος (ό, ή), tλίatъ din mίkλokъ, skъplatъ, mί чл: [din

Συγ-κόπτω, biit: -κόψω, taίъ чеba de a-míndos пpъmίλe; taίъ din mίkλokъ; for-fechezъ; (prin íntind:) skъptezъ; (sne-opί) υιοkneskъ ίνπρεкн; (maί des) taίъ ίn bъ kъmеλe, tokъ; dъλλъ kъ bъtaίe, saъ oste-nealъ; (de xnde pas:) sίntί dъλlatъ.

Συγ-κορδυλέω -ω, biit: -ήσω, mί

Συγ-κορδύλλω, biit: -ίσω, = Συστρέφω, stpínrъ, adxnhъ. [bezί mί συγγογγύλλω].

Συγ-κορυδαντιάω -ω, biit: -άσω, = Συνεν-θουσιώ (ka Kopisanuί).

Συγκόρυφος (ό, ή), ίνπρεкнатъ ίn bίpfъ. [сύν, κορυφή]. [de xnde

Συγ-κορυφώω -ω, biit: -ώσω, = Συγκροα-λαίω. [de xnde

Συγκορύφωσις, εως (ή), = Συγκροαλαίωσις.

Συγ-κοσμέω -ω, biit: -ήσω, kontpissίesкъ λa ítokmίpe, saъ ίnpodobίpe.

Συγ-κοτταδίω, biit: -ίσω, жокъ kъ чίne-ba kότταδος (bezί zίch:)...

Συγ-κουφίζω, biit: -ίσω, kшxpeзъ (apdikъ rpestatea de λa чеba ίнπpeкн kъ aλkλ, kontpissίesкъ a se kшxpa.

Συγ-κορυδαίνω, biit: -ανώ, = Συσσείω, kle-tínъ, stpъnчínъ ίнπpeкн.

Σύγκριμα (τό), líksídъ amestekatъ din maί mъλte ίнπpeкн. (se konf: kъ σύγκρι-μα). [συγκράννυμι]. [de xnde.

Συγκριματικός, ή, όν, konstatъ din a-amestekъtъpъ de maί mъλte. (se konf: kъ συγκριματικός).

Σύγκρασις, εως (ή), amestekape de maί mъλte ίнπpeкн. [mί

Συγκρατέον, posit: ал лxí [συγκράννυμι].

Συγ-κρατέω -ω, biit: -ήσω, mίđ, okъnъ ίн-прекн, saъ stpíns.

Σύγκρατος (ό, ή), amostekatъ, komnъsъ din maί mъλte, amestekate ίнπpeкн. [συγ-κεράννυμι].

Συγ-κρατώνω, biit: -υνώ, íntpъeskъ, ίн-пstepezъ чеba ίнπpeкн, saъ пpea mъλt.

Συγ-κρέω, biit: -κρέω, = Συνηχώ, saъ Συνοφάινω.

Συγ-κρημνίζω, biit: -ίσω, skpъsъ чеba ίн-

прекн, saъ ίn ίnboίpe kъ aλmί.

Συγ-κρητίζω, biit: -ίσω, mъ knesкъ ka Kpetenί ίn bpeme de pesboίъ din afapъ. [сύν, Κρητες]. [de xnde

Συγκρητισμός (ό), snipe de felxpitеле nonape ale Kpeteί de kίte opί aveaъ pesboίъ din afapъ; (ίn чен:) snipe λa a-semenea ίнπpeжъpape.

Σύγκριμα (τό), лkръ, saъ tpsnъ kom-nъsъ, formatъ din maί mъλte nartíkole amestъkate ίнπpeкн, matepíalъ, ameste-kъtъpъ din maί mъλte. (se konf: kъ σύγ-κριμα). [συγκρίνω]. [de xnde

Συγκριματικός, ή, όν, (fast:) konstatъ din лkръ formatъ din nartíkole, saъ din metepie, matepíalъ, (Fpaγγ:) konkpetъ.

Συγκριμάτιον (τό), dim: ал лxí σύγκριμα.

Συγ-κρίνω, biit: -κρινώ, knesкъ, komnъíъ чеba din maί mъλte nartíkole; (de xnde fast:) ínkorпopeзъ (íntpъnezъ), fakъ чеba konkpetъ. 2) жedíkъ din aλtъpape xna kъ aλta, komnapeзъ; (de xnde) eksnлíkъ.

«'Ενύπνια—». Skp: 3) (mίk: kъ ak: kъ пpeп:) mъ жedíkъ, mъ πpíonesкъ kъ чίneba; (fir:) mъ nкíъ, mъ íntpekъ, mъ notpibesкъ kъ чίneba, (Fpaγγ:) se mesurer. [de xnde

Σύγκρισις, εως (ή), (prinч: fast:) komnъ-nepe, ínkorпopape, (Fpaγγ:) konkpeгie. 2) жedíkape din aλtъpape, asemъnape, kom-napaгie; (de xnde) tлkxίpe, saъ eksnлi-kape «'Ενυπνίου—». Skp: [mί

Συγκριτικός, ή, όν, apъtъtopъ de, saъ ín-lositopъ λa жedíkape, saъ asemъnape ίn aλtъpape xna kъ aλta; (fast:) índemίna-tíkъ, kaпabίlъ a komnъne, saъ a forma konkpeгie; (gram:) komnapatívъ. [de xnde

Συγκριτικώς, adv: prin, saъ ίn aλtъpape, komnapaгie; mί (fast:) prin formape de konkpeгie.

Σύγκριτος, ή saъ oъ, ό saъ oν, (onsit:) de aλtъpat, saъ komnat, πpíimitopъ de asemъnape prin aλtъpape, saъ komna-pape. 2) (nonapokъs:) komnъsъ; (prin xpín:) чeапtъnъ, temeíníkъ ίn пpъmίλe, din kape este formatъ. [συγκρίνω].

Συγ-κροτέω -ω, biit: -ήσω, лovesкъ ίн-прекн (xna de aλta). «'Τὸ κρείρε—». Ksn: 2) лobínd knesкъ, íngeneпesкъ, stpínrъ ίнπpeкн; (ίn чен:) ίнпpeкн, komnъíъ, aλkъtíesкъ, kombinъ. «Πότ'ον «(Πόλεμον, mί чл:).—». Лks: (mί pas:) «Συγκροτέω-ται δὲ καὶ καλεῖται ὀρετή (ίn лokъ de oί-peтή)». Пл: s'a kontpaktat (s'a format ίn kotpакгie rpaмatíkалъ). 2) (prin íntind:) denpinzъ; rъtesкъ; ínapmezъ. «Συγκροτείν

καὶ διδάσκειν τὸν γερόν». Dm: (mi pas:) «Συγκροτῆται: τὸ τοῦ πολέμου». Dm: [de xnde

Συγκροτήμα (τὸ), op ce este formată prin combinare, trunch, sistemă, adunătură; (fir:) vicleană knelitură, saș intpiră. [mi

Συγκροτήσις, εως (ή), inprexnapre, kombinat, kombinat; (prin intind:) de prindepe, eksepsare; (sne-orf) formare de fatpie, komplotare.

Σύκροτος (ὁ, ή), [τὸν, κροτός] poet: inprexnată, kombinat; kombinat, kostilnată.

Σύκρομα (τὸ), inprexmată; saș dobîndz de datopie. 2) mînkare din mai m_xate feluri. [mi

Συγκρούσις (ὁ, ή), f_xată k svîknituri, snasmodikă. «Γέλως —». Sxid: [mi

Συγκρούσις, εως (ή), lovire, cîoknipe de dox truxuri întpe dinsele; (fir:) cîoknipe, inktepare de pesboitopî, saș (simu:) de pironitopî, (oxtu:) cîokmînipe; (în uen:) nexnipe, vrazet; (m_xs:) lovire, saș isbire de dox koarde penelat. [mi

Συγκρούσις (ὁ), = Σύγκρουσις [mi

Συγκρουστής, ή, ὄν, v_xată (desnpe uesituri). «Ίμάτιον —». Esix: (aia: άνάτριπτον). [din

Συγκρούω, viit: -κρούω, loveskă dox truxuri knak k aia. «Τὸ χεῖρε —». Apstf: 2) întpîită doî inbr_xsiu a se inktepare; (mi el: saș nestp:) m_x ankkă la ceartă, saș v_xate; (în uen:) tr_xpră, peskolleskă, z_xtr_xskă. «Πέλεμον —». Diod: 3) (sne-orf) în lokă de συγκροτῶ.

Συγκρούω, viit: -κρούω, asknuză inprexnată kna k aia, saș k totă. [de xnde

Σύγκρουσις, εως (ή), askndepe inprexnată, saș totală.

Συγκτάομαι -ῶμαι, viit: -κτῶμαι, dobîndeskă (mi în tpe: de k: amă de avepe) ceva inprexnată saș în knipe k aia (davaima).

Συγκτερέζω, viit: -τέζω, poet: = Συγκτερέζω, inmpmînteză (k kvenitele uememonit de cîinste) inprexnată.

Συγκταίσιδιον, mi Συγκτησίδιον (τὸ), dim: al lxi...

Σύγκτησις, εως (ή), avepe de pronpietate kombinat (de tov_xr_xie saș de davaima). [mi

Συγκτήτωρ, opoz (ὁ), sogă în pronpietate (d_xv_xmauă). [συγκτάομαι].

Συγκτίζω, viit: -κτίζω, zideskă (fondexă) inprexnată; konponklexă. [de xnde

Σύγκτις, εως (ή), zidipe (fondape) in-

prexnată; konponklexe. [mi

Συγκτίστης, ου (ὁ), ziditopă, saș fondatoră de opaxă inprexnată k aia, konk_xrtopă la întemeiere de cetate, saș de kolonie.

Συγκτυπέω -ῶ, viit: -ήσω, fakă sromotă, v_xetă, peskuă inprexnată.

Συγκυβευτής, ου (ὁ), j_krtopă inprexnată de j_kkă kvelop. [din

Συγκυβέω viit: -εύσω, j_kkă kvelo (saș aia j_kkă de porokă) inprexnată k aia

Συγκυάω -ῶ, viit: -ήσω, amestekă, tr_xpră inprexnată.

Συγκυλέω -ῶ, viit: -ήσω, mi

Συγκυλώω -ῶ, viit: -ώσω, inkonj_kră, saș inbîpteskă inprexnată de o dată.

Συγκύκλωψ, ωπος (ὁ), cîklopă sogă al aia cîklopă. [σύν, κύκλωψ].

Συγκυλινδέω -ῶ, viit: -ήσω, mi

Συγκυλίω, viit: -ίτω, tv_xleskă, postogoleskă (mi pas: saș mîj:) m_x postogoleskă, m_x tv_xleskă) inprexnată; (fir:) sintă k totă dată la o palimă. (k dat:) «Ἀχρασία —». Ksn:

Συγκυνηγετέω -ῶ, viit: -ήσω, vineză inprexnată. [din

Συγκυνηγέτης, ου (ὁ), = Συγκυνηγός. [din

Συγκυνηγέω -ῶ, viit: -ήσω, = Συγκυνηγετέω. [din

Συγκυνηγός (ὁ, ή), vîntopă inprexnată k aia, sogă de vîntopare. [σύν, κυνηγός].

Συγκύπτεις, ου, (ὁ), knă felă de snpîkină. (vezî mi άρείδων, mi άτλας). [din

Συγκύπτω, viit: -κύψω, m_x plekă inprexnată (tot întp'o v_xeme, saș întp'ave-

eamî dipekue) k aia; (prin xpm:) m_x inprexnată (prin: în vîpfă); m_x vodeskă tot o dată; m_x anponiă; (prin intind:) m_x inderetniveskă inprexnată k aia la ceva.

«Οἱ κακοῦντες τὰ κοινὰ συγκύψαντες ποιῶσι». Ep: 2) (tpe: de k: al partu:) «Συγκυφώς, povîpnită, rîvovită.

Συγκυρέω -ῶ, viit: -κυρήσω, mi -κύρω, (rap proz:) = Συγκυρήνω, m_x intîmnîă, m_x intîlneskă k vinea; (fir: în partu:) m_x intîmnîă, m_x vodeskă tot întp'o v_xeme. [de xnde

Συγκύρημα (τὸ), v_xodeaă, intîmnape, nenpev_xstă intîmnape de ceva. [mi

Συγκύρησις, εως (ή), mi

Συγκυρία (ή), intîmnape, v_xodipe, inprexpare nenpev_xstă.

Συγκυριολογέω -ῶ, viit: -ήσω, eksnpimă ceva în konpindepe de pronpiă zîneră.

Συγ-κυρκανάω -ῶ, viit: -ήσω, poet: kom: in lokē de συγκυάω.

Συγ-κυρώω -ῶ, viit: -ώσω, intēpreskē чева inpreskē, saē inboit kē aitsl.

Σύγκυρσις, εως (ή), = Συγκύρσις.

Συγ-κύψω, viit: κύψω, Skp: (pap, mi ind:) in lokē de συγκύπτω.

Συγ-κωθωνίζομαι, viit: -ίσομαι, mē in- bēlē inpreskē kē čineva.

Σύγκωλος (ό, ή), [σύν, κῶλον] nē msat dentpātē; saē (dēne alyū) = Στιγρός, γε- πτην. «Σκέλη» —. Ksn:

Συγ-κωμάζω, viit: -άσω, mē desfētezē inpreskē kē aitsl. [din

Σύγκωμος (ό, ή), πρῆταμ, souē in de- sfēzētoape patinade. [σύν, κῶμος].

Συγ-κωμωδέω -ῶ, viit: -ήσω, repesintē komičeste inpreskē.

Συγ-ξάινω, viit: -ξάνω, skarmēnē inpre- skē saē kē siaingē.

Συγ-ξενιτεύω, viit: -εύσω, mē afis in stpeintēte inpreskē kē čineva.

Συγ-ξέω, pēzēlē (čionpēsē) netezind, saē netezeskē prin pendape: daē in stpēnē (upon: mi fir:).

Συγ-ξηραίνω, viit: -ανῶ, xsēkē чева in- preskē,

Συγ-ξύω, viit: -ξύσω, skarpinē inpr'ēna; sripē de totē.

Συγ-χάζω, viit: -χάσω, = Συγχωρῶ, mē plekē la voingā kēiva.

Συγ-χαίρω, viit: -χαρήσομαι, mē vskēpē mi oē inpreskē kē čineva; (prin intind:) iī eksprimē ačeastē a mea dispoziție, iā fepičitezē; (xne-opī in pē) = Ἐπιχαίρω (Dm. 194), mē vskēpē de pēsl kēiva.

Συγ-χαλάω -ῶ, viit: -άσω, lasē чева slasē, afinatē, saē moale inpreskē (tot de odatē, saē in pečiprokē).

Συγ-χαλκεύω, viit: -εύσω, lskpezē чева de apamē (mi alte metale), mi (in ūen:) konstpēzē op če inpreskē kē aitsl.

Συγχαρητικός, ή, όν, kēvenitē la eksprī- mape de inpreskē vskēpie, saē la fepiči- tape. [συγχαίρω].

Συγ-χαρίζομαι, viit: -ίσομαι, mē sileskē a konplēče fēkind xapē, a mē apēta gra- djosē. «Τού λόγου τό συγχεχαρισμένον». Pl: komplēkstēl kēpē al kēvintēsl.

Συγχαριστικός, ή, όν, = Συγχαρητικός.

Συγχειλία (αί), [σύν, χεῖλος] koluprile, xnde se inpreskē vxzele de fie-kape parte.

Συγ-χειμάζω, viit: -άσω, epnezē xnde va inpreskē kē čineva. 2) (mij:) sēfepē ue-

voile epnē inpreskē kē aitsl.

Συγ-χειρίζω, mi (mij:) -ίζομαι, viit: -ίσω, -ομαι, = Συνδιαχειρίζω.

Συγ-χειροποιέω -ῶ, lksfn: in lokē de...

Συγ-χειρουργέω -ῶ, viit: -ήσω, lskpezē чева kē mēnole inpreskē kē aitsl. «Τὴ ἱερά—» Is: = Συνεργούω.

Συγ-χέω, viit: -χέσω, (nex: συνέχεα, mi poet: συνέχευα) amestekē inpreskē (maī kē sea: lskēpī kēpētoape); (in ūen:) tēpēpē, pēiē in pēindxiālē, iūkēpē; a- megeskē; slēveskē чева; (prin xpm:) lakē nelskēpētopē, zēdēpnicheskē; stpikē; des- fiingezē; pestopnē; (xne-opī) = Συγχρῶω, intēpētē. «Πόλεμον—» Plv:

Συγχιλίαρχος (ό), inpreskē komandipē de o mie de soldați, adiōtantē al ko- mandipsasī. [σύν, χιλίαρχος].

Συγχόνδρωσις, εως (ή), xnipe de doz oa- se prin sripēpē. [σύν, χόνδρος].

Συγχορδία (ή), potpibipe de koardele xniē msikālē instpēmintē. [din

Σύχορδος (ό, ή), чel kē koardele po- tpibipe inipe dinsele; (in ūen:) potpibitē, inboitē, (Fpny:) d'accord. [σύν, χορδή].

Συγχορεύτης, ος (ό), Συγχορεύτρια (ή), inpreskē dēngētopē. [din

Συγ-χορεύω, viit: -εύσω, dēngēzē inpre- skē kē čineva.

Συγ-χορηγέω -ῶ, viit: -ήσω, sintē...

Συγχορηγός (ό, ή), povēpētopē de xopē, saē kontpikētopē la keltētelele lēi in- preskē kē aitsl. [σύν, χορηγός].

Σύχορος (ό, ή), dēngētopē inpr'āchelamī danū; (in ūen:) souē, tovarēš. [σύν, χορός].

Σύχορτος (ό, ή) vechinē de xotape, pē- zashē. [σύν, χορτος]

Συγχόω -ῶ, viit: -ώσω, = Συγχώνυμι.

Συγ-χράομαι -ῶμαι, viit: -χρήσομαι, inpre- vxingezē чева inpreskē (in inboipe) kē aitsl; (prin intind:) amē amestekē, ko- mēnikāie kē aitsl. «Οὐ συγχρῶνται Σα- μαρείται Ἰουδαίοις». Skp: (se konf: kē sy- χήραμαι). [de xnde

Σύχρησις, εως (ή), inpreskē inpre- ingape de чева; (prin intind:) amestekē, komēnikāie.

Συγχρήσομαι, viit al lēi Συγχεράομαι, mi Συγχίραμαι.

Συγ-χρηστηριάζομαι, viit: -άσομαι, inpre- bē (чepē proopovie de la) opakolē in- preskē, saē de o datē kē vatsl.

Συγ-χρίπτω, viit: -χρίψω, poet: apno-

piš чева (prinç: penede) de aită чева, loveskš xna de aita

Συγχρισμα (τὸ), xnsape, mīpš, aīfīe. [din Συγ-χρίω, biit: -χρίσω, xprš neste totš.

Συγ-χρονέω -ῶ, biit: -ήσω, sintš kontimporanš al kšiva. 2) (gram: in nas:) sintš de ačesamī timnš (vezī mi čmoxronéw).

Συγ-χρονίζω, biit: -ίσω, = Συγχρονέω. [de xnde

Συγχρονισμός (ὁ), a fi in, saš (gram:) de ačesamī timnš.

Συγχρονος (ὁ, ἡ), kontimporanš, saš de ačesamī timnš, = Ομόχρονος. [σύν, χρόνος].

Σύγχροος -ους (ὁ, ἡ), чед de ačesamī koloape, saš faγγ. 2) poet: in lokš de σύγχρωος. [σύν, χρώα].

Συγ-χρώω, biit: -ώσω, mi Συγ-χρωατίζω, biit: -ίσω, daš (mi nas: faš) ačesamī faγγ kš aita (prin: mi fir:); (desnpe vtpsea) mš toneskš inprexntš; (prin xpm-) mš xneskš. (vezī mi συγχρωτίζωμαι). [de xnde

Συγχρωματισμός (ὁ), koloape kš ačesamī faγγ. [mi

Συγχρωματιστής, ἡ, ὁν, koloatš kš ačesamī faγγ.

Συγ-χρόνουμι, biit: ὠσω, = Συγχρώω, mi Συγχρωατίζω. [din

Σύγχρωος, ὡτος (ὁ, ἡ), inprexnatš tpxnš kš tpxnš. || ak:) Σύγχρωα, in lokš de adv: inxpximat, tpxnš kš tpxnš. [σύν, χρώα]. [de xnde

Συγ-χρωτίζω, biit: -ίσω, inprexntš чева (mi mīk: mš inprexntš) kš чева aīpī tpxnš kš tpxnš; (in çen:) amš, saš faš nemīkloçitš komxnīkagie (mš fakš tot xna) kš чева.

Συγ-χρόνω, rap in lokš de συγχείω. [de xnde

Σύγχυσις, εως (ἡ), smestekape, inxpxkape (akt: saš nas:); nepindšialš, konfxsie: tpxpxkape; pestonape; (gram:) translokape de zīçepī. «Ορχίω» — . Πλ: kšlkape de xpxmīnte. [mi

Συγχυτικός, ἡ, ὁν, indeminatikš la, saš pīçinçitopš de amestekxtxpi, inxpxkxtxpi, mi çl:

Σύγχυτο, poet: in lokš de Συνεχέυτο, a 3: sint: xps: de nas: neste-stv: alaxi συγχείω.

Σύγχωμα (τὸ), [συγχώνυμι] grpmēditxrp inprexntš.

Συγ-χωνέω, biit: εῴσω, toneskš inprexntš in kšlçea

Συγ-χώνυμι, biit: -χόσω, smnpx, saš in-

veleskš kš grpmēditš pšmīntš, inxponš; xprš, prxpēdeskš.

Συγ-χωρέω -ῶ, biit: -ήσω, meprš inprexntš; (de xnde obīç: prin intind: mi fir:) mš plekš, mš indšplekš; inxrdšlš; fakš rapie; eptš; akopdezš; inxsviingezš; mš inboieskš. (kš ak: çl:). «Ἡ καὶ ὑμεῖς ταῦτα συγχωρεῖτε»; Ksn: (mi kš dat: nepin:). «Τοῦτό σοι συγχωρῶ, τοὺς ἐπαίνους ἡδίστους εἶναι». Ksn: «Φησὶ γὰρ τοὺς θαυμαστάς συγχωρηθέναι αὐτῷ τοὺς τόλους». Dm: (mi kš çen:). «Εἰ τῆς ἡγεμονίης συγχωρήσομεν αὐτοῖσι». Ep: (mi kš inf:).

«Συνεχώρησεν αὐτοῖς οὕτω τάττεσθαι». Ksn: (mi absa:). «Ταῦτα λεγόντων συνεχώρησεν ὁ Ἀ...». Ep: (mi nepers:). «Εἰ συγχωροῖη».

Ksn: daka vrema, saš inprexkxtxpiçe vor epta. (mi nas:). «Τούτων συγχωρηθέντων εἰρήνη γίνεται». Ksn: (mi kš ak: çl:). «Συνεχωρήθη τῇ ἐκδημίαν». Dm: «Ἡμέρα συγχωρηθεῖσα». Dm: xotxpiç. «Ἡ τότε συγχωρηθεῖσα εἰρήνη». Dm: inboitš. (mi desnpe neinsxfl:). «Συγχωρεῖται καὶ συνάγεται». Πλ: se stpīçe, se tpaçe. [de xnde

Συγχώρημα (τὸ), inboialš, inxrdšialš, mi çl: [mi

Συγχώρησις, εως (ἡ), inxrdšipe, indxplekape, inboipe la чева. [mi

Συγχωρητικός, ἡ, ὁν, dispšš a epta, a inxrdšl, mi çl:

Συγχωροῖη, (ἡ) Ion: in lokš de συγχώρησις.

Σύγχωρος (ὁ, ἡ), veçinš, pšxamš. [σύν, χώα].

Σύγχωσμα (τὸ), = Σύγχωμα, grpmēditxrp de pšmīntš, mi çl:

Σύδην, adv: poet: [σεῶν] penede, iste. Σύειος, α, ον, = Ὑειος, de popkš.

Συ-ζάω -ῶ, biit: -ζήσω, saš -βιόσομαι, (nex: συνέζησα, saš συνεδίω, mi çl:) tpxieskš inprexntš kš... «Ἡενίχ — ». Λκx:

Συ-ζεύγνυμι, biit: -ζεύξω, inxrgš inprexntš, inprexntš, inpepekšezš; (obīç: fir:) insogeskš in kšsnīçie. «Ὁ νόμος συζευγνύς ἄνδρα καὶ γυναῖκα». Ksn: [de xnde

Σύζευξις, εως (ἡ), konxkape; xniçe in kšxtlopie.

Συ-ζέω, biit: -ζέσω, fepš cheva inprexntš.

Συ-ζητέω ῶ, biit: -ήτω, kastš, çepçetezš (disktezeš) чева, saš desnpe чева inprexntš kš aita. [de xnde

Συζητήσις, εως, çepçetape, kinxsipe de snpe чева fškxtš inprexntš de maī mçlçl. diskagie. [mi

Συζητήτης, οὔ (ὁ), çepçetxlopx kš amtpxntxla (prinç: filosofante) de чева.

Συ-ζωρόω -ω, viit. -ώσω, = Συζωρόω.
 Συ-ζωρέω -ω, viit. -ήσω, sintē inupeznt
 inkratē; sađ (ostēmeme) sintē amezatē
 inpr'acheamī nostē, (art:) συζωρέω. [din
 Συζωρή, έος (έ, ή), inkratē inupeznt:
 (fir) insōitē in kēsniē, = Συζωρός. [συν
 ζωρός]. [de xnde.

Συζωρή (ή), snipe in kēsniē; nēpeke;
 (gram:) κοκκράγιε de νερέ.

Συζωρός, α, εν, natronē κοκκράγι, sađ
 αλ kēsniē. «Ηρξ — ». Str: natrona
 nēniē. 2) poet: in lokē de συζωρή, so-
 dē in kēsniē.

Συζωρίτης, ου (έ), mi Συζωρίτης, έος (ή),
 in lokē de...

Συζωρός (έ, ή), inkratē inupeznt: (in
 nen:) snitē, asemenea. || (skest:) tovarēmē;
 (de xnde oviē:) sođ in kēsniē. [συν,
 ζωρός].

Συζωός, υρός (έ, ή), = Συζωρή.

Συ-ζωρέω -ω, viit. -ώσω, dosneskē čeva
 inupeznt.

Συζωρα (τό), op če sskēmte la inčiv-
 uere (kpea, kopdonē, mi ča:). [din

Συζώνομαι, viit. -ζώσω, inčivnē čeva
 inupeznt, sađ stpīnē upin inčivnēloape;
 (de xnde mīk:) mē skmetē, mē rēteskē;
 (mi kē ak:) mē inēpakē.

Συ-ζωοποιέω -ω, viit. -ήσω, inēvīzē, a-
 dskē in viagē inupeznt.

Συζώδεις (έ, ή), poet: [σύς, έάλλω] lo-
 vitopē, svitopē de porči seavitiē.

Συζήλη (ή), [σύς] nopoiē, movipat, xnde
 se tēvlesk nopoiē.

Συζηέω -ω, viit. -ήσω, mē nopē, tēv-
 leskē ka nopkē [mi

Συζηή, nopē. [din

Συζήος, ή, εν, tēvitopē ka nopkē, nopkō-
 sē (tēvāitē, sađ nesimigitopē, mi ča:). [σύς].

Σύθεν, poet: Εοχ: in lokē de σύθησαν,
 a 3: im: neps: de pas: nex: 1: de xot:, mi

Σύθι, poet: in lokē de σύθητι, a 2: sinr:
 neps: de pas: nex: 1: αλ nopē: xēi seōw.

Συίδιον (τό), dim: αλ xēi σύς, nēpēalē.

Συίδος, ή, εν, mi Σύιδος, ή, εν, = Σύιδος.

Συιάζω, viit. -άζω, kēlē ne ales smo-
 kine; (fir) = Συκορύντω; (in nen:) skēpē;
 (xne opē) mēpē (in iny: de tēneaskē
 nēčere). [mi

Συιάζεις, έος (ή), snē felē de nēpē,
 bekaγitē mēkēloape de smokine. [σύκον].

Συκαμνέας (ή), dēdē. [din

Συκάμνον (τό), dēdē. [mi

Συκάμνος (ή, mi nēpa rap έ, = Συκα-
 μνέας [σύκον]. [de xnde

Συκαμνώδης, έος (έ, ή), čel din soīdē,
 sađ asemenea dēdēdē.

Συκάριον (τό), dim: αλ xēi σύκον, smoki-
 niē

Συκάς, έδος (ή), tēpē smokinē: (simu:
 = Συκή. [σύκον].

Συκαστής, ού (έ), kēlētopē de smo-
 kine: sađ (kom:) = Συκορύντης. [συκάω].

Συκαστρία (ή), fem: αλ xēi συκαστής.

Συκάς, mi Ion: Συκάς -ή (ή), smokinē.
 2) (med:) = Σύκον.

Συκαρίφια (ή), = Συκορύντια. [σύκον, έγορξ].

Συκάς (έ), Dop: in lokē de συκάς.

Συκίδιον (τό), dim: αλ xēi συκή, sađ σύκον.

Συκάω, viit. -ίω, xēneskē kē smokine.

Σύκνος, ή, εν, čel din smokinē, sađ de
 smokine: (upin inčivnē:) mōēmītē, sas mō-
 le, fpaēdē (ka lemēdē de smokinē):
 (in nen:) slavē, nefolositopē. «Συκίνη έπι-
 κορύψα». Prov: «Συκίνη μάχηρα». Kom: =
 Συκορύντια. [σύκον].

Συκινόφυλλον (τό), ras: in lokē de συ-
 κινόφυλλον. (σύνκνος, φύλλον).

Συκίον (τό), o vātēpē din smokine x-
 skate fepte. [mi

Συκίς, έδος (ή), smicea de smokinē nen-
 tēpē sēditē; sađ = Συκάς. 2) femeie kē sm-
 lētspa nēmitē σύκον. [mi

Συκίτης, ου (έ), (pīnē: σύνος, vīnē) fē-
 kē kē smokine, smokinatē. [σύκον].

Συκοδαίλεια (τά), snē felē de smokine
 nēmite inēpēlēti. [σύκον, βυδαίλειον].

Συκίδιος (έ, ή), tēvitopē kē smokine,
 (mi kom:) din mīpe (bezī συκορύντια). [σύ-
 κον, έίος].

Συκολογέω -ω, viit. -ήσω, kēlē smoki-
 ne. 2) vōpēsē desupe smokine. 3) (kom:)
 = Συκορύντω. [din

Συκολόγος (έ, ή), kēlētopē de smo-
 kine; vōpētopē desupe smokine. 2) (kom:)
 = Συκορύντης. [σύκον, λόγος].

Συκοράμας (μας), α (έ), [σύκον, μαρ-
 μόν] nēvōē, nepodē. (bezī mī βλιτοράμας).

Συκομρέα (ή), snē felē de pomē din
 Epintē kē poadē de smokinē mi fēnēze
 de mēpe (de dēde nēpe). [mi

Συκομρίτης, ου (έ). (upīnē: σύνος, vīnē)
 fēkē kē...

Συκόμρον (τό), poada pomēdē...

Συκόμορος (ή), = Συκομρέα. [σύκον, μόρον].

Σύκον (τό), smokinē. 2) (fir) snē felē
 de kēpnoasē xmfātēpē, mīgīnē, sađ nēē,
 če se fōmēazē mē de mēle opē ne la
 nēonele okīop, mi la nēpēa vēnita-
 lē a mēpēpīop.

Συκοπέδιλος (ὁ, ἡ), [σύκον, πέδιλον] (kom: napodie a laí χροτοπέδιλος) = Συκοφάντης, (dspe zic:) παρτίτορξ de ίνκλγμντε de συκοφάντης bezí zic:).

Συκοπρίστης, ου (ὁ), fepestpsitopξ de smokint in doξ, (ad:) foapte sksinuξ, sríp-uitξ. (bezí mi κυριοπρίστης). [σύκον, πρίω].

Συκοπρωκτός (ὁ ἡ), χει κξ μίγινι λα υπε-κτιξ. [σύκον, πρωκτός].

Συκοσπαδίας, ου, mi Συκοσπάς, ἄδος (ὁ), (kom: napodie a laí λυκοσπάς) = Συκοφάντης. [σύκον, σπάω].

Συκοτραγέω -ῶ, viit: ἤτω, μπνιηκξ smokine. [din

Συκοτράγος, mi Συκοτρώκτης, ου (ὁ), mīn κτίτορξ de smokine. [σύκον, τρώγω].

Συκουρός (ὁ), = Συκουρός.

Συκοφαντέω -ῶ, viit: ἤτω, sintξ [συκοφάντης]; (mi strpim:) nīpξskξ, saξ skpξpξ ne chinena; mi (in men:) enclteskξ intripií κα συκοφάντης. de ende

Συκοφάντημα (τὸ), kpxitzpξ de nīpξ min- chinosaξ.

Συκοφάντης, ου (ὁ), [σύκον, φαίνω] (pripin: mi apx:) sikofantξ, nīpitopξ, saξ tpxdξ- topξ de χεί χε φαξαξ ne askansξ nero- ysa smokinolop (a κτροπα eksuoptagie epa oupiti in Atika); (de ende in men:) ka- lomniatorξ, minvinosaξ nīpitopξ, saξ tpx- dξtopξ ne πλατξ

Συκοφαντητός, ἡ, ὄν, [συκοφαντέω] ppiimi- topξ, ustinosξ de a fi nīpitξ, tpxdatξ. [συκοφαντέω].

Συκοφαντία (ἡ), nīpξ minvinosaξ, ka- lomnie, sikofantie

Συκοφαντικός, ου (ὁ), kom: vintsa sikofantii (in imit: dspe κακίας, ὀρθίας, mi χας). [mi Συκοφαντικός, ἡ, ὄν, (mi adv:) -ικώς, in- skuitξ sikofantisaξ, ka lomniatorpaxi.

Συκοφαντητής (ἡ), fem: al laí συκοφάντης. [mi Συκοφαντώδης, εως (ὁ, ἡ), (mi adv:) -ω- ξώς, χει in felξ de sikofantie, ka lomnie, saξ minvinosaξ nīpξ. [συκοφάντης].

Συκοφάντης, εως (ἡ), = Συκοφαντία. [σύκον, φάντης din φαίνω].

Συκοφάντης (τὸ), pasξ, komξ de smokine.

Συκοφάντης -ῶ, viit: ἤτω, ppxdξ smokine. [din

Συκοφάντης (ὁ, ἡ) ppxdξsktopξ de smo- kine. [σύκον, φάνω].

Συκοφάντης -ῶ, viit: ὦτω, = Συκοφάντης 2) (pas: ykogξ (saξ nīp pxfakξ in) μίγινι, saξ nerξ. [bezí σύκον 2].

Σύκω (ἡ), mi Σύκω (ὁ), enξ felξ de ίνκλγμντε (raenno) de temnξ, (fran- y

poate de avi) socque.

Συκοδής, εως (ὁ, ἡ), smokinosaξ, saξ a- semenea (de felxa) smokine. [σύκον].

Σύκωμα (τὸ), = Σύκον (2). [συκοφάντης].

Συκὼν, ὠνος (ὁ), smokinimξ, saξ dibe- de de smokiní. [σύκον].

Συκοφάντης -ῶ, viit: ἤτω, ppxdξ smokine, saξ smokine, sintξ...

Συκοφάντης (ὁ), [σύκον, ὠνος] ppxitopξ de smokiní, saξ smokine.

Σύκωσις, εως (ἡ), emipe de μίγινι de la pleonele okilop [mi

Συκοφάντης, ἡ, ὄν, κpxnitξ ka smokine; (pripin: kpm:) rpxs, tpxneutξ [συκοφάντης].

Σύλα, ης (ἡ), = Σύλα, mi Σύλον.

Σύλα, poet: in lokξ de ἐτύλα, a β: sint: neps: de ppx: al laí συλάω.

Συλαγωγέω -ῶ, viit: ἤτω, [σύλον, ἄγω] upadξ, kxfateskξ, desnoitξ; fir: ampxeskaξ.

Συλαγωγός, poet: lon: in lokξ de ἐτύλα, a β: sint: neps: de ppx: al laí...

Συλάω -ῶ, viit: ἤτω, [σύλον] (in men:) laξ, skogξ чева in siaz, smelagξ; (nartik:) laξ чева de ppxdξ, saξ despxrpxipe (bezí σύλα); (in men:) κpxneskaξ, desnoitξ, kxfateskaξ. «Συλάω» ἀλλήλους ῥήματα». D: Al: [mi

Συλαῶν, viit: εῶσω, mi Σύλαω -ῶ, viit: ἤτω, in lokξ de συλάω. [din

Σύλα (ἡ), dpxntsa de a ppxda vpxkim- memete kopxi in vpxme de pessoiξ, (fran- y) droit de représailles, saξ de a ginea in siaz kopasia vpx kxi stpefnξ datopξ nentps despxrpxipea pxminteans- laí kpxitopξ. «Σύλα» διδόναι τι: κατά τι: νος». Dm: mi Apst:

Σύλαμα (τὸ), ppxdξtspξ. [συλάω].

Συλάτης (ὁ, ἡ), κpxnitξ, de fpat. [di Σύλατης, εως (ἡ), ppxdape, kxfape. [mi Σύλατης (ἡ), poet: fem: al laí...

Συλατήρ, poet: mi Σύλατης, ου (ὁ), ppx- dξtopξ, kxfsitopξ, tixapξ. [συλάω].

Συλατήρις (ἡ), fem: al laí συλάτης

Συλατήρις, εως (ὁ), poet: in lokξ de συλάτης.

Συλλαβή (ἡ), kape inpxesut, adnapa; snipe; zxmisaape (de fxiξ); (obiv:) siazap, inpxesnapa de aitepe inip o rpxsipe; (mss:) armonie ppxn patp rpxsri, (fran- y) quatre. [συλλαβή]. [de ende

Συλλαβίζω, viit: ἴσω, inpxesut doξ saξ mai taxite aitepe sape fopnapa de siaz- tξ; ppxesut siazap. [mi

Συλλαβικός, ἡ, ὄν, kpxenitξ la, saξ kon- statξ in siazap [de ende

Συλλαβικός, ads: upin, saξ dspe siazap.

Συλλαδομαχίω -ω, viit: -ήσω, mτς uερ-
ts, mτς disustē desupe siazave. [mτi

Συλλαδομαχία (ή), uεapтs, disustē de-
supre siazave [συλλαγή, μάχη].

Συλλαδοπευσιλογητής, ου (ό), intpreszto-
pδ, mτi uopaitopδ totdazna desupe siaz-
ave. [συλλαγή, πευσις, λογέω].

Σύλλαδος (ό), tavлs de uεare konpinse
intp' o kapte. (uοate rpeu: in pokδ de
σίλλυδος). [συλλαχιδώνω].

Συλ-λαγνέω, viit: -εύσω, uεlpekδ in
desfripitpi mτi kεpυzεtpi inupeznt kε aλγiι.

Συλ-λαγχάνω, viit: -λήξομαι, (nex: συνέ-
λαχον, mτi uε:) iαu uεua npin sorpi in-
upeznt kε aλtαx.

Συλ-λαλέω -ω, viit: ήσω, rπsieskδ in-
upeznt, konuorueskδ kε uίueua.

Συλ-λαμβάνω, viit: -λήψομαι, (nex: συνέ-
λαβον, mτi uε:) aπekδ uεua inupeznt kε aλ-
ta, kneskδ, inupeznt. «Το στόμα καί τοὺς
ὀφθαλμοὺς (τοῦ ἀποθνῄσκοντος) —». Πα: in-
kizδ. «Συλλαβὼν τῆς στρατιῆς τοὺς περιγε-
νομένους». Ερ: adsnind. «Πάν συλλαβὼν εἴ-
ρηκας». Ερ: = Συλλήβδην. 2) aπekδ uεua
inupeznt kε aλtαx; (de knde upin intind:)
aπekδ, konakpeozδ; (desupe λεκp:) kon-
tpisieskδ, fooseskδ aλ uεua (kε uen: de
λεkpς. «Ὅστις συλλοβῇ τῶν σχευίων». Αpsf:
(mτi mαi des kε dat: de nepc:). «Τὰς
χεῖρας ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ συλλαμβάνειν ἀλλήλων
ἐποίησε». Ksn: «Τὰ ψεῦδη τοῦτω συλλαμβά-
νει». Is: mτi kε doī dat:). «Οὔτε χρήμασι,
οὔτε σώμασι συνέλαβανον ἡμῖν» Dni: (mτi
mικ:). «Εἰ μὴδετέρῳ συλληφείτο, μισθὸν οὐ-
δέτερος παρέξει». Ksn: 3) aπekδ stpins;
upinz kε ronind, πsīx mίna n... «Αἰλουρος
συλλαβὼν ἀλεκτρούνα». Fav: «Ἐλέγευε συλ-
λαβεῖν τινας τῶν ἀνὰ τὸ πεδῖον». Ksn: «Συλ-
λαμβάνειν τινα ἐπὶ θανάτῳ». Iskp: (mτi kε
uen: kotεp: de uε). «Τέτιγα τοῦ πετροῦ
συνέλαβες. Άκu: (mτi pas:). «Ἐπεὶ δὲ οὔτοι
συνειλημμένοι ἦσαν». Ksn: 4) iα* kε sinemī.
«Ἀπῆει συλλαβὼν τὸ ἕτερον στράτευμα» Ksn:
«Ἐκπλει σαυτὸν συλλαβὼν ἐκ τῆςδε τῆς
γῆς». Sof: rπsesho te a... δ) konpinzδ;
(de knde desupe femēi zpmisleskδ in
nίntech; fir:) npinuesδ, ingeapδ. «Συνει-
ληφούα υἱὸν ἐν γαργα». Skp: «Συνέλαβες τὴν
Ἑλλάδα γλώσσαν». Ερ: «Οὐ συλλαβὼν τὸ
ῥηθὲν». Ερ: «Συλλαβὼν τὸ χρηστήριον». Πα:
«Τοῦτο μὴν ἱκανῶς συνειλήφαμεν». Πα:

Συλ-λάμπω, viit: -λάμψω, λekesκδ tot de
o datz, saδ din toate pεpγiie. [de knde

Σύλλαμψις, εως (ή), λekipe knitε de doz
saδ mτi mαi mεate tpeupēi inupeznt, saδ

din toate pεpγiie. (bezī mτi συνάμψις).

Συλ-λαυθάνω, viit: -λήσσομαι, (nex: συνέ-
λαθον, mτi uε:) sintē inupeznt saδ de o-
notpivε askensδ, saδ nekknoskēiδ.

Συλ-λατρεύω, viit: -εύσω, mτς inkinδ
kεiva, saδ adopδ inupeznt.

Συλ-λαφύσσω, viit: -ύξω, rozδ inupeznt;
(fir:) πsfsieskδ, npeupdeskδ inupeznt.

Συλ-λειάνω, viit: -ανῶ, netezessδ in-
upeznt, saδ in pεciupokδ.

Συλ-λείω, viit: -λέξω, kεaerδ, saδ adsnē
(upin: ne auesδ kίte kna kna); (desupe nepc:)
adknδ inupeznt aλ knδ pokδ. «Ἀνορύξας
τὸν τάρον, καὶ τὰ ὀστέα συλλέξας». Ερ:
«Φρύγωνα συλλέγοντες». Ksn: «Συλλέξας ἐ-
κπτὸν τάλαντα». Ksn: «Συνέλεξε τοὺς φί-
λους». Ksn: «Στρατὸν συλλέγειν». = Στρα-
τολογήειν. «Συνέλεγεν ὀπλίτας πολλοὺς». Ksn:
(mτi mίa:). «Ἐκίρους ἐθελοντήρας συλλέξο-
μαι». Od: B. «Φιλίας συλλέγειν». Πα: =
Συνάπτειν. (mτi pas:). «Ἐκ πάντων τούτων ἡ
πολυλογία συνελέγετο αὐτῷ». Ksn: kίte uε-
mīnδ i se favea osiupkēitε. 2) poet: in
pokδ de συλαθεύω, mτς kεakδ inupeznt.

Συλ-λείδω, viit: -λείψω, inupezntδ tor-
nind uεua (mτi pas: mτς inupezntδ tpepīn-
ds mτς snuova, kεpπδ inupeznt) kίte uεgi-
nδ (kε miktεpa).

Συλ-λείω -ω, viit: -ώσω, fεpimichezδ
uεua (ak kε ppaδ) fpekind inupeznt kε...

Συλ-λειουργέω -ω, viit: -ήσω, szēirwesekδ
inupeznt kε uίueua o uεbaikε szekεz;
(Biser:) szēirwesekδ o sfintε szekεz in-
upeznt kε aλtαx. [din

Συλλειτουργός (ό, ή), inεtpuimatδ a sz-
ēirwī inupeznt kε aλtαx o uεbaikε szekεz;
(Biser:) szēirwitopδ inupeznt de sfinta
uεtprie σύν, λειτουργός].

Συλλεκτικός, ή, όν, kεuenitδ, saδ notpi-
bitδ aλ kεauepe, saδ adsnape. din

Σύλλακτος (ό, ή), npin kεauepe, saδ
aleu-pe adknatδ. [συλλέγω].

Σύλλεκτρος (ό, ή), pεpταwδ de aueaui
patδ, = Σίνευος. [σύν, λέκτρον].

Σύλλεξις, εως ή, kεauepe, saδ ad-
nape ne auesδ (akt: baδ pas:; (kne-opi)
kε kap-a, dormipe inupeznt. συλλέγω]

Συλ-λεσχρυνώω, viit: εύσω, konuorueskδ
(upin: de notpuepe).

Συλληβδην, adu: = Συλληπτικῶς, in ko-
npindepe, ne skpēiδ. [συλλαμβάνω].

Συλ-λήγω, viit: -λήξω, inuetezδ inupe-
znt, saδ tot de odatz.

Σύλληξις, εως (ή), [συλλαγχάνω] knipe

prin sorpū la чева; epodipe de inprek-
prip tot intp'o vreme.

Συλλήπτειρα (ή), = Συλλήπτρις.

Συλλήπτειον, posit: aa lat συλλαμβάνω.

Συλλήπτῆρ (ό), ind: in aokē de συλλή-
πτωρ.

Συλλήπτικος, ή, όν, pstinčiosē de a ko-
pinde; (gram): = Περιληπτικός, kolektivē,
koprinztorē. [συλλαμβάνω]. [de nde

Συλλήπτικώς, adv: in koprindepe, ne
skēptē.

Συλλήπτῆς, ή, όν, pinsē, saē de pins,
de kopins. [mi

Συλλήπτρια (ή), fem: aa lat...

Συλλήπτωρ, eros (ό), inprekntz apēkētorē;
kopakēkētorē, akēkētorē. [συλλαμβάνω].

Συλλήπτως, adv: = Συλλήπτικώς. [συλ-
ληπτός].

Συλ-ληρέω -ō, viit: -ήσω, vptieskē in-
prekntz kē čineba; mē indezetnicheskē de
o potriē in proaste saē mičī akēkēpi.

Συλ-ληστεύω, viit: -εύσω, liakēpeskē in-
prekntz kē aakē.

Συλληστήρ, mi

Συλληστής, o (ό), inprekntz liakēpitōrē,
saē četamē de liakēpi. [σύν, ληστής].

Συλληστρία (ή), fem: aa lat συλληστήρ.

Συλλησθεῖς, eits, én, nas: nex: de partē:
aa lat συλλαμβάνω.

Συλληψίς, eōs (ή), apēkape inprekntz,
saē stpīnsz; upindepe; (desupe mētepe)
zpmisāipe; (fir:) ppiēnepe, ingēnepe;
(sne-opi) = Αντληψίς; (gram:) viē feāē
de koprindepe mi de parte inprekntz kē
totē. [συλλαμβάνω].

Συλ-λιπαίνω, viit: -ανῶ, toneskē чева
inprekntz.

Συλλογέως, eōs (ό), kēkēkētorē, adēkē-
torē. [mi

Συλλογευτικός, ή, όν, kēkēsē, adēkatē
de kēkēkētorē. [din

Συλλογή (ή), = Σύλλεξις, kēkēnepe (ne
alesē), kolekčie; (in pen:) adēkape, stpīn-
nepe.

Συλ-λογίζομαι, viit: -ίζομαι, pēmtē, so-
koleskē чева inprekntz, adēnē, insme-
zē intp' sna; (obiv:) inprekntz ideī (de-
sebite date) snpe skoatepe de o kōkēkē-
sie; (in pen:) daē kē sokoteala; mē rin-
deskē, mē sokoleskē. «Εἰ τις τὰ ἐξ Ἑλλή-
νων πράγματα συλλογίσαιτο, ἐλάσσονα εἰ-
νέη ἐόντα τοῦ λαβυρίνθου». Ep: «Διὰ τῶν
ἐρωμένων τὸν ἀρχηγὸν τούτων συλλογίζε-
ται». Ep: «Ἐκ τῶν εἰρημένων συλλογίζε-
ται, καὶ συναχθέντα το καρχαλιὸν τέλος ἐ-

πιθεῖναι». Apst: «Αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν συλλο-
γόμενος τὸ μέγεθος τοῦ τολμήματος». Hl: [din

Συλ-λογίζω, viit: -ίζω, papē, mi mai noē
in aokē de συλλέγω. (se konf: kē συλλο-
γίζω). [mi

Συλλογισμός, z, on, adēkatē din koavī
din kolo. [σύν, λόγος].

Συλλογισμός (ό), koprindepe de soko-
tealē intp' sna, adēkape intp' o sēmē;
(uaptik: in loy:) sizōismē, saē adēkape
de deosebite proposigī saē date snpe
skoatepe de kōkēkēsie, saē dape kē so-
koteala; (in pen:) rīndipe, kēdikētz. [mi

Συλλογιστής, o (ό), insēmētorē de so-
kotealē, sokotitōrē; saē rīnditōrē. [συλλογί-
ζομαι]. [de nde

Συλλογιστικός, ή, όν, atinētorē de, saē
indeminatikē aa sokotipe, saē (mi gram:
insmē: de) rīndipe. [de nde

Συλλογιστικώς, ade: in feāē de rīndipe:
saē dēne metodē sizōismēkē.

Σύλλογος (ό), = Σύλλεξις, adēkape; in-
prekntz kīnzēipe, saē kōnēvōēipe desupe
чева. «Σύλλογον ψυχῆς λάβε», Ep: vino
mi in fire, ia kēkēkē. [σύν, λόγος].

Συλ-λοιδόρῶ -ō, viit: -ήσω, inēkēpē, o-
kēkēsē inprekntz.

Συλ-λόβω, viit: -λόβω, laē (mi miē:
mē laē) inprekntz.

Συλ-λόγῶ -ō, viit: -ήσω, Skp: ind: in
aokē de συλλογίζω.

Συλλογία (ή), = Συλλογισμός; (med: fir:)
adēkēkēpē. [σύν, λόγος].

Συλ-λογίζω, viit: -ίζω, kōmēkēkēzē de-
sebite ostimēntī tēne, (aat:) katēlo-
γίζω. [de nde

Συλλογισμός (ό), kōmēkēkēpe de estē-
mēntī tēne, = Καταλογισμός.

Συλλογιστής, o (ό), omtamē inpotē
intp' ačēamī tēne. [σύν, λόγος].

Συλ-λοπῶ -ō, viit: -ήσω, mīkēsē in-
prekntz; (mīkē:) mē inēptēwesēkē din
mīkēničisneā kēba, ii eksnēpmē ačēstē
simjīmīntē, kondoleczē.

Σύλλοσις, eōs (ή), inēkape, inēpietē-
nipe. [συλλύω].

Συλ-λοσάω -ō, viit: -ήσω, tēpēczē mi
eē inprekntz, saē de onotpiē.

Συλ-λόω, viit: -λόω, desierē чева in-
prekntz, saē akēkē la desierape; (pīnē:
fir:) inēvōiesēkē, (mi mīkē: mē inēvōiesēkē
kē čineba; mē inēpietēnesēkē. (bezi mi
dēkēlōw).

Σύλον (τό), = Σύλον, padē; (ay:) akē-
pē, qe se gine in sīz (se sekēstēpa-

za), saš se vinde in nssaiķē nentps des-
npsvipea innpamsttōps.istī. (de snde)
«Σύλα διδόναι τινι κατὰ τινος». Apst: a da
drentai kšiva de o astfels de desnpsv-
vipe. (vezī sūla).

Συλόνηξ, όνυχος (ό), poet: teletopš de
xiriī, saš folositorš la aveasta. «Στό-
νυξ —». Eupr: [sulo, onux].

Συμβάδην, adv: [symbainō] kš ničoare-
le snite (inprot: de περιβάδην).

Συμ-βαδίζω, viit: -ίσω, svmslš innpesnš.

Συμ-βαίνω, viit: -βήσομαι, (nex: συνέδην,
mi čai:) (prinč: mi rap) kalkš kš ničoare-
le snite (auproniate kšsa de aatša, in-
prot: de διαβαίνω). «Όταν τι από τής γῆς
ἄρασθαι βούλωνται, διαβαίνοντες πάντες μάλ-
λον ἢ συμβεβηκότες ἐπιχειροῦσιν αἰρεσθαι».
Ksn: 2) svmslš, meprš innpesnš. «Όν οὐ-
δαμού φῆς οὐδὲ συμβῆναι ποδί». Sof: (de snde
3) (obiv: prin infind: mi fir:) mš inboite-
skš; mš svneskš; mš potpiveskš. (kš dat:)
«Συνέδρσαν οἱ στρατιῶται αὐτοῖς αὐτοῖς», Ksn:
(mi fir:) «Π γλῶττα τῇ γνώμῃ συνέβαινε».
Sin: (mi kš inf:) «Συνέδρσαν αὐτοῖς σφᾶς
τε αὐτοὺς καὶ ὅπλα παραδοῦναι». Tšv: «Ό
χρόνος τῆς ἐκθέσιος τῇ ἡλικίᾳ τοῦ παιδὸς ἐ-
δόξεε συμβαίνειν». Ep: 4) (mai des in a
3 nepš; saš in naptv:) se intīmūš, se
vrodemte; svmeazš; (la dialektivī) se
skoate ka o konkassie, svmeazš. «Μηδὲν
ἄλλο τὸν ἄνθρωπον συμβαίνειν ἢ ψυχῇ». Plt:
(iap obiv: kš inf:). «Συνέβη αὐτῷ ἀνελέ-
σθαι Όλυμπιάδα». Ep: «Εἰ συμβαίη γεραιῶ
νέαν ἔχειν». Ksn: (mi in naptv:). «Συμβάν,
ἢ συμβεβηκός, εὐπάρχει μὲν τινι, οὐ μὲν τοι
οὔτε ἐξ ἀνάγκης οὔτε ἐπὶ πολὺ». Apst: «Πι-
νόνεως ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότες».
Apst: 5) iāš oape-kape (iap mai de mš-
te-opī vbnš) sfirmitš (upinč: dšne do-
pinč). «Καὶ ἦν μὲν ξυρδῆ ἢ πείρα, εἰ δὲ
μή, mi čai:». Tšv: «Πολέμου κακῶς συμβάν-
τος». Ksn:

Συμ-βαλχέω, viit: -εύσω, mš intšsiežš,
saš soprezš innpesnš vakicemte. [din

Συμβάλλω (ή), mi Σύμβαλος (ό, ή), poet:
vel ve se intšsiazš innpesnš kš... [sūn,
Bālxos].

Συμβαλέειν, Ion: in tokš de συμβάλλειν.

Συμ-βάλλω, viit: -βάλλω, (nex: συνέβαλον,
mi čai:) pšlš, saš (rap) aršnkš čeva in-
npesnš; (de snde obiv:) svneskš, innpesnš;
adskš; (in el: sas mič:) mš svneskš; mš
vrodeskš, mš intīmūš; mš intīmneskš:
mš intīmūnš. «Νέδρεπα συμβάλλειν». Tšv:
«Τὸ χεῖρε περιβάλλον, ὥσπερ οἱ τι σχετίζα

συμβάλλοντες». Apstf: kape innpetesk. «Στέ-
φανον —». Fastp: «Τὰς δεξιὰς —». Eupr:
«Συμβάλλοντες τὰς ἀσπίδας». Ksn: «Όμμα
—». Esx: inkizš. «Τοὺς δὲ ἀπὸ Φρυγίας
συμβαλεῖν». Ksn: a adšna. «Όχι ρόας
Σιμόεις συμβάλλετον ἡδὲ Σάμανδρος». Ii: E.
(mi in el:) «Ποταμοὶ συμβάλλοντες ἀλλή-
λοις». Apst: (mi mič:) «Τουτέων (τῶν πο-
ταμῶν) συμβαλλομένων τὸ σφέτερον ὕδωρ».
Ep: «Συνεδόκει αὐτοῖς συμβαλέσθαι περὶ τοῦ-
του λόγους». Ksn: sv vopveskš. (vezī mi
ἀντιβάλλω). 2) (mi inpeč: kazai). «Περὶ
πλοπῆς συμβάλλομαι». Ksn: vopveskš, po-
meneskš. «Οἱ συμβαλλόμενοι τὸ χρυσίον»:
Skp: kape strīng, ršmptdesk; (mi in pe-
čupr:) «Ότε κεν συμβῆσθαι αὐτῷ». Ii: Γ.
kind te vef intīmī kš dšnsš. «Τῷ δὲ,
θυράζε ἐρχομένῳ, σύμβλητο». Od: Z. «Μή
τις με προσαυδάτω ξυμβλήμενος ἢ ἐν ἀγρῷ
ἢ ἐνὶ κρήνῃ». Od: O. 2) (mai de mšate
opī mič:) kontpiveskš, foloseskš, akšlš.
«Συμβάλλειν λόγον τινί». Akp: «Πότερος
ἄρα πλείω συμβέβληται ἡμῶν»; Ksn: «Οἱ δὲ
Πλεῖοι καὶ ἀργυρίου τρία τάλαντα συνεβάλ-
λοντο αὐτοῖς». Ksn: «Γνώμας συμβάλλεσθαι».
Ep: a da pšperī. «Συμβαλοῦ γνώμην». Sof:
dš povagš. (mi kš ak: kš prepi:). «Συμβάλ-
λειν πρὸς ἀλλήλους ἡμάτια». Apstf: a se
innpamsta intpē dīnmiī. «Χρήματα οὐ συμ-
βάλλομένους εἰς τὸ ναυτικόν». Ksn: «Μέγα
μέρος εἰς τοῦτο ἢ τῶν χρημάτων κτήσις συμ-
βάλλεται». Plt: «Μέγα συμβάλλεται εἰς τὸ
μανθάνειν». Ksn: «Τὶ πλοῦτος συμβέβληται
ὅμῳ»; Skp: ve v' a folosit? 3) pšlš pe
aijiī a se lša la vcapš, saš in včtšlie;
(mi el:) mš inkaierš in včtšlie kš či-
neva. «Αὐτὰρ ἐμ' ἐν μέσσω καὶ Μενέλαον
συμβάλλετε μάχεσθαι». Ii: Γ. «Συμβάλλειν
αὐτοὺς εἰς ἔριν περὶ ἀρετῆς». Ksn: (mi simn:)
«Τοὺς ἀλεκτρυόνας σκόροδα στίσαντες συμ-
βάλλουσιν». Ksn: «Συμβαλεῖν φίλους ἄν-
δρας». Ksn: (vezī mi διαβάλλω); (mi kš dat:)
«Συμβάλλειν σκόρμον λέοντος σκύλακι κυνός».
Ep: «Όδρα ἄνδρ' καὶ ἵππον ἵππῳ συνέβα-
λον». Ep: (mi el:) «Οἱ δ', ἐπεὶ ἀμφοτέρω-
θεν ἐκατόνναντο φάλαγγας, σύμβαλον μάχε-
σθαι». Ii: II: «Συμβαλὼν ἐνίκησε». Ep: (mi
kš dat:) «Συμβαλὼν αὐτοῖς ἐπώθη». Ep: mi kš
ak: kš prepi:). «Πρὸς τὸ μαχόμενον αἰεὶ συμ-
βάλλωμεν». Ksn: (mi mič:). «Σὺν δ' ἐβά-
λλοντο μάχεσθαι ἐναντίον». Ii: M. 4) kom-
parezš, kšdikš in aštspare. «Μικρά με-
γάλοισι συμβάλλειν». Ep: «Τούτῳ οὐδεὶς ἡ-
ξίωσε ζωῶ ἐωυτὸν συμβάλλειν». Ep: (mi kš
ak: kš prepi:). «Όν πρὸς ἐν συμβάλλειν». Ep:

(*mi pas*): «Οὐδὲ εἰς ἀξίος ἐστὶν αὐτῷ μαγαλοπρεπὴν συμβληθῆναι». *Er*: «Τὸ ἀργύριον τὸ Βαβυλωνικὸν πρὸς τὸ Εὐβοϊκὸν συμβαλλόμενον τάλαντον». *Er*: (*de xnde 5*) *sokoteskš*, *daž* κκ *sokoteaia*, *riveskš*. «Ὡς ἐγὼ συμβαλλόμενος εὐρίσκω», *Er*: «Οὐκ αἶχον συμβαλέσθαι τὸ πρῆγμα». *Er*: «Ἐπὶ δακτύλων συμβαλέμενος τοὺς μῆνας». *Er*: «Οὐκ ἔχω συμβαλέσθαι, ἐπ' ἔτεω τὰ ὀνόματα αὐτῇ κέεται». *Er*: «Συμβαλόμεν τὸν ὄνειρον εἰς βραδύτητα». *Kev*: «Τῇδε συμβαλέμενος, εἴτι... *mi qai*». *Er*: «Συμβάλετο ἐκ τοῦ ὄνειρου τελευταῖον ἐν τῇ ἐωυτοῦ». *Er*: Τάχτη τὴν ἔψιν συνεβάλετο ἐξεληλυθέναι». *Er*: «Ἡ ἑδὸς ἡ ἡμερησίη ἀνὰ 200 στάδια συμβέβληται μοι». *Er*: 6) *mš tokmeskš*, *fakš inboiaiz*. «Συμβάλλοντο λόγον, εἰς ὃν δέοι πάντα ἀλλεσθαι». *Ksn*: «Ξυλῶν—». *Ksn*: *zerš inpreznš*. «Συμβόλαια πολλοῖς συμβάλλοντες». *Dm*: «Συμβόλαια, περὶ ἃ πρὸς ἀλλήλους συμβάλλουσι». *Plt*: «Κατὰδε δοκεῖ τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν Λακεδαιμονίων συμβαλέσθαι ποτῶς Ἀργείως». *Tšy*: (*mi pas*): «Ὅτι οὐκ ἦν αὐτῷ τοῦτο τὸ συμβόλαιον ἡλιθίως συμβεβλημένον». *Dm*: *de xnde in paptv*). «Συμβάλλοντες». *D*: *Az*: *nersxvtopi in pšmxtstopi*, (*Itz*) *kreditopi*.

Σύμβαμα (τό), (*fakš*) *intimnaxtoape* (*us natspaiz*) *kalitate*; *intimnaxape*, *evenemintš*; (*dialekt*;) *proposiŋie* (*din xsviextš mi vorš* *nxmaš nestp*; *de denlinš iagelesš*, *snpe ek*: «Σωκράτης περιπατεῖ». (*inprotiŋ de παρασύμβαμα*). [*συμβάινω*].

Συμ-βαπτίζω, *viit*: *-ίζω*, *kšfšndš*, (*Bisep*) *votēzš inpreznš*.

Συμ-βαρδάρζω, *viit*: *-ίζω*, *imitš* *pe var-bari in vorš* *saž fantš*; *saž* *miš* κκ *var-bari* (*slintš* *paptizanš* *az xop*) *inpreznš* κκ *azmi*.

Συμ-δαρύνω, *viit*: *-υνῶ*, *inprexiezš* (*mi pas*: *mš inprexiezš*) *mi eš* *de o potpivš*.

Συμ-δασείω, (*fšpš* *viit*:) *amš* *anekape* *az* (*dopeskš*) *inboipe*.

Συμβασιλεύς, ἕως (δ), *imnpaxiž* *inpreznš* κκ *azitš*. [*σύν*, *βασιλεύς*]. [*de xnde*]

Συμ-εκσιλεύω, *viit*: *-εύσω*, *imnpšxdeskš* *inpreznš* κκ *azitš*.

Συμβεσις, ἕως (ή), *inboipe*; *inupietenipe*; *inupxišipe*; *kondigie*, *tokmeaz* «*Συμβάσεις ποιέσθαι*» *Stp*: *a* *Intokmi paxe*. [*συμβάινω*].

Συμ-ἐκστάζω, *viit*: *-άζω*, *ardikš* *ceva inpreznš* κκ *azitš*; (*nprin* *intind*;) *kedikš* *ceva in* *azitxape*, *komnapezš*.

Συμ-δατεύω, *viit*: *-εύσω*, = *Συμβάζω*. 2) *mš innpšxiezš*.

Συμβατήριος (δ, ή), *mi*

Συμβατικός, ή, έν, *kšvenitš*, *saž* *kontpi-xšitopš* *az inboipe*. [*συμβατός*]. [*de xnde*]

Συμβατικῶς, *adv*: κκ *kiuž*, *saž* *disposiŋie* *de inboipe*. «*Συμβατικῶς ἔχω*» = *Συμβατέω*.

Συμβατός, ή, έν, *de inboit*. «*Μὴ συμβατόν*». *Plz*: *neinboitš* (κκ *askšxpiŋie*), *de* κκ *nenstingš*. [*συμβαίνω*].

Συμ-εδαίδω -ῶ, *viit*: *-ώσω*, *intšpeskš*, *inprexiezš*, *asixpš* *ceva inpreznš*, *saž* *de o potpivš* κκ *azitš*.

Συμβεβηκώς, *adv*: (*de paptv*;) *dspe*, *din intimnaxape*.

Συμ-βεβηλώ, -ῶ, *viit*: *-ώσω*, *inprexiezš*, *snpe* *ceva inpreznš* κκ *azitš*, *saž* *in inboipe* κκ *cinexa*.

Συμβέλης ἕως (δ, ή), *plainš* *de xsviextš* (*asvixpiŋie* *askšpš*). [*σύν*, *βέλος*].

Συμβήναι, *nex*: 2: *de inf*; *mi*

Συμβήσονται, *viit*: *de xotšp*: *az* *axi* *συμβάινω*.

Συμ-βιάζομαι *viit*: *-άσσομαι*, *siašieskš*, *stipimtopezš* *tot* *de o datš*, *saž* *din* *tcate* *pšpizie*; *inpreznš* *in siaš*.

Συμ-βιάζω, *viit*: *-είδω*, *mi* *At*: *-είδω*. *snepš*, *kombinš*, *potpiveskš* *inpreznš*; (*o-eix*: *fir*;) *inpakš*; (*Skr*;) *domipreskš*, *novš-xšieskš*, *inbxmš* (*vezl* *mi* *προσβιάζω*); (*xne-opi*) *komnapezš*, *kedikš*, *asemšnš* *in* *azitxape* *xna* κκ *azitš*; (*de xnde*) *daž* κκ *sokoteaia*; (*nestp*;) *mš* *inboieskš* (*vezl* *mi* *συμβάλλω*). [*de xnde*]

Συμβιβασίς, ἕως (ή), *mi*

Συμβιβασμός (δ), *komxinape*, *potpivipe*; *inboipe* (*axi*: *saš* *pas*; (*fir*;) *inpkape*; (*xne-opi*) *komnapagie*, *kedikatš* *in* *azitxape*; (*de xnde*) *novšxšipe*, *inbxmape*, *domipipe* (*in pas*)). [*mi*]

Συμβιβαστής, σβ (δ), *inboitopš*; *inpkxštopš* [*mi*]

Συμβιβαστικός, ή, έν, *kontpivšitopš*, *saž* *indemnatikš* *az inboipe*, *saž* *inpkape*.

Συμβιβάζω -ῶ, *At*: *viit*: *az* *axi* *συμβιβάζω*.

Σύμβιος δ, ή), *konvixšitopš*; *tovapšxš*; *sogš* *de* *kšsnixie*; (*par*) *kontimporanš*. [*σύν*, *βίος*].

Συμ-βιοτεύω, *viit*: *-εύσω*, *mi*

Συμ-βίῶ -ῶ, *viit*: *-ώσσομαι*, *tršieskš*, *bio-xšieskš* *inpreznš*. [*de xnde*]

Συμβίωσις, ἕως (ή), *konvixšipe*, *saž* *tršipe* *inpreznš*. [*mi*]

Συμβιωτέον, *posit*: *az* *axi* *συμβίῶ*. [*mi*]

Συμβιωτής, σβ (δ), *tršitopš* *inpreznš*, *konvixšitopš*.

Συμ-ελάπτω, viit: -ἐλάψω, vatymē in-
prexnt̃ k̃s čineva.

Συμ-ελαστώνω, viit: -ἐλαστήσω, vlatst̃-
reskē, oip̃tsieskē inprexnt̃.

Συμβλαστής, εὔ (έ), [σύν, ελαστής] kon-
trip̃sitop̃s̃ la vlatst̃pire. «Ἀγέρ—» Tsp̃:

Σύμβλημα (τέ), inkeiet̃sp̃s̃; vřiṽnt̃ de
k̃sp̃. [wi]

Συμβλής, ἥτος (έ, ή), poet: kape se in-
t̃im̃iñt̃, se lovem̃te inprexnt̃. [wi]

Σύμβλησις, εως (ή), [συμβάλλω] kon-
plet̃ipe, kombinare; relație, konginere;
komparatie; eksplikatie. 2) (Skp̃:)—Σύμ-
ελημα.

Συμβλήσμαι, poet: in lokē de συμβλη-
θήσμαι, pas: viit: wi

Συμβλητέον, posit: aī lat̃ συμβάλλω.

Συμβλητικός, ή, όν, komparativē, inde-
m̃inatikē a asem̃tna prin aīts̃pape, wi
inprexnt̃ k̃sdikape. [din]

Συμβλητός, ή, όν, p̃stiñosē de a se kom-
para, a se k̃sdika prin aīts̃pape k̃s a-
sem̃nea. [συμβάλλω].

Συμ-δοῶ -ω, viit: -ήσομαι, st̃p̃irē wi
oē inprexnt̃.

Συμβόθεια (ή), ak̃st̃op̃s̃ f̃ksitē de maī
m̃x̃l̃i inprexnt̃. [wi]

Συμ-δοηθέω -ω, viit: -ήσω, ak̃stē wi oē
inprexnt̃ ne čineva. [din]

Συμβοηθός (έ, ή), ak̃st̃it̃op̃s̃ k̃t̃iva in-
prexnt̃ wi k̃s aīṽi. [σύν, βοηθός].

Συμβολαιογράφος (έ), skr̃it̃op̃s̃ de kon-
trakt in daraveri, notars. [συμβόλαιον,
γράφω].

Συμβόλαιον (τέ), (in pen: de wi parē)
=Σύμβολον (de unde partik:) inks̃pisē de
invoipe, kontraktē; (in pen:) p̃ers̃ṽit̃op̃ca-
sk̃s̃ daravere (priñ: nest: lat̃...

Συμβόλαιος, α, ον, aīñr̃it̃op̃s̃ de in-
voiat̃, saē k̃ondigie. «Ἄντη—». Tsp̃: k̃sdika-
t̃at̃ des̃ñre komer̃ṽiat̃e daraveri. [συμ-
βολή].

Συμβολατέω, viit: -εῴω, (k̃s dat: m̃t̃
k̃opes̃ñoz̃, m̃t̃ iñṽelerē prin iñvoite se-
m̃ne k̃s čineva. [σύμβολον].

Συμβολαίς, εως (έ), konplet̃it̃op̃s̃, kom-
ṽit̃it̃op̃s̃ de čeva. «Σχολών—» Iks: =Σχο-
λοπλάτης. «Φύλων—». Φriñx: iñvoit̃op̃s̃. ||
(s̃ṽst̃:) s̃x̃l̃a iñṽit̃it̃op̃it̃op̃ de m̃peke. [wi]

Συμβολεύω, viit: -εῴω, wi Συμβόλῳ -ω,
viit: -ήσω, poet: in lokē de συμβάλλω, in-
voiesk̃s̃; saē (din prot:) iñṽr̃t̃ṽes̃k̃s̃;
(nest: k̃s dat:) iñt̃im̃iñt̃. [din]

Συμβολή (ή), kombinare; konginere;
inprexnap̃e, iñt̃im̃ipe: (des̃ñre p̃is̃p̃i)

konk̃ar̃pere; (des̃ñre iñprek̃ar̃p̃i) vro-
deat̃, iñt̃im̃ip̃ape. «Ὁδοῦ συμβολαία». Ksñ:

λοκεί, unde se iñṽes̃nt̃ doē d̃r̃m̃it̃p̃i.

2) (des̃ñre p̃es̃voit̃op̃i) lovipe, iñk̃t̃ep̃a-
pe. «Ἐλθόντες, ἔνθα ἡ πρώτη συμβολή ἐγέ-
νετο». Ksñ: 3) (priñ iñt̃ind:)=Σύμβλημα.

«Ὅστέων» («Ἄξονος» — ». Pat: wi Ksñ:

«Τῆς ταινίας οἱ Χαλκιδεῖς συμβολὰς καλοῦ-
σιν». At: 4) (obiṽ:) kont̃p̃is̃gie (priñṽ:)

p̃ent̃p̃s̃ čiñt̃, (Tsp̃:) p̃efeneā. «Τὴν συμ-
βολὴν τὴν εἰς τὰ συμπόσια ὑπὸ τῶν πινόντων

εἰσφερομένην». At: «Δεῖπνον ἐκ συμβολῆς».

Iks: [συμβάλλω].

Συμβόλησις, εως (ή), =Συμβολή, kom-
ṽiñape. [συμβόλῳ].

Συμβολικός, ή, όν, k̃venitē la iñprek̃-
nap̃e, iñt̃im̃ipe, kombinare, saē la sim-
bolē, sem̃nē. (ad:) f̃ksitē (saē ap̃t̃it̃op̃s̃

de čeva) priñ sem̃ne, iñk̃is̃it̃ up̃in sim-
bole de iñvoipe supe a se r̃iṽi. [συμβολή,

saē σύμβολον]. [de unde

Συμβολικῶς, adv: priñ sem̃ne, saē in-
k̃is̃ipe, f̃is̃rat̃, ne r̃iṽitē.

Συμβολισμός, α, ον, aīñr̃it̃op̃s̃ de da-
raveri. [συμβολισμός].

Συμβολοκοπέω -ω. viit: -ήσω, m̃t̃ katē
(k̃m̃ez̃, d̃s̃ñe os̃pege din kont̃p̃is̃ṽi (p̃e-
fenele). «Ὅντα — μετά τινος». Skp̃: m̃t̃

iñx̃it̃ez̃ iñ ṽeg̃i. [din]

Συμβολοκόπος (έ, ή), net̃p̃ekt̃op̃s̃ iñ o-
s̃pege wi ṽeg̃i k̃s kont̃p̃is̃ṽi (p̃efenele),

k̃ekt̃it̃op̃s̃, p̃is̃iñit̃op̃s̃ iñp̃ aṽest̃ea. [συμ-
βολή, κόπτω].

Συμβολολογία (ή), st̃p̃iñepe de kont̃p̃i-
s̃gie (p̃efenele). [συμβολή, λέγω].

Σύμβολον (τέ), (in pen:) simbolē, sem̃nē,
up̃in kape se k̃ñcaute, se iñk̃is̃t̃em̃te,

saē se d̃t̃ k̃s sok̃oteala čeva; p̃ečete; o-
r̃p̃s̃; iñvoiat̃; ap̃ṽnt̃; kontraktē; loj̃iñ-

k̃s; m̃ark̃s̃; sem̃nē de parat̃; (partik:) p̃ṽeo-
j̃ē (vez̃i wi l̃is̃p̃); (la Atena) bi-

letē de iñtrape, saē p̃m̃iñepe iñ op̃aē

a st̃p̃eiñit̃op̃ beñit̃ din afap̃s̃; t̃ṽl̃ig̃t̃,

saē bit̃et̃, ṽe se da la fie-kape diñ ṽei

ṽe aē lat̃ parte la ad̃nap̃e de k̃sdik̃-
t̃op̃i wi ṽei, ka d̃ind̃s̃ la iñaṽit̃ s̃t̃ wi la

plata; sem̃nē, saē z̃ṽit̃ē (ineat̃, saē al̃-
t̃ē čeva), ṽe da la os̃ṽṽp̃i de kont̃p̃i-

s̃gie fie-kape diñ p̃r̃t̃im̃ iñst̃p̃inat̃-

lat̃ k̃s st̃p̃iñepea kont̃p̃is̃ṽit̃op̃, k̃s iñ-

dat̃op̃ipe de a wi p̃r̃t̃im̃ maī iñ k̃r̃m̃t̃

part̃ea as̃ind̃s̃ wi la iñaṽit̃. || (la im̃:) «Σύμ-

βολον». komer̃ṽiat̃ē trakt̃at̃ iñt̃pe doē p̃e-

g̃ṽit̃op̃em̃i op̃aue, iñ p̃st̃ep̃ea k̃p̃s̃ia

p̃r̃ṽiat̃e up̃ir̃onit̃op̃e se k̃sdikaē fie-kape

dane penite patrii sale. (de unde) «Από συμβάτων δικη». Ptp: καθικατς ne basă de astfel de traktat de comerț. [mi]

Συμβολος (ό, ή), intiminaiă din intim-piare. 2) (pară srest:) în loc de σύμβολον, οργς, saă niaz. «Ἦν μὴ τῶν νομφίω σύμβολος ἀπείσις γέννηται». Sin: [συμβάλλω].

Συμβόσω, viit: -βοσῶ, naskă (mi mij: m̄ naskă) innpezn̄.

Συμβότης, ου (ό), p̄sk̄storp̄, saă min-k̄storp̄ innpezn̄. [mi]

Σύμβωτος (ό, ή), (τόπος, loc) unde imi pashle vineva vitele innpezn̄ k̄ alyi. (bezī mi σύννομος). [σύν, βόω=βοσῶ].

Συμβούλευμα (τό), obīekt de sf̄tsipe. [mi Συμβουλευτής, ου (ό), sf̄tsitop̄; m̄ds-lar̄ de sf̄at̄ innpezn̄ k̄ alyi. [συμβουλεύω]. [de unde

Συμβουλευτικός, ή, ον, k̄venit̄, saă indeminatik̄ la sf̄tsipe. [de unde

Συμβουλευτικός, adv: k̄ kin̄ sf̄tsitop̄.

Συμβουλεύω, viit: -εύσω, (k̄ dat: saă mi inf: indip:) sf̄tsiesk̄, pov̄yiesk̄. || (mij: m̄ sf̄tsiesk̄ k̄ vineva. [din

Συμβούλη, μι Συμβουλία (ή), kin̄sipe f̄k̄at̄ innpezn̄; saă sf̄tsipe, pov̄ay. [σύν, βούλη]. [de unde

Συμβούλιον (τό), sf̄at̄, saă adsnape de kin̄sitop̄ innpezn̄.

Συμβούλομαι, viit: -βουλόμαι, voiesk̄ mi eă cheva innpezn̄ k̄ alyi.

Συμβουλος (ό, ή), sf̄tsitop̄, pov̄yitop̄; saă innpezn̄ kin̄sitop̄, sf̄etnik̄. [σύν, βούλη].

Συμ-βραβεύω, viit: -εύσω, r̄svernez̄, saă k̄dik̄ innpezn̄.

Συμ-βράζω (βράσσω), viit: -βράσω, fep̄s̄ (str̄m: mi nestr̄m:) innpezn̄, saă de tot̄; amestek̄, t̄p̄ep̄ innpezn̄; v̄ps̄ (skoȳ din sinemī) tot de o dat̄.

Συμ-βρέμω, (f̄r̄p̄ viit:) v̄kī (d̄d̄ī) mi eă innpezn̄.

Συμ-βρύω, viit: -βρύω, sk̄ipyī st̄p̄in-tind innpezn̄ k̄na k̄ alyi. «Τούς ἐδόντας —» Iam̄l:

Συμ-βύω, viit: -βύω, ast̄n̄ sine din toate p̄r̄yile.

Συμβέωρος (ό, ή), chea che ape (este in-kinat̄ ne) alyamī alyar̄. [σύν, βωρός].

Συμ-μαθητής, ου (ό), konsholar̄. [σύν, μαθητής]. [de unde

Συμ-μαθητιᾶω -ω viit: -άτω, dopesk̄ a in̄v̄ya innpezn̄ k̄ alyi, a fi konsholar̄.

Συμ-μαίνομαι, viit: -μαίνομαι, saă μαλ̄

σμαι, (tpe: de k̄: συμμέμνη) nev̄nesk̄ tot intp' o vreme, saă innpezn̄; saă n̄-timesk̄ de alyamī nev̄nie k̄ alyi.

Συμ-μαλάσσω, (τω), -άσω, f̄p̄kind, t̄p̄-mintind moī cheva innpezn̄ k̄ ...

Συμ-μαθάνω, viit: -μαθήσμαι, in̄v̄ȳ cheva innpezn̄ k̄..., sint̄ konsholar̄ alyi k̄iva; in̄v̄ȳ k̄ite p̄ȳin̄, m̄ denpin̄z̄; (noet:) domipesk̄, in̄v̄ȳ ne alyi cheva; saă (nestp:) am̄ m̄t̄inḡ de cheva.

Συμ-μάρπτω, viit: -μάρψω, poet: ansk̄ innpezn̄; sm̄ar̄ind desp̄d̄vinez̄, saă snapr̄, f̄r̄im̄, p̄k̄.

Συμμάρτυρ, υρος (ό, ή), mart̄p̄ innpezn̄ k̄ alyi (desnpe alyamī l̄k̄p̄). [σύν, μάρτυρ]. [de unde

Συμ-μαρτυρέω -ω, viit: -ήσω, m̄t̄p̄ise-sk̄ cheva innpezn̄ k̄ alyi. [mi]

Συμ-μαρτύρομαι, viit: -ομαι=Συμμάρτυρος.

Συμμάρτυρος (ό, ή), =Συμμάρτυρ.

Συμ-μαστίζω -ω, viit: -ώσω, v̄ich̄iesk̄ innpezn̄.

Συμ-μασέομαι -ομαι, viit: -ήσομαι, Ion: in̄ loc de συμμάχομαι.

Συμ-μαχέω -ω, viit: -ήσω, (k̄ dat:) sint̄ alyat̄, saă (simn:) aj̄st̄top̄ alyi k̄iva, m̄ l̄st̄ innpezn̄; konshk̄p̄z̄, aj̄st̄; (desnpe l̄k̄p̄) kont̄p̄iesk̄. [mi]

Συμμαχία (ή), alyan̄ȳ, saă in̄voipe de aj̄st̄op̄ p̄cip̄ok̄ in̄ pessoī; (in̄ nen:) konshk̄p̄ape, aj̄st̄op̄; (n̄pin̄ int̄ind:) oaste alyat̄. [mi]

Συμμαχικός, ή, ον, relat̄iv̄ k̄ alyan̄ȳ, saă alyan̄ȳ. «Τὸ συμμαχικόν». in̄ loc de ή συμμαχία. [σύμμαχος] [de unde

Συμμαχικώς, adv: ka alyat̄.

Συμμαχίς, ιδος (ή), = Συμμαχική, saă σύμμαχος.

Συμ-μάχομαι, viit: -μαχομαι, mi -μαχήσομαι, m̄ bat̄ innpezn̄ k̄ vineva (ka alyat̄); (in̄ nen:) aj̄st̄; konshk̄p̄z̄. [mi]

Σύμμαχος (ό, ή), alyat̄, saă aj̄st̄top̄ in̄ pessoī; (in̄ nen:) konshk̄p̄top̄; (desnpe l̄k̄p̄) kont̄p̄is̄itop̄. [σύν, μάχη].

Συμ-μεθ-αρμόζω (-αρμόττω), viit: -έσω, p̄esk̄im̄, p̄elak̄ cheva innpezn̄.

Συμ-μεθ-έλω, viit: -έλω, (nex: συμ-μεθίλω, mi 41:) t̄p̄ar̄, t̄p̄r̄sk̄ cheva innpezn̄ intp' alyi parte.

Συμμέθεξις, εως (ή), in̄p̄r̄t̄shipe innpezn̄ k̄ alyi din cheva. [συμμετέχω].

Συμ-μεθ-έπω, (f̄r̄p̄ viit:) poet: dip̄ice-z̄, r̄svernez̄ innpezn̄.

Συμ-μεθ-ίστημι, viit: -μεταστήσω, (nex: 2: συμμετέστη, mi 41:) str̄m̄st̄ cheva in-

πρεξνῆ; (fir:) skimēš, priefakš čeva in-
prexhῆ; (mijk:) mṣ strṣmātš dīn dokš;
(wi fir:) mṣ preskimēš inprexhῆ.

Συμ-μεθύσκει, viit: -μεθύσκει, mi
Συμ-μεθύω, viit: -ύσω, mṣ inēšlš (sm-
vlas in begil) inprexhῆ kṣ čineva.

Συμ-μεϊώω -ώ, viit: -ώσω, mīcheskš, saš
inṣyinezš čeva inprexhῆ.

Συμμεριζιόω, εως (έ, ή), [σύν, μερι-
ζον] de opotrivṣ, saš kṣ totxl konilṣ-
posš.

Συμ-μελάνω, viit: -ανώ, innerpeskš če-
va kṣ totxl, saš inprexhῆ.

Συμ-μελανειρόνέω -ώ, viit: -ήσω, noplš
negrē inprexhῆ kṣ aatlṣ.

Συμ-μελετάω -ώ, viit: -ήσω, mṣ deupin-
zš la čeva inprexhῆ kṣ ...

Συμμελής, εως (έ, ή), notpivitš, inboitš
la vīersš. [σύν, μέλος].

Συμμετρημένως, adv: (de napti:) =
Συμμέτρως.

Συμ-μένω, viit: -μενώ, (kṣ dat:) pṣmīš
inprexhῆ kṣ čineva; (obiv: fṣrṣ kazš)
pṣmīš statopnikš, dṣinezš, strṣieskṣ.
«Σκοπεῖν, ὅπως ή φιλία εἰτι πλείστον χρόνον
συμμενεῖ». Ksu:

Συμ-μερίζω, viit: -ίσω, inṣarigš, (wi mijk:)
mṣ inṣarigš čeva inprexhῆ kṣ aatlṣ. [de
snde

Συμμεριστής, mi Συμμεριστής, οὔ (έ),
dṣtoprš de naptē, pṣptamš dīn čeva in-
prexhῆ kṣ aatlṣ. [de snde

Συμμεριστρια (ή), fem: al nreč:

Συμ-μεσουρανέω -ώ, viit: -ήσω, staš sṣet
ačelamī mepidianš. [de snde

Συμμεσουράνησις, εως (ή), a se afṣasṣet
ačelamī mepidianš.

Συμμεσουράνιος α, ον, [σύν, μέσος, οὐρα-
νός] aṣṣnsš, saš afṣatš sṣet ačelamī me-
pidianš.

Συμ-μετα-έχινω, viit: -έχομαι, mṣ strṣ-
mātš inprexhῆ, sas tot de o datṣ.

Συμ-μετα-βάλω, viit: -βάλω, preskimēš
čeva, (wi mijk: saš el:) mṣ priefakš, skim-
vš nosigie, pṣrepe, saš sistemṣ, mi čl:
inprexhῆ kṣ aatlṣ.

Συμ-μετα-δίδωμι, viit: -μεταδώσω, (nex:
συμμετέδωκα, mi čl:) inṣptṣieskš ne či-
neva saš kṣlva dīn čeva de o notpivṣ
kṣ aatlṣ.

Συμμεταίτιος (έ, ή), pṣptamš inprexhῆ
dīn vpe o vīnṣ, (Frang:) complice, =
Συναίτιος. [σύν, μετά, αἴτιος].

Συμ-μετα-κινέω -ώ, viit: -ήσω, strṣmātš
mīshkind čeva dīn dokš inprexhῆ kṣ..;

preskimēš, priefakš inprexhῆ.

Συμ-μετα-κλίνωμαι, viit: -κλινέομαι, mežš
(kṣlkatš) inprexhῆ la masṣ, = Συγκλ-
κλίνωμαι.

Συμ-μετα-κοσμέω -ώ, viit: -ήσω, inṣkme-
skš, priefakš čeva aatlṣ inprexhῆ kṣ..

Συμ-μετα-λαμβάνω, viit: -λήφωμαι, (nex:
συμμετέλαβον, mi čl:) mṣ inṣptṣieskš,
saš iaš naptē dīn čeva inprexhῆ kṣ aatlṣ.

Συμ-μετα-πίπτω, viit: -πεσέομαι, skazš
dīn čeva, saš mṣ skimēš (upiv: in mai
pṣš) inprexhῆ kṣ aatlṣ.

Συμ-μετα-ποιέω -ώ, viit: -ήσω, priefakš
čeva inprexhῆ.

Συμ-μετα-στρέφω, viit: -στρέψω, sṣcheskš,
kīrimeskš, priefakš in mai pṣš, strīkš čeva
inprexhῆ kṣ aatlṣ.

Συμ-μετα-σχηματίζω, viit: -ίσω, peforṣme-
zš čeva inprexhῆ kṣ.. «Τοῖς καίροις συμ-
μετασχηματίζόμενος». Iks: priefkinds se
dṣne vṣemī, saš inprekṣrṣrī.

Συμ-μετα-τιθῆμι, viit: -μεταθήσω, (nex:
συμμετέθηκα, mi čl:) mātš, skimēš čeva in-
prexhῆ.

Συμ-μετα-φέρω, viit: -μετοίσω, (nex: συμ-
μετέφερα, mi čl:) transnaptš čeva in-
prexhῆ.

Συμ-μετα-χειρίζω, (wi mijk:) -ίζομαι, viit:
ίσω, -ομαι, aṣṣkš, pṣš in mīmī, inṣre-
pivzš, inṣreṣingezš čeva inprexhῆ.

Συμ-μετ-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, (nex:
συμμετέλθον, mi čl:) meprš dṣne (sṣre
kṣ-tape de) čeva, saš roneskš dīn xṣmṣ in-
prexhῆ kṣ..

Συμ-μετ-έχω, viit: μετέξω, (nex: συμμετέ-
σχον, mi čl:) mṣ inṣptṣieskš mi eš de
o notpivṣ kṣ aatlṣ dīn čeva.

Συμ-μετεωρίζω, viit: -ίσω, inṣalgš čeva
inprexhῆ kṣ..

Συμ-μετεωροποιέω -ώ, viit: -ήσω, mṣ in-
deleṣṣieskš in čepčetapea meteopelop
inprexhῆ kṣ čineva.

Συμ-μετεωροποιέω -ώ, viit: -ήσω, sm-
vlas inprexhῆ inṣlgatš in aerš.

Συμ-μετ-έχω, = Συμμετέχω.

Συμ-μετ-οικέω -ώ, viit: -ήσω, inṣi strṣ-
mātš aṣṣingṣa sṣdeva inprexhῆ kṣ čine-
va ka metikš.

Συμ-μετ-οικίζω, viit: -ίσω, strṣmātš ne
čineva inprexhῆ inṣp' aatlṣ dokṣingṣ, saš
kolonje.

Συμμέτοχος (έ, ή), inprexhῆ pṣptamš
dīn čeva. [σύν, μέτοχος].

Συμ-μετρέω -ώ, viit: -ήσω, (kṣ dat: saš
ak: kṣ nṣen: inṣip:) mṣsṣrš čeva dṣne

μῆσαρα αὐτῆς καίσα, σαῖς ἰν αὐτῆσπε μι
προποργίε; φαῖς чева де о потривъ ла
μῆσαρъ кз аѣа. || (миж:) sokotind aḷix,
daḷ kз sokoteaḷa. || (nas:) sintḷs проно-
pionatḷ, мῆ потривескḷ кз чева. [de xnde

Συμμετρήσις, εως (ή), μῆσαρπε ἰν α-
λῆσπε, σαῖς προποργίε. [mi

Συμμετρητής, οῦ (ό), μῆσαρτορḷ ἰν про-
ποργίе, потривит кз аѣт чева.

Συμμετρία (ή), simetpie, потривитате ла
μῆσαρъ, проноργіе, = ἱσομετρία 2) ο χαῖντ
femelaskḷ, pokle nintḷ ἰν πῆμῆντḷ (ḷῆρτ
insḷ a se ḷipī). [mi

Συμμετρίῳ, viit: -ἴω, φαῖς чева про-
ноργіонатḷ, саῖς μῆ ἰн simetpie. [din

Συμμετρος (ό, ή), asemenea, де о потри-
въ ла мῆσαρъ; проноργіонатḷ; (prin ἰn-
tind:) destḷḷḷ; потривитḷ; (sne-opī) = Μέ-
τρος. [σύν, μέτρον]. [de xnde

Συμμετρότης (ή), = Συμμετρία. [mi

Συμμετρώς, adv: потривит ла мῆσαρъ,
проноργіонаḷ; де ἰndestḷḷḷ; (despre vreme)
ла (кзвῆиnчонсḷ) vreme.

Συμμετρίῳ, viit: -ἴω, (πῆρ) лῆнескḷ
чева ἰnpresnḷ.

Συμμετρία (ή), [σύν, μῆρ] кзрса zine-
лор, ἰн кзре нх se vede лḷna.

Σύμμετρος (ό, ή), чез кз коапсеλε (εἰ-
σπρίε πῆοарелор) ἰnpresnate. [σύν, μέτρος].

Συμμετρήσει, viit: -ῶμαι, торкḷ, саῖς
μḷsḷ ἰnpresnḷ. [de xnde

Συμμετρήσεις, εως (ή), тоарсере, чesere
ἰnpresnḷ.

Συμμετρίτωρ, ερος (ό), poet: sfḷtsitopḷ,
саῖς ἰnpresnḷ kinzsitopḷ. [σύν, μέτρος].

Συμμετρίομαι -ῶμαι, poet: мḷ kinzsfе-
скḷ, мḷ sfḷtsieskḷ ἰnpresnḷ.

Συμμετρήσομαι -ῶμαι, viit: -ῶμαι,
пḷskocheskḷ, саῖς ἰsodeskḷ чева ἰnpres-
нḷ кз аѣтḷ.

Συμμετρίω, viit: -ῶ, mḷnjeskḷ, саῖς
mḷnḷpreskḷ, snḷrkḷ чева ἰnpresnḷ.

Συμμετρί, mi poet: Συμμετρίην, a.lv: =
Συμμετρώς. [mi

Συμμετρίης, εως (ό, ή), amestekatḷ ἰnpres-
nḷ. [συμμετρίον]. [de xnde

Συμμετρία (ή), ind: ἰн локḷ де σύμμετρίης.

Συμμετρία (ή), amestekḷtḷrḷ ἰnpresnḷ,
(Franç:) mélange. [din

Συμμετρίον, viit: -μῆω, (кз dat: indip:)
amestekḷ ἰnpresnḷ: (mi cl: саῖς мῆж: mi
nas:) мḷ ἰnpresnḷ: мḷ ἰntḷneskḷ; амḷ
pelaḷie (adḷnape, komḷnikagie); саῖς ἰаḷ
ворḷт кз чḷneva; (ἰн рḷḷ) мḷ апḷкḷ, мḷ
ἰnḷatḷrḷ ἰн вḷḷḷḷḷе кз чḷneva. [de xnde

Συμμετρίον, posit: [mi

Συμμετρίος (ό, ή), amestekatḷ ἰnpresnḷ,
komḷpsḷ. «Λεπῆς — ». Esix: vezī sḷ-
xpsḷ. [de xnde

Συμμετρίως, adv: amestekat ἰnpresnḷ.

Συμ-μῆεσμαι -ῶμαι, viit: -ῶμαι, imi-
tḷ чева ἰnpresnḷ, саῖς де о потривъ кз аѣ-
тḷ. [de xnde

Συμμετρήτης, οῦ (ό), imitḷtopḷ ἰnpres-
нḷ кз аѣтḷ.

Συμ-μῆνῶσμαι, viit: -μῆνῶσμαι, (nex:
συμμενῶσθην, mi cl:) μḷḷ minte tot ἰntḷ' o
vreme.

Συμ-μῆνῶω, (ḷḷрḷ viit:) poet: мḷ mi-
чesкḷ, мḷ ἰnḷsginezḷ ἰnpresnḷ.

Συμμετρίς, εως (ή), amestekape ἰnpres-
нḷ; (ḷḷr:) komḷnikagie, adḷnape; ἰnḷoipe;
(ἰн ven:) pelaḷie. [din

Συμ-μῆστω, Ion: poet: ἰн локḷ де συ-
μμετρίον.

Συμ-μῆσῶ -ῶ, viit: -ῶ, дрḷскḷ ἰn-
presnḷ.

Συμ-μῆσπονῆσῶ -ῶ, viit: -ῶσῶ, дрḷскḷ
де о потривъ кз аѣтḷ viklenia, саῖς не
viklenī.

Συμ-μῆσμαι -ῶμαι, Ion: ἰн локḷ де συ-
μμετρίον.

Συμμετρήσεως, εως (ή), nomenipe, саῖς
adḷuepe a minte де чева ἰnpresnḷ, саῖς
tot де о datḷ. [din

Συμ-μῆσμενῶω, viit: -ῶω, imī adḷskḷ
a minte, саῖς nomeneskḷ де чева ἰnpres-
nḷ, саῖς tot ἰntḷ' o vreme.

Συμ-μῆσῶ -ῶ, viit: -ῶσῶ, poet: oste-
neskḷ, nḷncheskḷ ἰnpresnḷ.

Συμ-μῆσῶω -ῶ, viit: -ῶω, ἰnḷapḷḷ, (mi
mḷж:) мḷ ἰnḷapḷḷ чева prin sorḷḷ: саῖς
din ἰntḷmḷzape мḷ ἰnḷḷḷḷḷmeskḷ ἰn-
presnḷ.

Συμμετρίος (ό, ή), poet: = Συμμετρίης. [σύν,
μέτρος].

Συμ-μῆλῶω, viit: -ῶω, mḷnjeskḷ, саῖς
mḷnḷpreskḷ чева ἰnpresnḷ, саῖς tot ἰntḷ' o
vreme.

Συμ-μῆλῶωω -ῶω, viit: -ῶω, ἰnḷḷḷḷḷdeskḷ
ἰnpresnḷ ка монархḷ.

Συμμετρί (ή), netrevere, vieḷsipe ἰn-
presnḷ кз аѣтḷ: dḷinoasḷ ἰnpresnḷ ḷi-
nere. [συμμετρίω].

Συμ-μῆνῶσμαι -ῶμαι, viit: -μῆνῶσμαι,
pḷmḷḷḷ sinḷapḷ ἰnpresnḷ кз чḷneva.

Συμμετρία (ή), [συμμετρίος] societate, саῖς
sistemḷ де оamenī snḷḷḷ ἰnpresnḷ dḷne
o чḷbilḷ ἰnḷḷḷḷḷipe; (partik: ἰн Atena) si-
mopie, a doḷzevecea nḷpte a vorḷḷḷḷḷor

chetzenī, kīgī kontpivsiaš la pēvīche sīdž-
ne. (fie-kape simopie koupindea maī-zēvī
de pēvraḡī, mi fie kape semingie doz
simopi).

Συμμορίαρχης, mi Συμμορίαρχος, ou (έ),
kēnetenia fie-kēria simopi. [συμμορία, ἄρχω]

Συμμορίτης, ou (έ), chetamš din ačeeamī
simopie. [συμμορία]

Σύμμορος (έ, ή), [σύν, μείρομαι] = Συντε-
λής, mi Σύμμαχος.

Συμμορίζω, viit: -ίζω, = Συμμορφώω. [din

Σύμμορφος (έ, ή), (κς dat: saš pen:) kon-
formš, saš asemenea la figrē. [σύν, μορφή].
[de ende

Συμ-μορφώω -ω, viit: -ώσω, konformezš,
saš fakš čeva asemenea la formš, saš
figrē kš aita.

Συμ-μορθέω -ω, viit: -ήσω, mš osteneskš,
mš mēneskš inpreznš.

Συμ-μυέω -ω, viit: -ήσω, inigiezš ne čī-
neva in mistepo inpreznš kš...

Συμμουλόχος (έ, ή), inkižtopš stpīns de
kēvītš, saš de grpa sa, (ad:) tēkātš, =
Ἐγέμυθος. [συμμός, λόγος].

Σύμμοσις, eoz (ή), stpīns inkišepo de
grē, saš de okī, mi ča: [συμμός].

Συμβότης, ou (έ), inigiatš intp'acheamī
mistepe. [συμμός].

Συμ-μύω, viit: -μύσω. inkiž inpreznind
ena kš aita stpīns (stpm: mi nestp:);
(iap nartik:) inkižš, imi stpīnš vzele;
(de xnde prin intind:) nš skouš vorē,
lakš.

Συμπαγής, éoz, (έ, ή), notpivītš, kom-
binatš prin inpreznš inkeēpe, (Frang:)
compacto. [συμπήγνυμι]. de xnde

Συμπαγία (ή), inpreznš inkeēpe, saš
stpīns kombinape.

Συμπάθεια (ή), kompztimipe, saš inuēp-
timipe in simgipe de pelele aita. mi

Συμπαθέω -ω, viit: -ήσω, kompztimeskš
kš čineva (in pelele lēī). [din

Συμπαθής, éoz (έ, ή), kompztimamš de
acheamī pēš; saš kompztimitopš kš aita
pentpē pelele lēī. [σύν, πάθος].

Συμπάθεις, eoz (ή), = Συμπάθει. [mi

Συμπαθηαίω, ō, viit: -άζω, sintš dis-
pēš a kompztimī kš čineva. [mi

Συμπαθηαίος, ή, ōn, (mi adv:) -αίως,
fipēste apkeatš la kompztimipe kēpe
aita, mīozš. [συμπαθέω].

Συμπάθω (ή), poet: in lokš de συμπά-
θει. [mi

Συμπαθώς, adv: kš simgimintš de kom-
pztimipe. [συμπαθής].

Συμ-παυνίζω, viit: -ίζω, kintš neanš in-
preznš, saš in akopdš kš aita.

Συμπαύμων, eoz (έ, ή), = Συμπαύτωρ.
[συμπαίζω].

Συμ-παυδαγωγέω -ω, viit: -ήσω, gēvērpe-
zš, kreskš kopī inpreznš.

Συμ-παυδέω, viit: -εύσω, inuēpš, de-
prinžš ne čineva inpreznš kš...

Συμ-παίζω, viit: -παίζομαι, jokš inpre-
znš. «Ἐορτήν —». Apstf: sepezeš inpre-
znš. [de xnde

Συμπαίκτης (ή), poet: in lokš de συμ-
παίκτης. [mi

Συμπαίκτης, ou (έ), mi Συμπαίκτης (ή),
= kš...

Συμπαίκτης, eoz (έ), jokštopš inpre-
znš kš čineva. [mi

Συμπαίστης, ou (έ), mi Συμπαίστης (ή),
mi poet:..

Συμπαίστωρ, eoz (έ), = Συμπαίτωρ, mi ča:

Συμ-παίω, viit: -παίω, loveskš inpre-
znš (de o datš, saš ana kš aita). 2)

poet: in lokš de συμπάτω

Συμ-παυνίζω, viit: -ίζω, = Συμπαυνίζω.

Συμ-παλαίω, viit: -αίω, mš xantš in-
preznš kš čineva.

Συμ-παλαμάομαι, -ομαι, viit: -ήσομαι,
nšskoceskš čeva mēntemspītš inpreznš
kš aita.

Σύμπαν, avtoz (τό), next: lēī σύμπας.

Συμ-πανηγυρίζω, viit: -ίζω, sepevtopes-
kš inpreznš. [de xnde

Συμπανηγυριστής, ō (έ), konsēvritopš
de sepeape, saš inpreznš-sepevtopitopš.

Συμ-πανουργέω -ω, viit: -ήσω, mš vī-
kleneskš in čeva inpreznš kš aita, saš
konlēkpekš prin vīklenie.

Συμ-παρά-βαδίζω, viit: -ίζω, mēpš in-
preznš alyšpea kš čineva.

Συμ-παρά-βάλλω, viit: βάλω, jadikš in
alyšape, komparš čeva inpreznš kš
aita.

Συμ-παρά-βύω, viit: -βύω, indesš tot de
o datš n' alyšapea.

Συμ-παρά-χρηστέω, viit: -χρηστέω, vne-
teskš, intpirš despe pēvlikš dpevtopie
tot intp' o vpepe, saš in knipe kš alyū.

Συμ-παρά-χρήνομαι (-χρήνομαι), viit: -χρή-
νομαι, next: συμπαράχρησάην, mi ča) so-
seskš, saš mš alyš de fapš xndeva in-
preznš kš...

Συμ-παρά-χρῶ, viit: -αῖω, (next: συμπα-
ρήχρον, mi ča) infyimezš, saš tpeš
čeva inainte tot intp' o vpepe.

Συμ-παρά-δράζω -ω, viit: -άζω, apēš

чева in tpeактiъ tot inтp' o вpeme кa aтeлe.

Συμ-παρ-δίδωμι, viit: -δῶσω, пpeдaδ' in-
пpeкнъ, саѣ tot de o datъ.

Συμ-παρ-δύομαι, viit: -δύσομαι, mъ вiрѣ
п' aлѣтpea inпpeкнъ, саѣ tot de o datъ.

Συμ-παρ-θέω, viit: -θεύσομαι, aлepгѣ ne
лiнrъ чiнева inпpeкнъ.

Συμ-παρ-ανέω -ῶ, viit: -ανέσω, пoвѣдѣ-
тeскѣ, сѣтѣтeскѣ inпpeкнъ, саѣ tot de o
datъ.

Συμ-παρ-αλλέω -ῶ, viit: -αλλέσω, мeзѣ
inпpeкнъ лiнrъ чiнева.

Συμ-παρ-αλέω -ῶ, viit: -αλέσω, пo-
тeскѣ, кiенiъ in aжтopѣ, саѣ пoвѣдѣтe-
скѣ ne чiнева tot de o datъ.

Συμ-παρ-αταλέω, viit: -αταλέω, пaтiъ
ne чiнева сѣ мeазъ, (шi мiж:) мeзѣ in-
пpeкнъ лa мaстъ aпpoaнe de чiнева.

Συμ-παρ-αίεμι, viit: -αίεσομαι, стаѣ in-
пpeкнъ кa aлгii лiнrъ чiнева.

Συμ-παρ-ακόλουθῶ -ῶ, viit: -ήσω, кp-
мeзѣ ne чiнева d' aпpoaнe inпpeкнъ кa
aлгii; (fir:) inгeлepѣ, пpиueнѣ.

Συμ-παρ-ακοιμίζω, viit: -ίσω, тpанcпoтѣ
чева п' aлѣтpea inпpeкнъ, саѣ tot de o
datъ; (mиж:) мeпpѣ, cоceскѣ xндева in-
пpeкнъ кѣлape, саѣ in тpѣсѣpъ.

Συμ-παρ-ακύπτω, viit: -κύψω, mъ плeкѣ
tot de o datъ aфapъ, саѣ п' aлѣтpea, кa
сѣ вѣзѣ.

Συμ-παρ-αλαμβάνω, viit: -λήψομαι, (nex:
συμπράλαβον, шi чл:) мaтi ѣаѣ чева inпpe-
кнъ кa sinemi. [de xнде

Συμπαράληψις, εως (ή), лape inкъ de
чева inпpeкнъ кa sine.

Συμ-παρ-αμένω, viit: -μενῶ, стpѣтeскѣ
d' aпpoaнe inпpeкнъ кa чiнева.

Συμ-παρ-αμίγνυμι, (шi poet:) Συμ-παρ-
μίσγω, viit: -μίσσω, kam amestekѣ чева in-
пpeкнъ.

Συμ-παρ-αυαλίω, viit: -αυαλώσω, кeл-
тeскѣ inпpeкнъ тpъ мѣсѣpъ, саѣ in зѣ-
дѣpнiчii.

Συμ-παρ-αυέω, viit: -αυέσω, mъ inδx-
плeкѣ шi eѣ inпpeкнъ kam п' aлѣтpea.

Συμ-παρ-αυήχομαι, viit: -αυήξομαι, кpмe-
зѣ inпpeкнъ inmotiнд п' aлѣтpea.

Συμ-παρ-αυοιέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ фaкѣ
tot inтp' o вpeme саѣ de o пoтpивъ шi eѣ
кѣлeтopѣ de лeпi.

Συμ-παρ-απέμπω, viit: -πέμψω, пeтpeкѣ
ne чiнева кpмiнд, саѣ incoгiндx 'л in-
пpeкнъ.

Συμ-παρ-απλέω, viit: -πλέξω, inmotiнд

вiрѣ чева inпpeкнъ п' inтpe...

Συμ-παρ-απλέω, viit: -πλεύσομαι, плaтe-
скѣ inпpeкнъ п' aлѣтpea.

Συμπαράπληρωματικός, ή, ον, = Παράπλη-
ρωματικός.

Συμ-παρ-σπ-άλλομαι, viit: -ελαῶμαι, (mиж:
тpe: de кa: кa insemn: pas: συμπαράπo-
λωλα) пeрѣ inпpeкнъ тpъ кcвintѣ, саѣ
ne нeдpептaтe

Συμ-παρ-σχευάζω, viit: -άσω, гѣтeскѣ
чева inпpeкнъ, саѣ tot de o datъ.

Συμ-παρ-σπονδέω -ῶ, viit: -ήσω, кaлeкѣ
inпpeкнъ кa aлгii кѣpъminteлe саѣ koн-
дигiиe пѣчii, шi чл:

Συμ-παρ-ατάττω -ῶ, viit: -ήσω, стаѣ de
ажтopѣ ne лiнrъ чiнева. [din

Συμπαραστάτης, ου (ό), стaтyтopѣ d'aлѣ-
тpea кѣиa supе aжтopѣ. [συμπαρίστημι].

Συμπαράταξις, εως (ή), aмeзape in вѣ-
тѣлiе inпpeкнъ кa aлгii. [din

Συμ-παρ-ατάσσομαι (τάττωμαι), viit: -τά-
ξομαι, mъ aмeзѣ in вѣтѣлiе inпpeкнъ кa..

Συμ-παρ-ατείνω, viit: -τενῶ, пpeдлoмeскѣ
inпpeкнъ, саѣ de o пoтpивъ.

Συμ-παρ-ατηρέω -ῶ, viit: -ήσω, oбceпpѣ
inпpeкнъ (inтp' aчecaшi вpeme, саѣ in koм-
пapaгiiе). [de xнде

Συμπαρατήρησις, εως (ή), чеa inтp' aчe-
caшi вpeme саѣ in koмпapaгiiе oбceп-
vape.

Συμ-παρ-ατίθημι, viit: -παρήσομαι, пaтiъ
чева tot inтp' o вpeme aлѣтpea.

Συμ-παρ-ατρέφω, viit: -θρέψω, кpѣтeскѣ
чева inпpeкнъ kam de пpисoѣ.

Συμ-παρ-ατρέχω, viit: -θραύσομαι, шi

Συμ-παρ-ατροχίζω, viit: -άσω, aлepгѣ in-
пpeкнъ п' aлѣтpea.

Συμ-παρ-ατρέω, viit: -παρόισω, (шi pas:)
-παρενεχθήσομαι, (nex: pas: συμπαρηνέχθην,
шi чл:) = Συμπαρachoμίζω; (pas:) = Συμπα-
ρατρέχω; (fir:) mъ aвaтѣ din dпeнтѣ in-
пpeкнъ кa aлгii

Συμ-παρ-αφύομαι, viit: -φύσομαι, (nex:
συμπαρέφυν, шi чл:) пeстpѣ inпpeкнъ, саѣ
tot inтp' o вpeme п' aлѣтpea.

Συμ-παρ-εδρεύω, viit: -εύσω, мeзѣ in-
пpeкнъ aлѣтpea (ka пѣpѣpоc).

Συμ-παρ-εμi, viit: -εμi, (пpeд: συμπα-
ρήειν, шi чл:) тpeкѣ inтp' aчecaшi вpeme
ne xндева.

Συμ-παρ-εμi, viit: -έσομαι, (пpeд: συμ-
παρήν, шi чл:) cиntѣ шi eѣ inпpeкнъ кa
aлгii de фaгъ.

Συμ-παρ-εис-έρχομαι, viit: -εισελεύσομαι,
inтpъ tot inтp' o вpeme (mъ вiрѣ) xндева

kam ne fxiw inpresnъ kъ alji.

Συμ-παρ-εισ-πίτω, viit: -πεσούμαι, kazđ tot de o datъ kam ne fxiw inъsntrъ, sađ neste чева.

Συμ-παρ-εισ-φθεύομαι, viit: -φθερούμαι, mъ birđ xndeva ne fxiw inpresnъ kъ alji supe vъtъmapea mea, sađ a atop.

Συμπαρέλτασις, εως (ή), întindepe inpresnъ n' alъtpea. [din

Συμ-παρ-εχτέινω, viit: -τενῶ, întinzъ чева inpresnъ n' alъtpea.

Συμ-παρ-εμφέρω, viit: -ενοίσω, (nex: συμπαρενήνευα, mi чл:) kam adxkъ, kam scamъnъ kъ чineva.

Συμπαρενεγκειν, nex: 2: de inf: al лxi συμπαράφερω.

Συμ-παρ-έπομαι, viit: -έψομαι, (kъ dat:) xpmexđ inpresnъ de apnoane; (fir:) sintъ o nemiklovitъ xpmope de чева.

Συμ-παρ-έρχομαι, viit: -παρελεύσομαι, = Συμπαίρειμι, viit: -ειμι.

Συμ-παρ-έχω, viit: έξω, (nex: συμπαρέσχον, mi чл:) dađ (upivindieskъ) чева inpresnъ kъ alъl, sađ kontpiskieskъ a se da, sađ a se stъirmi чева.

Συμ-παρ-ήνω, viit: -ήξω, viđ, sađ mъ alъ de fagъ tot de o datъ.

Συμπαρόθενος (ή), fechoapъ soayъ (sapa-тъ) aatia, sađ atop fechoape. [cъn, παρόθενος].

Συμ-παρ-ίπαμαι, viit: -παραπήσομαι, (nex: συμπαρέπτην, mi чл:) xpmexđ n' alъtpea, sađ tpekъ inpresnъ sьxpind.

Συμ-παρ-ίστημι, viit: -παράστησω, (nex: 2: συμπαρέστην, mi чл:) infъyimezъ чева, (mi mikъ) mъ infъyimezъ, sađ stađ de fagъ inpresnъ kъ чineva.

Συμπαρόκοις (ό, ή), konloksitorъ; sađ inpresnъ kъ alъl bechind ал kъiva.

Συμ-παρ-οίχομαι, viit: -οιχέσομαι, = Συμπαρέρχομαι, tpekъ (ntepъ) inpresnъ kъ..., sađ tot de o datъ.

Συμ-παρ-ολισθαίνω, viit: -ολισθήσω, alъ-nekind kazđ alъtpea inpresnъ kъ...

Συμ-παρ-ομαρτέω -ῶ, viit: -ήσω, = Συμπαράκολουθῶ.

Συμ-παρ-οξύνω, viit: -υνῶ, întepitъ, sađ zъdъpъskъ la mînie inpresnъ kъ...

Συμ-παρ-ορμάω -ῶ, viit: ήσω, indemnъ. porneskъ, inkpakezъ kъtpe чева inpresnъ kъ...

Συμ-παρ-οτρύνω, viit: -υνῶ, = Συμπαροξύνω.

Σύμπαξ, χυτος (-παξ, πην), totđ inpresnъ, adъnatъ la xndъ lokъ. «Τὸ σύμπαν, mi «Τὰ σύμπαντα». xnipepsъl, toatъ ad-mea. || Τὸ σύμπαν, (in lokъ de adъ) in

totalъ, in γενεραlъ. [cъn, πᾶς].

Σύμπασμα (το), = Διάπασμα. [din

Συμπάσσω, viit: -πάσω, mpepъđ neste totъ.

Συμ-πάσχω, viit: -πείσομαι, komъtime-skъ, tađ aчeeamî disnosigie kъ alъl.

Συμ-παταγέω -ῶ, viit: -ήσω, nlesneskъ, tposneskъ, sađ pesnъ inpresnъ.

Συμ-πατάσσω, viit: -πατάξω, loveskъ inpresnъ, sađ de o datъ; tsъpъpъ inpresnъ.

Συμ-πατέω -ῶ, viit: -ήσω, kalkъ toate inpresnъ.

Συμπατριότης, ου (έ), [de aчi] komъatriotъ, чel dintp' aчeeamî цapъ. [cъn, πατρις].

Συμ-παχύνομαι, viit: -υνούμαι, mъ ingpamъ mi eъ inpresnъ, sađ inlp' aчeeamî vpepe.

Συμ-πεδάω -ῶ, viit: -ήσω, lerъ inpresnъ, sađ stpîns kъ (sađ ka in) kъtъwe.

Συμ-πείθω, viit: -πέσω, kontpiskieskъ a indъneka ne чineva. || (mikъ) mъ indъneke, mъ inboieskъ inpresnъ kъ alъl la kъvintele kъiva.

Σύμπερος (έ, ή), poet: (kъ dat:) чel kъ eksnepiingъ de aчelamî лkъpъ, sađ de o notpivъ inчepkatъ in чева. [cъn, πείρα].

Συμ-πείρω, viit: -περῶ, tъpъeskъ, nt-pъnzъ inpresnъ.

Συμ-πελάζω, viit: άσω, = Συμπλησιάζω.

Συμ-πελάττω, viit: -άσω, (kъ dat:) mъ inkatepъ in bъtъlie, sađ mъ denpinzъ ka пелатстъ (bezî zicъ) kъ чineva.

Συμ-πέμπω, viit: -πέμψω, tpmiugъ inpresnъ.

Συμ-пенθέω -ῶ, viit: -ήσω, kъbleskъ, sađ (kъ ak: ea) nainъ, kъieskъ inpresnъ.

Συμ-πένομαι, (tъpъ viit:) sintъ de o notpivъ stъpъkъ, sađ (kъ nen:) linsitъ de чева; (poet:) mъ osteneskъ, mъ indeletni-cheskъ inpresnъ.

Σύμπεντε, nedekъ: kîte чinчi la xndъ lokъ. [cъn, πέντε].

Συμπέπαμαι, nas: tpe: de kъ: al лxi συμπαίρω.

Συμπέπηγα, miж: tpe: de kъ: al лxi συμπήγνυμι.

Συμπεπλεγμένως, adv: (de naptъ:) in kinъ inkpkatъ. [συμπλέκομαι].

Συμπεπτικός, ή, εν, kontpiskitorъ la mistsipe. [din

Συμ-πέπτω, viit: -πέψω, mistaiseskъ, sađ kokъ (desupe poame) inpresnъ kъ vpepe, ad: la vpepe.

Συμπεποχός, οίς, ές, tpe: de kъ al naptъ: лdi συμπίνω.

Συμ-περύνω, viit: -υνῶ, sfipneskъ чева

συμπεριέδραμον, mi 41:) aλερτῆ inpreknt p'innpeknp.

Συμ-περι-τογγάζω, viit: -τεύζομαι, (nex: συμπεριέτογγον, mi 41:) inluneskḥ dīn in-impnape ne čineva inpreknt kḥ alyl.

Συμ-περι-φαντάζομαι, viit: -άτομαι, koprinz čeva inpreknt saž tot de o datz in imaginagie, saž imi inkinieskḥ čeva inpreknt.

Συμ-περι-φέρω, viit: -περιείσω, (nex: συμπεριφέρω, mi nas: συμπεριφέρω, mi 41:) portḥ čeva in koavī mi in kolo, (mi nas: saž mīkḥ) mḥ prekmblk, okoleskḥ mi eḥ inpreknt. «Τροχῶ προσδεθείς συμπεριφέρεται μετ' αὐτοῦ χεῖ». Aks: 2) (obīc: fir:) mḥ konformezḥ kḥ voīnede kēiva (skierḥ slybīknele dēi, kḥ sḥ nḥ mḥ v-rytḥ neplykntḥ); (in uen:) mḥ plekḥ, mḥ inboieskḥ la čeva. «Τοῖς περχγγελλομένοις —». Plav:

Συμ-περι-φθείρομαι, viit: -φθαίρομαι, mḥ korvīḥ prekmblndk mḥ (in netrebnīvī) inpreknt kḥ čineva.

Συμπεριφορᾶ (ῆ), pḥrtape nlyknt in societate, (Frang:) complaisance; eksperi-ingḥ, kḥnoutingḥ de dḥme: (kḥne-opī, des-irīnape. [συμπεριφέρω].

Συμ-περι-φράσσω (τω), viit: -φράζω, in-rydeskḥ čeva p' inpeknp inpreknt kḥ altole, saž inkizḥ intp' ačeeamī inrydipe.

Συμ-περι-φράω -ω, viit: -φράω, batḥ čeva kḥ nīrouḥ, saž lerḥ, inkeiḥ kḥ kḥ nīrouḥ inpreknt.

Συμπεπνῶ, nex: 2: de inf: aḥ dēi συμπίπτω

Συμπέσσω (τω), viit: πέσσω, συμπίπτω.

Συμ-πεπνῶμαι, viit: -πεπνῶμαι, inlinz inpreknt.

Συμ-πέτομαι, viit: -πηύομαι, svorḥ inpreknt.

Συμ-πέτω. At: in lokḥ de συμπέσσω.

Συμπεψῖς, eoz (ῆ) mistsipe inpreknt; saž koarepe (de poamḥ) lavremḥ. [συμπέτω].

Συμ-πήγνυμι, viit: -πήζω, stpīnrḥ inpreknt, komblnḥ, saž komblḥ čeva prin inkeiere, saž inkeiare (pron: mi fir:).

Συμ-πήδω -ω, viit: -ήσω, mi -ήτομαι, svorḥ inpreknt. [de knde

Συμπήδω (τῷ), svpīnrḥ fḥknt tot de o datz.

Συμπήκτος (ῆ, ῆ), inprekntḥ (kombl-uaḥ prin inpreknt inkeiere, vas inkeiare, (Frang: de avī) compacte. [mi

Συμπήκω, eoz (ῆ), inprekntape, kombl-

nape, komblnape prin inkeiere, saž inkeiare. [din

Συμ-πήσσω, viit: -πήζω, = Συμπήγνυμι.

Συμ-πέζω, viit: -πέσω, stpīveskḥ, tes-kvieskḥ, svorḥ, stpīnrḥ inpreknt svorḥ kḥ aḥta (pron: mi fir:) [de knde

Συμπέσις, eoz (ῆ), mi Συμπέσις (ῆ), stpīvipe, svorḥape inpreknt (pron: mi fir:).

Συμ-πλέω -ω, viit: -ήσω, inluneskḥ inpreknt stpīns svorḥ kḥ aḥta. «Κόμην συμπεπλεγμένην». Aks: [de knde

Συμπλήσις, eoz (ῆ), inluneskḥ prin stpīns inprekntape de čeva. [mi

Συμπλήτης, eoz (ῆ), inluneskḥ prin stpīns inprekntape de čeva. [mi

Συμ-πλέω -ω, viit: -ώσω, = Συμπλέω. [de knde

Συμπλωτικός, ῆ, ὄν, čel kḥ insswime de n stpīnape inpreknt. a inluneskḥ čeva.

Συμ-πίνω, viit: -πίομαι, (nex: συνέπιον, mi 41:) bevḥ inpreknt la ospīnḥ; (fir:) (desape lemne) svorḥ kḥnezealḥ

Συμ-πιπράτω, viit: -πράσω, vīnz inpreknt.

Συμ-πίπτω, viit: -συμπήσω. (nex: συνέπιον, mi 41:) arvḥ čeva inpreknt kḥ aḥta.

Συμ-πίπτω, viit: πεπνῶμαι, (nex: συνέπεσον, mi 41:) kazḥ inpreknt saž intp' ačelamī lokḥ saž inlinḥ; mḥ inpreknt intp' nḥ se-mīnḥ; mḥ inkizḥ inpreknt. «Μοιτῆρες συμπεπνωκότες». Hal 2) mḥ inkeierḥ in vly-rie.

«Πρώτη μὲν αὐτοὺς λέγεται διαστάντας ἐς ἀλλήλους τοξοῦσθαι μετὰ δὲ, συμπεπνόντας τῇσι αἰχμαῖσι συνέχεσθαι». Ep: 3) (desape svorḥape de kazditspi) mḥ fakḥ rḥmadḥ, mḥ kḥkndḥ; (de knde desape rḥnḥ) imi nlepzḥ rḥsimeā, slybeskḥ, mḥ svorḥeskḥ.

«Σταφυλὴ συμπεπνωκυῖα». Aks: stafiditḥ.

«Πρόσωπον συμπεπνωκός». Fastp: ofiitḥ, svorḥ, saž nosomopitḥ; (fir:) sīntḥ in armonie, saž inboitḥ. «Ὅστε συμπετέειν τὸ πάθος τῷ χρηστηρῶ τῷ γενομένῳ». Ep: (kḥ ak: kḥ prep: saž dat:) akḥnrḥ dīn inlūm-plate, kazḥ in čeva. «Μὴ συμπεσόντες πολέμοις πάθητέ τι». Ksu: (obīc: in a ḥ: neps: saž in naptḥ) se inlūmptḥ, adve inprekntape a se fave čeva tot intp' o vremḥ.

«Τοῖσι Σπριχάτῃσι κατ' αὐτὸν τοῦτον τὸν χρόνον συνεπεπνώκει ἕως ἐοῦσα πρὸς Ἀργεῖους». Ep: (mi in naptḥ).

«Πρὸς τὸ συμπίπτον ἔει διατάτων». Ksu: dḥne inprekntape, saž dḥne vremḥ.

Συμ-πίστεω, viit: -εύσω, kḥezḥ inpreknt, amḥ ačeeamī kḥedingḥ

Συμ-πίπνω -ω, poet: in lokḥ de συμπίπτω.

Συμ-πλάττωμαι, viit: -πλάττωμαι, mi
Συμ-πλανάσμαι -ῶμαι, viit: ἔσμαι, mē
pētycheskē inupresnē kē čineva

Συμπλάνος (έ, ή), [σύμ, πλάνη] (kē dat:
saš nen: pētyčitorē, saš pētyčitē inupresnē.

Συμπλάνης, εως (ή), skst: λή..

Συμ-λάττω (ττω), viit: -πλάττω, forme-
zē, kreczē čeva prin komusnere; (obiv:
fir:) plēsmašes kē komusind minčisnē.

Συμ-πλάττω -ῶ, viit: -ῆσω, poet: fa-
kē plesnetē lovind late trxnepi xna kē
alta. «Νερόι Συμπλάττωσαν» 1: 11. a
plesnit dīn mīnō, saš palme.

Συμπλέδην, adv: inuclit xna kē alta. [mi

Συμπλέγω (τέ), inuclitēpē inupresnē;
(de xnde in xzrp: saš skant:) rpxnē de
atleē, saš maī mxaγi xutami in uosi-
gie de inuclitipe in lantē. [συμπλέγω].

Συμπλέων (οί, αί), maī mxaγi inupre-
snē. [σύμ, πλέωνες]. xnt. [mi

Συμπλέτης, εως (έ, ή), inuclitēitē inupre-

Συμπλέτεια (ή), poet: inuclitēitoape [mi

Συμπλέκτικός, ή, εν, (mi adv:) -εως, fo-
lositopē, saš indēmīnatikē la komuclitipe;
saš (gram:) komuclitivē (konixnē), ad:
insemmēivē de konlegape in komuclitipe. [mi

Συμπλέκτος, ή, εν, = Συμπλέτης. || (skst):
Συμπλέκτων, pavzē lētyčitē. [din

Συμ-πλέω, viit: -πλέω, inuclitēskē in-
presnē xna kē alta; saš inuclitēskē in-
presnē, inksrkē, (Fpang:) compliquer. ||
(maī des mīx:) mē anskē in xntē, in
čaptē, saš vātlē kē čineva; (fir:) sūtē
in pelagie, saš famiaipitate kē čineva;
(xue-opi) mē inpresnē trxnemte [de xnde

Συμπλέξας, εως (ή), inuclitipe, saš in-
uclitipe, inpresnape kē čeva

Συμπλευρός (έ, ή), inpresnatē koastē la
koastē kē čineva. [σύμ, πλευρόν].

Συμ-πλέω, viit: -πλέωμαι, komuclitēskē,
saš kēltopes kē inlp'aceamī kopavie.

Συμπλέως (έ, ή), plinē nīnē in kze.
[σύμ, πλέως].

Συμπληγός, άδης (έ, ή), kape se love-
nte, se čoknemte kē altē čeva; (de xnde
la im:) •Συμπληγός (inpresnē mi
fēpē) πέτρας, stīnčele dene la rpa Ex-
ksinaxi (mēpi nerpe), fiind kē dxe mī-
tolodie mīxkīnd se se čokniā xna kē
alta. [mi

Συμπληγόν, adv: lovind se xna kē al-
ta. [συμπλήγω].

Συμ-πληθύνω, viit: -υνῶ, mi lon: Συμ-πλη-
θύνω, viit: -υνῶ, kontpiēs kē la inuclitipe
saš kremtepe.

Συμπληγός, εως (ή), lovipe, čoknipe de
xna kē alta. [συμπλήγω].

Συμπληγός, εως (έ, ή), plinē kē des-
vīrūipe (nīnē sks). [σύμ, πλήρης]. [de xnde

Συμ-πληθύνω -ῶ, viit: -ῶσω, xmuax čeva
inupresnē kē alta; saš kontpiēs kē la
inuclitipe. 2) xmuax kē desvīrūipe; saš
inuclitēskē usmīrpa; (fir:) = Εμπλήρω. [de
xnde

Συμπληρώμα (τό), op: če sākemte la
inuclitipe; (gram:) komuclitēpē. [mi

Συμπληρώσις, εως (ή), desvīrūitē in-
uclitipe kē čeva, saš indēmīnipe prin a-
dōsē. [mi

Συμπληρωτικός, ή, εν, (mi adv:) -εως,
fozositopē, saš indēmīnatikē la komuclitipe
(in nen: mi gram)

Συμ-πλησιάζω, viit: -άζω, mē auromē
tot de o datē, saš in pēčipokē; (fir:)
sūtē in pelagie, saš adxnapē kē čineva.

Συμ-πλήσσω (ττω), viit: -πλήξω, love-
skē, čoknes kē xna kē alta.

Συμπλοια (ή), [σύμπλους] komuclitipe,
saš kēltopipe inpresnē ne mare.

Συμπλοικός, ή, εν, al komuclitipē, saš
al komuclitipilop.

Συμπλοή (ή), inuclitipe, saš inuclitipe
inpresnē; inksrkape, inkefape in v-
tāie, (Fpang:) conflit; (mss:) inpresna-
pe de faxpīte inpotivitoape tonxpi; (ptp:)
xntē felē de penetape. [mi

Συμπλοος (έ, ή), = Συμπλεκτος, kom-
uclitē, saš komuclitivē. [συμπλέω].

Συμπλοος -ους (έ, ή), [σύμ, πλόος, -οός]
komuclitipē (inlp'aceamī kopavie) kē
čineva.

Συμ-πλώω, viit: ὠσω, lon: poet: in lokē
de συμπλέω.

Συμπνευστός (έ), = Συμπνοια. [din

Συμ-πνέω viit: -πνέω, sflax, saš pess-
fīx inpresnē; (prin intind: mi fir:) sūtē
invoitē, ingelesē kē čineva in čeva, (de
xnde Fpang:) conspirer.

Συμπνευγός, εως (έ, ή), = Πνευγός, inuc-
kēvosē, stpīntopētopē. [din

Συμ-πνέω, viit: -πνέω, stpīnrind s-
gramē; (fir:) stpīntopezē, inuclitē prea
msat.

Συμπνοια (ή), inpresnē sflape, saš pe-
sflape; (obiv: fir:) xnipe in voingē, p-
pere, mi vī, saš ingelepere inpresnē kē
čineva. [din

Συμπνοος -ους (έ, ή), inpresnē sflap-
topē saš pessfīrtopē; (obiv: fir:) xntē in
pēpē, saš voingē. [σύμ, πνοή].

Συμ-ποδέω -ῶ, viit: -ήσω, легѣ ѡппрек-
нѣ пѣчоареле кѣѡа.

Συμ-ποδηγέω -ῶ, viit: -ήσω, кѣлѣзезѣ;
повѣжѣскѣ ѡппрекнѣ.

Συμ-ποδίζω, viit: -ίσω, ѡппѣдѣкѣ пѣчоа-
реле кѣѡа ѡппрекнѣ; (fir:) ѡппѣдѣкѣ, о-
прескѣ чеѡа.

Συμποδοδεσμέω, = Συμποδέω, саѣ гремѣт
ѡп локѣ де сѣмпода деσμεѡ. (bezī сѣмπους).
[сѣн, поѣс, деσμεѡ].

Συμ-ποιέω -ῶ, viit: -ήσω, конлѣкпрезѣ, а
жѣтѣ ла фачере де чеѡа.

Συμ-ποιῶλω, viit: -ιῶ, контрѡѣскѣ,
ажѣтѣ ла ѡпнестрѣаре.

Συμ-ποιμάνομαι; viit: -ποιμανθήσομαι, мѣ
пѣшѣнезѣ ѡппрекнѣ де ачелашѣ пѣсторѣ.

Συμ-πολεμέω -ῶ, viit: -ήσω, мѣ пессо-
ѣскѣ ѡппрекнѣ, сѣнтѣ аѣатѣ.

Συμ-πολεμίζω, viit: -ίσω, = Συμπολεμέω.

Συμ-πολεύομαι, viit: -εύσομαι, = Συμπερι-
ποῶ.

Συμ-πολιζέω, viit: -ίσω, пѣтѣ а локѣтѣ ѡп-
прекнѣ ѡптр' ачелашѣ орамѣ.

Συμ-πολιοργέω -ῶ, viit: -ήσω, ѡппесорѣ
четате ѡппрекнѣ кѣ..

Συμπολιτεύω (ή), knipe de маї мѣлѣ
ораше саѣ ѡпнѣтѣрѣ ѡптр' ачелашѣ политѣ-
кѣ констѣтѣ, саѣ системѣ де гѣвернѣ;
компѣртѣшѣре де ачелашѣ политѣче дре-
нтѣрѣ саѣ привѣлеге. [din

Συμ-πολιτεύω, viit: -εύσω, сѣнтѣ кнѣтѣ ѡп-
тр' ачелашѣ политѣкѣ констѣтѣ; сѣнтѣ ком-
пѣрташѣ де ачелашѣ политѣче дрентѣрѣ
|| (partik: мѣж:) каѣтѣ тот ѡптр' о в реме,
саѣ ѡпнѣтѣ кѣ алѣл треѣде политѣче.

Συμπολίτης, ου (ό), шѣ Συμπολίτης, ѣдѣс
(ή), кончѣтѣжанѣ. [сѣн, политѣтѣ].

Σύμπολος, πόλλη, πολυ, (οβίч: ла ѡп:)
мѣлѣтѣ ѡппрекнѣ. [сѣн, полѣс].

Συμ-πομπεύω, viit: -εύσω, сѣѡѣршескѣ
парадѣ де серѡѣтоаре саѣ лѣнте шѣ чѣ:
ѡппрекнѣ кѣ алѣтѣ.

Συμ-πονέω -ῶ, шѣ (мѣж:) -πονέομαι -οῦμαι,
viit: -ήσω -ήσομαι, мѣ остѣнескѣ, мѣ мѣн-
ческѣ ѡппрекнѣ кѣ чѣнеѡа.

Συμ-понηρεύομαι, viit: -εύσομαι, мѣ вѣкле-
нескѣ ѡппрекнѣ саѣ де о потрѣвѣ кѣ алѣл.

Σύμπονος (ό, ή), компѣрташѣ дѣн остѣ-
пелѣле кѣѡа. [сѣн, пѣнос].

Συμ-πορεύομαι, viit: -εύσομαι, мергѣ, мѣ
кѣлѣторескѣ ѡппрекнѣ кѣ чѣнеѡа. 2) (fir:)
мѣтѣ ѡппрекнѣ ѡп кѣлѣторѣ. (Пл: Лкрт:)

Συμ-порθέω -ῶ, viit: -ήσω, жѣѣѣскѣ,
прадѣ ѡппрекнѣ кѣ..

Συμ-порρίζω, viit: -ίρω, прѣчѣнѣскѣ, ѡп-

леснескѣ чеѡа ѡппрекнѣ. || (мѣж:) мѣ кѣ-
пѣѣскѣ де (адѣнѣ) чеѡа дѣн маї мѣлѣ
пѣртѣ. [de ѣнде

Συμπορισμός (ό), кѣпѣѣре де чеѡа (акт:
саѣ пас:) фѣкѣтѣ де мѣлѣтѣ ѡппрекнѣ, саѣ
дѣн маї мѣлѣ пѣртѣ.

Συμ-πορνεύω, viit: -εύσω, кѣрѡескѣ ѡп-
прекнѣ.

Συμ-πορπάω -ῶ, viit: -άσω, шѣ Ion: -ήσω,
ѡпкѣтѣ ѡппрекнѣ прѣн копкѣ. [de ѣнде

Συμπορητός, ή, ον, (χ:τὸν) ѡпкѣтѣтѣ кѣ
копкѣ, саѣ катарамѣ.

Συμ-πορσύνω, viit: -υνῶ, Ion: poet: ѡпде-
снескѣ ѡппрекнѣ сѣѡѣршѣреѡа вѣрѣ ѣнѣтѣ лѣкрѣ

Συμποσία (ή), = Συμποσις. [de ѣнде

Συμποσιάζω, viit: -άσω, мѣ десѣтезѣ
ѡп оспѣжѣрѣ ѡппрекнѣ кѣ алѣтѣ. [шѣ

Συμποσιαχός, ή, ον, кѣвенѣтѣ, саѣ оѡѣ-
чнѣтѣ ла оспѣжѣрѣ.

Συμποσιαρχέω -ῶ, viit: -ήσω, сѣнтѣ..

Συμποσιάρχης, ου (ό), епѣстѣтѣ, кѣпѣтенѣ
де оспѣжѣ. [συμπόσιον, ἄρχω]. [de ѣнде

Συμποσιαρχία (ή), тѣрѣѡа (epistasia) кѣ-
пѣтенѣтѣ оспѣжѣлѣ.

Συμποσιάρχος (ό), = Συμποσιάρχης

Συμποσιαστής, ου (ό), пѣрташѣ ѡппрек-
нѣ кѣ алѣтѣ дѣн оспѣжѣ. [συμποσιάζω].

Συμπόσιον (τὸ), оспѣжѣ, (Τερχ:) зѣѣѣтѣ;
(прѣн ѡплѣнд:) локѣл, саѣ сала оспѣжѣлѣ.

|| (колѣкт:) коммѣсенѣтѣ, саѣ пѣрташѣтѣ о-
спѣжѣлѣ [шѣ

Σύμποσις, εως (ή), вѣре, саѣ десѣтѣре
ѡппрекнѣ ѡп оспѣжѣ. 2) = Συμπόσιον. [шѣ

Συμπότης, ου (ό), ѡппрекнѣ вѣлѣторѣ ѡп
оспѣжѣ, саѣ = Συμποσιαστής. [συμπίνω]. [de
ѣнде

Συμποτικός, ή, ον, кѣвенѣтѣ, саѣ ѡндемѣ-
натѣкѣ, саѣ оѡѣчнѣтѣ ла ѡппрекнѣ вѣлѣтѣрѣ
шѣ оспѣжѣрѣ, вѣнѣ (пѣѣкѣтѣ шѣ чѣ:) ѡп о-
спѣжѣрѣ (зѣѣкѣрѣ Τερχ:).

Συμπότης, ѣдѣс, шѣ Συμπότηρια (ή), fem: ал
лѣтѣ συμπότης.

Σύμπους, οδος (ό, ή), чѣл кѣ пѣчоареле
ѡппрекнѣ лѣратѣ, саѣ (desupe slatsse) ѡп-
прекнѣте. || (next: ѡп:) Σύμποδα ѡп локѣ де
адѣтѣ, кѣ амѣндѣтѣ пѣчоареле ла ѣнѣ локѣ.
• Σύμποδα деσμεѣ. Stp: (ѣнде алѣтѣ чѣтеск
συμποδοδεσμεѣ).

Συμ-πραγματεύομαι, viit: -εύσομαι, тѣа-
кѣлѣзѣ чеѡа ѡппрекнѣ кѣ..

Συμπράκτωρ, ορος (ό), конлѣкѣлѣторѣ.
• Οδοῦ — . конкѣлѣторѣ. [шѣ

Συμπράξας, εως (ή), конлѣкѣрѣ, ажѣ-
торѣ. [din

Συμ-πράττω (ττω), viit: -πράξω, конлѣ-
Т: II. 42

krežš, ажѣѣ ла чева. || (mijz:) imī pes-
vznš inpreznš.

Συμπράτης, ου (δ), [συμπιπράσχω] vīnz-
topš de чева inpreznš kš...

Συμπρεπής, έος (δ, ή), poet: (kš dat:)
potpivitš la чева. [din

Συμ-πρέπω, (τρῶ biit:) (kš dat:) sīn-
tš kšvenitš, potpivitš la чева.

Συμπρεσδευτής, ου (δ), solš trimisš in-
preznš kš ałtš. [din

Συμ-πρεσδύω, biit: -εύσω, soleskš, saš
sīntš solš pīndxitš inpreznš kš ałtš. [din

Συμπρέσβυς, εως (δ), = Συμπρεσδευτής.
[сύν, πρέсбυς]. [de snde

Συμπρεσβύτερος (δ), konspate (din aчee-
mī cheatš) kš vtrpiniš. 2) inpreznš preotš.

Συμπρήκτωρ, Σύμπρηξις, Συμπρήσσω, Ion:
in lokš de Συμπράκτωρ, mī chl:

Συμπρίσθαι, nex: nprš: de inf: ał xł
συνώνεομαι dīn συμπράμαι.

Συμ-προ-άγω, biit: -άξω, dskš inainte че-
ва, saš ne чineва (mī el: saš nēstp: ina-
intezš) inpreznš, saš de o potpivš.

Συμ-προ-αίξομαι, biit: -αυξηθήσομαι, ina-
intezš inpreznš in krewtēre.

Συμ-προ-γνώσχω, biit: -γνώσομαι, пре-
kšnoskš чев: tot de o datš.

Συμπρόεδρος (δ), inpreznš pmedinto.
[сύν, πρόεδρος].

Συμ-πρό-ε-μι, biit: -ειμι, (prel: συμπροή-
ειν, mī chl:). = kš...

Συμ-προ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, (nex:
συμπροσθλθον, mī chl:) esš afařš, saš ina-
inte inpreznš.

Συμ-προ-θυμέομαι -οῦμαι, biit: ήσομαι, amš,
apitš aчeeamī vknš voingš kš чineва;
saš konakrežš kš toatš voingš la чева.

Συμ-προ-κρίπτω, biit: -κρίψω, inaintezš in-
preznš.

Συμ-προ-κίπτω, biit: -κύψω, mš plekš ina-
inte, saš afařš inpreznš.

Συμ-προ-κλέύω, biit: -εύσω, meprš in-
preznš la xrpīpe de a le xpamī din
vřkmžmesš pšmīntš.

Συμ-προξενέω -ω, biit: -ήσω, kontribx-
ieskš, ажѣѣ mī eš snpe a se stvīřmī
чева.

Συμ-προ-πέμπω, biit: -πέμψω, petrekš ne
чineва inpreznš kš...

Συμ-προ-πίπτω, biit: -πεσοῦμαι, (kš dat:)
esš penede, mī plekš inpreznš kš ałtš.

Συμ-προ-πρέβομαι, biit: -εῦσομαι, meprš
inainte inpreznš kš чineва.

Συμ-προσ-άγω, biit: -άξω, mš anroniš
tot de o datš (přinč: desnpe ostamī, че

inaintezš inpreznš snpe inkšlerape in
vřtaře).

Συμ-πρόс-ε-μι, biit: -έσομαι, sīntš tot de
datš aproane de чineва. Мh συμπροσέσω
σοι θρόνος άνομίας. Skp:

Συμ-πρόс-ε-μι, biit: -ειμι, (prel: συμ-
προσῆειν, mī chl:) = kš...

Συμ-προσ-έρχομαι, biit: -ελεύσομαι, nex:
συμπροσθλθον, mī chl:) mš anroniš snde-
ва inpreznš kš чineва.

Συμ-προσ-έχω (-προσ-ίσχω), biit: -έξω,
(kš dat:) řaš a mīnte tot inřp'o vřeme (mī
mijz: sīntš inpreznš dīnitš) la чева.

Συμ-προσ-κυνέω -ω, biit: -ήσω, mš plekš,
mš inkinš inpreznš.

Συμ-προσ-μίγνυμι, biit: -μίξω, anroniš,
inpreznš (mī el: saš nēstřm: mš inpre-
znš, mš inřlīneskš) kš чева, saš чineва.

Συμ-προσ-πίπτω, biit: -προσπεσοῦμαι, vřš
tot inřp'o vřeme in mīnte kšřva.

Συμ-προσ-πλέκω, biit: -πλέξω, mař kom-
pleteskš, saš inkšrkš чева inkš kš чева.

Συμ-προσ-τυγχάνω, biit: -τεύξομαι, mš in-
řimlš, saš inřimlīnš din inřimlape in-
preznš.

Συμ-προ-ψάύω, biit: -ψάύσω, atinřš, saš
pīpřitš, ankkš ne dasēnpa чева inpreznš.

Συμ-προτερέω -ω, biit: -ήσω, (kš men:)
sīntš de o potpivš mař pre sšs de křt (ko-
vīřšeskkš, inřpekš inpreznš ne) чineва.

Συμ-προ-τρέπω, biit: -τρέψω, řndemnš,
inřpřitš, porpneskš la чева inpreznš kš...

Συμπροσφτεύω, biit: -εύσω, prooporeskš
чева inpreznš (tot de odatš, asemenea,
saš de o potpivš). [din

Συμπροσφής, ου (δ), u i Συμπροσφής, ιδος
(ή), de o potpivš prooř okš. [сύν, просфής].

Συμ-προ-χέω, biit: -χέσω, vřpsš inpre-
znš чева afařš.

Συμ-προ-χωρέω, -ω, biit: -ήσω, inaintezš
inpreznš.

Συμ-προ-ψάύω, biit: -ψαύσω, = Συμπροσψάύω

Συμπρύτανις, εως (δ), чel inpreznš kš
ałtš přitanš. [сύν, прѣтаниς, vezř žič:].

Συμ-πτερόμαι -οῦμαι, biit: -πτερωθήσο-
μαι, mš inapřezš asemenea mī eš, saš
mš řakš mī eš de o potpivš svřřřtopš;
(přin řintind:) mš inařmš inpreznš.

Συμ-πτερόσσομαι, biit: -ύξομαι, imī řintnzš
mī eš apřneře, saš řaš, řaš mī eš din
apřne (mš черкš a sřpa) asemenea kš
ałte pasřřř

Συμπτουκτικός, ή, όν, чel kš inřšwime de
a střpřne, a inřšwēpa inpreznš. [mī

Σύμπτукτος (δ, ή), = Συμπτουγμένος. [mī

Σύμπτυξις, εως (ή), στρίνγερε, σαῖ inf: xwrape inprexh̄ (akt: saḥ pas:). (inprot: de ἀνάπτυξις). [din

Συμ-πτύσσω, viit: -πτύξω, στρίνγῃ inprexh̄ (o marp̄ine κς chea-a-akt̄); (prin in: tind:) konpinz̄ in p̄ḡin̄ in: t̄indepe; (de xnde fir:) konpinz̄ in: ḡesx̄ in p̄ḡine vorpe. (inprot: de ἀναπτύσσω).

Σύμπτυστος (ό, ή), = Κατάπτυστος. [συμ-πτύω].

Συμπτωθεῖς, εἶσx, εν, pas: nex: de part̄: αλ λx̄ συμπίπτω.

Συμπτωμα (τό), int̄im̄pl̄toape inprexh̄: pape; (med:) simptom̄, x̄ar̄aktepistik̄ xp̄m̄ape a boadel. [συμπίπτω]. [de xnde

Συμπτωματικός, ή, εν, (mi adv:) -ικῶς, αλ int̄im̄pl̄t̄i saḥ inprexh̄: p̄r̄i; (med:) inp̄r̄t̄wit̄ din (saḥ xel in fex̄ de) simptom̄.

Συμπτωσία, pap in lok̄ de..

Συμπτωσις, εως (ή), int̄im̄p̄e, inprexh̄: pape; konk̄r̄p̄e de inprexh̄: p̄r̄i, brodipe; lovipe, saḥ inkleipe de v̄r̄x̄mam̄; (med:) sk̄depe de m̄r̄p̄mea, saḥ t̄r̄p̄ia t̄r̄x̄k̄x̄i, s̄l̄v̄īf̄sne, molīf̄sne, (Franç:) affaissement. [συμπίπτω].

Συμπτωχος (έ, ή), de o pot̄piv̄ s̄r̄ak̄. [σύν, πτωχός].

Συμ-πυκνῶ, viit: -άσω, akoπερ̄ in: de-sind xna κς aita. «Αυλῶνος δένδρεσι συμ-πεφυκασμένου». Diod:

Συμπυκνος (ό, ή), foapte des̄, st̄p̄ins̄, st̄p̄im̄. [σύν, πυκνός]. [de xnde

Συμπυκνῶ -ω, viit: -ώσω, in: des̄x̄ che-va st̄p̄ins̄.

Συμ-πυθάνομαι, viit: -πύσομαι, in: p̄ek̄, x̄ep̄etez̄ inprexh̄.

Συμ-πυρῶ -ω, viit: -ώσω, ap̄z̄ xna κς aita inprexh̄.

Συμ-πυλέω -ω, viit: -ήσω, v̄inz̄ inprexh̄.

Συμ-πυρόω -ω, viit: -ώσω, inprexh̄: li-pesk̄ prin inkleipe de m̄sr̄; (pas:) m̄r̄leī inprexh̄ (des̄pe oaselo xele sp̄in-te mi konleate prin p̄onp̄ia lor m̄sr̄).

Συμφαγεῖν, nex: 2: de inf: αλ λx̄ συ-νεσθίω.

Συμ-φαίνομαι, viit: -φανῶμαι, saḥ -x̄v̄h̄s̄ομαι, m̄r̄ ap̄t̄ inprexh̄.

Συμφάναι, inf: αλ λx̄ σύμφημι.

Συμφανής, εος (ό, ή), din toate p̄r̄ḡile v̄ez̄t̄. [συμφάνω]. [de xnde

Συμφανίζω, viit: -ίσω, fak̄ che-va κς to-t̄a inbedep̄t̄.

Συμ-φαντίζομαι, viit: -άσομαι, im̄ inki-p̄f̄esk̄ inprexh̄.

Σύμφασις, εως (ή), ap̄t̄ape, in: ḡim̄ape tot in: p̄'o v̄reme. [συμφαίνομαι].

Συμφέρον, next: part̄: αλ λx̄ συμφέρω.

|| (obiv: κα s̄x̄st:) folos̄, k̄im̄tir̄, in: pes̄. [de xnde

Συμφερόντως, adv: κς folos̄.

Συμφερότης, ή, εν, poet: in lok̄ de συμ-φορητός, ad̄nat̄ la x̄n̄ lok̄. «Ἀρετή —». I: N. vitejia m̄x̄topa inprexh̄: x̄niḡi. «Πορεία —». Non: chea in kom̄panie de mai m̄x̄ḡi. [din

Συμ-φέρω, viit: συν-είσω, (nex: συνήνεγα, mi pas: συνήνεχθην, mi ch:) port̄, ap̄dik̄, kap̄, (mi fir:) s̄x̄f̄er̄ inprexh̄: κς aita.

«Ο,τι ἄν δέη ὄπλον φέρειν, ὁ ἵππος τοῦτο συμφέρει». Ksn: (mi pas:) «Συμφέρεσθαι τῷ ἡλίῳ». Pl: a x̄ep̄t̄ia inprexh̄: (mi fir:) «Ὅσῳ ἄν μᾶλλον συμφέροισι τοῦτω τὴν τότε πέναν». Ksn: 2) ad̄x̄n̄ la x̄n̄ lok̄, ḡr̄m̄des̄k̄. «Χρήματα —». T̄x̄: «Τὸς νε-κροὺς συνενεχόντες ἔθαψαν». Ksn: «Πολλὰ συνενηνοχέται, ἐκόθεν εἰόντε ἦν». Ksn: (de xnde 3) (obiv: in a 3: p̄eps: saḥ in part̄: κς dat:) foloses̄k̄, konp̄is̄f̄esk̄; (mi pas: saḥ mīx̄:) m̄r̄ pot̄pives̄k̄, p̄ries̄k̄, s̄im̄t̄ x̄v̄enit̄. «Ο,τι συμφέρον τοῖς χίμαιροις».

Ksn: «Ὅσα ἄν εἴηται συνοίσειν αὐτοῖς πρὸς τὸν βίον». Ksn: «Ὅτω συνενηνόχασιν οἱ χιμεροί». T̄x̄: «Ἰὰ εὖ π̄riinchoase inprexh̄: p̄r̄ile. (mi in part̄:). «Τὸ τῇ πόλει συμφέρον». Pl: (mi absol:) «Τὸ ἡμέτερον συμφέρον». Ksn: «Ἐπιστέλλετε, ὅτι ὑμῖν δοκεῖ συμφέρον εἶναι». Ksn: Τοῦ δικαίου αὐτοῖς μέλει μᾶλλον ἢ τοῦ συμφέροντος». Ksn: (mi pas: saḥ mīx̄:) «Τὸδε δὲ ἴδιον νενομί-κασι, καὶ οὐδαμοῖσι ἄλλοις συμφέρονται ἀνθρώπων». Ep: «Συμφέρονται τοῖς πολλοῖς». Pl: m̄r̄ x̄nes̄k̄ la p̄r̄epe κς x̄ei m̄x̄ḡi «Συμ-φέρεσθαι τοῖς παροῦσι». Pl: m̄r̄ konform̄ez̄ κς inprexh̄: p̄r̄ile. (mi absol:) «Ἐὰν ἀνὴρ καὶ γυνή μὴ συμφέρονται». Pl: n̄x̄ se inboies̄k̄. (saḥ 4) (mī:) poet: in lok̄ de σύνειμι. «Οὐκ ἔμελλον σε λείπειν οὐδέποτε, ἀλλὰ μοι καὶ θνήσκοντι συνοίσειν». Sof: «Συνοισόμενος μεγάλῳ κακῷ». Ep: βα ἀκ̄n̄pe (ba κ̄dea) in.. «Συνίσταται στόχῳ». Esx̄: im̄i va nemepi sk̄on̄, r̄ind̄k̄. (de xnde obiv: 5) (in a 3: p̄eps:) se int̄im̄pl̄ a l̄xa x̄n̄ as̄f̄el de s̄f̄im̄t̄, se brodem̄te. «Τοῦτον συνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς». Sof: a se brodi s̄x̄ se pot̄piveask̄. «Τὸ δ' ἄλλα συνήνεται αὐτῇ εἰς εὐτυχίαν γενόμενα». Ep: s' a int̄im̄lat a ἴ em̄i vine. (obiv: κς inf:). «Συνήνεται αὐτόθι θωῶμα τοῖς δὲ γενέσθαι». Ep: (mi pas:). «Συμφέρεται

ἡμῶν ἐπὶ τὸ ἀμεινον». Ep: «Οὐδέν σοι χρηστόν συνεφέρετο». Ep: «Παθήματα συνηνέχθη γενέσθαι». Ep: «Συμφέρεται τωτὸ εἶναι». Ep: se intîmpăz. (wi în partî:). «Τὰ συμφορέμενα». Lks: întîmpărtăze, înaprekartrăze.

Συμ-φεύγω, viit: -φεύζομαι, fsgð, sað mþ eksiziezð înapreknþ.

Συμ-φῆμι, viit: -φῆσω, zikð cheva înapreknþ kþ aaltă; (prin întind:) zikð da, mþ şheskð, mþ învoieskð, sintð de aचेमामि प्यरेरे. «Ο,τι ἂν σε τούτων ἐρωτῶ, σύμφαθι». Ksn: «Ἐύμφαθι ἡ ἄπειπε». Plat: [de xnde

Συμφῆτωρ, ορος (ὅ), poet: μαρτυρῶ

Σύμφωσις, εως (ῆ), prþpðdipe înapreknþ; (zsgp:) kontopipe, înapreznare de fe-ce. [συμφείρω].

Συμ-φθέγγομαι, viit: -φθέζομαι, skomð a-चेमामि glasð kþ çineva, kintð, sað ssnð asemenea; (fir:) sintð învoitð, (Frang:) être d'accord.

Συμ-φθείρω, viit: -φθερῶ, strikð, prþpð-deskð cheva înapreknþ kþ aaltă; (zsgp:) amestekð, kontoneskð ne nesimjite lege-re, sað kþmþtezz prin amestekape de zna kþ aaltă bioiçhnea колоарелор (vezî wi αποχραίνω); (miz: kþ ak: kþ ppen:) mþ a-dznð xndeva nenþrþ peirca mea.

Συμ-φθίνω, viit: -φθίσω, toneskð, prþpð-deskð cheva (wi next: de sine pas: mþ toneskð) ne nesimjite (kîte pxginð).

Σύμφωγγος (ὅ, ῆ), poet: skomþtrþs de aचेमामि glasð kþ aaltă, potpivitð în kînlape sað sknele. [συμφέγγωμι].

Συμ-φιλέω -ὦ, viit: ἤσω, îvbeskð înapreknþ, sað de o potpivþ.

Συμ-φίλια (ῆ), peçiprokþ upietenie, dparoste kþ çineva. [σὺν, φίλια]. [de xnde

Συμ-φιλιῶ, viit: -άσω, = Συμφιλέω (Xps:)

Συμ-φιλοδοξέω -ὦ, viit: ἤσω, (kþ dat:) sintð de o potpivþ îvbitopð de slavþ; sað mþ întrekð kþ çineva la doîndipe de slavþ.

Συμ-φιλοκαλέω -ὦ, viit: ἤσω, sintð de o potpivþ îvbitopð de xznð wi frsmoss; sað mþ îndeletniveskð la cheva înapreknþ kþ çineva kþ simjipe de xznð rstð.

Συμ-φιλολογέω -ὦ, viit: ἤσω, mþ îndeletniveskð înapreknþ la literatþrþ, sað traktezz vre znð obiekð literatþrþ de o potpivþ, sað în învoipe kþ aaltă.

Συμ-φιλομαθέω -ὦ, viit: ἤσω, sintð de o potpivþ îvbitopð de învþmþtrþ.

Συμ-φιλονεικέω -ὦ, viit: ἤσω, mþ dis-pxtð, mþ întrekð în cheva înapreknþ kþ çineva.

Συμ-φιλοσοφέω -ὦ, viit: ἤσω, filosofe-skð înapreknþ, sað çerçetezz înapreknþ kþ aaltă vre znð obiekð filosofikð.

Συμ-φιλοτιμέομαι -οὔμαι, viit: -ήσομαι, mþ întrekð kþ çineva în ambigie, sað konkþ-kpezð din ambigie.

Συμ-φλάω -ὦ, viit: -φλάσω, = Συνθλάω, wi Συνθλίβω.

Συμ-φλεγμαινώ, viit: -ανῶ, mþ inflame-zð (oxpinteskð) înapreknþ.

Συμ-φλέγω, viit: -φλέξω, wi

Συμ-φλογίζω, viit: -ίσω, arzð, înflakþ-rezð, învþmþiezð înapreknþ.

Συμ-φλουαρέω -ὦ, viit: ἤσω, bþrfeskð înapreknþ.

Συμ-φοδέω -ὦ, viit: ἤσω, snepið, în-frikowezð înapreknþ.

Συμ-φοιτάω -ὦ, viit: ἤσω, meprð des xndeva, (prinç:) la aचेमामि शकोअत् înapreknþ kþ çineva, konþkolþreskð. [de xnde

Συμφοίτησις, εως (ῆ), deasþ merçere xndeva înapreknþ, sað (partik:) konþkolþ-pipe. [wi

Συμφοιτητής, οῦ (ὅ), meprþtopð înapreknþ des xndeva; (partik:) konþkolapð.

Συμ-φονέω, viit: -εύσω, omorð înapreknþ.

Συμφορᾶ (ῆ), adxçere înapreknþ, sað grþ-mþdipe de cheva la znð lokð. 2) konkþçere de înaprekartrþ, sað întîmpărtî, brodealt; (partik:) pea întîmpălare, nenoporçipe; (xne-opi) viigð (xssþrð). «Ἐπὶ συμφοραῖσιν ἀγαθαῖς». Apstf: «Συμφοραὶ βίου (πραγμάτων)». Sof: «Αἱ ὑπὸ τῶν ποιητῶν συγκαίμεναι συμφοραί». Ksn: «Συμφορᾶ χρησθαί». Lks: a kþdea în nenoporçipe. «Συμφορῇ ποιῆσθαι τι». Ep: = Δεινοπαθεῖν.

«Κατὰ συμφορὰν». Ksn: din întîmpălare. [συμφέρω]. [de xnde

Συμφοράζω, viit: -άσω, Skp: wi Συμφοραίνω, viit: -ανῶ, Ion: = Συμφορὰν ποιῶμαι.

2) = Συμφορᾶ χρῶμαι (vezî ziv: peçi:). [wi

Συμφορεῖς, εως (ὅ), (la Lached:) înapreknþ xpmþtopð, sojð; (partik:) lokogitopð, adiotalntð de komandipð de oaste. [wi

Συμ-φορέω -ὦ, viit: ἤσω, dskð, kapð mxtle lskþrþ la znð lokð, adznð, grþmþ-deskð zna neste aaltă «Αἰθους καὶ ξύλα συμφοροῦντες». Tþv: (wi fir:) «Σχώματα καὶ λοιδορίας συμφορήσας». Dm: (wi pas:) «Καλὴν ἐκ δένδρων συμπεσορηνμένην». Lþv:

Συμφορῇ (ῆ), Ion: în lokð de συμφορά.

Συμφορήμα (τό), grþmþditþrþ de mai mxtle înapreknþ, teankð, storð, klate, wi

çia: [wi

Συμφορήσις, εως (ῆ), grþmþdipe de mai

mxate xaxapri xa xñx lokx. [wi

Συμφορητός, ή, όν, adxnatx in rpxmadx.
„Δείπνον—„. xipx kx pefenea, (Франц:)pi-
que-nique. [symforéw].

Σύμφορος (ό, ή), priinchosx, folositorx,
potpibitx. «Nëx γυνή ού σύμφορον άνδρί γέ-
ροντι». Es: || (next): «Τό σύμφορον». Ksn:==
Τό συμφέρον. 2) poet: inprexnx xpintopx.
«Λιμός άεργώ σύμφορος άνδρί». Es: 3) in
lokx de συμφερός, wi συμφορητός. [sym-
férow]. [de xnde

Συμφόρως, adv: in kinx folositorx, sax
potpibitx. «Συμφόρως (wi komnar: συμφο-
ρώτερον, wi sxnepx: -ώτατα) χρήσθαι τινί». Ksn: «Συμφόρως έχειν». Iskr:==Συμφέρειν.

Συμ φράγνυμι, =Συμφράσσω.

Συμφράδμων, onos (ό, ή), poet: kinzxitopx
inprexnx, konsiariqx; xnitx la npxepi, sax
simjiminte. [din

Συμ-φράζομαι, viit: -φράσσομαι, mē kinz-
ieskx inprexnx kx xineva, mē sfatsieskx;
nēskocheskx inprexnx xeva. «Έώ συμφρά-
σσομαι θυμώ». Om: s'a kinzxit sinrpxx.

Συμ-φράζω, viit: -φράσσω, eksnprimx, zikx
inprexnx. [de xnde

Σύμφρασις, εως (ή), mestxpa (wipx)
kxviitxlati. 2) (xne-opi) in lokx de συμ-
φράσεις.

Συμφράσσομαι, poet: in lokx de συνεφρά-
σσομαι, a 3: sinr: neps: de nex: a1 xñi συμ-
φράζομαι.

Συμ-φράσσω (τω), viit: -φράζω, inrpx-
deskx (inkizx, astxñx) indesind xeva kx
xnepx de xna xñnr a1a. «Συμφράσσω τον
λίμενα τώ στόλῳ». Ksn:

Συμ-φρονέω -ώ, viit: -ήσω, (kx dat:) sintx
de a1ceamī npxpex, sax rñdx kx xineva;
(naptik:) sintx de a1ceamī fatpie. 2) (kx
inf: xot:) inxelerx, varx dē seamx, dāx
kx sokotcala. 3) (fpx kazx) inī vix ia-
pwx in fire. [de xnde

Συμφρόνησις, εως (ή), xñpē in npxepi
wi rñdxpi.

Συμ-φρονίζω, viit: -ίσω, fakx ne xineva
a'wi veni in sine, inxelenpeskx.

Συμ-φροντίζω, viit: -ίσω, inrpijeskx in-
prexnx kx xineva.

Συμφροσύνη (ή), =Συμφρόνησις, wi 'Ομο-
φροσύνη. [symfrōw].

Σύμφορος (ό, ή), inprexnx strexjitorx:
(poet:) in lokx de φρουρός.

Συμ-φρύγω, viit: -φρύξω, xsxkx fpirind
xeva inprexnx, sax de tolx.

Σύμφρων, onos (ό, ή), xnitx kx a1a in
npxepi. [sñn, φρήν].

Συμφυάς, άδος (ή), =Σύμφυσις.

Συμ-φυαδεύω, viit: -εύσω, eksilezē (sxp-
rñneskx) ne xineva inprexnx. [din

Συμφυάς, άδος (ό, ή), eksilatx inprexnx:
[sñn, φυή].

Συμφυή (ή), =Σύμφυσις. [sñn, φυή]. [de
xnde

Συμφυής, έος, (ό, ή), nēskatx inprexnx,
xnitx, xñitx din natxpx kx a1a; xel de
asemenca sax a1ceamī natxpx. [de xnde

Συμφύλα (ή), natxpalx xñipe. sax kon-
xinepe.

Συμφύλαξ, ακος (ό), npxzitorx, strexjitorx
inprexnx kx a1a. [din

Συμ-φυλάσσω (τω), viit: -άζω, nēzeskx in-
prexnx.

Συμφυλέτης, ου (ό), xel de a1ceamī se-
mingie; (npin xpm:) de a1ceamī nagie,
konaxionalx, komnatpiotx; (xne-opi) pē-
dx. [wi

Σύμφυλος (ό, ή), =Ομόφυλος, de a1ceamī
semingie sax neamx; (npin xpm:) pē-
dx, sax de a1ceamī solx; (npin intind:)
potpibitx; (xne-opi) pñintcanx. [sñn, φυλή].

Συμ-φύρα -ώ, viit: -άτω, =Συμφύρω.

Συμφύρεην, adv: amestekat inprexnx. [wi

Συμφυράς (ό), amestekatpx, konfissie. [wi

Σύμφυρος (ό, ή), amestekatx inprexnx.
[din

Συμ-φύρω, viit: -φύρσω, fpxmintx (ame-
stekx) xeva inprexnx kx a1a; (pas: sax
mij:) mē mñjeskx, mē tēvleskx inpre-
xnx.

Συμ-ουσάω -ώ, viit: -ήσω, sxfax inpre-
xnx; (npin intind: mi fir:) sintx xnitx in
npxepi.

Συμ-φυσίω -ώ, viit: -ώσω, xneskx xeva
kx natxpa.

Σύμφυσις, εως (ή), natxpalx xñipe, sax
inprexnx kpxstex; (in xen:) konxiiex.
[symfōsmai].

Συμ-φυτεύω, viit: -εύσω, sxdeskx, (wi npin
intind:) prodskx xeva inprexnx. || (pas:
naptx:) Συμπεφυτευμένος, ή, όν, =Σύμφυτος.

Συμφυτικός, ή, όν, xel kx inxwime de
a namto wi a kpxuite inprexnx (xñit
xna de a1a). [din

Σύμφυτος (ό, ή), nēskatx, sax odpñaitx
din natxpx xñit, sax inprexnx, =Συμφυ-
ής, sax 'Ομοφυής; (Skp:) inprexnx pñtamx.
2) (npin intind:) potpibitx kx xeva. 3)

(xne-opi) pñinx de indesite plante. || (sx-
st:) Σύμφυτον, xñx fexx de plantx, kape
vñdexx panele, sax linewte, inkearx oa-
sote fpxnte, (Франц:) consude. [din

Συμ-φύω, viit: -φύσω, (nex: miix: συνέφυον, tpe: de kx: in dokx de npez: συμπεφυκα) innpeznx, limeskx intp' znx tpeznx. || (miix:) mē naskx, saḡ odpēsleskx innpeznx (intp' znx tpeznx); (in tpe: de kx:) sintx din napeznx innpeznax (kontpeznax). «Συμπεφυκώς, ὥσπερ οἱ ἱπποκένταυροι». Ksn: (mi kx dat:) «Συμφυέντες ἀλλήλοις διὰ μιᾶς πληγῆς ἀπέθανον». An: fiind stpīns inbrpūgi-wagi. (mi fir:). «Τοῖς μεγίστοις ἀγαθοῖς μέγιστα ἀναρὰ συμπεφυκε». D; Kas: sint stpīns xerate innpeznx, nedesnpēgite.

Συμφῶς, adv: [συμφῶς] stpīns, linit (inkit a se topma znx mi achedamī tpeznx).

Συμ φωνέω -ῶ, viit: -ήσω, imī znexskx glasx, rpīesksx, saḡ kintx in xnipe, potpibit, (Fpanj:) de soncert; (de xnde obiv: fir:) sintx inboitx, xnitx kx xineva in pēpepi, mi xl: (Fpanj:) d' accord; (desnpe laskp:) mē tokmesksx, mē inboiesksx. «Συνεφωνήσαν πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ Χάλκηδόνος». Ksn: «Μήποτε συμφωνήσωσιν οἱ πλούσιοι τοῖς πένησιν». Apst: mi Diod: (mi pas:). «Τὶ ἐπὶ συνεφωνήθη ὑμῖν περὶ αὐτοῦ τοῦ πνεύματος Κυρίου». Skp: «Πρὶν ἢ συμφωνηθῆναι αὐτοῖς τὸν μεσθόν». Gpr: (mi in naptv: in dokx de sssst:) «Τὰ συμφωνημένα». Lks: tokmelele. [de xnde]

Συμφώνησις, ewx (ή), potpivipe la glasx, konsxnar:; (l.r:) xnipe; inboipe; tokmealx

Συμφωνία (ή), = Συμφώνησις; (prīn: in mss:) konsxnapea челоп tpef akopdate koarde, saḡ glasxpī (ad: челоппин naptx, xini, mi entx), saḡ a maī mxtotpa glasxpī, op instpminte, (Fpanj:) concert, unisson. [din]

Σύμφωνος (έ, ή), konsxnētpē, saḡ innpeznx glasxlotē, xnitx, potpibitx in kintape, asemeneva la glasxipe; (fir:) xnitx in pēpepi, saḡ simgiminte; potpibitx la xeva. || (ssst:) Σύμφωνον, tokmealx, fantx, inskpīskx de inboipe, saḡ dapapepe; (grani:) konsxnantx, saḡ liletpē, kape nēmaī innpeznx kx vokalx se glasxicute. [sūn, fow-ή]. [de xnde]

Συμφῶνως, adv: kx glasx xnitx, saḡ potpibitx kx al alxla; (fir:) intp'o glasxipe, intp' o xnipe.

Συμ-φωτίζω, viit: -ίσω, xsminezx innpeznx, saḡ tot intp' o vpeie.

Συμ-φάλλω, viit: -φάλλω, kintx innpeznx, saḡ in akopdx. [de xnde]

Σύμφαλμα (τὸ), kintape vokalx, saḡ instpmintalx akopdatx kx alx glasx, saḡ

instpmintx.

Σύμφουσις (ή), innpeznx atinpepe; konjinepe. [din]

Συμ-ψάω, viit: -ψάσω, atinrē, niptēx xeva innpeznx kx alxla; (nestp:) sintx aproane de (saḡ kx pen: in konjinepe kx) xeva.

Συμ-ψάω -ῶ, viit: -ψήσω, pēzxēx, saḡ fpekx xeva innpeznx; pēzxēx netezesksx; mteprē xpmele; (desape pīxpi) vxtotpind inrigē, xpēnesksx kx totxl.

Συμ-ψελλίζω, viit: -ίσω, vopēesksx mi eḡ nealix innpeznx, saḡ de o potpivx kx..

Συμ-ψεύδομαι, viit: -ψεύδομαι, mīngx mi eḡ innpeznx kx alxla.

Συμ-ψηλαφάω -ῶ, viit: -ήσω, niptēx innpeznx.

Συμ-ψηρίζω, viit: -ίσω, sokotesksx xeva innpeznx, saḡ konpinzē in sokotealx. [din Σύμψηρος (έ, ή), чел че аре, saḡ dē volē asemeneva kx alxla; xnitx in pēpepe. [sūn, ψήρος].

Συμ-ψήζω, viit: -ψήζω, pēzxēx, fpekx innpeznx; slēpimē, snaprē xna kx alxla innpeznx.

Συμ-ψιθυρίζω, viit: -ίσω, montesksx innpeznx.

Συμ-ψορέω -ῶ, viit: -ήσω, tronkēnesksx, sromotezē, pesxēx innpeznx.

Συμ-ψυάω -ῶ, viit: -ήσω, sintx xnitx kx xineva in simgiminte. [mi]

Συμψυχία (ή), = Ὁμοψυχία, xnipe in pēpepi mi simgiminte. [din]

Σύμψυχος (έ, ή), = Ὁμόψυχος, xnitx in simgiminte. [sūn, ψυχή].

Συμ-ψύχω, viit: -ψύξω, pēkopesksx xeva innpeznx.

Σύν, mi At (apx:) Σύν, npen: (se sintaks: kx dat; mi insemn: 1) innpeznx kx..

«Ἐπιφανέντος δὲ αὐτοῦ σὺν νεαροῦ στρατῷ».

Epd: (de xnde 2) (upin inlind:) axxtotē, konlexkape; saḡ vole. «Ἐνίκησε σὺν Ἀθήνῃ».

Iz: Γ. «Ἐρώμενον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ σὺν τοῖς θεοῖς σε ὀρώμεν». Ksn: «Σὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κωδύρεται». Gnm: «Ὡς οἱ εἴη σὺν θεῷ εἰρημένον τὸ μηδένα τῶν ζώντων ὀλβιον εἶναι».

Ep: dēne zceaskx insxlaape. (de xnde 3) in napea, saḡ de naptida knīva. «Σὺν τοῖς Ἑλλήσι μάλλον ἢ σὺν τῷ βαρβάρῳ εἶναι».

Lks: 4) kīnē, saḡ knm. «Σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες».

Om: sksmn aḡnēlit. (mi in pēpifp: in dokx de adv:) «Σὺν τῇ βίᾳ».

«Σὺν νόμῳ». «Σὺν τῷ δικαίῳ, mi xl: in dokx de βικίως, νομίμως, δικαίως, mi xl: (σ-

ne-opi pren: se sasi-inger:). •Πλεύσαντες εὐθὺς πέντε καὶ εἴκοσι ναυσί». Τ84: (mi mai des inprexhъ к8 аὐτός). «Αὐτοῖσιν ἵπποισι καὶ ἄρμασι». Om: «Ὡς εἶχεν αὐτῇ σκευή». Aks:

|| (Iap in komn: 1) inprexhъ, tot de o datъ. «Συνάρχων, Συνδέω, Συνδεύω, Συντροφός, mi чл: (de xnde 2) (prin intind:) коплекрае, ажстопѣ, sađ xniре. «Συμμαχέω, σύμφημι. 3) xna к8 axta inтpe dинseлe. «Συγκρούω, Συρρήγνυμι. 4) к8 totxл. «Συγκόπτω, Συντρέβω, Συγκλείω, Συμπληρώω.

|| (in poeяl A'. se п8ne d8ne kazъ). «Ἀπὸ πᾶλλον Ἀρτέμιδι ξυν». Od: O. (B'. se des-parte de вер8л komn8sъ к8 inтpen8ne-pe de axtъ zicere). «Συν ῥ' ἔβαλον ῥινούς». Om: (C'. f8pъ kazъ x8indъ se in insemn: adverb:) inprexhъ; tot de o datъ; de o potpivъ; inк8. «Οὐκ ἔαδε νεοσόμεθα κενεὰς συν χεῖρας ἔχοντες». Od: K. «Συν δὲ πτερὰ λί-αθεν». Iл: Ч'. «Συν δ' αὐτως ἐγὼ». Sof: || (in komn: mai 'nainte de β, μ, π, φ, ψ: se peface in с8м; Iap mai 'nainte de γ, χ, ξ, ж, in с8γ; mai 'nainte de λ, in с8л; mai 'nainte de ρ, in с8р; mai 'nainte de σ, in с8с; mi п8л 'nainte de ζ, σκ, сп, ст, сф, сж, leaп8д8 ne γ, σύζυγος, σύσκη-ρος, σύστημα, mi чл:

Συν, ак: син: ал л8л с8с.

Συναγαγεῖν, nex: 2: de inf: ал л8л συνάγω.

Συν-αγαλλομαι, viit: -αγαλοῦμαι, mъ в8-к8рѣ, mъ inвeselesк8 inprexhъ к8...

Συν-αγανακτέω -ω, viit: -ήσω, mъ ne-к8жеск8 mi eđ de o potpivъ к8 чineвa, mъ inп8рт8mesк8 dин nekazъ л8л8a. [de xnde

Συναγανάκτησις, εως (ή), inп8рт8mipe din nekazъ л8л8a

Συν-αγαπάω ω, viit: -ήσω, l8веск8 inprexhъ ne чineвa.

Συν-αγγέλλω, viit: -αγγελῶ, bestesк8 inprexhъ, sađ tot de o datъ. [din

Συναγγελος (δ), tpi niš inprexhъ к8 ал-т8л bestitopѣ, [с8н, ἄγγελος].

Συν-αγείρω, viit: -αγεῶ, ad8nъ. 2) (mж:) poet: imi peviđ in sine, imi pedovindesк8 п8teripe.

Συν-αγελάζω, viit: -άσω, ad8nъ inprexhъ in чipadъ; (mi mж:) тp8леск8, xм-в8л inprexhъ in чipadъ, in т8рmъ, sađ m8л-иme. [de xnde

Συναγελασμός (δ), strinъepe de (sađ тp8-ipe in) чipadъ.

Συναγένητος, mi Συ χγένητος (δ,ή), (Тлж:) de o potpivъ nenъ88t8 (f8pъ inчеп8t8, nekpeaіѣ). [с8н, ἄγένητος, mi ἄγέννητος].

Συνάγερθεν, Eol: in локѣ de συνηγέρθησαν, a 3: im: pers: de nas: nex: 1: ал л8л συναγείρω.

Συναγερμός (δ),=Συναγυρμός.

Συνάγεσθον Ion: in локѣ pe συήγον, прел:, mi

Συναγόχει, a 3: sinr: pers: ал At: ne-ste-8ъв: ал л8л συνάγω.

Συνάγχεια (ή), [с8н, ἄгчeс] ad8nк8л в8и, in к8pe копк8р8 anеле (in inъ8иmize den inprexhъ, (aл:) Mи8г8 ч8eиa.

Συναγίς, iδος (ή), xн8 f8лѣ de nemte (noate р8em: in локѣ de συναγίς).

Συναγος, (ή),=Συνάγχεια.

Συν-αγλαίζω, viit: -ίσω, l8кѣ чeвa стр8 л8чосѣ, л8minosѣ, sađ inп8dovesк8 inpre-xhъ, sađ tot de o datъ:

Σύναγμα (τό), ad8n8т8р8 л8 xн8 локѣ, dpoждie: (nartik:) nлатpъ, sađ nisinъ in р8nиkл [сυνάγω].

Συν-αγνέω -ω, viit: -ήσω, mъ ал8 in-тp8чeeaml nemtiingъ к8 aл8и

Συν-άγνυμι, viit: -άσω, snapгѣ чeвa prin mжл8кѣ (inprexhъ ad8n8ъ к8п8иf8eлe); f8pimъ; f8pimъ

Συν-αγοράζω, viit: -άσω, к8п8 п8рѣ inprexhъ.

Συναγόρευσις, εως (ή), в8р8ipe п8в8икъ, sađ in аж8top8л к8л8a. [di

Συν-αγορεύω, viit: -εύσω, mi -ерῶ, (nex: συνηγόρευσα, mi συνεῖπον, mi чл:) в8р8еск8 (in п8в8икѣ) inprexhъ, sađ de o potpivъ к8 ал8л. 2) в8р8еск8 snpe anтpapea к8л-вa; sađ аж8t8 ne чineвa к8 л8в8eлe m8лe.

Συν-αγραυλέω ω, viit: -ήσω, (к8 dat:) ne-тpекѣ (mai к8 sea: noant8a) л8 m8pъ inprexhъ к8 чineвa.

Συν-αгреуω, viit: -εύσω, в8неzи inprexhъ к8 чineвa.

Συναγρίς, iδος (ή), xн8 f8лѣ de nemte de mape. [с8н, ἄгpз].

Συναγρόμενος, poet: in локѣ de συναγει-ρόμενος.

Συν-αγρυπνέω -ω, viit: -ήσω, п8в8er8e-z8 noantea inprexhъ к8 чineвa. [din

Συνάγρυπνος (δ,ή), п8в8er8etopѣ (nedopmitъ) inprexhъ, de o potpivъ, sađ tot inтp' o вpeme к8 чineвa. [с8н, ἄгpυп8с].

Συναγρώσω,=Συναγρεύω.

Συναγυρμός (δ), ad8nap8 л8 xн8 локѣ (ant: sađ nas:). [mi

Συνάγυρτος (δ,ή), [с8н, συναγείρω] ad8nat8 uin коачл din коло. Ὑδωρ—». Пат: (вe-зл mi συλλεῖω).

Συνάγχη (ή), [с8н, ἄгч8] smf8т8т8р8 a

ritaxi ne dînţantpe kx inflamație, rîchi.
(bezî mi συνάγγη). [de xnde

Συναγγίχες, ή, όν, kxvenitš, saš xnxssš
la (nētimashē de) voala rîchiilor.

Συν-άγω, viit: -άξω, (nex: συνήγαγον, mi
χι:) adxnx mai nixate dxkxpi la xnx dx-
kš; xneskš, innpexnxš; (fir:) inboieskš;
(in pšš) inxpxxeskš; (xne-opi) stpînrš;
(prin intind:) pxiimeskš in kasa mea;
(lox:) daš kx sokoteala; (el: saš nestp:)
netpekš in ospxpxpi innpexnx kx alxi.
«Τὰ χρήματα ἐκ τῶν ἀγρῶν συνήγον». Ksn:
«Τὰ ὅτα, τὰς ὁφρὺς συνάγειν». Apstf: «Κρέα
συνάγει». Dskp: stpînce karne pe panx.
«Τὰ στόφοντα συνάγουσι τὴν γλῶσσαν». Gal:
«Πρώτην συνάγοντες». Ep: stpîntind kop-
bia, ka sš formeze npxa. «Συνάγειν εἰς
ἐλπίον». Ep: «Ἀρετήν» («Πόλεμον» συνάγειν).
Om: a deklarax pesxoš; (mi fir:) «Συνά-
γειν αὐτοὺς ἡ μήτηρ ἐπειράτο». Epd: a ἴ
inpxka. «Ξενος ἤμην, καὶ συνηγάγετέ με». Sxk:
m' aji adxnostit. (mi el:) «Συνάγειν
(se ing: éautox) εἰς χεῖρας». Lks: a se
inpxchi in vxtxie. «Συνάγειν ἀπὸ συμ-
βῶν». (Dif: in) At: a faxe ospxpxš dîm
kontpîxpxi. (mi pas:). «Ἐπειδὴν συναχθῆ-
ναι». Apst: «Εἰς ἐξῆς, («Εἰς στενόν» συνή-
χθαι». Skid: mi Diod: «Ἀρχαὶ συναχθεῖσαι
κατ' ἐπιγραφάν». Epd: prin inkskpxpe pš-
dindx se xniš kx alxi; (mi in naptx:)
«Συναχόμενον». Tinst: konkaxsia sioxismx-
xš. [de xnde

Συναγωγέας, εως (ό), adxnxtopš; inboi-
topš, inpxkxtopš. [mi

Συναγωγή (ή), adxnape la xnx dxkš;
stpîncepe, saš stpîntape (mîncepe); kom-
binape; alkxkxpe; konplektape; (in lox:)
konkaxsie; (Bisep:) sinarora lxdeilor.
«Πόλεμου — ». Txu: «Προσώπου — ». Iskr:
nosomopîpe. (bezî mi σύστασις). «Κλέμαχος
ἔνω συναγωγὴν λαμβάνουσαι». Lks: stpîm-
tîndx se. [m

Συναγωγία (ή), = Συναγωγή. [mi

Συναγωγίμος (ό, ή), konplektatš (alkx-
tōitš) prin adxnape. «Δείπνον — ». At: (alt:)

Συναγωγήον (τό), (prin: δείπνον) ospx-
pxš dîm kontpîxpxie (pexenea). [mi

Συναγωγός (ό, ή), adxnxtopš; saš adx-
natš; de adxnat.

Συν-αγωνιάω -ώ, viit: -άσω, n.x afis in
tp' ayeaamí aronie (nexinihte, vxtate de
inimx) saš de o potpîvx kx xineva.

Συν-αγωνίζομαι, viit: -ίζομαι, (kx dat:)
mš dxpîš innpexnx kx xineva; konlexkre-

zš, axxtš. [de xnde

Συναγωνισμα (τό), fantš de axxtopš. [mi
Συναγωνιστής, ού (ό), axxtētopš in dxptš,
aliatš.

Συνάδελφος (ό, ή), cel kx fraxi, saš
sxrope. [σύν, ἀδελφός].

Συν-αδελέω -ώ, viit: -ήσω, nedpentxgeskš
innpexnx kx xineva.

Συναδόντως, adv: potpîvit, inboit. [συνάδω].

Συν-αδοξέω -ώ, viit: -ήσω, sintš de o
potpîvx kx alxat lînsitš de slavx.

Συν-άδω, viit: -άσσω, kîntš innpexnx
(in konceptš) kx xineva; (prin intind: mi
fir:) mš potpîveskš, n.x inboieskš kx...

Συνάεθλος (ό, ή), poet: in loxš de σύν-
αθλος.

Συν-αείδω, viit: -αίσω, poet: in loxš de
συνάδω.

Συν-αείρω, viit: -αερῶ, poet: in loxš de
συνάιρω.

Συν-αέξω, poet: in loxš de συναύξω.

Συν-αθετέω -ώ, viit: -ήσω, kalxš xeβα
(lexe, obiceš, saš kxvinpx) tot de o datš,
saš in inboipe kx alxat.

Συν-αθλέω -ώ, viit: -ήσω, mš lantš (mš
vutš) ka...

Συναθλος (ό, ή), konpxptamš dîm dxnte,
= Συναγωνιστής. [σύν, ἄθλος].

Συν-αθροίζω, viit: -αίω, adxnxš, stpînrš
innpexnx. [de xnde

Συναθροίσις, εως (ή), adxnape, stpînce-
pe la xnx dxkš. [mi

Συναθροισμα (τό), adxnxkxpx, grxmxdî-
txpx la xnx dxkš. [mi

Συναθροισμός (ό), = Συναθροίσις.

Συν-αθύρω, viit: -αθυρῶ, = Συμπαίζω.

Συνάψδην, adv: poet: [συνάψω] nēvxtînd
innpexnx, saš tot de o datš.

Συνάιδιος (ό, ή), (Txu:) de o potpîvx
vexmîkš. [σύν, αἰδίας].

Συν-αθριάζω, viit: -άσω, netpekš (maí
kx sea: noantea) innpexnx kx xineva a-
fax in aepš. 2) (despe timnx) mš in-
seninezš tot intp' o vxeme.

Συν-αθύσω, viit: -ύξω, poet: mš mîwxš
îste (sxopš) innpexnx kx...

Συνακλειά (ή), [σύν, αἵχλος] Lak: in loxš
de σύνδειπνον.

Σύναιμος, mi Συναίμων, onox (ό, ή), pš-
dš dîm sinxe. || (sxxtš) fpatē, sorš dîm
ayecamí mîmš, = Οραίμων. [σύν, αἶμα].

Συναίνεσις, εως (ή), inboipe, indxpex-
kape la xeβα dxue voica kšiva. [mi

Συναίνετης, ού (ό), inboitš, indxpexatš
la voingx kšiva, naptîzanš. [dîm

Συν-αινέω -ῶ, viit: -έσω, (κκ ακ:) = Συνεπαίνω; (οβιγ:) ἰνκxβiινγεxž, priimeskž de exnž (mž ἰνδxπλεkž λα) чева; (κκ dat:) zikž tot aша, sintž de aчeeamī пэpepe κκ чiνεва; (κκ ακ: mi dat:) ἰνrэдiž, saž ἰνrэдižeskž чева κiβα. [din

Συναινος (ό, ή), ἰνδxπλεkatž de o potpivž, ἰnboitž κκ чiνεва ла чева. [сүн, айнос].

Συν-αίνωμι, (ἑρx viit:) poet: iaž чева ἰnppeknž, stpnrž, adxnž.

Συναίρεσις, εως (ή), konstpīnuepe; (rpaμ:) xnipe de dox bokale intp' o sīlaбx saž diftonrž, konpakcie. [din

Συν-αίρέω -ῶ, viit: -ήσω, (nex: συνεῖλον, mi чл:) iaž чева ἰnppeknž κκ aлa, saž κκ aлaл. «Συστρατεύεσθαι δὲ αὐτὸν, καὶ συνελθεῖν τὴν πόλιν». Ep: «Ἀμφοτέρως δ' ὀφρὺς σύνελεν λίθος». Ia II. (de xnde 2) (οβιγ: pin intind:) konstpīnrž; (pin xpm:) stpnrž, saž skxptež. «Χλαῖναν συνελών», Od: γ. «Συνελὼν λέγω». Txy: «Συνελόντι εἰπεῖν (φάνα)». Ksn: mi Exr: ne skxptž. (mi pas:) «Πρὸς οὗς τὸ φιλεῖν συνήρηται». Apst: s' a lerat stpīns dparostea; (rpaμ:) «Συνήρημένα: λέξεις». konpakate zicepī. 3) stpīrueskž. «Πόλεμον —». Πλ: (mi pas:) «Τὸ διάστημα συνήρητο». Πλ: s' a netpekst upin пxтipe. «Τὰ τῶν Ἀθηναίων ταχὺ συνειρεθήσεσθαι». Txy:

Συν-αίρω, viit: -αρώ, apdikž чева ἰnppeknž κκ aлaл, saž κκ aлtž чева. «Συνείρειν λόγον μετὰ τινος». Skp: kastž soko-teaлx. 2) (οβιγ: mīx: κκ dat: saž ακ: pin intind:) = Συλλαμβάνομαι, axstž. «Συναίρομαι τινι τοῦ κινδύνου, saž τὸν κίνδυνον». Txy: mž ἰnpptžeskž din primexdie. «Συνάρασθαι τὰ πράγματα». Dm: «Συνάρασθαι εἰς τὸ αὐτό». Ksn: a axsta ἰn pšboitž (se skxт-ἰng: dōp, mi чл:) poet: ἰn dokž de synāptoma. «Κύπριν —». Esxл:

Συν-αισθάνομαι, viit: -αισθήσομαι, (nex: συνησθόμην, mi чл:) simgž чева de o potpivž, saž tot intp' o vpepe κκ чiνεва. [de xnde

Συναίσθησις, εως (ή), ἰnppeknž, saž de o potpivž simgipe; konpštimipe; adīnkž simgipe (konpštimgž), че are чiνεва de snpe чева.

Συν-αίσσω, viit: -αῖσω, mž pevezž (пx-вxлeskž) tot de o datž; saž mž rгxbeskž ἰnppeknž.

Συν-αισχύνω, viit: -υνῶ, pšwinežž (ne-чinseskž) tot intp' o vpepe.

Συναίτις (ή), ἰnpptžimipe ἰn vinž. 2)

= Συναίτιον, konxkpxtoape pīvinž. [de xnde

Συν-αιτιάομαι -ῶμαι, viit: -άσομαι, nīp-xkž ne чiνεва ка vinovatž ἰnppeknž κκ aлaл.

Συναίτιος (ό, ή), pīvinxitopž, saž kon-xkpxtopž de чева ἰnppeknž κκ aлaл; ἰnppeknž vinovatž, (rpaμ:) complice. || (sxst:) «Συναίτιον». Fasf; konpīxtoape, saž konxkpxtoape pīvinž. «Συναίτιον, ὃ τὴν ἴσῃν εἰσφέρειται δύνανται ἑτέρῳ συναιτίῳ πρὸς τὸ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα· οὕτως ἕκαστον τῶν ἐλκόντων τὸ ἄροτρον βοῶν συναιτίον εἶναι φασὶ τῆς ὀλκῆς τοῦ ἀρότρου». Sekst: [сүн, айтios].

Συν-αἰμάζω, viit: -άσω, poet: mž pes-boieskž ἰnppeknž ка aлiatž.

Συν-αἰχμαλωτίζω, viit: -ίσω, poveskž tot de o datž, saž ἰnppeknž κκ aлgī

Συναἰχμαλωτίς, (idos (ή), fem: aл xлi.

Συναἰχμάλωτος (ό, ή), ἰnppeknž saž de o potpivž pōž. [сүн, аичмалωτος].

Συναἰχμος (ό, ή), poet: = Σύμμαχος. [сүн, аичмh].

Συν-αἰρώω -ῶ, viit: -ήσω, snīnzxřž ἰn aerž ne чiνεва, (mi pas: mi mīx:) sintž ałpnatž ἰn aerž, (mi fir:) sintž ἰndoiosž de o potpivž, saž ἰnppeknž κκ aлaл. [de xnde

Συναἰώρησις, εως (ή), ałpnape ἰn aerž, mi (fir:) ἰndoivisne, nexotpīpe ἰnppeknž κκ aлaл.

Συν-ακαταληπτέω -ῶ, viit: -ήσω, nž pī-чepž de o potpivž κκ aлaл.

Συν-ακμάζω, viit: -άσω, sintž ἰn kxime, ἰn floapea mea tot de o datž κκ aлaл; (κκ ακ: κκ prei: indip:) mž sīleskž ла чева κκ aчeeamī exnž voingž ἰnppeknž κκ aлaл. «Συνακμάσαι ταῖς ὁρμαῖς πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων αὔξησιν». Плв:

Συν-ακολασταίνω, viit: -ανῶ, netpekž ἰn desfpinate пxчepī ἰnppeknž κκ aлaл.

Συν-ακολουθέω -ῶ, viit: -ήσω, xpmexž ἰnppeknž κκ чiνεва; (fir: κκ ак:) sintž ἰnboitž ла чева; ἰнrэдiž. «Τούτο συνακολουθῶ». Плт: (ἰn a 3: pers:) xpmexž pīn konsekšingž. [шi

Συνακολουθία (ή), xpmape ἰnppeknž p-лаgioaš κκ чева, konpīnepe. [din

Συνακόλουθος (ό, ή), ἰnppeknž xpmto-pž. || (despre лxкp: next). xpmape, konse kšingž. [сүн, аxлoуthos].

Συν-αλοντίζω, viit: -ίσω, asvīpāž (mi pīn xpm: пxтpнzž, omopž κκ) ssaiga tot de o datž, saž ἰnppeknž κκ aлaл.

Συνάκρος (ό, ά), Dor: In lokč de συνή-
κρος. [din

Συν-ακούω, biit: -ακούομαι, azž čeva
tot de o datz, saž inpreznz kx aitzl; a-
skxizlž ačeleašl inbuzpizpřl, saž de la a-
čelašl inbuzpizpřl inpreznz kx aitzl.

Συν-ακρατίζομαι, biit: -ίσομαι, gskizpeskž,
dežknezž inpreznz kx čineva.

Συν-ακροάομαι -ῶμαι, biit: -άσομαι, askxiz-
lž čeva tot de o datz, saž inpreznz kx
aitzl, =Συνακούω.

Συνακτέος, α, ον, posit: αλλή συνάγω.

Συνακτῆρ (έ), adznztopž, inpreznztopž
de čeva. [mi

Συνακτῆρον (τό), lokč de adznape, saž
gřmizdipe (de oam: saž izkpř); adznzizpř,
saž gřmizdž. [mi

Συνακτικὸς, ή, ον, čel kx pztepe, saž in-
skwime de a adzna: (prinč: in ptp:) in-
preznztopž de aprzmentele, saž kon-
kxssizle saze kztpe žnzl mi ačelašl skopž.
(se konf: kx συνεκτικός).

Συναλλάγμα (τό), stpiztž de larmz
fzkizlž de mizl inpreznz. [din

Συν-αλλάζω, biit: -άζω, stpizž, fakž
larmz inpreznz.

Συν-αλλάομαι -ῶμαι, biit: -ήσομαι, mž
přtžveskž inpreznz kx čineva.

Συν-αλγέω -ῶ, biit: -ήσω, simžž dšpe-
pize, nekazpize křiva inpreznz kx dñ-
szl, komptimeskž kx čineva.

Συναλγηδών, όνος (ή), inpreznz dšpepe,
komptimipe. 2) poet: (adlekt:) in lokč
de συναλγούσα. [σύν, άλγος].

Συν-αλγύνω, biit: -αλγυνῶ, adžkž dšpe-
pe, miznipe tot de o datz, saž inprezn-
nz kx aitzl. || nestp:) =Συναλγῶ.

Συναλδής, ές (έ, ή), noet: (despze pian-
te) kape kpeute tot intp' žnž timpž. [σύν,
άλδέω].

• Συν-αλειάω, biit: -ανῶ, inkxizžeskž in-
preznz, kontpizžeskž la kžldžpř.

Συν-αλέγω, biit: -έζω, =Συμφροντίζω.

Συναλειπτικός, ή, ον, (mi adv:) -ικῶς,
přimitorž de žnpere, saž amest-kape
inpreznz. [din

Συν-αλείφω, biit: -είφω, žnřž čeva in-
preznz, saž tot de o datz; žnřřnd ame-
stekž (koloapere žna kx aitz), fakž o a-
mestektizpř, kontoneskž; (fir:) fakž čeva
neapřtosž (ka zšpaviř inpžginřnd bioi-
čizneva feğepop pprin amestekapea lop);
kam askxizž. «Κολακείας δὲ καὶ τὸ τὰ-
γαθὰ ὑπερεπαινέειν, τὰ δὲ φαῦλα συνα-
λείφειν». Apst: (gřam:) žneskž doz voka-

le intp' žna (bezl συναλοιφή).

Συν-αλέω -ῶ, biit: -έσω, mačinz čeva in
preznz; fakž čeva mžpřntž ka fžina. (se
konf: kx συναλοάω).

Συν-αληθεύω, biit: -εύσω, spizž adovž-
přl inpreznz kx čineva.

Συν-αλήθω, biit: -ήσω =Συναλέω.

Συν-αλητεύω, biit: εύσω, mž přtžveskž
inpreznz kx čineva ka žnž čeršpizpřž,
saž varazondž.

Συν-αλθαίνω (-θάσσω, -θείω, -θήσκω), biit:
-αλθήσω, mi Ion: -ήξω, tžmždžieskž (mi
pas: mž vindkž) inpreznz, saž tot de
o datz.

Συν-αλιάζω, biit: -άτω, stpizřž in adž-
nape.

Συν-αλιζω, biit: -ίζω, stpizřž, adznž.

Συν-αλισγέω, -ῶ, biit: -ήσω, Skř:=Συμ-
μολύνω, Συμμαινώ.

Συν-αλίσκομαι, biit: -αλώσομαι, mž pprin-
zž tot de o datz, saž inpreznz.

Συναλλαγή (ή), skimžž; dapavepe; pe-
lagie, komžnikagie, inpžkape, inpřieteni-
pe; toknealž, inbořalž; (fir:) vřpodealž,
intimnpape. «Νέσου --». Sof: [mi

Συναλλάγμα (τό), obřektž de dapavepe;
přivinz komerğialž; polizž, (Ita:) cambio
[συναλλάσσω]. [de žnde

Συναλλαγματικός, ή, ον, atinztopž de
dapavepř, komerğialž. [de žnde

Συναλλαγματικῶς, adv: in kinž de, saž
pprin komerğialž dapavepe.

Συναλλακτής, οῦ (έ), čel če ape pēla-
gie, dapavepe; saž řač toknealž; se in-
bořemte kx čineva. 2) inpžkztopž, miz-
ločitopž [mi

Συναλλακτικός, ή, ον, kžbenitž, saž in-
demřinatikž la dapavepř, saž tokmelř. [mi

Συναλλαξίς, εως (ή), =Συναλλαγή. [din

Συν-αλλάσσω (ττω), biit: -άζω, fakž kx
čineva čeva skimžž; (pprin intind:) inpre-
znz, inpřieteneskž, inpakž. || (ex: saž miz-
mi pas:) amž pēlagie, dapavepe, fakž
tokmelř kx čineva. «Τοῖς δεομένοις συναλ-
λάττοντα (se ing: λόγους)». Pz: intřanindž-
se. (mi pas:). Εὐνῆς τε τῆς σῆς, ἥ συνηλ-
λάχθης ἐμοί». Sof: te al inpreznat pžpē-
wte kx mine. «Συναλλαχθεῖσα γάμοις». Ekř:

Συν-σλλοιῶ -ῶ, biit: -ώσω, přefakž,
skimžž čeva inpreznz.

Συν-άλλομαι, biit: -αλόομαι, saizž. špřž
inpreznz. 2) špřž de řpikž, mž šnepřž.
[de žnde

Σύναλμα (τό), =Συμπήδημα.

Συναλμος (ό, ή), fьkctš kь sapamьpь, sьpalš. [cyn, əlmə].

Συν-αλοάω (ui poet: -αλοιάω) -ω, viit: ήσω, pisezš, tpelepš чева innpeznь; (in uen:) fьpimš, snaprš de totš.

Συναλοιφή (ή), [cynaleifə] innpeznape (prinч:) de bьnseлi amestekate innpeznь; kontoiipe; (partik: in gram:) znipe de doz bokale intp' əna, kontpakcie.

Συνάλος (ό, ή), mīnkьtopš dintp' aчeeamī sape (osht: de mīnc mi sape) innpeznь kь čineva; (in uen:) bekīš soqš, saš komimeseanš. [cyn, əlas].

Συν-αλώω, (fьpь viit:) sintš intp' aчeeamī pьtьčipe, neziniimte, saš stpimtopape, nevoie kь čineva.

Συν-αλωνιάζω, viit: -άσω, sepsežš sepьtoapea tpelepimьxлi, saš a seчepimьxлi innpeznь kь čineva.

Συν-αλωνίζω, viit: -ίσω, netpekš лa apī, saš лa tpelepimš innpeznь kь čineva.

Σύναμα [in lokš de cын, əma], adv: innpeznь, tot de o datz.

Συν-αμαθύνω, viit: -υνώ, poet: pьpнъ deskš innpeznь.

Συν-αμάομαι -ώμαι, viit: -ήσομαι, poet: adsnind laš, stpīnrš.

Συν-αμαρτάνω, viit: -ήσομαι, грешескš, пькьtьšiesкš innpeznь.

Συν-αμιλλάομαι -ώμαι, viit: -ήσομαι, mьxлitš, mьxлitpekš innpeznь kь čineva.

Σύναμμα (τό), [synápmə] nodš, лeгьtьpь.

Συν-αμπέχω (-αμπίσχω), viit: -αμφέξω, inьpakš, inьtьlesкš (кьntьshesкš) чева innpeznь, saš in toate пьpгiлe.

Συν-αμπρεύω, viit: -εύσω, trarš innpeznь (prinч: тpьсpь).

Συν-αμύνω, viit: -υνώ, ажтš лa pessьnape; (in uen:) ажтš. || (mij:) imī pesьenš innpeznь

Συν-αμφιᾶζω, viit: -άσω, =Συναμπέχω.

Συν-αμφι-θάλλω, viit: -βαλῶ, apьnkš чева tot de odatz n' innpeжp, saš konpinzš n' innpeжp ka in mpeajš чева.

Συναμφοτέρος, α, ον, komnъsš dintp' amīndoш; (im:) amīndoī innpesnь. || (next:) Συναμφοτέρον, adv: intp' amīndoш kинpилe de o datz. [cyn, əmьfьtєros].

Συνάμφο, (fьpь aptik:) amīndoī, saš amīndoш innpeznь. [cyn, əmьfə].

Συνάμωρος, греш: in lokš de cынáμωρος.

Συν-ανα-θαίνω, viit: -βήσομαι, mьxлitš innpeznь.

Συν-ανα βλαστάνω, viit: -βλάστησω, odpьslesкš, blьstьpesкš innpeznь, saš tot

intp' ənš timnš.

Συν-ανα-θάω -ω viit: -ήσω, stpīrš tape innpeznь.

Συν ανα-βόσκομαι, viit: -βοσκήσομαι, паskš, mьxпьnesкš, kpesкš innpeznь.

Συν-ανα-γινώσκω, viit: -γνώσομαι, čitesкš innpeznь.

Συν-αναγκάζω, viit: -άσω, nevoiesкš innpeznь, saš in totš kиньxл, silesкš, in-pilezš пpea mьxл; dovedesкš fьpь kь-bintš de inьpotiьipe. [de ənde

Συναναγκασμός (ό), dovedipe nekonte-stabizь.

Συνανάγνωσις, εως (ή), innpeznь čitipe [cynanagignьskə].

Συν-ανα-γράφω, viit: -γράφω, tpekš чева innpeznь kь aлteлe in katarpafie.

Συν-ανα-γυμνῶ -ω, viit: -ώσω, desnoīš innpeznь.

Συν-αν-ήγω, viit: -άξω, (nex: cынaнήгa-γoн, mи чл:) epкš чева innpesнъ. || (mij:) mьxл apdikš, mьxл nopnesкš tot de o datz din nopтš.

Συν-ανα-δείκνυμι viit: -δείξω, =Συναναγρεύω, проκлямš ne čineva tot de o datz saš innpeznь kь aлtьxл. «Βασιλέα —». Zos:

Συν-ανα-δέχομαι, viit: -δέξομαι, laš ass-pь' mī, saš kьzьmьšiesкš чева tot intp' o vpeмie, saš innpeznь kь aлtьxл.

Συν-ανα-δίδωμι, viit: αναδώσω, inьpamtiš, inьparpš (prinч: xpанъ pin mistьipe in toate пьpгiлe тpьпьxлi) tot de o datz.

Συναναδίπλωσις, εως (ή), [cynanadipльw] innpeznь fьkctь peindoipe, pedьnplikagie.

Συν-ανα-ζεύγνυμι, viit: -ζεύξω, imī apdikš tabьpьa, mиnпekš (mьxл transлoчežš) tot de o datz, saš innpeznь kь aлtьxл.

Συν-ανα-ζέω, viit: -ζέσω, пxīš чева sь dea əndь, sь fьapьš innpeznь kь aлtьxл.

Συν-ανα-ζητέω-ω, viit: -ήσω, kastš чева kь amьpьntьxл innpeznь kь aлtьxл...

Συν-ανα-θρηνέω -ω, viit: -ήσω, aлiнrš, mьxлtьlesкš innpeznь.

Συναναίρεσις, εως (ή), innpeznь desfiingape. [din

Συν-αν-αιρέω-ω, viit: -ήσω, (nex: cынa-νεїлoн, mи чл:) desfiingezš, pьpьndesкš innpeznь.

Συν-ανα-κάμπτω, viit: -κάμψω, mьxлtopкš inьnoī innpeznь, saš tot intp' o vpe-mie kь čineva.

Συν-ανά-κειμαι, viit: -κείσομαι, sintš pri-nositš, konsfinjitš; saš mežš лa mьxл innpeznь kь čineva.

Συν-ανα-κεράννυμι, viit: -κεράσω, amestekš čeva inprexntš.

Συν-ανα-κεφαλαίω -ω, viit: -ώσω, penetš čeva in pekanitslagie inprexntš, saš konpinzš čeva intp'avecašī pekanitslagie.

Συν-ανα-κινέω -ω, viit: ήσω, porneskš čeva inprexntš in sxs.

Συν-ανα-κίρνημι, = Συνανακεράννυμι.

Συν-ανα-κλίνομαι, viit: -κλινήσομαι, mš kšikš, saš wezš inprexntš kš ašlš saš ašmī la masš.

Συν-ανα-κοινολογέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, wš sšlšieskš kš čineva.

Συν-ανα-κομίζω, mi (miž): -ίζομαι, viit: -ίσω, -ομαι, iaš čeva iarpšī inapoī inprexntš kš ašlele.

Συν-ανα-κόπτω, viit: κόψω, onpeskš, inšpīnezš čeva inprexntš.

Συν-ανάκρασις, εως (ή), amestekape inprexntš.

Συν-ανα-κυκλέω -ω, viit: -ήσω, inšipteskš, okoleskš čeva inprexntš in penetape de čerkslagie.

Συν-αν-κυλίω, viit: -ίσω, postoroleskš čeva iarpšī inprexntš.

Συν-ανα-κύπτω, viit: -κύψω, imī apdikš kapš, saš mš apdikš in sxs inprexntš.

Συν-ανα-λαμβάνω, viit: -λήψομαι, iaš ašmīpš 'mī saš kš sinemī čeva inprexntš kš ašlele, saš kš ašmī.

Συν-αν-λάμπω, viit: -λάμψω, imī penetš štršlšvipeu inprexntš, saš tot intp'o vreme kš čeva.

Συν-αν-αλίσσω, viit: -αναλώσω, keatšieskš inprexntš.

Συν-ανα-μέλω, viit: -μέλψω, kīntš inšlšmīnd, saš lšadīnd inprexntš.

Συν-ανα-μήνυμι, viit: -μήξω, amestekš čeva de toš inprexntš.

Συν ανα μινήσω, viit: -αναμνήσω, adskš, mi (miž): 'mī adskš a mīnte de čeva tot de o datš, saš inprexntš kš...

Συνανάμξις, εως (ή), amestekape de čeva kš tošl inprexntš kš ašlš; (fir:) komšnikagie, adšnape deaš kš čineva. [συναναμήνυμι].

Συν-ανα-πάλλομαι, (fšpš viit:) pestpš, mš ašvīpš in sxs inprexntš.

Συν-ανα-παύομαι, viit: -παύσομαι, mš odixneskš tot intp' vreme, saš inprexntš.

Συν-αν-πείθω, viit: -πέισω, indšplekš, saš indemnš tot de o datš.

Συν-ανα-πέμπω, viit: πέμψω, porneskš, saš kšikš in sxs tot de o datš, saš inprexntš kš...

Συν-ανα-πηδάω -ω, viit: ήσω, spš in sxs inprexntš.

Συν-ανα-πλέμπω, viit: -αναπλήσω, sm-pš de toš (mīntš sxs) tot intp'o vreme; (fir:) indšplineskš.

Συν-ανα-πίπτω, viit: -πεσοῦμαι, wezš la masš inprexntš kš ašmī.

Συν-ανα-πλάσσω (τω), viit: -πλάσω, pš-smezš, formežš čeva din noš inprexntš kš...

Συν-ανα-πλέω, viit: -πλέξω, inšleteskš, saš inšwšpš čeva inprexntš kš...

Συν-ανα-πληρόω -ω, viit: -ώσω; inšlīneskš čeva inprexntš, saš tot o datš kš...

Συν-ανα-πορεύομαι, viit: -εύσομαι, mepš in sxs, saš inapoī (mš ašlš, saš mš inšpš) inprexntš kš čineva.

Συν-ανα-πράττω (σω), viit: -πράξω, konškrežš snpe inšlīnipe de datopie inprexntš kš ašlš.

Συν-αν-αρχάω, viit: -άσω, xpšneskš, saš smīveskš čeva in sxs inprexntš, tot de o datš, saš de o potpīvš kš ašlš.

Συν-αναρχ-εῖπτεώ -ω, viit: -ήσω, mi

Συν-αναρχ-εῖπτω, viit: -εῖψω, ašvīpš čeva inprexntš in sxs.

Συνανάρχος (ή, ή), (Tμ:) čel inprexntš kš ašlš, saš de o potpīvš fšpš inšpš. [συν, ἄναρχος].

Συν-ανα-σάπτω, viit: -σάψω, sšmīnd skouš din temelī, saš pestopnš čeva inprexntš kš ašlš.

Συν ανα-σχευάζω, viit: -άσω, pestopnš, (mi fir:) desšingezš čeva inprexntš kš...

Συν-ανάσω, viit: -άξω, = Συμβασιλεύω.

Συναναστάς, ἄσα, ἄν, nex: 2: de partī: aš lšl šonānštēmī.

Συν-ανα-στομέω -ω, mi (maī des pas:) -όομαι -οῦμαι, viit: -ώσω, -ωθήσομαι, wš pesvšpš inprexntš, saš pīntp' avecašī fšpš.

Συν-ανα-στρέφω, viit: -στρέψω, inšpš ne čineva, saš (in el: de ἐμαυτόν) mš inšpš inprexntš kš... 2) (miž): šīntš in pelagie, amš adšnape kš čineva. [de šnde

Συναναστροφή (ή), inšpš, saš komšnikagie, petpšepere inprexntš kš čineva.

Συν-αν-σώζω, viit: -σώσω, skapš. mi iaš čeva iarpšī inapoī, saš pšštrežš inprexntš kš...

Συν-αν-τέλλω, mi (miž): -τέλλομαι, viit: -τελώ, -τελοῦμαι, pestpš tot o datš, saš inprexntš kš...

Συν-αν-τήλω, viit: -τήξω, toneskš de toš inprexntš.

Συν-αν-τίθημι, viit: -αντιθήσω, konšfin-

πεςκῆ, saḥ ofepḥ чева innpresnḥ кс...

Συνανατολή (ή), [συνανατέλλω] чеа tot inṭp' o vpeṃe pesṭripe de doṣ stela.

Συν-ανα-τρέφω, viit: -θρέψω, крескῆ pe чинева innpresnḥ кс...

Συν-ανα-τρέχω, viit: -δραμοῦμαι, алегрῆ innpresnḥ in sḥs.

Συν-ανα-τρίβω, viit: -τριψω, фрекῆ iapṣwī, saḥ des чева innpresnḥ. || (nas: fir: кс dat:) netpekḥ, konversezḥ innpresnḥ.

Συν-ανα-φαίνω, viit: -φαινώ, артлῆ чева. (ui pas: saḥ miḥ:) mṣ артлῆ sḥs tot inṭp' o vpeṃe, saḥ innpresnḥ кс..

Συν-ανα-φέρω, viit: -ανοίσω, (nex: συνα-νήνεχα, mi чл:) dḥkḥ sḥs, epḥкḥ чева innpresnḥ; (fir:) dedḥkḥ (atpissḥesкḥ чева innpresnḥ кс аллїї ла.. || (ex: saḥ nestp:) imī viḥ tot o datḥ iapṣwī in stapea, saḥ nstepca de maī 'nainte.

Συν-ανα-φθέγγομαι, viit: -φθέγγομαι, zikḥ чева tot inṭp' o vpeṃe кс tape saḥ em-fantikḥ rḥsḥ.

Συν-ανα-φλέγω, viit: -φλέξω, anpinzḥ innpresnḥ.

Συναναρора (ή), dedḥepe, atpissḥipe de pṛicṇnḥ innpresnḥ ла чева.

Συν-ανα-φύρω, viit: -φύρω, frṣmṇntḥ (ame-sterkḥ, mi pas: mṣ frṣmṇntḥ) innpresnḥ; (fir: pṛin inṭind:) amḥ pea adsnape innpresnḥ кс чинева.

Συν-ανα-φύω, viit: -φύω, (nex 2: συνανέ-φυν, mi чл:) daḥ, skoyḥ odpasle, mḥgrḥ, mi чл: (mi nestp: pestṛḥ, odpṛssḥesкḥ) innpresnḥ.

Συν-ανα-χέω, viit: -χεύω, nex: συνανέ-χεα, mi чл:) topḥ penetat (maī topḥ) чева innpresnḥ (inṭp' aчеламї vasḥ), a-mestekḥ.

Συν-ανα-χερεύω, viit: -εύω, dṇgezḥ sṣa-tṇd in sḥs innpresnḥ кс чинева; sṇntḥ inṭpatḥ inṭp' aчеламї xopḥ, saḥ dangḥ (inṭp' aчеламї mṛḥ, saḥ pṇdḥ).

Συν-ανα-χρέμπτομαι, viit: -χρέμφομαι, skḥi-nḥ pṛṇind, saḥ lepṇdṇd innpresnḥ mi fṛgmḥ.

Συν-ανα-χρώνομαι, viit: -χρώω, pṛin atin-epe inṭpṛṣḥesкḥ ла чева fagḥ (mi in чен: kalitatea, mi fir: insṣurimea) mea; (miḥ: pṛicṇpokḥ) iḥ pṛin atin-epe ко-лоареа, (mi pṛin adsnape fir:) пṛавк-рїе кḥṣа. [de xnde

Συνανάχρωσις, εως (ή), чеа pṛin atin-epe inṭpṛṣḥipe (in dape saḥ xape) de fagṣ (mi fir: de колат, saḥ пṛавкрїе) кḥṣа.

Συν-ανα-χωρέω -ῶ, viit: ἦσω, плекḥ, saḥ mṣ petparḥ, mṣ inṭopkḥ innpresnḥ.

Συν-ανδάνω, (bezī συνεύαδε).

Συν-ανδραγαθέω -ῶ, viit: -ήσω, sṣvṛṣhe-skḥ biteze fante tot inṭp' o vpeṃe, saḥ de o notpṇvḥ кс чинева.

Συν-ανδρόομαι -οῦμαι, viit: -ωθήσομαι, viḥ in vṛpṣṭ de sṛbatḥ tot inṭp' o vpe-ṃe кс чинева.

Συν-άν-εimi, viit: -εimi, == Συνανέρχομαι; (fir:) крескῆ innpresnḥ.

Συν-αν-εργω, viit: -εργῶ, onpesкḥ, in-fṛṇezḥ tot de o datḥ, saḥ innpresnḥ кс...

Συν-αν-έλκω, viit: -έλξω, mi -ελκύω, (nex: συναελκύσα, mi чл:) tparḥ tot inṭp' o vpe-ṃe in sḥs.

Συν-αν-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, (nex: συνανήλθον, mi чл:) mṣ'sḥ, saḥ mṣ inax-ṃḥ innpresnḥ.

Συν-αν-έχω, viit: -έξω, (nex: συνανέσхон, mi чл:) inṭinzḥ, saḥ apdikḥ чева (ui pas: mṣ apdikḥ) tot inṭp' o vpeṃe in sḥs; (desupe stela) pestṛḥ innpresnḥ.

Συν-αν-ηδᾶω -ῶ, viit: -ήσω, peṇtṇnepe-skḥ tot de o datḥ.

Συν-ανθίω -ῶ, viit: ἦσω, infṛopesкḥ inṭp' aчеламї timḥ кс...

Συν-ανθ-ομολογέομαι οῦμαι, viit: -ήσομαι, mṣ inboḥesкḥ in pṛicṇpokḥ кс чинева.

Συν-ανθρωπέω, mi (maī des: miḥ.) -εύο-μαι, viit: -εύσω, -ομαι, tṛṇiesкḥ кс oame-nī, saḥ ка mi peṭ-ḥ-а-а-а-а-а-а oamenī, sṇntḥ sogiavṇḥ, mi (desupe bite) domestikḥ. «Ζῶα συνανθρωπεύμενα». Apst: tṛṇitoape innpresnḥ кс oamenī.

Συν-ανθρωπέω -ῶ, viit: -ήσω, mi Συν-ανθρωπέω, viit: -ίσω, == Συνανθρωπέω. [de xnde

Συνανθρωπιστικός, ή, ὄν, iḥvitopḥ de a tṛṇi innpresnḥ кс oamenī.

Συν-ανιᾶω -ῶ, viit: -ἄσω, == Συλλυπῶ; (ui pas:) == Συλλυποῦμαι.

Συν-αν-ιῆμι, viit: -ανήσω, (nex: συνανήκα, mi чл:) destinzḥ, lasḥ slabḥ чева tot de o datḥ, saḥ innpresnḥ кс...

Συν-αν-ιπταμαι, viit: -αναπτήσομαι, (nex: συνανέπτειν, mi чл:) skopḥ in sḥs tot de o datḥ saḥ innpresnḥ кс...

Συν-αν-ίστημι, viit: -αναστήσω. (nex: συνανέστηκα, mi 2: συνανέστην, mi чл:) apdikḥ in sḥs; (desupe kṛṇdipī) zidṇd inaxṇ: (desupe mopḥ Bisep:) inbiezḥ tot inṭp' o vpeṃe, saḥ innpresnḥ кс...

Συν-αν-ίσχω, viit: -ανασχέσω, == Συνανέχω

Συν-αν-ιχνεύω, viit: -εύω, kṇimezḥ, saḥ

εμπρεσκή tot o datz, saž in knipe κκ...

Συν-ανοηταίνω, viit: -ανοητήσω, sintz, saž mē fakz nemintosz de o potpivz κκ...

Συν-αν-οίγνυμι (-οίγω), viit: -ανοίξω, (nex: συνανέφξα, mi чл:) deskizž tot in-tp' o vreme κκ...

Συν-αν-οιμώζω, viit: -ώζω, sxsniñnd mē vaiž, mē olekziēkkz tape innpresnz κκ...

Συν-αντ-αγωνίζομαι viit: -ίσομαι, mē lē-ntž innpotiva kžiā innpresnz κκ čineva.

Συν-αντάω (mi lon: -έω) ō, viit: -ήσω, (κκ dat:) intilneskž in kale (din intim-plate); (zne-opi) mē vodeskž, mē in-timnās. [de xnde

Συνάντημα [τὸ], intimnape, vpedealz.

Συνάντησις, εως (ή), intilnipe, intimni-nape. 2) vpedealz, intimnape=Συνάντημα.

Συν-αντιάζω, viit: -άσω, poet: in lokž de sunantāzō.

Συν-αντι βάλω, viit: -βάλω, konfrontezž, szž komparž tot o datz.

Συν-αντι-λαμβάνομαι, viit: -λήφομαι, (κκ nen: mi dat:) anskž mi ež čeva innpres-nz; saž antž, ažiž mi ež ne čineva la čeva. [de xnde

Συναντιλήψις, εως (ή), = 'Αντιλήψις, in-presnz antžape, saž ažižape la čeva.

Συν-αντιλέω -ō, viit: -ήσω, zlefskž, (mi prin intind:) sšferž mi ež, ravdž innpres-nz čeva nīnz in sfirmitž.

Συν-άντομαι, (fžrž viit:) poet: in lokž de sunantēō.

Συν-ανύτω (-ανύω), viit: -ανύσω, szvīr-šeskkž čeva innpresnz.

Συν-αξίζω -ō, viit: -ώσω, ršseskž čeva de kviiingž, saž ždikž ne čineva vpednikž innpresnz κκ...

Συναξίς, εως (ή), adsnape, stpinēpe.

Συν-απ-αγορεύω, viit: -απαγορεύσω, mi (nepet:) -απερō, (nex: συναπείπον, mi чл:) onpreskž ne čineva, saž obošeskkž tot intp' o vreme κκ aljiil.

Συναοιδία, Συναοιδός, poet: in lokž de sunoidia, sunoidōz.

Συν-αορέω -ō, viit: -ήτω, poet: (κκ dat:) sintž ...

Συνάορος (ὁ, ή), poet: [σύν, ἄρω] konbi-natž (konlegatž, konžratž) innpresnz κκ čeva; (in nen:) potpivtž, innperekatž. || (sžst:) souž, tovaršž. (bezī mi sunhōros).

Συν-απ-άγω, viit: -άξω, (nex: συναπή-γαγον, mi чл:) dskž čeva innpresnz κκ čineva intp' alž nape. *Ἰππον ἔδωκε καὶ ἐκέλευσε τῶν σκηπτούχων τίνα συναπαγαγεῖν αὐτῷ, ὅπου κελεύσειε». Ksn: (mi miž:)

«Συναπάγομαι τοῖς ταπεινοῖς». Skp:

Συν-απ-αθανάζω, viit: -ίσω, fakž ne čineva nemkpitopž, il inzeleskž innpresnz.

Συν-απ-αίρω, viit: -αρώ, laž (ardikž) čeva de xndeva (mi el: mē skolž, mi plekž) innpresnz κκ čineva.

Συν-απ-αντάω -ō, viit: -ήσω, mi Συν-απ-αντίζω, viit: -ίσω, = Συναντάω.

Συν-απ-αρτίζω, viit: -ίσω, deszvīršeskkž čeva innpresnz κκ.; (nestp:) mē potpivo-skž, mē asemžnž κκ čineva. [de xnde

Συναπαρτισμός (ὁ), innpresnz deszvīršipe.

Συνάπας, σα, αν, = Σύμπας.

Συν-απ-αυγάζομαι, viit: -άσομαι, stržlž-českkž de xndeva tot de o datz.

Συν-απειλέω -ō viit: -ήσω, amepingž in-presnz.

Συν-άπ-ειμι, viit: -έσομαι, linseskž de xndeva innpresnz κκ...

Συν-άπ-ειμι, viit: -ειμι, (prel: συναπείν, mi чл:)=Συναπέρχομαι.

Συναπειπεῖν, nex: 2: de inf: al lxi sun-apaxpeřō.

Συν-απ-εχ-δύω, viit: -δύσω, desvřakž, desnoiž innpresnz.

Συν-απ-ελαύνω, viit: -ελάσω, isroneskž innpresnz, saž tot de o datz. || (el:) plē-kž innpresnz kžape, saž in tržskř.

Συν-απ-ελαφρύω, viit: -υνō, = Συνεπε-λαφρύω...

Συναπελεύθερος (ὁ, ή), slovozitž (eman-činatž) din povie innpresnz, saž de o potpivz κκ alžel [σύν, ἀπὸ, ἐλεύθερος].

Συν-απ-εργάζομαι, viit: -άσομαι, szvīr-šeskkž vre znž lskř innpresnz κκ alžel, saž konlžkrež la deszvīršipea vre x-ni lskř.

Συν-απ-ερείδω, viit: -ερείσω, pezemind lasž (mi fir: linseskž, atrivšeskkž) čeva tot intp' o vreme... *Τῷ λόγῳ συναπερεί-σας ἐπὶ τὸν Καίσαρα τὴν ὑπόνοιαν». Pl:

Συναπερεῖν, viit: nepet: de inf: al lxi sunapaxpeřō.

Συν-απ-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, mē dskž, saž plekž innpresnz.

Συν-απ-ευθύνω, viit: -υνō, indpentezž čeva innpresnz κκ.

Συν-απ-εχθάνομαι, viit: -εχθήσομαι, mē fakž vřžkmazž, s-ž křivōž tot de o datz.

Συν-απ-ίσταμαι, lon: in lokž de συναψί-σταμαι.

Συν-απλόω -ō, viit: -ώσω, intinzž, des-fakž čeva tot de odatz, saž innpresnz.

Συν-απο-θαίνω, viit: -θήσομαι, mē des-vřkž din korapie innpresnz κκ čineva.

чева de o potrivъ кх чинева ка desnъdъ-
ждитѣ.

Συν-απο-ξύω, viit: ξύσω, pъzъind iaž dene
чева tot de o datъ чева.

Συν-απο-πέμπω, viit: -πέμψω, tpiuigъ чева
inauoi, saž denaple innpeknъ кх чинева.

Συν-απο-πλέω, viit: -πλεύσομαι, плекъ ne
mare innpeknъ кх...

Συν-απορέω -ō, wi (nas:) -έρομαι -οῦμαι,
viit: -ήσω, -ομαι, mъ afax intp' aчeeamī
nedomipipe кх алтл.

Συν-απορ-ρήγνυμι, viit: -ρήξω, pъnind, saž
spъprind iaž din чева innpeknъ кх алтл,
= Συναποσπῶ.

Συν-απορ-ρίπτω, viit: -ρίψω, лепдѣ, a-
pъnъkъ чева innpeknъ.

Συν-απο-σθέννυμι, viit: -σθέσω, stinrъ чe-
ва de totъ innpeknъ.

Συν-απο-σεμνύνω, viit: -υνῶ, inauigъ, mъ-
peskъ кх mapī lažde чева, saž ne чинева.

Συν-απο-σπάω -ō, viit: -σπάσω, smiche-
skъ, tъpъrind skouigъ. desaiueskъ чева tot
de o datъ, saž innpeknъ кх...

Συν-απο-στάζω, viit: -στάξω, fakъ a nika
чева, (wi nestp:) nikъ innpeknъ, saž tot
de o datъ din чева.

Συναποστάτης, ou (ō), sougъ de pevoж-
gie, innpeknъ pevoлатѣ. [σύν, ἀποστάτης].

Συν-απο-στέλλω, viit: -στέλω, tpiuigъ,
porneskъ innpeknъ.

Συν-απο-στερέω -ō, viit: -ήσω, lipseskъ ne
чинева de чева innpeknъ кх...

Συναποστήναι, nex: 2: de inf: ал лѣи-
аρίστημι.

Συν-απο-τελέω -ō, viit: -τελέσω, destъ-
vīrneskъ чева innpeknъ.

Συν-απο-τερματίζω, viit: -ίσω, adskъ че-
ва ла indenlainipe, saž daž ла чева sfir-
mitъ intperъ innpeknъ кх...

Συν-απο-τίθημι, mi (maī des) -τίθεμαι,
viit: -αποθήσω, -ομαι, nkiđ чева in пѣstra-
pe tot intp' o vpeime, saž innpeknъ кх...

Συν-απο-τίκτω, viit: -τέξομαι, naskъ (apo-
dskъ) innpeknъ.

Συν-απο-τιλλω, viit: -τιλῶ, smkaiгъ кх
totъ innpeknъ кх...

Συν-απο-τρέχω, viit: -δραμοῦμαι, fgrъ in-
upeknъ adepgrind.

Συν-απο-τροχάζω, viit: -άσω, = Συναπο-
τρέχω.

Συν-απο-φαίνω, viit: -φανῶ, = Συναποδείκνυ-
μι. || (miж:) imī eksnrimъ пѣpeча tot
intp' o vpeime, saž in knipe кх чинева.

Συνυπάρχεις, ewg (ή), tъpъdkipe fъkkitъ
in knipe кх алтл. [συναπόχημι].

Συν-απο φέρω, viit: -αποίσω, (nex: συνα-
πήνεργα, mi чл:) лхind strъmъtъ чева аї-
зpeа tot intp' o vpeime. || (miж:) iaž че-
ва innpeknъ ла sinemī.

Συν-από-φημι, viit: -φήσω, zikъ wi ež
innpeknъ нх, tъpъdkieskъ чева in knipe
кх алтл.

Συν-απο-φθίνω, viit: -φθίτω, poet: прѣ-
пѣdeskъ, toneskъ, omopъ innpeknъ.

Συν-απο-χράομαι -ōμαι, viit: -χρήσομαι,
intpeknigezъ чева de indestъл, saž neste
mъsъpъ (кх abъsъ) innpeknъ кх алтл.

Συν-απο-χωρέω -ō, viit: -ήσω, mъ pe-
tparъ, mъ denъpъteзъ innpeknъ

Συναπτός, α, ou, posit: ал лѣи σύναπτω.

Συναπτικός, ή, ou, чel кх insъshime, saž
(gram:) insemnape de knipe, saž konle-
rape. [de xnde

Συναπτικῶς, adv: in knipe, konginepe;
saž indatъ, nemіжlouit.

Συναπτός, ή, ou, innpeknatъ, saž pstin-
chosъ de a se innpeknъ, konlera, saž stpīn-
ue innpeknъ. [din

Συν-άπτω, viit: άψω, innpeknъ, kombiuъ
чева кх алта; (xne-opī) лхkreзъ чева in
konginepe; (nestp: saž el:) mъ uigъ xna,
atinrъ, mъ anponiъ; saž ажznrъ, viъ in-
peknъ ла чева. «Χείρας συνάπτειν». Φlstr:

• «Η φιλία συνάπτει τοὺς καλοὺς τε καὶ καλοὺς».

Ksn: «Γάμον (•Κῆδος •Κοινωνία) συνάπτειν».

Аks: (wi de innpot). «Μάχην» (•Πόλεμον)

— •. Аks: a se inkъiera in bъtъlaie. (wi
maī komnъ:) «Συνάπτειν τὰ στρατόπεδα εἰς

μάχην». Аks: (wi in el:) «Μελλόντων δὲ

αὐτῶν συνάπτειν». Аks: a se anъka in bъ-
taie. (wi nas: кх ак: кх preu:). «Ὅτε μοι

πρὸς Καρχηδونیους νεῖκος συνήπτο». Аks: (saž
кх dat:) «Συνάπτειν τινι εἰς λόγους». Аks:

a konbopъi кх чинева. (wi maī komnъ:).

• «Τί τοῖςδε σαυτὸν ἐς λόγους συνάπτεις»; A-
pstl: «Τὸ πεδῖον τοῦτο συνάπτει τῷ Αἰγυπτίῳ

πεδίῳ». Ep: (wi fir:). «Τῆς ὥρας συναπτού-
σης». Плв: = Συγκλειούσης, anponiindъ se.

• «Συνάπτοντος ἤδη τοῦ χειμῶνος». Плв: • «Ὡ-
ρα συνάπτει». Пind: rъbъewte.

Συν-ап-ωθέω ō, viit: -ωθήσω, saž -ώσω,
inninrъ, denъpъteзъ чева innpeknъ.

Συν-αράσσω, viit: -άξω, чіokneskъ tape
xna de алта, sfъpimъ innpeknъ xna кх
алта. 2) poet: in lokъ de συναρμόζω.

Συν-αρέσχω, viit: -αρέσω, amъ wi ež
пѣчepe ла чева, inkъviingezъ (wi in a
3: nepъ: imī плаче) de o potrivъ чева,
mъ inboieskъ ла чева. «Θησῆϊ ξυναρέ-

σατο Μίνως». Απλн: (шi κк ак: ел:) «Θέ-
μις, ἦν ἄμφω συναρέσσαμεν». Απλн:

Συν-αρήγω, viit: -αρήξω, = Συμβοηθῶ.

Συνάρηρα, трек: de κк: in локѣ de през:
ал (neintp:) συνάρω, sađ συνχαρίσχω, =
Συναρμόζω. (de xnde partv:) «Συναρῆρως,
υἷα, ὅς, kombinatš, potpivitš inpresnš.
(fir:) inboitš, konglatsitš.

Συν-αρθμέω -ῶ, viit: -ήσω, poet: mт
inboieskš κк čineva. [шi

Συν-αρθμίζω, viit: -ίσω, ind: in локѣ de
сυναρθμέω. [шi

Συνάρθμιος (ὁ, ἡ), poet: potpivitš, inke-
iatš inpresnš; inboitš, insoitš. [шi

Συν-αρθμός -ῶ, viit: -ώσω, = Συναρμό-
ζω, шi Συναρθρώ. [сυν, ἀρθμός].

Συναρθρός (ὁ, ἡ), inkeiatš inpresnš,
kombinatš; (fir:) inboitš; (gram:) eksnšš
inpresnš κк арлікэл. [сυν, ἄρθρον]. [de xnde

Συναρθρώ -ῶ, viit: -ώσω, конлгѣ mт-
дслареде трпнхлѣ upin inkeiatšpi. [de xnde

Συνάρθρωσις, εως (ἡ), конлгаре prin
inkeiatšpi.

Συν-αριθμέω -ῶ, viit: -ήσω, нхмтѣ in-
presnš, konpinžš intp' aчелашī нхмтѣ.
[de xnde

Συναριθμῆσις, εως (ἡ), inнхмтѣаре in-
presnš, konpindepo intp' aчелашī нхмтѣ.

Συνάρθριος (ὁ, ἡ), konpinsš inpresnš
intp' aчелашī нхмтѣ. 2) asemenea, de
o potpivš la нхмтѣ. [сυν, ἀριθμός].

Συν-αριστάω -ω, viit: -ήσω, upinzeskš
inpresnš κк čineva.

Συν-αριστεύω, viit: -εύσω, inpresnš sađ
tot de o datš κк алтл isbīndeskš, sađ
isvteskš in vipšinge, sađ алте isnpтвī.

Συνάριστος ὁ, ἡ), каре deжнѣ, sađ
prinzehte inpresnš. [сυν, ἄριστον].

Συν-αρχέομαι -οῦμαι, viit: -αρχεσθήσομαι,
(κк dat:) sīntš de īndestл, sađ džīneskš
inpresnš. 2) mт mslлmeskš κк чева;
sađ κк плчере расдѣ чева. «Συναρχεῖσθαι
τι». Тфр: Хар:

Συναρμογή (ἡ), kombinare, potpivipe a
пѣрдлор intpe dīnsele;(mss:)armonie. [din

Συν-αρμόζω, viit: -έσω, kombīnš, in-
presnš чева potpivit κк алта (ка prin
inkeiatšpi; (prin intind:) kombīšš xñš
totš din mai mзate пѣрдл; (шi nestp: sađ
nas: шi mж:) mт potpiveskš, mт inbo-
ieskš κк чева.

Συν-αρμολογέω -ῶ, viit: -ήσω, Skp: in
локѣ de συναρμόζω.

Συν-αρμονιάω -ῶ, viit: -άσω, sīntš in

armonie sađ вєнѣ inгелецере, inboitš
κк čineva (fir:).

Σύναρμος (ὁ, ἡ), kombinatš, inkeiatš,
xñtš. [сυν, ἀρμός]

Συναρμοσία, шi Συνάρμοσις, εως (ἡ), =
Συναρμογή.

Συναρμοστέος, α, εν, nosit: ал лѣи συν-
αρμόζω.

Συναρμοστέω -ῶ, viit: ἤσω, = Συναρμο-
νιάω. [din

Συναρμοστής, οὔ (ὁ), kombīntopš; in-
presntopš; (fir:) inboitopš. 2) inpresnš
dperštopš sađ komisapš nentpš organi-
sape de administpagia xñš statš (bezī
ἀρμοστής). [сυναρμόζω]. [de xnde

Συναρμοστικός, ἡ, εν, folositopš, sađ in-
demīnatikš la kombinare, inpresnape,
sađ inboipe.

Συναρμοττόντως, adv: (de partv:) κк ki-
nš potpivitš de kombinare. [din

Συν-αρμόττω, viit: -όσω, At: in локѣ de
сυναρμόζω.

Συν-αρώω -ῶ, viit: -ώσω, = Συναρθρώ.

Συναρπαγή (ἡ), xpēnipe de o datš,
sađ de totš. «Κατὰ συναρπαγὴν, sađ «Ἐκ
συναρπαγῆς». Клм: фѣрт прекинзсipe [din

Συν-αρπάζω, viit: -άσω, (шi mai noš) -άξω,
xpēneskš inpresnš (tot de o datš), sađ
de o datš; (fir:) xлteskš, sađ īndsele-
kš ne čineva la чева фѣрт а'л тлса sт se
rīndeaskš; (desnpe лжкр:) pīчепѣ, sađ in-
вѣгѣ чева īndatš.

Συν-αρώστέω -ῶ, viit: -ήσω, voleskš in-
presnš, sađ tot intp' o vreme.

Συνάρσις, εως (ἡ), ажстаре, sađ апѣаре
[сυναίρω] (akt: sađ nas:). 2) kombinare,
inpresnape (akt: s.š nestp:). [συνάρω].

Συν-αρτάω -ῶ, viit: -ήσω, atpнš in-
presnš; (fir:) конлгѣ; (nas:) mт inка-
ієрѣ in вѣтлїє; (in чен:) mт kongiš de
чева, sađ xpmезš inpresnš de aproaue.
[de xnde

Συνάρτησις, εως (ἡ), inpresnš atpнape;
kongīnere; (fir:) inкїєpare in вѣтлїє.

Συν-αrtίζω, viit: -ίσω, īndepīneskš, in-
trečeskš inpresnš.

Συν-артύνω (-артύω), viit: -ύσω, гѣteskš,
īntokmeskš, алкѣтїєskš xна κк алта. «Α-
rtίσι —». Απлн: = Συναrtίζω.

Συν-αρχαίρεσιζέω, viit: -άσω, xñteskš
чева inpresnš la алцере de dperštopš.

Συναρχία (ἡ), inpresnš kīpmšipe sađ
administpagie. «Ἐν τῇ τοῦ Ἀντωνίου καὶ
Λεπίδου συναρχίᾳ». D: Kas: || (im:). «Συναρ-
χίαι». Apst: копнл dperštopлор xñš

stată, (Fpang:) le corps de la magistrature. [σύναρχος].

Συναρχομένως, adv: (de part:) κα αχελιαμί inchenstxpi, sađ inchenstxoape elemente.

Σύναρχος (ό, ή), innpexnъ dperъtopъ, (Fpang:) collegue. [din

Συν-άρχω, viit: -άρξω, kipsisieskъ, administpezъ innpexnъ кк aлxл, sintъ innpexnъ dperъtopъ. || (part:) Συναρχων= Σύναρχος. 2) (mij:) inchenъ asemenea, sađ amъ aчеламі inchenstъ, (wi gram:) aчелелеамі inchenstale sađ iničiale litere.

Συν-άρω, neintr: vezі συνάρησα.

Συναρωγός (ό, ή), innpexnъ ажstъtopъ. [сύν, аρωγός].

Συν-αρεθέω -ω, viit: -ήσω, sintъ innpexnъ sađ de o potpivъ nepeličiosъ, sađ neniosъ (nekъchernikъ in челе sfinte).

Συν-ασκέω -ω, viit: -ήσω, indenlineskъ, sađ rъteskъ чева кк toate челе tpeccin-choase innpexnъ. (vezі wi cыгчротъ). [de xnde

Συνάσκησις, εως (ή), innpexnъ sađ eksaktъ indenlinipe de чева, sađ denpindepe in чева.

Συν-ασμενίζω, viit: -ίσω, = Συνευφραίνομαι. [de xnde

Συνασμενισμός (ό), oвштеаскъ veselie.

Συν-ασφέω -ω, viit: -ήσω, mъ fakъ de o potpivъ neingelentъ.

Συν-ασπάζομαι, viit: άσπομαι, salstъ innpexnъ; (fir:) aпровeзъ, priimeskъ кк mълdъmipe чева innpexnъ кк aлxл.

Συν-ασπιδέω -ω, viit: -ώσω, wi

Συν-ασπίζω, viit: -ίσω, (prinч:) imі mіъ pavъza aпроane de aчeeя a aлxлpaxлxл mеъ, ad: mъ batъ aпроane de aлxл, sađ innpexnъ кк чineва. [de xnde

Συναспισμός (ό), innpexnape, sađ indesipe de naveze in вѣтъlie (vezі deskpiepea in Ia: N. 130; (dъne taktika Pom:) formapea firxpei zise, broaskъ gestoast. (Fpang:) tortue, ad: indesipea skxteopъ xnite xnxл кк aлxл snpe aпъpape de cъ-pecеле вpъжmamiop лa aпроniepe de чetъдi; (in den:) ажstoringъ in вѣтъlie, aлiangъ. [wi

Συναспιστής, cъ (ό), konлxнтъtopъ, sađ ажstъtopъ in вѣтъlie, aлiatъ.

Συν-ασταχώω, (fъpъ viit:) poet: sintъ plinъ de snice.

Συν-αστραγαλίζω, viit: -ίσω, mъ жокъ in apmiche innpexnъ кк чineва.

Συν-αστράπτω, viit: -αστράψω, fъдuеръ innpexnъ, sađ tot de o datъ.

Συν-αστρέω, -ω, viit: -ήσω, kazъ, sađ mъ dedъkъ skxл infixinga aчeliamі stele innpexnъ sađ tot de o datъ кк aлtъ чева.

Συναστρία (ή), къдеpe intimpъtoape skxл infixinga aчeliamі stole. 2) mіkъ вpажъъ sađ minie intpe prietenі (Проклx in Итол:). [сύν, астрiъ].

Συν-ασφαλίζομαι, viit: -ίσομαι, asirъpъ aчeeamі vpeмe.

Συν-ασχάλω -ω, (fъpъ viit:) poet: in локъ de...

Συν-ασχάλλω, viit: -αλώ, mъ nekъжескъ, mъ mіxнескъ mі eъ innpexnъ.

Συν-ασχημονέω -ω, viit: -ήσω, fakъ mі eъ aчелeamі nekъвиinge sađ nepindъielі innpexnъ кк aлqі

Συν-ασχολέω -ω, viit: -ήσω, indeletni-ческъ ne чineва (wi pav: mъ okъnъ mі eъ) innpexnъ лa чева.

Συν-ανατενίζω, viit: -ίσω, mъ xltъ intins, sađ агintezъ лa чева innpexnъ sađ tot de o datъ кк aлxл.

Συν-ατιμάζω, viit: -άσω, nevinsteskъ innpexnъ sađ de o potpivъ.

Συν-ατιρίζω, viit: -ίσω, evanopezъ innpexnъ, sađ tot intp' o vpeмe.

Συνατυχέω -ω, viit: -ήσω, sintъ...

Συνατυχής, εως (ό, ή), пpъlamъ din nopovipea кѣва; sađ de o potpivъ nepovчитъ. [сύν, атухъ].

Συν-αυάινω, viit: -ανώ, xскъ чева innpexnъ sađ tot de o datъ.

Συν-αυγάζω, viit: -άσω, лxminezъ innpexnъ. [de xnde

Συναυγασμός (ό), wi

Συναύγεια (ή), konкxpepea pazелop лxmineі intp' aчelamі пxнтъ. [сύν, аугъ].

Συν-αυδάω -ω, viit: -ήσω, poet: = Συμ-φρημι, wi Συνανω.

Συν-αυλέω -ω, viit: -ήσω, kintъ кк lъce-рxл innpexnъ кк чineва.

Συναυλία (ή), [сύν, айлъ] konчeptъ, sađ kintape tot de o datъ de doъ sađ mai mъlate lъcepe, sađ de lъcepъ mі kитapъ, sađ (in den:) de fexpite mъsikale instpъmintе. «Συναυλίαν θρηνεῖν». Enitf: = Συμθρηνεῖν. 2) [сύν, айлъ] = Συναυλισμός, konлokъipe; insouipe de nъntъ; (in den:) unipe. «Δρὸς — », Esx: inkъiopape in вѣтъlie, sađ dkelъ.

Συναυλιασμός (ό), ind: in локъ de cынau-лисмъ.

Συναυλίζω, viit: -ίσω, stpінrъ, adxнъ intp' aчeeamі кxpte, sađ konpinsъ, = Συν-αλίζω. || (mij: кк dat:) konлokъieskъ, ne-

trekš, viegšieskš inpreznš. [de xnde
Συναλισμός (ό), κοπλοκρίρε·

Σύνουλος (ό, ή), kintštorš κκ Ιαπερλ
inpreznš κκ čineva; (in čen:) = Συνοδος,
xnitš, inboitš, κοπλοκρίρε. «'Ανέμω —».
Ankr: iste, penede ka vintš. [σύν, αὐτός].
2) [σύν, αὐλή] κοπλοκρίρε, saš kontrš-
torš. «Μανία —». Sof:

Συν-αυξάνω, viit: -αυξήσω, = Συναύζω.

Συναύξησης, εως (ή), skbst: lxi...

Συν-αύξω, viit: -αυξήσω, kreskš, (ši
miž:) mš kreskš, mš mšroskš, mš im-
mšgeskš inpreznš.

Συν-αφ-αίρέω -ώ, viit: -ήσω, (nex: συνα-
φείλον, ši čl:) iaš inpreznš, saš tot de
o datš.

Συν-αφαιρίζω, viit: -ίσω, pršpšdeskš in-
preznš, saš tot de o datš.

Συνάφεια (ή), nemišločitš konjinepe;
xpire, saš inpreznape (in Eliod: kon-
jigralš. «Συναφείας έννομον συνάλλαγμα».)
[συναφής].

Συνάφεις, εως (ή), inpreznš, saš tot
intp' o vreme lšsape, pornipe, (ši pas:)
plekape, pršchedere. [συναφήμι].

Συναφή (ή) = Συνάφεια. [ši

Συναφής, έος (ό, ή), xnitš, inpreznatš;
konjinsitš. [συνάπτω].

Συν-αφ-ήμι, viit: -αφήσω, (nex: συναφήα,
ši čl:) lasš, slovozš, prššesekš; ši (miž:)
plekš inpreznš.

Συν-αφ-ινέομαι ούμαι, viit: -αφίζομαι, so-
seskš, ajkšngš inpreznš.

Συν-αφ-ίπταμαι, viit: συναποπτήσομαι, (nex:
συναπέστην, ši čl:) mš dškš skšpind in-
preznš κκ čineva.

Συν-αφ-ίστημι, viit: -αποστήσω, (nex:
συναέστηα, ši 2: συναπέστην, mi čl:) de-
prštezš, ši (miž:) mš depštezš, ši
(partik:) mš revoltšekš inpreznš.

Συν-αφ-ομοίω -ώ, viit: -ώσω, fakš čeva
κκ desčviršipe asemenea κκ alš čeva.

Συν-αφ-ορίζω, viit: -ίσω, desnapšš, saš
xotšprškš deosesind čeva de altele in-
preznš κκ ..

Συν-άχθομαι, viit: -αχθεσθήσομαι, mš ne-
kšžeskš, mš mšxneskš inpreznš.

Συν-άχνομαι, viit: -ακκχήτομαι, poet: =
Συνάχθομαι.

Σύναψις, εως (ή), [συνάπτω] inpre-
znape, konlegape (akt: saš pas:); (šprš
ši κκ χείρων) inktšepape, lovipe in κ-
tšlie.

Συν-δαίζω, viit: -ίζω, poet: sfimiš (omo-
pš) inpreznš.

Συν-δαίνυμαι, viit: -δαίνομαι, poet: mš-
ninkš, mš ospelezš inpreznš.

Συνδαιταλεύς, έως (ό), kape mšninkš,
se ospeteazš inpreznš. [ši

Σύνδαιτις, ιός (ή), poet: fem: al lxi...

Συνδαίτωρ, ορος (ό), poet: = Σύνδειπνος. [din
Συν-δαίω, viit: -δαίσω, poet: = Σύνδαι-
νυμαι. «Γάμους τιναί». Ekr: = Συνεστιώ.

Συν-δάκνω, viit: -δήξομαι, mšskš inpre-
znš, saš špršns.

Συν-δακρύω, viit: -δακρύσω, plinš in-
preznš; (κκ ak:) žšlesasš ne čineva in-
preznš.

Συν-δαμάζω, ši (poet:) Συν-δάμνημι, viit:
-δαμάσω, domoleskš, inšpinš tot intp' o
vreme, saš κκ desčviršipe.

Συν-δανείζω, viit: -είσω, inpršxstš in-
preznš.

Συν-δαπανάω -ώ, viit: -ήσω, kelššieskš
inpreznš.

Συν-δείδω, viit: -δείσομαι, (tre: de κκ;
prinč: in lokš de prez: συνδέδοικα, saš
συνδέδια) mš temš inkš, saš de o po-
trivš.

Συν-δειπνέω -ώ, viit: -ήσω, činezš, mš-
ninkš inpreznš.

Συνδείπνιον, poet: in lokš de...

Σύνδειπνον (τό), činš de mai mšlgš in-
preznš, ospššš. [ši

Σύνδειπνος (ό, ή), kape činš inpreznš;
(in čen:) kommescanš. [σύν, δείπνος].

Συν-δεκάζω, viit: -άτω, mšššieskš ne mšl-
gš inpreznš, sa ne xkš inpreznš κκ alš.

Συν-δεκατεύω, viit: -εύσω, zexššieskš tot
intp' o vreme. 2) sepšezš inpreznš a
zexčlea zi de la namštea konšššš.

Σύνδενδρος (ό, ή), plinš da pomš, saš
kopachš «Τό σύνδενδρον». naptea čea mai
deasš a pršprš, [σύν, δένδρον].

Συν-δέομαι, viit: -δεήτομαι, amš trevkš-
čš, saš porš inpreznš, saš tot de odatš.

Σύνδεις, εως (ή), konlegape, inpreznape.
[συνδέω].

Συν-δεσμεύω, viit: -εύτω, legš inpreznš.

Συν-δεσμέω -ώ, viit: -ήσω, = Συνδεσμεύω.

Συνδέσμιος (ό, ή), pšš in legštrš (saš
šearš) inpreznš κκ alš. [din

Σύνδεσμος (ό), (im: poet: in etepo: τὰ
σύνδεσμα) legštrš inpreznš; nodš; le-
gštrš (de mai mšle lškrš inpreznš);
(gram:) konšknkšie, o napte nedekainatš
a kvšntššš, inšmšššš de legapea zi-
čepšlor saš a frasešlor. [σύν, δεσμός]. [de
xnde

Συνδεσμιώτης, ου (ό), = Συνδεσμιος.

Συνδεσποτεία (ή), inprexntь stьpiniре. [σύν, δεσπότης].

Συνδέτης, ου (ό), konlegъtopъ; saš (pap) konlegatъ. [m]

Συνδατικός, ή, όν, folositorъ la konlegare, saš inprexntь. [m]

Σύνδετος (ό, ή), konlegatъ. || (sxest:) Σύνδετον, poet: in lokъ de σύνδεσμος. [συνδέω].

Συνδεύμενος, η, ον, Ion: poet: in lokъ de συνδεόμενος - ούμενος, pas: partъ: al xъi συνδέω.

Συν-δέω, viit: -εύσω, xδъ, moix inprexntь.

Συν-δέω, viit: -δήσω, лerъ inprexntь; (in nen:) inprexntь xna кx алта; (xne-opi) mъ, onpresкъ. || (prtъ:) Συνδούμενος, in kontrakcie in lokъ de συνδεόμενος. (bezъverъba simplan).

Σύνδηλος (ό, ή), de o notpivъ, saš кx totъ inbederatъ, apъtatъ de fъmъ. [σύν, δηλος].

Συν-δημαγωγέω -ō, viit: ήσω, ажтъ ne чineva a 'mъ atrape favoarea попоp.лхъ, saš konлkprezъ la amъupea xnxъ noподъ.

Συνδημιουργέω -ō, viit: -ήσω, kpeeъ, saš fabpicezъ inprexntь, saš tot intp' o vpe-me. [din]

Συνδημιουργός (ό, ή), konлkкpъtopъ la kpeape saš fabpikape de чева. || (sxest:) kondpexъtopъ de demixpъx, saš trisxntъ al noподxлxъ. [σύν, δημιουργός, bezъziъvъ].

Συν-δια-βαίνω, viit: -βήσομαι, (nex: συν-διέην, mъ чл:) tpekъ inprexntь, saš tot de o datъ.

Συν-δια-βάλλω, viit: -βαλō, = Συνδιαβάλλω. 2) (maî des) nъpъскъ, zavistъiesкъ ne чineva inprexntь кx алтxл.

Συν-δια-βαπτίζομαι, viit: -ίσομαι, mъ кx fъndъ in anъ inprexntь (intpekîndъ mъ) кx чineva; (fir:) pesnînrъ sila кx sila (ne-чinstea кx neчinstea); mъ inprotivesкъ intpx toate.

Συν-δια-βαστάζω, viit: -άσω, transportъ apdikînd чева ne xmerъ inprexntь кx чineva aîxpea.

Συν-δια-βιβάζω, viit: -άσω, ажтъ a tpeче ne чineva din kolo.

Συν-δια-γινώσκω, viit: -διαγνώσομαι, (nex: 2: συνδιέγνω, mъ чл:) жdîkъ чева, mъ xotъpъскъ ka sindîkъ inprexntь кx алтxл.

Συν-ди-άγω, viit: -άξω, (nex: συνδιήγαγον, mъ чл:) = Συνδιακομίζω; (fir. ingea: τὸν βίον) vieъiesкъ inprexntь. [de xnde]

Συνδιαγωγή (ή), konbieъsipe; saš inprexntь-netpeчepe de kpe-me.

Συν-δια-δίδωμι, viit: -διδώσω, (nex: συν-

δίδωκx, mъ чл:) inparmъ, inprahtiъ чева inprexntь saš tot de o datъ кx алтxл.

Συν-δια-θερμαίνω, viit: -ανō, inepbîntъ чева inprexntь, saš tot de o datъ.

Συν-δια-θέω, viit: -θέσομαι, tpekъ prin чева aieprînd inprexntь кx алтxл.

Συν-ди-αφείω -ō, viit: -ήσω, (nex: συν-διείλον, mъ чл:) desnapmъ, saš deosebe-скъ чева inprexntь кx алтxл.

Συν-διαιτάσμαι ωμαι, viit: -ήσομαι, tpe-iesкъ, лokъiesкъ inprexntь. [de xnde]

Συνδιαίτησις, εως (ή), konbieъsipe, saš konлokъsipe; (кx ак: кx prep:) kinъ de konпxtape in sogietate. [m]

Συνδιαιτητής, съ (ѣ), mъ Συνδιαίτος, konbieъsitorъ, saš konлokъsitorъ ал кxтxа.

Συν-ди-αιωνίζω, viit: -ίσω, vъkъiesкъ inprexntь кx чineva.

Συν-δια-καίω -ō, viit: -καύσω, (nex: συν-διέκxъ, mъ чл:) apъъ чева inprexntь, saš ne dînpъntpъ.

Συν-δια-κινδυνεύω, viit: -εύσω, mъ varъ in (netpekъ) primeжdie inprexntь кx чineva.

Συν-δια-κομίζω, viit: -ίσω, transportъ чева inprexntь, saš tot de o datъ de чева-л-алтъ парте.

Συνδιάκονος (ό, ή), слxжитopъ, saš лx-кpъtopъ inprexntь кx алтxл.

Συν-δια-κοσμέω -ō, viit: -ήσω, întokme-скъ чева inprexntь.

Συν-δια-κρίνω, viit: -κρινō, жdîkînd de-osebesкъ, aierъ, saš xotъpъскъ чева inprexntь кx алтxл, saš aitepe, saš tot de o datъ.

Συνδιάκτορος (ѣ, ή), dskъtopъ de beste, saš bestitopъ inprexntь кx алтxл. [σύν, διάκτορος].

Συν-δια-κυβερνάω, -ō, viit: -ήσω, rъber-nezъ inprexntь.

Συν-δια-λαμβάνω viit: -λήψομαι, (nex: συνδιέλαβон, mъ чл:) desnapmъ, saš pre-кpъmъ чева; mъ (nestp: saš ex:) жdîkъ, mъ xotъpъскъ, saš mъ kinъiesкъ inprexntь кx алтxл desne чева.

Συν-δια-λέγομαι, viit: -λέξομαι, (tpe: de кx: συνδιελέγμαι, nex: συνδιελέχθην, mъ чл:) vorbesкъ inprexntь кx чineva, kon verpezeъ.

Συνδιάληψις, εως (ή), kinъsipe inprexntь кx алтxл desne чева. [συνδιαλхμδάνω].

Συνδιαλλαγή (ή). sxest: лxъ.

Συν-δι-αλλάσσω (τω), viit: -αλλάξω, konлkpezeъ a intpъka ne чineva кx алтxл. 2) pefakъ, skîmъ inprexntь.

Συν-δια-λυμαίνομαι, viit: -ανοῦμαι, = Συν-διαρθείρω.

Συν-δια-λύω, viit: -λύω, desfakš, pisi-neskš чева innpreknt, saš de o potpivš; (fir:) = Συνδιαλλάττω. || (miž:) kontribvieskš la pelsipe de datopie.

Συν-δια-μάχομαι, viit: -μαχέσσομαι, mš batš, mš lšntš innpreknt innotiva kšiva.

Συν-δια-μένω, viit: -μενῶ, stšpšieskš, dšineskš innpreknt kš čineva.

Συν-δια-μνημονεύω, viit: -εὔω, mš (saš adkš a) minte чева innpreknt, saš tot de o datš dšpe mšlštš vreme.

Συν-δια-νέμω, viit: -νεμῶ, innparmš чева tot de o datš, saš innpreknt kš...

Συν-δια-νέω, viit: -νεύω, mš plekš tot de o datš sš vžž чева, saš ka sš fakš semnš kšiva.

Συν-δια-νοέμαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, (nex: συνδιανοήθην, mš чл:) mš rindeskš, mš kšpšieskš innpreknt.

Συν-δια-περαίνω, viit: -ανῶ, adkš чева la indenlinipe innpreknt; saš stšvšiesvš чева tot intp' o vreme.

Συν-δια-πέτομαι, viit: -πτήσομαι, tpekš innpreknt svšpšind.

Συν-δια-πλέω, viit: -πλεύσομαι, tpekš plštind innpreknt.

Συν-δια-πολεμέω ὤ, viit: -ήσω, mš peskoteskš innpreknt pšntš la sfirmitš, = Συνδιαφέρω τὸν πόλεμον.

Συν-δια-πονέω -ῶ, viit: -ήσω, kš oste-nealš stšvšieskš чева innpreknt kš alšl.

Συν-δια-πορέω -ῶ, viit: -ήσω, sšntš de o potpivš kš čineva in nedomipipe desno чева, kšstind a nedomipi.

Συν-δια-πράσσω (ττω), viit: -πράξω, stšvšieskš чева de toš innpreknt kš alšl. || (miž:) kšnexteskš чева tot intp' o vreme.

Συν-δια-αρθρόω -ῶ, viit: -ώσω, komšind чева innpreknt pšin inkefetspš; (fir: pronšmš чева tot intp' o vreme soapte deslšmit.

Συν-δια-αρχέω -ῶ, viit: -αρχέσω, dšineskš innpreknt.

Συν-διαρ-ρέω, viit: -ρήσομαι, kšpš indelšnr saš totdašna innpreknt.

Συν-διαρ-ρήγνυμι, viit: -ρήξω, pšntš, sfimš, saš snapš innpreknt.

Συν-δια-σκέπτομαι, viit: -σκέψομαι, mš

Συν-δια-σκοπέω -ῶ, viit: -ήσω, osvšpš, saš чepчetež чева kš skšmštlate innpreknt kš čineva.

Συν-δια-στρέφω, viit: -σρέψω, stšpšmšezš,

saš kšpšntš innpreknt.

Συν-δια-σώζω, viit: -ώσω, pšstpezš, saš mšntšieskš kš desvšvšpire чева innpreknt kš alšl.

Συν-δια-ταλαιπωρέω -ῶ, viit: -ήσω, netpekš in likšlomšie innpreknt kš čineva pšntš la sfirmitš.

Συν-δια-ταράσσω (ττω), viit: -άξω, tšpšpš kš totda чева tot intp' o vreme innpreknt kš...

Συν-δια-τείνω, viit: -τενῶ, intinzš чева de la o mapšine mšntš la alš innpreknt; (tšpš mš kš ὁδόν) mš ršvšieskš mepšind tot intp' o vreme, saš innpreknt kš... || (miž: fir:) mš sšieskš kš stšpšimš la чева innpreknt kš alšl.

Συν-δια-τελέω -ῶ, viit: -έσω, stšvšieskš чева innpreknt; stšpšieskš innpreknt pšntš la sfirmitš.

Συν-δια-τηρέω -ῶ, viit: -ήσω, pšstpezš чева totdašna innpreknt.

Συν-δια-τίθημι, viit: -τιθήσω, (nex: συνδιέθηκα, mš чл:) dšntš, intokmeskš чева innpreknt kš...

Συν-δια-τρέπω, viit: -τρέψω, intokš чева intp' alš napte innpreknt; fakš ne čineva tot intp' o vreme a se pššina, saš a se tšpšpa.

Συνδιατριβή (ή), svst: lšl...

Συν-δια-τρέω, viit: -τρέψω, (kš dat:) netpekš (vremca) innpreknt kš čineva (pšpš: inšpšind, saš askšstind чева); konvopšieskš.

Συν-δια-φέρω, viit: -φέρω, stšpšmš, transpoptš чева la lokšl xolšpšitš innpreknt kš čineva, ašntš ne čineva a transpopta (mš fir: a safepi) чева; kšpmezš чева innpreknt pšntš in sfirmitš. «Τὸν πόλεμον—». Ep: mš Apstš: 2) = Συνδιαφορέω.

Συν-δια-φέγω, viit: -φέρω, (nex: συνδιέφυγον, mš чл:) skapš kšstind ne askšns de sudeva innpreknt kš čineva.

Συν-δια-φθείρω, viit: -φθερῶ, stšpš kš totda, kšpšntš innpreknt.

Συν-δια-φορέω -ῶ, viit: -ήσω, pisineskš, innpšmtš чева innpreknt.

Συν-δια-φύλασσω (ττω), viit: -άξω, pšstpezš, saš pšzeskš tot-dašna чева innpreknt.

Συν-δια-χειμάζω, viit: -άσω, netpekš eapna, epnezš innpreknt.

Συν-δια-χειρίζω, viit: -ίω, mš чева tot de o datš saš innpreknt kš alšl in mšntš; (pšin inšind:) ršvšpnezš, saš dšpšiežš innpreknt. 2) (šne-opi) = Συναποκτείνω.

Συν-δια-χέω, viit: -χέσω, (nex: συνδιέχεα,

Συνδυαζεία (ή), SDEST: ΛΔΙ...

Συν-δουλεύω, viit: -εύσω, poveskḥ (sintḥ povḥ) innpeknḥ kḥ alxl. [din

Σύνδουλος (ὁ, ἡ), povḥ innpeknḥ kḥ alxl, saḥ al avelxiamī stḥnīnḥ.

Συνδραμεῖν, nex: 2; de inf: al lxī συντρέχω.

Συν-δράσσω (ττω), viit: -δράξω, apxkḥ innpeknḥ, saḥ de o datḥ; (fir:) konpin-zḥ innpeknḥ in mintea mea.

Συν-δράω -ῶ, viit: -δράσω, = Συμπράττω, konlxkrezḥ. [de xnde

Συνδρήστειρα (ἡ), poet: Ion: fem: al lxī.

Συνδρηστήρ (ὁ), poet: Ion: = Συμπράκτωρ, konlxkreptorḥ.

Συνδρομάς, ἄδος (ἡ), = Σύνδρομος (ἡ), || (prinḥ): «Σύνδρομάδες (innpeknḥ mi fḥrḥ) πέτραι». = Συμπληγάδες. [mi

Συνδρομή (ἡ), innpeknḥ alergrape, konkpsḥ; konkpxere; adxnape la xñḥ lokḥ; intlmpltoape intlmipe, vrodipe; (prin intind:) axstorpḥ, konlxkreape. [mi

Σύνδρομος (ὁ, ἡ), alerptorpḥ innpeknḥ kḥ alxl; konkspinte; (fir:) vroditḥ intp' avelxamī; inboitḥ; konkxltorpḥ; soḥḥ; (fir:) potpibitḥ. (bezī mi σύφορος). «Πέτραι σύνδρομοι». Hind: = Σύνδρομάδες. || (skest): «Σύνδρομος». Sof: lokḥ, xnde se inkpxi-weazḥ, se intlmnesk doḥ saḥ maī mxlḥe dpxmxpī, pesnintie. [συνδρέμω, neīnp: = συντρέχω]. [de xnde

Συνδρέμω, adv: in xnipe, deonotrivḥ, (Frang:) concurrence.

Συν-δύζω, viit: -άτω, xneskḥ kīte doī (oam: saḥ lxxp:) innpeknḥ, innpekiezḥ; (mi nestp: saḥ pas:) mḥ innpekiezḥ; (naptik:) mḥ insoqeskḥ in kḥsnicie; (in ven:) mḥ adxñḥ innpeknḥ, mḥ familiezḥ; (in pḥḥ) mḥ xneskḥ, mḥ ingelerḥ kḥ čineva supḥ vḥḥmarca kḥiva. [mi

Συν-δυσίνω, viit: -υνῶ, indofeskḥ. [din

Συνδυάς, ἄδος (ἡ), soagḥ in vḥsnicie. [σύν, δύο].

Συνδυασμός (ὁ), xnipe din doḥ nepsoane, saḥ lxxpī, innpekiepe; innpeknape (prinḥ): de vite innpeknate in ronipe; in-xxape innpeknḥ; (in pḥḥ) xnipe, inge-lexere innpeknḥ (prinḥ: de doī) supḥ vḥḥmarca kḥiva. [mi

Συνδυαστικός, ἡ, ὅν, anlekātḥ, saḥ kon-tpiskitorḥ la innpeknape. [συνδυάζω].

Συν-δυναστεύω, viit: -εύσω, stḥnineskḥ, innpḥḥḥeskḥ innpeknḥ.

Σύνδυο (οἱ, αἱ, τῶ), nedeka: kīte doī innpeknḥ. «Εἰσὶν οἱ καὶ σύνδυο καὶ σύντρις συνιόντες κατὰ τεσσάρων τοὺς οὐκίαν μέλαν». At: [σύν, δύο].

Συν-δύομαι, viit: -δύσομαι, mḥ kḥfñndḥ innpeknḥ; (fir:) mḥ sfieskḥ, mḥ smialeskḥ innpeknḥ.

Συν-δυστυχέω -ῶ, viit: -ήσω, sintḥ...

Συνδυστυχής, ἑός (ὁ, ἡ), innpeknḥ, saḥ deonotrivḥ kḥ alxl nenopotitḥ. [σύν, δυσ-τυχής].

Συνδώδεκα (οἱ, αἱ, τὰ), kīte doīnpezece innpeknḥ. [σύν, δώδεκα].

Συνέαξα, At: nex: 1: al lxī συναγνυμι.

Συν-εαρίζω, viit: -ίσω, petpekḥ primḥ-vara innpeknḥ kḥ čineva; (fir:) = Συνηθάω. || (in Pl: se îndpenteazḥ συναρίζω).

Συν-εγγίζω, viit: -ίσω, prin mxlḥe apopiere mḥ innpeknḥ kḥ... [de xnde

Προσεγγισμός (ὁ), innpeknape prin apopiere.

Συν-εγ-γράφω, viit: -γράφω, inxkpiḥ ne čineva innpeknḥ kḥ alxi.

Συν-εγγυάω -ῶ, viit: -ήσω. daḥ kḥ kezḥmie (fḥrḥdxieskḥ, saḥ lorodeskḥ) intp' a-čeeamī vreme, saḥ innpeknḥ kḥ... konlxkrezḥ la kezḥmxipe, saḥ lorodipe.

Σύνεγγυς, (in lokḥ de σύν, ἐγγύς) adv: foapte aproape (kḥ ven: saḥ dat:).

Συν-εγείρω, viit: -εγερῶ, skolḥ, apdikḥ, saḥ inbiezḥ ne čineva innpeknḥ.

Συν-εγ-καλέω -ῶ, viit: -έσω, nīpḥskḥ in preknḥ.

Συν-εγ-κλίνω, viit: -κλινῶ, mḥ plekḥ (mḥ povīpnezḥ, saḥ mḥ sxñxīḥ) innpeknḥ, saḥ intp' ačeeamī vreme; (gram:) skpiḥ čeva innpeknḥ ka enḥlitikḥ.

Συνέγνωσις, akt: mi συνέγνωσμαι, pas: tpe: de kḥ: al lxī συγκιγνώσκω.

Συνέδρα (ἡ), = Συνεδρία (prinḥ: de oaste), kḥaptipḥ γενεραλḥ; stagic. [σύν, ἔδρα].

Συνέδραμον, nex: 2: al lxī συντρέχω din neīntp: συνδρέμω.

Συνεδρεία (ἡ), = Συνεδρία. [mi

Συνεδρευτής, οὗ (ὁ), mezḥtopḥ innpeknḥ kḥ alxi, (prinḥ): ka innpeknḥ dregḥtopḥ. [din

Συν-εδρεύω, viit: -εύσω, mezḥ, mḥ adxñḥ innpeknḥ; (mi prin intind:) mḥ kīp-zḥieskḥ innpeknḥ kḥ alxi ka memexḥ de adxnape. «Συνεδρεύειν εἰς τὸ Ἀγαθόν». Pass: (naptḥ): «Συνεδρεύοντες». Dm: in lokḥ de συνέδριον. (pas:) «Τὰ ἐνθάδε συνεδρευόμενα». D: At: kīpziḥpile dintp' ačeastḥ adxnape. 2) (fir: in ven:) sintḥ kḥvenitḥ, xpmexḥ innpeknḥ la čeva; (de xnde gram: mi ptp:) «Συνεδρεύοντα». D: At: čole innpeknḥ prezizḥ a le kḥvintḥlxī, = Ἐπιβήματα.

Συνεδρία (ἡ), adxnape de sfatḥ; (in ven:)

adnape; (desne oaste) = Καταγωγή, stăgîe; (dsne rîcîtopîl de pîsîpî) konkîpsî de pîsîpî înpresnî wezîtoape (învoite întpe dînsele), înpot: de διεδρία. [σύνε-δρος]. [de xnde

Συνεδριάζω, viit: -άσω, Skp: în lokî de συνεδρεύω. [mî

Συνεδριακός, ἡ, ὅν, kvenitî la, saî a-tînrîtopî de adnape de sfatî. «Πολιτεία —». Πλβ: cea de komîsnî konsîtsipe. [mî

Συνεδριάζομαι -ῶμαι, poet: în lokî de συνεδρεύω.

Συνέδριον (τό), adnape de sfatî, konsîliî; (sne-opî) σκολαί; (pîin întînd:) λο-κὶ de adnape; (kolîkt:) konplîktîl adn-παίλορ mîdîlîpî aî sfatîlî, kîdîkîtopî, mî çl: [dîn

Συνέδρος (ὁ, ἡ), [σύν, ἔδρα] înpresnî wezîtopî (pîinç: în adnape de sfatî, saî de kîdîkîtopî), mîdîlîpî de sfatî; (pîin întînd:) adnatî în kompanie de netpe-çere; (de xnde dsne rîcîtopîl de pîsîpî) «Σύνεδρος (πτηνᾶ)». Apst: cele în pache întpe dînsele. || «Συνέδρος ἐκκλησίᾳ». Lks: = Σύγκλητος.

Συνείκοσι, poet: în lokî de συνείκοσι.

Συν-εργάθω, poet: în lokî de συνεργάθω.

Συν-εργώ, poet: în lokî de συνείργω.

Συνεζευμένως. [συνεζύγνυμι] adv: (de pîrtç:) konjîgrat, zîit.

Συν-έζομαι, viit: -εδοῦμαι, = Συγκάθημαι, mîezî înpresnî.

Συνέηχα, Ion: în lokî de συνήχα, nex: 1; al lîlî συνήμι.

Συν-εθέλω, viit: -εθελήσω, voîeskî mî eî înpresnî.

Συν-εθίζω, viit: -ίσω, (kî ak: dip: mî dat: saî ak: îndip:) oîçînsîeskî, depînzî ne çîneva la çeva. [de xnde

Συνεθισμός (ὁ), oîçînsipe, saî depîndepe la çeva.

Συνεθιστέον, posit: al lîlî συνεθίζω.

Συνειδέναί, inf: al lîlî σύνοιδα.

Συνειδησις, εως (ἡ), açeeamî mîtiingî kî alîlî desne çeva; (pîrtîk:) konmîtiingî, mîstape de kîetî. [dîn

Συνειδήσω, viit: de xot:, mî

Συνειδώς, υἱά, ὅς, prez: de pîrtç: al lîlî σύνοιδα.

Συν-εικάζω, viit: -άσω, asemînzî, kom-pîrî doî kîkîpî înpresnî (sînlî kî alîlî).

Συνείκοσι (οἱ, αἱ, τὰ), nedekî: doî-zepî înpresnî.

Συν-είλω, viit: -είξω, mî sînsîî înpresnî, mî plîkî întps toate.

Συν-ειλαπινάζω, viit: -άσω, mî înpîrtî-şeskî dîn ospîmî înpresnî kî alîlî.

Συνείλεγμα, pas: tpe: de kî: al lîlî συλλέγω.

Συν-είλέω -ῶ, viit: -ήσω, îndesî, îpre-sîî întp' sînlî lokî, remîleskî, fakî le-γîlîpî. [de xnde

Συνείλησις, εως (ἡ), remîspe, îndesape, întressipe întp' sînlî lokî.

Συνείληφα, tpe: de kî: al lîlî συλλαµ-έανω.

Συν-είληχα, tpe: de kî: al lîlî συλλαγ-χάνω.

Συνείλοχα, tpe: de kî: al lîlî συλλέγω

Συν-είλω, = Συνείλέω.

Συνειμαρμένα (τά), çele înpresnî xotî-pîte de xpsîtoape. [συµμαίρω].

Σύνειμι, viit: -έσομαι, (pîrel: συνῆν, mî çl:) sîntî înpresnî; netpekî, mî adînlî kî çîneva; sîntî în pelagîe kî çîneva; sîntî de pîrtîda kîlîba; (în menajîtî ekspre-sîe) mî înpresnî tpeîmîte; (în pîrtîpî:). «Νόσω («Λιµῶ») —». în lokî de νοσῶ, λι-µώτω. «Ὀνειρώ —». Lîç: vîsezî. «Βίω ἀ-ρίστω —». Lks: vîezîleskî foapte vîne. «Ἐλπίζω —». Lks: mîdîkîdîeskî. «Βελίσις («Γεωργία») —». Lks: mî Ksn: mî înde-letnîçoskî neîntetî la... «Οἱ συνόντες», pîrtîenîl (xpmîtopîl, σκολαί, sogîl) kîlîba.

Σύν-ειμι, viit: -ειμι, (pîrel: συνῆν, mî çl:) = Συνέρχομαι; (în vîçîm: îny:) mî lo-veskî, mî înkîlîpî în vîçîlîe; (desne banî) mî stînrî, mî adînlî. «Εἰς λόγους συνιέναι τινί». Lks: a întpa în vîpîlî kî çîneva.

Συνεῖναι, inf: al lîlî σύνειμι, viit: -έσομαι. 2) nex: 2: de inf: al lîlî συνήμι.

Συνείπασθαι, (în însemn: de învîpîe) mîç: nex: de inf: mî

Συνεῖπον, nex: 2: de xot: al lîlî συνα-γορεύω.

Συν-ειργάθω, poet: în lokî de...

Συν-είργνυμι, (pîrel: συνείργνυον), mî

Συν-είργω, viit: -είρξω, înkîzî înpresnî; (în çen:) lîrî, stînrî înpresnî. «Ζω-σῆρι συνέργε χιτῶνα». Od: Ξ.

Συνείρηκα, tpe: de kî: (nepîl:) al lîlî συναγορεύω.

Συνειρμός (ὁ), konjînepe în mîpî sînlî de alîlî. [dîn

Συν-είρω, viit: -έρσω, konplîteskî, kon-lerî; (çl:) îmî xpeîzî kalîa, saî (fîr:) kîvîntîl neîntetî; (în çen:) mî întînzî neîntepîntî, saî în konjînepe. «Συνείρον ἀπιδόντες». Ksn: xpmîlî mîndî 'mî mîpîl

neîntreprind. «Ἐπὶ πολὺ συνείρειν». Ksn: a se întinde. «Τὶ τὸ αἴτιον συνείρειν τὴν γένεσιν»; Apst: ce este pricina neîntreprinderii konjinerii a nașterilor. «Σὺ μὲν περὶ τῆς κλοπῆς σύνεις». Lsc: crimează vorbind neprecizat despre ..

Συν-εισ-άγω, vii: -άξω, (nex: συνεισάγειν, mi cl:) varð, adskð čeva întreprind înprezent [de unde

Συνείσακτος (ὁ, ἡ), întrodusð de cineva înprezent κς sine; (naptik:) fesece, ne kape în cineva (fiind neînsușit) în casa sa, mi trîiește κς diu.

Συν-εισ-βαίνω, vii: -βήσομαι, (nex: συνεισέβην, mi cl: intră înprezent.

Συν-εισ-βάλλω, vii: -βαλῶ, πλῆθ, sað a-ρρηκð čeva întreprind înprezent; (obiv: el:) pîvîdeskð ka vîrjamašð înprezent κς čineva xndeva, sað asnapra kîba tot de o dată κς altsj. «Ὁ δὲ Ἀβραδάτας εἰς τὴν τῶν Αἰγυπτίων φάλαγγα ἐμβάλλει, συνεισέβαλον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ ...». Ksn: [de unde

Συνεισβολή(ῃ), pîvîlire înprezent asnapra kîba.

Συν-εισ-δύνω, vii Συν-εισ-δύομαι, vii: -δύσομαι, (nex: συνεισέδυν, mi cl:) mî vîrð, pîveskð întreprind înprezent, sað tot de o dată.

Συν-εισ-εἰμι, vii: -εἰμι, (pred: συνεισέειν, mi cl:) = Συνεισέρχομαι.

Συν-εισ-ελάυνω, vii: -ελάσω, roneskð čeva, ka sî intpe întreprind (mi el: intră kîlare, sað în trîsare) înprezent κς..., rîind întrodusð, sað intră întreprind înprezent.

Συν-εισ-έρχομαι, vii: -εισελεύσομαι, (nex: συνεισέλθον, mi cl:) intră înprezent κς čineva.

Συν-εισ-ευπρέω -ῶ, vii: -ήσω, kîpîesekð čeva înprezent κς altsj, sað ajkîð a se kîpîtsi čineva de čeva.

Συνεισέφρησε At: nex: al lðI συνεισφρέω = Συνεισφρέω.

Συν-εισ-ηγέομαι -οῦμαι, vii: -ήσομαι, întrodusð, (mi fir:) propîð, sað sfîtsiesek înprezent ka povîdîtorð.

Συνεισήμεγα, nex: 2: al lðI συνεισφέρω.

Συνεισθορεῖν, nex: 2: de inf: al lðI ..

Συν-εισ-θρύσχω, vii: -θροῦμαι, = Συνεισπηδάω.

Συν-εισ-κατ-οικέω -ῶ, vii: -ήσω, lokð-iesekð înprezent întreprind.

Συν-εισ-κομίζω, vii: -ίσω, kapð înxtră înprezent κς...

Συν-εισ-κρίνω, vii: -κρινῶ, fakð a se vîpi

čineva întreprind înprezent κς..., sað tot întp' o vreme κς...; sað varð čeva înprezent întp' xñð oare kape xîmîrð.

Συνείσομαι, vii: al lðI σύνειδα.

Συν-εισ-πέμπω, vii: -πέμψω, trîmîgð, nopneskð înprezent întreprind în ...

Συν-εισ-πηδάω -ῶ, vii: -ήσω, sîrð înprezent întreprind în ..

Συν-εισ-πίπτω, vii: -πεσῶμαι, kazð (mî arxîkð) întreprind înprezent.

Συν-εισ-πλέω, vii: -πλεύσομαι, pîstesekð întreprind (intră pîstînd în portð, mi cl:) întp' ačeamî vreme.

Συν-εισ-ποιέω -ῶ, vii: -ήσω, fakð ne čineva a întp' înprezent întreprind, (mi fir:) a se familia, a se lera în pelagie κς čineva. 2) înf familiaz. atragð în partea mea. «Ἰππορχαίς καὶ χάρσι τὸν ἀδελφόν, τοὺς φίλους συνεισποιεῖν», mi Συνεισποιεῖν ταῖς φιλίαις. 3) (mîx:) adoutð (fað de skîetð) întp' ačeamî vreme.

Συν-εισ-πορεύομαι, vii: -εύσομαι, intră înprezent întreprind în...

Συν-εισ-πράσσω (-ττω), vii: -πράξω, în-χînesekð (stîrð) banî, datopîi înprezent.

Συν-εισ-ρέω, vii: -ρεύσομαι, sað -ρύησομαι, kapk. mî vîrð înprezent sað tot întp' o vreme întreprind în čeva.

Συν-εισ-τρέχω, vii: -δραμῶμαι, intră a-lerpînd întreprind înprezent; dað pîvîlt întp' ačeamî vreme întreprind.

Συν-εισ-φέρω, vii: -εισεύσω, (nex: συνεισήμεγα, mi cl:) kontpîvesekð mi eð înprezent κς alpîi la čeva. [de unde

Συνεισφορά (ῃ), kontpîvîre, sað kontpîvîgie fîkîts înprezent κς alpîi.

Συν-εισ-φορέω -ῶ, vii: -ήσω = Συνεισφέρω.

Συνεισφρες, nopkî: al lðI ..

Συν-εισ-φρέω -ῶ, vii: -ήσω, At: în lokð de συνεισφρέω, varð (mi nestp: intră) înprezent întreprind în...

Συν-ει-βαίνω, vii: -βήσομαι, (nex: συνεισέβην, mi cl:) eð înprezent.

Συν-ει-βάλλω, vii: -βαλῶ, skogð (dîn posigia sa ne čineva, sað čeva) înprezent κς..

Συν-ει-βιβάζω, vii: -άσω, skogð (d'întreprind) înprezent κς..

Συν-ει-βράω, ῶ, vii: -ήσω, stîrð, vestesekð tape înprezent întp' ačeamî vreme.

Συν-ει-βροθέω -ῶ, vii: -ήσω, ewînd a-lerpî înprezent în ajkîtopî kîba.

Συν-ει-εράσσω (-ττω), vii: -βράσω, fepînd dað afapî (ka mapea) čeva înprezent κς..

Συν-ει-δέχομαι, vii: -δέξομαι, pîimesekð, fað de xndeva (dîn afapî) čeva înprezent

κκ...; (gram:) sskt ingeleterǵ din cele zise, saǵ totǵ din papte, mi inuportivt. «Διὸ τὸ συνεκδέχεσθαι, ἤγουν συνεννοεῖσθαι ταῖς ἐρρῶσι τὴν ἑλὴν κερζαλήν». East: * 2) amtentǵ, ntǵtǵkǵieskǵ. «Τὴν ἀνάλυσιν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος; — γ. Παλαδ:

Συν-εκ-δημέω -ῶ, viit: -ήσω, nt de-pǵtezǵ inuportivt din patric, konvoiaǵezǵ. [mi

Συνεκδημία (ή), ewipe in κλῆτοpie din patric inuportivt κκ αλκλ. [din

Συνεκδημος (ς, ή), sogǵ in κλῆτοpie afapǵ din patric. [σύν, ἐκ, δῆμος]

Συν-εκ-δίδομι, viit: -δῶσω, (nex: συνεξέδωκx, mi κλ:) ssktǵ, saǵ kontribǵieskǵ la ntǵpitimǵ de fatǵ; ntǵpitǵ inuportivt iitkǵ, mi κλ:

Συνεκδοχή (ή), inuportivt ingeletere (akt: saǵ pas:; pǵptik: ptp:) firǵpǵ de κκvintǵ, sinekdoxtǵ (sskt-ingeletere de κnǵ totǵ dintp' o papte, κenxǵ din snegie, saǵ pǵcedentǵ din cele xpmǵtoape, mi inuportivt). [συνεκδέχομαι]. [de κnde

Συνεκδοχικός, ή, ον, atinǵtopǵ de, saǵ eksupimatǵ in sinekdoxtǵ. [de κnde

Συνεκδοχικός, adv: in sinekdoxtǵ, saǵ intindepe de a ingeletere κnǵ totǵ din papte.

Συνεκδραμεῖν, nex: 2: de inf: al lǵi συνεκτρέχω.

Συνεκδρομή (ή), inuportivt aleprape afapǵ; (prinç:) κeneralǵ ntǵbalǵ asκnra vǵtǵkmauǵkǵl. [de κnde

Συνεκδρομικός, adv: κκ κeneralǵ ntǵvǵlǵpe; (fir:) = Συλλήθεδν, in κeneralǵ.

Συν-εκ-δύω, mi (miκ:) -δύομαι, viit: -δύσομαι, (nex: 2: συνεξέδυν, mi κλ:) esǵ streκvintǵ nt de κndeva intp' aκeeamǵ vǵpme, saǵ inuportivt κκ αλκλ.

Συν-εκ-δύω, viit: -δύσω, desǵpakǵ (mi pas: saǵ miκ: nt desǵpakǵ) intp' aκeeamǵ vǵpme, saǵ inuportivt κκ...; saǵ inuportivt κκ xǵinele nt desǵpakǵ mi de... «Τὴν αἰδῶ —». Ep:

Συν-εκ-θειάζω, viit: -άσω, inzeieskǵ inuportivt κκ..., saǵ intp' aκeeamǵ vǵpme.

Συν-εκ-θερμάνω, viit: -ανῶ, infervintǵ, apinǵzǵ inuportivt; saǵ intp' aκeeamǵ vǵpme zǵdǵpǵskǵ fervinǵeala, saǵ (fir:) vǵna voingǵ a κκiva.

Συν-εκ-θελώνω, viit: -υνῶ, afemeiezǵ, moleseskǵ tot de o datǵ, saǵ inuportivt κκ...

Συν-εκ-θλίβω, viit: -θλίψω, stpibind stop-κκ inuportivt, saǵ tot de o datǵ.

Συν-εκ-θνήσκω, viit: -θανοῦμαι, morǵ (imǵ daǵ sǵfletκl) mi esǵ intp' aκeeamǵ vǵpme,

saǵ inuportivt κκ...

Συνεκκλίδεω, noδekl: maǵsǵpǵzeche (κί- le 16) inuportivt [σύν, ἔξ, κλῖ, δέωκx].

Συν-εκ-κλίω, viit: -κλύσω, apinǵzǵ, mi apzǵ (mi fir: intǵpitǵ) inip' aκeeamǵ vǵpme, saǵ inuportivt κκ...

Συν-εκ-κλίσω, -ῶ, viit: -έσω, κiemǵ de κndeva (mi fir: daǵ upivintǵ, intǵpitǵ) inuportivt κκ...

Συν-εκ-κρίμα, viit: -κρίσομαι, sintǵ eksǵskǵ inuportivt κκ...

Συν-εκ-κένεω -ῶ, viit: -ήσω, inuportivt omorǵ inuportivt κκ...

Συν-εκ-κλέπτω, viit: -κλέψω, fǵpind skouǵ afapǵ (iaǵ ne askκns) κeva inuportivt κκ...

Συν-εκ-κλησιάζω, viit: -άσω, nt afak mi esǵ de fǵp inuportivt κκ alǵiǵ in adκna- pǵ pκvǵkǵ; (Bisep:) fakǵ papte de aκeeamǵ Bisepikǵ.

Συν-εκ-κλίνω, viit: -κλινῶ, nt asatǵ inuportivt, saǵ de opotrivt κκ alǵiǵ ewind din posigǵia mea.

Συν-εκ-κλύζω, viit: -κλύσω, moind, a- fǵndind snǵlǵveskǵ inuportivt

Συν-εκ-κλυμβάω -ῶ, viit: -ήσω, esǵ inuportivt inuportivt κκ...

Συν-εκ-κρύβω, viit: -ίσω, skouǵ afapǵ (mi poet: sǵfepǵ) inuportivt. «Κρυπ —». Bǵp: = Συνεπελαφρύω.

Συν-εκ-κρότω, viit: -κρόψω, taǵ tot de o datǵ, saǵ inuportivt din pǵdǵvintǵ

Συν-εκ-κρίνω, viit: -κρινῶ, alerind (κκ- pǵgind) daǵ afapǵ κeva ka o κvǵpǵitǵpǵ de upisosǵ inuportivt κκ κeva.

Συν-εκ-κλάω -ῶ, viit: -ήσω, snǵiǵ, skouǵ upin pǵfǵkǵ meǵ inuportivt, saǵ tot intp' o vǵpme mi atǵ κeva.

Συν-εκ-λάμπω, viit: -λάμψω, pǵveskǵ de fǵp inuportivt κκ...

Συν-εκ-λαλίνω, viit: -ανῶ, netezesκκ κeva de totǵ fǵpkind κna κκ alta.

Συν-εκ-λέγω, viit: -λέξω, alerǵ inuportivt.

Συν-εκ-λείβω -ῶ, viit: -ώσω, = Συνεκλαίνω.

Συν-εκ-λείπω, viit: -λείψω, lǵpsesκκ, ntǵpǵ tot de o datǵ, saǵ inuportivt.

Συνεκλεπτός, ή, ον, alesǵ inuportivt κκ alǵiǵ. [συνεκλέγω].

Συν-εκ-λύω, viit: -λύσω, slǵvesκκ, des- nǵpvezǵ (mi de sine pas: nt moleses- skǵ, obovesκκ) tot de o datǵ.

Συν-εκ-μαχέω -ῶ, viit: -ήσομαι, nt batǵ inuportivt (κκ aliatǵ al κκiva) in streinǵ κapǵ.

Συν-εκ-μοχλεύω, viit: -εύσω, skouǵ κva din vǵgini inuportivt κκ zovoapere ei, saǵ

αβία ο deskizš skoufnds' i zovoapele 2) skouž čeva inprexnt kš algi i in silx ka kš nīria din p̄d̄v̄in̄.

Συν-εκ-νῆχομαι, viit: -νῆχομαι, = Συνεκχο-λυμῶ.

Συν-εκ-πέμπω, viit: -πέμπω, porneskš, trimigš inprexnt afarp̄ (la eksnedigie, mi čl:).

Συν-εκ-πεπίνω, viit: -ανῶ, kokš (mi mik: de sine pas: m̄ kokš) intp' ačeeamī v̄re-me kš totx̄.

Συν-εκ-πέπτω, viit: -πέψω, = Συνεκπέσσω

Συν-εκ-περάω -ῶ, viit: -περάσω, tpekš (akt: mi next:) dinkolo inprexnt kš aatx̄.

Συν-εκ-πέσσω (ττω), viit: πέψω, ajkš la mistx̄ipe, saž koačere de čeva; fir:) = Συγκτευνάζω.

Συν-εκ-πιέζω, viit: -έσω, = Συνεκθλίβω, teskšind, stpivind stopkš, skouž čeva.

Συν-εκ-πικραίνω, viit: -ανῶ, kontpiv̄ie-skš mi ež a se faye čineva foapte amarp̄, (ad:) a se inf̄xia. a se m̄nia.

Συν-εκ-πίνω, viit: -πίομαι, (nex: συνεζέ-πιον, mi čl:) beaž, sorbš čeva de totš (παχαρά n̄n̄ in f̄nd̄x̄) inprexnt, saž tot de o datx̄.

Συν-εκ-πίπτω, viit: -πεσοῦμαι, kazš, esž afarp̄ inprexnt; (de x̄nde de lavotx̄ipe skoase din x̄pn̄) m̄ v̄odeskš inprexnt «Ἀγωνιζόμενος στάδιον συνεζέπιπτε τῷ πρῷ τῷ». Ep: s' a in̄im̄lat a cwi din x̄pn̄ n̄mele x̄i, ka s̄b̄ alep̄e de o datx̄ kš čel in̄it̄iž.

Συν-εκ-πλέω, viit: -πλεύσομαι, eksn̄l̄-teskš (din poptš) tot de o datx̄, saž inprexnt.

Συν-εκ-πληρώω -ῶ, viit: -ώσω, in̄n̄l̄ineskš, (mi fir: s̄v̄ir̄meskš, in̄den̄l̄ineskš) čeva intp' ačeeamī v̄re-me, saž inprexnt kš...

Συν-εκ-πλήσσω (ττω), viit: -πλήξω, adskš sn̄aim̄, snepiž tot de o datx̄, saž inprexnt.

Συν-εκ-πνέω, viit: -πνέσω, pes̄f̄lx̄, saž in̄i daž s̄f̄l̄etx̄ tot intp' o v̄re-me, saž inprexnt kš...

Συν-εκ-ποιέομαι: -οῦμαι, viit: -ήσομαι, (kš dat:) m̄ indestx̄ezž, m̄ m̄lx̄x̄meskš in čeva.

Συν-εκ-πολεμέω -ῶ, viit: -ήσω, isv̄ateskš kš poročīpe in pes̄v̄iž inprexnt kš čineva.

Συν-εκ-πολεμέω -ῶ, viit: -ώσω, in̄t̄pit̄iž la pes̄v̄iž inprexnt kš čineva.

Συν-εκ-πονέω -ῶ, viit: -ήσω, ajkš ne čineva a s̄v̄ir̄mi x̄n̄ osteniçosž l̄x̄k̄x̄.

Συν-εκ-πορεύομαι, viit: -εύσομαι, plekš,

m̄ d̄ekš afarp̄ inprexnt kš čineva.

Συν-εκ-πορίζω, viit: -ίζω, ajkš ne čineva a se k̄n̄xi de čeva.

Συνεκποτέον, posit: al l̄xi συνεκπίνω.

Συν-εκ-πράσσω (ττω), viit: -πράξω, ajkš ne čineva la in̄n̄l̄in̄ipe saž skoatepe de datopi; (mik:) in̄i pes̄v̄n̄ž inprexnt kš čineva.

Συν-εκ-πυρόω -ῶ, viit: -ώσω, anpinž čeva de totš intp' ačeeamī v̄re-me, saž inprexnt kš...; konl̄x̄k̄ezž la totalx̄ in-fokāpe de čeva.

Συν-εκ-ρέω, viit: -ρῥήσομαι, (nex: συνεζέ-ρῥην, mi čl:) k̄x̄rgš, m̄ v̄x̄psž afarp̄ tot o datx̄, saž inprexnt kš...

Συν-εκ-ροφέω -ῶ, viit: -ήσω, sorbš de totš inprexnt kš...

Συν-εκ-στρατεύω, viit: -εύσω, m̄ ošte-skš inprexnt kš čineva.

Συν-εκ-σώζω, viit: -σώσω, m̄nt̄x̄ieskš ne čineva din čeva inprexnt kš aatx̄.

Συν-εκ-ταπεινώω -ῶ, viit: -ώσω, x̄m̄ileskš ne čineva kš totx̄ inprexnt kš...

Συν-εκ-ταράσσω (ττω), viit: -άξω, l̄x̄v̄x̄p̄ kš totx̄ inprexnt kš...

Συν-εκ-τάσσω (ττω), viit: -τάξω, ap̄an-jezž (amezž) afarp̄ in b̄t̄x̄lie inprexnt...

Συν-εκ-τείνω, viit: -τενῶ, in̄tinž intp' ačeeamī v̄re-me, saž inprexnt kš...

Συν-εκ-τέλέω -ῶ, viit: -έσω, konl̄x̄k̄ezž la s̄v̄ir̄m̄ipea v̄re x̄n̄i l̄x̄k̄x̄.

Συν-εκ-τέμνω, viit: -τεμῶ, (nex: συνεζέτα-μον, mi čl:) t̄v̄ind daž afarp̄; (n̄p̄tik:) skoneskš intp' ačeeamī v̄re-me, saž inprexnt kš...

Συνεκτέον, posit: al l̄xi συνέχω.

Συν-εκ-τίθω, viit: -εθέλω, eksn̄iž čeva inprexnt.

Συν-εκ-τιθηνέω, viit: -εύσω, k̄reskš d̄ind ḡiit̄ inprexnt kš...

Συνεκτιχός, ἡ, ὅν, (kš men:) ḡiit̄op̄ st̄p̄ns, p̄t̄st̄p̄top̄ de čeva in sine; (f̄x̄p̄ k̄x̄zž) d̄v̄initop̄; saž konpinz̄top̄, p̄in̄çin̄al̄, esenḡial̄. «Αἷμα συνεκτικά». Med: nemij̄-lov̄ite, statop̄niçe, mi l̄x̄k̄p̄toape in toat̄ d̄v̄in̄ipea voalei (in̄p̄ot: de προκαταρ-κτικά). [συνέχω].

Συν-εκ-τίκτω, viit: -τέξομαι, naskš tot intp' o v̄re-me, saž inprexnt.

Συνεκτικῶς, adv: [συνεκτικῶς] in kinž konpinz̄top̄, ne sk̄p̄t̄, in čele mai p̄in̄çin̄ale.

Συν-εκ-τίνομαι (-τίνομαι), mi Συν-εκ-τίνω (-τίω), viit: -τίσω, pl̄x̄teskš p̄f̄s̄ind o datop̄ie (os̄ind̄, mi čl:) intp' ačeeamī v̄re-

Συνέμεν. Dor: în locă de συνεῖναι, nex: 2: de inf: αλ λῆ συνήμι.

Συν-εμ-πάσω, viit: -πάσω, presερᾶ n' întpe înprexεnε κῆ...

Συν-εμ-πίπρημι, viit: -πρήσω, apzε inprexεnε κῆ...

Συν-εμ-πίπτω, viit: -πεσοῦμι, kazε inprexεnε inεxεnεrε, saε neste चेवा; nεvε-leskε inεr' aचेaшī vpeme asεnpa κῆba; (fir:) mε inεimnεx, mε εpodeskε inεr' aचेaшī vpeme.

Συν-εμ-πλέω, viit: -πλέξω, inπleteskε inprexεnε xna κῆ aλta.

Συν-εμ-πνέω, viit: -πνεύσω, insεfεx inprexεnε, saε tot o datε.

Συνέμπορος (ῶ, ῆ, sogε de κῆεtopir; (in nen:) toβapишῆ, nεpтaшῆ. [cυν, ἔμπορος].

Συν-εμ-πρήθω, viit: -πρήσω = Συνεμπίπρημι.

Συνέμπωσις, εως (ῆ), inεimnεpe din inεimnεdape, εpodiεpe inεr' aचेaшī vpeme.

Συν-εμ-φαίνω, viit: -φανῶ, apεiε чева tot inεr' o vpeme, saε inprexεnε κῆ.; inεsemneεzε (daε a se inεεεεε) mi aλiε чева. [de xnde

Συνέμφρασις, εως (ῆ), apεtipe de чева tot inεr' o vpeme; inεemnapε mi de (dape de a se inεεεεε mi) aλiε чева, (Fpang) allusion.

Συν-εμ-φέρω, viit: συν-εν-είσω, (nex: συν-ενηεεεε, mi чл:) adεkε mi εε tot inεr' o vpeme чева inεxεnεrε; kontpivεsεkε mi εε.

Συνεναντίον, adv; tokmaί inuotivε. [cυν, ἐναντίον].

Συν-εν-δείκνυμι, viit: -δείξω, apεiε, do-vedεskε чева in aचेaшī vpeme, saε inprexεnε κῆ...

Συν-εν-δεκάζω, viit: -άσω, mi

Συν-εν-δεκατίζω, viit: -ίσω, seεεεε a εnεεεεεεεεεε zi a λεnεi.

Συν-εν-δέδωμι, viit: -ενδώσω, (nex: συν-εν-δωε, mi чл:) mε inεxεnεkε, mε inεvoie-skε mi εε tot de o datε. [de xnde

Συνένδοσις, εως (ῆ), peчипpoкε inεxεnεle-kape, saε inεvoipe лa чева.

Συν-εν-δύω, viit: -δύσω, inεpакε tot de o datε

Συν-ενείχομαι, poct: in locă de συμ-ε-ρομαι, mε poεiε inprexεnε; mε inεiεneskε κῆ чineba.

Συν-ενοουσιάζω (-ενοουσιάζω -ῶ), viit: -άτω, mε inεxεsieε mi εε de o poεivε κῆ чineba, saε mε inεpεpεsεskε din inε-tasiasmεx κῆba.

Συν-εν-ίημι, viit: -ήσω, (nex: συν-ενηεε,

mi чл:) apεnεkε, lasε чева tot de o datε inεxεnεrε in...

Συν-εν-νοέω -ῶ, viit: -ήσω, pεivεnε, inεεεεε tot de o datε.

Συν-ενόω -ῶ, viit: -ώσω, εneskε doε saε maί mεxte лεkεpεi inprexεnε.

Συνέντασις, εως (ῆ), inεindepe de toate nεpεiε a εnεi tpenε inprexεnε; (in nen:) = Έντασις, [cυνεντείνω].

Συν-εν-τάσσω (τω), viit: -τάξω, mεiε in pεndε, apεnεεεε inprexεnε inεrε aλiεi, saε aεteεe.

Συν-εξ-άγω, viit: -άξω, skouε inprexεnε.

Συν-εξ-αιθερώ -ῶ, viit: -ώσω, pεefакε inprexεnε in εtepε (εpεdεxε).

Συν-εξ-αιθριάζω, viit: -άτω, εkεnεiε inprexεnε aεapε in aepε.

Συν-εξ-αιρέω -ῶ, viit: -ήσω, (nex: συν-εξεiεον, mi чл:) skouε, iаε inprexεnε; stε-nineskε opawε saε μapε in εniεpe (ka a-iaε) κῆ чineba.

Συν-εξ-αίρω, viit: -αρώ, apεiε in sεs, mε iаε чева inprexεnε; inaμiε inprexεnε (poεi: mi fir:). || (εл:) mε apεiε, mi пeкε inprexεnε κῆ чineba, = Συναναζεγγυμι.

Συν-εξ-ακολουέω -ῶ, viit: -ήσω, εшind εpεεεε inprexεnε κῆ чineba.

Συν-εξ-ακούω, viit: -ακούομαι, axε чева de denapε, saε kεpat inprexεnε κῆ aεiε.

Συν-εξ-αλείφω, viit: -αλείψω, iεpεrε inprexεnε de totε.

Συν-εξ-άλλομαι, viit: -αλόομαι, εpεε inprexεnε aεapε din...

Συν-εξ-αμαρτάνω, viit: -αμαρτάνομαι, (nex: συν-εεεεε, mi чл:) rεeεskε, nεkεiεskε inprexεnε κῆ aεiε пpea mεx.

Συν-εξ-αμιλλάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, mε emεεεε, mε inεpεkε, mε poεivεskε inεr' aचेaшī vpeme κῆ чineba пpea mεx.

Συν-εξ-αν-αλίσσω, viit: -ανάλωσω, кeл-tεieskε чева de totε inεr' aचेaшī vpeme, saε inprexεnε κῆ aεiε.

Συν-εξ-ανα-πληρώω -ῶ, viit: -ώσω, inπli-nεskε κῆ deεεiεpεиe чева inεr' aचेaшī vpeme, saε inprexεnε κῆ...

Συν-εξ-ανθίω -ῶ, viit: -ήσω, daε floape, saε mε deεvoεiε ka o floape inεr' aचेaшī vpeme, saε inprexεnε κῆ...

Συν-εξ-αν-ίστημι, viit: -αναστήσω, (nex: συν-εεεεε, mi 2: συν-εεεεε, mi чл:) skouε (mi mεx: mε skouε) in sεs, inεiε-zε din moεpεi, mε pεεpεieskε, mε stpε-mεiε, (in nen:) mε miεkε inεr' aचेaшī vpeme, saε inprexεnε κῆ... «Τοῖς καιροῖς

—». Πλ: m̄ peskolā d̄ue in̄prek̄sr̄p̄i, saš in̄ dat̄ che voĩḡ r̄s̄i okazie.

Συν-εξ-αν-οίγω, viit: -αν-οίξω, (nex: συν-εξ-ήνοιξα, saš συν-εξ-ανέωξα, m̄i 4.1:) deskiz̄ḡ cheba k̄s tot̄x̄ in̄prek̄n̄ k̄s aat̄x̄.

Συν-εξ-αν-τλέω -ῶ, viit: -αν-τλήσω, zle-iesk̄ḡ de tot̄x̄ (m̄i fir: p̄and̄ḡ) in̄prek̄n̄.

Συν-εξ-ανύτω (ύω), viit: -ανύσω, s̄v̄ir-uesk̄ḡ k̄s tot̄x̄ cheba in̄prek̄n̄, saš tot̄ de o dat̄ «Οὐ συν-εξ-ανύτων» (se in̄g: τὴν ἐδόν). Πλ: p̄m̄f̄ind in̄ x̄pm̄ (nem̄er-riind de o pot̄riv̄) in̄ kale.

Συν-εξ-απατάω -ῶ, viit: -ήσω, in̄shel̄ḡ, am̄p̄mesk̄ḡ in̄tp' ācecām̄i v̄remo.

Συν-εξ-απο-στέλλω, viit: στέλλω, eks̄pedi-ez̄ḡ, por̄nesk̄ḡ āfap̄ in̄prek̄n̄.

Συν-εξ-άπτω, viit: -άψω, at̄p̄n̄ḡ, ler̄ḡ de cheba in̄prek̄n̄ 2) an̄pinz̄ḡ tot̄ o dat̄.

Συν-εξ-αριθμέω -ῶ, viit: -ήσω, n̄xm̄p̄r̄ḡ in̄prek̄n̄, kop̄rinz̄ḡ in̄ n̄xm̄p̄r̄toape.

Συν-εξ-αρχέω -ῶ, viit: -έσω, s̄int̄ḡ de in̄dest̄x̄ la cheba in̄prek̄n̄ k̄s...; saš m̄s pot̄riv̄esk̄ḡ in̄ propor̄ḡie k̄s cheba.

Συν-εξ-άρχω, viit: -άρξω, in̄chen̄ḡ (in̄tp̄rinz̄ḡ cheba) in̄prek̄n̄ k̄s aat̄x̄. «Μη-νο-μένω δὴ μω συν-εξ-άρχων». Πλ: (Aks̄iox̄ḡ).

Συν-εξ-ατρίζω, viit: -ίσω, evānop̄ez̄ḡ (las̄ḡ a p̄ess̄f̄ia) cheba tot̄ o dat̄, saš in̄prek̄n̄.

Συν-εξ-ατονέω -ῶ, viit: -ήσω, sl̄v̄besk̄ḡ k̄s tot̄x̄ in̄prek̄n̄, saš in̄tp' ācecām̄i v̄reme.

Συν-εξ-αυάνω, viit: -αυανῶ, ḡs̄k̄ḡ cheba de tot̄x̄ in̄prek̄n̄ k̄s...

Συν-εξ-εγείρω, viit: -εγερῶ, dem̄tent̄ḡ, (m̄i fir:) in̄tp̄it̄ḡ tot̄ de o dat̄, saš in̄prek̄n̄.

Συν-εξ-εἶμι, viit: -εἶμι, (p̄rel: συν-εξ-ῆεν, m̄i 4.1:) = Συν-εξ-έρχομαι.

Συν-εξ-ελχύνω, viit: -ελάσω, es̄ḡ in̄prek̄n̄ (k̄t̄ape saš in̄ tr̄p̄s̄r̄p̄); m̄s om̄tesk̄ḡ in̄prek̄n̄.

Συν-εξ-ελευθερός (ός, ή, = Συναπελευθερός.

Συν-εξ-ελίσσω (ττω), viit: -ελίξω, des-f̄ym̄p̄r̄ḡ (desfak̄ḡ) tot̄ o dat̄.

Συν-εξ-έλω, viit: -ελῶ, m̄i -ελύσω, (συν-εξ-εἰλωσα, m̄i 4.1:) tr̄p̄r̄ind skoḡḡ āfap̄ in̄prek̄n̄ k̄s..

Συν-εξ-εμέω -ῶ, viit: -εμέσω, v̄p̄s̄ind (vom̄ind) skoḡḡ cheba in̄prek̄n̄ k̄s...

Συν-εξ-ερέθω, (τρ̄p̄ viit:) tot̄ de o dat̄ fak̄ḡ cheba a se pōm̄i k̄s tot̄x̄.

Συν-εξ-ερευνάω -ῶ, viit: -ήσω, chep̄che-tez̄ḡ k̄s s̄tr̄p̄inḡ in̄tp' ācecām̄i v̄reme (k̄s s̄z deskop̄er̄ḡ cheba).

Συν-εξ-ερύω, viit: -ερύσω, = Συν-εξ-έλω.

Συν-εξ-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, (nex: συν-εξ-ῆλθον, m̄i 4.1:) es̄ḡ in̄prek̄n̄, saš tot̄ de o dat̄.

Συν-εξ-ετάρω, viit: -άσω, chep̄chet̄ez̄ḡ cheba in̄prek̄n̄, kop̄nar̄ḡ k̄s aat̄. || (pas:) m̄s kop̄nar̄ḡ, m̄s x̄s̄dik̄ḡ in̄ pelaḡie k̄s ch̄neva; m̄s pot̄riv̄esk̄ḡ, m̄s n̄xm̄p̄r̄ in̄prek̄n̄.

Συν-εξ-ευπορέω -ῶ, viit: -ήσω, m̄i

Συν-εξ-ευπορίζω, viit: -ίσω, = Συν-εξ-ευπορίζω.

Συν-εξ-ευσίγω, viit: -ευσήσω, chep̄chet̄ind af̄ix̄ cheba in̄prek̄n̄, saš in̄ x̄n̄ipe k̄s ch̄neva.

Συν-εξ-ηγέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, po-v̄p̄m̄tesk̄ḡ, saš eks̄p̄lik̄ḡ tot̄ de o dat̄, saš in̄prek̄n̄ k̄s...

Συν-εξ-ημερόομαι -οῦμαι, viit: -ωθήσομαι, m̄s in̄v̄l̄in̄zesk̄ḡ k̄s tot̄x̄ in̄prek̄n̄.

Συν-εξ-ιδρώ -ῶ, viit: -ώσω, skoḡḡ cheba tot̄ de o dat̄ p̄pin, saš ka o s̄s̄doape

Συν-εξ-ισώ -ῶ, viit: -ώσω, fak̄ḡ cheba k̄s tot̄x̄ de o pot̄riv̄, saš asem̄nea k̄s aat̄ḡ cheba.

Συν-εξ-ίσταμαι, viit: συν-εξ-ιστάσομαι, (nex: συν-εξ-ίστην, m̄i 4.1:) im̄i es̄ḡ d̄in̄ minḡi, m̄s eks̄las̄iez̄ḡ, m̄s in̄ts̄s̄iez̄ḡ tot̄ de o dat̄, saš de o pot̄riv̄.

Συν-εξ-ιχνέω, viit: -εύσω, chep̄chet̄ez̄ḡ, k̄s̄t̄ḡ k̄s am̄p̄x̄nt̄x̄ cheba tot̄ in̄tp' o v̄reme, saš in̄prek̄n̄ k̄s...

Συν-εξ-οδεύω, viit: -εύσω, es̄ḡ in̄prek̄n̄ in̄ k̄t̄ap̄ie; saš x̄p̄mez̄ḡ in̄prek̄n̄ in̄ eks̄s̄ned̄iḡie de om̄t̄ipe.

Συν-εξ-όζω, viit: -όζήσω, daš tot̄ o dat̄ kn̄ḡ m̄ip̄os̄ḡ āfap̄.

Συν-εξ-οκέλλω, viit: -οκελῶ, (m̄s) av̄at̄ḡ in̄ lat̄ape āfap̄ d̄in̄ nopt̄ḡ saš d̄in̄ kale in̄prek̄n̄, saš tot̄ de o dat̄ (ekt: saš nes̄tr̄p̄).

Συν-εξ-ολισθάνω, viit: -ολισθήσω, (nex: 2: συν-εξ-ώλισθον, m̄i 4.1:) āx̄nek̄ind k̄az̄ḡ in̄ lat̄ape in̄prek̄n̄ k̄s...

Συν-εξ-ομοίω -ῶ, viit: -ώσω, fak̄ḡ cheba k̄s tot̄x̄ asem̄nea; (pas: saš m̄ix̄) m̄s asem̄n̄ḡ k̄s tot̄x̄ k̄s ch̄neva. [de x̄nde

Συν-εξ-ομοίωσις, εως (ή), des̄v̄ir̄m̄it̄ asc-m̄tn̄ape k̄s ch̄neva.

Συν-εξ-οπλίζω, viit: -ίσω, in̄ap̄mez̄ḡ k̄s des̄v̄ir̄m̄ipe tot̄ in̄tp' o v̄reme.

Συν-εξ-ορθίζω, viit: -άσω, ap̄dik̄ḡ d̄p̄ent̄ in̄ m̄ichoape, (m̄i fir:) in̄tp̄it̄ḡ tot̄ in̄tp' o v̄reme, saš in̄prek̄n̄.

Συν-εξ-ορίζω, viit: -ίσω, skoḡḡ āfap̄ d̄in̄ x̄otape (eks̄ilez̄ḡ) in̄prek̄n̄.

Συν-εξ-ορμάω -ῶ, viit: -ήσω, = Συμπα-ρορμῶ; (nest̄: saš e.1:) p̄v̄v̄l̄ind es̄ḡ, (m̄i

(fir:) odpъздескѣ, pesъpъ tot de o datъ, saъ inпрехнъ кх ..

Συν-εξ-ορούω, viit: -ορούω, =Συνεξορμῶ, mъ penezъ inпрехнъ афаръ.

Συν-εξ-ορούσσω (ττω), viit: -ορούζω, sko- bind, sъnind skoуъ inпрехнъ кх ..

Συν-εξ-οστραχίζω, viit: -ίζω, eksizezъ, saъ eksnatpiezъ prin ostravismъ (bezъ o- cтpaчизмъ) tot de o datъ, saъ inпрех- нъ кх ..

Συν-εξ-ουρέω -ω, viit: -ήσω, skoуъ че- va tot de o datъ prin xдъ.

Συν-εξ-ουχίζω, viit: -ονῶ, xmezesкъ чева inпрехнъ de totъ.

Συν-εξ-ωθίω -ω, viit: -ήσω, inninind skoуъ афаръ tot o datъ, saъ inпрехнъ.

Συν-εξ-ωραίζω, viit: -ίζω, kontpissiesкъ la infpimъseceapea saъ innodosipea кѣ- ва in xnipe кх алѣл.

Συν-εορτάζω, viit: -άζω, sepъtopesкъ inпрехнъ. [de xnde

Συνεορταστής, οὗ (δ), inпрехнъ sepъtop- itopъ.

Συνεοχμός (δ), poet: in локъ de συνοχή, inkeietepъ.

Συν-επ-αγείρω, viit: -αγερῶ, poet: =(saъ rpeш: in локъ de) Συνεπαγείρω.

Συν-επ-άγω, viit: -άξω, (nex: συνεπήγα- γον, mi чл:) dскъ (imnъiъ) чева inпрехнъ asъnpa кѣва. || (mijъ:) dскъ (kapъ) кх sinemъ, op xnde mъ dскъ.

Συν-επ-αγωνίζομαι, viit: -ίσομαι, mъ лх- нъ inпрехнъ кх чинева маі de mъle opъ, saъ кх stъpъingъ; (in nen:) sintъ a- liaiъ, ажxтѣ.

Συν-επ-άδω, viit: -άσσομαι, penetъ аче- ламъ kintikъ inпрехнъ кх чинева.

Συν-επ-αείδω, viit: -αείσω, poet: in локъ de συνεπάδω.

Συνέπαθον, nex: 2: ал лхъ συμπαύω.

Συν-επ-ανέω -ω, viit: -ανέσω, ладдъ inпрехнъ, saъ in xnipe; (fir:) =Συναίνω, mъ inboiesкъ.

Συνέπαινος (δ, ή), inпрехнъ лъdъtopъ (mi fir: απровъtopъ) de чева; чел de а- чееашъ пъpere, inboitъ ..a чева .Συνέ- παινος εἶναι τινα. Ep: =Συναίνω εἰς τι. [σύν, ἐπὶ αἴνοσ].

Συν-επ-αίρω, viit: -αρῶ, epdikъ in sss inпрехнъ; (fir: кх inf:) intъpîtъ, zъdъpъ- скъ inпрехнъ ла чева.

Συν-επ-αισθάνομαι, viit: -αισθήσομαι, simgъ, saъ inгелеръ чева кх ачееашъ skimptate, saъ de o potpivъ кх чинева.

Συν-επ-αιτιάομαι -ώμαι, viit: -ατομαι, pi-

pъскъ ne чинева ка inпрехнъ vinovatъ, saъ de o potpivъ кх алѣл.

Συν-επ-αιωρέομαι -οῦμαι, viit: -ηθήσομαι, staъ atipnatъ d' asъnpa saъ in aerъ in- прехнъ, saъ de o potpivъ кх алѣл.

Συν-επ-απολογούεω -ω, viit: -ήσω, xpmexъ dъne чинева inпрехнъ; (fir:) sintъ de а- чееашъ simgimintъ saъ sistemъ кх чинева.

Συνεπακτήρ (δ), poet: inпрехнъ вinъtopъ. [συνεπάγω].

Συν-επ-αλαλίζω, viit: -άξω, stpигъ alaaъ inпрехнъ кх алгii snpe ладдъ, saъ de вкxъpie in pessoiъ nentpъ vipsingъ.

Συν-επ-αμύνω, viit: -αμυνῶ, ажxтѣ ne чі- нева ла inprotivipe, pessъnape, saъ апъ- pape de вpъжмашъ.

Συν-επ-αν-ίστημι, viit: -αναστήσω, (nex: συνεπανέστησα, mi 2: συνεπανέστην, mi чл:) pornesкъ ne чинева (mi mijъ: mъ por- nesкъ) inпрехнъ, saъ tot de o datъ ла pevoatъ asъnpъ кѣва.

Συν-επ-αν-ορθίζω -ω, viit: -ώσω, dperъ, indpentezъ iapъш inпрехнъ кх.; saъ pea- dскъ tot o datъ in pindъiala de maі 'na- inte.

Συν-επ-απ-ερείδω, viit: -ερείσω, =Συνα- περείδω.

Συν-επ-άπτομαι, Ion: in локъ de συνε- φάπτομαι.

Συν-επ-αρήγω, viit: -αρήξω, ажxtopezъ inпрехнъ ла чева.

Συν-επ-αρτύω, viit: -ύσω, pperъlesкъ, кх- ukiesкъ кх челе tpeъsinchoase, saъ inuo- dovesкъ чева inпрехнъ кх чинева.

Συν-επ-αυξάνω, viit: -αυξήσω, kpesкъ че- ва кх адаosъ tot de o datъ, saъ inпрех- нъ; (mi nestp: saъ nas:) inainteъ inпре- хнъ кх чева in kpeutepe.

Συν-επ-αφ' ἑμῖ, viit: -αφήσω, (nex: συν- επαφήμα, mi чл:) лasъ, asviraъ, slobozъ чева tot de o datъ asъnpa кѣва.

Συν-επ-εγείρω, viit: -εγερῶ, intъpîtъ, pe- skoiъ tot intp' o vreme

Συνέπεια (ή), [сύν, ἔπος] konгinepe de mipъ in zichepъ, saъ fpase; konпletipe de kъvintъ; pasaxъ de vepъpъi, (Franç) ti- rade.

Συν-επείγω, viit: -επειζω, рpъbesкъ, sile- скъ inпрехнъ; (fir:) =Συνεπαυξάνω.

Συν-επ-εἰμι, viit: -εἰμι, (ppeл: συνεπήειν, mi чл:) mepгъ, пъвъlesкъ inпрехнъ asъ- npa кѣва.

Συν-επ-εἰς-εἰμι, viit: -εἰμι, (ppeл: συν- επεισῆειν, mi чл:) intpъ ne kpmъ inпрех- нъ кх чинева.

Συν-επ-εισ-κυχάω -ῶ, biit: -ήσω, in-
birtind innprexh̄n̄ varð čeva in̄x̄nt̄r̄x̄ ka
prin ēγκύχλημα. (vezī zič:).

Συν-επ-εισ-φέρομαι, biit: -εισοίσταμαι, (nex:
συνεπεισηγέθην, mi čl:) d̄sk̄, varð ne čī-
neva d̄sne sinemī in̄x̄nt̄r̄x̄ in...

Συν-επ-εχ-πίνω, biit: -πίνω, seað innpre-
xh̄n̄ ne x̄r̄m̄z̄ diin čeva.

Συν-επ-εχ-τείνω, biit: -τενῶ, intinz̄ in-
prexh̄n̄ in̄k̄z̄ maī m̄x̄t̄; sað āx̄st̄ a se
faye čeva maī d̄in̄it̄op̄s̄.

Συν-επ-ελαφρύνω, biit: -υνῶ, āx̄stop̄ind
fak̄ sap̄vina maī x̄s̄x̄pe, sað x̄s̄x̄pez̄
r̄p̄x̄t̄atēa prin āx̄stop̄x̄l̄ með.

Συν-επ-εμ-θαίνω, biit: -βήσομαι, (nex:
συνεπενέθην, mi čl:) kaik̄ ap̄s̄ind ne čī-
neva innprexh̄n̄ k̄z̄ al̄k̄l̄. «Ταῖς ἀτυχίαις
τινος (ἡ τοῖς κατ' ἀλλήλων καίροις)». Плв:
ле трактез̄ sn̄pe lōs̄s̄ka með. (vezī mi
συνεπιτίθεμαι).

Συν-επ-εμ-φαίνω, biit: -φανῶ, ap̄t̄l̄, fak̄
a se bedea čeva tot de o dat̄ ne x̄p̄-
faga mea.

Συν-επ-ερείδω, biit: -ερείσω, pezem̄, sað
(nestp:) m̄z̄ pezem̄ ne čeva innprexh̄n̄.

Συν-επ-ερίζω, biit: -ερίσω, m̄z̄ em̄s̄lez̄,
m̄z̄ in̄t̄pek̄ innprexh̄n̄ k̄t̄pe čineva.

Συν-επ-εσπώρην, Ion: nex: al̄k̄l̄ συνε-
σπομαι.

Συν-επ-ευθύνω, biit: -υνῶ, in̄dpentez̄ čē-
va innprexh̄n̄, kon̄l̄x̄k̄pez̄ sn̄pe nem̄ep̄icēa
sað dōv̄ind̄ipēa skoūk̄al̄.

Συν-επ-ευφημέω -ῶ, biit: -ήσω, prin a-
klamagiile mele x̄nite k̄z̄ a le al̄top̄a a-
p̄rovez̄ mi eð innprexh̄n̄ čeva.

Συν-επ-εύχομαι, biit: -εύξομαι, x̄pez̄ mi
eð innprexh̄n̄, sað tot o dat̄ čeva.

Συν-επ-ηγέω -ῶ, biit: -ήσω, fak̄ mi eð
tot in̄t̄p' o v̄p̄me s̄x̄net̄, in̄s̄ogesk̄ k̄z̄
s̄x̄net̄x̄l̄ r̄las̄x̄al̄ með r̄las̄x̄l̄ čel̄x̄l̄ čē k̄in̄-
t̄z̄; (desn̄pe neīns̄x̄l̄) fak̄ v̄x̄et̄l̄, pes̄x̄n̄
innprexh̄n̄. «Ὁ οὐρανὸς τὰς περίξ οὐρανό-
μήματα φρικῶδες τι συνεπήχθησαν». D: Kas:

Συν-επ-βαίνω, biit: -βήσομαι, (nex: συν-
επέδην, mi čl:) m̄z̄ x̄rk̄, kaik̄ innprexh̄n̄
ne čeva; (fir:) lað nap̄le la oape-kape
in̄t̄pen̄pin̄depe.

Συν-επ-βάλλω, biit: -βαλῶ, ap̄x̄nk̄ čē-
va innprexh̄n̄ neste.; (el:) varð de seant̄
tot de o dat̄; (ka nex:) m̄z̄ pot̄rive-
sk̄, m̄z̄ v̄p̄odesk̄ in̄ ak̄op̄d̄ k̄z̄ čeva.
«Ὅσα συνεπιβάλλει τοῖς ὑφ' ἡμῶν γραφομέ-
νοις καιροῖς». Плв: || (miž:) in̄t̄pen̄pin̄z̄
čeva in̄ in̄voipe k̄z̄ čineva. «Συνεπιβάλλε-
σθέ μοι τοῦ ἔργου». Лкв: (x̄nde in̄st̄ se na-

pe r̄p̄em: in̄ lok̄ de συνεπιβάλλεσθε).

Συν-επ-βλάπτω, biit: -βλάψω, maī vat̄-
m̄z̄ in̄k̄z̄ mi eð in̄n̄prexh̄n̄ k̄z̄ al̄giī.

Συν-επ-βουλεύω, biit: -εύσω, k̄in̄z̄x̄iesk̄,
k̄x̄met̄, v̄neatesk̄ p̄ele as̄x̄p̄a k̄l̄ba in̄
x̄n̄ipe k̄z̄ al̄giī.

Συν-επ-γαυρόω -ῶ, biit: -ώσω, kont̄pi-
v̄s̄iesk̄ a se faye čineva m̄ind̄p̄x̄, in̄r̄im̄-
fat̄, sað in̄s̄x̄l̄x̄ mi eð in̄n̄prexh̄n̄ k̄z̄ al̄-
giī m̄ind̄pie k̄l̄ba.

Συνεπιγνώμων, onos (ὁ, ἡ), = Συμμάρτυς.
[συνεπιγινώσκω].

Συνεπιγραφεύς, έως (ὁ), p̄ind̄sit̄ innpre-
xh̄n̄ en̄ir̄paf̄ (vezī ēπιγραφεύς). [din

Συν-επ-γράφω, biit: -γράφω, sk̄pið (mi
fir: at̄p̄is̄x̄iesk̄) čeva in̄ x̄n̄ipe k̄z̄ al̄giī
as̄x̄p̄a k̄l̄ba. «Δαίμονα καὶ τύχην τοῖς κα-
τορθώμασι—». Пл: (mi miž:) «Τοῖς ἐτέρων
ἀμαρτήμασι συνεπιγράφεσθαι». Fil: = Κοινω-
νεῖν ἄλλοις ἀμαρτιῶν.

Συν-επ-δείκνυμι, biit: -δείξω, ap̄t̄l̄, do-
bedesk̄ in̄t̄p' āv̄ee-mī v̄p̄eme.

Συν-επ-δέω, biit: -δήσω, x̄er̄z̄ ne d' a-
s̄x̄p̄a tot de o dat̄, sað innprexh̄n̄ de-
s̄upe p̄x̄n̄i).

Συν-επιδημέω -ῶ, biit: -ήσω, s̄osesk̄,
sað net̄pek̄ x̄ndeva ka k̄x̄l̄x̄top̄ innprexh̄n̄
k̄z̄ čineva.

Συν-επ-δίδωμι, biit: -επιδώσω, (nex: συν-
επέδωκα, mi čl:) dað čeva adaos̄, sað
kont̄p̄iv̄x̄ḡie innprexh̄n̄ k̄z̄ al̄giī; (el:) in̄-
aintez̄, k̄pesk̄ innprexh̄n̄, sað tot de o
dat̄ k̄z̄ al̄giī.

Συν-επ-δράσσομαι (δράττομαι), biit: -δρά-
ξ̄μαι, ap̄x̄nk̄ k̄z̄ m̄ina (in̄i in̄s̄x̄mesk̄) tot
in̄t̄p' o v̄p̄eme čeva; sað t̄p̄ar̄z̄ as̄x̄p̄z̄ 'mī
čeva in̄n̄prexh̄n̄ k̄z̄ al̄giī. «Φθόνον—». Плв:
(x̄nde al̄giī sk̄pið p̄p̄os̄ep̄id̄r̄as̄s̄om̄i).

Συν-επ-ζεύγνυμι, biit: -ζεύξω, in̄x̄kr̄z̄ in̄-
prexh̄n̄ (x̄nk̄l̄ d̄sne al̄k̄l̄), in̄m̄ip̄z̄ s̄x̄et̄ a-
čel̄amī x̄kr̄z̄. (in At: al̄giī συνυζεύγνυμι).

Συν-επ-ζητέω -ῶ, biit: -ήσω, čep̄četez̄,
(disk̄tez̄) čeva tot de o dat̄, sað in̄ x̄-
n̄ipe k̄z̄ al̄giī.

Συν-επ-θείζω, biit: -άσω, at̄p̄is̄x̄iesk̄ mi
eð čeva in̄ x̄n̄ipe k̄z̄ al̄giī la D̄sm̄neze-
easka p̄x̄tepe.

Συν-επ-θεωρέω -ῶ, biit: -ήσω, ob̄sepv̄z̄
k̄z̄ l̄x̄ape a m̄inte čeva tot de o dat̄ k̄z̄
al̄giī.

Συν-επ-θίγω, biit: -θίξω, as̄x̄x̄z̄ čeva,
(mi fir:) in̄t̄p̄it̄z̄ ne čineva tot in̄t̄p' o v̄p̄e-
me, sað in̄ x̄n̄ipe k̄z̄ al̄k̄l̄ as̄x̄p̄a k̄l̄ba.

Συν-επ-θροβέω -ῶ, biit: -ήσω, fak̄ mi
eð r̄l̄x̄p̄ie, s̄romot̄ innprexh̄n̄ k̄z̄ al̄giī

snpe apɔtɔape de apɔvɔɔɔie ɔa ɔeva.

Συν-επι-θρηγέω -ῶ, viit: -ήσω, plingɔ mi eɔ inpreɔnɔ pentɔ ɔeva.

Συνεπιθρυψίς, εως (ή), molɔɔipe (sɔɔ-bipe) ɔin desɔtɔɔpi inpreɔnɔ kɔ aɔɔɔ.

[συνεπιθρύπτομαι].
Συν-επιθυμέω -ῶ, viit: -ήσω, poɔteskɔ, dopeskɔ ɔeva tot inɔp' o vɔeme, saɔ de o poɔpivɔ kɔ aɔɔɔ. [de ɔnde

Συνεπιθυμητής, οὔ (ό), inpreɔnɔ dopito-
pɔ de ɔeva, (Frang:) compɔtiteur.

Συν-επι-θωύσω, viit: -θωύξω, inɔpɔitɔ tot inɔp' o vɔeme mi eɔ kɔ stɔpɔteɔe meɔe.

Συν-επι-κάθηναι, (πρελ: συνεπικαθήνην) weɔɔ inpreɔnɔ ne ɔeva.

Συν-επί-κειμαι, viit: -κείσομαι, sɔntɔ kɔ-zɔitɔ (zakɔ), saɔ staɔ sɔ kazɔ inɔp' aɔe-eaɔi vɔeme, saɔ inpreɔnɔ neste ɔeva.

Συν-επι-κεράννυμι, viit: κεράσω, amestekɔ iapɔui inpreɔnɔ.

Συν-επι-κλάω -ῶ, viit: -κλάσω, inkovoitɔ, saɔ spingɔ ɔeva inpreɔnɔ neste ɔeva;
(prinɔ: fir:) kontɔpɔɔieskɔ a miɔka ne ɔi-neva ɔa miɔtɔ, saɔ komɔɔtimipe.

Συν-επι-κοσμέω -ῶ, viit: -ήσω, inɔpodo-
veskɔ mi eɔ inpreɔnɔ, saɔ kontɔpɔɔieskɔ ɔa inɔpɔmɔseɔapea kɔiva.

Συν-επικουρέω -ῶ, viit: -ήσω, kontɔpɔɔ-
ieskɔ in aɔɔtopɔɔ kɔiva.

Συν-επι-κουφίζω, viit: -ίσω, kontɔpɔɔieskɔ ɔa ɔɔɔpapea kɔiva.

Συν-επι-κραδαίνω, viit: -ανῶ, legɔnɔ mi eɔ inpreɔnɔ.

Συν-επι-κρίνω, viit: -κρινῶ, maɔ ɔɔdikɔ inkɔ ɔeva inɔp' aɔe-eaɔi vɔeme, saɔ inpreɔnɔ kɔ aɔɔɔ.

Συν-επι-κροτέω ῶ, viit: -ήσω, plɔsnekɔ ɔin miɔni inpreɔnɔ (prinɔ: snpe apɔtɔape de inpreɔnɔ apɔvɔapɔ in ɔeva).

Συν-επι-κρύπτω, viit: -κρύψω, aɔkɔnɔɔ (a-
kopɔpɔ) ɔeva inpreɔnɔ.

Συν-επι-κυρώω -ῶ, viit: -ώσω, inɔpɔesɔ ɔeva inɔp' aɔe-eaɔi vɔeme, saɔ in ɔnipe kɔ aɔɔi.

Συν-επι-κωμάζω, viit: -άσω, meɔpɔ in desɔtɔape (kɔ vɔɔi mi kɔitɔpi) ɔa ɔineva inpreɔnɔ kɔ aɔɔi.

Συν επι-λαμβάνω, (πρεα rap) in ɔokɔ de συνεπιλαμβάνομαι, viit: -λήψομαι, (nex: συνεπελαβόμεν, mi ɔɔ:) apɔkɔ (pɔitɔ miɔna) mi eɔ inpreɔnɔ, (prinɔ:) ka sɔ aɔɔitɔ, saɔ sɔ opɔesɔkɔ; (in ɔen:) kouɔkɔpɔezɔ, aɔɔitɔ inpreɔnɔ; (vɔɔi mi sɔλλαμβάνω, mi συνεπιλαμβάνομαι).

Συν-επι-λαμπρύνω, viit: υνῶ, fakɔ in ɔ-

nipe kɔ aɔɔɔ ɔeva inkɔ maɔ stɔpɔɔɔitɔ (maɔ mɔpɔezɔ, mi ɔɔ:). «Τὸ φρόνημα—». Πλ:

Συν-επι-λέγομαι, viit: -λέξομαι, ɔiteskɔ ɔeva penɔde inpreɔnɔ kɔ...

Συν-επι-λείπω, viit: -λείψω, (nex: συνεπέλιπον, mi ɔɔ:) lɔpsesɔ, mɔ sfɔpɔesɔkɔ tot de o ɔatɔ.

Συνεπιλεκτέον, posɔt: aɔ lɔi συνεπιλέγω, tɔpɔɔie a maɔ zɔie inkɔ ɔeva (ne lɔngɔ aɔteɔe, saɔ ka o pɔpɔapɔie).

Συνεπιληπτέον, posɔt: aɔ lɔi συνεπιλαμ-
βάνομαι.

Συν-επι-λογίζομαι, viit: -ίσομαι, ne lɔngɔ aɔteɔe maɔ sokoteskɔ mi aɔitɔ ɔeva inpreɔnɔ, saɔ tot de o ɔatɔ.

Συν-επι-μαρτυρέω -ῶ, viit: -ήσω, inkɔpɔ-
dingɔezɔ mi eɔ tot de o ɔatɔ kɔ mɔpɔtɔ-
pia mea. [de ɔnde

Συν-επιμαρτύρησις, εως (ή), ɔape de mɔpɔ-
tɔpɔie ɔnitɔ kɔ (inkɔpɔdingɔtɔape de) kɔ-
vintɔe kɔiva.

Συν-επι-μειδιάω -ῶ, viit: -άσω, zimveskɔ a pɔde tot de o ɔatɔ pentɔ ɔeva.

Συν-επιμελέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, (nex: συνεπεμελήθην) ingɔpɔesɔkɔ tot inɔp' o vɔeme, saɔ in ɔnipe kɔ ɔineva desɔpe ɔeva. [de ɔnde

Συνεπιμελήτης, οὔ (ό), inpreɔnɔ ingɔpɔ-
ɔitopɔ desɔpe ɔeva saɔ ɔineva.

Συν-επι-μερίζω, viit: -ίσω, ɔotɔpɔsɔkɔ tot o ɔatɔ, saɔ in ɔnipe kɔ ɔineva napɔea kɔ venitɔ fie-kɔpɔɔia.

Συνε-επι-μετρέω -ῶ, viit: -ήσω, ɔaɔ inpreɔnɔ ka ɔnɔ adaosɔ.

Συν-επι-μίγνυμι, viit: -μίξω, maɔ ameste-
kɔ inkɔ inpreɔnɔ.

Συν-επι-νεύω, viit: -νεύσω, mɔ plɔkɔ mi eɔ ɔin kapɔ inpreɔnɔ (mɔ inɔvɔieskɔ) ɔa ɔeva.

Συν-επι-νήχομαι, viit: -νήξομαι, innotɔ inpreɔnɔ saɔ de o poɔpivɔ in ɔaɔa, saɔ ne d' aɔɔpɔa apei.

Συν-επι-νοέω -ῶ, viit: -ήσω, pɔskɔɔesɔkɔ inpreɔnɔ, saɔ tot o ɔatɔ kɔ...

Συνέπιον, nex: 2: aɔ lɔi συμπίνω.

Συν-επιορκέω -ῶ, viit: -ήσω, mɔ fakɔ mi eɔ kɔkɔpɔitɔ de ɔɔpɔmɔitɔ inpreɔnɔ kɔ ɔineva.

Συν-επι-πάσχω, viit: πείσομαι, komɔɔti-
meskɔ in apɔtɔape nɔmaɔ.

Συν-επι-πλέχω, viit: -πλέξω, inɔpɔteskɔ inpreɔnɔ ɔna neste aɔta.

Συν-επι-πλέω, viit: -πλεύσομαι, plɔteskɔ ne d' aɔɔpɔa, saɔ aɔɔpɔa kɔiva inpreɔnɔ kɔ ɔineva.

Συν-επι-φάνομαι, viit: -φάνομαι, sađ φα-
νήσομαι, mъ apъiđ d' asъnpa, sađ de o datъ
inprexъ kъ...

Συν-επι-φάσκω, viit: -φήσω, = Συνεπίφημι.

Συν-επι-φέρω, viit: συνεποίσω, (nex: συνε-
πήνεγα, шi чл:) dъkъ чева tot de o datъ
asъnpa кѣйва. «Οπλα —». Lks: 2) dađ,
oferđ, alpiъieskъ кѣйва чева in xъipe къ..
«Όνομα —». Pl: || (mъж:) dъkъ, kapъ kъ
sinemъ; (fъpъ kazъ) пъвълескъ inprexъ
asъnpъ.

Συν-επι-φεύγω, viit: -φεύξομαι, sađ φευξο-
μαι, fъrъ inprexъ kъtpe...; pefъrъ (alepъrъ,
пъзълескъ supе скъnape) inprexъ ла...

Συν-επι-φημι, viit: -φήσω, zikъ шi еђ а-
чесаш in xъipe къ алъл, sađ mъ inbo-
ieskъ asъnpa вpe xъiъ лъkъpъ къ чineва.

Συν-επι-φθέγγομαι, viit: -φθέγγομαι, = Συν-
επευφημῶ.

Συν-επι-φορτίζω, viit: -ίσω, inповъpezъ
шi еђ inprexъ, dađ шi еђ de o potpi-
въ къ алъл ppestate кѣйва.

Συν-επι-χειρέω -ō, viit: -ήσω, inтpenpinzъ
tot de o datъ чева; mъ popneskъ tot de
o datъ, sađ in xъipe къ алъл asъnpa кѣйва.

Συν-επι-χειρονομέω -ō, viit: -ήσω, prin
intindepe de mîni (votape) intъpeskъ че-
ва inprexъ къ алъи. «Τοῖς ἐαυτῶν χειρο-
νομήμασι συνεπιχειρονοοῦντες». Diod:

Συν-επι-χωρέω -ō, viit: -ήσω, inaintezъ
inprexъ kъtpe...

Συν-επι-ψεύδομαι, viit: -ψεύσομαι, minъđ
inprexъ desnpе чева, sađ adaorъ min-
чъnъ in xъipe кe чineва.

Συν-επι-ψήφίζω, viit: -ίσω, intъpeskъ шi
еђ чева inprexъ къ алъи prin votъl međ.

Συνεποίσω, viit: ал лѣ συνεπιφέρω.

Συν-επ-οκέλλω, viit: -οκелῶ, imъ anpo-
niъ (tparъ kъ) kopavia ла xъkatъ inтp' а-
чесаш вpеme къ алъи.

Συν-έπομαι, viit: -έψομαι, xъmezъ inpre-
xъ dъne чineва; (fir:) = Παρέπομαι; (de
xъnde) «Τὸ συνεπόμενον». = «Π συνέπεια».

Συν-επ-όμνυμι, viit: -ομόσω, sađ -ομοῦμαι,
(nex: συνεπώμωσα) maъ жpъđ inkъ tot de
o datъ.

Συν-επ-опτεύω, viit: -εύσω, insnektezъ
tot de o datъ, sađ sintъ лъtъopъ a minte
inprexъ къ алъл.

Συν-επ-οτρύνω, viit: -υνῶ, indemnъ tot o
datъ, sađ intъpitъ ла чева inprexъ къ
алъи.

Συνεπούλωσις, εως (ή), inkidepe, vinde-
kape de panъ

Συν-επ-οוריζω, viit: -ίσω, ажъtъ ne vi-

neva a inainta (ка знъ mîntъ priinvosъ
skîind dînanor).

Συνεπτύγμένως, [συμπτύσω] adv: (de
partъ:) in kinъ inplivitъ, konpinzъtopъ,
stpînsъ, nedesvoxtatъ.

Συν-επ-ωάζω, viit: -ωάσω, mezъ ne oъtъ,
kъocheskъ шi еђ inprexъ.

Συν-επ-ωθέω -ō, viit: -ωθήσω, шi óτω,
inpinrъ шi еђ inprexъ kъtpe...; (fir:) =
Συμπαρορμῶ, indemnъ, inkъpajezъ inpre-
xъ ла чева.

Συν-ερανίζω, viit: -ίσω, adъnъ, sađ dađ
шi еђ inprexъ kontpibъgie; (шi pas:) mъ
adъnъ in felъ de kontpibъgie (Tъpъ: pe-
fenea); (in nen:) kontpibъieskъ, konлъ-
kpeзъ ла чева. «Τὸς χρείας ἀλλήλοις συν-
ερανίζον». App: se ажъtopađ xъiъ къ алъ-
иiъ ла tpeвъinge. (шi pas:) «Πάντων εἰς
τὴν συμπλήρωσιν τοῦ κόσμου συνεργανισθέντων».
Fix: «Σώματα κόσμοις ἐπιθέτοις συνεργανίζό-
μενα». Lks: konъkse din... «Δῆμος ἐκ σύγ-
κλυδος ὄχλου συνεργανισμένος». D: Ал:

Συνερανισμός (δ), stpîнepe, sađ dape
de kontpibъgie. [шi

Συνερανιστής, оῦ (δ), stpîнъtopъ, sađ dъ-
tъtopъ de kontpibъgie sađ ажъtopъ in felъ
de kontpibъgie ла чева.

Συνεραστής, оῦ (δ), amopezatъ de чineва
inprexъ къ алъл, pivaъ in amopъ, =
Ἀντεραστής. [din

Συν-εράω -ō, viit: -ερασθήσομαι, (nex:
συνηράσθην) sintъ amopezъ ал кѣйва, de
kape este amopezatъ tot de o datъ шi
алъл. || (mъж: pecипokъ kъ dat:) iъbeskъ
къ amopъ, шi sintъ de o potpibъ iъsitъ
de dînsъл. (in Esp: Androm; 222. ppeш:
in lokъ de synъrâw).

Συν-εργάζομαι, viit: -άσομαι, (nex: συν-
ειργάσθην, шi чл:) (къ dat:) лъkpeзъ in-
prexъ ла ачелашî лъkъpъ къ алъл; (къ
ак:) лъkpeзъ din toate пъpъile, sađ inтp'
знъ kinъ, in kitъ sъ se komъine къ алъ
чева, potpibeskъ; (in nen:) = Ἐξεργάзо-
μαι. (de xъnde) «Λίθοι οὗ ξυνειργασμένοι».
Tъpъ: nelъkrate.

Συν-εργάθω, (πpел: συνειργάθην) poet: in
lokъ de synъrâw.

Συνεργασία (ή), inprexъ лъkrape; ажъ-
topъ ла лъkъpъ. 2) lokъ, xъnde лъkpađ mълъ-
иi inprexъ inkimъ pоbъ, sađ datopъ. [шi

Συνεργαστής, оῦ (δ), [συνεργάζομαι] шi
Συνεργάτης, оῦ (δ), лъkъpъtopъ ла аче-
лашî лъkpa inprexъ къ алъл, (Franъ:)
collaborateur; (in nen:) konлъkъpъtopъ, а-
жъtъtopъ. [cън, ѣpъон]. [de xъnde

Συν-έρχομαι, viit: -ελευσόμενι, (nex: συν-ήλ-
λον, mi chl:) viš la aχelaωfi lokš inipe-
κuπ, mπ initilneskš, mπ inipeκuη kκ χi-
neva; (desupe mκλιγi) mπ adκuη; (fir:)
sintš in κuipe, inboitš kκ aιtκλ; (desupe
ικκκpρι) mπ initiumκ. «Πολλάκις συνερχό-
μεθα τινες εις ταύτόν». Πιι: «Συνέρχεται δη
εκατέρωθεν ὁ στρατός εις τὸ πεδίον». Ερ:
«Οὐ συνήλομεν ὡς πολεμήσοντες». Κsn: (mi
prin intind: kam neovici:). «Μάχη ὑπὸ ἀ-
ξιολογωτάτων πόλεων ξυνελθοῦσα». Τκγ:
komplektindš se. «Ἐπὶ τὸ σὺν λέχος συνήλ-
θον». Sof: m' amš insogit kκ line in κπ-
snivie; (mi ex:). «Πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς».
Skp: maī 'nainte de a se inipeκna. (mi
kκ dat:). «Γυναιξὶ συνελθόντες τεκνοποιούμε-
θα». Κsn: (mi fir:). Εἰς λόγους αὐτῶν συνελ-
θεῖν». Πι: a inpra in vorpκ kκ dinsκλ.
«Συνήλθῃ σοι» Sof: v' agi inboit. (mi de-
supre ικκκp:). Ταῦτα πάντα συνελθόντα». Ερ:

brodindz se intp' aचेचाशी वपमे.

Συν-ερωῶ, vezī συνερώ.

Συν-ερωτάω -ῶ, viit: -ήσω, intpevš tot de o datz; imī konkerš intpevšpize; (de xnde in dialektikz) pronšiš siloqismš in intpevšpī. «Ἐγκώμια οὐκ ἀσυλλόγιστα, ἀλλὰ συνηρωτημένα». Lx4: [de xnde

Συνερώτησις εως, (ή), siloqismš din konlerate intpevšpī.

Σύνες, nex: 2: de porxny: al lxi συνήμι.

Συν-εσθίω, viit: -έδομαι, (tre: de kx: συνε-δῆδοκα, mi cl:) mēninkš innpevšp.

Σύνεσις, εως (ή), (prinç: mi poet:) in-tiñipe, innpevšpaze; (de xnde desnpe pī-pxī) konkeršpaze. 2) (obīç: fir:) pīçenepere, жадикаре; (de xnde) inçelençiqine, minte. 3) (rap) = Συνείδησις. «Τίς σ' ἀπόλυσιν; ή ξύνεσις, ὅτι σύννοια δειν' εἰργασμένος». Exr: [συνήμι].

Συνεσκευασμένως, adv: (de naptç:) kx pre-çtipe komplekš. [συσκευάζομαι].

Συνεσχιασμένως, xdv: (de naptç:) intp' xñš kīpš xweprosš, akonepitš. [συσχιάζομαι].

Συνεσπόμεν, nex: 2: al lxi συνέπομαι.

Συνεσταλμένως, [συστέλλω] adv: (de naptç:) kx sfialz; in kīpš mēpçinitš, stpīnsš; kx ekonomie; (gram:) kx skçptape de sila-bz, saš vokalz.

Συνεστέον, posī: al lxi σύνειμι, viit: -έσομαι.

Συνεστώς, Ion: in lokš de συνεστώς.

Συνεστηκότως, [συνίστημι] adv: (de naptç:) kx kīpš statopnikš, sirçpš; saš kx stpç-impz.

Συνέστην, nex: 2: al lxi συνίστημι.

Συνεστίασις, εως (ή), sçest: al lxi..

Συν-εστίαω -ῶ, viit: -άσω, ospevezš ne çineva innpevšp kx alçii. || (mix:) mē-nīnkš innpevšp la ospevš; (in çen:) sintš kontpçitorš innpevšp kx çineva.

Συνεστήη (ή), Ion: in lokš de συνεστίασις. (in Er: alçii çit: συνεστοί).

Συνέστιος (ό, ή), [σύν, έστία] konloksitopš; kommescanš; (in çen:) kontpçitorš; (desnpe animale) domestikš; (vezī mi σύντροφος). «Ζεύς —». Esx1: = Ξένιος.

Συνεστοί, dat: al lxi συνεστό

Συνεστραμμένως, [συστρέφω] adv: (de naptç:) kx kīpš stpīnsš, konpinzçtopš, in pxçine, dap tapī vorpe. (vezī mi στρογγύλιος).

Συνεστώ, dos -ούς (ή), Ion: in lokš de συνουσία, konvieuçipe, konnetpeçere. [σύν-ειμι, viit: -έσομαι].

Συν-ετάζω, viit: -άσω, çepçetezš innpevšp.

Συν-εταίρῳ -ῶ viit: -ήσω, kçpveçkš, saš netpekš kçpveaskz viagz innpevšp kx çī-

neva. 2) (mix:) amš prietevšpçš, sintš soçž, tovarpšš kx çineva.

Συνεταιρίς, iðos (ή), fem: al lxi ...

Συνέταιρος (ό), tovarpšš, soçž. [σύν, έ-ταίρος].

Συνετάρην, pas: nex: 2: al lxi συνθάπτω.

Σύνετε, 2: im: peps: de nex: 2: de po-pçny: al lxi συνήμι.

Συνετέω -ῶ, viit: -ήσω, (kx çen:) iaš inçeleçere, saš mtiingz de vre xñš lçkçz, pīçenš; varž de seamz. [mi

Συνετίζω, viit: -ίσω, (Skp:) fakš ne çineva inçelentš, ii insçlçx pīçenepere, ii lçminezš mintea. [din

Συνετός, ή, ὄν, pīçenpçš, inçelentš; (kx çen:) mtiitopš, inçerkatš. «Συνετοί γίνονται τῶν καλῶς ἐχόντων». Lx4: 2) (rap pas: desnpe lçkç:) inçelesš, saš de inçeles. «Συνετὰ σφι ἡϋδῶ». Er: 3) (prea rap de-supe çaiñz) fçkçtš a se inkeia, a se in-kide. [συνήμι]. [de xnde

Συνετός, adv: kx vçpç pīçenepere; in-çelepçemte.

Συνευάζε, poet: Eol: in lokš de συνέα-δε, a 3: sinç: peps: de nex: 2: al (ne-intp:) συνανδάνω, plakš la mçlçi, saš la toçi innpevšp.

Συνευαστήρ (ό), poet: [σύν, ευάζω] in-prevšp sevçtopš de opçile Baxçlxi.

Συν-ευδαιμονέω -ῶ, viit: -ήσω, sintš no-povitš, ferivitš innpevšp kx alçl.

Συν-ευδοκέω -ῶ, viit: -ήσω, inçviiingz-zš mi eš de o potpivz çeva. (pas:) «Συν-ευδοκούμενον» plçkçtš mçlçora innpevšp. [de xnde

Συνευδοκητής, oš (ό), inçviiingztopš, a-provçtopš de çeva in çnipe kx alçii.

Συν-ευδοκιμέω -ῶ, viit: -ήσω, isçteskš mi eš tot o datz, saš de o potpivz kx alçii.

Συν-εύδω, viit: -ευδήσω, = Συγχοιμῶμαι.

Συν-ευημερέω -ῶ, viit: -ήσω, netpekš vçne zile, mē inçpçtçmeskš din ferivitš innpevšp kx çineva.

Συν-ευοχσμέω -ῶ, viit: -ήσω, (ençpf:) = Συνδίαχρσμέω, inçokmeskš vine lçkçpçile innpevšp kx alçl.

Συν-ευάζω (-ευάω -ῶ), viit: άσω, kçlçkš intp' aचेलाशी patš; mēpitš; (pas:) dopmš innpevšp. [mi

Συνευνέτης, ou (ό), mi Συνευνέτις, iðos (ή), = Σύνευος, soçž de patš (de kçsnī-çie). [mi

Συνεύνη (ή), ind: in lokš de συνευνέτις. [mi

Συνεύνομος (ὁ, ἡ), poet: in lokē de σύν-ευνομος. [σύν, εὐνή].

Συν-ευνομέομαι -οῦμαι, biit: -ήσομαι, do-βίνdeskē ačeeamī vxn̄ leuīxipe, m̄ administpež kx v̄ne leuī de o potpiv̄ kx alxiī.

Σύνευνος (ὁ, ἡ), dopmitcp̄ intp̄ ačeeamī natē innpexn̄ kx alxl. || (s̄vst:)=Σύζυγος, souž in k̄snivie.

Συν-ευν-πάσχω, biit: -πείσομαι, (tpe: de kx: συνευπέπονθα) doβίνdeskē ačeeamī bine-fachepe innpexn̄ kx alxl.

Συν-ευπορέω -ῶ, biit: -ήσω, konl̄xkpež, saž kontpiv̄ieskē la indestxlapea saž in-vozt̄ipea k̄iva; (in ven:) konl̄xkpež, kontpiv̄ieskē, ažd̄t̄ la čeva. (bezī mi συμπορίζω). || (pas:) sintē de o potpiv̄ indestxl̄t̄, saž vorat̄, inlesnit̄ in stapea mea

Συν-ευρίσκω, biit: -εὐρήσω, alxl, r̄seskē čeva de o potpiv̄, saž innpexn̄ kx alxl.

Συν-ευσηχμονέω -ῶ, biit: -ήσω, sintē mi ež de o potpiv̄ perslat̄, saž m̄ potp̄ kx v̄n̄ k̄v̄in̄ innpexn̄ kx alxiī.

Συν-ευτυχέω -ῶ, biit: -ήσω, sintē mi ež de o potpiv̄ fepiv̄it̄ ka alxl. saž p̄r-tam̄ d̄in fepiv̄ipea k̄iva.

Συν-ευφημέω -ῶ, biit: -ήσω, zikē mi ež de o potpiv̄ vor̄pe v̄ne saž de vine; (de v̄nde) in̄k̄v̄in̄pež čeva mi ež; (v̄ne-opi) takē fepind̄ m̄ a n̄ skoate vor̄pea. 2) (st̄pm:) lažd̄ ne čineva mi ež innpexn̄ kx alxiī.

Συν-ευφράζομαι, biit: -φράσομαι, poet: m̄ r̄indeskē in̄depen̄te, saž kx nemeripe mi ež innpexn̄ kx alxiī.

Συν-ευφραίνομαι, biit: -ευφρανθήσομαι, m̄ inbesel̄eskē mi ež innpexn̄ kx čineva.

Συν-εύχομαι, biit: -εύξομαι, xpež mi ež innpexn̄ kx alxl.

Συν-ευωχέω -ῶ, biit: -ήσω, osnetez̄ ne čineva, (mi mij: saž pas:) m̄ osnetez̄, m̄ des̄t̄ez̄ innpexn̄ kx alxiī.

Συν-εφ-άπτομαι biit: -άψομαι, an̄kē mi ež kx m̄ina de čeva, ažd̄t̄ innpexn̄ kx alxl.

Συν-εφ-αμβύζω (-αμβόττω), biit: -αμβότω, potpiv̄eskē v̄na neste aala innpexn̄, kombin̄ v̄na kx alxl.

Συν-εφ-εδρεύω, biit: -εύσω, p̄indeskē v̄re-m̄ innpexn̄ kx alxl ka ēf̄ed̄ros (bezī ziv̄).

Συν-εφ-έλω, biit: -ελάσω, (nex: συνε-ελάσω, mi chl:) t̄p̄r̄, t̄p̄r̄skē innpexn̄ p̄ne sinem̄.

Συν-εφ-έπομαι, biit: -έψομαι, x̄pmez̄ d̄-ne čineva innpexn̄ kx alxiī.

Συν-εφ-ηθεύω, biit: -εύσω, sintē de ačeeamī tinepeask̄ v̄p̄st̄, saž im̄ netp̄ekē tinepea innpexn̄ kx alxl. [din

Συνέφηδος (ὁ, ἡ), t̄p̄r̄ de ačeeamī v̄p̄st̄ kx alxl. [σύν, ἔφηδος].

Συν-εφ-ιζάνω, biit: -ιζήσω, mez̄ ne čeva innpexn̄ kx alxl.

Συν-εφ-ιστάνω, mi

Συν-εφ-ιστήμι, biit: συνεπιστήσω, (nex: συνεπέστησα, mi 2: συνεπέστην, mi chl:) a-mez̄ ne čineva neste (enistat̄ la) čeva innpexn̄ kx alxl; (mi mij:) sintē p̄skē in̄p̄ix̄itop̄ neste čeva innpexn̄ kx alxl; (fir: in̄gel: τὴν διάνοιαν) fakē ne čineva l̄x̄top̄ a minte (mi mij: var̄ de sea-m̄) tot o dat̄ la čeva; (p̄rtik: in nex: 2:) m̄ p̄v̄oltež innpexn̄ as̄np̄a k̄iva. «Συνεπέστη ὁ ἔχλος κατ' αὐτῶν». Skp:

Συν-εφ-ορμάω -ῶ, biit: -ήσω, p̄v̄v̄leskē innpexn̄, saž tot o dat̄ as̄np̄a k̄iva.

Συνέχεια (ἡ), mi p̄ de l̄x̄k̄p̄i konji-n̄ste v̄n̄la de alxl, saž konjinepe, d̄i-nipe; s̄ix̄inḡ, st̄p̄x̄inḡ neintp̄exn̄t̄ «Ἡ ἐμὴ συνέχεια καὶ πλάνοι καὶ ταλαιπωρία». Dm: [ui

Συνεχέως, adv: lon: in lokē de συνε-χῶς. [din

Συνεχής, εὖς (ὁ, ἡ), konj̄in̄t̄, saž for-m̄itop̄ de neintp̄exn̄t̄ mi p̄ innpexn̄ kx alxl; nem̄ix̄iovit̄ v̄ečin̄; (desupe tim̄) d̄īnitop̄, neintp̄exn̄t̄; (in ven:) des̄, v̄n̄la neste alxl; st̄p̄xitop̄. «Προθύμους καὶ ἐντεταμένους εἰς τὸ ἔργον καὶ συνεχεῖς». Ksn: || «Τὸ συνεχές». in lokē de ἡ συνέχεια. (mi in lokē de adv:). «Κατὰ τὸ συνεχές, mi (ex:). «Συνεχές». in lokē de συνεχῶς, nem̄ix̄iovit̄, neintp̄exn̄, in konjinepe. (de-snp̄e lokē) «Ὁ Ἴόνιος πόρος, καὶ κατὰ τὸ συνεχές ὁ κατὰ τὸν Ἀδρίαν κόλπος». Pl: «Καὶ μ' ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ποτὶ τὴν πόδε συνεχές εἶδε». Tkp: (saž tim̄). «Ἦ' ἔδ' ἄρα Ζεὺς συνεχές». L: M. (mi in paral:). «Δύο νόκτας, δύο δ' ἡμέκτας συνεχές αἶε! καίμεθα». Od: I. (mi in s̄p̄er̄l:). «Πειρῶνται ὡς συνεχέστατα ποιεῖν». Ksn: [συνέχω].

Συν-εχθαίρω, biit: -αῶ, m̄ in̄v̄r̄x̄be-skē, x̄p̄skē innpexn̄.

Συν-εχθραίνω, biit: -ανῶ, mi poet: Συνέ-χθω,=Συνεχθαίρω.

Συνεχίζω, biit: -ίσω, (n̄lm:) fakē čeva a fi in konjinepe innpexn̄ kx alxl. [συνεχίζε].

Συν-έχω, biit: -έξω, mi pas: συσχεθῆσομαι, (nex: συνέσχον, mi chl:) p̄iž dož, saž m̄af

μαλτε λσκηρῶ ἔνιτε ἰνπρεκνῆ; (μι ελ:) μῆ κομῖδ, σῖντῆ ἔνιτῆ. «Οὐ ζωστήρος ὁ-χῆς χρύσειοι σύνεχον». Om: «Ἰνα τε ξυνέ-χουσι τένοντες ἀγκῶνος». Om: 2) μιῆ din toate πῆμιλε, κομῖνδ. «Ἀμφὶ δ' ἔτυν (τρίποδος) ῥέεν Ὀλεανός, πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος. Es: 2) (npin întind:) μιῆ în vânt stape, πῆstrepeῖ. «Ὅς καὶ μάλιστα συνέχει τὰ ἡθικά». Sekst:(de vnde) «Τὸ συνέχον». Falsf: cea mai prinçinapῆ pape. 4) stpîmtopezῆ; sîzeskῆ, ἰνπῖlezῆ. «Τῷ συνέχοντι καιρῷ». Eld: (μι nas:) σῖντῆ κομῖνδ stpîns de ceva. «Λύ-πη (Φόβος, Ὀργή, Ἀμῶ, Δίψη, Ἀκρα-σία, Ἀμνηχανία μι χλ:) — ». Aks: «Δου-λήν συνέχεσθαι». Ep: (μι neobîc:) «Πατρὶ συνεῖχετο ἑργὴν χαλεπῶ». Ep: ave a face kḗ.

Συνεχῶς, adv: ἰν κομῖνεpe(de timnḗ, saḥ lokḥ), neîncetat, neînterprînt; ἰν dîînipe; kḥ stpḥingḥ; ἰν întind:) prea des, mai neîncetat. «Οὐκ ἔλεγόν σοι συνεχῶς». Xpis: «Ὁ πρῶτος πόλεμος δέκα ἔτη συνεχῶς γε-νόμενος». Tḥc: (bezî mi συνεχῆς).

Συνεψέω -ῶ, viit: -ῆσω,=Συνέψω.

Συν-εψάομαι -ῶμαι, viit: -άσομαι, poet: ἰν lokḥ de συμπαίζω.

Συν-έψω, viit: -εψήσω, ferḥ ceva ἰν-πρεκνῆ kḥ., saḥ ἰν kinḥ de a ferḥe bine mi kîte πῆμῖνδ.

Συνεώρακα, tpe: de kḥ: al λῆ συνοράω.

Συν-έωσα, nex: 1: al λῆ συνώθεω.

Συν-ῆθάω ῶ, viit: -ήσω, imî netpekḥ ti-neremile ἰνπρεκνῆ kḥ çineva; (npin întind:) mḥ жокḥ, mḥ desfḥtezḥ ἰνπρεκнῆ.

Συνηβολέω -ῶ, viit: -ήσω, poet: Ion: ἰν lokḥ de συμβάλλω, mḥ întîmḥinḥ, mḥ în-îlnesskḥ kḥ çineva. [din

Συνηβολή (ῆ), poet: Ion: ἰν lokḥ de συμβολή, întîmḥinape, vrodipe tol întp' o vreme.

Σύνηβος (ὁ, ῆ), tînpḥ de aचेआमि vîp-ster kḥ alḥl. [σύν, ἥβη].

Συνηβώντος, poet: Ion: ἰν lokḥ de συν-ῆβώντος.

Συν-ῆρόμαι -οῦμαι, viit: -ήρομαι, mepḥ ἰνπρεκнῆ înainte (ka κῆλḥzḥ, saḥ povḥ-çitopḥ); (npin întind:)=Συνηγερομέω.

Συν-ῆγορέω ῶ, viit: -ήσω, (kḥ dat:)=Συναγορεύω, vorḥeskḥ ka advokatḥ ἰν fa-voapea κῆβα; (fḥpḥ kazḥ)=Σύμφημι. [de vnde

Συνηγόρημα (τὸ), mi

Συνηγορία (ῆ), treava advokatḥlḥ, vorḥipe snpe απḥrapea drentḥlḥlḥ κῆβα; (ἰν men:)=Συναγρεύσεις. [mi

Συνηγορικὸς, ῆ, ὁ, kḥvenitḥ, ἰnsḥmḥlḥ ad-

voakatḥlḥlḥ, saḥ advokatḥii. || «Τὸ συνηγορι-κόν», plata advokatḥlḥlḥ. [din

Συνήγορος (ὁ, ῆ), чел че vorḥeste ἰн-пρεкнῆ, saḥ ἰн απḥrapea κῆβα; (naptik: mi sḥst:) advokatḥ; (sne-opî)=Ἀντίδι-κος (Apstf: Ax: 706). [σύν, ἀγορά].

Συνηδέατε, Ion: ἰн lokḥ de συḥδεῖτε, 2: ἰн: neps: de neste-sḥv: (ἰн lokḥ de prel:) al λῆ σύνοῖδα.

Συν-ῆδομαι, viit: -ῆσσομαι, (nex: συνḥ-σθῆν)=Συγχαίρω.

Συνῆσαν, a 3: ἰн: neps: de prel: al λῆ σύνειμι, viit: -ειμι.

Συν-ῆδύνω, viit: ὑνῶ, (nas: tpe: de kḥ: συνḥδυσμαι) ἰндлческḥ, fakḥ plḥkḥtḥ ceva prin snipea mea. «Τὸν ἄρτον ὁ ἄλς συνḥ-δύνει». Pl: 2) (fir:) ἰнbeselескḥ prin kon-versaggia mea. «Τὸς φίλους—». Apst:

Συνῆθεια (ῆ), konḥieḥkipe; deasḥ adḥ-nape, pelagie, familiapitate kḥ çineva; (ἰн Plv: AA: 21 ospḥmḥ; (sne-opî) ἰн-пρεкнape. «Ἀδύς αὐτῇ προσḥεγεκε περί συ-νηθείας». Ksn: 2) =Ἐθός, osiḥeḥ; (de vnde gram:) triviala idiomḥ a kḥvîntḥlḥlḥ || sḥst: ἰн Apst:) fipemtele pîndḥielḥ a-le femeilor. [din

Συνήθης, eos -ους (ὁ, ῆ), [σύν, ἥθος] (ḥen: ἰн: συνḥθων) (npinḥ:) kontpḥitopḥ kḥ çineva; (npin spm:) familiapḥ, prietenḥ; (ἰн ḥen:) kḥnoskḥtḥ [de vnde

Συνήθως, adv: osiḥnsit; de mai mḥlḥte opî.

Συνήκοος (ὁ, ῆ), aszitopḥ de ceva ἰн-пρεкнῆ kḥ alḥl; konḥkolapḥ. 2) aszitḥ ἰнпρεкнῆ kḥ alḥl. «Τὸν κρασπεδίτην τῷ κορυφαίῳ συνήκοον ἔχειν». Pl: a se aszi ḥ-nḥl kḥ alḥl. [σύν, ἀκοή].

Συν-ήκω, viit: -ήξω, (npinḥ:)=Συνέρχομαι; (de vnde obîc:) ажннḥ, mḥ întîl-nesskḥ, mḥ sḥeskḥ întp' aчеламḥ pḥntḥ kḥ ceva. «Εἰς στενὸν—». Apst: mḥ stpimtezḥ. 2) (fir:) mḥ potpiveskḥ, mḥ ἰнboḥessḥ. || (ἰн a 3: neps:) Συνήκει,=Προσḥκει, se kḥ-vine, se potpivemte.

Συνήλασα, nex: 1: al λῆ συνελώνω.

Συνῆλθον, nex: 2: al λῆ συνέρχομαι.

Συνηλικιώτης, ου (ὁ), mi Συνηλικιώτης, ἰδος (ῆ), mi Συνḥλικός (ὁ, ῆ),=kḥ...

Συνῆλιξ, ικος (ὁ, ῆ), чел de aचेआमि vîpster kḥ alḥl; (npin întind: ἰн ḥen:) komḥantonḥ, sogḥ, tovarḥshḥ. [σύν, ἥλιξ].

Συν-ῆλώω -ῶ, viit: -ώσω, katḥ kḥ kḥie, ἰpḥoneskḥ ἰнпρεкнῆ.

Σύνηλος, υδός (ὁ, ῆ), [συνḥλuthon] venitḥ ἰнпρεкнῆ kḥ alḥii. (se konf: kḥ σύγκλος).

Συνήλυσή, *mi* Συνήλυσις, poet: *in* *lokē* de συνέλευσις, *konkērepe*.

Συνήλωσις, *ewos* (ή), *επταie* *κx* *κx* *κx*, *piropipe* *inprexnt* *xna* *κx* *αlta*. [*συνήλω*].

Συνημέρευσις, *ewos* (ή), = Συνδιημέρευσις. [*mi* Συνημερευτής, *ou* (ό), *netpekъtopъ* de *zi-le* *saē* *in* *toate* *zilele* *κx* *chineva*. [*din*

Συν-ημερεύω, *biit*: -εύσω, = Συνδιημερεύω. Συν-ημερώ -ω, *biit*: -ώσω, *inbainzeskē* *inprexnt*, *saē* *tot* *o* *datz* *κx*...

Συνημμένος, *η*, *ον*, *pas*: *tre*: de *κx*: de *pary*: *al* *lxi* *συνάπτω*. [*de* *xnde*

Συνημμένος, *adv*: (de *pary*:) *inprexnat*, *knit*: (*gram*:) = Ὑφ' ἐν, *in* *xnipe* de *doz* *pokele* *pronxhgate* de *o* *datz*, *saē* *intp'* *xna*.

Συνημσύνη (ή), poet: *inboiax*, *priete-neaskx* *pelagie*, *familiapitate*. [*din*

Συνήμων, *oros* (ό, ή), poet: *in* *lokē* de *συνήθης*, *familiapx*; *konwezъtopъ*, *konlo-kxitorъ*; (*in* *men*:) *soyъ*, *tovarъxъ*. [*συν*, *ήμι*].

Συνήνεγα, *mi* *Ion*: *συνήνεγα*, *akt*:, *mi* *Συνηνήχθην*, *mi* *Ion*: *Συνηνήχθην*, *pas*: *nex*: *al* *lxi* *συμφέρω*.

Συνήνεμος (ό, ή), *alepъtopъ* *inprexnt* *κx* (*ixte* *ka*) *viitax*. [*συν*, *άνεμος*].

Συν-ηνισχέω -ω, *biit*: -ήσω, *μiъ* *spinele*, *miix* *ka* *inprexnt* *κx* *alax*; (*in* *men*:) *kirmieskē* *inprexnt*.

Συνήορος (ό, ή), *Ion*: *in* *lokē* de *συνά-ορος*, *inprekeatx*; *potpibitx* *inprexnt*. «Φόρμιγξ δαυτὶ —». *Od*: *Θ*. || (*sxst*: *in* *men*:) *tovarъxъ*; (*pary*:) *soyъ* de *κxsnicie*.

Συν-ηπερσέω, *biit*: -εύσω, poet: *amъ-ueskē* *ne* *chineva* *inprexnt* (*in* *xnipe*) *κx* *alax*.

Συνηρέτης, *ou* (ό), [*συν*, *έρέσω*], *inpre-xnt* *vislawx*; (*fir*: *in* *men*:) *konlaxkъtopъ*, *axxtъtopъ*.

Συν-ηρετρέω -ω, *biit*: -ήσω, poet: *in* *lokē* de *συνερέσω*, *mislezx* *inprexnt*; (*in* *men*:) *konlaxkrezъ*, *axxtъ*. (*bez* *mi* *όμορρόtreō*).

Συνηρέφεια (ή), *xmepitъpъ* de *demi* *ko-paxi*. [*συνηρεφής*].

Συνηρεφέω -ω, *biit*: -ήσω, *xmepeskē* *κx* *deast* *xmepъ*; (*nex*:) *sintx*...

Συνηρεφής, *eos* (ό, ή), [*συν*, *έρэфω*] *xmepitъ* de *demi* *kopaxi*, *xmeposъ*; (*in* *men*:) *axkopelitъ*. «Ἐν τῷ συνηρεφεῖ». *Лхч*: *ла* *xmepitъpъ*.

Συνηρεφία (ή), poet: *in* *lokē* de *συνηρεφεία*.

Συνηρημένως, *adv*: (de *pary*:) [*συναίrew*] *in* *kontrakcie* (*gram*:).

Συνήρης, *eos* (ό, ή), poet: [*συν*, *ήρω*]

komxinatx *inprexnt*; (*fir*:) *oswteskē*. «Δαίς —». *Nik*: 2) (*ras*:) *in* *lokē* de *συνηρεφής*, *xmeposъ*.

Συνήριθμος (ό, ή), poet: *in* *lokē* de *συν-άριθμος*.

Συνηρμωσμένως, *adv*: (de *pary*:) [*συναρμό-ζω*] *potpibit*, *komxinat* *inprexnt*.

Συνήσθησις, *ewos* (ή), *sxst*: *al* *lxi* *συν-ήδεται*.

Συνησχημένως, *adv*: (de *pary*:) [*συνασχέω*] *κx* *mxatъ* *osteneaxъ* *nenlps* *infxmesecca-pea* *bre* *xnxi* *лхрx*.

Συν-ησάομαι (-ηττάομαι) -ωμαι, *biit*: *η-τθητμαι*, *mъ* *birieskē* *mi* *eъ* *inprexnt*.

Συν-ηχέω -ω, *biit*: -ήσω, *skoμъ* *ачеламi* *snetx* *saē* *inprexnt* *κx* *alax*. [*de* *xnde*

Συνήχης, *ewos* (ή), *acheam* *saē* *inprexnt* *xnape*.

Συνήω, *oros* (ό, ή), = Συνήορος.

Συν-θαχέω -ω, *biit*: -ήσω, poet: *in* *lokē* de *συναχθμαι*. [*din*

Συνθαχός (ό, ή), poet: *in* *lokē* de *συναχθέρος*; *saē* *σύνθρονος*; (*desnpe* *zeitate*) = *Σύνναος*. [*συν*, *θάχος*].

Συν-θαλπω, *biit*: -θάλπω, = Συνθερμίνω; (*fir*:) *chntesxkē*, *saē* *minrlix* *inprexnt*, = *Συνθεραπεύω*.

Συν-θαμβέω -ω, *biit*: -ήσω, *mъ* *suepix* *aszind* *cheva* *inprexnt* *κx* *alax*, *saē* *alxi*.

Συνθάνειν, *nex*: 2: de *inf*: *al* *lxi* *συν-θνήσκω*.

Συν-θάπτω, *biit*: *θάψω*, *inponx* *ne* *chineva* *inprexnt* (*intp'* *ачеламi* *xopmintx*) *κx* *alax*. «Συνεταφήμεν τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος». *Skp*:

Συν-θαυμάζω, *biit*: -άσω, *mъ* *mirx*, *saē* *admirx* *mi* *eъ* *inprexnt* *κx* *alxi*.

Συν-θαῶ, *biit*: *άσω*, *vorbeskē*, *saē* *лх-кpezъ* *mi* *eъ* *inprexnt* *κx* *alxi* *ka* *insx-lratx* de *zeitate* *saē* *intxsiastx*.

Συν-θεάομαι -ωμαι, *biit*: -άσμαι, *pribe-skē* *cheva* *inprexnt* *κx* *alxi*. 2) *ospepъ* *κx* *лхape* *aminte*, = *Συνθεωρῶ* [*de* *xnde*

Συνθεατής, *ou* (ό), *priyitopъ* de *cheva* (*ma* *κx* *sea*: *in* *teatp*) *inprexnt* *κx* *alxi*.

Συνθεάτρια (ή), *fem*: *al* *lxi* *συνθεατής*.

2) (Προκόν:) *soayъ* de *aktipe* de *teatp*. *Συνθεία* (ή), *inprexnt* *finngъ* de *zeitate*. [*συν*, *θεός*].

Συν-θειάζω, *biit*: -άσω, = *Συνθεάζω*.

Συνθέλω, *biit*: -θελήσω, = *Συνεθέλω*.

Σύνθεμα (τό), poet: (*mi* *ma* *noъ* *proz*:) *in* *lokē* de *σύνθημα*.

Σύνθεο, poet: *in* *lokē* de *σύνθου*, *miж*: *nex*: 2: de *porxny*: *al* *lxi* *συντίθημι*.

Συν-θεολογέω, -ῶ, viit: -ήσω, intpenxmp-
pḡ innpexnḡ kḡ zeī. 2) vopseskḡ desupe
zeitate innpexnḡ kḡ aλγίῖ.

Συν-θεραπεύω, viit: -εύσω, uinsteskḡ, in-
griḡeskḡ, lekḡieskḡ (kaxtḡ kḡ ingriḡipe,
saḡ la voaλḡ) tot o datḡ, saḡ innpexnḡ.

Συν-θερίζω, viit: -ίσω, secepḡ, saḡ (sim-
πλḡ) taḡḡ innpexnḡ.

Συν-θερμαίνω, viit: -αῶ, inkḡλzeskḡ kḡt
trebḡie, saḡ de totḡ. [de xnde

Συνθερμαντικὸς, ἡ, ὄν, чед kḡ inxmwimc
de a inkḡλzi innpexnḡ.

Συνθεσία (ἡ), poet: in lokḡ de συνθήκη,
invoiaλḡ; opdinḡ; prinsoape. [wi

Σύνθεσις, εἰς (ἡ), perḡlatḡ pḡnepe in-
npexnḡ; innpexnape de чева; (nartik:) kom-
pḡnepe, saḡ kombinape dḡne perḡle rpa-
matikale saḡ petopiche de zicheḡ mḡ fra-
se; (in Лог: mḡ Matem:) metodḡ pḡont-
mitopḡ de la simπle la kombinase (sḡne a-
lapea kḡtatλxλi adebḡpḡ), sintesḡ (in
prot: de ἀνάλυσις); (med:) innpexnḡ ame-
stekape de felḡpḡte leakḡpḡ saḡ apone;
(poet:) in lokḡ de συνθήκη, tokmeaλḡ, in-
voiaλḡ; (la Rom:) xḡḡ felḡ de xaḡnḡ de
dasḡpra. [mi

Συνθετέον, posit: aλ λxḡ συντίθημι. [wi

Συνθέτης, ου (ὁ), kombinitorḡ (kombinḡ-
torḡ) de чева: (ap nartik:) «Ὄνομάτων—». D: Aλ: opatorḡλ; mḡ «Λόγων». Παs:
prozaikḡλ. [συντίθημι]. [de xnde

Συνθετίζω, viit: -ίσω, intokmeskḡ λx-
kḡpḡle innpexnḡ, saḡ intpe dḡsele in бx-
nḡ pḡndḡiaλḡ (depetikḡ). || (mḡx:) imḡ dperḡ
nḡpḡλ, mḡ pḡteskḡ (mḡ dikḡseskḡ) la
kaḡḡ. [wi

Συνθετικός, ἡ, ὄν, kḡvenitḡ, saḡ indemi-
natikḡ la kombinape; (лог:) sintetikḡ,
pḡontmitopḡ in (dḡne) sintesḡ.

Σύνθετο, poet: in lokḡ de συνέθετο, a 3:
sinḡ: neps: de mḡx: nex: 2: mḡ λxḡ συν-
τίθημι.

Σύνθετος, ἡ saḡ os, ὄν saḡ on. kombinḡskḡ
(din felḡpḡte λxkḡpḡ saḡ nḡpḡḡ innpex-
nale). «Συνθετὸς καὶ πάλιν διαιρετὸς ἵππο-
κένταυρος». Ksn: «Τῶν φωνῶν αἱ μὲν εἰσὶν
ἀπλᾶί, αἱ δὲ σύνθετοι». Sekst: «Πάντοτε αὐ-
τὴν Σάμον Θρηϊκίην καλεῖ, καὶ οὐδέποτε Σα-
μθράκην κατὰ σύνθετον». Esix: 2) πλḡsmḡ-
itḡ. «Λόγος — ». Esxλ: 3) inboitḡ. «Ἐκ
συνθέτου». Ep: «Ἐκ συνθήματος. [συντίθη-
μι]. [de xnde

Συνθέτως, adv: prin kombinape; dḡne
invoiaλḡ; (gram:) in kombinape. «Λίνου

σπέρμα», ὁ καὶ συνθέτως ἐνομαζέσθαι λινόσπερ-
μον». Gal:

Συν-θέω, viit: -θεύσομαι, alepḡḡ innp-
exnḡ, saḡ tot o datḡ. «Ἦν τὰ τοῦ χαλινου
διατρέχει καὶ συνθέη». Ksn: daka se sḡchesk
(λxkḡeazḡ) xḡλλ kḡ aλḡλ innpexnḡ lesne.
2) (fir:) iaḡ sfipwitḡ notḡbitḡ, konformḡ
kḡ voingḡ kḡḡva. «Οὐχ ἡμῖν συνθεύσεται ἡ-
δε γε βουλὴ». Od: nḡ ba emḡ dḡne sko-
nḡλ nostḡx.

Συν-θεωρέω -ῶ, viit: -ήσω, pḡibesekḡ, ob-
sepḡḡ innpexnḡ, saḡ kḡ λxape a minte.
2) (fḡpḡ kazḡ) sintḡḡ.

Συνθεωρὸς (ὁ, ἡ), innpexnḡ tpimisḡ la
peliḡioasḡ teopie (peremonie, saḡ sep-
ḡtopipe). [σύν, θεωρὸς].

Συν-θήγω, viit: -θήξω, askḡḡḡ innpex-
nḡ (xḡa kḡ aλḡ); (fir:) zḡdḡpḡskḡ, in-
tḡpḡtḡ innpexnḡ.

Συνθήκη (ἡ), [συντίθημι] tokmeaλḡ (skḡpḡs
saḡ nesḡpḡsḡ), op че felḡ de inboiaλḡ;
(nartik:) traklatḡ de pache. 2) (prin in-
tind:) inskḡpḡsḡ de inboiaλḡ. «Ἀνοιχθῆναι
τὰς συνθήκας». Dm: 3) = Σύνθεσις (de kḡ-
vintḡ).

Συνθηκοποιέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, fakḡ
inboiaλḡ, mḡ inboieskḡ. [συνθήκη, ποιέω].

Συνθηκοφύλαξ, αἰὼς (ὁ), nḡstḡpḡtorḡ (de-
positapḡ) de inskḡpise de inboiaλḡ. [συν-
θήκη, φύλαξ].

Σύνθημα (τὸ), (in gen:) semnḡ snpe kḡ-
noamtepe; (nartik:) чеea че prin inboipe
s' a xotḡpḡt intpe xḡḡ snpe pḡciprokḡ a
лop ingelecepe, лozinkḡ, (Frang:) mot
d' ordre; saḡ semnḡλ, prin kape se in-
tḡingeeazḡ xḡḡ ne aλḡḡ de denapte, se-
mnalḡ; deosebitḡ lḡterḡ, prin kape se
skḡpḡ taḡnḡcele skḡpḡpḡ, mḡfḡpḡ (bezḡ
mḡ σύμβολον). «Συνθήματα εἶναι τὰ ἐνόμα-
τα, καὶ δηλοῦν τοῖς συνθεμένοις, προσιδόναι
δὲ τὰ πράγματα». Hal: «Εὐγενείας σύν-
θημα παρὰ βαρβάρους τὸ στιζεσθαι». Sekst:
«Παρηγγύα σύνθημα, Ζεὺς σύμμαχος». Ksn:
«Ἦρετο, τίς ὁ θόρυβος εἴη; ὁ δὲ εἶπεν, ὅτι
τὸ σύνθημα πρῆρχεται. Καὶ ὅς ἤρετο, ὅτι
καὶ εἴη τὸ σύνθημα; ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι Ζεὺς
σωτὴρ καὶ νίκη». Ksn: «Οὐ πρότερον ἐπι-
θήσεσθαι ἢ τὸ σύνθημά σφι ἔμελλε φανήσε-
σθαι παρὰ τῶν περιπλεόντων ὡς ἡκόντων».
Ep: «Ἐκ (ἂν) «Ὡς ἐκ» συνθήματος». Ep:
in inboipe. 2) relagie, innpḡtḡmḡpe, ko-
mḡnikagie. «Τί ἂν ἀσπίδι σύνθημα καὶ βα-
κτηρίᾳ; At: че relagie intḡe..? 3) in-
voiaλḡ, tokmeaλḡ [συντίθημι]. [de xnde

Συνθηματίας, α, ον, fьkьtš dьne inboiaλz, din opdinš, tokmitš. «Στέφανος—» Apst: [wi

Συνθηματίζω, viit: -ίσω, daš semnš, saš opdinš dьne semnš de inboiaλz. || (miж:) mз inboieskš, fakš tokmeaλz. [wi

Συνθηματικός, ή, όν, (wi adv:) -ιώς, fьkьtš dьne semne de inboipe. «Επιστολή—». Плв: in ɣispe, saš xapaktepe de partiklaλz ingelecepe, saš simboλiche.

Συνθημάτων (τò), diin: aλ λxί σύνθημα.

Συνθηρατής, ού (ò), tovarьшš de vln-toape, innpeзнz vln-topeš. [din

Συν-θηράω -ω, wi (miж:) -άμαι, -ώμαι, viit: -άσω, -ομαι, kinezš innpeзнz kз čineva.

Συνθηρευτής, ού (ò), = Συνθηρατής. [din

Συν-θηρεύω, viit: -εύσω, = Συνθηράω.

Σύνθηρος (ò, ή), чel чe vineaλz чева in toβpъшie kз čineva. [cyn, θήρα].

Συν-θιασέω, viit: -εύσω, komplektezš innpeзнz kз aλɣiɣ tpeпz de xopš, de dangš, de ospъɣš, wi чл; (in ɣen:) sepeзtopeskš innpeзнz kз aλɣiɣ.

Συνθιασώτης, ου (ò), konseпeзtopeš de bakanale; (in ɣen:) soɣš, tovarьшš. «Δύω πρεσβύτα συνθιασώτα τοῦ ληρεῖν». Apstf: innpeзнz eпpfitopf. [cyn, θιασώτης].

Συν-θιάω -ω, viit: -άσω, snaprš чева (prinч: pin sdpoipe зна de aλa) de totš. (bezí wi συνθιάω).

Συν-θλίζω, viit: -θλίψω, stpibesкš чева tot o datz dintp' amindoз saš din toate пpъɣie, = Συμπιέζω, (Fpaɣ:) comprimer. [de znde

Σύνθλιψις, εως (ή), stpibipe tot o datz din toate пpъɣie, (Fpaɣ:) compression.

Συν-θνήσκω, viit: -θανοῦμαι, (nex: συνέ-θانون) mopš innpeзнz.

Συνθινάτωρ, ορος (ò), poet: [cyn, θοινά-ομαι] чel чe mзninkz innpeзнz.

Συνθίνιος, wi Σύνθινος (ò, ή), [cyn, θοί-νη] = Σύνθειπνος.

Συν-θολόω -ω, viit: -ώσω, tьлeвpš, (fir:) intьnekš de totš.

Συν-θορυβέω -ω, viit: -ήσω, fakš wi eš innpeзнz kз aλɣiɣ sromotš (prinч: snpe apъape de mзλɣsmitoape priimipe de чева).

Συν-θοράω -ω, viit: -ώσω, poet: in lokš de Συν-θράω, viit: -θράσω, snaprš lovind чева de totš, sfьrimš.

Συν-θρηνέω -ω, viit: -ήσω, plinrš, ж-lesкš innpeзнz kз čineva. [din

Σύνθηρος (ò, ή), plinr-topeš, жьaitopeš innpeзнz. [cyn, θρήνος].

Συ: θρίζω, viit: -θρίσω, poet: inlokš de

συνθερίζω.

Συνθρόησις, εως (ή), [cyn, θρoέω] mare sromotape, гьлъɣie.

Σύνθρονος (ò, ή), пpъamš de tponš, (wi prin intind:) de innпpъɣie, de stьninipe. [cyn, θρόνος].

Σύνθροος (ò, ή), [cyn, θρόος] innpeзнz, asemenea pesкпtopeš.

Συν-θύπτω, viit: -θύψω, fakš чева fьpime lovind зна de aλa, = Συντρίβω, sfьpъinš; (fir:) mолешesкš; слъbesкš, des-nervezš de totš.

Συν-θυμέω -ω, viit: -ήσω, sintš de a-чelamí simɣimintš, saš пpеpe kз...

Συν-θυόμαι -οῦμαι, viit: -θυμωθήσμαι, mз nekъжesкš innpeзнz kз čineva.

Συνθύτης, ου (ò), ажзtopeš de (innpe-знz) жepтitopš. [din

Συν-θύω, viit: -θύσω, жepтfesкš innpeзнz.

Συν-θωκέω -ω, viit: -ήσω, poet: = Συν-θακέω. [din

Σύνθωκος (ò, ή), poet: = Σύνθακος.

Συν-ιάνω, viit: -ιανῶ, poet: in lokš de συνθερμάνω; (prin intind:) ingpikesкš, mзλɣsmesкš innpeзнz.

Συν-ιδιάζω, viit: -άσω, fakš innpeзнz че-ва propriš aλ kзiva.

Συνιδεῖν, nex: 2: de inf: aλ λxί συνοράω.

Συν-ιδρύω, viit: -ύσω, amezš, statopni-chesкš, inaλɣš; konsfingesкš.

Συνίει, in lokš de συνίει, ποpкч; wi Συνιείς, εἶσα, έν, partч; wi

Συνιεῖν, poet: in lokš de συνιέναι, apx: prez; wi

Συνιέμεν, poet: in lokš de..

Συνιέναι, inf: aλ λxί συνίημι.

Συν-ιεράομαι -ωμαι, viit: -άσομαι, sintš, saš mз fakš preotš innpeзнz kз aλaλ.

Συνιερεύς, εως (ò), preotš innpeзнz, saš de o notpibz kз aλaλ. [cyn, ιερεύς].

Συνιεροποιός (ò, ή), свьpшitopš de sfinte слъжbe innpeзнz kз aλaλ, = Συνθύτης. [cyn, ιερών, ποιός].

Συνιερός (ò, ή), чinstitš intp' aчelamí temпaλ, saš printp' aчelamí жepтe wi adopaɣiɣ kз aλaλ. (bezí wi σύνναος). [cyn, ιερός].

Συν-ιερουργέω -ω, viit: -ήσω, свьpшe-скš sfintz слъжbe innpeзнz kз aλaλ.

Συν-ιζάνω, viit: -ιζήσω, amezš intp' a-чelamí вpeme, saš innpeзнz kз aλaλ. || (maí des: nestp: saš eλ:) = Συγκάθημαι, meзš innpeзнz kз aλɣiɣ intp' o adъnape; mз amezš лa fьndš; mз kьfьndš; mз to-пeккš; skazš, mз innɣineзš. (bezí wi συμ-

πίπτω); (gram:) m̄ pronɔnɔgð in sinizesš (bezī xpm: ziv:). [de xnde

Συνίζεις, εως (ή), amezape, saš mede-pe innpresn̄; k̄s̄xndape, amezape la f̄xnd̄; (gram:) sinizesš, pronɔnɔgape innpresn̄ saš de o dat̄ a doz vokale, saš o vokalz̄ wi zn̄ diftonḡ.

Συν-ίζω, viit: -ίζω, = Συνίζανω.

Συν-ίζμι, viit: συνίζω, (nex: συνίζα, wi 2: συνίζν, de xnde napt̄: συνείς, mī: nex: συνείμην, de xnde s̄x̄n: συνώμεθα, wi 4: adxk̄ la zn̄ lok̄; (prin̄: in vr̄x̄m: in-ye:.) = Συμβάλλω, wi Συγκρούω, p̄ið in vr̄ax̄. «Τίς σφῶς ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι»; I: A. 2) (ob̄i: mī proz:) asz̄; ingeaz̄, p̄içen̄ (k̄s̄ak:). «Σύνες, ὅ τοι λέγω». Apst̄: «Συνεῖς ὁ Βρούτος τό πεπραγμένον». Π: (saš k̄ pen:) «Οἱ δ' οὖν ὥς ἕκαστοι Ἕλληνες, ὅσοι ἀλλήλων ξυνέεσαν». T̄x̄: se inye me-aeð zn̄ k̄ al̄i in x̄ime. «Τάχιστα συνήκε τοῦ κρείττονος». Īx̄: (wi mī: poet:) «Τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο Μενέλαος». Od: Δ. (wi k̄ napt̄: xol: k̄a ver̄x̄ insemi: de m̄tiinḡ). «Ξυνίημι καταγελώμενος». Īx̄: 3) (wī: poet:) m̄ ingeaz̄, m̄ inbois̄ innpresn̄. «Ὅφρα συνώμεθα ἀμφὶ γάμῳ». I: N.

Συν-ικτεύω, viit: -εύω, poḡ (k̄s̄ x̄m̄i-linḡ) innpresn̄ k̄s̄ al̄x̄.

Συν-ικμάζω, viit: -άζω, x̄d̄, amezes̄ de tot̄, moīð.

Συν-ιζόμαι οὔμαι, viit: -ίζομαι, (nex: συν-ιζόμεν, wi 4: soses̄, við innpresn̄, s̄x̄ in̄p' açelam̄ lok̄, saš p̄x̄ið.

Συνίμεν, poet: in lok̄ de συνείναι, nex: 2: de inf: al̄ ið̄ σύνειμι, viit: -ειμι.

Σύνιον, poet: in lok̄ de συνίεσθαι, a 3: in̄: peps: de prel: al̄ ið̄ συνίημι.

Συν-ιπάζομαι, viit: -άσομαι, m̄erḡ innpresn̄ k̄lare.

Συνίπρχος (δ), innpresn̄ k̄s̄ al̄x̄ komandip̄ de k̄l̄p̄ime. [σύν, ἱππρχος].

Συνιπτεύς, εως (δ), tovar̄x̄ de k̄l̄p̄reç̄ (din açelam̄ eskadron̄). [σύν, ἱπ-πεύς]. [de xnde

Συν-ιπτεύω, viit: -εύω, insoç̄s̄k̄ ne ç̄i-neva in kale saš oshinḡ k̄lare, saš ka k̄l̄p̄reç̄ ostam̄.

Συνιπτία (ή), eprelie de kaī. [σύν, ἱππος].

Συν-ίπταμαι, viit: συμπτέσθαι, (nex: συν-ίπτειν, wi 4: s̄vop̄ innpresn̄.

Σύνισαν, poet: a 3: in̄: peps: de prel: al̄ ið̄ σύνειμι, viit: -ειμι. saš 2) in lok̄ de συνήδεσθαι, a 3: in̄: peps: de prel: al̄ ið̄ σύνειδω.

Συν-ισθμίζω, viit: -ίζω, m̄ innpresn̄ prin̄ istm̄ (rit̄ x̄nitop̄ de n̄m̄int̄pi).

Συν-ιστάνω, wi Συνιστάω -ῶ, maī noð, wi pap̄ in lok̄ de...

Συν-ίστημι, viit: συστήσω, (nex: συνέστην, mī: tpe: de k̄s̄ συνέστηκα, wi 4: amez̄, p̄ið s̄x̄ stea innpresn̄; s̄nes̄; innpresn̄; adx̄n̄; (fir:) p̄ið in pelagie, innpietene-s̄k̄; (in p̄x̄) formez̄ naptid̄, fatpie, kon-n̄otez̄. «Τὸς ἐκ τῆς φυγῆς σχεδασθέντας ...». D: A: (Fpang:) rallier. (wi mī:). «Τὸν μὲν τινα συνεστηκότα ἐκ κύκλου, τὸν δὲ καθήμενον». Ksn: (mi fir:) «Συνιστάναι πό-λεις». Īskp: a le x̄ni in alian̄. (wi k̄ dat: pepin:). «Τὴν Ἀσίαν πᾶσαν συστήσας ἐ-ωυτῷ». Ep: x̄nind s̄x̄t st̄n̄ni-pea sa. «Στρα-τιώτας τινα συνιστάναι». Diod: a st̄pin̄ in favoapea k̄iwa. (wi mī:). «Συστήσασθαι μισθοφόρους». Π: (wi in p̄çin̄: pas:) «Λέχος Ἡρακλεῖ ξυστάσα». Sof: insoç̄in-d̄ se in k̄s̄niçie. (maī des in p̄x̄) «Αἰ-γυπτίῳ ἀνδρὰς ἐπ' αὐτὸν συνιστάς». Pass: st̄pin̄ind wi pes̄k̄ind as̄x̄p̄. «Συν-ιστάς τοὺς Ἀρκάδας ἐπὶ τῇ Σπάρτῃ». Ep: (wi mī:). «Συστάντες τινες». T̄x̄: kom-p̄lotind̄ se. «Συνεστάναι τοὺς Λακεδαίμονι-ους καὶ Ἀρκάδας». Ksn: «Ἐργαστήρια μο-χθηρῶν ἀνθρώπων συνεστηκότων ἐπὶ τοὺς ἐμ-πόρους». Dm: «Συνίσταται μετὰ τοῦ Λάμπι-δος». Dm: se x̄neme, se ingeç̄e k̄s̄ ... 2) pekomand̄. «Συστήσω σοι ἐγὼ καὶ Ἀ-σπασίαν». Ksn: «Ἐπιμελέστερον ἐξετάζειν, οὗς συνίστησι». Π: (wi fir:). «Ἰέρωνα τῇ διαδοχῇ τοῦ θρόνου συνέστησε». Sin: «Ἄ a f̄-ks̄t k̄nos̄k̄t̄ viitoapeç̄oç̄ ç̄eneraç̄il. (wi kam neos̄i:). «Μαντιχὴν ἐωυτῷ συστήσαι». Ep: a 'wi familia, a in̄p̄ç̄iwa. (wi pas:) «Συνεστάθη Κύρῳ». Ksn: «Ἰπὸ Ἀριστίππου συσταθῆναι». Ap̄: 3) (des̄npe l̄skp:) st̄pin̄ḡ, indes̄, inress̄ið. «Συστήσας τὸ πρόσωπον». Π: posomop̄ind̄ se. (des̄npe k̄p̄ç̄toape, saš l̄ks̄ide) inker̄. «Συνιστάναι γάλα». Apst̄: (wi mī:). «Χίων συνεστηκυῖα». Π: (wi pas:). «Τὸ ὕγρὸν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ συνι-σταμένον». Π: (wi fir:). «Παρεαί συνιστά-μεναι». Enirp: inç̄en̄ind a se s̄v̄iç̄i. «Συνι-σταμένου τοῦ ἀέρος». Π: inç̄en̄ind a se po-somop̄i (ase st̄pika) v̄p̄emea. (de x̄nde 4) solidez̄, ingenenes̄k̄. in̄p̄es̄k̄, in̄p̄-terniç̄ez̄; k̄res̄k̄. «Αἱ βόρεια καταστάσεις τὰ σώματα συνιστῶσι». Īskp: le fak maī st̄pin̄se, maī ç̄enene. «Αἱ σάρκες συνεστή-κασι μᾶλλον». Apst̄: s̄int maī nietpoase. «Συνιστάς τῆς τιμῆς τοῦ αἵτου». = Συνιπών, x̄p̄ind p̄p̄ç̄il. (de x̄nde 5) in̄fiinḡez̄

чева, комплѣх, алектѣскѣ din mai meste
 ză totă; (fir:) întokmeskă, statopniveskă,
 organizeză; (în pământ) zăneleskă, mește-
 șămeskă чева; (xne opî) adeverepeză; do-
 vedeskă; (miș:) = «ΐφίσταμαι, mē in fiin-
 țeză, mē kompлектеză; mē mîș kē sta-
 topničie, dăineză, stăpăneskă. «Ο τὸ πᾶν
 συστήσας, sađ (miș:) συστήσάμενος». Pl:
 (mi absol:) «Τίνι τῶν ζώων αὐτὸν εἰς ὁ-
 μοιότητα ὁ συνιστᾷς συνέστησε»; Plt: krea-
 tivpă. «Κλεωναῖον ἡγεμόνα συστήσας ἀνθ’
 ἑαυτοῦ ταῖς δυνάμεσι». Plv: pîndzind. «Τοῦ-
 το ἡ κοινὴ τῶν ἀνθρώπων συνίστησι πρόλη-
 ψις». Apst: întăpewte. «Συνίστησι δὲ τὴν
 ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ θεός». Skp: do-
 vedewte. «Ο τὴν ἀγαθότητα συνίστησι τοῦ
 θεοῦ». Bas: (mi in pământ) «Ὡς συστήσων ἐπὶ
 τῷ μάγῳ θάνατον». Ep: (mi kē ak:). «Συ-
 νιστάναι πόλεμον ἐπὶ τινι». Dm: (mi miș:).
 «Συνιστάσθαι δυναστεῖαν». Plv: «Συστησά-
 μενοι τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν». Plv. întokmind.
 (mi de sine pas:). «Σύλλογοι ἐγίνοντο, καὶ
 κύκλοι συνίσταντο». Ksn: se kompлектаđ.
 «Πόλις οὕτω συστάσα». Pl: «Δοκοῦσιν ἐκ τῆς
 ὑγρότητος συνιστάσθαι τῆς ὑπὸ τὸν φλοῖον συ-
 σταμένης». Tîp: «Πᾶν, ὃ συνίσταται ἐκ τινων». Apst: mi (fir:) «Συνιστάμενον καὶ φυόμενον
 κακόν». Dm: «Δύναμις συνεστῶσα». Epd: «Τὸ
 ἱππικὸν ἐν συνεστηκός». Ksn: «Τῆς μάχης
 συνεστεώσεως». Ep: (asemenea mi) «Πολέ-
 μοιο συνεσταδός καὶ αὐτῆς». Il. E. in toîta
 vătămii. «Διὰ τὸ περὶ τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας
 συνεστᾶναι τὸν ὅλον ἀγῶνα». Plv: «Τοῦτο δὲ
 ξυνεστήκει, μέχρις οὗ» Ep: (de unde)
 «Ζήτημα συνεστηκός». Lm: partea cea mai
 esențială a propunerii. (mi în:). «Τὰ συν-
 εστηκότη». Lks: = Τὰ καθεστῶτα, ceea în
 ființă (deψίρπ, mi în:). 6 (naplik: miș:)
 sîntă zăită, învoită kē čineva. «Συνίσταν-
 το τῷ Κατλίνα». Pl: epăđ în komploț kē...
 «Οἱ συνιστάμενοι τῷ κενῷ». Tmst: apoveșto-
 riđ de idea, ka este în ființă... 7) (din
 protivă) sîntă în vracă, mē upironeskă
 kē čineva; (despre lăkr:) mē lăptă kē
 ză pământ. «Αἰμῶ (Πόνος, Καμῶ mi în:)
 —». Ep: «Οἱ Λακεδαιμόνιοι βουλόμενοι τοὺς
 Ἀθηναίους ἔχειν πόνους συνεστεώτας Βοιω-
 τοῖσι». Ep: «Συνεστήκει τάττη τῇ γνώμῃ ἡ
 Γωδρύεω». Ep: epă înprotivitoare. (mi ab-
 sol:). «Συνεστηκῶτων δὲ τῶν στρατηγῶν». Ep:
 nezăind se. «Γινώμαι πολλὰ ἐγίνοντο, καὶ
 αἶδε συνεστηκυῖα μάλιστα». Ep: foapte nē-
 învoite. 8) (xne opî) întăpănză, iađ a-
 skupă mî. «Πόλεμον—». Iskr: «Λόγον ὑπὲρ
 τινος—». Plv: «Συνεστήσαντο τὸν κίνδυνον ἐρ-

ρωμένως». Diod:

Συν-ιστορέω -ω, viit: -ήσω, mîș mi eđ
 чева înprekă kē ală. [din

Συνίστωρ, opo (ὁ, ἡ), mîștopă de чева
 înprekă kē ală, înprekă martăpă; (în
 pământ) înprekă vinovată. [συνίστημι=σύννομα].

Συν-ισχαίνω (-ισχάνω), At: în lokă de
 συνίσχω = Συνέχω.

Συν-ισχυαίνω, viit: -ανῶ, fakă чева a fi
 kîar de la sine slăbă, xskată; mîcheskă,
 înpăgineză.

Συν-ισχυρίζω, viit: -ίσω, kontpăvăkă la
 întăpărea, sađ înpătpničiepa kăiba.

Συν-ισχύω, viit: -ύσω, sîntă tape de o
 potrivă, sađ în knipe kē čineva.

Συν-ίσχω, = Συνέχω.

Συν-ιχνεύω, viit: -εύσω, xpmesză înpre-
 kă dăne xpmă, sađ iađ xpmă kăiba în-
 prekă kē ală.

Συνιών, oșsa, ón, part: al lăđ σύνειμι,
 viit: -ειμι, sađ 2) al lăđ συνήμι.

Συνναίεσκον, poet: Ion: prea: al lăđ..

Συν-ναίω, viit: -νάσσομαι, poet: în lokă
 de συνοικῶ.

Σύνναος (ὁ, ἡ), činstită, adopată întp' a-
 चेаші temple kē ală. [σύν, νόος].

Συν-νάσσω, viit: -νάξω, stpînră, îndese-
 ză înprekă. (аша се îndrept: чеа în Ep:
 Z. 60. συνάξαντες).

Συν-ναυγέω -ω, viit: -ήσω, pătimeskă snap-
 ure de korăbie înprekă kē ală.

Συνναυδάτης, ou (ὁ), poet: înprekă plă-
 titopă întp' ачеаші korăbie. [σύν, ναῦς,
 βαίνω].

Συν-ναύκληρος (ὁ), înprekă proprietăpă
 (кăпитанă) de korăbie. [σύν, ναύκληρος].

Συν-ναυμαχέω -ω, viit: -ήσω, mē bată pe
 mare înprekă (ка алаіă kē ală; sađ
 iađ parte la vătămă navală înprekă kē
 čineva).

Συν-ναυσθλῶ -ω, viit: -ώσω, transportă
 чева pe mare înprekă kē..

Συνναύτης, ou (ὁ), korăbiepă înprekă
 kē ală sađ алгі. [σύν, ναύτης].

Συν-νεάζω, viit: -άσω, imî netpekă tine-
 pegea înprekă kē ală.

Συν-νεανιεύομαι, viit: -εύσομαι, mē portă
 mi eđ kē tinepeaskă semegie sađ mîn-
 dăie înprekă, sađ de o potrivă kē ală.

Συν-νέμω, viit: -νεμῶ, paskă (икт:) în-
 prekă; (mi miș:). «Τὰ ἄγρια πάντα ἢ τὰ
 πλείστα οὐ συννέμονται ταῖς θηλείαις πρό τῆς
 ὥρας τοῦ ὀχεύειν». Apst:

Συννεύεται, Ion: în lokă de συνένγεται,

a 3: im: nep̄s: de pas: tpe: de kx: al lxi
συνέω.

Συννεύρωσις, εως (ή), (antm:) xnipea, conlegare a oaselor, saḥ a sriπiδpilor prin nevpe, sinevposḥ. [σύν, νεύρω].

Σύννευσις, εως (ή), πλεκαρε inπρεxη saḥ la achedamī pntiḥ de doḥ trēpēpi, kape tot o datz se pleakz mi xniḥ kētre al- tzi; (fir:) inboipe, saḥ inπρεxη inγελε- uere la чева. (Franz:) connivence. [din

Συν-νεύω, viit: -νεύσω, απлекḥ (novir- nezḥ) чева tot o datz saḥ inπρεxη kx alzi, stpiniḥ, xneskḥ inπρεxη. *Τὰς ὁ- ρῶς — ». Лхч: = Συνοφρῶμαι. || (el:) mḥ plekḥ in dos tot o datz saḥ in xnipe kx alzi; (fir:) mḥ indzplekḥ, mḥ inboieskḥ la чева, saḥ mḥ inгелегḥ inπρεxη kx чи- нева, (Franz:) être de connivence.

Συννέφει, nenep̄s: (intp: ppiu: tpe: de kx:) συννέφει, este innopatḥ (timnxi). (bezī mi συννεφέω).

Συννέφεια (ή), inгesape de nopi, vpe- me nopoaḥ. [συννεφής].

Συννέφελος (δ, ή), = Συννεφής. [σύν, νε- φέλη].

Συν-νεφέω -ω, viit: -ήσω, fakḥ nopi, in- norezḥ «Τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ; ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ»; Apstf: 2) (fir:) mḥ posomop̄skḥ. *Συννεφοῦσαν ὄματτα»,. Ехр: (ui in naptu:). «Ξυννεφοῦτα βαδίζει». Apstf: posomop̄itḥ. [din

Συννεφής, [σύν, νέφος] εἰς (δ, ή), inno- patḥ; (fir:) posomop̄itḥ, tpistḥ. [de xnde

Συννεφία (ή), poet: in dokḥ de συννέ- φεια. [ui

Συν-νεφρώ -ω, viit: -ώσω, = Συννεφέω.

Συν-νέφω, neintp: bezī συννεφεί.

Συννεχέας, Συννεχέως, poet: (pentp̄ mḥ- skp̄, saḥ греш:) in dokḥ de συνεχέας, -έως.

Συν-νέω, viit: -νήσω, (pas: tpe: de kx: συννένημαι) гр̄mḥdeskḥ xnaueste alzi la xni dokḥ.

Συν-νεωτερίζω, viit: -ίσω, fakḥ inobavii inπρεxη kx чинева, mḥ fakḥ konbinovatḥ de neotepismxpi.

Συν-νέω, Ion: in dokḥ de συνέω.

Συν-νήθω, viit: -νήσω, (pas: tpe: de kx: συννένησμαι) = Συγκλώθω.

Συν-νηπιάζω, viit: -άσω, mḥ fakḥ (sintḥ f̄p̄r̄ minte ka xni) p̄xniḥ de o potpi- vḥ kx alzi.

Συννήσαι, nex: de inf: al lxi συνέω, mi συννήθω.

Σύννησις, εως (ή), = Σύγκλωσις, inπpe- xη toapere. [συννήθω].

Συν-νησταύω, viit: -εύσω, nosteskḥ in- πρεxη kx alzi.

Συν-νήχομαι, viit: -νήξομαι, = Συγκολυμβῶ.

Συν-νήω, Ion: in dokḥ de συνέω.

Συν-νιζάω -ω, viit: -ήσω, vipsieskḥ in- πρεxη.

Συν-νοέω -ω, viit: -ήσω, priuenḥ vine, iḥ in kanḥ; mḥ rindeskḥ stp̄is; (mij: saḥ pas:) sintḥ p̄skḥ ne rindxpi. [de xnde Συνοητός, ή, ὄν, lesnichosḥ de a se pri- чene, a se inгелеce.

Σύννοια (ή), stape ne rindxpi, saḥ a- dinkḥ rindipe. «Ἐπὶ συννοίας βαδίζει». Лхч: xniḥ p̄skḥ ne rindxpi. [сύννοια].

Συννομεύς, εως (δ), inπρεxη p̄stop̄. [din

Συννομή (ή), inπρεxη namtepe. 2) de o potpiḥ inπp̄uipe, saḥ intokmipe. [сυν- νέμω].

Συν-νομίζω, viit: -ίσω, rindeskḥ aчeeamī, sintḥ de aчeeamī n̄pepe.

Συννομικός, ή, ὄν, kvenitḥ la (atint̄to- p̄ de) inπρεxη p̄stopipe. «Τέχνη — ». Παt: al konp̄stopilor. [сυννόμος].

Συν-νομοθετέω -ω, viit: -ήσω, p̄iḥ leui tot o datz, saḥ in xnipe kx alzi.

Σύννομος (δ, ή), [συννέμω] (парокс:) = Συννομεύς, konp̄stop̄. 2) (obich: propa- poks:) kape naute, (ui desne omḥ) tr̄- icmte inπρεxη kx alzi, familiap̄; (kx чен:) kom̄p̄riamḥ; (in чен:) tovar̄shḥ, sogḥ; (de xnde ka s̄xst:) konsogḥ de k̄- snicie; (desne лхр:) potpibitḥ la m̄p̄ime. «Λίθος — ». Πα: Stp: mi Eld: чonaitḥ in kinḥ de a se kombina foarte potpibit, pat̄xniḥ. || (s̄xst: in dokḥ de συννομή, nautepe inπρεxη; (in чен:) kom̄pnikacie, konbiegsipe.

Σύννοος -оος (δ, ή), p̄skḥ ne rindxpi, rin- ditḥ. «Ἐθιζε σεαυτὸν εἶναι μὴ σκυθρωπὸν, ἀλλὰ σύννοον». Iskr: 2) venitḥ in sinewi (Eld: H'. 172). saḥ 3) kape vine in min- tea sas memoria k̄iva. [σύν, νόος].

Συν-νοσέω -ω, viit: -ήσω, voleskḥ inπpe- xη (tot o datz, saḥ aчeeamī voatḥ) kx alzi.

Σύννοος (δ, ή), in konpak: din σύννοος.

Συν-νοхтереύω, viit: -εύσω, imi netpekḥ noantea inπρεxη kx чинева.

Συνнуμφοκόμος (δ, ή), insogitop̄ de mi- peasḥ inπρεxη kx inpijkitop̄ de r̄- teala ei (ka аж̄top̄ al lxi). [σύν, нум- φοκόμος].

Σύνнуμφος (δ, ή), nevasta fpatelxi v̄p̄- vatxi (k̄xm̄natḥ). [σύν, нύμφη].

Συν-οδεύω, viit: -εύσω, insogeskḥ ne чи-

neva in κελτοpie; (astpnm:) sintē in sinodē (Fpanj: conjunction).

Συνодία (ή), inprexh κελτοpie; (prin intind:) adsnape, societate de konkēl-topi, (Tepч: керванѣ). 2) (in Чичер:) konvopipe (prinч: in кнелетѣ). [mi]

Συνοδικός, ή, он, kvenitē la intinipile, sinoadele planecilor. «Μήνη—». = Συμμεγνία. «Νύξ—». Sin: intpx kape se face лхнѣ . онѣ (este лхна in sinodē kē soapele). «Ελλειπτική — „. Пл: eklinsē. (intnechime) de soape. [mi]

Συνόδιον (τό), (astpnm:) intinninapea лхней kē soapele. [mi]

Συνοδίτης, ου (ό), souē de κελτοpie, = Συνοδοικέρος. [сύνδοис].

Συν-οδοιπореύ -ω, viit: -ήσω, κελтоpeskē inprexh. [din]

Συνοδοικέρος (ό, ή), inprexh κελτοpē, saē souē de κελτοpie. [сύν, одоикерос].

Συνοδοντής, εδος (ή), kē felē de neute ал Нілхлї. [mi]

Συνοδοντίτης, ου (ό), kē felē de pre-цiousъ nїalpъ, че se alē in mēdxa neuteлхї [сундотис].

Σύνδος (ή, (in men:) venipe de doi saē mi mai mēlū intp' kē lokē, intinipe, inprexh; (partik:) adsnape de konsfatsipe, (Fpanj:) congrés; (Bisep:) konsiailē, sovopē, sinodē; (xne-opī) tpx-neaskē inprexh; (in vpxm: inгел:) лovipe de bētiaie; (astpnm:) intinninape de doi planeci, sinodē, (Fpanj:) conjunction; (pap) in lokē de pērodois. «Ληγμάτων —». Ep: [mi]

Σύνδος (ό, ή), = Συνοδίτης, tovarēw de κελτοpie. [сύν, одос].

Συνόδους, онτος (ό, ή), чel kē demī dinjī (inprot: de xapxapēdois). «Τῶν ζώων τὰ συνόδοντα πίνοντα σπᾶ, οἷον ἵπποι καὶ βόες». Apst: (de xnde || sēst: vpxe:) kē felē de neute poxh. [сύν, одоус].

Συν-οδυνάω -ω, viit: -ήσω, pichinēskē de o potpivъ dxpepe, saē skīpъ, nekazē. || (nas:) konsimū dxpepea saē skīpva kēiva, konpētimeskē.

Συν-οδύρομαι, viit: -οδύρομαι, = Συνοθρηνώ.

Συν-έζω, viit: -έζω, skouē, daē inprexh mipoē.

Συν-είδα, viit: συνείσμαι, (prel: συνήδαν, mi чл:) mtiē чева inprexh, saē de o potpivъ kē alxл. (kē ak: dip: mi dat: mi partu: xot: indip:) «Συνειδέναι τι». Ep: «Συνείδαμεν ὑμῖν εἶσαι πολλὸν προθυμότητος». Ep: in konwtiingъ mētpisim, kē...

«Συνείδα ἑμαυτῷ τελῶς ἀγαθὸς ἀνὴρ ὢν». Ksn: kēnoskē in konwtiingъ. «Συνείδεν ἑαυτῷ οὐδὲν δυναμένῳ πράσαι». Esxl: este mi insxwī in konwtiingъ inkpedingātē, kē... «Καὶ τί μοι σύνεισθα τοιοῦτον εἰργασμένῳ»; Ksn: (mi absol: in partu:). «Οἱ συνειδότες». Ksn: konvinovagii de konplotē; (de xnde ka sēst:). «Τὸ συνειδός». Dm: «Ἡ συνείδησις, konwtiingъ.

Συν-οιδαίω -ω, viit: -ήσω, mē kmflx inprexh, de o potpivъ, saē de o datъ kē чева.

Συν-οικαίω -ω, viit: -ώσω, fakē ne чineva familiapē ал кēiva, il pēiē in pelagie, il fakē de aproape kē чineva. (kē dat: indip:) «Τὰ ἀγνοούμενα τοῖς γνωρίζομένοις συνοικεῖν». Пл: «Τὴν Ἀχιλλέως δόξαν αὐτῷ συνοικεῖν βουλούμενος. Пл: [de xnde

Συνοικέωσις, εως (ή), familiape, xipe kē чineva; (ptp:) inprexh de dot idei (onkse in apēlape) la ачелашї sēfektē.

Συνοικεσία (ή), poet: in lokē de συνόικησις. [mi]

Συνοικέσιον (τό), mai poē in lokē de συνόικησις, konlokēipe; (prinч: de bēpbatē mi femē) xipe in kēstpie. [mi]

Συνοικέτης, ου (ό), konlokēitorē; souē in kēstpie. [din]

Συν-οικέω -ω, viit: -οικέσω, lokēieskē inprexh kē чineva; (in men:) tpxieskē inprexh; (partik: desnpe konviegēipe de bēpbatē mi femē) mē kēstpieskē, sintē kēstpitē. «Ὁ νόμος οὐκ ἔξ τὴν ξένην ἀστὴρ συνοικεῖν, οὐδὲ τὸν ἀστὸν τῇ ξένῃ». Dm: «Τούτων συνοικησάντων γίνεται Κλεισθένης». Ep: (mi fir:). «Καὶ (Ἀλύπη «Φόβω» συν-οικῶ». Aks: sintē tape konpinsē. || (nas:) «Χώρα συνοικουμένη». Ksn: lokēitē de mēlū konlokēitorē, konpлатъ. [de xnde

Συνοίκημα (τό), adkēitēpъ, konnitale de mai mēlū konlokēitorē; kēkēnē, mа-хала, mi чл: = Συνοικία (bezī ziv:). [mi]

Συνοίκησις, εως (ή), kēlokēipe, (in men:) inprexh petpepe, konviegēipe; (partik:) kontpēipe de bēpbatē mi mēipe in kēstpie. [mi]

Συνοικητήρ, ήρος, mi Συνοικητής, οὔ, mi Συνοικητῶρ, ορος (ό), poet: in lokē de σύν-οικος, konlokēitorē; (partik:) souē de kēstpie.

Συνοικία (ή), = Συνοίκησις. 2) (mai des, mi mai de mēlpe opī im:) xipe de mai mēlpe lokēingē intp' ачелашї mipē saē konpinsē (kasъ mare, xnde shed mai mēlū

kíriawí, xanð, sað otelð, satð, kýtawí, sílímte, sað maxala, wí chl:). [wí

Συνόικια (τά), (se íng: íerà) serwtoape, che se swírwta ín Atena snpe nomenipe de adxnapera Atenenizop la lokxipe íntp' xñð lokð, (alt:) μετοίκια. [σύνοικος].

Συν-οικίζω, wiit: -ίσω, fakð ne çíneva konlokxilorð al káwa; mēpitð. «Τὴν θυγατέρα τινί—». Ep: 2) πομπλεζð xñð lokð kð konlokxitorí; sað strēmstínd lokxitorí din deosebite opame forpezð o komxnitale íntp' xñxλ. «Συνόικισε τοὺς τὴν Ἀττικὴν κατοικοῦντας εἰς ἓν ἄστυ». Πλ: «Εἰς ἣν τὰς ἐκ τῆς χερσονήσου πόλεις συνόικισε». Aks: [de xñde

Συνόικιαις, εως (ή), wí

Συνοικισμός (ό), πομπλαpe (akt: sað pas:) de xñð lokð prin konlokxitorí, sað for mape de komxnitale de konlokxitorí. 2) =Συνόικησις, kēxwtoripe, sað kēxwtoripe. [wí

Συνοικιστήρ, poet: ín lokð de...

Συνοικιστής, oũ (ό), πομπλwtorð de xñð lokð, sað fondwtorð de o komxnitale sað opawð prin konlokxitorí.

Συν-οικοδομέω -ῶ, wiit: -ήσω, zideskð, klēdeskð ínppeknē (ín ayeewí wpepe, sað ín xñpe) kð çíneva.

Συν-οικονομέω -ῶ, wiit: -ήσω, íntokmeskð, pñð la kale ale kaseí ínppeknē kð altλ; swírwsheskð tot o datē kð altλ çewa prin íkonomie.

Σύνοικος (ό, ή), konlokxitorð; (ínçen:) kontpwitorð, towarwð; (partik:) souð de kēxwtorie. [σύν, οἶκος].

Συν-οικουρέω -ῶ, wiit: -ήσω, pēzeskð (stað, wezð owíçnxít ín) kasē ínppeknē kð çíneva. [dín

Συνοικουρός (ό, ή), pēzitorð de (sað wezwtorð totðaxna ín) kasē ínppeknē, sað de o notpíw kð çíneva. [σύν, οἰκουρός].

Συν-οικτιζώ, wiit: -ίσω, (kð ak:) mē íntptameskð din mílē kētre çíneva, íl kēieskð ínppeknē.

Συνόικμος (ό, ή), poet: ín lokð de συν-φίδός, konkopdð, notpíwít ín armonie. «Ὑμνος φόρμιγγι—». Πλ: [σύν, οἶμος].

Συν-οίμαι, wiit: -οίσομαι, ríndeskð çewa ín xñpe kð altλ, síntð de ayeewí idee sa kētre desupe çewa kð altλ.

Σύνοις, εως (ή), rap ín lokð de συν-οῖσον, folosð.

Συνοίσομαι, mīx: wiit: mī

Συνοῖσον, next: wiit: de partç: mī

Συνοῖσω, wiit: de xot: al lxi συμφέρω.

Συν-οίχομαι, wiit: -οιγήσομαι, plekð, mē

dxkð ínppeknē; (fir:) morð ínppeknē kð altλ.

Συν-οκλάζω, wiit: -άσω, plekð de o datē amíndoi çenxkí; sað wezð ín çenxkí ínppeknē kð altλ.

Συνοκωχή (ή), =Συνοχή, strínwpe ínppeknē; (fir:) strínwtorape.

Συν-ολισθαίνω, wiit: -ολισθήσω, alxnekind kazð ínppeknē kð altλ.

Συνολκή (ή), traçepe ín strínsoape, strínwpe (akt: sað pas:). [συνέλω].

Συν-όλλυμι, wiit: -ολέσω, prēpēdeskð, (wí mīx:) mē prēpēdeskð ínppeknē kð altλ.

Συν-ολολύζω, wiit: -ύσω, mē olekēieskð, plíngrð wí eð ínppeknē kð...

Σύνολος (ό, ή), totð ínppeknē; (owíç: ín next:) «Τὸ σύνολον». totalxλ adxnatð la xñð lokð || (ín el: de xatà) ín lokð de συνόλως, ín çenerałð, íntp' xñð kēwíntð, wí chl: [σύν, ὅλος].

Συν-ολοφύρομαι, wiit: -υροῦμαι, plíngrð, mē woceskð ínppeknē kð...

Συνόλω, adv: kð totxλ; ín çenerałð (wezí wí συλλήβδην). [σύνολος].

Συνόμαιμος, wí Συνομαίμων, onos (ό, ή), poet: ín lokð de Ὀμαίμων, pñð din sínwpe; fpate de o mēxm. [σύν, ὄμοῦ, αἶμα].

Συν-ομαλύνω, wiit: -υνῶ, netezeskð de totð; índpentezð xna kð alta.

Συν-ομαρτέω -ῶ, wiit: -ήσω, poet: ín lokð συναλοουθῶ, xpmeszð ínppeknē.

Συν-ομβρίζω, wiit: -ίσω, (ín a 3: pers:) plox mēl wí neínçetat. [dín

Σύνομβρος (ό, ή), ínsogitð kð penede ploae. [σύν, ὄμβρος].

Συνόμευρος (ό, ή), poet: ín lokð de σύν-ευρος. [σύν, ὄμοῦ, εὐνή].

Συνομήθης, eos (ό, ή), poet: ín lokð de συνήθης. [σύν, ὄμοῦ, ἥθος].

Συνομήλις, ιxas (ό, ή), poet: ín lokð de συνήλις. [σύν, ὄμοῦ, ἥλις].

Συν-ομηρεύω, wiit: -εύσω, síntð datð de zwlogð ínppeknē kð algií.

Συνομήρης, eos (ό, ή), poet: [σύν, ὁμήρης] adxnatð la xñð lokð, ínppeknatð, sað konçinxítð. «Θάλαμοι—». Nik:

Συν-ομιλέω -ῶ, wiit: -ήσω, konwopceskð (mē adxñð owíçnxít, amð relagie) kð çíneva. [dín

Συνόμιλος (ό, ή), kape netpeçe owíçnxít ínppeknē kð çíneva, souð de netpeçere nedesptwítð. [σύν ὁμιλος].

Συν-όμνυμι (-ομνύω), wiit: -ομόσω, sað -ο-μοῦμαι, jxð ínppeknē (ayeewí jxð-

mîntǎ, saǎ pentru același lucru) kǎ chineva; mǎ îndatorează în reciprocă (mǎ xneskǎ kǎ chineva) prin жаръmintǎ; (obiic: în pǎ) fakǎ komplotǎ, (Frang:) konspirerǎ. (kǎ dat: dîp: mi dat: saǎ ak: kǎ prep: indîp:). «Пάντων συνομοσάντων ἐπὶ σοί». Ep: (mi mîj:). «Οἱ συνομοσάμενοι τῷ Περπέννη». Pl. komplotistii lǎi... (mi absol:). «Οἱ συνομόσαντες, saǎ Συνομοκότες». în lokǎ de oi συνωμόται, κομμοραγίи.

Συν-ομοιοπαθέω -ō, viit: -ήσω, = Συνομοπαθεω.

Συν-ομοιάω -ō, viit: -ώσω, fakǎ чева kǎ destǎbiruire asemenea kǎ alǎ.

Συν-ομολογέω -ō, viit: -ήσω, zikǎ același (mǎrtiriseskǎ în knipe) kǎ chineva. (kǎ dat: indîp:). «Συνωμολόγησεν σφι (ταῦτα) καὶ οἱ ἄλλοι». Ep: 2) fǎrǎdǎieskǎ în reciprocă, fakǎ tokmealǎ, mǎ învoieskǎ «Ταῦτα οὕτω συνωμολογεῖτο». Ksn: s' aǎ întokmit kǎ învoialǎ. «Τὰ συνωμολογημένα». Plv: челе învoite dintp' amîndoz pǎrte.

Συν-ομολογία (ή), reciprocă fǎrǎdǎialǎ; kondigie, învoialǎ; înpresnǎ mǎrtirie. [din

Συνωμολόγος (ό, ή), învoilǎ, îndǎrǎiatǎ în knipe kǎ chineva la чева. [сὺν, ὁμολόγος].

Συν-ομοπαθέω -ō, viit: -ήσω, mǎ dispǎiǎ înpresnǎ (asha, saǎ altfel), mǎ konformezǎ. «Τοῖς ἐπιτηδεύμασι καὶ ταῖς διαίταις —». Pl:

Συν-ομορέω -ō, viit: -ήσω, sîntǎ vecinǎ la xotape (pǎzamiǎ) kǎ chineva. [din

Συνόμορος (ό, ή), vecinǎ (la xotape) pǎzamiǎ kǎ chineva. [сὺν, ὁμοῦ, ὅρος].

Συν-ομοσία, neaprov: saǎ греш: în lokǎ de συνωμοσία.

Συν-ομωνυμέω -ō, viit: -ήσω, sîntǎ sinonimǎ, amǎ același nsme kǎ chineva [din

Συνώνυμος (ό, ή), = Συνώνυμος, чел de același nsme kǎ altǎl. [сὺν, ὁμοῦ, ὅνομα].

Συν-ονομάζω, viit: -άσω, nsmeskǎ tot o datǎ, saǎ kǎ același nsme.

Συν-οξύνω, viit: -υνῶ, stǎngǎ (mi pas: sîntǎ stǎngǎ, ажънǎ) în vǎrfǎ askǎgǎitǎ [din

Σύνοξυς (ό, ή), din toate pǎrte askǎgǎitǎ în vǎrfǎ. [сὺν, ὀξύς].

Συν-οπαδός (ό, ή), poet: în lokǎ de ὁπαδός, хрпamǎ; înpresnǎ adǎnatǎ, сожъ, товаръшǎ. [din

Συνοπάζομαι, viit: -άσομαι, poet: (kǎ dat:) în lokǎ de συνακολουθῶ.

Συνοπάων, ονος (ό, ή), poet: = Συνοπαδός.

Συν-οπλίζω, viit: -ίσω, înarmezǎ (mi pas:

saǎ mîj: mǎ armezǎ) înpresnǎ. (pas:). «Συνοπλιζόμενοι». Pld: = Σύνοπλοι. [din

Σύνοπλος (ό, ή), товаръшǎ de arme, (Erang:) frère d'armes. [сὺν, ὄπλον].

Συν-οπλοφορέω -ō, viit: -ήσω, portǎ arme, sîntǎ armatǎ tot de o datǎ, saǎ înpresnǎ kǎ алѣи.

Συν-οπτάω -ō, viit: -ήσω, spirǎ înpresnǎ.

Συνοπτικός, ή, ὄν, stǎngǎzǎtopǎ de mǎl te obiekte de o datǎ; (fir:) askǎgǎitǎ la minte. || (sǎkst:) «Τὸ συνοπτικόν, iskǎsingǎ, асерime de minte, (Frang:) la perspicacité. 2) eksnǎsǎ în skǎptǎ, konpinzǎtopǎ. «Ὅρος —». Dion: [συνόπτουμαι]. [de xnde.

Συνοπτικῶς, adv: ne skǎptǎ, în generalǎ, în kǎpǎ konpinzǎtopǎ.

Σύνοπτος (ό, ή), pǎstinchosǎ a se vedea întp' o арѣкѣтѣрѣ dǎ okǎ, vǎzǎtǎ de o datǎ în totalǎ; (fir:) lesne de îngeles. [συνόπτουμαι].

Συνόρασις, εως (ή), pap în lokǎ de σύνορις. [din

Συν-οράω -ō, viit: -όσομαι, (nex: -συνεῖδον, mi чл:) vǎzǎ tot de o datǎ, saǎ de o datǎ mǎl te obiekte înpresnǎ, (Frang:) embrasser d'un coup d'oeil; (prin în-nd:) obsevrǎ tot o datǎ (ka din 'nǎlme); (mai des fir:) îngeledǎ, pǎchenǎ. 2) vǎzǎ, mi mǎ vǎzǎ tot întp' o vreme. «Νόκτωρ πυρὰ πολλὰ ἔκαιον, καὶ συνεώρων ἀλλήλους». Ksn:

Συν-οργιάζω, viit: -άσω, sevrǎzǎ înpresnǎ opǎiile (bezǎ ὄργια).

Συν-οργίζομαι, viit: -οργισθήσομαι, mǎ mǎniǎ, mǎ nekǎjeskǎ mi eǎ înpresnǎ kǎ chineva askǎra kǎiva.

Συνόργιος (ό, ή), înpresnǎ sevrǎzǎtopǎ de opǎi. [сὺν, ὄργια, bezǎ zǎi:].

Συν-ορέω -ō, viit: -ήσω, = Συνομορεύω.

Συν-ορθιάζω, viit: -άσω, mǎ skolǎ înpresnǎ dpent în sǎs; (fir:) mǎ înalǎdǎ în sǎs înpresnǎ.

Συν-ορθόω -ō, viit: -ώσω, pǎiǎ sǎ stea чева dpentǎ, (mi fir:) îndpentezǎ, pǎrdezǎ tot o datǎ, saǎ înpresnǎ kǎ...

Συνорία (ή), posiǎia pǎzamiǎlor vecinǎ, vecinǎtate. [сύνорος].

Συν-οριγνάσομαι -ōμαι, viit: -ήσομαι, poet: în lokǎ de συνορέγομαι, dopeskǎ de o pǎtrǐvǎ чева.

Συν-ορίζω, viit: -ίσω, înpresnǎ, saǎ konpinzǎ înpresnǎ printp' хчелеамǎ xotape; (nestp: kǎ dat:) mǎ vecineskǎ la xotape kǎ chineva.

Συν-ορίνω, viit: -υνῶ, poet: mǎmǎkǎ, tǎp-

εκρηξή ἰνπρεκνῆ; (fir:) ἰντῆπῖλῃ, πεσκοῦλῃ ἰνπρεκνῆ.

Σύνορκος (ὁ, ἡ), λεγατῆ, ἰνδατοπατῆ ἰνπρεκνῆ κκ χίνεβα πρίν κερῆμῖντῆ; κοκ-κερατῆ ἰν κομπλοτῆ. [σύν, ὄρκος].

Συνορμάδες (αἱ), ποετ: = Συνδρομάδες (se ἰνγ: πέτραι). [din]

Συν-ορμάω -ῶ, viit: -ορμήσω, miukḥ, ἰν-τῆπῖλῃ ἰνπρεκνῆ. || (pap el: saḥ miuk:) mṯ peuežā, πῆβῆλεσκῆ tot o datḥ, saḥ ἰνπρεκνῆ.

Συνόρμενος, η, ον, ποετ: ἰν λοκῆ de συνορ-μέμενος, miuk: nex: 2: de παρτῆ: αλ λῆι συνόρμενι.

Συν-ορμέω -ῶ, viit: -ήσω, sīntḥ ἱραῖ ἰν πορτῆ ἰνπρεκνῆ κκ αλτῆλ.

Συν-ορμίζω, viit: -ίσω, eargḥ ἰν πορτῆ ἰνκῆλε κορῆβῖ ἰνπρεκνῆ

Συν-όρνευμι, viit: -όρσω, ποετ: = Συνορίνω.

Σύνορος (ὁ, ἡ), [σύν, ὄρος] = Ὀμορος, βεῖνῖλῃ, πῆζαμῆ; (fir:) asemenea, saḥ pe-lagionatḥ κκ.; (poet:) pḥdṯ.

Συν-ορούω, viit: -ορούσω, ποετ: πῆβῆλε-σκῆ tot o datḥ. «Αὐτῆς συνόρουσαν ἐναντίον». Απλη:

Συν-οροφύω -ῶ, viit: -ώσω, ἰνβελεσκῆ tot de o datḥ din toate πῆρμῖλε κκ, saḥ κα κκ βοῦτῆ saḥ tavanā; κῆμπεσκῆ de totḥ.

Συν-ορχέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, dṯn-uežḥ ἰνπρεκνῆ κκ αλγῖ.

Συν-ουλώω -ῶ, viit: -ώσω, ἰνκῖζῆ, vīn-dekḥ πανῆ, ἰν κῖτ a i se ἰνπρεκνῆ mṯpῖ-νῖλε, mi a pṯmīnea semnḥ. [de xnde]

Συνούλωσις, εως (ἡ), ἰνκῖδερε, vīn-de-kape de πανῆ κκ pṯmīnepe de semnḥ. [mi]

Συνουλωτικός, ἡ, ὄν, folositopḥ, ἰνδε-μῖνατῖκῆ a ἰνκῖδε pṯnῖ, mi a λῆβα πῆ-μαῖ semnele lor.

Συνουρίζω, Σύνουρος, Ion: ἰν λοκῆ de συνουρίζω, σύνουρος.

Συνουσία (ἡ), κομβιεῖε, saḥ netpe-चेरे ἰν adḥnape ἰνπρεκνῆ. «Ἄνευ φιλίας συνουσία οὐδεμία ἀξιόλογος». Ksn: «Χρόμε-νος συνουσίαις ἀνδρῶν νοῦν ἐχόντων». Πλ: ἰντῖλνῖπε, adḥnape pentṯ konstḥῖε. «Συνουσίαν τῶν προσηγόντων ποιῆσθαι». Παρ: κομβοῖε (prinṯ: ἰντῆ pṯietenῖ, saḥ ἰνβῆμῖτορῖ mῖ ἰνβῆμῖνεῖ), ἰνβῆμῖε. «Οὐ-δένα μισθὸν τῆς συνουσίας ἐπράξατο». Ksn: ospṯue. «Ἐν συνουσίᾳ τίς ἂν ἡσθεῖ τῷ τοιούτῳ, ὃν ἂν εἰδείη τῷ ὅψῳ τε καὶ τῷ οἴῳ χείροντα μᾶλλον ἢ τοῖς φίλοις»; Ksn: (maῖ des) trḥneaskḥ ἰνπρεκνῆ. «Ἐγχατε-στῆτην εἶναι ἀνδρῶν συνουσίας». Ksn: (ἰν pen:) ἰνπρεκνῆ netpeचेरे de toate zilele, dea-

sa pelagic. «Οὐ λόγοις, ἀλλὰ τῇ ξυνου-σία πλέον». Sof: (ppin ἰντῖνδ:) ἰν λοκῆ de οἱ συνόντες. (ἰν Tfp: Istop: Πλнт: Α' 5). konstape, (Fpanṯ:) consistance. [σύνειμι]. [de xnde]

Συνουσιάζω, viit: -άζω, sīntḥ, netpeκḥ oviṯnḥit, mṯ adḥnḥ des ἰνπρεκνῆ κκ χί-νεβα; mṯ ἰντῖλνεσκῆ; (pṯtik:) mṯ ἰνπρε-κῆ trḥneute; (strṯm:) mṯpῖtḥ. [de xnde]

Συνουσίασις, εως (ἡ), mi Συνουσιασμός (ὁ), adḥnape, netpeचेरे ἰνπρεκνῆ; (pṯtik:) trḥneaskḥ ἰνπρεκνῆ; ἰντῖλνῖπε. [mi]

Συνουσιαστής, οὔ (ὁ), adḥnatḥ oviṯnḥit, saḥ ἰνπρεκνῆ netpeκῖτορḥ κκ χίνεβα ἰν toate zilele; (de xnde dṯne sistema λῆι Sokratḥ) ἰνβῆμῖνεῖ (xṯenῖκḥ); (xṯne-opῖ) sogḥ de κῆστῖτοπῖ. [de xnde]

Συνουσιαστικός, ἡ, ὄν, κῆvenitḥ, saḥ a-πλεκῆ λῆ adḥnape, ἰνπρεκνῆ netpeचेरे, saḥ trḥneaskḥ ἰνπρεκνῆ.

Συν-ουσιώω -ῶ, viit: -ώσω, (nṯm:) ἰνπρε-κῆ ἰντῖ o ἰνγῖ. [de xnde]

Συνουσιώσις, εως (ἡ), κῆipe ἰντῖ o ἰνγῖ.

Συν-οφρυόμαι -οῦμαι, viit: -ώσομαι, ἰντῖ ἰνκῖερεσκῆ snṯṯnṯenele, mṯ posomopṯ-σκῆ. [din]

Σύνοφρυς, υος (ὁ, ἡ), чел κκ snṯṯnṯenele ἰνḥinate saḥ dese, snṯṯnṯenatḥ. 2) чел κκ supṯnṯenele ἰνκῖερε, posomopῖtḥ, saḥ mῖndṯ. [σύν, ὄφρυς].

Συνοφρύωμα (τὸ), ἰνβῖνῖε. 2) ἰνκῖερεσκῆ de ἰνḥate, posomo-ṯṯṯṯ. (bezῖ mi ἐπισκῖνῖον). [συνοφρυόμαι].

Συνοχεύς, εως (ὁ), kape ṽine stṯṯns, saḥ kopṯinde чева. [συνοχή].

Συν-οχέω -ῶ, viit: -ήσω, strṯmḥtḥ чева (mi pas: mežḥ, saḥ κῆστῖτοπεσκῆ) ἰνπρεκνῆ по ачееашῖ trḥssṯṯ.

Συνοχή (ἡ), konginepe, saḥ ἰνπρεκн-ape stṯṯns (akt: saḥ pas:). «Ἐν συνοχῇ: ἐδῶ». L: ṽ. stṯṯṯṯṯṯ de dṯxmḥ; (fir:) stṯṯṯṯṯṯṯṯ, nekazḥ; (ἰν vṯṯṯm: ἰνḡelo-sḥ) lovῖpe, ἰνκῖερε ἰνπρεκнῆ. «Ἐν συνοχῇσιν ἀγῶνος». Koint: (poet: λῆ im:) lerṯṯṯṯṯṯ, κῆtḥse, ninte. [συνέχω]. [de xnde]

Συνοχῆδόν, adv: poet: tape stṯṯns. [mi]

Συνοχικός, ἡ, ὄν, nṯṯṯṯṯṯ, ἰνδεμῖνα-τῖκῆ a ṽinea чева stṯṯns ἰνπρεκнῆ.

Συνοχιάζω, viit: -άζω, ṽiḥ, lerḥ чева stṯṯns ἰνπρεκнῆ. [din]

Σύνοχμος (ὁ), = Συνοχή. (ἰντῖ: prinṯ: poet: συνεοχμός). [mi]

Συνοχος (ὁ, ἡ), stṯṯns kombinatḥ, no-ṯṯṯṯṯṯ κκ чева; (xṯne-opῖ) kongṯṯṯṯṯṯ, ne-

interpretat; dñinosš. (inprexnt mi fēp) «Πυρετός —», Gal: [συνέχω].

Συνόχωα, Ion: poet: (in lokš de συνόχωα) miž: tpe: de kš: al lxi συνέχω, sintš stpíns inprexnatš. «Ὁμω συνοχωότε». I. B. stpíns inprexnatš. (de xnde 2) (fir:) mž sxiuž, kazš grpmadš. «Τείχεος ὥς ἡ δὴ συνοχωότος ἐν κινήσει», Koinl:

Σύνοψις, εως (ή), [συνόπτοιμαι, =συνοράω] pñvipe, vedepo inprexnt, saš pñntp' o kštštšp konpindepe de maī mšlš obēkte de o datš; (fir:) preskšptape, saš penepalš inkinšipe de čeva; (pñ in-tind:) pñčepere. «Ὑπὸ συνόψει ἀλλήλων», Plv: in posigie de a se vedea xna kš alšl. «Τόπος ἐπιτήδειος εἰς σύνοψιν τοῦ στρατηγού». Plv: de a nšlea vedea toate de o datš. «ὑπὸ μίαν σύνοψιν ἀγαγεῖν τοῖς ἐντυγχάνουσιν» Plv: a ekspxne inpr'xñš kñš lesne de konpíns. «Συνόψεως ἕνεκα». Bas: pentpš preskšptape.

Συνόφομαι, viit: al lxi συνοράω.

Συν-οφορογέω -ō, viit: -ήσω, mšlñkš legame, saš plžkste mñkšpī inprexnt kš čineva.

Συν-ρέζω, Συν-σάττω, Συν-σταθεύω, mi čl: greš: in lokš de Συρρέζω, Συρσάττω, mi čl:

Συνταγή (ή), opdinš; (pñnč: de doktopš) peçetš; (im:) =Συνθῆκαι, tokmelī, inboičlī. [mi

Σύνταγμα (τό), (in čen:) op ce este întokmitš, alkšitš inprexnt peršlat; (partik:) sistemž konšinats din čele tpeī lešpī de politikš administragie, konstitugie. «Πρὸς τὸ τὰ σφέτερα θεδαίως διαφυλάττειν, καὶ τὴν ἐλευθερίαν τηρεῖν, οὗτ' ἔστιν, οὔτε γέγονεν οὐδὲν αἰρετώτερον τοῦ Ἀχωνικαῦ συντάγματος». Plv: 2) tšpñ de oaste, ce konpivšesk in pronopgie statele aliare, (Fpang:) kontinçentš. «Εἰς ἐξακισχιλίους δὲ τὸ σύνταγμα τῶν συμμάχων». Ksn: (bezī mi σύνταξις). 3) (takt:) tšpñ de oaste komusšt din dož lepioane. «Ἰπέων σύνταγμα». Plv: 4) kolekçie din felšpite tšaktate desnpa ačeeamī matepie, (Fpang:) Corps d'ouvrage. [συντάττω].

Συνταγματάρχης, ou (ό), komandantš de σύνταγμα (bezī ppeç: zīç: 3). [σύνταγμα, ἄρχω].

Συνταγματικὸς, ή, όν, konstitugionalš. 2) întokmitš, saš inprpñitš metodienite mi peršlat. «Σύγγραμμα—». Am: 3) (in čen:) atinrštopš in toate insemn:) de [σύνταγμα].

Συνταγματίον (τό), Dim: al lxi σύνταγμα.

Συνταχῆναι, pas: nex; 2: de inf: al lxi συντήζω.

Συντακῆς, εως (ό, ή), pñtimamš de kon-tonipe (marasmš), oflikosš. [συντήζω].

Συντακτέον, posil: al lxi συντάττω.

Συντακτήριος (ό, ή), mi

Συντακτικός, ή, όν, kšvenitš, saš folosītopš la peršlatš întokmipe, metodikš. «Λόγος—». Lks: postitš la desnpñpape, saš lšape de zioa kšnt, (Fpang:) discours d'adieu. 2) (Gram:) sintaktikš.

Συντακτός, ή, όν, pñtñčosš a se konkor-da, pñimitopš de konkorðape sintaktikš. «Ἔστι δὲ τὸ κατηγόρημα πράγμα λεκτόν, συντακτὸν ὀρθῇ πῶσει πρὸς ἀξιωματὸς γένεσιν». Apt: [συντάσσω].

Συν-ταλαιπωρέω -ō, viit: -ήσω, sintš tikšlosš, nenopovitš inprexnt kš alšl.

Συν-ταλαιουργέω -ō, viit: -ήσω, tokš mi cš inprexnt kš... «Ταῖς γυναιξί—». At:

Συνταμία, mi Συνταμείας, ou (ό), kon-lškrštopš al kasieršlš, saš kšmšpawš-lš. [σύν, ταμίας].

Συν-τάμνω, Ion: in lokš de συντέμνω.

Συν-τανύω, viit: -ύσω, poet: in lokš de συντείνω, întinž inprexnt, saš de odatš.

Σύνταξις, εως (ή), peršlatš întokmipe, saš alkštsipe. «Τῶν ὅλων—». Sosin: 2) pelagie. «Τὴν τοῦ ἀνθρώπου σύνταξιν πρὸς τὸ ὅλον». Op: 3) kontpivšgie in oamenī, saš kauī (Fpang:) contingent; subsides. «Εἶναι δὲ τὰς ἐξ Ἑλληνικῆν μυρίας μὲν ἀσπίδας, χιλίους δὲ ἵππους, ναῦς δὲ ἑκατὸν ἐπὶ τὸν πρὸς βαρβάρους πόλεμον». Pl: (bezī mi σύνταγμα). 4) takš, dakdic. 5) plats pñdsitš kšba, leaš, (Fpang:) pension, solde (Dm: desupe penins). 6) kondigie, inboičlš; politikš opranisms, konstitugie. (Apst: Polit: Z': β': 9). 7) komusnepe de xβrajš, tšaktatš. «Ταῦτα ἐν ταῖς προτοῦ συντάξεσι διεδηλώκαμεν». Plv: 8) (gram:) sintaksš, peršlatš konšinape inpe dñsele a pñpñlor kšvintšlš. [συντάττω].

Συν-ταπεινώ ω, viit: -ώσω, xñmleskš tot o datš, saš inprexnt kš...

Συντάραξις, εως (ή), sxiest: lxi.

Συν-ταράσσω (ττω), viit: -άξω, tšpšpš kš totšl; lakš amestekšpš; peskoleskš, întpñtš. «Πόλεμον —». Pl: mi Plv:

Συν-ταργανώ -ō, viit: -ώσω, inšpšpš, kompleteskš, inksrkš xna kš alšl.

Σύνταρρος (ό, ή), [σύν, τάρρος] konpletitš in telš de rpatic. «Ἀένδρον —». Tfr:

κς πρδβινελε inpletivte. (bezī mī συ-
καρινόμαι). [de xnde

Συνταρρόω -ω, viit: -ώσω, inpleteskš
inprexnt κς ο gratie.

Σύντασις, εως (ή), tape intindepe; (fir:)
intinsz xntz voingz; stpzingz. «Γνώμης
— „ Τ84: [συντείνω].

Συντασσομένως, adv: (de naptv:) in pīn-
dš, in mīpš inprexnt. [din

Συν-τάσσω (τω), viit: -τάξω, auezš, a-
panjezš inprexnt; pšiš intp' avelamī
pīndš saš mīpš; alkzšieskš xntz totš din
maī mšate; (naptik: desupre ostamī) a-
panjezš inprexnt in vžtšic. «Συντάτ-
τοντος δὲ τοῦ Ἀλκιβιάδου τὸ στρατεύμα πᾶν,
οἱ πρότεροι στρατιῶται οὐκ ἠθούλονται τοῖς με-
τὰ Θρασύλου συντάττεσθαι». Ksn: «Ὁ δὲ Ἐ-
παμινώνδας καὶ πεζοὺς ἀρίστους συνέταξεν
αὐτοῖς (τοῖς ἰππεῦσι)». Ksn: «Συντάξας τοὺς
τε ἀπὸ τῶν αὐτοῦ νεῶν τετρακοσίους καὶ τοὺς
ἐκ τῶν πόλεων φυγάδας». Ksn: (mī mīkz).
«Οἱ δὲ... συνετάξαντο, καὶ ἐγένοντο βάθος
οὐκ ἔλαττον ἢ ἐπὶ πεντήκοντα ἀσπίδων» οὕτω
δὲ συντεταγμένοι ἐχώρουν ἄνω». Ksn: «Ναυ-
τικὸν πάλιν παρεσκεύαζον, καὶ συνετάττοντο
εἰς ἐξήκοντα ναῦς». Ksn: (mī avs: in naptv:).
«Οἱ μὲν συντεταγμένοι ἡμῶν ὅπλα κερτήμεθα
δήπου». Ksn: vef in lskrape de omīngz.

(de xnde fir:). «Ἦν δὲ οὗτος μᾶλλον τε
συντεταγμένος, καὶ ἐγχειρητικώτερος στρατη-
γός». Ksn: dempīnsš intp' ale pesvoīdš. 2)
porzneskš, daš opdinš, pšiš la kale
(κς inf:). «Δασμοὺς συνέταξαν ἀποφέρειν καὶ
τούτους». Ksn: (mī in anal:). «Ἐπὶ τὴν αὐ-
τοῦ τράπεζαν συνέταξεν, ὅπως ᾄει παρατίθου-
το ἱκανὰ πομπόλοις ἀνθρώποις». Ksn: 3)
konbīnš, konstpīš; (naptik: kompsīš
karte, traktezš inksrīs desupre ceva. «Δό-
γους («Ὑπόβειν» — „ D: Αλ: 4) (mīkz)
mz xneskš, saš mz inboīeskš desupre ce-
va κς čineva. «Συνετάξω τῷ Χριστῷ». Bis:
(mī κς prep:). «Συντάττεσθαι ἡμέραν πρὸς
τινα». Πλν: a xotpī in xnipe. (mī pas:).
«Τὸ συνταχθέν, saš «Τὸ συντεταγμένον». Aks:
upin inboīadz xotpīpīš. 5) (maī noš)
plekīnd imī iāš zīoa xntz, lasš stnēlate.
(Παλαδ: Επγρ: 43).

Συντατέον, posik: al lšī συντείνω.

Συντατικός, ή, όν, prodzktopš de intinsz
vntz voingz, saš de stpšitoape anekape
kētre ceva. (bezī σύντασις). [συντείνω].

Συν τάττω, viit: -τάξω, At: in lokš de
συντάσσω.

Σύνταφος (δ, ή), inpronatš intp' avelamī
mopmīntš κς alšal. [σύν, τάφος].

Συν-ταχύνω, viit: -ταχυνῶ, grzbeskš ceva
inprexnt κς alšal. || (nestp:) mš grzbeskš,
kīl povīš. «Συνταχύνειν αὐτῷ τὸν βίον». Er.
niaga if este foarte pînîit, prea pînîit.

Συν-τείνω, viit: -τενῶ, intinzš tape (κς
amīndoz mīnele); (ovīc: el:) mš sile-
skš din toate pstepile, xpmesz κς mšatz
stpzingz; (κς ak: κς prep:) mš mīš intinsš,
mš grzbeskš kētre... «Συνέτεινε δρόμον εἰς
ἄστυ». Πλ: (fir:) mš intinzš, kontpīvšie-
skš kētre xntz mī avelamī skonš. «Οὐ-
δὲν εἶναι τῶν πεπραγμένων αὐτῷ, ὅτι οὐκ εἰς
τοῦτο συντείνει». Ksn: (absol:) mš inte-
ieskš maī mšat, mš fakš maī tape, maī
īste, kreskš. «Συντείνοντος τοῦ κακοῦ». Πλ:
(mī in naptv:). «Τοὺς γνώμῃ συντεταμένη
ἐπιμελουμένους». Ksn: κς stpšitoape vo-
ingz, saš nesktzšt slīingz.

Συν-τειγίζω, viit: -ίσω, inprexmīeskš
κς zidš inprexnt saš in xnipe κς...

Συν-τεκμαίρομαι, viit: -αροῦμαι, daš κς
sokoteala din maī mšate semne (saš date)
tot intp' o vreme.

Συν-τεκνοποιέω ὦ, viit: -ήσω, fakš ko-
nī inprexnt, saš kontpīvšieskš la fache-
pe de konīl.

Σύντεκνος (δ, ή), ovuleskš tatš, saš mš-
mš. [σύν, τέκνον]. [de xnde

Συν-τεκνῶ -ω, viit: -ώσω, fakš konīl tot
de o datš, saš inprexnt κς čineva.

Συν-τεκταίνομαι, viit: -ανοῦμαι, klzdeskš,
konstpīš inprexnt; (fir:) xzeskš, xnel-
teskš inprexnt. «Δόλον—», Απλν:

Συν-τελέθω, (lzp viit: noet: eksistš,
sintš in fiingz inprexnt κς čineva.

Συντέλεια (ή), kontpīvšipe inprexnt; (in
nen:) konlskrape snpe avelamī slpmitš. 2)
(nprin intind:) totala trīsxtapīlor (da-
knīvīlor). «Τὴν περιοικίδος συντέλειαν». Di-
od: 3) (naptik: in Atena) soqietate de
16—60 cetēgenī (bezī συντελής) nentpš
konstpīpea xneī trīepe, saš altz pšvli-
κz slzktz (bezī mī συμμορία). (de xnde
3) (in nen:) komxnitate, soqietate. «Θεῶν
— ». Esxl: adxnapea zimīlor desvīp-
mīgī zeī. 4) desvīpšipe, pefekgie;
(desupre poade) koachere; (in nen:) slp-
mitš. 5) (gram:) stvīpšipea xneī lš-
krpī, vč se eksnpimz de tpekšal de κ-
pīnd. 6) (lslf: maī noš) = Ἐντελέχεια.

Συντελείωσις, εως (ή), gram: in lokš de
συντέλεια. [συντελείω nefintp:].

Συντέλεσμα (τό), kontpīvšie datš de
maī mšat in pronomie. 2) stvīpšipe, =
Συντέλεια.

Συντελεστής, οὐ (ὁ), desvīrwitopř. 2) kontpīwītōpř, sař kontpīwītāpř. [mī

Συντελεστικός, ἡ, ὄν, mī adv: -ιῶς, = Συντελικός (se īnq: χρόνος), (gram:) tpek: de křpīnd. [συντελέω].

Συντελέστρια (ἡ), fem: al lxi συντελεστής.

Συν-τελευταίω -ῶ, viit: -ήσω, sfīrweskrř, (mī nestp:) mř sfīrweskrř tot o datř, sař īnpreskrř kř...; (fir:) nopř īnpreskrř.

Συν-τελέω -ῶ, viit: -τελέσω, swīrweskrř (adskř la īndepīnipe) čewa tot o datř, sař īnpreskrř kř alxl, sař de toř. «Α-γῶνα (ἡ) Ἐκφορὰν, mī chl: — ». Pl: (se īnq: ἔδόν) soseskrř xndewa; (fir:) akřnř la čewa (Plv:). 3) plřteskrř dařdie īnpreskrř kř alxl, sīnlř kontpīwītāpř al křīwa; (īn uen:) kontpīwītēskř. «Εἰς τὸν πόλεμον — ». Dm: 4) (pīn īntīnd:) sīnlř aliatř, sař skpřskř třpīwītāpř al bre křī statř, sař memepř al bre křī sogietř; (īn uen:) mř īntpēsmtřpř īnpreskrř de dskīnd mř la čewa. «Ἡ Χαιρώνεια εἰς Ὀρχομενὸν τὸν Βοιωτικὸν συντελεῖ». Třu: «Εἰς τοὺς νόθους — ». Pl: se īntpēsmtřpř īn pīndxl bastapzīlor. (mī kř dat:) «Μάγνητας καὶ Φθιώτας Θετταλοὺς συντελεῖν». Paks: se de dsk īnpreskrř la...

Συντελής, εὖς (ὁ, ἡ), plřtītopř de dařdie (kontpīwītāpř) īnpreskrř kř alxl, sař skpřskř īnpreskrř la ačelamī statř; (paptik: la Atena) křvenitř la ačelamī pīndř, sař sogietate de kontpīwītōpř la slkřbe pčelīve (bezī συντέλεια); (īn uen:) kontpīwītōpř la ačelamī skopř. [σύν, τέλος]. [de xnde

Συντελικός, ἡ, ὄν, křvenitř la kontpīwītāpř, sař kontpīwītē. «Τὸ συντελικόν». Plv: pīndxl kontpīwītāpīlor. 2) (gram:) īnsemtōpř de swīrwīpēa křī fante. «Χρόνος — ». = Παρακείμενος. «Στάσις — ». Pīp: kape ape de ořektř fantř swīrwītř (tpekř).

Συν-τέμνω, viit: -τεμῶ, tař čewa īn nopřie d' īntp' o paptē mī d' īntp' alxl, křīeskrř (ka křoitopřla). «Χιτώνας — ». Ksn: 2) (ořīq: pīn īntīnd:) mīveskrř, īnpřgīnezř; mřpřīneskrř. «Συντέμνειν τὰς δαπάνας εἰς τὰ καθ' ἡμέραν». Lks: «Τὴν μισθοφορὰν ξυνέτεμε, ἀντὶ δραχμῆς ὥστε τριώβολον δίδωσθαι». Třu: (de xnde 3) (el: se īnqel: ἔδόν) skřptežř dřxmřla, sař apskř ne čel mař skřptř dřxmř. «Συντάμνων ἀπ' ἀκρῆς ἐπ' ἀκρῆν». Ep: mepřīnd d' a dřentsl de la křř kapř la alxl, fřpř a ořolī sīnxl ne dīnxēntřpř. (mī īntp' alř

el:). «Συντέμνουσι θεῶν βλάβαι τοὺς κακόφρονας». Sof: le tař dřxmřla, sař īakřnř dīn dřmř. (mī absol:) «Τοῦ χρόνου συντάμνοντος». Ep: skřpřīndř se břemēa. 4) (se īnq: τὸν λόγον) bōřeskrř ne skřptř. «Συντέμνonti (ἡ) Ὡς συντέμνοντι) εἰπεῖν». (mī simp:). «Συντέμνοντι». Lks: «Ὡς δὴ συντέμνω». Epř: (bezī mī συναίρῶ).

Συντερμονέω -ῶ, viit: -ήσω, mř bečīneskrř kř čīnēva la xolape. [dīn

Συντέρμων, ονος (ὁ, ἡ), bečīnř de xolape kř čīnēva. [σύν, τέρμων].

Συν-τέρπω, viit: -τέρψω, = Συνευφραίνω.

Συντεταγμένως, adv: (de paptv:) ka o oaste bīne apapřatř, kř křnt pīndxlalř, fřpř pčlřpīe. 2) dāne īnboipe. [συντάττω].

Συντεταμένως, adv: (de paptv:) kř gřapř, kř sīlīnř; kř křnt boīnř, sař stpřsīnř. [συντείνω].

Συντετμημένως, adv: (de paptv:) = Συντόμως. [συντέμνω].

Συν-τετραίνω, = Συντιτραίνω.

Σύντευξις, εὖς (ἡ), = Σύντυχις, īnpreskrř īntīnipe, sař konbōřipe; břodipe, īntīmplape tot o datř. [συντέχω, = συντυχίζω].

Συν-τεχνάζω, viit: -άσω, mī

Συν-τεχνάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, mř memtemepeskrř (křelteskrř) īnpreskrř bīkl... mř přefakř īnpreskrř supř amř... křīwa.

Συντεχνίτης, ου (ὁ), (gřs:) īn lokř de...

Σύντεχνος (ὁ, ἡ), [σύν, τέχνη] čel če e-ste de ačelamī memtemepř sař mečepīe kř alxl.

Σύντηγμα (τὸ), efektř de kontonipe. 2) = Σύντηξις. [mī

Συντηκτικός, ἡ, ὄν, pīvīnsītōpř de kontonipe (ofīkř, bečtečipe). «Πυρετός — ». Med: [dīn

Συν-τήκω, viit: -τήξω, toneskř čewa īnpreskrř kř alxl, sař īnpreskrř pīn kontonipe, mīstřīeskrř īnpreskrř, (Fřang:) amalgalmer. (fir:) «Ὡς τις τρέποισι συνταχῇ». Epř: se va īnpresna. 2) toneskř de toř; přpřdeskrř; (med:) adskř īn bečtečipe, sař ofīkř. (mīk: tpe: de kř: īn lokř de pčez:) Συντέτηκx, sīnlř kř totxl tonitř. [de xnde

Σύντηξις, εὖς (ἡ), kontonipe, sař īnpresnape npīn tonipe, (Fřang:) colīquation. 2) tonipe, bečtečipe de třpř, ofīkř, (Fřang:) consumption.

Συν-τηρέω -ῶ, viit: -ήσω, pčstpezř čewa īnpreskrř, sař kř skřmatlale. 2) oβsep-bř, nīndeskrř. [de xnde

Συντήρησις, εως (ή), stēp̄sitoape nēstpa-
pe de čeva. 2) onsepvaḡie. [mi]

Συντηρητικός, ή, όν, nētinchosā, saā in-
dominalikā a nēstpa vīne čeva.

Συν-τίθημι, viit: -συνθήσω, (nex: -συνέ-
θηκα, mi mīk: συνεθέμην, mi pas: συνετέ-
θην, tre: de κκ: συντέθεικα, mi χλ:) nēiā
inprekēnē, saā aproape xna κκ alta. «Έ-
ξεύγυσαν δὲ ὧδε· πεντηκοντόρους καὶ τριή-
ρας συνθέντες, mi χλ:». Ep: (mi pas:) «Τὸ
ἐκ τῶν νεῶν καὶ τοῦ πεζοῦ πλῆθος συντιθέ-
μενον». Ep: 2) (obīc:) alkētsieskā, kon-
stpxiā (prinč: din mēte xñā intpēx),
konēinā; (naptik: desupe xbraḡe) kom-
nēiā. (pas:) «Φάρμακον συντιθέμενον». Med:
alkētsiā din mai mēte fēxpi. 3) (κκ dat:
indip:) daā in mīnē (inprezā) čeva kēiva,
(prinč: ka sē dēkē xndeva. «Κηδεύσας
Ἀθηναίων τοὺς τετελευτηκότας, καὶ συνθεῖς
Ἀντιπάτρω τὰ τούτων ἐστᾶ». Πλβ: (bezi mi
ēpitithēmi 2). 4) (mīk:) konpinzā nīnte
idei in mintea mea; (prin xpm:) daā κκ
sokotcala. (bezi mi συμβάλλω). «Τῆς δ' ἄ-
ρα κλαιούσης ἔπα σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς». Iā. Y. (mi κκ dat: xotēp:) «Τοῦ δ' ὑπε-
ρωῖσθεν φρεσὶ σύνθετο ἀοιδὴν Πηνελόπεια». Od: A. «Τῶν δ' Ἑλένης σύνθετο βουλὴν». Iā. H. «Ἐπεὶ τοι ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο θυμῶν». Od: O. «Συνθεῖς λογιμῶν». Ap: 5) (mai
des proz:) mē inboieskā κκ čineva; (κκ
inf:) fēxētsieskā; (de xndē xne-opi) nēiā
prinsoape. (κκ dat: indep:) «Συντίθεται οἱ
προδοσίην». Ep: «Ἐνίσταντο ἀλλήλοισι, καὶ ἔσυν-
ετίθεντο». Ksn: (saā κκ xk: κκ prep:). «Ἡέμ-
πειν ἀγγέλους, ὁμαιχμίην συνθησομένους πρὸς
τὸν Πέρσην». Ep: «Συνθέμενος πρὸς τοὺς ἐ-
ταίρους». Πλ: mēind prinsoape. (mi κκ inf:)
«Ἐόνους τινὰς συνεθέμην ἀναμένειν ἐνθάδε». Ksn: «Συνθέμενος ἡμέραν». Tēu: xotēpind
in xnipe. 6) (in xen:) mē inboieskā.
«Ταύτη τῇ γνώμῃ οὐ συντίθεμαι». Lks:

Συν-τίτω, viit: -τέξομαι, naskā (fakā ko-
ni) tot intp' o vreme.

Συν-τίλλω, viit: -τιλῶ, smēlā inprekēnē
κκ ...

Συν-τιράω -ῶ, viit: -ήσω, preḡtsieskā
čeva in xnipe saā inpelepepe κκ čineva;
saā xotēpēskā dēno o preḡxipe. || (pas:)
se xpkē preḡxa lēkxēlā de vīnzape, se
skēmiēnte. «Συνετιμήθη τὰ περὶ τὸν σῖτον». Dm: (bezi mi ἐπιτιράω 3). [de xnde

Συντίρησις, εως (ή), preḡxipe fēkēit in
xnipe κκ alēlā; (Skp:) preḡā, mēpitā.

Συν-τιρωρέω -ῶ, viit: -ήσω, aḡēlā ne či-
neva (prinč: snpe peskēnape). || (miāk):

pedenseskā, saā imi pesvēnā in xnipe κκ
alēlā.

Συν-τινάσσω, viit: -άξω, = Συσσεῖω, mi
Συνταράττω. srēdsiā, kētinā, skētpē in-
prekēnē.

Συν-τιταίνω, Ion: in lokā de συντείνω.

Συν-τιτράνω, mi Συν-τιτρώω -ῶ, viit:
-τρέσω, (nex: συνέτρησα mi χλ:) ḡxpeskā
inprekēnē; (κκ ak: κκ prep:) deskizā ḡxrpē,
trečere kētre., (prin intind:) netpekā prin.
«Δι' ὧτων συντίττειναι μῦθον βάσει φρενῶν». Esxā: (pas:) amā komēnikagie κκ čeva
printp' o ḡxrpē. «Συντέτρηται ἡ ὄσφρησις
τῷ στόματι κατὰ τὸν οὐρανόν». Apst: «Εἰς
τὴν γλῶσσαν ἡ ἀκοὴ συντέτρηται. Πλ:

Συν-τιτρώσκω, viit: συν-τρώσω, pēneskā in-
prekēnē, saā tot de odatē din mēte pērpē.

Συν-τλάω, viit: -τλήσω, sēfepā inprekēnē
(bezi mi συναντλέω).

Συν-τολυπέω, viit: -εύσω, fakā inprekēnē
kāere de līnē; (tir:) κκ ostenealē sē-
vīpmeskā čeva inprekēnē κκ alēlā.

Συντορεύω, viit: -εύσω, mi Συντορέω -ῶ,
viit: -ήσω, skēptezā, mīcheskā, inpreḡinezā,
= Συντέμνω. [din

Συντομή (ή), mīčipe, inpreḡinape, skēp-
tape. [synτέμνω].

Συντομία (ή), kalitēa skēplatēlā, mī-
viltēlā, saā inpreḡinatēlā; (naptik:) skēptē
vorpēpe. [mi

Συντόμια (τά), (nlp:) xñā fēlā de med-
lā, prin kape se inpreḡia la sēpachī ḡpē,
(alt:) κάλαμος (6). [mi

Συντορίζω, viit: -ίσω, = Συντέμνω. [din

Σύντομος (ό, ή), skēptatā, inpreḡinatā.

«Ὁδός —». Ep: [synτέμνω]. [de xnde

Συντόμως, adv: ne skēptā; (prinč:) in
preḡine vorpē.

Συν-τονέω -ῶ, viit: -ήσω, daā tonā la
čeva, inkopdezā, intpeskā. [mi

Συντονία (ή), [σύντονος] mi Σύντασις, =
Ἔντασις (pron: τή fir:), (Fpanḡ:) conten-
sion, insepintatē disnē, ḡlčevā; apli-
kagie, saā stēpdanie mape la čeva. 2)
(xne-opi) = Συμφωνία. «Τὴν τῶν οὐρανίων
πρὸς τὰ ἐπίγεια σύμπνοϊαν καὶ συντονίαν». Apt:

Συντονολυδιστί, adv: dēne tonika armo-
nie a līdichei mēsičē. [σύντονος, λυδιστί].

Σύντονος (ό, ή), [σύν, τόνος] tape mi in
lēnē ininsā; (prin intind:) iste, penede;
konḡinātā. «Πορεία —». Πλβ: (Fpanḡ:) marche forcée. «Πενία —». desēvīpmitā.

2) (mss:) kape sēnē intp avelamī tonā,
kopkordā (pron: mi fir:). || (next:) Σύντο-
νον, mi (im:) Σύντονα, adv: in lokā de συν-

τόνος, saḥ συμφώνως, ne aчеламī tonḥ.
•Ἦνα καὶ γλώσση σύντονα τοῖς σοῖς γραμμα-
σιν χυδῶ». Exp: [de xnde

Συντονῶ -ῶ, viit: -ῶσω, (gram:) παῖς
aчеламī tonḥ. [mi

Συντόνως, adv: tape, iste, saḥ nepre-
kəpmat, kə neinaxɣinatɔ sɪlinɣɔ. «Συν-
τόνως ἐδάδιζε». Pl: fɔpɔ sɔ stea de lokḥ.

Συν-τορμῶ -ῶ, viit: -ῶσω, inprexñḥ (in-
penesekḥ) kə kɔie.

Συν-τορυνῶ -ῶ, viit: -ῆσω, amestekḥ kə
aɪnɣɔɔ.

Συν-τραγωιδῶ -ῶ, viit: -ῆσω, penpesintḥ
tragedie inprexñḥ kə aɪtɔ; (fir:) mɔ pre-
fakḥ inprexñḥ.

Συντράπεζος (ὁ, ἡ), = Ὁμοτράπεζος. [σύν,
τράπεζα].

Συν-τραυλιζῶ, viit: -ίσω, rɪnɣɔbeskḥ mi
eḥ inprexñḥ.

Σύντρις, -τρις, -τρια, kɪte tɔpɪ inprexñḥ.
[σύν, τρεῖς].

Συν-τρέπω, viit: -τρέψω, inɔpɔkḥ čeva tot
o datɔ, saḥ inprexñḥ kə... || (pas: saḥ
mɪkɔ:) mɔ pɔiḥ ue fɔɣɔ (mɔ vɪpɪesekḥ)
inprexñḥ kə čineva.

Συν-τρέφω, viit: -θρέψω, (pas: tɔpɪ de kə:
συντέτραμμα, mi čl:) xɔɣneskḥ, kɔpɔkḥ in-
prexñḥ kə...; (mi pas:) kɔpɔkḥ, tɔpɪesekḥ
inprexñḥ. 2) (despɔpɪ kɪksɪde) inkeɣɪnd
inprexñḥ, mi (pas: saḥ mɪkɔ:) mɔ inpre-
xñḥ, mɔ inɔpɔbeskḥ. «Ἐπειδὴν τὸ θερμὸν
καὶ τὸ ὑγρὸν σηπεδόνα τινα λάβῃ, τότε δὴ
τὰ ζῶα συντρέφεται», Pl:

Συν-τρέχω, viit: -θρέξομαι, saḥ -δραμοῦμαι,
(nex: συνέδραμον) aɪepɔḥ tot o datɔ, saḥ
inprexñḥ kə...; aɪepɔɣɪnd mɔ inɪmɪnɪḥ kə
čineva; (in pɔɣɔm; inɣɔɔ:) mɔ lovesekḥ
in vɪtɔɪe. «Τὸ δ' αὖτις ξιφέσσει συνέδρα-
μον», Pl: Pl. (despɔpɪ pɪḥ) kɔkɔpɔḥ; (in
uen:) mɔ aɪkɔḥ la xñḥ lokḥ; (despɔpɪ
pɔpɪ) mɔ pɔssuesekḥ, mɔ inkeɣɪesekḥ; (fir:)
mɔ vɔpɔdesekḥ tot o datɔ; (maɪ des) mɔ
pɔtɔpɪbeskḥ inprexñḥ (vɔzɪ mi èntréxɔ), mɔ
invoɪesekḥ, mɔ xnesekḥ. «Αἰ γυνῶμαι εἰς τῶ-
ν συνέδραμον». Ep: (mi kə dat:) «Ὁ συν-
τρέχει τοῖς ἐγκαλούμενοις, ἀλλ' ἀρνείται παν-
τάσιν». Liv: ux se xneḥte, nɔ xɔɣɔpɪ-
seḥte. «Συντρέχειν τοῖς κριταῖς». Ksn: a
kɔɪaɣɔɔ in pɔɪpɔkɔ inɣɔɔɔɔɔɔɔ.

Σύντρισις, εἰς (ἡ), inprexñḥ fɔɣɔpɪ;
(pɔɪn inɪnd:) ɔɣɔɔ, pɔɪn kɔpɪ se in-
prexñḥ (in kɔmɔnɪkɔɪe) xɔa kə aɪtɔ.
«Τὸν μυκτήρων». Apst: [mi

Σύντριτος (ὁ, ἡ), fɔɣɔpɪḥ nɪnɔ dɪnɔkɔ;
xñḥḥ (kɔmɔnɪkɔḥ) kə aɪtɔ pɔɪn ɔɣɔɔ,

saḥ kɔnɔɔḥ. [συντρία].

Συν-τρίανῶ -ῶ, viit: -ῶσω, pestopnḥ, a-
mestekḥ pɔɪn, saḥ kə pɔɪn tɔpɪntɔ kə totɔ.

Συντρίβη (ἡ), Skp: in lokḥ de σύντρι-
ψις. [mi

Συντρίβης, εἰς (ὁ, ἡ), fɔɔ: in lokḥ de
σύντριψ. [din

Συν-τρίβω, viit: -τρίψω, fɔpɔkḥ xɔa kə aɪ-
tɔ. «Τὰ πυρεῖα —». Liv: fɔpɔkɪnd fɔpɪ-
mɪɔɔḥ. «Συντρίβη τῆς κεφαλῆς καταρρέει».

Apst: fɔpɔkḥ, pɪseɣḥ (omɔḥ de vɪtɔɪe)
ne čineva; (fir:) stɔpɪkḥ, dɔɔɔɔɔḥ. «Συν-
τρίβει θρόνους δυναστῶν». Skp: pɔɣɔpɔdesekḥ.

«Τὰ συντρίβοντα τοὺς οἴκους ταῦτα ἐστὶ». Ksn:

|| (pas:) mɔ lovesekḥ, mɔ vɪkɔnesekḥ in-
prexñḥ. «Ποῦ συντρίβεται τὸ πρῶγμα; καὶ ποῦ
δυσχεραίνεται»; Dm: xnde se atɪnɔ pɔɪ-
pɔɪe inɔpɪe? kɔpɪ este pɔɪvɪna ne-

invoɪpɪ? (Skp:) sɪmɪḥ sɔpɔpɪe de inɪmɔ,
mɔ xɔmɪlesekḥ dɪn kɔɪnɣɔ.

Συν-τριηραρχῶ -ῶ, viit: -ῆσω, kɔmɔndḥ,
saḥ kɔnɔpɪvɪesekḥ inprexñḥ kə...

Συντρίηραρχος (ὁ), pɪndɪtḥ tɔpɪpɔpɔḥ
inprexñḥ kə aɪtɔ. [σύν, τριηραρχος, vɔzɪ
zɪv].

Συντριμμα (τὸ), fɔpɪmɔtɔpɔ. 2) = Σύντρι-
ψις, fɔpɪmɔpɪ (pɔɔ: mi fir:), pɔɣɔpɔde-
nɪe. [mi

Συντριμμός (ὁ), Skp: in lokḥ de σύντρι-
ψις. [mi

Σύντριψ, εἰς (ὁ, ἡ), fɔpɪmɔtɔpɔ. 2) =
Οἰκότριψ. [mi

Σύντριψις, εἰς (ἡ), fɔpɪmɔpɪ xñḥ ue kə
aɪtɔ čeva, saḥ fɔpɪmɔpɪ (akt: saḥ pas:);
(Skp:) sɔpɔpɪe de inɪmɔ, skɪɔɔ dɪn nɔ-
xɔtɔɔ a kɔɪtɔɔḥ. [συντρίβω].

Σύντροπος (ὁ, ἡ), kɔnɔpɔḥ, pɔtɔpɪtḥ kə
čeva. [σύν, τρόπος] [de xnde

Συντρέπως, adv: = Πρὸς τρόπου, pɔtɔpɪt.
Συν-τροφέω -ῶ, viit: -ῆσω, mɔ xɔɣnesekḥ,
tɔpɪesekḥ inprexñḥ kə... [mi

Συντροφία (ἡ), inprexñḥ xɔɣɔpɪ, kɔn-
vɪɔɔɔpɪ, inprexñḥ pɔtɔpɪɔɔɔ, kɔmɔnɪkɔ-
ɪe kə čineva; (xɔpɪ-ɔpɪ) kɔpɪteɔ inpre-
xñḥ. [din

Σύντροφος (ὁ, ἡ), čɪl ue se xɔɣɔneḥte,
saḥ a kɔpɔkɔ inprexñḥ kə čineva; in-
prexñḥ tɔpɪtɔpɔ; (in uen:) famɪlɪarɔ; so-
ɣḥ. (kə dat:) «Τῇ Ἑλλάδι πενίη αἰείποτε
σύντροφος ἐστὶ...». Ep: (saḥ kə uen:). «Σύν-
τροφος ἀρμονίας». Epɔp: [συντρέφω].

Συν-τροχῶ -ῶ (mi pɔɔt: -τροχέω -ῶ), viit:
-ῶσω, = Σύντρέχω.

Συν-τροχῶ -ῶ, viit: -ῆσω, kɔɔɔḥ tot o
datɔ, saḥ inprexñḥ kə...

Συν-τροφάω -ῶ, viit: -ήσω, m̄ desf̄atez̄h̄ inprex̄n̄h̄ k̄h̄ čineva.

Συν-τυγχάνω, viit: -τεύξομαι, (nex: συνέ-τυχον, mī χλ:) m̄h̄ int̄im̄n̄l̄h̄, m̄h̄ v̄podesk̄h̄ a fī inprex̄n̄h̄; int̄im̄n̄iñ̄h̄ ne, m̄h̄ int̄im̄ne- sk̄h̄ k̄h̄ čineva; (x̄ne-op̄i) konvop̄es̄k̄h̄; (in a tpēīa nep̄s: mī in nep̄t̄h̄:) se v̄podēm̄to din̄ int̄im̄n̄l̄ape tot o dat̄h̄. (k̄h̄ dat̄h̄). "Συν-τυχῶν τε οἱ ἰόντι ἐπὶ Κ: καὶ εἰς λόγους ἀ-πικέσθαι,,. Ep: (mī k̄h̄ nen: poet:) "Συν-τυχῶν κακῶν ἀνδρῶν,,. Sof: (mī nep̄s:) "Τὰ κατὰ θάλασσαν συντυχόντα σοὶ παθήμα-τα,,. Ep: (mī absol.) "Τὸ συντυχόν,,. Aks: op̄ če se va int̄im̄n̄l̄a, sađ̄ va em̄ī in̄ain̄te din̄ int̄im̄n̄l̄ape. "Πᾶν τὸ συντυχόν ἡδέ-ως ἤσθι,,. Ksn:

Συν-τυπώομαι -οῦμαι, viit: -τυπωθήσομαι, m̄h̄ konformez̄h̄ d̄h̄ne kin̄h̄l̄ v̄pe x̄n̄ī l̄sk̄h̄; sađ̄ m̄h̄ disp̄īh̄ inprex̄n̄h̄ d̄h̄ne int̄im̄p̄i- p̄ile f̄k̄k̄te in̄ s̄f̄let̄h̄l̄ međ̄.

Συν-τυραννέω, viit: -εύσω, in̄m̄p̄r̄p̄es̄k̄h̄ inprex̄n̄h̄ (ka t̄ip̄an̄h̄).

Συν-τυραννοκτονέω -ῶ, viit: -ήσω, om̄op̄h̄ t̄ip̄an̄h̄ sađ̄ t̄ip̄an̄ī in̄ x̄n̄ipe k̄h̄ al̄h̄ī.

Συντύραννος (ὁ), p̄r̄pt̄am̄h̄ din̄ t̄ip̄an̄ik̄h̄ sađ̄ in̄m̄p̄r̄p̄es̄k̄h̄ s̄t̄m̄īn̄ipe inprex̄n̄h̄ k̄h̄ al̄h̄l̄. [s̄n̄, τύραννος].

Συν-τυρόω -ῶ, viit: -ώσω, in̄keḡh̄ čeva inprex̄n̄h̄ in̄ f̄el̄h̄l̄ v̄r̄iñzeī; (fir:) x̄nel̄te- sk̄h̄ in̄t̄ip̄īñ̄ī, sađ̄ v̄ik̄len̄ī in̄ in̄gelecepe k̄h̄ čineva.

Συντύχημα (τὸ), [συντυγχάνω] gl̄s: int̄im̄- n̄l̄t̄oape int̄im̄n̄īn̄ape, sađ̄ v̄podead̄h̄.

Συντυχία (ἡ), int̄im̄n̄l̄t̄oape in̄t̄p' ače- cam̄ī v̄reme inprex̄h̄ape, (p̄rin̄h̄: nop̄o- čit̄h̄) nemep̄ipe. "Κατὰ συντυχίην,,. Ep: 2) (māiñođ̄) int̄im̄n̄ipe inprex̄n̄h̄, konvop̄i- p̄ipe. [mī

Συντυχιᾶς, ἡ, ὅν, (n̄l̄h̄:) int̄im̄n̄l̄t̄op̄h̄. [s̄n̄, τύχη]. [de x̄nde

Συντυχιᾶς, adv: din̄ int̄im̄n̄l̄ape, sađ̄ inprex̄h̄ape.

Συν-υβρίζω, viit: -ίσω, m̄h̄ nop̄t̄h̄ ov̄p̄zn̄i- česte, f̄p̄r̄h̄ v̄sn̄h̄ p̄iñd̄īal̄h̄ de o nop̄t̄i- v̄h̄, sađ̄ inprex̄n̄h̄ k̄h̄ al̄h̄l̄.

Συν-υγραίνομαι, viit: -υγρανθήσομαι, m̄h̄ x̄mez̄es̄k̄h̄ tot o dat̄h̄, sađ̄ inprex̄n̄h̄ k̄h̄...

Συν-υθλέω -ῶ viit: -ήσω, = Συμφλυαρόω.

Συν-υλακτέω -ῶ, viit: -ήσω, lat̄p̄h̄ mī eđ̄ inprex̄n̄h̄.

Συν-υμεναιέω -ω, viit: -ήσω, kon̄t̄r̄iv̄īes̄k̄h̄ mī eđ̄ la k̄t̄s̄t̄op̄es̄k̄h̄ x̄n̄ipe.

Συν-υμένω -ῶ, viit: -ήσω, in̄al̄h̄h̄ l̄aḡde mī eđ̄ inprex̄n̄h̄ k̄h̄ al̄h̄ī.

Συν-υπ-άγω, viit: -άξω, (nex: συνοπάζω, mī

mī χλ:) d̄sk̄h̄, mī (nest̄p̄m̄:) m̄h̄ d̄sk̄h̄ tot o dat̄h̄, sađ̄ inprex̄n̄h̄ k̄h̄.

Συν-υπ-ακούω, viit: -ακούσομαι, ask̄k̄l̄h̄ k̄h̄ s̄k̄p̄k̄nepe tot o dat̄h̄, sađ̄ inprex̄n̄h̄ k̄h̄... (gram:) s̄k̄t̄-in̄gelecepe tot o dat̄h̄ din̄ a- f̄ap̄h̄ čeva.

Συνύπαρκτος (ὁ, ἡ), (l̄h̄h̄:) kape eksist̄h̄, sađ̄ este in̄ fiinḡh̄ inprex̄n̄h̄. [mī

Συνύπαρξις, εως (ἡ), inprex̄n̄h̄ eksist̄i- n̄h̄, sađ̄ fiinḡh̄. [syn̄up̄ar̄x̄h̄].

Συνύπαρχος (ὁ), p̄iñd̄sit̄h̄ administ̄pato- p̄h̄ inprex̄n̄h̄ k̄h̄ al̄h̄l̄. [s̄n̄, ὑπαρχος].

Συν-υπάρχω, viit: -άρξω, eksist̄h̄, s̄int̄h̄ in̄ fiinḡh̄ inprex̄n̄h̄ k̄h̄ al̄h̄l̄.

Συν-υπατεύω, viit: -εύσω, s̄int̄h̄.

Συνύπατος (ὁ), p̄iñd̄sit̄h̄ kons̄k̄l̄h̄ inpre- x̄n̄h̄ k̄h̄ al̄h̄l̄. [s̄n̄, ὑπατος].

Συν-ύπ-ειμι viit: -έσομαι, s̄int̄h̄ de f̄aḡh̄ inprex̄n̄h̄ k̄h̄ al̄h̄l̄, sađ̄ in̄t̄pe al̄h̄ī. 2) = Συνοπείσομαι.

Συν-υπερ-βάλλω, viit: -βαλῶ, t̄pek̄h̄ ne d' ask̄p̄a (st̄p: mī nest̄p:) tot o dat̄h̄, sađ̄ inprex̄n̄h̄ k̄h̄...

Συν υπηρετέω -ῶ, viit: -ήσω, s̄l̄x̄jes̄k̄h̄ inprex̄n̄h̄; (in̄ nen:) kon̄l̄sk̄p̄ez̄h̄, ađ̄st̄h̄.

Συν-υπ-ηγέω -ῶ, viit: -ήσω, x̄p̄mez̄h̄ mī eđ̄ ačelam̄ī s̄k̄net̄h̄, gl̄as̄h̄ inprex̄n̄h̄ k̄h̄ al̄- t̄h̄l̄, (ov̄mt̄:) p̄iđ̄ is̄k̄l̄.

Σύν-υπο βάλλω, viit: -βαλῶ, p̄iđ̄h̄, ap̄sk̄k̄h̄ tot o dat̄h̄, sađ̄ inprex̄n̄h̄ čeva de des̄st̄. 2) amez̄h̄ tot o dat̄h̄ ne v̄ast̄ap̄d̄h̄ in̄ lok̄k̄l̄ adev̄t̄p̄at̄k̄sī p̄r̄sk̄k̄h̄.

Συν-υπο-δείκνυμι, viit: -δείξω, ap̄t̄h̄ (eks- p̄lik̄h̄) čeva tot o dat̄h̄, sađ̄ inprex̄n̄h̄ k̄h̄.

Συν-υπο-δύομαι, viit: -δύσομαι, (nex: συν- υπέδον, mī χλ:) m̄h̄ v̄īp̄h̄ tot o dat̄h̄ de des̄st̄; (n̄pin̄ in̄l̄ind̄:) in̄t̄rep̄iñz̄h̄ (m̄h̄ in̄st̄p̄v̄inez̄h̄ k̄h̄) x̄n̄h̄ ost̄en̄īčos̄h̄ l̄sk̄h̄ in- prex̄n̄h̄ k̄h̄ al̄h̄l̄.

Συν-υπο-ζεύγνυμι, viit: -ζεύξω, s̄k̄k̄s̄ḡh̄, sađ̄ in̄k̄k̄ḡh̄ inprex̄n̄h̄.

Συν-υπο-καρρίζω, mī (mīk̄: kape este mī māi in̄t̄p:) -ίζομαι, viit: -ίσω, -ομαι, in̄p̄x- ḡinez̄h̄, sađ̄ k̄x̄m̄p̄tez̄h̄ tot o dat̄h̄ k̄h̄ kin̄h̄ k̄v̄iñčos̄h̄ nek̄x̄v̄iñḡa eks̄p̄es̄ī.

Συν-υπο-κρίνομαι, viit: -κρινούμαι, m̄h̄ p̄refak̄h̄ in̄ čeva inprex̄n̄h̄ k̄h̄ al̄h̄l̄.

Συν-υπο-λαμβάνω, viit: λήψομαι, īađ̄ s̄k̄t̄ ap̄t̄apea mea (s̄p̄īk̄iñ̄h̄) tot o dat̄h̄, sađ̄ inprex̄n̄h̄ k̄h̄ čineva čeva.

Συν-υπο-νοέω -ῶ, viit: -ήσω, v̄n̄h̄īes̄k̄h̄ čeva tot o dat̄h̄; (gram:) īađ̄ čeva ka s̄k̄t̄- in̄geles̄h̄ de din̄ afāp̄h̄.

Συν-υπο-πίπτω, viit: -πεσῶμαι, kaz̄h̄ tot o dat̄h̄ s̄k̄t̄ čeva; (fir:) v̄iđ̄ inprex̄n̄h̄ in̄

mintea κρίβα (κα sxt-încelesă), m̃ sxt-încelegă.

Συν-υπ-οπτεύω, viit: -εύσω, ṽnsiesk̃ tot o dat̃ k̃ aλt̃a, sađ mi aλt̃a čeva.

Συν-υπέπτωσις, εως (ή), înp̃exñ sxt-încelecepe. [συνυποπίπτω fir:].

Συνυπόστατος (ό, ή), T̃u: чед de асe-lam̃ iostasă (fiing̃). [συνυφίσταμαι].

Συν-υπο-στέλλω, viit: στελῶ, st̃p̃iñg̃, înp̃inez̃ tot o dat̃.

Συν-υπο-τίθεται, viit: -υποθήσεται, (nex: συνυπεθέμην; mi чл:) s̃p̃osc̃z̃ (im̃ iñki-ñlesk̃) čeva tot o dat̃.

Συν-υπουργέω -ῶ, viit: -ήσω, =Συνυπη-ρετέω.

Συν-υπο-φέρω, viit: -υποίσω, (nex: συνυ-ήνεγκα, mi чл:) s̃p̃is̃, x̃m̃iesk̃ ne či-neva înp̃exñ, sađ tot o dat̃ k̃....

Συν-υπο-φύομαι, viit: -φύομαι, (nex: συν-υπέφυον, mi чл:) m̃ nask̃, p̃est̃r̃ tot o dat̃ de desx̃t.

Συν-υπο-χωρέω -ῶ, viit: -ήσω, m̃ t̃p̃ar̃g̃ iñapoī, (mi fir:) m̃ s̃x̃is̃, m̃ iñd̃x̃ilek̃ tot de o dat̃, sađ înp̃exñ k̃ aλt̃a.

Συν-υφαίνω, viit: -ανῶ, đes̃ înp̃exñ; (fir:) konler̃, înp̃exñ; (prin iñtind:) x̃-nelesk̃, x̃p̃zesk̃ ṽiklene mem̃t̃ex̃ip̃i. [de x̃nde

Συνύφανσις, εως (ή), đesepe înp̃exñ. [mi

Συνύφασμα (τὸ), înp̃exñ đes̃t̃r̃ (đes̃t̃); (in đen:) ññzet̃.

Συνύφεια (ή), =Συνυφή; (prin: la im:) đes̃t̃r̃, înp̃let̃t̃r̃ de fars̃r̃. [din

Συνυφή (ή), đes̃t̃r̃ de ññz̃, (Frañ:) la contexture; (in đen:) komb̃inare. «Οὐ-κλήσεων —». Plat: [mi

Συνυφής, εὖς (ό, ή), đes̃t̃ înp̃exñ, sađ x̃nit̃ prin, sađ ka prin đes̃t̃r̃; komb̃inat̃, not̃p̃ib̃it̃, m̃it̃ înp̃exñ. [s̃yn, ύφή].

Συν-υφ-ίστημι, viit: -συνυποστήσω, (nex: συνυπέστησα, mi 2: συνυπέστην, mi чл:) fa-k̃ a eksista, a fi in fiing̃ čeva; (mi m̃ix:) eksist̃, s̃int̃ in fiing̃ înp̃exñ k̃...; (k̃ ak: d̃ip:) iñt̃p̃iñz̃, ĩađ as̃x̃p̃ 'm̃i, sađ p̃aṽd̃ čeva tot o dat̃, sađ înp̃exñ k̃....

Συν-υψόω -ῶ, viit: -ώσω, iñal̃g̃ înp̃exñ.

Συνωδέω -ῶ, viit: ήσω, k̃int̃ in kon-čert̃ k̃ čineva. [din

Συνωδή, καὶ Συνωδία (ή), k̃intape in kon-čert̃ k̃ aλt̃a. [s̃yn, ᾠδή].

Συν ωδίνω, viit: -ωδινῶ, am̃ x̃p̃ep̃ de fachepe, (mi st̃p:) nask̃ tot o dat̃, sađ înp̃exñ k̃...; (poet:) p̃t̃imesk̃, m̃̃do-

pe înp̃exñ k̃, sađ pent̃r̃ čineva. «Κα-κοίς —». Ex̃p:

Συνωδός (ό, ή), [συνᾶδω] kape k̃int̃ in končert̃; sađ (fir:) este in x̃nipe k̃ či-neva. || (nex: im:) Συνωδός, adv: in x̃nipe, konform.

Συν-ωθέω -ῶ, viit: -ωθήσω, καὶ -ώσω, (nex: συνέωσα, mi чл:) iññiñg̃ înp̃exñ; st̃p̃iñg̃ înp̃exñ, iñres̃is̃. [de x̃nde

Συνώθησις, εως (ή), iññinepe din toa-te p̃̃r̃p̃ile tot o dat̃, iñres̃ipe.

Συνώμεθα, im: 1: ñep̃: de m̃ix: nex: 2: a l̃x̃i s̃yñĩm̃i.

Συνωμία (ή), naptea, x̃nde se înp̃exñ am̃indoī x̃m̃ep̃i, komb̃inarepa s̃neleor. 2) = k̃....

Συνωμίασις, εως (ή), x̃ñ f̃el̃ de pati-m̃ de s̃pinape a k̃ailor. [s̃yn, ὄμος].

Συνωμοσία (ή), konx̃rap̃ie, sađ komb̃lot̃, (ad:) x̃nipe prin x̃p̃m̃int̃ (prin: s̃p̃re ṽt̃m̃apea κρίβα. [mi

Συνωμόσιον (τὸ), x̃p̃m̃int̃, s̃p̃re x̃nipe in komb̃lot̃; (in đen:) =Συνωμοσία. [mi

Συνωρότης, ου (ό), (in đen:) x̃nit̃ prin x̃p̃m̃int̃ k̃ čineva, (partik: in p̃̃x̃) s̃p̃re ṽt̃m̃apea κρίβα, konx̃rat̃. [συν-όρυμι]. [de x̃nde

Συνωμοτικός, ή, ὄν, at̃iñr̃top̃ de komb̃lot̃, sađ konx̃rap̃ie. [de x̃nde

Συνωμοτικῶς, adv: in f̃el̃ de komb̃lot̃, sađ ka konx̃rat̃.

Συνωρότις ἰδος (ή), fem: aλ l̃x̃i s̃yñωρότης.

Συνώμοτος (ό, ή), x̃nit̃ prin x̃p̃m̃int̃. «Τὸ συνώμοτον». T̃x̃: in dok̃ de ή s̃yñωμοσία, alianga đerat̃ prin x̃p̃m̃int̃. [συνόρυμι].

Συν-ωνέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, k̃xm̃-p̃r̃ind̃ ad̃x̃ñ, st̃p̃iñg̃ o s̃xm̃ de čeva. «Ὁ νόμος ἀπαγορεύει μηδὲνα τῶν ἐν τῇ πόλει πλείω σίτον πεντήκοντα φορῶν συνωνεῖσθαι». As:

Συνωνυμέω -ῶ, viit: -ήσω, am̃ aчeла-m̃ ñime, sađ s̃int̃ de aчeчam̃ iñsem̃na-pe. [mi

Συνωνυμία (ή), a aчeчam̃ ñime, sađ aчeчam̃ iñsem̃na-pe. [din

Συνώνυμος (ό, ή), чед de aчeчam̃ ñime, sađ k̃ aчeчam̃ iñsem̃na-pe. [s̃yn, ὄνομα Εολ: =ὄνομα].

Συνωνυμούντως, mi Συνωνύμως, adv: k̃ aчeчam̃ ñime, sađ aчeчam̃ iñsem̃na-pe. [συνωνυμέω, mi συνώνυμος].

Συνωριστής, οὔ (ό), m̃iñr̃top̃ de t̃p̃x̃p̃-̃p̃ t̃p̃ast̃ de nepek̃ie de t̃p̃r̃t̃op̃i. [din

Συν-ωρίζω, viit: -ίσω, iñx̃r̃g̃ la t̃p̃x̃p̃

doi tr̥tr̥topi (kaī, kaīpi, mi chl); (in men:) = Συζεύγνυμι, ἡνυρεκνῆ. (miž:) «Συνωρίζου χέραι». Ekr. st̥ ne aužk̥m de mīn̥. [mi]

Συνωριζέομαι, viit: -εύομαι, merǵ ne tr̥tr̥st̥ de o perekie de tr̥tr̥topi (kaī, mi chl). [din]

Συνωρίς, ἰδος (ή), [σύν, ἄρω] perekie de kaī, saǵ kaīpi tr̥tr̥topi de tr̥tr̥st̥, (ov̥it:) o perekie de telepari; (in men:) perekie; (poet: in intind:) konletr̥st̥. «Πέδας τε χερσῶν καὶ ποδῶν συνωρίδα». Eskr:

Σύνωρος (ό, ή), gls: in lok̥ de συνάρος.

Σύνωσις, εως (ή), = Συνώθησις. [συνώθω].

Συν ωφέλει -ω, viit: -ήσω, folosesk̥ mi eǵ ἡνυρεκνῆ, kontr̥iv̥iek̥ la folos̥ kl̥va; (in men:) aǵiǵ ἡνυρεκνῆ.

Συνωχάδων, adv: Dor: poet: in lok̥ de συνοχῆδόν, in konjinepe, str̥ins, in miǵ neint̥p̥st̥ (x̥na neste al̥ta); nein̥chet; saǵ in dat̥.

Συδαύβαλος, mi Συόβαυος (ό), staxl̥ de por̥i, = Συφός. [σὺς, βαυδάω, mi βαῦνος].

Συδοιωτοί (οί), kom: ok̥r: enit: al Be-odienilop (analog̥ k̥ Baioit̥ia ūs). [σὺς, Βοιωτός].

Συοδήλητος (ό, ή), poet: [σὺς, δηλέομαι] omopit̥, saǵ v̥t̥mat̥ de nok̥ (selbat̥ik̥).

Συοθήρας, ου (ό), viit̥top̥ de por̥i (selbat̥iui). [σὺς, θήρα].

Συοκτασία, mi Συοκτονία (ή), xvidepe (jept̥l̥ipe) de por̥i. [din]

Συοκτόνος (ό, ή), [σὺς, κτείνω] [napoks:] xviit̥top̥ de por̥i; (propapoks:) xviis̥ de nok̥ (selbat̥ik̥).

Συοτρόφος (ό, ή), xp̥nit̥op̥ de por̥i (selbat̥iui); (lok̥) priin̥vos̥ por̥i. [σὺς, τρέφω].

Συοφόντης, ου (ό), mi Συοφόντις, ἰδος (ή), poet: in lok̥ de συοκτόνος. [σὺς, φένω].

Συοφορβέω -ω, viit: -ήσω, xp̥nesk̥ por̥i; (mi nas:) m̥ xp̥nesk̥ ka x̥n̥ nok̥. [mi Συοφόρβιον (τό), staxl̥, saǵ t̥r̥m̥ de por̥i. [din]

Συοφορβός (ό), [σὺς, φέρω] p̥st̥op̥ de por̥i, nok̥ar̥.

Σύρα (ή), = Σισύρα, κοζοκ̥.

Σύρεα, gls: adv: in lok̥ de τύρεα, k̥ smot̥l̥. [mi]

Συρβάζω -ω, viit: -ήσω, gls: in lok̥ de θορυβάω. [din]

Σύρβη (ή), = At: (maī int̥p̥v:) Τύρεη, gl̥t̥ie, smot̥l̥.

Συρβηνεύς, έως (ό), neindeminat̥ik̥ laast̥l̥ (l̥sepi̥st̥), saǵ d̥n̥it̥op̥. [din]

Συρβηνός, (ό, ή), smot̥os̥, ad̥k̥l̥op̥ de gl̥t̥ie. [σύρβη].

Σύργαστρος, mi Συργάστωρ, ορος (ό), ti-pit̥ ne p̥nt̥e, (ka x̥n̥) map̥ie; (in men:) ti-pit̥op̥; (fir:) om̥ de p̥ind̥, m̥n̥it̥op̥. [σύρω, γαστήρ].

Σύρδην, [σύρω] adv: iste, penode.

Συριγγέμβολος (ό), [σύριγγ, ἔμβολος] kanal̥ ne s̥st̥ p̥m̥it̥ (prin̥: nent̥r̥ a-d̥v̥e de ap̥ int̥r' x̥n̥ op̥ḁ ἡνυρε-sop̥at̥).

Συριγγίας, ου (ό), f̥k̥t̥ in fel̥ de nea-v̥. «Κάλαμος—». Dskr: sek̥ in̥st̥r̥ (inprot: de ναστός). [σύριγγ].

Συρίγγιον (τό), dim: al̥ l̥i̥ σύριγγ.

Συριγγίς, ἰδος (ή), fem: al̥ l̥i̥ συριγγίας.

Συριγγοέμβολος (ό), = Συριγγέμβολος.

Συριγγοτόμιον (τό), x̥n̥ fel̥ de x̥r̥p̥ie inst̥r̥m̥it̥ nent̥r̥ t̥iepe de fist̥le. [din]

Συριγγοτόμος (ό, ή), t̥iet̥op̥ x̥r̥p̥i̥e-ute de fist̥l̥; saǵ folos̥it̥op̥ la-avea-sta. (de x̥nde || s̥st̥:) = Συριγγοτόμιον. [σύριγγ, τέμνω].

Συριγγώω -ω, viit: -ώσω, r̥sp̥esk̥ v̥e-va (mi nas: m̥ formez̥) in fel̥ de nea-v̥; (med:) fak̥ fist̥l̥; (nest̥r̥) net̥rek̥, saǵ m̥ int̥nz̥ ka prin̥ v̥eav̥. «Διὰ τοῦ ὁστέου σεσυρίγγωκε». Ink̥r: [mi]

Συριγγώδης, εος (ό, ή), r̥sp̥it̥ in l̥n̥r̥ in fel̥ de v̥eav̥; (med:) fist̥lat̥. [σύριγγ].

Συριγκτής, οῦ (ό), Sxl: in lok̥ de συρικτής.

Σύριγμα (τό), s̥net̥l̥, gl̥s̥l̥ l̥ker̥l̥i̥, l̥ker̥t̥r̥. [συρίζω]. [de x̥nde]

Συριγματώδης, εος (ό, ή), asemene̥ ka (ka o) l̥ker̥t̥r̥. «Ήχος—». Kas: Пробл:

Συριγμός (ό), l̥ker̥t̥r̥, m̥ker̥t̥r̥, saǵ vi̥iit̥r̥. «ῥῶτον —». Dskr:

Σύριγγ, ργγος (ή), (in men:) v̥eav̥. 2) (naptik:) t̥rest̥ie r̥sp̥it̥ ne d̥nt̥st̥r̥ (seak̥); (de x̥nde ov̥ic:) l̥ker̥ (prin̥: de p̥st̥op̥i), v̥x̥ism̥; (iap naptik:) neis̥, saǵ (T̥r̥p̥:) moskal̥. 3) (fir:) op̥ v̥e este r̥sp̥it̥ in form̥ d̥ l̥ker̥, saǵ v̥eav̥; (sup̥ ek:) teak̥ de s̥li̥v̥; r̥sp̥a v̥s̥ei̥ rogi̥, (alt:) pl̥h̥m̥, saǵ x̥oin̥i̥s̥; r̥sp̥ de v̥i̥ina x̥mei̥, saǵ de m̥r̥x̥i̥; r̥sp̥ie de f̥ar̥p̥. 4) d̥r̥m̥ s̥st̥ p̥m̥it̥, man̥i̥, (T̥r̥p̥:) l̥ar̥im̥. «Συρίγγων τετρημένων θυεῖν». St̥p: (bez̥i mi s̥h̥r̥g̥); (naptik:) m̥p̥m̥it̥ (F̥ran̥: catacombe) de im̥t̥r̥ai̥ aī E̥int̥l̥i̥. 5) (Ap̥xitekt:) t̥ind̥ l̥n̥r̥ v̥oat̥it̥ in̥pe zidip̥i, (F̥ran̥:) corridor. 6) (ant̥m:) v̥in̥ (bez̥i mi ḁl̥os̥). 7) (med:)

panē intinsē inēntpr ka o ueavē, (Ita:) fistalē. [din]

Συρίζω, {σύρω, saē imit:) viit: -ίξω, mi mai At: -ίζομαι, (mi prea par:) -ίσω, fλε-epē kē rēpa, saē kē instrēmintē; kintē kē fλεpēd, saē kē neīd; (kē ak:) batkoko-peskē ne čineva fλεpēnds'ā.

Συρίζω, viit: -ίσω, imitē limba saē p-panēprie Sipienilor. (Σύρος).

Συριγενής, έος (ό, ή), poet: Ion: Sipianē de neamē, saē čel din Sipia. [Συρία, γένος].

Συριχός, ή, όν, Sipieneskē. [Σύρος].

Συριχάς, α, Dor:, mi

Συριχτήρ, ήρος poet: in lokē de...

Συριχτής, ού (ό, kintētopē kē fλεpēd, fλεpistē; saē fλεpētopē din rēpē. [συρίζω].

Σύριος, α, όν, čel din insēla Sipa, Si-peanē. [Σύρος].

Συρίσσω, viit: -ίξω, Dor: in lokē de syρίζω.

Συρίσκος (ό), = Ὑρίσκος.

Σύρισμα (τδ), = Σύριγμα.

Συρισμός (ό), = Συριγμός.

Συρίσσω, poet: in lokē de syρίττω.

Συριστής, ού (ό), = Συριχτής. 2) (γλs:) bēpēbē: kokorē.

Συριστή, adv: Sipienemte (mai kē seamē la limbē). [συρίζω].

Συρίττω, viit: -ίξω, -ομαι, At: in lokē de syρίζω.

Σύριχος (ό), = Ὑρίσκος.

Συρίζω (-ίξω), Eol: in lokē de sar-xίζω (-ίξω).

Σύρμα (τδ), op če se tirante dšne čineva, saē ne pēmintē, (snpe eks:) lēnē (tirē) čaīnē a femeilor, saē a aktori-lor teatrālī. «Πλοκάμων—». Enpr: pēpē lēnē. 2) rēnoīē (bezī mi surfētōs). «Σύρμα τών εν τούτς χαλουργείοις έδάφωv καί καμίνων». Dskr: 3) (mss:) tirē, lēnēprie de glasē. [σύρω].

Συρμαία (ή), [συρμός] kē fēlē de bēk-terē de kēpēenie mi bēpēterē (flekē prinč: din zeamē de pēdike mi saram-terē), če intēvkingaē Ečinteni; (prin intind:) pēdikea neapē, če slexīa la ačea-stē konstrēkie. «Συρμαίαν βλέπειν». Prov: a avea tēvkingē de ačea-stē bēkterē (ad-fagē xpītē). [de xnde]

Συρμαίζω, viit: -ίσω, iaē kēpēenie.

Συρμαιοπώλης, ου (ό), binzētopē de kē-pēenia [συρμαία, mi pōlē].

Συρματισμός (ό), intēvkingārea kēpēenieii surmaia; mi kēpēpriea tēpēlī printē insa. [συρμαίζω].

Συρμάς, άδος (ή), poet: = Συρμός, saē Συρφετός.

Συρματίς, έδος (ή), mēterē, tirē, saē rēpēlē. [mi]

Συρματίτις, έδος (ή), (prinč: kōpēos) rē-noīē din mēterēterē; bēlīgarē. [σύρμα].

Συρμαύομαι, viit: -εύομαι, bēpēeskē op čo 'mī vine, vorbeskē nepozī. [mi]

Σύρμιον (τδ), kē fēlē de plantē kēpē-gitoape de stomaxē (kē soīē de pētrēp-želē). [συρμός].

Συρμιστήρ (ό), γλs: binzētopē de rēno-aie (adkēterē de fpeuze mi epēpē xskate), de xskēterē. [σύρμα].

Συρμός (ό), tirē (akt: saē pas:); Is-uealē, rēpēde pēpērie. «Πρηστήρων (•Nι-φετών, mi čl:—». = 'Ολκός. «'Οφεως—». Lks: 2) (med:) demētape prin kēpēenie, saē bēpēterē (de xnde surmaia). 3) (mss:) = Σύρμα.

Σύρξ, συρκός (ή), Eol: in lokē sārē.

Συρομένως, adv: (de partē)=Σύρδην, ne tirē; kē rēpēmada. [σύρομαι].

Συροπέρδιξ, ικος (ό), kē fēlē de pa-stē, polēpērie de Sipia. [Σύρος, πέρδιξ].

Σύρος (ό), Sipianē, čel din Sipia.

Συρ-έχδιουργέω -ω, viit: -ήσω, kēlē-skē inpēkē kē čineva o viklēnie saē kēpē.

Συρ-έαθσγέω -ω, viit: -ήσω, poet: sfēp-mē kē sromotē. «'Οδοῦσι —». Nik: pou-čē in dingī.

Συρ-έαξις, εως (ή), čokēprie, lovērie in-pēkē. [συρ-έασσω].

Συρ-έαπτος (ό, ή), kēskē inpēkē. [din]

Συρ-έάπτω, viit: -έψω, kosē inpēkē kēna kē alē. «Τὰ στόματα τών ανθρώπων —». Plē: (mi fir:). «Δόλος —». Lks: xpeeskē.

Συρ-έάσω (ττω), viit: -έξω, = Συρ-έ-γυμι, čokēneskē, isbeskē inpēkē; (mi ex: saē nestē) mē loveskē inpēkē.

Συρ-έαφεις, εως (ό), inpēkē kēskētopē (pron: mi fir:). «'Ιστίων—». Sxl: = 'Ιστι-ορ-έαφος. [din]

Συρ-έαφή (ή), kēskē de kēna kē alē; (fir:) = Μηχανουργία. [συρ-έάπτω].

Συρ-έέζω, viit: -ρέξω, poet: lēkēpē čena kē bēpēte inpēkē kē alē; (partē:) sēvēršeskē inpēkē žertē.

Συρ-έέδομαι, (ττē viit:) mē pēpēeskē inpēkē.

Συρ-έέπω, viit: -ρέψω, (par strēm:) mē apēkē, mē povēpneskē tot o datē saē in pēkē kē...

Συρρέουσιν, εως (ή), = Συρρόια. [din
Συρ-ρέω, viit: -ρέωσμαι, sañ -ρύσμαι,
(nex: συνερέωην, mi χλ:) kaprñ inprexnt
κκ aλtñ чева (piñ, mi χλ:); (fir:) mñ adx-
nñ din toate npruile, konkprñ. «Εἰς τὸ
γῆρας πάντα τὰ χαλεπὰ συρρεῖ. Ksn:

Συρρήγνυμι (τὸ), inprexnt lovitrñ, uo-
knitrñ. [din

Συρ-ρήγνυμι, viit: -ρήξω, (nex: συνερέ-
ξα, mi pas: συνερέαγην, mij: in lokñ de
pas: tpe: de κκ: συνερέωγα, mi χλ:) love-
skñ inprexnt xna κκ aλta; isind, vo-
knind xna de aλta snaprñ, fakñ a plesni
чева; (mi nestp: sañ pas:) plesneskñ; mñ
isveskñ de чева; (desnpe piñ) konkprñ
penede mi viñit. «Τὸν πέλεμον φιληδονία
καὶ πλεονεξία συρρήγνυσι». Πλ: (mi mij:).
«Πόλεμος συνερέωγει». D: Kas: se deskise-
se, mi se integise. «Κραυγὴ συνερέγνυτο
πανταχόθεν ἄσχημος». Πλ: pesna in peni-
prokñ din toate npruile. (mi pas:) «Κα-
κοῖσι συνερέγνυται πολέεσσιν». Od: O: este
prñpñdñ de mñate pele. [de xnde.

Συρρήξας, εως (ή), inprexnt lovire; in-
kñerape in vñtñie.

Συρ-ρήσσω, viit: -ρήξω, = Συρρήγνυμι.

Συρ-ρίζομαι, -οῦμαι, viit: -ωθήσομαι, mñ
inprñdñvinezñ mi eñ de o potpivñ, sañ
inprexnt κκ aλtñ. [din

Συρρίζος (ό, ή), xñtñ κκ aλtñ λα pñ-
dñvñtñ. [σὺν, ρίζα].

Συρ-ρίπτω, viit: -ρίψω, apñkñ, asvñrñ
tot o datñ, sañ inprexnt κκ...

Συρρόή [σὺν, ρόή], mi

Συρρόια (ή), konkprñere de likside, sañ
de pñrñ; (fir:) adxñape de mñlñime a-
lerpñnd λα aчелаші локñ. [din

Συρρόος -ους (ό, ή), kapre κpñe inpre-
xnt, sañ inprñ aчелаші локñ. «Λίμνη τῇ
θαλάττῃ—». Πλ: inprexnatñ. [συρρέω].

Συρρούς, εως (ή), = Συρρέουσιν.

Συρ-ρώννυμι, viit: -ρώσω, intpreskñ in-
prexnt, sañ konpñvñteskñ λα intpñpea
vñrtñññ kñva.

Σύρος, εως (ή), gñs: in lokñ de surmñs.

Σύρτης, ου (ό), fññie, κκ kapre se tñpñute
чева; (mekan:) xññ felñ de makapa. [mi

Σύρις, ιός (ή), nisñpññ rñmñdñie in
mare pe ла локpññ neadinññ din isde-
ла вaлpññлop mi din peflñkksrññ, de ka-
pe se isvesk kopñvññie. [mi

Συρτός, ή, ον, vñpññ; stpñnsñ κκ mñtñpa;
konopññ de piñ; (desnpe metale) лтм-
pññ. [σύρω].

Συρφαξ, αας (ό, ή), (adiert:) = Συρ-

φετώδης. || (sxest:) = Σύρφος, mi...

Συρφετός (ό), [σύρφος] rñmñadñ de s-
skñtñpññ. sañ rññññie; (fir:) nopodñ de
ovñte, (Fpanñ:) la canaille. «Τοῦτο ἡ-
μῖν ἤνιξτο τῷ πολλῷ συρφετῷ, τοῖς δὲ μα-
θηταῖς ἐν ἀπορέῃ τὴν ἀλήθειαν ἔλεγε». Πλ:
(xñc-opñ) omñ de pñndñ, pñostñ. «Οὐ κομ-
ψός, ἀλλὰ συρφετός». Πλ: «Τοῖς συρφετοῖς
ἀνθρώποις». Simññ: [de xnde

Συρφετώδης, εως (ό, ή), adxñatñ din
koanñ din kolo ka nñmte rññññie; (fir:)
pñostñ. «Ὅχλος—». Aks: nopodñ de pñndñ.

Σύρφος (ό,) = Σύρμος, rñññññ, = (κκ mañ
intpñ: pññ inñind:) Συρφετός. [din

Σύρω, viit: -συρῶ, (pas: tpe: de κκ: σέ-
συρμαι, mi nex: 2: ἐσύργη) vñpñskñ, tñarñ;
stpñññ κκ mñtñpa, mñtñrñ; (desnpe piñ-
pñ) konopñ, tñarñ de vale. «Ὁ δὲ χρυσός
οὐ μεταλλεύεται μόνον ἀλλὰ καὶ σύρεται· κα-
ταφέρουσι γὰρ οἱ ποταμοὶ καὶ οἱ χειμάρροι τὴν
χρυσὴν ἄμμον». Stp:

Σύς, συός (ό, mi rap ή), = Ὑς, porñkñ,
mi fem: skpñatñ; (pñññ:) porñkñ selvatikñ.
«Σύς, ἄγριος». Aks: = Σύαγρος.

Συ-σθέννυμι, viit: -σθέσω, stñññ inprexnt,
sañ in xññie.

Συ-σκάπτω, viit: -σκάψω, sanñ inprexnt,
rñmñdñesññ λα xññ lokñ stññññ; akone-
pñ de жpñ inprexñ κκ pñmñññ.

Συ-σκεδάννυμι, viit: -σκεδάσω, pisñneskñ
чева κκ totñ, sañ inprexnt κκ...

Συσκεύμα (τὸ), ovñertñ de inprexnt kñ-
zññie. [συσκεπτομαι].

Συ-σκεπάζω, viit: -άζω, akonepñ inpre-
xnt, sañ κκ totñ.

Συ-σκεπτομαι, viit: -σκέψομαι, mñ kñpñk-
ñesκñ inprexnt, sañ in xññie κκ vññeva.

Συ-σκευάζω, viit: -άζω, adxññ xñelñele,
dikisñele kasñ; (de xnde ovññ: pññ inñind:)
depñtñkñ, rñteskñ; ekñezñ. «Πάντας ἀν-
θρώπους ἐφ' ὧς συσκευάζει». Dm: (fir:) xñ-
zesñ, xñelñesκñ чева vñkñenñte. «Συ-
σκευάζοντας αὐτῷ τὴν βασιλείαν». D: Añ: ||
(mañ des mij:) imñ stpñññ лкpñññie, mñ
rñteskñ (pñññ:) de κπñtñpñie, (Fpanñ:)
plier bagage. «Τοῖς στρατιώταις παρήγγει-
λε συσκευάζεσθαι ὡς εἰς στρατείαν». Ksn:
(mi κκ akñ). «Συσκευάζετο τὴν εἰς Πέ-
ρας πορείαν». Ksn: (mi avsol:) «Συσκευε-
ασμένος». rññññ, sañ rata; (in ven:) stpñññ
mi pñññ vine, sañ in folosññ meñ. «Συ-
σκευασάμενοι ὅπλα τε, ὅσα ἔλαβον, καὶ σκεύη». Ksn: (de xnde fir:) tñarñ inprñ xññ kñññ
in naptea mea. amññesκñ, mññññesκñ.
«Συσκευαζάμενος εἰς ἐαυτὸν τὴν πόλιν». Πλ:

• Συσκευάζεται ὁ ἔρως τὸν ἄνθρωπον •. Ksn: [de xnde

Συσκευασία (ή), stpínnepe de baraje (καταβαλίκρι); sađ rēipe de dpxmā. [mi

Συσκευαστής, οὔ (ό), depetiktōpō de barajele sale; (fir:) xnektitōpō de vikle-nemī memtemxipī.

Συσκευή (ή), rēipe (prinç: de teatp); (de xnde fir:) amēipe, (Frang:) illusion. [sūn, skeuē].

Συσκευοφόρεω -ῶ, viit: -ήσω, kapō in-pnexnē xnekte (καταβαλίκ).

Συσκευοφόμαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, xpe-skē, xneleskē inpnexnē, sađ tot o datē vikle-nē mi intpī.

Συ-σκηάω (-έω) -ῶ, viit: -ήσω, lokxi-eskē intp' aчеламī kopī; sađ mēnīnkē in-pnexnē kē čineva; (in pen:) konviegēsieskē.

Συσκηγήτρια (ή), ka fem: ал лѣи συσκη-γητής, = Σύσκηνος (ή).

Συσκηγία (ή), konlokxiipe, kontpēipe. [mi

Συσκήγιον (τὸ), = Συστίτιον (prinç: sēvī

aчеламī kopī). [din

Σύσκηνος (ό, ή), [sūn, skynē] lokxitōpō intp' aчеламī kopī kē alxā; sađ mīnk-tōpō ла ачеламī mas; (in pen:) soğē, kontpītōpō.

Συ-σκηνόω -ῶ, viit: -ώσω, = Συσκηνέω.

Συ-σκιάζω, viit: -άσω, xmpreskē čeva din toate pēpīle; (fir:) akonepō kē totxā. [de xnde

Συσκίασις, εως (ή), xmpēipe din toate pēpīle (ak: sađ pas). [mi

Συσκίασμα (τὸ), lxpē, sađ lokē kē to-txā xmpitē, xmpitēpē.

Συσκίασμος (ό), = Συσκίασις.

Σύσκιος (ό, ή), xmpitē din toate pēpīle. [sūn, skiā].

Συ-σκιρτάω -ῶ, viit: -ήσω, sautē inpnexnē.

Συ-σκοπέω -ῶ, mi (miç:) -έομαι -οῦμαι, viit: -ήσω, -ήσομαι, osepō, pīveskē kē bērape de seamē inpnexnē; (fir:) mē kīp-zieskē inpnexnē.

Συ-σκοτάζω, viit: -άσω, mē inxnekē din toate pēpīle; (mai de mēte opī in a tpe-ia peps: sađ in nartç:). «Ἐπειδὴ θάπτον συνεσχότασε». Din: in datē če a inxnekat. «Ἦδη συσκοτίζοντος». Lks: ne kīnd inche-ne a inxneka.

Συ-σκυθρωπάζω, viit: -άσω, mē fakē kam, sađ de o datē nosomopitē.

Συ-σκυλόω -ῶ, viit: -ώσω, ras: in lokē de συγκαλύπτω.

Συ-σμηρίζω, viit: -ίζω, netezeskē kē de-

στυβίρσιπε prin, sađ ka prin pīatpa nx-mitē σμῆρις (bezī ziç); inkiž tape, line-skē inpnexnē.

Συ-σπαράσσω (ττω), viit: -άξω, sfimiž tpe-rind de o datē de amīndōt pēpīle, sađ de totē.

Σύσπασις, εως (ή), stpínnepe, sađ inkre-gipe prin tpepe. [mi

Σύσπαστος (ό, ή), fēkstē st se inkre-giaskē, sađ st se stpīntē. «Βυλάντιον—». Lks: kape tpe-rindē se se inkiide, mi se deskiide. «Σύσπαστον (se inç: ἐγγχειρίδιον),, xns fedē de kēgītē de eskamotopī mi a-ktopī, latxī kēpxīa pēpīndē se, kē st in-fīne in tpepē, intpē in mīnepēl stē. [din

Συ-σπῶω -ῶ, viit: -άσω, tpepē čeva din amīndōt sađ din toate pēpīle de o datē; (prin xpm:) stpīnrē, inkrepegeskē.

Συ-σπείρω -ῶ, viit: -άσω, infēwēpō in-pnexnē xna kē alxā, fakē (mi pas: mē fakē) remē.

Συ-σπείρω, viit: -σπερῶ, semēnē inpnexnē.

Συ-σπένδω, viit: -σπείσω, ofepē (pīno-seskē) inpnexnē livagīe, sađ keptē. || (mīç:) fakē inboīelī (tpektate) de uache kē čineva.

Συ-σπεύδω, viit: -σπεύσομαι, (kē dat: sađ inf:) mē rēveskē mi ež inpnexnē, kon-lxpēzē kē rēvē mi sīlīngē. «Φιλεῖ δέ τῷ κήρυοντι συσπεύδειν θεός». Esp:

Συ-σπλαγγνέω, viit: -εύσω, rastē inpnexnē din mēpxntatele keptēfē dñe keptē-ipe.

Συ-σποδέω -ῶ, viit: -ήσω, mēpxnēzē, fakē ka čenxma, sađ ppaļ.

Σύσπονδος (ό, ή), pēptamē inpnexnē kē čineva din keptē, sađ din inboīelī, a-liatē. [sūn, sponōē].

Συ-σπουδάζω; viit: -άσω, = Συσπεύδω. «Ἀ-θλητῇ—». D, Kas: mē intepesezē in fa-voapea lēi [de xnde

Συσπουδαστικός, ή, όν, inđemīnatikē, sađ sine-dispsē a konlxpē kē sīlīngē in a-xtōpēl kēiva. «Τό συσπουδαστικόν αὐτοῖς». M. Akr: osīpdnikē konlxpēape supē is-vēlīpea lop.

Συ-σαίνω, viit: -ανῶ, mīnīlī, līngē-meskē inpnexnē. || (pas:) inī sīngē sīn-īkēipea līatīndē mē in čeva. «Οἱ πλείστοι συναίνοντο ταύτῃ τῇ διαλέκτῳ». Plv: se mēlxmīfā.

Συσσαρκία, (ή), = Εὐσσαρκία. 2) (Tm:) x-nipe kē tpepē de kapne. [mi

Συσσαρκώω -ῶ, viit: -ώσω, (xpēpm:) in-

прекнѣ кѣскѣкреде panei prin kremte-
rea кѣрнѣ. [σύν, σάρξ]. [de xnde

Συσάρκωσις, εως (ή), inkidepe de panъ
prin kremtepea кѣрнѣ.

Συσ-σάτω, viit: -σάξω, xмплx, indesъ
din toate пѣгиле.

Συστεισμός (ό), srxdsipe, tape kletina-
pe; (partik:) kstremxpx de пѣmĩntѣ; vĩp-
teжѣ. [din

Συσ-σείω, viit: -σείσω, kletinъ tape, saъ
srxdsiъ din toate пѣгиле de o datъ.

Συσ-τεύω, (tpeъ viit:) poet: porneskъ,
ĩnnĩnrъ, roneskъ, (mi pas; saъ mix:) пѣ-
втлескъ ĩnnpeknъ saъ tot de o datъ.

Συσ-τημάνομαι; viit: -σημανοῦμαι, пече-
лѣіeskъ, saъ iskъteskъ чева ĩnnpeknъ кѣ,
мѣ sxbĩ-semneзъ ĩnnpeknъ. [de xnde

Συσσημαντιζός, ή, όν, ĩnsemnĩtorъ tot
de o datъ mi de alъ чева, saъ de aчe-
лаші лѣкрѣ.

Σύσσημος (ό, ή), ĩnsemnatъ кѣ ачеламĩ
semnъ; ĩnvoitъ, (Epanъ:) convenu. [σύν,
σῆμα].

Συσ-τήπω, viit: -σῆψω, пѣіъ a пѣtrezi
ĩnnpeknъ. [de xnde

Σύσσηψις, εως (ή), ĩnnpeknъ, saъ peчĩ-
прокт пѣtrezipe.

Συσ-σιτέω -ō, viit: -ήσω, мѣnĩnkъ ĩn-
peknъ; (ĩn мен:) тѣіeskъ ĩnnpeknъ. [de
xnde

Συσσίτης, εως (ή), obĩnxitъ mĩnkape
ĩnnpeknъ; (prin ĩntĩnd:) тѣіpe ĩnnpeknъ.

Συσσιτία (ή),=Συσσίτης. 2) (prin ĩn-
tĩnd:) societate de чеї че мѣnĩnkъ ĩn-
peknъ,=Συσσίτιον. «Пάντα δέ σκεύη... τῇ
συσσιτίᾳ ἐκάστη κομίζει (ἢ ναῦς)». Rsn: [mi

Συσσιτιζός, ή, όν, кѣvenitъ ла, saъ nen-
trъ...

Συσσίτιον (τό), mastъ obuteaskъ (ла kape
мѣnĩnkъ мѣлмĩ ĩn товѣрѣше); (prin ĩn-
tĩnd:) локалъ de a mĩnka маї мѣлмĩ ĩn
товѣрѣше. || (partik:)Συσσίτια,=Φιδΐτια але
Snaptĩagĩlor. [σύσσιτος].

Συσ-σιτοποιέω -ō, viit: -ήσω, frъmĩntъ ĩn-
peknъ, amestekъ кѣ nĩnea ла frъmĩn-
tatъ, saъ кѣ mĩnkapea ла тѣіitъ.

Σύσσιτος (ό, ή), [σύν, σῖτος] kape мѣ-
nĩnkъ obĩnxitъ ĩnnpeknъ кѣ чĩneva; (prin
ĩntĩnd:) тѣіtorъ ĩnnpeknъ.

Συσσοή, mi Σύσσοια (ή), чеа ĩnnpeknъ
(ла ачеламĩ локъ) penede pornipe a тѣ-
пѣіlor mĩmĩkъtoape (dъue fĩsf: лѣ Dm-
kpt:) [din

Συσ-соῦμαι, poet: ĩn локъ de συσσεῖσμαι,
мѣ porneskъ ĩnnpeknъ penede, saъ мѣ

peneczъ tot o datъ кѣіpe чева.

Συσ-σφάλλομαι, viit: -σφαλῆσομαι,=Συνο-
λισθάνω.

Συσ-σύρω, viit: -συρῶ, tĩpъskъ ĩnnpeknъ,
tparъ dintp'o nape mi dintp'aata; sxbĩpъ,
tѣpъkъ.

Συσ-σώζω, viit: -σώσω, ажкѣ ла mĩntx-
ipea кѣіва; (simn:) пѣstreзъ, пѣĩn exnъ
stape; (xnc-opĩ) varъ de seamъ, mĩnde-
skъ (Плв:).

Συσ-σωματοποιέω -ō, viit: -ήσω, kontpъ-
pezъ, xneskъ ĩntp'xнъ тѣnъ.

Σύσσωμος (ό, ή), xnitъ ĩntp'xнъ тѣnъ.
[σύν, σῶμα].

Συσ-σωρεύω, viit: -εύσω, гръmъdeskъ ĩn-
peknъ (ла xнъ локъ).

Συσ-σωφρονέω -ō, viit: -ήσω, sĩntъ ĩn-
gelentъ, кѣmъlatъ ĩnnpeknъ, saъ de o
notpĩvъ кѣ чĩneva.

Συστάδην, mi Συσταδόν, [συνίστημι] stĩnd
aproanc, de aproanc. «Ἡ συσταδὸν μάχη». Ep: чеа de aproanc.

Συ-σταθεύω, viit: -εύσω, spĩгъ, пѣжескъ
ĩnnpeknъ, saъ de totъ.

Συ-σταθμάρομαι -ōμαι, viit: -ήσομαι, =
Συμμετρέω, daъ кѣ sokoteala din oape-
kape пропорѣе (kĩt маї de aproanc).
«Τὰ βάρη —». Iamb: [mi

Συσταθμία (ή), asemъnape ла kĩntapъ,
ачеамĩ grestate. [din

Σύσταθος (ό, ή), xnitъ ĩn deopotpĩvъ
grestate, saъ kĩtime. [σύν, σταθμός].

Συσταλтиζός, ή, όν, [συστέλλω] чел кѣ
ĩnsxĩme saъ пѣtepe de a stpĩnъ (ĩn-
pxĩgĩna).

Συ-σταρνίζω, viit: -ίσω, torнъ ĩnnpeknъ,
xneskъ ĩntp' ачеламĩ vorканъ, saъ канъ.
[bezĩ στάμνος].

Συστάς, áδος (ή), [συνίστημι] (adĩekt:)
kape stъ ĩnnpeknъ, saъ преа aproanc.
«Ἀμπελος —». Apst: a ле кѣріа vĩge se
ĩn xna de aata. || (sxbst:) adъnape, =
Σύστασις. «Ἄμπέλων —». Apst: (bezĩ маї
sxs). «Ὁμβρίων ὑδάτων —». Stp: баатъ vpe-
melnĩkъ formatъ din aue de ploae, (Frпъ:)
flaque d' eau.

Συστάς, áта, áн, nex: 2: de partu: ал
лѣĩ συνίστημι.

Συ-στασιάζω, viit: -άσω, porneskъ, (mi
nestp:) мѣ porneskъ ĩnnpeknъ ла pes-
врѣіpe, мѣ revoltezъ, saъ мѣ onѣіъ по-
літĩemte ĩn xнipe кѣ алгĩĩ. [de xnde

Συστασιαστής, сῷ (ό), komplotistъ de pe-
volъ, sѣ peskoalъ.

Σύστασις, εως (ή), [συνίστημι] ĩnnpeknъ

Συ-στορέννυμι, viit: -στορέσω, auntepnš innpeknš, saš tot o datš kš.; auntepnšnd akopepš, saš indoieskš чева.

Συ-στοχάζομαι, viit: άσoμαι, okieskš la semnš innpeknš kš alji; (fir:) agintezš la ачелаші skopš (kš men:).

Συστρατεία (ή), eksnedijie de oaste, o-utinjš, saš sλexebš la oaste innpeknš kš alji. [din

Συ-στρατεύω, mi (mij): -εύομαι, viit: εύσω, -ομαι, mš omteskš, saš sλexeskš ostšme-šite innpeknš kš alji.

Συ-στρατηγέω -ω, viit: -ήσω, komandš oaste innpeknš kš alšl.

Συστράτης (δ), innpeknš komandipš de omšipe. [σύν, στρατηγός].

Συστρατιώτης, ου (δ), mi Συστρατιώτης, ιδος (ή), sojš de ostamš. [σύν, στρατιώτης].

Συ-στρατοπεδεύω, (mi mai des mij): -εύομαι, viit: -εύσω, -ομαι, tabpš oastea, saš kš oastea innpeknš kš alšl.

Σύστρεμμα (τὸ), op ve este infšxkpatš ka xñš remš, potšnzštrš; (med:) xmfštrš (bezī mi σύστημα); (takt:) kopš de ostamš (prinč: de doš miš, bezī mi σύνταγμα); (fir:) .vikšexgš, inšelštopie (bezī mi στροφή). [sustρέφω].

Συστρεμματάρχης, ου (δ), komandipš de ostšmeaskš tršpš (de doš miš, bezī mi συνταγματάρχης). [σύστρεμμα, άρχω].

Συστρεμματίον (τὸ), dim: al lší σύστρεμμα.

Συστρεπτικός, ή, όν, чel kš insšime de a indesa, saš a inšiptoma prin stpšnepe, saš stpšns infšxkpatš; formštopš de xmfštrš (med:). [din

Συ-στρέφω, viit: -στρέψω, mi nas: -στροφήσομαι, (nex: nas: συνεστράφη, mi tpe: de kš: συνέστραμαι, mi чл:) inšipteskš, pesčeskš чева innpeknš kš., saš in sine; stpšngš pesčvind, saš infšxkpatš la xñš lokš; mšpineskš; indesezš innpeknš; fakš (mi nas: mš fakš) remš; inkpegeskš. «Ο Ήλιος τὰς νόμας συστρέφει». Str: «Συστρέφας τὸν ἵππον ὥρμησεν ἐπ' αὐτόν». Pl: 'la intšpitat stpšngš 'i špšl, mi dšndš 'i nintinī. (mi el:) «Συστρέφας ἐνέδωκε πρῶτος». Pl: «Συνέστρεψε τὸ Μηδικὸν ἔθνος». Ep: a stpšns sšet sventpšl stš. (mi mai des desnpe oaste) «Πάντη συστρέψαντες ἐωυτοῦς, καὶ πυκνώσαντες ὡς μάχιστα». Ep: =Συσπειραθέντες. (mi mij: de sine pas:) «Συστρεφόμενοι δὲ κατὰ δέκα καὶ πλεῖνες τε καὶ ἑλάσσονες, εἰσέπιπτο» εἰς τοὺς...». Ep: «Συστραφέντες γὰρ οἱ στρατηγοὶ τῶν Περσέων, καὶ ἐν ποιήσαντες στρατόπεδον». Ep: «Οὐκ ἔλαττον ἢ ἐπὶ πεν-

τήκοντα ἀσπίδων συνεστραμμένοι ἦσαν». Ksn: (mi fir). «Συστραφῆναι εἰς ἑαυτόν». Gr: (Fpanj:) se recueillir. (mi fir: desnpe stlš de kbintš). «Συστρέφειν τὴν σύνθεσιν (τὸ πρῆγμα, τὰ νοήματα)». D: Al: a stpšne, a eksnšne prea stpšns, saš de totš ne skšptš mi kš emfasš. (de xnde) «Συνεστραμμένη λέξις». D: Al: inšpivš, mi (prin xpm:) mai pštršnzštoape. (bezī mi Στρογγύλλη). «Συνεστραμμένον». Pl: stlš Lakonikš.

Συ-στρογγυλίζω, viit: -ίζω, mi

Συ-στρογγύλλω, viit: -υλλῶ, fakš чева kš totšl potšndš. «Τὴν οὐσίαν—». At: (fir:) o kelšieskš, o pisineskš de totš.

Συστροφή (ή), inšiptie in lokš; pesčvipe, remšipe (akt: saš pas:); =Σύστρεμμα, tršpš indesaš, adšnpštrš, gršmadš; (Botn:) nodš de nomš; (med:) xmfštrš. «Πλήθος—». Ep: xnipe, kontšpape. «Ἀνέμου—». Lks: všptežš de vintš. «Ὀμβρου—». Lks: ploae vželioasš. «Υδάτων—». Lks: všltoape. (fir:) «Λέξεως—». D: Al: inšpivšpe, skšptime, (Fpanj:) coneision. [bezī sustρέφω].

Συστροφία (ή), =Εὐστροφία; (fir:) =Πολυτροπία, vikšenie. [din

Σύστροφος (δ, ή), inšiptitš, pesčvitš in sine, indesaš; de totš potšndš; (upin inšind:) lesne de inšiptitš, saš de všltopat; (fir:) vikšeanš, pšefškš. [sustρέφω].

Συ-συγγάζω, viit: -άζω, =Συσυθροωπάζω.

Σύστυλος (δ, ή), чel kš stlšniš deupštagi xñšl de alšl nšmai in indoitš de diametpšl lop. [σύν, στύλος].

Συ-στύφω, viit: -στύψω, stpšngš innpeknš xna kš alšl. || (nestp:) mš konspšngš, mš inkizš de totš; (fir:) mš nosomopšskš kš totšl.

Συ-σφάζω (ττω), viit: -σφάζω, inšxngš innpeknš kš...

Συ-σφαιρίζω, viit: -ίζω, jokš minčea innpeknš kš čineva. [de xnde

Συσφαιριστής, οὔ (δ), innpeknš жкшtio-рš de minče.

Συ-σφαιρώ -ω, viit: -ώσω, fakš чева kš totšl potšndš (ka xñš ploebš).

Συ-σφάλλω, viit: -σφαλῶ, fakš a alšneka, mi a kšdea čineva (mi nas: alšnekš, mi kazš) innpeknš kš čineva, =Συνολισθαίνω.

Συσφάττω, At: in lokš de συσφάζω.

Συ-σφηκώ -ω, viit: -ώσω, poet: konšegš stpšns, stpšngš innpeknš.

Συ-σφηγώ -ω, viit: -ώσω, stpšngš innpe-

κπῆ (κα κῆ πανῆ); strîbeskḥ tape.

Συ-σφίγγω, viit: -σφίγγω, strîngḥ împre-
κπῆ, konlerḥ strîns. [de xnde

Συσφιγκτῆρ (ὁ), Skp: xñ felḥ de xainḥ
strînsḥ de tolḥ ne trxpḥ. [mi

Σύσφιγκτος (ὁ, ἡ), tape strînsḥ. || (skxst):
Σύσφιγκτον (τὸ), Skp: == κῆ...

Σύσφιγμα (τὸ), op ce se konstîrîne, saḥ
se konleagḥ strîns; (de xnde Skp:) λανḡḥ,
saḥ keotoape. [mi

Σύσφιξις, εὖς (ἡ), tape strîncepe (akt:
saḥ pas:); (Skp:) == Σύσφιγμα.

Συ-σφραγίζω, viit: -ίσω, pecelexîekḥ îp-
preκπῆ, saḥ vine.

Συσχεθεῖς, εἶσα, ἐν, pas: nex: de partu:
αλ λῆϊ συνέχω.

Συσχετήριον (τὸ), [συνέχω] λοκḥ, xnde
se pîne ceva înkisḥ, kolivie, kotencagḥ,
mi чл:

Συ-σχηματίζω, viit: -ίσω, konformezḥ (mi
pas: saḥ miḥ:) mḥ konformezḥ îp relag-
ie κῆ alḥ ceva; (de xnde astpume) iaḥ
îp raportḥ κῆ alḥ planetḥ saḥ konstela-
tie oape-kape posigie. [de xnde

Συσχηματισμός (ὁ), konformagie κῆ alḥ
ceva; (partik: astpnm:) pozîgia korprip-
lor cheremî prîvîḥ îp relagie întpe dîn-
sele.

Συ-σχολάζω, viit: -άζω, petpekḥ îp ne-
lexkape împreκπῆ κῆ çineva; (partik: κῆ
dat:) konnikolḥpeskḥ. [de xnde

Συσχολαστής, οὐ (ὁ), petpekḥtopḥ fḥpḥ
lexkḥ împreκπῆ κῆ çineva; (partik:) kon-
nikolarḥ; saḥ kosepḥtopḥ.

Σύσχυλος (ὁ, ἡ), pḥptamḥ împreκπῆ dîn
nellexkape, saḥ lîniḥte; (îp men:) lîni-
mitḥ, neîngriḥatḥ. [σὺν, σχολή].

Σύτο, poet: îp λοκḥ de ἔσσυτο, a 3: sinr:
pers: de peste-sḥv: saḥ miḥ: nex: 2: αλ
λῆϊ σεύω.

Συφακίζω, viit: -ίσω, == 'Οπωρίζω, κῆλε-
rḥ poame. [dîn

Σύφαξ, ακος (ὁ), == Γλεῦκος, mḥstḥ.

Σύφαρ (τὸ), nedekl: (îp men:) pḥele
svîpḥitḥ, (upin xpm:) vḥtrîniçoasḥ; (de xnde
partik:) smîntîna dene d' asnpa λαν-
telḥi, (alt:) γραῦς; κḥmama μαρπελḥi,
mi a însketlor, (alt:) γḥρας. (upin intind:)
îp λοκḥ de γέρων, prea vḥtrînḥ. «Σύφαρ
θανεῖται». Лжк:

Συφειός (ὁ), poet: îp λοκḥ de συφεός.

Συφεόνδε, poet: îp λοκḥ de εἰς τὸν συφεόν.

Συφεός (ὁ), poet: [σὺς] staxḥ de porçî.
[de xnde

Συφετός, mi Συφεών, ὄνος (ὁ), == Συφεός.

Συφρόριον (τὸ), tḥpmḥ de porçî. [dîn
Συφρόδος (ὁ), [σὺς, φέρω] == Συδότης,
pḥstopḥ de porçî, porkarḥ.

Συφός (ὁ, poet: (pap) îp λοκḥ de συφεός.

Σύφος, Eol: îp λοκḥ de σοφός.

Συχνάζω, viit: -άζω, fakḥ ceva des; (ne-
stp:) sîntḥ adesea, meprḥ des, nekontenit.
[συχνός]. [de xnde

Συχνάκις, adv: des. [mi

Σύχνασμα (τὸ), rḥs: ceva ce se face des.

Συχνός, ἡ, ον, == [Συνεχής] îndelxnratḥ,
neîntrepḥitḥ; (xnc-opî) nonxlatḥ; (îp men:)
mḥatḥ, înviluxkatḥ. «Συχνός λόγος». Ep:
«Συχνῶ χρόνῳ ὕστερον». Ksn: «Τὸ πολύχρονον
συχνὸν ποιεῖται». Plt: nonxlosḥ. «Τὸ συχνὸν
τοῦ βίου». Plt: cea mai mḥltḥ paple. || (dat:
el:) Συχνῶ, (mi nex:) Συχνόν, miîm: Συ-
χνῶ, adv: îp λοκḥ de συχνός, mḥat. «Συ-
χνῶ βελτίων». Plt: mḥltḥ mai vḥnḥ. «Νε-
ώτερον ἔντα ἐμοῦ καὶ συχνῶ». Plt: «Ἀρ-
ματα διαλείποντα συχνὸν ἀπ' ἀλλήλων». Ksn:
(vezî mi μακρός). [de xnde

Συχνός, adv: == Συνεχώς, adesea; mḥlt,
înviluxrat (vezî mi συχνός).

Συώδης, εὖς (ὁ, ἡ), porkosḥ la fagḥ,
(mi fir:) la pḥravḥpḥi, îp pḥrtḥpḥi (pḥtḥ-
posḥ, mînkçuosḥ mi чл:). [σύς].

Σφάγανον (τὸ), gram: temat: αλ λῆϊ φά-
σανον. [mi

Σφαγεῖον (τὸ), vasḥ, îp kape se strîp-
nea sîncele жерлелор înxḥnrîate. 2)
poet: îp λοκḥ de σφάγιον. [mi

Σφαγεύς, εὖς (ὁ), înxḥnrîetopḥ, vçîramḥ.
2) kḥgitḥ de înxḥnrîepe. [dîn

Σφαγή (ἡ), înxḥnrîepe. «Ὡς πρόβατον ἐπὶ
σφαγῇ». Skp: 2) (pḥin întind:) жḥnrîetḥ-
pa (partea κḥvḥnatḥ a rîtḥlḥi), xnde se
ovîçnḥieḥte a se face înxḥnrîepea. «Οἱ-
στοὺς εἰς τὰς σφαγὰς καθιέντες σφὰς αὐτοὺς
διέφθειρον». Tr: 3) poet: жерлḥ. «Ἐστη-
κεν ἡδὴ μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρὸς». Esxl:
4) (avxs:) sîncele çîmnitḥ dîn înxḥnrîe-
pe «Ἐκφυσιῶν ὀξείαν αἵματος σφαγῇ». Esxl:
(vezî mi αὐλός). [σφάζω].

Σφαγία (ἡ), vezî σφάγιος. [de xnde

Σφαγιάζω, mi (miḥ:) -άζομαι, viit: -ά-
σομαι, înxḥnrîḥ bitḥ de жерлḥ, жерлḥe-
skḥ. [de xnde

Σφαγιασμός (ὁ), înxḥnrîepe de жерлḥ,
жерлḥipe (akt: saḥ pas:). [mi

Σφαγιαστήριον (τὸ), == Σφαγεῖον.

Σφαγίδιον (τὸ), dîn: αλ λῆϊ σφαγίς.

Σφαγίζω, viit: -ίσω, == Σφαγιάζω, [σφαγίς].

Σφάγιον (τὸ), vezî xpm:

Σφάγιος, α saḥ os, ον, atînrḥtopḥ de,

saš folositorš la inxsnriēre; = Φόνιος, adxkētorš de moaple, saš omorš. «Σφάγιοι (se inu: φλέδες)». Antim: (alt:) σφαγίτιδες. || «Σφαγία (se inu: ημέρα)». rls: zi de xertfē. «Σφαγιον (prin: la im:)». Lks: vitē inxsnriatē de xertfē. «Σφαγία καλὰ». priinchoase (bezi mi ierōs). 2) = Σφαγειον. [mi

Σφαγίς, ιδος (ή), (se inu: μάχαιρα) kē-
mitē de inxsnriēre a xertfelor; (in uen:) = Κοπίς. [mi

Σφαγίτις, ιδος (ή), [σφαγή] kēvenitē la inxsnriēre; (prin:) «Σφαγίτιδες (se inu: φλέδες)». Antim: чело де ла жєнriētorš, (Franj:) jugulaires.

Σφαγίος (δ), = Σφάκος.

Σφαδαίω, [in afin: kē spāw, mi sfāzō] viit: -άσω, mē miškē kē snasme, batē kē pičoarere in pēmintē (de dēpere, saš nekazē), mē tēpxē tape, mē batē, mē svirkoleskē; (prin intind:) dopeskē prea mēl; (kē ak: kē prep:) sintē nēpēdētorš pentē čeva. «Μάλιστα δ' ἐσφάδαζον οἱ ἰππεῖς ἐπὶ τὴν μάχην». Pl: (mi fir:) «Σφαδάζων πρὸς δόξαν». Pl: (bezi mi spairō, mi sparγāw).

Σφαδαίω, = Σφαδάω.

Σφαδανός, ή, ον, = Σφεδανός.

Σφάδασμα (τὸ), mi

Σφαδασμός (δ), snasmoasē miškare, svirkolire; (prin intind:) mare lēntē, saš nekazē; nēpēdare. [sfadāzō].

Σφάω, [in afin: kē spāw, mi sxāzō] viit: sfāzō, (pas: nex: 2: ἐσφάγην, mi chl:) inxsnriē; (in uen:) omorš; xertfeskē. «Αἶμα — ». Exr: vēpsē.

Σφαῖρα, [in afin: kē spēira] as (ή), (in uen:) or че tēpxē kē totēl potēndē, valē, glovē; (partik:) mince de xokē. 2) xē inxsnriatē, че inxsnriatē giontēito pi atlēi (lērindē 'la ka o minxē in-
prexēpxēl pēmnior), (Franj:) ceste. [de xnde

Σφαιρεύς, έως (δ), (se nēmia in Snapta) tinēpxēl чel in vīpstē de a se lēnta kē minxme atletice. [mi

Σφαιρηδόν, adv: in felē de valē, ka xē glovē, saš mince.

Σφαίριον (τὸ), dim: al lēi spairion.

Σφαίριζω, viit: -ίσω, xokē mincea. [mi

Σφαιρικός, ή, ον, kēvenitē, saš aseme-
nea glovēlēi, potēndē ka mincea. [spairō]. [de xnde

Σφαιριῶς, adv: = Σφαιρηδόν.

Σφαιρίον (τὸ), dim: al lēi spairō.

Σφαίρις, έως (ή), жєкарє kē mincea. [mi

Σφαίρισμα (τὸ), apēkētorš de mince, saš lovitorš kē dīnsa. [mi

Σφαιρισμός (δ), = Σφαίρις. [mi

Σφαιριστήρ (δ), poet: in lokē de spairi-
stēs. [mi

Σφαιριστήριο (τὸ), lokēl, xnde se xoa-
kē kē mincea; (prin:) nest: lēi...

Σφαιριστήριος, α ον, atinētorš de, saš folositorš la xokēl de mince. [mi

Σφαιριστής, ος (δ), жєкєtorš de mince.
[spairizō]. [de xnde

Σφαιριστικός, ή, ον, kēvenitē, saš inde-
minatikē la xokēl de mince. «Σφαιριστι-
κή». mēstēpxēl de a жєка mincea.

Σφαίριςτρα (ή), = Σφαιριστήριο.

Σφαίριτης, ου (δ), καὶ Σφαίριτις, ιδος (ή),
чel kē, saš kēvenitē la glovēpi. «Κυά-
ριστος — ». Gal: prodxētorš de potēnde
poadē. [spairō].

Σφαιροειδής, έος (δ, ή), (mi adv:) -ειδώς,
чel in felē de glovē, saš valē, potēndē.
[spairō, eidōs].

Σφαιρομαχείω -ō, viit: -ήσω, xokē min-
cea; mē lēntē (mē dēpinzē) ka giontēi-
torpi kē minxme atletice. [mi

Σφαιρομαχία (ή), xokē de mince; saš lēntē de giontēitorš kē minxme atletikē.
[spairō, māxē].

Σφαιρόμορφος (δ, ή), чel in formē de
glovē. [spairō, morfē].

Σφαιροπαικτέω -ō, viit: -ήσω, xokē min-
cea. [din

Σφαιροπαίκτης, ου (δ), жєкєtorš de min-
ce, = Σφαιριστής. [mi

Σφαιρόπαικτρον (τὸ), xokē de mince.
[spairō, paizō].

Σφαιροποιέω -ō, viit: -ήσω, fakē glovēpi,
vale, saš minci; formēzē čeva potēndē
ka o valē. [din

Σφαιροποιός (δ, ή), fēkētorš de glovēpi,
vale, minci, saš de čeva potēndē. [spairō,
poizō].

Σφαῖρος (δ, ή), poet: in lokē de spairi-
kōs, = Σφαιροειδής.

Σφαίρω -ō, viit: -ώσω, fakē (formēzē)
čeva potēndē ka glovēl, saš i inēpakē
kapēl kē mēvīslē. «Ἀκόντια ἐσφαίρωμέ-
να». Ksn: kē mēvīslē la kapēl. «Στή-
θεα ἐσφαίρωτο καὶ νῶτον». Tkr: avea nē-
ntē mi xmerpi potēnzē. [spairō]. [de xnde

Σφαίρωμα (τὸ), or че este formatē (po-
tēndē) ka xē glovē; (partik:) potēndele
grestēi (dramēpi) alē kēmpenei, saš kēn-
tēpxēl; (mi la im:) vēчelє kēpxēlē.

Σφαιρών, ὥνος (ὅ), znš felš de potsndž neskr̥eask̥ mpeaž. [σφαῖρα].

Σφαίρωσις, εως (ή), potsnzipe, saš fache-pe de čeva potsndž ka o valš. [mi]

Σφαιρωτήρ (ὅ), kšpeaoa, saš (maī pro-bavilš) nastšpēl, saš kopka inktēlpm̃intelop. (bezī mi ἀγκύλη). 2) m̃včizlie de sfeshnikš, mt čl: [mi]

Σφαιρωτός, ή, ὄν, potsnzitš ka o valš, saš minče; saš čel kš m̃včizlie in vīpš. [bezī σφαιρώω].

Σφαελίας, ου (ὅ), p̃timash de, saš szhszš la zskatš rangrenš. [mi]

Σφαελίζω, viit: -ίω, p̃timesk de zskatš rangrenš, m̃zsskš (prinč:) ka oasele mi m̃zslarele čele dečepate, rangrenezš, (Fpanč:) se carier, se mortifier; (fir:). «Ἐσφαελισμένος νοῦς». Skp: minte seakt. 2) = Σφαδάζω. [σφάκελος]. [de znde

Σφαελισμός (ὅ), = κκ...

Σφάκελος (ὅ), [σφάζω] amorp̃ipe (p̃stpe-zipe prinč:) de oase (Fpanč: carie), mi a dečepatelop m̃zslare, zskatš rangrenš. 2) poet: in lokš de σφαδασμός, spas-mš; (fir) p̃zvalš, penede miškare, in-vīp̃tejipe. «Ἀνέμων —». Esxl: vīp̃tež de vīntš. 3) gls: dečetsl din mižlokš.

Σφάκελος (ὅ), = (saš ṽresh: in lokš de) Φάκελος. «Ἐύλων —». Sxl: Esxl:

Σφάκος (ὅ), znš felš de plantš, žale-mš. 2) znš felš de ṽprianš, če stž a-īpnatš ne kopavi, [de avi] vaskš.

Σφάκτης, ου (ὅ), gls: in lokš de σφα-γέως, žep̃tfitopš. [mi]

Σφακτός, ή, ὄν, inženriatš, omopitš. [mi]

Σφάκτρια (ή), fem: al lxi σφάκτης, preo-tiž žep̃tfitoape. [mi]

Σφάκτρον (τό), plata žep̃tfitopslxi pentp̃x inženriep̃ea žep̃tfeī. [σφάζω].

Σφακώδης, εος (ὅ, ή), čel din soīsl, saš asemene a žalemlxi, saš vaskslxi. [σφάκος]

Σφάλαξ, ακος (ὅ), p̃xgš, m̃xřš, kop̃tčel-lš spinosš. [din]

Σφαλάσσω, viit: -άζω, gls: inpñgřš, in-gepš.

Σφαλερόνηκτος (ὅ, ή), primējdiosš nen-tr̃x innotatš. [σφαλερός, νήχομαι].

Σφαλερός, α, ὄν, potiknitopš, inpñedikt̃-topš, alznekosš; (fir:) am̃p̃itopš, nesirēřš, primējdiosš; (despre omš) lesničosš de a alzneka, a se am̃p̃i. [σφάλλω]. [de znde

Σφαλερώς, adv: kš primējdie, kš ne-sirēranp̃ž.

Σφαλῆναι, pas: nex: 2: al lxi σφάλλω.

Σφαλίζω, viit: -ίω, [σφαλός] (nli.) lerš,

psitš in ṽstskš; inkižš. «Ὡστε σφαλίσθηται τὰ δημόσια λουτρά». Biz:

Σφαλλός, mi Σφαλός (ὅ), = Σφαλμός.

Σφάλλω, [πάλλω, βάλλω, de znde Lat: fallo] viit: σφαλῶ, (nex: ἔσφηλα, pas: tre: de kš: ἔσφαλμαι, nex: pas: ἔσφαλῃν) fakš ne čineva a se potikni mi a k̃tdea, a-pankš kos: (priñ intind:) skomš din lo-ksl stž; skp̃ž; pestopnš; omopš; (fir:) p̃ṽtveskš, am̃p̃veskš, saš adskš la indolialš ne čineva. || (pas:) m̃z kletinš mi ka-zš, saš m̃z potikneskš; (maī des fir:) gre-sheskš, m̃z inmelš, m̃z abatš, m̃z p̃ṽtveskš din dpentš mi adeṽp̃řš; (kš nen:) nš isṽsteskš, nš nemepeskš. «Τοὺς μὴ εἰ-δότας αὐτοὺς τε σφάλλῃσθαι καὶ ἄλλους σφάλ-λῃν». Sen: «Σφαλῆναι τῆς ἐλπίδος». Ksn: «Εἰ τοῦδε σφάλλοισι». Tgč: (mi kš ak: el:) «Συνεπικυροῦσιν, εἰάν τι σφαλλόμενον (αὐτὸν) ἐρῶσι». Ksn: [de znde

Σφάλμα (τό), pea k̃l̃k̃tēřš, potiknealš; (fir:) greshalš; nenemepipe, neisṽs-tipe. [de znde

Σφαλμάω (-έω) -ῶ, viit: -ήσω, = Σφάλ-λομαι, nš nemepeskš, gresheskš.

Σφαλμός (ὅ), [in afin: kš σφέλας] ṽstskš, in kape se inkiđ m̃içoarele ṽiņovagi-lor apestaji. 2) znš ṽzlg̃re de pl̃smš, če ar̃pnkaš ka diskš (bezī dīskos). 3) znš felš de m̃iņsm̃ a l̃xnt̃top̃ilop kš r̃iontsl.

Σφαλός (ὅ), = κκ preč:

Σφάλτης, ου (ὅ), [σφάλλω] tr̃intitopš de ṽineva kos; am̃p̃itopš, p̃ṽtčitopš.

Σφάνιον (τό), gls: = Κλινίδιον, p̃ṽtčeanš.

Σφᾶξ, σφακός (ά), Dor: in lokš de σφῆξ.

Σφαραγέω -ῶ, viit: -ήσω, poet: = Σμα-ραγέω, fakš sfap̃ž, sgromotš; ṽižiš. 2) (miž:) = Σπαργάω, s̃intš sm̃p̃slš, (mi de ačea) intinsš. «Οὐθατα σφαραγεῦντο». Od: I. [mi]

Σφαραγίζω, viit: -ίω, miškš, skorpe-skš kš sgromotš. «Ἄνεμοι κόνιν ἐσφραγίζον». Es: apdikaš m̃xep̃ind. [din]

Σφάραγος (ὅ), poet: = Σμαραγή, [de avi] sfap̃ž, saš sfir̃palš, ṽižialš (de añp̃ fer-ṽind, saš isṽop̃ind); k̃l̃k̃itēřš de r̃it̃le-žš, (Fpanč:) gargouillement; (iñ intind:) r̃it̃ležsl.

Σφᾶς, poet: pron: fem: im: al poses: op̃řš.

Σφᾶς, mi (pap: ek̃lit:) σφας, ak: al lxi Σφεῖς.

Σφάττω, viit: σφάζω, At: in lokš de σφάζω.

Σφέ, mi (eñlit:) Σφε, poet: Ion: in lokš de σφᾶς, ak: im: saš σφέ, ind: al lxi σφεῖς.

2) *in* *lokš* *de* *ē*, *ἐαυτὸν* (-τήν). 3) (*zne-opi* *mi* *mai* *ks* *sea*: *ла трауіці*) *in* *lokš* *de* *αὐτὸν* (-τήν).

Σφέα, *Ion*: *ak*: *im*: *next*: *αλ* *κῆ* *σφεῖς*.

Σφέας, *poet*: *Ion*: *in* *lokš* *de* *σφᾶς*.

Σφεδανός, *ή, ὄν*, *poet*: [*σπεύδω*] *isto*, *pe-* *pede*; (*prin* *intind*;) *supimintitorš*. «*Κά-* *ρηνον*, —». *Nik*: || (*next*;) *Σφεδανόν*, *adv*: *serios*, *ks* *sizingš*.

Σφεῖας, *poet*: *Ion*: *in* *lokš* *de* *σφᾶς*.

Σφεῖς, (*in* *kontrak*; *din* *neintp*: *σφέες*) *men*: *σφέων* -*σφῶν*, *dat*: *σφίσι*, *mi* (*Ion*: *mi* *trap*;) *σφί*, *mi* *σφίν*, *ak*: *σφέας* -*σφᾶς*, *mi* *poet*: *σφέ*, *next*: *σφέα*, *pron*: *im*: *de* *a* *3*: *pers*: *in* *lokš* *de* *αὐτοί*, *αἱ*, *ἀ*. *saš* *ἐαυτῶν*. «*Φράζοντες*, *ὥς* *σφεῖς* *δουλεύουσιν*». *Ep*: «*ᾧ-* *σαν* *ἀπὸ* *σφέων*». *Om*: «*Βρίθει* *σφιν* *ἄρουρα*». *Om*: «*Χάριν* *δοῦναι* *σφιν*». *Sof*: «*Καὶ* *σφᾶς* *κακὸς* *κάκιστα* *ξυναρπάσειαν*». *Sof*: «*Ἐπεὶ* *σφέας* *ἕπνος* *ἀνῆκεν*». *Od*: *Ω*. (*mi* *in* *paral*;) «*Ἀμυνόμενοι* *σφῶν* *αὐτῶν*». *Id*: *M*: «*Σφῶν* *αὐτῶν* *κῆδε* *ἐκάστη*». *Id*: *T*: «*Ἡμῶν* *ἐνὶ* *σφίσι* *μητιάσθαι*». *Απλ*:

Σφέων, *poet*: *in* *lokš* *de* *σφέων* -*σφῶν*.

Σφέλας, *ατος* (τὸ), (*dat*: *σφέλα*, *mi* *im*: *τὰ* *σφέλα*) *poet*: [*in* *afin*: *ks* *σφάλμος*, *mi* *σφαλός*] *ks* *ks* *de* *lemnš* *skovitš* *in* *felš* *de* *piotš*; *skaznš* *de* *pezemat* *nicoarele* (*taberikš*); *bankš* *de* *bislamš*. (*vezī* *mi* *horhyns*).

Σφέλα (τὸ), *floape* *de* *stejarš* *neve-* *stedš*, *saš* *de* *konaviš* *de* *sakizš*.

Σφενδάμινος, *ή, ὄν*, *fskxš* *din* *lemaš* *de* *arparš*; (*prin* *intind*;) *tape*, *vptosš*. (*vezī* *mi* *prīninos*). [*din*

Σφένδαμνος (ή), *ks* *felš* *de* *konaviš*, *arparš*, (*Franç*;) *étable*

Σφενδονάω -*ῶ*, *viit*: -*ήσω*, *asvīrlāš* *чева* *ks*, *saš* *ka* *ks* *pramtia*. [*mi*

Σφενδονέω, *Ion*: *in* *lokš* *de* *σφενδονάω*.

Σφενδόνη (ή), *pramtie*. 2) (*prin* *intind*: *pentrx* *asemntutatea* *formeī*) *ks* *felš* *de* *legtrš* *de* *kapš* *femecaskš*. 3) = *Φυλακείον* (*vezī* *zič*;) 4) *fāš*, *bandš* *de* *legat* *panš*. 5) *naptea* *inelxš*, *znde* *se* *ameazš* *piatra*, (*Franç*;) *chaton*. 6) *ks* *felš* *de* *xartš* *meorafikš* *pentrx* *κῆλ-* *torī*. 7) *op* *ce* *este* *de* *formš* *arkšitš*, *volatš*, *amfiteatrš*, *mi* *чл*; 8) *poet*: *in* *lokš* *de* *σφενδόνησις*. 9) *asvīrlatš* *ks* *pramtia*. [*de* *znde*.

Σφενδονηδόν, *adv*: *in* *felš* *de* *pramtie*, *saš* *ka* *ks* *pramtia*.

Σφενδόνησις, *εως* (ή), *asvīrlipe* *ks* *pr-* *mtia*. [*σφενδονάω*].

Σφενδονήτης, *ου* (δ), *prmtiamš*. [*σφεν-* *δόνη*]. [*de* *znde*

Σφενδονητικός, *ή, ὄν*, *atinttorš* *de* *pr-* *mtiamš*, *saš* *kapre* *ape* *de* *ovīektš*, *saš* *л-* *krš* *prmtiamia*, *insxmitš* *prmtiamxš*. «*Σφενδονητική*». (*se* *inç*: *τέχνη*) *mentemš* *-* *гкл* *prmtiamxš*.

Σφενδονίζω, *viit*: -*ίσω*, = *Σφενδονάω*. [*de* *znde*

Σφενδόνισμα (τὸ), *лкрx* *asvīrlitš* *ks*, *saš* *ka* *ks* *pramtia*. [*mi*

Σφενδονιστής, *οὔ* (δ), *mi*

Σφενδονίτης, *ου* (δ), *гкс*: *in* *lokš* *de* *σφεν-* *δονήτης*.

Σφενδονοειδής, *έος* (δ, ή), *чел* *in* *formš* *de* *pramtie*. [*σφενδόνη*, *είδος*].

Σφέος, *α, ὄν*, *poet*: *in* *lokš* *de* *σφός*, *σφέτερος*.

Σφές, *Еол*: *mi* *Dop*: *in* *lokš* *de* *σφεῖς*.

Σφετερίζω, *mi* (*mai* *ovīč*: *mīx*;) -*ίζομαι*, *viit*: -*ίσω*, -*ομαι*, *imī* *insxmeskš*, *saš* *in-* *trevzingezš* *ka* *al* *meš* *znd* *лкрx* *stpcinš* (*mi* *mai* *ks* *seamš* *пxвlikš*) *prin* *nedre-* *nle* *mīxloaye*, (*Franç*;) *s' arroger*, *usur-* *per*. [*σφέτερος*]. [*de* *znde*

Σφετερισμός (δ), *nedreantš* *insxmipe* *de* *лкрx* *stpcinš* (*mai* *ks* *seamš* *пxвlikš*). [*mi*

Σφετεριστής, *οὔ* (δ), *insxmitorš* *de* *л-* *krxpi* *stpcine*, *saš* *пxвliche*, (*Franç*;) *con-* *cussionaire*.

Σφέτερος, *α, ὄν*, [*σφέος*] *pron*: *poses*: *de* *a* *3*: *pers*: *al* *лор* (*al* *лш*). «*Θεοὶ* *κατὰ* *σφέτερον* *πάντα* *τελοῦσι* *νόον*». *Trn*: «*Προλι-* *πῶν* *σφέτερόν* *τε* *δόμον* *σφετέρους* *τε* *τοκῆας* *ῥχετο*». *Es*: 2) *poet*: *in* *lokš* *de* *ἐμός*. «*Σφετέρησιν* *ἐνὶ* *φρεσὶ* *βάλλομαι* *ἄρτι*». *Tkr*: *saš* *in* *lokš* *de* *σός*. «*Σφετέρης* *μὴ* *φείδεο* *τέχνης*». *Tkr*: 3) *in* *lokš* *de* *ἡμέτερος*. «*Καὶ* *περὶ* *τῶν* *σφετέρων* *φρουρίων*, *ὥς* *ἐπι-* *βουλευομένων* *φοβούμενος* *πράγματα* *εἶχον*». *Ksn*: *saš* *in* *lokš* *de* *ὡμέτερος*. «*Σφετέρη* *ὑπὸ* *μητέρι* *τίνετ* *ἀμοιβήν*, *ὣν* *ἔκαμε* *δηρὸν* *κατὰ* *νηδύος* *ὑμμε* *φέρουσα*». *Απλ*:

Σφέων, *Ion*: *in* *lokš* *de* *σφῶν*.

Σφῆ, *dat*: *fem*: *sinr*: *al* *лш* *σφός*.

Σφήκειον (τὸ), *ks* *felš* *de* *пxвkinš*. [*mi*

Σφήκειος, *α, ὄν*, *insxmitš*, *saš* *asemenea* *vīesnelxš*. [*mi*

Σφήκιά, *saš* *Σφήκια* (ή), *vīeshprie*, (*Franç*;) *guerpier*. [*mi*

Σφήκιον (τὸ), *чeapa* *vīeshelop*. [*mi*

Σφήκισκος (δ), *вксатš* *de* *lemnš* *лxnš* *mi* *askxmitš* *in* *vīpfš* *ka* *o* *чeапš*. (*se* *konf*: *ks* *σφηνίσκος*). [*mi*

Σφήκισμός (δ), *ks* *felš* *de* *kintape* *ks*

flxepɐl asemenea kɐ svɪrniʔala vʲesne-
lor. [mi

Σφηκίως, εως (ή), = Σφηκιά. [σφήξ].

Σφηκοειδής, εως (ό, ή), asemenea la fi-
rɐrɐ kɐ vʲesne, prea sɐvɪpɪre la miɐklokɐ,
sɐvɪpɪrɪkɐ mi slavɐ; (in pen:) ɐskɐɪvɪɐ;
(despre versɐrɪ) = Αγαρός, sɐvɪɪatɐ kɐ
skɐrtapea silavci din miɐklokɐ; (fir:) asɪrɐ,
ɪndɐrɐtɪkɐ, ɪste la mɪnie. [σφήξ, είδος].

Σφηκός, ή, όν, poet: in lokɐ de sɐfɪkɔ-
ðɪs, [mi

Σφηκώ-ω, viit: -ώσω, stpɪnrɐ; (prin xpm:)
sɐvɪezɐ, ɪnrɐstɐzɐ, stpɪntɐzɐ la miɐklokɐ,
lɐrɐ stpɪns; ɪnkɪzɐ vɪne; (vezɪ mi sɐfɪkɔ).
„Δειρὴν ἐσφῆκῶται.“ Nɪk: aɐe rɪtɐ sɐvɪpɪre
la miɐklokɐ. «Πλοχοὶ χρυσῷ τε καὶ ἀργύ-
ρῳ ἐσφῆκῶντο». Iɐ: P: ɐɐɐ lɐgate. «Θυ-
ρίδες ἐσφῆκῶμεναι». Apstɪd: [mi

Σφηκώδης, εως (ό, ή), = Σφηκοειδής. [σφήξ].

Σφήκωμα (τό), op ɐe este stpɪns lɐratɐ,
op slɐkɐmte la lɐgate (stpɪnɐpe), mi ɐl;
(ɪap partik:) partea de ɐos (ɐea ɪnpɪe-
titɐ) a kɐsteɪ kɔɪfɐɪ. (se konf: kɐ sɐfɪkɔmɐ).
[σφηκώ].

Σφηκών, ὄνος (ό), = Σφηκιά.

Σφῆλαι, nex: de inf: , mi

Σφῆλεν, poet: in lokɐ de ɛsɐfɪlɐn, 3:
sɪnr: pɐps: de nex: al xot: lɐɪ sɐɐɐɐɐ.

Σφηλός, ή, όν, ɐɐs: [σφάλλω] lesne de
mɪɪkat, saɐ kɐtɪnat (ɪntɐ: prinɐ: la komɐ:
ɛrɪsɐfɪlos).

Σφήν, [in afɪn: kɐ spɐɐ, mi sɐfɪɐɐ] sɐfɪ-
nɔs (ή), panɐ. 2) op ɐe aɐe formɐ de
panɐ. 3) (partik:) xɪɐ ɪnstɐmɪntɐ de
mɐnɐɐtoape pedɐanɐ.

Σφηνάριον (τό), dim: al lɐɪ sɐfɪn.

Σφηνεύς, εως (ό), xɪɐ fɐɐɐ de nɐmte
de mape. [σφήν].

Σφηνίσκος (ό), = Σφηνάριον.

Σφηνοειδής, εως (ό, ή), ɐel in formɐ de
panɐ, saɐ ɪkɐ. [σφήν, είδος].

Σφηνοκέφαλος (ό, ή), ɐel kɐ kapɐ askɐ-
ɪtɐ ka pana de desɪkat. [σφήν, κεφαλή].

Σφηνοπύγων, ὠνος (ό), ɐel kɐ vɐrɐɐ
saɐ vɐrɐɐ askɐɪtɐ ka pana (pɐkɐm ɐ-
ɐɐɐ ɐvɐrɐɪɪ ɐɪrɪnɪlor in vɐkɐ komo-
die). [σφήν, πύγων].

Σφηνώ-ω, viit: -ώσω, desɪkɐ, saɐ stpɪn-
rɐ kɐ, saɐ ka kɐ panɐ; ɪnkɪzɐ stpɪns, a-
stɐnɐ (vezɪ mi sɐfɪkɔ); mɐnɐskɐ kɐ ɪn-
spɐmɪntɐ [σφήν (3)]; ɪnfɪrɐ ka o panɐ.
«Κλίνη χρυσῷ ἐσφηνωμένη». Lɐɐ: nɐstɐɪ-
ɪatɐ kɐ kɐɐe de asɐɐ. [de xnde

Σφήνωμα (τό), op ɐe este desɪkatɐ, saɐ
stpɪnsɐ kɐ, saɐ ka kɐ (saɐ ɪnfɪntɐ ka o)

panɐ. (se konf: kɐ sɐfɪkɔmɐ). [mi

Σφήνωσις, εως (ή), desɪkape, saɐ stpɪn-
ɐere kɐ, saɐ ka kɐ panɐ; astɐnape; (med:)
ɪnkɪdere, stpɪntape. «Τοῦ πνεύματος—». Πɐ:

Σφήξ, σφηκός (ό), [σφάζω, vezɪ mi δια-
σφάζ] vʲesne.

Σφήττιος (ό, ή), ɐel din demɐl (in A-
lika) [Σφηττοί], xnde se fɐɐɐ ɐel maɪ ta-
pe ɔɐɐɐ; de xnde (kom:) ɪste la mɪnie,
nɐkɐɐɐɐɐ, = Σφηκώδης.

Σφί, mi (maɪ 'naintɐ de vokɐɐ) sɐfɪn,
poet: Iɔn: dat: ɪm: saɐ sɪnr: al pron: sɐfɪs.

Σφίγγιον (τό), vɐɐɐɐ; saɐ kɐletɐ (rɪor-
danɐ). [σφίγγω].

Σφίγγιπους, ὁποδος (ό, ή), [σφίγγξ, πούς]
ɐel kɐ nɪɐoape in fɪrɐrɐ de Sfɪnrɐ. «Κλί-
νη —». At:

Σφίγγω, viit: σφίγγω, (nas: tɐe: de kɐ:
ɛsɐfɪmɐɪ, ɪɐɐɐ, ɪɐɐɐ, nex: nas: ɛsɐfɪxɐnɐ)
lɐrɐ, ɪnɐɪnrɐ, anɐkɐ stpɪns, stpɪnrɐ; (ɐl:
saɐ absoɐ:) sɪntɐ stpɪnsɐ (lɐratɐ, mi ɐl).
[de xnde

Σφίγγηρ (ό), stpɪnrɐtopɐ (in lɐgate,
saɐ ɪnɐɪnɐpe mi ɐl), saɐ folosɪtopɐ la
aɐɐɐɐ. «Δεσμὸς—». Non: lɐrɐɐɐ sɐrɐ-
mɐtoapeɪ. || (partik: antm:) mɐɐkɐɐ stpɪn-
rɐtopɐ den' ɪnpɐrɐɐɐl mɐzɐɐɐɐ. 2) xɪɐ
fɐɐɐ de tɐnɪkɐ (vɐzɐ) a Tapantenɪlor,
= Συσφίγγηρ. [mi

Σφίγγητος, ου (ό), = Κίναιδος. [mi

Σφίγγτος, ή, όν, stpɪnsɐ. «Θάνατος —».
Exst: ɐel prin sɐrɐmɐtoape. [mi

Σφίγγτωρ, ὀρος (ό), in lokɐ de sɐfɪkɐtɐr. [mi

Σφίγμα (τό), op ɐe este stpɪns lɐratɐ.
2) stpɪnɐpe, = Σφίγγξ. [mi

Σφίγμος (ό), = Σφίγγξ. [mi

Σφίγγξ, σφίγγος (ή), Sfɪnrɐ, o ɪasmɐ mi-
toloɪkɐ in fɪrɐrɐ de mɐɐe (noate fiind
kɐ sɐrɐma). 2) (kom:) ɐel ɐe vɐrɐɐte
in rɪɐɐɐ. 3) (fir:) mɐɐe desɐɐɐɐ,
saɐ foapte pɐɐɐɐɐ. [mi

Σφίγγξ, εως (ή), stpɪnɐpe; sɐrɐmape;
stpɪntape.

Σφίδη (ή), ɐɐs: in lokɐ de xɐrɐɐ, kouɐ-
ɐɐ, maɐɐ, (At:) fɪdes.

Σφιδάω-ω, viit: -ήσω, svɪrniɐɐ, saɐ nɐ-
nɐskɐ ka ɪnɐɐɐɐ.

Σφί, vezɪ sɐfɪ.

Σφίσι, mi (maɪ 'naintɐ de vokɐɐ) sɐfɪ-
ɐɐ, dat: al lɐɪ sɐfɪs.

Σφογγιά, Σφόνγγιον, Σφόνγγος, At: in lokɐ
de spoγγιά, mi ɐl:

Σφόνδρα, adv: (ɪntɐɐ:) prea mɐɐt; ɪste,
pɐnɐde; tape. «Σφόνδρα τῇ βακτηρίᾳ τὴν γῆν
πατάσας». Πɐ: [din

Σφοδρός, [in afin: κκ σπεύδω] ὁ, ὄν, pe-
nede, iste; tape, strawnikš. [de snde
Σφοδρότης (ή), iſhealτ, penezie. [de snde
Σφοδρύνω, biit: -υνῶ, iſheskš, fakš че-
ва penede, saš tape. || (mik: de sine nas:).
mτ iſheskš; oβpεzniceskš; mτ indίpρε-
skš. [mi

Σφοδρῶς, adv: iste, tape, penede; npea
mκλ. «Σφοδρῶς ἔχω πρὸς τι». Ksn: sintš
foapte anpekatš, saš boiosš κτpe чева.

Σφονδύλειον (τό), znš felš de plantτ. [din
Σφονδύλη (ή), [σφόνδυλος] znš felš de
insektτ, saš rindakš nετpocš, pozttopš
de pδτpini.

Σφονδύλιον (τό), dim: αλ λσι σφόνδυλος.
2) = Σφονδύλειον.

Σφονδύλιος (ό), = Σφόνδυλος.

Σφονδυλοδίνητος (ό, ή), inēiptitš npin
nrisnečš, saš sfipeazτ. «Τραχτος —».
noet: [σφόνδυλος, δινέομαι].

Σφονδυλόεις, εσσα, εν, чед κκ (komnssš
din) kίpcei saš veptepe. «Τράχηλος —».
Eurp: [σφόνδυλος].

Σφονδυλόμαντις (ό, ή), rivitepš npin in-
vίptiea sfipezei. [σφόνδυλος, μάντις].

Σφόνδυλος (ό, mi rap ή), At: in lokš de
spónδυλος.

Σφός, ή, ὄν, noet: in lokš de σφέτερος.

Σφραγίδιον (τό), dim: αλ λσι σφραγίς.

Σφραγιδοσυχαργοκομήτης, ου (ό), kom: in-
grīkatš nεmaī de pecepiie, znriie, mi de
nεpελ sεš, neavind ničī znš aalš λεkpe.
[σφραγίς, θυξ, ἀργός, κόμη].

Σφραγιδοφυλάκιον (τό), lokš (κstie mi чл:)
de nεstpapea pecepiior, saš inεdeior.
2) = Πυελίς. [din

Σφραγιδοφύλαξ, ακος (ό), piitopš, nεstp-
topš de peceie. [σφραγίς, φύλαξ].

Σφραγίζω, biit: -ίσω, pecepiieskš; (in
men:) insemnezš; (npin intind: fir:) nεiš
peceie, stvίpsheskš. [σφραγίς].

Σφράγιν, Eol: in lokš de σφραγίδα, ak:
αλ λšī...

Σφραγίς, ιδος (ή), [φράσσω] peceie (in-
stp: mi semnελ. 2) inelš κκ (mi fεpτ)
peceie. «Ἦν οἱ σφραγίς, την ἐφόρεε, χρυσό-
δετος, σμαράγδου λίθου». Ep: 3) op чe felš
de semnš saš mapκτ; srīpiitεpτ; nikεts-
pτ, nεstpigtεpτ. 4) λεkpe (inskpisš, mi
чл:) pecepiitš, saš insemnatš κκ mapκτ
(Apstf: Pas: 1212).

Σφράγισμα (τό), semuš, mapκτ de peceie
intipεitε pe чева. «Ἐπιστολήν τὸ βασιλει-
ον ἔχουσιν σφράγισμα». Ksn: [mi

Σφραγιστήρ (ό), = Σφραγιστής. 2) = κκ

Σφραγιστήριον (τό), znεalτ de pecepiie-
pe, peceie. [mi

Σφραγιστής, οὔ (ό), pecepiitopš; nεito-
pš de mapκτ, saš semnš. [mi

Σφραγιστικός, ή, ὄν, atinεttopš de, saš
foalositopš la pecepiiepe. [mi

Σφραγιστός, ή, ὄν, pecepiitš; saš inse-
mnatš κκ mapκτ, mi чл: [σφραγίζω].

Σφρηγίζω, biit: -ίσω, Ion: in lokš de
σφραγίζω. [din

Σφρηγίς, ιδος (ή), Ion: in lokš de σφραγίς.

Σφριγανός, ή, ὄν, sεspdaλnikš [din

Σφριγάω -ῶ, biit: -ήσω, (upinч: desnpe
piετ) sintš nλinτ, intipitε, = Σπαργάω, mi
Kυδωνιάω; (in men:) sintš nλinτ de vita-
le sεkεpi (tεpie, sεnεtate, saš vίptεto);
sintš in toίελ meš; simgš tape noftτ, sεsp-
dezt κτpe чева; sintš inrimfatš. [din

Σφρίγος, [ρίγος] εος -ους (τό), tεpie de
tpauš din mελμime de sεkεpi; toίš de sε-
nεtate, saš de vίptεto; nopinpe snpe kpe-
mtepe; mape noftτ, sεspdape. [de snde

Σφριγώδης, εος (ό, ή), tape in vίptεto,
(Frang:) vigoureux; sεspdaλnikš.

Σφύγμα (τό), = Σφυγμός. [de snde

Σφυγματώδης, εος (ό, ή), = Σφυγμώδης.

Σφυγμή (ή), = Σφυγμός.

Σφυγμικός, ή, ὄν, αλ bεtεi de inimτ, saš
de vίnτ. [din

Σφυγμός (ό), [σφύζω] (in men:) nεlεš,
saš bεtaie de vίnτ; (naptik:) nλnitagie,
saš bεtaie de inimτ, mi de aptepi; (npin
intind:) iſhealτ de noftτ. [de snde

Σφυγμώδης, εος (ό, ή), asemenea, saš
insojitš κκ bεtaie de inimτ, saš de vίnτ,
snasmodikš; (npin intind:) iste, tape.
«Χαρά —». Πλ: [de snde

Σφυγμῶδως, adv: in folš de bεtaie de
vίnτ; saš κκ mapi nλnitagii.

Σφύζω, [in afin: κκ σπάω] biit: σφύζω, mτ
miuκš κκ nλnitagie (ka sίnεele in vine),
batš ka nεlεελ (npinч: in toίελ fεpbinε-
lei); (in men:) sintš in iſhealτ de pa-
timτ (de noftτ), saš anpinsš de dopinτ.
(bezī mi σφαδάζω). [de snde

Σφύξις, εως (ή), = Σφυγμός, bεtaie de
apterie mi de inimτ.

Σφύρα, saš Σφύρα, ας (ή), [in afin: κκ
σφαῖρα] чokanš. 2) maiš de snapt bελrτ-
pii de nεmintš; mi znš felš de sanτ (in
nεkεtpio). 3) = κκ ..

Σφύραινα, ης (ή), znš felš de nεmte de
mare, = Κέστρα. (bezī mi ζύραινα).

Σφυράς, αδος (ή), At: in lokš de σφυράς.

Σφυρηλατέω -ῶ, biit: -ήσω, batš κκ чo-

καναλ, λκρεζή (prinç: metală) κκ чока-
наλ. [σφυρήλατος]. [de xnde

Σφυρηλάτησις, εως (ή), вѣтаіе (λκρεπε)
de metală κκ чоканаλ.

Σφυρήλατος (ό, ή), [σφύρα, ελάυνω] (prinç:
desupe metală) λκκρατă κκ чоканаλ (in-
prot: de χωνευτός, topnată); (prin xpm:)
indesară, solidă, masivă; (prin întind:)
deapănă (pron: mi fir), tape; temeinică,
statopnikă. «Νούς («Ἀνάγκη, «Φιλία»—». Πλ: mi Pind:

Σφύριον (τό), dim: αλ λκί σφύρα, чокъ-
нелă.

Σφυρίς, ιδος (ή), Λτ: in локă de спуриς.

Σφυρίτις, ιδος (ή), (prinç: φλέψ, vîntă) a
gleznei (a pîchorăi). [σφυρόν].

Σφυροδέτης, ου (ό), κρεα de înκълцъ-
minte лератъ ne la glezne (vezî σφαι-
ρωτήρ). [σφυρόν, δέω].

Σφυροκόπανον (τό), κнă felă de чоканă
κκ o parte tăioasă. [mi

Σφυροκοπέω -ω, viit: -ήσω, bată (λκρεcză,
niseză) κκ чоканаλ. [mi

Σφυροκοπία (ή), = Σφυρηλάτησις. [din

Σφυρόκόπος (ό, ή), (парокс:) λκкртпорă
κκ чоканаλ (ferară mi чл:). 2) (пропа-
рокс:) = Σφυρήλατος. [σφύρα, κόπτω].

Σφυροκτυπέω -ω, viit: -ήσω, = Σφυροκο-
πέω. [σφύρα, κτυπέω].

Σφυρόν (τό), [σφύρα] glezne, аршікă; (prin
întind:) кълкїі; mi pîchoră; (fir:) partea
cea mai de jos, saă mai de marșine,
(supre ек:) поале de mînte, mi чл: «Φοί-
νικες οἰκοῦντες Λιθύς ἄκρον σφυρόν». Ткр:
Kaptaceneziî (ка локкиторі de мърмїііе
Liviei).

Σφυροπρησιπύρα (ή), poet: арзїіоаре de
glezne (de pîchoare). (emit: αλ podarpei).
[σφυρόν, πρήθω, πύρ].

Σφύρω -ω, viit: -ώσω, bată κκ чоканаλ.
2) spargă vâltării de пѣmїntă la marınă.
[σφύρα]. 3) înfъшpă κρεаоа înкълцъ-
minteі ne la glezne, mă înкалцă; saă por-
tă хайпă лънпă pїпă la glezne. [σφυρόν].
[de xnde

Σφύρωσις, εως (ή), λκρεπε de metală
κκ чоканаλ. (prinç: 2) sfărîmare de vâltă-
rї de пѣmїntă ne marınă (ca st se a-
kopere sămїnă). [mi

Σφυρωτήρ (ό), in локă de σφαιρωτήρ. [mi

Σφυρωτός, ή, он, λκκραтă κκ чоканаλ, =
Σφυρήλατος.

Σφύσσω, dor: in локă de σφύζω.

Σφώ, poet: in локă de σφῶ, saă σφῶ.

Σφωέ, (ençlit:) in локă de σφε.

Σφῶ, nom: mi ак: ind: mi σφῶν, (dat:
αλ λκί σῶ.

Σφῶν, (ençlit:) men: mi dat: ind: αλ λκί
σφεїς.

Σφωίτερος, α, он, poet: pron: roses: (de
a 2: pers:), = «Ὑμῶν ἀμφοτέρων». αλ vo-
stpe amindepora. «Σφωίτερον ἔπος». Ll: A.
2) (pap de a 3: pers:) αλ лор amindē-
pora (Antimx:). 3) in локă de сός. «Εἴ-
τινα δῆμον λιλαίεται σφωίτεροις ὑπὸ σκή-
πτροισι θαμάσσαι». Аллн: 4) in локă de ёдс.
«Λύγεις σφωίτέρω сὺν παιδί». Ткр: κκ αλ
сѣ. «Ἀνὴρ σφωίτεροὺς ἐνόησε δόμους». Аллн:
ne a le se lo. (vezî mi sféteros). [σφῶ].

Σφῶν, men: im: αλ λκί σφεїς.

Σφῖν, in контрак: in локă de σφῶν.

Σχαδών, όνος (ή), πкїă de albınъ mi de
viesne. 2) (prin întind:) гъxpїe farxp-
лкї. mi 3) (prin întind:) farxpал de mїe-
pe. [din

Σχάζω, mi Σχάω -ω, viit: схάσω, des-
nikă, крпнă (prinç: med:) таїă κκ niste-
pал vїпă (κκ mi fъpъ φλέβα); (nestp:)
крпнă; 2) [χάζω] мошешескă; аршкă жос,
lasă la vale, saă in жос. «Τὴν οὐρὸν —». Ksn:
словоză. «Τὴν ἄγκυραν —». Lks: lasă
st kază. «Τὴν βελόδα —». Lks: fakă in-
chepere, deskiză inodromă. 3) прекрмă,
пкїă in nelκκρεπε; daă indъpъ, onpeskă.
«Κώπη», («Γῆρυ», mi чл: —». Pind: 4)
(ел. saă mїк:) mă trară inapoї, mă
схпзїă; mă indъплекă, mă плекă la чеа;
inçeteză, пъръseskă. «Σχασάμενος τὴν ἰπ-
πικὴν». Apstf: [in afın: κκ κεάζω]

Σχαλιδόω -ω, viit: -ώσω, агъцă o aше-
zată vїпtopeaskă mреажă de прогъномїі
парї, nsmїї [схалис]. [de xnde

Σχαλιδωма (τό), прѣжїпă, парă fъpко-
să de inçenenit mреже.

Σχαλїс, ιδος (ή), (prinç:) = Σχαλїс, st-
поїă κκ doъ xpї. (de xnde 2) (овїч:) парă
fъpkosă κκ doї kpaчї, лpевдїпчосă la aше-
zapea vїпtopeшtеlor mреже. [схάζω].

Σχάσαις, Eол: in локă de схάσαις, nex:
de partç: αλ лкї схάζω.

Σχάσις, εως (ή), desnikape (κκ nisteрал,
mi чл:), крпнаpe. 2) = κс...

Σχάσμα (τό), desnikătpъ, крпнătpъ. [mi

Σχασμός (ό), = Σχάσις. [mi

Σχαστήρ (ό), rлs: κpсъ. [схάζω]. [de xnde

Σχαστηρία (ή), fъnie întinsъ dїnaintea
varїepcї de karpetъ, че se лъsa жос de
o dată, ка semnă de a se porпї алсp-
гъtopїї. (vezî схάζω). 2) fъnia makapaleї. [mi

Σχαστήριον (τό), nisteрă, saă langetă.

Σχεδάριον (τὸ), τβλιγъ de însemnat, însemnătară, (Ffranç:) livret. [dim: αλκί Σχέδη (ή), nлu: foae de membră. (pentru scris); însemnătară, (Ffranç:) tablote, тβλιγъ. [mi

Σχέδην, adv: [σχέω,=έχω] închet. 2) = Αὐτοσχεδίως, de îndată, de la îndemână «Σχέδην ἐπέβαινον ῥήσεις». At:

Σχεδία (ή), [σχέδιος] koravie, saș pante (podș pe apă), konstpsite de îndată, kkm s' a înfundat, (Ffranç:) radeau. 2) лотыры de zidă. «Σιδηρά—». [de unde

Σχεδιάζω, viit: -άσω, fакъ чева, saș vorbeskă de îndată (făptă prerîndipe, mi eksaktitate). 2) Skp: [σχέδόν]=Ἐγγίζω, mē apropiā.

Σχεδιάς, άδος (ή), xñ felă de plantă, limba βοάδι, (alt:) χοιροσπέλαθος.

Σχεδίασμα (τὸ), ce se face, saș se zice de îndată (făptă prekinzipe). [mi

Σχεδιασμός (δ), лкpape, skiepe, saș vorbipe de îndată, nenperîndit. [mi

Σχεδιαστικός, ή, ѓν, obivnită a face, saș a vorbi pe nenperîndite. [σχεδιάζω]. [de unde

Σχεδιαστικῶς, adv: = Αὐτοσχεδίως, de îndată, neeksakt (op kkm).

Σχέδιον, adv: Ion: poet: [σχέδιος] de aproape; (despre timpă) neste psuină.

Σχέδιον (τὸ), лкpă făktă de îndată, (Ffranç:) ébauche, isvodă. 2) (nлu: proiectă. «Σχέδιον νόμου».

Σχέδιος, α saș os, ѓν, [σχέδη] făktă de aproape. «Μάχη —». Lks: «Βέλος —». Esxh: 2) făktă de îndată (prin xpm: făptă sksmnitate), = Αὐτοσχεδίου, vremelnikă; (de unde kasxst:) «Σχεδία (se inu: ναῦς, saș γέφυρα, vezī zīc:); (mi kkmren: «Ἐπὶ σχεδίου (se inu: χρόνου)». Apet: în lokă de adv: σχεδίως, în psuină vreme.

Σχεδισμός (δ), konstpsktoră de plătioare vase de îndată, în prină (de nevoie). [σχεδία, έργον].

Σχεδισμός (δ), xñ felă de danuș femeieskă.

Σχεδίως, adv: de aproape; saș de îndată, = Αὐτοσχεδίως. [σχέδιος].

Σχεδογραφία (ή), însemnare pe τβλιγъ (ad: de îndată); (napt:) isvodă (desemnare) de neorg: saș astronom: xaptă. [mi

Σχεδογραφικός, ή, ѓν, [σχέδη, γράφω] kapape are de obīktă isvodă de desemnă, mi cl:

Σχεδόθεν, adv: poet: de aproape: (rs men: saș dat:) aproape de chineva. [dim:

Σχεδόν, [σχέω] adv: (pron: mi poet:) aproape. «Παρεὼν μάλα σχεδόν εἶδετο πόρ- ρόν». Tkp: (mi kkmren:) «Ἐπεὶ θανάτου σχε- δόν ἦεν». (saș kkm dat:). «Σοὶ δ' αὐτῷ φημι σχεδόν ἔμμεναι, ὅποτε φεύγειν ἀρήσῃ». Il: N. (mi fir:). «Καὶ πηρὶ περ ἐόντι μάλα σχε- δόν». Il K. prea de aproape psdă. (vezī mi έγγυτέρω). 2) (obiv: fir: mi prin întind:) pe aproape, mai, pe aci, făptă psuină. «Σχεδόν ένδεκαταίος». Tkp: (mi des înpre- knă kkm που, saș τι). «Σχεδόν τι πρόσθεν, ή mi cl:». Sof:

Σχεδουργός (δ), înd: în lokă de σχεδι- ουργός.

Σχεδρός, ά, ѓν, gls: în lokă de skeθρός. Σχεθείς, είσα, έν, pas: nex: 1: de naptu: al lăi έχω.

Σχεθέμεν, Dor: în lokă de σχέθειν, inf: al lăi...

Σχέθω, (făptă viit:) poet: în lokă de έχω, amă; saș (mai des) în lokă de 'I- σχω, giă, onpeskă. «Σχέθε δ' ὅσπε γόσιο». Om:

Σχεῖν, nex: 2: de inf: al lăi έχω.

Σχελίς, ιδος (ή), At: în lokă de skeλής.

Σχελυνάζω,=Χελωνάζω.

Σχέμεν, mi Σχέμεναι, Dor: Ion: în lokă de σχεῖν.

Σχένδυλα, ης (ή), xñ instpsmintă al zidapilor, xñ felă de klemtē. [σχέω]. [de unde штеле.

Σχενδυλάω -ω, viit: -ήσω, apskă kkm kle- Σχενδύλη (ή),=Σχένδυλα.

Σχενδύλιον (τό), dim: al lăi σχενδύλη.

Σχενδυλόληπτος, (δ, ή), apskată kkm kle- штеле [σчендύλη, mi λαμβάνω].

Σχέο, poet: Ion: în lokă de σχοῦ, mij: nex: 2: de porpn: al lăi έχω.

Σχερός, ά, saș ds, ѓν, [σχέω], gls: kon- pinăktă, =Συνεχής, (Ffranç:) continu; saș (kkm strpsstape de lăteră) în lokă de ξη- ρός, xskată (vezī mi skirρός); (de unde ka skst:) xskată (psmintă), konpinăktă. || (întrep: prin: nsmăi dat: kkmren:). «Ἐν σχερῷ, «Ἐπὶ σχερῷ». poet: în konpinere (de lokă saș timuș), neîntrepent, nenpre- ksmat. (vezī mi ένσχερῷ, mi έπισχερῷ).

Σχές, nex: 2: de porpn: mi

Σχέσθαι, mij: nex: 2: de inf: al lăi έχω.

Σχέσις, εως (ή), disposigie, saș pelagie, ce are chineva ktppe altă, saș kapete întpe doă лкpăpă; (naptik: med:) nestatopnikă disposigie a trpskăl în pelagie kkm voala. «Ὀνομάζουσι τὰς μὲν εὐ- λύτους διαθέσεις ἐν σχέσει, τὰς δὲ μὴ τοιαύ-

τας ἐν ἑξεί. Γαλ: 2) (xne-opi) onpipe, απκαρε, uinepe. [mi]

Σχεταῖος, греш: in lokš de xčetiios. [mi]
Σχετήριος, α, ον, pstinuosš, indeminatikiš a uinea, a onpi. «Λιμοῦ σχετήριον». Εξр: miжлокš de inčetare. [mi]

Σχετικὸς, ἡ, ὄν, indeminatikiš la uinepe, saš onpipe. 2) чед in pelagic saš familiariitate kštre altsa; (Лон:) pelativš. [xčéw]. [de xnde.

Σχετικῶς, adv: in pelagic. saš kš familiariitate kštre altsa.

Σχετλιάζω, viit: -άσω, mт некѣжескš, saš mт plinrš pentrš pedele saš tik-лoшiиe, чe птimesкš, = Δεινοπαθῶ. [xčé-тiios]. [de xnde

Σχετλιασμός (ὁ), nekazsa pštimashlš de pele. [mi]

Σχετλιαστικός, ἡ, ὄν, (gram:) insemnšivš de nekazš, saš vštare. [de xnde

Σχετλιαστικῶς, adv: kš vštare, saš a-рtare de nekazš.

Σχέτιος, α, ον, [xčéw, saš ἴχω] (prin:) pšvštoprš, saš stpšvštoprš in чева; (prin xpm:) indpšzneš; indeminatikiš a 'mi ršsi kšvinte, saš apršminte; intšpitš in пtre-рea sa; dšpzš; aspšx, noindemlekatš, nemлediosš; silnikš, indpštnikš; pšš-kšmetštoprš; tikšlosš (bezī mi тлēmων); (desnpe лкр:) de nessšepit, nedpentš; nepriinuosš, do апзpat; (in men:) ppozavš, upšvšditoprš. «Υπνος —». Od: K. «Ερις —». Es: «Σχέτλια ἔργα». Es: mi Om: «Οὐ μὲν σχέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν, ἀλλὰ δίκην τίουσι καὶ αἷσμα ἔργ' ἀνθρώπων». Od: E. «Σχέτλια πέπονθα πράγματα, ἀπολωλεκῶς ἅπαντα τὰν τῆς οἰκίας». Apstf: «Σχέτλια λέγεις καὶ ὑπερφυῖ». Plt: ppozave. (mi desnpe bite). «Ὅσα σχέτλια καὶ ἄμικτα, ὀλιγόγονα. Ep: (in Om: mai de mšlte opī kš emfasš). «Σχέτλιε, πῶς ἔδος Ἀἰδὸς δε κατελόμεν, Od: A. «Σχέτλιε, οὐδὲ θεοῖσιν ὑπελξεαι ἀθανάτοισιν»; Od: M. «Σχέτλιος εἷς, Ὀδυσσεύ, οὐδέ τοι γυῖα κάμνεις· σιδήρεά σοι πάντα τέτυκται». Od: M: «Σχέτλιος ἔσσι, γεραιέ, σὺ μὲν πόνου οὔποτε λήγεις». Il: K: «Μὴ μ' ἔρεθε, σχετλίη». Il: F. [de xnde

Σχετλιῶς, adv: ppozav; tikšloшemto, mi чл:

Σχέτο, poet: in lokš de xšxeto, a 3: sinr: nepš: de miж: nex: 2: ал лšī xчw.

Σχῆμα (τὸ), [xčéw = xчw] kšpš, in kape este nšš (nosigia, in kape se inft-ишazъ la vedepē) чева, forma чеа din

afapš; inšpškšmintea (ximšletšl, mi чл:) omšlš; (in men:) pšplapea; (desnpe bite) = Σκευή (Ksn: K. П. Z. á, 49); (partik:) op че se face supe apštare, pšefkšš, saš mentemšpitš; (prin xpm:) = Πλάσμα, mi Прόσχημα; (partik:) nšš (firšpš) de danšš (Ep: st. 129); iskodš de desemnštšpš (neometpš). «Ἐπιφάνεια καὶ περιγραφή καὶ πέρας σώματος ἐστὶ σχῆμα». Plt: (ptpš). «Λόγου («Ἀέξεως) σχῆμα τὸ μὴ κατὰ φύσιν τὸν νοῦν ἐκφέρειν, μηδ' ἀπ' εὐθείας, ἀλλ' ἐκτρέπειν καὶ ἐξαλλάττειν τὴν διάνοιαν κόσμου τινος τῇ πλάσει ἢ χρείας ἐνεκα». Tiber: [de xnde

Σχηματίζω, viit: -ίσω, formežš чева; in-фрэмšsegežš; fakš nasspi (firšpi) de danšš, dšngežš; (miж:) iaš xšš felš de no-sigie, mт formežš intp' xšš kinš, imi dšnšitš ekštopiopšl oape-kšm; (fir:) mт pšefakš, mт apšitš in fapš. «Πρὸς τοὺς ἄλλους ὡς εἰδῶς ἐσχημάτισται». Plt: se pšefave, kт mtiē. (mi pas:) «Λόγος ἐσχηματισμένος». Lks: aleropikš, saš mentemšpitš.

Σχημάτιον (τὸ), dim: ал лšī σχῆμα.

Σχημάτις, εως (ἡ), mi

Σχηματισμός (ὁ), formape, modifikape de formš; (fir:) pšefavepe, mentemšpipe; (ptpš) inšpšmšsegeape prin firšpi. [xч-мaтiшw].

Σχηματογραφέω -ῶ, viit: -ήσω, skpiš firšpi; deskpiš forma saš firšpa kšiva; de-semnežš. [mi]

Σχηματογραφία (ἡ), deskpiepe de firšpi, saš de forma ppe xšš lškrš; desemnape. [xчшma, γράφw].

Σχηματοθήκη (ἡ), пštpštopie de in-врткšwinte, mтsui mi чл: , marazie de kostšme, saš de xnepte teatpape. [xчшma, θήкw].

Σχηματοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, fakš firšpi; formežš чева; saš (miж:) mт formežš intp' xšš felš. [mi]

Σχηματοποιία (ἡ), penpesintape prin miжkšpi de tpxš de felšpšte firšpi, danšš de pantomimš. [xчшma, ποιiшs].

Σχηματότης (ἡ), (lasf:) insemnšmea че-лšī че ape, saš noate лша oape-kape formš, priimišne de formš. [xчшma].

Σχῆσις, εως (ἡ), ršs: in lokš de xčšsis.

Σχήσω, viit: ал лšī xчw, saš ἴχω, din xčéw.

Σχίδα, poet: in lokš de xčidšn, ak: ne-рerš: ал лšī xчidš.

Σχιδακηδόν (-κιδόν), adv: in felš de xšp-чea, saš mandšpš. [mi]

Σχιδανόπους, ὁποδος (ὁ, ἡ), = Σχιζόπους.
Σχιδαξ, ακος (ὁ), mi

Σχιδη (ἡ), desnīkētsrē de lemnē, mandrē, saš sēpuea. [σχίζω].

Σχιδιον (τὸ), dim: al lēi σχίδη, pēndrē-
prikē, sēpueaskmē. 2) firē de skamē, (Fpanj:)
brin de charpie.

Σχιδος, εος -ους (τὸ), ras: in lokē de
σχίτη.

Σχιδόνυχος (ὁ, ἡ), чед кз знгiа крѣ-
пакъ. [σχίζω, ὄνυξ].

Σχιζα, ης, (ἡ), desnīkētsrē, mandrē de
lemnē pentrē fokē. 2) (pap) in lokē de
βέλος, sēpueatē. 3) (sne-opī) in lokē de
σχίσις (Sin:). [σχίζω]. [de znde

Σχιζίας, ου (ὁ), slavē mi zskatē ka o
mandrē de lemnē.

Σχιζιον (τὸ), dim: al lēi σχίζα, sēpue-
askmē, pēndrēprikē. (bezī mi σχίδιον).

Σχιζοποδία (ἡ), charakteristika vitelor kē
nīuaperele desnēpūite in depele. [din

Σχιζόπους, ὁποδος (ὁ, ἡ), чед кз пiчo-
рскъ desnēpūitē in depele (inprot: de ste-
γανόπους). [σχίζω, ποῦς].

Σχιζόπτερος (ὁ, ἡ), чед кз аriпe des-
nēpūite in deosebite pene (inpr: de ste-
γανόπτερος). [σχίζω, πτερὼν].

Σχιζω, (in afīn: kē σχάζω) viit: σχίσω,
desnīkē, pēnē, sfimīē; despapūē (apou: mi
fir:). «Λέων σώματι κύρσας, ῥινὸν κρατεροῖς
ὀνύχεσσι σχίσσεν». Es: «Ὁ Νεῖλος ῥέει, μέσην
Ἀιγυπτον σχίζων». Ep: (mi nas:): «Δίχα μευ
τὸ θέριστρον ἔσχισται». Trk: «Σχιζομένης
τῆς ὁδοῦ, καὶ τῆς μὲν ἐς ἀριστερὴν φεροῦσης,
τῆς δὲ ἐς δεξιήν». Ep: «Σχίζεται τό γάλα». Dskp: se taie, se vrinzeate lantole. (mi
fir:): «Καὶ σφέων ἐσχίζοντο αἱ γυνῶμαι». Ep:
«Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως, καὶ οἱ
μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰ., οἱ δὲ σὺν τοῖς Ἀ...». Skp:

Σχινδάλαμος, poet: mi Σχινδαλμός (ὁ),
At: in lokē de σκινδαλμός.

Σχινδυλέω -ῶ, viit: -ήσω, pēnē, suapriē
in miēi vsktēlele. [din

Σχινδύλη (ἡ), dim: al lēi σχίδη, sēpūi-
pe mandrē, sēpueaskmē. (de znde Lat:
scindula mi a noastrē skīndrē).

Σχινδύλησις, εως (ἡ), pēpere in miēi vsk-
tēlele. [σχινδυλέω].

Σχινέλαιον (τὸ), kleiē de sakīzē. [σχίνος,
ἐλαϊον].

Σχινίζω, viit: -ίσω, kēpēgē (prin:): din-
mī kē lemnē de sakīzē. || (mīk:) mestekē
sakīzē, saš imī albeskē dīngi kē lemnē
de sakīzē. || (in At: 621: se indpent σχοι-

νίζομαι, saš σκινθίζομαι) жокъ знъ dangē
kē sēpūtsrē. [mi

Σχίνος, η, ου, чед din lemnē de sa-
kīzē. || (sēst:): «Σχινύνη (se in: ῥήτινη)». Dskp: sakīzē. | mi

Σχινίς, ἰδος (ἡ), enit: Benepra (kēpīaiera
konsfingitē чeппa схiнoс, ka plantē Bene-
pīantē). 2) roroama kopachīslai [σχίνος].

Σχिनοκέφαλος (ὁ, ἡ), kom: poet: чед кз
капскъ mare mi askēgītē ka [σχίνος (2),
mi κεφαλή].

Σχίνος (ἡ), [σχίζω] знъ felē de nomē,
saš kopēchelē, чe upodkue sakīzē. (bezī
mi τερέδιθος). 2) = Σκίλλα, чeппъ de mare.

Σχινотρώκτης, ου, mi Σχινотрѡξ, ὄγος
(ὁ), [σχίνος, τρώγω] mīnkētorē de sakīzē;
(upin intind:) mēteposē, afemeiaē (fēit-
lēē).

Σχινώδης, εος (ὁ, ἡ), чед din soīsl, saš
asemenea apēpēslai de sakīzē; saš mīnē
de astfel de kopēchei [σχίνος].

Σχίσις, εως (ἡ), desnīkare, pēpere, kēp-
nare upin mīklokē. [mi

Σχίσμα (τὸ), parte, saš lēkē desnīkatē,
pēntē, kēpūatē; sfimītsrē; (fir:): sīnīkē
pēntē, saš tētsrē, (Fpanj:) scission;
(Bis:) sxismē, eposē. [σχίζω]. [de znde

Σχισματικός, ἡ, ὄν, kēvenitē, insmūtē a-
neī sxisme, saš eposē, sxismatikē.

Σχισμός (ὁ), = Σχίσις, saš Σχίσμα.

Σχιστός, ἡ, ὄν, pēntē, desnīkatē, kēp-
natē; sepbezitē; saš de desnīkat, mi чл:
«Γάλα σχιστόν». Lks: lante sepbezitē. || (sēst:
st:): «Σχιστόν (se in: ἱμάτιον)». знъ felē de
капскъ mētepeaskē; mi «Σχισται (se in:
κρηπίδες, saš ἐμβάδες)». знъ felē de mēte-
peaskē inkēlēmīnte. (bezī mi πρόσχημα).

Σχοίατο, poet: Ion: in lokē de schointo,
a 3: in: перс: de mīk: nex: 2: de noft:, mi

Σχοίτην, akt: nex: 2: de noft: al lēi ἔχω.

Σχοινάνθη (ἡ), mi Σχοινάνθιον, mi Σχοί-
νανθον (τὸ), mi Σχοινάνθος (ἡ), знъ felē de
nanrē, saš pēpēritē kē znē mīposē. [σχοῖ-
νος, ἄνθος].

Σχοινιά (ἡ), kopdē de nanrē, saš po-
rozē (bezī schoinos). 2) inpletitsrē de na-
nrē, saš porozē; (in pen:) inpletitsrē.
„Σχοινιά βοτρώων εἰς κύκλον περιηγμένη». Ios: [mi

Σχοιναία (ἡ), lokē, znde se pesēvesk
mi inpletetsk fēni. [mi

Σχοινίζω, viit: -ίσω, mētsrē pēmīntē kē
fēnia, saš mētsra nēmitē schoinos, (Fpanj:)
arpenter. 2) (upin intind:) inparēgē nē
mīntē (prin:): la klopēxi, bezī κληρούχος).

3) (mij:) dāngēz̄h zn̄h dānḡh pantomi-
mik̄h. (in indrentape in lok̄h de σχινίζο-
μαί). [σχοῖνος].

Σχοίνικλος, mi Σχοίνιλος (ό), zn̄h fel̄h
de pas̄pe dene l̄nḡh ape, (alt:) Σχοινί-
ων. (vezī mi χίγκλος).

Σχοινικός, ή, όν, mi

Σχοίνινος, ή, όν, f̄k̄k̄t̄h din, sāh aseme-
nea k̄h poroz̄h, sāh pap̄p̄r̄; (prin̄t̄ind:)
l̄xnr̄h mi sn̄ip̄t̄lat̄h. «Φωνή—». Esix: sek̄h
mi sn̄apt̄h. [mi

Σχοίνιον (τό), inpletit̄p̄r̄ de pap̄p̄r̄; f̄k̄-
nie (prin̄t̄ de pap̄p̄r̄); f̄k̄nie de tel̄h; (par-
tik:) f̄k̄nie de m̄ss̄pat̄ p̄m̄int̄h; (fir:) w̄ip̄r̄
nep̄k̄s̄r̄mat̄h. «Μερμυών—». Hind: [σχοῖ-
νος].

Σχοινοπλόκος (ό, ή), inpletit̄p̄r̄ de f̄k̄-
niī, f̄k̄nar̄h, [σχοῖνος, πλέκω].

Σχοῖνος, α sāh ός, όν, = Σχοίνινος,

Σχοινοστρόφος (ό, ή), pes̄ch̄it̄p̄r̄, inple-
tit̄p̄r̄ de f̄k̄niī. 2) st̄p̄n̄r̄top̄r̄ de f̄k̄nia
p̄s̄p̄l̄h̄ prin̄ in̄v̄rt̄ipea pōiī (skōp̄top̄r̄
d̄o ap̄t̄). (vezī mi im̄on̄iost̄rófos). [σχοίνιον,
στρέφω].

Σχοινοσυμβολεύς, έως (ό), inpletit̄p̄r̄ de
f̄k̄niī (prin̄t̄ de kop̄sie), = Σχοινοπλό-
κος. [σχοίνιον, συμβάλλω].

Σχοῖνις, ίδος (ή), (ad̄ikt̄:) in lok̄h de
σχοίνιη,, «Κύρτη—». Nik: || (s̄bst:) inple-
tit̄p̄r̄ (f̄k̄nie, kōsh̄, v̄is̄r̄h, mi v̄l̄t̄) de pa-
p̄p̄r̄. 2) pod̄l̄ pap̄p̄r̄ē. (se konf: k̄h σχι-
νίς). [σχοῖνος].

Σχοίνισμα (τό), parte de p̄m̄int̄h m̄s̄-
s̄pat̄ k̄h f̄k̄nia, mi in̄p̄r̄p̄it̄h k̄l̄ep̄s̄h̄lor.
(vezī κληροῦχος). [mi

Σχοινομός (ό), m̄ss̄p̄ape k̄h f̄k̄nia, mi
in̄p̄r̄p̄ipe de p̄m̄int̄h. 2) zn̄h fel̄h de
m̄s̄ch̄it̄ape ned̄ans̄t̄, (Il̄t:) corda. [σχοι-
νίζω].

Σχοινίτης, ου (ό), mi Σχοινίτης, ίδος (ή),
f̄k̄k̄t̄h de pap̄p̄r̄, sāh poroz̄h. «Καλύβη
—». En̄p̄r̄: [mi

Σχοίνιων, ωνος (ό), = Σχοίνικλος. 2) (m̄ss:)
zn̄h fel̄h de k̄int̄ik̄ k̄h l̄s̄ep̄s̄l̄. [σχοῖνος].

Σχοινοδατέω -ω, viit: -ήσω, s̄m̄v̄l̄h, jok̄h
ne f̄k̄nie. [din

Σχοινοδάτης, ου (ό), s̄m̄v̄l̄top̄r̄, j̄k̄k̄to-
p̄r̄ ne f̄k̄nie in̄t̄ins̄t̄. [σχοῖνος, βαίνω]. [de
s̄nde

Σχοινοδατία (ή), t̄p̄eava j̄k̄k̄top̄r̄l̄h̄ ne
f̄k̄nie. [mi

Σχοινοδατικός, ή, όν, k̄v̄enit̄h, in̄s̄mit̄h
j̄k̄k̄top̄r̄l̄h̄ ne f̄k̄nie. «Σχοινοδατική». me-
m̄t̄esh̄s̄l̄, sāh mes̄ep̄ia j̄k̄k̄top̄r̄l̄h̄ ne
f̄k̄nie.

Σχοινοδέσμος (ό), leḡt̄p̄r̄ k̄h f̄k̄nie de
pap̄p̄r̄. [mi

Σχοινοδέτος (ό, ή), leḡat̄h k̄h f̄k̄nie de
pap̄p̄r̄. [σχοῖνος, δέω].

Σχοινοδρομία (ή), al̄ep̄ape ne f̄k̄nie, =
Σχοινοδατία. [din

Σχοινοδρόμος (ό, ή), al̄ep̄r̄top̄r̄ ne f̄k̄-
nie (ka σχοινοδάτης); sāh s̄sit̄op̄r̄ ne f̄k̄nia
kop̄v̄v̄iī (ka kop̄v̄ier̄p̄h̄). [σχοῖνος, δρόμος].

Σχοινοειδής, έος (ό, ή), ch̄l̄ din fel̄h̄l̄,
sāh asem̄nea pap̄p̄r̄ē, sāh f̄k̄niē. [σχοῖνος,
εἶδος].

Σχοινόεις, εσσα, εν, poet: in lok̄h de σχοι-
νώδης, asem̄nea k̄h, sāh pl̄in̄h de pap̄p̄-
r̄. [σχοῖνος].

Σχοινόπλεκτος (ό, ή), inpletit̄h din pa-
p̄p̄r̄. [σχοῖνος, πλέκω].

Σχοινοπλοκικός, ή, όν, k̄v̄enit̄h, in̄s̄mit̄h
inpletit̄p̄r̄l̄h̄ de f̄k̄niī. «Σχοινοπλοκή». me-
m̄t̄esh̄s̄l̄ l̄s̄l̄. [din

Σχοινοπλόκος (ό, ή), inpletit̄p̄r̄ de f̄k̄-
niī. [σχοῖνος, πλέκω].

Σχοινοπώλης, ου (ό), v̄in̄z̄top̄r̄ de l̄s̄-
k̄r̄p̄r̄ f̄k̄k̄te din pap̄p̄r̄ (f̄k̄niī, kōsh̄r̄i,
porojinī, mi v̄l̄t̄). [σχοῖνος, πώλης].

Σχοῖνος (ό, mi maī nōh ή), k̄ne fel̄h̄
de plant̄, pap̄p̄r̄, poroz̄h, sāh v̄in̄ep̄ir̄h̄,
(Fran̄t̄:) jonc. 2) lok̄h s̄t̄dit̄h k̄h pap̄p̄r̄,
mi v̄l̄t̄; sāh kot̄op̄r̄, koap̄d̄ de pap̄p̄r̄,
(alt:) σχοινιά. «Ἐγκέκρυπτο γὰρ σχοίνω βασία
τ' ἐν ἀπειράτῳ». Hind: 3) inpletit̄p̄r̄ (f̄k̄-
nie, kōsh̄, porojin̄t̄, mi v̄l̄t̄) de pap̄p̄r̄.

«Κατὰ σχοίνῳ σπυρίδα ἐς τὴν λίμνην». Ep:
«Λῦσον τὰς σχοίνῳ με». Tkr: 4) m̄ss̄p̄r̄
de in̄t̄indepe (prin̄t̄:) de p̄m̄int̄h k̄int̄i-
rat̄h k̄h pes̄boīh̄, kape se in̄p̄r̄p̄ia la k̄l̄ep̄-
s̄x̄i sāh la pōv̄i n̄ent̄p̄s̄ p̄l̄s̄t̄p̄ie. «Πε-
δίον σχοίνῳ διαμετρήσασθαι». Ep: 5) (la E-
miut̄:) m̄ss̄p̄r̄ de in̄t̄indepe kop̄pin̄z̄to-
ape de maī-z̄ev̄i, sāh d̄s̄pe al̄p̄iī de t̄p̄ē-
z̄ev̄i de stadiī. (vezī Ep: B' 6).

Σχοινοστρόφος (ό, ή), = Σχοινοστρόφος.

Σχοινοσυμβολεύς, έως (ό), = Σχοινοσυμ-
βολεύς.

Σχοινοτένεια (ή), poet: f̄cm: al̄ l̄s̄l̄...

Σχοινοτενής, έος (ό, ή), (σχοῖνος, τείνω)
in̄t̄ins̄h̄ ka o f̄k̄nie (ch̄ se p̄ss̄ch̄eute, sāh
k̄h kape se m̄ss̄oap̄r̄ ch̄eva), k̄h tot̄s̄l̄ d̄p̄e-
it̄h̄. «Διώρυξ (Διέξοδος) —». Ep: 2) (prin̄
in̄t̄ind: mi de maī m̄s̄l̄te-op̄i fir:) l̄xnr̄h̄,
in̄t̄ins̄h̄. «Ἀοιδὴ (Περίοδος) —». Hind: mi
Gram: 3) = Σχοινότονος. «Σπυρίς —». En̄p̄r̄:
inpletit̄h din pap̄p̄r̄. [de s̄nde

Σχοινοτενώς, adv: d̄p̄ent̄ ka o f̄k̄nie in-
t̄ins̄t̄; in d̄el̄xnr̄h̄.

Σχοινοτονία (ή), dipekie dpeantē ina-
inte; ληνίμε. [din

Σχοινότονος (ό, ή), kompasš din fšnii
intinse. «Κλίνη —». Inkr: patš kš bande
inpletite in lokš de skindēpi. 2) (xne-
opi) in lokš de xhoiotehēs. [xhoiōnos, tōnos].

Σχοινοῦς, οὔσσα, οὖν, in kontrak; in lokš
de xhoiōnēis, plinš de panxpe.

Σχοινοφιλίνδα (-φολίνδα, saš maī korek:
-βολίνδα), adv: (ka nšme) xñš felš de xokš
analogš kš čel Franq: jeu du mouchoir.

Σχοινοφόρος (ό, ή), prodsktopš de pa-
axpē. 2) nšrtštopš de fšnie, saš alš
inpletitšpē de panxpe. [xhoiōnos, fērow].

Σχοινοφυλίνδα, = Σχοινοφιλίνδα.

Σχοινοχάλινος (ό, ή), čel kš fpiš de fš-
nie, saš de mpeanrē. [xhoiōnos, xalinos].

Σχοινώδης, εος (ό, ή), = Σχοινόεις.

Σχοινωτός, ή, όν, pessvitš ka o fšnie.

Σχολάζω, biit: -άσω, mežš fēpē lēkpe,
n'amš tpeavē; (kš čen: saš sinr: saš kš
pēpē) inčetežš din lēkpe, mē odixneskš,
(kš inf:) amš vpepe sē fakš čeva; (kš dat:
saš ak: kš pēpē) mē inčetnēiōskš (imī
okniš vpepea) la čeva; (partik:) sintš
mkolapē al kšiva; (xne-opi) mē mkolapē,
pēdaš lekpi. «Ἰσοκράτους τότε σχολάζον-
τος». Pl: (despe lokš) sintš demēptš, saš
vakantš. «Τόπος σχολάζων». Pl: «Καθέδρα
σχολάζουσα». Izl: [mi

Σχολαῖος, α, ον, (kompar: At: -αίτερος,
-αίτατος) čel če se faye, sas faye čeva
inčet (in tiknē, kš zēvavē), zēvavniē; le
nemš, kape avia se miškē. «Τὸ σχολαῖον
τοῦ βαδίσματος». Pl: [xholē]. [de xnde.

Σχολαιότης (ή), zēvavniē; trindēvie. [mi

Σχολαίως, (kompar: At: -αίτερον, -αίτατα)
adv: = Σχολή, inčet, kš intēpēpe, in ti-
knē; kile pēginē, ne nesimgite.

Σχολαρχέω -ω, biit: -ήσω, sintš...

Σχολάρχης, ου (ό), inčentštopš de epešš,
saš sekē (fšf: mi ča:). 2) (nli:) dipe-
kštopš de mkolapē. [xholē, ārxw].

Σχολαστήριον (τό), lokalē potpibitš la
stēdiš in tiknē, (Franq:) cabinet d'étu-
de. [mi

Σχολαστής, οὔ (ό), mežštopš fēpē tpea-
vē, saš lēkpe. «Βίος —». Pl: [xholāzō].
[de xnde

Σχολαστικός, ή, όν, kšvenitš, saš anle-
kats la medepe fēpē tpeavē. «Σύλλογοι
—». Apst: adnēpi de oamēni fēpē lē-
kpe. «Τὸ σχολαστικόν». Apst: anlekarē la
medepe fēpē lēkpe. 2) inčetnēiūtš la
inčetnēiūtš, stēdiosš, inčetnēiūtš. 2) (maī noš)

inčetnēiūtš la inčetnēiūtš sa in inčetnēiūtš
mkolapē; (prin xpm:) xkolastikš, netpe-
vniēš mi de piš in pēlagie kš ale lē-
miš, (Franq:) pédant.

Σχολεῖον (τό), lokš de inčetnēiūtš la
inčetnēiūtš, de stēdiš, [de avi] mkolapē. [din

Σχολή (ή), [xchēw] nēlēkape, vpepe
de medepe fēpē tpeavē, tiknē, saš odi-
xatē, (Franq:) loisir. «Ἄλλως καὶ σχολή
ἐστὶ τὴ γὰρ ποιεῖν ἄνεχοι τις;». Tkr: «Ὁ
σχολή». n'amš vpepe; (mi kš čen:). «Πό-
ων —». Epr: (mi kš pēpē in lokš de
adv:). «Ἐπὶ σχολῆς». Epr: in tiknē, ne in-
četele. «Σχολὴν ἄγειν ἀπὸ τινος». Ksn: =
Σχολάζειν. 2) vpepea, če ape čineva de a
se okšpa la čeva, inčetnēiūtš. «Σχολὴν
ἔχειν πρὸς τι, saš ἀμφὶ τινα». Ksn: a se
inčetnēiūtš. 3) lēkpe, če faye čineva ne
inčetele, avind vpepe; (partik:) pēdape,
saš askkape de lekpi; stēdiš; medita-
gie, saš lekpi skpiš (Pl: Morap: st.
119). 4) = Σχολεῖον. 5) = Σχολαστήριον. 6)

zēvavē, pēpēpe de vpepe, trpiitate.
«Ὡς δ' αὐτῷ σχολή ἐδόκει γίνεσθαι». Tkr:
(de xnde || dat:) Σχολή (in el: de pēpē)
adv: in lokš de xkolaiōs, inčet inčet, in
tiknē, kš zēvavē; anēvōe, avia; (prin in-
tind) niē de ksm. «Σχολή σκοπεῖν». Andud:
= Ἐπὶ σχολῆ. «Ἐὶ σχολῆ ὑπάρχουσιν σοι». Ksn:
«Σχολῇ πορεύεσθαι». Ksn: «Σχολῇ ἐστελ-
λῃ». Sof: (mi inčetnēiūtš kš γε). «Σχολῇ
γε». (fēpē) mēl maī pēgin, ne ksm. «Ἐὶ
δὲ μὴ τούτων, σχολῇ γε τῶν ἄλλων». Apst:
(bezī mi spoudē).

Σχολιάζω, biit: -άσω, fakš (eksnliēš kš)
xkolii, saš komentape. [xchōlion]. [de xnde

Σχολιαστής, οὔ (ό), xkoliashtš, komentā-
topš (eksnliēštopš kš note) de xñš ve-
kiš astopē.

Σχολικός, ή, όν, mkolēpēskš, koniēpē-
skš, (Franq:) qui sent l'école. [xchōlē].
[de xnde

Σχολικῶς, adv: mkolēpēme, saš dšue
kipea, ovicēia mkolēpē; (xne-opi) in
lokš de xkolaiōs, = Βραδέως.

Σχολιογράφος (ό, ή), skpiitopš de xkolii,
saš vomentape. || (xstēst:) = Σχολιαστής.
[xchōlion, γράφω].

Σχόλιον (τό), notē fēkēpē snpe eksni-
kape de astopē ne inčetele, saš in mkolā-
pē, saš in kabinetš de stēdiš. 2) mkolē-
pēskē meditatie (kompasš kš vōpē pom-
noase, saš nedantēie, bezī xkolikōs).
[xchōlē].

Σχολύδριον (τὸ), dim: αἱ λῆϊ σχολείον, sañ σχόλιον.

Σχόμενος, η, ον, mik: nex 2: de naptu; mi

Σχοῦ, mik: nex 2: de porzau: αἱ λῆϊ έχω.

Σχῦρος (ὁ,) ras: apivîš.

Σχῶ, nex: 2: de sxi; mi

Σχών, οὔσα, ὄν, nex: 2: de naptu: αἱ λῆϊ έχω.

Σῶ, dat: sint: αἱ προη: nosesisš sós.

Σῶ, At: nom: im: ia lokš de sōci prin kontpak:

Σωδάριον (τὸ), = Σουδάριον.

Σῶδες (αἱ), snš soiš de pēstpi kintloape. (Om: 'Iξ. Γ'. 2).

Σῶες, nekонтрак: in lokš de sōs, rapš nom: im: αἱ λῆϊ sōs.

Σώεσκον, poet: Ion: prez: αἱ λῆϊ sōw, = sōw.

Σωζόπολις, ιδος (ὁ, ἡ), Sxi: in lokš de sōsopolis.

Σώζω, [sōs] viit: -sōw, (nex: sōwsa, tre: de kx: sēsōwa, mi pas: sēsōwmai, mi At: sēsōwmai, nex: pas: sēsōwōn) pēstpezš intperš, sañ mlatē vreme. «Σπέρμα πυρὸς sōzōn». Od: E. pēstpind fokš de aijiat. «Ἐγὼ γὰρ εἰμὶ ὁ ὕμῃς sōzōn, ὥστε μήτε ὑπ' ἀνθρώπων κλέπτεσθαι, μήτε... Ksn: «Ἡ θύναξία sōzein δοκεῖ». Ksn: (mi pas:). «Πάντας εὐχεσθαι μετὰ τὰς ἑαυτῶν πατρίδας Ἀθῆνας μάλιστα sōzēsθαι». Ksn: «Ἴνα τὸ διάφορον ἑκατέρων sōzēται». Lks: 2) (kx nen: sañ sint: sañ kx nen:) skauš, isvvesekš, nrenvzesekš, apērš. «Ἐχθρῶν («Κακῶν «Ἐχ θανάτου, «Ἐκ πολέμου, mi ch:)—». Sof: Esp: Om: mi Ksn: (mi kx inf:). «Ἀἷ σε sōzousi θανεῖν». Esp: (mi absol:). «Ὅπως, ἦν δυνώμεθα, κολῶς νικῶντες sōzōμεθα». Ksn: 3) (fir:) pēzesekš nektrakatš. «Τὸν νόμον—». 4) (kx dat: sañ mai des kx ak: kx nen: sañ inf: [de achi] fakš a sosi, dskš čeva sañ ne čineva intperš, nevēzmatš, (mi pas:) soseskš, sañ mē intorkš nevintsitš de čeva xndeva. «Ἐς ποταμόν, («Πόλιν δε) — ». Om: «Ἄϊκε νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ γυμνόν». Il: P. «Σωθέντος ἐμοῦ ὀπίσω εἰς οἶκον τὸν ἐμόν». Ep: «Μόλις ὕμῃν ἐσώθην». Tkr: 5) (mik:) viš minte, sañ pēstpezš in mintea mea. «Σώζου τόδε». Sof: «Ὡν με προῦδιδάξατο, οὐδὲν παρήκα, ἀλλ' ἐσώζόμεν». 6) (pas:) sintš sēstosš, sañ mē viš in vxnē stape; (in nen:) eksistš; dēnesekš (de xnde sōμα, trēnš); (Bisep:) mintsiesekš sxfetš. «Ἐν σοὶ πᾶς ἔγωγε sōzōμαι». Sof: «Ἀνδρες μηκέτι sōzόμενοι». Trn: smintijī, sañ desnēdēkdijī. «Ὁ θέλων πάντας ἀνθρώ-

πους σωθῆναι». Skp:

Σωκάριον (τὸ), = Σχοινίον, fšnie de a pēsspa pēmintš.

Σωκέω -ῶ, viit: -ήσω, poet: sintš tape, in pētepe; (kx inf:) potš sē... [din

Σῶκος (ὁ), poet: tape, pēstpnikš (enit: αἱ λῆϊ Μερκερš). [σωστικός, sañ σωσίκοις].

Σωκρατέω -ῶ, viit: -ήσω, imitš ne Sokratš (ia traiš, inēpēkēmintē, mi ch:). [mi

Σωκρατίζω, viit: -ίσω, xpmēzš inēpēkēntēra, sañ sistema lēi Sokratš. [mi

Σωκρατικός, ἡ, ὄν, Sokratikš, αἱ λῆϊ Sokratš; (naptk:) školapš, xpmētopš sistemei lēi Sokratš. [Σωκράτης].

Σωλήν, ἦνος (ὁ), [αὐλός] op če ape formē de trestie; (naptk:) čevā, olanš, kanalš de apēdskš, sañ xtiāš; olanš de inēvitoape. 2) (fir:) skovitsē, mēpēx-lepš de koxoanē, (Fpanj:) cannelure; (de xnde) indoitsē de xaiñē. 3) snš felš de skoikētrē de mare, sxiñē. [de xnde

Σωληναριον (τὸ), mi

Σωληνίσκος (ὁ), dim: αἱ λῆϊ σωλήν.

Σωληνιστής, οὔ (ὁ), = Σωληνοθήρας.

Σωληνοειδής, εὖος (ὁ, ἡ), čel in formē de kanalš sañ manijš. [σωλήν, εἶδος].

Σωληνοθήρας, ου (ὁ), vīnētopš, nesksitopš de sxiñe. [σωλήν (3), θήρα].

Σωληνώω -ῶ, viit: -ώσω, formēzš čeva in felš de kanalš. [σωλήν]. [de xnde

Σωληνωτός, ἡ, ὄν, sēnatš ne dīnēstētrē (fēkstš) in felš de kanalš.

Σῶμα (τὸ), [sōw 6] trēpš (de omš mi de vitš); (upin: mi in Om: pēstēmiš de moptš, kadavpš. «Τὸ δ' ἐμὸν σῶμα, ὅταν τελευτήσω, τῇ γῇ ὡς τάχιστα ἀπόδοτε». Ksn: «Ἐγώγε οὐδέποτε τοῦτο ἐπέισθην, ὡς ἡ ψυχὴ, ἕως μὲν ἂν ἐν θνητῷ σῶματι ᾤ, ζῇ, ἔταν δὲ τοῦτου ἀπαλλαγῇ, τέθνηκε». Ksn: «Εὖ εἶχον τὰ σῶματα πρὸς τὸ δύνασθαι στρατιωτικούς πόνους φέρειν». Ksn: 2) (npin intind:) omš, ovrazš, nepsoanē; (naptk: mi mai de mlatē opī im:) rovī. «Σῶματα ἐλεύθερα». Ksn: «Σῶμα γυναικεῖον οἰογενές». Enpr: «Εὐθνήεια χρημάτων καὶ σωμάτων». Apst: 3) (xne-opī) trēpš, memēpš mēñitalš. «Σῶμα παιδοποιόν». El: 4) (in nen:) volkmš de op če matepie, (Fpanj:) masse, čeva komnēsš din mai mlatē pērticete; (de xnde fir:) sistemē, (Fpanj:) corps «Τὸ σῶμα τὸ τοῦ ὕδατος πᾶν». Apst: «Σῶμά ἐστι μέγεθος τριχῇ διαστατόν». Gal:

Σωμαλείπτειω -ῶ, viit: -ήσω, imī xnpš trēpēl, ka lēntētopī; mē ekpēvčezš. [σῶμα, ἀλείφω] = kx...

Σωμασκέω -ῶ, viit: -ήσω, imi denpinzš, saš eksepuezš tršpšl; (pap kš ak: el: de preu:) «'Εσωμάσκει τὸν πόλεμον». Pl: se rēlīa de... [σῶμα, ἀσκέω]. [de xnde

Σωμασκητής, οὗ (ὁ), eksepštorš, depinztštorš de lšntštorī, = 'Αλείπτης. [mi

Σωμασμία (ή), eksepšape, denpindepe de tršpš.

Σωματεῖον (τό), = Σωμάτιον. 2) = Σχηματοθήκη (de teatpš). 3) sistemš, soġietate, korporacie. [σῶμα].

Σωματεμπορέω -ῶ, viit: -ήσω, mš negouezš kš rovī. [mi

Σωματεμπορία (ή), negoūš kš rovī. [din

Σωματέμπορος (ὁ, ή), negemštorš de rovī, = 'Ανδραποδοκάπηλος. [σῶμα, ἔμπορος].

Σωματηγέω -ῶ, viit: -ήσω, komandš o tršpš (de oaste, mi čl:). [din

Σωματηγός (ὁ, ή), komandantš de xñš kopšš (de omšipe, mi čl:). [σῶμα, ἡγούμεναι]. 2) gls: dšktštorš de omš. «'Ημίονος». Etmln: (snpe deosevipe de φορτηγός). [σῶμα, ἄγω].

Σωματία (ή), Glš: membrant de skpis. [mi

Σωματίζω, viit: -ίσω, (filšf:) = 'Ενσωματώ, inkorporuezš. [mi

Σωματικός, ή, ὄν, tršpeskš, = Σαρκικός, (Fpanġ:) corporel. [σῶμα]. [de xnde

Σωματικῶς, adv: tršpeme.

Σωμάτινος, η, ὄν, al tršpšlšī, saš din tršpš. [σῶμα].

Σωμάτιον (τό), dim: al lšī sῶμα, tršpšorš, tršpš mikš, saš de nimikš; naptikšlš; individš. 2) volšmelš (de karte). 3) = Σωματεῖον, (2 mi 3).

Σωματοβλάβία (ή), vštšmare de tršpš, saš la tršpš. [σῶμα, βλάβη].

Σωματοειδής, έος (ὁ, ή), mi (adv.) -ειδῶς, чел in felš, saš asemenea xñš tršpš; (lir:) komplektštorš de xñš tršpš (xñš šipš), sistematiškš. «'Ιστορία—» Plb: [σῶμα, εἶδος].

Σωματοθήκη (ή), šikpiš de tršpš mortš. [σῶμα, θήκη].

Σωματοκάπηλος (ὁ), = Σωματέμπορος. [σῶμα, κάπηλος].

Σωματοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, intršpezš, daš fiingš la čeva; kreskš, intršpeskš. 2) (maī des) alktšlšeskš, komplektezš din maī mšlte (zneskš in) xñš tršpš. 3) Sxl: = Προσωποποιέω. [mi

Σωματοποιία (ή), formape, inšingape de tršpš. [σῶμα, ποιός].

Σωματοπρεπής, έος (ὁ, ή), (mi adv.) -πρε-

πῶς, kšvenitš, inššmitš, notpivitš tršpšlšī. [σῶμα, πρέπει].

Σωματότης (ή), (filšf:) tršpime, saš inššmīme de tršpš. [σῶμα].

Σωματοτροφεῖον (τό), lokalšl, xnde se xtršnesk, se ġin rovī. [σῶμα, τροφή].

Σωματουργία (ή), = Σωματοποιία. [σῶμα, ἔργον].

Σωματοφθорέω -ῶ, viit: -ήσω, štrikš, nrt-pšdeskš tršpšl. [din

Σωματοφθόρος (ὁ, ή), nrtšpšditš de tršpš. [σῶμα, φθορά].

Σωματοφορέος (ὁ, ή), poet: [σῶμα, φέρω] xtršnitš de tršpš.

Σωματοφρουρατήρ (ὁ), poet: in lokš de σωματοφύλαξ. [σῶμα, φρουρέω].

Σωματοφυλάκω -ῶ, viit: -ήσω, šinlš pšzitorš de tršpš, rapidianš. [mi

Σωματοφυλακία (ή), treava rapidianšlšī.

Σωματοφυλάκιον (τό), lokšl, xnde se ġi ne tršpš de mortš, mormintš, saš rpon-niġš. [din

Σωματοφύλαξ, ακος (ὁ), pšzitorš de tršpšl inšpšratšlšī, rapidianš, saš šaleitš. [σῶμα, φύλαξ].

Σωματῶω -ῶ, viit: -ώσω, intršpezš, inšingezš čeva; (pas:) iāš (mš pšelākš in) tršpš; mš inkerš. «'Οποῖ σωματωθέντες». Tfp: [mi

Σωματῶδης, εος (ὁ, ή), = Σωματοειδής; (nlm:) tršpewš, ġeantš, (Fpanġ:) corpulent. [σῶμα]. [de xnde

Σωματῶδως, adv: kš tršpš; saš ka din tršpš, tršpewšle, = Σωματικῶς

Σωμάτως, εως (ή), intršpare; inkerape. [σωματώ].

Σῶν, ak: mi nešt: lšī sῶς.

Σωνύω, poet: papš in lokš de sῶζω.

Σώομαι, poet: pas: saš miš: al lšī sῶω = sῶζω. 2) (xne-opī avšs:) in lokš de σοῦμαι = σεύομαι, pšvšleskš, mš repezš. «Σῶοντο παρὲς». Llhl:

Σωοναύτης, ου (ὁ), poet: = Σωοναύτης.

Σῶος, α saš ος, ὄν, nekontpak: saš kš intind: (papš šinr:) in lokš de sῶς.

Σωπαίνω, mi Σωπαίνω, viit: -ανῶ, gls: (přinč: desnpe kīne), mi

Σωπάω -ῶ, Dop: in lokš de σιωπῶ, takš.

Σωρακίς, ιδος (ή), ġevrea de līnš pša-sš, kš kape se utepme, mi se netezemte pšpšl kalšlšī dšne ġesšlare. [din

Σώρακος (ὁ), [σωρός] komš (přinč: de pšs smokine xskate, saš finiče). 2) = Ξολοκανθήλιον. 3) lšdiġš inušetlš nentpš inšvrtšmintea aktorilop.

Σωρεία (ή), = Σωρός. 2) = Σώρευσις. [mi
Σωρείτης, ου (ό), fmkst̃ dīn gr̃m̃dipe,
saḥ in fel̃ de gr̃mad̃, gr̃m̃dīt̃; (par-
tik: in dialektik̃) Sopot̃, vñ fel̃ de si-
loism̃s format̃ dīn m̃zle vñde neste
alt̃e gr̃m̃dite pronosig̃i. [σωρεύω].

Σωρεύς (ό), rls: in lok̃ de σωρός.

Σώρευμα (τό), gr̃m̃ditsr̃, gr̃mad̃.

Σώρευσις, εως (ή), gr̃m̃dipe. [mi

Σωρευτός, ή, όν, gr̃m̃dīt̃. [dīn

Σωρεύω, viit̃; -εύσω, gr̃m̃desk̃, ako-
per̃ k̃ gr̃m̃zī de... «Τὸς ἑωυτοῦς λι-
θάνω—». Epd: [mi

Σωρηδόν, adv: in gr̃mad̃; (fir:) in m̃z-
l̃ime, vñ nest̃ alt̃k. [mi

Σωρικός, ή, όν, k̃venit̃, saḥ asemenea
vñ gr̃m̃zī. «Σωρικὴ ἀπορία». Sekst: =
Σωρείτης (silicism̃). [mi

Σωρίτης, ου (ό), = Σωρείτης, mi Σωρικός.
[σωρός]. [de vñde

Σωριτικός, ή, όν, asemenea k̃ Sopot̃.
[de vñde

Σωριτικῶς, adv: in fel̃ de Sopot̃.

Σωρίτις, ιδος (ή), fem: al lxi σωρίτης;
(enit:) Чepecа ka patroañ, saḥ invil̃sh-
r̃toape de gr̃m̃zīde sem̃ṽts̃relop̃.

Σωρειδής, έος (ό, ή), чel in fel̃, saḥ
form̃ de gr̃mad̃. [σωρός, εἶδος].

Σωρός (ό), [in afin: k̃ s̃ttw mi s̃r̃w]
gr̃mad̃, teank̃ de чева; (fir: in ven:)
m̃z̃l̃ime. «Ἀγαθόν». Lks:

Σῶς (ό, ή), (next: s̃w, im: nom; s̃w,
saḥ s̃w, in kontrak: in lok̃ de s̃wes, ak:
s̃w; next: im: par s̃w) At: in lok̃ de
s̃os = s̃os, int̃per̃, neṽts̃it̃; (fir:) si-
r̃k̃, neap̃rat̃. «Νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλε-
θος». Om:

Σωσάνιον (τό), rls: ñp̃tea ñlat̃osh̃xi,
ve pinea (akop̃ria) ṽmer̃i. [σώζω].

Σῶσι, lon: in lok̃ de σήθουσι, 3: im: ñp̃s:
de ñpez: xot: al lxi σήθω.

Σωσίβιος (ό, ή), poet: m̃ts̃it̃ de vi-
am̃. [σώζω, βίος].

Σωσίκοσμος (ό, ή), poet: ñp̃st̃r̃top̃, m̃n-
ts̃it̃ de l̃me; saḥ viit̃ de p̃r̃z̃l̃.
[σώζω, κόσμος].

Σωσίμβροτος (ό, ό), poet: m̃ts̃it̃ de
oameñ. [σώζω, έροτός].

Σωσίκοις (ό, ή), poet: m̃ts̃it̃, saḥ
ap̃r̃top̃ de k̃se. [σώζω, οἶκος].

Σωσίπολις, ιδος (ό, ή), m̃ts̃it̃, saḥ
sk̃st̃it̃ de op̃ame. [σώζω, πόλις].

Σώστης, ου (ό), par̃ in lok̃ de σωτήρ.
[de vñde

Σωστικός, ή, όν, = Σωτήριος, чel k̃ in-

sz̃m̃ime, saḥ ñp̃te de a m̃ts̃i; (k̃ ven:)
ñp̃st̃r̃top̃, viit̃ in fiñg̃, «Τὸ ἕσον
σωστικὸν ἐστὶ τῆς ὁμοιοῦς». Apst: [de vñde

Σωστικῶς, adv: = Σωτήριως. «Σωστικῶς
ἔχω». Lks: m̃z̃ not̃ m̃ts̃i.

Σωστός, ή, όν, m̃ts̃it̃, saḥ ñṽt̃ch̃os̃
de a se m̃ts̃i, viit̃ de m̃ts̃i-
po. [mi

Σῶστρον (τό), (priñ: la im:) жер̃t̃,
saḥ dap̃ ñpiñsit̃ ñp̃t̃ m̃ts̃ipea k̃i-
va; (priñ:) ñlat̃ dat̃ dok̃top̃z̃xi ñp̃t̃
lek̃ipea vñ ṽol̃naṽ. 2) = Σῶτρον.
[σώζω].

Σώτειρα (ή), fem: al lxi σωτήρ.

Σωτέος, α, ον, posit: al lxi σώζω.

Σωτήρ (ό), (vok: s̃wter) m̃ts̃it̃, saḥ
ap̃r̃top̃, is̃ṽit̃; ñp̃oñ; (adiet:)
= Σωτήριος. «Τιμὰς σωτήρας ἔχοντες». Epr:
[σώζω]. [de vñde

Σωτήρια (ή), m̃ts̃ipe, is̃ṽipe; (k̃ ak:
k̃ ven:) ñp̃oṽit̃ intoap̃ere la (amezape
in) ale sale. [de vñde

Σωτηριακόν (τό), k̃el̃s̃ial̃ de iñg̃roñ-
ch̃s̃ne de m̃ot̃.

Σωτήριος (ό, ή), ad̃k̃top̃ de m̃ts̃ipe,
saḥ чel k̃ ins̃z̃m̃ime de a m̃ts̃i, (Fpang:)
salutaire. «Τὸ σωτήριον». Lks: in lok̃ de
ή σωτήρια. || Σωτήρια (τά), (se iñg̃: ĩer̃a) жер̃-
t̃e s̃ṽp̃m̃ite ñp̃e m̃z̃l̃ime ñp̃t̃ m̃n-
ts̃ipea k̃ĩva. «Ἐπεὶ, περὶ σωτηρίας ἡμῶν
λεγόντων, διωγος τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος ἐφάνη,
δοκεῖ μοι εὐχασθαι τῷ θεῷ τούτῳ (ἀλλὰ καὶ
τοῖς ἄλλοις θεοῖς) ὑσείν σωτήρια». Ksn: 2)
viit̃ de m̃ts̃ipe. «Νόσημα—». Gal:
3) (la Sm̃ip̃na, saḥ d̃s̃ne al̃xi la M̃ip̃i-
na mi aḥ̃rea) ṽm̃ṽtoape (eñp̃r̃). [σωτήρ].
[de vñde

Σωτηριώδης, εος (ό, ή), ad̃k̃top̃ de
m̃ts̃ipe, = Σωτήριος. [de vñde

Σωτηριωδῶς, mi

Σωτηρίως, adv: = Σωστικῶς, k̃ (saḥ ñp̃e)
m̃ts̃ipe. [σωτήριος].

Σώτρευμα, mi

Σῶτρον (ό), [s̃wmai, saḥ s̃w] oṽad̃ de
poat̃, (Fpang:) la jante; (in ven:) poat̃
(de vñde ṽs̃wtr̃os̃ ãp̃h̃ñ).

Σωφρονέω -ω, viit̃: -ήσω, s̃int̃ int̃per̃ la
m̃iñg̃i, iñgel̃ent̃, (priñ sp̃m:) k̃sm̃p̃tat̃,
iñp̃inat̃, modest̃, sm̃ep̃it̃. «Τὰ σεσωφρο-
νημένα». Esxn: iñgel̃ent̃e fante, saḥ ñp̃t̃-
r̃i. [σώφρων]. [de vñde

Σωφρόνημα (τό), fant̃, ñp̃tape iñgel̃ea-
ut̃, saḥ k̃sm̃p̃tat̃. [mi

Σωφρονητικός, ή, όν, = Σωφρονικός. «Τὸ σω-
φρονητικόν. Ksn: in lok̃ de ή σωφροσύνη.

în lokë de súnταξις, [[de au] tainš. [τάττω].

Ταγηνάριον (τὸ), (πλμ:) dim: ал лѣи а-
таγην, znš felš de paszpe, saš de po-
tirnike.

Ταγηνίαις, ου (ὅ), = Ταγηνίτης. [mi]

Ταγηνίζω, viit: -ίσω, прѣжескѣ in tirae.
[τάγηνον]. [de znde

Ταγηνιστός, ἡ, ον, = Τηγανιστός.

Ταγηνίτης, ου (ὅ), (prinç: ἄρτος) kopitš
in tirae, saš in tav. [τάγηνον].

Ταγηνονκισσοθήρας, ου (ὅ), vintopř, el-
mъtopř de mpossa tirzi. (kom: enit: de
parasitiš). [τήγανον, κνίσσα, θήρα].

Τάγηνον (τὸ), = Τήγανον. tirae.

Ταγηνοστρόφιον, μι Ταγηνόστρεφον (τὸ), x-
nealt de vskъtpe, prin kape se intork
in tirae chele che se prejesk. [τάγηνον,
στροφή].

Τάγιστρον, At: in kontrak: in lokë de
tò ἄγιστρον.

Τάγμα (τὸ), op che este aranjatš, saš
pindsitš; (partik:) trpъ de omtime, cheatъ,
лѣиоапъ, mi çl: «Τάγμα φυλακῆς ἡμερινῆς
ἄγων». Pl: 2) fьrъdsinъ la Dsmnezeš;
prinotš, saš ofrandъ in xrmare de fь-
rъdsialъ in pьrъtъisne. «Ἐκέλευσε τὴν βου-
λομένην χρυσοφορεῖν, τάγμα τι ἀνατιθέναι ἐν
τῷ ἱερῷ». Apst: [τάττω].

Ταγματαρχέω-ῶ, viit: -ήσω, sintš...

Ταγματάρχης, μι Ταγματάρχος, ου (ὅ);
komandipř de ostъmeaskъ trpъ. [τάγμα,
ἄρχω].

Ταγματικός, ἡ, ον, kvbenitš la ostъmea-
skъ trpъ, (Frang:) legionnaire. «Ἱπποι
ταγματικοί», Pls: kъpъtopi de varажъл trp-
neit de omtime [τάγμα].

Ταγματίον (τὸ), dim: ал лѣи τάγμα.

Ταγματοστραταρχία (ἡ), плм: in lokë de
тагматархія. [din

Ταγματοστράταρχος (ὅ), (плм:) in lokë
de тагматархос. [τάγμα, στρατός, ἄρχω].

Ταγός (ὅ), [τάττω] (poet: in nen:) dpe-
rъtopř, kirmъtopř, domnъ. «Ὡ τῶν Ἀ-
θηνῶν ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων». Apstf: (bezī
mi ἄγος); (partik: in Tesalia) çel dinti
mi mai 'nalitš dperъtopř. «Ἰάσων ταγός
τῶν Θεσσαλῶν καθειστήκει». Ksn:

Ταγοῦχος (ὅ), poet: [ταγή, ἔχω] = Ταγός,
kъpetenie.

Τάγυρι (τὸ), nedekl: [γῦρις] çel mai pь-
pinš. (pъmai in fr:) «Μηδὲ τάγυρι». Esp:
(bezī mi γρῦ, mi σίλη).

Τάγυριον (τὸ), fls: = kъ ppechd;

Τάδε, next: im: ал лѣи ὅδε.

Τῆδε, Dor: in lokë de тѣде.

Ταδι, At: in lokë de τάδε.

Τᾶδικον, At: in kontrak: in lokë de τὸ
ἄδικον.

Τάθη, poet: in lokë de ἐτάθη, a 3: sint:
pers: de pas: nex: ал xoi:, mi

Ταθῆναι, pas: nex: de inf: ал лѣи τείνω.

Ταί, Ion: poet: in lokë de αἰ (im: fem:
ал лѣи ὅ), saš αἶ (im: fem: ал лѣи ὅς).

Ταινία (ἡ), [τείνω] fimie (prinç: de pñ-
zetš), kopdelъ; (partik:) лerъtъpъ (van-
dlikъ) de kanъ, diademъ; saš mъdarъ; (x-
ne-opi) stearъ; saš apъtъtopř de vintš.
2) (fir:) kanъ (limъ de pъmintš) лxnъ
intinsъ in mare; saš mъpъpъ de nisipъ
(n' inпрежескя вpъtъpilop de pîš, saš
mъpъpilop de mare), = Στήθος (3). 3)
znš felš de verpme ал mapeлop, limъpî-
kъ лxnъ, (alt:) ἔλμινς πλατεῖα, (Frang:)
ver solitaire, bandlikъ. 4) znš felš de
nemte (bezī mi βελόνη). 5) (Skp:) in lokë
de ταινεῖαι (de skindъpî, bezī zîç). [de
znde

Ταινιάζω, viit: -άσω, = Ταινιόω.

Ταινίδιον, μι Ταινιον (τὸ), dim: ал лѣи
ταινία.

Ταινιόπωλις, ιδος (ἡ), vintъtoape de kop-
dele, saš bandliche. [ταινία, πώλης].

Ταινιόω -ῶ, viit: -ώσω, лerъ kanъл kъ
kopdelъ, inкxъkъ kъ diademъ. «Οὐδεὶς,
ὅς οὐκ ἐδεξιώσατο ἐκεῖνον, καὶ ὁ μὲν ἐστε-
φάνωσεν, ὁ δὲ ἐταινίωσε». Ksn: (mi pas:).
«Νικήσαντα ταινιόωσθαι». Apstf: [mi

Ταινιόδης, eos (ὅ, ἡ), çel in felš de van-
dlikъ, in rastš mi лxnъ. «Ἐβόλα ταινιόδη». Tfr:
kъ vinimoape in fepmъ de bandliche.

Ταῖσι, poet: in lokë de ταῖς.

Τάκει, At: in kontrak: in lokë de τὰ
ἐκεῖ.

Τάκεινων At: in kontrak: in lokë de τὰ
ἐκείνων.

Τακείς, εἶσα, ἐν, pas: nex: 2: de partç:
ал лѣи тѣκω.

Τακερός, ἂ, ον, [τήκω] tonitš; moale;
frapeđš. «Σκελίδες τακερώταται». Frkpt:
in At: kape se tonesk in rъpъ; (desnpe
лerъme) lesne de fept; (fir:) molichotš,
slavš. «Γέροντες τακεροί». Лxç: (akt:) adъ-
kъtopř de nъtrezipe. «Υδατα τακερά». Inkr:
kape tonesk лerъmele, le fepъ преа le-
sne. (fir:) «Ἐρως —». Ankr: «Πένθος —». Aks:
«Ἄσμα —». Eli: «Βλέμμα —». At:
doioasъ, (Frang:) tendre.

Τακερόχρως, ωτος, saš wos (ὅ, ἡ), [τα-
κερός, χρώς] poet: çel kъ pelimъ, saš
karne moale.

Τακερώω -ω, viit: -ώσω, fakð чева to-
nichos, moið (prinç: prin ferbere). [wi

Τακερώς, adv: in kinð, inkit sɔ se to-
piaskɔ. «Τακερώς εἶπεν». [τακερὸς].

Τακῆναι, pas: nex: 2: de inf: ал лѣ
тѣхω.

Τακτέος, α, ον, posit: ал лѣ тѣсσω.

Τακτικὸς, ἡ, ον, (prinç:) taktikð, kɛve-
nitð ла ostɔweaskɔ pɪndɔialɔ; sað deɔtoĩ-
nikð a arapa omtipe, sað dedɔsð ла ар-
та pesvoĩkɔlɔ. «Τακτικοὶ ἀριθμοὶ» Ksn: pe-
svoĩemtele pɪndɔrɪ, sað ostɔwemtele cete.

«Τακτική (se inç: τέχνη)». taktikɔ, apta ostɔ-
weaskɔ, sað a pesvoĩkɔlɔ. «Τακτικά (se inç:
ἔργα, sað παραγγέλματα)». kape pɪvesk
ла apta pesvoĩkɔlɔ, wi a ostɔwemtelep e-
volɔmɪ. «Τακτικοὶ (συγγραφεῖς)». Aks: skpiĩ-
topɪ desupe taktikɔ. «Τακτικὰ κινήματα».

Γρ: челе pereplate. [τάττω]. [de xnde

Τακτικῶς, adv: kɔ pɪndɔialɔ, pereplat,

sað dɛne perelele takticeĩ.

Τακτός, ἡ, ον, [τάττω] xotɔpɪtð, pɪndɔitð.

«Τακτὸν ἀργύριον». Ksn: in sɔmɔ xotɔpɪtð.

Τάκω, viit: ταξῶ, Dor: in lokð de tή-
χω. [de xnde

Τακών, ὢνος (ὁ), bakɔtɔ potɔndɔ de kap-
ne pɔɔitɔ in grɔsime kɔ sare wi kɔ mĩ-
podɪ. (Pld: VI 9: 53).

Ταλαεργός (ὁ, ἡ), poet: [τλάω, ἔργον]

pɔɔɔtopɔ de osteneɔlɔ in lɔkɔpɔ; (xne-
opɪ) adɔkɔtopɔ de mɔatɔ osteneɔlɔ, wi
trɔdɔ. «Πόνος—» Op:

Ταλαίμοχος (ὁ, ἡ), in lokð de πολύ-
μοχος. [τλάω, μόχος].

Ταλαίπαθος, ἑός (ὁ, ἡ), poet: in lokð
de πολυπαθός. [τλάω, πάθος].

Ταλαιπώρεω -ω, viit: -ήσω, sɔferð o-
steneɔlɔ, mɔnɔɪ, pɛle pɔtimipɪ. «Οὐκ εἰ-
ωθόσιν, οὐδέ δουλομένοις ταλαιπωρεῖν». Tɔɔ:
(wi ka pas:). «Ἡ στρατιὰ ὑπὸ χειμῶνος
ἐταλαιπώρει». Tɔɔ: (wi strɔm:). «Ὁ πĩ-
λεμος πάντα τρόπον τεταλαιπώρηκεν ἡμᾶς».

Iskr: (wi pas:). «Ταλαιπωρούμενοι τῷ μήκει
τοῦ πολέμου». Dm: «Τὸ σῶμα ταλαιπωρού-
μενον». Pl: «Ἐλέει ταλαιπωρουμένους». Ap-
stf: [ταλαίπωρος]. [de xnde

Ταλαιπώρημα (τὸ), op ce sɔferɔ ɔĩne-
va pɔtimind pɔð, mɔnɔkɔ, osteneɔlɔ, wi
op ce alɔ tɪkɔlɔmɪe. [wi

Ταλαιπώρησις, wi

Ταλαιπωρία (ἡ), pɛa pɔtimipɛ, mape o-
steneɔlɔ, tɪkɔlɔmɪe. [ταλαίπωρος].

Ταλαιπωροποιός (ὁ, ἡ), fɔkɔtopɔ, adɔkɔ-
topɔ de sɔferingɛ, pɛle pɔtimipɪ. [ταλαί-
πωρος, ποιός].

Ταλαίπωρος (ὁ, ἡ), [τλάω, πῶρος] (vezĩ
wi talɔpɛĩros) sɔferɪtopɔ, sað pɔɔɔtopɔ
de pɛle pɔtimipɪ, mɔnɔɪ, wi osteneɔlɔ;
sað (maĩ opɪç:) tɪkɔlɔsɔ, nedensitð de
soaptɔ. «Τὸ ταλαίπωρον». Aks: pɔɔdapea in
tɪkɔlɔmɪ. [de xnde

Ταλαιπῶρος, adv: kɔ pɔɔdape, aneɔoĩe;
sað tɪkɔlɔmɪe.

Ταλαίφρων, ονος (ὁ, ἡ), poet: =Ταλασί-
φρων, wi

Ταλακάρδιος (ὁ, ἡ), poet: pɔɔɔtopɔ, ɔe-
neposð ла inimɔ. [τλάω, καρδία].

Τάλαν, nex: sað eok: ал лѣ тѣлас. [de
xnde.

Ταλανίζω, viit: -ίσω, plɪnɔð, kɪesɔkɔ pe
ɔĩneva de nepopɔitð. [de xnde

Ταλανισμός (ὁ), kɪpe, plɪnɔpɛre de ɔĩ-
neva pentɔ tɪkɔlɔmɪe lɔĩ..

Ταλανταῖος, α, ον, ind: in lokð de talantiaĩos

Ταλάντατος, ἡ, ον, sɔpɔl: ал лѣ тѣлас.

Ταλαντάω -ω, viit: -ήσω, ind: in lokð
de talanteúω.

Ταλάντερος, α, ον, komɔpɔ: ал лѣ тѣлас.

Ταλαντεύω, viit: -εύσω, traptð in kɔm-
pene, sað kɪntɔpɛskɔ; (prin inlind:) mɔ-
sɔrð; pɛmɔĩesɔkɔ; (fir:) ɔɔdɪkɔ; apɔvezð;
(maĩ noð in ɔen:) balantɔezð, fakð чева
a se pleka; (wi opɪç: mɪɔ: sað pas: wi
pap nestɔ: sað el:) mɔ balantɔezð, mɔ
plekð kɪnd ла o parte kɪnd ла alta ka
kɔmpenele, sɪntð nestatopnikð, nexotɔ-
pɪtð. «Ὁ Ζεὺς ταλαντεύει πάντα νόμον βί-
ου». Enpɔ: «Ταλαντεύει τὰ καθ' ἡμᾶς ἡ
μοῖρα». Il: «Ἡελίοιο ταλαντεύουσι κελεύ-
θους». Eurp: «Κελτοὶ Ῥήνω τέκνα ταλαν-
τεύουσιν». Enpɔ: ɔɔdɪkɔ (eksɔsɪndɔ 'i ла
kɔpsɔl lɔĩ), de sɪnt adeɔtraptɪ. «Καὶ με
ταλαντεύει». Γρ: (wi nestɔ:). «Τῇ μὲν ἐ-
ταλάντευσεν τὸ ἔλεος, τῇ δ' ὁ νόμος ἀντέβριθε».

Fil: (wi mɪɔ:). «Χρυσὸς τοῖς ἀνθρώποις τὸ
νικᾶν ταλαντεύεται». Teofkl: faye a se ple-
ka in papɛa lɔp bɪpɪnɔa. (wi pas:). «Τὸ
ζῆν οὕχ ὑπὸ τούτων ταλαντεύεται». Alɔpɔ:
nɔ alɪpɔ. «Καθάπερ τρυτάνη ταῖς ἐπ' ἀμ-
φότερον πλάστιγξιν ἰσοῤῥόπως ταλαντεύομαι».

Λɔɔ: «Ταλαντεύομαι τὴν γνώμην». Γρ: sɪntð
kɔ dɔɔ pɔpɛrɪ, mɔ indɔiesɔkɔ. «Τῆς νίκης
δεῦρο κακείσε ταλαντευομένης». Diod: [wi

Ταλαντιαῖος, α, ον, чед de pɛmɔl, sað
de pɛɔtɛa xndɪ talantð «Χάλαζα —». Skp:
«Ἐγγυος —» Apst: de baloapea x-
ndɪ talantð. [wi

Ταλαντίζω, viit: -ίσω, flɔ: in lokð de
talanteúω. [τάλαντον].

Ταλαντοειδής, έος (ό, ή), =Ταλαντώδης. [τάλαντον, είδος].

Τάλαντον (τό), [τλάω] кзмпѣнѣ, баланѣ; (ім:) терезііле кзмпенелор; (прін інінд:) ррестатеа челѣ де кінтѣрїт; (фіг:) баланѣа soapтѣ; (овіч: ка мѣсарѣ, саѣ ррестате) маї-зеуї де міне Атіче (ін про-порціе дѣне ррестате кѣ чїнчі-зеуї мї доѣ літре Франц: саѣ доѣ-зеуї мї треї окале, мї треї-сѣте треї-зеуї мї чїнчі др: Тѣрчї: (їар дѣне монетаλѣ преѣѣ) масе мїї де драхме Атіче, саѣ чїнчі мїї чїнчі-сѣте літре Франц: (ερα їнсѣ маρε деосевїре їнтре мїкѣл мї маρελε талантѣ Атікѣ, саѣ Κορίνθїαν, Εφινετїκѣ, Εξβοїκѣ, Βαβїλονεανѣ, Εφινтеанѣ, мї чл:).

Ταλαντούχος (ό, ή), [τάλαντον, έχω] πї-торѣ де кзмпѣнѣ, саѣ баланѣ; (фіг: кѣ мен:) хотѣрїторѣ (анпектѣторѣ ла о парте саѣ алта) а soapтѣ кѣїва.

Ταλαντώ -ω, вїїт: ώσω, =Ταλαντεύω. [мї

Ταλαντώδης, εος (ό, ή), анпекатѣ кінд ла о парте кінд ла алта ка о кзмпѣнѣ, пехотѣрїтѣ. [талантон].

Ταλάντωσις, εως (ή), кінтѣрїре кѣ кзм-пене саѣ баланѣ; баланѣареа кзмпенелор ла о парте саѣ алта. [талантѣω].

Ταλαός, ή, όν, poet: =Τλήμων, тїкѣлосѣ.

Ταλαπαθής, έος (ό, ή), глс: їн локѣ де тлїпаθής, саѣ талαιπαθής.

Ταλαπείριος (ό, ή), poet: [τλάω, саѣ тлїе, πείρα] черкатѣ, пѣдїтѣ де мѣлте ре-ле, тїкѣлосѣ; (маї поѣ) = 'Αλγής, чер-шторѣ, саѣ (Франц:) авантїерѣ (кѣ-тѣторѣ де порокѣ).

Ταλαπενθής, έος (ό, ή), poet: [τλάω, саѣ тлїе, πένθος] = Πολυπενθής; (прін εрм:) пѣнїтѣ де мѣлте.

Ταλάριον (τό), мї Ταλάρїс, їδος (ή), мї Ταλάρїσκος (ό), кошѣлѣѣѣ, панерашѣ, мї чл:, дїм: ал лѣї...

Τάλαρος (ό), [τλάω] кошѣ, панерѣ (пар-тїк: пентѣрѣ пѣнере їн пѣстраре де лїнарї тоарсе, саѣ де врінѣ проаспѣтѣ). (везї мї тарѣбѣс).

Τάλας, аїνα, αν, (пен: анос, аїνης, вок: талан, мї компар: талάντερος, сшпрл: -άν-татос) = Τλήμων, тїкѣлосѣ, плїнѣ де сѣ-фепїнге мї пѣвої. [τλάω].

Ταλαστήιος, η, он, Ion: атїнѣторѣ де тоарчереа лїнѣрїлор. «Ταλαστήїа έργα». Аплї: = кѣ

Ταλασία (ή), =Ταλασιουργία. [мї

Ταλάσιον (τό), лїнѣ датѣ їн лѣкпаре, саѣ гата. [мї

Ταλάσιος (ό), глс: =Ταλασιουργός. [τα-λάω=τλάω].

Ταλασιουργέω -ω, вїїт: -ήσω, лѣкпреѣ лїнѣ. [мї

Ταλασιουργία (ή), лѣкпаре де лїнѣ. [мї

Ταλασιουργικός, ή, он, атїнѣторѣ де лѣ-кпареа, саѣ лѣкѣрїторѣ де лїнѣ. «Ταλα-σιουργїкή τέχνη». Ксн: ал лѣкѣрїлорѣлї де лї-нѣ. [дїн

Ταλασιουργός (ό, ή), лѣкѣрїторѣ де лїнѣ, = Έριουργός. [ταλάσιον, έργον].

Ταλασίφρων, ονος (ό, ή), poet: [τλάω, φρήν] рѣѣдѣторѣ, менепосѣ де їнїмѣ, саѣ де сѣ-лѣтѣ; їндрѣзнѣѣѣ, несперїатѣ.

Ταλάσσω, ης, η, poet: їн локѣ де тлї-σω, пѣх: де сшп: ал лѣї тлѣω дїн таλѣω.

Ταλαυγής, έος, (ό, ή), Dor: їн локѣ де τηлаυγής.

Ταλαύριος (ό, ή), poet: [ταλάω, ρїνѣс] а кѣрїїа пїелеа саѣ павѣѣа мїне, дѣче ла атакѣрї де вѣтѣлїе; мѣапѣнѣ, тапе, рѣѣдѣторѣ, їндрѣзнѣѣѣ. 2) (маї поѣ) та-ре, вїртосѣ ла пїеле, =Κραταίρινος.

Ταλάφρων, ονος (ό, ή), poet: =Ταλασί-φρων.

Ταλάω -ω, вїїт: άσω, = 'Γλάω.

Τάληθές, Ατ: їн контрак: їн локѣ де τѣ άληθѣс.

Ταλικούτος, Dor: їн локѣ де τηλїкуѣтос.

Τάλїс, їδος (ή), poet: [θлїлѣс, саѣ θάλ-λω] фатѣ де мѣрїтат, саѣ логодїтѣ.

Τάλλα, саѣ Тѣλλα, прїн їнтрпн: саѣ сїнк: їн локѣ де τѣ άλλα. «Καї τѣλλα» = Καї τѣ λουпѣ, мї чѣде-л-алте, et cetera. «Τѣл-ла (їн ел: де κατѣ)». їн локѣ де adv: = "Αλλως τε.

Τάρμα, Ατ: їн контрак: їн локѣ де τѣ έрма.

Ταμάλїста, adv: їн локѣ де τѣ μάλїста, маї кѣ деосевїре, маї вїртос, маї 'на-їнте де тоате; кѣ ковїршїре; маї де мѣл-те опї.

Τάρματα, poet: Dor: їн локѣ де τѣ ή-ματα.

Τάρμε, poet: їн локѣ де έταμε, а 3: сїнѣ: пѣрс: де пѣх: 2: де хотѣ, мї

Ταμέειν, Ion: їн локѣ де таμεїν, пѣх: 2: де їнф: ал лѣї τέμνω.

Ταμείας, ου (ό), їнд: їн локѣ де таμїας.

Τάμεινον, Ατ: їн контрак: їн локѣ де τѣ άμεινον.

Ταμεїον (τό), їн локѣ де таμεїон.

Ταμέσθαι, poet: мїж: пѣх: 2: де їнф: ал лѣї τέμνω.

Ταμεσίχρως, ωтос, саѣ -χρѣс, ου (ό, ή),

Τάμνω, viit: ταμέω -ῶ, Ion: mi Dor: in lokš de témnw.

Τάμος, adv: Dor: in lokš de tēmōs.

Ταμῶ, viit: al lxi támnw = témnw.

Ταμών, nex: 2: de partu: al lxi témnw.

Τάν, saš Tān, (nēmaī in fr:) «Ἔῳ τάν!» saš «Ἔῳ τάν!». (bok: peregl: saš in apok: al lxi ἔτης, ou, saš al lxi τήνος) priete-ne! (de mēlte-orī in mēstrape, saš epone).

Τάν, Dor: in lokš de tēn, saš ἦν, ak: fem: al lxi ó, saš ὅς.

Τάν, At: in kontrakt: in lokš de τὰ ἐν.

Τάν, At: in kontrakt: in lokš de τοί ἄν.

Τάν, Dor: in lokš de τῶν, nen: fem: im: al lxi ó.

Τανάγρα, as (ή), gls: vasš de aramē, oalē, saš tinēpe. [τανύω, ἄγρα].

Ταναγρίς, (δος (ή), dim: al pēched:

Ταναήκης, eos saš éos (ó, ή), poet: [ταναής, ἀκή] чel kē bīpfš lēnēš, askēmitš in bīpfš; (in nen:) prelēnēš.

Ταναχέτα, ao (ó), Eol: in lokš de...

Ταναχέτης, ou (ó), poet: [ταναός, ἡχέω] departe, saš mēlt pesēnētorš.

Ταναίμυκας, mi Tanaímukos, ou (ó), poet: [ταναός, μυκάμαι] tape mēmitorš, (alt:) érimukos.

Ταναλεγής, éos (ó, ή), Dor: in lokš de τανηγής.

Ταναντία, At: in kontrakt: in lokš de τὰ ἐναντία.

Ταναόδευρος (ó, ή), poet: [ταναός, δειρή] = Δολιχόδευρος, lēnēš in rītš.

Ταναός, ή saš ós, on, poet: [τείνω] lēnēš, intinsš; 'nalēš; [prin intind:] sēvēpe, frapedš; saš askēmitš, pētrēnētorš. «Πύρ —». Empedokl: «Γήρας —». Engr: Βαθύ, lēnēš (adīnē) bētrīnēpe.

Ταναύπους, (in lokš de Tanaóπους) oðos (ó, ή), poet: чel чe imi intinde pīchoape-je in smēletš, saš smēl kē marī pamī, iste de pīchorš; saš чel kē sēvēpī, slave pīchoape. [ταναός, ποῦς].

Ταναυφής, éos (ó, ή), gls: [ταναός, ύφί] sēvēpe mesēš.

Τανάχαλκος (ó, ή), poet: in lokš de πολύχαλκος, чel kē mēltē aramē. «Λέβης —». Engr: (poet: maī korek: τανύχαλκος). [ταναός, χαλός].

Ταναώπις, (δος (ή), poet: [ταναός, ὦψ] departe, saš lēnē-bēzētoape.

Τάνδον, saš Tāndon, At: in kontrakt: in lokš de τὰ ἔνδον.

Τάνδρι, Τάνδρος, prin intēnēpe in lokš

de τῷ ἀνδρὶ, τοῦ ἀνδρός.

Τανεῖται (αί), lēnēš bēkēpī de lēmnēš, prinzi. [τείνω].

Τανηλεγής, éos (ó, ή), poet: [ταναός, λέγω] intinētorš, lēnētorš, saš adormētorš de omš in foapte lēnēš (nedemēntatš) somnēš. «Θάνατος —». Om:

Τανήλοφος (ó, ή), gls: [ταναός, λόφος] lēnēš in rītš, saš 'nalēš in kreastē.

Τανθαλύζω (-ρύζω), viit: -ύζω, gls: [imit: in afin: kē tonthorúζω, βαμβάλίζω, mi чл:] tremēpš, mē sēdsēš. [de xnde

Τανθαрустός (ó, ή), mi Tantharústria (ή), adskētorš de tremēpētrē, skētrētrē, saš sēdsētrē.

Τάνικα, τάνος, Dor: in lokš de τηνίκα, τήνος.

Τανταλεία (ή), atēnape pēste kapēl kēba de lēkē amēpīnēd a kēdea (ka pīatra lxi Tantalēš). [mi

Ταντάλειος (-λεος), α, on, al lxi, saš ka al lxi Tantalēš [mi

Τανταλεύω, viit: -εύω, mi poet:..

Τανταλίω, viit: -ίσω, kletinš (inkoachī mi 'n kolo), strēnēnēš, skētrēš, sēdsēš. 2) (nestp:) tremēpš, (mē kletinš ka pīatra de d' asēpa kapēlxi lxi Tantalēš). || «Τὰ Ταντάλου τάλαντα τανταλίζεται». Apstf: trape (la kīntapš) deonotrivē kē (este boratš kīt) Tantalēš. [mi

Τανταλῖς, (δος (ή), a lxi Tantalēš. [mi

Τανταλίτις, (δος (ή), (se inu: πόα) znē felš de plantē, (alt:) λιθόσπερμον. [mi

Τανταλόω -ῶ, viit: -ώσω, poet: in lokš de τανταλίζω, kletinš, (mi pas:) mē kletinš; (prin intind:) amēgeskē mi kazš. [Τάνταλος].

Τάντος, At: in kontrakt: in lokš de τὰ ἐντός.

Τανύγληνος (ó, ή), poet: [τανύω, γλήνη] чel kē marī okī. «Ταῦρος —». Non:

Τανύγλωσσος (ó, ή), poet: чel kē lēnēš lēmēš, mēlt-vorvītorš, saš kīntētorš. «Κορώνη —». Om: (bezī mi lakēruza). [τανύω, γλώσσα].

Τανυγλώχιν, inos (ó, ή), poet: [τανύω, γλώχιν] чel kē lēnēš (askēpīte) nenī, saš bīpfšpī. «Οἶστος —». Om: (bezī mi ταναήκης).

Τανύδρομος (ó, ή), [τανύω, δρόμος] poet: departe alēpētorš, iste.

Τανυέθειρος (ó, ή), poet: [τανύω, ἔθειρα] чel kē lēnēš pētrē.

Τανυήκης, eos (ó, ή), = Ταναήκης, lēnēš mi tēiosš.

Ταξεωτικός, ἡ, όν, *inschuit* λδλ ταξεώτης.

Ταξιαρχέω -ω, viit: ήσω, sintē...

Ταξιάρχης (ό), = Ταξίαρχος.

Ταξιαρχία (ή), trcaβα, mi gradka lxi...

Ταξιαρχος (ό), komandipř de ostšwea-skē trēnē; (in men:) kēnitānē de oaste; (xne-opī) čel intlii-stēstōpř intp' xñē o-stšmeskē pīndē. [τάξις, άρχω].

Ταξιλοχος (ό, ή), poet: arānjkētopř de ostšwemli čete; (in men:) = Αρχιστρατήγος, intliiř komandipř de ošlīpe. [τάττω, λόχος].

Ταξιόω -ω, viit: -ώσω, poet: amezē ne čineva ka ostānē la pīndēk sēš. [din

τάξις, εως (ή), [τάσσω] pēnere in pīn-dšialē, intokmipe; pēgkē. «Οὐδὲν οὕτως εὐχρηστον οὔτε καλὸν ἀνθρώποις, ὥς ἡ τάξις». Ksn: «Τὴν τῶν ὄλων τάξιν». Ksn: bēnā intokmipe a xñiverskxi. «Ἡ τῶν λόγων τάξις». Dm: πλāk komuknēpi kēvintētop. «Εἰς τάξιν αὐτὸ ἡγαγον ἐξ ἀταξίας». Pl: (mi kē prep: in lokē de adv:) «Διὰ τάξεως». Pl: kē bēnē pīndšialē. 2) (partik:) amezare, arānjkape de oaste. «Πρώτη (Ἑσχατή) —». Ls: mi Lks: «Ἐν τάξει χωρεῖν». Tēy: «Τίς οὐκ ἂν ἡδέως θεάσαιτο ὀπλίτας πολλοὺς ἐν τάξει πορευομένους; Τίς δ' οὐκ ἂν θαυμάσειεν ἱππέας κατὰ τάξιν ἐλαύνοντας»; Ksn: 3) posigie, sař nostē desol-datē; (fir:) sočiala posigie, če ape čineva, (Fpanç:) rang, état, condition. «Ἐν τῇ τάξει εἶχε ἐωυτόν». Ep: «Λεῖπειν τὴν τάξιν». Esxn: = Λειποτατεῖν. (mi fir:) «Τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐκ ἔλιπον». Dm: «Εἷς τινὰ τάξιν ἑαυτὸν τάξαι τῆς πολιτείας». Dm: «Υἱοῦ τάξιν ἔχειν παρὰ τινι». Apt: «Θεραπαίνης τάξιν ἐπέχειν». At: «Οἰκέτου τάξιν οὐκ ἐλευθέρου παιδὸς ἔχων». Dm: «Ἐν γαμετῆς ἔχειν τάξει». Pl: a o aveā ka o soçie. «Ἐν ἐχθροῦ τάξει». Dm: (bezī mi μοῖρα). «Νόμου τάξιν ἔχειν». Lks: tēpie. 4) kopē, čeatē de o sēts de ostānē; (partik: in Atena) trēnē de pē-zestpi o sēts doš-zēvī mi ontē soldaģi, če da fie-kape semingie. «Τὸν ταξίαρχον ἐκέλευον ἀκλῆρωτί τὴν ἡμετέραν τάξιν πέμ-πειν». Ls: (bezī mi φυλή). «Ἄλλα προῦ-θηκε καὶ ταῖς ἱππικαῖς τάξεσι καὶ ταῖς ὀ-πλιτικάς». Ksn: «Τὸ μὲν μέσον τοῦ στρατο-πέδου ἐγένετο ἐπὶ τάξις ὀλίγας, καὶ ταύτη ἦν ἀσθενέστατον: τὸ δὲ κέρας ἐκότερον ἑρρω-το πλῆθει». Ep: 5) sšita vpe xñē maģi-štratē, sař demnitapē, sšxmi, rapdientī, če xpmāř dšne dīnska, (Fpanç:) le cortège, la suite. «Ἡ ὑπάρχουσα —». Sin: Pand:

«Ὁπου γὰρ βασιλεύς παρουσία, καὶ ἡ τάξις

παραγίνεται». Imn: Ekles: 6) takšē, inpk-sē platē de o xotēpītē sšmē; sař platē kē terminē. «Τάξιν ταῖς δίκαις ἐπιτιθέναι». Lxç: a kanonisa (xotēpi) kēlšielele kē-diktēpi. «Περὶ ἀφέσεως τοῦ ὀφλήματος ἡ τάξεως». Dm:

Ταξιφυλλος (ό, ή), čel kē frēnzēle pēso ne pīndē. [τάξις, φύλλον].

Ταξιότης, Ταξιωτικός, = Ταξιώτης, Ταξιωτικός.

Τάχος (ό), (nlp:) [Lat:] xñē felē de ko-pačīř, (alt:) smilax, tistē.

Ταοί, ὦν, (οί) im: nom: al lxi τῶς.

Ταπεινολογία (ή), [ταπεινός, λόγος] mi Ταπεινορρήμοσύνη (ή), vorēpe xmiāitē, smēpitē. [ταπεινός, ῥῆμα].

Ταπεινός, ή, ὄν, [τάπης] jososē, nitšlatē; (npin intind:) posomopitē; (fir:) čel de mikē simģimintē, postē; mičini-mē; ne-preçiosē, neinsemnatē, de desupreçit; (in bine) xmiāitē, smēpitē, nemindpē. «Ταπεινὴ λέξις». Ptp: postē stilē. (Fpanç:) style rampant. || (next: im:) Ταπεινὰ, adv: in lokē de ταπεινῶς. «Κοιοιοὶ ταπεινὰ νέμονται». Pind: «Ταπεινὰ πράττειν». Lks: este in proastē, jositē stape, sēpakē, mi čl: [de xnde

Ταπεινότης (ή), josime; (fir:) prostie, mičini-mie; (in bine) xmiāingē, smēpe-nie. «Πολλὴν ἔφασαν σιωπὴν τε καὶ ταπεινότητα ἐν τῷ στρατεύματι εἶναι». Ksn: des-kpākape.

Ταπεινοφρονέω -ω, viit: -ήσω, sintē xmi-litē, smēpitē in rīndēpi. [mi

Ταπεινοφρόνως, adv: kē smēpite rīndēpi, sař xmiāingē. [mi

Ταπεινοφροσύνη (ή), smēpenie, xmiāingē; sař mičini-mie, nekcpākē. [din

Ταπεινόφρων, ονος (ό, ή), smēpitē in rīn-dēpiē sale, nemindpē; (in pēš) mičini-mē, nekcpākosē. [ταπεινός, φρήν].

Ταπεινώω -ω, viit: -ώσω, jososē ne čineva sař čeva; (mai de mšlē-opī fir:) xmiāeskē, mičeskē; slēbeskē; desupreçitē-skē. [ταπεινός]. [de xnde

Ταπεινώμα (τό), = Ταπεινώσις, josipe; proastē ekspesie.

Ταπεινῶς, adv: [ταπεινός] kē josipe sař xmiāingē; in stilē postē, sař modepatē.

Ταπεινώσις, εως (ή), josipe; (fir:) desupreçipe; (in bine) xmiāipe, smēpipe. [mi

Ταπεινωτικός, ή, ὄν, pētiniosē de a x-miāi, pēiçinxiopē de smēpipe. [ταπεινῶς]

Τάπης, [δάπος=δάπεδον] ητος (ό), kovo-pē, vedingē, (Γερμ:) kīlīmē.

Ταπήτιον (τὸ), dim: αλ λκί τάπης, κοβο-
paиш, величюаръ.

Τάπι, At: in kontrak: in lokš de τὰ ἐπί.

Τάπις, ιδος saš ιδος (ή, = Τάπης).

Τάπιο, At: in kontrak: in lokš de τὰ ἀπό.

Ταπολλά, in lokš de τὰ πολλά (in el:
de κατὰ), adv: de mēle, saš maī de mēl-
te opī.

Ταπρῶτα, in lokš de τὰ πρῶτα (in el:
de κατὰ), inūī, inūīamī datz; la inuenstš.

Τάραγμα (τὸ), mi Ταραγμός (ὁ), = Τά-
ραξις, τρεβραπε. [mi

Ταράκτης, ου (ὁ), τρεβρεπτορξ. [mi

Ταρακτικός, ή, ον, чel κκ insxwime de,
indeminatīkš la, saš adsktōpš de τρεβ-
ραπε. «Τῆς γαστρος — ». Med: adsktōpš
de spdinape. «Ταρακτικά πάθη τῆς πολι-
τείας». Pl: [mi

Ταρακτός, ή, ον, τρεβρεπατš, saš priimi-
topš de τρεβραπε. [mi

Τάρακτρον (τὸ), instpšmīntš de τρεβ-
ραπε, saš amestekape, = Κύκηθρον. [mi

Ταράκτωρ, ορος (ὁ), poet: = Ταράκτης.
[ταράσσω].

Τάρανδος (ὁ), xīš felš de kopnatš bi-
tz de Expona nopdiktš, penš.

Ταραντίω, viit: -ίσω, imitš ne Tapantenī
(prin: la κλτρείε), κλτρεσκš inapmatš.
(poate maī koprek: ταραντινίζω). [Τάρας].

Ταραντινίδιον (τὸ), dim: αλ λκί...

Ταραντινιον (τὸ), xīš felš de prea sxb-
gipe xaiñz femecaskz, kape se cesea in
opaиxл (Italii) Tapanta. [mi

Ταραντινίζω, viit: -ίσω, vezī ταραντιζω.
[Ταραντινος].

Ταράντινος, η, ον, αlopашккшī, saš чel
din opaиxл Tapanta. [Τάρας].

Ταραξίας, ου (ὁ), [ταράσσω] īxvitōpš, saš
adsktōpš de τρεβραπε, saš amestekz-
tspi.

Ταραξικάρδιος (ὁ, ή), [ταράσσω, καρδία]
τρεβρεπτορξ de inīmz (neliniuitōpš de
sxfletš).

Ταράξιπος (ὁ, ή), τρεβρεπτορξ de kaī
(enit: de xīš epoš, statka, saš алтарш
кършa кз апъratorš de τρεβραпеа kaī-
lop sta līngz къпъlīxл kapiepeī din O-
limbia). [ταράσσω, ἵππος].

Ταραξιπόστρατος (ὁ, ή), kom: τρεβρε-
τορξ de κλτρεaskz omīpe, saš de κ-
лpime mi de oasto. [ταράσσω, ἵπποσι
στράτος].

Τάραξις, εως (ή), τρεβραπε, konfssape;
(med:) тлввpapea okīlop. [din

Ταράσσω (τω), viit: -άξω, [ἀράσσω] ame-

stekš; (desnpe likšide) тлввpš; (fir:) sne-
piš, tpeвpš, konfssiezš; (sne-opī) inūz
pītš, skopneskš; (pas:) mz snepiš, mz snpī
mīntš; (sne-opī) mz temš. «Ταράσσειν ἀ-
ρυτήρι». Dskr: «Ἐτάραξε πόντον (ὁ Ποσει-
δών, χερσὶ τρίκιναν ἐλίων». Od: E «Ταράτ-
σειν τὴν κοιλίαν». Med: a adxve kpdina-
pe. «Τὰ ναυήγια περὶ σὰς πρῶρας τῶν νεῶν
εἰλέοντο, καὶ ἐτάρασσον τοὺς ταρσοὺς τῶν κω-
πέων». Ep: mi fir:). «Στάσεις καὶ πολέ-
μους ταράσσειν». Ksn: (mi pas:). «Τῆς στρα-
τιῆς ὑπὸ τῆς ἵππου ταρασσομένης». Ep: «Ἴπ-
πων ταρασσομένων καθ' ὅμιλον». Tkr: «Ἐκ
τούτων ἐγκλήματα καὶ πόλεμοι πρὸς τοὺς...
ἐταράχθη» Dm. (mi de sine pas:). «Τα-
ρασσόμενος περὶ παιδί». Tkr: (mi spm: μή)
«Ταράσσομαι, μὴ τις φήσῃ». Plt: [de xnde

Ταραχή (ή), τρεβραπε, amestektstpe,
nepīndšiaлz, sromotz, neliniimte. «Κοιλίας
— ». Med: spdinape. [mi

Τάραχος (ὁ), At: in lokš de ταραχή. [de
xnde

Ταραχώδης, εος (ὁ, ή), pričinsitōpš, saš
plīnš de τρεβραπε, тpeвpātš, sromotosš;
nestatopnikš, nesirzpe; saš neliniimtitš, īx-
vitōpš de amestektstpi. «Τὸ θεῖον φθονε-
ρόν τε καὶ ταραχώδες». Ep: nestatopničia
soapteī. «Κοιλία — ». pštimawš de spdi-
nape. «Ἰγνη ταραχώδη». Ksn: amestekate,
nealuse. [de xnde

Ταραχώδως, adv: κκ τρεβραπε.

Ταράλεος, α, ον, poet: [τάρβος] snpī-
mīntōpš, gpozavš; (pas:) snpīmīntatš,
inpozitš; saš foikosš. [mi

Ταρέω -ω, viit: -ήσω, poet: mz snepiš,
mz temš; (pin intīnd:) mz sfieskš, pe-
spektezš. «Ὁ δ' ἄρ' ἔξετο, τάρβησέν τε». Ιλ:
B. (mi κκ dat: xot:) «Οὐδέτοι θυμῷ ταρ-
βεῖ, οὐδὲ φοβεῖται». Ιλ: Φ. (mi κκ ak: el:
de npep:). «Ταρήσας χαλκόν τ' ἡδὲ λόφον
ἵπποχαίτην». Ιλ: Z. [din

Τάρη (ή), глs: in lokš de...

Τάρβος, [ταράσσω] εος -ους (τὸ), poet:
fpikz, snpīmz; pesnektš, (Fpanц:) sainto
horreur. [de xnde

Ταρόσυνη (ή), poet: = Τάρβος. [mi

Ταρόβουνος (ὁ, ή), poet: adsktōpš de
snpīntz. «Φέβος — ». Esxl:

Ταρόύζω, viit: -ύξω, глs: in lokš de тарбёу.

Ταργάνω, viit: -ανῶ, глs: in lokš de таргaнw.

Ταργάνη (ή), глs: in lokš de саргaнη.

Τάργανον (τὸ), [ταράσσω] = Δευτερίας, saš
πτερυγίτης οἶνος, ливежš, vinš de tisko-
vayz, (Fpanц:) piquette. [de xnde

Ταργανῶ -ῶ viit: -ώσω, лasš vinzл a

se tĩa (a se stpika). «Οὗτος τεταργανωμένος». Pl: tpezitš, stpikatš.

Ταργανέω -ῶ, viit: -ώσω, [ταργάνη] legš inprežnš. (intrev: prinč: komu: προστοργανώω).

Ταργεία (ή), =Ταργευσίς. 2) = κς...

Ταργεῖον (τό), lokalš de batovit nemte saš tršnprī de morpī. [ταργεύω].

Ταργέμπορος (ό), negšpštrš de batoače, saš pštršmštrī. [τάργες, ἔμπορος].

Ταργευσίς, εως (ή), batovipe, afšmare, pštršmare de špađī nemtī saš kštršnprī; saš vlsšmare de tršnprī moapte, mi čl:

Ταργευτήρ, poet: in lolš de...

Ταργευτής, οὔ (ό), batovitorš, afšmštorš, pštršmštorš de špađī nemtī, saš kštršnprī; (in Epiatš) vlsšmštorš de tršnprī moapte. [mi]

Ταργευτός, ή, ον, batovitš, pštršmatš, saš afšmatš; (desnre tršnprī moapte) vlsšmatš ka mšmiile. [din]

Ταργεύω, viit: -εύσω, [τάριχος] batoveskš, afšmš, pštršmezš špštrštrī, (ad:) nemtī, saš kštršnprī; (desnre morpī) vlsšmezš, fakš mšmiī (bezī mi tarčúω); (fir:) mšnčeskš (upin kaznš); toneskš κς totšl (bezī mi škeleteúω). «Ξύλα —». Tfr: le lasš šp se stpīngš in apš. «Ὁξει ταργεύειν». Dskr: a fače mšpštrštrī. (mi fir:) «Πρόσφατος δὲ καὶ νεαλῆς ὢν ἐκεῖνος περιῆν αὐτοῦ τεταργευμένον». Dm: slšvitš de mšlta in-kisoape.

Ταριχηγός (ό, ή), [τάριχος, ἄγω] adškštor (ka negšpštorš) de batovī, pštrštrštrī, mi čl; saš šolositorš la ačesta.

Ταριχητή (ή), Ion: in lokš de tarichía.

Ταριχίον (τό), Ion: in lokš de tarichíon.

Ταριχηρός, ἄ, ον, чел din felšl špštrštršlor, saš mšpštrštršlor. «Τὰ ταριχηρά». Lks: špštrštršle, (Frang:) salaisons. «Ἀγυγίον ταριχηρόν». Lks: basš de pšs špštrštrī.

Ταρίχιον (τό), dim: al lšī tārīchos.

Ταριχόπλεως, ω (ό, ή), kom: plinš de nemtī, mi čl; че se sapš. «Βόσπορος —». At: [τάριχος, πλέως].

Ταριχοπωλείον (τό), lokalš, saš pšvšlía, šnde se vīnd špštrštrī (nemte, nastpamš, mi čl). [mi]

Ταριχοπωλέω -ῶ, viit: -ήσω, vīnzš špštrštrī. [din]

Ταριχοπώλης, ου (ό), [τάριχος, πώλης] vīnzštorš de špštrštrī, nastpamađīš, mi čl:

Τάριχος (ό), mi Tārīchos, eos (τό), [in afin: κς toroš mi stérifos] špštrštrš, a-

fšmštrštrš, saš mšpštrštrš (batokš, nastpamš, mšnčš, mi čl:).

Τάριχος (ό, ή), (pap) in lokš de tarichéutos. «Νεκρός τάριχος, εἰσὸν Αἰγύπτιος». Sof:

Ταρμύζω, viit: -ύζω, rls: in lokš de tarbéō.

Τάρνεα, At: in kontpak: in lokš de τὰ ἔρνεα.

Ταρπάνη, mi Tārπη (ή), rls: in lokš de tarpānē=šarpānē.

Ταρπήμεναι, poet: in lokš de tarpēnai, pas: nex: 2: de inf: al lšī tépw.

Ταρπονή (ή), ind: in lokš de tarpānē.

Ταρπός (ή), rls: =Tārπη. (bezī mi taršós).

Τάρριον, (τό), dim: al ršī taršós.

Τάρροθος (ό, ή), poet: (pap) in lokš de epitárrothos.

Τάρρός, Τάρρώω, mi čl: At: in lokš de taršós, mi čl:

Ταρσά (τά), im: (in etepou:) al lšī...

Ταρσός (ό), [τέρσω] (prinč:) rpatia, ne kape se šškš vīnzš, saš poame. «Ταρσός δ' οὐ λείπει με., ταρσοὶ δ' ὑπεραχθέες αἰεῖν». Tkr: 2) (in nen:) op che este innpletitš, saš innipatš, ka nšlelele rpatie; «Ταρσοὺς καλὰ μὴν διαστοιζόντες». Ep: 3) (fir:) apina (prinč: mīpšl nenelop apineī) nastpīī. 4) naptea čea latš a vīslē; (prin intind:) vīslə, saš mīpšl vīsləlor (Ep: H, 12, Plav: ist', 3). 5) mīpšl dinšlor xepštrštršlī (Op: Al: E. 207). 6) mīpšl nenelop; (prin intind:) pleona okšlšlī. 7) (des) talpa mīpšlšlī (aat: πέλμα) (Ep: Θ'. 37, L: A. 37). [de šnde]

Ταρσώω -ῶ, viit: -ώσω, intīnzš, šškš ne rpatie; fopmezš čeva (mi mai des pas: mš fopmezš, saš sintš fopmatš) ka o rpatie.

«Ταρσῶνται αἱ ῥίζαι». Tfr: se innpletivesk (bezī mi karvīnōumi). «Φλὲψ περὶ τὴν ὀλὴν κεφαλὴν, ἐκτετάρσεται». Inkp: (desnre plante). «Τεταρσωμένον». Dskr: fopmatš in felš de apīnš. [mi]

Ταρσώδης, eos (ό ή), fopmatš, innipatš, saš innpletitš in felš de rpatie.

Ταρσωμα (τό), innpletitštrš de rpatie; (fir:) mīpš de vīslē. [ταρσώω].

Τάρταρα (τά), im: (in etepou:) al lšī tārтарос.

Ταρτάρειος, α, ον, al taptaršlī, saš чел din taptarš, din nšntpšl pšmīntšlšlī. [mi]

Ταρταρίζω, viit: -ίζω, trēmšpš, dīpdīš (prinč: de špīrš). [mi]

Ταρτάριος, α, ον, mi

Ταρταρείς, εσσα, εν, poet: in lokš de tartareios. [τάρταρος].

Ταρταρόπαις (ό, ή), poet: kopilš (fiš saš fiikš) al taptarxli [τάρταρος, παις].

Τάρταρος (ό, mi par ή), (im: in etero: ta tarta) [imit in analo: kx γάρφαρα, κάρσαρος, mi χλ:] parlea cea mai adinck a iadxl (xnde se mnxiaš fxbtopii de pele); (in nen:) prxastie, avisš. „Κρυός—“ Es: „Τάρταρα γαίης.“ Es: adinkxpile pxmintxl. [de xnde

Ταρταρώ -ω, biit: -ώσω, osindeskš la, tpinteskš in taptarš.

Ταρφέα, adv: , mi

Ταρφέες, im: al lxi tarfús.

Ταρφεύς, ά, ον, poet:=[τάρφους].

Τάρφθη, poet: in lokš de éterfth, a 3: sinr: neps: de pas: nex: al xot, mi

Ταρφθήμηναι, poet: in lokš de terfth-ναι, pas: nex: de inf: al lxi térw.

Τάρφος, εος -ους (τό), poet: desime (prinç:) „Υλης—“ Nm: bxnetš de pxdre. [din

Ταρφύς, έος (ό, ή), poet: [τρέφω] desš. •Θρίξ—“ Esxl: •Ταρφέες ίοί». Om: «Ταρφειαί νιφάδες (κόρυδες)». Om: || (nest:) Ταρφέα, adv: des; adesea.

Τάρχαι (αί),=Τάρχεα.

Τάρχαϊα, At: in intrxn: in lokš de τὰ άρχαϊα.

Ταρχαίνω, [τάρχη]=Ταράσσω.

Ταρχάνιος, α, ον, rls: atinrxtopš de ingronxixne de moptš, (Fpanç:) funeraire. [din

Τάρχεα (τά), rls: peremoniile ingronxixni moptxl. (bezí sinr: τάρχος).

Ταρχεόν (τό), ingronxtopie, chimetepie; (de xndo in Epintš)=Ταρχεόν. [din

Ταρχεύω, biit: -εύσω, mi

Ταρχέω, -ω, biit: ήσω, rls: in lokš de tarxúw.

Τάρχη (ή), (in sink:) in lokš de taraxh Tάρχος, intrp: prinç: im: τάρχεα [in sink: din τάρχος].

Ταρχύματα (τά),=Τάρχεα. [din

Ταρχύω, [τάρχος] biit: -ύσω, poet: = Kηδεύω, inmopinintezš moptš. «Χθενί (α'Γύμνω, •Στήλη.—». Om: •Τόν δέ νέκυν άποδώσω, όφρα έ ταρχύωσιν». Il: H. •Ούνομα ταρχύσας». Enpr: inxlgind kenotafš in nemele lxi.

Τάς, Dor: in lokš de tšs, saš šs, nen: fem: al lxi ό, saš ός.

Τάσδε, Dor: in lokš de tšsδε, nen: fem: al lxi έδε.

Τάσις, εως (ή), [τείνω] intindepe. «'Ο-

φρών — •. Eurp; (fir:) lexnipe. •Φωνής —, Lks: anlekape, szinç (gram:) tonismš de zicere, prosodie. «Βαρεία: τάσεις και όξεία». D. Δλ:

Τάσσω (ττω), biit: τάξω, pxšš, amezš pe pindš, arankezš, intokmeskš. •Τάττειν τόν κόσμον». Plt: (mi pas:) «Φύσει σώφρων και τεταγμένος ταίς επιθυμίαις». Pl: kxmpxtatš, perxlatš. 2) (nartik:) pxšš in pindš oaste. •Τάσσειν εις μάχην τήν στρατιάν». Ksn: «'Εν τοίς άγώσι πρώτον έαυτόν τάττων». Ksn: (mi mik:) «'Επι τεσσάρων ταξάμενος τάς ναύς». T84: (mi pas:). «Ετάσσοντο άμφοτέροι ώς εις μάχην». T84: •'Επ' όκτώ τεταγμένοι». Ksn: «Ουδένα κόσμον ταχθέντες». Ep: «Τεταγμένη στρατιά». Ksn: (mi fir:). «Τάσσω έμαυτόν μετά σοϋ». Fastp: sintš de pxpeea ta. (Fpanç:) je me range de votre avis. •Τάττεσθαι ύπό Θεω (ύπό έξουσίαν). S8p: mš s8pxšš. 3) pxšš in n8mp8š, inuip8š. •Εις τους άνδρας — •. Ksn: «'Επ' μιās (se ing: τάξεως)—». Ksn: intp' avelamí pindš. «Τάττειν τήν μουσικήν έν παιδεία». Apst: •'Εν τή τών πενήτων μερίδι («Μετά τών άδελφών)—». Pl: mi Sin: «'Εμαυτόν τάττω τών άπιστούντων». Dm: 4) pindšieskš (in postš). «'Αρχοντας —». Ksn: (mi kx ak: saš nen: saš dat: kx nen: indip:) «'Επ' ταίς τριήρεσιν («'Επ' τάς πράξεις) τάττειν τινα». Dm: mi Iskr: (mi pas:) «Ταχθείς έπ' τήν Αήγυπτον». Epd: •'Επ' οϋ έτάχθημεν, ταύτη πειρασόμεθα ειναί χρηστοί». Ep: (mi kx inf:). «Ταχθέντες αναλαβείν». Plt: «Οί τεταγμένοι φύλακες». Pl: 5) (prinç: desnpe s8mš de plxtit) pindšieskš, xot8p8skš, (Fpanç:) taxer. «Τάξαι τω ναύτη δραχμήν». Ksn: «Φόρους τάττειν τινί». Esxn: «Θάνατον τήν ζημίαν τάττειν». Dm: (mi mik:). «'Αποτίνει ζημίαν, τήν άν οι ίρέες τάξωνται». Ep: (mi kx inf:). «Ετάξατο φόρους οι προσιέναι κατά έθνεα». Ep: (mi de sine pas:) «Παρέδοσαν έαυτούς άμαχητί, και φόρον έτάξαντο». Ep: aš f8p8d8it a plxti o xot8p8skš. «Δώρα, τὰ έτάξαντο, άρίνειον». Ep: qe xot8p8ser8. «Και χρήματα τὰ άναλωθέντα κατά χρόνους ταξάμενοι άποδοϋναι. T84: a plxti kx soroaço. •'Οπως ταξάμενοι άποδωσιν». T84: (mi in pexinpoç:) •Τάξασθαι ήμέραν προς τινα». Pl8: (mi pas:). •'Ημέρα («Χώρα) τεταγμένη». Sin: mi Ksn: «'Ο πόλεμος οϋ τεταγμένα σιτείται». Pl: 6) πορ8neskš, opdinezš, pindšieskš. •Ουκού σϋ άπαργείλαις άν; ό δέ ειπεν, ει σϋ τάττοις άλλα τάττω, έφη». Ksn: (mi kx inf:). «Τό ταχθέν τελείν». Sof:

Τάτα, cinstit: аклам: = Τέττα, (de ач пом:) tatъ.

Ταταί! аклам: вѣт: = Παπαί mi Άττα-
ταί, mi чл:

Τατάω -ō, Dor: în локъ de τητάω.

Τάτες, Dor: în локъ de τητες.

Τατιχός, ή, ѓν, pstinchosъ aîntinde, pri-
cinsitorъ de întindepe. [τείνω].

Τάτιον, At: în înrъn: în локъ de τὸ αἰ-
τιον.

Τάττω, At: în локъ de τάσσω.

Τατύρας, mi Тάτυρος, ου (ό), [Περс:] fa-
zanъ (пасъре).

Τατώμενος, α, он, Dor: în локъ de τη-
τώμενος.

Ταύλη, Τουλίζω, = Τάδλα, Таδλίζω.

Τάυρα, ас (ή), арх: вакъ steapnъ, [de
ач] тѣроаікъ [mi

Ταυράω -ō, (тѣръ viit:) (despre вакъ)
mi s' a fъkъt (sintъ învîerъshnatъ) de та-
ръ, а mъ ronі. [mi

Ταυρέα (-έη) -ή, -έης -ής (ή), (se îng:
доръ) піеле de таpъ. 2) (prin întind:)
viitъ, saъ товъ din піеле de таpъ. [mi

Ταυρείος, α saъ ос, он, ал таpъκλѣ, saъ
de піеле de таpъ. «Αἶμα (α' Ασπίς) —». Та-
ч: mi Om: || (sъst:) Таурѣа (se îng: до-
ръ, saъ μάστιγъ). = Таурѣа. (bezі mi таύ-
ρεος). [таўрос]. [de xnde

Ταυρεῖων, ѓνος (ό), xna din лxnі ла Ki-
zichenі. (bezі таўреос, mi таύρια).

Ταυρελάτης, ου (ό), [таўрос, ἐλάυνω] ro-
nitorъ, saъ vîntorъ de таpі. (bezі тау-
ροκαλάτης).

Ταυρέλαφος (ό), xнъ felъ de повърашъ
animalъ de India. [таўрос, ἔλαφος].

Ταυρελέφας, αντος (ό), xнъ felъ de ani-
malъ (între таpъ mi elefantъ) de India.
[таўрос, ἐλέφας].

Τάυρεος, η, он, poet: Ion: în локъ de
таўреіос. (prin: enit: Nentъnъ, fiind къ
îi жертѣлаъ таpі, saъ fiind къ Очеанъ
mi pîpîle se реpесінтаъ къ капъ mi
коарне de таpъ). [mi

Ταуръ (ή), în înrъn: din таурѣа. [mi
Ταурηδόν, adv: ка xнъ таpъ, къ селва-
лікъ кѣктѣтѣ. [mi

Τάυρια (τά), (se îng: ιερὰ) o серъ-
птоаре în cînstea лѣ Nentъnъ. (bezі таўре-
ос). [mi

Ταυριανός, ή, ѓν, (nлu:) пѣсккѣ sъв
zodia таpъκλѣ. [таўрос].

Ταυρίζω -ō, (тѣръ viit:) = Тауράω.

Ταυρίδιον (τὸ), dim: ал лѣ таўро:

Ταυриχός, ή, ѓν, însъitъ таpъκλѣ; saъ

ichel de таpъ. [таўрос].

Ταυροβόας, ου (ό), poet: кape strigъ ка
xнъ таpъ. [таўрос, βοή].

Ταυροβόλος (ό, ή), ловitorъ, xчигъtorъ
de таpі. «Τελετή —». Enpr: чеа prin
жертѣ de таpі (prin: în cînstea Peeі,
saъ Чивелеі). (se konf: къ тауроπόλος).
[таўрос, βόλλω].

Ταυρόβορος (ό, ή), (парокс:) = Тауроφά-
γος, mînkъtorъ de таpъ. 2) (пропарокс:)
mînkatъ de таpъ. [таўрос, βορά].

Ταυρογάστρις, орос (ό, ή), poet: чел къ
nînteу de таpъ (mare). [таўрос, γαστήρ].

Ταυρογενής, έος (ό, ή), пѣсккѣ, saъ lpa-
sъ din таpъ. [таўрос, γένος].

Ταυροδέτης, ου (ό, mi Тауроδέτης, ιδος
(ή), poet: лerъtorъ de таpъ, saъ folosi-
torъ ла асeаста. «Βύρσα —». Enpr: [mi
Ταυρόδετος (ό, ή), лeratъ, saъ lîpitъ къ
клеіъ de таpъ. [таўрос, δέω].

Ταυροειδής, έος (ό, ή), чел în formъ,
saъ къ firъ de таpъ. [таўрос, εἶδος].

Ταυρόθροος (ό, ή), poet: [таўрос, θρόος],
= Таυρόφθογγος.

Ταυρόθυτος (ό, ή), poet: sъvîpъitъ prin
жертѣ de таpъ. «Λοιδή —». Opf: (bezі
mi тауроβόλος). [таўрос, θύω].

Ταυροκαθάπτης, ου (ό), [таўрос, καθάπτω-
μαι] глс: ronitorъ, vîntorъ de таpъ да
къларе (prin: ла ...

Ταυροκαθάψια (τά), (se îng: ιερὰ) o сер-
птоаре, în кape се fъчеа лхпъ къ таpі.

Ταυρόκερως, ωτος, [таўрос, κέραс] чел къ
коарне de таpъ.

Ταυροκέφαλος (ό, ή), [таўрос, κεφαλή] чел
къ капъ de таpъ.

Ταυροκόλλα, ηс (ή), клеіъ konstpъitъ din
xpekі, mi чл: de таpъ. [таўрос, κόλλα].
[de xnde

Ταυροκολλώδης, εος (έ, ή), asemenea къ
клеіла de таpъ.

Ταυρόκρανος (ό, ή), poet: în локъ de
тауроκέφαλος. [таўрос, κράνον].

Ταυροκτονέω -ō, viit: -ήσω, omorъ, saъ
жертѣскъ таpі. [din

Ταυρόκτόνος (ό, ή), (парокс:) omorîto-
pъ de таpі; (пропарокс:) omorîtъ de
таpъ. [таўрос, κτείνω].

Ταυρομαχία (ή), mi Тауроμάχιον (τὸ), Enpr:
вѣтліе, лхпъ de, saъ кѣре таpі. [таў-
рос, μάχη].

Ταυρομέτωπος (ό, ή), чел къ frъnte (mi
prin întind: оvразъ, saъ коарне) de та-
pъ. [таўрос, μέτωπον].

Ταυρόμορφος (ό, ή), чeл кx figrъ de ta-
xpъ. [ταῦρος, μορφή].

Ταυροπάρθενος (ή), poet: fechoapъ xpъ-
nitъ de taxpъ (enit: al Ekponei). [ταῦρος,
παρθένος].

Ταυροπάτωρ, opos (ό, ή), poet: nъskatъ
din tatъ taxpъ. [ταῦρος, πατήρ].

Ταυροπόλια (τά), (se inu: iερά) o serbъ-
toape în cinstea Dianei nъmitъ...

Ταυροπόλος, mi Ταυροπόλη (ή), (enit:) Diana (fiind кx avea taxpъ saъ voi la
tpъxpъ sa, saъ fiind кx se cinstia în
Taxpida a Skitiei). «Γυναῖκες ταυροπόλοι». At: niște fermeкъtoape adъkъtoape de
jertfe la Ekata saъ Diana. [ταῦρος, πόλος]

Ταυρόπους, opos (ό, ή), чeл кx niъoape
de taxpъ. [ταῦρος, ποῦς].

Ταυροπρόσωπος (ό, ή), чeл кx obrazъ,
saъ kinъ de taxpъ. [ταῦρος, πρόσωπον].

Таῦρος (ό), [таῦς] [de aci] taxpъ. 2)
(fir:) втpъatъ. 3) memepълa uenitalъ al
втpъatъ. 4) = Περίνειον (de xnde λά-
σταυρος). 5) (astron:) Taxpъ, o konstela-
cie în zodiacъ. 6) preotъl lxi Nentъnъ
(bezî таῦpeos).

Ταυροσφαγέω -ω, viit: -ήσω, înжъnrîx de
jertfъ taxpъ. [din

Ταυροσφάγος (ό, ή), înжъnrîetopъ de ta-
xpъ, saъ taxpъ. [ταῦρος, σφάζω].

Ταυροφάγος (ό, ή), minъtopъ de taxpъ.
(enit: al Bакъlxi, fiind кx poeиdop dili-
pamъi se da taxpъ de premiъ). [ταῦρος,
φάγω].

Ταυροφάνης, éos (ό, ή), втpъatъ ka (în fi-
grъ de) taxpъ. [ταῦρος, φαίνω].

Ταυρόφθογγος (ό, ή), poet: чeл кx glasъ
de taxpъ. [ταῦρος, φθόγγος]

Ταυροφόνος (ό, ή), xчirъtopъ de taxpъ.
(enit: al lxi Epкъlъ). [ταῦρος, φόνος]

Ταυρόφορος (ό, ή), (парокс:) пepъtopъ
(кpъtopъ) de taxpъ; (пропарокс:) пep-
tatъ (în tpъxpъ) de taxpъ. [ταῦρος, φέρω].

Ταυροφυής, éos (ό, ή), чeл din soiъ de
taxpъ. [ταῦρος, φυή].

Ταυρόω -ω, viit: -ώσω, пpeфakъ în ta-
xpъ; (fir:) cелъtъчecкъ. «Ὁμμυσι ταυρου-
μένην». Exр: cелъatikъ la къtъtъxpъ. (bezî
mi aπoтаυpώ). [mi

Тауpώ, óos -оўс, (ή), (enit:) Diana (алт:) Тауpопóлос. [таῦρος].

Тауpώπις; iдoc (ή), fem: ал лxi...

Ταυρωπός (ό, ή), poet: чeл кx faгъ, saъ
къtъtъxpъ de taxpъ, cелъatikъ la vedepе. [d

Тауpώψ, -ωπος (ό, ή), poet: =Тауpωпóс.
[таῦρος, ὤψ].

Таῦς, saъ Таῦς, apx: Dop: (neintp:) în
локъ de μέγας (de xnde Ταύγετος).

Ταύσιμος (ό, ή), глс:, mi

Таύσιος, α, on, Dop: în локъ de τηύσιος.

Ταῦτά. At: în inтpъn: în локъ de тá
аῦтá.

Таῦта, im: next: лxi Oῦтос.

Таῦтаγί, At: кx inтind: în локъ de таῦтi.

Таῦτάζω, viit: -άσω, zikъ, saъ fakъ (în
uen: netpekъ inтp') aчeлeamъ лкpъpî. (bezî
тeутáζω). [таῦтá].

Таῦτη, mi (At: кx inтind:) Таῦтi, dat:

Таῦτης, mi (At: кx inтind:) Таῦтi, uen:
fem: ал лxi Oῦтос.

Таῦтi, At: în локъ de таῦта.

Таῦтίζω, viit: -ίζω, пpивecкъ, saъ soko-
tesкъ чeвa de aчeлeamъ кx алта, (Франц:)
identifier. || (миж:) = Ἰδιοποιῶμαι. [din

Таῦтò, saъ Таῦтò, în inтpъn: în локъ de
тò аῦтò.

Таῦтóамос (ό, ή), (nлu:) чeл din aчe-
ламъ sîнne. [таῦтò, аῖμα].

Таῦтоδουλία (ή), (nлu:) aчeлeamъ воинъ.
[таῦтò, бoулъ].

Таῦтоγενής, éos (ό, ή), (nлu:) чeл din
aчeламъ neamъ, pъdъ, saъ patriotъ. [таῦ-
тò, γένος].

Таῦτογράφω -ω, viit: -ήσω, (nлu:) skpîx
aчeлeamъ (desпpe aчeлeamъ, saъ inтp'a-
чeламъ kinъ). «Таῦτογραφοῦμενα». Skpise des-
пpe aчeлeamъ, saъ tpaктate inтp' aчeламъ
kinъ. [таῦтò, γράφω].

Таῦτόδοξος (ό, ή), (nлu:) слъbitopъ de
aчeлeamъ, saъ чeл de aчeлeamъ simgimintе
saъ пъpepî, = Ὁμέδοξος. [таῦтò, δόξα].

Таῦтоδυναμέω -ω, viit: -ήσω, (nлu:) sîнtъ.

Таῦтоδύναμος (ό, ή), (nлu:) чeл de aчe-
eamъ пstepe (тъpie, пpeгъ, saъ insemъ-
tate). [таῦтò, δύναμις].

Таῦтоειδής, éos (ό, ή), (nлu:) чeл de a-
чeламъ felъ, saъ formъ. [таῦтò, εἶδος].

Таῦтоέπεια (ή), = Ταῦτολογία. [mi

Таῦтоεπέω -ω, viit: -ήσω, = Ταῦτολογέω.
[таῦтò, ἔπος].

Таῦтоεργέω -ω, viit: -ήσω, лкppeзъ a-
чeламъ лкpъ. [mi

Таῦтоεργία (ή), aчeлeamъ лкpape. [таῦтò,
ἐργον].

Таῦтóζηλος (ό, ή), (nлu:) minъkatъ de
aчeламъ zelъ. [таῦтò, ζήλος].

Таῦтоθελής, éos (ό, ή), (nлu:) чeл кx a-
чeламъ воинъ. «Ἐὸ ταῦтоθελές». = Ἦ таῦ-
тоθουλία. [таῦтò, θέλω].

Таῦтóθpоос (ό, ή), (nлu:) = Ταῦтóφωνος.
[таῦтò, θρόος].

Ταυτοκίνητος (ό, ή), (πλμ:) miškatš tot d'azna intp'acheamī kīpš saš ačeamī dipekīe κς αιτλ. [ταυτò, κινούμι].

Ταυτοκλινής, έος (ό, ή), (astrnm:) pssš sšvt ačeamī klīmτ. [ταυτò, κλίνω].

Ταυτολογέω -ώ, viit: -ήσω, zikš (penetš) tot ačeamī. [mi

Ταυτολογία (ή), penetape de челе zise (κς αλτε ворбе). [mi

Ταυτολογικώς, adv: κς penetape de a-челеamī zise. [din

Ταυτολόγος (ό, ή), (πλμ:) vorbitopř (penetš) de aчелеamī. [ταυτò, λόγος].

Ταυτόματον, At: in intpen: in lokš de τò αὐτόματον.

Ταυτομήκης, εος (ό, ή), (πλμ:) чел de aчелеamī лшшime. [ταυτò, μήκος].

Ταυτòν, At: in intpen: (mai 'nainte de bok:) in lokš de τò αὐτò.

Ταυτοπάθεια (ή), (πλμ:) птtimipe de aчелеamī, = 'Ομοιοπάθεια. [din

Ταυτοπαθής, έος (ό, ή), (πλμ:) птtimipř, saš птtimash de aчелеamī, = 'Ομοιοπαθής. [ταυτò, πάθος].

Ταυτόποδις (ή), Sxl: penetape de aчелеamī пчopř intp'acheamī versš. [ταυτò, ποῦς].

Ταυτοπροσωπικώς, adv: intp'acheamī пер-соап. [ταυτò, πρόσωπον].

Ταυτοσήμαντος, mi Ταυτόσημος (ό, ή), [ταυτò, σημαίνω, mi σήμα] (πλμ:) чел de aчелеamī insemnape.

Ταυτοσθενής, έος (ό, ή), = 'Ισοσθενής, mi Ταυτοδύναμος. [ταυτò, σθένος].

Ταυτόσπορος (ό, ή), (πλμ:) чел din aчелеamī пшmīngт (neamš). [ταυτò, σπόρος].

Ταυτοσυλλαβέω -ώ, viit: -ήσω, (πλμ:) амš aчелеamī silabe. [ταυтò, συλλαβή].

Ταυτότης (ή), [ταυтò] aчелеamīme, saš fiingт de aчелеamī лкрс, (Fpanг:) identitè; (gram:) = Ταυτολογία.

Ταυτοφωνία (ή), (πλμ:) ачелеamī гласš. [din Ταυτόφωνος (ό, ή), (πλμ:) чел κς ачелеamī гласš. [ταυтò, φωνή].

Ταυτώνυμος (ό, ή), (πλμ:) чел de ачелеamī нyme. [ταυтò, όνομα].

Τάφς, poet: in lokš de έтафе, a 3: sinr: перs: de nex: 2: ал лш τέθηπα.

Ταφείος, α, ον, vezī ταφήςος.

Ταφείς, είσα, έν, nas: nex: 2: de παρτн: ал лш θάπτω.

Ταφείς, έως (ό), ingronštopř de mop-ш. [din

Ταφή (ή), ingronape (de moptš), inmortintape; (des im:) перemonie de ingro-

пшvīsne; (xne-opī) in lokš de τάφος, saš тафеiон. «'Ες таφας т.θέναι». Sof: «Καί αὐτοῦ εἰς τὰ таφαι τῆς Ἀττικῆς Ἀλωπεκῆσι». Ep: (xne-opī) келтšiaл de ingronšvīsne. «Οὐδὲ τοῖς θάψαι τὸν πατέρα τὴν таφήν ἀπέδωκε». Dm: [θάπτω]. [de xnde

Ταφήςος, η, ον, Ion: in lokš de тафеiос, κхvenitš ла inmortintape.

Τάφιος, α, ον, poet: = Ταφήςος.

Τάφιος, α, ον, чел din inszла [Τάφος].

Ταφοειδής, έος (ό, ή), чел in felš de mortintš. [τάφος, είδος].

Τάφον, poet: in lokš de έтафон, 3: im: перs: de nex: 2: ал лш τέθηπα.

Τάφος (ό), [θάπτω] mortintš. 2) poet: in lokš de таφή, inmortintape; (uapтik:) masa чea dšne ingronšvīsne, (ал:) перi-δειπon. «Αὐτὰρ τοῖσι τάφον δαίνυ». Iλ: W. mi лштеле челе in чinstea mortšлш. «'Ες τάφον, θθi πάντας ένiча» Od: Γ.

Τάφος, εος -ους (τò), [τέθηπα] poet: in lokš de θάμβος, снаimт.

Ταφρεία (ή), шппtšpт de шanшš; ingp-ditšpт (inpreжmšipe) κς шanшš. [mi

Τάφρευμα (τò), = Τάφρος, шanшš. [din

Ταφρεύω, viit: -εύσω, сапš (intpresкš κς) шanшš. [τάφρος].

Τάφρη (ή), Ion: in lokš de τάφος.

Ταφροβολέω -ώ, viit: -ήσω, гas: тpaгš шanшš. [τάφος, βάλλω].

Ταφροειδής, έος (ό, ή), чел in felš de шanшš. [τάφος, είδος].

Ταφροποιέω -ώ, viit: -ήσω, fakš шanшš.

Τάφρος (ή), [θάπτω] шanшš; (xne-opī) шanшš sšvt пшmīntš, minт, = 'Υπνoςmos [de xnde

Ταφρώτης, εος (ό, ή), = Ταφροειδής.

Ταφρωρύχος (ό), шппtšopř de шanшš. [τάφρος, όρύσσω].

Ταφών, οῦσα, όν, poet: nex: 2: de παρтн: ал лш τέθηπα.

Τάχα, adv: (timп.) = Ταχέως. «Τάχα σε παρέρχεται ως όναρ ήδr». Tkp: «Τάχα έ-πειδάν». Plt: = 'Επειδάν τάχιστα, in datš чe. 2) (obīч: in inđoiал) noate, de kre-zst. «Τάχα τις καί τολμᾷ άποθανείν». Plt: mi Skp: (mi in парал:). «Τάχα ό' άν iσως οὐκ έθέλοι». Apstf:

Ταχέως, (komпap: пергa: θάσσon, mi шпpл: τάχιστα) adv: κpшnd, in гpaвš. [таχύς].

Ταχινά, adv: vezī таχiнός.

Ταχίνης, ου, (ό), mi

Ταχινός, ή όν, poet: in lokš de таχύς, гpaвшкš, ište. «Πτὼξ («'Ελαφος»)». Engr:

|| (im: nest:) ταχινά, adv: in lokš de...

Ταχινῶς, adv: poet: in lokš de ταχέως.

Τάχιον, adv: din ταχίων.

Τάχιστα, adv: al lxi..

Τάχιστος, η, ον, smp: mi

Ταχίων, ονος (ό, ή), kompr: nrg: al lxi ταχύς, mai iste, mai gpaunikš; foapte gpaunikš. || (nest:) Τάχιον, adv: = Θάσσον, mai krpind, mi (smp: ταχιστα, adv: = Τὴν ταχιστην. (bezī ταχύς).

Τάχος, εος-ους (τὸ), = Ταχύτης, istime, gpaunikš. «Ψυχής —». Plt: iskssinip, istegime, aktivitate. «Σημασίας —». Ptp: bioiñisne. «Ὡς εἶχον τάχους». Tpq: kit mai krpind psteaš. «Ὅσον (ὅτι, «Ὡς) τάχος». (mi kš prep:). «Διὰ τάχους, «Ἐν τάχει, «Κατὰ τάχος». (mi in el:). «Τάχει, «Τάχος, = Ταχέως. «Ἀπτε τάχος πένκας». Enpr: Ταχὺ, adv: bezī ταχύς.

Ταχυάλωτος (ό, ή), kape krpind (lesne) se ia, se stpñineste. «Χώρη —». Ep: [ταχύς, ἀλλοκομαι].

Ταχυβάδιτος (ό, ή), (nlp:) [ταχύς, βαδί-ζω] in lokš de...

Ταχυδάμων, ονος, (ό, ή), mi

Ταχυδάτης, ου (ό), iste-smpvltopš. [ταχύς, βαίνω].

Ταχυβλαστία (ή), istime, gpaunikš la vltstipre, saš pesvltipre. [ταχύς, βλαστός].

Ταχύβουλος (ό, ή), [ταχύς, βουλή] iste (skimvčnosš) in krpziri, nestatopnikš.

Ταχυγαμία (ή), gpaunikš (prea timvrie, saš nepreinditš) kštstorie. [ταχύς, γάμος].

Ταχύγηρος Ion: in lokš de...

Ταχύγηρος (ό, ή), krpind inestpinitš. [ταχύς, γήρας].

Ταχύγλωσσος (ό, ή), iste de limvš, (ad:) iste-vorvltopš. [ταχύς, γλώσσα].

Ταχυγονία (ή), gpaunikš, timvrie nastepe, saš podipe. [din

Ταχυγόνος (ό, ή), pštstopš, saš poditopš de timvriš. [ταχύς, γόνος].

Ταχύγουνος (ό, ή), iste de penkī, saš de nioape, = Ταχύπους. [ταχύς, γούνα poet: = γόνατα].

Ταχυγραφέω -ω, viit: -ήσω, skpiš iste. [din

Ταχυγράφος (ό, ή), [ταχύς, γράφω] iste-skpiitopš. || (smp:) = Στενογράφος, stenopraš.

Ταχύδακρυς (ό, ή), iste (rata) la plins, saš vrsape de lkrpmi. [ταχύς, δάκρυ].

Ταχυδίνης, εος (ό, ή), poet: iste vltipre-jitš, saš vltitipš. [ταχύς, δίνη]. [mi

Ταχυδρομέω -ω, viit: -ήσω, aleprš iste.

Ταχυδρομία (ή), iste aleprape. [din

Ταχυδρόμος (ό, ή), iste-aleprvltopš, kš-pierš. [ταχύς, δρόμος].

Ταχυεργής, εος (ό, ή), = Ταχύεργος.

Ταχυεργία (ή), iste lkrape. [din

Ταχύεργος (ό, ή), iste la lkrape, aktivš, (Fpanp:) expéditif. 2\ (sne-opi) nesokolitš; nestatopnikš. [ταχύς, έργον].

Ταχυήρης, εος (ό, ή), poet: iste minatš prin vltipe [ταχύς, έρέσω].

Ταχυθάνατος (ό, ή), adskvltopš, saš mor. itš de gpaunikš moapte. [ταχύς, θάνατος].

Ταχύϊππος (ό, ή), чел кк кк итш, saš iste, indeminatikš kštstorie. (gram: eksplik: a lxi ταχύπωλος). [ταχύς, ίππος].

Ταχυκίνητος (ό, ή), iste miškatš, pornitš. [ταχύς, κινέομαι].

Ταχυκρίσιμος (ό, ή), (med:) kape iste fache krisš (se alepe). [ταχύς, κρίσις].

Ταχυλόγος (ό, ή), iste-vorvltopš. [ταχύς, λόγος].

Ταχυμαθής, εος (ό, ή), iste, lesničiosš la inestpinitš. [ταχύς, μαθάνω].

Ταχύμηνις, ιος (ό, ή), poet: iste la minie, nekštiosš. [ταχύς, μήνις].

Ταχυμήτης, ου (ό), mi Ταχύμητις, ιος (ό, ή), poet: = Ταχύβουλος. [ταχύς, μήτις].

Ταχυμήτωρ, ορος (ή), kape krpind, saš des se fache mšmš (našte). [ταχύς, μήτηρ].

Ταχύμοιρος [ταχύς, μοίρα], mi

Ταχύμορος (ό, ή), poet: [ταχύς, μόρος] = Ταχυθάνατος, чел кк gpaunikš vrsitš de moapte, skvltš de viagt.

Ταχύμυθος (ό, ή), = Ταχυλόγος, poet: [ταχύς, μῦθος].

Ταχυναυτέω -ω, viit: -ήσω, pštstokš iste kš koravia. [ταχύς, ναύτης].

Ταχύνοια (ή), istime, istegime de minie. [din

Ταχύνοος -ους (ό, ή), iste, istegš de minie. [ταχύς, νόος -οῦς].

Ταχύνω, viit: -υνω, gpaunikš, pšpineskš; (nestp: saš el:) mš gpaunikš. [ταχύς].

Ταχύοδος (ό, ή), iste in kštstorie. [ταχύς, ὁδός].

Ταχυπειθής, εος (ό, ή), iste, lesne de indskpekāt. [ταχύς, πείθω].

Ταχυπέτας, ου (ό), iste-svsvltopš. [ταχύς, πέτομαι].

Ταχυπλοέω -ω, viit: -ήσω, pštstokš iste ne mape, mi vl: = Ταχυναυτέω. [mi

Ταχυπλοία (ή), iste vltipre. [din

Ταχύπλοος -ους (ό, ή), iste pštstipre, saš la pštstipe ne mape, mi vl: [ταχύς, πλόος].

Ταχύπνοια (ή), iste, deasš pesvltape. [ταχύς, πνοή].

Ταχύπομπος (ό, ή), poet: iste pornitš, saš eksektatš. «Διωγμός—». Esxl: [ταχύς, πέμπω].

Ταχύποπτος (ό, ή), iste, γραβνικῶς βῆκ-itorš. (algiū indrent: καχύποπτος). [ταχύς, ὑποπτος].

Ταχύπῶρος (ό, ή), iste-mergitorš. [ταχύς, πῶρος].

Ταχύπατμος (ό, ή), poet: = Ταχύμορος. [ταχύς, πῶτμος].

Ταχύπους, οδος (ό, ή), iste de niçoare. [ταχύς, ποῦς].

Ταχύπτερος (ό, ή), poet: in lokš de ταχύπους, iste in κῶλκῆ. [ταχύς, πτέρνα].

Ταχύπερορῶς -ω, viit: -ήσω, kspind imi kad penede. [ταχύς, περὶ, ῶς].

Ταχύπτερος (ό, ή), iste de xpinī (iste-svexitorš). [ταχύς, πτερὶ].

Ταχύπωλος (ό, ή), poet: чel κx ixi kai, saš iste, indeminatikš κῶλπευδ. [ταχύς, πῶλος].

Ταχύρροθος (ό, ή), poet: κx mēltx ixcēalx repexitš, foapte γραβνικῶς. [ταχύς, ῥόθος].

Ταχύρρωστος (ό, ή), poet: [ταχύς, ῥώομαι]. Iste miškatš, saš pornitš. «Πελεύς —». Sof: = Ταχύπτερος, iste-svexitoare.

Ταχύς, έος (εία, ύ, (kompar: ταχύτερος, svxrl: -ύτατος, mi mai des neprx: ταχίον, mi θάσσων, τάχιστος) γραβνικῶς, iste, repede. «Πέδας —». Om: = Ταχύπους. «Πορεία (Ἰππασία) —». Ksn: «Ναῦς —». Ksn: «Υπηρέτας ταχεῖς καὶ ἀδύνους». Ksn: «Ταχεῖα διήγησις». Apst: sksptš, penede. «Διὰ ταχέων (se inu: βημάτων)». = Διὰ τάχους. «Τὴν ταχίστην (se inu: ὁδόν)». = Ὅσον τάχιστα. || (next:) ταχὺ, (mi kompar: θάσσων, saš τάχιον, mi svxrl: τάχιστα) adv: in lokš de ταχέως. «Ταχὺ καὶ ῥαδίως». Ksn: (mi inprexnt κx γε, mai de mēltx opī in emfasš, saš eponie). «Ταχὺ γ' ἂν χαρίσαιντο». Dm: Ταχὺ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν. Apstf: kspind o sš noū, (ad:) ničī de ksm. «Ὅς γὰρ ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος οὐκ ἔδοθήθη, ταχὺ γ' ἂν ὑπὲρ τῆς ἀλλοτριᾶς κίνδυνόν τινα ὑπομείναι». Lks: «Ἐπειδὴν τάχιστα». Lx: in datš ce. «Ὡς δὲ ἡμέρη τάχιστα ἐγεγόνει». [τάχος].

Ταχύσκαρθμος (ό, ή), iste-svltitorš, = Εὐσκαρθμος. [ταχύς, σκαρθμός].

Ταχύσκελής, έος (ό, ή), = Ταχύπους. [ταχύς, σκέλος].

Ταχύσπερμος, mi Ταχύσπορος (ό, ή), [ταχύς, σπέρμα, mi σπόρος] kspind dosinditorš de smingš.

Ταχυστροφάλιγξ, υγγος (ό, ή), poet: = Ταχυδίνης. [ταχύς, στροφάλιγξ].

Ταχυτής, saš Ταχύτης, ήτος, -ητος, ixcime, grēvniē. [ταχύς].

Ταχυτόκος (ό, ή), kspind (lesne, saš des) nšskitorš. [ταχύς, τόκος].

Ταχύφωνος (ό, ή), ixcie-vorvitorš, = Ταχύγλωσσος. [ταχύς, φωνή].

Ταχυχειλής, έος (ό, ή), poet: iste svfla-tš prin vxze. «Αὐλός —». Enpr: (xnde algiū indrent: ταχυχειλής). [ταχύς, χεῖλος].

Ταχύχειρ, ειρος (ό, ή), iste la mīnī (lš-kpitorš). [ταχύς, χεῖρ]. [de xnde

Ταχυχειρία (ή), ixcēalx de mīnī (la lškrš), = Ταχυεργία.

Τάω, temat: al lšī tš, mi tetaxōn.

Ταώ, men: singr, mi

Ταώ, nom: im, mi

Ταώ, dat: singr: al lšī ταώς.

Ταών, ὄνος (ό), = Ταώς.

Τάων, Dor: Eol: in lokš de τῶν, saš ὦν, men: im: al lšī ό, saš ός.

Ταώς, [imit:] -ώ (ό), (im: ταώ, saš τაცი) nšnš. 2) nš felš de nēhte.

Τε, partik: enpr, saš konišnkrie kom-pletitoare (xpmind saš xxi) «Εὖ τε καὶ χεῖρον εἰπόντι». Tšy: (saš alš te). «Εἶδος τε, μέγεθος τε». Om: (sne opī) inmlinito-rš, saš emfantikš. «Ὅς κε θεοῖς ἐπιπεί-θεται, μάλα τ' ἐκλυον αὐτοῦ». Om:

Τέ, Dor: in lokš de τέ, ak: al lšī σύ.

Τέ', poet: (in anostp:) in lokš de...

Τεά, poet: im: next: al lšī τεός = σός.

Τέγγω, [in afin: κx τήκω, de xnde lat: tingo] viit: τέγξω, (nas: tpe: de κx: τέτε-γμα, -εγξαι, -εγκται, nex: nas: ἐτέγχθη) xđš, moiš; (prin intind:) vñpseskš. «Δακρύοις τέγγειν κέρα». Exr: «Ψευδῇ τέγγειν λόγον». Hind: 2) toneskš; (prin intind:) vñpsš. «Ἰδρωτα (Ἀδάκρυα) —». Apst: mi Hind: 3) (fir:) młēdiš inima kšiva (supre mīltx, saš komptimipe). «Μὴ τέγγεθε». Apstf: nš vñ moiāū, nš vñ młēdiāū.

Τέγεος (ό, ή), poet: al invblitoare. «Θάλαμος —». L:Z. de lingv invblitoa-re, (alt:) ὑπερῶν. [din

Τέγη (ή), gls: in lokš de στέγη.

Τεγτός, ή, ὄν, xdatš, moiātš; (fir:) młē-diosš supre komptimipe mi mīltx. [mi

Τέγξας, εως (ή), xdape, moiāpe. [τέγγω].

Τέγος, εος -ους (τό), = Στέγος, invblitoare; (prin intind:) kasš; odaie, ksmš-pxmš (upin: in podš), = Ὑπερῶν; (fir:) traktipš de kšpve.

Τεῆς. Ion: in lokš de τῆς=ῆς, nen: al lxi ῆς.

Τεθαλυῖα, poet: in lokš de τεθλυῖα, fem: miž: tpe: de κς: (in lokš de prez:) de partu: al lxi θάλλω.

Τέθαμμαι, pas: tpe: de κς: al lxi θάπτω.

Τεθαζήκτως, adv: (de partu:) κς κς-ραжѣ.

Τεόφαται, Ion: in lokš de τεοαμμένοι (-αι, -α) εἰσί. a 3: im: neps: de pas: tpe: de κς: mi

Τεοάφομαι, peste pxuinš viit: al lxi θάπτω.

Τεοάμαι, tpe: de κς: al lxi θεάμαι.

Τεοείεν, a 3: im: neps: de pas: nex: 1: de post: mi

Τέθει:κx, akt: mi

Τέθειμαι, pas: tpe: de κς: al lxi τίθημι.

Τεθέληκα, tpe: de κς: al lxi θέλω.

Τέθηλα, miž: tpe: de κς: (in lokš de prez:) al lxi θάλλω.

Τεθῆναι, pas: nex: de inf: al lxi τίθημι.

Τέθηπα, (peste-σῶν: ἐτεθήπαιν) miž: tpe: de κς: in lokš de prez: al (neintp:) θάμ-ω=θαμβέω, mž xilš κς spaīmž, mž spzi-miñiž, mž spieriž, mž ingrozeskš, mž mī-ρѣ. «Τέθηπα ἀκούων νῆσον πλωτήν». Ep: «Στῇ δὲ ταφών». Om:

Τεθαγμένος Dor: in lokš de τεθλασμέ-νος, pas: tpe: de κς: al partu: lxi θλάω.

Τέθλιμμαι, pas: tpe: de κς: al lxi θλίβω.

Τέθμιος, α, ον, Dor: in lokš de θέσμιος, lepitimš. || (next:) Τέθμιον (sxbst: in lokš de Θεμός (δ), Dor: in lokš de Θεσμός.

Τέθναθι, poržnu:, mi

Τεθαίην, post: tpe: de κς: al lxi θνήσκω.

Τεθαίκαμες, Dor: in lokš de τεθνήκαμεν, 1: neps: im: al lxi τέθηκα

Τεθαίκαην, Dor: in lokš de ἐτεθνήκαην, peste-σῶν: al lxi θνήσκω.

Τεθαίμεν, mi Τεθαίμεναι, poet: in lokš de τεθναίμεναι.

Τέθναμεν, ατε, ασι, At: in lokš de τε-θνήκαμεν, im: al lxi τέθηκα.

Τέθνασαν, poet: in lokš de ἐτέθνασαν, a 3: im: neps: de At: peste-σῶν: al lxi θνήσκω.

Τεθνάσι, At: in lokš de τεθνήκασι, a 3: im: neps: a lxi τέθηκα.

Τέθναστο, poet: miž: nergl: poržnu: al lxi τέθηκα.

Τέθνεικα, Beot: in lokš de τέθηκα.

Τεθνεός, -ωτος, saž -έτος, poet: Ion: in lokš de...

Τεθνεώς, -ωσα, -ώς saž -ός, Ion: At: in lokš de τεθνηκώς, tpe: de κς: de partu:

al lxi θνήσκω.

Τέθνηκα, tpe: de κς: (maí de mēte-opí in lokš de prez:). [mi

Τεθνήξομαι, At: viit: al lxi θνήσκω.

Τεθνηός, mi Τεθνώς, poet: Ion: in lokš de τεθνηκώς.

Τεθορεῖν, poet: in lokš deθορεῖν, nex: 2: de inf: al lxi θρώσκω, saž θέρνυμαι.

Τεθορυβμένως, adv: (de partu:) κς γ-λῆμie, saž sromotš; fžpž pindšialž; κς amestekšpī. [θορυβέω].

Τέθοραμμαι, pas: tpe: de κς: al lxi τρέφω.

Τεορήμερον (τό), [τέτταρες, ήμέρα] distan-μž, intervalš de patpž zile.

Τεοριππλάτης, ου (δ), [τέοριππον, ἐλαύνω] mīnptopš de (saž чel ne tpžsxpž κς) па-tpž kaí. [τέοριππον, ἐλαύνω].

Τεοριπποδάμων, ονος (δ, ή), poet: mep-γtpopš ne tpžsxpž κς patpž kaí. [mi

Τεοριπποδάτης, ου (δ), = Τεοριπποδάμων. [τέοριππον, βάλνω].

Τέοριππος (δ, ή), чel κς patpž kaí. || (sxbst:) Τέοριππον (se ing: ἄρμα), tpžsxpž κς patpž kaí, (Franç:) quadrigē. «Ἴππον τρέφειν τέοριππον». Apstf: = Τεοριπποτροφεῖν. [τέτταρες, ἵππος].

Τεοριπποτροφέω -ω, viit: -ήσω, xpžneskš patpž kaí pentpž tpžsxpž. [din

Τεοριπποτρόφος (δ, ή), xpžnitopš de па-tpž kaí la tpžsxpž. [τέοριππον, τρέφω].

Τεορυλλημένως, adv: (de partu:) in kinš bestitš, mtistš de tođi. [θορυλλέω].

Τεορυμμένως, [θρύπτω] adv: (de partu:) κς kinš molichosš, afemeiatš.

Τεθωμένος, η, ον, pas: tpe: de κς: de partu: al lxi θυόω.

Τέι, Dor: in lokš de σέ, ак:, mi

Τέιν, poet: in lokš de σοί, dat: sing: al lxi σύ.

Τεῖνδε, Dor: in lokš de τῇδε.

Τεινεσμός (δ), [τείνω] znš felš de ko-likoasž patimž, skremžtš fžpž ewipe. [de znde

Τεινεσμόςδης, εος (δ, ή), asemenea κς, saž pštimasž de τεινεσμός.

Τείνω, [τάω] viit: tenō, (nex: ἔτεινα, tpe: de κς: τέτακα, mi pas: τέταμαι, nex: ἐτά-θην) intinzš; (pzin intind:) stpīngš; legš. «Τέξον — ». Om: «Ἐξ ἀντυγος ήνία τείνας». Il: E. (mi pas:). «Ἰμάς, δς οί ύπ' ἀνθερεω-νος τέτατο». Il: Γ. «Ταθείς ἐνι δεσμῶ». Od: X. 2) intinzš, aštepñš. «Ἐκτορα τανύσας ἐν κονίησιν». Il: Ψ. «Ὅτε Ζεὺς λαίλαπα τείνη». Il: Π. να ακοπερί черпl κς... (mi pas:). «Πρηγέες ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι

τέταντο». Ιλ: Δ. «Ὡστε σκόληξ ἐπὶ γαίῃ καίτο ταθείς». Ιλ: Ν. μι Χ. «Φάσανον ὑπὸ λαπάρην τέτατο». Ιλ: Χ. «Νηὸς ἰστία τέτατο». Οδ: Α: epaš intinse, saš xmfate de nintš. «Ἄῃρ (•Νῦξ, μι fir: «Πόλεμος) τέταται». Ες: μι Om: a konplemit. «Ὀφρύς μοι μία μακρὰ ἐπὶ παντὶ μετώπῳ ἔξ ὧτος τέταται ἐπὶ ὀώτερον». Τрк: 3) (fir:) tparš inainte, prelxneskš; (npin intind:) intege-skš. «Αἰῶνα —». Ερ: «Αἰῶνα —». Εскл: (μι fir:). «Μὴ τείνε μακρὰν (se inq: ἐδόν)». Sof: nš lxnpi, skxptexzъ vorxa. 4) (κκ ak: saš dat: κκ prep: indpentezš, (μι el: saš nestp:) mš indpentezš ktrpe... (fir:) nriveskš, mš panoptš, stntš kevenitš; (nas:) sintš nriponitš лa... «Ἐπὶ Τροίᾳ τείναι βέλγη». Sof: (de xnde npin intind:) «Φόνον τείναι εἰς τινα». Ερ: (μι fir:) «Ἐπὶ σοὶ τέτακα τὸν νοῦν». D: Ал: (μι el:). «Τὰ πρὸς ἀρετὴν τείνουντα». Apst: «Πρὸς σὲ μᾶλλον τείνει τὰ τοῦ ἡγεμόνος ἔργα ἢ πρὸς ἐμὲ». Ksn: «Ταῦτα ὧν πάντα εἰς σὲ νῦν τείνει, καὶ ἐκ σέο ἀρτῆται». Ερ: «Τείναι εἰς τροφήν». Лкс: «Συντείνειν. «Πρὸς τὸν Σκίρῳνα μᾶλλον τείνει». Пл: are maī mxiłъ anlekare; (μι κκ adv:) «Τὸ κακὸν τοῦτο ποῖ τείνει»; Пл: (μι el:). «Τείναι εὐθὺ Βαβυλωνος». Лх: merpe intins, drent. (bezī mi sođew. «Ὁταν λυθῇς, τάχιστα φεύξει, καὶ τενεῖς ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παῖδιά οἶκxδε». Apstf: «Ἐγὺς τι τείνειν τινός». Пл: a se anponia. (μι nas:). «Τετάρθαι τὴν διάνοιαν ἐπὶ τι». Бакт: (de xnde 5) (μoop: mš intinzš, akšnrgš nīnъ лa... «Γῇ τὰ πρὸς μεσημέριον τείνουσα εἰς τὸν Στρυμόνα». Ερ: «Τὰ δὲ πρὸς νότον ἢ ἀκτὴ αὐτὴ τείνει μέχρι...». Ερ: «Τὰ ἐπὶ τὸ Λέχαιον τείνοντα τείχῃ (τῆς Κορίνθου)». Ksn: 6) (absol:) mš lxnłš, mš sileskš. «Τείνει βιαιώς». Apst:

Τείρος, εὖς -ους (τὸ), poet: in lokš de tépas. (de xnde maī de mxiłe opī im:) «Τείρεα». Om: (npin:) konstelacijile, zodiile. (bezī mi τέμαρ).

Τείρω, (prel: ἔτειρον, nex: ἔτειρα) poet: fpekind strikš, nripxdeskš чева, «Κατατρίδω; (maī des: fir:) innilezš, kinsieskš, stpimtopezš, mnxneskš. «Ἐτειρε γαστέρα λιμὸς». Om: «Τείρε γὰρ αὐτὸν ἔλκος». Om: «Ὀδυνάων, αἱ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας». Om: (μι nas:) «Τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης». Om: «Τείρετο γήραϊ (πένθει)». Om:

Τειχισιπλήτης, ου (ὁ), [τειχος, ἐλλω] poet: saš grem: in lokš de teixesipλήτης, saš..

Τειχισιπλήτης, ου (ὁ), poet: issitopš de

zidxpi. «Κριός—» Nik: [τειχος. πλήττω].

Τειχισιπλήτης, ου (ὁ), poet: [τειχος, πελάζω] anponiatš (ka vrxjnamš) de zidxpile cetxpi. (alpiš skriš teixesipλήτης, mi alpiš teixesipλήτης).

Τειχέω -ῶ, biit: -ήσω, Ion: in lokš de teixiζω. [μι]

Τειχίεις, εσσα, εν, poet: «Τειχίεις. [τειχος].

Τειχίρης, εὖς -ους (ὁ, ἡ), [τειχος, ἄρω] intxpitš, inprexmsitš κκ zidš; saš inpre-sopatš de din afapъ de vrxjnamš

Τειχηρός, ἄ, ὄν, Skp: in lokš de teixήρης.

Τειχίδιον (τὸ), dim: ал лxi teixiон.

Τειχίζω, biit -ίσω, inkizš, intxpeskš κκ zidš; (npin intind: μι fir:) desparxš, saš asixapъ ka κκ zidš. «Ἀἴγυπτον τῷ Νεῖλω τετειχισμένην». Iskr: [μι]

Τειχικός, ἡ, ὄν, ал zidxлxi. [μι]

Τειχίεις, εσσα, εν, inprexmsitš, intx-pitš κκ zidxpi. «Τίρυνς—». Om: [τειχος].

Τειχίον (τὸ), dim: (dsne formъ nšmaī) ал лxi teixōš, inprexmsitxъ de zidš лa kxpte, saš kasъ; (npin intind:) lokxingъ.

Τείχισις, εὖς (ἡ), zidipe; inprexmsipe, intxpipe κκ zidš. [μι]

Τείχισμα (τὸ), inprexmsitxъ de zidš snpe intxpipe. [μι]

Τειχισμός (ὁ), «Τείχισις. [μι]

Τειχιστής, οὔ (ὁ), κxđitorš de zidš; inprexmsitorš κκ zidš (de opaxš, saš celate, μι чл:). [τειχίζω].

Τειχοδομέω -ῶ, biit: -ήσω, κxđeskš zidš saš zidxpi (cetxpi, txił, μι чл:). [μι]

Τειχοδομία (ἡ), κxđipe de zidš. [din]

Τειχοδόμος (ὁ, ἡ), [τειχος, δέμω] κxđi-topš de zidxpi.

Τειχοκαταλύτης, ου (ὁ), desfiingъtopš, sspuxtopš de zidxpi. [τειχος, καταλύω].

Τειχοκρατέω -ῶ, biit: -ήσω, stxpineskš (iaš) zidxл (cetxpi). [τειχος, κρατέω].

Τειχολέτης, ου (ὁ), μι Τειχολέτης, ιδος (ἡ), poet: [τειχος, ἄλλωμι] nripxditopš (skxpiłopš) de zidxpi.

Τειχομαχείον (τὸ), «Τειχομάχιον.

Τειχομαχέω -ῶ, biit: -ήσω, mš batš inprexkxл, saš de dasxpa zidxлxi, (ad:) atakš, saš anpxš zidxpile xnoi cetxpi. [din]

Τειχομάχης, ου (ὁ), «Τειχομάχος.

Τειχομαχία (ἡ), atakape, saš anpxape npin vъtъlie de zidxpile opaxxлxi, saš cetxpi. [μι]

Τειχομαχικός, ἡ, ὄν, alinxtopš de, saš

indeminatikš la vāpālie inprotiw, saš in aūpape de zidš de cetate. [mi]

Τειχομάχιον (τό), xñš felš de maminš de inuēpōpape, kš kape atakaš cetāpālie [din]

Τειχομάχος (ό, ή), [τειχος, μάχη] uca ue se sale la cetate, isbind'o saš aūp-ripd'o.

Τειχομελής, έος (ό, ή), poet: ziditopš de opauš kš vīēpsšipea sa. «Κιθάρη—». Enpr: a lxi Amfionš. [τειχος, μέλος].

Τειχοποιείω -ω, viit: -ήσω, fakš, klēde-skš zidš. [mi]

Τειχοποιία (ή), facheru, klēdipe de zidš, saš enistacie la aueasta. [din]

Τειχοποιός (ό, ή), fēkštopš de zidš. || (sžbst:) enistatš instrčinatš kš klēdipea, saš penapapea zidšpīlor xñē cetāpālie. [τειχος, ποιός].

Τειχοπύργιον (τό), tšpnš ne zidš de cetate. [τειχος, πύργος].

Τείχος, εος -ους (τό), [τεύχω] zidš de cetate; cetate, kastelš; (in men:) tšpie; (fir:) tšpnš de aūpape; (in D: Kasie) tšpnš, ceatš de ostamī. «Τους λόγους των νυκτοφυλάκων εις έν τείχος συνήγαγε». D: Kas:

Τειχοσειστήρ, mi Τειχοσειστής, ου (ό), mi Τειχοσειστρία (ή), (nlu:) sršdsitopš, strn-čintopš de zidšpī. [τειχος, σείω].

Τειχοσκοπία (ή), pīvipe, oēpēpape de ne zidšpīle cetāpālie. [τειχος, σκοπή].

Τειχοφυλακείω (-κτέω) -ω, viit: ήσω, pēzeskš de dasēpa zidšpīlor cetāpālie ka

Τειχοφύλαξ, ακος (ό), pēzitopš de zidš, saš de zidšpīle cetāpālie. [τειχος, φύλαξ].

Τειχύδριον (τό), dim: al lxi τείχος, cetāpālie, mi ul:

Τείως, adv: poet: Ion: in lokš de téως.

Τέκε, poet: in lokš de έτεκε, a ž: sinr: pers: de nex: al xot:, mi

Τεκείν, nex: de inf: al lxi τίκτω.

Τεκεκτόνος (ό, ή), poet: in lokš de τε-κνοκτόνος.

Τεκμαίρω, viit: -αρώ, (pap mi nšmaī poet: strpm:) apšīš pīn semnš, dovede-skš. «Τεκμαίρει χρῆμ' έκαστον». Hind: faptele vādesk ne fie-kape. 2) daš sfip-šitš la ueba, mēpineskš. «Τεκμήριε πάσαν άοιδήν». Ap: (de žnde ž) (obiv: mīk:) pēzeskš, pīndšteskš. «Πόλεμον (Δί-κην) αὐτοῖς τεκμαίρεται Ζεὺς». Es: «Ἄλλην δ' ήμῖν έδδον τεκμήρατο Κίρκη». Od: K: «Ε-κάστη δ' ές άνεμον τεκμαίρεται έλκδν». Dion: imī indpenteazš kapea kētre.. «Οὔρον δ' ές Τένεδον τεκμαίρεται». Dion: akšnpe, se

mēpīneute in... «Περμῆν δ' ές.. αὔριον τεκμαίρομαι». Od: II. (de žnde 4) (obiv: in prozš) daš kš sokoteala. «Ὅπα κού-ρης τεκμαίρετο». Aπλη: kšnomšlea. «Γίς αν ταδε τεκμήραιτο»; Aπλη: (mi kš dat: opr:) «Μάντιες έμπόροις τεκμαίρόμενοι». Hind: «Τά μέλλοντα τοῖς γεγενημένοις τεκμαίρεσθαι». Iskr: «Τῇ έσθῆτι (Τῷ ψόφῳ) —». Ep: mi Ksn: (mi kš men: saš ak: kš pren:). «Τεκμα-ρόμενος τὰ νῦν εκ των τότε». Πλ: «Πρὸς τὸν άλλον αὐτοῦ τρόπον τεκμαίρεσθαι». Πλ: (mi kš inf: anal:). «Τεκμαίρόμενος, ότι άκμά-ζοντες ήσαν άμφοτέροι». Tšy: [din]

Τέκμαρ (τό), nedekx: poet: = Τέρμα, sfipšitš, saš tepminš, xotapš; (pron: mi fir:) skopš; pesslatš. «Τὸ τέκμαρ καί πέρας ταῦτόν έστι κατὰ τήν άρχαίαν γλῶσσαν». Apst: «Ίκετο τέκμωρ». Il: II. (mi kš men:). «Εἰ-σόκε τέκμωρ Ἰλίου εύρωμεν». Om: (de žnde 2) (in men:) semnš, prozš, dobadš; (par-lik:) semnš (upinč: in uerš) pēapšitš-topš de viitopš, = Τέρας (vezī mi tēiros). «Τούτο γάρ ή κατάνευσις (της κεραλής) έξ έμέθεν μέγιστον τέκμωρ». Il: A. «Τέκμωρ δέ βροτοῖς καί σῆμα τέτυκται (ή σελήνη). Om: Imn: «Σαφῶς εκ Διὸς τέκμαρ». Hind:

Τέκμαρσις, εως (ή), dape kš sokoteala din oape-kape semne. «Ποιεῖσθαι τήν τέ-κμαρσιν εκ τινος». D: Al: = Τεκμαίρεσθαι. [τεκμαίρομαι].

Τεκμαρτέον, posit: al lxi τεκμαίρομαι.

Τεκμαρτικός, ή, όν, kontpissitopš, saš indeminatikš la dape kš sokoteala. [mi]

Τεκμαρτός, ή, όν, de dat kš sokoteala, saš pštinčosš a se pša de semnš supē a se da kš sokoteala. [τεκμαίρομαι].

Τεκμήριον (τό), [τέκμαρ] op ue slžje-ute de dobadš, semnš netšgršdsitš de a kšnoawte ueba. «Τῶν σημείων τὸ άναγκαῖον τεκμήριον· οἶον εἴτις εἶποι σημείον, ότι νοσεῖ, πυρέττει γάρ· ή τέτοκεν, ότι γάλα έχει... μό-νον γάρ, αν άληθές ή, άλλυτον έστίν». Apst: «Ὅν έστι τεκμήριον μὲν όραν τὰ τρόπαια, μαρτύριον δέ μέγιστον τήν έλευθερίαν». Ksn: (mi in ex:). «Τεκμήριον δέ (se inng: τούτου έστίν, ότι) χρήματα μὲν mi ul:», Dm: [de žnde]

Τεκμηριώω -ω, viit: -ώσω, dovedeskš (mi mīk: kšdikš, daš kš sokoteala) pīn netšgršdsite semne. [mi]

Τεκμηριώδης, εος (ό, ή), pštinčosš a slž-ji ka semnš doveditopš, saš asemēnatš xñē asemenea semnš. «Ένθύμημα — ». Apst:

Τεχμηρίωσις, εως (ή), din oape-kape semne dape κx sokoteala, sað dobedipe. [τεχμηρίω].

Τέχμων (τό), nedekl: poet: = Τέχμαρ

Τεχνίδιον (τό), dim: al lxi τέκνον, κοπιλαμῆ (mai de malle opí minrit). "Τεχνία μου,,. Skp:

Τεχνογονέω -ω, viit: -ήσω, naskḥ kopii. (bezí mi tekhnopoiō). [mi]

Τεχνογονία (ή), namtere de kopii. (bezí mi tekhnopoiía). [din]

Τεχνογόνος ό, ή), nḥskḥtopḥ de kopii. [τέκνον, γόνος].

Τεχνοδαίτης, ου (ό), poet: in lokḥ de tekhnoφάτος. [τέκνον, δαίνυμαι].

Τεχνοκτονέω -ω, viit: -ήσω, imi omorḥ kopii. [mi]

Τεχνοκτονία (ή), omoripe. kvidepe de kopii sḥi [din]

Τεχνοκτόνος (ό, ή), kvigamḥ de kopii sḥi. [τέκνον, κτείνω].

Τεχνολέτειρα (ή), poet: prḥpḥditoare (kvigamḥ) de kopii sḥi. "Αηδών —,,. Sof: (ka fem: al lxi..

Τεχνολέτηρ (ό), poet: [τέκνον, ὄλλυμι] prḥpḥditopḥ (kvigamḥ) al kopiiop sḥi. = Τεχνοκτόνος.

Τέκνον (τό), [τέκνω, = τίκτω] kopilḥ (fḥpḥ deosevipe de seksḥ); pxiḥ de vitḥ; (in pen:) nḥskḥkḥpḥ, sað nḥskḥiḥ. "Διδόναι τέκνα καὶ λαμβάνειν παρ' ἀλλήλων,,. Ksn: "Τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσι,,. Skp: (mi ka o minrit: ktemape). "Φίλε τέκνον,,. Om: "Τέκνα τέκνων,,. Epr: strḥnenoyi. "Νήρεια τέκνα,,. At: al lxi Nipeḥ, ad:) nemti.

Τεχνοποιέω -ω, viit: -ήσω, mi mik: ka din nartea vḥvatkḥi -έομαι, -οῦμαι, viit: ήσομαι, fakḥ kopii "Ο ἀνὴρ τὴν τεχνοποιήσουσαν αὐτῷ τρέφει,,. Ksn: "Γυναῖκας, αἷς συνελθόντες τεχνοποιούμεθα,,. Ksn: [τεχνοποιός]. [de xnde]

Τεχνοποίησις, εως (ή), rls: in lokḥ de tekhnopoiía [mi]

Τεχνοποιητικός, ή, ον, atinḥtopḥ de sað folositopḥ, sað indeminatikḥ la fachepe de kopii.

Τεχνοποιία (ή), fachepe de kopii. [τεχνοποιός].

Τεχνόποινος (ό, ή), poet: [τέκνον πεινή] pedensitopḥ de kopii, sað prin kopii (pessḥitopḥ de kvidepe de kopii prin ase-menea fantḥ).

Τεχνοποιός (ό ή), fḥkḥtopḥ de kopii; desloinikḥ, sað folositopḥ la fachepe de kopii. "Τυνή —,,. Epr: nestearḥ. "Εν τοῖς

τεχνοποιόις ἀφροδισίαις,,. Ksn: ude nre fa- uere de kopii (inprot: de παιδικοῖς). [τέκνον, ποιός]

Τεχνεβραϊστής, οῦ (ό), [τέκνον, βράω] = Τεχνολέτηρ, Τεχνοκτόνος

Τεχνοπορία (ή), poet: semḥnape de kopii. [din]

Τεχνοπόρος (ό, ή), poet: semḥnḥtopḥ de kopii. [τέκνον, σπείρω].

Τεχνοσός (ό, ή), poet: mintsitopḥ de kopii, sað de kopilḥ sḥi. [τέκνον, σός].

Τεχνοσφαγία (ή), inḥkḥtere de kopii, = Τεχνοκτονία. [τέκνον, σφαγή].

Τεχνοτροφέω -ω, viit: -ήσω, xḥneskḥ (pesskḥ) kopii, sað kopii mei. [mi]

Τεχνοτροφία (ή), xḥnḥpe, sað kreḥtere de kopii. [din]

Τεχνότροφος (ό, ή), (paroks:) xḥnitopḥ (kressḥtopḥ) de kopii, sað de kopii sḥi; (proparoks:) xḥnitḥ de kopii sḥi. [τέκνον, τροφή].

Τεχνουργέω -ω, viit: -ήσω, = Τεχνοποιέω. [mi]

Τεχνουργία (ή), = Τεχνοποιία. [din]

Τεχνουργός (ό, ή), = Τεχνοποιός. [τέκνον, ἔργον].

Τεχνοῦσα, poet: in lokḥ de τεχνοῦσα. nartu: al lxi τεχνόω, sað (dsue algi) in kontrak: in lokḥ ee τεχνόεσσα, namḥ de kopii.

Τεχνοφαγία (ή), minkape de (sað a fi minkat vineva pe) kopii sḥi. [din]

Τεχνοφάτος (ό, ή), minkḥtopḥ de kopii sḥi [τέκνον, φάω].

Τεχνοφθορέω -ω, viit: -ήσω, imi prḥpḥ-deskḥ (omorḥ) kopii. [mi]

Τεχνοφθρία (ή), = Τεχνοκτονία. [din]

Τεχνοφθόρος (ό, ή), prḥpḥditopḥ (omorḥ) de kopii sḥi. [τέκνον, φθορά].

Τεχνόφι, poet: in lokḥ de τέκνου, sað τέκνω.

Τεχνοφονέω -ω, viit: -ήσω, = Τεχνοκτο- νέω [din]

Τεχνοφόνος (ό, ή), = Τεχνοκτόνος. "Τελετή —, Skp: in kape imi κερῖστιαḥ kopii. [τέκνον, φόνος].

Τεχνόω -ω, viit: -ώσω, fakḥ kopii (prin: ka din nartea vḥvatkḥi, fiind miḥ: din nartea mamei). "Αρχὴ δὲ ταῖς γυναῖξι τοῦ τεκνοῦσθαι, καὶ τοῖς ἄρρεσι τοῦ τεκνοῦν,,. Arst: "Τεκνοῦσθαι, μηδ' ἀπαιδα θνήσκειν,,. Es- kl: (mi fir:) "Πάτρα με τεκνοῖ,,. Enpr: 2) fakḥ kopilḥ de sḥletḥ (Dind). 3) (pas:) poet: doḥndeskḥ kopii. "Αἰὼς ἐτεκνώθη,,. Lks: [τέκνον]. [de xnde]

Τέκνωμα (τό), πῶς κετελ κοπιᾷ. [mi
Τέκνωσις, εως (ή), namtepe de kopilă.
2) facere de kopilă de skla tš.

Τεκνοκτόνος (ό, ή), poet: = Τεκνοκτόνος.
[τέκος, κτείνω].

Τέκνον, poet: in lokš de τέκνον: nex: 2:
al lxi τέκνω.

Τέκος, εος -ους (τό), (dat: τέκονσι, mi
τεκέει) poet: in lokš de τέκνον.

Τέκταινα, ης (ή), poet: fem: al lxi τέ-
κτων [de xnde

Τεκταίνω, mi mi: (kape este mi mai
intr:) Τεκταίνομαι, viit: -ανοῦμαι, (nex: ἐ-
τεκτενάζω) fakš (konstpxiš) чева ка кп-
диторš, лккрезš (лемне, metale, mi чл:);
(in nen:) fakš, свіршескš; (fir:) мп мс-
мтемшескš. „Νῆξας—“ Om: „Οἷζιζ (mi
fir: „Δόλουζ)—“ Απλη;

Τέκτηνα, poet: in lokš de ἐτέκτηνα, nex:
al lxi τεκταίνω.

Τέκτηνα, ης (ή), Ion: in lokš de τέκταινα.

Τεκτόναρχος (ό, ή), poet: in lokš de
ἀρχιτέκτων. [τέκτων, ἀρχω].

Τεκτονεία (ή), treaba (memtemxra)
κλδиторxkxi, saš konstpxktorxkxi. [mi

Τεκτονέϊον τό), πρῶβλιε, fabrikš de κλδ-
иторš, saš konstpxktorš. [din

Τεκτονέω, viit: -εύω, mi

Τεκτονέω -ω, viit: -ήσω, sintš, saš лк-
крезš ка κλδиторš; (strpm:) = Τεκταίνω-
μαι [mi

Τεκτονία (ή), = Τεκτονεία. [mi

Τεκτονικός, ή, όν, alinrporš de. saš in-
deminatikš la κλδipe; saš insxmitš κλδ-
иторxkxi. „Τεκτονική (se inu: τέχνη)“, me
mtemxra κλδиторxkxi (лемнpxia, zidpx-
pia, mi чл:). [τέκτων]. [de xnde

Τεκτονικῶς, adv: кс memtemxriš, saš in-
deminatate de kxh κλδиторš, memte-
pente.

Τεκτονόχειρ, ειρος (ό, ή), [τέκτων, χεῖρ]
poet: чел кс mип de (memterš) κλδиторš,
saš лккрпорš кс mипеле sale; (in nen:)
= Τέκτων.

Τεκτοσύνη (ή), poet: in lokš de τεκ-
τονία; (in nen:) konstpxkie; kompxnepe.
„Ἐπέων—“ Engr: (prin: fem: al lxi...

Τεκτόσυνος (ό, ή), poet: = Τεκτονικός.
[din

Τέκτων, [τίκτω, saš τέχνη] ονος (ό), (in
nen:) memterš, konstpxktorš; (partik:) κλδ-
иторš (лемнарš, saš zidarš). „Τέκτονος,
ός χειρσίν ἐπίστατο διδάσκαλα πάντα τεύχειν,,
Om: (mi кс nen: xot:) „Νηῶν τέκτονες ἄν-
δρες. Om: (mi fir:) „Τέκτονες σοφοί ἐπέων,,

Pind: = Ἐποποιοί. „Τέκτον’ ἄνωδονίζε,,
Hind: doktorš.

Τελών, οὔσα, όν nex: 2: de partu: al
lxi τέκτω

Τελαμών, ὄνος (ό), (in nen:) famt, saš
finie, vandš de lerat, lerxkrš „Σινδό-
νος δουσίτης τελαμῶσι κατελίσσοντες τὰ ἐλ-
λα..“ Engr: „Νεοκλώττου τελαμῶνος.“ Τкр:

“Οὗς γλέπτεσκεν ἀπ’ ἐνταφίον τελαμῶνας,,
Engr: 2) (partik:) = Ἀναφορεὺς, кρεаоа

svii, saš a pavzei, (Franz:) baudrier.
„Δύο τελαμῶνε περίστέθεσι τετάσθην, ό μὲν

σάκεος ό δὲ φασγάνου ἀργυροῦλου.“ Ιλ. Ε.
(de xnde 3) ka semuš de qinste kop-

donš. „Τὴν μετὰ ξίφους καὶ τελαμῶνος ἀρ-
γὴν ἀρχειν.“ Γρι: 4) (arxitekt:) = Ἀτλας,

stiaš (nouš de sviximint zidš. 5) (xne-
-opi) kapte de panxkrš strinsš sxlš, (Franz:) rouleau; (in nen: = Βίβλος. [τλάω, τλά-

μω]. [de xnde

Τελαμωνίαι αἱ), vezī στελμονίαι. [mi

Τελαμωνίζω, viit: -ίζω, lerš (prin: pa-
nš) кс finii saš vande.

Τελεάρχης, ου (ό), komandipš de o trk-
nš de oaste, = Τελεμαρχής, kolonelš. [τέ-

λος, ἀρχω]. [de xnde

Τελαρχία (ή), demnitaea, mi treaba
kolonelxkxi. (vezī prech:).

Τελεαρχία (ή), demnitaea, mi treaba
lxi...

Τελεάρχος (ό), (in Teva) inspxinatxla
кс ingrikiprea dpxmxirop, saš xaiigelop,
(xhš felš de poligaiš). [τέλος, ἀρχω].

Τελέεις, εσσα, εν, poet: in lokš de τε-
λείεις.

Τελέεσι, poet: in lokš de τέλεσι, dat:
im: al lxi τέλος.

Τελέεσκε, poet: pred: al lxi...

Τελέθω, mi (mi:): -έθομαι, (fpx viit:)
poet: in lokš de τέλλω, saš τέλλομαι, sintš

in liinpx, mš fakš. „Νῦξ δ’ ἤδη τέλεθε“.

Ιλ: Π: “Θαρσάλεις ἀνὴρ ἐν πάσιν ἀμείνων
ἐργοισι τελέθει“ Od: Η: „Ὅσον περ τοκά-

δος τελέθει μύκημα λεαίνης“ Τкр:

Τελειογονέομαι -οῦμαι, viit: -ηθήσομαι, mš
naskš depinš (de toate лnepe); ажн-

гš a fi кс inpreime kontš. [mi

Τελειογονία (ή), depinš namtepe (de
intperš, la vreme); saš desxvixmitš koa-

чepe. [din

Τελειόγονος (ό, ή), (парокс:) пῶς кторš
de depinš (de toate лnepe); fir:) pro-

дкktorš de desxvixmite лккрpī, saš fa-
te; (desnpe plante) = Τελεσφόρος, Τελεδ-

κρπος. 2) (пропарокс:) пῶς ктš la vreme

(denlinē, saḥ de toate ʔnepe); (desnpe roade) kē desvīrshīre kontš. [τέλειος, γόνος].

Τελειοκαρπέω -ō, viit: -ήσω, prodzēkš roade desvīrshīte, saḥ vine koante. [din Τελειόκαρπος (ὁ, ἡ), prodzēktorš de roade kē desvīrshīre koante. [τέλειος, καρπός].

Τελειοποιέω -ō, viit: -ήσω, fakš čeva desvīrshītš, adzēkš la desvīrshīre, perfekšionezš. [din

Τελειοποιός (ὁ, ἡ), fēktorš de čeva desvīrshītš, adzēktorš in perfekšie. [τέλειος, ποιός].

Τέλειος, α saḥ os, on, čel de la sfīrshītš, finalš. “Ἡμέρα — „ Πλ: čea din xpmš la viegei. 2) (οβίχ:) ажисш la dōtšpīkš sfīrshītš, saḥ la desvīrshīte kreštere, perfektš (fis: mi mor:; kontš (pron: mi fir:). “Ἀνὴρ — „ Ksn: intregš; saḥ (xne-orī) inskpatš; (mi absol:). “Ἡ τῶν τελείων στολή,,. Ap: “Τὸ τέλειον ἱμάτιον,,. Πλ: a čelop ажисш in vīrshīte desvīrshītš. “Ἡ τελεία ἡλικία,,. Πλ: “Τὰ τέλεια,,. Πλ: a de ажисш in vīrshīte de vīrshītš. “Ἀρνῶν αἰγῶν τε τελείων,,. Om: (de xnde) “Ἱερὰ τέλεια,,. Om: čele din vite desvīrshīte la vīrshītš mi intregš, saḥ dšne toatš intregimea peliōaselor observaji.

“Ἄρμα τέλειον,,. Лзч: kē kaī desvīrshīti la vīrshītš (inprot: de πολικόν). “Τελεία τροφή,,. Грр: solidš, potpīvītš la desvīrshītš in vīrshītš. “Τελεία ἀρετή,,. Apst: “Τὸ τέλειον ἀγαθόν,,. Dm: “Τὸ τέλειον,,. Πλ: in lokš de ἡ τελειότης. “Τέλειος τὰ ποιητικά (πρὸς τὴν ἀρετὴν),,. Apst: mi Diod: “Τέλειος ἱατρός,,. Гал: “Τέλαιοι θεοί. Esxl: (alt:) οἱ συντελεῖς, čei došnpzeče mīrī. (partik:) “Ζεὺς τέλειος, mi Ἥρα τελεία,,. ka patrōnī priinčomī aī nšne. “Ἀϊετὸς τελειώτατος πετεινῶν,,. Om: nerpēmitš kē desvīrshīre in preoršajiile saḥ. “Ἀπόλλωνος τελειοτάτοιο θεοῖο,,. Ткр: [τέλος].

Τελειοστιγμή (ἡ), nšntš nšš la sfīrshītš ipasēkš, = [τελεία στιγμή].

Τελειότης (ἡ), desvīrshīte, intregime, perfekšie. [τέλειος].

Τελειοτοκέω -ō, viit: -ήσω, imī nškš konīi intregš (de toate ʔnepe). [mi

Τελειοτοκία (ἡ), nštepe de intregš, denlinī konīi. [din

Τελειοτόκος (ὁ, ἡ), nškšktorš de intregš, denlinī konīi, = Τελειογόνος. [τέλειος, τόκος].

Τελειουργέω -ō, viit: -ήσω, imī desvīr-

sheskš лзчл; (desnpe plante) = Τελειοκαρπέω. [τέλειον, ἔργον].

Τελειόω -ō, viit: -ώσω, desvīrsheskš, adzēkš čeva la perfekšie; svīrsheskš, adzēkš la indenlinīre; (xne-orī peliōios) konsfingeskš, sankšionezš (Ap: Γ'. 86).

|| (nas:) mš desvīrsheskš (fisīč; saḥ moral:) vīš in vīrshīte de vīrshītš; (xne-orī) mš insorš; (desnpe roade) mš kokš; (Skp:) ажисш la sfīrshītš viegei, = Τελειοτάω, mš svīrsheskš. “Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς,,. Skp:

Τελείω, (прел: ἐτέλειον) poet: lon: in lokš de telēō.

Τελείωμα (τὸ), Skp: in lokš de telēōsis.

Τελείως, adv: kē desvīrshīre; (xne-orī) in sfīrshītš.

Τελείωσις, εως (ἡ), desvīrshīre; saḥ svīrshīre, indenlinīre; (desnpe roade) kočere; (peliō:) konsfingīre. [mi

Τελειωτής, οὔ (ὁ), svīrshītorš, saḥ indenlinītorš; desvīrshītorš de čeva; (peliō:) konsfingītorš. [mi

Τελειωτικός, ἡ, on, nštinčosš a svīrshī, a indenlinī, saḥ a desvīrshī čeva. [τελειόω]

Τελεογονέομαι -οῦμαι, Τελεογονία, Τελεογόνος, = Τελειογονέομαι, mi чл:

Τελεοδρομέω -ō, viit: -ήσω, imī svīrsheskš dšmšl, saḥ kalea. [din

Τελεοδρόμος (ὁ, ἡ), poet: svīrshītorš de kalea sa. [τέλος, δρόμος].

Τελεοκαρπέω -ō, viit: -ήσω, = Τελειοκαρπέω. [din

Τελειόκαρπος (ὁ, ἡ), = Τελειόκαρπος.

Τελεόμηνος (ὁ, ἡ), [τέλος, μὴν] denlinī la nšnī (desnpe pšnčī), nškštš la vreme.

Τέλος, α, on, lon: poet: in lokš de telēōs. || (nšt:) Τέλεον, adv: in lokš de telēōs. [τέλος]. [de xnde

Τελεόω -ō, viit: -ώσω, lon: in lokš de telēō.

Τελεσιάζω, viit: -άσω, глс: in lokš de teleteoγῶ, svīrsheskš nšpemonie peliōas de жртѣ. [τέλειος].

Τελεσίγamos (ὁ, ἡ), svīrshītorš de peliōas nšpemonie de nšntš. [τέλειος, γάμος].

Τελεσιδρoμος (ὁ, ἡ), poet: in lokš de teleteoδρoμος. “Ἀρετή — „ Stp: desvīrshītš. [τέλειος, δρόμος].

Τελεσιερος (ὁ, ἡ), poet: svīrshītorš de nšpemonī de жртѣ. “Παῖδν — „ Esix: [τέλειος, ἱερόν].

Τελεσίκαρπος (ό, ή), = Τελεόκαρπος.

Τελεσίνορος -ου; (ό, ή), poet: indeplinitopř de rindxa sžš, = Τελεσίφρων. „Μοῖρα —,,. Opf: (bezí mi τελεσιδωτειρα). [τέλεσις, νόρος -ούς].

Τελέσιος (ό, ή), [τέλεσις] = Τελειωτικός; sař чел din xpmъ. „Ημέρα —,,. Esix:

Τελεσιουργέω -ώ, piit: -ήσω, imi sžvırweskř, sař desžvırwıeskrř лккря; (in pen:) sžvırwıeskrř; (peliu:) = Τελειόω, konsfinweskř; (nas: desupe roade) mъ kokř. [τελεσιουργός]. [de žnde

Τελεσιούργημα (τδ), pessatř, sžvırwıetpъ de žnř лккря. „Πράξεως —,,. Пив:

Τελεσιουργία (ή), sžvırwıpe de žnř лккря. [mi

Τελεσιουργικός, ή, ѓν, destoınikř, indemınatikř la sžvırwıpe de лккря. [din

Τελεσιουργός (ό, ή), sžvırwıtopř de лккря sžš, žnř лккряtopř; (кк pen:) indeplinitopř. „Τών υποσχέσεων —,,. Пл: [τέλεσις, έργον].

Τέλεσις, εως (ή), sžvırwıpe; (peliu:) sžvırwıpe de pelıııoasъ (mıstepıoasъ) жеремоніе, = Μυσταγωγία, sař Μύησις.

Τελεσιφάντης, ου (ό), rıs: [Τέλεσις, φαίνω] = Ίεροφάντης.

Τελεσίφρων, ονος (ό, ή), poet: isžvıtıtopř in sžvırwıpea rındxlaı sžš, = Τελεσίνορος. [τέλεσις, φρήν].

Τέλεσμα (τδ), trıpsřř, dajdie; koltřıa-лъ. 2) (maı noř) жеремоніе (naııkъ); (prin inlınd:) баіерř (ınskrısd), (de žnde Franj) talisman. [mi

Τελεσμός (ό), rıs: in локř de τελείωσις; (partık:) inııııape, sfıngıpe prin pelıııoasъ жеремоніе. [τελέω].

Τελέσσει, poet: in локř de τελέσαι, nex: de inf: ал лđı τελέω.

Τελεσίγαμος (ό, ή), poet: in локř de τελεσίγαμος.

Τελεσίγονος (ό, ή), poet: in локř de τελειογόνος.

Τελεσιδωτειρα (ή), poet: džvıtoape de indeplınıpea, sař pessatřıa vre žnřı лккря. „Μοῖρα—“ Eşp: (bezí mi τελεσίνορος). [τέλεσις, δίδωμι].

Τελεσίμορος (ό, ή), poet: [τελέω, μόρος] adkкtopř de moapte.

Τελεσίνορος -ου; (ό, ή), poet: in локř de τελεσίνορος.

Τελεσίτοκος (ό, ή), poet: = Τελειότοκος; sař kontpıvřıtopř la aчeasta. [τελέω, τόκος].

Τελεστήριον (τδ), локř, kař temple, žnde se sžvırwıesk mıstepıııe, sař inııııı-

pııe. || (la im:) „Τελεστήρια (se inııııı: ie-рř),. Ksn: mşlşđmıpııe ofepıto pentpş sžvırwıpea vre žnřı лккря. [mi

Τελεστής, ου (ό), = Τελειωτής, sžvırwıtopř. 2) sžvırwıtopř de mıstepıoasе жеремоніı, sař inıııııııı. [mi

Τελεστικός, ή, ѓν, kşvenıřř, sař indemınatıkř la sžvırwıpe de чeвa, sař la inııııııııe, = Τελεσιουργικός, sař Μυσταγωγικός. „Σοφία (“Θεολογία) —,,. Пл: a mıstepıııop, (prin xpm:) sımbolıkъ, mıstepıoasъ. [τελέω]. [de žnde

Τελεστικώς, adv: кк kınř mıstepıosđ, sař sımbolıkъ.

Τελεστός, ή, ѓν, inııııatř in mıstepııı. [mi

Τελέστωφ, оρος (ό), poet: in локř de τελεστής. [τελέω].

Τελεσφορέω -ώ, viit: -ήσω, adkкъ чeвa la sfırwıtkıa sžš; (desupe mşıepı) naskř la vreme, sař deplınř kopıııa; (desupe pomı) imı kokř кк desžvırwıpe podřı; (žne-opı)плıteskrř takşъ, (vamp, sař dajdie); (de žnde in pen:) dař kımtıřř, venıřř. (bezí mi λυσιτελέω). [τελεσφόρος]. [de žnde

Τελεσφόρησις, εως (ή), adkчepe la sžvırwıpe; sař prodkчepe de podř; (fir:) isvıtıpe.

Τελεσφορία (ή), = Τελεσφόρησις, isnpavъ: podıpe; nawtepe de inıperř (řvřř); плъtıpe de dajdie; (fir: in pen:) kımtıřř, folosđ. 2) жepıřъ (de bıkııııe desžvırwıte, sař inıreııı); (in pen:) pelıııoasъ жеремоніе; (partık:) = Μυσταγωγία. [din

Τελεσφόρος (ό, ή), adkкtopř de чeвa la sžvırwıpea sa, sař de isnpavъ; (desupe femeı) = Τελεσσίτοκος; (desupe pomı) = Τελεόκαρπος; (žue-opı) adkкtopř de kımtıřř, sař de venıřř; (in pen:) avanta-kıosđ, folosıtopř (bezí mi λυσιτελής); sař (nas:) desžvırwıřř, inıreıııř; kape imıııa чepřıııa pessatřř; inıııııatř. „Έναυτός —“ Om: inıperř, inııııııř (bezí mi τελέω); sař чeл чe prin pєrкıatřıa sžš пєpıodř adkчe kpeııtepe de venıřřı. „Οΐκος—,,. Esix: kapt spopıř in kopııı, akşnş in toate. (de žnde) „Τελεσφόρος δωμάτων γυνή,,. Esııı: spopıtoape stpıııı de kapt. „Έλπίς—,,. Лкs: isvıtıřř. “Όναρ τελεσφόρον,,. Sof: isvındıřř. [τέλος, φέρω].

Τελεταρχέω -ώ, viit: -ήσω, inııııezř, sfııııeskrř prin жеремоніе de mıstepııı, = Μυσταγωγέω. [din

Τελετάρχης, ου (ό), inчeıııtopř (inıııııı inııeıetopř) ал жеремоніı mıstepıııop;

saḥ pmedinte in sḡwīrwipea ačeliī pemoniī. [τελετή, ἀρχή]. [de xnde

Τελεταρχία (ή), treava, demnitaea pmedintsaḥ pemoniī mistepiior; (Γλυ:) Sfinta treime, ka inčenstḥ de op ve mistepioasḥ pemonie. [mi

Τελεταρχικός, ή, όν, kḡvenitḥ inčenpḡtopxḥ mistepiior, saḥ demnitḡgiī xḥI.

Τελετή (ή), (arx: mi poet:) sfirmitḥ, pesslatḥ. „Πολέμου—... Btrxm: 2) (obīc:) fantḥ peliūioasḥ, xertfḥ, sfingipe, saḥ sfintḥ pemonie; (partik:) sḡwīrwipe de mistepiī (axe Čepeseī); (in men:) mape mi mistepioasḥ sepḡḡtoape. “Τελετας καλοῦμεν τὰς ἑταιρείους καὶ μετὰ τινος μυστικῆς παραδόσεως ἑορτὰς τῶν εἰς αὐτὰς δαπανημάτων ἕνεκα· τελεῖν γὰρ τὸ δαπανᾶν.” At: „Τῆς Δήμητρος τελετῆς πέρι, τὴν οἱ Ἕλληνες Θεσμοφρία καλέουσι.” Ep: „Λύσεις τε καὶ καθαρμοὶ ἀδικημάτων εἰσι διὰ θυσιῶν τοῖς τελευτήσασιν, ἅς δὴ τελετάς καλοῦμεν.” Plt: [τελέω].

Τελετουργέω -ω, biit: -ήσω, sḡwīrwesḡkḥ sfintḥ pemonie de mistepiī; (stḡrm:) inigiezḥ, sfingezḥ. [mi

Τελετουργία (ή), sḡwīrwipe de peliūioasḥ pemonie; inigiape in mistepiī, sfingipe, saḥ kḡrwipe prin sfinte sḡxḡve. [din

Τελετουργός (ό, ή), sḡwīrwitorḥ de sfintḥ pemonie (de mistepiī); saḥ kontḡpizitorḥ la ačeasla. “Δύναμις —... Dion: [τελετή, ἔργον].

Τελεῦντι, Dor: in lokḥ de telouci, a 3: im: peps: a xḥI teléw.

Τελευταῖος, α, όν, kḡvenitḥ, saḥ fḡkḡtḥ la sfirmitḥ, čel mai din xḡrmḥ. || (next:) Τελευταῖον, saḥ (kḡ artik:) Tḡ τελευταῖον, mi (im:) Τελευταῖα (Tḡ τελευταῖα), adv: in sfirmitḥ, in čele, saḥ nḡnḥ in čele din xḡrmḥ. [τελευτή].

Τελευτατός, ή, όν, gas: sḡupa: neri: aḥ xḥI τελευταῖος.

Τελευτάω -ω, biit: -ήσω, sḡwīrwesḡkḥ, a-čkḥ la indenplinipe; infigiezḥ; (nestp: saḥ el:) ačḡnrḥ la sfirmitḥ, saḥ in kapitḥ, saḥ dḡntḡ'altale in sfirmitḥ la čeva; (fir:) mḡ infigiezḥ, pesslatḥ; (mai des in- pḡxḡnḥ mi fḡrḥ τὸν βίον) morḥ; (mi nas:) mḡ omorḥ de aḡtḡla. “Οὐ Ζεὺς ἀνδρείοι νοήματα πάντα τελευτᾷ. Ιλ: Σ. nḥ indenplineḡto. “Αἰθ', ὅσα εἶπε, τελευτήσκειν ἅπαντα,, Od: H. “Ὀμοσέν τε, τελευτήσέν τε τὸν δρ- κον,, Om: “Τελευτᾶν τὸν αἰῶνα (τὸν βίον),, Ep: (mi kḡ men:). “Ἐπειδὴν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου τελευτήσω,, Ksn: “Τελευτᾶν λόγου,,

Ταυ: (mi el: saḥ absol:). “Τοὺς τελευτήσαντας κατακαίειν πυρί,, Ep: (mi kḡ pḡp: ka pas:). “Ἐτελεύτησεν ὑπ' Ἀθηναίων,, Epd: “Ἐτελεύτησε ὑπὸ τῶν ἐωυτοῦ οἰκηϊστᾶτων,, Ep: (mi kḡ ak: kḡ pḡp:). “Τελευτᾷ δὲ ὁ Ἴστρος εἰς θάλασσαν τὴν τοῦ Εὐξείνου πόντου,, Ep: (mi fir:). “Αἱ πολλαὶ εὐτυχίαι ἐς τοῦτο ἐτελεύτησαν,, Ep: “Εἰς συμφορὰς (“Πρὸς ἐν- δειαν) —... Pl: mi Aftn: (mi in partḡ: av- sl:). “Τελευτῶν, ὥσα, ὄντες, mi čl: in lokḥ de τελευτᾶιον, in sfirmitḥ. “Τελευτῶν συνε- χάρησε,, Plt: “Τελευτῶν εἶπε,, Ksn: “Τε- λευτῶσαι οὐδὲ πείθονται (αἱ κύνες),, Ksn: a- čḡnr in čele din xḡrmḥ a nḡ... “Τελευ- τῶσα πληγὴ ἐγίνετ' αὖ,, Sof: ap fi ačḡns nḡnḥ in sfirmitḥ čeapta la bḡtale. [mi

Τελευτέω -ω, biit: -ήσω, Ion: in lokḥ de τελευτάω. [din

Τελευτή (ή), sfirmitḥ; mapine; (fir:) pesslatḥ; sḡwīrwipe, infigiape; (obīc: inḡpḡxḡnḥ mi fḡrḥ τὸν βίον) moapte. “Μύ- θου (“Βιότοιο, mi avḡs: “Θανάτοιο)—... Om: mi Es: (kḡ men: saḥ dat: saḥ ak: kḡ pḡp:). “Ἐπὶ τελευτῆς, saḥ “Εἰς τελευτὴν, saḥ (el:) “Τελευτὴν, mi Τελευτῆ. Om: Plt: Es: mi Esxḡ: in lokḥ de ἐπὶ τέλους saḥ τελευτᾶιον, in čele din xḡrmḥ, in sfirmitḥ. [mi

Τελέω -ω, biit: -έσω, (nas: tḡp: de kḡ: tetélesmai) daḥ sfirmitḥ la (sḡwīrwesḡkḥ) čeva; nḡtḥ in lḡkḡape, indenplinesḡkḥ, in- figiiezḥ čeva; (kḡ dat: indip:) daḥ, pričivn- lesḡkḥ; (in men:) fakḥ; (xḡne-opi in el: de τὸν βίον)=Τελευτῶ; (nas:) mḡ sḡwīrwesḡkḥ, nḡ fakḥ. “Νοῦσον τελέσαι,, Es: sḡ fakḥ a tḡpe. “Ἀθλόν (“Μέγα ἔργον)—... Tkr: “Τέλε- σάι μοι ὑπόσχεσιν, ἥν περ ὑπέσθης,, Om: “Κότον (“Χόλον, Ἐέλδωρ) —... Om: a inde- stḡla. “Ἔπος —... Om: indenplinesḡkḥ in fantḥ kḡvḡntḡla. “Νόμον —... Skp: “Νόστον (“Ὀλεθρον)—... Om: mi Apln: “Ὀρχία —... Om: “Ὡς ἡράθ' ὁ γέρων, οὐδὲ οἱ νόον οὐκ ἐ- τέλεσας,, Ιλ: Ψ. (mi in el:). “Καὶ σοι καχὸν ἤλυθεν, οὐδ' ἐτέλεσας ἐπ' ἀγλατῇ βιό- τοιο,, Apln: nḡ' mḡ aἱ sfirmit in beselie viaḡa. (mi kḡ inf:). “Οὐδ' ἐτέλεσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν,, Om: n' a fḡkḡt nḡnḥ in sfirmitḥ a da... (mi nestp:) “Τελοῦσιν ἄ- ραί,, Sof: in lokḥ de τελοῦνται, saḥ (in el:) lḡkreazḥ. (mi nas:). “Ἡματα μακρὰ τελέσθην,, Om: mi Es: s' aḥ mḡrit zilele. “Εὐχόμενοι, ἃ οὐκ ἔμελλε τελεῖσθαι. Om: “Ἀμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον,, Om: a zis mi s' a fḡkḡt. “Εἰ δύνανται τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν,, Om: (mi kḡ pḡp:). “Τί ἀγαθὸν τελεσθεῖν ὑπὸ τῶν μῇ

πειθομένων,, Ksn: (mi in partu: in lokē de adiekt.). "Τετελεσμένος ἐνιαυτός,, Es: in-plinitē, intperē (bezī mi telestōros). 2) πλετεςκῆ (prin): daždie; (in pen: daž; kektiesekē. «Δύο δραχμάς μισθόν—», Apstf: "Ὁ διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ διδραχμα,, Skp: «Συντάξεις (Ἄργυριον) —», Esxk: mi Ksn: "Ὁ πολὺ τελέσας ἐκτῆσατο φίλον,, Ksn: «Μὴ ἱκανὰ ἔχοντες εἰς ἃ δεῖ τελεῖν». Ksn: (mi pas:). "Ἀπέδεξε εἰς τὸ δεῖπνον τετρακόσια τάλαντα ἀργυρίου τετελεσμένα,, Ep: kektisigī. (mi absol:). "Τὸ τελούμενον,, Aks: ce se pletešle (ka tri-estē, saž kektisialē); (mi ka din partea celēi ce ia). "Χώραν ἀτέλεστον ἔχουσι αὐτοὶ τετελεσμένοι». Dm: plešigī, mitsigī. (de xnde 3) (prin intind: la felxpitale rade de de trisatari) sintē dintp' oape-kafe kiasz de cetzenē; (in pen:) fakē parte, sintē din paxpaxa... "Τὸ ξενικόν («Τὸ θητικόν) τελεῖν». Aks: (mi kx prepen:). «Εἰς ἱππάδα (saž prea rap «Τὴν ἱππάδα) τελεῖν». Aks: «Εἰς ἄνδρας, («Εἰς Βοιωτοὺς, «Εἰς τὸν μοναδικὸν βίον)—». Lx4: Ep: mi Sin: «Οἱ ὑπὸ τὴν τῶν «Ρωμαίων τελοῦντες ἡγεμονίαν». Tdpt: (mi kx dat: rap). "Οἱ ἐν συγκλήτῳ τελοῦντες,, Πλ: cel din senatē, senatoriē. "Τὴν ὑπατον τελέσας ἀρχὴν δεύτερον,, Epd: stind de doz opī konskē (bezī mi sun-telew). 4) sēvīrsheskē kerpē, sēvītoape (bezī mi telestē); (iap partik: pas:) mē iniezež in misterpī. «Θέας («Πομπήν, «Γάμους, mi xa:—», Aks: «Τελεῖν τὰ Παναθήναια». Lbn: (mi pas:). «Ὅταν τελεσθῇ τὰ ἱερά,, Ksn: «Ἐτελέσθη τὰ Ἐλευσίνα. Lx4: «Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγώρ,, Skp: s'až inptēstmit din (s'až inptēstmit prin) kerpē la lxi... "Τελεσθεῖς τῷ βαπτίσματι,, Grp: sfingind se prin votezē. "Οἱ τελοῦμενοι ἱερεῖς,, Bisep: kape se xipotoneaz; (mi fir:). "Τοῖς σωφροσύνη τετελεσμένοις,, Ksn: inkipagī. (de xple 5) (pas:) mē alerē, mē prokēimē, (kxim am ziche) mē konsfinvskē prin aleperu. «Τελεσθῆναι στρατηγὸς ἑκαστος σπουδάζων,, Dm: 6) (el: kx ak: kx prepen: indip:). akxngē, soseskē. «Εἰς Φάρσαλον ἐτέλεσε (se ingel: τὴν ὁδόν),, Tx4: «Ὁδὴ δὲ τὰ ξυντομώτατα ἐξ Ἀδδῆρων εἰς Ἰστρον ἀνὴρ εὖζωνος ἐνδεκαταῖος τελεῖ,, Tx4: «Τελεῖν ἐπὶ τὸ τέρμα,, Lx4: (mi in el: de prepen:). "Τελεῖν τὰς πόλεις,, Skp: a okoli. (mi fir:). «Πρὸς τὸν πατέρα τελέσαι,, Ep: a se kompara. [τέλος].

Τελέως, adv: = Τελείως, ka desēvīrshipe.

Τελέωσις, ewz (ή), = Τελείωσις.

Τελεωτικός ή, ὄν, in lokē de τελειωτικός. Τελήεις, εσσα, εν, poet: in lokē de τέλειος. «Ἐκτόμβη —», Om: «Ὁκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο,, Es: kape se sfirshite (se vapsē iapwī) in sine. 2) kape ese in fantē, se adevereaz. «Ὁῶνός—», Es: «Ἐπεα τελέεντα,, Tipt:

Τέλος, εος-ους (τὸ), poet: rap in lokē de τέλος, daždie, datorie (pron: mi fir:).

Τελικός, ή, ὄν, kxvenitē, saž (mai des) adxktpōē la sfirshitē; esengialē, saž prin-čipalē. «Τελικά ἀγαθά,, Stoič: cele kon-tribisitoape kētre sfirshitē, saž skonē. «Τελικά κεφάλαια,, Ptp: cele mai de kēpenie a se pēvīne. [τέλος].

Τελίγη (ή), = Τελλίγη.

Τελίσκω, (prea: ἐτέλισκον) poet: in lokē de τελέω. [de xnde

Τέλισμα (τὸ), ind: in lokē de τέλεσμα, kektisialē.

Τέλλη, mi Τελλίγη (ή), midie de απε-δελυε, = Ξιφύδιον.

Τέλλω, viit: telō, [στέλλω] (nex: ἔτειλα, mi xa: intp: prin: in kom: ἀνα(ἐπι)τέλλω) poet: in lokē de τελέω, sēvīrsheskē, prodxkē; (pas:) sintē in fiingē, eksistē; mē fakē; (xne-opī nestp:) pesēpē. «Ἐτειλαν Διὸς ὁδόν,, Pind: aš petrekst. «Τελοῦντες, ἤ νοεῖς». Sof: fiind rata a faue, op kxim noftemti. (mi pas:) «Ἐῖ τι πρὸς χάριν τέλλεται,, Pind: este. «Γένος φυτευθὲν λοιπὸν ἀεὶ τέλλετο». Pind: dēinea in fiingē. [de xnde

Τέλμα (τὸ), απε stēstoape, mēwshinē, baatē, saž rovinē. «Ἵδωρ μὲν ὁ ἄνω θεὸς παρέχει, τὰ δὲ κοῖλα πάντα τέλματα γίνεται,, Ksn: monēpē, noroiē; (partik:) mēpēle demēpte dintpē pētrele zidaxē, kape se inulinesk kx chimintē (vapsē kx nisinē). 2) (rēw:) in lokē de τέλμα. [de xnde

Τελματιαῖος, α, ον, al bēlgi. «Βάτραχος —,, Aks: «Ἵδωρ —», Apstf: [mi

Τελματώ -ω, viit: ὦτω, pēfakē (mi pas: mē pēfakē) in baatē. «Ἐπὶ τοῖς χείλεσιν αἱ λίμναι τελματοῦνται διὰ τὴν τοῦ ἡλίου ἀναθυμίασιν,, Stp: [mi

Τελματώδης, εος (ό, ή), bētosē, mo-čiprosē.

Τελμῖς, ἴδος (ή), noroiē de baatē, nomolē.

Τελοδρομέω, -ω, viit: -ήσω, (rēw: saž ind:) in lokē de τελειοδρομέω.

Τέλος, [τέλλω, saž in afin: kx tēlē] εος -ους (τὸ), sfirshitē, mapvīne, kapē; desēvīrshite; (fir:) skonē; pessiatē. «Ἀλόγου

(«Β:βλίου»), — „, Lks: «Πολέμου —», Om: «Τέλος ἔχει», Esx: α λα sfirmitš. «Βίου (mi poet: κα poses: «Θανάτῳ) — „, Lks: sfirmitš, moapte. (de xnde). «Οἱ τέλος ἔχοντες». Plt: uei morpi. «Οὗτος ἔχει τὸ κάλλιστον τέλος· νικῶν γὰρ τετελεύτησε», Ksn: «Γάμου («Δίκης «Μύθου) —». Om: mi Es: sxbirpire. «Ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις». Om: «Οὐ τέλος ἔχει μύθων». n' ai suks konklassia, saš ce este mai prin- chipalš. «Δόξα τῆς ἀρετῆς τέλος». Plt: skonš. «Οὗτι τέλος χαριέστερον ἄλλο, ἢ ὅτ' ἂν εὐ- φροσύνη ἔχη κατὰ δῆμον. miu: „, Od: I. «Ἐν οἷς τέλος ἐστὶν ἀγαθῶν τε κακῶν τε». Es: || (κς prep:). «Εἰς τέλος «Διὰ τέλους». Sof: in lokš de adv: tot dašna, nint in sfir- mitš. saš «Εἰς τέλος». Plt: κς desxbir- mire. saš «Εἰς τέλος. «Ἐπὶ τέλους, «Ἐπὶ τέλει (mi simn:). «Τέλος, = Τελευταῖον, in sfirmitš. 2) dašdie; bamš, saš takst; (in nen:). keltšialš. «Τέλεσι τοῖς οἰκείοις». Tšy: κς ale lor keltšielī. «Τὰ δημόσια τέλη». Plt: benitšpire statšielī. «Ὡνεῖσθαι τὰ τέλη». Dm: α λα asxbirpi κς kon- traktš benitšpire pxbiše. «Τότε μὲν ἐγὼ φόρον ἀπέφερον τῷ δήμῳ, νῦν δὲ ἡ πόλις τέ- λος φέρουσα τρέφει με». Ksn: «Τὸ τῶν ἱε- ρῶν τέλος». Dm: keltšiala. (de xnde 3) prexbirea averiī fie-κxšia uelxjeanš, (Lat:) cens s; (mi prin intind:) klasa, in kape se koupinde; (in nen:) sošialš po- sigie, rpadš. «Κατὰ τέλος ζυμῶσθαι...» in proporgie κς prexbi averiī lxi. «Τὸ τῶν ἱππέων τέλος». D: Al: ueata. «Εἰς ἀνδρὸς τέλος ἰέναι». Plt: = Τελεῖν εἰς ἀνδρας. (de xnde 4) (mai κς seamš) postš pxbiškš, dperxtopie, saš demnitate uibitš; (poet: in nen:) lxxpš; (prin intind: mai de mxle-opī la im:) dperxtopiī, demni- tapiī opaxkxi, (Franz:) la magistrature, astopitšmilo. «Γραφεὺς τρεφεὺς τε ταυτόν εἰ- χέτην τέλος». Esx: «Εἰς τὸδε τὸ τέλος κα- τέστη». Ksn: «Ἐπεὶ ἐν τῷ τέλει τούτῳ ἐ- γενόμην». Ksn: «Ἐδοξε Καθμεῖων τέλει». Esx: «Τέλος ἔχοντες ἰόντων». Tšy: dep- lnt pxtete. «Οἱ ἐν τέλει βεβῶτες», Sof: (mi simn:) «Οἱ ἐν τέλει», Lks: demnitapiī, saš dperxtopiī. «Τὰ μέγιστα τέλη ἐν ἐκάστη χώρῃ», Ksn: «Ἐθανατώθη ὑπὸ τῶν ἐν Σπάρ- τη τελών», Ksn: «Προσελθὼν τοῖς τέλεσι», Tšy: 5) trxpš, ueatš de ostamī. «Κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν», Om: «Πρῶτος ἐλόχισε κατὰ τέλεα τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ», Ep: «Τρία τέλη ποιήσαντες τῶν νεῶν», Tšy: 6) in lxi š de telete (prin: de mistepi); (xne-opi)

in lokš de θῦμα. «Θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέ- λη», Sof: «Σεμνὰ τέλη», Sof: «Νυμφικὰ τέ- λη», =, «Τέλος γάμοιο», Om: «Τελεῖσθαι με- γάλους τέλεσι», Plt: in mistepiše uele marī. 7) (xne-opī) sentiumpš, xotxpīpe. «Τέλος ἐξέφερε», D: Al: mi Plt: a dat a- farš xotxpīpe saš deketš. 8) (xne-opī) terminš de platš, sorokš. «Μισθοῖο —», Om:

Τέλοσδε, poet: in lokš de εἰς τέλος, nint in sfirmitš.

Τέλσον (τὸ), poet: [τέλλω] in lokš de τέλος, terminš, marpine, xotarš. «Ἀρού- ρης—Om: «Τέλσα παρ' Ἰταλῆς», Engr: la mtrpinile...

Τελχιν -ῖνος [θελγω] (δ), fermektopš, marš; fxbiosš, pšš-fxbtopš. (ama se n- mīaš vekī lokštopī ai Kpetei, ai Uipx- lxi, mi ai Podxli, indeletničindš se la lxxkrapa metalolop, mi sokotindš se de fxbtopī de pele, mi nismamī). [de xnde

Τελχινώδης, eos (δ, ή), tape in uerpi- ue, nemlxdiš, suxkatš, indtšpniškš; pšš-voitopš, nismamš. [mi

Τελχिताίνω, viit: -σνῶ, sintš indtšpni- kš, nemlxdiš, mi u: (bezī telxín).

Τελωναρχέω -ῶ, viit: -ήσω, sintš ...

Τελωναρχής, ου (δ), uel dntī saš mai mare apendamš al benitšpilor pxbiše, saš kxuetenie de bamemī. [τελώνης, ἀρχή].

Τελωνεία (ή), lxxpe in apendš, mi strīn- uere de benitšpī pxbiše saš de vpmī. [mi

Τελωνεῖον (τὸ), lokxla, xnde se strīnr benitšpīle pxbiše, saš se iā bamš (kx- basara). [mi

Τελωνέω -ῶ, viit: -ήσω, iāš in apendš, mi strīnrš benitšpīle pxbiše, saš iāš bamš (sintš kontraktš de aqesteā, saš bamemī); (in nen:) strīnrš dašdia. „Πι- κρῶς τοὺς ἀφικνουμένους —», Str: (mi fir:) «Τοὺς λόγους—» Bas: spekxlezš, negroxžš. [din

Τελώνης, [τέλος, ὥνή] ου (δ), apendamš (kontraktš), mi strīnrštopš de benitšpī pxbiše, (partik:) de vpmī, bamemš. «Τοὺς τελῶνας βαρυνόμεθα, εὐχί ὅταν τὰ ἐμφανῆ τῶν εἰσαγομένων ἐκλέγωσιν, ἀλλ' ὅταν τὰ κεκρυμ- μένα ζητοῦντες ἐν ἀλλοτρίοις σκεύεσι καὶ φορ- τίοις ἀναστρέφονται». Plt:

Τελωνητής, οὔ (δ), poet: in lokš de τελώνης. [τελωνέω].

Τελωνία (ή), = Τελωνεία. [mi

Τελωνιάς, ἄδος (ή), poet: in lokš de τελωνική. «Μάζα —». Engr: pregioasš, lxxsoasš. [mi

Τελωνικός, ὅ, ὄν, κενεnitš, inxuitš vamexkxi, saš pexlikkxi apendaxš. [mi Telónion (τὸ), vamtš, че se ia de vameš. 2) = Τελωνεῖον. [τελώνης].

Τεμαχίζω, viit: -ίσω, laiš in vaxtcece (prinč: nešte mape de fьkьt batokš); (in čen:) inparuž in vaxtci. «Τὴν παραγματεῖαν —», Πλ: [din

Τεμάχιον (τὸ), dim: al lxi témaxos, vaxtci.

Τεμαχισμός (ὁ), tьere (prinč: de nešte mape) in vaxtci. [τεμαχίζω].

Τεμαχίσκος (ὁ), dim: al lxi témaxos, = Τεμάχιον.

Τεμαχιστός, ὅ, ὄν, (prinč: ixθύς, nešte) tьiatš in vaxtci. [τεμαχίζω].

Τεμαχίτης, ου (ὁ), mi Τεμαχίτης, ιδος (ή), kape se laie in vaxtci. «Ιχθύς —», Σх: Apstf: nešte mape, saš batokš. [τέμαχος].

Τεμαχοπώλης, ου (ὁ), vinxtopš de vaxtci de nešte batokš (bezí mi tarixopólēs). [τέμαχος, πώλης].

Τέμαχος, εος -ους (τὸ), [τέμνω] vaxatš (prinč: de nešte batokš; (in čen:) vaxatš.

Τεμενίζω, viit: -ίσω, desparuž, mi konsfingeskš xhš lokš xnei zeitci. [mi

Τεμενικός, ὅ, ὄν, mi Τεμένιος, α, ον, κενεnitš la lokš inkinatš vpe xnei zeitci. «Φυλλάς —», Sof: dsmbravš sfintš. [bezí témenos].

Τεμένισμα (τὸ), [τεμενίζω] lokš konsfiniitš; kьditsrš, saš dsmbravš sfintš, templx, mi čl:

Τεμενίτης, ου (ὁ), mi Τεμενίτης, ιδος (ή), = Τεμενικός, mi Τεμένιος. [din

Τέμενος, εος -ους (τὸ), (in čen:) parte de pьmintš (de apьtсrš) desparuž kь xhaxš saš rapdš ka propietate a kьiba (livadš, saš xarinz; (osivč:) vranimte, saš dsmbravš inkinatš vpe xnei zeitci, saš preodilop ei, saš vpe xhxi insemnatš vьrvatš (epoš) ka dapš de pesnьtipe, saš premiš pentp isbьzole saš sьx-желе lxi kьtpe patrie; (partik:) sfintš dsmbravš kь templx; (in čen:) templx, kapešte de epoš. «Καὶ μὲν (τῷ Βεληροφόντῃ) οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἑξοχὸν ἄλλων, καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὅφρα νέμοιτο». Ιλ: Ζ. «Ἡ δ' Ἀφροδίτη ἐς Πάφον ἵκανεν, ἔνθα οἱ τέμενος βωμὸς τε θυεῖς». Od: Θ. «Νεῖλου —», Pind: Epiutx, saš (prinč:) Delta Nilxkxi. (avxs:) «Ποσειδῶνος —». poet: mapea (ka inkinatš lxi).

Τεμενοῦχος (ὁ, ή), poet: kape ape (st-pinewte, saš lokxiwte in) sfintš dsm-

bravš, saš templx. [τέμενος, ἔχω].

Τεμενωρός (ὁ), [τέμενος, ὄρα] pьzitopš de sfintš dsmbravš, mi čl:

Τεμνάχιον, rren: in lokš de temáchiou.

Τέρνω, viit: τεμῶ, (nex: ἔταμον, mi At: ἔτεμον, tpe: de kь: τέτρηκα, mi pas. τέ-

τρημαι, nex: ἐτρήθην, mi posit: τηγτέον) laiš, desparuž, saš tьind iaš din čeva, pьuš; fьrimicezš; inxhniitš, kьrtfeskš;

(xne-opi) = Ἐτέμνω, skopeskš; (fir:) inparuž. «Ἴν' ἀπ' ὠμοῖν κεφαλὴν τάμοι δξείχαλκῳ». Ιλ: Ρ. «Δούρατα μακρὰ ταμῶν». Od:

Ε. «Σῆτον τέμνειν». Ksn: a seчera. «Τέμνειν τὴν γῆν, saš (ing: μέρος τι) τῆς γῆς».

Тх: Ksn: = Δενδροτομεῖν «Τέμνειν φάρμακον». Πλ: a tьia pьdьchini de leakš,

mi a alkьtxi doktopie. «Ἰχθὺς τέμνουσα παρέχει βορὴν τοῖσι θηρίοις». Ep: «Κάπρον καὶ βοῦν ταμνέμεν». Es: = Ἐτέμνειν, a sko-

mi. «Κάπρον ταμέειν Διῷ». Ιλ: Т. a kьrtfi. (de xnde des). «Ὅρνια τέμνειν, mi (mij):

τέμνεσθαι». Om: mi Ep: prin kьrtfi a in-

tьpi kьrьmintе; (prin intind: in čen:) a se inboi, a fьrьdsi prin kьrьmintš (de-

sape pace, armistigie, mi čl:). (mi kь dat: perin: mi kь inf:)

«Ταμόντες αὐτοῖσι χρόνον μένειν ἄει τὸ ὄρκιον, ὅσον ἄν ἡ γῆ μένοι». Ep: (mi kь ak: el: de prep:).

«Θάνατον νό τοι ὅρκι' ἔτεμον». Ιλ: Δ. pentp a la moapte amš fьkьt prin kьrьmintš arm-

istigie. (mai noš). «Φιλίχην (Συνθεσίας) — τινί». Exр: «Πλίνθους τέμνειν», = Πλινθοτο-

μεῖν. «Ὅχετοῦς —». a sьna, a deskide. «Ὀδὸν (τὴν μετόχιον τῶν ὁδῶν) —». Тх:

mi Ep: «Πέλαγος (Πλόον) —». Om: mi Auln: a tьia mapea, a plxti. (de xnde el:)

«Τέμνειν, saš τέμνεσθαι (se ing: ὁδόν)». Auln: = Ὀδεύειν, a merpe, saš a veni.

«Ψευδῇ τέμνουσαι ἐλπιδες». Pind: nьdejdi xpmind minьinoas kale, (ad:) zadapni-

че. (mi prov:). «Μέσον τέμνειν». Πλ: a ginea linia, mьsра de miklokš, (Frang:)

un juste milieu. (mi fir:). «Τέμνειν πόλιν εἰς μέρη». Πλ: a inparuž. || (mij): laiš

sape a mea intpexingape, saš prin al-

tbl. «Κρέα τεμνομένους, κερῶντας τ' αἰθοπα οἶνον». Od: Ω. «Αὐτὰρ ὁ τάμνετο δοῦρα». Od:

Ε. «Ἐτέμνετο λίθους περιμήχεας». Ep: || (mi pas:).

«Ρόπλον τετρημένον». Od: Ρ. «Ὀὐ τετρημένων τῶν ὁδῶν». Ep: «Συρίγγων τετρημένων δυεῖν». Skp: «Γλώσσα τέμνεται».

Пров: (de la limba viktmei, че se laie) vpe me do tьчere. 2) desparuž; (prin intind:)

daš dape kьvintš, saš datopie. «Καὶ οἱ τέμενος τάμον». Om: «Ἀξίας τι-

Ταυθρήνιον (τὸ), кѣвѣя сельбицеі алы-
не. (vezi šī ānθρήνιον). [de xnde

Τέρμας, ατος (τò), [in afin: κ8 τέρμα]
(in: τέρατα, mi At: τέρα in kontrap: din
noel: τέρεα; pen: τεράτων, μι τεράων -ων'

dat: -τέραςι, mi poet: τεράζεσθι) poet: (in uen:) semnñ; simenñ; (naptik:) ap̄tape, pap̄ (neobiññit̄) fenomen̄ al uerxat̄ (meteor̄) xat̄ ka p̄vestitor̄ al biitor̄. «Διὸς τέρας»- Om: = Διοσημεία. «Ἀστέρα ἦκε Κρόνου παῖς λαμπρόν, ἣ ναύτησι τέρας, ἣ ἐστρατῷ». Ιλ: Δ. «Τοῦτο τέρας ἀνθρώποισι τῶν μελλόντων ἔσεσθαι κακῶν ἔφηγε ὁ θεός». Ερ: (bezī mi teírea); (de xnde uroz; in ueneraļ̄) l̄kpx min̄nat̄ (nenatspaļ̄); (naptik:) iasm̄, monst̄p. «Ἐπεύχεται αὐτοῖς μηδὲ γῆν καρποὺς φέρειν, μήτε γυναικας τέκνα γονεῦσιν εἰκότα, ἀλλὰ τέρατα». Εσχλ: «Τέρας σφι ἐφάνη μέγα ἔππος γὰρ ἔτεκε λαγόν». Ερ: «Θηρίον αἰνολέοντα, κακὸν τέρας». Τκρ:

Τερασκόπος (ό, ή), poet: in lok̄ de teratox̄k̄op̄s.

Τεράστιος, α, ου, nenatspaļ̄, min̄nat̄, monst̄pox̄s, nesemñit̄. «Βρέφος—». Ελι: «Τεράστιον (se inu: ἔργον)». Χρς: «Ζεὺς τεράστιος». Ι: Αδ: p̄pin min̄nate semne p̄vestitor̄ de biitor̄. [τεράζω]. [de xnde

Τεραστῖως, adv: in kin̄ min̄nat̄, neobiññit̄.

Τερατεία (ή), ap̄tape, uor̄ipe de min̄nate l̄kpx̄; (in uen:) xap̄latanie, inuex̄top̄ie, eskamatop̄ie. [mi

Τεράτευμα (τὸ), fant̄, sađ uor̄ez de ap̄t̄top̄ de min̄nate l̄kpx̄; (in uen:) min̄ñit̄; inkin̄ipe. [din

Τερατεύω, mi (maí des mīx:) -εύομαι, biit: -εύσω, -ομαι, fak̄, sađ uor̄estesk̄ nesem̄site, min̄nate l̄kpx̄; uor̄esk̄ mare (ka xap̄latanī), ka s̄z xper̄ī. [mi

Τερατίας, ου (ό), f̄k̄top̄, sađ uor̄itor̄ de min̄ñ; xap̄latan̄, inuex̄top̄, eskamatop̄. [mi

Τερατικῶς, ή, ον, = Τεράστιος. [τέρας]. [de xnde

Τεραστικῶς, adv: = Τεραστῖως.

Τερατογονία (ή), nam̄tepe de iesme. monst̄pox̄ase n̄sk̄t̄x̄, sađ f̄nt̄x̄.

Τερατογραφία -ω, biit: -ήσω, sk̄ī min̄nate l̄kpx̄, s̄z des̄pe monst̄pox̄it̄, sađ semne ap̄tate ne uer̄. [τέρας, γράφω].

Τερατοεργάτης, ου (ό), (nlu:) in lok̄ de teratoūr̄ḡs. [τέρας. ἔργον].

Τερατολογέω -ω, biit: -ήσω, uor̄esk̄ des̄pe min̄ñ; uor̄estesk̄ monst̄pox̄ase inñm̄l̄x̄. [τερατολόγος]. [de xnde

Τερατολόγημα (τὸ), mi

Τερατολογία (ή), uor̄ipe des̄pe monst̄pox̄ase, min̄nate inñm̄l̄x̄, uor̄est̄ipe

nek̄pez̄t̄; (in uen:) min̄ñinoas̄ uor̄ipe. [din

Τερατολόγος (ό, ή), uor̄itor̄ des̄pe min̄ñ, uor̄estitor̄ de f̄ax̄loase, monst̄pox̄ase l̄kpx̄, sađ inñm̄l̄x̄; (in uen:) min̄ñinos̄, xap̄latan̄. [τέρας, λέγω].

Τερατόμορφος (ό, ή), uor̄k̄ f̄ix̄r̄ monst̄pox̄as̄, de iasm̄. [τέρας, μορφή]. [mi

Τερατοποιέω -ω, biit: -ήσω, fak̄ min̄ñ. Τερατοποιία (ή), f̄ax̄epe de min̄ñ, xap̄latanie, sađ eskamatop̄ie. [din

Τερατοποιός (ό, ή), f̄k̄top̄ de min̄ñ; (maí de m̄x̄te-op̄i in p̄x̄) eskamatop̄, xap̄latan̄. [τέρας, ποιός].

Τερατοσκοπία (ή), uor̄ep̄ape de semne ap̄tate ne uer̄, sađ meteor̄, mi rīipe de biitor̄ dint̄ in̄sele. [din

Τερατοσκόπος (ό, ή), uor̄ep̄top̄ de min̄nate semne, sađ fenomene. || (s̄x̄st: naptik:) in̄k̄top̄ de semne ap̄tate ne uer̄, mi dint̄ in̄sele rīit̄op̄ de biitor̄. [τέρας, σκοπός].

Τερατοτοκία -ω, biit: -ήσω, nask̄ monst̄p̄x̄ (iasme). [mi

Τερατοτοκία (ή), nam̄tepe de iasme. [din

Τερατοτόκος (ό, ή), n̄sk̄top̄ de iasme. Τερατοουργία -ω, biit: -ήσω, l̄k̄pez̄ min̄ñ, sađ monst̄pox̄it̄; (in p̄x̄) fak̄ eskamatop̄i. [τερατοουργός]. [de xnde

Τερατούργημα (τὸ), mi

Τερατοουργία (ή), l̄k̄p̄ape de min̄ñ; (in p̄x̄) eskamatop̄ie, xap̄latanie [din

Τερατοουργός (ό, ή), l̄k̄p̄top̄ de min̄ñ; (in p̄x̄) eskamatop̄, xap̄latan̄, (F̄rang:) jongleur. [τέρας, ἔργον].

Τερατόομαι -οῦμαι, biit: -ώτομαι, uor̄ez uer̄a k̄z sn̄ñit̄ (ka de iasm̄). (bezī mi t̄eθ̄ka). [mi

Τερατώδης, εος (ό, ή), [τέρας] monst̄pox̄s, ka o iasm̄, nenatspaļ̄, ūīdat̄, neobiññit̄; in̄semnat̄; f̄ep̄s̄. «Τὸ τερατώδες». Ακs: (F̄rang:) le merveilleux, = k̄z

Τερατωδία (ή), min̄ñit̄, ūīd̄ia uor̄ez l̄kpx̄, monst̄pox̄itate. [mi

Τερατωδῶς, adv: in kin̄ monst̄pox̄s (ūīdat̄, neobiññit̄), ka o iasm̄, nef̄ipeute. [τερατώδης].

Τερατωπός (ό, ή), [τέρας, ωψ] monst̄pox̄s la f̄ax̄, sađ la f̄ix̄r̄.

Τέρβινθος (ό), in sink: in lok̄ de t̄eβ̄in̄θ̄s (bezī t̄eβ̄min̄θ̄s).

Τέρρα (τὰ), Ion: in lok̄ de t̄eρατα, im: al l̄x̄ t̄eρας.

Τερεδενθίζω, biit: -ίσω, seam̄ñ (uor̄in̄: m̄pox̄) a t̄ep̄mint̄. [mi

Τερματίζω, viit: -ίσω, pñḡ xotapḡ, mḡp-
m̄neskḡ; (fir:) sḡv̄ir̄meskḡ, daḡ sf̄ir̄mitḡ. [mi
Τερματός -ō, viit: -ώσω, nḡ: in lokḡ
de tερματίζω.

Τερμέρεις (δ, ἡ), [Τέρμερος] ал Терме-
релі (kapḡ ал Kapicī, saḡ ал vestitslḡ
il̄xapḡ, kape sf̄ir̄m̄ind kanetole kḡl̄-
torilop s'a omoritḡ inḡr'achelamī kīpḡ mī
el de kḡl̄re Ep̄kḡlḡ). (de xnde ovic:) «Τερ-
μέρεις καὶ ὄν». Prov: pḡ mare, saḡ de
achelamī felḡ.

Τερμείς, έως (δ), adiēkt: Жое ка ефорḡ
ал xotapelop, = Ороис. [τέρμα].

Τερμίνθινος, η, ον, apx: mī poet: in lokḡ
de tereḡinḡnos. [mī

Τερμίνθис, ιδος (ἡ), poet: in lokḡ de tερμιν-
θίνη. [de auī] tερminḡtinḡ, = Τερεθινθίνη. [din

Τέρμινθος (ἡ), poet: mī apx: in lokḡ
de tereḡinḡnos. 2) xñḡ felḡ de plantḡ din
soḡl̄a inḡl̄xī, din kape inḡl̄etiaḡ sp̄inri-
oape. 3) (med:) xñḡ felḡ de vḡl̄t, ce ese
maī kḡ seamḡ ne la pḡl̄ne.

Τερμίνεις, εσσα, εν, poet: ажннсḡ nīnḡ
in mapḡine, inḡinḡ nīnḡ in kḡpḡtīlḡ; saḡ
chel kḡ mḡp̄inī (nepvaze. saḡ m̄ipetsrī, mī
чл:); (in ḡen:) ainitḡ, vine potpivitḡ. «Χιτών
(«Аспис»)». Om: Es: = Ποδηγεχḡς. [din

Τέρμιος, α, ον, poet: чел din mapḡine,
din xpmḡ, saḡ din kḡpḡtīlḡ «Χώρα («Η-
μέρα»)» Sof: 2) gḡs: potpivitḡ, kḡvenitḡ. [mī

Τέρμις, ιος (δ), gḡs: nīchorḡl, saḡ kḡl̄-
kīl̄a nīchorḡlī (ка mapḡine a tḡpḡl̄xī).
[τέρμα].

Τερμοδρομέω -ō, viit: -ήσω, [τέρμα, δρό-
μος] poet: алерḡḡ kapiera nīnḡ in kḡpḡtīlḡ.

Τερμίνιος, α, ον, poet: = Τέρμιος. [din

Τέρμιον, ονος (δ), poet: in lokḡ de tερ-
μα, tερminḡ, xotapḡ, sf̄ir̄mitḡ. 2) xñḡ zeḡ
ал Romaniḡop (bezī tερμיעς).

Τερμόριον (τὸ), poet: (ind:) memḡpḡl
ḡenitalḡ.

Τερπικέραυνος (δ, ἡ), poet: mḡl̄gḡmitḡ,
veselḡ inḡpḡ a tḡpḡnī. [τέρπω, κεραυνός].

Τερπνίστατος, η, ον, poet: sḡpḡl: ал лḡl̄.

Τερпнистос, η, ον, poet: sḡpḡl: nepḡl:
ал лḡl̄.

Τερпνός, ἡ, ὄν, veselitorḡ, dḡl̄che, pl̄t̄-
kḡtḡ, nostimḡ, gḡagiosḡ. «Τὸ τερпνόν». in
lokḡ de ἡ tερψис. [τέρπω]. [de xnde

Τερпνότης, (ἡ), inḡm̄imea лḡkrḡl̄ī ve-
selitorḡ, dḡl̄cheaḡḡ, gḡagiositate. (mī

Τερпνώς, adv: kḡ pl̄t̄chere, saḡ mḡl̄gḡ-
m̄ipe, vesel.

Τερпότηρμис, ιδος (δ), poet: pl̄t̄chere ve-
nep̄ianḡ. [τέρπω, τρḡμис].

Τέρπω, viit: -τέρψω, [in afin: kḡ tḡpḡ] (nex: 2 ἔτρωπον, mī poet: τεταρπομḡn, mī
nas: ἑτάρφθην, saḡ ἑτάρπην, in lokḡ de ἑ-
τέρφθην, mī чл:) (prop: mī poet:) satḡpḡ;
(upin xpm:) mḡl̄gḡmeskḡ, desḡt̄ezḡ; o-
dixneskḡ; (de xnde ovic:) inḡveseleskḡ,
m̄inriḡ, indḡl̄cheskḡ; (m̄im̄ix:) mḡ inḡvese-
leskḡ, mḡ desḡt̄ezḡ, netpekḡ kḡ pl̄t̄chere;
mḡ indḡl̄cheskḡ; (poet: kḡ ḡen:) mḡ satḡpḡ,
mḡ mḡl̄gḡmeskḡ doḡbindind чева. «Τέρπον-
τες πυκνῶς ἀκαχημένον». Om: «Τῇν σαυτοῦ
φρένα τέρψον». Tḡp: (mī absḡ:) «Καὶ οὔ-
νομα πολλὰκι τέρπει». Tḡp: (mī kḡ dat: op-
gan:) «Φόρμυγῃ («Πεσσοῖσι») θυμὸν τέρπειν».
Om: (mī m̄ix:) «Θυμῶ, saḡ «Θυμὸν τέρ-
πεσθαι». Om: Es: Hind: (mī kḡ dat: opr:).
«Μύθοισι («Δαιτί, «Δίσχοισι, mī чл:) τέρπε-
σθαι». Om: (mī kḡ ḡen:). «Ἐπεὶ τάρπη-
μεν ἐδḡt̄ος ἡδὲ ποτḡτος». Il: A. «Ἐπεὶ γό-
οιο τετάρπετο». Il: P. «Ἐπνου («Ἐνḡς «Φι-
λότḡτος»)». Om: Es: «Ἠḡς ταρπḡναι». Od:
P. sḡ ne vḡkerḡm de t̄inereḡe. (mī kḡ
ak: rap) «Οἷην μḡίρην τέρπεται». Es: se
indḡl̄cheste. (mī absḡ:) «Σκοπῶν, τί ἂν ἰ-
δῶν, ἡ τί ἀκούσας τερḡθείης». Ksn:

Τερπωλή (ἡ), poet: in lokḡ de tερψис.

Τερσαίνω, viit: -ανῶ, [τέρσω] xḡkḡ,
sv̄intḡ. «Αἶμα —». Il: H. il̄ opreskḡ. [de
xnde

Τερσήεις, εσσα, εν, poet: xḡkatḡ, sv̄inta-
tḡ; (upin xpm:) asḡpḡ, v̄ip̄tosḡ.

Τερσήμεναι, saḡ Τερσήναι, poet: nas: nex:
2: de inf: ал лḡl̄ tερσω.

Τέρσηνε, poet: in lokḡ de ἑτέρσηνε, 3:
sinr: nep̄s: de nex: 2: ал лḡl̄ tερσαίνω.

Τερσιᾶ (ἡ), = Ταρσός, gḡatie, ne kape se
sv̄intḡ v̄p̄inza. [din

Τέρσω, (прел: ἑтерсон) poet: (in afin:
kḡ tḡr̄ω, mī tḡr̄ω) sv̄intḡ, xḡkḡ (upinḡ:
nas:). «Ἐλḡος ἑτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα».
Il: A. «Ἐḡματα ἡελίοιο τερσήμεναι αὐγḡ».
Od: Z. (mī kḡ ḡen: el:) «Οὐδέποτ' ὅσσε
δακρυόφιν τέρσοντο». Od: E. se sv̄intaḡ de
лḡkrḡmī.

Τέρσω, Eol: viit: ал лḡl̄ tḡr̄ω.

Τερύνης, ου (δ), (upinḡ:) asinḡ ovositḡ
din v̄t̄p̄ineḡe mī tḡpḡḡ. [din

Τέρυς, [τέρην] υνος (δ, ἡ), sl̄v̄itḡ, zlei-
tḡ de tḡpḡḡ. «Ἴππος —». Gḡs: m̄ip̄oagḡ
de kalḡ. [de xnde

Τέρυσκομαι, (прел: ἑταρυσκόμην) gḡs: s̄intḡ
ovositḡ (kḡ n̄ter̄ipe zleite), kḡ totḡl̄ sl̄v̄
itḡ.

Τέρφος, εος -ους (τὸ), poet: = Στέρφος,
kḡm̄kḡ. «Καστάνου —». Nik:

Τέρχνος, εος -ους (τό), poet: = Τρέχνος, mkrxprð, blæstarð.

Τερψίθυμος (ό, ή), poet: [τέρψις, θυμός] beselitopð, desfættopð de sxfletð.

Τερψιμέροτος (ό, ή), poet: [τέρψις, βροτός] ñveselitopð, desfættopð de oamenī. « Ηέλιος — . Om:

Τερψίνοος (ό, ή), poet: [τέρψις, νόος] ñveselitopð, desfættopð de minte (de sxfletð).

Τέρψις, εως (ή), ñveselipe; (upoi: mi poet:) sxtxape (akt: mi nas:); (prin xpm:) mklxsmipe; (de xnde obiv:) beselie, ñkxppe, plæxere; minrñe; desfætpe.[τέρπω].

Τερψίχορος, η sað es, on, poet: ñveselitopð, sað desfætstæt prin xopð; (upin xpm:) ñvitopð de xopð. [τέρψις, χορός].

Τέσσαρα, next: λῖ τέσσαρες.

Τεσσαράβοιος (ό, ή), poet: чед in pre- gð de natpx boi (bite, sað monete). 2) konstpsitð dñ natpx nief de boð. [τέσσαρες, βοῦς].

Τεσσαρακαιδεκα, next: λῖ τεσσαρεσκαιδεκα.

Τεσσαρακαιδεκαδωρος (ό, ή) poet: чед кх ñtindepe de natpxsnpezeche namte. [τεσσαρεσκαιδεκα, δῶρον].

Τεσσαρακαιδεκαταῖος, α, on, = Τεσσαρεσκαιδεκαταῖος.

Τεσσαρακαιδεκατίτης, ου (ό), = Τεσσαρεσκαιδεκατίτης.

Τεσσαρακαιδέκατος, η, on, = Τεσσαρεσκαιδέκατος.

Τεσσαρακαιδεκέτης, ου (ό), mi Τεσσαρακαιδεκέτης, ιδος (ή), чед de natpx-snpezeche anī. (bezi mi ñekéτης). [τεσσαρακαιδεκα, ἔτος]

Τεσσαρακονθήμερος (ό, ή), de natpx-zexi de zile. [τεσσαράκοντα, ἡμέρα].

Τεσσαράκοντα (οί, αί, τὰ), nedekl: nxim: natpx-zexi. [τέσσαρα].

Τεσσαρακονταέτης, εος sað εος -ους (ό, ή), чед de natpx-zexi de anī (bezi mi ñexa-έτης). [τεσσαράκοντα, ἔτος]. [de xnde

Τεσσαρακονταετία (ή), kxpsð de natpx-zexi de anī.

Τεσσαρακονταῖος, α, on, Skp: ñnd: in lokð de τεσσαρακοσταῖος.

Τεσσαρακοντακαιπεντακισχίλιοστος, ή, on, ал natpxzexi mi çinçī miilea. [τεσσαράκοντα, και, πεντάκισ, χίλιοι].

Τεσσαρακοντήκισ, adv: de natpx-zexi de opī. [τεσσαράκοντα].

Τεσσαρακοντάπηχυσ, εος (ό, ή), de natpx-zexi de kopī. [τεσσαράκοντα, πῆχυς].

Τεσσαρακοντῆς, ἄδος (ή), natpx-zexime.

2) adxntstpr (sxmτ) de natpx-zexi de k-nimi (de neps: sað лхкp); (in Ιηкp:) natpx-zexi de zile.

Τεσσαρακονταστάδιος (ό, ή), [τεσσαράκοντα, στάδιον] чед кх ñtindepe de natpx-zexi de stadii.

Τεσσαρακοντήρης, εος (ό, ή), (upinç: ναῦς, κορabic) кх natpx-zexi de bisle. [τεσσαράκοντα, ἐρέσω].

Τεσσαρακοντόργιος (ό, ή), чед de natpx-zexi de stñkinī. [τεσσαράκοντα, ὄργυια].

Τεσσαρακοντούτης, ου (ό), in kontpak: in lokð de τεσσαρακονταέτης.

Τεσσαρακόσιοι, αι, α, gram: in lokð de τετρακόσιοι.

Τεσσαρακοσταῖος, α, on, fæktð, sað fæktopð de чева in natpx-zexi de zile [din Τεσσαρακοστός, ή, on, ал natpx-zexielea.

|| «Τεσσαρακοστή (se ñng: μερίς)». a natpx-zexielea parte; (se ñng: ἡμέρα) nðresimi-le. || im:) «Τεσσαρακοστά». Tðç: xñ felð de monet a Xienixop. [τεσσαράκοντα].

Τεσσαρακοστόγδος, η, on, a natpx-zexi mi ontalea. [τεσσαρακοστός ὄγδος].

Τέσσαρες, es, α, (nen: τεσσάρων. dat: τέσσαρι, ак: τέσσαρες, -x) nxmer: natpx (prin ñtind:) nxgino. «Πάνυ βιαία, τέτταρα». Apstf: «Τὰ τέσσαρα (se ñng: ξύλα)». din kape se kompsne xma kasei. (de xnde) «Ἐν τὸς τεσσάρων γενέσθαι». Hld: = Ἐν τὸς θυρῶν. mi «Παραβῆναι τέσσαρα». Лхç: a emi din kast

Τεσσαρεσκαιδεκα (οί, αί), nxmer: natpxsnpezeche. [τέσσαρες, και, δέκα].

Τεσσαρεσκαιδεκαέτης, ου (ό), = Τεσσαρακαιδεκαέτης.

Τεσσαρεσκαιδεκαταῖος, α, on, fæktð, sað fæktopð de чева in (чед de) natpxsnpezeche zile. mi

Τεσσαρεσκαιδεκατίτης, ου (ό), epetixð, serpñnd namtele la natpxsnpezeche a le kmmieñ lxi Martie (ñnpexñk kx lxdei). [din

Τεσσαρεσκαιδέκατος, η, on, ал natpxsnpezechele. [τεσσαρεσκαιδεκα].

Τέσσαρι, dat: ал λῖ τέσσαρες.

Τέσσερες, α, Ion: in lokð de τέσσαρες. [de xnde

Τεσερήκοντα, Ion: in lokð de τεσσαράκοντα.

Τεταγμένως, [τάσσω] adv: (de naptç) in pñdð, кх pñdñalæ; sað in xpeme pñdñit, xotpñit.

Τεταγών, poet: nex: 2: de naptç: ал (neñtp:) τάω, anskñnd. «Πόδος — . Om:

Τέτακα, tpe: de кх: ал λῖ τεῖνω.

Τέταλμαι, pas: tpe: de ks: ал лѣ τέλλω.

Τέταμαι, pas: tpe: de ks: ал лѣ τεῖνω.

Τεταρμειμένως, [ταρμύω] adv: (de paptv:) кк пѣстраре, саѣ ikonomie, крѣпат.

Τετανικός, η, ον, πῆτιμαш de, саѣ sk-nksš ла tetanš. [τέτανος].

Τετανοειδής, έος (ό, ή), чел in felš, саѣ din felš tetanлѣ. 2) intinsš, netedš ла vedere. [τέτanos, είδος].

Τετανόριξ, τριγος (ό, ή), чел кк пѣркк лхnrš mi netedš (некрепѣ). [τετανός, ορίξ].

Τετανόπους, οδός (ό, ή), чел кк netede (fpmoase) ničoape. (bezí mi Ταύσφυρος). [τετανός, ποὺς].

Τετανός, η, ον, intinsš; (prin xpm:) netedš, лхѣiosš; (desupe niēle) nesšpuitš; (xno-opí) лхnrš, mi asprx [mi

Τέτανος (ό), (in ven:) = Τάσις, intindepe; inkordape (de mempxkл penitalš); (partik: med:) xñš felš de snasmš adsk-ktopš de skcipe minemiшkape bre xñš mšdлapš, саѣ mi trpxkлѣ intperš. [τεῖνω].

Τετανώω -ω, viit: -ώσω, intinzš, netezeskš, fakš чева а лхч. [τετανός].

Τέταντο, poet: in lokš de étéтанто, а 3: im: neps: de pas: poste-szv: ал лѣ τεῖνω.

Τετανώθρον, mi Τετανώμα (τό), чева kosmetikš, kape netezemte, intinde (anpx de svšpuitšpí) пеллѣ. [τετανώω].

Τεταραγμένως, [ταράσσω] adv: (de paptv:) tšpxpat.

Τετάρπετο, poet: mиж: nex: de xot: mi

Τεταρπόμενος, poet: mиж: nex: de paptv: ал лѣ τέρπω

Τεταρτάζω, viit: -άσω, inparpxš in patpx пѣрцѣ, саѣ skkšpí. [τέταρτος].

Τεταρταίζω, viit: -ίσω, пѣtimeskš de fpi-rspí de а patpa zi; саѣ sintš de а patpa zi. [mi

Τεταρταίνος, η, ον, кхvenitš, саѣ skpxš ла fpi-rspí de а patpa zi. [din

Τεταρταίος, α, ον, fьkktš, саѣ fьkktopš de чева in patpx zile; (partik: mi fьpъ pyretš) fpi-rspí nepiodine de а patpa zi. [τέταρτος].

Τεταρτημοριαίος, α, ον, чел de пpeцѣ, саѣ rpxestate de..

Τεταρτημόριον (τό), а patpa partē (partik: de oboлš). [τέταρτος, μόριον].

Τεταρτίζω, viit: -ίσω, глs: in lokš de tetaprtáizw. 2) iaš а patpa partē. [τέταρτος].

Τεταρτολογέω -ω, viit: -ήσω, глs: iaš, a-lerš kñkл ла patpx. [τέταρτος, λέγω].

Τέταρτος, η, ον, ал патрѣlea. «Τὸ τέταρτον (se ing: μέρος)». = Τεταρτημόριον.

«Τὸ τέταρτον». Om: adv: а patpa oapт. || (svst:). «Τετάρτη». Ep: xñš felš de in-kñpitoape mšsxpъ nentps likside, mi «Τέταρτον». mšsxpъ de intindepe. [τέταρτα]. [de xnde

Τετάρτως, adv: in nosigie de ал патрѣlea.

Τετάρθην, poet: in lokš de étetáσθην, а 3: ind: neps: de pas: neste szv: ал лѣ τεῖνω.

Τετάρχαι, Ion: in lokš de tetaxrēnoi: eíσι, im: а 3: neps: de pas: tpe: de ks: ал лѣ τάσσω.

Τεταρχένος, η, ον, pas: tpe: de ks: de paptv:

Τέτευχα, poet: Ion: tpe: de ks: de xot: ал лѣ τεύχω, саѣ tьγxáνω, mi

Τετεύχεται, poet: Ion: in lokš de teteyxrēnoi: eíσι, а 3: im: neps: de pas: tpe: de ks: ал лѣ τεύχω.

Τετευχῆσθαι, poet: pas: tpe: de ks: de inf: ал (neintp:) тевxέω (-άω) -ω. inap-mezš.

Τετεχνημένως, [τεχνάομαι] adv: (de paptv:) кк memtemxš, memtemšpít.

Τετηρημένως, [τηρέω] adv: [de paptv:] кк bьrape de seamъ, кк лхape а minte.

Τετήρημαι, poet: tpe: de ks: ал лѣ τίω, pedenseskš, imí pesъknš. (intp: prinč: ind:) «Τετήρησθον». И:Θ. sintegí inbъxъsite. (mi paptv:). «Τετημένος, mi Τετηώς». Om: mīxnitš, tšpxpatš.

Τετήρησθον, mi Τετηώς, bezí ppeched: tetήρημαι.

Τέτλοθι, Τετλαίην, Τετλάμεν in lokš de tetlónai, поркнч: noft: mi inf: ал лѣ..

Τέτληκα, tpe: de ks: (in lokš de ppez:) ал neintp: тлáω.

Τετλήω, vьx, ós, poet: Ion: in lokš de tetlexōs, paptv: ал лѣ τέτληκα.

Τέτμηκα, akt: mi τέτμημαι, pas: tpe: de ks: ал лѣ τέμνω.

Τετμηότι, poet: Ion: in lokš de tetmēnō, pas: (in tinš de mиж:) tpe: de ks: ал лѣ τέμνω.

Тέτρω, neintp: ppez: ал nex: тэ́тμεν, mi étetpze, mi mиж: étetpze, poet: in lokš de témnw, tašš (prinč: dpxmkлkšiba); (prin xpm:) intilneskš, intimninš din intimnapre; (кх ven:) iaš in partea mea, 'mi а kъxt а лѣa, саѣ s 'а intimnat а авса. «Ὁς δέ κα τέτμη ἀπαρτηροῖο γενέθλης». Es: op kape se va intimula а fi de xñš pšš neamš; (mi pas:). «Ἐτέτμητο ἄλμη ὑπὸ τρόπιν». Om: se des-nika (xnde алгѣи skpíš étémneto).

Τετοκυῖα, tre: de kx: fem: de napt4: lxi
τίκτω.

Τετοληρηζότως, [τοληζώ] adv: (de napt4:)
kx indrēzueall.

Τέτορε, poet: in lokx de itore, nex:
2: (kx indoipe) al lxi toréw.

Τέτορες, α, poet: in lokx de τέτταρες =
Τέσσαρες.

Τετορήσω, poet: viit: al lxi toréw (kx
indoipe).

Τετραβάμων, ονος (ό, ή), poet: kare km-
vlt ne natrx nioare, = Τετράπους; saž
(desnpe tpssxpx) = Τετράκυλλος (bezí ziv:).
[τέτταρα, βαίνω].

Τετραβαρής, έος (ό, ή), чел de natrx opí
mai grež. [τέτταρα, βάρος].

Τετραβασίλειος (ό, ή), чел kx natrx im-
npxmí. [τέτταρες, βασιλεύς].

Τετραβίβλος (ό, ή), konpinztpox de, saž
inupruił in, kompxsž din natrx kpxmí.
[τέτταρες, βίβλος].

Τετραβόειος, mi Τετράβοιος (ό, ή), = Τε-
σσαράβοιος.

Τετραβράχυς, εος (ό), (prin4: ποῦς) kom-
pxsž din natrx vokale skxpte, (nat:) pro-
kelousmatixos. [τέτταρες, βραχύς].

Τετραχίρς, υος (ό, ή), poet: [τέτταρες,
γῆρς] чел kx natrx glasxpi, = Τετράφωνος;
(desnpe mxx: instrxm:) чел kx natrx koar-
de, = Τετράχορδος.

Τετραγλωσσος (ό, ή), vorvitox de, saž
skpisž in natrx limbi. [τέτταρες, γλωσσα].

Τετραγλώχιν, υος (ό, ή), poet: чел kx
natrx vixxpi, saž koluxpi (enit: al lxi
Mepkxpx nentpx natrxnrižpele lxi statx-
e). [τέτταρες, γλωχίν].

Τετραγνάθος (ό, ή), чел kx natrx fьлчí.
|| (sxst:) Τετράγναθον, xñž felž de pxiān-
xinž otrēvixiosž. [τέτταρες, γνάθος].

Τετραγράμματος (ό, ή), kompxsž din na-
trpx litepe (snpe eks: Ἀδάμ). «Τετραγράμ-
ματον». Bisep: mistepiosxi neme al lxi
Dxmnezež la Еврей. [τέτταρες, γράμμα].

Τετραγράμμος (ό, ή), kompxsž din natrx
lini. [τέτταρες, γραμμή].

Τετράγυος (ό, ή), poet: konpinztpox de
natrx poroane (ka la natrx-zexí de stin-
xiní). „Τετράγυον (τὸ), mxxxpx de pxmĩtž
(ka de natrx poroane), kĩž nstea apa xñž
vxnž mxxxitox intp'o zi. [τέτταρες, γύα].

Τετραγωνέω -ω; viit: -ήσω, formezž (in
fьgixezž posixie de) natrxnriž; (prin4:
astpnm:). «Ἀρὴς τετραγωνεῖ τὸν Δία». Lx4:
se afьž in tetparonismž kx Жое. [mi

Τετραγωνία (ή), xñž felž de nomž, saž

konpxelž kx seminge, saž pamxpe npxra-
te, (poate Franų:) tusain, sinperž. [mi

Τετραγωνιαῖος, α, ον, чел in figxpx de
natrxnrižpe, saž pedativž kx figxpa natrxn-
rižlxi. „Λίθος—“ Skp: cea din kolųž. [mi

Τετραγωνίζω, viit: -ίσω, fakž чева (daž
figxpx de) natrxnrižpe. || (nestp: saž el mi
mĩk:) sintž npxpatž; (xne-opí astpnm:) =
Τετραγωνέω, [mi

Τετραγώνιον (τὸ), (se inų: ἱμάτιον, xai-
nъ) in natrx koluxpi. [bezí tetparonios la
sfirmitž].

Τετραγωνισμός (ό), tetparonismž, for-
mare de natrxnriž; (Matn:) immxlipe
de xñž npxmpxž in sine. [tetparonixw].

Τετραγωνοειδής, εος (ό, ή), чел in figxpx
saž felž de natrxnrižpe. [tetparonios eĩdos].

Τετραγωνοπρόσωπος (ό, ή), чел kx o-
braxž npxpatž, saž natrxnrižpe. [tetparonios,
πρόσωπον].

Τετράγωνος (ό, ή), natrxnrižpe, saž чел in
natrx koluxpi; (npx inintd mi fir:) sta-
topnikž, solidž, xeanpñž, temeinikž; de-
sxvixmitž. «Ἀνῆρ—» Apst: «Νόω—» Plt:
чел kx Intpearъ minte. «Ἀριθμός —» Mtm:
upodxsž din immxlipea a dot de o notpivъ
nxmere. «Ἐμῆς τῆς τετραγώνου ἐργασίας». T4:
«Τετράγωνον ἱμάτιον, saž σχῆμα». At:
Au: mantelъ Elenikž (snpe deoseipe
de чел Pomanž, kare epa in formъ de se-
michepxž). [τέτταρες, γωνία]. [de xnde

Τετραγωνώδης, εος (ό, ή), = Τετραγωνοειδής.

Τετραδάκτυλος (ό, ή), чел kx natrx de-
xete. [τέτταρες, δάκτυλος].

Τετραδάρχέω -ω; viit: -ήσω, = Τετραρχέω.

Τετραδάρχια (ή), = Τετραρχία.

Τετραδεῖον, saž Τετράδιον (τὸ), kompxsž
dintp'o npxtime (de nepx: saž lxxp:) «Στρα-
τιωτῶν τετραδεῖον». Skp: 2) (nлμ.) tetpdxъ,
kalež (de la foae de xiptie indoit in
natrx). [mi

Τετραδιστής, οῦ (ό), nъskxiž in a natpa
zi a lxxnei; (npx xpm: dxne astpoxi-
kъ bьrape de seamъ) mxxl-npxmitoxž, saž
tpxditž (de la Epkxlž, kare nъskĩndx se
intp' astfel de zi mxxnčia nentpx alųž).

|| (im:) «Τετραδισταί» soųietate dotineri
kare serviž in ospmъpi a natpa zi din
fic-kare lxxnъ. (bezí mi eixadixtai). [mi

Τετραδίται (οἱ), = Τεσσαρεςκαιδεκατίται.
[tetpdx]

Τετραδραχμαῖος, saž (mai korek:)—δρα-
χμιαῖος, α, ον, = kx...

Τετράδραχμος (ό, ή), [τέτταρες, δραχμή]
чел de preųž, saž rpestate de natrx dpxxme.

|| (shest:) Τετράδραχμον (τό), monetъ de patrъ draxme.

Τετράδυμος (ό, ή), = Τετραπλούς, inu-
tritъ; (partik:) пѣсѣстѣ ѿемѣнѣ inprekhtъ
кѣ алгѣ tpeѣ de o datъ din аѿесаmѣ mѣ-
mѣ. «Τετράδυμα τίκτειν». Stp: [τέτταρες, δι-
δυμος, saѣ δύω].

Τετράδωρος (ό, ή), чел кѣ inтindepe de
patrъ padme. [τέτταρες, δῶρον].

Τετραέλικτος, mi

Τετραέλιξ, ικος (ό, ή), poet: de patrъ
(de mѣste) opѣ inѣmѣratъ. || (shest: вѣре:)
знѣ felъ de plantъ sninoasъ. [τέτταρες, έ-
λίσιω].

Τετραένης, ένεος, mi Τετράενης, ου (ό, ή),
poet: [τέτταρες, ένος] in локѣ de Τετρα-
ετης.

Τετραετηρία (ή), = Τετταετηρίς. [mi

Τετραετηρικὸς, ή, он, кѣvenitъ, saѣ in-
implatъ ла fie-kape patrъ anѣ. [mi

Τετραετηρίς, ίδος (ή), кѣrsъ de patrъ
anѣ; serbъtoape ла fie-kape patrъ anѣ. [din

Τετραέτηρος (ό, ή), poet: in локѣ de ...

Τετραέτης, εος -ους, saѣ έος -οῦς (ό, ή),
чел de (dъinitopъ) patrъ anѣ (bezѣ mi de-
καέτης). [τέτταρες, έτος]. [de xnde

Τετραετία (ή), пѣtprime de anѣ, saѣ па-
trъ anѣ

Τετράευκτος, mi Τετράευγος, mi Τετρα-
ζύγιος, mi Τετράζυγος, = κѣ...

Τετράζυς, υγος (ό, ή), trasъ de patrъ
trъtъtopѣ ла trъsъpъ; (fir: in uen:) inu-
tritъ, saѣ komъsitopъ de o пѣtprime. «Τе-
τραζύγιον, mi Τετράζυγον (inprekhtъ кѣ, mi
trъ) ѣрма». = Τέθριππον. «Τετράζυγες ѣποι».
inxъmaji patrъ inprekhtъ. (fir:). «Υιες—»
poet: in локѣ de τέσσαρες. [τέτταρες, ζεύ-
γυμι].

Τετράζω, [imit:] kѣkѣtъ ка гѣna, kind
ape sъ oѣ. (bezѣ mi κακάζω).

Τετραήμερος (ό, ή), de patrъ zile. [τέτ-
ταρες, ήμέρα].

Τετραθέλυμνος (ό, ή), poet: [τέτταρες, θέ-
λυμνον] чел кѣ patrъ знѣл peste алѣл
amтерnъtspѣ, saѣ кѣnъtshelѣ. «Σάκος—».
Om: = Τετραβόειον.

Τετράθυρος (ό, ή), чел кѣ patrъ xmi.
[τέτταρες, θύρα].

Τεтраίνω, viit: τετρανέω, (nex: έτέτρηνα)
poet: in локѣ de τιтраίνω, гѣpъeskъ.

Τεтраίππος (ό, ή), глs: in локѣ de те-
θριппος.

Τετρακαιδεκαέτης, εος -ους, saѣ έος -οῦς
(ό, ή), = Τεσσαρακαιδεκέτης.

Τετρακαιδέκατος, η, он, poet: in локѣ de

τεσσαρεσκαιδέκατος.

Τετρακέρατος, mi Τετράκερος, ω, saѣ ω-
τος (ό, ή), чел кѣ patrъ коарne. [τέτταρες,
κέρας].

Τετρακέφαλος (ό, ή), чел кѣ patrъ ка-
πεle. [τέτταρες, κεφαλή].

Τετρακίνη (ή), poet: in локѣ de θριδα-
κίνη.

Τεтраки, poet: in локѣ de...

Τεтракиς, adv: de patrъ opѣ. [τέτταρα].

Τεтракиσμύριοι, ιι, α, patrъ-zoѣ de miѣ.
[τεтракиς, μύριοι].

Τεтракиσχίλιοι, ιι, α, patrъ miѣ. [τεтра-
κις, χίλιοι]

Τεтраκίων, ονος (ό, ή), snpъkinitъ ne
patrъ sѣlпѣ. [τέτταρες, κίων].

Τεтраκλαστος (ό, ή), [τέτταρες, κλάω]
frѣntъ in patrъ вѣkъmѣ.

Τεтраκλιμος (ό, ή), (nam:) пѣsъ кѣtre
челo patrъ klime (semne) але черкѣлѣ.
«Γῆ—». Nikit: [τέτταρες, κλίμα].

Τεтраκλινος (ό, ή), inкѣпѣtopъ, saѣ ко-
прinъttopъ de patrъ patpѣ. [τέτταρες,
κλίνη].

Τεтраκнаμος, mi Τεтраκνάμων, ονος (ό,
ή), Dor: poet: in локѣ de ...

Τεтраκνημος (ό, ή), чел кѣ patrъ snige.
«Τροχός—» Hind: [τέτταρες, κνήμη].

Τεтраκόρυμβος (ό, ή), чел кѣ patrъ bro-
boane. «Κισσός—». Enpr: [τέτταρες, κό-
ρυμβος].

Τεтраκόρωνος (ό, ή), poet: de patrъ opѣ
maѣ inδeъsnratъ in viaѣ de kit uѣonka,
de toapte лѣnъtъ viaѣtъ. [τέτταρες, κορώνη].

Τεтраκόσιοι, ιι, α, patrъ sste. [de xnde

Τεтраκοσιοστός, ή, он, ал patrъ-sstelea.

Τεтраκοστός, ή, он, = (saѣ греш: in локѣ
de) τετταρακοστός.

Τεтраκοτυλιαῖος, α, он, de onotpѣtъ кѣ
patrъ kotile, saѣ litpe. [mi

Τεтраκότυλος (ό, ή), inкѣпѣtopъ de па-
trъ kotile, saѣ litpe. [τέτταρες, κοτύλη, bezѣ
zѣtъ].

Τεтрактῦς, ὕος (ή), (dъne Pitagop:) =
Τεтраός, пѣtprime.

Τεтраκύκλος (ό, ή), komъsъ din patrъ
чepкѣpѣ; (desne trъsъpъ) кѣ patrъ poate.
[τέτταρες, κύκλος].

Τεтраκύωλος (ό, ή), чел кѣ patrъ mѣdъ-
ларе; (poet:) = Τεтраπούς. [τέτταρες, κύλων].

Τεтраκωμία (ή), adъnape de patrъ sa-
to ла знѣ локѣ. [τέτταρες, κόμη].

Τεтраκωμος (ό), apie mi danъtъ in uin-
stea лѣ Epккѣлѣ. [τέτταρες, κόμος].

Τετράλινον (τό), κολεῖξ (rīordanē) κς πατρὸς uīpe de m̄rḡr̄pitar̄. [τέτταρες, λίνον].

Τετράλιξ, ικος (ό), греш: in лок̄ de τε-траэлиξ

Τετραλογία (ή), челе πατρὸς drame (trei traṓiche, mī xna satirik̄), че sic-kape din konk̄r̄p̄in̄d̄i ποεδ̄i trev̄d̄ia s̄z presinte la ser̄v̄z̄top̄ile Βακκλ̄d̄i. [τέτταρες, λόγος].

Τετραμελής, εος (ό, ή), κομπ̄ss̄ din πατρὸς m̄td̄x̄lare, saḥ p̄r̄ȳi, saḥ πατρὸς fel̄k̄r̄i de k̄n̄t̄iche. [τέτταρες, μέλος].

Τετραμέρεια (ή), = Τετραμοιρία. [din

Τετραμερής, εος (ό, ή), κομπ̄ss̄ din, saḥ in̄p̄r̄ȳit̄ in̄ πατρὸς p̄r̄ȳi. || • Τετραμερēs (τό), a patra parte [τέτταρες, μέρος]. [de x̄nde Τετραμερῶς, adv: in̄ πατρὸς p̄r̄ȳi.

Τετραμέτρητος (ό, ή), in̄k̄p̄t̄op̄ de πατρὸς met̄p̄eḡi (m̄s̄x̄r̄ de lik̄side de 12: xoe, bezī x̄ōs). [τέτταρες, μετρητής].

Τετράμετρος (ό, ή), πατρ̄smet̄r̄, чел din πατρὸς met̄p̄e (p̄r̄in̄y: prosodiache). «Στίχος, saḥ ρυθμός—» Γрам: «Γωνία—» Ат: чед̄reant̄. || (s̄x̄bst:) Τετράμετρον (se in̄y: ποιήμα), κομπ̄ss̄ din πατρὸς met̄p̄e. 2) a patra parte din or̄che fel̄ de m̄s̄x̄r̄ (p̄r̄in̄y: din μέδιμνος, bezī z̄ic̄). [τέτταρες, μέτρον].

Τετραμνηαῖος, α, ον, d̄t̄in̄it̄op̄, saḥ kop̄rin̄z̄top̄ de πατρὸς λxn̄i. [din

Τετράμνηος (ό, ή), чел че are, saḥ kop̄rin̄de πατρὸς λxn̄i, de πατρὸς λxn̄i. || (s̄x̄bst:) «Τετράμνηος (ή), mī Τετράμνηον (τό), κ̄r̄s̄ de πατρὸς λxn̄i (πατρ̄λxn̄ie). [τέτταρες, μῆν].

Τετραμμαι, pas: tre: de κς, ал л̄d̄i tr̄eṓ.

Τετραμναῖος, α, ον, mī

Τετράμνοος (ό, ή), чел de p̄r̄eḡi. saḥ grēx̄tate de πατρὸς mine. [τέτταρες, μν̄].

Τετραμοιρία (ή), in̄p̄t̄p̄it̄ parte (de πλα-τ̄, de m̄er̄t̄ik̄, de x̄ran̄, mī чл:). [din

Τετράμοιρος (ό, ή), = Τετραμερής, κομπ̄ekt̄op̄ de, saḥ in̄p̄r̄ȳit̄ in̄ πατρὸς p̄r̄ȳi. «Νυκτὸς φρουρὰ —». Εξр: a patra parte, saḥ strēax̄t̄ a non̄ȳi. || (s̄x̄bst:) Τετράμοιρον (τό), a patra parte. • Κηροῖο —». Ник: [τέτταρες, μοῖρα].

Τετράμορος (ό, ή), poet: in̄ лок̄ de τε-τράμοιρος.

Τετράμορφος (ό, ή), чел κς (ap̄t̄at̄ in̄) πατρὸς fiḡk̄r̄i. «Ἔραι —». Εξр: чед̄i pat̄: s̄ tim̄p̄i aī an̄k̄l̄i. [τέτταρες, μορφή].

Τετρανουκτία (ή), πατρ̄s non̄ȳi (d' a p̄in̄-d̄x̄l). [τέτταρες, νύξ].

Τετράξ. αγος, mī ακος (ό), [τετράξω] x̄n̄ fel̄ de παστ̄re, d̄ron̄ie, saḥ кокош̄ sel̄bat̄ik̄.

Τετράξоος (ό, ή), ч̄ion̄lit̄ de πατρὸς op̄i,

saḥ in̄ f̄or̄m̄t̄ de πατρ̄k̄n̄it̄; saḥ p̄stin̄ȳos̄ de a se л̄k̄kra d̄x̄arep̄em̄te. (bezī mī d̄i-ξоос). «Δένδρα—» Трр:

Τετραξός, ή, όν, = Τετραπλούς (bezī mī d̄i-ξоос). [τέτταρα].

Τετραοδία (ή, mī Τετραόδιον, saḥ Τετρά-οδον (τό), = κς...

Τετράοδος (ή), res̄m̄it̄ie de πατρ̄s d̄r̄x̄-m̄k̄r̄i. [τέτταρες, όδός].

Τετραοιδιος (ό, ή), [τέτταρες, χοιδή] κομπ̄ss̄ din πατρ̄s fel̄k̄r̄i de melodiache ta-kte. • Νόμος —». Пл:

Τετραόργuiος (ό, ή), чел κς in̄t̄indepe de πατρ̄s sl̄in̄k̄in̄i. [τέτταρες, όργuiά].

Τετραορία (ή), πατρ̄s καī in̄x̄m̄aḡi la o tr̄p̄s̄k̄r̄. [din

Τετράορος (ό, ή), [τέτταρες, αείρω, saḥ ār̄w] in̄k̄s̄rat̄ saḥ in̄x̄m̄at̄ in̄ πατρ̄s. • Ἰπ-πος —. Om: «Τετραόρον (in̄p̄reḡn̄t̄ κς, mī f̄r̄p̄) ἄρμα». Пind: = Τέθριππον. (poet:), «Τε-τράορον φάσμα τάυρου». Sof: fantom̄s κομπ̄ss̄ d̄int̄r̄x̄n̄t̄ tak̄r̄ κς πατρ̄s m̄ic̄ape.

Τετράπαλαι, adv: de πατρ̄s op̄i (foapte) de dem̄kal (bezī mī δεκάπαλαι). [τέτταρες, πάλαι].

Τετραπαλαιστιάος, α, ον, mī

Τετραπάλαιστος (ό, ή), чел κς in̄t̄indepe de πατρ̄s pal̄me. [τέτταρες, παλαιστή].

Τετράπεδος (ό, ή), [τέτταρες, πέδον] чел κς πατρ̄s vase, saḥ lat̄re, = Τετράγωνος. • Λίθος —. Diod: 2) чел κς in̄t̄indepe de πατρ̄s p̄ic̄oape. • Μέγεθος —. Евирр: (in̄ Пл:).

Τετράπεζος (ό, ή), poet: [τέτταρες, πέζα] in̄ лок̄ de τετράπους.

Τετραπέρατος (ό, ή), чел κς (in̄) πατρ̄s in̄r̄p̄in̄i, k̄p̄t̄it̄ie. [τέτταρες, πέρας].

Τετραπηχυαῖος, α, ον, mī

Τετράπηγος, εος (ό, ή), чел κς in̄t̄in̄-depe de πατρ̄s κοȳi. [τέτταρες, πῆγος].

Τετραπλασιάζω, viit: -άσω, fak̄ чева in̄-p̄t̄p̄it̄ de k̄it̄ este. [τετραπλάσιος]. [de x̄nde

Τετραπλασιασμός (ό), in̄p̄t̄p̄ipe.

Τετραπλασιεπίπεμπτος (-επιτέταρτος -επί-τριτος), ου (ό, ή), kop̄rin̄z̄top̄ de in̄p̄t̄p̄it̄, mī o a ч̄in̄v̄ilēa (a πατρ̄slea, a trei-lea) parte din tot̄. [τετραπλάσιος, επί, πέμ-πτος].

Τετραπλασιεφήμισος, εος (εια, υ), kop̄rin̄-z̄top̄ de in̄p̄t̄p̄it̄, mī in̄k̄t̄ ж̄em̄t̄ate din tot̄. [τετραπλάσιος, επί, ήμισος].

Τετραπλάσιος, α, ον, mī

Τετραπλάσιων, ονος (ό, ή), in̄p̄t̄p̄it̄. [τε-τραπλοῦς].

Τετραπλεῖος (ή), întindea de patre persoane. [din

Τετράπλευρος (ό, ή), uel κx întindepe
de patre poroane. [τέτταρες, πλέρον].

Τετράπλευρος (ὁ, ἡ), patraklateralǝ, pǝ-
tratǝ kǝ deopolivǝ lǝtsre. [τέτταρες,
πλευρά].

Τετραπλῆ, sař Τετραπλῆ, adb: = Τετρα-
πλῶς. [din

Τετραπλῶς -οῦς, ὁη-ῆ, δον-οῦν,==Τετρα-
πλάσιος. [τέτταρες, ἀπλῶς -οῦς]. [de unde
Τετραπλῶς, ὁδβ;==Τετραπλάσιως.

Τετράπυη (ή), ποεt: fem: ал лхї...

Τετράπνοος -ους (ὁ, ἡ), sxfлпopѣ, pe-sxfлпopѣ ne patrѣ nъpĭ. [τέτταρες, πνοή].

Τετραποδῆδον, adb:==Τετραποδῆτι, ка кнѣ
patrɣnedž. [din

Τετραπόδης, ου (ό), чел κς patr̃x níchoa-
pe, sađ κς întindepe de patr̃x níchoape.
[τέτταρες, πούς]. [de xnde

Τετραποδῆτι, adv: κκ natpɣ piɕoare, ka
xɒŋ natpɣnedʒ. [wi

Τετραποδία (ή), enrpř: întindepe de pa-
trș pîchoape (mъxръ, distangъ). [wi

Tetrapodizō, viit: -ίσω, xtwδx in patrē
pivōare. •Πατρίων ὧν ἔρπει τετραποδίζων•.
Apst; [de xnde

Τετραποδιστής, οὐ (ό), xмьльторѣ în pa-
:pe пи́чоаре. [mi

Τετραποδιστή, adv:==Τετραποδητή.

Τετράποδος (δ, ἦ), = Τετράπους, 2) = Τε-
τράπεδος.

Τετράπολις, εως (ή), provincie koprin-
ztoape de patrø orashe. [τέτταρες, πόλις].

Τετράπολος (ὁ, ἡ), [τέτταρες, πολέω] de
patri opí apalǵ (intopsǵ).

Τετράπορος (ὁ, ἡ), чел къ πατρὸς γέχρι (intpъpи). [τέτταρες, πόρος].

Τετράπους (ὁ, ἡ), poet: Eol: in lokā de
Τετράπους, οδός (ὁ, ἡ), patrnedž, zm-
vablorž in patr x pičoare. [τέτταρες, ποῦς].

Τετραπρόσωπος (ό, ή), чel кx patrа fece
sañ oβpaze. [τέτταρες, πρόσωπον].

Τετράπτερος (ὁ, ἡ), чел кх patrа arine.
[τέτταρες, πτερὸν].

Τετραπτερυλλίς, ἴδος (ή), kom: mi Beot:
 πτκκστα [κα

Τετραπτέρυξ, υγος (ὁ, ἡ), = Τετράπτερος.
[τέτταρες, πτέρυξ].

Τετράπτιλος (ὁ, ἡ), ποιεῖ: [τέττρες, πτί-
λον] in локѣ de τετράπτερος.

Τέτραπτο, poet: ἰν λοκῷ δε ἐτέτραπτο, a
3: sinr: nep̄s: de neste στῶ: nas: αλ δὲ
τρέπω.

Τετράπτολις, ιος (ή), poet: în locul de

τετράπολις.

Τετράπτυχος (ὁ, ἡ), indoits̃ in patr̃s, чel
in patr̃s indoits̃rī, innp̃t̃rit̃s. [τέτταρες,
πτυχῇ].

Τετραπίπτωτος (ό, ή), gram: deklinatš in
matrē kazhri nomaī. [τέτταρες, πτώσις].

Τετράπυλος (ὁ, ἡ), (орашъ, темплас, ши
чл;) κα πατρὸς ποριμί. [τέτταρες, πύλη].

Τετραπυργία (ή), καὶς (принч: ла царъ)
кх πατρὶς ἱερουρι (in fie-kare колдѣ кѣте
кхкх). [τέτταρες, πύργος].

Τετραπωλία (ή), γλσ:==Τετραορία. [τέτταρες, πῶλος].

Τετράρα(ρῥα)ῶδος (ὁ, ἡ), Σκλ: εκση: α λβι
τετράκνημος. [τέτταρες, ῥάδδος].

Τετράρρυθμος, πη Τετράρρυθμος (ό, ή), Sxl:
 εκση: α λχι τετράμετρος (στίχος, vers8).
 [τέτταρες, ρυθμός].

Τετράρρυμος, ἡ Τετράρυμος (ό, ή), (τρ-
съръ) κα πατρὸς οἰστί ἡ οἰτῆ καί. [τέτρα-
ρες, ρυμός].

|| (pas:) m̃x r̃xbernez̃x de tetpapx̃x. [din

Τετραρχίας, ου (ός), tetrapax̄, komandir̄
de ostziueask̄ tetrapaxie (ad: de natp̄ plo-
toane). 2) (mai des) r̄svepn̄zlop̄ de o
tetrapaxie (de a natpa nape a zn̄i stat̄).
[τῆτταρχας, ἀρχή]. [de xnde

Τετραρχία (ἡ), tetrapchie, гверчхл хнхӀ
tetrapxš, mi gverpnata de dinsul ost-
mascak ceatș, saș provingie, komandș de
patru plotoane, saș de a patru natpe a
xni statș inușpuiș in natpș natpui [mi

Τετραρχικός, ἡ, ὄν, atinrɔrɔð de te-
trarchie.

Τετράς, ἄδος (ή), πύριμε. «Ἐρμῇ δὲ μά-
λιστα τῶν ἀριθμῶν ἡ τετράς ἀνάκειται». Πλ:
2) adxnpetpъ (sxmъ) de natre xnimī (de
peps: sađ лкр: iap ovič: zile). «Τετρά-
δι: τῇ πρώτηρῃ». Om: lmn: la inīfēd sferiđ
ал лхminēi, la xante zile (de kind s'a
ivit). »Δάγγνον οἶνου κατὰ μῆνα διδοσθαι,
καὶ μέδιμον ἀλφίτων ἀφ' ἐκάστης τετράδος». Πλ:
ne fie-kape sentъmīnъ. 3) a natra
zi a лxel (a пpъii de la invenetđ, din
nīxloкđ, sađ de la sipmitđ). «Ἐνν, τε-
τράς τε, καὶ ἐβδόμη, ἱερὸν ἦμαρ». Es: 4)(nлm:)
tetpъdъ de xiptie. [wi

Τετράς, ἄνθος (ὁ), a patra parte (prinç):
de moneta, (wî partik:) a asarhzi Po-
manû, Lat: quadrans. 2) (xne-opi) = Τε-
τράρχη, жемъlate de oboľ. [τέτταρες].

Τετράσειρος (ὁ, ἡ), poet: [τέτταρες, σεί-
ρά] = Τετράρορος, Τετράζυγος, Τέθριππος.

Τετράσημος (ό, ή), vezī òktásēmos. [τέτταρες, σήμα].

Τέτρασι, poet: in lokš de téttarsi, At: in lokš de téssarsi.

Τετράσκαλμος (ό, ή), чel кк patrк вi-
sac. [τέτταρες, σκαλμός].

Τετρασκελής, έος (ό, ή), чel кк patrк
крауі saš pičoarо. [τέτταρες, σκέλος].

Τετρασσόν (τò), (prinç: la im:) nлu:
in lokš de tetradion, tetpъdъ de xiptie.

Τετράσσαρον (τò), nлu: monetъ de па-
trк asarī (Pom:). [τέτταρες, άσσάριον].

Τετραστάδιος (ό, ή), чel кк întindepe de
patrк stadii. || (sвst:) Τετραστάδιον (τò),
distanç de patrк stadii. [τέτταρες, στάδιον].

Τετραστάτηρος (ό, ή), чel de преуѣ, saš
rpestatе de patrк statepe. [τέτταρες, στατήρ].

Τετράστεγος (ό, ή), чel кк patrк катєрі,
saš etaje. [τέτταρες, στέγη].

Τετράστιχος (ό, ή), komпssъ din, saš ko-
pinsъ in patrк verspī, saš pīndspī. ||
(sвst:) Τετράστιχον (τò), kīntīkъ (enipra-
mъ, шi чл) de patrк verspī, (Франц:)
quatrain. [τέτταρες, στίχος].

Τετραστοιχία (ή), пѣprime de pīndspī,
saš шipe. [din

Τετράστοιχος (ό, ή), komпssъ din patrк
шipe, saš pīndspī. [τέτταρες, στοιχος].

Τετράστοος (ό, ή), чel кк (kompinsъ de)
patrк galeriī. || Τετράστοον (τò), (sвst:)
tindъ, salъ de intrape кк patrк galeriī,
(Lat:) atrium. [τέτταρες, στοά].

Τετράстуλος (ό, ή), supikinitъ de patrк
stīlнī. [τέτταρες, стύλος].

Τετρασυλλαβία (ή), adъnъtъpъ de patrк
silabe. [din

Τετρασύλλαβος (ό, ή) komпssъ din па-
trк silabe. [τέτταρες, συλλαβή]. [de snde

Τετρασυλλάδως, adv: in patrк silabe.

Τετράσχιστος (ό, ή), глs: despikatъ (des-
пѣpmitъ) in patrк. [τέτταρες, σχίζω].

Τετράσχοινος (ό, ή), чel кк întindepe de
patrк fъnīi (240 stadii). [τέτταρες, σχοῖνος].

Τετρασώματος (ό, ή), komпssъ din patrк
tpъspī. [τέτταρες, σώμα].

Τετράτομος (ό, ή), nлu: tъiatъ, desпѣ-
pmitъ in patrк вкъпї; (desпe kapte) in
patrк tomъpī. [τέτταρες, τόμος].

Τετράτονος (ό, ή), komпssъ din patrк
tonъpī. || (sвst:) Τετράτονον (τò), (мкс:) a
шaselea mikъ, (Франц:) la sixte mi-
neure. [τέτταρες, τόνος].

Τέτατος, η, он, poet: in lokš de té-
tartos.

Τετράτροχος (ό, ή), (tpъspъpъ) кк patrк

roate (Схол: експл: a лѣі tetpъtъkъlос).
[τέτταρες, τροχός].

Τετράτρυφος (ό, ή), poet: [τέταρες, θρύ-
πτω] pъtīnçosъ a se fпīnçо in patrк вк-
кпї. «Άρτος —». Es:

Τέτραφα, akt: tpe: de кк: ал лѣі тρέπω.
2) poet: in lokš de tétpофа, mīk: (кк ins:
pas:) tpe: de кк: ал лѣі тρέπω.

Τετραφαλαγγαρχία (ή), demnitate, saš
treava лѣі...

Τετραφαλαγγάρχης, ου (ό), komandirъ
de o tetrafalançie, saš (maī ppoвaв:) de
o a patpa parte din falanç. [τέτταρες,
φάλαγξ, άρχω].

Τετραφαλαγγία (ή), тpъпъ de omтipe
komпssъ din patrк falançie, saš o a patpa
parte a falançei. [τέτταρες, φάλαγξ, vezī zīç:].

Τετραφάληρος, Ion: in lokš de tetpафά-
ларос. [τέτταρες, φάλαρον].

Τετράφαλος (ό, ή), poet: (prinç: περικε
φαλαία, kōiļъ) кк patrк kpeste, saš çīnte
in formъ de pavъzъ. (vezī шi άμφίφαλος).
[τέτταρες, φάλος].

Τετραφάρμακος (ό, ή), komпssъ din па-
trк fелъpī de лeкъpī. [τέτταρες, φάρмаκον].

Τετράφαται, Τετράφατο, Ion: 3: im: pers:
de tpe: кк: шi peste-sъb: ал лѣі тρέπω.

Τεтраφóρος (ό, ή), (prinç: ла im:) кѣpъ-
торъ (xamалъ), kape кк алпї tpeї kapъ
пoвepī.

Τετράφορον (τò), kовіe пѣpлатъ de па-
trк inшī. [τέτταρες, φέρω].

Τετράφυλος (ό, ή), komпssъ din, saš
in пѣpçitъ in patrк semиниї. [τέτταρες, φυλή].

Τέτραχα, adv: in patrк пѣpчї. [τέτταρα].

Τεтрачeир, eиpос (ό, ή), чel кк patrк
mīñi. [τέτταρες, χείρ].

Τεтрачeиpόпous, одos (ό, ή), nлu: чel кк
patrк mīñi шi patrк pičoarо. [τέτταρες,
χείρ, ποῦς].

Τεтрачĕĕ, adv: = Τεтрачōς.

Τεтрачĕĕлос (ό, ή), чel кк kopita des-
пѣpmitъ in patrк. [τέτταρες, чĕĕлĕ].

Τεтрачōĕ, adv: poet: in lokš de tétpaça.

Τεтрачĕĕω, [τέtpaça] нїit: -lōw, inпapчĕ
in patrк. 2) лкpезъ чeвa кк toкmeалъ
de a лsa a patpa parte.

Τέтрачĕĕмoн (τò), in sink: in lokš de te-
tpāĕpачĕĕмoн.

Τεтрачōĕв, adv: din kīte patrк пѣpчї.
[noīntp: tetpачōς].

Τεтрачoиāĕos, α, он, enpф: in lokš de
tetpачōos.

Τεтрачoиiнiкос (ό, ή), Схл: in lokš de...

Τεтрачoиiнĕ, икos (ό, ή), inкĕпĕtopъ, saš

konpinztorŝ de patrŝ xenive. [τέτταρες, χοῖνιξ, vezī zīc:].

Τετράχοος -ους (ό, ή), inkinbtorŝ, saŝ konpinztorŝ de patrŝ xoe. || (sxbst: b̄p̄r̄s:) xñŝ felŝ de m̄ss̄r̄b̄ de patrŝ xoe. [τέτταρες, χοῦς, vezī zīc:].

Τετράχορδος (ό, ή), чол кз patrŝ коар-де. || (sxbst:) Τετράχορδον (τὸ), xñŝ felŝ de m̄ss̄kalē instr̄m̄nt̄ŝ; saŝ челе patrŝ коар-де (ad: ж̄m̄t̄ate) din m̄ss̄kala skap̄, (Frang:) de l' octave. [τέτταρες, χορδή].

Τετραχρονία (ή), kom̄p̄nere din patrŝ tim̄nī (prosod:). [din

Τετράχρονος (ό, ή), kom̄p̄ss̄ din patrŝ tim̄nī (prosod:). [τέτταρες, χρόνος].

Τετράχυτρος (ό, ή), deonotrin̄b̄ кз patrŝ oale. [τέτταρες, χύτρα].

Τετράχωρος (ό, ή), (botn:) kape are (e-ste in̄p̄p̄rit̄ŝ in) patrŝ soīr̄p̄ de lokŝ, in kape i' p̄ic̄ste. [τέτταρες, χώρα].

Τετραχῶς, adv: in patrŝ fel̄r̄p̄, saŝ ki-p̄r̄p̄. [neīntr: τετραχῶς].

Τετραφομαι, peste p̄m̄in̄ viit: ал лѣ трѣπω.

Τετράων, ωνος (ό), xñŝ felŝ de past̄re = Τέτραξ (bezī zīc:); saŝ bibilik̄ (чса mī-к̄). [im̄it: ка тетрѣω].

Τετράωτος (ό, ή), (prin̄: vasŝ) кз patrŝ xpek̄, saŝ m̄in̄s̄we. [τέτταρες, οὖς].

Τετρεμῶν, poet: in lokŝ de tr̄m̄w.

Τέτρημαι, pas: tpe: de кз: ал лѣ ти-траїνω.

Τετρήμερος (ό, ή), =(saŝ греш: in lokŝ de) Тетраήμερος.

Τέτρηνα, Ion: in lokŝ de ététrana, пex: 1: ал лѣ титраїνω.

Τετρήνεται, греш: saŝ Ion: in lokŝ de тетраїνεται.

Τετρήρης (ή), (ναῦς, κοραβίε) кз patrŝ p̄ind̄r̄p̄ de b̄isle. [τέτταρες, ἐρέσσω]. [de xnde

Τετρηικὸς, ή, ὄν, чол in felŝ de koravie кз patrŝ p̄ind̄r̄p̄ de b̄isle. «Πλοῖον —». Лкс: = Тетρήρης.

Τέτρηχα, (прел: ἐτετρήχειν, saŝ тетр̄-х̄ειν) poet: Ion: in lokŝ de тетрах̄а, m̄ik̄: tpe: de кз: (in lokŝ de pas: prez:) ал лѣ тар̄ас̄ω, saŝ θράс̄ω, s̄in̄iŝ t̄p̄v̄sp̄at̄ŝ. || (part̄:) Тетрахῶς, υῖα, ὅς, poet: sromotosŝ; (fir:) asup̄; an̄boe de x̄m̄bat; selvati-k̄. «Βῶλος («Πάγος, «Θάλασσα» —». Nik:

Τετρήχει, poet: in lokŝ de ἐτετρήχει, а 3: sing: перс: de m̄ik̄: peste-s̄v̄: (in lokŝ de pas: прел:), m̄i

Τετρηχῶς, υῖα, ὅς part̄: ал лѣ тетр̄х̄а.

Τετρηγῶτας, poet: in lokŝ de тетриγότας, ак: im: de m̄ik̄: tpe: de кз: ал part̄: лѣ тр̄їζω.

Τέτριξ, υγος (ή), xñŝ felŝ de past̄re din soīr̄а лѣ (кз оаре-каре deosepire de) тетр̄аξ.

Τετριμμένος, η, ον, pas: tpe: de кз: de part̄: ал лѣ тр̄їβω.

Τετρόργυιος (ό, ή), = Τεтраόργуιος.

Τέτροφα, арх: akt: tpe: de кз: ал лѣ тр̄ép̄ω. 2) poet: tpe: de кз: (in lokŝ de pas: prez:) ал лѣ тр̄эф̄ω.

Τετρόφθαλμος (ό, ή), чол кз patrŝ ok̄i. [τέτταρες, ὀφθαλμός].

Τετρόσθαι, pas: tpe: de кз: de inf: ал лѣ тр̄ów.

Τετρωδολιαῖος, α, ον, чол de preŝ de patrŝ ovol̄i. [ш̄i

Τετρωδολίζω, viit: -ίσω, iaŝ de plat̄ patrŝ ovol̄i, (ad: kom:) s̄in̄iŝ ж̄ed̄ik̄t̄o-p̄ŝ. [din

Τετρώδολος (ό, ή), чол de preŝ saŝ ḡrestate de patrŝ ovol̄i || (sxbst:) Τετρώ-δολον (τὸ), s̄x̄in̄t̄, saŝ monet̄ de patrŝ ovol̄i. [τέτταρες, ὀδολός].

Τετρώκοντα, Dor: in lokŝ de тессар̄а-конт̄а.

Τετρωκοστημόριον (τὸ), Dor; in lokŝ de Тессар̄акоστημόριον. [τετρωκοστός, μόριον].

Τετρωκοστός, ἄ, ὄν, Dor: in lokŝ de тессар̄акоστός. [τετρώκοντα].

Τέτρωμαι, pas: tpe: de кз: ал лѣ ти-тр̄ów̄ω.

Τετρωρία, ш̄i Тетρωρίς, ιδος (ή), in kon-трак; in lokŝ de тетраор̄а. 2) (d̄ape Pitagora) = Тетраκτῦς.

Τετρώριστος, ш̄i

Τέτρωρος (ό, ή), poet: in lokŝ de τε-τράρος. || (sxbst:) Τέτρωρον = Τέθριππον. 2) = Τετράοδον, peskr̄v̄i de d̄p̄xm̄ŝ. 3) (ant̄m:) gleznele p̄in̄or̄x̄l̄i (ка patrŝла-терале).

Τετρώροφος (ό, ή), (prin̄: oīkos, kas̄) кз patrŝ kat̄r̄p̄, saŝ invelitor̄i. [τέτταρες, ὄροφος].

Τέττα, (nedekl:) o k̄iemape (de v̄inste) de ла xñŝ m̄aī t̄in̄t̄p̄ŝ к̄t̄p̄x̄ xñŝ m̄aī b̄-tp̄in̄ŝ, [de av̄i] tat̄. (bezī ш̄i ἄπ̄α).

Τέτταρα, Τετταράκοντα, Τετταρακονταετία, Тέτταρες, ш̄i чл: At: in lokŝ de тессар̄а, теттар̄аκонт̄а, ш̄i чл:

Τεττιγομήτρα (ή), roroash̄ plin̄ de oxb̄ de ḡreere. [τέττιξ, μήτηρ].

Τεττιγόμιον (τὸ), xnefelŝ de m̄ik̄ ḡreere. [τέττιξ].

Τετυγοφόρος (ό, ή), πρττορξ ла капѣ de τέτιξ. (bezí ziv). [τέτιξ, φέρω].

Τετυγώδης, εος (ό, ή) чед in felxл, sađ din soixл rpeepexi. [din

Τέτιξ, [τιτίξω] γος (ό), rpeepc. 2) «Χρυσός — ». Τηγ: o ποδοαγ de капѣ (xиѣ felx de акѣ кс гѣмѣlie) in formѣ de rpeepc, чe пѣтаѣ bekii Atenenii ka semnѣ de namtepa лор din пѣmintѣ. 3) «Ενάλιος — ». Eli: xиѣ felx de kapidѣ (stakosѣ).

Τέτυγμαi, poet: nas: tpe: de кс: mi

Τετυκεῖν, poet: nex: 2: de inf: (кс in-doipe de konsxнѣ), = Τετυχεῖν. [mi

Τέτυξο, poet: in локѣ de ététyξo, a 2: sinr: neps: de nas: neste-sъb: ал лѣi τεύχω.

Τετυπόντες, im: ал лѣi τετυпών, poet: (кс ind: de konsxнѣ) in локѣ de τυпών, nex: ал 2: de nartu: ал лѣi түпτω.

Τετυφωμένως, adv: (de nartu:) [τυφώ] кс fsmxpī, sađ mindpie, inrimfape.

Τετυχεῖν, poet: (кс ind: de konsxнѣ) in локѣ de тухеῖν, nex: 2: de inf: mi

Τετύχηα, tpe: de кс: de xol: ал лѣi тυχάνω.

Τετύχθαι, nas: tpe: de кс: de inf: ал лѣi τεύχω.

Τεῦ, (sađ enгл:) Τεу, Dor: mi lon: in локѣ de тѣнос, sađ тѣнос, чен: ал лѣi тѣс, sađ тѣс. 2) Dor: in локѣ de соῦ, чен: ал лѣi тү = сῦ.

Τεῦμα (тῶ), poet: [τεύχω] лкpx сѣвip-witѣ din лкpape, konstpxkpie.

Τευθίδιον (тῶ), dim: ал лѣi τευθίς.

Τευθιδώδης, εος (ό, ή), чед din soixл, sađ in felxл лѣi..

Τευθίς, ιδος (ή), xиѣ felx de nrodxitѣ de mape (xapapika), kalamapѣ. (prinu: dim: ал лѣi..

Τευθός (ό), [in afin: кс τηθος] mapele kalamapѣ (xapapika de mape). «Διαφέρουσι δὲ τῇ σχήματι τῶν τευθίδων οἱ τεῦθοι· τὸ γὰρ κύκλω πτερύγιον περὶ ἅπαν ἐστὶ τὸ κύτος, τῇ δὲ τευθίδι ἀλλεῖπει». Apst: [de xnde

Τευθώδης, εος (ό, ή) чед din soixл, sađ in felxл mapelexi kalamapѣ.

Τεύχριον (тῶ), xиѣ felx de plantѣ (кх-пѣ de splintѣ). [Τεῦχος, epoxл].

Τευκτήρ (ό), poet: алкѣtsitopѣ, konstpx ktopѣ. [mi

Τευκτικός, ή, он, onixnitѣ a nemepi, a isxsti, a dobindi. «Αγαθοῦ — » Apst: [mi

Τευκτός, ή, он, memtemxitѣ, konstpx-itѣ, fъkstѣ de minѣ. [mi

Τεύκτωρ, opos (ό), poet: in локѣ de τευ-

κτῆρ. [τεύχω].

Τευράομαι -ωμαι, viit: -ήσομαι, poet: in локѣ de τεύχω, konstpxiѣ чeвa memte-mxit.

Τεῦξίς, εως (ή), nemepipe, isxstipe. 2) poet: алкѣtsipe konstpxipe. [mi

Τεῦξομαι, viit: ал лѣi тυχάνω. [τεύχω].

Τεῦξω, viit: ал лѣi τεύχω.

Τεῦς, Dor: in локѣ de τεῦ, чен: ал лѣi тү = сῦ.

Τευτάζω, mi (mij: rap:) -άζομαι, viit: -άσω, -ομαι, (prinu:) = Ταυτάζω, stъpxiesкѣ mxtл in ачелаші лкpx; (in чен:) mъ in-deletnivesкѣ ла, tpaktezѣ, stadiexѣ чeвa. [de xnde

Τευτασμός (ό), netpeчepe, indeletnicipipe, stъpxingъ in чeвa.

Τευτλίον, Τευτλῖς, Τεῦτλον, At: in локѣ de сеутлiон, mi чл:

Τευτοφάκη (ή), лѣntе гѣitѣ кс вpожe, sađ nanī. [τεῦтлон, факη].

Τευχεσφόρος (ό, ή), poet: [τεῦχος, φέρω] πρττοрξ de apme.

Τευχέω -ω, viit: -ήρω, neintp: prez: ал лѣi τετευχῆσθαι.

Τευχῆεις, εσσα, εν, mi

Τευχῆρης, εος (ό, ή), poet: [τεῦχος, ἄρω] inapmatѣ.

Τευχηστήρ, mi Τευχηστής, οὔ (ό), poet: pesoitopѣ, ostamѣ inapmatѣ. [mi

Τευχήτης, ου, mi Τευχήτωρ, opos (ό), poet: = Τευχηστής. [τευχέω].

Τευχοπλάστης, ου (ό), mi Τευχοπλάστις, ιδος (ή), poet: konstpxktopѣ de xneate din пѣmintѣ, olapѣ. [τεῦχος, πλάσσω].

Τεῦχος, εος -ους (тῶ), poet: (in чен:) x-nealtѣ; basѣ; instrpmintѣ; xaitѣ; (nartik:) apmtѣ; (Alexsandp:) kapte (de xnde пен-τάτευχος, δεκάτευχος). [τεύχω].

Τευχοφόρος (ό, ή), poet: = Τευχεσφόρος.

Τεύχω, [in afin: кс τέχω, τίκτω] viit: τεύξω, (nex: 2: poet: этуκoн, mi тетуκoн, mi mij: тетукомѣн, nas: tpe: de кс: тетуγ-μαι, mi mij: in локѣ de nas: тетуχa, nex: nas: étuxθην) fakѣ, konstpxiѣ, алкѣtsie-скѣ; гѣlesкѣ; (fir:) priuinisiesкѣ; xneletesкѣ.

|| (nas:) sintѣ fъkstѣ, лкpaltѣ; (in чен: mi nartik: in mij: tpe: de кс: mi neste-sъb:) sintѣ in fiingъ; mъ fakѣ. «Τὸ (σκή-πτρον) Ἡφαιστος κάμε τεύχων». Il: B. «Τέ-κτονος», ὅς γερεῖν ἐπίστατο διὰ δαλα πάντα τεύχειν». Il: E. «Καὶ οἱ δῶματα ἔτευξε». Od: A. (mi mij:). «Τετύκοντό τε δαίται». Il: A. (mi fir:) «Βοὴν τεύχε δι' ἄστεος». Od: K. (mi кс ак: indip:). «Θάνατον («Ἀλ-

γέα) τεύχειν τινί». Om: «Γέλων δ' ἐτέροι-
σιν ἔτευχεν». Od: Σ. (mi kx ak: rap) «Τί
σε τεύξω»; Sof: (mi absol:). «Οὐδέ κεν ἄλ-
λως οὐδέ θεὸς τεύξειεν». Od: Θ. (mi pas:)
•Εἴματα τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν. Ia: X.
«Δώματα τετυγμένα ξεστοῖσιν λάεσσιν». Od:
K. (mi kx men: kx pren:). «Στεροῖς τετυγμέ-
να ἐξ ἀδάμαντος». Tkr: (mi in ea: de pren:)
•Περὶ χροσσοῖς τέτυκτο. Od: T. (mi mik:
in lokš de pas:). •Ῥινοῖο βοὸς τετευχὼς». Od:
M. (mi absol:). «Δώσω τοι κρατῆρα
τετυγμένον». Od: Δ. vine lskratš, =Εὔτυκτον.
«Νόος ἐν στήθεσι τετυγμένος». Od: Υ. sdpa-
vnp. (mi simn: in lokš de v: svest:). «Τα-
μῆς πολέμοιο τέτυκται». Om: «Εὔμοι μοί-
ρα τέτυκται». Ia: Σ. •Γυναικὸς ἀντί τέτυξο». Ia:
Θ. lo aī fskst ka o femee. «Οἷμοι
θεὸς ὡς ἐτέτυκτο». Koint: «Οὐ δύναται τὸ
τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον». Irm: (mi in lokš
de verpš akst:). «Ἐτετεύχεε γὰρ καὶ οὗτος
ἐπισπόμενος». Ep: (bezī mi τυγχάνω).

Τέφρα, [τύφω] ας (ή), ченши. [de
xnde

Τεφραίος, α, ον, =Τεφρώδης, ченшиš; saš
ченшиosš. [mi

Τεφράς, ἄδος (ό, ή), =Τεφρός.

Τέφρη, ης (ή), Ion: in lokš de τέφρα.

Τεφρήεις, εσσα, εν, ποет: =Τεφρός. [mi

Τεφρίζω, viit: -ίσω, sūtš ченшиš. 2)
(nestp:) =Τεφρώω. [mi

Τεφριδός, ή, ον, чед de ченши, saš de
ченшиic fag. «Κολλύριον—». Med: xñš felš
de do:topie pentpš okī, (aat:) σποδίαχον.

Τέφρινος, η, ον, =Τεφρινός. [mi

Τέφριον (τὸ), =Τεφρινὸν (κολλύριον). [τέ-
φρα].

Τεφροειδής, εος (ό, ή), ченшиš ла fag. [τέφρα,
εἶδος].

Τεφρός, ἄ, ον, ка ченши ла fag, че-
ншиš (in kisš). (bezī mi σποδιός). [mi

Τεφρώω -ō, viit: -ώσω, fakš чева чен-
ш (prin ardepe). [mi

Τεφρώδης, εος (ό, ή), =Τεφροειδής; saš
plinš de ченши. [τέφρα].

Τέφρωσις, εως (ή), ardepe de чева ка
totka, pefachepe in ченши. [τεφρώω].

Τεχνάζω, mi (mik:) -άζομαι, viit: -άσω,
-ομαι, (mai de mlate opī fir:) mš bikle-
neskš, mš pefakš. «Ορῶν αὐτόν τεχνά-
ζοντα». Ep: «Τεχνάζει τῇ θαλάσσει (ό λαγός)». Ksn: [mi

Τεχνάεις, εσσα, εν, Dor: in lokš de τε-
χνήεις. [mi

Τεχνάομαι -ῶμαι, kavš τεχνάω. [τέχνη].

Τέχνασμα (τὸ), lskpš memtemšitš, lš-

kratš kx isksingš; (prin: fir:) bikleanš
xneatitšp. [mi

Τεχνασμός (ό), (prin: fir:) bikleanš
xneatitšp, memtemšitšp. [mi

Τεχναστέον, posit: ал лxi τεχνάζω. [mi

Τεχναστής, οὔ (ό), memtemšitšp, saš
memtemšitšp; (fir:) xneatitšp de bi-
kleni. [mi

Τεχναστός, ή, ον, lskratš kx memtemšitšp,
(mi fir:) kx biklenie, plšmsitš. [τεχνά-
ζω].

Τεχνάω -ō, mi (mai des mik:) -άομαι
-ῶμαι, viit: -ήσω, -ομαι, fakš (konstšitš,
saš nšskocheskš) чева kx memtemšitšp, (mi
fir:) kx biklenie, nšskocheskš, xneateskš,
mš memtemšitšp; (kx ak: de nepš:) a-
mšteskš; (nestp:) mš bikleneskš. •Ταῦ-
τα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἡδὲ νοήσω». Ia: Υ. «Ἀδύνατον πολλὰ τεχνώμενον πάντα κα-
λῶς ποιεῖν». Ksn: (mi kx inf: analis:)
•Τεχνήσομαι, ὥς κε γένηται». Om: Imn: [mi

Τεχνεύω, viit: -εύσω, (nlp:) lskrozš, fa-
kš kx memtemšitš. [din

Τέχνη (ή), [τεύχω] (in men:) kxnowtin-
gš, saš eksnepiingš de op че lskpš; (far
naptik:) indeminšate in vpe o mesopie
khitratš prin inšpšitšp, aptš, saš me-
memtemšitšp; mtiingš; (mi naptik:) petopika
mi ršmatika. •Τῶν τεχνῶν αἱ μὲν λογικαί,
αἱ δὲ πρακτικαί. Favor: «Μίαν ἕκαστος τέ-
χνην ἐν πόλει κεκτημένος, ἀπὸ ταύτης ἄμα
καὶ τὸ ζῆν κάσθω». Plt: «Ἀδύνατον ἓνα
πολλὰς ἐργάζεσθαι τέχνας». Plt: 2) (prin
intind:) traklagie desnpe op че mtiingš,
(mi naptik: petopiktš, mi ršmatiktš); saš
(im:) pšvlele ei. •Τέχνη ἐητορικά». Lks:
3) lskpš memtemšitš, lskratš kx me-
memtemšitš (Lonp:). 4) (fir:) biklenie, in-
melštopie; (in men:) kinš, miklokš inde-
minšatikš; (poet: in intind:) običeiš saš
nšpavš. «Τέχνην δὲ κακὴν ἔχει (ό κύων), ἐς
μὲν ἰόντας σάινει, ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὐτὶς ἐξ
πάλιν». Es: •Τῆς ἐκ τῶν βασιλείων ἐξελά-
σεως ἡ σεμνότης ἡμῖν δοκεῖ μία τῶν τεχνῶν
εἶναι τῶν μεμηχανημένων τὴν ἀρχὴν μὴ εὐ-
καταφρόνητον εἶναι» Ksn: (de xnde) •Πά-
ση τέχνη. Apstf: kx op че kinš, neanp-
pat. •Μηδεμὴ τέχνη. Ep: ničī intp' xñš
kinš. «Ἰοεὶ τέχνη. Apstf: intp' adevšpš.
bezī mi μηχανή). [de xnde

Τεχνήεις, εσσα, εν, poet: fskstš kx me-
memtemšitš; saš indeminšatikš. [de xnde

Τεχνήντως, adv: poet: kx memtemšitš,
saš isksingš; indeminšatik.

Τέχνημα (τὸ), lskpš memtemšitš, fš-

кстѣ кс ментемсгѣ; (fir:) = Τέχνασμα, вѣ-
клеанъ знелитсрѣ, саѣ лантѣ вѣклементе
срзѣтѣ. [шѣ]

Τεχνήμων, ονος (ὁ, ἡ), poet: = Τεχνήεις,
ментемсгѣригѣ, indeterminatikѣ. [шѣ]

Τεχνήτης, ου (ὁ), parѣ шѣ неапрох: in
локѣ де Τεχνίτης. [шѣ]

Τεχνητικός, ἡ, ὄν, ментепескѣ, менте-
мситѣ. (fir:) «'Ασωτία —» At: sistemati-
кѣ. [шѣ]

Τεχνηтός, ἡ, ὄν, ментемситѣ, плѣсм-
итѣ, прѣткстѣ, (Fpang:) aptificiалѣ. [тех-
нѣомаѣ].

Τεχνίδιον (τὸ), dim: ал лѣи техνѣон.

Τεχνίζομαι, viit: -ίσομαι, Skp: in локѣ
де технѣζομαι. [шѣ]

Τεχνικός, ἡ, ὄν, ксвенитѣ, саѣ indeterminatikѣ
ла вре знѣ ментемсгѣ; саѣ фкстѣ
дѣне перѣде аптѣ; utiingifikѣ; sistema-
tikѣ; (in пен:) ментемситѣ; indeterminatikѣ;
(naptik:) «Τεχνικὸν». Lon: инвѣгѣtopii ап-
тѣ petopиче шѣ rpamatiche, (indeterminativѣ,
саѣ чеѣ din месепіе rpamativѣ шѣ opa-
topi). [тѣхнѣ]. [де знде]

Τεχνικῶς, adv: ментепемте, саѣ кс ме-
ментемсгѣ, кс indeterminatѣ.

Τεχνίον (τὸ), Dim: ал лѣи тѣхнѣ.

Τεχνεία (ἡ), destoinicіe de ментепѣ,
ментемсгаригѣ лѣкrape; (in рѣѣ) вѣка-
нѣ ментемсгѣ. [шѣ]

Τεχνίτευμα (τὸ), = Τεχνούργημα; (fir:) =
Τέχνασμα [din]

Τεχνιτεύω, viit: -εύσω, лѣкpезѣ чева ка
ментепѣ; професезѣ, амѣ де месепіе;
(fir:) мѣ ментемсгѣскѣ, знелтескѣ. «'Ε-
τεχνίτευε, τίνι τρόπῳ προέχουσιν»; Ios: [din]

Τεχνίτης, ου (ὁ), шѣ Технѣтѣс, идос (ἡ),
[тѣхнѣ] ментепѣ; (naptik:) мѣсикѣ, саѣ а-
кторѣ шѣ чл: де театрѣ, = Σκηνικός; (sem:
знe-opi) = 'Εταίρα.

Τεχνογραφέω -ῶ, viit: -ήσω, скpѣѣ (tpa-
ktezѣ) деснре вре знѣ ментемсгѣ, саѣ
деснре аптѣ, експѣѣ перѣде ментемс-
гѣлѣ. [шѣ]

Τεχνογραφικός, ἡ, ὄν, insmitѣ скpiito-
pѣлѣ деснре вре о аптѣ. «Λόγος —». D: Ал: == 'Επιδεικτικός. [din]

Τεχνογράφος (ὁ, ἡ), [тѣхнѣ, γράφω] скpii-
topѣ деснре вре о аптѣ; (naptik:) експѣ-
topѣ де перѣде, саѣ metodсл petopичѣ,
саѣ rpamaticheѣ.

Τεχνοδίαитος (ὁ, ἡ), [тѣхнѣ, διαίτα] poet:
tpѣitopѣ din ментемсгѣ, месепіамѣ.

Τεχνοειδής, έος (ὁ, ἡ), чел in фелѣ де
ментемсгѣ (ка din sistemѣ). [тѣхнѣ, еѣдос].

Τεχνολογέω -ῶ, viit: -ήσω, ворвескѣ,
саѣ tpaktezѣ деснре вре знѣ ментемсгѣ,
саѣ деснре аптѣ; postesкѣ перѣде аптѣ
(прпич: petopичѣ саѣ rpamaticheѣ); disk-
tezѣ чева кс sofistikѣ амтннннime де
ворвѣ (ка τεχνολόγος, vezī ziv). [шѣ]

Τεχνολογία (ἡ), tehnologie, ворвѣре, саѣ
tpaktape деснре вре знѣ ментемсгѣ, саѣ
аптѣ; postipe, саѣ аплікарѣ де перѣде
аптѣ (прпич: petopиче, саѣ rpamatiche);
(знe-opi) sofistikѣ ворвѣре. [шѣ]

Τεχνολογικός, ἡ, ὄν, [шѣ adv:] -ιζῶс,
insmitѣ tehnologлѣи, саѣ tehnolѣмѣи,
tehnologikѣ, (ad:) metodikѣ, didaktikѣ;
(знe-opi) sofistikѣ. [din]

Τεχνολόγος (ὁ, ἡ), tehnologѣ, кape vor-
вемте, саѣ tpakteaczѣ деснре вре знѣ ме-
ментемсгѣ, саѣ деснре аптѣ; (naptik:) posti-
topѣ, саѣ аплікѣtopѣ де перѣде аптѣ
(petopиче, саѣ rpamatiche); (знe-opi) inde-
minatikѣ sofistѣ, саѣ dialektikѣ. [тѣхнѣ,
логос].

Τεχνοπαίγνιον (τὸ), жккѣріе а менте-
мсгѣлѣи; (naptik:) поемѣ жккѣріоасѣ kom-
пѣсѣ кс ментемсгѣ. [тѣхнѣ, пѣігнѣон].

Τεχνοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, факѣ чева кс
ментемсгѣ; пѣскоческѣ вѣкленс менте-
мситѣ, = Τεχνάζομαι. [тѣхнѣ, ποιѣω].

Τεχνοπωλικός, ἡ, ὄν, ксвевѣлѣ, саѣ in-
determinatikѣ ла вѣнзаре де лѣкpѣрілс ме-
ментемсгѣлѣ стѣ. [тѣхнѣ, пѣлѣгѣс].

Τεχνοσύνη (ἡ), poet: in локѣ де тѣхнѣ.

Τεχνουργέω -ῶ, viit: -ήσω, лѣкpезѣ че-
ва кс ментемсгѣ. [тѣхнѣ, ѣргон]. [де знде
Τεχνούργημα (τὸ), лѣкpѣс фкстѣ кс ме-
ментемсгѣ; (fir:) = Τέχνασμα.

Τεχνουργία (ἡ), [тѣхнѣ, ѣргон] ментепеа-
скѣ лѣкrape; (fir:) вѣкленсакѣ знелтѣре.

Τεχνόω -ῶ, viit: ὠσω, инвѣгѣ не чѣне-
ва вре знѣ ментемсгѣ; (nas:) мѣ инвѣ-
гѣ де чѣнева перѣде вре знѣ менте-
мсгѣ. [тѣхнѣ].

Τεχνύδριον, шѣ Технѣфѣон (τὸ), = Τεχνί-
διον.

ΤεϜ, poet: dat: ал лѣи Теѣс.

ΤεϜ, шѣ (enrл:) ТеϜ, Ion: dat: шѣ

ΤεϜον, шѣ (enrл:) ТеϜон, Ion: пен: im:
ал лѣи тѣс, саѣ тѣс. 2) poet: in локѣ де
тѣϜ = ѣон пен: im: ал лѣи ѣс.

ΤεϜος, adv: timr: нѣнѣ атннѣи, нѣнѣ kind,
нѣнѣ ла о вpеме; inтp'avestea. «Καὶ τε-
ως μὲν αἰεὶ ἐμέμνηντο, ἀπὸ δὲ τούτου του χρό-
νου οὐδενός». Ksn: «Πρῶτοι Ἑλλήνων»... ἀνέ-
σχοντο ἐσθῆτα Μηδικὴν ὀρέοντες· τέως δὲ ἦν
τοῖσι Ἑλλήσι καὶ τὸ ὄνομα τῶν Μηδῶν φε-
ρόμενον».

βος ἀκούσαι». Ερ: «Τὸν δὲ τέως μὲν σιγὴν ἔχειν ἐρωτηρόμενον. μετὰ δὲ, ὡς ἡναγκάζετο εἰπεῖν». Ερ: «Τέως μὲν οὖν ἐκρινόμην, εἴτα τῷ χρόνῳ ξυνέβημεν». Αpslf: «Εἰπέμοι, ποσσῆμαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἐπιτορα, ὅφρα τέως αὐτός τε μένω, καὶ λαὸν ἐρύκω» Ιλ: Ω. (mi relat: κῆρε ἔως). «Δεδέσθω τέως, ἔως ἂν ἐκτίσῃ». Dim: «Ἐως ἐγὼ περὶ κείνα ... ἡλώμην, τεῖως μοι ἀδελφειὸν ἄλλος ἔπεφνε». Od: Δ. 2) (snc-opi) in lokš de (saš mai probav: in el: de) ἔως. «Ἡ δὲ, τέως μὲν ὁ Ἄρχ: ἐν τῇ Β: διατῆτο, εἶχε αὐτὴ τοῦ παιδὸς τὰ γέρεα, ἐπεὶ δὲ mi χλ:» Ερ: «Τέως μὲν ἐρρώμενος ἦ τις, οὐδὲν ἐπαισθάνεται τῶν καθ' ἑκάστα σαθρῶν· ἐπὶ δὲ ἀρρώστημά τι συμβῆ, πάντα κινεῖται». Dim:

Τῆ, poet: πορσνϣ: αλ(neintp): τᾶω, [de aui] mine, ia. «Τῆ τότε φάρμακον». Od: Κ. «Τῆ, πῆς οἶνον». Od: Ι.

Τῆ, dat: fem: αλ λxι ὁ. 2) poet: Ion: in lokš de ῆ, dat: fem: αλ λxι ὅς. || (mai des el: in lokš de) adv: (lok:) aui, a-kolo; saš (kal:) asfel. «Τῆ ... ῆ» (bezī ὁ). || (in penet:) «Τῆ μὲν..., τῆ δὲ». xnde mi xnde; kind mi kind; intp' sna, iap intp' alia. «Καὶ Σωκράτης τῆ μὲν ὁρθῶς ἐζήτει, τῆ δὲ ἡμέρανεν. Αpsl:

Τῆβεννα, ης (ῆ), xñ felš de mantelx a voragilor Apronidei; (de xnde obiç:) tora Romanilor, ce paxtaš emind din kasx. [Τῆμενος, neme pron:]. [de xnde

Τῆβέννειος (ὁ, ῆ), mi Τῆβεννιχός, ῆ, ὄν, de torx, saš mantelx. «Ἐσθῆς —». Stp: =Τῆβεννα.

Τῆβεννις, ιδος, mi Τῆβεννις (ῆ), =Τῆβεννα.

Τῆβεννοφορέω -ῶ, viit: -ήσω, noptš torx. [din

Τῆβεννοφόρος (ὁ, ῆ), paxtpoxš de torx. [τῆβεννος, φέρω].

Τῆγανίζω, viit: -ίσω, prxjeskš in tirae. [τῆγανον].

Τῆγάνιον (τὸ), dim: αλ λxι τῆγανον, ti-γίγν.

Τῆγανισμός (ὁ), prxjipe in tirae (akt: saš nas:). [mi

Τῆγανιστός, ῆ, ὄν, prxjitš in tirae. [τῆγανίζω].

Τῆγανίτης, ου (ὁ), (prinç: ἄρτος) prxjixp prxjitš in tirae. [din

Τῆγανον (τὸ), [τῆγω] [de aui] tirae.

Τῆγανος (ὁ), =Τῆγανον. 2) (nast:) nea-γpš stinkx.

Τῆγμα (τὸ), [τῆγω] tonitxpš, saš λxkpš tonitš.

Τῆδε, dat: αλ λxι ὅδε. || (el: de ὁδῶ, saš

μεθόδῳ) adv: (lok:) aui; saš (kal:) ama. «Τῆδε καχεῖσε». Лкс: inkoa mi 'nколо. «Σὺ τῆδε κρίνεις, κείνη δ' ἐγὼ». Ερ:

Τῆδες, kastx τῆτες.

Τῆδι, adv: At: in lokš de τῆδε.

Τῆθαλαδός, mi Τῆθαλαδοῦς, οὔ, mi Τῆ-θαλαδός, mi Τῆθαλαδοῦς, =κx ...

Τῆθελής, ου (ὁ), kom: =Μαμμόρεπτος, kreskxtš la mīpš, saš de bxnixš; (prin xpm:) pīsrīlatš; (de xnde obiç:) npostš, nepodš. [mi

Τῆθεύω, viit: εὔσω, =Τιθεύω. [din

Τῆθῆ (ῆ), =Τιθῆ, doīkx. 2) nma ta-txli saš a mamei, bxnixš; (ka titlx de vinste kxtpç) op kapç bxpīnç. (bezī mi maia).

Τῆθῆ, ἔων (τὰ), im: αλ λxι τῆθος.

Τῆθία (ῆ), =Τῆθις, (ka titlx de vinste) op kapç bxpīnç, mamx.

Τῆθίσιος (ῆ), gas: =Τῆθία. [mi

Τῆθις, ιδος (ῆ), mpxmç desnpe tatx saš mpxmç. [mi

Τῆθος, εος -ους (τὸ), xñ felš de pro-dxktš de mare ka o bxnixš (ce seamx-nx kx mīpš).

Τῆθουα (τὰ), =Τῆθεα, im: αλ λxι τῆθος. 2) =Στῆθεα, mpxmtine, lokxpī bxploase.

Τῆθυναχίον (τὸ), dim: αλ λxι τῆθος, saš τῆθουα.

Τῆθὺς, ὅς (ῆ), poet: npxmīntx; mi (mai noš) mapca; (deme mitoloç:) mxtpea O-çcanxlat. (ce konf: kx Θεῖς). [τῆθῆ].

Τῆκεδανός, ῆ, ὄν, [τῆχω] poet: lesniço-sš de a se toni, saš a se prxpīdi.

Τῆκεδονικός, ῆ, ὄν, prxpīnsitoxš de to-nipe, saš prxpīdipe. [din

Τῆκεδών, ὀνος (ῆ), =Τῆξίς, tonipe; (fir:) oftixš; (med:) xñ ce pisinitoxš de inksfex-tpī, saš de npxoasx rpxsime,

Τῆκόλιθος (ὁ), npx: xñ felš de nīatp (din Isdea), kapç epa bestitx ka tonitoa-pe de nīatpā din bxnika xdxlat. [τῆχω, λῆος].

Τῆκτιχός, ῆ, ὄν, cel kx nstepe, saš in-sxmime de a toni, a pisini. [mi

Τῆκτός, ῆ, ὄν, tonitš, saš de tonit, npxi-mitoxš de tonipe. [din

Τῆχω, [in afin: kx τέγω] viit: τῆξω, (mīk: tpe: de kx: in lokš de nas: npxz: τέτηκα, nex: nas. ἐτάκην) tonexkš, mīstx-ieskš, pisineskš; (prin intind:) stpīkš, prxpīdeskš, vextexeskš; (fir:) kīnāieskš. «Κῆρὸν —». Ткр: (mi nas:). «Ὡς τῆκεται κῆρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός». Skp: (mi fir:). «Ζηλοῖ με καὶ τῆκεται». Ткр: «Ἐτῆκεθ' ὕπ'»

ἔρωτος. • Τηρόμενος νόσος. Ep: (mi miki: de sine nas:) • Εἰλαζον τετημέναι τὴν χιόνα, καὶ ἐτετήκει. Ksn: • Κλαίοντα τέτηκε. L: Γ.

Τηλαυγέω -ω, viit: -ήσω, лхуескѣ, лх- minezē de denapte, saē denapte. [τηλαυγής]. [de xnde

Τηλαύγημα (τὸ), лхмина, ye лхемте de-napte, saē de denapte. 2) (Skp:) алви- тхрѣ de нїею (intliā simutomъ de лхрѣ).

Τηλαυγής, έος (ό, ή), [τῆλε, αὐγή] лхми- нхторѣ de denapte, saē denapte. • Αχτίς (mi fir: «Φήμη» —). Apstf: mi Hind: «Τη- λαυγέστερον ὄρα». Diod: mai кхрат, mi mai denapte.

Τηλαύγησις, εως (ή), лхуїре, лхуерѣ de denapte. [τηλαυγέω].

Τηλαυγῶς, adv: кс de denapte лхуїтоаре лхминѣ. [τηλαυγής].

Τῆλε, [Heps: dxl] adv: noet: denapte; de denapte. • Τῆλε βάλεν. L: Υ. • Τῆλ' ἐξ Ἀσκανίας. L: B. (mi ssaup:). «Τήλιστα ἔπωπεν». Om: (bezī mi τηλού).

Τηλεδαθής, έος (ό, ή), noet: foapte a- dīnkѣ, (mi кс mai mslѣ eksaklitate) de- nptat (ad: нх anpoane de нхрмиѣ) a- dīnkѣ (innpot: de αγγιδαθής). [τῆλε, βάθος].

Τηλεδόας, ου (ό), noet: каре стїиѣ, mi se asde denapte, mape de rlasē; (mi fir:) vestitѣ. [τῆλε, βοή].

Τηλεβολέω -ω, viit: -ήσω, (нлх:) asvīrлѣ чева denapte. [din

Τηλεβόλος (ό, ή), noet: [τῆλε, βάλλω] (naroks:) asvīrлїтopѣ, mi лovїтopѣ, (lap nponapoks:) asvīrлїтѣ denapte, saē de denapte. «Τηλεβόλα (se ing: ἔπλα)». Stp: de denapte issitoape (innpot: de αγγεμίχα).

Τηλέγονος (ό, ή), = Τηλύγετος. [τῆλε, γόνος].

Τηλέγράφος (ό, ή), (naroks:) skpiitopѣ, skpїsѣ de denapte, saē denapte. || (npo- naroks: noē ssaest: нхрѣ:) mamina de a skpї de denapte, mi a мepue челе skpї- se ka лхлepca npin oлekтpїvїтate, теле- rpatѣ. [τῆλε, γράφω].

Τηλεδανός, ή, он, noet: [τῆλε, δάν] in denapte, indeлхнr dзїnitopѣ, каре vїne mslѣ vpeue.

Τηλεδαπός, ή, он, noet: [τῆλε, δάπος] каре стz denapte, saē vїne din лoxѣ de- nptatѣ; (in nen:) чел din алѣ mape. «Νήσος (Ἐένος) —». Om:

Τηλεθάω, (лхрѣ viit:) noet: = θάλλω, sintѣ in floape, saē in лoїta meē (npon: mi fir:). «Υλή (Ἡχίτη) τηλεθέωσα». Om: inвepzїтѣ, stisfoastѣ, deastѣ. • Ερνός (Ἀέν-

δρον) τηλεθάω. Om: «Παῖδες τηλεθάνοντες». Om: (mi кс dat:). "Ανθεσι τηλεθάνων. Om:

Τηλέθορος (ό, ή), noet: [τῆλε, θρόος] = Τηλεδόας, saē...

Τηλέκλειτος (ό, ή), noet: [τῆλε, κλειτός] a кхрѣia famѣ se intinde denapte, ve- stitѣ, aszїtѣ. (se konf: кс. .

Τηλέκλητος (ό, ή), noet: [τῆλε, κλέω] кїematѣ, mi venitѣ de denapte. (se konf: кс. .

Τηλέκλυτος (ό, ή), noet: [τῆλε, κλύω] = Τηλέκλειτος.

Τηλεμάχος (ό, ή), (лксн:) = Τηλεδόλος. [τῆλε, μάχη].

Τηλέπλαγκτος (ό, ή), noet: [τῆλε, πλά- ζομαι] рлїтvїтѣ in denptate лoxкpї.

Τηλέπομπος (ό, ή), noet: [τῆλε, πέμπω] nponїтѣ, акхусѣ denapte. «Φάος —». Esxl: = Τηλαυγής.

Τηλέπορος (ό, ή), noet: [τῆλε, πείρω] тpекстѣ, intїnsѣ denapte; (in nen:) лхнrѣ, intїnsѣ, saē denptatѣ. «Λιμήν (Ἀτραπι- τός) —». Non: «Τηλέπορον βόημα». Apstf: rlasѣ нлхрнхнхтopѣ. (bezī mi dїzıтopѣ).

Τηλέπυλος (ό, ή), noet: (πόλις, opamѣ) ale кхрѣia nponї sint denptate xna de aala, saē intїse in нтлїmїe mi лхmїe; (in nen:) mape, лapгѣ. [τῆλε, πύλη].

Τηλεσίφαντος (ό, ή), noet: = Τηλεφανής.

Τηλέσκοπος (ό, ή), noet: [τῆλε, σκοπός] (naroks:) нххтopѣ, (mi nponaroks:) нх- хstѣ denapte, saē de denapte. • "Ορμα τηλεσκοπον». Apstf: «Λύγη τηλεσκοπος». Es: = кс...

Τηλεφανής, έος, mi

Τηλέφαντος (ό, ή), noet: нххstѣ, (mi fir: saē акхs:) aszїtѣ de denapte, saē denap- te. «Ἠχώ —». Enrp: «Μέγαν τύμβον χεύ- αμεν ἀκτῇ ἐπὶ προύχουσῃ, ὥς κεν τηλεφα- νῆς ἐκ ποντέφιν ἀνδράσιν εἶη». Od: Ω. [τῆ- λε, φαίνω].

Τηλεφεγγής, έος (ό, ή), noet: лхminтopѣ denapte, saē de denapte. [τῆλε, фέγγος].

Τηλέφιλον (τὸ), knѣ feaѣ de plant. (din fїmfїtлa лхnхzелop кхрїa rїvїaѣ, daka se лхvїaѣ de npielenї лop чef de denap- te), (ал:) πλαταγώνιον. [τῆλε, φίλος]. (da- ne алгїї) = кс...

Τηλέφισον (τὸ), knѣ feaѣ de plant [de лaepoxa Τήλεφος], (ал:) ἀείζων (ἄφριον), sclavatїкѣ rpaunїгѣ, saē capѣ rpaсѣ.

Τηλέχθων, ονος (ό, ή), noet: [τῆλε, χθών] afiatѣ in denptatѣ нхmїntѣ. • Γαῖα —. Om:

Τηλία (ή), [σθήθω] нхкхale de sitѣ; (npin intїnd:) sitѣ. «Βιτωγάνει γ' ὁ δακτύλιος ὢν

τηλία». Apst: 2) (maĩ des) skĩndɛpa in patrɛ kolɛpɹĩ, sað (Γαρϥ:) tekrĩaoa epɛ-larĩaoɹ «Ἐψηφίσαντο μὴ ἀπελαύνειν αὐτὸν (τὸν ἱερεὶν τῆς Ἀθηνᾶς ἡμίονον) τοὺς σιτο-πώλας ἀπὸ τῶν τηλιῶν». Apst: (de xnde xũð opatorɹ nɛmĩa opamɛla Sestɛla). «Τη-λίαν τοῦ Πειραιῶς». Apst: (uentpɹ transuor-tapea ɹpĩɛlaĩ de akolo). 3) skĩndɛpa, sað tekrĩaoa, ne kape kɛkað kɛbele (ka a-kɛm laulĩ, sað bilĩapɛla), sað nɛneað kɛ pɹĩnsoape kokomĩĩ a se laɛta; (in ɛen:) = Κυβευτήριον. «Ἐκ παιδὸς ἐν τηλίᾳ καὶ κύβοις καὶ καπηλείοις καλινδῆθεῖς». Sm: (mĩ absol:). «Τῶν ἀπὸ τῆς τηλίας νεανίσκων τινᾶ». Alɥ: 4) akoperrĩmɛla komɛlaĩ de fɛmɛ (Apstf: Bɹesn: 147).

Τηλίκος, [tɛλĩs, sað ἡλίκος] η, ον, atĩtɹ (pɹĩnɥ: tĩnpɹɹ, sað mikɹ) la bĩpstɛ, sað mĩpɹĩme, kĩtɹ. «Οὐ τι σε νηπιᾶς ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐσσί». Om: «Τηλίκον ἐ-λεφάντων ἔμβρυον, ἡλίκον μὲσχος ἐστίν». Apst: «Σὺ ἐμοῦ σφώτερος εἶ τηλικούτου ὄντος τη-λίκος ὢν». Plt: ts fiind atĩt de tĩnpɹɹ de kĩt mine atĩt de ɛtɹpĩnɹ. (mĩ kɛ inf:) «Οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμί, ὥστε mĩ ɥl:». Od: P. atĩt de tĩnpɹɹ, ĩnkĩt. «Μὴ με διδάσκ', οὐτὶ τηλίκος εἰμί μαθεῖν». Trn: «Οὐκε τοσὸν δε κατ' Ἀπίδα κνώδαλον εὐροῖς· ἐπεὶ οὐ μάλα τηλίκα βόσκει». Tɹp: (bezĩ mĩ ἡλίκος, mĩ πηλίκος).

Τηλικόσδε, ἡδε, ὁδε, = Τηλίκος, sað...

Τηλικούτος, [τηλίκος, οὗτος] -αύτη, -οὔτο, mĩ At: -οὔτον, atĩt de mape, sað (nɹea pap) mikɹ la bĩpstɛ. «Ἀέγων, ὅτι ὑπὲρ τερ-σαράκοντα ἔτη ἀφ' ἥθης εἴη, καὶ ὅτι τοῖς τη-λικούτοις οὐκέτι ἀνάγκη εἴη τῆς ἑαυτῶν ἕξω στρατεύεσθαι». Ksn: «Καὶ ἡμεῖς τηλικούτοι: ὄντες (λέγει ὁ γέρον Περικλῆς πρὸς τὸν Ἀλ-κιδιδάδην) δεινοὶ τὰ τοιαῦτα ἤμεν». Ksn: kĩnd epam in bĩpsta ta. «Ὁς τηλικόσδ' ὢν, κά-πι τέρμ' ἤκων βίου, οὐκ ἠθέλησας, οὐδ' ἐτόλ-μησας θανεῖν τοῦ σοῦ πρὸ παιδός». Eɹp: «Οἱ τηλικοῖδε καὶ διδαξέμεθα δὴ φρονεῖν πρὸς ἀν-δρὸς τηλικούδε τὴν φύσιν». Γpɹ: || (next:) Τηλικούτον, adv: atĩt de tape.

Τηλικουτοσί, αυτή, ουτον! At: (in ĩntĩnd:) in lokɹ de τηλικούτος.

Τήλινος, η, ον, fɛkɛtɹ kɛ, sað dĩn...

Τήλις, εως, sað ιδος (ή), xũð fełɹ de mlauntɛ lɛɹɛmĩnoasɛ, (aɥt:) αἰγόκερας, mĩ βούκερας, (Frangɥ:) fenu gree.

Τήλιστον, mĩ Τήλιστα, adv: poet: nɹea denaple, sað nɹea ĩndɛɛnɹ. [dĩn

Τήλιστος, η, ον, poet: (pap:) sɛnɹɥ: al aɹĩ tɹɹe, foapte denɹptatɹ.

Τηλίτης, ου (ό), (pɹĩnɥ: οἶνος, vĩnɹ) fɛ-kɛtɹ kɛ [tɹɹĩs].

Τηλόθι, mĩ (maĩ 'naintɛ de bok:) Τη-λόθεν, adv: poet: de denaple. [mĩ

Τηλόθι, adv: poet: = Τηλοῦ, denaple. «Τηλόθι πάτρης». Om: [mĩ

Τηλοῦ, adv: ɹas: in lokɹ de τηλοῦ, sað τηλόσε. [tɹɹe].

Τηλοπέτης, εος (ό, ή), poet: denaple sɛɹ-pɹtopɹ. [tɹɹe, pɛtoɹmɥ].

Τηλόσε, adv: poet: in lokɹ denɹptatɹ, denaple. [tɹɹe].

Τηλοτάτω, adv: poet: sɛnɹɥ: al lɛtĩ-λε, foapte denaple.

Τηλότιρος, α, ον, poet: komɹap: dĩn tɹ-λε, maĩ denɹptatɹ. [de xnde

Τηλοτέρω, adv: komɹap: al lɛtĩ tɹɹe, maĩ denaple.

Τηλοῦ, adv: poet: = Τῆλε, mĩ Τηλόθι, denaple (kɛ ɛen:). «Τηλοῦ Ἀχαιῖδος ἀΐης». Om: (mĩ ĩnɹɹɛnɹ kɛ ἀπὸ). «Τηλοῦ ἀπὸ θε-ῶν τ' ἀνθρώπων». Es: (mĩ desɹɹe tĩmɹɹ) «Οὐδέτι τηλοῦ». Om: nɛ dɛne mɛɥtɛ vɹeme.

Τηλουρός, sað Τηλοῦρος (ό, ή), poet: [tɹ-λε, ὄρος] denɹptatɹ.

Τηλύγετος, η, ον, poet: [tɹɹe, γίνομαι] nɛskɛtɹ tĩpziɹ (ne la ɛtɹpĩnɛmĩle nɹpĩn-ɥĩoɹ), sað maĩ in xɹmɛ de toɥĩ; (pɹĩn xɹm:) tĩnpɹɹ; sað pɹɛfɹɹatɹ; (xɹnɛ-opĩ) sĩnɹɹɹ nɛskɛtɹ (de sɛksɛɥ stɹ); (in ɛen:) foapte ĩɛɛtɹ. «Φαίνοπος υἱε, ἄμφω τηλυ-γέτω». Il: E. «Οὐκ ἴδομενῆα φόβος λάβε, τηλύγετον ὧς, ἀλλ' ἔμεινεν». Il: N. ka xũð konĩtɹ pĩsɹĩfatɹ. 2) (maĩ noð) kape stɛ denaple, denɹptatɹ. «Τηλυγέτων ὑπερβο-ρέων». Eɹpɹ: (mĩ kɛ ɛen: kɛ pɹɛn:). «Τη-λύγετον χθονὸς ἀπὸ πατρίδος». Eɹp:

Τηλώπις, ιδος (ή), poet: fem: al lɛtĩ...

Τηλωπός (ό, ή), [tɹɹe, ὦψ] de denaple ɛɹɹɹtɹ, (mĩ desɹɹe ɹɹasɹ) aɹɹtĩtɹ: (in ɛen:) denɹptatɹ.

Τημέλεια (ή), ɹpĩkɛ, sað ĩnɹpĩkĩpe, kɛɹtape. [mĩ

Τημελέω -ῶ, biĩt: -ήσω, ĩnɹpĩkɛskɹ, ka-τĩ; dĩkĩsɛskɹ. [mĩ

Τημέλη (ή), ɹas: in lokɹ de τημέλεια.

Τημελής, εος (ό, ή), [tɹɹe, μέλει] nɛ-nɹɹɛtɹtopɹ la ĩnɹpĩkĩpe, kɛɹtape, sað dĩkĩsĩpe de ɹɛɹa. [de xnde

Τημελή (ή), Ion: in lokɹ de τημέλεια.

Τημελουχέω -ῶ, biĩt: -ήσω, nɹɥ: in lokɹ de τημελέω. [tɹɹe, λοῦχος]. [de xnde

Τημελόχημα (τὸ), obĩkɹtɹ de ĩnɹpĩkĩpe (bezĩ mĩ μέλημα). [mĩ

Τημελοῦχης, εως (ή), nlm: in lokš de τημελεία.

Τημελοῦχος (ό, ή), nlm: in lokš de τημελής. [τημελή, έχω].

Τήμερον, mi Τήμερον, At: in lokš de σήμερον.

Τήμη, At: in kontrak: in lokš de τημή. Τήμος, [ήμος] adv: poet: atsnvī (maī totlažna dñe ήμος, saš ότι). «Ήμος ... τημος». Om: Es: (mi κς prep:). «Ές τημος». Od: II. pñt atsnvī. 2) (in Aπλh:) aksm, astvzi.

Τήμοσδε, mi Τημοῦτος, adv: poet: in lokš de τημος.

Τήν, ak: fem: al lxi ό. 2) poet: in lokš de ήν, ak: fem: al lxi ός. 3) in lokš de ταύτην, ak: fem: al lxi ουτος.

Τηνάλλως, adv: in lokš de τήν άλλως (se ing: άγρυσαν όδόν), in zadapš, fbrt kš-vintš, ksm s' o inlmpa.

Τηνεί, adv: Dor: in lokš de έκει.

Τήνελλα, glasš imitativš al sknetelš flxerelš, saš al kitapei, (prekxm akxm zivem) tralala (slxkša ka špš pšprenš al kintičlor de vipsingš). [de xnde

Τήνελος (ό), kom: vipsitorš, (dñe ziv:) kintštorš de innš de vipsingš.

Τήνεσμός, Τήνεσμόςης, gresh: in lokš de τεινεσμός, -ώδης.

Τήνικα, [ήνικα] adv: timn: intp' avestš, saš intp' asfel de (oape-kape xotšpiltš) vosaš. «Τί τινικάδε άφίξει»; Plt: ye ai venit la asfel de vreme? [de xnde

Τήνικαῦτα, adv: timn: intp' avca vreme, atsnvī.

Τήνόθεν, adv: Dor: de ακολο. [mi

Τήνόθι, adv: Dor: ακολο. [din

Τήνος, α, ον, Dor: αχела.

Τήνώθε (-θεν), adv: Dor: in lokš de τήνόθεν, de ακολο.

Τήξιμελής, έος (ό, ή), [τήξις, μέλος] poet: tonitorš de mšdšlšpī. «Νόσος — ». Enrp:

Τήξιποθος (ό, ή), poet: tonitorš prin dopipe. «Έρως — ». Kpt: [τήξις, πόθος].

Τήξις, εως (ή), tonipe, mapasmš, ofli-kš. [τήχω].

Τήπερ, poet: in lokš de ήπερ, dat: fem: al lxi όπερ. || (in el: de όδω, saš μεθό-δω) adv: xnde; saš prekxm; de xnde.

Τήρέω -ω, viit: -ήσω, [τηρός] mš xitš; varš de seamš; šprekšieskš, pšzeskš; pñdeskš; amtentš; (mijk:) mš pšzeskš, imī iaš seama. «Τήρησον ποτί τήν παλίστραν». Tkr: «Καί καθήμενοι έτήρουν αὐτὸν έκει». Skp: «Πόλιν (*Δώματα) τηρεῖν». Pind: Om:

«Οὐ καλῶς τηροῦσι τοὺς κύνας». Ksn: «Τε-τήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι». Skp: «Σε-αυτὸν ἄγνὸν τήρει». Skp: «Τηρεῖν τοὺς καί-ρους». Grp: «Τηρεῖν εἰρήνην(ἀρετήν)». Dm: Pl: «Τήρησον τὰς ἐντολάς». Skp: (mi mik:) «Τηροῦ, μὴ λάβῃς ὑπόπια». Apstf: (mi in lokš de nas:). «Έφ' ᾧ φυλακῇ τῇ μετρίᾳ τηρήσονται». Txy: [de xnde

Τηρήμων, ονος (ό), poet: pšzitorš, špre-ksitorš.

Τηρητρίδιον (τό), dim: al lxi..

Τήρησις, εως (ή), pšzipe; pñdipe; vš-rape de seamš; inkisoape, apestš. «Έ-θεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ». Skp: [mi

Τηρητής, οῦ (ό), všpštorš de seamš; pš- zitorš, mi vl: [τηρέω]. [de xnde

Τηρητικός, ή, όν, indeminativš a pšzi, a lxa seama, v pñdi, mi vl: 2) (nas:) чед de pšzit, de lšat seama. [τηρέω].

Τήρος (ό), poet: [in afin: kš tépas] pš- zitorš, lšpštorš de seamš, pñditorš, špre-ksitorš (kš ven:).

Τῆς, saš Τῆσι, Ion: in lokš de ταῖς, saš αῖς, dat: fem: im: al lxi ό, saš ός.

Τητάω -ω, viit: -ήσω, poet: [τήτος] li-nseskš, (mi nas:) mš linseskš de чева. «Φίλων (,Φρενών) — » Pind: mi Plt: «Οἱ θανόντες χαρμάτων τητώμεθα». Expr:

Τήτειος (ό, ή), ras: in lokš de Τήτι-νός. [din

Τῆτες, [τό, έτος] adv: timn: estimpš; (x- ne-opī) akxm, astvzi. «Έ τῆτες ήμέρα». Lks: de astš-zī.

Τήτη (ή), Glas:—Τῆτος.

Τήτινος, saš (maī kopex:) Τητινός, [τή-τες] η saš ή, ον saš όν, (Lksf:) чед de estimpš.

Τῆτος, [in afin: kš θῆς] eos -ους (τό), —Xῆτος, liusš, papitate.

Τήυσιος, η, ον, poet: Ion: in lokš de ταύσιος=αυσιος, sekš, zadapnikš, fbrt is- pravš. [de xnde

Τήύσιως, adv: poet: in zadapš.

Τι, saš (enrl:) Ti, next: lxi τίς, saš τις.

Τιάρα (ή), [Peps:] tiapš, xñš felš de akonerpšmintš de kanš (Txy: sapikš, snš veretš) al Pepsizor. «Τὴν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τιάραν βασιλεὺς μόνω ἔξεστιν ὀρθὴν ἔχειν». Ksn: (bezī mi xīdavis).

Τιάρας, ου (ό), mi

Τιάρης, ιδος (ή), Glas: in lokš de τιάρη.

Τιάρόδεσμον (τό), lerpštorš de tiapš. [τιάρα, δεσμός].

Τιπροειδής, έος (ό, ή), чел in felxla ti-
apci. [τιάρα, είδος].

Τιαροφόρος (ό, ή), прѣтѣторѣ de tiapъ.
[τιάρα, φέρω].

Τίβην, ήνος, mi Τίβηνος, ου (ό), [in afin:
кѣ їдѣнѣ] tinuipе; κѣлдаре; sađ pipostie.

Τιγγάβαρι (τό), At: in локѣ de κιννά-
εари. [de xnde

Τιγγαβάρινος, η, он, At: in локѣ de κιν-
ναβάριнос.

Τίγρις, ιος, mi ιδος (ή, mi pap ό), (ак:
τίγριν) xñđ felđ de fearъ, tirъ (in for-
mъ de kotoiđ, dar mslat mai mare mi
кѣ nlelea прѣратъ).

Τιπροειδής, έος (ό, ή), чел in felxla ti-
rpxлѣ (nestpiciđ, mi чл:). [τίγρις, είδος].

Τίεσκον, poet: Ion: in локѣ de έτιον,
прел: ал лѣ τίω.

Τίζω, (fъpъ алтѣ timpъ) kom: zikъ, in-
trevъ des че? че? [тѣ].

Τίη; sađ Τίη; poet: in локѣ de τί; пен-
тръ че? || «Τητѣ δѣ; sađ Τητιδѣ»; At: пен-
тръ че оаре?

Τιήρης, εω (ό), Ion: in локѣ de τιάρας.

Τιθαίωσσω, (fъpъ алтѣ timpъ) poet: [τι-
θαίνω, ёόσκω] (prinч: desnpе albine) fakъ
чeapъ; mъ прѣseskъ; (desnpе rѣini) кло-
чesкѣ; (in пен:) kpesкѣ, ingpıjesкѣ, kasłѣ.

Τιθαίνω, viit: -ανώ, poet; [τιθή] dađ gi-
mъ, kpesкѣ.

Τιθάνα, аз (ά), Dor: in локѣ de τιθάνη.

Τιθάς, άδος (ή), poet: in локѣ de τιθас-
σος, blındт. «Όρνις —». Engr:

Τιθασεια, Τιθασеύω, Τιθасος, mi чл: poet:
sađ At: in локѣ de τιθασσειа, mi чл:

Τιθασσειа (ή), inblinzipe (akt: sađ pas:),
domestivipe (de vite, sađ plantъ). [mi

Τιθάσσευμα (τό), miжлокѣ de inblinzipe
(domestivipe). [mi

Τιθάσσευσις, εως (ή), = Τιθασσειа [mi

Τιθασσευτήρ, poet: in локѣ de...

Τιθασσευτής, ου (ό), inblinzitorъ de vi-
te; (fir:) linrwmitorъ, momitorъ. [mi

Τιθασσευτικός, ή, он, indeminatikъ a in-
blinzi. [mi

Τιθασσευτός, ή, он, inblinzitđ; sađ de do-
mestivit. [mi

Τιθασσεύτωρ, оρος (ό), poet: in локѣ de
τιθασσευτής. [din

Τιθασсеуώ, viit: -εύσω, inblinzesкѣ, do-
mestichesкѣ (vite, sađ plantъ selbatikъ)
(pron: mi fir:). «Έπελ ήδη μοι χειροήθης ήν
(ή νεόγαμος γυνή), καί επιθασσεύετο, ωπτε
διαλέγεσθαι». Ksn: [din

Τιθασσός, mi (pap: sađ ind:) Τιθασσος

(ό, ή), [τιθή] domestikъ (desnpе vite); кѣл-
tivatъ (desnpе plante); blındđ, blajinđ
(desnpе oameni).

Τιθασσοτρέφος (ό, ή), xpъnitopъ de do-
mesticо vite, (mi partik:) de пѣstpi (rъ-
ini, porwmbi, mi чл:). [τιθασσός, τρέφω].

Τιθάσσω, (pap) in локѣ de τιθασсеύω.

Τιθασσώς, adv: кѣ kinъ blındđ, blajinđ,
кѣ blındege.

Τίθεαι, Ion: in локѣ de τίθεσαι, = Τίθη,
a 2: sinr: перs: de miж: sađ pas: mi

Τιθέαμεν, (de xnde a 3: de im: τιθέα-
σι) in локѣ de τίθεμεν. 1: im: перs: de
akt: prez: ал xot: τίθημι.

Τιθέαται, Ion: in локѣ de τίθενται.

Τίθει, At: in локѣ de τίθει, prez: de
porwmч: sađ 2) poet: in локѣ de έτίθει, sađ
έτίθη, a 3: sinr: перs: de прел: ал лѣ τίθημι.

Τιθέμεν, poet: in локѣ de τιθέναι, inf:
ал лѣ τίθημι.

Τίθεμμι, Eol: in локѣ de τίθημι.

Τίθεν, Eol: poet: in локѣ de έτίθεσαν a
3: перs: im:, mi

Τίθεσκε, Ion: poet: in локѣ de έτίθει(-θη),
a 3: sinr: перs: de прел: а1 лѣ τίθημι.

Τηθευτήρ (ό), poet: in локѣ de τιθηνός,
kpesкѣtorъ. [din

Τιθεύω, viit: εύσω, poet: in локѣ de τι-
θεύω.

Τιθέω -ώ, arx: poet: tinъ ал лѣ τίθημι.
(s' a rѣsit nъmai a 2: sinr: перs: τιθείς,
mi a 3: τιθεί, mi a прел: a 3: τίθει, mi έ-
τίθει).

Τιθή (ή), poet: pap, in локѣ de τιτοή,
kpesкѣtoape, doikъ. sađ 2) in локѣ de
τιθасος, blındт, domestikъ. «Όρνις —». Ar:
de kasъ, kloшкъ (bezі тиός).

Τιθήμεναι, Dor: poet: in локѣ de τιθέ-
μεναι = Τιθέναι, inf: mi

Τιθήμενος, η, он, poet: in локѣ de τι-
θέμενος, partч: miж: sađ pas: ал лѣ...

Τίθημι, (прел: έτίθην) viit: θήσω, mi
pas: теθήσομαι, (nex: έθηκα, mi miж: έθη-
κάμην, mi ал doilea έθην, mi miж: έθέ-
μην, mi pas: έτέθην, tre: de кс: τέθεικα,
mi pas: τέθειμαι, mi posit: θετέον) (in пен:)
psıđ, amezđ. «Τέρματα —». Om: «Τιθέν-
δρους έαυτῶ». Bas: (mi miж:) «Όριον έθου». Skp:
(mai de mslte-opı кс прел:) «Χρυσείην ές
λάρνακα θήκαν». Id: Ω. «Ές μέσον οὐς πά-
λιν». Tkr: «Ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὅμων τεύχε' έ-
θεντο». Tkr: (bezі 14). «Ωμοσα μηκέτι
λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θείναι». Tkr:
«Ένταῦθα έθαπτεν αὐτοὺς, νομίζων έν γῆ ε-
λίγ τιθέναι». Tъч: «Όπηνίκα δεі τιθέναι».

(ἐν τοῖς βόθροις) τὰ φυτὰ». Ksn: (mi el:) «Χρήματα μυχῶ ἀντρου θείομεν», Od: N. (sað kx adv:) «Ἐπεί μοι, ποῦ ἔθηνας αὐτόν», Skp: «Τίθεσαν δὲ θύραζε». Od: X. «Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεν' ὅστέ' ἀλλ' ὁμοῦ». Il: Υ' (mi mik:) «Ἐς δῖφρον ἄρνας ὀήτο». Il: Γ. (des) «Τίθεμαι τὰ ὅπλα». Fr: (A') mē armezš. «Οἷδε πάτρης ἔνεκα ἐς δῆριν ἔθεντο ὅπλα». Eurp: «Θήκατο δ' ἄμφ' ὤμοισι σιδήρον». Es: «Εὖ ἀσπίδα θέσθω». Om: «Τὰ ὅπλα εὖ (εἰς τάξιν) τίθεσθε». Ksn: pñedimā indemin. (mi B') imi pezemš ne pñ-mintš armele (pñin: skstsl mi sklija), mi staš ama rata, tavpřš inarpatš. «Ἀπικόμενοι δὲ ἔθεντο πρὸ τοῦ ἱεροῦ τὰ ὅπλα». Καὶ οἱ μὲν περὶ τὸ Ἡραῖον ἐστρατοπεδεύοντο». Ep: «Τοὺς στρατιώτας ἐκέλευσε θέσθαι περὶ τὰ τεῖχη τὰ ὅπλα». Ksn: «Τοὺς μετ' αὐτοῦ θέσθαι κελεύσας τὰς ἀσπίδας, καὶ αὐτὸς θέμενος, τὰ δὲ ἄλλα ὅπλα ἔχων, κατὰ μέσον στάς, ἔλεξε». Ksn: «Θέσθαι κελεύσας τὰ ὅπλα, καὶ ὀλίγον χρόνον ἀναπαύσας τὸ στρατευμα». Ksn: «Θέμενος δὲ τὰ ὅπλα ὥσον τρία ἢ τέτταρα στάδια ἀπὸ τῶν φρουρῶν ἡσυχίαν ἡγεν», Ksn: «Τὰ ὅπλα θείς ἡσύχαζεν' εἰτ' ἀναλαβὼν αὐθις ἐξῆει». Pl: (mi kx dat: sað ak: kx prep: ind:) «Ἀντία (Ἐναντία) τὰ ὅπλα τίθεσθαι τινι sað πρὸς τινα». Pl: a se ameza de vñtñie. (mi fir:) «Τιθέναι ἐν νῶ (ἐν φρεσὶ) τινι». Om: «Τῷ δ' ἐν φρεσὶ θῆκε θεά», Il: ἱ a dat in rindš. (mi mik:) «Ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος αἰδῶ καὶ νέμεσιν». Il: N. (mi kx inf:). «Οὐκ ἐν φρεσὶ θέσθε ἐκ λεχέων μ' ἀνεγείραι». Od: Δ. nš v' a venit in rindš (vezī mi 13. mi βάλλω). 2) (partik:) propñiš de premiš. «Γυναῖν' ἐς μέσον ἔθηνεν». Il: Υ'. «Ἄθλον (Ἐτύχη) τιθέναι». Om: Iskr: Sof: 3) pñiš, amezš че-ва ка pñinosš sað ofpandš, inkinš, kon-sfingeskš; (in intind:) daš, atrisieskš. «Ναὸν ἡελίῳ τεύξομεν, ἐν δὲ κε θεῖμεν ἀγάλματα». Od: M: «Ἀσπίδας τάςδε θεοῖς ἔθηνεν». Eurp: «Τμῖν τοῦτο, θεαί, τῷ γαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρινον». Trk: «Ἀχιλλεὺς μ' ἐπὶ Πατρόκλῳ θῆκεν». Eurp: (mi fir:). «Ἐς τὴν τύχην τιθέναι». Lks: 4) de-pñiš чева de pñinsoape; (in men:) pñiš жос, plteskš; (fir:) pñiš in riskš. «Μόσχον ἐγὼ θῆσω, τὸ δὲ θεός ἀμνόν». Trk: «Τιθέναι τὸ μετοίκιον κατὰ τὴν οὐσίαν ἐκάστου». Dm: «Ἀπὸ δὲ τούτων ἦν εἰς ἄλλα ἀνδράποδα τιθῆται εἴκοσι». Ksn: (de xnde fir:) «Τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων». Skp: 5) pñiš (mi mik: iaš) zñlogš. «Τίθημι οὖν τὴν συνοικίαν ἐκκαίδεκα μῶν

ἀρχέσαντι Παμβωπάδῃ». «Τὸ χωρίον τοῦτο οὐδεὶς ἐθέλει οὔτε πρίασθαι οὔτε τίθεσθαι». Dm: «Θέμενος παρὰ Λυσικλεί». Is: (de xnde in partu:). «Θεῖς (in pñmstalsl), mi «Θέμενος (in pñmstlsopsl kx zñlogš), Pl: 6) denositezš. «Ἐδοξέ μοι τὴν οὐσίην ἐξαργυρώσαντα θέσθαι παρὰ σέ». Ep: 7) nšmēpřš, sokoteskš. «Ἐν χερσὶν ἔθηνεν». Enipr: a sokotit ne depele. (de xnde 8) in pñmstlsopsl. «Εἰς ἀνθρώπους (Ἐν τοῖς φίλοις) —». Ksn: 9) (in men:) rindeskš, sñnosezš. «Τῆς παρὰ τῶν θεῶν εὐνοίας εὐεργέτημ' ἂν ἔγωγε θέην (τοῦτο)». Dm: «Ζημίαν τιθεῖς, εἰ καὶ ὁ μικροῦ ἄξιός (τῶν πολιτῶν) ἀπόλοιτο». Ksn: «Τιμιωτέρους τιθέντες τοὺς δικαίους τῶν ἀδίκων». Ksn: (mi kx inf:) Τίθημι στασιάζειν αὐτοὺς». Iskr: «Οὐ τίθημι ζῆν τοῦτον». Sof: «Θήσω τοῖνον ἐγὼ μὴ τοιοῦτον εἶναι τοῦτο». Dm: (mi mik:) «Φιλοκράτην μόνον τοιοῦτον εἶναι τίθεμαι». Dm: «Οἱ τὸ κενὸν τιθέμενοι». Apst: чеī че priimesk de adevtrats pñpepea desnpe fiinga demep-iklš. «Τίθεσθαι τι ὑστερόν (δεύτερόν) τινος». Pl: «Τίθεσθαι τὸ κοινὸν πρὸ τοῦ ἰδίου». Pl: a pñepri. «Τίθεσθαι τὸ ζῆν εὖ ἐν πλούτῳ». Apst: kpezind, kx vñna vieuñpīe stš in vorñgie. (mi in pñfr:). «Ἐν ἀδικήματι (Ἐν αἰσχυρῷ, Ἐν ἀρετῇ καὶ σοφίᾳ μέρει. Ἐν ἐπαίνῳ, Ἐν καλῷ. Ἐν τιμῇ, Εἰς οἶκόνον χρῆσθον mi чл:) τίθεσθαι τι». Pl: Exp: Apst: Plv: Bas: «Παρ' οὐδὲν (Παρὰ φαῦλον, Ἐν οὐδενὶ λόγῳ, Περὶ πολλοῦ, Ἐν μεγάλῳ, mi чл:) τίθεσθαι τινα, sað τι». Lks: (mi kx men:). «Ἐαυτοῦ τίθεσθαι». Pl: a mi inšmi. (mi pas:) «Ἐτέθη ἡ φύσις». Apst: aš sñposat, kx nalspa. 10) amezš, rindšieskš. «Τὴν γὰρ Τρώες ἔθηναν Ἀθηναίης ἱέρειαν». Il: Z. «Ἰστορα δ' Ἀγαμέμνονα θείομεν». Il: Υ'. «Τίθημι, mi (miж:) «Τίθεμαι νόμον». Lks: «Νομοθετῶ (chea dñ-tiñ din pñtea leñšitopslš, chea de al doilea din pñtea nopopslš). (mi kx inf:) «Ἐθῆκε θῆειν βασιλέα τὰ δημόσια ἅπαντα». Ksn: a dekpetat (a leñšit) a sñvīpī im-pñratkl toale kerpfele чеде пввliche. (mi mik:) «Ἀγῶνα τίθεσθαι». Grp: «Ἀγωνοθετεῖν. «Ἡμέραν τίθεσθαι». Dm: «Τίθημι, mi (miж:) «Τίθεμαι ὄνομα». Om: (mi in el:) «Καλοῦσι δ' Ἰοκάστην με (τοῦτο γὰρ πατὴρ ἔθετο). Exp: 11) intokmeskš чева in pñrñš felš; (poet:) fakš, pñteskš, alkñtsieskš; (in men:) fakš (mañ in toate insemn: лш poiw); pñ-chñsieskš. «Ἄλλου ἄλλον ἔθῆκε θεὸς ἐπιθεύεα φωτῶν». Trk: «Μυρία Ἀχαιοὺς ἄλγε' ἔθηνεν. Il: A. «Ἐως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς

σου υποπόδιον τῶν ποδῶν σου». Skp: «Τίπτε τόσσον ἐβόησας, μι ἀνπνους ἄμμε τίθησιν», Od: I. «Σὺς θῆκας μοι ἑταίρους». Od: I. «Λῶν μιν ἐθήκε («Καί μιν τυφλὸν ἔθηκε) Κρόνου παῖς». Od: H. Il: Z. «Ζεὺς ἐκ μεσημβρίας ἔθηκε νύκτα». Αρχιλ: «Μακχρίον μέ τις θεῶν ἔμελλε θῆσειν». Εκp: «Ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστούς», Τκp: «Τὸν γὰρ ἐγὼν ἔφασκον θῆσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον». Om: «Ἀοιδὸν ἔθηκε (τὸν Πρακλέα) Εὐμολποῦς», Τκp: «Τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκε μείζονα τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα», Od: Z. «Τιθέσθαι κραυγὴν (σκέδασιν)», Εκp: Om: «Φάος ἐν νήεσι θῆκας», Il: H. (μι κs inf:). «Τιθησί με θανεῖν ἐρῶν», Εκp: (μι κs adv:). «Οὐτῶ νῦν Ζεὺς θεῖη οἴκαδ' ἐλθέμεναι», Od: Θ. «Τὰ τῶν φίλων ἀσφαλῶς τιθέμεναι», Ksn: (μι μικ:). «Τὰ στυτοῦ τιθέμενος εὔ», Ksn: «Καὶ τὰ οἰκεία χεῖρον τίθενται οἱ ἄνθρωποι», Ksn: «Τιθεσθαι κοινῇ τὰ πράγματα», Ksn: «Τιθεσθαι καλῶς τὰς γινόμενὰς συμφορὰς πρὸς ἀλλήλους», Andv: a inuoi, a menaka. (μι simn:) «Ἐν ἀπὸρῳ εἶχοντο θέσθαι τό παρὸν», Τсh: (μι κs ак: indip:). «Τιθεσθαι υἱὸν τινα», Lks: = Υἱοθετεῖν. «Τιθεσθαι ἀλογόν τινα», Od: Φ. a lka de sogie. (iar akt:). «Τιθέμεναι ἀλογὸν τινά τιος», Il: T. a mēpita dšue čineva. «Τέλωτα τίθεσθαι τινα», Ep: a pīde de čineva. (μι κs dat: nepin:) «Τιθεσθαι τινα πιστὸν ἑαυτῷ», Ksn: «Χάριν τίθεσθαι τι», Ep: a fache graḡie κῖβα. (μι κs prep:). «Θεῖναι φιλότῃτα μετ' ἀμφοτέροισιν», Om: «Συνθήκας («Εἰρήνην», «Ὀρκον») τίθεσθαι πρὸς τινα», Plv: (μι intp' altz ак-чеп:). «Τιθεσθαι πρὸς τὸ ἡμέτερον συμφέρον πάντα», Ksn: (μι simn:) «Δαῖτα («Δόρπον» «Δώματα») τίθεσθαι», Om: a rēti. «Ἀγορὴν θέμενος», Od: I. алкѣtsind, komplektind. (μι in nepif:). «Σπουδῆν, saḡ «Ἐν σπουδῇ («Ἀγῶνα, «Γάμον, «Μάχην, «Φόνον, μι чл: τίθεσθαι», Lks: in локḡ de спουδѣζειν, ἀγώνιζεσθαι, μι чл: «Ἰῆφον —», Dm: a da votsl. (μι fir:). «Γνώμην τίθειμαι μὴ στρατεύεσθαι», Ep: imīdaḡ pēperca. (de xnde 12) (мик: κs dat:) mē inuoieskḡ. «Γνώμῃ ταύτῃ —, Sof: «Ἐθέμην τῷ δόγματι», Sin: 13) poet: nēš in minte; iaḡ in sine' mī; (desnpe mētepe) zpmisleskḡ. «Τοῖσιν λόγον αἶνον ἔθεσε», Il: Θ. «Καθάρων θέμενος νόον», Trn: nsind rindḡ kēpatḡ (nepikleanḡ). «Δαίμων ἀνδρὸς πρόσσφιν θηκάμενος», Hind: lēind firxḡ. «Παῖδα («Υἱὸν) ὑπὸ ζώνῃ τίθεσθαι», Imn: a lka in ninteqe. 14) lasḡ kos, лопѣdḡ. «Τὰ ὀπλα —, Lks: (μι prin intind:) «Τὸν πόλεμον —, Тсh:

inchelezḡ, pēpēseskḡ. [θέω, τιθέω].

Τιθηναία (ή), xpēnipe κs mīḡ, krehtepe; (in men:) inḡriḡipe, kēkape de a-proape. [din

Τιθηνεύω, viit: -εύσω, μι

Τιθηνώ -ῶ, viit: -ήσω, μι mīk: (μι mai inḡpēv:) -έομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, xpēneskḡ κs лantele meḡ, daḡ mīḡ, kreskḡ: (prin intind:) pēstēḡ; (avss:) kēlīvḡ; (in men:) inḡriḡeskḡ, kēlīḡ de a-proape. [din

Τιθηνη (ή), [τιθαίνω] doīkḡ; (in men:) kre-skḡtoape; (fir:) nēskḡtoape. „Ἐρὶς πολέμοιο τιθήνη“. Non:

Τιθηνήτειρα (ή), poet: fem: ал лѣі...

Τιθηνητήρ (ό), [τιθηνώ] poet: in локḡ de τιθηνός, xpēnitopḡ, kreskḡtopḡ.

Τιθηνητήριος, α, ον, kēvenitḡ, saḡ inde-minatīkḡ la xpēnipe, saḡ krehtepe κs mīḡ; xpēnitopḡ (лскpḡ).

Τιθηνία (ή), poet: in локḡ de τιθηναία.

Τιθηνίδα (τά), (se inḡ: iēra) o sepētoape in Sparta, in kape doīchele adē-chaḡ kopii de seksa vḡp: la templea Dianeī Kopitalieī. [mi

Τιθηνίζομαι, viit: -ίσομαι, μι pas: -ισθήσομαι, (nlp:) in локḡ de τιθηνέομαι. [τι-θήνη].

Τιθηνοκομέω -ῶ, viit: -ήσω, kreskḡ, inḡriḡeskḡ ka o doīkḡ. [din

Τιθηνοκόμος (ό, ή), [τιθηνός, κομέω] kreskḡtopḡ, inḡriḡitopḡ de čineva.

Τιθηνός (ό, ή), xpēnitopḡ, kreskḡtopḡ; inḡriḡitopḡ; (nartik: fem:) doīkḡ; (fir:) koplsekḡtopḡ, kontpivsitopḡ la krehtepe. „Ἡ δημοκρατία τῶν μεγάλων ἀγαθῶν τιθηνός“ Lonu: [τιθαίνω].

Τιθησθα, Eol: poet: in локḡ de τίθης, saḡ ἐτίθης, a 2: sinr: pēps: de prez: saḡ prel: ал лѣі τίθημι.

Τιθόα (ή), Dor: poet: in локḡ de τιθήνη.

Τιθός, ή, ον, poet: in локḡ de τιθασσός.

Τιθύμαλις, ἴδος (ή), knḡ felḡ de plantē, = Τιθύμαλος (de līnḡ mare).

Τιθύμαλλα (τά), poet: im: (in etepou:) ал лѣі...

Τιθύμαλλος, μι Τιθύμαλος (ό), [τιθή pen-tpz лпtoasa zeamḡ] knḡ felḡ, saḡ neamḡ de plantē, лantele kēkēlī; μι knḡ felḡ iarpḡmī = Φλόμος (vezī zīc:).

Τιτυκός, ή, ον, notpibitḡ la namtepe. [din

Τίτω, [τέκω, in afin: κs τεύχω] viit: τέξω, μι (mai ovīc:) τέξομαι, (nex: ἔτεκον, tre: de κs: τέτοκα, μι pas: mai noḡ τέτεγματι,

mi rap τετυγμοι, nex: nas: ἐτέχον) naskē, fakē kopī (prinč: ka din partea mamei); inprīkeskē, kreskē kopīlā; (in pen:) pro-dskē; (fir:) pričinkieskē. «Καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον». Skp: «Ὁρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλήα». Ll: E. «Οὓς Ἐκάδῃ ἡ-δὲ Πριάμος τέκον». Om: de snde (in partn:) «Ὁ τεκὼν, ἡ τεκοῦσα». tala, mēma. (mi inpreknt amīndoi) «Οἱ τεκόντες». prin-ji. (mi desupe vite) «Βοὸς μήπω τετο-κυῖης». Es: (mi mik:) «Τέξῃ υἱόν» Skp: «Ὁς τέκετ' Ὁρσίλοχον». Ll: E. (mi fir:) «Γῇ δὲ τίκεται βροτοῖς μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον δημήτριον». Esxl: «Ἀῖδα, ἡ ταχὺ πῦρ τέξεται». Ksn: (mi nas:) «Πολλῶν αὐτοῖς ἐντεῦθεν ὧν τιχομένων». Fab: (mi fir:) «Χάρις χάριν αἰεὶ τίκει». Sof:

Τίλαι (αἱ), [τίλλω] falgalece, ce svor in aerē ka prafsl.

Τιλάω -ω, viit: -ήσω, mē ksfreskē. [de snde

Τίλημα (τὸ), ksfrealē.

Τίλλα (τά), Gl: in lokē de πίλλα.

Τιλλάρια (τά), kondeie de skpis; dne amii greh: in lokē de τιτάρια.

Τιλλοπώγων, ωνος (ὁ), smēlgtorē de barba sa. [τίλλω, πώγων].

Τίλλω, [in afin: kē ψιλός] viit: τιλῶ, (nas: tpe: de kē: τέτιλμαι) smēlgt, ksmē-keskē; (fir:) atinrtē kē batkokoripī; (mik: kē ak: saē dat:) imi smēlgt pērl jē-lind ne čineva. «Νεκρὸν τ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ τιλλέσθην». Ll: Ω. (bezī mi κόπτομαι). (nas:) «Τετιλμένοι». afeme-iaji.

Τίλλων, ωνος (ὁ), knē felē de nehiē de ant dēce.

Τίλμα (τὸ), smēlgtērp; pērp smēlgt; kīlgi; destrpmētrp, saē skamē. 2) = Τίλ-σις, smēlgtēre. 3) (med:) = Σπασμός, spasmē. [τίλλω].

Τιλμάτιον (τὸ), dim: al lēi τίλμα.

Τιλμός (ὁ), = Τίλσις.

Τίλος (ὁ), [τίλλω] = Τίλμα; (la im:) me-nole.

Τίλος (ὁ), [σπατίλη] = Τίλημα, ksf-reallē.

Τίλσις, εως (ῃ), smēlgtēre, ksmēlgtēre; destrpmētrp; (fir:) batkokoripe, atinētrp; (prin intind:) jēlgtē (bezī mi κοπετός). [mi

Τιλτός, ῃ, ὄν, smēlgt, ksmēlgt; (des-mpre mesētrp) destrpmatē. «Τιλτός μοτός». (mi simn:) «Τιλτόν» skamē (pentpē pēnī), fitilē. «Τιλτόν (inpreknt mi fērp) τάρι-χος». Lks: neute batovitē kērpitē de sol-

zī. [τίλλω].

Τίλφη (ῃ), At: in lokē de σίλφη.

Τίλων, ωνος (ὁ), = Τίλλων.

Τιμαζῶ, Dor: in lokē de τιμήσω.

Τιμαιογράφω -ω, viit: -ήσω, ssprē dialoē ka Timesa lēi Platonē. [Τιμαίος, γράφω].

Τιμαῖος, α, ὄν, Gl: in lokē de ἐντιμος.

Τιμαλφῶ -ω, viit: -ήσω, poet: in lokē de τιμῶ, vinsteskē, pesnēktezē. «Τοὺς θε-οὺς —» Apst: (mi nas:) «Διοσδότοις σκή-πτροισι τιμαλφόμενον». Esxl: [din

Τιμαλφῆς, εὖς (ὁ, ῃ), [τιμή, ἄλφω] kare imi afē (se vinde kē) premlē kēvenitē, pregiosē «Χρυσὸς κτήμα τιμαλφέστατον». Pl:

Τιμᾶντα, (in kontrak:) in lokē de τιμά-εντα, Dor: in lokē de τιμήεντα, ak: im: al nest: lēi τιμήεις.

Τιμάρορ (ὁ, ἄ), Dor: poet: in lokē de τιμωρός.

Τιμάροχος (ὁ, ἄ), Dor: poet: in lokē de τιμοῦχος.

Τιμαρχία (ῃ), = Τιμοκρατία, 2) demni-tatea censorslēi Romanē, = Τιμητεία. [τιμή, ἀρχή].

Τιμαρχώδης, εὖς (ὁ, ῃ), asemeneē kē Timarxē [Τιμαρχος n: p:], (ad:) demora-lisatē.

Τιμασεῦντι, Dor: in lokē de τιμήσουσι, a 3: im: pēps: al viit: lēi ..

Τιμάω -ω, viit: -ήσω, adaorē, saē kotp-rēskē premlē akpēslēi, lē skēmpeskē, saē lē premlēskē. «Ἡλίκον ἰχθύν, ὅσου τιμῶσιν».

At: «Τιμᾶν τῆς ἀξίας». Apst: «Τιμᾶν πολ-λοῦ (μείζονος, τοῦ παντός, mi kē pēp: prō παντός, ἀντὶ παντός)».

Lks: (mi nas:) «Ὁ-που ἂν ἀκούσῃς τιμάσθαι μάλιστα τὸν σῖτον».

Ksn: 2) (fir:) vinsteskē ne čineva; soko-teskē ne čineva saē čeva vpednikē de vin-
sle, estimē; (poet: in mai eksaktē insemn:) pesēnē vinstea kēiva, = Τιμωρῶ. «Τίμησόν μοι υἱόν».

Ll: A. «Ἀθάνατοι τιμῶσι παλαι-οτέρους ἀνθρώπους». Ll: Ψ. «Ἐπαινέει καὶ τιμᾶν τὸν ἀξίον».

Ksn: «Ἀντὶ γὰρ τοῦ τι-μωρεῖν τοῖς τυράννοις, αἱ πόλεις μεγάλως τι-μῶσι τὸν ἀποκτείναντα τὸν τύραννον».

Ksn: «Χρήματα ἔδωκε τοῖς ἑαυτοῦ ταξιδάρχεις, ὅ-πως καὶ ἐκεῖνοι ἔχοιεν τιμᾶν, εἴ τινας ἀγοῖν-
τὸ τῶν ὑφ' ἑαυτοῦς».

Ksn: (mi kē dat: op-
ran:). «Τιμᾶν ταῖς μεγίσταις τιμαῖς».

Iskr: (mi desmpē neinsēfl:) «Τιμῶντά σε τὸν τά-
φον τοῦ πατρός».

Iskr: (mi mik:) «Ὁ πλεί-
στου ἐγὼ τιμῶμαι».

Iskr: (mi poet: in lokē
de nas:). «Αἰεὶ τιμήσεσθαι».

Om: Imn: «Θα-
νὼν καὶ ζῶν δημοῶς ἐξ ἐμοῦ τιμήσεσθαι».

Sof: (mi nas:). «Ἐτιμήθη πάντων μάλιστα παρ'

natikš a adzve fie-ktršia kšvenita vinste, indatoprtopš in pštape, pšajosš.

Τιμητὸς, ἡ, ὄν, pšejitš, saš de pšejitš. „Αἰών—“ Леп: ждикатъ, а крѣпа о-сіндъ нъ este xotrpitš de леме, чі рѣ-мине ла pšejipea ждикѣтослѣ, saš mi kšar a sšpšslsl la osindъ (bezі ύποτι-μάομαι, innot: de ἀτίμητος). „Καὶ τούτω μὲν, ἐὰν καταψηφίσῃσθε, τιμητὸν ἐμοὶ δ' ἀτί-μητον τοῦτ' ἐστὶ.“ Dm: [τιμάω].

Τιμοπωλέω -ω, biit: -ήσω, vlnzš skšmp. [din

Τιμοπώλης, ου (ό), skšmp-vlnzštopš. [τιμιον, πώλης].

Τίμιος, α ος, ον, чel de vinste, vinstitš, estimavilš; (desnpe лкр:) pšejiosš, skšmpš. „Οὕτω τίμια πωλεῖται, ὥστε μι χλ:“. Ksn: „Τιμιωτέρους τιθέναι τοὺς δικαίους τῶν ἀδίκων“. Ksn: 2) adskštopš de vinste. (de žnde) „Τὸ τίμιον“. Diod: mepitš de vinste. mi „Τὰ τίμια.“ Skp: dperštopiile, demnitšpile, saš panšpile. || (next:) Τίμιον, adv: in lokš de τιμίως, skšmp. [τιμή]. [de žnde

Τιμότης (ή), charakteršl omšlsl vinstitš.

Τιμουλκέω -ω, biit: -ήσω, [τιμή, ἔλχω] žrkš pšejšl, skšmpšeskš.

Τιμίως, adv: skšmp. [τίμιος].

Τιμογραφέω -ω, biit: -ήσω, skpiš pšejipea лкрšpšlор de vlnzape; (in ven:) pšejieskš. [τιμή, γράφω].

Τιμοκρατία (ή), timokratie, žnš felš de ršvernš apistokratikš, in kape (dšne Apst:) panšpile demnitape se daš in pšopšie kš pšejšita avere a fie-ktršia. [mi

Τιμοκρατικός, ἡ, ὄν, aplekatš la, saš vasatš ne timokratie. [τιμή, κράτος].

Τιμόπολις, ιος (ό, ή), poet: vinstitopš, saš vinstitš de opamš. [τιμή, πόλις].

Τίμος, saš (maš pšobav:) Τιμός (ό), poet: (pšea papš) in lokš de τιμή.

Τιμουχέω -ω, biit: -ήσω, slntš ...

Τιμούχος (ό), [τιμός, ἔχω] dperštopš (in žnele opame mi koloniі Еlinewti).

Τιμώνιον (τὸ), lokšingš sinšpatikš, žn- de tršiemte čineva ka misantpšl Timonš. [Τίμων].

Τιμωρέω -ω, biit: -ήσω, mš fakš pšejštopš (de vinstea kšiva); (in ven:) a-žatš, apšrš. „Ἰκέτης ἵζετο τιμωρῆσαι ἑαυ-τῇ κελεύουσα“. Ep: „Ἐστρατεύετο ἐπὶ τὴν Νῆινον, τιμωρέων τῷ πατρὶ“. Ep: „Τῶν θεῶν τὰ ἀγάλματα καὶ τὰ οἰκήματα ἐμπεπρησμένα (ὕπὸ τοῦ βαρδάρου) τοῖσι ἡμέας ἀναγκαιώς

ἔχει τιμωρέειν ἐς τὰ μέγιστα“. Ep: „Ὁψε-σθε καὶ με σύμμαχον, γῇ τῇδε τιμωροῦντα τῷ θεῷ θ' ἄμα“. Sof: „Ἀχιλλεύς Ὀμήρῳ πε-ποιήται Πατρόκλῳ, ὥς ἐταίρῳ ἀποθανόντι, εὐπρεπέστατα τιμωρῆσαι“. Ksn: (mi absol:) „Τὸ δὲ ἀρπασθισέων γυναικῶν σπουδὴν ποι-εῖσθαι τιμωρέειν ἀνοήτων“. Ep: (mi miž:). „Ἐμοῦ πατρὶ πάντῃ τιμωρουμένης, οὐ ξυνέρ-δεις“. Sof: 2) (kš ak:) pedenseskš, inšpī-nezš; (in ven:) imi pšejšnš. „Τοὺς αὐ-τοέντας χειρὶ τιμωρεῖν“. Sof: (mi kš dat: pepin:). „Ἀέχομαι τε ἱκέτην σε, καὶ τιμωρῆ-σειν σοι τοῦ παιδὸς τὸν φονέα σὺν θεοῖς ὑπ-ισχνοῦμαι“. Ksn: (šar obič: miž:). „Τὸν σὸν ἐχθρὸν τετιμώρημαι“. Ksn: „Ἀδύνατοι γίνον-ται τιμωρῆσθαι τοὺς ἀδικήσαντας“. Ksn: (mi kš ven: kš pšep:). „Βουλόμενοί μιν ἀντὶ τούτων τιμωρῆσασθαι“. Ep: (mi in el:). „ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐτιμωρούμην αὐτούς“. Ksn: „Νῦν ἔξεστι Λακεδαιμονίους πάντων, ὧν ἐπεποήκεσαν ὑμᾶς, τιμωρῆσασθαι“. Ksn: (saš pap kš ak:). „Εἰ μὴ σ' ἐταίρων φόνον ἐτι-μωρησάμην“. Ekr: (mi kš pšep:) „Τιμώρη-σαι ἐς πάτρων τὸν σόν“. Ep: [de žnde

Τιμώρημα (τὸ), čee a se se faye snpe a-žatopš, saš pšejšnapce kšiva. [mi

Τιμώρησις, εως (ή), a-žstape, saš pšejš-nape. [mi

Τιμωρητής, mi

Τιμωρητής, οὔ (ό), = Τιμωρός, a-žstap-topš, saš pšejšntopš. [mi

Τιμωρητικός, ἡ, ὄν, indeminatikš, saš a-plekatš la pšejšnape, saš a-žstape alšlsl inšp' aueasta, saš apštape. [mi

Τιμωρητὸς, ἡ, ὄν, nštinčosš de a se pe-densi, pšimitorš de pšejšnape.

Τιμωρία (ή), a-žstapš snpe apštape. „Πολιορκήσονται ἐν νήσῳ, ἵνα σφι τιμωρὴ οὐ-δεμή ἐπιφανήσεται“. Ep: Τιμωρίαν πορέχειν saš ποιεῖσθαι τινα. mi „Τῇ ἀπὸ τῶν Λακε-δαιμονίων τιμωρία πιστεύοντες“. Ep: pšejš-nape, satisfakšie. „Διχφέρει δὲ τιμωρία καὶ κό-λασις· ἡ μὲν γὰρ τοῦ πάσχοντος ἕνεκα ἐστίν· ἡ δὲ τιμωρία τοῦ ποιούντος, ἵνα ἀποπληρωθῇ“. Apst: „Τιμωρίαν λαμβάνειν“. Antf: = Τι-μωρεῖν. „Τιμωρία μετέρχεσθαι τινα“. Dm: „Τῷ παιδὶ τιμωρίας τιμὸς τυχεῖν“. Ksn: 3) (in ven:) osindš, pedeanš. „Ἀδικεῖ τις ἐκόν; ὀργὴ καὶ τιμωρία κατ' αὐτοῦ“. Dm: „Μετὰ μεγάλῃς τιμωρίας τελευτᾷ“. Diod: „Οἱ ἐπὶ τῶν τιμωριῶν“. Pl: mšnčitopiš, rī-zii, kšlīi. [din

Τιμωρός (ό, ή), [τιμή, ὥρα] pšejšntopš (apšrtopš) al vinsti kšiva; inšpīnt-topš, saš pšotektopš, a-žstapš, skštitopš,

př. (wi intp' xnele opame) ждикторъ.
“Ικέτης σοι προσπίπτω, καὶ τιμωρὸν αἰτοῦ-
μαί σε ἐμοὶ γενέσθαι,,. Ksn: “Ἡρώσσαι, Λι-
θύης τιμήσοι,,. Aπλн: patroane. “Τιμωρὸς
λόγος,,. Ep: indemnъtopř la pesъnape.

Τίν, sař (enгл: Tиn, Dop: poet: in lokř
de tól=σοὶ, sař (pap) σέ, dat: sař ak: ал
лxi σύ. “Ἀλγέω τὰν κεφαλὰν τὴν δ' οὐ μέ-
λει,,. Tкр: “Ті́тін,,; Tкр: че 'цi pastъ? “Α
φροντίς μακρὰν τὴν νύκτα ποιεῖ τιν». Tкр:
“Тін ама кһмаутон аείδων,,. Tкр:

Τίναγμα (τὸ), srđđitъpъ, sař sviknitъ-
pъ a чelъi че se kletinъ. 2) = κσ...

Τίναγμος (ὁ), srđđipe, skъtъpape (akt:
sař pas:). [wi

Τίνακτεira (ή), poet: fem: ал лxi...

Τίνακτηr, poet: in lokř de...

Τίνακτης, οὐ (ὁ), [τινάσσω] skъtъpъtopř.
“Γαίης—,,. poet: = Ἐνοσίγαιος.

Τίνακτοπήληξ, [τινάσσω, πήληξ] ηκος (ὁ),
гас: = Корυθαιолос (bezі zіч:).

Τίνακτρια (ή), poet: fem: ал лxi...

Τίνακτωr, opos (ὁ), poet: in lokř de τι-
νακτης. [din

Τίνασσω, [in af: κσ τείνω] biit: άξω,
kletinъ, skъtъpъ, srđđiř. “Ἐνερθε Ποσει-
δάων ἐτίναξε γαῖαν,,. Il: Y. “Χερσὶ δοῦρα
μακρὰ τινάσσοντας,,. Od: X. “Ποσὶ δὲ θρόνον
ἀμφοτέροισι λακτίζων ἐτίναξεν,,. Om: “Κιθά-
ραν, sař Neῦρα κιθάρας —,,. Engr: a isvi.
“Δεσμὰ —,,. Engr: = Ἀποσειεσθαι, (Franц:)
secouer ses fers. (wi mij:) “Τίναξάσθην
περὰ πολλὰ,,. Od: B. (wi pas:) “Πεδόθεν
δ' ἐτινάσσετο μακρὸς Ὀλυμπος,,. Es: “Ἐκ δ'
ἐτίναχθεν ὀδόντες,,. Il: Π. “Φόβω τινάσσεσθαι,,.
Aπлн:

Τινή, Dop: (pap:) in lokř de тін.

Τιναλέος, α, ον, poet: apzосđ, infoka-
tđ. [din

Τιnthος, [in afin: κσ τύφω] ή, ον, poet:
ferbinte, apřđ. || (sъbst:) “Τιnthος λέδητος,,.
Lik: nintecele.

Τίννουμι, sař Тίνуμι, (intp: prinч: in че-
le komъsse) in lokř de ...

Τίνω [τίω], biit: τίσω, (tpe: de κσ: τέ-
τιχα, wi pas: τέτισμαι, wi τέτιμαι, nex:
pas: ἐτίσθην, wi чл:) plъteskř, dař de
datopie. “Τιμήν (“Ζωάγρια, “Θρέπτρα) τί-
ναι τινί,,. Il: Γ. Σ. “Οὐ καλὸν γὰρ αὐτὸν
μὲν εὖ πάσχειν, παθόντα δὲ οὐκ ἐπίστασθαι
τίναι,,. Sol: (iap prinч: fir:). “Ποινὰς (“Δί-
κας) τίνειν,,. Esхл: Ksn: Esр: = Διδόναι
δίχην, a se nedensi. “Υβριν τίνειν,,. Od: Ω.
a se nedensi nentpъ nenecinstipe. “Τί-
σειαν Ἀθναοὶ ἐμὰ δάκρυα. Il: Α. “Τίνειν ἀ-

μοιβήν,,. Non: a pesnлti. “Τίνειν κακὴν
ἀμοιβήν πατρὸς,,. Aπлн: a se nedensi as-
pъ nentpъ пъkatele tatълxi sъř. (wi
absol:) “Ὁ μὲν αὐτίκ' ἔτισεν, ὁ δ' ὕστερον,,.
Sol: (wi mij:) “Ἡμεῖς κατὰ δῆμον τι-
σόμεθα,,. Om: le vom inplini. || (pap-
tik: mij:) indenplineskř, sař pesъnъř cin-
stea kъiva; (in nen:) imi pesъnъř; nede-
nseskř; (xne-opi in vine) pesnлteskř.
“Ζεὺς ἄνα, δὸς τίσασθαι, ὅς με πρότερον κάκ'
ἔργεν,,. Il: Γ. “Ζεὺς σφείας τίσαι' ἱκετήσιος,
ὅς τε καὶ ἄλλους ἀνθρώπους τίνυται, ὅστις ἀ-
μάρτη,,. Od: N. “Θεοὶ ἀνθρώπους τίνυνται,
ὅστις κ' ἐπιόρχον ὁμόση,,. Il: Γ. T. (wi kс
ak: el:) “Πρὶν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων
ἡς ἀλόχοιο,,. Es: “Οὐκ ἐπ' αὐτοῖς τίνονται
μάκαρες πρήγμασιν ἀμπλακίας· ἀλλ' ὁ μὲν
αὐτὸς ἔτισε κακὸν χρέος· ὅς δὲ φίλοισιν ἄτην
ἐξοπίσω παισὶν ἐπεκρέμασε,,. Trn: (wi kс
nen: kс prep:). “Ἴνα ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἡπείρῳ
Ἑλλήνων τίσωνται σε,,. Ep: (wi el:). “Ἦτ' ἐ-
φάμην τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος,,. Il: Γ.
(wi in vine). “Τὸν εὐεργέτην ἀγαναῖς ἀμει-
βαῖς τίνεσθαι,,. Pind:

Τίποτε; in lokř de τί ποτε; че dap; sař
nentpъ че oape?

Τίπτε; poet: in sink: in lokř de τίποτε;

Τίς, (nex: τί) тινός, (maі de mъlte opi
enгл:) pron: nedef: newstine, чineва, к-
nъ, oape-kape; (xne-opi) fie-kape; op
chine; (xne-opi emfant:) oapewi че. “Αν-
θρωπὸς τίς,,. Skp: Fav: “Καλή τίς οὔσα,,.
Ankr: “Ἄλλοι τινές,,. Lks: “Καὶ ποτέ τίς
εἴπησιν,,. Il: Z. “Φήσιν τίς ἄν,,. Dm: “Δώ-
σει τίς δίχην,,. Apstf: “Ποῖ τίς τρέφεται,,;
Apstf: “Ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων,,. Om: “Εἴ-
που τίς τινα ἴδοι ἐχθρὸν ἑαυτοῦ,,. Tсч: “Νῆ-
σός τίς εἴν' ἀλλ' κεῖται,,. Od: H. “Ἔστι δέ
τίς ποταμός,,. Il: Α. “Δοῦπον αὖ κλύω τι-
να,,. Sof: “Ἐάν τι συμβαίνει,,. Dm: “Εἰ μὲν
τίς δόρυ θηξάσθω,,. Il: B. fie-kape. “Ἀλλὰ
τίς αὐτὸς ἴτω,,. Il: P. “Κακολογίης πέρι τῆς
εἰς Δημάρατον ἔχασθαι τινα τοῦ λοιποῦ κε-
λεύω,,. Ep: “Καὶ τίς οἰκίην ἀναπλασάσθω, καὶ
σπόρου ἀνακῶς ἐχέτω,,. “Ὡρα λέγειν, ὅτι τίς
γινώσκει,,. Ksn: “Παιδεύειν, ὅπως τίς ἐθέ-
λοι,,. Ksn: “Χρὴ ποιήσασθαι τινα ἡμῶν πρό-
νοιαν εἰδότας,,. Dm: (wi kс ал: adіekt:).
“Πᾶς τίς, “Αὐτός τίς, “Εἷς τίς wi чл: “Ὁ
μὲν τίς, ὁ δέ,,. Lks: “Ἦδη δέ τίς τὰς ἀγέ-
λας ἐφρούρει,,. Lonц: “Ἰδὼν τινας αὐτῶν ἐ-
πιδεδεμένους, τὸν μὲν τινα ἀντικνήμιον, τὸν δὲ
χεῖρα,,. Ksn: (wi kс nen: im: екчent:),,
“Θεῶν τίς,,. Om: (wi in intpen:). “Τῶν
τίς ἱερέων,,. Ep: in lokř de τῶν ἱερέων τίς.

(mi in el:) “Κἄν γαμῇ ποτ’ αὐτός, ἢ τῶν συγγενῶν (se inu: τις) ἢ τῶν φίλων,,. Apstf: (mi emfant: saḥ in intind:). “Κἡγῶν τις φαίνομαι ἡμες,,. Tkr: “Ἡῦχεις τις εἶναι,,. Epr: “Λέγειν τι,,. Lks: чева insemnatḥ (inprot: de οὐδὲν λέγειν); (mi in felḥ de eronie) “Ὡς τις θαρσαλέος καὶ ἀναιδής ἐσσι προίκτης,,. Od: P. emtī prea ovraznikḥ mi nersminatḥ. “Οὐ δοκεῖ μοι ἀρετὴν εἶναι τις ἢ Λιθύη σπουδαίη,,. Er: nḥ este vre s-nḥ mare lkrpḥ; (saḥ in inpsginare, mi ka in felḥ de semsipe, mi apḥtare de in che kinḥ). “Ἐγὼ δὲ τις οὐ ταχυπειθής,,. Tkr: nḥ sintḥ vre knḥl ama lesne de indḥplekat. “Δυσμαθής τις,,. Lks: чева kam... “Ἡ τις, ἢ οὐδείς,,. Er: maī niminea. “Ἄλλ’ οὐδὲ φίλων τις πέλας οὐδείς,,. Epr: kam seamḥnḥ a.; (iap partik: despre kitime). “Ὅσος τις χρυσός τε καὶ ἀργυρός ἀσκήῳ ἔνεστιν,,. Od: E. ka kitḥ oape. “Οὐ γὰρ τινα πολλὸν χρόνον ἤρξεν,,. Er: nḥ atit de mḥlḥtḥ vreme. “Ὀλίγα ἄττα,,. Lks: prea pḥgine. (mi kḥ nḥmp: xot:). “Καὶ ἐς διακοσίους μὲν τινας αὐτῶν ἀπέκτειναν, οἱ δὲ ἄλλοι διέφυγον,,. Tḥy: (mi in paralelḥ). “Εἴ τις δύο, ἢ καὶ πλείους τις ἡμέρας λογιζεται,,. Sof: (mi ka de prisosḥ). “Ἐκαστός τις,,. (mi maī kḥ seamḥ in next: in el: de pren: in lokḥ de adv:). “Ὀλίγον τι, “Μᾶλλον τι, “Σχεδόν τι, “Οὐδέν τι, “Διαφερόντως τι, “Πάλαι τι, “Οὕτω δὴ τι,,. Er:

Τίς; (next: τί;) τίνος; pronḥm: intrev: chine? kape? “Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ, τίς οὗτος ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἷος νύκτα δι’ ὀρφναίην; ; Il: K. “Τίς κέν μοι τόδε ἔργον τελέσειεν,,. Om: “Τίς ἦδε χώρα, καὶ τίνες ναῖουσι νιν; ; Epr: “Τίς εἴ σύ; ἵνα ἀπόκρισιν δῶμεν τῷ πέμψαντι ἡμᾶς,,. Skp: “Ἰδὼν τινας ἐπιδεδεμένους, ἡρώτα, τί πάθοιεν,,; Ksn: “Τί ποτε πέπονθας; οὐκ ἔρεῖς; Sof: (in miklovite intrev: saḥ dsne verbi intrev: saḥ indoit: saḥ kḥst: ka orikḥ). “Ἡρώτα δὴ ἔπειτα, τίς εἶη, καὶ πόθεν ἔλθοι; ; Od: O. “Οὐκ οἶδα, τί φῶ,,; Lks: “Καταμαμάθηκας οὖν, τοὺς τί ποιοῦντας τὸ ὄνομα τοῦτο ἀποκαλοῦσι,,; Ksn: “Ἄλλ’ ὅταν τι ποιήσωσι, νομιεῖς ἐπιμελεῖσθαί σου,,; Plt: (mi kḥ artik: la Ativī) “Τὸν τίνα φής; ; Lks: || (next: maī de mḥlḥte-orī el: de nḥmḥ sḥst: saḥ verḥḥ). “Ὁ γέρων δὲ τί (se inu: ἔφη) πρὸς ταῦτα,,; Lḥy: “Τί (se inu: μέλει, saḥ μέτεστιν) ἐμοὶ καὶ σοί,,; Skp: mi Enkt: “Τί (se inu: κοινὸν ἐστί) νόμῳ καὶ βασιλῶν,,; Dm: “Τί μοι (se inu: συμφέρει) θεοὺς σέβειν ὠρολήπτας; ; Axil: Takt: (mi kḥtpe im:

avḥs:). “Τί δὲ δὴ τὰ περὶ αὐτὸν τὸν θάνατον, τί ἦν τὰ λεχθέντα καὶ πραχθέντα,,; Plt: (saḥ in el: de pren:). “Τί κλαίεις,,; Skp: mi Om: in lokḥ de διὰ τί; “Τί οὖν, ἔφη, οὐ πυνθάνη, εἰ καὶ ἐκεῖνῳ βουλομένῳ ταῦτ’ ἐστί,,; Ksn: (mi kḥ felḥpite alte partikḥle). “Τί γάρ; “Τί δέ; “Τί δὴ; “Τί δὴ ποτε; “Τί μήν; “Τί ὅτι; Τί ποτε; mi cl: || (kḥ artik:) “Τὸ τί ἦν εἶναι,,; Falsf: fiinga (abstpakla eksistingḥ a) lkrpḥriop.

Τιτάτω, Ion: in lokḥ de τίσαιντο, a 3: im: peps: de miḥ: nex: 1: al pof: lḥi tίνω, saḥ τίω.

Τισιγίτης, ου (ό), knḥ felḥ de vasḥ.[Peps:]

Τίσις, εως (ή), plḥtipe; (fir:) osindḥ, pedeanḥ, pesḥḥnape, satisfauere (inde-sḥlape); (pap in bine) pesḥḥtipe; (in ven:) pesḥḥlatḥ. “Οὐ τι τίσιν γ’ ἔδδειςας δόπισσω,,. Il: X. “Τῶν ἀδικησάντων τίσις ἔσσεται ἡμᾶτα πάντα,,. Om: Imn: “Τίσιν διδόναι,,. Om: = Δίκας διδόναι, a se nedensi. (im:) “Οὕτω δὴ αὐτὸν αἱ τοῦ Πολυκράτους τίσις μετῆλθον,,. Er: lḥ aḥ ajḥns pḥkatele. [τίω].

Τιταίνω, viit: -ανῶ, (nex: ἐτίτηνα, mi miḥ: ἐτιτηνάμην) poet: in lokḥ de τείνω, intinzḥ, tparḥ; (miḥ: saḥ el:) mḥ intinzḥ; (prin intind:) mḥ lḥptḥ, mḥ sileskḥ, mḥ grḥveskḥ, aleprḥ. “Τόξα (, Τάλαντα) τιταίνων,,. Om: “, Προπάροιθε θρόνων ἐτίτηνε τραπέζας,,. Om: “, Ἴππος ἄρμα τιταίνων,,. Om: (mi miḥ:) “, Ἴππος θέει τιταινόμενος πεδίοιο.“ Om: “, Ἀψῶσσκε τιταινόμενος.“ Om: “, Τῇ καὶ τῇ τιταινόμενος.“ Dion: “, Αὐτὸς δὲ σπεύδοντι ἐοικώς Περσεὺς ἐτιταίνετο· καὶ δὲ μετ’ αὐτὸν Γοργόνες ἐρῶντο ἰέμεναι μαπέειν.“ Es: “, Φόρμιγγα τιτηνάμενος μετὰ χερσὶ,,. Poet: intinzḥ se mi lḥind.

Τιταίνω (ι, lḥnrḥ), poet: in lokḥ de τίνω, imī pesḥḥnḥ, nedenseskḥ. “, Τοὺς δὲ πατὴρ Τῆρας καλέεσκε· φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι ἔργον, τοῖο δ’ ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι.“ Es:

Τιτάν, [τιταίνω, saḥ τίτας, saḥ τίταξ] ἄνους (ό), Titanḥ, (dsne mitoloḥ:) chī dñtīl miganḥl (fiī aī chersḥlī mi aī pḥmīntḥlī, mi cl:); (partik: la poeḥl) soarele; (sne-orī) Epekḥl; (prin intind:) varḥarḥ, selvatikḥ; (de snde kom:) amopezatḥ de vḥlḥl. [de snde

Τιτανιάς, ἄδος (ή), poet: in lokḥ de τιτανία, fem: al lḥi τιτάνιος. [mi

Τιτανικός, ή, όν, Titanikḥ, al Titanilop, inḥsmiḥ Titanḥl; (prin ḥpm:) selvatikḥ. [de snde

Τιτανικῶς, adv: selēvīchemte, ka Titanīi.

Τιτάνιος, α, ον, al Titanīlor, saš čel din Titanī. || (next:) Τιτάνια (se ing: ierá), o sepētoape în cinstea Titanīlor. [mi]

Τιτανός, ἴδος (ή), fem: al lxi Títan, sorz, saš fiikz de Titanī. [mi]

Τίτανις, εως (ό), nam: în lokz de [Títanos].

Τιτανογραφία (ή), skpisz (istopie), če trakteaz desupe Titanī. [Títan, γράφω].

Τιτανοκράτωρ, ορος (ό), poet: vīpītorz de Titanī. [Títan, κρατῶ].

Τιτανοκτόνος (ό, ή), omopītorz de Titanī. [Títan, κτείνω].

Τιτανολέτης, ου (ό), poet: prēpīdītorz de Titanī. [Títan, δλέω].

Τιτανομαχία (ή), vztīie de (saš inupotivz de) Titanī. [Títan, μάχη].

Τιτανόπαις, αἶδος (ό, ή), poet: fiž de Titanī. [Títan, παῖς].

Τίτανος (ή), (in pen:) xzmz albz; pīatrz de varz; (partik:) rīnsz, saš varz, (zne-orī) prafz de marmzrz [de xnde

Τιτανόω -ō, viit: -ōσω, spoīeskz kx varz, vprzīeskz.

Τιτανώδης, εος (ό, ή), (i mi α lxnz) asemenea kx Titanī, grozavz, selvatikz. „Τιτανώδες ἐνιδῶν,,. Lxv: xītīndz se selvatik. [Títan].

Τιτανώδης, (i, mi α skpīz) εος (ό, ή), vtrposz. [τίτανος].

Τιτανωτός, ή, δν, spoitx kx varz. [τιτανόω]

Τίταξ, saš Τίταξ (ό), (dšne vekīz di-alektz al Tesalienīlor) īmpzratz.

Τίτας, α (ό), Dor: poet: [τίνω] pedensītorz, pesvznītorz.

Τιτηγενής, εός (ό, ή), poet: čel din leamz Titanīlor. [Títan, γένος].

Τιτήν, ἦνος (ό), Ion: în lokz de Títan, saš Titanīkz.

Τιτήνη (ή), fem: al lxi τίταξ.

Τιτήνιος. η, ον, Ion: în lokz de τιτάνιος.

Τιτηνίς, ἴδος (ή), Ion: poet: în lokz de Titanīz.

Τιθειά (ή), dape de (kremtepe kx) mīz [din]

Τιθεύω, viit: -εύσω, daž (kreskz komīlz kx) mīz. || (nestp:) sīntz ...

Τίθη (ή),=Τιθήνη, doīkz. (se konf: kx tīθn). [mi]

Τιθῆ (ή), sfīrkz mīzeī. [τιθός].

Τιθυδίω,=Τιθυδίω.

Τιθύω, viit: -ίω, [τίθη] gls: kreskz prznkz kx mīz; (nestp:) sīntz doīkz.

Τιθύιον (τό), dim: al lxi τιθός, mīz-

μοαρz, saž sfīrkz de mīz.

Τιθίς, ἴδος (ή), dim: (mīnr:) al lxi τίθη, doīkīz.

Τιθολαδέω -ō, viit: -ήσω, apz kx de mīze. [τιθός, λαμβάνω].

Τιθός (ό), [θάω] [de avi] mīz (prin: de mīzepe); sfīrkz mīzeī. 2) (zne-orī) în lokz de τίθη, doīkz.

Τιτίω, [imit:] viit: -ίω, čirīpezz ka pz-svzele (vezī mī πτίω). [din]

Τίτις, ἴδος (ή), pzsvrīkz.

Τιτάριον (τό), tvlīz de skpis, de īnsemnat čeva. [dim: al lxi ...]

Τίτλος (ό), (nam:) tīlz, svskpīz, [Lat: titulus] tīlz mīz.

Τιτράινω, mi Titráz, [τείρω, toréω] viit: trήσω, (pas: tpe: de kx: tétrēmai) rzvreskz, pztrznz.

Τιτρώσκω, viit: τρώσω, [τρώω, în afin: kx titráz] (pas: tpe: de kx tétrōmai. nex: ētrōōn, mi cl:) rzvreskz, fakz ranz; rz-neskz (pron: mī fir:), „Πόρρωθεν εἰ καλοὶ τιτρώσκεισι,,. Ksn: „Ὅντος σε τρώει“ Od: Φ te amegemte (mī pas:) “Τῶν δὲ Ἀθηναίων αἱ ἡμίσεις τῶν νεῶν τετρωμένοι ἦσαν,,. Ep: rzvrite. [de xnde]

Τιτρωσμός (ό), Ion: în lokz de τρωσμός.

Τιτυδίω, [imit:] viit: -ίω, strīz ka potīrīke saž pīndpīka

Τιτυοκτόνος (ό, poet: omopītorz de mī-gantz Titiī. [Τιτύς, κτείνω].

Τιτύριος (ό), pzstopeskz. čīovzneskz. [mi]

Τιτυριστής, οὔ (ό), kīntztorz kx čīovz-neskz lzxerz. [din]

Τίτυρος (ό), Dor: ganz čel mare. 2) =Σάτυρος. 3) (prin īntīnd:) tīnpz čīo-banž, pzstopz de kapre. 4) (At:) znž felz de maīmz skpīz de koatz.

Τιτύσκω, mī (maī īntp: mīz:) Τιτύσκομαι, (fzrz viit:) poet: =Τεύχω, lzkpīnd fakz čeva; rzteskz; prīvīnzīeskz, adz kx. „Ἡφαιστος πῦρ τιτύσκει,,. Ix: Θ. „Υπ’ ὄχεσφι τιτύσκει ἵππω,,. Ix: N. „Τιτύσκειν φόβον,,. Is: a īnszla. „Αἰνὰ τιτυσόμενοι“. Op: zneltīnd: 2, în lokz de τυγχάνω, nžīz semnž, īndpentez (mī mīz: mz īndpentez) la semnž, saž mīnz; (prin īntīnd:) loveskz okīnd la semnž, nemepeskz (pron: mī fir:). “Αἰεὶ βάλλε τιτυσόμενος,,. Od: X. (mī kx dat:) “Ἰοῖσι τιτυσόμενος,,. Ix: F. N. “Χερσὶ τιτυσόμενος“. Tz: (mī kx pen: de pers:) “Ἐγχείη δ’ αὐτοῦ τιτύσκει,,. Ix: Φ. (mī fir:) “Τιτύσκει φρεσίν,. Ix: N. se rīndea. (mī avz:) “Ὅφρα σε τῇ πέμ-πωσι τιτυσόμεναι φρεσὶ νῆες“. Od: Θ. īn-

dpentind-se de sine ka niște mintoase ființe.

Τιτώ, όος -ούς (ή), poet: [T:τάν] zioa, ziopile.

Τίφη (ή), [τίφος] znš felš de rpiš, saš sekarp. 2) znš felš de insekt,=(saš rpem: in lokš de) τίφη, (Lat:) tibula.

Τίφθ', poet: (in akon:) mai 'nainte de bok: aspir: in lokš de τίπτε,=τίποτε.

Τίφος (ό, ή), vbatosš. [din

Τίρος, eos -ους (τό), απτ στβτλοаре, baat; pbdre vbatosš.

Τίφυν (τό), znš felš de plantz mi ftoape (intrevsingate la kknne), parvisš.(vezī mi ifyon).

Τίφης, saš Τίφης, uos (ό), o patimz, saš boalt,=εφιάλης (vezī zic:).

Τιφώδης, eos (ό, ή), [τίφος] vbatosš, mo-
ciprosš.

Τίω, viit: τίσω, (pas: tre: de kx: τέτιμαι) poet: in lokš de τιμώ (pron:) mi fir:).

“Τίον δέ ε τεσσαράβοιον”. Il: Ψ. il pre-
pstaš. (mi fir:) “Ίσα φίλοις τοκαῦσιν ἐτί-
σμεν”. Il: O. «Θεοὶ δίκην τίουσιν». Od: Ξ.
(mi mij: rap) «Ζεὺς τίετο αὐτήν». Es: (mi
pas:) «Θεὸς ὡς τίετο δῆμῳ». Es: «Θεοῖσι τε-
τιμενος». Om: Es: (tinnif avestai verbš
se konf: kx ai lxi tinnim).

Τλάθυμος (ό, ά), Dor: in lokš de τλή-
θυμος.

Τλαιπαθής, Τλαισιφρων, rlas: in lokš de
τληπαθής, τλησιφρων.

Τλάμων, onos (ό, ά), Dor: in lokš de
τλήμων. [din

Τλάω, (neintr: tem: al lxi τέτληκα) viit:
τλήω, (nex: έτλην) pavdš, sšferš; (kx inf):
kštezš. «Μήποτε πενίην άνδρι τέτλαθ' άνει-
δίξειν». Es: Om: «Ουκ έτλη εις χείρας έλ-
θειν, άλλ' ύπεχώρει». Ksn: (mi avsol: in
lokš de adiekt:) «Τετλήότι θυμῷ». Om:
kx inimz pbdtloape.

Τλῆ, poet: in lokš de έτλη, a 3: sing:
pers: de nex: 2: al xot:, mi

Τλῆ, a 3: sing: pers: de nex: 2: al
sšp: lxi tλάω.

Τλήθυμος (ό, ή), poet: [τλάω, θυμός]
pbdtlopš de inimz; indrpzneuš la sš-
fzetš.

Τλημόνως, adv: in pbdape, tikzlome-
nte. [mi

Τλημοσύνη (ή), pbdape; indrpznealt,
krajaš. 2) tikzlomie, pea pztimire. [din

Τλήμων, onos (ό, ή), [τλάω] pbdtlopš,
sšferitopš, krajaosš; (in pš) dipzš, o-
vraznikš; (prin intind:) tikzlosš.

Τλῆναι, nex: 2: de int: al lxi τλάω.

Τληπάθεια (ή), pbdape; pea pztimire. [mi

Τληπαθέω -ώ, viit: -ήσω, pavdš sšferin-
pe, pztimeskš pele, saš tikzloviš. [din

Τληπαθής, eos (ό, ή), [τλάω, πάθος] p-
edtpopš de pztimī; sšferitopš kx krajaš.

Τλησικάρδιος (ό, ή), [τλήσις, καρδία] poet:
=Ταλακάρδιος, marinimš, krajaosš.

Τλησίμοχος (ό, ή), poet: [τλήσις, μδ-
χος] pbdtlopš de mšnkz, de osteneš, de
pele pztimiri; neokositš; stvritopš; kx-
rajaosš.

Τλησιπαθής, eos (ή, ή), poet: =Τληπαθής.

Τλησίπινος (ό, ή), poet: =Τλησίμοχος.
[τλήσις, πόνος].

Τλήσις, eos (ή), pbdape, indrpzne-
alt, krajaš. [mi

Τλητικός, ή, όν, (mi adv) -ιώς, p-
bdtlopš, krajaosš. [mi

Τλητός, ή, όν, de pbdat, sšferitš. 2)
poet: pbdtlopš. «Τλητόν γάρ μοίραι θυ-
μόν θέσαν άνθρώποισιν». Il: Ω. [τλάω].

Τμάγεν, Eol: poet: in lokš de έτμάγη-
σαν, 3: im: pers: de pas: nex: 2:, mi

Τμάγον, poet: in lokš de έτμαγον, nex:
2: al lxi tmήγω.

Τμήγας, α (ό), Dor: fepzla pztvzlat [mi

Τμήγος, eos -ους (τό), vrasda pztvzlat.
[din

Τμήγω, viit: tmήξω, (nex: 2: έτμαγον, mi
pas: έτμάγην) poet: in lokš de τέμνω, tašš,
desparuš din чева, saš prin mijlokš.

Τμήδην, adv: poet: prin tšiere.

Τμηθείς, είσα, εν, pas: nex: 1: de par-
tic:, mi

Τμηθῆναι, pas: nex: 1: de inf: al lxi
τέμνω.

Τμήμα (τό), vkaat tšiatz din чева,
parte. [tmήσσω]. [de xnde

Τμηματώδης, eos (ό, ή), tšiatš, saš de
tšiat in vkkzvi. 2) =Τμητικός.

Τμήσις, eos (ή), tšiere (akt: saš pas:).

«Γῆς—» Plt: tšiere de pbdre de ktre
vrtkmamī; (partik: gram:) deskompknepe
de zicere kompsz. [din

Τμήσσω, viit: tmήξω, poet: in lokš de
τέμνω. (vezī tmήγω).

Τμητέος, α, on, posit: al lxi τέμνω.

Τμητήρ (ό), poet: in lokš de tmητής,
tšietopš. [mi

Τμητικός, ή, όν, чel kx inszime de
a tšia; (fir:) tape, veanznš; (med:) pisi-
nitopš, (Fpang:) incisif. [τέμνω]. [de xnde

Τμητικώς, adv: in kinš de tšiere, tšiat.

Τμητός, ή, όν, [τέμνω] tšiatš, saš de

tziat in βεκτι, priimitopř de tziepe.

Τμητοσίδηρος (δ, ή), poet: tziatř kř ferř,
= Σιδηρότμητος. [τμητός, σίδηρος].

Τò, next: λρί ó. 2) poet: in lokř de
ò (next: λρί óς), sař toũto.

Τοαπεκείνου, Τοαποτοũδε mi χλ: in lokř
de τò απ' εκείνου, mi χλ:

Τόγε, next: λρί óς.

Τòδε, next: λρί óδε.

Τοδεύτερον, in lokř de τò δεύτερον.

Τοδì, At: in lokř de τòδε.

Τοεπίπαν, in lokř de τò επίπαν.

Τόθεν, adv: in lokř de θεν; sař εκει-
θεν, de xnde; de ακολο; sař (timn:) ne xp-
mτ, dñpeacheasta; sař (modif:) dintp' a-
cheasta, prin xpmare. [mi

Τόθι, [τò=ò] poet: ακολο. 2) in lokř
de θθι, xnde.

Τοι, partik: enγλ: (tot d'asna pñx in-
prexnt kř aτελε) mai de mñate-opi in-
tēpit: sař integit: nerpemit, intp' adevzřř.

«Εὖ τοι λέγεις». Apstf: «Ἐγώ γέ τοι». Apst:
«Σέ τοι, σέ τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω».

Sof: (xne-opi dinnpot: inpxmñt:). «Στέ-
φανόν γέ τοι ἔχων». Apstf: (sař indenplinit:).

«Τούτο δέ τοι ἐρέουσα Δὴ». (mi in komn:).

«Καίτοι, τοίνυν, τοιγάρτοι, ἦτοι, mi χλ:
Τοι, sař (enγλ:) Τοι, Ion: mi Dor: in

lokř de σοί, dat: al λρί τύ=σύ.

Τοι, Ion: poet: in lokř de οί, sař οἷ,
im: al λρί ó, sař óς.

Τοιαδί, At: in lokř de τοιάδε, next: im:
al λρί τοιόσδε.

Τοιαυταχῶς, adv: intp' xñř astfelř de kinř.

Τοιγάρ, poet: in lokř de...

Τοιγαροũν, mi Τοιγάρτοι, konixnk: rñdit:
de aueca, aha dap, prin xpmare.

Τοῖσιν, poet: in lokř de τοῖν, nen: mi
dat: ind: al λρί ó.

Τοίνυν, konixnk: rñdit: aha dap; prin
(in)xpmare. (neintp: la inxepñtř de kř-
vñntř, vi totdařna dñne o zñvepe).

Τοῖο, Ion: poet: in lokř de τοῖ.

Τοῖος, α, on, poet: (sař rap proz:) in
lokř de τοιοũτος, astfelř; (kř inf:) destoi-
nikř a... (anteved: ovic: al λρί οἶος).

«Τοῖος ἐὼν, οἶος οὗτις Ἀχαιῶν». Il: Σ. «Οὐ-
πω τοῖους ἔδον ἀνέρας, οὐδὲ ἔδομαι, οἷον Πει-
ρίθρον, mi χλ:». Il: A. (sař al λρί ἐποῖος).

«Ὅποιον κ' εἶπθον ἔπος, τοῖον κ' ἐπακού-
σαις». Il: Υ. (mi absol:) «Χαιρέτω, ὅστις
τοῖος». Tkr: «Ἐπος ὅγε τοῖον ἔνεπεν». Tkr:

(sař in mipare). «Τοῖος μέγιστος δοῦπος
ὀρώρει». Es: «Τοῖα φάρμακα φαρμί φυλάσσειν».

Tkr: (mi kř inf:) «Ἡμεῖς δ' οὐ νύτι τοῖοι

ἀμυνόμεν». Od: B. destoiniui; (xne-opi mo-
dif: ka τίς) «Τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν, ἀλ-
λ' ἐπιεικέα τοῖον». Il: Ψ. «Πέλαιος μέγα
τοῖον». Od: Γ. «Μεῖδῃσε δὲ σαρδόνιον μάλα
τῶν». Od: Υ. || (next:) Τοῖον, adv: in lokř
de τοῖως, astfel, aha intp' xñř kinř. «Τοῖον
γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες». Il: P. «Ἄλλ'
ἴθι σιγῇ τοῖον». Od: H.

Τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, = Τοῖος, Τοιού-
τος (npekñm ad: se vede, sař se deskpie
ka fiind de fagτ). «Ἀοιδοῦ τοιοũδε, οἶος ὅδ'
ἐστίν». Od: A. I. «Τοῖος δ' οἷον ὀρέξ». Tkr:
(mi nedefin:) «Τοιόσδε τις». Lks: (mi in
mip:) «Τοιόσδε τοσόσδε τε λάος». Om: ||
(next: kř prep:) «Κατὰ τοιόνδε». Ep: in
lokř de adv: intp' astfelř de kinř, dintp'
o astfelř de pñvñnt. «Ἐν τῷ τοιῷδε». Ep:
intp' astfelř de innpexzřape.

Τοιοσδì, Τοιαδì, Τοιοδì, in lokř de At:
τοιόσδε, mi χλ:

Τοιουτοῖ, At: im: al λρί Τοιουτοσί.

Τοιοũτος, [τοῖος, οὗτος] τοιαũτη, τοιοũτο,
mi (At:) τοιοũτον, astfelř (ovic: antech: al
λρί οἶος). «Τοιοũτος ἦν, οἶος (sař ὥστε) μὴ
βούλεσθαι mi χλ:». Ksn: (mi nedef:) «Τοι-
οũτός τις. «Τοιαũτ' ἄττα». Lks: «Ἐγένετο δὲ
ἡ διακομιδὴ τοιαũτη τις». Πλβ: intp' xñř oa-
pe-kape astfelř de kinř. || (next: im:) «Τοι-
αũτα, in lokř de adv: intp' astfelř de kinř,
aha; (mi in pñpñnsxpñ) da, aha.

Τοιουτοσί, τοιαυτῇ, τοιουτοῖ, sař τοιουτονì,
mi τοιουτì, At: (in intind:) in lokř de τοι-
οũτος.

Τοιουτόσχημος, mi Τοιουτοσχήμων, onος
(δ, ή), astfelř, asemenea la formτ, sař
figzřτ. [τοιοũτος, σχῆμα].

Τοιουτότροπος (δ, ή), чел intp' astfelř de
kinř. [τοιοũτος, τρόπος]. [de xnde

Τοιουτοτρόπως, adv: intp' astfelř de kinř,
astfel, aha.

Τοιουτόχροος-ους (δ, ή), чел astfelř la fa-
μτ, de o astfelř de koloape. [τοιοũτος, χροά].

Τοιουτώδης, eos (δ, ή), = Τοιουτότροπος.
[τοιοũτος].

Τοῖσδεσι, mi Τοῖσδεσι (σιν), poet: in lokř
de τοῖσδε, dat: im: al λρί ὅδε.

Τοῖχαρχος (δ, ή), kñpetenia nepetelxi
drentř al kopτvii, sař a vñslamìop dintp'
o parte. [τοῖχος, ἀρχω].

Τοῖχίζω, viit: -ίω, (prinç: desnpē ko-
pavie, mτ novñpñeskř la o parte (ne xñř
nepete). [τοῖχος].

Τοῖχον (τò), dim: al λρί τοῖχος, nepē-
celř.

Τοῖχογραφία (ή), zñgřvñie ne nepete; (in

istopia Romanъ анализе Romei, че се скриах не peregiu templaxi de marele Pontifъ. [din

Τοιχογράφος (ό), xgrъvitorъ de peregi saъ не peregi. [тоѳъ, γράφω].

Τοιχοδιφάτωρ, [тоѳъ, διφάω] opos (ό), kom: =Τοιχωρύχος.

Τοιχοκράνον (τό), vpfъ de nepete. [тоѳъ, κράνον].

Τοιχοδομαι -ομαι, viit: -ωθήσομαι, mъ pefakъ in nepete; (dъne Akademieni) imi inkipieskъ, къ чева este nepete (fъpъ a fi kъnoskъtъ, de este saъ nъ). [тоѳъ].

Τοιχοποιός (ό), vezi τειχοποιός. [тоѳъ, ποιός].

Τοιχορύκτης, ou (ό), =Τοιχωρύχος.

Τοѳъ (ό), [τεύχω, τεѳъ] nepete (upin: de kasъ). 2) пъpegi (латъpele) kopъvi.

Τοѳω -ω, viit: -ώσω, intpev: nъmai pas: τοιχοδομαι (vezi zicъ).

Τοιχωρυχέω -ω, viit: -ήσω, skoveskъ, spargъ nepete, ka sъ fъpъ; (in nen:) fakъ inmelъtopii, mъ vikleneskъ. «Οἷα ἐτοιχωρήχησαν περὶ τὸ δάνειον». Dm: [τοιχωρύχος]. [de xnde

Τοιχωρύχημα (τό), supъtpъ de nepete (fъkъtъ nenъpъ fъptimarъ); saъ fъptimarъ de supъtpъ de nepete; (in nen:) in-melъtopie, viklenъgъ.

Τοιχωρυχία (ή), spapъepe de nepete (nenъpъ xodie); (in nen:) viklenie, шepetlikъ. [wi

Τοιχωρυχίδες, ή, ον, insъmitъ, kъvenitъ supъtpъ de peregi. «Τοιχωρυχική (se ing: τέχνη)». Sekst: meseria supъtpъ de peregi. [din

Τοιχωρύχος (ό), xogъ supъtpъ de peregi kaselop; (in nen:) xogъ, шepetъ. [тоѳъ, όρύττω].

Τοίως, adv: poet: (mai noъ) intp'astfelъ de kinъ, ama. [тоѳъ].

Τοιῶσδε, adv: in lokъ de τοίως. [τοιῶσδε].

Τόκα, adv: Dor: in lokъ de τότε.

Τοκαρίδιον (τό), dim: ал лѣи...

Τοκάριον (τό), dim: ал лѣи τόκος, пъvnt, mikъ dovinъ.

Τοκάς, άδος (ή), nъskъtoape, pъvitoape; (desnpe nъmintъ) prodъkъtopъ, poditopъ. [τόκος].

Τοκαταρχάς, in lokъ de τὸ κατ' αρχάς.

Τοκάω -ω, (fъpъ viit:) sintъ apъoape (kъ dъpepi) de namtepe. [mi

Τοκετός (ό), vpemea namtepii, saъ fъtpъvisei; namtepe. 2) poet: nъskъtъ; vлъstapъ, odpasъ. [wi

Τοκεύς, έως (ό), nъskъtopъ, tatъ. || (im:) пъpinji. [τόκος].

Τοκήεσσα (ή), Ion: in lokъ de τοκάς.

Τοκήϊ, Ion: in lokъ de τοκεϊ, dat: ал лѣи τοκεύς.

Τοκίζω, viit: -ίσω, inpъmstъ kъ dovinъ, pъiъ vani la dovinъ. [τόκος]. [de xnde Τοκισμός (ό), inpъmstape kъ dovinъ. [wi

Τοκιστής, ού (ό), inpъmstъtopъ kъ dovinъ, dovinamъ.

Τοκογλυφέω -ω, viit: -ήσω, sintъ...

Τοκογλύφος (ό), [τόκος, γλύφω] kъmplitъ dovinamъ.

Τοκοληψία (ή), лъape de dovinъ. [τόκος, λήψις].

Τοκοπράκτωρ, opos (ό), poet: stpinъtopъ de dovinъ, =Τοκιστής. [τόκος, πράττω].

Τόκος (ό), namtepe, fapepe; (poet:) neamъ, opiqinъ; xne-opi nъskъtъ, fъtъ. «Ἐν τοῖς τόκοις αἱ νέαι πονοῦσι τε μᾶλλον, καὶ διαφθεῖρονται πλείους». Apst: «Ἐρῆ παλαιγενεῖ, ἦτε τόκοιο εἰργηται». Om: Imn: «Πασῶν τῶν συῶν ἀπὸ τόκου χοῖρον λαμβάνειν». Ksn: de la op че fъtpъvise. «Πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε». Om: «Καὶ τοῦ γιγνομένου τόκου (τῶν μελισσῶν) ἐπιμελεῖται, ὡς ἐκτρέφεται». Ksn: 2) (mai des fir:) dovinъ de vani inpъmstagi. «Ὁ τόκος τὸ νόμισμα ποιεῖ πλέον, ὅθεν καὶ τοῦ νομα τοῦτ' ἐλήφεν». Apst: «Τὸ ἀρχαῖον καὶ τοὺς τόκους τοὺς γιγνομένους ἀποδοῦναι». Iskr: «Δανειζόμενοι ἐπὶ μεγάλοις τόκοις». Dm: «Ἐκομισάμην ἄν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ». Skp: «Καὶ τόκον τόκου». Tfr: [τέκω=τίκτω].

Τοκοφορέω -ω, viit: -ήσω, plъteskъ dovinъ. [τόκος, φέρω].

Τόλμα (ή), [τλάω] indpъznealъ, kъpajъ, nefpikъ; kъtezape, oepъvniъie. 2) (nepъ) a 2: nepъ: de nopъnъ: ал лѣи тоλμάω.

Τολμάεις, εσσα, εν, Dor: in lokъ de тоλμήεις.

Τολματός, а, ον, Dor: in lokъ de тоλμητός.

Τολμάω -ω, viit: -ήσω, indpъzneeskъ; (kъ infin:) iaъ indpъznealъ, kъtezъ a fape, a intpenpinde чева; oepъvniъeskъ; (poet:) pавdъ, sъfepъ. «Ὁ μὲν ἐσθλὸς тоλμᾷ ἔχων τὸ κακὸν, κοῦκ ἐπίδηλος ὁμῶς». Trn: «Ὁ δὲ τέως μὲν ἐτόλμα βαλλόμενος, καὶ ἐνισσόμενος τετληότι θυμῷ». Od: Ω. (wi kъ inf:) «Τολμήσεις Διὸς ἄντα ἔγχος αἶραι»; I. Θ. Σιωπώντων δὲ τῶν ἄλλων, καὶ οὐ тоλμώντων γνώμην ἀποδείκνυσθαι ἀντίην». Ep: [wi

Τολμήεις, εσσα, εν, poet: indpeznegъ,

semeuḡ, kstezɛtopḡ. 2) pɛɛɛtopḡ. [τόλμη].

Τόλμημα (τό), fantɛ indrɛzɛneamɛ, kstezatɛ. [τολμάω].

Τολμηρία (ή), = Τόλμη. [din

Τολμηρός. ἄ, ὄν, indrɛzɛneuḡ, krajosḡ. [τόλμη]. [de ɛnde

Τολμηρῶς, adv; kɛ indrɛzɛnealɛ.

Τολμή, ἥσσα, ἦν, (poet: in kontrakt) in lokḡ de tolmḡeis.

Τολμησις, εὼς (ή), indrɛznipe, kstezare. [τολμάω].

Τολμήστατος, η, ὄν, poet: in lokḡ de tolmḡestatos, skɛpɛl: al lɛi tolmḡeis.

Τολμητής, οὐ (ό), indrɛznitopḡ, ksteztopḡ. [τολμάω]. [de ɛnde

Τολμητίας, ου (ό), neste mɛsɛpɛ indrɛzɛneuḡ, ksteztopḡ; dipzḡ, semeuḡ. [mi

Τολμητικός, ή, ὄν, din natɛpɛ indrɛzɛneuḡ.

Τολμητός, ή, ὄν, de indrɛznit. [τολμάω].

Τολμίστατος, греш: in lokḡ de tolmḡstatos.

Τολύπειμα (τό), fɛkɛtɛpɛ de kaɛpɛḡ; (fir:) ɛpɛzɛtɛpɛ de inɛpɛrɛ saḡ viklenie. [mi

Τολυπευτικός, ή, ὄν, kɛvenitḡ, saḡ indeminatikḡ la faɛere de kaɛpe; (fir:) akti-
vḡ, iste in ɛɛvɛrɛpɛ de tɛpɛi. [din

Τολυπεύω, viit: -εύσω, fakḡ kaɛpɛḡ (prinɛ) de lɛnɛ; (obɛɛ: fir:) ɛɛvɛrɛsɛkḡ ɛɛva; (in pɛḡ) ɛnɛtɛsɛkḡ vikleniḡ. «Δόλους—». Om: «Θραξί πένθος—» ɛpɛ: «Πόνον («Άλγεα»—». Es: a pɛɛda. «Πολέμους—». Om: a ɛɛvɛr-mi. [din

Τολύπη (ή), kaɛpɛḡ de lɛnɛ; (prin in-tind:) remḡ de toptḡ. 2) (fir:) ɛnḡ felḡ de potɛndɛ pɛɛkɛtɛpɛ. 3) ɛnḡ felḡ de potɛndḡ dovleakḡ (Γpr: Bas:).

Τομά (ά), Dor: in lokḡ de tomḡ. [de ɛnde

Τομαῖος, α saḡ os, ὄν, poet: tɛiatḡ, saḡ indeminatikḡ la tɛiepe. «Χαίτη—» ɛpɛ: «Άκος τομαῖον». Esɛl: (bezɛ tɛmɛw).

Τομάριον (τό), dim: al lɛi τόμος.

Τόμαρος (ό),=(saḡ греш: in lokḡ de) Τόμουρος.

Τομάω -ῶ, (fɛpɛ viit:) amḡ tɛpɛsɛmɛ de tɛiepe. [mi

Τομεῖον (τό), instrɛmɛntḡ tɛiosḡ. [mi

Τομεύς, εὼς (ό), (dat: im: dor: tomɛsi) (in ɛɛn:) tɛietopḡ; inɛpɛrɛitopḡ, mi ɛl:; (partik: mi ka sɛɛst:) instrɛmɛntḡ tɛiosḡ, kɛpɛitoa (a lɛkɛpɛtopɛlɛi de nɛi, mi ɛl:); (matm:) ɛkɛatɛ din konḡ; parte din ɛɛpɛkḡ, mi ɛl:; (Fpanɛ:) segment. || (im:) «Τομείς». dingiḡ de dɛnainte. [din

Τομή (ή), tɛiepe; desɛpɛrɛpɛ; parte tɛiatḡ; panɛ de tɛietɛpɛ. «Άμπέλου τομή». Esix: pɛivipe. «Γῆς—» Plt: tɛiepe de pomɛ vɛɛkɛmɛɛaskɛ. «Φαρμάκων—» Lks: adm-nistɛape de leakɛpi (bezɛ tɛmɛw). «Σφαίρας («Κόβου»)» Matm: «Μέτρων—» ɛp-mɛ: (metpikḡ) silaba de la sfɛrɛitɛl ɛ-nɛi zɛvɛrɛ, mi inɛɛpɛtoape de ɛnɛ pɛɛopḡ, (Fpanɛ:) cesure. «Λόγου—» ɛp-mɛ: skɛp-time. «Τομήν ἐν ὄρεσι λέλοιπε (τὸ σκήπτρον)». Om: tɛpɛkɛiɛl, din kape s' atɛiat. [tɛmɛw]. [de ɛnde

Τομίας, ου (ό),=Εκτομίας, skonitḡ. [mi Τομικός, ή, ὄν, kɛvenitḡ, saḡ indeminatikḡ la tɛiepe. [mi

Τόμιος (ό, ή), tɛiatḡ, saḡ sɛɛsḡ la tɛiepe. || (obɛɛ: la im:) Τόμια, tɛiatɛle mɛ-dɛlape saḡ mɛpɛntaie ale ɛpɛtɛi, pe kape sɛ ɛkɛpḡ. «Στάντας ἐπὶ τομίῳ κάπρου καὶ κριοῦ καὶ ταύρου». Dm: (bezɛ mi ɛntɛmɛ).

Τομῖς, ἴδος (ή), (adɛk:) tɛioasɛ; (sɛɛst:) foapɛkḡ «Τὰς μύλας ἔχει τομίδας». Skp: dingiḡ tɛioɛi ka foapɛka. [mi

Τομός, ή, ὄν, tɛiosḡ; (fir:) pɛtɛpɛznɛtopḡ; (ɛne-opɛ) kɛpatḡ, deslɛmɛitḡ.

Τόμος (ό),=Τμήμα, ɛkɛatɛ tɛiatɛ din ɛɛva. «Άλλαντος («Τυροῦ»)» At: (partik:) foaie de ɛiɛtie (de membrɛpɛ). «Αάβε σεαυτῷ τόμον (χάρτου καιοῦ μεγάλου), καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι». Skp: (de ɛn-de nɛɛ:) tomḡ de kape, (Fpanɛ) vo-lɛmḡ. [tɛmɛw].

Τόμουρος (ό), [tomḡ, ouɛ] pɛotḡ skonitḡ al opɛkolɛlɛi din Dodona.

Τομῶς, adv: in kinḡ tɛiosḡ, (mi fir:) de slɛmɛitḡ, saḡ skɛptḡ mi kɛpatḡ (pɛtɛzatḡ pe mɛlɛaḡ). [tomḡs].

Τόν, ak: al lɛi ό. 2) poet: in lokḡ de όν. 3) in lokḡ de toutɛn. 4) Dor: in lokḡ de όν, ak: al lɛi ός.

Τοναῖος, α, ὄν, fɛkɛtḡ kɛ tonḡ, tape. tonikḡ, ɛɛapɛnḡ. «Δρόμος—» Ssid: kɛpatḡ, || (sɛɛst:) «Τοναία (se inɛ: ɛwɛnḡ)». [mi

Τονάριον (τό), ɛnḡ felḡ de mikḡ fɛɛpɛḡ, prin kape se da tonɛl (issɛ) glasɛlɛi. (bezɛ mi ɛpɛitónion). [mi

Τονέω -ῶ, viit: -ήσω, gas: in lokḡ de tonḡw.

Τονθολυγέω, mi Τονθορυγέω, papḡ in lokḡ de...

Τονθορύζω, mi Τονθούζω (-ίζω), viit: -ύσω (-ίσω), vɛpɛsɛkḡ nedɛslɛmɛit, mɛpɛmɛpɛzḡ, vɛnɛɛnɛsɛkḡ. [de ɛnde

Τονθορστής, οὐ (ό), vɛnɛɛnitopḡ, kɛpitopḡ. Τονιαῖος, α, ὄν, ɛɛl kɛ lɛnɛpɛime, saḡ

nstepe de xñð (mss:) tonð. «Διάστημα το-
νισίων» Mss: cea dela prin 5: snpe cea
de la prin 8: [wi]

Τονίζω, biit: -ίσω, πσιð tonð asxnpa zi-
cepið, o tonezð. [wi]

Τονικός, ή, òν, чел че ape, sað adxue
tonð; (gram:) kape konstx dia' tonxpi. [din]

Τόνος (ò),=Τάσις, întindepe; (fir:) tɔ-
pie; îxgime, forpɔ, înteqipe. «Ἰνα διακω-
χεύῃ τὸν τόνον τῶν ὀπλων». Ep: 2) (mss:)
rpadð de sxi pea wi κοβορίπεα γλασσάι
(issx); (de xnde metp:) fexx takxixi ver-
sxpiop; (wi gram:) semnið deprosodie a
ziçerpiop. «Ὁποσαχῇ οἶον τ' ἂν ἦ τοὺς τό-
νους τῆς φωνῆς ποιούμενον, ὁξὺ, ἑαρὺ, μι-
ρὸν, μέγα». Ksn: «Τόνος ἐξάμετρος». Ep:
epoikx. wi «Τρίμετρος — ». Ep: Iambi-
kx. 2) (prin întind:) op ce este întinsð,
sað se poate întinde, (snpe eks:) fɔnie,
kɔpea, (antm:) tendonð, wi ɔl: «Τοὺς τό-
νους ἐφοντες τῶν κλινέων ἐσιτέοντο». Ep: kɔ-
pelede. «Ἀρκυς ἐκ τριῶν τόνων» Ksn: (de
xnde

Τονόω -ω, biit: -ώσω, dað tonð (tɔpie)
la चेवा; (gram:) πσιð tonð asxnpa xnei
ziçerpi.

Τονὺν in локð de tò vñ.

Τονώδης, eos (ò, ή), adxkɔtopð, sað in-
pɔɔɔniitð de tonð,=Τονικός,sað Ἔντονος.
[τόνος].

Τόνωσις, eos (ή), întonape, sað întɔ-
pipe; (gram:) pɔnepe de tonð asxnpa zi-
cepið. [wi]

Τονωτικός, ή, òν, = Τονικός, întɔpiopð.
[τονόω].

Τοῦλάχισμαι, biit: -άσομαι,=Τοξεύω.

Τοῦαλκίτης, ou, wi

Τοῦαλκήης, eos (ò, ή), poet: îndemînati-
kð sɔmetɔtopð; (prin întind:) viteazð. (se
konf: kɔ toðexlxi). [τόξον, ἄλκη].

Τοῦάριον (τò), dim: al lxi τόξον, apkɔ-
xorð.

Τοῦάρχης, wi Τόξαρχος, ou (ò), kɔpe-
lenie, komandipð de apkaxi. [τόξον, ἄρχω].

Τοῦασιμος (ò), [τοῦαζομαι] sɔmetape,=kɔ..

Τοῦεία (ή), sɔmetape; îndemînitate in-
tr'acheasta. 2) (kolek:) trɔpɔ de apkaxi.
[τοξεύω].

Τοῦελκίης, eos (ò, ή), poet: trɔɔɔtopð de
apkð, sɔmetɔtopð, apkaxi. (se konf: kɔ
toðexlxi). (τόξον, ἔλκω).

Τοῦεσμα (τò), asvîpɔitɔ sɔmeatɔ; sɔpe-
tɔɔɔɔɔ; distanɔ, kit axnpa sɔmeata, a-
svîpɔitɔɔ de sɔmeatɔ; apkð. [wi]

Τοῦευσίς, eos (ή), sɔmetape. [wi]

Τοξεύτειρα (ή), poet: fem: al lxi..

Τοξευτήρ (ò), poet: in локð de ..

Τοξευτής, ou (ò), sɔmetɔtopð, apkaxi. [wi]

Τοξευτικός, ή, òν, kɔvenitð, sað îndemî-
natikð la sɔmetape. [wi]

Τοξευτός, ή, òν, sɔmetatð. [din]

Τοξεύω, biit: -εύσω, [τόξον] loveskð,
sað okieskð kɔ apkx, sað sɔmeata, sɔ-
metezð; (fir: in pen:) asvîpɔitɔ, inpɔɔɔtið.
«Τοξεύειν εἰς (sað ἐπὶ) τινα, wi (poet:) τι-
νος, sað τινα». «Πάντες, ὥστε τοξόται σκο-
ποῦ, τοξεύειτ' ἀνδρὸς τοῦδε». Sof: «Ἦς (πε-
ριστερὰς) ἄρ' ἀνώγει τοξεύειν». Il: ɔ'. (wi
fir:) «Ἐπη («Ὑμνους) τοξεύειν». Enrp: wi
Pind: «Ταῦτα νοῦς ἐτόξευσε μάτην». Exr: (wi
pas:) «Ἢ τυραννίς πάντοθεν τοξεύεται δει-
νοῖς ἔρωσιν». Exr: se okieshte.

Τοξήρης, (τόξον ἄρω] eos (ò, ή), inap-
matð kɔ (pɔɔɔtopð de) apkð.

Τοξικλυτος (ò, ή), poet: [τόξον, κλυτός]
famosð, bestitð de apkx sɔð.

Τοξικός, ή, òν, kɔvenitð la apkð. «Κά-
λαμος — ». Trp: vxnp de sɔmeɔ. «Τέχνη
— ». Ksn: sɔmetɔtopia. «Θυρίς — ». Sin:
=Τοξότης || (sɔbst:). «Τοξικόν (se inu: φάρ-
μακον)». Dskp: otravɔ (prinu: kɔ kape xñ-
peað sɔmecece). || «Τοξικόν (se inu: πλῆ-
θος)». trɔpɔ de apkaxi. [τόξον].

Τοξοδέλεμος, wi Τοξοδόλος (ò, ή), poet:
asvîpɔitopð de sɔmeɔ prin apkð, apkaxi.
[τόξον, βέλεμον, wi βάλλω].

Τοξοδάμας, αντος, wi

Τοξοδαμνος (ò, ή), poet: domoɔitopð,
infpînpɔtopð de vxnpmami prin apkð. [τό-
ξον, δάμνω].

Τοξοειδής, eos (ò, ή), чел in felð, sað
formɔ de apkð. [τόξον, εἶδος].

Τοξοθήκη (ή), teakɔ (tɔlvɔ) de apkð.
[τόξον, θήκη].

Τόξον (τò), apkð de sɔmeɔ; (poet:) in-
demînatate la sɔmetape; (xne-opi) kɔap
sɔmeata asvîpɔitɔ din apkð «Τόξων εἰς εἰ-
δώς». Il: B. 2) (fir:) kɔkɔvexx apɔtatð
ne çerð. «Τὸ τόξον μου τίθημι ἐν τῇ νεφέ-
λῃ». Skp: 3) op ce ape firpɔ de apkð,
vɔltɔ, wi ɔl; (matmt:) o naple a çerko-
feringei çerklxi, linie inkoɔiatɔ (kɔvɔɔ).

Τοξοποιέω -ω, biit: -ήσω, fakð apkɔpi. 2)
formeɔð चेवा in firpɔ de apkð. «Τὰς
ὀφρὺς — ». Apstf: mɔ posomopɔskð (imî
apksieskð snpîçenece). [wi]

Τοξοποιία (ή), fapere de apkɔpi. [din]

Τοξοποιός (ò, ή), fɔkɔtopð de apkɔpi,
apkarð. [τόξον, ποιός].

Τοξοσύνη (ή), [τόξον] poet: indemnit-
tate la s̃ugetare k̃ ark̃al.

Τοξοτευχής, έος (ό, ή), [τόξον, τευχος]
inapmat̃ k̃ ark̃ar̃i.

Τοξότης, ου (ό), ostam̃ arkam̃, sã
s̃ugetam̃; (in Atena) s̃l̃k̃vash̃ al poli-
m̃ii (m̃ai de m̃x̃ate op̃i Skitiañ); (astrnm:)
o konstelacie a черк̃x̃l̃i zodiak̃. [τόξον].

Τοξότης, ιδος (ή), iem: al l̃x̃i toξότης.
(ka ad̃ekt:). «Χείρ — ». Lks: p̃rt̃toare
de ark̃. 2) ferestr̃ie la чет̃x̃i str̃im̃t̃
pe din afar̃ wi lat̃ de diñx̃nt̃r̃, prin
kare asṽiraiã s̃ũẽi, (T̃p̃r̃c̃): mas̃gal̃.

Τοξουλκός (ό, ή), poet: tr̃p̃rt̃top̃ k̃
ark̃al, s̃ũẽt̃top̃; (nas:) asṽir̃it̃ prin ar-
k̃ int̃ins̃. «Αίχμη — ». Es̃xl: s̃ũẽat̃.
[τόξον, ελχω].

Τοξοφορέω -ω, viit: -ήσω, port̃, cĩ ar-
k̃. [din

Τοξοφόρος (ό, ή), p̃rt̃top̃ de (inapmat̃
k̃) ark̃ar̃i. || (s̃ṽst:) = Τοξότης. [τόξον,
φέρω].

Τοξόω -ω, viit: -ώσω, iñkovoiã чева in
fig̃r̃ de ark̃, ark̃ies̃k̃. 2) = Τοξέω.
[τόξον].

Τοπάzion (τό), wi Top̃az̃ios (ό), (se iñy:
λiος) x̃ñ fel̃ de prẽioas̃ p̃iat̃r̃ in
faj̃a as̃r̃l̃i. 2) x̃ñ fel̃ de ver̃d̃ñk̃
ias̃nis̃ sã arat̃.

Τόπαζος (ό), = Top̃az̃ios (λiος).

Τοπάζω, viit: -άσω, [τόπος] (priñ: wi
et̃im̃ã:) ãm̃ẽz̃ iñt̃p' x̃ñ lok̃; (de x̃nde
oṽĩc̃) dã k̃ sokoteala, ṽñṽies̃k̃, rin-
des̃k̃.

Τοπάλαι, Τοπαλαιόν, adv: in lok̃ de t̃
πάλαι, t̃ παλαιόν.

Τοπ̃αν, Τοπαράπαν, adv: in lok̃ de t̃
π̃αν, t̃ παράπαν.

Τοπαραυτία, adv: in lok̃ de t̃ παραυτία.

Τοπάροιθε, Τοπάρος, adv: in lok̃ de t̃
πάροιθε, t̃ πάρος.

Τοπάρχης, ου (ό), g̃ṽerñtop̃ al x̃ñi
lok̃. [τόπος, αρχω]. [de x̃nde

Τοπαρχία (ή), dem̃nitatẽ g̃ṽerñtop̃-
l̃x̃i x̃ñi lok̃; wi kop̃ins̃al stat̃l̃i ãe-
l̃x̃ia.

Τ'παρχος (ό, ή), st̃zñinit̃op̃ de x̃ñi lok̃.
|| (s̃ṽst:) = Τοπάρχης.

Τοπείον (τό), = Τοπήιον.

Τοπηγορία (ή), (pt̃r:) eks̃ñẽpe de (ek-
s̃ñlikare, traktare des̃ñpe) x̃ñi lok̃ ko-
m̃ñ. [τόπος (bez̃i zĩc̃), αγορά].

Τοπήιον (τό), Ion: in lok̃ de (nẽint̃p:)
topeion, f̃sñie, otr̃oñ de koraṽie. 2) (pro-
ṽas̃:) гр̃esh: in lok̃ de τυπήιον, form̃,

че гр̃ed̃inapiĩ dã pom̃lor k̃p̃r̃c̃ind̃ 'i
(Lat:) opus top̃iar̃ium. [wi

Τοπικός, ή, όν, lokal̃, k̃ṽenit̃ sã a-
pl̃kat̃ la lok̃al s̃z̃. «Τοπικά φάρμακα». Med: nas̃e, sã l̃k̃r̃toare as̃ṽra lok̃-
l̃x̃i p̃rt̃im̃ash̃. 2) (pt̃r:) k̃ṽenit̃ la lok̃-
pile kom̃ne. «Τοπική (se iñy: τέχνη)» o
parte a pet̃or̃ic̃ei; wi «Τοπικά (βιβλία)». k̃are
trakteaz̃ des̃ñpe lok̃pile kom̃ne. [τόπος, bez̃i zĩc̃]. [de x̃nde

Τοπικώς, adv: priñ p̃ñere de lokale
leak̃ar̃i. 2) ñmãi iñt̃p' x̃ñi lok̃ (iñprot:
de σωματικώς).

Τοπίον (τό), dim: al l̃x̃i τόπος.

Τοπίτης, ου (ό), lok̃sit̃op̃ de x̃ñi lok̃.
[τόπος].

Τοπλείστον, Τοπλέον, adv: in lok̃ de t̃
πλείστον, t̃ πλέον.

Τοπογραμματούς, έως (ό), Eñp̃r̃f: sek̃re-
tar̃ al lok̃l̃i (al sat̃l̃i). [τόπος, γραμ-
ματούς].

Τοπογραφέω -ω, viit: -ήσω, des̃k̃rĩ, de-
sem̃nez̃ x̃ñi lok̃. [wi

Τοπογραφία (ή), top̃ografie, des̃k̃riepe,
desem̃nape de x̃ñi lok̃ (des̃ñpe x̃otape-
le wi pos̃igia l̃x̃i). [din

Τοπογράφος (ό), des̃k̃rĩtop̃, sã dese-
mñtop̃ de pos̃igia, sã x̃otapele ṽre x̃-
ñi lok̃, top̃ogr̃ĩ. [τόπος, γράφω].

Τοποθεσία (ή), pos̃igia, sã top̃ografia
x̃ñi lok̃. [wi

Τοποθετώ -ω, viit: -ήσω, x̃ot̃p̃r̃sk̃, sã
des̃k̃rĩ pos̃igia x̃ñi lok̃. [τόπος, τίθημι].

Τοποκρατέω -ω, viit: -ήσω, st̃zñines̃k̃ x̃ñi
lek̃, sint̃...

Τοποκράτωρ, ορος (ό), ñl̃: in lok̃ de
top̃ar̃x̃is̃. [τόπος, κράτος].

Τοπολλάχις, adv: in lok̃ de t̃ πολλά-
χις, = Πολλάχις.

Τοπομαχέω -ω, viit: -ήσω, m̃x̃ bat̃ nen-
tr̃x̃ o pos̃ig̃ie de lok̃. [wi

Τοπομαχία (ή), ṽz̃l̃ie neñtr̃x̃ pos̃ig̃ie
de lok̃. [τόπος, μάχη].

Τόπος (ό), [in afin: k̃ d̃ap̃os̃ = d̃ap̃ed̃on]
lok̃; m̃ar̃, proṽiñie; (fir:) pas̃aj̃ de
ast̃or̃; (dialekt: wi pet̃r:) priñcĩñ (a-
pl̃ik̃ie) de ap̃r̃mente, tem̃ ṽener̃al̃.
«Πρῶτον μὲν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τόπον ἔ-
χετε κάλλιστα πεφυκότα πρὸς τὴν κατὰ θά-
λατταν ἡγεμονίαν». Dm: «Ὁ δὲ τόπος οὗτος
ἡγεμονία καλεῖται». Ksn: «Ὡσὸ' ὅλον τόπον
καὶ ὀπλίτας καὶ ἱππέας, ὅπως αἰχμαλῶτοι
γένωνται, συμπαρασκευάσε». Dm: «Ταῖς ἄλ-
λαις ταῖς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ νήσοις». Dm:
«Ἴνα ἀπέλθω εἰς τὸν τόπον μου καὶ εἰς τὴν

γῆν μου». Skp: «Τόπος σχολάζων». Stp: posicie demeaplt. «Φάρμακα κατὰ τόπους». Med: =Τοπικά. (mi fir:) «Ἐν ἄλλῳ τόπῳ φησί». Ksn: intp' alit̃ narte a skpiselep sale. «Ἴνα μὴ δοκῶ περὶ τὸν αὐτὸν τόπον διάποριαν διατρίβειν». Iskp: intp' aheeamit̃ tem̃, saš ssviet̃. «Κοινός τόπος». Ptp: (Fpanj:) lieu commun. «Στοιχεῖον δὲ λέγω καὶ τόπον ἐνοουμήματος τὸ αὐτό». Apst: || (fr:) «Κατὰ τόπον». Aks: ne lok̃ «Πωλεῖται δὲ ἐν τῷ τόπῳ... πρὸς διπλοῦν ἀργύριον». Dskp: «Τόπον ἐπέχειν τινός» Aks: «Εἰς τὸν ἐκεῖνου τόπον ἀποδείκνυται στρατηγός». D: Al: «Εἰς δὲ τὸν τούτου τόπον ἀπέσπελλεν ἡ πόλις ἕτερον δικαστήν». Diod: (mi el:) «Τόποι τῶν ἀπεζωσμένων». Epd: in lok̃ ka lor. «Παρά τόπον». Ekp: = Ἀτόπως, saš Ἐκτόπως.

Τοποτηρητής, οὐ (ό), λοκοπιτορ̃. [τόπος, τηρέω].

Τοπρίν, Τοπρόσθεν, Τοπρόσω, Τοπρότερον, Τοπρώτον, in lok̃ de τὸ πρίν, τὸ πρόσθεν, mi cl:

Τόργος (ό), kñ fel̃ de vxl̃tr̃, = Γύψ. «Τόργος ὑγρόφοιτος. Aks: левъда

Τορδύλιον, mi Τόρδυλον, (τὸ), kñ fel̃ de plant̃ x̃m̃p̃eloas̃.

Τορεῖα (ή), = Τόρευσις.

Τορεῖν, poet: nex: 2: de inf: al lxi tr̃. τράω.

Τόρευμα (τὸ), l̃k̃p̃x̃ (vas̃ mi cl) inpo- dovit̃ k̃x̃ fir̃p̃i s̃ñate, saš l̃k̃p̃at̃ k̃x̃ s̃ñp̃t̃p̃i ne d̃ns̃s̃l. [τορεύω].

Τορεύς, ἕως (ό), [τορεῖν] r̃k̃p̃it̃or̃, saš s̃ñp̃t̃or̃ de чева. || (ss̃st:) dalt̃ de s̃ñp̃are, saš sfpedel̃.

Τόρευσις, ἕως (ή), s̃ñp̃are k̃x̃ dalt̃ de lem̃ñ, mi cl: [mi

Τορευτής, οὐ (ό), s̃ñp̃t̃or̃ (de fir̃p̃i, flor̃i, mi cl:) in lem̃ñ, mi cl: [mi

Τορευτικός, ή, ον, k̃x̃venit̃, saš inde- minatik̃ la s̃ñp̃are in lem̃ñ mi cl: de fir̃p̃i, flor̃i, mi cl: «Τορευτική». mem̃te- x̃p̃g̃l s̃ñp̃t̃op̃ii. [mi

Τορευτός, ή, ον, s̃ñp̃at̃ in fir̃p̃i saš flor̃i, l̃k̃p̃at̃ k̃x̃ dalt̃; (p̃in intind:) dat̃ in s̃p̃x̃nr̃. [din

Τορεύω, viit: -εύσω, [τορὸς] (p̃inч:) = Τορέω, r̃k̃p̃es̃k̃, p̃t̃p̃x̃nz̃; (de x̃nde) k̃int̃ k̃x̃ sonor̃ glas̃. «Ὡδὴν τόρευε». Apst: 2) (obiv:) fak̃ fel̃p̃ite fir̃p̃i, saš flor̃i s̃ñp̃ate k̃x̃ dalt̃, saš top̃ate in ka- lip̃ ne kñ met̃al̃, mi cl: (in ven:) in- fr̃p̃m̃x̃segez̃, des̃t̃ṽp̃r̃es̃k̃ k̃x̃ l̃k̃p̃are. «Ἀγαλμα Ἀθηνᾶς χαλκοῦν, τέχνη Φειδίου,

καὶ οἱ τὴν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος Λαπιθῶν πρὸς Κενταύρους μάχην, καὶ ἕσα ἄλλα ἐστὶν ἀπ- ειργασμένα, λέγουσι τορεῦσαι Μῦν». Pass: «Ἀφροδίτη χαλκῇ, Κλέωνος ἔργον, παιδίον δὲ ἐπίχρυσον κάθηται γυμνὸν πρὸ τῆς Ἀφρο- δίτης. Βόηθος δὲ ἐτόρευσεν αὐτὸ Καρχηδόνι- ος», Pass: (se konf: k̃x̃ tor̃neúw).

Τορέω -ῶ, (neintp: prez: al) viit: τε- τορήσω, (nex: ἐτόρησα, mi mai intp: 2 ἔ- τορον) = Τιτράω, r̃k̃p̃es̃k̃, p̃t̃p̃x̃nz̃. (vez̃i mi tor̃eúw). [de x̃nde

Τορητός, ή, ον, poet: r̃k̃p̃it̃; saš p̃x̃ni- t̃, p̃x̃tiños̃ a se p̃x̃ni. [mi

Τόρμη, saš Τορμή (ή), = Τόρμος (2), [mi Τόρμος (ό), (in ven:) r̃k̃p̃x̃, iñp̃x̃tr̃p̃l̃ k̃p̃ia se iñṽt̃p̃t̃e чева (ka r̃k̃p̃a ṽx̃p̃i rojĩ = Πλήμνη, mi Χοινίς, mi r̃k̃p̃a p̃i- p̃inẽi x̃mẽi, mi cl:) 2) poet: in lok̃ de tép̃ma, kap̃t̃ de kap̃ier̃, = Καμπτήρ; (p̃in intind:) d̃p̃x̃m̃; kot̃it̃p̃; iñṽt̃it̃p̃. «Ἰπ- πικός —» Lik: = Ἰπποδρομία.

Τορνεία (ή), l̃k̃p̃are p̃in s̃p̃x̃nr̃. 2) (p̃in intind:) lem̃ñ dat̃ in s̃p̃x̃nr̃ pen- t̃p̃x̃ konst̃p̃ir̃ de kor̃aṽie. [mi

Τόρνευμα (τὸ), l̃k̃p̃x̃ f̃k̃k̃t̃ in s̃p̃x̃nr̃. 2) (im:) s̃p̃ṽel̃s̃me, saš p̃raf̃ de lem̃e date la s̃p̃x̃nr̃. [mi

Τορνευτήριο (τὸ), inst̃p̃m̃int̃x̃ s̃p̃x̃nr̃- p̃x̃l̃, saš f̃ep̃x̃ apl̃kat̃ ne s̃p̃x̃nr̃. [mi

Τορνευτής, οὐ (ό), s̃p̃x̃nr̃ap̃. [mi

Τορνευτικός, ή, ον, at̃iñr̃t̃op̃ de, saš in- dem̃inat̃ik̃ la s̃p̃x̃nr̃p̃ie, iñs̃x̃mit̃ s̃p̃x̃nr̃- p̃x̃l̃. «Τορνευτική (se inч: τέχνη)». s̃p̃x̃nr̃- p̃ia. [τορνεύω].

Τορνευτολυσασπιδοπηγός (ό), kom: s̃p̃x̃nr̃- rap̃ f̃k̃k̃t̃op̃ de lip̃e mi de p̃aveze, saš sk̃k̃t̃p̃i. [τορνευτής, λύρα, ἀσπίς, πήγνυμι].

Τορνευτός, ή, ον, l̃k̃p̃at̃ in s̃p̃x̃nr̃. [din

Τορνεύω, viit: -εύσω, l̃k̃p̃ez̃ in s̃p̃x̃nr̃; (p̃in intind: mi fir:) = Στρογγυλόω. «Τὰς περιόδους («Τὰ δνόματα» —» Ptp: (Fpanj:) bien tourner (une phrase, etc). [τόρνος]

Τορνίσκος (ό), dim: al lxi τόνος; (p̃inч:) kom̃pas̃.

Τορνοειδής, ἕως (ό, ή), чel in fel̃, saš form̃ de s̃p̃x̃nr̃; ka dat̃ in s̃p̃x̃nr̃, pot̃x̃nd̃.

Τόρνος (ό), [τορεῖν] s̃p̃x̃nr̃. «Τὴν γῆν κυκλοτερέα ὡς ἀπὸ τόνου». Ep: 2) kom- pas̃. «Τόνου εὐθύτερον». Trn: 3) tot̃ че se face in, saš ka in s̃p̃x̃nr̃, pond̃, чep̃k̃, чep̃konfep̃iñ; iñk̃oṽit̃p̃. «Κύκλου —». Plt: «Τόξου —» Dion: «Τόρνοι σιδηροί». Diod: vep̃iū; чep̃k̃p̃i. [de x̃nde

Τορνόω -ῶ, viit: -ώσω, pot̃x̃nz̃es̃k̃, saš

Τοῦδολοῦ, At: in kontpak: in pokš de
τοῦ ὀδολοῦ.

Τουδαφος, At: in kontrak: in lokš de τὸ ἔδαφος.

Τουδε, men: al lxi ὅδε.

Τουδί, At: poet: in lokš de τουδε.

Τούκ, At: in kontrak: in lokš de τοῦ ἐκ.

Τούλαιον, At: in kontrak: in lokš de τὸ ἔλαιον.

Τούλασσον, At: in kontrak: in lokš de τὸ ἔλασσον.

Τούλάχιστον, At: in kontrak: in lokš de τὸ ἐλάχιστον.

Τούμὸν, At: in kontrak: in lokš de τὸ ἐμὸν.

Τοῦ 'μεῦ, κς apostrofš in lokš de τοῦ ἐμοῦ.

Τοῦμπαλιν, At: in kontrak: in lokš de τὸ ἐμπαλιν.

Τοῦμπροσθεν, At: in kontrak: in lokš de τὸ ἐμπροσθεν.

Τοῦμφανές, At: in kontrak: in lokš de τὸ ἐμφανές.

Τοῦναντίον, At: in kontrak: in lokš de τὸ ἐναντίον.

Τοῦναρ, poet: in lokš de τὸ ὄναρ.

Τοῦνδικον, At: in kontrak: in lokš de τὸ ἐνδικον.

Τοῦνεκα, Τοῦνεκεν, poet: in kontrak: in lokš de σύνεκα, τοῦ (=τούτου) ἐνεκα (κεν), saš (intrev:) τοῦ (=τίνος) ἐνεκα;

Τοῦνθένδε, At: in kontrak: in lokš de τὸ ἐνθένδε.

Τοῦνομ.κ, At: in kontrak: in lokš de τὸ ὄνομα.

Τοῦντεῦθεν, At: in kontrak: in lokš de τὸ ἐντεῦθεν.

Τοῦξειργασμένον, At: poet: in lokš de τὸ ἐξειργασμένον.

Τοῦπίοντος, At: poet: in kontrak: in lokš de τοῦ ἐπίοντος.

Τοῦπίπαν, At: poet: in kontrak: in lokš de τὸ ἐπίπαν.

Τοῦπίπεμπτον, At: poet: in kontrak: in lokš de τὸ ἐπίπεμπτον.

Τοῦπίσαγμα, At: poet: in lokš de τὸ ἐπίσαγμα.

Τοῦπίσω, At: in kontrak: in lokš de τὸ ἐπίσω.

Τοῦπος, At: poet: in lokš de τὸ ἔπος.

Τοῦρανοῦ, At: poet: in kontrak: in lokš de τοῦ οὐρανοῦ.

Τοῦργον, At: poet: in kontrak: in lokš de τὸ ἔργον.

Τοῦς, ακ: im: al lxi ὅ. 2) poet: in lokš de οὗς, saš τούτους, ακ: im: al lxi ὅς, saš οὗτος.

Τούσδε, ακ: im: al lxi ὅδε.

Τουσδί, At: in lokš de τούσδε.

Τούσχατον, At: in lokš de τὸ ἔσχατον.

Τουτάκι, μι Τουτάκις, adv: poet: in lokš de τασάκις. 2) in lokš de τότε.

Τουτεῖ, adv: Dor: in lokš de ταύτη.

Τουτέοις, μι Τουτέοισι, Ion: in lokš de τούτοις, dat: im: [μι]

Τουτέου, Ion: in lokš de τούτου, men: sing: al lxi οὗτος.

Τούτερον, Ion: in kontrak: in lokš de τὸ ἕτερον.

Τουτέστι, At: in lokš de τοῦτ' ἔστι, adikš.

Τουτέων, Ion: in lokš de τούτων, men: im: al lxi οὗτος.

Τουτὶ, At: in lokš de...

Τούτο, next: lxi οὗτος.

Τουτογί, At: in lokš de τοῦτὸ γε.

Τουτόθε, adv: Dor: in lokš de ἐντεῦθεν.

Τουτοί, At: poet: in lokš de τουτί.

Τουτοινί, At: in intind: in lokš de τούτοιν.

Τουτοισί, At: μι

Τούτοισι, Ion: in lokš de τούτοις.

Τουτονί, At: in intindepe in lokš de τούτον.

Τούτω, ind: μι

Τούτω, dat: sing: al lxi οὗτος.

Τουτώ, греш: in lokš de τουτεῖ.

Τουτώθεν, adv: Dor: in lokš de αὐτόθεν, de aci, de acolo.

Τουτώ, At: in intindepe in lokš de τούτω.

Τουτωνί, At: in intindepe, in lokš de τούτων.

Τούψον, At: poet: in kontrak: in lokš de τὸ ὄψον.

Τοφιὼν, ὦνος (ὅ), Engrf: tšietopie de pšatpš nšmitš...

Τόφος (ὅ), [Lat: in afin: κς κόφος] znš felš de pšatpš poroasš mi fšpšimšioasš, (Frang:) tuf.

Τόφρα, [ὅ, φι, ρχ] adv: timp: poet: in lokš de τέως, pšnš atknčī; mšnš kšnd; intp' a-vestea; atknčī (in pelagie kštre ὄφρα).

“Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ἔφρ' ἄν 'Αχαιοὶ υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν». Il: A. (μι din kontra) “Ὁφρ' ὅγε ταῦτ' ἐποιεῖτο, τόφρα σὶ ἐγγύθεν ἤλθε θεά,,. Il: Σ. (μι pševēd: saš kšmšnd ἔως). “Εἵως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον, τόφρα βρώων ἐπέχοντο,,. Od: M. (saš pšrīn). “Πρὶν μὲν γάρ Πατρόκλον ἐπισπεῖν αἰσιμον ἤμαρ, τόφρα πολλοὺς ζωὸς ἔλον· νῦν δὲ μι κλ:». Il: Φ. (saš ὅτε). “'Αλλ' ὅτε θῆ ῥ' ἐπὶ νῆα ἤρομεν, τόφρα Κίρκη παρὰ νηὶ ἀρνεῖον κατέδησεν». Od: K. (μι avsol:) “Δείδω, μή μοι τόφρα μυῖαι νεκρὸν ἀεικίσσωσιν,,.

Ιλ: Τ. 2) (λα Aleksandr:) κοίσηκ: pe-sxat: in lokš de έφρα = ίνα. “Τόφρ’ έτά-ροισι κομίσειας,,. Απλн:

Τράγαινα, ης (ή), kapъ steepнъ. [τράγος].

Τραγάκανθα, ης (ή), xнš felš de plant-тъ spinоастъ, din kape se face xнš felš de rsmš, (Franц:) adragant, intpexinua-тš ла кхртцїреа glasxлш. [τράγος, άκανθα].

Τραγαλίζω, viit: -ίσω, ponъtїeskš, poxš лкpъ tape, saš xskatš. (poate грem: in lokš τραγαλίζω. saš τρωγαλίζω). [шi

Τραγανός, ή, он, (этрагон пex: ал лшi τρώω] чел кк kapne tape, solidъ, saš srīpчoastъ; (prin xpm:) kape se ponъtїe-mte mīnkīndš se. “Τὰ τραγανὰ τῶν ἰχθύων, άπερ λεπιδας οὐκ ἔχει, οἷον μύραινα, γόγγρος, шi чл:, Он: Sxл: || (sxbst:) Τραγανὸν (τὸ), nartea cea srīpчoastъ a кpнiи.

Τραγασαίος, α, он, чел din [Τραγασαί] opашš ал Епїpшлї; (kom: in пародie)= Γράσσω, mīnkъчoшš.

Τραγάω -ω, viit: -ήσω, (desnpe oam:) =Τραγίζω. 2) (desnpe plante, шi partik: vii) sīntš nepoditopš, fakš nšmaī fršnze, iar podš пшїiнš, saš de lokš. “Οἱ γὰρ τρά-γοι πόνες ὄντες ἤττον γόνιμοι εἰσίν, ἀφ’ ὧν καὶ τὰς ἀμπέλους, όταν μὴ φέρωσι, τραγῶν καλοῦσιν,,. Apst: [τράγος].

Τραγέη (ή), шi

Τραγεία (ή), poet: vezī τράγειος.

Τραγείν, пex: 2: ал лшi τρώω.

Τραγείον (τὸ), =Τράγιον.

Τράγειος, α, он, ал uапзлшi, saš de uа-пš. || (sxbst:) Τραγεία (ή), poet: (se inu: dорá) пїеле de uапš. [τράγος].

Τραγέλαφος (δ), animalš fabъlosš din uапš шi червš. 2) xнš fšлš de пахарš кк asemenea animale sъпate ne dīnsxл. 3) (Skp:) xнš felš de uапš selbatikš = ’Αντιλόπη. 4) (плш: =Вόνασος, воš selba-tikš de nopdš. [τράγος, έλαφος].

Τράγειος, η, он, poet: Ion: in lokš de τράγειος. [de xnde

Τραγῆ (ή), in контpак: in lokš de тра-γέη (se inu: dорá), пїеле de uапš

Τράγημα (τὸ), =Τρωγάλιον, poamъ saš frskīš, saš op че алtš se mъnīnkъ dšne masъ. [τρώω]. [de xnde

Τραγηματίζομαι, viit: -ίσομαι, mъnīnkš poame, saš mezeliкspī dšne masъ. [de xnde

Τραγηματισμός (δ), mīnkape de meze-ликspī, saš poame dšne masъ.

Τραγηματοπώλης, ου (δ), vīnzъtopš de poame, saš mezeliкspī. [τράγημα, πώλης].

Τραγηματώδης, εος (δ, ή), чел in felš de poamъ, saš mezeliкš. [τράγημα].

Τραγοφόρος (δ, ή), пspъtopš dš пїеле de uапš. [τραγῆ, φέρω].

Τραγίκεμος (δ), трапїкš iamš (versš). [τράγος, ίαμβος].

Τραγίζω, viit: -ίσω, (prinч:) mīposš a uапš. 2) (овїч:) inтpъ in vīpsta жпnegї; (prin xpm:) mī se inгpоашъ, se inъspremte glasxл; mъ inвїepшxнeчš къtpe тpхпeaskъ inпpexнape; (desnpe plante) = Τραγάω. [τράγος].

Τραγικεύομαι, viit: -εύσομαι, mъ porīš, saš vorъeskš in kīпš трапїкš. [din

Τραγικός, ή, он, =Τράγειος. «Πώγων—» Лшч: 2) (овїч:) in lokš de тpaxγoδїxδs; (prin xpm:) гpоzавš; sepiосš; pomпosš, apъtosš, emfantikš, mъpegš; natetīnš, mīuіkъtopš de mīлъ, tpīstosš. «Η τραγική (se inu: τέχ-νη)». apta трагедїи. || (sxbst:) “Τραγικός,,. poetš, saš aktopš de трагедїи. [τράγος]. [de xnde

Τραγικώδης, εος (δ, ή), asemenea кк (kam) трапїкš. [шi

Τραγικῶς. adv: in kīпš (кк stilš) тра-пїкš, pomпosš (emfantikš, saš natetikš).

Τράγινος, η, он, = Τράγειος.

Τράγιον (τὸ), xнš felš de plantъ кк mī-rosš de uапš. [шi

Τραγίσκος (δ), dim: ал лшi [τράγος]. 2) xнš felš de nemte.

Τραγοδάμων, оnos (δ, ή), poet: in lokš de тpaxγoπous. [τράγος, баїνω].

Τραγοειδής, εος (δ, ή), чел in felš uа-пшлш. [τράγος, είδος].

Τραγοκέρως, ω (δ, ή), чел кк koapne de uапš. [τράγος, кépac].

Τραγοκυρικός, ή, он, folositopš ла tшп-съpa uапїлop. «Μάχαιρα—» Лшч: [τράγος, кourá].

Τραγοκτόνος (δ, ή), poet: omopitopš de uапi. “Αἶμα —,,. Ecp: ал чшсшлшi uапš. [τράγος, ктeїνω].

Τραγομάσχαλος (δ, ή), чел кк sзвїopī пшspоase ka uапш. [τράγος, мaсxάлш].

Τραγόπους, одos (δ, ή), чел кк пїчoape de uапš. [τράγος, ποῦς].

Τραγοπτιссάνη (ή), кшгxpš din planta, saš лerъma. [τράγος (7), шi птїсcáнш].

Τραγοπώγων, ωnos (δ), чел кк варвъ de uапš. || (sxbst): eapъa uапшлшi, xнš felš de plantъ (a къpїa пъdъчїиъ se mъnīn-къ), (Franц:) salsifis. [τράγος, πώγων].

Τραγορίγανον (τὸ), xнš felš de чїмвpъ. [τράγος, όρίγανон].

Τράγος (ό), [τρώγω, saß τραχὺς] μανθ. 2) (prin întind:) πστοαρεα μανθλῖ; (partik:) mīpossa sabbioapei, = Κινάδρα. 3) tinepea-ska pofta katre trapeaskā inpreznape. 4) (fir:) znā felā de nešte mikā. 5) znā felā de asprā bapete. 6) znā felā de semēnētē-pē, mi baktēpēl fēkstē diutp'insa (poate de au mi traxana). 7) znā felā saā so-iā de plantē. 8) selbatikā mi nepodito-pēl smokinā (bezī τραγῶ). 9) (antm:) partea kēbēnētēpēl dpekilor skoasā maī afapē katre ūmple (de kape cea din po-trivē parte se zice αντίτραγος).

Τραγοσκελής, εὐς (ό, ή), чол кс крачī saā pīchoape de μανθ. [τράγος, σκέλος].

Τραγοφαγέω -ω, viit: -ήσω, mēnīnkā o-bīnkit karne de μανθ. [τράγος, φάγω].

Τραγωδῆριον (τό), dim: ал лѣι τραγωδία.

Τραγωδέω -ω, viit: ήσω, penpesintē tra-medie; (prin xpm:) vorbeskā, saā pove-steskā чева in kīnē traṭikā, saā pom-posā (кк ексамерациі, saā emfasā, mē-peskā lekrepile kam traṭicemte. “Οὐσί γε τηλικούτοις ήλίκα νῦν ἐτραγώδει και δι-εξήει,,. Dm: 2) (maī poā) kīntā, saā de-klamā чева кк glasā mape (кк tonā tea-tralē supē fēloasā apētape) “Ως αὐ-λεῖν εἴη κράτιστον ή τραγωδεῖν,,. Pl: || (pas:). “Τραγωδούμενος βίος,,. Aks: viagē trēitē in mape teatpē; (fir:) plinā dē traṭicē pefachepī, saā de din afapē fēloasā a-pētape. [τραγωδός] [de xnde.

Τραγωδήμα (τό), obīektā penpesinatē, saā povestitē traṭicemte, tragedie. [mi

Τραγωδήτης, οὐ (ό), Sxl: in локѣ de τραγωδός, kīntēpēgā.

Τραγωδία (ή), tragedie, dramē, saā po-emē traṭikē; (prin întind: in nen:) fantē, saā penpesintagie (deklamagie) fēkstē in kīnē traṭikā, pomposā, saā pētetikā. (Pl: nēmēte ama poesia Omerikē, mi Pl: dormele stoicilor). [τραγωδία].

Τραγωδιοδιδάσκαλος (ό), in sink: in локѣ de τραγωδιοδιδάσκαλος.

Τραγωδικός, ή, ѓν, atinrētopā de tra-medie, saā traṭikā, = (maī întpē:) Траги-кѣс. [τραγωδός].

Τραγωδιογράφος (ό), skpiitopā de traṭi-che poeme. [τραγωδία, γράφω].

Τραγωδιοδιδάσκαλος (ό), [τραγωδία, διδά-σκαλος] = Траγωδιοδιδάσκαλος.

Τραγωδιοποιός (ό), poetā de tragedii. [τραγωδία, ποιός].

Τραγωδιοδιδάσκαλος (ό), poetā (achelamī mi denpinzētopā de aktopī in penpesin-

tagie) de tragedie. [τραγωδός, διδάσκαλος].

Τραγωδοποδάγρα (ή), o komikē dramē, saā dramatikē parodie a lēi Lxvianā, a-bīnd de sēstektā dērepile podarpei.

Τραγωδοποιητής, οὐ (ό), = Траγωδοποιός.

Τραγωδοποιία (ή), komēnepe de tra-medii. [din

Τραγωδοποιός (ό), = Траγωδιοποιός.

Τραγωδός (ό), [τράγος, φδή, saā fiind kē premia epa la inchenstē μανθ, saā fiind kē se penpesinta in sepepētoarea Di-onisiilor, kīnd se jertfiā μανθ] aktopā (īap la inchenstē ачеламī mi poetā) de tragedii. 2) (in Ap: Епк: Γ'. 14) kīntē-pēgā.

Τρακταίζω, viit: -ίσω, inēlveskā. [din

Τρακτὸν (τό), mi Трактός (ό), (se inu: κηρός) (nli:) алба saā kēpata чeapē, [Lat: tractus, extractus]. [de xnde

Τράκτωμα (τό), nli: emplastpē de kē-patē чeapē.

Τράμη, mi

Τράμις, εὐς (ή), [τιτράω] = Περίνεον, partea diutpe mezstē mi memēpēl mēni-talā

Τράμπις, [in afin: кк трѣпис mi трѣпѣ] idos (ή., znā felā de korabie, (Ital:) tram-baklā.

Τρανής, εὐς (ό, ή), [τετραίνω] = Τορός, askēitē, pētrēnzētopā; kēpatē, deslēmītē, inbedepatē, de ingeles. “Ισμεν γάρ οὐδὲν τρανές, ἀλλ' ἀλώμεθα,,. Sof: “Τρανεστέρη ή δψις τής ἀκοής,,. Apst: “Φωνή—,,. Fil: so-porā.

Τρανός, ή, ѓν, = Τρανής. 2) (ras:)= Еѹ-λαλος, deslēmītē la vorpē. [de xnde

Τρανότης (ή), deslēmītate, kēpēdie de vorpē, saā de aszā. [mi

Τρανόω -ω, viit: -ώσω, fakā чева des-lēmītē, inbedepatē, ingelesā, mi чл: [de xnde

Τράνωμα (τό), obīektā, saā simgimintē apētatē kēpat mi deslēmīt.

Τρανώς, adv: in kīnē sine apētatē, des-lēmīt, kēpat, lesne de ingeles. [τρανής].

Τράνωσις, εὐς (ή), deslēmītē apētape. [mi

Τρανωτικός, ή, ѓν, kontpēkitopā, saā in-demīnatikā la deslēmipe, saā kēpatē ek-splīkape. [τρανώ].

Τράπες, poet: in локѣ de ētrape, a 3: sinr: uerp: de nex: 2: ал лѣι τρέπω.

Τράπεζα, ης (ή), [τετράπεζος] masē (par-tik:) de mīnkape; (prin întind:) mīnkape; osētape; meptikā de xpantē. “Αποδίδωμι σοι γυναῖκα, και τράπεζαν, сὺν οἷα περ ε-

ζήτε,, Ksn: «Δεύτεραι τράπεζαι,, Lks: पो-
ame, saš mezeličepī dšne masz. 2) теж-
rea de mešterī, saš prēvliamī, (partik:)
de zapafī; (prin intind:) treaba mi amežm-
mīntsl zapafslī, (Franz:) банк; (xne-
opī) пхвлікъ зтрѣіе (tes: xprš), saš kasie-
pie. «Τράπεζαν κατασκευάζομαι». Is: deski-
zš ztrēfīe, saš банкъ. «Ἐπὶ τράπεζαν φέ-
ρειν τὴν προῖχ', ἢν' εἰτ' ἀργύριον καλὸν ἐστὶ,
δοκιμαστῆς ἴδῃ». Men: «Τὴν καταλλαγὴν
τῶν νομισμάτων ἀπέδοντο μιᾷ τραπεζῇ». Arst:
«Ἀπολυθίσομαι τῆς ἐγγύης τῆς ἐπὶ τὴν τρά-
πεζαν». Dm: 3) (in men:) op че latš, па-
трєнрѣш, mi intinsš trēnš, (supr eks:) skīn-
dšp, таблѣ, ікоанѣ, плакѣ (marmšp) de
mormīntš, mi чл: (partik: 4) піатра, пе-
каре се vindeaf povii in tīgrš. 5) мѣчи-
пѣтоареа мѣсеа. 6) o parte a fikatzslī.
[de xnde

Τραπεζεύς, έως (ό), параситъ de masz.
«Κύων —». Om: At: de kasz. [mi

Τραπεζήεις, εσσα, εν, poet: ал meseī.

Τραπεζιον (τό), dim: ал лші τράπεζа, ме-
сѣіоарѣ. 2) trapeziš, o figzrš meometrikz
кк patrš nedeopotrivz latšpe.

Τραπεζίτεύω, viit: -εύσω, sintš...

Τραπεζίτης, ου (ό), bankierš, saš za-
pafš. [τράπεζα]. [de xnde

Τραπεζιτικός, ή, он, кхвенитš, insxwitš
zapafslī. «Γράμματα —». Dm: inskri-
sele (katastimele) bankierilop. «Τραπεζιτι-
κή (se ing: τέχνη)». meseria zapafslī.

Τραπεзоειδής, έως (ό, ή), чел in felš,
saš formz de masz, (saš meometr:) de
trapeziš. [τράπεζа, еїδος].

Τραπεзоκόμος (ό, ή), inprīkitopš de ma-
sz, (Tšpч:) sofpariš. «Ζητητέον δέ, εἰ ό
τραπεζοκόμος ό αὐτός ἐστι τῷ τραπεзоποιῷ».
At: [τράπεζа, κομέω].

Τραπεзоκόρος (ό, ή), [τράπεζа, корέω] (fir:)
mštrštopš (štergrštopš) de vskatele de-
ne masz, (kom:) lakomš parasiš.

Τραπεзологος (ό), linrštopš de masz,
parasiš. [τράπεζа, лείγω].

Τραπεзоποιέω -ō, viit: -ήσω, пші, гтє-
skš masa. [mi

Τραπεзоποιά (ή), гтєіpe, saš pšnepe de
masz. [din

Τραπεзоποιός (ό), fškštopš de mese. 2)
(овіч:) inprīkitopš, гтєіtopš de masz. (vezī
mi trapezokómos). [τράπεζа, ποιός].

Τραπεзоρήτωρ, оρος (ό), (kom:) opatorš
de masz. [τράπεζа, ρήτωρ].

Τραπεζότης (ή), (lslf:) avstrakta idee
de fiinga meseī. [τράπεζа].

Τραπεзоφόρος (ό, ή), pštrštopš, giitopš
de masz. || (in Atena) preotiga Minepvei.
|| (szest:) Τραπεзоφόρον (τό), = Κολυκεῖον,
(Franz:) bšfetš. [τράπεζа, φέρω].

Τραπεζόω -ō, viit: -ώσω, пші masz, saš
чева ne masz. [mi

Τραπεζώδης, еος (ό, ή), Τραπεзоειδής.
[τράπεζа].

Τραπεζωμα (τό), op че se pšne ne masz
(vasš, saš demīnkape, vskatz). [mi

Τραπεζωσις, еως, (ή), pšnepe de masz,
saš de чева ne masz. [τραπεζόω].

Τραπεζομεν, Ion: poet: in lokš de тра-
пōмєн, in metat: in lokš de тарпōмєн, 1:
im: neps: de nex: 2: ал szu: лші тєрпω.

Τραπελός, ή, он, skimšvchosš (intrev: o-
vich: in komn: eš[duš]trápełos). [τρέπω].

Τραπεμπαλιν, adv: poet: kom: [τρέπω,
εμπαλιν] dandapatele, кк intoarчere inapoī.

Τράπєν, poet: Eol: in lokš de етрапє-
сан, а 3: im: neps: а pas nex: 2: ал лші
тєрпω.

Τράпєσδα, ас (ά), Dor: in lokš de тра-
пєζа.

Τράпєσθαι, miж: (кк insem: pas: saš ne-
stp:) nex: 2: de inf: ал лші тєрпω.

Τрапєώ -ō, viit: -ήσω, [τρέπω] калкš
stpršxpi in linš.

Τрапєγναι, pas: nex: 2: de inf: ал лші
тєрпω.

Τράпєξ, ηκος (ό), poet: [τρέπω] (in men:)
lemnš lšnřš mi potšndš, szličp; vslšp;
mikz grindz (de xnde Lat: trabs, trabes).
2) (глс:) vžza kopšvii (vezī mi tropš).
3) lata skīndšp, ne kape se formeazš,
mi se varz in kopštopš pīnea.

Τрапєтєоң, posit: ал лші тєрєпoмaи (miж:
saš nex:). [mi

Τрапєтєтєс, оў (ό), кѣлкѣtopš de stpršxpi
in linš. [mi

Τрапєтєтєс, ή, он, [трапєώ] (οῖνος, vinš)
чєл din stpršxpi кѣлкапї (inprot: de прō-
тєпoс, mi āтpaпoс).

Τραпō, pas: nex: 2:, mi

Τράпoмaи, miж: nex: 2: de szu: ал лші
тєрпω.

Τρασιά (ή), in metat: in lokš de тарси-
я, гтаіє. ne kape se szskz brīnzš mi
noame.

Τραυλίζω, viit: -ίσω, [τραυλός]. vorbšskš
peltik saš rīnraч. (vezī mi ψєλλίζω). [de
xnde

Τραυλισμός (ό), vorbipe peltik saš
rīnraчz.

Τραυλός, [θραύω, saš στρεβλός] ή, он, про-

naugžtopř de ρ ka λ, pelikř sař rīn-
gavř. (pezī mī ψελλός). [de snde

Τραυλότης (ή), πεltičie saž rīngъvie.

Τραυλόφωνος (ό, ή), глс: peľikš saš ģin-
gavš de glasš, saš līmбъ. [τραυλός, φωνή].

Τραῦμα (τὸ), [τιρώσχω, saʃ τιρώσχωμαι]
panʔ (din lovitsɐʔ, vezī mi ἔλκος). 2)
(fir:) nenopouipe; (uaptik:) înfrîngepe, si-
psipe de armie. [de xnde

Τραυματίας, ου (ό), рѣnitŭ, ловитŭ. [π

Τραυματίζω, viit: -ίσω, рѣнешкѣ. [ai]

Τραυματικός, ἡ, ὄν, kvenitš la, saš vin-
dekъtopř de pъnī.

Τραυμάτιον (τὸ), dim: αλ λιχί τραῦμα.

Τραυματοποιός (ὁ, ἡ), fькѣторѣ de рѣнѣ.
[τραῦμα, ποιός].

Τραύξανον, mi Τραύσανον (τò), (prinç:
im:) bezi tráξανον.

Τραφαλῖς (-λλῖς), ἴδος, (ή), μι Τραφαλὸς (ό), se ing: τυρὸς) = Τροφαλῖς.

Τραφέρην, poet: Ion: în locu de τραφεῖν,
nex: 2: de inf: (cu însem: pas:), mi

Τράφεν, post: Εολ; in locū de ἐτράφη-
σαν, a 3: im: pers: denex: 2: ал лѣ тρέφω.

Τραφερός, ἡ, ὄν, [τρέφω] poet: = Εὐτρα-
φής, χρενιτῆ, γρασῆ, μαρε. «Ἰχθὺς» — Τкр:
(saš akt:) χρενιτορῆ; poditorῆ. «Νομὸς (•ἀ-
ρουρα)» — . Ap: Om: 2) ἰνκερατῆ; (npin xpm:)
viplosῆ, ταρε, solidῆ; (npin intind:) xskatῆ.
(de xnde ovič: || xsvst:) «Τραφερά» xska-
τῆλ, πῆμιντῆλ. «Ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὑγρὴν».
Om: ne xskatῆ mi ne μαρε. (de xnde) 3)
(maī noḡ) чед дене xskatῆ. «Κέλευθος» — .
Aπλн:

Τράφηξ, ηκος (δ), ποετ:=Τράπηξ.

Τραφοῖσα, Dor: poet: ἰν λοκῷ de τραφοῖ-
σα, nex: 2: de fem; partīc: αὐτῇ τρέφω.

Τράφος (δ), enprf: (in metat:) in локѣ
de τάφρος.

Τραφῶ, nex: 2: pas: de sɤn: ал лхї τρέφω.

Τραχαλαῖς, α̃ (δ), Dor: in ποκῃ de τρα-
γηλαῖς, чел кк грoсѣ грѣмазѣ. [τράγηλος].

Τραχέως, adv: *in kinē asprē; ovr̥znicheste.*

Τράχηλα (τὰ), poet: ἴμ: (ἰν' ἑτεροῦ:) αλ
λ81 τράχηλος.

Τραχηλάγχη (ή), [τράχηλος, ἄγχω] лагѣ, кѣ карѣ се сѣгѣмѣ де рѣтѣ, саѣ де грѣ-
маѣжѣ.

Τραγηλιαῖος, α. ου. αλ γρημααηλῆ. Γρη

Τραχηλιάω -ō, viit: -άσω, apdikš, saš
 piš ritsl, saš grsmazl in sxs (ka ka-
 λal) (fir:) m̄ inrimfezš, saš m̄ nesx-
 piš, m̄ semedecskš. [wi

Τραχηλίζω, viit: -ίσω, απρκž (střînřž, sač

(trapǝ) de rǝsmazǝ (pripin: ne lǝutǝlorǝ
meǝ in lǝutǝ); fakǝ ne ǝineva a'ui intoar
ǝe rǝtǝl sǝ vazǝ ǝeva, iǝ miǝskǝ kǝpriosi-
tatea; (paptik:) sǝǝesǝkǝ in sǝs rǝsmazǝl
bitei de ǝeptǝ; (de ǝnde pripin inǝind: mi
fir:) deskoperǝ kǝ desǝvǝrǝipe. «Πάντα
γυμνά και τετραχλησιμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐ-
τοῦ». Skp: 2) nestp: (desǝpe kalǝ)=Τρα-
χηλιάω. (vezǝ mi ǝtrapǝchǝliǝ). [τοάχηλος].

Τραχηλιμαῖος, α, ον, = Τραχηλιάϊος.

Τραχήλιον (τὸ), dim: αλ λσί τραχίλος. ||
(prinç: λα im:) Τραχήλια (τὰ), mspere den'
inprekspɾa rĩtslɿ. 2) vĩrɿsɾ sɾlĩgeĩ. 3)
ɾnɿ fɛɾɿ de plantz.

Τραχηλισμός (δ), *svčipea*, *intoapčepa*
 rītslī (принч: in жоксл minčij). [τραχη-
 λιζω].

Τραχυλοδεσμότης, ου (ό), poet: лерѣторѣ
de rîlŝ, saŝ чед че слѣженте ла ачеаста.
«Κλοιός—» Επвр: [τράχηλος, δεσμός].

Τραχηλοειδής, έος (ό, ή), челън felš de rîț, saș rrekmazš. [τραχηλος, εἶδος].

Τραχηλοκάκη (ή), (ηλψ:) [τράχηλος, κα-
χώω] верига ланцелі, че се пне не гі-
тєл вїновацілор.

Τραχηλοκοπέω -ω, viit: -ήσω, taiř rî-
тл. [wi

Τραχηλοκοπία (ή), tsiepe de rrxmazš,
saš rītš. [τράχηλος, κόπτω].

Τράχηλος (δ), [τραχύς] (prinç:) parlea
 cea dinapoia a rîstei, gramazš, saš ceaf;
 (în nen:) rîiž (pron: wi fir):. «Βρόχον ἐν-
 έβαλε τραχήλω». Трк: 2) мижлокел пѣузеѣ
 de koravie (At:).

Τραχηλόσιμος (δ, ή), skɛptɪð in rîṭṣ. [τρά-
χηλος, σιμός].

Τραχηλώδης, εὐς (δ, ἡ), = Τραχηλοειδής.
Τράχουρος (δ), ɬnʃ felʃ de pešte (κκ
koada tape). [τραχὺς, οὐρά].

Τραχύνω -ω. viit: -ώσω, (pap) in lokē
de τραχύνω.

Τραχυβατέω -ω, viit: -ήσω, змѣлѣ пѣ ас-
прѣ, tape пажеште (pentpъ експсареа
τρειπλδī). [τραχύς, βάτω].

Τραχύδερμος, ші (poet.) Τραχυδέρμων, ο-
νος (δ, ή), asprъ ла пїеле. « Ῥίνη—» E-
pux: [τραχύς, δέρμα].

Τραχυλόγος (δ, ή), vorbitorŭ кз asprŭ
glasŭ.

Τραχυντιχός, ἡ, ὄν, чел κκ insxwime de
a intɛpɾi, (mi fir:) a intɛpɾita. [din

Τραχύων, viit: -υνόν, (pas: tre: de kē: τετράχυμαι, ſi τετράχυμαι) fakš чева а-
спух, saš nenetedš; inšspesksš; (ſi fir:)
inšpitiš, zšdšpsksš. [τραχύς].

Τραχύστρακος (ὁ, ἡ), чел кх аспрѣ деа-
stѣ (inprot: de λειόστρακος). [τραχύς, ὀ-
στρακον].

Τραχύπους, οδός (ὁ, ἡ), чел кх аспре
piçoare. [τραχύς, ποῦς].

Τραχύς, ἑὸς (εἶα, ὅ), [ράχος, ῥάσω] ne-
netedš pe sɜrfaça sa, aspɾɐ; (wi fir:) i-
ste, nekъжicosš, semedš, oβraznikš, sel-
batikš, nepolitiçitš. «Τραχύς τῇ φωνῇ». Ksn: || (next:) Τραχὺ, adv: in lokš de τρα-
χέως. «Τραχὺ βλέπειν». Flstɾ: a se sɪta
selbatik.

Τράχυσμα (τὸ), aspɾitɾɐ (emitɐ in fa-
ça tɾɛuɪlɔš). [wi]

Τραχυσμός (ὁ), aspɾipe. [τραχύνω].

Τραχυστομέω -ῶ, viit: -ήσω, amš (vor-
beskš) кх аспрѣ pronɜɲɲie. [wi]

Τραχυστομία (ἡ), aspɾime de ɾɐɾɐ, (ad:)
de pronɜɲɲie, saš de ɣlasš. [din]

Τραχύστομος (ὁ, ἡ), aspɾɐ ла ɾɐɾɐ, ла
ɣlasš, saš pronɜɲɲie. (bezɪ wi παχύστο-
μος). [τραχύς, στόμα].

Τραχύτης (ἡ), aspɾime. [τραχύς].

Τραχύφλοιος (ὁ, ἡ), чеа кх аспрѣ коа-
жѣ. [τραχύς, φλοιός].

Τραχυφωνέω -ῶ, viit: -ήσω, vorbeskš кх
aspɾɐ saš ɾposš ɣlasš. [wi]

Τραχυφωνία (ἡ), aspɾime, ɾposime de
ɣlasš. [din]

Τραχύφωνος (ὁ, ἡ), чел кх аспрѣ, ɾposš
ɣlasš, saš pronɜɲɲie. [τραχύς, φωνή].

Τραχώδης, εὖς (ὁ, ἡ), aspɾɐ ла faɾɐ,
saš de felš. [τραχύς].

Τράχωμα (τὸ), = Τράχυσμα; (nartik:) in-
tɾɾitɾɐ de peliɲa de dɪntɜntɾɐ a pleo-
nelop okilop. [τραχώω]. [de xnde]

Τραχωματικός, ἡ, ὄν, (prinç: leakš) fo-
lositorš ла intɾitɾa pleonelop okilop.

Τραχών, ὠνος (ὁ), lokš aspɾɐ, pɪetposš,
anevoe de xɪvlat. [τραχύς]. [de xnde]

Τραχυνίτις, ιδος (ἡ), (χώρα, ɲaɾɐ) plinɐ
de lokɜɾi aspɾe, pɪetpoase, mɛntoasɐ;
(nartik:) o narte a lɛdeɪ.

Τρεῖς (οἱ, αἱ), (next: τρία, ɲen: τριῶν,
dat: τρισί) nɛmp: tɾeɪ. «Διὰ τριῶν ἀπέλλυ-
μαι». Esp: sintš кх totɪa pɪetdɪtš (fir:
dɛla xɪntɜtopɪ, kape a tɾeɪa oapɐ do-
vorindɐ se, se sokoteaš de vɪɾɜɲɲi кх de-
sɜvɪɾɪɾɪɾe).

Τρεῖω, poet: in lokš de tɾeɪw.

Τρέμιθος (ἡ), poet: in lokš de tɛɾminθos.

Τρέμω, (nɾel: ἔτρεμον, wi maɪ mɛltš nɐ)
[τρέω], [de aɪ] tɾemɐɾš (prinç: de fɾikɐ).

Τρέπεσκε, poet: Ion: in lokš de ἔτρεπε

a 3: sinɾ: nɛps: de nɾel: ал лɪ tɾeɪw.

Τρεπτικός, ἡ, ὄν, чел кх insɜɪime de a
skimɐa, saš de a se nɾefache, skimɐɜɪo-
sš. [din]

Τρεπτός, ἡ, ὄν, skimɐatš, saš pɾiimitopš
de skimɐape, nɾefacheɾe (in altš чева).
[τρέπω]. [de xnde]

Τρεπτότης (ἡ), insɜɪime de a se skimɐa,
saš a se nɾefache, skimɐɜɪɪɲe, saš ха-
pakteɾɪa skimɐɜɪosɪlɔš.

Τρέπω, [ρέπω] viit: tɾeɪw, (tɾe: de кх:
тэтрафа, wi тэтрофа, nex: ἔτρεφα, wi 2: pap
ἔτραπον; nas: tɾe: de кх: тэтраμμαи, wi nex:
ἐτράπην) intopkš, sɜcheskš; indpentezš (wi
miɶ: mɐ indpentezš) intɾ' o narte saš
intɾ' alɐ; (nartik:) pɪtš ne vɾɶɶmashš
ne fɪɾɐ (a wi intoapɐe snatele), iɪ in-
fɾinɾš; (pɪn intind: wi fir:) skimɐš, nɾe-
lakš; (wi miɶ:) mɐ nɾefakš; (desɾe vɪnš)
vɪɾikš, akɾeskš, taɪš; (miɶ:) intɾepɪnɶzš
(mɐ daš ла) vɾe xɪš lɛkɾɐ, mɐ aɪlekš
kɶɾe чева. (maɪ de mɛltɐ-opɪ кх ак: кх
nɾen: indip:) «Πρὸς ἡέλιον κεφαλὴν τρέπειν».
Od: N. «Πρὸς ὄρος τρέπε πύονα μῆλα». Od: I.
«Τὰ μὲν ἄνω αὐτῆς (τῆς βίβλου) εἰς ἄλλο
τι τρέπουσι». Ep: le intɾevɜɲɲeazɐ. «Τρέ-
πειν εἰς ἐτέρους τὴν αἰτίαν. Πλ: a apɶka.
«Εἰς φυγὴν τρέπειν τινά». Ksn: (wi avɪa).
«Τρέψω δ' Ἀχαιοὺς». Il: O. «Ἡ ἵππος τὴν
ἵππον αὐτέων αἰεὶ τρέπεσκε». Ep: «Ἐτρεψεν ἄ-
δελφειοῦ φρένας». Il: Z. Ὑ a intops min-
ɲile. (wi miɶ:) «Ἐτρέψαντο τοὺς πολεμί-
ους». Om: (wi nas:) «Ἐτράποντο οἱ Λαδοί».
(wi кх adv:) «Πάλιν τρέπειν(«Φύγαδ' ἔτρεπεν)
ἵππους». Om: (wi miɶ:) «Μὴ τις ὀπίσσω τε-
τράφθω, ἀλλὰ πρόσσω ἕσθε». Il: M. «Ἐν-
θάδε τρέψας ἀπὸ τεύχεος». Il: X. «Ἀμφίπολοι
ἐπὶ ἔργα τράποντο», Il: Γ. (wi fir:) «Εἰς
ὀρχηστὴν» («Εἰς γέλωτα, «Εἰς ὕπνον, «Πρὸς ἄλ-
κην, «Ἐφ' ἀρπαγὴν, wi чл:) τρέπεσθαι». Om:
Ep: Ksn: «Τρεψόμεθα ἐπὶ ῥαδιουργίαν καὶ
ἡδυπάθειαν». Ksn: (wi кх inf:) «Τετράφα-
ται πολλὴν ἐς κακότητα πεσεῖν». Trn: (wi
кх ак: in el: de nɾen:). «Ποτέρων τῶν ὀ-
δῶν τράπηται». Ksn: (wi nas:) «Κεῖται ἀνὰ
πρόθυρον τετραμμένος». Il: T. (wi desɾe
lokš)». «Πρὸς ἡῶ («Πρὸς ἄρκτον) τετραμμέ-
νος». Ep: Ksn: (wi avɪa:) «Πᾶσι δ' ἄρα
χρὼς ἐτράπετο». Od: Φ. li s' a skimɐat fa-
ɲa. «Διὸς ἐτράπετο φρὴν», Il: K. «wi a skim-
vat nɶɾeɾea. «Οὐ γὰρ τ' αἰψα θεῶν τρέπε-
ται νόος». Od: Γ. (wi кх inf: el:) «Κραδίῃ
τέτραπτο ναῖσθαι». Od: Δ.

Τρεσᾶς, ἄντος(ὁ), Lak: kom: in lokš de ...

Τρέσας, partiv: a λκί τρέω, frikosš, spe-piosš, = Ρίψασπις.

Τρέσσε, poet: in lokš de έτρεσσε, a 3: sinr: nep: de nex: 1: ал λκί τρέω.

Τρέφος, εος -ους (τό), poet: in lokš de θρέμμα. [din]

Τρέφω, viit: -θρέψω, (poet: nex: 2 έ-τραφον, wi mij: tre: de kx: τέτροφα, ovič: nex: pas: έτράφην, iar чл: rape) (pron: wi fir:) inkerš. «Γάλα («Τυρόν»)». Om: Tkr: (wi mij: de sine pas:). «Πολλή δὲ περὶ χροὶ τέτροφεν ἄλμη». Od: V. era inkeratš, linitš ne trsuš. (de xnde 2) (ovič:) xrt-pesckš, nstpesckš; kpesckš (pron: mi fir:); (poet:) amš чева (in bilmsrš); (wi in mij: tre: de kx: in nen:) sintš (prinč: in ex-nš stape); (kx infin:) ovičnxiesckš a... (vezī wi πέφυκα). «Ὡμοι, τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ' έ-τρεφον». Om: «Κύνες, οὓς τρέφον ἐν μεγά-ροισι πυλαωρούς». Il: V. «Θρέψαι κύνας, ὡς τοι φάγωντι». Tkr: «Οἶον δὲ τρέφει ἔρνος ἀ-νὴρ ἐλαίης». Il: P. «Ὅσα τρέφει φάρμακα χθών». Il: A. «Κόμην («Πώγωνα») τρέφειν». Pl: (wi fir:) «Δεῖμα—». Sof: (wi kx inf: in prfr:) «Ἐν ἐλπίσι τρέφω ἥξειν». Sof: (wi mij:). «Θρέψαιο υἱόν». Od: T. (wi in partiv:) «Θρέψασα, wi (mij:) Θρεψαμένη». Lks: pa-tria. (wi de sine pas:). «Τοῖς ὤμων καθύ-περθεν κύνεον κράς τέτραφεν (maī kor: τέ-τροφεν)». Enpr: = Πέφυκε; (wi kx inf:) «Ὅττι πόλις τέτροφεν ἀποστυγεῖν». Sof: = πέ-φυκε. (wi in lokš de pas:) «Καλὰ έτραφες». Kal: in lokš de έτράφης. (wi pas:). «Ἐ-νέσθαι τε τραφέμεν τε». Om: «Ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ». Om: «Τρέφει μιᾶς πρὸς νυκτὸς». Sof: tršiemš in nekotenitš noapte. «Ἐκ τῆς πολεμίας τραφήσεσθε». Ksn: (wi in par-tiv:) «Τὸ τεθραμμένον». Plt: kreštepea; saš kresckšl.

Τρεχεδειπνέω -ῶ, viit: -ήσω, alergrš ne la čine. [din]

Τρεχεδειπνος (ό), alergrštopš ne la čine, mese, parasitš. [τρέχω, δείπνον].

Τρέχνος, εος -ους (τό), poet: Dor: in lokš de τέρχνος, ramxrpš, kpač.

Τρέχω, viit: θρέξομαι, wi (maī intres:) δραμοῦμαι, (nex: rap έθρεξα, wi maī in-tres: έδραμον, tre: de kx: δεδράμηκα, wi poet: -δέδρομα, wi pas: δεδράμημαι) alergrš. «Τὸν χαρίεντα τρέχονα έφθαξα Φιλίνον». Tkr: (wi kx ak: kx prep:) «Πρὸς οὐρανὸν έτρεχον έπποι». Tkr: (wi ka strpm:). «Στάδιον—». Lks: a se лкта. (wi fir:). «Δολιχὸν τοῖς έτεσιν ἤδη τρέχει». At: este mšlt inaintatš in vīpstš. «Τὸν περὶ ψυχῆς (wi kom: fir: de

ла επгре) «Τὸν περὶ κρεῶν (se inu: δρό-μον) τρέχειν». Lks: a alerpa in desnšde-жде (kit poate). (wi absol:) «Ἴεντο, ὥς-περ ἄν δρόμοι τις περὶ νίκης». Ksn: (wi fir:) «Δραμεῖν φόνου πέρι». Epr: a se ksdika, a fi in perikolš. (de xnde) «Παρά ἐν πά-λαισμα έδραμε νικᾶν». era aproape de a birši.

Τρέψις, εως (ή), [τρέπω] intoarçere, sk-çipe; skimvare, pefaçere.

Τρεψίχρως, ωτος (ό), [τέρπω, χρῶς] skim-bštopš de fauž. «Πόλπους—». Aprst:

Τρέω, viit: τρέσω, poet: in lokš de τρέ-μω, tremxrpš de frikš, mš temš; fgrš spe-riatš, mš sušimintš. «Ἐτρεσαν ἄλλυδις ἄ-λλος, έπει έδον ἄνδρα παρόντα». Il: A. «Ἐ-παινοὶ τῶν τεθνηκότων ὑπὲρ Σπάρτης, καὶ φό-γοι τῶν τρεσάντων». Pl: [imit:].

Τρηγαλέος, α, ον, gas: in lokš de τρη-χαλέος.

Τρηδών, όνος (ή), = Τερηδών. [de xnde]

Τρηδονάω -ῶ, viit: -ήσω, pikiind skín-dxrpš kx xnrta fakš aчелашī sromotš kx kapšl, kind poade лемка. «Τρηδονῶσα τὴν θύραν». Aprst:

Τρήμα (τό), [τιτράω] gasrpš; gxpš; (par-tik:) gasrpš, saš pikčšrpš (pšntš) de kvšš. [de xnde]

Τρηματίζω, viit: -ίσω, жокš kvbele, (prinč:) pšš banī la fie-kape pšntš ал kvššlš, pšntežš.

Τρημάτιον (τό), dim: ал λκί τρήμα, gšx pīce.

Τρηματιστής, οὔ (ό), pšntštopš, жккčto-pš de kvbe. [τρηματίζω].

Τρηματέεις, εσσα, εν, poet: in lokš de...

Τρηματώδης, εος (ό, ή), plnš de gšpī. [τρήμα].

Τρήμη (ή), = Τρήμα.

Τρηρός, α, ον, frikosš. [wi]

Τρήρων, ωνος (ό), poet: = Τρηρός. (de xnde || svst:) poršmvičš, saš poršmvičš selvatikš. [τρέω].

Τρήσις, εως (ή), gšxpire; gasrpš. [wi]

Τρητός, ή, ον, gšxpitš; (desnre memte-mšçite ovičkte) ššpatš. [τιτράω].

Τρηχαλέος, η, ον, Ion: poet: in lokš de τρηχῦς, τραχύς.

Τρηχέως, adv: Ion: in lokš de τραχέως.

Τρηχυβατέω -ῶ, Ion: in lokš de τραχυ-βατέω.

Τρηχύνω, Ion: in lokš de τραχύνω.

Τρηχύς, εἴη, ὅ, Ion: in lokš de τραχύς.

Τρηχώ, όος -οῦς (ή), poet: = Τραχών.

Τρήχω, (prel: έτρηχον) poet: (Aleksan-

dp:) in lokš de tétrhxa, sintš asprx. «Τρή-
χοντι πάρι». Nik: in pīpoasť stīnkť

Τρηχώδης, εος (ό, ή), Ion: in lokš de
τραχώδης.

Τρι, (in komn:) in lokš de τρίς.

Τρία, nest: λρί τρεῖς.

Τριαγμός (ό), vīrsinijť kīstīratť la λx-
πť in d'a pīndxλ tpeī īnkīlčīpī. [τριάζω].

Τριάδελφαι (αί), poet: чедо tpeī s̄s̄porī,
xpsitoapele. [τρι, ἀδελφός].

Τριαδικός, ή, όν, al tpeimī; īntpeitš;
sať чед in tpeī felxpi.

Τριάζω, viit: -άζω, sať άζω, vīrsieskť
kx desťvīrshipe (de tpeī opī ne pīndš,
sať in tpeī deosevite λxπte) ne kontra-
λxutťtopxλ meš. 2) īmmxλdeskť kx tpeī,
īntpeieskť. [wi]

Τρίαινα, ης (ή), tpidintť, sať f̄xpkť kx
tpeī чene. [τρία].

Τριαινοειδής, έος (ό, ή), чед in formť
de tpidintť. [τρίαινα, εἶδος]. [de xnde

Τριαινοειδώς, adv: in formť de tpidintť.

Τριαινοκράτωρ, opos (ό), Enrpf: diitopř
de tpidintť (enit: al: λρί Nentxñš). [τρι-
αινα, κρατέω].

Τριανόω -ω, viit: -ώω, amestekť kx
tpidintā. «Τριανούν την γήν δικέλλη». Ar-
stf: a skopmoni, a s̄b̄pa. [τρίαινα]. [de xnde

Τριανωτήρ (ό), r̄as: in lokš de άροτήρ.

Τριακαίδεκα (τά), = Τρισκαίδεκα, tpeis̄pre-
zeche. [τρία, καί, δέκα]. [de xnde

Τριακαίδεκέτης, εος (ό), wi Τριακαίδεκέ-
της, ιδος (ή), = Τρισκαίδεκέτης.

Τριακάς, άδος (ή), in sink: in lokš de
neīntp: triaxonťas, tpeizevime. 2) sxmť
de tpeī-zexī de snimī (de pers: sať λxkp:).

|| (partik: in At:) a tpeī-zexelea zi a λx-
neī (konsfingitť in pomenipea mopčilop).
3) a tpeī-zexelea parte a semingii (kom-
plektatť in tpeī-zexī de четъдені). (vezī
wi tritťtűs). [de xnde

Τριακάτιοι, οι, α, Dor: in lokš de tri-
axόσιοι. 2) (in Чирена) tinepī, жxnī (ka
f̄xkīnd akxm parte a xneī tpeī-zeximī).

Τριάκις, adv: Лак: in lokš de τρίς.

Τριακονθάμματος (ό, ή), kompsš din
tpeī-zexī de nodxpi, sať okīxpi. [τριάκον-
τα, άμμα].

Τριακονθήμερος (ό, ή), чед de tpeī-zexī
de zile. «Μήν—». Lks: [τριάκοντα, ήμέρα].

Τριάκοντα (οί, αἱ, τά), nedekl: nxmp:
tpeī-zexī. [τρία].

Τριακονταετηρίς, ιδος (ή), tpeī-zexime
de anī || «Εορτή—». D. Kas: sepsatť la
tpeī-zexī de anī o datť. [wi]

Τριακονταέτης, εος sať έος (ό, ή), чед de
tpeī-zexī de anī (in nīpstť, sať d̄vīnipe)
(vezī wi δεκαέτης). [τριάκοντα, έτος]. [de
xnde

Τριακονταετία (ή), kxpsť de tpeī-zexī
de anī.

Τριακονταέτις, ιδος (ή), fem: al λρί tri-
axonťas.

Τριακοντάζυγος (ό, ή), (kopavie) kx tpeī-
zexī de v̄xnčī de nīslaxm de fic-kape parte.

Τριακοντάκις, adv: de tpeī-zexī de opī.

Τριακοντάκλιος (ό, ή), īnk̄p̄x̄topř sať
koprinz̄topř de tpeī-zexī de natxpi. «Οἰ-
κος—». Lks: [τριάκοντα, κλίνη].

Τριακοντάκωπος (ό, ή), (kopavie) kx tpeī-
zexī de vīsl̄e. [τριάκοντα, κώπη].

Τριακοντάμερος (ό, ά), Dor: in lokš de
triaxonťh̄meros.

Τριακοντάμηνος (ό, ή), чед de tpeī-zexī
de λxnī. [τριάκοντα, μήν].

Τριακονταμναῖος, α, on, чед in r̄pestate,
sať prečť de tpeī-zexī de mine. [τριά-
κοντα, μναῖ].

Τριακοντάμοιρον (τό), a tpeī-zexelea par-
te. [τριάκοντα, μοῖρα].

Τριακοντάπηχυς, εος (ό, ή), чед de tpeī-
zexī de kopī. [τριάκοντα, πήχυς].

Τριακονταπλάσιος, α sať os, on, wi

Τριακονταπλασίων, onos (ό, ή), īntpeize-
vitť, sať de tpeī-zexī de opī atīta. [τρια-
κονταπλῶς].

Τριακοντάπους, одος (ό, ή), чед de tpeī-
zexī de pīchoape (λxnrš). [τριάκοντα, πούς].

Τριακονταρχία (ή), st̄n̄n̄ipea челop tpeī-
zexī de tipanī in Atena. [τριάκοντα, αρχή].

Τριακοντήρης, εος (ό, ή), чед kx tpeī-
zexī de vīsl̄e. || (sxvst: fem: īngel: ναῦς)
= Τριακόντορος. [τριάκοντα, έρέσω].

Τριακοντόργυιος (ό, ή), чед kx īntinde-
pe de tpeī-zexī de st̄n̄jinī. [τριάκοντα,
όργυια].

Τριακόντορος (ή), (ναῦς, kopavie) чед kx
tpeī-zexī de vīsl̄e. (vezī wi τριήρης).

Τριακοντούτης, ou wi εος (ό), wi Τρια-
κοντούτης, ιδος (ή), At: in lokš de tria-
xonťas, -έτις.

Τριακόσιοι, αι, α, tpeī s̄ste.

Τριακοσιομέδιμνος (ό, ή), [τριακόσιοι, μέ-
διμνος] īnk̄p̄x̄topř sať koprinz̄topř de
tpeī s̄ste vanige. || (sxvst:) чед kx venitť
anxalđ de tpeī s̄ste vanige (avemlia for-
maš in Atena чeata k̄x̄l̄p̄exilop).

Τριακοσίχορος -ους (ό, ή), prod̄k̄topř
de tpeī s̄ste xoe. [τριακόσιοι, χόος].

Τριακοσταῖος, α, on, f̄xkīť, sať f̄xk̄topř

de чева în treî-zeci de zile; (xne-opî) чед де treî-zeci de zile.

Τριακοστημόριον (τὸ), a treî-zechlea парте. [τριακοστός, μόριον].

Τριακοστόδους (ὁ, ἡ), ал treî-zeci mi doilea. [τριακοστός, δύο].

Τριακοστός, ἡ, ὄν, ал treî-zechlea. [τριακόντα].

Τριακτήρ (ὁ), poet: vîrsitorş.

Τριακτός, ἡ, ὄν, poet: vîrsitş, saş lesne de vîrsit. [τριακτός].

Τριάνωρ, ορος (ἡ), poet: Τρίγamos, kape a avîi treî (mi upin întind: mîlî) върваги. [τρι, ἀνήρ].

Τριάμενος (ὁ, ἡ), (ναῦς, κοραβιε) кз treî pînze, saş katapte. [τρι ἄρμενον].

Τριαρχία (ἡ), гзвернă комплектатъ din treî, (лат:) triumvirat. [τρι, ἀρχή].

Τριάς, ἄδος (ἡ), Treime. 2) sîmъ, adx-nîzъ de treî (pers: saş лкр:). [mi].

Τριάς, ἄντος (ὁ), monetъ în preuş de treî халче (халкός), triarş. [τρία].

Τριασμός (ὁ), înpîrîpîre în treî, saş îmmîrîpîre pîn treî. [din].

Τριάσω, viit: -άξω, = Τριάζω.

Τριάυλαξ, ακος (ὁ, ἡ), чед кз treî man-gîri saş brasde. [τρι, αὐλαξ].

Τριάυχην, ενος (ὁ, ἡ), чед кз treî грзмazî, saş kapete. [τρι, αὐχὴν].

Τριαχθῆναι, pas: nex: de inf: ал лш triázω.

Τριβακός, ἡ, ὄν, [τρίβω] frekatş; (fir:) vîkleanş, şerpetş. || (sîbst:) Τριβακὸν (se îng: ἱμάτιον) хаіуз роашъ, pîrlatъ. (bezî mi τρίβων. 2) [τρίδας, bezî zîc:] desfrînatş. «Ἀσέλγεια τριβακή». Лхч:

Τριβαλός (ὁ), Τριβαλεанş (nagie a lîpîei). 2) (pîn întind:) tînpîş desfrînatş, korşntş.

Τριδάμων, ονος (ὁ, ἡ), = Τριτοδάμων.

Τρίδανος (ὁ), глс: în локъ de лхкуθος; (maî проваз:) гевреа de vaie, saş = Στλεγγίς. [mi].

Τρίδαξ, ακος (ὁ, ἡ), грам: = Τριδακός. [τρίβω].

Τριάρβαρος (ὁ, ἡ), de treî opî (ad: foapte) парварş. [τρι, ἄρβαρος].

Τρίδας, ἄδος (ἡ), mîrepe desfrînatъ în sine, saş кître алта (кървъ, saş nezevenrîe). [τρίβω].

Τρίδαφος (ὁ, ἡ), de treî opî (ad: bine) vîpsitş. [τρι, δαφή].

Τριελής, εος (ὁ, ἡ), înapmatş кз treî sîpeu. «Δόρυ τριελές». Елгр: = Τρίαινα. [τρι, βέλος].

Τριεύς, έως (ὁ), frekъtopş. || (în mek-anîkъ) въчеаоа de metalş de ла гзра ро-гîi pe ла капъта osii, ка sъ апере ле-mnъ de strikъîxnea frekъpîi. [din].

Τριβή (ἡ), = Τρίψις, frekape; (fir:) de-prindepe, oviçnşingъ, експерîingъ. 2) poet: în локъ de διατριбή, îndeletnîçipe, pe-treçere; saş întîpziepe, зъвавъ. [τρίβω]. [de xnde].

Τριβηλον (τὸ), глс: = Σπορθύγγιον. [mi].

Τριβικός, ἡ, ὄν, кзvenitş, însîmitş frekъpîi, de-prindepîi.

Τριβολектраπέλα (τὰ), kom: atinçepî, saş глзme nenotrivite. (алгîi skpîş despîrîit. τρίβολ' ἐκτραπέλα).

Τριβолос (ὁ, ἡ), = Τριβελής, кз treî çene, saş vîrîpî askîgite. || (sîbst:) кнş felş de plantъ, skaete, a кpîa кпъgînъ de sî-mîngъ este în formъ de roroашъ кз treî foapte tapî gimnî. 2) imitaçie a avestia fъkъtъ de ferş, gimpoasъ, çe se înpîrî-şia ne pîmîntş, ка sъ înpîedîçe пъв-лîrea кълъrimîi въжмашълш. 3) (îm: вър-в:) кнş felş de tъвълъkъ кз pîetpe кол-мçpoase de desxst, pîn kape se treteraş semъnъtçpçe. 4) (fir: ла nest:) vorçe atinçtoape, saş vîklene; (Fpanç:) poin-tes. «Ὁρμῆς τε γὰρ τοῖς σοφισταῖς ἤρξε (ὁ Γοργίας) καὶ παραδοξολογίας, καὶ πνεύματος καὶ τρίβων». Flîstp: [τρι, βολή].

Τρίβος (ἡ, mi rap ô), кале frekatъ (въtçtъ), zîgîtъ, potekъ. «Διασχιζομένων τῶν ὁδῶν τρίβω τινί». Ksn: «Τοῦ τρίβου διὰ πολ-λῶν ἐλιγμῶν παραίνοντος πρὸς τὸ τεῖχος». Пл: 2) poet: în локъ de трибъ, frekape (проп: mi fir:). [τρίβω].

Τρίβραχυς, εος (ὁ), (пчорş de vepsş) чед din treî skçpte silabe. [τρι, браχύς].

Τρίβροχος (ὁ, ἡ), [τρι, брэхω] de treî (ad: de mîlte) opî xdatş. (bezî mi дîброχος).

Τρίβω, [тρίρω, трύω] viit: τρίψω, frekş; fîpîmş; nîsezş. «Χρυσὸν βατάνω τρίβειν (mi mîж: τρίβεσθαι) τὸ μέτωπον». Пров: a пз se pîmîna. «Τριέμεναι κрî λευκὸν ἐν ἀ-λωῇ. Л: Y. a treiera. (mi pas:). «Τετριμ-μένοι τὰ ἐπαρίστερα τῶν κεφαλέων». Ер: жç-psiçî, powî. 2) (pîn întind:) întreçîngъ-çezş des, saş nekontenit. «Ἡ συνήθεια τέτριφεν ἐπὶ ἀμπέλου». М: Ant: a adxs o în stape de proverş. (de xnde 3) de-prînzş, ексерçezş. «Τὰς ὁράσεις περὶ τὰς τέχνας — ». Лс: (mi pas:). «Ἀμφ' ἀρετῇ τρίβω... Trn: 4) frekş, pozş, strikş pîn deasъ întreçîngъpe чева. «Οὕτε τι τῶν

οἰκητῶν τρίβουσι, οὔτε δαπανέονται». Ερ: «Σκο-
λιῆσι δίκησιν ἀλλήλους τρίβουσιν. Ες: (mi pas:)
«Τρίβομένω τῷ λαῷ». Ες: kinxindx se. (mi
kx dat: modif:) «Ἰνα τρίβονται πολέμοι». Ες:
«Τρίβεσθαι κακοῖσιν». Ιλ: Ψ. (mi mik: in
lokx de pas:) «Τὴν πόλιν, ἃν μὲν ἡσυχάζῃ,
τρίβεσθαι αὐτὴν παρ' ἑαυτὴν». Τσχ: 5) (fir:
de la frekapea drsmxslx) amx de me-
serie, xneletesx; netpekx. «Βίον δυστυχῇ
(γεωργικὸν) —». Εηρ: Apstf: 5) πρελx-
ueskx, strxrxnezx. «Τὸν χρόνον (τὸν πόλε-
μον) —». Λкс:

Τρίδωμος (ὁ, ἡ), intpeitx alarx. [τρι,
βωμός].

Τρίδων, ωνος (ὁ, ἡ), (adixt:) frekatx,
posx; (mi fir:) foapte eksperiingxatx, isx-
sitx; (kx men:) depinsx, xepkatx in xe-
ba. «Οὐδ' ἄν, ὅστις μὴ κάρτα τρίδων εἴη αὐτῆς,
διαγνοῖ». Ερ: (saž kx ak:) «Σοφὸς γὰρ ἄ-
νῆρ καὶ τρίδων τὰ τοιαῦτα». Εηρ: 2) (sxst:)
vexmintx dene d'asxpra de lĩnx, asxpx
(frekxtorx ka o revrea), pasx (prin: a
filosofilor); (de xnde prin intind:) me-
serie, mi viada filosofilor; (Bisep): vĩnx
monaxikx saž kxlxrxpeskx. [τρίδω].

Τρίδωνάριον (τὸ), dim: (desurex:) al
lxĩ triδώνιον, treanix de pasx.

Τρίδωνεύομαι, viit: -εύσομαι, mē poptx
viklenex in xe-va, mikanezē, adxkx str-
rxnĩ in amxmitoare kinxpi. [mi]

Τρίδωνικῶς, adv: in felx, saž in lokx
de pasx. «Τῇδε τὴν χλαῖναν ἀναβαλοῦ τρι-
δωνικῶς». Apstf: [τρίδων].

Τρίδωνιον (τὸ), dim: al lxĩ triδών, xai-
nx dene d'asxpra; pasx a filosofilor. [de
xnde]

Τρίδωνιῶδης, eos (ὁ, ἡ), = Τρίδωνώδης.

Τρίδωνοφορέω -ῶ, viit: -ήσω, poptx pa-
sx; (prin intind:) filosofeskx (ka dxe
formx). [mi]

Τρίδωνοφορία (ἡ), xxtape de pasx. [din
Τρίδωνοφόρος (ὁ, ἡ), xxtxtorx de pasx;
filosofx (ka dxe vexmintx). [τρίδων, φέρω].

Τρίδωνώδης, eos (ὁ, ἡ), asemenea, de
felx paseĩ. [τρίδων].

Τρίγαμια (ἡ), a treilea, saž intpeitx
nxntx. [din]

Τρίγαμος (ὁ, ἡ), insogitx in a treia kx-
xtorio. [τρι, γάμος].

Τριγένεια (ἡ), treime de neamxpi. «Α-
γαθῶν —». Skst: vxnxpi de treĩ neamxpi
(felxpi). 2) = Τριγονία. [din]

Τριγενής, eos (ὁ, ἡ), xe- de treĩ ne-
amxpi. 2) axnsx in a treilea xenerapie.
[τρι, γένος].

Τριγενία (ἡ), = Τριγένεια.

Τριγέννητος (ὁ, ἡ), de treĩ opĩ nxskatx.
[τρι, γεννάω].

Τριγερήνιος (ὁ, ἡ), = Τριγέρων.

Τριγέρων, οντος (ὁ), poet: de treĩ opĩ
(ad: foapte) xxtpinx; (desnpe lxxp:) prea
bekix. [τρι, γέρων].

Τριγίγας, αντος (ὁ), poet: intpeitx (la
mxprime) vĩrantx. [τρι, γίγας].

Τρίγλα, mi Τρίγλη (ἡ), xnx felx de pe-
nte, vxrxnx.

Τρίγληνος (ὁ, ἡ), poet: [τρι, γλήνη] =
Τριόφθαλμος. || «Ἐξματα τρίγληνα». Ιλ: Ε.
xerxeĩ kx treĩ rxkpi, saž treĩ pregioase
pietpe; (dxe alxi) in lokx de πολύγληνα,
kx mxte kafaxpi, saž prexiomĩ, vx-
dniĩ de prubit.

Τριγλίω, [imit:] viit: -λω, pĩx saž felx
de pĩsx. (bezĩ mi kixlĩx).

Τριγλίον (τὸ), mi

Τριγλīs, ιδος (ἡ), dim: al lxĩ τρίγλη.

Τριγλοβόλος (ὁ, ἡ), poet: [τρίγλη, βάλλω]
lovitorx, prinxtorx de vxrxni. «Διx-
ον —». Εηρ:

Τριγλοφόρος (ὁ, ἡ), poet: adxkxtorx, ko-
prinxtorx de vxrxni. «Χιτῶν —» Εηρ:
mxrax vxktxreaskx. [τρίγλη, φέρω].

Τρίγλυφος (ὁ, ἡ), poet: xe- kx treĩ sx-
pxtxpi; saž skovitxpi, desnikatx in treĩ.
«Αἶχμη —». Οπ: = Τρίαινα. || (sxst:) Τρί-
γλυφος (ἡ), mi Τρίγλυφον (τὸ), axitekt:
xnx felx de sxpxtx a Dorixelor kan-
tele de stĩni. [τρι, γλυφή].

Τριγλῶχιν, ιος (ὁ, ἡ), xe- kx treĩ a-
skxite vĩrxpi. «Οἷστός —». Ομ: [τρι,
γλωχίν].

Τριγμός (ὁ), [trĩx] skriwnipe; (partik:)
vĩptx lxĩakxli, mi xl:

Τρίγναθος (ὁ, ἡ), poet: [τρι, γνάθος] =
Τρίστομος.

Τρίγομος (ὁ, ἡ), nĩponitx, saž innestpi
matx kx treĩ kxi saž vĩnte. [τρι, γόμος].

Τριγονέω -ῶ, viit: -ήσω, axnxnx nĩnx
la a treia xenerapie, doxĩndesx strxne-
poxi; (desnpe plante) podeskx a treia
oarx. [mi]

Τριγονία (ἡ), al treilea gradx de x-
enerapie. [din]

Τρίγονος (ὁ, ἡ), (parox:) nxkxtorx de
a treilea xenerapie, doxĩnditorx de strx-
nepoxi. 2) (pronarox:) nxskatx al trei-
lea inprexntx kx alxi doĩ. «Τρίγονα τέχνη». Εηρ: (simplx) treĩ. [τρι, γόνος].

Τριγράμματος (ὁ, ἡ), kompxx din treĩ
antepe. [τρι, γράμμα].

Τριγωνίζω, viit: -ίσω, formežš tpižnriš; (apiim:) immaleskš kš tpeī; (nestp:) sintš tpižnrišlapš; (sne-opī) kintš kš tpižnriš (mks: instrpmintš, vezī tpižnriš). [mi]

Τριγωνικός, ὅ, ὄν, insxmitš tpižnrišlxi, tpižnrišos. [mi]

Τριγωνιστί, adv: in formš de tpižnriš. [tpižnriš].

Τριγωνίστρια (ή), [tpižnrišlxi] Aksf: kintšloape kš instrpmintš tpižnriš.

Τριγωνοειδής, έος (ό, ή), (mi adv:) -ειδώς, чед in figxps de tpižnriš. [tpižnriš, eiδος].

Τρίγωνος (ό, ή), [tpi, γωνία] чед in tpeī koluxpi, tpižnrišlapš. || (sxst:) Τρίγωνον (τò), tpižnriš (figxps meometriks). 2) xñ felš de mskikalš instrpmintš kš mšate koarde, (Frang:) xapnš.

Τριδακτυλαίος, α, σν, чед kš intindepe (lxiñš) de tpeī deçete. [din]

Τριδάκτυλος (ό, ή), [tpi, δάκτυλος] чед kš tpeī deçete. 2) lxiñš de tpeī deçete.

Τριδαιρος (ό, ή), [tpi, δειρή] poet:==Τριάχην, чед kš tpeī rišpi, saš kanete.

Τριδέσποτος (ό, ή), чед kš (sxpsš la) tpeī stñini. [tpi, δεσπότης].

Τριδούλος (ό, ή), [tpi, δούλος] de tpeī opī poxš; poxš din a tpeīa çenepaie, == Δουλέχδουλος.

Τριδραχμος (ό, ή), чед kš rpestate, saš preuž de tpeī dpaçme. || (sxst:) Τριδραχμον, monetš de tpeī dpaçme. (mi kš apik:) «Τò τριδραχμον». чед tpeī dpaçme. [tpi, δραχμή].

Τριδυμος (ό, ή), [tpi, δύω] çemenš din tpeī pšksxi de o datš; (in çen:) intpeitš.

Τριδύστηνος (ό, ή), de tpeī opī (foapte) nenopoxitš saš tikšlosš. [tpi, δύστηνος].

Τριέλκτος (ό, ή), poet: [tpeī, έλίσσω] in-fxkpatš de tpeī, saš de mšate-opī «"Οφис — ». Ep: inkolxvitš de mšate opī, mare.

Τριέμβολος (ό, ή), inapmatš kš inlpeitš pršš, saš tpeī embole (xñ felš de ko-ravie). 2) anšpatš de tpeī stinrii. 3) kom: pornitš prea mšat la plxçerile venepiene. [tpi, έμβολον, vezī ziv:].

Τρίενος (ό, ή), [tpi, ένος]==Τριετής.

Τριέσπερος (ό, ή), (enit: Epkšlš) a kš pšia xpmisaipe in minteche a dñinit tpeī serī d' a pīndx. [tpi, έσπέρα].

Τριέτεια (ή), == Τριετία.

Τριετήρ (ό), poet: == Τριετής. [de xnde

Τριετηριάς, ὅ, ὄν, alinrstopš de kšpsš

de tpeī anī, saš de fxkst la fie-kape tpeī anī. [mi]

Τριετηρίς, (δος (ή), kšpsš de tpeī anī. «Εορτή — ». kape se sepveazš la fie-kape tpeī anī o datš.

Τριέτηρος, mi

Τριέτης, εος saš έος (ό, ή), de tpeī anī. (vezī mi δεκαέτης). [tpeī, έτος]. [de xnde

Τριετία (ή), tpeime de anī. [mi]

Τριετίζω, viit: -ίσω, sintš de tpeī anī.

Τριζυγής, έος (ό, ή), poet: in lokš de...

Τριζυγος (ό, ή), inxkratš al tpeilex, (ad:) inprexñš kš alxi doī; (in çen:) intpeitš. «Τρίζυγοι θεά!». Ep: (simu: in lokš de) tpeīs, tpeī. [mi]

Τριζυξ, υγος (ό, ή), == Τρύζυγος. [tpeī, ζεύγω].

Τρίζω, [imit:] viii: tpižw, (mix: tpe: de kš: in lokš de preç: tētriç) tpišeskš, saš fakš trpp; (despre miç pšxpi, mi partik: liliç) çinš çirind. «Γλώσσα» δέ οὐδεμιῇ ἄλλῃ παρομοίῃν νενομίχασι, ἀλλὰ τετρίγασι, κατὰ περ αἱ νυκτερίδες». Ep:

Τριζωδία (ή), (astronm:) xnipe de tpeī zodiī. [tpeī, ζώδιον].

Τριηκός, άδος (ή), Ion: in lokš de triaxš.

Τριήκοντα, Τριηκόσιοι, mi чл: Ion in lokš de triaxonta, triaxosioi, mi чл:

Τριημερία (ή), kšpsš de tpeī zile. [mi]

Τριημερίζω, viit: -ίσω, dñinezš (saš faxkš çeva in) tpeī zile. [triçmeços].

Τριημερόνυχτος (ό, ή), poet: dñinitopš tpeī zile mi tpeī nonxi. [tpeī, ήμέρα, νύξ].

Τριήμερος (ό, ή), dñinitopš (saš fxkš-topš de çeva in) tpeī zile, saš чед de tpeī zile. [tpeī, ήμέρα].

Τριημέκτα, rpeu: in lokš de tpeī ήμέκτα.

Τριημιολία (ή), (se inu: ναυς), mi

Τριημιόλιον (τò), (se inu: πλοῖον)==Τριηρημιολία.

Τριημιποδιαίος, α, σν, lxiñš de xñ piçopš mi xpmšate. [din]

Τριημιπόδιον (τò), tpeī xpmšatxi de piçopš, (ad:) xñ piçopš mi xpmšate. [tpeī, ήμισος, ποῦς].

Τριημιόνιον (τò), (mks:) tpeī emitone [tpeī, ήμιτόνιον, vezī ziv:].

Τριημιχόινικα, rpeu: in lokš de tpeī ήμιχόινικα.

Τριημιβολιμαίος, α, σν, чед in preuž de tpeī xpmšatxi de oboi, (ad:) de xñ oboi mi xpmšate. [tpeī, ήμισος, βολός].

Τριηραρχέω -ω, viit: -ήσω, kirmçesksš,

saḥ ekinezḥ (inapmezḥ, rḡteskḥ) o triepḥ (kopavie kḥ tpeī pīndḥpī de vīslē) ka trieparxḥ. [τριήραρχος]. [de xnde

Τριηράρχημα (τὸ), keltḡiatḥ denḡsḥ pen-tpḥ inapmarēa triepcī.

Τριηράρχης, ου (ὁ), = Τριήραρχος.

Τριηραρχία (ἡ), trieparxie, (ad:) rḡ-bernapē, saḥ ekīnapē (inapmarē) de kḥ tpe cīnevā kḥ ale sale keltḡielī de o triepḥ. [din

Τριήραρχος (ὁ), rḡbernpḥtopḥ (kḥpitanḥ), de triepḥ; saḥ (inAtena) ceteḡeanḥ, kape sinḡxḥ saḥ inḡpḡnḥ kḥ alḡī keltḡieḡte la ekīnapēa, saḥ inapmarēa, mī cīnevēa de xpantḥ, mī cīl: cḥlor dīnḡxntḡḡl xneī triepē in folossḡ patrii. [τριήρης, ἄρχω].

Τριηραύλης, ου (ὁ), kīntḡtopḥ kḥ flḡe-pḡl (taktīnd pḡn kīntapēa sa mīmkḡpīlē vīslamīlor) de triepḥ. [τριήρης, αὐλός].

Τριηρετεύω, viit: -εύσω, sīntḡ...

Τριηρέτης, ου (ὁ), vīslamḥ de triepḥ. [τριήρης]. [de xnde

Τριηρετικός, ἡ, ὄν, inḡxmitḥ, kḥvenitḥ vīslamḡlī de triepḥ.

Τριηρημιολία (ἡ), (se inḡ: ναῦς) xḡḥ felḥ de pesvoīaskḥ kopavie maī mīkḥ de kīl o triepḥ mīfḡḡpḥ kopertḥ [τριήρης, ἡμιόλιος].

Τριήρης, [τρι, ἄρω, saḥ ērésow] eos (ὁ, ἡ), inḡpēitḥ; (pḡnḡ:) kḥ tpeī katḡpī. || (partik: ka sḡvst: se inḡ: ναῦς) triepḥ, xḡḥ felḥ de pesvoīaskḥ kopavie kḥ tpeī pīndḥpī xḡḡl neste alḡḡl de vīslē in fie-kape latḡḡḡ. || (inseḡn: inḡḥ, kḥ, triḡxḡntopos, mī penḡḡxḡntopos se zīcḥ dḡḡe mḡlḡḡḡḡḡ vīslēlor; iap monḡḡḡḡ mī dīḡḡḡḡ, mī cīl: pīnḡ la penḡḡḡḡḡ, saḥ dḡḡe alḡḡl la tetḡḡḡḡḡ dḡḡe inḡḡḡḡḡḡ pīndḡpīlor vīslēlor cḥlor xḡḡḡḡ neste alḡḡḡ. Takt: elī:). [de xnde

Τριηρικός, ἡ, ὄν, kḥvenitḥ(al)triepēī. [mī

Τριηρίτης, ου (ὁ), vīslamḥ, saḥ ostamḥ de triepḥ

Τριηροειδής, έος (ὁ, ἡ), cḥl in felḥ, saḥ formḥ de triepḥ. [τριήρης, εἶδος].

Τριηρονόμος (ὁ), rḡs: = Τριήραρχος, rḡbernpḥtopḥ de triepḥ. [τριήρης, νέμω].

Τριηροποιός (ὁ), fḡkḡtopḥ de triepḥ. [τριήρης, ποιός].

Τριηρών, mī Τριήρων, ḡen: im: al lḡī triḡḡḡḡḡ.

Τριθάλασος (ττος), ου (ὁ, ἡ), xḡlatḥ de (kopḡinsḥ inḡḡ) tpeī mḡḡḡ [τρι, θάλασσα].

Τριθαλής, έος (ὁ, ἡ), kape inḡḡḡḡḡḡḡ, saḥ inḡḡḡḡḡḡḡ de tpeī opī. [mī

Τριθαλής (λλίς), ίδος (ἡ), xḡḥ felḥ de

plantḥ. [τρίς, θάλλω].

Τριθεΐα (ἡ), kredīngḥ in tpeī zeitḡḡī. [mī Τριθείται (αἱ), epetīcī dormatisīnd tpeī zeitḡḡī (in cḥle tpeī fīingē ale teḡḡḡlor sfīntēī tpeīmī). [τρι, θεός].

Τριθημερινός, ἡ, ὄν, fḡkḡḡḡ, inḡḡḡḡḡḡḡ a tpeīa zī, saḥ kḥ tpeī zīlē maī ḡḡḡḡḡ, saḥ la fie kape tpeī zīlē. [τρίτος, ἡμέρα].

Τρίθρονος (ὁ, ἡ), (Bīsep:) inḡḡḡḡḡ in inḡḡḡḡḡ skaxḡḡ, ad: inḡḡḡḡḡ in tpeī fēḡḡ, saḥ inostase. [τρι, θρόνος].

Τρίππον (τὸ), tpḡsḡḡḡ tḡasḥ de tpeī kaī. [τρι, ἵππος].

Τρικαλίνδητος (ὁ, ἡ), = Τρικυλίνδητος.

Τρικάρηνος (ὁ, ἡ), poet: = Τρικέφαλος. [τρι, κάρα].

Τρίκαρπος (ὁ, ἡ), poditopḥ de tpeī opī ne anḥ. 2) (rḡs:) = Τρίενος. [τρι, καρπός].

Τρίκερως, ω, saḥ ωτος (ὁ, ἡ), cḥl kḥ tpeī kopḡḡ, saḥ kolḡḡḡḡ, kḡḡḡḡḡḡ. [τρι, κέρας, saḥ κεραία, vezī zīcḡ:].

Τρικέφαλος (ὁ, ἡ), cḥl kḥ tpeī kapete. [τρι, κεφαλή].

Τρικυλινάρχης, ου (ὁ), = Ἀχιτρίκλινος. [τρίκλινος, ἄρχω].

Τρίκλινος (ὁ, ἡ), inḡḡḡḡḡḡḡ, saḥ kopḡḡḡḡḡḡ de tpeī patḡpī (de kḡḡḡḡ, saḥ de mastḥ). || (sḡvst:) Τρίκλινον (τὸ), kamēpḥ (pḡnḡ: de mīnḡḡḡ) kḥ tpeī patḡpī. [τρι, κλίση].

Τρίκλυστος (ὁ, ἡ), [τρι, κλίζω] de tpeī opī afḡḡḡḡḡ in anḡ, snḡḡḡḡḡ.

Τρίκλωνος (ὁ, ἡ), cḥl kḥ tpeī kḡḡḡḡ, saḥ paimḡḡ. [τρι, κλών].

Τρίκλωστος (ὁ, ἡ), de tpeī opī, saḥ in tpeī fīpe topsḥ. [τρι, κλώθω].

Τρίκοκκος (ὁ, ἡ), cḥl kḥ tḡ ḡḡḡḡḡ, saḥ rḡḡḡḡḡ, saḥ (fir:) pīetḡḡ pḡḡḡḡḡḡ. [τρι, κόκκος].

Τρικόλλυβον (τὸ), o monetḥ de tpeī kopīve (banī mḡḡḡḡḡḡ), = Τρίχαλκον. [τρι, κόλλυβος].

Τρικόλουρος, (ὁ, ἡ), de tpeī opī cīsnḡḡḡḡ. [τρι, κόλουρος].

Τρικόλωνος (ὁ, ἡ), cḥl kḥ tpeī dealkḡḡ. [τρι, κολωνός].

Τρίκόνδυλος (ὁ, ἡ), cḥl kḥ tpeī nodḡḡḡ, saḥ inḡḡḡḡḡḡḡ. [τρι, κόνδυλος].

Τρίκορος (ὁ, ἡ), rḡḡḡḡ: eksḡḡḡ: a lḡī trīḡḡḡḡḡ. [τρι, κόρη].

Τρίκορυθος (ὁ, ἡ), poet: cḥl kḥ koīfḥ inḡḡḡḡḡḡḡ kḥ tpeī kḡḡḡḡ. [τρι, κόρυς].

Τρίκορυμβος (ὁ, ἡ), poet: in lokḥ de triḡḡḡḡḡḡ. «Ἀλκή—». Sin ustḡḡḡḡ sfīntēī tpeīmī. [τρι, κόρυμβος].

Τρίκορυς, υθος (ό, ή), poet: = Τρικόρυθος.
Τρικόρυφος (ό, ή), чел кэ тpeй βίρφαρι, saš ктpeйφiни. [τρι, κορυφή].

Τρικόρωνος (ό, ή), тpeйтš de тpeй opі aйita, kīl o чоакъ, foapte βтpіnнš. [τρι, κορώνη].

Τριότυλος (ό, ή), iнктpиtopš, saš ко-пpиnзтopš de тpeй kotилe. «Οἶνος—» E-six: ppoстš, тpeй kotилe de зпš oвoлš. [τρι, κοτύλη, vezī zīч:].

Τρίκουρος (ό, ή), тзnsš de тpeй opі ne anš, saš лa fie-kape тpeй anі; saš de тpeй opі (ad: кк desтвiршipe) тзnsš. [τρι, куρά].

Τρικράνης, έος (ό, ή), poet: = Τρικάρη-νος. [τρι, κρᾶνον].

Τρικράσπεδος (ό, ή), чел кэ тpeй мтp-иnи, saš поале. [τρι, κράσπεδον].

Τρικύαθος (ό, ή), iнктpиtopš, saš ко-пpиnзтopš de тpeй пaxape (de oape-kape мтсpтъ). [τρι, κύαθος, vezī zīч:].

Τρικυλίνδητος, mi Τρικύλιστος (ό, ή), de тpeй opі (пpea ιste) postorolitš. [τρι, κυλινδέω, mi куλίω].

Τριкуμία (ή), iнтpeйтš (пpea mape) валš, тaлaзš, saš тpeй валсpі кнл пeстe aлтл; (iн мен:) вiжeлiе, фpтснъ de mape. [τρι, κύμα].

Τρίκωλος (ό, ή), komпssš din тpeй птpи, saš мтдзлape. || (схвst:) «Τρίκωλον (тò), periodš de ксвintš din тpeй memьpe. [τρι, κώλον].

Τριλάγη (γυ) νος, ou (ό, ή), iнктpиtopš, saš копpиnзтopš de тpeй вopкane, saš кpчoape (de вiнš). [τρι, λάγη(γυ)νος].

Τριламπής, έος (ό, ή), стрлсчitš de тpeй лсminі, saš дтвтopš de iнтpeйтъ лсminт. [τρι, λάμπω].

Τρίλιθος (ό, ή), komпssš din тpeй (пpe-иoase) пiетpe. (vezī mi тpіγλiнoс). [τρι, λίθος].

Τρίλινος (ό, ή), komпssš din тpeй fipe, = Τρίκλωτος. || «Τρίκλινον (тò), колетš (гiорданš) din тpeй шipe de мтpгтpitarš. [τρι, λiнoн].

Τρίλιτρος (ό, ή), чел iн ppeстate de тpeй лitpe. || (схвst:) Τρίλιτρον (тò), ppeстate de тpeй лitpe. [τρι, λίτρα].

Τρίλιστος (ό, ή), [тpі, лiсcтoмaи] de тpeй-opі (ad: пpea мхлt) dopitš (pсгatš), saš foapte noftиš.

Τρίλοφος (ό, ή), чел кэ тpeй тeчi, saš пpekіzиe. «Καρδία — ». At: [τρι, λοδος].

Τρίλογέω -ō, vit: ήσω, (gram:) експpимš чeвa iн тpeй кiнcpi. [mi

Τρίλογία (ή), чeлe тpeй тpагeдиi, чe

fie-kape poetš тpевхiа sъ pепpesinte iн κοпкpсš. (vezī mi τετραλογία). [τρι, λόγος].

Τρίλοφiа (ή), koifš кэ iнтpeйтъ кpeastъ. [τρι, λόφος].

Τριμάκκαιρα (ή), poet: fem: ал лсi тpи-мáккap, = Τρισмаκάρiа, din тpиcмáккap, de тpeй opі (foapte) фepиitъ.

Τρίμαμμα, ης (ή), стрзснъ desnpe tatš saš мsmт de ал пatpαcα гpadš. [τρι, μάμμα].

Τριμελής, έος (ό, ή), komпssš din тpeй мтдзлape, saš глaccpі вiεpsaitoape de kиtape. [τρι, μέλος].

Τριμέρεια, (ή), iнптpиpе iн тpeй птpи. [din

Τριμερής, έος (ό, ή), komпssš din, saš iнптpиitš iн тpeй птpи. [τρι, μέρος]. [de зnde

Τριμερίζω, viit: -iсω, iнпapиš iн тpeй птpи. [mi

Τριμερώς, adv: iн тpeй птpи.

Τρίμετρος (ό, ή), komпssš din тpeй ppo-sodiave мetpе. «Τόνος — ». Ep: iamбicл (ка копpиnзтopš de тpeй dinodiі, saš iн-doite мetpиe пiчoape). (vezī mi τετρά-μετρος). [τρι, μέτρον].

Τριμηνιαίος, α, ον, чел de тpeй лснi. [din

Τρίμηνος (ό, ή), чел чe ape, saš дiнe-мte тpeй лснi. || (схвst:) Τρίμηνος (ή), (se iнг: пepiодoс) тpиместpъ, тpиlснiе, кpсš de тpeй лснi. [τρι, μήν].

Τρίμιθος (ό, ή), гpеш: iн лoкš de тpе-миθος.

Τριμίτιον (тò), dim: ал лсi тpімитoн.

Τριμίτινος, η, ον, mi

Τρίμιτος (ό, ή), [тpи, мiтoс] komпssš din тpeй fipe, saš aгe. || (схвst:) Τρίμιτος (se iнг: χιτων), mi Тρίμιτον (se iнг: iмáтiон), xaiнъ dintp' astfel de цеслсpъ (ad: кк fipсл пeсчitš iн тpeй). (vezī mi дiмитoс).

Τρίμμη (тò), фpіmтсpъ din фpeкape, saš нisape, mi чл; (пэrtиk:) знš фeлš de zeamт салцъ кэ фeлсpite apomе. (vezī mi θρυμματiς). 2) (fir:) omš фpekatš, pošš (чepkatš) iн лскpсpі, (алt:) тpіδoн, de мхл-тъ експepииγъ. (vezī mi пepітpиμмa). [тpіδω].

Τριμμάτιον (тò), dim: ал лсi тpіμмa.

Τριμμός (ό), = Τρίψиs, фpeкape, saš пi-sape, mi чл: 2) (upиn iнтiнд:) лoкš фpe-катš de змелete, дpхmš, пoлeкъ. (vezī mi тpіδoс). [тpіδω].

Τριμναίος, α, ον, чел de тpeй мiнe iн ppeстate, saš пpeцš. [тpі, мнэ].

Τριμορία (ή), iнтpeйтš мepтiкá; saš тpeй птpи; (apитm:) тpeй a пatpα; saš a тpeй-

lea parte (din oare-kape datz mēprime). [τρι, μοῖρα] [de xnde

Τριμοιριαῖος, α, ον, de o potrivz kx treī a patra, saž kx a treilea parte (dintp' o mēprime datz).

Τριμοιρίτης, ου (ό), λxτοpž, saž kompin-zto pž de treī pēpī, saž de intpeitz parte. [din

Τρίμοιρος (ό, ή), = Τριμερής, intpeitž. 2) = Τριμοιριαῖος. [τρι, μοῖρα].

Τρίμορος (ό, ή), poet: in lokž de trī-moros. «Τρισσαῖς ἐν τριμόροιςιν». Orf: in doz treī a patra, saž doz a treilea pēpī a le zili. [τρι, μόρος].

Τρίμορφος (ό, ή), чел in treī forme saž firxpi. [τρι, μορφή].

Τρίμυξος (ό, ή), [τρι, μύξα] лампъ kx treī mēkxpi, saž fitile.

Τρίναξ, ακος (ό), = (insz mai intpev: de-kit) Θρίναξ.

Τρίνυκτον, saž (mai kop:) Τρινύκτιον (τό), treī nonpi. [τρι, νύξ].

Τριξᾶς, ἄντος (ό), Сиел: in lokž de trias. [din

Τριξός, ή, όν, Ion: mi Dor: in lokž de trisós.

Τριωβολιαῖος (-μαῖος), греш: in lokž de triwboliaῖos. mi

Τριώβολον, греш: in lokž de triwóbolon.

Τριόδεω -ω, viit: ήσω, fakx (penetž) че-ва de treī opī; (dsne vič:) trekž de treī opī ne aчeeamī kale. [mi

Τριόδια (ή), = Τριόδος, pesnintie. [mi

Τριодитης, ου (ό), mi Тριодитис ιδος (ή), al pesnintie; (enit:) Ekata, ka adopatx ne la pesnintii. «Σοδᾶς —». Engr: = Δρομᾶς, kxpvz. «Λέξις —». Sin: de xliqz, trivi-alz. [τριόδος].

Τριодонτία (ή), peskxipe prin ostie. [mi

Τριодонтих, ή, όν, чел prin ostie, saž al ostie. «Τριодонтих (se inq: τέχνη)». Pld: = Τριодонτία. [τριόδους].

Τριодόντιον (τό), dim: al xī triódous, o-stioapz, = Τριαινίδιον.

Τριόδος (ή), pesnintie de treī xliqe.

«Ο («Η «Τό) ἐν τριόδου». Aks: чел dsne, saž de xliqz, (prin xpm:) npostž, trivialž; (mi fir:) «Ἐν τριόδῳ εἶναι λογισμῶν». Prov: a fi de indoiax. [τρι, ἰδός].

Τριόδους, οντος (ό, ή), [τρι, ὀδούς] чел kx treī dingi, (mi fir:) чene, saž askxiqite vīpfxpi. || (sxest: бxpв:) ostie peskxpaskx kx treī чene, = Τρίαινα.

Τρίοζος (ό, ή), чел kx treī nodxpi, o-kīxpi, saž kpxvi [τρι, ὄζος].]

Τριοῖσι, poet: in lokž de trisi, dat: al xī treiz.

Τριόπης, [τρι, ὀψ] ου (ό), mi

Τριόπιος (ό, ή), gas: = Τριόφθαλμος.

Τριοπίς, ιδος (ή), fem: al xī trióπης. || (sxest:) = Τριοπίς.

Τριόργυιος (ό, ή), чел de treī stinjinī. [τρι, ὀργυιά].

Τριορία (ή), локxл, xnde se xnesk treī xotape de pēmintxpi (napine, mi чл:). [τρι, ὀρος].

Τριόροφος, греш: (saž neaprov:) in lokž de trióroφος.

Τριόρχης, mi Τριόρχος, ου (ό), чел kx treī boame; (prin intind:) foarte desfri-naž, datz kx totxл la mēxpi. || (sxest:) xñ felž de xlež, (Франц:) бусе. 2) xñ felž de favxloasx plantz. [τρι, ὀρχис].

Τριόττιον (τό), mi

Τριοτίς, ιδος (ή), [τρι, ὀσσομαι] At: in lokž de triopis, черчелž kx treī gēxpi, saž pietre. (bezī mi trīgληνος).

Τριόφθαλμος (ό, ή), чел kx treī okī. [τρι, ὀφθαλμός].

Τριόφυλλον (τό), poet: saž греш: in lokž de trióφυλλον

Τρίπαις, αιδος (ό, ή), чел kx (saž kom-plektatž din) treī kopii. [τρι, παῖς].

Τρίπαλαι, adv: kom: in lokž de pró-palai [τρι, πάλαι]. [de xnde

Τριπάλαιος (ό, ή), de treī-opī (ad: fo-arte) vekīž.

Τριπαλαιστιάος, α, ον, mi

Τριπάλαιστος, mi Ion: Τριπάλαστος (ό, ή), чел de treī palme. [τρι, παλαιστή].

Τρίπαλτος (ό, ή), poet: [τρι, πάλλω] a-svīpīitž dsne o intpeitz invīrtipe, saž a-vīntape, (prin xpm:) kx mare pētepe; (in ven:) ište, grozavž. «Πήμα —». Esxл: (be-zī mi δίπαλτος].

Τριπάνουργος (ό, ή), de treī-opī (foar-te) vīkleanž. [τρι, πανούργος].

Τρίπαππος (ό, ή), strēvexñ al talxli, saž al mēmei. [τρι, πάππος].

Τριπάρθενος (ό, ή), kompxx din treī feoape. [τρι, παρθένος].

Τριπάροδος (ό, ή), чел kx treī treчepī. «Ναῦς —». At: kx treī kopexle. [τρι, πά-ροδος].

Τριπάτωρ, ορος (ό), poet: in lokž de pro-pátωρ. [mi

Τρίπατρος (ό, ή), poet: чел kx treī tagi. [τρι, πατήρ].

Τριπάχμιος (ό, ή), Dor: poet: in lokž de tripēxμios.

Τρίπεδος (ό, ή), λσνγδ de tpeĩ nίvoape. [mĩ
Τρίπέδων, ωνος (ό), de tpeĩ (de mίste)
opĩ leratĩ, saĩ pĩsĩ kĩ nίvoapele in bĩ-
lĩvĩ; netpevnĩkĩ (povĩ). [τρι, πέδγ].

Τριπέμπελος (ό, ή), [τρι, πέμπελος] = Τρι-
γέρων, foapte επιρινĩ.

Τριπέρυσι, adv: de tpeĩ opĩ angγpĩ (ad:)
foapte de mιλĩđ. [τρι, πέρυσι].

Τριπέτηλος (ό, ή), Ion: in λοκđ de τρι-
πέταλος, чел кс tpeĩ tpeĩnze, saĩ foĩ. || (sĩv-
st): Τριπέτηλον (τò), = Τρίφυλλον.

Τριπετής, έος (ό, ή), poet: [τρι, πετάννυμι]
desmĩkatĩ (tĩĩatĩ) in tpeĩ; (in ven:) in-
tpeĩtĩ.

Τρίπηδος (ό), [τρι, πηδάω] [de auĩ] tpea-
pĩđđ de καλđ.

Τριπήχειος, mĩ

Τρίπηγος, έος (ό, ή), λσνγδ de tpeĩ κογĩ;
(in ven:) prea λσνγδ, foapte mape. [τρι,
πήγος].

Τριπιθήκινος, η, on, kom: de tpeĩ opĩ
maĩ xpĩtĩ dekĩt maĩmsĩa. [τρι, πίθηκος].

Τρίπλαξ, ακος (ό, ή), komĩsĩđ din tpeĩ
πλγvĩ lerate ѕna peste alĩ; (in ven:) in-
tpeĩtĩ, saĩ kĩ tpeĩ inđoĩtsĩ. [τρι, πλάξ].

Τριπλανής, έος (ό, ή), poet: de tpeĩ opĩ
(mιλ) pĩtĩvĩtĩ. [τρι, πλάνη].

Τριπλασιάζω, viĩt: -άσω, in tpeĩesκđ, saĩ
fakđ чeva in tpeĩtĩ. [τριπλάσιος].

Τριπλασιεπίπεμπος (-τέταρτος, mĩ чл:) (ό,
ή), de tpeĩ opĩ mĩ o a чĩnчĩlea (a πατp-
lea) parte maĩ mιλĩđ. [τριπλάσιος, επί,
πέμπος, τέταρτος].

Τριπλασιεπιτετραμερής (-τριμερής, mĩ чл:)
(ό, ή), de tpeĩ opĩ mĩ πατp a чĩnчea (tpeĩ
a παтp, mĩ чл:) maĩ mιλĩđ. [τριπλάσιος,
επι, τετραμερής, τριμερής, mĩ чл:]

Τριπλασιεπίτριτος (ό, ή), vezĩ τριπλασι-
πίπεμπος. [τριπλάσιος, επί, τρίτος].

Τριπλασιεφήμις, έος (ει, υ), de tpeĩ opĩ
mĩ жмĩtate atĩta (maĩ mιλĩđ, maĩ ma-
pe), ad: in propopγie de tpeĩ mĩ жмĩt-
ate кĩtre ѕna (de mante кĩtre doγ).
[τριπλάσιος, επί, ήμις].

Τριπλάσιος, α, on, mĩ Τριπλάσιων, onος
(ό, ή), in tpeĩtĩ, saĩ de tpeĩ opĩ maĩ mιλĩđ,
saĩ maĩ mape. [τριπλός]. [de ѕnde

Τριπλάσιως, adv: de tpeĩ opĩ atĩta, in-
tpeĩtĩ.

Τριπλεθρος (ό, ή), чел кс in tĩndepe, saĩ
лγpĩmie de tpeĩ ποгоane. [τρι, πλέθρον].

Τριπλεκής, έος (ό, ή), in tpeĩ fĩpe in-
pĩetĩtĩ; (poet: in ven:) in tpeĩtĩ. [τρι, πλέκω].

Τρίπλευρος (ό, ή), чел in tpeĩ латpе,
tĩĩĩatĩpалđ. [τρι, πλευρά].

Τριπλή, dat: fem: ал лĩтĩ τριπλός.

Τρίπλοκος (ό, ή), = Τριπλεκής.

Τριπλός -ός, όη -ή, όον, -ούν, [τρι, ά-
πλός -ός] in tpeĩtĩ, de tpeĩ opĩ atĩta; saĩ
komĩsĩđ din tpeĩ oape-каpе лкpсpĩ pĩse
ѕna peste алтл. || (fem: dat:) Τριπλή, poet:
aĩv: in локđ de τριπλός, in tpeĩtĩ. «Τρι-
πλή τετραπλή τ' άποτίссμεν». Om: [de ѕnde
Τριπλός, adv: in tpeĩtĩ.

Τριποδήιος (ό, ή), poet: Ion: in локđ
de Τριπόδειος, чел кс tpeĩ nίvoape.

Τριποδής, ιδος (ή), poet: fem: ал лĩтĩ τρι-
ποδήιος.

Τριποδήαλος (ό, ή), poet: проповитopĩ
(pγpĩtopĩ de opakoлe) dene tĩpĩnōđ [тpĩ-
πους (vezĩ zĩч:), лāλος].

Τριπόδης, ou (ό), λσнγδ de tpeĩ nίvoa-
pe. [τρι, πούς].

Τριποδηφορέω -ō, viĩt: -ήσω, poptĩ (mĩđ,
saĩ iaĩ ка премĩđ de bĩpĩngγ in kom-
kĩpsĩ de драматĩче poeme) tĩpĩnōđ. [mĩ

Τριποδηφορικός, ή, on, ксvenĩtĩ лa лpape
de tĩpĩnōđ in премĩđ. [тpĩπους (vezĩ zĩч:),
φέρω].

Τριποδιαίος, α, on, чел кс in tĩndepe de
tpeĩ nίvoape. [mĩ

Τριποδίω, viĩt: -ίσω, tponĩĩesкđ, saĩ ѕm-
vĩs in tpeaпtđđ, (Fpang:) trotter. (vezĩ mĩ
καλπάω). [τρι, πούς].

Τριπόδιον (τò), dim: ал лĩтĩ тpĩπους.

Τριποδίσκιον (τò), dim: ал лĩтĩ...

Τριποδίσκος, (ό), = Τριπόδιον.

Τριποδοειδής, έος (ό, ή), чел in felđ, saĩ
formĩ de tĩpĩnōđ. [тpĩπους, είδος].

Τριποδοφορέω -ō, viĩt: -ήσω, = Τριποδη-
φορέω.

Τριπόθητος (ό, ή), de tpeĩ opĩ (foapte)
dopĩtĩ, noĩtĩtĩ. [τρι, ποθέω].

Τρίποκος (ό, ή), чел кс in tpeĩtĩ (dea-
sĩ, in bĩĩĩsĩratĩ) лĩпĩ (desĩpe oĩ in tĩn-
depea лop, vezĩ mĩ тpĩкourος). [τρι, πόκος].

Τρίπολιον (τò), [τρι, πόλιον] ѕnđ felđ de
plantĩ, чe mĩ skĩmγ de tpeĩ opĩ fаγa ne zĩ.

Τρίπολις, ειως (ή), (provinγie) komĩs-
sĩ din tpeĩ opame. [τρι, πόλις].

Τριπόλιστος (ό, ή), poet: in локđ de τρι-
πλός; (pĩn xpm:) mape, in mĩmĩĩtĩ. [τρι,
πολίω in локđ de πολέω].

Τρίπολος (ό, ή), in tĩpsĩ (apatĩ), saĩ de
apat, mĩ ѕemγnat de tpeĩ opĩ ne anđ;
(pĩn xpm:) pĩasĩ, pĩdosĩ. [τρι, πολέω].

Τριπόνητος (ό, ή), poet: кс in tpeĩtĩ (mιλ-
tĩ) osteneалĩ лкpкpалđ. || «Έpĩς—». Enpγ:
чea dĩntpe tpeĩkonлкpкpĩopĩ. [τρι, πονέω].

Τριπόρθητος, mĩ poet: Τρίπορθος (ό, ή),

de tpeī opī prēdatš. [τρί, πορεύω].

Τριπορνεία (ή), i:treitš (din neamš in a tpeia neperapie) kērvēstpie. [din

Τρίπορος (ό, ή), i:treitš (din neamš in a tpeia neperapie) kērvārš. [τρι, πόρος].

Τρίπος, poet: Бол: in lokš de ...

Τρίπος, одос (ό, ή), чел in tpeī ničoape. || (oviv: svest: inprekēš kē, mi mai des fēpē lēbēs) i:npire kē tpeī ničoape, kape sēkēia saš pentpē i:npizipe de apē, mi chl: («Τρίπους λέβης χιεί φυλάσσει την ύπερ πυρός στάσιν». Eschl:) saš ka vasš de vīnš, kape se zīca mi āpyros (nepē-sš la fokš), mi se da ka premiš la vīpēitopī, saš se konsfingia ka primosš la temulēpī, lēkēindš se kē mēlatē mentemēpīpe. 2) skasēš, saš masē kē tpeī ničoape, trīnodš. «Τρίποδες εισηγέχθησαν χρεών μεστοί». Ksn: (partik: mi mai kē deo-sevipe) trīnodsl de la Deafī, ne kape mezind pēotiga Pitia se iusslia de A-polonš, mi pēo-pōvīa. (de xnde) «Ὡς ἐκ τρίποδος λαλεῖν». Prov: in kipš pēo-pō-cheskš. «Ὁ περὶ τῷ στέρνῳ τρίπους». Flstp: neavēitēsl glasš al konmliingēi. || (im:) «Τρίποδες». Lks: kua din vliēlelo Atenei. [τρι, ποῦς].

Τρίπρατος (ό, ή), [τρι, πιπράσω] de tpeī opī bindstš; (npin i:ntind:) foapte eksue-piingātš (tpekstš npin vīkēš mi dīpmōš).

Τριπρόσωπος (ό, ή), чел kē (kompxšš din) tpeī fēge, saš pēpsoane. [τρι, πρόσπων].

Τριπτήρ (ό), poet: (in nen:) = Τρίπτης; (partik:) vīlindpēsl, saš tēvēlēkēsl potsn-dš, kē kape teskēiesk mēslinēle; mi va-sēsl, in kape se adēnt xntdelemēsl din teaskš; (fir:) «Τριπτήρ δικῶν». Apstf: wī-kēpētopē in xēdikēvī. [triēw]. [de xude.

Τριπτήριον (τὸ), instrēmīntš, in kape, saš kē kape se fpeakē, saš se niseazē čeva.

Τρίπτης, ou (ό), fpekētopē (npinv: de i:npēiaū). [mi

Τριπτός, ή, ον, fpekatš, saš de fpekat (de nisat, mi chl:). [triēw].

Τρίπτυχος (ό, ή), чел kē tpeī kate, saš i:ndoitš in tpeī; (in nen:) i:ntreitš. [τρι, πtyxē].

Τρίπτωτος (ό, ή), gram: чел kē tpeī ka-zpī nēmaī. [τρι, πtōsis].

Τρίπωλος (ό, ή), чел kē (tpasš de) tpeī mīnēi. [τρι, πōlos].

Τρίρρυθος (ό, ή), tonatš in tpeī taktē-pi, = Τρίμετρος. [τρι, rrythmōs].

Τρίρρυθος (ό, ή), (trēsēpē) kē tpeī oīmtī,

(ad:) kē tpeī nepēkī de kaī. [τρι, rrythmōs].

Τρίς, (adv:) de tpeī opī; (npin i:ntind: mi mai kē seamē in čele komēsse) de mēlatē opī, pēa mēlat, (Franj: de avi) trēs (mēzī, trismākē, trisāthlios, mi chl: mi ēn-vēx mi ēptā). «Τρίς ἔξ βάλλειν». Prov: (fir: de la xēkētopī de kēve) a vīpēi kē desēvīpēpīpe, a isēvī, a nemēpī. [triēs].

Τρισάγιος, α saš os, ον, de tpeī opī (foapte) sfintš. || (svest: nekē: Biser:) «Τὸ τρισάγιον» pēnetapea de tpeī opī a pēvī, «Άγιος ὁ θεός, Sfinte Dxmēzekele, mīchl: [τρίς, āgios].

Τρισάενναος, α saš os, ον, poet: de tpeī opī (foapte) vēvnikš. [τρίς, āēnnas].

Τρισάθλιος, α saš os, ον, de tpeī opī (foapte) tikēlosš. [τρίς, āthlios].

Τρισάκτινος (ό, ή), lēminētopē kē tpeī paze. [τρίς, āktis].

Τρισάλαστος (ό, ή), poet: de tpeī opī (foapte) xēpēosš, nēsfepitš. [τρίς, ālasos].

Τρισαλιτήριος (ό, ή), de tpeī opī (foapte) vlēstematš, snēkratš. [τρίς, ālitērios].

Τρισάλυπος (ό, ή), kē totēsl nēadēkētopē de sēpēpape, saš skīpēv. [τρίς, ā, lypē].

Τρισανόριθμος (ό, ή), de tpeī opī (kē totēsl) nēpēmpatš. [τρίς, ā, āritēmos].

Τρισάνθρωπος (ό, ή), kom: in lokš de trisāthlios (ka kēm ap li sinonime omēsl mi tikēlosēsl). [τρίς, ānthropos].

Τρισάποτμος (ό, ή), poet: de tpeī opī (foapte) nēnōpōvītš, kē totēsl tikēlosēsl. [τρίς, ā, pōtēmos].

Τρισαρειοπαγίτης, ou (ό), de tpeī opī a-pēonapitš, (ad:) foapte strāpnikš (nemē-tēvīlš). [τρίς, āreio-pagitis].

Τρισάριθμος (ό, ή), de tpeī opī nēmpatē. «Εἰκοσὴς —». Lēv: māi-zēvī [τρίς, āritēmos].

Τρισαριστεύς, έως (ό), de tpeī opī isēv-ūtopē, vīpēitopē (lēpētopē de pēmiš). [τρίς, āristēvs].

Τρισάσμενος, η, ον, [τρίς, āsmenos] foapte beselš; (ka adv:) kē toatē vēkēria.

Τρισάγουστος (ό), = Τρισέβαστος. [τρίς, āvgoustos].

Τρισάωρος (ό, ή), чел foapte fēpē vpe-me, nēkēvenitš. [τρίς, ā, ōra].

Τρισδελαιος, [τρίς, dēlaios] mi

Τρισδύστηνος (ό, ή), [τρίς, dūstēnos] = Τρισάθλιος.

Τρισεινός, αδος (ή), poet: a nōlēa zi de a tpeia zēvīme a lēnēi, (ad:) a dōp-zēvī mi nōlēa. [τρίς, ēinās].

Τρισέληνος (δ, ή), poet: = Τριέσπερος. [τρι, σελήνη].

Τρισελικτος (δ, ή), poet: = Τριέλικτος.

Τρισεξώλης, εος (δ, ή), = Έξωλέστατος. [τρις, έξώλης, bezí ziv:].

Τρισεπαρχος (δ, ή), kape a stat de tpei opí, saš se alepe a tpeia oapъ enapxъ, гвернѣторѣ. [τρις, έπαρχος].

Τρισευδαίμων, ονος (δ, ή), foapte fepi-vitš, saš nopovitš. [τρις ευδαίμων].

Τρισεφθος (δ, ή), de tpei opí fepitš. [τρις, έφθός].

Τρισέχθιστος (δ, ή), de tpei-opí (foapte) vpežmaviš. [τρις, έχθιστος].

Τρισεώλος (δ, ή), foapte tpešvitš, vekitš. [τρις, έωλος].

Τρισηλίος (δ, ή), [τρις, ήλιος] лминѣ-торѣ кз tpei sopí, saš foapte стрѣлчюсѣ.

Τρισημος (δ, ή), (metp:) komnssš din tpei (prosodiache) semne, = Τρίχρονος. [τρι, σημεϊόν].

Τρισθανής, έος (δ, ή), [τρις, θνήσκω] de tpei opí moptš, saš vpednikš de moapte.

Τρισκαίδεκα (οί, αί, τὰ), nedekl nšmp: tpeisnpezeche. [τρις, και, δέκα].

Τρισκαιδεκαέτης, εος saš έος (δ, ή), чел de tpeisnpezeche aní. (bezí mi dekaέτης). [τρισκαίδεκα, έτος].

Τρισκαιδεκακλίνος (δ, ή), inkъntopš, saš koprinzъtopš de tpeisnpezeche natspi. [τριсκαідека, κλίνη].

Τρισκαιδεκάμηνος (δ, ή), чел de tpei-snpezeche лпн. [τριскаідека, мѣн].

Τρισκαιδεκάπηχυς, εος (δ, ή), лшгѣ de tpeisnpezeche ког. [τριскаідека, пѣхуs].

Τρισκαιδεκαπλάσιων, ονος (δ, ή), de tpei-snpezeche opí atita, intpeisnpezevitš. [τριскаідека, άπλοῦs].

Τρισκαιδεκαστάσιος (δ, ή), [τριскаідека, стάσιs] чел de rpestate, saš in prežš de tpeisnpezeche opí atita.

Τρισκαιδεκαταίος, α, он, fъkciš, saš fъ-кtorš de чева in tpeisnpezeche (saš чел de 13) zile. [din

Τρισκαιδέκατος η, он, ал tpeisnpezechelea, [τριскаідека].

Τρισκαιδεκαφόρος (δ, ή), poditorš de tpei-snpezeche лa kna, saš de tpeisnpezeche opí ne anš. [τριскаідека, фѣрω].

Τρισκαιδεκέτης, ου (δ), mi Τρισκαιδεκέτης, τ.δος (ή), = Τρισκαιδεκαέτης, -τις.

Τρισκαιδεκήρης (ή), koravie кз tpeisnpeze-че віsle de fie-kape napte. (bezí τρήρης). [τριскаідека, έρέсσω].

Τρισκακοδαίμων, ονος (δ, ή), de tpei opí

(foapte) nenporovitš, tikъlosš. [τρις, kaκο-δαίμων].

Τρίσκαλμος (δ, ή), koravie кз tpei kšie, de kape se arapъ віslele, saš (upin xpm:) кз tpei віsle de fie-kape napte, (uoet:) in lokš de τρήρης. [τρι, скальмѣs].

Τρισκατάπτυστος (δ, ή), de tpei opí (foapte) vpednikš de skšinat, de desnpežsit, prea skšivosš. [τρις, κατάπτυστος].

Τρισκατάρατος (δ, ή), foapte vlestematš. [τρις, κατάρατος].

Τρισκελής, έος (δ, ή), чел кз tpei kpačí, saš mivoape. [τρις, скелѣs].

Τρισκοπάνιστος (δ, ή), poet: de tpei opí nisatš. «Άρτος—». Om: mšne fъkats din foapte sšvšipe fšinp. [τρις, κοπανισтѣs].

Τρίσλοπος (δ, ή), [τρις, λέπω] skimъ-торѣ de кожа sa de tpei opí ne anš, (ad:) = Τρίφορος.

Τρισμάкар, αρος (δ), poet:, mi

Τρισμακάριος (δ, ή), de tpei opí (foapte) fepivitš. [τρις, μάкар].

Τρισμακάριστος (δ, ή), чел de tpei opí (foapte) vpednikš de fepivit. [τρις, макаріѣs].

Τρισμακαρίτης, ου (δ), poet: in lokš de τρισμακάριος (upin: desnpe moptš). «Ό Πυθαγόρας έκείνος δ τρισμακαρίτης». At: [τρι-смакар].

Τρισμέγιστος, η, он, de tpei opí (foapte) mape. [τρις, μέγιστος].

Τρισμός (δ), = Τριγμός, skšivšnipe; glasš, mšivitš de moariche, mi чл:

Τρισμύριοι, αι, α, tpei-zeví de miš. || (mi sinr: in fpašл nšmaí) «Τρισμυρία έ-ππος». Esxl: tpei-zeví de miš de κλѣpmе. [τρις, мýριοι].

Τρισμυριόπαλαι, adv: кз tpei-zeví de miš de (ad: nenšmpađi) aní mai 'nainte, mai in vekime. [τριсмýριοι, пάλαι].

Τρισμυριοπλασίων, ονος (δ, ή), de tpei-zeví de miš de opí inkъ n' atita (mai mšitš, saš mai mape). [τριсмýριοι, άπλοῦs].

Τρισμύριος, α, он, bezí τρισμύριοι.

Τρισοῖζυρος, ά, он, = Τρισάθλιος. [τρις, δ-іζуrѣs].

Τρισόλβιος, α saš os, он, = Τρισευδαίμων, Τρισμακάριος. [τρις, ѣлbiѣs].

Τρισολυμπιονίκης, ου (δ), de tpei opí vi-pitorš лa жокpіle Olimbiche. [τρις, 'Ολύμπια, νίκη].

Τρίσπαστος (δ, ή), [τρι, спάw] smšлsš, tšitš, saš smšлrъtopš, tšitopš in tpei kšpší, saš din tpei nšpđi. «Τροχάλλια—» Mekan: makapa кз tpei skpinete.

Τρισπίθχυμος (ό, ή), λxnγδ, 'naatδ de tpeĩ
latxpi de minπ, saδ palmo. [τρι, σπιθαμή].

Τρίσπονδος (ό, ή), komnssδ din tpeĩ de-
osebite felxpi de libaγie. «Xox!—» Sof:
qeλε din mĩere, binδ, mi lante. 2) in ka-
pe s'aδ fьkxt mьate ospьmьpi; (prin xpm:)
veselδ. «'Aιων—». Esxλ: [τρι, σπονδή].

Τρίσπορος (ό, ή), = Τριτόσπορος. [τρι, σπόρος].

Τρισσάχις, adv: de tpeĩ opĩ. [τρεις].

Τρισσάτιος (ό, ή), poet: in lokδ de trissos.

Τρισσαχῆ, adv: in tpeĩ πxpi, saδ kinxpi.
[τρισσαχός neĩntp:].

Τρισσεύω, viit: -εύω, [τρισσός] fakδ (pe-
petδ) чева de tpeĩ opĩ, saδ a tpeĩa oapь.
2) (Skp:) dьinezδ, saδ netpekδ xndeva tpeĩ
zile.

Τρισσόζωος (ό, ή), poet: чел кк tpeĩ vi-
eдe. [τρισσός, ζώή].

Τρισσόθεν, adv: din tpeĩ πxpi. [τρισσός].

Τρισσοθύη, греш: in lokδ de trissá θύη.

Τρισσοκάρηνος (ό, ή), [τρισσός, κάρηνον]
poet: in lokδ de ..

Τρισσοκέφαλος (ό, ή), = Τρικέφαλος. [τρι-
σός, κεφαλή].

Τρισσοκλεής, έος (ό, ή), слxvitδ in tpeĩ
fede. [τρισσός, κλέος].

Τρισσολαμπής, έος (ό, ή), = Τριλαμπής.

Τρισσός (-тτός), ή, on, in tpeitδ, saδ de
tpeĩ felxpi; (poet: la im:) de tpeĩ opĩ,
saδ kite tpeĩ tpeĩ. [τρεις].

Τρισσοφαής, έος, [τρισσός, φάος] mi

Τρισσοφεγγόφωτος, [τρισσός, φέγγος, φώς] mi

Τρισσόφωτος (ό, ή), [τρισσός, φώς] poet:
strьxvitδ de in tpeitδ лxminπ. «Φαῖσις
(“Σέλας”) —». Imn: Eкλ: a sfintei tpeimĩ.

Τρισσώ -ω, viit: ώω, = Τρισεύω, in-
tpeleskδ, saδ innapuδ in tpeĩ.

Τрисσυλλαβέω -ω, viit: ήω, sintδ de tpeĩ
silabe. [mi

Τрисσυλλαβία (ή), kitime de tpeĩ silabe. [din

Τрисσύλλαβος (ό, ή), [τρεις, συλλαβή] tri-
silavδ, saδ komnssδ din tpeĩ silabe. [de xnde

Τрисσυλλάβως, adv: in tpeĩ silabe.

Τρισώς, adv: in tpeit; (xne opĩ) a tpeĩa
oapь. [τρισός].

Τριστάδιος (ό, ή), чел кк in tpeĩ de
tpeĩ stadiĩ. [τρι, στάδιον].

Τριστάσιος (ό, ή), чел de rpestate, saδ
in preγδ de tpeĩ opĩ aĩta, saδ in tpeitδ. [mi

Τριστάτης, ou (ό), Skp: = Τριτοστάτης.
[τρεις, ἵστημι].

Τριστέγη (ή), nлu: in lokδ de tpiσteγon. [mi

Τριστεγος (ό, ή), чел кк tpeĩ inbelitopĩ
saδ katxpi. || (szest:) Tpiσteγon (τò), al tpe-
izea kaĩδ. [τρι, στέγη].

Τρίστιχος (ό, ή), komnssδ din tpeĩ ver-
sxpi; saδ konpinzьtopδ de tpeĩ pĩdxpi.
[τρι, στιχος].

Τριστοιχει (χί), adv: in tpeĩ pĩdxpi, saδ
mĩpe. [τρι, στείχω].

Τρίστομος (ό, ή), чел кк tpeĩ гxpi. «'Aι-
χμή («Ξίφος») —» Π. кк tpeĩ askxgitxpi.
[τρι, στόμα].

Τρισυλλαβέω -ω, Τρισύλλαβος, mi чл: =
Τρισσυλλαβέω, mi чл:

Τрисύνθετος (ό, ή), komnssδ din tpeĩ
(prinч: zicxpi). [τρι, σύνθετος].

Τρισύπατος (ό), fostδ de tpeĩ opĩ kon-
sxλδ. [τρεις, ύπατος].

Τρισυπόστατος (ό, ή), Tлu: чел in tpeĩ
inostase. 2) (maĩ noδ) «'Eκκλησία —». Bi-
ser: чеa кк tpeĩ xramxpi. [τρεις, ύπόστατος].

Τρίφυλλον (τò), poet: in lokδ de tpi-
φυλλον.

Τριχιλίοι, αι, α, tpeĩ miĩ. || (sinr: in tpeĩ:
nemaĩ in fp:) «'Aσπις τριχιλία». Lonu: tpeĩ
miĩ de skxamĩ. [τρεις, χίλιοι].

Τριχιλιοφόρος (ό, ή), nьpьtьtopδ, saδ in-
kьnьtьtopδ de tpeĩ miĩ. «'Naῶς —» in kьmь-
toape de tpeĩ miĩ de oamenĩ, saδ kinxpi.
[τριχιλίοι, φέρω].

Τρίσχιστος (ό, ή), desnikatδ in tpeĩ. [τρι,
σχίζω].

Τρίσχοινος (ό, ή), чел кк in tpeĩ de
tpeĩ fьniĩ (xnd felδ de mьsxpi). [τρι, σχοί-
νος, vezĩ zic:].

Τρισώματος, mi Τρίσωμος (ό, ή), kom-
nssδ din tpeĩ trsxpi. [τρι, σώμα].

Τριταγωνιστέω -ω, viit: -ήω, sintδ...

Τριταγωνιστής, οὔ (ό), aktopδ, чe reppe-
sintδ чeлe d'atpeĩlea nepsoane ale dra-
meĩ; чел d'al tpeĩlea (maĩ prostδ) aktopδ
de teatpь. (bezĩ mi πρωταγωνιστής). [τρι-
τος, αγωνιστής].

Τριταίζω, viit: -ίω, πxtimeskδ de fpi-
rxi de a tpeĩa zi. [mi

Τριταΐκδς, ή, on, dedxδ ла (saδ πxti-
mawδ de) fpiрxi de a tpeĩa zi. [τριταΐ-
ος]. [de xnde

Τριταΐκως, adv: in kinδ de fpiрxi de a
tpeĩa zi, saδ ne fie-kape a tpeĩa-zi.

Τριταιογενής, έος (ό, ή), чел din soĩxл
fpiрxipop de a tpeĩa zi. [τριταΐος, γένος].
[de xnde

Τριταιογενώς, adv: in kipeл soĩxлxĩ боa-
лeлop de a tpeĩa zi.

Τριταΐος, α, on, fьkxtδ, saδ fьkьtopδ de
чева dьne tpeĩ zile; (prinч: innpexnπ mi
fьpь пypeтός) fpiрxi de a tpeĩa zi. «'Eν
δè τῇ 'Ρώμῃ τριταΐας οὔσης τῆς κατὰ τὴν μᾶ-

χην προσαγγελίας». Πλв: (dap mai de mla-
te opī in lokē de adv:) «Τριταῖος ἀφίκε-
το». Ksn: [τρίτος].

Τριταίουφης, έος (ό, ή), = Τριταιογενής.
[τριταῖος, φυή].

Τριταλαντιαῖος, α, ον, μι Τριτάλαντος (ό,
ή), чел кх ргестате, саџ преџџ de tpeī
talanji. [τρι, τάλαντον].

Τριτάλας, -τάλαινα, -τάλαν, (de tpeī opī)
foapte tikēlos. [τρι, τάλας].

Τριτάλυστος (ό, ή), poet: foapte întinsă,
lenuită. [τρι, τανύω].

Τρίτατος, η, ον, poet: in lokē de trī-
tos. [mi]

Τριτάω, (fepъ viit:) poet: sintă de tpeī
zile. «Τριτόωσα σελήνη». Apat: [τρίτος].

Τριτεγγόνη (ή), fem: ал лсі...

Τριτέγγονος (ό), fiș, саџ fiikъ de strъ-
nepotă (in relacie кх strъvknă саџ strъ-
vknă). [трѣтос, ѣγγονος].

Τριτεῖα (se inг: ἄλλα), (prinч:) ал tpeī-
lea premî; (in чен:) ал tpeīlea gradă,
саџ posigie. [mi]

Τριτεύς, έος (ό), а tpeīa parte а va-
niiei. [трѣтос].

Τριτευτής, оῦ (ό), fъkъtopă de чева ал
tpeīlea, саџ а tpeīa oapъ. [din]

Τριτεύω, viit: -εύω, sintă ал tpeīlea
(prinч: ла gradă) in relacie кх (dъne)
чинева. [трѣтос].

Τριτημόριος, η, ον, =(саџ греш: in lokē
de) Τριτημόριος.

Τριτημορίζω, viit: -ίζω, (глас:) inпарџџ
in tpeī пъри, [mi]

Τριτημόριος, α, ον, чел че faye а tpeīa
parte dintp'xnă totă. || (sъst:) Τριτημόρι-
ον (тò), а tpeīlea parte dintp'xnă totă.
[трѣтос, мóριον].

Τριτημόρις, ίδος (ή), mi

Τριτήμορον (тò), = Τριτημόριον. || (sъst:)
xnă felă de monetă.

Τριτοδάμων, ονος (ό, ή), poet: kape fo-
losemte de ал tpeīlea snpîkină in xм-
vletă (ал tpeīlea niчopă). «Βάκτρον» -
Енрг: [трѣтос, баίνω].

Τριτογένεια (ή), (enit:) Minepва (ка
пъskъtъ а tpeīa zi, саџ in Tritonida val-
tă а Liviei, саџ din капъл лсі Жос, Beot:
τριτώ). 2) (dъne limba Pitagoreniлop) tpeī-
mea, саџ екilaterалъл trixnriă. [din]

Τριτογενής, έος (ή), poet: (rap) in lokē
de tritogenia. [трѣтос, γένος].

Τριτοκέω -ō, viit: ήω, naskă de tpeī-
opī, саџ tpeī de o datъ. [τρι, τόκος].

Τριτόμηγνις, ίδος (ή), а tpeīa zi а лsnei

(саџ алemineī) konslingitъ Minepbei. [tri-
tos, mήν].

Τρίτομος (ό, ή), tpiată in tpeī. 2) trixn-
rîslерă. || (sъst:) Τρίτομον, = Τρίγωνον; о вк-
каtъ de лакорѣtъ tpiatъ in tpeī. [τρι, томή].

Τρίτονος (ό, ή), (mъs:) koprinzъtopă de.
саџ komъssă din tpeī tonxpī. [τρι, τόνος].

Τριτοπατρεύς, έως, μι Τριτοπάτωρ, ρος
(ό, ал tpeīlea strъmouă, саџ strъvknă
|| (im:) Τριτοπατρεῖς, μι Τριτοπάτορες, niimte
zoi antiчi ми nekъnoskъji, саџ niimte чe-
niī, чe epaă adopaгi in Atena; (iap пар-
ик:) «Τριτοπατρεύς» (enit:) Dionisă, саџ
Бака. [трѣтос, πατήρ].

Τρίτος, η, ον, ал tpeīlea. «Τρίτος αὐ-
τός». Ер: ел iniiă inпревнъ кх алпi doī.
«Τρίτην ἡμέραν», = Прότριτα. «Π τρίτη (se
inг: μοῖρα)». μι «Τὸ τρίτον (se inг: μέρος)»,
а tpeīa parte. «Τὰ τρίτα (se inг: ἱερά)
ποιεῖν τι», pomenipile de tpeī zile але
moptkлi. «Τὰ τρίτα (se inг: ἄλλα)». =
Τὰ τριτεῖα (de xnde тριτεύειν). «Τὰ τρίτα
λέγειν τι». Лкс: = Τριταγωνιστεῖν || (in
sinч:) «Τὸ τρίτον, μι (кх prep:) «Ἐκ τρί-
του, adv: а tpeīa (pentpъ а tpeīa) oapъ. [трѣс].

Τριτόσπονδος, греш: in lokē de trіспон-
δος. [трѣтос, спондѣ].

Τριτόσπορος (ό, ή), poet: ал tpeīlea dъne
gradъл ченеалоиiei. «Γονή —» Esx: а tpe-
ia ченepaгie, strъnemoniī. [трѣтос, спóρος].

Τριτοστάτης, ου (ό), μι Τριτοστάτης, ίδος
(ή), stъtъtopă in а tpeīlea posigie, саџ
pîndă; (in xopxpī) ал tpeīlea dъne чел din
diati stъtъtopă (πρωτοστάτης); (Skp: in чен:)
къnetenie, maistpată. [трѣтос, ἱστημι].

Τριτώ -ō, viit: -ώω, inпъvineză кх doъ
пъри din tpeī; (partik:) fepă nîпъ а pъ-
minea nъmaī а tpeīa parte. [трѣтос].

Τριτόωτα, poet: in lokē de tritōsa, пар-
тi: ал лсі tritōw.

Τριττός, ή, όν, At: in lokē de trissōs.

Τριττύα (ή), = Τριττός.

Τριττυαρχέω -ō, viit: -ήω, sintă.

Τριττυάρχης, μι Τριττύαρχος, ου (ό), [три-
тτός, ἄρχω] sintă къnetenie de tritτός(3).

Τριττός, μι Τριτός, υος (ή), nъmpъл
de tpeī, саџ tpeīme. 2) керiъ din tpeī
deosebite bite. 3) (овiч: in At:) а tpeīa
parte dintp'o semingie. (vezī ми triакъs
ми φρατρία). [трѣтос].

Τριτώ, оῦς (ή), Beot: капă. 2) kom: in
lokē de Tritoniăs, саџ Tritoniis.

Τρίτων, ωνος (ό), xnă чeniă mapină (fiș
ал лсі Nentsnă ми ал Amfitpitei, ми чл:).
[de xnde

Τριτωνιάς, ἄδος, μι Τριτωνίς, ἴδος (ή), (enit:) Μινερβα, (αλι:) Τριτογένεια.

Τρίτως, adv: rap: in loc: de τρίτον, saḥ ex τρίτου. [τρίτος, vezī zīve].

Τρίτωσις, εως (ή), inpusinare de ceva (prin: prin ferrele, de doḥ πῆρμι din tpeī [τρίτω]).

Τριφάης, εος (ό, ή), poet: = Τρίφωτος.

Τριφάλαγρία (ή), tpeī falanxe cuete o-streumēti inpresuḥ. [τρι, φάλαγξ].

Τριφάλεια, (ή), poet: (rap ka indrent:) in lock de τρυφάλεια.

Τριφάσιος, η saḥ ος, ον, Ion: in lock de τριπλοῦς, intpeitḥ. [τρι, φάσις]. (iar prin: 2) = κκ...

Τρίφατος (ό, ή), poet: [τρι, φημι] zisḥ (novestitḥ) in tpeī kinspi.

Τριφυγγής, εος (ό, ή), = Τρισσοφυγγής.

Τριφυλητος (ό, ή), foarte isvitḥ. [τρι, φιλέω].

Τριφωρέω -ω, viit: -ήσω, podeskḥ de tpeī opī ne anḥ. [din

Τριφόρος (ό, ή), poditorḥ de tpeī opī ne anḥ. [τρι, φέρω].

Τριφύης, εος (ό, ή), din natspḥ intpeitḥ, saḥ desuḥpitḥ in tpeī, saḥ komuḥst din tpeī felapite natspe. [τρι, φύη].

Τρίφυος (ό, ή), rls: in lock de τριφύης.

Τρίφυλλος (ό, ή), [τρι, φύλλον] cel kḥ tpeī foī saḥ frpnze (in fie kape pamspḥ). «Τρίφυλλος πόα». Dskr: in lock de || Τρίφυλλον (τό), knḥ felḥ de plantḥ, tpiotḥ.

Τρίφυλος (ό, ή), kompletatḥ din, saḥ inuḥpitḥ in tpeī semingii. [τρι, φυλή].

Τρίφωτος (ό, ή), [τρι, φως] lsminosḥ din tpeī lsmiḥi (enit: al sf: tpeimī).

Τρίχα, adv: poet: in lock de τριχῇ, in doḥ πῆρμι. «Τρίχα νυκτός ἔην». Od: M. era a tpeileā streajḥ (cea din xpḥnḥ a tpeileā napte) a nouḥii.

Τρίχα, ak: al lxi θρίξ.

Τριχάϊκες (οί), poet: [θρίξ, αἶσσω] ave-ia, a kḥpora nepii kpestei koifslxi knḥleazḥ (se mḥmkḥ) totdaḥna, viteḥi pes-voiniḥi (neovosiḥi, aflindḥ se totdaḥna in lskrape); (dsne alii) inuḥpitḥ in tpeī.

Τριχάλεπτος (ό, ή) [τρι, χαλέπτω] poet: foarte nekḥjiḥiosḥ, saḥ nekḥjitḥ.

Τριχάλλος (ό), monetḥ in preḥḥ de tpeī xalce. [τρι, χαλκός].

Τρίχαλος (ό, ά), Dor: in lock de τρίχην; poet: in gen:) intpeitḥ. «Κῶμα τρίχαλον». Esxl: = Τριχωρία.

Τρίχαπτον (τό), (se inu: ἱράτιον) xaiḥnḥ din mategie gesstḥ foarte sḥvḥipe ka pḥ-

pḥl (tklpanḥ mi chl); (dsne alii) in-pletitḥ din pḥl. [τρίχες, ἄπτω].

Τριχάς, ἄδος (ή), knḥ felḥ de natspe, stspzḥ.

Τρίχες, im: al lxi θρίξ.

Τριχῇ, adv: in tpeī kinspi; in tpeī πῆρμι; (in gen:) in tpeī. [neintr: τριχός din τρίς].

Τριχήλαβον (τό), poet: in lock de τριχολάβιον.

Τρίχινος (ό, ή), rls: [τρι, χαινω] cel kḥ tpeī pḥpḥstiḥ, saḥ rḥpe.

Τριχθα, adv: poet: = Τρίχα, in tpeī πῆρμι, saḥ vskḥḥi. [de knde

Τριχθαδῖος, α, ον, poet: in lock de τριπλοῦς.

Τριχίας, ου (ό), = Τριχωτός, pḥposḥ. || (sḥbst:) knḥ felḥ de nente, (αλι:) τριχίς, sapdelḥ. (vezī mi θρίσσα). [mi

Τριχιάς, ἄδος (ή), = Τριχίς. mi 2) = Τριχάς [θρίξ, τριχός].

Τριχίαις, εως (ή), trixiasḥ, o patimḥ a okilor, kind nepii nenelor kresk nenatspal. 2) o patimḥ avḥmichei sḥslxi, kind inḥp' insxl se vḥd ka niute nepi alvi. 3) o patimḥ a mḥgelor (inḥerapea lantelxi) semeilor, kape daḥ mḥḥ. [din

Τριχιάω -ω, viit: -άσω. [θρίξ, τριχός] pḥ-timeskḥ de patimete trixiasis (vezī urec:).

Τριχίδιον (τό), dim: al lxi θρίξ.

Τρίχινος, η, ον, tkstḥ, gesstḥ din pḥrḥ. [θρίξ, τριχός].

Τρίχιον (τό), dim: al lxi θρίξ, firicelḥ de pḥrḥ. 2) (colek:) totḥ pḥrḥl, (Franḥ:) chevelure.

Τριχίς, ἴδος (ή), = Τριχίας.

Τριχισμός (ό), (antm:) pḥntspḥ de osḥ (mi partik: de xḥrkḥ) foarte sḥvḥipe (a-bia knnoskḥtḥ ka firxl de pḥrḥ). neintr: τριχίζω].

Τριχοδάκτης, ου (ό), vḥsitorḥ de pḥrḥl stḥ. [θρίξ, βάπτω].

Τριχοδόρος (ό, ή), [θρίξ, βορά] pozḥtorḥ de pḥrḥ, saḥ lḥnḥ (ka molia).

Τριχοδόστρυχος (ό, ή), cel kḥ pḥrḥl ka-uklxi inpletitḥ in kosiḥe, saḥ koad. [θρίξ, βόστρυχος].

Τριχόβρως, ωτος saḥ ὠτος (ό, ή), = Τριχοβόρος. || (sḥbst:) molie. [θρίξ, βιβρώσκω].

Τριχοειδής, εος (ό, ή), (mi adv:) -ειδώς, cel in felxl (sḥvḥipe, asemenea) firxlxi de pḥrḥ, saḥ ka pḥrḥl. [θρίξ, εἶδος].

Τριχόθεν, adv: din tpeī πῆρμι. [neintr: τριχός din τρίς].

Τριχοίνικος (ό, ή), inkḥpḥtorḥ, saḥ ko-pḥinḥtorḥ de tpeī xeniche. (kom:) «Ἐπη

τριχοίνικα». Apstf: mapī, monstproasē. [τρι, χοϊνίξ].

Τριχοκόμος (ό, ή), [θριξ, κομέω] mi

Τριχοκοσμητής, ου (ό), [θριξ, κοσμέω] rti-
titorē de pēra kapēlāi, (Franz:) coif-
feur.

Τριχοκourάς, άδος (ό, ή), чel kē pēra
tēnsē. (algii indrent: τροχοκourάς). [mi

Τριχοκourία (ή), tēndere de pēra. [θριξ,
kourā].

Τριχολάδιον (τό), mi Τριχολάδης, ίδος (ή),
vimbistrē de smēas perīi. [θριξ, λαδή].

Τριχολογέω -ω, viit: -ήσω, adēnē fire
de pēra; (prin intind: mi fir:) mē inde-
letnicheskē in miči mi proaste lēkkrēi, saē
vorbeskē desupe nīmīkkrēi. [θριξ, λόγος].

Τριχόλωτος (ό, ή), poet: [τρι, χολόω]
foarte intēritētorē de mīnie; prea xri-
chosē, neplēkēi. «Ανάγκη — ». Engr:

Τριχόμαλλος (ό, ή), poet: чel kē līnē
in lokē de perī, saē kē pēraasē līnē,
pērosē, saē līnosē. [θριξ, μαλλός].

Τριχομανές, έος (τό), kē fēlē de plantē,
ferēkēgē, saē eapēa mērpīlor, чe kre-
mte ne stīnēi mi ne trēnkiī kopāčilor.
[θριξ, μαινομαι].

Τριχομανία (ή), nevēnē dopingē de a
vea pēra lēnēgē. (algii indrent: τριχομα-
χία). [θριξ, μανία].

Τριχοπλάστης, ου (ό), fēkētorē, rtiētorē
de pēra kapēlāi. [θριξ, πλάττω].

Τριχοποιέω -ω, viit: -ήσω, fakē a kremitē
pēra. [θριξ, ποιέω].

Τρίχορδος (ό, ή), чel kē trēi kopēde.
|| (sēst:) Τρίχορδον (τό), trīkordē, kē
fēlē de mēsik: instrēmīntē. [τρι, χορδή].

Τριχορία (ή), korē de teatē intēitē
(inēpēritē in trēi). [τρι, χορός].

Τριχορόόω (-όύέω) -ω, viit: -ήσω, imī
kade pēra. [din

Τριχορόύης, έος (ό, ή), kēra iī kade
pēra. [θριξ, ρέω].

Τριχός, чen: al lēi θριξ.

Τριχοτομέω -ω, viit: -ήσω, (kē ak:) taīē
pēra kēiva. [θριξ, τομή]. 2) taīē чeva in
trēi. [mi

Τριχοτομία (ή), tēiere, inēpēritē de чe-
va in trēi. [τριχός neitp:, τομή].

Τριχοτρώκτης, ου (ό), = Τριχοδόρος. [θριξ,
τρώγω].

Τριχοῦ, adv: in trēi pēra. [τριχός ne-
itp:].

Τρίχουλος (ό, ή), poet: in lokē de ou-
λόθριξ, kreūē la pēra. [θριξ, οὔλος].

Τριχουναίος, α, on, mi

Τρίχους (ό, ή), inkēpētorē, saē koprin-
zētorē de trēi чoe. [τρι, χούς].

Τριχόφοιτος (ό, ή), poet: [θριξ, φοιτάω]
kēra ēse pēra. «Ίουλος — ». Str

Τριχοφυέω -ω, viit: -ήσω, skōgē perī. [din
Τριχοφύης, έος (ό, ή), kēra se ivēte

(iī ēse) pēra. [θριξ, φυή]. [de xnde
Τριχοφύια (ή), emire, kremitere de pēra.

Τριχόφυλλος (ό, ή), (botn:) чel kē frēn-
zele sēvīrī ka firē de pēra. [θριξ, φύ-
λλον].

Τριχόω -ω, viit: -ώσω, fakē a emi pe-
rīi kēiva. «Άλωπεκίας τριχοῦ». Dskp: 2)
sēvīezē чeva ka firē de pēra; saē in-
vīakē kē pēra. «Λίνου έστραμμένου μίχ άρ-
χη τριχοῦται, ώς είώθασι ποιεῖν οί σκυτορέα-
πται». Xīkrē: Παλ: [θριξ].

Τριχρονέω -ω, viit: -ήσω, (gram:) sīntē ..
Τρίχρονος (ό, ή), kopāssē din trēi pro-
sōdiachē tīmēi, = Τρίμετρος. [τρι, χρόνος].

Τριχρώματος, mi Τρίχρωμος (ό, ή), trī-
kolorē, чel in trēi fēge. [τρι, χρώμα].

Τρίχρωος, ωτος (ό, ή), = Τρίχρωμος. [τρι,
χρώς].

Τρίχυφος (ό, ή), desitē din pēra. saē
toritē sēvīre ka firē de pēra, = Τρίχα-
πτον. [θριξ, ύφή].

Τριχώδης, έος (ό, ή), pērosē. 2) sēvī-
re ka pēra, = Τριχοειδής; (in чen:) sēvī-
re. «Φωνή — ». Mēs: [θριξ].

Τρίχωμα (τό), totalēa pēra (kapēlāi,
mi чl:). «Τρίχωμα φέρειν». Ep: Apst: = Κο-
μαί. [τριχώω].

Τριχωμάτιον (τό), dim: al lēi τρίχωμα.

Τρίχωρος (ό, ή), inēpēritē in trēi lo-
kēri inkēpētoare (kēvēnīēi); (botn:) =
Τρίλοδος. [τρι, χῶρος].

Τριχῶς, adv: = Τριχῇ, in trēi kīkēri.
[neitp: τριχός].

Τρίχωσις, εως (ή), = Τριχοφυία, emire,
kremitere de perī. 2) = Τρίχωμα, pēra in
totalē. 3) (xne-opī) in lokē de trīchiāsīs
(3). [mi

Τριχωτός, ή, on, pērosē. [τριχώω].

Τριφεργία (ή), (nlp:) indēletnīēre la
lēkra, saē in lēkra. [τρίφης, έργον]

Τριψημερέω -ω, viit: -ήσω, imī netrekē
zilele in zadapē, imī pērpē vrema. [τρίφης,
ήμέρα].

Τρίψις, εως (ή), [τρίβω] frēkare. 2) (prin
intind:) simgīvīēne fēkē pīpēritē prin
frēkare. «Εἰς τρίψιν». Ep: la pīpēre. 3)
(im:) mīnkēri (salpē, mi чl:) fēkē prin
frēkare. = Ὑποτρίμματα.

Τρίφυχος (ὁ, ἡ), чeл кs trēi sxfiete, saš viege. [τρι, φυχή].

Τριωβολαῖος, μι Τριωβλαῖος, -ωβολιμαῖος, α, ον, чeл in πpeγḡ de trēi oboλί. [τρι, ὀβολός].

Τριωβολοκρέισκον τὸ), kom: κτρνίчикъ de trēi oboλί. (ποιε τριωβολοκρεῖσκιον). [τρι, ὀβολός, κρέας].

Τριώβολον (τὸ), μι Τριώβολος (ὁ), [τρι, ὀβολός] monetъ de trēi oboλί; (колект:) чeи trēi oboλί, plata ne fie-чe zi a жк-дикъторіlor din Atena.

Τριωνυμία (ἡ), aβepe dīn trēi nyme. [din Τριώνυμος (ὁ, ἡ), чeл кs trēi nyme. [τρι, ὄνομα].

Τριωνυχος (ὁ, ἡ), чeл кs trēi xngi; (poet:) in локḡ de τριγλῶχιν. [τρι, ὄνυξ].

Τριώπης, ου (ὁ), = Τριόφθαλμος. [τρι, ὤψ].

Τριωπίς, ιδος (ἡ), fem: ал лsі Тριώπης; (prinч:) = Τριοπίς.

Τριώροφος (ὁ, ἡ), (prinч: οἶκος, каст) кs trēi katpī, ad: invelitorī [τρι, ὄροφος].

Τρομεοῖατο, poet: Ion: in локḡ de τρο-μέοιντο.

Τρομερὸς, ἄ, ὄν, [τρόμος] tremxptopḡ (prinч: de fpiкъ), sximintatḡ; fpiкosḡ. 2) (maі noḡ) adsktpopḡ de kstremxḡ, gro-zaḡ, sximintatopḡ.

Τρομέυμενος, poet: Ion: in локḡ de τρο-μέόμενος, partч: miж: ал лsі...

Τρομέω, μι (miж:) -έομαι, poet: in локḡ de трéμω; mъ snepiḡ, mъ temḡ. «Μηδὲ τρομεοῖατο θυμῷ». Om: (mi кs ак. ел: de upen:) «Тὸν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι». Om: (saḡ кs inf). «Τεχεῖν τρομέω». Tkr: [de xnde

Τρομητὸς, μι Τρομητός, ἡ, ὄν, = Τρομε-ρός (1).

Τρομοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, fakḡ, adskḡ snaiḡmъ. [τρόμος, ποιέω].

Τρόμος (ὁ), tremxptxḡ; (prin intind:) fpiкъ mare, groazḡ. [τρέμω]. [de xnde

Τρομώδης, εος (ὁ, ἡ), kopinsḡ de kstremxḡ, pliaḡ de snaiḡmъ.

Τροπαία (ἡ), (se ing: πνοή, saḡ aḡpa) viitḡ sxfiḡtopḡ dene mare kḡtre xskats (inprot: de απογαία). «Ἔστιν ἡ τροπαία οἷον ἀναστροφὴ (saḡ ἀνάκλασις, saḡ παλιρρόια) ἀπογοῖας». Arsi: «Ὡςπερ τροπαίας τινος ἀμειβούτης». Pl: 2) poet: in локḡ de τροπή, pefachere. «Κακῶν —». Esxl: 3) (prinч:) fem: ал лsі трόπαϊος.

Τροπαϊκός, ἡ, ὄν, (se ing: νοῦμος) monetъ Romanḡ in πpeγḡ de qinчi asari кs trofeḡ tinxpitḡ ne dīnsa. [din

Τρόπαιον, μι (apx: At: mi Ion:) Тро-παῖον (τὸ), monxmintḡ de vixingḡ (in-fpīnчepe de вpḡkmaшi), trofeḡ; (prin intind:) vixingḡ. «Ἰσtάναι, saḡ «Ἐγείρειν трόπαιον ἀπὸ, saḡ κατὰ τινος». Aks: «Καὶ трόπαια βαρβάρων πολλὰ сὺν ὑμῖν στησάμε-νον». Ksn: (mi poses:) «Διὸς трόπαιον βρέ-τας στησαι». Exr: konsfingitḡ лsі koe tri-xmfḡtopḡ (Троπαῖος); (prin intind:) «Тρό-пαια καὶ μάχας λέγειν». Dm: (prinч: nest: лsі ...

Τρόπαϊος, α, ον, кxvenitḡ, saḡ kontpi-xstipḡ ла (upixinstipḡ de) pornipe, saḡ onpire, μι чл; xpivosḡ, de лsḡpat. «Ζεὺς («Ἥρα, «Ποσειδῶν) —». Aks: onpitopī de pele, saḡ pornitopī ne lḡḡ de vḡshma-шi, prixinstipḡ de vixingḡ. «Ἐκτορος ὄμ-μασι трόпαιοι». Exr: grozavi (xpivosḡ) in oki лsі... «Ἄνεμος —». Pl: = || (sxst:) Троπαῖα (se ing: αὔρα, saḡ πνοή) (vezі ziч:). [τροπή].

Τροπαιουχία (ἡ), (nam:) kiḡtirape de vixingḡ. [din

Τροпайоῦχος (ὁ, ἡ), = Τροпайоφόρος. «Ζεὺς —». D. Ал: кpḡsia se konsfingiaḡ tro-feele, (Ak:) feretrius. [τρόпайон, ἔχω].

Τροпайоφορία (ἡ), pḡtirape, чinepe de trofeḡ in semnḡ de vixingḡ. [din

Τροпайоφόρος (ὁ, ἡ), pḡtpḡpḡ (inḡmḡ-tpḡ) de trofeḡ, vixitopḡ. [τρόпайон, φέρω].

Τροπαλίζω, viit: -ίσω, глs: in локḡ de трéπω. [de xnde

Τροπαλιτμός (ὁ), глs: in локḡ de τροπή.

Τροπαλλίς, ιδος (ἡ), Dor: in локḡ de τροπηλῖς, лeḡḡtpḡ, inḡletitḡpḡ (prinч: de xstxpoiḡ).

Τροπῶω, грem: in локḡ de тропῶω.

Τροπή (ἡ), [τρέπω] pornipe, saḡ into-арчepe (akt: saḡ pas); (partik:) pḡnepe ne lḡḡ, infpīnчepe de вpḡkmaшi, vixipe, (Fpang:) déroutе; (prin intind: mi fir:) skimḡvape, pefachere. «Ἡελίοιο τροπαί». Es: mi Om: pornipe snpe anssḡ; saḡ (obivч:) intoарчepea de ла mīazḡ-noante snpe mīazḡ-zі, mi dinnpotiḡ, solstigiḡ, (Fpang) solstice (de xnde maі noḡ). «Θεριναί saḡ χειμεριναί —». Aks: «Γενομένης περὶ τὸν ἀέρα τροπῆς». Pl: skimḡndx se atmosfera. «Ὁξυ-τέρας тpeпoмéнḡ τροπᾶς τοῦ χαμαιλέοντος». Pl: «Ἀνέμων τροπαί». Aks: (vezі τροπαία). (mi maі des) «Τροπὴν ποιεῖν saḡ ποιεῖσθαι τῶν πολεμίων». Ksn: Ep: a infpīnчepe ne вpḡ-жmaшi. «Ἐπωλόλυξεν ὥςπερ ἐν μάχης τροπῇ». Esxl: «Ἀέξεως —». Epmu: pefachere prin

firspagiŭ saŭ metafope (nɛmite trópoi). [de xnde

Τροπήιον (τὸ), Ion: poet: (poate în locŭ de τραπήιον din τραπέω) linŭ, κλκκτοpie de στρσρπī. [wi

Τροπήλις, ίδος (ή), gls:==Τροπαλλίς. [wi

Τρέπηξ, ηκος (ό), poet: saŭ rpeu: în locŭ de τράπηξ. [wi

Τροπίας, ου (ό), (prinç: οἶνος), vinŭ ts-iatŭ, stpikatŭ, trespitŭ (bezī wi τραπητός), (Fpanç:) vin tourné.

Τροπίδιος (ό, ή), al kareneī (πρπī de desŭt a) κορβί. «Τροπίδιον (inpreŭn wi fɛpɛ) ξύλον». Fot: Plad: ɛe sɛʒeŭte la fachepe de karēnɛ, (aɛt:) éγκοίλιον. [wi

Τροπίζω, viit: -ίσω, piŭ karēnɛ ɛɛ ko-panie. (inpre: nɛmaī pas: tpe: de kɛ:) «Ναῦς ἰκανῶς τετροπισμένη». Inkp: Επστλ: [τρόπις].

Τροπικός, ή, όν, [τροπή] κκεvenitŭ la sol-stigiele de varɛ saŭ de earɛ a le so-apelŭ. «Σημεῖα τροπικᾶ». Astpnm: zodiile, piŭ la kape ajɛnɛind de la meridianŭ soarele se întoarce iarɛwi inapoī. 2)(ptp:) troπikŭ [τρόπος], firspatŭ, metaforikŭ saŭ a-lerorikŭ. «Ἀέξις —». D. Al: [de xnde

Τροπικῶς, adv: κκ troπice (alegorice) ziçerī, metaforiceŭte.

Τρόπις, εως saŭ ίδος (ή), [τροπή] ka-pena (partea cea de desŭtɛɛɛ) κορβί, saŭ ɛɛnɛɛɛ ɛɛnɛ, ne kape se koravin ɛɛɛɛɛ eī; (fir:) basŭ, temelie. «Τρό-πις τιθέναι». Pl: ==Τροπίζειν.

Τρόπιος, Ion: în locŭ de τρόπιδος, ɛen: al ɛɛi trópis.

Τροπολογέω -ῶ, viit: -ήσω, vorbeskŭ κκ troπice vorbe, saŭ alegoriceŭte. [wi

Τροπολογία (ή), ekspresie troπikŭ, saŭ metaforikŭ; alegorie. [τρόπος, λόγος].

Τροπομάσθλης, ητος (ό), [τρόπος, μάσθλης] omŭ de prostŭ karakterŭ.

Τρόπος (ό), (prinç: ɛɛne ziç:) pornipe, întoarçere intp' o direkcie oare kape. «Διώρυγες πολλαὶ καὶ παντοίους τρόπους ἔ-χουσαι». Ep: (ovıç: fir:) felŭ, kinŭ; miŭ-locŭ, metodŭ deosevitŭ; (maī de mɛɛte-orı la im:) nɛravŭ, karakterŭ, pɛrtape; (ɛne-orı poet:) onpıpe, deɛrtape de la chea; (mɛs:) apie, felŭ de glasŭ (bezī wi νόμος); (ptp:) alegorie, metaforɛ, saŭ firspagie. «Τίς ὁ τρόπος τῆς συμφορᾶς»; Sof: felɛɛɛɛ, (iar ɛɛne xoliastŭ) miŭklokɛɛ de anɛra-pe. «Χρηστὸς («Πολέμιος» τοὺς τρόπους». Lks: (wi in nɛinsɛɛɛɛ) «Κεχώρισται δὲ οὗτος ὁ χειμῶν τοὺς τρόπους; πᾶσι τοῖσι ἐν ἄλλοις χι-»

ρίοισι γινόμενοις χειμῶσι». Ep: «Ἐξ ἅπαντος («Μετὰ τοῦτο») τρόπου». «Μηδ' ἐξ ἑνὸς τρό-που». (wi ɛɛɛ) «Παντὶ τρόπῳ», == Παντοίτρο-πος, în totŭ kinɛɛɛ. «Τρόπον τινά. «(Ὁδε-νὸς τρόπου». intp' ɛnŭ kinŭ, niçi intp' ɛnŭ kinŭ. «Τόνδε τὸν τρόπον». intp' aɛestŭ kinŭ. «Προς τρόπου, saŭ «Κατὰ τρόπον». ɛɛne κκεvinɛɛ, potpıbit. (wi ɛɛɛ protıvɛ) «Ἀπὸ τρόπου (saŭ τρόπου)». fɛpɛ κκεvinɛɛ. nenotpıbit. || (κκ ɛen:) «Ἐν τρόπῳ, saŭ «Ἐἰς τρόπον (wi maī des în ɛɛɛ) «Τρόπον». în locŭ de adv: asemɛn: ὡς, ka. «Τρόπον πίτυος (διαίτητοῦ)». în felŭ de... (bezī wi δίκη). [wi

Τρόπος (ό), [τρέπω] poet: în locŭ de tro-πότηρ. 2) (maī noŭ) == Τράπηξ.

Τροποφορέω -ῶ, viit: -ήσω, sɛfɛrŭ (mena-keɛzŭ, mɛ konformezŭ κκ) pɛrtɛpıle, in-sɛmımele κκıva. (bezī troφοφορέω). [τρό-πος. φέρω].

Τροπόω -ῶ, wi (mıç:) -ῶμαι οὔμαι, viit: -ῶσω, -ομαι, [τροπή] piŭ ne fɛrɛ, inprı-ŕŭ ne vɛɛɛmaŭı. ɛ, ɛrŭ vısla de κκıɛɛ stŭ prın [τροπός]. [de xnde

Τροπότηρ (ό), κκεpɛaɛa, κκ kape stɛ ɛe-ratɛ vısla de κκıɛɛ stŭ. 2) poet: (ka a-ɛıekt: κκ ɛen:) în locŭ de troφωτήρ, κke-skɛtorŭ. «Φλεβός —». At: inkorɛtorŭ de memɛpɛɛ ɛenıtadŭ, == Στυτικός

Τρούλλιον (τὸ), [Lat:] mistpie, (Fpanç:) truelle.

Τροφάλιον (τὸ), dim: al ɛɛı..

Τροφαλίς, ίδος (ή), ɛɛɛɛɛ (κκεmıɛıɛ) de ɛrınɛɛ, (prinç:) de xɛɛɛ, saŭ ɛrınɛɛ proa-sɛɛɛ; (med:) kolastɛɛ. [τρέφω].

Τροφεῖον (τὸ), == Θρέπτρον, platɛ datɛ κkeskɛtoarıı, saŭ κkeskɛtorɛɛı. 2) poet: miŭklokŭ de xɛrɛnıpe, == Θρεπτήριο. «Βίου τροφεΐα». Sof: tpevıııçoasɛɛɛ xɛpıeı sɛpɛ ɛınepɛa bıeɛeı. [din

Τροφεύς, έως (ό), xɛrɛnıtorŭ, saŭ κkeskɛ-torŭ; (partık:) inɛpıınatɛɛ κκ κkeɛtepɛa saŭ ɛɛɛkagıa ɛnɛı kopılŭ, (Fpanç:) rɛ-bernorŭ. || (im:) Τροφεῖς, pɛrınɛıı. [τροφή]. [de xnde.

Τροφεύω, viit: -εύσω, xɛrɛneskŭ, saŭ κke-skŭ ne ɛıneva (ka doıkɛ, saŭ rɛbernorŭ).

Τροφέω -ῶ, viit: -ήσω, poet: Ion: (pɛca rap) în locŭ de τρέφω. [din

Τροφή (ή), xɛrɛnıpe, saŭ κkeɛtepe. 2) (prin inlınd:) xɛpɛɛ, natpɛɛŭ. 3) poet: în locŭ de θρέμμα, xɛrɛnıŭ, κkeskɛŭ. «Ὡ τέχνη Καδμου τοῦ πάλαϊ νέα τροφή», Sof: (wi desɛpɛ bıte). «Ποιμένων βοσκήματα, μηκά-δων ἀρνῶν τροφαί»,. Ep: [τρέφω].

Τρέφημα (τὸ), [τροφέω] Ion: în locŭ de

τροφή, mīnkare. (se kouf: κκ ρόφημα).

Τροφίας, ου ό), xpnitš, ingrwmatš. «Ἰππος (βοῦς)». Apst: Πλ: pasš la xpantš in slaxlš. (inprot: de φορβάς, saš ž-γελχίος) [wi]

Τροφιαίος, α, ου, mi

Τρόφιμος, η saš os, ου, priinčosš la xpnpire; xpnitopš. «Γῆ τρέφει τῶν ἐμῶν τέκνων». Exr: || (sxbst: bwp:) stpninš, (mi fem:) stpninš de kasš. (im:) «Τρόφιμα». tpevčinvoasela la xpana viecei. 2) (pas:) xpnitš, kreskatš de čineva, (Fpanč:) nourrisson; desupe vite) domestikš. || (in Snar-ia) «Τρόφιμοι». = Μόθιακες. [τροφή]. [de žnde]

Τροφιότης (ή), inssnimea lakkxalš priinčosš la xpnpire.

Τρόφιος, α, ου, = Τρόφιμος.

Τρόφισ, ιος (ό, ή), (next: τρόφι) Ion: xpnitš, ingrwmatš; (prin intind: in men:) mare; (κκ cen: poet:) in lokš de τρόφιμος (τινος). «Δελφίν Ποσειδῶνος τρόφισ (žnde se indrent: τρόφισ)». Om: «Ἐπεὶ γένωνται τρόφισ οἱ παῖδες». Exr: žsne ce se vor mwp. «Κῦμα τρόφι». Om: (alt:) τρόφεν. [τροφή] [de žnde]

Τροφιδής, εος (ό, ή), xpnitš, grasš la fačš; (prinč: desupe ždš) tšlxkre, gposš.

Τροφίεις, εσσα, εν, poet: [τρέφω] gposš, vine xpnitš; (in cen:) mare. «Κύματα τρόφεντα». Om:

Τροφοποιός (ό, ή), poet: fčkčtorš de xpnpire, ingrowštorš de čeva. «Ὅρν(θων)». Manel: [τροφή, ποιός].

Τροφός (ό, ή), xpnitopš, saš folositorš la xpana kšiva. «Τὸ τροφόν». Hlt: = Τὸ τρέφον. || (sxbst: bwp:) = Τροφεύς; (fem:) = Τιθήνη, doikč; (in intind:) ingrižitopš de krešterepea kšiva, gšvernopš, gšvernantš. 2) (pas:) in lokš de τρέφω. [τρέφω].

Τροφοφορέω -ō, viit: -ήσω, adxkš, inlesneskš xpana kšiva. «Ἐτροφοφόρησεν (žnde alčii skpiš èτροποφόρησεν) αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ. Skp: [din]

Τροφοφόρος (ό, ή), adxkčtorš (dčtčtorš) de xpantš kšiva. [τροφή, φέρω].

Τροφώδης, εος (ό, ή), xpnitopš, priinčosš la xpnpire. 2) in lokš de τροφιδής. [τροφή].

Τροχάδην, adv: in (κκ) alergrape, alergrind. [wi]

Τροχάζω, viit: -άσω, alergrš (prinč: κκ κιλλ), kšivlš alergrind. «Τὸ μὲν πρῶτον ταχέως ἤγουντο, ἔπειτα δὲ ἐτρόχαζον τέλος

δὲ οἱ μὲν ἤλαυνον, οἱ δὲ πεζοὶ κατὰ κράτος ἔθειον». Ksn: [τρόχος].

Τροχαϊκός, ή, όν, (persš) kompsš din pivoape troxaiche. [τροχαῖος]. [de žnde]

Τροχαϊκῶς, adv: prin metpš troxaikš.

Τροχαῖος, α, ου, kšvenitš, saš potpivitš la alergrape, iste, grawnikš, = Τροχαλός. «Τροχαῖον (se inč: μέλος)». Ssid: = Ἐπιτροχον, penede; (ovič:) «Τροχαῖος (inpre-kntš mi fčpš) ποῦς». Metp: kompsš din lšngš mi skčptš, (alt:) χορεῖος [τρόχος].

Τροχαλεῖον (τό), poet: čerkš; glasš, sferpš. [wi]

Τροχαλία (ή), mašinč čilindrikš, prin kape se trar in sss gpestčpi, makara. [wi]

Τροχαλίζομαι, viit: -ίζομαι, (nlp:) inbirtindš mš ka o poatz mš asvirlš. [τροχαλός].

Τροχαλιώδης, εος (ό, ή), čel in felš, saš formš de makara. [τροχαλία].

Τροχαλός, ή, όν, [τρόχος] potšndš (ka o poatz); (prin intind:) iste, penede; lesne-miškaltš; (desupe bčtrpš) gšpovitš; (desupe glasš) lesne-intopš, (Fpanč:) coulant. «Λίθος—». = Τρόχμαλος. || (sxbst:) Τροχαλόν (τό), = Γαλαξίας (bezī žič:).

Τρόχαλος (ό), = Τρόχμαλος.

Τροχαλῶς, adv: = Τροχάδην. [τροχαλός].

Τροχαντήρ (ό, , narpea den' inprežkšrl kšpčī korčvi, žnde se inbirtlehte kširma. 2) ovalaš osš čela narpea din sss afšerčlš ničorčlš de lšngš koapš. 3) žnš felš de mšnčitopš instrpmintš (ka poata). [wi]

Τροχάς, άδος (ή), žnš felš de inkčlčminte a kšpicilop nezestpi, (alt:) èνδρομής. [wi]

Τρόχασμα (τό), (nlp:) žnš felš de tršsšpš foapte iste. [din]

Τροχάω -ō, viit -άσω, [τρόχος] poet: = Τροχάζω; (partik:) mš inbirtesčš ka poata; (prin intind:) sātš potšndš ka poata.

Τροχεός, ά, όν, Ion: in lokš de ..

Τροχερής, ά, όν, potšndš, saš iste-miškaltš, lesne de inbirtli ka o poatz. «Ρυθμός—». Apst: (Fpanč:) coulant. [τροχός].

Τροχή (ή), gls: in lokš de τρόχος, alergrape.

Τροχηλασία (ή), miškare, čerkčlare de poate, saš ka de poatz. 2) = Ἀρμανηλασία. [τροχός, ἔλασις].

Τροχηλατέω -ō, viit: -ήσω, pornesčš poatele tršsšpš, = Ἀρματηλατώ. 2) (strpm:) mačvčesčš prin, saš ka prin poatz; = Οἰστηλατώ, gonesčš din špmš. «Δειναὶ δὲ κῆρες, μητέρα κτείναντα σὴν τροχηλατήσουσ'

ἐμμανῇ πλανώμενον». Esp: [din

Τροχὴλάτης, ου (ό), poet: = Ἀρματηλάτης. [wi

Τροχήλατος (ό, ή), [τροχός, ἐλσύνω] mīnatš prin poatz. «Ἄρμα —». saš kēkatš. tipitš de poatz, «Ἐκτορος νεκρός —». Om: saš lēkpatš prin poatz. «Δόχνος (Λοπάς) —». Apstf: Ksenapx: in) At: lēkrate de pē-mīntš in strēnēš.

Τροχήλια (ή), = Τροχαλία.

Τροχιά (ή), kpmz de poatz. «Ἀμάξης —». Nik: = Ἀρματοτροχιά. 2) οκολα, saš черкоферинга poatei; (in pen:) poatz. «Ἀξονι καὶ τροχίη». Enpr: 3) (astrum:) linia черккалии планетиалі. [wi

Τροχίας, ου (ό), χαλκός, apamz torpatš (inupolivz de τυπίας). [τροχός].

Τροχίασμα (τό), komsinapea (totk inprekiz al' mashinagii poatelop, (Franz:) rouage Шнайд: indrent: трόχισμα ka [din

Τροχίζω, viit: -ίσω, kēsleskš kē poate. «Ἀξονες τετροχισμένοι». Matint: Παλ: 2) inbīpteskš ne poatz, = Τροχολατῶ μηχανeskš. «Τροχιζόμενον, καὶ δυστυχίαις μεγάλαις περιπίπτοντα». Apst: 3) (nestp:) mē mīshkš, mē inbīpteskš ka o poatz, = Τροχάζω (Apst: провл: КГ: 39). [τροχός].

Τροχίλια (ή), mī Τροχίλια (τά), = Τροχαλία. [din

Τροχίλος, saš Τροχίλος (ό), znš felš de mīkz pastre, (Franz:) roitelet. (bezī mī kērbōlos). 2) o astfel de pastre dene līntr ane (kare kēpēz dīngi krokodeliop de līnīopī), (alt:) κλαδάρουγος. 3) (arxitekt:) znš orpēmīntš, saš o parte de stīpnš. [τροχός].

Τρόχιον (τό), dim: al lēi τροχός.

Τροχός, ά, он, poet: = Τροχερός, potšndš in felš de poatz; (prin intind:) = Τροχαλός, lesne-mīshkatš. [τροχός].

Τρόχισ, ιος (ό), poet: = Δρομέυς, kēpēpš, vestīopš; (adīekt:) iste, neprepetīopš. [τρόχος].

Τροχίσκιον (τό), dim: al lēi...

Τροχίσκος (ό), dim: al lēi τροχός, potitš. 2 = Ρομίδιον, гловклец; (med:) ханш.

Τρόχμαλος (ό), [τρόχαλος] pīatrz (de pīš saš de mare) potšndš. || (im: in etepom:) «Τρόχμαλα (τά), poet: nepete, zidš nēmaī de pīatrz zskatz fēpz čimīntš (varš kē nīnīnš).

Τροχοδινέω -ω, viit: -ήσω, inbīpteskš (mī pas: mē inbīpteskš) ka o poatz. (bezī mī strēfedīnēw. [τροχός, δινέω].

Τροχοειδής, έος, (ό, ή), чel in felš saš

formz de poatz, potšndš, черкоферинте. [τροχός, είδος]. [de znde

Τροχοειδώς, adv: in felš de poatz, ka черкэл

Τροχόεις, εσσα, εν, poet: potšndš, saš inbīptitš ka o poatz. [τροχός].

Τροχοκουράς, άδος (ό, ή, mī Τροχοκουρίς, ίδος (ή), чel kē pēpēl kapēlī tsnsš potšnd [τροχός, κουρά].

Τροχοπαικтiέω -ω, viit: -ήσω, fakš felš-pite жокpī (ka eskamotopš) pīntp'o poatz. [τροχός, παίκτης].

Τροχοπέδη (ή), [τροχός, πέδη] pīedikt de poate (pentpž skovopīshš), = Ἐποχλεύς.

Τροχοποιέω -ω, viit: -ήσω, fakš poate. [din

Τροχοποιός (ό), fēkētopš de poate. [τροχός, ποιός].

Τροχός (ό), poatz, mī op че este potšndš ka poata (черкš, veripz, potigz, mī чл:); (in pen:) черкš, okolš, inbīshkētsēp; inbīpēditsēp; (partik:) veripz de metalš, kē kare kopii se жккаš жокка nēmitš, кpикηλασία; znš instrāmīntš de kazup, kē kare mēnčīaš ne pēš-lēkētopī mī povī. «Ἐκ δίφροις παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη». Om: «Τροχός κεραμεικός». Apstf: «Ἡλίου τροχός». Apstf: diskēl. «Κηροῦ («Στέατος») —». Om: potigz. «Στρεβλοῦσθαι («Ἐλκεσθαι, «Κατατείνεσθαι) ἐπὶ τροχοῦ». Apstf: «Τροχοὶ γῆς». Πλ: pēntspī de pēmīntš prin ane. «Τροχοὶ θαλάσσης». Πλ: pponī potšnde (in felš de baatz) kē apz de mare. «Κυκλώπειος τροχός». Sof: okolš de zidš, (alt:) трόχωμα. [wi

Τρόχος (ό), = Τρόχισ, alerpētopš, kēpēpš. 2) znš felš de animalš, dixopš, (Franz:) blaireau 3) (ovīč:) alerpētsēp p' inpre-жep, черккалие. «Ἡλίου —». Sof: черккаларš periodš, saš potagie. «Ἄλλ' οἷδε παῖδες ἐκ τρόχων πεπαυμένοι». Esp: [τρέχω].

Τροχών, Ion: in lokš de τροχών, partč: al lēi τροχάω.

Τροχώδης, εος (ό, ή), чel in formz de poatz, potšndš. [wi

Τρόχωμα (τό), bezī τροχός (la sfīpmitš). [τροχός].

Τροβλίον (τό), talerš; vīdš; karaфz, saš kēpē de бѣл.

Τρυαβόλιον (τό), = Τρυγητόλιον.

Τρυάω -ω, viit: -ήσω, [τρύγη] kēlegš (roade, fīopī, mī чл:; iap mī kē seimēp strēkēpī); (fir:) iāš (xpēneskš) kē inshelēvone saš ne nedpentate dela čineva vanī.

Τρύχας, [imit:] ου (ό), znš felš de pastre dene līntr ane.

Τρυγερός, ὁ, ὄν, plinǝ de drojdie, tsǝ-
vke, nestpekpatǝ. [τρῆξ, -υγός].

Τρυγετός, греш: in lokǝ de тρυγητός.

Τρυγέω -ῶ, viit: -ήσω, gas: = Τρύγω.

Τρύγη (ή), [τρύγω] (upin: mi fir:) ss-
kǝvǝkne; (upin intind:) koachepe (de poa-
me); (obiv:) kǝlesǝ (in den: de poade, mi
partik: de stǝrǝrǝpǝ).

Τρυγηδόνιον (τό), lokǝl, xnde se nǝ-
stǝrǝzǝ xskate poamele kǝlese. [τρύγη,
βάλλω].

Τρυγήσιμος (ό, ή), vǝnǝ de kǝles, ko-
mǝ [din

Τρύγησις, εως (ή), kǝlepepe de poame,
(partik:) de stǝrǝrǝpǝ. [mi

Τρυγητήρ (ό), poet: in lokǝ de тρυγη-
τής. [de xnde

Τρυγητήριον (τό), linǝl, in kape se kal-
kǝ stǝrǝrǝpǝ kǝlemǝ.

Τρυγητής, οὔ (ό), kǝlerǝtopǝ (prinǝ:) de
stǝrǝrǝpǝ. [τρυγῶν]. [de xnde

Τρυγητικός, ή, ὄν, kǝvenitǝ, insǝmitǝ kǝ-
lerǝtopǝlǝi; saǝ indǝmǝnatikǝ la kǝlesǝ
de stǝrǝrǝpǝ.

Τρυγητός (ό), = Τρύγησις, Τρύγημα, kǝ-
lesǝ de stǝrǝrǝpǝ; (upin intind:) kǝlemǝ
stǝrǝrǝpǝ. 2) timǝl kǝlesǝlǝlǝ viilor. (in-
tr' aǝeastǝ insemn: xnit skpǝl tǝrǝgǝtos kǝ
lonǝl la antǝpǝnǝltimǝ). [τρυγῶν].

Τρυγήτρια (ή), fem: al lǝi тρυγητήρ.

Τρυγηφάγος (ό, ή), poet: [τρῆξ, φάγω]
mǝnkǝtopǝ, vǝnǝitǝpǝ de stǝrǝrǝpǝ, mi (in
den:) de poade, poame, semǝnǝtǝpǝ, mi ǝl:

Τρυγηφάνιον (τό), vii Τρυγηφάνιος (ό), =
Στεμφυλίτης (οἶνος, ливень. [τρῆξ, φαίνω].

Τρυγηφόρος (ό, ή), poet: [τρῆξ, φέρω]
prodǝkǝtopǝ de stǝrǝrǝpǝ; (in den:) poditǝpǝ.

Τρυγία (ή), ind: in lokǝ de τρύξ, dro-
jdie; [de avǝ] tǝrie (kǝmotaptarǝ). [mi

Τρυγίας, ου (ό), (οἶνος) vǝnǝ plinǝ de
drojdiǝ, tsǝvǝpe. [mi

Τρυγικός, ή, ὄν, ǝl din drojdiǝ. «Χορός
—». Apstf: (kom:) in lokǝ de Τρυγδικός. [mi

Τρύγιος, η, ὄν, fǝkǝtǝ din drojdiǝ de
vǝnǝ. [mi

Τρύγις (ή), = Τράγος, vǝlgǝrǝ de se-
karpǝ. [τρῆξ, -υγός].

Τρυγλητήριον (τό), xñǝ felǝ de xǝrǝpǝ:
instǝrǝmitǝ (sfpedelǝ), (alt:) ἀδάπτιστον
(poate тρωγλητήριον).

Τρυγοδαίμων, ονος (ό), kom: tikǝlosǝ tru-
gǝdǝs (vǝzǝl zǝv:). [τρῆξ, δαίμων].

Τρυγοδίφησις, εως (ή), [τρῆξ, διφάω] xñǝ
felǝ de jokǝ, in kape kǝtǝ ǝineva kǝ
kǝzele intǝ' xñǝ vǝsǝ plinǝ de drojdiǝ

a rǝsi mi a ǝka xñǝ lǝkǝ inadǝns apǝn-
kǝtǝ akolo (monetǝ, inelǝ, mi ǝl:).

Τρυγοιπέω -ῶ, viit: -ήσω, stǝpekǝrǝ vǝ-
nǝ prin...

Τρύγοιπος (ό), stǝpekǝrǝtoape de vǝnǝ.
[τρῆξ, -υγός, ἵπος].

Τρυγονάω -ῶ, viit: ήσω, = (saǝ греш:
in lokǝ de) тρηδονάω.

Τρυγόνιον (τό, dim: al lǝi тρυγών, tsǝ-
tǝrikǝ (pǝlǝ).

Τρυγόνιος, α, ὄν, al tsǝtǝpeleǝ. || (skǝst:)
Τρυγόνιον (τό), xñǝ felǝ de plǝntǝ, (alt:)
περιστερῶν (kǝtǝl zǝv:). [τρυγών].

Τρύγος (ό), gas: in lokǝ de тρυγητός. [τρύξ].

Τρυγώεω, poet: in lokǝ de тρυγῶεν, a
3: im: nǝps: de post: al lǝi тρυγῶω.

Τρύγω, viit: τρύξω, = (neintǝ: temat:
al lǝi tǝrǝxǝ, mi in afin: kǝ) Φρύγω, xǝ-
kǝ, (de xnde) nǝx: 2: ἔτρυγε, s' a xskat.

Τρυγωδέω -ῶ, viit: -ήσω, komǝvǝlǝ, saǝ
rǝpǝsintǝ komodǝl ka [τρυγωδός].

Τρυγώδης, εος (ό, ή), asemenea kǝ (saǝ
plinǝ de) drojdiǝ. [τρύξ].

Τρυγωδία (ή), kom: in lokǝ de xǝmǝ-
dǝ. [mi

Τρυγωδικός, ή, ὄν, kom: in lokǝ de xǝ-
mǝkǝs. [din

Τρυγωδός (ό), [τρῆξ, ῶδῆ] = Κωμωδός
(fiind ka rǝpǝsinta pe vǝmea kǝlesǝ-
lǝi, saǝ fiind kǝ se spoǝl kǝ drojdiǝ de
vǝnǝ, saǝ fiind kǝ snǝpe rǝsnǝltǝpe ǝka
vǝnǝ); mi in lokǝ de τραγωδός (nǝmǝl
dǝne komikǝ napodie).

Τρυγών, ὄνος (ή), tsǝtǝpea. 2) xñǝ felǝ
de nǝute kǝ vǝnǝnosǝ rimǝpe in koade. [din

Τρύξω, viit: τρύξω, [imit:] fǝkǝ oape ka-
pe stǝrǝtǝl ka tsǝtǝpeaǝa, rǝnrǝleskǝ, mǝr-
mǝieskǝ, saǝ rǝrǝrǝpǝ. «Τὸ τρύζειν, ἀφ' οὗ
ή τρυγών, τραχυφωνότερον ἐστὶ τοῦ τρίζειν».
Exst;

Τρυήλα, ης (ή), mi Τρυήλης, ου (ό), mi

Τρύηλις, ιδος (ή), [Lat:] amestǝkǝ, saǝ
linǝrǝpǝ de vǝkǝtǝpǝie, (alt:) торύνη, (Franǝ:)
truelle.

Τρυλλίζω, viit: -ίσω, [imit: in afin: kǝ
tǝrǝzǝ] stǝrǝl ka rǝpǝnelǝga, saǝ nitǝpalǝkǝl;
(mǝs:) = Θρυλλίζω.

Τρύμα (τό), = Τρύμη, (poate греш:) in
lokǝ de тρήμα.

Τρυμαλιχ (ή), poet: in lokǝ de τρύμη,
rǝkǝrǝ.

Τρυμάτιον (τό), dim: al lǝi τρύμα.

Τρύμη (ή), [τρώω] rǝkǝrǝ.

Τρύξ, тρυγός (ή), [τρύγω] drojdie (prinǝ:)
de vǝnǝ, saǝ de xñǝdelemǝnǝ; rǝvǝntǝ de

metale, mi чл: • Τρύξ οἴνου ὀπτή ἢ πεφρυγμένη. Med: [de aci] tpirie, (Itl:) kremotaprapš. 2) bñš nefepš, neamezatš inkš, mksš 3) poet: strkšre.

Τρύος, εος -ους (τό), [τρώω = τρύχω] poet: ostenealš, mšnkš; obosealš; kazutš, kinš.

Τρύπα (ή), = Τρύμη mi Οπή, газр. [τρώω].

Τρυπαλώπηξ, ὠπεκος (ό), kom: чл чесе нр, ка валеа prin гэрї, pretšindinea, vikleapš, pefšksš. [τρύπα, ἄλωπηξ].

Τρυπάνη (ή), = Τρύπανον. [de xnde

Τρυπανία (ή), κρεαοа, кз капе се in vīrteinte sfpedelš [mi

Τρυпанίζω, viit: -ίσω, гзреск кз sfpedelš.

Τρυπάνιον (τό), sfpedelšš, saš vxrgiašš, dim: ал лш...

Τρύπανον (τό), sfpedelš, saš vxrgiš. 2) лшвн in vīrtitš, saš špekātš in p' o mašinš de apins fokš. 3) xñš felš de xīrpu: iustpšmīnātš nentpš гзрїреа хїрчеї канлш. 4) kom: = Τρυπαλώπηξ. [τρύπα].

Τρυπανόυχος (ό), [τρύπανον ἔχω] mīnerš sfpedelšš.

Τρυάω -ω, viit: -ήσω, гзреск; (in vepē: inu:) = Περαινω. [τρύπα].

Τρύπη (ή), пш: in лок de τρύπα.

Τρύπημα (τό), гзрїтр, газр фкш in чеа. [mi

Τρύπησις, εως (ή), гзрїре. [mi

Τρυπητήρ (ό), vasš кз гзреле nentpš strekšatš, mi алтеле. [mi

Τρυπητής, ού (ό), гзрїтр. [тρυάω].

Τруσανωρ, орос (ό, ή), poet: [τρώω, ἀνήρ] kīnšitopš de omš. • Ἀὐδὰ — •. Sof: mīšktōare de mīlš, жалнік.

Τрусіεις (ό, ή), poet: [τρώω, βίος] tršitopš (saš adskšitopš) de viau kīnšitš.

Τруссіпion (τό), τρώω, ἵππος in fepštrapa dene фалка калер челор netpēvničī in sажкв пвлікш (векерї).

Τруσις, εως (ή), kīnšїре, mšnšїре, tikšlošїре. [τρώω].

Τрусмός (ό), [τρώω] rougšїре (de poršmšїeī, saš prepelїge).

Τруссός, ή, он, [τρώω] глс: in лок de тρυферός, frauēdš, слав.

Τрутанεύω, viit: -εύσω, kīnštreskš. [din

Τруτάνη (ή), (prin:) limba kīntapšlš, saš a kšmpenelop; (in pen:) kšmpene, saš валаш. [τρώω = τράω].

Τрутанοδόκη, mi (in sink: Τруτοδόκη (ή), tokš kšmpenelop. [труτάνη, дэхомш].

Τρυφάλεια (ή), poet: in лок de Τριφάλεια, koifš кз tpeī nene, saš kreste (vezī mi tetraphēros); [dšuo algiū din τρώω, φάλος] чл кз газр nentpš infepēa krestēi.

Τρυφάλη (ή), глс: in лок de τρυφάλεια.

Τρυφαλīs, ίδος (ή), = saš греш: in лок de) Тροφαλīs.

Τρύφαξ, акос (ό), desmīepdosš, saš is-bitopš de пльчepї, desfštvīosš. [din

Τρυφάω -ω, viit: -ήσω, [тρυφή] mš desfštezš, mš desmīepdezi; (кз dat:) mš fšleskš in чеа; saš (кз pen: in pēvničēzš чеа кз sajiš; (des in intind:) = 'Εντρυφώ, desmpēvšieskš.

Τρυφεραίνομαι, viit: -ανοῦμαι, saš -ανθήσμαι, fakš ne delikatš (in voreš, in xīn-vletš, mi чл). [тρυφερός].

Τρυφεραμπέχονος (ό, ή), poet: nērtšitopš de xaine moī, saš лксoase, in vērkātš delikat. [тρυφερός, ἀμπεχόνη].

Τρυφερεύομαι, viit: -εύομαι, глс: in лок de тρυφεραίνομαι.

Τρυφερία (ή), (pap) in лок de тρυφερότης.

Τρυφερόεις (ό, ή), tršitopš de desfštvīoasš viau, saš molivīosš, desmīepdatš in viau sa. [тρυφερός, βίος].

Τρυφερός, а, он, [тρυφή] (prin:) fšpīmivīosš, moule, delikatš; (desupe oamenī) molivīosš, desmīepdosš; (prin intind:) слав, nentštvīosš. «Πόλις ἐν τύχαις ἀδουλήτοις γινομένη, φοροδεῖς καὶ тρυφερὸν ἐστί δι' ἀσθένειαν ἀνέχεσθαι παρρησίας». Пл: || (nēst:) Тρυφερὸν, adv: in лок de тρυφρώс.

Τρυφερόσαρκος (ό, ή), [тρυφερός, σάρξ] чл кз карне моале, delikatš.

Τρυφεροστήμων, онос (ό, ή), чл кз sēvīpī (славе) ide. (Sxl: екшлїк: а лш а-бростшмон). [тρυφερός, стшмон].

Τρυφερότης (ή), molitate, delikatēu; (prin intind:) molivīisne, trīndšvoasš desmīepdvīisne. [тρυφερός].

Τρυφερόχρως, ωτος saš ōtos, mi Тρυφερόχρωτος (ό, ή), чл кз моале пелїг. [тρυφερός, χρώс].

Τρυφερώδης, εος (ό, ή), аплекатš ла desmīepdvīpī, desfštvīosš. [тρυφερός]. [de xnde

Τρυφερωδώς, adv: in p' xñš kīnš mīnra-mš, delikatš, saš molivīosš.

Τρυφερός, adv: кз delikatēu, saš desmīepdvīat, кз molivīisne. [тρυφερός].

Τρυφή (ή), [θρύπτω] molitate, delikatēu; desmīepdvīisne, saš desfštvīisne; molivīisne; mīndpie, [de aci] tpsie. • Ὑδρεί

καὶ τρυφή προτείνων τὸ πόδες». Πλ: [de xnde

Τρυφήλος, ἡ, ὄν, = Τρυφερὸς; (prinç:) des-
miepdosš, desfetyiosš. [de xnde

Τρυφήλότης (ἡ), = Τρυφερότης; (prinç:)
desfetyiane, molityane.

Τρύφημα (τὸ), obiectă de desmiepdare,
saš mslmymire, mlychere. [mi

Τρυφήτης, οὗ, mi Τρυφήτίας, ου (ὁ), [τρυ-
φάω] απλεκată la desmiepdry, saš inde-
letniuită în desfetyry. [de xnde

Τρυφήτιώω -ῶ, viit: -άσω, isbeskš des-
fetyride, sintă desfetyiosš. [mi

Τρυφήτικος, ἡ, ὄν, dată κα total, απλε-
kată la desfetyry.

Τρυφοκαλάσις, [τρυφή, καλάσις] εως (ἡ),
knš felă de sxygipe (laksosast) femeecas-
kă xaiñt.

Τρύφος, εος -ους (τὸ), = Θρύμμα, ferym-
tary, vskaty; (partik:) vsktyikt de mlyne.
[θρύπτω].

Τρυχήλος, ἡ, ὄν, mi Τρυχήρος, ἄ, ὄν, po-
et: trençtyrosš; (fir:) svryită. «Τρυχήρῃ
περὶ τρυχήρῳ εἰμένα χροά πέπλων λακίσμα-
τα». Εξр: [mi

Τρύχινος, η, ον, fxyktă din trençe. [τρύχος].

Τρύχιον (τὸ), dim: al lăi τρύχος, tren-
çimoary.

Τρύχη (ἡ), mi Τρύχος (ὁ), poet: în
lokă de strýchos.

Τρύχος, εος -ους (τὸ), xaiñt vekie, rxy-
tary, trençt. 2) = Τρύος. [τρύχω]. [de
xnde

Τρύχώω -ῶ, viit: -ώσω, (intrev: prinç:
pas: tre: de kă: tetryxomai) = kă .

Τρύχω, [τρώω] viit: τρώω, mi (maï in-
trev: în prozt) τρύσω, (nex: έτρυσα mi pas:
tre: de kă: tetrymai) fpekınd tocheskă, mry-
pdeskă; (prin intind:) keltšieskă, pisineskă;
(fir:) sxytyră, vlytkış; slybeskă; klyšieskă,
saš klyzneskă. «Τρύχειν στρατείαις τὴν τε πό-
λιν καὶ τοὺς ξυμμάχους». Ksn: (mi pas:) «Λι-
μῶ τρυχόμεθα». Od: K. «Τρύχονται χαλε-
πῇ τειρόμενοι πενήη». Trn: «Τῶν σφόδρα τε-
τρυμένων». Πλ:

Τρύχωσις, εως (ἡ), = Τρύσις. [τρυχώω].

Τρύω, viit: τρύσω, neintp: tem: al lăi
τρύχω, τρίβω, τρώγω, mi чл: [în afin: kă
teirō, titrăw].

Τρωάλιον (τὸ), = Τρωκτὸν; (prinç: la im:)
τρωάλια, poame xskate, (alt:) τραγήματα. [mi

Τρώγη (ἡ), raxyt. [τρώγω]. [de xnde

Τρωγλίτης, ου (ὁ), mi Τρωγλίτις, εος (ἡ),
= Τρωγλοδύτης, Τρωγλοδίαιτος. || (partik:
xytyră) knš felă de rındxytytă; (fem:) knš
felă de smirytă.

Τρωγλοδυτέω -ῶ, viit: -ήσω, mly vlyră
(trtyieskă) mly rxyty. [din

Τρωγλοδύτης, ου (ὁ), [τρώγλη, δύωω] trty-
ityoră mly rxyty. 2) (sxyt:) knš felă de
nastyre, (alt:) Τρωγίλος, (poate: lăstyană,
3) (im:) «Τρωγλοδύται» Trowlodigî, o na-
gie de Arabia, lokzitoare mly nemtepe.
[de xnde

Τρωγλοδυτικός, ἡ, ὄν, inxmită trtyityoră-
lăi prin rxyty. «Βίος —» Las: «Σμόρνα —»
Dskr: din mlymlylă Trowlodigilyor. [de
xnde

Τρωγλοδυτικῶς, adv: dăpe klylă Trowlo-
digilyor.

Τρωγλοδύτης, εος (ἡ), fomy: al lăi Τρω-
γλοδύτης. || (sxyt: se inç: smoryna) cea trow-
lodityktă, (alt:) τρωγλίτις.

Τρωγλοδύτος (ὁ, ἡ), = Τρωγλοδύτης.

Τρωγλοδύω, (feryt viit:) poet: în lokă de
τρωγλοδυτέω

Τρώω, [τρώω] viit: τρώομαι, (nex. 2:
έτραγον) = Έσθίω, mlymlykă; (prinç:) roză,
ronçtytă cea xskată mi tary; mlymlykă în
felă de mezelikă. «Τὸς καὶ τοὺς οὗτε τρώ-
γουν (ad: ώμοὺς, krydă), οὗτε έβοντες πα-
τέονται». Ερ: «Οὐ σύκα έχουσι τρώγειν». Ερ:
«Τρώγεται δέ καὶ άπαλά ταῦτα (τὰ έν τῷ
λωτῷ τρωκτῷ) καὶ άυα». Ερ: «Τὸ δέ κρό-
μμον καὶ μετά τὸ δείπνον τρωξέμεθα». Ksn.

Τρωκτάζω, viit: -ίσω, rly: mly vlykeneskă,
amtydeskă. [din

Τρώκτης, ου (ὁ), mlymlytyosă, lakomă; (fir:)
mlymlytyoră, xrymlytyoră, ad: asxyityoră, is-
vityoră de nedpentă klymlytă. «Τρώκταις χερ-
σιν». Εыр: kă asxyityoare mlymly. || (sxyt:)
knš felă de nemte de mape, (alt:) άρία;
(maï noă) pxytytyră, (de xnde Franç:)
truite. [mi

Τρωκτός, ἡ, ὄν, op ce se mlymlyktă krydă
în felă de mezelikă saš poamă. || (im:)
«Τρωκτὰ». = Τρωγάλια. [τρώγω].

Τρώμα, ας (ἄ), Dor: în lokă de τρώμη. [mi
Τρώμα (τὸ), Ion: în lokă de τραῦμα.
[τρώω, titrăwsky]. [de xnde

Τρωματίζω, viit: -ίω, Ion: în lokă de
τραυματίζω. [mi

Τρωματίζει, εω (ὁ), Ion: în lokă de
τραυματίας.

Τρωμάτιον (τὸ), Ion: în lokă de τραυ-
μάτιον.

Τρώμη (ἡ), poet: în lokă de τραῦμα,
rany. [τρώω, titrăwsky].

Τρώξ, τρωγός (ὁ), = Τρώκτης; (partik:
verme, molie, saš rozityoră de lăgyme
[τρώγω]. [de xnde

Τρωξάλλις, ἴδος (ή), omidъ poztaroare de verdeușrî, mi ыл:

Τρωξάνον (τὸ), [τρώγω] orpinxiî, че kad din ieslele vîtelor; (în pen:) paskotъ, xskvîsrъ de lemnă. (poate τραύξανον ка din θραύω),

Τρωξιμος (ὁ, ή), = Τρωκτός, de mînkat; koniž. [din

Τρώξις, εως (ή), mînkare, poadepe, pon-
pîre (prin: de лккxрi кxде, saž xskate, poame, mezeliкxрi, прѣжитxрi, mi ыл:). [τρώγω].

Τρωοφθόρος (ὁ, ή), [Τρώς, φθορά]. прѣп-
dîtorъ de Trofenî. «Δῶρυ—» Engr:

Τρωπάω -ω, poet: în lock de τρέπω;
(mi mîk): = Τρέπομαι, mъ xskeskъ, mъ in-
vîrteskъ, mъ inîorкъ, mi ыл: «Πρὸς πόλιν
τρωπῶντο». Od: Ω (mi vх infi) «Τρωπά-
σατο φεύγειν». Il: Λ.

Τρώσις, εως (ή), рѣпiре (akt: saž pas:);
panъ. [τρώω, τιτρώσκω].

Τρώσκομαι, gls: în lock de ἐκτιτρώσκω.
[de xnde

Τρωσμός (ὁ), Ion: în lock de τρώσις,
рѣпiре; panъ; (med:) în lock de ἐκτρωσις,
лeпѣдѣтxръ (de прѣпiкъ).

Τρωῦμα (ἵap nх Трῶμα), atos (τὸ), Ion:
în lock de τρώμα = τραῦμα.

Τρωχάω -ω, poet: în lock de τρέχω.

Τρώω, poet: (pap) în lock de τιτρώσκω.

Τὺ, Dor: în lock de σύ, [de avi] ts,
2) (enrl): ак: în lock de се.

Τύβας, [σύβας] ias (ὁ), Dor: xhъ folъ
de mъpъtъpъ, selinъ кx ometъ.

Τυχάνω, [τεύχω] viit: -τεύξομαι, (nex:
έτυχεν, tre: de кx: тетύχηх, mi Ion: té-
teuxa, de xnde mai nož tetuxa) afix; mi
(nestp:) mъ afix (mъ brodeskъ, mъ fakъ)
din întîmplare; se întîmplъ sъ rъseskъ
(sъ fakъ), saž sъ mъ afix (sъ xpmexъ);
(xne opî) întîmninъ, daž neste чева din
întîmplare; (fir:) sъvîrsheskъ, dobindeskъ;
(în pen:) nemepeskъ; (în a treia pers:)
ese dъne doringъ, isvateute, mephe vine;
(ка верѣж акst:) sîntъ. (ка pen:) «Τυχά-
νειν τοῦ σκοποῦ». Plt: (mi fir:) «Λέγου («Εὐ-
νοίας, «Συγγνώμης, «Τιμωρίας, mi ыл:)
τυχάνειν—». Dm: «Τῶν δικαίων («Τῶν πρω-
τείων, mi ыл: —». Iskr: Грг: «Τῆς ἀρχῆς
πάλιν ἐρῶν τυχεῖν». Plt: «Τύμβου θανῶν ἐ-
τυχε». Tkr: «Ἡδιστον τυχεῖν, εὖ τις ἕκαστος
ἐρά». Tgn: (mi кx ак: кx prep:) «Βάλε
τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὄμων». Il: E (mi el:)
«Προξασ', ἄμέλλω, καὶ τυχοῦσ', ἄ βούλομαι».
Ekr: «Ὅφρα πομπῆς τύχης παρὰ πατρός ἐ-

μοῖο». Od: Z. (mi el: «Ταῦτά σου τυχόν-
τες». Ksn: (mi кx парiт: modifik:). «Εὐ-
ξαμένη ἐμέ τε τυγχάνειν διδάσκοντα, καὶ ἐ-
καίνην» μανθάνουσιν τὰ βέλτιστα». Ksn: (mi
ка верѣж акst:). «Τύχησεν ἐρχομένη νηῦς».
Od: E «Ἐτυχον δὲ τοῦτον τὸν χρόνον ἐξω
τεταγμένοι». Ep: «Ἐτυχον ἀποστέλλοντες».
Tay: «Εἰ μὴ αὐτὸς τύχοι χρήματα ἔχων».
Ksn: «Εἰ τινα δεόμενος ἰδεῖν τυγχάνοιμι».
Ksn: (mi el: saž xskt-îng: парiт:) «Ἐν-
δον ὁ ἀνὴρ τυγχάνει (se îng: ὦν)». Sof: «Τυ-
χάνει ἕκαστος ἡμῶν οὐκ αὐτάρκης». Plt:
«Ἀνεπαύοντο, θπou ἐτύχχανον (ὡς ἐτύχχανον)
ἕκαστος». Ksn: «Ἀνεχώρησαν, ὡς ἕκαστος ἐ-
τυχε». Ksn: «Ταχ' ἄν, εἰ τύχοιεν, σωφρονέστε-
ροι γένοιτο». Dm: (mi absol:). «Ἡμεροτες,
οὐδ' ἔτυχες». Il: E. (mi în a treia pers:)
«Καί μοι μάλα τύχχανε πάντα». Od: Z. «Οὐ-
νεκά μοι τύχε πολλά». Il: A. «Πέτρη τε-
τύχηκε διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν». Od:.. «Δῶ-
ρα, τὰ οἱ ξένος δῶκε τυχήσας». Od: Φ. in-
tîmnindъ 'a din întîmplare. (mi кx adv:
«Μὴ σὺ γε κεῖθι τύχοις, ὅτε ροιδθήσειεν». Od:
M «Ἄν οὕτω τύχη». «Ἡνίκα ἄν τύχη».
«Ὅπου («Ὅπως «Ὡς, «Ἥ) έτυχε». Lks: «Πῶς
ἄν, εἰ τύχοι, τοῦθ' Ὀμηρος εἶπε»; Lonu: (mi
în parit:) «Τυχόν». poate, de se va în-
tîmла ama. (mi кx aptik:). «Ὁ τυχῶν».
op kape se va întîmла, (прiа xpm:) pro-
stъ, neînsennatъ. «Τὸ τυχόν». op че s'о
întîmла (да îndemînъ), fъpъ deosepire.
«Παρὰ τοῦ τυχόντος χρήματα λαμβάνειν». Ksn:
«Εὐλα τὰ τυχόντα». Xps: (mi în analisis).
«Οὐδὲ γὰρ ὦν έτυχεν ἦν». Dm: «Ἀκλητος εἰς
ἦν τύχοι παρὶν οἰκίαν». Lkr: (mi кx inf: кx
aptik: în lock de sxbst:). «Τὸ τυχεῖν». Hind:
nemepîre, isvstipe. mi «Τὸ μὴ τυχεῖν». ne-
nemepîre, neissstipe.

Τὺ, mi Τυίδε, adv: Dor: saž Eol: poet:
în lock de τηδε, aivî. «Τυίδ' ἐλθέ». Sof:
Τυχάνη (ή), xhъ instpsmîntъ (în felъ
de лeпѣтxръ) de tpelepat. [mi

Τυχίζω, viit: -ίζω, vîonleskъ кx vîokanъl
nîtrele de zidit. [τύκος]. [de xnde

Τύκισμα (τὸ), клѣditъpъ, zidъ de nîa-
trъ vîonlitъ кx vîokanъl.

Τύκον (τὸ), Beot: în lock de οὔκον.

Τύκος (ὁ), [de avi] vîokanъl, кx kape
se vîonleute, saž se petъnzemte nîatrade
zidit. 2) xhъ felъ de armtъ (sekъpъ). [mi

Τυκτός, ή, ον, poet: [τεύχω] fъkktъ, лк-
kratъ de mîsъ кx memuteingъ. «Ἀρης τυ-
κτὸν κακόν». Om: fъkktъ de oamenî, iap
nх natspalъ.

Τύλα, as (ά), Dor: în lock de τύλη.

Τύλκρος (ό), [τύλος] zovopř. [de xnde Τύλκρῶ -ῶ, viit: -ώσω, zovopřskř; fir:] = Περαιίνω.

Τυλάς, άδος (ή), xñ felš de stspzř, (aalt:) ήλλάς.

Τυλεία (ή), == κκ...

Τυλείον, (τό), dim: αλ λσί...

Τύλη (ή), (in nen:) = Τύλος, κοκοαπ; (fir:) λκрк xñnлt; κκ λñт sař aлš чева, перпъ, saлtea, ші чл; (partik:) sa-marř; (de xnde kom:) sninapea κρρτο-pilop. «Εκαμον τάν τύλαν». Apstf: 'mī a oposit sninapea.

Τυλία (ή), = Τυλεία, [de xnde

Τυλίσω, viit: -ίξω, = Έλίσω, infzuxpř, inkoлbчeckř, fakř remř, sa: deuπñ ne remř; (fir:) inkoβοίř. «Ουκ έτυλίχθη (se indreut: έλυγίχθη) τάν ψυχάν». Tkr:

Τυλοειδής, έος (ό, ή), чel in felš de nerř, sař nodř, vřtvřpř. [τύλος, είδος].

Τυλόεις, εσσα, εν, poet: in lokč de τυλώδης, nlinř de neπī. [din

Τύλος (ό), [τέλλω, στύλος] (in nen:) op че xñnлtvřpř intpřtv; (partik:) nerř, nodř, vřtvřpř, sař intpřtvř de nlele. («Τῷ χεῖρε τύλων ανάπλευς» Λαγ:; κοκοαп [de xnde διτύλος = δικυρος κάμηλος]; nodč, okř de xemñ. («Ρόπαλον τύλους έχον περισιδήρους». Diod:), пpвчeaпř, křř de kopavie. («Τὸ νεώριον πλήρες ἦν θορύβου, τύλων φοφούντων, κοπέων πλατυμένων». Apstf:) křř de lemnř; (de xnde kom:) = Πέος.

Τυλοτάτης, ητος (ό), (nлm:) kopopř in-tpešingatř ka saalea, (aalt:) άμφιτάτης. [τύλη, τάτης]

Τυλώω -ῶ, viit: -ώσω, fakř a se intpři (a se faye neπī, sař nodxpř, vřtvřpř, ші чл;); infzptowesкř чева (npon: ші fir:). «Ο άγαν πρὸς ταῖς γνάθους χαλινὸς τυλοῖ τὸ στόμα». Ksn: (ші pas:) «Μακέλλα τετυλωμένος ένδοθι χεῖρας». Tkr: «Κорύνας сидήρω τετυλωμένας». Λαγ: (ші fir:). «Τυλοῦν τὴν χεῖρα καὶ τὴν άκοὴν πρὸς...». Λks: a de npinde npin fpekape. [τύλος].

Τυλοφάντης, ου (ό), mesptopř de nınze de auntepntxpř, sař nepne. [τύλη, ύφαίνω].

Τυλώδης, εος (ό, ή), nlinř de neπī, nodxpř sař intpřtvřpř; vřptosř, tape (npon: ші fir:). [τύλος].

Τύλωμα (τό), intpřtvř, napte inbřptomitř de vřtvřpř; (partik:) tazna nıчopř-lst; sař nodčx palmeř. [ші

Τύλωσις, εως (ή), intpřipe, inbřptowipe, npefayere in neπī, sař vřtvřpř; (med:) = Σκέρωσις. [ші

Τυλωτός, ή, он, nlinř de nodxpř, «Ρόπαλον—». Ep: nodxpōř, neπōř [τυλώω].

Τυμέας, άδος (ή), fepmектiоape, че xñnл ne лa mopmınte, ші vřtvomıte ne mop-пi pentpř fepmөчe. [τύμβος].

Τυμέαύλης, ου (ό, kintpupř κκ faxe-pka лa mopmınte, sař inrpouπvřññ. [τύμβος, αύλός].

Τυμβεία (ή), rıs: inmopmıntape. [τυμβεύω].

Τυμβείος, α, он, kvenitř лa mopmınte, sař inmopmıntxpř. [τύμβος].

Τυμβευμα (τό), tpeпř de moptř, (osfekis de inmopmıntape). 2) = Τύμβος. [dia

Τυμβεύω, viit: -εύσω, inmopmıntezř moptř; (poet:) ofepř лıvaggi, жepтfe лa mopmıntaл křıva. «Πατρί τυμβεύσαι χοάς». Sof: (ші pas:). «Έν τoıαύτῃ ζωта τυμβεύσει στέγη». Sof: [τύμβος].

Τυμβήρης, εος (ό, ή), [τύμβος, άρω] nks in mopmıntř, inmopmıntaл; sař = Έπιτύμβιος. «Έδρα —». Apstf: = Τύμβος, mopmıntř.

Τυμβίαις, άδος (ή), poet: in lokč de τυμβίδια, mopmıntaл. [ші

Τυμβίδιος, α, он, poet: in lokč de τυμβείος, ші τυμβίτης. [τύμβος].

Τυμβίον (τό), dim: κλ λσί τύμβος.

Τύμβιος, α, он, = Τυμβείος. [ші

Τυμβίτης, ου (ό), ші Τυμβίαις, ιδος (ή, mopmıntaл, = Τυμβίδιος «Λίθος—». Epnp. [τύμβος].

Τυμβογέρων, οντος (ό), vřtvřñ, κκ nčř nıчopř in rpoaп, = Σφοδαίμων, foapte vřtvřñ. [τύμβος, γέρων].

Τυμβολέτης, ου (ό), ші Τυμβολέτης, ιδος (ή), poet: npeпtdıtopř de mopmınte, = Τυμβωρύχος. [τύμβος, όλέω].

Τυμβονόμος (ό, ή), poet: nпшкuatř, sař netpektpopř n' innpexkpsa mopmıntepop. [τύμβος, νέμω].

Τύμβος (ό), [τύφω] (nřıvч:) лoкeл, xnde se apdea tpeпaл moptaлš, ші nımıntaл, че se rpemđia ne xpms d' assapř 'ı; (in nen:) mopmıntř; sař monxmıntř, nıatpř deпe mopmıntř; (fir:) vřtvřñ, (aalt:) τυμβογέρων.

Τυμβούχος (ό, ή), poet: [τύμβος, έχω] netpektpopř n' innpexkp de, sař in mopmınte.

Τυμβοχέω -ῶ, viit: -ήσω, poet: rpemdesř nımıntř neste mopmıntř de moptř; (in nen:) inmopmıntezř. [dia

Τυμβοχόη (ή), poet: rpemđıpe de nımıntř neste mopmıntř de moptř; (in nen:) inrpouπvřñne; mopmıntř. [ші

Τυμδόχος (ό, ή), [τύμος, χέω] poet: (παροξ:) γρῦμῑditopḥ de γρῡmῑntḥ supre inaltare de mormῑntḥ în cinstea vre xusῑ mortḥ; (προπαροξ:) kape se vapsḥ, saḥ se γρῡmḥdeunte peste mormῑntḥ. *Τυμδόχος χειρώματα*. Escl: libeḥῑ mormῑntale.

Τυμδόχωτος (ό, ή) poet: γρῡmḥditḥ kḥ γρῡmῑntḥ în folḥ de mormῑntḥ [τύμος, χώνυμι].

Τυμδωρυχέω -ῶ, viit: ἄσω sanḥ, skoveskḥ mormῑnte, ka sḥ despoῑḥ mormῑ [mi].

Τυμδωρυχίζ (ή), krῑma despoῑtopḥdxi de mormῑ dῑn mormῑnte. [dῑn].

Τυμδωρύχος (ό, ή), [τύμος, δρύσσω] skovitopḥ de mormῑnte, mi despoῑtopḥ de mormῑ; (in den:) ἡλαρḥ, ἑκḥtopḥ de pele.

Τύμμα (τό), poet: [τύπτω] lovῑtḥrḥ, in-pḥstḥtḥrḥ, involditḥrḥ.

Τυμπαρίας, ου (ό), asemenea kḥ (smḥlatḥ, intῑnsḥ ka o) tovḥ; (prinḥ) *Υδρωψ -ῶ. Med: (ait:) τυμπανίτης. [mi].

Τυμπανίζω, viit: -ίσω, vatḥ tova; saḥ (strḥm.) vatḥ ne čineva tare ka o tovḥ, ἡ omopḥ de vḥtaie; (in den:) kῑnḥeῑskḥ, mḥnḥeskḥ ne čineva ḥḥrḥ mῑlḥ. «Τυμπανίζεσθαι κατὰ τὰς ἐξόδους». Str: a se însoḥῑ de tose (prinḥ: vḥtste de preoḥῑ, mi în ceremonῑile Čibelei). [mi].

Τυμπάνιον (τό), dim: al dxi [τύμπανον], lovḥklῑḥ.

Τυμπανισμός (ό), vḥtaie de tovḥ (prinḥ: în ceremonῑile Čibelei); (fir:) vḥtaie; (in den:) kḥznipe, mḥnḥipe de vinovatḥ. «Τυμπανισμός ἐν ἀνδρογύνους». Πλ: περρερεḥ inprexḥ kḥ skoniḥῑ preoḥῑ ai Čibelei. [mi].

Τυμπανιστής, οὔ (ό), mi Τυμπανίστρια (ή), toboḥarḥ, toboḥḥḥḥḥ. [τυμπανίζω].

Τυμπανίτης, ου (ό), = Τυμπαρίας (ὑδρωψ). [τύμπανον].

Τυμπανόδουπος (ό, ή), pessḥstopḥ de vḥtaiea, misromotḥa tovelop, saḥ kopḥnsḥ de pessnetḥa lop. [τύμπανον, δοῦπος].

Τυμπανοειδής, έος (ό, ή), asemenea kḥ, saḥ intῑnsḥ ka tova. [τύμπανον, είδος].

Τυμπανείης, εσσα, εν, poet: în lokḥ de τυμπαρίας, saḥ τυμπανώδης. [dῑn].

Τύμπανον (τό), [τύπτω] [de aui] tovḥ; (de xnde fir:) op ḥe este în formḥ de tovḥ; poatḥ de kapḥ ḥḥrḥ snῑḥe; (apxit:) frontḥa kaseῑ la învelitoare în ḥḥrḥ de trḥnḥḥḥ (vezῑ mi áttḥḥḥ). 2) lemḥḥl, mḥ-čῑkḥa, kḥ kape kḥznesk (omoarḥ de vḥtaie) ne ḥḥḥḥtopῑ de pḥḥ.

Τυμπανοτερπής, έος (ό, ή), desḥtatḥ în sznetḥa tovelop. [τύμπανον, τέρπω].

Τυμπανοτρίδης, ου (ό), kom: în lokḥ de τυμπανιστής; (prin intῑnd: de la preoḥῑ Čibelei) afemeῑatḥ. [τύμπανον, τρίδω].

Τυμπανοφορέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, portḥ, ḥῑḥ lovḥ. [τύμπανον, φέρω].

Τυμπανώδης (ό, ή), = Τυμπανοειδής. [τύμπανον].

Τύνη, Dor: în lokḥ de σῶ.

Τυννός, ἕ, ὄν, Dor: în lokḥ de τυτθός, mῑkḥ, pḥḥḥḥ.

Τυννοῦτος, mi (prin ekstῑnd: At:) Τυννουτοσί, (next:) Τυννουτονί, kom: în lokḥ de σῶτω τυννός, atῑt de mῑkḥ (in imit: λῑτḥ-λῑκεῡτος). «Εὔθυς γέ τοι παιδάριον ὅν τυννουτονί...». Apstf:

Τυντλάζω, viit: -άσω, kalḥḥ, szḥvḥ p'ῑn poroῑḥ; (mḥon:) akoḥpḥ kḥ γρῡmῑntḥ, saḥ spoῑeskḥ kḥ poroῑḥ vῑdele; (strḥm:) tḥr-ḥḥrḥ, neliniḥteskḥ; saḥ desprečḥieskḥ, ne-čῑnsteskḥ ne čineva. [dῑn].

Τυντλος (ό), poroῑḥ; mḥḥḥḥ; (fir:) tḥr-ḥḥape, ḥḥḥḥie, neliniḥte. [de xnde].

Τυντλώδης, εος (ό, ή), poroῑosḥ, mḥḥḥ-losḥ; saḥ ḥḥḥḥiosḥ.

Τυπάζω, viit: -άσω, poet: în lokḥ de τυπέω. 2) ḥḥḥ: în lokḥ de τύπτω.

Τύπανον (τό), poet: rap în lokḥ de τύμπανον.

Τυπάς, αδος (ή), poet: čῑokanḥ; piḥḥlogḥ.

Τυπεῖον (τό), vezῑ topeῑon. [mi].

Τυπετός (ό), vḥtaie, lovῑtḥrḥ (prinḥ: de nῑentḥ în semnḥ de jale, = Κοπετός. [mi].

Τυπή (ή), poet: = Τύμμα, lovῑtḥrḥ, rapḥ. [τύπτω] [de xnde].

Τυπήιον (τό), Ion: în lokḥ de τυπεῖον. [mi].

Τυπίας, ου (ό), (χαλκός, αραḥḥ) ḥḥkraḥḥ kḥ čῑokanḥl.

Τυπικός, ή, ὄν, (mi adv:) -ιḥḥ, kḥvenitḥ la (saḥ ḥḥkraḥḥ dḥne) xḥḥ modelḥ, saḥ oape-kape kῑḥ; simbolicḥ, saḥ alegoricḥ.

Τυπίς, ίδος (ή), = Τυπάς.

Τυπολαγία (ή), formagῑe, saḥ konstḥ-ḥḥie de tipῑ, saḥ modele (kalῑḥḥḥḥ). [τύπος, πλάττω].

Τυποποιέω -ῶ, viit: ἡσω, fakḥ kῑḥḥl, saḥ forma vre xḥḥḥ ḥḥḥḥ, = Εἰδωλοποιέω. [τύπος, ποίεω].

Τύπος (ό), [τύπτω] smotḥ de lovῑtḥrḥ; lovῑtḥrḥ. *Ἦν δὲ ὁ ἱππαρχῶν ἡγήται μήτε τῷ ἄγαν τάχει μήτε τῷ ἄγαν βράδει, ... οὕτως ἀθρόος ὁ τύπος... τῶν ἵππων παρέσσιτο». Ksn: troḥḥḥḥl piḥoapeloḥ. 2) (obῑḥ:) semnḥ, ḥe pḥmῑne dῑn lovῑtḥrḥ saḥ strῑvi-ḥḥrḥ; (in den:) xḥḥḥ, semnḥ; (partῑk:) ti-

Τυραννικός, ἢ, ὄν, tipanikḥ, de tipanḥ saḥ
tipanie; απλεκατḥ, saḥ indemnatiḥ la ti-
panie, = Τυραννόφρων. «Τυραννικά φρονεῖν».

rare de seamă asăpra brânzei. [τυρός, μάντις].

Τυρόνωτος (ό, ή), poet: чед кх suina-
rea akonepitъ кх brânze ne d'assura. «Πλα-
κοῦς —» Apstf:

Τυροποιέω -ώ, viit: -ήσω, fakъ brânze. [mi
Τυροποιία (ή), fachepe de brânze. [mi

Τυροπουλός, ή, όν, atinrъtopъ de fache-
rea brânzei. [din

Τυροποιός (ό, ή), fъkъtopъ de brânze.
[τυρός, ποιός].

Τυροπωλέω -ώ, viit: -ήσω, vînzъ brânze.
[din

Τυροπώλης, ου (ό), vînzъtopъ de brânze.
[τυρός, πώλης].

Τυρός (ή), [σύρω, saъ teirъ] brânze. ||
(im:) «Τυροί» tirъ de brânze. (vezî mi
ixôus).

Τυροτόμος (ό, ή), viietopъ de brânze,
saъ folositorъ la aneasta. [τυρός, τέμνω].

Τυρούς, ούντος (ό), in kontrakcie in lokъ
de τυρόεις (se ing: πλακοῦς, saъ άρτος).

Τυροφάγος (ό, ή), minrъtopъ de brânze.
[τυρός, φάγω].

Τυροφορέων (τό), skindsra, ne kape in-
mirind kape brânzeispile. [din

Τυροφόρος (ό, ή), kape ape in sine (es-
te fъkatiъ кх) brânze. [τυρός, φέρω].

Τυροφύκτης, ου (ό), [τυρός, φύχω] gra-
tio, ne kape se kskъ brânza.

Τυρώω -ώ, viit: -ώσω, inkerъ brânze,
saъ altiъ чева ка brânza; (in men:) ame-
stekъ (pron: mi fir:) (vezî mi kukaw);
(pas:) mъ fakъ brânze, mъ brânzeskъ; (s-
ne-opi) nъiъ (amestekъ кх) brânze. «Οὐκ
ἐπίστανται χρηστους σκευαζέμεν ἰχθῦς, ἀλλὰ δια-
φθείρουσι, κακῶς τυροῦντες ἅπαντα». (Apx-
str: in) At: [τυρός].

Τυρρόνολέτης, ου (ό), prъnpъditopъ de
Tirenieni. [Τυρρόνός, όλέω].

Τυρρόνουργής, έος (ό, ή), лскратъ in Ti-
renia, saъ dъne kînsл Tirenienilor. [Ty-
ррhнός, έργον].

Τυρρίδ.он (τό), poet: dim: ал лxi

Τύρρις, mi Τύρρις, ιος (ή), poet: tprnъ
snpe anrape de cetate (de snde Lat:
turris, mi Rom: tprnъ); (partik:) kasъ in-
preжmъitъ кх zidъ, (Frang:) château-fort.
Τύρρος (ό), = Τύρρις.

Τυρώδης, έος (ό, ή), чед din felxл brân-
zetspilop, saъ brânzosъ. [mi

Τυρωτός, ή, όν, fъkatiъ кх brânze. [τυρός].

Τυτθός, [τιτθός] ή, όν, poet: mikъ; (dъ-
ne zicъ) de mîrъ, sgrapъ. «Τυτθὸν θηρίον
ἐντὶ μέλισσα, καὶ ἀλίκια τραύματα ποιεῖ» Τкр:

|| (next:) Τυτθὸν, mi (im:) Τυτθά, des in
lokъ de adv: nъgîn; avia. «Ἀνελάζετο τυ-
τθὸν ὀπίσω». Om: «Τυτθὸν ὅσσον ἀπωθεν». .
Ткр: «Τυτθὸν φθεγξαμένη». Iл: M. «Τυ-
τθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται». Iл: O.
T. «Τυτθὰ διατμήξας». Od: M. tînd mъ-
pъnt.

Τυτῶ, όος -ός (ή), (imit:) глс: vъfnigъ.

Τυφειανός, (ό), kom: sekъ, kmprelъ, ne-
simgitopъ. [mi

Τυφειών, όνος (ή), poet: flakъpъ; anpin-
zъtprъ; (pin intind:) fъklie. [τύφος].

Τύφη (ή), [τίφος] snъ felъ de eapъ (de
stafъ, кх kape kmpleaъ ahtepnъtspile,
mi чл:

Τυφήρης, εος (ό, ή), poet: [τύφω] apzъ-
topъ кх flakъpъ saъ fъmъ, anpinsъ. «Λύ-
χνος —» Eupr:

Τυφείμεν, in lokъ de τυφείμεν, l: im:
neps: de pas: nex: l: de post: ал лxi
tûptw.

Τυφλάχιστρον (τό), snъ felъ de xipepъ;
kndigosъ instr: (fъpъ askъgite volъdprî,
saъ pentpъ nъpъgile tpepъlxi, че nъ kad
sxi bedere). [τυφλός, άχιστρον].

Τυφλίνη (ή), mi Τυφλίνος (ό), snъ felъ
de mappe кх foapte miu (asia zъpigi)
okî. [τυφλός].

Τυφλογενής, έος (ό, ή), din namtepe opъъ.
[τυφλός, γέννω].

Τυφλοπλαστέω -ώ, viit: -ήσω, formezъ
fiinge oapъe, neformate, (mi fir:) minchinoase
mi neinfingate лскpъpî; (pas:) mъ naskъ
opъъ, neformatъ. [τυφλός, πλαττω].

Τυφλοποιός (ό, ή), fъkъtopъ (pîchinsitopъ)
de opъie. [τοφλός, ποιός].

Τυφλόπους, одος (ό, ή), poet: чед че kî-
mъ opъehte. [τυφλός, ποῦς].

Τυφλός, ή, όν, [τύφω] opъъ; (dъne zicъ)
fъmosъ, nъsposъ; (pin kpm:) intъnekosъ;
(pin intind:) nevъzъtъ, askъnsъ; (кх men:
lîusitъ de mîingъ, saъ eksnepiingъ; (fir:)
tîmuitъ la mînte, sлавъ, mîчл: «Τυφλὸν τῷ
μέλλοντος ἄνθρωπος». Пл: «Τὰ τυφλὰ τοῦ
σώματος». Ksn: челе din anoi (nevъzъte).
«Τυφλαὶ σπιλάδες». Лкс: = Ὑφαλοι, челе de
sxt mappe. «Τυφλὸς τοῖχος». Biz: чед fъpъ
fepestpe. «Λίμνη τυφλή». Пл: чеa fъpъ skpъ-
uepe. «Χωρὶς δύσσομα καὶ τυφλά». Пл: ne-
inlesnite la innoptape. «Τυφλοὶ ὄνειροι»-
Лкс: netlaksite. «Τὸ τυφλὸν (se ing: έντε.
pon)». Antm:

Τυφλόστομος (ό, ή), (potъmos, pîъ) чед
кх rъpъ vъltoasъ, fъpъ skpъuepe. [τυφλός,
στόμα].

Τυφλότης (ή), orpie; (fir:) tinnime de minte. mi ul: [τυφλός].

Τυφλόφορος (ό, ή), (παροкс:) dskiptorē, paskiptorē de orpē; (προπαροкс:) dskē, kskiptorē de orpē. [τυφλός, φέρω].

Τυφλώω -ω, viit: -ώσω, orpeskē; intskē; (nestp:) = Τυφλώτω (D. Kas:); (nas:) mē orpeskē; (fir:) mē tinneskē; (despre liskide) nē kēptē, sintē sekātē; (fir: mē tinnietpeskē. «Ὁρα τυφλοῦται». Nik: kskiptorē, se onprente, nē kēptē. [mi

Τυφλώτης, εως (ό, ή), de felē orpē (tinnimē, nesimiptorē mi ul: [τυφλός].

Τυφλώσις, εως (ή, orpie; intskēkare; (fir:) tinnietpipe; sekare, stēpipe, mi ul: 2) (skl:) in lokē de τυφλότης. [τυφλώ.

Τυφλώτω, (fēpt viit:) sintē orpē (προ: mi fir:), nē vēzē; nē simptē. [τυφλός].

Τυφλώψ, ὥπος (ό), poet: orpē de vedepi. || (des:) = Τυφλός, kē felē de shapne. [τυφλός, ὦψ].

Τυφωγέρον, οντος (ό), poet: soapte bētriptē, kovēsitē de bētripte (vezī mi τυφωγέρον). [τύφος, γέρον].

Τυφομανής, εως (ό, ή), (nlp:) nevsnē de mīndpie, intskekatē de fsmpti. [τύφος, μανινομαι]. [de knde.

Τυφομανία (ή), nevsnēaskē mīndpie. 2) kē felē de boalt, smintivisne kē nesimipte.

Τυφοπλαστέω -ω, viit: -ήσω, imi inkēskē čeva in imāinagie, visezē. (allp: zik τυφοπλαστέω).

Τύφος (ό), [τύφω] (prip: fsmē; avēptē. 2) ovic: fir:) mīndpie, fsmpti, seakē inrīmpie. 3) (med:) felē saē simptomē de o linicōasē boalt, tifosē (līngroape neapē), ad: fepvingealt kē nesimipte. [de knde

Τυφός (ό), rap, saē ind: in lokē de τυφός. [mi

Τυφώω ω, viit: -ώσω, intskēskē, innēskē kē fsmē. 2) (ovic: fir:) iassfē mīndpie, inrīmpie; (mi nas:) mē orpeskē de mīndpie, mē smptē de fsmpti, mē apzē supiatē. (de knde) «Τυτυφωμένος». Plt: amēptē (ka kē trēsntē), kē mīnptē pēpde, intskekatē. «Τετυφώσθαι τὸν ταῦτα λέγοντα ἔφη». Dm: este nemintosē, nē mtie, če zicē. «Ὁὐχ οὕτω τετύφωμαι». Dm: nē sintē alit de nepodē.

Τύφω, [in afin: kē θύω] viit: θύφω, (nex: ēthufa, nas: tpe: de kē: τέθυμαι, mi nex: 2: ἐτύφην) fakē (mi stpēm: intskēskē kē) mēskē fsmē; (prip intind:) peskē, mē vapozeptē; (fir:) apzē in askēskē. «Τύφειν

καπνόν». Ep: (mi stpēm:) «Τῷ καπνῷ τῶφον ἄπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρπολῶν». Apstf: (mi nas:). «Καπνῷ τυφόμεναι μέλισσαι». Aks: (mi fir:) «Ὁ πόλεμος πάσαι τυφόμενος ἀνελαμψε». Pl: «Τυφομένην ἄδρου πυρός ἐτιζῶσαν φλόγα». Pl:

Τυφώδης, εως (ό, ή), [τύφος] mēskē de mīndpie, supiatē. 2) (med:) pētimamē, saē xarakterisatē de simptome de tifosē līngroape.

Τυφωεύς, εως, mi

Τυφών, ὄνος (ό), vīkēlie kē fēptē; (maī noē) trēsnetē 2) (dēne mitoloie) Tifonē, kē dīn mīranpī. [τύφω]. [de knde

Τυφωνεύς, εως (ό), rap in lokē de τυφωεύς [mi

Τυφωνικός, ή, ὄν, mi

Τυφώσις, α. ον. de vīkēlie, saē fēptē. «Ανεμος». Skp: «Τυφώσις». Stov: = Εὐδρόντητοι, nevsnē, indrēpti.

Τυφωνοειδής, εως (ό, ή), (mi adv:) -ειδώς, čel in felē de fēptē. [τυφών, εἶδος].

Τυφός, ὦ (ό), poet: in lokē de τυφών.

Τύχα, ας (ά), Dor: in lokē de τύχη.

Τυχαίζομαι, viit: -άσομαι, ras: in lokē de στοχαίζομαι.

Τύχαιον (τό), tempē al nopokēskē. [mi

Τύχαιος, α, ον, intīmpēptorē, al intīmpēpti. τύχη]. [de knde

Τυχαίως, adv: din (prip) intīmpēptē.

Τυχέιν, nex: 2: de inf: al lēi τυγχάνω.

Τυχέιον (τό), [τύχη] Biz: tempē al nopokēskē (mēptēskē mēptēskē al) vpe kēptē lokē, saē opamē.

Τυχέω ω, viit: ήσω, poet: in lokē de τυγχάνω, nemepeskē, vodeskē. «Τὸν θεοῦ ἑτύχησε ἑλθόν». Pl: O. [din

Τύχη ή), [τεύχω = τυγχάνω] intīmpēptē, vpedealt; innepēkare; (ka zeitate) xpsioare (vsnē saē pea), nopokē; (in nen:) intīmpēptē, nexotēptē stape saē venipe a lēkēptēptē (prip xpm: ka din peskatatē lōp) nopēptē, issēptē; saē (din pēptē) nenopēptē, nevēptē. «Τύχην δὲ λέγω εὐγένειαν καὶ πλοῦτον καὶ δυνάμεις καὶ τὰναντία τούτων· καὶ ὅλως εὐτυχίαν καὶ δυστυχίαν». Apst: «Τύχη γὰρ ὀρθοῖ. καὶ τύχη καταρρέπει τὸν εὐτυχοῦντα, τὸν τε δυστυχοῦντα». Sof: «Εἴπερ γε μὴ τύχη τινι, ἀλλ' ὑπὸ γνώμης ταῦτα γηγένηται». Ksn: «Θεῖα τινὶ τύχη». Plt: dēne o zecaskē voiamē. «Ἀγαθὴ τύχη». (Fr:) kē čeasē vsnē, kē nopokē; (īap la inskpise vēvēlie, dekpete, mi ul: in pēptē kē al nostpē) in nēmele Domēskē. «Τὰ τῆς τύχης». «Τὰ ἀπὸ

Τὸ ποῦ, Δορ: ποῦ: (ἰν κόντρακ:) ἰν λοκῆ
de τὸ ἀπό.

Τῶποβαῖνον, Dor: saḡ Ion: (în kontrak:) în lokš de τὸ ἀποβαῖνον.

Τῶρ, Lak: în lokš de Τῶς==Τοῦς.

Τῶργείω, poet: Dor: (în kontrak:) în olkš de τὸ Ἀργείου.

Τῶρνεον, poet: (în kontrak:) în lokš de τὸ ὄρνεον.

Τῶροτρον, poet: (în kontrak:) în lokš de τὸ ἄροτρον.

Τῶρρα, poet: (în kontrak:) în lokš de τῷ ῥα, saḡ τῷ ἄρα, pentrḡ ayeasta dar.

Τῶρχαῖον, Ion: (în kontrak:) în lokš de τὸ ἀρχαῖον.

Τῶς, Dor: în lokš de τοῦς, saḡ οὓς,

Τῶς, adv: Dor: în lokš de οὕτως. 2) (xne-opi) poet: în lokš de ὥς. 3) (pap mi ind:) poet: Dor: în lokš de οὔ, ὅθι, xnde (Tkr: Engr: D. I.)

Τῶστέα, poet: Dor: (în kontrak:) în lokš de τὰ ὁστέα.

Τῶϋτ' Dor: poet: (în kontrak: mi apostp:) în lokš de τὸ αὐτὸ.

Τῶϋτὸ, saḡ (maī korek:) Τῶϋτὸ, Τῶϋτέου, saḡ (maī korek:) Τῶϋτέου, Ion: (în kontrak:) în lokš de τὸ αὐτὸ, τοῦ αὐτοῦ.

Τῶϋδούλοιο, Dor: poet: (în intrpn:) în lokš de τοῦ Εὐδούλου.

Τῶ φθαλμῶ, poet: (în apostp:) în lokš de τὸ ὀφθαλμῶ.

Τῶ χλῳ, poet: (în apostp:) în lokš de τῷ ἔχλῳ.

Y

Υ, υ, Υψιλόν (τὸ), Insilonš, nedekl: a-doḡ-zeculea lıterḡ a Ełineskelı alfabetš. || (nımer:) υ, patrḡ sste, saḡ al patrḡ-ssteleā; mi υ, patrḡ sste de miī.

Υ, Υ, ekspřimḡ sznetḡ nḡrılor în mısıpe.

Υάγχη (ή), [ύς, ἄγχω] xñš felš de βοαῶ, rıstḡrḡ al porçılor. (bezı mi συνάγχη).

Υαγών, όνος (ή), pap mi dialect: în lokš de σιαγών.

Υάδες (αί), [ύω] o konstelaçie (din şapte stele) n' inprejḡrḡ kapḡlı tızḡrḡlı (a kḡpora pıstḡrıpe dıne soape pıve-stıā ploae).

Υαῖνα (ή), [ύς] (přınç:) skroaḡ. 2) (o-bıç:) o foapte selbatıkḡ feapḡ (xñš felš de mare lıpnḡ) kḡ koamḡ de pıřı de

porķḡ neste toatḡ şınapea. 3) xñš felš de nemte (din soıřl innotḡtorılor ne koaste). 4) femıe konsfıngıḡ la in-kınapea lıı Mitra (zeř Persanř). [de xnde Υαῖνıs, ιδος (ή),= Υαῖνα (3).

Υακίνθια (τὰ), (se inḡ: ιερὰ) o sepḡ-toape a Lıchedemonenılor în çınstea lıı İacıntř. (mi

Υακινθίζω, viit: -ıřω, seamḡnḡ la faḡḡ saḡ la mıposḡ kḡ floapea [ύάκινθος].

Υακινθινοβαφής, έος (δ, ή), vḡnsıḡ în faḡa [ύάκινθινος, mi βαφή].

Υακίνθινος η, ον, al lıı İacıntř; (pırtık:) çel în faḡa floapeı ύάκινθος (bezı zıç:), ad: vıñḡḡ inkıř; (ıap arx: mi poet:) kḡ totḡl inkıř mörıkḡ; (přın inınd:) nerḡḡ (bezı mi İoḡnefḡş, mi porçıreos). «Ούλας κόμας ύακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας». Om: [din

Υάκινθος (δ, mi ή), xñš felš de floape, zamvılḡ; (ıap dıne alııı) poşḡl vıçorḡ; saḡ vıñḡḡl křınḡ; saḡ (maı pıovıv:) lı-leaoa (ne frınzıle kḡrıa se çıııāř lı-tepıle AI, saḡ YA). (de xnde) «Υάκινθε, λάλει τὰ σὰ γράμματα, καὶ πλέον αἶ, αἶ!». Mosx: Καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐστὶ, καὶ ἄ γραπτὰ ύάκινθος». Tkr: 2) (přın inınd:) faḡa mörıkḡ, xñš felš ne porçıḡ. 3) (fem:) İacıntř, xñš felš de pıeçıoasḡ nıatrḡ (de sançıḡ) în faḡa floapeı, ad: vıñḡḡ. 4) (dıne mıtoloç:) xñš inḡrḡ foapte frı-mosḡ, ne kape din nevḡrape de seamḡ a omorıt Apolonř. [ύ, κινέω]. [de xnde

Υακινθώδης, εος (δ, ή), asemenea la faḡḡ kḡ zamvıla, mi çl:

Υαλέος -ούς, έή -ή, έον -ούν, çel de stıkḡ; strḡvḡzıosḡ; saḡ stıklosḡ. [ύαλος].

Υαλή, (în kontrak:) în lokš de ύαλέη.

Υαλίζω, viit: -ıřω, seamḡnḡ a stıkḡ.

Υάλινος, η, ον, çel de stıkḡ. [mi

Υαλίτης, ου (δ), mi Υαλίτης, ιδος (ή), al stıkḡı; saḡ çel din felşl stıkḡı. «Γῆ (•Υάμμος) —». kopřınzḡtorḡ de pḡḡıçıle (folosıtoape la façere) de stıkḡ. [ύαλος].

Υαλοειδής, έος (δ, ή), çel în felşl stıkḡı, strḡvḡzıosḡ, saḡ lıçıosḡ ka stıkḡ. || (szvst: se inḡ: λııos) İacıntř, saḡ tonazḡ. [ύαλος, εἶδος].

Υαλίεις, εσσα, εν, poet: = Υάλινος. «Παρεῖα —». Engr: stıkḡoasḡ. [din

Υαλος (ή, mi pap δ), [ύω, saḡ χέω, saḡ εἶλη] stıkḡ, křıstalḡ. 2) (fır: în çen:) op çı trıpnḡ inkeratḡ mi strḡvḡzıosḡ, (spıe eks:) şapea çea din pḡmıntḡ, mi çea amonıakḡ, kexřıvıarḡ, mi çl: 3) arzḡtoā-

pea orlindz (bezī Apstf: Norī 766. bezī mi skáφιον 2).

Υαλοτέχνης, ου (δ), memterž (fьκьtopž) de stiklь. [ύαλος, τέχνη].

Υαλουργεῖον (τὸ), fabrikъ de stikle, stiklariе. [mi]

Υαλουργικός, ἡ, ὄν, atinrъtopž de л-кpъtopž, saž лкpape de stikль. «Υαλουργική». meseria лкpъtopълxi de stikль. [din]

Υαλουργός, ἡ, ὄν, лкpъtopž de stikль, stikларž. [ύαλος, ἔργον].

Υαλοῦς, ἡ, οὖν, in kontpak: din ύαλέος.

Υαλόχροος -ους (έ, ή), чel in fаgа sti-клеi. [ύαλος, χρώα].

Υαλόω -ω, viit: -ώσω, ppefakš in sti-кiъ. [mi]

Υαλώδης, εος (ό, ή), stikлosž, = Υαλοειδής. [ύαλος].

Υάλωμα (τὸ), o boалъ (патъ) ne la o-kiī kailop. [ύαλώω].

Υαλώπις, ιδος (ή), poet: [ύαλος, ὦψ] чel кx fаgъ (лxчipe, mi чл:) de stikль. «Ία-σπις —». Opf:

Υάς, άδος (ή), bezī ύάδες.

Υβάζω, viit: άσω, = Υδοῦμαι, mъ rir-oveskš, mъ plekš (prinч; ka sъ вpъsž); (prin intind:) вpъsž.

Υββαλῆς, έος (ό, ή), rлs: desfpinatš in trъnemtele пъчepi. [din]

Υββάλλω, poet: [in sink:] in лokš de ύποβάλλω.

Υβός, ἡ, ὄν, rirboвž, kokomatš, [de aчi] reboсž. [din]

Υβός (δ), kokomъ, rirbovitъpъ, (de xnde Lat:) gibbus. [κύπτω]. [de xnde]

Υβόω -ω, viit: -ώσω, rirboveskš, kokoshezš ne чineвa. (inprot: de лopδōw).

Υβρίγελως, ωτος (ό, ή), poet: rirъtopž in batжokopipea (desnppeчipea) кxiвa. [ύβρις, γέλως].

Υβρίζω, viit: -ίσω, mъ portž, saž vor-veskš кx desnppeчipe, neperxлat, oвpъznicheskš, mi чл; (desnppe bite mi пapтик: asinī) daž кx пiчopъл, sъpž svēpind, mi чл; (strъm:) desnppeчieskš, nevinsteskš (in vorъ, saž in fanлъ) ne чineвa, in traktezž pž; (desnppe fem:) siъieskš, pš-шinezž. «Εἰ ἐν τοιούτῳ καιρῷ ὑβρίζον, ἐμολογῶ καὶ τῶν ὄνων ὑβριστότερος εἶναι, οἷς φασὶν ὑπὸ τῆς ὕβρεως κόπον οὐκ ἐγγίνεσθαι». Ksn: «Μάλ' ὑβρίζεις, καὶ ποῦ τις δοκέεις μέγας ἔμμεναι ἢ δὲ κραταιός». Od: Σ. «Πῶς γὰρ οὐ δεινὰ πάσχουσιν, ἐπειδὴν ὀρώσι τὴν τούτου ἐταίραν καὶ χρυσία πολλὰ ἔχουσιν καὶ ἱμάτια καλὰ, καὶ ἐξέδους λαμπράς ἐξιούσαν,

καὶ ὑβρίζουσιν ἐκ τῶν ἡμετέρων»; Dm: «Τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τοὺς ὑβρίζειν δόξαντας ἔξεστιν ὑμῖν θανάτῳ ζημιῶν»; Lis: (mi кx ак: strъm:) «Таῦθ' ὑπερηφανεύοντες, ἡμέας ὑβρίζοντες». Ia: A. «Οὗς νῦν ὑβρίζει, καὶ πτωχὸς ἀποκαλεῖ». Dm: «Τὸν θεόν, τὸν ὑβρίσει». Tkr: (mi кx ppeп:). «Τί γὰρ μαθόντ' ἐς τοὺς θεοὺς ὑβρίζετον». Apstf: (mi кx ак: ka xotъp:). «Υβρεῖς ὑβρίζων εἰς ἀμείνονας σέθεν». Ecp: (Лxч: o desлememte mai vine, inстъ ачeasta nъ se пъzemte totдаsнa). «Τὸ μὲν σὲ ὑβρίζειν, τὸ σωμὰ ἐστὶ τὸ σὸν ἢ τοι πληγαῖς, ἢ δεσμοῖς, ἢ καὶ ἄλλω τρόπῳ· τὸ δὲ εἰς σέ, ὅταν εἷς τι τῶν σῶν γίγνηται ἢ ὕβρις. καὶ γὰρ, ὅς τις γυναῖκα ὑβρίζει τὴν σὴν, εἰς σέ ὑβρίζει, mi чл»: Лxч: (mi desnppe bite) «Οἱ ὑβρισταὶ ἵπποι ἐκτεμνόμενοι τοῦ δάκνειν καὶ ὑβρίζειν ἀποκύνονται». Ksn: (mi desnppe neinsxл:). «Τῷ ποταμῷ ὑβρίζαντι». Ep: notonind, mi tirind лa вaлe кaлxл. «Φυτὰ ὑβρίζοντα». Лks: = Υλομανοῦντα. (mi pas:). «Πολλοὶ ὑπὸ κρειττόνων ὑβριζόμενοι». Ksn: «Ὁ νόμος οὐδὲ τοὺς δούλους ὑβρίζεισθαι ἀξιοῖ». Dm: (mi кx ак: ka xotъp:). «Τηλικαύτην ὕβριν ὑβριζόμενος». Лks: (saž in ex: de ppeп:). «Τὰς γνάθους ὑβριζόμενος». Лks: пълmъitž; saž smъsž (кpъtъitž) de nepi mxiememte. (neovич:) «Στολή (ἡ Περσική) οὐδὲν τι ὑβριζόμενη». Ksn: nъ atit лx-кsoнsъ, saž mxieposъ (ka чea Medикъ), inкit a ажъвne a fi de nevinste. [ύβρις].

Υβρισπαθέω -ω viit: -ήσω, пъtimeskš ne-чinste. [ύβρις, πάθος].

Υβρίς, ιδος (ή), xнž felž de pastpe, kape namte noantea. [din]

Υβρίς, εως (ή), [ὑπέρ, saž ὕβρις] (dъne zич:) smfъtъpъ; (de xnde fir: ka xapa-кterž) mindpie, inrimfape; oвpъznicie, nepxmine; desfpinape; nepъsape; (lap ka fantъ in чen:) op чe se faye, saž se zi-чe snpe desnppeчipea кxiвa mi кx ne-пъsape; fъpioasъ пpъtape, nepindxлъ; (nartik: лeч:) okъpipe, saž pea traktape snpe nevinste; trъneaskъ nevinstipe in siъniue. «Παιδων ὕβρεις, καὶ γυναικῶν αἰσχύνες». Iskr: «Εἰδὼς, ὅτι γῆμαι μὲν τὴν βικιλέως ἐπραττε θυγατέρα, τὴν δ' αὐτοῦ ἀνευ γάμου λαβεῖν ἐβόλυετο, ὕβριν νομίσας τοῦτο». Ksn: «Οὐ γὰρ τὸ τύπτεσθαι τοῖς ἐλευθέροις ἐστὶ δεινόν, καὶ περ ὃν δεινόν, ἀλλὰ τὸ ἐφ' ὕβρει». Dm: «Οἱ νόμοι πολλῷ μείζονος ζημίας ἀξιοῦσι τοὺς ἐκουσίᾳ καὶ δι' ὕβριν τι πλημμελοῦντας τῶν ἄλλως πως ἐξαμαρτανόντων». Dm: «Οὐ γὰρ ἐστὶ τῶν πάντων οὐδὲν ὕβρεως ἀφ' ὧν ἄλλοι ἄνθρωποι δ' αὐτόν μοι λαβὼν

τόν τῆς ὑβρεως νόμον». Dm: «Κεχειροτόνηται ὑβρις τὸ πρᾶγμα εἶναι». Dm: (mi desnpv bite). «Τοῖς ὄνοις φασὶν ὑπὸ τῆς ὑβρεως κόπον οὐκ ἐγγίνεσθαι». Ksn: (mi desnpv ne- insstl:) «Ὁῖνου ὑβρις». El: fipeaska fepvepe. [de xnde

Ὑβρις, ιος (ὅ), poet: in lokš de ὑβριστῆς.

Ὑβρισμα (τὸ), чееа чесе фаче, саῷ se ziche snpe nevinstipea кѣва, саῷ pesxlatatл nevinstipii. 2) poet: in lokš de ὑβριστῆς. «Ὑβρισμα τετρασκελές». Expr: [mi

Ὑβρισμός (ὅ), nevinstipe, pea traktape (akt: saῷ pas:). [mi

Ὑβριστήρ, poet: in lokš de...

Ὑβριστής, οὔ (ὅ), nevinstitopš, desnpvxitopš; овразникъ, nepxminatš; desfpinatš; чел къ nepindxialъ in psptxpi. «Ανέρες ὑβρισταὶ καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι». Od: Z. (mi desnpv bite, mi neinsstl:) «Ἴππος («Ἀνεμος»)». Ksn: Es: (mi kompar: dedxš de адѣи ла ὑβριστός). «Ὡς περ ἐν τοῖς ἵπποις, οὕτω καὶ ἐν ἀνθρώποις τισὶν ἐγγίνεται, ὅσω ἂν ἐκπλεω τὰ θέοντα ἔχωσι, τοσούτω ὑβριστότεροις εἶναι». Ksn: «Καὶ τῶν ὄνων ὑβριστότερος». Ksn: «Ὀμίλου ἀχρηΐου οὐδὲν ὑβριστότερον». Ep: [ὑβρίζω]. [de xnde

Ὑβριστιάω -ῶ, viit: -άσω, sintš dispksš, απλεκatš a nevinsti, a mъ pspta nepexlat, a fache nepindxielī. [mi

Ὑβριστικός, ἡ, ὄν, kxvenitš, saῷ απλεκatš a fache (a se pspta kx) nepindxielī, fipe- шte nepexlatš (овразникъ, desfpinatš, mi чл:); (desnpv plante)=Ἰλομανής. «Διήγησις ὑβριστικῇ». D. Al: eksnхnere de nevinstipe fьkьtъ kьtre чineва. «Τὸ ὑβριστικόν». Lks: απлекapea omxлѣи ла nevinstipe. [de xnde

Ὑβριστικῶς, adv: kx kinš desnpvxitopš, nevinstitopš.

Ὑβριστίς, ἰδος (ἡ), fem: ал лѣи ὑβριστῆς.

Ὑβριστοδίκης, ου (ὅ), жедикъtopš кѣлкъtopš (desnpvxitopš) de drentate, nedrentš, mitapnikš. [ὑβριστής, δίκη].

Ὑβριστός, ἡ, ὄν, [ὑβρίζω] nevinstitš de чineва, saῷ vrednikš de nevinstipe; (par in posit:) in lokš de ὑβριστῆς, saῷ ὑβριστικός, (de xnde kompar:) «Ὑβριστότερος in lokš de ὑβριστικώτερος. (bezī ὑβριστῆς).

Ὑβρίστρια (ἡ), fem: ал лѣи ὑβριστήρ.

Ὑβωμα (τὸ), =Ἰβος, гевошитъpъ, гip-вовитъpъ, кокоашъ. [mi

Ὑβωσις, εως (ἡ), гевошipe, кокошape, гipвошipe (inprot: de λόρδωσις, bezī ὑβός). [ὑβός].

Ὑγεία (ἡ), in lokš de At: ὑγεία, sь-пzlate.

Ὑγιάζω, viit: -άσω, insъnъtomexš, лe-кѣiesкš ne чineва; (pas:) mъ fakš sьnъtosš, mъ tьmъdxiesкš. [mi

Ὑγιαίνω, viit: -αῶ, sintš sьnъtosš; (fir:) sintš in mingile mele; (xne-opī) mъ fakš vine, mъ insъnъtomexš. || «Ὑγιαίνει», салъtape de плекape, pьmī sьnъtosš, (Franц:) adieu. [ὑγιής]. [de xnde

Ὑγιανσις, εως (ἡ), insъnъtomipe (akt: saῷ pas:). [mi

Ὑγιαντός, ἡ, ὄν, psinъtosš de a se insъnъtomī, de tьmъdxit. [mi

Ὑγιασις, εως (ἡ), =Ὑγιανσις. [mi

Ὑγιασμα (τὸ), миклокъ de insъnъtomī-ре (леакъ, saῷ dietъ). [mi

Ὑγιαστικός, ἡ, ὄν, psinъtosš de a insъnъtomī, priinъtosš ла (adъkъtopš dē) insъnъtomipe. 2) =Ὑγιαντός.

Ὑγίεια, mi (maī par) ὑγεία (ἡ), sьnъtate de trъnъ, mi (fir:) de minte. [mi

Ὑγαινός, ἡ, ὄν, adъkъtopš, saῷ avstš de sьnъtate. «Ἀἷρ («Ἐξίς»)». Lks: [ὑγιής]. [de xnde

Ὑγαινώς, adv: kx sьnъtate, kx viptate.

Ὑγίεις, εσσα, εν, poet: Beot: in lokš de ὑγιής.

Ὑγιηρός, ὁ, ὄν, (sьперл: нргл: ὑγιηρέ-статос) adъkъtopš, saῷ psptamš de sьnъtate, sьnъtosš. «Ὑγιηρόστατος πάντων ἀνθρώπων». Ep: [din

Ὑγιής, εός (ὁ, ἡ), [in afin: kx ὑγρός] sьnъtosš, пeапъnъ; (fir:) intperš; adeвъpatš, neprefъkьtš; folositopš; ingelentš; (in pen:) пpekъm тpевъie, nedefektъosš. «Μῦθος ὑγιής». L: Θ. neprefъkьtš. «Τῶν δὲ ἦν ἄρα οὐδὲν ὑγιές βούλευμα». Ep: drentš, kьpatš.

Ὑγιοζυγία (ἡ), xniре, saῷ intilniре de sogi in sьnъtate (Sxl: eksnл: a лѣи ар-тизуги́а). [ὑγιής, ζεύγνυμι].

Ὑγιοποιέω -ῶ, viit: -ήσω, fakš ne чineва sьnъtosš. [ὑγιής, ποιέω].

Ὑγιόω -ῶ, vit: -ώσω, =Ὑγιοποιέω. [mi

Ὑγιῶς, adv: kx sьnъtate, saῷ пeпenie, viptate; (fir:) drent; ingelenъmъte; пpekъm se kade. [ὑγιής].

Ὑγιώτερος, α, ον, kompar: (nepгл:) ал лѣи ὑγιής.

Ὑγιάζω, viit: -άσω, sintš xдš, xmedš.

Ὑγιάινω, viit: -αῶ, xдš, xmezескš че-ва, moīš; (desnpv pīš) adъnъ, saῷ xдš. [ὑγρός]. [de xnde

Υγρανσις, εως (ή), xδape, xmezipe; mo-
iere. [mi]

Υγραντικός, ήν, όν, чel κx insxwime de
a xmezi, adxkxtopx de xmezipe, sax x-
mezeax. [mi]

Υγρασία, (ή) xmezeax. [mi]

Υγρασμα (τό), xmezitxpx, sax λxkpx x-
mezitx; xmezeax.

Υγρηδών, όνος (ή), Ion: in lokx de y-
paxia.

Υγροβατέω -ώ, viit: ήσω, xmeax (vie-
uieskx) in xmezoaxe lokxpi. [din]

Υγροβάτης, ου (ό), xmeaxtopx (netpek-
topx) in xmezoaxe (apoaxe) lokxpi. [ύγρoς,
βαίνω]. [de xnde]

Υγροβατικός, ή, όν, fьkxtx din natxpx
a tpxi (a xmeax) in apoaxe lokxpi, =
"Evyδpox. (inprot: de xηpoβaxtixός).

Υγροβαφής, έος (ό, ή), poet: moiatx in
апx, sax in xmezeax, [ύγρoς, βάπτω].

Υγρόβιος (ό, ή), [ύγρoς, βίος] poet: tpxi-
topx in xmezeax, sax апx, = "Evyδpox;
sax aronisitopx de a le vieu di din апx
(mare, pīx, mi чл.), neskapx, mi чл:

Υγροβόλος (ό, ή), poet: skoxtpox, pro-
daxkxtopx de xmezeax, xmezitopx. "Cтa-
γών —,,. Exr: nikxtxpx de ploae. [ύγρoς,
βάλλω].

Υγρόγελως, ωτος (ό, ή), (fir:) intinsx,
natxpalx, neprefkxtx in pīxla sx. [ύγρoς,
γέλω].

Υγρόγονος (ό, ή), poet: nъskxtx in x-
mezeax, (ad:) in апx. [ύγρoς, γόνος].

Υγροθηρικός, ή, όν, atintxtpox de bina-
pe in апx (de nesxpipe). "Υγροθηρική
(τέχνη),. Plt: nesxpia. [ύγρoς, θήρα].

Υγροκέλευθος (ό, ή), [ύγρoς, κέλευθος] =
"Υγροπόρευτος. "Koxλiax —,,. At: a ktpxia
kale se insemneax kx xmezeax.

Υγροκέφαλος (ό, ή), чel κx xmezeax in
kapx, sax nъlimax de idpoxefalx. [y-
γpox, κεφαλή].

Υγροκήλη, mi Υγροκισσοκήλη (ή), = Υ-
δροκήλη. [ύγpox, κήλη].

Υγροκοιλίος (ό, ή), чel κx moaxe nin-
toxe, = Euxoiliox. [ύγpox, κοιλία].

Υγροκολλούριον (τό), = [ύγpox, κολλού-
ριον, vezī zix:].

Υγρόκομος (ό, ή), poet: чel κx nъpax
xmedox (emit: de pīx). [ύγpox, κόμη].

Υγρολάξευτος (ό, ή), poet: adinkatx, kl-
bъnatx de апx. [ύγpox, λαξέυω].

Υγρομέδων, οντος (ό, ή), poet: innpъratx
al apexop. [ύγpox, μέδων].

Υγρομέλεια (ή), molixisno (xesnixisno

de xvit, sax inbiptit), fpxmezime a mъ-
daxapexop. [din]

Υγρομελής, έος (ό, ή), чel κx moī (mъ-
dioaxe, fpaпede) mъdaxape. [ύγpox, μέλος].

Υγρόμορφος (ό, ή), poet: xmedoxx la
firxpx, sax de apoax (lixidix) natxpx.
[ύγpox, μορφή].

Υγρόμυρον (τό), apox mirx, sax mipea-
smъ. [ύγpox, μύρον].

Υγρονόμος (ό, ή), nъskxtx (tpxitopx) in
апx, = "Υγρόβιος. [ύγpox, νομή].

Υγρόνοος -ους (ό, ή), moaxe (nestatop-
nix) de minte, sax simximintx, mi xapa-
kterx; molixiox, afemeiatx. [ύγpox, νόος
-ous].

Υγροπαχής, έος (ό, ή), чel de slavъ kon-
stitixie, moaxe de kapne. 2) (poet:) чel
κx xmezeaxa sa inrepatx. [ύγpox, πήγνυμι].

Υγρόπισσον (τό), katpanx apox. [ύγpox,
πίσσα].

Υγροποιός (ό, ή), fьkxtopx de xmezi-
tate, xmezitopx. [ύγpox, ποιός].

Υγροπόρευτος (ό, ή), poet: = "Υγροπόρος.
[ύγpox, πορεύομαι].

Υγροπορέω -ώ, viit: -ήσω, poet: xmeax
ne апx, kъltxopeskx ne mare. [din]

Υγροπόρος (ό, ή), xmeaxtopx ne апx,
kъltxopx ne mare. [ύγpox, πόρος].

Υγρορρόεω -ώ, viit: -ήσω, kxpъ de x-
mezeax. [ύγpox, ρόή].

Υγρός, ά, όν, apoxx, kxpъtopx; xme-
zox; alxnekosx. "Υγpά τροφή,,. At: "Υ-
γpoxν έλαιον,,. Om: apoax xnoape (snpe
deosepipe de чeafinkeratx). "Υγpoxν υδωp,,.
Om: (snpe deosepipe de чeafingeratx).

"Υγpά μοι δοκεί ή έν τω Φαληρικω έλει γη
και ή ταύτη όμοία,,. Ksn: "Tα υγpά twv στα-
θμwv,,. Ksn: "Ανδpες υγpoi τας φύσιας,,.

Inkr: de xmezoax (slavъ) konstitixie.

"Twv υγpwv τε και ξηpwv καρпwv,,. Inkr:

"Ανεμοι υγpoxν άέντες,,. Om: insoxiu kx
xmezeax sax ploae. "Υγpά κέλευθα,,. Om:

Es: marea. "Tδ υγpoxν,,. xmezitatea. "Tα
υγpά,,. xmezelele tpxpaxi. 2) (prin in-
tind:) moaxe, fpaпedx, delikatx, mъdio-
sx. "Υγpox χαλινός,,. Ksn: "Υгpoxς κισ-
σός (άκανθος),. Enpr: Tkr: "Neottois υγpoxis,,.

Elī: nesxpъtpoxi, nearipaxi. "Υгpoxς τpά-
χηλος,,. Lks: "Cкéлη υγpά,,. Ksn: "Υгpά
орхисис,,. Lks: (mi in lokx de adv.). "Υ-
гpoxν άείδeи,,. Om: kx dīoxsx glasx. 3)

(fir:) desnixox, mъdiox, plekatx; (in
pīx) nestatopnix, skimbъxiox; sax molix-
iox, toindax; desnixiox a alxneka, a

lxdea in nekъviinge. "Eυπλασον και υγpoxν

ή νεότης,,. Πλ: “Υγρότεραι πεύσεις”. Πλ: lesničoase. “Τὸ Κίμωνος ὑγρόν,,. Πλ: so-miavilēl mi mlēdiosxl charakterš. “Υγρό-τερος τῷ γελοίῳ”. Πλ: απλεκατῆ λα лкаре in pīšš. “Υγρὸς πύθος,,. Om: a amorxlēi. “Υγρὸς βίος,,. At: desmīepdoasx (vezī mi διαρῥέω). “Υγρόν ὄμμα,,. Lks: amorosxl o-kīš. (mi adverbial) “Υγρόν ὄρξν (δέρ-κεσθαι),,. Eλι: Engr: [ύω].

Υγρόσαρκος (ό, ή), moale de carne, saḡ la trēpē. [ύγρως, σάρξ].

Υγρότης (ή), xmezitate, liksiditate; x-mezealx; (prin intind:) frēmezime; mlē-diomie, lesničišne in miškarē; (fir) le-sničišne de charakterš; simičišne; (in pēš) nestatopničie, skimečišne in rin-dēpī; molīčišne, desfētičišne. “Υγρότης βίου” τὴν ἀσωτίαν γὰρ ὑγρότητα νῦν προσα-γορεύουσι τινές,,. At: “Ἡ περὶ τῆς ὑποδο-χᾶς ὑγρότης καὶ δαψίλεια, καὶ το ἀναιμένον ἐν τῇ διαίτῃ (τοῦ Λουκούλου καὶ Κίμωνος)”. Πλ: “Τὴν ὑγρότητα αὐτῶν (τῶν δικαστῶν) τοῦ ἥθους τοῖς δακρύοις εἰς ἔλεον προαγαγέ-σθαι,,. Līkr: [ύγρός].

Υγροτόκος (ό, ή), [ύγρως, τόκος] nēskō-topx, prodēkōtopx de απx, saḡ xmezealx.

Υγροτράχηλος (ό, ή), чel kx okī mlē-diomī, saḡ amorosx kēxtētrē, (obut:) okī jēkōtopī. [ύγρως, τραχήλος].

Υγροτρεφικός, ή, όν, insēmitš vīeḡsitoa-pelox in απx. [din

Υγρότροφος (ό, ή), xpēnitš, (ad:) trēi-topx in απx. [ύγρως, τροφή].

Υγρόφθαλμος (ό, ή), чel kx okī mlē-diomī, saḡ amorosx kēxtētrē, (obut:) okī jēkōtopī. [ύγρως, ὀφθαλμός].

Υγρόφθογγος (ό, ή), poet: fēkōtopx de sēnetš prin demēptapea liksidēlēi dintp' insxl. “Ἀάγηνος—,,. Engr: kx rēpa strim-tē, (prin xpm:) = Υγρῷ φθεγγομένη στόμα-τι, kare kīlkīe (fēkind mlēkētiš sēnetš bēkōtopīdop de vīnš). [ύγρως, φθόγγος].

Υγρόφλοιος (ό, ή), чel kx moale, fra-чedē koaxē. [ύγρως, φλοιός].

Υγροφοβία (ή), = Υδροφοβία. [ύγρως, φόβος].

Υγρόφειτος (ό ή), poet: = Υγροπόρευτος. [ύγρως, φοιτάω].

Υγροφόρος (ό, ή), = Υδροφόρος. [ύγρως, φέρω].

Υγροφυής, έος (ό, ή), (mi adv:) -φύως, xmedosš, aposš din natētrē, saḡ чel de apoasx natētrē. [ύγρως, φύη].

Υγροχίτων, ωνος (ό, ή), poet: pērtētopx de xmedosx inērtētminte, saḡ akonepitš kx απx, “Βυθός—,, Non: [ύγρός, χιτών].

Υγρόχρως, ωτος (ό, ή), poet: [ύγρός, χρώς]

чel kx xmedosx pīeḡ; (fir:) чel kx x-medosx xēpafayx.

Υγρόχυτος (ό, ή), poet: vēpētopx de (saḡ vēpēatš, pisinitš in) xmezealx. “Ομβρός —” Non: [ύγρως, χέω].

Υγρῶς, adv: kx xmezealx (maī totda-xna fir:). “Υγρῶς (mi kompar: «Υγροτέρως) κάμπτουσι,,. Ksn: kx lesničišne. [mi

Υγρώσσω, (fētrē viit:) poet: in lokš de ὑγραίνω. || (nestp:) sīntš plinš de xmezealx. “Σπόγγος ὑγρώσων,,. Esxl: moiatš in απx. [ύγρως].

Υδαλέος, α, όν, poet: = Υδατώδης, mi Υ-δαρής; (med:) = Υδερώδης. “Ἡ χροιά ἐπὶ τό λευκότερον τε καὶ ὑδαλεώτερον ἐκτέτραπται τοῦ κατὰ φύσιν,,. Iukr: [mi

Υδαρής, έος (ό, ή), aposš; amestekatš kx απx. “Οἶνος—,, Ksn:; (prin intind: mi fir:) tpešvitš, slavš, fētrē fepēingealx. “Φιλότης—,,. Esxl: [mi

Υδαρός, ά, όν, = Υδαρής. [ύδαρ]. [de xnde Υδαρότης (ή), kalitatea лкpēlēi aposš. Υδαρώδης, έος (ό, ή), kam aposš.

Υδασι, dat: im: ал лēi ὕδαρ.

Υδασιστεγής, έος (ό, ή), poet: in lokš de ὑδατοστεγής.

Υδαταίνω, mi (mīx): -αίνομαι, pētimeskš de idronikx, saḡ (despre femeī) de poa-lx алx. [mi

Υδάτεινος, ос saḡ ή, он saḡ όν, in lokš de ὑδάτινος. [ύδαρ].

Υδατηγός (ό, ή), [ύδαρ, ἄγω] απēdēkš, saḡ strēmtētopx, dēkōtopx de απx dintp' o nape intp'alta.

Υδατηρός, ά, όν, kēvenitš apeī. “Κρω-σσός—,,. Πld: vēnš de kēpat απx intp'alta nape. [mi

Υδάτινος, η, он, чel de απx, xmedosš, aposš; saḡ чel de faḡa apeī; (prin intind:) strēvēzosš; saḡ mlēdiosš; (prin xpm:) fra-чedš, delikatš. “Βραχίων (“Νάρκισσος)—,, Engr: “Ἀνεμος—,, Iukr: mi Tkr: ploīosš, saḡ xmedosš. “Υδάτινα βράχη,,. Tkr: sēb-ḡpī, strēvēzoase; saḡ de faḡa apeī. [ύδαρ].

Υδάτιον (τό), dim: ал лēi ὕδαρ, апшоа-рx; ploīḡx; pīlēḡx.

Υδατис, ίδος (ή), (med:) vēshikēx kx απx formatx sēvt pleona de sēs a okīš-lēi. 2) gls: = Σταγών, pīkētrē. [mi

Υδατισμός (ή), kolkēitēl apeī din trē-pēl idronikosxlēi. (vezī mi xλyδaσμός). [mi

Υδατός, εσσα, ен, poet: in lokš de ὑ-δατώδης, foapte aposš, plinš de απx. “Νέ-φος—,,. Tkr: [ύδαρ].

Υδατοθρέμμων, ονος (ό, ή), poet: = Υδα-
τοτρεφής.

Υδατόκλυστος (ό, ή), [ύδωρ, κλύζω] afen-
datš, suplatš in anp.

Υδατοπλήξ, ήγος (ό, ή), poet: лови́тъ, is-
sitš de ane. [ύδωρ, πλήττω].

Υδατοποσία (ή), = Υδροποσία.

Υδατοποτέω -ω, viit: ήσω, = Υδροποτέω.

Υδατοπότης, ου (ό), = Υδροπότης.

Υδατοπωτέω -ω, poet: in локѣ de ύδατο-
ποτέω.

Υδατοστεγής, έος (ό, ή), onpitopš (nepen-
trekštš) de anp, (Franz:) impermeable.
[ύδωρ, στέγω].

Υδατοστεφής, έος (ό, ή), poet: [ύδωρ, στέ-
φω] inkonkšratš de ane.

Υδατοτρεφής, έος (ό, ή), poet: xpeñitš,
kreskštš (tpšitorš) in anp. « "Αγείρος ("I-
χθύς) — Om: mi Emned: [ύδωρ, τρέφω].

Υδατόχλοος [ύδωρ, χλόη], mi

Υδατόχλωρος (ό, ή), чel kš faγъ зме-
дъ, frañedъ, saš ofilitъ ka ana; saš ver-
džnkš la faγъ. [ύδωρ, χλωρός].

Υδατύχολος (ό, ή), amestekatš kš anp
mi veninš. [ύδωρ, χολή].

Υδατόχροος -ους (ό, ή), чel kš faγa ka
a aneī. [ύδωρ, χρώα].

Υδατώω -ω, viit: ώσω, fakš чева aposš,
prefakš in, saš amestekš kš anp. || (nas:) mъ
prefakš in anp; (med:) idroničezš. [mi

Υδατώδης, εος (ό, ή), aposš, ka ana;
чel in faγa aneī; plinš de anp, kš totxл
zdš; (med:) idronikosš. [ύδωρ].

Υδαίω, poet: in локѣ de ύδέω, saš ύδω.

Υδραίνω, mi Υδραίνω -ω, = Υδριαίνω.

Υδριασις, εως (ή), idronivire. [din

Υδριαίνω -ω, viit: -άσω, pštimeskš de, saš
sintš sšpsš la idronikъ, idroničezš. [mi

Υδερικός, ή, όν, kšvenitš, saš sšpsš la
idronikъ, idronikosš. "Υδερικόν ἀρρώστη-
μα". Pl: [din

Υδερος (ό), = Υδρωψ, idronikъ. [de xnde

Υδερόω -ω, mi (mik: saš pas:) όμαι -οῦμαι,
viit: -ώσω, -ομαι, = Υδραίνω, Υδριαίνω. [mi

Υδερώδης, εος (ό, ή), чel din felxл, saš
asemenca idroničeī.

Υδέω ω, poet: = Υδω, mi ἄδω. « Καί τὰ
μὲν ὡς ὑδεόνται ». Aupn: se kintъ, se zik.

Υδνον (τό), [ύω, saš oидέω, fiind kš se
skpie mi kš oi] žnš felš de mintarkъ,
saš чшepкъ, че kpeñte inžntrъ in пъ-
mintš (prinč: dšne ploī), (Franz:) truffe.

Υδνόφυλλον (τό), žnš felš de nžantъ,
че pesape ne чшepчī, mi inles чшite ast-
fel ršsipеa лop. [ύδνον, φύλλον].

Υδογενής, έος (ό, ή), poet: пѣскѣ in,
saš din anp. [ύδος, γείνω].

Υδος, εος -ους (τό), poet: (parš in no-
mn:) in локѣ de ύдωρ.

Υδρα (ή), = Υδρος, шapne de anp.

Υδραγωγείον (τό), kanalš, prin kapo se
transportъ anp intp'alъ parte, anpžkš.

Υδραγωγέω -ω, viit: -ήσω, transportъ prin
anpžkš (kanalš) anp intp'alъ parte. [mi

Υδραγωγία (ή), transportape de anp
prin kanalš ašpea. 2) = кш...

Υδραγώγιον (τό), = Υδραγωγείον. [din

Υδραγωγός (ό, ή), transportъtopš de a-
np prin kanalš de xndeva ašpea, saš fo-
lositorš la асeasta. || (sžest:) enistatš a-
sšnpa anpžxчeлop, mi transportъpiī ane-
лop, saš skpiitorš desnpе асeatea. 2) (maī
de mšлte-opī sžest:) = Υδραγωγείον. [ύδωρ,
ἄγω].

Υδραίνω, viit: -ανώ, poet: topnš anp, saš
ka anp; xđš, žmezeskš. « Χόας τινί — ».
Exr: = Στένδω. || (mik:) mъ snълš, mъ лaš
kš anp. [mi

Υδραίος, α, он, чel din anp, tpšitorš
in anp, = "Ενυδρος. (innpot: de χερσαίος).
[ύδωρ].

Υδραλεσία (ή), = Υδραλετία. 2) = (saš
rpeñ: in локѣ de)...

Υδραλέσια (τά), mi

Υδραλέσιον (τό), = кш...

Υδραλέτης, ου (ό), moapъ de anp. [ύ-
δωρ, ἄλέω]. [de xnde

Υδραλετία (ή), mъчинаpe prin moapъ
de anp.

Υδράλμη (ή), anp kš sape, sapamxъ.
[ύδωρ, ἄλμη].

Υδράργυρος (ό), apmintš viš (prinč: чel
artificiалš, kъчī чel natxpalš se žičea ἄp-
γypos χyтōς). [ύδωρ, ἄργypos].

Υδράρπαξ, αγος (ό), = Κλεψύδρα, чeasop-
nikš de anp. [ύδωρ, ἀρπάζω].

Υδραύλαξ, ακος (ό), kanalš, manγš de
anp. [ύδωρ, αὐλαξ].

Υδραύλης, ου (ό), kintъtopš kš instpъ-
mintxл. ύδpaulis (bezī žič:).

Υδραύλησις, εως (ή), kintape sš instpъ-
mintxл. ύδpaulis. 2) = "Υδpaulis.

Υδpaulicōς, ή, όν, kšvenitš, saš insъ-
mitš instpъmintxлī, saš kintъtopxлī кш...

Υδpaulis, εως (ή), mi "Υδpaulος (ό), [ύ-
δωρ, αὐλis:] žnš felš de mšsikalš instpъ-
mintš, ale kъpēia flape se sšflъ pñintp'
o mamинъ miшkatъ de anp.

Υδρεία (ή), = "Υδpеyσις, лxape de anp.
"Οἱ ναύκληροι τὰς ὑδρείας νυκτὸς ἐκ τοῦ Νεί-

λου οὐχ ἡμέρας ποιοῦνται,,. Πλ: 2) (upin tintind:) απα, че се ја, saš локѣл (piš, tintint), de xnde se ја апѣ. «Υδρείας σπανίζουσας,,. Diod: 3) = Ἀρδεία, xđape, adɤnape. «Φιλεῖ δὲ καὶ ὑδρείαν σφόδρα τὸ δένδρον,,. Tɤp: [wi

Υδρεῖον (τὸ), basš, кѣ kape, saš локѣ (fintint, пѣмѣ), din kape se ја апѣ. [ὑδρεύω].

Υδρέλαιον (τὸ), amestekɤtɤpɤ de апѣ кѣ xntdeɤemnš. [ὑδωρ, ἔλαιον].

Υδρευμα (τὸ), [ὑδρεύω] апѣ лѣатѣ; saš локѣ (fintint), de xnde se ја апѣ.

Υδρεὺς, ἑως (ὁ), = Υδρευτής. [ὑδωρ].

Υδρευσις, ἑως (ἡ), лѣape de апѣ (npɤɤ: dɤɤɤ de вѣst in kopavie). 2) adɤnape, saš xđape кѣ апѣ. [wi

Υδρευτής, οὗ (ὁ), adɤnɤtopɤ кѣ, saš лѣstɤpɤ de апѣ de вѣst. [din

Υδρεύω, viit: -εύσω, = Ἀρδεύω, adɤnš. 2) (obɤɤ: miɤɤ:) jaš (mɤ kɤpsɤieskš кѣ) апѣ de вѣst, wi чл: «Ἐν δὲ δύο κρήναι, θεὸν ὑδρεύοντο πολῖται,,. Om: «Τὴν κρήνην, ἀφ' ἧς ὑδρεύετο πᾶν τὸ στράτευμα». Ep: [ὑδρεὺς].

Υδρήϊον (τὸ), Ion: in локѣ de ὑδρεῖον.

Υδρηλός, wi (poet:) Υδρηρός, ἡ, ὄν, [ὑδωρ] kopɤɤnɤtopɤ, saš xđatš de mɤɤɤ апѣ, aposš, plinš de апѣ; (desnpɤ poa-me) zemosš. «Λειμῶν — ». Om: «Ἰῆ ὑδρηλὴ κρήνησι καὶ ὀχετοῖσι». At: «Υδρηλὴ καλὰ μινθος». Nik: = Φίλυδρος. «Πῖθος — ». Lks: = Υδατηρός.

Υδρηχός (ὁ, ἡ), poet: in локѣ de ὑδροχός.

Υδρία (ἡ), (in pen:) basš de апѣ, donɤɤ, wi чл: (partik:) xɤnɤ de nɤs intp' insa ченкѣwa pɤmɤwiɤelop moptɤɤɤɤ, saš votɤɤɤɤ, че se daš de fie-kape intp' o adɤnape. «Διαψηφίσασθαι Ἀθηναίους πάντας κατὰ φυλάς, θεῖναι δὲ ἐς τὴν φυλὴν ἐκάστην δύο ὑδρίας». Ksn: [wi

Υδριάς, ἄδος (ἡ), [ὑδωρ] nimfɤ, saš zɤnɤ de апѣ, (aɤɤ:) Nηρηίς, wi Naíás.

Υδριαφόρος (ὁ, ἡ), nɤɤɤɤtopɤ de xɤnɤ (npɤɤɤ: de aчeeɤ a чepemonii Panate-neelop). [ὑδρία, φέρω].

Υδρίον (τὸ), dim: аллѣ ὑδωρ, anɤoapɤ. 2) = Υδρεῖον. 3) = Κλεψύδρα.

Υδρίς, ἰδος (ἡ), rɤs: = Υδαρίς.

Υδρίσκη (ἡ), dim: аллѣ ὑδρία, вѣsчo-pɤ de апѣ.

Υδροβατικός, ἡ, ὄν, = Υγροβατικός.

Υδροβαφής, ἑος (ὁ, ἡ), moíatš in апѣ, = Ψυχροβαφής. [ὑδωρ, βύπτω].

Υδρόγαρον (τὸ), [ὑδωρ, γάρων] saɤɤɤ in

кѣтѣ кѣ апѣ sɤpɤatɤ, saš saramɤpɤ.

Υδρογάστωρ, ορος (ὁ, ἡ), чѣл кѣ апѣ in nɤntɤɤɤ, idronikosš. [ὑδωρ, γαστήρ].

Υδρογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), кѣnɤskɤtopɤ de локɤɤɤɤ, xnde se aɤɤт апѣ, ка sɤ se laktɤ пѣмѣ. [ὑδωρ, γινώσκω].

Υδρογόνος (ὁ, ἡ), nɤskɤtopɤ (isboɤito-pɤ) de апѣ. [ὑδωρ, γόνος]. [de xnde

Υδρογονικός, ἡ, ὄν, atɤnɤɤtopɤ de isbo-pɤɤ de апѣ. «Σημεῖα — ». Iпeoɤ: folositoape лѣ deskonɤpɤɤ de локѣ кѣ isboɤɤ de апѣ.

Υδροδόκος (ὁ, ἡ), [ὑδωρ, δέχομαι] poet: npɤimɤtopɤ, saš kopɤnɤnɤtopɤ de апѣ; saš kape sɤɤɤemte ка ὑδροδοχεῖον (vezí zɤɤɤ).

Υδροδόμος (ὁ, ἡ), poet: (парокс:) konstɤɤtopɤ de fintint; saš skɤɤɤtopɤ de isboape de anɤ; (пропарокс:) локɤtopɤ in anɤ. «Νηρηίς — ». Opɤ: (se konf: кѣ Υδροδρόμος). [ὑδωρ, δόμος].

Υδροδοχεῖον (τὸ), локѣ npɤimɤtopɤ, kopɤnɤnɤtopɤ (xazna, konseɤvatoɤiš) de апѣ. [ὑδωρ, δέχομαι].

Υδροδρόμος (ὁ, ἡ), poet: алɤpɤɤtopɤ, in-notɤtopɤ in anɤ. «Δελφίν — ». Opɤ: [ὑδωρ, δρόμος].

Υδροειδής, ἑος (ὁ, ἡ), чѣл in fɤɤɤɤ, saš asemeneɤ anɤɤ, = Υδρηλός. [ὑδωρ, εἶδος].

Υδρόεις, εσσα, εν, poet: = Υδατοεῖς. «Δένναξ — ». Epɤ:

«Υδροθήκη (ἡ), = Υδροδοχεῖον, stɤpɤnɤ, saš basenš (xazna) de апѣ. [ὑδωρ, θήκη].

Υδροθήρας, ου (ὁ), vɤnɤtopɤ in апѣ, nɤskapɤš. [ὑδωρ, θήρα]. [de xnde

Υδροθηρία (ἡ), vɤnɤtopɤɤ in апѣ, nɤskɤɤɤɤ. [wi

Υδροθηρικός, ἡ, ὄν, кѣvenitš, saš inde-letɤnɤɤitš лѣ vɤnɤtopɤɤ (nɤskɤɤɤɤ) in апѣ; saš insɤɤitš nɤskapɤɤɤɤ, ad: nɤskɤpɤskš. «Ὅσον ὑδροθηρικόν». Al: (kolɤkɤɤ:) toɤɤ nɤskapɤiɤ.

Υδροκέλευθος (ὁ, ἡ), = (saš rɤɤɤ: in локѣ de) Υγροκέλευθος. [ὑδωρ, κέλευθος].

Υδροκέφαλος (ὁ), wi Υδροκέφαλον (τὸ), idɤɤɤɤɤɤ, saš idɤɤɤiɤ in капѣ. [ὑδωρ, κεφαλὴ].

Υδροκλήλη (ἡ), xɤnš fɤɤɤ de kɤɤoɤoɤi-tɤpɤ de апѣ, saš idɤɤɤiɤ in kɤoasɤ. (ὑδωρ, κήλη). [de xnde

Υδροκλητικός, ἡ, ὄν, пѣtimawš de idɤɤɤiɤ kɤoɤoɤiɤɤɤ.

Υδροκινάω -ω, viit: -κεράσω, amestekš кѣ апѣ.

Υδρόλαπαθον (τὸ), xɤnš fɤɤɤ de plantɤ, mɤkɤɤiɤitš de апѣ. [ὑδωρ, λάπαθον].

Υδρολογίων (τὸ), *ceasornikš* de απ̣, = Κλειψύδρα. [ὕδωρ, λόγος].

Υδρομαντις, εως (ὁ, ἡ), *riuitopš* prin απ̣, = Λεκανόμαντις. [ὕδωρ, μάντις].

Υδρομαστευτής, οὐ (ὁ), [ὕδωρ, μαστεύω] *κῡστῑτορḡ* (din *mesepie*) de isvoape de ape de ṣbet p̣ṃintš nentp̣ ṣnap̣e de p̣ṃi. [de ṣnde

Υδρομαστευτικός, ἡ, ὄν, *κῡvenitš*, *insxmitš* *κῡστῑτορḡ* de isvoape de απ̣. •Υδρομαστευτική. *mesepia*, saš *memtemxgla* *lxi*.

Υδρομέλαθος (ὁ, ἡ), poet: *λοκῑτορḡ* in απ̣, = Υδροδίαυτος. «Ίχθυς—». *Lks*: [ὕδωρ, μέλαθρον].

Υδρομέλι, ιτος (τὸ), *xnš* *felš* de *βῑστῑr* *p̣* in *βῑστῑτοape* din *m̄ere* *mi* απ̣. [ὕδωρ, μέλι].

Υδρομέτριον (τὸ), *vasš* *pl̄inš* de απ̣ *nentp̣* *ap̄sṑape* de *volxma* *tr̄xp̄riop̄*. [ὕδωρ, μέτρον].

Υδρομήλον (τὸ), *xnš* *felš* de *βῑστῑr* *p̣* din απ̣ *κῡ* *m̄ere* de *mepe*. [ὕδωρ, μήλον].

Υδρομιγής, εος (ὁ, ἡ), *amestekatš* *κῡ* απ̣. [ὕδωρ, μίγνυμι].

Υδρομόλη, *mi* Υδρομόλος (ὁ), *moap̄* de απ̣. [ὕδωρ, μόλη, *mi* μόλος].

Υδρονομέομαι -οῦμαι, *biit*: -ήσομαι, (*Lksf*:) *im̄* *iaš* *naptea* *κῡvenitš* din απ̣. [ὕδωρ, νέμομαι].

Υδροπαραστάται (οἱ), *epetiv̄i*, *kape* *s̄lx* *ʒiaš* *s̄f̄inta* *letxp̄ue* *p̄xma* *κῡ* απ̣ (κα de *p̄rta* *κῡ* *totx̄* de *vinš*). [ὕδωρ, παραστάτης].

Υδροπέπερι, εος (τὸ), *xnš* *felš* de *π̄la* *itš* (*κολμ̄epoas̄*), *pin̄epš* de απ̣, (*Fran̄*:) *persicaire*. [ὕδωρ, πέπερι].

Υδροπόρος (ὁ, ἡ), = Υγροπόρος. [ὕδωρ, πόρος].

Υδροποσία (ἡ), *vepe* de απ̣. [ὕδωρ, πόσις].

Υδροποτέω -ῶ, *biit*: -ήσω, *ov̄ich̄ieskš* a *vea* *p̄xma* απ̣. [din

Υδροπότης, ου (ὁ), *βῑstopš* de απ̣ (*nīiv̄* *dek̄sm* de *vinš*); (*pn̄in* *inf̄ind*:) *pece*, *nepn̄iimitopš* de *int̄x̄iasm̄*. [ὕδωρ, πίνω].

Υδροπωτέω -ῶ, poet: in *λοκ̄* de *ὕδροποτέω*.

Υδρορόδιον (τὸ), *ap̄t* *amestekatš* *κῡ* απ̣ saš *x̄itš* de *tr̄p̄antaf̄iaš*. [ὕδωρ, ῥόδιον].

Υδρορόα (ἡ), poet: in *λοκ̄* de *ὕδρορῥέα*.

Υδρορόσατον (τὸ), = Υδρορόδιον (*nl̄u*:) [ὕδωρ, *mi* Lat: *rosa*].

Υδρορῥέα (ἡ), *man̄x̄*. *kanax̄*, saš *ueav̄* *nentp̣* *s̄k̄xp̄epe* de απ̣; *ʒreav̄* de *in̄velitoape*. 2) (*s̄x̄l*:) *nīatp̣*, saš *s̄t̄inkš*

de *s̄bet* *m̄ape*; saš (*ma* *proba*;) *κ̄p̄s̄s* *r̄p̄* de *m̄ape*. 3) (*med*:) = Υδρωψ. [ὕδωρ, ῥοή].

Υδρορῥοή (ἡ), *lon*:, *mi*

Υδρορῥοία (ἡ), *mi*

Υδρορῥόος (ὁ), *mi* Υδρορῥύη (ἡ), *rl̄s*: in *λοκ̄* de *ὕδρορῥέα*.

Υδρος (ὁ), *map̄e* de απ̣. [ὕδωρ].

Υδροσεληνίτης, ου (ὁ), [ὕδωρ, σεληνή] *xnš* *felš* de *hp̄e* *ioas̄* *nīatp̣*, *kape* in απ̣ *se* *f̄ache* *st̄p̄v̄v̄zoas̄*, *mi* *formeaz̄* *ka* o *ʒxm̄tate* de *l̄xp̄*.

Υδροσκοπέω -ῶ, *biit*: *ήσω*, *kaštš* *isvopš* de απ̣, *ka* *s̄* *sanš* *p̄m̄i*, *ch̄ep̄ch̄et̄ez̄* *p̄m̄int̄x̄* *ka* *ὕδροσκοπος*. [*mi*

Υδροσκοπικός, ἡ, ὄν, *insxmitš*, saš *κῡvenitš* *κῡστῑτορḡ* de απ̣ *nentp̣* *f̄achepe* de *p̄m̄i*. •Υδροσκοπική. *memtemxgla* *lxi*.

Υδροσκοπίον (τὸ), *inst̄p̄x̄mitš* *nentp̣* *ch̄ep̄kape* *mi* *aflape* de απ̣ in *p̄m̄int̄*; *xnš* *felš* de *ceasornikš*, saš *niv̄el̄v̄topš* de απ̣. [din

Υδροσκοπος (ὁ, ἡ), [ὕδωρ, σκοπός] = Υδρομαστευτής.

Υδροσπονδα (τά), (*se* in̄: *iepa*) *ʒep̄itš*, in *kape* *se* *f̄acheaš* *lib̄a* *mi* απ̣, (*al*:) *Nh̄p̄alia*. [ὕδωρ, σπονδή].

Υδροστάσιμος (ὁ, ἡ), *ch̄el* *κῡ* απ̣ *st̄v̄t* *toape*. «Τόπος —». *Dskp*: [din

Υδροστάσιον (τὸ), απ̣ *st̄v̄t* *toape*, *val̄t*. [ὕδωρ, στάσις].

Υδροστατέομαι -οῦμαι, -*biit*: -ήσομαι, *am̄* απ̣ *st̄v̄t* *toape*. •Τόποι ὑδροστατούμενοι». *Ssid*: de *s̄nde* *n̄* *se* *st̄p̄ekoap̄* απ̄ele. [din

Υδροστάτης, ου (ὁ), [ὕδωρ, ἵστημι] *int̄sp̄m̄int̄* *κῡ* απ̣, *pn̄in* *kape* *se* *niv̄eleaz̄*, *se* *not̄p̄iv̄em̄te* o *s̄xp̄afa* *mi*, (*Fran̄*:) *niv̄el̄*.

Υδροσφάντης, ου (ὁ), *mipositopš* de (*pn̄in* *miposš* *κ̄nosk̄topš*, de *este* *ap̄roape*) απ̣. [ὕδωρ, σφραίνομαι].

Υδροτόκος (ὁ, ἡ), [ὕδωρ, τόκος] *p̄t̄sk̄topš*, *isvop̄topš* de απ̣. «Πηγγή—». *Lks*:

Υδροφάντης, ου (ὁ), [ὕδωρ, φαίνω] *βῑditopš*, saš *desk̄on̄ep̄itopš* de *isvopš* de απ̣ *nentp̣* *s̄nap̣e* de *p̄m̄ep̄i*, = Υδρομαστευτής. [de s̄nde

Υδροφαντικός, ἡ, ὄν, *insxmitš* *βῑditopš* *lxi* de *isvopš* de απ̣, = Υδρομαστευτικός. •Υδροφαντική. *memtemxgla* *lxi*.

Υδροφῆδας, ου (ὁ), = Υδροφῶδος (2).

Υδροφοβία (ἡ), *id̄p̄ofobie*, *sim̄tom̄* de *tr̄p̄vatš*, *tr̄p̄v̄v̄isne*. [ὕδροφῶδος]. [de s̄nde

Υδροφοβία -ῶ, *biit*: *άσω*, *p̄t̄imesk̄* de *id̄p̄ofobie* (*s̄int̄* *tr̄p̄vatš*).

Υδροφοβικός, ή, όν, atinr̥tor̥š, saš p̥timam̥š de idrofobie. «Πάθος —». = Υδροφοβία. [din

Υδροφόβος (ό, ή), tem̥tor̥š, snepios̥š de ap̥z (ka t̥p̥vadii), t̥p̥vat̥š. 2) = Υδροφobia. «Περιπεπτωκότων υδροφόβος». Dskr: [ύδωρ, φόβος].

Υδροφορέω -ω, viit: -ήσω, kar̥š ap̥z. [ύδροφόρος]. [de xnde

Υδροφόρησις, εως (ή), mi

Υδροφορία (ή), k̥p̥r̥t̥r̥š de ap̥z. [mi

Υδροφορία (τά), (se in̥z; ier̥á) o jalnik̥ serv̥toare in Epina (sn̥pe pome-nireá celor per̥iđi in poton̥š). [din

Υδροφόρος (ό, ή), k̥p̥r̥tor̥š de ap̥z. [ύδωρ, φέρω].

Υδροχαμαίμηλον (τό), ap̥z feart̥z k̥z (cea-iš de) m̥z̥m̥z̥el̥š. [ύδωρ, χαμαίμηλον].

Υδροχαρής, εος (ό, ή), i̥x̥vitor̥š de a petreche in ap̥z. [ύδωρ, χαίρω].

Υδροχείον, греш: in lok̥š de υδροχοεϊον.

Υδροχόα (ή), r̥as: = (saš греш: in lok̥š de) Υδροχόη.

Υδροχοεϊον (τό), vas̥š, din kape se toar-p̥z ap̥z, i̥v̥rik̥š, mi чл: (saš poate греш: in lok̥š de υδροδοχεϊον). [mi

Υδροχοεύς, εως (ό, ή), = Υδροχόος. [mi

Υδροχόη (ή), lok̥š (ueav̥z, saš kanal̥š), prin kape se var̥s̥z ap̥z. [mi

Υδροχόος (ό, ή), v̥p̥r̥s̥tor̥š de ap̥z. || (s̥v̥st:) o konstelagie a черк: zodiac̥š. [mi

Υδροχύτος (ό, ή), poet: v̥p̥r̥s̥tor̥š (saš xdat̥š) de ap̥z. «Κρήνη ("Κόλπος) —». E̥p̥r: mi Nik: [ύδωρ, χέω].

Υδρώδης, εος (ό, ή), = Υδαρής, apos̥š. [ύδωρ].

Υδρωπιάω -ω, viit: -άσω, p̥z̥timesk̥š de idronik̥š. [mi

Υδρωπικός, ή, όν, k̥z̥venit̥š, saš s̥p̥ns̥š la idronik̥š, idronikos̥š. [mi

Υδρωπιδής, εος, mi Υδρωποειδής, εος (ό, ή), чл din fel̥x̥ idronichei; idronikos̥š. [din

Υδρωψ, ωπος (ό), idronik̥š, konk̥p̥uere de smezel̥i saš de ap̥z s̥v̥st̥ p̥iele. «Υδρωψ ες άμίδε». Gal: o al̥z̥ patim̥z, = Διαβήτης (4). 2) (ad̥jekt:) in lok̥š de υδρωπικός. [ύδωρ, ψ].

Υδω, (f̥p̥r̥z viit:) poet: (Aleksand:) in lok̥š de x̥d̥w, k̥int̥ind̥ las̥d̥š; (nas:) m̥z̥ nom̥nesk̥š k̥z̥ k̥int̥p̥r̥i mi las̥de de k̥t̥p̥re al̥m̥i; m̥z̥ n̥mesk̥š.

Υδωρ, υδατος (τό), [ω] ap̥z; (prin in-tind:) ploae; (in чен:) op̥ че smezcal̥z; (med:) idronik̥š; (p̥t̥p̥r:) ana ceasornik̥x̥l̥i de ap̥z, d̥x̥ne a k̥p̥ria k̥itime se per̥x̥la

mi d̥zinireá vor̥v̥ip̥i̥i fie-k̥p̥r̥sia din o-ratori̥i, че vor̥v̥iaš in p̥v̥blik̥š. (de xnde) «Πρός ύδωρ σμικρόν λέγειν». Esx: a aveá p̥x̥m̥in̥z v̥reme de vor̥v̥ire. «Τò πρῶτον ύδωρ έγγεΐται τῷ κατηγορῶ». Dm: «Δειξά-τω εν τῷ έμῷ ύδατι». Dm: i̥i las̥š v̥re-meá mea de vor̥v̥ire, ka s̥z̥ doved̥fask̥z. «Τò εκ τοῦ Διός ύδωρ». T̥f̥r: ana de ploae. «Ο θεός ύδωρ ποιεί». Apstf: ploz. (mi in el:) «Εάν πλείω ποιῇ ύδατα». T̥f̥r: de va ploa mai̥ m̥x̥l̥i. «Διὰ τὸ γενέσθαι ύδωρ πρὸς έ-σπέραν». Ksn: «Χειμῶνά τε καταρ̥ραγ̥ῆναι και̥ ύσαι ύδατι λαβροτάτω». Ep: «Υδατα άστρα-παΐα». Lks: ape din ploae insoqit̥z k̥z̥ f̥x̥l̥uere. «Τò κατά χειρὸς ύδωρ». At: sn̥p̥-lare de m̥i̥n̥i mai̥ n̥ainte de mas̥z. «Φέ-ρετε χειρ̥ιν ύδωρ». L: I. ad̥x̥ueđi ap̥z de sn̥p̥lat̥ ne m̥i̥n̥i.

Υεικός, ή, όν, (kam neaprov:) in lok̥š de...

Υειος, α, ον, de pork̥š. [ύς].

Υέλεος -ούς, έη -ή, εον -ούν, (mai̥ noš) in lok̥š de ύάλεος.

Υελέψης, ου (ό), (ύελος, έψω] f̥ep̥r̥tor̥š (f̥x̥k̥tor̥š) de stik̥l̥z.

Υελίζω, Υέλινος, Υελίτης, mi чл: = Υ-αλίζω, mi чл: [din

Υελος (ή, mi rap ό), Ion: mi mai̥ noš in lok̥š de ύαλος.

Υελοургеϊον, Υελώδης, mi чл: in lok̥š de ύαλοургеϊον, ύαλώδης, mi чл:

Υελοφός (ό), = Υελέψης. (poate mai̥ korekt̥š ύελεψός d̥x̥ne μυρεψός).

Υετιζω, viit: -ίσω, fak̥š ploae. [mi

Υέτιος, α, ον, ploios̥š, saš de ploae.

«Άνεμος —». T̥f̥r: «Ζεύς —». Lks: por-nitor̥š do ploae. [mi

Υετόεις, εσσα, εν, ποεί: in lok̥š de ύε-τώδης. [ύετός].

Υετόμαντις, εως (ό, ή), p̥p̥er̥ivitor̥š, p̥p̥e-vestitor̥š de ploae.

Υετός (ό), [ω] ploae penede mi d̥zi-noas̥z. (de xnde) «Όμβροι και̥ ύετοί». Ksn: «Υετός πρώϊμος (de prim̥z-vap̥z), και̥ ό-φιμος (de toamn̥z)». Skr: [de xnde

Υετώδης (ό, ή), ploios̥š.

Υετώτατος, η, ον, sup̥l: (np̥rl:) al̥ l̥x̥i ύετός, foapte ploios̥š. (al̥m̥i ind̥p̥ent: ύε-τιώτατος).

Υη (ή), fem: al̥ l̥x̥i υης (enit: al̥ Se-mel̥i).

Υηνεία (ή), = Υηνία. [mi

Υηνεύς, εως (ό), grosolan̥š, dovitokos̥š (pork̥os̥š). [mi

Υηνέω -ω, viit: -ήσω, m̥z̥ port̥š, (t̥p̥z-iesk̥š) ka pork̥x̥l, = Συηνέω. [mi

Υηνία (ή), porchie, (ad:) barbarie, gro-solъnie; nekъpъdie. [din

Υηνός, ή, όν, [ύς] de porkъ. «Θρέμμα-τα υηνά». Πлт: porчi. 2) (prin intind:) porkosъ, dovitokosъ; soiosъ; nesimgito-pъ, mi чл; (алт:) συηνός.

Υής, су (ό), [ύω] = Υέτιος (emit: ал лxi Жое; ка дътъtopъ de плоае, mi ал лxi Бакъ, ка крескѣтѣ de нимфеле Υάδες, bezī ziч:).

Υθλέω -ω, [υθλος] viit: ήσω, въpfesкѣ, vorbesкѣ nimikъpi. [de xnde

Υθλημα (тò), =кх...

Υθλος (ό), [υδω] въpfire.

Υiа, poet: in локѣ de υiόν.

Υiαρχία (ή), (Тлμ:) stъnina (atolnstep-nicia) fixлxi. [υiός, άρχή].

Υiάσι, poet: in локѣ de υiоiς.

Υiάριον (тò), dim: ал лxi υiός.

Υiδεός, έως (ό), =Υiδοус.

Υiδῆ (ή), fiika fixлxi (nepoatъ in pe-lapie кх momъ saъ bъnъ). (fem: ал лxi υiδoυς).

Υiδιον (тò), dim: ал лxi υς, пъpчелъ. 2) dim: ал лxi υiός, fixлeцъ.

Υiдоус (ό), fixл fixлxi (nepotъ in pe-lapie кх momъ saъ bъnъ). [υiός].

Υieυς, neintp: in nom: in локѣ de υiός (iap toate kazеле обливe sint intpeв:).

Υiζω, viit: -ω, rxigezъ ка porкxл. [ύς].

Υi, poet: in локѣ de υiφ.

Υiξός, ή, όν, fiesкѣ [υiός]. [de xnde

Υiξως. adv: fiente, ка xнъ fiъ.

Υiξός, ή, όν, porчesкѣ. [mi

Υiός, η, он, =Υeиос, de porкъ. [ύς].

Υιοθεσία (ή), adontape de fiъ de s-sfletъ (akt: saъ pas:). [mi

Υιοθετέω -ω, viit: -ήσω, adontezъ, saъ fakъ ne чineва fiъ de s-sfletъ. [mi

Υiόθετος (ό), adontatъ, saъ fъkъtъ fiъ de s-sfletъ. [υiός, τίθημι].

Υιοπατρία (ή), (Тлμ:) xниpeа intp'o fамъ a insъwimilop tatлxi mi fixлxi. [din

Υιοπάτωρ, opос (ό), (Тлμ:) fiъ mi tatъ ачеламi. [υiός, πατήρ].

Υιοποιέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, fakъ ne чineва fiъ ал meъ (de s-sfletъ, adontivъ). [υiός, ποιέομαι]. [de xnde

Υιοποίησις, ειως (ή), adontape, saъ fache-pe de fiъ. [mi

Υιοποίητος (ό, ή), =Eиποiήтoς, mi Υiό-0етoς.

Υiός, оῦ (ό), [ύω=φύω] (afapъ din perл: tipi Atиvи formcaзъ mi din neintp: nomu: υieυς kazеле обливe υieός, υiei; ind: υiee, υieoiн; im: υieiς, υieών, υieci, υieiς) fiъ. «I.

ατρών (Ρητόρων) υieiς». Πлт: (in perfp:) in локѣ de iатpoи, ρήтopec. «Υieς 'Αχαιών». Om: in локѣ de 'Αχαιοi. (bezī mi παiς). [de xnde

Υiότης (ή), fiie, saъ fiitate, insъwime, kalitate de fiъ. [mi

Υiόω -ω, viit: -ώσω, infiezъ, fakъ ne чineва a se nъmi fiъ; (mиж:)=Υiοποιέομαι, Υiοθεтō.

Υiσμός (ό), rxiatъ, pипtъ de porкъ. [ύiζω].

Υiωνεύς, έως (ό), —Υiωνός.

Υiωνή (ή), =Υiδῆ.

Υiωνός (ό), =Υiдоус.

Υiωσις, ειως (ή), =Υiοθέтiς. [υiόω].

Υкхς, mi Υкхης, mi Υкoς (ό), mi Υккх (ή), xнъ felъ de nemte, (алт:) ёруθrи-нос, saъ iουλis, (poate) =Φύкхς.

Υλαγμα (тò), лъtpъtpъ (pron: mi fir:).

Υλαγμός (ό), лъtpape. [ύλάσσω].

Υλαγωγέω -ω, viit: -ήσω, каръ лemne, saъ paskote, xскъtpи. [mi

Υλαγωγία (ή), къpъtpъ de лemne, de paskote saъ xскъtpи. [din

Υλαγωγός (ό, ή), къpъtopъ de лemne, de paskote, mi чл: [ύλη, άγω].

Υλάζομαι, viit: -άσομαι, strpнъ, adъnъ лemne, paskote, saъ xскъtpи dиn пъdъpe, =Eυλεύομαι. [mi

Υλαῖος, α, он, кавенitъ ла, saъ tpъitopъ in пъdъpi, saъ mъngи, selbatikъ (pron: mi fir:). «Υθη υλαiа». Eli: 2) plinъ de лemne, пъdъposъ. 3) (fasi:)=Υλiкός, mate-piaxъ; (Eиep:) пъmintesкѣ. [ύλη].

Υλακώ -ω, (intpe: nъmaи partч: υλακωντες) poet: in локѣ de υлакτέω. [din

Υлакῆ (ή), =Υλαγμα, лъtpъtpъ. [ύλάσσω]. [de xnde

Υлакείς, есса, ен, poet: plinъ de лъtpъtpи. «Xόλος». On:

Υлакώμωρος (ό, ή), poet: [ύлакῆ, μόρος, saъ ωpa] totdasna лъtpъtopъ, fъkъtъ, xp-sitъ a лъtpa neinчtat, =Υлактикός. (bezī mi iόμωρος).

Υлакτέω -ω, viit: -ήσω, латpъ (pron: mi fir:). «Κύνες υλακτoῦντες». Lks: (mi strъm:) «Τoῦς τυχόντας υλακτoῦσιν». Iskr: (mi кх prep:) «Υλακтoῦσι πpός τὰ ἔχνη». Ksn: (mi кх ак: xотъp:) «Toиāтa υлактeи». Sof: (mi aъks:) «Кpaдiн δe ci ёндон υлāктeи». Om: иъ пъtea inima. «Υлактoῦσης νηδύος». Eпpгf: fiind fometosъ, foapte лъmimдъ. [din

Υλάκτης, су saъ оῦ, [ύλάσσω], mi

Υлакτητής, оῦ (ό), лъtpъtopъ (neinчtat). [ύлакτέω].

Υλακτιάω -ω, viit: -άσω, sintē anlekatiš a λπtra, latpē des. [wi]

Υλακτικός, ή, όν, din natēpē λπtrētorē, fūiētiš a λπtra. [ύλάκτης].

Υλαξ, ακός (ό), rls: in lokē de ύλάκτης. [din]

Υλάσκω, wi Υλάσσω, viit: -άξω, poet: saš ind: in lokē de [ύλάω=Υλακτέω].

Υλαστής, ου (ό), wi Υλάστρια (ή), [ύλάζομαι] adēpētorē de lemne saš paskote.

Υλάω -ω, wi (mi:k:) -άομαι -ώμαι, (τρpē viit:) poet: primit: al λπi ύλάσσω=Υλακτέω, latpē.

Υλη (ή), [ύω=φύω] πpēpē, wi op ce formeazē pēpē, lemne, krīnē, ēprienī, mēpēviniī, paskote, wi ul: «Εκπεσόντες εν τής εδοῦ εἰς ύλην». Ksn: «Αψινθίου, καὶ εἴτι ἄλλο ἐνὴν ύλης ἡ καλάμου, δένδρον δ' οὐδέν». Ksn: «Μεγάλα πυρὰ ἐγένετο, ἅτε πολλῆς ύλης παρούσης». Ksn: «Καὶ ύλη δὲ πολλὰκις ὑπὸ τῶν ὑδάτων δῆπου συνεξορμᾷ τῷ σίτῳ, καὶ παρέχει πνιγμόν αὐτῷ». Ksn: «Εἰ μέλλοι ἀγαθὴ ἡ νεὸς ἔσεσθαι, ύλης δεῖ καθαράν αὐτὴν εἶναι». Ksn: «Υλη χλωρὰ». Tkr: 2) (nartik:) lemnpērie (de aps, saš de κpēdit, Tēpē: kepestea); (in nen:) lemne.

«Οὐκ ἔσκε σιδήρῳ τμητῇ, οὐδὲ λίθῳ, οὐδεμὴν ύλην». Tkr: «Ἀμαξαι ἄστυδ' ἀφ' ὑψηλῶν δ-ρέων καταγίνεον ύλην». Od: K: (de xnde 3) (in nen:) materie, saš materiaš, din kapē se faye (se akēpēfēste) čeba; (xim:) nartea čea maī kopnoasē a (basēa) op kēpia komposigīl. «Υλη τοῦ μύρου τὸ ἔλαιον». Pl: «Ἐκάστῳ τῶν ἀστέρων ύλη τις ἀνάγεται, ἥλιω μὲν ὁ χρυσός, σελήνῃ δὲ ὁ ἄργυρος, wi ul: Sx: Hind: (wi fir:) «Υλη ἱατρική». Med: totaxēa materiilop, kīte se inēpēzingeazē in medivintē la doktopīl, (Lat:) materia medica. (de xnde 4) (fīsf:) materiāla nartē a ēnivēpēkēlī, (Franz:) la matière; (wi Tlm:) «Τὰ κατὰ τὴν ύλην». čele materiāle, saš lēmeviti.

Υληδάτης, ου (ό), poet: ēmēpētorē prīn pēdēpī (enit: al λπi Πανē). [ύλη, βάλνω].

Υληγενής, έος (ό, ή), poet: pēskētiš in pēdēpī; (fīsf:) fēkētiš din materie, materiāš. [ύλη, γείνω].

Υληείς, έσσα, εν, poet: pēdēpōsē. plinē de lemne, saš kopavī. [ύλη].

Υληκοίτης, ου (ό), poet: [ύλη, κοίτη] lokēkētorē, trēpētorē in pēdēpī.

Υλημα (τό), op ce formeazē pēdēpē, kopēčelē, krīnē, wi ul: lokē pēdēpōsē; (in nen:) pēdēpē. [ύλη].

Υλημανέω -ω, viit: ἤσω, poet: in lokē

de ύλομανέω.

Υληνόμος (ό, ή), poet: in lokē de ύλονόμος.

Υληουργία, Υληουργός, poet: in lokē de Υλουργία, Υλουργός.

Υλησκόπος (ό, ή), poet: in lokē de ύλοσκόπος.

Υλητόμος (ό, ή), poet: in lokē de ύλοτόμος.

Υληφορέω -ω, viit: ἤσω, poet: in lokē de ύλοφορέω, [din]

Υληφόρος (ό, ή), poet: in lokē de ύλοφόρος.

Υληώρης, έος, wi Υληωρός (ό, ή), poet: in lokē de ύλωρός.

Υλίοι (αἱ), talpēle de lemne alē in-κpēpēmintētorē. [wi]

Υλίζω, viit: -ίσω, kēpēpē de materie, saš de dpozdīl, strekorē; (in nen:) kēpēpē, mēpēpē. «Τὰς ῥῖνας —». Kpat: [wi Υλικός, ή, όν, materiāš; (Bis:) trēpēskē, pēmīnteskē. [ύλη].

Υλισμός (ό), strekēpē, kēpēpē. [wi Υλιστήρ (ό), wi]

Υλιστήριο, wi (in sink:) Υλίστριον (τό), strekēpētoape. [ύλίζω].

Υλλος (ό), poet: dim: al λπi ὕδρος. 2) =Υχνεύμων, (de xnde Lat:) sullus.

Υλοδάτης, ου (ό), poet: =Υληδάτης.

Υλόδιος (ό, ή), trēpētorē in pēdēpī, wi xpēnitē kē poade wi frēnze din pēdēpē. [ύλη, βίος].

Υλογενής, έος (ό, ή), Υληγενής.

Υλογράφος (ό, ή), zēpēpētorē ne lemne. [ύλη, γράφω].

Υλοδίατος (ό, ή), =Υλόδιος, niepēpētorē in pēdēpī. [ύλη, διαίτα].

Υλοδρόμος (ό, ή), poet: alēpēpētorē prīn pēdēpī. [ύλη, δρόμος].

Υλοκάτοικος (ό, ή), rls: =Υλοδίατος. [ύλη, κάτοικος].

Υλόκομος (ό, ή), [ύλη, κομέω] (nartik:) inēpēpētorē de pēdēpī, selvikētorē. 2) (propap:) akōpēpitē de pēdēpī, pēdēpōsē.

Υλοκοπέω -ω, viit: -ήσω, talē din pēdēpē lemne de aps, saš de κpēdit, =Υλοτομέω. [ύλη, κόπτω].

Υλοκουρός (ό), poet: [ύλη, κείρω] in lokē de ύλοτόμος.

Υλομανέω -ω, viit: -ήσω, fakē, saš amē mēpē (spōpēskē in) kēpē wi frēnze. «Αμπελος ύλομανούσα». Heon: =Υραγώσα. «Τὸ πεδίον ύλομανεῖ». Stp: sintē plinē de krīnēkēpī. [din]

Υλομανής, έος (ό, ή), [ύλη, μείνωμαι]

nevenh dæne (foarte izbitorh de) pððrī. 2) (desnre arborī) spornikā in křvčī ſi frænze.

Υλομαχέω -ω, viit: -ήσω, mē batš in pððre, aptrīndz mē, kē desimea kopachilop. [ύλη, μάχη].

Υλομήτρα (ή), znā felā de verme, saā omidē. [ύλη, μήτρα].

Υλονόμος (ό, ή), [ύλη, νόμος] pððkēi, lokitā (trpītorh) in pððrī.

Υλοσκοπος (ό, ή), lððtorh a minte de pððrī, =Υλωρός. [ύλη, σκοπός].

Υλοτομέω -ω, viit: -ήσω, taiā lemne saā kepestea din pððre. [ſi]

Υλοτομία (ή), tēiepe de lemne saā kepestea din pððre. [ſi]

Υλοτομικός, ή, όν, kēvenitā, saā folositorh la tēiepe de lemne. [ſi]

Υλοτόμιον (τό), lokkī pððrīi, xnde se face tēiepe ſi vīnzare de lemne saā kepestea. [din]

Υλότομος (ό, ή), [ύλη, τέμνω] (παροκς:) tēietorh de lemne din pððre, saā folositorh la acheasta. «Πέλεκυς—». Om: 2) (προπαροκς:) tēiatā in pððre. || (sxest:) Υλότομον (τό), (se inq: φάρμακον) znā felā de leakā, saā fepmekā de dparoste kompsā din felxpīte pððvīnī tēiete din pððre.

Υλοτραγέω -ω, viit: -ήσω, mēnīnkā (mē xpēnekā kē) pððvīnī, frænze, ſi roade den' in pððrī. [ύλη, τρώγω].

Υλοτραφής, έος (ό, ή), poet: [ύλη, τρέφω] xpēnitā, kreskatā din materie, materialā, =Υληγενής.

Υλουργία (ή), mēstēmēgē, treava lðkřptorēlā de lemnh. [din]

Υλουργός (ό, ή), lðkřptorh de lemnh. || (sxest:) lemnapā. [ύλη, έργον].

Υλοφάγος (ό, ή), poet: mīnkřtorh de (xpēnitā kē) erpērī, frænze, roade, ſi chl: de pððre. «Βούς — ». Es: pēstēnatā (trpītā) in pððre, selbatikā. [ύλη, φάγω].

Υλοφοβός, (ό, ή), poet: [ύλη, φέρω] kape paute (se xpēnēte kē) capē, ſi chl: din pððre. «Βούς — ». Exr: =Υλοφάγος.

Υλοφορέω -ω, viit: -ήσω, adēnā, saā kapē lemne, =Υλoγωγώ. [din]

Υλοφόρος (ό, ή), [ύλη, φέρω] adēntorh, saā křptorh de lemne.

Υλώδης, έος (ό, ή), pððxposā. 2) =Υλωώδης, tēlēre. [ύλη].

Υλωρός (ό, ή), poet: [ύλη, ὥρα] pððrapā, pēzitōrē de pððrī. 2) poet: trpītorh in pððrī, selbatikā.

Υμά, poet: in lokā de Υμέτερα, next: lðī Υμάς.

Υμα (τό), =Υσμα.

Υμεδαπός, ή, όν, [ύμός, δάπεδον] al vōstrē kompatriotā, konçetēdeanā.

Υμείς, (çen: ύμών, dat: ύμιν, ak: ύμᾱς) im: al lðī σὺ.

Υμείων, poet: Ion: in lokā de ύμών, çen: al lðī ύμείς.

Υμέν, poet: (prea rap) vok: al lðī ύμήν, in lokā de ύμένας.

Υμέναιος (ό), imeneā, křntikā de nēntē saā imnā nēnçialā; (prin intind:) nēntē; (perſonif:) zekl nēnçīl. [alt: ύμνην]. [de xnde]

Υμεναιόω -ω, viit: -ώσω, křntā imeneā, saā ka znā imeneā. «Μέλος, ό, τ' άμφι λέχος σὸν ύμεναιούν». Esxl: 2) (prin intind: ſi strēm:) insoçeskā, saā laā in kēstōrie; (fir: in çen:) xneskā, inpreznā (Pl:).

Υμενήϊος (ό, zekl imeneālā (nēnçīl), Dionisā.

Υμένιος, ή, όν, kompsā din peliçe sxēçirī saā membrane. [ύμήν].

Υμένιον (τό), dim: al lðī ύμήν.

Υμενοειδής, έος (ό, ή), çel in felkl membraneī. [ύμήν, είδος].

Υμενόπτερος (ό, ή), çel kē membrēnoase arīpe. [ύμήν, πτερών].

Υμενόστραχος (ό, ή), çel kē sxēçire, membrēnoasē deastē (akoperēmīntā). «Ποτήριον — ». Lxç: [ύμήν, όστρακον].

Υμενώω -ω, viit: -ώσω, pefakā (ſi pas: mē pefakā) in membrantē. [ſi]

Υμενώδης, έος (ό, ή), =Υμενοειδής, membrēnosā. [ύμήν].

Υμές, Dor: in losā de ύμείς.

Υμέτερον δε, poet: (se inq: δῶμα) in kasa voastrē.

Υμέτερος, [ύμός] α, όν, al vōstrē. «Υμέτερον εκάστου θυμόν». Il: inima fie-kēpēia din vōl. «Υμέτερος θυμός αὐτῶν». Od: B. in lokā de ύμών αὐτῶν. (ſi kē artik:) «Τὸ ύμέτερον». Ep: din partea voastrē.

Υμήν, ένος (ό), [ύραίνω] peliçē sxēçire ſi strēmēzoasē, membrantē; (fir:) çestētrē prea sxēçire, flādē. «Λεπτονήτους ύμένας». At: «Υμήν περιχάρδιος (περιτόναιος)». Antm: membrana akoperitoape de inimt (faga cea dīntēntē a nīntēçelā de jos).

Υμήν, ένος (ό), [ύδα, ύμνος] (vok: ύμέν) poet: in lokā de ύμέναιος.

Υμμα, Eol: poet: in lokā de ύμᾱς, ak: al lðī ...

Ὑμνι, saḥ Ὑμνιν, Eol: poet: in lokḥ de ὑμῖν, dat: ал лѣи ὑμεῖς.

Ὑμμος, α, ον, Eol: in lokḥ de ὑμός, = ὑμέτερος.

Ὑμναγόρας, ου (ό), poet: [ὕμνος, ἀγορά] postitorḥ (kintḥtorḥ) de imnḥrī.

Ὑμνείω, μι Ὑμνεύω, poet: in lokḥ de...

Ὑμνέω -ω, viit: -ήσω, kintḥ imnḥrī in cinstea κῆρυα, inaltḥ laḥde, laḥdḥ; (simp:) vorbeskḥ, zikḥ, pomeneskḥ des, amḥ tot-dasna in gerḥ, povesteskḥ (in vine mi in pḥḥ). «Ὑμνῶν τοὺς θεοὺς». Ksn: «Πάντες ἀνθρώποι ὑμνεῖν ἂν τὴν σὴν ἀρετὴν». Ksn: «Χῖος ἀοιδὸς, ὑμνήσας Ἰλιάδας τε μάχας, Ἀχιλλῆά τε». Tkr: «Καὶ τὸν γάμον παρὰ Χείρωνι ὑμνήσαι». Ksn: a sepva. (mi kḥ inf: anal:) «Πάντες ἐξ ἑνὸς στόματος ὑμνοῦσιν, ὡς καλὸν ἢ σωφροσύνη». Plt: (mi in pḥḥ). «Τὰν ἐμὴν ὑμνεῦσαι ἀπιστοσύναν». Epr: «Τὸ γῆρας ὑμνοῦσιν, ὅσων κακῶν σφίσιν αἴτιον». Plt: (in antfr:) defaīmḥ, xḥlesk. (mi pas:) «Ὑμνεῖθ' ὑπ' αὐτῶν φροῖμοις πολυῤῥόβοις». Esx1: «Σὺ μὲν ὑμνησαί μοι, ἄναξ». Tkr: (mi in pḥḥ) «Τὴν ὑμνουμένην χρυσὴν πλάτανον». Ksn: cea bestitḥ. [ὕμνος].

Ὑμνηπολέω -ω, viit: -ήσω, mḥ indeletni-cheskḥ in komḥnepe de imnḥrī; (stpm:) laḥdḥ ne čineva. [din]

Ὑμνηπόλος (ό, ή), [ὕμνος, πόλος] indeletničitḥ la komḥnepe (poetḥ) de imnḥrī.

Ὑμνησαι, 2: sing: pers: de pas: tre: de kḥ: ал лѣи ὑμνεва.

Ὑμνήσιος (ό, ή), poet: vpednikḥ de lḥd-dape prin imnḥrī. [mi]

Ὑμνησις, εως (ή), lḥd-dape prin imnḥrī, = Δοξολογία. [mi]

Ὑμνητήρ (ό), poet: in lokḥ de ὑμνητής. [ὑμνέω]. [de xnde]

Ὑμνητήριος (ό, ή), kḥvenitḥ, saḥ folositorḥ la lḥd-dape prin imnḥrī.

Ὑμνητής, οὔ (ό), lḥdḥtorḥ, slḥvitorḥ prin imnḥrī; (in nen:) kintḥtorḥ, poetḥ de imnḥrī. [ὑμνέω]. [de xnde]

Ὑμνητικός, ή, ον, = Ὑμνητήριος.

Ὑμνητὸς, ή, ον, lḥdḥatḥ, slḥvitḥ, saḥ de lḥdḥat prin imnḥrī. [ὑμνέω].

Ὑμνήτρια (ή), fem: ал лѣи ὑμνητήρ, poetḥ, saḥ kintḥtoape de imnḥrī.

Ὑμνητρίς, ιδος (ή), poet: in lokḥ de ὑμνήτρια.

Ὑμνιάω -ω, Dor: Лак: in lokḥ de ὑμνέω.

Ὑμνίον (τὸ), = Ἀμνίον (in sink: din ὑμνέιον).

Ὑμνογράφος (ό, ή), skpiitorḥ (poetḥ) de imnḥrī. [ὕμνος, γράφω].

Ὑμνοδότειρα, греш: in lokḥ de ὑμνοδότειρα

Ὑμνοθετήρ, μι Ὑμνοθέτης, ου (ό), poet: komḥitorḥ de imnḥrī. [mi]

Ὑμνόθετος (ό, ή), poet: komḥsḥ din i-mnḥrī. [ὕμνος, τίθημι].

Ὑμνολογέω -ω, viit: -ήσω, posteskḥ i-mnḥrī, slḥveskḥ, laḥdḥ. [mi]

Ὑμνολογία (ή), postipe de (slḥvipe, lḥd-dape prin) imnḥrī. [din]

Ὑμνολόγος (ό, ή), postitorḥ de (lḥdḥtorḥ prin) imnḥrī. [ὕμνος, λόγος].

Ὑμνοποιός (ό, ή), komḥitorḥ, poetḥ de imnḥrī. [ὕμνος, ποιός].

Ὑμνοπολεύω, viit: -εύσω, μι

Ὑμνοπολέω -ω, viit: -ήσω, = Ὑμνηπολέω. [din]

Ὑμνοπόλος (ό, ή), Ὑμνηπόλος.

Ὑμνος (ό), [ὕμν] kintikḥ; (partik:) imnḥ, kintikḥ de laḥdḥ in cinstea vre xḥi zeḥ, saḥ eroḥ; (xne-opi) plinḥere; (par) xḥi-smosḥ, proopovie; (in antifr:) xḥlḥ, defḥmare. «Ἐπεὶ ἀντάχῃσ' ἂν ὕμνον ἀρσένων γένεα». Epr: [de xnde]

Ὑμνώδης, εως (ό, ή), чед in felḥ de imnḥ.

Ὑμνωδέω -ω, viit: -ήσω, kintḥ imnḥrī; (xne-opi) posteskḥ proopovii. «Δεσφῶν γῆν, ἵνα Φοῖβος ὑμνωδεῖ βροτοῖς». Epr: [mi]

Ὑμνωδία (ή), kintape de imnḥ. [din]

Ὑμνωδός (ό, ή), kintḥtorḥ de imnḥrī, = Ὑμνολόγος. 2) = Χρησμοφδός. [ὕμνος, ὥδῃ].

Ὑμνός, ή, ον, poet: Dor: in lokḥ de ὑμέτερος.

Ὑν, ак: ал лѣи ὕς.

Ὑνις, saḥ Ὑνις, [in afin: kḥ γύης] εως (ή), ferḥ plḥgḥlḥi.

Ὑννιμάχος (ό, ή), poet: чед че се вате ка кḥ o armḥ kḥ ferḥ plḥgḥlḥi. [ὕνις, μάχη].

Ὑννος (ό), = (saḥ греш: in lokḥ de) Гίννος.

Ὑόδοσκος (ό, ή), pḥskḥtorḥ de porḥi, porḥarḥ. [ὕς, βοσκός].

Ὑόδοτης, ου (ό), = Ὑόδοσκος, μι Συδότης. [ὕς, βόω = βόσκω].

Ὑοειδής, εως (ό, ή), чед de felḥ, saḥ a-semeneva porḥior. [ὕς, εἶδος]

Ὑοειδής, εως (ό, ή), чед de forma li-tepeḥ Y. «Ὑοειδὲς ὁστούν». Antm: чед din preḥerḥ pḥḥčineḥ limbeḥ. [Y, εἶδος].

Ὑομουσία (ή), kom: mḥsikḥ de porḥḥ. [ὕς, μοῦσα].

Ὑοπόλος (ό, ή), = Ὑόδοσκος, porḥarḥ. [ὕς, πόλος].

Ὑόπρωρος (ό, ή), (vḥḥ) kopavie, akḥ-pria prḥa este in formḥ de votḥ de porḥḥ. [ὕς, πῶρα].

Υός, ηεν: αλ λρί ύς.

Υοσκαμάω -ώ, viit: -ήσω, vorbeskš aī-
xpea (sintš smintitš), ka kxm aīfi mīn-
kat ioskiamš (plantš), nevnapirū; saš amš
trepsinš de emetikš (ioskiamš), (ad:)
sintš nevknš. (dšne έλλεβοριάω). [din

Υοσκύαμον (τό), mi Υοσκύαμος (ό), io-
skiamš, znš felš de plantš veninoasš, ne-
vnapirū, saš mšselarirū. [ύς, κύαμος].

Υοφορβείον (τό), staxš de porči, por-
krie. [mi

Υοφόρβιον (τό), tsrmš de porči. [din
Υοφορβός (ό), = Συφορβός, чованš de
porči, porkarš. [ύς, φέρβω].

Υπ-αγανακτέω -ώ, viit: -ήσω, mš kam
nekšjeskš (pšpin čeva).

Υπ-αγαπάω -ώ, viit: -ήσω, kam ixveskš
(pšpin). (in Ios: poate este греш: in lokš
de υπεραγαπάω).

Υπ-αγγέλλω, viit: -αγγελλώ, besteskš, in-
mtingezš ne askšnsš, nīršskš, tršdaš.

Υπάγγελος (ό, ή), venitš dšne o vesti-
pe, saš kšematš prin bestitorš. [υπό, άγ-
γελος].

Υπάγγελτος (ό, ή), denšngatš (nīpītš,
tršdatš) ne askšnsš. [υπαγγέλλω].

Υπ-αγκαλίζω, viit: -ίσω, iaš, mīš in bra-
ce, inbršmīwezš. [din

Υπάγκαλιος (ό, ή), =Υπάγκαλος.

Υπαγκάλισμα (τό), ovīektš de inbršmī-
šape. [υπαγκαλίζω].

Υπάγκαλος (ό, ή), mīnštš in brace. [υπό,
άγκαλη].

Υπαγκώνιον (τό), (nepnš) kape se pšne
sšvt kotš. [υπό, άγκών].

Υπ-άγνουμι, viit: -άξω, snaprš čeva de
desšvt.

Υπαγόρευσις, εως (ή), diktape, saš snx-
nere de čeva че trepsie se zikš, saš sš
skrie čineva; (fir:) sftšxipe, povšmšxipe. [mi
Υπαγορευτικός, ή, он, kšvenitš, saš in-
deminatikš la diktape. [din

Υπ-αγορεύω, viit: -εύσω, snšixš kšiva, че
trepsie sš zikš, saš sš skrie, (Franz:)
diktezš. «Δεї γράμματα επίστασθαι τόν μέλ-
λοντα дунήσεσθαι τὰ υπαγορευόμενα γράφειν».
Ksn: 2) (fir:) povšmšieskš, sftšieskš ne
čineva de mai 'nainte, че trepsie se fa-
kš, predišnšixš, (ovmš:) il dšskšleskš; (in
nen:) pšixš inainte de mai 'nainte, (Fra-
nz:) suggerer. 3) (šne-opi) експликš, il-
kšieskš; saš prezikš. «'Ελπίδα («Πρόφασιν»
υπαγορεύειν». Štr: a da. «Πρός τούς υπει-
ρημένους λόγους». Iskr: = Προειρημένους. 4)
(inpr' alš akčepmje a nrep:) zikš mai in

šrmš, pespnšzš, kontrapizikš, saš mai a-
daorš la čele zise. «Τοσούτο μόνον υπει-
πών». Pl: 5) (kš dat: indip:) inkinš, de-
dikš čeva in pšmele kšiva.

Υπαγορία (ή), Dor: in lokš de υπηγορία.

Υπάγορικός (ό, ή), kam mšpanš, saš bš-
dšpanš, grosolanš. [υπό, άγορικός].

Υπάγουρπος (ό, ή), kam demtentš, avia
adormitš. [υπό, άγουρπος].

Υπ-άγω, viit: -άξω, mi pas: -αχθήσομαι,
(nex: υπήγαγον, mi pas: υπήχθην, mi чл:)
adškš, pšixš de desšvt, (mi fir:) inpr' znš
kinš kam ne askšnsš, indeminatik. «Υπ-
άγειν ζυγῷ (saš ζυγόν) ἵππους». Om: (mi
pas:) «Υπαχθησόμενος τῷ ζυγῷ». Lx: (de
znš 2) (prin intind:) adškš ne čineva
sšvt stšpinipea (il sšpnšixš) kšiva. «Οἱ θεοὶ
υπήγαγόν σε εἰς χεῖρας τὰς ἐμὰς». Ep: (mi
fir:). «Τὰ δὴλα τοῖς ἀδελφοῖς υπάγειν». Ap-
std: (mi mīkš:). «Θεὸς ὁ καὶ τὰ τῶν χρό-
νων υπηγμένους πέρατα». Fil: (mi pas:). «Υ-
πηγμένοι». Esix: sšpnšmī. 3) (nartik: in-
pšpnš mi fšpš eis dīkšn) trarš in kš-
dikatz. «Νοστήσαντα δέ μιν υπήγον οἱ ἐχ-
θροὶ ὑπὸ τοῖς ἐφόρους ὡς δωροδοκῆσαντα». Ep:
(mi kš nen: el:) «Θανάτου υπαγαγών ὑπὸ
τόν δῆμον Μιλτιάδεα ἐδίωκε». Ep: (mi avsol:)

«Τούτον υπάγομεν ὡς επιβουλεύοντα». Ksn: (mi
kš dat:) «Δικαστηρίους υπάγειν». Lx: (mi
pas:) «Υπὸ δικαστήριον υπαχθεῖς». Ep: «Τοῖς
υπαγομένοις eis ὑμᾶς dīkšn επιτιθέναι». Ksn:
«Υπάγονται ὡς ἱερόσυλοι». Epmx: 4) (fir:)
adškš ne čineva kš znš mīkšlokš la vo-
inmja mea, il momeskš, il atparš, il a-
mšmeskš. «Λόγους άλλους ἐποιούντο, ταύτη
δὲ υπάγοντες εἰρώτεον, mi чл»: Ep: (mi kš
ak: kš nrep: ind:). «Τούς πολεμίους eis ἐνέ-
δρας υπάγει». Ksn: (mi fir:) «Υπάγουσι
ὑμᾶς ἐπὶ ταῦτα». Dm: (mi kš inf:) «Υπή-
γαγόν σ' eis χεῖρας ἐλθεῖν τὰς ἐμὰς». Ešp:
(mi mīkš:). «Τούς Γ... eis φιλίαν υπάγεσθαι».

Ep: «'Ο Κλέαρχος ταῦτα υπήγето, βουλό-
μενος mi чл:» Ksn: a pronšs kš rindš de..
(mi pas:). «Υπαχθέντες τῇ ὀφεί». Pl: «Υπὸ
τῆς ἀπάτης υπάγεσθε». Ešx: 5) (poet: kš
nen: kš nrep: indip:) skomš ne askšnsš.
«Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων υπαγε Ζεύς». Il: Λ. 6)
(in nen:) dškš (kšlšszezš) znševa, saš
mai 'nainte; (mi mai des el:) plekš, saš
mepš inainte; (desnpe ovšipe) mš pe-
trarš. «Υπάγειν τό κωνηγέσιον». Ksn: «Υ-
πάγειν τὴν γαστέρα». Med: a porni la e-
wšipe. (mi in el:). «Τοῖς ἐμπροσθεν υπάγειν
παρεκελεύετο». Ksn: a mepš inainte. «Υ-
παγε, τί μέλλεις»; Apstf: «Υπάγω φρένα

τέρψας». Trn: (mi kx adv). «Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν». Skp: «Τούτους μὲν δὴ ὑπάγειν, ἣν ἐπὶ τοῦτο τράπηται ὁ Π:». Ep: (mi nbs:) «Ἐάν ἀναγκασθῇ ὑπαγαγεῖν». Apst: a se petrape. (mi in partu:) «Κοιλία ὑπαγουσα». Inkp: dispaxš la xpđinare. (mi in emfasš) «Ὑπαγε νῦν, καὶ Ἀλέξανδρον μοι λέγε». M. Ant: (mi kx men:) «Ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ». Apst: trapeji-vš din kale. [de xnde

Ὑπαγωγέως, ἑως (ὁ), skindxa, kx kape zidapii kapš, saš in kape gin čimentš (mochila de varš kx nisinš). 2) = Ὑποβολέως, kxlxmx instp: mks:, ne kape se sprižinš koardele. 3) xuš felš de mknvitorš saš kxznitorš instrsmintš. [mi

Ὑπαγωγή (ἡ), auropiere, saš petrape (akt: saš pas:) in kinš xiništitš; xstape, kondšitš vikleapš; (prin xpm:) amxpire; (med:) «Κοιλίας —». Inkp: xpđinare. «Κυρηγεῖου —». Ksn: Διώξεις τε καὶ ὑπαγωγάς». Tcx: «Ὀχεία ἐξ ὑπαγωγῆς». Apst: kind naptea femecask se petrape, nš se lasš.

Ὑπαγωγίδιον (τὸ), dim: al lxi ὑπαγωγίον.

Ὑπαγωγικός, ἡ, ὄν, (lxi:) греш: in lokš de ὑπαγωγικός.

Ὑπαγώγιον (τὸ), dim: al lxi ὑπαγωγέως.

Ὑπαγωγός (ὁ, ἡ), pstinchosš a kondxche sšvt, a sšpxne, mi xl: indemnativikš a a-trape, a amxi, saš a momi (bezī mi ὑπαγωγός); (med:) popnitopš de xpđinare. «Κοιλίας —». [ὑπάγω].

Ὑπ ἄδω, viit: ἄδομαι, (nex: ὑπῆσα, mi xl:) kintš mai inxet; (kx dat:) kintš asxupa vpe xniš lxxkx, saš dšpe čeva; (fir:) mš inboieskš kx..

Ὑπ-αείδω, viit: -αείδομαι, poet: in lokš de ὑπᾶδω.

Ὑπαέριος (ὁ, ἡ), afatš sšvt nemixlo-čitš inflixingš a aeršlxi, čel kx totšl a-fapš sšvt čepš. (bezī mi ὑπηρίος). [ὑπὸ, ἄήρ].

Ὑπαί, poet: in lokš de ὑπό.

Ὑπ-αἰάζω, viit: -άσω, poet: plnrgš (sš-spinš) inxet mi in sinemī; pšpxnzš kx sšpxine.

Ὑπαι-δεῖδοικα, poet: in lokš de ὑποδέδοικα.

Ὑπ-αιδέομαι -οῦμαι, viit: -αιδέσθαι, mš kam sfieskš, mš kam pšwinezš.

Ὑπαίετος (ὁ), [ὑπὸ, αἰετός] xniš felš de mikš vxatšpš. (alxi indpent γυπαίετος).

Ὑπαίθα, [ὑπαί] adv: poet: n' alxšrea; de desšvt. «Ὑπαίθα λιάσθη». Il: O. s' a plexat la o parte. «Ἡ δὲ θ' (ἡ πέλεια) ὑ-

παίθα φοβεῖται». Il: X. fšpe intp' o parte mi intp' alta de frikš. «Ὑπαίθα ῥέων». Il: Φ. de anproane. (mi kx men: in lokš de ὑπό) «Ὑπαίθα ἀνακτος ἐποίησεν». Il: Σ.

Ὑπ-αἰθιάζω, viit: -άσω, trpšeskš afapš sšvt atmosfepš. [din

Ὑπαίθριος, mi Ὑπαίθρος (ὁ, ἡ), čel če stš, saš fache čeva afapš in aerš (fšpš akonperišš); (prin intind:) kx totšl inbedepatš, nepstind a se askxnde. «Μανία —». Il: Καὶ σπόρος καὶ φυτεία καὶ νομαί, ὑπαίθρια ταῦτα πάντα ἔργα ἐστίν». Ksn: (mi in felš de adv:) «Ἐν ταῖς στέγαις σκηνοῦσιν οἱ κάμνοντες, οἱ δὲ ἄλλοι ὑπαίθριοι». Ksn: «Ἐν ὑπαίθρῳ».

Ksn: «Ἡ διαίτα τοῖς ἀνθρώποις οὐχ ὥσπερ τοῖς κτήνεσιν ἐστίν ἐν ὑπαίθρῳ, ἀλλὰ στεγῶν δεῖται». Ksn: || (sšbst:) «Ὑπαίθρα». klmpišle, lokxpšle čele de-skise, neipurejmxite (inprot: de dšxurá, saš φρούρια). «Ἀντιποιεῖσθαι («Ἐκχωρεῖν, mi xl:) τῶν ὑπαίθρων». Il: «Εἰς ὑπαίθρα πρῶτον ἐξεκλυθῶς». Il: [ὑπὸ, αἶθρα, saš αἰθῆρ].

Ὑπ-αἶθω, (fšpš viit:) poet: in lokš de ὑποκαίω.

Ὑπ-αἰκάλλω, viit: αἰλῶ, Dor: lnxšweskš intp' xniš kinš, kam viklepenšle, = Ὑποσαίνω.

Ὑπ-αἰνίσσομαι (ττομαι), viit: -ίζομαι, zikš čeva dind a se inxexexe (a se rivi) alta intp' xniš kinš askxnsš.

Ὑπ-αἰρέω -ῶ, viit: ἡσῶ, Ion: in lokš de ὑφαίρέω.

Ὑπ-αἶρω, viit: -αρῶ, (nex: ὑπῆρα, mi xl:) apdikš de desšvt pšxin čeva, saš kile pšxinš.

Ὑπ-αἰσθάνομαι, viit: -αἰσθῆσθαι, simxš (inxexegš) pšxin, saš kam simxš čeva.

Ὑπ-αἰσσω, viit: αἰξῶ, poet: sšpš (pšvš-leskš) de sšvt čeva. (kx men:) «Δράκων βωμοῦ ὑπαίξας». Il: B. (saš kx ak:) «Ἰχθὺς μέλαιναν φρήν ὑπαίξει». Il: Φ.

Ὑπαισχυρός (ὁ, ἡ), kam xpītš, xpīgelš. [ὑπὸ, αἰσχυρός].

Ὑπ-αἰσχύνομαι, viit: -αἰσχυνέσθαι, mš kam pšwinezš.

Ὑπαίτιος (ὁ, ἡ), čel če se afš sšvt vlnš, vinovatš; vprednikš de xšlx, de pšpš. «Ὑποπτύσας, μή τι πρὸς τῆς πόλεως οἱ ὑπαίτιον εἶη Κύριον φίλον γενέσθαι». Ksn: nš kxm va se va sokoti de vlnš; (mi kx dat:). «Ὑπαίτιονεῖναι τινί». Ksn: [ὑπὸ, αἰτία].

Ὑπαι-φοινίσσω, viit: -ίζω, poet: in lokš de ὑποφοινίσσω.

Ὑπ-αἰωρέω -ῶ, viit: -ήσω, xpīpnš sšvt čeva in aerš.

Υπ-ακμάζω, viit: -άσω, sintē inkt in to-
i81 me8. «Δάδες υπακμάζουσαι τῷ πυρί». Ssid:

Υπακοή (ή), askklatpe, s8p8nepe. [upa-
κούω].

Υπάκουσον, Υπακούσω, Dor: in lok8 de
upa8kou8on, upakou8o.

Υπ-ακολουθέω -ῶ, viit: -ήσω, xpmex8 d'
apnoape.

Υπακούεις (έ, ή), poet: in lok8 de upē-
kou8s.

Υπάκουσις, εως (ή), = Υπακοή.

Υπακουστέον, posil: al l8i...

Υπ-ακούω, viit: -ακούομαι, axz8 d' apno-
ape, (prin xpm:) in dat8; (prin intind:) ap-
rit8, kt am8 axz8, (ad:) pes8p8nz8 (prin:
kind bate uineva la 8m8); vi8, kind m8
kiam8; (in men:) da8 askklatpe, apit8 s8p-
8nepe k8iva; (fir: des8pe d8kr:) es8 d8ue
poing8 k8iva; (in a tpeia peps: mi in
nart8: la gram:) se s8vt-in8de8e de din
afar8. «Ποιμένα ποιμήν ήπύει είσελάων, ό
δὲ τ' έξελάων υπακούει». Od: K. pes8p8nde.
«Τρίς μὲν ὕλαν θύσε, τρίς δ' ό παῖς υπακού-
σεν· άραιά δ' ήκετο φωνά». Tkr: «Κρούσας
τήν θύραν είπε τῷ υπακούσαντι, ός τις είη». Ksn: «Ἦλθον ἐπὶ τήν οἰκίαν αὐτοῦ· κατα-
λαβὼν δὲ αὐτὸν οὐκ ἔνδον ὄντα ἐκέλευσα τήν
ἄνθρωπον τήν υπακούσασαν ήμῖν μετελθεῖν
αὐτόν, όπου είη». Dm: «Κρούσαντος δὲ αὐ-
τοῦ τήν θύραν, προσήλθε παιδίσκεν υπακούσαι». Skp: «Ἦδη πάποτε καλέσαντός σου οὐκ ήλ-
θον; άλλ' υπακούων σχολή υπήκουσα»; Ksn:
«Ες λόγους προσεκαλέετο αὐτούς, όί δὲ ά-
σπαστῶς υπήκουσαν». Ep: (mi kt men:) «Δα-
ρείου τοῦ βασιλέως οὐδαμοῦ υπήκουσαν». Ep:
n8 s' a8 s8u8s. «Οί δὲ καλούντων αὐτῶν οὐχ
υπήκουον». Ksn: «Οὐ πάντας ἐξ έτοίμου
εύρίσκω υπακούοντας τῆς διδασκαλίας ταύτης». Ksn: «Εἴ τις τούτων (τῶν τρόπων) μηροῦς
υπακούοι». Ksn: (mi mai des kt dat:) «Καί
έμως ήθελον αὐτῷ υπακούειν». Ksn: «Οὐκ
έτχόλαζε τοῖς τοιοῦτοις υπακούειν». Ksn: (mi
fir:). «Ρᾶστά τε αὐτῷ τὰ πράγματα υπακού-
σασθα. πρόσδοκήσας». Epd: (mi av8s:): «Δεν-
δρέων γυμνός κήπος, όξείαις υπακουέμεν αὐ-
γαῖς ήλίου». Pind: este eks8p8t la... (mi
kt ak: el:) «Εκάλεσα αὐτὸν πρὸς έμέ, ό δὲ
μάλα τοῦτό γε ευτάκτως υπήκουσε. Ksn:

Υπακρος (ό, ή), [up8, άκρος] kam ak8ns8
la map8ine (des8v8p8nit8).

Υπακτέον, posil: al l8i υπάγω.

Υπακτικὸς, ή, όν, чel kt ins8mime de
a s8p8ne, a alrape, mi чл: (prinч: med:) por-
nit8 de xpdinape. «Κοιλίας—». Med:
[upa8gō].

Υπ-αλεάζω, viit: -άσω, inkt8zesk8 p8gin,
sa8 kite p8gin8.

Υπάλειμμα (τὸ), = Υπάλειπτον. [mi

Υπάλειπτος (ό, ή), 8ns8 ne dedes8t,
sa8 p8gin ne d' as8p8. 2) kape s88je-
mte de 8nsoape, = kt || (s8v8t:) «Υπά-
λειπτον (se inu: μῦρον, sa8 φάρμακον)». Iukr:
alifie, sa8 8nsoape. [mi

Υπαλειπτός, ίδος (ή), (μήλη) mi

Υπάλειπτρον (τὸ), ins8p8mit8 de 8ns
ne dedes8t. (bezī mi σπάθη 3). [din

Υπ-αλείφω, viit: -αλείφω, 8nr8 ne de-
des8t, sa8 p8gin ne d' as8p8. «Μέλα-
νος υπογραφή, όφρύν τε και όφθαλμούς υπα-
λείφουσα». Skp: (obiv: mik:) «Υπαλειφόμε-
νος τούς όφθαλμούς». Ksn: v88sind8 mi me-
ne8e. (mi pas:) «Όφθαλμούς υπαληλιμμέ-
νους». Ksn: [de 8nde

Υπάλειψις, εως (ή), 8nr8pe ne dede-
s8t, sa8 p8gin ne d' as8p8 (akt: sa8 pas:).

Υπ-αλεύομαι, viit: -εύομαι, poet: tr8-
rind8 m8 f8r8 ne ask8ns8. (bezī mi υπα-
λύσκω).

Υπαλλαγή (ή); skimbape de 8na ne al-
ta; (gram:) fir8p8 de kv8nit8, p8v8prokt
skimbape de tinī in do8 zi8p8t. [mi

Υπάλλαγμα (τὸ), obikt8 de skimbape,
kape se d8, sa8 se ia in skimb8; (prin in-
tind:) z8loir8; vani, чe se da8 inskim88
pent88 o mape monet8. [mi

Υπαλλακτικός, ή, όν, kv8iiv8os8, sa8 fo-
lositor8 la f88pe de skimb8. [din

Υπ-αλλάσσω (τω), viit: -αλλάξω, skimb8
чeva ne alta; sa8 p8it8, da8 in lok8.

Υπάλληλος (ό, ή), [up8, άλλήλων] p888,
sa8 f8k8it8 in skimb8 8n8l kt8pe al8l
(intpe doī sa8 mai m8m8), p8v8prokt; sa8
s8kv8dat8 8n8l d8ne al8l in p8v8prokt;
(mai no8) s8v8l8p8n8, s8888888 s8vt al8l.

Υπάλυξις, εως (ή), poet: f88ipe supe
sk8pape. [din

Υπ-αλύσκω, viit: -ύξω, pet8r8ind8 m8
f8r8 ne ask8ns8, skap8; (kt ak:). «Κῦμα
(«Χρεῖος, «Θάνατον, mi чл: —». Om: (mi
fir8 kaz8). «Θηρευται λαγῶς ήρευν, και
καρχαρόδοντε κύνε πρὸ, έέμενοι μαπέειν, όί δ'
έέμενοι υπαλύξαι». Es:

Υπ-αμάω -ῶ, viit: -ήσω, poet: tai8, (se-
чep8) de apnoape, sa8 de la indemint.

Υπ-αμβλύνω, viit: -υνῶ, tim8es8 p8-
gin, sa8 kite p8gin8. [din

Υπαμβλὺς, εἶα, ό, kam tim88, p8gin чeva
tim8it8, sa8 temit8. [up8, αμβλὺς].

Υπ-αμείβω, viit: -αμείψω, = Υπαλλάσσω.
|| (prinч: mik:) «Πόντον—». On: m8 str8-

mstš dene zskatš ne mape, tp̄ind (ka amfičič) kind ne zskatš, kind in mape.

Υπαμμος (ό, ή), Ion: in lokš de ύπαμμος.

Υπάμμος (ό, ή), kam nesimgitorš de egnš mi fr̄mosš. [ύπό, άμμος].

Υπάπελος (ό, ή), s̄ditš totš ka vii, = Άμπελόφυτος. [ύπό, άμπελος].

Υπ-αμπ-έχω, viit: -αμφ-έξω, askenzš čeva s̄v̄t καίη, akoπερš.

Υπ-αμφ-έννυμι, viit: -αμφ-έσω, in̄pakš, akoπερš, in̄v̄leskš.

Υπ-ανα-βάλλομαι, viit: -βαλ̄ομαι, am̄iñš nein̄vetat (d̄in zi in zi).

Υπ-ανα-βλέπω, viit: -βλέψω, in̄venš oape km a z̄p̄i, saš k̄ite n̄ginš a pepe-dea, im̄i pedos̄indeskš tp̄entat nedep̄ile.

Υπ-ανα-γι(γ)νώσκω, viit: -ανα-γνώσσομαι, (nex: ύπανάγνω, mi 44) čiteskš in ask̄z̄l (s̄upe ask̄z̄tapea) k̄īva. [de x̄nde

Υπαναγνώστης, ου (ό), čit̄itorš in ask̄z̄l āl̄opa.

Υπ-αν-άγω, viit: -άξω, (nex: ύπανήγαγον, mi 44) d̄skš, tp̄arš in̄anoi in̄tp̄'gnš nesimgitš k̄iñš; (cl: saš mīk:) m̄z̄ petparš ne ask̄enzš.

Υπαναδίπλωσις, εως (ή), = Έπαναδίπλωσις.

Υπ-ανα-θύομαι, viit: -θύομαι, (nex: ύπανάθουν, mi 44) m̄z̄ v̄p̄š ne dedes̄z̄t; (ox̄iv: fir:) skanš strek̄z̄p̄indz̄ m̄z̄ k̄z̄ in̄dem̄inatikš mīk̄lokš (k̄z̄ x̄nš s̄z̄l̄ s̄v̄gipe f̄x̄š).

Υπ-ανα-θλίβω, viit: -θλίψω, st̄p̄iv̄ind, a-pēs̄ind fakš a st̄p̄i čeva in s̄s.

Υπ-ανα-κινέω -ō, viit: -ήσω, m̄z̄ por̄neskš (in̄i mīwkš pīčop̄ele) k̄ite n̄ginš s̄upe f̄x̄z̄, m̄z̄ petparš ne nesimgite. (v̄z̄i mi ύπαποκινέω).

Υπ-ανα-κλίνομαι, viit: -κλινθήσομαι, sintš p̄lekatš (m̄z̄ pov̄ir̄ezš) dedes̄z̄t.

Υπ-αν-αλίσσω, viit: -αλώσω, (nex: ύπανήλωσα, saš ύπανάλωσα, mi 44) kēl̄s̄ieskš, p̄z̄p̄deskš k̄ite n̄ginš, ne nesimgite.

Υπ-ανα-μέλω, viit: -μέλψω, k̄intš pe-pēt̄ind (st̄p̄iv̄ind) glas̄z̄ k̄īva, saš k̄intš in̄p̄ex̄z̄ in̄tp̄'gnš tonš maī in̄vetš.

Υπ-ανα-πίμπλημι, viit: -αν-πλήσω, sm̄p̄z̄ n̄iñz̄ s̄s, saš maī sm̄p̄z̄ k̄ite n̄ginš.

Υπ-ανα-πλήθω, viit: -πλήσω, poet: in lokš de ύπαναπίμπλημι.

Υπ-αν-άπτω, viit: -άψω, = Έφάπτω.

Υπ-αν-αρόω -ō, viit: -ώσω, sapš, skor̄moneskš ne d̄'ass̄p̄a k̄z̄ p̄z̄ḡz̄l.

Υπανάστασις, εως (ή), sk̄z̄lape in pīčop̄e s̄upe činste d̄in̄antea k̄īva. [mi

Υπαναστατέον, posit: αλ λ̄i [ύπανίσταμαι].

Υπ-ανα-στρέφω, viit: -στρέψω, m̄z̄ in̄top̄kš iap̄t̄ini in̄anoi.

Υπ-ανα-τέλλω, viit: -τελ̄ω, (nex: ύπανάτειλα, mi 44) čim̄neskš, is̄v̄op̄eskš de des̄z̄t in s̄s.

Υπ-ανα-τρέφω, viit: -θρέψω, k̄reskš k̄ite n̄ginš; (fir:) = Έποτρέφω.

Υπ-ανα-τροπιάζω, viit: -άσω, r̄as: pes̄top̄z̄ d̄in tem̄eli.

Υπ-ανα-φλέγω, viit: -φλέξω, ap̄p̄inzš tp̄entat.

Υπ-ανα-φύομαι, viit: -φύσομαι, (nex: ύπανεφύην, mi 44) pes̄z̄p̄š k̄ite n̄ginš.

Υπ-ανα-χωρέω -ō, viit: -ήσω, m̄z̄ petparš in̄anoi k̄ite n̄ginš. [de x̄nde

Υπαναχώρησις, εως (ή), k̄ite n̄ginš (nesimgitš, saš tp̄entatš) pet̄apepe in̄anoi.

Υπανδρος (ή), (γυνή) m̄z̄pitatš (s̄x̄nz̄st v̄z̄v̄at̄z̄l̄i). «Άγωνή —». Diod: p̄z̄tapea čeli k̄z̄ v̄z̄v̄atš. [ύπο, άνηρ].

Υπανειμένως, adv: (de p̄ap̄t̄y:) [ύπανήμι] kam s̄l̄as, n̄z̄ p̄rea in̄t̄ins.

Υπ-ανερύω -ō, viit: -ώσω, fakš v̄intš (k̄z̄ ap̄z̄p̄z̄toapea mi 44) in̄vet.

Υπ-αν-ερύζω, viit: -ύσω, m̄z̄ s̄z̄l̄ tp̄iñd m̄z̄ in̄vet, ne ask̄enzš.

Υπ-αν-έχω, viit: -έξω, (nex: ύπανεσχον, mi 44) p̄iñš čeva dedes̄z̄t, s̄z̄el-p̄iñš, sup̄i-kinš. || (nestp:) — Έπανατέλλω.

Υπ-ανθέω -ō, viit: -ήσω, n̄gin in̄f̄lop̄eskš; (fir:) in̄venš a d̄os̄indi o in̄f̄lop̄itš f̄aiz̄ (a m̄z̄ p̄omi). [de x̄nde

Υπανθηρός. ά, έν, n̄gin čeva in̄f̄lop̄itš, in̄v̄iopatš (p̄ron: mi fir:).

Υπ ανήω -ō, viit: -άσω, kam (mi pas: m̄z̄ kam) mīx̄ieskš (ad: n̄gin čeva).

Υπ-αν-ήμι, viit: -ανήσω, (nex: ύπανήκα, mi 44) lasš čeva kam s̄l̄as, kam moale.

Υπ-αν-ίστημι, viit: -ανα-στήσω, (nex: ύπανέστησα, mi 2: ύπανέστην, mi 44) sk̄olš, (mi maī des mīk:) m̄z̄ sk̄olš in s̄s s̄upe činste in̄antea k̄īva (k̄z̄ dat: nep̄in: in̄d̄ip̄i).

«Καθήμενον ύπαναστήναι τόν νεώτερον τῷ πρεσβυτέρῳ πανταχοῦ νομιζεται» Ksn: (mi k̄z̄ nen:)

«Τῶν θαλῶν τοῖς πρεσβυτέροις ύπανίστασθαι προσιοῦσιν». Apstf: «Έδρας πάντες ύπανίστανται βασιλεῖ».

Ksn: 2) m̄z̄ sk̄olš, mi p̄lekš kam ne f̄ap̄iñš.

«Η πρὶν μεθεῖν ύπανίστασο, ἢ παρεὼν μὴ πίνε». Trn: 3) (k̄z̄ dat:) esš, s̄z̄p̄ de o-datš (f̄z̄p̄ v̄es̄l̄e) in̄antea k̄īva.

«Πορευομένη δὲ αὐτῇ ύπανίσταται λαγῶς». Ksn:

Υπ-αν-ίσχω, = Έπανάχω.

Υπ-αν-οίγνυμι, mi

Υπ-αν-οίγω, viit: -οίξω, (nex: ύπανέφξα,

ὕπνοιζα, mi ɥa:) deskizš ne fspiwš. «Γράμματα—» Dm:

ὑπανάω (mi Ion: -έω) -ῶ, viit: -ήσω, (mai korek:) -ήσομαι, esš înainte snpe in-
timninapea kšiba, preintimninš; (prin in-
tind:) esš inprotiba (mš inprotibesekš) kšiba (kš dat.). «Ὅτι μοι ὑπάντασεν ἴοντι».
Hind: [de xnde

ὑπάντησις, εως (ή), preintimninape, saš ewipe inantea kšiba snpe intimninape; (prin intind:) ewipe inprotibš, inproti-
vipe.

ὑπαντιάζω (-άω -ῶ), viit: -άσω, == ὑπαντάω.

ὑπαντλέω -ῶ, viit: -ήσω, skoŋš ant de kos; tparš in sxs din fndš; (prin intind:) apdikš valkpi. [de xnde

ὑπάντησις, εως (ή), skoatepe de ant de kos, saš din fndš. (se konf: kš ē-
πάντησις).

ὑπαντομαι, (tšpš viitorš) poet: in lokš de ὑπαντάω.

ὑπαντρος (ό, ή), kšš sxs nemterp; a-
semenea kš sšnailš, saš ziditš in felš de)
nemterp. «Ἡτέρα («Γή, «Ὀίος»—». Eli:
[ὑπὸ, ἄντρον].

ὑπανύω, viit: -ύσω, sšnimesekš in da-
tš, saš kš toatš voinga ceva.

ὑπαξόνιος (ό, ή), poet: cel de sxs osie
saš kapš. «Σύριγξ —» Kal: [ὑπὸ, ἄξων].

ὑπακιδευτος (ό, ή), kam neinewgalš
(nevivilitš). [ὑπὸ, ἀκιδευτος].

ὑπαπειλέω -ῶ, viit: -ήσω, kam ame-
pinš.

ὑπαπειμι, viit: -ειμι, (prel: ὑπαπήμεν,
mi ɥa:) mi

ὑπαπερχομαι, viit: -ελεύσομαι, (nex: ὑ-
παπῆλθον, mi ɥa:) plekš, mš dskš kam
ne fspiwš.

ὑπαποκινέω -ῶ, viit: -ήσω, mš kšš
invet invet ne fsgš, mš petparš ne ne-
simyite, mš kam daš la o parte. (vezī
mi ὑπανακινέω).

ὑπαποκρύπτω, viit: -κρύψω, (kš dat: in-
dip:) askenzš ceva de totš sxs ceva.

ὑπαποτρέχω, viit: -τρέξομαι, saš -δρα-
μοῦμαι, (nex: ὑπαπεδραμον, mi ɥa:) plekš
inapoī aleprind.

ὑπαποψήζω, viit: -ψήζω, fpekind wterpš
kīte nymnš.

ὑπαπτω, viit: -άψω, Ion: in lokš de
ὕφαπτο.

ὑπαρ (τό), (nedek:) badenie de afe-
bea (ns in somnš); lskps infingiatš, ns
sisš (totdaxna inprotibš de ὕναρ). «Ὁυκ

ἐφάρμην ὕναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕναρ ἦδη». Od:
Υ. «Ἐξ οὐέρου δ' αὐτίκα ἦν ὕναρ». Hind:
(mi in felš de adn:) «Ἵπαρ τε καὶ ὕναρ».
Lks: mi afebea mi in bisš.

ὑπαράσσω (-τω), viit: -άξω, ssgdailš,
saš lovesekš kš sromotš de dessbt «Ἵγς
γῆς τοῖς τῶν ἱππῶν ποσὶν ὑπαραιομένης».
Ssid:

ὑπαργήεις, εσσα, εν, poet: == ὑπόλευκος
[ὑπὸ, ἀργός].

ὑπάργιλος (ό, ή), kam arhilosš. [ὑπὸ,
ἀργίλος, vezī zic:].

ὑπαργμα (τό), (fasf:) == ὑπόστασις, infi-
ingiatš, saš lskps infingiatš. 2) (la im:)
averē, proprietatē. 3) (sne-orī) == ὑπαρ-
ξίς. [ὑπάργω].

ὑπαργυρευσις, εως (ή), kšštpe ne fspiwš
de banī impsmst. 2) mšte datorii. [din

ὑπαργυρεύω, viit: -εύσω, kšš a mš
inpsmata banī ne askensš. 2) (mik:)
sints inekatš in datorii.

ὑπάργυρος (ό, ή), cel kš arhimš de-
dessbt, saš kepinztopš de arhimš. «Ἀό-
φος—» Ksn: cel kš minš de arhimš. 2)
kšimzpatš kš arhimš. «Φωνή—». Hind:

[(sxsst:) ὑπάργυρον (τό), kinamomš (sšš
felš de skorpinioarš de Kina, fiind kš
se nindea tšrindš de o notribš kš ar-
himš in rpestate).

ὑπαριθμέω -ῶ, viit: -ήσω == Ἐπ (Ἀπ) α-
ριθμέω. [de xnde

ὑπαριθμησης, εως (ή), == Ἐπ (Ἀπ) αρίθ-
μησις.

ὑπαρκτικός, ή, όν, insemnēivš de fiin-
tš. [ὑπάργω].

ὑπαρκτιος (ό, ή), kape stš snpe notdš,
saš mšazš-noante. [ὑπὸ, ἀρκτος].

ὑπαρκτός, ή, όν, infingiatš, saš cel in
fiingtš [ὑπάργω].

ὑπαρνος (ό, ή), (prin: ἀμνάς, mnīalš)
kape ape sxs dinsa mnēlš ssgttopš. [ὑπὸ,
ἀρνός].

ὑπαρξίς, εως (ή), fiingtš, eksistingtš. 2)
(mai notš) avere. [ὑπάργω].

ὑπαρώω -ῶ, viit: -ώσω, arš ne xpmš
(dšne ne semēlš).

ὑπαράζω, viit: -άξω, saš άσω, Ion: in
lokš de ὑφαρπάζω.

ὑπαράω -ῶ, viit: -ήσω, atipnš, aršmš
de aproape, koalerš.

ὑπαρχή (ή), cel d'intiž inuenstš. «Ἐξ
ὑπαρχῆς». Apst: Πα: dintps 'avenstš, din
notš, saš dela cele de mai'nainte. [ὑπὸ,
ἀρχή].

ὑπαρχία (ή), demnitatea inapxēstē (rs-

nepehtopxast); mi probingia cea de sxt
dinsst [din

Υπαρχος (ό, ή), cea desxt stxunipea
aistia, sxtst; sxtstxepn. *Υπαρχος ἄλ-
λων δευρ' ἐπλευσας, οὐχ ὄλων στρατηγός». **Sof:** «Καρχηδονίους, καὶ Καρχηδονίων ὑπάρ-
χους, ὅσοι τοῖς αὐτοῖς νόμοις χρῶνται, καὶ ὁ-
ται πόλεις καὶ ἔθνη τούτων ὑπήκουα, καὶ τοὺς
συμμάχους». **Plat:** || (sxtst:) rxtberhtopx al
doilea, sxt aistia, lokogitopx de stx-
unitorx, sxt-kipmxtopx; lokogitopx de
genepaist, (Frang:) lieutenant général.
«Καταστήσας δὲ (ὁ Δαρείος) Ἀρταφέρνηα ἀ-
δελφὸν ἐαυτοῦ ὑποπάτριον ὑπαρχον εἶναι Σαρ-
δίων». **Er:** [ὑπὸ, ἀρχή].

Υπαρχω, viit: -άρχω, inuenx inuist, dax
inist pristin, sxt pildx (kx men:). «Πρῶ-
τοι τοῦ τοιούτου ὑπάρξαντες». **Txy:** «Οἱ ὑ-
πῆρξαν τῆς ἐλευθερίας ἀπάσῃ τῇ Ἑλλάδι». **Andyd:** *Υπαρχων ἐχθρας (βίας, ἀδικίας, mi
xl:). **Dm:** **Pl:** **Er:** (mi kx ak: kx prep:
indip:) «Τὸν δὲ οἶδα πρῶτον ὑπάρξαντα ἀ-
δίκων ἔργων εἰς τοὺς Ἑλληνας». **Er:** (mi kx
nartx:) «Ἐμὲ ὑπῆρξαν ἀδίκῃ ποιοῦντες». **Er:**
«Ἡμεῖς ὑμᾶς οὐδὲν πώποθ' ὑπῆρξαμεν κα-
κῶς ποιοῦντες». **Ksn:** «Ἐὰν τις ἡμᾶς εὖ ποιῶν
ὑπάρχη». **Ksn:** (mi in el:) «Δώροισιν ἀ-
μείψεσθαι καὶ ξενίῃ· ἡ γὰρ θέμις, ὅστις ὑ-
πάρχη (se inu: εὖ ποιῶν)». **Od:** Ω. «Ἀμυνο-
μένους, οὐχ ὑπάρχοντας». **Pl:** (mi mix: kx
inf: mai nox). «Γράφειν ὑπερξόρμη». **Gal:**
(mi el:). «Πρῶτος ὑπάρξασθαι φαίνεται». **Gal:**
(mi in nartx:). «Ἦρος ὑπαρχομένου». **Eli:**
pe kind inuepea. (mi pas:). «Ἐὶ χρὴ στα-
θμῶσασθαι τοῖσι υπαρχμένοισι ἐξ ἐκείνων». **Er:**
«Τῶν παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ὑπεργμένων». **Dm:**
(de xnde 2) sintx, sax (mai prinx:)
amx anskat dintx inuenst a fi (kxvi dx-
ne Ssida. «Τὸ ὑπάρχειν οὐχ ἀπλῶς τὸ εἶ-
ναι σημαίνει, ἀλλὰ τὸ πάλαι εἶναι, προσεῖναι,
φθάνειν»); (kx dat:) sintx kxvenist sax fa-
vorabilx kxiva. *Υπῆρχε τῷ Κύρῳ ἡ μή-
τηρ». **Ksn:** (desupe larkr:) mxt inuimulx;
este kx astingx, sax in mīna kxiva; (kx
ak: kx prep:) kontpistieskx; (in men:)
sintx in fiingx, eksistx. «Ἐνθ' ἀγέλα ταύ-
ρων ὑπῆρχε». **Hind:** «Υπάρχει παρ' ὑμῶν
(s' ađ fxtat din nartx) τὰ δέοντα». **Dm:**
«Πολλὰ κοινὰ ὑπάρχει». **Apst:** (mi kx dat:).
«Τὰ μέγιστα σοι ὑπάρχει». **Lks:** aī. (sax kx
men: el:). «Καὶ παιδείας δεῖν φημί τῷ ταύ-
τα μέλλοντι δυνήσεσθαι καὶ φύσεως ἀγαθῆς
ὑπάρξαι». **Ksn:** «Ἐπεὶ ὀπλίστη, ἐφάνη ἀλ-
λυστος, ἤτε καὶ τῆς φύσεως υπαρχούσης». **Ksn:**
(mi kx nartx:). «Υπῆρχον κεντη-

μένοι». **Dm:** «Οὐκ οὐκ ὑπάρχειν τόνδε κατ-
θανόντα χρὴ». **Exp:** nx tressie st fie o-
mopitx. (mi din kontpa) «Υπαρχὼν ἡδὲ-
κεις αὐτούς». **Iskr:** «Κρησφύγετόν τι σφίσι
ὑπάρχον εἶναι». **Er:** st aist; (sax kx inf:).
«Ἀνάλαβεῖν τὸν στρατὸν οὐχ ὑπῆρξε». **Txy:**
(mi kx dat:). «Ἐμοὶ ὑπῆρξε φοιτῆν». **Dm:**
«Οὐδὲ γενέσθαι τὸ παράπαν ὑπῆρξεν αὐτοῖς». **Iskr:**
«Ὡς ὑπάρχον μοι ταῦτ' ἀκοῦσαι». **Plat:** kx
kxm amī fi nstst. «Ἐὶ γὰρ νῆσον οἰκοῦντες
ἦσαν, ὑπῆρχεν ἂν αὐτοῖς κακῶς ποιεῖν, πᾶ-
σχειν δὲ μηδέν». **Ksn:** ap fi nstst ei. «Ὡ-
στε μὲν τοι ὑπάρχειν δημοκρατίαν εἶναι». **Txy:**
(mi fxtx inf:). «Οὐδὲν ὑπῆρξεν αὐτῷ, πλὴν
mi xl:». **Bas:** n' a kixtirat nimikx aist
de kit... (mi kx ak: kx prep:) «Ἦρὸς φιλίαν
μέγα ὑπάρχει τὸ ἐκ τῶν αὐτῶν φύσαι». **Ksn:**
kontpistiemte. (mi absol:). «Ὡς ἐμὸς οἶκος
ὑπάρχει, τοῖς φέρω». **Tkr:** «Διὸ τάχους ἔθα-
πτον, ὥσπερ ὑπῆρχε (ἐκ τῶν υπαρχόντων)». **Txy:**
Ksn: prekit epta vrema (mi in nartx:).
«Ἡ ὑπάρχουσα πενία (δόξα)». **Dm:** **Txy:** «Τῇ
ὑπάρχουσιν αἰσχύνῃ εἰς τοὺς ἀπώσασθαι». **Dm:**
«Τούτου ὑπάρχοντος, sax «Τούτων υπαρχ-
όντων». **Plat:** fiind in adevtrx anesteia.
(mi kx adv:). «Καλῶς ὑπάρχον». **Txy:** kind
inprekxrtipia sint sxtne. (de xnde in
lokx de simn: sxtst:). «Υπάρχοντα». **Ks-**
nele natspale sax kixtirate, ve ape vi-
neva, pronpietxgi, sax aserfi. «Τῶν υπαρχ-
όντων ἀμελεῖν». «Πώλησόν σου τὰ ὑπάρχον-
τα». **Skr:** «Τὰ ὄντα πρὸς τὰ ὑπάρχοντα οἰ-
κείως ἔχει». **M. Ant:** 3) stxunieskx, rxt-
bernezx; (fir:) predomneskx, kovipmieskx.
(kx men: sax dat:). «Ἐν παντὶ γὰρ χωρίῳ,
καὶ ὃ μὴ ὑπάρχομεν». **Txy:** «Υπάρχει τῶν
ἀμφοτέρων ἔκρων τὸ μέσον». **Apst:** kovip-
miente.

Υπαρωματίζω, viit: -ίσω, seamtnx (mi-
posx) pxm in cea a apomx, amx kx x-
mopx rastx sax mīposx de apomx.

Υπασθενέω -ω, viit: -ήσω, sintx kam
bolnavx, slxtvtnogx.

Υπασπίδιος (ό, ή), akonepitx sxt (sax
kx) skstx. || (obiv: im: next:) Υπασπίδια, po-
et: adv: in lokx de ὑπὸ τὴν ἀσπίδα. «Υπ-
ασπίδια προποδίζων». **Om:** [mi

Υπ-ασπίζω, viit: -ίσω, (kx dat:) poptx,
mīx skstia (sintx υπασπιστής, vezl ziv:)
kxiva. [ὑπὸ, ἀσπίς]. [de xnde

Υπασπιστήρ, poet: in lokx de...

Υπασπιστής, οὐ (ό), (adiek:) akonepitx
(inapmatx) kx skstx, pesxoitopx, = Ἀσπίδο-
φόρος. «Ὀχλος —». **Esxa:** msaxime de in-
apmatx nezestpi. 2) o(xxi sxtst:) gitopx

(in vîtleie) de skalsk kšina, sateitš, saš rapdianš al vre xniš generalš, mi 4l: (Frang:) valet d'armes. «Ξενοφῶντα δὲ ὁ ὑπασπιστὴς ἔχων τὴν ἀσπίδα ἀπέλιπεν· Ἀρκαδὸς δὲ τις, προσέδραμεν αὐτῷ ἐπὶ λίτης, καὶ πρὸ ἡμῶν προβεβλημένος ἀπεχώρει». *

Ἵπαστρος (ὁ, ἡ, nssš, statš ssvt stele (ssvt черš). «Ἵπαστρον ρήγχαρ δρίζομαι γάμου φυγᾶ». Esxl: xolapš fšcei mele de nšntš nšiš inlindeca de ssvt stele saš soape (tolš pšmīntxl). 2) nssš la inflexiuga stelolop. [ὑπὸ, ἄστρον].

Ἵπασώδης, εος (ὁ, ἡ), [ὑπὸ, ἰσώδης] kam grejossš.

Ἵπατεία (ἡ), demnitate konsxlatš. [din Ἵπατεῖω, viit: εὔσω, sīntš, saš mš fakš konsxlatš. [ὑπατος].

Ἵπάτη, (ἡ), vezī ὑπατος.

Ἵπατήης, ἴδος (ἡ), poet: in lokš de ὑπατιχῆ. «Ῥάδδος —» Aks:

Ἵπατιχός, ἡ, ὄν, atinrštopš de konsxlatš, saš de konsxlatš. 2) konsxlapš, saš kape a stat konsxlatš. [mi

Ἵπάτιος, α, ον, = Ἵπατιχός. [ὑπατος].

Ἵπατριζῶ, viit: -ίσω, nšiš ssvt čineva avšpš, avšprezš. [ὑπὸ, ἄτριος]. [de xnde

Ἵπατριsmός (ὁ), avšpipe (upinč: de de-sšvt).

Ἵπατριός (ὁ), nll: in lokš de ὑπατριsmός.

Ἵπάτοπος (ὁ, ἡ), kam (la nedokxl stš) nekšviinčossš, avšspdš.

Ἵπατος, η, ον, = Ἵπέρτατος (in sink:) чel maī pre sxs, maī 'nalš. «Ζεὺς θεῶν ὑπατος». Om: «Τὴν ἀνωτάτην καὶ πρώτην ἐξ ὄντων ὁ θεὸς ἔλαχεν, ὑπατὸς τε διὰ τοῦτο ὠνόμασται, κατὰ τὸν ποιητὴν ἀκροτάτη κορυφῇ τοῦ σύμπαντος ἐγκαθιδρυμένος οὐρανοῦ». Arst: «Ἵπάτη πυρά». Ll: vīpšxl flakšpei, kxl mea fokxlatš (mi dinprot:) «Κευθρῶν ἐξ ὑπάτων». Alln: «Ἐξ ὑπάτοιο στήθεος». Alln: din fšndsxl nīčntšlatš. || (ssbst:) «Ἵπατος (se inu: ἄρχων)». konsxlatš al Romānlor (fiind kš dšue D. Al: svea čea maī 'nalš stšvīnipe). «Ἵπάτη (se inu: χορδῇ)». Mss: koapda čea maī sonopš a trīkopdšlatš.

Ἵπατριζῶ, viit: -ίσω, kam initš (mš siloskš a inšrešingā) idiotismxl Alīkš. [din

Ἵπατιχός, ἡ, ὄν, kam (in oape-kape kinš) Alīkš. [ὑπὸ, Ἀτιχός].

Ἵπάτωρος (ὁ, ἡ), kam neinrīmfatš, ne-mīndpš. [ὑπὸ, ἄτωρος].

Ἵπαυγάζω, viit: -άσω, nšgin čeva le-mīnezš, saš kam inčenš a mš lšmina de zīopī, saš de zi. [din

Ἵπαυγής, εος, mi Ἵπαυγος (ὁ, ἡ), eks-nssš ssvt lšminš. [ὑπὸ, αὐγῇ].

Ἵπαυθαδίζομαι, viit: -ίσομαι, sīntš, saš mš fakš čeva kam obraznikš, obrzničeskš.

Ἵπαυλέω -ω, viit: -ήσω, (kš dat:) xpmeszš, saš akompanīezš pe vre xniš kinštopš kš lšxepxl.

Ἵπαυλος (ὁ, ἡ, чel ssvt (inšntpš de) kšpte, saš invelitoape, = Ἵπωρόφος (чel ssvt adšnostš). «Σκηνῆς —» Sof: ne-emiš de ssvt kšptš. [ὑπὸ, αὐλή].

Ἵπαυστηρός, ὁ, ὄν, kam ashpš, kam stramnikš. [ὑπὸ, αὐστηρός].

Ἵπαυχένιος, α, ον, чel de ssvt gšmazš. || (ssbst:) Ἵπαυχένιον (τὸ), pernič de ssvt kauš. [mi

Ἵπαυχενον (τς), poet: = Ἵπαυχένιον. [ὑπὸ, αὐχὴν].

Ἵπαυχήεις, εσσα, εν, poet: kam xskatš. [ὑπὸ, αὐχμός].

Ἵπαυ-ίστημι, viit: -απο-στήσω, (nex: ὑπαπέστησα, mi 2: ὑπαπέστην, mi 4l: депъ-тозš (mi maī obīč: mīž: mš depšptezš, mš petpāpš, plekš) inčet, kam pe nesimjite.

Ἵπαυφρίζω, viit: -ίσω, nšgin čeva snšmerš, kam inčenš a snšmera. [din

Ἵπαφρος (ὁ, ἡ), nšgin čeva snšmosš, kam snšmeratš (poet:). «Ὀρμα ὑπαφρον». Exr: lškršmatš. [ὑπὸ, ἄφρος].

Ἵπάφρων, ονος (ὁ, ἡ), (s'a ršsit nšmaī kompar: ὑπαφρονέστερος) kam nemintosš. [ὑπὸ, ἄφρων].

Ἵπάφωνος (ὁ, ἡ), kam līnsitš de rlasš. [ὑπὸ, ἄφωνος].

Ἵπαχλύνθη, poet: in lokš de ὑπαχλύνθη, a 3: sinr: nepš: de nas: nex: 1: al (ne-intr:) ὑπαχλύω, kam inšnekš, (mi nas:) mš kam inšnekš, fakš čeačtš, saš mš inčemezš.

Ἵπεας, χτος (τὸ), Ion: saš gresh: in lokš de ἱπεας.

Ἵπέασι, Ion: in lokš de ὑπαισι, a 3: in: nepš: al lšī ὑπαισι, viit: -έσομαι.

Ἵπέδραχον, poet: nex: 2: al (neintr:) ὑποδράχω, sfīpīš, iposneskš, fakš oape-kape sromotš de desšvt.

Ἵπεγγος (ὁ, ἡ), asiršpatš ssvt kezšmie, saš zšlotš; (kš dat:) = Ἵπεύθυνος, respōnsavīlš. «Δίκα καὶ Θεοῖσιν —» Exr: «Ἵπεγγόους πλὴν θανάτου». Ep: snšssš la op če alš osīndš afapš de moaple. [ὑπὸ, ἐγγύη]. [de xnde

Ἵπεγγύως, adv: ssvt kezšmie. «Ἵπεγγύως δεδανεισμένα». Aks:

Υπ-εγείρω, viit: -εγερῶ, deuslentā (intp-ritā) kīte usginā.

Υπ-εγ-κλίνω, viit: -κλινῶ, mē kam a-plekē (mē kam daš) la čeva; mē kam plekē, mē novīrnezē kētre čeva.

Υπ-εγ-χέω, viit: -χεύω, lornā kīte usginā in čeva.

Υπέδδαισαν, poet: in lokē de upēdaisan, a 3: im: pers: de nex: 1: al lāi upōdēdō.

Υπέδειξ, nex: 1: al lāi upōdeixuri.

Υπέδεκτο, poet: (in sink:) in lokē de upēdēdekto, saš upēdēketo, a 3: sinr: pers: de neste sēvīrē: saš nex: 2: al lāi upōdēxorai.

Υπέδουσα, poet: in lokē de upēdou, a 3: sinr: pers: de nex: 2: al lāi upōdōsai.

Υπέθηκα, nex: 1: al lāi upōtīthēmi.

Υπειδόμενος, η, ον, греш: in lokē de upidōmenos.

Υπεικίθω, (tēpē viit:) At: in lokē de upēikō.

Υπεικτέον, posit: al lāi upēikō.

Υπεικτικός, η, ον, losnīkosā a se indē pleka, a se sēpsne. [din

Υπ-είκω, viit: -είξω, mē tparē indēpēt, mē petparē; (prin intind:) daš lokēd, saš intitātea kēiva; mē indēplekē, mē sēpēkē, mē lasē dēne čineva (kē dat: de pers: mī nen: saš ak: de lēkr:). “Ἐγὼ δ’ ἔδρας ἐπιόντι πατὴρ ὑπείκειν... Od: Π. “Τοῖς πρεσβυτέροις οὐ μόνον ἀδελφοῖς ἀλλὰ καὶ πολιταῖς ἐδῶν καὶ θάκων καὶ λόγων ὑπείκειν... Ksn: “Ἡγῶν δ’ ὑπόεικον... Ια: Π. “Οὐδὲ θεοῖσιν ὑποεἴξομαι ἀλλήλοισι, σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ’ ἐμοί... Ια: Δ. (mī kē ak: el:). “ὑπείκει χειρας ἐμάς... Ια: Ο. a skēpat. (mī kē inf:) “Καὶ δ’ ἂν ἐγὼ Κόλχοισιν ὑπεἴξαιμι πολεμίζειν... Αὐλη: mē voīš fepi. (mī intp’ al- tē akēp:). “Χάλκειός περ ἐδὼν ὑπέειξε δαμῆναι... Αὐλη: in antimepie in lokē de ēdāmāstē upēīξas.

Υπ-ειλέω -ῶ, viit: -ήσω, = Υπείλω, in- fēpēpē (inkolēveskē, mī pas: saš mīk: mē inkolēveskē) de desēv; mē srīpēveskē, mē vīpē.

Υπειλημμαι, pas: mī Υπειληφα akt: tpe: de kē: al lāi upōlambōn.

Υπ-ειλίσσω (ττω), viit: -έξω, Ion: in lokē de upēilīssō, in fēpēpē dedesēv.

Υπειμι, viit: -έσομαι, (nex: upēn, mī čl:) sīntē, mē afēk sēv...; (prin intind:) sīntē askēnsē, eksistē in čeva; (sne-opī) pē- mīš ka sēv prīsoš, saš pēpēpē (vēzī mī perīēmi); (in nen:) sīntē in fīngē, e-

ksistē. (kē dat) “Φύλτατοι ἄνδρες ἐρῶ ὑ- πέασαι μελάρω... Ια Ι. “Πολλῆσι (ἵπποις) πῶ- λοι ὑπῆσαν... Ια: Ν. “Μακροὶ δ’ ὄνυχες χεῖ- ρασσι ὑπῆσαν... Es: (mī in paral:) “Ὀὐχ ὕ- πεστιν οἰκήματα ὑπὸ γῆν... Ep: (mī fir:) “Ἐ διαρπασθέντα χρήματα ὑπὴν τοῖς στρατιώταις... Tēn: “Τούτοις βίος ἀρκέων ὑπὴν, καὶ πρὸς τούτῳ ἐὼμῃ σώματος... Ep: “Ἀἷμος ὑποῖσιν ἔδεται ἀσπίς νεανίας· βίασι δ’ ἐχθρὸν ἡ- γεῖται τόδε... Esr: (mī fir:). “Πᾶσιν ἀνθρώ- ποις ζῶσιν ὑπεστι πλείων ἢ ἐλάττω φθόνος... Din: sīntē sēpsmī mī mēal saš mī pē- gin la pīsēpē. “Τὸ τιμωρησόμενον οὐχ ὑπέσται... Aks: nē va pēpēpē.

Υπ-εἰμι, viit: -εἰμι, (prel: upēn, mī čl:) = Υπερχομαι, mē vīpē, intpē ne askēnsē. “Τὸς δὲ ὑπῆει θέος, μὴ mī čl:». Πας; 2) (sne-opī) mē petparē (Ep: D. 120).

Υπεῖναι, Ion: in lokē de upēvīnai, nex: 2: de inf: al lāi upēvīnai.

Υπειξίς, εως (ή), sēpsnepe, indēpē- kēvīkne; petpēpē. [upēikō].

Υπειπεῖν, nex: 2: (nrgē:) de inf: al lāi upēpēpē.

Υπεῖρ, poet: in lokē de upēp.

Υπεράλιος (ό, ή), poet: in lokē de ὑ- περάλιος.

Υπερστή, греш: in lokē de ὑπ’ εἰρεστή.

Υπερέχω, viit: -έξω, poet: in lokē de ὑπερέχω.

Υπερόπλος (ό, ή), poet: in lokē de ὑ- πέρόπλος.

Υπερόχος (ό, ή), poet: Ion: in lokē de ὑπέροχος.

Υπ-εἶρω, viit: -υπέρσω, konlēgē dede- sēv, sēv-īnpēpē.

Υπείσας, ασα, αν, Ion: in lokē de upēi- sas, nex: 1: de partē: (nrgē:) al lāi ὑ- φήμι, saš al lāi ὑφέξω. «Κτείνει μιν, ἄν- δρας οἱ ὑπείσας». Ep: (Frang:) ayant ap- posté.

Υπ-εἰσ-δύνω (δύομαι), viit: -δύσομαι, (nex: ὑπεσέδω, mī čl:) mē vīpē ne fēpēpē de- desēv, intpē ne nesīngite.

Υπ-εἰσ-εἰμι, viit: -εἰμι, (prel: ὑπεσῆεν, mī čl:) = Υπεσέρχομαι (kēpēia sēpēpē sne-opī de vīpēpē).

Υπεσέλευσις, εως (ή), intrape, vīpēpē in fēpēpē kam n’ alēpēpē; (prin: lē:). «Κληρονομίας —... Rom: kompēpēpēpē ne d’ alēpēpē, (Frang:) additon d’ hō- rōdītō. [din

Υπ-εἰσ-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, (nex: ὑ- πεσῆλθον, mī čl:) intpē ne askēnsē, ne nesīngite, ne dedesēv, saš kam n’ alē-

ἵκεα. •Υπείσερχεται με δέος,, Γρ: m̄ kam kopinde frik̄.

Υπ-εισ-ρέω, viit: -ρύτομαι, kar̄š, (mi fir:) m̄ bīr̄š ne dedess̄t, saš ne vesim̄-gite, = Υπεισδύομαι.

Υπεκ, sai (maĩ'naĩte de bok:) Υπεξ, poet: in lok̄ de ὑπο ἐκ. ne dedess̄t sape afap̄, saš denap̄te. •Υὰν ἔδραν δ' ἐνύ-λυσεν ὑπὲκ ποδός,, Γρ: (aaḡi skriš maĩ korek: des̄n̄p̄rit ὑπ' ἐκ).

Υπ-εκ-θαίνω, viit: -θῆσμαι, (nex: ὑπεξέ-θην, mi ul:) = Υπεξέρχομαι, es̄š ne dede-ss̄t, saš in oape-kape kin̄š ne f̄pim̄š.

Υπ-εκ-θάλλω, viit: βαλῶ, (nex: ὑπεξέ-θαλον, mi ul:) skoũš de des̄s̄t, saš aĩ-
te p̄gim̄š.

Υπ-εκ-δέχομαι, viit: δέχομαι, = Υποδέ-χομαι. 2) = Υπεκδέχομαι.

Υπ-εκ-διδράσκω, viit: -δράσμαι, (nex: ὑ-πεξέδραν, mi ul:) = Υπεκφύγω, em̄nd ne dedess̄t, saš ne ask̄ns̄š f̄r̄š; (k̄ ak: ex:) m̄ f̄pimez̄š int̄p' sn̄š kin̄š, mi skaūš.

Υπέδυσας, εως (ή), s̄s̄st: aĩ.

Υπ-εκ-δύω, viit: -δύομαι, (nex: ὑπεξέδυν, mi ul:) v̄p̄ind̄x m̄ ne dede-ss̄t saš ne ask̄ns̄š es̄š afap̄; (k̄ ak:) = Υπεκφύγω.

Υπ-εκ-δύω, viit: -δύω, (nex: ὑπεξέδυσα, mi ul:) des̄p̄ak̄š, des̄noīš ne f̄pim̄š, ne ask̄ns̄š.

Υπέκθεις, εως (ή), len̄p̄dape afap̄ ne f̄pim̄š. 2) ras: in lok̄ de ὑπόθεις. [ὑπ-εκτίθημι].

Υπ-εκ-θέω, viit: -θεύομαι, = Υπεκτρέχω.

Υπ-εκ-καθίρω, viit: -αρό, k̄r̄t̄m̄š ne dedess̄t.

Υπ-εκ-καίω, viit: -καύτω, (nex: ὑπεξέκαη, mi ul:) ap̄inz̄š ne dedess̄t, saš ne a-
sk̄ns̄š; (fir:) ap̄inz̄š (int̄p̄it̄š) ne d' a-
l̄ts̄p̄ea.

Υπ-εκ-καλύπτω, viit: -ύψω, des̄kouep̄š dedess̄t, saš p̄gim̄, saš int̄p' sn̄š kin̄š kam ne f̄pim̄š.

Υπεκκαύω (τό), op̄ ne s̄ak̄es̄nte de aĩḡat saš ap̄ins̄ fok̄a; (fir:) p̄p̄im̄ de int̄p̄it̄ape. "Ἐρωτος—,, K̄sn: [mi

Υπεκκαύστης, ου (δ), mi Υπεκκαύστρια (ή), aĩḡit̄p̄ot̄š, saš ap̄inz̄štop̄š de lok̄š (ap̄im̄: aĩ k̄ep̄t̄f̄i. [ὑπεκκαίω].

Υπ-εκ-καίμαι, viit: -καίσομαι, staš nas̄š int̄p' sn̄š lok̄š, sn̄de am̄š fost sk̄os̄š de maĩ'naĩte in s̄ir̄ep̄am̄t̄. "Ὁδὲ αἰδότες, ὅνα προσέξαιτο ἡ Ἐλένη,, Ερ: •Ἢ Σαλχε-
ρίς, ἐς τὴν ἡμῶν ὑπέκκειται τέκνα τε καὶ γυ-

ναῖκες,, Ερ: (bez̄i mi ὑπεκτίθημι).

Υπ-εκ-κενῶω -ῶ, viit: ὥσω, des̄ept̄š s̄t-
m̄nd ne dedess̄t, saš ne ask̄ns̄š.

Υπ-εκ-κλέπτω, viit: κλέψω, skoũš f̄pim̄d, l̄s̄ind̄ q̄ea ne f̄pim̄š, saš int̄p' sn̄š kin̄š a
sk̄ns̄š ne dedess̄t.

Υπ-εκ-κλίνω, viit: -κλινῶ, as̄t̄ind̄x m̄ oape k̄m̄ m̄ daš in l̄ats̄pe, m̄ f̄ep̄esk̄ de q̄ea, = Υπεκφεύγω.

Υπ-εκ-κομίζω, viit: -ίσω, skoũš, kar̄š ne f̄pim̄š q̄ea afap̄; (m̄ik̄:) im̄' t̄ransp̄ot̄š de f̄pik̄ ne ask̄ns̄š l̄k̄r̄p̄ile aĩs̄p̄ea, ka
s̄t̄ mi le as̄ir̄p̄š.

Υπ-εκ-κρίνω, viit: κρινῶ, des̄ept̄š (diu
n̄f̄aleq̄e m̄ist̄f̄al̄t̄) ne p̄ap̄ea d̄in̄ kos̄.

Υπ-εκ-λαμβάνω, viit: -λήψομαι, (nex: ὑπεξέλαβον, mi ul:) skoũnd̄ ias̄ q̄ea ne f̄pim̄š.

Υπ-εκ-λύω, viit: -λύσω, des̄ler̄š de do-
ss̄t; (maĩ des̄ fir:) las̄š kam s̄lav̄š, kam
s̄l̄ov̄oīš.

Υπ-εκ-πέμπω, viit: -πέμψω, p̄op̄nes̄k̄
(las̄š a em̄i) q̄ea kam ne f̄pim̄š afap̄.

Υπ-εκ-περάω -ῶ, viit: -άσω, poet: in
lok̄ de ἡαπεράω.

Υπ-εκ-πηδάω -ῶ, viit: -ήσω, s̄p̄r̄š (m̄
as̄n̄p̄l̄š) de des̄s̄t afap̄; (k̄ dat:) m̄
sk̄op̄nes̄k̄ in s̄s̄f̄et̄a k̄ība (Ap̄ist̄n: B. 5).

Υπ-εκ-πλέω, viit: -πλεύσομαι, eks̄n̄l̄-
tes̄k̄ ne ask̄ns̄š, m̄ f̄r̄t̄pes̄k̄ ne f̄pim̄š
ne m̄ape.

Υπ-εκ-πνέω, viit: -πνεύσομαι, p̄ess̄f̄as̄ (m̄
ev̄an̄op̄ez̄š) k̄ite p̄gim̄š, m̄ kam t̄p̄-
s̄ves̄k̄š.

Υπ-εκ-πονέω -ῶ, viit: -ήσω, s̄t̄v̄ip̄mes̄k̄
s̄st̄ inst̄p̄k̄m̄ile k̄ība p̄pe sn̄š ost̄en̄iv̄os̄š
l̄k̄p̄a.

Υπ-εκ-προ-θέω, viit: -θεύομαι, poet: a-
l̄ep̄r̄š in̄aĩte, in̄aĩtez̄š; (k̄ ak:) ap̄k̄š
maĩ'naĩte, p̄rev̄īš aĩep̄r̄ind̄. •Πάσας πο-
λλὸν ὑπεκπροθέει. Ia: I.

Υπεκπροθερόν, poet: nex: 2: de p̄ap̄t̄:
aĩ (neint̄p̄:) ὑπεκπροθερώσω, s̄p̄r̄š de de-
ss̄t afap̄, saš in̄aĩte.

Υπ-εκ-προ-λύω, viit: -λύσω, poet: des̄ler̄š
(p̄p̄im̄:) t̄p̄s̄t̄op̄ī de la t̄p̄s̄s̄p̄š (ī de-
k̄m̄s̄), mi' ī s̄l̄ov̄oz̄š la p̄s̄k̄ne.

Υπ-εκ-προ-ρέω, viit: -ρύτομαι, poet: is-
kop̄ind̄ d̄in̄ kos̄ in̄aĩtez̄š k̄s̄p̄r̄ind̄.

Υπ-εκ-προ-τάμνω, viit: -τεμῶ, poet: in
lok̄ de ὑπεκπροτέμνω, in̄aĩtez̄š des̄n̄k̄ind̄
m̄apea, mi es̄š afap̄.

Υπ-εκ-προ-φεύγω, viit: -φεύσομαι, poet:

Ἰπ-ερ-φαίνω, viit: -φανῶ, apɔtɔ̃ ɕeva oapɛ-kɔm intɔnekat, dað intɔp'ɔnɔ̃ kinɔ̃ a se inɕelepe ɕeva.

Ἰπ-εναντιόομαι -εὔμαι, viit: -ώσομαι, sað ωθήσομαι, mɔ̃ inɔpɔtɔvɛskɔ̃ nɔ̃gin sað ne askɔnsɔ̃; (in ɕen:) stað inɔpɔtɔvɔ̃. [din

Ἰπεναντίος (ὁ,ή), ɕel inɔpɔtɔvɔ̃ de.; (mi fir:) ɕel inɔpɔtɔvɔ̃ kɔ̃iva; (ka skɔst:) pɔtɔvɔ̃nikɔ̃, vɔ̃ɔ̃ɕmamɔ̃; (desɔpe lɔkɔr:) ɕel de inɔpɔtɔvɔ̃. «Τὸ ἐπεναντίον τούτου πέφυκε». Ep: «Στράτευμα δεινότατον τοῖς ἐπεναντίοις». Ksn: || Ἰπεναντίον, adv: in lɔkɔ̃ de ὑπεναντίως. «Ἰπποὶ μὲν ὑπεναντίον ἀλλήλοισι χρέμισαν». Es: [ὑπὸ, ἐναντίος]. [de xnde

Ἰπεναντιότης (ή), inɔpɔtɔvɔ̃itate.

Ἰπεναντίωμα (τὸ), op ɕe dɔ̃ pɔvɔvɔ̃ (o-ɔ̃ɔ̃ɔ̃kɔ̃) de inɔpɔtɔvɔ̃; (in ɕen:) = Ἰπεναντίωσις. [ὑπεναντιόω].

Ἰπεναντίως, adv: in kinɔ̃, sað nɔsɔ̃ɔ̃ɔ̃ de inɔpɔtɔvɔ̃itate, sað onɕnepe. [ὑπεναντίος].

Ἰπεναντίωσις, εως (ή), inɔpɔtɔvɔ̃ɔ̃, onɕnepe. [ὑπεναντιόω].

Ἰπ-εν-δίδωμι, viit: -ενδώσω, mɔ̃ indɔvɔ̃lekɔ̃, mɔ̃ sɔ̃nɔ̃ɔ̃ kɔ̃te nɔ̃ginɔ̃.

Ἰπένδοθεν, adv: poet: = Ἐνδοθεν.

Ἰπένδυμα (τὸ), mi

Ἰπενδύτης, ou (ὁ), inɔvɔ̃ɔ̃ɕmɔ̃ntɔ̃ ɕea de desɔ̃ɔ̃ɔ̃; kɔ̃mamɔ̃, [ὑπενδύω].

Ἰπενεγκεῖν, nex: 2: de inf: ad lɔ̃ɔ̃ ὑποφέρω.

Ἰπένεργος, mi (maɔ̃ 'naintɔ̃ de vɔk:) -θεν, adv: poet: de desɔ̃ɔ̃ɔ̃; (kɔ̃ ɕen:) ɔ̃sɔ̃, sað maɔ̃ ɔ̃sɔ̃ de kɔ̃t. «Ποδῶν» («Χείρ») — Om:

Ἰπ-εν-νέω -ῶ, viit: -ήσω, amɔ̃ ɕeva ne askɔnsɔ̃ in mintɔ̃ sað rɔ̃ndɔ̃ meɔ̃.

Ἰπ-εξ-άγω, viit: -άξω, (nex: ὑπεξήγαγον, mi ɕl:) skɔ̃ɔ̃ ɕeva de desɔ̃ɔ̃ɔ̃, sað kam ne fɔ̃pɔ̃mɔ̃ oapɛ-kɔm, = Ἰπεκέρω, sað Ἰπεκώξω. «Ἰνα παῖδάς τε καὶ γυναῖκας ὑπεξάγαγονται ἐκ τῆς Ἀττικῆς». Ep: (mi kɔ̃ ɕen: ad pɔ̃en:) «Ἡμεῖς πὲρ νῦν ὑπ' ἐκ θαλάττοιο ἀγάγωμεν». Ia: Ἰ. (mi kɔ̃ adɔ̃:) «Ἀλλὰ σε δαίμων οἶκ' ὑπεξάγαγει». Od: Σ. (mi fir:) «Ἰπεξάγειν ἑαυτὸν (se inɔ̃: τοῦ οἴου)». M. Ant: a se omɔ̃pɔ̃ sinɔ̃ɔ̃ɔ̃. (mi el:) «Ἰπεξάγειν ὑπὸντας». Ep: a se intoapɔ̃ ɕe pɔ̃tɔ̃rɔ̃ndɔ̃-se, sað (dɔ̃ne tɔ̃pɔ̃ɕɔ̃ɔ̃ɔ̃ D. Padɔ̃nɔ̃) a pɔ̃tɔ̃ɔ̃ɔ̃ din kɔ̃le. [de xnde

Ἰπεξαγωγή (ή), skɔatepe de desɔ̃ɔ̃ɔ̃, sað kɔ̃te nɔ̃ginɔ̃ (akt: sað nas:).

Ἰπεξαίρεσις, εως (ή), kɔ̃te nɔ̃ginɔ̃, sað ne nesimɔ̃ɔ̃ɔ̃ fɔ̃kɔ̃tɔ̃ ekɕentɔ̃pe, sað skɔatepe afɔ̃ɔ̃ɔ̃ din ɕeva (akt: sað nas:). «Ὁ παρὸς τοῦ μεγέθους τῶν ἡδονῶν ἡ παντὸς τοῦ ἀλγούντος ὑπεξαίρεσις». Epikɔ̃p: «Μεθ' ὑπεξ-

αἰρέσεως». Iks: kɔ̃te nɔ̃ginɔ̃. [din

Ἰπ-εξ-αἰρέω -ῶ, viit: -ήσω, (nex: ὑπεξείλον, mi ɕl:) iað skɔ̃ɔ̃ɔ̃ɔ̃ ɕeva de desɔ̃ɔ̃ɔ̃ (mi apɔ̃ in intɔ̃nd: intɔ̃p'ɔnɔ̃ kinɔ̃ ne askɔnsɔ̃, sað ne nesimɔ̃ɔ̃ɔ̃); skɔ̃ɔ̃ɔ̃ din miɕlɔkɔ̃, sað din pɔ̃ndɔ̃, ekɕentɔ̃zɔ̃; (maɔ̃ de mɔ̃kɔ̃te opɔ̃ miɕlɔk:) «Ὅταν τοὺτους ὑπεξαιρῶνται, τίνες ἄλλοι αὐτοῖς καταλείπονται». Ksn: (mi nas:) «Ὅθεν ὑπολείπεται, τούτων ὑπεξαίρημένων». Ep: (se kɔ̃fɔ̃: kɔ̃..

Ἰπ-εξ-αἶρω, viit: -αρῶ, (nex: ὑπεξήρα, mi ɕl:) apɔ̃kɔ̃ de desɔ̃ɔ̃ɔ̃, sað in oapɛ-kapɛ kinɔ̃ ne nesimɔ̃ɔ̃ɔ̃; iað ɕeva, sað apɔ̃kɔ̃ din miɕlɔkɔ̃.

Ἰπ-εξ-ακρόζω, viit: -ίσω, poet: skɔ̃ɔ̃ɔ̃ (mi el: esɔ̃, akɕɔ̃ɔ̃ sɔ̃ɔ̃ndɔ̃ mɔ̃) in mɔ̃pɔ̃ɔ̃ɔ̃ (in vɔ̃pɔ̃ɔ̃) de mɔ̃ntɔ̃.

Ἰπ-εξ-αλεύομαι (intɔ̃p: pɔ̃vɔ̃ɔ̃: nɔ̃maɔ̃ nex: ὑπεξάλασθαι), mi

Ἰπ-εξ-αλύσχω, viit: -αλύξω, poet: fɔ̃ɔ̃ɔ̃, mɔ̃ apɔ̃ɔ̃ de ɕeva ne fɔ̃pɔ̃mɔ̃, sað ne nesimɔ̃ɔ̃ɔ̃.

Ἰπ-εξ-ανα-βαίνω, viit: -βήσομαι, (nex: ὑπεξανέβην, mi ɕl:) poet: esɔ̃, mɔ̃ dað la o nɔ̃pte nɔ̃gin, sað ne nesimɔ̃ɔ̃ɔ̃. «Ἰπ-εξαναβάς ποδὶ σκαλῶ». Tkr: tɔ̃pɔ̃rɔ̃ndɔ̃ 'mi nɔ̃gin in apɔ̃pɔ̃ nɔ̃ɔ̃ɔ̃ɔ̃ ɕel stɔ̃nɔ̃ɔ̃.

Ἰπ-εξ-αν-άγω, mi (miɕlɔk:) -άγομαι, viit: -άξω, -ομαι, (nex: ὑπεξανήγαγον, mi ɕl:) apɔ̃kɔ̃ndɔ̃ mɔ̃ ekɔ̃pɔ̃lɔ̃teskɔ̃ ne askɔnsɔ̃ din nɔ̃pɔ̃tɔ̃.

Ἰπ-εξ-ανα-δύομαι, viit: -δύσομαι, (nex: ὑπεξανέδυν, mi ɕl:) poet: esɔ̃ de desɔ̃ɔ̃ɔ̃ (de o datɔ̃) d'askɔ̃pɔ̃, esɔ̃ din fɔ̃ndɔ̃ in fɔ̃ɔ̃ɔ̃ mɔ̃pɔ̃ɔ̃. (fir:) «Ἰπεξανέδου κεφαλῇ». Tkr: a skɔ̃ɔ̃ɔ̃ de lɔ̃vɔ̃tɔ̃ɔ̃, dɔ̃ndɔ̃ mi la o nɔ̃pte kɔ̃pɔ̃l.

Ἰπ-εξ-αν-ίσταμαι, viit: -αναστήσομαι, (ὑπεξανέστην, mi ɕl:) = Ἰπανίσταμαι, mɔ̃ skɔ̃lɔ̃ inaintɔ̃ kɔ̃iva, mi mɔ̃ dað la o nɔ̃pte fɔ̃kɔ̃ndɔ̃ 'i lɔkɔ̃.

Ἰπ-εξ-αντλέω -ῶ, viit: -ήσω, zɔ̃ɔ̃ɔ̃skɔ̃, skɔ̃ɔ̃ɔ̃ (pɔ̃vɔ̃ɔ̃) ana, ɕe a intɔ̃pɔ̃ de desɔ̃ɔ̃ɔ̃ in kɔ̃pɔ̃ɔ̃ɔ̃.

Ἰπ-εξ-άπτω, viit: -άψω, anɔ̃pɔ̃ndɔ̃ ne de desɔ̃ɔ̃ɔ̃, sað ne fɔ̃pɔ̃mɔ̃, sað kɔ̃te nɔ̃ginɔ̃, = Ἰπεκκάζω.

Ἰπ-εξ-αφύω, viit: -αφύσω, poet: zɔ̃ɔ̃ɔ̃skɔ̃, demɔ̃pɔ̃tɔ̃ ana kɔ̃te nɔ̃ginɔ̃; (nas: sað miɕlɔk:) mɔ̃ kɔ̃pɔ̃sɔ̃, kɔ̃pɔ̃ɔ̃ afɔ̃ɔ̃ ne de desɔ̃ɔ̃ɔ̃.

Ἰπ-εξ-εἶμι, viit: εἶμι, (npɔ̃l: ὑπεξήειν, mi ɕl:) = Ἰπεξέρχομαι (kɔ̃pɔ̃ɔ̃ɔ̃ sɔ̃kɔ̃ɔ̃ɔ̃ɔ̃ɔ̃ dɔ̃ne-opɔ̃ ka vɔ̃ntɔ̃pɔ̃).

Ἰπεξείρωτο, poet: a 3: sinɔ̃: nɔ̃pɔ̃: de miɕlɔk: neste-sɔ̃v: sað nex: 1: ad lɔ̃ɔ̃ ..

ἵπ-εξ-ερόω, viil: -ύσω, Ion: in dokh de
ὑπεξέροω.

ἵπ-εξ-ελάσσω, viit: -ελάσω, înainteză, săḡ mḡ petparḡ înapoī (prinḡ) κḡλαρε, săḡ în tḡtḡsrḡ.

2) греч.: în locuș de επεξελασεις, possess-nape [mi]

Ἰπεξέλεθον, nex: de inf: ал лѣ ὑπεξέρ-
χουσι.

Ἰπ-εἰς-ερεῦω (-ομαι), mi: Ἰπεξερευγάνω,
miit: -ερεῦξομαι, poet: εἰρησέ κίτε ησπινέ
mi xpa into' alia (neinquetat).

ἵπ εἶ-ερώω, biit: -ύσω, tprind skoug
de desant, saş ne nesimgite, (Frang:) sou-
straire; (imb: k8 nen:) = ἵπερύουσι.

Υπερ-έρχομαι, viil: -αλευόομαι, ηex: ύπερ-ἔλθον, vii vli: es⁴ ne dedeskel, sa⁴ ne askensš, ne nesimgite. «Υπερ-ἔλθω τῆς πόλεως». Pl: 2) (partik: desne pessoi⁸) es⁴ ek kite pxini¹ oamen¹ ne fic-kape dat², sa⁴ ne pxini² vreme iuproliva kviva. «Υπερ-έρχομενοι («Υπεξιόντες») καὶ μα-χόμενοι ἔλθωσι πρὸς πολλούς». Er: «Υπερ-έρχομενοι («Υπεξιόντες») εἰς τὰ στενότερα ἐ-μάχοντο». Er:

Ἰπεξ-έχω, (ὑπεξέσχω, mī maī mikl. nk)
плекѣ, mъ denprezъ ne asknъsъ, mъ fъ-
гъresкѣ. (Ἰπεξέσχε ἐκ τῆς Ἰού τῆς Θεο-
σκλητον)». Ер:

ἡ πεζήσαν, 3: im: neps: de nrea: an xxi
ὑπέξενον.

1) π-εξ-ίστημι, būti: -εκστήσω, (nex: ύπε-
εξέστησα, mi 2: ύπεξέστην, mi 4a:) skouž
ne čineva ĩutp' kñš kñiž kam ne nesim-
gile dia posigia sa, ĩl daš ĩn latspe.
(přin ĩtind:) pestopnš; (fir:) = Ἀναγνώ,
dovedeskš de neadevpatš, saš nedpentš.
2) (obit: mĩk:) mĩ daš ĩn latspe, fakš
aizĩa dokš; (kš ak:) dĩnds mĩ la o parte
mĩ fšpimezš. Ἐπιφερόμενον τὸν λόγον—». Pl:
(kš dat:) mĩ skpñš, mĩ plekš. Ἐφ'
λαϊδορουντι—». Pl: (kš nen:) mĩ peĩparš,
mĩ lasš de čeva. Ἐτῆς ἀρχῆς -- ». 3)
(zuc-ori) sksaiĩds mĩ de o datš (de zu-
de staš asensš) esš ĩnaintea kšĩva (bezĩ
mĩ ύπανίσταμαι 3).

Ἰπεξίων, οὐσα, ου, παρτιυ: λξι ὑπεξείρη.

Ἰππέξοδος (ή), (πριν: med:) = Ἰππέρχω -
χώρησις. [ὅτι, ἔξοδος].

Πεξούσιος (ό, ή), (nar:) vez de sxt
sténipea, (mi nar:) sxt inrpixipea atáia.
[όπε, έξουσία]. [de xnde

ἡ παχυστότης (ή), (πλε:) a fi chinova
 sari stin inipea sañ okpotipea antia.

Ἐπεπιμερής, εὖς [ὅπο, ἐπὶ, μέρος], μι

Ἰππικρότης (δ, η), (narr.) ἰππικρὴ μαί
mirk' dekil ahtsl kə vpe o napte, (supre
ers): 2: este astfel în pelagie kə 3:
kə a fredea napte (nezi mi ἰππικρότης).
[ἴπο, ἐπί, μῦθον]

ἡ κεκλιτέατος (-εκλίτεος), сὺ (ὁ, ἡ), πικ-
 нэрѣ маї мікѣ кз а папра (а тρεῖς)
 папте декит тотѣ. [ὄντο, ἐπὶ, τέκτορος].

Ἰπέρ, pren: (so akoapdñ kñ men: mi ak: mi insemn: kñ men: 1:) (in men:) nē d' assura de... (sañ in stape). «Στῆ δ' ἄρ' ὑπέρ νεφαλῆς». Om: «Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βάλε δουρί». Om: «Τὸ Παρθένιον εὖρος τὸ ὑπὲρ Τεγέης». Ep: «Οἱ ὑπὲρ τῶν ἄκρων». Tbc: «Οἱ ὑπεράκριοι. (Ἰπὲρ γῆς». Tfr: (sañ in minnape'. «Ἐρχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νότου ἐνὶ γαίῃ ἔστη». Om: «Αἰετός δεξιὸς ἄψιδας ὑπὲρ ἄστεος. Ix: Ω. 2) (npin intind: mi fir:) okpolipe, sañ pentipe ce sfipuitñ. «Ἐπὶχος ἐπειράσαντο ναῶν ὑπερ». Om: «Θύειν ὑπὲρ τῆς πόλεως». Ksn: «Ἰπὲρ Κτησιφώντος ὕλδρος». Dm: «Στρατηγῶν ὑπὲρ ὕδων». Dm: «Τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων». Skp: 3) (in men:) nriçint (sañ eferitibz'. «Ἰπὲρ τοῦ μηδένα ἀποθνήσκειν». Ksn: «Ἰπὲρ τοῦ τὰ βάρβαρα ἡσυχάζειν ἐθνη». Epd: (sañ motinabz in lokñ de perñ) «Ἰπὲρ σέθεν αἰτχ' ἀκούω». Ix: Z. «Δεδιέναι ὑπὲρ τινας». Aks: «Θάρρει ὑπὲρ ἐκείνων». Ksn: «Ἰπὲρ αὐτὰς γέγραπται». Hx: (de end 4) kkrbmintñ. «Ἀσσομ' ὑπὲρ τοκέων (ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ νεφαλῆς)». Om: 5) in lokka alaiña, sañ resnapipe (in lokñ de antñ). «Ἐγὼ τοῦ' ὑπὲρ σοῦ ποιήσω». Dm: «Ἀποδοῦναι χάριν ὑπὲρ ὧν εὐηργέτησεν». Iskr: «Ἐκαστος οἶται μέλειν τινὶ καὶ ἄλλω ὑπὲρ ἐκαστοῦ τι προϊδεῖν». Tbc: in lokka lsi. «Ἰπὲρ τῶν ἁλῶν». Eai: (Anim: Istop: 7. 42) in lokñ de sapa. || (nar kñ ak: 1) nē d' assura de...; (npin intind:) ðinkolo, nestē; mañ donaple; (hmn:) mañ nainte, mañ dinainte; (desupe ritime) mañ mñal, mañ presxs; (in men: in komnar:) mañ mñal. «Ἰπὲρ ὅμον ἤλυθ' ἀκωνή ἐρχεος, οὐδ' ἔδαλ' αὐτόν». Om: «Ἰπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδῶν». Tbc: «Ἰπὲρ τὰ Μηδικά». Tbc: «Ἰπὲρ τὸ ἥμισυ». Aks: «Ἰπὲρ ἐξήκοντα ἔτη γεγονώς». Lx: «Ἰπὲρ τὸ ἐργεζόμενον ὕδωρ λάγειν». Lx: «Λάμπειν ὑπὲρ χιόνα». Aks: «Ἰπὲρ ἀνθρω-

πον φρονεῖν». Aks: «Ἐπὲρ δύναμιν». Aks: «Ἐπὲρ λόγον». Ksn: de neekshrimat. 2) (εἰς) vreme, saḥ (εἰς) kvintā; (in veni) avatere din drept. «Ἐπὲρ μέρος». Om: peste cele spsite. «Ἐπὲρ αἶσαν». Om: peste kvint. «Ἐπὲρ βραχία». Ks kvakare de kvriminte mi in voel. || (iar in komu: 1:) mai presas, ne d' ashpā, dinkolo, peste. «Ἐπεράριος, Ἐπεράλλομαι, Ἐπερήμιους». 2) (οὐκ) kvatire, kvotire, saḥ kvntz kare sfirmit. «Ἐπερμαχος, Ἐπεραπολογούμαι». 3) plesnasm, saḥ prisosire, kvirshipe; saḥ (simu) integire. «Ἐπερήδομαι, Ἐπεράγαθος, Ἐπερῆγρος, Ἐπερῆφλος, mi ul: || (la poezii Δ' se desparte de verbi intrensindz se ante ziveri). «Δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει». Es: in lok de uperechi. (B' se ia in lok de adv: C' se kine dāne svest: kind i se kvk tonel o vich: la penkat.) «Πονὸς ὑπὲρ». Om: «Ἐπὲρ ὑπὲρ». Om: «Ἐπὲρ ὑπὲρ Πραχλός». Hind: [de xnde

Ἐπερα (ή), fonia, prin kare se vine, mi se manevreaz antena kvntz. (vezī mi pouz 4).

Ἐπεραδελτερος (ό, ή), foarte simuak (ne rion). [ὑπὲρ, ἀδελτερος].

Ἐπεράγαθος (ό, ή), foarte (ks kvirshipe) kvntz. [ὑπὲρ, ἀγαθός]. [de xnde

Ἐπεραγαθότης (ή), kvirshipe (neasmnat) kvntzale.

Ἐπεραγάλλομαι, viit: -αγαλούμαι, m kvkvr, m veselesk ks kvirshipe.

Ἐπεραγάμαι, viit: -αγάσσομαι, saḥ -αγαθήσομαι, kvntz, admip foarte kvntz.

Ἐπεράγαν, adv: ks kvirshipe, prea kvntz. [ὑπὲρ, ἄγαν.]

Ἐπεραχανακτέω -ω, viit: -ήσω, m kvkvr, m veselesk ks kvirshipe.

Ἐπεραγαπῶ ω, viit: -ήσω, kvntz ks kvirshipe.

Ἐπεράγνωστος (ό, ή), foarte kvntz. [ὑπὲρ, ἄγνωστος].

Ἐπεραγόντως, adv: de kvntz: [ὑπεράγω], ks kvirshipe, peste kvntz.

Ἐπεραγορεύω viit: -εῶ, kvntz in kvntz (kvntz) kvntz.

Ἐπεραγορύνω -ω, viit: -ήσω, (ks kvntz) kvntz in kvntz (kvntz) kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, (kvntz) kvntz in kvntz (kvntz) kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, (kvntz) kvntz in kvntz (kvntz) kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, (kvntz) kvntz in kvntz (kvntz) kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, (kvntz) kvntz in kvntz (kvntz) kvntz.

kvntz. «Κακοπαθία ὑπεράγουσα». Diod:

Ἐπεραγῶ -ω, viit: -ήσω, (ks kvntz) kvntz in kvntz (kvntz) kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, m kvntz, m kvntz in kvntz kvntz, kvntz kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, m kvntz, m kvntz in kvntz kvntz, kvntz kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, m kvntz, m kvntz in kvntz kvntz, kvntz kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, m kvntz, m kvntz in kvntz kvntz, kvntz kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, m kvntz, m kvntz in kvntz kvntz, kvntz kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, m kvntz, m kvntz in kvntz kvntz, kvntz kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, m kvntz, m kvntz in kvntz kvntz, kvntz kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, m kvntz, m kvntz in kvntz kvntz, kvntz kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, m kvntz, m kvntz in kvntz kvntz, kvntz kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, m kvntz, m kvntz in kvntz kvntz, kvntz kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, m kvntz, m kvntz in kvntz kvntz, kvntz kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, m kvntz, m kvntz in kvntz kvntz, kvntz kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, m kvntz, m kvntz in kvntz kvntz, kvntz kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, m kvntz, m kvntz in kvntz kvntz, kvntz kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, m kvntz, m kvntz in kvntz kvntz, kvntz kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, m kvntz, m kvntz in kvntz kvntz, kvntz kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, m kvntz, m kvntz in kvntz kvntz, kvntz kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, m kvntz, m kvntz in kvntz kvntz, kvntz kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, m kvntz, m kvntz in kvntz kvntz, kvntz kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, m kvntz, m kvntz in kvntz kvntz, kvntz kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, m kvntz, m kvntz in kvntz kvntz, kvntz kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, m kvntz, m kvntz in kvntz kvntz, kvntz kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, m kvntz, m kvntz in kvntz kvntz, kvntz kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, m kvntz, m kvntz in kvntz kvntz, kvntz kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, m kvntz, m kvntz in kvntz kvntz, kvntz kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, m kvntz, m kvntz in kvntz kvntz, kvntz kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, m kvntz, m kvntz in kvntz kvntz, kvntz kvntz.

Ἐπεραγῶ, viit: -ήσω, m kvntz, m kvntz in kvntz kvntz, kvntz kvntz.

ἵπερ-ακοντίζω, viit: -ίσω, asvīrlā dan-
chea dinkolo de semnā, saḥ maī denaple
dekīt alṭal; (fir: in men:) intpekā, ko-
vīrmeskā. (kx ak:) “Ἔστι μὲν τυφλός, κλέ-
πτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισεν. Apstf:
ἵπερ-ακούω, viit: -ακούομαι, akzā fo-
apte vine.

ἵπερακράτως, adv: foapte nepotrivit, ne-
mṣxpal. [ὑπέρ, ἄκρατος].

ἵπερακριδής, έος (ό, ή), [ὑπερ, ἀκριδής]
kx kovīrmīre, saḥ neste mṣxpt eksaktā.

ἵπερ-ακρίζω, viit: ίσω, tpekā ne d' asx-
pra (neste vīrfal) kṣīva, saḥ neste vpe
xñā 'nalṭā lokā; (in men:) mṣ inalmā,
sintā maī presxs. (kx ak:) “Δυνάμενον ἐπὶ
τοῦ ἵππου καὶ... τευχία ὑπερακρίζειν... Ksn:
(saḥ kx men:) “Αἰθερίαν πέτραν, ἥ τῶνδε
δόμων ὑπερακρίζει... Ekr: se inalmā maī
presxs.

ἵπεράκριος (ό, ή), kape stā, saḥ lokāie-
ute pekālinea mṣngilop. “ἵπεράκρια(τά),
vīrfxrite mṣngilop, mī “ἵπεράκριοι... lo-
kxītopit lop, mṣnteniī. [din

ἵπεράκρος (ό, ή), чel neste vīpfā, foap-
te 'nalṭā. [ὑπέρ, ἄκρα]. [de xnde

ἵπεράκρως, adv: neste mapine, (ad:)
neste mṣxpt.

ἵπερ-αλγέω -ω, viit: -ήσω, amā dṣpe-
pe, saḥ mṣ mīxneskā prea mṣl; (kx men:;
saḥ maī noā kx ak: el:) mṣ mīxneskā
pentpā,... “Ἰμῶν ὑπεραλγῶ, οὔτινες, mī чл:
Apstf: [din

ἵπεραλγής, έος (ό, ή), foapte tpistā.
“Χόλος —, Sof: neste mṣxpt dṣpeposā.

ἵπεράλιος (ό, ή), [ὑπέρ, ἄλς] pssā līn-
rā mare, asxpra mṣpīī.

ἵπεραλκής, έος (ό, ή), foapte tape, uea-
pñā (nevixitā). [ὑπέρ, ἀλκή].

ἵπερ-ἄλλομαι, viit: -αλοῦμαι, (kx men:
saḥ ak:) sṣpā ne d' asxpra, saḥ dinkolo
de чева, tpekā sṣpind neste чева.

ἵπεράλλος (ό, ή), intpekṣtopā, kovīr-
mitopā de alpiī. [ὑπέρ, ἄλλος].

ἵπεράλμα (τὸ), sṣpīlṣpā ne d' asxpra,
saḥ dinkolo de чева. [ὑπεράλλομαι].

ἵπεράλμενος, η, on, poet: (in sink:) in
lokā de ὑπεραλόμενος, mīk: nex: 2: de
parlu: al lṣī ὑπεράλλομαι.

ἵπεράλπειος (ό, ή), poet: pssā, statā
dinkolo de mṣngit Aluīf, (Frang:) tran-
salpin. [ὑπέρ, ἄλπειος].

ἵπεράλτο, poet: (in sink:) in lokā de
ὑπεράλτο, 3: sint: neps: de mīk: nex: 1:
al lṣī ὑπεράλλομαι.

ἵπερ-αμφισβητέω -ω, viit: -ήσω, mṣ dis-

natā, mṣ mīrineskā neste mṣxpt.

ἵπερ-ανα-θαίνω, viit: -βήσομαι, (nex: ὑπερ-
κνέδην,, mī чл:) mṣ xpkā sxs ne, saḥ maī
sxs dekīt чева. tpekā neste ...

ἵπερ-ανα-δύζω, viit: -βλύσω, (kx men:)
isvopṣkā, vīmneskā ne d' asxpra de чева.

ἵπερ-αναιδεύομαι, viit: -εύσομαι, intpekā,
kovīrmeskā in nesfialā, saḥ nepsine.

ἵπεραναίσχυντος (ό, ή), foapte nepsini-
nalā. [ὑπέρ, ἀναίσχυντος].

ἵπερ-ανά-κειμαι, viit: -κείσομαι, mezā la
masā (vezī ἀνάκειμαι) maī sxs dekīt alṭal.

ἵπερ-ανα-τείνω, viit: -τενῶ, intinzā in
sxs, saḥ ne d' asxpra de чева.

ἵπερ-ανα-τέλλω, viit: -τελῶ, (kx men:)
pestpā ne d' asxpra kṣīva.

ἵπερανεστηγώς, viā, ós, mīk: tpe: de kx:
al naplā: lṣī ὑπερανίστημι.

ἵπερ-αν-έχω, viit: -έξω, (nex: ὑπερανέ-
σχον, mī чл:) sintā emitā alapt (mṣ in-
nalā, saḥ mṣ intinzā) ne d' asxpra de
чева, = ἵπέρχομαι. “Ἦν ὑπερανέχουσαν
θάλασσαν... Stp:

ἵπερ-ανθέω -ω, viit: -ήσω, inlropeskā
prea mṣl, sintā in toīal inlropit mole.

ἵπεράνθρωπος (ό, ή), чel maī presxs de
omā, saḥ de natāra omeneaskā. [ὑπέρ,
ἄνθρωπος].

ἵπερ-αν-ίσταμαι, viit: -ανα-στήσομαι, (nex:
ὑπερανέστην, mī чл:) mṣ apdikā (mṣ in-
alā) maī presxs, saḥ (kx men:) ne d'
asxpra de чева, kovīrmeskā, sintā emitā
maī alapt dekīt чева.

ἵπερ-αν-ίσχω, = ἵπερανέχω.

ἵπερ-αντλέομαι -οῦμαι, viit: -αντλήθήσο-
μαι, sintā, saḥ mṣ fakā ...

ἵπεραντλος (ό, ή), (prin: desupe ko-
pavio) in kape aua inlpatē dedesxet ko-
vīrmeshte nstinga de a se zlei; (fir:) in-
nekatā de mṣlūme de pelc; (desupe lṣkr:)
kovīrmitopā, nepsfepitā. «ἵπεραντλος ὄδρις
τοῦ βίου» Lṣy: [ὑπέρ, ἄντλος].

ἵπεράνω, adv: maī presxs de... “ἵ-
περάνω γίγνομαι». Lṣk: intpekā, kovīrmeskā,
predominā. [ὑπέρ, ἄνω]. [de sude

ἵπεράνωθεν, adv: (kx men:) ne d' asx-
pra de, neste чева. “ἵπεράνωθεν πέτρας
ἀετὸς ἐκαθέζετο... Fav:

ἵπερ-απατάω -ω, viit: -ήσω, amṣmeskā
prea mṣl.

ἵπερ-απο-δίδομαι, viit: -αποδώσω, (nex:
ὑπεραπέδωκα, mī чл:) daḥ чева inapoī in
lokā de alā, = ἄνταποδίδομαι.

ἵπερ-απο-θνήσκω, viit: -θανοῦμαι, (nex:

ὑπεραχθῆς, εὐς (ὁ, ἡ), ἱπποβρατῆς neste mtsxrp̄. [ὑπέρ, ἀχθός].

ὑπερ-ἀχθομαι, viit: -αχθεσθήσομαι, m̄s intpistoz̄, fax̄ iuim̄s pea, sāx (poet:) m̄s iuvr̄p̄k̄esek̄ up̄ea m̄sal.

ὑπερδάθυμι (ὁ, ἡ), tpek̄top̄s neste prax̄ka x̄m̄eI. «ὑπερδάθυμιον πόδα πέμπειν (ρίπτειν, τείνει)». Ep: Prox: a tpece neste m̄tsxrp̄, neste xolapece kav̄ingoi, a o-ep̄z̄niui. [ὑπέρ, βαθυμός].

ὑπερ-βαίνω, viit: -βήσομαι, (nex: ὑπερέβην, mi vi:) (rap mi n̄maI in nex: 1: str̄pm:) in lok̄ de ὑπερβιάζω. «ὑπερβιάζω τὴν κνήμην ὑπὲρ τὰς δεξιὰς πλευράς». Ksn: 2) (ov̄ia: nestp:) tpek̄ ne d' asx̄pra de q̄eva in q̄eva-1 aIt̄ nape. «Τείνω ὑπερβαίνειν». Ia: M. «ὑπέρβη λαῖνον οὐδόν». Od: O. «ὑπερβάντες τὰ ὄρη ἤζομεν». Ksn: (mi k̄s ak: k̄s prep:) «ὑπερέβηναι εἰς τὴν τῶν Θηβαίων». Ksn: (mi desupe p̄īx̄) «Εἰ μὴ ἐπ' ἐκκαίδεκα ἢ παντεκαίδεκα πήχεας ἀναβῆ ὁ ποταμός, οὐκ ὑπερβαίνει εἰς τὴν χώραν». Ep: 3) tpek̄ d̄inkolo (maI de-nape, maI s̄s); fir: upredomnesk̄, vi-pr̄iesk̄; (k̄s nen:) intpek̄, kov̄im̄esek̄; (x̄ne-op̄i) tpek̄ k̄s voder̄ea, sāx in t̄v̄o-pe. «ὑπερβαίνω τοὺς προσεχέας». Ep: «Ἐνίστα πολλὰς ἡδονὰς ὑπερβαίνωμεν, ὅταν πλείον ἡμῶν τὸ δυσχερὲς ἐκ τούτων ἔπηται». Ep̄ik̄ap̄: (k̄s nen:) «Ἦναι τῶν ἄλλων ζῶων ὑπερβέβηκεν ὁ ἄνθρωπος». Apst: 4) (k̄s ak:) — Παρβαίνω, kal̄k̄, m̄s avat̄x̄ d̄in q̄eva: (poet: f̄ap̄t̄ kaz̄x̄) grem̄esek̄. «Νέμον —...». «Ὅτε κέν τις ὑπερβῇ, καὶ ἡμέτερον». Ia: Z. 5) poet: (k̄s dat:) — Παρβαίνω, ok̄pote-sk̄. (On:).

ὑπερ-βακχεύω, viit: εὐσω, m̄s int̄siesz̄ ka an̄x̄ bakant̄s neste m̄tsxrp̄; (str̄pm:) voin̄d a f̄ace q̄eva int̄sios̄, sāx nom̄es̄, a 'i da an̄x̄ st̄iāx̄ 'nalt̄, o st̄ip̄k̄ de tot̄x̄. «Γὰς ἐννοίας —». Ep̄istp:

ὑπερβαλλόντως, adv: (de partu:) k̄s kov̄im̄ipe, in grad̄ka vel maI 'nalt̄. [d̄in

ὑπερβάλλω, viit: -βαλῶ, ap̄k̄k̄, a-sv̄ip̄l̄x̄ q̄eva ne d' asx̄pra, sāx d̄inkolo de q̄eva, tpek̄ neste sem̄n̄x̄ asv̄ip̄m̄ind q̄eva; (fir:) p̄predomnesk̄, vi-pr̄iesk̄; (f̄ap̄t̄ kaz̄x̄) intpek̄, kov̄im̄esek̄; (x̄ne-op̄i) adaoḡx̄ prex̄ (la vivit̄aḡie, T̄ap̄c: at̄ip̄disesk̄); (ov̄ia:) sint̄x̄ kov̄im̄itop̄, neste m̄tsxrp̄; (desupe p̄īx̄p̄i, mi vi:) es̄x̄ d̄in av̄ia sāx mat̄ka men, m̄s pesv̄aps̄, poton̄esk̄; (mi:k̄ fir:) m̄s avat̄x̄ d̄in d̄rept̄x̄, kal̄k̄; (in nen:) — ὑπερβαίνω (pron: mi fir:). «Ἐξῆρψε (τὸν δίσκον) χειρὸς ἀπο στιβαρῆς, καὶ ὑπερβαλε σή-

ματα πάντα». Ia: V. «Ὅτε μέλλοι ἄκρον ὑπερβαλέειν». Od: A. «ὑπερβάλλον τὰ ὄρη». Ksn: «Δουρὶ δ' ὑπερέβαλον Φυρῆα». Ia: V. «Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλον βοὸς ἐπλήν, μήτ' ἀπολείπων». Es: «ὑπὸ ἀνέμων ὑπερβαλέειν οὐκ οἶοί τε γενέσθαι». Ep: (mi el: k̄s ak: k̄s prep:) «ὑπερβάλλουσιν εἰς τὴν πόλιν». Ksn: (mi fir:) «Ὅς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον». Tr̄n: «ὑπερβάλλειν τὸν χρόνον (τὸν καιρόν)». «Ἦλπισαν τὴν βασιλείας δύναμιν ὑπερβαλέεσθαι». Ep: «Ἦν ἡμέας ὑπερβάλησθε, καὶ νικήσητε». Ep: «Πλήθει γε οὐκ ἂν ὑπερβαλοίμεθα τοὺς πολέμιους». Ksn: «ὑπερβαλλόμενοι τὰ δίκαια». Ksn: (mi f̄ap̄t̄ kaz̄x̄). «Οἱ λέβητες ἔξεσαν, καὶ ὑπερέβαλον». Ep: āx̄ dat ne d̄in afap̄. «Πρόέβαινε τοῖσι χρήμασι ὑπερβάλλον, ἐς δ' πεντήκοντα τάλαντα ὑπεδέδεκτο». Ep: (mi fir:) «Ἐδωργετοῦντα ὑπερβάλλειν αὐτὸν οὐδένα δύνασθαι». Ksn: (mi mi:k̄) «Ἀελλπτόντες αὐτοὺς ὑπερβαλέεσθαι». Ep: s̄x̄ p̄predomine. (mi mi:k̄) «ὑπερβάλλοντο ἀρετῇ». Ep: «Πολλὸν πάντας ὑπερβαλλόμενος». Ep: (mi in partu:) «Πρόσωπον ὑπερβάλλον αἴσχει». Ksn: foapte x̄p̄it̄. (mi sim̄p̄ in lok̄ de ad̄iekt:) «ὑπερβάλλουσα ἀδικία (ἐσθυρία)». Aks: mi D̄m: (mi mi:k̄ rap). «ὑπερβεβλημένην γυναῖκα». Ep̄p̄: maI pres̄s dek̄it̄ loate. (mi in lok̄ de s̄esest:) «τὸ ὑπερβάλλον». Aks: in lok̄ de ἡ ὑπερβολή. 2) (partu: mi:k̄) am̄it̄x̄, str̄p̄ḡneoz̄. «Ἦν ὑπερβάλλεται τὴν συμβολήν, καὶ μὴ ποιῆται». Ep: (mi k̄s prep:) «τὴν νέμεσιν εἰς ἕτερον ἢ τὴν καὶρον ὑπερβαλλομένην». Ia: (mi av̄sa:) «Ἐβουλεύσαντο αὐτὴν ἐπιχειρέειν, καὶ μὴ ὑπερβάλλεσθαι». Ep: «Ἦν αὐτοὺς πυνθύνονται ὑπερβαλλομένους». Ep:

ὑπερ-βαρέω -ῶ, viit: -ήσω, inr̄pes̄iez̄ up̄ea m̄sal; (nestp:) sint̄x̄...

ὑπερβαρής, εὐς (ὁ, ἡ), foapte grex̄; (uoet: ap̄in int̄ind) foapte mape. [ὑπέρ, βάρος].

ὑπερβασία (ἡ), uoet: in lok̄ de ὑπερ-βασίς; (pr̄in: fir:) k̄l̄k̄ape, avatepe d̄in d̄rept̄x̄; (in nen:) grem̄eap̄t̄; (x̄ne-op̄i) kov̄im̄ipe. «Πᾶν μέτρον ἄριστον, ὑπερβασία δ' ἀλεγεινὰ». Tr̄nm: [mi

ὑπέρβασις, εὐς (ἡ), tpev̄epe ne d' asx̄upa, sāx maI pres̄s; (rap str̄p:) — ὑπερβίβασις; (fir:) k̄l̄k̄ape, sāx violaḡie = (maI int̄p̄c: poet:) ὑπερβασία; (gram:) — ὑπερβατόν. [mi

ὑπερβατέος, α, ον, uos̄it̄: al̄ d̄i[ὑπερβαίνω].

ὑπερβατήρ (ὁ), poet: in lok̄ de ὑπερ-βάτης. [de eude

ὑπερβατήριος (ὁ, ἡ), kav̄enit̄x̄ la (kape

ape de obiectiv) trecepe neste... «Υπερβα-
τήρια (se înv: ιερά)». jeptfe stvîpmite
maî 'nainte de trecepe neste, saş dinko-
lo de ueva.

Υπερβάτης, ου (ό), trekîtopş neste (saş
ne d' asşupra de) ueva. [mi]

Υπερβατής, ή, όν, uel de trekîl dinkolo
neste dînsşl. «Κατά χαράδραν τινα, ή ύ-
περβατόν ήν τὸ περιτείχισμα». T84: 2) (akt,
întrekîtopş de toatş mşşpra, foapte mape,
monstprosş, ekstravagantş. «Ενόπνια ύ-
περβατά τὰ ὑπερόρια ή τοῖς χρόνοις ή τοῖς
τόποις ή τοῖς μεγέθεσιν,,. Apst: (mi kom-
nari) «Αχη τῶνδ' ὑπερβατώτερα,,. Esxî:
maî vîsdate, maî trapiue. || (sşst). «Υ-
περβατόν,,. Med: şnş felş de lergîşpş ne-
ste, saş ne d' asşupra. 3) strîmstatş din
fipeaska sa uosigie. «Λέξις —,,. Apst: ||
(sşst): «Υπερβατόν,,. Pîr: fîrşpş de kvîntş,
întpş kape zîcepe se strîmstatş din na-
tşpala lor posigie (trekînd şnole neste
atete). [Υπερβαίνω]. [de şnde]

Υπερβατός, adv: în trecepe neste, saş
dinkolo. «Οὐ τῷ τάχει μάλλον, ή τῷ ὡς
δαί, δημιουργεῖται, οὐδὲ ὑπερβατός». Iskr:
2) «Υπερβατός θελῶν (δέξασθαι) τι,,. Aks:
—Καθ' ὑπερβατόν, a eksprîma, a îngelene
ueva în fîrşpa ὑπερβατόν (bezî zîc).

Υπερβεβλημένος, adv: = Υπερβαλλόντως.

Υπερβήη, poet: lon: în lokş de ὑπερβή,
a 3: şînr: neps: de nex: 2: de şnu:, mi

Υπερβήναι, nex: 2: de înf: al şîf ὑπερβαίνω.

Υπερ-βιάζομαι, viit: -άσσομαι, şîkîşeskş,
şpîntopezş, înnîlezş foapte mşl; şîpş-
îeskş, pîdomneskş upîu şîpş.

Υπερ-βιάζω, viit: -άσω, trekş, saş po-
trekş ueva dînkolo, neste, saş ne d' a-
şşupra de ueva; (gram:) strîmstatş zîcepe
în fîrşpş de ὑπερβατόν (bezî zîc). [de şnde]

Υπερβίβασις, εως (ή), netrecepe, saş
trecepe de ueva dinkolo, saş neste, ne
d' asşupra de ueva; strîmstatpe. [mi]

Υπερβίβασμός (ό), = Υπερβίβασις, strî-
mstatpe (upînc: de tonş).

Υπερβία (ή), lon: şînîvîe, înnîlezşue,
(de şnde Lak) superbia. [mi]

Υπέρβιος (ό, ή), poet: întressîngîtopş
de kovîpmiloape şîpş, foapte şînîkş saş
şîkîştopş; (upîu întînd:) tape, nedomîlîş.
(în şen:) kovîpmîtopş, neshfepîş. «Θυμός
(«Υβρίς) —». Om: || (nesh): Υπέρβιον, poet:
în lokş de adv: întp'snş kîpş foapte mî-
dpş, kş neshfepîş ovpşznîvîe. [Υπερ, βίχ].

Υπερ-βλαστάνω, viit: -βλαστήσω, şîntş, saş
mş fatş...

Υπερβλαστής, εος (ό, ή), kape pesape,
vîkîştreuile prea mşl, neste mşşpş.
«Δεῖ γάρ μὴ ὑπερβλαστῆς εἶναι τὸ καρποφ-
ρῆσον». Tîr: [Υπερ, βλαστής]

Υπερβλήδην, adv: poet: în lokş de ὑ-
περβαλλόντως. [mi]

Υπέρβλημα (τό), (matmt:) şşupafaga e-
mitş afapş neste linia fîrşpeî. [Υπερβάλλω].

Υπερ-βλύω, viit: -βλύσω, îşvorînd mş
pesvîpsş ne d' asşupra, daş ne din afa-
pş; (fir: kş ak:) întrekş, kovîpşeskş. [de
şnde]

Υπέρβλυσις, εως (ή), peshvîpsape ne d'
asşupra din îşvorîpe.

Υπερ-βοάω-ω, viit: -ήσομαι, şpîrş foap-
te tape, saş maî tape dekîl altş; (strîm:)
amşşeskş (fakş a tşuea) ne şîneva kş
şpîrîşole mele.

Υπερβολήδην, adv: poet: = Υπερβλήδην.

Υπερβολαίος, α, εν, uel maî 'naatş lonş
în mşşika uea vekîe. [dîn]

Υπερβολή (ή), trecepe ne d' asşupra,
saş dinkolo neste ueva. «Εν τῇ ὑπερβο-
λῇ τῶν ὁρέων τῶν εἰς τὸ πεδίον». Kşn: 2)
(upîu întînd: la înc:) lokş de trecepe, saş
notekş upîu vîpîş saş kşame de mşnte.
«Τὰς ὑπερβολὰς φυλάττει,,. Kşn: 3) (oşîc:
fir:) kovîpmîpe de mşşpş, saş kvîvîpş
în fantş, saş vorpş, (Fram:) exesş; (pîr):
fîrşpş de kvîntş, mşpîpe de îngelesh
neste mşşpş, (Fram:) exaggeration, ek-
saşepagîe. «Εὐδαιμονίας —,,. Iskr: «Τοῦ-
το γὰρ ἐστὶν ὑπερβολή». Dîn: uel maî 'naatş
gradş. «Υπερβολὴν ποιήσομαι,,. Dm: poîş
mşpî upîu şşuosîgîe lşkrşl, kît se poate
maî mşl. «Μηδεμίαν ὑπερβολὴν ἀπολείπειν».

Λκν: a aşşupe în gradşl uea maî 'naatş.
«Δυσαντερικὰ πάθη ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολεί-
ποντα τοῦ ἐν ἑαυτοῖς μεγέθους». Enîkr: ne-
kovîpmîle în mşpînea lor. «Ὡστε καὶ
τὰς ποιητικὰς ὑπερβολὰς ἐνδεῖν,,. Πλ (mi kş
upînc: în felş de adv:). «Εἰς («Καθ' ὑ-
περβολὴν,,. (mi şl:) «Υπερβολή,,. Aks: =
Υπερβαλλόντως. (mi kş şen:). «Εἰς ὑπερ-
βολὴν τινας,,. Πλ: maî upesşş, maî mşl
dekîl... 4) şne-opî aminape. «Υπερβολὴ
κακῶ ἐγένετο Καρυστίοις,,. Er: «Πέρπειν
ἡξίου, καὶ μηδεμίαν ὑπερβολὴν ποιησαµένους
ἐξελέγγειν». Πλ: 5) (mînc:) şna dîn uele
vîncî sekîî kovîvîe. (An: Pîr:). [Υπερβάλ-
λω]. [de şnde]

Υπερβολία (ή), poet: în lokş de ὑπερ-
βολή. [mi]

Υπερβολικός, ή, όν, zîşş, saş fşkîş kş

κορίμπιρε, neste m̄tsxpt̄, korĩmĩtor̄. [de sude

Ἰπερβολικῶς, adv: in kin̄ korĩmĩtor̄, κκ korĩmĩpe, neste m̄tsxpt̄.

Ἰπερβόλιμος (ό, ή), prĩmĩtor̄ de amĩnape. «Δίκη — „ Sxl: Apstf: amĩnat̄. [Ἰπερβολή 4].

Ἰπερβόρειος, mi(noet): Ἰπερβόρεος (ό, ή), lokĩtor̄ neste चेде маĩ nopdĩve m̄p- qĩnĩ ale лмеї. 2) noet: in lok̄ de ὑπερβόρειος, korĩmĩtor̄ de xotape, neste m̄tsxpt̄. “Ἰύχη—, Esxl: [mi

Ἰπερβόρις, idos (ή), fem: ал лѣ ὑπερ- βόρειος. [ὑπέρ, βορέας].

Ἰπερ-βράζω, viit: -βράσω, sepsĩnd dā ne din afapt̄.

Ἰπερβριθής, eos (ό, ή), = Ἰπερβρής. [ὑ- πέρ, βριθός],

Ἰπερ-βρυχάομαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, p- knesk̄ prea tape.

Ἰπερ-βρύω, viit: -βρύσω, iskor̄tsk̄ κκ in̄eĩmĩsrape; sint̄ foapte poditor̄; (κκ dat:) sint̄ foapte in̄eĩmĩsrat̄ in чева.

Ἰπερβύθιον, grem: in lok̄ de ὑπέρ βύθιον.

Ἰπ-εργάζομαι, viit: -άσομαι, (nex: ὑπει- ραστήν, mi чл) лскpez̄ ne dedesx̄t, sā ne ask̄ns̄, sā maĩ 'nainte; лскpez̄ ne s̄x̄t mĩn̄; s̄x̄jesk̄ кїва, ñ к̄n̄s̄es̄k̄ чева; (pap) s̄n̄s̄ĩ. “Αρουραν εἰς σποράν (‘Νέον τῷ σπόρῳ — „ D: Al: Ksn: ap̄ rapina maĩ 'nainte de sem̄nape. “Νῶν πάλ’ ὑπείργασται φίλα». Exr: = Προεργασται.

Ἰπεργαμία (ή), = Ὀψιγαμία, m̄pĩtĩm̄, sā in̄sx̄p̄toape neste v̄peme sā v̄ĩp̄st̄. [ὑπέρ, γάμος].

Ἰπέργειος (ό, ή), чед de d’ass̄upa p̄- mĩnt̄k̄l̄ (ĩnupot: de ὑπέργειος). [ὑπέρ, γέα].

Ἰπεργέλιος (ό, ή), чед foapte v̄p̄ednik̄ de p̄is̄. [ὑπέρ, γελοῖος].

Ἰπερ-γεμίζω, viit: -ίσω, x̄m̄ūl̄, in̄kark̄ neste m̄tsxpt̄.

Ἰπερ-γέμω, (f̄p̄t̄ viit:) sint̄ neste m̄- sx̄p̄ plĩn̄, s̄t̄s̄l̄.

Ἰπερ-γηράσκω, viit: γηράσω, омаї, in̄v̄- trĩnesk̄ prea m̄x̄l̄.

Ἰπεργήρειος, mi

Ἰπέργηρος, sā (maĩ korekt: At:) Ἰπέρ- γηρος (ό, ή), foapte v̄t̄p̄n̄. [ὑπέρ, γήρας].

Ἰπέργυμος (ό, ή), neste m̄tsxpt̄ x̄m̄- p̄l̄t̄, in̄k̄t̄k̄at̄. [ὑπέρ, γόμος din γέμω].

Ἰπερ-γράφω, viit: -γράφω, sk̄r̄ĩ, sā z̄- r̄p̄vesk̄ ne d’ ass̄upa.

Ἰπέργυιος, sā Ἰπέργυος (ό, ή), = Ἰ- περμήκης, Ἰπερμεγέθης, foapte лхнғ, prea mare. [ὑπέρ, γυία sā γύα].

Ἰπέρδασυς, eos (ό, ή), foapte des̄ (m̄p- ros̄, sā lĩnos̄). [ὑπέρ, δασύς].

Ἰπερδέα, poet: in lok̄ de ὑπερδέα -ā, ак: ал лдї...

Ἰπερδεής, eos (ό, ή), чед maĩ pres̄ks de f̄p̄ik̄, nesnepios̄. [ὑπέρ, δέος]. 2) (dk- ne al̄gĩ) чед neste t̄p̄es̄ĩnḡt̄, sā m̄ sx̄p̄t̄. [ὑπέρ, δέον].

Ἰπερ-δεῖδω, viit: -δείσω, (nex: ὑπερέδει- σα, t̄p̄: de κκ: in lok̄ de p̄ez: ὑπερδέ- δοικα) (κκ nen:) m̄ tem̄ pent̄r̄ чїнева. 2) (f̄p̄t̄ kaz̄) = κκ...

Ἰπερ-δειμαίνω, viit: -αυῶ, m̄ tem̄ foap- te m̄x̄l̄.

Ἰπερδεινός (ό, ή), foapte p̄rozav̄, sā p̄t̄. 2) prea in̄demĩnatik̄, капаваїл̄. [ὑ- пέρ, δεινός].

Ἰπερ-δειπνέω -ῶ, viit: -ήσω, чїнез̄ prea m̄x̄l̄, neste m̄tsxpt̄.

Ἰπερδέξιος (ό, ή), чед чe st̄ in d̄p̄ea- nta ne d’ ass̄upa; (up̄in x̄pm: up̄ĩn̄: de- sn̄pe pes̄voĩask̄ posĩgĩe) pol̄pĩbĩt̄, in̄de- mĩnatik̄ de p̄v̄v̄t̄z̄it̄; (fir: in nen: κκ nen: sā dat:) maĩ pres̄s̄, korĩmĩtor̄. “Εἰ- χον δὲ ὑπερδέξιον χωρίον οἷον χαλεπώτατον, καὶ ἐξ ἀριστερᾶς ποταμόν». Ksn: “Ἦ ἀ ἐρυ- μνά ὑπερδέξια πειρᾶσθαι ἔχων σκηνοῦν». Ksn: (mi fir: κκ nen:). “Ἐγχερατὴ καὶ ὑπερδέ- ξιον τῆς καλίας τὴν ἀρετὴν καταστήσαι». Pl: (sā κκ dat:) “Ἰπερδέξιος τῷ πολέμῳ (τοῖς δικαίοις)». Pl̄: [ὑπέρ, δεξίος]. [de sude

Ἰπερδεξίως, adv: ne d’ ass̄upa de чева in d̄p̄eanta, sā in nosĩgĩe prea in̄demĩ- natik̄; (in nen:) maĩ 'nal̄.

Ἰπερ-δέω, viit: -δήσω, лeғ̄ ne d’ ass̄- up̄a, sā maĩ s̄s̄.

Ἰπερ-διαλέγομαι, viit: -λέξομαι, (κκ nen:) v̄or̄vesk̄ des̄ne чїнева. (in Лхч: d̄s̄ne s̄n̄ĩ grem: in lok̄ de ὑπαρ διαλέγομαι).

Ἰπερ-δια-τείνω, viit: -τενούμαι, m̄ p̄ĩĩ prea m̄x̄l̄ statopnik̄ in p̄t̄pea mea.

Ἰπερ-διδῶμι, viit: -δώσω, (nex: ὑπερέδω- κα, mi чл:) (κκ nen: indip:) dā чева in favoapea (sn̄pe m̄ĩnt̄s̄ipea) кїва.

Ἰπερ-δικάζω, viit: -άσω, (κκ nen:) fak̄ pes̄v̄nape in favoapea кїва.

Ἰπερ-δικέω -ῶ, viit: -ήσω, (κκ nen:) p̄lodez̄ o p̄ĩv̄ĩn̄ de k̄d̄ĩkat̄ in favo- apea кїва; (in nen:) m̄ fak̄ advokat̄ ал кїва. [din

Ἰπέρδικος (ό, ή), poet: foapte (in чед maĩ 'nal̄ grad̄) d̄p̄ent̄. 2) pes̄v̄n̄p̄to- r̄, ok̄p̄olĩtor̄ ал кїва. “Νέμεσις — „ P̄ĩnd: 3) к̄l̄k̄t̄or̄ de d̄p̄entate, ned̄p̄e- n̄t̄. [ὑπέρ, δίκη].

Υπερδύπληγος, εως (ό, ή), mai lənrð de-
kît de doî κοῖτι. [ὕπερ, δύπληγος].

Υπερ-δισκεύω, viit: -εύσω, asvîrlə diskəl
neste semnə; sað întrekə ne çineva în
asvîrlipea diskəlđi; (în çen:) întrekə, ko-
vîrşeskə. (vezî mi ūperaκοντίζω).

Υπερδυσύλλαβος (ό, ή), çed kə mai msl-
te dekît doṡ silabe. [ὕπερ, δυσύλλαβος].

Υπερ-δοκέω -ω, (prinç: în atpeia peps:)
“Ταῦτά μοι ὑπερδοκεῖ. Flap: mi se par
de kvîingṡ, sað le apovezə preamxl.

Υπερ-δοξάζω, viit: -άσω, sləveskə, çin-
steskə prea mxl; (nas: partç:) «Υπερδε-
δοξασμένος, η, ον, =Υπερένδοξος.

Υπερδύναμος (ό, ή), foapte pstepnikə,
kovîrşitorə în pstepre. [ὕπερ, δύναμις].

Υπερ-δυναμώω -ω, viit: -ώσω, (Skr:) pre-
domneskə; (kə ak:) înpîlezə kə psteprea
mea.

Υπερδωριος (ό, ή), (ρύθμος) apie, kape
trece neste Dorikxl tonə al vekleî mṡ-
siço. [ὕπερ, Δωριος].

Υπερ-έζομαι, viit: -εδοῦμαι, poet: (εχçen:)
wezə neste, sað mai sṡs de ...

Υπερ-ερεθίζω, viit: -ίσω, întzpitə pçgin,
sað kam ne askensə.

Υπερέθετο, poet: în lokə de ūperéθετο, a
ḡ: sinç: peps: de miç: nex: 2: al lxi ū-
περτίθημι.

Υπερείδων, nex: 2: al lxi ūπεροράω.

Υπερείδω, viit: -είσω, spriçiuə ne de-
desst.

Υπέρεικον (τὸ =Υπέρικον.

Υπέρ-ειμι, viit: ειμι, (prel: ūperήειν) =
Υπερέρχομαι (κῆρυξ sləçemle xne-opî de
viitorə).

Υπερείπων, (de xnde inf: ūπερειπεῖν) nex:
2: (nprl:) al lxi ūπεραγορεύω.

Υπερείπω, viit: -ερείψω, sṡv-sṡnînd sṡp-
nə, (fir:) strîkə, dṡrapṡnə kîte pçginə.
(poet: next: în nex: 2) “Οὐδ’ ἄρ’ ἔτι δὴν
εἰστέλει· αὐτοῦ γὰρ ὑπέριπε φαίδιμα γυῖα.”
lç: Ç. i s’ aḡ tṡlat (slṡvit) niçoarele.

Υπέρεισις, εως (ή), sṡst-sprîçinipe. [mi

Υπέρεισμα (τὸ), sṡst-sprîçinə. [mi

Υπερειστινός, ή, òv, folositorə, sað în-
deminatikə la sṡv-sprîçinipe. [ὕπερεἰδω].

Υπερέκεινα, [ὕπερ, ἐκείνα] adv: = Ἐπέ-
κεινα, dinkolo, mai sṡs, mai denapte de-
kît ...

Υπερ-εκ-θεραπεύω, viit: -εύσω, atparə kə
totṡl în nartea mea ne çineva prin stṡ-
pçitoape linççimîrî mi kṡltivṡrî.

Υπερ-έκ-χειμαι, viit: -χείσομαι, sṡntə o-
witə, întînsə afarṡ mai upesṡs de çeva.

Υπερ-εκ-κρεμάννυμι, viit: -κρεμάσω, a-
tîpnə çeva ne d’assṡpa de altə çeva.

Υπερέκκρισις, εως (ή), kovîrşitoape de-
merlape. [ὕπερεκκρίνω].

Υπερ-εκ-παίω, viit: -παίσω, isveskə ne
d’assṡpa, sað dinkolo de çeva snre a-
fapṡ: (fir:) întrekə, kovîrşeskə.

Υπερ-εκ-πέμπω, viit: πέμψω, porneskə,
asvîrlə (prinç: sṡçeatṡ) neste semnə, =
Υπερακοντίζω.

Υπερεκπερισσοῦ, adv: (Skr:) neste mṡ-
sṡrṡ, kə kovîrşipe. [ὕπερ, ἐκ, περισσός].

Υπερεκπεσεῖν, nex: 2: de inf: al lxi...

Υπερ-εκ-πίπτω, viit: -πεσοῦμαι, (nex: ū-
περεξέπεσον, mi çl:) esə ne d’assṡpa mai
afapṡ, sað dinkolo de çeva; mṡ denṡpṡ-
tezə prea mxl; (kə ak: în çen:) kovîr-
şeskə. «Πᾶσαν ἔννοιαν — ». Γρ:

Υπερ-εκ-πλήσσω (ττω), viit: -πλήξω, sṡe-
riḡ (mi nas: mṡ sṡçîmîntə) neste mṡ-
sṡrṡ.

Υπερέκπτωσις, εως (ή), prea mxlṡ e-
mipe afarṡ neste., sað denṡptape de çeva;
kovîrşipe. [ὕπερεκπίπτω].

Υπερέκτασις, εως (ή), întindepe afarṡ

neste çeva, sað neste mṡsṡrṡ. [din

Υπερ-εκ-τείνω, viit: -τενῶ, întînzə neste
çeva, sað prea mxl.

Υπερ-εκ-τίνω, viit: -τίσω, (kə çen:) plṡ-
teskə nentṡ çineva. [de xnde

Υπερέκτισις, εως (ή), plṡtipe nentṡ çi-
neva.

Υπερ-εκ-τρέπομαι, viit: -τρέφομαι, mṡ daḡ
la o parte (mṡ fepeskə) de çeva, sað de
çineva prea mxl.

Υπερ-εκ-φεύγω, -viit: -φεύξομαι, fṡgə
(skanə) ne d’assṡpa, sað dinkolo de çeva
afapṡ, sað trekînd ne d’assṡpa mṡ fṡgṡ-
preskə de xnde.

Υπερ-εκ-χέω, viit: -χέσω, (nex: ūπερε-
ξέχεα, mi çl:) vṡpsə, (mi nas:) mṡ vṡpsə
ne d’assṡpa de çeva afarṡ, sað daḡ ne
din afarṡ.

Υπερ-εκ-χύνω, Skr: în lokə de ūπερεκ-
χέω. [de xnde

Υπερέκχυσις, εως (ή), vṡpsape afarṡ ne
d’assṡpa de çeva, dape ne din afarṡ.

Υπερέλασις, εως (ή), rls: trecepe ne
d’assṡpa, = Υπερβολή mi Υπέρβασις [din

Υπερ-ελαύνω, viit: -ελάσω, trekə mînînd
kalṡl, sað trṡsṡpa dinkolo de çeva; (fir:)
kovîrşeskə, =Υπερβαίνω.

Υπερέλαφος (ό, ή), foapte xmorə. [ὕπερ,
ἐλαφρός].

Υπερ-εμ-βάλλω, viit: -βαλῶ, (nex: -ὕπερ-

έβαλαν, *mi 41:*) *varǵ*, *intrepnǵiǵ* *ceva* *pe-
ste mǵsǵrǵ*; (*miǵ:*) = *Υπερμεφορέομαι*.
«*Έν ταῖς ἰχθυαῖς μὴ ὑπερμεβάλλεσθαι*». *Ksn:*
a nǵ sǵrǵi kǵ nesagǵiǵ.

*Υπερ-ερέω -ῶ, viit: -ερέσω, vǵrǵǵ prea
mǵl, saǵ amǵ mape gǵeagǵ.*

*Υπερ-εμπλήρω, viit: -εμπλήσω, (nǵx: ὑ-
περενέπλησξ, mi 41:) ὑμπλξ neste mǵsǵrǵ;
(miǵ: saǵ pas:) mǵnǵnǵǵ prea mǵl, mǵ
inǵvǵezǵ; (mi fir: kǵ men:) doǵvǵndesǵǵ,
intǵvǵxǵngǵezǵ *ceva* *kǵ nesagǵiǵ, neste mǵ-
sǵrǵ. «Μηδέποτε ὑπερεμπίπλασθαι».* *Ksn:**

*Υπερ-εμπλήθω, viit: -πλήσω, (kǵ men:)
sǵnǵǵ neste mǵsǵrǵ plǵnǵ, vǵtǵlǵ (apǵn:
mi fir:) de *ceva*.*

*Υπερ-εμφορέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι,
mǵnǵnǵǵ, saǵ veaǵ neste mǵsǵrǵ, mǵ in-
vǵvǵezǵ; (fir: in men:) = Υπερεμπίπλωμαι,
intǵvǵxǵngǵezǵ *ceva* *kǵ nesagǵiǵ, saǵ neste
mǵsǵrǵ.**

*Υπερένδοξος (ό, ή), foapte sǵvǵitǵ, saǵ
glǵpǵosǵ. [ὑπέρ, ἔνδοξος].*

*Υπερ-ενιαυτιζώ, viit: -ίσω, dǵvǵnezǵ maǵ
mǵl dekǵ xǵǵ anǵ.*

*Υπερεντέλης, έος (ό, ή), ажнsǵ in *чел
maǵ naǵlǵ gǵadǵ al desǵvǵrǵipǵii, foapte
pǵrǵfǵkǵ. [ὑπέρ, ἐντέλης].**

*Υπερέντευξις, εως (ή), mǵǵlǵvǵpǵe in fa-
voareǵ kǵvǵa. [ὑπερεντυγχάνω].*

*Υπερ-εντρυφάω -ῶ, viit: -ήσω, kǵ prea
mǵlǵ tǵrǵfǵe imǵ vaǵǵ жокǵ de *vineva,
saǵ avǵseǵzǵ de sǵvǵvǵvǵneǵa kǵvǵa in pǵ-
lagǵe kǵtǵpǵe mine.**

*Υπερ-εντυγχάνω, viit: -εντεύξομαι, (nǵx:
ὑπερεντέυχον, mi 41:) (kǵ men: saǵ sǵnǵ: saǵ
kǵ pǵnǵ:) mǵǵlǵvǵesǵǵ in favoareǵ kǵvǵa*

*Υπερ-εξ-αίρω, viit: -αρώ, inǵvǵǵ, mǵrǵ-
sǵǵ *ceva* *neste mǵsǵrǵ.**

*Υπερ-εξ-ανθέω -ῶ, viit: -ήσω, daǵ, skǵǵ
mǵlǵe flǵpǵi pe d' asǵpǵa de *ceva.**

*Υπερ-εξ-απατάω -ῶ, viit: -ήσω, inǵmǵǵ,
amǵvǵesǵǵ kǵ totǵl.*

Υπερ-εξ-ερύω, gǵrǵsh: in lokǵ de ὑπεξερύω.

*Υπερ-εξ-έρχομαι, gǵrǵsh: in lokǵ de Υπ-
ερέρχομαι, saǵ Υπεξέρχομαι*

*Υπερ-εξ-έχω, (nǵx: ὑπερεξέσχον, mi 41:)
sǵlǵ emǵtǵ, skǵosǵ afarǵ neste, saǵ pe
d' asǵpǵa de *ceva.**

Υπερεξηκοντέτης, εος (ό, ή), mi

*Υπερεξηκοντούτης, ου (ό), mi Υπερεξη-
κοντούτης, ιδος (ή), tǵrǵ kǵlǵ in vǵpǵtǵ neste
maǵ-zǵvǵ de anǵ. [ὑπέρ, ἐξηκοντούτης, -τις].*

Υπέρεξις, εως (ή), = Υπεροχή.

*Υπερ-εξ-ίσταμαι gǵrǵsh: in lokǵ de ὑπεξ-
ίσταμαι.*

*Υπερ-επ-αινέω -ῶ, viit: -αινέσω, laǵdǵ
neste mǵsǵrǵ, prea mǵl.*

*Υπερ-επ-αίρω, viit: -αρώ, inǵvǵǵ pe d'
asǵpǵa de *ceva, saǵ neste mǵsǵrǵ; (fir:)
laǵdǵ prea mǵl.**

*Υπερ-επείγομαι, viit: -επείξομαι, mǵ gǵrǵ-
vesǵǵ, mǵ pǵvǵesǵǵ foapte mǵl.*

*Υπερ-επιθυμέω -ῶ, viit: -ήσω, dǵpǵesǵǵ,
pǵflǵesǵǵ prea mǵl.*

*Υπερ-επι-τείνω, viit: -τενῶ, intǵnzǵ, saǵ
intǵgesǵǵ inǵtǵ maǵ mǵl.*

*Υπ-ερέπτω, viit: -ερέψω, poet: mǵnǵnǵǵ,
pǵozǵ, (mi fir:) laǵ *ceva* *pe dedesǵt,
xǵrǵpǵesǵǵ pe fǵpǵimǵ. «Ποταμός λάβρος ὑ-
παιθα ῥέων κονίην ὑπέρεπτε ποδοῖν».* *L: Φ.
tǵrǵpǵa de desǵt. 2) (fir:) pǵozǵ (vǵpǵesǵǵ)
pe dǵnǵvǵntǵrǵ. «Λυγαῖ ὑπέρεπτον ἀνία».*
*Koint:**

*Υπερ-εράω -ῶ, (mi mǵx:) -άομαι -ῶμαι,
viit: -ερασθήσομαι, (nǵx: ὑπερηράσθην) is-
vesǵǵ kǵ foapte mape amorǵ, sǵntǵ kǵ to-
tǵl amorǵezǵtǵ.*

*Υπερ-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, (nǵx: ὑπ-
εῤῥῆλθον, mi 41:) vǵǵ pe d' asǵpǵa, saǵ dǵn-
kǵlo de *ceva, tǵpǵǵ pe d' asǵpǵa.**

*Υπερ-εσθίω, viit: -έδομαι, (nǵx: ὑπερέφα-
γον, mi 41) mǵnǵnǵǵ neste mǵsǵrǵ.*

*Υπερέσσυμαι, poet: tǵpǵ: de kǵ: al asǵ
ὑπερτεύομαι.*

*Υπερέσχεθον, poet: in lokǵ de ὑπερέσχον,
nǵx. 2 al asǵ ὑπερέχω.*

*Υπέρευ, [ὑπέρ, εὔ] adv: foapte (kǵt se
poate de) vine.*

*Υπέρευε, adv: = Υπέρευ, foapte vine,
de mǵnǵvǵe.*

*Υπερ-ερεύομαι, viit: -ερεύσομαι, poet:
= Ἀπερεύομαι*

*Υπερ-ευδαιμονέω -ῶ, viit: -ήσω, sǵntǵ
foapte pǵpǵvǵitǵ, fǵpǵvǵe.*

Υπερ-ευδοκέω, mi

*Υπερ-ευδοκιμέω -ῶ, viit: -ήσω, isvǵtesǵǵ
foapte mǵl.*

*Υπερευθής, έος (ό, ή), poet: in lokǵ de
ὑπερυθρος.*

*Υπερ-ευκαιρέω -ῶ, viit: -ήσω, sǵntǵ foapte
vine intǵkǵmitǵ, saǵ (Pal:) komodǵ. «Οἰ-
κία ὑπερευκαιρέουσα».* *Inkr:*

*Υπερευπρεπῶς, adv: = Εὐπρεπέστατα, kǵ
mǵlǵ vǵnǵ kǵvǵvǵgǵ, saǵ foapte pǵrǵlǵt,
prea mǵlǵtǵ modestie.*

*Υπερευτυχίξ (ή), mǵlǵtǵ pǵpǵvǵpǵe, saǵ
fǵpǵvǵpǵe.*

*Υπερ-ευφραίνω, viit: -ανῶ, inǵvesǵesǵǵ, mi
(pas: saǵ mǵx:) mǵ inǵvesǵesǵǵ prea mǵl.*

Υπερ-εύχομαι, viit: -εύξομαι, = Υπερεπι-

θυμῶ. 2) (Skp: κς μεν:) m̄ porž x̄i Dx-mnezež pentp̄x čineva.

Υπερεύωνος (ό, ή), foapte estinž. [ύπερ, εὔωνος].

Υπερ-εχθαίρω, viit: -αρώ, xp̄zskž, dšw-m̄neskž prea m̄xat.

Υπερεχόντως, adv: (uap̄t̄:) maī κς a-sznp̄a, maī ales; κς kov̄r̄w̄ipe, = Υπερ-βαλλόντως. [din

Υπερ-έχω, viit: -έξω, (n̄ox: υπέρεσχον, mi χλ: m̄iž čeva d' asznp̄a, saž maī presss de čeva (κς μεν: saž poet: κς dat: saž rap κς ακ: κς prep: indip). «Σπλάγγνα δ' ἐμπεύραντες υπείρεχον ἡφαίστοιο». Ιλ: Β. «Ζεὺς τῆς δε πόλιος υπείρεχοι αἰεὶ δεξιτερὴν χεῖρ' ἐπ' ἀπηνμοσύνη». Τρν: «Διός, ὅς ξείνοισι ἰκέτησί τε χεῖρ' υπέρισχει». Απλν: «Τὰς κεφαλὰς υπὲρ τὸ ὕγρον υπέρισχοντες». Πλν: m̄i-ind afap̄x din... 2) (maī des nestp: saž ex:) m̄z inalyž, esž maī afap̄x, maī presss, saž ne d' asznp̄a de čeva, sintž maī 'nałtž, (mi fir:) maī presss, in̄trekž, kov̄r̄w̄meskž; (desnpe st̄ele) pesapž (κς ακ:). «Υπερέσχεθεν ἀκριας ἀστήρ». Απλν: (mi κς μεν:) «Ἡέλιος υπέρεσχεθε γαίης». Ιλ: Α. «Τοῦ ὕδατος υπέρεχον». Ερ: «Οὐκέθ' οἷός εἰμι υπέρεχειν τῆς ἀντλίας». Αρστ: n̄x pov̄iž s̄z in̄tim̄iñž (s̄z up̄edideskž κς) d̄esw̄etapea ap̄eī in̄tpate in̄ kopavie (bezī mi υπέραντλος). (mi fir: «Υπερέχειν τῶν ἀναλωμάτων». Diod: a in̄tim̄ina, a up̄edidi kełt̄elele. (mi desnp̄ḡit) «Δίκη δ' υπὲρ ὕδριος ἴσχει». Ες: (mi κς ακ: ελ:). «Στάντων μὲν Μενέλαος υπείρεχεν εὐρέας ὤμους». Ιλ: Γ. (mi κς dat:) Υπερείχε ναυτιλῶ. Κsn: (mi κς am̄ind̄ox) «Βροτῶν πάντων υπέρσχων ὄλβον εὐτυχεῖ πότμῳ». Esxl: mi f̄p̄x kazž). «Εὖ τ' ἀστήρ υπέρεσχε φαάντατος». Od: Ν. (mi in̄ nap̄t̄:). Υπερέχων, ouca, on, fiind maī presss; (mi pas:) Υπερεχόμενος, η, on, Πλ: v̄ip̄sind̄x se, kov̄r̄w̄sind̄x se.

Υπερ-έψω, viit: -εψήσω, f̄ep̄sž nest̄e m̄-sxp̄.

Υπερέω -ῶ, viit: n̄p̄ḡx: al x̄i ὑπαγορεύω

Υπερζεις, εως (ή), f̄ep̄vepe nest̄e m̄-sxp̄, dape ne din afap̄x in̄ f̄ep̄vepe de l̄iksidž. [mi

Υπερζεστος (ό, ή), f̄ep̄tž prea m̄xat. [din

Υπερ-ζέω, viit: -ζέσω, f̄ep̄sž prea m̄xat, daž ne din afap̄x f̄ep̄v̄ind; (fir:) m̄z af̄ix in̄ ma, e f̄ep̄t̄xp̄, (ad:) t̄xp̄v̄xape.

Υπερζωος, mi Ατ: (in̄ kon̄trak̄gie) ὑπερζως (ό, ή), tr̄pit̄op̄x mi d̄sue al̄xal, (F̄p̄an̄p̄) survivant. [ύπερ, ζωή].

Υπερ-ηγορέω -ῶ, viit: -ήσω, poet: in̄ lokž de υπεραγορεύω. [mi

Υπερηγορία (ή), vorv̄ipe in̄ aj̄st̄op̄xal, saž favoapea κ̄īva, ad: απ̄t̄rape, saž des-v̄inov̄t̄m̄ipe. [ύπερ, ἀγορά].

Υπερηδέως, adv: (sznp̄l: υπερήδιστα) κς prea m̄xat̄ pl̄t̄čep̄e mi m̄x̄l̄xm̄ipe. [ύπερ, ήδύς].

Υπερ ήδω, viit: -ήσω, (mi pas:) -ησθ̄-σομαι, ad̄skž pl̄t̄čep̄e, in̄d̄s̄l̄českž; (mi pas: saž m̄iž: κς dat:) m̄z m̄x̄l̄xm̄meskž, m̄z in̄vesełeskž foapte m̄xat de čeva. «Ὡς εἶδον αὐτὸν ἤκοντα οἱ στρατιῶται, υπερήσθησαν». Κsn: s' až v̄ek̄xpat foapte.

Υπερήλιξ, ικος, (ό, ή), t̄pek̄tž de v̄ip̄sta in̄ep̄eji. [ύπερ, ήλιξ].

Υπερ-ημαι, (f̄ep̄x viit:) (κς μεν:) = Υπεριόθηναι.

Υπερημερία (ή, , t̄p̄ep̄opea t̄ep̄min̄xal̄i (in̄ ulat̄ de dat̄opie); x̄ad̄ikat̄ in̄up̄ot̄i-va dat̄op̄xal̄i, če n̄x 'mi pl̄t̄em̄te dat̄op̄ia la v̄p̄eme, mi sek̄sest̄apea av̄ep̄il̄op̄al̄i. [din

Υπερήμερος (ό, ή), nep̄l̄t̄it̄op̄x la zioa x̄ot̄p̄it̄ de dat̄op̄ia saž gloava sa (κς μεν:). «Τού δ' ὀφλήματος («Τῆς προθεσμίας») —». Λκν: (mi fir:) «Μὴ δὴ νόμιζε σεαυτὸν υπερήμερον τῆς τούτων (τῶν ποιητῶν) ἀκροάσεως». Fl̄st̄p̄: κς 'm̄i a t̄pek̄t v̄p̄emea saž v̄ip̄sta. (de x̄nde) «Υπερήμερος γάμου». Αρστ: t̄pek̄t̄ de v̄ip̄sta απ̄t̄p̄it̄xal̄i. [ύπερ, ήμέρα].

Υπερήμιος, εος (εια, υ), čel maī m̄xat̄ de (nest̄e, x̄im̄t̄late [ύπερ, ήμιος].

Υπερήμιος (ό, ή), kam̄ n̄st̄is (nelok̄v̄i-łž). [ύπό, ήρμιος].

Υπερήνεμος (ό, ή), čel de d' asznp̄a v̄in-ł̄p̄il̄op̄. [ύπερ, άνεμος].

Υπερηνόρη ή, poet: sem̄eḡie, m̄ind̄pie; ov̄p̄z̄ničie, desnp̄eḡx̄ipe [mi

Υπερηνόρεω, (in̄tp̄es: p̄p̄in̄č: n̄xmaī nap̄t̄: υπερηνορέων) poet: m̄z m̄ind̄p̄eskž, m̄z sem̄eḡeskž in̄ v̄it̄ek̄ia, v̄p̄v̄t̄d̄ia mea, n̄x v̄oiž s̄z m̄liž de nim̄inea. [din

Υπερήνωρ, ορος (ό, ή), poet: [ύπερ, ανήρ] m̄ind̄p̄x, sem̄eḡx n̄entp̄x v̄p̄p̄t̄m̄ saž n̄epen̄ia sa; ov̄p̄az̄nič, desnp̄eḡx̄it̄op̄x, vat̄x̄ok̄op̄it̄op̄x.

Υπερήσει, poet: a 3: sin̄r: n̄eps: de viit: al x̄i υπερίημι.

Υπερηφάνεια (ή), = Υπερηφανία.

Υπερηφανέστερος, α, on, kom̄uap̄: al x̄i υπερήφανος.

Υπερηφανεύομαι, viit: εὔσομαι, mi

Υπερηφανέω -ῶ, viit: ήσω, m̄z in̄alyž, ka s̄z m̄z ap̄t̄iž maī presss der̄it̄ al̄ji;

kovirpeskš, sintš omišt mai afapt; (oviu: fir: in pš) mš mindpeskš, mš fšesekš, mš inrimfezš; (stpm:) lazdš kš mšltz fšaipe; (kš nen:) dšsuprejšieskš, nesokoteskš. [din

Υπερηφανής, éos (ó, ή), = Υπερήφανος. 2) greu: in lokš de υπερφανής.

Υπερηφανία (ή), mindpie, despreușpire, nesokotipe. [din

Υπερήφανος (ó, ή), apštatš, vžxstš, saš imaiinatš mai presxs dekš ališ; stpm: laxvītš. «Πράξεις υπερήφανοι τὸ μέγεθος». Лєч: (oviu: in pš) mindps, 'naltš la fire, inrimfatš; (prin xpm:) despreușitorš de ališ. [úper, φαίνω]. [de xnde

Υπερηφάνως, adv: in kinš mindps, saš mšpreuș; kš despreușpire.

Υπερηφής, éos (ó, ή), rls: = Υπερφηής.

Υπερ-ηγέω -ω, viit: ήσω, pesxš, fakš vxetš foapte, saš mai tape; (stpm:) amšgeskš ne ališ prin mai tape sšmētš.

Υπερθα, Eol: in lokš de υπερθε.

Υπερθαλασσιδίας, Ion: in lokš de..

Υπερθαλάσσιος (ó, ή), чел de neste mare. [úper, θάλασσα].

Υπερ-θαρέω -ω, viit: ήσω, amš mšltš kražš, sintš prea kražosš.

Υπερ-θαυμάζω, viit: άτω, mš mīpš, saš admīpš prea mšlt.

Υπερθε (θεν), adv: d' asxupa, saš ne d' asxupa, mai presxs. «Ἐνερθε πόδες, καὶ χεῖρες ὑπερθεν». Om: (mī kš nen:) «Ἐίρος οἱ ὑπερθε κλυτῶρος πασσάλω αἰὲν ἄωρο». Ткр: (mī kš aplik:) «Τὰ ὑπερθεν (se ing: ὕντα)». Ksn: (mī fir:) «Μόχθων εὐκ ἀλλος ὑπερθεν ἢ γὰρ πατρίας στέρεσθαι». Eap: Υπερθεμ (τό), [úperтіθμι] adaosx, ce se face la predx, xuxi lškrx in binzare kš livitatie (la mezatš). [de xnde

Υπερθεματίζω, viit: -ίτω, adaorš la predx lškrxli, ce se vinde kš livitatie, (Tšp:) atīpdiseskš; (in nen:) skemneskš (pron: mī fir:). (vezī mī pleisthriázō). [de xnde

Υπερθεματίζω, viit: -ίτω, adaorš la predx lškrxli, ce se vinde kš livitatie, (Tšp:) atīpdiseskš; (in nen:) skemneskš (pron: mī fir:). (vezī mī pleisthriázō). [de xnde

Υπερθεματίζω, viit: -ίτω, adaorš la predx lškrxli, ce se vinde kš livitatie, (Tšp:) atīpdiseskš; (in nen:) skemneskš (pron: mī fir:). (vezī mī pleisthriázō). [de xnde

Υπερθεματίζω, viit: -ίτω, adaorš la predx lškrxli, ce se vinde kš livitatie, (Tšp:) atīpdiseskš; (in nen:) skemneskš (pron: mī fir:). (vezī mī pleisthriázō). [de xnde

Υπερθεματίζω, viit: -ίτω, adaorš la predx lškrxli, ce se vinde kš livitatie, (Tšp:) atīpdiseskš; (in nen:) skemneskš (pron: mī fir:). (vezī mī pleisthriázō). [de xnde

Υπερθεν, vezī υπερθε.

Υπερθεός (ó, ή), чел mai presxs de zeu. 2) foapte zesekš. [úper, θεός].

Υπερ-θεραπεύω, viit: -εύω, kastš, in-rižeskš, linžwesekš ne čineva prea mšlt, ka sš 'i atparš dparostea.

Υπερ-θερμάνω, viit: -ανώ, infepintš

prea mšlt. [de xnde

Υπερθερμάνω (ή), prea mšltz infer-vintape.

Υπερθερμός (ó, ή), foapte fepinte. [úper, θερμός].

Υπερθεσίμος (ó, ή), (prinč:) zi de postš (fiind kš atxvī se amīnš mīnkapea). [din

Υπερθεσις, εως (ή), trecepe ne d' asxupa de čeva (de mšnte, mī ul), = Υπερβολή; (xne-opī) eksilape (Tšp: sšpřisnipe). 2) (mai des) amīnape de vreme. 3) amiezape de čeva mai presxs, inšlape neste čeva. [mī

Υπερθετικός, ή, όν, (gram:) sšperlativš, ekspimštivš, saš eksupimatš in inčelesš de koviršipe, saš mai presxs dekš toate čele asemenea. [úperтіθμι]. [de xnde

Υπερθετικώς, adv: prin sšperlativš, saš adiektivš insemnštivš de koviršipe.

Υπερ-θέω, viit: -θεύομαι, = Υπερτρέχω, inšpekš aleprind; (in nen:) inšpekš. koviršieskš, sintš mai presxs.

Υπερθήσω, viit: αλλί υπερτίθμι.

Υπερδιγής, éos (ó, ή), = Υπερήφανος. [úper, δίγω].

Υπερ-θυήσκω, viit: -θανοῦμαι, (nex: υπερέθανον, mī ul); (kš nen:) = Υπεραποθυήσκω, mōrš atšpīnd ne čineva.

Υπερθορέειν, Ion: in lokš de..

Υπερθορεῖν, poet: nex: 2 de inf: αλλί υπερθρόσκω.

Υπερ-θορυβέω -ω, viit: -ήσω, fakš šape tšlžmīe, sromotš.

Υπερ-θρασύνομαι, viit: -θυοῦμαι, mš apštš foapte ovraznikš, mš porš kš mšltz ovraznīvie, ovraznīveskš prea mšlt.

Υπερ-θρόσκω, viit: -θοροῦμαι, (nex: υπερέρειρον, mī ul:) poet: sšpř neste (mai presxs de) čeva, špekš ne d' asxupa sšpīnd (kš ak:). «Ἴπποι δὲ βέα τάφρον ὑπερθορέονται». Il: Θ. «Υπερθορον ἐρχίον αὐλῆς», Il: I.

Υπερ-θυμέομαι -οῦμαι, viit: ήσομαι, mš apštš kš šape inimš, saš vitežie. [din

Υπερθυμός (ó, ή), foapte viteazš, kražosš, saš vošosš desnpe čeva; (in pš) ovraznikš, semēžš, mindps; (kalš) foapte iste, selvatikš; (noet:) foapte nekš-žitš, konpinsš de minie, = Περθυμός. [úper, θυμός]. [de xnde

Υπερθύμως, adv: kš mšltz inšpřznealš (vitežie), saš vxntš voingž; (in pš) ovraznīčente, saš kš semēgie mī mindpie; (poet:) kš šape minie saš nekazš; (pap) kš toatš vxkřpia mī mšlžxmīpea.

Ἰπερθύριον (τό), ші
 Ἰπερθυρίς, ἰδος (ή), = Ἰπέρθυρον. [ші
 Ἰπέρθυρος (ό, ή), nssš d' asšpra šweī.
 || (sšvst:) Ἰπέρθυρον (τό), прагел de sšs
 ал шшєī. [ὑπέρ, θύρα].
 Ἰπερ-ιάχω, (ἴρτз viit:) poet: (кз мен:)
 spirš mai tape dekīt ., = Ἰπερηχέω
 Ἰπεριδεῖν, nex: 2: de inf; ал лшἰ ὑπεροράω.
 Ἰπερ-ιζάνω, viit: -ιζήσω, mežš d' asšpra,
 saš mai sšs.
 Ἰπερ-ιήμι, viit: -ιήσω, (nex: ὑπερήκα, ші
 чл:) poet: asšvrlš чева ne d' asšpra, saš
 dinkolo de чева.
 Ἰπερίκανος (ό, ή), mai mšltš dekīt de-
 stlš, saš prea de ажнs. [ὑпέρ, ἱκανός].
 Ἰπέρικον (τό), [ὑπó, ἐρείκη] xñš felš de
 plantš, sšnštoare.
 Ἰπερ-ικταίνομαι, (s' a ršsit nšmaī a 3:
 pers: de im: ὑπερικταίνοντο) poet: [ὑпέρ,
 ἱκταρ] mš penežš, mš mīšukš кз mšltš
 ἱδεалš (peste običēš). (алшἰ zik ὑπερ-
 иктаίνοντο, vezī актаίνω).
 Ἰπερ-ινέω, viit: -ιήσω, lon: demeritš (кз-
 ртшš peste mššxр. [ὑпέρινος]. [de xnde
 Ἰπερίνησις, εως (ή), = Ἰπερκάθοарс.
 Ἰпέρинος (ό, ή), [ὑпέρ, ἱς ἰνός] кзртшἰ-
 tš peste mššxр, slšvitš din prea mšltš
 кзртшἰре. "Ορνις —". Apst: kape a ošat
 mšlte ošt, ші dīntp' aчeasta a slšvit.
 Ἰπεριονίδης, ou (ό), fīsl лшἰ Iperionš,
 (ad:) Soarele. [ші
 Ἰπεριονίς, ἰδος (ή), fīka лшἰ Iperionš,
 (ad:) Лсна. [Ἰπερίων].
 Ἰπερ-ίπταμαι, viit: -πτήσομαι, (nex: ὑπερ-
 έπτην, ші чл:) (кз мен:) sšorš dinkolo,
 saš ne d' asšpra de чева; (кз ак:) in-
 trekš sšxрind.
 Ἰπερ-ισθιμέω ω, viit: -ιήσω, saš (maī korek:)
 Ἰπερ-ισθιμίζω, viit: -ίσω, trekš чева ne
 d' asšpra istmšlš. «Τὸς γὰρ —». Hлв:
 Ἰπερ-ίσταμαι, viit: -στήσομαι, (nex: ὑπερέ-
 στην, ші чл:) (кз мен:) staš ne d' asšpra
 de чева; (prin intind:) okpoteskš, pro-
 teklezš.
 Ἰπερίστωρ, opas (ό, ή), poet: кз desč-
 vřšpire, prea mšlt mšltorš de (prea
 kine domipitš despre) чева. [ὑпέρ, ἵστωρ].
 Ἰпέρисχνος (ό, ή), foapte sšasš, xskatš.
 [ὑпέρ, ἰσχνός].
 Ἰπερίσχυρος (ό, ή), foapte tape. [ὑпέρ,
 ἰσχυρός].
 Ἰπερ-ισχύω, viit: -ύσω, sintš foapte ta-
 pe, saš komřšmeskš in nštere, vřšřesкš.
 Ἰπερ-ισχω, viit: Ἰπερσχήσω, = Ἰπερέχω.
 Ἰπερίων, onos (ό), [ὑпέρ] (dšne Milan:)

Iperionš, xñsl din Titanī, fīsl Червлшἰ
 ші ал Пэмintšлшἰ, tatš ал Soarele. 2)
 poet: Soarele.
 Ἰπερ-καγγάζω, viit: -άσω, pīzš кз prea
 tapī xoxote.
 Ἰπερ-καθαίρω, viit: -αρῶ, кзртшἰš (do-
 ktopeshte) peste mššxр. [de xnde
 Ἰπερκάθοарс, εως (ή), prea mšltš, pe-
 ste mššxр кзртшἰре de nintechе.
 Ἰπερ-καθ-έζομαι, viit: -εδοῦμαι, = Ἰπερ-
 κάθημαι.
 Ἰπερ-καθ-εύδω, viit: -ευδήσω, dormš prea
 mšlt, peste mššxр. 2) (кз мен:) ші dop-
 mind (ші in somnš) sintš inřpižatš de
 чineва (Flstp:).
 Ἰπερ-κάθ-ημαι, (ἴртз viit:) (кз мен:) me-
 zš ne d' asšpra, saš (кз pren:) peste чева.
 Ἰпέρκαιρος (ό, ή), чл peste, saš ἴртз
 кзvīnчoasa vreme. [ὑпέρ, кайρός].
 Ἰπερ-καίω, viit: -καύσω, (nex: ὑπερέκηα,
 ші чл:) арzš чева prea mšlt; (кз мен:
 mīж:) mš арzš (prop: ші fir:) in folossl
 кšiva.
 Ἰπερ-καλέω -ω, viit: -ήσω, глs: sintš
 foapte nenopovitš.
 Ἰπερ-καλέω -ω, viit: -ώσω, kīnšřesкš,
 tīkšlomeskš prea mšlt ne чineва.
 Ἰπεркаλλής, εος, [ὑпέρ, κάλλος] ші
 Ἰпέρкаλος (ό, ή), foapte řřxmosš. [ὑ-
 пέρ, калός].
 Ἰπερ-κάμνω, kiit: -καμοῦμαι, (nex: ὑπερ-
 έκαμον, ші чл:) ostenesкš, saš oboseskš,
 saš mš kīnšřesкš foapte mšlt, = Ἀποκάμνω;
 (кз мен:) pšřimesкš, mš kīnšřesкš pen-
 řř čineва.
 Ἰπερ-καρπέω -ω, viit: -ήσω, podeskš peste
 mššxр, mš zleřeskš din mšltš podřpe.
 Ἰπερ-κατα-βαίνω, viit: -βήσομαι, (nex: ὑ-
 περεκατέβην, ші чл:) (кз ак:) řpekīnd po
 d' asšpra de чева mš kovorš de чева л-
 алтš napte.
 Ἰπεркаταγέλαστος (ό, ή), foapte vředni-
 kš de řřš. [ὑпέρ, καταγέλαστος].
 Ἰπερ-κατά-κειμαι, viit: -κείσομαι, mežš
 ла masč mai sšs dekīt алтšл (vezī κατά-
 кειμαι).
 Ἰπεркаτάληκτος (ό, ή), (střřos, vřpsš)
 чл кз o sīlavš mai mšltš ла řepmina-
 řia sa. [ὑпέρ, κατάληκτος].
 Ἰπεркаτάληπτος (ό, ή), чл mai řresšs
 de loatš inřelečereva, кз totšл neinře-
 řesš. [ὑпέρ, каталηπτός].
 Ἰπεркаτηφής (ό, ή), foapte nosomopitš.
 [ὑпέρ, катηφής].

Υπερ-καχλάζω, viit: -άσω, ferbind în colkote daž ne din afară.

Υπερ-κειμαι, viit: -κείσομαι, staš (mi fir:) sintž maī presxs dekīt čineva, inipekš, kovīrsheskš. 2) sintž aminatž inip' alit vreme.

Υπερκέραις, εως (ή), inindepe de kop-
nēl, saž apina tpeuei neste a vrbjma-
mēl. [din]

Υπερ-κεράω -ω, viit: -άσω, ininžž kop-
nēl, saž kapēl tpeuei oastei mele ne-
ste a vrbjma-mēl (mi aha il inkon-
korž pēinds 'l la mījlokš). [din]

Υπερκέρως (ό, ή), cel kē maī marī koar-
ne. [upēr, kēras].

Υπερκέρωσις, εως (ή), = Υπερκέραις.

Υπερ-κηλέω -ω, viit: -ήσω, atpaḡ plē-
čereā, indēlcheskš foapte mēl.

Υπερ-κινδυνεύω, viit: -εύσω, mē prime-
jdžieskš in favoarea (mīntēpea) kēiva (kē
nen:), = Προκινδυνεύω.

Υπερκλησις, εως (ή), gresh: in lokš de
upērklusis.

Υπερ-κλονέω -ω, viit: -ήσω, poet: mē pes-
vtrš, esž din matka mea, notoneskš din
pīčinē de kxtremēpš.

Υπερ-κλύζω, viit: -κλύσω, notoneskš, in-
nekš pesvtršindž mē. [de xnde]

Υπερκλυσίς, εως (ή), notonipe, innēkape
de anc; (upin intind:) nartea vtrmēl, ne
se akoperē de peflaksš.

Υπερ-κολαεύω, viit: -εύσω, linḡsheskš
kē ashpē, preā mēl.

Υπερ-κομίζω, viit: -ίσω, transuoptž, strp-
mēl ne d' ashpā, saž dinkolo de čeva.

Υπερκομπος (ό, ή), cel kē kovīrshipe
tēlosš, lēdtrposš, saž mīndp; (desupe
lēkp:) foapte nestitž, saž vorpitž pēk-
tindinea; (in nen:) kovīrshitorš, neste mē-
sxp; saž maī deosevitž, maī presxs. «Nē-
es upērkompo: τάχει». Esxl: [upēr, kōmpo].
[de xnde]

Υπερκόμπως, adv: kē mēltē mīndpie,
saž inrimfape, lēdtronomie.

Υπερκοπος (ό, ή), preā mēl ostenitž,
kē totēl opositž. 2) kovīrshitorš, neste
mēsxp; mīndp. (bezī mi upērkompos). [din]

Υπερ-κόπτω, viit: -κόψω, = Υπερπαίω,
inipekš, kovīrsheskš.

Υπερχόπως, adv: poet: ovrēznicheite
kē mīndpie (bezī mi upērκόπως). [upēr-
kopos].

Υπερ-χορέννυμι, mi (Ion:) -χορέω, viit:
χορέσω, (kē nen: indip:) satxp ne čineva
de čeva. [din]

Υπερκορής, έος, mi Υπερκορος (ό, ή),
neste mēsxp sētlāš. [upēr, kōros].

Υπερκορύφωσις, εως (ή), vīpfē (kapēl)
emitž maī afarē [upēr, korufē].

Υπερκόρως, adv: neste sagiž. [upērkoros].

Υπερκόσμιος (ό, ή), cel maī presxs de
lēme (čepeskš). [upēr, kōsmos].

Υπερκότος (ό, ή), poet: preā mēl ne-
kējitž; (in nen:) kovīrshitorš, neste mē-
sxp (bezī mi upērthymos). [upēr, kōtos].
[de xnde]

Υπερκότως, adv: poet: = Υπερθύμως,
neste mēsxp.

Υπερ-κρατέω -ω, viit: -ήσω, kovīrsheskš
in pētepe, predomneskš; (kē ak) inipekš,
vīrēieskš. [din]

Υπερκρατής, έος (ό, ή), maī mēl, saž
preā mēl pētepnikš, kovīrshitorš in pē-
tepe. [upēr, krátos].

Υπερ-κρέμαιμι, viit: -κρέμήσομαι, staž
atīpnatž ne d' ashpā de čeva. [din]

Υπερ-κρεμάννυμι, viit: -κρεμάσω, (kē dat:
saž nen: kē prep: indip:) snēnzxpš, atīpnē
čeva ne d' ashpā de alē čeva.

Υπερ-κρίνω, viit: -κρινώ, inipekš ne (mi
nas: sintž inipekš de) alēl in čeva upin
jdžikatž (ad: jdžikind ačesta). «Κατά
κόλλος —». Glis:

Υπερ-κτάομαι -ώμαι, viit: -ήσομαι, kapē-
lē, dovinēskš preā de pīsosš (neste mē-
sxp). «Πολύ τι κακῶν υπερεκτέσω». Sof:
aī tpaš ashpē 'uī neste mēsxp mēl-
gime de pēle.

Υπερκυάνεος (ό, ή), foapte (preā inkis)
vīnēl [upēr, kyanēos].

Υπερ-κυδιστάω -ω, viit: ήσω, strš ne
d' ashpā de čeva kē kapēl in jos; (fir:)
mē arhēkš in primejdie kē pēvshē in-
drtzneaš.

Υπερκύδαντα(τας), saž (poate maī kopēk:)
-άντα (τας), poet: in kontrakcie in lokš de
upērkydēnta (τας), ak: al lēl...

Υπερκυδής, εσσα, εν, poet: foapte glo-
piosš (slēvitž vestitž. [upēr, kydos].

Υπερκύνιος (ό, ή), kovīrshitorš in vīer-
sipe de dēlčeaḡa kīntēpī lēvdeī. [up-
pēr, kynos].

Υπερ-κύπτω, viit: -κύψω, mē plēkš ne
d' ashpā, imī skogš kapēl, ka sē vēžž.
mē plēkš, saž mē atīpnē neste kapēl
kēiva; (in nen:) tpekš neste (pron: mi fir:).
(kē nen:) «Όρους—». Eld: (saž kē ak:)
«Τὴν εἰκοσαετὴ ἡλικίαν —». Epakl:

Υπερ-λαλέω -ω, viit: -ήσω, (kē nen:)

vorbeskñ în favoarea călăra, săd desupe
chineva.

Υπερλαμπρος (ό, ή), foarte strălucit, (mi fir:) slăvit. || (nești:) *Υπερλαμπρον, adv: κκ mlat strlucire; (mi fir:) κκ mare glas. [υπερ, λαμπρός].

Υπερ-λαμπρόνομαι, viit: -υνοῦμαι, m̃ a-
p̃tă strălucit, săd m̃ m̃p̃reueză prea
mlat; (κκ ακ:) întrekă ne alka în str-
luciri. săd m̃p̃regii

Υπερ-λάμπω viit: λάμπω, lacheskă prea
mlat, săd (κκ nen: ne d' asnpa de ceva;
(κκ ακ:) kovirsheskă, întrekă în lăvire ne
algii

Υπερλεπτος (ό, ή), foarte sxeđipe, slab, săd
xsk̃đivă. [υπερ, λεπτός].

Υπερλευκος (ό, ή), foarte alb. [υπερ,
λευκός].

Υπερλίαν, adv: = Υπεράγαν, foarte mlat.
[υπερ, λίαν].

Υπερλύδιος (ό, ή), cel mai presxs de
Lidikă faktă al bekiei msiice [υπερ, Λύδιος].

Υπερ-λυπέω -ω, viit: -ήσω, m̃ixneskă,
sxp̃ră (mi pas: m̃ m̃ixneskă) prea mlat,
κκ kovirshipe.

Υπερ-μαζάω -ω, viit: -ήσω, sintă învil-
shrată, m̃ înexibeză, m̃ desf̃teză în
vane m̃lnc̃rī; (upin xpm:) im̃ esă din
m̃sxrī în p̃rtape, m̃ m̃lndpeskă, ovr̃-
zniceskă. (vezī mi ūd̃izw). [υπερ, μαζα].
2) am̃ foarte marī (paine, x̃m̃flate) g̃ice.
[υπερ, μαζός].

Υπερ-μαίνομαι, viit: -μανοῦμαι, săd ma-
ñh̃smai, neṽneskă foarte mlat, săd κκ
lotkă.

Υπερμάκης, eos (ό, ή), Dor: în lokă de
υπερμήκης.

Υπερ-μαντεύομαι, viit: -εύσομαι, (κκ nen:)
ch̃ră proorocie de la orakolă pentr̃ ch̃-
neva, săd desupe ceva.

Υπερμαργος (ό, ή), foarte nepodă, săd
oṽraznikă, nep̃glată în p̃rt̃pile sale.
[υπερ, μάργος].

Υπερμαχέω -ω, viit: ήσω, (κκ nen: săd
prea rap κκ ακ:) m̃ bată în añp̃area
călăra, okroteskă ne ch̃neva; (κκ dat: nen:
mi ακ:) m̃ disută, m̃ l̃ptă κκ ch̃neva,
ka s̃ s̃ṽirsheskă ceva în folosul călăra.
[υπερμαχος]. [de xnde

Υπερμάχης, eos (ή), okrotipe, añp̃a-
pe. [mi

Υπερμαχητικός, ή, όν, ṽit̃oră, săd ind̃
m̃l̃natikă în añp̃area săd okrotipea călăra.

Υπερ-μάχομαι, viit: -μαχόμαι. săd m̃-
ch̃smai, = Υπερμαχώ.

Υπερμαχος (ό, ή), añp̃̃it̃oră al călăra
în ṽit̃ale; (în nen: okrotit̃oră. *'Ασπίς
—». Eogr: [υπερ, μάχη].

Υπερμεγέθης, eos (ό, ή), Ion: în lokă
de υπερμεγέθης.

Υπερμεγας, -μεγάλη, -μεγα, foarte ma-
re. [υπερ, μέγας].

Υπερ-μεγεθέω -ω, viit: -ήσω, sintă, săd
m̃ fakă...

Υπερμεγέθης, eos (ό, ή), kovirshit̃oră în
m̃p̃rima. foarte mare. «Υπερμέγεθες ἔρ-
γον τὸ καλῶς ἄρχειν» Ksu:

Υπερ-μεθύσκομαι, viit: -μεθυσθίσκομαι, m̃
iñṽită peste m̃sxr̃.

Υπερμενέτης, ου (ό, ή), mi

Υπερμενέων, (napt̃: al neint̃: υπερμε-
νέω) oũs, on, mi

Υπερμενής, eos (ό, ή), poet: [υπερ, μέ-
νος] foarte tape, p̃st̃pnikă, vitează; (în
p̃ră) des̃p̃eg̃it̃oră, sil̃it̃oră, semegă;
m̃lndr̃.

Υπερ-μεσάζω, viit: -άζω, t̃pekă d̃inkolo
de m̃l̃klokă d̃r̃m̃klă; t̃pekă peste j̃-
m̃l̃latea kl̃t̃lori mele.

Υπερμετρος (ό, ή), cel peste m̃sxr̃,
kovirshit̃oră. [υπερ, μέτρον]. [de xnde

Υπερμέτρως, adv: peste m̃sxr̃.

Υπερμετώπιον (τὸ), l̃eg̃it̃r̃ de peste
fr̃nte (T̃p̃r̃: kas̃ñst̃i). [υπερ, μέτωπον].

Υπερμήκης, eos (ό, ή), foarte l̃ñgă,
săd kape aj̃ñpe pread̃ñapte. «Βού—». Pind: «Οὐρεν μεγὰρ ὑπερμήκεα». Ep: foar-
te marī, săd 'nalgi. [υπερ, μήκος].

Υπερμιξολύδιος (ό, ή), t̃pekă peste ta-
ktă, săd tonkă m̃ξολύδιος (vezī zič:) al
bekiei msiice [υπερ, μιξολύδιος].

Υπερμωρα, mi Υπερμωρον, poet: adv: =
Υπερμόρον, mai 'ñainte de up̃x̃p̃sita ṽe-
me, săd mai mlat dek̃t̃ pedele cele pro-
xot̃pile de x̃p̃sitoape, peste cele x̃p̃sito.

Υπερμόρως, adv: Sxl: = Υπερμωρον.

Υπερνέφελος (ό, ή), cel mai presxs de
nor̃. [υπερ, νεφέλη].

Υπερνεφέω -ω, viit: ήσω, m̃ iñalgă ne
d' asnpa nor̃ilor. [din

Υπερνεφής, eos (ό, ή), = Υπερνέφελος.
[υπερ, νέφος].

Υπερ-νέω, viit: -νεύσομαι, = Υπερνήχομαι.

Υπερ-νεωλέω -ω, viit: ήσω, t̃p̃ră ko-
p̃abia ne d' asnpa ist̃m̃klă, o t̃pekă ne
kskală de la o mare p̃nt̃ la ceea-l̃alt̃.

Υπερ-νήχομαι, viit: -νήξομαι, iñnotă ne
d' asnpa, săd peste, t̃pekă iñnot̃ind; (fir:)
întrekă.

Υπερ-νικάω -ω, viit: ήσω, ṽir̃ieskă prea

mxlt, kovipweskš maī kš asxprš.

Υπερ-νοέω -ῶ, viit: -ήσω, poet: inḡederš (mš rīndeskš) чева mape, saš lskpx maī ppsxš dekīt sxbēktšl pponxšš.

Υπερνότη, poet: lon: fem: ал лхї...

Υπερνότης (ό, ή), чel neste (foapte de- napte snpe) mīazš-zī (inupot: de υπερ- βόρειος). [υπερ, νότος].

Υπερ ξανθίζω, viit: ίσω, sīntš foapte vš- lanš (blondš).

Υπερ-ξηραίνω, viit: -ανῶ, xšxkš urea mxlt, saš de totš. [de xnde

Υπερξηρασία ή), neste mšxšpx xšxčīšne.

Υπερξηρος (ό, ή), foapte, saš kš totšl xškatš.

Υπερογκος (ό, ή), foapte volxminosš (de mape gpestate saš mšprime); in čen: mī fir:) kovipwitorš, neste mšxšpx; prea inrīmfatš, saš mīndpx. [υπερ, όγκος]. [de xnde

Υπερογκώ -ῶ, viit: -ώσω, fakš чева a fi foapte volxminosš, mape, saš greš.

Υπερ-οδυνέω, gpeš: fu lokš de υπερω- θυάω.

Υπεροειδής, έος (ό, ή), чel de felšl, saš asemenea mīšxlogxlt. [υπερος, είδος].

Υπερ-οιδάινω, viit: -ανῶ, všflš, mī

Υπερ-οιδάω (-έω) -ῶ, viit: -ήσω, mš xī- flš urea mxlt.

Υπερ-οικέω -ῶ, viit: -ήσω, lokšieskš maī 'nal, saš dinkolo de чева (kš čen:).

«Περσέων δὲ ὑπεροικέουσι πρὸς βορέω ἀνέμου Μῆδοι». Ep: (saš kš ak:) «Υπεροικέουσι δὲ τὸ Παγγαῖον Παίονες». Ep:

Υπερ-οικοδομέω -ῶ, viit: -ήσω, zideskš neste, saš no d' asxupa de чева.

Υπεροικος (ό, ή), [υπερ, οίκος] (kš čen:) lokšitorš dinkolo de чева.

Υπεροικος (ό, ή), foapte lšvitorš de vīnš. [υπερ, οίκος].

Υπερ-οίσμαι, vii: -οίσομαι, mš sokote- skš, kš sīntš чева, sīntš foapte mīndpx (inšmxpatš) desnpe sinemī.

Υπερ-οίστεύω, viit: -εύσω, = Υπερτοξεύω.

Υπεροίσω, viit: ал лхї υπερφέρω.

Υπερόλβιος, mī Υπερόλβος (ό, ή), foapte poratš, saš poročitš. [υπερ, όλβος].

Υπερομβρία (ή), mšxime de ploī. [υ- περ, όμβρος].

Υπερον (τὸ), = Υπερος. 2) xīš felš de inšektš (de omidš), (Fpanx:) chenille arpenšeuse.

Υπεροξύς, εος (ό, ή), foapte askxmitš, mīpfosš; saš prea akpx. [υπερ, όξύς].

Υπεροπλήεις, εσσα, εν, poet: = Υπεροπλος.

Υπεροπλία (ή), poet: mīndpie, semečie, oβpъznīchie de (inapmatš) ostawš. [mī

Υπερ-οπλίζομαι, viit: -ίζομαι, poet: stš- mīneskš prin silš de apme; mīpšieskš, mīpdomneskš; (nestp:) mš apštš mīndpx mī semečš [din

Υπερόπλος (ό, ή), poet: mīndpx (prinč: in pštepea armelop), semečš, oβpaznikš, dīpžx; in čen: kovipwitorš, neste mš- sšpx. «Ατῆ — Πινδ: υπέρ, όπλον».

Υπερ-οπτάω -ῶ, viit: ήσω, fpirš neste mšxšpx, xšxkš fpirīnd.

Υπερόπτης, ου (ό), (kš čen:) desnpe- xšitorš de чева; (fšpx kazš) mīndpx. [υ- περόπτομαι].

Υπερόπτησις, εως (ή), fpičepe neste mš- sšpx. [υπεροπτάω].

Υπεροπτικός, ή, όν, (kš čen:) oβīčnīš a desnpečš ne alxī, de felšl stš mīn- dpx, neaproniatš. [υπερόπτης]. [de xnde

Υπεροπτιῶς, adv: kš desnpečšipe, in kīpš mīndpx. «Μάλα ὑπεροπτικῶς τῶν ἐ- ναντίων», Ksn: kš mšltš desnpečšipe de mšxmašl.

Υπέροπτος (ό, ή), desnpečšitš, nesoko- litš, de lēpšdal. 2) (oβīč:) desnpečšitorš, mīndpx. || (nest:) Υπέροπτον, mī (im:) Υ- πέροπτα, adv: in lokš de υπεροπτικῶς. [υ- περόπτομαι].

Υπερόρασις, εως (ή), neaprov: in lokš de υπερόψία. [mī

Υπερορατικός, ή, όν, = Υπεροπτιῶς. [din

Υπερ-οράω -ῶ, viit: -όψομαι, mī nas: -oφ- θήσομαι, (nex: υπερίδον, mī nas: υπερώφθην, mī čl:) mš xītš de sšx (in xos). «ἵνα μὴ φοβῆται τὰ ὑποζύγια τὴν θάλασσαν ὑπερο- ρέοντα». Ep: 2) (oβīč:) mš xītš maī fu- kolo, neste, mš pšefakš, kš nš vžžš, (prin xpm:) nesokoteskš, desnpečšieskš, tpečš kš vedepea. (kš ak:) «Τοῖς θεοῖς χρώμε- νος οὐδὲ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ὑπερορᾷ». Ksn: (saš kš čen:) «Υπερορᾷ ἐποίει τῶν καθεστῶτων νόμων τοὺς συνόντας». Ksn:

Υπερ-οργίζομαι, viit: -οργισθήσομαι, mš mīnīš, mš nekšjeskš prea mxlt.

Υπερ-ορέγομαι, viit: -ορεχθήσομαι, (kš čen:) dopeskš, pofleskš prea mxlt.

Υπερορία (ή), fem: ал лхї υπερόριος.

Υπερ-ορίζω, viit: -ίζω, isroneskš ne čī- nopa (Tšpx: xšpīšneskš) neste xotape. [mī

Υπερέμιος, α saš os, on, afiatš, petpe- kšitorš, saš fškatš dinkolo de xotape, stpeinš; (xne-opf) eksnatpiatš. «Πόλεμος —». Apst: «Ααλία —». Esxl: чеa de- snpe lšxšpī stpeino (чelc afapš din sta-

lă, sađ din svezlekla pponesă). || «Υπερορία (se inŋ: γή)». de neste xotape, streină. mi «Υπερόρια (se inŋ: χωρία, sađ κτήματα)». cele din streinătate. «Τῶν ὑπερορίων στέρομαι, καὶ τὰ ἔγγαια οὐ καρποῦμαι». Ksn: «Προσόδου οὗτης κατ' ἐνιαυτὸν (τῇ πόλει) ἀπὸ τε τῶν ἐνδήμων καὶ ἐκ τῆς ὑπερορίας οὐ μεῖον χιλίων ταλάντων». Ksn: [ὑπέρ, ὄρος].

Υπερορισμός (ὁ), eksilape neste xotapă (akt: sađ pas:). [ὑπερορίζω].

Υπερ-ορμαίνω, viit: -ανῶ, m̃ porneskă penede, m̃ penecză neste, sađ ne d' asnpa de чева.

Υπερορόφιος (ὁ, ἡ), neintp: în locă de Υπερωρόφιος.

Υπερ-ορρόδεω -ῶ, viit: ἴσω, m̃ temă foarte m̃alt.

Υπερος (ὁ), [ὑπέρ] nisăloră. «Γυνώτερος («Φαλακρότερος» ὑπέρου». Prov: κς totă lăp̃ p̃p̃ră. 2) зоворѣл, sađ stinria xmei. «Υπέρου περιστροφῇ». Prov: pentp̃ k̃m̃i se din de xna mereă (în vorbă mai κς seamă).

Υπερουράνιος (ὁ, ἡ), cel mai presă de ceră. [ὑπέρ, οὐρανός].

Υπερούριος, η sađ ου, on, lon: în locă de ὑπερόριος.

Υπερούσιος (ὁ, ἡ), (Tl̃u:) cel mai presă de k̃it toat̃ fiină, s̃np̃anatspală. [ὑπέρ, οὐσία]. [de xnde]

Υπερουσιότης (ἡ), ins̃xim̃ea s̃np̃anatspală. [mi]

Υπερουσίως, adv: m̃t̃ presă de k̃it toat̃ nat̃pala fiiñt̃.

Υπερόφρουον (τὸ), naptea cea de d' asnpa sup̃invenelor. [mi]

Υπεροφρυόμαι -οῦμαι, viit: -ώομαι, im̃ inal̃t̃ în s̃s sup̃invenele; (np̃in întind:) m̃ m̃ndpreskă. [din]

Υπέροφρυς, υος (ὁ, ἡ), cel κς sup̃invenele ap̃ikate în s̃s; (np̃in întind:) m̃ndp̃, des̃p̃eșitopă, inr̃imfată. [ὑπέρ, ὄφρυς].

Υπερ-οχέω -ῶ, viit: -ἴσω, m̃ inal̃t̃, m̃ xmlă; (des̃p̃e p̃isr̃i mi cl̃) m̃ pes̃t̃p̃să, notoneskă, tpekă neste malx̃r̃i.

Υπεροχή (ἡ), întp̃ere, koṽr̃uip̃e (prou: mi fir:); înf̃itate, m̃t̃pio, (Frañ:) s̃nepiopitate. || (im̃:) cei mai de fr̃nte sađ mai al̃em̃, înf̃im̃i. 2) (np̃in întind:) naptea cea mai em̃it̃ afap̃, mai xmlat̃; k̃resk̃t̃r̃p̃ ne d' asnpa de kap̃e, mi cl̃: [ὑπερέχω]. [de xnde]

Υπεροχικός, ἡ, ὁ, ap̃t̃t̃opă de koṽr̃uip̃o. «Τὸ ὑπεροχικόν». Gram: = «Ἡ ὑπεροχή».

Υπέροχος (ὁ, ἡ), [ὑπερέχω] koṽr̃uip̃ito -

pă (mai presă) de al̃m̃i, înf̃im̃i (κς nen:). «Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων». Om: = Υπερέχειν. «Τὸς ὑπερόχους τῶν ἀστών». Ep: mi mai al̃em̃i, deosebiu.

Υπερ-οχυρόω -ῶ, viit: ὥσω, întpreskă κς cea mai m̃alt̃ s̃r̃spañt̃.

Υπεροψία (ἡ), întp̃ere κς vederea, nesok̃tipe, des̃p̃eșipe, m̃ndpie (κς nen:).

•Τῶν νόμων — ». T̃u: [mi]

Υπέροψις, εως (ἡ) = Υπερόρασις, mi Υπεροψία. [din]

Υπερόψομαι, viit: l̃x̃i ὑπεροψάω.

Υπερ-οψωνέω ῶ - viit: -ἴσω, întp̃ieskă mai sk̃im̃.

Υπερπαγής, εος (ὁ, ἡ), [ὑπέρ, πῆγνυμι] foarte înr̃iegat̃. «Τὸ ὑπερπαγές». Ksn: m̃t̃p̃imea uers̃l̃i, m̃s̃xim̃ea r̃iegei.

Υπερ-παθέω -ῶ, viit: -ἴσω, s̃int̃ κς koṽr̃insă prea m̃alt̃ de nat̃m̃, sk̃ip̃t̃, sađ m̃ix̃nipe. [din]

Υπερπαθής, εος (ὁ, ἡ), = Περιπαθής. [ὑπέρ, πάθος].

Υπερ-παίω, viit: -παίω, loveskă mai tape, sađ mai m̃alt̃; (fir: de la l̃p̃t̃t̃op̃i κς r̃iontsipe) ṽips̃ieskă; (în nen:) koṽr̃weskă, întp̃ekă (κς nen: sađ ak:).

Υπερ-παλαίω, viit: -παλαίω, m̃ l̃ut̃ mai vine, sađ ṽips̃ieskă l̃ut̃l̃ind̃ m̃t̃; (în nen:) ṽips̃ieskă, întp̃ekă, koṽr̃weskă. (vezi mi ὑπερπαίω).

Υπερ-παλύνω, viit: -υνῶ, pos̃t̃ieskă, spoieskă ne d' asnpa.

Υπερ-παφλάζω, viit: -ἴσω, (Lksf:) = Υπερ-αχλάζω.

Υπερ-παχύνω, viit: -υνῶ, inr̃ap̃t̃ prea m̃alt̃; (pas:) m̃ l̃ak̃...

Υπέρπαχος, εος (εἷς, ο), foarte r̃pasă; [ὑπέρ, παχύς].

Υπερ-πείθω, viit: -παίω, înd̃m̃lekă κς tot̃l̃.

Υπερ-πέλομαι, (nex: 2: -επλόμην) poet: (κς nen:) s̃int̃ mai s̃s (mi fir: mai presă) de k̃it vinea, întp̃ekă, koṽr̃weskă, s̃int̃ mai deosebit̃.

Υπερ-πενθέω -ῶ, viit: -ἴσω, j̃t̃leskă neste m̃t̃x̃r̃p̃; (κς ak:) m̃ m̃ix̃neskă foarte m̃alt̃.

Υπερ-πεπαίνω, viit: -ανῶ, fakă a se koṽe чева neste m̃t̃x̃r̃p̃.

Υπερ-πέπτω, viit: -πέψω, kokă (toneskă, mist̃ieskă) prea m̃alt̃.

Υπερ-περισεύω, viit: -εύω, up̃isoseskă prea m̃alt̃; dađ ne din afap̃, m̃ pes-

βῆρσῃ. || (mík: κς dat:) sîntǎ foapte în-
bîlîmîratǎ în chea. din

Υπερπερισσός, ή, όν, foapte prîsositǎ,
neste mǎssrǎ înbîlîmîratǎ. [ύπερ, περισσός].
[de xnde]

Υπερπερισσός, adv: = Υπερεκπερισσού,
κς totǎla neste mǎssrǎ.

Υπερ-περζάω, viit: -άζω, (urînc: de-
snpe strǎrǎrǎ) sîntǎ κς desvǎrǎrǎre kontǎ.

Υπερ-πέσσω, viit: πέψω, neînt: în lokǎ
de ύπερπέπτω.

Υπερπετής, ές (ό, ή), κῶντορǎ, saǎ
svǎrǎtoρǎ ne d' asǎrǎ, saǎ dînkolo ne-
ste chea; (desnpe bîntǎ) foapte istǎ; (de-
snpe mǎnte) foapte 'nalǎ; (în nen:) foap-
te lǎnrǎ, saǎ mape. [ύπερ, πέτω = πίτω,
saǎ πέτομαι].

Υπερ-πέτομαι, = Υπερίπταμαι.

Υπερ-πέττω, At: în lokǎ de ύπερπέσσω.

Υπερ-πήγνυμι, viit: -πήξω, înkerǎ, saǎ
înfirǎ ne d' asǎrǎ.

Υπερ-πηδάω ώ, viit: ήσω, (κς ακ:) sǎrǎ
ne d' asǎrǎ, saǎ dînkolo neste chea, în
trekǎ sǎrînd; (în nen:) întrekǎ; (fir:)
desnpegrǎieskǎ, kalǎ în mîchoape. «Τηλι-
καῦτα καὶ τοιαῦτα δικαστήριον καὶ νόμιμα οὖ-
τως ἀναιδῶς ὑπερπεπήδηκε». Dm:

Υπερ-πιαίνω, viit: -ανώ, = Υπερπαχύνω.

Υπέρπιρος (ό, ή), foapte amarǎ; (fir:
foapte îndǎrǎlnikǎ, svǎrǎtoρǎ. [ύπερ,
πικρός].

Υπερ-πίμπλημι, viit: ύπερπλήσω, (nex:
nas: ύπερεπλήσθην, mî cl:) smpalx neste
mǎssrǎ; (κς nen:) salǎrǎ, învǎbezǎ de
chea.

Υπερ-πίνω, viit: -πίομαι, (nex: ύπερέπιον,
mî cl: beaǎ neste mǎssrǎ

Υπερ-πίπτω, viit: -πεσοῦμαι, (nex: ύπερ-
έπεσον, mî cl:) kazǎ ne d' asǎrǎ, saǎ dîn-
kolo de chea; (în nen:) trekǎ ne d' a-
sǎrǎ (pron: mî fir:); (desnpe tînpǎ) tre-
kǎ. «Ἦν ὑπερπέση ή νῦν ήμέρη». Ep:

Υπερ-πλεονάζω, viit: -άζω, = Υπερπερισ-
τεύω.

Υπερ-πλέω, viit: -πλεύσομαι, saǎ -πλευ-
σοῦμαι, plǎteskǎ neste, saǎ dînkolo de
chea, trekǎ plǎtînd neste...

Υπέρπλεως, ω (ό, ή, plîntǎ prea mǎl,
neste mǎssrǎ. [ύπερ, πλέως].

Υπερπληθής, ές (ό, ή), = Υπέρπλεως.
[ύπερ, πλήθος].

Υπερ-πλήθω, viit: -πλήσω, (κς nen:)
sîntǎ neste mǎssrǎ plîntǎ de chea.

Υπερ-πλημυρέω -ώ, viit: -ήσω, notoue-
skǎ, mǎ pesvǎrsǎ din mǎkǎ foapte mǎl.

Υπερ-πληρώω -ώ, viit: -ώσω, smpalx ne-
ste mǎssrǎ. [de xnde]

Υπερπλήρωμα (τό), smpalxtrǎ neste tre-
vǎrǎrǎ

Υπερπλησθεις, είπα, έν, nas: nex: de pǎrtn:
al lǎtǎ ύπερπίμπλημι.

Υπερπλούσιος (ό, ή), = Υπέρπλουτος. [ύ-
περ, πλούσιος].

Υπερ-πλουτέω -ώ, viit: -ήσω, sîntǎ, saǎ
mǎ fakǎ...

Υπέρπλουτος (ό, ή), foapte voratǎ. [ύπερ,
πλούτος].

Υπερ-πνέω, viit: -πνεύσω, saǎ πνεύσομαι,
sǎlǎx ne d' asǎrǎ, saǎ mǎl penede dekǎ
chea; (fir: κς ακ:) întrekǎ, kovǎrǎmeskǎ
în mîndrǎie.

Υπερπνιγής, ές (ό, ή), = Υπέρασθμος.
[ύπερ, πνίγω].

Υπερ-ποθέω ώ, viit: -ήσω, = Υπερεπιθυ-
μώ, dopeskǎ prea mǎl (urînc: chea lî-
psînd).

Υπερ-πολάω, viit: -άζω, daǎ ne din a-
fǎrǎ, mǎ pesvǎrsǎ, notoneskǎ. (bezǎ mî
έπιπολάω]. de...

Υπέρπολλος, -πόλλη, -πολλον, Ion: în lokǎ

Υπέρπολυς, -πόλλη, -πολυ, κς kovǎr-
ǎrǎ prea mǎlǎ. [ύπερ, πολύς].

Υπερ-πονέω -ώ, viit: -ήσω, osteneskǎ
prea mǎl; κς nen:) pǎtimeskǎ (mǎ mǎn-
cheskǎ, mǎ lǎnrǎ) în folosǎl kǎrǎba. «Σφῶ
δ' ἀντ' ἐκείνων τὰμὰ δυστήνου κακὰ ὑπερ-
πονέειτον». Sof: sǎferǎrǎ. (mî mík:) «Τοῦδ'
ὑπερπονουμένῳ». Sof:

Υπέρπονος (ό, ή), [ύπερ, πόνος] osositǎ
de prea mǎrǎ mî mǎlǎ osteneǎl.

Υπερπόντιος, α saǎ os, on, noet: чед (pǎsǎ,
statǎ, saǎ venitǎ) de dînkolo de mape,
= Υπερθαλάσσιος; (în nen:) stpeinǎ, din
prea denǎrǎlatǎ lokǎ. «Γλώσσα — ». Pînd:
[ύπερ, πόντος]

Υπερ-ποτάομαι -ώμαι, noet: în lokǎ de
ύπερίπταμαι.

Υπερπρόθεσμος (ό, ή), trekatǎ neste tep-
mîntǎ (sopokǎ. [ύπερ, προθεσμία].

Υπερ-προθυμέομαι -οῦμαι, viit: -ηθήσομαι,
sîntǎ innînsǎ kǎrǎ chea de mǎlǎ voînt-
rǎ; (xne-opǎ) = Υπερεπιθυμώ.

Υπέρπτωτο, noet: în lokǎ de ύπερέπτα-
το, α 3: sînr: neps: de nex: 2: al lǎtǎ ύ-
περίπταμαι.

Υπέρπτωχος (ό, ή), foapte sǎrǎkǎ. [ύπερ,
πτωχός].

Υπέρπυκνος (ό, ή), foapte desǎ. [ύπερ,
πυκνός].

Ὑπερ-πομπάζω, vii: -άσω, (kom:) laxdž, admirəx ne čineva [aklamind πομπάζε].

ὑπερπυρός (δ, ἡ), infokatš, aipinsš prea
mɔlat. [ύπερ, πῦρ].

Ἵπερ-πυρρίσσω -ω, viit: -άσω, (κς nen):
mъ poroseskъ de tolъ din pričina (kom:
mъ skirηtbeskъ asēpra kēiva.

Ἑπέρπωλος (ὁ, ἡ), poet: чед кз пѣлѣ
mīnǰī, saǵ kaī. [Ἑπέρ, πῶλος].

Ὑπερπώρωσις, εως (ή), *zmfpr̄tsr̄p̄ de os̄š
sp̄int̄š, zn̄š fel̄š de eksostos̄š*. [Ὑπέρ, πω-
ρώ].

Ὑπερ-πωτάομαι, ὦραι, ποιεῖ: in lokē de
ὕπερῖπταμαι.

ὑπερῶα γην, pas: nex: ал 2: ал лхї ὑπο-
 ῶα γην.

ὑπερβολος (ό, ή), κεpsə ne d' asēpa,
pesbēpsatē. [ὑπέρ, ῥοή].

Υπερῶσθαι, pas: tre: de κx: de inf: al
λαῖ ὑποῶσθαι.

Ἰπερ-σαρκέω -ō, viit: -ήσω, fakš (gr̥m̥t̥-
deskš as̥ipr̥' mī) prea m̥xalt̥ karne, m̥
in̥pawš prea m̥xalt̥.

Ἰπέρ-σαρκόω -ō, viit: -ōσω, fakḥ ne čí-
neva a se iŋgr̥ša prea mɛlt, a 'mī gr̥-
mɛdi ne trɛpḥ mɛlt karnɛ. 2) (nas: de-
supɛ ranɔ fakḥ (mī nestɪ: sɪntḥ emitḥ
maí afarɔ ka) ...

Υπερσάρκωσις (τὸ), karpositate, ad:)
kreskýtъъ de karne neste panъ. [wi]

ὑπερσάρκωσις, εως (ῆ), κρεσστερε de
karne neste panъ. [ὑπερσάρκω].

Υπέρσπευος (ό, ή), foapte respектавилъ,
sađ mъpeцъ; mīndpъ, rpeđ. [ύπέρ, σπευός].

ὑπερ-συνδύναμαι, viii: -συνδύμαι, mъ съ-
leskŭ, mъ mъpecezŭ prea mхлt.

Υπερ-συνω, (nas: viit: υπερσυνωθήσονται, mi
tre: de ks: υπερέσσωμαι) poet: roneskš,
saš aršnikš, asvīrlāš чева mi nas: mъ as-
vīrlāš, mъ pevezāš) ne d' asnpa, saš din-
kolo de чева.

Ὑπερσεκλής, εὖος (ὁ, ἡ), чед ка маρί,
sað eksproporcionamí krací (mínoare).
(buzí wí periseklής). [ὑπερ, σέλος].

Υπέρσκληρος (δ, ἡ, foapte tare, vîr-
tosø. [ὑπέρ, σκληρός].

Ὑπερσοφιστεῖω, viit: -εῖσω, intpekš, ko-
vīrsheskš ne algiū in sofistikš, saš sofi-
sme; sīntš mai kš asēnpz sofistš. [din

Υπερσοφιστής, σὺ (ὁ), desv̄irwitš, kov̄irwitopš sofistš. [ὑπέρ, σοφιστής, vezī zīc:].

Υπερστροφος (ὅ, ἡ) foapte (desvîruițiș)
ingherentș. [ὕπερ, στροφός].

Ὑπερ-σπουδάζω, viit: -άζω, mъ inde-
letnicheskъ kъ mъltъ siningъ, sepiositate,

saṣ voingŭtŭ în cova. [din

Υπερσπουδος (ὁ, ἡ), foarte serios*, saș
cu prea multă voingă îndelungită la
ceva. [Ὑπέρ, σπουδή].

ὑπερ-σταθιρίζομαι, viit: -ίσομαι, tragǝ (лакшнпѣнѣ) mai rreǝ.

ὑπερτάς, ἅτα, ἄν, nex: ал 2: de partu: ал лхї ὑπερίσταται.

ὑπερ-στατέω -ō, viit: -ήσω, poet: ἵν' οὐκ
de ὑπέρ:σταναι (κ8 den:), = Προστατεύω,
protektezŕ.

Υπερ-σταχύω, viit: -ύσω, dař, skouř msl-
nime de snice.

ὑπερστέγος (ὁ, ἡ), чел de d' asynpa
invelitoapei. [ὕπερ, στέγη]

Υπερ-πένω, pres: υπερέστέον, mi mai
mɔlɔ̃ nɔ) poet: (kɔ ɸen:) sɔsninɔ nentpɔ
чинева.

Ὑπερ-στέργω, viit: -στέρξω, ἵδουεσθῃ κα
 πρεα мѣлѣ драросте.

Υπερ-στίλδω, viit: -στίλψω, лѹческѣ, skai-
neskŭ prea mŭlt.

ὑπερ-στροφέννυμι, viit: -στροφέσω, 3η
ὑπερ-στρώννυμι, viit: -στρώσω, ασπτερῆς
(ακοπερῆς) πο δ' ασπῆρα.

Υπερσυντελικός, ἡ, ὄν, (princa: timoș de
verșii) neste-săbiruți (ce-a neste îpe: de
că:) «Στάσις υπερσυντελική». Ppt: kind se
propune a se verifica, dacă și-l pkrș
se întîmplase în oare-care vreme. [ὕπερ,
σύν, τέλος].

ὑπερ-σχεθω, (întreb: prinç: pred: saş
nex: ? : ὑπερέσχεθον) poet: în locş de ὑ-
περέγω.

ὑπερσχεῖν, nex: 2: de inf: ui

Υπερσχη, Υπερσχοι, a 3: sing: pers: de
nex: 2: de sxiu: omi post: al mdi υπερέχω.

ὑπερτάζομαι, греш: în locă de υπερ-
γάζομαι.

ὑπερ-ταλαντάω -ō, viit: -ήσω, 1paṛğ la
kĩntaṛğ maĩ gṛeğ sağ maĩ m̃x̃t dekĩt
oape-kape gṛeğtate.

ὑπέρτατος, (npr): smp: al lxi υπέρ)
 η, ον, чел mai presss, mai 'nalix dekī
 togī chei-a-alxi; (sne-opī) mai mare, mai
 vīpīnš de nīl togī. *Γίεω — * Πινδ:
 (mi in felx de adx): *Hoto γὰρ ὑπέρτατος
 ἐν περιωπῇ. 14:Ψ.

Υπέρτερος (ἐ, ῆ), — Υπέρτερος.

Ἰμπερ-τείνω, hilt: -τενῶ, intinzǝ čeva (mi
el: mǝ intinzǝ) ne d' assupa, saǝ (noet:)
improtivǝ, saǝ dinkolo neste čevǝ; (fir:
in čen:) intpekǝ, kovǝrmeskǝ. «Οὕτω πα-
λὺ ὑπερέτειναν τὸ κέρας, ὥστε μι χλ.:». Ksm:
(mi el: saǝ nest:). •Κεραίων δύο ἐπικε-

κλιμένων καὶ ὑπερτεινουσῶν». Τ84: Οἱ τὲ ὑπερτεινοντες οὐρανίσκοι ἐσκέπαζον τον ἄνω τόπον». At: (mī fir:): «Ἄ τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσιν ὑπερτείνει». Apst: (mī ks nen:). «Ἐν ἄλγρια ὑπερτείνει πολὺ τῶν ἄλλων τῇ ζωῇ». Tfp: sint maī leu-viegsitoape: (mī nas:): «Τὸ ὑπερτεταμένον». Inprecepea, kovīruipea.

ὑπερτέλειος, (mī At:): ὑπερτέλειος (ὁ, ἡ), foapte desvīruiitṣ, kovīruiitorṣ de toatṣ pefekgia. (mī

ὑπερ-τελέω -ω, viit: -τελέσω, tpekṣ din-kolo neste marṣine (sfīruiitṣ); (in nen:): kovīruieskṣ. [din

ὑπερτελής, εὖς (ὁ, ἡ), tpekṣtṣ dinkolo de sfīruiitṣ (de kapṣiṣ); (in nen:): maī presṣs, kovīruiitorṣ (ks nen:). «Ἀθλῶν —». Sof: svīruiitorṣ de lentele sale. 2) poet: in lokṣ de ὑπερτέλλων, inṣiaṣtṣ, emiṣ maī sṣs, neste чева. 3) (xne-opi) = ὑπερτέλειος. [ὑπέρ, τέλος].

ὑπερ-τέλλω, viit: -τελῶ, (ks nen: saḥ rap maī noḥ ks dat:): mṣ inaliṣ, mṣ i-veskṣ, esḥ de faṣṣ neste, ne d' asṣpa de чева; (desnpe stole) pesṣṣ; (desnpe plante) inkoluieskṣ, esḥ din pṣmīntṣ, pesṣṣ. «Τὸς ὑπερτείλαντας ἐν γαίᾳ ποτε σπαρτοῦς». Exr:

ὑπερτενής, εὖς (ὁ, ἡ), intinsṣ neste, saḥ ne d' asṣpa de чева; (ks nen: in nen:): kovīruiitorṣ, inprekṣtorṣ. [ὑπερτείνω].

ὑπερτερῶ -ω, viit: -ήσω, (ks nen:): inprekṣ, sintṣ maī presṣs, maī deosevitṣ, kovīruieskṣ ne čineva. [mī

ὑπερτερία (ἡ), podeala, saḥ rpatia чеа neste osiile kapṣiṣ (din dpirṣ), xndese pṣn poverede (bezī mī paīrins). 2) poet: kovīruipe, inprecepe. 3) mīndpie, des-preṣṣipe. [din

ὑπέρτερος, [konpar: nriṣ: din ὑπέρ] α, on, maī presṣs, kovīruiitorṣ; maī de ales in чева de kīt alṣa; (па трапiчi) maī vṣṣrīnṣ (bezī mī ὑπέρτατος). «Γανεῖ —». Ix: A. (se експлiкṣ) maī inṣṣṣ, saḥ (maī kop:) maī novīṣ. «ὑπέρτεροι ἐδόκουν γεγενῆσθαι οἱ βάρβαροι». Epd: aḥ vīpsit.

ὑπέρτεχνος (ὁ, ἡ), kovīruiitorṣ in me-ṣṣṣṣṣṣ, foapte memterṣ. [ὑπέρ, τέχνη].

ὑπερ-τήω, viit: -τήσω, toneskṣ ks de-svīruipe.

ὑπερ-τίθημι, viit: -θήσω, (nex: ὑπερέθη-κα, mī mīx: ὑπερεθέμην, mī чл:): pṣiṣ, ame-zṣ чева ne d' asṣpa, saḥ neste чева; apdikṣ чева in sṣs, ks sv tpekṣ ne d' asṣpa ἤ, dinkolo, saḥ maī in-kolo; (ks nen: indip:): nreṣṣṣ, aleṣ maī mṣal dekīt al-

tṣ чева; (ks dat:): inpreṣṣṣṣṣ in in-rrīkīpea kṣiṣa; saḥ atrīvṣieskṣ чеа maī mare pṣtepe kṣiṣa. «Παντὶ θεῶν αἰτίον ὑπερτιθέμεν». Hind: a atrīvṣī pṣiṣina fic kṣṣṣia lṣkṣ la Dsmnezeḥ; (mī el: saḥ nestp:): tpekṣ ne d' asṣpa. «Τὸν ταῦρον —». Sof: (fir:): inprekṣ, kovīruieskṣ; (desnpe timṣṣ) tṣṣieskṣ inṣṣ dṣne, saḥ maī mṣal. 2) (mīx:): inṣi komṣniṣ; inṣi daḥ laṣna kṣiṣa, ka sv ἵcherṣ povaḥṣ. «Τούτω τὰ σπουδαιέστερα τῶν προηγμάτων ὑπερτίθετο». Ep: «Ἰμέας συνέλεξα, ἴνα, τὸ νοέω πρήσσειν, ὑπερθέομαι ὑμῖν». Ep: «ὑπερθέμενος τοῖσι δνειροπόλοισι (τὸ ἐνύπνιον)». Ep: 3, amīnṣ (inṣṣ alṣ vṣeme); (лп:): indpentezṣ жс-dikala la alṣ жсdikṣtorie. «ὑπερθέμενος τῇν ταχθεῖσαν ἡμέραν». Плв:

ὑπερ-τιμάω -ω, viit: -ήσω, preṣṣṣieskṣ чева nreа skṣmṣ, neste mṣṣṣṣ. 2) чin-steskṣ nreа mṣal.

ὑπερτίμιος, mī (nлм:): ὑπέρτιμος (ὁ, ἡ), vīndstṣ, saḥ kṣmṣṣṣṣṣ ks mare preṣṣṣ, foapte skṣmṣ 2) чinstitṣ maī mṣal dekīt alṣi; saḥ pṣṣṣṣṣ, op vṣedniṣ de maī mṣalṣ чinste. [ὑπέρ, τιμή].

ὑπέρτολμος (ὁ, ἡ), neste mṣṣṣṣ in-dṣṣṣṣṣ. [ὑπέρ, τέλμη].

ὑπέρτονος (ὁ, ἡ), foapte intinsṣ; (in nen:): neste mṣṣṣṣ kovīruiitorṣ. Bṣṣ —. Apstf: || (svṣst:). «ὑπέρτονον (τὸ)». Exst: лемнѣя чел din mīxлокѣя invelitoapei. (bezī mī meṣṣṣṣ). [ὑπερτείνω].

ὑπερτοξεύσιμος (ὁ, ἡ), чел de inprekṣ ks svṣetapea; (mī poet: fir:): чел de tpekṣ ks vedepa; saḥ чел de vīpsit. «Μίασμι' οὐχ ὑπερτοξεύσιμον». Esxṣ: nṣ e de neīnrrī-jit. [din

ὑπερ-τοξεύω, viit: -τοξεύσω, svṣetezṣ dinkolo de semuṣ, neste mīntṣ; (in nen:): kovīruieskṣ. (bezī mī ὑπερακοντιζῶ).

ὑπερ-τραγίζω, viit: -ίσω, skoyṣ mīposṣ, saḥ nṣtoape ka de mṣṣṣ foapte mṣal.

ὑπερτραφής, εὖς (ὁ, ἡ), foapte mṣal xpṣ-nitṣ, inṣṣṣṣṣ. [ὑπέρ, τρέφω].

ὑπερ-τρέχω, viit: -τρέχομαι, saḥ -δραμου-ми, (nex: ὑπερέδραμον, mī чл:): aleṣṣṣ din-kolo, saḥ maī depaple, inprekṣ aleṣṣṣṣ; (fir: in nen:): kovīruieskṣ, vīpsieskṣ; (xne-opi) kalṣṣ, mṣ avatṣ din чева. «Θεῶν νόμιμα —». Sof: mṣ isṣṣṣṣ de чева. «Πενίην —». Trn:

ὑπερτρισύλλαβος (ο, ἡ), чел ks maī mṣale dekīt (tpekṣṣṣṣṣ) tṣeī sīlavo. [ὑπέρ, τρισύλλαβος].

ὑπερ-τροφάω -ω, viit: -ήσω, tṣṣieskṣ in

nește m̃s̃s̃p̃ desf̃t̃ṽĩx̃ñi, m̃ desm̃ĩep-
d̃ș p̃rea m̃x̃l̃t̃

Υπερ-υερίζω, viit: -ίσω, m̃s̃s̃p̃ k̃t̃p̃e
ṽĩñẽṽa k̃s̃ s̃ñđ̃ nește m̃s̃s̃p̃ des̃p̃ẽg̃đ̃,
nẽṽĩñs̃l̃ẽs̃k̃đ̃, sađ̃ t̃p̃ãk̃ẽk̃ p̃t̃đ̃ ne ṽĩñẽṽa
p̃rea m̃x̃l̃t̃.

Υπερ-υγραίνω, viit: -ανῶ, s̃m̃ẽz̃ẽs̃k̃đ̃, s̃d̃đ̃,
m̃oiđ̃ ṽẽṽa p̃rea m̃x̃l̃t̃. || (nestp:) «Τὸ ὑ-
περυγραίνον». Lks: m̃x̃l̃t̃a s̃m̃ẽz̃ẽãl̃t̃.

Υπερύδρος (ό, ή), nește m̃s̃s̃p̃ ap̃os̃đ̃;
(med:) id̃p̃õñĩk̃os̃đ̃. [ύπερ, ὕδωρ].

Υπερυθρίαιω -ῶ, viit: ἄτω, m̃s̃s̃p̃ k̃ãm̃ p̃o-
s̃ẽs̃k̃đ̃. [din

Υπερύθρος (ό, ή), k̃ãm̃ p̃õs̃ĩđ̃, p̃õs̃ĩẽt̃ĩk̃đ̃.
[ὑπὲρ, ἐρυθρός].

Υπερύμνητος, mi Υπερύμνος (ό, ή), foap-
te l̃x̃s̃d̃ãĩđ̃, sađ̃ l̃x̃s̃d̃ãṽĩl̃đ̃. [ύπερ, ὑμνέω,
mi ὕμνος].

Υπερύπτιος (ό, ή), nește m̃s̃s̃p̃ l̃x̃ñi-
ṽĩt̃đ̃, k̃ẽl̃k̃ãt̃đ̃, (ad:) t̃p̃ĩñd̃ãṽđ̃, nẽĩñp̃ĩk̃ãt̃đ̃,
sađ̃ des̃p̃ẽg̃đ̃ĩt̃õp̃đ̃. [ύπερ, ὑπτίος].

Υπερύψηλος (ό, ή), foapte 'ñãl̃t̃đ̃. [ύπερ,
ὕψηλος].

Υπερ-υψόω -ῶ, viit: -ώσω, ĩñãl̃ṽđ̃ nește
m̃s̃s̃p̃; (fir:) l̃ãs̃d̃đ̃ foapte m̃x̃l̃t̃.

Υπερφάης, έος (ό, ή), foapte l̃x̃m̃ĩnos̃đ̃,
sađ̃ s̃t̃p̃t̃l̃ẽṽĩt̃đ̃. [ύπερ, φάος].

Υπερ-φαινομαι, viit: -φανήσομαι, (k̃s̃ ñẽn:)
m̃s̃s̃p̃ ãp̃t̃ĩđ̃ ne d'as̃p̃p̃a de ṽẽṽa.

Υπερ-φαλαγγέω -ῶ, viit: -ήσω, (k̃s̃ ñẽn:
ĩñd̃ip:) ĩm̃ĩñt̃ĩñz̃đ̃ t̃p̃ĩm̃ã õãs̃t̃ẽĩ ĩñ l̃x̃ñt̃đ̃,
ĩñk̃ĩt̃ a ĩñt̃p̃ẽc̃e de ãm̃ĩñd̃õs̃ k̃ãñẽt̃ẽl̃e ne
a ṽr̃x̃k̃m̃ãs̃h̃l̃đ̃, (ãl̃t:) ὑπερκεράω. [de s̃ñde

Υπερφαλαγγίσαις (-γγίσις), εως (ή), ĩñ-
t̃ĩñd̃ẽp̃e de t̃p̃ĩm̃ã õm̃t̃ĩp̃ẽĩ ĩñ ãm̃ĩñd̃õs̃
k̃ãñẽt̃ẽl̃e nește a ṽr̃x̃k̃m̃ãs̃h̃l̃đ̃.

Υπερφανής, έος (ό, ή), ṽl̃z̃t̃đ̃ nește ṽẽĩ-
l̃-ãl̃ṽĩ. 2) =Υπερφάης. [mi

Υπέρφαις, εως (ή), =Υπερηφάνεια, sađ̃
'Αλαζονία. [ύπερφαινω].

Υπέρφατος (ό, ή), poet: [ύπερ, φημί] k̃o-
ṽĩp̃s̃ĩt̃õp̃đ̃ de op̃ ṽõ k̃s̃ṽĩñt̃đ̃, nẽẽk̃s̃p̃ĩ-
m̃ãṽĩl̃đ̃ (ñẽñs̃t̃ĩñṽos̃đ̃ de a se s̃ñz̃ñe).

Υπερφέρεια (ή), foapte l̃x̃m̃ĩnõas̃t̃ s̃t̃p̃-
l̃x̃ṽĩp̃e. [ύπερ, φέρω].

Υπερφέρεια (ή), k̃õṽĩp̃s̃ĩp̃e, s̃z̃ñẽp̃ĩõp̃ĩt̃ãt̃e.
2) (Skp:) m̃ĩñd̃p̃ĩe. [ύπερφέρης].

Υπερφερέτης, ου (ό), foapte 'ñãl̃t̃đ̃, m̃ãĩ
p̃r̃ẽs̃s̃ dẽk̃ĩt̃ t̃õg̃ĩ. «Ζεὺς — ». D: Ãl̃: (ãl̃t:)
φερέτριος, = k̃s̃..

Υπερφερής, έος (ό, ή), k̃õṽĩp̃s̃ĩt̃õp̃đ̃, m̃ãĩ
p̃r̃ẽs̃s̃ de t̃õg̃ĩ; (r̃l̃s:) m̃ĩñd̃p̃x̃. [din

Υπερ-φέρω, viit: -οίσω, (ñẽx: ὑπερήνεγκα,
mi ṽl̃:) d̃s̃k̃đ̃ ṽẽṽa nește, sađ̃ ne d'as̃p̃p̃a,
d̃ĩñk̃õl̃o de ṽẽṽa (k̃s̃ ãk̃: ĩñd̃ip:). «Υπερ-

ενεχόντες τὸν ἰσθμὸν τὰς ναῦς». T̃g̃: = 'Υ-
περνεωλκήσαντες; (mi pas:) «'Υν' ὑπερφέρη-
ται τὰ ἄχυρα εἰς τὸ κενὸν τῆς ἄλω. 2) (mãĩ
des el: sađ̃ nestp:) ĩñt̃p̃ẽk̃đ̃, k̃õṽĩp̃s̃ẽs̃k̃đ̃,
ãm̃đ̃ ĩñt̃ĩt̃ãt̃e ĩñt̃p̃e ãl̃ṽĩĩ (k̃s̃ ñẽn: mi dat:).
«Ρόδα ὁδοῦ ὑπερφέροντα τῶν ἄλλων». Ep:
«Ἐστρατήγει δὲ αὐτῶν Ὑγρόνης, κάλλει τε
καὶ μεγέθει ὑπερφέρων Περσέων». Ep: (sađ̃
k̃s̃ ãk̃:). «Υπερφέρεις τόλμῃ τόλμαν». Ep:
Υπέρφευ, adv: poet: [ύπερ, φεῦ] =Υπερ-
φύως, foapte m̃x̃l̃t̃, nește m̃s̃s̃p̃. «Τί τῇν
τυραννίδα ὑπέρφευ τιμᾶς, καὶ μέγα ἤγησαι»;
Ep: «Ὅυ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν». Es̃x̃l̃: =Υπερφρονεῖν».

Υπερ-φεύγω, viit: -φεύξομαι, f̃ẽr̃đ̃ ne d'
as̃s̃p̃a; (fir:) m̃s̃ ĩs̃t̃ṽẽs̃k̃đ̃, s̃k̃ãñđ̃ (de k̃õã-
l̃x̃, mi ṽl̃:).

Υπερ-φθέγγομαι, viit: φθέξομαι, ṽõp̃ẽs̃k̃đ̃
foapte t̃ãp̃e, sađ̃ (k̃s̃ ãk̃:) m̃ãĩ t̃ãp̃e dẽk̃ĩt̃
ãl̃t̃s̃l̃, mi se ãx̃de m̃ãĩ m̃x̃l̃t̃ r̃l̃ãs̃l̃l̃.

Υπερ-φθίνομαι, (de s̃ñde a 3: s̃ĩñr: ñẽp̃s:
de nește s̃z̃v: sađ̃ nex: 2: ὑπερέφθιτο) p̃o-
el: (k̃s̃ ñẽn:) ṽĩẽr̃đ̃, m̃s̃ p̃r̃ẽp̃z̃des̃k̃đ̃ ñẽñt̃p̃e
ṽĩñẽṽa, =Υπεραποθνήσκω.

Υπερφιάλος (ό, ή), [ύπερ, φιάλη] (p̃r̃ĩñṽ:
mi d̃z̃ñe z̃ĩṽ:) k̃ãp̃e se ẽk̃s̃ṽãp̃s̃t̃ (d̃z̃ ne d̃ĩn
ãf̃ãp̃z̃) d̃ĩn ṽãs̃x̃; (de s̃ñde õṽĩṽ: ĩñ ĩñt̃ĩñd̃:)
k̃õṽĩp̃s̃ĩt̃õp̃đ̃, nește m̃s̃s̃p̃; (des̃ñp̃e ñẽp̃s:)
m̃ĩñs̃ũãt̃đ̃ ĩñ t̃z̃p̃ĩe, sađ̃ m̃z̃p̃ĩm̃e; (mãĩ de
m̃x̃l̃t̃e-op̃ĩ ĩñ p̃t̃đ̃) õẽp̃ãz̃ñĩk̃đ̃, des̃p̃ẽg̃đ̃ĩ-
t̃õp̃đ̃, m̃ĩñd̃p̃x̃, s̃ĩl̃s̃ĩt̃õp̃đ̃. «Ἐπος—». Om: ||
(ñẽs̃l̃:) Υπερφίλον, adv: =k̃s̃..

Υπερφιάλος, adv: k̃s̃ k̃õṽĩp̃s̃ĩp̃e, nește
m̃s̃s̃p̃; k̃s̃ m̃ĩñd̃p̃ĩe, sađ̃ õẽp̃z̃ñĩṽẽm̃t̃e,
mi ṽl̃:

Υπερ-φιλέω -ῶ, viit: -ήσω, ĩx̃ṽẽs̃k̃đ̃ p̃rea
m̃x̃l̃t̃.

Υπέρφιλος (ό, ή), foapte s̃z̃ñđ̃ p̃r̃ĩc̃t̃ĩñđ̃,
sađ̃ ãm̃ĩk̃đ̃. [ύπερ, φίλος].

Υπερ-φιλοσοφέω -ῶ, viit: ήσω, f̃ĩl̃õs̃õf̃e-
s̃k̃đ̃ nește m̃s̃s̃p̃.

Υπερφίλιμος (ό, ή), foapte ĩx̃ṽĩt̃õp̃đ̃ de
ṽĩñs̃t̃e, p̃rea ãm̃ṽĩṽĩos̃đ̃. [ύπερ, φιλότιμος].

Υπερ-φλεγμαίνω, viit: ανῶ, p̃z̃l̃ĩm̃ẽs̃k̃đ̃ de
p̃rea m̃x̃l̃t̃ ãũp̃ĩñd̃ẽp̃e, ĩñf̃l̃ãm̃ãg̃ĩe.

Υπέρφλοιος (ό, ή), ṽẽl̃ k̃s̃ p̃rea m̃x̃l̃t̃
(sađ̃ ẽm̃ĩt̃đ̃ nește) k̃õãk̃t̃; (p̃r̃ĩñ z̃p̃m:) foap-
te m̃ãp̃e, sađ̃ k̃z̃p̃ños̃đ̃. «Μήλα — ». Il̃:
[ύπερ, φλοιός].

Υπερ-φλυαρέω -ῶ, viit: -ήσω, ṽr̃p̃f̃ẽs̃k̃đ̃
nește m̃s̃s̃p̃.

Υπερ-φλύζω, viit: -φλύσω, =Υπερμαχλάζω.

Υπερ-φοβέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, m̃s̃
t̃ẽm̃đ̃ p̃rea m̃x̃l̃t̃.

Υπέρφοβος (ό, ή), foapte f̃p̃ĩk̃os̃đ̃, sađ̃

infrikomatš, snepiatš. [ὕπερ, φόβος].

Υπερ-φορέω -ῶ, viit: ἤσω, dekš, kəpš čeva sxs, saš pe d' asnpa

Υπερ-φρίσσω (τω), viit: -φρίξω, (κς ακ:) mτ infriopezš, mτ infriopezskš prea msat.

Υπερ-φρονέω -ῶ, viit: -ήσω, mτ soko-teskš maī upesxs dekš čef-λ-αλγί, saš neste čeva če se kəvine, (ad:) mτ mīndpeskš; (κς men: saš ακ:) desnpeskskš; (κς ακ: mī dat:) intpekš, kovīpmeskš pe čineva in kənomtinga vre kəi lekš, saš la ingelovčine. [de xnde

Υπερφρόνησις, εως (ή), 'naztš rindipe desupe sine, mīndpipe; (prin spm:) desnpesipe de αλγί.

Υπερ-φροντίζω, viit: -ίσω, sīntš prea msat infrikatš pentpš čineva.

Υπερφρόνως, adv: κς mīndpie, saš desnpesipe. [mī

Υπερφροσύνη (ή), = Υπερφρόνησις. [ὕπερφρων].

Υπερφρύγιος (ό, ή), čel maī upesxs de taktš, saš tonkš frikš aī vekief mssi-če. [ὕπερ, Φρύγιος].

Υπερφρων, ονος (ό, ή), rīnditopš de mapī lekšpī, saš neste čeva če se kəvine; čel de mapī simgiminte; (de xnde maī des) mīndpš. [ὕπερ, φρήν].

Υπερφυής, εως (ό, ή), [ὕπερ, φυή] (prin: desupe plante) emišt maī afapt maī 'naztš) dekš čele-λ-αλτε. «Τους ὑπερφυέας τῶν ἀσταχῶν». Apt: (de xnde 2) (osiv:) skpranatspātš, mīnsnatš; (in pš) monstrosš, čīdatš, nekšvīnčiosš; (in men:) kovīpmitopš, neste mšsxpš. «Πόγωνα καθειμένος ὑπερφυή μεγέθει». Pl: neste lipe mare.

Υπερ φύομαι, viit: -φύομαι. (nex: ὑπερέφω, mī čl:) pesxpš pe d' asnpa de čeva; (fr:) intpekš, kovīpmeskš dīn natxpš in čeva (κς dat:). «Πάντας ἀνθρώπους φιλο-θροπία ὑπερέφωμεν». D: Kas:

Υπερ-φυσάω -ῶ, viit: -ήσω, sšfxš, saš kmfxš neste mšsxpš.

Υπερφυώς, adv: in kīnš maī upesxs de natxpš, mīnsnat; foapte msat. [ὕπερφυής].

Υπερ-φωνέω -ῶ, viit: -ήσω, vorbeskš prea msat, sak prea tape, siprš neste mšsxpš.

Υπέρφωτος (ό, ή), foapte asminos saš siprskšiosš. [ὕπερ, φώς].

Υπερ-χαίρω, viit: -χαίρήσω, saš -χαρήσομαι, (κς dat:) mτ vskxpš prea msat pentpš čeva.

Υπερ-χαλάω, -ῶ, viit: -άσω, daš maī jos, kovopš čeva de sxs.

Υπερχαής, εως (ό, ή), foapte vesepš. [ὕπερχαίρω].

Υπερχειλής, εως (ό, ή), plīnš, inklt a da pe dīn afapt neste vaze. [ὕπερ, χεῖλος].

Υτέρχειλος (ό, ή), = Υπερχειλής.

Υπερ-χέω, viit: -χεύσω, (nex: ὑπερέχεα, mī čl:) vpsš pe d' asnpa, saš foapte mklš, notoneskš, innekš; (uas:) mτ notoneskš.

Υπερχθόνιος (ό, ή), čel maī upesxs, pe d' asnpa de mīmtš; (prin intind:) čepeskš, maī upesxs de ləme. [ὕπερ, χθών].

Υπερ-χλιδαώ -ῶ, viit: -ήσω, = Υπερτροφάω; (prin intind:) ovpsznīcheskš neste mšsxpš.

Υπερχολάω -ῶ, viit: -ήσω, amš prea msatš venīnš; (prin intind:) mτ nekšjeskš neste mšsxpš. [dīn

Υτέρχολος (ό, ή), foapte nekšjitš; saš iste la mīnie, nekšjīciosš; (med:) čel κς msatš venīnš. [ὕπερ, χολή].

Υπ-έρχομαι, viit: -ελεύσομαι, (nex: ὑπ-ήλθον, mī čl:) viš, intrp, mτ vīpš pe dedeskt de čeva (κς ακ:). «Θάμνους («Δῶμα, «Μέλαθρον» —». Om: «Ὅποιά ποτ' ἄν πέτρα περιπλάκη ὁ πολύπους, τὴν ἐκείνης χρόαν ὑπέρχεται». Bas: ia asnpamī. 2) (fir:) mτ kəvpeskš, mτ sīleskš κς indēmīntšale a intra in inima kšiva, a 'ī atrape drarostea; (in men:) amšpeskš κς līngš mīpī (intrp pe ssvt pīdeea kšiva); (desupe lekš:) stvīneskš pe nesimgite. «Φόβος («Οἶκτος, «Θαῦμα» ὑπέρχεται με». Sof: «Τρόμος ὑπήλυθε γυῖα ἐλαστον». Iz: Y. «Οἱ γεωργοῦντες ὑπέρχονται τοὺς πολεμίους» Ksn: «Ἐν τῇ Σπάρτῃ οἱ κράτιστοι καὶ ὑπέρχονται μάλιστα τὰς ἀρχάς, καὶ τῷ ταπεινοῖ εἶναι μεγαλύνονται». Ksn: «Ὑπερχόμενος δὴ πάντας ἀνθρώπους βιώσει καὶ δουλεύων». Pl: (mī desupe lekš:) «Τυραννίδα ὑπέρχεται». Pl: se sīemite ne askansš sš kanete... (mī κς dat: «Δόλω τὸν δεσπότην ὑπήλθε». Pl: (mī fəpš kazš). «Εἶδες, οἷ' ὑπέρχεται»; Apstf:

Υπέρχρεος (ό, ή), innekatš, kovīpmitš de datopī (neste asepea sa. [ὕπερ, χρέος].

Υπερχρήματος (ό, ή), čel κς neste mšsxpš mklš banī, foapte voratš. [ὕπερ, χρήμα].

Υπερ-χρονίζω, viit: -ίσω, tpekš neste vremea xotpītš; infpziezš, pīmīš, viš maī in xpīntš. [mī

Υπερχρόνιος (ό, ή), čel maī upesxs de toatš vremea, vevnīkš, fəpš inčevatš mī sfīpmitš. [ὕπερ, χρόνος].

Υπέρχυσis, εως (ή), pesv̄psape ue din afap̄, neste vxze saš malap̄i; notonipe; (fir:) prea m̄xat̄ in̄v̄m̄sape. [ῡπερχέω].

Υπερ-χωρέω -ῶ, viit: -ήσω, m̄x petpar̄ in sxs, saš maī sxs.

Υπερψυχρος (ό, ή), foapte pece (uprou: mi fir:). [ῡπέρ, ψυχρός].

Υπερ-ψύχω, viit: -ψύξω, p̄xesck̄ čeva neste m̄xs̄p̄.

Υπερώα (ή), naptea din sxs a (чepл) r̄apei. (prin̄: fem: al l̄x̄i ūperōs).

Υπερωδυνέω, Ion: in lok̄ de ūperōdun̄. [wi]

Υπερωδυνία (ή), kov̄p̄mitate de dxpe-re s̄x̄ m̄ixnipe, = Περιωδυνία. [ῡπέρ, ὀδύνη].

Υπερ-ερέω -ῶ, viit: -ήσω, poet: in lok̄ de ūpanax̄w̄, m̄x petpar̄ k̄ite p̄gin̄.

Υπερωϊόθεν, poet: din naptea čea maī din sxs, maī 'nal̄t̄ a kaseī, din pod̄x̄ saš d̄sne in̄velitoapea kaseī. [din]

Υπερώϊον (τό), poet: Ion: in lok̄ de ūperōw̄on prin̄: next: l̄x̄i..

Υπερώϊος, α, ον, poet: Ion: in lok̄ de ūperōw̄os.

Υπερωκεάνιος (ό, ή), čea de neste O-čean̄. [ῡπέρ, Ὠκεανός].

Υπερωμία (ή) naptea tr̄x̄n̄k̄al̄i čea din sxs de x̄mer̄i. [ῡπέρ, ὤμος].

Υπερ-ωνέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, k̄xm̄-p̄r̄x̄ prea sk̄m̄p̄.

Υπερώνυμος (ό, ή), kov̄p̄mitop̄x̄ de op-če n̄sme, neek̄s̄up̄im̄av̄īx̄. [ῡπέρ, ὄνομα].

Υπερῶρον (τό), (se in̄g: οἶκημα) kamera, saš naptea čea maī 'nal̄t̄ a kaseī (x̄nde ob̄īn̄k̄it lok̄x̄īā fem̄īx̄). (prin̄: next: l̄x̄i)

Υπερῶρος, α, ον, [ῡπέρ] čea din naptea čea maī 'nal̄t̄ a kaseī. *Θάλαμος—. Pl: =Υπερῶρον.

Υπερώρος (ό, ή), tr̄ek̄at̄ neste v̄p̄me, saš in v̄p̄st̄, in̄t̄p̄ziat̄, saš in̄v̄t̄p̄in̄it̄. [ῡπέρ, ὥρα].

Υπερωρόφιος (ό, ή), čea de d'ask̄n̄pa in̄vel̄in̄k̄al̄i saš t̄avan̄x̄al̄i kaseī. [ῡπέρ, ὀροφή]

Υπερώσιος (ό, ή), = Περιώσιος.

Υπερώτατος, η, ον, poet: (upea pap) in lok̄ de ūp̄r̄tat̄os.

Υπερωτάω -ῶ, viit: -ήσω, kam in̄t̄p̄es̄x̄, (n̄x̄ k̄x̄ d̄in̄ad̄ins̄x̄, ka k̄xm̄ am̄i in̄t̄p̄eva).

Υπερώφθην, nas: nex: al l̄x̄i ūperōr̄x̄.

Υπερ-εσθίω, viit: ὑπ-έδομαι, (nex: ὑπέφρα-γον, mi čl:) m̄zn̄in̄k̄x̄ ne dedess̄x̄, ne a-sk̄ns̄x̄, saš k̄ite p̄gin̄x̄; (fir:) poz̄x̄ ne d̄in̄x̄n̄tr̄x̄ (ne nesim̄ḡite).

Υπεσσεύται, Dor: poet: in lok̄ de ūp̄e-seat̄, =κ̄x̄..

Υπέσται, α 3: sin̄: p̄eps: a viit: l̄x̄i ὑ-πειμαι, viit: -έσομαι.

Υπεσταλμένως, ada: (de nap̄:čl:) [ὑποστ̄έλ-λομαι] k̄x̄ s̄fial̄x̄.

Υπέσταν, poet: in lok̄ de ūp̄est̄tan, a 3: im: p̄eps: de nex: al 2: al l̄x̄i ūp̄ist̄tan.

Υπέσχεθεν, poet: in lok̄ de ūp̄es̄xon.

Υπέσχημαι, tr̄e: de k̄x̄; mi

Υπεσχόμεν, nex: 2: al l̄x̄i ūp̄is̄xon̄mai.

Υπέσχον, nex: 2: al l̄x̄i ὑπέχω.

Υπεύδιος (ό, ή), kam lin̄x̄, sen̄inos̄x̄; (in p̄en: =Εὐδιος. *Ἡ τὸ ὑπεύδιον τῆς θαλάσσης. Pl: x̄nde m̄apea este ob̄īn̄k̄it lin̄x̄. [ὑπὸ, εὐδιος].

Υπεύθυνος (ό, ή), sans̄x̄ la dape de k̄x̄-v̄in̄t̄x̄ saš sok̄of̄eāx̄ de p̄x̄v̄aīč̄i ban̄i, saš tr̄ep̄i, če'i aš fost in̄k̄p̄edingate, Fran̄g:) res̄pons̄able, pes̄n̄zn̄z̄top̄x̄; (in p̄en:) s̄x̄-p̄xs̄x̄ la x̄ad̄ik̄ata al̄t̄īa, m̄p̄r̄p̄in̄it̄x̄, iap̄ n̄x̄ ab̄s̄ol̄at̄ī; (x̄ne-op̄i, =Υπέδικος; (k̄x̄ p̄en:) vin̄ob̄at̄x̄, n̄ip̄it̄x̄ in v̄pe o k̄rim̄x̄. «Πληθος δὲ ἄρχον... ὑπεύθυνον ἀρχὴν ἔχει». Ep: (mi k̄x̄ dat) *Υπεύθυνος ὧν οὐδενί. Dm: [ὑπὸ, εὐθύνη].

Υπε-ευνόομαι -ῶμαι, viit: -ηθήσομαι, (nex: ὑπεν̄ηθήν) d̄op̄m̄x̄ s̄x̄et̄ čeva; saš am̄x̄ ne čineva d̄op̄mind̄ s̄x̄et̄ mine (k̄x̄ dat). «Νεοσσος ὑπεννηθεῖσα». Nik:

Υπε-έχω, viit: -ὑφ-έξω, (nex: ὑπέσχον, mi m̄īx̄: ded̄xs̄x̄ la ὑp̄is̄xon̄mai, ὑπεσχόμεν, mi čl:) p̄x̄īx̄, saš p̄īx̄ čeva s̄x̄et̄ al̄t̄x̄ čeva. «Χεῖρα—» Om: in̄t̄in̄z̄x̄ min̄a (ka s̄x̄ mi se p̄k̄le čeva in̄t̄p̄'insa). *Υπεχε τὴν φιλίαν. Apst̄f: p̄ine ded̄es̄x̄et̄, ka s̄x̄ se x̄m̄p̄le.

Υποσχών θηλέας ἵππους. Il: E: le a p̄xs̄, ka s̄x̄ se r̄oneask̄x̄; (mi fir:) *Οὐδας—. Sin: p̄x̄īx̄ x̄pekea, īaš a min̄te, ka s̄x̄ a-sk̄x̄at̄x̄. «Υπέσχε θηλὴν νηπίους». Pl: le a dat p̄īga (p̄pek̄xm̄ s̄x̄r̄ v̄ilele ne ded̄es̄x̄et̄).

2) daš, las̄x̄ čeva k̄x̄ tot̄al̄ in voea (saš disk̄p̄eḡia k̄x̄iba. *Τὴν κεφαλὴν τοῖς λίθοις—».

Φλσtp: *Υπόσχες Σωκράτει ἐξελέγξαι, ὅπως ἂν δοῦληται. Pl: las̄x̄ 'l̄ s̄x̄.. (iap̄ maī des)

«Δίκην, (*Εὐθύνας, «Λόγον) ὑπέχειν τινί».

Ksn: Dm: =Διδόναι. *Υφέξω τοῖς κακίσι δίκην». Exr: m̄x̄ v̄oīx̄ x̄ad̄ika (os̄in̄di, saš p̄ed̄ensi) sup̄e pes̄v̄kn̄ape de k̄t̄p̄e.. (mi k̄x̄ p̄en: el:)

*Ἀπάτης δίκην ὑπέχουτε». Ksn: v̄x̄ v̄ep̄ī x̄ad̄ika de v̄in̄ob̄auī. (de x̄nde 3)

s̄in̄t̄x̄ in̄uob̄v̄rat̄x̄ k̄x̄ čeva. *Μέριμναν —. Pind: *Κρίσιν («Ἀτίαν, «Τιμωρίαν»—» Dm:

4) p̄ron̄x̄īx̄ de p̄petek̄st̄x̄, p̄rīv̄in̄z̄ies̄x̄. *Τὴν ἐχεχειρίαν». Apst̄f:

Υπήβολος (ό, ή), poet: in lok̄ de ὑπό-βολος.

ὑπέριος, η σαδ ος, ον, poet: Ion: in lokš de υπαίριος

ὑπῆκοος (ό, ή), askkalitopř de činora; (prin intind:) ssnasš; (prinč:) trivstapř, saš ssnasš la dakdie (ka nen:). «Οὐ τις οὐλοὶ κέλληται ρωτός, οὐδ' ὑπῆκοος». Esxla: (saš ka dat:) «Οὐ γὰρ Ἀργείων πόλει ὑπῆκοον τήνδ', ἀλλ' ἑλευθέραν ἔχω». Ekr: (mi fir:) «Ἀποντα τῷ πλουτεῖν γὰρ ἔσθ' ὑπῆκοα». Apstf: «Τὸ ὑπῆκοον». Iskr: in lokš de οἱ ὑπῆκοοι, ssnasš (impratslav. mi vl:); saš= ἡ ὑπακοή, ssnasnepea «Κατὰ τὸ ὑπῆκοον τῶν Ἀθηναίων». Lks: kvi epaš trivstapī aīlor. || (ssvst:) ὑπῆκοον, kaš felš de plantz (ka fpxozelo plekate). [ὑπακούω].

ὑπῆλατος (ό, ή), [ὑπελαύνω] pornitopř (lekrtopř) ne din jos. «Φάρμακον —». Med: = ὑπαγωγόν, kpegeenie.

ὑπηλιφής, έος (ό, ή), [ὑπαλείφω] ssnš (prinč: ka katranš) ne dedessst.

ὑπηλάτιος, α σαδ ος, ον, poet: Ion: f- kstš, saš fkvtopř de čeva in zīopī, de dimineagz. (vezī mi ὑπηφός). [ὑπό, ήμαρ].

ὑπ-ημόω, viit: -ύσω, poet: sintš ple- kaš (ka kapš de firkz saš inimz pea) in jos.

ὑπῆνευαν, Ion: in lokš de ὑπῆνευαν, a 3: im: neps: de nex: 1 al lvi ὑποφέρω.

ὑπηνέμιος (ό, ή), plinš de vintš; sekš, kšopř; neslatopnikš; (prin intind:) fvpz pessataiš, demerš, zadarnikš. «Λοχεία—» Pl: nepoditoape. «Ὡν—» Apst: (aal:) οὐρινον. «Καὶ περὶ τῆς Ἥρας ἄδουσιν ἄνευ τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα ὀμιλίας ὑπηνέμιον αὐτὴν παῖδα γεννήσαι τὸν Ἥφαιστον». Lkv: Λόχος—. Lks: (aal:) ἀνεμώλιος. 2) isto, penede ka vintzla. «Ποῦς » Nik: «Ἀνθρώποι —» Pl: vci fvpz lokzinge, pvtzvitopī. [din

ὑπηνεμος (ό, ή), nssš ssvt (avind dīn- apoī, saš pvtzš de) vintš. «Λιχμῶ ἐκ τοῦ ὑπηνέμου (inpral: de ἐκ τοῦ προσηνέμου) ἀρχόμενος». Ksn: «Καθ' ἡμέθ' ἄκρων ἐκ πά- γων ὑπηνεμοί». Sof: лalokš adnostitš de- snpe vintš. 2) isto, saš kšopř ka vintzla, = ὑπηνέμιος. [ὑπό, άνεμος].

ὑπῆνη (ή), ὑπό, ήνη, de xnde ήιον] naptea cea de ssvt vspz mi nasš, xnde kpeinte varpa, saš (xne-opī) mstaga. «ὑ- πῆνης ἔλκοντες». Apstf: = Πωγωνοφοροῦντες. [de xnde

ὑπηνήτης, ου (ό). чел ka varp. «Πρῶ- τον ὑπηνήτης». Om: ktpia akkm ii kre- mte varpa.

ὑπηνόβιος (ό, ή), poet: kom: pvtztopř de karpz in toat vīaga. [ὑπῆνη, βίος].

ὑπηφός, α, ου, poet: = ὑπηφός.

ὑπηργμένος, η, ον, nas: tre: de ka: de nartv: al lvi ὑπάρχω.

ὑπῆρμα, saš (maī korek:) ὑπῆρμα, adv: poet: kam invel, kšimptal, saš pvgin če- va. [ὑπό, ήρέμα].

ὑπῆρσία (ή), sskvz, servičiv; indato- pipe; (nartik:) vīslape; (de xnde in nen:) grea, osteničoasv treavz, lekrape; (in A- lena) plztitv sskvz. || (prin intind:) in lokš de οἱ ὑπῆρται, sskvile; (mi nartik:) vīslamīf. «ὑπῆρσαι ταῖς ναυσί». Lkv: [mi

ὑπῆρσιον (τὸ), nīlea de oae, če nī- slamīf amterp kvt dīnmi. 2) xnd felš de mea. 3) = ὑπῆρετικόν (πλοῖον, κοραβίε). [din

ὑπῆρετώ -ω, viit: -ήσω, [ὑπῆρέτης] ssk kskš (Iap prinč: vīslskš) in kopvbie; (in nen:) = ὑπουργῶ, ssksk, foloseskš la čeva. «Ταῖς χρεῖαις μου ὑπῆρέτησα» αἱ χεῖρες αὐταί». Skp: (mi mik: saš pas:). «Οὐκ ἄν καλῶς ὑπῆρετόμην τῷ παρόντι δαίμονι». Sof: «Τὰ ἀπ' ἡμέων ἐς ἡμέας ἐπιτηδέως ὑπῆ- ρετέεται». Ep: (in nartv:) «ὑπῆρετούμενον (τὸ), = ka [de avi

ὑπῆρέτημα (τὸ), če se face snpe ssk- kvz, saš indvtopipe a kvīva; (in nen:) sskkvz, (Fpang:) bon office.

ὑπῆρέτης, ου (ό), [ὑπό, έρέσσω] (prinč:) sskvitopř, (nartik:) vīsvitopř in kopavie; (in nen:) sskvz; (in omtipe) kvttopř de vavake, saš de čele trevšinoase; (Skp:) sskkvamš al stvniipii (dopovangš, mi vl:), (Fpang:) lictur. «Μή ποτέ σε παραδῶ (ό κριτής) τῷ ὑπῆρέτῃ, κατεῖς φυλακὴν βλη- θῆς». Skp: (Mat. 5. 25).

ὑπῆρέτης, εως (ή), sskvipe, saš ssk- kvz. [ὑπῆρετώ].

ὑπῆρετικός, ή, ον, kvbenitš, folositopř, saš indeminatikš la sskkvz; insvmitš ssk- vitopř; kvvitopř de a sskvi, indatopř- lopř. «Κέλεις ὑπῆρετικός». Ksn: Dm: mi «ὑπῆρετικόν (se ing: πλοῖον)». kopavie maī mikz, mi inprexv pmttoape de sskkvz zneī altia maī mare. «Το ὑπῆρετικόν». Lks: (kolert:) in lokš de οἱ ὑπῆρται, kv- pvttopii trevšinoaselor omtipii. [ὑπῆρέτης].

ὑπῆρέτις, ιδος (ή), fem: al lvi ὑπῆρέτης.

ὑπῆριπε, poet: a 3: sint: neps: de nex: 2: al lvi ὑπερείπω.

ὑπῆσαν, α 3: im: neps de prel: saš nex: 2: al lvi ὑπειμι, viit: -έσομαι.

ὑπῆσω, Ion: in lokš de ὑφῆσω, viit: al lvi ὑφῆμι.

ὑπῆτριον (τὸ). [ὑπό, ήτρον] pīntechele de jos.

νος ἐλοῦσα». Ιλ: Α. «Ἰμάς, ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεω-
νος τέτατο». Ιλ: Γ. «Δουρὶ ὑπ' ἀσπίδος νύξεν». Ιλ: Α. «Βάλεν ὑπὸ πτέρυγος». Ιλ: Ψ. (saš in miškare). «Ἵπὸ χθονὸς ἦκε φώσδε». Ες: Αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου». Ιλ: Φ. «Ῥέει ὕδωρ κρήνη ὑπὸ σπείους». Οδ: Ι. (mi simh: in lokš de από). «Λύειν ἵππους ὑπὸ ζυγοῦ». Ομ: «Ἵπ' ἀρνείου λυόμεν». Οδ: Ι. «Ῥῦσαι ὑπ' ἡέρος». Ιλ: Ρ. «Ἵπὸ κρατεροῦ Ἀχιλλῆος φεύγω». Ιλ: Φ. (de xnde 2) (ovih:) privinb motib: saš pas: «Εὖ τ' ἄν πολλοὶ ὑφ' Ἑκτορος θνήσκοντες πίπτωσιν». Ομ: «Ἵπ' ἀνδροφόνιο Λυκούργου θεινόμεναι βουπλήγῃ». Ιλ: Ζ. «Ἵπ' ἀνέμων σπέρχουσιν ἄλλα». Ιλ: Ν. «Ἵπὸ δελφίνος ἰχθύες φεύγοντες». Ιλ: Φ. «Τρώες ὑπ' Ἀχαιῶν προτροπάδην φοβέοντο». Ιλ: Π. (mi desupe neĩnsšl:) «Κεῖσεσθ' ὑπ' ἱλῦος κεκαλυμμένα». Ιλ: Φ. «Δακρύειν ὑφ' ἡδονῆς». Λκς: «Ξηρὸς ὑπαίδειους». Τκρ: «Τὸ μὲν ἐξετέλεσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης». Ομ: «Ἵπὸ μαστίγων διαβαίνειν (δρύσειν, mi ul:)». Ερ: mi Ksn: «Ἀναλωτος ὑπὸ φόβου». Λκς: «Ἵπ' αὐτοῦ οὐδὲ φρονεῖν ἡμῖν ἐγγίνεται». Πλ: «Ἵπὸ δὲ τῶν μελισσῶν οὐκ εἶναι διελθεῖν τοπροσωτέρω». Ερ: «Δικαίως ἄν ἀποθάνοι ὑπ' αὐτῶν (τῶν δικαστῶν)». Dm: s' ap osindi la moapte. «Ἵπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἐξέ-
πασον». Dm: «Ἵπὸ τόκων χρήστων τε ἀγο-
μαι, φέρομαι». Apsf: «Δίχην ἐδίδosan ὑπὸ τῆς χιόνος». Ksn: «Ἵφ' ὕμῶν αὐτῶν, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν πολεμίων τοῦτο παθεῖν». Τκγ: «Ἵπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐν μεγάλῳ ὦν ἀξιώματι». Τκγ: «Οὐδὲν ἐστὶν ὑπὸ τοῦ πολέμου λοιπόν». Dm: «Κλύοντες ἐσμέν αἰσχίστους λόγους τοῦδ' ὑπ' ἀνδρός». Sof: «Λέγεται ὑπ' αὐτῶν». Ερ: (de xnde 3) (partik:) inpreknb kš vineva, šr-
mind, saš dšne povaḡa kšiva. «Δαΐδων ὑπὸ λαμπομενάων». Ομ: «Ἵπὸ φανού πο-
ρεύεσθαι». Ksn: «Αἶδ' ὑπὸ φορμίγγων ἀναγον χορόν». Ες: «Νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ». Ες: «Ἵπ' αὐλητῆρος ἀεΐδων». Ττγ: «Λακεδαιμό-
νιοι δὲ βραδέως (χωροῦντες) καὶ ὑπὸ αὐλη-
τοῦ». Τκγ: «Ἐστρατεύατο δὲ ὑπὸ συρίγγων καὶ πηκτιδίων». Ερ: «Τὰ τείχη τοῦ Πειραιῶς κατέσκαπτον ὑπ' αὐλητρίδων». Ksn: «Ἵπ' εὐ-
φήμου βοῆς θύειν». Sof: «Στέψαντες αὐτὸν ὑπὸ πομπῆς ἐξήγον, ὡς θύσοντες». Ερ: «Συνθῆκαι ὑφ' ὀρκίων». D: Αλ: «Ἐξῆ ὑπὸ πολλῆς ἐπι-
μελείας». Ksn: «Ἵπὸ ψηφίσματος ναῦς πλη-
ρώσαντες πολλὰς». Ksn: 4) (pap) sšusne-
pe. «Πάλιν ὑπὸ βασιλέως ἐγίνετο». || (iap kš dat: 1) sšvt. «Καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ». Ιλ: Β. «Ἵπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο». Ιλ: Σ. «Τρέ-
με δ' οὔρεα ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδῶνος». Ιλ: Ν. «Μήνοας ὑπὸ Τρωῶν γεγαῶτας». Ιλ:

Β. «Ζεῦξαν (ἔλυσαν) ὑφ' ἄρμασιν ἵππους». Οδ: Γ. Ιλ: Σ. (de xnde 2) (poet:) pri-
vinb motib: saš pas: «Ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυ-
πείς». Ιλ: Α. «Ἐδάμη ὑπὸ χερσὶν Αἰακίδαο». Ιλ: Β. «Τρώες ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο». Ιλ: Α. «Ἐτραφέτην ὑπὸ μητρί» Ιλ: Ε. «Αἰνεῖας, τὸν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε δὲ Ἰ' Ἀφροδίτῃ». Ιλ: Β. «Ἴπποι ὀρμηθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἱμάσθλης». Οδ: Ν. (de xnde 3) (partik:) in insoi-
pea, saš sšv novtḡdipea kšiva, (ovih:) kš. «Ἵπ' αὐλητῆρι πρόσθ' ἔχιον». Ες: «Ὁ ξείνος πομπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ ἦν πατρίδα γαῖαν ἱκνέται. Οδ: Η. «Τεθνήσκοντες ὑπὸ ταῖς αὐταῖς φροντίσι». Λκγ: «Ἀραντες ὑπὸ λαμπρῷ σφό-
δρα Σκίρρωνι». Λκς: «Εἰ τῶν νυκτῶν ὑπ' ἐ-
κείνῳ τῷ λύχνῳ ἀναγινώσκου». Λκγ: «Ἐωθεν ὑπὸ κώδωνι ἐξανιστάμενος». Λκγ: «Ἐπώλουν ὑπὸ κήρυκι». Λκς: «Ἵπὸ ῥάβδοις ὁμοῦ καὶ πε-
λέεσι κατιῶν ἐκ τῆς οἰκίας». Πλ: «Ἵπὸ φωτὶ πολλῷ προήει». Πλ: Ἵπὸ μάρτυσι». Λκς: de faḡb kš martšrī. 4) (pap) timb. «Ἵπὸ νυκτί». Αηλ: noantea. 5) (fir:) sšusnepe. «Ἵνα τάδε πάντα ὑπὸ Ἑλλήσι γέννηται». Ερ: «Θεσσαλίαν ὑπὸ Φιλίππῳ ἐποίησαν». Dm: «Δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ». Οδ: Γ. «Γυ-
ναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν». Οδ: Η. sšusso fiind šrḡvḡdior sšnt stšvine de kasb. «Τοὺς ὑφ' αὐτῶν». Ksn: ne sšusvīl sšī. || (iap kš ak: 1) sšvt. «Ἵπὸ σπέος ἡ-
λασε μῆλα». Ιλ: Δ. «Ἵπὸ ζυγόν ἡγάγεν ἵπ-
πους». Ιλ: Ε. «Ἵπὸ κύμα θαλάσσης ἔδυσαν». Ιλ: Σ. «Πῶς ἡλθες ὑπὸ ζόφον»; Οδ: Α. «Εἰ μ' ὑπὸ γαῖαν». Ιλ: Σ. morš. «Ἵπὸ Ἰλίου ἡλθεν». Ομ: sšvt zidšrīae Troadei. «Φρά-
ξαντες ἐπάλξεις βάλλον ἀπ' αὐτῶν θήεις, ὑπὸ τείχος ἰόντας». Ιλ: Μ. (mi in stape). «Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ἕρος» Ιλ: Β. «Πε-
πτηγὸς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον». Οδ: Χ. «Ἵπ' αὐγὰς ἡελίοιο. «Ἵπ' ἡ' τ' ἡέλιόν τε». Ομ: sšvt čerš. «Τὸν ὑπὲρ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν χρυ-
σόν». Πλ: «Ἵπὸ τὸν πυρῆνα». «Ἵπὸ τὸ δέρ-
μα». Ττγ: (de xnde 2) (fir:) sšusnepe. «Ἵφ' αὐτὸν ποιεῖσθαι πόλεις καὶ ἔθνη». Πλ: «Ὁ ὑφ' αὐτὸν ἡγεμόνες». Ksn: čei de sšvt stšvinīpea kšī. «Ἵπὸ δικαστήριον ἄγειν (mi in paralelš upágein) τινά». Ερ: a pīrī. «Θανάτου ὑπαγχαγὼν ὑπὸ τὸν δῆμον Μελτιά-
δα ἐδίωκε». Ερ: 3) (prin intind:) dšna-
poi. «Κατακρύπτει μιν ὑπὸ τὴν θύρην». Ερ: «Ὅπως ἔωσιν ὑπὸ τὸν πεζὸν στρατὸν τὸν σφε-
τερον». Ερ: «Ἵπὸ πόδα χωρεῖν». Ερ: a se petrape meprind dandapatele. 4) inpre-
knb kš (saš šrḡmind dšue) vineva. «Βού-
λεσθε, ὥσπερ ὁ ὑποκριτῆς τετράμετρα πρὸς τὸν αὐλὸν κατέλειγεν, οὕτω καλῶ ὑπὸ τὸν αὐ-

λὸν ὑμῖν διαλέγωμαι; Ksn: «Ἰπὸ τι». Plt: «Κατὰ τι. «Ἰπὸ τι μικρὸν». Apstf: pɛɣin чева. «Ποιεῖσθαι τοὺς περιπάτους ὑπο τὸ ψυχρός». Plv: ne pɛkoape. «Ἰπὸ τὴν ἀναπνοὴν ἐπτά καὶ πέντε στίχους συνεῖρειν». Plv: (de xnde 5) timpɛ (fɛpɛ artik: in pre-lɛnɛipe). «Ἰπὸ νόκτα». Ep: mi Skp: ne noante. «Ἰπὸ κύνα». Apst: in kanikɛle; (ɪap kɛ artik: inɪp' o apɹoksimatɪv epokɛ). «Ἰπὸ τὸν Λακωνικὸν πόλεμον». Apst: «Ἰπὸ τὴν εἰρήνην». Iskr: kam ne vremea пэчѣ. «Ἰπὸ τὸν νῆον κατακλέντα». Ep: «Ἰπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους». Tɛv: || (ɪap in komp: 1) sɛst (pron: mi fir:). «Ἰπὸ γειος, Ἰπὸ δούλος, Ἰπὸ τῶσσω, Ἰπὸ γαμματαῦς, Ἰπὸ δίκος, Ἰπὸ ἀνδρος, mi ɹl: 2) (ɹpin inɪnd:) ne sɛst askɛnɛɛ (kɛ oape-kape mɪɹɹokɛ); saɛ kɪle pɛɣinɛ; (de xnde) inɹɛɣinape, kam, pɛɣin чева, maɪ maɪ, n' apɹoape, mi ɹl: «Ἰπεξέρχομαι. «Ἰπόκιφος. «Ἰποσόλοικος. «Ἰποψία, mi ɹl: 3) inapoɪ, in xpmɛ, dɪndɛpɛ. «Ἰποστρέφω, «Ἰπολείπω, Ἰποχωρέω, mi ɹl: 4) nesimɹitɛ amestekape. «Ἰπέρυθρος, Ἰπόχαλκος, mi ɹl: 5) de o potɹinɛ kɛ πρὸς, Ἰπόκειμαι = Πρόκειμαι, Ἰποφθάνω = Προφθάνω, Ἰψηγέομαι = Προηγέομαι, mi ɹl: || (in poeɹi A'. se desnape de vɛpɛɹɹ komɹɛsɛ kɛ inɹpɛnnepe de alte zɪɹ:) «Ἰπὸ δ' ἤγαγε». Om: in lokɛ de ὑπήγαγε. (mi in xpmɛ nɛindɛ se). «Φυγὼν ὑπο». Om: in lokɛ de ὑποφυγὼν. (B'. lɛindɛ se in lokɛ de adv:). «Ἰπὸ δ' ἤμιονοι (se inɹ: ἤσαν αὐταῖς)». Om: «Ἰπαὶ δ' ἔδεσεν». Iɹ: Γ. (mi in prozɛ) Ἰπὸ δὲ φαρετριῶνες ἐκρέμαντο». Ep: (C'. se nɛne in xpmɛ de sɛst: mi alteɹ, kɪnd mi tonɹ se xpmɛ fiind la sfɹimɪtɛ). «Λύρης ὑπο». Exr: «Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισιν». Om: Ἰπο, poet: in xpmɛ pɛst, mi la sfɹimɪtɛ de spasɛ in lokɛ de ὑπὸ.

Ἰπο-αχταίνομαι, vezi ὑπεριχταίνομαι.

Ἰποάμουσος (έ, ή), = Ἰπάμουσος.

Ἰπόδαθμος (έ), mi

Ἰποδάθρα (ή), mi

Ἰπόδαθρον (τδ), op ce se nɛne sɛst чева ka xɛɛ spɹikɪnɛ, nɪɹopɛ, stɪlnɛ, temelie, piedestalɛ, sɛstamɛpɛnɛtɛpɛ, mi ɹl: [din

Ἰπο-βαίνω, viit: -βήσομαι, (nɛx: ὑπέδην, mi ɹl:) mɛpɹɛ, saɛ staɛ (sɪntɛ pɛst) dedesɛt; mɛ kovopɛ, (mi fir:) sɪntɛ maɪ de jos, saɛ (in kɪtime) maɪ pɛɣinɛ; (in nɛn:) sɪntɛ maɪ iusɪtɛ, maɪ skɛzɛtɛ in чева deɹkɪ altɹ; (xne-opɪ) mɛ petpɹɛɛ inapoɪ, mɛ inapoɹezɛ. «Τοῖς μὲν προῖοῦσι, τοῖς δὲ ὑποβαίνουσι». Gal: «Μικρὸν ὑποβάς». Lks: tpe-

kɪnd pɛɣin maɪ la vale (in tekstɹɹ kɛpɹɹi). «Ἰποδέθηκε τὸ τίμημα». Plt: naptɪɹ: Ἰποδέθηκες, vɪa, ós (kɛ nɛn:) = Ἰποδέστερος.

Ἰποδάχσιος (έ), (nɪɹopɛ de vɛpɛst) kom-pɛstɛ dɪntɹ' o vɹokalɛ skɛpɛtɛ, mi doɹ lɛnɹi. 2) pɛɣin чева, kam kovɹinsɛ de fɹɹic vaxkɪkɛ, kam inɹssiasɛtɛ. (ὑπο, βαχχεῖος).

Ἰπο-βάλλω, viit: -βαλῶ, (nɛx: ὑπεβάλων, mi mɪɹ: ὑπεβαλόμην, mi ɹl:) pɛɪɛ, saɛ asɹɹɹɹɹ, apɹɹkɛ чева dedesɛt. «Ἰπένεργε δὲ λίθ' ὑπέβαλεν». Od: K. «Ἰποβαλεῖτε τῶν Μιλησίων ἐρίων». At: vɛɹi amɛpne dedesɛt kovopape de Mɹɹɹɹ. «Τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑποβάλλειν». Sɹl: = Ἰποβλήθην ὄρῳ. (mi kɛ dat: saɛ ak: kɛ pɹɛn: inɹip:). «Ἰπὸ τῇ τεκούσῃ ἐξν, καὶ μὴ ὑποβάλλειν ὕφ' ἐτέραν κύνα». Ksn: «Αἶγας τοῖς τράγοις — ». Lonɹ: a le nɛne de a se inɹɹɹɹɹ. «Τοῖς θηρίοις — ». Plv: a apɹɹka чева in mɪn-kvɹea fɹapɹɹɹ (vezi mi παραβάλλω). (mi mɪɹ) «Ἰποβάλλεσθαι πορφυρίδας» Lɹv: a' mi amɛpne dedesɛt; (mi nas:). «Ἰποβάλλεσθαι τῷ τοίχῳ». Sɹl: a se nɛne dedesɛt ka temelie. 2) (fir:) lasɛ in voea saɛ stɹnɹipea kɹɹva. «Ἰπέβαλεν ἑαυτὸν φέρων Θηβαίους». Esx: Ἰποβάλλουσι σφᾶς αὐτοὺς ὑπὸ τὰς συμφοράς». Iskr: 3) adɹkɛ a minte kɹɹva; saɛ dikɹezɛ. «Ἰποβάλλειν δυνήσεσθε, ἦν τι ἐπιλανθάνωνται». Ksn: «Ἰποβάλλοντός τινος». Epd; fiind kɛ fi fachea чивеа oape-kape ovɛpɹvɹi. «Ἰπέβαλον αὐτῷ τὸν λόγον». Iskr: i' l amɛ komɹɛs, saɛ i' l amɛ dɹkat. (de xnde 4) iatɛ vɹpva kɹɹva, fi pɛsnɹnɹɹ apɹkɹnd maɪ 'naintɛ de a 'mi isɹpɹvɹi vɹpva. «Καλὸν ἀκούεμεν, οὐδ' ἔοικεν ὑββάλλειν». Iɹ: Γ. (vezi mi ὑπολαμβάνω). 5) (mɹk:) iatɛ sɛst stɹnɹinipea mea.

«Ο πρῶτος αὐτὴν ὑποβεβλήμενος». Stp: 6) imɹ inɹsɹmɛskɛ челе streine (ɹpɹɹɹ: desɹpe mɹɹɹɹ, kape iatɛ pɹɹnɹi streinɹ, mi se pɹɹɹak, kɛ i' aɛ nɹskɹt oɹɹ). «Τυνή τις ὑποβάλλεσθαι βούλεται, ἀποροῦσα παίδων». Apstf: «Αἱ τὰ νόθα ὑποβαλλόμεναι». Bas: (vezi mi Apstf: Tesmf: 509).

Ἰποβαρβαρίζω, viit: -ίσω, kam imɹtɛ ne vɹpɹapɹ in pɹɹtape, vɹpɹɛ, mi ɹl: [din

Ἰποβαρβαρος (έ, ή), pɛɣin чева kam vɹpɹapɹ (ɹpɹɹɹ: in pɹonɹɹɹɹɹ). [ὑπο, βάρβαρος].

Ἰποβάς, αἶα, άν, nɛx: 2: de naptɹ: al lɛɪ ὑποβαίνω.

Ἰπόδασις, εως (ή), nɹɹɹɹape (a kalɹɹɹi, ka st inkalɹɹe kɹɹɹpɹɹɹ); (fir:) inɹɹɹɹɹɹɹɹ, skɹɹɹɹɹ; inapoɹɹɹɹɹ. 2) (xne-opɹ) = Ἰπόδαθρον. «Ἀγάλατος — ». Lks: 3) gls: = Ἰπενδύει: [ὑποβαίνω].

Ἰποβάσαντος (ό, ή), [ύπό, βάσαντος] пхгін чева kam nismamš, рѣѣ-воіторѣ.

Ἰποβασμός (ό), Ion: in локѣ de ύπόβα-
μος. [ύποβαίνω].

Ἰπο-βαστάζω, viit: -άσω, saš -άζω, miš dedesxst, apdikš чева asxurx 'mī, supi-
jinš ne dedesxst.

Ἰποβάτης, ου (ό), == Ἰπόβαθρον, mi Ἰπο-
πόδιον. [ύποβαίνω].

Ἰπο-βδέλλω, viit: -δέλλω, skomš viitxpi
ne kos fupx sxeitš (ne fisiite).

Ἰποβένθιος (ό, ή), poet: in локѣ de ύ-
ποβένθιος. [ύπό, βένθος].

Ἰποβῆναι, nex: 2: de inf: ал лѣ ύπο-
βαίνω.

Ἰπο-βήσσω (ττω), viit: -βήσω, kam ts-
xeskš, tšxeskš in sekš.

Ἰπο-βιάζομαι, viit: -άσμαι, mš viřš in
silx ne dedesxst.

Ἰπο-βιβάζω, viit: -άσω, kovopř mai жос;
(med:) крѣпѣ stomachia prin крѣпѣние;
(fir:) skazš, inpxginezš. || (miz:) imi nitx-
lezš чева. «Ἐπίστασθαι δέ καί ύποβιβάζε-
σθαι τὸν ἵππον, ὥστε εὐπετέες εἶναι ἀναβῆναι». Ksn: «Ἔστι δέ ύποβιβάζεσθαι τὸ διιστᾶν τῇ
σχέλῃ, ἐγκαθίζεин τε καί ταπεινοῦν ἑαυτὸν». Pld: [de xnde

Ἰποβιβασμός (ό), kovopipe mai in жос;
(med:) крѣпѣ de nintech. [mi

Ἰποβιβαστικός, ή, он, чел кѣ insxmime,
saš ntepe de a kovopi, saš nitxla, (med:)
de a крѣпѣ nintechele.

Ἰπο-βιβρώσκω, viit: -βρώσομαι, mēninaš,
pozš ne dedesxst, saš kite pxginš mi ne
nesimgite.

Ἰπο-βινητιάω -ω, viit: -άσω, ztdxpxskš
poftx de trxneaskx inprexnape. «Ἰποβι-
νητιῶντα θρώματα». Men:

Ἰποβιβάσιος (ό, ή), kam strimš de pi-
voape; saš kam neltikš. [ύπό, βλασιός].

Ἰπο-βλαστάνω, viit: -βλαστήσω, (nex: ύ-
πέβλαστον, mi чл:) pestpř de desxst, inchenš
a pestpi.

Ἰποβλεμμα (τό), xitxipx, kxstxipx kio-
pwx, nismamx, saš selvatikx. [mi

Ἰποβλεπτικός, ή, он, kape se xitx kio-
pwx, saš selvatik; (prin xpm:) nismamš;
vtnxitopř; miniosš. [ύποβλέπω]. [de xnde

Ἰποβλεπτικῶς, adv: кѣ kxstxipx strimi-
x, kiorpwx, saš selvatikx, (alt:) ύπόδρα,
mi таурηδόν.

Ἰπο-βλέπω, viit: -βλέφομαι, (nex: ύπέ-
βλεφα, mi чл:) mš xitš ne dedesxst, saš
ne sxt askxnsš; (кѣ ак: sinxpxš, saš кѣ
prep:) mš xitš kiorpwx, saš selvatik; v-

pxieskš. «Ἰποβλέφονται σε, διαφορεά ήγού-
μενοι τῶν νόμων». Plt: iap «Ἰποβλέπειν ἐν
τοῖς ὑπνοῖς». Inkp: este a dormi кѣ okiř
kxmxtate inkinš (simptomx de fopbingea-
лx). [de xnde

Ἰπόβλεψις, εως (ή), xitxipx askxnsx,
kiorpwx saš selvatikx, mi чл:

Ἰποβλήθην, adv: кѣ tšiepe de vorpa
kšiva (кѣ minie saš xne-opi in kinš v-
xitopř, saš viklenemte). [mi

Ἰπόβλημα (τό), чѣ se nte dedesxst;
(naptik:) capx, nate amtepnste in staxle
nentpř kxkapea vitelop. [ύποβάλλω].

Ἰποβλητής, α, он, posit ал лѣ ύποβάλλω.

Ἰποβλητικῶς, adv: == Ἰποβλήθην.

Ἰπόβλητος (ό, ή), nxsš, apxkatš dede-
sxst; (desnpe prxnx) == Ἰποβλημαῖος;
(fir:), ptefxkš, neadevtpatš, falsš. «Ὁὐχ
... ύπόβλητον λόγον, ἀλλὰ τῆς αὐτοῦ φρενός». Sof: [ύποβάλλω]. [de xnde

Ἰποβλήτως, adv: == Ἰποβλητικῶς, vikle-
nemte.

Ἰπο-βλίττω, viit: -βλίσω, mēlřš intp'xhš
kinš kam ne nesimgite.

Ἰπο-βλύζω, viit: -βλύσω, minieskš. is-
vopixskš de desxst.

Ἰποβολεύς, εως (ό), xxitopř, apxnxplo-
př de чева dedesxst; (fir:) adxkxtpř a
minte de чева kšiva; (prin:) szflorpř de
teatpř. «Ὡσπερ ύποβολέως ἐλάστοις ἀοράτως
ἐνηχρῶντος». Fil: 2) == Ἰπαγωγεύς. [mi

Ἰποβολή (ή), nšnepe, saš amtepnepē
(akt: saš uas:) dedesxst. 2) (ostw:)
amezape la nindx; nindx (Plx:). 3) nš-
nepe (dedesxst) viklenexaskx de prxnx
bastapř saš streinš in локѣ de adevtp-
patš. «Ἰποβολῆς γράφεσθαι τινα,,. Lks: a
nipi ne vineva de minvinoxš saš bastapř
konixš. «Κλειδῶν —,,. Pl: inprexngape
de kei minvinoxse. 4) tpeava sxlorxasi
de teatpř dixtape; adxuepe a mintē; po-
vaxp. «Ἐξ ύποβολῆς ἀνδρες ἀγαθοὶ εἶναι,,. Ksn: 5) inlrepxuepe, saš kape de vorpē
din xpa alxša, saš nemixlovitx xpmape
a ei; pesuxnsš, (Frang:) réplique; (ptp:)
nrecksuxnepe de kvinte supē sxpape a
inprotixipilop pironitopxaxi in xdikatx.
«Τὰ Ὀμήρου ἐπη εἰς ύποβολῆς ραψωδεῖσθαι,
ήγουν, ὅπου ὁ πρῶτος ἐληξεν, ἐκείθεν ἀρχε-
σθαι τὸν ἐχόμενον». Apt: 6) (prin inlind:)
== Ἰπόβλημα, saš Ἰπόβαθρον, temelie, vasš;
(fir:) matepic, sxtetkš, kestie; (xne-opi)
natxpat anlekapē, dissosigie. «Φυσικὴ
τῇ τοῦ ἀνθρώπου ψυχῇ ύποβολή ἐστι πρὸς κα-
λὸν ἀγαθόν,,. Stx: [mi

ὑποβολιμαῖος, α, ον, πssš dedessst (прsн-кš) in dokš de adevtrātš; (in cen:) falsš, minčinosš. «Λόγος —». komuškš de alxal (ns de чed чe'inoaptš nsmеле). «Ἦν εὐνοῖαν υποβολιμαίαν καὶ παρέγγραπτον ἔχουσι». Pl: sialitš, memtememitš. [mi]

ὑπόβολος (ό, ή), πssš nлoгō. «Οὐλίς —». Exst: [ὑποβάλλω].

ὑποβορβόριον (τό), poroiš kьzstš la fēndš, saš droждic poroiōastš.

ὑποβόρβωρος (ό, ή), [ὑπό, βόρβωρος] чed kь poroiš kьzstš la fēndš, poroiōsš. [mi]

ὑπο-βορборύζω, viit: -ύζω, (imit:) vorbo-poseskš inchet.

ὑπο-βουλεύω, viit: -εύω, == (saš greu: in dokš de) Ἐπιβουλεύω.

ὑπόβραγχ(ν)ος (ό, ή), kam pьr̥gxitš. [ὑπό, βράγχος].

ὑπόβραχυς, εος (ό, ή), kam sk̥ptš. || (nest:) ὑπόβραχυ, adv: k̥ite p̥g̥inš. [ὑπό, βραχύς].

ὑπο-βράχω, vezī upēbraχon.

ὑπο-δρέμω, (f̥p̥r̥ viit:) fakš v̥ketš, v̥i-kiš dedessst, pessnš adink.

ὑπο-δρέχω, viit: -βρέζω, xđš p̥g̥in. || (nas:) sintš kam keatš (kam ploatš).

ὑπο-δρομέω -ō viit: -ήσω, poet: in dokš de ὑποδρέμω.

ὑπόδρυχα, adv: [ὑπό, βρύξ] in fēndš, s̥v̥t ap̥. «Ὅστε Θεσσαλίην πᾶσαν ὑπόδρυχα γενέσθαι». Ep: a se inneka. «ὑπόδρυχα ναυτίλονται». Ap: == ὑποδρύχιοι.

ὑπο-δρυχάομαι -ōμαι, viit: -ήσομαι, p̥-k̥noskš, m̥neskš kam inchet, n̥ prea țape.

ὑποδρύχιος, os saš α, ον, [ὑπόδρυχα] k̥-fēndat in ap̥. «ὑποδρύχιος ἐγένετο». Plv: s' a k̥fēndat in ap̥. «Ἰὰ μὲν ὑποβρύχια, φωλεύοντα ἐν τῷ μυχῷ τῆς ψάμμου· τὰ δὲ ἄνω ἐπιπολάζοντα». L̥v̥c:

ὑπόδρυχος (ό, ή), == ὑποδρύχιος. (vezī ὑπόδρυχα).

ὑπόδρωμος (ό, ή), kam p̥t̥xposš. [ὑπό, δρώμος].

ὑποθύσιος (ό, ή), == ὑποδρύχιος. [ὑπό, θυσιος].

ὑπόγαιος (ό, ή), == ὑπόγειος. [ὑπό, γαῖα].

ὑπο-γαμέω -ō, viit: -ήσω, indatš m̥ p̥c̥-insorš (de al doilca).

ὑπο-γαστρίζομαι, viit: -ίσομαι, im̥i x̥m- n̥l̥s n̥ntechelē; (st̥p̥m:) inrigš. [mi]

ὑπογάστριον (τό), n̥p̥tea de s̥v̥t n̥ntechē, n̥ntechelē de jos, (F̥ran̥c:) le bas-ventre. 2) x̥nš felš de m̥nkape din n̥ntechē de nemtī. (n̥p̥in̥c: nest: l̥d̥i...

ὑπογάστριος (ό, ή), чed de s̥v̥t n̥ntechē. «Πάθη —». Med: voale de n̥n̥p̥rekk-

p̥x̥l n̥ntechelē de jos. «Οἷστρος —». Fil: de tr̥p̥nemtēle n̥t̥cheri. [ὑπό, γαστήρ].

ὑπογεῖνασθαι, poet: nex: 1: (k̥ insam: akt:) de inf: al l̥d̥i ὑπογίνομαι.

ὑπόγειος (ό, ή), чed de s̥v̥t n̥tm̥ntš, (F̥ran̥c:) s̥t̥lepanš. [ὑπό, γέα].

ὑπόγεισος (ό, ή), [ὑπό, γείσων] чed de s̥v̥t (ak̥op̥rimš k̥) st̥p̥am̥ntš. || (s̥x̥st:) ὑπόγεισον (τό), o plantš (fiind k̥ pesape ne in̥v̥litoarele kaselor), (F̥ran̥c:) jou-barbe, amaranț, saš x̥r̥k̥ielniğ.

ὑπο-γελάω -ō, viit: -άσομαι, p̥izš ne s̥v̥t ask̥nsš, saš p̥g̥in, kam z̥im̥veskš; p̥izš n̥ent̥p̥, saš d̥ne чева.

ὑπο-γέμω, (f̥p̥r̥ viit:) sintš mai (des- t̥x̥l de) plainš.

ὑπο-γενεῖάζω, viit: -άσω, (k̥ ak:) porš ne čineva ap̥k̥ind̥ l̥ de (m̥n̥r̥ind̥ l̥ ne) var̥p̥.

ὑπο-γενεῖάσχω, viit: -άσω, inchet a fače (a skoate p̥ep̥ in) var̥p̥.

ὑπόγεως (ό, ή), ὑπόγειος.

ὑπογηράς, ᾶσα, ἄν, nex: 2: (n̥p̥r̥l:) de n̥p̥r̥t̥: al l̥d̥i...

ὑπο-γηράσχω (-άω -ō), viit: -άσω, mi -άσομαι, inchet a in̥t̥p̥ini.

ὑπο-γίγνομαι (-γίνομαι), viit: -γενήσομαι, (nex: ὑπεγενόμην, mi чл:) (k̥ dat:) m̥ fakš, saš m̥ nas̥kš (p̥est̥p̥) dedessst, saš in x̥p̥m̥ de чева. 2) m̥ fakš k̥ite p̥g̥inš, saš inchet a m̥ țape. 3) viš, esš inaintea k̥i̥va, in̥t̥m̥inš ne čineva; (fir:) viš in mintea k̥i̥va. 4) (in nex: 1:) poet: nas̥kš (k̥ dat:) «Ἐλένη μὲν ὑπεγείνατο Θησεῖ». Ex̥fop: din T̥eseš (vezī mi upē || B' 2).

ὑπο-ογκάω -ō, viit: -ώσω, x̥m̥f̥x̥ p̥g̥in, fakš a se kam x̥m̥f̥a.

ὑπόγλαυκος (ό, ή), [ὑπό, γλαυκός] kam v̥in̥t̥š, ad̥v̥st̥p̥iš, saš v̥ep̥d̥n̥kš.

ὑπο-γλαύσσεσκε, poet: in dokš de ὑπέ- γλαυσσε, a 3: sing: n̥eps: de n̥p̥el: al l̥d̥i...

ὑπο-γλαύσσω, (f̥ap̥ viit:) poet: == ὑπο- δλέπω, saš ὑπολάμπω. «Ὅσσε δ' ὑπογλαύσσεσκε (al̥m̥i sk̥p̥iš ὑπόγλαυκ' ἔσκε) δι' ἡμε- ρον ἀστράπτοντε». M̥sx:

ὑπόγλισχρος (ό, ή), kam klisōš, x̥n- s̥x̥posš, al̥k̥noskš; saš kleiōš, l̥iničiosš. 2) (fir:) kam s̥r̥p̥itš, sk̥m̥n̥š. [ὑπό, γλί- σχρος].

ὑπογλουτίς, ίδος (ή), n̥p̥tea de s̥v̥t m̥c- z̥t̥x̥l tr̥p̥n̥x̥l̥i. [ὑπό, γλουτός].

ὑπογλουχίνω, viit: -ανῶ, kam in̥d̥x̥l̥c- sk̥; (fir:) l̥in̥r̥meskš in oape-kape k̥in̥š, am̥t̥p̥ saš k̥ vor̥pe d̥x̥at̥. [din

Υπόγλυκος, εος (ό, ή), kam dɣaɣe, dɣl-
uɣɔpɔʃ. [υπό, γλυκός].

Υπογλώσσιος (ό, ή), aɣlatɕ, saɕ tɕkɕitɕ
sɕvɪ lɪmɐɐ. || (sɕvɪst:) “Υπογλώστιον (τό),
κνὲς fɛlɕ de vɐvɕlɪɣtɕ saɕ apɕɐɐtɕ ɛmɪtɕ
sɕvɪ lɪmɐɐ. [mi

Υπογλωσσός, ίδος (ή), naptea din ɣɔs,
saɕ pɔdɕɕina lɪmɐɐ. 2) = Υπογλώστιον. [mi

Υπόγλωσσον (τό), κνὲς fɛlɕ de kɔɐɕɕɛlɕ
(de selvatɪkɕ mɪpsɪnɐ), din fɐɐnzɛɛɛ kɕ-
pɔɕa ɛstɛ ɛmɪtɕ o lɪmɐɐlɪɣtɕ, din kare pɛ-
sap flɔɐɐɛ, (Franɕ:) fragon. [mi

Υπόγλωσσος (ό, ή), kam lɪmɐɐtɕ, mɕɕɪ-
vɔɐvɪtɔpɔʃ. [υπό, γλώσσα].

Υπο-γνάμπτω, viit: -γνάμψω, (κɕ dat:
ɪndɪp:) pɕɕkɕ ɕɛva sɕvɪ.; sɕpɕitɕ, domo-
leskɕ.

Υπο-γογγύζω, viit: -ύσω, kam ɔɔmɐɐɕ-
neskɕ, kɪɐteskɕ nɛ askɕɕɐɕ. [de ɕnde.

Υπογογγυστής, ού (ό), kam kɪɐtɪtɔpɔʃ, ɔɔm-
vɐɐtɪtɔpɔʃ, nɛmɕɕɕɕɕɕɕɕ.

Υπογονάτιος (ό, ή), [υπό, γόνυ] ɕɛɐ de
sɕvɪ ɕɛnɕkɛ. || (sɕvɪst:) “Υπογονάτιον (τό),
Χρɐ: pɛɐnɪɣtɕ de sɕvɪ ɕɛnɕkɛɛɛɛ pɐɐɕtɔ-
pɪɐɔɐ ɪn ɕɛnɕkɪ.

Υπόγραμμα (τό), ɪnskɐɐɕɕ ɪskɕɕɕɕ; saɕ
sɕvɪ-skɐɐɕɕɕɕɕ (ɪskɕɕɕɕɕɕ) de ɪnskɐɐɕɕ;
sɕvɕskɐɐɕɕɕɕ (sɕvɪ stɪlɐɕ de statɕ, mɪ ɕɕ:).
2 vɐɐsɪpe de sɕvɪ ɕɛnɛ, (aɕt:) stɪmɪ. [ύ-
πογράφω].

Υπογραμματαία (ή), tɐɐɐva, saɕ demnɪ-
tatea ɕɕɕ...

Υπογραμματαεύς, έως (ό), sɕvɪ-sekɐɐtɐɐɕ.
[υπό, γραμματαεύς]. [de ɕnde

Υπογραμματαεύω, viit: εύσω, sɪntɕ (ɔɔn-
ɕɕɕɕɕɕɕɕ kɕ) sɕvɪ-sekɐɐtɐɐɕ.

Υπογραμμός (ό), modelɕ, ɛkɕɕɕɕɕ de
skɐɐɐɐ; (ɪn ɕɛn: mɪ fɪɐ:) nɪɕɕɕ, mode-
lɕ de ɪmɪtat. [υπογράφω].

Υπογραφεύς, έως (ό), ɪskɕɕɕɕɕ (sɕvɪ-
skɐɐɕɕ, saɕ sɕvɪ-ɪnɕɕɕɕɕɕ). 2) skɐɐɕɕɕ
dɕɕɕɕ dɪktɐɐɐ; kɔɐɕɕɕ, saɕ ɐɐɕɕɕɕɕɕ
nɛɐɕɕɕɕɕɕɕ; (nɐɐtɪk: ɪn Atena) sekɐɐ-
tɐɐɕɕɕ adɕɕɕɕɕɕɕ nɔɐɐɕɕɕɕɕ. [mi

Υπογραφή (ή), ɪskɕɕɕɕɕɕ, saɕ sɕvɪ-skɐɐɐ-
ɐɐ de nɕmɛ ɪntɐɐ ɕnɕ ɪnskɐɐɕɕ. 2) dese-
mɐɐɐ, ɪsvɔdɕ de o ɪkɔɐɕɕ, mɪ ɕɕ; (ɪn
ɕɛn:) ɪsvɔdɕ, desɛmɐɐɕɕɕɕ. “Τῶν θεμε-
λίων —, Apst: 3) fɪɐ:) skɕɕɕɕ deskɐɐɐ-
ɐɐ de ɕɛva; vɕɕkɔkɔɐɐɐ kam askɕɕɕɕ
(ɪn ɕɔkɕ de vɔɐɐ), (Franɕ:) calembourg.
“Καὶ λέγειν εὐστόχως ὑπογραφὰς καὶ παιδιάς.,
Epd: 4) vɐɐsɪpe de sɕvɪ ɕɛnɛ. “Οφθαλ-
μῶν —, Kɕn: [din

Υπο-γράφω, viit: -γράφω, sɕvɪ-skɐɐɕɕ, mɕ

ɪskɕɕɕɕɕ; saɕ pɕɕɕɕ tɪtɕɕɕ nɛ ɕnɕ ɪn-
skɐɐɕɕ, sɕs-skɐɐɕɕ. “Πως βουκολικά ὑπεγρά-
ψαν μὴ ὄντων ὄλων βουκολικῶν., Sɕɕ: 2)
skɐɐɕɕ dɕɕɕ dɪktɐɐɐ. “Παιδὸς, τῶν ὑπογρά-
φειν ἕνα διώκοντος εἰθισμένων». Πɕ: 3) de-
semɕɕɕɕ ɪntɕɕ (kɕ kɔndeɕɕ de pɕɕɕɕ saɕ
aɕtɕ ɕɛva), ɪsvɔdeskɕ ɪkɔɐɕɕ, ɕɛ aɕɕ se
ɕɕɐɐɐvɕskɕ. “Οἱ γραφεῖς ὑπογράφαντες ταῖς
γραμμαῖς, οὕτως ἐναλείφουσι τοῖς χρώμασι τὸ
ζῶον». Apst: Οἱ γραμματισταὶ τοῖς μήπω δε-
ινοῖς γράφειν τῶν παιδῶν ὑπογράφαντες γραμ-
μὰς τῇ γραφίδι, οὕτω τὸ γραμματίον διδάσκει,
καὶ ἀναγκάζουσι γράφειν κατὰ τὴν ὑφήγησιν
τῶν γραμμῶν». Πɕ: (mɪ fɪɐ:) “Υπογράφειν
τινὶ ἐλπιδας». Aɕs: a da. 4) vɐɐsɕskɕ ɕɛ-
nɛɐɐ okɪɔɐ; (de ɕnde fɪɐ:) ɪnfɐɕmɕɕɕ-
ɕɕɕ kɕ mɛmɕɕɕɕɕɕɕɕɕɕɕɕɕ. “Υπεγέ-
γραπτο τοὺς ὀφθαλμοὺς». Aɕ: 5) skɐɐɕɕ ɪn-
semɕɕɕɕ ɕɛva ɕɕ ɪndɛmɕɕɕ nɛntɐɕ ɕɕ-
nɛɐɐ de mɪntɛ. “Εἰς μνήμην —. Aɕs: ɪn-
semɕɕɕɕɕɕɕɕɕɕɕɕɕ a mɪntɛ. 6) (kɕ
dat:) nɪɐɕskɕ (sɕvɪɕskɕɕɕɕɕɕɕɕɕɕɕɕɕ) nɛ ɕɕ-
nɛva; (ɪn ɕɛn:) defaɕmɕ, ɕɕɕskɕ. “Ἐἴπ’,
εἴ τι καινὸν ὑπογράφῃ τῷ μῶ βίῳ». Eɕɐ:

Υπόγρυπος (ό, ή), ɕɛɐ kɕ pɕɕɕɕ kam kɕ-
kɪɐɕatɕ. [υπό, γρυπός].

Υπόγειος (ό, ή), [υπό, γυῖον] ɕɛɐ sɕvɪ
mɪntɕ, saɕ ɕɕ ɪndɛmɕɕɕ, ɕata, = Πρόχειρος.
“Οὕτω μοι ὑπογείου οὐσης τῆς τελευταῖας”.
Isɕɐ: apɐɐɐɐ. “Τὰ μὴ πρὸ πολλοῦ, ἀλλ’
ὑπόγειον ἔχοντα τὴν μνήμην». Eɐd: nɔɕɕ,
de kɕɐɐnd. “Ἐξ ὑπογείου». Aɕs: de ɕɕ ɪn-
demɕɕɕ, de apɐɐɐɐ. || (nɛɕt:) Υπόγειον
(mɪ kɔmɐɐ: ὑπογυιότερον, sɕɐɐɕ: -ότατα)
adv: ɪn ɕɕkɕ de ...

Υπογυίως, adv: de apɐɐɐɐ, de ɕɕ ɪn-
demɕɕɕ; de kɕɐɐnd.

Υπογυμνασιαρχέω -ῶ, viit: -ήσω, sɪntɕ...

Υπογυμνασιάρχης, mɪ Υπογυμνασίαρχος,
ɕɕ (ό), sɕvɪ-ɛnɪstatɕ aɕ ɕɕmɐnasɕɕɕɕɕɕɕ (ɕɕ-
kɕɕ tɐɐnɛmɕɕɕɕɕɕɕɕɕɕɕɕɕ). [υπό, γυμνα-
σιάρχης, -χος, bezɪ zɪɕ:].

Υπο-γυμνώω -ῶ, viit: -ώσω, desɐɐɕɕ, ɕɕ-
leskɕ (deskɔɐɐɐɐɐ) ɕɛva pɕɕɕɕ.

Υπόγυος (ό, ή), = Υπόγειος.

Υπόγυρος (ό, ή), kam kɕkɕɕɕatɕ, ɕɐɐ-
vɔɕɕ, saɕ kɕkɕɕɕatɕ. [υπό, γυρός]. [de ɕnde

Υπογυρῶ -ω, viit: -ώσω, kam ɪnkɕɕɕɕɕ,
nɔvɪɐnɛɕɕɕ ɕɕ o nɐɐte ɕɛva.

Υπογύως, adv: = Υπογυίως.

Υπο-δάκνω, viit: -δήξομαι, mɕɕkɕ nɛ a-
skɕɕɕɕ, saɕ pɕɕɕɕ ɕɛva; (mɪ fɪɐ:) sɕɕɕɕɕ,
aɕɕɕɕ nɛ d’ aɕtɕɕɕɕɕɕ (kɕ fɪnɛɣtɕ).

Υπόδακρυς, υος (ό, ή), ɕɛɐ kɕ ɕɕɕɕɕɕɕ-
ɕɕ ɪnkɕ ɪn okɪ, ɕɕkɕɕɕatɕ, pɕɕɕɕɕ. [mɪ

ὑποδακρύω, viit: -ύσω, mъ tpekъ ла-
крътеле, inчепъ а plīnne. [ὑπὸ, δάκρυ].

ὑπο-δαμάζω (-δαμάω -ω), viit: -άσω, sъ-
пдѣ ла ждѣ, domoleskъ; (maī de mъlte
opī fir:) sъnъiъ. «Ἐρως, ὅς ἀνδρῶν φρένας
ὑποδάμνεται». Tкр: (nas:) mъ sъb-плекъ
(кк dat: desnpe mъiері) = ὑπευνάομαι.
«Τὸς τέλε Αἰθῆρ λάρρη ὑποδμηθεῖσα Κρο-
νίωνι». Om: Imn:

ὑπο-δάμνημι, poet: in локъ de ὑποδαμάζω.

ὑπόδасυς, εος (ό, ή), kam desъ (in пѣрѣ,
saъ līnъ). [ὑπὸ, δасύς].

ὑποδείσας, аса, аv, poet: in локъ de
ὑποδείσας, nex: 1: de partч: ал лѣ ὑπο-
δείδω.

ὑποδέγμενος, η, οv, poet: in локъ de
ὑποδέχομενος.

ὑποδέδρομα, poet: tpe: de кк: ал лѣ ὑ-
ποτρέχω.

ὑποδής, εος (ό, ή), [ὑπὸ, δέω, viit: δε-
ήσω] (intpev: prinч: nъmaī komnar: ὑπο-
δέεστερος) maī de жos, maī skъzъiъ, maī
пдгінъ. «Οἰκίης κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν ὑπο-
δεεστέρης, κατὰ πρεσβυγενεῖην δέ κως». Ep:
(шi кк пen:). «Τῶν ἑαυτοῦ ὑποδεεστέρων». Ksn:
«Τὰ κυνῖδια πολὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ
τῇ γνώμῃ καὶ τῇ γλώσσῃ ὑποδεέστερα ὄντα». Ksn:

ὑποδής, εος (ό, ή), [ὑπὸ, θέος] rлs: kam
fpikosъ, saъ spenialъ.

ὑπόδειγμα (τὸ), modelъ, eksemплъ; se-
mnъ de ppoвъ, saъ snpe къnoamtepe. [ὑ-
ποδείκνυμι]. [de xnde

ὑποδειγματικός, ή, οv, чel in felъ de
eksemплъ, saъ modelъ. [de xnde

ὑποδειγματικῶς, adv: in felъ de, saъ
prin eksemплъ.

ὑποδείδια, poet: in локъ de ὑποδέδια,
tpe: de кк: (in локъ de prez:) ал лѣ ὑ-
ποδείδω.

ὑπο-δειδίσσομαι, viit: -ίξομαι, kam infpi-
komezъ, kam spenіъ. || (nestp:) = кк...

ὑπο-δείδω, viit: -δείσω, (nex: ὑπέδεια,
tpe: de кк: in локъ de, шi maī intpev:
dekіt prez: ὑποδέδια, шi ὑποδέδοικα) mъ
kam temъ, mъ kam sfieskъ. «Θεῶν δ' ὑπο-
δείσατε μῆνιν». Om;

ὑποδείλος (ό, ή), [ὑπὸ, δειλῇ] fъkъiъ,
saъ fъkъtopъ de чева ne sъbt seupъ.

ὑπο-δείκνυμι, viit: -δείξω, apъiъ ne a-
skъnsъ, saъ kam intъnekat, das a se in-
челече чева, lasъ a se зъpі. «Χανὼν ὑ-
πέδειξεν ὀδόντας». Tкр: 2) apъiъ prin ek-
semплъ, пдiъ чева sъbt vedpea къiva
sъiъ modelъ, apъiъ, чe tpeвiе sъ fa-

къ chineva; inвъiъ. «Χαλεπὸν, τοῦ διδασκά-
λου πονηρῶς τι ὑποδεικνύοντος, καλῶς τοῦτο
ποιεῖν μαθεῖν». Ksn: 3) (pap: nestp: saъ
el:) esъ de faгъ, mъ apъiъ. [de xnde

ὑποδείκτης, οv (ό), повъiъitopъ, inвъ-
иъitopъ.

ὑπο-δειλιάω ω, viit: -άσω, mъ kam in-
fpikomezъ, mъ kam spenіъ. (se konf: кк
ἀποδειλιάω).

ὑπο-δειμαίνω, viit: -ανῶ, mъ kam spъi-
mīntъ, amъ oape-kape fpikъ.

ὑποδείζεις, εως (ή), apъtare fъkъtъ prin
oape-kape askъnsъ semnъ. [ὑποδείκνυμι].

ὑπο-δειπνέω -ω, viit: -ήσω, чinezъ in
лokкл алъiа.

ὑπο-δέχομαι, Ion: in локъ de ὑποδέχο-
μαι. [de xnde

ὑποδεκτήριον (τὸ), локъ potpivіtъ ла prii-
mipe de skъnape, asіlъ. [шi

ὑποδέκτης, οv (ό), priimitopъ de чева,
saъ chineva, = ὑποδοχεύς; (xne-opī) = Ἀ-
ποδέκτης, kasіepъ de banі пвдiчi. [шi

ὑποδεκτικός, ή, οv, aплекatъ, saъ dis-
пssъ ла priimipe de oasne.

ὑπο-δελεάζω, viit: -άσω, momeskъ, a-
mъpeskъ ne askъnsъ. 2) mъ къfъndъ, mъ
daъ afъnd, innotъ. (poate intp'acheastъ in-
sem: tpeвiе sъ se skpie ὑποβoλεάζω, saъ
ὑποβoλλίω).

ὑπο-δέμω, viit: -δεμῶ, zideskъ челе de
жos (челе dīntiī temelіi) a le xneі kъz-
dіtъpі.

ὑπο-δενδρόομαι -οῦμαι, viit: -ωθήσομαι,
mъ ppefakъ kіle пдгінъ in nomъ, mъ inalъъ
tpeпtat ka sъiъ apъopъ. (poate ppeм: in
лokъ de ἀποδενδρόομαι).

ὑπο-δενδρואίω, viit: -άτω, mъ vіpъ, saъ
nīndeskъ askъnsъ (saъ sъpъ de o datъ de)
sъbt sъiъ kopачiъ.

ὑποδέξας, аса, аv, Ion: in локъ de ὑ-
ποδείξας.

ὑποδέξιη (ή), poet: in локъ de ὑποδο-
χή, priimipe osnitalіepъ; ppeгъtpe de
prieeneaskъ priimipe. [шi

ὑποδέξιος, η saъ os, οv, Ion: potpivіtъ,
īndemīnatikъ ла priimipe intp' ale sale.
«Αμῆν—». Ep: лapъ, saъ īndemīnatikъ.
(adъiī īndpeпt: ὑποδέξιμος). [dīn

ὑπόδειξις, εως (ή), = ὑποδοχή, voіoasъ
priimipe. [ὑποδέχομαι].

ὑπο-δέομαι, viit: -δεήσομαι, mъ poгъ кк
xmіingъ.

ὑποδέριος (ό, ή), пeplatъ sъbt (ла) ritъ.
|| (sъesi:) ὑποδέραιον (τὸ), = Περιδέραιον,
rіopdanъ, saъ salъ de ritъ. [шi

Υποδερίς, ἰδος (ή), *naptea de jos a ri-telăi*. 2) = Περιδέραιον. [ὑπό, δέρη].

Υπο-δέρχομαι, *viit*: -δέξομαι, (*noxi*: ὑπε-δέρχομαι, *mi poet*: ὑπέδρακον, *mi cl*:) *mă xită pe sâbt oki, kiorăni*.

Υπο-δέρω, *viit*: -δερῶ, *жпоиѣ kite psjină*.

Υπόδεσις, εως, (ή), = (*maî întrep: de kîl*) Υπόδησις. [*mi*]

Υπόδεσµα (τό), *zълогѣ*. [ὑποδέω]. [*de xnde*]

Υποδεσµεύω, *viit*: -εύω, *mi Υποδεσµέω -ῶ, viit*: -ήσω, = Υποδέω. [*mi*]

Υποδέσµιος (ός, ή), *pxsă zълогѣ, zълогитѣ*.

Υποδεσµίς, ἰδος (ή), *dim*: *ал лѣ*..

Υπόδεσμος (ός), *lawъ, saă lerătrъ de-desxatъl pъpъit dъpъte*. [*mi*]

Υποδεσµός (ός), *Γλs*: = Υπόδεσις. 2) = Υπόδεσµα, *zълогѣ*. [*mi*]

Υποδετέον, *posit*: *ал лѣ* [ὑποδέω].

Υποδέχομαι, *poet*: *in lokă de...*

Υπο-δέχομαι, *viit*: -δέξομαι, *priimeskă voios, prieteneshle in kastъ mea, mi cl*:

• Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπω δειδιότα». *Γλ: Z*.

«Φεύγων δὲ Φθίην ἐξικόμην ἐς Πηλῆα· ὁ δὲ με πρόφρων ὑπεδέξατο». *Γλ: I*.

«Ξεῖνον ὑποδέξομαι οἴκῳ». *Od: II. 2) priimeskă kie-mapea (провокаpea), saă птвала врѣж-mamъlѣ in postъl meă, mъ innpōitneskă*

лѣ fъpъ fpiкъ; (fir:) paxdă. «() μὲν ἰα-χῇ κεκληγῶς ἐπόρουσεν, ὁ δ' ἐμµαπέως ὑπέ-δεκτο». *Es: «Αὔδασθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι»*. *Γλ: II. 3) (in nen:) iaă ask-pъtmî; (de xnde maî des) fъpъdăieskă*.

«Οὐ βουλομένων δὲ τῶν ἄλλων ἵεναι εἰς τὸν χῶρον τοῦτον, Ἀθηναῖοι ὑπεδέξαντο». *Er: «Τὸν δεῖνα ἦτες νῆα· ὁ δὲ οἱ πρόφρων ὑπέ-δεκτο»*. *Od: B*.

• Παγγέλῃσθαι μεγάλη ὑποδεχόμενον». *Er: (mi kx inf:) «Υπεδέξα-το ταῦτα αὐτῷ κατεργάσεσθαι...»*. *Er: Υπέδε-κτο τιμὰς δωσέμεν»*. *Om: Imu: «Σῆτόν τε τῇ στρατιῇ ὑποδέχομαι παρέξειν· ἐπὶ δὲ λόγῳ τοιῷδε τάδε ὑπίσχομαι»*. *Om: «Οἱ μὲν λοιποὶ ἐπιόντες τὰ θηρία ἐξανίστασαν· οἱ δὲ ἄριστοι διαστάντες τὰ ἀνιστάμενα ὑπεδέχοντο, καὶ ἀ-νήρουν»*. *Ksn: «Μηχανῶ τόνυν, ὅπως ἐν δυσ-χωρίαις τοὺς πολεμίους γιγνομένους ἐν ἐρυμνῷ αὐτὸς ὦν ὑποδέξη»*. *Ksn: (mi fir:) «Βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν»*. *Od: N, mi II: 4) kx mъaxъmipe priimeskă (mъ indъnлekă лa) чева de vxnă; (desupe pъrъ) askxatъ priimind*. «Πολλὴ οἱ ἔσπετο τιμὴ, ᾧ πρό-φρων γε θεὰ ὑπεδέχεται εὐχάς». *Es: «Εὐ-ρώτα, τίς εἴη ὁ μοι δοῦς· ἐγὼ δὲ ἐφάρμην ἐ-καῖνον»*. ὁ δὲ ὑπεδέκετο». *Er: «Υποδέξαμενον*

δέ μιν ἄσμενον τοὺς λόγους». *Er: 5) viă, (mi desupe neînsxfl:) staă indatъ dъpe alxl, = Διαδέχομαι, sxiъedă*. «Κάθην-ται δ' ἐν κύκλῳ, μέσος μὲν δ' ἀκράτιστος· ὁ δ' ὑποδεχόμενος παρ' αὐτῷ· ἐφεξῆς δ' ἑκατέρω-θεν οἱ ἄλλοι κατ' ἀξίαν τῆς ὑπεροχῆς». *At: «Τῶν Θερμοπυλέων τὸ πρὸς τὴν ἡῶ τῆς ἐ-δοῦ θάλασσα ὑποδέκεται καὶ τενάγεια»*. *Er: 6) (desupe mxiъpъ) iaă in nînteye, mъ inbopъomeză*.

Υπο-δέω, *viit*: δήσω, *leră dedesxat; (upinъ: mîkъ) mъ inkaamă*. «Τοῦτο τὸ ὑ-πόδημα ἐρράψας μὲν σὺ, ὑπεδήσατο δὲ Ἀρι-σταγέρης». *Er: «Κέλευε σφέας κοθόνους ὑ-ποδέεσθαι»*. *Er: (mi absol:) «Ὅσοι ὑποδεδε-μένοι ἐκοιμῶντο»*. *Ksn: inkaamă*. «Δρα-μεῖν θάπτον ἀνηπόδυτον ἢ ὑποδεδεμένον». *Ksn: «Ἐτυχον ὑποδομένη»*. *Arstf: 2) mxiă чева zълогѣ, zълогескѣ*.

Υποδεῶς, (*prinъ: maî întp: kompar: ὑ-ποδεέστερον*) *adv: = «Ἐλαττον, maî psjin, maî de jos*. [ὑποδέης].

Υπόδηλος (ός, ή), [ὑπό, δῆλος] *kam (saă destxl) vxzxlă, inbedepată*. [*de xnde*]

Υπόδηλός -ῶ, *viit*: -ώσω, *apxlă destxl de lagъ, inbedepexă; saă kam pe askxnsă (intenekat) faxă kxnoskătl, daă a se in-meleme чева*. [*de xnde*]

Υπόδηλως, εως (ή), *apъtape, inkxno-ntimape prin semne, saă nîlde pxmaî*.

Υπόδημα (τό), *oninkъ (legatъ kx noxi-me)*. «Κοῖλον —». *Акс: (in nen:) inka-uminte (uismъ, mi cl)*. [ὑποδέω].

Υπόδημάτιον (τό), *dim*: *ал лѣ* ὑπόδημα, *oninkxъ, uismxliъ, mi cl*:

Υπόδηματοδόφος (ός, ή), *kxstōpă de in-kъlmъminte, oninkapă, saă uismapă*. [ὑπό-δημα, δόπτω].

Υπο-δῆρώ, -ῶ, *viit*: -ώσω, *poet: = Δῆρώ, upadă, kxstieză upin жѣsipe, saă nîpъo-lipe*.

Υπόδησις, εως (ή), *lerape dedesxat*. (*art: saă pas*); (*prinъ*) *inkaamape kx op ue; (pin întind:) in lokă de ὑπόδημα; (med:) = Υπόδεσμος*. [ὑποδέω].

Υπο-δια-βάλλω, *viit*: -βαλῶ, *kaemniă, nîpъskă pe askxnsă, zabistăieskă*.

Υπο-δια-βιβρώσκω, *viit*: -βρώσσομαι, *poză pe nesimъite, kite psjină*.

Υπο-δια-βόσκω, *viit*: -βοσκήσω, *nxtpeskă kam kxmъlat, saă psjinъ xiă pe xpantъ (mîkъ) = Υποδιαβιβρώσκω*.

Υποδιασκευτικός, ή, ὄν, *kam desupъpъitibă [ὑπό, διασκευτικός]*.

Υποδιαίρεσις, εως (ή), sxbt-inp̄r̄p̄ipe. [din
Υπο-δι-αιρέω -ῶ, viit: -ήσω, (nex: υπο-
διείλον, mi cl:) sxbt-inuap̄iḡ in mai miḡi
p̄r̄p̄i čeeā če este o dat̄ in p̄r̄p̄iḡiḡ.

Υπο-δια-κονέω -ῶ, mi (miḡi:) -έομαι -οῦ-
μαι, viit: -ήσω, -ομαι, sintḡ (slaxjeskḡ ka)...

Υποδιάκονος (ό), sxbt slaxjitop̄ḡ; (Bisep.)
ino(sxbt)diakonḡ, slaxjitop̄ḡ in sfintele
slaxjbe sxbt alḡḡ diakonḡ. [υπό, διάκονος].

Υπο-δια-νοέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, m̄
r̄indeskḡ in sinemī.

Υπο-δια-σπάω -ῶ, viit: -σπάσω, des-
nap̄iḡ čeeā p̄r̄p̄in saḡ oupe-kem in silḡ.

Υποδιαστολή (ή), p̄r̄p̄in oape-kape des-
p̄r̄p̄ipe, saḡ deosevipe; (prin: gram:) in-
p̄r̄p̄ipe de frap̄ḡ in mai miḡi p̄r̄p̄i; o
vir̄gḡḡ, xḡḡ deshp̄r̄p̄itop̄ḡ semḡḡ, prin
kape se despapt silabele xnei zicēp̄i snpe
deosevipe de alta asemenea. (snpe eks:)
ό, τι, op če, mi ὅτι, κτ. [υποδιαστῆλῶ].

Υπο-δια-φέρω, viit: -δι-οίσω (nex: υποδι-
-ήγῃκα, mi cl:) fakḡ, saḡ m̄ sileskḡ a fa-
če ne čineva inḡp' xḡḡ kinḡ a 'mi skim̄va
p̄r̄p̄ep̄ea (sistema, mi cl:).

Υπο-δια-φθείρω, viit: -φθερῶ, kop̄ep̄ḡ, strip̄kḡ
ne ask̄nsḡ, saḡ kile p̄r̄p̄inḡ.

Υποδιάσκαλος (ό), sxbt - inb̄p̄itop̄ḡ;
(prin:)=Xorodid̄x̄kalos. [din

Υπο-διδάσκω, viit: -διδάξω, inb̄p̄iḡ ne či-
neva sxbt povaga, saḡ dne diktapea al-
l̄iā.

Υπο-διδράσκω, viit: υπο-δράσσομαι, (nex:
υπέδραν, mi cl:) f̄iḡḡ ne ask̄nsḡ, saḡ m̄
f̄iḡr̄eskḡ.

Υπο-δίδωμι, viit: υπο-δίωσω, (nex: -υπέδω-
κα, mi cl:) m̄ s̄p̄n̄iḡ, m̄ p̄lekḡ; skazḡ,
m̄ t̄pekḡ (din l̄loapea mea); (desnpe zi
dip̄i) st̄ḡ s̄ kazḡ. «Τὰ ὑποδεδωκότα τῶν
θηρίων ἔργων ἀνακτῶμενος». Flap̄:

Υποδιήγησις, εως (ή), (in p̄tp:) nap̄tea a
doā a nap̄aii (a povestipei), xnde se ek-
s̄nikḡ p̄r̄iḡin̄le inl̄m̄p̄r̄ilop̄. [υποδιηγέ-
ομαι].

Υπο-δικάζω, viit: -άζω, (k̄ dat: indip:)
s̄p̄n̄iḡ la os̄indḡ, saḡ inb̄inob̄p̄es̄kḡ ne
čineva in čeeā. [din

Υπόδικος (ό, ή), s̄p̄n̄sḡ la js̄dikatz, p̄i-
p̄iḡ; vinobatḡ, s̄p̄i os̄indḡ. «'Ασεβείας — •
Plat: "Τῆς δολότητος —, Aks: indatopatḡ a
m̄l̄ti paḡva. [υπό, δίκη].

Υπο-δινέω -ῶ, viit: -ήσω, inb̄z̄atopes̄kḡ,
inb̄r̄p̄es̄kḡ ne dedes̄s̄t, saḡ p̄r̄p̄in.

Υποδιοικητής, οὔ (ό), sxbt-k̄ip̄m̄sitop̄ḡ,
saḡ sxbt-administ̄patop̄ḡ. [υποδιοικέω].

Υποδιπλάσιος, α, ον, čel ne js̄m̄p̄tate

mai p̄r̄p̄inḡ dek̄it in̄doits̄a. [mi

Υπο-διπλόω -ῶ, viit: -ώσω, r̄as: in̄doies̄kḡ
ne dedes̄s̄t. [υπό, διπλός -οῦς]. [de xnde
Υποδιπλωσις, εως (ή), in̄doipe ne dede-
s̄s̄t.

Υποδιφθερός (ό, ή), k̄p̄it̄s̄mitḡ ne dede-
s̄s̄t, saḡ ne d̄in̄p̄nt̄p̄ k̄ p̄lele saḡ bla-
n̄p̄, bl̄n̄itḡ. [υπό, διφθέρα].

Υποδιψιος (ό, ή), kam inset̄z̄top̄ḡ. [mi

Υπόδιψος (ό, ή), kam inset̄atḡ. [υπό, δίψα].

Υποδημθεις, εις, εν, poet: pas: nex: 1
de nap̄t̄: al l̄iḡ ὑποδαμάω.

Υποδμώς, ὡς (ό), poet: slaxḡ, = Θερά-
πων; saḡ povḡ, = Δούλος.

Υποδρα (ή), js̄p̄p̄ipe k̄ in̄čel̄s̄a, saḡ
kite p̄r̄p̄inḡ. [υποδέρω].

Υπόδοσις, εως (ή), [υποδίδωμι] in̄p̄p̄i-
nape. (in Es̄xl: se ind̄p̄ent: ὑπόδοσις).

Υπόδουλος (ό, ή), [υπό, δούλος] k̄ tot̄s̄a
povḡ sxbt st̄p̄in̄ipea al̄ts̄ia. [de xnde

Υποδουλῶ -ῶ, viit: -ώσω, poveskḡ ne
čineva sxbt al̄ts̄a.

Υποδοχείον (τό), lokḡ de p̄riimipe de
oas̄neḡi (xanḡ, saḡ otelḡ, ospelḡ). [mi

Υποδοχεύς, εως (ό), p̄riimitop̄ḡ de oa-
s̄neḡi. [din

Υποδοχή (ή), p̄riimipe de oas̄n̄iḡ; saḡ
os̄n̄itape. «Εἰς ὑποδοχὰς τοῦ στρατοῦ». Ep:
2) p̄riimipe k̄ m̄slax̄imipe, ap̄ovape, saḡ
in̄k̄v̄in̄ip̄ape de čeeā. «Εἰς ὑποδοχὴν πάν-
τα ποιεῖν τινί». Es̄xl: snpe pl̄t̄čeeā k̄i-
va. 3) r̄indḡ, skop̄ḡ, p̄dejde. «Εἰς ὑπο-
δοχὴν τοῦ καὶ αὐτοὶ ποτε τῶν ὁμοίων ἀξιο-
θῆναι». D. Kas: 4) (up̄in in̄t̄ind:) lokḡ de
p̄riimipe de oas̄neḡi, = Υποδοχείον; (prin
x̄pm:) lokḡ de sk̄np̄ape, as̄iaḡ; (fir:) miḡ-
lokḡ de ak̄stop̄ḡ, in̄les̄niḡis̄ne. «Κατασκευ-
άζειν ὑποδοχὰς ὁμέριοις ὕδασι». Ap̄st: «Ναυσι-
καλλίστας καὶ ἀσφαλεστάτας ὑποδοχὰς ἔχει (ή
Ἀττικὴ), ὅπου γ' ἐστὶν εἰσορμισθέντας ἡδέως
ἐνεκα χειμῶνος ἀναπαύεσθαι». Ksn: «Πρὸς
δέ τοῦτο καλὴν μὲν ὑποδοχὴν εἶχε τὴν μετὰ
τοῦ πατρὸς συμβίωσιν, καλὰς δ' ἐκ φύσεως ὁρ-
μὰς αὐτὸς ἐπὶ τὸ δέον». Plv: [υποδέχομαι].

Υπόδρα, mi Υποδράξ, adv: poet: [υποδέρ-
χομαι] k̄ k̄ip̄ep̄ḡ, b̄ns̄it̄oape saḡ sel̄va-
likḡ k̄p̄iḡt̄p̄ḡ.

Υποδρακεῖν, poet: nex: 2: de inf: al l̄iḡ
υποδέρχομαι.

Υπο-δραματουργέω -ῶ, viit: -ήσω, p̄ep̄re-
sintḡ o a doil̄ca (de mai de jos) p̄ep̄soan̄p̄
a dr̄amei. (bez̄i mi δευτεραγωνιστέω).

Υποδραμεῖν, nex: 2: de inf: al l̄iḡ ὑπο-
τρέχω.

Υπο-δράσσομαι (-δράττομαι), viit: -δράξο-

μαι, (κκ μεν:) απκκ, πκκ (saž mē si-leskš a pñpe) ла mñnъ чева kam пе as-κñsš, saž κκ oape-kape пе d' alētsrea mñklokš.

Υπο-δράω -ω, viit: -δράσω, = Υπουργώ, слжжескš.

Υποδρής ... (ό), poet: Ion: vžžtopš, saž vžžtš kīorxm (κκ kōada okīklati), dšm-manš, vžžtš. [Υπόδρα].

Υποδρήσσω, poet: Ion: in lokš de υπο-δράω. [de žnde

Υποδρήσσειρα (ή), poet: Ion: fem: alēi...

Υποδρηστήρ (ό), poet: sžvt-lžkrštopš, slžgtš, = Υπηρέτης.

Υποδριμς, εος (ό, ή), kam ακρς (kam inçeposš ла ršstš); (fir:) kam atinçtopš, sžpçrštopš. [υπό, δριμς].

Υποδρομή (ή), alerçape snpe skçnape; lokš de skçnape, asilš; portš. 2) пле-кчкне, smilinqš, mñklokš žositš de a kñstira favoapea kšiva. [mi

Υπόδρομος (ό, ή), (κκ μεν: saž dat:) alerçatš, pefçitš sžvt чева. «Ιχθυος —». Eçp: çel de dñaintea niçoapelop, saž de inñiedikape. || (sžvt:) = Υποδρομή, lokš de skçnape, portš; rçpš, intrape; (fir:) inçtopçere. «Της ἐπιστήμης —». Nkñx: 2) žnš felš de pñançinš (Eli: Z. ist. st. 25). [υποδρέμω = υποτρέχω].

Υπόδροςος (ό, ή), kam pçkporosš, saž pçkporitš (pçkporiçelš). [υπό, δρόςος].

Υποδρώσι, poet: Ion: in lokš de υπο-δρώσι, a 3: in: neps: de xot: al lxi υπο-δράω.

Υπο-δύνω, saž (mai des)...

Υπο-δύομαι, viit: -δύομαι, (nex: υπέδυν, mi çl:) mž vīrš dedesçvt; mž kšçndš (овч: κκ ак:). «Υποδύσα θαλάσσης κόλπον», Od: Δ. «Βούιος υποδύς, καθάπερ οί λάροι»,. Λжч: «Τάφον υπέδυ»,. Лкс: s' a inçmopmñtat. (mi κκ μεν: κκ пpen:) «Υποδύμενος υπό τών κεραμίδων»,. Apst: (mi κκ dat: pap: «Πᾶσιν δ' υπέδυ γόος»,. Od: K. Ἰα κούρινς. (fçpš kazš). «Χρή ὀρμῶντος τοῦ ἵππου προ-νεύειν ἤττον γάρ ἂν καὶ υποδύοι ὁ ἵππος, καὶ ἀναβάλλοι τὸν ἀναβάτην»,. Ksn: 2) (upin inñind:) apdikš, laš asçnpçmī, fçtšdšie-skš, inçpçinžš чева. «Τὸν μὲν ἐπειθ' υπο-δύοντε δὴ ἐταῖροι, ... ἐπὶ νῆας φερέτην»,. Ιλ: Θ. (mi fir:). «Ἐκόντες υπέδυσαν τὸν πό-λεμον»,. Ep: «Υπέδυνε τὴν ἡγεμονίαν τοῦ πό-λεμου»,. Ep: «Πάντα μὲν πόνον, πάντα δὲ κίνδυνον υποδύονται»,. Ksn: (mi κκ inf:). «Ἡ καὶ ταύτην... τὴν δικαιοσύνην σὺ υπο-δύη διδάσκειν», Ksn: 3) mž inçpçakš, portš.

«Υποδύθι τασδί τās Λακωνικās»,. Apstf: «Υποδύναι τὸ τῆς ἀπάτης προσωπεῖον»,. Xps: (mi κκ dat: al пpen:) «Κιθῶνας υποδύνει τοῖς εἴμασι»,. Ep: [de žnde upin inñind:] «Τὸν Δία υποδύμενος»,. Лкс: pēpēsintind (in teatpš). 4) (fir:) pefçrš sžvt απçra-pea kšiva, saž mž sičeskš a inçpa in dra-çoslea kšiva. «Υπὸ τὸν Καίσαρα υποδύς»,. Пл: (bezī mi υπέρχομαι, mi υποτρέχω). 4) (žne-opī) poet: esš d' asçnpa (κκ μεν:). «Θάμνων υπεδύσατο»,. Od: Z. (mi fir:) «Κα-κῶν υποδύσαι ἤδη»,. Od: Y. te veī isçvī. [de žnde

Υπόδυσις, εως (ή), vīpīpe dedesçvt (akt: saž nas:); kšçndape inççntpš; (pñ in-ñind:) lokš, žnde se poate çineva vīpī, asçnde snpe skçnape; (κκ μεν: fir:) is-çvīpe.

Υποδυσκόλος (ό, ή), kam inçtçpçtnikš, kam vīçdatš. [υπό, δύσκολος].

Υποδυσφορέω -ω, viit: -ήσω, mž kam nekžjeskš, mž kam sžpçrš. [din

Υποδυσφορος (ό, ή), kam nekžkitš, kam sžpçratš. [υπό, δύσφορος].

Υπο-δυσχαιραίνω, viit: -ανῶ, = Υποδυσ-φορέω, mž kam nemçlççmeskš, mž kam nekžjeskš, simçš oape-kape stpimçtopape in чева.

Υποδυσώδης, εος (ό, ή), kam pççpçosš. [υπό, δυσώδης].

Υπο-δυσωπέω -ω, viit: -ήσω, fakš пе çi-neva a se pçšina, a se sfii oape-kçm.

Υποδύτης, ου (ό), çainš пе dedesçvt. [din Υπο-δύω, viit: -δύσω, pap in lokš de υποδύνω.

Υπο-δωρίζω, viit: -ίσω, kam imitš (pñinç: in pronçnçie) пе Dopienī.

Υπο-δώριος (ό, ή), apie de bekīea mç-sikš пе sžvt (kam ançpñiatš de) чеа Do-rikš. [υπό, Δώριος].

Υποδωριστί, adv: dçne kīnçl sžvt-dopī-kš al bekīē mçsiçe [υποδωρίζω].

Υπο-εικάθω, mi Υπο-είλω, poet: in lokš de υπείλω.

Υποεργός (ό, ή), poet: Ion: in lokš de υποεργός.

Υπο-ζαχορεύω. viit: εύσω, sñtš (slžje-skš in templa ka)...

Υποζάχορος (ό, ή), slžçitopš in templa sžvt çel dñtī inçpīçitopš (enistatš) al lxi. (bezī νεωκόρος). [υπό, ζάχορος].

Υπο-ζεύγνυμι, viit: -ζεύξω, (nas: nex: 2: υπεζύγην, mi çl:) pñtš sžvt жçrš; (pñ in-ñind:) konlegš, inçogeskš; (fir:) sžpçtš-povçskš; (mi nas:) mž sžpçtš, mž pçbe,

skš; (prin xpm:) paxdš; (despre lxxp) mš dedxkš sxbt чева (кx dat: indip:). “Тѡ δ’ υπεζυγην πόνω». Sof: m’ am insxpūinat кx aчeastъ osteneaalъ. (mi nas:) «Υπέζευχται ἐνὶ γένει». Apst: se dedxche sxbt... [de xnde

Υπόζευξις, εως (ή), sxbt-жxrape; (fir:) konlegape, inprexnapе; saš sxpšnepe(akt:).

Υπο-ζέω, biit: -ζέσω, inxenš a fepse, daš xndš.

Υπο-ζοφάω -ω, (fšpš biit:) poet: sīntš kam intšnekosš, saš kam inkisš la fauš, kam neppichosš.

Υποζοφώσα, poet: (prin intpenšnepe de o) in lokš de υποζοφῶσα, fem: partiv: ал лxi υποζοφάω.

Υποζύγιος (ό, ή), чел de sxbt жxгš, sxeжxratš. || (sxešt:) Υποζύγιον (se inu: xтгос), tpeгtopš sxbt жxгš la kapš, mi чл: “Τὰς ἀμάξας ἀνευ τῶν υποζυγίων». Tшч: “Υποζυγίοις ἀλωῶσι τὸν σίτον, υποζύγια δὲ καλούμενα οἷσα πάντα ὁμοίως, βούς, ἡμιόνους, ἵππους... Ksn: [υπό, ζυγός]. [de xnde

Υποζυγίωδης, eos (ό, ή), ka xñš (asemenea xñš) tpeгtopš sxbt жxгš, došitokosš.

Υπόζυγος (ό, ή), (papš, saš inđoiosš) in lokš de υποζύγιος. [de xnde

Υποζυγῶ -ω, biit: ὠσω, = Υποζεύγνυμι.

Υπόζυμος (ό, ή) xmflatš, dosnitš prin (saš ka prin) alxatš. [υπό, ζύμη].

Υπο-όζω, biit: -οζήσω, (tpe: de кx; in lokš de prez: υπόδωδo) kam amš miposš (вxñš saš pšš).

Υπο-ζωγραφέω -ω, biit: -ήσω, zšpšve-skš kam intšnekat, saš fakš isvodš, desemnezš nšmaš.

Υπόζωμα (τὸ). [υποζώννυμι] (in xen:)= Διάζωμα; (partik: antm:)= Διάφραγμα (bezī ziv:). 2) skindšpa konlegtoape de nepexī kopšbī, kape tot de o datš sxx-жehte mi de lavīš vīslamīlor. 3) (rлs:) mīжxokšl kīpmeš.

Υποζώνιον (τὸ), vřš ne dedesxstsl in-чinгtoapeš, (Tшч:) kimipš. [υπό, ζώνη].

Υπο-ζώννυμι (ζωννύω), biit: -ζώσω, (nas: tpe: de кx: υπέζωμαι, mi чл:) inчinгš ne dedesxst, stipnрš кx (saš ka кx) inчinгtoape; лerš inprexnt; (mīж:) imī sšme-шš (apdikš in sss) xaina кx inчinгtoape; (prin intind:) ršteskš, (mīж:) mš ršteskš (mš sšmeшš) de чева. “Ναῦς —, Πλ: le intpexskš кx υπόζωμα (bezī ziv:). «Τοῖς ποσὶν υποζώσας ἀνέχλινεν ὕπτιον... Enpг: (mi mīж:) “Ξίφη υπεζωσμένους... Πл: nšp-

lind la vřšl lor. “Χρυσὸς τετρακοσίους υπεζωσμένος... Πл: avind in kimipš. “Νηδὺν υπέζωσται λευκήν». Elī: (mi absol:). “Υπεζωσμένος (se inu: τήν ἐσθῆτα)... Lks: sšmesš, rata

Υπόζωμα (τὸ), = Υπόζωμα.

Υπο-θάλλω, biit: -θάψω, pšgin inkšl-zesкš, mš in kšmutatš mi dšinoasš кьл-dšpš (ка клошка oшле). 2) poet: inep-bintš, apzš ne dīntšntpš, saš ne askšnsš. “Υπό με θάλλουσι μανίαι... Esxl:

Υπο-θειάζω, biit: -άσω, kam inzeeskš (кx lašde mi чл:).

Υπόθεμα (τὸ), pšš dedesxst, temelie, vasš (mīчopš, saš niedestалš). [υποτίθημι].

Υπόθενар (τὸ), palma mīneš, saš partea de la degetsl чel mare pīnt la чel mikš. [υπό, θέнар].

Υποθερμαίνω, biit: -ανῶ, inkšlzesкš, inepšintš pšgin; (fir:) apinзš, intpīlš. “Υπεθερμάνθη ξίφος αἵματι... Om: s’ a kam inepšintat. “Υποθερμάνθεις τῷ θυμῷ... Sx-id: [din

Υπόθερμος (ό, ή), kam fepšinte; (mi fir:) kam desmetikš. [υπό, θερμός].

Υπόθεσις, εως (ή), pšnepe dedesxst, mi чл: 2) (obiv: prin intind:) temelie, vasš.

“Αὕτη γὰρ οἶον ὑπόθεσις mi φύσις δένδρων ἐστί... Tшч: (bezī mi υπόστασις). 3) (maš des fir:) matepia (sxbiektsl) кxbīntslš, saš opkšpia fante; obiektš de poemš; fondš de xñš кxbīntš opatorikš; pronosigie de diskšgie. “Ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν ἐπανάγων τὸν λόγον... Ksn: “Πολλὰ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν οἰκέως διαλεχθεῖς». Diod: “Ἐὖ τῇ ὑποθέσει ὅλον τὸν λόγον βοηθοῦντα παρέσχουσαι ὑπέθου γὰρ mi чл:... Ksn: (partik: fлst:) че-va sšposatš de sirpš snpe inчtpipe, saš inkpedingape de alš чева; (in xen:) skopš, tepminš, sfīpšitš pronxšš inainte; voīnшx хотpīpš. “Ἐξέστησε τῆς ὑποθέσεως, ἐφ’ ἧς ὁμᾶς οἱ πρόγονοι κατέλιπον... Dm: pīvīntš, saš pīvīnsipe, ppetekstš. “Πολέμου—... Πл: (xne-opī) sfšsipe, povaпš, = Υποβολή, Υποθήκη. [mi

Υποθετός, α, ον, posit: ал лxi υποτίθημι.

Υποθέτης, ου (ό), = Υποβολεύς, чel чe dik-teazš, saš dš sxbiektš, pīvīntš la чева. [mi

Υποθετικός, ή, ον, sšpositivš, nštinчosš a fi. 2) indeminatikš la diktape, saš povšsipe. 3) (gram:) insemnšivš de sšposigie. “Σύνδεσμος—... [υποτίθημι]. [de xnde Υποθετικῶς, adv: in kīnš sšpositivš, prin sšposigie.

Υπόθετος (ό, ή), pšš, saš de pšš de-

desxst. || (sxst:) *Υπόθετον (se inq: φάρμακον), Med: sxstnamš (mi cele asemenea) nssš in wezstš nentps inlesnipe de emipe afapt, (Fpang:) suppositoire. [υποτίθημι].

Υπόθευ, poet: in lokš de, ύπόθου, a 2: sinr: neps: de mik: nex: 2: de poranq: ал лѣи υποτίθημι.

Υπο-θέω, viit: -θεύομαι, aleprš ne dedesxst, saš ne askxšš, saš mai 'nainte (ka sš taiš dpxmšl kšiva), ==Υποτρέχω. "Δι-ώκουσι δὲ αἱ μὲν (κύνες) ἀρχόμεναι σφόδρα, αἱ δὲ υποθέουσιν, εἴτα ἀμαρτάνουσι, Ksn: (ka ak: ka prep:) isveskš diu nindš (fap̄ veste). "Πότ' ἐχθρόν λύκοιο δίκαν υποθέουσμαι, ἀλλ' ἄλλοτε πατέων ὁδοῖς σχολιαίς, Pind: Υπο-θεωρέω -ῶ, viit: -ήσω, p̄ibeskš ne dedesxst, saš diu jos; varš de seamš ne askxšš.

Υπο-θήγω, viit: -θήξω, askxšš pxgin чева; (fir:) zšdšpxskš, inšp̄itš ne askxšš.

Υποθήκη (ή), ==Υπόθεμα, vasš, lemé-lic; (fir:) повадъ, opdinš, porxukš, inšv-pxšpx. 2) zšlogš (inotekš). «Παρέχειν τοῖς δανείσασι τὴν υποθήκην ἀνέπαφον». Dm: [υποτίθημι]. [de xnde

Υποθημιαῖος, α, ον, datš de zšlogš, inotekatš.

Υπόθημα (τὸ), ==Υπόθεμα.

Υποθημοσύνη (ή), ==Υποθήκη, sfstšipe, повадъ, inšvpxšpx. [din

Υποθήμων, ονος (ό, ή), ==Υποθέτης.

Υποθήριον (τὸ), xñš felš de alifie, saš emplastpx. [υπό, θηρίον].

Υπο-θλίβω, viit: -θλίψω, st̄ibeskš pxgin, saš xšxpeš. чева.

Υπο-θλόω -ω, viit: -ώσω, t̄pxxšpx pxgin

Υπο-θόρνωμαι, viit: -θοροῦμαι, (nex: ύπέ-θορον, mi чл:) =Επιθόρνωμαι, inkalikš (des-pxre t̄pxueaska in̄p̄exnape a vitelop̄).

Υπο-θορυβέω -ῶ, viit: -ήσω, šakš pxginš чева sromotš, gšlšpxie.

Υπο-θράττω, viit: -θράξω, Λι: in lokš de ύποταράττω.

Υπο-θράζω, viit: -θράσω, šnaprš, sdpo-keskš pxgin чева.

Υπο-θρηνέω -ῶ, viit: -ήσω, pl̄ingš px-gin, saš in̄cet; (ka ak:) žb̄leskš pl̄ingind ne čineva.

Υπο-θρόνιον (τὸ), [υπό, θρόνος] =Θρήνος, skšxnamš (desxst ničoape), tabxpeš.

Υπο-θρύπτομαι, viit: -θρύφομαι, mš kam m̄oleskš, sšvbeskš pxgin чева; (fir:) mš porlš kam p̄efšxkš, saš ka oape-kape kšm̄p̄itš. 2) (ka dat:) mš des̄f̄lezš kam ne askxšš in чева. «Υπεθρύφθη μετώπῳ».

Enrp: m' am des̄f̄tat sšp̄atind šxpiu ne šp̄ante.

Υπο-θρόσκω, viit: -θοροῦμαι, (nex: ύπέ-θορον, mi чл:) sšp̄š diu jos, esš in faga anei; saltš. 2) ==Υποθόρνωμαι.

Υποθυμίαμα (τὸ), m̄iposxš evanopatš diu-tp' o apomš. [mi

Υποθυμιάς, άδος (ή), kšxkš de flori p̄xtatš in̄p̄exkšpxl r̄ilxšl (nentpx mai m̄xltš dov̄indipe a m̄iposxšl lor). [mi

Υποθυμιάσις, εως (ή), afšmape ka tš-miie saš alte m̄ipodii mi apome. [din

Υπο-θυμιάω -ῶ, viit: -άσω, apzš (afšmš ka) tšmiie saš alte m̄ipodii.

Υποθυμис, ιδος (ή), ==Υποθυμιάς. 2) xñš felš de pasšpe, (Apstf: Pas: 302).

Υποθυρις, ιδος (ή), mi

Υπόθυρον (τὸ), pragxi xšei. [υπό, θύρα].

Υπόθυψις, εως (ή), ašigape de fokš; (fir:) zšdšpxipe, in̄demnape. [υποτύψω].

Υπο-θωπεύω, viit: -εύσω, liagšweskš kam u' alššpea, in̄tp' xñš kinš askxšš, ne nesim̄gite.

Υπο-θωρήσσω, viit: -ήξω, poet: in̄apmezš neaskxšš. 2) (m̄ik: Škr:) mš kam in̄v̄itš.

Υπο-θωύζω, viit: -ύξω, (ka dat:) st̄iprš kam in̄cet kšlpe čineva, il in̄demnš, il in̄kšpakezš ka in̄cetinelš glasš.

Υπο-τάχω, viit: -τάχσω, poet: pesxñš a-dink, ==Υπηχῶ.

Υπ-οίγνυμι (-οίγω), viit: -οίξω, (nex: ύπέ-οίξα, mi чл:) des̄kizš ne askxšš, saš pxgin.

Υπ-οιδαίνω, viit: -οιδήσω, x̄mflx pxgi-nel. [de xnde

Υποιδάλεις, α, ον, kam x̄mflatš.

Υπ-οιδάω (mi Ion: -έω) -ῶ, viit: -ήσω, mš kam x̄mflx, saš sintš kam x̄mflatš.

Υπ-οικέω -ῶ, viit: -ήσω, lokšieskš (mi m̄ik: sintš askxšš) in̄xšntpx, saš sšei чева. (bezī mi ύποικουρέω).

Υπ-οικίζομαι, viit: -οικισθήσομαι, viš de lokšieskš, saš (fir:) mš askxñzš sšei чева.

Υπ-οικοδομέω -ῶ, viit: -ήσω, zideskš dedesxst saš de la in̄deminš чева, pe-napezš.

Υπ-οικουρέω -ῶ, viit: -ήσω, d̄vinozš me-zind askxšš, v̄ip̄itš, in̄kšibatš x̄ndeva.

"Λεληθός τιμῆος υποικουροῦν". Pl: (mi ka ak: ал prep:). "Νόσος υποικουρήσεν αὐτούς, Pl: s' a in̄kšibat in̄tp' in̄m̄i. 2) (fir:) p̄itš ne askxšš ziz̄v̄ni, in̄tp̄i, mš sileskš a am̄p̄i ne čineva. «Ὀλίγους δὲ τινας οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ φήσας υποικουρεῖν». Pl: (mi ka ak:) "Υποικούρει τὴν στρατιάν, καὶ παρώξυνε κα-

τά τοῦ... Πλ: (mi k8 dat: opran): “Χρήμασι πολλοῖς ὑποικουρῶν καὶ διαφθεύρων ἄρχοντας... Πλ. (sa8 antixap:): “Αὐτὸν ὑποικουρεῖτε τοῖς ἀνδράσιν ὑμῶν... Apstf:

Ἵπο-οιμῶζω, viit: -ῶζω, paĩnr8 s8sniñnd inuet.

Ἵποινος (ὁ, ἡ), plin8 de vin8. •Βότρου —, Fiastr: 2) kam veat8.

Ἵπο-οίεσμαι, viit: -οίεσμαι, (nex: ὑπορή-θην, mi 44) kam rĩndesk8, v8n8iesk8 чева.

Ἵποιστός, ἡ, ὄν, [ὑποίσω] de s8sepit.

Ἵπο-ισχάνω, mi Ἵποίσχω, poet: Ion: in лок8 de ὑπέχω; mi || (mĩk:) in лок8 de ὑπισχνέομαι.

Ἵποίσω, viit: ал л8ĩ ὑποφέρω.

Ἵπο-καθαίρω, viit: -αῤῶ, k8p8u8 ne din жос (stomax8), sa8 k8 o8x8pĩk8 k8p8-ueñie. [de xnde

Ἵποκαθάρισ, εως (ἡ), ne din жос, sa8 x8uap8 k8p8u8.

Ἵπο-καθ-έζομαι, viit: -εδοῦμαι, = Ἵποκαθ-ημαι, (prin4:) mĩndesk8.

Ἵπο-καθ-εύδω, viit: -ευδήσω, dormi8 p8-ñin, sa8 s8et чева.

Ἵπο-καθ-ημαι, (prel: ὑπεκαθήμην) me88 s8et, жос, sa8 maĩ жос; (prin intind:) me88 t8p8 t8eas8. 2) (maĩ des) amtent8 xnde-va; (nartĩk:) mĩndesk8 ne v8p8mĩam8 a-me8at8 in sĩ8p8 лок8. «Ἵποκαθησθαι χω-ρίοις ισχυροῖς». D: Ал: (mi k8 ak:) «Ἐν τῇ Βοιωτικῇ ὑποκατημένους τὸν βάρβαρον». Ep:

Ἵπο-καθ-ίζω, viit: -ίσω, ame88 ne чĩ-neva жос, sa8 ла mĩnd8. || (e4: sa8 nestp: mi mĩk:) = Ἵποκαθ-ημαι.

Ἵπο-καθ-ίημι, viit: ἡσω, (nex: ὑποκαθήνα, mi 44:) ковор8, da8 maĩ ла vale; (mi fir:) k8mp8te88, notodesk8 kĩte p8ñin8. •Τὰς ὀφρῦς —, Fot: imĩ kam im8ñine88 po-somopĩpea, (Fpang:) se derider. (mi mĩk:) «Πῶγονα βαθὺν ὑποκαθειμένος». Aks: avĩnd л8sat8 ла vale л8n8т8 вар8т8. (mi nas:) «Ἵποκαθειμένους τῆς ὀργῆς», Πл: notolĩnd8 se oape-k8m din...

Ἵπο-καθ-ίστημι, viit: -καταστήσω, (nex: ὑποκατέστησα, mi 44:) п8ĩ8 чева, sa8 ne чĩ-neva in лок8л ал8ĩа, ame88 in лок8.

Ἵπο-καίω, viit: -καύσω, ap88 (da8 fok8), apĩnz8 ne dedes8et.

Ἵποκακώθης, εως (ὁ, ἡ), kam p88-п8-р88it8 (vik8en8, k8 p8le п8p8pĩ). [ὑπὸ, κακώθης].

Ἵποκακχέω, poet: in лок8 de ὑποκαταχέω.

Ἵπο-καλύπτω, viit: -κλύω, akop8r8 p8ñin, sa8 dedes8et.

Ἵπο-κάρμω, viit: -καρμύμαι, (nex: ὑπέ-

καρμον, mi 44:) sĩnt8 kam ostentĩ8, sa8 ne-pxtin8os8.

Ἵπο-κάρπτω, viit: -κάρψω, in8kovoĩ8 чева p8ñin, sa8 ne dedes8et; (fir:) in8ñine88; avat8. 2) || (nestp:) m8 intopk8 iap8mĩ, de xnde am8 venĩ, m8 kam in8ĩptes88 inainte mi inauoĩ (ka s8 am8ñes88, sa8 s8 k8ĩes88); m8 kam avat8 din kade.

Ἵποκάπηλος (ὁ), p8vĩnz8top8 (p8eks-п8ñ8. [ὑπὸ, κάπηλος].

Ἵπο-καπνίζω, viit: -ίσω, af8m8 ne dedes8et; (prin4:) fak8 f8m8pĩ de л8ak8. [de xnde

Ἵποκαπνισμα (τὸ), чева че se apde dedes8et sup8 af8m8pe (prin4: de волнав8). [mi

Ἵποκαπνισμός (ὁ), af8m8pe ne dedes8et (prin4: de волнав8). [mi

Ἵποκαπνιστός, ἡ, ὄν, kape л8x8emĩe ka s8et-af8m8p8p8 (de волнав8).

Ἵπο-κάπτω, viit: -κάψω, in88k8 p8nede in8ĩñind чева.

Ἵποκαρδῖος (ὁ, ἡ), чел dĩnt8ntp8 (de des8et, in f8nd8л) inimeĩ. “Ἐλκος (“Ὀρ-γῇ) —”. Tkr: [ὑπὸ, καρδία].

Ἵπο-καρώ -ῶ, viit: ὠσω, kam ame8es88.

Ἵποκαρπιος (ὁ, ἡ), чел de s8et in8keĩe-tp8a mineĩ. “Ἀρτηρία —”. Antm: vĩna п8л-s8l8ĩ. [ὑπὸ, καρπός].

Ἵπο-κάρφω, viit: -κάρψω, poet: x88k8 p8-ñin sa8 kĩte p8ñin8.

Ἵποκαρώδης, εως (ὁ, ἡ), kam ame8ĩt8, sa8 s8n888 ла ame8eal8. [ὑπὸ, καρώδης].

Ἵπο-κατα-βαίνω, viit: -δήσομαι, (nex: ὑποκατέβην, mi 44:) m8 ковор8 p8ñin, sa8 kĩte p8ñin8 maĩ ла vale.

Ἵπο-κατα-βάλλω, viit: -βαλῶ, (ὑποκατέ-βαλον, mi 44:) ap8n8k8 жос, sa8 dedes8et; s8p88, (mi fir:) smĩlesk8 p8ñin.

Ἵποκατάβασις, εως (ἡ), skovopĩpe p8ñin, sa8 kĩte p8ñin8 maĩ in жос; (fir:) tpentat8 in8ñinape, skovop8mĩnt8; sa8 oape-kape in8p8ĩpe (chedape) ла чева. [ὑποκαταβαίνω].

Ἵπο-κατα-κλάω -ῶ, viit: -κλάσω, fpĩnr8 (mi fir: л8т8es88, in8pĩnr8) p8ñin чева.

Ἵπο-κατα-κλίνω, viit: -κλινῶ, п8ĩ8 ne чĩ-neva s8 meaz8 (s8 so k8л4e) dedes8et, sa8 maĩ жос; ame88 (mi mĩk: me88) ла mĩast maĩ жос dekĩ ал8л; (fir:) da8 ал8ĩа mĩĩĩt8ea, m8 petp8r8, in8p8ĩt8 (k8 dat: dĩpek: mi п8n: e4: indip:). “Ἵποκα-τακλίνεσθαι τι τῆς ἀξιώσεως». D: Ал: a p8ĩĩmĩ, in8p8ĩxĩ k8ĩva ч8p8p8ea sa8 p8e-ten8ĩa л8ĩ. [de xnde

Ἵποκατάκλισις, εως (ἡ), medepe maĩ жос

(prinç: la masă); (fir:) peşnoaştere de sşepriopitalea alţiă, sşuşnepe, smilindţ, smepenie, saş linşuipre.

Υπο-κατα-λείπω, viit: -λείψω, lasă che-va pşuinş, saş kite pşuinş (ka pşuimş).

Υπο-κατα-μένω, viit: -μένω, pşuimş maī indţpţ, amţentind ne čineva.

Υπο-κατα-πίπτω, viit: -πεσούμαι, (nex: υποκατέπεσον, mi çl:) (kş dat:) kazş jos sşvt cheva.

Υπο-κατα-σχεύω, viit: -άσω, lşkreçş, k-nesleskş cheva kam ne askşnsş.

Υποκατασκευή (ή), lşkrapre, şnelţpe in-ţr' askşnsş (saş maī nainte) de cheva. [υπό, κατασκευή].

Υποκατάστασις, εως (ή), pşnepe, ameza-pe de cheva in lokşl alţiă. [mi]

Υποκατάστατος (ό, ή), amezatş in lokşl alţiă, (Frang:) substitué. [υποκαθιστημι].

Υπο-κατα-φρονέω, viit: -ήσω, kam des-pşeişesş, saş nesokoleskş cheva.

Υπο-κατα-χέω, viit: -χεύσω, (nex: υποκατέχεα, mi çl:) şdş vşpsind neste cheva kite pşuinş cheva, saş fşkind a da ne din afarş (neste vşçale vassşl).

Υπο-κάτ-ειμι, viit: -ειμι, (pşel: υποκατήειν, mi çl:) mş kovorş sşvt cheva, saş pşuin cheva maī jos.

Υπο-κατ-εσθίω, viit: -έδομαι, (nex: υποκατέφαγον, mi çl:) pozş ne dedesşvt, saş ne askşnsş, saş kite pşuinş.

Υπο-κάτ-ημαι, Ion: in lokş de υποκάθημαι.

Υποκατηφής, εος (ό, ή), kam nosomoritş. [υπό, κατηφής].

Υπο-κατ-ορύσσω (ττω), viit: -ορύζω, sanş ne dedesşvt; şşuind inşponş.

Υποκάτω, adv: dedesşvt; (kş nen:) sşvt cheva. [υπό, κάτω]. [de şnde]

Υποκάτωθεν, adv: de dedesşvt, din par-tea chea de sşvt cheva.

Υποκατώρυχος (ό, ή), [υποκατορύσσω] inşronatş dedesşvt.

Υπόκαυμα (τό), op ve şaşçemte (upon: mi fir:) la...

Υπόκαυσις, εως (ή), apşindepe, apdepe (inşpşintape de baīe, mi çl:) ne dedesşvt, saş de jos. 2) (upin intind:) = Υποκαύστρα. [mi]

Υπόκαυστον (τό), (prinç: λουτρόν, baīe) inşpşintatş de dedesşvt. 2) = kş...

Υποκαύστρα (ή), kontopşl çel dedesşvt (prinç: ал вѣтъ). [υποκαίω]

Υποκείμαι, viit: -κείσομαι, staş, zakş dedesşvt, şintş pşş ka temelie, (mi fir:) ka

ovīektş, saş datş, basş pşesşpşş in cheva. «Εμοί δὲ πρὰ πάντα τὸν λόγον ὑπόκειται, ὅτι, mi çl:». Ep: staş kşztş la pşoapşele kşiva, pşrinds' l; şintş sşvt vedepşea kşiva, = Πρόκειμαι. «Αλλ' ἐμοί οὐτοσί ἄλλός γ' ὑποκείται». Hind: «Μία ἐλπὶς εἰς σωτηρίαν ὑπόκειται». Diod: maī pşmine; (fir:) şintş de fapş, saş la indeminş, saş sşvt stp-pşnipea kşiva. «Τὸν ὑποκείμενον χρόνον». Πλ: şintş pşş zşlorş, inotekatş. «Τὰ ὑποκείμενα τοῖς θανείσασιν». Dm: || (ka sşest:) «Υποκείμενον». sşviēktş, saş ovīektş de pşonsnepe; apşşmentagie; skonş, saş pri-çintş pşşlatatş; (fışf:) matepie; (dia-lect:) datş, saş basş de apşşmentş; (gram:) sşviēktşl, saş pşsoana vşvşşlş. (bezī mi şpşistamai).

Υπο-κείρω, viit: -κείρω, lşnzş (taīş) ne dedesşvt, saş kite pşuinş. «Τυπὼν δίκην ὑποκείρουσιν αὐτούς». Πλ:

Υπο-κείνω, viit: -εύσω, pşşçneskş (in-demnş) ne askşnsş. 2) şaşçesş in kopasie (dind kopşşierilop semnalşl vī-şlipiī) ka sşvt-pşşçnitopş.

Υπο-κέλλω, viit: -οκέλω, saş -οκέλω, (kş ak: kş pşen:) kazş (mş asvīrlş, saş alşnekş) in cheva ne nesimşite.

Υπόκενος (ό, ή), demēptş, sekş dedesşvt; (fir:) kam sekş (zadapşniş). [υπό, κενός].

Υπο-κενόω -ω, viit: -ώσω, demēptş ne dedesşvt, saş ne din jos (prinç: ninte-çele prin kşřçenie).

Υπο-κεντέω -ω, viit: -ήσω, inşçnrş (rşç-pşekş) ne dedesşvt; inşoadeskş, (mi fir:) inţpřitş pşuin, şaş nşmaī pşçinş.

Υποκέραμος (ό, ή), çel ne dedesşvt fşkşţ din kşřmidş kş çimentş. [υπό, κέραμος].

Υπόκερας, ατος (ό, ή, τό), çel ne dedesşvt fşkşţ din kopnş.

Υποκερχαλέος (-κερχναλέος), ου (ό, ή), kam pşçamitş. «Τὸ ὑποκερχναλέον». Inkr: pşçamitşpa şlasşlş. [υπό, κερχα(χνα)λέος].

Υποκευθής, εος (ό, ή), askşnsş dedesşvt. 2) = Υπόκοιλος. [din]

Υπο-κέυθω, viit: -κεύσω, askşnzş dedesşvt, saş inşçntpş, = Υποκρύπτω.

Υποκεφάλαιον (τό), pşpna de sşvt kapş. [υπό, κεφαλή].

Υπόκηρος (ό, ή), amestekatş kş çearş; (prin şpm:) pşefşkşţ (nş kşpatş). [υπό, κηρός].

Υπο-κηρύσσω (ττω), viit: -ύξω, bestesşkş a se faye tşçepş. || (miş:) pşşlīkş, saş kīemş

in adsnape; saḥ vīnzḥ kḥ līchitajie pṛin bestitopḥ (τελαῖ); (naptik:) čerḥ tḥčere pṛin bestitopḥ, saḥ pḥblikḥ bestipe.

Υπο-κθαρίζω, viit: -ίσω, (kḥ dat:) kīntḥ kḥ kitapa snpe desḥtāpea kḥīva.

Υπο-κινδυνεύω, viit: εύσω, mḥ sḥpḥiḥ la oape-kape pṛimejdie.

Υποκινδυνος (ό, ή), kam pṛimejdiosḥ, saḥ sḥpḥsḥ la pṛimejdie. [ύπό, κίνδυνος].

Υπο-κινέω -ω, viit: -ήσω, mīmkḥ de dedesḥt (din fḥndḥ), saḥ pḥjīn čeva; (fir:) mīmkḥ la komptimipe; saḥ īntḥpītḥ kam pe askḥnsḥ. || (nestp: saḥ el:) mḥ kam mīmkḥ dīn lokḥ; (fir:) fakḥ mīmkape de revoltḥ; (sne-opī) īmī kam saltḥ dīn lokḥ mīntea, mḥ kam smīnteskḥ.

Υπο-κινύμαι, poet: īn lokḥ de ύποκινέομαι.

Υπο-κινύρομαι, (pred: ύπεκινυρόμην, mī maī mḥtḥ nḥ) kīntḥ īnčet; (sne opī) pāīnḡ a lene (bīzīiḥ pāīnḡnd).

Υπο-κινύσσω, poet: īn lokḥ de ύποκινέω.

Υπόκιρρος (ό, ή), kam ḡḥḥbenīchosḥ. [ύπό, κίρρος].

Υποκιστίς, īdos (ή), znḥ felḥ de parasitīkḥ plantḥ (če pesape la pḥdḥtḥīta čīstḥlḥī, znḥ felḥ de komḥčelḥ). [ύπό, κίστος].

Υποκλαδόν, adv: kḥ ḡenḥkīī kam pleka-μī. [dīn]

Υπο-κλάζω, viit: -άσω, īnḡenḥkīiḥ pḥjīn-iel; (desnpe lamptḥ, saḥ lḥmīnape) sīntḥ apṛoane de a mḥ slīnḡe; (fir:) īmī kam skade, mī se īnḡḥjīneazḥ sīmḡimīntḥl, saḥ voīowīa.

Υπο-κλαίω, viit: -κλαύσομαι, (mḥ) pāīnḡ pe askḥnsḥ, saḥ kḥ īnčetīnelḥ ḡlasḥ.

Υπο κλάω -ω, viit: -κλάσω, fṛīnḡ pe dedesḥt, saḥ kīte pḥjīnḥ. (se konf: kḥ ύποκλάζω).

Υπο-κλαίω, ḡṛeḥ: īn lokḥ de ύποκλαίω.

Υπο-κλέπτω, viit: -κλέψω, fḥpḥ pe sḥt mīnḥ, saḥ kḥ oape-kape mījlokḥ. 2) = Υποκρύπτω.

Υπο-κλήζω, mī (lon:) Υποκληζέω, viit: -ίσω, poet: pesḡīndeskḥ beste desnpe čeva pe askḥnsḥ; (nas:) mḥ fakḥ bestītḥ de kḥtpe čīneva.

Υποκλινής, έος (ό, ή), plekatḥ, sḥpḥsḥ. [dīn]

Υπο-κλίνω, viit: -κλινῶ, (kḥ dat: īndip:) anlekḥ, (mī nas:) plekīndḥ mḥ mḥ bīpḥ, saḥ mḥ kḥlḥkḥ sḥt čeva; (fir:) sḥpḥiḥ, (mī nas:) mḥ sḥpḥiḥ, mḥ pleḥ sḥt...

Υπο-κλονέω -ω, viit: -ήσω, kleliuḥ, sḡdḥiḥ dīn temeliī; (nas: kḥ dat:) mḥ tḥp-ḥpḥ (mī poet: mḥ pḥiḥ pe fḥḡḥ, mḥ vo-

neskḥ) de kḥtpe čīneva.

Υποκλοπέω -ω, viit: -ήσω, poet: īn lokḥ de ύποκλέπτω. [dīn]

Υπόκλος (ό, ή), poet: askḥnsḥ. [ύπο-κλέπτω].

Υπρ-κλύζω, viit: -κλύσω, spḥlḥ pe dedesḥt; kḥpḥjḥ pṛin klistipḥ. "Υῶ σῶμα —" Πλ: [de sḡde]

Υπόκλυσις, έως (ή), mī

Υποκλυσμός (ό), spḥlare pe dedesḥt; kḥpḥjḥ pṛin klistipḥ.

Υπο-κλύω, viit: -ύσομαι, poet: askḥlḥ pe askḥnsḥ; (kḥ men: īndip:) asḥ čeva dīn ḡḥpa kḥīva.

Υπο-κνάω -ω (saḥ -κνήθω), viit: -κνήσω, sḡpīiḥ, skarpīnḥ pḥjīn čeva. (se kam konf: kḥ...

Υπο-κνίζω, viit: -ίσω, čīḥneskḥ, saḥ ḡīdīzḥ (pṛon: mī fir:) pḥjīn čeva; īntḥpītḥ, saḥ (nas:) sīmḡḥ īntḥnīpḥ oape-kape zḥdḥpīpe, mīnkḥpīme de poftḥ, saḥ ḡelosie.

Υπο-κοιλαίνω, viit: -ανῶ, adīnčezḥ, kḥ-ḥḡnezḥ čeva pḥjīn, saḥ kīte pḥjīnḥ; skobeskḥ, sapḥ pe dedesḥt.

Υποκοίλιον (τό), pḥtea čea de sḥt mīn-ḡečḥ, = Υπογάστριον. [ύπό, κοιλία].

Υποκοιλίς, ḡṛeḥ: īn lokḥ de ύποκυλίσ.

Υπόκοιλον, ḡṛeḥ: īn lokḥ de ύπόκυλον.

Υπόκοιλος (ό, ή), adīnkosḥ, kḥḥḡnosḥ pe dedesḥt, saḥ pe dīnḥḡnḡḥ; pḥjīn čeva adīnkatḥ, saḥ kḥḥḡnatḥ. [ύπό, κοίλος].

Υπο κολακεύω, viit: -εύσω, kam līnḡḥ-ḡesḥkḥ oape-kḥm.

Υποκόλοβος (έ, ή), [ύπό, κολοβός] pḥjīn čeva saḥ īn čeva čīontītḥ, saḥ sḥlītḥ.

Υποκολπίδιος, poet: mī Υποκόλπιος (ό, ή), pḥḡlatḥ īn sīnḥ; (pṛin īntīnd:) askḥnsḥ; saḥ īḥbītḥ, pesḥḡatḥ. [dīn]

Υπόκολπος (ό, ή), = Υποκόλπιος. [ύπό, κόλπος].

Υπο-κολυμβάω -ω, viit: -ήσω, īnnotḥ pe dedesḥt, mḥ daḥ afḡnd.

Υπόκομμα (τό), pḥtea, sḡnde se stṛim-ḡeazḥ tṛḥḡl īnsḡkelop. [ύποκόπτω].

Υπο-κομπέω -ω, viit: -ήσω, lovīndḥ mḥ skoyḥ znḥ adīnkḥ pesḡnetḥ.

Υποκομψίας, ου (ό), kam pṛefḥkḥtḥ ḡalantḥ. [dīn]

Υπόκομψος (ό, ή), kam ḡalantḥ, ḡṛajīosḥ, plḥkḥtḥ. [ύπό, κομψός].

Υποκονιάω (-έω) -ω, = Υποκονίω.

Υποκονίσις, έως (ή), pṛḥfīpe de bie saḥ de stṛḡḡpī. (bezī ḡṛḡḡl). [dīn]

Υπο-κονίω, viit: -ίσω, pṛḥfīesḥkḥ (pṛīnḡ) stṛḡḡpīī (sḡmīnd sḥt pḥdḥtḥīna vīḡeī, saḥ

fērmīnd glodspile, ka sē se īnalpe psl-
vepea, mī pśinds se ne stpaxrpi sē ī a-
pere de soape mī de vpsmt). 2) (mīk):
mē pospīeskk kē pslvepe (rstīnds mē de
lpsmt). “Ἰποκονίσται, τὴν λαβὴν ἔντανον ποι-
ῶν καὶ ἄφυκτον. Πλ:

Ἰπόκοπος (ό, ή), kam ostēnitš. [ὑποκόπτω].

Ἰπόκοπος (ό, ή), amestekalš kē skīp-
nē, saš balīgē. [ὑπό, κόπος].

Ἰποκόπτω, viit: -κόψω, laiš ne dedessst.

Ἰπο-κορίζομαι, viit: -ίζομαι, [ὑπό, κόρος]
kopreskk (pronspngē zīverpē) ka znē ko-
pilš mīk; (mai des) īntpeskīngēzē (mī
stpm: nsmeskk kē) mīnrītoape (dimi-
nīstīve, saš mīkšoprtīve) nsmē; (in ven:)
mīnrīš. “Εἰ λυπούμενην γ’ αἰσθοιτό με, νηττά-
ριον καὶ φάττιον ἂν ὑπεκρίζετο. Πλ: 2) ksm-
pītezē upin nsmē de vīne īnsennītopē
desnpēgēl znē lskpē de defīmat. “Τὰς τῶν
πραγμάτων δυσχερείας ἐνδύμασι χρηστοῖς ἐπικα-
λύπτοντας ἀστεῖως ὑποκορίζεσθαι, τὰς μὲν πόρνas
ἐταίρας, τοὺς δὲ φόρους συντάξεις mī χλ: κα-
λοῦντας. Πλ: (saš dīnnpot: desupēgēte-
skē znē lskpē pīntp’ o nsmīpe de pēš,
“Οἱ δὲ μισοῦντες ὑποκορίζόμενοι ὀνομάζουσι
με κακίαν. Ksn: (sne-opī) imītē in pīšē.
(Tspu: fakk taklītēl kēīva. “Ἰποκορίζο-
μενος τοὺς μὲν τὸ φλέγμα, τοὺς δὲ τὸ βά-
δισμα. Flstp: [de snde

Ἰποκόρισμα (τὸ), nsmīpe īntpeskīn-
gatē supē ksmīptape de desnpēgēl znē
lskpē defīmat. “Εἰδὼς φυγῆς ὑποκόρισμα
καὶ παρακάλυμμα τὴν ἀρχὴν αὐτῇ δεδομένην. Πλ: [mī

Ἰποκορισμός (ό), eksupesie de ksmīpt-
tape; dīnrsnīpe, mīnrītepe, mī χλ: ka-
raktēpīzape de lskpē upin nsmē dimi-
nīstīš. “Ἔστι δὲ ὀποκορισμός, ὅς ἐλαττον
ποιεῖ καὶ τὸ κακὸν καὶ τὸ ἀγαθόν. Apst: [mī

Ἰποκοριστικός, ή, ὄν, īnsennīstīš, eks-
pīmtīstīš de mīkšopape, saš ksmīptape;
dimīnīstīš (gram:); (sne-opī) mīnrīstīš.
[de snde

Ἰποκοριστικῶς, adv: kē nsmē saš kīnē
ksmīptīstīš, saš mīnrīstīš; (gram:) in
eksupesie dimīnīstīš.

Ἰπο-κουρίζομαι, poet: in lokē de ὑπο-
κορίζομαι.

Ἰπο-κουρίζω, viit: -ίζω, [ὑπό, κουρίζω]. [dīn

Ἰπόκουρος (ό, ή), kam sekē, kmprelē
(pron: mī fir). [ὑπό, κουρος].

Ἰπο-κράζω, viit: -κράξω, (nex: 2: ὑπέ-
κραγον) pesnēzē kē stpīrtē.

Ἰποκρατήριον (τὸ), fēndē, saš skasnē de
kapafē, saš de kēpē de fēst, (Fpanu:)

soucoupe. [ὑπό, κρατήρ].

Ἰπο-κρέω, viit: -κρέσω, pesnē (pīnch:
ka kopdele znē mssikalē īntpsmīntē
issite kam kmpel), [ὑπὲρ, (kē ak:) =
Προανακρούομαι; (kē dat:) mē konfōpmē,
mē īnvoīeskk; seamtēš. “Ἰὸ καυχᾶσθαι παρὰ
καὶρὸν μηχανίσιν ὑποκρέει. Πīnd: “Ἀεὶ τὸ
πρὸς χάριν ὑποκρέει. Πλ:

Ἰπο-κρέμμαι, viit: -κρεμήσομαι, staš a-
īpnatē, snīnzepatē ne dedessst. (in Om:
Imn: Aup: 224 gram: in lokē de ἐπι-
κρέμμαι).

Ἰπόκρημος (ό, ή), kam rīnosē. [ὑπό,
κρημός].

Ἰποκρήνη (ή), fīntīnē apsoape de (saš
mai jos de kīl) alia (vea pīnchīnalē).

Ἰπόκρηνος (ό, ή), poet: [ὑπό, κρήνον]
chel de sstē kapē.

Ἰποκρητηρίδιον (τὸ), Ion: dim: (dsne tīnē
ksmaī) al lēī...

Ἰποκρητήριον (τὸ), Ion: in lokē de ὑπο-
κρητήριον.

Ἰπο-κρίζω, viit: -κρίζω, skoyē znē skē-
pīpe ssnētē, sfīrītē, skīpītē inchet.

Ἰπο-κρίνομαι, viit: -κρινῶμαι, (nex: ὑπε-
κρινάμεν, mī ὑπεκρίθην, mī posīt: ὑποκρί-
τέον) pesnēzē. “Ἀκούεις, ὥς τοι ὑποκρί-
νονται; Ιλ: Η. “Ταῦτα μὲν ἡ Πυθία ὑπεκρί-
νατο αὐτοῖσι. Ep: 2) eksplīkē, tīlksīeskk.
“Ὀνειρον —. Om: Apstf: 3) (obīa) pe-
pēsīntē ka aktōpē (de teatpē); deklamē,
posteskk opatopemē kē tonēl kēvenītē al
glasēlē. “Τοὺς Δημοσθένους λόγους οὐκ ἐνι
τῇ βουλομένῳ ἐν ἡδονῇ ὥς ἀνάγνωσμα διελ-
θεῖν, ἀλλ’ αὐτοὶ διδάσκουσι, πῶς αὐτοὺς ὑπο-
κρίνεσθαι δεῖ, νῦν μὲν εἰρωνεύμενον, νῦν δ’
ἀγανακτοῦντα, νῦν δὲ νεμεσῶντα. D: Al:
(fir:) imītē supē amēpīpe, mē fēpēreskk,
mē pēfakk. «Προμηθεά (“Ὀδυσέα, “Ἀλκί-
αν, mī χλ:) ὑποκρίνεσθαι. Lks: “Ἰπεκρίθησαν
δὲ καὶ τραγωδοὶ, καὶ κωμικοὶ. At: “Μα-
νίαν ὑποκρίνεσθαι. Lch: (mī kē inf:) “Ἰ-
ποκρίνονται σχεδιάζουσιν. Epmy: [de snde

Ἰποκρισία (ή), pap mī noct: in lokē de...

Ἰπόκρισις, εως (ή), pesnēndepe, saš pe-
snēzē. “Χρηστηρίου—. Ep: (maides) pe-
pēsīntape de aktōpē (teatpalē); fōpape
de glasē a opatopēlē, saš a vītīlōpēlē dsne
īngēlesē; tonē de eksupesie, deklamape
(postīpe) kē emfasē. “Τοὺς ἀναγινώσκοντας
τὸν Δημοσθένη... αὐτὴ ἡ λέξις διδάσκει, μεθ’
οἷας τῆς ὑποκρίσεως ἐκφέρεσθαι δεήσει..., πῇ
μὲν εἰρωνεύμενον, καὶ αἶμα ἀπαγανακτοῦντα καὶ
παρεντείνοντα τὸν ἥχον, πῇ δὲ συναλγούντα,
ἢ ἐπισπεύδοντα, ἢ ἐκδειματούμενον, ἢ διασύ-

ροντα, μιι χλ: ..., ὡς οἱ κατὰ ἀλήθειαν πα-
ποιθότες ἐπιτελοῦσι· πανυ γὰρ εὐήθες ἄλλο τι
ζητεῖν ὑποκρίσεως διδασκαλεῖον, ἀφέντας τὴν
ἀλήθειαν». D: Aλ: (fir:) imitare supre a-
mȳpire, p̄fexkȳtopie, fȳdȳrniȳie. [mi

Υποκριτὴρ, poet: in lok̄ de...

Υποκριτὴς οὐ, (δ), pesn̄znȳtop̄; (up̄inȳ:)
dȳtȳtop̄ de proopocem̄ti pesn̄zn̄sȳri, saȳ
x̄ristmoase; eksn̄likȳtop̄, f̄lk̄silȳtop̄. *O.
veĩr̄on—, Lȳ: = Ὀνειροκριτὴς; (maĩ des)
akt̄op̄. «Δραμάτων —, Πλ: (fir:) fȳdȳr-
nik̄, p̄fexk̄st̄ supre amȳpire. «Ὅταν νη-
στεύητε, μὴ γίνεσθε, ὥσπερ οἱ ὑποκριταί, σκυ-
θρωποὶ· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅ-
πως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις, μιι χλ:» Sk̄r: [de
x̄nde

Υποκριτικὸς, ἦ, ὄν, k̄svenit̄, saȳ inde-
min̄atik̄ la pen̄pesintape teat̄pal̄, ins̄wi-
t̄ akt̄op̄x̄l̄i; saȳ f̄k̄st̄, postit̄ in imita-
ȳie (k̄s em̄fas̄ deklam̄ativ̄). «Ἀέξιος —, D: Pal: inf̄ps̄mesegat̄ (mēm̄t̄es̄m̄it̄) o-
pat̄opem̄te. *Υποκριτική (se inȳ: τέχνη). Apt: apta teat̄pal̄. [de x̄nde

Υποκριτικῶς, adv: in kin̄ imitativ̄, p̄re-
f̄k̄st̄; k̄s ton̄ (formape de glas̄, μιι χλ:) de akt̄op̄.

Υπο-κρούω, viit: κρούω, lovesk̄ ne de-
des̄st̄, saȳ inȳet (de ȳerkape n̄maĩ) koar-
dele x̄n̄i m̄sikal̄ inst̄ps̄m̄it̄, = Προα-
νακρούομαι (bez̄i μιι ὑποκρέω); bat̄ d̄in
niȳop̄ m̄t̄s̄p̄ind̄ tim̄s̄la (ȳiind̄ takt̄s̄la)
m̄sikal̄; (fir:) int̄p̄r̄zn̄ ne ȳel ȳe ȳor-
ȳem̄te, f̄i pesn̄zn̄z̄ maĩ 'n̄ainte de a i-
sup̄z̄vi ȳorȳipea; (in ȳen:) oȳr̄z̄niȳesk̄; m̄t̄
in̄p̄rotiv̄esk̄; (in ȳeȳinst̄ite inȳeles̄x̄pi) =
Biv̄ew. || (m̄iȳ: k̄s ak:) ȳorȳenk̄ ne ȳiute,
daȳ n̄maĩ a inȳelede ȳineva.

Υπο-κρύπτω, viit: κρύψω, ask̄zn̄z̄ ne de-
des̄st̄; (fir:) ak̄op̄r̄, in̄velesk̄ str̄ins̄.

|| (m̄iȳ: k̄s ak:) m̄t̄ f̄ep̄esk̄ ȳiind̄ ȳeva
ask̄zn̄s̄ saȳ taĩn̄ de ȳineva, m̄t̄ p̄re-
fak̄, m̄t̄ ask̄zn̄z̄. «Τὰ τῶν ὑποκρυπτομέ-
νων χρήματα», K̄sn: kape 'mi 'ȳi in̄ a-
sk̄zn̄m̄i. [de x̄nde

Υπόκρυφα, adv: poet: ne ask̄zn̄s̄, in taĩ-
n̄. [mi

Υπόκρυφς, εως (ή), ask̄nd̄epe (akt: saȳ
de sine nas); p̄fexkȳtopie, t̄ins̄ipe.

Υπο-κρώζω, viit: κρώζω, str̄ir̄ (ka k̄or-
ez̄la) k̄s ad̄ink̄ (as̄ia as̄zit̄) glas̄.

Υπο-κτείνω, viit: κτενῶ, om̄op̄ ne a-
sk̄zn̄s̄.

Υποκύανος, μιι Υποκύανος (δ, ή), kam
(kape sate in) al̄bast̄p̄.

Υπο-κυβερνάω -ῶ, viit: -ήσω, s̄int̄ (saȳ

k̄s ȳen: k̄ir̄m̄ȳesk̄ korabia ka) s̄s̄st̄-k̄ir̄-
m̄aȳiȳ.

Υπόκυκλος (δ, ή), kam, saȳ dedes̄st̄
rot̄and̄. 2) poet: = Υπότροχος. || (s̄s̄st̄:) Υ-
πόκυκλον (τὸ), rot̄im̄t̄ aȳezat̄ s̄s̄t̄ base,
niȳoape de sk̄az̄n̄, μιι χλ: «Χρύσεα δὲ σφ'
ὑπόκυκλα ἐκάστω πυθμένι ἤκεν», Id: Σ. [ȳ-
t̄, κύκλος].

Υποκυλῖς, ἰδος (ή), μιι Υπόκυλον (τὸ),
plēopa de ȳos a ok̄is̄aĩ, = Υ'όκυλον.

Υπο-κυαίνω, viit: -ανῶ, x̄ndelez̄ x̄m̄op̄,
saȳ m̄t̄ m̄iȳk̄ inȳet ka x̄nda m̄ȳriĩ, saȳ
ka m̄ap̄nele, op̄ m̄ȳrk̄ ne x̄m̄er̄i; (fir:)
m̄ris̄os̄esk̄.

Υπο-κυατίζω, viit: -ίσω, m̄iȳk̄, saȳ
(nest:) m̄t̄ m̄iȳk̄ k̄s x̄moap̄ x̄nd̄z̄lare.

Υπο-κύομαι, viit: -κύομαι, (n̄ex: ὑπεκυ-
τίζω) poet: m̄t̄ in̄ȳop̄m̄oz̄z̄, r̄m̄iȳȳ̄ ȳrea.

Υπο-κύπτω, viit: -κύψω, m̄t̄ plek̄ in̄
ȳos, saȳ dedes̄st̄; (fir: k̄s dat:) im̄i ple-
k̄ ȳr̄sm̄az̄la, m̄t̄ s̄s̄p̄iȳ; (x̄ne-op̄i str̄m̄:)
*Υπόκυπτε τὴν τύλαν,, Ap̄st̄f: pleak̄ 'ȳi
s̄nīapea (kom: k̄okoama), ka s̄z̄ te in̄-
kar̄k̄. 2) poet: in̄ lok̄ de prok̄ȳpt̄, ple-
k̄ind̄ m̄t̄ es̄s̄afap̄, es̄s̄ d'as̄x̄pa. *Χέρ-
ου ὑπέκυψε (d̄s̄ne ind̄p̄ent: in̄ lok̄ de ὑ-
πέτυψε) κερώνη,, Ap:

Υπο-κυρόω -ῶ, viit: -ώσω, = (saȳ ȳren̄:
in̄ lok̄ de) ἐπικυρόω.

Υπόκυρτος (δ, ή), kam kok̄ir̄jat̄, saȳ
in̄k̄ovoĩat̄. [ȳp̄o, κυρτός]. [de x̄nde

Υποκυρτώ -ῶ, viit: -ώσω, kam plek̄,
in̄k̄ovoĩȳ ȳeva.

Υπόκυστις, ȳren̄: in̄ lok̄ de ὑποκυστίς.

Υπόκυφος (δ, ή), kam plekat̄, saȳ ȳir̄-
ȳov̄. [ȳp̄ok̄ȳpt̄].

Υποκυφώνιον (τὸ), (up̄inȳ: la im̄:) le-
m̄nele de s̄s̄t̄ in̄k̄ovoĩts̄pa ȳz̄ȳl̄i. [ȳp̄o,
κύριον].

Υπο-κυω, neĩnt̄p: akt: al̄ l̄x̄i ὑποκύομαι.

Υποκύλιον (τὸ), par̄tea de d̄inan̄oi a
ȳs̄is̄aĩ niȳop̄x̄l̄i. [ȳp̄o, κύλιον].

Υπο-κυωδέω -ῶ, viit: -ήσω, bat̄ȳoko-
p̄esk̄ in̄ kin̄ ask̄zn̄s̄, kam p' al̄ȳȳrea.

Υπόκυφος (δ, ή), kam s̄p̄d̄. [ȳp̄o, κυφός].

Υπολαΐς, ἰδος (ή), [ȳp̄o, λαΐας] x̄n̄i f̄el̄
de pas̄ȳre ȳik̄ m̄ink̄ȳtoape de ȳer̄m̄i,
niȳl̄iȳe, (ȳpanȳ:) fauvette.

Υπο-λαλέω -ῶ, viit: -ήσω, ȳorȳenk̄ ne
ask̄zn̄s̄, m̄ontesk̄.

Υπο-λαμβάνω, viit: -λήφομαι, (n̄ex: ὑπέλα-
ξον, μιι χλ:) iaȳ ȳeva de dedes̄st̄ as̄-
ȳr̄z̄ 'm̄i, m̄t̄ in̄kar̄k̄ k̄s ȳeva. «Τὸν δὲ Ἀ-
ρίωνα δελεῖνα λέγουσι ὑπολαβόντα ἐξενεῖλαι
ἐπὶ Ταίναρον,, Ep: iaȳ in̄ ask̄zn̄s̄ ne de-

T: II, 57

desxst. «Τὸ παραρρέον δημόσιον ὕδωρ ὑπολαμβάνοντες ὑπὴγον εἰς οἰκίας ἰδίας». Πλ: 3) *miš pəgin indəpət, onpeskš čeva*. «Τὸν ἵππον —», Ksn: (*bezī mi ἀναλαμβάνω* 12). 4) *apəškš čeva in tpevpea sa, iī taiš dpxmxa; (fir:) pxiš mīna pe (profitš de) čeva ka xñš inīmptəpəš folosš*. «Υπολαβόντες πεπλανημένας τας ναῦς», Txy: «Καί μιν, ὡς πλέοντα γενέσθαι κατὰ Μαλέην, ὑπολαβεῖν ἀνεμονβορῆν, καὶ ἀποφέρειν πρὸς Λιδύην», Ep: (*mi absol:*). «Μεταθέουσι γάρ (αἱ κύβες)». πολὺ ὑπολαμβάνουσai». Ksn: (*mi fir:*) «Μανίη ὑπέλαβεν αὐτὸν». Ep: «Ἡ ναυμαχίη ὑπολαβοῦσα τὴν πόλιν». Ep: «Υπολαβόντες οἱ κόλακες τὴν μειρακιώδη ταύτην τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐπιθυρίαν». Πλ: (*de xnde* 5) *iaš, saš inuənš (mi desnpə ləkr: mē inīmptə) indatš dšpe čeva*. «Πρῶτος ἄειδε Μενέλαος, εἶτο δ' ἀμοιβαίην ὑπελάμβανε Δάφνις αἰοιδᾶν». Tkr: «Δυσπορία ὑπελάμβανεν αὐτούς». Ksn: «Ἰα inīmptinat, ἰα a inīmedikat. (*mi absol:*) «Υπολαβὼν ἐκ τῆς θαλάττης ἄνεμος». Πλ: *s' a skorpit. (mi pas:)*. «Ἐργον ὑπειλημμένον», Ep: *inuənštš de altxl*. 6) (*partik:*) *iaš vopəa kxiəa, iā inīpərxnš vopəind, saš pəsxənzš in datš, čə mi isnpəvəmtə vopəipea (inīpərxnš kš, mi mai dos fəpš tən λόγον)*. «Τὸν λόγον —». Lks: «Ὁ μὲν ταῦτα ἡρώτα· ὁ δὲ ὑπολαβὼν ἔφη». Ep: «Ἐτι λέγοντος αὐτοῦ ὑπολαβὼν εἶπε», Ksn: «Υπολαβὼν δ' ἐγὼ, τοῦ Κλεοδήμου διαλείποντος», Πλ: 7) (*xne-opi*) *nriimeskš de vənš, inksvīnpežš*. «Τὸν λόγον —», Ep: (*l. 146*). 8) (*xne-opi*) *inpelegrš, iāš čeva inlp' xñš felš de inpelesš*. «Τὸν ἕμοιον λόγον οὐχ ὁμοίως ὑπολαμβάνειν δεῖ». Iskr: «Ἰὴν ἄγνοια ὑπολαμβάνειν εἰς τὸ εὐσεβέστερον». Gal: (*de xnde* 9) (*mai des*) *iaš xñš felš de idec, rīndeskš; pətxəjdxišeskš*. «Τοιοῦτόν τι τῇ διανοίᾳ ὑπολάβητε». Esx: *sə və inkinxiūi*. «Δοκεῖς μοι ὑπειληφέναι με οὕτως ἀνταρῶς ζῆν, ὥστε mi χλ:». Ksn: «Τίνα δ' ὅν τις εὐεργετήσας ὑπολάβοι χάριν κομίσθαι μάλλον, ἢ...»; Ksn: «Τοῦτο γάρ τις τάχ' ἔν ὑπολάβοι». Apst: (*mi kš adv:*) «Οὕτω πως ὑπειληφα». Dm: (*mi pas:*) «Ὅπως ποθ' ὑπειλημμαι περὶ τούτων». Dm: *op kšm mē vop fi sokotit. (mi in partv:)* «Δόξα ὑπειλημμένη». Lks: *oninie, saš pəpxtəgie*. 10) *iaš pe askənsš (kš kinš aməpitəpəš); atpəgš in naptea mea, skouš din mingi*. «Μισθὸ μείζονι ὑπολαβεῖν τοὺς ξένους». Txy: «Κέρκυραν ὑπολαβόντες», Txy: 11) *iaš xstə protəgia mea, okpoteskš, ačkxiš, snipxinš*.

«Οἱ εὐποροὶ τοὺς ἐνδεεῖς ὑπολαμβάνουσι». Str: (*bezī mi ἀναλαμβάνω* 2).

Υπολαμπής, εὖς (ὁ, ἡ), *kam inīxnekatš, saš pe dedesxst ləxiosš, skliūiūiosš, saš ləxminosš*. [din]

Υπο-λάμπω, viit: -λάμψω, *ləxeskš kam inīxnekatš, saš pe dedesxst, inuənš a ləxmina, a mē zəpi*. «Ὡς δὲ τὸ ἔαρ ὑπέλαμπε». Ep: *kšm s'a iūit priməvəpə [de xnde]* Υπόλαμψις, εὖς (ἡ), *ləxipe, skliūipe inīxnekoasš*.

Υπο-λανθάνω, viit: -λήσω, (*nex: ὑπέλαθον, mi χλ:*) (*kš dat:*) *sintš askənsš xstə čeva*.

Υπο-λαπαζω, viit: -άσω, *demeptš pīntevəde prin xmoapš kəpəgenie*. «Τὴν γαστέρα —», Eli:

Υπολάπαρος (ὁ, ἡ), *kam molemitš, flemitš; (xne-opi) pəpš, vəpətosš, (Fpanj:) flasque*. [ὑπὸ, λαπαρός].

Υπο-λαπάσσω, viit: -άξω, = Υπολαπάζω.

Υπο-λααίνω, viit: -ανῶ, *kam netezeskš, ləstpežš, saš səxgiezš pəgin čeva*.

Υπο-λέγω, viit: -λέξω, *mai zikš inktš; saš zikš tšind vopəa kxiəa; diktežš a veeamī, čə ape sš zikš altxl dšpe mine, kam = Kənonərxw (in Biseriktš)*.

Υπολέθριος (ὁ, ἡ), *kam pəpətditorš, a dskətpəš de pəipe*.

Υπο-λείβω, viit: -λείψω, *topnš ka o līvəgie*. || (*miž:*) *mē vəpš pe dedesxst, saš kite pəginš (mikš), = Υπορρέω*.

Υπόλειμμα (τὸ), *pətmīūitš, dpxodie; pəstš de sokotelš*. [din]

Υπο-λείπω, viit: -λείψω, *laxš, (mi pas:) pətmīš inauoi, saš ka pxisosš; (fir:) mai tpxieskš inktš dšue altxl; (kš men:) pətmīš mai pəginš, saš mai de jos; nē isvteskš; (nestp:) līnseskš, nē mai sintš, mē sfīpmeskš*. «Κρειῶν ὀπταλέων, ἃ ῥα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον». Od: Π. *s' aš isnpəvīl. (mi miž:)* «Τὸ ναυτικὸν πληροῦν, ὑπολειπομένους μηδεμίαν τῶν νεῶν». Ep: (*mi de sine pas:*) «Οἱ μὲν ἔθαν οἶκόν δὲ ἕκαστος, αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο». Od: Π. «Τοὺς τοξότας μικρὸν ὑπολειπομένους τοῦ στόματος τῶν ὀπλιτῶν». Ksn: *amezəpī pəgin čeva inauoi*. «Ἦν τι ἡ ἀπεσχιζόμενον τοῦ στρατεύματος λάβωμεν, ἢ ὑπολειπόμενον». Ksn: (*mi pas:*) «Υἱὸς ὑπολείφθεις». Lks: «Οὐχ ὑπελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς», Skp: (*bezī mi ἀπολείπω*). [de xnde]

Υπόλειψις, εὖς (ἡ), *ləxape, saš pətmīnəpe inauoi; (xne-opi) eklipsš (de soape, mi χλ:)*.

Υπολείπμαι, pas: tre: de κς: αλ λβί ύπολείπω.

Υπόλεπρος (ό, ή), kam λεπροςδ (asnpρ, sađ pñosδ). [ύπό, λεπρός].

Υπολεπτολόγος (ό, ή), poet: kam lεbitopδ de vorpape in (desnppe) amπnsnte. [ύπο, λεπτός, λόγος].

Υπόλεπτος (ό, ή), kam sδεπιρε, sađ sδe-iratikδ (sδκτιβδ). [ύπό, λεπτός].

Υπο-λεπύνω, viit: -υνώ, kam sδeπιezδ.

Υπο-λευαίνω, viit: -ανώ, παμ in чева ал-векδ; (sađ pas:) mπ 'nπλвекδ, mπ fakδ ..

Υπόλευκος (ό, ή), αλβιχόςδ, kam 'nπλ-bitδ. [ύπό, λευκός].

Υπολευκόχρως, ωτος (ό, ή), [ύπό, λευκός, χρώς] чел κς faπ sađ ueliπ αλβιχοasπ.

Υπο-λήγω, viit: -λήξω, inchetezδ kite πα-μ inδ, mπ inπmπinezδ ne nesimπite; (κς men:) mπ πρεκpπδ din чева.

Υπολήϊς, ιδος (ή), Ion: in локδ de ύπολαϊς.

Υπο-ληγέω -ώ (Ion: in локδ de ύπολά-σκω -λακέω), viit: -ήσω, (nex: ύπέλακον, tre: de κς: ύπολέληκα) poet: in локδ de ύπηχώ, sađ ύποχρούω.

Υπόλημμα (τό), fπκл zπmislitδ in pin-tece. [ύπολαμβάνω].

Υπολήνιος (ό, ή), чел de sδvt linδ. || (sδvst:) Υπολήνιον (τό), ppoanπ ziditδ, sađ κpπtoape amezatπ sδvt botкл linκлλi, in kape se strekoapπ vinкл, sađ sπtdelemnкл. [шi]

Υποληνίς, ιδος (ή), = Υπολήνιον. 2) (in intind:) kopaie basδ), din kape beađ bi-tece. [ύπό, ληνός].

Υπόληξις, εως (ή), чеa kite παμ inδ (in-чепepe de, inchetape; (πpin intind:) пар-теa, snde inчene a se sfipmπ чева. «Τών ωτων—» At: marπincea de jos. [ύπολήγω].

Υποληπτός, α, ον, posit: αλ λβί ύπο-λαμβάνω.

Υποληπτικός, ή, ον, κςvenitδ, sađ inde-minatikδ лa rindipe. «Δύναμις —» M. Ant: de a inгелеме, sađ a rindi intp'πnδ kπδ ama sađ алтфел. [ύπολαμβάνω]. [de snde]

Υποληπτικός, adv: dπne oape-kape rin-dipe sađ idee.

Υποληπτός, ή, ον, παstinчosδ de a se in-κiπsi, a se inгелеме dπne oape-kape idee sađ πpπεpe. [ύπολαμβάνω].

Υπο-ληρέω -ώ, viit: -ήσω, kam бπpfesкδ.

Υποληφθῆναι, pas: nex: de inf: αλ λβί ύπολαμβάνω.

Υπόληψις, εως (ή), лкаpe de dedesst, sađ asδnpπшi; (partik:) лкаpe in xpπape

dπne алтл «'Εξ ύπολήψεως διεξιέναι». Πлт: povestipe κς inчепepe, de snde алтл a isupπbit, sađ a inчetat; de snde pesπnsδ, kontrapape (Iskp: Bss: 443). 2) (mañ des) idee, sađ πpπεpe (чe 'шi a inκiπsit чine-ва) desnppe чева. «Τήν ύπόληψιν, ήν εχο-μεν πεpίτων θεων». Apst: (de snde mañ noδ nsme, pепstapie (in vine, sađ pπs)· [ύπολαμβάνω].

Υπολήψομαι, viit: αλ λβί ύπολαμβάνω.

Υπο-ληγαίνω, viit: -ανώ, kintδ kam dños.

Υπολίζων, ονος (ό, ή), poet: ка:а mañ de жos (mañ mikδ, sađ mañ παμ inδ). [ύ-πό, δλίζων].

Υπόλιθος (ό, ή), kam nñetposδ. 2 de πiatpπ ne dedesst (sδvt sδnpafapπ). [ύ-πό, λίθος].

Υπο-λιμπάνω, At: in локδ de ύπολείπω.

Υπολιμώδης, εος (ό, ή), kam fometosδ, flπmindδ. «Δείπνον—» Πл: de лa kape se skoaлπ чineва kam nesπtллδ. [ύπό, λιμός].

Υπο-λιπαίνω, viit: -ανώ, inгpaπшδ παμ in, sađ kite παμ inδ.

Υπολίπαρος (ό, ή), kam rπasδ, sađ rπш-чeanδ. [ύπό, λιπαρός].

Υπο-λιπάω, viit: ... sñtδ rπшчeanδ.

Υπολιπής, εος (ό, ή), = Υπόλοιπος.

Υπο-ολισθαίνω (-άνω), viit: -ολισθίσω, каzδ алsnekind kite παμ inδ (ne nesimπite).

Υπόλισπος, шi At:) Υπόλισπος (ό, ή), п-μ in чева kam славδ, snππлatδ, sδκπmπвδ. [ύπό, λίσπος].

Υπόλιτος (ό, ή), kam simπлκ, κςmππ-tatδ, nelκksosδ (prostδ). [ύπό, λιτός].

Υπόλιχνος (ό, ή), kam лaкomδ, mñκк-чiosδ. ύπό. λίχνος].

Υπο-λογέω -ώ, viit: -ήσω, глs: in локδ de..

Υπο-λογίζω, (foapte papδ) = κς...

Υπο-λογίζομαι, viit: -ίσομαι, = Υπό λόγον τίθημι, тpekδ in (sađ mañ des, onpesкδ, skazδ din) sokoteалπ; (in πen:) sokotesкδ (πpoπ: шi fir:). «Ουδέν ύπελογίσατο ούτε σωμά των ούτε χρημάτων ασθένειαν». Ksn: [de snde]

Υπολογισμός (ό), πpinдеpe in (sađ o-πpipe din) sokoteалπ; sokoteалπ (πpoπ: шi fir:). «Υπολογισμὸν ποίεισθαί τινος» Aks: = Υπολογίζεσθαι.

Υπόλογος (ό, ή), чел sδvt κςvintδ, vor-bitδ, pomenitδ; вpednikδ de κςvintδ, sađ лкаpe in вгrape de seamπ; (sne-opi) = Υπεύθυνος, pesπnsasavilδ, sađ pesuπnπzπtopδ. «Τούτων ουδεμίαν όρώ των σκήψεων ύπόλο-γον ούσαν έν τοίς νόμοις». Dm: pomenitδ, sađ adontatπ. «Ουδέν σοι ύπόλογον τίθεται». Πлт: ns te sokotesкδ inπpπ nñmικδ pe-

σηκνζτορδ. || (maī des s̄s̄st: s̄tr̄s:) चेवा चे से पन्ने in sokoteada, (saḥ fir:) in p̄re-tateā k̄v̄ba, saḥ (d̄in̄p̄ot:) s̄p̄re k̄v̄b̄it̄ḥ de ind̄p̄entape a k̄v̄ba. «Σιτία εἰς ὑπόλο-γον λαμβάνουσιν». At: in sokoteal̄, saḥ sk̄t̄-depe de banī, (F̄ran̄y:) à compte. «Ἐν οὐδενὶ ὑπολόγῳ ποιεῖσθαι (saḥ τιθέναι) τι». Dm: Lis: a n̄s sokoti in̄tr̄s nimik̄. «(Ὁ-δεῖς ὑπόλογος τῇ βουλῇ γέγονε». Din: n̄s s'a l̄xat in s̄tr̄ape de seam̄s de lok̄s s̄p̄re ind̄p̄entapea sa. 2) (ap̄it̄m:) n̄sm̄tr̄ḥ in p̄elapie k̄t̄p̄re aat̄al de maī mik̄ k̄t̄p̄re maī mare, (F̄ran̄y:) sous-multiple. [ὑπὸ, λόγος].

ὑπόλοιπος (ὁ, ἡ), p̄mas̄ in x̄pm̄s; tr̄p̄-it̄ḥ mi maī in x̄p̄it̄s dek̄it̄ aat̄al; p̄mas̄ in̄k̄t̄ d̄in̄ चेवा. [ὑπολείπω].

ὑπόλοξος (ὁ, ἡ), kam p̄ieziw̄ḥ, saḥ str̄im̄-s̄; (fir:) kam in̄ts̄nekos̄ḥ, in̄doīos̄. [ὑπο, λοξός].

ὑπο-λοπάω -ῶ, viit: -ῆσω, (desupe ar-voṛi) in̄cheḥ a mi sk̄im̄ba koaja.

ὑπολογαγός (ὁ), sk̄ei-koloneḥ [ὑπὸ, λο-χαγός].

ὑπολύδιος (ὁ), (ῆχος, glas̄, vīeps̄) a-p̄ropiat̄ de tak̄t̄al, saḥ ton̄k̄al lidik̄ al bek̄ei m̄s̄iye. [ὑπὸ, Λύδιος].

ὑπο-λύζω, viit: -λύξω, kam s̄x̄ḡiḥ; saḥ p̄l̄in̄r̄ḥ in̄cheḥ k̄s̄ s̄x̄s̄in̄s̄p̄i.

ὑπολύριος (ὁ, ἡ), aul̄ikat̄ s̄x̄ei koap̄de-le l̄ipei. «Δόναξ—». Ap̄stf: (nezi om: Im̄n: Ep̄m: 47). || (s̄x̄st:) ὑπολύριον (τὸ), = Μαγά-διον τῆς λύρας, k̄t̄ax̄w̄k̄al l̄ipei. [ὑπὸ, λύρα].

ὑπόλυσις, εἰς (ἡ), s̄x̄st: l̄xi...

ὑπο-λύω, viit: -λύσω, des̄ler̄s̄ चेवा de dedes̄st̄ de चेवा; (n̄ap̄tik̄) des̄ler̄ḥ no-jiḥa in̄k̄l̄m̄p̄mint̄i; (p̄rin̄ x̄pm̄) des̄kal̄-m̄ḥ, (mi mik̄) m̄s̄ des̄kal̄m̄ḥ. «Ἰδὼν αὐτὸν οἰκτιρῶν ἀπορία ἀρχόμενον αὐτὸν ὑπολύειν, προ-σέδραμε, καὶ ὑπέλυσε». Pl: «Τὼ πόδε πρό-τεινον, ἦν' ὑπολύσω». Ap̄stf: (k̄s̄ pen: ind̄ip̄) des̄ler̄ḥ, mi (p̄rin̄ in̄t̄ind:) sk̄om̄ḥ, sloboz̄ḥ ne č̄ineva d̄ik̄. «Δεσμῶν—» Il: A. (mi des̄p̄tr̄p̄it̄) «Ἰππους λύσαν ὑπὸ ζυγοῦ». Il: Θ. aḥ des̄x̄mat̄. (mi nas:) «Πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμεν, ὑπέλυσα δ' ἑταίρους». Od: I. (fir:) sl̄p̄bes̄k̄ (tal̄ḥ) v̄inele tr̄p̄n̄k̄al̄i. «Ne-βρόν, τὸν θηρητῆρ ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα». Il: Ω. (mi des̄n̄pe l̄x̄nt̄top̄i). «Κῆρ' ὅπισθεν κώληπα τυχὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα». Il: Ψ. Ἰα n̄s p̄l̄ed̄ik̄, ἰα tr̄p̄int̄it̄. (mi nas:) «Ἰπέλυντο δὲ γυῖα». Il: Π. Ἰα aḥ am̄op̄git̄ m̄s̄d̄sl̄apele tr̄p̄n̄k̄al̄i, a m̄sp̄it̄.

ὑπολωΐς, ἰδος (ἡ), = ὑπολῆς.

ὑπο-λωπάω -ῶ, viit: -ῆσω, in̄cholez̄ḥ, saḥ

in̄t̄ potolesk̄ḥ p̄x̄gin, saḥ k̄ite p̄x̄gin̄ḥ, in-chen̄ a m̄s̄ k̄x̄m̄p̄ta.

ὑπομαζίδιος, α saḥ os, on, poet: in lok̄ de ὑπομαζιος, mi ὑπομαζος (ὁ, ἡ), p̄s̄ptat̄ḥ, saḥ p̄in̄st̄ḥ s̄x̄st̄ p̄iḡt̄; (up̄in̄ in̄t̄ind:) चेव de p̄iḡt̄ (p̄r̄ek̄k̄), s̄x̄rap̄ḥ. [ὑπὸ, μαζός].

ὑπο-μαίνομαι, viit: -μανοῦμαι, saḥ -μα-νῆσομαι, nēs̄nes̄k̄ḥ p̄x̄gin, saḥ s̄int̄ kam (fak̄ ka x̄n̄ḥ) sm̄int̄it̄ḥ.

ὑπομακρος (ὁ, ἡ), kam l̄x̄n̄r̄ḥ (maī m̄sl̄ dek̄it̄ tr̄es̄ḥie). [ὑπὸ, μακρός].

ὑπο-μαλακίζομαι, viit: -μαλακισθήσομαι, im̄i kam p̄f̄er̄z̄ḥ k̄p̄ax̄k̄al, in̄cheḥ a m̄s̄ in̄f̄pi-koḥa, saḥ a m̄s̄ m̄olemi.

ὑπο-μαλάσσω, viit: -άξω, f̄p̄ek̄ind̄ in̄ m̄in̄s̄ moīḥ चेवा p̄x̄gin, saḥ k̄ite p̄x̄gin̄ḥ (p̄rop: mi fir:).

ὑπο-μαραίνομαι, viit: -μαρανθήσομαι, m̄s̄ kam bēutēkes̄k̄; (fir:) in̄t̄ kam tr̄ek̄ḥ; m̄s̄ kam st̄in̄r̄ḥ, m̄s̄ kam potolesk̄ḥ.

ὑπομαργός (ὁ, ἡ), kam des̄mel̄ik̄, kam nēs̄nat̄ik̄. [ὑπὸ, μάργος]. de...

ὑπομασθίδιος, α saḥ os, on, poet: in lok̄

ὑπομασθιος (ὁ, ἡ), = ὑπομαζιος. [ὑπὸ, μασθός].

ὑπο-μάσσω (-τω), viit: -μάξω, f̄p̄m̄int̄ḥ, (mi p̄rin̄ in̄t̄ind:) x̄n̄r̄ḥ ne ask̄ns̄ḥ (ne ne-sim̄ḡite).

ὑπομαστίδιος, α saḥ os, on, poet: in lok̄ de ὑπομαζιος. [ὑπὸ, μαστός].

ὑπομάσχαλος (ὁ, ἡ), p̄in̄st̄ḥ, p̄es̄ s̄x̄ei s̄x̄m̄ioap̄ || (s̄x̄st:) ὑπομάσχalon (τὸ), gl̄s: nap̄tea tr̄p̄n̄k̄al̄i चेवा de s̄x̄st̄ s̄x̄m̄io-ap̄ (koastele). [ὑπὸ, μασχάλη].

ὑπομαυρός (ὁ, ἡ), kam nēp̄s̄, nēp̄i-č̄ios̄; kam in̄ts̄nekos̄ḥ. [ὑπο, μαυρός].

ὑπομβρος (ὁ, ἡ), kam p̄loīos̄. «Νεφέ-λη —». Pl: [ὑπὸ, ὄμβρος].

ὑπο-μειδιάω -ῶ, viit: άσω, kam z̄im̄bes̄k̄ḥ.

ὑπο-μειόω -ῶ, viit: ώσω, kam m̄īches̄k̄, in̄p̄x̄m̄ineoz̄ चेवा. [din

ὑπομείων, onos (ὁ, ἡ), p̄x̄gin चेवा maī mik̄, maī de jos. || (in Snapta) «ὑπο-μείονες». K̄sn: चेt̄genī de p̄ind̄al चेव maī de jos (n̄s̄ चेī d̄in̄ n̄sm̄tr̄al चेlor̄ n̄sm̄īi Ὅμοιοι, nezi z̄iḥ). [ὑπὸ, μείων].

ὑπο-μελαίνω, viit: -ανῶ, kam bat̄ in̄ nēp̄s̄, s̄int̄ kam nēp̄īč̄ios̄.

ὑπομελανδρυώδης, εἰς (ὁ, ἡ), asemenea x̄n̄si ts̄n̄ḥ (nēm̄te de mare, x̄n̄ḥ fel̄ de lakeṛḥ), nēp̄s̄ u' in̄p̄x̄n̄tr̄s. [ὑπὸ, με-λάνδρουν, vezi z̄iḥ].

ὑπο-μελανίζω, viit: ίσω, = ὑπομελαίνω. [din

ὑπομελας, ανος (-αινα, -αν), kape b̄ate in̄ nēp̄s̄, kam nēp̄īč̄ios̄. [ὑπὸ, μέλας].

Υπο-ρέφονται, κίτ: ρέφονται, mъ kam
nemъlgъmeskъ, mъ kam nъnъrъ de gine-
va, saъ de чена: saъ ne askъnsъ xъdeskъ,
ворbeskъ de ръъ desne...

ὑπομεμφισιρος (ὁ, ἡ, kam kîptilopž, nemslizmitš de soapta sa. [ὕπν, μέμφις, μοῖρα]).

Ἰππομενετέος, α, ου, posit: αλ λ᾽ ἵ ύπε-
μένω.

Υπομενετικός, ἡ, ὄν, цепеносѣ in рѣ-
вдаре, рѣвѣторѣ; стѣрѣторѣ. [шн]

Υπομενητέος, α, ου, = Υπομενετέος. [iii]

ὑπομενητικός, ἢ, ὄν, = ὑπομενετικός. [iii]

Υπομενητός, ἡ, ὄν, de p̄xdat, de s̄xse-
pit. [din

ὤπο-μένω, nit: -μενώ, p̄mīšš īnapōi,
 saš in postxl meš; (p̄rinu:) staš ne lokš
 amentind ne p̄r̄xamāš (n̄x f̄xš); (de
 xnde in pen:) amentš, ad̄xšš; (xne-op̄i)
 p̄mīšš maī ind̄p̄r̄t dek̄it al̄iū; (alte-
 op̄i) p̄riimeskš de x̄nš, īnk̄xviingezš; (o
 bič: fir:) p̄axš, s̄xferš; k̄tezš, īnt̄p̄up̄inzš;
 (pap) st̄p̄r̄ieskš; (xne-op̄i) maī t̄p̄r̄ieskš
 d̄xne al̄x; (des̄p̄e os̄ind̄x) s̄intš p̄re-
 xot̄p̄r̄iš. “Οἱ δ’ ἅμα πάντες ἔποντο, αὐτὰρ
 ἑὼν ὑπέμεινα, ὀϊσάμενος ὁδὸν εἶναι,,. Od:
 K. “Οἱ δ’ ὑπέμειναν ἀολλέες, οὐδ’ ἐφόδη-
 θεν,,. Iλ: E. “Οἴχοντο φεύγοντες, οὐδ’ ὑπέ-
 μειναν,,. Ep: (mī k̄x ad̄v: lok:) “Κατὰ νό-
 μον ἔδει τοὺς μέλλοντας εἰσελαύνειν θρίαμ-
 δον ἐξωτειχούς ὑπομένειν,,. Πλ: (mī k̄x ak:)
 “Αὐτὶς ἀνέδραμεν, οὐδ’ ὑπέμεινε Πάτροκλον
 γυμνὸν περ ἐόντ’ ἐν θηϊότητι,,. Iλ: Η. (saš
 k̄x inf:) “Οἷον ἀναίξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ’ ὑπέ-
 μεινε γινώμεναι,,. Od: A. (saš k̄x p̄ap̄tiν:).
 “Ὑπομένεοις χεῖρας ἑμοί ἀνταϊρόμενοι,,. Ep:
 (mī fir:) “Αἰσχρὸν τι ὑπομένειν,,. Πλ: (mī
 in eīne pap). “Οὐχ ὑπομένειν τὰς παρ’ ἐκεί-
 νου δωρεάς,,. Isk̄p: a n̄x īnk̄xviinga p̄riimi-
 rea lop. “Ταῦτα πάντα ὑπομένειν,,. Ksn:
 • “Ἡ ἀγάπη πάντα ὑπομένει,,. Sk̄p: (mī av-
 sa:, “Ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος,,. Sk̄p. uel
 ne va st̄p̄r̄i. (mī k̄x dat: pap) “Τοῖσι ἀν-
 θράσι τοῦτοισι οὐχ’ ὑπέμειναν τὰ τέκνα,,. Ep:
 n̄x le aš t̄p̄r̄it. (mī av̄sa: in p̄ap̄tiν:). “Οἱ
 ὑπομόνοντες,,. T̄x̄u: uēī maī p̄r̄xamāi, uēi-
 l-al̄iū.

Ἰππο-μερίτω, Bitt: -τω, = Ἰπποδ-αίρω. [de
sende

ὑπομερισμός (ὁ), = ὑποδιαίρεσις.

Ἰπο-ρχη-ἀορ-αι -ῶραι, viil: -ήσορ-αι, sviil: pñ (κα καρα) inçet.

Ἰσομήκης, εὖς (ἐ, ἦ), kam .lɪuŋʁ̥, saʃ
naɪtʃ. [ὑπὸ, μῆκος].

Ἵπο-μελαφρώ -ō, viit: ἦσω, niipxiš xpiš-

рел рапа кх ипӀлхл.

Ἰπερ-μελλίζω, viit: -ίσω, kam seamžnǝ
(la farǝ mǝ ɣl:) kǝ mǝrǝl, sǝntǝ...

Ἰππομήλιος, η, ου, [ὑπὸ, μῆλον] чел как
in faqa m̄p̄xdi, ḡlbeničios̄.

Ἰσχυρήτριος (ὁ, ἡ), чел. инкѣ in mītra
mamei sale. [ὑπὸ, μήτρα].

Ἰπόμεγγρα (ἱ), nesimigrits amestekrits-
pɤ. [din

Υπο-μίσθωμι, viit: -μίσθω, amestekš, in-
prekš in kinš nesimigitš, saš kfte nk-
ginš. 2) (nestp: saš el: kš dat:) mš a-
pronitš xndeva ne askensš.

Ὑπο-μενήσω, viit: -μένησω, amintezǝ, saǝ adǝkǝ a minte întp'ǝnǝ kǝnǝ, saǝ la trevǝsingǝ. "Πάλιν παλαιὸν ἀλγῆμ' ὑπέμνη-
σας, ὦ λῶστε,, Sof: (wi kǝ ɣen: indip:).
"Ὑπέμνησέν τε ἐ πατρός,, Od: A. (wi miǝ:
de sine nas:) "Τούτου γὰρ ἀρτίως ὑπεμνή-
σθη,, JRS:

Ἰπο-πισέω -ῶ, biit: -ήσω, xpskš paugin,
saš in askxnsš.

Ἰπόμεσθος (ὁ, ἡ), лѣкрѣторѣ къ платѣ ,
simbriash. [ὑπὸ, μισθός].

Ἰπομνήσκειν: -ῶμαι, nihil: -μνήσκειν, poet: κατὰ ἄλλα ἐν κατὰτορίῃ περὶ ἀσπασθ' ὁ μα-
 ιερε, σαὶ ζηλεστικῶ, σκοπὸν δ' ὁ διὰ μιν γί,
 α ὁ σμῆλκε δὲ λα ἐτῶν αὐτῶν σθῆ. 2) Ion:
 = Ἰπομνήσκειν. [de xnde

Υπόμνημα (τὸ), obiectă de aducere a
 mințe; (naptik:) memopisă, înscrisă, și-
 de ape cînea însemnată ceva supe adu-
 cere a mințe; (xnc-opī) isvodă de înscrisă
 (enistolă, mi cl.); (la fm:) însemnată, să
 note (sxolii) asșura scrisor pe xni
 skpiitoră, (Франц:) comentare. [de unde

Ἰπομνηματίζω, viil: -ίζω, skriš čeva
în feaș de komentariș, saș însemneză în
notă, saș (miș:) în komentarele mele,
eksplică prin școli. "Οἱ ὑπομνηματισμέ-
νοι... Gram:==Οἱ ὑπομνηματισταί. [mi]

Ἱπομνηματικὸς, ἢ, ἐν, κενεῖτῃ λα, saḥ
folositorp̃ ka komentarp̃, чел̃ în fel̃ de
komentarp̃. “Σύγγραμμα —, . Apst:

Ἰππομνηστίον (τὸ), dim: αἱ λῃ ὑπόμνημα.

Ἰποκειμένησι (δ), ἰνσκριπε (ἰνρίν: de izvălikt fantz) supre adărupe a minte; kompoznepe de note saŭ komentape supre eksplikape de astopŝ. [wi

Ἰπορυηματιστής, οὐ (έ), komentьlorъ,
saх sчoliasť de skpisele veklor astopí.
[Ἰπορυηματίζω].

Ἰπομνηματογραφῶ -ō, biit: -ήσω, skpið
komentape, sað note; insemnezð чева
snpe adxvepe a minte. [din

Υπομνηματογράφος (ό, ή), skriiptopḥ de komentape, saḥ sxoliḥ; inskriiptopḥ snre pḥnere de minte în kondika arxivelor de inskrisele akte a le gkbernḥlḥi, arxivapḥ; (în Aleksandria) чел де ал доilea din pḥmḥnteniḥ dregḥtopi. [ύπόμνημα, γράφω].

Υπομνημονεύω, viit: -εύσω, skriḥ în notḥ, saḥ ka xḥḥ komentapḥ; (kḥ dat: indip:) însemnezḥ чева snre adḥcere a minte a kḥiva. (în At: se indrent: ἀπομνημονεύω).

Υπόμνησις, εως (ή), adḥcere a minte de чева ла тревḥnuḥ (akt: saḥ pas:); povestipe de чева din memorie. [din

Υπομνήσκω, poet: în lokḥ de ύπομνήσκω,.

Υπομνηστέομαι, viit: -εύσομαι, dorodeskḥ. «Τὴν θυγατέρα τινί —». Aḥs: || (pas:) «Ο ύπομνηστέυεις», Apst: чел doroditḥ.

Υπομνηστικός, ή, ον, folositopḥ, saḥ indemḥnatikḥ ла adḥcere a minte. «Υπομνηστικὸν (τὸ)», Bas: = Υπόμνημα. [ui

Υπομνήστριαι (αί), preotipe slḥbitoape de o zeigḥ. [ύπομνάω]

Υπομύνομαι, viit: -ομῶμαι, (nex: ύπωμοσάμην) черḥ de ла жсdikḥtopie prelḥnḥpe saḥ amḥnape, (în nen:) oape-kape modifikapie într' o жсdikatḥ, prouḥind kḥ жрḥmḥntḥ vre o vine-kḥvintatḥ priḥvḥḥ. «Ἐπειδὴ δ' ἐκάλει ὁ ἄρχων εἰς τὸ δικαστήριον ἅπαντας τοὺς ἀμφισβητοῦντας (τοῦ κλήρου) κατὰ τὸν νόμον, ύπωμοσάμεθα ἡμεῖς τουτονὶ δημοσίᾳ ἀπεινᾶν στρατευόμενον ύπομοθέντος δὲ τούτου, ἀνθυπωμόσαντο οἱ ἀντίδικοι, καὶ ... ἐπεισαν τοὺς δικαστὰς ψηφίσασθαι τῆς δίκης ἐνεκα ἀπεινᾶν τουτονὶ καὶ οὐ δημοσίᾳ». Dm:

Υπομονή (ή), pḥmḥnere în xḥmḥ saḥ ne lokḥ, aḥtentape; stḥrxingḥ; sḥferipe; (partik:) pḥkdape în pele. «Αἰσχροῦν ἔργων—», Tḥp: priḥmḥpe kḥ mḥlḥzmḥpe; indḥzneaḥ în oape-kape întrepḥindepe. [ύπομένω].

Υπομονητός, α, ον, = Υπομενητός.

Υπομονητικός, ή, ον, = Υπομενητικός.

Υπομονητός, ή, ον, = Υπομενητός.

Υπομορφάζω, viit: -άσω, = Ἐπιμορφάζω.

Υπομοσία (ή), neaprov: saḥ rapḥ în lokḥ de ύπωμοσία.

Υπομοσχεύω, viit: -εύσω, intinzḥ, imḥlḥdeskḥ prin vḥḥmḥpe, saḥ pesḥdipe ne askḥnsḥ; (fir:) xpḥneskḥ, prelḥnḥdeskḥ, saḥ intinzḥ maḥ mḥlḥ чева. «Τὸν πόλεμον—», Eznap:

Υπομόχθηρος (ό, ή), kam netḥesnikḥ. [ύπὸ μοχθηρός].

Υπομόχλιον (τὸ), sapḥinxḥ de sḥet nḥp-

rie, (Franḥ:) point d' appui. [ύπὸ, μοχλός].

Υπομύζω, viit: -ύσω, nemḥ, saḥ mḥes- skḥ în askḥnsḥ, saḥ inḥet

Υπομυθεῖναι οὔμαι, viit: -ήσομαι, poet: = Προλέγω.

Υπομυδάσμαι -ῶμαι, viit: -ήσομαι, mḥ- meskḥ inḥet, pesḥznzḥ prin mḥḥete, pesḥnḥ adink în felḥ de mḥḥetḥ.

Υπομύζος (ό, ή), kam mḥkosḥ [ύπὸ, μύξα].

Υπομύσαρος (ό, ή), kam skḥḥposḥ, saḥ mḥ- tḥposḥ, soḥosḥ. [ύπὸ, μυσάρος].

Υπομύω, viit: -μύσω, mḥesḥkḥ, saḥ kli- nesḥkḥ din okḥ (akt: saḥ de sine pas:). «Ὁρμάτα ύπομυμότηα»,. Aḥc: ne жmḥ- tate inḥimḥ.

Υπόμωρος (ό, ή), kam nepodḥ, saḥ ne- mintosḥ. [ύπὸ, μωρός].

Υπονεάζω, viit: -άσω, mḥ fakḥ чева maḥ tḥḥpḥ, kam peḥntinepesḥkḥ.

Υπονεάω, -ῶ, viit: -άσω, apḥ pḥḥin (în faḥḥ nḥmaḥ, saḥ intḥimḥ datḥ) pḥmḥntḥ lḥsatḥ celḥḥ. [ύπὸ, νεά].

Υπονεύομαι, poet: în lokḥ de ύπονεόμαι.

Υπονεμεσάω -ῶ, viit: -ήσω, mḥ kam nekḥjesḥkḥ, saḥ nismḥḥesḥkḥ kḥ dḥentḥ kḥ- vintḥ.

Υπονέομαι viit: -νεοῦμαι, pozḥ ne de- desḥt, saḥ kite pḥḥinḥ. 2 saḥ ne de- desḥt, (ad:) žneḥtesḥkḥ ne sḥḥt askḥnsḥ; (fir:) aḥḥḥesḥkḥ.

Υπονέομαι, viit: -νείσομαι, poet: 'kḥ nen: saḥ ak:) intrḥ, mḥ vḥḥḥ ne dedesḥt.

Υπονευρίζω, viit: -ίσω, = Ἐκνευρίζω, taḥ vinelo, (ad:) oḥosesḥkḥ, slḥḥesḥkḥ ne vineḥa kḥ totḥl.

Υπονεύω, viit: -νεύσω, fakḥ ne askḥnsḥ semḥḥ (mḥ plḥkḥ) kḥ kapḥl.

Υπονέφελος (ό, ή), akopepitḥ sḥḥt nopḥ, innopatḥ. [ύπὸ, νεφέλη].

Υπονέω, viit: -νεύσομαι, saḥ νευσοῦμαι, innotḥ ne sḥḥt apḥ.

Υπονήιος (ό, ή), poet: kḥḥsitḥ indeḥḥl de lemne pentḥ konḥḥḥḥḥḥ de kopḥḥiḥ. [ύπὸ, νήϊα].

Υπονήφω, viit: -νήψω, inḥepḥ a mḥ tḥesvi.

Υπονήχομαι, viit: -νήξομαι, = Υπονέω. 2) (kḥ dat: indip:) innotḥ maḥ post (sintḥ maḥ de žos ла innotape) dekḥt aḥḥl.

Υπονίζω (-νίπτω), viit: -νίψω, snḥḥ ne dedesḥt. «Τοὺς πόδας —», At:

Υπονίσχος (ό), dim: ал лḥi ύπoνος.

Υπονιτρώδης, εος (ό, ή), kam silḥposḥ. [ύπὸ, νίτρον].

Υπονίφω, viit: -νίψω, kam ninḥḥ. || (pas:) «Νύξ ύπονιφομένη»,. Aḥs: nḥsopoasḥ.

mъ lasъ dinadins a mъ vîrxi (a mъ trînti jos).

Υποπαράβορος (ό, ή), pssъ kam sipe nopdъ (mîazъ-noante), saъ kam în kri-vъjъ. [ύπο, παρά, βορέας].

Υπο-παρα-ληρέω -ω, viit: -ήσω, kam vъr-fesкъ, saъ vorbesкъ aîsrea.

Υπο-παρ-εν-θυμέομαι -ομαι, viit: -ήσομαι, kam vъtъ; saъ nъ prea varъ vine de seamъ.

Υπο-παρθενος (ό ή), kam feoаръ. [ύπο, παρθένος].

Υπο-παρ-ωθέω, viit: -ωθήσω, mi -ώσω, inpinrъ intp' xъk kîpъ kam în datspe.

Υπο-πάσσω, viit: πάσω, upesъpъ, amtepъ ne dedesъt. “Υποπάσας ποιήν, ἐπὶ ταύτης ἔθηκε ὧν τὰ κρέα,, Ep: [de xnde

Υπόπαστον (τὸ), = Υπόστρωμα, saъ υπο-πέτασμα.

Υπο-παταγέω -ω, viit: -ήσω, = Υποψο-φέω, tponкnesкъ, saъ tposnesкъ пxгin че-ва saъ xиpел.

Υπόπαχος (ό, ή), rъwчeanъ. [ύπο, παχύς].

Υπο-πείθω, viit: -πείσω, indъnлeкъ пxгin, saъ kîte пxгinъ, kam inyei.

Υπο-πεινάω -ω, viit: -ήσω, 'mî e kam foame, saъ inyei a fъmînzi.

Υπόπειρα (ή), = Απόπειρα. [ύπο, πείρα]. [de xnde

Υποπειράω -ω, viit: -άσω, kam черк; (upinъ) kasitъ ne sъt askъnsъ a amъpi (a skoate dia mîngi) mъepe.

Υπο-πελάζω, viit: -άσω, sîntъ, saъ mъ fakъ nerpiuōsъ, mъ kam innerpesъ.

Υποπέλινος. [ύπο, πελινός], mi

Υποπέλιος (ό, ή), kam nerpiuōsъ (in fa-μα nлmвкxи). [ύπο, πελιός].

Υπόπερπτος (ό, ή), trimisъ ne sъt as-кnsъ (sape iskodipe, saъ xneitipe de vpe xъ pъ). [din

Υπο-πέμπω, viit: -πέμψω, trimisъ ne de-дesъt, saъ ne askъnsъ, saъ în xpma (roa-na) кѣiba, saъ sipe iskodipe; mîdъ, (vîpъ) чева ne fъrimъ.

Υποπεπτηγώς, noet: im: ал лѣ υποπε-πηγώς, în локъ de υποπεπτηγώς, nartъ: ал лѣ υποπτησσω, saъ -πτώσω.

Υποπέπτωκx, tpe: de кx: ал лѣ υποπί-πω. [de xnde

Υποπεπτοχώς, adv: (de nartъ) în kîpъ xиititъ (suepitъ, suepiatъ), кx desъvîrmitъ inкimъviane.

Υποπεπτοχώς, vъ, oъ, tpe: de кx: ал nartъ лѣ υποπίνω.

Υποπεράτωσις. εως (ή), = Απεπεράτωσις.

Υπο-πέρδωμαι, viit: -παρήσομαι, (nex: υ-

πέπαρδον, mi чл:) fakъ ne жos vîntъ ne-askitъ, askъnsъ.

Υπο-περι-χλάω -ω, viit: -χλάσω, [pînrъ saъ inкovoitъ пxгin чева.

Υπο-περι-πλύνομαι, viit: -πλυθήσομαι, kam nъlimesкъ de пxгinъ xpдинape.

Υπο-περι-ψύχω, viit: -ψύξω, (upinъ: în nasъ) kam pъchesкъ пxгin чева.

Υπο-περιζάω, viit: -άσω, inyei a mъ koачe, (upinъ: desupe strъrъpi) mъ nîp-rъiesкъ.

Υπο-πετάννυμι, viit: -πετάσω, inlinъ, a mtepnъ ne dedesъt. [de xnde

Υποπέτασμα (τὸ), sъt-amtepъtъpъ, la-netъ, saъ kovopъ.

Υπο-πέτομαι, viit: -πτήσομαι, (nex: υπο-πτομαι) svopъ ne dedesъt.

Υπόπετρος (ό,ή), kam, saъ ne dedesъt nîetposъ. [ύπο, πέτρα].

Υπο-πήγνυμι, viit: -πήξω, inkerъ (fakъ, lasъ a se inкera) чева пxгin.

Υπο-πηδάω -ω, viit: -ήσω, sъpъ пxгin, saъ de o datъ; mъ asvîrъ de o datъ în sъs: vîmnesкъ isvopînd.

Υπόπηλος, (ό, ή), пxгin чева, saъ ne dedesъt xъmosъ, nopoîosъ în fъndъ. [ύπο, πηλός].

Υπο-πιάζω, viit: -άσω, Dop: mi Алек-сандp: în локъ de...

Υπο-πιέζω, viit: -έσω. stpivesкъ ne de-дesъt, saъ xиop; stpivind stopкъ; (firъ) stpîntopezъ.

Υπο-πιθηάζω, viit: -ίσω, kam imitъ mаi-mъa, fakъ чева mаi-mъgъpi de pîsъ.

Υπόπικρος (ό, ή), kam amаръ, amъpi-uîosъ. [ύπο, πικρός].

Υποπίμελος (ό, ή), = Υπολίπαρος. [ύπο, πирелής].

Υπο-πίμπλημι, viit: -όπλησω, kam xи-nлъ, inyei a xиnлea. (fir: кx mеn:) “Τε-λων υπεπλήσθησαν”. Ep: s'аъ kam xиnлxт de (аъ doîndit oixъгi) koni.

Υπο-πίμπρημι, viit: υποπρήσω, apъ ne dedesъt, saъ kîte пxгinъ, = Υποπαίω.

Υπο-πίνω, viit: -πίομαι, kam beaъ, saъ beaъ пxгin чева mаi mъatъ deit tpe-вxтe; (upin xpи: лa tpe: de кx:) “Υπο-πεπτοχώς”. Ksn: kam vъxtъ (txpъ: kam кx кeтъ), = Υποβεβρεγμένος.

Υπο-πιπίσσω, viit: υποπίσω, adъnъ (daъ кѣiba sъ bea) пxгin.

Υπο-πίπτω, viit: -πεσούμαι, (nex: υπέπε-τον, mi чл:) (кx datъ) kasъ dedesъt: (upinъ) kasъ лa nîчoapele кѣiba, poъ în m. nъkъ; saъ kasъ vîpsitъ sъt kontpa-лx-

nt̃top̃x̃a meš; (x̃ne-op̃i) m̃t̃ las̃ a m̃t̃ b̃i p̃si d̃inad̃ins de g̃rag̃ie, saš l̃iñg̃x̃w̃ipe k̃t̃re q̃ineba; (de x̃nde in q̃en:) m̃t̃ x̃mi-lesk̃š, m̃t̃ s̃x̃ñiš, m̃t̃ las̃ mãi x̃os de-kĩt̃ ãl̃ĩx̃a saš d̃x̃ne bõca l̃xi; (des̃ñre l̃x̃kr:) k̃az̃š (staš) s̃x̃et̃ bẽdẽp̃ca k̃xĩba, m̃t̃ b̃x̃z̃š ĩndat̃, m̃t̃ ĩnt̃im̃iñš de ĩndat̃.

Υπο-πισσώ -ω, viit: -ώσω, sm̃olesk̃š ne dedes̃x̃t; (kom: = B̃ñéw)

Υποπλάγιος (ό, ή), [ύπο, πλάγιος] kam k̃x̃kat̃š, saš põṽip̃nit̃ la o p̃ap̃le.

Υποπλάγιος, mi Υπόπληκος (ό, ή), poet: p̃x̃s̃š, stat̃š in põalẽle m̃x̃nt̃el̃ĩ d̃in Q̃i-
uia, Πλακ̃, saš (d̃x̃ne ãl̃ĩĩ) ne lõk̃š weš̃ (ka plaka), ne kĩm̃pie. [ύπο, Πλάκος, saš πλάξ].

Υπο-πλάσσω, viit: -πλάσω, for̃mez̃š, saš l̃inesk̃š q̃eba ne dedes̃x̃t, saš kam ne a-
sk̃x̃ns̃š.

Υπο-πλαταγέω -ω, viit: -ήσω, tronk̃-
nesk̃š ne dedes̃x̃t; ṽix̃ĩš, saš fak̃š ṽx̃et̃š ãd̃ink̃š, in f̃x̃nd̃š.

Υπόπлатος (ό, ή), Sx̃a: in lõk̃š de...

Υπόπлатυς, eos (ό, ή), kam lat̃š, l̃x̃t̃re-
ũš, ĩnt̃ins̃š. 2) (x̃ne-op̃i)=Υφάλμυρος. [ύ-
πο, πλατύς].

Υπο-πλέω, viit: -πλέξω, ĩnñletesk̃š (kon-
ṽinez̃š), koñs̃tr̃ĩš ne dedes̃x̃t. "Καλιόν
—". Ẽxi:

Υπόπλεος (ό, ή), pl̃iñš ne d̃ĩṽx̃nt̃p̃x̃,
saš de ĩnd̃est̃x̃a. [ύπο, πλέος].

Υπο-πλέω, viit: -πλευσομαι, (k̃x̃ ak: saš
dat:) pl̃x̃tesk̃š ne dedes̃x̃t, saš in l̃x̃ñr̃š
de q̃eba.

Υπόπλεως (ό, ή), (At:) in lõk̃š de ύπόπλεος.

Υπο-πλήθω, viit: -πλήσω, s̃int̃š pl̃iñš ne
d̃ĩṽx̃nt̃p̃x̃.

Υπο-πληρώω -ω, viit: -ώσω, =Υποπλήρημι.

Υπο-πλήσσω (τω), viit: -πλήξω, lõves-
sk̃š, is̃vesk̃š ne dedes̃x̃t, saš kam l̃ep̃it̃
(p̃riñ ĩnt̃ind:) k̃let̃iñš, s̃x̃x̃d̃x̃ĩš d̃in tem̃e-
lĩi; (fir:) k̃l̃x̃tesk̃š, t̃x̃p̃x̃p̃š d̃in f̃x̃nd̃š.

Υπόπλους (ό), pl̃x̃t̃ipe f̃x̃k̃x̃t̃ ne dede-
s̃x̃el̃x̃a, saš in l̃x̃ñr̃x̃a x̃ñĩ q̃t̃p̃m̃š de
m̃ape. [ύπο, πλούς].

Υπόπλουτος (ό, ή), q̃el̃ k̃x̃ bõg̃t̃ỹie (ad:
m̃ine de metãle) s̃x̃et̃ sine. [ύπο, πλούτος].

Υπο-πλώω -ω, viit: -πλώσω, poet: lon:
in lõk̃š de ύποπλέω.

Υπο-πνέω, viit: -πνεύσομαι, s̃x̃f̃x̃ ne de-
des̃x̃t, saš ĩñq̃et̃; p̃es̃x̃f̃x̃.

Υπο-ποδίζω, viit: -ίσω, m̃t̃ p̃et̃p̃ar̃š ĩna-
põind. [mi]

Υποπόδιον (τό), sk̃x̃ñaw̃š, saš ãl̃t̃š q̃eba
p̃x̃s̃š s̃x̃et̃ p̃ĩq̃oape. (p̃riñq: ñex̃t: l̃xi...

Υποπόδιος (ό, ή), p̃x̃s̃š, saš stat̃š s̃x̃et̃
p̃ĩq̃oape. [mi]

Υπόποδος (ό, ή), =Υπόπους, saš Υπο-
πόδιος. [ύπο ποῦς].

Υπο-ποιέω -ω, viit: -ήσω, fak̃š a se p̃x̃-
ne q̃eba dedes̃x̃t de q̃eba, s̃x̃ñĩš. 2) p̃ri-
q̃ins̃iesk̃š, saš ĩns̃x̃f̃x̃ q̃eba k̃ĩte p̃x̃g̃iñš,
saš ne nes̃im̃g̃ite. «Ζῆλόν τι — » Pl: 3)
(mãi des̃ m̃ĩx̃:) m̃t̃ s̃ĩlesk̃š a atrãq̃e k̃t̃re
s̃iñcm̃ĩ ne q̃ineba k̃x̃ m̃ĩx̃lõk̃š ãm̃t̃p̃it̃op̃š,
saš k̃x̃ l̃iñg̃x̃w̃ip̃i. «Τὸν δῆμον — ». Pl:
=Δημαγωγῶ. 4) ĩmit̃š, m̃t̃ p̃ref̃ak̃š d̃x̃ne...

«Τὴν Κάτωνος παρρησίαν—». Pl: [de x̃nde
Υποποίητος (ό, ή), atrãs̃š, kĩm̃t̃irat̃š in
p̃ap̃lea k̃xĩba p̃riñ l̃iñg̃x̃w̃ip̃i.

Υποποιήλιος (ό, ή), kam ñest̃p̃ĩũš. [ύπο,
ποιήλιος].

Υπόποκος (ό, ή), pl̃iñš de l̃ĩñt̃, l̃ĩnos̃š.
[ύπο, πόκος].

Υποπόλιος (ό, ή), kam k̃t̃p̃x̃nt̃š la p̃t̃-
p̃š. [ύπο, πολιός].

Υπο-πολιτεύομαι, viit: εὔσομαι, (k̃x̃ dat:)
l̃x̃k̃p̃ez̃š q̃ele põl̃it̃ive s̃x̃et̃ ĩnf̃x̃z̃ing̃a, saš
in fõlos̃x̃a k̃xĩba.

Υποπομπή (ή), op̃d̃iñš t̃p̃imis̃š k̃xĩba; (in
q̃en:) põr̃x̃ñk̃x̃. (in Es̃x̃a: ãl̃ĩĩ sk̃p̃ĩš des-
p̃r̃p̃: ύπο πομπαίς). [ύποπέμπω].

Υποπόνηρος (ό, ή), kam ṽik̃leant̃š, saš
ñet̃p̃ez̃ñĩk̃š. [ύπο, πονηρός].

Υπο-πορεύομαι viit: -εύσομαι, (k̃x̃ dat: saš
ak:)=Υπέρχομαι, m̃t̃ ṽĩp̃š ne ãsk̃x̃ns̃š. [de
x̃nde

Υποπόρευσις, εως (ή), ĩñt̃rape ne ãsk̃x̃ns̃š,
saš ṽĩp̃ipe ne dedes̃x̃t.

Υπόπορτις, ιος (ή), poet: k̃x̃ñĩk̃x̃ k̃x̃ ṽi-
q̃el̃š s̃x̃et̃ d̃ĩns̃a s̃x̃rap̃š; (fir:) m̃x̃t̃ipe k̃x̃
p̃r̃x̃ñĩš la q̃ĩũt̃.

Υπο-πορφυρίζω, viit: -ίσω, bat̃š kam in
p̃om̃x̃ põp̃l̃ip̃ĩš, s̃int̃š ...

Υποπόρφυρος (ό, ή), kam põw̃x̃ põp̃f̃i-
p̃ĩš, (f̃p̃añg:) p̃ur̃p̃ur̃in. [ύπο, πορφύρα].

Υπόπους, οδος (ό, ή), q̃el̃ k̃x̃ (s̃up̃ĩx̃im̃it̃š
ne) p̃ĩq̃oape s̃x̃et̃ sine. [ύπο, ποῦς].

Υπο-πραύνω, viit: υγῶ, ĩñṽl̃iñzesk̃š, põto-
lesk̃š p̃x̃g̃iñ, saš k̃ĩte p̃x̃g̃iñš.

Υπόπρεμνος (ό, ή), q̃el̃ k̃x̃ (s̃up̃ĩx̃im̃it̃š
ne) kõlõp̃š saš t̃p̃x̃ñĩš s̃x̃et̃ sine. [ύπο,
πρέμνον].

Υποπρεσβύτερος (ό, ή), p̃x̃g̃iñ q̃eba kam
b̃x̃t̃p̃iñš. [ύπο, πρεσβύτερος].

Υπο-πρήθω, viit: -πρήσω, poet: in lõk̃š
de ύποπρήρημι.

Υπο-πρίασθαι, nex: (ñp̃r̃l:) de ĩnf: ãl
l̃xĩ ύπώνεομαι, a k̃x̃m̃p̃p̃ra k̃x̃ p̃p̃ez̃š sk̃x̃ñĩš,
saš p̃rea ẽf̃liñ.

Υπο-πρίω, viit: -πρίω, taið inchetimor
κς χερστρπζλ. 2) skírimeskð inchet dñ
dingi. «Τους ὀδόντας». Λγч:

Υπο-προ-θέω, viit: θεύσομαι, aλεprð ina-
inte de o datz, sað kam fepit.

Υπο-προρ-ρέω, viit: -ρύσομαι, κερρð is-
vorðind (sað ka znð nipið) ne dedesxvt.

Υπο-προ-χέω, viit: -χεύσω, vτρpsð afapz
ne dedesxvt; (nas:) =Υποπρορρέω.

Υπόπρωρος (ό, ή), pssð sxt (sað чel
κς nitslatz) przt. (in Pl: se indrent: ύ-
πρωρος). [ύπo, πρwpa]. [leskð.

Υπ-οπτάω, viit: ήσω, fpirð пггin, niprt-

Υποπτερνίς, ιδος (ή), skindzpa, чe se
пzne sxt kλkίlzl kataprtzl koptvii. [ύ-
πo, πτέρνα].

Υπόπτερος (ό, ή), inarinatð; (prin in-
tind:) iste, penece; (desnre koravie) iste-
nltitoape. [ύπo, πτερόν].

Υποπτεύησι, Dor: in локð de υποπτεύει.

Υποπτευής, ου (ό), vñxitorð. [din

Υπ-οπτεύω, viit: -εύσω, (in ven:) =Υπο-
νοώ, kam dað κς sokoteala; (partik:) vñ-
nieskð ne чineva, sak чeva; (xne-opi)
nñzeskð, varð de seamz ne askensð, nñn-
deskð; (nas:) sintð vñxitið (κς ak: sað
inf:). «Υποπτεύων αὐτὸν δρησμὸν βουλεύειν».
Ep: (mi κς noft: prin μή. «Εἴ τι υποπτεύ-
ουσι, μὴ δόλω αὐτοὺς προάγοιεν». Ep: [din

Υπόπτης, ου(ό), vñxitorð; (desnre kalð)
snepiosð. [ύπόπτομαι].

Υπο-πτήσω, viit: -πτήξω, (tre: de κς: al
part: poet: υποπεπτηώς) mñ srípcheskð de
frikz; (κς dat:) stað stípuitð, askensð sxt
чeva; (κς ak: el:) mñ temð de чeva. «Αι-
σχρόν μοι δοκεῖ εἶναι τὸ τοιούτους αὐτοὺς ὀν-
τας υποπτήξαι». Ksn:

Υπ-όπτομαι (sað -όσομαι), nefntp: uprez:
de viit: mi aluñ timiñ ai lzì úporáz. [de
xnde

Υποπτος (ό,ή), (κς ven: sað ak: κς pren:)
vñxitorð de чeva, sað чineva; (κς dat:)
vñxitið, de temxt. «Ὅταν ὑποπτος ᾖ ἡ πά-
χη». Lks: «Ὅττω γάρ ᾤν πρὸς πάντα ἀν-
θρώπους ὑποπτος καὶ προβεβλημένος διὰ φέ-
ρον, ὥστε mi чл:». Pl: || (next: im:) «Τὰ
υποπτα, in локð de ai úποψiai. «Εἰς υποπτα
μὴ μόλης ἐμοί». Exp: nñ intra in vñxita-
lz desnre mine.

Υπο-πύσω, viit: -πύξω, indoieskð nñ-
gin, sað dedesxvt. [de xnde

Υποπυγίς, ιδος (ή), naptea чea de sxt
indoiexpt sað kztz. «Τὸ ὄστρον — ». Pl:
kombinapea nñgm de жos a zalei.

Υπόπτως, adv: κς vñxitalz. «Υπόπτως ἔχειν

τινί». Ksn: =Υποπτεύειν, sað Υποπτεύεσθαι.
[ύποπτος].

Υπόπτωσις, εως (ή), κздеpe (in kinape)
ла nñoapele kziβα; (fir:) skздеpe de simi-
giminte, smilindz, sað mñnimie. [ύπο-
πίπτω].

Υπο-πτώσω, =Υποπτήσω.

Υπόπτωτος (ό, ή), kzxitið sxt (in) чeva.
«Υπὸ λόγον — ». Lpt: 2) (xne-opi) rata de
kzxiti (novirnitð la o parte).

Υποπυθμένος (ό, ή), чel de sxt fñdzl
vaszlati. [din

Υποπυθμήν, ένος (ό, ή), mi

Υποπυθμίδιος, α sað os, on, poet: in локð
de υποπυθμένος. [ύпo, пyθmñ].

Υπο-πύσω, viit: -πύξω, fakð чeva a se
kam nñroi; (mi mñz:) fakð nñroaie nñgin,
sað inчepð a mñ nñroi.

Υπο-πυκνάζω, viit: -άζω, fakð (penetð)
чeva kam des. «Ὅνω — ». Λγч: (Lksfn:) beað
kam des vinð. [din

Υπόπυκνος (ό, ή), kam (sað destzl de)
desð. [ύпo, пyкnός].

Υπόπυος (ό, ή), kontopitð de nñroaie ne
dedesxvt sað inñzntpzl stð; kam nñro-
iosð, sað plinð de nñroaie. [ύпo, пyόν].

Υπο-πυριάω -ω, viit: -άσω, porneskð nñ-
gin чeva ssdoapea prin avxpripe.

Υπο-πυρίζω, viit: -ίζω, sintð...

Υπόπυρρος (ό, ή), kam pown-vñlanð,
sað pownkatð. [ύпo, пyрpός.]

Υπόπυλος (ό, ή), ianp κς mñnzð sxt-
topð sxt dinsa. [ύпo, пyλός].

Υπο-ραίζω, viit: -ίζω =Υπορράίζω.

Υπο-ράπτω, viit: -ράψω, =Υπορράπτω. [de
xnde

Υποραφή (ή), =Υπορράφή.

Υπ-οργάζω, viit: -άζω, ridiañ xwor.

Υп-οργίζομαι, viit: -ίζομαι, mñ kam mñ-
nitð, mñ kam nekzjeskð.

Υπο-ρέγχω (in локð de úporréγχω), viit:
ρέγξω, kam sfopzix in somnð.

Υπόρειος (ό, ή), =Υπόρειος. || (sxvt:)Υ-
πόρειον (τό), mikð kanð formatð din kolumð
de mñte intinsð in mare. (bezi mi ú-
πόρειον).

Υп-ορθόω -ω, viit: -ώσω, supixinð, sxs-
uiz чeva in posiggie dreantz in sxs.

Υπόρθριος (ό, ή), fñkxtð, sað fñkxtopð
de чeva dimineaza in ztopi. [ύпo, эpθpός.]

Υπόρειον (τό), mikð kanð de mare. (bezi
mi úπόρειος). [ύпo, pέιον].

Υπο-ριπίζω, viit: -ίζω, =Υπορρίπιζω.

Υп-όρυμαι, viit: -όρω, mi (mñz:) -όρωμαι,
(mñz: nex: úπωρέμην, mi tre: de κς: in локð

de prez: -υπόρωρα) poet: skorneskš, pe-skoleskš ne dīn̄x̄nt̄p̄x, saš ne ask̄nsš, = Υπερεθίζω. || (m̄jx: de sine pas:) m̄x z̄b̄t̄p̄xskš k̄ite p̄x̄j̄n̄š, saš m̄x porneskš t̄p̄e-ntat.

Υπόροφος (ό, ή), poet:, = Υπόρφος.

Υπορ-ράζω, viit: -ίσω, m̄x kam in̄t̄p̄e-mežš, in̄uenš a m̄x fae maī v̄ine dīn voal̄x.

Υπορ-ράπλω, viit: -ίσω, loveskš x̄m̄op, saš ne dedesx̄t k̄x v̄ap̄ra; p̄p̄in in̄t̄ind: m̄i fir:) = Υπερεθίζω (de x̄nde se in̄d̄p̄ent: ύπορρίπιζω).

Υπορ-ράπτω, viit: -ράψω, kosš чева ne dedesx̄t de чева; k̄t̄nt̄x̄meskš ne dīn̄x̄nt̄p̄x k̄x чева; (p̄p̄in in̄t̄ind:) in̄n̄x̄deskš (kosš) in̄p̄režn̄x; (fir:) adaor̄x чева (п̄a-šm̄it̄š, ne d' as̄np̄ra) in̄ vor̄p̄ire. «Λόγον —» Ex̄p: [de x̄nde

Υπορράφη (ή), k̄t̄nt̄x̄m̄ipe k̄x чева ne dedesx̄t, ne dīn̄x̄nt̄p̄x.

Υπορράχης, (idos (ή), k̄t̄v̄t̄nt̄x̄p̄ra de s̄x̄t os̄x̄l suin̄t̄p̄i. [ύπο, ράχης].

Υπορ-ρέω, viit: -ρήσομαι, (nex: ύπερρύ-ην, m̄i чл:) k̄x̄p̄r̄š dīn̄ jos, saš ne dede-sx̄t; (des̄np̄e п̄t̄p̄š, f̄p̄x̄nze, m̄i чл:) k̄az̄š k̄ite p̄x̄j̄n̄š; (des̄np̄e k̄l̄x̄d̄it̄x̄p̄i) in̄uenš a m̄x s̄x̄p̄na, staš rata a k̄x̄dea; (fir: k̄x ak:) m̄x v̄ip̄r̄š ne dedesx̄t; (x̄ne-op̄i) п̄t̄p̄r̄š ne nesim̄ḡite m̄i k̄ite p̄x̄j̄n̄š, = Υπεκρέω. «Τὰ τῆς εὐνοίας ὑπέρβει». Zos: in̄uen̄ea a se p̄v̄ci.

Υπορ-ρήγνυμι, viit: -ρήξω, (nex: pas: ύπερράγην, m̄i чл:) p̄x̄n̄š (m̄i pas: saš m̄jx: de sine pas: m̄x p̄x̄n̄š, k̄p̄n̄š) ne dede-sx̄t saš p̄x̄j̄n̄ cheva; (pas:) in̄uenš a m̄x p̄x̄ne, a m̄x sn̄int̄eka, a k̄p̄na (m̄i fir: a m̄x z̄t̄p̄i, a m̄x iv̄i) ne dedesx̄t, saš n' in̄t̄p̄e..

Υπορρέηνος (ό, ή), poet: in̄ lokš de ύ-παρνος, (oae) k̄ape are s̄x̄t sine m̄n̄el̄š s̄x̄rap̄š. [ύπο, ρήν].

Υπορρείζος (ό, ή), [ύπο, ρίζα] чel de s̄x̄t p̄x̄b̄t̄v̄in̄t̄. 2) pl̄n̄š de p̄x̄b̄t̄v̄in̄t̄.

Υπορ-ρίζω -ω, viit: -ώσω, in̄p̄x̄b̄t̄v̄inez̄š (pron: m̄i fir:) чева ne dedesx̄t, saš k̄i-te p̄x̄j̄n̄š.

Υπορρίνιον (τὸ), n̄ap̄tea ōv̄p̄az̄x̄l̄i чеa de s̄x̄t nas̄š. [m̄i

Υπορρίνος (ό, ή), чel de s̄x̄t nas̄š; (de x̄nde || s̄x̄b̄st:) Υπόρρίνα, m̄x̄st̄x̄ēle. 2) vor̄-bitop̄š ne nas̄š. [ύπο, ρίν].

Υπορ-ρίπλω, viit: -ίσω, m̄īm̄k̄š ne dede-sx̄t (p̄p̄in̄v̄:) aer̄x̄l p̄p̄in ap̄t̄p̄t̄oape; s̄x̄-l̄az̄ in̄uet in̄ lokš; (fir:) in̄t̄p̄it̄š ne s̄x̄t ask̄ns̄š. «Στάσεις —». Ap:

Υπορ-ρίπτέω -ω, viit: -ήσω, At: m̄i ...

Υπορ-ρίπτω, viit: -ρίψω, ap̄x̄n̄k̄š чева ne dedesx̄t; (m̄i fir:) s̄x̄n̄z̄iš, saš in̄t̄p̄d̄x̄iš чева in̄ st̄n̄in̄ipea k̄x̄l̄va.

Υπορ-ροίζω -ω, viit: -ήσω, kam v̄īx̄iš, saš lak̄š p̄x̄j̄n̄š saš ad̄in̄k̄š v̄x̄et̄š.

Υπορρύηναι, nex: 2: de inf: al̄i l̄x̄i ύπορ-ρέω. [de x̄nde

Υπορρύσις, εως (ή), sk̄x̄p̄uepo ne dede-sx̄t; (fir:) t̄p̄entat̄ af̄x̄ndape, saš ām̄e-zape лa f̄x̄nd̄š. 2) (p̄p̄in in̄t̄ind:) kan̄al̄š s̄x̄t p̄x̄m̄int̄š, p̄p̄in k̄ape se sk̄x̄p̄ue чева.

Υπ-ορρώδεω -ω, viit: -ήσω, m̄x kam tem̄š, saš m̄x in̄f̄p̄ik̄ōwez̄š de чева.

Υπορρώξ, ωγος (ή), Sx̄l: in̄ lokš de άπορρώξ

Υπορυγμα (τὸ), st̄n̄t̄x̄p̄x, sk̄ōvit̄x̄p̄x, ka-n̄al̄š ne s̄x̄t p̄x̄m̄int̄š. [din

Υπ-ορύσσω (ττω), viit: -ορύξω, = Υπο-σκάπτω (pron: m̄i fir:).

Υπ-ορχέομαι -ούμαι, viit: -ήσομαι, d̄t̄n̄-uez̄š s̄x̄t s̄x̄net̄x̄l x̄n̄i m̄x̄sik̄al̄š in̄st̄p̄-m̄int̄š, (ad: k̄x m̄x̄sik̄. 2) k̄int̄š d̄t̄n̄ḡind, saš de dan̄ḡš (bez̄i ύπόρχημα). 3) p̄ep̄e-sint̄š d̄t̄n̄ḡind чева pantomimik̄š, saš d̄t̄n̄-uez̄š in̄ fir̄x̄p̄i pantomimic̄e. [de x̄nde

Υπόρχημα (τὸ), k̄int̄ik̄š de dan̄ḡš pan-tomimik̄š. [m̄i

Υπορχηματικός, ή, ύν, at̄in̄t̄top̄š de dan̄-ḡš pantomimik̄š. «Υπορχηματικὸν εἶδος ὀρ-χίσεως, καὶ ὃ τῇ ὀρχήσει ἐμιμοῦντο τὰ ὑπὸ τῆς λέξεως ἐρμηνευόμενα». Ex̄st: [m̄i

Υπόρχησις, εως (ή), d̄t̄n̄ḡape pantomimi-к̄t̄ in̄sōḡit̄ de m̄x̄sik̄ saš k̄int̄ik̄š.

Υποσαγής, εος (ό, ή), [ύπο, σάγη] чel s̄x̄t (n̄x̄t̄t̄top̄š de) sam̄ap̄š. «Ὅνος —» Ex̄st:

Υπόσαθρος (ό, ή), kam n̄st̄p̄ed̄š, saš m̄x-b̄p̄ed̄š; n̄x̄ p̄rea deap̄t̄n̄š (s̄ir̄x̄p̄š, m̄i чл:). [ύπο, σαθρός].

Υπο-σαίνω, viit: -σάνω, kam daš dīn̄ koa-d̄t̄ (ka k̄īnele); m̄in̄r̄īš in̄t̄p' x̄n̄š k̄in̄š, kam lin̄ḡx̄mesk̄š.

Υπο-σαίρω, (in̄t̄p̄e: p̄p̄in̄v̄: t̄p̄e: de k̄x: in̄ lokš de prez: ύποσάηρα, m̄i nex: ύπέ-σηρα) in̄i kam velesk̄š d̄in̄ḡī, p̄in̄desk̄š; (fir: des̄np̄e noame) k̄p̄n̄ind, m̄i se kam v̄b̄d чel̄e dīn̄x̄nt̄p̄x.

Υπο-σακκίζω, viit: -ίσω, pet̄pek̄š, st̄p̄e-k̄op̄š p̄p̄int̄p' x̄n̄š st̄x̄x̄lēḡš x̄n̄š l̄ik̄x̄id̄š; (p̄p̄in in̄t̄ind:) īaš, in̄i in̄sx̄mesk̄š чева ne īx̄p̄im̄š; (fir: k̄el̄t̄x̄iesk̄š, p̄t̄p̄n̄desk̄š ne ask̄ns̄š. (k̄x чen:). «Υποσακκίζω τῆς ὁδοῦ». Ex̄st: īaš d̄p̄x̄m̄š, in̄aint̄ez̄š in̄ kale.

Υποσαλεύω, viit: -εύσω, kam лeг̄t̄n̄š; in̄i el: saš n̄est̄p̄:) m̄x kam лeг̄t̄n̄š, m̄x kam k̄let̄in̄š. [din

Ἰπόσαλος (ὁ, ἡ), afiatš sʒvt talazxla mʒ-
piĩ; (prin xpm:) kletinatš, saš vʒtatš
de valxpiile mʒpiĩ; (fir:) nestatopnikš, ne-
sirxřš (bezĩ mi ěpĩsalos). «Ὅδόντες —». Dskr: kape se kletinš. [ὑπό, σάλος].

Ἰπο-σαλπίζω, viit: íσω, trĩmviǵezš, saš
fakš a pessna pxgin čeva prin trĩmviǵš.

Ἰπόσαπρος (ὁ, ἡ), = Ἰπόσαθρος. [ὑπό, σαπρός].

Ἰποσαρχιδίος, α saš os, on, poet: mi

Ἰποσάρχιος (ὁ, ἡ), čel de sʒvt karne,
saš ĩntpe karne mi piēle. [ὑπό, σάρξ].

Ἰπόσεισμα (τό), tʒpĩǵš; tʒpĩmitxřš; đan-
dʒřš, askie, saš sʒřčea; vʒkʒpĩkš, ko-
dričelš; (prin ĩntind:) řxnoĩš. [mi

Ἰποσεισμός (ὁ), xmoarš kletinare (prin:
de sitš). [din

Ἰπο-σεῖω, viit: -σεῖσω, kletinš ne dede-
sʒvt, saš xʒxřel. «Ἐνερθεν ὑποσειουσιν ἱ-
μάντι (τὸ τρύπανον), ἀψάμενοι ἐλάτρεθον». Od: I.

Ἰποσέληνος (ὁ, ἡ), sʒvt-lxnarš, čel de
sʒvt lxntš. [ὑπό, σελήνη].

Ἰπόσειμνος (ὁ, ἡ), kam pespektavilš;
kam řřeš. [ὑπό, σεμνός].

Ἰπο-σεύομαι, viit: -συνήσομαι, poet: mʒ
řepenezš, pʒvʒleskš, mʒ porřesekš de o
datš, (ĩn Es: maĩ kor: dseptřp: ὑπό σευ-
ομένων).

Ἰπο-σημαίνω, viit: -ανῶ, sʒvt-semnezš,
sʒvt-skpiš. 2) apʒtš prin oape-kape se-
ninš disposiđia mea kʒtre čeva, = Ἐπι-
σημαίνομαι, saš Ἐπιμροτῶ. 3) (maĩ des)
vʒdeskš čeva kx xñš mĩxlokš askxnsš
(akopēpit), fakš a se sʒvt-ĩngelēpe čeva
kam de sine. 4) daš pĩldš, saš oape-kape
pʒdejde kʒiva desupe čeva; ĩnčēnš. «Χρῶν
ἱποκοπάς —». Plat: [de xnde

Ἰποσημασία (ἡ), = Ἰποσημείωσις.

Ἰπο-σημειῶ -ῶ, mi (mĩx: kape este mi
maĩ ĩntřev:) -ῶμαι -οῦμαι, viit: -ῶσω, -ῶ-
σομαι, sʒvt-ĩnsemnezš čeva (ka o notš,
xñš xcolĩš), fakš sʒvt-ĩnsemnʒpi; ĩnse-
mnezš čeva pentřadxčepē a mintē. «Ξε-
νοφῶν πρῶτος, ὑποσημειωσάμενος τὰ λεγόμε-
να (ὑπὸ Σωκράτους), εἰς ἀνθρώπους ἤγαγεν,
Ἀπομνημονεύματα ἐπιγράψας». Apt: [de xnde

Ἰποσημείωσις, εως (ἡ), sʒvt-ĩnsempape
(notš, saš xcolĩš sʒvt paĩntš de teksš). 2)
ĩnsempape de adxčepē a mintē. «Ὀῦ-
τος, Σωκράτους διαλεγόμενου, ὦν ἐμνημόνευ-
εν, ὑποσημειώσεις ἐποίητο». Apt: řčea ĩn-
semnʒpi.

Ἰπο-σήπω, viit: -σήψω, (mĩx: tpe: de kx:
kx ĩnsemp: pas: ὑποσέσηπα) fakš a pxtřezi

pxgin čeva, saš ne dedesʒvt; (mĩx:) ĩn-
čēnš a pxtřezi; (naptv:) Ἰποσέσηπός, ōa,
ós, = Ἰποσαπρος.

Ἰπο-σιγάω ὦ, viit: -ήσομαι, fakš la čē-
va, nʒ řespřznš.

Ἰποσιδηρος (ὁ, ἡ), čel de řepř ne de-
desʒvt (mi ne d' asxnpa sʒflatš kx asřš,
saš kx apĩintš). [ὑπό, σίδηρος].

Ἰπόσιμος (ὁ, ἡ), kam kĩpnš. [ὑπό, σι-
μός]. [de xnde

Ἰποσιμέω -ῶ, viit: -ῶσω, kam ĩnkoivoĩš
čeva ĩn sʒs (ka nasxla čel kĩpnš). «Τῇν
ῶσφιν —». Alx:

Ἰπο-σιωπάω -ῶ, viit: ἡσομαι, kam tpekš
čeva ĩn tʒčepē, daš ĩnsʒ a se sʒvt-ĩngē-
lēpe, a se řičĩ. [de xnde

Ἰποσιώπησις, εως (ἡ), tpečepē de čeva
kam ĩn tʒčepē, řičĩndš se ĩnsʒ de askxltʒ-
topĩ; saš (firxřš ptp:) řetʒčĩnǵš, (Fřanǵ):
reticence, prin kape opatorxla dʒ askxla-
tʒtopĩlor a ĩngelēpe xñš lxkřš, čē nʒ
vořēnte sʒ 'a sʒxte křpat.

Ἰπο-σκάζω, viit: -σκάσω, kam skioapʒtš.

Ἰπο-σκαίρω, viit: -σκαρῶ, řpřš (saš kx
ak: řpřĩnd apdikš ĩn sʒs) pxgin. «Τὼ πόδε
—». Ničet:

Ἰπο-σκαλεύω, viit: -εύσω, řĩndʒřš, řĩ-
kĩš dedesʒvt, řeskoleskš. «Τὸ πῦρ —». Aptř:

Ἰπο-σκαλίζω, viit: -ίσω, = Ἰποσκαλεύω.

Ἰποσκαλμῖς, ἰδος (ἡ), skĩndʒpa, čē se
pʒne ne vʒza konēptēĩ korʒvĩ sʒvt kʒĩla,
de kape se akaǵ vepĩřxđa vĩsleĩ. [ὑπό, σκαλμός].

Ἰπόσκαμβος (ὁ, ἡ), kam řpřĩmbš, řovʒĩ-
lš, saš ĩnkoivoĩatš. [ὑπό, σκαμβός].

Ἰπο-σκάπτω, viit: σκάψω, sapš ne de-
desʒvt; deskĩzš kanalš sʒvt-pʒmĩntš; (ře-
on:) = Ἰποκονίω. [de xnde

Ἰποσκαφή (ἡ), řpřape ne dedesʒvt; (prin
ĩntind:) kanalš řpřatš sʒvt pʒmĩntš; (ĩn
řen:) adĩnkʒtřpš, kʒvʒnʒtřpš. «Θαλάσσης
—». Dskr:

Ἰποσκαφιόκροτος (ὁ, ἡ), lxnsš kam dʒue
řelxla lxnsřpēĩ zĩšš xkafĩon (bezĩ zĩč:).
[ὑπό, σκαφίον, κροτός dĩn xřĩrō].

Ἰπο-σκαφισμός (ὁ), vĩntřpape (křpřpĩ-
pe) de řpřš, mi čl: kx lonata de vĩntř-
pat. [ὑπό, σκαφίς, bezĩ zĩč: 3].

Ἰπο-σκαλίζω, viit -ίσω, ľoveskš ne čĩ-
neva sʒvt křakxla pičĩorpʒatĩ, mi 'a trĩn-
teskš řos, ĩl řestopnš pxĩndš 'ĩ pĩēdikš;
(fir:) amʒřesekš; (desupe lxkř:) ĩnuēdikš.
onřesekš. «Τῇν ὀρμήν —». Liv: [de xnde

Ἰποσκέλισμα (τό), ľovĩtřpš neste pičĩorpš,

uzitsr̥ de nīedik̥, (Franj:) eroc-en jambe; (fir:) momealt, am̥p̥itsr̥. [wi]

Υποσκελισμός (ό), tp̥intipe in l̥xnt̥ prin p̥nepe de nīedik̥; (fir:) am̥p̥ipe, momipe.

Υπο-σκέπτομαι, viit: -σκέψομαι, daš k̥ sokoteala; v̥n̥s̥iesk̥ k̥ r̥ind̥sl.

Υποσκευή (ή), cea de dedes̥st konst̥r̥-kuje a x̥neī kl̥d̥it̥r̥ī, (Franj:) substruction. [υπό, σκευή].

Υποσκήνιον (τό), (prin̥: la im̥:) partea cea dint̥pe mena de dinainte mī op̥xestr̥ in sem̥ic̥er̥k̥ a vek̥l̥sl̥i teat̥r̥, adev̥r̥ata saš prin̥cip̥ala men̥ a celor vek̥l̥. [υπό, σκηνή].

Υπο-στιάζω, viit: -άσω, kam x̥m̥p̥es̥k̥, in̥ven̥ a in̥t̥neka; (prin̥: in a t̥p̥eta nep̥soant̥, saš in par̥t̥u:) «Τῆς ὥρας ὑποστιά-ζούσης». At: k̥ind in̥cene a se in̥t̥neka. [de x̥nde]

Υποστιάσις, εως (ή), p̥x̥gin̥ (in̥cenepe de) in̥t̥nekape.

Υπο-στιάω -ῶ, viit: -άσω, poet: in lok̥ de ὑποστιάζω.

Υποστιάεις, εσσα, εν, poet: in lok̥ de ὑπόστιάεις. (in Nik: греш: in lok̥ de ὑπόστιάεντι).

Υποστιάωντο, poet: in lok̥ de ὑποστιάωντο, a 3: im̥: nep̥s: de prel: al l̥x̥i ὑποστιάομαι.

Υπόσκιος (ό, ή), cea de s̥st̥ x̥m̥p̥r̥, ak̥nep̥it̥ de x̥m̥p̥r̥. «Στόμα —» Esx̥l: a p̥x̥r̥t̥op̥r̥sl̥i in̥k̥n̥sl̥at̥ k̥ ram̥x̥r̥ de m̥sl̥in̥, mī cl̥: [υπό, σκιά].

Υπο-σκιτάω -ῶ, viit: -ήσω, sal̥, s̥r̥̥ de o dat̥ de jos.

Υπόσκληρος (ό, ή), kam v̥ip̥tos̥, l̥p̥i-čel̥, saš kam asp̥r̥, (Franj:) dur̥iuscu-le. [υπό, σκληρός].

Υποσκόλιος (ό, ή), kam st̥p̥im̥s̥, saš mo-v̥it̥, mī cl̥: [υπό, σκολιός].

Υποσκότεινος (ό, ή), kam in̥t̥nekos̥. [υπό, σκοτεινός].

Υπο-σμεραγέω, -ῶ, viit: ἤσω, poet: fak̥ v̥et̥ (p̥es̥x̥net̥) ad̥ink̥.

Υπο-σμήχω, viit: -σμήξω, in̥cet f̥pek̥ind m̥lepr̥.

Υποσμος (ό, ή), cel k̥ oape-kape m̥ip̥os̥; (fir:) kape al̥at m̥ip̥os̥, ad: m̥ti-ing̥ de cea. [υπό, σμός].

Υπο-σμούχω, viit: -σμούξω, ap̥z̥ k̥ p̥x̥gin̥ saš ask̥ns̥ fok̥; (fir:) tones̥k̥ ne d̥in̥x̥nt̥r̥, saš k̥ite p̥x̥gin̥.

Υπο-σοβέω -ῶ, viit: -ήσω, kam sn̥ep̥i̥, kam in̥f̥rik̥omez̥.

Υποσόλοικος (ό, ή), kam sol̥ik̥; (fir:)

kam nek̥v̥i̥n̥chos̥; saš kam nep̥rakt̥isit̥, n̥den̥p̥ins̥ in̥ čeva. [υπό, σόλοικος, vez̥i z̥iç:]

Υπόσομφορ (ό, ή), kam pap̥, v̥x̥petos̥ (n̥e̥in̥desat̥, mī cl̥). [υπό, σομφορ].

Υπόσοφος (ό, ή), kam in̥gel̥ent̥, saš in-v̥x̥at̥. «Τέχνη —». Fl̥st̥p: kape are oa-pe-kape p̥el̥ag̥ie k̥ filosof̥ia (in̥p̥ot: de βάναντος, vez̥i z̥iç:). [υπό, σοφός].

Υποσπαδιαῖος, α, ον, cel k̥ r̥akra mem̥br̥sl̥i p̥en̥ital̥ t̥ras̥ in̥ jos, (Franj:) demi-eunuque, ne x̥m̥t̥ate fam̥en̥. [din]

Υποσπαδιάς, ἄθος (ή), [υποσπάω] x̥n̥ nat̥ral̥ def̥ekt̥ al mem̥br̥sl̥i p̥en̥ital̥ v̥r̥p̥; k̥ind r̥akra i̥ este t̥ras̥ in̥ jos.

Υποσπαθισμός (ό), x̥ip̥r̥m̥ika op̥er̥ag̥ie prin̥ inst̥p: ..

Υποσπαθιστήρ (ό), x̥n̥ x̥ip̥r̥m̥ik̥ inst̥p̥-m̥int̥, prin̥ kape se tḁe, saš se ap̥dik̥ in̥ s̥s de dedes̥st n̥leca x̥ip̥cei. [υπό, σπάθιον].

Υπο-σπαίρω, viit: -σπαρῶ, m̥ kam bat̥, m̥ sv̥ip̥k̥oles̥k̥; (des̥pe v̥in̥, saš p̥x̥sl̥) bat̥ in̥cet.

Υπο-σπανίζω (-ομαι), viit: -ίσω, (in̥p̥ev: prin̥: t̥p̥e: de k̥: pas: ὑπεσπάνισμαι) kam sint̥, saš in̥ven̥ a fi l̥ins̥it̥ de cea. «Βορᾶς —». Esx̥l: «Τί ὃ ἐστὶ χρεῖας τῆς ὁ ὑπεσπανισμένον». Sof: ka ce l̥ins̥ s' a in̥t̥im̥nat̥ a fi in̥t̥p' ačest̥ l̥x̥r̥?

Υπο-σπάω -ῶ, viit: -σπάσω, t̥p̥ar̥ čeva de dedes̥st, saš (m̥iç:) de s̥st̥ sin̥em̥, s̥st̥p̥ar̥, = Ὑφέλω. «Ἐπειδὴν δὲ καθέζεται ὁ ἵππευς, ἡρεμεῖν δεῖ διδάσκειν τὸν ἵππον, ἕως ἂν καὶ ὑποσπάσῃται, ἣν τι δέχεται». Ksn:

Υποσπείριδιον (τό), bas̥l (parte de dedes̥st a) m̥x̥r̥p̥sl̥i. [mī]

Υπόσπειρος (ό, ή), in̥f̥x̥m̥pat̥, in̥v̥ip̥tit̥ in̥ tel̥ de m̥x̥r̥p̥. [υπό, σπείρα].

Υπο-σπεύρω, viit: -σπερῶ, sem̥t̥ ne a-s̥k̥ns̥.

Υπο-σπληνίζομαι, viit: -ίσομαι, in̥p̥ev̥in̥-gez̥ em̥las̥t̥r̥ [σπληνίον, vez̥i v̥iç:] sup̥e v̥in̥dekape de ran̥, saš de d̥s̥pepe.

Υπόσπληνος (ό, ή), s̥p̥ns̥ la, saš p̥t̥i-mash̥ de voalt̥ de sn̥lin̥. [υπό, σπλήν].

Υπο-σπογγίζω, viit: -ίσω, m̥lepr̥ p̥x̥gin̥ čeva k̥ v̥x̥petele.

Υπο-σποδίζω, viit: -ίσω, kam bat̥ in̥ če-n̥x̥i̥.

Υπόσπονδος (ό, ή), f̥x̥k̥t̥, saš f̥x̥k̥t̥op̥ de cea s̥st̥ (prin̥) in̥vo̥iel̥i. «Υπόσπονδοι ἐξέρχονται». Ep: «Υπόσπονδους ἀφιέναι τοὺς αἰχμαλώτους». Pl̥: (iap̥ mai̥ des) «Υπόσπονδους αἰτεῖν (διδόναι, λαμβάνειν, κομίζεσθαι, mī cl̥) τοὺς νεκρούς». Ksn: Τῆς:

mi cl: a cere, a da, mi cl: armistigie, pînă se vor îngrona morpîi.

Υπο-σπουδάζω, viit: άσω, (κκ ακ:) πριπιν mъ sileskš, mъ sîpršieskš despre чева; saš xnelteskš intp' askšnsš isxstipea во-инделор, mi планхрилор меде.

Υπο-στάζω, viit: -στάζω, pikš inuet, mi kîte πριπινš.

Υπο-στάθμην (ή), droждia вре xншi li-ksidš kъzxtъ ne fšndšл vassлš; (xne-opi) zepл лantелш. 2) in локš de ύπόβαθρον. mi

Υποσταθμис, ιδος (ή), = Υποστάθμη. [ύπο, στάθμη].

Υπόστασις, εως (ή), pikape kîte πριπινš, saš κκ pikšлpa. [ύποστάζω].

Υπόστασις, εως (ή), vass, temedie, saš temeiš. 2) = Υποστάθμη, droждie așezatъ la fšndš; anъ stъtъtoape; nomolš; zea-mъ, (Il:) salъ inkeratъ. «Κοιλίας —». Med: = Υποχώρημα, mistšialъ de emit afapъ. 3) fir:) vassл, oštektъл, materia kъvintšлš, saš proposigii, mi cl: (vezī mi ύπόθεσις). 4) (lasf:) adevъpatъ fiingъ, saš realitatea лкpълш in fiingъ iar nъ inkinsitъ in imapiagie, saš fantastikъ; fiingъ fie-kъpšia individš, saš insъ in napte; (Tлп:) fagъ, inostasъ. «Τῶν ἐν τῷ ἀέρι φαινομένων τὰ μὲν κατ' ἔμφασιν, τὰ δὲ καθ' ὑπόστασιν». Apst: 5) simgimintъ statopnikš, хотъpîpe ченepoasъ (neskimbatъ), konbinkšie, kъpajš (vezī mi парάστασις). «Υυχής —». Diod: 6) skopš, rindš, in-trepindepe. «Κατὰ τὴν ἰδίαν ὑπόστασιν». Diod: 7) (Skp:) aверe. «Αὐτοὺς καὶ τὰς σκηνὰς αὐτῶν, καὶ πᾶσαν τὴν ὑπόστασιν αὐτῶν». Destepon: IA'. 6). [mi

Υποστάτης, ου (δ), пропанš, saš fьpкъ de suprikinš; (in чен:) = Υπόβαθρον. 2) (Bisep:) kreatorъл (ziditorъл) лxmei. [ύφισταμαι]. [de xnde

Υποστατικός, ή, он, pъвдъtopš, sšfepitopš de osteneлi, indpъzneuš; (κκ чен:) eks-uzitopš de sine κκ marinimie la (saš pъвдъtopš de) sšfepinge. «Δεινών—». Ilw: 2) (Tлп:) inostatikš. 3) de kreatorъ, saš kpeagie. [de xnde

Υποστατικός, adv: κκ pъвdape, statopnikъ marinimie. 2) (Tлп:) in inostasъ, saš fagъ. 3) kreatoremte.

Υποστάτις, ιδος (ή), fem: ал лшi ύποστάτης (kreatorъ).

Υπόστατος (δ, ή), de pъвdъt. 2) (pap) nssš dedesъvt. || (sšvst:) Υπόστατον (τὸ), = Υπόβαθρον, sšvt-suprikinš. [mi

Υποστάτρια (ή), Eurpf: sšvt-npeotigъ,

slaxitoape de temple. [ύφισταμαι].

Υπο-σταχύω, mi Υπο-σταχύομαι, (fьpъ viit: poet: mъ immxлgeskš, snopeskš (ka semъnъtъpa in snikš), mъ pъseskš.

Υποσταχύωτο, poet: in локš de ύποσταχύοιτο, a 3: sing: pers: de noft: ал лшi ύποσταχύομαι.

Υποστέγασμα (τὸ), аконеръmintš, че se întinde pe dedesъvt, sšvt-amterntъpъ. [ύπο, στεγάζω].

Υπόστεγος (δ, ή), чел de sšvt аконер-пimš, saš invelitoape (inъxntpъ in kasъ; (in чен:) аконерitš, askšnsš. [ύπο, στέγη].

Υπο-στέγω, viit: --στέζω, аконеръ sšvt чева, sšvt-askšnzš.

Υπο-στέλλω, viit: -στέλω, tparъ жos, ко-воръ, pitšleskš. (prinч:) «Τὰ ἱστία —». (mi ingel: sšvst:) «Ἐπλέομεν μὴδὲν ὑποστελλαντες (saš miж: ύποστειλάμενοι)». Ilw: (de xnde 2) (prin intind:) miveskš, in-pxuinezš; (mi el:) mъ inpxuinezš. «Ἐν μὲν ἡγούμενον (ἐμβολον), τὰ δ' ὑποστέλλοντα». At: mai miчi. 3) (mai de mъlte-opi) mъ slpînrš, mъ srîpueskš de fрикъ; mъ smi-deskš, mъ mъpъineskš; mъ sšnsiš; (mai des) mъ sfieskš; mъ temš. «Υπέστειλε (se ing: εαυτὸν, saš τὴν δύναμιν) τοῖς ἰσχυροτάτοις». Il: s' a inkis in... (mi miж:) «Μηδὲν ὑποστειλάμενος». Iskr: (mi absol:) «Υπεστέλλοντο, καὶ ἐμετρίαζον». D. Kas:

Υπο-στενάζω, viit: -άζω, sšsninš πριпin, saš ne askšnsš; (poet: κκ ак:) pavdš sšsninš, saš sšsninš sšvt чева.

Υπο-στεναχίζω, viit: -ίσω, poet: in локš de ύποστενάζω.

Υπόστονος (δ, ή), kam stpimtš, stpimti-шopš. [ύπο, στενός].

Υπο-στένω, (fьpъ viit:) = Υποστενάζω; (κκ ак:) oftezš pentpъ чева.

Υπο-στερέω, mi Υποστερίσκω, viit: -стерήσω, (κκ чен: saš ак: indip:) lînseskš ne askšnsš ne чивеа de чева.

Υποστερνίζω, viit: -ίσω, pšix чева sšvt пientш kšiva, saš (miж:) sšvt ал meš. [din

Υπόστερνος δ, ή), чел de sšvt пientš. || (sšvst:) Υπόστερνον (τὸ), Esix: napteа tpълшлшi чеа de sšvt пientš. [ύπο, στέρνον].

Υποστήλωμα (τὸ), колоанъ de suprikinš. [ύπο, στηλόω].

Υπόστημα (τὸ), = Υπόστήριγμα. 2) = Υποστάθμη, droждie kъzxtъ la fšndš. 3) = Υπόστασις, fiingъ, sšvstandъ. 4) kъpajš, indpъznealъ, (ал:) парάστημα. 5) (Skp:) tpъntъ de owlpe, чeatъ; saš posigie ostъ-measkъ, postš, saš локш, xnde stъ stpea-

жа, (Франц:) corps de garde. [ύφίσταμαι].

Υποστήριγμα (τό), sxbt-supirikinš, saš sxbt-prontitšpъ. [din]

Υπο-στηρίζω, biit: -ίζω, sxbt-supirixine-skš, saš sxbt-prontesksš.

Υποστιγμή (ή), (gram:) pxbntš-biprɔɔɔɔ, saš semnš, prin kape se desnapt πτῦγιλε, saš membrīi xhxi nepiodš. (bezī mi υπο-διαστολή). [din]

Υπο-στίζω, biit: -στίζω, inuestpiɔezš че-ва не иѣ не коло кс nikъtšpъ. 2) (gram:) desnapuš prin pxbntš-biprɔɔɔ deosebitele πτῦγι а ле xhxi nepiodš, saš sxbt-innapu-ш prin pxbntɔɔɔie fpaɔɔɔ.

Υποστικτέον, posit: ал лѣи υποστίζω.

Υπο-στίλβω, biit: στίλβω, лѣveskš, saš sklineskš пѣгн, saš не dedesxbt.

Υποστολή (ή), kovopipe, saš nitɔɔɔɔ (art: saš pas:); (fir:) srīpūipe de fpiкъ, sfialъ, =Συστολή; (med:) tpentatъ inuɔɔɔɔɔɔɔ de xpauъ. [υποστέλλω]. [de xnde]

Υπο-στολίζω, biit: ίσω, poet: in lokš de υποστέλλω, kovopš; stpīnrš; inuɔɔɔɔɔɔɔ. *Ασίφος —». Αρχία:

Υποστόμιος (ό, ή), чел de sxbt rɔpъ, saš rɔpъ de intrape in... || (sxbst:) Υπο-στόμιον (τό), Heon: naptea basɔɔɔɔɔ chea in-datъ de sxbt (dɔne) rɔpa sa; (im:) Υπο-στόμια (τά), fepɔɔɔɔɔɔɔ de sxbt rɔpa fpi-ɔɔɔɔ. [υπό, στόμα].

Υπο-στοναχίζω, biit: -ίσω, poet: in lokš de υποστεναχίζω.

Υποστορεΐτε, а 2: im: neɔs: а лѣи...

Υποστορέω -ō, At: in lokš de υποστο-ρέω, biit: ал лѣи...

Υπο-στορέννυμι, mi Υπο-στόρνυμι, biit: υποστορέσω, = Υποστρώννυμι, biit: -στρώσω, aɔtepnš, intinž ne dedesxbt; (кs dat: in-dip:) aɔtepnš (rɔtskš aɔtepnɔtsɔɔ) кѣиѡ (ка sъ doapmъ); (prin intind: mi in me-naɔatъ ekspresie) *Ἔνα μὴ λέκτρ' υπο-στρώσω τινί». Exр: ka sъ nɔ mъ mɔpitš dɔne чинеѡ.

Υπο-στρατεύω, mi (mij): -εύομαι, biit: -εύω, -ομαι, sɔɔveskš in oɔtipe sxbt чинеѡ, saš mъ oɔteskš sxbt opɔineɔ кѣиѡ.

Υποστρατηγέω -ō, biit: -ήσω, komandš oɔtipe sxbt алтѣл (кs dat:). [din]

Υποστράτηγος (ό), ал doilea komandipš de oɔtipe, (Франц:) lieutenant général. [υπό, στρατηγός].

Υποστρατοφύλαξ, аxос (ό), =Υποστράτη-γος. [υπό, στρατοφύλαξ].

Υπο-στρέφω, biit: -στρέφω, intopkš inapoī; (el: fir:) mъ intopkš, imī skimvš п-

pepea. «Ὁ δ' ὑπέστρεφεν ἵππους». Il: E. (mi el:) *Εἰ δὲ χ' ὑποστρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται». Il: M. (mi kɔ maī eksaktъ mɔp-miɔipe). «Τοῦμπαλιν ὑποστρέψαντες». Ksn: (mi kɔ ak: kɔ prep:) «Μηδ' ἐπὶ σοῖσι πόδεςσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον». Il: Γ. (mi mij:) *Ὁὐ μὲν γὰρ τὶ σ' ὑποστρέψεσθαι ὀΐω ἐς μέ-γαρον». Od: Σ. «Κᾶθ' ὑποστρέψας, λείληψαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφάς». Exр:

Υποστροφύλος (ό, ή), kam rotɔndš. [υπό, στρογγύλος].

Υποστροφή (ή), intoapɔeɔe inapoī; petpa-ɔeɔe de oɔtipe; (med:) =Υποτροπή, in-toapɔeɔe de voalъ. [mi]

Υπόστροφος (ό, ή), intopsš inapoī. [υπο-στρέφω]. [de xnde]

Υποστροφώδης, εος (ό, ή), (med:) adɔ-kɔtopš de intoapɔeɔe de voalъ.

Υπόστρυφος (ό, ή), kam akpɔ (stɔpene-zitopš) (pron: mi fir:). [υπό, στρυφνός].

Υπόστρωμα (τό), sxbt-aɔtepnɔtsɔɔ. [υπο-στρώννυμι].

Υποστρώμιος (ό, ή), (boɔnabš) кѣлkatš sxbt aɔtepnɔtsɔ. [υπό, στρωμνή].

Υπο-στρώννυμι, biit: -στρώσω, =Υποστό-ρέννυμι, aɔtepnš dedesxbt.

Υπόστυλος (ό, ή), чел кs stīlnī sxbt si-ne. || (sxbst:) Υπόστυλον (τό), gapeɔie ne stīlnī. [υπό, στύλος]. [de xnde]

Υποστυλίζω -ō, biit: -ώσω, sxbt-pro-ntesksš чеѡ кs stīlnī. [de xnde]

Υποστύλωμα(τό), sxbt-prontitšpъ de stīlnī.

Υπόστυφος (ό, ή), kam stifosš. [din]

Υπο-στύφω, biit: -στύψω, kam stpīnrš, (fakš pɔnɔɔ) rɔpa; (el:) sintš kam stifosš. 2) =Προστύφω.

Υπο-συγ-χέω (συγχώνω), biit: -χέωσω, kam amestekš, konfɔndš; (mi fir:) tɔpɔɔɔ, konfɔsiež pɔgɔn чеѡ. [de xnde]

Υποσυγχύτως, adv: pɔgɔn kam ameste-kat, saɔ tɔpɔɔɔ, konfɔsiat.

Υπο-сулázω -ō, biit: -ήσω, iaš in silъ, ne askɔnsš чеѡ.

Υποσύμβολος (ό, ή), kam simboɔikš, kam alegopikš (konpinzɔtopš de semne inkinɔitoape de altele dekīt челе вѣзѣ-te). [υπό, σύμβολος].

Υποσύνθημα (τό), semnš de inboipe datš de maī 'nainte, saš ал doilea dɔne ал-тѣл (bezī mi παρὰσύνθημα). [υπό, σύνθημα].

Υπο-συρίζω (-ττω), biit: -ίζω, saš ίσω, flɔpɔš, saš ɔpɔpɔš inɔet, saš intp' xhxi kinš kam ne fɔpiwš.

Υπο-σύρω, biit: -συρώ, līpɔskš ne a-skɔnsš saš inɔɔs; кɔpɔuš pɔntechɔe prin

κερύγηνι; (fir:) atparē kē kinē amēti-
torē, momeskē; (sne-opī) fakē a skēdea
cheva; mīcheskē, inēginezē; (sne-opī) tra-
ktezē cheva kam ne d' asēpra; eksnēiē in
preskēptare.

Υπόσυχνος (ό, ή), kam (saē destēa de)
desē. [υπό, συχνός].

Υποσφάγιον (τό), jēnēietēpa, saē nar-
tea bitei, xnde se inējēnēie. (bezī mī sfa-
gē 2). [υπό, σφάγιον].

Υποσφαγμα (τό), sīnēele inējēnēiatei bi-
te, din kape fēceāē xñē felē de salgē. 2)
чepнеала sēniei. 3) (med:) sīnēe emitē
sēst neligē din lovītēpē, = Αιμάλωψ, vi-
nētae. [din]

Υποσφάζω, viit: -σφάζω, inējēnēiē vī-
pīnd kējēta sēst rītē.

Υποσφάζ, άγος (ή), poet: kēnētiēpē de
stīnkē, kēvētiēpē, nemēpē. (bezī mī
διασφάζ). [din]

Υποσφάττω, viit: -σφάττω, At: in lokē de
υποσφάττω.

Υποσφίγγω, viit: -σφίγγω, kam stīnēgē
lētinē, saē lēgē cheva stīnē ne dedēsēst.

Υποσφραγίζω, viit: -ίσω, -ομαι, nechetē-
ieskē, saē imī pēiē nechetēa ne dedēsēst.
[din]

Υποσφραγίς, (ίος (ή), gēpa plasei vīnē-
tōpēmēti, xnde se inēkide pīn fīnēioapa
pētpēsēst akolo inadins nemēpē aēasta;
(fir:) gēpa mēzēstēdē. [υπό, σφραγίς].

Υποσφραίνομαι, viit: -σφραίνομαι, kam
(iaē) mīposē, saē ka kēm amī mīposē cheva.

Υποσφριζομαι, viit: -ίσομαι, maī satē
pāpina semēnatē kē plēgēpēsēkēa čokanē
(ka sē se akōpēre sēmīnēa).

Υποσφάζω, viit: -σφάζω, = Υποσφελίζω.

Υποσφέθω, (πρελ: saē nex: 2: ύπέσχε-
θον) poet: in lokē de ύπέχω.

Υπόσχεο, poet: in lokē de ύπόσχεο, 2:
sinē: pēps: de nex: 2: de πορσηχ:, mī

Υποσχέσθαι, nex: 2: de inf: al lēi ύπι-
σχνέομαι.

Υποσχεσίη, poet: Ion: mī Υποσχέσιον, po-
et: in lokē de...

Υπόσχεσις, εως (ή), fēpēdēialē. «Τέλεσόν
μοι ύπόσχεσιν, ήν περ ύπέσσης». Od: K. [mī]

Υποσχετικός, ή, όν, [ύπισχνούμαι] alin-
gētopē: de, saē lēsniqīosē la fēpēdēialē.

Υποσχηματίζομαι, viit: -ίσομαι, (kē ak:)
imitē (mē pēfakē dēne) forma kēiva, saē
mē reformēzē dēne čineva.

Υποσχιζω, viit: -σχιζω, snintekē, kēpē
cheva ne dedēsēst, saē ne d' asēpra. [de
xnde

Υπόσχισμα (τό), snintekētiēpē, saē kēpē-
pētiēpē ne dedēsēst, saē ne dīnēxētiēpē,
saē ne d' asēpra (in fagē nēmaī) de cheva.
2) (rās:) xñē felē de vēpē: inēkēlūpēminē.

Υποσχύμενος, η, ον, nex: 2: de partu:
al lēi ύπισχνέομαι.

Υποσχών, nex: 2: de partu: al lēi ύπέχω.

Υπο-σώζω, viit: -σώσω, mīntēieskē, pē-
stpezē cheva oape-kēm, inēp' xñē kinē.

Υπο-σωματώ -ω, viit: -ώσω, kam pē-
formēzē inēp' xñē kinē saē tpentatēpēnēa.

Υπο-σωρεύω, viit: -εύσω, gēpēmēdeskē kē-
le nēgīnē.

Υποσωφρονιστής, ού (ό), sēst-ēnistatē al
mīmnasīdēi, konēkēpētopē al lēi σωφρο-
στής (bezī zīq).

Υποταγή (ή), sēnēnēre, (Fpanz:) sēv-
opdinagē; (gram:) modēa sēpēsē. [mī]

Υποταγής, έος (ό, ή), sēpēsē, sēvopdi-
natē. [ύποτάσσω].

Υπο-ταίνιος (ό, ή), (χώρα, παρē) lēnēgē
in formē da pandlīkē (ka o līmēv, saē
xñē malē). [υπό, ταινία].

Υποτακτικός, ή, όν, čel kē inēxēime de
a sēpēne, saē a se sēpēne. 2) (gram:)
sēst-dēsē la alē zīčere. «Υποτακτική έγ-
χλίσας». modē sēpēsē la sēpōsitive, saē
efektive konēgnēkēi. «Αρθρον ύποτακτικόν».
aplikolē pēlativē (sēv-dēsē la inēčeden-
tēa sēē). [ύποτάσσω].

Υποταμνόν (τό), poet: o vēpianē vēnē
de fēpēne. [din]

Υποτάμνω, Ion: mī Dor: in lokē de ύ-
ποτέμνω.

Υπο-τανύω, viit: -ύσω, poet: in lokē de
ύποτείνω.

Υπόταξις, εως (ή), sēnēnēre (akt: saē
pas:). [ύποτάσσω].

Υπο-ταράσσω (ττω), viit: -άζω, kam tēp-
vērē, adēkē oape-kape mīkē nelīnēte.

Υπο-ταρβέω -ω, viit: -ήσω, poet: mē kam
inēpikōmēzē.

Υποταρτάριος (ό, ή), čel din taptapē, de
sēst pēmīntē. [υπό, τάρταρος].

Υπότασις, εως (ή), sēst-inēindepe (akt:
saē pas:); (pīn inēind:) «Πεδίον ύποτάσεις».
Eēp: kīmūi sēst-inēinse. [ύποτείνω].

Υπο-τάσσω [ττω], viit: -τάζω, pēiē, amezē
cheva dedēsēst (saē fir: in nēmēpē) de
cheva (Плв: IZ'. 15. 4); (fir:) sēpēiē kēi-
va. «Πάντα ύπέταξας ύποκάτω των ποδών αυ-
τού». Skp: || (pas:) mē sēpēiē. «Οί ύποτε-
ταγμένοι». Lks: sēpēmī. 2) (la gram:) čepē
(in sintaksē) modē sēpēsē. «Τό έάν ύπο-
τάσει». Sxl: Tkp: E. 21.

Υποταύριον (τὸ), (ὕπο, ταῦρος] *naptea dintpe mezsčš mi memεpεxα penitalš*, = Περίνεον.

Υπο-ταφφρεύω, *biit*: -εύσω, *saš* *wanuž* *ne dedesxvt*.

Υπο-τείνω, *biit*: -τενῶ, *intinzš* *ceba* (*mi ex*: *saš* *nestp*: *mε intinzš*) *dedesxvt* *de ceba*. «Ἡ ὑποτείνουσα (πλευρά) τὴν ὀρθὴν γωνίαν». *Mtmt*: *cea dinnopriβα eī*. 2) (*prin futind*: *mi fir*:) *propxiš*; *fεpεdεieskš* (*κx ak*:). «Οὐ θωπεύων, οὐθ' ὑποτείνων μισθοῦς». *Apstf*: (*saš* *κx inf*:) «Υποτείνοντος αὐτοῦ βασιλέα φίλον ποιήσιν». *Tεx*: (*mi* *κx dat*:) «Ὡς περ οὖν καὶ ταῖς ἐλπίσιν ὑπέτεινον». *Xps*: (*mi* *miж*:) «Ἐρῶ τῆσιν ὑποτείνασθαι». *Πλ*: *a propxne*. 3) *prinčinsieskš*, *skopneskš*. «Ὁδύνας («Ἐλπίδας) —» *Sof*: *Dm*:

Υπο-τερίζω, *biit*: -ίσω, *intεpreskš* *κx zidš* *ne dedesxvt*. [*dε xnde*

Υποτερίσις, εως (ή), *zidipe* *de zidš* *ne dedesxvt* (*de deaλš*, *ceτxμxie* *mi* *чл*:). [*mi*

Υποτερίσιμα (τὸ), *zidš* *κλxditš* *dedesxvt* (*de deaλš*, *ceτxμxie*, *mi* *чл*:).

Υποτερισιμός (ὁ), = Υποτερίσις.

Υπο-τεκμαίρομαι, *biit*: -αροῦμαι, *kam* *daš* *κx sokoteaλa*.

Υπο-τελέω -ῶ, *biit*: -έσω, (*κx dat*:) *πλx-teskš* *daxdie* *ka...*

Υποτελής, ἑός (ὁ, ή), *sεpεsš* *ла* *daxdie*, *trivstapš*. «Μισθοῦ—». *Λxч*: = Υπόμισθος. || «Τὸ ὑποτελές». *Λks*: *datopia* *trivstapxλxš*; (*κολεκτ*:) *in* *λοκš* *de* *οί* *ὑποτελεῖς*; (*flsf*:) = *κx...*

Υποτελής, (ἰδος (ή), (*dεne* *limεa* *mi* *si-stema* *xnop* *filosofi*) *pεtepea*, *ce* *a* *λxat* *din* *natzpε* *omεx* *supε* *doβindipea* *sfirwi-txλxš* *sεš* (*desεβirwi-txλxš* *vine*). [ὕπο, τέλος].

Υπο-τέλλομαι, *biit*: -τελοῦμαι, *poet*: *mε* *fakš* (*mε* *sεβirwesekš*) *ne dedesxvt*. «Βρυχή δ' ὑπετέλλετ' ὀδόντων». *Απλп*:

Υπο-τέμνω, *biit*: -τεμῶ, *taiš* *kam* *п'* *a-λxεpεa*. «Υποτέμνων ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοῦς τοῖς ἀγροίκοις πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχύ». *Apstf*: (*lap* *ovic*:) «Υποτέμνω (*mi* *miж*: Υποτέμνομαι) τὰς ὁδούς τινός». *esš* *κxiba* *inainte*, *apxkind* *xnš* *maš* *skεpεtš* *dpεmš*. «Ἐπιπεσέειν αὐτοῖσι ὑποταμομένους τὸ ἀπὸ τῶν νηῶν». *Ep*: «Ἀποπορευόμενον δὲ αὐτὸν ὑπετέμνοντο οἱ Μ. ἐπὶ στενὸν τῆς ἑδοῦ». *Ksn*: «Κατιδὼν δὲ αὐτὸν ἀναγόμενοι, ἐδίωκεν. ὑποτεμνόμενος τὸν εἰς Σάμον πλοῦν, ὅπως μὴ ἔκεισε φύγῃ». *Ksn*: (*mi* *abs*:) «Ὡς δὲ εἶδον αὐτοὺς οἱ λεηλατοῦντες, ἔφευγον· οἱ δὲ ὑπετέμνοντο, καὶ οὓς μὲν κατελάμβανον, εὐθύς ἔπαιον, ὅσοι δὲ παραλλαξαντες αὐτῶν ἔ-

φθασαν, κατόπιν τούτους ἐδίωκον». *Ksn*: (*mi* *fir*:) «Τὰς ἐλπίδας («Τὰς ὀφελείας, «Τὴν ὁρασύτητα, «Τοὺς χρόνους) τινος ὑποτεμένεσθαι». *Ksn*: *Πλ*: *Xps*: *Esx*: *zεdεpниесkš*, *inniedikš*, *onpreskš*. (*mi* *intp'* *алx* *акчepиe*). «Τὴν ἀκόντισιν δρόμῳ ὑπετέμνοντο». *D*: *Kas*: *пэвxлind* *asxεpε* *лe* *aš* *apxkat* *maš* 'nainte, *inkit* *n'* *aš* *isεvtit* *κx* *лxнчipea* *лop*.

Υποτέταρτος (ὁ, ή), *maš* *пxμiпш* *κx* *o* *a* *патpа* *пapε* *dekit* *totxλ* (*innpot*: *de* *ἐπι-τέταρτος*). [ὕπο, τέταρτος].

Υποτέτληκα, *bezī* ὑποτλάω.

Υποτετράγωνος (ὁ, ή), *kam* *tetparonš*, *патpεnгиš*. [ὕπο, τετράγωνος].

Υπο-τετραίνω, = Υποτιτραίνω.

Υπότεφρος (ὁ, ή), *kam* *чeпxшиš*. [ὕπο, τέφρα].

Υπο-τεχνάομαι -ῶμαι, *biit*: -ήσομαι, *a-жxš*, *пpεintиnпiпш* *κx* *meшteшxεxλ* *meš*.

Υπο-τηρέω -ῶ, *biit*: -ήσω, *nindeskš*, *пэ-зeсkš* *ne* *asxεnsš*.

Υπο-τίθημι, *biit*: -ὑπο-θήσω, (*пex*: ὑπέθηκα, *mi* *miж*: ὑπεθέμην, *mi* *pas*: ὑπετέθην, *mi* *чл*:) *пxš* *ceba* *dedesxvt*, *saš* (*κx dat*: *in-dip*:) *sεvε* *ceba*. «Υποθεῖς τῇ μασχάλῃ τὰ τόξα». *Πλ*: (*mi* *fir*:). «Υποθέντες τοῦτο τῇ γνώμῃ». *Dm*: *avind* *ayεεxta* *de* *maš* 'nainte *in* *rindxλ* *sεš*. (*de* *xnde* 2) *пxš* *de* *temeiš*, *de* *basš*, (*mi* *miж*: *fir*:) *de* *skopš*, *saš* *sεvieskš* *al* *κxβintxλxš* *meš*. «Πρὶν δὲ τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ὑποθέσθαι, μάταιον περὶ τῆς τελευτῆς ὄντινόν ποιεῖσθαι λόγον». *Dm*: «Νόμον φύσεως ὑποθεμένης». *Αλks*: *Afpod*: «Ὁ μνηρός ὑποτίθεται πράξεις παραδόξους». *Πл*: (*mi* *κx inf*:). «Υποθέμενος ἐρεῖν». *Iskr*: (*saš* *κx* *пapтy*:). «Υπεθέμην οὐχ ὥς διαλεξόμενος». *Iskr*: (*de* *xnde* 3) (*in* *пen*:) *sεnosezš* *ceba* (*de* *sirpεš*, *saš* *пstинчosš*); *sokoteskš* *ceba* *de* *motivš*, *saš* *miжxovš* *in* *ceba*. «Ἄν πλείους ὑποθῶσιν». *Apst*: (*mi* *κx inf*:) «Εἰ ὑπόθοιτό τις ἀληθές εἶναι τὸ λεγόμενον». *Πл*: «Ὅτι δὲ καλῶς ὑπεθέμεθα». *Apst*: 4) *пxš* *sεvε* *bedepε*, *propxiš*; *insxflx*, (*Fpanu*:) *suggéerε*. «Τὴν ἐλπίδα, ἣν ὑπετίθει αὐτῷ». *Tεx*: «Ἐλπίδας αὐτοῖς ὑποθεῖς, ὥς *mi* *чл*:». *Ksn*: (*mi* *miж*:) «Υποθέμενος τοῖσι ὀνειροπόλοις τὸ ἐνύπνιον». *Ep*: 5) (*miж*:) *вaгš* *ceba* *in* *uинtea* *κxiba*, *пo-вxμxieskš*. «Βουλὴν δ' Ἀργεῖοις ὑποθησάμεθ', ἥτις ὀνήσει». *Ιa*: *Θ*. «Ὅφρα οἱ ἦ τι ἔπος ὑποθήσεται, ἡέτι ἔργον». *Od*: *Δ*. «Ἐγώ σοι πειράσσομαι ὑποθέσθαι». *Πл*: «Σωτηρίην ὑμῖν ὑποθήσομαι, ἣν περ βούλεσθε πείθεσθαι». *Ep*: «Οὐδ' ἂν, συμβουλευομένου αὐτοῦ, τὰ ἀριστα οἱ δοκέοντι εἶναι ὑποθείτο». *Ep*: «Τὰ ἂν αὐτῇ

ὑποθῆται, ταῦτα ποιεῖν». Ep: (mi k8 adv:) «'Αλλά μοι εὖ ὑπόθευ». Od: O. 6) πῆϊξ, (mi miž: iaš) zblorž, zbloveskš. «Τὴν οὐσίαν ὑπέθηκεν». Iskr: «ὑπέθεσαν αὐτῷ τὰς δημοσίας προσόδους». Esx: «Ἐκπώματα ἔχεις ἀργυρᾶ, ὑπόθου ταῦτα τῇ χρείᾳ». Pl: «Ἐκέλευον αὐτόν μοι δανεῖσαι, ὑποθέμενον τὰ σκευὴ τῆς νεώς». Dm: lšind de zblorž. «Τὰ ὑποκείμενα τοῖς δανείσμασι τῶν ὑποτιθεμένων ἐστίν». Dm: (bezī mi simpas).

Υπο-τίλλω, viit: -τιλῶ, smelgž, žm8le-sk8 kile zn8 zn8.

Υπο-τιμάω -ῶ, viit: -ήσω, prežieskš maī p8gin, skazž din prež8l čel dīntī.

|| (partik: miž:) imī prežieskš sin8r8ž aversea maī p8gin dekīt s' a prež8it de p8zlikš, mi čer8 prin k8mare a mi se in8p8gina mi dajdia; l8:) imī xot8r8skš maī k8mp8tat8 osīnda de plat8 de kit čea in8s8ž de ž8dik8torī. saš pron8s8ž de pīrī8k8l mež. «Ἀργυρίου — ». Lks: m8 s8p8i8ž la osīnd8ž de plat8 (in lok8ž de čea de moapte). «Ἐπεὶ δὲ ἡ δίκη κατεψηφίσθη, κελευόμενος ὑποτιμήσασθαι, οὔτε αὐτὸς ὑπετιμήσατο, οὔτε τοὺς φίλους εἶπεν, ἀλλὰ καὶ ἔλεγεν, ὅτι τὸ ὑποτιμᾶσθαι ὁμολογοῦντος εἴη ἀδικεῖν». Ksn: (bezī mi ἀντιτιμάομαι). 2) (fir:) pričinsieskš, pron8i8ž de ppetekst8. «Πενίαν (τὴν ἀνάγκην) — ». Iam8: Apl8: [de zn8de

Υποτίμησις, εως (ή), in8p8ginape, sk8depe de prež8ž, maī sk8z8t8ž prež8pire; (l8:) in8p8nepe de maī 8moap8ž osīnd8ž, xot8r8i8ž de in8s8mi vinovat8ž; (fir:) ppetekst8ž, pričinsipe. «Πολλὴν ὑποτίμησιν τοῖς πονηροῖς ἔδωκαν» Ius: [mi

Υποτιμητής, οὔ (ό), prež8itor8ž de čeva k8 sk8z8mīnt8ž din prež8l de maī 'naintē. 2) (in Poma) s8st-čensop8ž.

Υποτίθιος, mi Υπότιθος (ό, ή), čel in-k8ž de p8i8ž, s8gar8ž. [ὑπὸ, τιτθός].

Υπο-τιτράινω (-τιτράω -ῶ), viit: ὑπο-τρήσω, (nex: ὑπετέτρηνα) t8žreskš ne dedes8st, saš p8gin čeva.

Υπο-τλάω -ῶ, viit: -τλήσομαι, (nex: ὑπέτλην, tpe: de k8: in8tpe8: in lok8ž de ppez: ὑποτέτληκα) pavd8ž, s8fer8ž.

Υπο-τμήγω (-τμήσω), viit: -τμήξω, (nex: ὑπέτμαγον) poet: Ion: in lok8ž de ὑποτέμνω.

Υπο-τοβέω (-οττοβέω) -ῶ, viit: -ήσω, poet: fak8 adīnk8ž v8et8ž, saš 8mor8ž sromot8ž.

Υποτομεύς, εως (ό), instr8mīnt8ž t8ios8ž, k8p8it8ž, saš kosop8ž. [mi

Υποτομή (ή), t8iere p'al8t8re8, saš ne dedes8st; (fir:) l8kape, līnsipe de čeva.

[ὑποτέμνω].

Υπο-τονθούζω, viit: -ύσω, m8rm8pez8ž, vom8žneskš ne ask8ns8ž.

Υπο-τοξεύω, viit: -εύσω, s8žetez8ž din žos in s8s.

Υπο-τοπάζω, viit: -άσω, = ὑποτοπέω. [de zn8de

ὑποτοπασμός (ό), dare k8 sokote8la, in-kip8ire, v8p8i8al8ž.

Υπο-τοπέω, viit: -εύσω, gram: v8p8žieskš, m8 in8oieskš desnp8 adev8r8ž fin8p8i vpe k8i8 skpiitop8ž (Sxl: Od: H). 2) = k8...

Υπο-τοπέω -ῶ, mi miž: (kape este mi maī in8tpe8:) -έομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι. (nex: ὑπετοπήθην, mi čl:) = ὑπονοῶ, daš k8 sekote8la, v8p8i8ieskš. «Οὐδὲν ὑποτοπήθοντα, τῶν ἐκείνος ἐφρόνεε». Ep: [din

ὑπότοπος (ό, ή), ind: in lok8ž de ὑπο-πτος. [ὑπὸ, τόπος].

Υπο-τορεύω, viit: -εύσω, (k8 dat:) fak8 l8op8i in s8p8t8rī k8 d8liti8a ne dedes8st.

Υπο-τραγωδέω -ῶ, viit: -ήσω, penpesint8 a doile8a nep8oan8ž a dramei in tragedie.

Υποτραυλίζω, viit: -ίσω, vorbeskš kam peltik. [din

ὑπότραυλος (ό, ή), kam peltik8ž. [ὑπὸ, τραυλός].

Υποτραχήλιος (ό, ή), [ὑπὸ, τράχηλος] čel de s8st gr8maz8. || (s8bst:) «ὑποτραχήλιον. partea cea de s8st gr8maz8ž a tr8p8z8i; (fir:) partea cea de s8st kapit8l8koloan8i, (Fram8:) la frise, saš le gorgerin.

Υποτραχύνω, viit: -υνῶ, kam in8s8p8resk8ž; (fir: desnp8 glas8ž) isbesk8 a8z8l k8 oape-kape nep8k8t8ž asnp8ime. [din

ὑπότραχυς, εος (ό, ή), kam asnp8ž, i8te (mojikos8ž, nep8i8p8it8ž). [ὑπὸ, τραχύς].

Υπο-τρεῖω, poet: in lok8ž de ὑποτρέω.

Υπο-τρέμω, (f8r8ž viit:) kam trem8r8ž (de frik8ž).

Υπο-τρέπομαι, viit: -τραπήσομαι, (nex: ὑπετράπην, saš ὑπετραπόμην) m8 in8topk8ž in8p8i; m8 p8tpar8ž ne nesim8gite, in8cet.

Υπο-τρέφω, viit: -θρέψω, xp8neskš ne ask8ns8ž; (fir:) = ὑποθάλπω.

Υπο-τρέχω, viit: -θρέξομαι, saš δραμούμαι, (nex: ὑπέδραμον, mi čl:) alep8rind tpek8ž, saš m8 vīp8ž ne dedes8st. «Ἦτοι ὁ μὲν δόρυ ἀνέσχετο, οὐτάμεναι μεμαῶς· ὁ δ' ὑπέδραμε, καὶ λάβε γούνων κύψας· ἐγγεῖν δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ ἔστη». I: Φ. (mi k8 dat: al p8ep:) «Ὡς περ πλατάνω χειμαζομένους ὑποτρέχειν». Pl: (saž k8 ak:) «Ἦ σελήνη τὸν ἥλιον ὑποτρέχει (ἐν ταῖς ἐκλείψεσι)».

τυχον, *mi chl:*) *mъ* *brodeskъ* (*esъ* *din intîmpare*) înainte, *intîlneskъ*; (*fir:*) *taish vorba kăiba, îi respnză de îndatъ*, (*Frang:*) *repartir*, (*alt:*) *υπολαμβάνω*.

Υπο-τυπώ -*ō*, *viit:* -*ōσω*, *deskriъ*, *inkinsieskъ*, *isvodeskъ* *kinъl kăiba*. || (*miж:*) *imi inkinsieskъ in minte чева*.

Υπο-τύπτω, *viit:* -*τύψω*, *loveskъ in жос*, *saъ жшор*; (*papik:*) *bagъ knъ basъ in fndъ de чева, mi лbatъ, ka sъ se жмпле*. «Υποτύψας δὲ ἀσκή ἀπὸ τοῦ φρέατος ἀντλέει». *Er:* «Υποτύπτουσα φιάλη τοῦ χρυσοῦ ἐδωρέετο». *Er:* *жмплін din гръmadъ*. «Κοντῶ υποτύπτοντες ἐς λίμνην, ὅ, τι πρόσχοιτο πηλοῦ τῷ κοντῶ, τοῦτο συλλέγοντες πλίνθους εἴρυσαν». *Er:* «Τὸν πηλὸν εἰς λεκάνας υποτύπτοντες, ὡππερ ταῖς ἄραις, τοῖν ποδοῖν». *Apstf:* (*mi miж:*) «Ὅπως ὑπετύψατο ληνοῦ». *Nik:* 2) (*nestp:* *saъ el:*) *dindъ mъ afnd esъ d' asъpra*. «Хэроу үпéтуψе коρώνη» *Ar:* (*se indpent:* *үпéкүψе, dar vezî mi protúptw*).

Υποτύπωσις, *ewos* (ή), *inkinsipe*, *isvodi-pe*; *infъgiшare ka de modelъ*; (*ptp:*) *vie deskripe a kni лкръ*. [*υποτυπώ*].

Υποτυρίς, *idos* (ή), *knъ felъ de пръжитръ* *ka brinzъ, laute mi mēpe*. [*υπό, τυρίς*].

Υπότυφος (ό, ή), *kam opъъ*. [*υπό, τυφλός*].

Υπότυφος (ό, ή), *kam fъmъpatъ, saъ plinъ de fantasil*. [*υπό, τύφος*].

Υπο-τύφω, *viit:* -*θύψω*, *apъъ ne dedesъbt ka fokъ fъmerind fъpъ flakъpъ*; (*fir:*) *skorneskъ, intъpitъ ne dedesъbt, ne asъknsъ*. || (*uas:*) *apъъ sъbt ченъшъ, saъ ne nesimъite (nъ in fagъ, prop: mi fir:*).

Υπότυψις, *greш:* *in lokъ de үпóθυψиς*.

Υπουάτιος, *a saъ os, on, poet:* [*υπό, οὔας*] *чел de sъbt жpekъ*.

Υπουδαίος, *a, on, poet:* [*υπό, οὔδας*] *чел de sъbt пъmintъ*.

Υπουθατίας, *ou* (ό), *poet:* [*υπό, οὔθαp*] = Υπομάζιος. *

Υπουθατίος, *a saъ os, on* = Υπουθατίας.

Υπουλος (ό, ή), (*prinч:* *panъ*) *kape лъkreazъ (sanъ) ne dedesъbt; (de xnde fir:*) *kape asknde in sine vre knъ pъъ (a-vind amъitopъ ekstepiopъ), bъnxitъ; (despre omъ) fъdarnikъ, prefъkxtъ, bikleanъ*. «Τέλμα ὑπουλον». *Pl:* *kape nъ se knnoashite ne d'asъpra*. «Οἶδεῖ ἡ πόλις, καὶ ὑπουλος ἐστί». *Pl:* *клочеште peskoalъ*. «Υπουλα σώματα». *Pl:* *челе че sъbt o din afapъ sъnъtate asknd vre o xronikъ patimъ*. «Υπουλον εἶναι τινί». *Lks:* *a minea patimъ asъpra kăiba*. [*υπό, οὔλh*]. [*de xnde*]

Υπουλότης (ή), *amъitopъ ekstepiopъ*;

fъdarnicie, asknsъ biklenie. [*mi*

Υπούλω, *adv:* *in kinъ fъdarnikъ, pre-fъkxtъ, bikleanъ, amъitopъ*. «Υπούλω διακεῖσθαι». *Pl:* *a minea pismъ, mi a pin-di vreme de pesъnape*.

Υπουραῖος, *a, on, чел de sъbt koadъ*. [*υπό, οὔpъ*].

Υπουράνιος, *a saъ os, on, чел de sъbt чepъ, intinsъ neste totъ пъmintъ*. «Κλέος —». *Om:* [*υπό, οὔpъnъs*].

Υπουργέω -*ō*, *viit:* -*ήσω*, *лъkrezъ in fa-voarep (slъжesъ) kăiba; (in чen:) daъ, fakъ gpaie*. «Τὸ σοὶ μὲν ἐλαφρὸν τυγχάνει ἐὼν ὑπουργῆσαι, ἐμοὶ δὲ μέγα». *Er:* «Τὸν χρυσὸν τοῖς ἐγγχωρίοις ἢ φύσις ἀνευ κακοπαθείας ὑπουργεῖ», *Diod:* (*mi pas:*) «Τὰ ὑπουργημένα τινί». *Er:* *slъжвеле, gpaiele fъkste kăiba*. [*υπουργός*]. [*de xnde*]

Υπουργημα (тō), *slъжъ indatopъtoape fъkxtъ kăiba*. [*mi*

Υπουργίς, *ewos, mi*

Υπουργία (ή), *slъжъ, gpaie*. [*mi*

Υπουργικός, *ή, on, knvenitъ, saъ anpekatъ la slъжipe*. [*υπουργός*]. [*de xnde*]

Υπουργικῶς, *adv:* *in kinъ gpaiosъ, indatopъtpъ prin slъжъ*.

Υπουργός (ό, ή), [*υπό, ἔργον*] *лъкръtpopъ in slъжъa (favoarep) kăiba, konлъкръtpopъ la чева; (despre лъкр:) kontpъsitopъ; (ka dat:) «Τὸ καθῆσθαι ἐώρων ὑπουργὸν ὃν τῷ ἀποπρήγνυσθαι τὸ αἶμα». Ksn: kontpъsie. || (sъbst: ka чen:) slъгъ, slъжитopъ*. «Ἀθήνης ὑποεργός». *Dion:* 2) (*maî noъ*) *mini-stpъ*.

Υπουργίς, *idos* (ή), *кpеaoa de sъbt koada vitelop de повapъ a samapълi dene dinsele*. [*υπό, οὔpъ*].

Υπόφαιδρος (ό, ή), *kam beselъ (des-kisъ la fagъ)*. [*υπό, φαιδρός*].

Υπο-φαίνω, *viit:* -*фанō*, *apъtъ чева ne dedesъbt, saъ prea пъmъin, kam ne жsmъtate*. «Ὀδόντας —». *Tkr:* «Θρήνον ἐλὼν ὑπέφηνε τραπέζης». *Od:* *P. 'l a tras maî afapъ, inkit sъ se vazъ пъmъinel, mi sъ fie la indeminъ*. || (*nestp:* *saъ el: mi miж:*) *inчenъ a mъ ibi, avia mъ zъpeskъ*. «Ἡμέρα σχεδὸν ὑπέφαινε». *Ksn:* *inчenъse a se kъpъna de zi*. «Ἐπειδὴ δὲ ἔαρ ὑπέφαινε («Ἄμα δὴ τῷ ἡρι ὑποφαινομένῳ)». *Ksn:* *ne la inчenъstъ primъvepeî*.

Υπόφαιος (ό, ή), *kam ченъшъ (kape ba-te in negpъ)*. [*υπό, φαιός*].

Υποφακώδης, *ewos* (ό, ή), *kam de faga lintel*. [*υπό, φακώδης*].

Υπο-φαρμάσσω (тτω), *viit:* -*άξω, amestekъ*

1 КОФУОВЪ, дуб. Каша до индустри

φθόνως ἔχειν τινί». Ksn: = Ὑποφθονεῖν.

Ὑποφθορεῖς, ἕως (δ), stpiktorš, korš-
ntopš intp' askxnsš [ὕποφθεῖρω].

Ὑπο-φλεγέθω, poet: in lokš de ὑποφλέγω.

Ὑπο-φλεγμáινω, biit: -ανῶ, mš kam a-
prinžš, mš šmflš, ošpinteskš pxgin čeva,
saš ne dedesšvt; saš pštimeskš de askxn-
sš inflamagie.

Ὑπο-φλέγω, biit: -φλέξω, apžš ne dede-
sšvt, saš ne askxnsš mi kšte pxginš.

Ὑπόφλοισθος (δ, ή), poet: vījiitopš in
adīnkš. «Θάλασσα—». Opf: [ὕποφλοῖσθος].

Ὑπο-φοινικίζω, biit: -ίσω, kam batš in
pomš deskisš, stakojīš.

Ὑπο-φοινίσσω, biit: -ίξω, fakš čeva kam
pomkatš.

Ὑποφόνια (τά), platš de vanī datš pen-
tpš omopš pšdelop omopītslš (pšskm-
pšrš de šinje). [ὕπο, φόνος].

Ὑποφορά (ή), kovopīpe, skžžmīntš; (me-
d:) aplekape la somnš, saš xpdīnape; (fi-
r:) skždepe, trečere din floarea saš kšl-
mea sa; (šne-opī) inprotivipe, kontestape
(de šnde ávthypopora); (šne-opī) propš-
nepe de pīcinšipe, saš ppetekstš. «Ἡ
τῶν μηρῶν—» Ksn: (bezī ὑποφέρω 5). 2.
(upin intind:) vale, kovopīšš; kanalš de
ape sšvt pšmīntš, = Ὑπόνομος (Str: E:); (de
šnde med:) fistšlš. «Κολλᾷ ὑποφοράς».
Dskr: [mi

Ὑπόφορος (δ, ή), kovopīchosš, všlosš, pī-
nosš; (med:) fistšlosš (kape sapš ne de-
desšvt). 2) trīvštarš, daždniškš. 3) (in E-
šp: Pes: 757: греш: in lokš de ὑπαφος)
«Ὀρμα—». plīnš de lškršmī. [ὕποφέρω].

Ὑποφραδμοσύνη (ή), poet: povagš, sfš-
tšipe. [din

Ὑπο-φράζομαι, biit: -φράσομαι, (nex: ὑ-
πεφράσθην) poet: kam varš de seamš; vš-
nšieskš; rīcheskš.

Ὑπο-φράσσω (ττω), biit: -φράξω, inrpš-
deskš, inrizš ne dedesšvt.

Ὑπο-φρίσσω (ττω), biit: -φρίξω, (tpe: de
kš: in lokš de prez: ὑποπέφριξα) poet: mš
kam infiopezš; (kš ak:) mš temš, mš spe-
piš de čineva, tremšrš de fpikš inain-
tea kšiva.

Ὑποφρύγιος (δ, ή), (ñχος, ššnetš, glasš)
kam aponiatš de taktšl, saš tonkš Fpi-
mikš al vekīē mššiče. [ὕπο, Φρύγιος].

Ὑποφυγή (ή), fšgš ne askxnsš; sktna-
pe; asilš, lokš de pefšgš. «Θέρους —» Ios:
de apšpra de varš. [ὕποφύγω].

Ὑπο-φύομαι, biit: -φύομαι, (nex: ὑπέ-
φυν, mi čl:) pššpš dedesšvt, saš kšte

pxginš mi ne nesimgite.

Ὑπο-φυσάω -ῶ, biit: -ήσω, sšflš, saš šm-
flš ne dedesšvt, saš pxgin

Ὑπόφυσις, ἕως (ή), pššpīpe de dede-
sšvt; (upin intind:) vltštarš, saš odpa-
slš de dedesšvt (дела рѣдѣиъ). [ὕπο-
φύομαι].

Ὑπο-φυτεύω, biit: -εύσω, (kš dat: indip:)
sšdeskš sšvt čeva.

Ὑπο-φωλεύω, biit: -εύσω, (kš dat: indip:)
sintš inkšibatš (vīpītš) sšvt čeva; saš imī
amš kšīšl dedesšvt.

Ὑπο-φωλέω -ῶ, biit: -ήσω, = Ὑποφωλεύω.

Ὑπο-φωνέω -ῶ, biit: -ήσω, stpīrš din po-
trīvš aponīnd čeva; indemnš prin stpī-
ršte. [de šnde

Ὑποφώνησις, ἕως (ή), inkšpajape prin
aklamagī, stpīrape de aponagie.

Ὑπο-φώσκω, = Ὑποφάσκω.

Ὑπο-χάζομαι, biit: -χάσομαι, poet: in lokš
de ὑποχωρῶ, mš petparš inapoī pxgin,
saš kšte pxginš.

Ὑπο-χαίνω, biit: -χανοῦμαι, (nex: ὑπέχα-
νον, tpe: de kš: in lokš de prez: ὑπο-
κέχηναι) kam kaskš gšpa (pron: mi fir:);
sintš ne žšmžlate kškatš, saš kšpatš;
(prinč: in tpe: de kš:) staš kš gšpa kš-
skatz (ka čel če askšlš kš lšape a min-
te, saš pīvēšhte čeva kš mīrape); (prin
intind:) sintš, staš kam ne rīndšpī.

Ὑπο-χαίρω, biit: -χαρήσομαι, (nex: -ὑ-
πεχάρην, mi čl:) mš kam vškšrš; simžš
o askxnsš vškšpīe in sinemī (fšrš a o
apšta).

Ὑπο-χαλάω -ῶ, biit: -άσω, lasš čeva
kam slavš, saš moale oape-kšm; (kš men:)
mš sšpšīš, mš indšplekš in čeva, mš
kšmptezš in pelagie kš čeva.

Ὑπο-χαλεπαίνω, biit: -ανῶ, mš kam ne-
kšžeskš (ka kšm m' amī mīnia).

Ὑποχαλινίδιος, α saš os, on, čel dede-
sšvt de fpīš, saš inprežnatš kš fpīšl in
partea de žos. || Ὑποχαλινιδία (se inq: ἡ-
νία)». Ksn: partea din žos a fpīšlšl. [ὕ-
πο, χαλινός].

Ὑποχαλκίζω, biit: -ίσω, kam batš in
fađa arameī. 2) (rłs:) skīmšš kš monete
de aramš. [din

Ὑπόχαλκος (δ, ή), čel kš aramš ne de-
desšvt (iap ne d'asšpra kš alšš metalš
maī ppegiosš); (in men:) amestekatš, falsš
(kalīš, Tšpč). 2) kam de fađa arameī.
[ὕπο, χαλκός]. [de šnde

Ὑποχαλκῶ, -ῶ, biit: -ώσω, falsifikš če-
va prin amestekape de aramš.

Υπο-χαράσσω (ττω), viit: -άξω, sapš, skoveskš (κς daltā) чева не dedesvst.

Υποχαροπός (δ, ή), kam αλβενεϋš. [υπό, χαροπός].

Υπο-χάσκω, (πρελ: υτέχασκον) = Υπο-χαίνω.

Υπόχαινος (δ, ή), kam βδχавš; (fir:) in-fsmzpatš, plinš de fantasiī, kam szszpелš. [υπό, χαινός]. [de sznde

Υποχαινώ -ω, viit: -ώσω, kam szm-lx (mi fir:); insxlx oape-kape inrīm-fape, mīndpie.

Υποχείριος, α saš cς, ον, [υπό, χείρ] чел de szst mīnъ, saš la indēmīnъ; (mai des) rovitš, szst stēnīnipe. «Υποχείριον ποιεί-σθαι τινα». Ep: a szpzne, a stēnīni. «Πει-ρᾶσθαι, ὅπως... υποχείριοι μήποτε γενώμεθα ζῶντες τοῖς πολεμίοις». Ksn: 2) domesti-citš, szsepitorš de mīnъ asznpzšī, (Fran-ц:) apprivoisé.

Υπο-οχετεύω, viit: -εύσω, аватš, strēmstš апъ, mi чл: prin капалъ не dedesvst, saš не askznsš.

Υπόχευμα (τὸ), isborš, saš kpszpx de апъ, че se vapsъ не dedesvst. [din

Υπο-χέω, viit: -εύσω, (nex: υπέχεα, mi poet: υπέχευα, mi чл:) vъpsš (mi fir: a-utepnš pisinind) не dedesvst. «Ῥῶπας ὑπέχευεν δασείας». Od: Z. 2) amestekš не askznsš mi altš felš de metalš dekīt чел vъzštš. (fir:) «Υποχέμενος τῇ ῥητορικῇ βα-φῇ τὴν φυσιολογίαν». Pl: 3) (mīx: poet:) zъmisleskš. «Σπλάγγνοις ὑπεχέυατο παῖ-δας». On: 4) simūš in sinemī (saš sīntš kopinsš inъzntpx deчева). «Ἀπιστὴ ὑπεκέχυτο αὐτῷ». Ep: nъ kpedea. 5) (med:) pъtimeskš de nepdea la okī (bezī ὑπό-χους).

Υποχή (ή), [υπέχω] znš felš de potzndъ plasъ de nesksit.

Υπόχηλα (τὰ), inkeletsрī de la depelele mīneī, saš oase exite kam afapъ не la ачеле artikzлацīī. [υπό, χηλή].

Υποχθόνιος, mi Υπόχθων, онос (δ, ή), [υπό, χθών] = Υπόγειος.

Υποχίτων, ωνος (δ, ή), чел de szst tз-nikъ. || (szst: vъps:) kъmашъ, че se noap-tъ не dedesvst. [υπό, χιτών, bezī ziч:].

Υπο-χλαινω, viit: -ανῶ, inkponeskš чева апа, o fakš kъldīшоаръ.

Υπο-οχλίζω, viit: -ίσω, poet: apdikš in szs не dedesvst κς nīpria; (in чен:) a-dikš лзкpx ppeš; (prin intind:) deskizš. «Κληῖδας θυράων — ». Part:

Υπόχλοος (δ, ή), = Υπόχλωρος, [υπό, χλόη].

Υποχλωρόμελος, ανος (αινα, αν), kam ne-гpичiосš. [υπόχλωρος, μέλας].

Υπόχλωρος (δ, ή) kam ofilitš, гълbeni-чiосš. [υπό, χλωρός].

Υποχοίρις, ιδος (ή), [υπό, χοῖρος] znš felš de plantъ (de чiкоаръ).

Υπόχυλος (δ, ή), kam veninosš (ame-stekatš κς veninš); kam холерикš (me-lanxolikš, saš nekъжiчiосš). [υπό, χολή].

Υποχονδριακός, ή, ον, pъtimашъ de ipo-xondpie. «Πάθος υποχονδριακόν». Pl: Epin: znš felš de melanxolie, ipoxondpie. [din

Υποχόνδριος (δ, ή), чел de szst srīpчiъ-рiе koastelop, mi deasta nīentzлxī; (de sznde || szst:) Υποχόνδριον (τὸ), mi Υποχόν-δρια (τὰ), pъpиe челе de szst koaste, mi de amīndoъ pъpиe diafparmeī, saš desnpzmitoapeī membrane a nīntechelš de жос. [υπό, χόνδρος].

Υπο-χορηγέω -ω, viit: ήσω, даš in ажъ topš, dъpsieskš чева не askznsš.

Υποχορηγία (ή), dape de челе trevzin-choase, inlesnipe, ажъtopape askznsъ, dъ-рsipe de чева не szst mīnъ. [υπό, χορηγός].

Υποχος (δ, ή), [υπέχω] szpsš (κς чен:). «Βασιλέως — ». Esxl: (saš κς dat:). «Пάντα τοῖς θεοῖς ὑποχα». Ksn: 2) (zne-opī) vi-novatš. «Ἐξωλείας — ». Din:

Υπο-χραίνω, viit: -χρανῶ, poet: kam mīn-жескš, kam intinš.

Υπο-χρεμετίζω, viit: -ίσω, pīnkīezš inчet; (κς dat:) pīnkīezš la (vъzīnd) чева, kīemš prin pīnkīezъtspele mele.

Υπο-χρέμπτομαι, viit: -χρέμφομαι, tsmind kam pъneskš, skouž pъgīnъ flegmъ.

Υπόχρεως, At: in локъ de ὑπόχρεος (δ, ή), szpsš la datopie; (mi fir:) indatopatš kъiva nentpx facepe de vine, saš gpaie (κς чен: el: saš dat:). «Φιλίας καὶ χάριτος πατρώας ὑπόχρεων». Pl: [υπό, χρέος].

Υπο-χρίω, viit: -χρίσω, znrš не dedesvst; (mi mīx:) mъ znrš не dedesvst. (prinч:) «Τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑποχρίεσθαι, ὡς εὐοφθαλμότεροι φαίνονται, ἢ εἶσι». Ksn: (bezī mi ὑπογράφομαι).

Υπόχρυσος (δ, ή), чел че ape szst sine (kopinzъtopš de) акрš; (prin intind:) vo-ratš; (prinч:) inчinsš не dedesvst (in ke-merš) κς акрš. «Ἐμπορος — ». Eld: [υπό, χρυσός].

Υπο-χρωματίζω, viit: -ίσω, колopezš не dīntzntpx, saš не dedesvst, = Σκιαγραφῶ.

Υπόχυμα (τὸ), o natimъ (повъiалъ) a okilop, (Tъpч:) nepdea. (bezī mi γλαύ-κωμα). [mi

Υπόχουςις, εως, (ή) topnape, saš v̄psape ne edessst, saš kīte p̄ginš; (prin intind:) ts̄l̄v̄pape; (med:) = Υπόχυμα. [wi]

Υποχυτήρ (ό), vasš, din kape se toap-n̄z̄ z̄ntdelemn̄š in kandił. [wi]

Υπόχυτος (ό, ή), [υποχέω] amestekatš prin topnape ne dedessst; ts̄l̄v̄patš; falsifikatš; (desnpe monet̄z̄) min̄vinosš, (T̄p̄y:) kall̄š; (desnpe vin̄š) amestekatš k̄z̄ ap̄z̄; (fir:) in̄pod̄ss̄ de din afap̄z̄, n̄z̄ k̄z̄patš, neadev̄patš, saš nenat̄xpal̄š. «Πολίτης —». Pl̄d:

Υπο-χωλεύω, viit -εύσω, kam sk̄ioap̄tš, = Υποσκάζω.

Υπο-χωρέω -ω, viit: -ήσω, m̄z̄ petpar̄š p̄gin̄ cheva inapoī, saš kīte p̄gin̄š, saš ne ask̄ns̄š, kam ne f̄xpīš. «Μένειν, οὐδ' ὑπεχώρει». Om: (wi k̄z̄ nen:) »Ἦν μὲν ἀνθίστηται, μάχεσθαι δεήσει: ἢν δ' αὖ ὑποχωρῇ τοῦ πεδίου, μεταθεῖν δεήσει». Ksn: (wi k̄z̄ dat: perin:) «Ἐπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου». Apstf: (wi k̄z̄ nen: k̄z̄ p̄nen:). «Ἐποχωρεῖ τῇ πόλει ἐκ γῆς καὶ θαλάσσης». Apstd: (wi k̄z̄ ak:) «Μηδέν ἄλλον ὑποχωρεῖν». T̄p̄y: 2) (in a t̄pefa neps: desnpe demeptape de p̄ntechē) ese afap̄z̄ ne din jos, ne we-z̄k̄tš (alt: «Κάτω διαχωρεῖ»). *Ἐποχωρεῖ αὐτῷ ἡ γαστήρ». Lks: se deshapt̄z̄ (de mist̄-ial̄z̄). «Ἐποχωρεῖ αὐτῷ τῶν σκυμβάλλων πάμπόλλα». Eli: «Ἐκτικρον ὑποχωρεῖ». Apst: [de z̄nde

Υποχώρημα (τό), mist̄ial̄z̄ ewit̄z̄ ne din jos afap̄z̄ (sk̄ir̄n̄z̄). [wi]

Υποχώρησις, εως (ή), petrapepe inapoī kīte p̄gin̄š. 2) (med:) demeptape de pri-soasele p̄ntechel̄š (ewipe afap̄z̄). [wi]

Υποχωρητικός, ή, όν, f̄k̄k̄tš, saš zis̄š ne v̄reme de petrapepe ind̄t̄p̄t̄. «Μέλη υποχωρητικά». kape se k̄int̄z̄ in mena tea-tr̄k̄l̄š d̄zne sf̄ir̄mit̄z̄ penpesintagii dra-meī, (alt:) ἐξόδια.

Υποψάθυρος (ό, ή), kam f̄rap̄ed̄š. [υπό, ψαθυρός].

Υπο-ψαλλάσω, viit: ἄξω, = Υποψηλαφῶ.

Υπο-ψάλλω, viit: -ψαλῶ, is̄vesk̄š (atinr̄š) z̄wor̄ koap̄dele z̄n̄š m̄ssikak̄š inst̄p̄min̄t̄š (p̄rek̄sm, k̄ind̄ le cheap̄k̄z̄ čineva maī 'nainte de a in̄cene s̄z̄ k̄inte); (st̄p̄m: k̄z̄ ak:) in̄demn̄š in̄chet̄z̄ la k̄intape; (in̄nen:) = Υπαρχῶ. «Υποψάλλει τὴν Ἀθίδα ἡ γλῶσσα». Fl̄stp:

Υποψαμμος (ό, ή), kop̄pinz̄top̄š, min̄š de nisin̄š. «Γῆ —». Lks: 2) čel̄ k̄z̄ nisin̄š in̄ jos, ne f̄s̄nd̄z̄ s̄z̄š. «Λίμνη —». St̄p: [υπό, ψάμμος].

Υπόψαρος (ό, ή), kam s̄x̄r̄š. «Ἵππος —». St̄p: [υπό, ψαρός].

Υπο-ψάω, viit: -ψάσω, atinr̄š ne dede-s̄s̄t, saš z̄w̄x̄rel̄.

Υποψάφαρος (ό, ή), kam f̄rap̄ed̄š, f̄p̄rimi-čios̄š, w̄x̄ped̄š, saš n̄st̄ped̄š. [υπό, ψαφαρός].

Υπο-ψάω -ω, viit: -ψήσω, w̄tepr̄š f̄pek̄ind̄ ne dedessst, saš z̄w̄x̄rel̄.

Υπο-ψεκάζω, viit: -άσω, st̄pones̄k̄š p̄gin̄tel̄, ka k̄z̄ v̄x̄r̄z̄ de ploae.

Υπο-ψελλίζω, viit: -ίσω, v̄or̄bes̄k̄š kam pel̄tik. [din]

Υπόψελλος (ό), kam pel̄tik̄š. [υπό, ψελλός].

Υπο-ψεύδομαι, viit: -ψεύσομαι, kam min̄ḡš.

Υπο-ψηλαφάω (wi Ion: -έω) -ω, viit: -ήσω, pin̄t̄š ne dedessst, saš z̄wor̄, in̄che-t̄wor̄.

Υπο-ψηνίζω, viit: -ίσω, r̄z̄x̄pes̄k̄š ne dede-s̄s̄t; (kom:) in̄bor̄p̄omez̄š ne s̄s̄t a-s̄k̄ns̄š.

Υπο-ψηφίζομαι, viit: -ίσομαι, n̄xm̄t̄r̄š, fak̄š sok̄oteal̄z̄, (F̄ran̄p̄:) sup̄puter.

Υποψήφιος (ό, ή), ales̄š prin̄ vot̄x̄p̄i ne ask̄ns̄š. 2) (maī noš) = [υπόψηφος, bez̄i z̄i:].

Υποψήφισις, εως (ή), sok̄ol̄pe, saš sok̄oteal̄z̄ f̄k̄k̄t̄z̄ k̄z̄ p̄ict̄p̄ic̄ele (ka ak̄sm̄ k̄z̄ v̄ov̄i). [wi]

Υποψηφιστής, ού (ό), sok̄otitor̄š (k̄z̄ p̄ic̄t̄p̄ic̄ele, ka ak̄sm̄ k̄z̄ v̄ov̄i) [υποψηφίζομαι].

Υπόψηφος (ό, ή), pron̄s̄š de a se ale-ue, saš a se p̄ind̄xi in̄ v̄pe z̄n̄š post̄š k̄z̄ vot̄x̄p̄i, kandidat̄š, = Υποψήφιος (2) (k̄z̄ loate k̄z̄ Toma Ma: z̄i:ce, «Υπόψηφος καὶ ὑπὸ ψῆφον λέγε, μὴ ὑποψήφιος»). (k̄z̄ dat:) «Τῇ βασιλείᾳ —». Sin: [υπό, ψήφος].

Υποψία (ή), k̄z̄t̄z̄t̄z̄r̄ k̄lor̄sm̄z̄, v̄z̄n̄z̄-toape v̄z̄rape de seam̄z̄, v̄z̄n̄zial̄z̄; (in̄ p̄z̄š) pea idee desnpe čineva. «Υποψίαν ἔχειν, saš «Ἐν ὑποψίᾳ («Δι ὑποψίας» εἶναι τινί,». Lks: a f̄i v̄z̄n̄z̄it̄š. [υπό, ὄψις]. [de z̄nde

Υποψιαστικός, ή, όν, (wi adv:) -ικῶς, a-plekat̄š, les̄ničios̄š la v̄z̄n̄z̄ipe, v̄z̄n̄z̄itor̄š.

Υπο-ψιθυρίζω, viit: -ίσω, w̄ontes̄k̄š, m̄x̄p̄-m̄x̄pez̄š ne ask̄ns̄š.

Υπόψιος (ό, ή), poet: v̄z̄z̄t̄š p̄z̄š, x̄p̄i-čios̄š, v̄z̄n̄z̄it̄š. 2) eks̄p̄ss̄š in̄ (s̄s̄t) v̄ede-pea k̄z̄iba. «Ἀγρη —». On: desk̄on̄epit̄š de v̄in̄z̄top̄š. [υπό, ὄψις].

Υπόψομαι, viit: al̄z̄ l̄š ὕφοράω.

Υπο-ψοφέω -ω, viit: -ήσω, fak̄š z̄n̄š z̄wor̄š t̄ron̄k̄zn̄it̄š, s̄rom̄ol̄š, saš z̄n̄š in̄chet̄š, op̄ ad̄in̄k̄š v̄zet̄š.

Υπόψυχρος (ό, ή), kam p̄echē (pron: wi fir:). [υπό, ψυχρός].

Υπο-φύχω, viit: -φύξω, p̄chesn̄š, saš p̄-
koresk̄š p̄gin, saš kite p̄gin̄š.

Υπ-οφωνέω -ῶ, viit: -ήσω, f̄sp̄š d̄in (in-
mel̄š in) t̄p̄r̄šlel̄.

Υποψωρώδης, εος (ό, ή), kam p̄īos̄š.
[ὕπo, ψώρα].

Υπτιάζω, mi Υπτιάω, poet: viit: -άσω, staš
l̄xn̄pit̄š k̄š fağa in s̄s̄s; im̄i plek̄š kan̄xl̄
inapoī; (prin̄ intind:) m̄š p̄re!ak̄š, fak̄š
naz̄p̄i, m̄š p̄šf̄m̄š; saš (maī des, mi fir:)
m̄š l̄enevesk̄š, ap̄t̄š nep̄sare in чева.
«Πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων ἐπιμέλειαν—». Epd:
(mi str̄m̄:) t̄p̄ntesk̄š jos, k̄xl̄k̄š ne spa-
te, plek̄š, pov̄irnez̄š чева sp̄re inapoī.
«Εἰς τὸ πρᾶνές (ιεμένου τοῦ ἵππου) ὑπτιαστέον
ἑαυτόν». Ksn: [ὑπτιος]. [de x̄nde

Υπτιάσις, εως (ή), = Υπτιασμός. [mi
Υπτίασμα (τὸ, op че st̄š k̄xl̄kat̄š k̄š
fağa in s̄s̄s. «Χερῶν ὑπτιάσματα». Esxl:
p̄r̄t̄v̄īsn̄i k̄š m̄īn̄i intinse. [mi

Υπτιασμός (ό), k̄xl̄kare, l̄xn̄pire ne spa-
te; (upin̄ intind:) netezipe; saš netezime;
(prin̄ intind: mi fir: t̄p̄nd̄z̄vie, nep̄sare.

Υπτιαστέον, pos̄it: al al l̄xi ὑπτιάζω.

Υπτιος, α ον, k̄xl̄kat̄š, l̄xn̄pit̄š k̄š fağa
in s̄s̄s; plek̄at̄š. pov̄irnit̄š sup̄e inapoī;
(desup̄e l̄xkr: p̄xs̄ d' andapatele; (fir: de-
sup̄e lok̄š) nit̄xl̄at̄š, p̄xs̄š jos; sas nete-
d̄š, mes̄š; (desup̄e mape) lin̄š, sen̄in̄š;
(desup̄e st̄l̄š de k̄v̄int̄š) sl̄as̄š, mol̄iv̄ios̄š,
int̄ins̄š; (desup̄e oament̄) t̄p̄indav̄š, l̄enew̄š,
nein̄p̄rījat̄š; (x̄ne-op̄i) m̄īadp̄š, in̄ḡim̄fat̄š.
«Πέσει ὑπτιος». Om: «Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρᾷς
κατακείμενος. ἄλλοτ' ὑπτιος, ἄλλοτε πρηγῆς».
Ll: Ω «Πλάγιόν τι θείης ἄν, ὥστε κεῖσθαι
ὥσπερ γάμμα ὑπτιον». Ksn: pestopnat̄š k̄š
s̄s̄s̄xl̄ in jos (ad: ka Lat L:). «Υπτία χεῖρ».
int̄ins̄š k̄š pal̄ma in s̄s̄s. «Υπτιάς χερσί».
Ssid: k̄š m̄īnele int̄inse ka in p̄r̄t̄v̄īsne.
«Τὰ ὑπτια τῶν φύλλων». T̄sp̄: nap̄tea de
d̄int̄x̄nt̄p̄š, saš чеa dedes̄s̄t̄. «Τὰ ὑπτια τοῦ
σώματος, (saš absol:) «Τὰ ὑπτια». Apst:
p̄r̄ḡile de d̄inainte saš d̄in fağ̄š a le
t̄p̄n̄xl̄xi; (iap desup̄e stapea op̄izont̄al̄š)
чеle d̄in jos (пpek̄xm̄ пρηγῆ чеle de d̄in-
apoī mi чеle d̄in s̄s̄s). «Υπτιον ὅρος». Sxl:
чел n̄š p̄rea d̄p̄ent̄ s̄s̄imos̄š, чi t̄p̄ent̄at̄
int̄xl̄gat̄š. «Χωρίοις ὑπτιοῖς καὶ λείοις». Eli:
lok̄p̄i weše, int̄inse. «Υπτιος ὕπνος—». Ep̄p̄:
al чel̄xi k̄š tōl̄xl̄ l̄xn̄pit̄š, mi f̄p̄r̄š
p̄rīj̄š. «Ἐξ ὑπτίας διανύειν τὸν λόγον». Pl̄:
de la sf̄ir̄mit̄š, d' andapatele. [ὕπo]. [de
x̄nde

Υπτιότης (ή), pos̄igia чel̄xi k̄xl̄kat̄š;
(desup̄e lok̄š) josime; saš netezime; (fir:)

t̄p̄nd̄z̄vie, nep̄rīj̄š, nep̄sare; (prin̄ x̄pm̄:)
mol̄iv̄isne de charakter̄š saš moral̄š. [mi

Υπτιόω, -ῶ, viit: ὥσω, k̄xl̄k̄š, l̄xn̄cesk̄š,
pestopn̄š ne snate; (pas:) m̄š k̄xl̄k̄š, m̄š
l̄xn̄cesk̄š, m̄š pestopn̄š ne snate.

Υπτιών, poet: Ion: in lok̄š de ὑπτιών,
part̄y: al l̄xi ὑπτιάω.

Υπτιώς, adv: f̄p̄r̄š p̄rīj̄š, f̄p̄r̄š p̄sare.
[ὑπτιος].

Υπωάδιος (ό, ή), poet: af̄lat̄š in̄k̄š s̄s̄t̄
(in oš. [ὕπo, ὥδo]).

Υπόβωλος (ό, ή), r̄ls: in lok̄š de ὑπό-
βολος.

Υπωλένιος, α, saš os, on, poet: чel de
s̄s̄t̄ x̄m̄p̄r̄š, saš d̄in s̄p̄age. «Φαρέτρι—». T̄kr:
[ὕпo, ὥλένη].

Υπωμάιος, α saš os, on, чel de s̄s̄t̄
x̄m̄ep̄i. «Ποῦς —». Ap: nīchor̄xl̄ de d̄ina-
inte al vitelop. [mi

Υπωμία (ή), nap̄tea t̄p̄n̄xl̄xi чеa de
s̄s̄t̄ x̄m̄ep̄i [ὕпo, ὥμος].

Υπωμοσία (ή) чep̄epe de am̄inape, saš
mod̄ifikare de ж̄dikat̄š p̄rint̄p' o s̄s̄t̄
ж̄p̄r̄m̄īnit̄š p̄rop̄snepe de p̄esonabil̄š p̄ri-
чip̄š, = Υπομοσία. [ὕπόμoυμι, bez̄i z̄iç:].

Υπ-ωπιάζω, viit: -άσω, ὑπόπιον] lov̄ind
ne чineva ne op̄raz̄š ī fak̄š v̄in̄t̄v̄ī, p̄xl̄-
m̄īes̄k̄š tape; (upin̄ intind: in чen:) k̄i-
n̄īes̄k̄š. inn̄ilez̄š. «Ἰνα μὴ ἐρχομένη ὑπω-
πιάζῃ με». Skp: s̄š m̄š s̄x̄nepe. «Υπωπιά-
ζω μου τὸ σῶμα». Skp: im̄i m̄xn̄yes̄k̄š t̄p̄s-
p̄xl̄. «Νικόδρομον ἐξερεθίσας τὸν κιθαρωδὸν,
ὑπωπιάσθη». Ap̄t: (mi fir:) «Αἱ πόλεις δαι-
μονίως ὑπωπιασμέναι, καὶ κυάθοις προσκει-
μέναι». Apstf: [de x̄nde

Υπωπιασμός (ό), m̄xn̄pire, k̄in̄x̄ipe. «Σώ-
ματος —». Lks: domol̄ipe de t̄p̄n̄š prin̄
k̄in̄x̄ipe, (Fpang:) mortification.

Υπόπιον (τὸ), [ὕпo, ὥψ] nap̄tea de s̄s̄t̄
ok̄i a op̄raz̄xl̄xi; (poet: la im: in чen:)
op̄raz̄xl̄. «Νυκτὶ ἀτάλαντος ὑπόπια». Ll: Φ.
int̄s̄nekos̄š, sel̄vatik̄š la fağ̄š ka noantea.
2) (ob̄iç:) v̄in̄t̄ale ne op̄raz̄š d̄in lov̄i-
t̄p̄r̄š; (in чen:) s̄dep̄lit̄p̄r̄š, kont̄s̄sie, is̄vi-
t̄p̄r̄š k̄š v̄in̄t̄ale; (prin̄ intind:) v̄t̄t̄p̄r̄i
(prin̄y: la m̄īn̄i d̄in l̄xkr̄š), nep̄i. «Τη-
ροῦ, μὴ λάβης ὑπόπια». Apstf: s̄š n̄š ka-
nep̄i r̄ion̄t̄p̄i in op̄raz̄š. «Οὕτω μάχιμος
ἦν ἐν ταῖς συζητήσεσιν, ὥσθ' ὑπόπια φέρων
ἀπ̄ρ̄ει». Ap̄t: «Τὰ ὑπόπια κυάθοις περιθλώ-
μενα ἀμαυροῦται». At: 2) = k̄s̄s̄s̄.

Υπωπίς, ιδος (ή) x̄n̄š fel̄š de plant̄š,
(Fpang:) ferule, = Θαψία (fiind k̄š se so-
kol̄ia de leak̄š la ὑπόπια, bez̄i z̄iç:).

Υπωρή (ή), Ion: in lok̄š de...

Υπώρεια (ή), ποале de m̃ante. «Οἱ δὲ Ἕλληνες φρασθέντες τοὺς βαρβάρους ἐπὶ τῷ Ἀσωπῷ στρατοπεδευσμένους, ἀντετάσσοντο ἐπὶ τῆς ὑπώρειας τοῦ Κιθαιρώνος». Ερ: «Ποταμὸς ῥέει παρὰ τὴν ὑπώρεην τοῦ οὐρεος». Ερ: [mi Υπώρειος, mi (Ion:) Υπώρεος (ό, ή), чел de s̃vst (in ποале de) m̃ante. [ὑπὸ, ὄρος] Υπώρορε, poet; a 3: sing: neps: de (np-rl:) nex: 2: ал лxi ὑπόρρυμι.

Υπωρόφιος, α saδ os, on, mezt̃op̃ s̃vst inbelim̃ de kas̃, (ad:) in kas̃ (ka fe-meile). «Τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδῶν». Ткр: «Υπωρόφιοι δὲ τοι εἰμὲν». Л: I. sintem in kasa ta. || (s̃vst:) Υπωροφία (se ing: χώ-ρα), poet: katz̃a kasei чел de s̃vst inbe-litoape (ad: чел mai de s̃s), = Υπερῶν. 2) (intp' alt̃ akcenjie a zic:) ал trestii (ал f̃azers̃zsi, ал naix̃lxi). «Βοά — ». Hind: [mi

Υπώροφος (ό, ή), = Υπωρόφιος. [ὑπὸ, ὄ-ροφος, saδ ὄροφή].

Υπωρυχία (ή), s̃napare ne dedes̃vst; (prin intind:) kanall̃, şañl̃ s̃napat̃ ne s̃vst pt̃mint̃. [ὑπορύττω].

Υπωρχος (ό, ή), kam g̃z̃benic̃ios̃, ofi-lit̃, palid̃. [ὑπὸ, ὠρχός].

Υραξ, ακος (ό), poet: Eol: шоариче. [ύς].

Υράξ, adv: gls: in lok̃ de φόρδην.

Υριατόμος (ό), gls: t̃z̃etop̃ (л̃x̃z̃top̃) de fars̃p̃a m̃ier̃i. [ύριον, τέμνω].

Υριον dim: ал лxi...

Υρον (τὸ), x̃leĩ de albine; (prin in-tind:) fars̃p̃ de m̃iere. [in afin: кx...]

Υρρίς, neintp: prim: ал лxi...

Υρρίσκος, mi Υρρίσχος (ό), gls: kom̃, panep̃, (alt:) ἄρριχος. (bez̃i mi ῥισκος, mi ὕρχη).

Υρτάνη (ή), gls: akoperem̃int̃a (капа-кxл) oaleĩ.

Υρχη, mi Eol: "Υρχη (ή), [έρκος] va-s̃ de pt̃mint̃ pentp̃ a pt̃stra intp' ins̃a ñeste vatovit̃.

Υς, ὕς (ό, mi ή), (dat: ὕ, ak: ὕν im: ὕες, ὕων, ὕσιν, ὕς). pork̃, skroaf̃. «Υς πρὸς Ἀθηνᾶν (se ing: ἤρισε)». Пров: pentp̃ x̃ei че se p̃xn кx x̃ei mai b̃x̃i de-kit d̃inm̃i. «Υς ἐκώμασε». Пров: pentp̃ x̃ei ч̃e perep̃z̃lađi, pork̃, sađ ka pork̃x̃. «Υς ὑπὸ ῥόπαλον δραμεῖται». Пров: pentp̃ x̃ei че sing̃p̃i aleap̃ in peire.

Υσγη (ή), Galat: ñme de kop̃t̃x̃el̃, kape prod̃x̃e ñinte roroame de ṽñsea stakojie.

Υσγινобаφής, έος (ό, ή), ṽñsit̃ pox̃ stakojit̃. [ύσγινον, βαφή].

Υσγινόεις, εσσα, εν, poet: Υσγινобаφής. [din "Υσγινον (τὸ), koloape pox̃ie deskis̃, stakojie, че se f̃ỹcea din roroamele ṽrin-d̃im̃x̃lxi, sađ kop̃t̃x̃el̃x̃i [ύσγη].

Υσδος (ό), Eol: in lok̃ de ὄζος.

Υσθην, pas: nex: de xot: mi ...

Υσθηναι, pas: nex: de inf: ал лxi ὕω.

Υσθριξ, ὕστριχος (ό, mi ή), gram: in lok̃ de ὕστριξ.

Υσιρις, ιος (ό), poet: Eol: in lok̃ de "Οσιρις.

Υσις, εως (ή), [ύω] ploape.

Υσλος, mi "Υσχλος (ό), k̃lotoapea in-к̃z̃m̃int̃ei, prin kape se petp̃e к̃p̃ea-oa sađ nox̃ija, че o str̃ipe.

Υσκεθα (ή), gls: [ύς, σκώρ] = Υσπέλεθος.

Υσμα (τὸ), = Υετός, ploae. [ύω].

Υσμίνη (ή), (dat: de alt̃ dekl: ὕσμινι) poet: [έσμδος, σμήνος] ink̃z̃epare de ṽ-t̃aie, sađ ṽt̃z̃lie. «Πρώτη ὕσμίνη» Om: front̃a ṽt̃z̃lii. [de x̃nde

Υσμίνηνδε, adv: poet: in lok̃ de ές ὕ-σμίνην, la ṽt̃z̃lie. [ύσμίνη, δε].

Υσμῖνι, poet: dat: (de alt̃ dekl:) ал лxi ὕσμίνη.

Υσπέλεθος (ό), [ύς, πέλεθος] к̃z̃k̃p̃eaz̃ de pork̃.

Υσπлагίς, ιδος (ά), Dor: in lok̃ de ὕσπληξ. [din

Υσπлагξ, агγος (ά), mi "Υσπλαξ, агος (ό), Dor: in lok̃ de ...

Υσπληγξ, ηγγος (ή, mi pap ό), mi

Υσπληξ, ηγος (ή), [ύς, πλήσσω] bič̃ĩ pentp̃ pork̃i, sađ d̃in ñiele de pork̃; (in pen:) bič̃ĩ (bez̃i mi ὕστριχis) 2) lim̃ba k̃p̃sẽi; (in pen:) к̃p̃s̃, sađ lađ de p̃-s̃p̃i. 3) (ovic:) var̃iepea, sađ f̃z̃ia чеa int̃ins̃ in lat̃a k̃p̃t̃ĩx̃lxi k̃ap̃iepẽi, in dos̃a k̃p̃ia stađ rata alep̃t̃op̃i, ka, in-dat̃ че va k̃z̃ea aчeẽa, s̃ se por̃ña-sk̃. «Ἐστᾶσιν ἐφ' ὕσπληγγος». Лx̃:

Υσπολέω -ω, viit: -ήσω, pask̃ (p̃z̃esk̃) pork̃i. [din

Υπόλος (ό), pork̃ap̃, sađ p̃z̃itor̃, чо-бан̃ de pork̃i. [ύς, πόλος].

Υσσακος, mi "Υσσαξ, ακος (ό), kom: = Хоїρος, mem̃p̃x̃a penital̃ femeesk̃. [ύς]

Υσσός (ό), lanche; (partik:) pilum ал Romanilor.

Υσσωπίτης, ου (ό), (prin: οῖνος, viñ) f̃k̃k̃it̃ кx isoñ. [din

Υσσωπος (ή), isoñ, x̃ñ fel̃ de plant̃a aromatik̃.

Υσσωτός, ή, он, f̃k̃k̃it̃ in form̃ de po-mana lanche [ύσσός, bez̃i zic:].

Υστατός, α σαῖ ος, ον, poet: in dokh de
 Υστατός, η, ον, [suppl: al lxi ὕστερος]
 чел mai din xpmъ. || (next:) Ὑστατον, μι
 (im:) Ὑστατα, adv: in cele mai din xpmъ.

Ὑστέρα, (ή) mitra (сгъдл) mēlēpiī, (Lat:) uterus; (принч:) fem: ал лѣи ὕστερος.

Υστεραῖος, α, ον, fьkxtš, saš fьkxtopš
de čeva mai in xpmъ, saš a doa zi «Tō
ύστεραῖω ἔτει». Ksn: Tῇ ύστεραῖα προσβολῇ». Ksn: (обич:) «Η ύστεραῖα (inprexnt, mi
mai des fьpъ) ἡμέρα». Es: Ksn: zioa de
míine, saš a doa zi. «Υστεροῖος ἤκε». Lks:
a doa zi a venit. [ύστερος].

Υστεραλγῆς, εὖς (ῆ), (γυνή) πῆτιμαυτ de
dxpepe de mitp̄. [ύστέρα, ἄλγος].

Υστερεύω, B11t: -εύσω, m11

Ὑστερέω -ō, viit: -ήσω, viš, saš mъ fakš
 in xpmъ, pъmīš in xpmъ, nъ sosekъ la
 vpeme; (fir:) sīntš mai de kos, saš mai
 innxgīnatš de kīt (saš līnsitš de) чека,=
 Στέρομαι; (Skp:) = Ἐλλείπω, amъ līpsъ;
 saš (nest:) līnseskъ. «Κἄν μὲν φθάσωμεν,
 ἔστι σοι σωτηρία· ἣν δ' ὑστερήσης, οἰχόμεθα».
 Expr: (mī kъ men:) «Ὑστερήσε τῆς μάχης
 ἡμέρας πέντε». Ksn: a venit kъ vīnčī zī-
 le mai in xpmъ de vъtъlie. «Ὅτι ὑστε-
 ρήσειεν ἐς Ἀλιάρτον τοῦ Λυσάνδρου». Ksn:
 «Ὑστερήσαντες οὐ πολλῶ». Tъc: Ὑστερήσαν-
 τες οἶνου, λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν,
 οἶνον οὐκ ἔχουσι». Skp: (mī mīkъ) «Παιδὸς
 ὑστερήσομαι». Expr: (bezī mī ὑστερίζω). [Ὑ-
 στερος]. [de xnde

Υστερόημα (τὸ), *ayeeə*, *inpx kape chine-*
va este mai *lūsitš*, mai *innginatš* de-
 kit алтл, (Frang:) *désavantage* (inprot:
 de προτέρημα). [mi]

Υστέρησις, εως (ή), ρημίπερε μαί in
 ρημῃ; inπερίναρε; (in περ:)=Υστέρημα,
 λήπς. [σι]

Υστερητικῶς, ἡ, ὄν, οβιχσιτῆ a se face,
a veni mai în zpm̃. Τύπος — ». Med:
xapaktep̃ de fp̃ixp̃i, a le capora peri-
oade se peintopk, ne k̃it înainteaz̃, mai
tipziṣ.

Υστερίζω, viit: -ίω, = Υστερέω, m̄ fakš, saš viš maī in xpm̄, p̄m̄iř̄ inapoī (p̄rou: mi fir:), sint̄ l̄iusit̄, inuaginat̄ in čeva. «Προεξομαῖν ἡμέρα μιᾷ μᾶλλον, ἢ ὑστερίζειν». Ksn: «Ἡμέρη μὴ τῆς συγκειμένης ὑστερίζειν», Ep: «Υστερίζειν τῶν καιρῶν», Dm: a perpe okazile. *Υστερίζω τῆς ἐμυτοῦ ἀλμῆς», Iskr: 'mīa tpek̄t v̄remea, saš floapea, in kape m̄z ařlam̄ maī 'nainte. [wi

Ἰσπερικὸς, ἡ, ὄν, az mitpei, sač de p' in-
прежърхл еі. «Νόσημα — ». Med: воалъ

atingtoare de mitră. [ύτέρα].

Υστεροβουλέω -ω, viii: ἦσω, m̃ r̃inde-
sk̃ maī īn xpm̃ (d̃hne fant̃). [m̃i

Υστεροβουλία (ή), rindipe dšne fantʰ. [din
Υστερόβουλος (έ, ή), kape se rindemte
in xpmʰ (dšne fantʰ, kind nɔmaʰ este
vreme). [Υστερος, βολή].

Υστερογενής, εὖς (ὁ, ἡ), fьkxtš, nškxtš
in xpmъ. «Θριξ — „. Apst: ewitš dxuc
naxtepe. [Υστερος, γένος].

Υστερογονία (ή) πατήρε, saǵ ueneragie
de maǐ în xpm̃x, xpm̃xanie. [ὕστερος, γένος].

Υστερόληπτος (ὁ, ἡ), [ὑστερος, λαμβάνω]
λατῆ ἱναυοῖ. (gram: εκπλ: α λκῖ παλιν-
ἀγρετος).

Υστερολογέω -ō, viit: -ήσω, vorbeskŭ maĩ
in xpm̃ dekīt al̃t̃xl, sađ dekīt toymĩ. [wi]

Υστερολογία (ή), vorbire în crimă de
 ăltărl; parlea a doa a xnei kvîntă ora-
 torikă, saă a xnei drame teatrale; (ptp):
 =Πρωόυστερον (fîgkră de kvîntă). [din

Υστερολόγος (δ, ἡ), care vorbescuțe mai
în urma dekit alții; reprezintătoș de
a doilea persoană a dramei. (vezi și
δευτερολόγος). [Υστερος, λόγος].

Υστερόμητις, ιος (ὁ, ἡ), poet. in लोक de
 υστερόβουλος. [υστερος, μῆτις].

Ὑστερον, adv: mai in xpm.

Ὑστερον (τὸ), ἢ Ὑστερα (τὰ), vezī ū-steros.

Υστεροπαθέω, -ῶ, viit; -ήσω, πᾶτιςμεσῶ
(sīmuš dšpere) maī ne šrmṭ. Ὑστερος,
πάθος!.

Υστερόποινος (ὁ, ἡ), osinditorǵ, nedep-
sititorǵ in xpm̃ (dšne trečere de vreme).
[ὕστερος, ποινή].

Υστερόποτμος (ὁ, ἡ), ὕστερος, πότμος] so-
kotitš de moptš, mi ne xpmъ intopsš viš.

Υστερόπους, οδός (ὅ, ἡ), poet: κατὰ μερ-
με, saš vine mai tīpziš (κτ̃ intīpziitopš
nīchorš, saš xmbletš). [ὑστερος, πούς].

Υστερόπρωτον (τὸ), = Πρωθυστερον (fig-
ræ ptp.). [Υστερος, πρῶτος].

Υστερος, α, ον, чел din xpmъ, фѣкѣѣ,
saš фѣкѣторѣѣ de чева маі in xpmъ; (fir-
кѣ џен:) маі de жос, маі скѣзѣѣ; sk-
пѣсѣ, сѣвѣтернѣ (вѣзі ші δευτερος). • Υ-

στέρω χρόνῳ τούτων». (saž kš ak: kš prep:)
 «Υστέρω χρόνῳ μετὰ ταῦτα». Ep: dšne tre-
 cere de vreme. «Τῇ ὑστέρῃ Ὀλυμπιάδι». Ep: in cea şpm̃toare. «Υστέρα δεκάτη». Atik: zioa din şpm̃ a zevimiĩ celĩ dĩn şpm̃. «Μὼν ὕστεραι πάρεσμεν». Apstf: tĩp-
 zĩř. (mĩ kš m̃en:). «Σεῦ ὕστερος εἼμ' ὑπὸ γαῖαν». Ił: Σ. (mĩ fir:) «Ὑστερον ποιεῖσθαι

(saš τίθεσθαι) τί τινος, saš τινι, saš πρὸς τι». Lks: «Υστερον αὐτὸν τοῦ νόμου καὶ τοῦ ἀρχόντος τίθησι». Plt: «Υστερον τίθεσθαι τὸν πλοῦτον τοῖς λόγοις». Plt: a pteferi inbъ-мътρεде dekīt vorъgia. «Μὴ ἔμπροσθεν τῶν νόμων, ἀλλ' ὕστερος πολιτεύου». Esxl: «Γυναικὸς ὕστερος». Sof: «ἤττων. «Οὐδενὸς ὕστερος τῶν ἐν τῇ πόλει». Txy: (mi kx dat: modif:) «Υστερός τινος γνώμη (γένει, ἀρετῇ, mi чл:)». Txy: Om: (mi in perifr: «Ἐξ ὕστερου (se inq: χρόνου)». Diod: saš «Ἐν ὕστερῳ». Txy: saš «Ἐξ ὕστερης». Ep: «Ἐς (Ἐς τὸ) ὕστερον». Plt: in lokx de || (next:) «Υστερον, mi (im:) «Υστερα, adv: in lokx de ὕστερως, ne xpmъ, dxne aчестea, saš maī in xpmъ. «Χρόνῳ («Οὐ πολλῷ χρόνῳ) ὕστερον». Pl: Dm: (mi fir: kx nen:) maī pxin «Υστερον τούτων», Ep: (mi im:) «Υστερα ταῦτα πένεσθαι». Od: Pl: (mi kx artik:) «Τῷ ὕστερον ἔτει». Apst: in anxl xpmъ-topx. «Οἱ ὕστερον (mi kx nen: ἐς ὕστερον), Epd: Gr: xpmamī. || «Υστέρα» mitpa, saš srъxl; mi «Υστερὸν mi (im:) «Υστερα = Δεύτερον, kasa kopīdaxī (la namtepe).

Υστεροφημία (ή), penъtagia чea dxne xpmъ (dxne moapte), saš din xpmъ. [ὑστερος, φήμη].

Υστεροφθόρος (ό, ή), чea maī in xpmъ, dxne vreme strikъtopx, prъnъditopx, = «Υστερόποινος. «Ερινύες». Sof: [ὑστερος, φθορά].

Υστερόφωνος (ό, ή), in xpmъ pesъnto pъ. «Ἠχώ». Enpr:

Υστεροχρονέω -ω, viit: -ήσω, sīntx maī in xpmъ, dxne vreme, maī nox (xpmamъ). [mi

Υστεροχρονία (ή), xpmъmie dxne vreme. [ὑστερος, χρόνος].

Υστέρω, mi Υστέρως, adv: = «Υστερον, maī ne xpmъ, maī tīpziš.

Υσθήρια (τά), (se inq: iερά) o sepъ-loape in Aprosъ, intpx kape шeptfiax porкx. [ύς].

Υστιακόν (τὸ), znx felx de пахаръ; saš basx de въxt pentpx пъtпi.

Υστριγξ, mi (maī des) «Υστριξ, ιχος (ό, mi ή), [ύς, θριξ, saš maī пров: in afin: kx δσтлиξ, βόστρυχος] apīчxl чea mare (de Libia). 2) = κx...

Υστριχίς, (idos (ή), viчiъ (rimposx) de nepi, saš nīede пъpoasъ de porкx.

Υστριχος (ό), = Υστριχίς.

Υφα, аз (ά), Dor: in lokx de ύφή.

Υφαγεῦ, Dor: in lokx de ύφηγού, a 2: sing: pers: de porъnч: al лxi ...

Υφαγεῦμαι, Dor: in lokx de ύφηγέομαι. Υφάδιον (τὸ), dim: al лxi ύφή.

Υφαδρος (ό, ή), kam grosx, pliniчelx, saš asprx. «Ἰμάτιον—». Plt: [ὑπὸ, ἀδρός].

Υφαιμος (ό, ή), [ὑπὸ, αἷμα] чea kx sīnne sьvi sine, plinx de sīnne, saš poшx ka sīnneчe. «Υφαίμον βλέπειν». Eli: a se dī-ta selvatik.

Υφαίνεσκε, poet: Ion: in lokx de ύφαινε, a 3: sing: pers: de prel: al лxi...

Υφαίνω, viit: -ανῶ, (nex: ύφηνα, mi At: ύφана, tpe: de kx: ύφαγxa, pas: tpe: de kx: ύφασμαι, аσαι, аntai, асмеа, mi чл: nex: ύφάνθη. mi posit: ύφαντέον) mesx; (fir:) xpsesx, isbodeskx vpe o fantx (maī de mъtpe opī in pъx), xneateskx (intpīti mi чл); (despъe kъvintx) komnъiъ; (in nen:) fakx, klъdeskx, alкъtъieskx; prokъpъ, kъnъieskx. «Ἡ δ' ἔνδον ἱστὸν ἐποιομένη керκiδ' ύφαινε». Od: E. «Φάρε' ύφαίνουσι, θαῦμα ἰδέσθαι». Od: N. (mi fir:) «Κηρία —». Ksn: «Θεμαίλια Φοῖβος ύφαινει». Kal: «Ὀλβον («Μέλος» ύφαινει». Pind: (mi fir:) «Δόλον («Μήτηρ» ύφαινει». Om: «Τοῖς ό γέρων πάμ-πρωτος ύφαινει ἤρχετο μήτιν». Il: H. a in-чeиkи a експiка планъл. «Μύθους καὶ μή-δεα πᾶσιν ύφαινον». Il: I'. komvinax vorbind. «Ἄλλ' ἄγε μήτιν ύφηνον». Od: N. rīndemte te, mi snъne 'mī vpe znx miж-локx. «Ἦνα τοι σὺν μήτιν ύφήνω». Om: sъ ne kiuzxim innpъenъ чea. «Таῦθ' ύφηναν ἡμῖν ἐπὶ τυραννίδι». Apstf: ne аx xneatit.

Υφαίρεσις, εως ή), лxape din (innъgi-nape de) чea (akt: sъx pas:) kam ne sьvt mīnъ, ne askъnsъ, (Franъ) soustraction. [mi

Υφαίρετρια (ή), глs: = Маiа, moawъ. [din

Υφαίρέω -ω, viit: -αιρήσω, (nex: ύφείλον, mi pas: ύφηρέθη, mi чл:) iaъ чea ne dedesъvt saъ ne askъnsъ; iaъ (mi fir: intopкx) чea in folosъl meъ; imi insъwesкx чea ne nesimъite; skazъ dīn sokotealъ, innъginezъ, (Franъ) soustraire; (fir:) stъnī-nesкx ne dīnъzntpъ; (xne-opi) omopъ ne fъpiш, fakx kx znx sъxl sъvъipe ne-въzstī. «Υπὸ δ' ἤρεον (despъpъ: in lokx de ύφήρουν δὲ) ἔρματα νηῶν». Il B skoteaъ (лxaъ) ne dedesъvt. (mi miж:) «Ὅ-πότε τι σκευάριον τοῦ δεσπότηу ύφέλοιο, ἐγώ σε λανθάνειν ἐποίουν». Apstf: «Υφηρημένος τὸ ὕδωρ, καὶ παροχετεύσας». Pl: «Υφαίρει-ται τοῦ κόρακος ό ἰκτίνος ό, τι ἀν' ἔχει». Apst: «Υφαίρειν τοὺς συμμάχους τινος». Txy: Υ-φαίρεσθαι τοὺς καιρούς». Esx: (mi despъpъ:) «Πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν». Il: Θ. (mi

pas:) «Υπαραιρημένος». Ep: omopitš, fь-
kьtš nevъzъtš.

Υφαλικός, ή, ον, = Υφαλυκός, kam sь-
patš. 2) μπrмapeaнš, dene līngъ mape.
[ύφαλος].

Υφ-άλλομαι, viit: -αλούμαι, sapš de de-
sъvī in sxs.

Υφ-αλμυρίζω, viit: -ίσω, sīntš...

Υφάλμυρος (ό, ή), kam sьpatš. [ύπό, άλ-
μυρός].

Υφαλος (ό, ή), [ύπο, άλς] чед de sъvī
mape. «Πέτρα — ». Лхч: stīnkъ akonepitъ
de mape. «Ρήγμα («Τραῦμα») — ». Epгp:
isъitъpъ (rъpъitъpъ) de kopъbie in пъp-
ѣile челе intrape in mape. 2) (fir:) =
Υπουλος.

Υφαλυκός, ή, ον, = Υφάλμυρος. [ύπό, ά-
λυκός].

Υφαλώδης, εος (ό, ή), asemenea кс o
stīnkъ de sъvī mape; plinš de stīnчi de
sъvī mape. [ύφαλος].

Υφαμμος (ό, ή), = Υπόφαμμος. [ύπό, άμμος]

Υφανώ -ω, poet: in локš de ύφαίνω.

Υφανσις, εως (ή), mesepē (akt: saš-pas:),
saš mesъtъpъ. [шi]

Υφάντης, ου (ό), mesъtopš. [ύφαίνω]. [de
xnde]

Υφαντικός, ή, ον, ксvenitš saš īndemī-
natičъ la mesъtъpъ; saš īnsъmitš mesъto-
pъlшi. «Υφαντική (se ing: τέχνη)». mesъ-
topia. [de xnde]

Υφαντικός, adv: mesъtopemte; saš in feaš
de mesъtъpъ.

Υφαντοδίνητος, шi Υφανтодóнeтoς (ό, ή),
poet: in локš de ύφαντός, mesъtš prin in-
vīrtipea sъvelniпeī. [ύφαντός, δι(до)νέω].

Υφαντός, ή, ον, mesъtš, saš de mesъt.
[ύφαίνω].

Υφαντοурγός (ό, ή), лкpъtopš de ge-
sъtъpī, mesъtopš. [ύφαντός, έργον].

Υφάντρια (ή), fcm: a1 лшi ύφάντης, ge-
sъtoape.

Υφ-απλώω -ω, viit: -ώσω, īntinzš ne
dedesъvī.

Υφ-άπτω, viit: -άψω, агъмš, prinzš, saš
(maī des) apprinzš (daš fokš) ne dede-
sъvī. «Πύρ εύρόντες ύφήπτον αὐτούς». Ksn: шi
mīж:). «Υπό δειρήν άψαμένη (desuъpг: in
локš de ύφαψαμένη)». Пл: 'шi a пss лан-
мел de rītš, s' a snъnzъpat.

Υφ-αρπάζω, viit: -άσω, шi (maī noš)
-άξω, xpъneskš ne dedesъvī, saš ne a-
skъnsš. «Τὸν λόγον—». Ep: Ksn: пx' лasš
съ 'шi isпpъbīaskъ ксvīntшл, ī' taīš воp-
ва. (vezī шi ύπολαμδάνω). [de xnde]

Υφάρπασις, εως (ή), xpъпipe ne dedesъvī,
saš askъnsš, = Υφαίρεσις.

Υφ-άρπω, poet: (pap:) in локš de ύφαp-
πáζω.

Υφασία, шi Υφасиς, εως (ή), = Υφхнcиς.

Υφасма (τό), mesъtъpъ, pīnzъ mesъtъ;
(fir:) планš, vīkleaпъ knelitъpъ, xpъitъ-
pъ de intpīrъ, шi чл: [шi]

Υφастρίς, lδος (ή), гas: in локš de ύ-
φάντρια. [din]

Υφάω -ω, poet: in локš de ύφαίνω.

Υфеар, атос (τό), (dъne Arkadienī) kleīš
deBradš, saš vъskš de molitš, (uoate) =
Στελίσ. [ύφαιρώ].

Υφεδρεύω, viit: εύσω, mezš askъnsš de-
desъvī; nīndeskš. [шi]

Υφεδρία (ή), шedepē maī жos, dъne ал-
лшл [ύπό, έδpα].

Υφ-έζομαι, viit: -εδоῦμαι, poet: mezš maī
жos, saš dedesъvī, = Υφεδρεύω.

Υφείλον, nex: 2: ал лшi ύφαιρέω.

Υφεΐμαι, pas: tpe: de кс: ал лшi ύφίημι.
[de xnde]

Υφειμένως, adv: (de пaptч:) in kīпš ксm-
пъlatš, кс sfialъ; кс īnчetinelъ гласš, слав,
пс кс tonš.

Υφείς, είσα, έν, nex: 2: de пaptч: ал лшi
ύφίημι.

Υφείσας, аса, аv, vezī ύπείσας.

Υφεκτέον, posit: ал лшi ύπέχω.

Υφεκτός, ή, ον, de pъvdat, de sъfepit.
[ύπέχω].

Υφελείν, nex: 2: de inf: ал лшi ύφαιρέω.

Υфелкусμός (ό), тpапepē шi лкаpē ne
dedesъvī. [din]

Υφ-ελκύω, viit: -ελкúσω, шi

Υфелкш, viit: -элξω, (nex: ύφελкуса, шi
шi чл:) тpъrīnd laš чева ne dedesъvī, saš
intp' snš kīnš askъnsš, = Υφαίροῦμαι.

Υφέλοι', in apostp: in локš de ύφέλοιο,
a 2: sīnr: пepс: шi

Υфелoιaтo, Ion: in локš de ύφέλoιvтo, a
3: īm: пepс: de mīж: nex: 2: de noft:, [шi]

Υфелoιcα, Dor: in локš de ύфелoῦcα,
fcm: ал лшi ...

Υфелών, oῦcα, oν, nex: 2: de пaptч: ал
лшi ύφαιρέω.

Υфέν, next: лшi ύφείс.

Υфέν, saš (maī kopeк:) ύφ' έν, adv: de
odaъ, intp' aчeeamī vpeмe. || «'H ύфέν (se
ing: γραμμή)». Gram: linie apkaitъ sъvī
доъ silave — ka semnš de snipe. [ύπό, έν].

Υфέξω, viit: ал лшi ύπέχω.

Υф-ερπύζω, viit: -ύσω, шi

Υфέρπω, viit: -έρψω, (nex: ύφείpπyca, шi

чл:) mъ ѿрѣскѣ (saъ ѿрѣндъ mъ шъ ѿрѣ)
dedesxъ, saъ ne askъsъ; (fir:) intpъ in
dparostea kъiva prin linaъsmitpъi.

Υφέσθαι, mиж: nex: 2: de inf: ал лѣ
ѿрѣми.

Υφесис, εως (ή), skъdepe, innъgъinape;
sfipe; kъmъutape; kъobopъmintъ (konvesie),
saъ inoipe; (ла gram:) лъsape ne din a-
fapъ, = Παράλειψις. «Καθ' ὑφесιν τοῦ...» Sxл:
Apstf. in linaъ de... [ѿрѣми].

Υφесперис, mi Υφесперос (δ, ή), [ѿпѣ,
ѣспѣра] venitъ, saъ fъkъtъ ne seapъ. ||
(next: im:) «Υφеспера». adv: poet: kam
ne seapъ, insepat.

Υφестιος (δ, ή), [ѿпѣ, ѣстία] stъtъtъ tot-
dasna in kasъ; saъ ал kasei, familiapъ; ;
domestikaъ.

Υφη (ή), = Υφανσις, saъ Υφασμα, цесъ-
tъpъ.

Υφηγεμων, ονος (δ), sъvt-(ал doileа dъ-
ne)domuitopъ. 2) poet: (in цen:) = Иγε-
μων. [din

Υφ-ηγѣομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, mepъ
inainte de алгii, kъlъzzezъ; (fir:) fakъ
inifъ inчenitъ, daъ niaъ; повъgъieskъ,
sfъtsieskъ; inвъgъ, експlikъ; diktezъ. «Τὸ
ἐμπροσθεν μακρῷ ἀγωγῇ προϊόντα διδάσκειν
ὕφηγίσθαι τὸν ἵππον οὐκ ἐπαινοῦμεν». Ksn:
(шi kъ цen:) «Υφηγίσθαι τινός». Ksn: (saъ
kъ ак: dipek: шi dat: nepin: indip:) «Υ-
φηγίσθαι τινι τὴν δόξ». Пл: (mi fir:) «Ο-
πότε αὐτοῖς μοι πρὸς βασιλέα ἰόντες χρήματα
ἐθέλοιεν ὑφηγίσθαι». Ksn: sъ Υ deskonepe
tpъdindъ i, ka sъ i ia. «Α οἱ θεοὶ ὑφηγῆνται
ἀγαθά». Ksn: «Ἀρχοντες ταύτη, ἥ ἂν ὑφη-
γῆνται ἀγαθά». Ksn: «Ἀρχοντες ταύτη, ἥ ἂν
ὕφηγῆσθε». Tъч: op kъm ne veмi повъgъi.
«Δοκῶ μοι ὑφηγῆσθαι». Пл: kъ mъ voiъ
ekспlikъ. «Ταῦθ' ὑφηγείται ὁ νόμος». Apst:
dikteazъ. (шi nas:) «Ο ὑφηγημένος τρόπος». Apst:
чел koltъpitъ. «Κατὰ τὴν ὑφηγη-
μένην μέθοδον λεχτέον». Apst: чел preskpiъ.
[de xnde

Υφηγῆσις, εως (ή), kъlъzzipе; повъgъi-
pe; експlikape; sfъtsipe, saъ inвъgape.
«Γράφειν κατὰ τὴν ὑφηγῆσιν τῶν γραμμῶν». Пл:
dъne dipekъia linaior. [шi

Υφηγητήρ, poet: in локъ de...

Υфηγητής, оу (δ), mepъtopъ inainte,
kъlъzъzъ; повъgъitopъ, inвъgъtopъ. [de xnde

Υфηγητικός, ή, он, kъvenitъ, saъ inde-
mitatikъ ла повъgъipe, inвъgape, saъ ек-
спlikape in чева.

Υφημιόλιος (δ, ή), (apitm:) чел in pro-
porъie de sna kъtpe sna шi жsmъtate

(ka de doъ kъtpe tpef). [ѿпѣ, ἡμισυς, δλον]

Υφηνα, nex: ал лѣ ѿφαίνω.

Υφ-ηνιοχέω -ω, viit: -ήσω, minъ tpъ-
sъpъ fiind ѿφhνiохос (vezī чiч:); (in цen:)
= Ηνιοχέω. || (nas:) mъ onpeskъ indъpъt
de kъtpe minъtopъla tpъgъtopilop. «Τῶν
μὲν προορησάντων, τῶν δὲ ὑφhνιογouμένων,
Λкс:

Υφhνiохос (δ, ή), sъvt-minъtopъ de kai
(лoкoггitopъ de vizitiъ prinч: ла pesboie-
mtele tpъsъpъ); (poet: in цen:) = Ηνiо-
χос. «Λαβὼν δὲ παρὰ τοῦ ὑφhνiόχου τὰς ἡνi-
ας, παρeскеυάζετο ὡς ἀναθησόμενος ἐπὶ τὸ ἄρ-
μα». Ksn: [ѿпѣ, ἡνiохос].

Υφήσων, ονος (δ, ή), poet: пъgin чева
maf de жос, maf mikъ, saъ maf inъpъ.
[ѿпѣ, ἡссων].

Υφhφασμαι, греш: in локъ de ѿφhφασμαι.

Υφ-ιζάνω, viit: -ιζήσω, wezъ жос; mъ
mitsъ; mъ amezъ ла fъndъ; kazъ жос,
saъ sъvt чева, (Fpanъ:) succomber; (fir:)
skazъ, mъ innъgъinezъ; (sne-opi) pъmifъ
dpoъdie, kazъ ла fъndъ. [de xnde

Υφiζησις, εως (ή), amezape sъvt чева,
saъ ла fъndъ; dpoъdie.

Υφiζω, шi (mиж:) -ιζομαι, viit: -ιζήσω,
poet: = Υφiζάνω.

Υφ-ιημι, viit: ѿφhσω, (nex: ѿφhка, шi
mиж: ѿφhкаμη, шi 2: ѿφѣμη, шi nas: ѿ-
φѣithъ; tpe: de kъ: ѿφѣка, шi nas: ѿφѣμαι,
шi чл:) лasъ, slobozъ in жос, kъobopъ.
«Ισθὼν (Ιστία) ὑφѣйнаи, шi (mиж:) ѿφѣсθαι». Om:
Ksn: 2) лasъ, пѣiъ чева dedesxъ de
чева. «Ο γέρων ὑφiηти (Dor: in локъ de
ѿφhси) τὰ μοσχία». Tkp: и sloboade sъvt
mъmele лop (ka sъ sъrъ). (шi kъ dat:
maf komъa:) «Μόσχως βωσὶν ὑφέντες». Tkp:
(шi desъpъmъ). «Ἠμελ-γεν δiς καὶ αἶγας, καὶ
ὑπ' ἐμβρυον ἦκεν ἐκάστη». Om: Θρόνον τεύξει,
ὑпѣ δὲ θpъnyu поcи́н ἦσει». Om: (шi mиж:)
«Ἦ δὲ τὸν ἐμὸν ὠδiнwн πόнон masтoiъ ѿφѣ-
то». Eъp: 'ла пъs ла mъgъ. 3) amezъ ла
nindъ, (Fpanъ:) apposter. «Κτείνουσι δὲ οὔ-
τοι μιν κατὰ τὸ πρυτανήιον, νυκτὸς ὑπείσαν-
τες ἄνδρας». Ep: (acheasta insъ de алгii se
dedъche ла ѿφѣζω). 4) лasъ чева пъgin, saъ
kite пъgindъ слas; (fir: шi maf de mъxte
opi mиж:) kъmъpъtezъ; konchedezъ; mъ pe-
tparъ; mъ indъmlekъ; mъ kъmileskъ; mъ
notoleskъ; mъ sъpъiъ. «Οὐδὲν ὑπιέντες ἔ-
χειν τὸ πᾶν ἐθέλετε». Ep: (шi kъ dat: ne-
pin:) «Υφѣйнаи (se inг: тоῦς χαλινούς) τὴν
γλώττη». Flstp: (шi kъ inf:) «Υφiέντες τὴν
χώран ἦδη ἡμετέραν εἶναι». Ksn: (шi kъ цen:
inпъpъmifъ). «Οἱ τῆς κακίας τι ὑφιέμενοι».

Υφορβός (ό), = Συφορβός, πορκαρβ. [ύς, φέρβω].

Υφορμῶ -ῶ, viit: -ήσω, sintš tpašš (a-sknsš kš kopavía) intp' znš portš, pš-zindš mš de (saš mindind ne) vre znš vpbžmawš; (fir:) sintš inkšiatš in sš-faetšl kšiva. "Υφώρμει δέος,, Sin: se inkšibase o frikš (o vpbžiatš) in...

Υφορμίζω, viit: ίσω, varš (wi miž: saš pas: intpš kš) kopavía in portš; (fir:) le-rš ne dedesšvt.

Υφόρμιον (τό), mikš riordanš, saš salwš da rišš. [ύπό, όρμος].

Υφόρμις, εως (ή), trapere, vtrape de kopavie in portš (akt: saš pas:). 2) (prin intind:) lokš de tpaš la pšpmš. [wi

Υφορμιστήρ (ό), kape gine čeva (ka an-kpa kopavía) ne dedesšvt. "Αἶας — ,, Op: [ύφορμίζω].

Υφορμος (ό), lokš de tpaš kš kopavía la kškatš. [ύπό, όρμος].

Υφος, εος -ους (τό), = Υφή, pesštrp; (fir:) komšnepe de kvintš, stilš; (pap) tekstš de skpišl vre znš astopš.

Υφώσι, poet: lon: in lokš de ífōsi, a 3: im: pers: de prez: xot: saš sšn: al lší úfāw = úfāiw.

Υφυγρος (ό, ή), kam smedš, plinš de xmezealš saš xštrp. "Φλύκταινα — ,, Plad: [ύπό, ύγρός]. (se konf: kš ..

Υφυδρος (ό, ή), čel de sšvt apš, mo-latš in apš. 2) plinš de apš; idronikosš. [ύπό, ύδωρ].

Υφ-υπνώω -ῶ, viit: -ώσω, adormš (wi miž: dormš) pšgin, saš kite pšginš.

Υφύσασμαι, At: (pap) in lokš de úfāsmāi, pas: tre: de kš: al lší úfāiw.

Υφῶ, ής, ή, nex: 2: de sšn: al lší ú-φήμι.

Υψαγόρας, ου (ό), poet: [ύψος, άγορά] kape voršvste 'nalt, mare, lšxštrpš. [de šnde

Υψαγορέω -ῶ, viit: -ήσω, = Υψηγορέω.

Υψάντυξ, υγος (ό, ή), poet: čel kš 'nalt-te volpi; (in men:) 'naltš. [ύψος, άντυξ].

Υψυχενέω -ῶ, viit: -ήσω, mš mindp-skš, mš inrimfežš. 2) (pap stršm:) insš-lš mindpie. "Υψυχενεί δὲ πολὺς πλοῦτος,, Fochl: [wi

Υψυχενίζω, viit: ίσω, [ύψυχην] wi

Υψυχέω -ῶ, viit: ήσω, = Υψυχενέω. [ύ-ψος, άυχή].

Υψύχην, ενος (ό, ή), [ύψος, άυχήν] čel kš gpmazšl ginstš 'nalt, intinsš; (prin intind:) mindpš, inrimfatš.

Υψερεφής, έος (ό, ή), poet: [ύψος, έρέφω] čel kš 'nalt invelitoape; (in men: de-supe klšdipi) 'naltš, mšpēžš.

Υψηγόρης, εω (ό), poet: lon: in lokš de úpšgōras.

Υψηγορέω -ῶ, viit: ήσω, voršeskš 'nalt, ad: mare (mš lšxšš). [wi

Υψηγορία (ή), voršipe ne mare, saš in stilš 'naltš, = Μεγαληγορία. [din

Υψηγόρος (ό, ή), čel če voršvste in 'naltš stilš (kš emfasš), saš vorše mapí, lšxštrpš, = Μεγαλήγορος.

Υψηγεις εσσα, εν, poet: in lokš de úpšgēis.

Υψηλαυχενία (ή), inšlape de gpmazš; (prin intind:) mindpie, inrimfape. [din

Υψηλαύχην, ενος (ό, ή), = Υψαύχην, in-rimfatš. [ύψηλός, άυχήν].

Υψηλοβατέω -ῶ, viit: -ήσω, [ύψηλός, βαί-νω] smwš ne 'pšltime; (prin intind: wi fir:) smwš dšpe vintpí (in sekš, dšpe sekštrpí).

Υψηλογνώμων, ονος (ό, ή), 'naltš in pš-pepí (fantasiosš). [ύψηλός, γνώμη].

Υψηλοκάρδιος (ό, ή), = Υψηλόφρων, ma-pinimš; saš mindpš. [ύψηλός, καρδιά].

Υψηλόκρημος (ό, ή), poet: čel kš 'nalt-te rípe, saš malpí, foapte ríposš. [ύψη-λός, κρημνός].

Υψηλογεώ -ῶ, wi (miž:) -έομαι -οῦμαι, viit: ήσω, -ομαι, voršeskš in 'naltš stilš (kš emfasš); saš voršeskš mare, mš fš-leskš, mš lšxšš. [wi

Υψηλογορία (ή), gš: = Υψηγορία, wi Μεγαληγορία, fšlape. [din

Υψηλόλογος (ό, ή), čel če voršvste 'nalt (kš emfasš), saš vorše mapí, lšxštrpš. [ύψηλός, λόγος].

Υψηλόλοφος (ό, ή), = Υψιλοφος. [ύψη-λός, λόφος].

Υψηλόνοος -ους (ό, ή), = Υψίνους, saš Υψηλόφρων. "Τὸ ὑψηλόνουν—,, Pl: 'naltš, mare minte. [ύψηλός, νόος -οῦς].

Υψηλόνωτος (ό, ή), čel kš 'nalt-te snete, saš spintpí; (fir:) pšš in mšntoasš po-sigie (Sxl: ekspl: a lší aipúnwotos). [ύψη-λός, νῶτος].

Υψηλοπέτης, ου (ό), Υπιπέτης, 'nalt-svštrpš. [ύψηλός, πέτομαι].

Υψηλοποιός (ό, ή), fškštrpš de 'naltš stilš in kvintš. [ύψηλός, ποιός].

Υψηλόπορος (ό, ή, = Υπιπόρος. [ύψηλός, πόρος].

Υψηλόπους, οδος (ό, ή), = Υψίπους. [ύ-ψηλός, πούς].

Υψηλός, ὅ, ὄν, 'nałtš (pron: mi fir:); ma-
r: στρλκνιτš. [ύψος]. [de xnde

Υψηλότης (ή), 'nɛłɣime.

Υψηλοτάχης (ή), = Υψαύχην. [ύ-
ψηλός, τράχης].

Υψηλοφάνης, έος (ό, ή), πτρxtš (nɛ in
fiingɤ) 'nałtš. "Τὸ ὑψηλοφάνες,,. Λks: πτ-
ρxtɤ (neadevɤpatɤ) 'nɛłɣime. [ύψηλός,
φαίνω].

Υψηλόφωρος (ό, ή), греш: in локš de ў-
ψилофopос.

Υψηλοφρονέω ω, viit: -ήσω, rindeskš de-
spre sinemī mai 'nałte, dekīt sīntš in fi-
ingɤ, sīntš mīndpɤ. [wi

Υψηλοφρονία (ή), rɛs: in локš de...

Υψηλοφροσύνη (ή), kalitatea лxI...

Υψηλόφρων, ονος (ό, ή), 'nałtš in πτρεpī
despre sine, mīndpɤ, fɤmɤpatš; [ύψηλός,
φρήν].

Υψηλοφυής, έος (ό, ή), kreskxtš 'nałtš,
'nałtš de statš, saš in rīndɤpī wi πτρε-
pī. [ύψηλός, φυή].

Υψηλόφωνος (ό, ή), чед кɤ 'nałtš, ma-
pe rɛsɤš. [ύψηλός, φωνή].

Υψηλῶς, adv: 'nałt; кɤ 'nałtš tonš (slī-
lš, wi чл). [ύψηλός].

Υψήνωρ, ορος (ό, ή), poet: [ύψος, ανήρ]
inɛłɣɤtopɤ, saš лɤɤɤtopɤ de omš. «Τι-
μή —... Non:

Υψηρεφής, έος (ό, ή), Υπερεφής.

Υψηχέω -ω, viit: -ήσω, pɛsɤnš (fakš vɤetš)
prea tape. [din

Υψηχής, έος (ό, ή), poet: pɛsɤnɤtopɤ
in 'nɛłɣimile atmosfepeī, saš foapte ta-
pe; (despre stīlš de kɤvīntš) pomposš,
(Frang:) romflant; (in ɣen:) 'nałtš. «"Ο-
χρος —, Opf: [ύψος, ἥχος].

"Υψι, adv: poet: = Υψού, 'nałt (pron:
mi fir:).

Υψιαίετος (ό), snš felš de nałt-svɤpɤ-
topɤ vɤlɤpɤ, (alt:) πύγαργος. [ύψι, αϊετός].

Υψιβάθεια (ή), poet: fem: ал лxI ўψи-
баθός, 'nałtɤ wi deasɤ, saš foapte dea-
sɤ. "Οφρὺς —, Op: (xnde алxii in-
drent: ўψи βαθεΐα).

Υψιβάμων, ονος, wi

Υψιβάτος (ό, ή), [ύψι, βαινω] xɤvɤlɤto-
pɤ, saš pɤsɤ, statš in 'nɛłɣime; (in ɣen:)
'nałtš. "Τρίπους ("Πόλις) —, Sof: Pind:

Υψιβίας, ου (ό), poet: [ύψι, βία] чед кɤ
'nałtɤ (mape) pɤtepe, tɤpie; (prin xpm:)
foapte mīndpɤ wi inrīmfatš. (bezi wi ў-
пéвiос).

Υψιόας, ου (ό), [ύψι, βοή] stpirtɤtopɤ
tape, stpirtavīš.

Υψιδρεμέτης, ου (ό), wi

Υψιδρομος (ό, ή), poet: [ύψι, βρέμω]
tɤnɤtopɤ, vɤvɤitɤpɤ in 'nɛłɣimile atmo-
sfepeī, saš foapte tape.

Υψιγένεθλος (ό, ή), poet: [ύψι, γενέθλη]
tpasš din 'nałtš, στρλκνιtš neamš.

Υψιγέννητος (ό, ή), poet: nɤskxtš, kre-
skxtš 'nałtš. "Κλάδος ελαιας —, Esxл:
[ύψι, γεννάω].

Υψίγυιος (ό, ή), poet: [ύψι, γυϊον] чед
кɤ 'nałte mɤɤɤlare; (in ɣen:) 'nałtš. «"Αλ-
σος θαλάμων —, Pind:

Υψιδμητος, wi Υψιδомος (ό, ή), poet:
[ύψι, δέμω] κλɤditš, ziditš 'nałt; 'nałtš.

Υψιδρομος (ό, ή), poet: alɤpɤtopɤ in
'nɛłɣimī. [ύψι, δρόμος].

Υψίζυγος (ό, ή), [ύψι, ζυγός] meztš ne
chea mai 'nałtɤ vankɤ de vīslamī, (fir:)
ne чед mai 'nałtš tponš; чед mai 'nałtš
dipɤtopɤ (kīpmɤitɤpɤ) ал xɤivɤpɤslɤ.

Υψίζωνος (ό, ή), poet: inɣinsš 'nałt, ne
sɤs. [ύψι, ζώνη].

Υψιθέμεθλος (ό, ή), poet: [ύψι, θέμεθλος]
чед кɤ 'nałte in жos, (ad:) adīnɣī teme-
lī, ɣeapɤn inɤemeiatš.

Υψιθρονος (ό, ή), poet: meztš ne 'nałtš
tponš, saš skɤnš. [ύψι, θρόνος].

Υψιθωκος (ό, ή), poet: = Υψιθρονος. [ύ-
ψι, θώκος].

Υψικάρηνος (ό, ή), poet: [ύψι, κάρηνον]
чед кɤ 'nałtɤ vīpɤš (kapš). "Δρὺς —, Om:
Imn:

Υψικέλευθος (ό, ή), poet: [ύψι, κέλευθος]
= Υψιδρομος.

Υψίκερας, ατος, wi

Υψικέρατος (ό, ή), poet: = Υψίκερωс.

Υψικέραυνος (ό, ή), poet: tɤpɤnitɤpɤ in
(din) 'nɛłɣimile atmosfepeī. [ύψι, κεραυ-
νός].

Υψίκερωс (ό, ή), poet: чед кɤ 'nałte
koapne. "Ελαφος —, Om: (mi fir:) "Πέ-
τρα —, Pind: Apstf: 'nałtɤ, pīnoasɤ.

Υψικόλωνος (ό, ή), poet: [ύψι, κολωνός]
чед кɤ, saš ne 'nałtš dealš.

Υψίκομος (ό, ή), poet: 'nałtš wi fɤpɤn-
zosš. "Δρὺς —, Om: [ύψι, κόμη].

Υψικόμπως, adv: poet: кɤ mɤkɤtɤ falɤ.
[ύψι, κόμπος].

Υψικρατέω -ω, viit: -ήσω, stɤnīneskš
inɤpɤ 'nɛłɣimī. [din

Υψικράτης, ου (ό), stɤnīnitɤpɤ in 'nɛłɣi-
mile чepɤлɤī, saš чед кɤ chea mai 'nałtɤ
stɤnīnipe (imɤɤpatš алxɤivɤpɤslɤ). [ύψι,
κράτος].

Υψικρεμής, έος (ό, ή), poet: snīnzɤpatš,

atipnatš 'nalť, în aerš. [Ψι, κρεμάω].

Υψίχρημνος (δ, ή), poet: чел кх 'nalte pīnc, foapte pīnosš. [Ψι, κρημνός].

Υψίλοειδής, έος (δ, ή), чел de forma li-tepeī Υ. [Ψιλον, είδος]. (vezī mi έοειδής).

Υψίλοφος (δ, ή), poet: [Ψι, λόφος] чел кх 'nalť dealš; (în den:) 'nalť (prop: mi fir:). "Αΐτνα — „. Pind: "Βοτάνη — „. Inkr: kare pesare pe 'nalte dealkri, saš kxlme de mnte. (fir:) "Αόγος — „. Apstf: pomposš.

Υψίλυχνος (δ, ή), pornitš din 'nalť ('nalť pxtš) лампъ. "Αυγή — „. At: λα-mina поликандιляси. [Ψι, λύχνος].

Υψιμέδων, онτος (δ, ή), poet: împēratš întrš 'nъlгimī, saš ал черсли; (fir:) ко-вiршиторš de алгii în 'nъlгime. "Παρνασσός — „. Pind: [Ψι, μέδων].

Υψιμέλαθρος (δ, ή), poet: [Ψι, μέλαθρον] 'nalť ziditš; (prin întind:) 'nalť локитš. "Αιθέρος Ψιμέλαθρον κράτος, „. Orf:

Υψιμέλας, ανος (-αινα, αν), poet: 'nalť mi nerpš. "Ναῦς — „. Om:

Υψινεφής, έος (δ, ή), poet: локиторš în 'nъlгimile porilor. "Ζεὺς — „. Pind: [Ψι, νέφος].

Υψίνομος (δ, ή), poet: [Ψι, νέμω] пъ-скѣторš, saš локиторš în 'nъlгimī (de mshī).

Υψίноος -ους (δ, ή), poet: чел кх 'nalť mnte. [Ψι, νός].

Υψипαγής, έος (δ, ή), [Ψι, πήγνυμι] 'nalť întemeiatš; 'nalť.

Υψίπεδος (δ, ή), poet: amezatš pe 'nalť (mshntoasъ) пажемте. [Ψи, πέδον].

Υψίπέταλος (δ, ή), poet: [Ψи, πέταλον] чел кх 'nalte (mapī) frъnze, saš fol. "Κράμβη — „. At:

Υψιπετής, есса, ен, poet: = Υψιπέτης.

Υψιπέτηλος (δ, ή), Ion: în локš de Ψ-ψιπέταλος.

Υψιπετής, έος (δ, ή), poet: кѣзѣтš din 'nъlгime. (vezī mi διοπετής). [Ψи, πέσω = πίπτω].

Υψιπέτης, ου (δ), poet: 'nalť-svxpъtopš. "Αίετος — „. Om: [Ψи, πέτομαι].

Υψιπόδης, ου (δ), poet: în локš de Ψίπους.

Υψίπολις, ιος (δ, ή), înъlгъtopš de o-panшл sъš, fala natpii sale. [Ψи, πόλις].

Υψίπολος (δ, ή), [Ψи, πόλος] poet: oko-litorš prin 'nalгimile atmosferei.

Υψίπορος (δ, ή), poet: кѣлѣторš prin 'nъlгimī. [Ψи, πόρος].

Υψιπότητος (δ, ή), poet: în локš de Ψ-ψιπέτης.

Υψίπους, οδος (δ, ή), [Ψи, ποῦς] свѣлѣ-topš în 'nъlгimī, saš чел кх 'nalte pi-choare, 'nalť, mai-presxs dekīt toгi. "Νόμος — „. Sol:

Υψίπρεμνος (δ, ή), чел кх 'nalť koto-rš, saš trъnkīš. "Δρὺς — „. Komn: [Ψ-ψи, πρέμνον].

Υψίπρυμνος (δ, ή), poet: чел кх 'nalť pшпъ. [Ψи, прѹмνη].

Υψίπρωρος (ή), poet: чел кх 'nalť прѣш. [Ψи, прѹра].

Υψίпυλος (δ, ή), poet: чел кх 'nalte porгi. [Ψи, пѹлѣ].

Υψίпυργος (δ, ή), poet: чел кх 'nalte trъnkri. [Ψи, пѹργος].

Υψίστολος (δ, ή), poet: чел кх χαίтеле арdikate, smese 'nalť în sxs. [Ψи, στέλλω].

Υψιστος, η, он, sшpъ: (npгa:) din Ψί-ων, foapte 'nalť; (кх арlik:) Sxmnezeš. "Οὐχ ὁ Υψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, „. Skp:

Υψιτενής, έος (δ, ή), poet: [Ψи, τείνω] întinsš în 'nъlгime, 'nalť.

Υψιτένων, онτος (δ, ή), poet: [Ψи, τένων] = Υψιύχην, Υψотрѣхѣλος, înrimfatš, seme-гъš. "Ταῦρος — „. Fochld:

Υψίτερος, α, он, poet: komпар: (nerгa:) din Ψи, mai 'nalť.

Υψιτμητος, греш: în локš de Υψιδμητος.

Υψιτυχος (δ, ή), poet: чел кх 'nalť (mare, strълxvitš) порокš. [Ψи, τύχη].

Υψιφάεννος, mi

Υψιφαής, έος (δ, ή), poet: лxminosš în 'nъlгime, foapte strълxvitš. [Ψи, φάος].

Υψιφανής, έος (δ, ή), poet: вѣзѣтš, saš strълxviōsš din, saš în 'nъlгime; 'nalť.

"Μνήμα — „. Enrpf:

Υψιφερής, έος (δ, ή), poet: înd: = Υψι-φόρητος.

Υψιφοίτης, ου (δ), poet: Υψιφόρος. [Ψи, φοιτάω].

Υψιφόρητος (δ, ή), poet: dъкѣtopš, saš dъsš în 'nъlгime. "Αταρπός — „. Enrpf: кале, potekъ sxiшoasъ. [Ψи, φορέω].

Υψιφρων, онος (δ, ή), poet: în локš de Υψηλόφρων. [Ψи, φρήν].

Υψιχαίτης, ου (δ), poet: чел кх коама 'nalť; = Υψιύχην, semeгъš; saš чел кх пѣрѣл лхнѣ. [Ψи, χαίτη].

Υψίων, онος (δ, ή), poet. kom: komпар: (npгa:) din Ψи, = Υψίτερος.

Υψίθэ, mi Υψόθεν, adv: poet: din 'nъlгime; (кх мен:) dene d'asshpa de чева; (sne-opī) în локš de ...

Υψόθι, adv: poet: = Υψоῦ, sxs, 'nalť;

(κκ мен:) ne d' aschpra de чева. [ΰφος].

Υψίλοφος (ό, ή), = Υψίλοφος. [ΰφος, λόφος].

Υψόπρυμνος (ό, ή), = Υψίπρυμνος, [ΰφος, πρύμνη].

Υψόπρωρος (ό, ή), = Υψίπρωρος. [ΰφος, πύρωρα].

Υψόροφος (ό, ή), poet: = Υψηροφής, 'naltă în învelitoare. "Οΐκος ("Θάλαμος)—, Om: [ΰφος, όροφή].

Υψος, εος -ους (τό), [ΰψι] 'nălțime, saș perpendiculară lăniime în sxs. "Τού τείχους τό ύψος έκάτον πόδες,,. Ksn: (mi el: saș absol:) "Αίμασιν ύψος άνήκουσαν άνδρι ές τον έμφαλον,,. Ep: 2) (prin întind:) partea cea mai 'naltă a zndi lokš, saș lăkră, kzlmea, saș vîrșă; (Skr:) черыл. "Εξ ύψους,,. Skr: = Ουρανόθεν, 3) (fir:) mărime, sxeilitate de ekspresie, че а dьче în ekstsă (snaimъ), înalț mîntea askklttopxлзі. "Περί ύψους λόγου,,. Lonu: [de xnde

Υψόσε, adv: poet: în, snpe, къtre 'nălțime. "Υπό χθονός ύψός' άεrθεις,,. Om:

Υψοτάτω, adv: poet: преа 'nalt (ка sk-prat: ал лзі...

Υψού, adv: poet: 'nalt, sxs. "Υψού δέ κάρη έχει,,. Om: "Υψού φρένες ήερέθοντο,,. Aπn:

Υψόθαλμος (ό, ή), чел κк okiï 'nълца mï, ardikađi, sriiđi; (fir:) desnpemxorš. [ΰφος, όφθαλμός].

Υψόφωνος (ό, ή), = Υψηλόφωνος. [ΰφος, φωνή].

Υψώ -ω, viit: -ώσω, înalț, ardikš în sxs; (fir:) mărpeskš, înalț kк ладde. "Υψώθητι ό θεός μου,,. Skr: apatъ 'mï 'nълци mea, imminxneazъ te. [ΰφος]. [de xnde

Υψωμα (τό), 'nължиткръ, 'nълциme; (de xnde fir:) mîndpie; (astpn:) = "Εξαρμα; (prin întind:) lăkră 'nълmatš; (desnpem lo-kš) 'nълциme, (Frang:) hauteur. [mi

Υψωσις, εως (ή), 'nълцаpe.

Υω, [in afin: кк хέω] viit: -ώσω, (nas: nex: ύσθην, mi чл: pexlat) ploš, daš ploae saș ka o ploae, xđš; (ovic: în a tpeia peps:) ύει (so ing: ό Θεός, Dxmne-zeš). || (nas:) mъ ploš, mъ xđš de ploae; kazš, kprgš în felš de ploae. "Ο Ζεύς, saș "Ο θεός ύει,,. Es: Om: Ep: "Υε Ζεύς πάννυχος,,. Od: E: (mi кк ак: saș dat:). "Υει ό θεός ίχθύσι, saș ίχθύας,,. At: (mi în el: de sxičektš). "Εί συννέφει, ειχός ύσαι,,. Apst: "Επτά έτέων ούκ ύε την Θήρη,,. Ep: "Υοντος πολλῶ (se ing: ύδατι),,,. Ksn: "Πολύ ύσαντος,,. Tfp: (mi nas:). "Η γῆ τῶν 'Ασ-

συρίων ύεται όλίγω,,. Ep: "Υσθη ή πόλις σταγόνιν αίματος,,. Πλ: "Εν τῇ ύομένη τῆς Αιδύης,,. Tfp: "Αρτος ύόμενος έν έρήμῳ,,. Grp: mana, че къдеа din черš snpe xpа-na Евреilor.

Υώδης, εος (ό, ή), porkosš, saș ka por-кэл. [ύς]. [de xnde

Υωδία (ή), porcie.

Υών, men: im: ал лзі ύς.

Φ.

Φ, φ, φī (τό), Fi, nedekl: a doъ-zexi mi kna literъ a Elenikkлzi alfabetš. || (Apitm:) φ' чинчи sste (500), saș ал чинчи-sstelea; mi φ чинчи sste de mî (500,000).

Φά, poet: Dor: în lokš de фφη, 3: sinr: pers: de nex: 2: ал лзі φημί.

Φάανθεν, poet: Eol: în lokš de εφάν-θησαν, а 3: im: pers: de nas: nex: 1: ал лзі φαίνω.

Φάαντατος, η,ον, poet: ssnpl: , mi

Φάαντερος, α, он, poet: komnar: ал лзі φαεινός.

Φάδες (αί), im: ал лзі φάψ.

Φαδοκτόνος (ό, ή), [φάψ, κτείνω] omor-pitorš de porxhvi selbativî.

Φαδοτύπος (ό, ή), [φάψ, τύπτω] lovitorš, mi omoritorš de porxmiš, saș (mai bine) колдми selbativî (xne felš de epele, saș xleš).

Φάγαινα, ης (ή), = Φαγέδαινα.

Φαγάνθρωπος (ό, ή), глс: în lokš de άν-θρωποφάρος, mînkxorš de oamenî [φάγω = τρώγω, άνθρωπος].

Φαγάς, mi Φαγάς, ā (ό), kom: = Φάγος, mînkъiōsš. [mi

Φαγέδαινα, ης (ή), [φάγω = τρώγω] ne-sxiōasъ foame. 2) (ovic:) panъ kanpre-noasъ, mînktoare de kprkpi. 3) o voa-lъ (nstpeжxne) a fagxлzi de mîere. [de xnde

Φαγεδαινικός, ή, όν, чел de felxl kanprenoasei pñi (mînkxorš ka pana) φαγέδαινα. "Ελκος — s. Med: [mi

Φαγεδαινόμαι -οῦμαι, viit: -ωθήσομαι, kanprenezš ka (mъ ppefakš in) pana φαγέδαινα.

Φαγείν, Ion: în lokš de ..

Φαγεῖν, nex: 2: de inf: ал лзі εσθίω, saș τρώγω.

Φαγέμεν, poet: în lokš de φαγεῖν.

Φάγεσαι, in lokš de φάγη, a 2: sing: pers: a λῃ φάγομαι.

Φαγέσωρος (δ, ή), kom: mīnkčyiosš. [φάγω, σωρός].

Φαγηλός (δ, ή), rls: de mīnkaī. (bezī mī φάγιλος). [mī

φάγημα (τὸ), demīnkape (βκατῷ). [φάγω].

Φάγησι, Dor: in lokš de φάγη, a 3: sing: pers: de nex: 2: de ssn: al λῃ ἐσθίω, saš trōγω.

Φαγήσια, mī Φαγηπόσια (τὰ), (se ing: i-ερά) serβtoape, in kape beaš mī mīnkaš. [φάγησις, mī πόσις].

Φάγησις, εως (ή), mīnkape, a mīnka. [neīnt; φαγέω].

Φάγιλος (δ ή), (prinč:) = Φαγηλός; (de xnde || svest:) mīnclš, saš iedš βnš de mīnkape, saš kape a inčepst a mīnka capš.

Φάγομαι, viit: prgl: al λῃ ἐσθίω, saš trōγω.

Φάγος (δ), Skp: mīnkčyiosš, лaкoмš. [φάγω].

Φαγός, ω (ά) Dor: in lokš de φαγός.

Φάγρος (δ), xñ felš de nesho (de Nilš) foapte mīnkčyiosš. 2) (dšne Kpetenī) rpesie de askšit. [φάγωρος].

Φάγω, nex: 2: de ssn: al λῃ ἐσθίω, saš trōγω.

Φαγών, ωνος (δ), rls: falkš. 2) (xne-opī) in lokš de φάγος.

Φάγωντι, Dor: in lokš de φάγωσι, a 3: im: pers: de ssn: a λῃ φάγω.

Φάγωρος, mī Φαγώριος (δ), = Φάγρος

Φάε, poet: in lokš de ἐφάνη, saš ἔφανε, 3: sing: pers: de nex: a λῃ φάω = Φαίνω.

Φαεθοντίας, αδος, mī Φαεθοντίς, ιδος (ή), poet: in lokš de φαέθουσα, fem: al λῃ φαέθων, strβλchioast; saš a λῃ Faetonš (a soapelšī), solarš. “Αἴγλη — „, On:

Φαέθω, (fьpь viit:) poet: strβλcheskš, lxmīnezš; (prinč: inčrev: nšmaī partv:) φαέθων, ουσα, strβλchiosš, lxmīnosš; (mī svest:) Soapele; (de xnde ak: el: in lokš de adv:). “Πάννυχτα καὶ φαέθοντα,,. Sof: noantea mī zioa. 2) (in Čiher:) planetsл Жос. 3) (fir:) = “Επιφανής. [mī

Φαεινός, ή, ον, [φάος] strβλchiosš, lxmīnosš; (prinč: inčrev: nšmaī partv:) φαεινός, ουσα, strβλchiosš, lxmīnosš; (fir:) mβpeuš, slβvitš; (desnpeglasš) resnštopš, denaple aszitš. [de xnde

Φαείνω, poet: in lokš de φαίνω, lxmīnezš, lχcheskš. “Αμυπηῖρας ἕστασαν ἐν μεγάρουσιν, ὄφρα φαείνοιεν,,. Od: Σ.

Φαεινός, α, ον, poet: Dor: in lokš de φαεινός.

Φαειμίδροτος (δ, ή), poet: [φάος, βροτός] lxmīnštopš de oamenī. “Ἡέλιος — „, Es: Om:

Φάεσι, poet: in lokš de φάεσι, dat: im: al λῃ φάος.

Φαεσφρία (ή), poet: in lokš de φωτο-φορία. [din

Φαεσφόρος (δ, ή), poet: [φάος, φέρω] in lokš de φωσφόρος, saš φωτοφόρος, adskštopš de lxmīnš.

Φάθι, prez: de poršny: al λῃ φημί.

Φάϊ, poet: in lokš de φάει, dat: al λῃ φάος.

Φαιδιμόεις, εσσα, εν, poet: rap in lokš de...

Φαιδιμος, ος mī (rap) η, ον, poet: [φάος] strβλchitš; (maī de mšlte-opī prinčutind:) lřmosš; (mī fir:) rloriosš.

Φαιδρανδρος (δ, ή), poet: lχchitopš, kš-рβmītopš de oamenī. “Αἰβάδα φαίδρανδρον,,. At: [φαιδρος, ἀνὴρ ἀνδρός].

Φαιδροείμων, ονος (δ, ή), poet: [φαιδρος, εἶμα] lřmos, kšpat, strβλchit inβpškatš.

Φαιδρόνοος -ους (δ, ή), poet: lxmīnatš la minte; (prinč: inčrev: nšmaī partv:) veselš. [φαιδρος, νόος].

Φαιδρός, α, ον, [φάος] lxmīnosš; kšpatš; seninš; (obiv: fir:) vλαjinš, veselš; de-ntentš, bioiš, istegš. “Μάλα φαιδρώ τῷ προσιώπῳ. Ksn: [de xnde

Φαιδρότης (ή), dšlche lχchipe; (obiv: fir:) vλαjinie; bioiχisne; fagš veselš, mī chl: [mī Φαιδρώ -ω, viit: -ώσω, = Φαιδρύνω.

Φαιδρυμα (τὸ), = Φαιδρυμα. [mī

Φαιδρυτής, οὔ (δ), kšpβmītopš, lχchitopš, in lřmšsegeštopš, mī chl: “Σπαργάνων φαίδρυντρία,,. Esxl: snβltoape, kšpβmītoape de feshete pršnkšlī (doika). [φαιδρύνω]. [de xnde

Φαιδρυτικός, ή, ον, чел кx inšxmīme de a kšpβmī, a in lřmšsege, mī chl:

Φαιδρύντρία (ή), fem: al λῃ φαιδρυτής.

Φαιδρύνω, viit: -υνω, fakš чева lχchiosš; kšpβmī; in lřmšsegeš; (maī des fir:) in-veseleskš; (mī pas: saš mīk:) mβ fakš veselš, sīntš kš fagš veselš. “Ως δὲ εἶδον τοῦτο, εὐθύς ἤσθησαν, καὶ ἐφαίδρυνθησαν,,. Ksn: [φαιδρος]. [de xnde

Φαιδρυσμα (τὸ), op че in lřmšsegeazš, rβtealš, podoaš.

Φαιδρωπός (δ, ή), veselš la fagš. [φαιδρος, ὤψ].

Φαιδρώς, adv: kš fagš veselš, saš vλαjinš, vesel. [φαιδρός].

Φαικός, αδος (ή), mī

Φαικάσιον (τὸ). [φαικός = φαιδρός] xñ felš de albe in kβlčmīnte de preoū E-

μιντενί, μι de μιννασιαρχί in Atena.

Φαίλῳνης, греш: in локѣ de φαίνῳλης, saḡ φενόλης.

Φαῖμεν, poet: At: in локѣ de φαίμεν, 1: im: перс: de поф: ал лѣ φημί.

Φαινέσκετο, poet: in локѣ de φαίνετο.

Φαίνινδα, [φαίνω] adv: (ka nsmē) znḡ felḡ de жокѣ (kam ka minchea), (алт:) ἐ-φетίνδα.

Φαινίς, ἴδος (ή), Лак: = Ἀνεμώνη.

Φαινόλης, ου (ό), znḡ felḡ de groasḡ xaiḡ de d' asḡpra, (алт:) ἐφестρίς. 2) a-коперишѣ de membranḡ; tokḡ de karte. [μι

Φαιноліс, ἴδος (ή), poet: лминзтоаре. «Ἡὼς—, Om: imn: [φαίνω].

Φαιноλοθήκη (ή), dslanḡ, saḡ rapdeporḡ de xaine de d' asḡpra. [φαινόλης, θήκη].

Φαινομένηφι, poet: in локѣ de φαινομένη.

Φαινομηρίς, ἴδος (ή), [φαίνω, μηρός] poet: karo 'mī aratḡ roale koapsela in sm-bleḡ (enit: ал fetelop Snaptane, fiind kḡ nḡptaḡ kḡmḡmī snintekate).

Φαινοπροσωπέω -ō, viil: -ήσω, imī arptḡ faḡa, mḡ infḡmizezḡ fḡrḡ sfialḡ. [φαίνω, πρόσωπον].

Φαίνοψ, ορος (ό), poet: = Φαίνωψ.

Φαίνω, viil: φανῶ, (nex: ἔφηνα, tpe: de kḡ: πέφαγκα, μι mījḡ: πέφηνα, μι nas: πέ-φασμαι, ασαι, ανται, nex: nas: ἐφάνθην, μι 2: ἐφάνην, μι ul:) (in nen:) fakḡ чева вѣ-zstḡ, saḡ asztḡ; arptḡ; inbedepczḡ; in-kḡnoumtingezḡ; dovedeskḡ; (poet:) skouḡ la лминḡ, infḡmizezḡ, prodskḡ; (in nen:) fakḡ. || (mījḡ: de sine nas: saḡ nestpḡ, μι prea rap poet: next: de sine nas:) mḡ fakḡ vḡzstḡ, asztḡ, saḡ kḡnoskḡtḡ (pron: μι fir:), esḡ de faḡḡ; (despre ste-le) resḡrḡ, лminezḡ ne opizontḡ; (par-tik: in mījḡ: tpe: de kḡ:) sintḡ, eksistḡ, m' amḡ vḡdit, kḡ sintḡ in fiinḡḡ. „Ζώσατο ῥάκεσιν περὶ μῆδεα, φαῖνε δὲ μηρούς,, Od: Σ. (μι kḡ dat: ind:) “Ἡμῖν τόδ' ἔφηνε τέ-ρας Ζεὺς,, Il: B. “Εἴ τις μοι ὀδὸν φήνει,, Od: M. “Ἐλένη δὲ θεοὶ γόνον οὐκέτ' ἔφαι-νον, ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἐγείνατο,, Od: Δ. “Εἰ-σόκε τοι φήνῃσι θεοὶ παράκοιτιν,, Od: O. (saḡ kḡ ak: kḡ prep:) “Τὰ ὅπλα πρὸς τοὺς πολεμίους φαίνων,, Ksn: avindḡ de intoar-se in parḡtea лор. “Φαῖνε δ' αἰοιδῆν,, Od: Θ. “Μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δῆμῳ,, Il: Σ. “Παρ' αὐτὰν δὲ τὴν κρήνην αἰγαιοί τε πτελέει τε εὐσκιον ἄλλος ἔφαινον,, Tkr: for-maḡ. “Υδριν φαίνων,, Ep: “Ἐφανε τὸν ἐόντα λόγον,, Ep: “Φρουρὰν φαίνειν τι, saḡ ἐπὶ τινα,, Ep: (ал lached:) a dekla-

pa resboḡ, a se omḡti, saḡ a opḡdona in-armare. (kḡ aḡeasta se poate kompara) “Φαίνων τὸν ἵππον,, Ls: omtindḡ se kḡ kḡlḡprimea (ka komandipḡ). (μι mījḡ) “Τὰ τόξα μου λαβὼν τοῖσιν Ἀργείοισι φήνα-σθαι θέλει,, Sof: stḡ se fḡlḡaskḡ kḡ dḡnse-le. (μι de sine nas:) “Φάνεν δὲ οἱ εὐρέες ὦμοι, στήθεά τε, βραχίονές τε,, Od: Σ. “Γαῖα μέλαινα φάνεσκεν,, Od: Λ. “Ἥμρος φάνη. ῥοδοδάκτυλος ἠῶς,, Om: “Ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐ-ρανῷ ἄστρο φαίνεται ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ,, Il: Θ. Δεινὸν δὲ οἱ ὅσσε φά-ανθεν,, Il: Α. “Πόθεν, ὦ Σώκρατες, φαίνη,, Plt: “Οὐδαμοῦ φαινομένων,, Sin: kḡ toḡkḡ nevḡzḡmī (neinsemnaḡi). “Τέλος δ' οὐπω τι πέφανται,, Om: (μι ka simḡlḡ verbḡ sḡv-st:) “Κρείττους πεφήνασι,, Grḡ: “Πολέμιος πεφηνῶς,, Plt: “Οὐδ' ἂν τρίδουλος ἐγὼ φσ-νῶ,, Sof: (μι kḡ partḡ:) “Βέες ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις ἐρχόμεναι φαίνοντο,, Tkr: “Νῦν τις ὕμεον εὖ ποιήσας φανήτω τὸν βασιλέως οἰ-κον,, Ep: “Οὐδέποτε οὔροι πνείοντες φαίνον-το,, Od: Δ. (μι nas:) “Ἀθανάτου πεφα-σμένου τοῦ ὑφ' αὐτοῦ κινουμένου,, Plt: fiind doveditḡ. (μι avḡl: in partḡ: in локѣ de adḡekt:) “Στήθεσι φαινομένοις,, Tkr: kḡ des-kise, roale niḡntḡpḡ. “Τέρμα πεφασμένον,, Trn: inbedepatḡ. “Ἐρωτᾶς πρᾶγμα φαινό-μενον,, Lks: (de xnde ka sḡvst:) “Φαινό-μενα,, Ap: konstelagḡile vḡzḡte ne opi-zontḡ; (in nen:) meteopeze, че se vḡd in atmosfḡrḡ. “Τοῖς τὰ φαινόμενα πεπολυπρα-γμονηκόσι,, Ilv: || (μι next: de sine nas: rap) “Δόμων ὑπὲρ ἀκροτάτων φαίνουσι τινες δαίμονες,, Ekr: 2) (partḡk:) in-kḡnoumtingezḡ; (upinḡ:) nḡrḡskḡ, trḡdaḡ la ждикḡ-topie kontrobandḡ (innoptare de mḡpfḡ onḡpḡte, saḡ ne fḡrim). “Καί σε φαίνω τοῖς πρυτάνεσιν ἀδεκατέτους τῶν θεῶν ἱεράς ἔχον-τα κοιλίας,, Apstf: “Ἐγὼ φανῶ ταδὶ πολέ-μια καὶ σέ,, Apstf: (vezḡ μι φαντάζω). “Τίς δ φαίνων σ' ἐστίν,, Apstf: “Ὁ φαίνων καὶ μὴ ἐπεξιών,, Dm: “Ἀπεῖπε τοῖς τοιοῦτοις μὴ φαίνειν,, Dm: (vezḡ μι συκοφάντης). 3) лminezḡ (stḡm: μι nestpḡ) “Χρύσειοι κοῦ-ροι ἕστασαν ἐπὶ βωμῶν, αἰδομένας δαΐδας με-τὰ χερσὶν ἔχοντες, φαίνοντες νύκτας κατὰ δώ-μῃτα δαιτυμόνεσσιν,, Od: H. “Ὁ φανὸς ἡ-μῖν οὐκ ἔφαινε οὐδέν,, At: “Δρωὰς, αἶ κεν ἔφαινον,, Od: T. “Σελάνα φαῖνε καλόν,, Tkr: “Ὁ ἥλιος οὐ φανεῖν ἔφασκεν ἡμῖν,, Apstf: “Ἴνα εἰς ἅπαντα φαίνῃ τὸν οὐρανόν,, Plt: (μι ka sḡvst:) “Φαίνων (se inḡ: ἀ-στήρ), Lks: planetḡl Satḡpnḡ. 4) (mījḡ: saḡ nas: mai de mḡate opḡ in a 3: перс: kḡ

inf: saḡ nartu:) scamḡnḡ, mḡ sokoteskḡ, parḡ (bezī mi doxō). “Οἷον δ’ ἐκ νεφέων ἐρεβεννή φαίνεται ἀήρ. τοῖος Διομήδεϊ Ἄρης φαίνεται’ ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανόν,,. Ιλ: Ε. “Πῶς ὑμῖν ἀνὴρ ὅδε φαίνεται εἶναι εἰδός τε μέγεθός τε ἡδὲ φρένας,,; Od: Λ. “Δμωάων, ἥτις ἀρίστη φαίνεται εἶναι,,. Od: Ε. “Οὐ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι μαίεσθαι προτέρω,,. Od: Ε. “Αὐτὰρ εὖ λέγειν φαίνη,,. Apstf: “Καγὼν τις φαίνομαι ἡμεσ,,. Τкр: (mi ing: inf:) “Ἐρωτι πολλάκις τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται,,. Τкр: “Ἦδε οἱ ἀρίστη φαίνεται βουλή,,. Ιλ: Β. (mi kḡ nartu:) “Φαινόμεθα παραδόντες,,. Ιскр: “Ἀδύνατος ἄν φανοίμην,,. Ksn: (mi el:) “Μάλα δλίγοι καὶ ὄντες καὶ φαινόμενοι,,. Ksn: (mi absol.) “Εἰ δεῖ τὸ φαινόμενον εἰπεῖν,,. Πλ: pḡpea mea, ceea ce mi se pare de kbviingḡ.

Φαινῶπις, ἰδος (ή), poet: fem: ал лѣи... Φαίνωψ, ιπος (ό, ή), poet: [φαίνω, ὦψ] bḡzstḡ la fagḡ.

Φαῖς, ἄ, ὄν, [φᾶος] nerpiḡosḡ, inkisḡ; (desnpe glasḡ)=Σομφός. “Ἄρτος —,,. At: pḡne nearḡ.

Φαίουρος (ό, ή), чел лѣ nearḡ koatḡ. 2) poet: = Ἀάμπουρος. [φαῖς, οὐρά].

Φαιοχίτων, ινος (ό, ή), pḡptḡtopḡ de (inḡpḡkatḡ in) kaḡnḡ nearḡ. [φαῖς, χιτών].

Φακᾶς, ᾶ (ό),=Φάκοψις.

Φάκελλος, mi Φάκελος (ό), [спᾶω, bezī mi σφάκελος] legḡtḡpḡ, (prinḡ:) sapḡinḡ de lemne tḡiate, (Fpanḡ:) fagot; (in ḡen:) legḡtḡpḡ. (de ḡnde) “Ἐπιστολῶν —,, Sin: plikḡ, saḡ paketḡ. [de ḡnde]

Φακελώ -ῶ, biit: -ῶσω, fakḡ legḡtḡpḡ de чева; (fir:) komḡstḡ. “Τὴν ἱστορίαν εἰς τὸ πολύστιχον—,,. Nik: Xron:

Φακεύς, ἑως (ό), глс; in локḡ de..

Φακῇ (ή), linte (bezī φακός). [de ḡnde]

Φακῆς, ῆ (ό),=Φακᾶς. [mi]

Φάκινος, η, ὄν, fḡkistḡ din linte. [mi]

Φάκιον (τὸ), feptḡpḡ de linte; linte sleitḡ.

Φακοειδής, ἑος (ό, ή), чел in formḡ de linte, lintosḡ. “Φακοειδὲς ὕγρον,,. Antm: partea kḡistḡloast a okḡstḡ. [φακός, εἶδος].

Φακοπιτσάνη (ή), feptḡpḡ, saḡ sleitḡpḡ de linte deskoḡitḡ, linte bḡtḡtḡ. [φακός, πιτσάνη].

Φακός (ό), linte,=Φακῇ. 2) (fir;) ал-нигḡ ne peligḡ ka linte. 3) basḡ de stikḡ in formḡ de linte, (Fpanḡ:) flacon.

Φάκοψις, ἰδος (ό, ή), [φακός, ὅψις] чел кḡ алниге lintoase ne oḡpazḡ.

Φακώδης, εος (ό, ή), чел de felḡ lin-

teḡ, saḡ lintosḡ. 2) nainḡ de lintoase al-
lḡniḡe. [mi]

Φακωτός, ή, ὄν, =Φακοειδής. “Κοχλίας —,,. Eld: Fis: [φακός].

Φάλαγγαι (αἱ). in etepoḡ: in локḡ de φαλαγγες.

Φαλαγγάρχης, ου (ό), komandipḡ de o falanḡḡ (trḡpḡ de ostamḡ). [φάλαγξ, ἄρ-χω]. [de ḡnde]

Φαλαγγαρχία (ή), komanda, saḡ demni-tatea komandipḡkḡ de o falanḡḡ

Φαλαγγάω -ῶ, = (saḡ греш: in локḡ de) Φαλαγγιάω.

Φαλαγγηδόν, adv: in felḡ de falanḡḡe, saḡ in falanḡḡe. “Δύω λεγεῶνες, συμπεσοῦσαι φαλαγγηδόν, ἐμάχοντο,,. Πλ: in frontḡ. [φάλαγξ].

Φαλαγγιάω -ῶ, biit: -ᾶσω, sḡntḡ pḡḡ (be-ninosḡ) ka intḡpitatsḡ pḡianḡinḡ. [φαλάγ-γιον].

Φαλαγγιόδηκτος (ό, ή), mḡmkatḡ de pḡ-ianḡinḡ. [φαλάγγιον, δηκτός].

Φαλάγγιον (τὸ), (in ḡen:) diḡ: ал лѣи φάλαγξ; (nartik:) ḡnḡ felḡ de beninosḡ pḡianḡinḡ; (prin intind:) ḡnḡ felḡ de plḡntḡ, saḡ bḡrianḡ bḡnḡ de leakḡ pen-trḡ mḡmkḡtḡpḡ de pḡianḡinḡ.

Φαλαγγιόπληκτος (ό, ή),=Φαλαγγιόδηκτος. [φαλάγγιον, πλήσω].

Φαλαγγίτης, ου (ό), [φάλαγξ] ostamḡ de falanḡḡ; (in ḡen:) = ‘Οπλίτης, (Fpanḡ:) legionnaire. 2)= [Φαλάγγιον (bḡriana)]. [de ḡnde]

Φαλαγγιτικός, ή, ὄν = ‘Οπλιτικός, atin-ḡtopḡ de ostamḡ de falanḡḡ.

Φαλαγγομαχέω -ῶ, biit: -ῆσω, mḡ batḡ kḡ falanḡḡ, saḡ avḡndḡ mḡ omḡpea ame-zatḡ in falanḡḡe; (in ḡen:)=Πεζομαχέω. [mi]

Φαλαγγομάχης, ου (ό), poet: чел че se bate kḡ o falanḡḡ de bḡḡkmawḡ, saḡ fiind amezatḡ in falanḡḡ. [φάλαγξ, μάχη].

Φαλαγγόω -ῶ, biit: -ῶσω, amezḡ dede-sḡt dḡḡḡ de lemḡ ḡrowḡ, ka sḡ tḡpḡ-sḡḡ чева neste dinmiḡ. [φάλαγξ (1)]. [de ḡnde]

Φαλάγγωμα (τὸ), =Φάλαγξ (1). [mi]

Φαλάγγωσις, εως (ή), o patimḡ a ḡene-dor (kind se inḡiptomḡsk mi se intḡpḡ kḡḡro okḡḡ).

Φάλαγξ, αγγος (ή), [φᾶλος] dḡḡḡ de lemḡḡ lḡnḡḡ mi potḡndḡ, neste kape tḡ-ḡḡsk kopḡbiile, saḡ maminḡe, mi alte ḡḡḡḡḡ. 2) dḡḡḡḡ de feḡḡ al kḡntapḡ-lḡ, saḡ balanḡḡḡ (de ḡnde mi Fpanḡ: ba-lance). 3) (fir:) oasele de ḡetelḡpḡ. (de ḡnde 1) (prin intind:) pḡianḡinḡḡ kḡ lḡnḡḡ mḡḡoa-

pe.(desnde5)(pentpr asemēntatealopmei)
znš felš de mape stakosš de mape (Apstf:
Besne 1509). 7) tršnp de oaste stpins a-
wezat de vrtalic, falanr; (naprik: ve-
stita) Maqedonika falanr kompsst ovi-
unsit din !6 pindšpī in fšndš (de zn-
de taktičele frase). “Φάλαγγι, saš “Πρὸς
φάλαγγα, saš “Ἐπὶ φάλαγγος ἄγειν (προσ-
βάλλειν mi cl),,. Ksn: Πλ: D: Αλ: mi cl:
=Φαλαγγηδόν. “Εἴ σοι ἐπὶ φάλαγγος ἄγον-
τι ἄλλοθεν ποθεν οἱ πολέμιοι φανείεν ἢ κα-
τὰ πρόσωπον, ὅπως χρὴ ἀντιπαράγειν... Ksn:
(mi desnpe pssoiemti kopšvii). “Ἐν τοῖς
μεθ’ ἡμέραν πλοῖς ἀπὸ σημείων ποτὲ μὲν ἐπὶ
κέρως ἦγε, τοτὲ δ’ ἐπὶ φάλαγγος... Ksn: 8)
(šnc-opī) tavtr de outipe. “Εἴ τις προτοὶ
νύκτωρ ἔξω τῆς φάλαγγος... Ksn: “Τότε μὲν
οὖν (καὶ γὰρ ἦν ἡδὴ ὁψὲ συνελεύσαντες τοὺς
νεκροὺς εἶσω φάλαγγος... Ksn:

Φάλαινα, ης (ή), [φάλη] kitš foapte ma-
pe, (de avī Ital:) valen; (upin intind:)
fearp monstpsas minktoape de toate
(Apstf: Besne 35. 2) fštrpcle, ce svoa-
p; p’ inprekšpšl lšmīntpīi, (ucl:) pyraústης.

Φαλάκρα (ή), πλεσβιε [φαλός, ἄκρα,
saš κάρα]. [de xnde

Φαλακράω, mi Φαλακριάω -ō, viit: -άσω,
sintš πλεσββ.

Φαλακροειδής, έος (ό, ή, asemenea κς
πλεσββ, πλεσβvosš. (φαλακρός, είδος).

Φαλακρός, ά, όν, πλεσββ (prin;:) in
kremitetšl kapšlš; (in men:) linsitš de
upr; (fir:) netedš; fšp; kopach, mi cl:
“Φαλακρά (τά),, slinc roale. 2) (prin
intind:) znš felš de sofism. [φαλάκρα].
[de xnde

Φαλακρότης (ή), πλεσβιε. (dšnc Apst:
“Ἡ κατὰ κορυφήν λειότης», netezimeca, saš
lšvimeca din kremitetš). [mi

Φαλακρώω -ō, viit: -ώσω, πλεσβveskš;
(mi pas:) mš πλεσβveskš. [de xnde

Φαλάκρωμα (τό), πλεσβvitr, saš πλε-
ševita parte a kapšlš, mi cl: [mi

Φαλάκρωσις, εως (ή), πλεσβvire.

Φαλανθίας, mi Φαλαντίας, ou (ό), pšmīn
čeva kam...

Φαλανθος, mi Φάλαντος (ό), =Φαλακρός
(prop: mi fir:). [φαλός, άνθος].

Φαλαρίζω, viit: -ίω, imitš in kšzime
saš asnpime ne tīpanšl [Φάλαρις].

Φαλαρίς, ιδος (ή), [φαλαρός] znš felš
de pasre (tršitoape in aup) κς kapš ple-
švš, mi de avēca alvš, mi lšvšosš. 2)
znš felš de plant (κς snīce ka fšnta de
koifš), (Fpang:) millet des oiseaux, weifš

de pštrpī.

Φαλαρισμός (ό), kovīpšitoape kšzime.
[bezī φαλαρίζω].

Φάλαρον (τό), lšvīoas vintš de meta-
lš, ce se pšnea de podoavš (prin;:) ne
koifšl ostamšlš, mi ne fšpšl kailop; (de
xnde im:) paxtšpīle kailop; (in men:) rš-
tealš, podoavš. “Βασιλείου τιάρας—... Esxl:
erpetš, saš (Tšp;:) špřkšš inpodovitš κς
upreioase pīetpe. [din

Φαλαρός, ά, όν, poet: [φαλός] alvš, lš-
vīosš. “Κύων — ... Tkr: alvš ka zšpada,
saš (maī prop:) negp; κς fšpštea alvš
(bezī mi φάλιος). (mi κς dat:) “Ὅρη χιό-
νεσσι φαληρά... Nik: κς κšmīle akouepite
de zšpad’.

Φάλη (ή), poet: [φαλός] = Φάλαινα.

Φαληριάζω -ō, viit: -άσω, poet: lšveskš
de alβεge. “Κύματα φαληριώντα... Om:
snšmegoase. [mi

Φαληριόεις, εσσα, εν, = [φαληρός].

Φαληρίς, ιδος (ή), poet: Ion: in lokš de
φαλαρίς

Φαληρός, ά, όν, poet: Ion: in lokš de
φαλαρός.

Φάλης, ητος, mi At: Φαλῆς, ἥτος (ό), =
=Φαλλός. (bezī mi φανῆς).

Φαλιόπους, οδος (ό, ή), rls: čel κς pi-
kštrpī alve ne pīvoape. [φάλιος, ποῦς].

Φάλιος, α, όν, poet: = Φαλαρός, alvš,
saš mīkatš κς alvš. (bezī mi βάλιος 2).

Φαλίζ, ιδος (ή), [φαλός] preotīp; a Jk-
neī din Aprōš, inbrkatš in alβε.

Φάλης, ou (ό), mi

Φάλης, ιδος (ή), rls: lemšlšl aplikatš
(lmitš) ne kapena kopšvii.

Φαλλάγια (τά), = Φαλληφόρια. [φαλ-
λός, άγω].

Φαλληφορέω -ō, viit: -ήσω, poptš, mīš
formatšl din lemšlšl membrš venitalš de
všrbatš la...

Φαλληφόρια (τά), (se inu: ierā) o sep-
vštoape, in kape pšptaš in šeremonie i-
mitatšpa de lemšlšl a venitalšlšl mem-
brš. [din

Φαλληφόρος (ό, ή), [φαλλός, φέρω] pšp-
tštopř in sepvštoapeaska šeremonie Φαλ-
ληφόρις de venitalšlšl membrš všrb: for-
matšl din lemšlšl.

Φαλλικός, ή, όν, relativš κς (atīnřštopř
de) φαλλός (bezī zīc:). “Ἀσματα φαλλικά...
Lks: kintīve de sepvštoapea Φαλληφόρι-
α. [din

Φάλλος, mi Φάλης, ητος (ό), [φάλος]
imitštrp de lemšlšl (prin;: de smokinš)

α βρῆτεςκελῆϊ μεμερῶς μενιταλῆ, καρε σε περτα ἰν μερεμονιε λα σερεπτοαρεα λῆϊ Dionisḗ, κα σεμνḗ de poditoare, saḗ μερεπτοαρε πετερε α natspeī; (ἰν μεν:) βρῆτες μεμερῶς μενιταλῆ. “Φάλητι παιδογόνω,,. Εηгр: [din]

Φαλλοφορέω -ῶ, viit: -ήσω, = Φαλληφορέω. [din]

Φαλλοφόρος (ὁ, ἡ), = Φαλληφόρος.

Φαλῶς, ἡ, ὄν, λχῖοςḗ, σκλινῖοςḗ, stiklosḗ, αλβḗ. [φάος].

Φάλος (ὁ), ο konstpekkie de metalḗ chilndrikḗ, saḗ ἰν formḗ de παυῶς, че se пнеа ἰν partea de dinainte α κοῖβλῆϊ, ἰν καρε (slaxind tot de o datḗ mi ka podavḗ, mi de prenazḗ) se ἰngenenia kpeasta, saḗ pana κοῖβλῆϊ, (αλ:) φάλαρον (de xnde τετράφαλος = τετραφάληρος).

Φάμα (ἄ), Dor: ἰν lokḗ de φήμη, [de achi] famḗ, penstapie.

Φαμέν, saḗ (εκκλ:) φαμεν, 1: ἰm: перс: α λῆϊ φημί.

Φάμεν, poet: ἰν lokḗ de ἔφαμεν, 1: ἰm: перс: de прел: 2) poet: ἰν lokḗ de φάναι, през: de inf: αλ λῆϊ φημί.

Φαμί, Dor: ἰν lokḗ de φημί.

Φαμίσδω, viit: -ιξῶ, Dor: ἰν lokḗ de φημίζω.

Φάν, poet: Eол: ἰν lokḗ de ἔφασαν, α 3: ἰm: перс: de прел: saḗ nex: αλ λῆϊ φημί.

Φάναι (αἰ), ἰm: αλ λῆϊ φάνῃ.

Φάναι, през: de inf: αλ λῆϊ φημί.

Φᾶναι, = Φῆναι, nex: de inf: αλ λῆϊ φαίνω.

Φαναῖος, α, ον, dḗttopḗ de λxminḗ (e-pit: αλ λῆϊ Жос, mi αλ λῆϊ Аполонḗ). [φανῆ].

Φανάριον (τὸ), dim: αλ λῆϊ φανός, [de achi] fanapḗ, svḗ felinarḗ.

Φανείμεν, At: ἰν lokḗ de φανείμεν, 1: ἰm: перс: de пас: nex: 2: de noft: [mi]

Φανείς, εἶσα, ἐν, пас: nex: 2: de partḗ: αλ λῆϊ φαίνω.

Φᾶνεν, poet: Eол: ἰν lokḗ de ἐφάνησαν, α 3: ἰm: перс: de пас: nex: 2: вл λῆϊ φαίνω.

Φανερολογία (ἡ), vorpire de faḡḗ kpatḗ. [φανερός, λόγος].

Φανερόμιτος (ὁ, ἡ), xpitopḗ de faḡḗ, (neaskxznḗtopḗ de xpa sa). [φανερός, μῖτος].

Φανεροποιέω -ῶ, viit: -ήσω, fakḗ чева ἰnbedepatḗ, kxnoskxḗ, ἰnbedepexḗ. [φανερός, ποιέω]. [de xnde]

Φανεροποίησις, εως (ἡ), mi

Φανεροποιῖα (ἡ), ἰnbedepape, ἰnkuomtinḡape. [φανερός, ποιός].

Φανερός, ὁ, ὄν, [φανός, din φαίνω] ἰnbedepatḗ, kxnoskxḗ; (prin ἰntind:) ἰnse-mnatḗ, bestitḗ. “Οὐσία φανερά,,. Лкс: = Ἐν ὑπαθῶρ, nemḗskxtoape proprietḗḡ. “Φανερός εἰμι ποιῶν (ἡδόμενος mi чл:),,. Лкс: = Φαίνομαι ποιῶν. “Ἐκ τοῦ φανεροῦ,,. “Ἐν τῷ φανερῷ,,. “Εἰς (“Κατὰ” τὸ φανερόν,,. ἰн lokḗ de φανερώς. “Ἐκ τοῦ φανεροῦ ἀπέστησαν,,. Ер: [φανερόφιλος (ὁ, ἡ), ἰxbitopḗ, prietenḗ de faḡḗ, neaskxnsḗ. [φανερός, φίλος].

Φανερῶω -ῶ, viit: -ώσω, ἰnbedepexḗ, daḗ de faḡḗ, fakḗ kxnoskxḗ; eksplikḗ, desko-perḗ. || (пас:) mḗ apḗtḗ de faḡḗ; (prin ἰntind:) mḗ fakḗ kxnoskxḗ, (mi fir:) vestitḗ. [mi]

Φανερῶς, adv: [φανερός] de faḡḗ, ἰnbedepat; ἰн kipḗ ofḗciosḗ, saḗ пxβlikḗ.

Φανέρωσις, εως (ἡ), apḗtape de faḡḗ, ἰnbedepape, mi чл: [φανερώω].

Φάνεσκε, poet: ἰн lokḗ de ἔφαινε, α 3: sing: перс: de прел: saḗ ἔφανε, de nex: ал 2: ал λῆϊ φαίνω (ἰн lokḗ de φαίνομαι).

Φάνῃ (ἡ), (α xkxptḗ) fḗklie, topḡḗ, че пxptaḗ maḗ kx seamḗ ла релḗḡioase де ре-moniḗ. (de xnde || ἰm:) Φάναι, μεре-moniḗ челе кx fḗklī. “Βαχχίου (“Μυστηρίων)

— „. Ер: [φαίνω].

Φανῇ (α λxnrḗ), fem: ал λῆϊ φανός.

Φάνῃ, poet: ἰн lokḗ de ἐφάνῃ, α 3: sing: перс: de пас: nex: 2: ал xot: , mi

Φανῇῃ, poet: Ion: ἰн lokḗ de φανῇ, α 3: sing: перс: de пас: nex: ал sḗn: , mi

Φανήμεναι, poet: ἰн lokḗ de φανῆναι, пас: nex: 2: de inf: ал λῆϊ φαίνομαι.

Φάνης, ητος saḗ ἦτος (ὁ), ο mistepioa-sḗ zeitate, ἰnkipxitope de μερεптоареа matepie, saḗ de kreatopxλ λxmineḗ ἰн ме-moniḗ λα λῆϊ Opfeḗ; (xne-opḗ) amorxλ (ка чед dntīḗ prodxḗḗ ла λxminḗ din хаosḗ).

“Ἐρωτα, νυκτὸς ὕἱα, ὃν ῥα φάνῃτα ὀπλότε-ροι κλήζουσι βροτοί· πρῶτος γὰρ ἐφάνθη,,. Opf: [φαίνω]. [de xnde]

Φανητιάω -ῶ, viit: -άσω, dopeskḗ α mḗ apḗta (snpe falḗ). [mi]

Φανητιζέω, viit: -ίσω, ind: ἰн lokḗ de φανερώω.

Φανηφόρος (ὁ, ἡ), [φανῇ, φέρω] пxptḗ-topḗ de fḗklie ἰн релḗḡioase ме-moniḗ.

“Ἱερεὺς—,,. Еηгр: = Ἱεροφάντης.

Φανθείς, εἶσα, ἐν, пас: nex: 1: de partḗ: αλ λῆϊ φαίνω.

Φανίον (τὸ), dim: ал λῆϊ φανός.

Φανομηρίς, ἰδος (ἡ), = Φαινομηρίς.

Φανόπηις, ου (ὁ), Sxλ: fepestpḗie; (prin ἰntind:) kḗsxḡḡḗ. [φαίνω, ὕπτομαι].

Φανός, ἡ, ὄν, (κομπар: -ότερος, -ότατος) λэminosš, стрѣвѣzosš, кєратš; inbedepatš. || (sɛvst: вѣрѣ:) фѣкліе; лампѣ; фелінарš, saš [de aui] fanosš. [φαίνω]. [de xnde

Φανότης (ἡ), стрѣлѣчире, лэminowіе. [mī Φανόω -ō, viit: -ώσω, fakš чева стрѣлѣчитš, saš inbedepatš.

Φαντάζω, viit: -άσω, арѣтš чева (upin: ne d'assɛpra nɛmaī, in antrɛngɔ), penre-sintš, infɛɟiwezeš. || (obɪc: nas: saš mɪkɔ) mɛ арѣтš sɛvɛ oape-kape formɛ, saš firɛpɛ, mɛ infɛɟiwezeš (in inkinɛpиреа кѣ-ва); (кє dat: in ɲen:) mɛ арѣтš sɛvɛ firɛpɛа кѣва, mɛ asemɛnɔš кє чінева; (кє inf:) imī inkinɛleskš, mī se nape, кє .; (xne-opī) mɛ infɛɟmɛpɛzeš, mɛ inrɪmɛzeš; (in Apstf:) mɛ trɛdaš, mɛ nɪpɛskš (de кѣлre xñš калomniatorš, saš minɔɲinosš nɪpɪtorš, vezī φαίνω 2). «Φαντάζεσθαι ἄλλοτε ἐν ἄλλαις ἰδέαις». Πлт: «Δεξιὰ φαντάζεται τὰ ἀριστερά». Πлт: «Τὰ ὑπερέχοντα ζῶα κεραυνοῖ ὁ θεός, οὐδὲ ἐξ φαντάζεσθαι». Ер: «Ὁ φαντασθεὶς θεός». Грг: чєл арѣтатš. «Тὸ φανταζόμενον». Грг: inkinɛsitš in imaɲinagie (fantasie). (mī кє dat:) «Ὁνειρον φαντάζεται μοι». Ер: «Ἀφανισθέντων τούτων τὸ παράπαν, ὡς οὐκέτι ἐφαντάζοντό σφι». Ер: (mī inɲp' алт' акепɲіе) «Φαντάζόμενος γυναικί». Esxl: арѣтindš se asemɛnatš кє mɛɟere. (mī кє inf:) «Φαντάζονται μαρμαρυγὰς ὀράν». Грг: (mī inɲ: inf:) «Ἐφαντάσθησαν τὸν θεόν». Грг: 'mī aš inkinɛsit, кє aš vɛzɛt ne dɛmnezeš. [φαίνω]. [de xnde

Φαντασία (ἡ), чеа ne d'assɛpra nɛmaī, saš spɛe falɛ infɛɟimape, formɛ, firɛpɛ de dɪn afapɛ; asemɛnɛtate. «Ἰηρέτου («Θηρίου») φαντασίαν ἔχων». Dioid: «Φαντασίας ἔνεκα». Лкс: de falɛ, pentpɛ okiī oamenilop. 2) fakɛɛtateа, saš nɛtepeа sɛɛɛɛɛɛɛɛ de a 'mī inkinɛsi inɲnɛpɪpɪɲe provenite de лa simɟɛpɪ, saš de лa копчєпɲіа minɲi, saš de á infɛɟima чєлє depɛptate ка чєлє de fadɛ, mī чєлє ideale ка чєлє in pealɛ fiingɛ, (Franɟ:) imaɲinagie; (in ɲen:) idee. «Λαβεῖν φαντασίαν». M. Ant: 3) (pɪn inɲind:) nɛɛɛkš, amɛɲitɛpɛ а simɟɛpɪlop; inkinɛsitɛpɛ ximerikɛ, ilɛsie (Лхч: Fɪlons:). 4) nɛrɪnditɛ, чɪɛdatɛ voingɛ, (Franɟ:) caprice, fantaisie. [de xnde

Φαντασιαστικός, ἡ, ὄν, = Φανταστικός.

Φαντασιοδοκητής, οὐ (ὁ), [φαντασία, δοκέω] epetikš, dormatizind de imaɲinapɛ omeneaska natɛpɛ а лѣі Xpistosš.

Φαντασιοκοπέω -ō, viit: -ήσω, imī inkinɛleskš neɲfiingate лєкpɛpɪ. [din

Φαντασιολόπος (ὁ, ἡ), [φαντασία, κόπτω] inkinɛsitopš in imaɲinagie sa de neɲfiingate лєкpɛpɪ, mī (dɛne East:) nɛskɛtš кє demɛpte nɛdeɲdī. «Ἐλπίσι κεναῖς βοσκόμενος».

Φαντασιόπληκτος (ὁ, ἡ), isɛitš in imaɲinagie sa de oape-kape demapɛtɛ idee. [φαντασία, πλήττω]. [de xnde

Φαντασιόπληκτως, adv: кє demapɛtɛ inkinɛpɪre, кє ekstravarantɛ idee.

Φαντασιόω -ō, viit: -ώσω, inɛɛɛɛɛ oape-kape inkinɛpɪre in imaɲinagie. || (obɪc: nas:) imī inkinɛleskš in imaɲinagie чева neɲfiingatš. «Φαντασιωθείς δαιμόνιον τι». Πл: inkinɛindɛ 'mī, кє epa чева zeeskɛ. [mī

Φαντασιώδης, eos (ὁ, ἡ), inkinɛitš in imaɲinagie, ideallš, neɲfiingatš. 2) pre-okɛpatš de imaɲinapɛ idee, (Franɟ:) fantasque. [φαντασία].

Φάντασμα (τὸ), op че isɛvɛte imaɲinagie; inkinɛsitɛpɛ; idee nɛɛsmɛitɛ de imaɲinagie; fantastikɛ арѣtare, visš, saš vedenie. (Ткр: КА'. 30). [φαντάζω].

Φαντασμάτων (τὸ), dim: ал лѣі фάντασμα.

Φαντασμός (ὁ), poet: in локš de фάντασμα. [mī

Φανταστής, οὐ (ὁ), isɛitopš de falnikɛ арѣtare, (Franɟ:) fastueux. [mī

Φανταστικός, ἡ, ὄν, [φαντάζω] nɛɲnɔɲosš de а imaɲina, (кє ɲen:) de a 'mī inkinɛsi in imaɲinagie чева. «Τοῦ μέλλοντος φανταστικός». Πл: «Φανταστικόν». лєкpapeа sɛɛɛɛɛɛɛ in fakɛɛtateа de imaɲinagie, (Franɟ:) l'imaginative. 2) = Φαντασιώδης. [de xnde

Φανταστικῶς, adv: in imaɲinagie, dɛne inkinɛpɪɪ, saš false nɛpɛpɪ; (кє ɲen:) in kinš de а 'mī nɛtea чінева inkinɛsi чева in fantasia sa.

Φανταστός, ἡ, ὄν, inkinɛitš, saš de inkinɛsit in imaɲinagie. «Φανταστόν». obɛkɛtš de imaɲinagie. [φαντάζω].

Φανтi, Dor: in локš de фасi, а 3: im: nɛpɛ: а лѣі фηmі.

Φάο, poet: Ion: in локš de фάσο, mɪkɔ: nɛpɛnɲ: ал лѣі фηmі.

Φάοδιος (ὁ, ἡ), poet: [φάος, βιδς] чєл кє стрѣлѣчитš аркš.

Φάος, eos -ους (τὸ), = Φῶς, лэminɛ; (fir:) славѣ, стрѣлѣчире. || (im:) okiī. [φάω].

Φαράγγιον (τὸ), dim: ал лѣі фάραγγ.

Φαραγγώδης, eos (ὁ, ἡ), nɛɲnɔ de nɛɪ, nɛpɛnɛstɪ, saš pɪnosš, nɛpɛnɛstiosš. [din

Φάραγγξ, αγγος (ἡ), [in afin: кє фάρυξ] кєskɛtɛpɛ, saš nɛpɛnastie inɲpɛ mɛɲnɛi, stɪmtoape pɪnoasɛ; stɪnkɛ; nɛmɛtɛpɛ.

Φάργγυμι, viit: -φάρξω, poet: (in metat:) in dokš de φράγγυμι.

Φαρέτρα, ας (ή), [φέρω] tsלב (teakb) de tsuepi. [de xnde

Φαρετραίων, ὄνος (ό), = Φαρέτρα.

Φαρέτριον (τό), dim: αλ λδī φαρέτρα.

Φαρετροφόρος (ό, ή), pεpεtopš de tsלב de tsuepi. [φαρέτρα, φέρω].

Φαριχόν (τό), xñš feλš de oтpавъ.

Φάριον (τό), dim: αλ λδī φάρος, bкaтъ, finie de pinzъ, fашъ, mi чл:

Φαριδόω -ō, viit: -ώσω, svipcheskš. || (nas: saš mīk: de sine nas:) mъ nosomopъskš. [mi

Φαριδόωδης, εος (ό, ή), plainš de svip-чitapī, svipuitš. [din

Φαρίς, ιδος (ή), = Φυτίς, svipuitxъ; (fir:) asapime.

Φαριτός, ή, όν, (in metat:) in dokš de φρακτός. [φάργγυμι]. [de xnde

Φαριτώ -ō, viit: -ώσω, = Φρακτώ.

Φαρμαάω -ō, viit: -ήσω, pъtimeskš (prinч: sintš smintilš) din oтpавa, чe m' aš adъnat; (xne-opī) amš tpeвxингъ de doktopie (pъtimeskš de boалъ). «Τὰ ὀρματά μου φαρμαάω». Лсч: (Лксfn:). [φάρμακον].

Φαρμακεία (ή), dape de doktopie, saš oтpавъ; 2) lekšipe prin fapmeчe, saš вpъжipe. [фармакеύω].

Φαρμάκεια (ή), (pap) in dokš de φαρμακίς, fepmekъtoape, saš вpъжитoape. [mi

Φαρμακείον (τό), = Φαρμακοπωλείον, sni-цepie. [фармакеύς].

Φαρμάκευμα (τό), = Φάρμακον. [фармакеύω] Φαρμαкеύς, εως (ό), fъkъtopš de doktopiī, saš oтpавī. 2) вpъжитopš, fepmekъtopiī. [φάρμακον].

Φαρμάκευσις, εως (ή), = Φαρμακεία. [mi Φαρμακευτής, ού (ό), = Φαρμαкеύς. [фармакеύω]. [de xnde

Φαρμακευτικός, ή, όν, atinгъtopš de, saš indeminatikš лa intpeвxингape saš лxкpape de doktopiī, oтpавī, saš вpажe, fapmeчe, mi чл: «Φαρμακευτική (se ing: τέχνη)». Плт: mesepia лдī фармакеύς.

Φαρμακεύτρια (ή), fem: αλ лдī фармакеυ-τής, вpъжитoape.

Φαρμαкеύω, viit: -εύσω, alkъtsiesяš, saš intpeвxингexš doktopiī, saš oтpавī; fakš fapmeчe, saš вpажe; (stpъm:) daš, mi (mīk:) iaš doktopie (prinч: kъpъgenie, saš de вpъstъstъpъ), saš oтpавъ; (de xnde) fepmekš; (fir:) dpeгъ mīnkape (o fakš mаī rъstoast); kolorexš чева; (prin intind:) falsifiкš, ppeлакš, stripkš. [фармакеύς].

Φαρμακία (ή), poet: in dokš de φαρμα-κεία. [mi

Φαρμακικός, ή, όν, atinгъtopš de doktopiī, oтpавī, fapmeчe, вpажe, mi чл: [mi

Φαρμάκιον (τό), dim: αλ лдī φάρμακον, lekъleуš, doktopioapъ; oтpавioapъ. [mi

Φαρμακίς, ιδος (ή), poet: (adiekt:) be-ninoast, oтpавiчioast. 2) (obч: svest:) fepmekъtoape, вpъжитoape. [φάρμακον].

Φαρμακίστατος, (ό), kom: xnpл: αλ лдī φαρμακός.

Φαρμακίστρια (ή), = Φαρμακεύτρια.

Φαρμακίτης, ου (ό), mi Φαρμακίτης, ιδος (ή), lekšitopš, tsmtšditopš. «Ὀνός — ».

Лкс: fъkstš kъ epъpī lekšitope, saš in-tpitope de stomaxš. «Δακτύλιος — ».

Схл: Apstf: psplatš ka antidotš (fepitopš) de fapmeчe, de вpажe, dedeokš, mi чл: [mi

Φαρμακείεις, εσσα, εν, poet: in dokš de φαρμακώδης. [φάρμακον].

Φαρμακόμαντις, εως (ό, ή), [фармакός, мάντις] nъmeлe xneī komodiī a лдī Але-ksisš.

Φάρμακον (τό), [φαρμάσσω] (in чen:) amestekъstъpъ, alkъtsitъpъ (prinч:) de ep-ъpī; (de xnde) лeakš, doktopie, mīklokš de tsmtšdipe, saš ppenazъ, antidotš (pron: mi fir:). «Κάμνοντά τε καὶ φάρμακον πεπω-κότα». Ep: «Πλείστα φέρει ἄρουρα φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυ-γρά». Od: Δ: (mi fir: kъ чen:) «Ψυχρὰν αὐρὰν φάρμακον». Hind: mantoda. (intp' ал-тъ акчепие, «Ὀῖνος ἀφροσύνης — ». Лкс: mъmadъ, saš xъmīngъ. 2) (in pъš) oтpавъ; (in im:) fapmeчe, вpажe, deskintъstъpī, mi чл: «Δραξάμενος φάρυγος, τόθι φάρμακα τέ-τυκται ὀφέεσι». Tkr: «Τὰ ἑαυτοῦ ἐξείναι διαθέσθαι, ὅπως ἂν ἐθέλῃ, ἂν μὴ μανιῶν ἢ γήρωσ, ἢ φαρμάκων, ἢ νόσου ἐνεκεν». Лп: Sol: 3) въusea; szlimanš; (desnpe mīn-къpī) dpestъstъpъ, apomъ, (Fpang:) drogue. «Οἱ προμαχῶνες τοῦ τείχεος ἠνθισμένοι εἰσὶ φαρμάκοισι. Ep:

Φαρμακοποιέω -ō, viit: -ήσω, fakš do-ktopiī, fapmeчe, вpажe, saš oтpавī. [mi

Φαρμακοποιία (ή), fapere de лeakъpī, oтpавī, fapmeчe, mi чл: [din

Φαρμακοποιός (ό, ή), fъkъtopš de do-ktopiī, oтpавī, fapmeчe, въnseлe, mi чл: [φάρμακον, ποιός].

Φαρμακοποσία (ή), бepe de doktopiī, o-тpавī, mi чл: [mi

Φαρμακοποτέω -ō, viit: ήσω, бсаš do-ktopie, saš oтpавъ; (partik:) iaš kъpъge-nie. [φάρμακον, πίνω].

Φαρμακοπωλέω -ω, viit: -ήσω, vīnzš do-
ktorī, otrzvī, mi čl: [din'

Φαρμακοπώλης, ου (ό), [φάρμακον, πώλης]
vīnzštorš de doktorī, vīpselī, mīpodī, er-
vzrī, mi čl: snīperš, (Frang:) droguiste.

Φαρμακός (ό, ή), = Φαρμακεύς, vīzki-
torš, fermektōrš; (prin intind:) omš skīr-
vosš, netrebnīkš. [φάρμακον].

Φαρμακοτρίτης (-τρίτης), ου (ό, frēk-
torš, pīstōrš de lekavī, vīpselo, mī-
podī, mi čl: [mi

Φαρμακότης, ιός (ό), = Φαρμακοτρίτης.
[φάρμακον, τρίβω].

Φαρμακοουργός (ό, ή), = Φαρμακοποιός.
[φάρμακον, έργον].

Φαρμακοφόρος (ό, ή), (γῆ, ptmīntš) pro-
dēktōrš de vīriene saš evzvrī lekšitoa-
pe, saš otrvīvīoase. [φάρμακον, φέρω].

Φαρμακώ -ω, viit: -ώσω, = Φαρμάσσω,
mi Φαρμακεύω. «Σὺν δ' ἑλαίῳ φαρμακώσας
ἀντίτομα ὀδυνάων δῶκε χρῆσθαι». Hind: a-
mestekīnd vīrieni. [φάρμακον].

Φαρμακτῆρ (ό), poet: in lokš de far-
makthš. [de xnde

Φαρμακτῆριος, α, ον, = Φαρμακευτικός.

Φαρμακτής, ου saš oū (ό), = Φαρμακεύς. [mi

Φαρμακτός, ή, ον, [φαρμάσσω] alktšitš
din evzvrī, vīriene lekšitoape saš ve-
ninoase.

Φαρμακώδης, εος (ό, ή), čel kš rēstš,
mīposš, saš pētepe de doktorie (maī kš
seamš de kērtēnie), saš de otravš, saš
de vre o mīpodie, mi čl: [mi

Φαρμακῶν, ὠνος (ό), gls: vīvzēlie de
vīpsitōrš. [φάρμακον].

Φάρμαξίς, εως (ή), intrevkīngape de
fārmakka (bezī zīč:), = Φαρμακεία. [din

Φαρμάσσω, viit: -άξω, = Φαρμακεύω, vī-
pseskš; lekšieskš; fermekš, vīzkeskš.

• Χαλκεύς πέλεκεν ἢ σκέπαρνον ἐν ὕδατι ψυ-
χρῶ βάφει φαρμάσσω». Od: I. kēleste, saš
moaie, ka sz'ī fakš rēzš, sz'ī askkēzš.
• Φαρμάσσειν βούλει με, ἵνα θεωρῶθῶ». Plat:
sz mē fermēčī. [φάρμακον].

Φάρος (ό), poet: in lokš de fārazš.

Φάρος (ή, mi ό), farš, saš tēzē, in
vīpfel kēzēia se aurind lēminī noantea,
ka sz se povzēvīaskš plātītorī, fanarš in
portš, (alt:) fruktvōrion. [de la inskla Φά-
ρος, ne tēzēla kēzēia epa asemenea fa-
narš in portēla Aleksandrii].

Φᾶρος, mi Φάρος, εος -ους (τό), [φέρω]
(in men:) mare vekatš de nīnzš; čear-
maš; invelīuš latš; saš inēvzēktmīntš de
d'assēpa (vīzre: mi fem:); (partik:) voalš

de femeī (bezī mi pēplos); nīnzš de ko-
parie. [de xnde

Φάρω -ω, viit: -ώσω, poet: = Ἀρόα,
fēpīmš ptmīntēla kš plēzēla, arš. [mi

Φάρσος, ες, -ους (τό), poet: Ion: vekatš
de nīnzš, mi čl: = Φᾶρος; (in men:) [de
avi] parte (prin Lat: pars). «Πόλεως — ».
Er: (Frang:) quartier, (Tērc:) maxala.

Φαρύαθρον (-γέθρον, -γγέθρον), ου (τό),
= Φάρυγξ.

Φαρυγγίζω, viit: -ίσω, = Λαρυγγίζω,
stīrē, kīt povīš. [mi

Φαρυγγίνδην, adv: kīkīind in inrigitoa-
pe; lēkomēte. [din

Φάρυγξ, -υγος, mi (poet:) -υγος (ή),
rēpa rīlēkēkēlī, inrigitoape; (prin intind:)
rīlēkēlī; (in men:) rēpa rīlēkēlī, = Βρόγ-
χος; pīlele (vīzvīa) voalš de szēl rītš;
(fir:) = Φάραγξ, vīzēstie. [din

Φάρω, viit: -φάρσω, neītr: pīmit: al
lēlī fāros, farōw, fārazš, mi čl: [de avi]
fēpīuš, desnikš. [in afin: kš pēirō, pē-
pārmī].

Φᾶς, ᾄσα, ἄν, partē: al lēlī fēhī.

Φασγάνιον (τό), = Ξέριον, kēš felš de
plantš, stīnkinš, porozš. [mi

Φασγανίς, ιός (ή), kēzītāuš, ka dim: al
lēlī ...

Φάσγανον (τό), sašie; kēzītš. 2) = Φα-
σγάνιον. [σφάζω, in metat: din σφάγανον].

Φασγανουργός (ό), poet, lekēvītorš de
kēzite, szvī, saš (Tērc:) iatarane. [φάσ-
γανον, έργον]

Φάσηλος, mi Φασήλος (ό), [de avi] fa-
sole. 2) (fir:) kēš felš de koravie lēn-
tēreapš mi stīmtš (ka fasola).

Φάσθαι, poet: mīz: de inf: al lēlī fēhī.

Φασιανικός, ή, ον, mi

Φασιανός (ό, ή), čel din [Φᾶσις, pīš al
Kōlchideī]. || (szvst: in p: ὄρνις) kēš felš de
pastre kš prea fēzmoase nene, fasanš.
2) kom: [parodie de la fāsiš, pīrē] in
lokš de sukofāntēz, kalomniatorš.

Φασίς, mi (enkē:) Φασίς (maī 'naintē
de vok:) in lokš de fāsī, a 3: im: neps:
a lēlī fēhī.

Φασιολός (ό), = Φασήολος, mi Φάσηλος.

Φάσις, εως (ή), pīrē, dape de fapš
(prin: in kontravandš). 2) apētape de
fantomš, vedenie, bisš, mi čl: 3) (maī noš)
[de avi] fapš; (partik) fasš, (ad:) fēzēpš
de lēnš. [φάινω].

Φᾶσις, εως (ή), zīčere, snēzere, eks-
presie, kēvīntš; pērepe zīzš, maksimš;
ponosīgie. «Μὴ εἶναι ἀληθεῖς ἅμα τὰς ἀν-

τικειμένους φάσεις». Apst: 2) afirmagie. «Πάλιν γὰρ ἔσται τοῦτο ἀποφῆσαι πρὸς τὴν φάσιν». Plt: 2) (xne-opi) = Φάτις, famt, zist in lsmo. [φημί].

Φάσις (iar nē φάσις), ιδος mi ιος (ό), Fasē, mare pīš al Kolkidei, mi alitl mai mikē al Armeniei.

Φασκαίνω, viit: -ανῶ, etim: in lokē de βασκαίνω.

Φασκάς, ἄδος (ή), xñ felē de mikē pa- uē selvatikē, saē lemiuē; (alt:) βασκάς.

Φάσκον (τὸ), mi Φάσκος (ό), xñ felē de parasitikē plantē, (alt:) σφάγγον, mi σφάκος, [de aci Pom:] vaskē.

Φάσκω, (prel: ἔφασκον) = Φημί.

Φασκώλιον (τὸ), dim: al lxi ...

Φάσκωλον (τὸ), mi Φάσκωλος (ό), [ἀσκός] mamantanē.

Φάσμα (τὸ), [φαίνω] fantomē, apētare sēpranatsralē; asemēnētrē, statē; as- rēpē; monstē, iasmē. [de xnde

Φασματώδης, εος (ό, ή), asemēnatē xneī fantome, iesmosē.

Φάσσα, ης (ή), fasa, xñ felē de pas- re (porēmē selvatikē). (bezī φάψ).

Φασσοφόνος (ό, ή), [φάσσα, φόνος] omo- pitorē (vintorē) de fase. || (sēbst:) xñ felē de xlē.

Φασσοφόντης, ου (ό), poet: in lokē de φασσοφόνος. [φάσσα, φένω].

Φασῶ, Dor; in lokē de φήσω, viit: al lxi φημί.

Φατείδς, ή, ον, poet: Ion: in lokē de..

Φατέος, α, ον, posil: al lxi φημί, pētin- uiosē, saē trevzinuiosē de a se snēne, de snēs. «Οὐ τι φατείδς». Es: = Ἄφατος, nesnēs.

Φάτης, ου (ό), gas: vēpfitorē, minuinosē. [φημί].

Φατί, Dor; in lokē de φησί, a 3: sing: pers: a lxi φημί.

Φατίζω, viit: -ίσω, mi -ίξω, mi Dor: -ιῶ, poet: [φάτις] pesnīndeskē vorē desnre чева, besteskē; fēgēdēieskē; nēmeskē. «Λιμὴν Ἀργῶος ἐπωνυμίην πεφάτισται». Ap- ln: [de xnde

Φάτιξ, εως (ή), gas: = Φήμη, famt, vor- ē pesnīnditē; prezīchere, proopochire; fē- gēdēialē.

Φάτις, ιος (ή), poet: Ion: [φημί] famt, vorē pesnīnditē in lsmo desnre чева, uīre bestitē pēstindinea; zist, maksimē; proopochie; (pin intind:) nēme xñ, pēstāgie. «Ἐκ γὰρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώ- που ἀναβαίνει ἐσθλή». Od: Z. 2) (pin intind:) lēkrē vpednikē de vorēit, de lēat

in vtrape de seamt. «Δέρκομαι φάτιν ἄ- φραστον». Sof:

Φάτις, εως (ή), = Φάτιξ.

Φατνέω, viit: -εύω, = Φατνίζω. [din

Φάτνη (ή), [πατέομαι] iesle. 2) (fir:) = Φάτνωμα (bezī zīc: desnre tabanē, mi din- uī). 3) (im:) o konstelagie inprejēpēl zodii paklxi. [de xnde

Φατνίζω, viit: -ίσω, nētreskē kalē, saē alē vitē la iesle (ka sē se ingrape).

Φατνίον (τὸ), dim: al lxi Φάτνη; (par- tik: la im:) kēvēnētrēle pinuīlor, in kare sint inpēdēchinagī dinuīl.

Φατνώ -ῶ, viit: -ώσω, kēvēnezē чева in formē de iesle; fakē la invēlitoare saē ne tabanē чева florichele (kē dēliti- ga), (Franz:) lambrisser. [φάτνη]. [de xnde

Φάτνωμα (τὸ), (in pen:) kēvēnētrē in formē de iesle; (partik:) kēvēnēplatea pin- uīlor, in kare stē dinteale, (alt:) βοθρί- ον. 2) xñ felē de ornamētē al tabanē- lxi in nime perēlate kēvēnate desnre- uītrē. 3) o konstēkie in formē de ie- sle, pin kare se inpēstiaē pētrē din pesvoīestēle kopēvī. (At: E'. 208). [de xnde

Φατνωματικός, ή, ον, inpēpēitē in (lē- kratē kē) kēvēnētrē, saē sēnētrē de po- doasē, (Franz:) lambrissé.

Φατνωτός, ή, ον = Φατνωματικός. [φατνώω].

Φάτο, poet: in lokē de Ἐφατο, a 3: sing: pers: de miž: nex; 2: al lxi φημί.

Φατός, ή, ον, [φημί] = Ῥητός; (fir:) nē- mitē, vestitē.

Φατός, ή, ον, [φένω] poet: xchisē, omopitē.

Φατρία, Φατριάζω, mi χλ: nū: in lokē de φατρία, mi χλ:

Φάττα, ης (ή), At: in lokē de φάσσα.

Φαττάγης, ου (ό), xñ felē de patē- pedē kē pēle solzoasē, (Lat:) manis.

Φάττιον (τὸ), dim: al lxi φάττα, (o min- ritoare kēmare ka) pxiworē meē, po- rēmēlēl meē.

Φαύζω, saē Φαύζω, At: in lokē de φώ- γω, φώζω, fpiē, pējeskē xskat.

Φαυλεπίφαυλος (ό, ή), poet: kom: foar- te netpēvnikē, pēē-pēvbitē. [φαῦλος, ἐπι, φαῦλος],

Φαυλίζω, viit: -ίσω, xēdikē чева de ppostē, desnre pēdēieskē kē totēl. [mi

Φαῦλιος, α saē os, ον, ppostē, rposē. «Φαυλία ἐλαία». Tīp: [φαῦλος].

Φαύλισμα (τὸ), Skp: in lokē de..

Φαυλισμός (ό), desnre pēpire. [mi

Φαυλίστρια (ή), (ka fem: al lxi φαυλι-

στής) desprezuitoare, κλεβετitoare de togî. [φαυλίζω].

Φαυλόβιος (ό, ή), [φαῦλος, βίος] чел кх proaste, pele пэртэрі in viaja sa.

Φαυλοκόλαξ, ακος (ό, ή), лингшиторѣ de проштї, saѣ рѣѣ-пѣрѣвиѣ; prostѣ лингшиторѣ. [φαῦλος, κόλαξ].

Φαυλόνοус, ου (ό, ή), [φαῦλος, νοῦς] SXL: in локѣ de дусноус, prostѣ de minte.

Φαυλορρήμῶνας, adv: кх proaste (desprezuitoare) vorbѣ. [din

Φαυλορρήμων, онос (ό, ή), [φαῦλος, ῥήμα] vorbitorѣ de proaste (pshinoase) vorbѣ.

Φαῦλος, η, он, (pron: mi etmlu:) mikѣ [φαῦρος]; (prin intind:) prostѣ, neinsemmatѣ, de nimikѣ; рѣѣ-пѣрѣvitѣ, netpevnikѣ, mīrshavѣ. [de xnde

Φαυλότης (ή), miçime; prostie, nimicie; netpevnicie, rea пѣрѣvie, рѣstate, mīrshavie, mi чл:

Φαυλουργός (ό, ή), prostѣ лхкрѣторѣ, memterѣ de nimikѣ. [φαῦλος, ἔργον].

Φαῦλος, adv: prost; lesne; кх nepъsare, op ksm o fi. «Φαῦλος φέρειν τι». Lks: «Φαῦλος πάνυ (παιδεύω), ὥστε ἴσως ἂν καὶ καταγελάσαι ἀκούων». Ksn:

Φαῦρος, α, он, (mi adv:) -pъs, in локѣ de φαῦλος (de xnde αφαυρός). [παῦρος].

Φαυσιβολέω -ῶ, viit: -ήσω, inпрѣштиѣ лхminѣ. [φαῦσις, βάλλω].

Φαυσίβροτος (ό, ή), poet: = Φαεσίβροτος. [φαῦσις, βροτός].

Φαῦσιγξ, ιγγος (ή), At: вѣшikъ in пѣle (prin: din apstѣpъ), = Φλύκταινα. [φαύζω].

Φαυσίμδροτος (ό, ή), poet: = Φαυσίβροτος.

Φαῦσις, еως (ή), лхminare, лхçipe. [din Φαῦσка, poet: in локѣ de पिफाῦσка, a-рѣtѣ, лхminezѣ. [de xnde.

Φαустήριος (ό), (enit:) Dionisѣ (pentрѣ pxtapea факелор ла meremoniile serbъtorii sale).

Φάψ, φαδός (ή), = Φάσσα, xнѣ felѣ de selvaticъ porxmbiѣ. (vezī mi trήpъn).

Φάω, [in afin кх άω, аῶ] viit: пeфή-сомαι, poet: (neintp:) prim: ал лѣї φαίνω, лхminezѣ, mi (fir:) ал лѣї φημί (пpекsm mi фέγγω ал лѣї φθέγγομαι). || (pas: saѣ miж:) mъ apѣtѣ. «Τρόφι πεφύσεται ὄλε-θρος». L: P.

Φέβομαι, (прел: ἐφεβόμεν, mi mai mхlѣ nъ) poet: in локѣ de φοβέομαι. [in afin: кх сеύομαι, mi primit: ал лѣї φόβος, фeу́γω, mi чл:].

Φεγγαῖος, α, он, лхminosѣ. [mi

Φεγγίτης, ου (ό), (se inг: λίθος) o пiа-tpъ strъbъzoastъ, че se inтpexingъ in локѣ de stikлъ ла fepestre. [φέγγος].

Φεγγοβολέω -ῶ, viit: -ήσω, peshndesкѣ лхminѣ, лхminezѣ. [din

Φεγγοβόλος (ό, ή), inпрѣштиitopѣ de paze de лхminѣ, лхminѣtorѣ. [φέγγος, βάλλω].

Фέγγος, еос -ους (тѣ), (in men:) лхmi-нѣ, лхçipe; (partik:) лхmina stedeлop, mi a zidi; (de xnde poet: prin intind:) zioa, = «Ημέρα. «Τριταῖον ἡδὴ φέγγος αἰωρούμε-νος». Epr: (mi in Apstf:) in локѣ de σε-λήνη, лхnѣ. «Ἡλιος καὶ φέγγος». (Bapxlm: 454). [φάος]. [de xnde

Фέγγω, (прел: ἐφεγγον) лхminezѣ. [mi Фeγγώδης, еос (ό, ή), лхminosѣ.

Φειδαλιτέω -ῶ, viit: -ήσω, крхmѣ, пѣ-стрezѣ (mъ skxmpesкѣ ла) fъinѣ. [din

Φειδάλιτος (ό, ή), крхmѣtorѣ de (skxmpѣ ла) fъinѣ; (in men:) skxmpѣ, srīpuitѣ. [φει-δῶ, ἀλιττον]. [de xnde

Φειδαλιτῶς, adv: кх skxmpete, srъ-чemte.

Φειδасμός (ό), лхm: in локѣ de фeидωλία.

Фeидео, poet: Ion: in локѣ de фeидου, porxny: ал лѣї фeидομαι.

Фeидίτειον (тѣ), = Фeидίτιον. [din

Фeидίτης, ου (ό), komesamѣ ла [φeи-δίτια, vezī ziç:]. [de xnde

Фeидιτικός, ή, он, ал лѣї...

Фeидίτιον (тѣ), (obiv: ла im:) mese ob-ntemti a лe Snaptiaçilop, fiditi. [din

Фeидομαι, [in afin: кх фeбoμαι] viit: фeи-сомαι, mi (mai noѣ) фeидήσομαι, (nex: ἐ-φeισάμην, tpe: de кх: пeфeисμαι) (in men:) mъ sfiesкѣ; varѣ de seamѣ; mъ fepesкѣ; (uaptik:) крхmѣ, imi пape рѣѣ a кeltzi, a strika, a omopī, mi чл:; (prin xpm:) mъ skxmpesкѣ, fakѣ ikonomie. (кх мен:) «Фeи-део σῶν κτεάνων. Enpr: «Фeидео τῶν νηῶν, μηδὲ ναυμαχίην ποιέω». Ep: (mi кх inf:) «Μὴ φείδου, εἴ τι ἔχεις, διδάσκειν». Ksn: «Фeидου δ' ὀλιγάκις λέγειν κακὰ». Epr: [de xnde

Фeидομένως, adv: (de partu:) кх skxmpete, ikonomie, neinvilwzrat.

Фeидός, ή, он, = Фeидωλός. [mi

Фeидύλος (ό), глs: in локѣ de фeидωλός. [din Фeидῶ, оос -оῦς (ή), крхmape, skxmpete, ikonomie. «Фeидοῖ τῇ σῇ». Sin: крхmīndx-te. «Фeидῶ ποιήσασθαι τιнос». Ios: = Фeи-сасθαι. [φeидομαι].

Фeидωλή (ή), poet: in локѣ de фeидῶ, saѣ Фeидωλία (ή), kalitatea лѣї...

Фeидωλός, ή, он, крхmѣtorѣ, пѣstrpъtorѣ

de чева; (partik: sksmnš, strinsš la mī-
nš (kš nen:). «Χρημάτων φειδωλότατος». Ap:
(mī fir.) «Γλῶσσα φειδωλή». poet: ksmnš-
tatš, pšmīnš la voršipe. [φειδῶ]. [de xnde
Φειδωλῶς, adv: = Φειδομένως, kš sksm-
pete, kšmāt.

Φείδων, ωνος saš ōnos (δ), = Φειδωλός.
|| (sxst:) xne felš de basš de xntdele-
mnš (kš ršpa strimš, prin xpm:) ikō-
nomikš.

Φεισμονή (ή), = Φειδῶ. [mī

Φειστέον, posit: al lxi [φειδομαι].

Φέκλη (ή), nл: de la Lat: fascula, dro-
jdie de vinš apš, (Itl:) kremolaptərš.

Φέλα, mī Φέλλα (ή), Mavedon: nīatrš.

Φελλάς, άδος (ή), rls: skoarpt de kap-
te din membrəntš. [πέλλα].

Φελλάτας, ου (δ), xñ felš de nīatrš, saš
marmsrš, din kape fьчаџ statse. [mī

Φελλεύς, έως (δ), lokš nīetposš. [φέλλα].

Φελλεύω, viit: -εύω, plkteskš ne d' asš-
pra ka plšta. [φελλός].

Φελλέων, ωνος (δ), = Φελλεύς.

Φελλίνας, ου (δ), xšpcelš ka plšta. ||
(sxst:) xñ felš de pastpe trpitoape in
apš. [mī

Φέλλινος, η, он, fьkxtš din plštš. [φеллός].

Φέλλιον (τό), = Φελλεύς.

Φελλίς, ιδος, mī Φελλίτις, ιδος (ή), п-
mīntš nīetposš, sekš. [φέλλα].

Φελλόδρους, υος (ή), [φеллός, др̀̀с] xñ
felš de kopavīš inтpe plštš mī stexarš,
(alt:) 'Арла.

Φελλόπους, одος (δ, ή), чel kš nīoape
de plštš, (ad:) xmořš la kmvletš. [фел-
лός, пoу́с].

Φελλός (δ), [πέλλα] xñ felš de kopav-
vīš, a kрvīa koaxš vste foapte xmoarš,
mī din kape se faye plšta (de donxri,
mī ul:). 2) = Φέλλα, nīatrš, saš xñ felš
de nīatrš. [de xnde

Φελλώδης, εος (δ, ή), asemenea kš (x-
mořš ka) plšta.

Φελόνης, ου (δ), ind: in lokš de φαι-
νόλης.

Φελόνιον (τό), dim: al lxi φελόνης; (Bis:)
[de au] felonš, xñ felš de sfilš.

Φελός (δ), Φέλα.

Φέναγμz (τό), = Φενακισμα.

Φενακή (ή), перкк [aal: пην(к)η] [de
xnde

Φενακία (ή), = Φενακισμός. [mī

Φενακίζω, viit: -ίζω, (fir:) amšpeskš, x-
vłš sš inšelš. [mī

Φενακικός, ή, он, rls: in lokš de φена-
κιστικός. [φeναкη].

Φενακισμα (τό), amšmitərš, inшeltopie,
vikleanš fantš. [mī

Φενακισμός (δ), amšpire, inшelape. [mī
Φeνακистής, oš (δ), amšmitorš, vikleni-

torš, = Φέναξ. [φeνακίζω]. [de xnde

Φeνακιστικός, ή, он, indeminatikš, saš fo-
lositorš la amšpire saš viklenipe. [de
xnde

Φeνακιστικῶς, adv: in kinš amšmitorš,
vikleanš.

Φeνακόμαντις, εως (δ, ή), [φeναξ. μάντις]
amšmitorš uperivitorš, proorokš minči-
nosš.

Φeναξ, ακος (δ), inшeltoporš, amšmitorš,
maplatanš. [φeναкη].

Φeνόλης, ου (δ), = Φaινόλης.

Φeνω, neintp: temat: al lxi пeφνεῖν, mī
prim: al lxi φόνος, omorš.

Φeρανθής, εος (δ, ή), poet: prodskštorš
de flori. [φeρω, θvθος].

Φeρασπης, ιδος (δ, ή), usrptorš de па-
вzь, pssoitopš. [φeρω, аспіс].

Φeραυγής, εος (δ, ή), poet: adskštorš
de лxminš. [φeρω, аvγή].

Φeрbω, (прел: эфepбон, tre: de kš: пe-
фopбa) пшxnezš, nštpesкš; (mī mīx:) mš
xpšnesкš. «Φeрbομαι νόον». Hind: (mī strpm:)
«Φeрbόμενοι σοφiαν». Exр:

Φeρε, (prinч:) a 2: пepс: de пopснч:
al lxi фeрo. || (ka adv: saš aklam: in-
demn: se akoarđt kš xñ: de 1: пepс:) aī
sš.. «Toῖσι фeρε δō». Apstf: (kš inf:) «Φeр'
eῖπeῖν». (mī el:) «Φeρε. «Φeρε γάρ». Lks:

sš xñnosmš, snpe eksem; de nīdš. «Φe-
pe γάρ, eῖ τις eῖς τὸ Μητρῶν ἐλθῶν». Dm:
Φeρεαυγής, εος (δ, ή), poet: = Φeραυγής.

Φeρέδοτρυς, υος (δ, ή), poet: prodskš-
torš de strxrpī. [φeρω, ботpус].

Φeρέγγυος (δ, ή), kezšwsitorš, siršpš;
(kš nen: saš inf:) kapavilš, destoīnikš,

(alt:) ēxéγγυος. «Tí γάρ κελεύεις ὦν ἐγὼ
φερέγγυος». Sof: «Αὐτὸς μὲν ὑμῖν οὐ φερέγ-
γυός εἰμι δύναμιν τοσαύτην παρασχεῖν». Ep:

«Οὐκ ἔστι λιμὴν φερέγγυος διασῶσαι τὰς νέας». Ep:
(mī kš ak: kš preп:). «Φeρεγγυώτατος

πρὸς τὰ δεινά». Tšч: «Tὸ φeρέγγυον τῆς
μορφῆς». Ios: siršpš asemšnštate a firš-
peī. [φeρω, éγγυη].

Φeρεγλαγής, εος (δ, ή), poet: [φeρω, γλά-
γος] prodskštorš, dštporš de лante.

Φeρέδειπνος (δ, ή), dštporš de чinš.

[φeρω, деῖπнов].

Φερέζυγος (ό, ή), poet: *πρτλτορδ de жєгѣ, їнжєгѣтѣ*. [φέρω, ζυγός].

Φερέζωος (ό, ή), poet: *дтлторδ de вѣдѣ*, = Φερέσθιος. [φέρω, ζωή].

Φερέλακος (ό, ή), *адєкѣторδ, саѣ рѣдѣторδ de релє*. [φέρω, λακόν].

Φερέκαρπος (ό, ή), poet: = Καρποφόρος, *продєкѣторδ de роадє*. [φέρω, καρπός].

Φερεμμελίας, ου (ό, ή), poet: [φέρω, μελία] *πρτлторδ de ланчє, саѣ сѣлїѣтѣ, о-стѣмѣ*.

Φερένικος (ό, ή), poet: = Νικηφόρος, *πρτлторδ, саѣ адєкѣторδ de вїрєїнѣтѣ*. [φέρω, νίκη].

Φερέοικος (ό, ή), poet: *πρτлторδ (ne sine) de kasa sa (ка мелкєл, саѣ впоаска жєстоасѣ)*. 2) (despre konbiegїre in кѣsnїcie) *адєкѣторδ de zestpe, саѣ жїторδ de kasѣ*. «*Ἀνὴρ (Συζυγία) —*». Non: [φέρω, οἶκος].

Φερέπολις, ιος (ό, ή), [φέρω, πόλις] poet: *жїторδ, саѣ консєрѣторδ de орашѣ*.

Φερεπονία (ή), *рѣдѣпє (mi poet: адє-чєпє) de osteneлї, саѣ сѣпєпїнѣ, тїкѣло-мїї, мї чл: [din*

Φερέπονος (ό, ή), *рѣдѣторδ (mi poet: адєкѣторδ) de osteneлї, саѣ сѣпєпїнѣ, тїкѣло-мїї, мї чл: [φέρω, πόνος]*.

Φερέπτερος, мї Φερεπτέρυγος (ό, ή), *πρτлторδ de nene, саѣ арїпє, їнарїпатѣ*. «*Ὁ-ϊστὸς —*». On: [φέρω, πτερόν, мї πτέρυξ].

Φερεπτέρυξ, υγος (ό, ή), = Φερεπτέρυγος.

Φερέπτολις (ό, ή), poet: = Φερέπολις.

Φερεσχανθής, έος (ό, ή), poet: = Φεραν-θής, саѣ *Εὐανθής*.

Φερέσθιος (ό, ή), poet: [φέρω, βίος] *дтлторδ de вїадѣ, саѣ de тревєїнчосєлє вїєгї*. «*Στάχυς (Γαῖα) —*». Esxl: Es:

Φέρεσκε, poet: in локѣ de *ѣпєпє, а ѣ: sїnѣ: пєpс: de прєл: ал лѣї фєρω*

Φερεссакής, έος (ό, ή) poet: = Φέρα-спис. [φέρω, σάκος].

Φερεσσίπινος (ό, ή), poet: in локѣ de *фєрєпїнос*.

Φερεστάφυλος (ό, ή) poet: *продєкѣто-рδ de стрѣгѣрї*. [φέρω, σταφυλή].

Φερέσταχυς, υος (ό, ή), poet: = Σταχυο-φόρος. [φέρω, στάχυς].

Φερέστερος, α, он, poet: in локѣ de *фєр-тєрос*.

Φερετρεύω, вїт: -εύσω, *дєкѣ, (transportѣ, мї pas: мѣ transportѣ) пє кочїє, саѣ па-тѣ πρτлтревѣ*. «*Τρόπαιον φερετρευόμενον*». Пл: *тpоfєѣ πρτлтѣ кє помпѣ in опоареа лѣї Жое... [mi*

Φερέτριος (ό), enit: *Жое ла Романї*. [din Φέρετρον (τò), [φέρω] = Φορείον, *патѣ πρ-тлтревѣ*.

Φέριστος, η, он, poet: = Φέρτατος, *foapte adesѣ, саѣ вєнѣ*. «*Ὡ φέριστε*». Пл: = *Ὡ λῶστε*.

Φέρμα (τò), poet: *фѣтѣ, прєпкѣ πρлтѣ in пїнтєчє*. [φέρω].

Φέρμιον (τò), = Φερνίον.

Φερνή (ή), [φέρω] *zestpe (адєсѣ de мѣ-їєпє вѣрѣатѣлї)*. «*Πολέμου —*». Esr: *прѣ-зїлє*. «*Θεραποντїς —*». Esxl: *слѣжнїкѣ (роавѣ) датѣ in кїнѣ de zestpe мїпєсєї*. [de xnde

Φερνίζω, вїт: *їсω, Skp: їnzestpєзѣ*. [mi

Φερνίον (τò), *комчорѣ; (partїк) комѣ-лєгѣ de пємтє (vezї mї форμός)*.

Φερνοφόρος (ό, ή), *адєкѣторδ de zestpe (прїпч: γυνή, мѣїєпє)*. [φєрнѣ, фєρω].

Φέροικος (ό, ή) = Φερέρικος.

Φερόλβιος (ό, ή), poet: *адєкѣторδ de вогѣжїє, саѣ порочїєпє*. [φέρω, ὄλβος].

Φέροπλος (ό, ή), *πρτлторδ de армє*. [φέρω, ὄπλον].

Φερσέφασσα (-ττα), мї Φερсеφώνη (ή), = *Περсеφώνη*. [de xnde

Φερсеφάττιον (τò), = *Περсеφόνειον, temple ал Персефонеї*.

Φερτάζω, в: -άσω, *адєкѣ adesca*. [φєртός].

Φέρτατος, η, он, poet: *сєпрл: (пєпгл:) ал лѣї άγαθός, (прїпч:) foapte viteazѣ, саѣ таpє; (їn пєп:) foapte вєнѣ, маї прєсєс (їn op чє)*. (dєпє зїч: *сєпрл: ал лѣї φєртός*).

Φέρτε, poet: (in sink:) in локѣ de *фє-рєтє, а ѣ: їм: пєpс: de порєпч: ал лѣї фєρω*.

Φέρτερος, α, он, *компар: (пєпгл:) ал лѣї άγαθός, (прїпч:) маї viteazѣ, маї вpавѣ, маї таpє; (їn пєп:) маї вєнѣ (їn op чє)*. (dєпє зїч: *компар: ал лѣї...*

Фєртός, ή, он, de *дєс, de кѣрат, de їн-кѣркѣт; (fїr:) de сѣпєпїт*. [mi

Φέρτρον (τò), poet: (in sink:) in локѣ de *фєрєтpон*. [din

Фєρω, вїт: -οῦσω, *мї οῖсομαι, (пєх: ήνεγκα, мї 2: ήνεγκон їнтpєв: ла inf: мї παρѣ; тpє: de кѣ: єннєпчє, мї pas: єннєпєгμαι, пєх: pas: ήнєχтнγ, мї вїт: єнєχтнсομαι, мї οїстнсομαι, мї posїт: οїстєον) ардїкѣ, мїѣ; (de xnde fїr:) pавdѣ, сѣпєрѣ, мїѣ їнпротївѣ*. «*Ἐν χερσї φέρει στάχυν*». Ap: «*Οὐ δύναμαι τὴν αἰ-γα φέρειν, ἐπὶ μοι θέτε τὸν βούν*». Prov: (mi despre *мѣїєпє їнстрїпїнатѣ*) «*Ὁν τινα γα-στέρι μήτηρ φέρει*». Il: Z. (mi fїr:) «*Οὐ παντὸς σώματος ἐστί πολλὸν ἄκρατον ἐνεγκεῖν*».

Λкс: a dъce ла mълѣ vinѣ. «Ἡ πορθομένη χώρα οὐκ ἂν δύναίτο πολλὸν χρόνον στρατεύματα φέρειν». Ksn: «Οὐρανὸν ἄστρα φέροντα». Τкр: «Πολὺν φέρων (se inu: διὰ γλώσσης) τὸν Φίλιππον», Esx: лъсdind de mape omѣ. (wi fir:) «Καὶ μὴ φέρων τὸ καῦμα». Τкр: (wi кк adк: «Βαρέως («Χαλεπῶς, saѣ din prot: «Κούφως, «Ραδίως, wi чл: φέρειν τι, saѣ (ел: ἐπὶ τινι, saѣ (simn: τινί. Ksn: Ep: «Δυσφορεῖν, saѣ Ἀδιαφορεῖν. «Χαλεπῶς ἔφερον τῷ πολέμῳ». Ksn: «Βαρέως φέρων τῇ ἀτιμίᾳ». Ksn: «Τὴν χαλεπότητά σου καὶ φέρω καὶ οἶσω φιλικῶς». Ksn: 2) карѣ, transportѣ, dккѣ (prin: чева neinsѣл: tпръскѣ, dккѣ de вале; (wi pas: saѣ miж: mъ pълъчesкѣ, mъ tпръскѣ inкоачѣ wi 'нколо, saѣ op кум s' o intimпла, saѣ fъръ воѣеа mea; (in a treia pers: smълѣ din minъ in minъ, saѣ din гъръ in гъръ. «Ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐνόρα οἶνον». Od: Δ. (de xnde) «Ἄγω καὶ φέρω». Ksn: wi чл: жъфѣiesкѣ, прадѣ. (wi fъръ ἄγω) «Ἐφερον ἀλλήλους». Тгч: (bezi wi ἄγω). (iap dinprot: «Πάντες ὑπὸντων αὐτῷ φέροντες καὶ ἄγοντες, εἴ τι ἕκαστος ἄξιον εἶχε». Ksn: «Φέρτε ὕδωρ». Il: Σ. «Οἶσε θέειον, οἶσε δέ μοι πῦρ». Od: X. «Ἐμοὶ δ᾿ ἔνεγκατ'ω τις ἡμμένην». Apstf: «Ἐνθεν ὕδωρ ποτὶ ἄστὺ φέρεσκον». Od: K. «Ἴπποι ὠκύποδες φέρον ἄρμα». Om: «Ἴπποι, οἳ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὑγρὴν». Om: «Πάντῃ ὅσσε φέρων». Τкр: «Ἀγγελίην τινά τοι ἦλθον δεῦρο φέρουσα παρὰ Διός». Il: O. «Ψῆφον φέρειν». = Ψήφηφορεῖν. «Εἰ μὲν ψευδὲς αὖραι φέροιν». Irg: (wi miж: «Ἐπεὶ φηκέλους ῥάδδων ἐνείκωνται». Ep: «Ὅσα ἡνέγκω, πάντα εἰς τὸ κοινὸν κατέθηκας». Ksn: (wi inпрекнъ кк dидъmi des kam de prisosѣ). «Δοῦναί τινι τι φέρειν, saѣ φέρεσθαι». Om: || (wi pas:). «Τὸν λαβὼν ποδὸς, ἦκε φέρεσθαι». Il: Φ. «Πᾶν δ' ἡμαρ φερόμην». Il: A. «Εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν φέρεται». Esx: se aплеакѣ. «Ἰθὺς φέρεται». Om: «Ὅμῳσε τινι φέρεσθαι». Ksn: a пъвѣлi. «Τούτων ὀλιγώρως ἔχειν, καὶ ἔᾶν φέρεσθαι». Dm: (Franj: laisser aller. «Φερόμενοι ἐσέπιπτον ἐς τοὺς Αἰγυπτιώτας». Ep: «Αἰσθάνομαι ἑμαυτὸν ἔξω φερόμενον τῶν καιρῶν». Iskr: ewind din sъvѣieктѣ, авѣtindъ mъ. (wi in a 3: pers: «Φέρεται αὐτοῦ βιβλίον». Apt: (wi кк inf: «Τοιόνδε φέρεται πρῆγμα γίνεσθαι». Ep: se zice. (de xnde in partu: «Τὰ φερόμενα». Λкс: челе че се zik. || (wi partu: «Φέρων, οὐσα, он, insemneazъ dъne xniл de sine voingъ, saѣ neppekinъzipe intp' o

fantъ; saѣ (simn:) întegheste insemneapea вервѣлѣ. «Οὐς μὴ κῆρες ἔδαν θανάτοιο φέρουσαι». Om: 'Iaѣ лхат, wi s' aѣ dъs. «Θηβαίοις φέρων ἑαυτὸν ὑπέθηκε». Dm: s' a dъs wi s' a sъuъs. «Εἰς τοῦτο φέρων περιέστηκε τὰ πράγματα». Esx: 'де а fъкѣт а ажънѣ. «Φέρουσα ἐνέβαλε νηὶ φιλίᾳ». Ep: meprind a пъвѣлit asъnpa.. || (порънч: Φέρε, in локѣ de adv: îndemнѣт: (bezi асeаста ла локѣл sъѣ). 3) (partik: adкѣ ка dарѣ, oferѣ, saѣ ка tпрѣтѣ, kontpѣvѣiesкѣ; (de xnde in пен: пъvѣтескѣ; (wi miж: saѣ pas: mъ пъvѣтескѣ. «Δῶρά τοι ἦλθον ταῦτα φέρων». Τкр: «Δέξαι ἄποινα, τά τοι φέρομεν». Il: Ω. «Ἀναγκάζουσιν αὐτοὺς φέρειν, ἃ ἂν ἐργάζωνται, καὶ τελεῖν εἰς τὰς αὐτῶν ἐπιθυμίας». Ksn: «Μισθὸν φέρω (wi miж: φέρομαι)». Apstf: Ksn: «Μισθοφορῶ. 4) adкѣ ла miжлокѣ, пропѣлѣ, intъgъшеzѣ; (de xnde) daѣ. «Μάρτυρας». Dm: «Χορηγὸν φέρειν τινα». Dm: aпропѣс. «Παραδείγματα φέρειν». Apst: 5) podesкѣ, prodкѣ; (simn: isъvѣтескѣ in чева (prop: wi fir:). «Φέρησι δὲ γαῖα πυροὺς καὶ χρυθᾶς». Od: T. «Πλεῖστα φέρει γαῖα φάρμακα ἐσθλὰ καὶ λυγρὰ». Od: Δ. «Ἀμπελοι, αἳ τε φέρουσιν οἶνον». Od: Y. «Ὅσα θρυοὺς ἀκρα φέροντι». Τкр: «Ἀπίτυς ὄχνας ἐνεῖκει». Τкр: (wi abs: кк dat: перп: «Ἡ γῆ σοι ἔφερε». Ep: «Οὐκ ἐπιμελεῖται, ὅπως αἱ ἄμπελοι φέρωσιν αὐτῷ». Ksn: (de xnde fir: «Ἐνεγκούσα, (wi miж: «Ἐνεγκαμένη». patria. 5) (in пен: fakѣ, adкѣ, прѣvѣvѣiesкѣ. «Τῷ θέρεος, ὅτε τᾶμα τα μακρὰ φέρει Ζεὺς». Τкр: «Χάριν («Πόλεμον) φέρειν τινί». Om: «Κέρκος, ὅτε φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν». Il: P. «Ἀβλάστην φέρει αὐτῷ καὶ τῷ οἴκῳ». Ksn: «Ὅσα αἰσχύνῃ φέρει». Ep: «Φέροντός τι καὶ δόξης τούτου τοῦ ἔργου». Тгч: «Ἦδ' ἡμέρ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει». Sof: 7) (ел: кк ак: кк prep: dккѣ, кълъxъzezѣ; (desnpе локѣ) sintѣ пъsѣ (vъzѣ) къtpe; (de xnde fir: прѣvѣтескѣ, saѣ kontpѣvѣiesкѣ ла.; mъ dedкѣ, saѣ ажънѣгѣ ла.; (prin intind: insemnezѣ, prevestesкѣ. «Ὀδὸν φέρουσαν εἰς...». Ep: «Τὴν θύραν τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν». Dm: «Ἀπὸ τοῦ Ἰστρου τὰ κατύπερθε ἐς τὴν μεσόγαίαν φέροντα». Ep: «Ἐπεκράτεον δὲ ὁ μὲν τῶν πρὸς βορρῇ ἄνεμον ἐχόντων πάντων, οἳ δὲ τῶν πρὸς νότον καὶ μεσημβρίην φερόντων». Ep: (wi fir: «Τὰ ἔχνη τῆς ὑποφίας εἰς τοῦτον φέρει». Antf: «Οὐκ εἰς ἀπλοῦν ἢ ζημίᾳ μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει, ἀλλ' ἐς μέγιστον». Sof: «Μέγα φέρειν πρὸς τι». Plt: a kontpѣissi prea mълt. «Ἐπ' ἀμφοτέρᾳ τοι φέρει ταῦτα

ποιείειν». Ep: foloseşte. (mi miş:) «Ταῦτα ἐπὶ σμικρὸν τι ἐφέροντο τοῦ πολέμου». Ep: kontribuiaş. «Τὰ εἰς ἄκρην (εὐδαιμονίαν) φέροντα». Ep: Plat: kape kontribuiesk. «Εἰς αἰσχύνην φέρει». Ep: «Τῶν πλέυνων ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἰ γινώμαι ἔφερον». Ep: Tsy: ажыңуаһ ла а-чееши, se inuoiash. «Πλέον ἔφερὲν οἱ ἡ γινώμη». Ep: se аплека mai mxi. «Ἐγένετο οἷόν τε αὐτῷ ἡ γινώμη ἔφερε». Ep: prekm iwi dedese pьperea. «Ὡν ἡ γινώμη ἔφερε συμβάλλειν». Ep: era in favoarea vьtьlii. «Ὡσπερ καὶ τὸ δίκαιον ἔφερε». Ep: era, чepea. «Ἐς τί ὑμῖν ταῦτα φαίνεται φέρειν»; Ep: че insemneazъ? «Ἐχρήσθη αὐτοῖσι χρηστήριον, τὸ μὲν εἰς αὐτοὺς φέρον, τὸ δὲ...». Ep: pribind. «Τέρατα εἰς τοῦτο αὐτῷ φέροντα». D: Kas: «Τῶν ἱερῶν νίκην φερόντων». Lks: prevestind. «Ἐφ' ὃ φέρεи τοῦνομα τούτων». Apst: xnde merpe, se dedxche, (Franz:) fait allusion. (de xnde || in partu:) «Τὸ φέρον». merska porokxli (лккxриlor, in-прежxриlor), saş xpsita. «Τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς χρή φέρειν». Sof: op че vine de la Dxmnezeş. «Εἰ τὸ φέρον σὲ φέρεи, φέρεи ка φέρον». Gnm: 8) iaş; (partik:) iaş ка premiş, saş pьdъ, kимtirъ, dovінде-скъ. «Τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελών». Il: A. «Μικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα, τοῦ μικροῦ δὲ ἔτι μείον φέροντα». Sof: «Φέρεи δ' ἔναρα βροτόεντα κτείνας δῆϊον ἄνδρα». Il: Z. (mi mai des: miş:). «Πόθεν οἴσεται, ἄθρεи, ἄργυρον». Tkr: «Ἀέθλον φέρεσθαι». Om: «Ἦ κε φέρησι κράτος, ἡ κε φερόμην». Il: N. Σ. «Νῦν δὴ ἔολπα οἴσεσθαι μέγα κύδος». Il: X. «Ὅπότερος ἂν ἡ βελτίων, τοῦτον καὶ πλείον φέρεσθαι τούτου τοῦ ἀγαθοῦ». Ksn: «Οὗτος παρ' ἐμοὶ δίκαιος τὸ ὄνομα τοῦτο φέρεσθαι». Ksn: (mi кх nen: кх preп:). «Φέρεσθαι τι παρά τιнос». Ep: «Τοῦ кен δὴ παρ' δῶρα φέροιο». Il: Δ. «Οὗτος αἰδῶν ἀριστος, ὅς ἐξ ἐμεῦ οἴσεται οὐδὲν». Tkr: «Ἰδια κέρδεα προσδεκόμενοι παρὰ τοῦ Πέρσεω οἴσεσθαι». Ep: (mi fir:) «Τὰ πρῶτα («Οὐ τὰ δεύτερα) φέρεσθαι παρά τινι». Lsy: Ep: = Прωτεύειν. «Μέγα φέρεσθαι». Pind: = Ἰσχύειν. «Μείον τιнос φέρεσθαι». Ap: = Μειονεκτείν. (mi desnpe лккp:) «Τὸ πᾶν ἡμῖν τοῦ πολέμου φέρουσιν αἱ νῆες». Ep: «Ἀγὼν ὁ τὸ πᾶν φέρων», Ep: 2) (miş: кх adv: partik:) mъ aлx in oape kape stape. «Εὔ (saş dinnpot: «Κακῶς, «Πονήρως) φέρομαι». Ksn: sintş in floarea mea, isxteskş, meprş vine. (mi dinnpot:). «Εὔ φερόμενης τῆς γεωργίας. Ksn: «Εὔ φερόμενον παρ' αὐτοῖς κατὰ τὴν προτέραν ναυαρχίαν». Ksn:

Ферωνу́юми: -о́уми, viit: -ήσομαι, portş nşmele potpivitş кх лккpş, de la kape mъ prenşmeskş. [mi

Ферωνυμία (ή), nştape de nşme potpivitş кх лккpş. [din

Ферώνυμος (ό, ή), nşrtştopş de nşme potpivitş кх лккpş, de la kape iwi are prenşmipea (kape este mi лккpş mi nşme). «Λύχνис... λύχνοιο φερώνυμος». Non: (vezі iwi epώνυμος). [φέρω, ὄνομα]. [de xnde

Ферώνυμος, adv: кх nşme potpivitş кх лккpş.

Феῦ, [fū] adv: esklam: saş vьtьt: saş mipъt: «Феῦ τοῦ ἀνδρός!» Ksn: pьkatş de omş! «Феῦ τῆς Ἑλλάδος, ὅπου μηδίζουσιν ἡμῖν οἱ Ἀάκωνες!» Pl: vaі de ..! «Феῦ τοῦ κάλλους!»=Вабаі, о! че frşmşsege! «Феῦ τὸ καὶ λαβεῖν πρόσφθεγμα τοιούτου ἀνδρός ἐν χρόνῳ μακρῷ!» Sof: о! че вкxpie!

Фεύγμεν, poet: in локş de феύγειν, inf: mi Феүгескен, poet: in локş de феүге, a 3: im: neps: de preл: ал лxi феүгw.

Фεύγυδρος (ό, ή), [φεύгw, υδwр] = Ὑδροφόρος, kape lşpe (se ferşte) de апъ.

Фεύγω, [φέβομαι] viit: -φεύξομαι, mi феу-ξо́уμαι, (nex: феугон, tre: de кх: πέφεуга, mi nas: πέφυγμαι, mi posit: феуктёон) [de au] lşrş; (prin intind:) skapş кх lşrş; mъ ferşskş, mъ апъrş; mъ лепъdş. «Фεύγων, ὁ δ' ὕπισθε διώκων». Om: «Λαθὼν φύλακας феүгон». Il: I. «Феүген πεφοβημένος». Tkr: «Фεύγεις, ὥσπερ δις λύκον ἀθρήσασα». Tkr: «Τί τὸν феүγοντα διώκεις»; Tkr: «᾽Ωχето феүγων». Tkr: (mi кх ак: el:). «Σπήλυγга φυγὼν Κύκλωπος». Tkr: «᾽Οσοι φύγον ὄλεθρον». Lks: «Πόλεμον πεφευγότες ἡδὲ θάλασσαν». Od: A. «Οὐ феүγεις τὸν ἔρωτα». Tkr: «Μοῖραν δ' οὐ τίνα φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν». Om: «Οὐκ феүге τὴν ἐλπίδα σαίνουσιν». Pl: «Βέλτερον, ὅς феүγων προσφύγη кхкόν, ἡὲ ἀλώη». Il: Z. «Ὅς ἂν феүγων καταφύγη ἐς τούτους». Ep: (mi desnpe neinsel:). «Ἠνίοχον φύγον ἡνία». Il: Ψ. Ἰ aş skşnat din miinі. (mi кх doі ак:) «Ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων»; Om: (mi кх nen: par el: de preп:) «Τῆς νόσου πεφευγέναι». Sof: «Πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων». Od: A. isvъvitş; (mi кх preп:) «Ἀπ' ἐμεῦ φύγε, μή με μολύνης». Tkr: (mi pas:) «Ἰ-χθύες ὑπὸ δελφίνος феүγοντες». Il: Φ. (mi fir:) «Ὁ χρόνος ἄνυτο феүγων». Tkr: (mi кх inf:) «Ξενικοῖσι νομαίοισι αἰνῶς χρᾶσθαι феүγουσι». Ep: 2:) (inpreşnъ mi lşpъ τὴν πατρίδα, saş ἐκ τῆς πατρίδος) sintş (saş mъ osindeskş a fi) eksnatpialş. «Фεύγω, ἐπεὶ

οὐα κατέχτανον Ἰδομενεὺς». Ιλ: Ν. «Καὶ γὰρ τις, φῶτα κατακτείνας, φεύγει προλιπὼν πατρίδα γαῖαν». Οη: Ψ. «Φεύγειν οἴκοθεν». Κsn: «Φεύγειν ἐφ' αἵματι (ἐπὶ προδοσίᾳ)». Λks: mi kē men: kē prep: ka nas:). «Ἐφυγον ὑπὸ τοῦ δήμου». Ερ: Κsn: (mi kē ak: modif:). «Ἀειφυγίαν φεύγειν». Πατ: a se eksnatpia ne loatē viađa. (mi absol:). «Οἱ φεύγοντες». Κsn: eksnatpigiū, saš fəgrapii. 3) fir: inapreknz mi fəpz δίκην) sintē nīpītē, saš tpašē in pədikatz «Φεύγεις δὲ τὴν δίκην, ἢ διώξεις»; Πατ: «Πέντε ταλάντων δίκην φεύγειν». Ιskp: «Φεύγοντα ταύτην τὴν αἰτίην». Ερ: «Πολλὰ μὲν φυγῶν, μηδέποτε δὲ ἐξελαγγθεις ἀδικῶν». Dm: (mi kē men:). «Φεύγειν (se ing: δίκην) φόνου (ξενίας, mi qa:). Ρtp: a se nīpī pentpē... (mi kē prep: ka nas:). «Φεύγει ὑπ' ἐμοῦ ταύτην τὴν δίκην. Dm: Φεύζω, viit: φεύζω, poet: mē pēleskē spirind [φεῦ, φεῦ], mē vaiītē.

Φευκτικός, α, ον, vpednikē de a fəpi, a se apēpa čineva de dīnsəl. [mi

Φευκτός, α, ον, posit: al lēi [φεύγω], kape tpevšie a fəpi, saš a se eksila.

Φευκτιάω -ō, viit: -άσω, sintē dispēsē, απλεκαῖ λα fəpē. [mi

Φευκτικός, ἡ, ον, lesničiosē, indēminatīkē la fəpē. [din

Φευκτός, ἡ, ον, de kape fəpe, saš tpevšie sē fəpē čineva. [φεύγω].

Φευξέω, (fəpē viit.) mi Φευξάω -ō, = Φευκτιάω. [mi

Φεύξιμος, ἡ saš os, ον, = Φύξιμος. [din Φεύξις, εως (ἡ), = Φύξις. [φεύγω].

Φεψαλός (δ), skintele (pron: mi fir:). «Οὐδὲ φεψαλὸς καταλέλειπται». Apstf: ničī spmē, (dsuc zīc:). ničī o skintele mēkap de agīgat. [de xnde

Φεψαλόω -ō, viit: -ώσω, poet: apzē de totē, pefakē in čenxšē.

Φεψάλυξ, υγος (ἡ), poet: mi Φέψελος (δ), Γas: in lokē de fēψalos.

Φέως, ω (δ), knē felē de plantē (snīnoast). (bezī mi fλέωz).

Φῆ, enkl: poet: in lokē de φησί, a 3: sinr: neps: de npez: mi

Φῆ, poet: in lokē de ἔφη, a 3: sinr: neps: de npea: al xot: mi

Φῆ, a 3: sinr: neps: de nex: 2: de ssn: al lēi φημί.

Φῆ, saš Φῆ, [ῆ, πῆ] poet: (paēδ) in lokē de ὡς, ppeksm.

Φηγερός -ός, ἐη -ῆ, εὖν -οῦν, poet: in lokē de...

Φήγνος, η, ον, fəkstē din lemnē de

fəgē. [din

Φηγός (ἡ), knē felē de kopaciš, [de aci] fəgē.

Φηγότευκτος (δ, ἡ), [φεγός, τεύχω] fəkstē din lemnē de fəgē.

Φηγὼν ὤνος (δ), fəmišē, saš nēdpe de fəpē. φηγός].

Φῆη, poet: Ion: in lokē de φῆ, ssn: al lēi φημί.

Φηληκίζω, viit: -ίσω, = Φηλόω.

Φηληκόθεπτος (δ, ἡ), xpēnitē kē smokine nekōapte. [φῆληξ, τρέφω].

Φῆληξ, ηκος (δ), [φῆλός] smokinē kēdē, če la vedere seamēnē a kōaptē.

Φηλήτης, ου saš oū (δ), amēpitōpē, vīkōanē; xonē. [din

Φηλός, ἡ, ον, saš Φῆλος (δ, ἡ), amēpitōpē, vīkōanē. [σφάλλω]. [de xnde

Φηλόω -ō, viit: -άσω, amēmeskē. [de xnde

Φήλωμα (τὸ), inuclēvīšne, amēpitēpē.

Φήλωσις, εως (ἡ), amēpire.

Φῆμη (ἡ), (in men:). vorpē pesnīnditē, mīpe intinsē, saš [de aci] famē; (naptik:). rlasē ppevestitōpē, akxrpē, pperīcipe, ppo-ropcie: (bezī mi κληθῶν, mi ὀμφῆ); (maides) omteaskē nēpere, penstāgie, nēme (če ape čineva in lēme). [din

Φημί, viit: -φήσω, (nex: ἔφη, saš ἔφησα, mi mīk: ἐφάμην, de xnde napti: φάμενος, mi iaf: poet: φάσθαι) (in men:). zikē da, mē inboieskē la čeva, afīpmē; saš zikē in mītea mea, rīndeskē, xpōsezē; (xne-opī) fēpēdēskē. «Ἐφασαν ταῦτα ποιήσιν». Κsn: «Χρυσὸν εἶφ', ὅς μιν κτάνη». Εsp: a vestit fēpēdēind. «Φῆμ' ἐγὼ». Εr: da, mē inboieskē. «Ἄν τε ἐγὼ φῶ, ἂν τε μῆ». Λks: «Φασὶ κατανέουσι γάρ». Apstf: «Τὸν τίνα φῆς»; Apstf: «Ἐφ' ἡλίων». Apstf: «Ὡς φασί, (saš simn:). «Φασί». zikē, saš se zīcē in lēme. «Οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι».

As: in lokē de ἔφασαν οὐκ ἐπιτρέψαι, «Ἐὰν μὴ τις φῆ ποιῇ» Dm: in lokē de ἐὰν τις φῆ μὴ ποιῇ. «Οὐκ ἔφη αὐτὸς, ἀλλ' ἐκείνον στρατηγεῖν». Tcy: «Ἡ φῆς, ὡς mi qa:». Om: rīndemī. «Φαίης κεν». Om: aī zīcē, aī rīndi. «Ἀλίσχεσθαι ἔφασαν τῷ δρόμῳ». Κsn: aš rīndit. «Ἴσο, ἐμοὶ φάσθαι».

Ιλ: Α. = Ἰσορχίζεω.

Φημιζω, viit: -ίσω, poet: zikē, snēiē, eksupimē, pesnīndeskē vorpē, vesteskē, nēmeskē. «Συντόμως ἐφημίζω». Εskl: aī eksupimat. [din

Φῆμις, ιος (ἡ), poet: in lokē de φῆμη, vorpē pesnīnditē, saš vorpire fəkstē in

adznape de maĩ mɛlɔĩ, ovšteaskɔ pɛpe-
pe. «Αἰδομένη δῆμοιο φῆμιν». Od: Π.

Φημισμός (ό), gas: in lokɔ de φήμη. [φη
μίζω .

Φήν, poet: in lokɔ de ἔφην.

Φῆναι, nex: de inf: al lɛĩ φαίνω.

Φήνη (ή), ɛnɛ fɛlɔ de vɛlɛpɔ, = Γυ-
παίετος, saɔ 'Αλιαίετος, (Frang:) orfraic,
vɛlɛpɔ de mape.

Φῆρ, ηρός (ό), poet: Eol: in lokɔ de
θῆρ. [de ɛnde Lat: fera, wi Pom: feapɔ;
(partik): — Κένταυρος. saɔ Σάτυρος [de ɛnde

Φήρεα (τά). ɛmɛlɛpɛle rindɛpɛlop de
n' inɛpɛpɛkɛl ɛpɛkɛlop, asemenea kɛ ko-
apɛpɛle Satipɛlop. (vezĩ wi satypɛlɛs 3).

Φηρίον (τό), poet: Eol: in lokɔ de θη-
ρίον.

Φηρομανής, έος (ό, ή), poet: Eol: in
lokɔ de θηρομανής, nevɛnɛ (pɛa ɛvɛtopɔ)
de feape. (epit: al lɛĩ Dionisɔ). [φῆρ,
μαίνομαι].

Φῆς, poet: in lokɔ de ἔφης, a 2: sinr:
pɛps: de pɛlɛ, wi

Φῆς (iap nɛ φῆς), a 2: sinr: pɛps: de
pɛpɛ: xot:, wi

Φῆς a 2: sinr: pɛps: de nex: 2: al sɛp:
lɛĩ φημί.

Φῆσθα, poet: Eol: in lokɔ de ἔφης, ἔ-
φησθα

Φήτηρ (ή), Ion: in lokɔ de φράτρα.

Φθαίρω, viit: -φθαρώ, Dor: poet: in lokɔ
de φθείρω.

Φθάμενος, η, ον, poet: miɛ: nex: 2: de
paptɔ, wi

Φθάν, poet: Eol: in lokɔ de ἔφθησαν, a
3: im: pɛps: de nex: al lɛĩ...

Φθάνω, [in afin: kɛ πτάω = ἵπταμαι] viit:
φθήσομαι, wi maĩ noɔ φθάσω, wi Dor: φθά-
ξω, (nex: ἔφθασα, wi Dor: ἔφθαξα, wi 2:
ἔφθην, de ɛnde poft: φθαίην, sɛp: φθώ, inf:
φθῆναι, paptɔ: φθάς, saɔ poet: φθάμενος,
tɛ: de kɛ: ἔφθακα) aɛɛnɛɔ (soseskɔ) ɛn-
deba maĩ 'naintɛ dekit alɛl, apɛkɔ maĩ
'naintɛ; (ovɛɔ: kɛ paptɔ: de alɛl vɛpɔɔ)
fakɔ ɛɛba, saɔ mɛ fakɔ maĩ 'naintɛ (de a
se faye alɛl ɛɛba); (sim:) fakɔ maĩ kɛ-
pɛnd (kɛ ak: . «Τόσον με ἔφθασας, ὅσον ἐ-
γὼ πρὶν τρέχων ἔφθαξα τόν.» Γκρ: Φθάσας
ὁ Ἀθηναίων ἄγγελος τὸν Λακεδαιμονίων. » Ep:
apɛkɛnd maĩ 'naintɛ vɛpɛpɛa Lat: (wi
fir:) «Φθάσαντες τὴν δίωξιν». Plt: pɛfɛntim-
ninɛnd roana «Φθάσας τὸν λογισμὸν». Lks:
maĩ 'naintɛ de (fɛpɛ) a se rɛndi. (wi kɛ
pɛpɛ:) «Φθάνει πᾶσαν ἐπ' αἶαν.,. Il: I.
«Φθάνειν εἰς πόλιν.,. Ksn: (wi abs:) «Φθά-

νων, ὅπου τάχους δέοι.,. Ksn: «Κᾶν μὲν φθά-
σωμεν, ἔστι σοι σωτηρία· ἂν δ' ὑστερήσης, οἰ-
χόμεσθα». Eɛp: (iap maĩ des kɛ paptɔ: saɔ
paptɔ kɛ inf:) «Ἴνα μή τις φθαίη βαλὼν, ὁ
δὲ δεύτερος ἔλθῃ». Il: K. va apɛka de a
'l lovɛ maĩ 'naintɛ. «Ἴωμεν, μὴ φθέωσι
περαιωθέντες ἐκεῖνοι». Od: Ω ka sɛ nɛ a-
pɛɛ de a tɛpɛɛ maĩ 'naintɛ. (wi maĩ
kompl:) «Ἐφθῆσαν τὸν χειμῶνα ἀνασπᾶσαν-
τες τὰς νέας., Eɛp: (wi inɛpɛkɛpɔ kɛ πρὶν)
«Ἐφθῆ ἀρξάμενος πρὶν οὐτάσαι» Il: Π. saɔ
kɛ ῥ). «Ἐφθῆς πεζὸς ἰὼν, ἡ ἐγὼ σὺν νηί.,.
Od: Λ. «Φθήσονται τοῦτοι σοὶ γούνα καμόντα,
ἡ ὕμιν.,. Il: Ψ. maĩ 'naintɛ vɛp ovɛsɛ pi-
ɛoapɛlɛ lop dekit a lɛ vɛoapɛ. «Φθαίη-
τε ἂν πολλάκις ἐξανδραποδισθέντες ἢ τινα πυ-
θέσθαι ἡμέων.,. Eɛp: maĩ 'naintɛ de a afɛa
vɛ ɛnɛl din noĩ. «Ἐφθῆ κατακυλυθείς.,.
Ksn: s' a oupit maĩ 'naintɛ. «Καθάπερ ἔφθη-
μεν πολλάκις προειρηκότες.,. Tmst: (wi kɛ
inf: paptɔ «Σπεύδειν, ὅπως φθαίης εἰς ἐκκλή-
σαν ἐλθεῖν.,. Apstf: (wi in paptɔ: kɛtɛ
vɛpɔɔ) «Λέγει (τρέχει) φθάσας.,. Apstf: maĩ
in gravɛ. (vezĩ wi ἀνὼω ὅ) «Οὐκ ἄλλος
φθὰς ἐμεῦ κατήγορος ἔσται.,. Eɛp: niɛɛ ɛnɛl
alɛl maĩ 'naintɛ dekit mine, eɔ infɛɛ.
(wi amɛndɔɔ in paptɔ: . «Φθάσας αὐτὸς αὐ-
τὴν ἀρπάσας καὶ σχὼν γυναῖκα.,. Eɛp: || (papt-
tik: sint de insemn: fɛpɛlɛ inɛpɛkɛpɔ kɛ
ov. A') «Οὐκ ἂν φθάνοις λέγων.,. Ksn: =
Λέγει φθάσας, sɛpɛne maĩ kɛpɛnd. «Οὐκ ἂν
φθάνοι κατακοπτόμενος.,. Dm: in klɛpɔ se
va faye vɛkɛpɛ. B' . «Οὐκ ἂν φθάνοι τὸ
πλήθος δουλεύον.,. Dm: neapɛrat se va po
vi. (wi kɛ inf:). «Οὐκ ἂν φθάνοιμι εἰπεῖν.,.
Plt: nɛ vɛɛɛ lɛasi de a... (wi ɛpɛmɛnd καὶ)
«Οὐκ ἔφθῆμεν ἐλθόντες, καὶ νόσοις ἐλήφθη-
μεν.,. Plt: n' am apɛkat vine sɛ vɛnɛm,
mi ne am... «Οὐ φθάνω τὸ ἐν νοῆσαι, καὶ
τοῖς τριῶν περιλάμπομαι.,. Γργ: n' apɛkɛ a
pɛɛɛne vine ɛna, wi mɛ komɛnde de o
datɛ «τρεῖς ἀνδρες ἑκάστης πόλιν τρεῖς.

Φθαίρεις, εἶσα, έν, pas: nex: 2 de paptɔ:
al lɛĩ φθείρω.

Φθάρμα (τό), lɛkɛpɔ stɛpɛkatɔ (de lepɛ-
dat). [mi

Φθαρτικός ή, ον, ɛnɛ kɛ inɛɛwime, saɔ
nɛtɛpɛ de a stɛpɛka. [wi

Φθαρτός, ή, ον, stɛpɛkatɔ, saɔ sɛnɛsɔ lɛ
stɛpɛkɛɛne, stɛpɛkɛɛnosɔ. [φθείρω].

Φθάζ, ἄσα, άν, nex: al 2: de paptɔ, wi
Φθάσω, viit: de xot: al lɛĩ φθάνω.

Φθέγγομαι, [φέγγω, vezĩ φαίνω] viit: φθέγ-
γομαι, tɛ: de kɛ: ἔφθεγμα, ἔφθεγξαι, -εγ-
γεται, wi ɛl: fakɔ a se aszi ɛɛba; (desɛpɛ

omδ) stpīrδ; rpīesκδ, pronzngδ, mъ ек-
supimδ; (desnpе ostamī) fakδ ларmъ,
saδ alарmezδ; (кк ак: de pers:) ласdδ.
“Εφη φωνής ακούειν, ... εἶρεσθαι τε αὐτόν,
ὅ,τι τὸ φθεγγόμενον εἴη τοῦτο,.. Ep: “Φθεγ-
ξάμενος ὀλίγη ὀπί,.. Od: Ξ. “Τῇ αὐτῇ φωνῇ
ἐστὶν ἀνθρώπων καὶ αἰδηρόνως καὶ θρασέως φθέγ-
γασθαι,.. Ksn: “Φθεγξείται τι: καλὸν (ἡ ἀοι-
δός). Tkr: va kīnta. “Παλάμιας φθέγγομαι,..
“Eupr: plesnesκδ din palme. (mī desnpе
bite) “Λῖς ἐσακούσας ἀπόπροθι νεδρῷ φθεγ-
ξαμένας,.. Tkr: “Ὅτεν ἄν ὁ ἵππος πρῶτος
φθέγγεται,.. Ep: (mī desnpе neīnsstl:)
“Βροντῇ δεξιὰ ἐφθέγγατο,.. Ksn: [de xnde
Φθεγγτός, ἡ, ὄν, експrimatδ prin глѣс-
ipe, rpīitδ; глѣсsitopδ, pesenp̄topδ. [mī
Φθέγγα (τὸ), глѣсsitp̄, saδ sknetδ de
glasδ, гpaīδ. “Ἦν λαλῆς δ', ὅπως τῷ φθέ-
γγατι γυναικίεις». Apstf: [de xnde
Φθεγγατικός, ἡ, ὄν, чel кк insxumie de
a rp̄i, saδ a глѣсsi, глѣсsitopδ. «Μαντεῖ-
ον—» Maks:

Φθειρήν, εἶο, εἶτο, pas: saδ mīk: nex:
2: de noft: al лѣi φθίνω.

Φθείρομεν, poet: in локδ de φθώμεν, 1:
im: pers: de nex: 2: de s̄n: al лѣi φθάνω.

Φθεῖρ, φθειρός (ὁ), (dat: im: φθερσί) пѣ-
dskīe. 2) знδ felδ de каракатицѣ, чe se
linemte ne nemtī. 3) poada, saδ влѣста-
рѣл вpaдxлѣi. 4) глс: mīжлоккѣл kīpmeī.
[φθειρω]. [de xnde

Φθειριάζω, viit: -άσω, = Φθειρίαώ.

Φθειρίασις, εως (ἡ), patima пѣdskīosxлѣi;
(d̄npе Гал:) знδ felδ de m̄tpreaγt a чe-
nēлop. [din

Φθειρίαώ -ō, viit: -άσω, amδ, saδ fakδ
пѣdskī. 2) пѣtimesκδ de boada пѣdskīлop,
saδ de m̄tpreaγt in чene. [mī

Φθειρίζω, viit: -ίσω, пѣdskīδ; mī mīж:
mъ пѣdskīδ. [mī

Φθειριαχός, ἡ, ὄν, atinr̄topδ de, saδ pro-
venitδ din пѣdskī. [φθεῖρ].

Φθειριστικός, ἡ, ὄν, к̄venitδ, saδ inde-
minatikδ ла пѣdskīepе. «Φθειριστική (se
ing: τέχνη)». Plt: indemin̄tate de a пѣ-
dskīa. [φθειρίζω].

Φθειροκομίδης, ου (ὁ), plainδ de пѣdskī,
пѣdskīosx. [φθεῖρ, κομίζω].

Φθειροκτονέω -ō, viit: -ήσω, svīδδ пѣ-
dskī. [φθεῖρ, κτείνω].

Φθειροποιός (ὁ), f̄k̄k̄topδ de пѣdskī. 2)
= Φθειροφόρος. [φθεῖρ, ποιός].

Φθειροτραγέω (-τρωτέω) -ō, viit: -ήσω,
[φθεῖρ, τρώγω] m̄n̄inkδ пѣdskī, saδ ro-
gowī de vpadδ, ad: s̄intδ...

Φθειροφάγος (ὁ, ἡ), mīnk̄k̄topδ de пѣ-
dskī; xp̄nitδ кк rogowī, saδ влѣstape de
vpadδ. [φθεῖρ, φάγω].

Φθειροφόρος (ὁ, ἡ), (πίτυς, vpadδ, saδ
moliftδ) prod̄k̄k̄topδ de кpeпe влѣstape.
[φθεῖρ, φέρω].

Φθείρω, [in afin: кк φθίνω, saδ τεῖρω]
viit: φθερῶ, (nex: ἐφθειρα, tpe: de кк: ἐ-
φθαρχα, mī mīж: ἐφθορα, mī pas: ἐφθαρμαι,
nex: pas: ἐφθάρθην, mī mai des ἐφθάρην,
de xnde viit: φθαρήσομαι) stpikδ; falsifikδ;
kop̄xmp̄δ; p̄p̄p̄desκδ; (desnpе колоape)
prefakδ prin amestekape; (in чen:) пре-
fakδ. «Μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες». Od:P.
«Φθείρειν τὴν χώραν». «Ksn: a п̄stii.
«Φθείρειν κόρην». Lks: a desfeȳtopi. «Φθεί-
ρειν τὰ πράγματα». T̄x̄y: «Βαφὴν φθεί-
ρειν». Esxл: (mī pas:) «Τὰ μινύμενα τῶν
χρωμάτων οἱ βαφεῖς φθείρεσθαι ὀνομάζουσι».
Pl: «Δυὰς προσθέσει μονάδος εἰς τριάδα φθεί-
ρεται». Fil: se prefache. «Φθείρεσθαι νόσος».
T̄x̄y: a se toni. (mī кк prep:). «Δεινοὶ τι-
νὲς εἰσι φθείρεσθαι πρὸς τοὺς πλουσίους». Dm:
a se demoralisa in lingxwip̄i к̄tpe bo-
raпi. «Αἱ γυναῖκες ἐφθείροντο πρὸς αὐτόν».
Pl: alepraδ кк moralala лop neipe к̄tpe
d̄insxл. (nop̄k̄nч:). «Φθείρου». (in felδ de
влestemδ) п̄eī, saδ dx te in neipe. (mī кк
prep:) «Ὁ φθειρή ἀπ' ἐμοῦ καὶ τῆς ἐμῆς
οἰκίας;» L̄x̄y:

Φθειρώδης, εος (ὁ, ἡ), [φθεῖρ] asemenea,
saδ din soīxл пѣdskīлop; пѣdskīosx.

Φθεῖτο, poet: a 3: sinr: pers: a лѣi
φθειμήν.

Φθείω, poet: in локδ de φθέω, saδ φθῶ.

Φθειρίδροτος (ὁ, ἡ), poet: = Φθισίμδρο-
τος. [φθεῖρω, ῥοτός].

Φθειρίγενής, εος (ὁ, ἡ), p̄p̄p̄ditopδ de
o int̄p̄eaγt чenepaγie, saδ familie. [φθεῖρω,
γένος].

Φθέρσω, poet: Eol: in локδ de φθερῶ,
viit: al лѣi φθεῖρω.

Φθέω, = Φθίω. 2) poet: Ion: in локδ de
φθῶ, nex: 2: de s̄n: mī

Φθῆ, poet: in локδ de ἐφθη, a 3: sinr:
usps: de nex: 2: xot: mī

Φθῆ, mī Ion: Φθῆ, mī Φθῆσι, poet: a
3: sinr: pers: de nex: 2: de s̄n: mī

Φθήσομαι, viit: de xot: al лѣi φθάνω.

Φθίδιος, α, ον, глс: = Φθαρτός. [φθίνω].

Φθίμενος, η, ον, in локδ de ἐφθιμένος,
pas: saδ mīж: tpe: de кк: de partч: al
лѣi φθίνω.

Φθίνα, ης (ἡ), = Ἐρυσίδη. 2) знδ felδ
de m̄xлin̄. 3) = Φθινός (βοαλ̄). [φθίνω].

Φθινάζω, viit: -άσω, = Φθινάω. [din Φθινάς, άδος (ή), = Φθίνουσα, чеа не ла sfirmită. «Σελήνη—» Лкс: «Ημέρα—» чеа din deseapъ. 3) (akt: νόσος, воалъ) tonitoare, prъpъditoare. «Νόσος—». oftika. [φθίνω].

Φθίνασμα (τὸ), = Φθίσις. 2) poet: innpъmipare. «Ἥλιου—» Esxl: anksxl. [φθινάζω].

Φθινάω (-έω) -ω, viit: -ήσω, пѣtimeskъ, saъ morъ de oftikъ.

Φθινόκαρπος (ὁ, ή), poet: [φθίνω, καρ- πος] inchetatъ din podipe.

Φθινόκωλος (ὁ, ή), poet: [φθίνω, κώλον] чел кх tonite mъdъlare, кх totъла слабъ.

Φθινοπωρινός, ή, όν, tomnatikъ. [mi Φθινοπωρίς, ίδος (ή), poet: in lokъ de φθινοπωρινή. [φθινόπωρον].

Φθινοπωρισμός (ὁ), poet: in lokъ de...

Φθινόπωρον (τὸ), [φθίνω, ὀπώρα] toamntъ, (timnъ al anxlъ, inprъ kape se sfirmesk poamele).

Φθινύεσκε, poet: lon: in lokъ de εφθίνυθε, a 3: sing: pers: de прел: ал лхī ..

Φθινύθω, (φѣр viit:) in lokъ de φθίνω.

Φθινύλλα, ης (ή), poet: kom: бавъ sfpri- житъ, tonitъ. [din

Φθίνω, viit: -φθίσω, (pap) in lokъ de φθίω. || (obiv:) in lokъ de φθίσωμαι, mъ strikъ; mъ vesheteskъ, mъ toneskъ; (in nen:) mъ prъpъdeskъ; (prin intind:) mъ sfir- meskъ; mъ innpъminezъ. «Φθίνουσι νύκτες τε καὶ ἡμέραι». Om: se sfirmesk. «Μηδέ σοι αἰών φθινέτω». Om: nъ 'mī prъpъdī viaga. (obiv:) «Μηνὸς φθινόντος». Om: ne ла sfir- mitъла лхneī. (mi el:) «Δεκάτη («Ἐνάτη, mi чл:) φθινόντος». At: a 21: (22, mi шл:) a лхneī. (mi avъs:) «Τρισκαίδεκάτη φθινόντος». Sin: a 13: mai 'nainte de sfirmitъла (ad: a 18: a) лхneī. (bezī φθίω).

Φθινώδης -εος (ὁ, ή), asemenea, saъ sъ- nъsъ voaleī [φθινάς], oftikosъ.

Φθίσα, ης (ή), gls: = Φθίνуλλα.

Φθισήνωρ, оρος (ὁ, ή), poet: [φθίνω, ἀνήρ] prъpъditorъ de oamenī. «Πόλεμος—». Om:

Φθίσθαι, poet: in lokъ de εφθίσθαι, pas: tpe: de кх: de inf: ал лхī φθίνω.

Φθισιάω -ω, viit: -άσω, пѣtimeskъ de , saъ sintъ sъnъsъ ла oftikъ, sintъ oftikosъ.

Φθισίμβροτος (ὁ, ή), bezī φθισίμβροτος.

Φθισικεύομαι, viit: -εύσομαι, = Φθισιά- ω. [din

Φθισικός, ή, όν, anlekatъ, saъ konpriezi- torъ ла oftikъ [φθίσις].

Φθισίμβροτος (ὁ, ή), poet: [φθίνω, βρο- τός] = Φθισήνωρ.

Φθίσις, εως (ή), [φθίνω] (in nen:) чеа kite pъpinъ prъpъdipe (innpъmipare); (par- tik:) oftikъ.

Φθισίφρων, оνος (ὁ, ή), poet: [φθίνω, φρήν]. strikъtorъ de minte.

Φθίτο, poet: = Φθείτο.

Φθιτός, ή, όν, poet: [φθίνω] = Φθαртός, mъpitorъ; saъ mortъ. [de xnde

Φθιτώω -ω, viit: -ώσω, poet: (pap) in lokъ de...

Φθίω, viit: -φθίσω, mi mix: de sine pas: φθίσωμαι, (tpe: de кх: εφθίμαι, neste-съb: mi nex: εφθίμην, de xnde noft: φθίμην, φθίτο, φθίτο, inf: φθίσθαι, mi partъ: φθίμενος) poet: in lokъ de φθίρω, strikъ; omorъ, prъpъdeskъ. || (mi el: saъ mai des mix: de sine pas:) mъ toneskъ, mъ veshetes- skъ; mъ trekъ; mъ innpъminezъ; mъ sfir- meskъ; morъ, пiеръ. «Τῇσι τοκήας φθίσαν θεοί, αἱ δ' ἐλίποντο ὄρφαναί». Od: Y. (mi next: saъ mix: de sine pas:) «Ὡς κε δό- λω φθίης». Od: B. «Κλαῖε μόνον οὐ παιδός, ὅς οἱ ἔμελλε φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ». Ix: Ω. «Πρίν κε καὶ νύξ φθίτο». Od: K. «Τούτῃ δ' ἔα φθινύθειν». Ix: B. ластъ 'i sъ пiаръ. (bezī mi φθίνω).

Φθογγάζομαι, viit: -άσομαι, = Φθέγγομαι.

Φθογγάριον (τὸ), dim: ал лхī φθόγγος. 2) xнъ felъ de fъseprъtoare.

Φθογγή (ή), = Φθόγγος. [de xnde

Φθογγήεις, εσσα, εν, poet: глъssitorъ, sъ- nъtorъ. [din

Φθόγγος (ὁ), [φθέγγομαι] гласъла гpъito- pълхī, saъ sъnetъ de гласъ; (gram:) вокалъ.

Φθόγη (ή), = Φθίσις, oftikъ. [mi

Φθόγος, ιος (ὁ), mi Φθόγος, ίδος (ή), xнъ felъ de prъжитъpъ potsndъ de bpinъ, fъinъ mi mtepe. 2) xнъ felъ de kapafъ латъ mi potsndъ. 3) (med:) xanъ. [φθέω].

Φθοῖς, in konpak: in lokъ de φύοεις, nom: saъ ак: im: ал лхī φθόγος.

Φθοίσκος (ὁ), dim: ал лхī φθόγος (3), xъ- пkleмъ, (al:) troxískos.

Φθονερία (ή), inbidie, saъ nismъ. [din

Φθονερός, ἄ, όν, invidiosъ, nismawъ; (in Ep:) de nismxit.

«Τὸ θεῖον πᾶν φθονερόν τε καὶ παραχῶδες». Ep: a лe soapteī sint de nismxit mi nestatopnive. [φθόνος]. [de xnde

Φθονερώς, ιος: кх nismъ.

Φθονέω -ω, viit: -ήσω, (кх dat:) nismъ- ieskъ ne чineba, saъ pibneskъ ла чева;

(кх nen: ind:) mъ sъnpъrъ de nismъ a in- пpъtъmi de чева ne чineba; (кх inf:) nъ sъfepъ a se fave чева. «Καὶ πτωχὸς πτω- χῷ φθονεῖ, καὶ δοιδὸς δοιδῷ». Es: «Πολιή-

της πολίτη εὖ πρήσσοντι φθονέει». Ep: (mi kx prep:) «Ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς αὐτοῦ φθονή-
σονται». Ksn: «Ἐφ' οἷς ἕτεροι ποιήσαντες ἐ-
τιμήθησαν μὴ φθονεῖν». Dm: (mi kx nen: ex:
indip:) «ὦ Κάτων, φθονῶ σοι τοῦ θανάτου»
(mi intp' aaltz ekchegie) «Κυρία γενσμένη
τοιούτων ἀγαθῶν οὐκ ἐφθόνησε τοῖς ἄλλοις». Iskr: n8 s' a skkmnit de a le innpzrtzmi
altora «Ἐφθόνησάς μοι τοῦ ζωμοῦ». Tpr:
ie aī skkmnit sz' mī daī mi mie din ..
(saž kx inf:) «Οὐκ ἂν σοι τούτων φθονέοι-
μι καὶ οἰκτρώτερόν ἄλλ' ἀγορεύσαι». Od: A
«Φθονήσας ὠφελήθηται τοῖς πένησι». Πλ: «Οἱ
θεοὶ ἐφθόνησαν ἄνδρα ἓνα τῆς τε Ἀστῆς καὶ
τῆς Εὐρώπης βασιλεύσαι». Ep: (mi in anax:)
«Πολλοὶ τῶν φθονεῖν εἰθισμένων, ἔάν τις ἐν
τῇ πόλει προθυμῇται χρηστὸς εἶναι». Λs:
(mi kx ak: rap). «Παρακαλοῦντο μὴ φθονῆ-
σαι τοῖς ἐαλωκόσι τὴν σωτηρίαν». Πλb: «Μὴ
φθονεῖ, εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν».
Sof: n8 kpxa. [φθόνος]. [de xnde
Φθόνησις, εως (ή, nismzipe; saž=Φθό-
νός. (mi

Φθονητικός, ή, όν, (adv:) -ικώς, απλεκatž
fipemte la nismzipe.

Φθόνος (ό), [φθέω = φθίω] nismz, (ad:)
mfxnipe pentpx streine vxnpri, xpx din
nismz; desnpze zeī) = Νέμεσις; (desnpze
l8kr: ponosž de vre xnz l8kpx. «Οὐδείς
φθόνος». Ff: nimikž n8 onpeme, fie ama
(mi kx nen:). «Φθόνος οὐδείς ἀναβάσεως».
Tpr: nimikž kx onpeme szipea.

Φθορά (ή), strikzixne; neipe, prznp-
denie; volenmizg; moapte; strikape de fe-
vtoapz (desfexopipe); (zoxpzw:) pefachepe
de vxnpseu prin amestekape. «Τὰς μιζείας
τῶν χρωμάτων οἱ ζωγράφοι φθοράς ὀνομάζου-
σι». Πλ: [φθείρω]. [de xnde

Φθορεὺς, εως (ή), strikziorž, prznpdi-
torž. «Κόρης—» Λks: [mi

Φθορικός, ή, όν, adskziorž de strikz-
ixne.

Φθοριμαῖος, α, ον, asemenea kx ...

Φθόριμος, η saž os, on, priimitorž, saž
prijinxitorž de strikzixne, strikzixosž,
saž strikziorž. mi

Φθόριος (ό, ή, =Φθορικός || skest:) «Φθό-
ριον (se inu: φάρμακον)». Med: folositorž
la leupzape ue fzi8, (alt. ἐκδόλιον. [φθο-
ρά

Φθοροεργός (ό, ή), poet: = Φθοροποιός.
φθορά, ἔργον].

Φθορόοικος (ό, ή), = Οἰκοφθόρος. [φθορά,
οἶκος].

Φθοροποιέω -ώ, viit: -ήσω, fakž (adexž)

strikzixne, sintž...

Φθοροποιός (ό, ή, f8kziorž, adskziorž
de strikzixne. [φθόρος, ποιός].

Φθόρος (ό), =Φθορά, strikzixne, prz-
npdenie; (paptik:) omopipe de oament.
«Οὐκ ἐς φθόρον»; Apstf: (xnz fel8 de vle-
stiemž) «Ἴν' ὁ φθόρος, ἔνθα νάοιτο». Καλ:
d8kz se in neipe. 2) (adixt:) vpednikž
de neipe, saž xpmia l8i Dxmnezež. (vezī
mi θλεθρος). [φθείρω]. [de xnde

Φθορώδης, εως ό, ή), =Φθοροποιός. «Τὸ
φθορώδες τοῦ ἀέρος». Epd:

Φθύσδω, Dor: in lokž de πτύω intpex:
prin4: in ἐπιφθύσδω].

Φι, mi Φιν, silavz adzogat8 la poet:
formape de nen: mi dat: Ion: al n8me-
lor, ὀστεόφιν, Δεξιτερήφι, mi 4l:

Φί (τό), nedekx: fi, n8mede lilepeī Φ.

Ῥιαλεῖς, Ῥιαλώμεν, poet: in αποκ: in
lokž de ἐφιαλεῖς, ἐφιαλώμεν, a 2: sing. mi
l: im: neps: de viit: a l8i ἐφιάλλω At: in
lokž de ἐπιάλλω.

Φιάλη (ή), vasž de vxzt, na8apž latž,
k8p8, teasž; (xne-opi: karafz; saž xpx8,
xpxiorž. =Κάλπη. 2) (fir;) = Ῥασίς, sk8iž.
3 = Φάτωμα (de tabanž, mi de prax8
de dasxpa xmei) (Diod: Γ. 47:). [πίνω].

Φιαληφόρος (ό, ή), pxrtziorž de φιάλη
vezī zi4:). [φιάλη φέρω].

Φιάλιον (τό), mi Φιαλῖς, (idos (ή), dim:
al l8i φιάλη.

Φιαλίτης, ου (ό), «Ἀριθμός —» ο προ-
posigie de apitmet: kx obixtž de vas8
[φ.άλη]. (vezī mi μηλίτης).

Ῥιάλλω, neintp: vezī Ῥιαλεῖς.

Φιαλοειδής, εως (ό, ή), cel de fel8a, saž
forma vas8l8i [φιάλη, mi εἶδος].

Φιαλόω -ώ, viit: -ώσω, skoveskž, k8v8-
nezž чева in form8 de k8p8; (paptik: a-
grik8a:) saž n8mint8 de n' inpre8x8a
ap8opior. (mi

Φιαλώτης, εως ό, ή), =Φιαλοειδής. (mi
Φιαλωτός, ή, όν, k8v8natž mi pot8ndž
in form8 de k8p8 «Θρίδαξ—» Neon: xnz
fel8 de l8atzk8, (Frang:)pommée. [φιάλη].

Φιαρός, ά, όν, poet: prin4:) = Πιαρός,
xnsxposž. grasž; (prin intind:) =Στιφρός,
tr8p8wž; (xne-opi: al88, l8vixosž. «Γρηῦς
—» Nik: smintina lantel8i. «Φιαρωτέρα
Ῥεφακος ὠμάς». Tkr: [de xnde

Φιαρώω -ώ, viit: -ώσω, mi

Φιαρώνω, viit: -υνώ, poet: l8stpezž, fakž
l8vixosž, stik8osž.

Φιδάλεως (ή), (prin4: συκή, ισχάς, saž
μυρρίνη, smokin8, saž mipsin8) чеа din

[Φίβαλις, локѣ аа Аѣивѣ, саѣ аа Мера-
реюр]

Φιδέσθαι, (παρѣ) nex: 2: de inf: аа лѣ
φειδομαι.

Φιδίτιον (το), = Φειδίτιον.

Φιδομαι, poet: παρѣ, in локѣ de φειδο-
μαι [din]

Φιδός, η, ον, poet: in локѣ de φειδός, =
Φειδωλός, sksmnѣ.

Φιερός, η, ον, Ion in локѣ de φιαρός.

Φιλάβουλος (ό, ή), poet: iвbitopѣ de ne-
rindipe. [φίλος, αβούλος].

Φιλάβρος (ό, ή), [φίλος, αβρός] iвbitopѣ
de molitѣne, саѣ ipъezime (delikatѣ).

Φιλαγαθία (ή), iвbitopѣ de vъnъtate. [din]

Φιλάγαθος (ό, ή), (mi adv:) -γαθώς, iв-
bitopѣ de vine, саѣ vъnѣ, firewte vine-
bitopѣ, саѣ vine-fъkъtopѣ, vіptъosѣ. [φί-
λος, αγαθός].

Φιλαγέννητος (ό, ή), (Bisep:) iвbitopѣ de
a dormatisa desupe Dъmnezeѣ nenamte-
pea. [φίλος, αγέννητος].

Φιλάγλαος (ό, ή), poet: [φίλος, αγλαός],
iвbitopѣ de stpъlavipe (de rіopіositate),
саѣ de ipъmъseje.

Φιλάγρηνος (ό, ή), poet: [φίλος, αγρην-
ος] iвbitopѣ de mъpъneaskъ vіamъ, саѣ
de mаръ. «Пѣν —» Enpr:

Φιλαγρέτης, ου (ό), mi Φιλαγρέτης, ιδος
(ή), iвbitopѣ de vіnъtoape. [φίλος, αγρε].

Φιλαγρέω -ω, viit: -ήσω, iвbeskѣ mapa,
саѣ vіama mъpъneaskъ. [din]

Φιλάγρος (ό, ή), = Φιλάγρηνος. [φίλος,
αγρός].

Φιλαγρέτης, ιδος (ή), poet: in локѣ de
φιλαγρέτης.

Φιλάγρυπνος (ό, ή), iвbitopѣ de verіepe
(nedormipe), obіvnsitѣ la nesomnie. [φί-
λος, αγρυπνος].

Φιλάγων, ωνος (ό, ή), iвbitopѣ de (o-
bіvnsitѣ a se іntpevіngъ la) лъnte. «Кі-
σός —». Enpr: [φίλος, αγών].

Φιλαδελφία (ή), iвbitopѣ de fraгi. [din]

Φιλάδελφος (ό, ή), [φίλος, αδελφός] (mi
adv:) -δελφώς, iвbitopѣ de fraгi, саѣ sъ-
porі. || (sъst:) kѣ felѣ de kopъuelѣ pro-
dъkъtopѣ de lіopі, = (noate) Συριγγάς,
(Franг:) séringat; саѣ (dъue алгiі) іа-
somіа.

Φιλαδύναμος (ό, ή), obіvnsitѣ a adъue
nepstingъ, саѣ satevіisne. [φίλος, αδύναμις].

Φιλάθλος (ό, ή), poet: Ion: in локѣ de
φιλάθλος.

Φιλοθείς, εἶπλ, έν, Dor: in локѣ de φі-
ληθείς.

Φιλαθηνίος (ό, ή), iвbitopѣ de Atenenі.
[φίλος, Ἀθηναίος]. [de knde]

Φιλαθηναϊότης (ή), iвbitopѣ de Atenenі.

Φιλαθλητής, ου (ό), mi

Φιλάθος (ό, ή), iвbitopѣ de лъnte. [φί-
λος, αθλος].

Φίλαι, poet: in локѣ de φίλησαι, mіk:
nex: de porъny: аа лѣ φίλέω.

Φιλαίακτος (ό, ή), poet: [φίλος, αιάζω]
iвbitopѣ de vіtъtъpі, саѣ жъlіtъpі; vped-
nikѣ de жъlіt, саѣ de nāfus.

Φιλαδέμων, ονος (ό, ή), iвbitopѣ desfia-
лъ, pъmnosѣ, modestiosѣ. [φίλος, αιδήμων].

Φιλαίματος (ό, ή), iвbitopѣ de sіnъe, =
Αίμοχαρής. «Ἄρης —». Анакр: [mi]

Φίλαιμος, mi Φιλαίμων (ό, ή), = Φιλαί-
ματος. [φίλος, αἷμα].

Φιλαίτατος, η, ον, sъupa: аа лѣ...

Φιλαίτερος, α, ον, koinap: nprъ: аа лѣ
φίλος.

Φιλαίτιος (ό, ή), obіvnsitѣ a rъsi in op
ue nрivіnъ de nemъlъgmipe, din fire kіp-
titopѣ. «Χρή τοὺς φιλαίτιους φεύγειν καὶ τοὺς
εὐγνώμονας διώκειν». Ksn: [φίλος, αἰτία].

Φιλαίζομαι, viit: -ίζομαι, rіs: in локѣ
de xapіenтіzomі. (алгiі іndpen: φίλ' ἀκκί-
ζομαι).

Φιλακόλαστος (ό, ή), anpekatѣ de des-
frіnъpі. [φίλος, ἀκόλαστος]

Φιλακόλουθος (ό, ή), iвbitopѣ, саѣ obі-
vnsitѣ de a xpmъpі, саѣ a xpmъ dъne аа-
тл. [φίλος, ἀκόλουθος].

Φιλάκρατος, mi Ion: Φιλάκρητος (ό, ή),
iвbitopѣ de neamestekatѣ vіnѣ, vеміvѣ.
[φίλος, ἀκράτος].

Φιλακριδέω -ω, viit: -ήσω, sіntѣ iвbitopѣ
іntpъ toate de sksmnъtate, саѣ din nats-
pъ eksaktѣ. [φίλος, ἀκριβής].

Φιλακροάμων, ονος (ό, ή), iвbitopѣ de
mъkъte askъatъpі; (in nen:) = Φιλήκρος.
[φίλος, ἀκρόαμα].

Φιλαλειπτέω -ω, viit: -ήσω, iвbeskѣ a
mъ kпe (ka лъntъtopіі) kъ sntdememѣ;
(upin іntind:) = Φιλογυμναστέω. [φίλος, α-
λείφω].

Φιλαλέξανδρος (ό, ή), iвbitopѣ de Ale-
ksandrъ. [φίλος, Ἀλέξανδρος].

Φιλαλήθεια (ή), iвbitopѣ de adevъpѣ. [din]

Φιλαλήθης, εἶς (ό, ή), iвbitopѣ de ado-
vъpѣ. [φίλος, ἀληθής]. [de knde]

Φιλαλήθως, adv: kъ iвbitopѣ de adevъpѣ.

Φιλαλληλία (ή), pеіvіpokъ iвbitopѣ. [din]

Φιλλήληλος (ό, ή), iвbitopѣ sнsъ de
natsъ in pеіvіpovitate. «Τὸ φιλλήληλον».

Χps: «Ἡ φιλλήληλις, dparoste dintpe oa-

mení pevíprokъ de zheλ kъtre aλteλ. [φίλος, ἀλλήλων].

Φιλαλλογενής, έος (ό, ή), ίxbitopъ de uei de aλte neamъpí. [φίλος, ἀλλογενής].

Φιλάλυπος (ό, ή), ίxbitopъ de netpístъ, neínnpíkatъ viaъъ. [φίλος, ἄλυπος].

Φιλαλυστής, [φίλος, ἄλυν] οὐ (ό), oβi-чnсітъ a se nekъжi de op че.

Φιλαμαρτήμων, ονος (ό, ή), aπлекaтъ, o-βiчnсітъ лa грешале. [φίλος, ἀμαρτήμα].

Φιλάμενος, η, ον, poet: in локъ de φi-лнcάμενος, mіж: nex: de пapтч: aл лсі φίλέω.

Φιλάμπελος (ό, ή), ίxbitopъ de vii. «Ei-рhъ — „. Apstf: [φίλος, ἄμπελος].

Φιλαναγνωστέω -ō, viit: -ήσω, ίxbesкъ vіtipea. [dín

Φιλαναγνώστης, ου (ό), ίxbitopъ de vіtipe. [φίλος, ἀναγινώσκω].

Φιλαναλότης, ου (ό), mі Φιλανάλωτος (ό, ή), ίxbitopъ de keλtсіeлe, mελt-keλ-tсіopъ. [φίλος, ἀναλίσκω].

Φιλανδρία (ή), ίxbipe (dpaposte) de eъp-eaтъ, saъ eъp-eaгi. [dín

Φιλανδρος (ό, ή), (npínч: γυνή, mсіepе) ίxbitopae de eъp-eaтaл sъъ, saъ de eъp-ea-гi. [φίλος, ἀνὴρ ἀνδρός].

Φιλανθής, έος (ό), ίxbitopъ de flopí. [φίλος, ἄνθος].

Φιλανθρακεὺς, έως (ό), ίxbitopъ de (o-βiчnсітъ a fache) къp-eнi, къp-eнapъ; ίx-bitіъ de къp-eнapí. [φίλος, ἀνθρακεὺς].

Φιλανθρώπιευμα (τὸ), fantъ de ίxbipe de omъ. [dín

Φιλανθρωπεύομαι, viit: -εύσομαι, mі Φι-ланθρωπέω, -ō, viit: -ήσω, sінтъ ίxbitopъ de omъ, mъ portъ kъ ίxbipe de omъ. [mі

Φιλανθρωπία (ή), ίxbipe de omъ. [mі

Φιλανθρωπικός, ή, ѓν, mі

Φιλανθρώπινος, η, ον, (mі adv:) -πίνως, ίnsxmitъ ίxbitop-eлсі, saъ ίxbiпí de omъ. [dín

Φιλάνθρωπος (ό, ή), ίxbitopъ de omъ; mіlostivъ; іndatopъtopъ. «Tὸ φιάνθρωπον». in локъ de ή φιланθρωπία. [φίλος, ἀνθρωπος]. [de znde

Φιλανθρώπως, adv: kъ ίxbipe de omъ. «Φιλανθρώπως χρῆσθαι τι». Dm: a tpaкта omenemte, kъ dpaposte ne чiнева.

Φιλάνωρ, ορος (ό, ή), Dor: poet: in локъ de φιλήνωρ.

Φιλαοιδός (ό, ή), ίxbitopъ de kінtape, saъ kінtъtopí, poet: «Kισσός — ». Enpг: ka konsakpatъ лсі Dionisъ. [φίλος, αἰοιδή, αἰοιδός].

Φιλάπεπτος (ό, ή), пэtimашъ de nemi-

stsipe. [φίλος, ἀπέπτος].

Φιλαπεχθημόνως, adv: kъ вpъжmъweaskъ disposiіie, saъ пэptape. [mі

Φιλαπεχθημοσύνη (ή), вpъжmъweaskъ dis-posiіie, saъ пэptape. [dín

Φιλαπεχθήμων, ονος (ό, ή), ίxbitopъ de вpъжmъmіi, oβiчnсітъ de a 'mі fache вpъ-жmашí npin pеле пэpтepí, oбpaзпiкъ. [φίλος, ἀπεχθήμων].

Φιλαπεχθής, έος (ό, ή), = Φιλαπεχθήμων. [φίλος, ἀπεχθής].

Φιλαπλοικός, ή, ѓν, mі

Φιλάπλοος -ους (ό, ή), ίxbitopъ de sim-пlitate, sінчepъ. [φίλος, ἀπλόος -οῦς].

Φιλαπόδημος (ό, ή), ίxbitopъ de кълъ-topiі in streпtate. [φίλος, ἀπόδημος].

Φιλαργυρέω -ō, -ήσω, sінтъ ίxbitopъ de apųintъ. [mі

Φιλαργυρία (ή), ίxbipe de apųintъ. [dín

Φιλάργυρος (ό, ή), ίxbitopъ de apųintъ, (ad:) de ванi; (npin epm:) skemпъ, asx-пpіtopъ. (φίλος, ἄργυρος].

Φιλάρετος (ό, ή), ίxbitopъ de vіptste. [φίλος, ἀρετή].

Φιλαριστείδης, ου (ό), ίxbitopъ de (npie-tenъ, saъ imitъtopъ aл лсі) Apistidъ. [φίλος, Ἀριστείδης].

Φιλάρματος (ό, ή), ίxbitopъ de (aлepra-pe kъ) tpeъepъ. [φίλος, ἄρμα].

Φιλάρχαιος (ό, ή), ίxbitopъ de antiki-тъгi, saъ de bekітpí. [φίλος, ἀρχαῖος].

Φιλαρχέω -ō, viit: -ήσω, ίxbesкъ a стp-пiни, a гъepна. [mі

Φιλαρχία (ή), ίxbipe de стpпiниpe, saъ гъepнаpe. [mі

Φιλαρχικός, ή, ѓν, ίnsxmitъ ίxbitop-eлсі de стpпiниpe; saъ aπлекaтъ лa ίxbipe de стpпiниpe. [dín

Φιλαρχος, (ό, ή), ίxbitopъ de стpпiниpe, saъ komandape. [φίλος, ἀρχή].

Φιλαστράγαλος (ό, ή), ίxbitopъ de жо-ккa apmічeлop. [φίλος, ἀστράγαλος].

Φιласω, Dor: in локъ de φιλήσω, viit: aл лсі φίλέω.

Φιλάσωτος (ό, ή), ίxbitopъ de pisinipe (neпъstpaпe), saъ de pisinitopí (neпъstpъ-topí). [φίλος, ἄσωτος].

Φίλατο, poet: in локъ de еφιλήσατο, saъ (npеa pap pas:) de еφιλήθη. «'Εμοὶ μέγα φίλατ' Ἰήσων». «Απαι:

Φιλαυόμαιμος (ό, ή), [φίλος, αὐθόμαιμος] = Φιλάδελφος.

Φιλαυλος (ό, ή), ίxbitopъ de (a kінta kъ) лзepъ. [φίλος, κύλος].

Φιλέσπερος (ό, ή), Ixvitorǝ de (ovimmi-

τὴν αὐτὴν ἀρχὴν, μιὰ φύση) σέβεται. αὐτὸν — οὐ.
ΕΠΗΡ: [φίλος, ἐσπέρα].

Φιλεταιρεία, μι Φιλεταιρία (ή), ɪsɪpe de
nɪɪeteni, saʒ soɪɪ sɪɪ. [mi

Φιλεταίριον (τὸ), καὶ

Φιλεταιρίς, ἰδος (ή), (In India) βασιλική
sebastikē (fiind că se zărește de căine),
(alt:) κλινοπέδιον. [din

Φιλέταιρος (ό. ή), Irsitorǎ de pîietenii,
de souiǎ sîi. [φίλος, έταΐρος]. [de xnde

Φιλεταίρως, adv: κτ ἰσχυρῶς de upietenš,
saš ka xñš bñš souš.

Φίλετος (ὁ, ἡ); invitopř de lergmъ
feartъ mi sxeitъ. [φίλος, ἔνος].

Φιλεΰδιος (ό, ή), Ixvitopx̄ de senin̄x̄
[φίλος, εὐδίας].

Φιλεῦτος (ὁ, ἡ), īssitorǝ de ankamaǝia
[euōi, euān]. (enit: al lxi Dionisǝ).

Φιλευκτικός, ἡ, ὄν, (gram:) ībitorp̄ (adik̄ īnsoip̄t̄ īn sintaks̄) de mod̄a po-
fitorp̄. [φιλος, εὐκτική].

Φιλευλάβης, εὐς (ὁ, ἡ), Isvitorǝ, saǝ o-
vichnǝitǝ de a fi in op ce kǝ kǝmpǝitǝ,
kǝ vǝntǝ iǝare a minte. [φίλος, εὐλάβης].

Φιλεύλειχος (ὁ, ἡ), dñne indrepnt: in ποκὲ
de φιλεύειλος.

Φίλωνος (ό. ή), Ixvitopǵ de patǵ, saǵ
de inprexne-kalkare. [φίλος, εὐνή].

Φιλεῦνται, Dor: poet: ἰν ποτὶς de φι-
λοῦνται, a 3: ἰm' pers: a λήξωμαι.

Φιλευποία, греш: in лоκѣ de φιλοποία.

Φιλεμπρόσωπος (β, ή), 1xbitopš de a se
apřeta frxmosš na laupř, saš de a vedea
frxmoase feye. [φιλος, εὐπρόσωπος]

Φιλεύτακτος (ὁ, ἡ), Ixviorð do ԵԻՐԷ
pʰindjalə. [φίλος, εὐτακτος].

Φιλευτράπελος (δ, ή), Ixvitorð de raxme.
[φίλος, εὐτράπελος].

Φιλεύχιλος (δ, ἡ), Iſsitorſh de cheſe
 îndrăciſtoare de vâze (de răstă). (αμψι
 îndrent: φιλεύχιλος, wî αμψι φιλεύχιλος).
 [φίλος, εὐχέλως].

Φιλέφηδος (ό, ή), ixbitorš de жєнї, saš жєнєцъ. [φιλος, έφηδος].

Φιλεχθῆς, ἐός (ό, ή), = Φίλεχθρος. [φι-
λος, ἔχθος].

Φιλεχθρέω -ō, viit; -ήσω, īveskš a fače
врѣжмаші, sīntš ...

Φίλεχθρος (ὁ, ἡ), Ixvitopš de a face
връхнаші, = Φιλαπεχθήμων. [φίλος, ἐχθρός].
[de xnde

Φιλέχθρως, adv: = Φιλαπνεχθημόνως, κс
 ѿбви́ре де враждѣ.

Φιλέψιος (ὁ, ἡ), poet: [φιλος, ἐψία] = Φι-
λοπαύλων.

Φιλέω -ω, biit: -ήσω, [φίλος] ἰσθεςκῆ (κῶ op che seaz̄ de dparoste). «Σίμων, φιλείς με; Ναι, Κύριε, σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε». Skp: «Οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι». Ιλ: X. «Σχέ- τλια ἔργα θεοὶ οὐ φιλέουσι». Od: Ξ. (μι πας:) «Ὡστε οὐ μόνον φιλοῖο ἄν, ἀλλὰ καὶ ἑρῶο ὑπ' ἀνθρώπων». Ksn: «Ἡ τις τῶν γυ- ναικῶν ἐφιλέετο μάλιστα ὑπὸ τοῦ ἀνδρός». Ep: 2 poet: (npin intind:) tparkez̄ npietene- mte, ospnetez̄. «Χρῆ ξείνον παρεόντα φιλεῖν». Om: «Τοὺς μὲν ἐγὼ ξείνισσα, καὶ ἐν μεγά- ροις φιλησα». Ιλ: Γ. «Φίλος ἦν ἀνθρώποισι: πάντας γὰρ φιλέεσκεν, ὁδῶ ἐπὶ οἰκία ναίων». Ιλ: Z. (μι πας:). «Χαῖρε ξεῖνε, παρ' ἄμμι φιλήσεται». Od: A. «Ἔπει, ἀτὰρ κεῖθι φιλή- σεαι, οἷα κ' ἔχωμεν. Od: O. 3) (npurens̄ mi fpr̄p tῶ στόματι) s̄prst̄, psn̄. «Βωκὸς ὢν ἐθέλεις με κῦσαι; τάλαν, οὐ μεμάθηκα ἀγροίκως φιλέειν, τὰ δ' ἄστυκά χεῖλεα θλί- βειν». Trkr: 4) (maĩ de m̄ate-opĩ in a 3: pers: κς inf:) fak̄ cheva obivns̄it, sāž κς m̄am̄knpire, obivns̄idesk̄ a fache chev̄. «Φιλέει ὁ θεὸς τὰ ὑπερέχοντα πάντα κολού- ει». Ep: «Ὀνειδεα κατιόντα ἀνθρώπων φι- λέει ἀπανάγειν τὸν θυμόν». Ep: «Μεγάλων ἀ- ἐθλῶν μῖστα μεμνᾶσθαι φιλεῖ». Pind: «Οἷα φιλέει ἵγνεσθαι ἐν πολέμῳ». Ep: mi ex:). «Ὡς (οἷα, ὅποια) φιλεῖ». Aks: pr̄eksm̄ obiv- ns̄it (sāž de maĩ m̄ate-opĩ) se int̄m̄m̄at̄.

Φίλη, fem: al x̄ĩ φίλος, npieten̄; (in menakatz̄ eks̄ps̄esie) amopez̄.

Φίλητος (ὁ, ἡ), = Φιλέτης. [φίλος, ἡδύ].

Φυλῆδεω -ō, biit: -ῆσω, kasīk, saš afis
malymspire in česā, saš netpekš kš plš-
čere (kš dat: saš sinr: saš kš preu:).
•Μάχαις. (•Πρὸς χάριν) — ». Apstf: mi
Jks: [din

Φιλιππῶν, εὐς (ὁ, ἡ), [φιλος, ἡδός] Izbito-
př de přecepe, saň veselie. [de znde

Φιληδία (ή), = Φιληδονία.

Φιληδονία (ή), iḡvire de плъчере. [mi
Φιληδονέω -ῶ, viit: -ήσω, iḡveskḡ плъ-
чериле. [din

Φιλῆδονος (δ, ἡ), ǵexitorǵ de πλῦχερί, saǵ desfǵtǵrǵ. [φίλος, ἡδονή].

Φιληγορέω -ō, viit: -ήσω, īvesekš a a-
skklla (a īnṓma, a azzi) čeva. [ši

Φιληκοία (ή), își pierde de askeziatipe, să
de aszipti. [din

Φιλήκοος (ὁ, ἡ), [φίλος, ἀκοή] Ixbitopð
de askatape (sað askatɛtopð kɛ lɛape a
minte) de istopiñ, шичл: [de ɛnde

Φιληχώς, adv: κκ въгътоаре де сеамъ
скултаре.

Φιληλάκατος (ὁ, ἡ), īxbitorǝ de īxrkъ

(ad: de toaperepe). [φίλος, ήλακάτη].

Φιληλιαστής, οὔ (ό), [φίλος, ήλιαία, saš ήλιαζομαι] ixbitorš de a se adxna ka ж-dikxbtorš, saš (dšne жокъ de vorbъ) a se iпкxлzi la soape in ήλιαία (bezī zič:).

Φίλημα (τό), sɔpɔtare. «Ίούδα, φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως,; Skp: [φιλέω].

Φιλημάτιον (τό), dim: al лxi φιλήμα.

Φιλήμεναι poet: Dor: in локъ de φιλεῖν, inf: al лxi φιλέω.

Φίλημα, Eoa: poet: in локъ de φιλέω

Φιλημοσύνη (ή), poet: prieteneaskъ disposigie, saš traktape, = Φιλοφροσύνη. [din

Φιλήμων, onos ό), = Φιλόφρων, чel кx prietenemī simgiminte, prietenosš. (insъ nъ se rъsehte deklit ka nъme propriš). [φιλέω].

Φιλήνεμος (ό, ή), poet: ixbitorš de (ekspasš la) vintspī. [φίλος, άνεμος].

Φιλήνιος (ό, ή), poet: [φίλος, ήν(α)] ixbitorš de (spasš la) fpiš, = Εὐήνιος. «Ίππος—» Esxla:

Φιλήνωρ, oros (ό, ή), poet: in локъ de φιλανδρος. [φίλος, άνήρ].

Φιλήρετρος (ό, ή), poet: [φίλος, έρετρος] ixbitorš de bisipie (de naviragie); saš indeminatikš la plstipe ne mape.

Φιλησίμολπος (ό, ή), poet: in локъ de φιλόμολπος.

Φιλήσιος (ό, ή), adxkxbtorš de dparoste, indeminatikš la innpietenipe. [din

Φιλησις, ewos (ή), ixbipe, dparoste. [φιλέω].

Φιλησιστέφανος (ό, ή), poet: in локъ de φιλοστέφανος.

Φιλήсуχος (ό, ή), ixbitorš de liniwitiъ biagъ, saš de liniwite. [φίλος, ήсуχος].

Φιλητέος, α, on, posit: al лxi φιλέω.

Φιλητής, οὔ (ό), ixbitorš. [φιλέω].

Φιλήτης, wi чл: bezī φηλήτης.

Φιλητικός, ή, on, dispasš, απлекатъ la ixbipe. «Το φιλητικόν». Пл: disposigie, απлекаре la dparoste. [φιλητής].

Φιλητός, ή, on, ixbitš; saš de ixbit. [φιλέω].

Φιλητρον (τό), = Φίλτρον.

Φιλήτωρ, oros (ό, wi pap ή), poet: = Φιλητής, ixbitorš.

Φιλ(α ή), (adiekt:) fem: al лxi φίλιος, upieteneaskъ. || sɔbst:) dparoste, upieteneaskъ disposigie, saš prietenie. [φίλος]. [de xnde

Φιλιάζω, biit: -άσω, (Skp: кx dat:) sintš, saš mъ fakš prietenš, amš, saš npinzš prietewxgъ кx чinewa. [de xnde

Φилиастής, οὔ (ό), innpietenitopš.

Φилиατρέω -ω, biit: -ήσω, amš απлекаре la medicinъ (doktopeaskъ wtiingъ). [din

Φилиατρος (ό, ή), ixbitorš de απлекатъ la) medicinъ (apta doktopeaskъ). [φίλος, ιατρος].

Φилиκός, ή, on, prieteneskš, amikallš. «Πολλά φιλικά έπαθον ύπ' εκείνου». Ksn: [φίλος]. [de xnde

Φιλικώς, adv: prietenewte. «Έστιν άνθρώπω τοῖς αὐτοῖς θυμασι καὶ φιλικῶς καὶ έχθρῶς δλέπειν» Ksn: «Τὴν χαλεπότητά σου ἐγὼ φιλικῶς φέρω». Ksn: «Φιλικῶς έχειν τινί, saš πρὸς τινα». Ksn:

Φίλιος, α saš os, on, prieteneskš, amikallš; (xne-opī poet: pas:) ixbitš. «Έλεγε πρὸς αὐτὸν φίλους λόγους». Ep: «Εἰ σφίσι φιλια ταῦτα (se ing: τὰ χωρία εἶη). Ταν: «Ὡς διὰ φιλίας se ing χώρας) πορεύεσθαι». Ksn: «Οὐδεμίην νομίζειν πολλὴν ταύτης φιλιωτέρην». Ep: «Φίλιος (innpexkъ wi fъpъ) Ζεὺς» patronš al prietenii. «Ναὶ τὸν φιλιον». Arstf: [φίλος]. [de xnde

Φιλιόω -ω, biit: -ώσω, innpieteneskš.

Φιλιππειος (ό, ή), al лxi Filinš. || sɔbst: se ing: στατήρ) o monetъ de asrš Mavedonikъ. [wi

Φιλιππία (ή), ixbipe de kaī. [φίλιππος].

Φιλιππιδόμαι -οῦμαι, biit: -ώσομαι. mъ fakš слава, xskъwibъ ka Filinidš. [Φιλιππидης].

Φίλιππος (ό, ή), ixbitorš de kaī, saš de kълxpie; (pin intind:) ixbitorš de pesboīš. [φίλος, ίππος].

Φιλιπποτρέφος (ό, ή), ixbitorš de a xpъni kaī (лxntxbtorī). [φίλος, ίππος, τρέφω].

Φιλιστινον (τό), = Απαρίνη.

Φилисторέω -ω, biit: -ήσω, ixbesкъ a inwъma; (naptik:) sintš ixbitorš de istopie. [φιλίστωρ].

Φилистос, ή, on, sɔpɔl: al лxi φίλος, = Φίλτατος.

Φιλίστωρ, oros (ό, ή), (iu pen:) = Φιλειόμων, ixbitorš de wtiingъ, de inwъmъtpъ; (naptik:) ixbitorš de istopie. [φίλος, ίστωρ].

Φилиχους, uos (ό, ή), ixbitorš de nemte (a minka, saš a wopai desupe dīnsxl). [φίλος, ίχθυς].

Φιλίων, uos (ό, ή), poet: komnar: al лxi φίλος, = Φίλτερος.

Φιλίως, adv: = Φιλικώς. [φίλιος].

Φιλίωσις, ewos (ή), innpietenipe. [wi

Φилиωτής, οὔ (ό), innpietenitopš, innpkxbtorš. [φιλίω].

Φιλλυρέα (ή), = Φιλυρέα.

Φιλόβακχος (ό), *ixbitopš* de Bакx, saš de binš. [φίλος, Βάκχος].

Φιλοδόρβαρος (ό, ή), *ixbitopš* de βαρβα-
pī, saš de βαρβαρισμš. [φίλος, βάρβαρος].

Φιλοδόρβιτος (ό, ή), poet: *ixbitopš* de
lipš. [φίλος, βάρβιτος].

Φιλοδοσίλειος (ό, ή), *ixbitopš* de impē-
p̄t̄ie. [φίλος, βασιλεία].

Φιλοδοσιεύς, έως (ό), *ixbitopš* de im-
p̄t̄aiš. [φίλος, βασιλεύς].

Φιλοδόσκανος (ό, ή), *ovip̄nitš*, *ap̄lekatš*
a *n̄ismxi* op *ce*. [φίλος, βόσκανος].

Φιλόδιθλος (ό, ή), *ixbitopš* de κ̄p̄mī.
[φίλος, βίβλος].

Φιλόδορος (ό, ή), [φίλος, βορά] *ixbitopš*
ovip̄nitš de a *m̄inka m̄atš*, *m̄ink̄t̄yiosš*.

Φιλόδοτρως, υος (ό, ή), *ixbitopš* de str̄-
ḡp̄ī. [φίλος, βότρως].

Φιλοδοῦπαις, αιδος (ό, ή), *ixbitopš* de
in̄v̄p̄stajī v̄biemī. [φίλος, βούπαις].

Φιλόδρωος, ωτος (ό, ή), = Φιλόδορος.
[φίλος, βρώς].

Φιλογαθής, έος (ό, ά), *Dop: in* lokš de
φιλογηθής.

Φιλόγαιος (ό, ή), poet: *ixbitopš* de p̄-
m̄intš, saš *чел in* pelajie k̄x *p̄m̄int̄al*.
[φίλος, γαΐα]. «Υννις — ». *En̄p̄:*

Φιλόγαμος (ό, ή), *ixbitopš* de n̄xnt̄.
[φίλος, γάμος].

Φιλογαστορίδης, και Φιλογαστριδίας, ου
(ό), kom: poet: *ixbitopš* (*in̄p̄ix̄itopš* n̄x-
maī) de *n̄int̄eche*, *lakomš*, *m̄ink̄t̄yiosš*. [φί-
λος, γαστήρ].

Φιλογελοιαστής, οῦ (ό), *ixbitopš* de f̄-
k̄t̄op̄ī de *p̄is̄p̄ī*, de *ḡl̄meuī* (*m̄sk̄aliuī*).
[φίλος, γελοιαστής].

Φιλογέλοιος (ό, ή), *ixbitopš* de *челе* de
p̄is̄š, de *ḡl̄me*. [φίλος, γελοῖος].

Φιλόγελως, ωτος (ό, ή), *ixbitopš* de p̄i-
s̄š. [φίλος, γέλως].

Φιλογενναῖος (ό, ή), *ixbitopš* de *μene-*
poase, saš *sep̄ioase* *л̄k̄p̄p̄ī*, saš *чел* de
μeneposš *характерš*. «Τὸ φιλογενναῖον». *Л̄p̄:*
ap̄lekae *ла μeneposit̄e*, saš *μenepoa-*
s̄t̄ *disnos̄īie*. [φίλος, γενναῖος].

Φιλογεωμέτρης, ου (ό), *ixbitopš* de *μeo-*
metrie. [φίλος, γεωμέτρης].

Φιλογεωργέω -ω, viit: -ήσω, *ixbeskš* *пл̄-*
г̄p̄ia, *ap̄p̄ik̄at̄pa*. [mi

Φιλογεωργία (ή), *ixbīpe* de *пл̄г̄t̄pie*. [din

Φιλογέωργος (ό, ή), *ixbitopš* de *пл̄г̄t̄-*
pie, saš de *ap̄p̄ikol̄t̄ v̄iāḡt̄*. [φίλος, γεωργός].

Φιλογηθής, έος (ό, ή), poet: [φίλος, γή-
θος] *ixbitopš* de *bes̄eie*.

Φιλόγλυκος, mi Φιλόγλυκος, έος (ό, ή),
ixbitopš de *δ̄el̄ч̄eμ̄p̄ī*, (*mi* *p̄art̄ik:*) de *δ̄el̄-*
ч̄e *vinš*. [φίλος, γλυκός].

Φιλογονία (ή), *ixbīpe* de *kon̄iī*. [din

Φιλόγονος (ό, ή), *ixbitopš* de *kon̄iī* *st̄ī*;
saš *dop̄itopš* de a *f̄ache* *kon̄iī*. [φίλος, γόνος].

Φιλόγοργος (ό, ή), *ixbitopš* de a *fi*, saš
a *se ap̄t̄a ap̄epš*, *akt̄ivš*, *mi* *чл:* [φίλος,
γοργός].

Φιλογραμματέω -ω, viit: -ήσω, *ixbeskš*
лит̄ep̄e, saš *лит̄ep̄at̄pa*. [mi

Φιλογραμματία (ή), *ixbīpe* de *лит̄ep̄e*, saš
de *in̄v̄t̄m̄t̄ep̄t̄*. [din

Φιλογράμματος (ό, ή), *ixbitopš* de *ли-*
т̄ep̄at̄ep̄t̄, saš de *in̄v̄t̄m̄t̄ep̄t̄*. [φίλος, γράμ-
ματα].

Φιλογραφέω -ω, viit: -ήσω, *ixbeskš* *з̄x-*
г̄p̄v̄bia. [φίλος, γραφή].

Φιλογρήγορος (ό, ή), = Φιλάγρυπνος. [φί-
λος, γρήγορος].

Φιλογυμνασία (ή), *ind: in* lokš de *φι-*
λογυμνασία. [φίλος, γύμνασις].

Φιλογυμναστέω -ω, viit: -ήσω, *ixbeskš*
т̄p̄n̄ep̄it̄e *den̄p̄in̄d̄ep̄ī*, *ek̄sep̄v̄īḡī*. [din

Φιλογυμναστής, οῦ (ό), *ixbitopš* de *т̄p̄n̄ep̄-*
it̄ī *ek̄sep̄v̄īḡī*. [φίλος, γυμναστής]. [de *ende*

Φιλογυμνασία (ή), *ixbīpe* de (*ap̄lekae*
ла) *т̄p̄n̄ep̄it̄ī* *ek̄sep̄v̄īḡī*. [mi

Φιλογυμναστικός, ή, *on*, *k̄v̄enit̄š*, saš *а-*
п̄lekat̄ *ла т̄p̄n̄ep̄it̄ī* *den̄p̄in̄d̄ep̄ī*.

Φιλογύμναστος (ό, ή), = Φιλογυμναστής.
[φίλος, γυμνάζομαι].

Φιλογύναιος, mi Φιλογύννης, ου, mi -αῖκος
(ό), *ixbitopš* de *m̄xīep̄ī*. [φίλος, γυνή]. [de

ende

Φιλογυνία (ή), *ixbīpe* de *m̄xīep̄ī*.

Φιλόγυνος (ό), = Φιλογύναιος, mi Φιλο-
γύνης.

Φιλοδαίμων, ονος (ό, ή), *ixbitopš* de *ze-*
it̄m̄ī. = *Εἰδωολάτρης*. [φίλος, δαίμων].

Φιλοδάκρυος, mi Φιλόδακρυς, υος (ό, ή),
ixbitopš de (*les̄n̄īyiosš* de a *v̄p̄rsa*) *л̄-*
к̄p̄m̄ī. [φίλος, δάκρυ -ον].

Φιλόδαφνος (ό, ή), poet: *ixbitopš* de *da-*
finš (*ка kons̄fin̄it̄š* *л̄xī* *Απολονš*), *proo-*
pocheskš, saš *poetikš*. [φίλος, δάφνη].

Φιλοδειπνιστής, οῦ (ό), *ixbitopš* de a *o-*
sn̄p̄ta (a *da* *vine*). [φίλος, δειπνίζω].

Φιλόδειπνος (ό, ή), *ixbitopš* de *vine*, saš
de *os̄n̄p̄m̄p̄ī*. [φίλος, δειπνον].

Φιλοδέμνιος (ό, ή), poet: = Φίλευνος.
[φίλος, δέμνιον].

Φιλόδενδρος (ό, ή), poet: *ixbitopš* de *ko-*
n̄achī (de *p̄t̄d̄ep̄ī*), *mi* (*p̄p̄in* *x̄pm:*) de *βί-*
n̄t̄oape. [φίλος, δένδρον].

Φιλοδεπαστής, οὐ (ό), *ixsitopš de paxa-pš* (de *βασταρ*). [φίλος, δέπας].

Φιλοδέσποινος (ό, ή), *ixsitopš de st-pina sa*. [φίλος, δέσποινα].

Φιλοδεσποτεύομαι, *biit: -εύσομαι, ixbeskš a fi stpninitš*, *saš sspnsš la stpninš*. [din

Φιλοδέσποτος (ό, ή), *ixsitopš de stpnin-sa sšš*, *saš de despotikš stpninipe*, = *Δουλόφρων*. [φίλος, δεσπότης].

Φιλοδημία (ή), *ixsipe de noporš, nop-klapitate*. [din

Φιλόδημος (ό, ή), *ixsitopš*, *saš ixbitš de nopodš*, = *Δημοτικός, πομπλαρ*. 2) *ixsitopš de demokratie* (ρεπβλικ). [φίλος, δῆμος]. [de *ende*

Φιλοδημότης, ου (ό), *ixsitopš de nopopaniš stī*. [de *ende*

Φιλοδημοτικός, ή, *on, mi*

Φιλοδημώδης, εος (ό, ή), = [Φιλόδημος].

Φιλοδήμως, *adv: κς dragoste kštre nopodš*, *saš κς απεκαρε kštre reпβλικ*. [φιλόδημος].

Φιλοδίκαιος (ό, ή), *ixsitopš de dpenlate*. [φίλος, δίκαιος].

Φιλοδικαστής, οὐ (ό), *ixsitopš de a fi xskdikštopš*. (vezī φιληλιαστής). [φίλος, δικαστής].

Φιλοδικέω -ω, *biit: -ήσω, ixbeskš xskdikštile, prigonipile*. [mi

Φιλοδικία (ή), *ixsipe de xskdikšmī*. [din

Φιλόδικος (ό, ή), *ixsitopš de xskdikšmī, de prigonipī saš cepte*, (Frand:) *chica-neur*. [φίλος, δίκη].

Φιλοδίτης, ου (ό), *ixsitopš de kšdštopī* (enit: *al lšī Panš*). [φίλος, δότης].

Φιλοδοξέω -ω, *biit: -ήσω, ixbeskš слава*. [mi

Φιλοδοξία (ή), *ixsipe de слав*. [din

Φιλόδοξος (ό, ή), *ixsitopš de слав* (de *βnpn opinie a oamenilor*). 2) *ixsitopš* (pre-okspatš) *de slšvipea*, *saš nprepea sa*. [φίλος, δόξα]. [de *ende*

Φιλοδόξως, *adv: κς*, *saš din ixsipe de слав*.

Φιλοδοσία (ή), *ixsipe de dape, dšpnicie*. [φίλος, δόσις].

Φιλόδουλος (ό, ή), *ixsitopš de povī*. [φίλος, δοῦλος].

Φιλόδοπος (ό, ή), *poet: ixsitopš de tron-kpnitš, sromolosš*. [φίλος, δοῦπος].

Φιλόδρομος (ό, ή), *poet: ixsitopš de a-лepгѣтрї* (neastimptatš *la knš лок*). [φίλος, δρόμος].

Φιλόδροσος (ό, ή), *poet: ixsitopš de poš*. [φίλος, δρόσος].

Φιλόδурτος (ό, ή), *poet: ixsitopš de pln-*

sete, saš жѣлитрї. [φίλος, δούρομαι].

Φιλοδωρέω -ω, *biit: -ήσω, ixbeskš dšp-nicia, saš dšpšieskš κς toatš βnpa voin-γ*. [φιλόδωρος]. [de *ende*

Φιλοδώρημα (τό), *darš din dšpnicie*, (Tšp:) *βакшиш*.

Φιλοδώρεια (ή), *darpnikš dšpšipe* [din

Φιλόδωρος (ό, ή), *ixsitopš de a dšpš, darpnikš*. [φίλος, δῶρον]. [de *ende*

Φιλοδώρως, *adv: κς dšpnicie*.

Φιλοεργός (ό, ή), *poet: in локš de φι-λεργός*.

Φιλεστιάτωρ, ορος (ό), *ixsitopš de a o-sn'eta ne algiī*. [φίλος, ἐστιάτωρ].

Φιλοζέφυρος (ό, ή), *poet: ixsitopš de vintš zefipš*. [φίλος, ζέφυρος].

Φιλοζητητής, οὐ (ό), *ixsitopš de a κβ-ta, a чepчeta, de a afla, a inβtγa totda-sna kite чева*. [φίλος, ζητέω].

Φιλοζωέω -ω, *biit: -ήσω, sintš ixsitopš de viaγ*. [mi

Φιλοζωία (ή), *ixsipe de viaγ*. [din

Φιλόζωος (ό, ή), *ixsitopš de viaγ* (fpi-kosš *de moapte*); (prin xpm:) *fpi-kosš, mičinimš*. 2) *ixsitopš de vieγxitoape*. «Σο-φοῦ τινος δημιουργοῦ καὶ φιλοζώου τεχνήματι ἔοικε». Ksn: [φίλος, ζώη, saš ζῶον].

Φιλόθακος (ό, ή), *γλs: [φίλος, θάκος] ix-bitopš de medepe, saš de meγtloape viaγ*.

Φιλοθεαμοσύνη (ή), *ixsipe denpiveliwtī*.

Φιλοθεάμων, ονος (ό, ή), *ixsitopš de npivipī, saš npiveliwtī*. [φίλος, θέαμα].

Φιλοθεέω -ω, *biit: -ήσω, ixbeskš ne Dš-mnezeš*. [mi

Φιλοθεία (ή), *ixsipe de Dšmnezeš*. [din

Φιλόθεος (ό, ή), *ixsitopš, saš ixbitš de Dšmnezeš*. [φίλος, θεός]. [de *ende*

Φιλοθεότης (ή), = Φιλοθεία.

Φιλόθερμος (ό, ή), *ixsitopš de κβdšpš, saš fepšingeaγ*. [φίλος, θερμή].

Φιλοθεωρέω -ω, *biit: -ήσω, ixbeskš a mš indezetniči in meditštoape teopiī, saš npivipī de лкpкpї вpedniče de bedepe*. [din

Φιλοθέωρος (ό, ή), *ixsitopš de teopeti-che meditpī, saš de npiveliwtī*, = Φιλοθε-άμων. [φίλος, θεωρός].

Φιλοθέως, *adv: κς ixsipe de Dšmnezeš*. [φιλόθεος].

Φιλόθγλυσ, εος (ό, ή), *ixsitopš de sek-sal femešeskš, saš de mšepī*. [φίλος, θῆλυς].

Φιλοθηρεία (ή), = (saš *гpеш: in локš de*) Φιλοθηρία. [mi

Φιλοθηρέω -ω, *biit: -ήσω, ixbeskš vintš-toapea*. [mi

Φιλοθηρία (ή), *ixsipe de vintštoape*. [din

Φιλόθηρος (ό, ή), *ixbitopš de vñtloape*. φίλος, θήρα].

Φιλόθουινος (ό, ή), *ixbitopš de mese, de ospete*. φίλος, θοίνη].

Φιλοθόρυβος (ό, ή), *ixbitopš de sromote*, *saš r̥t̥l̥t̥iĩ*. φίλος, θόρυβος].

Φιλοθουκυδίδης, ου (ό), *ixbitopš de T̥k-vididš* (ad: de st̥l̥k̥a l̥t̥i). [φίλος, Θουκυδίδης].

Φιλοθρέμμων, ονος (ό, ή), (in men:) *ixbitopš de a xp̥n̥i čeva*, (partik:) *de v̥lele sae*. [φίλος, τρέφω, *saš* θρέμμα].

Φιλοθρηγής, έος (ό, ή), *ixbitopš de pl̥n̥iseie*. *saš* π̥l̥it̥k̥r̥i. [φίλος, θρηγός].

Φιλόθρησκος (ό, ή), *ixbitopš de pel̥i̥pie*, *saš de pel̥i̥pi̥onse čeremoniĩ*. [φίλος, θρησκός].

Φιλόθυρος (ό, ή), poet: *ixbitopš de tip̥s̥k̥a* (mistep̥iele, čeremoni̥ile) *l̥t̥i* Dionisš. [φίλος, θύρος, *bezĩ* z̥ič:].

Φιλοθύτης, ου (ό), *mi* Φιλέθυτος (ό, ή), [φίλος, θύω] *ixbitopš de m̥eate* *čept̥f̥i̥r̥i*.

Φιλοΐατρος (ό, ή), = Φιλίατρος.

Φιλοΐκσιος (ό, ή), *ixbitopš de familiariĩ* *s̥t̥i* (ps̥de, *mi* *čl̥:*). [φίλος, οΐκσιος].

Φιλοικόδομος (ό, ή), *ixbitopš de k̥l̥t̥d̥ip̥i* *de kase*. [φίλος, οΐκοδομή].

Φιλίκκος (ό, ή), *ixbitopš de (a sta tot-d̥ḁna in) k̥asa sa*. [φίλος, οΐκος].

Φιλοικτιρμόνως, adv: *ks* *ixbi̥pe de m̥ilostiv̥ipe*, *ks* *kom̥p̥t̥im̥ipe*. [din

Φιλοικτιρμων, ονος (ό, ή), *ixbitopš de m̥ilostiv̥ipe*, *saš de kom̥p̥t̥im̥ipe*, = Συμπαθής, *kom̥p̥t̥im̥itorš*. [φίλος, οΐκτιρμων].

Φιλοΐκτιστος, *mi* Φιλιοικτος (ό, ή), *ixbitopš de a m̥i̥ška m̥i̥za saš kom̥p̥t̥im̥ipea ḁl̥top̥a* *p̥rin pl̥in̥p̥er̥ile sae*. [φίλος, οΐκτιζω, *mi* οΐκτος].

Φιλοινία (ή), *ixbi̥pe de vinš*. [din

Φιλοινος (ό, ή), *ixbitopš de vinš*. [φίλος, οΐνος].

Φιλοιστρομανής, έος [φίλος, οΐστρομανής], *mi*

Φιλοιστρος (ό, ή), poet: *ixbitopš de stre-kea*, *saš nes̥en̥at̥ičele* *ix̥piĩ ale* *čakante-l̥op čeremoniĩ*, *mi* *čl̥:*. [φίλος, οΐστρος].

Φλοΐτωρ, ορος (ό, ή), *rl̥s*: = Φιλίστωρ.

Φιλοΐφης, *mi* Φίλοϊφος (ό), poet: [φίλος, οΐφω] *des̥f̥in̥at̥s in* *tr̥p̥nem̥tele* *pl̥t̥čep̥i* *ven̥ep̥iene*.

Φιλοκαθάριος, *mi* Φιλοκάθρος (ό, ή), *ixbitopš de k̥p̥t̥ie* (de *k̥as̥t̥*, *mi* *čl̥:*). [φίλος, καθάρος].

Φιλόκαινος (ό, ή), *ixbitopš de k̥p̥k̥r̥p̥i* *nos̥t̥*, *saš de in̥o̥v̥agiĩ* (nestatopnikš). [φίλος, καινός].

Φιλόκακος (ό, ή), *ixbitopš de p̥t̥š*, *saš de p̥t̥i oamenĩ*. [φίλος, κακός].

Φιλοκακούργος (ό, ή), (*mi* *adv*:) -ούργως, *ixbitopš de a fače p̥t̥š*. [φίλος, κακούργος].

Φιλοκαλέω -ω, *biit*: -ήσω, *ixbeskš* *vi-n̥ele* (fisikš *mi* *m̥or̥alš*), *ad*: *p̥er̥čl̥at̥k̥a*, *fr̥smos̥s̥k̥a*, *mi* *čl̥:*; (*ks* *ak*: *ks* *p̥rep*:) *m̥t̥ in-delet̥n̥ičes̥kš* *ks* *sim̥g̥ipe de* *ex̥nš* *r̥st̥š* *la* *čeva*; (*ks* *inf*:) *m̥t̥* *s̥iles̥kš* *ks* *am̥bi̥gie a* *s̥t̥v̥ir̥p̥i* *čeva* *ex̥nš* *mi* *pl̥t̥k̥st̥š*. [*mi*

Φιλοκαλία (ή), *ixbi̥pe* (sim̥g̥ipe) *de* *ex̥nš*, *fr̥smos̥š*, *p̥er̥čl̥at̥š*, *mi* *čl̥:* [φιλόκαλος].

Φιλοκαλλωπιστής, ού (ό), *ixbitopš de in-fr̥sm̥s̥eg̥t̥r̥i* (de *podoave*, *r̥t̥ele*, *mi* *čl̥:*). [φίλος, καλλωπιστής].

Φιλόκαλος (ό, ή), *ixbitopš de vine*, *sim-g̥itorš de* *fr̥smos̥š* *p̥er̥čl̥at̥š*, *nov̥i̥aš*, *mi* *čl̥:*), (Frang:) *de* *ex̥nš* *r̥st̥š*; (*zne-op̥i*) *am̥bi̥gios̥š*, = Φιλότιμος. «Φιλοκαλωτέρους αὐτοὺς ποιούμεν ἐν τοῖς κινδύνοις». *Ksn*: [φίλος, καλός]. *de* *ende*

Φιλοκάλως, *adv*: *ks* *sim̥g̥ipe de vine*, (de *fr̥smos̥š* *saš* *nov̥i̥aš*, *mi* *čl̥:*), *ks* *ex̥nš* *r̥st̥š*.

Φιλονάματος (ό, ή), = Φιλόπονος. [φίλος,νάματος].

Φιλοκαμπής, έος (ό, ή), poet: *ixbitopš*, *les̥n̥i̥os̥š de a se m̥l̥t̥dia*. [φίλος, καμπή].

Φιλοκαρποφόρος (ό, ή), *ov̥i̥č̥n̥sit̥š*, (in̥v̥i̥a-*u̥kr̥at̥š*) *la* *podipe*. «Θέρος — .. *En̥p̥r*: [φίλος, καρποφόρος].

Φιλόκενος (ό, ή), *ixbitopš de dem̥ept̥-č̥i̥n̥i*, *de* *sek̥t̥s̥r̥i*. [φίλος, κενός].

Φιλοκέρδεια (ή), *ixbi̥pe de k̥i̥mt̥ir̥p̥i* (a-*s̥p̥ri̥pe*). [*mi*

Φιλοκερδέω -ω, *biit*: -ήσω, *ixbeskš* *k̥i-m̥tir̥p̥ile* (s̥int̥š *as̥sp̥itorš*). [din

Φιλοκερδής, έος (ό, ή), *ixbitopš de k̥i-m̥tir̥p̥i* (a-*s̥p̥itorš*). [φίλος, κέρδος]. [de *ende*

Φιλοκερδία (ή), = Φιλοκέρδεια. [*mi*

Φιλόκερδῶς, *adv*: *ks* *ixbi̥pe de k̥i̋mt̋ir̋p̋i*

(*ks* *as̥sp̥ri̋pe*).

Φιλοκέρτομος (ό, ή), poet: [φίλος, κέρτομος] *ixbitopš* (*ov̥i̋č̋n̋sit̋š*) *de a al̋in̋pe* *ks* *ok̋p̋r̋itoape* *k̋v̋inte* *ne* *oamenĩ*.

Φιλοκηδεμονικός, ή, *ον*, *mi*

Φιλοκηδεμών, όνος (ό, ή), *ixbitopš de* *p̋s̋deni̋ile sae*. [*mi*

Φιλοκηδής, έος (ό, ή), *rl̋s*: = Φιλοκηδεμών. [φίλος, κηδός 2].

Φιλόκηπος (ό, ή), *ixbitopš de* *p̋r̋ed̋inĩ*. [φίλος, κηπος]

Φιλοκίχαριστής, ού (ό), *ixbitopš de a k̋in-*

ta κς kitapa, saš de kitapisti. [φιλος, κι-
θαριστής].

Φιλοκίνδυνος (ό, ή), iſbitopš (despreuſi-
tor») de primexdii. [φιλος, κίνδυνος]. [de
xnde

Φιλοκινδύνως, adv: κς iſbiſe (nesokotipe)
de optmejdie, κς mare κεραικῶ.

Φιλοκισσοφόρος (ό, ή), poet: iſbitopš de
a κςpta (a ginea) edepš. [φιλος, κισσο-
φόρος].

Φιλόκλαυτος (ό, ή), iſbitopš de a (se)
paĩnpe. [φιλος, κλαίω].

Φιλοκνήμις, ιδος (ό, ή), iſbitopš de πια-
tome ne πιχοape, saš (in ſen:) de apme,
(ad:) de peſeoĩκ. [φιλος, κνήμις].

Φιλόκνισσος (ό, ή), poet: iſbitopš de a-
κςpta iſpintep κςpaſpi (de κςptſe).
[φιλος, κνίσσα].

Φιλόκκοινος (ό, ή), iſbitopš de ainele
πςελικῶ. [φιλος, κοινός].

Φιλοκοιρανίη (ή), poet: iſbiſe de (a-
πλεκαρε λα) ſtznĩnipe. [φιλος, κοιρανίη].

Φιλοκόλαξ, ακος (ό, ή), iſbitopš de aĩn-
gſmitopĩ, saš aĩngſmĩpe. [φιλος, κόλαξ].

Φιλοκόμος (ό, ή), iſbitopš de a mĩ in-
griki πςpa. [φιλος, κόμη].

Φιλοκομπέω -ω, biit: -ήσω, iſbeſkš fa-
la. [mĩ

Φιλοκομπία (ή), iſbiſe de faλ. [din
Φιλόκομπος (ό, ή), iſbitopš de faλ (a
vorpi mare, mĩ χλ:). (φιλος, κόμπος].

Φιλόκοπρος (ό, ή), iſbitopš (ĩntpeſĩn-
uatš) de gſnoĩš (ka ſz podĩaſkš). [φιλος,
κόπρος].

Φιλοκοσμέω -ω, biit: -ήσω, iſbeſkš πο-
δοabele (fantapia). [mĩ

Φιλοκοσμία (ή, iſbiſe de podoaſe. [din
Φιλόκοσμος (ό, ή), iſbitopš de podoaſe,
gλete, saš fantapie; (Biſep:) de zδtp-
niua aſmĩ. [φιλος, κόσμος].

Φιλόκλημνος (ό, ή), iſbitopš de pĩne,
saš pĩnoaſe ποκρĩ. [φιλος, κλημνός].

Φιλοκληνέω, -ω, biit: -ήσω, iſbeſkš a
dejdika, saš ɔepɔetezš κς mɔlɔ skɔm-
pɔtate aſkɔpɔɔɔɔ. [φιλος, κλίνω]. [de xnde

Φιλοκληνητικός, ή, ɔn, obĩɔnĩtš a dejd-
dika, a ɔepɔeta κς amɔpɔnɔta aſkɔpɔɔɔ.

Φιλοκρόταλος (ό, ή), iſbitopš de sɔne-
ta zopnaɔep (ĩnſtpmĩntš mɔsikaλš).

[φιλος, κρόταλος].

Φιλόκροτος (ό, ή), iſbitopš de pɔsneto
din mĩnĩ (de anɔaɔde), saš de sromote,
do gλɔmĩ. [φιλος, κρότος].

Φιλοκτέανος (ό, ή), poet: [φιλος, κτέα-
νος] = κς...

Φιλοκλήματος (ό, ή), = Φιλοκλήμων.

Φιλοκτημοσύνη (ή), iſbiſe de kĩmtĩrš. [din
Φιλοκλήμων, ονος (ό, ή), iſbitopš de kĩ-
mtĩrape; (pĩn ɔpm:) aſɔpĩtopš. [φιλος,
κτῆμα].

Φιλοκτησία (ή), = Φιλοκτημοσύνη. [φιλος,
κτῆσις].

Φιλοκτίστης, ου (ό), mĩ Φιλόκτιστος (ό, ή),
poet: iſbitopš de zĩdĩpe, de κλɔdĩpe de
kase. [φιλος, κτίζω].

Φιλόκυβος (ό, ή), iſbitopš de κοκκλ κς-
beop. [φιλος, κύβος].

Φιλοκυδής, έος (ό, ή), poet: [φιλος, κύ-
δος iſbitopš de sɔaɔɔ (de ſtpɔaɔɔɔɔɔ), saš
de beſeɔie. «Κῶμος —». Om:

Φιλοκυνγέτης, ου (ό), = Φιλοκύνηγος.
[φιλος, κυνηγέω].

Φιλοκυνγία (ή), iſbiſe de vĩnɔtoape. [din
Φιλοκύνηγος (ό, ή), iſbitopš de vĩnɔtoa-
pe. [φιλος, κυνηγός].

Φιλόκυνος, mĩ Φιλοκύων -κυνος (ό, ή),
iſbitopš de kĩnĩ. [φιλος, κύων].

Φιλοκυθωνιστής, ου (ό), iſbitopš de a
deſepta πaɔape, ɔɔtopš. [φιλος, κυθωνίζω].

Φιλόκυμνος (ό, ή), iſbitopš de deſɔɔɔɔɔ
(mĩnκɔɔ mĩ ɔɔɔɔɔɔ), saš patĩnade (ɔm-
ɔɔɔe κς mɔsĩkɔ noaɔte). [φιλος, κύμνος].

Φιλόκυπος (ό, ή), Σχολ: εκσπλ: a λδĩ
φιλήρετος. [φιλος, κύπη].

Φιλόλαγνος (ό, ή), απλεκαĩ κς totɔɔ la
πλɔɔɔɔɔɔɔɔ. [φιλος, λάγνος].

Φιλολάκων, ωνος (ό, ή), iſbitopš de λα-
konĩ saš λaɔɔɔɔɔɔɔɔ. [φιλος, Λάκων].

Φιλόλαλος (ό, ή), iſbitopš de mɔlɔɔɔ
ɔɔɔ, ɔɔɔɔtopš. [φιλος, λόλος].

Φιλολάμπαδος (ό, ή), iſbitopš de fɔkaiĩ
(enit: aĩ Dianeĩ, in a κςpta ɔĩnste se
seɔɔaš λaɔɔɔɔɔɔɔɔɔ, τὰ λαμπαδηδρό-
μα). [φιλος, λαμπάς].

Φιλολήϊος (ό, ή), iſbitopš de πρɔzĩ. [φĩ-
λος, ληϊή in ιοκῶ de λεία].

Φιλολήπτης, ου (ό), iſbitopš de λɔape.
[φιλος, λαμβάνω].

Φιλόλιθος (ό, ή), iſbitopš de πρɔɔĩo-
se pĩetpe. [φιλος, λίθος].

Φιλόλιχνος (ό, ή), poet: iſbitopš de πλɔ-
kɔte mĩnκɔɔ. [φιλος, λίχνος].

Φιλόλογέω -ω, biit: -ήσω, iſbeſkš κς-
vĩntele, (ad:) inɔɔɔɔɔɔɔ, ſtɔdiezš aĩtepa-
tɔpa, ɔɔɔɔkš, saš tɔaktezš deſnpe aĩt-
pape obĩkɔe; (in ſen:) ſĩntš (saš mɔ in-
deɔetnĩɔkš la ɔeɔa κς) aĩtepatopš. [mĩ

Φιλόλογία (ή), tpeaɔa, saš ſtɔdĩɔɔ aĩte-
patopɔɔɔ, aĩtepatɔɔ. [din

Φιλόλογος (ό, ή), iſbitopš de inɔɔɔɔɔɔɔ.

pī saḡ de wtiinge (stadiitorḡ de wtiingifīe, saḡ apxeologifīe obīekte); lītepatorḡ, saḡ lītepatḡ, mḡat-īnwḡatḡ (ka Epalostenḡ čel dīntīī prenḡmitḡ Φιλολόγος pentrk felḡpītele lḡī wī mḡate kḡnōwḡtīngē). 2) (propapoks: kom: xne-opī) īxbitorḡ de a worbī mḡate. «Ο οἶνος φιλολόγους πάντας ποιεῖ». At: [fīλος, λόγος]. [de xnde

Φιλολόγως, adv: kḡ īxḡīpe de īnwḡtḡtḡrī, saḡ ka lītepatḡ, kḡ mḡate wtiinge.

Φιλολοιδορία (ή), īxḡīpe de okḡrīpe, saḡ batḡkokorīpe. [dīn

Φιλολοιδορος (ό, ή), īxbitorḡ, obīḡḡitḡ, aplekatḡ la okḡrīpe, saḡ batḡkokorīpe. [fīλος, λοιδορος]. [de xnde

Φιλολοιδορώς, adv: īn kīpḡ okḡrītorḡ, saḡ batḡkokorītorḡ.

Φιλολουτρέω -ō, biit: -ήσω, īxḡeskḡ bḡīle. [dīn

Φιλόλουτρος (ό, ή), īxbitorḡ de bḡī, saḡ de deasḡ skḡldare. [fīλος, λουτρός].

Φιλόλυπος (ό, ή), obīḡḡitḡ a se mīxni de op če. [fīλος, λύπη].

Φιλόλυρος (ό, ή), īxbitorḡ de līrḡ. [fīλος, λύρα].

Φιλομάθεια (ή), īxḡīpe de, aplekare la īnwḡtḡtḡrḡ. [wī

Φιλομαθέω -ō, biit: -ήσω, īxḡeskḡ a īnwḡtḡ, amḡ aplekare la īnwḡtḡtḡrḡ. [dīn

Φιλομαθής, έος (ό, ή), īxbitorḡ de, aplekatḡ la īnwḡtḡtḡrḡ. [fīλος, μακθάνω]. [de xnde

Φιλομαθία (ή), = Φιλομάθεια. [wī

Φιλομαθώς, adv: kḡ īxḡīpe de īnwḡtḡtḡrḡ.

Φιλομάλαχος (ό, ή), īxbitorḡ de molī-čīkne (desḡtḡčīosḡ, saḡ trīndḡbosḡ). [fīλος, μαλαχός].

Φιλομαντευτής, οῦ (ό), īxbitorḡ de a kon-sḡla orakole, saḡ a čere proopovīī. [fīλος, μαντεύομαι].

Φιλόμαντις, εως (ό, ή), īxbitorḡ de pro-opovī, saḡ proopovītorīe. [fīλος, μάντις].

Φιλόμαστος (ό, ή), īxbitorḡ de mīḡa maīčēī sale, aplekatḡ īnkḡ la mīḡḡ. [fīλος, μαστός].

Φιλομαχέω -ō, biit: -ήσω, īxḡeskḡ bḡtḡlīle, saḡ čeptele. [dīn

Φιλόμαχος (ό, ή), īxbitorḡ de bḡtḡlīī, de čepte, saḡ de prīmeḡdīī; (prin xpm:) kḡstḡztorḡ, dīpḡḡ. [fīλος, μάχη].

Φιλόμβριος, poet: mī Φίλομβρος (ό, ή), īxbitorḡ de ploae (ka plantele, wī čl:). [fīλος, ὄμβρος].

Φιλόμβροτος (ό, ή), poet: īxbitorḡ de

oamenī, [fīλος, βροτός].

Φιλομειδής, έος (ό, ή), īxbitorḡ de zīm-betḡ, obīḡḡitḡ totdasna a zīmḡī, bḡḡḡḡḡ. (enit: al Benepīī). [fīλος, μεῖδος].

Φιλομειράκιος, wī Φιλομείραξ, ακος (ό, ή), īxbitorḡ de bḡīeḡēī, saḡ kopīḡawī. [fīλος, μειράκιον, wī μείραξ].

Φιλομεμφής, έος (ό, ή), īxbitorḡ de, obīḡḡitḡ a xḡlī (a se plīḡe de) op če, kīrtīvīosḡ, nemḡḡḡḡḡḡ de op če. [fīλος, μέμφομαι].

Φιλομεμφάτος, η, ον, sḡḡḡḡ: (nepḡḡḡ) al lḡī φιλομεμφής.

Φιλομέριμος (ό, ή), īxbitorḡ de a īn-ḡrīḡī. [fīλος, μέριμνα].

Φιλομετάβολος (ό, ή), īxbitorḡ de skim-bḡrī, lesnīvīosḡ īn pḡefaveḡrī, nestatopnīkḡ. [fīλος, μεταβολή].

Φιλομνηδής, έος (ό, ή), bezī φιλομνηδής.

Φιλομήλα, ας (ή), prīvīḡetoape (metamopḡosatḡ dīn Φίλομελα fīḡka lḡī Tīpeḡ īn pasḡpe). [de xnde

Φιλομήλειος (ό, ή), de prīvīḡetoape.

Φιλόμηλος (ό, ή), īxbitorḡ de mepe, saḡ (īn ḡen:) de poame, saḡ de ol. [fīλος, μῆλον].

Φιλόμηρος (ό, ή), īxbitorḡ de (admīpḡtorḡ al lḡī) Omerḡ. [fīλος, Όμηρος].

Φιλομήτωρ, ορος (ό, ή), īxbitorḡ de mḡma sa. [fīλος, μήτηρ].

Φιλομισέω -ō, biit: ήσω, sīntḡ ...

Φιλόμισος (ό, ή), (wī adv:) -mīsōs, dīn natḡrḡ aplekatḡ la xḡḡ, = Φίλεχθής. [fīλος, μῖσος].

Φιλομειδής, έος (ό, ή), poet: īn lokḡ de φιλομειδής. (bezī wī...)

Φιλομμηδής, έος (ό, ή), poet: [fīλος, μῆδος. 2] (enit: Benepa. («Ότι μῆδών ἐξεφάνθη». Es: Trn: 100 nepḡḡḡḡḡḡ παρodie a lḡī φιλομμειδής).

Φιλόμολπος (ό, ή), poet: īxbitorḡ de kīntape (de poesie wī de kīntīve, saḡ folositorḡ ka obīektḡ al lop). [fīλος, μολπή].

Φιλομουσέω -ω, biit: -ήσω, īxḡeskḡ Mḡsḡle wī frḡmoasḡle līvepe apte protektate de dīnsḡle. [wī

Φιλομουσία (ή), īxḡīpe de Mḡse, saḡ de īnwḡtḡtḡrḡ. [dīn

Φιλόμουσος (ό, ή), īxbitorḡ de Mḡse (de frḡmoasḡle līvepe apte protēktate de dīnsḡle); (īn ḡen:) īxbitorḡ de wtiinge, saḡ de īnwḡtḡtḡrī. [fīλος, Μοῦσα].

Φιλομόχθηρος (ό, ή), īxbitorḡ de oame-nī netḡḡḡḡḡ saḡ pḡī. [fīλος, μοχθηρός].

Φιλόμοχθος (ό, ή), ίξβιτορѣ de ostenealí. [φίλος, μόχθος].

Φιλομυθέω -ω, biit: -ήσω, ίξβeskѣ favϑλε-
λε, saѣ (simu:) konbopbipí de petpechere. [mi]

Φιλομυθία (ή), ίξβipe de favϑλε, saѣ de
konbopbipí snpe petpechere. [din]

Φιλόμυθος (ό, ή), ίξβιτορѣ de favϑλε,
saѣ (simu:) de konbopbipí snpe petpeche-
pe. [φίλος, μυθος].

Φιλόμυρος (ό, ή), ίξβιτορѣ de mipesme.
[φίλος, μύρον].

Φιλόμωμος (ό, ή), [φίλος, μῶμος] ίξβιτο-
ρѣ de xϑlipe.

Φιλόμωσος (ό, ή), Dor: ίn lokѣ de φι-
λόμουσος.

Φιλονάματος (ό, ή), poet: ίξβιτορѣ de
finíne (de ape). (enit: al soapeϑalí, kape
sepe zmezelele). [φίλος, νάμα].

Φιλοναύτης, ου (ό), ίξβιτορѣ de navirt-
topí, saѣ de naviragie (nϑlipe ne mare).
[φίλος, ναύτης].

Φιλονεικέω -ω, biit: -ήσω, ίξβeskѣ dis-
nϑtele, mϑ cheptѣ, stϑpϑieskѣ a dovedi,
kϑ amѣ dpeutate; (kϑ dat: saѣ ak: kϑ prep:)
mϑ íntpekѣ, mϑ λϑntѣ, mϑ pibalezѣ kϑ-
tre vineva; (kϑ inf:) mϑ sileskѣ, mϑ am-
bigionezѣ kϑ stϑpsingϑ a sϑvίrwí cheva. [mi]

Φιλονεικία (ή), disnϑte, emϑlagie (in-
trechere) de disnϑtanϑí; cheartϑ, saѣ stϑ-
psingϑ ambigioasϑ a kϑíva snpe dovedipe,
kϑ ape dpeutate ίn cheva. [din]

Φιλόνεικος (ό, ή), [φίλος, νεϊκος] ίξβιτορѣ
de chepte, de disnϑte, stϑpsitopѣ íntϑ a
'mi íntϑpí kϑvίntϑλ, saѣ a dovedi, ka ape
dpeutate ίn cheva; (prin xpm:) ambigiosѣ.
(bezí mi φιλόνεικος). «Τὸ φιλόνεικον». χα-
ρακτηρϑλ disnϑtpopϑλí ambigiosѣ, (Franϑ:)
esprit de contradiction. [de xnde]

Φιλονεικως, adv: kϑ stϑpsingϑ fϑpϑ kϑ-
vίntѣ, saѣ kϑ nismϑtapigϑ ambigie. «Φιλο-
νεικως ἔχειν πρὸς τινα». Lks:==Φιλονεικείν.

Φιλόνεος (ό, ή), ίξβιτορѣ de tinepí. [φι-
λος, νέος].

Φιλονικέω -ω, biit: -ήσω, ίξβeskѣ a vί-
pϑi (a ppedomni) ίn toate. [mi]

Φιλονικία (ή), ίξβipe de vίpsingϑ. [din]

Φιλόνικος (ό, ή), ίξβιτορѣ de vίpsingϑ
(de íntitute, saѣ kovίrwipe) ίn op che;
(prin xpm:) ==Φιλόνεικος. [φίλος, νίκη].

Φιλονοσέω -ω, biit: -ήσω, sίntѣ (saѣ
voieskѣ a apϑla, kϑ sίntѣ) volnϑvίϑiosѣ.
[φίλος, νόσος].

Φιλονύμφιος (ό, ή), poet: ίξβιτορѣ de
(favoravíλ kϑtre) tinepí kϑstϑtopigí. «Α-
φροδίτη — ». Enpr: [φίλος, νυμφίος].

Φιλόξεινος (ό, ή), poet: ίn lokѣ de φι-
λόξενος.

Φιλοξενέω -ω, biit: -ήσω, ίξβeskѣ (kϑ mϑλ-
ϑxmipe priimeskѣ ίn ospitalitate) ne stre-
iní; saѣ amѣ απλεκαρε kϑtre streinele
nϑpavxpí mi ovίcheíxpí. [mi]

Φιλοξενία (ή), ίξβipe de streiní, ospi-
talitate; saѣ απλεκαρε la streine nϑpa-
vxpí. [mi]

Φιλοξενίζω, biit: -ίσω, Sxx: ίn lokѣ de
φιλοξενέω. [din]

Φιλόξενος (ό, ή), ίξβιτορѣ (ospitalitopѣ)
de streiní; saѣ απλεkatѣ la streine nϑ-
pavxpí. [φίλος, ξένος]. [de xnde]

Φιλοξένως, adv: kϑ ίξβipe (saѣ ospita-
litate) de streiní.

Φιλοζύτονος (ό, ή), (λέξις, zichepe) ka-
pe ovίvϑit ími ía tonϑλ (akϑentϑλ) asϑ-
npa íerminagíi saje, saѣ sίlavet de la
sfίrwitѣ. [φίλος, ζύτονος].

Φιλόσοινος (ό, ή), poet: ίn lokѣ de φι-
λοσoίνος.

Φιλοπαθής, έος (ό, ή), lesnίϑiosѣ de a
se mίwka de sϑfίeteϑtele nϑtimí; saѣ ίξ-
bitopѣ de desfίϑvίϑiose nϑtimí. [φίλος,
πάθος].

Φιλοπαιγμώνως, adv: kϑ ίξβipe de, saѣ
απλεκαρε la जोकरί. [mi]

Φιλοπαιγμοσύνη (ή), ίξβipe de जोकरί,
saѣ beselitoape petpechepí. [din]

Φιλοπαίγμων, ονος (ό, ή), [φίλος, παίζω]
ίξβιτορѣ de जोकरί, saѣ beselϑe petpechepí.

Φιλοπαίκτης, ου (ό),=Φιλοπαίγμων.

Φιλόπαις, αιδος (ό, ή), ίξβιτορѣ de ko-
πιí, saѣ de vίtepi. «Νόσος—». Καλ:==Παι-
δεραστία. [φίλος, παῖς].

Φιλοπαίσμων, ονος (ό, ή),=Φιλοπαίγμων.

Φιλοπαίστης, ου (ό),=Φιλοπαίκτης.

Φιλοπάλαιστρος (ό, ή), ίξβιτορѣ de λϑ-
ntϑtopíi (de tϑpnemí eksepvigíi). [φίλος,
παλαίστρα].

Φιλοπάννουχος (ό, ή), poet: ίξβιτορѣ de
a netpeche toatϑ noantea ίn preberiepe. [φι-
λος, πάννουχος].

Φιλοπαράβολος (ό, ή), ίξβιτορѣ de a se
apϑnka ίu primϑjdíi. [φίλος, παράβολος].

Φιλοπάρθενος (ό, ή), ίξβιτορѣ de feϑíoa-
pe, saѣ de feϑíopie. [φίλος, παρθένος].

Φιλοπατορία (ή), ίξβipe de tatϑλ sϑѣ.
[φιλοπάτωρ].

Φιλοπατρία (ή), ίξβipe de patpie. [din]
Φιλόπατρις, ιδος (ό, ή), ίξβιτορѣ de pa-
trie. [φίλος, πατρις].

Φιλοπάτωρ, ορος (ό, ή), ίξβιτορѣ de ta-
tϑλ sϑѣ. [φίλος, πατήρ].

Φιλοπενθής, έος (ό, ή), poet: Ixbitopš de жале, saš plinsete. [φίλος, πένθος].

Φιλοπένταθλος (ό, ή), Ixbitopš de чело чинчи лπнто. [φίλος, πένταθλον].

Φιλοπευθής, έος (ό, ή), Ixbitopš de a în- treβα, saš a черчета, a агла op че, кк- piosš. [φίλος, πυνθάνομαι].

Φιλοπευστέω -ω, biit: -ήσω, Ixbeskš prin întreprī saš черчети a агла. [din Φιλοπεύστης, ου (ό), = Φιλοπευθής. [de xnde

Φιλοπευστία (ή), običeizl Ixbitopšлвi de a черчета prin întreprī, mi a агла op че.

Φιλόπευστος (ό, ή), = Φιλοπεύστης

Φιλοπλάκουντος (ό, ή), Ixbitopš de плъ- чинте, saš пръжитрī. [φίλος, πλακοῦς].

Φιλοπλάτων, ωνος (ό, ή), Ixbitopš de Платонš (ad: de skriepile, saš ideize лл). [φίλος, Πλάτων].

Φιλόπλεκτος (ό, ή), običeizl de a se înpletī. «Κόμη—». Enpr: [φίλος, πλέχομαι].

Φιλόπλοος -ους (ό, ή), Ixbitopš de navi- ragie, saš кълъtorī ne mare. [φίλος, πλό- оς -оῦς].

Φιλοπλος (ό, ή), Ixbitopš de arme, saš de pesboīš. [φίλος, όπλον].

Φιλοπλούσιος (ό, ή), = Φιλόπλουτος. [φί- λος, πλούσιος].

Φιλοπλουτέω -ω, biit: -ήσω, Ixbeskš во- рѣгiа. [mi

Φιλοπλουτία (ή), Ixbiре de vorѣгiе. [din

Φιλόπλουτος (ό, ή), Ixbitopš de vorѣгiе. [φίλος, πλοῦτος].

Φιλοποιέω -ω, biit: -ήσω, fakš ne čineva prietenš al кѣва, saš (miж.) al меѣ. [φιλопοіός]. [de xnde

Φιλοποίησις, εως (ή), faчepc de upiete- temgrš.

Φιλοποιητής, οῦ (ό), Ixbitopš de poegī, saš (in men:) de poesie. [φίλος, ποιητής].

Φιλοποιία (ή), faчepc, saš došindipe de prietenš. [φιλопοіός].

Φιλοποιμήν, ενος (ό, ή), Ixbitopš de пѣ- stopī, saš de пѣstopеaskѣ вiагѣ. (intpeв: nšmaī ka nšme prop:). [φίλος, ποιμήν].

Φιλοποιμνιος (ό, ή), Ixbitopš de ispmc. «Κύων —» Ткр: [φίλος, ποιμνιον].

Φιλοποιός (ό, ή), fъkъtorš de prietenī, saš kontpivxitorš la асeаstа. [φίλος, ποіός].

Φιλοπόλεμος (ό, ή), Ixbitopš de pesboīš. «Τὸ φιλοπόλεμον». Лкс: Ixbiре de pesboīš. [φίλος, πόλεμος].

Φιλόπολις, ιδος (ό, ή), Ixbitopš de o - pašš, saš de patria sa. [φίλος, πόλις]. [de xnde

Φιλοπολίτης, ου (ό), Ixbitopš de чetъ- genīf (kompatrioijī) сѣi.

Φιλοπολύγελως, ωτος (ό, ή), Ixbitopš de mклтъ ріsš. [φίλος, πολὺς, γέλως].

Φιλοπονέω -ω, biit: -ήσω, Ixbeskš (nš прeчeтѣ) a osteni; (кк ак:) лккpeзѣ чева кк neпpeчeтape. [φιλόπονος]. [de xnde

Φιλοπόννημα (τό), лккpѣ fъkъtš кк стръ- dšingѣ, кк neпpeчeтatъ osteneazъ.

Φιλοπονηρία (ή), Ixbiре de biklenie, saš de pтi. [din

Φιλοπόννηρος (ό, ή), Ixbitopš de biklenie, saš de pтi (omš de pтѣ характерѣ). [φί- λος, πονηρός].

Φιλοπονία (ή), Ixbiре de osteneazъ, ne- пpeчeтape. [din

Φιλόπονος (ό, ή), Ixbitopš de (neпpeчe- tьtopš in) osteneal. «Τὸ φιλόπονον». = Η φιλοπονία. [φίλος, πόνος]. [de xnde

Φιλοπόνως, adv: кк Ixbiре de osteneazъ, кк neпpeчeтape, saš sixinѣ.

Φιλόπορνος (ό, ή), Ixbitopš de кpвe, saš de кpвiе. [φίλος, πόρνη].

Φιλοπόρφυρος, (ό, ή), Ixbitopš de por- firъ, saš de beuminte porfirīf (poшiī). [φίλος, πορφύρα].

Φιλοποσία (ή), Ixbiре de вѣxtpъ, be- гiе. [φίλος, πόσις].

Φιλοποτέω -ω, biit: -ήσω, Ixbeskš вѣxt- pa, sінtš begivš. [din

Φιλοπότης, ου (ό), Ixbitopš de (običeizl- tš la) вѣxtpъ (de binš), begivš. [φίλος, πίνω]. [de xnde

Φιλοποτία (ή), = Φιλοποσία.

Φιλοπότις, ιδος (ή), fem: ал ллi φιλοπότης.

Φιλοπολύγελως, ωτος (ό, ή), poet: in локš de φιλοπολύγελως.

Φιλοπραγματίας, ου (ό), = Φιλοπράγμων.

Φιλοπραγμονέω -ω, biit: -ήσω, Ixbeskš (imī плаче) a асeа treвi, griжi (a mъ amesteka in toate); (strъm:) черчetezš кк пѣтръndape. (bezī mi πολупрагμονō). [mi

Φιλοπραγμόνως, adv: кк mклтš neastīm- пѣрѣ, aktivitate, saš кkpіositate. [mi

Φιλοπραγμοσύνη (ή), пѣчepc de ame- stekape in mклte treвi; saš = Πολυπραγ- μοσύνη, [din

Φιλοπράγμων, ονος (ό, ή), Ixbitopš de a асeа treвi, mi griжi, de a se amesteka in mклte, neastīmпѣpatš; de mклte окъ- patš; (in pтѣ) = Πολυπράγμων [φίλος, πράγμα].

Φιλόπρακτος, (ό, ή), = Φιλόπονος, Ixbi- topš de лккpape, aktivš. [φίλος, πράττω].

Φιλοπρεπής, έος (ό, ή), Ixbitopš de кк-

βίη, saḥ de βητ pīdsiāx in op che, = Φιλόχαλος. [φίλος, πρέπον]. [de xnde

Φιλοπρεπώς, adv: κς iḥvipe de κβίη, saḥ βητ pīdsiāx, = Φιλοκάλως.

Φιλοπροσηγορία (ή), iḥvipe de souiavilite, saḥ prieteneask komēnikagie. [din

Φιλοπροσήγορος (ό, ή), iḥvitorḥ de prieteneask komēnikagie κς op chine, souiavilḥ. [φίλος, προσήγορος]. [de xnde

Φιλοπροσηγόρως, adv: κς kīnḥ prieteneask, souiavilḥ.

Φιλοπροσηγής, έος (ό, ή), iḥvitorḥ de pxtape βλακίη, gpaioasḥ κτρε τοῦ. [φίλος, προσηγής].

Φιλοπρωτεία (ή), dopingḥ de iñtitate. [din

Φιλοπρωτεύω, viit: -εύω, dopeskḥ, mḥ sieskḥ a doḥndi iñtitate (a kovīrmi ne algi) in toate. [mi

Φιλοπρωτία (ή), iḥvipe de iñtitate in toate. [din

Φιλόπρωτος (ό, ή), iḥvitorḥ, dopitorḥ de iñtitate in toate. [φίλος, πρῶτος].

Φιλοπόλεμος (ό, ή), poet: in lokḥ de φιλοπόλεμος.

Φιλόπολις, ιος (ό, ή), poet: in lokḥ de φιλόπολις.

Φιλόπορθος (ό, ή), poet: iḥvitorḥ de fraḥde vixtape, saḥ pḥmḥpele. «Μέσα —». Non: [φίλος, πτόρθος].

Φιλοπωχία (ή), iḥvipe (mīx) de sxpavi. [din

Φιλόπτωχος (ό, ή, iḥvitorḥ de sxpavi (mīlosḥ). [φίλος, πτωχός].

Φιλόπυρος (ό, ή, iḥvitorḥ de (ovīnxi iḥ a pesḥpi n' iñtre) griḥ. [φίλος, πυρός].

Φιλοπυστέω -ω, viit: -ήσω, = Φιλοπυστέω. [din

Φιλόπυστος (ό, ή), = Φιλόπυστος.

Φιλοπυριστής, οῦ (ό), poet: iḥvitorḥ de poame, saḥ (dintp' aḥecami pīvīnḥ) de toamḥ. [φίλος, πύρρα].

Φιλοπυτέω -ω, viit: -ήσω, rap in lokḥ de φιλοπυτέω. [din

Φιλοπώτης, ου (ό), rap in lokḥ de φιλοπώτης.

Φιλοργής, έος (ό, ή), iḥvitorḥ, ovīnxiḥ de a se mīnia pesne, nekḥiḥiosḥ, iḥte la mīnie. [φίλος, όργή].

Φιλόργιος (ό, ή), iḥvitorḥ de, saḥ ovīnxiḥ la peliḥioase peremoniḥ, saḥ serḥvīrī, nomposḥ. [φίλος, όργιον].

Φιλοργας (ό, ή), = Φιλοργής.

Φιλορήτωρ, ορος (ό, ή), = Φιλορήτωρ.

Φιλόρθιος (ό, ή), iḥvitorḥ de (a se iñtinde in) dreautḥ dipekḥie saḥ linie in

sxs. [φίλος, όρθιος].

Φιλοστοία (ή), iḥvipe (anpekape) de a defini (dḥne perḥele loḥiḥei) lekḥpīle. [φίλος, όρίζω].

Φιλορμίττειρα (ή), poet: iḥvitoape de a pīimi in portḥ ne plxtitopī. (enit: al Bepere). [φίλος, όρμίζω].

Φιλορνίθια (ή), iḥvipe de πḥxpī. [din

Φιλορνις, ιος (ό, ή), iḥvitorḥ (mi pas: iḥvitḥ) de πḥxpī. «Πέτρα κοίτη—» Esxla: in kape κς πḥxpere pelpek πḥxpīle. [φίλος, όρνις].

Φιλορήτωρ, ορος (ό, ή), iḥvitorḥ de o-ratorī saḥ de retorikḥ. [φίλος, όρήτωρ].

Φιλόρρυθμος (ό, ή), iḥvitorḥ de taktḥ (de armonie). [φίλος, όρυθμός].

Φιλορήθων, ωνος (ό, ή), poet: iḥvitorḥ (ovīnxiḥ de a se psne p' iñpḥexḥ) de xpī. «Κημός—» Enpr:

Φιλορήωξ, ωγος (ό, ή), poet: iḥvitorḥ (iñkḥrkatḥ) de vḥoano (de strḥxpī).

«Αμπελος—» Enpr: [φίλος, όρώξ].

Φιλορυγοτροφέω -ω, viit: -ήσω, iḥveskḥ a xpḥni (a ḥinea) pḥpeliḥie. (bezī όρυγοxopéω). [φίλος, όρτυξ, τρέφω].

Φιλόρτυξ, υγος (ό, ή), iḥvitorḥ de pḥpeliḥie. [φίλος, όρτυξ].

Φιλορχήμων, ονος (ό, ή), mi

Φιλορχηστής, οῦ (ό), iḥvitorḥ de dḥngḥtopī, saḥ de danḥxpī. [φίλος, όρχηστής].

Φιλορώμαιος (ό, ή), iḥvitorḥ de Romanī. [φίλος, 'Ρωμαίος].

Φίλος, η, ον, (kompar: poet: φιλάτερος, sxpḥl: -αίτατος, saḥ rap φιλώτερος, -ώτατος, iap proz: kompar: φίλτερος, sxpḥl: -τατος, mi rap φίλων, φίλιος) iḥvitḥ; (akt:) iḥvitorḥ, favoḥavilḥ, vine-boitorḥ; (desnpe lekḥr:) mḥkḥiḥ; (xne-opī) prieteneskḥ; (la poeḥi) ka pron: nos: in lokḥ de έμδος, σός, έός, saḥ ήμέτερος, ύμέτερος, mi χλ: al meḥ, al iḥḥ, al sxḥ, al nostḥ, al vostḥ, mi χλ: || (sxst:) prietenḥ, saḥ amikḥ; (fem:) prietenḥ; (xne-opī) souie, saḥ amopezḥ. (ovīc: ka aklam:) «Φίλε κασίγνητε». Om: (mi in eterou:) «Φίλε τέκνον (in lokḥ de «Φίλον τέκνον»). Om: (mi κς pen: ka sxpḥl:) «Φίλε άνδρῶν». Tkr: in lokḥ de φίλτατε; (saḥ pelat:) «Φίλος τινός» Pind: (saḥ mai des κς dat:) «Φίλος τινί». Dm: «Τέττιξ τέττιγι φίλος, μύρμαχι δέ μύρμαξ». Tkr: «Ο, τι καλόν, φίλον έστι, τὸ δ'οὔ καλόν οὔ φίλον έστι». Enpr: «Σοί φίλον έπλετο θυμῷ». Om: «Μή τοῦτο Διί φίλον γένοιτο». Od: H. sx nḥ o dea Dḥmpezeḥ. (mi in el:) «Εί και ὑμῖν φίλον». Plt: daka mi voī vḥ mḥmḥ-

miŋi. «Εἴ τινα φίλον καλεῖν». Γρ: de vo-
ieşte vineba. (saŋ im:) «Ἐνθα φίλ' ἔπτα-
λέα κρέα ἔδμεναι, ἡδὲ κύπελλα οἴνου πινέ-
μεναι». Ιλ: Λ. mīnkaŋi, mī beŋi kx pl̄-
cere. «Φίλα αὐτοῖσι ποιεῖται». Ερ: fače pri-
etexxḡ kx dīnwiŋ. (mī in lok̄ de pron:
pos:) «Φίλον ἦτορ». Ομ: inima mea (a ta,
a l̄i, mī chl̄) «Μήπως φίλον ἦτορ ὀλέσης». Ομ: sxfletxl̄ t̄x̄. «Φίλα γυῖα λέλυντο». Ομ: m̄dxlapere sale (ale lor, mī chl̄) «Φίλας περὶ χεῖρε θαλόντε». Ομ: (in lok̄
de φίλα χεῖρε, saŋ φίλας χεῖρας). •Λαβὼν
σε, φίλα εἴματα ἀποδύσω». Ιλ: Β: (mī in k̄x
maŋ deslxmit). •Μητρί φίλη χωόμενος, mī
chl̄». Ιλ: 1: asxpra maŋci sale. || (mī ka
sxvst̄). «Πατριλὸς εἰμὶ σου φίλος». Πλ: «Φί-
λοι βέδαιοι». Κsn: «Ἐν τοιούτος ἐμὸς φίλος,
ὃς τὸν ἑταῖρον γινώσκων ὀργὴν καὶ θαρρὺν
ὄντα φέρει». Τρν: «Πάντα τιμᾶντα τὰ παρ
φίλων». Τkr: «Τάων, ἦν κ' ἔθελῃσι, φίλην
ἀνάεδνον ἀγέσθω πρὸς οἶκον». Ομ: s̄x o ia
de sogie. || (next: xne-opi) in lok̄ de o-
v̄iektxl̄ de dparoste, saŋ de p̄ietexxḡ.
«Φίλον ἐμὸν!» Apst: dparostea mea! «Τὰ
φιλτάτα». Λks: cele maŋ ixbite ov̄iekte a-
le k̄iba.

Φιλοσαρκέω -ω, viit: -ήσω, (Bisep:) ixbes-
k̄x tr̄xkxl̄ (ad: pl̄xer̄ile tr̄xnsxl̄). [mī
Φιλοσαρκία (ή), ixbipe de tr̄xk̄. [din

Φιλόσαρκος (ό, ή), [φίλος, σάρξ] (Bisep:) ixbitor̄ de tr̄xk̄ (de tr̄xnemtele pl̄xer̄il̄).

Φιλοσίγματος (ό, ή), [φίλος, σῖγμα] ixbi-
tor̄ (int̄p̄x̄inḡtor̄ des) de lit̄epa sir̄ma.

Φιλόσιτος (ό, ή), ixbitor̄ de r̄pīx̄, (ad:) de mīnkare. [φίλος, σῖτος].

Φιλόσκαρθος (ό, ή), ixbitor̄ de a s̄xl̄-
ta, a s̄xpi d̄xnḡind. [φίλος, σκαρθός].

Φιλόσκεπος (ό, ή), ixbitor̄ de (κ̄x̄s̄ia
p̄ieşte) a fi s̄xst̄ akon̄epīx̄. [φίλος, σκέπη].

Φιλόσκηπτρος (ό, ή), ixbitor̄ de (ov̄i-
x̄sit̄ a ŋinea in mīn̄x̄) s̄xent̄x̄ (κίρξ̄).
«Βασιλεὺς—» Εnpr: [φίλος, σκῆπτρον].

Φιλοσκήπων, ωνος (ό, ή), ov̄iux̄sit̄ a p̄x-
la toŋar̄, saŋ baston̄ de pezemat. [φί-
λος, σκήπων].

Φιλόσκιος (ό, ή), ixbitor̄ de x̄m̄x̄.
[φίλος, σκιά].

Φιλοσκόπελος (ό, ή), ixbitor̄ de (ov̄i-
x̄sit̄ a net̄pece pe) s̄fin̄ci. [φίλος, σκοπέλος].

Φιλόσκοπος (ό, ή), ixbitor̄ de (p̄ibi-
tor̄ la) skon̄, saŋ ŋinta sa. [φίλος, σκοπός].

Φιλοσκύλαξ, ακος (ό, ή), ixbitor̄ de k̄x-
ŋei, saŋ k̄xī. [φίλος, σκύλαξ].

Φιλοσχωμοσύνη (ή), ixbipe de bat̄koko-
pipe. [din

Φιλοσχώμων, ονος (ό, ή), ixbitor̄ de
bat̄kokopipe. [φίλος, σχῶμμα].

Φιλοσχωπτέω -ω, viit: -ήσω, ixbes-
k̄x a bat̄kokopi. [din

Φιλοσχώπτης, ου (ό), = Φιλοσχώμων.
[φίλος, σκώπτω].

Φιλοσμάραγος (ό, ή), ixbitor̄ de lap̄m̄x̄
saŋ ḡxl̄x̄ie. [φίλος, σμάραγος].

Φιλόσμηνος (ό, ή), ixbitor̄ de poŋx̄pi
(de ad̄vine). [φίλος, σμήνος].

Φιλοσοφείω -ω, viit: -ήσω, (p̄in̄ci: mī in
uen:) ixbes-
k̄x, d̄opesk̄, mī (p̄in̄ x̄pm̄) m̄x̄
s̄ilesk̄ a dobindi (saŋ xot̄p̄it̄) in̄gelep-
cīsnea, des̄x̄v̄im̄ita k̄xnom̄tinḡx̄ a adev̄x̄-
p̄x̄xl̄, vipt̄stea, (saŋ nexot̄p̄it̄) x̄ep̄sta ek-
s̄nep̄inḡx̄, destoŋīcīe, saŋ isk̄sinḡx̄ la
op̄ ce; (p̄artik̄) tr̄p̄iesk̄, saŋ (k̄x ak̄: s̄inr̄:
saŋ k̄x p̄rep̄:) l̄x̄k̄pez̄x̄ (m̄x̄ in̄delet̄nīchesk̄
la) x̄eva ka filosof̄x̄, ov̄sepx̄ x̄eva k̄x
ok̄īx̄ filosof̄ik̄, s̄t̄adiēx̄, meditēx̄ x̄eva
in̄ ad̄īnk̄x̄ mī in̄ kin̄x̄ m̄tīinḡifik̄ (ad: k̄x
v̄x̄n̄x̄ r̄indipe, saŋ d̄x̄ne oape-kape xot̄p̄-
rit̄x̄ metod̄x̄ mī p̄ex̄kl̄). «Φιλοσοφῶν (ὁ
Σόλων) γῆν πολλὴν θεωρήσας εἵνεκεν ἐπελή-
λυθε». Ερ: «Σκεπτέον, καὶ ἀθρητέον, πῶς πο-
τε Σόλων φιλοσοφῆσας νόμους κρατίστους τῇ
πόλει κατέθηκε». Κsn: (mī k̄x ak̄:) «Χρῆ
σκοπεῖν καὶ φιλοσοφεῖν τοῦτον τὸν λόγον». Iskr̄:
«Nūn̄ τοῦτο πεφιλοσόφηκα μετὰ τοῦ ἀδίκου σο-
φιστοῦ τοῦ ἔρωτος». Κsn: m̄ 'am̄x̄ domipit̄
din ad̄īnk̄x̄ ov̄sepx̄are. (mī k̄x ak̄: ka xot̄-
p̄x̄:) «Ὁμην φιλοσοφεῖν φιλοσοφίαν, διῆς ἂν
μάλιστα ἐνόμιζον παιδευθῆναι τὰ προσήκοντα
ἀνδρὶ καλοκαγαθίας ὀρεγομένῳ». Κsn: (mī k̄x
p̄rep̄:). «Περὶ τοὺς ποιητὰς φιλοσοφεῖν». Iskr̄:
a se in̄delet̄nīcī filosof̄eşte (k̄x ad̄īnk̄x̄
v̄x̄rape de seam̄x̄). (mī nas:) «Τὰ φιλοσο-
φούμενα ἐδίδασκε». Lpt: filosof̄ia (x̄ea den'
at̄x̄n̄ci). [φιλόσοφος]. [de x̄nde

Φιλοσόφημα (τὸ), ov̄iekt̄x̄ de filosof̄ik̄x̄
meditācīe, saŋ x̄ep̄chet̄are, p̄ov̄x̄em̄x̄, sūx̄
teop̄em̄ filosof̄ik̄x̄.

Φιλοσοφία (ή), filosof̄ie, t̄peaba (skon̄xl̄,
saŋ p̄ofesia) filosof̄ix̄xl̄; saŋ (xot̄p̄it̄)
dop̄inḡx̄ de in̄gelep̄cīsnea (ad: k̄xnom̄tinḡ-
x̄ de adev̄x̄p̄x̄ l̄x̄k̄p̄x̄il̄op̄ dem̄nezeem̄ti
mī omen̄em̄ti), mī s̄izinḡx̄ s̄npe dobindipea
ei; (de x̄ude Bisep:) viaḡx̄ teop̄et̄ik̄x̄, saŋ
asket̄ik̄x̄ (p̄x̄st̄nik̄x̄); (in̄ uen: mī ned̄fin̄:)
s̄izinḡx̄ supe dobindipe de op̄ ce fel̄x̄ de
isk̄sinḡx̄, saŋ destoŋīcīe, ad̄īnk̄x̄ (vine
kin̄z̄sit̄, mī d̄x̄ne oape-kape p̄ex̄kl̄) me-
ditācīe, saŋ m̄tīinḡifik̄x̄ x̄ep̄chet̄are. «Τὴν
περὶ τοὺς λόγους φιλοσοφίαν». Iskr̄: teopia
(filosof̄ika in̄v̄x̄m̄x̄p̄x̄ a) p̄etop̄ic̄ei. «Οἱ

διατρίβοντες περί τὴν ἡμετέραν φιλοσοφίαν». Iskpr: «Ἐκ φιλοσοφίας τὴν δύναμιν τῶν λόγων εἰ-
λήφαμεν». Iskpr: «Φιλοσοφίαν, ἥ πάντα συνε-
ξεῦρε, καὶ συγκατεσκεύασεν». Iskpr: «Τὸ δια-
νίστασθαι νύκτωρ καὶ πρὸς ὑγίειαν καὶ οἰκο-
νομίαν καὶ φιλοσοφίαν χρήσιμον». Apst: [mi
Φιλοσοφικός, ἡ, ὄν, (mi adv:) -ικῶς, φι-
λοσοφικῶς, insimitḥ filosofii, saḥ filosofik-
istī. [φιλόσοφος].

Φιλοσοφοκλής, -κλέους (ὁ), īsvitorḥ de
(admiratorḥ de mksa, saḥ poesia poetk-
istī) Sofokleḥ. [φίλος, Σοφοκλής].

Φιλοσοφομειρακίσκος (ὁ), okspatḥ filoso-
feste (ad: kḥ totḥ dinadinska) de amorḥa
επιεγαμίλορ. [φιλόσοφος, μειρακίσκος].

Φιλόσοφος (ὁ, ἡ), filosofḥ, īsvitorḥ, mi
sivitorḥ de a dovīndi (xotḥpīt) ingelen-
uīne (desḥvīrmitḥ kḥnomītingḥ a adeḥv-
pḥstī mi a vīrtḥdī), saḥ (nexotḥpīt) iskḥ-
sinḥ, saḥ eksperiḥngḥ in op ḥe; (de xnd
in ḥen:) īsvitorḥ de īnvḥmḥtḥrḥ; (par-
tik:) īsvitorḥ de utīingḥ; (maī noḥ) īnde-
letnīuitḥ la ḥerḥetareḥa fiīngelop, mi maī
kḥ seamt a omḥstī. (φιλόσοφος s' a nḥmit
din modestie in lokḥ de sofós intīī Pi-
tagora). «Φιλοσόφου τοῦτο μάλιστα ἐστὶν ἀν-
δρός». Ksn: 2) = Φιλοσοφικός. «Βίος —». Lks: teoretikḥ, (mi Bisep:) asketikḥ. [φι-
λος, σοφός]. [de xnde

Φιλοσόφως, adv: = Φιλοσοφικῶς, filoso-
feste.

Φιλοσπῆλυξ, υἱος (ὁ, ἡ), poet: [φίλος,
σπῆλυξ] īsvitorḥ de (a netḥeḥe in) ne-
mtepe.

Φιλόσπονδος (ὁ, ἡ) īsvitorḥ de līvagiḥ,
saḥ (poet.) folositorḥ ka o līvagiḥ. [φι-
λος, σπονδή].

Φιλόσπουδος (ὁ, ἡ), īsvitorḥ de sipr-
ingḥ, saḥ stḥpḥitoape siviḥngḥ in op ḥe
lḥkḥ, siviḥtorḥ, aktivḥ. [φίλος, σπουδή].

Φιλοστασιώτης, ου (ὁ), īsvitorḥ de pes-
vḥtīpī, saḥ pevolute, tḥrvḥvḥtorḥ de li-
niḥte. [φίλος, στάσις].

Φιλοστάφυλος (ὁ, ἡ), īsvitorḥ, saḥ pro-
dkḥtorḥ de (mḥstī) stḥvḥtḥpī. [φίλος, στα-
φύλη].

Φιλοστεφανέω -ῶ, viit: -ήσω, īsveskḥ, do-
reskḥ, mḥ siveskḥ a dovīndi (konḥpīnd)
kḥnḥna vīrvīngel. [din

Φιλοστέφανος (ὁ, ἡ), īsvitorḥ, saḥ sivi-
torḥ (in konḥpīngḥ) de a dovīndi kḥ-
nḥna vīrvīngel. [φίλος, στέφανος].

Φιλόστονος (ὁ, ἡ), (mi ad:) -στόνως, o-
vīḥnsitḥ a sḥsnīna, denḥinsḥ a plīnḥe.
[φίλος, στόνος].

Φιλοστοργέω -ῶ, viit: -ήσω, īsveskḥ kḥ
fipeaskḥ dparoste konī, pḥpīngī, saḥ fra-
mī. [mi

Φιλοστοργία (ἡ), fipeaskḥ dparoste kḥ-
tḥe konī, pḥpīngī, saḥ fraḥī. [din

Φιλόστοργος (ὁ, ἡ), īsvitorḥ kḥ fipeaskḥ
dparoste de konī, pḥpīngī, saḥ fraḥī, mi
(in ḥen:) de pḥde. «Τὸ φιλόστοργον». Ksn:
in lokḥ de ἡ φιλοστοργία. [φίλος, στοργή].
[de xnde

Φιλοστόργως, adv: kḥ dparoste pḥpīn-
teaskḥ, fiaskḥ, mi ḥl:

Φιλοστρατιώτης, ου (ὁ), īsvitorḥ de o-
stamī, saḥ de ostḥmīe. [φίλος, στρατιώτης].

Φιλόστροφος (ὁ, ἡ), īsvitorḥ de ītopḥv-
tḥpī, saḥ skimḥtḥpī, skimḥvīosḥ. [φίλος,
στροφή].

Φιλοσυγγενής, εὖς (ὁ, ἡ), īsvitorḥ de pḥ-
de. [φίλος, συγγενής].

Φιλόσυκος (ὁ, ἡ), īsvitorḥ de smokine.
[φίλος, σῦκον].

Φιλοσύμмахος (ὁ, ἡ), īsvitorḥ de alia-
mī stī. [φίλος, σύμмахος].

Φιλοσυνήθης, εὖς (ὁ, ἡ), īsvitorḥ de fa-
mīliapitate, saḥ somiasitḥ. [φίλος, συνήθης].

Φιλοσυνθεσία (ἡ), anḥekape la komḥa-
pape (de lḥkḥpī intḥe dīnseze). [φίλος,
σύνθεσις].

Φιλοσυνουσιάζω, viit: -άσω, īsveskḥ prie-
teneaskḥ adḥnape, saḥ (Sxl:) tḥvḥneaskḥ
īnpḥvḥnape. [φίλος, συνουσία]. [de xnde

Φιλοσυνουσιαστής, οὔ (ὁ), īsvitorḥ de pri-
eteneaskḥ adḥnape, saḥ (Sxl:) de tḥvḥne-
askḥ īnpḥvḥnape.

Φιλοσύντομος (ὁ, ἡ), īsvitorḥ de pre-
skḥptime. [φίλος, σύντομος].

Φιλοσωματέω -ῶ, viit: -ήσω, imī īsveskḥ
(īnḥpīkeskḥ) preḥ mḥst tḥvḥnḥ. [mi

Φιλοσωματία (ἡ), īsvipe (īnḥpīkḥpe) mḥst
de tḥvḥnḥ stḥ. [din

Φιλοσώματος (ὁ, ἡ), (mi adv:) -σωμάτως,
īsvitorḥ (īnḥpīkḥtorḥ) kḥ kovīrḥvīpe de
tḥvḥnḥ stḥ. «Τὸ φιλοσώματον». Lks: = Ἡ
φιλοσωματία. [φίλος, σῶμα].

Φιλοσώφρων, ονος (ὁ, ἡ), īsvitorḥ de
kḥmḥtḥte (īnḥpīnatḥ, pḥvḥlatḥ, aḥezatḥ).
[φίλος, σώφρων].

Φιλοτάριον (τὸ), kom: dim: al lḥī φίλ-
της, (vīpḥ: ka mīnḥitoape akḥmagīe)
szfleḥelḥ meḥ!

Φιλοτάριχος (ὁ, ἡ), īsvitorḥ de pḥstḥ-
mḥpī, stḥvḥtḥpī xskate saḥ afḥmate (kḥp-
nḥpī mi pḥte). [φίλος, τάριχος].

Φιλοταχνία (ἡ), īsvipe, dparoste de ko-
nī. [din

Φιλότεκνος (ό, ή), *ixbitopř de koniř* (la-
tē, sař mēmē), = Φιλόστοργος. «Τὸ φιλότε-
κνον». Lks: «Ἦ φιλοτεκνία. [φίλος, τέκνον].

Φιλοτεχνέω -ω, viit: -ήσω, *ixbeskř* (mē in-
deletnicheskř kř siprřingř la) vpe knř me-
mtešarř, mi (in pen:) aptele, sař vorbeskř
despre dīnsele (ka omř de mtiingā lop);
(prea rap) imi plāce a mē memtešarī
(a mē vikleni) in čeva; (kř ak:) lřkrežř
čeva kř memtešarř, sař kř vřnř rřstř
mi iskřsingř, imi arřiř totř memtešarřla
in čeva; (kř inf:) ařlř memtešarřla de a
sřvīrmi čeva, «Ἐφιλοτέχνησαν πλῆθος ἰχθύ-
ων ἐν αὐτῇ ποιῆσαι». Diod: s' ař memte-
šarīit. [φίλος, τέχνη]. [de xnde

Φιλοτέχνημα (τὸ), *lřkrř konstřpitř kř*
mřlř memtepeaskř iskřsingř, (Frapu):
chef-d'oeuvre d'art, = Ἀριστούργημα. [mi

Φιλοτέχνημων, ονος (ό, ή), mi Φιλοτέχνης,
ou (ό), = Φιλότεχνος. [mi

Φιλοτέχνησις, εως (ή), *lřkrare kř me-*
mtepeaskř iskřsingř.

Φιλοτεχνία (ή), *aplekarpe křtre vpe knř*
memtešarř, sař (in pen:) křtre apte, mi
šnelřpea lop kř iskřsingř mi vřnř rř-
stř; (in pen:) destoiniēie, indēmīnřtate;
(fir:) memtešarīpe, viklenipe. 2) (prin
intind:) = Φιλοτέχνημα. [din

Φιλότεχνος (ό, ή), *ixbitopř de, sař a-*
plekatř la vpe knř memtešarř, sař ap-
te (in pen:); *memteř iskřsilř, sař inde-*
mīnatikř; (fir:) *aplekatř la memtešarīř,*
vikleniř. [φίλος, τεχνη]. [de xnde

Φιλοτέχνως, adv: *kř memtepeaskř iskř-*
singř, sař indēmīnatite.

Φιλότης (ή), *řparoste, pñietemřř, sař*
pñieteneaskř ingelepepe, šnipe, konkop-
die; (mař des: poet:) amoroasř inpre-
nare; (ka akřam:) «Ἦ φιλότης!» pñietene!
[φίλος] [de xnde

Φιλοτήσιος, α sař os, on, poet: *inřxiwi-*
tř řparostīř, pñieteneskř, sař amoposř.
«Φιλοτήσια ἔργα». Om: amopoase. || (mař
des) «Φιλοτησία (se ing: κύλιξ)» *pařarřla*
če se bea in sřnřtateca křřba, toastř. «Ἦ

μὲν γὰρ φέρεται φιλοτήσιος, ή δὲ πρόκειται». Trn: «Φιλοτησίας (se ing: ἐνεχα) προπίνειν
τινί». Lks: «Φιλοτησίας μελετᾶν». Plt: ==
Οἰοποτάζειν.

Φιλοτιμέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, (nex:
ἐφιλοτιμᾶμην, sař ἐφιλοτιμήθην, mi vl:)
ixbeskř onoare sař vīnstea men, sintř
ambigiosř; (kř pen: sař dat: sař mař des
kř ak: kř prep: sař inf: sař paptu:) kř am-
bieie mē sileskř, mē ambigionežř a sř-

vīrmi čeva; mē pořtř arřtīndř mē ambi-
giosř in čeva; (prin intind:) dřpřieskř kř
dřpñiēie. «Περὶ ἃ ἐγὼ φιλοτιμοῦμαι». Ksn:
«Περὶ τῇ θήραν τῶν ἐλεφάντων φιλοτιμηθεῖς».
Diod: «Φιλοτιμοῦμαι πρὸς τὴν πόλιν». Līkrř:
«Τῆς φύσεως εἰς κάλλος τότε φιλοτιμησαμέ-
νης». El: (mi kř inf:) «Φιλοτιμούμενος αὐ-
τὸν ὑπερβάλλειν». Pl: (mi in anal:) «Φιλο-
τιμηθέντες, ὅτι τοὺς στρατιώτας αὐτῶν... εἶα
Κῦρος ἄλλον ἔχειν». Ksn: li s'a atins (s'a
sřpřař!) *ambigiea* .. (mi abs:) «Ἦλα-
ζονεῦθ', ἵνα φοβηθεῖν ἐγὼ, εἰδὼς με μάχι-
μον ὄντα, φιλοτιμούμενος». Arst: *din ambi-*
giosasř pivailitate. [φιλότιμος]. [de xnde

Φιλοτίμημα (τὸ), *op če fače vīneva kř*
ambigie, sař supř řbloasř arřtape; fantř
nenepoasř, semnř de dřpñiēie. «Φιλοτί-
μημα πρὸς τὴν πόλιν». Pl:

Φιλοτιμία (ή) *ixbieie de vīnste, ambigie,*
silingř supř dořīndipe de onoare; (prin
řpm:) dřpñiēie, nenepositate; (in přř) ř-
bieie de slavř, sař pivailitate. «Φιλοτιμία

κτῆμα σκαιόν». Er: «Δούλοι γὰρ εἰσί... φι-
λοτιμιῶν τινων μωρῶν καὶ δαπανηρῶν». Ksn:
«Ἦ φιλοτιμία οὗτ' ἐν τοῖς ἀλόγοις ζῴσις ἐμ-
φύεται, οὗτ' ἐν ἅπασι ἀνθρώποις· οἷς δ' ἂν
ἐμφυῇ τιμῆς τε καὶ ἐπαίνου ἔρως, οὗτοί εἰσιν
ἤδη οἱ... ἄνδρες καὶ οὐκέτι ἄνθρωποι μόνον
νομιζόμενοι». Ksn: «Γάμος ὁ ἐκ μειζόνων
παρέχειν τινα δοκεῖ τῷ γήμαντι φιλοτιμίαν».
Ksn: [din

Φιλότιμος (ό, ή), (kompar: -ότερος, sk-
nrl: -ότατος) *ixbitopř de vīnste, mi sip-*
řbitopř kř toatř silinga de a o dořīndi,
ambigiosř; (paptu:) neneposř, dapnikř;
(in přř) *ixbitopř de slavř, mīndpř, trřfa-*
niř. «Τὸ φιλότιμον». = «Ἦ φιλοτιμία, sař (po-
el.) obřektř ambigii. «Ζητῶν πρίασθαι τὸ
φιλότιμον». Expr: [φίλος, τιμή]. (de xnde

Φιλοτίμως, (kompar: -ότερον, sřnrl: -ότα-
τα) adv: *kř ambigie, sař dopingř de vīn-*
ste. «Φιλοτίμως ἔχειν πρὸς τι, sař τινα».
Lks: = Φιλοτιμεῖσθαι.

Φιλότιμητος (ό, ή), poet: [φίλος, τέμνω]
obřixnitř de a se třřa. «Ἡμέρα—». Non:
a onklea de la namtopea koniřakř, in-
trř kare se obřixsteme a se fače třře-
pea inprežar.

Φιλοτοιοῦτος (ό), *ixbitopř de knř oare-*
kare astfelř de lřkrř. [φίλος, τοιοῦτος].

Φιλοτραχήμων, ονος (ό, ή), *ixbitopř de*
mīnkřř de rřstř (mezeličkrř). [φίλος,
τράχημα].

Φιλοτράπεζος (ό, ή), *pñietenř de masř,*
parasitř. [φίλος, τράπεζα].

Φιλοτροφέω -ῶ, viit: -ήσω, īveskš a χρῆ-
ni (kreskš kš mēlēmīre) чева. [din

Φιλότροφος (ό, ή), (парокс:) īsvitorš de
a χρῆni (firēste χρῆnitorš de) чева. 2)
(пропарокс:) īsvitorš de a se χρῆni, (prin
xpm:) lesne de χρῆnit. [φίλος, τροφή].

Φιλότρωξ, ὠγος (ό, ή), = Φιλοτραγήμων.
Φιλοττάριον (τὸ), poet: in lokš de φι-
λοττάριον.

Φιλοτύραννος (ό, ή), īsvitorš de tipanī,
saš de tipanie. (φίλος, τύραννος).

Φιλότυφος (ό, ή), īsvitorš de mīndpie,
īfsmxpatš. [φίλος, τύφος].

Φιλοτῳάστος (ό, ή), [φίλος, τωθάζω] īs-
vitorš de (οβιηκσιῖ) a batkokorī ne (a
pīde de aμiī.

Φιλόυλος (ό, ή), (Bisep:) īsvitorš de ma-
terpie (de челе materiale mi pēmīntemī
ale xmiī aчeslia). [φίλος, ὕλη].

Φιλόυπνος (ό, ή), = Φίλυπνος.

Φιλόφθογγος (ό, ή), poet: īsvitorš de
stiprīte, saš pīnete. "Κύων — ». Enpr:
πῑrītorš. [φίλος, φθογγή].

Φιλόφθονος (ό, ή), īsvitorš de a nismsi,
din fipe nismawš. [φίλος, φθόνος].

Φιλόφιλία (ή), īsvīre de prietenī. [din
Φιλόφιλος (ό, ή), īsvitorš de prietenī.
[φίλος, φίλος].

Φιλοφώμιγξ, ιγγος (ό, ή), poet: īsvitorš
(akordaiš kš ssnetiš saš rausš) de lipš.
[φίλος, φώμιγξ].

Φιλοφρονέμαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, [φιλό-
φρων] (nex: ἐφιλοφρονησάμην, saš ἐφιλοφρο-
νήθη, mi чл:) mš portš kš prieteneaskš
dparoste kštre чineva, īl pīmeskš, īl
komplimentezš uprieteneuste, īl īaš kš
vinele; (fir:) apovezš vskēros a le kšī-
va; (kš dat:) mš īndupiekš, mš ssnēiš,
īakš graipie kšīva. «Ἄλλο εὐδὲν ἐφιλοφρο-
νήσατο αὐτῷ, εἶπε δὲ mi чл:». Ksn: (mi
fir:) «Θυμῷ — ». Plt: (saš kš ak:) «Ἐπεὶ
δὲ ἀλλήλους ἐφιλοφρονήσαντο». Plt: (mi kš
ak: kš prep:) «Φιλοφρονησαμένου δὲ ποτε
τοῦ βασιλέως πρὸς αὐτὸν, καὶ εἰπόντος, τίνας
σοι τῶν ἐμῶν μεταδῶ»; Plt:

Φιλοφρονέστερος, α, ον, kompar: al lxi
φίλόφρων [de xnde

Φιλοφρονεστέρως, adv: kompar. al lxi
φιλοφρόνως.

Φιλοφρόνημα (τὸ), fantš, vorbš de pri-
eteneaskš pšrtape, saš pīimīre, kompli-
mentš. [mi

Φιλοφρόνησις, εως (ή), pīieteneaskš pī-
mīre, saš traktape; apštape de favoape,
īndatoripe. [mi

Φιλοφρονητικός, ή, ον, apšvitorš de pī-
eteneaskš traktape; saš anlekatiš, īndemī-
natikš la prieteneaskš pšrtape. [φιλοφρο-
νεομαι].

Φιλοφρόνως, adv: kš prieteneaskš pšr-
tape. [mi

Φιλοφροσύνη (ή), uprieteneskš sinigimīn-
iš, dparoste, familiapitalu kštre чineva;
(prin īntiad:) = Φιλοφρόνημα. [φιλόφρων]. [de
xnde

Φιλοφρόσυνος, η, ον, poet: in lokš de...

Φιλόφρων, ονος (ό, ή), prieteneuste dis-
pessš, rinditorš saš voitorš de vine kš-
tre чineva. [φίλος, φρήν].

Φιλόφρωνος (ό, ή), [φίλος, φωνή] īsvitorš
de a rpi (a stipra) mšale, všpfitorš.

Φιλόχλαινος (ό, ή), poet: īsvitorš, mšl-
mšmitš de a lxa de premiš xñš felš de
vemmintš, saš mantelš. [φίλος, χλαῖνα, ve-
zi zic:].

Φιλόχλος (ό, ή), īsvitorš de (a īsviti
la) porodš. «Τὸ φίλοχλον». Apt: dparoste
kštre porodš. [φίλος, ὄχλος].

Φιλοχορευτής, οῦ (ό), īsvitorš de (a kon-
dke) danxpi. (enit: al lxi Dionisš). [φι-
λος, χορεύω].

Φιλόχορος (ό, ή), īsvitorš de danxš, saš
de teatrape xorxpi, [φίλος, χορός].

Φιλοχρηματέω -ῶ, viit: -ήσω, īveskš
banī. [mi

Φιλοχρηματία (ή), īsvīre de banī, = Φι-
λαργυρία. [φιλοχρήματος]

Φιλοχρηματιστής, οῦ (έ), īsvitorš de a
stipīne banī. [φίλος, χρηματιστής]. [de xnde

Φιλοχρηματιστικός, ή, ον, (mi adv:) -ικῶς,
anlekatiš, īndemīnatikš a stipīne (a rpi-
mšdi la) banī.

Φιλοχρήματος (ό, ή), īsvitorš de banī,
= Φιλάργυρος. [φίλος, χρήματα]. [de xnde

Φιλοχρημάτως, adv: kš īsvīre de banī,
de kīmtirš, kš asxpipe. «Φιλοχρημάτως
έχω». Lks: = Φιλοχρηματέω.

Φιλοχρημονέω -ῶ, viit: -ήσω, = Φιλο-
χρηματέω. [mi

Φιλοχρημοσύνη (ή), = Φιλοχρηματία. [din
Φιλοχρήμων, ονος (ό, ή), = Φιλοχρήματος.

Φιλόχρηστος (ό, ή), īsvitorš de xne pš-
pavxpi saš anekxpi (vīnstiš, vīptsošš).
[φίλος, χρηστός].

Φιλόχριστος (ό, ή), (Bisep:) īsvitorš de
Xristosš. [φίλος, Χριστός].

Φιλόχρονος (ό, ή), (Bisep:) īsvitorš de
timxpi xmiī aчeslia (de челе vremel-
niche maī mšlt dekīt de челе вечнiчe).
[φίλος, χρόνος].

Φιλοχρυσία (ή), ίξβιρε de αϋρῶ, = Φιλο-
χρηματία. [din
Φιλόχρυσος (ό, ή), ίξβιτορῶ de αϋρῶ, =
Φιλοχρημάτος. [φίλος, χρυσός].

Φιλοχωρέω -ῶ, βιit: -ήσω, (κκ dat: saḥ
siur: saḥ κκ pren.) ίξβεκῶ (mτ mαλμςmesκῶ
a локxi intp') κηḥ локῶ; (fir:) κκ mαλμς-
mire mτ indeletnichesκῶ in чева. [mi

Φιλοχωρία (ή), ίξβιρε de (nironipe intp')
κηḥ локῶ. [din

Φιλόχωρος (ό, ή), ίξβιτορῶ de (οβιχσιitḥ
a neireche κκ mαλμςmire intp') κηḥ локῶ.
[φίλος, χώρος].

Φιλοψεύδεια (ή), ίξβιρε de (αnлекαre лa)
minчiсnī. [din

Φιλοψεύδης, έος (ό, ή), ίξβιτορῶ de (ο-
βιχσιitḥ лa) minчiсnī. [φίλος, ψεύδος].

Φιλοψεύδεια (ή), = Φιλοψεύδεια.

Φιλοψεύστης, ου (ό), = Φιλοψεύδης. [φί-
λος, ψεύστης].

Φιλοψία (ή), [φίλος] ίξβιρε de πλκκste
mīnκτpī (mi nartik: de neute), (Fpanг:) friandise.

Φιλοσογέω -ῶ, βιit: -ήσω, ίξβεκῶ a x-
li. [din

Φιλόσογος (ό, ή), (mi adv:) -ψόγως, ίξ-
βιτορῶ de xλιpe, οβιχσιitḥ a vorpi de
pḥ. [φίλος, ψόγος].

Φιλόσφος (ό, ή), ίξβιτορῶ de πλκκste mīn-
κτpī (mi nartik: de neute), (Fpanг:) friand.

Φιλόσοφος (ό, ή), ίξβιτορῶ de sromotḥ,
saḥ глѣтiе; (fir:) zadapnikḥ. [φίλος, ψόφος].

Φιλοψυχέω -ῶ, βιit: -ήσω, ίξβεκῶ s-
fletḥ, (ad:) viaгa. «Οὐ φιλοψυχητέον». Πat:

Φιλοψυχία (ή), ίξβιρε de sḥfletḥ, saḥ
de viaгḥ. [din

Φιλόψυχος (ό, ή), ίξβιτορῶ de sḥfletḥ,
(ad:) de viaгḥ, (prin xpm:) fpikosḥ, mi-
чiнimḥ. [φίλος, ψυχή].

Φιλόψυχρος (ό, ή), ίξβιτορῶ de pḥceалт,
saḥ de локκpī peчi. (φίλος, ψυχρός].

Φιλοψύχως, (adv:) κκ mαлтḥ ίξβιρε de
viaгḥ, saḥ κκ mίчime de sḥfletḥ (fpikḥ).
[φιλόψυχος].

Φιλιώ -ῶ, βιit: -ώσω, = Φιλιώ. [φίλος].

Φιλάτιον (τo), kom: dim: ал лxi фiлтa-
тoς; (prinч: mīnчiit: аклам:) sḥflegelxamocḥ!

Φίлтаτος, η, ον, sḥnрл: mi

Φίλτερος, α, ον, komпap: (nepгa:) ал лxi
φίλος.

Φίλτρον (τo), op че атpггтopḥ de dpa-
roste; (nartik:) вѣтpḥ, saḥ вpe o алтḥ
вpажḥ meчtemиitḥ, fapmekḥ insḥfлтopḥ
de amorḥ; (in ven:) mίчiчiḥ, momeaт, saḥ
ipitagie de dparoste; (prin intind:) amorḥ,

dparoste, saḥ oβiektḥ de amorḥ. «Δεύτε-
ρα φίλτρα γάμου». Enгp: (npifp:) in локḥ
de δεύτερος γάμος, a doilea nсntḥ. 2) κηḥ
felḥ de plantḥ (venerianḥ), пѣstipnakḥ
selbatikḥ. 3) κḥвтпoаш κḥpape dene вк-
za de sḥs. [φιλέω].

Φίλτροποιός (ό, ή), fḥκтopḥ de amo-
poase fepmeche; saḥ insḥfлтopḥ de dpa-
roste, de amorḥ. [φίλτρον, ποιός].

Φίλτρόποτον (τo), вѣтpḥ (fepmekḥтpḥ)
insḥfлтoape de dparoste, saḥ de amorḥ.
[φίλτρον, ποτόν].

Φίλυερίς, εως (ό, ή), [φίλος, ύβρις], mi

Φιλυεριστής, ου (ό), ίξβιτορῶ de (fipe-
mte anлекatḥ лa) neperглatḥ, oвpazникḥ
κḥpape, saḥ neчiнstitoape тpaktape. [φί-
λος, ύβριζω].

Φίλυγής, έος (ό, ή), ίξβιτορῶ (κḥвттopḥ)
de sḥnḥlatea sa. [φίλος, ύγυής].

Φίλυδρηλος (ό, ή), = Φίλυδρος «Κῆπος
—». Enгp:

Φίλυδρίας, ου (ό), гas: in локḥ de φίλυ-
δρος. [de xnde

Φίλυδριάω -ῶ, βιit: -άσω, ίξβεκῶ (imī
(npieute) aпa, saḥ xmeзcaлa.

Φίλυδρος (ό, ή), ίξβιτορῶ de (οβιχσιitḥ
a тpḥi in) aпḥ, saḥ локκpī xmeзoase. [φί-
λος, ύδωρ].

Φιλύκη (ή), = Φυλίκη.

Φίλυμνος (ό, ή), ίξβιτορῶ de imнepī (de
kintive пḥsдтoape). [φίλος, ύμνος].

Φιλυπήκοος (ό, ή), ίξβιτορῶ de askḥlate,
sḥnḥsḥ. 2) ίξβιτορῶ de sḥnḥmī stī. [φίλος,
ύπήκοος].

Φίλυπνος (ό, ή), ίξβιτορῶ de somnḥ, so-
mnoposḥ; saḥ (pap) adḥκтopḥ de somnḥ.
[φίλος, ύπνος].

Φίλυποδόχος (ό, ή), ίξβιτορῶ de priimi
pe (de osuitalitate). [φίλος, ύποδοχή].

Φίλυποπτος (ό, ή), ίξβιτορῶ de (οβιχσιitḥ)
a втпvi op че, fipeute вḥnḥitopḥ. [φίλος,
ύποπτος].

Φιλυπόστροφος, mi Φιλυποστροφώδης, εος
(ό, ή), οβιχσιitḥ a se intoape iarḥmī
(prinч: desnpe voale). [φίλος, ύποστροφή].

Φίλυποψία (ή), disposiгie de вḥnḥitopḥ.
[φίλος, ύποψία].

Φιλύρα, ας (ή), (кoпaчiḥ) teḥ. 2) (prin
intind:) nosгiгa de sḥvт koaja teḥxḥi
(din kape se fak isnī, лerḥтpī de чep-
кpī, mi чл:). [de xnde

Φιλύρεα (ή), κηḥ felḥ de кoпaчiḥ, saḥ
кoпчeлḥ prodḥκтopḥ de чopкiне ча чeлe
de edepḥ, Lat: filaria. [mi

Φιλύρινος, η, ον, fḥκtḥ din teḥ; (prin

intind:) sãvũpe ka foaea, saã nosriga de teiã. (bezĩ At: IB'. 551). [mĩ

Φιλύριον (τò), ìβελιγτ òin òemũã de te- iã. [mĩ

Φιλύριος (ò, ò), = Φιλύρινος. [φιλύρα].

Φιλωδòς (ò, ò), ìxvitopã de kĩntiye (de mĩsikũ). [φίλος, òδò].

Φιλώροιος (ò, ò), ìxvitopã de fpĩmosã. [φίλος, òράϊος].

Φιλωρείτης, ου (ò), poet: ìxvitopã de (o- bĩnũitã a netpeche ìn) mĩnũĩ. [φίλος, òρος].

Φίλως, adv: pĩetenemte; bĩkĩpos, kĩ mĩlũmĩpe. «Φίλως χ'òρόφτε». Ìl: Δ. [φίλος].

Φίλωψ. ωπος (ò, ò), poet: [φίλος, òψ].

Φιμός (ò), [ĩn afĩn: kĩ σφĩγγω] (ĩm: ìn cĩteroũ: τὰ φĩμά) botnĩgũ, saã ònã çe ìn- pĩetĩtĩ, çe se pĩne ìnpĩekĩpĩlĩ gĩpĩĩ bĩ- lĩlor, ka sũ nĩ pĩskũ, saã sũ nĩ mĩ-

ũçe; (sĩmĩn:) kĩnĩpĩstĩpĩ, (aĩt:) kĩmĩò. 2) o pĩlĩe a fpĩlĩlĩ den' ìnpĩekĩpĩlĩ nĩpĩlor, (aĩt:) pĩnĩgĩũ. 3) ònã fĩlã de kĩtĩe, ìn kĩpe se amĩstĩkũ kĩbĩlĩ, ka sũ se a- sũĩpĩlĩ. 4) (med:) = Φĩμωσις. [de xĩde

Φιμόω -ò, biit: -òσω, pĩĩ ò' ìnpĩekĩp- rĩlĩ gĩpĩĩ bĩtĩ (o strĩnĩã kĩ, saã ka kĩ) botnĩgũ, kĩnĩpĩstĩpĩ, saã fpĩã; (ĩn çĩn:) lĩgĩ strĩnĩ; (pĩĩn ìntĩnd:) astĩnã gĩpĩ, lĩsã fĩpĩ kĩbĩntĩ de ìndĩpĩlĩpĩ pĩ çĩ- nĩvĩ. [de xĩde

Φĩμωσις, εως (ò, ò), strĩnĩpĩpĩ kĩ (saã ka kĩ) botnĩgũ, op kĩnĩpĩstĩpĩ; (fĩr:) strĩmĩlĩpĩ, saã ìnkĩtĩpĩ a pĩlĩlor çĩnĩ pĩpĩĩ a trĩ- pĩlĩ, (mĩ pĩrtĩk:) a mĩmĩpĩlĩ çĩnĩlĩlĩ (o pĩtĩmũ ìn aĩvĩ pĩlĩ a trĩpĩlĩlĩ).

Φιμόδης, εος (ò, ò), çĩl ìn fĩlã de (saã fĩlĩsitopã ka) botnĩgũ, op kĩnĩpĩstĩpĩ; (pĩĩn ìntĩnd:) ìnkĩtĩpĩ, (Fpĩũũ:) obstructĩf. [φĩμòς]

Φĩμωτρον (τò), op çĩ slĩkĩemte de kĩ- pĩstĩpĩ, saã botnĩgũ, op lĩ strĩnĩsũ lĩgĩ- pĩ ka kĩ ònã kĩnĩpĩstĩpĩ, mĩ çĩl: [φĩμòω].

Φιν, bezĩ φĩ.

Φιν, Dor: poet: (mĩ noã) ìn lĩkũ de σφĩν, saã σφĩσι.

Φίνις, εως (ò, ò), = Φĩνĩ.

Φĩντατος, η, ου, Dor: ìn lĩkũ de φĩλτα- τος. [dĩn

Φĩντερος, α, ου, Dor: ìn lĩkũ de φĩλτερος.

Φĩξ, ικòς (ò), Beot: ìn lĩkũ de σφĩγξ.

Φĩτρον (τò), gĩl: ìn lĩkũ de...

Φιτòς (ò), [φĩτυ] trĩpĩkĩĩ de kĩpĩvĩĩ, bĩmĩlĩnã; mĩndĩpĩ; tĩvĩĩnĩ.

Φĩττα, Eol: ìn lĩkũ de σĩττα, saã ψĩττα.

Φιττάκια (τὰ), Eol: ìn lĩkũ de ψιττάκια.

Φĩτυ, mĩ Φĩτυμα (τò), poet: pĩlĩnĩ; sũ-

ditĩpĩ; vĩlĩstĩpĩ, odpĩslĩ; [fĩr: de aĩvĩ] fĩtĩ, fĩx; nĩpĩtĩ, strĩnĩnĩpĩtĩ.

Φĩτυποιμũν, òνος (ò), poet: (dĩpĩ çĩç:) pĩstĩpĩ (kĩlĩvĩstĩpĩ) de pĩlĩnĩ, (ad:) gĩpĩdĩnĩpĩ. [φĩτυ, ποιμũν].

Φĩτυς, υος (ò), poet: tatĩ, nĩskĩtĩpĩ, [de aĩvĩ] fĩtĩstĩpĩ. [dĩn

Φĩτύω, biit: -ύσω, poet: ìn lĩkũ de φυ- τεύω; (fĩr:) fĩkũ kĩpĩĩ, [de aĩvĩ] fatĩ. [φĩτυ].

Φλĩδιάω -ò, biit: -άσω, strĩvĩnd mĩĩĩ; fĩpĩmĩntĩ. [dĩn

Φλĩζω, (nĩx: 2: òφλĩδον) poet: [φλĩάω] pĩpĩ, spĩpĩ, fĩpĩmĩ.

Φλĩζω, pĩĩn: (kam: nĩfĩnĩr:) aĩ lĩĩ pĩ- φλĩάω.

Φλĩνύσσω, biit: -ύξω, gĩl: = Φλĩνύσσω, bĩpĩfĩskũ.

Φλĩσις, ιος (ò), Ion: ìn lĩkũ de θλĩσίς. [mĩ

Φλĩάσμα (τò), Ion: ìn lĩkũ de θλĩάσμα.

Φλĩασμòς (ò), gĩl: [φλĩάζω] = Παφλĩασμòς, fĩnfĩpĩnĩdĩ, mĩndĩpĩ, ìnĩnĩlĩpĩ.

Φλĩαστòς, η, òν, Ion: ìn lĩkũ de θλĩαστòς.

Φλĩαττοθρĩτ, mĩ Φλĩαττοθρĩτταρĩττοθρĩτ, kĩmĩkũ ìmĩtĩgĩe a stĩlĩlĩlĩ mĩpĩ-vĩpĩtĩ- pĩ aĩ pĩmĩlĩpĩ dĩtĩpĩmĩvĩĩ, ad: vĩpĩpĩ mĩ- pĩ fĩpĩ nĩvĩ ònã ìnĩlĩlĩsã.

Φλĩαυρĩζω, biit: -ίσω, At: ìn lĩkũ de φιλ- ιίζω, despĩmĩĩĩskũ. [dĩn

Φλĩαύρος, η, ου, At: ìn lĩkũ de φιλύρος, pĩstĩ, de nĩmĩkũ; zadĩpĩnĩkũ; nĩfĩnĩmĩnĩ- lĩ. [de xĩde

Φλĩαυρòτης (ò), At: ìn lĩkũ de φιλύρòτης, pĩstĩ, nĩmĩçĩ; zĩdĩpĩnĩçĩ.

Φλĩαυρουργòς (ò, ò), At: ìn lĩkũ de φιλ- ιουργòς, pĩstĩ lĩkĩpĩtĩpĩ.

Φλĩαύρως, adv: = Φαύλως, pĩx, pĩstĩ.

«Φλĩαύρως òχειν τĩν τĩχĩν». Ep: «Φλĩαύρως òχòυειν». Ep:

Φλĩάω, biit: -φλĩάσω, (pĩs: trĩ: de kĩ

πĩφλĩασμĩ) Ion: mĩ Dor: ìn lĩkũ de θλĩάω, spĩpĩ; bĩlĩnd fĩpĩmĩntĩ, mĩĩĩ, nĩsĩzĩ.

«Τòν τĩpĩγĩmĩátων òφλĩα», Menĩndĩr: spĩpĩ- mĩ mĩnĩkĩ (aĩlĩnĩ, nĩvĩ, mĩ çĩl).

«Έμ- òσλòν σκĩròðòν κĩfĩlĩlĩs trĩĩĩ, òpĩĩtĩ òφλĩα òν τĩ θυĩĩα». «Τĩς òθĩrĩς pĩlĩlĩn' òφλĩων». Apĩlĩ: mĩnĩkamũ kĩ pĩstĩ.

Φλĩεðĩζω, biit: -άσω, ìsvĩpĩskũ ka dĩn

bĩnĩ. [mĩ

Φλĩεðĩκòς, η, òν, aĩ bĩnĩlĩpĩ, saã de bĩ- nĩ. [φλĩέψ].

Φλĩέβĩon (τò), dĩm: aĩ lĩĩ φλĩέψ, bĩnĩmĩopĩ.

Φλĩεðĩνευρòδĩης, εος (ò, ò), kĩmĩpĩsã dĩn bĩnĩ mĩ nĩvĩpĩ. [φλĩέψ, νεύρον].

Φλĩεðĩpĩlĩα (ò), [φλĩέψ, πĩlĩlĩ] kĩtĩĩ de bĩnĩ, pĩlĩsã.

Φλεβορραγία (ή), ρσπερε de vint [φλέψ, ρήγνυμι].

Φλεβοτομέω -ω, viit: ήσω, taix vint, iaš sinne. (vezī mi ēμφλεβοτομέω). [mi

Φλεβοτομία (ή), tšiere de vint, saš lsa-
pe de sinne. [din

Φλεβοτόμος (ό, ή), tšietopš de vint pen-
trs lsa-pe de sinne, saš kape lsa-
veme la aveasta. (de xnde || sxbst:) Φλεβοτόμον
(se ing: σμιλίων), langetš. [φλέψ, τέμνω].

Φλεβοτονέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, imi
intinzš vinede (din msatš lantš); (prin
intind:) mš sieskš din toate pterile, mš
lantš. [φλέψ, τόνος].

Φλεβώδης, εος (ό, ή), vinosš. [φλέψ, φλεβός].

Φλεγεθόιατο, Ion: in lokš de φλεγέθου-
το, a 3: im: peps: de miž: prez: al poft:
lnt ...

Φλεγέθω, mi (miž:), έθομαι, (fšps viit:)
poet: in lokš de φλέγω, -ομαι, (strpm: mi
nestp:) «Κεραυνός φλεγέθων». Es: «Πυρσοί
φλεγέθουσιν». Il: Σ. (mi pas:) «Ὅφρα πυρὶ
φλεγέθουατο νεκροί». Il: Ψ.

Φλεγέδς, ή, όν, = Φλόγεος.

Φλέγμα (τό), [φλέγω] apšps flškpša-
sš, anpindepe; (med:) [de avi] flermš,
alba klisoasš materie, ce se formeazš
in trsnš (sa pricinš, saš efekš de infla-
maie dšne vei vekš).

Φλεγμαγωγός (ό, ή), [φλέγμα, άγω] ko-
vopitopš (kšpšgitopš) de flermie.

Φλεγμαίνω, viit: -ανώ, (nex: έφλέγμανα,
mi έφλέγμηνα, mi cl:) sintš, saš akšnřš
in inflamaie (in anpindepe), mi (prin
intind:) in smflštrš, mš smflš; (oswt:
desupe panš, mi cl:) ospinteskš; (fir:)
mš afas in fertsps (in toixl patimeī, mi
cl:) «Καταλαμβάνει τὸ περὶ τοῦ πατρῷου φό-
νου εἶτι φλεγμαῖνον». Lšy: anpnskl pokazš.
«Τὸ φλεγμαῖνον τῆς λέξεως». Lks: mšrečia
zichéřī, [mi

Φλεγμαῖος, α, όν, ind: in lokš de φλε-
γμαῖος. [φλέγμα].

Φλέγμανις, εως (ή), mi

Φλεγμασία (ή), = Φλεγμονή. [φλεγμαίνω].

Φλεγματιαῖος, α, όν, mi

Φλεγματίας, ου (ό), plinš de flermš,
flermatikš. [mi

Φλεγματικός, ή, όν, flermatikš, al fle-
gmeī, saš cl din flermš. [φλέγμα].

Φλεγματοειδής, εος (ό, ή), flermšosš, cl
in, saš din fexl flermie. [φλέγμα, είδος].

Φλεγματοείς, εσσα, εν, poet: in lokš de
φλογώδης; (šne-opī) = Φλεγματικός. [mi

Φλεγματοώδης, εος (ό, ή), = Φλεγματοει-

δής; prodskštopš de flermš. [mi

Φλεγμονή (ή), anpindepe, inflamaie;
(prin intind:) smflštrš; ospintealš; (fir:)
toix, fertsps (de patimš, mi cl:) [φλέγ-
μα]. [de xnde

Φλεγμονώδης, εος (ό, ή), asemenea kl,
saš plinš de inflamaie, ospintealš. mi cl:

Φλεγμός (ό), = Φλογμός. 2) (fls:) sin-
mele. [mi

Φλέγος, εος -ους (τό), fls: in lokš de
φλόξ. [φλέγω]. [de xnde

Φλεγύας, ου (ό), poet: vslštršl (pentps
fokosa fagš a penelop salš). [mi

Φλεγυρός, α, όν, poet: in lokš de φλο-
γερός; (prin intind:) stršlšvitš; (fir:) ve-
stič (in sine, saš in psš).

Φλέγω, [in afin: kl fléw] viit: fléw,
apšš, inflškpšezš; (fir: anpinžš, intšpīš;
(poet: prin intind:) fakš čeva a lšmina
(a emi la lšminš, a se apšl de fagš,
a eklala); (fir) fakš akzitš, saš vestič
pctstindinea. || (pas: saš nest: de sine
pas:) mš anpinžš, apšš, mš inflškpšezš

(prop: mi fir:); (poet:) lšveskš, skogš lš-
minš; (fir:) stršlšveskš, lšminezš; (šne-
opī) mš daš de fagš, mš pesnšndeskš;
(šne-opī) mš gršveskš, mš prīneskš. «Τὸ

δὲ φλέγει ἀνάματον πῦρ». Il: Φ. (mi fir:)

«Πάνθ' ὁ χρόνος μαραίνει τε καὶ φλέγει». Sof:

šnele fache a perī, altele a emi la lš-
minš. «Διὰ χειρὸς βέλος φλέγων». fškind

a lšmina tršnetšl in mīnele sale. «Ἀρῆς

αἷμα φλέγει τῆδε πόλει». Expr: skopnemte

assupš ī. «Σὲ δὲ φλεγοντι χάριτες». Pind:

te fak stršlšvitš (mi nestp: saš el:).

«Ἀνθεμα χρυσοῦ φλέγει». Pind: stršlšve-
nte. «Φλέγειν χρειας ὑπο». Esxl: a se grš

bi de nevoīe. (mi pas:) «Πυρὶ φλέγεται». Il:

Φ (mi fir:) «Ἀν σκώπτῃ τίς σε, φλέγεσθαι».

sš te šnepī. (mi kl dat: kl prep: «Φλέγε-
σθαι (se ing: έρωτι) ἐπὶ τινι». El: «Φλέ-

γεται ἀρεταῖς μυρίαῖς». Pind: stršlšveme
de .. «Ὑμνοὶ φλέγονται». Baxkl: se kintš

kl mare glasš.

Φλεδονεία (ή), bšpfire, flšonkšpire. [din

Φλεδονεύω, mi (miž:), -εῖομαι, viit: εύσω,
-ομαι, bšpšeskš. [mi

Φλεδονέω -ω, viit: -ήσω, = Φλεδονεύω,
flšonkšneskš. [mi

Φλεδονώδης, εος (ό, ή), obīvnitš, de-
prinsš a bšpfī, a flšonkšni, flškpšosš. [din

Φλεδών, ώνος (ή), bšpfire, flšonkšni-
pe. [mi

Φλεδών, ονος (ό, ή), bšpfitopš, flškapš,
zadapnikš. [φλέω].

Φλοῖαριον (τὸ), dim: αλ λῆι φλοῖος.
 Φλοιδάω -ῶ, viit: -ήσω, mi
 Φλοιδάω -ῶ, viit: -άσω, xmfλῶ; adxkḥ
 oepintealτ. || (nestp: saḥ miḥ:) = κx...
 Φλοιδόομαι -οῦμαι, (tre: de κx: πέφλοι-
 δα) poet: mτ xmfλῶ; (med:) oepintesκḥ.
 (bezī mi φλυδάω).

Φλοῖζω, viit: -ίω, deskokesκḥ, saḥ iax
 κοαжа дене чева. [φλοῖος].

Φλόινος, η, ον, fḥkxtḥ din pogožḥ, saḥ
 παπxρḥ [φλόος]; saḥ din aḡoasτ κοαжτ de
 копачиḥ. [φλοῖος].

Φλοῖοβαρῆς, εὐς (ὁ, ἡ), Sxλ: greḥ de
 mḥλτ saḥ groasτ κοαжτ. [φλοῖος, βάρος].

Φλοῖορράγῳ -ῶ, viit: -ήσω, imi κpαпτ
 κοажа. [din]

Φλοῖορράγῳ, εὐς (ὁ, ἡ), чel κx κοажа
 κpḥπατ. [φλοῖος, ῥήγνυμι]. [de xnde]

Φλοῖορράγῳ (ἡ), κpḥπḥτxρḥ de κοажτ.

Φλοῖορρῳζος (ὁ, ἡ), чel κx pḥḍḥvintḥ kom-
 пxсτ din mḥλte κοжῖ, saḥ foῖ (ка чепа).
 [φλοῖος, ῥίζα].

Φλοῖος (ὁ), [φλέω] κοажτ de копачиḥ;
 in nen:) akonepḥmintḥ. 2) enit: Dionisḥ.
 (bezī φλοῖα).

Φλοῖσθος (ὁ), [imit:] mḥpḥmḥpḥ, saḥ vi-
 jiitḥpḥ de απḥ; xḥletḥ de βαλxρῖ; (fir: in
 nen:) rḥλḥmḥ, лapmḥ de mḥλḥime de oa-
 menῖ, saḥ de oaste in miḥkape.

Φλοῖσμος (ὁ), deskokipe. [mi]

Φλοῖστικὸς, ἡ, ὄν, κxvenitḥ, saḥ indemi-
 natikḥ la deskokipe. «Φλοῖστικῇ (se inḡ:
 τέχνη)». Πλ: mḥmḥmḥpḥ de a konstpḥi
 inḡletitḥpῖ, saḥ mḥsḥtḥpῖ din κοжῖ de ko-
 пачῖ. [φλοῖζω].

Φλοῖω, poet: apx: (dḥne Πλ:) sḥntḥ in
 toῖxλ, saḥ κxλmea чea plintḥ de podniḥie
 (desnpe plante, mi чλ), sḥntḥ in floape,
 = Θάλλω. (bezī mi φλύω). [φλόος -οῦς].

Φλοῖώδης, εὐς (ὁ, ἡ), κοжосḥ, ка о коа-
 жт; (prin intind: mi fir:) xḥopḥ, netemeῖ-
 nikḥ, ne dasḥpḥa nḥmaῖ, xḥpḥfḥiḥiaḥ. [mi]

Φλοῖωτις, ιδος (ἡ), poet: komḥsḥ din
 κοажτ. «Σκέπη—» Лик: = [φλοῖος].

Φλοῖμις, ιδος (ἡ), = Φλόμος. [mi]

Φλοῖμιτις, ιδος (ἡ), xḥḥ felḥ de plantḥ
 = Βούγλωσσον, limḥa βοxλῖ, saḥ "Ονοσμα
 (bezī ziḥ:). [din]

Φλόμος (ὁ), [φλόξ, find κx fḥpḥzele ei
 слажḥiaḥ de fitḥpῖ] xḥḥ felḥ de plantḥ
 flokoasτ, (Lat:) Verbascum.

Φλονῖτις, ιδος (ἡ), = Φλοῖμιτις

Φλόξ, φλογός (ἡ), [φλέγω] флакxρḥ, в-
 male (pron: mi fir:).

Φλόος -οῦς, -όου -οῦ (ὁ), (ак: φλόα) =

Φλοῖος, κοажτ de копачиḥ; (fir:) пḥele;
 (in nen:) akonepḥmintḥ. «Ὁφρεως—» Nik:
 кḥmаша шapпелḥ. 2) toῖxλ podniḥii пḥan-
 телop, (de xnde Lat:) floс. «Τῶν δὲ φλόων
 ὄλεσε πάντα». Ap: 3) = Φλέως, xḥḥ felḥ
 de plantḥ (Ep: Γ. 98).

Φλούκιον (τὸ), = Φλυζάκιον.

Φλυακογράφῳ -ῶ, viit: -ήσω, skpiḥ po-
 eme flekḥpḥoase, вxfoane, saḥ mḥkalkite,
 de pḥsḥ. [mi]

Φλυακογραφία (ἡ), skpiere de вxfonerῖi
 (poeme de pḥsḥ). [din]

Φλυακογράφος (ὁ, ἡ), skpiitopḥ de poe-
 me вxfoane (de pḥsḥ). [φλύαξ, γράφω].

Φλύαξ, акος (ὁ), вḥpḥfitopḥ, [de aḥi poa-
 te] flekapḥ. 2) xḥḥ felḥ de komikotpaḥi-
 кḥ poemḥ, saḥ ilapotpaḥedie, saḥ паpо-
 die de pḥsḥ, (Franḡ:) farce. [φλύω].

Φλυαρέω -ῶ, viit: -ήσω, вḥpḥfeskḥ, fleon-
 кḥnesкḥ; (prin intind:) imi пḥepzḥ vremea
 in zadapḥiḥe (kopḥlḥpḥoase) лḥkḥpḥῖ; (Skp:
 кx ак:) vorḥeskḥ de pḥsḥ. || (pas:) слажeskḥ
 ка obḥektḥ de вḥpḥfire. [φλύαρος]. [de xnde
 Φλυάρημα (τὸ), fleakḥ zisḥ saḥ fḥkxtḥ
 de vineva, zadapḥnikḥ vorḥḥ saḥ fantḥ.

Φλυαρία (ἡ), вḥpḥfire, fleonкḥnipe; (prin
 intind:) zadapḥnikḥ ostenealτ. [φλύαρος].

Φλυαρογράφῳ -viit: -ήσω, = Φλυακογρα-
 φῳ. [φλύαρος, γράφῃ].

Φλυαροκοπέω -ῶ, viit: -ήσω, вḥpḥfeskḥ ne-
 kontenῖ. [φλύαρος, κόπτω].

Φλυαρολογέω -ῶ, viit: -ήσω, vorḥeskḥ
 вḥpḥfitḥpῖ, fleonкḥnesкḥ. [mi]

Φλυαρολογία (ἡ), = Φλυαρία. [din]

Φλυαρολόγος (ὁ, ἡ), vorḥitopḥ de вḥp-
 felḥ, fleonкḥnitopḥ. [φλύαρος, λόγος].

Φλύαρος (ὁ, ἡ), [φλύω] вḥpḥfitopḥ, vorḥi-
 topḥ de op чe 'i vine, fleonкḥnitopḥ. 2)
 (sḥst: вḥpḥ:) = Φλυαρία. [de xnde]

Φλυαρώδης, εὐς (ὁ, ἡ), flekḥpḥosḥ (za-
 dapḥnikḥ, netḥesḥnikḥ).

Φλυάσσω, viit: -άξω, rḥs: = Φλυαρέω.
 [φλύαξ]. [din]

Φλυδαρός, ,α on, = Πλαδαρός, mḥchedḥ.

Φλυδάω -ῶ, mi Φλιδάω, [φλύδω] = Πλα-
 δάω, mḥchezeskḥ de smḥzealτ.

Φλύδδω, Dor: in локḥ de Φλύζω.

Φλυζάκιον (τὸ), [φλύζω] = Φλύκταινα.

Φλυζογράφος (ὁ, ἡ), Sxλ: in локḥ de
 флуакографос.

Φλύζω, viit: φλύσω, saḥ φλύξω, Ion: fep-
 bind коxкḥiḥ; (poet: fir:) zikḥ, op чe 'mi
 vine in rḥpḥ, fleonкḥnesкḥ, вḥpḥfeskḥ. (be-
 zī mi φλύω).

Φλυηρέω, Φλύηρος, Ion: poet in lokč de φλυαρέω, φλύαρος.

Φλύκταινα, ης (ή), [φλύζω] вѣшкѣ пе пѣле din arspetpъ, ші чл:

Φλυκταίνιδιον (τὸ), dim: ал лѣі φλύκταινα, вѣшкѣмъ.

Φλυκταίνουειδής, έος (ὁ, ή), asemonea κς ο вѣшкѣ. [φλύκταινα, είδος].

Φλυκταίνομαι -οῦμαι, viit: -ωθήσομαι, mъ вѣшкѣ; sač mъ prefakč in вѣшкѣ. [ші

Φλυκταίνώδης, εος (ὁ, ή),=Φλυκταίνουειδής, sač вѣшкосѣ, kape ape ka o simptomъ a sa niute вѣшкѣ. [φλύκταινα].

Φλυκταίνωσις, εως (ή), вѣшкape. [φλυκταίνομαι].

Φλυκτис, ίδος (ή), =Φλύκταινα.

Φλυνδάνω,=Φλύζω, (intp: nkmāi in kom-pkssл экфлундάνω).

Φλύος, εος -ους (τὸ), poet: Φλυαρία.

Φλύσις, ιος (ή), Ion: emipe de вѣшкѣ (εκθε) din mēdime de kmezealъ [din

Φλύω, viit: φλύσω, poei: [φλέω], =Βλύζω, isvorъskč, čimneskč; kolъkčīf ferbīnd; mъ resvъpъsč, dač ne din afapъ; (fir: skouč din rъpъ, vorbeskč op че 'mī vine, вѣpfesкč. (κς ακ:) «Αίσχρὸ —». Enpr: = Εξερεύομαι. || (mij:) rлs: = Φλυδάω.

Φνει, graič neinsem: in imitare de rлs-sл пѣтpолeлop, sač de sьnetъл skosč prin пѣpі; (prin intind:) nimikč, sač de nimikč,=(bezī mī) Гpъ.

Φοβέσκε, poet: Ion: in lokč de έφόδει, a 3: sing: pers: de пpел: ал лѣі φοбѣω.

Φοβερίζω, viit: -ίσω, Skp: infpikomezč, amepinъč,=Φοβίζω. [φοβερός]. [de xnde

Φοβερисμός (ὁ), infpikowape, amepinъape.

Φοβέρδς, ἄ, ὄν, infpikowъtopč, gpozavč, selbatikč, de snaimъ. «'Ο πόλεμος φοβερόν». Ksn: (ші κς dat:). «Δένδρεσι χειμῶν φοβερόν κακόν, ὅρνισιν δ' ὑσπλαγξ». Tkp: (ші xpmind мѣ). «Εἰ φοβερός εἴη, μὴ ἀνήκεστόν τι ποιήσῃ». Ksn: 2) (кne-opī) fpiuosč. «Πρὸς τὸ φυλάσσειν οὐ κακίον ἐστι φοβεράν εἶναι τὴν ψυχὴν». Ksn: [φόβος]. [de xnde

Φοβερότης (ή), snaimъ, sač fpikъ insxflatъ de čineva, sač de čeva.

Φοβερωπὸς (ὁ, ή), poet: = Φοβερὼψ.

Φοβερώς, adv: infpikowat, gpozav.

Φοβερώψ, ὦπος (ὁ, ή), poet: gpozavъ лa fagъ (ла vedere). [φοβερός, ὦψ].

Φοβερίστρατος, η sač oc, on, ші φοбѣστpатос (ὁ, ή), poet: infpikowъtopč de omupī. [φοбѣω, стратѣ].

Φοбѣω -ō, viit: -ήσω, ші pas: -ηθήσομαι, ші mij: (κς insem: pas:) -ήσομαι, (nex:

pas: έφοβήθην, tre: de κς: πεφοβήμαι) infpikomezč, insxflъ snaimъ; (ла поeмī) пѣіх ne fъrъ (bezī mī sobѣω). || (maī des pas: sač mij: de sine pas:) mъ temč, mъ infpikomezč, mъ ingpozeskč; (upin intind:) fъrč temīndъ mъ (sač ronīndъ mъ) de čineva. «Φεύγειν πεφοβημένος». Tkp: (ші κς adv:). «Κύνες δ' ἐτέρωσε φόβηθεν». Od:Π. (ші κς пpеп: κς пpеп:) «Τυδείδης ὑπ' ἐμεῖο φοβεύμενος, ἔκετο νῆας». Il: Θ. (sač κς dat:). «Ἐφόβηθεν ὑφ' Ἑκτορι». Il: O. (ші κς ак: ел: de пpеп:). «Μὴ με φοβηθῆς». Tkp: (sač κς inf:) «Μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν τὴν γυναῖκα σου». Skp: (ші κς пpеп: κς пpеп: sač kaksatiвč). «Φοβοῦνται ὑπὲρ ὑμῶν». Ksn: (ші xpmind мѣ). «Φοβούμενος, μὴ οὐ γινῶ». Ksn: «Φοβοῦμαι ὑμᾶς, μὴ εἰκῇ κεκοπίσκα». Skp: [φόβος].

Φόβη (ή), [φέβομαι] (in пeн:) nъpč kn-delīnd (filfiind); (partik:) koama лeклѣі, sač a kalъkčī; (prin intind:) frъnzime de kopavīč; snikъл meīkълī (ал tpestī, ші чл:), (alt:) ἀνθήλη. (bezī mī sčbъ).

Φόβηθεν, poet: Eol: in lokč de έφοβήθησαν, im: a 3: pers: de pas: nex: 1: ал лѣі φοбѣω.

Φόβημα(τὸ), obīektč, pīčīnъ de fpikъ. [ші Φοβητικός, ή, ὄν, adkъkъtopč, sač (pas:) ppiimitopč de fpikъ, ad: infpikъwъtopč, sač fpikosč. [ші

Φόβητρον (τὸ), mijlokč de infpikowape, spenitoape. [φοбѣω].

Φοβόδιφος (ὁ, ή), fpikosč in sete de a bea,=Υδροφόβος. [φόβος, δίψα].

Φόβονδε, poet: in lokč de ές φόβον, = Φύγαδε.

Φόβος (ὁ), [φέβομαι] fpikъ, snaimъ, temere; (prin intind: ла поeмī) fъrъ de fpikъ (desnpe ostamī). «Φόβον παρέχειν (ἐμβάλλειν, ші чл) τινί». Lks: = Φοβίζειν. «Ἐς φόβον καταστῆναι». Tъч: a se пkne ne fъrъ. «Μὴ τι φόβον δ' ἀγόρευε. Il: E. nъ ne indemna ла fъrъ. (ші κς пeн:) «Αἰγίδα δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν». Il: Θ. (ші κς пpеп: ka pas:) «'Ο ἀπὸ τῶν δορυφόρων φόβος». Ksn:

Φοιβάζω, viit: -άσω, poet: =Φοιβάω. 2) insxflъ kčīva проорочitorč snipitč, лa in-tssiezč. 3) rplieskč insxflatč, проорочeskč. «Πάθος φοιβάζον τοὺς λόγους. Lonm: [ші Φοιβαίνω, viit: -ανῶ, poet: in lokč de Φοιβάζω, sač Φοιβάω. [din

Φοιβάς, ἄδος (ή), ppeotiъ лѣі Apolonč, =Πυθία; (adiēkt: in пeн:) intssīastъ, insxflatъ de Apolonč, проорочitoape. «Φωνή —». Nik: [φοῖβος].

Φοινικογενής, έος (ό, ή), poet: n̄skst̄š in, saš t̄pas̄ de neam̄š dtn Finicia. [Φοινίκη, γένος].

Φοινικοδάκτυλος (ό, ή), poet: чед кк de metele v̄psite romiī. (bezī řodođáktulos). [φοινικοῦς, δάκτυλος].

Φοινικοείμιον, ονος (ό, ή), [φοινικοῦς, εἶμα] in̄v̄r̄kať in rom̄š.

Φοινικόεις, εσσα, εν, poet: in лок̄š de φοινίκεος. «Αιματι—» Es: Om;

Φοινικόχροκος (ό, ή), poet: ges̄t̄š din topt̄š saš l̄n̄p̄ romiī. [φοινικοῦς, κρόκη].

Φοινικόλεγνος (ό, ή), poet: [φοινικοῦς, λέγγον] чед кк ваť (mar̄pine) romie; (mi fir:) чед кк romiī nene (ка пастреа πηνέλοψ).

Φοινικόλοφος (ό, ή), [φοινικοῦς, λόφος] poet: чед кк креаст̄ romie (ка кокошк̄).

Φοινικοπάρειος, mi (Ion:) -пάρηος (ό, ή), poet: [φοινικοῦς, παρειά] чед кк овражіі romiī; (fir: des̄pre koravie) = Μιλοπάρειος.

Φοινικοπαρύφος (ό, ή), чед кк rom̄š ke-пар̄š. [φοινικοῦς, παρυφή].

Φοινικόπεδος (ό, ή), poet: чед кк romie пажеште. [φοινικοῦς, πέδον].

Φοινικόπεζα, ης (ή), poet: [φοινικοῦς, πέζα] чед кк пічоаре, saš in̄k̄v̄m̄m̄te romiī (enit: Cheresē, k̄ria era konsfiniťz floarea mak̄a, de x̄nde mi Bir̄uile a zis, rubicunda Ceres).

Φοινικόπτερος (ό, ή), чед кк nene romiī. || (sx̄bst:) x̄n̄š fel̄š de пастре de ап̄.

Φοινикорόδιος, mi Φοινикорόδος (ό, ή), poet: plin̄š de romiī trantafilī. «Λειμών—» Hind:

Φοινикорυχος (ό, ή), чед кк rom̄š чіо-к̄š. [φοινικοῦς, ρύγχος].

Φοινικός, греш: in лок̄š de φοινикоῦς.

Φοиникоскаλής, έος (ό, ή), [φοиникоῦς, σκέλος] чед кк romiī пічоаре. «Πελειάς—» Esr:

Φοиникостерόπης, ou (ό), poet: [φοиникоῦς, στερόπη] asv̄p̄aitop̄š de infokate (romiī) tr̄ps̄nete.

Φοиникостолос (ό, ή), poet: tp̄imis̄š ne mare de la Finiciēnī, saš Kart̄aenezi. [Φοίνιξ, στέλλω].

Φοиникотρόφος (ό, ή), (τόπος, лок̄š) prii-top̄š finiciilor (x̄r̄malilor) [φοίνιξ, τρέφω].

Φοиникурος (ό), x̄n̄š fel̄š de пастре кк koad̄a romie, (alt:) έρθακος, Fran̄j: d̄s-не К̄ixvier̄š rossignol de murailles, pri-viretoape de z̄id̄x̄r̄i. [φοиникоῦς, οὐρά].

Φοиникоῦς, ἥ, οὖν, in kont̄pak̄ie din φοινίκεος.

Φοиникоφαής, έος (ό, ή), rom̄š l̄k̄minos̄š,

deskis̄š. «Κύκνου ποῦς—». Esr: (bezī φοίνιξ 2). [φοίνιξ, φάος].

Φοиникόφυτος (ό, ή), s̄d̄it̄š кк finiciī, saš x̄r̄malī. [φοίνιξ, φυτός].

Φοиникόχλος (ό), rom̄š-ver̄de. [φοиникоῦς, χλός]

Φοиникτικός, ἥ, οὖν, mi adv: -ικῶς, чед кк in̄semime de a romiī. [φοινίσσω].

Φοинικών, ὠνος (ό), finiciīš, saš d̄m-εравъ de x̄r̄malī [din

Φοίνιξ, saš Φοίνιξ, ικος (ό, ή), poet: (ка адіект) = Φοиникоῦς, rom̄š (ка fok̄a) des-kis̄, (T̄x̄r̄u:) r̄īs̄bez̄š. (bezī mi φοίνισσα, mi φοίνιος). 2) (sx̄bst: v̄r̄v̄t̄š) колоареа romie, saš rom̄š (ка п̄скочире а Finiciēnilor). «Ἰμάντα (Ζωστήρα) φοίνικι φαεινόν». Om: = Φοиникоφαή. 3) x̄n̄š fel̄š de nom̄š, finik̄š, saš x̄r̄mal̄š; poet: p̄am̄r̄š de x̄r̄mal̄š, (Fran̄j:) palme. 4) roada finik̄l̄x̄i, finik̄š, saš x̄r̄mal̄š. 5) x̄n̄š fel̄š de m̄ksikal̄š inst̄p̄m̄int̄š, = Φοинісіон. 6) o fav̄x̄loas̄ пастре, Finiks̄ 7) x̄n̄š fel̄š de plant̄š, op̄z̄š sel̄vat̄ik̄š. 8) (n̄s̄me n̄agion: Finiciān̄š, (mi prop:) Finiks̄š.

Φοίνιξ, εως (ή), = Φοиніγμός, romie, saš rom̄š. [φοίνισσω].

Φοίνιος, α saš os, on, poet: rom̄š ка сіицеле, saš din сіице; (pin intind:) omop̄itor̄š; ad̄sk̄top̄š de moapte. «Ἴος —» Sof: φόνος].

Φοίνισσα, ης (ή), fem: ал л̄x̄i φοίνιξ (1), romie. «Φλόξ («Ἀγέλα ταύρων)—» Hind: saš nag:) Finiciān̄š.

Φοινίσσω, viit: -ίξω, v̄ps̄ses̄k̄š чева rom̄š, rom̄ses̄k̄š; (med:) fak̄š a se romi p̄lelea pin p̄nepe de m̄ut̄ar̄š r̄ind̄t̄chei, mi чл:). «Αιματι δ' Ἀρης πόντον φοινίξει». X̄r̄ism: (mi pas:) «Φοиніχθη χρόα». Аллн: [φοίνιξ].

Φοινός, ἥ, οὖν, poet: = Φοίνιος. || (sx̄bst:) in лок̄š de φόνος. [de x̄nde

Φοινώδης, εος (ό, ή), poet: rom̄š ка сіи-целе ла фл̄ц̄. «Σίδη—» Nik:

Φοιτάζω, viit: -άσω, poet: in лок̄š de φοιτάω.

Φοιταλέος, α saš os, on, poet: [φοιτάω] p̄r̄v̄chitor̄š in̄koav̄i mi 'n коло 'kape se d̄s-че mi vine); (pin intind:) x̄p̄rīos̄š, sm̄in-tit̄š, nev̄snat̄ik̄š; (akt:) чед че fache, сііе-ште ne alt̄a a alegra in̄koav̄i mi 'n коло. «Κέντρον—» Esx̄l: [de x̄nde

Φοιταλιεύς, έως, mi

Φοιταλιώτης, ou (ό), enit: Dionis̄š (ка p̄r̄v̄chitor̄š).

Φοιτάς, άδος (ό, ή, τό), poet: = Φοιταλέος. «Νόσος—» Sof: interpret, periodic. «Φοιτάσι πτεροίς». Expr: || (subst: fem:), = Μαινάς, saš Πόρνη. (aezī mi σοδάς). [din

Φοιτάω -ώ, (mi Ion:)-έω -ώ, viit: -ήσω, [φοίτος] mē dēkš, viš kš gravš, saš ovi-
chsit, des, saš in vremi xotērite, saš fē-
pē skopš; mēpē mi viš; (fir:) in pē in
kasa kšivā ka xēš venitš (folosš anaxalš,
mi chl:); mē in pēpēzē xndeva ka xēš ar-
tikolš de negomē. «Οί δὲ βοῆς αἰόντες ἐ-
φοίτων ἄλλοθεν ἄλλος». Od: I: «Φοίτα μα-
κρά βιβιάς». «Ὁρνιθες πολλοὶ φοιτῶν' ὑπ' αὐ-
γὰς ἡελίου». Od: B: «Φοιτῶντ' ἄνδρα μανι-
άσιν νόσοις». Sof: kmbalind pēpēvītš kaxēš
nevēnš. (vezī φοιταλέος). «Εἰς τὸ διδασκα-
λεῖον φοιτῶν». Лхч: «Παῖς ὢν ἐφοίτας ἐς τί-
νος διδασκάλου»; Apstf: (mi el:). «Φοιτῶν
οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων». Apstf: (mi kš
dat:). «Σίτος σφίσι πούλὺς ἐφοίτα ἐκ τῆς Ἀσίης». Ep:
«Ἐκ τοῦ μετὰλλου τάλαντον ἀργυρίου
αὐτῶ ἡμέρας ἐκάστης ἐφοίτα». Ep: [de xnde
Φοίτησις, εως (ή), deasē mēpēpē xndeva,
(mi partik:) la mkoalš; (de xnde in ven:)
mkoalš; (xne -opī poet:) = Φοιταλέος.
[φοιτάω].

Φοιτήτω, viit: -ίσω, poet: in lokš de φοι-
τάω. [de xnde

Φοιτήτης, poet: in lokš de ..

Φοιτήτης, οὔ (ό), des-mēpēpē xndeva,
(iar partik:) la mkoalš; (de xnde in ven:)
mkoalš; (xne -opī poet:) = Φοιταλέος.
[φοιτάω].

Φοιτίζω, viit: -ίσω, poet: in lokš de φοι-
τάω. [de xnde

Φοίτισις, εως (ή), = Φοίτησις, deasē (o-
viichitš) mēpēpē xndeva.

Φοῖτος (ό), poet: [οῖσω, οἶτος] mēpēpē
mi venīpē; pēpēvītē; (prin intind:) smi-
tipe, nevēnie. (vezī mi οἶστρος).

Φολιδώδης, εως (ό, ή), mi

Φολιδωτός, ή, όν, solzosš, saš solzitš
(ka pēlea rēpēpēpē, mi chl:). «Θώραξ—»
Пад: 2) (fir:) pēlatš, nestpīgātš (ka pē-
lea panterpēpē, saš pardosēpē). [din

Φολίς, ίδος (ή), [in afin: kš foliōs] solzš
(prin: de tēpēpē). «Ὅσσα λεπίσι πυκι-
νῇσι καλύπτεται, ἢ φολίδεσσι φρακτά». On: 2)
(fir:) pikēpēpēpē dēpē panterš, saš par-
dosš; (de xnde in ven:) patš (pron: mi
fir:). 3) invelitōpē; saš (maī probav:) kē-
pēpē, op skindēpē in formē de solzš,
(Fpang:) imbricēe.

Φόλις, εως (ό), = Φάλλης.

Φολκός (ό), poet: [όλκος] strēmēš de

pinōape; saš = Σαράπους. 2) veamīš (de
okī).

Φολιδικώδης, εως (ό, ή), = Φολιδώδης. [din
Φόλλιξ, ικος (ή), = Φολίς. [de xnde
Φόλλις, εως (ό, mi ή), (Lat:) follis, o mi-
kē monetē de apamē, (alt:) xodēpēpē,
Φονάω -ώ, (fēpē viit:) dopeskē omopē,
sintš setosš de sinje. «Φονῶν τὸ ὄμμα». Flstp:
avind okīš de omopē, selvatikš.
[φόνος].

Φονεργάτης, ου (ό), poet: lekēpēpē de
omopē, = Φονεύς, omopēpē. [φόνος, ἐρ-
γάτης].

Φονευμα (τό), lēpē (kadavpē) de o-
mopē. [φονεύω].

Φονεύς, εως (ό), omopēpē, xēpēpē.
[φόνος].

Φονευτής, οὔ (ό), = Φονεύς. [mi
Φονεύτρια (ή), fem: al lēi φονευτής. [din
Φονεύω, viit: -έσω, omopē, saš fakē o-
mopē. [φόνος].

Φονή (ή), (maī de mēpē-opī poet: mi
la im:) in lokš de φόνος, omopē, inxēpē-
tipe; (prin intind:) lokš, xnde s'a fēkē
omopē.

Φονικός, ή, όν, atinēpēpē de omopē,
insxmitš omopēpē, saš omopēpēpē; se-
tosš de omopē. «Τὸ φονικόν». Lks: dopin-
ga de a omopē. «Φονικοί (saš «Περὶ τὰ
φονικά» νόμοι». Apst: kape trakteazē de-
supē omopēpē. [φόνος]. [de xnde

Φονικῶς, adv: kē kēpē saš kēpēpē de
omopē.

Φόνιος, α saš ος, όν, insxmitš omopē-
pē, = Φονικός; setosš de omopē; adēpēpē
de moapte. «Δίκη—» Lks: xea asēpē o-
mopēpēpē. [φόνος].

Φονοκτονέω -ώ, viit: -ήσω, Skp: amopē
fēpē mēpē; spēpē, pēpēpēpē kē omopē-
pē. [mi

Φονοκτονία (ή), Skp: mēpē omopēpē,
(Fpang:) carnage. [din

Φονοκτόνος (ό, ή), rls: omopēpē, xē-
pēpē de oamēnī. [φόνος, κτόνος].

Φονολιβής, mi Φονολιβής, εως (ό, ή), po-
et: [φόνος, λείβω], mi

Φονόρρυτος (ό, ή), poet: [φόνος, ῥέω] dē-
pē kape pikē, kēpē (moiatš in) sinje de
omopē.

Φόνος (ό), [φένω] omopē; inxēpēpē, saš
pēpēpē de sinje, (Fpang:) carnage. «Φό-
νος Ἑλληνικός μέγιστος οὗτος δὴ ἐγένετο πάν-
των, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν». Ep: 2) poet: (prin
intind:) sinje de omopēpē. «Χαίτας πεπά-
λακτο φόνω». Tkp: «Κέατ' ἐν φόνω» Il: Ω.

•Θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου». Esxl: 3) prednikš de omorš, saš de moapte; omoritorš. «Μήδειαν τὴν Πελίας φόνον». Pind: 4) xñ felš de skaete kš zeamš romie intr' insxl. [de xnde

Φονόω -ō, viit: -ώσω, poet: mīnjeskš, pīnšreskš kš sīnje de omorš. [mi

Φονώδης, εὖς (ό, ή), чel in felš de sīnje de omorš; saš setosš de omorš.

•Όσμη — ». Tfr:

Φοξίνος (ό), [φοξός] xñ felš de pēšte de rīrlš.

Φοξίχειλος (ό, ή), == Φοξόχειλος.

Φοξός, ή, ον, [όξος] askēitš in vīrfš.

•Φοξός, κεφαλήν». Om: [de xnde

Φοξότης (ή), askēime in vīrfš (ka a kšpšūineī de zaharš).

Φοξόχειλος (ό, ή), чel kš vzele askēite. «Κύλιξ — ». Sim: [φοξός, χείλος].

Φορά (ή), adšere (akt: saš pas:); kš- rštrš. «Τὸ ἔργον τῶν ἀχθοφορούντων φορὰ ἐκαλεῖτο». Pld: «Ψήφου — ». Epr: =Ψή- φηφορία; inšlšzratš prodšere de roačē, rodničie, saš vepš rekolš. «Ἑλλαιῶν — ». Apst: (mi fir:) «Προδοτῶν — ». Dm: «Με- τὰ τὴν φορὰν τὰ δένδρα ξηραίνεσθαι». Tfr: (fir:) platš de dajdie, takš, mi чl: kontivšire. «Ἐλιπες τὴν φορὰν». Ksn: pšvalš, pēne de pornipe de vpe xñ tršñ. «Γαστρός — ». Tfr: xrdinare.

•Ἀνέμου — ». Lks: = Φορὸς ἀνεμός; (prin intind:) op чe dšue, saš noate dšue či- neva, (Franz:) portée; (de xnde mai noš) datš, (Franz:) fois. «Κατὰ φορὰν». Inkp: «Πρώτη φορὰ». Tfn: intīamī datš. [φέρω]. [de xnde

Φοράδην, adv: prin dšere, saš apdi- kare, kštrštrš (ne trštrš, saš altfel); in xpmare de o iste pornipe. [mi

Φοράς, ἄδος (ή), xštrštoare in nīnteye, inšrečiatš; pššitoare.

Φορὰ (ή), Dor: in lokš de φορῆ.

Φορὰ (τά), poet: im: al lxi φορῆ.

Φορβαῖος, α, ον, atinštrš de, saš al- satš la pššne; voratš in pššñī. [φορβή].

Φορβὰς, ἄδος (ό, ή), [φέρβω] slobozitš la pššne in kimpš (inprot: de trofias); (inčel: ἵππος, ή), iapš; (inčel: βοῦς, ή), vakš; (gls: fir:) xšiere desfrinatš, kšrvš. 2) poet: xšñitorš, prodškštrš de xpa- nš, roditorš. «Γῆ — ». Sof:

Φορβασία (ή), gls: in lokš de ..

Φορβεά, mi

Φορβεῖα (ή), kšpštrš (de kalš, mi чl:).

2) o legštrš de nīele, чe pšrlatš in-

прежррл глреї ка о воtнигъ кінтлторії кш лкеррл, ка сѣ инпшчезе sšnetxl lš- erxlxi, (alt:) χειλωτήρ. (de xnde) «Ἄτερ φορβειᾶς φουσάν». Proz: fšrš mššrš. 3) =кш...

Φορβή (ή), [φέρβω] pššne; (in чen:) xpānš. «Πληρωθέντες φορβῆς καὶ οἴνου εὐ- δον». Ep:

Φορβῖα (ή), =Φορβῖα.

Φορβόν (τὸ), poet: in lokš de φορβή, xpānš (s'a ršsit nšmaī in im: φορβῶ).

Φορεαφόρος (ό), xštrštrš, saš kštrštrš de жегš, tršštrš, saš patš kšrate kš mīl- nele pe doš nīrrii. [φορεῖον, φέρω].

Φορέεσκε, poet: Ion: in lokš de ἐφέρει, mi

Φορέησι, poet: in lokš de φορῆ.

Φορεῖα (ή), gls: in lokš de φοрутоз, rš- noiš, (de xnde Lat:) foria.

Φορεῖον (τὸ), skasñš, saš patš, pe kare se noaptš čineva, saš чева; (xne-opī) xñ felš de tršštrš pšrlatš pe mīlñī, (Franz:) litière. 2) плата кшtrštršxi (xamālšxi). [φορεῖς].

Φορεύοι, Dor: in lokš de φορούσι, im: a 3; neps: a lxi φορέω.

Φορεσία (ή), gls: inšrškšminte. [φορέω].

Φορεσσакής, греш: in lokš de фeres- cакής.

Φόρετρον (τὸ), Glš: = Φορεῖον (2), пла- та xamālšxi. [φορέω].

Φορεύς, ἑως (ό), kštrštrš (xamālš); (partik:) = Φορεαφόρος. «Ἴππος — ». Pl: no- všramš. [φορᾶ].

Φορεύμενος, η, ον, Ion: in lokš de φο- ρούμενος, part: al lxi..

Φορέω -ō, viit: -ήσω, (in чen: mi mai kš seamš la noegī) = Φέρω, dškš, karš.

•Καὶ οἱ τὰς ἀγγελίας ἐφέρει οὗτος». Ep: rodskš. «Ἴα φορέετε βᾶτοι». Tkr: (obīč:) poriš (xānš, mi чl:). «Θώραξ χάλκινος, ὃν φορέεσκεν». Om: mīš in mīlñī. «Σκῆπτρον, τό μὲν... ἐν παλάμαις φορεύουσι δεκαστόλοι». Il:

A. (in чen:) amš. «Ἰχυράς φέρειν τὰς κε- φαλάς». Ep: «Μὴ νῦν ἐν ἡθός μούνον ἐν σαυ- τῷ φέρει». Sof: || (mīx: poet:) mšñinkš, =

Προσφέρομαι. «Λευκανήνδε φορεύμενος». Añlñ: || (pas:) mš tršskš; mš pššneskš. «Φο- ρούμενος πρὸς οὐδός». Sof: «Πατὴρ κατ' εὐ- χὰς δυσπτόμους φορούμενος». Esxl: [φορᾶ].

Φορῆ (ή), Ion: in lokš de φορᾶ. [de xnde

Φορηδόν, adv: = Φοράδην.

Φόρημα (τὸ), op чe noaptš čineva asš- pšñī, (ka) поварш, saš xānš. 2) (xne- opī) = Φορεῖον. [φορέω].

T: II. 62.

Φορήμεναι, *mi* Φορῆναι, poet: *in* lokē de φορεῖν, inf: ал лэі φορέω.

Φόρησις, εως (ή), dšchere, ktrptšr. [*mi* Φορητός, ή, όν, dšš, pšptatš, ktrpatš; (fir:) de sštepit. [φορέω]. [de xnde Φορητός, adv: *in* kinš de sštepit.

Φόριμος, η saš os, on, prodsktivš, proditorš; (prin intind:) kintirosš, folositorš. || (sšvst:) Φορίμη, xñš felš de nštrš aktrš. [φορά].

Φορίνη (ή), nšele de porkš; (in men:) nšele groasš. [de xnde

Φορινόμαι -οῦμαι, viit: -ωθήσομαι, mš akoperš kš groasš *mi* asprš nšele; imi ingrošš nšelea.

Φορκός, ή, όν, poet: албš; ktrpntš. (de xnde Φορκίδες, alt: Γραῖαι, fšchere лэі Forkšs, *mi* чл:).

Φορηδόν, adv: *in* felš de inpletitšr de komš, *mi* чл: ktrchim. «Τους νεκρούς φορηδόν ἐπὶ ἀμάξης ἐπιβαλόντες». Tšh: xniš peste алцi inkrchimat, ne xniš *in* ktrgš *mi* ne алцi *in* latš. [φορός].

Φορμικτής, οῦ (δ), [φορμίζω] kintštopš kš...

Φόρμιγξ, ιγγος (ή), xñš felš de kitapš (asemenea kš xarpa de astšzi).

Φορμίδιον (τὸ), dim: ал лэі φορμίδιον.

Φορμίζω, viit: -ίσω, kintš kš kitapa. [φόρμιγξ].

Φορμικτὰς, ᾱ (δ), Dor: *in* lokē de...

Φορμικτής, οῦ (δ), = Φορμικτής.

Φορμικτός, ή, όν, kintatš kš kitapa.

Φορμίδιον (τὸ), dim: ал лэі φορμίδιον, komš-čiorš, komšičoarš; porojinšoarš; plšš-čioarš, *mi* чл: || (sšvst:) xñš felš de planš, (poate alt:) šrimon.

Φορμὶς, ἰδος (ή), = Φορμίσκος.

Φορμίσκος (δ), kom: menitalš membrš femelškš. (bezī *mi* σάκανδρος).

Φορμίσκιον (τὸ), dim: ал лэі...

Φορμίσκος (δ), dim: ал лэі φορμίδιον, komš-čiorš, panerashš, *mi* чл:

Φορμοκοιτέω -ῶ, viit: -ήσω, dormš ne porojinš. [φορμός, κοιτή].

Φορμοραφέω -ῶ, viit: -ήσω, = Φορμορράφέω.

Φορμοραφίς, ἰδος (ή), akš de kšstš porojinš. [*mi*

Φορμορράφέω -ῶ, viit: -ήσω, kosš porojinš, saš *in* porojinš; (fir:) nšiš *in* stpimtopape, stpimtopezš. [φορμός, ράφή].

Φορμός (δ), [φέρω, saš maš prov: εἶρω, šrimos] (in men:) inpletitšr de panšrš saš porozš, porojinš; komšič; panerš, komš, m: чл: 2) o xššššrš groasš, че овичнšiaš a pšpta marinarš. 3) gršmadš

de lemne amezate ktrchimat xnele peste altele; (de xnde *in* men:) letrštrš, sapčint de lemne (paskote, *mi* чл:), (alt:) āgkalis, brađš. 4) xñš felš de mšššrš pentš semšntštrš, *mi* (nartik:) pentšrš griš. (bezī συνωνέω).

Φορμοφορέω -ῶ, viit: -ήσω, karš komšiče, *mi* чл: (iar prinč:) sapčine de lemne. [din Φορμοφόρος (δ), ktrštopš de komšiče *mi* чл: (iar prinč:) de brađe, saš sapčine de lemne. [φορμός, φέρω].

Φορογράφος (δ), inškpštopš de dšjdš, (alt:) ēššwšš.

Φοροθετέω -ῶ, viit: -ήσω, pšiš, amezš dšjdš; (fir: kš ak:) mš negomezš. «Τους λόγους —». Lks: (bezī *mi* τελωνέω). [φόρος, τίθημι].

Φορολογέω -ῶ, viit: -ήσω, stpšrš dajdie, saš ka *in* felš de dajdie. «Τινά —». Lks: (Franč:) rançonner, iaš *in* silničie de la čineva maš mšatš dekš se kade. [φορολόγος]. [de xnde

Φορολογητός, ή, όν, de la kape s'alkat, saš tpevšie šš se ia dajdie, sšpšš la dajdie.

Φορολογία (ή), spšchere de dajdie. [din

Φορολόγος (δ), stpšrštopš de dšjdš. [φόρος, λέγω].

Φορός (δ, ή), dškpštopš, porštopš de čeva; saš (mšh: de sine pas:) poršitš pene, *mi* intinsš kštre čeva; (prinč: de snre vintš) potpšvitš, pššinčiosš; (de xnde fir:) kontpšštopš la isvštre, pššinčiosš *in* čeva; (kš men:) podštopš; (desnre mštre) ingrešiatš. [*mi*

Φέρος (δ), dajdie, tpevšš. 2) (Biz: de la Lat:) šprš, všlčiš [φέρω].

Φορταγωγέω -ῶ, viit: -ήσω, karš povepe. [din

Φορταγωγός (δ, ή), ktrštopš (transportštopš prinč: ne mape) de povepe, saš folosštopš la ačeastā, = Φορτηγός. «Ναῦς —». Lks: de transportš. || (sšvst:) ktrštopš (xamalš), saš kšpmachš de koravie de transportš. [φόρτος, ἄγω].

Φόρταξ, ακος (δ), = Φορεύς; (prin intind:) vškleanš; saš inповтрštopš, sšpšrštopš.

Φορτηγέω -ῶ, viit: -ήσω, = Φορταγωγέω. [*mi*

Φορτηγία (ή), transportape de povepš, *mi* (nartik:) de mšpš ne mape. [*mi*

Φορτηγικός, ή, όν, kšvenitš, saš folosštopš la transportape de povepe, saš mšpš (prinč: *in* koravie ne mape) «Πλοῖον —». Tšh: = Φορτηγόν. [*mi*

de κς: poet: πέφραδα, mi pas: πέφρασμα, mi poet: πέφραδμαι, nex: ἐφράσθην, mi mik: ἐφρασάμην. mi posit: φραστέον) eksprimž, iml apstž prin rpaix idea; eksplikž; inkšnomtingezž; (partik:) zikž, poršnyeskž. (mik: poet:) sfztsieskž, povžmžieskž. «Φράζε, τί φής,,. Sof: «Μῦθον πέφραδες πᾶσιν,,. Od: A. «Ὡς κατὰ ῥήματα φράσσεις. Tkr: «Εἰς χῶρον ἀφικόμεθ', ὃν φράσσε Κίρκη,,. Od: A. (mi in paral:) «Αὐτὰρ, ἐπειδὴ δεῖξε καὶ φράσεν,,. Om: Imn: (mi xpm: inf:) «Δμῶν τινά τῶνδ' ἐμοὶ φράσον ἡγεμονεῦσαι,,. Tkr: «Ἴνα σφιν ἐπέφραδον ἡγερέεσθαι,,. Il: K. «Φωνῆσαι μὲν οὐκ εἶχε· οὐ γὰρ συνέσαν ἀλλήλων, τῇ δὲ χειρὶ ἔφραζε ἐλθεῖν,,. Ep: (mi mik:) «Τῷ γὰρ οἱ ἐφρασάτην,,. Es: 2) (partik: mik:) poet: mž rindeskž, mž kinžieskž; (strpm:) kžmetezž, proitekvezž, isvodeskž kž mintea mea; varž de seamž; pričepž; (xne-opi) prevžžž; mž fereskž, iaž seama vine la čeva «Ὅτε φράζοιμεθα βουλὰς,,. Om: «Τὴν (ὁδὸν) μιν φράζεσθαι ἀνώγει, ἑσταότ' ἄλλ' ἀκτῆς,,. Od: X. a pžzi. «Οἶωνόν ἐφρασάμην,,. Od: P. «Φράσασθαι ξύλινον λόχον,,. Ep: a se pžzi de... (mi kž nen: rap) «Χειμῶνος ἐφράσατο,,. Apst: «Ἄλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης, σίγα, μή τις ἄλλος πύθηται,,. Od: T. «Αὐτὸς ἐγὼ φράσσομαι, καὶ εἴσομαι ἐκάστην,,. Om: (mi kž dat: modif:) «Ἄϊκε μ' ἐπιγνοίη, καὶ φράσσεται ὀφθαλμοῖσιν, ἡέκεν ἀγνοίησιν,,. Od: Ω. «Οἱ δ' ὥς μιν ἴδον, φράσαντό τε θυμῷ,,. Om: (mi kž dat: nepin:) «Φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα Ἥρεϊον,,. Il: Ψ. (saž antinepin:) «Οἱ δέ τοι κακὰ φράσσονται ὀπίσω,,. Od: B. (mi kž inf:) «Οὐ γὰρ ἄλλον φράζετο τοῦδ' ἐμοὶ χαλεπώτερον εἶναι ἀέθλον,,. Od: A. (mi in anal:) «Φραζώμεθα, εἴ τις ἔσται μή τις,,. Od: K. (mi kž partik:) «Φρασθεὶς αὐτὸν θαυρόσαντα εἶρετο,,. Ep: (mi kž adv:) «Ἀμφὶς φράζονται,,. Il: B. sint nefnvoigī in pžperi. (mi xpm: mž) «Φράσδεο, μὴ τὰς παιδὸς ἐπὶ κνάμιασι ὁρούση (ἡ κύων),, Tkr: (mi in partik: in lokž de adiekt:) «Πεφραδμένος ἀνὴρ,,. Om: =Φράδμων. [φρήν].

Φρακτῆρ, mi

Φράκτης, ou (δ), = Φραγμός, rapdž, saž ingrpditž; stžvilapž, saž stavilž de pžž, mi čl: (alt:) ἄρις, (Fpanž:) écluse. [mi

Φρακτικός, ἡ, ὄν, = Κατάφρακτος. [mi

Φρακτὸς, ἡ, ὄν, ingrpditž, inprekmžilž; (prin intind:) intžpitž; inpržkalž kž za spre apžpare. [φράσσω].

Φρανίσδω, viit: -ιζῶ, Dor: poet: in lokž de φρενῶ.

Φράσδω, viit: -φρασῶ, Dor: poet: in lokž de φράζω.

Φραστεολογία (ἡ), kolekcie (adskntžpž) de frase, ekspresii (idiotisme de limžž, mi čl:). [φράσις, λέγω].

Φρασί, Dor: in lokž de φρεσί.

Φράσις, εως (ἡ), frasž, ekspresie; po-stipe prin voržipe; kinž, saž stilž de kž-vintž. [φράζω].

Φράσσω, [φάσσω, bezī řáchos 2) viit: φράζω, ingrpdeskž, inkizž kž (saž ka kž) rapdž; akoperž; (prinč:) intžpreskž, inapmezž; (prin intind:) inkizž dpmžl, spre-skž; (poet: in intind:) kmplž. «Χεῖρα ἔρνεσι —». Hind: «Φράξας τὰ περὶ Θερμοπύλας στενὰ τῷ στρατοπέδῳ,,. Pl: «Φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκει προθελύνει,,. Il: N. = Συνασπίσαντες. (mi mik:) «Ἐφράξαντο ἄριστα τὸ τεῖχος,,. Ep: «Στρατόπεδον φράγνυται,,. Pl: (mi pas:) «Φραχθέντες σάκεσιν,,. Il: P. «Ἀμεινον πεφραγμένοι,,. Tžč:

Φραστεόν, posit: al lžž φράζω.

Φραστήρ (ὁ), eksprimžtopž, eksplikžtopž, inkšnomtingžtopž; povžmžitopž; vesti-topž, kopespžnzžtopž, saž kopespndinte. «Περψάντων δὲ... καὶ φραστήρας, ὧν ἂν ἐρωτῶμεν,,. Ksn: «Φραστήρες ὁδόντες,,. apstžtopi de vįsta vitelop, = Γνώμονες. [mi

Φράστης, ou (δ), = Φραστήρ. [mi

Φραστικός, ἡ, ὄν, kontřivžitopž, saž indeminatikž la eksprimare. «Τὸ φραστικόν,,. Apt: pžtepe de eksprimare, saž kinž de voržipe. [mi

Φφραστὺς, ὅς (ἡ), poet: Ion: kinžipe, konsfžtsipe.

Φράστωρ, ορος (δ), poet: = Φραστήρ. [φράζω].

Φρατῆρ (δ), gls: = Φράτωρ. [de avi Lat: frater, mi Pom: spate].

Φρατορία (ἡ), = Φρατρία. [mi

Φρατορικός, ἡ, ὄν, = Φρατρικός. [mi

Φρατόριος (δ, ἡ), = Φράτριος. [φράτωρ].

Φράτρα, ας, mi Ion: Φράτρη, ἡς, [πάτρα], mi

Φρατρία (ἡ), fatpie, parte din semingie saž familie; (partik: in Atena) a nožlea parte a semingii (bezī mi tritžž, mi génos); la Pomanī curia; (in nen:) žnipe de maī mžlž, soçietate, konfržgime; sistemž. [de žnde

Φρατρίζω, viit: -άσω, sintž de aveeamī fatpie, konfržgime, saž sistemž kž al-tžl. [mi

Φρατριάκος, ἡ, ὄν, čl: če face parte dintr' o somingie, saž fatpte, al žneī soçietžmž de konfrāgī.

Φρατριάρχης, μι Φρατρίαρχος, ου (ό), κτ-
netenie de o fatpie, (in Roma) curion.
[φρατρία, ἄρχω].

Φρατρίαστής, ου (ό), = Φράτωρ. [φρατριά-
ζω]. [de xnde

Φρατρίαστικὸς, μι Φρατρίατικὸς, ἡ, ὄν, =
Φρατρίακός. κός].

Φρατρίκῆς, ἑως (ό), = Φράτιωρ. [φρατρι-
Φρατρίζω, viit: -ίσω, = Φρατριάζω. [μι

Φρατρίκός, ἡ, ὄν, = Φρατρίακός. «Ἐκκλη-
σία φρατρίκη». a vekilor Romanī comitia
curiata. [μι

Φράτριος, η σαὶ ος, ον, = Φρατρίκος. «Ζεὺς
—» patronḡ al fatpiilor, saḡ konfr̥pi-
milor. «Οἷς —». oae, ce se žertfīa, ka
«Φράτριον (se inḡ: ierōn)». žertf̥ ce se
žvīr̥šīa de fie-kape fatpie. [φράτρα].

Φράττω, At: in lokḡ de φράσσω.

Φράτωρ, ορος (ό), [φράτρα] fratorḡ, kon-
frate p̥rt̥aḡ dīn ačeasī fatpie, fami-
lie, saḡ semīḡie k̥ al̥za, mem̥r̥ de
zna mi ačeasī konfr̥piime; (fir:) cel de
ačeasī felḡ.

Φραχθῆναι, pas: nex: l: de inf: al l̥ī
φράσσω.

Φρεάντλης, ου (ό), skoḡtorḡ de anḡ
dīn p̥ḡḡ (parodie a l̥ī Kleάντης). [φρέαρ,
ἀντλέω].

Φρέαρ, φρέατος, μι (in kontrak:) φρητὸς
(τὸ), p̥ḡḡ; (xne-opi) stepnḡ, saḡ xasna
de anḡ. [de xnde

Φρεάτειος, α, ον, al p̥ḡḡl̥ī, saḡ de p̥ḡḡ.

Φρεατία (ή), kanalḡ de anḡ k̥ p̥ḡḡrī
in oape-kape distanḡe (bezī mi φρεατίας). [μι

Φρεατιαῖος, α, ον, = Φρεάτειος. [μι

Φρεατίας, ου (ό), cel in felḡ de p̥ḡḡ.
«Ὑπόνομος —» Ksn: = Φρεατία. [μι

Φρεάτιον (τὸ), dim: al l̥ī [φρέαρ]-

Φρεάτιος, α, ον, = Φρεάτειος.

Φρεατορύκτης, ου (ό), = Φρεατορύχος.

Φρεατοτύπανον (τὸ), poatz, skrineto, prin
kape se skoate anḡ dīn p̥ḡḡ. [φρέαρ, τύπανον].

Φρεατώδης, εος (ό, ή), asemenea k̥ (st̥-
patḡ, saḡ adīnkḡ ka xḡḡ) p̥ḡḡ. [φρέαρ].

Φρεατωρυχέω -ῶ, viit: -ήσω, = Φρεωρυχέω.
[dīn

Φρεατωρύχος (ό, ή), = Φρεωρύχος.

Φρεῖαρ, ατος (τό), poet: in lokḡ de φρέαρ.

Φρεναπατάω -ῶ, viit: -ήσω, am̥peskḡ,
inmelḡ, skoḡḡ dīn minḡī. [dīn

Φρεναπάτης, ου (ό, ή), am̥pitōrḡ, sko-
ḡtorḡ dīn minḡī. [φρήν, ἀπάτη].

Φρένες, ὦν (αί), im: al l̥ī φρήν.

Φρενετιάζω, viit: -άσω, = Φρενιτιάω. [de
xnde

Φρενετίαςις, εως (ή), μι

Φρενετισμός (ό), = Φρενίτις.

Φρενήρης, εος (ό, ή), [φρήν, ἄρω] cel k̋
mingiile inḡreḡ, inḡeleḡḡ.

Φρενητιάω -ῶ, viit: -άσω, ind: in lokḡ
de φρενιτιάω.

Φρενητικός, ἡ, ὄν, ind: in lokḡ de φρε-
νιτικός.

Φρενιτιαῖος, α, ον, = Φρενιτικός.

Φρενιτίαςις, εως (ή), = Φρενίτις. [dīn

Φρενιτιάω -ῶ, viit: -άσω, p̥limeskḡ de,
saḡ kazḡ in smintipe, sintḡ smintitḡ. [μι

Φρενιτίζω, viit: -ίσω, = Φρενιτιάω. [μι

Φρενιτικός, ἡ, ὄν, smintitḡ, emitḡ dīn
mingiī. [dīn

Φρενίτις, ιδος (ή), (νόσος, νοσῶ) empire
dīn mingiī, smintipe. [φρήν, φρενός].

Φρενοβλάβεια (ή), v̥l̥m̥ape, strik̥n̥iḡ-
ne de minte, smintipe. [dīn

Φρενοβλαβής, εος (ό, ή), v̥l̥matḡ, stri-
katḡ la minte, smintitḡ. [φρήν, βλάβη].

Φρενοβλαβία (ή), poet: in lokḡ de φρε-
νοβλάβεια.

Φρενόβλαβος (ό, ή), poet: in lokḡ de
φρενοβλαβής.

Φρενοβλαβῶς, adv: k̋ smintipe, saḡ ka
xḡḡ strikatḡ la minte. [φρενοβλαβής].

Φρενογηθής, εος, (ό, ή), poet: [φρήν, γέ-
γηθα] cel k̋ minte saḡ inimḡ v̥es̥l̥,
v̥es̥l̥ de felḡ.

Φρενοδαλής, εος (ό, ή), poet: [φρήν, δη-
λέομαι] v̥l̥m̥torḡ de mingiī, ad̥k̥torḡ
de smintipe. [de xnde

Φρενοδαλῆς, ιδος (ή), poet: = Φρενοβλά-
βεια.

Φρενοδίνης, εος (ό, ή). poet: [φρήν, δινέ-
ω] am̥ḡtorḡ de mingiī.

Φρενοθελγής, εος (ό, ή), poet: [φρήν, θέλω].
at̥r̥torḡ (fermek̥torḡ) de mingiī saḡ
sz̥lete.

Φρενόθεν, adv: poet: dīn mingiī, (ad:) dīn
toatz inima, dīn a sa voingḡ, k̋ de la
sine pornipe. [φρήν, φρενός].

Φρενοκηδής, εος (ό, ή), poet: [φρήν, κή-
δω] mixnitōrḡ, sk̥pitōrḡ de minte, de
inimḡ.

Φρενοκλοπέω -ῶ, viit: -ήσω, f̥r̥ḡ mingi-
le k̋īva, skoḡḡ ne čineva dīn mingiī. [dīn

Φρενοκλόπος (ό, ή), = Φρεναπάτης. «Ἐ-
ρως —». Enḡr: [φρήν, κλοπή].

Φρενόληπτος (ό, ή), [φρήν, λαμβάνω] =
Φρενοβλαβής, l̥katḡ dīn mingiī.

Φρενοληστής, ου (ό), poet: = Φρενοκλόπος.
[φρήν, ληστής].

Φρενοληψία (ή), = Φρενοβλάβεια, l̥kape dīn

mingi, smintipe. [φρήν, λήψις].

Φρενολύπη (ή), poet: mīxničisne, skīpēs a mingi, (ad:) a inimeī, saš a sšfletszi. [φρήν, λύπη].

Φρενομανής, έος (ό, ή), poet: = Φρενοβλα-
δής, nevsnš do mingi. [φρήν, μαίνομαι].

Φρενόμωρος (ό, ή), poet: = Φρενομανής.
[φρήν, μωρός]. [de xnde

Φρενομώρως, adv: poet: = Φρενοβλαδώς.
«Νοσοῦντα—». Sof:

Φρενοπληγής, έος (ό, ή), poet: smintitorš.
«Μανία—». Esxl: 2) (obiv:) = κς...

Φρενόπληκτος, mi Φρενοπλήξ, ήγος (ό, ή),
[φρήν, πλήττω] atakatš la mingi, = Φρενο-
βλαδής, smintitš.

Φρενοτέκτων, ονος (ό, ή), poet: κλtditorš
(konstprktorš, saš nšskovitorš) de чева
κς mintea sa. [φρήν, τέκτων].

Φρενοτερπής, έος (ό, ή), poet: invsesli-
torš de minte, saš de inimz, = Φρενοθελ-
γής. [φρήν, τέρω].

Φρενώ -ō, viit: -ώσω, varš mingile in
kapzla kšiva, in inqelengeskš prin invz-
mštrpi mi poveđe. [φρήν, φρενός].

Φρενώλης, έος (ό, ή), чel κς mintea
perdztz, smintitš. [φρήν, ὀλλυμι].

Φρένωσις, εως (ή), inqelengipe, повz-
mšipe. [mi

Φρενωτήριον (τό), mižlokš de inqeleng-
ipe. [φρενώ].

Φρεωρυκτέω -ō, viit: -ήσω, = Φρεωρυχέ-
ω [din

Φρεωρύκτης, ου (ό), = Φρεωρύχος.

Φρεωρυχέω -ō, viit: -ήσω, sapš пшž. [mi

Φρεωρυχία (ή), sšpštrš de пшž. [din

Φρεωρύχος (ό, ή), sšpštorš de пшž,
пшparš. [φρέαρ, ὀρύσσω].

Φρήν, φρενός (ή), (dat: im: φρεσί) (prin:

mi apx:) diafragma, ad: mšwktzla despr-
mštorš de pšentš de kštre mšntexole de

jos, kape se konf: in poeui κς perikar-
dizla, ad: membrana, чe infšwštrš inima.

«Καρδία φόβω φρένα λακτίζει». Esxl: (iar

maī de mšlte opī) чelē dīnšntpršla trš-
pšzš; (upin intind:) inima, sšfletszi, saš

šwksltšmīle sšfletszi; (prin xpm:) min-
tea, dpeanta жsdikatš; simmž; (de xnde

in xen: mi obiv:) inqelengisne. «Οὐτάρ-
ναι πρὸς στήθος, ὅθι φρένες ἦπαρ ἔχουσιν».

Od: I. «Τί σφῶν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἡτορ»;
Il: Θ. «Ἀμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρ-
θη». Il: X. Od: E. «Ἴ a venit inima la

локš. «Διδς ἐτράπετο φρήν». Il: K. i s' a
intops inima, saš mi a skimbat rindž.

«Ἀέξω τὸν ἐκ φρενὸς λόγον». Esxl: op чe

amš in inimz, saš in mintea mea. (mi
desnpe animale) «Τοῦ (λέοντος) δ' ἐν φρε-
σὶν ἀλκιμον ἦτορ παχνοῦται». Il: P. (mi im:)

«Ἀύκοι, τοῖσι περὶ φρεσὶν ἀσπετος ἀλκή», Il:

Π. «Ἐν («Ἐπὶ «Μετὰ) φρεσὶ (saš el: φρε-
σὶ) θέσθαι, saš βάλλεσθαί τι». Om: a pšne

in rindž. «Φρενῶν εὖ ἤκων». Lks: = Eš
φρονῶν, inqelentš. «Ἐξω φρενῶν καθεστώς,

saš γινόμενος». Lks: = Παραφρονῶν, ήσας,
emindš mi din mingi. (mi in paral:.) «Νοῦν

ἔχειν καὶ φρένας». Apstf: «Αὐτοῖς μὲν νοῦν
καὶ φρένας ἐνθείητε». Dm:

Φρηγία (ή), in kontpak: in lokš de φρε-
αίq, mi Φρηγὶ in lokš de φρέατι.

Φρήτραρχος (ό), Ion: in lokš de φρα-
τριαρχος.

Φρήτρη (ή), Ion: in lokš de φράτρα.

Φρήτριος, η, ον, Ion: in lokš de φράτριος.

Φρήτωρ, ορος (ό), Ion: in lokš de φράτωρ.

Φρύγος, εος -ους (τό), poet: in lokš de
σφρύγος.

Φρικάζω, viit: -άσω, mš infiopezš de
fpirš, saš de fpirz, mš inqprozeskš. [mi

Φρικαλέος, α, ον, poet: aspš la peli-
mž; (obiv:) infrikomatš, gpozavš. [φρίκη].

Φρικασμός (ό), Skp: inqprozipe, sššimšn-
tare. [φρικάζω].

Φρίκη (ή), [φρίσσω] = Φρίξ, aspšime ne
peliqia tršpšzš. 2) (obiv:) fpirš, saš fio-
pš (de fpiršpi). 3) (prin intind:) [de aui]

frikz, gpozavš; respentš κς peliqlasš fri-
kz. [de xnde

Φρίκια (τά), mi Φρικίαι (αί), fiopt de fri-
gšpi.

Φρικίασις, εως (ή), mi [din

Φρικιασμός (ό), = Φρικασμός, infiozare.

Φρικιάω -ō, viit: -άσω, [φρίκια, -λαι] sim-
mž fiopt de fpirš, mš infiopezš.

Φρικνός, ή, ον, poet: = Φρικαλέος.

Φρικοποιός (ό, ή), fškštorš, adskštorš
de fiopt de fpirš. [φρίκος, ποιός].

Φρίκος, εος -ους (τό), poet: in lokš de
φρίκη, [de aui] fpirš (prin Lat: frigus).

[de xnde

Φρικώω -ō, viit: -ώσω, pšivinsšeskš fri-
gš. || (pas:) = Φρικιάω. [de xnde

Φρικτός, ή, ον, infioštorš, sššimšntz-
torš, gpozavš. [φρίσσω].

Φρικτώς, adv: κς infiozare, saš kštre-
mšpš de gpozavš.

Φρικώδης, εος (ό, ή), [φρίκος] aspš ne
peliqia de d'aspšpa; (obiv:) insoqitš, saš

adskštorš de fiopt de fpirš, fpiršposš.
«Πυρετός —». Gal: (prin intind:) gpozavš

zavš, spšimintštopš. "Τὸ φρικῶδες,,. in lokš de ἡ φρικωδία. [de xnde

Φρικωδία (ἡ), dispoziție supre înfiopare de frică, saș groază.

Φρικαγμός (δ), = Φρυαγμός. [din

Φρικασσω, mi (miž: kape este mi mai întres:) -άσσομαι, viit: άξω, -ομαι, sxfłs pe nprī ka kalzł. "Τὸν δὲ ἵππον αἰσθόμενον, φριμάσσομαι τε καὶ χρεμετίζω». Ep: (fir:) mš inrimfezš, mš mindpeskš, (aht:) φρυάττω, ομαι. [din

Φριμάω -ω, viit: -άσω, poet: [βριμάω] = Φριμάσσω.

Φρίξ, φρικὸς (ἡ), [φρίσσω] asnpimeā, saș nenetezimeā sšpafemei op kšpšia tšpš, (far prinč:) a apei, kind se mışkš, saș se inkregește de vîntă, mi a omșlăi, kind se înfiopaează, saș i se sšpłește pšpł; (de xnde) = Φρίκη (pron: mi prin întind:).

Φριζούχην, ενος (δ, ἡ), чел кх перїи грх-mazslı sšpłııı. "Κάπρος — „. Pl: [φριζός, αὐχὴν].

Φριξόθριξ, ότριχος (δ, ἡ), чел кх пšpł sšpłııš, saș kreıš, = Οὐλόθριξ. "Οἱ Ἴνδοι φριξότριχες». Pal: [φριξός, θρίξ].

Φριξοκόμης, ου (δ), poet: = Οὐλοκόμης, mi Φριξόθριξ. [φριξός, κόμη].

Φριξός, ἡ, όν, poet: (prinč: desnpē pšpš) sšpłııš, apdikatš in sxs, [Fpanı:] herissé.

Φρίξος (δ), = Φρίξ, mi Φρίκη.

Φρίσσω, [imit: in afın: kš řıgłw] viit: φρίξω, (miž: tpe: de kš: in lokš de prez: πέφρικα) mš sšpłeskš, saș mš inkrege-skš (desnpē mare, mi ıł; mi desnpē perı), (Fpanı:) se herisser; (desnpē oam:) mš infiopezš (de frıkš, saș frıřš); (prin in-tind: kš ak: saș prea rap kš men: saș inf:) mš temš prea mšł, mš koprinzš de snalınš, mš ingrozeskš. "Ότε φρίσσουσιν άρourαι». Il: N. "Εφρίξε μάχη έγχείησιν». Il: N. "Τῶν δὲ στίχες είατο πυκναί άσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ έγχεσι πεφρικυταί,. Il: H. "Ἴνα μή τι τρίχες όρθαί φρίσσουσιν, άειρόμεναι κατὰ σώμα». Es: (mi kš ak: el:) "Κάπρος.. όρθάς έν λοφιή φρίσσει τρίχας άμφί τε δειρήν,. Es: (mi intp' aht: el:) "Σύς... φρίσσει νῶτον ύπερθεν,. Il: N. (mi prin in-tind:) "Οἷ σε πεφρίκασι λέονθ' ώς μηκάδες αίγες,. Il: A. "Φρίσσω δέ σε δερκομένη μόχθοις διακναιόμενον,. Esxł: (mi kš dat: modif) «"Εφρίξ' έρωτι». Sof: (mi kš inf:) «"Εφρίξε ποιήσαι». Lks:

Φροιμάζομαι, viit: -άσομαι, At: (in in-tršn:) in lokš de προοιμάζομαι. [din

Φροίμιον (τὸ), At: (in in-tršn:) in lokš de προφίμιον.

Φρονέω -ω, viit: -ήσω, [φρήν] (fšpš ka zš) amš minte; mš rındeskš; (prin in-tind: in poeıı) simıš, tššieskš. "Αριστοί έστε μάχεσθαι τε, φρονέειν τε,. Il: Z. "Θαυμάζων, ώς καὶ έφρόνει καὶ έγρηγόρει,. Ksn: "Έτι φρονέοντα,. Il: X. tššind inkt. "Θα-vόντι οὐ φρονούντι,. Esxł: (de xnde in partı:) "Τὸ φρονούν, saș (inf:) "Τὸ φρονεύν,. Iskr: inıelēpıšnea, mintea. "Έξεστηκέναι τοῦ φρονεύν,. Iskr: a 'mi ewi din minıı. (kš ak: saș adv:) amš znš ielš de pšpere, mš rındeskš in oape-kape kınš; (kš inf:) amš in rındš, kšmetš. "Ός άρα οί φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον είναι,. Om: "Πειρεώ-μενος τῶν μαντηίων, ότι φρονέοιεν, ώς, είφρο-νέοντα τήν άληθινήν εύρεθείη». Ep: "Μέγα ("Μεΐζον, "Πλέον, "Μικρά, "Τυραννικά, "Πα-ρ' ό δει, mi ıł) φρονεύν,. Lks: "Τὰ φρο-νέεις, ά τ'έγώ περ,. Il: A. "Ἴσον έμοι φρονέουσα,. Il: O. = Όμοφρονούσα, fiind de aıeeamı pšpere. mi (innpot:) "Τὸ δ' άμφίς φρονέοντε» Il: N. neinvoııı in pš-perı. "Άλλη φρονέοντες,. Om: Imn: "Έ-πιστάμενοι τὰ φρονήματα τῶν Λακεδαιμονίων, ώς άλλα φρονέόντων καὶ άλλα λεγόντων,. Ep: "Τῇ ρ' ίθὺς φρονέων έχεν ἵππους,. Il: M. dpent la dınsa avınds 'mi agıntatš mintea. (mi desnpē bite). "Κάπω μέγα φρονέοντε». Il: A. (mi kš dat:) "Θεοΐσιν ἴσα φρονέειν,. Il: E. (mi kapist: saș din kontra) "Α-γαθά ("Κακά), mi adv: «Εὔ ("Κακώς) φρονεύν τινι,. a voi binele, saș rıšł kšıba. "Αύ-κοι καὶ άρνες κακά φρονέουσι διαμπερές άλ-λήλοισιν,. Il: X. "Τὰ φρονέοντ' άνά θυμόν, ά ρ' οὐ τελέεσθαι έμελλον,. Il: B. (mi kš inf:) "Φρόνεον έρύειν προτι άστı,. Il: P. "Τοξεύειν οὔτε έφρόνουν, οὔτε έδύναντο δια-τόν φόβον,. Ksn: niıı rındš, niıı pšpere aveā a ... (mi avsl:) "Φρονών, saș "Εὔ φρονών, inıelentš. [de xnde

Φρόνημα (τὸ), totš ıe se rındemte (ıa, saș ape in mintea sa) ııneva, simıimintš inšxmitš; pšpere; kınzıalš; (partık:) ma-pe (novıłš), saș desnpēıštopš (mindpš) simıimintš, tššfie. "Ἴνα Πελοποννησίων στο-ρέσωσι τὸ φρόνημα». Tšı: [de xnde

Φρονηματίς, ου (δ), plııš de simıi-minıš, nenepošš, kšpajosš, intpēpinzš-topš; saș mindpš, infšmšpalš. [mi

Φρονηματίζω, viit: -ίσω, (prea rap in

akt:) infsmfz, (obiv: pas:) mē xmpfz de mīndpie, mē infsmxpepēz. [de xnde

Φρονηματισμός(ός), mīndpie, infsmxpare.

Φρονηματώδης, εως (ό, ή),=Φρονηματίας.

Φρόνησις, εως (ή), [φρονέω] ingelenpīsne; (xne-opī) poet:=Φρόνημα. «Ὁλοίμην, φρόνησιν εἰ τοιάνδ' ἔχω». Sof: de amš astfelš de rīndš.

Φρονίμευμα (τό), nlm: fantz de omš ingelenpētš. [din

Φρονιμεύομαι, viit: -εύσομαι, nlm: mē porē ingelenpēmetē. [φρόνιμος]. [de xnde

Φρονιμευσις, εως (ή), ingelenpētš psrtape.

Φρόνιμος (ό, ή), ingelenpētš. «Τὸ φρόνιμον, ἢν λοκš de ή φρόνησις. [φρόνις]. [de xnde

Φρονίμως, adv: ingelenpēmetē.

Φρόνις, ιος (ή), poet: ἢν λοκš de φρόνησις; (npin intind:): penstapie (nšme vñš) de ingelenpīsne; (xne-opī)=Φρόνημα (On: Aλ: 'A. 653:). [φρήν].

Φρονούντως, adv: (naptv:): ingelenpēmetē.

Φροντισκοπέομαι -οῦμαι, viit: -ηθήσομαι, sintš innpvratš de rpijī. [φροντις, κόπτω].

Φροντίζω, viit: -ίσω, mē kinzšfeskš, mē rīndeskš, kšmetš; nšskoveskš; (kš uen; saš sinr: saš kš ppen:) sintš inrpixatš (neliniuitš) desnpe čeva; inrpixeskš. «Μιχρά («Ὀὐδὲν» φροντίζειν». Aks: «Τὰ τις ήμέρης φροντίζει». Ep: (wi in anax: de inf:): «Τοῦτο ἐφροντίζον, ὅπως μὴ μὴ χλ:». Ep: (wi kš inrpigē prap:): «Φροντίζω, ἦν τινα προτέρην ἔω τῶν ἐδῶν». Trn: (wi kš dat: perip:): «Φροντίσον ἐμοὶ ἡμάτιον» Enrp: (wi pas:): «Φροντίζόμενον, μήτι πάθη». Ksn: (wi in naptv: in lokš de adjekt:): «Ἀδούτοις ποιητοῖς καὶ πεφροντισμένοις εὖ». Aks: vine rīndite. (wi next: in lokš de sšbst:): «Τὸ πεφροντικὸς τοῦτο καὶ σύννου». Pl: stiaš rīnditš, wi vine meditatš. [din

Φροντις, ίδος (ή), [φρόνις] kinzšipe, meditagie, rīndipe; rpijz; neliniute. «Ἐν φροντίδι εἰμι («Φροντίδα τίθεμαι, saš ποιῶμαι) περὶ τινος». saš «Ἐχω τι διὰ φροντίδος». saš «Φροντίδα ποιῶμαι τι». Ep: Es-χλ: Aks:=Φροντίζω.

Φρόντισμα (τό), objektz, saš efektz rpijželop kšiva; kinzšialz, saš meditagie; kšviingz, kšdepe; indeletničipe. [wi

Φροντιστήριο (τό), lokš de kinzšipe, de indeletničipe, de meditape; saš de stiaš, škoolz; (Bisep:): monastipe, sixastpie. [wi

Φροντιστής, οῦ (ό), inrpixitorš, kinzšitorš desnpe čeva; (naptik:): skentikš (teopetikš) filosofš; (Bisep:): sixastps, nšstni-

kš; (kš uen:) «Τῶν μετεώρων, (saš kš ak: el:) «Τὰ μετέωρα—» Ksn: Plt: indeletničitš in metafisicē teorīi, saš ideologš, (alt:): Μετεωροσοφιστής. 2) (lm:): eksektorš de testamentš, enitronš, (Lat:): curator. [φροντίζω]. [de xnde

Φροντιστικός, ή, ὄν, indeminatikš, saš a-plekatš la inrpixipe, stšpsitorš, prekipzitorš. [de xnde

Φροντιστικῶς, adv: kš inrpixipe, saš pre-všzštoape kinzšipe. «Ἀρρωστήσαντος φίλου φροντιστικῶς ἐπισκέψασθαι». Ksn-

Φροῦδος, [At: din prō ὁδοῦ in kontrak:): η, ὄν, (dšne zic:): чед че а апскат калеа маі 'nainte; (de xnde obiv: npin intind:): fškšitš nevzšitš, tpekšitš, nepitš; (npin xpm:): zadapnikš, nefolositorš. «Φρούδη μὲν αὐδὴ, φρούδα δ' ἄρθρα μου χάτω». Ešp: mi s'a tšiat glasza wi nčioapele. [de xnde

Φρούδως, adv: in zadapš. fšpš folosš.

Φρούνος (ό), nlm: in lokš de φρούνος.

Φρουρά (ή, [φρουρός] (in uen:): pazš, preverēpe; (naptik:): strepšipe de vre o posigie, saš tšpie; (npin intind:): streapš, saš tšpš de omtipe pīndšitš de streapš, (Fpanz:): garnison; saš postš de stat streajka. «Φρουράς (se inu: ἐνεχα) ἄδων». Arst: kīntind ka strepapii snpe pisinipea somnšzš; (la Laved:): inapmape snpe omtingz; eksnedigie; oaste.(de xnde) «Φρουράν φαίνειν, saš ἐξάγειν». Ksn: a deklarapševoiš, saš a se omti asšpna kšiva. (vezl wi φαίνω). «Ἐγὼ, ἔτι ἡγήτέον εἴη αὐτῷ τῆς φρουράς» Ksn: kš trevšia sš komande eksnedegia.

Φρουραρχέω -ῶ, viit: -ήσω, sintš...

Φρουράρχης, wi Φρούραρχος (ό, komandipš de streapš, saš de četate. [φρουρά, ἄρχω]. [de xnde

Φρουραρχία (ή), treava komandipšzš de rapnizonz.

Φρουρέω -ῶ, viit: -ήσω, pšzeskš pššš xndeva de streapš, strepšieskš; (stšpm: in uen:) iaš a mintē, preverēzš in pšstapea vre xñš lškrš, pšzeskš, nīndeskš; (wi miž:): mē pšzeskš, iaš vine seama. [φρουρός]. [de xnde

Φρούρημα (τό), lškrš, saš lokš de strepšitš; (poet:): in lokš de φρουρός, saš φρουρά. [wi

Φρούρησις, εως (ή), strepšipe (akt: saš pas:). [wi

Φρουρητήρ (ό), poet: in lokš de φρουρός, «strepšitorš, pšzitorš. [wi

Φρουρητός, ἡ, ὄν, strežitš, pžitš de streajtš. [wi]

Φρουρήτωρ, ὁρος (ὅ), poet: in lokš de φρουρδς, strežitopř.

Φρουρά (ἡ), Skp: in lokš de φουρά. [wi]
Φρουρίκος, ἡ, ὄν, atinrtopř de streajtš, ал strejeř. [wi]

Φρούριον (τὸ), lokš pžitš de garnizonš (intpitiš), cetate; (fir:) lokš de sknapare, asilš; (poet:) in lokš de φουρά, sař φρουρός; (xne-opř) lškrš, de kape tpevšie a se pži čineva (Esxl: Prom: 807). [wi]

Φρουρίς, ἰδος (ἡ), (ναῦς) koravie pñdšitš de streajtš. [φρουρός].

Φρουροδέμος (ὅ, ἡ), poet: [φρουρός, δέμος] pžitopř de kasš. "Κύων —". Enpr:

Φρουρός (ὅ), [πρὸ, ἑράω, sař οὔρος] strežitopř de cetate, ostamš pšš xndeva de streajtš. (obč: im:) "Οἱ φρουροί, Ksn:

Φρύγμια (τὸ), sšnetsl sšfłtriš pin nšpř a kalšlš, sař wi a alšlš animalš; (fir:) nšrtape kš mindpie, kš desnpesšipe, o-epřznicie. [φρυάσσομαι]. [de xnde]

Φρυγματίας, ου (ὅ), plinš de inřimfape, desnpesžitopř.

Φρυγμός (ὅ), sšfłape pin nšpř de kalš, sař wi de alš bitš; (fir:) nšrtape kš mindpie. [φρυάσσομαι].

Φρυγμοσέμναχος (ὅ, ἡ), kom: plinš de inřimfape xnitš kš oape-kape rpestate, sař sepiositate. [φρύγμα. σεμνός].

Φρυακτής, οὔ (ὅ), = Φρυγματίας. [din]

Φρύσσω, wi (miž: mař intpev:) Φρύσσομαι (-ττομαι), viit: -ážw, -ομαι, [βρυάζw] fakš ka kalšlš, křnd nekřazš, sař sšfłš din nšpř (wi skštrš koama, wi bate din ničopř) de nekazš, sař nepřvdape; (in ěen: tpevšpř de bškrpie, sař (pap) de řikš; (fir:) mš portš kš mšlš inřimfape, sař mindpie, oepřznicieskš.

Φρυγανίζομαι, viit: -ίσσμαι, stpinřš, adx-nš paskote, xskštrš. [wi]

Φρυγανικός, ἡ, ὄν, pšskotosš, ka nišnte paskote. [wi]

Φρυγάνιον (τὸ), dim: ал лšř [φρύγανον].

Φρυγανισμός (ὅ), adxnape de paskote. [wi]

Φρυγανιστήρ, wi

Φρυγανιστής, οὔ (ὅ), wi Φρυγανίστρια (ἡ), adxnitopř de pšskote. [φρυγανίζομαι].

Φρυγανίτης, ου (ὅ), wi Φρυγανίτης, ἰδος (ἡ), atinrtopř de, sař kompšš din paskote, pšskotosš. «Υλη —». Eld: [φρύγανον].

Φρυγανοειδής, ἑός (ὅ, ἡ), [φρύγανον, εἶδος] čel din felšlš paskotelop, asemenea kš...

Φρύγανον (τὸ), [φρύγω] (mař de mšale opř in im:) paskotš, xskštrš (de ařřat fokš).

Φρυγανοφόρος (ὅ, ἡ), kšrtopř de paskote, sař xskštrš. [φρύγανον, φέρω].

Φρυγανώδης, εὐς (ὅ, ἡ), = Φρυγανοειδής. [φρύγανον].

Φρύγετρον (τὸ), tirae de pžit opřš, wi lřngšpa, sař lemšlš de amestekat in pžjipea lšř (ka kafeoa akšm). [wi]

Φρυγέυς, ἑως (ὅ), pžitopř de čeva. (de xnde || sšvst:)=Φρύγετρον. [wi]

Φρύγιλος (ὅ), xñš felš de pastpe, ni-řirořš, (Lat:) fringilla. [wi]

Φρυγίνα, adv: (ka nšme) xñš felš de jokš kš vošš sař pžitš pžitš. [wi]

Φρύγιον (τὸ), Skp: in lokš de φρύγανον. [wi]

Φρύγιος, ου lšngš) α, ον, xskatš, apšš, pžitš. [φρύγω].

Φρύγιος, (u skšrtš) α, ον, Fričieneskš.

«Ρυθμός —». Mšs: [wi]

Φρυγιστή, adv: Fričienemte (pinč: in lřmšš, sař mšsikš). [Φρὺξ Φρυγός].

Φρυγμός (ὅ), pžjipe. [din]

Φρύγω, [in afin: kš řřšw] viit: φρύξw, [de ayi] řpřš xskřnd la fokš, pžjeskš; (fir:) apžš, infepřintš. «Τοῦ θεόρου φρύγοντος». Tkr:

Φρυκτεύω, viit: -εύσω, nap: anpinžš, apžš inčins. [din]

Φρυκτός, ἡ, ὄν, řpřntš xskat, pžitš. || (sšvst: se inř: κύαμος) vošš pžitš, če se intpevšinga in volařř, sopřř, wi řivitopř; (de xnde) soptš; vořš; sař řivitoape, ppoopocie. 2) (obč: la im: se inř: δαλσί) zade anpinse, pin kape se da de utipe de denapte noantea desnpē čeva, (al:) επυροσσι. «Ἐκ δὲ τῆς Σαλαμίνος φρυκτοὶ ἤροντο εἰς τὰς Ἀθήνας πολέμοιοι». Tšy: apžštoape de vřžmššeaskš pžvalš. 3) (xne-opř) newtimopř, če se mřnkař řpřngř, (al:) επανθραλίδες. «Ταυτῇ τῇ θαδὶ φρυκτοὺς ὑμᾶς σκευάσω». Apstf: [φρύγω].

Φρυκτωρέω -ω, viit: -ήσω, besteskš, dař de utipe desnpē čeva noantea de denapte pin zade anpinse (bezř wi πυροεύω). «ὑπὸ νύκτα αὐτοῖς ἐφρυκτωρήθησαν ἐξήκοντα νῆες Ἀθηναίων προσπλέουσai». Tšy: 2) (xne-opř kš dat:) lšminežš neste čeva. [wi]

Φρυκτωρία (ἡ), inřknowštingape pin zade anpinse noantea desnpē čeva (pinč:) in vřeme de pesvořš; (in ěen:) pesnřndipe de lšminš; (pin intind:) in lokš de φρυκτωρός, sař φρυκτώριον. «Πανταχῇ φρυκτωρία κατέσθηκασιν ἐν τοῖσι πύργοις». Apstf: [wi]

Φρουτώριον (τὸ), τερνῆ, saḥ lokḥ 'nadiḥ,
unde se ampindeaiḥ zadede noantea supre
inksnoutingape de чева (mai kḥ scamṭḥ)
pe vreme de pesvoïḥ; nîndṭrie; (mai noḥ)
fanapḥ în gra porṭlaxi, = Φάρος (Erd:
Δ. 2). |din

Φρυκτωρός (ό), [φρυκτὸς, ὥρα] pɾɪzitopɾɪ,
saʃ nɪnditopɾɪ nɪsʃɪntɾ' ɛnʃ lokʃ 'nalɪʃ,
ka sɔ pɾɐvɛrɪɛzɛ, mi sɔ dɛa dɛ ulɪpɛ
noantea pɾɪn zadɛ auɾɪnsɛ. 2) noet: ɪn
lokʃ dɛ φρυκτὸς.

Φρὺν, υνὸς (δ), = Φρῦνος.

Φρύνη (ή), fem: αλ λξι φρυγος.

Φρύνιον (τὸ), znš felš de plantš, (αλτ:) ποτήριον (vezī mi βατράχιον); saš znš ko-
πυελš vñš de (leakš pentps) mšakš-
terps de vroaskš pīfoasš. 2) dim: αλ λβί
φρύνος.

Φρυνοειδής, έως (ό, ή), чел în felă de
(ка о) броаскѣ рѣоасѣ.

Φρυνολόχος (ό, ή), pînditorǎ (vîntorǎ)
de vroaște (emit: al unei pǎsǎri mîncă-
toape de vroaște). [φρυῶνος, λόχος].

Φρῦνος (ὁ), хнѣ felѣ de vroaskъ pīloa-
sъ, (Franz:) crapaud.

Φρυνώνδεος (ὁ), insxmitš, saš vpednikš
de Fpinonda (xnš vestitš шapлатанš), saš
иншелъtopš ka [Φρυνώνδας].

Φρὺξ, Φρυγὸς (δ), локкѣторѣ ал Фриѣіеї,
Фриѣіанѣ.

Φρύττω, viit: φρύξω, At: in локѣ de φρύγω.

Φῶ, poet: în lokǎ de ἔφω, a 3: singr:
pers: de mij: nex: 2: ал лѣ φῶ.

Фѹ, ексклам: експрѣмѣтивъ де сънетѣл
сѣлѣрїи дїн скїрѣъ кѣре чева, (овшт:)
ѣф! саѣ пѣф! (везї шї фѣѹ).

Φυά, ᾱς (ᾱ), Dor: poet: in lokß de φυή.

Φυγαγωγός (ὁ, ἡ), adskyporǝ de fɛra-
pī (vezī mī φυγαδοθήρας). [φυγάς, ἄγω].

Φύγαδε, adv: poet: in locū de eīs, πρὸς
φυγὴν, spre fign.

Φυγαδεία (ή), = Φυγάδευσις. [wi

Φυγαδεῖον (τὸ), refɛgɛ̌, asilɛ̌ (локѣ de skɛpnare) ал fɛɣarɪdor, saʃ eksɪdaɲɪdor. [ʃi]

Φυγάδεις, εως (ή), iɣɣɿpe, saʃ eksilape (akt: saʃ pas:).

Φυγαδευτήριον (τὸ), = Φυγαδεῖον. [ισι]

Φυγαδευτικὸς, ἡ, ὄν, kontivxitopǝ la ek-
silape, saǝ eksnatpiape. [din

Φυγάδεύω, viit: -εύσω, osindeskš la eksilš, eksnatpiezš; (nestpm:) sintš eksilatš. eksnatpiatš. [wi]

Φυγαδικός, ἡ ὄν, kēvenitš la, atingʹtorǵ
de eksilatš. «Τὸ φυγαδικόν». Лкс: in докѣ
de oi φυγάδες. [φυγάς]. [de xnde

Φυγαδικῶς, adv: ka žnš eksilatš, in ki-
nš saš felš de eknatriape.

Φυγαδοθήρας, ου (ό), ronitopḡ wi prin-
zɛtopḡ de fɛrapī. [φυγάς, θήρα].

Φυγαίχμης, ου (δ), poet: [φυγή, αἰχμή]
fɜgɛɫɔɾʃ de pɛsvoĩɕ, spikosɕ.

Φυγανθρωπέω, viit: -εύσω, fgrǵ de oa-
menī (īī xρῡskǵ). |mi

Φυγανθρωπία (ή), fîpire (εργ) de oameni.
[φυγή, άνθρωπος].

Φυγαρσενία (ή), poet: fɪçipe (χρῆ) de
бѢРБАЦІ. [φυγή, ἄρσην].

Φυγάς, ἄδως (ό, ή), fugarš (snpe skupa-
pe de čeva); (šne-orī)=Αὐτόμολος, fga-

рѣла вѣрѣмашѣ; (mai des) eksiatē, eks-
patriatē, (Τετρα:) sēprisnitē. «Φυγὰς ἐλ-
λαμαι». Пл: (ui kē uen:) «Φυγάδα πάσης
τῆς χώρας αὐτὸν πεποίηκε». Ksn: л' аѣ го-
нит din... [φεύγω].

Φυγγάνω, (πρελ; ἐφύγγανον) At: in локѣ
de φεύγω.

Φύγδα, μι Φύγδην, adv: poet: prin fε-
γѣ, fεμind. [φεύγω].

Φύγεθλον (τò), [φύω, saß φύγω] xñð felð
de trínkx, xe ouínxit ese n' in demer-
txpí, xa nñentð, wi ne xa sxeñiopi.

Φύγεργος (δ, ή), fygertorǝ de лѣкѣ, le-
nemš. [φυγή, ἔργον].

Φυγή (ή), [de aui] fεrε; (prinε: de in-
binsε ousiπε) inεrpinερε. «Ίσχυράν τήν
φυγήν τοῖς πολεμίοις ἐποίει». Ksn: «Φυγή
καθειστήκει τῶν πάντων ἐμοίως». Tε4: «Φεύ-
γειν φυγή ἀπλήστῳ». Pl1: 2) eks1dε. «Ἄνευ
φυγῆς καὶ θανάτων», Ksn: «Οὐ γάρ πω ψῆφος
αὐτῷ ἐπῆνκτο περὶ φυγῆς». Ksn: 3) (prin
intind:) in 1okε de φυγάδες, eks1dagi.
«Κατάγειν τήν φυγήν, saε (im:) τὰς φυγάς».
Tε4: Pl: 4) (fir:) fεp1πε, m1ε11okε de a-
πεpape, saε fεp1πε de чева. «Τούτων δὲ
φυγὴ μία, ὁ χωρισμὸς ἀπὸ τοῦ κόσμου». Bas:
[φεύγω].

Φύγησι (σιν), poet: ἰν λοκῆ de φύγη, a
3: sing: pers: de nex: s8n: ad λ8ι φεῦγω.

Φυγίνδα, knǵ felǵ de жокǵ, (алт:) δρα-
πετίνδα (bezi zic:). [φυγή].

Φυγοδέμνιος, ші Φυγόδεμνος (ό, ή), poet.
fɪgɛtɔpɔʃ de natɛl nɛŋɟiaɫɔ, xɾitɔpɔʃ de
nɛntɪ. [φυγή, δέμνιον].

Φυγοδικέω -ω, viit; -ήσω, fgrǝ de жд-
dikatz, mǝ fepeskǝ de ждикѣtorie. [wi

Φυγοδιμία (ή), fuxipe, fepipe de жѣди-
katъ. [φυγή, δίμη].

Φυγόλεκτρος (δ, ή), ποιε: = Φυγόδεμνος.
[φυγή, λέκτρον].

ἄκς: 4) temniḡ, iukisoape, apesṭḡ. «Εἰς φυλακὴν βάλλειν (θέσθαι, ποιεῖν, μι χλ:)». ἄκς: = Φυλακίζειν, a pḡne la iukisoape. [φυλάττω]. [de ɛnde

Φυλακῆς (οἱ), poet: in lokk de φύλακας. [mi

Φυλακίζω, viit: -ίσω, Skp: pṣiḡ la pazṭ, la iukisoape, iukizḡ. [mi

Φυλακικός, ἡ, ὄν, = Φυλακτικός, λṣtopṣ a minte.

Φυλάκιον (τὸ), = Φυλακεῖον (2).

Φυλακίς, ἰδος (ἡ), fem: al lṣi φύλαξ, pṣzitoape. «Ναῦς —». Diod: mi D. Kas: (al:) φρουρίς.

Φυλάκισσα, ἡς (ἡ), Skp: in lokk de φυλακίς.

Φυλακίτης, ου (ὁ), pṣḡ la pazṭ, apesṭḡ. [φυλακῆ].

Φύλακος (ὁ), Ion: poet: in lokk de φύλαξ.

Φυλακτέος, α, ὄν, posit: al lṣi φυλάσσω.

Φυλακτῆρ (ὁ), poet: in lokk de φύλαξ. [φυλάσσω]. [de ɛnde

Φυλακτήριος, α, ὄν, folositorṣ la pazṭ. || (sṣst:) «Φυλακτήριον». Ep: lokk de pazṭ, de apṣrape, ɛetate, tṣpie, mi χλ: 2) miḡ-lokk de pṣepazṭ; (partik:) βαίερṣ (pṣratatḡ pentṣ fepipe de pṣe).

Φυλάκτης, ου (ὁ), pṣzitorṣ, = Φύλαξ. [φυλάσσω]. [de ɛnde

Φυλακτικός, ἡ, ὄν, folositorṣ, saḡ inde-minatikḡ la pṣzipe; (de la miḡ:) kape mtie a se pṣzi, ɛṣṣtopṣ de seapṣṭ. «Σοφία ἡ περὶ τοὺς πονηροὺς φυλακτικῆ». Pl: pṣpṣzitoape de pṣi. [de ɛnde

Φυλακτικῶς, adv: in kinḡ pṣṣpṣzitorṣ, kḡ ɛṣrape de seapṣṭ.

Φυλάκτωρ, ορος (ὁ), poet: in lokk de...

Φύλαξ, ακος (ὁ, mi pap ἡ), [φυλάσσω] pṣzitorṣ, streḡzitorṣ; apṣṣtopṣ.

Φυλάξιμος, ἡ, ὄν, pe kape poate, saḡ de kape se poate pṣzi ɛineva, pṣiimitorṣ de pṣzipe, saḡ de fepipe. [din

Φύλαξις, εως (ἡ), pṣzipe (akt: saḡ pas:); ɛṣrape de seapṣṭ. 2) poet: pṣiɛinṭ de pṣpṣzipe (Ep: Eḡektṣ). [φυλάσσω].

Φυλαρχέω -ῶ, viit: -ήσω, sintḡ...

Φυλάρχης, ου (ὁ), filarḡḡ, kṣnetenie (prinṣ: de ostṣmeaskṭ tṣpṣṭ) a ɛneṡ semingii. [φυλή, ἄρχω]. [de ɛnde

Φυλαρχία (ἡ), filarḡie, demnitaea filarḡḡlṣi, saḡ komanda omtipii ɛneṡ semingii.

Φυλαρχος (ὁ), = Φυλάρχης.

Φυλάσδω, viit: -άζω, Dop: in papṣḡ in semingii. «Φυλάς φυλάξαντα». Pl: [φυλή].

Φυλασσέμεναι, poet: in lokk de φυλάσσειν, inf: al lṣi..

Φυλάσσω (ττω), viit: -άξω, [φυλή] (prinṣ: mi ɛtimolṣ: fṣṣṭ kazḡ) sintḡ pṣḡ de streapṭ, pṣeberiezḡ pṣzind. «Πρὸς τῇ ἐπάλλξει φυλάττειν». Ksn: «Ἐφύλασσον τοῖς Ἀθηναίοις». Ksn: epaḡ pṣmi de pazṭ din naptea Atenenilor. «Διεγείρουσι τὸν φυλάττοντα». Epd: (mi ɛl:). «Νύκτα —». Om: beriezḡ pṣzind loatṭ noantea; (de ɛnde oviṣ: kḡ ak:) varḡ de seapṣṭ, iaḡ a minte. «Τὰν ἀλῶν κῶρος τις ἐφ' αἵμασιαῖσιν ἡμενος φυλάσσει». Tkr: «Θεοὶ φυλάσσουσι δίκαια καὶ σχέτλια ἔργα». Es: «Ἀῶμα φυλάσσειν». Od: E. = Oἰκουρεῖν. «Οὐκ ἐφύλαξα ὑμετέρας ἀπειλὰς». Kal: n'amḡ ɛṣrat in seapṣṭ; (mi in anal: de inf:) «Φυλάττειν προσήκει, ὅπως μὴ ἀπολοῦνται». Dm: (mi pas:) «Ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως... ἡ γῆ εὖ φυλάσσεται ὑπὸ τῶν φρουρόντων». Ksn: pṣzeskḡ vṣeme, pṣndeskḡ. «Ὅφρ' αὐτὸν ἰόντα λοχήτομαι, ἡδὲ φυλάξω». Od: Δ. «Φυλάξας ἀσέλγητον νύκτα». At: mi Dm: miḡ ɛeva askṣnsḡ. «Μῆλα ἐν κόλποισι —». mi «Φάρμακα ἐν κίστη —». Tkr: «Τὸ φυλάξαι τὰγαθὰ τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον». Dm: (mi fir:) «Χόλον —». Il: Pl. miḡ mi-nie. (mi miḡ:) «Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσει». Es: (mi pas:) «Ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται». Sof: pṣzeskḡ ɛeva nekṣkatḡ. «Τοὺς νόμους —». Dm: «Ἐπὸς Πηληϊάδεω φύλαξεν». Om: (miḡ:) pṭ pṣzeskḡ de ɛeva, saḡ ɛineva. «Πεφυλαγμένος εἶναι». Om: «Οἱ εὐλαβεῖς καὶ πεφυλαγμένοι». Pl: (mi kḡ ak: ɛl:) «Τοὺς αἰχμαλώτους, εἰ ἀφίμεν, οὐκ ἂν φυλάττεσθαι, οὐδὲ φυλάττειν τούτους ἂν ἡμᾶς δεοί». Ksn: «Μέθην καὶ ὕπνον ὁμοίως ἐνέδρα φυλάττομαι». Ksn: «Τὸν ἐνόρχαν φυλάσσει, μὴ τυ κορύψῃ». Tkr: «Φυλάσσει τῶμπέχον μου». Tkr: varṭ de seapṣṭ, ɛṭ pṣ mi pṣpi ... (mi kḡ inf:) «Φυλάσσει σημαίνειν». Epṣ: (mi kḡ inf: onomat:) «Φυλαττόμενος τὸ λυπῆσαι τινα». Dm: (mi in anal: prinṣ μῆ). «Φυλακτέον, ὅπως μὴδὲν συμβῇσεται». Iskr: (mi kḡ pen: kḡ pṣep:) «Ὡς περ ἀπὸ φίλου καρποῦ τοῦ ἐν τῇ πεδίῳ φυλαττομένους, μὴ καταπατήσιν». Ksn: (mi fṣṣṭ pṣep: pap) «Ὡκεανοῖο πεφυλαγμένοι». Apst: (mi akt: in lokk de miḡ:) «Ἀνὴρ δῆξυμος ῥάων φυλάσσειν, ἡ σωτηλός». Ep: mai lesne se poate pṣzi ɛineva de...

Φυλετεύω, viit: -εύσω, fakḡ pe ɛineva pṣṣṣlarḡ al semingii. [din

Φυλέτης, ου (ὁ), ɛel dintṣ a ɛeeamṡ semingie, = Ὀμόφυλος. [φυλή]. [de ɛnde

Φυλετικός, ή, όν, ал мемβρίлор semini-
iii. «Εκκλησία — ». D. Ал: adsnatъ, uі
votъtoape ne seminiіi.

Φυλέτις, ιδος (ή), fem: ал лсі φυλέτης.
2) (sne-opi) in локѣ de φυλετική. «Εκκλη-
σία—» D. Ал:

Φυλή (ή), [fύλον] (in nen:) semingie,
neamѣ; (partik:) komъnitate de oameni,
kape dsne oape-kape чivілт innpъpіpъ
fak o parte a nauii intpeui. «Διήρηνται γάρ
ἅπασαι αἱ πόλεις, αἱ μὲν κατὰ φυλάς, αἱ δὲ
κατὰ μοίρας, αἱ δὲ κατὰ λόχους». Ksn: (in
Atena partik:) o tpeпъ de ostamі (prinч:
de кълъpеui) алктсілт din oameni de a-
чeeamі semingie. «Δύω φυλάς τῶν ἱππέων». Ksn:
(fig: in nen:) klasѣ. «Κατὰ φυλάς δια-
κρίνομεν τὰ ἔπιπλα». Ksn:

Φυλία (ή), mъslinѣ selbatikѣ, (alt:) κό-
τινος; saѣ (dsne aluii) sakіzѣ. [de xnde

Φυλίχη (ή), xнѣ felѣ de копъчелѣ ne-
vешtejitѣ (din соіѣл лемнѣлѣ kіneskѣ,
mъpъчine алѣѣ.

Φυλίон (τὸ), dim: ал лсі φυλή.

Φυλλάζω, viit: -άσω, fakѣ (skoмѣ) frъn-
ze. [fύλλον].

Φυλλάκανθος (ὁ, ή), (Bot:) чел кѣ gim-
poase frъnze. [fύλλον, ἄκανθα].

Φυλλάμπελον (τὸ), гis: frъnzъ de viцъ.
[fύλλον, ἄμπελος].

Φυλλανθές, εὖος (τὸ), xнѣ felѣ de план-
т, (Lat:) scabiosa, шкавіе, кълігѣлчоарѣ,
mъшkatѣл дракxлѣі, saѣ mъpѣл лѣпѣлѣі.
[fύλλον, ἄνθος].

Φυλλάριον (τὸ), dim: ал лсі fύλλον, frъn-
ziшoарѣ, frъnzлiцъ.

Φυλλάς, ἄδος (ή), adxнтъpъ, rъmadъ
de frъnze; amtepнтѣ de frъnze, frъnzetѣ;
kpaкъ кѣ mълte frъnze, saѣ frъnzoaсъ. [uі

Φυλλεῖα, uі Fύλλια (τὰ), felъpite вѣ-
pienі (ismъ, mъpapѣ, natpънжелѣ, uі чл:),
чe daѣ ne d' asnpa zapzabauii кѣmпъ-
pъtopілор. [uі

Φυλλιάς, ἄδος (ή), felъpite epъxpі тѣіа-
te mъpъnt. «Δριμεία — ». At: salada. [uі

Φυλλιᾶω -ō, viit: -άσω, fakѣ (skoмѣ,
mъ akopepѣ кѣ) frъnze. [uі

Φυλλίζω, viit: -ίσω, кpъpъѣ de frъnze,
frъnzъpесkѣ. [uі

Φυλλικός ή, όν, ал frъnzелор. «Βλάστη-
σις — ». Лks: [uі лон].

Φύλλινος, η, он, fъkстѣ din frъnze. [fύл-
Fύλλιον (τὸ), vezі φυλλεῖα.

Φυλλιόωσα, poet: in локѣ de φυλλιῶσα,
fem: partч: ал лсі φυλλιᾶω.

Φυλλίς, ιδος (ή), =Φυλλάς, saѣ Φυλλιάς.

Φυλλίτης, ου (ς), kape konstъ in frъn-
ze saѣ foі. «Ἀγών — ». (alt:) στεφανίτης.
[fύλλον].

Φυλλίτις, ιδος (ή), fem: ал лсі φυλλίτης.
|| (sвst:) xнѣ felѣ de plantъ, = Σκολο-
пένδριον, limba vechіnē.

Φυλλοβολέω -ō, viit: -ήσω, (кѣ ак:) a-
pъnkѣ кѣ frъnze, saѣ foі de чева asnpa
кѣіва snpe чinste. 2) (fъpъ kazѣ) imі лe-
пѣdѣ (imі kad) frъnzеле, mъ desfrъnze-
skѣ. [uі

Φυλλοβολία (ή), apъnkape de frъnze,
saѣ foі de чева in чinste asnpa кѣіва.
2) кѣдеpe de frъnze. [din

Φυλλοβόλος (ὁ, ή), [fύλλον, βάλλω] a-
pъnkъtopѣ de frъnze saѣ foі snpe чinste
asnpa кѣіва. 2) kape 'uі лeапѣdъ (uі
kad) frъnzеле.

Φυλλόκομος (ὁ, ή), inкъpkatѣ (ка кѣ пѣ-
pѣ) de frъnze, frъnzosѣ, desѣ. «Σμίλαξ
— ». Apsff' [fύλλον, κόμη].

Φυλλοκοπέω -ō, viit: -ήσω, таіѣ frъnzеле
xнѣі pomѣ. [fύλλον, κοπή].

Φυλλοκρινέω -ō, viit: -ήσω, =Ἐκφυλλο-
φορέω. [fύλλον, κρίνω].

Φυλλολογέω -ō, viit: -ήσω, кѣлeгѣ, adx-
нѣ frъnze. [fύλλον, λέγω].

Φυλλομανέω -ō, viit: -ήσω, fakѣ ppea
mъxte frъnze, uі пѣuіnѣ saѣ de локѣ po-
dѣ. (vezі uі тpаγᾶω, uі ὑλομανέω). [fύл-
лон, μαίνομαι].

Fύλλον (τὸ), [fύω] frъnzъ de kopачіѣ,
saѣ pomѣ; foae de floape; (de xnde prin
intind:) floape. «Υακίνθινα φύλλα». Tkp:
saѣ plantъ (prinч: apomatikъ). 2) чea in
felѣ de frъnzъ sъmіngъ de xnele план-
те, (uі partik:) de xнѣ соіѣ de кѣкxтѣ, (Lat:)
laserpitium. 3) xнѣ felѣ de apomъ (поа-
те) =Μαλάθαθρον. 2) xнѣ felѣ de plantъ
(Lat:) mercurialis tormentosa.

Φυλορράγέω -ō, viit: -ήσω, rpeш: in локѣ
de флoиoppагéω. [uі

Φυλορράγiα (ή), rpeш: in локѣ de флoи-
oppагiа. [fύλλον, ῥήγνυμι].

Φυλορρόεω -ō, viit: -ήσω, imі кpг (imі
kad) frъnzеле. [uі

Φυλλόρροια (ή), кpъpepe (кѣдеpe) de
frъnzеле nomілор. [din

Φυλλόρροος (ὁ, ή), кpъѣіа kad (кpг)
frъnzеле. [fύλλον, ῥοή].

Φυλλοσινής, εὖος (ὁ, ή), вѣтѣmъtopѣ de
frъnze. [fύλλον, σίνομαι].

Φυλλοστρώς, ὄτος, poet: in локѣ de ...

Φυλλόστρωτος (ὁ, ή), amtepнтѣ кѣ frъn-
ze. [fύλλον, στρώννυμι].

Φυλλοτόκος (ό, ή), poet: [φύλλον, τόκος] **πεςκτορξ** (deskiztorξ) de **frsnze**. «Έαρ —». **Op:**

Φυλλοτόμος (ό, ή), poet: **τξίτορξ** de **frsnzele** **nomilop**. [φύλλον, τομή].

Φυλλοτρώξ, ὠγος (ό, ή), poet: **μίηκτορξ** de (**χρξνιτξ** κξ) **frsnze**. [φύλλον, τρώγω].

Φυλλοφορέω -ῶ, **viit:** -ήσω, **portξ** **frsnze** **saξ** **foi** de **cheva**. [**din**

Φυλλοφόρος (ό, ή), **πξριτορξ** de **foi**, **saξ** **frsnze**. «Άγών —» **Pind:** (**aat:**) **φυλλίτης**. [φύλλον, φέρω].

Φυλλοφύω -ῶ, **viit:** -ήσω, **skoμξ**, **daξ** **frsnze**. [φύλλον, φύω].

Φυλλοχρέω -ῶ, **viit:** -ήσω, = **Φυλλορρό-έω**. [**din**

Φυλλοχόρος (ό, ή), [φύλλον, χοή] = **Φυλλόρροος**. «Μήν —», **Πλ:**

Φυλλόω -ῶ, **viit:** -ώσω, **prefakξ** **in**, **saξ** **akonepξ** κξ **frsnze**. [**mi**

Φυλλώδης, εος (ό, ή), **frsnzosξ**, **saξ** **in** **felξλ** (**asemenea**) **frsnzei**; **plinξ** (**inκp-katξ**) de **frsnze**. [φύλλον].

Φυλλωμα (τδ), **frsnzimea** **κοπαχίξλξ**, (**Frang:**) **feuillage**. [φυλλώω].

Φυλοβασιλεύς, έως (ό), **enistatξ** de **jeptle** **alesξ** **din** **fie-kape** **semingie**. [φυλή, βασιλεύς].

Φυλοκρινέω -ῶ, **viit:** -ήσω, **desnapμξ**, **deoseveskξ** **in** **semingi** (**in** **klase**). (**se** **konf:** κξ **φυλοκρινέω**). [φυλή, κρίνω]. [**de** **ende**

Φυλοκρίνησις, εως (ή), **inπpγipe** **dñpe** **semingi**, **saξ** **klase**, (**Frang:**) **klasifika-gie**. [**mi**

Φυλοκρινητικός. ή, ὄν, **indeminatikξ**, **saξ** **folositorξ** **la** **klasifika-gie**.

Φύλον (τδ), [φύω] **poet:** **natspξ**; (**upin** **intind:**) **semingie**, **neamξ**, **nagie**; (**fir:**) **felξ**; (**desnp** **bite**) **mξagime**. «Οὐ ποτε φύλον ὁμοῖον θεῶν τε ἀνθρώπων τε», **Il:** **E:** «Ὡς ὥφελλ' Ἑλένης ἀπὸ φύλον ὀλέσθαι πρό-χυν». **Od:** **E:** (**mi** **im:**) «Κρῖν' ἄνδρας κα-τὰ φύλα κατὰ φρήτρας», **Il:** **B:** «Φύλα Πε-λασγῶν», **Om:** «Ἄγρια φύλα Γηγάντων». **Od:** **H:** (**mi** **fir:**) «Μυιάων —», **Il:** **T:** (**mi** **in** **pe-ripf:**) «Γυναικῶν —», **Es:** **mξiepele**. «Το θῆ-λυ (ἄρρεν) φύλον», **Λks:** **seksξλ**.

Φύλοπις, ιδος (ή), (**ak:** **φύλοπιν**, **mi** -ό-**πιδα**), **poet:** [φύλον, ῥφ] **βξetξλ**, **lapma** **che** **se** **bat**; (**obiv:** **npin** **intind:**) **βξtξ-
lie**; (**zne-opi**) **oaste** **rata** de **βξtξlie**.

Φύμα, **mi** **Φύμα** (τό), **plantξ**, **sadξ**, **βλξ-
stapξ**, **odpasλξ** (**pron:** **mi** **fir:**); (**obiv:**) **pe-
sξitξtpξ**, **xdmξ**, **βξboiξ**, **saξ** **βξβξ**, **che** **e-
se** **pe** **trpñξ**. [φύω]. [**de** **ende**

Φυματίας, ου (ό), **chel** κξ **βξβε** **saξ** **βξ-
boale** **pe** **trpñξ**. [**mi**

Φυματίον (τδ), **dim:** **αλ** **λξί** **φῶμα**, **βξbo-
iamξ**, **βξβξliμξ**. [**mi**

Φυματόομαι -οῦμαι, **viit:** -ώσομαι, **mξ** **for-
mezξ** **in** **xdmξ**, **saξ** **xmίltξtpξ**; **saξ** **skoμξ** **βξboale**, **βξβε**, **mi** **чл:** [**mi**

Φυματώδης, εος (ό, ή), **βξbosξ**, **plinξ** de **βξβε**; **saξ** **chel** **in** **felξ** de **xdmξ**, **saξ** **βξboiξ**.

Φύν, **poet:** (**ppea** **rap**) **in** **lokξ** de...

Φύναι, **nex:** 2: de **inf:** **αλ** **λξί** **φύομαι**.

Φυξάνωρ, ορος (ό, ή), **poet:** **ξμiτορξ** (**ξ-
pitopξ**) de **βξpβαγi**. «Γάμος». **Esxl:** [**φύ-
ξις**, **άνήρ**].

Φυξείω, (**frpξ** **viit:**) = **Φευξείω**.

Φυξήλιος (ό, ή), **poet:** **ξμiτορξ** (**fepitξ**) de **soape**; (**npin** **ξpm:**) **ixbitopξ** de **xmepξ**. [**φύξις**, **ήλιος**].

Φύξηλις, ιος, **saξ** **ιδος** (ό, ή), **poet:** **ka-
pe** **kaξtξ** **st** **fxpξ**, **fpikosξ**. [**φύξις**, **έλάω**].

Φυξίμηλος (ό, ή), **poet:** (**nomξ**, **saξ** **sadξ**) **fepitξ** de **dinγιi** **oιlop** ('**naλiξ**). [**φύξις**, **μήλον**].

Φύξιμος (ό, ή), = **Φεύξιμος**, **chel** de **fx-
mit**, de **fepit** de **dinsξλ** (**ξpivosξ**). 2) **βξñξ**

de **pefxpξ** (**skpnap**), **asilξ** (**Πολξ:** **Θ.** 20).

3) **poet:** (κξ **ak:**) **psinχiosξ** de a **ξmί**, a **se** **fepi** de **cheva**. «Έρωτα οὐτ' ἀθανάτων φύ-
ξιμος οὐδεις, οὔτε ἀνθρώπων». **Sof:** [**mi**

Φύξιος (ό, ή), **natronξ** de **pefxmιαγi**, **mi** **κpξtτοpí** de **skpnap** **saξ** **asilξ**. (**e-
nit:** **αλ** **λξί** **Жое**, **mi** **Απολονξ**). 2) **folo-
sitopξ** **ka** (**saξ** **poet:** **sizitopξ** de **chineva**

de a 'mi **κpξta**) **lokξ** de **skpnap**, **asilξ**.

|| (**sξbst:**) «Φύξιον (τδ), **Πλ:** **asilξ**. [**φύξις**].

Φυξίπολις, ιος (ό, ή), **poet:** (**innpexñξ** **mi** **frpξ** **πάτρης**) **fxrapξ**, **eksilatξ** **din** **opaxκλ**, **saξ** **patpia** **sa**. [**φύξις**, **πόλις**].

Φύξις, ιος (ή), **poet:** **in** **lokξ** de **φεύξις**, **fxpξ**; (**zne-opi**) **asilξ**, **pefxpξ**, **lokξ** de **skp-
nap**.

Φύοντι, **Dop:** **in** **lokξ** de **φύουσι**, a 3: **fm:** **pers:** a **λξί** **φύω**.

Φυράδην, **adv:** = **Φύρδην**. [**mi**

Φύραμα (τδ), **frpminτξtpξ** (**pron:** **mi** **fir:**). [**mi**

Φύρασις, εως (ή), **frpminτape**. [**mi**

Φυράτης, ου **saξ** **oύ** (ό), **frpminττοpξ**. [**din**

Φυράω -ῶ, **viit:** **άσω**, **frpminτξ**. «Φυρώ-
σι τὸ μὲν σταῖς τοῖσι ποσὶ, τὸν δὲ πηλὸν τῇσι
χερσίν». **Ep:** **amestekξ**. || (**mix:**) **fopezξ**

cheva (**ka** o **frpminτξtpξ**) **snpe** **folosξλ**, **saξ** **inprevsingapea** **mea**; (**fir:**) **mξ** **prefakξ**, **mξ** **fxμtpexξ**.

«Μαλακὴν φωνὴν πρὸς τοὺς ἐ-
ραστάς —», **Apstf:** (**bezi** **mi** **πλάττομαι**). [**mi**

Φύρδην, [φύρω] adv: amestekat. “Φύρδην ἐμάχοντο καὶ πεζοὶ καὶ ἵππεῖς,, Ksn:

Φύρκος, εὐς -ους (τὸ), gls: zidš, tsrnš. [έρκος].

Φύρμα (τὸ), netpevzinčioasť amestekť-tsrť, rknolš. [mi]

Φυρμός (ὁ), amestekape, frēmintape; (prin intind:) tsrvskape. [φύρω].

Φύρσαι, poet: Eol: in lokš de fūrαι, nex: 1: de inf: al lšī φύρω.

Φύρσιμος (ὁ, ἡ), amestekatš, frēmintatš; saš priimitorš de frēmintape, de amestekape. [din]

Φύρσις, εὐς, (ἡ), = Φυρμός. [mi]

Φυρτός, ἡ, ὄν, frēmintatš, amestekatš; (prin intind:) tsrvskatš; mīnxitš. [din]

Φύρω, viit: φυρῶ, mi Eol: φύρω, (de xnde poet: 3: viit:) πεφύρσομαι, (nas: tpe: de kx: πέφυρμαι, nex: nas; ἐφύρην, mi cl:) amestekš (prin: fšīnš, saš pēmīntš kx apť) frēmīntš; toneskš; (prin intind:) mīnjeskš; posnšie-skš, saš spoiekkš; (fir:) tsrvskš, konfsieszš. (kx dat:) «Γαῖαν ὑδατι φύρειν». Es: (bezī mi φυράω). «Δάκρυσιν εἴματ' ἔφυρον». Il: Ω. (saš kx nen: rap) «Μή σε στήθος καὶ χεῖλεα φύρω αἵματος». Od: Σ. (mi el:) «Τοὺς μὲν ὀφιοποιούμενους, τοὺς δὲ φύροντας (se ing: ἀλφίτα),, Ksn: (mi fir:) «Πάντα φύρειν, καὶ ταράττειν». Pl: «Ἄλλον τινα τρόπον τῆς μεθόδου αὐτὸς φύρω». Ap: inkipšieskš, szpe-skš in mintea mea. (mi fšrť kazš) «Ἐν ταῖς ὀμιλίαις φύρειν». M. Ant: a vorpi amestekat (intpevsnīndš se xnzl ne alťal). (mi nas:) «Τὴν γῆν αἵματι πεφυρμένην». Ksn: «Ἄλφίτα οἶνω καὶ ἐλαίῳ πεφυρμένα». Lks: «Πάντ' ἄν' οἶκον βορβόρῳ πεφυρμένα». Sin: «Δάκρυσι πεφυρμένη,, Od: P. «Πέφυρται ζυτῶ ἡ κόμη». Flstr: este inpršwtiatš, svīr-litš. (mi mīx: de sine nas: kx ak: kx prep:) «Φύρομαι πρὸς τινα». Plt: mť adznš des kx čineva. «Πεφυρμένος περὶ γαστέρος ὀρμήν». Op: indeletnīvitš kx totsl la pofta pīntechelšī, mīnkťčiosš. (bezī mi τυρβάζω).

Φύς, φύντος (φῦσα, φύν), nex: 2: de partv: al lšī φύω.

Φῦσα, [imit: bezī fū] ης (ἡ), (prin: mi arx:) sšflape, avšrš; (fir:) fšmšpī, inrīmšape, mīndpie. «Φλδξ φύσαν ἰεῖσα πυρός». Om: Imn: (bezī mi αὐτμή). 2) (med:) izatš, vīntš in mage. «Φῦσαν ἀφέναν». Lks: a slobozi vīntš. 3) (obiv:) foī (de sšflat in fokš). «Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἰκόσι παῖσαι ἐφύσαν. Il: Σ. 4) všpāle de mšnte všlkanikš. 5) znš felš de neme de mape (sokotitš de otršvīčiosš).[de xnde

Φυσαλέος, α, ον, poet: plinš de vīntš, smflatš. [mi]

Φυσσαλῖς (λλῖς), ἰδος (ἡ), všwikť de apť. 2) vīmpoiš. 3) znš felš de plantš kx tevī všwikate, saš' kx vrovoane roshkate mi akrišioape, (Franz:) coqueret, mi vesicaire. [mi]

Φύσαλος (ὁ), znš felš de vroaskť veninoasť. 2) znš felš de neme, (alt:) fūsa. 3) znš felš de kitš, (alt:) φυσητήρ.

Φυσάριον (τὸ), dim: al lšī fūsa, foige (de sšflat in fokš).

Φύσας, ασσα, αν, nex: 1: de partv: al lšī φύω.

Φυσασμός, grem: in lokš de φυσιασμός.

Φυσατήριον (τὸ), Dor: in lokš de φυσητήριον.

Φυσάω (mi Ion: -έω) -ῶ, viit: ἡσω, [fū-sa] sšflš, mīmkš, fakš vīntš (strēm: mi nestr:); kīntš kx instp: de sšflape (fšer-pš, neīš, mi cl:). «Ὅταν συστρέψαντες τὰ χεῖλη φυσήσωμεν,, Pl: «Ἄνεμοι φυσῶντες λιγέως». Il: Ψ. «Φῦσαι. δ' ἐν χοάνοισιν ἐφύσαν». Il: Σ. (mi stp:) «Φυσᾶν τὸ πῦρ (τὴν λαμπάδα)». Enrp: Apstf: «Τὸ χεῖρ' ἐφύση,, Tkr: «Ἀνδρῶν («Κόχλον») φυσᾶν,, Pl: Ešp: (mi el:) «Παῦε σὺ φυσῶν (se ing: τοὺς ἀνδρῶν),, Apstf: «Φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥίνας αἵμα,, Sof: (mi prin intind: kx adv:) «Τί δεινὰ φυσᾶς, αἵματηρόν ὅμμ' ἔχων,,; Ešp: greš sšfli de mīnie. 2) sšflīnd smflš; (prin intind:) insšflš mīndpie, varš fšmšpī; (mi el:) mť inrīmfezš, mť infšmšpezš. «Τὰς γνάθους φυσῶν». Dm: «Ἀντὰρ ὥσπερ κύστιν φυσᾶ». Apstf: «Τὸ ἔντος διὰ τὴν μὲν γαστέρα φυσᾶ, τὸ δὲ πῦρ οὐ»; At: «Δίκτυον φυσᾶν,, Prov: (mi fir:) «Ἐγκωμίους ἐπαίρειν τινα καὶ φυσᾶν,, Pl: (mi nas:) «Ἡ γαστήρ ἐπεφύσητό μοι,, Apstf: «Ὑπὸ τῆς τύχης φυσῶμενος,, Pl:

Φυσεώμενος, η, ον, Ion: in lokš de φυσῶμενος.

Φύση (ἡ), Ion: in lokš de φύσα.

Φύσημα (τὸ), sšflťtsrť, saš efektšl sšflťpī, vīntš, saš smezaalť pesšflatť. «Ἀἵματος —,, Ešp: 2) smflťtsrť; (fir:) inrīmšape, mīndpie, (alt:) φρύαγμα. «Γηγενεῖ φυσήματι,, Apstf: mīrantikť. 3) všwikť de apť; (de xnde fir:) mšrgšpitapš nekotš mi sekš inšzntpš. 4) (in Gal:) peginť, saš kleīš de molitš (poate nen-trš všmīčele, ce faye kšpīnd). [φυσάω].

Φυσημάτιον (τὸ), dim: al lšī φύσημα.

Φύσησις, εὐς (ἡ), sšflape, smflape, mi cl: [mi]

Φυσητήρ (ὁ), [φυσάω] sxfłatorð, sað sm-
flatorð de чева, sað folositorð ла ача-
ста; foł (de sxfłat in fokð), sað kšwniğz;
raçpa, prin kape pessfłz (sxfłind asvır-
лз in sss апз) kiğiğ; (de xnde in çen:)
kitð; (mi nartik:) xñð felð de kitð, (Frang:)
souffleur.

Φυσητήριον (τὸ), instpzmintð de sxfłape,
kšwniğz, fłæpð, çimpoıð, raçpa de pe-
sxfłape (prinç:) a kiğilop. (bezı φυσητήρ).
[de xnde

Φυσητής, οὐ (ὁ), sxfłatorð de чева (кç
çen:), sað folositorð ла ачааста. “Υέλοιο
—,,. Man: лскрѣторð de stikлз. [φυσάω].
[de xnde

Φυσητικός, ἡ, ὄν, (mi adv:) -ικῶς, кç-
venitð, sað indeminatikð, sað folositorð ла
sxfłape.

Φυσητός, ἡ, ὄν, sxfłatð, sað smflatð. ||
(sxsst:) “Φυσητόν,,. Enrpł: апѣрѣтоаре; sað
kšwniğz, foale.

Φυσηφρων, ονος (ὁ, ἡ), rлs. in lokð de
фусіфρων.

Φυσіаμα (τὸ), greaoa sxfłatspз a пѣti-
mawxлxı de пѣdxfð. [mi

Φυσіασμός (ὁ), grea mi deasз sxfłape
de пѣdxfð. [din

Φυσіάω -ō, viit: -άσω, sxfłz des mi greð
de пѣdxfð; (desnpe шapne) шѣpð; (Skp:
mз smflz; (fir:) mз inrımfezð, mз inf-
mspeзð. (bezı mi фусā). [фῦσα].

Φυσіγγη (ἡ), =Φύσιγγξ. [de xnde

Φυσіγγόμαι -οῦμαι, viit: -ώσω, -ομαι, mз
smflz ka kokoшzл xpñnitð inadins nen-
tpz ачааста кç xstspoið. (bezı σκοροδίζω).

Φυσіγναθος (ὁ, ἡ), [φυσάω, γνάθος] чel
кç vxçele овразлxı smflate, vxçлatð.
(enit: ал вроаштеı, mi ал хамелеонxлxı).

Φυσіγνώμων, ονος (ὁ, ἡ), poet: in lokð
de φυσіογνώμων.

Φύσιγγξ, γγγος (ἡ), [φυσάω] (prinç:) вѣ-
mikз; (fir:) кѣпѣğiğz, sað кѣğelð de x-
stspoið (de çeanз, mi çл:); (in çen:) =
Bołðos.

Φυσіζοος, mi Φυσіζωος (ὁ, ἡ), poet: [φύω,
ζωή] пѣskлtopð, dѣлtopð de viagз, sað
de a le bieğei.

Φυσіκαέομαι, viit: -εύομαι, vorbeskð ka
natxpалistð, sað desnpe fisikз. [φυσικός].

Φυσіκίλλος (ὁ), Lakon: [φύσιγγξ] xñð felð
de пıfıne smflatz, franzeлз.

Φυσіκός, ἡ, ὄν, natxpалð. “Φυσіκῃ (inpre-
çntз mi fъpз) θεωρία,,. çea desnpe sзs-
stanğa mi insxwimele çelop in fiingз;
mi “Φυσіκοı,,. fisiçı, sað natxpалistı, ka-

pe se indeletnivesk in stxdizл natxpei;
(iap mai noð) kçnoskлtopı de oape-kape
sekpete ale natxpei, mi sokokığı nentpз
ачааста fepmekлtopı. “Φυσικά φάρμακα,,.
Пл: doktopıł лскрѣтоаре prin nekçnoskç-
te npiçini, (прекçm zik акçm) simpateti-
çe. [φύσις]. [de xnde

Φυσіκῶς, adv: dçne natxpалð kçvintð,
sað kınð, fipeште.

Φύσιμος (ὁ, ἡ), чel кç insxwime de a
prodççe, a podı. “Σπέρμα—,,. Tfp: [φύσις].

Φυσіογνομία (ἡ), rлs: in lokð de физи-
ογνομία, fisiornomie, kçnowtingз din na-
txpалele tpзxpı ale feğei. [mi

Φυσіογνομονέω -ō, viit: -ήσω, kçnoskð
ne çineva prin...

Φυσіογνομονία (ἡ), tpeaba, sað шtiingа
kçnoskлtopxлxı din natxpалele tpзxpı ale
feğei. [mi

Φυσіογνομονικός, ἡ, ὄν, atinğtopð de, sað
indeletniviçitð ла kçnowtingа natxpалeop
insxwimi a le feğei, sað indeminatikð ла
ачааста. [фусіογνώμων]. [de xnde

Φυσіογνομονικῶς, adv: dçne perçlele кç-
nowtingei de natxpалele tpзxpı a le feğei.

Φυσіογνομосύνη (ἡ), =Φυσіογνομονία. [din

Φυσіογνώμων, ονος (ὁ, ἡ), [φύσις, γνώμων]
kçnoskлtopð de mopaлzл xapaktepð ал o-
mçлxı din ekstepiopzл лxı, ad: din natxp-
alele tpзxpı a le feğei, kape se zik fisi-
ornomie (фусіογνομία).

Φυσіολογέω -ō, viit: -ήσω, vorbeskð, sað
tpaktezð desnpe natxpз; (stpçm:) експлiкð,
dovedeskð çeva dçne terminił natxpалı
ka [фусіολόγος]. [de xnde

Φυσіολόγημα (τὸ), tpaktatð desnpe çeva
eksplikativð dçne terminił natxpei.

Φυσіολογία (ἡ), fisiologie, sað tpaktape,
çepçetape a natxpei, sað експлiкаpe de
çeva dçne natxpалı terminił. [mi

Φυσіολογικός, ἡ, ὄν, atinğtopð de fisi-
ologie, sað de fisiolorð. [din

Φυσіολόγος (ὁ, ἡ), fisiolorð, kape vor-
beshте, sað tpakteazз desnpe natxpз, fi-
losofð indeletniviçitð in çepçetpı, експлi-
кpı, mi obsepвağıł natxpале. [φύσις, λό-
γος].

Φυтіοποιέω -ō, viit: -ήσω, fakð a se faye
çeva natxpалð. [φύσις, ποιέω].

Φυσіόω -ō, viit: -ώσω, [φύσις] =Φυσιοποιέω
(кç ак: кç prep: indip:) fakð çeva natx-
palð in pelayie кѣtre çeva. || (pas:) mз
fkкð a doılea natxpз. 2) (Skp:) =Φυσіάω,
mз smflz (fir:). [фῦσα].

Φυσіών, οντος (ωσα, -ων), poet: Ion: in

λοκὸς de φύσιων, part: αλ λσί φύσιω.

Φύσις, εως (ή), [φύω] (in men:) natpa (namtepea, inчeneтka), saš fipea (fiingja) лскрзrлор. «Η πρώτη φύσις», Γαλ: «Η τῆς ψυχῆς φύσις», Πλ: «Η τῶν πάντων φύσις», Лкс: formația. «Η τοῦ γάλακτος φύσις», Apst: «Καὶ ὅλως πᾶσα οὐσία φύσις λέγεται», Apst: «Φύσει, saš «Κατὰ φύσιν». Лкс: din natpъ, saš dъne лeиlze natpел, fipeште. (mi din kontpa) «Παρὰ φύσιν». «Ὁ κατὰ φύσιν θάνατος». Лкс: чеa fipeaskъ. «Ὁ κατὰ φύσιν πατήρ (υἱός, ἀδελφός)». Лкс: чel adeвъpatъ. «Ὡς φύσιν ἔχει πολλὰς μυριάδας φονεῦσαι τὸν Ἑρακλέα»; Ep: кm este dъne fipesкъ кeвiнтъ къ пstingъ? «Ὁὐκ ἔχον φύσιν ἔστι τοῦτο γε». Dm: fipeште este къ nenstingъ. «Ὁ φύσιν ἔχει γίγνεσθαι». Πλв: fipeште xpeaзъ. «Ὡς φύσιν εἶχε γενέσθαι καὶ ῥηθῆναι». D: Ал: 2) (partik:) fipeaska kalitate, insъmimea, saš felъa xнiл лскpъ. «Καὶ μοι φύσιν αὐτοῦ (τοῦ φαρμάκου) ἔδειξεν». Od: K. 3) (despre oam:) caractepъa (saš ал trъnъlъ), fipepa, formația, екstepиopъa; (xne-opi) temperamentъa; (alte-opi) neamъa, секъa; (de xnde mai noъ in intind:) mъdъlapere лenitale. (saš ал sъlъetъlъ) fipeaska insъmimea, nъpaвъa, saš disposиiя; (partik:) natpapa de-stoиnиe, mintea, saš лenиъa, (ал:) φυή. «Εἴ τις τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν». Apstf: «Φύσιν μὲν δὴ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς μορφῆς τοιαύτην ἔχων διαμνημονεύεται». Ksn: «Η φύσις ἐπὶ τὸ φθινῶδες ἔρρεπεν». Inkp: «Σφοδρὸτάτη φύσις». Ksn: «Ἐνα ἕκαστον ἐν δὴ ἐπιτηδεύειν, εἰς ὃ αὐτοῦ ἡ φύσις ἐπιτηδειοτάτη εἴη πεφευκυῖα». Πл: «Ὁ σοφία ποιοῦσιν (οἱ ποιῶται), ἀλλὰ φύσει τινι καὶ ἐνθουσιῶντες, ὥσπερ οἱ χρησμῶδοι». Πл: «Δυνατὴ ἡ θήλεια φύσις τῇ τοῦ ἄρρενος κοινωνῆσαι εἰς ἅπαντα τὰ ἔργα». Πл: «Τῆς ὑπαρχούσης φύσεως μὴ χεῖροσι γενέσθαι ὑμῖν (ταῖς γυναῖξι) μεγάλη ἡ δόξα», Тсч: «Ἦν γὰρ ὁ Θεμιστοκλῆς βεβαιότατα δὴ φύσεως ἰσχὺν δηλώσας». Тсч: «Ἀμείνων τὰ τῆς φύσεως», Πл: «Αἱ τοιαῦται φύσεις», Iskп: oamenii чеi de o astfelъ de natpъ. «Πρὸς τὰς τῶν ὑποκριτῶν φύσεις», Лкс: (mi skpia драмеле Sofоклеъ). «Φύσεις χρησταὶ χρηστῆς παιδείας ἀντιλαμβανόμεναι ἔτι βελτίους τῶν προτέρων φέονται», Πл: 4) (xne-opi) neamъa (din kape se trape чineвa), familia. «Τὴν φύσιν ἔδειξας, ἐξ ἧς ἔδλασας», Sof: «Ὁ μαθὼν, ὅς εἰ φύσιν, ἄλλον τιν' ἄξεις ἀνδρα δεῦρο ἐλεύθερον», Sof: Φυσίφρων, onos (δ, ή), глс: xшopъ, секъ

de minte, infъmъpatъ, zadapnikъ. [φῦσα, φρήν].

Φυσίωμα (τὸ), nъpaвъ, че a aжeнс a fi nъlъpaлъ insъmimea. [mi]

Φυσίσις, εως (ή), пpeфaчepea nъpaвъ-лci intp'a doilea natpъ. [φυσίδω]. 2) (Skp:) inrimfape, mindpie. [φυσιόω = φυσιάω].

Φύσκη (ή), (in men:) въшикъ; (partik:) kиpнатъ (magъ xмfлатъ prin xмnлъtъpъ). [φυσάω].

Φύσκιον (τὸ), dim: ал лci...

Φύσκος (δ), = Φύσκη, kиpнатъ. [de xnde Φύσκων, onos (δ), вepтoсъ, xмfлатъ de nиntече. (pronъme ал xнiъa din Иtoлeмeи)].

Φυσόβαθρον (τὸ), temexia, пiчopъa, ne kape staъ ameзate foaleлe. [φῦσα, βάθρον].

Φύσσα, Φυσσалиς, mi чл: гpеш: in локъ de φῦσα, фусалис, mi чл:

Φустή, saš Φύστη (ή), [φύρω] (Inпpeк-nъ mi fъpъ мáзa) xнъ felъ de azimъ din fъиъ de opzъ, mi binъ.

Φустис, ίδος (ή), = Φύστη.

Φύστις, ιος, poet: in локъ de φύσις (4), neamъ; стръnenoiъ.

Φυσώδης, εος (δ, ή), лtatosъ, adъkъto-pъ, saš пlinъ de вintpи. [φῦσα].

Φυταγωγέω -ω, viit: -ήσω, [φυτὸν, ἄγω] кcлitивъ plantъ, o ingpижeскъ a kpeште dpeantъ.

Φυταλικά (ή), sadnигъ, локъ sъditъ къ plante saš vie, saš indeminatikъ, пpiи-чiосъ лa aчeasta; (xne-opi) nomъ кcлitivatъ in sъdipea sa. «Παλλάδος —», mъsainъa. 2) timпъa sъdipи pomilop. [φυτὸν]. [de xnde

Φυταλίζω, viit: -ίσω, глс: = Φυτεύω. [mi]

Φυτάλιμος, mi Φυτάλιος (δ, ή), = Φυτάλ-μιοs. (enit: Жoe, soapeлe, mi чл: кa kpe-скъtopи de plante). [mi]

Φυτάλιμος, α saš oc, on, in metat: in локъ de φυτάλιμος, пpъsitopъ, kpeскъtopъ. «Χθών—», Лик: «Тέροντες φυτάλμιοι». Esxл: пъскъtopи. «Λέκτρα φυτάλμια», Ep: нeп-чiале. (mi къ men:) «Ἀλαῶν ὀμμάτων φυ-τάλμιοs». Sof: opъъ, лinsitъ de vedepи.

Φυτάνη (ή), ind: in локъ de φυταλιά.

Φυτάριον (τὸ), dim: ал лci φυтoн.

Φυτάς, ἄδος (ή), кракъ de sъdit, sadъ. [φυтoн].

Φυτεία (ή), = Φύτευσις (pron: mi fir-). 2) kpeштеpe de plantъ, (Franъ) вeпeтa-иe. 2) plantъ de кcлitivat. [φυτεύω].

Φύτευθεν, poet: Eол: in локъ de ἐφυ-τεύθησαν.

Φύτευμα (τὸ), plantagie, seditrē, (ad:) plantz, saž nomž seditž. 2) xñž felž de plantz. [φυτεύω].

Φυτεύσιμος (ὁ, ἡ), priinčosž, saž inde-minatikž la sdipe. [din]

Φύτευσις, εως (ἡ), sdipe; (fir:) fačepo de kopil. [wi]

Φυτεῦθριον (τὸ), op če este de pesdit, pesadž. «Τὰ φυτεῦθρια δεῖ λαμβάνειν ἀπὸ νέων τε φυτῶν καὶ ἀκμαζόντων». Tfr: 2) (xne-opi) in lokž de φυτῶριον. [wi]

Φυτεῦτης, οὔ (ὁ), sditopž. [φυτεύω]. [de xnde]

Φυτευτικός, ἡ, ὄν, atinrētopž de, saž inde-minatikž la sdipe.

Φυτεὺς, ἡ, ὄν, de sdit (pron: mi fir:); saž insditž. [din]

Φυτεύω, viit: -εύσω, sdeskž; (in uen:) klativž. «Πολλὴν γῆν σπόριμον, πολλὴν δὲ πεφυτευμένην». Ksn: 2) (poet: fir:) fakž kopil; (in uen:) fakž, pričinžieskž čeva; (in pžž) xneateskž. «Καθὼν φυτεύειν τινί». Ll: O. [φυτὸν].

Φυτηχομέω, Φυτηχομία, Φυτηχόμος, poet: in lokž φυτοχομέω, mi čl:

Φυτικός, ἡ, ὄν, al plantop, atinrētopž de sadxpi, (Fpanj:) vegetaž. [wi]

Φύτιος, α, ὄν, = Φυτάλιος (enit: de fe-xpate zeitžyl). [φυτὸν].

Φύτλη (ἡ), poet: in lokž de φύσις, neamž, oričinež, sožž.

Φυτοειδῶς, adv: in felž de (ka nimte) plante. [φυτὸν, εἶδος].

Φυτοεργός (ὁ, ἡ), poet: lon: in lokž de φυτοεργός. [wi]

Φυτοχομέω -ō, viit: -ήσω, klativž plante.

Φυτοχομία (ἡ), klativare de plante. [din]

Φυτοχόμος (ὁ, ἡ), klativētopž de plante.

|| (sžst:) grēdinapž. [wi]

Φυτόχομος (ὁ, ἡ), poet: (lokž) klativa-tž in plante. [φυτὸν, χομέω].

Φυτὸν (τὸ), sadž, plantz, eapē, pomž, (in uen:) op če pesape din pžmintž; (partik:) če se klativž in grēdinz; (fir: in poeđi) kopilž (odraslž); (in uen:) krea-tē, kreskētrē a kšiva. «Χαρίτων —». Tkr: (vezī mi μέλημα). 2) (in pronp: nsm:) līmva kšinelxī (o xšianz). 3) (xne opī) = Φῦμα, xdmz, xmfletē, xžbožž; (prinč: nex: al lxi...

Φυτὸς, ἡ, ὄν, pesēpitž, saž de sdit (ka sž pesape); (xne-opi) prodsktikž, pržsitopž. [φύω].

Φυτοσκαφία (ἡ), sžnape de plante; (partik:) desrponape de nomī. [din]

Φυτόσκαφος (ὁ, ἡ), (paroks:) sžnētopž, pržsitopž de plante; saž desrponētopž de nomī; (prin intind:) grēdinapž. 2) (pro-paroks:) sžnatž nentpž sdipe, klativatž. «Γῆ —». Non: [φυτὸν, σκαφή].

Φυτοσπορία (ἡ), semžnape, saž sdipe de plante; (nomī, vii, mi čl:). [din]

Φυτοσπόρος (ὁ, ἡ) semžnētopž (seditopž) de plante; (poet: fir:) nžskētopž. [φυτὸν, σπόρος].

Φυτοτροφέω -ō, viit: -ήσω, xžneskž (klativž) sade, saž plante. [wi]

Φοτοτροφία (ἡ), klativare de plante. [din]

Φυτοτρόφος (ὁ, ἡ), klativētopž (xžnito-pž) de plante, = Φυτοχόμος; saž kontri-vžitopž la ačesta. [φυτὸν, τρέφω].

Φυτοουργέω -ō, viit: -ήσω, lžkrežž in klativare de plante; (in uen:) klativž (in-grižeskž) čeva. [φυτοεργός]. [de xnde]

Φυτούργημα (τὸ), efektz, saž objektz klativēpii de plante, plantz, saž lokž klativatž. 2) = kž...

Φυτοουργία (ἡ), = Φυτοχομία, klativare de plante. [wi]

Φυτοουργικός, ἡ, ὄν, kžbenitž, saž inde-minatikž la klativare de plante. «Φυτοεργική». memtemxgla klativētopžxli de plante. [wi]

Φυτούργιον (τὸ), lokž inde-minatikž la klativare de plante, = Φυτῶριον. [din]

Φυτοεργός (ὁ, ἡ), lžkrežž in klativare de plante. || (sžst:) grēdinapž; saž vierž. 2) (fir:) tatž; (in uen:) kreatorž, oričinežtopž. [φυτὸν, ἔργον].

Φυτοφόρος (ὁ, ἡ), prodskētopž de plante. [φυτὸν, φέρω].

Φυτὼ -ō, viit: -ώσω, (neintp: saž ind: in akt:) prefakž (mi pas: mž prefakž) in plantz, mž fakž (kreskž ka o) plantz [wi]

Φύτρα (ἡ) gls: = Φύτλη. [wi]

Φυτῶδης, εος (ὁ, ἡ), (mi adv:) -ωδῶς, asemenea, saž din felž plantop. [wi]

Φυτῶν, ὠνος (ὁ), sždetž, saž sždiwž, lokž koprinžtopž de (sžditž kž) plante, nomī, vii, mi čl: [φυτὸν].

Φυτώνυμος (ὁ, ἡ), prenžmitž dšne nš-mele vre xnei plante. [φυτὸν, ὄνομα].

Φύτωρ, ορος (ὁ), nžskētopž, tatž; (in uen:) prodskētopž. [φύω].

Φυτώρειον, saž Φυτῶριον (τὸ), ply: [φυτὸν, ὦρα] pesadnigž, saž (Fpanj:) uen-pierē, lokž, xnde se nžstreazž (se klativž) plante saž nomī nentpž pesdipe.

Φύω, [in afin: kž ū] viit: -φύσω, (nex: ἔφουα, mi 2: ἔφυν, mi mai nož ἔφύην, tre:

de κκ: lu lokk de prez: πέφυκα) fakš a p:stprī, a se namte чева (daš frpnzø, skoðš perī, dīngī, mī чл); (fir:) naskš, kpeežš, prodskš; (nestp: prea pap mī poet: in lokk de ovič: mīx: saš pas:) p:stprš (prop: mī fir:); mš naskš; kre-skš; mš prodskš, mš fakš; (partik: in mīx: tpe: de κκ: nesto-svīp: mī nex: 2:) sīntš din natkpr astfelš saš altfelš, amš oape-kape fipeaskš insxmīme; (κκ ak: κκ pren: saš inf:) sīntš din natkpr dispksš, saš indemīnatikš лa (fьkktš uentpš) чева; (sne-opī) ovičnīskš a.; (simn:) sīntš, eksistš. «Τὸ δὲ σκήπτρον οὐποτε φύλλα καὶ ὄρους φύσει». Ix: A. «Οὐ τῆς αὐτῆς γῆς ἐστὶ καρπὸν τε θαυμαστὸν φύειν καὶ ἀνδρας ἀγαθοὺς τὰ πολέμια». Ep: (mī fir:) «Γλώσσάν τε οὐκ ἔφυσε». Ep: n' are. «Ὁδόντας (Πτερὰ Πώγωνα) φύειν». Apstf: Ep: a skoate. «Ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγδὸνα φύειν». Tkp: (mī fir:) «Φρένας (Νοῦν) φύειν». Sef: a dovin-di mīnte, a se ingelenpī. «Δόξ» φύειν». Ep: a avea desnpe sine p:stpr, κκ este чева. «Ἐἴ τις, παρ' ἧς ὁ Θεός ἔφυσε, ποιᾷ, δίκην δίδωσι». Ksn: (mī xpmīnd inf:) «Ἄ οἱ θεοὶ ἔφυσάν σε δύνασθαι». Ksn: (mī absol: in partv:) «Ὁ φύσας». Is: n:skp:to-prx, tatš. «Ὁ φύσας με,». Sof: tatš meš. (mī nestp:) «Ἀνδρῶν γενεὴ ἡ μὲν φύει, ἡ δ' ἀπολήγει». Om: (mī mīx: saš pas:) «Οὐτε φυτεύουσιν, οὐτ' ἀρόωσιν, ἀλλ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται, πυροὶ καὶ κριθαὶ ἡδ' ἄμπελοι». Od I. «Υψηλαὶ πεφύκασιν ἀγχόθι πεῦκαι». Tkp: «Πτελεῖται τε καὶ ἰτέαι, λωτός τ' ἡδὲ θρύον, τὰ περὶ ῥέεθρα ποταμοῖο πεφύκει». Ix: Φ. «Θάμνος ἐλαίης ἔφυ». Od: Ψ. (mī fir:). «Πρᾶγμα φυόμενον ἐν τῇ Ἑλλάδι». Dm: (mī κκ men: κκ pren:). «Τὰ φύμενα ἐκ τῆς γῆς». Ksn: «Τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς πεφύκει». Ix: Δ. «Χεῖρες ἐξ ὠμῶν ἐπέφυκον». Es: «Ἐν τῇ αὐτῇ ἡμῖν χώρῃ ἔφυτε καὶ ἐτράφητε». Ksn: «Ἐξ ἧς ἔφυσαν». Iskr: (mī in el: de pren:). «Δίδς πεφυκώς». Ep: «Πιστοὺς μὴ νόμιζε φύσει φύεσθαι ἀνθρώπους». Ksn: (mī κκ pren:). «Ἄλλοι πρὸς ἄλλα πεφύκαμεν». Apst: sīntem din natkpr fьkkmī, (mī κκ adp:). «Οἱ τὰ σώματα πρὸς ὦραν εὖ πεφυκότες». Ksn: «Ὁ καρκῖνος τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ πρὸς ἰσχὺν ἄριστα πεφυκὸτας ἔχει». Ksn: «Πῶς πέφυκεν»; Esx: чe felš este natkpalxл лxī? «Οὕτω ταῦτα πέφυκε». Dm: astfelš este natkpa лop. «Ζῶ, ὥς πέφυκα». Dm: prekxm sīntš din natkpr. (mī κκ inf:) «ὑπὸ τῶν φύσει πεφυκῶτων φιλεῖν». Ksn: «Πεφύκασιν φιλοσκώμμονες εἶναι». Epd: «Εὐ-

ρίσκεται καὶ χολὴν οὐκ ἔχοντα, πεφυκὸτα ἔχειν». Apst: sīnd din natkpr a avea. «Οἱ Αἰολεῖς πεφύκασιν πλεονάζειν τὸ β». Sxl: (mī absol:). «Ὅπως μείζων δοκοῖ εἶναι, ἢ ἐπεφύκει». Ksn: dekīt epa din natkpr. (mī simp: in lokk de verpš svsst:). «Ἀληθὲς τοῦτο πέφυκεν». Alks: Afpd: «Οὐδὲν ποτὶν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο, ἢ... 2) poet: (κκ dat: in el: de pren: πρὸς, saš ἐν). «Πεφυκὼς ὑμῶν τῷ κερατοειδεῖ». Gal: in lokk de προσ(ἐμ)πεφυκώς.

Φῶ, φῆς, φῆ, φῶμεν, mī чл: ssp: ал лxī φημί.

Φώγανον (τὸ), basš de fpint, saš прѣжит, tirae. [din

Φώγνυμι, mī Φώγω, viit: φώξω, saš φώσω, (nex: ἔφωσα, pas: tpe: de κκ: πέφωγμαι, mī πέφωσμαι, nex: pas: ἐφώχθην, saš ἐφώσθην)=Φρύγω, sskš spīrīnd, прѣжескš. [φῶς].

Φῶϊξ, ἴκος (ή),=(saš греш: in lokk de) Πῶυξ.

Φῶϊς, ἰδος (ή), poet: in lokk de φῶς, φηδός. zīč:).

Φωκάδιον (τὸ), dim: ал лxī φωκάς. (bezī Φώκαινα ης (ή),=Φώκη.

Φωκαῖς, ἰδος (ή), mī

Φωκαττης, ou (ό), (se ing: στατήρ) o monetš de proastš kalitate a Fokaenīlop. [Φωκαεύς].

Φωκάς, ἄδος (ή), znš felš de basš; (ал κтpшa dim: φωκάδιον se експлїкш) basš de mipeasmš. [mī

Φώκη (ή), znš felš de kitš. [φώγω, poate pentpš negpivioasa лxī пїеле).

Φωκίων, ωνος (ό), znš felš de nastppe.

Φῶκος (ό),=Φώκη (poate чeл de partea бтpѣтeaskš).

Φωκτός, ή, ον, [φώγω] xskatš din fripepe, прѣжитš. (de znde || svsst:) «Φωκταί». Lxч: (Lksf:) znš felš de mīnkape прѣжитš.

Φωλάζω, viit: -άσω,=Φωλεύω. [din

Φωλάς, ἄδος (ή), vīpītš (askxnsš) in κxībxl, saš κxлkшxл sšš. «Ἄρκτος». Tkp: amopgītš in vizsina sa eapna. || (svsst:) znš felš de skoīkš, (alt.) φωλῖς. 2) plīnš de гѣpī (κxībepī). || (svsst:)=κx...

Φωλεῶ, saš Φωλέα (ή),=Φωλεός.

Φωλεῶ (τά), im: negl: ал лxī φωλεός.

Φωλεῖα (ή), inκxībape, sšлшлпїpe in κxībš; (partik:) amopgipea (somnшл) xp-sšлxī, mī znopa alte feape пe бpemea ep-neī in vizsinele лop. [φωλεῶ].

Φωλειός (ό), poet: in lokk de ...

Φωλεός (δ), (in nen:) *neustepz*; (partik:) *raepz*, *vizsinz*, *kaakxš* de *feapz*; saž *kešbz* de *pešepi*, *mi* *chl*; (alt:) *γωλεός*; (dk-pe Ion:) *локѣ*, *ende se adznz mslu*, *ka-sinš*, *школаѣ*, *mi* *chl*: [*κοῖλος*, *κουλεός*].

Φωλευσις, *ewz* (ή), = Φωλεία. [din

Φωλεύω, *biit*: -έω, *mezš* *vipitš* (*as-kxnsš*) in *vizsina*, saž *kešbz* *mezš*; (partik:) *dormš* *amopuitš* (*ka xpsxl*, *mi* *zne-le* *alte* *feape*) *pe* *vrenea* *ernei*; (fir:) *tršieskš* *petpasš* *la* *o* *parte*. [*mi*

Φωλεώδης, *ewz* (δ, ή), *chel* in *felš* de (*ka* *znš*) *kešbz*, saž *vizsinz*; *kəvənatš*, saž *neustepoš*. [*φωλεός*].

Φωλητήρ (δ), *glas*: *chel* *che* *stz* in *kešbz*, saž *ka* *intp'* *znš* *kešbz*, (ad:) *totdasna* *intp'* *ачелаші* *локѣ*, = *Οἰκουρδς*. [*neintp*: *φωλέω*]. [*de* *ende*

Φωλητήριον (τὸ), *glas*: = Φωλεός; (fir:) *локѣ*, *ende se adznz* de *petrepera*.

Φωλία (ή), = (saž *греш*: in *локѣ* de) *φωλεία*.

Φωλίον (τὸ), *dim*: *al* *lxi* *φωλεός*, *kešbz* *klejž*.

Φωλῖς, *idos* (ή), = Φωλᾶς, *znš* *felš* de *neuste* de *mare*, *che* *'mi* *formeazš* *kešbz* *din* *mkositatea* *tršpaxi* *sžš*.

Φωνάεις, *ewz*, *en*, *Dop*: in *локѣ* de *φωνήεις*.

Φωνᾶντα, *Dop*: in *локѣ* de *φωνάεντα*.

Φωνάριον (τὸ), *dim*: *al* *lxi* *φωνίον*.

Φωνασκέω -ῶ, (*mi* *miž*): -έομαι -οῦμαι, *biit*: -ήσω, -ομαι, *imi* *eksephezš* *glasxl*, *mž* *denpinzš* a *kinta*, saž a *deklaama*; *xpmezš* *pentpš* *acheasta* *znš* *felš* de *dietš* [*φωναskός*]. [*de* *ende*

Φωναskητής, *ou* (δ), = Φωναskός.

Φωναskία (ή), *denpindepe* a *glasxl* (*la* *kintape*, saž *deklaama*; (*prin* *intind*:) *voršipe* de *denpindepe*; (*prin* *xpm*:) *vorš* *mi* *stiprte* *mapi* *fzrš* *injelesš*. [*mi*

Φωναskικός, ή, *on*, *kəvenitš*, saž *potpi-bitš* *la* *denpindepe* de *glasš*, saž *stiprte* *fzrš* *injelesš*. [*φωναskός*]. [*de* *ende*

Φωναskικῶς, *adv*: *kə* *stiprte* de *denpindepe*.

Φωναskός (δ), *denpinzštopš* de *glasxl* *sžš*, saž *al* *altopa*, *invtzštopš* de *kintpī*, saž de *deklaama* (*Fpauc*), *deklaamatorš*. [*φωνή*, *ἀσκέω*].

Φωνεῦντα, *Dop*: in *локѣ* de *φωνοῦντα*, *pe-kt*: *im*; *mi*

Φωνεῦντες, *Dop*: in *локѣ* de *φωνοῦντες*, *vzrv*: *im*; *mi*

Φωνεῦσα, *Eol*: in *локѣ* de *φωνέουσα*, *fem*:

partu: *al* *lxi* ...

Φωνέω -ῶ, *biit*: -ήσω, *skoqš* *glasš*, *stiprš*, *voršeskš* *tape*; *kiemš* *pe* *čineva* (*prin*: *pe* *nxme*, saž *kə* *glasš* *mare*), (*ovut*:) *stiprš* *pe* *čineva*; (*poet*: in *nen*:) *zikš*, *poršneskš*, *opdonš*; (*stzpm*:) *gršieskš* *ktzpe* *čineva*, *voršeskš*. || (*miž*: *gram*:) *sintš* *vo-kaalš* (*D. Al*:). || (*pas*:) *mž* *nxmeskš*, *mž* *kiemš*, *mi* *chl*: «Οὐδὲ τι φωνᾶται δυνάμην, ἀλλ' ἐπάγην». *Tkr*: «Φωνήσας προσέφη». *Om*: (*mi* in *parl*:) «Ἐπος φάτο, φωνήσέν τε». *Om*: (*mi* *kə* *ak*:). «Θεᾶς ὅπα φωνησάσης». *Od*: *Ω*. «Ἀοιδὸς αἰόλα φωνέων». *Tkr*: (*mi* *stzpm*:) «Καί μιν φωνήσας». *Om*: «Οὗτος, σὲ φωνῶ». *Sof*: «Τὸν Ἀῶλον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνη-μείου». *Skp*: «Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι». *Skp*: (*mi* *adv*:). «Φωνέων μέγιστον ἀνθρώπων». *Er*: (*mi* *pas*:) «Τὸ ἀρχαῖα ἐκπώματα κισσύδια φωνέεται». *At*: [*din*

Φωνή (ή), [*φημι*] *glasš*, *graiš*; (*in* *nen*:) *stipritš*, *sžnetš*, *vzetš*; (*prin*: *despre* *oamenī*) *kəvintš*, *vorvš*; *limbz*, *dialektš*. «Ῥήζαι φωνήν». *D*: *Al*: «Φωνή δὲ οἱ αἰθέρ' ἵκανε σμερνῶς βοῶντος». *Il*: *O*. «Ἀυδάσθαι φωνή ἀνθρωπητή». *Er*: «Τῆς φωνῆς σου ἡκουσα περιπατοῦντος». *Skp*: (*mi* *despre* *bite*) «Βοῶν δ' ὡς γίγνεται φωνή». *Od*: *M*. «Ἀηδῶν... χέει πολυαχέα φωνήν». *Od*: *T*. «Ἀφωνα Δώριος». *Tkr*: «Φωνή δὲ νομίζουσι Σκυ-θική». *Er*: [*de* *ende*

Φωνήεις, *ewz*, *en*, *chel* *kə* *insxime* de *glasš*, *gršitorš*. «Ὅτε φωνήεντα ἦν τὰ ζῶα». *Lks*: (*gram*:) «Φωνήεντα (*inprexnt* *mi* *fzrš*) γράμματα». *vo kale* *litepe* (*kape* de *sine* *fak* *glasš*).

Φωνήμα (τὸ), *sžnetš* de *glasš*, de *graiš*, = *Φηέγμα*. [*φωνέω*].

Φωνῆς, *hšsa*, *hšn*, in *kontrak*: in *локѣ* de *φωνήεις*.

Φωνήσις, *ewz* (ή), *stiprape*, *gršipe*, *mi* *chl*: [*mi*

Φωνητήριος, α saž *os*, *on*, *kəvenitš*, saž *folositorš* *la* *glzšipe*.

Φωνητικός, ή, *on*, = Φωνητήριος. «Ὁρ-γανα φωνητικά». *Lks*: *prin* *kape* *gršim*, saž *voršim*, *limbz*, *mi* *chl*: 2) = Φωνήεις, *pzptaxš* de *glasš*. [*φωνέω*].

Φωνίον (τὸ), *dim*: *al* *lxi* *φωνή*.

Φωνομαζέω -ῶ, *biit*: -ήσω, [*φωνή*, *μάζα*] *imi* *formezš* *glasxl*. (*vezl* *mi* *φυράω*).

Φωνομαχέω -ῶ, *biit*: -ήσω, *mž* *čertš* de *spre* *glasxpī* (*silave*, *zicpī*, *mi* *chl*:). [*mi* *Φωνομαχία* (ή), *čepatz* *despre* *glasxpī* (*silave*, *mi* *chl*:). [*φωνή*, *μάχη*].

Φωνόμιμος (ό, ή), *imitštopš* de *glasxpī*,

saḥ de glasxl op kxi. [φωνή, μῦθος].

Φῶρ, φωρὸς (ὁ), [de avi] fɔrɔ, χοῦδ, fɪlxarɔ; (arx: mi etimɔr:) voïnikɔ, vɔr-batɔ; (fir:) xñð fɛlɔ de nelɔkrɔtoape al-binɔ (alta dekɪt trɪntɔrɔxl). «Φῶρων λι-μὴν», xñð portɔ maï la o parte aproa-ne de Atena, xñde trɔɔeaɔ maï oviɔnɔit nerɔɔɔtopɪl kɔ mɔrɔfɪ de kontpavandɔ. [bezɪ mi fɔɔs, saḥ din fɛrɔw]. [de xñde

Φωρά, ὄς, (ή), fɔrɪmarɔ, χοῦε. [mi Φώρα, ἄς (ή), xpmɔrɪpe snpe aflape de fɔrɔ. 2) in Apt: = kɔ ...

Φώρασις, εως (ή), vɔdɪpe de fɔrɔ; (in nen:) prindepe de fɔrɔ (mi ɔl:) in fantɔ. [mi

Φωρατής, οὔ (ὁ), vɔditɔrɔ de fɔrɔ; saḥ prinɔɔtopɔ de χοῦδ, mi ɔl: in fanta sa.

Φωράω -ῶ, viit: -άσω, kaxtɔ sɔ rɔseskɔ, saḥ xpmɔrɪnd aflɔ (daḥ neste) fɔrɔ, saḥ lɔkrɔ de fɔrat; prinɔ ne fɔrɔ in fantɔ; (in nen:) ɔerɔetɪnd roneskɔ, deskonɛrɔ, daḥ de fagɔ (ne op ɔe vɪovatɔ). [fɔrɔ].

Φωρεία (ή), = Φωρά, fɔrtɪmarɔ, χοῦε.

Φωρή (ή), poet: Ion: in lokɔ de fɔrɔ.

Φωρης, ου (ὁ), poet: Ion: in lokɔ de fɔrɔ.

Φωριαμὸς (ὁ), poet: [fɛrɔw, saḥ xɔrɛw] ladɔ (prinɔ: pentɔr pɔnepe in pɔstrape de xaïne).

Φωριάω -ῶ, viit: -άσω, rɔs: in lokɔ de Φωράω.

Φωρίδιος, α saḥ ος, ον, poet: in lokɔ de .

Φώριος (ὁ, ή), [fɔrɔ] fɔratɔ, saḥ de fɔrat; (fir:) askɔnsɔ. «Λέκτρα — », poet: = Kλεψιγαμία || (sxɔst:) Φώριον, lɔkrɔ de fɔrat

Φωρότατος, η, ον, kom: sɔrɔl: al lɔi fɔrɔ, = Kλεπτίστατος. «Κάπηλος — ». Sofr:

Φῶς, φωτὸς (τὸ), (nen: im: fɔtɔw) in kontpak: din fɔɔs, (in nen:) op ɔe lɔmi-neazɔ, fokɔ, lɔminape, kandelɔ, lamɔtɔ, mi ɔl:; lɔminoasɔ fepeastrɔ; (ɪap prinɔ:) lɔmina soapelɔi (a zɪlɪ); (prin intind:) okɪxl; (fir:) vɔkrɪpe; vɪagɔ; mɪntɔrɪpe; re-sɔflape; mɪnrɪfɛpe; (tlɔ:) lɔminape de sɔflɛtɔ (prin kpedingɔ), Dɔmnezeesklɔ darɔ. «Δᾶδας ἔχουσα φάος περικαλλὲς ἐποί-ει». Od: «Ἐν μὲν τῷ στρατοπέδῳ πῦρ νό-κτωρ οὐκ ἔκαε, πρὸ δὲ τοῦ στρατεύματος φῶς ἐποίει, ἵνα μηδεὶς λάθῃ προσίων». Ksn: «Ἐ-πεισπίπτουσι τοῖς φύλαξι πίνουσι πρὸς φῶς πο-λύ». Ksn: «Αἰτήσας φῶτα». Skp: Φάος ἡε-λίοιο. Om: «Φῶς γίγνεται». Plt: se lɔ-mineazɔ de zi. «Εἰς φῶς ἔρχεται». Lks: se naɔte, ese la lɔminɔ. «Μετατιθέναι φῶτα». Pl: a slɔrɔmɔta fepestɔpele, ka sɔ vie lɔminɔ dintɔ' alɔ parte. (mi fir:).

«Μοχλὸν λαβόντας ἐκλάειν τὸ φῶς Κύκλω-

πος». Eɔr: (mi fir:) «Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φάως δ' ἐτάροισιν ἔθηγεν». Lt:Z. (mi in akɔm:) «Ἦ φιλτατον φῶς, ! Sof: (mi tlɔr:) «Ὁ θεὸς, ὁ πατήρ τῶν φῶτων». Skp: «Υἱοὶ φω-τὸς, καὶ υἱοὶ ἡμέρας». Skp: «Τὰ ὅπλα τοῦ φωτὸς». Skp: kpedingɔ. «Ἦ τῶν φῶτων ἡ-μέρας». Bisep: zɪoa, in kape se votezaɔ (se lɔminaɔ) inɪɪɪagɪl.

Φῶς, [fɔrɪl, saḥ fɔw] φωτὸς (ὁ), (nen: im: fɔtɔw) poet: omɔ; (prinɔ:) vɔr-batɔ, voïnikɔ (de xñde Dor: Φῶρ). (nɔpe rap desupe mɔrɔfɪ).

Φῶς, φωδὸς (ή), kontpak: in lokɔ de Φῶς, semɔdɔ rɔmɔ, saḥ vɔmɪkɔ in nɪele din apɔɔɔrɔ, apɔkrɔ.

Φώσχω, (intɔp: prinɔ: nɔmaï in komɔ) in lokɔ de φαύσχω, lɔminezɔ.

Φώσων, ωνος (ὁ), = Φώσων.

Φωσσώνιον (τὸ), = Φωσσώνιον.

Φωστήρ (ὁ), (in nen:) lɔminɔtopɔ; (partik:) stea lɔminoasɔ; (xne-opɪ) fepeastrɔ.

Φωσφόρεια (τὰ), = Φωσφόρεια.

Φωσφορέω -ῶ, viit: -ήσω, poet: adɔkɔ, inɔrɔmɪtɪɔ lɔminɔ, lɔminezɔ. [mi

Φωσφόρεια (τὰ), (se ing: fɛrɔ) seɔvɔtoape kɔ pɔrtape de fɔklɪl, saḥ in onoapea xneï zeitɔɪl pɔnɔsmite Φωσφόρος. [din

Φωσφόρος (ὁ, ή), adɔkɔtopɔ, saḥ pesɔnɪ-ditɔrɔ de lɔminɔ, lɔminosɔ, stɔrɔlɔɔɪosɔ. «Ἦρξ — », D: Al: Kɔna Romanɪlɔr. «Ἄρτεμις — », lɔna. || (sxɔst:) pɔrtɔto-pɔ de fɔklɪe; (in pɔp: nɔmɪpe) lɔɔa-fɔrɔxl de dimineagɔ, (alt:) έωσφόρος. [fɔɔs, fɛrɔw].

Φώσων, ωνος (ὁ), [Eɔint:] nɪnzɔ pɔoa-stɔ de inɔ, saḥ kɪnɪpɔ; (in nen:) nɪnzɔ; (partik:) nɪnzɔ de kopasie. [de xñde

Φωσσώνιον (τὸ), dim: al lɔi fɔtɔw, o vɔkatɔ de nɪnzɔ; (partik:) pɔsonɔ. mɔfɛr-garɔ de nɪnzɔ de inɔ.

Φωταγωγέω -ῶ, viit: -ήσω, dɔkɔ ne ɔi-neva kɔ lɔminɔ, fɪ lɔminezɔ; (fir:) lɔ-mineazɔ sɔflɛtɔ (mintea); inɪɪɪagɪl in mɪ-stɛpɪl. [mi

Φωταγωγία (ή), dɔɔere (kɔlɔɔzɪpe) kɔ lɔminɔ; (fir:) lɔminape de sɔflɛtɔ; inɪɪɪa-pe in mɪstɛpɪl. [mi

Φωταγωγικός, ή, ὄν, kɔvenɪtɔ, saḥ folo-sɪtɔrɔ la lɔminape; (mi fir:) = Μυσταγω-γικός. [din

Φωταγωγός (ὁ, ή), [fɔɔs, ἄγω] dɔkɔtopɔ de ɔineva xñdeba kɔ lɔminɔ. || (sxɔst: vɔr-b:) = Μυσταγωγός, inɪɪɪatɔpɔ in mɪstɛpɪl; (fem:) fepeastrɔ adɔkɔtoape de lɔminɔ.

Φωταύγεια (ή), lɔvɪpe de lɔminɔ. [din

Φωταυγής, έος, mi poet: Φώταυγος (ό, ή), pesninditorē (πλινξ) de xminē, kē totēx xminosē. [φώς, αυγή]. [de xnde

Φωταυγώς, adv: kē strēlxvipe de xminē.

Φωταψία (ή), [φώς, άπτω] aprindepe de xminē, xminagie.

Φωτεινοειδής, έος (ό, ή), rlx: xminosē la fagē, strēlxviosē, strēvbxzosē. [φωτεινός, είδος].

Φωτεινός, ή, όν, xminosē, strēlxviosē; (fir:) kēratē, deslxviltē. [φώς φωτός].

Φωτεμβολέω -ώ, viit: -ήσω, (πλμ:) βαγē, inprodxkē xminē, xminezē. [φώς, έμβολή].

Φωτίγγιον (τό), dim: αλ λή φώτιγξ, (Fran-μ:) flageolet.

Φωτιγγιστής, ού (ό), kintētorē kē flax-τλ, flaxlistē. [din

Φώτιγξ, γγος (ή), xñē felē de flaxerē, (Il:) flaxitē. [φύσιγξ].

Φωτίζω, viit: -ίζω, xminezē. «Ο άν-θραξ ού φωτίζει, ώσπερ ή φλόξ». Tfr: (strēm: maī noē) fakē чева xminosē; xminezē ne čineva; (fir:) inxnomlingezē, eksnlikē, deslxweskē; (Tлμ:) inigiezē in mistepi; (Bisep:) votezē. [φώς φωτός]. [de xnde

Φώτισμα (τό), = Φωτισμός, xminēxtēpē; (Tлμ) xmina, darpē kredingē; (Bisep:) votezē. [mi

Φωτισμός (ό), xminape (akt: saē pas: prop: mi fir:); (Bisep:) sfingipe prin sfintēl votezē. [mi

Φωτιστήριο (τό), (Bisep:) = Βαπτιστήριο, saē Βάπτισμα. [mi

Φωτιστικός, ή, όν, (mi adv:) xώς, чел kē insxmime de (indeminatikē) a xmina.

Φωτοβολέω -ώ, viit: -ήσω, asvīrlē, pesnindeskē xminē. [φωτοβόλος]. [de xnde

Φωτοβόλημα (τό), pesninditē xminē.

Φωτοβόλος (ό, ή), asvīraitōrē, pesninditorē de xminē, xminētorē, [φώς, βάλλω].

Φωτογονία (ή), namtepe de xminē. [φώς, γόνος].

Φωτοδοσία (ή), dape de xminē. [mi

Φωτοδότης, ου (ό), mi Φωτοδότης, ιδος (ή), dēxtōrē de xminē. [φώς, δίδωμι].

Φωτοειδής, έος (ό, ή), asemenea la fa-μτ kē xmina, saē strēlxviltē ka xmina. [φώς, είδος].

Φωτολαμπής, έος (ό, ή), = Φωταυγής, strēlxviosē de xminē. [φώς, λάμπω].

Φωτοποιός (ό, ή), fēktōrē de xminē. [φώς, ποίος].

Φωτοφάνεια (ή), apētape de xminē, xminape, lxvipe. [φώς, φαίνω].

Φωτοφορέω -ώ, viit: -ήσω, = Φωσφορέω.

Φωτοφόρος (ό, ή), = Φωσφόρος.

Φωτοχυσία (ή), pevēpsape de xminē, xminagie (neste totē kopinsēx). [φώς, χύσις].

Φωτωνομία (ή), prensmipe de la xminē, saē nxme formatē din zicēpea [φώς, mi όνομα].

Φωχθείς, είσα, έν, pas: nex: de naptē: αλ λή φώγω.

X

X, x, (τό), xi, nedekl: a doē zečī mi doa dilerē a Elenikēxī alfabetē. || (apitm:) x', mase sste (600), saē αλ mase sstelea; mi x, mase sste de mi (600,000).

X', poet: in apostp: (maī 'nainte de vokalt aspiratē) in lokē de xe, saē (prea rap) in lokē de xai.

Xά, saē (maī korekt:) xā, Dop: poet: (in inprēn:) in lokē de xai á = xai ή.

Χαδέειν, poet: in lokē de xaδeiv, nex: 2: de inf: αλ λή xανδάνω.

Χάζομαι, [άζω, vezī maī jos] viit: xάζομαι, (nex: έχxάμην, mi Ion: κεχαδόμην, saē έκεχαδόμην) poet: mē tpaxē inanoi, meprē dandapatele, mē petparē; (kē inf:) mē temē, mē indoleskē, mē fepeskē. "Αψ δ' έτάρων εις έθνος έχάξετο, xήp' άλεείνων,,. Om: (mi kē μεn: kē pren:) "Χάξετο δ' έκ βελέων». Il: Il. (maī des in el:) "Πυλάων ("Μάχης) χάζεσθαι». Om: (mi kē inf:) "Δις θανειν ού χάζομαι (kape insē poate fi mi ούχ άζομαι),,. Esp: (in prozē este maī inpreb: αναχάζομαι). || (insemn:, kē nex: κεκαδεiv, mi viit: κεκαδήσω se dedēk la xήδω, iap nex: xaδeiv, mi tpe: de kē: ké-xanδa la xανδάνω).

Χαίνω, [imit: in afin: kē άω, άάζω] viit: xανοῦμαι, (nex: έχανον, tpe: de kē: in lokē de (mi maī inpreb: de kīt) prez: κέχηνα) kaskē rēpa; (fir: desnpe lēkp:) sintē kēskatē, kēpnatē; (in μεn:) mē desnikē; (kē ak: kē pren:) deskizē rēpa, ka sē inrigē чева; (de xnde npin intind:) autentē, saē mē xitē kē rēpa kēskatē; (mi fir:) imī nironeskē toatē xapea aminte saē dopinga la (s'iaē, saē smēlx kē rēpa kēskatē dēne) чева; (fēpē kaxē) staē kē rēpa kēskatē, sintē kaskē-rēpē (vezī κεχηναός); poet: kē ak: dip: mi xne-opī kē μεn:

κς prep: indip:) zikš op čo 'mī vine in
 rǝp̄ inprotiβa κβiβa, κlefetesκ̄ pe čī-
 neβa. «Χανών υπέδειξεν ὁδόντας». Τκρ: «Ἐχ
 δὲ χύθη μέλαν αἶμα κροτάφοιο χανόντος,,
 Τκρ: (κς dat: antixap:) «Τότε μοι χάνοι
 εὐρεῖα χθών,,! Om: s̄ mi se despičeo (s̄
 m̄ inriḡ) p̄m̄intka! (mi κς ak: κς prep:)
 «Πρὸς κύμα χανών,,. Od: M. κ̄skind r̄pa,
 kas̄ inpre xnd̄ de mape intp' insa. (mi
 prin̄ intind:)) «Πρὸς τὰς διανομὰς κεχηνό-
 τες». Λκς: priβind κς atengie κ̄tre... (mi
 κς ak: str̄m:) «Οὐζυρόν τι χανεῖν». Καλ:
 a skoate din r̄p̄, a sp̄ne. (mi κς uren: κς
 prep: indip:)) «Δεινὰ ῥήματα χανεῖν κατὰ τι-
 νος,,. Sof: a v̄psa din r̄p̄. || (tre: de
 κς: κέχανδα se ded̄ce λα χανδάνω).

Χαῖος (ὅ), poet: [in afin: κς χαῦνος] ko-
 k̄r̄kata bit̄ a čibaniłop.

Χαῖος, α, ον, Dor: Λakon: in lok̄ de
 ἀρχαῖος, antik̄; (prin̄ spm:) βκ̄n̄, nobił̄,
 sin̄čep̄, čin̄sit̄.

Χαιρεκακῶ -ῶ, viit: -ήσω, m̄ βκ̄κ̄r̄ de
 p̄k̄l ał̄s̄ia. [mi] [din]

Χαιρεκακία (ή), βκ̄κ̄rie de p̄k̄l ał̄s̄ia.

Χαιρέκακος (ὅ, ή), βκ̄κ̄ros̄, besel̄ de
 p̄k̄l ał̄s̄ia. [χαίρω, κακόν].

Χαίρεσκε, poet: in lok̄ de ἔχαιρε.

Χαιρετίζω, viit: -ίσω, sal̄st̄ [prin̄ zic:
 χαῖρε], xepetisesκ̄, sađ dađ βκ̄n̄ zioa;
 (in uren:) komplimentez̄, priimesκ̄ (m̄
 port̄) prieten̄ste. [de xnde]

Χαιρετισμός (ὅ), komplimentare (prin̄
 zic: de χαῖρε), xepetism̄, dape de βκ̄n̄
 zioa; prieteneask̄ vizitare, sađ priimire.

Χαιρέφυλλον (τὸ), x̄n̄ fel̄ de plant̄,
 (ał̄t:) ἀνθησκον, (Fran̄g:) [de aui] cerfenil,
 asmāsk̄iđ. [χαίρω, φύλλον].

Χαιρηδών, ὄνος (ή), kom: in lok̄ de χαρά
 (d̄ne αλγῆδών). [χαίρω].

Χαιρησιφονέω -ῶ, viit: -ήσω, (r̄as:) am̄
 m̄k̄m̄ipe a omop̄i. [χαίρω, φόνος].

Χαιρομυσής, greh: in lok̄ de χειρομυσής.

Χαιροσύνη (ή), r̄as: in lok̄ de χαρά,
 βκ̄k̄rie, besel̄ie. [din]

Χαίρω, viit: Χαιρήσω, mi Χαρήσομαι, (nex:
 ἔχαρην, mi prea rap ἔχαρήσα, tre: de κς:
 inpre: prin̄: in part̄: in lok̄ de prez:
 κ̄x̄r̄ka, sađ κ̄x̄r̄mai) m̄ βκ̄k̄r̄; (κς
 dat:) m̄ m̄k̄m̄imesκ̄ de čeva, sađ sim-
 uđ m̄k̄m̄ipe in čeva; (poet: κς part̄:)
 ob̄īn̄iesκ̄, sađ ībesκ̄ a ... «Ο παῖς ἐ-
 χάρη, καὶ ἀνήλατο, καὶ πλατάγησε νικήσας».
 Τκρ: (mi κς dat: sađ ak: xot:) «Κ̄x̄r̄n̄-
 το δὲ θυμῷ». Om: Imn: «Χ̄r̄eł̄ δὲ τε ε̄r̄-
 να μήτηρ». Ιλ: Ζ. (mi κς ak: ka def̄in:).

• Ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην». Skp: (mi κς dat:
 κς prep: kassat:) «Γάμψ ἐπὶ τῷδε χαρείης».
 Τκρ: (mi mađ desel:). «Κ̄x̄r̄ota νίκη,,.
 Om: «Χαίρουσιν ἄνδρες νίκη,,. Od: X. «Χαί-
 ρει τῷ δώρῳ καὶ τέρπεται,,. Es: «Οὐδενὶ οὐ-
 τω χ̄r̄eis ὡς φίλοις ἀγαθοῖς,,. Ksn: (mi de-
 snpe neins̄fa:) «Χαίρει ὑφάμμοις χωρίοις,,.
 Τκρ: is̄stemte in (ī priesk) nisiuase lo-
 k̄r̄i. (sađ rap κς ak:) «Τὸ ταῦτα λυπεῖ-
 σθαι καὶ ταῦτα χαίρειν τοῖς πολλοῖς,,. Dm:
 «Τοὺς εὐσεβεῖς θεοὶ θνήσκοντας οὐ χαίρουσιν,,.
 Epr: «Χαίρειν τὰλλ' ἐγὼ σ' ἐφίεμαι,,. Sof:
 dopesκ̄ a p̄m̄inea ts in čelo-l-aate m̄k̄-
 ūmit̄, n̄mađ ačeast̄ n̄ se lačeo. (mi κς
 uren: prea rap) «Κ̄x̄r̄m̄en̄eun̄as,,. Τκρ:
 (mi κς part̄:)) «Χαίρω ἀκούων. Ιλ: T. a-
 sk̄k̄at̄ κς m̄k̄m̄ipe. (mi intp' ał̄t ak̄en:)
 «Τρόποισι τοιοῦτοισι χρεώμενοι οἱ Ἕλληνες χαί-
 ρουσι,,. Epr: ob̄īn̄iesκ̄. «Ἐἵτε κάκαδόν τινες
 χαίρουσιν ὀνομάζοντες, εἵτε σίτυδον,,. (Anf̄:
 in) At: «Ἦ ὅτι δήποτε καὶ χαίρεις ὀνομα-
 ζόμενος». D: Kas: te m̄k̄m̄em̄i a te
 n̄mi (bez̄i mi φιλέω). || (part̄ik: sps:) «Οὐ-
 τιν' ὁτῷ Τρώων χαιρήσειν, ὅστις σχεδὸν ἔγχεος
 ἔλθῃ,,. Ιλ: Φ. n̄ se va m̄k̄m̄i, se va
 k̄i. «Εἰ χαίρων ἀπαλλάξει,,. Dm: de va
 sk̄pa nen̄densit̄. «Σὺ δὴ με ταῦτα; ...
 ἀλλ' οὐ τι χαίρων αὐτ' ἐρεῖς,,. Apst̄: dap n̄
 te vođ̄ l̄sa s̄ te sf̄inḡem̄i. || por̄en̄:)
 Χαῖρε, (mi im:) Χαίρετε, (mi inf̄:) Χαίρειν,
 (se in̄g: λέγω σοι) este x̄n̄ fel̄ de sa-
 l̄tare, sađ l̄sape de zioa βκ̄n̄ (βκ̄n̄ zi-
 oa! kaxe βκ̄n̄! p̄m̄i s̄n̄ptos̄! norok̄!
 čeas̄ βκ̄n̄ s̄ dea D̄m̄nezē! mi ɥl:)
 «Τὸν Ἰῶνα χαίρειν,,. Πλ̄t: βκ̄n̄ zioa l̄i...
 (mi in sk̄isop̄i) «Ἐενοφῶν Γρύλλῳ χαίρειν,,.
 «Χαίρειν προσειπὼν τινα,,. Ksn: «Οὐλέ τε
 καὶ μέγα χαῖρε,,. Od: Ω. «Χοῖρε, γύναι, φι-
 λότῃτι,,. Od: Λ. s̄ m̄i fie de vine. «Ἐἵτε
 δὲ ἀνθρωπος, εἵτε δαίμων τις ἐστὶν οὗτος ὁ
 Ζάμολξις, χαιρέτω,,. Epr: n̄ nepas̄. «Χαι-
 ρέτω οὗτος ὁ τύμβος,,. Epr: (mi in mena-
 jat̄ eks̄presie) «Χαιρέτω,,. in lok̄ de ἐρ-
 ρέτω, d̄k̄ se kor̄biłop, p̄lap̄, meap̄r̄
 in peipe, mi ɥl: «Χαιρέτω, ὅστις τοῖος,,.
 Τκρ: (de xnde) «Χαίρειν ἔἴν, sađ λέγειν,
 sađ κελεύειν, sađ «Μακρὰ («Πολλὰ) χαίρειν
 εἰπεῖν, sađ φράσαι τινι, sađ τινα,,. Λκς: u
 n̄r̄tsi κς tot̄k̄, a l̄sa la o parte, ān̄
 b̄l̄a in seam̄, a ap̄ta nen̄s̄vre. «Ἐα
 χαίρειν, εἵτε... εἵτε,,. Πλ̄t: n̄ m̄i nese. ||
 «Τὸ χαίρειν, sađ «Τὸ χαίρον,,. Λκς: in lok̄
 de ἡ χαρὰ, βκ̄k̄ria.

Χαίρεις, εσσα, εν, Dor: in lok̄ de χαι-
 ρῆεις. [din]

Χαίτη (ή), koam̃ de kalē, mi (maī noš) de leš; (desnpe omē) p̃p̃rē l̃sñrē; (fir: desnpe pomī) fr̃snze, saš fr̃snzetē (Fran-μ:) feuillage. [de žnde

Χαιτήεις, εσσα, εν, poet: чel кк п̃p̃rē l̃sñrē, п̃p̃rosē; (mi desnpe pomī) fr̃snzosē, кк fr̃snze l̃sñrē mi at̃p̃nate. [mi

Χαιτ̃εις, εσσα, εν, poet: ind; in lokē de χαιτήεις.

Χαίτωμα (τ̃ο), = Χαίτη.

Χάλαζα, ης (ή), [χαλάω] rp̃indiñ, п̃f̃atp̃ de ploae. «Ἐπ̃ων χ̃αλαζα». Apstf: rp̃mad̃; (fir:) o str̃p̃ṽzoas̃ mik̃ pes̃f̃l̃t̃p̃ a п̃f̃el̃ĩ, (partik:) a pleonepor oki-лop, (alt:) χαλαζιον. 2) o boal̃ a por̃i-лop, ṽp̃rsat̃, nĩste ṽp̃onene ẽm̃te in karne лop. 3) žnē fel̃ de nod̃ in o-ssa de Elefant̃. 4) plod̃ õz̃l̃. [de žnde

Χαλαζαῖος, α, ον, poet: asemenea кк rp̃indina. «Φηγ̃ος — » Opf: iñk̃p̃kat̃ de rin-д̃. [mi

Χαλαζάω -ō, viit: -ήσω, asṽp̃l̃ (saš kaz̃ ka o) rp̃indiñ; (fir:) (desnpe por̃i) p̃t̃imesk̃ de ṽp̃rsat̃

Χαλαζεπ̃ης, ε̃ος (δ, ή), poet: asṽp̃ĩtop̃ de ṽop̃e (pele) ka o rp̃indiñ, k̃efeti-top̃. [χαλαζα, ε̃πος].

Χαλαζήεις, εσσα, εν, poet: asemenea кк rp̃indina, penede, saš peche. «Φ̃onos — ». П̃ind: din kape oameñi kad ka rp̃indina. «Σκορπ̃ιος — » Nik: a k̃p̃zia iñpenape ad̃ che p̃ycheal̃. [χαλαζα].

Χαλαζιάω -ō, viit: -άσω, am̃ ne pleo-пene okiлop ṽp̃onene. [din

Χαλαζιον (τ̃ο), žnē fel̃ de ṽp̃onig̃ ẽm̃it̃ (maī кк seam̃) ne la pleonele okiлop. [mi

Χαλαζιτης, ου (δ), mi Χαλαζ̃ιtis, idos (ή), asemenea кк rp̃indina, rp̃indinos̃. «Λ̃i-θos - -,,, Пeop: [Χ̃αλαζα].

Χαλαζοβολ̃έω -ō, viit: -ήσω, poet: ap̃ñk̃, asṽp̃l̃ rp̃indiñ. [din

Χαλαζόβολος (δ, ή), (napoks:) asṽp̃ĩtop̃, (mi propapoks:) isṽit̃ de rp̃indiñ. [χαλαζα, β̃αλλω].

Χαλαζοκοπέω -ō, viit: -ήσω, isṽes̃k̃ (st̃p̃ik̃, p̃p̃p̃des̃k̃) кк rp̃nidiñ. [mi

Χαλαζοκοπ̃ία (ή), isṽit̃p̃ de rp̃indiñ [χαλαζα, κόπτω].

Χαλαζοφύλαξ, ακος (δ), п̃z̃itop̃, в̃т̃r̃-top̃ de seam̃, kind vine rp̃indina, ka s̃ se la p̃p̃p̃z̃itoape m̃p̃sp̃i. [χαλαζα, φύλαξ].

Χαλαζόομαι -οῦμαι, viit: -ωθήσομαι, (de-спre por̃i) kaz̃ in boal̃ de ṽp̃rsat̃. [mi

Χαλαζώδης, ε̃ος (δ, ή), rp̃indinos̃, de fel̃kl rp̃indineī; (desnpe por̃i) p̃t̃imãš de boala ṽp̃rsat̃l̃. [χαλαζα].

Χαλαζωσις, ε̃ως (ή), em̃ipe de ṽp̃onig̃ ne la pleonele okiлop. [χαλαζιον].

Χαλαίνω, poet: in lokē de χαλάω.

Χαλαίπους, οδος (δ, ή), poet: [χαλάω, ποῦς] sk̃ĩp̃š.

Χαλαῖς, Dor: in lokē de χηλαῖς, dat: im: al l̃f̃i χηλή.

Χαλαίρυκος (δ), (χαλάω, ρ̃υπος) ap̃ de sĩitp̃ pentp̃ sp̃z̃lat p̃f̃ele, (ka ak̃m) lẽmie, saš sp̃p̃nad̃.

Χαλάνδρα, ας (ή), = Κ̃αλανδρα.

Χαλάξαις, poet: Eol: mi Dor: in lokē χαλάσας, nex: 1: de part̃: al l̃f̃i χαλάω.

Χαλαργός (δ, ή), Dor: poet: in lokē de χηλαργός.

Χαλαρός, ἂ, ὄν, [χαλάω] л̃s̃at̃ slaṽš, nẽf̃t̃ins̃, л̃ṽp̃p̃at̃; (fir:) m̃olẽmit̃. «Ἀρ-μονία — ,, [de žnde

Χαλαρότης (ή), nẽf̃t̃ins̃oape, л̃ṽp̃p̃i-т̃p̃; (fir:) m̃olẽmit̃p̃. [mi

Χαλαρώς, adv: slaṽ, л̃ṽp̃p̃at̃; m̃olẽmit̃.

Χάλασις, ε̃ως (ή), л̃s̃ape de чева in jos, saš slaṽ, destindepe, л̃ṽp̃p̃ape; deski-depe de por̃i; desm̃d̃lape; (fir:) л̃ṽbi-pe, m̃olẽm̃ipe. [mi

Χάλασμα (τ̃ο), destins̃p̃t̃p̃, saš л̃k̃p̃ л̃s̃at̃ slaṽš, л̃ṽp̃p̃t̃p̃; destr̃m̃t̃p̃; sk̃am̃; m̃d̃l̃ap̃ л̃ṽbit̃, saš deskeiat̃, mi чl: [mi

Χαλασμός (δ), = Χ̃αλασις, destindepe; e-m̃ipe din iñkeiet̃p̃, mi чl: [mi

Χαλαστήριος (δ, ή), folos̃itop̃, kont̃p̃i-ṽitop̃ la destindepe, saš josipe, mi чl: «Χαλαστήρια (se iñg: σχοιν̃ia)». p̃p̃in kape se las̃ in jos õṽloñ, saš nod̃. [mi

Χαλαστικός, ή, ὄν, чel кк iñsz̃ime de a destinde, a л̃sa slaṽ, mi чl; (med:) moitop̃. [mi

Χαλαστός, ή, ὄν, dest̃ns̃, saš de des-tins, de destr̃ins, mi чl: || (sz̃bst:) «Χαλα-στός». Sk̃p: л̃añz̃l. [χαλάω].

Χαλαστραῖον (τ̃ο), (se iñg: νίτρον) žnē fel̃ de sĩitp̃ [din Χαλάστρα, bal̃t̃ mi op̃am̃ al Maqedonii], kape л̃z̃k̃ia la sp̃-lape de p̃f̃e, ka ak̃m sp̃p̃ñz̃l mi lẽmia.

Χαλατονέω -ō, viit: -ήσω, л̃ṽbes̃k̃ to-п̃z̃l, iñtindepea, destinz̃, moīš. [χαλάω, τόνος].

Χαλάω -ō, viit: -άσω, (nas: t̃pe: de кк: к̃eχ̃аласмай) destinz̃, desler̃, л̃ṽp̃p̃ez̃, las̃ moale, slaṽ, saš jos, ковор̃; (fir:) m̃olẽmes̃k̃, paraliz̃ez̃; к̃m̃p̃tez̃, po-то-

leskš, domoleskš. || (nestp:) m̄ destinž, skazš, m̄ sl̄beskš; (fir:) m̄ s̄sp̄š, m̄ petparš; m̄ lasš moale, m̄ k̄m̄p̄tezš, konchedozš. «Τόξα χαλάσασα». Om: Imn: «Πτερὰ χαλᾶν». On: Pind: «Χαλᾶτε κλη-
θρα». Epr: deskidej̄ smele. «Χαλινὰ χα-
λᾶν». Lks: a l̄sa fr̄nele (sl̄ave). «Χάλα
τὸν ἀσκὸν». Epr: desleaḡ. «Χαλᾶν τὸ μέ-
τωπον». Apstf: a deskreji fr̄ntea, a se
desnosomor̄i, (Franj:) se d̄erider. «Τὴν
ὀργὴν—». Apstf: «Χαλάσαντες τὸ ξίκτυον». Skp: af̄endind' o in mare. «Καθῆκαν διὰ τοῦ
τείχους χαλάσαντες ἐν σπυρίδι». Skp: m' aš
kovor̄it. «Ἡ κοιλίη ὑγρὰ χαλᾶ». Inkr: skoa-
te, kovoar̄. (wi absol:) «Φάρμακα
χαλᾶν δυνάμενα». Gal: moitoape. (wi k̄s ven:
k̄s prep: indip:) «Χαλᾶν τινα ἐκ δεσμών». Esx: a deslera; «Χαλᾶτε πᾶν κάλυμ' ἀπ'
ὀφθαλμῶν. Sof: desleragi, l̄sagi. (wi fir:)
«Οὐδὲν χαλᾶν τῆς ἐξουσίας». Pl: a n̄s k̄m-
p̄ta. (wi el: saš nestp:) «Nūn, ὅτε χα-
λᾶς». Sof: aī mez̄st a te odixni. «Χαλῶ-
σαι πόλει». Ksn: k̄r̄p̄ate (ne k̄m̄p̄tate
deskise). (wi fir:) «Τοῦ δεινοῦ χαλάσαν-
τος». Fiz: notolind̄s se. (wi k̄s ven: el:)
«Χαλᾶν τῆς ὀργῆς». Apstf: (wi k̄s dat: pe-
rip:) «Χάλα τοκεῦσιν». Epr: poar̄iz te k̄s
vl̄indege wi s̄sp̄nepe. (wi pas:) «Χορδὴ
κεχαλασμένη». Grg: «Κεχαλασμένοι μέχρι
πεδίλων πέπλοι». Epr: = Ποδήρεις. «Σί-
δηρος πυρὶ χαλασθεῖς». Pl: moīat̄š. «Χαλω-
μένου τοῦ κλήθρου». L̄v: «Γῆ χαλωμένη». Tr̄p: am̄ezat̄š, kovor̄it̄š in jos. «Υδὼρ εἰς
φρέαρ χαλῶμενον». Al: Afr: = Συλλειβόμενον.

Χαλδάνη (ή), kalban̄, kn̄s fel̄š de ko-
m̄š (kleīš) medikal̄š, k̄r̄ps̄š dintp' o Si-
rian̄s plant̄š, (Tr̄p:) kasn̄i. [de xnde

Χαλδανίς, l̄dos (ή), poet: al plant̄i pre-
cedente. «Ρίζα —». Nik: [wi

Χαλδανόεις, es̄sa, en, de, saš din kal-
ban̄š (bez̄i χαλδάνη).

Χαλδαῖος (ή), Chaldeān̄š, cel din Chal-
deia; (prin̄ intind:) mar̄š, vr̄k̄itor̄š, astro-
lor̄š. [Χαλδαία].

Χαλεπαίνω, viit: -an̄w, m̄s m̄inīš, m̄s
cept̄š; (k̄s dat: saš ak: k̄s prep:) m̄s nek̄-
jesk̄š as̄p̄ra k̄ība. || (pas:) se nek̄je-
wte čineva ne mine. «Εγὼ δ' ἤρχον χα-
λεπαίνων». Om: «Ὅτε τις πρότερος χαλε-
πήνη». Om: «Ὅποσα ἄν ὁ ἵππος φοβῆται, οὐ
χαλεπαίνοντα δεῖ, ἀλλὰ πρᾶννοντα διδάσκειν,
ὅτι οὐ δεινὰ ἐστί». Ksn: (wi k̄s dat: k̄s prep:)
«Οὐκ ἄν τις ἐπὶ δικαίῳ ῥηθέντι χαλεπαίνοι». Od: Σ. (saš k̄s ak:) «Πρὸς τὰ παρόντα χα-
λεπαίνοντας». Tr̄v: (wi el:) «Κάρτα ἐχάλε-

παίνει τῷ ποταμῷ ὁ Κύρος ὑδρίσαντι». Epr:
(wi in form̄ pas:) «Καχεῖνος αὐτῷ ἐχαλε-
πάζοντι». Ksn: (wi des̄pre neīns̄s̄f̄i:). «Α-
νεμος, ὅς τε μάλιστα βρέμεται χαλεπαίνων». Il: E. «Ὡρη χειμερὶ μάλα χαλεπαίνει». Od: E. (wi pas:) «Ἐλεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν μάλ-
λον, ἢ χαλεπαίνεσθαι προσήκει». Pl̄t: [wi
Χαλεπήρης, eos (ό, ή), poet: f̄ip̄em̄te in-
d̄r̄p̄tnik̄š, anevoīos̄š. [din

Χαλεπός, ή, ὄν, [χαλέπτω] anevoīos̄š,
greš; grozav̄š; sel̄batik̄š; (des̄pre om̄š)
ind̄r̄p̄tnik̄š, s̄v̄it̄š; (in ven:) p̄t̄š. «Δε-
σμός («Κεραυνός «Μῦθος, «Νόσος, «Γῆρας,
«Πρόσωπον, wi cl:) —». Om: Es: Tr̄k: «Χαλεπὸς ὁ πατήρ μου». Tr̄k: «Χαλεπὸν
βέλος εἰλειθυῖης». Tr̄k: «Τοὺς χύνας τοὺς
χαλεποὺς τὰς μὲν ἡμέρας διδέασι, τὰς δὲ
νύκτας ἀφῆασι». Ksn: «Χαλεπὸς λαβεῖν (εὐ-
ρεῖν, δραθῆναι). Dm: Ksn: Al: Afr: «Χα-
λεπὸς εἰς πίστιν». Sin: anevoīe de k̄r̄ez̄t̄.
«Χαλεπὸν εἰπεῖν». Dm: nep̄l̄k̄k̄it̄š, saš a-
nevoīos̄š. «Χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι». Pitak:
«Χαλεπὸν ἐτέρου νόον ἴδμεναι ἀνδρός». Tr̄k:
«Χαλεπὸν ἐρυκακέειν ἕνα πολλούς». Od: K.
«Χαλεπώτερα τῶνδ' ἐμόγησεν». Om: «Ἔστι
τῶν χαλεπωτάτων». Apst: «Τὰ χαλεπὰ». Iskr: pe-
lele, nenop̄oip̄ile, misep̄ile, prim̄ej̄diile. [de xnde

Χαλεπότης (ή), anevoīme; as̄p̄ime, str̄-
w̄n̄īe; sel̄bat̄īe; ind̄r̄p̄tnīe; grēt̄ate,
neīns̄nit̄ate. «Ἡ χαλεπότης τῶν τοῦ Δρά-
κοντος νόμων». Apst:

Χαλέπτω, viit: -έψω, (nex: pas: ἐχάλε-
φθην) poet: is̄vesk̄š (pron: wi l̄ir), atin-
ḡš, s̄sp̄r̄š, vat̄m̄š; fak̄š p̄t̄š; ronesk̄š;
m̄inīš, nek̄jesk̄š, int̄p̄it̄š; (pap) ane-
voīes̄k̄š, neīns̄nes̄k̄š. «Χρυσὲ πάντα χα-
λέπτων»! F̄cl̄d: (pas: wi pap nestp: k̄s
dat: saš m̄īk̄:) m̄s nek̄jesk̄š as̄p̄ra k̄ī-
ba, m̄s m̄inīš. «Τίποτε τόσον θνητοῖσι καὶ
ἀθανάτοισι χαλέπτεις»; Blon:

Χαλεπῶς, (kom̄par: -ώτερον, s̄p̄ra: -ώ-
τατα) adv: in kin̄š as̄p̄ra, sel̄batik̄š, a-
nevoīos̄š, greš, prim̄ej̄dios̄š, m̄i cl: «Νύ-
ξη χαλεπῶς (z̄īce pes̄k̄itor̄kl k̄t̄re pe-
w̄tele, ce se prin̄de in xndīp̄s)». Tr̄k:
«Χαλεπῶς ἔχω». Lks: s̄int̄š anevoīos̄š, saš
in pea stape. (k̄s dat: saš ak: k̄s prep:)
«Χαλεπῶς, (wi kom̄par:) «Χαλεπώτερον ἔχω
τινι, saš πρὸς τινα». Lks: = Χαλεπαίνω.

Χαλήϊδες (αἱ), Lakon: sl̄s̄j̄nīe.

Χαλία (ή), odixn̄š, p̄r̄pas̄š, desoste-
nipe. [χαλῶ].

Χαλίδιον (τό), t̄v̄l̄īm̄.

Χαλιᾶζω, viit: -άσω, m̄s daš xa toate

perindxielene, ce aduce veşia. [χάλις].

Χαλίχραιος, α, ον, mi

Χαλίχρατος (ό, ή), poet: in lokē de ā-
κρατος (όϊνος, vinē), neamestekatē kē anē,
neprefektē, kratē. [χάλις, κραίω].

Χαλίχρητος (ό, ή), Ion: in lokē de χα-
λίχρατος.

Χαλικρότερος, η, ον, poet: (in sink:) in
lokē de χαλικρατότερος, kompar: al lēi
χαλίχρατος

Χαλικώδης, εος (ό, ή), komposē din nē-
trichele; saē cel din felul nētricheleor. [mi]

Χαλίχωμα (τό), (prin: la im:) nētri-
chelele intrepuse u' intpe nētreale zid-
lēi. [χάλιξ -ικος].

Χαλιμάζω, viit: -άζω, mē portē ka...

Χαλιμάς, άδος, mi

Χαλίμη (ή) = Βάκχη, Μαινάς; (in pen:)
kerbē. [ka fem: al lēi...]

Χάλιμος (ό, ή), glas: [χάλις] veşibē; (in
pen:) netrebnikē, şeretē; (de şnde dşpe
Esix:) = Φαρμακός.

Χαλίνα (τά), im: in eterou: al lēi χα-
λινός.

Χαλιναγωγέω -ώ, viit: -ήσω, kondēkē
prin frīē; (fir: in pen:) rşvernezē; kşm-
pētezē, domoleskē. [χαλινός, άγω].

Χαλινίτης, ου (ό), mi Χαλινίτης, ιδος (ή),
mītorē de frīē, saē kondēkētorē prin
frīne. [χαλινός].

Χαλινοποιητική (ή), meşteşegē fēkē-
torē de frīne. [din]

Χαλινοποιός (ό), fēkētorē de frīne. [χα-
λινός, ποιός].

Χαλινός (ό), (im: χαλινόι, mi in eterou:
χαλίνα) [χαλάω] frīē de kalē; (fir:) op
ce şaşķeşte a opri (a kşmpēta) porpi-
rea kēiva. «Ψυχής μέγας χαλινός άνθρω-
ποις ό νοῦς». Γnm: || (im:) kolmşpīle de
amīndorē pēpīle rşpeī kalēlēi (şnde se
pşne frīē), mi omşlēi. 2) beninowīi din-
uī aī şarpeleī (aşezauī intp' ayea par-
te a rşpeī).

Χαλιουργός (ό, ή), = Χαλινοποιός. [χαλι-
νός, έργον].

Χαλινοφάγος (ό, ή), [χαλινός, φάγω] mīn-
kētorē (mestekētorē) de frīē. «Στόμα—».
Kal:

Χαλινοφόρος (ό, ή). pşrtētorē de frīē.
[χαλινός, φέρω].

Χαλινώω -ώ, viit: -ώσω, infpīnezē (pron:
mi fir:). [χαλινός]. [de şnde

Χαλίνωσις, εως (ή), infpīnare (pron: mi
fir:). [mi]

Χαλινωτήριον (τό), (prin: la im:) frī-

nele; (fir:) «Νεών — ». Eşp: otroanele
korēbi, kē kare se leagē de pşrmē.

Χάλιξ, ικος (ό, mi ή), [χάχλιξ] nētri-
chikē; fşpīmtēpē de nīatrē (ce se pşne
n' intpe nētreale zidēlēi); nīatrē de varē.

Χάλις, ιος (ό), poet: [χαλάω] (enit:) Βα-
κē; (prin intind:) neamestekatē vinē;
(şne-opī) in lokē de χαλίφρων.

Χαλιφρονέω -ώ, viit: -ήσω, poet: şintē
nemintosē. [mi]

Χαλιφροσύνη (ή), poet: nepozie, līnşē
de minte. [din]

Χαλίφρων, ονος (ό, ή), poet: [χάλις, φρήν]
şlavē, kşorē de minte; (şne-opī) nepē-
ştorē, nerīnditorē la inupezkerēi.

Χαλκανθές, έος (τό), mi Χαλκάνθη (ή),
mi Χαλκάνθον (τό), şnē felē de vşpşea
neagrē, [de achi] kalaikanē, kē kare vş-
pşiaē inkēlmēmintelo, mi se fşcea şernea-
la. [χαλκός, άνθος]. [de şnde

Χαλκανθώδης, εος (ό, ή), asemenea la
fşgē kē kalaikanē.

Χαλκάρματος (ό, ή), poet: cel kē trē-
şpē de aramē. [χαλκός, άρμα].

Χάλκαστις, ιδος (ό, ή), poet: inarmatē
kē skēitē de aramē. [χαλκός, άστις].

Χαλκέγχης, εος (ό, ή), poet: inarmatē
kē şklēgē de aramē. [χαλκός, έγχος].

Χαλκεία (ή), lşkrare de aramē, trea-
ba (meşteşegē) arşmarşlēi.

Χαλκεϊόν (τό), lşkrētorie (fşprikē) de
aramē. 2) vaşē de aramē; (partik:) ka-
zanē de inkēlzit apē; saē (plakē de ara-
mē lşvīoasē ka o) orīndē. 3) (in Atena)
Χαλκεΐα (se ing: ίερά), ķertē in cīnştea
lēi Βελκανē. [mi]

Χάλκειος, α, ον, poet: in lokē de χάλ-
κεος. || (şvst: vşpē:) şnē felē de plantē
rimpoasē, saē de skēlete. [χαλκός].

Χαλκιάτος (ό, ή), poet: in lokē de χαλ-
κήλατος.

Χαλκεβολάς, άδος (ή), poet: fem: al lēi

Χαλκέβολος (ό, ή). (prin: ναῦς, korā-
bie) kē vīokē, saē şndrea de aramē in
pşpē. [χαλκός, έμβολον, vezī zīc:].

Χαλκένδυτος (ό, ή), Şxl: inpşkatē (kē-
ptşmitē) kē aramē. [χαλκός, ένδύω].

Χαλκέντερος (ό, ή), cel kē maye de a-
ramē; (prin intind:) neovositē. [χαλκός,
έντερον].

Χαλκεντής, έος (ό, ή), poet: [χαλκός, έν-
τα] inarmatē kē arme de aramē, saē de
ferē.

Χαλκεόγομος (ό, ή), poet: fēitē kē kē-
le de ferē. [χάλκεος, γόμος].

Χαλκεοθέμεθλος (ό, ή) poet: чeл кe тe-
мeлiй de apamъ, чeапънѣ, пeкiинтiѣ. [χάλ-
κεος, θέμεθλον].

Χαλκεόθυμος (ό, ή), чeл кe inimъ, saš
sšfietš de apamъ, ad: tape de inimъ, mape
de sšfietš. [χάλκεος, θυμός].

Χαλκεοθύρηξ, ηκος (ό, ή), poet: Ion: in
лokъ de χαλκοθύραξ.

Χαλκεοκάрдιος (ό, ή), poet: чeл кe ini-
mъ de apamъ, ad: кpажoсѣ, pъвдъtopѣ,
neпъиmиntatѣ. [χάλκεος, καρδία].

Χαλκεύμιτος (ό, ή), fьккiѣ din firъ, sip-
mъ de apamъ. [χάλκεος, μίτος].

Χαλκεομίτρας, α, μι (Ion:), χαλκεομίτρης,
εω (ό), poet: in лokъ de χαλκόμιτρος.

Χαλκεομίτωρ, ορος (ό), poet: in лokъ de
χαλκεομίτρας.

Χαλκεόνωτος (ό, ή), poet: in лokъ de
χαλκόνωτος.

Χαλκεόπεζος (ό, ή), poet: чeл кe пiчo-
pe de apamъ. [χάλκεος, πέζα].

Χαλκεόπλος (ό, ή), poet: inapmatѣ кe apme
de apamъ, saš de ferъ. [χάλκεος, ὅπλον].

Χάλκεος -οῦς, ἐή -ῆ, εον -οῦν, чeл de a-
pamъ, (xne-opi) de ferъ, saš (simn:) de
metallъ; (npin intind: mi fir:) greъ, tape,
чeапънѣ, neobositѣ, mi чл: «Χαλκοῦν iσtα-
ναι τινα». Dm: a inълmъ кeiva statъ de
apamъ. «Χάλκεος Ἀρης». Om: кpэдѣ, saš
кe apme de apamъ. «Χαλκή ὄψ». Om:
= Στεντόρειος. «Υπνος — ». Om: adiнкѣ.
[χαλκός].

Χαλκεοτέχνης, ου (ό), poet: meштерѣ (x-
кpъtopѣ) de apamъ. [χάλκεος, τέχνη].

Χαλκεόφωνος (ό, ή), чeл кe глacъ de
apamъ, (ad:) sonopъ, mape, saš neob-
sitѣ. [χάλκεος, φωνή].

Χάλкеυμα (τό), лкpъ (basъ, apmъ, mi
чл:) fьккiѣ din apamъ. [χαλκεύω].

Χαλκεύς, έως (ό), лкpъtopѣ de apamъ,
mi (in nen:) de op чe metallъ, apъmapѣ
(kazanъiѣ); ferapъ; (poet: кe nen:) astopѣ
de чева. «Ἐπέων — » Engr: 2) знѣ felъ de
neute de mape, (Fpanъ:) dorée. [χαλκός].

Χαλκευτήριον (τό), лкpъtopie (npъвълiе)
de apamъ, kazanъipie; ferъpie, mi чл: [mi

Χαλκευτής, οῦ (ό), = Χαλκεύς. [mi

Χαλκευτικός, ή, он, кevenitѣ, saš folo-
sitopъ, saš indeminatikъ лa лкpape de
apamъ. «Χαλκευτική (se iу: τέχνη)». me-
штерскa apъmъpii, mi чл: [din

Χαλκεύω, viit: -εύω, лкppezъ apamъ mi
alle metallе; (strъm:) fakъ чева din apa-
mъ, saš ferъ; (in nen: mi fir:) лкppezъ,
sъbъpшesкѣ чева, (Fpanъ:) forger. [χαλκός].

Χαλκεών, ὄνος (ό, = Χαλουργεῖον.
[χαλκός].

Χαλκή (ή), глs: in лokъ de κάλχη.

Χαλκηδών, ὄνος (ή), Skp: знѣ felъ de
пiатpъ пpeцiоasъ.

Χαλκήϊος, η, он, Ion: in лokъ de χάλ-
κεος. || (sšest:) Χαλκήϊον (τό), Ion: in лokъ
de χαλκεῖον.

Χαλκήλατος (ό, ή), [χαλκός, ἐλαύνω] лs-
kpatѣ (кe чiокanъл) din apamъ; (in nen:)
= Χάλκεος.

Χαλκήρης, εος (ό, ή), poet: [χαλκός, ἄ-
ρω] къпiъшitѣ кe (fьккiѣ de) apamъ.

Χαλκιδεύομαι, viit: -εύομαι, mi

Χαλκιδίζω, viit: -ίζω, imitъ ne Χαλκιδенi
(кeлiгi de desfrinagъ, mi кeмпaiгi). | Χαλ-
κιδεύς].

Χαλκίδιον (τό), dim: ал лsi χαλκiон.

Χαλκιδίτης, ιδος (ή), [χαλκίδιον] кepвъ
proastъ (ne знѣ ванъ de apamъ).

Χαλκίζω, viit: -ίζω, seamънѣ a apamъ
(ла fapъ, saš sšnetѣ). 2) жокѣ жокъл
пeмiтѣ χαλκiнда. [χαλκός].

Χάλκιμον (τό), [χαλκή] знѣ felъ de floa-
pe, mi plantъ, (alt:) κάλχη (bezъ zич:).

Χαλκίναος (ό, ή), глs: = Χαλκiоикoс. [χαλ-
κός, ναός].

Χαλκiндъ, adv: (ка пeme) знѣ felъ de
жокѣ, kape konstъ intpъ a onpi dpeanъ
in sсs кe deпeтaл o monetъ de apamъ in-
bъrtindъ se, maъ 'nainte de a къdea, (alt:)
χαλκiсmоs. [χαλκός].

Χαλκiоикoс (ό, ή), лokъitopѣ in temлъ
de apamъ (enit: ал Minepвeй in Atena).
[χαλκός, οἶκος].

Χαλκiон (τό), basъ, saš monetъ de apa-
mъ (ванъ de apamъ, кpъiгapѣ). «Χρώ-
μεθα πονηροῖς χαλκίοις, κοπέισι τῷ κακίστῳ
κόμματι». Apstf: [mi

Χαλκiс, ιδος (ή), знѣ felъ de pasъpe
карпiвopъ (кe penеле in faga apameй). 2)
знѣ felъ de neute, (Fpanъ:) feinte. 3) знѣ
felъ de woniрaъ кe въpъi ne sninape in
faga apameй, (alt:) Ziγνiс. 4) (in Snapta)
poabъ. [χαλκός].

Χαλκiсmоs (ό), глs: [χαλκiζω], = Χαλ-
κiндa.

Χαλκiтης, ου (ό), mi Χαλκiтiс, ιδος (ή),
кoпpиnzъtopѣ de (saš asemenea кe) apa-
mъ. «Λίθος — ». знѣ felъ de minepалъ
кoпpиnzъtopѣ de пeчoasъ, (alt:) καδmeia.
«Στυπτηρία — ». Minepалoи:. [χαλκός].

Χαλκοарᾶν Dor: in лokъ de χαλκοαρῶν,
nen: im: ал лsi...

Χαλκοάρης, ου (ό), Dor: poet: in лokъ

de χαλκήρης, inapmatš kš aramъ, pes-boϊnikš.

Χαλκοδόρεια (ή), poet: partik: fem: al lxi ...

Χαλκοδορής, έος (ό, ή), poet: greš de mslъ aramъ; (in pen:) de aramъ. [χαλκός, βάρος].

Χαλκοδατής, έος (ό, ή), poet: klēditš ne temeli de aramъ, ѡeπtнѣ. [χαλκός, βαίνω].

Χαλκοόας, α (ό), poet: = Χαλκεόφωνος. [χαλκός, βοή].

Χαλκογένειος mi Χαλκόγευς, υος, (ό, ή), чeл kš dīngi, saš fьлчi de aramъ, = Χαλκώδων. «Αγκυρα —», Pind: [χαλκός, γένυς].

Χαλκογλώχιν, υος (ό, ή), poet: [χαλκός, γλωχίν] чeл kš boldš, ѡeπtъ, askъitš bīpfš de aramъ, saš de fepš.

Χαλκοδαίδαλος (ό, ή), poet: memtemzrapitš in лскpapea aramei. «Τέχνη —», Eпrp: [χαλκός, δαίδαλος].

Χαλκοδάμας, αντος (ό, ή), poet: rozptopš de aramъ. «Ακόνα —», Pind: [χαλκός, δάμνω].

Χαλκόδεσμος, mi

Χαλκόδετος (ό, ή), лeratš kš aramъ; (poet: in pen:) fьkxtš de aramъ. «Κετόλη —», (Esxl: in) At: [χαλκός, δέω].

Χαλκόδους, mi Χαλκόδων, онτος (ό, ή), = Χαλκώδων. [χαλκός, δδούς].

Χαλκοειδής, έος (ό, ή), asemenea kš arama лa fамъ. [χαλκός, εἶδος].

Χαλκοθήκη (ή), dslanš pentpš apъmъpī. [χαλκός,θήκη].

Χαλκόθροος (ό, ή), poet: in локš de χαλκώφωνος. [χαλκός, θρόος].

Χαλκοθώραξ, ακος mi Ion: Χαλκοθώρηξ, ηκος (ό, ή), inapmatš kš platowš de aramъ. [χαλκός, θώραξ].

Χαλκοέραυνος (ό, ή), poet: чiсdatš, mi neekспlіkavіlš epitetš de balъ. (alpii indrent: χαλκομάραυγος). [χαλκός, κεραυνός].

Χαλκοκνήμις, ιδος (ό, ή), poet: inapmatš kš inкълъminte de aramъ. [χαλκός, κνημῖς].

Χαλκοκόλλητος (ό, ή), lipitš, saš kъptšwіtš kš aramъ. [χαλκός, κολλάω].

Χαλκοκορυστής, ου (ό), poet: inapmatš kš aramъ. [χαλκός, κορύσσω].

Χαλκόκρανος (ό, ή), poet: pьptopš de koifš de aramъ. [χαλκός, κράνος].] de...

Χαλκόκρας, ατος (ό, ή), poet: in локš

Χαλκόκρατος (ό, ή), amestekatš kš aramъ; (despre monete) minчiноasъ (калпъ). [χαλκός, κεράω].

Χαλκόκροτος (ό, ή), sьptopš kš arama;

saš pьsьntopš de bьsьitъ aramei. «Δήμητηρ —». Pind: intp' a лe kъpia чepe-monii bьsьiaš din tobe mi skъpe de aramъ. «Ἴππος —», Apstl: ale kъpia konite saš potkoave tponъiesk ne pъmintš. [χαλκός, κρότος].

Χαλκόκτυπος (ό, ή), poet: = Χαλκόκροτος. «Κύμβαλον —», At: [χαλκός, κτύπος].

Χαλκολίθανον (τὸ), Skp: чeа mаi лъчiоasъ mi mаi kъpatъ aramъ, = Ὀρείχαλκος; (dъne alpii) kпš felš de пpeгiосъ kexpibapš галвeпѣ. [χαλκός, λίθανος].

Χαλκολογέω -ō, viit: -ήσω, adъnš, strpнrš monete de aramъ. [din

Χαλκολόγος (ό, ή), [χαλκός, λέγω] adъntopš de (monete de) aramъ, zapafš; saš шapлатанѣ.

Χαλκόλοφος (ό, ή), [χαλκός, λόφος] koifš (saš pьptopš de koifš) kš kpeastъ de aramъ.

Χαλκόμιτρος (ό, ή), pьptopš de ban-dlikъ, saš inчiнrъtoape inпodovіtъ kš pin-te de aramъ. [χαλκός, μίτρα]

Χαλκόμυια, as (ή), kпš felš de mъskъ apъmie. [χαλκός, μυῖα].

Χαλκόνωτος (ό, ή), чeл kš spinape kъptšwіtš kš aramъ. «Ἀσπίς —», Eъp: [χαλκός, νῶτος].

Χαλκοπαγής, έος (ό, ή), poet: [χαλκός, πήγνυμι] konstpъitš de aramъ. «Σάλπιγξ —», Eпrp:

Χαλκοπάραος (ό, á), Dor: in локš de χαλκοπάρηος.

Χαλκοπάρειος, mi Ion: Χαλκοπάρηος (ό, ή), poet: чeл kš oвpaжi de aramъ. «Κυνέη —», Om: [χαλκός, παρεία].

Χαλκόπεδος (ό, ή), чeл kš пажeштe de aramъ (ѡeπtнѣ, nekintitš). [χαλκός, πέδον].

Χαλκοπέταλος (ό, ή), akonepitš kš fьpnze (foi, saš плъчi) de aramъ, kъptšwіtš kš aramъ. [χαλκός, πέταλον].

Χαλκοπλάστης, ou (ό), Skp: in локš de χαλκοτύπος. [χαλκός, πλάττω].

Χαλκόπλευρος (ό, ή), чeл kš koaste (латре) de aramъ. [χαλκός, πλευρόν].

Χαλκοπληθής, έος (ό, ή), poet: plinš de (greš inapmatš kš) aramъ. [χαλκός, πλήθω].

Χαλκόπληκτος (ό, ή), [χαλκός, πλήττω] poet: fьkxtš din aramъ лскpatъ din чiоkanѣ.

Χαλκόπους, одος (ό, ή), чeл kš пiчoape de aramъ, neфoсitš in aлepгape. «Ἐριννύς —», Sof: saš potkovitš. «Ἴππος —», Om:

Χαλκοπρόσωπος (ό, ή), чeл кs oбpазъ de aramъ, (ad:) grosъ de oбpазъ, переминатъ. [χαλκός, πρόσωπον].

Χαλκόπρωρος (ό, ή), чeл кs пpа de aramъ, = Χαλκέμβολος. [χαλκός, πρῶρα].

Χαλκόπτης, ου (ό), лeкpъtopъ (tonitorъ) de aramъ. [χαλκός, ὀπτῶ].

Χαλκόφυγος (ό, ή), чeл кs шeзистъ de aramъ, (ad:) neobositъ in шeзитоare лeкpape, (Frang:) cul de plumb. (vezі mi χαλκέντερος). [χαλκός, πυγή].

Χαλκόφυλος (ό, ή), [χαλκός, φύλη] чeл ce ape (saъ este așezatъ in) temple кs поpцi, saъ шuі de aramъ. «Θεᾶ—». Eзp: = Χαλκίοικος (vezі зiч:), Минерва.

Χαλκοπύγων, ωνος (ό), чeл кs вapъъ apmie (kam romie). [χαλκός, πύγων].

Χαλκοπώλης ου (ό), глs: вiнзtopъ de (лeкpepi de) aramъ. [χαλκός, πώλης].

Χαλκός (ό), aramъ; (prin intind:) fepъ; (in uen:) metaлъ. 2) (prin intind:) op ce фeкtъ din aramъ, vașъ, saъ apmъ. (iar partik: 2) monetъ de aramъ; (in uen:) banі. 3) (ka проп: nъmipe) знъ felъ de monetъ, (ait:) χαλκοῦς. [χαλκίς].

Χαλκοσκελής, έος (ό, ή), poet: in локъ de χαλκόπους. [χαλκός, σκέλος].

Χαλκόστερνος (ό, ή), чeл кs пiентъ de aramъ, (ad:) inapmatъ кs платомъ de aramъ. [χαλκός, στέρνων].

Χαλκοστέφανος (ό, ή), inкeнeнатъ (inpodovitъ, akonepitъ de жep inпpeжep) кs aramъ. [χαλκός, στέφανος].

Χαλκόστομος (ό, ή), чeл кs гepъ de aramъ; (prin intind:) = Χαλκόφωνος. «Κῶδων —». Sof: τpίμvиa. [χαλκός, στόμα].

Χαλκότευκτος (ό, ή), konstruitъ, фeкtъ din aramъ. [χαλκός, τεύχω].

Χαλκοτευχής, έος (ό, ή), inapmatъ кs aramъ. [χαλκός, τεύχος].

Χαλκότονον (τό), знъ felъ de машинъ, ale кpia pesoapte epaъ de aramъ. [χαλκός, τόνος].

Χαλκότοξος (ό, ή), inapmatъ кs apкъ de aramъ. [χαλκός, τόξον].

Χαλкотόρευτος (ό, ή), meшtemшuit лeкpaitъ din aramъ, saъ fepъ. [χαλκός, τορεύω].

Χαλκοτορέω -ω, viit: -ήσω, poet: konstruitъ din aramъ. [din

Χαλκότορος (ό, ή), poet: [χαλκός, τείρω] = Χαλкотόρευτος. «Είφορ—». Pind: 2) фeкtъ de aramъ de fepъ. «Ωτειλή—». On:

Χαλκοτυπείον (τό), = Χαλκουργείον. [mi

Χαλκοτυπέω -ω, viit: -ήσω, = Χαλκεύω (проп: mi fir:). [χαλкотύπος].

Χαλκοτυπία (ή), pъnipe кs aramъ de fepъ. [χαλкотύπος].

Χαλκοτυπική (ή), meшtemиrгeл лeкpъtopъ de aramъ. [mi

Χαλκοτύπιον (τό), = Χαλκοτυπείον. [din Χαλкотύπος (ό), лeкpъtopъ кs чiоканeл, saъ topъtopъ de aramъ, = Χαλκεύς [mi

Χαλκότυπος (ό, ή), poet: = Χαλκότορος (2). «Ωτειλή—». Om: 2) insъflatъ, saъ intъpitatъ, зъдъpитъ din sъnetъ aramei (aл чимвалeлop, vezі κύμβαλον). «Μανία—». Engr: a Kopивaнцiлop. [χαλκός, τύπτω].

Χαλκοῦν, nest: лaі χαλκοῦς.

Χαλκουργείον (τό), лeкpъtopie de aramъ. = Χαλκείον. [mi

Χαλκουργέω -ω, viit: -ήσω, лeкpезъ aramъ. [χαλκουργός]. [de snde

Χαλκούρημα(τό), лeкpъ фeкtъ din aramъ.

Χαλκουργία (ή), лeкpape de aramъ. [mi

Χαλκουργικός, ή, ън, atinъtopъ de лeкpape, saъ лeкpъtopъ de aramъ. «Χαλκουργική». meшtemиrгeл apъmapъaи. [din Χαλκουργός (ό), лeкpъtopъ de aramъ, saъ de fepъ. [χαλκός, ἔργον].

Χαλκοῦς, ή, ън, inконтpак: din χάλκεος.

|| (sъbст: въpъ:) знъ felъ de mikъ monetъ de aramъ (a outa parte din oboлъ). || (nest:) sneatъ, vașъ, saъ влidъ de aramъ.

Χαλκοφάλαρος (ό, ή), poet: inpodovitъ кs гъtelі saъ каварeлe de aramъ. [χαλκός, φάλαρον].

Χαλκοφανής, έος (ό, ή), чeл кs apъtape saъ faгъ de aramъ. [χαλκός, φαίνω].

Χαλκόφι, poet: in локъ de χαλκοῦ, saъ χαλκῶ.

Χαλκοφόρος (ό, ή), копinзtopъ, saъ prodъkъtopъ de aramъ [χαλκός, φέρω].

Χαλκόφωνος (ό, ή), = Χαλκeόφωνος.

Χαλκοχάρμης, ου (ό), poet: [χαλκός, χάρμη] чeл ce вate кs arme de fepъ; saъ lъbitopъ de arme, de pesvoіъ.

Χαλκοχίτων, ωνος (ό, ή), пepъtopъ de платомъ de aramъ. [χαλκός, χιτών].

Χαλκόχυτος (ό, ή), topnatъ din aramъ, saъ фeкtъ din aramъ topnatъ. [χαλκός, χέω].

Χαλκῶω -ω, viit: -ώσω, inвpакъ, къпtъшескъ, saъ лiнескъ чeвa кs aramъ; фaкъ чeвa de aramъ. [mi

Χαλκῶδης, εος (ό, ή), apъmiъ лa faгъ; saъ фeкtъ din aramъ. [χαλκός].

Χαλκῶδων, οντος (ό), poet: = Χαλκόδους, чeл кs dinгi de aramъ; (desпpe kopавie) = Χαλκέμβολος.

Χάλκωμα (τό), лeкpъ фeкtъ de aramъ

(basš, kneaht, mi чл:). [χαλκός].

Χαλκωμάτιον (τό), dim: ал лѣι χαλκωμα.

Χαλκώνητος (ό, ή), [χαλκός, ώνέομαι] кѣм-пѣратѣ кѣ (вані de) араптѣ

Χαλκώνυξ, υχος, чѣл кѣ зѣнѣл, саѣ ко-пѣте de араптѣ. «Таўρος—» Sxl: Аппл: [χαλκός, ѡνυξ].

Χαλκωρυχείον (τό), minz (βαίε) de араптѣ. [mi]

Χαλκωρυχέω -ω, viit: -ήσω, лѣкpezѣ in βαίε de (sanѣ стѣ скоуѣ) араптѣ. [mi]

Χαλκωρυχία (ή), стѣпаре (in βαίε) de араптѣ. 2) =кѣ...

Χαλκωρύχιον (τό), =Χαλκωρυχείον. [din]

Χαλκωρύχος (ό, ή), [χαλκός, ѡρύσσω] стѣ-пѣторѣ in βαίε (спре скоатеpe) de араптѣ.

Χαλυβδικός, ή, ѡν, =Χαλυβικός.

Χαλυβής, ιδος (ή), poet: in локѣ de χα-λυβική». «Акмѣ—» Maks: оуелѣpe de фѣрѣ.

Χαλυβικός, ή, ѡν, ал оуѣлѣлѣ, саѣ фѣ-кѣтѣ din оуелѣ. [din]

Χάλυβος (ό), poet: in локѣ de ...

Χάλυψ, υδος (ό). оуелѣ [de ла Хάλυβес, nagie a Pontѣлѣ].

Χαμάδις, adv: in локѣ de χαμάζε, жос, пе пѣmintѣ.

Χαμαδότης, ου (ό), [χαμαί, ѡύνω] мелкѣ, саѣ зѣнѣ felѣ de мелкѣ.

Χαμάζε, adv: poet: жос, пе пѣmintѣ. [mi]

Χαμάθεν, саѣ Хамаѣθεν, adv: =Χαμόθεν, de жос, деpe пѣmintѣ. [din]

Χαμαί, adv: лок: жос, пе пѣmintѣ. «Ε-πεσον χαμαί» Skp: (mi кѣ artik:). «Εκβά-λѣιν εἰς τὸ χαμαί,,. Plt: a asvīplī пе пѣ- mintѣ.

Χαμαιάκτη (ή), зѣнѣ felѣ de plantѣ саѣ копѣчелѣ, sokѣ, (Franz:) hiéble, саѣ sureau. [χαμαί, аκτή].

Χαμαιάλανος (ή), зѣнѣ felѣ de plantѣ, лантеле кѣкѣлѣ, (ал:) "Απιος. [χαμαί βά- λανος].

Χαμαιδάμων, ονος (ό, ή), [χαμαί, βάλνω] зѣмѣлѣторѣ пе жос, пѣslat.

Χαμαίδατος (ή), зѣнѣ felѣ de plantѣ, рѣгѣ пѣslatѣ (кѣ sninī aabastpi). [χαμαί, βάτος].

Χαμαιγενής, εος (ό, ή), poet: пѣskѣтѣ жос пе пѣmintѣ, саѣ din пѣmintѣ. [χα- μαί, γένος].

Χαμαιδάφνη (ή), зѣнѣ felѣ de dafinѣ (чѣл вѣрѣтѣskѣ), (Franz:) lauréole, саѣ per- venche. [χαμαί, δάφνη].

Χαμαιδιδάσκαλος (ό), inвѣгѣторѣ de лек- цілѣ класелор de жос (primare). [χαμαί, διδάσκαλος].

Χαμαιδικαστής, ού (ό), жѣdikѣtorѣ de miči pričini. [χαμαί, δικαστής].

Χαμαιδρυίτης, ου (ό), (prinч: оἶνος, vinѣ) фѣкѣтѣ кѣ фѣpnze de...

Χαμαιδρυς, υος (ή), зѣнѣ felѣ de plantѣ (кѣ фѣpnze ka de steжарѣ), полаі, рѣтѣп- жоарѣ, жѣгѣрѣлѣ, (Franz:) germandrée. [χαμαί, δρύς].

Χαμαιδρωψ, ωπος (ό), =Χαμαιδρυς. [χα- μαίδρυς, ѡψ].

Χамаіеυνάς, άδος (ή), mi

Χамаіеύνης, ου (ό), кѣлкатѣ жос пе пѣ- mintѣ; (despre plante) пѣslatѣ жос пе лінгѣ пѣmintѣ. [χαμαί, εὐνή].

Χамаіеύρετος (ό, ή), рѣsitѣ (stpinsѣ de) пе жос, пе пѣmintѣ. [χαμαί, εύρετός].

Χамаіζηλία (ή), кѣалѣtea лѣл.

Χамаіζηλος, [χαμαί ζήλος] pивitorѣ, кѣstѣtorѣ жос ла (liniitѣ de) пѣmintѣ. «Τῇ ἡλικίᾳ —,,. Лсч: =Πρόσγειος; (fir:) зѣmitѣ, smepitѣ; piponitѣ ла чѣлѣ пѣmintѣ; ti- pitѣ, prostѣ, жositѣ. || (ssbst:) «Χамаіζη- лон (τό), зѣнѣ felѣ de вѣrianѣ, (ал:) «Вру- ωνία μέλαινα, вѣвѣpnѣ, саѣ ppozamѣ.

Χамаіθεν, adv: = Хамаіеуен.

Χамаікаυλος (ό, ή), (bot:) ал кѣрѣлѣ кочанѣ, саѣ kotopѣ се тіpашѣ, се intinde пе пѣmintѣ. [χαμαί, καυλός].

Χамаікѣрасος (ό), зѣнѣ felѣ de черешѣ skzndѣ, мѣрѣntѣ. 2) зѣнѣ felѣ de plantѣ кѣ roadѣ ka черешеле. [χαμαί, κέρασος].

Χамаіκисσος (ό), зѣнѣ felѣ de plantѣ, едеpѣ мѣрѣntѣ. [χαμαί, κισσός].

Χамаіκλινής, εος (ό, ή), кѣлкатѣ жос пе пѣmintѣ; мѣрѣntѣ, пѣslatѣ. [χαμαί, κλινώ].

Χамаіκοιτέω -ω, viit: -ήσω, mѣ кѣлкѣ, dormѣ пе пѣmintѣ. [din]

Χамаіκοίτης, mi Хамаікоитос, ου (ό), кape се кѣлкѣ, doarme жос пе пѣmintѣ. [χα- μαί, κοίτη]. [de zndѣ

Χамаіκοιτία (ή), =Хаμευнія.

Χамаікупάρисσος (ή), зѣнѣ felѣ de plantѣ кѣ фѣpnze ka de kinapisѣ, вѣrianѣ de lim- bрічi, (Franz:) santoline. [χαμαί, κυπάρισσος].

Χамаілеος (ό), poet: in локѣ de хамаі- лѣων (planta).

Χамаіλεύκη, (ή), зѣнѣ felѣ de вѣrianѣ, (ал:) ѣгѣхων, еарѣв вѣпѣ de тѣse. [χαμαί, λεύκη].

Χамаілѣχής, εος (ό, ή), poet: =Хамаі- коіτης. [χαμαί, λέχος].

Χамаілѣων, онтос (ό), зѣнѣ felѣ de mo- піrlѣ (чѣ skimѣв фѣлѣpѣte fѣge). 2) зѣнѣ felѣ de skalete, кѣ кape се inкѣarѣ лан- теле, (Franz:) carline. [χαμαί, λέων].

Χαμαιμηλέλαιον (τὸ), *entē de mēshēgelē*. [χαλαμήλων, ἔλαιον].

Χαμαιμήλιος, *η, ον, αλ mēshēgelēlī*; *saē fēkētē dīn mēshēgelē*. [dīn

Χαμαιμήλον (τὸ), *enē felē de plantē mī floare* (κς *mīrosē de mēpē*), *mēshēgelē*. [χαμαί, μῆλον].

Χαμαιμυρσίνη (ῆ), *enē felē de kopēchelē, mīrsinē mērsenē*. [χαμαί, μυρσίνη].

Χαμαιμύρτη (ῆ), = Χαμαιμυρσίνη.

Χαμαιπαγής, *έος (ό, ῆ), [χαμαί, πήγνυμι] infintē, līnitē de pēnintē, = Χαμαιζήλος*.

Χαμαιπέτεια (ῆ), *κτερε жос; (fir:) mīcime, жосime, prostie*. [mī

Χαμαιτυπέω -ω, *biit: ήσω, sīntē kēzētē жос, mī чл: [dīn*

Χαμαιπετής, *έος (ό, ῆ), κτερε жос (ne pēmintē); (prin intind:) pītēlatē; (fir:) mīkē, postē, zadarnīkē*. "Επος—, Pīnd: [χαμαί, πέσω]. [de endē

Χαμαιπετώς, *adv: жос, pītēlat; (fir:) prost; fēpē lēkrape aktīv, fēpē pesslatē*.

Χαμαιπιτύϊνος, *η, ον, de, saē dīn tēmīgē*. "Οἶνος—, *fēkētē κς fēpnze de tēmīgē*. [dīn

Χαμαιπιτυς, *υος (ῆ), enē felē de plantē (κς fēpnze ka de moliftē), tēmīgē*. [χαμαί, πίτυς].

Χαμαιπλάτανος (ῆ), *enē felē de pītēlatē (mīkē) platanē*. [χαμαί, πλάτανος].

Χαμαιπούς (ό, ῆ), *smēlētōpē ne жос*. [χαμαί, πούς].

Χαμαιράφανος (ῆ), = Χαμαιδάλανος.

Χαμαιρεπής, *έος (ό, ῆ), plēkatē la pēmintē*. [χαμαί, ρέπω]. [de endē

Χαμαιρεπώς, *adv: in kīnē de plēkape in жос, fēpē 'nēlīme*.

Χαμαιρής, *έος (ό, ῆ), apēkatē жос la pēmintē*. [χαμαί, ρίπτω].

Χαμαιστρωσία (ῆ), *аштерпере жос ne pēmintē*. «Φύλλων —, Esxл: Sof: [mī

Χαμαιστρωτος (ό, ῆ), *аштерпстē жос ne pēmintē*. [χαμαί, στρώννυμι].

Χαμαίσυκη (ῆ), [χαμαί, σύκον] *enē felē de plantē, lantēle lēpēlī*.

Χαμαισυδής, *έος (ό, ῆ), (bot:) desnikatē (in pēpnitē) in ramēre in datē, чe pesape dīn pēmintē*. [χαμαί, σχίζω].

Χαμαιτυπείον (τὸ), *traktipē de kēpve*. [dīn Χαματύπη (ῆ), *кpвв*. [dīn

Χαμαιτυπής, *έος (ό, ῆ), [χαμαί, τύπτω] tpīntitē la pēmintē; (fir:) жосitē, postē*.

Χαμαιτυπία (ῆ), *кpввсpіe*. [mī

Χαμαιτυπικός, *ῆ, ον, кpввсpескē, in-sēmitē dneī kēpve*. [χαματύπη].

Χαματύκος (ό, ῆ), *ловitōpē, issitōpē,*

saē tpīntitōpē de чeвa la pēmintē || (subst:) enē felē de kēpētē (kape imī pīnde pīada gonind 'o жос la pēmintē). 2) = Άνδρόπορος. [χαμαί, τύπτω]

Χαμαιφερής, *έος (ό, ῆ), = Χαμαιρεπής*. [χαμαί, φέρω].

Χαμαιφυής, *έος (ό, ῆ), (desape plante) mērsenē, resēpitē ne жос, ne pēmintē*. [χαμαί, φυή].

Χαμαλός, *ῆ, ον, = Χαμηλός*.

Χαμελαία (ῆ), *enē felē de kopēchelē (dafinē κς fēpnze de mēslinē)*. [χαμαί, ἐλαία]. [de endē

Χαμελαίτης, *ου (ό), (prin: οἶνος, vinē) dresē κς fēpnze de χαμελαία*.

Χαμερπής, *έος (ό, ῆ), tpītē жос ne pēmintē; (fir:) postē, жосitē in pētpīlo sale*. [χαμαί, έpω]. [de endē

Χαμερπώς, *adv: in kīnē postē, жосit*.

Χαμεταιρίς, *ιδος (ῆ), глс: = Χαματύπη*. [χαμαί, έταίpα].

Χαμευνός, *άδος (ῆ), poet: = Χαμαιευνός; (in pēpnē, saē mī fēpē eūnē) = Χαμεύνη, saē Χαμευνία*. 2) = Χαματύπη.

Χαμευνέω -ω, *biit: -ήσω, dormē κлkatē жос ne pēmintē*. [dīn

Χαμεύνη (ῆ), [χαμαί, eūnē] *аштерпстē fēkētē жос ne pēmintē (de fēpnze, паіe, capvē, mī чл)*. [de endē

Χαμεύνης, *ου (ό), чeл чe doapme κлkatē жос ne pēmintē*.

Χαμεύνιον (τὸ), *mī Χαμευνίς, ιδος (ῆ), dim: ал лсі χαμεύνη*.

Χαμηλός, *ῆ, ον, poet: in локē de χθαμαλός; (prin intind: mī fir:) smīlītē, smēpitē, postē, жосitē*. [mī

Χαμίτης, *ου (ό), mī Χαμίτις, ιδος (ῆ), = Χαμηλός mī Χαμαιζήλος*. [mī

Χαμόθεν, *adv: de жос, de la pēmintē*. [χαμαί].

Χαμοκοιτέω -ω, *biit: -ήσω, nлп: in локē de χαμοκοιτέω*. [dīn

Χαμόκοιτος (ό, ῆ), *nлп: in локē de χαμαίκοιτος*.

Χαμός (ό), *глс: in локē de кампύлос*. [χαμαί]. 2) = Κημός.

Χαμουλκός (ό), [χαμαί, έλκω] *o māmīnē, prin kape se трапeаē kopēvīle dene mape ne kskatē*. 2) *enē felē de tpītē trēspē, sanie*.

Χάμψαι (οί), *Еqint: крокодеп*.

Χάν, *χανός (ό), Dor: in локē de χήν*.

Χανδάνω, [in afin: κς χαινω] *biit: χείσομαι, (nex: έχαδον tre: de кс: in локē de prez: кέχанда) poet: inkanē, koprin-*

zš, saš poučš sč konpinzš; (fir:) indestle-
lezš, sintš destolnikš; (kč inf:) poučš,
saš kstezš a. . «Εξ μέτρα χάνδανε κρητήρ».
Ia: Ψ. «Οἶκος κεχανδῶς πολλὰ καὶ ἐσθλὰ».
Od: Δ. «Ἦρη δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον».
Ia: Δ. «Ὡς αἱ χεῖρες ἐχάνδανον». Od: P.
«Ρόπαλον, τὸ οἱ αἰὶ ἐχάνδανε χεῖρ».
Tkr: ginea. «Ἦυσεν ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός».
Ia: Λ. «Οκέτι μοι στόμα χείσεται ἐξονομήναι
τοῦτο».
Om: Imn:

Χανδόν, ind: in lokš de ...

Χανδόν, ad: [χαίνω] kč rčpa kčskatš;
(prin intind:) kč mizatš poftš, kč nesagiš.

Χανδοπότης, ou (δ), poet: včtopš kč ne-
sagiš. [χανδόν, πίνω].

Χανδός, η, όν, poet: [χαίνω] foapte in-
kčpčtopš, lapš. Κύλιξ —. Engr:

Χάνη, saš Χάννη (ή), mi

Χάννος (δ), znš felš de nemte (de ma-
liš) de mare kč rčpa mare. [χαίνω].

Χανύσσω, saš Χανύω, viit: -ύσω, rls:
deskizš, kaskš rčpa, ka sč vorbeskš; saš
vorbeskš, stpirš in rčpa mare. [in afin:
kč χαίνω].

Χάος, eos -ους (τὸ), [χαίνω] (apx: mi
poet:) prčpastie; (prin intind:) intindepe
nemčpčinitš (de lokš, saš de timnš); de-
sheptš (asisš) fčpš fšndš; intšnepikš; (de
šnde) kaosš, neformata materie (a ele-
mentelop) maš 'nainte de kreagia lšmit;
(šne-opi poet:) almosfera, včzdšxš; iadšl.

Χάος (δ), Dor: = Χάος, činstiš, noviš,
respektaviš. «Χαοί».
Tkr: strčmomiš.

Χάω -ω, viit: -ώσω, (plu:) nimieskš,
desfiingezš [χάος].

Χαρά (ή), (poet: mi etmlu:) kčskčtšpš,
deskizčtšpš. «Στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ».
(Esx: in) At: (de šnde 2) (obič: mi fir):
včkčrie, veselie. [χαίρω in afin: kč χαίνω].

Χαραγή (ή), kčpčtšpš, desnikčtšpš. [mi

Χάραγμα (τὸ), efektš de desnikare, šp-
mč (semnš) de kčpčtšpš, sčpčtšpš; tš-
ietšpš; tinapš de monetš; monetš. «Χει-
ρὸς —». Lks: karakterš de skpisoape.

«Ἐχθνης —». Sof: mšmčtšpš. [mi

Χαραγμή (ή), rls: = Χαραγή. [mi

Χαραγμός (δ), = Χάραξις. 2) = Χάραγμα.

Χαραδὸς, έως (δ), Dor: Engr: in lokš de..

Χαράδρα (ή), [χάρασσω] kčpčtšpš de
pčmčntš (prinč: din kčpčere de apš),
matkš de nčpčš, mčnkčtšpš de apš (bezī
Dmstn: kčtpe Kalkl:); vale, in kape kon-
kčpr apele; potekš, stpimtš tpekčtoape;
rovčnš; (in čen:) nemterš; (šne-opi) stin-
kš, saš stanš de nčatš (On:). [de šnde

Χαραδραῖος, α, ον, kčvenitš la, prove-
ditš din, saš čel in felš de χαράδρα.
(bezī zič: prčt:). [mi

Χαράδρειον (τὸ), poet: in lokš de χαρά-
δρα, mčnkčtšpš de apš. [mi

Χαράδρεών, ώνος (δ), lokš plinš de mčn-
kčtšpš de apš, saš rovčne. [mi

Χαράδρηεις, εσσα, εν, poet: in lokš de
χαράδραῖος. [mi

Χαράδριον (τὸ), dim: al lšī χαράδρα. [mi

Χαράδριος (δ), znš felš de pastre kč
nene gadbene, če običnšiemte a' mi fache
kčvčl p' in rčpš de stinče, mi este foap-
te mčnkčtšpš (de šnde «Χαράδριος βίος»
Plt:), mi se sokotš, kč prin vedepea sa
nšmaš tšmčdšla ne pčtimamš de rčve-
nape, de ačea mi se vindea akonepitš.

Χάραδρος (δ), = Χάραδρα, [de šnde

Χαράδρῳ -ω, viit: -ώσω, pefakš znš
lokš in smčkčpš, saš rovčne; (pas:) mč
fakš rovčnosš; (prin intind:) mč deskizš,
mč lšveskš, mč lšpčeskš. «Τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῇ-
καν ἐπὶ τὴν ἔσοδον, ὡς ἂν χαράδρωθείη ὁ χῶ-
ρος, ὅπως μὴ σφὶ ἐσβάλοιεν οἱ Θηβαῖοι ἐπὶ
τὴν χώραν». Ep: (mi fir:) «Οἱ πόροι χαρά-
δρῶνται». Inkr: se lšpčesk. [mi

Χαράδρῳδης, eos (δ, ή), smčkosš, rov-
nosš; saš plinš de mčnkčtšpš de ape, pč-
nosš, mi čl:

Χαρακίαι, ou (δ), notpibitš de charakš,
saš parš; saš pesčpitš, kreskčtš ka znš
parš, saš znš charakš. (bezī mi pčagmčtš).

Χαρακίζω, viit: -ίζω, inrčpčdeskš, inkizš
p' inrčpčpš kč parš; poneskš, saš sprič-
nš ne stšlnt; pčtš čeva inkrčvčmat (ka pa-
piš la inrčpčditspš). «Αἱ μυῖται χαρακίζονται
τοῖς προσθίοις σκέλεσιν». Apst: [χάραξ].

Χαράκιον (τὸ), dim: al lšī χάραξ.

Χαρακισμός (δ), inrčpčdipe kč parš; saš
ponipe, spričnipe ne stšlnt. [χαρακίζω].

Χαρακίτης, ou (δ), poet: kom: in lokš
de χαράκτης. «Βιблиακός —». Tim: = Βιβλι-
ογράφος. [χάραξ -ακος].

Χαρακοβολία (ή), Škr: pšnepe de (in-
rčpčdipe, intšpipe kč) parš. [χάραξ, βάλλω].

Χαρακοποιέομαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, imš
intšpčeskš tavčpa prin inrčpčditspš mi man-
čpš. [mi

Χαρακοποιία (ή), fachepe de inrčpčditspš
kč parš mi de mangčpš supe intšpipe
(de tavčpš, mi čl:). [χάραξ, ποιός].

Χαρακώω -ω, viit: -ώσω, spričineskš kč
stšlnt; saš inrčpčdeskš kč parš; intšpčeskš
prin (saš ka prin) inrčpčditspš. «Τὸ στόμα
τοῖς ὀδοῦσι —». Štr: [χάραξ -ακος].

Χαρακτήρ (ὁ), Dor: in lokš de χαρ-
κτῆς, = Χαρακτήριον (Stef: Biz:). 2) (οὐκ:)
= Χάραγμα, semnš s̄pnatš in чева, tinapš,
mapkš de monetš; (in чен:) partikšlapš
semnš xarakteristikš, saš deosevitorš, de
kšnoaštere; (ptp) partikšlapšl stilš al
fie-kšpšia astopš; (fir:) xarakterš, felš;
idiomš; fisiornomie. «Γλώσσης(“Προσώπου)
—,,. Ešp: “Ἀνδρὸς χαρακτήρ ἐκ λόγου γυν-
ρίζεται,,. Γnm: [χαράσσω]. [de xnde

Χαρακτηρίζω, viit: -ίω, xarakterizš, (ad:)
pišš ne чева xñš deosevitorš semnš snpe
konoaštere, saš fakš чева kšnoskšiš (de-
skriš) ppin partikšlapre xarakteristive se-
mne. [wi

Χαρακτηριστικός, ἡ, ὄν, (wi adv:) -ικῶς, =
Χαρακτηριστικός, saš Χαρακτικός. [wi

Χαρακτήριον (τὸ), instršmintš de sko-
vit, saš s̄pnat in чева, dšlitiš, (Franц:)
burin.

Χαρακτήρισμα (τὸ), semnš deosevitorš
snpe kšnoaštere, saš xarakteristikš. [wi

Χαρακτηρισμός (ὁ), xarakteristikš saš
eksaktš deskriepre, penpesintape de vpe
xñš lškpš (akt: saš pas:). [wi

Χαρακτηριστικός, ἡ, ὄν, xarakteristikš,
(ad:) kape slžxemte snpe eksaktš, wi
deosevitoape kšnoaštere de peps: saš
lškpš. [χαρκτηρίζω]. [de xnde

Χαρακτηριστικῶς, adv: kš kinš xarakte-
ristikš, saš de deosevitoape eksaktš kš-
noaštere.

Χαράκτης, οὐ (ὁ), s̄pnatopš (de печегі,
wi чл.; tinšpitopš de monete, wi чл: [χα-
ράσσω]. [de xnde

Χαρακτικός, ἡ, ὄν, kape slžxemte, saš
este indeminatikš la s̄pnape, skovipe de пе-
чегі, wi чл: saš tinšpipe de monete, wi чл:

Χαρακτός, ἡ, ὄν, skovitš, s̄pnatš, saš
płinš de všpšzišie s̄pnate. «Ρίνη — „
Ešp: pilš všpratš. [wi

Χάρακτρον (τὸ), = Χαρακτήριον, dšliti-
š de s̄pnape.

Χαράκωμα (τὸ), lokš intšpitš, tavšpš
inprežmšitš kš parī neste malšpī de шап-
цpī. [wi

Χαράκωσις, εως (ή), inšpšdipe kš parī;
snpižinipe kš s̄lilpi; intšpipe de tavšpš
kš шапцpī. [χαράκω].

Χαραμός, ὦ (ὁ), Dor: in lokš de χη-
ραμός.

Χάραξ, ακος (ή), parš, xarakš lšnšš wi
desnikatš in vīpšš pentpš inšpšdipe,
saš ponipe. 2) pamšpš, krapš de mš-
slinš čionlitš pentpš s̄šdit. 3) ršpdš din

parī inšpščišagi; (naptik:) tavšpš de oa-
ste inšpšditš (intšpitš) kš parī mi шап-
цpī, = Χαράκωμα. 4) xñš felš de peste
de mare. [χαράσσω].

Χαραποιέω -ῶ, viit: -ήσω, пш: in lokš
de xapoioiέω.

Χαράσσω, viit: -άξω, [in afin: kš γράω]
fakš kšpšpšpī, saš шпшцлече, desnikš
in fapš saš ne d' asšpape; kšpš; sapš kš
dšlitiš, skoveskš pšatpš, wi чл: (in чен:)
insemnezš; (ppin intind:) deskriš, dese-
mnezš; askšpš (ppin: fepestpeš, saš alš
asemenea instršmintš); (de xnde fir:) inš-
speskš, intšpitš; (wi pas: kš dat:) mš
mīniš asšpape kšiva. «Μεγάλως καχαραγμέ-
νον αὐτοῖσι δια τὴν ἐσθολήν». Ep: nekšžitš.

Χαρεῖη, a 3: sinr: peps: de nex: al poft:, wi
Χαρεῖς, εῖσα, ἐν, nex: 2: de papt: al
lšlī xalšp.

Χάρη, poet: in lokš de ἐχάρη, wi
Χαρήσομαι, viit: de xot: al lšlī xalšp.

Χάροντο, poet: in lokš de ἐχάρησαν.

Χαριδότης (δότης), ου (ὁ), wi Χαριδο(δῶ)τις,
ιδος (ή), poet: dšštopš de gpašie, saš de
vškprie. [χάρις, χαρά, δίδωμι].

Χαρίει, vok: všpš: al lšlī...

Χαρίεις, εσσα, εν, чел че are, saš este
fškšš kš oape-kape deosevitš gpašie
(Tšp: xazš), gpašiosš, plškšiš. «Χαρίεν
μέτωπον». Om: «Εἵματα χαρίεντα,,. Om:
«Ὡ χαρίεσσα κόρη». Tkp: «Χαρίεις λόγος,,.
Apst: iskšsitš. «Οἱ χαρίεντες,,. Lks. чel kš
plškšte pšpšpī, kine kreskšpī, (Franц:)
les gens du bel air. «Τῶν ἱατρῶν οἱ χα-
ρίεντες,,. Plt: чel de mepitš. «Χαρίεν τὸ
τοῦ ἵπποκόμου,,. Pl: «Τὰ χαρίεντα,,. Lks:
глшмеле. (wi in felš de iponie) «Χαρίεν
γє, ѣφш». Ksn: лшч: are xazš. || (пропа-
рокс:) «Χαρίεν,,. At: in lokš de χαρίεντως.
[χάρις]. [de xnde

Χαριεντίζομαι, viit: -ίσομαι, vorbeskš plš-
kš, glšmeskš kš iskšsingš (kš xazš).
[de xnde

Χαριέντισμα (τὸ), glšmš plškšš (kš
dšxš, (Franц:) bon mot [wi

Χαριεντισμός (ὁ), glšmipe gpašiosš.

Χαριεντότης (ή), gpašiositate, (Franц:)
urbanité. [wi

Χαριέντως, adv: in kinš plškšš, gpa-
šiosš, kš iskšsingš; (xne-opi) kš sinče-
pitate, cinstit, in kšpšie de inimš (Iskr:
Панец: 13). [χαρίεις].

Χαριεργός (ὁ, ή), poet: dšštopš de gpa-
šie lškpšpšlop sale, saš ale altopa. (e-
nit: al Minervei). [χάρις, ἔργον].

Χαριέστατα, adv: s̄s̄prl: al l̄xī χαριέν-
τως. (prinç:) next: ak: im: al l̄xī...

Χαριέστατος, η, ον, s̄s̄prl: mi

Χαριέστερος α, ον, kompar: al l̄xī χα-
ρίεις. || (next:) Χαριέστερον, adv: kompar:
al l̄xī χαριέντως.

Χαρίζομαι, viit: -ίσομαι, (κς ak: mi dat:)
daš in xap̄, x̄p̄x̄z̄esk̄ čeva k̄iva; (κς
dat: n̄smaī) fak̄ xap̄ saš graḡie k̄iva,
saš čeva pent̄x̄ xatīp̄x̄ k̄iva; m̄t̄ si-
lesk̄ a fače ne plak̄x̄ k̄iva, saš a in-
d̄topa, a m̄x̄m̄mi ne činev̄; (fir:) imī
indest̄lez̄x̄ patim̄ele, saš čea k̄t̄re mine
patim̄ a k̄iva; (pas:) s̄int̄š, saš m̄t̄ fak̄
in plak̄x̄ k̄iva. “Δημοσθένης ἐπέστειλεν
Ἀθηναίοις, καὶ ἐδεῖτο χαρίσασθαι τοῖς Λυκούρ-
γου παῖσι τὸ πατρῶον ὄφλημα, καὶ αὐτοὶ ἐ-
χαρίσαντο,,. Esx: “Ἐμοὶ τοῦτο χάρισαι,,.
Lks: (mi f̄p̄x̄ dat:) “Τὰς χάριτας ὅστις εὐ-
γενῶς χαρίζεται, οὗτος ἡδιστος,,. Gnm: (mi κς
men: poet:) «Οὐτὶς ἐπίσχεσις ἀλλοτρίων χα-
ρίσασθαι,,. Om: (mi n̄smaī κς dat:). “Τὴν
αὐτὸς ἐποίησε χαρίζομενος πατρί,,. Es: “Πῶς
ἂν τοῖς θεοῖς χαρίζοιτο,,; Ksn: “Καὶ τοῖσι
ἑυδόεσι ἐκεχάριστο,,. Ep: Ὑ a indatopat.
“Σχεθέτω δ' αἰδοῖς: οὐ γὰρ πάντα σοι χαρι-
ζόμενος τὰδ' αἰδεῖ,,. Od: Θ. n̄s fače m̄x̄-
m̄m̄pe t̄x̄x̄op κς k̄ite k̄int̄x̄. (κς dat:
modif:). “Μή μοι ψεύδῃ χαρίζεο,,. Od: Ξ.
n̄s k̄x̄ta a m̄t̄ indatopa κς min̄v̄isn̄i. (mi
fir:) “Ταστὶ (“Θυμῶ “Ἠδονῇ) χαρίζεσθαι,,.
Ksn: (mi pas:) “Πεισθέντες, ὥς κεχαρισμέ-
νοι φιλοῦσι,,. Ksn: ka κςm le ap fi f̄x̄k̄i
graḡie. “Δῶρα θεοῖς κέχαρισμένα,,. Om: n̄p̄-
k̄ste. «Ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῶ,,. Om: ix-
vite inimeī mele, prea ixvite. “Ἐταῖ-
ρος κεχαρισμένα εἰδῶς,,. Od: Θ. foapte fa-
voravil̄š. [din

Χάρις, ιτος (ή), (ak: χάριν, mi foapte
par χάριτα) atr̄p̄x̄toape graḡie, (T̄x̄p̄ç:)
n̄x̄p̄; (desupe k̄x̄vint̄š) ind̄x̄plek̄toape
d̄x̄leaḡx̄, n̄p̄x̄ere, (F̄ranç:) gr̄âce, agr̄é-
mens. “Θεσπεσίην τῷ γε χάριν κατέχευεν Ἀ-
θήνη,,. Od: Β. “Ἐρμῆς, ὅς ῥά τε πάντων
ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος δάζει,,.
Od: Ο. “Οὐ οἱ χάρις ἀμφιπεριστέφεται ἐπέ-
εσσιν,,. Od: Θ. (mi im:) “Κάλλει καὶ χάρισι
στίλβων,,. Od: Ζ. 2) fačepe de vine (din
parte d̄t̄x̄top̄x̄l̄i); pek̄x̄n̄oxt̄inḡx̄ (din
parte priimit̄op̄x̄l̄i; indatopipe; pes̄n̄p̄-
t̄ipe; m̄x̄m̄m̄pe; in men̄ax̄at̄ eks̄p̄sie)
amopoas̄x̄ dov̄ind̄ipe, saš tr̄z̄neask̄ in-
p̄es̄nape; (de x̄nde x̄ne-op̄i) atračepe
de d̄paroste; (maī des) xatīp̄x̄; (B̄isep:)
dap̄x̄, x̄m̄p̄ipe a s̄f̄int̄x̄l̄i d̄x̄x̄. “Ἡ χά-

ρις ἡ βραδύπους ἀχαρίς ἐστὶ χάρις,,. En̄p̄ç:
Οὐ τίς ἐστὶ χάρις μετόπισθ' εὐεργέων,,. Od: Δ.
“Βεβαιότερος ὁ δράσας τὴν χάριν ὁ δ' ἀντο-
φείλων ἀμβλύτερος,,. T̄x̄y: “Ἄχριν ποιεῖν (φέ-
ρειν, καταθέσθαι, mi κλ:) τινι,,. Lks: a fače
graḡie, a indatopa. mi “Ἄχριν εἰδέναι (δ-
φείλῃν, mi κλ:) τινί,,. Lks: a pek̄x̄noas̄te
graḡia, a r̄m̄m̄nea indatopat̄x̄, mi κλ. “Ἄ-
χριν ἀπέχειν (κομίζεσθαι),,. Lks: “Οἱ οἱ ἀ-
πεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιῶν,,. Es: “Σοὶ δὲ
θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν δοῖεν,,. Il: Ψ. (mi in-
tr' axt̄ ak̄x̄en:) “Οὐδεμίαν χάριν ἔχω τῷ
βίῳ (τοῖς σιτίοις, mi κλ:),,. Lks: n̄s sim̄ḡx̄
ničī o m̄x̄m̄m̄ipe. “Πολλὰ ποττὰν ζῶαν
εἶπε χρήσιμα, μεγάλα χάρις αὐτῷ,,. T̄kr: “Ἐκ
τῶν ἴσων ὑπουργημάτων μειζόνων χαρίτων ἑ-
μῆς (οἱ τύραννοι) τυγχάνετε,,. Ksn: (mi de-
s̄n̄pe amor̄š) “Ἢ τοῦ θήλεος ὑπειξῖς τῷ
ἄρρ̄ενι χάρις κέκληται πρὸς τῶν παλαιῶν,,.
Pl: (de x̄nde) “Ἀλόχου κουριδίης οὔτι χά-
ριν ἔδεν,,. Il: Λ. n̄s s' a v̄x̄k̄sp̄at de d̄insa.
“Χάριτος πράττειν,,. Lks: saš “Διὰ χαρίτων
ῥα τιнос χρῆσθαι,,. Ksn: || “Ἐν χάριτι, saš
“Εἰς, mi (maī des) “Πρὸς χάριν,,. F̄ps: =
“Κατὰ χάριν,,. d̄s̄ne plak̄x̄, saš xatīp̄x̄.
“Μήτ' ἐμὲ ἐν χάριτι κρίνης,,. T̄kr: “Μήτ' ἐ-
κείνου πρὸς χάριν μῆτ' ἐμοῦ πρὸς ἀπέχθειαν
ἀκούσατε,,. Dm: “Πρὸς χάριν τιнос πολιτεῦ-
σθαι (λέγειν τι),,. Pl: Sof: “Ἐς τὴν τῶν
ξυμμάχων χάριν,,. T̄x̄y: (mi el:) “Χάριτι
τῶν Μεσσηνίων πεισθεῖς,,. Lks: (mi im:) “Διὰ
χαρίτων εἶναι, saš γίνεσθαι,,. Ksn: κς m̄x̄-
m̄m̄pe. (mi κς men:) “Οἶωνοι ὀρμῶντες
πρὸς χάριν βορᾶς,,. Sof: (de x̄nde || ob̄iç:
el:) “Χάριν, = ἔνεκα. “Τούτου χάριν. Dm:
“Τοῦ χάριν,,. Dm: “Μηδὲ ψεύδεσθαι γλῶσ-
σης χάριν,,. Es: n̄smaī ka s̄x̄ z̄içī čeva.
(mi in pleonas̄m̄š). “Τίνος χάριν ἔνεκα,,;
Pl: (mi κς aptik:) “Οὐ τὴν Ἀθηναίων χά-
ριν ἐστρατεύοντο, ἀλλὰ τὴν αὐτέων Μιλησίων,
ὀφειλόμενά σφι ἀποδιδόντες,,. Ep: (mi κς po-
ses: pron: f̄p̄x̄ men:) “Ἐμὴν (“Σὴν) χά-
ριν,,. Lks: pent̄x̄ xatīp̄x̄ meš (t̄x̄š). 3)
poet: in lok̄ de xat̄, v̄x̄k̄p̄ie, v̄es̄elie;
saš ob̄iek̄l̄ de v̄x̄k̄p̄ie. “Χρύσεια ἔνοπτρα,
παρθένων χάριτας,,. Ēx̄p̄: (κς n̄sme pron:
d̄s̄ne mitoloç:) “Αἱ τρεῖς Χάριτες,,. Iap̄ Χά-
ρις (partik: Graḡia čea maī t̄n̄p̄x̄ din
čele t̄p̄i) in lok̄ de ἡ Πεῖθ̄.

Χαρίσιος, α, ον, n̄p̄t̄am̄š, saš priçin̄si-
top̄x̄ de graḡie, de vine-fačepe. || (s̄x̄bst:
v̄tr̄x̄:) x̄n̄š fel̄x̄ de n̄f̄ine; (fem: mi next:)
x̄n̄š fel̄x̄ de çap̄x̄, çe s̄x̄k̄ia ka ad̄x̄k̄-
toape de lin̄içl̄i. || (in next:) Χαρίσια (se
ing: ier̄a), = Χαριτήσια. [mi

Χάρισμα (τὸ), semnă de grație (favoare, prieteneskă simgimintă), dară, bine-făcutoare faptă. [mi]

Χαριστεόν, posit: αλ λῆ [χαρίζομαι].

Χαριστήριος, α, ον, folositoră la expresie de rekonomintă, mijlocă arătătoră de mslușmire. "Χαριστήρια (se inu: ieră),,, жерте de mslușmire кэtre Dsmneză, = Euxaristhria. [mi]

Χαριστικός, ή, ον, bine-disușă a face grație, απλεκатῶ λα bine-faceri, îndatōrătoră, darnică. [mi]

Χαριστίων, ωνος; (δ), знѣ felă de ксмпн-пѣ (пѣсковитѣ de Arximedă). [χαρίζομαι].

Χάρита, rap in lokă de χάριν, ак: αλ λῆ χάρис.

Χαριτήσια (τὰ), (se inu: ieră) o serbțio-reaskă meremonie in cinstea Грациilor. [χάριτες].

Χαριτία (ή), глѣмѣ. [χάρис].

Χαριτοβλέφαρος (δ, ή), чел кс граціоасе плеопе de oki, saă vedepi (кѣстѣтѣрѣ). || (sxbst): Χαριτοβλέφαρον, знѣ felă de plantă (взнѣ de атрас dparoste). [χάρис, βλέφαρον].

Χαριτόβρυτος (δ, ή), isbopitoră (plină) de grație. [χάρис, βρύω].

Χαριτογλωσσέω, ω, viit: ήσω, = Γλωσσο-χαριτέω, ворвекѣ пе плакѣл кѣѣва, лп-гѣмекѣ кс лпмвѣ dslче. [χάρис, γλωσσα].

Χαριτόδοτης, ου (δ), = Χαριδότης.

Χαριτόφωνος (δ, ή), чел кс граціосѣ (dsl-че) гласѣ. [χάρис, φωνή].

Χαριτώ, -ω, viit: -ώσω, знплѣ de gra-ціо, fakă ne чпнева граціосѣ. [χάρис -итос].

Χαριτώπης, ιδος (ή), poet: чеа кс гра-ціоасѣ faмѣ, saă кѣстѣтѣрѣ. [χάρис, ѡψ].

Χάρμα (τὸ), poet: обѣктѣ de вѣкѣrie (in nen: saă pentpѣ pѣѣл атзіа); (prin intind): veselie, (de znde Franu:) charme). [mi]

Χάρμη (ή), poet: вѣкѣrie, veselie (prin: pentpѣ vipsingѣ); (de znde) fepante dopingѣ, dragoste de pesvoіѣ; (in intind: обѣч:) pesvoіѣ, вѣтѣліе. [mi]

Χαρμονή (ή), mare вѣкѣrie. [χαίρω]. [de znde]

Χαρμονικός, ή, ον, = Χαρμόσυνος. [mi]

Χρμoсoύνη (ή), = Χαρμονή, veselie; (prin: fem: αλ λῆ ...

Χαρμόσυνος (δ, ή), adskpitoră de вѣкѣrie, insogită de veselie. "Χαρμόсуна (se inu: ieră),,, сербѣтоаре pentpѣ вре o veselitoare inпрежѣраре.

Χαρμόφρων, ονος (δ, ή), poet: [χάρμα, φρήν] veselă, plină de вѣкѣrie.

Χαροδότης (-δότης), ου (δ), mi Χαροδό- (δω)тис, ιδος (ή), = Χαριδότης.

Χαροποιέω, -ω, viit: -ήσω, fakă, priçin-ieskă вѣкѣrie, вѣкѣрѣ. [din]

Χαροποιός (δ, ή), гѣкѣторă (adskpitoră) de вѣкѣrie, inвѣкѣрѣторă. [χαρά, ποιός].

Χαροπός, ή saă ѡς, ѡν, [χαρά, ѡψ] veselă, vioiă la vedepi; saă чел кс oki алвастри, saă вѣлані; (in nen:) алвенеуѣ, влondă; (prin intind:) мѣреуѣ, veselă кс оаре-каре dslчеадѣ, = Φαιδρωπός. "Λέων — „ Om: Ткр: кс oki лѣчѣиші, saă (in antifr:) спѣimintѣторі. "Χαροπιοі оі ѡφθαλμοі αὐτοῦ ἀπὸ οἴνου,,. Skp: "Ομματα χαροπότερα πολλὸν Ἀθάνας,,. Ткр: (vezі mi γλαυκῶπις). "Θάλασσα ("Γαλήνη) —,,. poet: [de znde]

Χαροπότης (ή), вѣтѣние знитѣ кс оаре-каре veselie, saă vioiçisne. "Εἰκάζοντο τῇ χαροπότητι τῶν ὀμμάτων γερμανικά γένη εἶναι,,. Пл:

Χάροψ, опος (δ, ή), poet: in lokă de χαροπός.

Χαρτάριον (τὸ), = Χартіон, xіrtіѣмѣ, dim: αλ лῆ...

Χάρτης, ου (δ), [de avi] xіrtie (de па-кѣрѣ); foae de xіrtie, (mi fir:) de metală; (prin intind:) foige, tetpѣdѣ; [de avi] kar-te, inskpіsѣ; skpіsѣ (звразѣ) de astopă || (la i:m) літератѣрѣ.

Χαρτίδιον (τὸ), dim: αλ лῆ...

Χартіон (τὸ), dim: αλ лῆ χάρτης, xіrtіоарѣ.

Χαρτογράφος (δ), skpiitoră ne xіrtie; pre-skpiitoră; taxigrafă; skpiitoră de кѣрѣл. [χάρτης, γράφω].

Χαρτοπράτης, ου (δ), [χάρτης, πιπράска] = кс...

Χαρτοπώλης, ου (δ), vlnzѣторă de xіrtie. [χάρτης, πώλης].

Χартос, ή, ѡν, вprednikă de вѣкѣrie. "Τὸ χαρτὸν,,. in lokă de ή χαρά, вѣкѣrie, saă adskpitoră de вѣкѣrie. [χαίρω].

Χαρτοφυλάκιον (τὸ), portofoliă (rīosdană de xіrti), saă архивѣ, (ad:) tokă, saă lokă, in kape se пѣstpeazѣ xіrtiі. [din]

Χαρτοφύλαξ, акос (δ), пѣstpѣторă de пѣ-вliche (ofіçiale) xіrtiі, saă inskpise, архиварѣ. [χάρτης, φύλαξ].

Χарυβδίω, viit: -ίω, inrīgѣ ка...

Χάρυδης, еως (ή), [χαός, ροιβδέω] o вѣл-тоаре de mare inтpe Italia mi Sicelіa, kape inrīgіа корѣвїіе, че se anponiaѣ ф-рѣ вѣгаре de seamѣ; (in nen:) пѣпастіе.

Χάρων, ωνος, mi онтос (δ), poet: in ло-

«š de χαροπός. (in antips:). «Λέων (α' Αι-
τός) —» Lik: || (ka neme prop: dšne mi-
tolu:) Xaronš, tpeκtopɔɔa moɔɔilop ne
baɔta Aχepɔɔsia in iadš. [χάρᾱ]. [de ɛnde

Xapwvεios (ó, ή), al lxi Xaronš (al Ia-
dɔɔɔi), ɔel de sɔɔɔt pɔmɔntš. «Θύρα —». Gal:
prin kape se skoteaš vinoɔaɔi la moar-
te. «Κλίμαξ —». Plɔ: prin kape se ɔp-
kaš, se infɔɔɔimaš zeitɔɔɔile sɔtepane la
lokaɔ de ʒepɔtɔɔ, saš la aɔtaɔe. || (sɔɔɔst:)
«Xapwvεion, mi Xapwvion (se inɔ: θάραθρον)».
nemteɔɔ de iadš (ad: din kape es aɔɔɔɔ
omopitopɔi, pɔekɔm este aɔnɔ Neapola
Siceliɔ nemteɔa kɔɔilop, grotte aux chi-
ens). [mi

Xapwvίς, iɔos (ή), poet: in lokaɔ de xa-
pōvεios. «Αὔρα —» Non: oɔpɔvitoape, omop-
ɔitoape. [mi

Xapwvίτης, ou (ó), al lxi Xaronš, veni-
tš inɔp'ɔn kinš din iadš (dšne ɔɔea-l-aɔ-
tɔ lɔme), moɔtš inɔiatš.

Xapwπός, mi Xápωφ, ωπος (ó, ή), poet:
(maɔ noš) in lokaɔ de χαροπός, χάρωφ.

Xáσις, εως (ή), [χαίνω] desɔɔikape, kɔ-
skape, ɔpɔɔeɔe; (prin intind:) desɔpɔɔɔɔɔe,
inɔpɔɔɔɔɔe.

Xaɔkázω, viit: -áɔω, kom: (kɔ ak:) mɔ
ɔitš kɔ ɔɔa kɔskatɔ, imi aɔɔ toatɔ lɔ-
area a mɔnte pɔɔonitɔ la ɔeva. [χάσκαξ].

Xáσκανον (τό), maskɔ kɔ ɔɔa kɔskatɔ.
2) ɔnš felaɔ de plantɔ, =Ξάνθιον, [mi

Xáσκαξ, akos (ó), kom: kaskɔ-ɔɔɔɔ, ne-
pɔdš. [din

Xáσκω, pɔel: ɔχασκον, mi maɔ mɔatɔ
nɔ) =Χαίνω, kaskɔ. «Στόμα —» Lks: (mi
kɔ ak: kɔ pɔɔɔ:) «Χάσκω πρὸς τι, saš τι-
να». = Xaɔkázω.

Xaɔkωρέω -ō, viit: -ήɔω, mɔ ɔitš kɔ-
skind ɔɔa p' inɔpɔɔɔɔɔ.

Xάσμα (τό), [χαίνω] kɔskɔtɔɔɔ, saš di-
stancɔ deɔeaɔɔɔ; (paptik:) ɔɔa kɔskatɔ a
leɔɔɔi, mi ɔɔ; (fir:) pɔntɔɔɔ, kɔskɔtɔɔɔ
maɔe de pɔmɔntš, pɔɔpastie. «Σεισμοῦ δέ
γενομένου ῥαγῆνοι τε τῆς γῆς, καὶ γενέσθαι
χάσμα». Plɔ: [de ɛnde

Xaɔmáomai -ōmai, viit: -ήɔomai, kaskɔ dop-
mitind; (fir:) = Χαίνω, sintš kɔskatɔ; (prin
intind: kɔ ak: kɔ pɔɔɔ:) mɔ ɔitš kɔ lɔape
a mɔnte (sintš kɔ totɔɔ pɔɔonitɔ) la ɔeva
«Τῆς θύρας χασμομένης ἂν ἐπιλάβηται, πρῶ-
τος εἰσεληλυθεν». (Al: in) At: [mi

Xaɔmatίας. ou (ó), mi

Xaɔmatικός, ή, ɔn, fɔkɔtɔɔɔ (desɔkiz-
tɔɔ de pɔɔpɔstɔi. «Σεισμός —», Apst:

Xaɔméomai, Ion: in lokaɔ de xaɔmáomai.

Xáσμη (ή), [χαίνω] mi Xáσμημα (τό),
kɔskape de ɔɔɔɔ (de somnš); (prin in-
tind:) dopmitape; neɔɔɔɔɔ; (ɔne-opɔ) lɔ-
kɔɔ, ɔe pɔvɔɔte ɔineɔa kɔ ɔɔa kɔskatɔ
(sɔɔɔɔɔɔ). [mi

Xáσμησις, εως (ή), kɔskape (de somnš).
[Xaɔmáomai].

Xaɔmós (ó), =Xáσμη, Xáσμησις. [χαίνω].

Xaɔmáō -ō, viit: -ήɔω, kaskɔ des de
sompɔ; (prin ɔpm:) 'mi este somnš, dop-
mitɔɔ. 2) (ɔram:) fakɔ veɔɔɔɔɔ plɔne
de kɔskɔtɔɔɔ. [din

Xaɔmódɔs, eos (ó, ή), sɔpɔɔɔ la kɔskɔ-
tɔɔɔ de somnš, somnɔpɔɔɔ; (prin intind:)
tɔɔɔɔɔ, leɔneɔ. 2) plɔnš de kɔskɔtɔɔɔ,
saš deɔeɔtɔɔɔ. [Xaɔmós, saš Xáσμα]. [de
ɛnde

Xaɔmódia (ή), dopmitape, aɔlekaɔe la
sompɔ; (prin intind:) leɔne, neɔɔɔɔ. 2)
(ɔram:) =Πλαταιαμός (din mɔɔte voɔale
ɔneɔe neste aɔteɔe), (Lat:) hiatus (sɔpɔ
eks: «Ὅφρα οἱ εἴη ἰοὺς χρίεσθαι», Od: Δ.
261, 262).

Xaɔsámēnos, poet: in lokaɔ de xaɔsámēnos,
nex: 1: de paptɔ: al lxi χάζομαι.

Xateúō, mi Xatéō (fɔɔɔ viit:), mi

Xatízō, viit: -íɔω, poet: (kɔ pɔn: saš
inf:) sintš lɔnsitš de ɔeva; (prin in-
tind:) kastɔ, dɔpɔskɔ. «Πάντες θεῶν χατέ-
ουσ' ἄνθρωποι», Od: «Μάλα περ νόστοιο χα-
τίζων», Od: Δ. «Πρόμολ' ᾗδε· Θέτις νύτι
σεῖο χατίζει», Il: Σ' (mi fɔɔɔ kazɔ). «Μή-
πως χατίζων πτώσεως ἀλλαστρέους οἴκους. Es:
fiind lɔnsitš. [din

Xatís, iɔos (ή), mi Xátos eos -ous (τό),
Dop: in lokaɔ de χῆτος, lɔnsɔ, ɔɔɔɔɔ.

Xaυλιόδους, mi Xaυλιόδων, onɔos (ó, ή),
kolɔatɔ la dɔngɔ. || (sɔɔst: inɔpɔɔɔɔ mi
fɔɔɔ ɔdɔɔɔ) dɔnte emitɔ afaɔɔ din ɔɔɔ
(ka al pɔɔkɔɔɔ mistɔɔɔ, al elefantsɔɔi,
mi ɔɔ:). [Xaύλιος, ɔdɔɔɔ].

Xaύλιος (ó, ή), mi Xaύλος, η, on, ɔɔs:
in lokaɔ de xaύnos; (prin intind:) leɔnɔ,
emitɔ afaɔɔ.

Xaύνάξ, akos (ó), [xaύνος] tɔɔfamtɔ, in-
ɔimfatɔ, mɔndɔɔ; lɔɔɔtɔɔɔɔ; amɔɔitɔɔɔ;
voɔɔitɔɔɔ de sekɔtɔɔɔ.

Xaυνιάζω, (saš dšne inɔpɔnt: lxi Kopai
xaυνάζω), viit: -áɔω, ɔɔs: sintš, saš mɔ
fakɔ [xaύνος, veɔi ɔiɔ:], =Πλαδάω.

Xaυνολόγος, (ó, ή), voɔɔitɔɔɔ de sekɔ-
tɔɔɔ, lɔɔɔtɔɔɔɔ. [xaύνος, léɔω].

Xaυνοποιός (ó, ή), inɔɔɔɔtɔɔɔ de ɔmɔ-
pɔngɔ, saš seakɔ mɔndɔɔe; aɔɔkɔtɔɔɔ de

trindzvie, saš molivisne. 2) indeletni-
čit in zbdzrničii. [χαῦνος, ποιός].

Χαυνοπολίτης, ου (ό), kom: четъгванъ
секъ, nerioвъ. [χαῦνος, πολίτης].

Χαυνόπρωκτος (ό,ή),=Εὐρύπρωκτος. [χαῦ-
νος, πρωκτός].

Χαῦνος, η saš os, on, гъзросъ, въретосъ,
ръritъ, afinatъ; (ovst:) вхавъ; (prin in-
tind:) sekъ; slavъ; (vne-opi) лхnrъ (vezī
χαύλιος); (fir:) задарникъ, demertъ (fъpъ
исправъ); (desnpe pers:) nerioвъ; xъспелъ,
sekъ-mindpъ, inrimfatъ; neamezatъ, nesta-
topnikъ; lesne-amъritъ. «Νοῦς — ». Sol:
«Κενεῶν ἐλπιδων χαῦνον τέλος». Pind: «Χαῦ-
να ἐφράσαντο». Sol: «Χαῦνον ὄνομα». Ap-
stf: demertъ. [de xnde

Χαυνότης, (ή), nesoliditate; afinzate, pъ-
prime; (fir:) xъспringъ; neaktivitate; nerio-
bie; molivisne; seakъ mindpie. [mi

Χαυνόω -ω, viit: -ώσω, fakъ чевa sekъ,
papъ, slavъ; (prin intind:) deskizъ (At:
H. 363). || (mij: de sine-pas:) mъ mīn-
dreskъ in sekъ, mъ inrimfezъ. [de xnde
Χαύνωμα (τό), гръmadъ de пъmintъ a-
finatъ (nekъlkatъ).

Χαυνώνες, греш: in lokъ de хаунώνес.

Χαύνως, adv: nesolid, moale, afinat; (fir:)
слав; nerioveshte; кх molivisne mi ne-
aktivitate; inrimfat, кх fъmъpī seчi. [χαῦνος].

Χαύνωσις, еως (ή), moleshipe, слъvipe.
«Ἀναπειστηρία — ». Apstf: amъpire de a-
skъlъtopi. [mi

Χаунωτικός, ή, он, (кх чен:) kontpivzi-
topъ ла moleshipe, слъvipe, mi чл: [χαυνόω].

Хаунώνес (оі), [Евр:] xъ felъ de piñi,
saš пръжитpī.

Хέδρωπα (τά), mi Хέδροποι (оі), (im: e-
tero: mi eterokl: ал лxi хédpōψ) лerxme
(prinч: fasole, бовъ, лinte, mi чл:). [de
xnde

Хедропώδης, еос (ό,ή), лerxminosъ, saš
чел din soixл лerxmelop.

Хédpōψ, mi Хédpōψ, opos (ό), (vezī хé-
дропa). (s'a гъsit nъmaī dat: im: хédpōψi).
[хéip, дрéпw].

Хée, poet: Ion: in lokъ de эхеe, эχει, a
3: sing: pers: de прел: ал лxi хéw.

Хεία (ή), poet: Ion: in lokъ de хeиa.

Хεζανάκη (ή), silъ de ewit afapъ; xъ
felъ de alifie inlesniioape ла ewipe de
mistalъ. [хéζw, аnάκη].

Хεζητιάω -ω, viit: -άσω,=Хεσειω.

Хеζοικινικός, ή, он, kom: napodie ал лxi
Куζοικινικός. «Βάμμα — ». Apstf: къкаре de
pikъ.

Хéζw, viit: χεσοῦμαι, (nex: эхеса, tre:
de кх: хéχoдa) =Ἀποπατῶ, esъ de mista-
lalъ. || (mij:) mъ кхfъpeskъ ne mine.
«Хéсaиto γάρ, εἰ μαχέсaиto». Apstf: [хéw].

Хeиa (ή), гapъ de шapne. [эχis].

Хeиλάριон (τό), dim: ал лxi ал лxi хeи-
лос, взишоapъ.

Хeиλεύω, греш: in lokъ de хилеуw.

Хeиλοποτέω -ω, viit: -ήσω, beaъ, sorъ
stpinrind вzele. [хeйлос, ποτὼν].

Хeйлос, еос -ους (τό), вzzъ; (desnpe пъ-
стpī) чiокъ; (fir:) вzzъ de пaxapъ, mi чл:
malъ (de piъ, de вaлъ, mi чл:), цpмъ.
[хéw].

Хeиλοστροφήιον (τό), xъ къznitopъ instp-
mīntъ, prin kape se xъчiaъ вzele. [хeи-
лос, στροφή].

Хeиλόω -ω, viit: -ώσω, fakъ п' inпрежъp
de чевa вze. 2) греш: in lokъ de хiлo-
w. [de xnde

Хeиλωμα (τό), вzzъ п' inпрежъp de basъ,
mi чл: (пepвazъ). 2) греш: in lokъ de
хiλωma.

Хeиλων, ωνος (ό), вzatъ. 2) xъ felъ
de nemte, (alt:) хeлwн. [хeйлос].

Хeиλωτήρ, греш: in lokъ de хилωтър

Хeйma (τό), poet: =Хeиmōн, вpeme pea,
mi чл: [хéw].

Хeиmaдeύw, viit: -εύσω, mi Хeиmaдiζw, vi-
it: -ίσω,=Хeиmaдiζw.

Хeиmaдиос (ό,ή),=Хeиmepиnδς, de eapнъ,
epnatikъ. || (svst:) «Хeиmaдион». lokъ de
epnat, epnatikъ. [mi

Хeиmaдiζw, viit: -άσω, epnezъ, пetpekъ cap-
na xndeva. «Μαρδόνιος δὲ περὶ τὴν Θεσσα-
λίαν ἐχειμάζε». Ep: «Хeиmaдaи δὲ πυρὶ α-
φθόνw mi чл: πoύ πλειων eυmάpεια ή ἐν χw-
ρίw»; Ksn: 2) fakъ eapнъ, saš вpeme pea
(vifopъ, mi чл:); (fir:) тpвepъ szlmetewte,
kinъieskъ кх pеле inпрежъpъpī, adkъ ла
nekazъ mi skīpъ ne чineвa. || (pas:) sintъ
ekspъsъ ла (deperъ de) asnpime epneī;
mъ primeждieskъ de fъpixъ ne mare;
(fir:) mъ тpвepъ de mълgime de nenop-
poupi.

«Όταν χειμάζη ὁ θεὸς (ὁ Ποσειδῶν)
ἐν τῇ θαλάσῃ». Ksn: (mi el: saš nepers:)

«Ἡμέρας τρεῖς ἐχειμάζει, τετάρτη δὲ ἡμέρῃ
ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος». Ep: (mi fir:) «Ταῦτα καὶ
πλουσίους χειμάζει καὶ πένητας». Пл: (mi pas:)

«Χειμασθέντα δένδρα». Tfp: «Όταν ἡ γῆ ἡ-
λιασθῇ, καὶ χειμασθῇ καθ' ἐκάστην ὥραν».

Tfp: «Χειμασθεῖσαι δὲ (αἱ νῆες) πρὸς τῇ
Κρήτῃ, ἀπ' αὐτῆς σποράδες πρὸς τὴν Πελο-
πόννησον κατηνέχθησαν». Tcy: «Πλάτανος, ἡ

«Όταν χειμάζη ὁ θεὸς (ὁ Ποσειδῶν)
ἐν τῇ θαλάσῃ».

«Ἡμέρας τρεῖς ἐχειμάζει, τετάρτη δὲ ἡμέρῃ
ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος».

«Ταῦτα καὶ πλουσίους χειμάζει καὶ πένητας».

«Χειμασθέντα δένδρα».

«Όταν ἡ γῆ ἡλιασθῇ, καὶ χειμασθῇ καθ' ἐκάστην ὥραν».

«Χειμασθεῖσαι δὲ (αἱ νῆες) πρὸς τῇ Κρήτῃ, ἀπ' αὐτῆς σποράδες πρὸς τὴν Πελοπόννησον κατηνέχθησαν».

«Πλάτανος, ἡ

χειμαζόμενοι μὲν ὑποτρέχουσι. Πλ: (wi fir:) "Τῆς πόλεως χειμαζομένης. Apstf: pesvpr-tindx sc. (de xnde in partu:). "Χειμαζόμενοι. Bisep: indrvniđiđ [χειμάς].

Χειμαίνω, viit: -ανῶ, (par in proz) in lokš de χειμάζω, fakš eapnъ, vremo pea; (fir:) tsvprъ, (wi nas:) mъ tsvprъ ka de fьpтnъ; (neneps: sađ el:) "Χειμαίνοντος. Tfr: kind este vremea pea, eapnъ. (wi nas:) •Μάλλον χειμαίνεσθαι γεμούσης τῆς νηός. Ep: (wi fir:) "Φόβῳ κεχείμανται φρένες. Pind:

Χειμάμυνα, ης (ή), чева απτρъtopъ (pre-pъzitopъ) de eapnъ; (prin xpm:) xaiпъ ppoast de eapnъ. [χειμών, ἄμυνα].

Χειμαρος (δ), astnпшшл газpeй din tьndл kopъbi, kape se skoate, kind kopavia este pe zskatъ, ka sъ se skьpгъ apeлe. [χέω].

Χειμάρροος -ους, wi Χειμάρρος (δ, ή), [χεῖμα, ῥέω] nipiъ de eapnъ; sađ wiioъ, topentъ din ploae. || (svst:) piъ svintatъ. •Τους ἐκ τῶν οἰκιῶν χειμάρρους. Dm: apeлe, че кьpг dene invelitopеле kaselop. de xnde

Χειμάρρῳδης εος (δ, ή), asemenea ка (ка кнѣ) topentъ. "Ποταμός —. Stp:

Χειμάς, ἄδος (ή), [χεῖμα] = Χειμερία. || (svst-ing: ὥρα) eapnъ. 2) (ing: ἐσθής) xaiпъ de eapnъ.

Χειμασία (ή), epnape, sađ epnatikъ. 2) (gas:) vreme pea de eapnъ, viforъ, fьpтnъ. [χειμάζω].

Χειμασκέω -ῶ, viit: -ήσω, mъ eksepчe-zъ, mъ denpinzъ ne vreme de eapnъ. [χεῖμα, ἀσκέω].

Χειμαστρον (τὸ), xaiпъ, inbъkъminte de eapnъ. [χειμάζω].

Χειματίζω, viit: -ίσω, wi

Χειμάω -ῶ, viit: -άσω, gas: in lokš de χειμάζω.

Χειμεθλιάω -ῶ, viit: -άσω, ind: in lokš de χειμετλιάω. [din

Χειμεθλον (τὸ), = (sađ греш: in lokš de) χεῖμεтлон.

Χειμεία (ή), nлп: utiingа ximikъ, ximia.

Χειμερία (ή), timпъ de eapnъ. [wi

Χειμερίζω, viit: -ίσω, epnezъ, sađ netpекъ eapna xndeva. [wi

Χειμερινός, ή, ѓν, epnatikъ, de eapnъ, sađ pentpъ eapnъ. [wi

Χειμέριος, α sađ oc, on, = Χειμερινός; (prin xpm:) fьpтxposъ, пaтoсъ, fьpтnоsъ, sađ vifoposъ. •Ωρη —. Om: Es: timuъ de eapnъ. "Τους τέσσερας χειμεριωτάτους

μῆνας. Ep: [din

Χείμερος (δ, ή), poet: in lokš de χειμέριος. [χεῖμα].

Χειμέτλη (ή), = Χείμεтлон.

Χειμετλιάω -ῶ, viit: -άσω, amъ deue-pъtpи (prin: la пiчoape). [din

Χείμεтлон (τὸ), [χεῖμα] deuepъtpъ de fьpиъ (prin: la пiчoape).

Χειμευτής, οὔ (δ), (nлп:) indeletnivitъ la ximie, sađ alximie, ximikъ.

Χειμέω -ῶ, gas: in lokš de χειμάζω.

Χειμέω -ῶ, viit: -ήσω, Ion: deuepъ, 'mī e fьpиъ. [din

Χειμή (ή), poet: Ion: uepъ de eapnъ, ingeъ; vreme pea. [χεῖμα].

Χειμοθής, ήτος (δ, ή), (Lksf:) moptъ de uepъ, deuepatъ. [χεῖμα, θνήσκω].

Χειμοσπορέω -ῶ, viit: -ήσω, semтnъ ne vreme de eapnъ. [din

Χειμόσπόρος (δ, ή), (парокс:) semтnъ-topъ, mī (пропарокс:) semтnatъ eapna. [χεῖμα, σπορά].

Χειμοφυγέω -ῶ, viit: -ήσω, fьrъ (mъ fepeskъ) de eapnъ (de vreme pea, fьpтnъ, viforъ, mī чл:). [χεῖμα, φυγή].

Χειμών, ὥνος (δ), [χεῖμα] eapnъ; fьpиъ; vreme pea; fьpтnъ; viforъ; (fir:) pzoa-bъ inпрежъpape, nenopочipe, mare pri-mexdie, че ameдeште ne omъ. •Χειμῶνος ἐπιγενομένου (καταβράχεντος). Ep: "Τὰ μὲν θέρεος γίνεται, τὰ δ' ἐν χειμῶνι. Tkr: [de xnde

Χειμωνόθεν, adv: poet: din naptea ep-nei, sađ de кe eapnъ.

Χειμωνотύπος (δ, ή), poet: [χειμών, τύπτω] лoвitopъ prin (skopnitopъ de) viforъ, sađ fьpтnоsъ. «Λαίλαψ —». Esxl:

Χειρ, χειρὸς (ή), [in afin: кe χῶρα] (dat: ind: χερσίν, wi im: χερσίν) mīпъ; (prin in-tind:) бpaгъ; (desnpe bite) пiчopъ de dīnainte; (desnpe fīdeshъ) pīтa чeллн-гъ, = Пробоскіс, (Frang:) tromпъ. «Χειρὶ τε μιν κατέρεξεν». Il: A. •Ἐδράξατο χειρὶ παχείῃ. «Ἄκρα χειρῶν δάκτυλα». Tkr:

«Γέροντα χειρὸς ἀνίστη». Om: •Τόξα χερσὶ κρατεῖ. Tkr: «Χερσὶ γαῖαν κρατοῦσα». Eep:

«Σκηριπτόμενος χερσίν τε ποσίν τε». Om: •Ἐπεσιν καὶ χερσίν ἀρήξεν». Il: A. •Χειρὶ καὶ ποδὶ, sađ «Χερσὶ καὶ ποσί». Fps: = •Пαντὶ σθένει, кe toate nstepile. •Χείρας, sađ Χεί-

ре protείνειν (προίσχестhai, дрэгeи, ἀνταίρειν, ἀνατείνειν, wi чл:). Lks: «Διασχεῖν χείρας ἐν μέσῳ». Πл: a inтpa la mīжлokъ snpe inпъkape. •Εἰς χείρας διδόναι τί τινα. Eep:

•Ἐγχειρίζειν. «Οὐ μέλειν οἱ, ὅτι ἀποθνή-

σκει, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἐχρήσατο τῇ χειρί». Ep: «Παυσάμενος ἔργοιο, τὸ οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο». Tkr: «Ἀπὸ χειρὸς μεγάλη καὶ λαμπρὰ ἐργάσασθαι». Lsc: s' a v̄t̄at̄ k̄s map̄i isv̄inz̄i. «Χειρῶν νόμος, saḥ δίκη». Fps: ink̄t̄ierape in v̄t̄t̄lie; (k̄nc-op̄i)=Ἀυτοδικία, ap̄sitrap̄s k̄sdik̄at̄s, saḥ os̄ind̄s, (Fpan̄g:) le droit du plus fort (bez̄i mi χειροδίκης). «Πρὶν ἢ συμμίξαι σφέας, ἐς χειρῶν τε νόμον ἀπικέσθαι». Ep: «Ἐν χειρῶν νόμῳ ἀπολλύμενοι». Ep: «Οὓς ἐν χερσὶν ἀπεκτείνετε». Tsc: ne v̄remea ink̄t̄ierp̄r̄i. || «Ἐκ χειρὸς». Fps: de ap̄roape. «Ἐκ χειρὸς ἐμάχοντο». Ksn: = Ἐκ τοῦ συστάδην. «Ἡ ἐκ χειρὸς θεωρία». Isk̄r: «Τῆς κοινολογίας ἐκ χειρὸς γενομένης». Plv: || «Ἐς χεῖρας ἦσαν». Tsc: s' aḥ l̄kat̄ la v̄t̄aie. «Πρὸς τὸ ἐς χεῖρας δέχεσθαι οὐκ ἦσαν ἱκανῶς ὀπλισμένοι». Ksn: (mī in̄t̄p' al̄t̄s ak̄cp̄) «Ἐς χεῖρα γῆ συνήψαν». Ecp: s' aḥ ap̄roniat de (aḥ tras̄ la) v̄skat̄s. «Συνῆλθον εἰς χεῖρας». Plv: s' aḥ in̄t̄ianit̄. || «Ἀρchein χειρῶν ἀδίκων». Fps: a da in̄t̄i p̄r̄ic̄in̄s de lov̄ipe, «Παύειν χεῖρας πολέμοιο». L: Φ. || «Ἐς χεῖρας ἄγεσθαι τι». Ep: a in̄t̄pen̄p̄ind̄o чева. «Ἐν χερσὶν, saḥ «Μετὰ χεῖρας, mi poet: «Μετὰ χερσὶν, saḥ «Διὰ χειρὸς ἔχειν τι». Tsc: a ḡinea in̄ m̄iñi, saḥ (Fpan̄g:) manier, a mania. «Ἐχων ἐν χερσὶ τὸν γάμον τοῦ παιδός». Ep: indelētni- ch̄ind̄s se la ... «Ἐν χερσὶν ἡ μάχη». Tsc: de ap̄roape, p̄ient̄s la p̄ient̄s, = Ἐκ τοῦ συστάδην. «Ὁ ἐν χερσὶ κίνδυνος». Gr̄: ve st̄s d' as̄np̄ra. || «Πρὸ χειρῶν εἶναι τι». Fps: s̄v̄t̄ vedepe, ap̄roape, la in̄dem̄n̄s. «Καὶ μὴν πρὸ χειρῶν αἶδε σοι κόσμον φέρουσιν». Ecp: «ὑπὸ χεῖρα ποιεῖσθαι τι, saḥ τινα». Fps: a p̄ne ne чева m̄ina, saḥ a 'mī s̄v̄z̄ne ne чинева. (de v̄nde el:) «Ὁ ὑπὸ χεῖρα». Lks: = Ὑποχείριος, s̄v̄ps̄s̄. || «ὑπὸ χεῖρα». Fpas: = Ἐξ ὑπογυίου, de la in̄dem̄n̄s, saḥ de k̄sp̄ind̄. «Ὁ, τι ἂν πρῶτον ὑπὸ χεῖρα ἔλθῃ». Lsc: «Αἱ ὑπὸ χεῖρα ἀπαντῶσαι τιμωραίαι». Pl: «Αἱ ὑπὸ χεῖρα χρεῖαι». Ap̄st: a le min̄st̄l̄x̄i, челе гравни- че. || «Ἀνὰ χεῖρα αὐτοῦ». Sk̄r: al̄t̄srēa k̄s d̄ins̄sl̄. || «Ἡ ἀνὰ χεῖρα ὁμιλία». Er̄m̄p: чеа овмтеаск̄, tr̄ivial̄s, st̄iāḥ fam̄iliar̄s. «Διὰ χειρὸς πιπράσκειν». Lks: «Ἐκ χειρὸς εἰς χεῖρα ὠνεῖσθαι». Ap̄st: din̄ m̄ina d̄int̄i, n̄s prin̄ rev̄inz̄ape, saḥ mīk̄lōch̄itor̄s; saḥ k̄s kan̄i, iap̄ n̄s k̄s sorok̄s. || «Τὸ κατὰ χειρὸς, saḥ «Κατὰ χειρῶν ὕδωρ». At: sn̄tlape de m̄iñi (prin̄: m̄aī 'n̄ainte de mas̄s). «Ἐρωτώντων δὲ, ποῖον ὕδωρ ἄριστον; τὸ κατὰ χειρὸς, ἔφη». At: (mī el:) «Κατὰ χειρὸς ἐ-

δόθη». At: s' a dat ap̄s de sn̄tl̄at̄. 2) (prin̄ in̄t̄ind̄:) nap̄tea d̄peant̄s, saḥ st̄in̄r̄s a tr̄s- n̄sl̄i. «Τὴν Ἰδην λαβὼν ἐς ἀριστερὰν χεῖρα, ἦε. Ep: «Ποτέρας τῆς χερὸς (ἐστήλασι); (B) Ἐν δεξιᾷ σου». Ecp: 3) l̄sk̄r̄s de min̄s; ikoan̄s de sk̄pisoape; deosev̄it̄s kin̄s de l̄sk̄rape de mem̄ter̄s; st̄iāḥ de sk̄p̄itor̄s, mī cl̄: «Γνωρίσασα τὴν Κοιμώδου χεῖρα». Ecp: «Οὕτε τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα δυνατὸν ἀρνήσασθαι». Inep̄id: «Γλαφυρῆς χειρὸς μισθόν». Tkr: «Χεῖρ Πολυκλείτου (Ἀπελλοῦ, mī cl̄:). = Πολύκλειτος (Ἀπελλῆς, mī cl̄:), (Pom:) m̄in̄s de Pol̄ik̄let̄s mī cl̄: a l̄sk̄rat̄. 4) p̄stepe (de m̄iñi), oaste. «Μεγάλῃ χειρὶ εἰκότως οὗτος λέγοιτο πορεύεσθαι, οὐ ἂν τῇ γνώμῃ πολλὰι χεῖρες ὑπηρετεῖν ἐθέλωσι». Ksn: «Δύναμις ὑπὲρ ἀνθρώπων ἡ βασιλῆός ἐστι, καὶ χεῖρ ὑπερμήκης». Ep: «Μεγάλῃ χεῖρ πλήθεος». Ep: «Ἐν δόλγαις ἡμέραις χεῖρα μεγάλῃν ἠθροῖσε». Pl: «Ὀλκάδα πόνῳ μεγάλῳ, καὶ πολλῇ χειρὶ νεωλκηθεῖσαν». Pl: «Χεῖρ οἰκεία». Ecp: oaste st̄p̄ins̄s d̄int̄p' aī sp̄i. 5) (n̄ent̄r̄s asem̄zn̄t̄atēa fir̄spei de min̄s) o plant̄s, (alt̄:) δῖψακος, skālete de sk̄os p̄r̄sl̄ la postav̄s, mī cl̄: 6) sn̄s fel̄s̄ de plast̄r̄s al̄k̄t̄s̄it̄s̄ din̄ v̄in̄v̄i fel̄sp̄i de do- k̄top̄i, saḥ in̄rp̄ediente.

Χειράγρα (ή), prin̄depe (v̄oal̄s de in- kēlet̄sp̄i, apt̄pit̄s̄) de m̄iñi. [χεῖρ, ἄγρα].

Χειραγωγέω -ῶ viit: -ήσω, d̄sk̄s̄ ne чинева de min̄s; (fir:) kond̄sk̄s̄ prin̄ pova- m̄s̄. [χειραγωγός]. [de v̄nde

Χειραγώγημα (τὸ), mīk̄lōk̄s̄ de a kon- d̄sche ne чинева la чева, s̄fat̄s̄, povaḡs̄. [mī

Χειραγώγησις, εως (ή) d̄schepe de min̄s; (fir:) kond̄schepe prin̄ s̄f̄t̄s̄ipe, saḥ pov̄- m̄s̄ipe la чева.

Χειραγωγία (ή), = Χειραγώγησις, mī Χει- ραγώγημα. [din

Χειραγωγός (ὁ, ή), [χεῖρ, ἄγω] d̄sk̄top̄s̄ de min̄s; saḥ kond̄sk̄top̄s̄ ka de min̄s prin̄ pov̄m̄s̄ipe.

Χειρακρα (τὰ), (n̄lm̄:) v̄r̄f̄s̄p̄ile de v̄ete- lop̄ m̄ineī. [χεῖρ, ἄκρον].

Χειραλγία (ή), d̄schepe (p̄ex̄matism̄s̄) de m̄iñi. [χεῖρ, ἄλγος].

Χειρολειτουργία -ῶ, viit: -ήσω, im̄i kn̄ḡ m̄iñele (ka l̄sk̄t̄top̄i k̄s v̄nt̄delem̄n̄s̄). [χεῖρ, ἀλείφω].

Χειράμαξα, ης (ή), tr̄ps̄sr̄ps̄ d̄ks̄s̄ k̄s m̄iñ- nele. [χεῖρ, ἄμαξα].

Χειράμαξιον (τὸ), dim̄: al̄ l̄x̄i χειράμαξα.

Χειροπτάζω, viit: -άσω, al̄in̄t̄s̄, ap̄sk̄s̄, m̄iñt̄i k̄s m̄ina; in̄v̄ipt̄es̄k̄s̄, in̄tok̄mes̄k̄s̄

чева кк мiна mea, (Franz:) manier. [χειρ, ἄπτομαι].

Χειραργος (ὁ, ἡ), глс: чел кк мiнъ а-
перъ (ла fьpat). [χειρ, ἀργός].

Χειράς, ἄδος (ἡ), κрѣпѣтъръ de mîni
din fpiră, saă de перъ. [χειρ].

Χειράφετος, (ὁ, ἡ), глс: [χειρ, ἀφίημι]
slovoziť din povie (prinч: prin пѣне
de mîнъ asхпъръ 'и, прекъm se овiчнiа
în Roma), (Franz:) émancipé, emancipatъ.

Χειραψία (ἡ), [χειρ, ἄπτω] апъкаре, atin-
цере de mîнъ; 'парлiк: desпре лънтъtopi
лъкаре, апъкаре în лънтъ; (desпре ostamъ)
iнчепере, ацiцаре de iнкътераре iн въ-
тълiе; (med:) грекаре, atинцере зшоаръ
кк мiна.

Χειρεκμαγειον (τὸ), (нлц:) iн локъ de
χειрѣмахтрон.

Χειреπιθεσία (ἡ), = Χειροθεσία. [χειρ, ἐ-
πιθεσις].

Χειρεργон (τὸ), (нлц:) iн локъ de ἐр-
γочейрон. [χειρ, ἔργον].

Χείρеси, шi Χείρесси, poet: iн локъ de
херси, dat: iм: ал лѣи хейр.

Χειριάω -ω, viit: -άσω, sîntă кк mîne-
ле крѣпате de перъ. [χειράς].

Χειρίδιον (τὸ), dim: ал лѣи хейрiс, mîкъ
mîнъшъ.

Χειριδωτός, ἡ, ὄν, чел кк mîничi. «Χιτών
—». Ер: [χειρiс, iδος].

Χειρίζω, viit: -ίσω, [χειρ] иѣ iн mîнi,
saă факъ чева кк мiна mea (prinч: de-
спре хiрѣрiкъ операcie); (fir:) iнтревъ-
iнгеъъ о знеалъ кк мiна, (Franz:) ma-
nier. [de znde

Χειρίζεις, iος (ἡ), Ion: iн локъ de хей-
рiсiс = Χειρισμός.

Χείριος, α, ὄν, poet: чел iн, saă sьst
mîна кзiва. 2) de iнтревъiнгеat кк мiна,
(Franz:) maniable. [шi

Χейрiс, iδος (ἡ), mîнъшъ; saă mîникъ.
[χειр].

Χейрiсiс, εως (ἡ), (iнтревъ: prinч: Ion:
хейрiсiс) = Χειρισμός. [шi

Χейрiсma (τὸ), mъдъларъ vindekatъ prin
хiрѣрiкъ операcie. [шi

Χейрiсmъс (ὁ), кзviиңоасъ знелтipe de
чева кк мiна, (Franz:) maniement; (пар-
тик:) хiрѣрiкъ операcie. [хейрiζω].

Χейрiсoфoс (ὁ), poet: iн локъ de хейрѣ-
сoфoс (iнтрв: пѣmai ка пѣme проп:).

Χейрiсtъс, οὔ (ὁ), чел че iнтревъiнгеазъ,
знелтеште чева кк мiна sa; (fir) enistatъ,
administratorъ. [хейрiζω].

Χейрiсtoс, η, ὄν, sьпрл: (пергл: ал лѣи

халѣс, чел маi рѣъ deкiт toui.

Χειριστότερος, η, ὄν Ion: (foapte pap)
компар: ал лѣи хейрiсtoс, маi рѣъ deкiт
chei maі рѣi.

Χειροβαλίστρα (ἡ), знă felă de mamină
(прашtie) asvîrlitoare de focă prin mî-
нъ. [χειρ, βάλλω].

Χειροβάναισος (ὁ, ἡ), глс: = Χειρώναξ.
[χειρ, βάναισος].

Χειροβαής, εος (ὁ, ἡ), чел de grestate,
kîтъ poate ardika mîна. (bezî mi хейро-
плъћъс). [χειр, βάρος].

Χειρόβιος, шi Χειροβίωτος (ὁ, ἡ), трѣi-
topъ din ostenelele mîнeлop sale. [χειр,
βίος].

Χειρόβλημα, шi Χειρόβλητον (τὸ), = Χειρό-
βολон. [χειр, βάλλω].

Χειροβολέω -ω, viit: -ήσω, (Λксf:) asvîrlă
din mîнъ, iнпрашtie. [din

Χειρόβολон (τὸ), kîтъ poate лъа чiнева
кк мiна; mънънiкiъ, лерътъръ. [χειр, βάλλω].

Χειροβοσκός (ὁ, ἡ), глс: хрѣнитъ кк mî-
нeлe sale, = Χειρόβιος. [χειр, βόσκω].

Χειροβρώς, ωτος (ὁ), роътopъ de mîнi.
«Δесмъс—». Esix: [χειр, διδρώσκω].

Χειρογάστωρ, орос (ὁ, ἡ), iндестълъtopъ
de pîntecele sьă (хрѣнитъ) din ostenelele
mîнeлop sale, = Χειρόβιος. [χειр, γαστήρ].

Χειρογράφω -ω, viit: -ήσω, skriă (sьs-
skriă) кк iнсawi mîна mea. [din

Χειρόγραφον (τὸ), iнсkpiсă de datopie
sьbskpiсă кк iнсawi mîна datorълъi. [χειр,
γραφъ].

Χειροδάιστος (ὁ, ἡ), poet: [χειр, δαίζω].
sfîmată, omopită de mîнi.

Χειροδεικτέω -ω, viit: -ήσω, аръtă кк
mîна (кк deгетъл). [din

Χειρόδεικτος (ὁ, ἡ), аръtată кк мiна (кк
deгетъл); (prin xpm:) възъtă, аръtată de
fакъ. [χειр, δείκνυμι].

Χειρόδεσμος (ὁ), лерътъръ de mîнi, =
Χειροπέδη, къtъшъ. [χειр, δεσμός].

Χειρόδετος (ὁ, ἡ), чел кк mîнeлe лe-
gate. 2) лerată ne ла mîнi. «Χιτών —».
Ios: = Χειριδωτός. [χειр, δέω].

Χειροδίκαιος (ὁ, ἡ), глс: iн локъ de...

Χειροδίκης, ου (ὁ), чел че 'шi iа дре-
нтъл кк mîнeлe sale (prin пъtepea sa).
[χειр, δίκη].

Χειροδόσιον (τὸ), глс: платъ пe zi de
лъкpape кк mîнeлe. [шi

Χειρόδοτος (ὁ, ἡ), dată de mîнъ iн mî-
нъ fъръ iнсkpiсă dobadъ, saă kezъmie.
[χειр, δίδωμι].

Χειροδράκων, онτος (ὁ, ἡ), чел кк бала-

xpí in lokē de mīnī (enit: al Fxpīlor). [χείρ, δράκων].

Χειροδρόπος (ό, ή), κλεσѣ, adnatѣ k mīnele (prinč: вердегѣрї saѣ лeгѣme). (etiml: ал лѣї хѣдроѣ . [χείρ, δρέπω].

Χειροέρκτης, ου (ό), poet: [χείρ, ἔρδω] лкpкpтopѣ k mīnele.

Χειροήθεια (ή), domesticie, влїндеде. [din

Χειροήθης, εος (ό, ή), oвїчнїтѣ k atınepе, saѣ nпtіpe de mīnъ, domesticitѣ, inвлїnzitѣ. [χείρ, ἥθος].

Χειροθεσία (ή), пtеpe de mīnъ ne че-ва; (in чен:) inтpeвzıngape, saѣ inтpenпın-деpe de чева. [ші

Χειροθετέω -ō, viit: -ήσω, пtїѣ mīna, saѣ mīnele ne чева, atınгѣ, saѣ звїrwesкѣ чева prin nпtіpe, saѣ зпoapъ фpeкаpe k mīna; (Biserp:) xıpotonezѣ, = Χειροτονώ. [χείρ, τίθημι].

Χειροθήκη (ή), = Χειρίς, mīnшъ. [χείρ,θήκη].

Χειροκαλαθίσκος (ό), знѣ felѣ de danгѣ, saѣ fıgъpъ de danгѣ. [χείρ, καλαθίσκος].

Χειρόκμητος (ό, ή), poet: in lokē de χειροποίητος. [χείρ, κάμνω].

Χειροκοπέω -ō, viit: -ήσω, taїѣ mīna saѣ mīnele кѣїва. 2) batѣ, nısezъ k mīna. [χείρ, κοπή].

Χειροκρασία (ή), amestekape, inпletıci-pe de mīnī. [χείρ, κρίσις].

Χειροκρατία (ή), стpїnıpe in пtеpe de mīnъ, (ad:) prin sıxıpe. [ші

Χειροκρατικός, ή, όν, ал пtеpıї de mīnъ, saѣ tıpanıкѣ, лкpкpтopѣ prin sıxıpe. «Τρόπος» — Лкс: [χείρ, κράτος].

Χειρόκτύπος (ό), (парокс:) фкктopѣ de sknetѣ saѣ sromotѣ k mīna; (prinč:) = Λυροκτύπος. 2) (пропарокс:) poet: sзnatѣ, saѣ pеsзпtopѣ sзbt mīna кѣїва. «Κιθάρα» — At: [χείρ, κτύπος].

Χειρολάβη, lui Χειρολαβίς, ιδος (ή), mınepѣ, saѣ mīnшъ de апkкаt зпeалтѣ; (ıar partık:) kopнѣ de плгѣ. [χείρ, λαβή].

Χειρολογέω -ō, viit: -ήσω, кзлeгѣ k mīnele. [χείρ, λέγω].

Χειρόμακτρον (τό), [χείρ, μάσσω] шtegrapѣ de mīnı, шepвeтѣ, (Франц:) essıue-main. 2) (авкс:) знѣ felѣ de мїepeaskъ лeгѣкpъ de канѣ, (Терч:) testemelѣ. вїїama, шї чл:

Χειρομαντεία (ή), тpeava, saѣ шapлатa-νια лѣї . . .

Χειρόμαντις, εως (ό, ή), rıçıtopѣ prin кзbtapea тpъskpелop dene пalma mıneї. [χείρ, μάντις].

Χειρομαχέω -ō, viit: -ήσω, mъ batѣ (лѣ-

кpезѣ) k mīnele (insxmı). [ші

Χειρομαχία (ή), aronısıpe de a лeвїe-цeї prin мшккъ k mīnele. [din

Χειρομάχος (ό, ή), втtтарпıгѣ, aronısı-тopѣ de a лe вїeгeї prin мшккъ k mī-неle sale, = Χειρώναξ. [χείρ, μάχη].

Χειρομύλη (ή), шї Χειρόμυλον (τό), шї Χειρόμυλος, mı

Χειρομύλων, ωνος (ό), мopıшкъ, saѣ pı-шпıгъ de inвїptıt k mīna. [χείρ, μύλος].

Χειρομυστής, εος (ό, ή), poet: [χείρ, μύσος] nпгъpıтopѣ de mīnı. «Φόνος» — . Esxl:

Χείρον, next: лѣї Χείρων.

Χειρόνιβον, шї Χειρόνιπτρον (τό), = Χέρ-νıш, лeгїanѣ de (ші op че алтѣ слзжемтe лa) шпzлат ne mīnı. «Κονιορτός ευχρηστών εις χειρόνιπτρον». Dskp: [χείρ, νίπτω].

Χειρονομέω -ō, viit: -ήσω, imı mıшкѣ (dзngınd, saѣ лзntındъ mъ) mīnele k oape-kape taktѣ; fakѣ (ekспrimѣ, deкла-мѣ, saѣ pеpесıntѣ чева kъ) пeste; dзп-гeзѣ in pantomime; (зпe-opı) = Σκιαμα-χέω. «Σκιαμαχοῦντος δὲ ὁ ἀνδρίας παρέχε-ται σχῆμα, ὅτι ὁ Γλαῦκος ἦν ἐπιτηδείατος τῶν κατ' αὐτὸν χειρονομῆσαι». Pass: [χειρο-νόμος]. [de зnde

Χειρονομήσειω, (фpъ viit:) rлs: stntѣ dis-пзsѣ, dopesкѣ a face пeste, xıponomıї (mıшккpı pеrзlate din mīnı).

Χειρονομία (ή), xıponomie, пeстѣ, mı-шkape k oape-kape taktѣ din mīnı in danгѣ, saѣ лзntъ; експrimape, saѣ pе-пpесıntape de oape-kape inгeдesѣ prin fıгъpe, saѣ sxıme; danгѣ de pantomımѣ; (зпe-opı) = Σκιαμαχία. [ші

Χειρονομικός, ή, όν, кзвенıтѣ, inдемїna-тıkѣ лa xıponomıї; saѣ inszwıтѣ xıpono-мzлї. [din

Χειρόνομος (ό, ή), [χείρ, νόμος] xıponomъ, dзngъtopѣ, saѣ лзntъtopѣ k oape-kape pеrзlate mıшккpı de mīnı; pantomımѣ. 2) зпe-opı = Δαιτρός, inпtргıтopѣ de кpпkпı лa masъ.

Χειρόνως, adv: ал лѣї χείρων, maї pѣѣ.

Χειροπέδη (ή), кѣїшъ (лeгѣкpъ) de mīnı. [χείρ, πέδη].

Χειρόπεδον (τό), = Χειροπέδη.

Χειρόπλαστος (ό, ή), плъsmatѣ, formatѣ k mīnele, = Χειροποίητος. [χείρ, πλάττω].

Χειροπληθής, εος (ό, ή) atıt de mape, saѣ гpосѣ, kıtѣ звımплe mīna. «Λίθος (ἡ Κο-ρόνη) — „. Ksn: Ткр: [χείρ, πλήθω]. [de зnde

Χειροπληθιαῖος, α, ον, = Χειροπληθής.

Χειρόπληκτος (ό, ή), [χείρ, πλήττω] лo-bitš кx mίna.

Χειροπόδης, ου (ό), poet: in локѣ de χειρόπους.

Χειροποιέω -ω, μι (mίж:) -έομαι -οῦμαι, viit: -ήσω, -ομαι, fakš чева кx mίnеле meлe. [de xnde

Χειροποίητος (ό, ή), (μι adv:) -ήτως, fт-кxтš кx mίnеле, saš de mίnъ de omš (nх din natъpъ), memtemxmitš; (fir:) плъ-smxmitš.

Χειροπόνητος (ό, ή), [χείρ, πονέω] лxкpаtš de mίnъ, memtemxmitš. [χείρ, πονέω]

Χειροπονία (ή), лxкpape, mшкx кx mίn-еле. [mi

Χειρόπνια (τά), (se inг: iерà) серъxтоa-ре a mшxитopиlор кx mίnеле. [din

Χειρόπνος (ό, ή), [χείρ, πόνος] mшxи-тopš, лxкpътopš кx mίnеле.

Χειρόπους, одος (ό, ή), чeл кx пiчoape-лe кpъпate de цepš. [χειράς, ποῦς].

Χειρορέκτης, ου (ό), глs: = Χειροέρκτης.

Χειροσίδηριον, μι Χειροσίδηρον (τò), mί-нъ (вeлчзгř, saš kīplirš pentpъ акъцат, saš atīpnat чева) de fepš.

Χειροσίφωνον (τò), (nлx:) знš felš de тx-лшмвx mиnшт in mίnī. [χείρ, σίφωνος].

Χειροσκοπικός, ή, òν, inšmitš къxтo-рxлxī (гiчитopxлxī) ne тpъsspeлe пaлmeī mίnелop. «Χειροσκοπική (se inг: τέχνη)». = Χειρομαντία. [din

Χειροσκόπος (ό), [χείρ, σκοπός] = Χειρό-μαντις. 2) (in votъpилe prin apdikape de mίnъ) nшmъpътopxл (oвcepвatopxл) mί-нелop apdikate in sxs.

Χειρόσοφος (ό, ή), iskxsitš лa mίnī (me-мтepš); (naptik:) indeminatikš in xipono-mī saš meste (nantomimš). [χείρ, σοφός].

Χειροστρόφιον (τò), instrxmīntš mшxиto-рš, prin kape se sъчesк mίnеле. [χείρ, στροφή].

Χειροτένων, онтос (ό, ή), poet: чeл кx mίnī inтinse, saš лxнпī. [χείρ, тeнw].

Χειρότερος, α, ον, poet: in локѣ de χείρων.

Χειρότευκτος (ό, ή), = Χειροποίητος. [χείρ, τεύχω].

Χειροτεχνέω -ω, viit: -ήσω, sintš (лx-кpезš кa) memтepš кx mίnеле. [χειροτέ-χνης]. [de xnde

Χειροτέχνημα (τò), лxкpъ de memtemxгř лxкpаtš кx mίnеле.

Χειροτέχνης, ου (ό), memтepš лxкpътopš кx mίnеле, = Χειρώναξ, indxstpiamš. (кx мен:) «Ἱστορίας — ». Sof: xipъpř. [χείρ, τέχνη] [de xnde

Χειροτεχνία (ή), memtemxгř, mesepie de лxкpаt кx mίnеле. [mi

Χειροτεχνικός, ή, òν, кxvenitš, saš inde-minatikš лa memtemxгř de лxкpаt кx mί-нeлe, saš memtemxгpигř. [de xnde

Χειροτεχνικῶς, adv: кx memtemxгpигř, indxstpioasъ indeminъtate.

Χειρότεχνος (ό, ή), = Χειροτέχνης. [de xnde Χειροτέχνης, adv: = Χειροτεχνικῶς.

Χειρότημος (ό, ή), тxiatš кx mίna. [χείρ, τέμνω].

Χειροτονέω -ω, viit: -ήσω, votezš (in пx-вличe адxнpī) prin apdikape de mίnъ; (strъm:) aлerš, saš inтpескš prin votape кx apdikape de mίnъ; (Bisep:) xipotonezš (fakš) ne чineвa пpeotš, mi чл; (pap) inтinzš чева кx mίna. [χειροτόνος]. [de xnde

Χειροτονήτης, οὔ (ό), votътopš prin apdikape de mίnъ. [mi

Χειροτονητός, ή, òν, aлesš, saš inтpиtš prin votape кx apdikape de mίnъ; (Bisep:) xipotonitš (fъkxтš) пpeotš, mi чл:

Χειροτονία (ή), votape prin apdikape de mίnъ; (Bisep:) xipotonie de пpeotš, mi чл: (prin пxнepe de mίnъ a apxieпexлī asшpъī) [din

Χειρότόνος (ό, ή), (nаpокs:) inтinzътopš de mίnъ, saš mίnī. 2) poet: (nponapокs:) fъkxтš prin inтindepe de mίnī. «Λιταί—» Esxl: [χείρ, τόνος].

Χειροτριβέω -ω, viit: -ήσω, fpekš кx mί-на. [mi

Χειροτριβή (ή), Ion: fpekape (denpin-depe, indeminъtate) de mίnъ; (in мен:) = Χειρίξ, шaniape. *Χειροτριβής άτραμε-ότης». Inкp: mίnъ вiне denpinsъ, (Fpаng:) main sûre. [χείρ, τριβή].

Χειροτυπής, έος (ό, ή), poet: [χείρ, τύ-πτω] лoвитopš, saš лoвитš кx mίna.

Χειρουργέω -ω, viit: -ήσω, лxкpезš кx mίnеле; (in мен:) лxкpезš, кpееzš, kon-стpъīš; (naptik:) тpактеzš panъ, mi чл; onepezš кa xipъpř; (xne-opī) = Χειρονο-μῶ; (xne-opī) = Δέφομαι (Apt: 5: 46:). [χει-ρουργός]. [de xnde

Χειρουργημα (τò), = Χειροτέχνημα, лxкpъ fъkxтš кx mίna.

Χειρουργία (ή), лxкpape кx mίnеле; (nap-тик:) xipъpъикъ oпepaгiе. [mi

Χειρουργικός, ή, òν, кxvenitš, saš inde-minatikš лa лxкpape кx mίnеле, = Χειροτεχνικός. (naptik:) «Χειρουργική (se inг: τέχνη)». (apta med:) xipъpъia. [χειρουργός]. [de xnde

Χειρουργικῶς, adv: = Χειροτεχνικῶς, кс in-
deminutitate în лкpape de mîinî; (med:)
xipxpuicemte.

Χειρουργός (ὁ), лкpupopъ кс mîinele,
= Χειρῶναξ; (nartik:) xipxprъ; (кs пen:)
indexetniviitъ praktivemte în чева. «Μου-
σικῆς («Γραφικῆς») —». Пл: [χεῖρ, ἔργον].

Χείρους, în локъ de χείρονες, саъ χείρο-
νας, nom: mi ak: im: ал лѣ χείρων.

Χειρόχωλος (ὁ, ἡ), чѣлнчъ de mîinî. [χεῖρ,
χολός].

Χειρόω -ω, mi (mij:) -όμαι -οῦμαι, vi-
it: -ώσω, -ομαι, пѣѣ mîna ne чева; imi
sxpniъ ne чинева; (xne-opi) poet: = Χειρίζω,
лкppezъ. [χεῖρ].

Χείρω, ак: în локъ de χείρονα, ак: синг:
вpъ: саъ im: next: ал лѣ χείρων.

Χείρωμα (τὸ), fantъ de mînz (prinç: de
пстере, de силъ), (Frang:) Coup de main.
«Τυμβοχόρα χειρώματα». Esxl: mormintale
libapii. «Εὐμαρὲς χειρώματα». Esxl: лesne
snpssъ, domolitъ. «Θανάσιμον χειρώματα». Sof:
trpniъ moptъ (kadavpъ) de sinçvisъ.
[χεῖρῶ].

Χείρων, онос (ὁ, ἡ), компар: пергл: ал
лѣ кахός, маі рѣъ, маі de жос, mi чл: ||
(next:) χεῖρον, adv: în локъ de χείρωνος.

Χείρων, ωнос (ὁ), (пsme проп:) Xiponъ,
знл din чentapri (bestitъ xipxprъ, mi ri-
чitopъ de челе viitoape). [χεῖρ].

Χειρωνάκτης, ου (ὁ), = Χειρῶναξ. [de xnde

Χειρωνактикός, ἡ, ὄν, кsvenitъ, саъ inde-
minatikъ ла лкpape кс mîinele; insxmitъ
лѣ..

Χειρῶναξ, саъ Χειρῶναξ, -актос (ὁ), [χεῖρ,
ἀναξ] = Χειροτέχνης, лкpupopъ кс mîinele,
indxpriamъ; (кs пen:) кpеаторъ. «Λόγων
—». Esp: проорочitopъ, riçitopъ. [de xnde

Χειρωναξία (ἡ), = Χειροτεχνία; (poet: în
пen:) tpeavъ, слзжвъ. «Διπλᾶς χειρωναξίας
ἔχουσα». Esxl: [mi

Χειρωνάξιον (τὸ), даждie de memtepъ,
саъ лкpupopъ кс mîinele.

Χειρώνειος (ὁ, ἡ), ал лѣ Xiponъ (besti-
тл Чentappъ) «Ἐλκος —». Лкс: aneвоe
de bindekai (ne kape пsmaі Xiponъ пs-
tea bindeka). || (sxbst:) Χειρώνειον (τὸ), x-
nъ felъ de xpianъ, = Кентаύριον, чен-
таpъ. [mi

Χειρωνίς (ἰδος (ἡ), а лѣ Xiponъ. «Βί-
βλος —». Enrp: medicalъ. [Χείρων].

Χείρωσις, εως (ἡ), лкаpe în стъinipe,
sxpnepe prin силъ, în пстере; [mi

Χειρωτικός, ἡ, ὄν, kontpivsitopъ, саъ in-
deminatikъ ла sxpnepe prin пстере, în

силъ. [mi

Χειρωτός, ἡ, ὄν, пstinçosъ de а se s-
пsne prin пстере; (fir:) пstinçosъ de а
se стъvirmi. [χεῖρῶ].

Χεῖσθαι, пас: inf: ал лѣ χέω.

Χείσομαι, viit: ал лѣ χανδάνω.

Χείω, (пpел: ἔχειον, mi nekpes: χεῖον)
poet: Ion: în локъ de χέω.

Χέλειον (τὸ), = Χέλυον.

Χελεύς, εως (ὁ), глs: = Χέλυς.

Χελιδοῖ, poet: în локъ de Χελιδόν, вок:
ал лѣ χελιδών.

Χελιδόνειος (ὁ, ἡ), ал (саъ чел din so-
лл) pîndxpivei. [mi

Χελιδονίας, ου (ὁ), = Χελιδόνειος (se inç:
ixthъ, nemte) знъ felъ de лakerpъ. 2)
(глs:) nopdika konstelapie а zodii пe-
штелор. 3) (se inç: ἀνεμος, vintъ) sxfл-
topъ primъ-вара (kînd bin pîndxpеле),
zefipъ (vezî mi ðpniθiас). [mi

Χελιδονεύς, εως (ὁ), пѣѣ de pîndxpikъ.

Χελιδονίζω, viit: -ίω, imitъ (воръескъ
nearlikolat ка) pîndxpika, вpъfескъ. 2)
kîntъ (xmbлînd din kasъ în kasъ) kînti-
кл pîndxpivei, ка стъ канътъ op че 'mî op
da (ка акsm în Греция ла intîia zi de
Martie). [mi

Χελιδόνιος, а саъ ос, он, = Χελιδόνειος,
асемenea ла fapъ кс pîndxpika. «Αἶθος
—». знъ felъ de пpегioасъ пiатpъ. «Σύ-
κα —». At: челе pomii inkise, саъ pri-
мъвpative. || (sxbst:) Χελιδόνιον (τὸ), знъ
felъ de plantъ саъ earъ, postonastъ,
саъ поала pîndxpivei. [mi

Χελιδонίς, ἰδος (ἡ), poet: în локъ de
[χελιδών].

Χελιδόνισμα (τὸ), kîntикл pîndxpелеi
(vezî χελιδονίζω. 2); mi чеа че се ка-
път de чei че 'л kîntъ. [mi

Χελιδонισμός (ὁ), kîntape de kîntикл
pîndxpелеi. [mi

Χελιδонιστής, οὔ (ὁ), kîntъtopъ de kîn-
тикл pîndxpелеi (vezî χελιδονίζω 2).

Χελιδών, óνος (ἡ), pîndxpikъ, саъ pin-
dpea. 2) (fir:) знъ felъ de nemte api-
патъ. 3) къвпнтатеа de sxbt konita ка-
лалѣ mi алtop bite (vezî mi βάτραχος). 4)
къвпнтатра de ла indoitpa брамлѣ,
саъ kotsлѣ (de xnde се обичнѣemte а
се лsа sinçe).

Χελλάρης, саъ Χелларίας, ου (ὁ), [χέ-
λус] знъ felъ de пewte, (aat: μύλλος.
(vezî mi καλλαρίας).

Χελλύσω, poet: în локъ de χελύσω.

Χελλών, mi Χελμών, ωнос (ὁ), знъ felъ

de pește (din soῖσλ κεφαλίου), (alt:) χελών.

Χελοῦω, Λακον: in локѣ de χελύω, saḡ χελύσσω.

Χέλυδρος (ό), [χέλυς, ὕδωρ] broaskъ pe-stoasъ de апъ. 2) знѣ felѣ de шапе de апъ.

Χελύκλονος (ό, ή), poet: [χέλυς, κλόνος] pesъnъtorѣ, fiind fъkъtѣ din peastъ de broaskъ. «Φόρμιγξ — ». Orf:

Χελυαῶζω, viit: -άσω, глс: ватжокорескѣ inкpeгiнд saḡ strîmъiнд вазеле. [шi

Χελύνειον (τὸ), = Χελύνιον. [din

Χελύνη (ή), = Χεῖλος, вхзъ. «Ἡ ὕπερφα — ». Лкс: вхза de sxs. 2) Бол: poet: in локѣ de χελώνη.

Χελύνιον (τὸ), dim: ал лѣi χελύνη. 2) (partik:) o parte a жертfei, (alt:) χέλυς.

Χелуноῖδης, ou (ό), [χελύνη, οἰδάω] чел кк вхзеле змfлате, вхзатѣ.

Χέλυон (τὸ), peasta broastei, шi чл:, (alt:) χελώνειον. [din

Χέλυς, uos (ή), = Χελώνη. 2) (prin in-tind:) = Χελώνειον. 3) lipъ de peastъ de broaskъ; (de зnde astrnm:) Лира, o kon-stelagie. 4) лингpeаoa. [de зnde

Χелύскион (τὸ), зшоаръ seакъ тхse de ла лингpeа.

Χέλυσμα (τὸ), podeалъ п' inпрежхрл kapenei копъbii. [шi

Χелύσσω, шi (miж:) -ύσσομαι, [χέλυς] viit: -ύσω, -ομαι, тшesкѣ in sekѣ, din a-dînkѣ, de ла лингpeа, saḡ imi ferbe тх-sea in пientѣ.

Χελύω, Ion: in локѣ de χελύсσω.

Χελών, ὦνος (ό), Dor: in локѣ de χελίων.

Χελωνάριον (τὸ), dim: ал лѣi χελώνη.

Χελώνειον (τὸ), peasta broastei, шi (a-вхс:) a astakosълѣi. 2) (fir:) rîpъовitъpa spîнъpii, шi (in пen:) a opкъpъia inкobo-iatѣ лхкpъ. 3) (takt:) = Χελώνη. [din

Χελώνη (ή), broaskъ pestoasъ. 2) (prin in-tind:) = Χελώνειον. 3) lipъ (din peastъ de broaskъ). 4) = Θρήνυς, skaxнѣ. 5) знѣ felѣ de maшинъ pentpъ transhoptape de поверi. 6) (takt:) знѣ felѣ de pesъo-iaскъ maшинъ кк poate (in formъ de broa-скъ pestoasъ), prin kape asbîpъiaḡ ne zidъpize четъmилор inpresopate koase; шi знѣ felѣ de maneвpъ a soldagилор Pomaнi, prin kape imi akoпepeaḡ kapetеле кк indesipea skъtelop, ka тъ se anepe de issipile вpъжmaшилор ne вpeme de asatѣ. 7) знѣ felѣ de monetъ (a Peloponese-nилор шi Tenedenилор) кк mapкъ de broa-скъ pestoasъ. [χέλυς]. [de зnde

Χελωνία (ή), (se inг: λίθος) знѣ felѣ de пiатpъ вхпъ de farmече. [шi

Χελωνιάς, άδος (ή), знѣ felѣ de (pe-striгъḡ) rîndъчелѣ. [шi

Χελώνιον (τὸ), = Χελώνειον. 2) знѣ felѣ de monetъ a Tenedenилор, (alt:) χελώ-νη (7). [шi

Χελωνίς, ιδος (ή), знѣ felѣ de mъsik: inстp: saḡ lipъ. 2) skaxнѣ (Sekt:). 3) (Skp:) пpагъл xwei (Isd: Id'. 15). [шi

Χελωνίτης, ou (ό), шi Χελωνίτις, ιδος (ή), ал broastei pestoase, saḡ de broaskъ pe-stoasъ. «Λίθος — ». = Χελωνία.

Χελωνοειδής, έος (ό, ή), чел in felъл broastei pestoase, saḡ a пestei ei. [χε-λώνη, εἶδος].

Χελωνοφάγος (ό, ή), mîнkъtorѣ de broa-ute pestoase. [χελώνη, φάγω].

Χένας, poet: (преа pap) in локѣ de хънаs, ак: im: ал лѣi хън.

Χέννιον (τὸ), знѣ felѣ de пpепeлiге, че se fъчeaḡ pastpamъ in Eгiптѣ.

Χέραδος, (αλιγi skpiḡ χεράδος ка пen:) eos -ous (τὸ), poet: =

Χεράς, άδος (ή), = Χερμάς, гръmadъ de пiетpe (nisinḡ, шi чл:), че ковоаръ ла вa-ле рiъл.

Χέρεια, греш: in локѣ de хъpъa.

Χερείοτερος, α, он, шi

Χερείων, onos, poet: in локѣ de χείρων, onos.

Χέρεσι, poet: in локѣ de χερσί, dat: im: ал лѣi χείp.

Χέρηα, ак: sinr: шi Χέρηας, im: шi χέ-ρηi, dat: sinr: ал (neintp:) χέρης.

Χερίρης, eos (ό, ή), poet: = Χερίαρης.

Χέρης, ηος (ό), poet: [χείp, ка sъпсḡḡ, saḡ пḡḡ sḡḡ mîнъ] (nom: neintp: ал лѣi хъpъa, ηi, ηes, шi ал komпар: χερείων, шi sziрl: χείριστος) maḡ пъmîнḡ, maḡ de жos; maḡ nenstinuosḡ; (in пen;) maḡ pъḡ, maḡ npostḡ. [de зnde

Χερίων, onos (ό, ά), Dor: in локѣ de χερείων.

Χεριαρῶν, Dor: in локѣ de χεριαρῶν, пen: im: ал лѣi...

Χερίарης, ou (ό), poet: [χείp, ἄρω] по-tpibitopѣ, komбiнъtorѣ кк mîна, мештерѣ, in-deminatiḡḡ.

Χερифυής, έος (ό, ή), poet: [χείp, φύρω] frъmînatḡḡ, amestekatḡ кк mîна

Χέρμα (τὸ), глс: [ἔρμα, in afin: кк хъp-ḡs], = Χερμάς.

Χερμάδιον (τὸ), dim: (dъne tinḡ nъmaḡ) ал лѣi хepмáс, пiетpи́и́къ.

Χερμάδιος (ό, ή), (πλμ:) asemenea κκ ο πiατρ̃ de asvīrlit κκ mīna sađ κκ prastie. «Μολίβδαινα —». Lks: [wi

Χερμάζω, viit: -άσω, (γλs:) κερ̃μ̃ζ̃ μα-pina de pīetpīchele. [din

Χερμάς, άδος, (ή), [χέρμα] πiατρ̃ (prin-ч: de asvīrlit κκ mīna). «Χαλκῶ τετρωμένος, ή χερμάδι τηλεβόλω». Pind: (bezī wi έρμάς pentp̃ etimlμ:).

Χερμαστήρ (ό), poet: asvīrlitor̃ de pīetp̃e. «Ψινός —». Enpr: prastia. [χερμάζω].

Χερνάς, άτος (ό), Dor: in лок̃ de...

Χερνής, ήτος (ό), wi Χερνήσσα, ήσσης (ή), wi Χερνήτης, ου (ό), лккp̃tor̃ κκ mīne-le, = Χειρώνας; (prin intind:) сpак̃; (e pit:) = Χερνητικός. «Δόμος («Βίος) —». Epr: [χειρ, χέρης]. [de xnde

Χερνητικός, ή, όν, insxmit̃ m̃nchitor̃ лкк̃ κκ mīnele «Τὸ χερνητικόν». Колект: in лок̃ de оi χερνήται, m̃nchitoapea parte a чeл̃xenilop.

Χερνήτις, ιδος (ή), fem: ал лкк̃ χερνήτης.

Χερνήτωρ, орос (ό). poet: in лок̃ de χερνής, χερνήτης.

Χέρνιβα, ак: im: ал лкк̃ Хέρνιβон, sađ sing: ал лкк̃ хέρνιψ.

Χέρνιβιον (τὸ), dim: ал лкк̃...

Хέρνιβон (τὸ, лeriañ de сп̃лат ne mīuī; (uapтик:) = Пері́р̃ант̃́рион (dīnaintea intr̃p̃iil templeлop). [wi

Хέρνιβос (ό), rap wi ind: in лок̃ de Хέρνιβон. [wi

Хέρνιμμα (τὸ), ап̃, sađ vas̃ de сп̃лат ne mīnī (prinч: de dīnaintea intr̃p̃iil templeлop). [din

Херніпто, (wi maī des mиж:) Херніпто-μαι, viit: -νίψω, -ομαι, m̃ сп̃л̃ ne mīnī (prinч:) maī 'nainte de жерт̃f̃; (str̃m: in чен:) стропеск̃ κκ κερ̃μ̃itoape ап̃ (sfingesk̃) жерт̃fa, sađ xnelele de жерт̃fipe, κερ̃μ̃ζ̃; (prin intind:) жерт̃fesk̃. [χειр, νίπτω]. [de xnde]νιβон.

Херніπτρον (τὸ), = Χειρόνιπτρον, sađ Хέρ-

Херніτης, ου (ό), « — λίθος». Tfp: xñ fel̃ de πiατρ̃ ка os̃л de fildem̃.

Хέρνιψ, ιβος (ή), reliқioasa сп̃лат̃e ne mīnī maī 'nainte de жерт̃f̃, wi de чин̃, wi ana intp̃ssingat̃ ла асeasta; (prin intind:) чин̃, mast̃; sađ релиқioas̃ чepemonie, ливaгiе, жерт̃f̃. «Πηγαῖος хέρνιψ». Epr: баск̃л κκ ап̃, че овичн̃iа̃ а пкne dīnaintea xmeī морт̃лкк̃. «Хернібон коин-νός». Esxл: inпрезн̃ tr̃pitop̃. «Хернібас νέμειν τι». Sof: a inг̃d̃xi с̃л̃ ia parte ла жерт̃f̃e, wi «Хернібон εἶργεσθαι τὸν ἀνδρο-

φόνον». Dm: a se оп̃pi de ла жерт̃f̃e. [χειр, νίπτω].

Хероῖν, чен: wi dat: ind: але лкк̃ хер̃.

Херокένως, adv: Skp: κκ шf̃nele roale. [χειр, кенός].

Херόνησος (ή), poet: in лок̃ de хер̃ό-νηςος.

Херόниπτρον (τὸ), poet: Ion: in лок̃ de хер̃όнипτρον.

Херопληθής, έος (ό, ή), poet: in лок̃ de хер̃оплeθής.

Херόπληκτος (ό, ή), poet: in лок̃ de хер̃όπлeκτος.

Херός, poet: Ion: in лок̃ de хер̃ός, чен: ал лкк̃ хер̃.

Херρόνησιάζω, viit: -άσω, wi

Херρόνησιζω, viit: -ίσω, At: in лок̃ de хер̃ссонhиcи́ζω, -нhиcи́ζω, formez̃ (am̃ for-м̃ de) penins̃л̃. [wi

Херρόνησιος, α, он, At: in лок̃ de хер̃ссонhиcи́ος, ал penins̃лeī, sađ penins̃лeañ; sađ asemenea κκ о penins̃л̃. «Γῆ —». Lks: [wi

Херρόνησίτης, wi Херρόνησιώτης, ου (ό), чeл̃ dīn penins̃л̃ (prinч: чeа Тpачик̃). [хер̃ρόνησος].

Херρόνησοειδής, έος (ό, ή), [хер̃ρόνησος, εἶδος] чeл̃ in fel̃ de (asemenea κк) pe-nins̃л̃.

Херρόνησος (ή), At: in лок̃ de хер̃ссό-νηςος, penins̃л̃; (pron: пкmit̃) penin-с̃ла Тpачii, sađ Тaчpика (Crimea). [хер̃-ρός, νήσος].

Хέρρος (ή), At: in лок̃ de хέρρος.

Херσαῖος, α sađ ос, он, [хέρσος] чeл̃ de xskat̃. «Ἡ херсаῖα (se ing: γῆ, sađ хώ-ра)». Lik: = Ἡ хέρσος.

Херсеῖα (ή), пек̃л̃тивape, inг̃elinape de п̃m̃int̃. [din

Херсеύω, viit -εύσω, s̃int̃ (wi mиж: sađ pas: m̃ fak̃, sađ p̃m̃iī) inг̃elinat̃, ne-к̃л̃ivat̃, пeл̃к̃p̃at̃. «Γῆ ἀμεληθεῖσα хер-сеύεται». Пл: 2) netpek̃, sađ es̃ dīn a-п̃ ne xskat̃. 3) poet: (str̃m:) п̃stiez̃, с̃p̃т̃чesк̃ ne чineвa. «Τὸν παῖδα херсеύσει μέρος». Epr: [хέρσος].

Херсі, dat: im: ал лкк̃ хер̃.

Херсиμαχία (ή), в̃т̃л̃ie κк mīnele (in-к̃т̃epape), [χειр, μάχη].

Хέρσινος, η, он, = Χерσαῖος.

Херσόβιος (ό, ή), tr̃pitop̃ ne xskat̃. [хёрсος, βίος].

Херссοειδής, έος (ό, ή), чeл̃ in fel̃ de п̃m̃int̃ пeл̃к̃p̃at̃, п̃elinos̃, с̃ep̃п̃; sađ = Ἡπειροειδής. [хёрсος, εἶδος].

Χερσόθεν αυβ: poet: de la xskatš, de la pšmĩš. [wi]

Χερσόθι, adv: poet: ne xskatš, ne pšmĩntš. [χέρσος].

Χερσομανέω -ω, viit: -ήσω, [χέρσος, μαινομαι] sintš plinš, saš mš xmpłš de vxprienĩ selbatice, ka xñš pšmĩntš stepnš, =Υλομανέω (prop: mi fir:).

Χερσονδε, adv: next: kštre xskatš.

Χερσονήσος, Χερσονησίτης, mi чл: vezĩ (At: mai ĩntrep:) χερρόνησος, mi чл: [de xnde]

Χερσονησώδης, eos (ó, ή), =Χερρόνησοειδής.

Χέρσος (ó, ή), [σχερός] xskatš, pšetposš, nepodosš, nekštatĩš, stepnš; xstĩš; (fir:) nekšštopĩš; fšpš kopĩ; (kš men:) ĩnsĩš de чева. «Πυρά χέρσος ἀγλαΐσμάτων». Epr: «Χέρσος Εὐρώπα». Pind: konjĩnstš Ešropenāš. (de xnde || xšvst) konjĩnstš, pšmĩntš, xskatš. «Τὴν θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν». Tkr: [de xnde]

Χερσώ -ω, viit: -ώσω, fakš, saš lasš xñš lokš stepnš, xelĩntš; saš pšefakš ĩn xskatš. || (pas:) pšmĩš stepnš, nekštatĩš.

Χερσῶρος (ó), xñš felš de xapne amfĩš (tršĩtopš ne xskatš mi ĩn apš). [χέρσος, ὕδωρ].

Χερσύνω, viit: -υνῶ, =Χερσώω. [mi]

Χερσώδης, eos (ó, ή), =Χερσοειδής. [χέρσος].

Χερύδριον (τό), diin: al xšĩ χεῖρ, mĩnš-xĩĩš.

Χεσᾶς, ā (ó), kom: kškščĩosš. [mi]

Χεσεῖω, (fšpš viit:) ĩmĩ vine (mš sileute) sš esš de mistšĩatš. [χέζω].

Χεσιφωνέω -ω, viit: -ήσω, gls: = Aĩ-sxrologéw. [χέζω, φωνή].

Χεύαι, nex: 1: de ĩnf: , mi

Χεύε, poet: ĩn lokš de ἔχευε = Ἔχεε, a 3: sũr: peps: de nex: 1: al xot: χέω.

Χεύμα (τό), op ce se vapsš, kšpš, všpšštrš: kšpsšpš (de pĩš mi чл:); nšptik:) ĩvāpš; metalš tonĩš; (pšĩn ĩntĩnd:) konštrškšĩe topnatš (de metalš); saš vasš de topnat apš, =Σπονδεῖον (Epr: A' 51). [χέω].

Χεύομεν, poet: ĩn lokš de χεύομεν = Χέωμεν, ĩm: 1: peps: de nex: 1: al sšp: [mi]

Χεύον, poet: nex: 1: de pšpšpš: al xšĩ...

Χεύω, poet: Eol: (pap: mi ĩnd:) ĩn lokš

Χέω, viit: -χεύσω, (nex: ἔχεα, mi poet: ἔχεα, mi plĩ: ἔχουσα, tpek: de kš: κέχυκα, mi pas: κέχυμαι, nex: pas: ἐχύθην, posit: χυτέον) topnš, všpsš, (prop: mi fir:) ašvĩrłš, saš prodakš чева ĩnvĩlšxrat (kš gramada); ašxñkš ne pšmĩntš, saš aštep-nš, pšĩneskš, ĩnpšautĩš; (despše glasš)

fakš ašzitš, skopš glasš; (despše metalš) toneskš; (despše pšmĩntš) gršmšdeskš. || (pas: saš xĩkš:) mš všpsš, kšpšš; (fir:) pšvšdeskš, mš pšpšeskš kš gršmada; mš aštepñš ne pšmĩntš, kazš; (pšĩn ĩntĩnd:) mš toneskš, mš pšĩneskš (prop: mi fir:); (kš ak; kš pšep:) ĩnvšpšĩwezš; (fir:) sintš datš kš totšl la чева. «Ἡματι ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ Ζεὺς». Il: П. «Δάκρυα χεύω». Epr: (Elek: 181). «Φύλλα, τὰ τ' ἀνέμος χαμάδις χέει». Il: Z. «Ἀνεμοὶ ... πολλὸν πάρεξ ἄλλα φύκος ἔχευαν». Il: I. «Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν». Il: E. «Ἀπὸ δ' εἶδατα χεύειν ἔραζε». Od: X. «Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χέει δέσματα». Il: X. «Δένδρεα κατὰ κρηθὲν χέει καρπὸν». Od: A. «Ἐδριθε. «Σῆμα («Τύμβον») χέειν τινί». Om: a ĩnvšl-μα. «Θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν». Om: «Τῷ μὲν κατ' ὀφθαλμῶν χέειν ἀχλύν». Il: Y. «Ὑπνον χεύειν ἐπὶ βλεφάροις τινι». Om: «Κάκ κεφαλῆς χεύειν κάλλος». Od: Y. (mi fir:) «Τέτιξ («Ἀηδὼν») χέει αὐδὴν». Es: Om: «Χοὰς τοῖσι ἥρωσι ἔχεαντο». Epr: «Ἐπὶ δὲ Τρῶες βέλεα χέοντο». Il: Θ. «Ἀμφὶ φίλον υἱὸν ἐχέυατο πῆχες». Il: E. a ĩnvšpšĩ-mat. (mi de sine pas:) «Κόνιν χέυατο κάκ κεφαλῆς». Om: «Ἐκ νηῶν ἔχεοντο». Om: emšĩš kš gršmada. «Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη». Om: (mi pas:). Eĩkšs ēotĩ χεῖσθαι τηνικαῦτα τὴν γῆν κινουμένην». Ksn: «Κόπρος προπάροιθε θυράων ἔλις κέχυτο». Od: P. «Κατ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς». Il: E. «Οὐκὲν μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροις χυθεῖν». Od: T. «Ἀμφὶ δὲ οἱ θάνατος χύτο». Il: N. (mi fir:) «Ἐχύθη δὲ οἱ ἐνδοθὶ θυμὸς». Apln: (mi kš ak: kš pšep:) «Πρὸς ἠδονὰς («Ἐς τὰ ἀπροδίστα») κεχυμένος». Lšy: Алчв:

Χηλαργός (ó, ή), poet: [χηλή, ἀργός], ĩste de pĩčopš. «Ἀμιλλα —» Sof:

Χηλᾶς, ā (ó), gls: ĩn lokš de χηλευτής.

Χήλευμα (τό), ĩnpšetĩštrš ka de plasš.

2) (xne opĩ) = Χηλή, xndrea, kš kape se ĩnpšetesk plasеле. [mi]

Χήλευσις, ewš (ή), ĩnpšetĩpe de plasš, saš mšeažš. [mi]

Χηλευτής, oũ (ó), ĩnpšetĩtopš de mšpeže.

Χηλευτός, ή, ὄν, ĩnpšetĩš ka plasa. [din]

Χηλεύω, viit: -εύσω, ĩnpšeteskš plasš, saš ka o mšeažš. [din]

Χηλή (ή), kopĩš despšikatš de vĩtš pšmšpštoape; (mi avšs:) kopĩš de kalš, mi чл:; xñĩĩle pššpšĩop; šopšekosxla pĩčopš al pakšlšĩ, ašakosxłšĩ, mi чл: 2) (fir:) ĩnstp: ĩn formš de šopšepš, saš kšemte al xĩpšpšĩop, mi чл: 3) xndreaoa kšpš-

patz de amîndoz kapetede a înnpletitopî-
lor de mreje (porojinî şî chl:). 4) крѣ-
патъ, skovîta kѣpъtîš al sѣpъtîš. 5)
pîcorş de zidş întinsş în mare, ka sѣ se
spaprъ de dînsş valъpîle; (în pen:) mar-
şine (de mînte, de pleone de okî, şî chl:)
emitъ, skoasъ mai afarъ. [χάινω] [de şnde
Xηλινός, η, ον, = Xηλευτός.

Xήλιον (τò), dim: ал лѣи χηλή, saş ал
лѣи ...

Xηλός (ή), [χάινω] ладъ, saş dşlanş
(de xaine, şî chl:).

Xηλώω -ō, viit: -ώσω, fakş чева а авеа
крѣпѣтръ, saş skovîtrъ; înnleteskş în
felş de mreajъ. [χηλή]. [de şnde

Xήλωμα (τò), despîkъtrъ (de лъкръ
кз doî крақі); skovîtrъ (de sѣpъtъ, şî chl:)

Xηλώτιον (τò), = Xηλή (3), şndpea de
înnpletitopş de mreje. [din

Xηλωτός, η, ον, = Xηλευτός. [χηλώω].

Χημεία (ή), плм: în локş de χυμεία.

Χημέρα, Dor: poet: în локş de καὶ ἡ-
μέρα.

Χημευτική (ή), плм: (se înn: τέχνη) ар-
та химии. [neîntp: χημεύω].

Χήμη (ή), [χάινω] (prinç:) = Xάσμη; (fir:)
крѣпѣтръ. 2) (овіч:) şnş felş de skoî-
къ кз doş despîkъtrî. 3) şnş felş de
mъsъръ înkъpъtoare pentpъ lîksîde. [de
şnde

Χήμιον (τò), dim: ал лѣи χήμη. [şî

Χήμωσις, εως (ή), o patîmъ a (şmflъ-
trъ a алъşwşlî) okîlor.

Χήν, χηνός (ô, şî ή), rîskanş, rîskъ. [i-
mit: saş χάινω].

Χηναλωπέχειος (ô, ή), ал лѣи...

Χηναλώπηξ, εκος (ô), şnş felş de па-
şре, rîskъ de Едіntş, че 'şî are кѣівл
п' în vizşinî ka vşlîca. [χήν, αλώπηξ].

Χηνάριον (τò), dim: ал лѣи χηνίον.

Χήνειος, α, ον, de rîskъ. [χήν].

Χηνέλωψ, ωπος (ô), глс: în локş de
χηναλώπηξ.

Χήνειος, η, ον, poet: lon: în локş de
χήνειος.

Χήνημα (τò, Глс: ватжокоріpe кз кѣ-
скѣtrъ de гъръ. [şî

Χηνιδεύς, έως (ô), пѣіş de rîskъ. [şî

Χηνίζω, viit: -ίσω, fakş кз flşepşl şnş
şşnetş asemenea кз rîşîitşl rîmteî. (vezî
şî γήγρασ). [χήν].

Χηνіон (τò), dim: ал лѣи χήν, rîskelîmъ.

Χήνιος, α, ον, = Xήνειος.

Χηνίσκος (ô), кѣpъtîšlş пşpeî saş прѣ-
еі коръvîî formatş în firşpъ de rîskъ (pen-

trъ vşnşl еі асгърş). [χήν].

Χηνοβοσία (ή), = Xηνοβοσκία.

Χηνοβοσκεῖον (τò), локş de пъşwnat rî-
şтеле; kîpdş de rîmte. [şî

Χηνοβοσκία (ή), пъşwnape (xpъnipe) de
rîmte. 2 = кѣ...

Χηνοβόσκιον (τò), = Xηνοβοσκεῖον. [din

Χηνοβοσκός (ô, ή), пъstopş, xpъnitopş
de rîmte. [χήν, βοσκός].

Χηνοβοστία, şî Xηνοβοστία (ή), = Xηνοβοσία,
saş Xηνοβοσκία. [χήν, βόω = βόσκω].

Χηνομεγέθης, εος (ô, ή), [χήν, μέγεθος]
чел în mъpîme de (mare kîş o) rîskъ.

Χηνοπλούματον (τò), (плм:) аштерпѣіş,
saş перпъ кз пѣіş de rîskъ. [χήν, pluma
лат:].

Χηνόπους, одος (ô), şnş felş de plantъ
(şnanakş selbatîkş). [χήν, πούς].

Χηνοτροφεῖον (τò), = Xηνοβοσκεῖον. [din

Χηνοτρόφος (ô, ή), = Xηνοβοσκός. [χήν,
τροφή].

Χηνύσσω, viit: -ύσω, şpîrş ka rîska (rî-
şîş кз гъра кѣskatъ); (în pen:) kaskş гъ-
ра. [χήν]. [de şnde

Χηνύστρα (ή), кѣskape (de лene). [de
şnde

Χηνуστρώω -ō, viit: -ήσω, kaskş (de ле-
ne); şpîrş кз гъра кѣskatъ; kaskş гъра.

Χηνύω, viit: -ύσω, poet: în локş de χη-
νύσσω.

Χηνώδης, εος (ô, ή), чел din soîşl rî-
ştelop, saş asemenea кз rîska; (prin în-
tînd:) upostş, nepodş. [χήν].

Χήρα (ή), fem: ал лѣи χήρος.

Χηράζω, viit: -άσω, = Xηρώω.

Χηραμά (τὰ), poet: ім: (în etepoш:) ал
лѣи χηραμός.

Χηράμβη (ή), şnş felş de skoîkъ. [χη-
ραμός].

Χηράμενος, η, ον, poet: mîж: nex: 1: de
partç: ал лѣи χαίρω.

Χηραμῆς, ίδος (ή), = Xηραμός, крѣпѣtrъ.
2) (mai des:) şnş felş de kokiъ (skoî-
къ) mare, а кѣpîa deastъ şlşşîa şî de
mъsъръ.

Χηραμοδύτης, ου (ô), [χηραμός, δύω] по-
et: vîpîş, askъnsş п' în гъşpî. «'Ιχθύς—»
Енрр:

Χηραμόθεν, adv: poet: din гъръ. [din

Χηραμός (ô, şî poet: pap ή), (ім: în
etepoш: χηραμά) poet: гъръ, крѣпѣtrъ;
(partîk:) гъръ, vizşinъ de fearъ. [χαράσ-
σω]. [de şnde

Χηραμός, ύδος (ή), = Xηραμῆς. [şî

Χηραμών, ώνος (ô), poet: şînkъ плîнъ

Χιὰ (ή), = Χειά.

Χιάζω, viit: -άσω, însemnează ceva (ca вѣнѣжѣ, saș neadevărata) prin litera X; 2) înkrvishieză ceva în formă de X; (xipexx:) snintekă kpxvish (ca xhă X).[Xī].

Χιάς, άδος (ή), snimea în kse. (bezī χίος).

Χιάσμα (τò), op ce este pssă (înprex-nată) în formă de X. «Χιάσματα». Mekan: lemnele cele înscrishate. [mi]

Χιασμός (ò), înkrvishare în formă de X; (ptp:) figxă de kvintă, kind din patx membre de periodă cel d' al treilea se pñe înpoixv de cel d' al doilea, mi cel d' al patrulea de cel din-tiă. [mi]

Χιαστός, ή, òν, înkrvishată în formă de X. «Χιαστόν (τò)», ptp: figxă de kvintă (bezī χιασμός). [χιάζω].

Χιδρίας, ου (ò), vxlxpx de grī. [din

Χιδρον (τò), (prin: la im:) xhă felă de minkare din grī verde pñpñită mi xpxdită.

Χιεύω, viit: -εύσω, xpñneskă kx (saș kvpiexskă de) eapex; (în ñen:) xpñneskă, satxpx. || (nestp: saș el:) mă xpñneskă, mă ingramă pñskind. [χιός].

Χιλήγονος (ò,ή),=(aia îndrent: sniñe) Σιτήγονος. [χιλός, γόνος].

Χιλιάωνος (ò, ή), cel kx o mie de xñ-rīxpi saș kolmxi. [χιλίος, γώνος].

Χιλιάνκς, adv: de o mie de opī. [χιλιάς].

Χιλιάνδρος (ò, ή), koprinztoră, saș kom-pssă din o mie de vxvaxi; (în ñen:) de mxiime de oameni. [χίλιοι, άνδρες].

Χιλιάρχέω -ω, viit: -ήσω, sñtă...

Χιλιάρχης, ου (ò), = Χιλιάρχος.

Χιλιάρχια (ή), demnitatea komandixxi de o mie; mi ostxweaska cheată koman-dată de dñsx. [din

Χιλιάρχος (ò), komandix de o mie de ostamī (kolonelă, saș полковникă); (la Персі, mi Maved:) cel dinti în omiipe dñpe împxrată; (prekxm în Roma) enap-xa pretorixxi. [χίλιοι, άρχω].

Χιλιάς, άδος (ή), miime (de uers: saș lxxp:). [χίλιοι]. [de xndx

Χιλιασμός (ò), (Bisep:) epxsx, sekta xi-liastilor. [mi]

Χιλιαστής, ού (ò), (Bisep:) xiñiastă, e-petikă krextoră, kă împxrxia lxi Χρι-stosă era pñmñteaskă, mi aveă sñ dñ-neze o mie de anī, mi apoi sñ vie sfir-mișla lxiñi, (Franç:) millénaire.

Χιλιετηρίς, ίδος (ή), kpxsă de o mie de anī. [mi]

Χιλιέτης, εος saș έος (ò, ή), cel de o mie de anī; (prin întind:) foapte vekīă (bezī mi δεκαέτης). [χίλια, έτος]. [de xndx

Χιλιετία (ή), miime (o mie) de anī.

Χιλιοδύναμος (ò), o plantă, frasinelă, kpxia atrixiaă o mie (ad: mxiime) de lekxiioare pñtepī, saș înssximī. [χίλιοι, δύναμις].

Χιλιοετηρίς, ίδος (ή), bezī χιλιετηρίς.

Χίλιοι, αι, α (apitm:) o mie; (prin în-tind:) mxiñi, nenxmptaxi. «Βοτά χίλια βό-σκω». Τkr: (mi el:) «Χιλιάς (se ing: δραχ-μάς) άπέστειλε». Lpt: || (sinr:) «Χιλία ίππος» Ep: Ksn: în lokă de χίλιοι ίππείς».

Χιλιόκωμος (ò, ή), (τόπος, lokă) koprin-ztoră de o mie de opñxex. [χίλιοι, κόμη].

Χιλιόμυη (ή), жертв de o mie de boi, saș vite (de op kare). (dñpe ékatómux).

[χίλιοι, βούς].

Χιλιόναυς, ναος (ò, ή), poet: kompxsă dintp' o mie de kopxi. [χίλιοι, ναύς].

Χιλιοναύτης, ου (ή), poet: kompxsă din

o mie (saș mxiite miimī) de marinari. «Στόλος—» Esxl: [χίλιοι, ναύται].

Χιλιονταετηρίς, ίδος (ή), nam: în lokă de χιλιοετηρίς. [χιλιοντάς, έτος].

Χιλιοντάς, άδος (ή), nam: în lokă de χιλιάς.

Χιλιόπαλαι, adv: kom: de o mie de opī de demxlt, saș kx nenxmptaxi anī mai 'eainte. [χίλιοι, πάλαι].

Χιλιοπλάσιος, α, ον, mi

Χιλιοπλασίων, ονος (ò, ή), immiită, saș de o mie de opī atita. [de xndx

Χιλιοπλασίως, adv: de o mie de opī p' atita, saș immiit.

Χιλιόπους, οδος (ò, ή), cel kx o mie (mxi-lgime) de mxiioare. [χίλιοι, πούς].

Χιλιοστός, ή, òν, al miilea. «'Η χιλιο-στή (se ing: μοίρα)». a miilea parte, xhă felă de daxdie (xna la mie). [χίλιοι]. [de xndx

Χιλιοστός, ύος (ή),=Χιλιάς; saș a mi-i-lea parte.

Χιλιοτάλαντος, (ò, ή), cel în preğă de o mie (saș miimī) de taxamī; (fir:) fx-kxiă kx mapī kelxvelă. [χίλιοι, τάλαντον].

Χιλιοφόρος (ò, ή), înkxpñtoră de o mie de amfopee (bezī άμφορεύς). (se ing: ναύς). [χίλιοι, φέρω].

Χιλιόω -ω, viit: -ώσω, osñdeskă pe xi-neva la gloavă de o mie de dpxxme. [χίλιοι].

Χιλιωρος (ò, ή), poet: [χίλιοι, ώρα] în lokă de χιλιετης.

Χιλός (δ), [χυλός] eapw̃ (prinç: pentr̃x ñstpeuð de kaĩ, mĩ chl:); (in ðen:) xpaw̃. [de xnde]

Χιλω -ō, viit: -ώσω, ñstpesk̃ kal̃, mĩ chl: k̃ eapw̃; (in ðen:) xp̃nesk̃. [de xnde]

Χιλωτήρ (δ), traĩsta k̃ ñstpeuð kal̃-l̃xĩ, ɥe 'i se atĩpñ de rit̃.

Χίμαιρα (ή), [χίμαρος] kap̃w̃ tĩnt̃p̃. 2) xim̃ep̃w̃, mitoloĩka pes̃x̃f̃l̃toape de fok̃ iasm̃ k̃ tr̃pñ de kap̃w̃, kap̃ de lõ, mĩ koad̃ de balax̃p̃. 3) m̃ente al Lĩci-eĩ. [de xnde]

Χίμαιρίς, ιδος (ή), = Χίμαιρα.

Χίμαιροβάτης, ου (δ), poet: = Ἀγιβάτης. [χίμαιρα, βαίνω].

Χίμαιροθύτης, ου (δ), poet: kept̃f̃itop̃ de kap̃e. [χίμαιρα, θύω].

Χίμαιροφόνος (δ, ή), poet: omop̃itop̃ de kap̃e; sã ɥĩg̃t̃op̃ta xim̃ep̃eĩ (enit: al l̃xĩ Belepofont̃). [χίμαιρα, φόνος].

Χίμαρχος (δ), [χίμαρος, ἄρχω] poet: k̃p̃etenĩa kap̃elop̃ (a t̃ep̃meĩ lop̃), ɥap̃ta.

Χίμαροκτόνος (δ, ή), = Χίμαιροφόνος. [χίμαρος, κτείνω].

Χίμαρος (δ), p̃ĩx̃ de ɥap̃; (fem:) kap̃w̃, (alt:) χίμαιρα.

Χίμαρρος (δ), = Χείμαρρος.

Χίμετλιάω -ō, viit: -άσω, = Χειμετλιάω.

Χίμετλον (τδ), = Χείμετλον.

Χιογενής, έος (δ, ή), poet: ñxsk̃t̃x̃ in (ins̃kla) Χίος. «Οἶνος—» L̃ks: xiotik̃. [Χίος, γένος].

Χίον (τδ), vezĩ χίος.

Χιόνεος, α, on, al z̃p̃ezeĩ; din z̃p̃ad̃; al̃x̃ ka z̃p̃ada. [mĩ]

Χιονίζω, viit: -ίσω, niñx̃, dãx̃ z̃p̃ad̃.

Χιονικός, ή, on, mĩ Χιονίνος, η, on, = Χιόνεος. [χιών].

Χιονόδατος (δ, ή), (τόπος, λοκ̃) xnde tot-das̃na kal̃k̃ ɥĩneva ne z̃p̃ad̃ (akop̃epit̃ k̃ z̃p̃ad̃). [χιών, βαίνω].

Χιονοδέφαρος (δ, ή), poet: ɥel k̃ pleo-pele ok̃ilop̃ al̃be ka z̃p̃ada. (enit: al Ax-poreĩ). [χιών, ελέφαρον].

Χιονόβλητος (δ, ή), is̃vit̃, ṽt̃st̃ de z̃p̃ad̃. [χιών, βάλλω].

Χιονοδολέω -ō, viit: -ήσω, lovesk̃, bat̃ k̃ z̃p̃ad̃. 2) niñx̃. [din]

Χιονόβλος (δ, ή), ap̃x̃nk̃top̃ de z̃p̃ad̃, niñx̃top̃. [χιών, βάλλω].

Χιονόδοσχος (δ, ή), [χιών, δοσκή] poet: p̃x̃ñst̃op̃ de (xp̃nit̃, k̃resk̃t̃ din) z̃p̃ad̃.

Χιονοειδής, έος (δ, ή), asemenea (in fe-l̃a) z̃p̃ezeĩ. [χιών, είδος].

Χιονόεις, εσσα, εν, poet: in lok̃ de χιόνεος. Χιονοθρέμμων, ονος (δ, ή), poet: = Χιονο-τρόφος.

Χιονόκτυπος (δ, ή), poet: = Χιονόβλητος. [χιών, κτύπος].

Χιονόμελι, ιτος (τδ), m̃iepe k̃ z̃p̃ad̃, sãx̃ al̃x̃ ka z̃p̃ada. [χιών, μέλι].

Χιονόπεζα, ης (ή), poet: [χιών, πέζα] ɥea k̃ pĩɥape al̃be ka z̃p̃ada.

Χιονοστιγής, έος (δ, ή), poet: [χιών, στεί-δω] = Χιονόδατος.

Χιονότροφος (δ, ή), poet: (nap̃oks:) xp̃-nitop̃ de, sãx̃ (prop̃arks:) xp̃nit̃ (akop̃epit̃ tot-das̃na) k̃ z̃p̃ad̃. [χιών, τρέφω].

Χιονόχροος -ους (δ, ή), ɥel in fãa z̃p̃ezeĩ, foapte al̃x̃. [χιών, χρώα].

Χιονόχρως, ωτος (δ, ή), poet: ɥel k̃ pe-lĩg̃ sãx̃ fãg̃ al̃x̃ ka z̃p̃ada. [χιών, χρώς].

Χιονώω -ō, viit: -ώσω, akop̃ep̃ k̃ z̃p̃ad̃. 2) al̃besk̃ ɥeva ka z̃p̃ada. [mĩ]

Χιονώδης, εος (δ, ή), = Χιονοειδής; sãx̃ pl̃iñ, akop̃epit̃ de z̃p̃ad̃. [χιών].

Χιονωτός, ή, on, poet: ñus̃, akop̃epit̃ de z̃p̃ad̃. [χιονώω].

Χίος (ή), ins̃kla Χios̃. [de xnde]

Χίος, α, on, ɥel de la Χios̃, Χiot̃. || (se iñg̃l: βόλος) koñveksa, sãx̃ b̃p̃ikoasa parte a ap̃m̃ik̃l̃x̃ (sãx̃ x̃nime de la ɥos) in ɥok̃kl̃ de k̃ɥe, (alt:) ɥών (iñp̃ot: de ɥών). || (next: se iñg̃: κεράμιον), xio-tik̃ b̃ork̃añ de biñ, iñk̃p̃it̃op̃ de maĩ m̃kl̃t̃ dek̃t̃ o x̃õ (vezĩ ɥõs̃).

Χιουργής, έος (δ, ή), l̃x̃kat̃ in Χios̃, sãx̃ d̃ape kiñta l̃x̃k̃p̃riĩ Χiod̃ilop̃. [Χίος, έργον].

Χιώω, neĩnt̃p̃: vezĩ χιώ.

Χιράλεος, α, on, k̃p̃nat̃ de ɥep̃ (ka m̃ĩnele eap̃na). [din]

Χιράς, άδος (ή), = Χειράς, k̃p̃p̃t̃ep̃ (prinç: de m̃ĩñ) din ɥep̃.

Χιροπόδης, ου (δ), mĩ Χιρόπους, οδος (δ, ή), ɥel k̃ pĩɥapele k̃p̃nate. [χιράς, ποῦς].

Χιτών, ὠνος (δ), [ἔμαι] ts̃nik̃, (ad:) ɥaĩ-ñ (prinç: de l̃ĩñ), ɥe se nap̃ta ne p̃ĩe-le, (ka ak̃m) k̃t̃m̃ãx̃; (de xnde fir:) = ɥm̃h̃n, foate, koax̃; (antm:) mem̃p̃añ.

“Λίνεος Χειριδωτός—”. Ep: “Χάλκεος—”. Om: pl̃at̃õx̃. “Λάϊνος—”. Om: b̃t̃afe, lovit̃ep̃ k̃ p̃ĩet̃e.

“Τειχέων κιθῶνες”. Ep: iñp̃r̃-d̃it̃ep̃ele zid̃x̃ilop̃. “Χιτώνες τριγλοφόροι”.

Eñp̃r̃: m̃pẽele. “Χιτών ἀράχνης”. Ax̃il̃: Tat̃: kas̃ de p̃ĩañjiñ. “Κόκκινος—”. Om: steãx̃ de b̃t̃zie.

“Υποδήματος χιτών—”. Ap̃st̃: k̃p̃t̃s̃heala de d̃ĩnt̃x̃nt̃p̃ (la kap̃e se ded̃ɥe mĩ ãeasta).

“Χιτώνας συντέ-

μων». Ksn: (Kip: Hed: H. 2. 5:) «Βολ-
δοῦ» Btn: foafe de ceapă. «Ο κερατο-
ειδής χιτών». Antm: (Franz:) la cornée
de l'oeil, αλεξλ οκίελαί. [de znde

Χιτωνάριον (τὸ), dim: αλ λσί χιτώνιον. [mi
Χιτώνη (ή), poet: περττοαρε de (σκερ-
τῶ) tsnikṭ (enit: αλ Dianeī). [mi

Χιτωνία (ή), ίνερτκῆμιντε. [mi
Χιτωνίζω, biit: -ίσω, ίνερakṭ kṣ tsnikṭ,
saḥ kṣmaṣṭ.

Χιτώνιον (τὸ), dim: αλ λσί χιτών, κῆμτ-
mṣmṭ.

Χιτωνίσκιον (τὸ), dim: αλ λσί...

Χιτωνίσκος (ὁ), dim: αλ λσί χιτών, =Χι-
τώνιον.

Χιτωνοπώλης, ου (ὁ), vīnztorṣ de ts-
nīche, saḥ kṣmṣmī. [χιτών, πώλης].

Χιῶ, ίν κοντρακ: ίν λοκḥ de χιῶ, =Χι-
ῶζω, ίνsemnezḥ чева (ка втнситḥ, saḥ falsḥ)
кṣ litera [Χί].

Χιῶν ὄνος (ή), [χέω] zṣpadṭ (prinṣ: кṣ-
zstṭ ne pṣmīntḥ); (upin intind:) autḥ de
zṣpadṭ. «Ποταμία» Ecp:

Χλάζω, poet: ίν λοκḥ de κλάζω, mi κα-
χλάζω (intpev: prinṣ: tpe: de кṣ: кέχλα-
δα, mi Ion: кέχληδα) vījīḥ, fakḥ vsetḥ,
pesznḥ; saḥ ferbḥ ίν κλοκοτε, κλοκοteskḥ.
«Ἡδὲ κεχλάδοντες». Pind: tinerī, κṣpora
le ferbe sīnṣele. «Κεχλαδῶς καλλίνικος». Pind: imnḥ pesznṣtorṣ de kīntiche de vī-
psingṭ.

Χλαῖνα, ης (ή), [λῆνος, λάχνη] sapikṭ
de līnṭ, manta pṣgoasṭ de earṣṭ, (kape
sṣkṣia mi ka) plokatḥ de akonepit patkṣ,
saḥ paplomṭ. «Ζηνὸς τοι θυγάτηρ ὑπὸ τῇν
μίαν ὥχετο χλαῖναν». Tkp: =Συνεκοιμήθη.

Χλαῖνιον (τὸ), dim: αλ λσί χλαῖνα.

Χλαινοθήρας, ου (ὁ), [χλαῖνα, θήρα] κο-
uḥ de sapiche, desnoitorṣ de κṣltorī.

Χλαινουργικός, ή, ὄν, ίnsṣmitḥ λṣkrṣto-
pṣlṣī de sapiche, mi чл: «Χλαινουργική». meṣtemṣgṣl lṣl...

Χλαινουργός (ὁ), λṣkrṣtorṣ de sapiche,
mi чл: [χλαῖνα, ἔργον].

Χλαινώω -ω, biit: -ώσω, ίνερakṭ kṣ, saḥ
ка кṣ sapikṭ. [χλαῖνα]. [de znde

Χλαίνωμα (τὸ), ίνερτκῆμιντε, akonepṣ-
mīntḥ. «Λέοντος». Enpr: =Λεοντῆ, πῖελε
de leḥ.

Χλαμυδηφόρος (ὁ, ή), =Χλαμυδοφόρος.

Χλαμύδιον (τὸ), dim: αλ λσί χλαμύς.

Χλαμυδοειδής, έος (ὁ, ή), чел ίν formṭ
de xlamidṭ. [χλαμύς, εἶδος].

Χλαμυδοποιία (ή), fachepe, λṣkrape de
xlamide. [mi

Χλαμυδοποιικός, ή, ὄν, кṣvenitḥ, ίnsṣmitḥ
fṣkrṣtorṣlṣī, saḥ fachepī de xlamide. «Χλα-
μυδοποιική (se ίnṣ: τέχνη)». =Χλαμυδοποι-
ία, meṣtemṣgṣl saḥ mesepia. [din

Χλαμυδοποιός (ὁ, ή), fṣkrṣtorṣ de xla-
mide, saḥ kontpṣsitṣtorṣ la aṣeastā. [χλα-
μύς, ποιός].

Χλαμυδουργία (ή), =Χλαμυδοποιία. [mi

Χλαμυδουργικός, ή, ὄν =Χλαμυδοποιικός. [din

Χλαμυδουργός (ὁ, ή), =Χλαμυδοποιός. [χλα-
μύς, ἔργον].

Χλαμυδοφορέω -ω, biit: -ήσω, portḥ xla-
midṭ. [din

Χλαμυδοφόρος (ὁ, ή), περτtorṣ de xla-
midṭ. [χλαμύς, φέρω].

Χλαμυδῶω -ω, biit: -ώσω, ίνερakṭ kṣ
xlamidṭ. [χλαμύς]. [de znde

Χλαμυδωτός, ή, ὄν, ίνερṣkatḥ кṣ xlamī-
dṭ, saḥ ка кṣ xlamidṭ.

Χλαμύς, ύδος (ή), [χλανίς] xlamidṭ, saḥ
mantelṭ, xainṭ de d'asṣpra (prinṣ: a o-
stamītor, mi ίn Atena a tinerītor, че sṣs-
jīaḥ de xandapmī).

Χλανίδιον (τὸ), dim: αλ λσί χλανίς.

Χλανιδίσκιον (τὸ), dim: αλ λσί χλανίδιον,
saḥ греш: ίν λοκḥ de χλανισκίδιον.

Χλανιδοποιία (ή), fachepe, saḥ λṣkrape
de xlanide. [din

Χλανιδοποιός (ὁ), fṣkrṣtorṣ de xlamide.
[χλανίς, ποιός].

Χλανιδουργία (ή), =Χλανιδοποιία. [χλανίς,
ἔργον].

Χλανιδῶω -ω, biit: -ώσω, ίνερakṭ кṣ xla-
nidṭ. [χλανίς]. [de znde

Χλανιδωτός, ή, ὄν, ίνερṣkatḥ кṣ, saḥ ка
кṣ xlanidṭ.

Χλανίς, ύδος (ή), [χλαῖνα] xlanidṭ, xai-
nṭ de d'asṣpra, saḥ mantelṭ (ка вερṣkṣ-
zṣl) de līnṭ sṣvṣṣipe, mi λṣksoasṭ, че se
pṣpta mi de vṣpṣaṣī mi de femeī de po-
doavṭ, mi kape sṣkṣia zne-opī mi de a-
konepṣmīntḥ al patṣlṣī. (vozī mi χλαμύς).

Χλανισκάριον mi χλανισκίδιον (τὸ), dim:
αλ λσί...

Χλανίσκιον (τὸ), dim: αλ λσί...

Χλανίσκος (ὁ), dim: αλ λσί χλανίς.

Χλαρός, ἂ, ὄν, Dor: poet: ίν λοκḥ de
λαρός.

Χλευάζω, biit: -άσω, batṣkokopeskḥ ne,
pīzḥ de чineba; (nestp:) rṣmeskḥ. [din

Χλεύαξ, ακος (ὁ), rṣl: ίν λοκḥ de χλευ-
αστής. [χλεύη].

Χλευασία (ή), =Χλευασμός, mi Χλεύη. [mi

Χλεύασμα (τὸ), чева че se zīche spṣe
batṣkokoripea кṣīva, batṣkokorṭ. [mi

Χλευασμός (ό), batжокорipe, лкаре in píšš. [mi]

Χλευαστής, ού, (ό), batжокориторš. [χλευάζω]. [de xnde]

Χλευαστικός, ή, όν, кхвенitš, saš indemi-natikš, denpinsš la batжокорipe. [de xnde]

Χλευαστικώς, adv: in kinš batжокорито-pš, eponikš.

Χλεύη (ή), batжокоръ, лкаре in píšš; eponie, глсмъ. «Χλεύην ποιᾶσθαι τινα». Esx: =Χλευάζειν.

Χληδάω -ω, глс: in локš de χλιδάω. [din Χληδος (ό), глс: in локš de χλιδος.

Χλιαίνω, viit: -ανώ, inкълзескš пшгin, кхмшtat; (desnre лксиде) inкронескš; (prin intind:) моiš (prop: mi fir:). [χλiω]. [de xnde]

Χλιαίνεις, еως (ή), кхмшtatš inкълзipe; inкронipe (akt: saš pas:).

Χλιαροαλпής, ёс (ό, ή), пшгin inкълз-itš; inкронitš. [χλιαρός, θαλπος].

Χλιαρός, а, όν, пшгin калдš; inкронitš. [χлiω]. [de xnde]

Χλιαρότης (ή), калitatea пшгin калдшitš, saš inкронitšitš. [mi]

Χλιαρώς, adv: кх пшгin inкълзipe, nič калд nič peче; (fir:) фъръ ferbinueалъ.

Χλιασμα (тò), ceea ce se пше d' ass-пра snre пшгin inкълзipe, (med: It:) fomentš. [χλιαίνω].

Χлиάω -ω, poet: sîntš кълдшitš, inкро-nitš. [χлiω].

Χлиδž, poet: Dor: in локš de χлиδž, dat: ал лi χлиδž, saš (in kontpak:) din χлидаи, а ž: sinr: перс: а лi χлидаω.

Χлиδiνω, viit: -анώ, [χлидž] моlешескš; desmîepdezš, afemeiezš, desnepbezš. [de xnde]

Χлиδανός, ή, όν, poet: моlиvиосš; desftosš, desmîepdatš. кш...

Χлиδανόπος, одис, глс: [Χлиδανός, ποῦς]=

Χлиδανόφωρος (ό, ή), poet: [χлиδανός, σφυ-ρόν] чел к поi (ф...), глзше, ad: ničoap...

Χлиδανώς, adv: desmîepdat, afemeiat, кш моlиvише. [χлиδανός].

Χлидаω -ω, viit: -ήσω, poet: (фъръ kazš) mъ desmîepdezš, mъ desftezš, saš sîntš desftvишosš. «Χлиδωσα молпћ». Лкс: (кх dat: sinr: saš кх preu:) mъ inrîmfеzš кш моlиvише, mъ пrefакš in delikategъ. «Δωρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾶς». Sof: (mi ел:) «Χлидiн ёикас тоiс παροῦσι πράγμασιν». Esx: (кх ак:) vorbesкš флindк mъ, amepin-гind. «Βλοσυρόφρονα χλιδᾶ, δύσφορα». Esx:

Χлиδεις, а, он, in локš de χлиδανός. [din

Χлидž (ή), [χлiζω] моlиvише; лксš; desmîepdape: tršfie; (prin intind:) semnš de desmîepdape; podoaвe лксoаше, гъ-teалъ de капš, пърš лхнрš, saš крегъ, mi чл:

Χлиδημα (тò), [χлидiω] mi

Χлиδος, еос -ους (тò), poet: semnš, saš obîektš de desmîepdape, de лксš, гъ-teалъ.

Χлиδος, saš Χлиδος (ό), [χлōη, saš χα-λάω] вшpienî de prisosš (ronoaie), че плс-rapiî trar кш гръвла, mi le skot afapъ din xoldеле лор.

Χлиδων, ωνος (ό), [χлидž] ертшаръ, saš rîordanš; (in мен:) гъteалъ. «Ημιόνων — ». Пл:

Χлиδωνόπους, одос (ό, ή), кхртшторš de podoaвe la ničoape. (алгiî indrent: χли-δανόπους). [χлиδων, ποῦς].

Χлиερός, ή, όν, Ion: in локš de χλιαρός.

Χлиζω, (de xnde tpe: de кш: нéχлидiа) =Χлиω.

Χлиίεις, есса, ен, poet: in локš de χли-арός. (in Nik: in локš de...

Χлиών, poet: Ion: in локš de χлиών, парtv: ал лi χлиiω.

Χлиω, (фъръ viit:) poet: (desnre лкр:) sîntš inверzitš, inфlopitš; (desnre перс:) mъ desmîepdš, mъ даš la моlиvишitš; (кх dat:) mъ флескš, mъ inrîmfеzš. «Πέπλοισι βαρδάροισι—». Esx: saš batжокорескš, desnepгiескš. «Ἐν τοῖσι σοῖς πρόνοιαι χλi-ουσι μέγα». Esx: (bezî mi χлидiω).

Χλόα, ас (а), Dor: in локš de χлōη. [de xnde]

Χлоāζω, viit: -āσω, скопš, даš mшгърš; inверзескš, saš mъ пълескš ка еарва.

Χλοανθέω -ω, viit: -ήσω, sîntš...

Χлоанθής, ёс (ό, ή), poet: верде mi fraпedš ка еарва. [χлōη, άνθος].

Χлоанός, ή, όν, (пшм:) чел de faga ер-вeî, вердшкš. [χлōη].

Χλόасμα (тò), вердеапъ, saš пшлiкpъ ка а ервeî. [χлоāζω].

Χлоаυγής, ёс (ό, ή), верде mi лшvиосš, ка еарва верде. [χлōη, αυγή].

Χлоāω -ω, poet: in локš de χлоāζω.

Χлоερός, а, он, poet: mi neîntpшn: in локš de χλωρός. [χлōη].

Χлоεροτρόφος (ό, ή), poet: (τόπος, локš) xnde se xpъnemte, креmte еарвъ верде. [χлоερός, τρέφω].

Χлоερώπις, idos (ή), poet: верде ка еар-ва la fagъ. [χлоερός, ὠψ].

Χλόη (ή), [χлōос] еарвъ, saš кракъ вер-

de, verdeaṃ; saḥ verdeaṃpī (zəpʒavate) de mīnkare. || (adiēkt:) «Χλόη Δήμητηρ». (fir:) πῆμιντλα inberzītš.

Χλοήβαφος (ό, ή), чel кx вѣпseаоа (fa-
μα, колоареа) verde ка а ервеі. [χλόη,
βαφή].

Χλοηκομάω -ω, viit: -ήσω, poet: amḥ пѣ-
рѣ, (fir:) крѣчѣ, saḥ frənze verzī ка еар-
ва, = Χλοάζω. [χλόη, κόμη].

Χλοηρός, ά, όν, poet: in локѣ de χλοε-
ρός, χλωρός.

Χλοητόκος (ό, ή), poet: пѣскѣторѣ de
еарвѣ [χλόη, τέκος].

Χλοηφορέω -ω, viit: -ήσω, sintš...

Χλοηφόρος (ό, ή), prodskētorѣ de еар-
вѣ, saḥ verdeaṃpī. [χλόη, φέρω].

Χλοιάω -ω, poet: in локѣ de χλοάω, χλο-
άζω. [din

Χλοή (ή), poet: in локѣ de χλόη. [de
ende

Χλοιώδης, εος (ό, ή), poet: in локѣ de
χλωώδης.

Χлоόκαρπος (ό, ή), poet: чel чe fache
roadele а inberzī, saḥ чel кx roadelē
verzī. (enit: ал Чepесѣі, ші fir: ал пѣ-
мінтлaш). [χλόος, καρπός].

Χлоόμορφος (ό, ή), poet: чel in formѣ
saḥ faṃṣ de еарвѣ verde. [χλόος, μορφή].

Χλόος -оус (ό), poet: [in afin: кx φλόος]
= Χλόη; (овіч:) faṃṣ verde, verdeaṃṣ.
«Χυτο χλόος ἀμφі παρειάς». Απλн: (bezī ші
ωχρος).

Χλουνάζομαι, viit: -άσομαι, глс: бомбѣ-
нескѣ, кіртѣскѣ кx mēpmēpe. [ші

Χλούνειος, а, он, de поркѣ selbatikѣ, saḥ
mistpeḡš. [din

Χλούνης, ου (ό), (men: im: χλούνων) poet:
[χλόη, εὐνή] (prinч: ка enit: de поркѣ
mistpeḡš) selbatikѣ, sinḡpatikѣ in tpaіxл
sṯš, (alt:) μονіός; (fir: ка sṯst: in men:)
поркѣ selbatikѣ; (ші fiind кx ачештіа fre-
kindx se de kopачі de mēlte opī sṯ skop-
nesk de sine) skopitš, eṣṣeskѣ, famenš;
(prin intind:) afemelatš. «Ἡ φῶρας ἤτινα
χλούνων φλύων». At: [de ende

Χλούνιος (ό, ή), глс: in локѣ de χλού-
νιος. [ші

Χλούνιος, ιος (ή), poet: skopipe; (in men:)
linsipe. «Παίδων —». Esxл:

Χλουνός (ό), глс: [χλόος] гѣлbeničiosš.
(enit: ал аерлaш).

Χλωώδης, εος (ό, ή), чel in felxл ер-
веі, verdsenkѣ ка еарва. [χλόη].

Χλωράζω, vii: -άσω, = Χλωροφαγέω. [ші

Χλωραίνω, viit: -ανώ, fakѣ чeвa гѣлbe-

ničiosš. [χλωρός]. [de ende

Χλωράσμα (τὸ), гѣлbeničiosne.

Χλωράυχην, ενος (ό, ή), poet: чel кx
grxmazš гѣлbeničiosš; (prin intind:) чel
кx ritš, (ad:) гласѣ ml'ediosš. «Αηδών—».
Sim: (bezī χλωρηίς). [χλωρός, αὐχήν].

Χλωράω (-έω) -ω, viit: -ήσω, ind: in
локѣ de χλωρίάω. [ші

Χλωρεύς, έως (ό), sṯš felš de pasṣpe,
(poate) = Χλωρίων. [ші

Χλωρηίς, ίδος (ή), poet: in локѣ de χλω-
ρά, verdsenkѣ, saḥ гѣлbeničiosṣ. «Κάμπη
—». Nik: «Αηδών —». Om: чeа кx nene
negre-verzī, saḥ negre-галbene, saḥ kīn-
tṣtoape ne verdeaṃṣ (bezī ші χλωραύ-
χην). [ші

Χλωρίζω, viit: -άσω, = Χλωρίάω. [χλωρός].

Χλωρίαις, εως (ή), гѣлbeničipe. [din

Χλωρίάω -ω, viit: -άσω, sintš, saḥ mṣ
fakѣ verde-галbenš, saḥ гѣлbeničiosš. [ші
Χλωρίζω, viit: -ίσω, batš in гѣлbeničios-
ne, sintš гѣлbeničiosš. [ші

Χλωρίς, ίδος (ή), sṯš felš de pasṣpe
(кx nene nṣmaі sṯst pīentš verzī-галbe-
ne), poate fem: лaш χλωρίων. [ші

Χλωρίτης, ου (ό), sṯš felš de pīatrѣ
кx faṃṣ verde ка а ервеі. [ші

Χλωρίων, оνος (ό), sṯš felš de pasṣpe
кx nene verzī-галbene, granḡrѣš, (Франц:)
loriot. [χλωρός].

Χλωροειδής, έος (ό, ή), гѣлbeničiosš лa
faṃṣ. [χλωρός, είδος].

Χλωρόκομος, — кx пѣ, гѣлbe-
ničiosš; (ші fir:) чel кx frənze verzī-гал-
bene. [χλωρός, κόμη].

Χλωρομέλας, аνος (-αινα, αν'), negre-ver-
de-галbenš. [χλωρός, μέλας].

Χλωροποιός, (ό, ή), fṣkētorѣ, adskētorѣ
de гѣлbeničiosne, saḥ verdeaṃṣ. [χλωρός,
ποιός].

Χλωρόπτελος (ό, ή), чel кx nene ver-
zī-галbene. [χλωρός, πτελον].

Χλωρός, ά, όν, in контрак: in локѣ de
χлоерός, verde ка еарва; (prin intind:)
proaspṣtš, fraṃedš; (fir:) verde, bioіš,
in toіxл saḥ floapea sa; vīptosš, meapṣ-
nš. «Αἴγειροι πτελέαι τε χλωροῖσιν πετάλοι-
σι κατηρεφέες». Ткр: «Χλωρόν, ῥόπαλον». Om:
«ἽΟρος χλωρόν». Om: «Αὔον ἀπὸ χλωροῦ
τάμνειν». Es: (ші fir:) «Χλωρός τυρός». At:
brīnzṣ proaspṣṣṣ. «Χλωροί κωδίοι». At:
(ші fir:) «Χλωρόν ὕδωρ». Eurp: «Χλω-
ρόν αἶμα». Sof: kṣpsš de kṣpīnd. «Χλω-
ρόν δάκρυ». Esр: = Θαλερόν. «ἽΟινου χλω-
ραі σταγόνες». Esр: pṣkoroase. «Χλω-

ρὰ μέλας». Tkr: frapele. «Γόνυ χλωρόν». Tkr: tape, mlediosš. «Χλωρὰ ψάμμαθος». Sof: smedš. (mi fir:). «Χλωρὰ καὶ ἔναιμα πράγματα». Gpr: 2) r̄beničiosš, verp̄dnkš; (prin xpm:) p̄lītš, saš ofilītš, f̄p̄r fa-
m̄p̄; (de xnde prin intind:) int̄snekosš. «Μέλι χλωρόν». Om: «Οἶνος χλωρός». At: (aht:) κιβρός. (xnde se poate deduce mi) «Οἶνου χλωρὰι σταγόνες». At: (bezī mai sss). «Χλωρός ἀδάμας». Es: (bezī mi polios). «Χλωρός ὑπαὶ δείους». Om: (mi prin intind:) «Χλωρόν δέος». Tkr: adsk̄toape de r̄l-
beničisne. «Χλωρόν ῥῆμα Ἀχέροντος». Epr: int̄snekosš.

Χλωροσαύρα, ας (ή), (plu:) шопіря вер-
де. [χλωρός, σαύρα].

Χλωρότης (ή), verpeaga plantelor, er-
bei, mi uly; (prin intind:) fr̄pezime, pro-
sp̄tie; (fir:) v̄rt̄te; toīš, floare. 2) r̄l-
beničisne. [χλωρός].

Χλωροφαγέω -ω, viit: -ήσω, (prin: de-
spre kai) pas̄kš eap̄r̄ (T̄p̄r: s̄nt̄š la cea-
ip̄r̄. [χλωρός, φάγω].

Χναῦμα (τό), [χναῦω] m̄nkape de r̄st̄š,
saš v̄kat̄š r̄stoas̄.

Χναυμάτιον (τό), dim: al l̄šī χναῦμα.

Χναυρός, ἄ, ὄν, r̄stosš. [mi

Χναυστικὸς, ἡ, ὄν, lakomš, m̄nk̄t̄iosš. [din

Χναῦω, viit: -χναῦσω, [χναῦω] m̄nk̄k̄
κς post̄ r̄stoas̄ m̄nkape.

Χνοάζω, mi Χνοᾶω -ω, viit: -άσω, [χνοῦς]
skoūš (m̄t̄ akoperš κς) p̄r̄š, saš im̄
daš perī. «Νέον χνοάζοντα ἰούλους». Aπλ: ἱ da m̄staga. «Χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς
κάρυ». Sof: κς kap̄l akoperit̄ de perī
k̄p̄r̄n̄j.

Χνόη (ή), poet: [χνάω] r̄spa, in kape
int̄p̄ osia kap̄l̄š; (prin intind:) k̄p̄-
t̄l̄ osii; osia; (in intind:) kap̄l. «Ἐ-
θραυσεν ἄξονος μέσας χνόας». Sof: (mi fir:) «Σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν». Esx: azepr̄nd ne jos. 2) d̄p̄s̄t̄l̄ osii
kap̄l̄š. «Ὡς ὑπερβάλαι χνόας καὶ φρυά-
γμαθ' ἱππικά». Sof:

Χνοί, dat: (nep̄r̄:) al l̄šī χνοῦς.

Χνοίη (ή), poet: in lok̄š de χνόη.

Χνοῖος, α, ὄν, poet: akoperit̄ κς t̄nerī
(p̄sf̄ de) perī. «Παρεῖα —». Ankr: [din

Χνός -οῦς (ό), [χνάω, saš in afin: κς
φλός, χλός] perī, p̄sf̄ (de v̄p̄r̄, de
poame, mi uly). «Ἄλός —». s̄p̄ma m̄-
p̄r̄, (aht:) ἀλοπάγη. 2) (xne-op̄r̄) = Χνόη
(2), d̄p̄s̄t̄l̄. (bezī mi χνός). [de xnde

Χνωώδης, εος (ό, ή), asemenea, saš a-

konēpit̄ κς p̄sf̄oī perī, saš p̄sf̄. [de
xnde

Χνωωδῶς, adv: in fel̄š de p̄sf̄, ka p̄sf̄l.

Χόα, Ion: mi Χοᾶ, At: in lok̄š de χῶν,
ak: al l̄šī χῶς.

Χοᾶτος, α, ὄν, ink̄p̄top̄ de o xot̄.
[bezī χῶς].

Χοανεύω, viit: -εύσω, poet: in lok̄š de
χωνεύω, tonesk̄ in tonitoape. [din

Χοάνη (ή), poet: in lok̄š de χώνη, p̄l-
nie; (partik:) p̄l̄nioasa tonitoape; saš ka-
l̄n̄š al l̄sk̄top̄ilop̄ de metale, (Frang:)
creuset, (T̄p̄r:) κ̄l̄chea, saš v̄l̄chea de to-
nit. 2) (antm:) mem̄p̄noasa k̄v̄t̄p̄r̄
a kreep̄ilop̄, (aht:) πέπλος. [χέω].

Χοάνιον (τό), dim: al l̄šī.

Χόανον (τό), mi Χόανος (ό), = Χοάνη.

Χοᾶς, ak: im: al l̄šī χῶ.

Χόας, mi At: χῶς, ak: im: al l̄šī χῶς.

Χόδανος (ό), r̄s: mez̄t̄l̄ [κέχοδα tre:
de κς: al l̄šī χέζω].

Χόες, nom: im: al l̄šī χῶς.

Χοεύς, έως (ό), = Χοῦς (2).

Χοή (ή), (in uren:) = Χύσις, tonape,
saš v̄p̄sape; (partik: mi mai de m̄sate-
op̄r̄ la im:) l̄v̄agie (prin: pent̄p̄ m̄op̄l̄,
saš in v̄instea zeilor p̄m̄int̄l̄). «Πατρί
χοᾶς φέρουσ', ἄτερ νεκροῖσι μιλικτήρια». Esx: «Χοᾶς τοῖσι ἥρωσι ἐχέαντο». Ep: [χέω].

Χοήρης, εος (ό, ή), poet: [χοῦς, ἄρω] ko-
pinz̄top̄ de o xot̄. «Ἄργος χοήρες». Epr: = Χοεύς.

Χοηφόρος (ό, ή), adsk̄top̄ de l̄v̄agii
(m̄opt̄le). [χοή, φέρω].

Χοῖδιον, mi (in At: kontrak:) Χοῖδιον (τό),
dim: al l̄šī χῶς, p̄m̄ingel̄š.

Χοῖκος, ἡ, ὄν, de p̄m̄int̄š. [χοῦς].

Χοινίκη (ή), = Χοινικίς (a poatei kap̄-
l̄š). 2) zn̄š fel̄š de ovezī de p̄t̄oape,
(aht:) χοῖνιξ (2). 2) zn̄š instp: x̄p̄r̄p̄ik̄
(sf̄pedel̄š).

Χοινικαῖος, α, ὄν, ink̄p̄top̄ de o xi-
nik̄ [bezī χοῖνιξ].

Χοινίκιον (τό), dim: al l̄šī χοινίκη (1).

Χοινικίς, ἰδος (ή), (in uren:) dim: al l̄šī
χοῖνιξ; (partik:) r̄spa poatei kap̄l̄š, mi
fer̄l̄ (v̄leas̄), κς kape este k̄p̄t̄k̄m̄it̄ p̄
d̄in̄p̄k̄t̄p̄l̄; (de xnde pent̄p̄ asem̄p̄-
t̄atea formei) черк̄л̄ k̄n̄k̄neī. «Ἵπὸ τῶν
στεφάνων ταῖς χοινικίσι κάτωθεν γεγραμμένα». Dm: (in uren:) k̄v̄t̄p̄r̄; (de xnde) lak̄
in st̄f̄nk̄. (Str: IB'. 821).

Χοινικομέτρης, ου (ό), m̄s̄x̄top̄ κς
x̄inika. [χοῖνιξ, μέτρον].

Χοϊνίξ, ικος (ή), [χόνη] знѣ felš de mъ-
srъ pentъ semъntъpъ (inъntъtoape de
patъ kotile, kam la doz litpe, kltš e-
pa de ажъns pentъ xpъna de o zi a s-
nъi omš), meptikš. (de snde prin intind:)
«Ὁς κεν ἐμῆς χοίνικος ἄπτηται». Om: op
vine imi mъninkъ pīneа. mi «Ἐπὶ χοίνικος
μὴ καθῆσθαι». Pitp: sъ nъ meazъ čineva
fъpъ treavъ (sъ nъ mъninkъ d'a rata).
2) знѣ felš de kъtšme de lъmnъ, saš de
ferš (pentъ rovi čei netpevnič). «Αἱ
κνήμαί σου τὰς χοίνικας ποθοῦσιν». Apstf: 3)
= Χοινικίς (de poata карзлѣ).

Χοираγγη (ή), = Ὑάγγη. [χοῖρος, ἄγγη].

Χοираδωδης, εος (ό, ή), skpofъlosš, pī-
nъ de skpofъle; saš čel din felš skpof-
fъleop. [din

Χοираς, άδος (ή), [χεράς] pīatpъ, stīnkъ
ewitъ in mare. 2) (fir:) skpofъlъ, sm-
flъtъpъ de rīlчi (prinч: ale rītъlъi), (ovut:)
vroaskъ.

Χοίρειος, α, ον, porcheskš, saš de porкš.
[χοῖρος].

Χοιρέλαφος (ό), [χοῖρος, ἔλαφος] знѣ a-
nimalъ (intpe porкš mi čepъš) de India.

Χοίρεος, η, ον, poet: lon: in lokš de
χοίρειος.

Χοιρίδιον (τὸ), dim: al lъi χοῖριον.

Χοιρίνη (ή), [χοῖρος 2] знѣ felš de sko-
ikъ de mare, saš de pīš (in Atena se
intpevdingaš de votъpī). (prinч: fem: al
lъi ...

Χοίρινος, η, ον, = Χοίρειος.

Χοῖριον (τὸ), dim: al lъi χοῖρος, парчелъ.

Χοίριος, α saš оs, ον, = Χοίρειος.

Χοιρίσχος (ό), dim: al lъi χοῖρος.

Χοιροδοσκός (ό), пъstopъ de porчi, por-
каръ. [χοῖρος, βοσκός].

Χοιρογρύλλιος mi Χοιρόγρυλλος (ό), знѣ
felš de apinīš. [χοῖρος, γρύλλος].

Χοιρόθλιψ, ιβος (ό), strivitopъ de fem:
memъpъ venitalъ, desfpinnitъ, nevъnъ dъ-
ne mъierī. [χοῖρος 2, θλίβω].

Χοιροκομείον (τὸ), [χοῖρος, κομείω] stakъ
de porчi, porкъpie. 2) xpъna, in kape se
пъstraš votъpize (Apstf: Besn: 844). 3)
= Φυλάκειον (2).

Χοιρόκτόνος (ό, ή), (парокс:) zvіgtopъ
de porчi. 2) (пропарокс:) čel de porкš
жерititъ. «Αἵμα—». Esxл: [χοῖρος, κτείνω].

Χοιρομάνδριον (τὸ), = Χοιροκομείον. [χοῖ-
ρος, μάндρα].

Χοιροπιθηκος (ό), знѣ felš de maīmъmъ
къ pītъ de porкš, (Franç:) babouin [χοῖ-
ρος, πιθηκος].

Χοιροπωλέω -ω, viit: -ήσω, vīnzъ porчi;
(desnpe mъierī) vīnzъ memъpъl venitalъ,
(ad:) sintъ къpъtъ пъvlikъ. [din

Χοιροπώλης, ου (ό), vīnzъtopъ de porчi
[χοῖρος, πώλης].

Χοῖρος (ό, mi mai par ή), porкš,
(prinч: парчелъ); (fem:) парчea. 2) kom:
memъpъl venitalъ al mъierīlop.

Χοιροσπέλεθος (ό), къкъpеazъ de porкš.
2) знѣ felš de plantъ, (alt:) σχεδιάς,
līmъa votъlъ. [χοῖρος, σπέλεθος].

Χοιροσφαγείον (τὸ), lokš, snde se inжen-
rie porчi. [din

Χοιροσφάγος (ό, ή), inжenrietopъ de
porчi; saš vъnъ de inжenrietpe de porчi.
[χοῖρος, σφαγή].

Χειροτροφεῖον (τὸ), = Χοιροκομείον. [χοῖ-
ρος, τροφή].

Χοιροψάλας, α (ό), = Χοιρόθλιψ. [χοῖρος
2, ψάλλω].

Χοιρωδία (ή), = Ὑωδία. [din

Χοιρώδης, εος (ό, ή), = Ὑώδης. [χοῖρος].

Χολᾶ Dor: in lokš de cholъ, dat: al
lъi cholъ. 2) a 3: sing: pers: alъi cholάw.

Χολαγωγός (ό, ή), (cholъ, ἄγω] kovopī-
topъ (къpъmitopъ) de veninš. «Φάρμακον
—». Aleks: Afr:

Χολαίνω, nлm: in lokš de cholάw.

Χολαῖος, α, ον, al veninъlъ. [mi

Χολάς, άδος (ή), къvъntъtpa тpъpъlъi
dene līngъ koaste; (ovіч: im:) mаgele. [mi

Χολάω -ω, (fъpъ viit:) amš pletopъ,
prisosъ de (prinч: nerpъ) veninš; (de
snde)=Μελαγχολάω; (mai noš)=Χολόμαι,
mъ nekъjeskš. «Χολήσας τι περί τῆς ἀ-
δεληφῆς». Apt: [cholъ].

Χολέδρα (ή), greip: saš ind: in lokš de
choléra. (1).

Χολεμεσία (ή), nлm: in lokš de cholημεσία.

Χολεμετέω -ω, viit: -ήσω, nлm: in lokš
de cholημετέω.

Χολέρα, ας (ή), = Ὑδρορρόδα [χέω]; (пар-
тик:) жгiавъ de inвъlitoape. 2) (med:) pri-
sosъ de veninš; (de snde) холеръ, o voa-
лъ, ale къpia čele mai prinчipale sim-
ptome sint iste xpdinape, mi vъpъtъpъ
de veninš, mi kape se zive «Ὑγρὰ χολέ-
ρα». supe deosevipe de «Ξηρὰ —». Gal:
in kape inueteazъ toate skъpъepize тpъ-
pъlъi. [cholъ]. [de snde

Χολερίάω -ω, viit: -άσω, пъtimeskš de
prisosъ de veninš, saš de холеръ. [mi

Χολерικός, ή, ον, холерікш, čel къ pri-
sosъ de veninš, saš snpъsъ la холеръ.
[de snde

Χολερικῶς, adv: κτ prisos̃ de veniñ, sã ka de cholery. «Χολερικῶς διακείσθαι, sã ληφθῆναι». Apt: =Χολεριζῶν.

Χολερῶδης, εος (δ, ή), чел din felxл cholereī; sã = Χολερικός.

Χολή (ή), [χέω] fierе sã veniñ, mi ṽshika lor; (prin intind:) nekaz̃, minie; sã greaμt̃, skirṽt̃. «Πάνυ γὰρ ἔστ' ἥδη χολή». Apstf: este de ness̃epit. «Τᾶ χο- λᾶ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο». Tkr: de nekaz̃.

Χολήβαφος (δ, ή), =Χολοβαφής.

Χοληγαγικός, (in indrent:) in lok̃ de cholηγικός, ή, ον, лкрггтор̃ spre skp̃uere de veniñ. [din

Χοληγός, (δ, ή), =Χολαγωγός.

Χολήδωρος (δ, ή), priimitor̃ sã ko- prinz̃tor̃ de fierе. «Κύστις — ». Gal: ṽshika fieriī. [χολή, δέχομαι].

Χολημεσία (ή), ṽrps̃t̃r̃ de veniñ. [χο- λή, έμεσις].

Χολημετέω -ω, viit: -ήσω, ṽrps̃ veniñ. [χολή, έμετός].

Χολίκιον (τὸ), dim: ал лхī χόλιξ.

Χολικός, ή, ον, atinr̃tor̃, sã p̃timam̃ de veniñ, =Χολερικός. [χολή].

Χόλιξ, ικος (ή, mi mai nõ δ), =Χο- λᾶς, μαμ̃; (oṽic: лa im:) m̃kpele, sã m̃- p̃ntafele vitef iñk̃nrlate, (Frng:) tripes. [mi Χόλιον (τὸ), dim: ал лхī χολή. [mi

Χόλιος, α sã ος, ον, poet: in lok̃ de β̃ξύχολος, nek̃jic̃ios̃. [χολή].

Χολλάδες (αι), =Χολάδες.

Χολοβαφής, εος (δ, ή), ṽrps̃it̃ κτ veniñ, (ad:) ver̃de-galveñ. [χολή, βαφή]. [de xnde Χολοβάφινος, η, ον, mi

Χολόδαφος (δ, ή), =Χολοδαφής

Χολοειδής, εος (δ, ή), чел in felxл ve- niñx̃lī. [χολή, είδος].

Χολδεις, εσσα, εν, poet: asemenea κτ veniñ; beninos̃; (prin intind:) ver̃d̃ñk̃. [χόλος].

Χολοίβαφος (δ, ή), poet: in lok̃ de χο- λοβαφής.

Χολοιόρος (δ, ή), poet: poz̃tor̃ prin, sã ka veniñ, (Frang:) corrosif. «Τος — ». Nik: [Χόλος, βορά].

Χολοποιός (δ, ή), f̃k̃k̃tor̃, priuiñz̃tor̃ de veniñ. [χόλος, ποιός].

Χόλος (δ), poet: in lok̃ de χολή; (mai de m̃x̃te-opī fir:) nekaz̃. [de xnde

Χολώ -ω, viit: -ώσω, nek̃jes̃k̃, (d̃s̃p̃e ziū:) inbeninez̃, skorñes̃k̃ k̃ĩba veni- ñx̃l. || (mai des mĩj̃:) m̃t̃ nek̃jes̃k̃, mi se t̃r̃ṽr̃ veniñx̃l (κτ dat: sã μεν: mai de m̃x̃te-opī in el: de pren:) pent̃r̃ chova,

sã as̃kra k̃ĩba. «Τῶν δ γέρων κεχολω- μένος». Il: A. (mi mai kompl:) «Νόσφιν ἀφεςτήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης». Od: A. [mi

Χολώδης, εος (δ, ή), beninos̃, sã pliñ de veniñ; (prin intind:) nek̃jic̃ios̃.

Χολωτός, ή, ον, poet: inbeninat̃, foapte amar̃. «Ἐπος — ». Om: [χολός].

Χονδράκανθος (δ, ή), чел κτ spinapea din sr̃ir̃is̃r̃i (характеpистика зноp пешт̃). [χόνδρος, άκανθα].

Χονδρεῖον (τὸ), r̃as: in lok̃ de χονδρο- κοπεῖον. [mi

Χονδρεύω, viit: -εύσω, mãciñ, x̃r̃p̃d̃ies̃k̃ r̃ĩš̃ mi чл: r̃r̃ñjos̃ ka de ṽl̃r̃r̃. [mi

Χονδριάω -ω, viit: -άσω, s̃int̃ r̃r̃ñjos̃ (r̃ros̃, sã in form̃ de ṽl̃z̃i, sã k̃oko- loas̃e). [χόνδρος].

Χονδρίλη, mi Χονδρίλλη (ή), zñ fel̃ de plant̃, ṽikoar̃ sel̃ṽtik̃ (kape faye zñ fel̃ de sakiz̃).

Χόνδρινος, η, ον, f̃k̃k̃t̃ din sekarp̃ алт̃. (partik:). «Ἄρτος — ». Lks: (alt:) χονδρίτης. [mi

Χονδρίον (τὸ) dim: ал лхī χόνδρος. [mi

Χονδρίτης, ου (δ), (prin: ἄρτος) f̃k̃k̃t̃ din sekarp̃ алт̃; (poate) mi=Σεμιδαλίτης. [χόνδρος].

Χονδροβολέω -ω, viit: -ήσω, paṽz̃, a- m̃ter̃ñ κτ p̃iet̃r̃ic̃ele. [mi

Χονδροβόλια (ή), pavare, am̃ter̃ñe pe jos κτ p̃iet̃r̃ic̃ele. [mi

Χονδροβόλος (δ), [χόνδρος, βάλλω] am̃ter̃- ñtor̃ (uoditor̃) pe jos κτ p̃iet̃r̃ic̃ele r̃r̃ñjoas̃e.

Χονδροκοπεῖον (τὸ), lok̃ (moar̃) de x̃r̃p̃d̃it̃ ṽl̃r̃r̃, mi чл: [χόνδρος, κόπτω].

Χονδροκόπιον (τὸ), =Χονδροκοπεῖον.

Χονδρονευρώδης, εος (δ, ή), kom̃ks̃ din sr̃ir̃is̃r̃i mi neṽre. [χόνδρος, νεύρον].

Χονδροπτισάνη (ή), zeam̃ de sekarp̃ алт̃. [χόνδρος, πτισάνη].

Χόνδρος (δ), (in μen:) r̃r̃z̃nte, vos̃, r̃r̃nz̃. «Ἄλδς — ». Apstf: Ep: 2) (par- tik:) r̃ĩš̃, sã op̃z̃ m̃ṽinat̃ r̃r̃ñjos̃,

mare, ṽl̃r̃r̃, ap̃r̃kam̃, mi чл:; (z̃ne- opī) pos̃naī̃ de f̃ṽiñ, nĩmautea, =Σεμι- δαλς; (prin intind:) zeam̃, ṽr̃t̃r̃ f̃k̃- k̃t̃ d̃int̃' ayeasta. (de xnde) «Χόνδρον λεγεται». Apstf: 3) o sem̃t̃ñt̃r̃, din kape

mai κτ seam̃ se f̃ṽeã asemenea x̃r̃- d̃it̃r̃i, = Ζειά, sekarp̃. 4) ñap̃tea cea f̃r̃ṽed̃t̃ a oaselor, sr̃ir̃ĩš̃ (prin: a ñe- nt̃s̃l̃ mi ал k̃oast̃lor), (Frang:) cartila- ge. (de xnde υποχόνδρια). [de xnde

Χονδρός, ά, ον, tape, ṽipt̃os̃ ka sr̃ir̃-

чѣл; saǝ rposǝ, rpxnosǝ; (fir:) nepodǝ,
negiovǝ.

Χονδρότυπος (δ, ή, чел in κηβ, sař for-
mъ de srīpčīř. [χόνδρος, τύπος].

Χονδροφυής, έως (ό, ή), din natxɾɿ sɛk-
posʃ, saʃ rɾɛnjosʃ, saʃ srɪpuiosʃ. [χόν-
δρος, φυή].

Χονδρώδης, εος (ό, ή), [χόνδρος] гpн-
жосѣ; saš din feɫɔɔ sr̥pɔɫsɔɫɔɔ, sr̥pɔɫsɔs̥.

Χοσπότης, ου (ό), vъstopѣ de o xoz (ad:
de mьstѣ) vinš. [bezi χόος, πίνω].

Χόος -οῦς (δ), bezī choūs.

Χοράγιον (τὸ), Dor: ἴν ποκῆ du χορή-
γιον. [dīn

Χοραγός (ὁ), Dor: in लोक de χορηγός.

Χοραυλέω -ῶ, viit: -ήσω, insoomeskē dan-
мел кэ kintikkēl fλeοpελeι. [din

Χορεύτης, ου (ό), kineētōrēs kē fkerēd
la danēxri; fkeristă de teatr. [χορός,
αὐλός].

Χορδάριον (τὸ), dimn: αλ διί χορδή.

Χόρδαφος (δ), [χορδῆ, ἄπτω] ἴστε κολі-
къ а таволор.

Χόρδευμα (τò), маѹѣ кимлѣѣ, кѣрнѣѣ,
иї чл: [dín

Χορδεύω, viit: -εύσω, igitur magis, fakš
kšrnağl, ni ɕl: (fir:) «Τὰ πράγματα —».
Apstf: inkerkš, amestekš.

2) κοαρτῶ (de καρτῶ, saḡ de αρκῶ, mī chl:).

Χορδολογέω -ō, viit: -ήσω, [χορδή, λέγω]
чepкѣ коардеде знѣи мѣсикалѣ instpamintŕ,
saŕ akopdezŕ instpamintŕ.

Χορδοποιέω -ῶ, biit: -ήσω, fakḥ koarde.

Χορδοπτεία (ή), fauce de koarde. [mi

Χορδοπουλός, ἡ, ὄν, atinrɔpɔ̃ de façe-
pe, sã de fɛkɔpɔ̃ de koapde «Χορδο-
πουλή». mentemɔɾɔl de a façe koapde. [din

Χορδοποιός (ὁ, ἡ), fькѣторѣ de коарде, saŭ vьnѣ la fačere de коарде. [χορδῇ, ποιός].

Χορδοπώλης, ου (ὅ), vīnztorǝ de koapde.
[χορδῇ, πώλης].

Χορδοστραφία (ή), *peschire de korpe*. [din

Χορδοστροφός (ὁ, ἡ), peschitoră, sañ bññ
la peschire de koarde. [chorðh̄, strofḥ̄].

Χορδοτονία (ή), întindepe de koardele
(akordapea) xnxī mrx: instp: [din

Χορδόνος (δ, ἡ), (napoks:) intinztorǵ
de koardeze (akordtorǵa) xñl mss: in-

stp: saš fołositopř na akopdape || (sæst:)
 Χορδοτένον (τὸ), kele de akopdat instp: 2)

(пропарокс:) чел кк коардезе întinse, а-
кордатѣ. [χορδῇ, τείνω].

Χορδῶω -ō, греш: in dokž de Αορδῶω.

Χορεία (ή), dъngare, хоръ; ширѣ de dъn-

μῆτορ]. «Ἀπτεσθαι δὲ τοὺς ἐφεξῆς ἀλλήλων
ἀτρέμα περιόντας, ὥσπερ ἐν χορείᾳ». Πλ:
[χορεύω].

Χορεύς, α, ο, xavenitš, saš notpivitš
 и хоръ. || (în metrikă se înq: ποῦς =
 Τροχάιος, saš Τρίβραχς, pînoră din trei
 skriptio vokale, saš silave. || (next:) Χο-
 ρεῖον (τὸ), lokă de danșă, de хоръ.[choros].

Χόρευμα (τò), mîshkare, fighry de dangh.

Χόρευσις, εως (ή), dāngare, sañ serba-
pe nṛin dangxri. [ui]

Χορευτῆς, οὐ (δ), dъицѣторѣ, жакѣторѣ
in хоръ. [шi]

Χορευτικός, ἡ, ον, kḗvenitḥ, saḥ îndemî-
naticḥ la dîncare. [din

Χορεύω, viit: -εύσω, mi miχ: -εύσομαι, intrp in χορῶ, in dangṡ, dṡngdezṡ; (in cen:) salṡ; (κῶ ακ:) sṡvīrsheskṡ o de- pemonie, sepvezṡ, saṡ pēpesintṡ чева pin dangṡ; (strṡm:) barṡ ne čineva in dangṡ, saṡ id pṡlṡ in miшkape penede. «Τάχα σ' ἐγὼ χορεύσω». Epr: «Μούσας, αἱ μ' ἐχόρευσαν». Epr: «Πόδα χορεύω». Enpr: mi- шkṡ dṡngṡind. [χορός].

Χορηγείον (τὸ), dokš, žnde se prerzta
(se denpindea) χορηλ, saš žnde se przstraš,
mi se daš trevzinčloussela χορηλš; (de
žnde in čon:) marazinš, saš škoolz. [χο-
ρηγός].

Χορηγέτης, ου (δ), =Χορηγός. [din

Χορηγέω -ō, viit: -ήσω, sintē (dipiuezē, saž maī des prerzteskē kē koltziāzamea χορηγ κα) xoperē; (upin intind:) indestz-lezē dintp' al mež, daž kē inbīlwxratē, dēpziestkē; (in ūen:) kēpziestkē, indestneskē de čeva; komplektezē, prerzteskē čeva kē čele tpevzinuioase; (kē ūen:) fakē in-tiē inčepere de čeva. «Τοῦ λόγου — . Πλ: (mi pas:). «Ὅπως ἀριστα χορηγοῖντο οἱ παῖδες ». Antf: ka sē se prerzteaskē b-yeuīl xopxazē, kīt se poate maī bine. «Πομπήιος ἔκ τε γῆς καὶ θαλάττης χορηγοῦμενος». Πλ: fiind inbīlwxratē, kēpziatē de tpevzinuioasede outipii. «Εὐδαίμονες οἱ μετρίως τοῖς ἔκτος ἐχορηγούμενοι». Apstf: fiind dāne mēsspa indestzlepī kēpziēpī de čele din afazē vōxepī. «Αἱ ἀρτί κεχορηγούμεναι δωρεαί». Tdpt: (bezi mi prutaueōw). [χορηγός]. [de snde

Χορήγημα (τὸ), κελτσίαλτς ѣкѣтъ in pre-
гъиpе mi întokmipe de хорѣ; (in den:)
келтсіалтс; дѣрѣалтс.

Χορηγία (ή), dipekkie mi pperɛtipe de
teatrul ɛ chorɛ ; (upin ɛntind:) kelɛtɛɛɛɛ
pentru aɛostɛ sfɛrmitɛ ; (ɛn ɛen:) kelɛtɛɛɛɛ

лъ; кѣпѣтире де челе тревѣинѣоаше (mai
къ seamѣ de proviziile de хранѣ ші чл:
а ле хнеі оштірі); прегѣтире; (in întind:)
дѣрѣлъ. [ші

Χορηγικός, ἡ, ὄν, κενεnitš ja, atnnytopš
de xoperš. «Τρίπους —». konsfynyitš o-
bynyxit de isvxtitopiĩ xoperĩ. [mi]

Χορήγιον (τὸ), = Χορηγεῖον. saß 2) = Χορηγία; (принч:) апровизіонаре де оути-
пе. [din

Χορηγός (ὁ), dipertorǵ, kǵnetenie (intǵ-
stǵtorǵ) de xorǵ (vezǵ mǵ chorufaǵos); (in
nen:) sheǵǵ, kǵpnǵstǵtorǵ. 2) (maǵ des) xo-
rǵǵ, kǵpe rǵtemte, mǵ ǵine kǵkǵltǵala
sa xorǵǵ teatǵrǵǵ (kǵpe aǵeasta in Ate-
na ǵra ǵea maǵ onǵravǵǵ din seǵvǵǵile
pǵǵǵǵ). (de ǵnde 3) (in nen:) dǵǵtorǵ,
kǵǵstǵtorǵ de ǵeva (vezǵ mǵ pǵrǵtanǵs).
[chorǵs, ἄγω, saǵ ἡγοῦμαι].

Χορήτης, ου (δ), μι Χορήτις, ιδος (ή),
poet: in lokē de choreutēs, choreutria, saē
choreutikos (bezī zīc:). [mi

Χορεύς, ἡ, ὄν, αὐτοχόρευς. «Χορεύων (se
ing: ἄσμα)». kintatš de χορεύς theatrall.
[χορεύς].

Xóριον (tò), (avvs: în locă de xwρίov] kasa tətəstī; (în ūen:) nīele (de endē Lat: corium); saš maḡš (ūpinč: de r-tit mīnkape) †(vezī mi χόλιξ). «Χαλεπόν χορίων κόνα γεῦσαι». Ткр: Пров: a se învāda pťš, saš a se depinde kīnnele la m̄čeltrio. 2) znš feš de vkatz din lapte mi miepe; saš maḡš smptstš, kašta-vošš.

Χόριος (ὁ), = Χορείος (πичорѣ метр: vezl
ziq:).

Χορίτης, ου (ό), μι Χορίτις, ιδος (ή), =
Χορήτης.

Χοροβάτew -ō, viit: -ήow, fakš pasxri,
firxri de dangš. [χορὸς, βαίνω].

Χοροδέκτης, греш: in локѣ de χορολέ-
κτης, saš χοροδείκτης.

Χοροδιδασκαλικός, ἡ, ὄν, inxwitiŕ inw-
wtopwli de xopŕ. «Χοροδιδασκαλική (se
inu: τέχνη)». inwuwtopw de xopŕ. [din

Χοροδιδάσκαλος (δ), inβrγrτοpř (denpin-
zτοpř) de xopř; (npнч:) poetř dramatiř,
(fiind къ ла inчепнř inřmї imї pепpe-
sinta dramele ka) dipertopř, sař inβrγr-
toпř ал xopклн. [χορός, διδάσκαλος].

Χοροειδής, ἑὸς (δ, ἥ), [χόριον, εἶδος] =
 Ὑμενοειδής. «Χιτών — ». чеша de ал доilea
 пелитъ, капе ѡпѣшаръ лѣтина окѣлаѣ,
 (αλ:) ῥαγοειδής, (Франц:) увѣе. 2) чеша ка
 сага κοπίλαѣ.

Χοροθήης, εος (ό, ή), poet: oβiчnεitъ a
dъnъa, iεbitopъ de danъъ. [χορδς, ήθoς].

Χοροθαλής, εὖς (ὁ, ἡ), poet: isēxtitorǫ
(deosevitǫ) in danuǫrī. [χορὸς, θάλλω].

Χορομανής, έως (ό, ή), poet: nevɐnɔ̯ ðɛne
(foapte ɪxvɪtɔɾɔ̯ de) danɔ̯ɕ, saɕ xɔɾɔ̯ te-
a-ɾɪaɪɔ̯. [xɔɾɔ̯ɔs, maɪnoɱaɪ]. [de ɔ̯nde

Хороманія (ή), poet: kovpynitoape їзби-
pe (nīnē na nevknie) de dangŭ, saŭ de
xorŭ teatrālŭ; (zhe-opī) dangŭ kŭ mŭatŭ
intŭasiasmŭ (anpindepe).

Χοροτυπέω -ō, viit: -ήσω, poet: batō
dʰəŋɡind kə piçorɣa in pɛmɪntʰ. [mɪ

Χοροτυπία (ή), poet: vɾaɪe kɐ piɔɔɾɐɪ
in pɐmɪntɕ la danuʃ, dɔdɔitɐɾɐ de danuʃ.
[din

Χοροτύπος (ὁ, ἡ), poet. (παροκς:) βῆτ-
τορῆ κτ πιχοαρελε ἰν danuḡ, saḡ dnuḡ-
τορῆ κτ takṭiḡ. 2) (προπαροκς:) βῆtstḡ, is-
bitḡ pentpḡ taktapea danuḡxṣi. «Λύρα—».
Om: [χορὸς, τύπτω].

Χοροκιθαριστής, οὐ (δ), kintztorɕ kɕ ki-
tapa ла дануѣ. [xoroðs, κιθαριστής].

Χοροτυπία (ή), Sxl: in lokš de χορο-
τυπία.

Χορολέκτης, ου (ὅ), κομπλεκτίτορξ (in-
tokmitorξ) de danuρι. [χορὸς, λέγω].

Χορομανῆς, ἕως (δ, ῥ),=Χορομανῆς.

Χορόνδε, poet: in lokš de eĩs choron, la
chorš, saš la danuš.

Χορόνικος (δ, ῥ), *birxitopž* (*isəxtitopž*)
In *dangrpi*. [*choròs, níkh*].

Χοροπαίγμων, ονος (δ, ῥ), πι
Χοροπαίκτης, ου (δ), жакъторѣ (graciosѣ)

in danyspl. [χορὸς, παίζω].

Χοροπλεκῆς, ἐὸς (ὁ, ἡ), fькѣторѣ de in-
pletivitsrī (fєlєpite firєrī) în dangă. [χο-
ρὸς, πλέκω].

Χοροποιία (ή) kompletare de χορῶ. [din
Χοροποιός (ὁ, ἡ), întocmitor, saș șef

de xopḥ (vezi mi χορηγός). [χορὸς, ποιός].
Χορὸς (ὁ), [γῦρὸς, vezi xopωνός] черкѣ

de d'zngztorī (prinč: p'innprežər de žert-
feznikš, vezī Kaļ: Imn: Apt: 266 —267,

mi χύλιος); în uren: χορῶ; (μαρτίκ:) χορῶ
de teatru, saḥ de serbătoare; (prin întind:)

kîntikş kîntatş de xopş (kape la învenştă
epa ppînchinaxa napte a dpamei); (şne-opi)

докъ de danъ; (fir:) шірѣ, пілкъ, адънъ-
търъ, (Franz:) groupe, cercle. « Χορὸν ἱστά-

ναι». Τкр: а ѡтоκмі. (Iap in Atena) «Xo-
pòv αἰτεῖσθαι, sað λαμβάνειν» (κα διη παρ-

tea poetăzi, kape voia se penpesinte).
mi «Χορὸν διδόναι». (ka din naptea xope-

ΓΑΛΛΙ). «Πέπληγον χορὸν ποσὶν». Od: Θ.

= τὸ ἔδαφος. (mi fir:) «Ποῦ χοροῦ τάξωμεν»;
Plat: in ce pîndș sã l' așezăm?

Χοροστάς, ἄδης (ή), poet: sepr̥stoape,
în kape se întokmesk danșpî. [mi

Χοροστασία (ή), poet: întokmipe de dan-
ș; (prin întind:) danș. [mi

Χοροστατέω -ῶ, viit: -ήσω, = Χορὸν ἵ-
στημι, întokmesk, saș dipîpezș danș. [mi

Χοροστάτης, ου (ό), întokmitorș, saș di-
pektorș de danș. [choros, ἵστημι].

Χοροτερπής, εὐς (ό, ή), poet: kape se în-
veseleante (mi aflã mîlîmîpîrea) în danș.
[choros, τέρω].

Χορτάζω, viit: -άσω, n̥t̥pesk (prin:
κ̥ eap̥v), xp̥nesk învîlîmîrat. «Χείμα-
τος ὥρη .. χορτάζειν βόας ἔνδον ἐόντας». Es:
(de xnde kom: mi maî noș) = Εὐωχῶ, saș
Κορέννυμι, satșp̥. «Ἐς τὴν ἐσπέραν χορ-
τάσομεν ἅπασιν ἀγαθοῖς». At: (mi pas:) «Ἀ-
πενεγκάτω μοι τὴν τράπεζαν ἐκποδῶν ἱκανῶς
καχόρτασμαι γάρ». (Nkstr: in) At: [mi

Χορταῖος, α, ον, чел din ервэрі, saș v̥-
pîenî. «Χιτών—». Eli: Плд: лѣгоаса чаі-
нъ, че п̥p̥taș Sizenî în teatp̥ în локк
челі din bekîme oviçnsite de fr̥nz̥e.
[choros].

Χορτάριον (τὸ), dim: ал лѣі хόρτος.

Χορτασία (ή), Skp: în лок̥ de χορτα-
σμός. [mi

Χόρτασμα (τὸ), eap̥v, finș nentp̥x n̥-
t̥p̥eș de vite, (alt:) φορδή, (Fpang:) four-
rage; (în çen:) xp̥an̥. [mi

Χορτασμός (ό), xp̥n̥ipe, (akt: saș pas:
prinç: κ̥ eap̥v, saș finș); (în çen:) m̥i-
nepe de xp̥an̥; (prin întind:) sagîș. [mi

Χορταστικός, ή, ον, potpîvitș (pîinçiosș)
ла xp̥n̥ipe, xp̥n̥itorș. [chorτάζω].

Χόρτινος, η, ον, f̥k̥k̥t̥ de eap̥v, saș v̥-
pîenî. [chor̥tos].

Χορτοβόλον (τὸ), mi χορτοβολών, ὠνος (ό),
fin̥p̥ie. [chor̥tos, βάλλω].

Χορτόβωλος (ή), v̥z̥ap̥e, r̥p̥nz̥ de n̥-
mîntș, saș v̥p̥ad̥ κ̥ eap̥v d' as̥np̥r̥i,
(alt:) χορτόπλινθος. [chor̥tos, βῶλος].

Χορτοκοπεῖον, mi Χορτοκόπιον (τό), лок̥,
lîvad̥ de t̥l̥at, saș kosit eap̥v, finș. [din

Χορτοκόπος (ό), r̥s: t̥l̥etorș, kosam̥ de
eap̥v saș finș nentp̥x n̥t̥p̥eș de vite.
[chor̥tos, κόπτω].

Χορτολογέω -ῶ, viit: -ήσω, stp̥inr̥ finș
nentp̥x n̥t̥p̥eș de vite, (Fpang:) fourrager.

Χορτολογία (ή), stp̥in̥epe de finș (nen-
t̥p̥ vite). [din

Χορτολόγος (ό), stp̥inr̥torș de finș (nen-
t̥p̥ vite); (prinç:) чел че ese a faue pro-

vizia de n̥t̥p̥eșl bitepor din n̥mîntș
v̥r̥j̥m̥mesk, (Fpang:) fourrageur (vozî
mi προνομευτής). [chor̥tos, λέγω].

Χορτομανέω -ῶ, viit: -ήσω, Skp: în лок̥
de ὕλομανέω, m̥z̥ x̥m̥l̥ de v̥l̥p̥r̥i, saș
v̥p̥ienî selbatîce, m̥z̥ p̥r̥p̥inesk, m̥z̥ p̥r̥-
lopesk. [chor̥tos, μαίνομαι].

Χορτόπλινθον (τὸ), mi Χορτόπλινθος (ή),
v̥k̥at̥ (v̥p̥ad̥) de n̥mîntș κ̥ eap̥v ne
dînsa în form̥ de t̥p̥n̥ice (κ̥r̥p̥mid̥ ne-
koant̥) (prinç: înf̥g̥im̥at̥ la ж̥d̥ik̥to-
pie de пров̥ a x̥neî p̥r̥inî de p̥r̥ionî-
pe, iar ак̥m skoas̥ de r̥p̥d̥inarî nen-
t̥p̥ ḁt̥ep̥n̥t̥ în r̥p̥d̥inî). [chor̥tos, πλινθος].

Χόρτος (ό), [chor̥os] (apx: mi poet:) лок̥
în r̥p̥d̥itș, saș [de açi] k̥r̥te (mi Ital:
corte) în p̥r̥j̥m̥it̥, m̥ark̥, r̥p̥d̥in̥; (de
xnde) lîvede de eap̥v, saș finș; (mi prin
întind:) eap̥v, finș; p̥m̥k̥ne, n̥t̥p̥eș; (în
çen:) xp̥an̥. «Καὶ κριθὸν κόλλιχα, δοῦ-
λιον χόρτον». (Inon: in) At:

Χορτόστρωμα (τὸ), ḁt̥ep̥n̥t̥ de eap̥v
saș finș în stas̥e de vite. [mi

Χορτόστρωτος (ό, ή), ḁt̥ep̥n̥t̥ κ̥ eap̥-
v̥. «Στιβάς—». Lks: = Χορτόστρωμα. [chor̥-
tos, στρώννυμι].

Χορτοτομία (ή), r̥s: t̥l̥epe, kosipe de
finș saș eap̥v. [chor̥tos, τέμνω].

Χορτοφόρος (ό, ή), prod̥k̥torș, saș κ̥
p̥torș de eap̥v, saș finș, saș folositorș
ла асeasta. «Ἀμαξά—». Polien: [chor̥tos,
φέρω].

Χορτώδης, εὐς (ό, ή), asemenea κ̥, saș
p̥lînt̥ de eap̥v, ервos̥. [chor̥tos]. [mi

Χορτώδεω -ῶ, viit: -ήσω, k̥nt̥ în хор̥.

Χορτώδία (ή), k̥ntape în хор̥. [din

Χορτώδης (ό, ή), k̋nt̋torș în хор̥. [χο-
ρ̋ος, ὥδ̋η].

Χορωνός (ό), apx: mi poet: [de açi] ko-
p̥an̥ [din χορωνός, înk̋ovoiat̋, vezî chor̋os].

Χορωφелότης, ου (ό), poet: folositorș
(potpîvitș) la хор̋. «Κρότος—». Apstf:
[chor̋os, ὥφελ̋ω].

Χοῦν, inf: ал (neintp̥:) х̋ώ în лок̋ de
х̋ώνнυμι.

Хоун, ал: ал лѣі...

Хоῦς, х̋ος (ό, mi rap ή), (f̥p̥r̥ im:)
r̥p̥mad̥ de n̥mîntș, mal̥. 2) poet: (f̥em:)
p̋k̋t̋r̋. [mi

Хоῦς, х̋ος, mi At: х̋ōς (ό), [х̋έω] (ак:
хоун, mi poet: х̋оа, mi At: х̋оа̋, im: х̋о̋es,
х̋о̋н, х̋о̋сі, х̋о̋ас, mi At: х̋о̋ас) în kontp̋ak:
în лок̋ de х̋о̋os, х̋о̋, x̋n̋ f̋el̋ de m̋z̋-
s̋p̋r̋ nentp̋x l̋k̋side (înk̋n: de dő-s̋p̋re-
zeue kot̋ie). «Х̋о̋es θ̋αλ̋άσσης». Plat: пров̋:

μάλα περ κεχηρημένος οὔτι δεχοίμην». Od: Ξ. *intpessingatš*, fiind in *linsz*. (wi avsoa:) «Ἄνὴρ κεχηρημένος». Om: Es: omš *sъpакѣ*, *linsitš*. || (se konf: кс χράω, mi κίχηρημι).

Χραῦσις, εως (ή), глс: *anкpъзъ кс энѣ* *kіrlіgъ sašъ vоdчіgъ*. [din

Χραύω, viit: *χραύσω*, (nex: *ἐχραυσα*, wi al 2: *ἐχραον*) poet: in *lokš de ψαύω*, a-*tinrš* ne d' *asъpъ*, *srіpіѣ*, *sdіrleskš*, ж-*поіѣ* *psgіn чева пѣlea*; (prin *intind*;) *frеkš*, *saš* *tinъreskš* *чева ne чева*; (wi nestp: *saš* el:) *isveskš*, *atakš*, *kazš* *peste чева, saš* (кѣm *zіchem*) in *spіnapеа* *кѣіva*. «Κακὸν οἱ ἔχραε κοῖτον». Nik: 'л a *atakat* *кѣ...* (wi el:). 'Τίς τοι κακὸς ἔχραε daίμων»; Od: K. s' a *linit de tine?* (wi кс inf:) «Ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν». Iл: Ф. *mi s' a inкъpkat* *кѣ dіnadіnsъл*. «Τόδε δῶμα ἐχράετ' ἐσθιέμεν και πινέμεν». Od: Ф. *ayі* *кѣzъt asъnpъ*.

Χράω -ω, (ας, α̃ wi poet: ѣ, inf: *χράω*), viit: *χρήσω*, (nex: *ἐχρησα*, wi чл: *perъlnt*). (pron: wi etimlъ) = Γράω, (de *ende*) *Χραύω*, wi чл: (*bezі* wi *χρίμπτω*, wi *ἐπιχράω*). 2) (prin *intind*;) *daš*, *дъpхіesкѣ*, *de ende* wi *κίχηρημι*. «Ἐλθὼν παρὰ Ξέρξεα ἔφη, ὦ δέσποτα, χρήσαιο ἄν τι, τεῦ βουλοίμην τυχεῖν; ὁ δὲ, πᾶν μᾶλλον δοκέων μιν χρήσειν, ἢ τό ἐδεήθη, ἔφη ὑπουργήσειν». Ep: 3) (partik: wi *ovіch*;) *проороческѣ*, *daš* *opaकोle*; (wi *miж*;) *чepѣ* *проорочіе*, *konsъlіѣ* *opaकोлѣ*, = *Χρηστηριάζομαι*. «Ὡς γὰρ οἱ χρεῖωνι μυθήσατο φοῖδος Ἀπόλλων Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ, ὅθ' ὑπέρβη λαίωνα οὐδὸν χρησόμενος». Od: Θ. «Χρήσω δ' ἀνθρώποισι Διὸς βουλὴν». Om: Imn: «Ἡ δὲ Πυθίη σφι *χpα̃* ἐν ἑξαμέτρῳ (τριμέτρῳ) τόνῳ τάδε». (wi *miж*;) «Ἰκέσθαι εἰς Ἀἶδα... ψυχῇ χρησομένους Τειρεσίαιο». Od: K. «Χρήσθαι τοῖσι χρηστηρίοις». Ep: «Ἦν γὰρ αὐτόθι μαντήιον, τῷ εἰώθεσαν χρέεσθαι». Ep: (wi *nas*;) «Χρηστηριάζομένοιςι δέ σφι ἐ-*χρήσθη*». Ep: «Ἐν Πυθῶνι *χρησθὲν* παλαίφατον τέλεσσε». Pind: (wi кс inf:) «Ἐκέ-*χρητο* γὰρ ὑπὸ τῆς Πυθίης τοῖσι Σπαρτήτησι, *χρεωμένοιςι* περὶ τοῦ πολέμου τούτου, ἢ Λακεδαίμονα ἀνάστατον γενέσθαι ὑπὸ τῶν βαρβάρων, ἢ τὸν βασιλέα σφῶν ἀπολέσθαι». Ep:

Χρέα, (α At: *лъngъ*, wi poet: *skъpіѣ*) in *kontrak*: in *lokš de χρέεα*, im: al *лѣ* *χρέος*.

Χρεαγωγός (ό, ή), глс: *дъкъtopѣ* *ла in-kisoape*, *saš* *nіpіtopѣ* *ла жdіkіtopіe* *nen-tpъ datopіe*. [*χρέος*, ἄγω].

Χρεάρπαξ, αγος (ό, ή), poet: *xpъnitopѣ* (*stpіnnъtopѣ*) *de vanі*. [*χρέος* (3), ἄρπαξ].

Χρέεσθαι, Ion: in *lokš de* *χρήσθαι*, in-

fin: al *лѣ* *χράομαι*.

Χρεῖα (ή), [*χρέος*] *intpessingape*; *folo-sipe*; *dovindipe*; *ажъtopѣ*; *anъpape*; *slъжъbъ*, *indъtopipe*; (in *nen*;) = *Χρήμη*, *treabъ*, *prіchіntъ*. «Οὐ κατὰ τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς γῆς *χρεῖαν*». Tъч: «Τὴν τούτων *χρεῖαν*». Tъч: «Τὴν τούτων *χρεῖαν* ῥαδίως εἰδήσεις». Iskr: «Πρὸς ἅπασαν *χρεῖαν*». D: Al: «*Χρεῖης* εἵνεκα μηδεμιῆς». Tгn: «*Χρεῖαι* παντοῖαι φίλων». Pind: «*Χρεῖαν* *триχὸς* παρέχειν». Lks: a *slъжі* in *lokš de* *пъpѣ*. «Συνεβίω αὐτῷ ἱατροῦ καὶ φίλου *χρεῖα*». Apt: «Δοῦλος πολλὰς ἡμῖν πα-*ρεσχημένος χρεῖας*». Apt: «Τὸν Ποσειδῶνα πα-*ραστάντα* κατὰ τὸν ὕπνον αὐτῷ φάναι *сυνεργήсein* ἐπιφανῶς οὕτως, ὥστε παντὶ τῷ στρα-*τοπέδῳ* τὴν ἐξ αὐτοῦ *χρεῖ* » ἐμφανῇ γενέσθαι». Плв: «Οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς *χρεῖας* ταύ-*της*». Skp: *intp' aчeastъ treabъ*. 2) *tre-вsingъ*; *nevoіѣ*; (prin *intind*;) *treвsingчіosъл*; (poet:) *чepepe*. «Ἐν *χρεῖα* εἰμὶ». Lks: *amѣ* *treвsingъ*, = *Χρήζω*. «Ἐν *χρεῖα* *дорὸς* (τύ-*χης*)». Sof: Esxl: *ла вpeme de* *nevoіѣ*. «Εἰς *χρεῖαν* τοῦ μάχεσθαι ἀφικνεῖσθαι». Плt: «Εἰς τὸς καθ' ἡμέραν *χρεῖας* ἀναλίσκειν». Apst: «Ἐν πάσαις ταῖς τοῦ σώματος *χρεῖαις* πολὺ διαφέρει ὡς βέλτιστα τὸ σῶμα ἔχειν». Ksn: «Ταῖς *χρεῖαις* μου ὑπηρετήσαν αἱ χεῖ-*ρες* αὐταῖ». Skp: «Τίς *χρεῖα* σ' ἐμοῦ»; Fъp: *чe чepі de* *ла mine?*. «Λαδίων, ὅτου σε *χρεῖαν* ἔχει». Sof: *de op чe aі* *тpовsingъ*. Τῷ πε-*ριόντι* τῆς *χρεῖας*. Плt: «Τοιάνδε σου *χρεῖαν* ἔχω». Esxl: *ачeasta чepѣ de* *ла tine*. 3) (*ла im*;) *maksimъ*, *zіzъ insemnatъ*, *anek-дotъ*, = Ἀποφθεγμα, wi Ἀπομνημόνευμα; (pіp:)=*Κοινὸς τόπος* (*bezі* *zіч*;) «Αἱ ἀφθο-*νίου* (Αἱ Ἑρμογένους) *χρεῖαι*». Ptp: (wi *komіkъл* *Maxonѣ* a *skpіs* *felъpіte* *anekdo-те intіtъlіndъ* *лe*, *χρεῖαι*). [de *ende*

Χρεῖακός, ή, он, чel in *treabъ*, in *slъ-жъbъ*. «Χρεῖακοῖ». Ap: *чeі* in *treві*, *saš* *a-съnpъ* *treвіlor*.

Χρεῖη (ή), Ion: in *lokš de* *χρεῖα*.

Χρεῖη ποft: al *лѣ* *χρή*.

Χρεῖος (ό, ή), poet: in *lokš de* *χρεῖω-δης*, *treвsingчіosъ*, *folosіtopѣ*. «Τὰ *χρεῖ'* ἔ-*πη*». Lks: «Τὸν τόπον, ἵνα τὰ *χρεῖ'* ἐφεύρω, βούλομαι μαθεῖν». Sof: 2) (кс *nen*;) *чel* in *treвsingъ*, *saš* *lіusъ de* *чева*; (*frъp* *kazš*) *lіnsitѣ*, *sъpакѣ*. «Nūn γὰρ εἴ *χρεῖος* φίλων». Esр: «*Χρεῖος* εἴ, ξένη, *φυγὰς*». Esxl: [*χρεῖα*].

Χρεῖος (τὸ), poet: in *lokš de* *χρέος*.

Χρειοφειλέτης, εω (ό), Ion: in *lokš de* *χρεωφειλέτης*.

Χρεῖω -ω, viit: -ώσω, *lakš* *чева* *tre-вsingчіosъ*, *folosіtopѣ*; (el:) *folosоскѣ*. [*χρεῖα*].

Χρεῖω, ὅος -οῦς, (ή), poet: Ion: in lokš de χρεώ, = χρεία.

Χρεῖω, poet: Ion: in lokš de χρεώ, = χράω, προοροческѣ.

Χρεῖωδης, εος (ό, ή), trevzinčiosš. [χρεία]. [de žnde

Χρεῖωδῶς, adv: kš trevzinčj, saš fološš.

Χρεῖως (τό), poet: in lokš de χρέως = χρέος.

Χρεμέδω, mi Χρεμετάω -ω, gas: in lokš de..

Χρεμετίζω, [imit: in afin: kš βρέμω, mi χρέμπτωμαι] viit: -ίσω, (despre kalš) pínkežš, saš nekežš; (in ūen:) fakš vsetš. [de žnde

Χρεμέτισμα (τό), mi Χρεμετισμός (ό), pínkežštrš, saš nekezare de kalš. [mi

Χρεμετιστικός, ή, όν, чед kš insšime, saš ovicheiš de a pínkeza.

Χρέμης, ητος (ό), nepsoana de vžtrínš in komodii (bezí χρεμύλος). 2) žnš felš de nemte, (alt:) χρέμυς, mi χρόμυς. [χρέμπτωμαι].

Χρεμίζω, viit: -ίσω, poet: in lokš de χρεμετίζω.

Χρέμμα (τό), skšinatš de pžnitsrš. [din

Χρέμπτωμαι, [imit:] viit: χρέμφομαι, ts-šind, saš pžnind skogš, skšínš flermš. «Σιώπα, πρόσεχε· χρέμπτεται γάρ ἡδῆ, ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες· μακράν ἔοικε λέξειν». Aristf: [de žnde.

Χρεμπτόν (τό), gas: in lokš de χρέμμα. [mi Χρεμύλος (ό), kom: dim: al lší χρέμυς, vžtrínedš, чe tsšemte, nepsoanš de komodie.

Χρέμυς, υος (ό), žnš felš de nemte, (alt:) χρόμυς.

Χρέμυς, εως (ή), skšipare de flermš din tsšipe mi pžnipe. [χρέμπτωμαι].

Χρεωκοπέω, Χρεωκόπος, Χρεωλυτέω, mi чл: greu: saš neap: in lokš de χρεωκοπέω, mi чл:

Χρέομαι, Ion: in lokš de χράομαι.

Χρεόν (τό), Ion: in lokš de χρεών.

Χρέος, εος -ους (τό), (im: χρέα fžrš dat:) datopie de plžtit, de fžkšt, mi (fir:) de pžtimit (osindš); (žne-opí) xpsita; (mi partik:) moaptea. «Χρέος, τὸ οἱ δῆμος ὀφείλειν». Od: Φ. «Αἰσχιστον Πέρσῃσι νενόμισται τὸ ὀφείλειν χρέος». Ep: «Χρεῶν ἀποκοπή». Pl: = Χρεωκοπία, falimentš.

«Δημοκράντου ἀρᾶς τίνει χρέος». Esxl: «Κατὰ χρέος». Ap: (mi mai komul:) «Κατὰ χρέος ἦπερ ἐφικει». Aplan: prekšm se kade, dšne kvžiinš. 2) (mai de mžate-opí poet:) neapžratš trevzinčj, nevoie; inprežšpare; skopš; pžičinš. «Εὐδὸν αὐτοῦ χρέος». Om: «Χρέος εἶλε μιν ὀδεύειν». Non: «Τί δέ σε χρέος δεῦρ' ἤγαγεν»; Iukp: «Κατὰ τι χρέος

ἦκων πρὸς τὸν Ν.,». Lžy: «Μόχθων τοσσατίων οὔτι χρέος». Epgr: «Χρέος ἔχω οὐδέν ἀνδρὸς Ἑλλήνος». Ep: n' amš trevzinčj. «Ἦλθον Τειρεσίαο κατὰ χρέος». Om: «Λέχων κατὰ χρέος»,. Op: snpe tršneaskt inprežnare. (mi el:) «Σὺν οὐκ ἔλασσον ἢ κείνης χρέος». Esr: pentpš, din pžičina.. (mi avšl:). «Τί χρέος»; Op: pentpš чe? snpe kape sfiršitš? 3) poet: in lokš de χρήμα, lžkrš. «Μέγα τι χρέος». Kal: fearš.

Χρεοφειλέτης, mi Χρεοφείλης, ou (ό), greu: saš neaprov: in lokš de Χρεωφειλέτης, -ωφείλης.

Χρεῶ, ὅος -οῦς (ή), poet: in lokš de χρεία, trevzinčj; (žne-opí) xpsitoape. «Μάλα μεγάλη χρεῖω βεβίηκεν Ἀχαιοῦς». Il: K. «Χρεῖοι ἀναγκαίη». Il: Θ. din neapžratš, nevoioasš trevzinčj. «Χρεῶ ἤγε δαρήναι». Aplan: xpsita lší. (mi kš ūen:) «Ἴν' οὐ χρεῶ πείσματος ἐστίν». Od: I. nš este trevzinčj. «Εἴποτε δ' αὖτε χρεῖω ἐμῆιο γέννηται». Il: A. (mi kš ak: el:). «Εὐμὲ δὲ χρεῖω γίγνεται νηδός». Od: Δ. (mi inžel: verbš). «Οὐτὶ με ταύτης χρεῶ τιμῆς». Il: I. «Τί δέ σε χρεῶ ἐμῆιο»; Il: A. «Χρεῶ βουλής ἐμὲ καὶ σέ». Il: K. este trevzinčj de a ne sfžtš. «Τίπτε δέ σε χρεῶ»; Om: (mi kš inf:). «Τὸν δὲ μάλα χρεῶ ἐστάμεναι κρατερῶς» Il: A. «Οὐτὶ μιν χρεῶ νεῶν ἐπιδαινέμεν». Od: Δ.

Χρέω, Ion: in lokš de χράω, προοροческѣ.

Χρεωκοπέω -ω, viit: -ήσω, inčetežš din plžtije datopiilor mele, (Tžrč:) mšflžzeskš; (fir:) lšš чeва viklenemte. || (pas:) pžepžš; (fir:) mž amžšesкѣ. «Δανείσαντα χρεωκοπεῖσθαι». Fal: [mi

Χρεωκοπία (ή), inčetare din plžtí de datopií, (Itl:) falimentš. [mi

Χρεωκοπίδης, ou (ό), kom: in lokš de χρεωκόπος (aša s' aš nšmit in Atena prietení lší Solonš spekšlind nevinstit falimentšl pžžikatš de dšnsšl, bezí σεισάχθεια). [din

Χρεωκόπος (ό), [χρέος, κόπτω] tžietopš (inčetžtopš) de plata datopiilor sale, (Tžrč:) mšflžžš.

Χρεωλυτέω -ω, viit: -ήσω, [χρέος, λύω] pžšžiesкѣ datopie, saš datopiile mele; (in ūen:) pžšžiesкѣ o platš. «Τὸν μισθὸν—» Ios:

Χρεώμενος, η, on, Ion: in lokš de χρώμενος, partč: al lší χράομαι.

Χρεών, next: de partč: al lší χρή. || (ka švst: kš artik:) neapžratš datopie; nevoie; xpsitš; moapte. (bezí χρή).

Χρέωνται, Ion: in lokš de χρώνται, a 3: im: peps: de xot: saš ssp: al lšī χράομαι.

Χρέως, uen: χρέως (τό), At: in lokš de χρέος.

Χρεωστεύω, biit: -εύσω, ind: saš neanp: in lokš de...

Χρεωστέω -ώ, biit: -ήσω, sintš datopš; (nas:) imi este cineva ceva datopš, amš sš iaš. «Χρεωστούμαι τὸν μισθόν». Eld: mi «Χρεωστεῖται μοι ὁ μισθός». Grp: [din

Χρεώστης, ou (ό), datopš. [χρέος]. [de snde Χρεωστικός, ή, όν, atinrštopš de datopš, saš fškštš dšne datopie. [de snde

Χρεωστικῶς, adv: dšne (de) datopie, ka sntš datopš.

Χρεωφειλέτης, ou (ό), datopš, sšnasš la datopie. [mi

Χρεωφειλήμα (τό), datopie. [mi

Χρεωφειλής, ou (ό), rap in lokš de χρεωφειλέτης. [χρέος, δφείλω].

Χρεωφυλάκιον (τό), arxivš de inskripele kpeanrepor pšvliče. [χρέος, φυλακή].

Χρεώψια (τά), Enrp: zšloape de datopš.

Χρή, [χράω, vezī χρεών] (prel: ἐχρήν, mi χρήν; post: χρεΐη; ssp: χρή; inf: χρήναι, mi poet: χρήν · mi partč: χρεών) verbš nepers: este datopie, saš trevšingš (neapšratš); este kš pšlingš; saš de fološš; saš de kšviingš; trevšie; se kade; se kšvine; se poate. «Οὐ χρή πανύχιον εὐδεῖν βουλευφόρον ἄνδρα». Om: «Ἐν τοῖς κακοῖς χρή τοῖς φίλοιςιν ὠφελεῖν». Epr: «Ὅ, τι χρή ποιεῖν». Plt: «Πῶς χρή περάσαι τοῦτο τὸ κακόν»; Tkr: (mi el); «Τίποτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χρή (se ing: ἀποπαύεσθαι)». Il: Pl: (mi kš uen: poet:) «Αὐτὰρ ἐπειτα μυθήσεται, δτεό σε χρή». Od: Δ. «Οὐτί σε χρή ταύτης ἀφροσύνης». Il: H. nš mi se kade. «Οὐ σε χρή αἰδοῦς». Od: Γ. nš 'mī trevšie sfialš. «Τί με χρή μητέρος αἵνου»; Od: Φ. ce trevšingš amš? (vezī mi χρεώ). (mi kš dat: nepin: rap). «Ἄλφ γάρ ἡ μοῖ χρή γε τῆς δ' ἄρχειν χθονός». Sof; artšl ape dšrentšl. || (partč:) χρεών (inprešntš saš fšpš ἐστίν) de kšviingš, saš de neapšratš trevšingš; (dšne zič:) prezisš de orakolš; (prin xpm:) neapšratš nevoše; (de snde kš artik:) in lokš de simn: sšbst: χρέος, datopie, kšdope; saš (mai des) xpsitš (preskrišš de xpsitoape); moapte. «Ἐλεγεν (ὁ χρησμολόγος), ὡς χρεών εἶη τὸν Ἑλλάσποντον ζευχθῆναι ὑπ' ἄνδρὸς Πέρσεω». Epr: «Χρεών ἐστὶ καὶ σὲ ἵέναι, ἐνθα ἀπολαμπρύνεται τοῖσι ἔργοισι». Epr: «Εἰ χρεών ἐστὶ τεκμαιρόμενον λέγειν». Epr:

«Στρατηγὸν χρεών εἶναι φημι στρατηγῷ προσφύρεσθαι». Epr: (mi ing: verbš sšbst:) «Ἐννοεῖν ὑμᾶς χρεών». Plt: (mi absš:) «Χρεών μιν μὴ λέγειν τὸ ἐόν». Epr: in peme ce trevšia (epa datopš) sš nš sšne... «Ἰ-μεῖς ἄν οὐ χρεών ἄρχοιτε». Tky: fšpš a a-bea dšrentš. (mi kš artik:) «Τὸ χρεών τοῦ χρησμοῦ περαίνει». Pl: «Τὸ χρεών καὶ θεῶν κρατεῖ». Epr: «Ἀποτρέπων τὸ γρεών γενέσθαι». Epr: «Ἀπῆλθεν εἰς (Κατέλαθεν αὐτὸν) τὸ χρεών». Dm: Pšs: a mšpit; (mi in uen:) «Οὐκ ἔστιν ἀπαλλαγὴ τοῦ χρεών». Epr: || (Ativš poešl inprešingšazš intp' ayeastš insemn; mi inf: χρήν). «Τὸ χρήν σφ' ἐπήγαγεν». Epr: «Τὸ χρήν ἐξέσωζεν». Epr: xpsitoapea.

Χρή, poet: in lokš de χρεῖ, a 3: sing: pers: a lšī χράω.

Χρήδω, Dor: in lokš de χρήζω.

Χρήεσι, poet: Ion: in lokš de χρέεσι, dat: im; al lšī χρέος, = χρήμα.

Χρήζω, (prel: ἐχρήζον mi mai mšlš nš) in kontpak: in lokš de χρήζω, (kš uen:) amš trevšingš; (fšpš kazš in partč:) sintš linsitš, štrakš; (kš ak: saš infin:) voiš, kšstš, dopeskš, pretinzš. «Ἐὰν δίκαιοι ὤμεν, οὐδὲν ἀνδρείας χρήζομεν». Pl: «Χρήζων βοηθείας». Pl: «Ἐλκος ἔχοντα, χρήζοντα ἰητῆρος». Il: Δ. «Εἵρετο, ἔτευ χρήζων ἰκόμην». Od: P. «Χρήζων εὐνομίᾳ». Pl: (mi desnpe neinsšlš). «Οἱ τοιοῦτοι οἶνοι πλειόνων ἐτῶν χρήζουσι». Dskp: trevšie sš stea mšlšl anī. (mi kš ak:). «Προτείνουσα προσιόντι λαβεῖν ὃ, τι χρήζει». Ksn: «Ὅσια χρήζω». Epr: Δρώντων, ὃ, τι χρήζουσι». Apstl: «Τί δῆτα χρήζεις εἰς δόμους στείχων ἐμους»; Sof: (mi kš inf:). «Χρήσδεις καταθεῖναι ἄεθλον»; Tkr: veī sš pšnem prinsoape? «Ἀέξω σοι πᾶν, ὅπερ χρήζεις μαθεῖν». Esxl: «Ἐλεγε πολλὰ, τιμωρέειν ἐωῦτοῖσι χρήζων». Epr: (mi kš amindopš). «Ἐγὼ σευ χρήζω μηδὲν νεοχμῶσαι κατὰ τοὺς ἄνδρας». Epr: «Χρήζει αὐτοῦ δοθῆναι οἱ τὴν...». Epr: (mi kš uen: kš prep:). «Ἐχρηζε παρὰ τῶν ναυτέων δέξασθαι αὐτὸν σύμπλουν». Epr: (mi kš adn:). «Ἰτω, ὅπη χρήζει (se ing: ἵεναι)». Pl: (mi neovič:) «Μὴ ἐχρήζες θανεῖν». Sof: in lokš de μὴ ὠφείλες (vezī mi χρήσθα). 2) poet: in lokš de χράω, proopocheskš. «Θεὸς χρήζων». Esxl: «Ἦκουσαν τὰς θεοσι-ωδοῦ κόρας, ἃ χρήζουσ' ἐφάνη δόμοις». Epr: (dap intp' ayeastš insemn: este mai kopertš nesšskrišš). [din

Χρήη (ή), poet: Ion: in lokš de χρεῖα. [de snde mi

Χρηζω, poet: in локѣ de χρῆζω.

Χρησκομαι, Ion: in локѣ de χρᾶμαι, inтpeвsingez; saḥ amḥ tpeвsingz de a inтpeвsinga.

Χρήμα (τὸ), [χράομαι:] op че se inтpeвsingeazъ, лєкpх de тpeвsingъ; (ович: ла im:) знєate; averi; mєpfі; (iap nartik:) banі. «Ταῦτα ὄντα τῷ μὲν ἐπισταμένῳ χρῆσθαι αὐτῶν ἐκάστῳ χρήματα ἐστί, τῷ δὲ μὴ ἐπισταμένῳ οὐ χρήματα. Καὶ οἱ ἐχθροὶ ἄρα χρήματὰ εἰσι τῷ δυιαμένῳ αὐτοῖς οὕτω χρῆσθαι, ὥστε ὠφελίσθαι ἀπ' αὐτῶν... ὥσπερ αὖ πάλιν οὐδὲ τὸ ἀργυρίον ἐστί χρήματα, εἰ μὴ τις ἐπίσταιτο χρῆσθαι αὐτῷ». Ksn: «Χρήματα ἐν οἴκῳ πάντ' ἔρμενα ποιήσασθαι...». Es: «Παρήγγειλε τοῖς ἐμπόροις, τὰ χρήματα ἐνθεμένους εἰς τὰ πλοῖα ἀποπλεῖν...». Ksn: «Πολλὰ χρήματα ἐμπόρων κατεκαύθη...». Tsch: «Δεῖ δὴ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἐστί γενέσθαι τῶν δεόντων...». Dm: «Τὰ χρήματα τῶν πραγμάτων νεῦρα...». Dm: «Χρήματα χρήματ' ἀνὴρ...». Tgn: omxл este avere (fiind, ad: ppekxm se kbvine a fi). «Σωρὸν εἶχε χρημάτων...». Tkr: (mi in sinr: pap). «Πωλῆσας ἀργρὸν ἤνεγκε τὸ χρῆμα...». Skp: (acheasta dxne Pld: este Ion; de xnde). «Εἶρετο, ἐπὶ πόσῳ ἂν χρήματι δουλοῖατο, mi чл...». Ep: 2) (simn: saḥ nex:) лєкpх, fiingъ; inтimlape; tpeavъ; obіektъ; (кк мен:) kіtimъ; feaḥ, mi чл: «Εἰ γάρ σοι χρῆμα ἐγκώμιον γένοιτο...». Es: «Οὐ πράξεις χρῆμα...». Es: кк 'гї beі sьbіr-mi tpeava. «Πρῶτον χρημάτων πάντων...». Ep: mai 'nainte de toate. (iap obіc: кк adіekt:) «Ἡ ἰσηγορίη ἐστί χρῆμα σπουδαῖον...». Ep: «Τυραννὶς σφαλερὸν χρῆμα...». Ep: «Οὐκ ἐτῴμω ἐς ἀφανὲς χρῆμα ἀποστέλλειν ἀποικίην...». Ep: ne nekknoskzte. (mi inтpeвkъ кк ti) «Σοφὸν τι χρῆμα ἀνθρώπος...». Tkr: «Καλὸν τι χρῆμα...». Tkr: (mi кк мен:). «Μέγα χρῆμα Λακκαίναν...». Tkr: чєлє mai insemnate, xna mi xna. «Μέγα τι χρῆμα σοὺς...». Ep: «Τοῦ χειμῶνος χρῆμα ἀφόρητον...». Ep: гpозавѣ лєкpх earpa. «Πολλὸν τι χρῆμα τῶν ὀφίων...». Ep: «Καὶ οἱ χρῆμα πολλὸν τι χρυσοῦ συνελέχθη...». Ep: o mare mєлгimо. «Σφενδονητῶν πάμπολύ τι χρῆμα...». Ksn: «Τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ἔσον...». Apstf: kіt de лєпгї nonгї. (bezі mi пргї-ма). (mi авс:) «Τὶ τὸ χρῆμα; Tkr: че s' a inтimplat? «Τὶ χρῆμα πάσχει...»; Esr: че a пѣгїt? че are? «Τὶ χρῆμα ἐπέμψω με...»; Esr: nєntpх че? [de xnde

Χρηματίας, ου(δ, авstѣ de banі, voratѣ. [mi

Χρηματίω, vii: (in чєn:) kaxtѣ, traktezъ o tpeavъ nartikларъ, saḥ (mai des) пєвlіkъ. «Πρὶν ἄλλο τι χρηματίζειν...»

Iskr: (nartik:) komplektezъ (mъ adxнѣ, prinч: ppeвezъ, mi vorbeskѣ in) adxна-pe пєвlіkъ; (prin xpm:) daḥ askxлape, pesnъnzъ ofіcіal. «Πρεσβευταῖς —», Pl: «Τοῖς γε βαρβάροις πρότερον ὡς βασιλεὺς ἐχρηματίζει...». Pl: (de xnde in astopі nea-tivі) noptѣ, saḥ iaḥ titлx, mъ inтѣгimєzъ in пєвlіkъ ka...; (in чєn:) mъ nєmeskѣ. «Βασιλεὺς ἐτόλμησε χρηματίζειν...». Plv: «Νέα ἴοις ἐχρηματίζει...». Pl: «Μὴ πατρόθεν, ἀλλ' ἀπὸ μητρῶν χρηματίζειν...». Pl: (in inтind: simn:) sintѣ, staḥ. «Граμματικὸς πολυμαθέστατος χρηματίζων...». Stf: Biz: (mi кк dat: mi ak: кк prep:). «Χρηματίζειν τι πρὸς βορβ...». Kts: este pxdъ. 2) (mіk:) iaḥ vorbъ (mъ inтilneskѣ a konbopbі desne vre o tpeavъ) кк чineva. «Ἦθελε, ἐς τὰ βασιλῆα ἐσελθὼν, χρηματίσασθαι τῷ βασιλεῖ...». Ep: 3) kіwtіrѣ, stpінrѣ banі; (кк ak: de nєps:) iaḥ кк сіla banі kіba (ka daxdic, mi чл:). «Ἐπεμέλετο, ὡς τὰ πρὸς βασιλέα ἰόντα χρήματα διὰ τῶν φίλων ἀλίσκοιτο, ὅπως ἅμα μὲν χρηματίζοιντο, ἅμα δὲ ἐνδοξότεροι γίγνοιτο...». Ksn: (mi кк ak: ka xotъp:) «Ἀπῆι κεχρηματισμένος, οὐχ ἅ ἔλαβε μόνον χρήματα, ἀλλὰ mi чл:». Ksn: (mi кк ak: de nєps:), «Ἐχρηματίζετο τοὺς μὲν ἄνδρας δι' ἑαυτοῦ, τὰς δὲ γυναῖκας διὰ τῆς μητρὸς...». Plv: 4) (nas: nлч: mi Skp:) iaḥ proopovіe, mi se deskonepъ чєva de la Dxmnezeḥ. «Χρηματισθεὶς ὑπὸ ἀγγέλου...». Skp: «Χρηματισθέντες κατ' ὄναρ...». Skp: «Ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν mi чл:». Skp: [mi

Χρηματικός, ἡ, ὄν, kape konstъ in, saḥ are de obіektъ banі, втneskѣ. «Συμβόλαιον —», Pl: «Ζημία —», Aks: «Δωρεά —», Pl: «Ἀγών —» Pl: (alt:) ἀργυρίτης. [de xnde

Χρηματικῶς, adv: prin banі, saḥ in banі.

Χρηματίσις, εως (ή), mi

Χρηματισμός (δ), traktape de tpevі (prinч:) пєвlічє; askxлape de solі, mi чл; pesnъndєpe ofіcіalъ; (de xnde Skp:) deskonєpipe Dxmnezeєaskъ; (in astopі nea-tivі) nєme, saḥ titлx, че noaptъ, saḥ ia чineva. «Ἀπὸ τῶν δῆμων τοὺς χρηματισμοὺς ἐγχεχαραγμένους τοῖς τάφοις...». Apt: (кне-opі im:) inskpise ofіcіalє; ppoчєse vєpвale de adxнтpі (saḥ traktagіі de tpevі) пєвlічє; inskpise (dokxmente) de жєdіkъгї, mi чл: 2) (de la mіk:) stpінrѣ de banі, inavъгipe, kіwtіrѣ, mi чл: [mi

Χρηματιστήρ (δ), = Χρηματιστής. [mi

Χρηματιστήριον (τὸ), локalѣ, xnde se

kaŝt̃ trebī (komerǵiale saŝ pablice); azitopie de ŝtat̃, saŝ de ʒɔdik̃topie; Бερ-сѣ, saŝ kaziñ de komerǵ; (Skp:) in lok̃ de ʒreŝt̃hion. [mi]

Χρηματιστής, οὐ (ὁ), indestinuit̃ in str̃inere de banī, saŝ inaṽɣipe; (prin intind:) = Χρηματίας, inaṽɣit̃. [mi]

Χρηματιστικός, ἢ, ὄν, k̃venit̃, saŝ indestinuit̃ la k̃ɣtape de trebī pablice, saŝ la aronisipe de averī. "Χρηματιστική (se inɣ: τέχνη), mesepia de a k̃intira (prin: prin int̃prinidep̃ komerǵiale) banī. [χρηματίζω].

Χρηματίτης, ου (ὁ) [χρήμα] ʒel desup̃e banī. «'Αγών» • Γλσ: (alt:) ἀργυρίτης.

Χρηματοδαίτης, ου (ὁ), poet: [χρήμα. δαί-ομαι] inpr̃ɣitop̃ de banī, saŝ averīle k̃ɣiva.

Χρηματολαΐλαψ, απος (ὁ, ἡ), xp̃ɣitop̃ prin sil̃ (ka o f̃ɣt̃ɣñ) de banī, saŝ averī. [χρήμα, λαΐλαψ].

Χρηματοποιός (ὁ, ἡ), prod̃k̃ɣitop̃ de k̃intir̃ de banī. "Τέχνη —, Ksn: [χρήματα, ποιός].

Χρηματοφορικός, ἢ, ὄν, indestinuit̃ la pr̃ɣɣipe de banī. [din]

Χρηματοφθόρος (ὁ, ἡ), pr̃ɣɣitop̃, pi-sinitop̃ de banī, saŝ de aver̃ea sa, k̃ɣit̃itop̃. [χρήματα, φθείρω].

Χρηματοφυλάκιον (τὸ), lokal̃ de pr̃ɣɣat banī, kaŝ, = Θεσαυροφυλάκιον. [χρήματα, φυλακή].

Χρήμη (ἡ), poet: Ion: in lok̃ de ʒreía, lins̃, str̃ɣie; (prin intind:) d̃ɣinɣ; ʒe-pepe. [χρήζω]. [de ɣnde]

Χρημσύνη (ἡ), poet: Ion: = Χρημσύνη, lins̃ de ʒele treṽɣiñoase.

Χρῆν, At: in lok̃ de ɣr̃h̃n, pr̃el: al l̃ɣi ʒr̃h̃. 2) (ɣne-op̃i) in lok̃ de ʒr̃h̃nai, inf: al l̃ɣi ʒr̃h̃ (ñmaī k̃ɣ aptik: ka s̃ɣɣt̃ in lok̃ de τὸ ʒr̃eōn).

Χρήννυμι, At: = Κίχρημι.

Χρῆος, εος -ους (τὸ), poet: in lok̃ de ʒr̃eōs.

Χρῆς, a 2: sinr: nep̃s: al (neint̃p:) ʒr̃h̃mi in lok̃ de ʒr̃h̃ɣw (int̃p̃: ñmaī in ʒr̃h̃ɣa).

Χρῆσαι, nex: 1: de inf: al l̃ɣi ʒr̃aō, saŝ 2) al l̃ɣi k̃iχρημι.

Χρῆσθω, Dor; in lok̃ de ʒr̃h̃ɣw.

Χρῆσθαι, Eol: Dor: in lok̃ de ʒr̃h̃ɣs, = Χρῆσεις, a 2: sinr: nep̃s: a neint̃p: ʒr̃h̃mi. «Ὁ ʒr̃h̃ɣs σιγᾶν». Apstf: ñs treṽɣie s̃t̃ ʒaɣī.

Χρήσθων, At: in lok̃ de ʒr̃h̃ɣsθων, a 3: im: nep̃s: de prez: por̃ɣñ: al l̃ɣi

ʒr̃aōmai.

Χρησιμεύω, viit: -εύω, s̃int̃ɣ folositop̃, saŝ (ɣram:) in int̃p̃ɣɣingape. "Παρά τοῖς Ἀττικοῖς —, [din]

Χρήσιμος, η saŝ os, on, ṽɣñ de int̃p̃ɣɣingat; folositop̃; pot̃pinit̃ la ʒeva. "Τέμενος χρησιμώτατον, Ep: ɣnde mepr̃ inɣɣi. 2) (ɣne-op̃i) de kons̃ɣlat̃ ka ɣñ op̃akol̃. "Βίβλος —, Pl: (Fab: 4:). [χρήσις]. [de ɣnde]

Χρησιμότης (ἡ), folos̃. [mi]

Χρησίμως, adv: in k̃iñ folositop̃, k̃ folos̃.

Χρῆσις, εως (ἡ), [χράσμαι] int̃p̃ɣɣingape; m̃ɣt̃ɣpie din astop̃ desup̃e int̃p̃ɣɣingapea ṽre k̃ñi ʒiɣ: in oape-kape k̃iñ, (Franɣ:) autorit̃e. 2) [k̃iχρημι] inpr̃ɣɣitape. 3) [χρ̃ɣw] dape de proop̃ɣie, saŝ xp̃ismos̃.

Χρησμηγορέω -ω, viit: -ήσω, = Χρησμηγῶ, saŝ Χρησμολογῶ. [din]

Χρησμηγόρης, εω (ὁ), poet: Ion: in lok̃ de

Χρησμηγόρος (ὁ, ἡ), [χρησμός, ἀγορά] = Χρησμολόγος.

Χρησμοδοσία (ἡ), dape de xp̃ismos̃, saŝ de proop̃ɣie. [χρησμός, δόσις].

Χρησμοδοτέω -ω, viit: -ήσω, daŝ xp̃ismoase, saŝ proop̃ɣii. [χρησμοδότης]. [de ɣnde]

Χρησμοδότημα (τὸ), xp̃ismos̃, proop̃ɣie dat̃, pes̃ñs̃ de op̃akol̃.

Χρησμοδότης, ου (ὁ), d̃ɣt̃itop̃ de xp̃ismoase, proop̃ɣitop̃. [χρησμός, δίδωμι].

Χρησμολέσχης, ου (ὁ), = Χρησμολόγος. [χρησμός, λέσχη].

Χρησμολογέω -ω, viit: -ήσω, prez̃ik̃ xp̃ismoase, proop̃ɣiesk̃. [mi]

Χρησμολογία (ἡ), prez̃iɣepe de xp̃ismoase. [mi]

Χρησμολογικός, ἢ, ὄν, indestinuit̃, k̃venit̃ proop̃ɣitop̃ɣi. "Χρησμολογική (se inɣ: τέχνη), mesepia proop̃ɣitop̃ɣi. [mi]

Χρησμολόγιον (τὸ), = Χρησμοδότημα, xp̃ismos̃ prez̃is̃, proop̃ɣie dat̃. [din]

Χρησμολόγος (ὁ, ἡ), = Χρησμηγῶς, prez̃ik̃itop̃ de xp̃ismoase. proop̃ɣitop̃; saŝ t̃il̃k̃itop̃ de proop̃ɣii. [χρησμός, λέγω].

Χρησμολύτης, ου (ὁ), des̃l̃ɣitop̃ (t̃il̃k̃itop̃) de xp̃ismoase, saŝ proop̃ɣii. [χρησμός, λύω].

Χρησμοποιός (ὁ, ἡ), vers̃if̃k̃itop̃, saŝ poet̃ de xp̃ismoase. [χρησμός, ποιός].

Χρησμός (ὁ), [χράω] xp̃ismos̃, proop̃itop̃ pes̃ñs̃ de op̃akol̃, saŝ de ʒẽ kons̃ɣlat̃, proop̃ɣie.

Χρημοσύνη (ή), poet: [χρήζω] linsz de tpevsinchoase; (prin xpm:) s̄p̄p̄cie; (prin intind:) черере, dopingz.

Χρημοφόρος, (ό, ή), adsk̄p̄top̄ de xrismoase, saš proopocif. [χρησμός, φέρω].

Χρησμοφύλαξ, ακος (ό), p̄st̄p̄top̄ (adsk̄p̄top̄) de xrismoase. [χρησμός, φύλαξ].

Χρησμοφδέω -ō, viit: -ήσω, prezik̄ prin k̄intape (in vep̄s̄p̄i) xrismoase, proopocesk̄. [χρησμοφδός]. [de xnde]

Χρησμοφδημα (τό), xrismos̄ dat̄ prin vep̄s̄p̄i k̄intatē.

Χρησμοφδικός, ή, όν, (mi adv:) -ιώς, atin̄p̄top̄ de vep̄s̄if̄k̄at̄ saš k̄intat̄ proopocie. [din]

Χρησμοφδός (ό, ή), k̄int̄p̄top̄ de proopocif, saš proopocitop̄ prin vep̄s̄if̄k̄at̄ xrismoase; (in nen:) proopok̄, = Χρησμολόγος. [χρησμός, φδῆ].

Χρηστέος, α, ον, posit: ακ λῆι χράσμαι.

Χρηστεύομαι, viit: -εύσομαι, (Skp:) n̄p̄p̄top̄ k̄ v̄n̄t̄at̄ saš v̄n̄st̄it, l̄sk̄p̄ez̄ v̄n̄p̄e k̄ v̄ip̄t̄at̄ in soq̄ietate. [χρηστός].

Χρηστήρ (ό), poet: in lok̄ de χρήστης.

Χρηστηριάζω, viit: -άσω, proopocesk̄, daš xrismoase. || (ovic: mix:) чер̄ поваг̄ de ла оракол̄. "Εἰς τὴν Ὀλυμπίαν χρηστηριάζόμενος, ἐπηρώτα τὸν θεόν,,. Ksn: [din]

Χρηστήριος, α saš ος, ον, [χράω] k̄v̄enit̄ la xrismos̄, proopocesk̄. "Ορνις — Esx: || (svbst:) Χρηστήριον (τό), = Μαντεῖον, οραкол̄, локал̄, xnde se daš xrismoasele. 2) = Χρησμός, proopocie. 3) v̄it̄ de жеріт̄ (prin:) oferit̄ de чед че чере proopocie; (poet: in nen:) v̄ik̄t̄m̄. (bez̄i mi χρηστός). 4) [χράομαι] indeminat̄ik̄, saš priin̄vos̄ la intpevsingape. (de xnde) "Χρηστήρια (inprepn̄t̄ mi f̄p̄p̄ sk̄eúh) ,, Lks: x̄n̄et̄ole intpevsingate in лл̄ж̄ва kasei.

Χρήστης, ου (ό), (nen: im: χρήτων supe deosevipe de χρηστών) proopocitop̄, saš d̄p̄t̄top̄ de xrismoase. 2) [χρήμι] inpr̄xm̄t̄top̄. 3) (xne-op̄i de la mix: dator̄ (inpr̄xm̄t̄at̄).

Χρηστικός, ή, όν, indeminat̄ik̄ la intpevsingape (k̄ nen: saš dat:) de чева; saš (desupe l̄sk̄p̄) v̄n̄t̄ de intpevsingat̄. [χρηστός]. [de xnde]

Χρηστικώς, adv: in kin̄ de v̄n̄t̄ intpevsingape. "Στίχους κατέχειν χρηστικώς,,. E-pikt:

Χρηστογραφία (ή), vine l̄sk̄p̄at̄ z̄ḡp̄v̄ie; v̄n̄t̄ saš folositoape komposiđie. [χρηστογρᾶφῃ].

Χρηστοεπέω -ō, viit: -ήσω, = Χρηστολογέω. [χρηστόν, ἔπος].

Χρηστοθήθεια (ή), v̄n̄t̄at̄ de n̄p̄av̄p̄i, saš v̄n̄st̄it̄ xapak̄ep̄. [din]

Χρηστοθήτης, εος (ό, ή), v̄n̄t̄at̄ de v̄n̄st̄it̄ xapak̄ep̄. [χρηστός, ἥθος].

Χρηστοινέω -ō, viit: -ήσω, l̄ak̄ v̄n̄t̄ v̄n̄t̄. [χρηστός, οἶνος].

Χρηστοκαρπία (ή), v̄n̄t̄ kalitate de roade. [din]

Χρηστόκαρπος (ό, ή), prodk̄p̄top̄ de v̄n̄t̄ roade. [χρηστός, καρπός].

Χρηστολογέω -ō, viit: -ήσω, vor̄p̄esk̄ v̄n̄t̄ vor̄p̄e. mi

Χρηστολογία (ή), v̄n̄t̄ (delikat̄, nov̄l̄) vor̄p̄ie. [din]

Χρηστολόγος (ό, ή), vor̄p̄itop̄ de v̄n̄t̄ saš d̄l̄v̄i vor̄p̄e. [χρηστός, λέγω].

Χρηστομάθεια (ή), in̄v̄t̄p̄t̄p̄ de v̄n̄t̄, saš folositoape k̄n̄om̄tinge; l̄v̄p̄ie de in̄v̄t̄p̄t̄p̄. || колекѣ de чедe mai alese n̄v̄saqe d̄in̄p̄v̄n̄k̄l, saš mai m̄l̄v̄i astop̄i; saš presk̄p̄t̄ape ne ales̄ de чедe mai v̄n̄t̄ in̄v̄t̄p̄t̄p̄i, saš лекѣi. [mi]

Χρηστομαθέω -ō, viit: -ήσω, dopesk̄ a in̄v̄t̄p̄ v̄n̄t̄ saš folositoape l̄sk̄p̄p̄i. [din]

Χρηστομαθής, εος (ό, ή), in̄v̄t̄p̄at̄, saš dop̄itop̄ de a in̄v̄t̄p̄ чедe de folos̄, l̄v̄p̄itop̄ de in̄v̄t̄p̄t̄p̄i k̄ ж̄dik̄at̄ mi alep̄ere de чедe v̄n̄t̄. [χρηστός, μαθητής].

Χρηστομουσέω -ō, viit: -ήσω, sint̄ v̄n̄t̄ m̄s̄ik̄. [χρηστός, μουσα].

Χρηστός, ή, όν, [χράομαι] v̄n̄t̄ de intpevsingat̄, folositop̄. «Τῷ μὲν δὴ τὰ τόξα, προσκειμένων τῶν πλεμίων, ἦν χρηστὰ οὐδὲν». Ep: n̄t̄ ep̄aš de intpevsingat̄; v̄n̄t̄ in fe-l̄l̄ s̄eš, de v̄n̄t̄ kalitate. «Μέλι («Μύρον, mi чл:»), At: (med:) folositop̄, v̄n̄t̄ de t̄m̄d̄sit v̄p̄e oboal̄. «Νεύρω»». El: (desupe жеріт̄e) priin̄v̄tos̄; (rpam:) intpevsingat̄; (desupe neps: fisiem̄te) destoin̄ik̄ la t̄p̄neask̄ in̄prepn̄ape; (lap moral̄iem̄te) v̄n̄t̄, de t̄p̄eas̄, v̄n̄st̄it̄; sim̄p̄l̄s̄, nev̄ik̄lean̄; (de xnde xne-op̄i) kam ner̄ios̄, nep̄s̄top̄ (Pl̄: polit: Z. 531:); (xne-op̄i din διαχράομαι) os̄ind̄it̄ la moapte (de-xnde). «Χρηστούς ποιείν». Lakon: a os̄indi la moapte prin n̄v̄lik̄ape, = Ἐπικηρύττειν (bez̄i zic:). [de xnde]

Χρηστότης (ή), kalitatea l̄v̄i χρηστός; v̄n̄t̄ disnosigie, v̄l̄nd̄ege, sim̄p̄l̄itate; (de xnde xne-op̄i) prostie, ner̄iovie.

Χρηστουργία (ή) v̄n̄t̄ fant̄, = Ἀγαθοεργία. [χρηστός, ἔργον].

Χρηστοφιλία (ή), d̄paroste k̄t̄p̄e v̄n̄t̄

«Οζειν τῆς χράας ἡδύ». Apstf: = τοῦ χρω-
τὸς. 2) (prin întind:) фарт, колоаре; (par-
tik:) фара образлаі. «Χρόα ὑπόχλωρος»,
Γαλ: «Ρυπαρομέλας τὴν χροιάν». At:

Χροανθής, έος (ό, ή), înflorită la фарт;
чел de колоаре deskisă. [χρόα, άνθος].

Χροί, poet: în локъ de χρωτi, dat: ал
лѣ χρώς.

Χροιά, mi (Ion:) Χροίη (ή), = χράα [de Ende
Χροίζω, mi Χροίζω, viit: -ίσω, poet: în
локъ de χρώζω, даъ o фарт, колоpeză;
(prin întind:) даъ formă, formează. «Τις
πρώτος χροίσε θεοῦ πλάσιν», Γpr: 2) απο-
πιῶ, λίπескѣ trsnă de trsnă. «Ἦέας χρο-
ίζει λέχος». Expr: (mi mik: kē dat:) «Μάν-
τις τοι τὰν νύκτα χροίξεται ἡ καλαμαία», Τкр:

Χρόμαδος (ό), poet: троснетѣ, saă пле-
snetă. «Γενύων», Ιλ: Ψ. (bezī mi āz-
bos). [mi

Χρόμιος, mi Χρόμις [χρεμέθω], ιος (ό),
snă felă de nemte de mare kē kană foar-
te tape, (de Ende al): λιθοκέφαλος (kape
peskinds se face snă sromotă în felă de
skříshnitěpъ).

Χρονέω, poet: în локъ de χρονίζω.

Χρονία (ή), = Χρονιότης, mslăime de vre-
me, vekime. [de Ende

Χρονιαῖος, α, он, ind: în локъ de хро-
νιος, de mslăv vreme.

Χρονίζω, mi (mik:) -ίζομαι, viit: -ίσω,
-ομαι, fakă, saă dzineză mslăv vreme,
întipzieză, saă zъboveskă în чева. «Χρο-
νίζειν ἐπὶ τινος», D. Al: a petreche mslăv
vreme în чева; (mi pas:) «Χρονίζεται ὁ
πόλεμος», Аплдр: (mi kē dat: kassat). «Καὶ
τῶν δε πύστις οὐκ ὄκνω χρονίζεται», Esxl:
nă întipziazъ. (de Ende part): «Κεχρο-
νισμένος, η, он», Apst: = Χρόνιος. [mi

Χρονικός, ή, он, [χρόνος] timporală. «Χρο-
νικά (se ing: βιβλία), mi «Χρονικά (se ing:
βίβλοι, saă istorici», D. Al: kape traktea-
zъ desnepe чело întimplare într' aчeeamă
vreme pretăindinea. [de Ende

Χρονικῶς, adv: dăne vreme; dăne mi-
psa timnilor.

Χρόνιος, α saă os, он, fьkstă, saă fьk-
toră de чева în mslăv vreme, saă dăne
mslăv timnă, tipziă; (desnepe voale) хро-
никъ. (mai de mslăv opī în локъ de adv):
«Ἐφίλει, ὥσειτε πατήρ ἔδν υἱά, ἐλθόντα χρό-
νιον», Od: P. dăne mslăv vreme. «Ἦλαυ-
νέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον». Sof: 2) (xne-opī) fь-
kstă, saă fьktoră de чева la vreme. «Χρό-
νιοι ἤκουσι», Expr: (If: T. 248). [χρόνος]. [de
Ende

Χρονιότης (ή), trechere, saă dzinipe de
mslăv vreme, tipzietae; mslăime de timnă.

Χρονισμός (ό), petrechere, dzinipe de
mslăv vreme, întipziepe. [mi

Χρονιστός, ή, он, aminată, saă de ami-
nat mslăv vreme. [χρονίζω].

Χρονίως, adv: dăne vreme; în îndelun-
gă vreme. [χρόνιος].

Χρονογραφία (ή), хронография, povestipe,
descriere de челе întimplare în fie-kape
timnă, kompsnepe de anale. (bezī mi хро-
нологία). [din

Χροноγράφος (ό), хронографъ, skpiitoră,
povestitoră de întimplărie fie-kpъia
timnă, (ad:) istorikă dăne хронологіе.
[χρόνος, γράφω].

Χροноκράτωρ, орос (ό), domnitore as-
pra timnilor (ziч: astrlm:). [χρόνος, κράτος].

Χρονόληρος, (ό, ή), греш: saă ind: în
локъ de хроноλήρος. [χρόνος, λήρος].

Χρονολογία (ή), istorikă sokoteală, saă
nămeraie de timnă, хронологіе. [mi

Χρονολογικός, ή, он, atinătoră de хроно-
логіе, хронологикă. [хронологος]. [de Ende

Χρονολογικῶς, adv: în miрă хронологикă,
saă хронологическе.

Χρονολόγος (ό), хронологъ, îndelun-
uită în, saă mtiitoră de хронологіе. [хро-
νος, λέγω].

Χρόνος (ό), timnă, (upinч:) dzinipe saă
trechere nemtrănită de vreme. «Διαφέρει
δὲ χρόνος καιροῦ· τὸ μὲν γὰρ μῆκος σημαί-
νει, τὸ δὲ εὐκαιρίαν· οὐ γὰρ φαμέν, χρόνος ἐ-
πέστη ἀμνητοῦ, ἀλλὰ καιρός· ὥστε ὁ μὲν χρό-
νος καὶ καιρός εἶναι δύναται, ὁ δὲ καιρός οὐ
χρόνος». Oaimiod: «Τίνα χρόνον ἢ τίνα και-
ρὸν ζητεῖτε»; Dm: «Οὐδένα χρόνον διαλείπω».

Dm: «Χρόνον δοῦναι τῇ πόλει», Dm: «Χρό-
νος μαλαξέει σε». Expr: «Πόσος («Πόλυν, Ὀ-
λίγος) χρόνος», Om: Ep: mi ul: «Ὁ αἰεὶ
χρόνος», Lks: вечниче (mi el:) «Τὸν αἰεὶ
(se ing: χρόνον), Sof: în вечі. «Τοσούτον
χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἐγνώκας με»,
Skp: (mi im:) «Οἱ τῆς κρίσεως χρόνοι», Dm:

|| (sint de insemn: fps:) «Πολυῦ χρόνου,
= Πρὸ πολλοῦ». «Ὀλίγου χρόνου» = Πρὸ ὀλί-
γου, saă Μετ' ὀλίγον «Χρόνου τοῦ λοιποῦ»,
de aui în коло, în viitoră «Διὰ χρόνου»,
dăne trechere de (mslăv) vreme. «Μετά τοῦ
χρόνου», Antf: kē vremea; tpeatat. «Χρό-
νω, saă Тῷ χρόνῳ. «Χρόνω ποτε, «Χρόνω
ὑστερον», dăne trechero de vreme, în sfir-
mită, аѣia. «Ἐπὶ χρόνον, (mi el:) «Χρόνον,
«Χρόνον τινα», ne kitzva vreme, vremea-
niceske. «Ἐνα χρόνον, Ιλ: O. o datăuen-

tpx totdaŋna. “Οὐδένα χρόνον,,. niqī o datx.
 “Πολὺν ἤδη χρόνον,,. de mxałđ. “Κατὰ χρό-
 νους,,. din vreme în vreme. “Παρὰ τοὺς
 χρόνους,,. dxne vreme. 2) dñinpe de via-
 gñ, vīpstx. “Ἀνὴρ τοσός δε τῷ χρόνῳ,,. Exx:
 Сокр: “Χρόνῳ παλαιός,,. Sof: de mxałđ anī.
 3) timpizate, delxñitx vreme. “Χρόνον
 ποιεῖν (ἐμποιεῖν)». Dm: = Χρονοτριβεῖν. 4)
 (mxx:) dñinitate de glasx; (metp:) kñtime
 prosodiakx (lxññx sađ skxrtx) de silax.
 “Χρόνου ἐναλλαγή,,. Exst:

Χρονοτριβέω -ῶ, viit: -ήσω, netpekx, sađ
 nīepzñ vreme, zñvoveskx in чева, sađ xñ-
 дева, = Χρονίζω. [χρόνος, τρίδω].

Χρονουλκίω -ῶ, [χρόνος, ἐλκω] viit: -ήσω,
 nrełxñdeskx, aminñ vremea, strxgñezñ.

Χρόος, Ion: in локx de xpoтoс, пен: ал
 лѣі xpoс.

Χρόος -oс, neintp: nom: ал лѣі xpoс,
 dat: ал лѣі xpoс. } xpoс.

Χροτή (ή), poet: in локx de xpoтѣ, sađ
 Xpoс, vezī xpoс

Χρυσαιγός (ός, ή), [xpuсoс ἄγω] adxñ-
 topx de aspx, sađ folositopx, kontpissito-
 pñ la adxñepe de aspx.

Χρυσαιγίς, ιδος (ός, ή), nēptxtopx de skxtx
 de aspx. [xpuсoс, aigis].

Χρυσαιτός (ός), xññ felx de vxłtxpñ kx
 nenere ka de aspx. [xpuсoс, aietox].

Χρυσαιζω, viit: -ίσω, gas: aspeskx, in-
 nodoveskx kx aspx. [xpuсoс].

Χρυσάκτιν, ινος (ός, ή), чel kx paze de
 aspx. [xpuсoс, актіс].

Χρυσάλις, ιδος (ή, omidtx nreftkxtx in
 laktpe. [xpuсoс].

Χρύταμμος (ός, ή, kopopitopx de (sađ
 amtepñstx kx) nisinñ de aspx. || (sxst: fem.)
 nisinñ de aspx. [xpuсoс, ἄμμος].

Χρυσχομίδος (ός, ή), skimvñtopx de чева
 kx aspx. “Ἀρης σωμάτων —,,. Esxł: nre-
 fñkxtopx de kadavpe in aspx (ad: nxi-
 topx de чeнxшa omopñgilop in xpne de
 aspx). [xpuсoс, ἀμείδω].

Χρυσάμπυξ, υκος (ός, ή), poet: nēptxtopx
 de (innodovitx kx) pandlñx de (fipx de)
 aspx; (desnpe kał) чel kx fñne de aspx.
 [xpuсoс, ἄμπυξ].

Χρυσανθέμιον, mi Χρυσάνθεμον (τό), xññ
 felx de floape (al: κάλχη kx колоape a-
 xpіe. [mi

Χρυσανθής, εος (ός, ή), чel kx flopñ a-
 pñ sađ de aspx (pron: mi fir:). || (sxst:)
 “Χρυσανθής,,. gas: = Χρυσανθέμιον. [xpuсoс,
 ἄνθος].

Χρυσάνιος (ός, ή, Dop: in локx de Xpuсhнoс.

Χρυσανταυγής, εος (ός, ή), poet: = Χρυσανγής.
 Χρυσάτορος (ός, ή), poet: [xpuсoс, ἄτοp] nēp-
 tñtopx de kxgitx sađ altx apññ sađ in-
 strxmñntx de aspx.

Χρυσάργυριον (τό), baie, minx de aspx.
 [xpuсoс, ἄργυριον = ἄργυρεῖον].

Χρυσάργυρον (τό), Biz: laktx imñstx a-
 szura mesepñlop. [xpuсoс, ἄργυρος].

Χρυσάρματος (ός, ή), poet: xñvñtxopx ne
 trēstx de aspx. (se konf: kx ēpuxápmx-
 toс). [xpuсoс, ἄρμα].

Χρύτασπις, ιδος (ός, ή), inapmatx kx skxtx
 de aspx. [xpuсoс, ἄσπίс].

Χρυσαστράγαλος (ός, ή), poet: чel (innodovitx)
 kx apññe, sađ (upin intind:) ni-
 choape de aspx. “Φιάλη —,,. Sanf: [xpu-
 coс, ἀστράγαλος].

Χρυσάττικος (ός, (eñox), xññ felx de vinñ
 fñkxtx. [xpuсoс, ἀттикoс].

Χρυσαιγέω -ῶ, viit: -ήσω, лxчesкx ka a-
 pñ. [din

Χρυσανγής, εος (ός, ή), strxлxчoсx ka a-
 pñ. [xpuсoс, αὐγή]. [de xñde

Χρυσανγίζω, viit: -ίσω, = Χρυσαιγέω.

Χρυσάφιον (τό), dim: ал лѣі xpuсoс, aspełx.

Χρυσάωρ, ορος (ός, ή), poet: = Χρυσάτορος.

Χρυσέγχης, εος (ός, ή), poet: [xpuсoс, ἐγ-
 χοс] inapmatx kx sklññ sađ apññ de aspx.

Χρυσεῖον (τό), baie de aspx; (xñe-opñ)
 = Χρυσόχοεῖον. || (la im:) = Χρυσία, aspe-
 tñpñ [mi

Χρύσειος, α, on, poet: in локx de xpó-
 ceoс [xpuсoс].

Χρυσεκλέκτης, ου (ός, gas: alerxtopx, sađ
 kñderxtopx de aspx din nisinñ pñpñlop,
 mi чл: [xpuсoс, ἐκλέγω].

Χρυσελεφαντήλεκτρος (ός, ή), poet: innodovitx
 kx aspx, fiadewñ, mi kexpñarx.
 [xpuсoс, ἐλέφας, ἤλεκτρον].

Χρυσελεφάντινος (ός, ή), fñkxtx din aspx
 mi fiadewñ. [xpuсoс, ἐλέφας].

Χρυσέμβαφος (ός, ή), mołatx in (sxlatx
 kx) aspx, aspitx. [xpuсoс, ἐν, βάπτω]

Χρυσέμβολος (ός, ή), (vaux, kopavіe) kx
 kolñ de aspx. [xpuсoс, ἔμβολον, vezī zñç].

Χρυσένδυτος (ός, ή), inerpñkatx, legatx kx
 aspx. [xpuсoс, ἐνδύω].

Χρυσερόστρυχος (ός, ή), poet: чel kx ple-
 telx nrełxñ innodovite kx aspx, sađ vñ-
 lane ka apñ. [xpuсoс, βόστρυχος].

Χρυσέδμητος (ός, ή, poet: konstpñstx din
 aspx, (al: mał nox) xpuсedmñtoс. [xpu-
 coс, δέμω].

Χρυσόκαρπος (ός, ή), poet: in локx de
 xpócaкpoc.

Χρυσόκητος (ό, ή), poet: лкратѣ кѣ аспѣ. [χρυσός, κάμνω].

Χρυσόκολλητος (ό, ή), poet: in локѣ de χρυτοκόλλητος.

Χρυσόκομης, ου (ό), poet: in локѣ de χρυσοκόμης.

Χρυσόκορόταλος (ό, ή), poet: in локѣ de χρυσοκορόταλος.

Χρυσόκυκλος (ό, ή), poet: чед кѣ черкѣ de аспѣ. [χρύσεος, κύκλος].

Χρυσόλογγης, ου (ό), poet: in локѣ de χρυσόλογγος.

Χρυσόμαλλος (ό, ή), poet: in локѣ de χρυσόμαλλος.

Χρυσομίτης, ου (ό), poet: in локѣ de χρυσομίτης.

Χρυσόνωτος (ό, ή), poet: in локѣ de χρυσόνωτος.

Χρυσοπήληξ, ηκος (ό, ή), poet: in локѣ de χρυσοπήληξ.

Χρυσοπήνητος, μι Χρυσόπηνος (ό, ή), poet: in локѣ de χρυσόπηνος.

Χρύσεος - ούς, έη - ή, εον - ούν, (ѣкстѣ) de аспѣ; (prin intind:) стрѣзѣиосѣ; fr̄mosѣ; pregiосѣ; (despre faгъ) аспѣ, галбенѣ. || (s̄vest: в̄рв: se inг: στατήρ) o monetѣ de аспѣ, галбенѣ. || "Τὸ χρυσοῦν τοῦ ὠρεῦ...". Лкс: гѣлбенѣмѣл ослѣ. [χρυσός].

Χρυσοσάνδαλος (ό, ή), poet: прѣтѣтѣ de pantofl de, saѣ кѣ аспѣ. [χρόσεος, σάνδαλον].

Χρυσοστέφανος (ό, ή), poet: in локѣ de χρυσοστέφανος.

Χρυσόστιλβος (ό, ή), poet: skliničiosѣ, лѣčiosѣ ка аспѣ; saѣ inpodobitѣ кѣ аспѣ. [χρύτεος, στίλβω].

Χρυσόστομος, μι Χρυσόστολος (ό, ή), poet: inpodobitѣ кѣ аспѣ. [χρύσεος, στέλλω].

Χρυσόταρσος (ό, ή), poet: чед кѣ тріпі, saѣ тѣлпі (кѣлкіе) de аспѣ. (enit: ал лѣ Мѣркѣрѣ). [χρύσεος, тарσός].

Χρυσότευκτος (ό, ή), poet: in локѣ de χρυσότευκτος.

Χρυσότυπος (ό, ή), poet: in локѣ de χρυσότυπος.

Χρυσοφάλαρος (ό, ή), poet: in локѣ de χρυσοφάλαρος.

Χρυσοφειγγής, έος (ό, ή), poet: in локѣ de χρυσοφειγγής.

Χρυσεπώνυμος (ό, ή), poet: prensmitѣ de ла χρυσός, аспѣ (supr ек: χρυσόστομος, чед кѣ гѣрѣ de аспѣ). [χρυσός, επώνυμος].

Χρυσεραστής, ου (ό), isbitopѣ de аспѣ. [χρυσός, έραστής].

Χρυσεργός (ό, ή), лкпрѣтѣ de аспѣ. [χρυσός, έργον].

Χρυσεψητής, ου (ό), глс: [χρυσός, έψω] tonitopѣ de аспѣ, = Χρυσοχόος.

Χρυσή, fem: ал лѣ χρυσούς.

Χρυσήεις, εтсѣ, εν, poet: in локѣ de χρύσεος.

Χρυσήλακτος (ό, ή), poet: чед кѣ isр-кѣ (de tops), saѣ стѣгѣ de аспѣ. [χρυσός, ήλακτѣ].

Χρυσήλατος (ό, ή), [χρυσός, έλάνω] лк-кратѣ кѣ чѣканѣл din аспѣ, ѣкстѣ din аспѣ masivѣ.

Χρυσήλεκτρον (тѣ), кѣхриварѣ галбенѣ ка аспѣ. [χρυσός, ήλεκτρον].

Χρυσήνιος (ό, ή), poet: minѣтѣ de трѣсѣрѣ кѣ fr̄ine de аспѣ. [χρυσός, ήνѣ].

Χρυσήρης, εος (ό, ή), лѣгатѣ кѣ аспѣ. [χρυσός, ήρω].

Χρυσιαίος, α, он, кѣре konstѣ in аспѣ. "Δείξις —", Лрт: чѣа кѣ платѣ de аспѣ. [χρυσіон].

Χρυσιδάριον (тѣ), dim: ал лѣ...

Χρυσίδιον (тѣ), dim: ал лѣ χρυσіон.

Χρυσίζω, viit: -ίσω, seamтѣнѣ ла лѣчире saѣ колоаре кѣ аспѣ. [ми]

Χρύσινος, η, он, нлп: in локѣ de χρυσοῦς. || (s̄vest: в̄рв:) галбенѣ, saѣ monetѣ de аспѣ. [din]

Χρυσіон (тѣ), = Χρυσός, аспѣ (prinч: тѣ-іатѣ in monete); (sne-opi) in локѣ de χρυσόλιον, firѣ (de аспѣ); (ка dim: ал лѣ χρυσός) аklamѣіе minгiitoape. || (ла in:) "Χρυσіа...". гѣтеле, saѣ kneate de аспѣ, а-спѣтѣрѣ.

Χρυσιοπλύσιον (тѣ), локалѣ de саѣлат (а-лес din nisinѣ) аспѣ. [χρυσіон, πλύσις].

Χρυσіς, іδος (ή), adiekt: in локѣ de χρυσή. || (se inг: έσθής) χαіпѣ messѣтѣ кѣ аспѣ; (se inг: κρηπίς, saѣ έμβός) inкѣлѣmintе кѣ аспѣ, saѣ firѣ; (se inг: φιάλη) кѣпѣ de аспѣ. [ми]

Χρυσίτης, ου (ό), ми Χρυσітѣ, іδος (ή), konpinzтѣтѣ de, saѣ asemenea кѣ аспѣ. "Ψάμμος —", Ер: || (s̄vest: se inг: λίθος) = λѣдіа, (Тѣрч:) mexenгiѣ de черкат аспѣ [χρυσός].

Χρυσόβαλλανος (ή), knѣ fѣлѣ (чед mai а-лѣсѣ de riudѣ (aspie) de finikѣ; пѣкѣиоарѣ [χρυσός, βάλλανος].

Χρυσόβαφής, έος (ό, ή), = Χρυσέμεδαπτος; (in пен:) inpodobitѣ, кѣсѣтѣ кѣ (firѣ de) аспѣ. "Εμβάς —". Пл: [χρυσός, βάπτω].

Χρυσοδέλεμνος (ό, ή), poet: asbipaitopѣ

de s̄meci de asr̄. [χρυσός, βέλεμνον].

Χρυσόδοστρυχος (ό, ή), = Χρυσεοδόστρυχος. [χρυσός, βόστρυχος].

Χρυσόδροτος (ό, ή), πλμ: isvor̄itor̄ de asr̄. [χρυσός, βρύω].

Χρυσόδωλαξ, ακος, μι

Χρυσόδωλος (ό, ή), poet: чел кк вѣлѣри kop̄inḡtor̄ de asr̄. [χρυσός, βώλαξ, μι βώλος].

Χρυσόγαιος (γαιος), μι

Χρυσόγειος (ό, ή), чел кк п̄m̄int̄ kop̄inḡtor̄ de asr̄. [χρυσός, γαῖα, γέα].

Χρυσόγλυφος (ό, ή), глс: = Χρυσοτόρευτος. [χρυσός, γλύφω].

Χρυσογνώμων, ονος (ό, ή), черк̄tor̄, кк-носк̄tor̄ de asr̄. [χρυσός, γνώμων].

Χρυσόγονος (ό, ή), п̄ск̄it̄ din asr̄ (e-nit: ал лѣ Персеѣ). || s̄bst: Χρυσόγονον (τὸ), зн̄ fel̄ de plant̄ кк flor̄ galbene, ce pesare n̄intre r̄p̄. [χρυσός, γόνος].

Χρυσογράμματος (ό, ή), sk̄is̄ кк litere de asr̄. [χρυσός, γράμμα].

Χρυσόγραμμαος (ό, ή), nest̄igat̄ кк d̄n-м̄, sā в̄p̄u de asr̄. [χρυσός, γραμμή]. 2 = кс...

Χρυσογραφής, έος (ό, ή), = Χρυσογράμμα-τος. [χρυσός, γραφή]. [de s̄nde

Χρυσογραφία (ή), sk̄iepe кк litere de asr̄.

Χρυσοδαίδαλος (-δαίδαλος) (ό, ή), poet: л̄к̄rat̄ mem̄tew̄nit (innest̄igat̄) кк asr̄. [χρυσός, δαίδαλλω].

Χρυσοδακτύλιος (ό, ή), п̄rt̄tor̄ de i-nel̄ de asr̄ [χρυσός, δακτύλιον].

Χρυσόδετος (ό, ή), л̄gat̄ кк asr̄. [χρυσός, δέω].

Χρυσοδίνης, ου (ό), poet: чел кк (for-m̄tor̄ de) v̄altoape asr̄i, = Χρυσοδώρας. [χρυσός, δίνη].

Χρυσόθειρος (ό, ή), poet: чел кк п̄p̄ de asr̄, sā asr̄i. [χρυσός, εἶθιρα].

Χρυσοειδής, έος (ό, ή), чел in fel̄al, a-s̄menca asr̄al̄. [χρυσός, εἶδος].

Χρυσόελικτος (ό, ή), poet: inf̄m̄rat̄, sā inn̄zetit̄ кк asr̄. [χρυσός, ἐλίσσω].

Χρυσοεψητεῖον (τὸ), лок̄ de tonit asr̄, = Χρυσοχεῖον. [χρυσός, ἐψητής].

Χρυσόζυγος (ό, ή), чел кк ж̄ḡ de asr̄. «Ἄρμα—» Ksn: [χρυσός, ζυγός].

Χρυσόζωνος (ό, ή), чел кк ч̄inḡtoape de (inn̄is̄ кк) asr̄. [χρυσός, ζώνη].

Χρυσόηλος (ό, ή), inn̄odovit̄ кк p̄inte de asr̄. [χρυσός, ἥλος].

Χρυσοθήρας, ου (ό), v̄n̄tor̄ (к̄st̄tor̄) de asr̄. [χρυσός, θήρα].

Χρυσόθριξ, ότριχος (ό, ή), = Χρυσοθέτιρος, чел кк п̄p̄ de asr̄, sā asr̄i. [χρυσός, θρίξ].

Χρυσόθρονος (ό, ή), чел кк tron̄ (ska-yn̄) de asr̄. [χρυσός, θρόνος].

Χρυσοθώραξ, ακος (ό), п̄rt̄tor̄ de sk̄it̄ de asr̄. [χρυσός, θώραξ].

Χρυσοκάνθαρος (ό), r̄indak̄ кк fapa ка de asr̄. [χρυσός, κάνθαρος].

Χρυσοκάρηνος (ό, ή), poet: in лок̄ de χρυσοκέφαλος. [χρυσός, κάρηνον].

Χρυσόκαρπος (ό, ή), prod̄k̄tor̄ de roa-de de asr̄. || (s̄bst:) Χρυσόκαρπον (τὸ), зн̄ fel̄ de edep̄ кк voabe sā vroba-ne asr̄i. [χρυσός, καρπός].

Χρυσόκερας, ατος, μι Χρυσόκερως, ω, μι -ωτος (ό, ή), чел кк koapne de asr̄. [χρυσός, κέρας].

Χρυσοκέφαλος (ό, ή), чел кк кап̄ de (in-nest̄igat̄ кк) asr̄. [χρυσός, κεφαλή].

Χρυσοκίθαρις, ιδος (ό, ή), глс: чел кк kitap̄ de asr̄. [χρυσός, κίθαρις].

Χρυσοκλαύστης (-κλαύτης), ου (ό), poet: п̄l̄nḡtor̄ кк л̄ак̄p̄me de asr̄. [χρυσός, κλαίω].

Χρυσόκλειστος (ό, ή), inkeiat̄ кк коп̄к̄, sā inkis̄ кк акопер̄is̄ de asr̄. [χρυσός, κλείω].

Χρυσόκλυστος (ό, ή), [χρυσός, κλύζω] asr̄it̄, sā s̄flat̄ кк asr̄ ne d̄n̄p̄nt̄p̄.

Χρυσόκολλα, ης (ή), [χρυσός, κόλλα] κλεῑ de limit ал л̄к̄p̄tor̄it̄ de asr̄. 2) зн̄ fel̄ de m̄n̄kape din s̄m̄inḡ de in̄ μι m̄tepe.

Χρυσοκόλλητος (ό, ή), л̄nit̄ кк asr̄; sā чел кк podoā de asr̄ lin̄ite ne d̄ns̄al. [χρυσός, κολλάω].

Χρυσόκολλος (ό, ή), = Χρυσοκόλλητος.

Χρυσοκομῶ -ω, viit: -ήσω, am̄ п̄p̄ de asr̄, sā asr̄i. [μι

Χρυσοκόμη (ή), зн̄ fel̄ de plant̄ кк voabe galbene, л̄m̄it̄ f̄p̄ m̄pos̄; sā (mā proba:) ч̄im̄p̄ sel̄vatik̄. [μι

Χρυσόκομης, ου (ό), μι

Χρυσόκομος (ό, ή), чел кк п̄p̄ asr̄i, sā v̄lon̄d̄. «Τα μὲν αὐτοῦ (τοῦ φοίνικος) χρυσόκομα τῶν πτερῶν, τὰ δὲ ἐρυθρὰ». Ep: [χρυσός, κόμη].

Χρυσόκονις, εως (ή), πμ: p̄raf̄ (nisiā) de asr̄. [χρυσός, κόνις].

Χρυσοκόπταλος (ό, ή), poet: inn̄odovit̄ кк r̄teleo (черч̄, μι чл:) s̄n̄p̄toape de asr̄. [χρυσός, κοπῆλια].

Χρυσόκυκλος (ό, ή), poet: чел кк черк̄, sā onol̄ de asr̄. [χρυσός, κύκλος].

Χρυσολαβής, έος (ό, ή), чeл кє mînepě de аспѣ. [χρυσός, λαβή].

Χρυσολαμπής, έος (ό, ή), лѡчиторѣ ка а-спѣ. || (shest:) Χρυσολαμπές (τό), кнѣ felǵ de preǵioasǵ pǵatǵ, kape noantea ǵa fa-ǵa fokǵlǵi. [mi]

Χρυσολαμπis, ίδος, (ή), = Πυγολαμπis. [χρυσός, λάμπω].

Χρυσολάχανον (τό), кнѣ felǵ de plantǵ, = Άτράφαξ, (Франц:)arroche, asemenea кє spapacǵl, (poate) лободѣ. [χρυσός, λάχανον].

Χρυσόλιθος (ό), кнѣ felǵ de preǵioasǵ pǵatǵ, topazǵ. [χρυσός, λίθος].

Χρυσόλινον (τό), firǵ de аспѣ. [χρυσός, λίνον].

Χρυσόλοβος (ό, ή), пєртѣtopǵ de черчеi de аспѣ in кѣпѣtǵiele зρεкилор. [χρυσός, λοβός].

Χρυσολογέω -ω, viit: -ήσω, кєлєǵ аспѣ, saǵ (кє ак:) чева ка аспѣ saǵ prin аспѣ. 2) ворвєскѣ, traktezǵ (din wtǵingǵ) de-supre аспѣ. [din]

Χρυσόλογος (ό, ή), кєлєǵtopǵ de, saǵ tra-ktǵtopǵ din wtǵingǵ desupre аспѣ. 2) (Bi-sep:) = Χρυσόρρήμων. [χρυσός, λόγος].

Χρυσόλογχος (ό, ή), ǵnapmatǵ кє ланче de аспѣ. [χρυσός, λόγχη].

Χρυσόλοπος (ό, ή), чeл кє solzǵ de аспѣ. "Δράκων — „. Esix: [χρυσός, λόπος].

Χρυσόλοφος (ό, ή), (fem: poet: χρυσόλό-φη) пєртѣtopǵ de koǵfǵ кє kreastǵ de аспѣ. [χρυσός, λόφος].

Χρυσолύρας, α, Dor: in локѣ de...

Χρυσолύρης, ου (ό), чeл кє лǵpǵ de аспѣ [χρυσός, λύρα].

Χρυσόμαλλος (ό, ή), чeл кє lǵpǵ de аспѣ. [χρυσός, μαλλός].

Χρυσομανέω -ω, viit: -ήσω, sǵntǵ...

Χρυσομανής, έος (ό, ή), пєвєкнѣ dǵne (foapte ǵǵvitopǵ de) аспѣ. [χρυσός, μαίνεμαι].

Χρυσομηλολόνη (ή), = Χρυσοκάνθαρος. [χρυσός, μηλολόνη]. [de sǵnde]

Χρυσομηλολόνηιον (τό), dim: ал преч: (kom:) mǵnrǵitoape аklamagǵie.

Χρυσόμηλον (τό), mǵpǵ de аспѣ; (poate) вє кнѣ alesǵ solǵ de rǵtǵi. [χρυσός, μήλον].

Χρυσомίτρη (ή), poet: fem: ал лǵl...

Χρυσомίτρης, ου (ό), poet: lon: пєртѣtopǵ de diademǵ, saǵ ǵnǵinǵtoape (kop-donǵ) de аспѣ. [χρυσός, мітра].

Χρυσόμορφος (ό, ή), чeл кє (saǵ ǵnf-ǵmatǵ sǵvǵl) formǵ de аспѣ. [χρυσός, μορφή].

Χρυσόμφαλος (ό, ή), чeл чe аpє кнѣ o-ǵiєktǵ de podoaǵbǵ de аспѣ кє кнѣ skosǵ in mǵklokǵ ка кнѣ вєpǵkǵ. [χρυσός, όμφαλός].

Χρυσόνημα (τό), firǵ de аспѣ. [mi]

Χρυσόνημος (ό, ή), ǵesǵtǵ кє firǵ de аспѣ. [χρυσός, νήμα].

Χρυσόνωτος (ό, ή), чeл кє spatelє de (ǵnpodovǵtǵ кє) аспѣ. «Ήνία—• Sof: [χρυσός, νώτος].

Χρυσόξιφος (ό, ή), gram: експл: а лǵi χρυσόαρος. [χρυσός, ξίφος].

Χρυσόξύλον (τό), lemnǵ de granǵ, saǵ роiǵtǵ (pentpǵ fǵǵa sa аспѣ), кє kape se вǵpseǵte ромѣ. [χρυσός, ξύλον].

Χρυσοπάρυφος (ό, ή), чeл (ǵnpodovǵtǵ) кє kenapǵ, saǵ betelǵie de аспѣ. [χρυσός, παρυφή].

Χρυσόπαστος (ό, ή), prestǵpatǵ, кєsǵtǵ кє firǵ de аспѣ. [χρυσός, πάσσω].

Χρυσόπατρος (ό, ή), чeл чe аpє аспѣ de tatǵ. (enit: ал лǵi Персеѣ, fǵlǵ Dana-eǵl). [χρυσός, πατήρ].

Χρυσοπέδιλος (ό, ή), чeл кє ǵnkǵlǵmǵmǵte de аспѣ (enit: ал ǵkǵneǵl). [χρυσός, πέδιλον].

Χρυσοπήληξ, ηκος (ό, ή), poet: пєртѣtopǵ de koǵfǵ de аспѣ. [χρυσός, πήληξ].

Χρυσόπηγος (ό, ή), [χρυσός, πήγη] ǵesǵtǵ кє firǵ de аспѣ.

Χρυσοπλόκαμος (ό, ή), poet: чeл кє kosiǵe (koade) ǵnpǵetǵie кє аспѣ. [χρυσός, πλόκαμος].

Χρυσοπλύσιον (τό), = Χρυσιопλύσιον. [χρυσός, πλύσις].

Χρυσοποίκιλος (-ποίκιλος) ου (ό, ή), ǵnpєstǵpǵatǵ, ǵnpodovǵtǵ кє аспѣ. [χρυσός, ποικίλος, ποικίλλω].

Χρυσοποιός (ό), = Χρυσουργός. 2) плѵ: ximǵkǵ. [χρυσός, ποιός].

Χρυσόποκος (ό, ή), = Χρυσόμαλλος [χρυσός, πόκος].

Χρυσόπολις, еως (ή), кнѣ felǵ de plantǵ, frǵnzelє кѣpǵia аǵ ǵnsǵwǵmea mєxєn-ǵǵlǵi de а черка аспѣ. [χρυσός, πόλις].

Χρυσόπορος (ό, ή), [χρυσός, πείρω] «Μι-τος—• Enp: = Χρυσόνημα.

Χρυσόπους, οδος (ό, ή), чeл кє pǵnoape de аспѣ. [χρυσός, ποῦς].

Χρυσόπρασος (ό), [χρυσός, πράσον] кнѣ felǵ de preǵioasǵ pǵatǵ, topazǵ galвєnǵ-вєpde.

Χρυσόπρυμνος (ό, ή), чeл кє пєпѣ аспѣ-лѵ. [χρυσός, πρύμνη].

Χρυσόπρωρος (ό, ή), чeл кє прѣ аспѣлѵ. [χρυσός, πρῶρα].

Χρυσόπτερος, mi Χρυσοπτέρυγος (ό, ή),

чел кк apine de аспѣ. [χρυσός, πτερόν, πτέρυξ].

Χρυσορανίς, ιδος (ή), stponitoape de аспѣ. [χρυσός, ραίνω].

Χρυσόραπις, ιδος (ή), poet: în लोक de χρυσόρραπις.

Χρυσόρειθρος (ό, ή), (pīš) кк крспрѣ de аспѣ (în nisinя sѣš, epī: ал лѣ Пактолѣ), = Χρυσόρρυτος. [χρυσός, ρείθρον].

Χρυσορόης, ου (ό), poet: în लोक de χρυσορόας.

Χρυσόροφος (ό, ή), чел кк аконерішѣ (tavanѣ) de аспѣ. [χρυσός, όροφή].

Χρυσορόαγης, έος (ό, ή), глс: [χρυσός, ρήγνυμι] «Ερνος—» Пл: ратспрѣ, кракѣ de аспѣ tѣіatѣ.

Χρυσόρραπις, ιδος (ό, ή), псптѣtopѣ de варіѣ de аспѣ. [χρυσός, ραπίς].

Χρυσορήμων, онос (ό, ή), рспіtopѣ de ворбе аспіte, = Χρυσόστομος. [χρυσός, ρήμα].

Χρυσορόας, ου (ό), [χρυσός, ρόή]. [mi]

Χρυσόρρυτος (ό, ή), чел че кспре аспѣ saš ка аспѣ. "Zeűs —" At: "Ποταμός —" Лкс: коворіtopѣ de nisinѣ de аспѣ, saš (fir:) de nomolѣ, мочірлѣ kontpіvіtoape la rodіpe. [χρυσός, ρέω].

Χρυσορύκτης, ου (ό), скопѣtopѣ npin ст-паре de аспѣ din баіе saš minѣ. [χρυσός, όρύττω].

Χρυσός (ό), аспѣ; (npin întind:) басѣ, с-неалѣ, saš monetѣ de аспѣ; (fir:) попо-чіpe; facherе de vine, vii чл: «Απυρος —» Ер: чел патспалѣ. «Απεφθός —» чел stre-кpatѣ, кспрѣітѣ «Λευκός —», amestekatѣ кк арпінтѣ, (alt:) ήλεκпρон, аспѣ franjo-zesкѣ. "Κοίλος —", Ер: лкpatѣ în vase, кпелте mi чл: аспетспі; (mi fir:) "Χρυσόν αγγείλας έπων",. Apstf: bestіpі veselіtoape (de vine). "Χρυσόν αποδείξει τὰ τοῦ πολέμου κακά",. Пл: а ле арѣta de ferісіpі.

Χρυσοάφειρος (ό), кпѣ felѣ de samfirѣ (піatрѣ). [χρυσός, σάφειρος].

Χρυσόσημος (ό, ή), [χρυσός, сѣμα] innodovіtѣ кк semne (піnte, пастспі, mіpetспі, kenape, mi чл:) de аспѣ. (vezі mi πλα-тύσημος).

Χρυσόσπερμον (тō), [χρυσός, спέρμα] кпѣ felѣ de plantѣ, = Δείζων, еавѣ de с-реке.

Χρυσοσπόρος (ό, ή), poet: semіnѣtopѣ de аспѣ. [χρυσός, спсрѣ].

Χρυσόστεγος (ό, ή), чел кк інвеліtoape de аспѣ, = Χρυσόροφος. [χρυσός, стéγη].

Χρυσостέπτωρ, оρος (ό), poet: (neap:) în लोक de...

Χρυσόστεπτος (ό, ή), [χρυσός, стéφω] = κк...

Χρυσостέφανος (ό, ή), інккпкпatѣ кк ко-роанѣ de аспѣ- [χρυσός, стéφανος].

Χρυσόστομος (ό, ή), чел кк гспрѣ de аспѣ (рспіtopѣ de кvinte foarte frsmoa-se). [χρυσός, στόμα].

Χρυσόστροφος (ό, ή), poet: чел кк коадѣ resкvіtѣ кк аспѣ. [χρυσός, στροφή].

Χρυσотέκτων, онос (ό), poet: = Χρυσουργός, лккpтѣtopѣ (memтepѣ) de аспѣ. [χρυσός, τέκτων].

Χρυσότερος, η, он, poet: компар: (npгл:) ал лѣ χρυσός, mai преціosѣ deкit аспѣл.

Χρυσότευκτος (ό, ή), poet. [χρυσός, τεύχω] fьккtѣ, лккpatѣ din аспѣ.

Χρυσотευχής, έος, mi Χρυσότευχος (ό, ή), poet: псптѣtopѣ de arme de аспѣ. [χρυσός, τεύχος].

Χρυσотόκος (ό, ή), пѣккѣtopѣ (fьккto-рѣ) de осп de аспѣ. «Ορνις —» Fab: [χρυσός, τόκος].

Χρυσότοξος (ό, ή), інарpatѣ кк аркѣ de аспѣ. [χρυσός, τόξον].

Χρυσотόρευτος (ό, ή), сѣpatѣ, лккpatѣ în аспѣ. [χρυσός, торéу].

Χρυσотριαινής, ου (ό), poet: псптѣtopѣ de trіdintѣ de аспѣ. [χρυσός, trіaina, vezі zіч:].

Χρυσотυπος (ό, ή), лккpatѣ din аспѣ npin вѣтаіе de vіokanѣ, = Χρυσήλατος. [χρυσός, τύπτω].

Χρυσούατος (ό, ή), poet: [χρυσός, оѣас] чел кк зpekі (mіnшme) de аспѣ. "Τρίπους —", D. Ал: [din

Χρυσουργέω -ω, viit: -ήσω, лккpезѣ аспѣ.

Χρυσουργός (ό), лккpтѣtopѣ de аспѣ, = Χρυσοχός. [χρυσός, έργον].

Χρυσός, η, ούν, în контpак: în लोक de χρύσεος.

Χρυσούφαντος, [χρυσός, ύφαίνω] mi

Χρυσούφης, έος (ό, ή), цесѣтѣ кк firѣ de аспѣ (ка stofele). [χρυσός, ύφή].

Χρυσοφάεννος, mi

Χρυσοφαής, έος (ό, ή), poet: [χρυσός, φά-ος] стрѣлкvіosѣ de saš ка) аспѣ.

Χρυσοφάλαρος (ό, ή), інпodovіtѣ кк хар-ша, saš paxтспі кк каварале de аспѣ. [χρυσός, фάλαρον].

Χρυσοφανής, έος (ό, ή), чел кк fагтѣ стрѣ-лкvіosѣ de (saš ка) аспѣ, [χρυσός, φαίνω].

Χρυσοφегγής, έος (ό, ή), = Χρυσавγής. [χρυσός, φέγγος].

Χρυσοφορέω -ω, viit: -ήσω, портѣ інерѣ-кѣmіnte de (firѣ de) аспѣ. 2) prodккѣ аспѣ; saš (кк dat:) daš dаждіе în аспѣ. [χρυσοφόρος]. [de snde

Χρωματισμός (ό), колораре, вънσιре (akt: sae mas:). [χρωματίζω].

Χρωματογραφέω -ω, viit: -ήσω, zgrb-
veskš kš koloare. [mi]

Χρωματογραφία (ή), zgrbvie kš koloare.
[xrwma, grafh].

Χρωματοποιία (ή), fachepe, konstpxkie
de koloare. 2) = Χρωματισμός. [xrwma,
poios].

Χρωματοπώλης, ου (ό), vlnztorš de ko-
loare, saš vnpsele. [xrwma, pōlis].

Χρώνυμι, viit: χρώσω, (pas: tre: de kš:
xēxwoma) = Χρώζω, χρωματίζω, mi chl: (in
Tfr: se indrent: xrhnyumi).

Χρώς, [xráw = xraúw] xrwōs, mi Ion:
xroōs (ό), (dat: xroí mi xrw, ak: xrwta,
mi xroa) (prin:) snprafaia trpnslai, pe-
liga; (prin intind:) koloraia trpnslai,
(mi partik:) aovrazslai; (in intind:) kar-
nea, trpnsl. «Χρῶτ' ἀπονιψαμένη, καὶ ἐπι-
χρίσασα παρειάς». Od: Σ. «Ὡρῇ ἐν ἀμνητοῦ,
ὅτε τ' ἥελιος χροὰ κάρφει». Es: «Φθινύθει δ'
ἄμφ' ὀστέοφι χρώς». Od: Π. «Χρῶς τρέπεται». Om: i se skimv faga. «Καὶ μευ χρώς ὁ-
μοῖος θάψφ». Tkr: || (dat:) Xrw. «Ἐν χρωῖ». in lokš de adv: nint in pēle. (de snde)
«Ἡ ἐν χρωῖ κουρά». Lch: pšvstxrb. (mi fir:)
«Ξυρεὶ γὰρ ἐν χρωῖ τοῦτο». Sof: atinpe la
inimv. «Χρῶ δῆλος» Aks: inbedepatš, dñe
fagv. 2) (prin intind:) apoaue (in kit se
atinrb). «Ἐν χρωῖ μάχεσθαι». Ep: «Ἐκ τοῦ
συστάδην. (mi kš nen:). «Ἐν χρωῖ τῆς γῆς». Lch: «Ἡ ἐν χρωῖ συνουσία». Lch: stpinsv pe-
lagie, saš komxnikaie.

Χρῶσις, εως (ή), koloare. [mi]

Χρωστήρ, ἦρος (ό), poet: vnsitorš, ko-
loratorš. «Μελυδῶς —». Enrp: kondelš
de plxmbš. [xrwnyumi, saš xrwōv].

Χρωτίδιον (τό), dim: al lai xrwōs, trpn-
shopš.

Χρωτίζω, viit: -ίσω, = Χρώζω, kolopezš,
daš oape-kape fagv la cheva. «Τὸν οἶνον
ἀλόη —». Pl: (mi mik:). «Νεωτέροις τὴν φύσιν
αὐτοῦ πράγμασι χρωτίζεται». Apstf: se de-
npinde inrp' auestea.

Χυδαῖζω, viit: -ίσω, sintš din mslimea
de pindš «Τὸ χυδαῖζον τῆς πόλεως». Nik:
prostsl nopodš. [xudaios].

Χυδαῖζω, adv: = Χυδαῖστί.

Χυδαίολογία (ή), kiusl vorbirii prosts-
lai nopodš. [xudaios, logos].

Χυδαῖος, α saš saš os, on, [xudhyn] vtr-
satš, pisinitš; (prin intind:) prostš, al no-
podslai de ovmte. [de snde]

Χυδαίότης (ή), nstapea, npravsl omš-
lai prostš (de pindš). [mi]

Χυδαῖω -ω, viit: -ώσω, fakš cheva, saš
pe čineva prostš, de nimikš, prosleskš.

Χυδαῖστί, adv: dñe kiusl (prin: in vor-
birie) prostslai nopodš. [xudaiō].

Χύδην, [χέω] adv: vtrsat in gramadš,
pisinitš; (prin intind:) kš invidxrape; saš
amestekat, in nepindšialš; (ñne-pi) in sti-
ls prozaikš.

Χυδαῖριον (τό), dim: al lai xulōs.

Χυδαῖζω, viit: -ίσω, = Χυλόω, pefakš in
zeamv, fakš cheva zemosš. 2) skošš, iaš
skskl din cheva. [xulōs]. [de snde]

Χύλισμα (τό), skscl skosš din cheva, (ax:)
apōbre-gma. [mi]

Χυλισμός (ό), skoatepe de skš din cheva.

Χυλοειδής, έος (ό, ή), чел de fclsl sk-
kskl (ka o zeamv). [xulōs, eidos].

Χυλός (ό), [χέω] skš, saš xpnitoapea
smezealv, zeamv (prin:) a plantelov, mi
a trpnslai, ce se reprodñve din xranv.
2) ñne-opi in lokš de xymōs, savoare,
mestš (kape dñ rstsl). «Τῆς γὰρ γεύσεως
ἐστὶν ἡ κρίσις τῶν χυλῶν».

Χυλοποιέω -ω, viit: -ήσω, nlm: [xulōs,
poieō] in lokš de ...

Χυλόω -ω, viit: -ώσω, fakš cheva zemosš,
saš pefakš in zeamv (tonindš' a kš fer-
vere); saš iaš zeama vre snš lskrb. 2)
(ñne opf) adñv šs zeamv. [mi]

Χυλώδης, εος (ό, ή), plainv de zeamv,
(Frang:) succulent; saš ka o zeamv, sk-
kosš. [xulōs].

Χύλωσις, εως (ή), [xulōv] skoatepe, sto-
arapepe de skš saš zeamv din cheva; saš
pefapepe in zeamv, tonipe prin fervere.

Χύμα (τό), = Χεῦμα, likšidš vtrsatš, saš
kxrbtorš; (prin intind:) mslime. «Νι-
φάδος —». Alch: [de snde]

Χυματίζω viit: -ίσω, Sxl: pefakš cheva
in likšidš, saš kxrbtorš; toneskš.

Χυμαίχ (ή), nlm: in lokš de xymēsis.
(bezī xymikos). [xymēōv]

Χύμενος, poet: in lokš de kexymēnos, pas:
tre: de kš: al lai xēw.

Χύμευσις, εως (ή), inpreñv-amestokape,
kontonipe de sksrl. [din]

Χυμεύω, viit: -εύσω, amestekš inpreñv,
kontoneskš. [mi]

Χυμίζω, viit: -ίσω, daš rstš la cheva. [mi]

Χυμικός, ή, ὄν, atinrbtorš de zemxrl,
saš sksrl, ximikš. «Χυμική (so inu: τέ-
χνη)». = Χυμαία, Ximia (este provabilš,
kš mi lskrb mi nsmipea sint Eñntene,
Xemmi). [mi]

Χυμίων (τό), dim: [din

Χυμός (ό), [χέω] zeamъ, sskъ, mstъ; (prin intind:) kalitate de rstъ, (Frang:) saveur, savoape; (med:) smezealъ, smorъ. [de xnde

Χυμός -ω, viit -ώσω, daъ rstъ la чева, = Χυμίζω. [mi

Χυμώδης, eos (ό, ή), plinъ de mstъ saъ savoape, rstosъ; (med:) dedssъ la smorii, saъ smezelele trsnklati.

Χύντο, poet: in lokъ de έχυντο, saъ έχυντο, a 3: im: peps: de pas: nex: 2: saъ neste-sъb: al lxi χέω.

Χύνω, (prel: έχυνον) plm: in lokъ de χέω. [de xnde

Χύσις, eos (ή), vъrsape. •Λιδάνοιο —•. Nik: in perifr: in lokъ de λίδανος; (fir: desnpе челе xskate) pisinipe. •Φύλλων —•. Om: (desnpе metale) tonipe; (desnpе plantе) pestripe. «Нέη χύσις όρμίνοιο». Nik: frapedele lxi vъstape; (prin intind: in ven:) mslgime, grъmadъ, vildxgrъ. •Άγρης («Ούσιас, •Φαυλότητος) —•. Nik: Алч: Porf: «Φωτός —•. Grp: = Φωτοχυσία. [mi

Χυστός, ή, он, греш: in lokъ de χυτός, saъ χωστός. [mi

Χυτήρ, mi Χύτης, ou (ό), rlas: vъrsъtopъ, saъ topъtopъ; basъ de topnat (isrikъ mi cl:). [mi

Χυτικός, ή, он, potpibitъ la topnape saъ vъrsape.

Χυτλάζω, viit: -άσω, = Χυτλώω, laъ; (prin intind:) vъpsъ; (fir:) intinzъ. «Γυμναστικῶς χύτλασον σαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν». Apstf: intinde-te, trintente-te. [din

Χύτλον (τό), [χέω] (upinч:) amestekъ-tpъ de anъ mi xntdelemnъ, kъ kape se xneasъ dъne baie; (in ven:) anъ de пъt, saъ snъlat; (simp:) anъ kprъtoape; (im:) = Хоаі. «Εἴτ' ἂν σφιν ἐτήσια χύτλα χέωνται». Aplan: [de xnde

Χυτλώω -ω, viit: -ώσω, (prinч:) xngъ kъ anъ amestekalъ kъ xntdelemnъ; (prin intind: in ven:) laъ, snъlъ, kprъgъ; [mi mix: de sine pas:) mъ kprъgъ, mъ snъlъ, mъ xngъ (prinч: kъ xntdelemnъ, innpot: de xhraloifew). •Δῶκεν ἔλαιον, εἰως χυτλώσαιο-το». Od: Z. «Ἡρώσαι, αἴποτ' Αθήνην... Τρίτωνος ἐφ' ὕδασι χυτλώσαντο». Aplan: «Δίζητο ῥέον ὕδατος, ὥκε τόκοιο λύματα χυτλώσαιο, τέον δ' ἐνὶ χρωῖτα λοέσσαι». Kal:

Χύτο, poet: in lokъ de έχυτο, saъ έχέ-χυτο, a 3: sinr: peps: a pas: nex: 2: saъ neste-sъb: al lxi χέω.

Χυτός, ή, он, vъrsatъ, saъ nstinчtosъ de

a se vъrsa, kprъtopъ; (desnpе metale) tonitъ; (prin intind: mi fir:) pisinitъ; intinsъ; insilxgratъ. «Χυτὸν νέκταρ». Hind: «Χυτὴ πίσσα». Nik: = Τγρόπισα. «Χυτὴ λίθος». Plat: stikla, saъ vаръл. «Χυτὸς ἄργυρος». Aleks: Afpd: apъintъ viъ; (mi fir:) «Χυτὴ χαίτη». Nik: пъpъ, koadъ desnpetitъ. «Χυτὸν ἔρνος μαράθοιο». Nik: (vezі mi χύσις). «Χυτοὶ ἰχθύες». Apst: (alt:) xudъes. «Σπέρμα χυτὸν ἄγνου». Nik. «Χυτὴ Λιδύη». On: intinsъ, saъ nisinoasъ. 2) grъ-maditъ, saъ formatъ prin grъmъdipe, (alt:) xwostъ. «Τύμβος—» Om: «Γῆ χυτὴ». Om: —Χῶμα. «Λιμὴν—». Aplan: formatъ prin malxpi fъkste inadins. (de xnde || sxbst:) «Χυτοί» Ep: mi «Χυτά», Glas: = Χώματα, Προχώματα. [mi

Χύτρα (ή), [χέω] oalъ de пmintъ nen-tpъ rъtitъ vъkate. «Ὁμή—» Dskr: oalъ no-ъ. •Χύτραις ἰδρύειν (θεὸν τινα)». Apstf: a tirnosi aatarъл vpe xniъ zeъ de mai de jos kam de la indeminъ (prin ferbere de lergme), vezі χύτρος, mi пванѣи. •Χύτραις λημαῖν» Apstf: a avea groase xpdape la oki. «Χύτραν φιλεῖν». auskind (ka ne o oalъ) de amindoxъ xpekile (vezі Tkr: E. 133:). «Χύτραν παίζειν». Lks: = Χυτρίδα. || (prin intind:) «Χύτραι». At: in lokъ de χυτροπωλεῖον (vezі mi μύρον). [de xnde

Χυτραῖος, mi Χύτρειος, а, он, mi Χύτρε-ος, ёа -ή, еон -оῦν, mi At: ...

Χυτρεοῦς, а, оῦν, = Керάμειος, de пmintъ. «Θεός—», Apstf: «Χύτρειος πάταγος». Apstf: tronkъnitъ de oale. [mi

Χυτρεὺς, ёως (ό), fъkъtopъ de oale, o-lapъ.

Χυτρεφός (ό), ferъtopъ in oalъ, vъkъ. tapъ. [χύτρα, ёψω].

Χυτρίδιον (τό), dim: al lxi χυτρίς.

Χυτρίζω, viit: -ίζω, пxiъ in oalъ; (partik:) lepъdъ prъnkъ пsъ in oalъ, (alt:) ёгхуtpiъ. [mi

Χυτρίδα, adv: (ka nъme) xngъ telъ de жокъ (wezind in mъklokъ чel чe se zi-чe χύτρα, se silemte a prinde ne vpe x-nъл din чei-л-аллi, kape inbъptindъse n innppeжpъ i lъ sъпъpъ). [mi

Χυτρίνος, η, он, = Χυτρεοῦς, de oalъ, (ad:) de пmintъ. || (sxbst:) газpъ, din kape isbopamte, saъ nimeute anъ; (in ven:) swipъ, saъ balъ. 2) al sepъtoapei Xi-tpelop (vezі χύτρος im:). «Άγῶνες—» Sxl:

Χυτρίον (τό), dim: al lxi χύτρα, saъ χύτρος.

Χυτρίς, ιδος (ή), = Χύτρα.

Χυτρισμός (ό), λεπτάρε de прєккѣ (in oalτ). [χυτρίζω].

Χυτρίτης, ου (ό), mi χυτρίτης, ιδος (ή), ferτѣ, saτ kontѣ in oalτ. [χύτρα].

Χυτρόγαυλος (ό), κнѣ felτ de oalτ in formτ de ipτѣiamѣ. [χύτρος, γουλός].

Χυτροειδής, εος (ό, ή), чел in felτ de oalτ. [χύτρος, εἶδος].

Χυτροπλάθος (ό), formτtopτ de oale, oларτ. [χύτρος, πλάττω].

Χυτροπόδιον (τò), dim; ал лѣи.

Χυτρόπους, одος (ό), oalτ кз пичоаре; saτ pipostie, ne kape se пєne oala de ferτє. [χύτρος, πούς].

Χυτροπωλείον (τò), oлєrie (vinzъtopie de oale). [din]

Χυτροπώλης, ου (ό), mi χυτροπώλης, ιδος (ή), vinzъtopτ, -oape de oale, oларτ, [χύτρος, πώλης].

Χύτρος (ό), = Χύτρα. || (im:) a treia zi a serъtoapei Antestepiilor (in kape ofєrѣaτ oale кз лєгme ferτє in cinstea лѣи fakѣ mi a лѣи Меркєрѣ). 2) (fir:) локѣ, xnde isвopτskѣ ape kazde.

Χυτροφόρος (ό, ή), кєрτtopτ, дєкτtopτ de oalτ. [χύτρος, φέρω].

Χώ, saτ (maї kopek:) Χώ, poet; (in konτpak:) in локѣ de και ό.

Χωλαίνω, viit: -ανώ, (nas: nex: єχωλάν-θην) = Χωλεύω. [de xnde]

Χώλανσις, εως (ή), skionτape. [mi]

Χώλασμα (τò), patimτ, saτ лovitєpτ, kape faye ne чineva a skionτa; змєлєτѣ de skionѣ.

Χωλεία (ή), skionape, saτ skionτєτчisne. [mi]

Χώλευμα (τò), = Χώλασμα. [din]

Χωλεύω, viit: -εύσω, sintѣ skionѣ, saτ skionτєτѣ; (fir:) amѣ defektѣ saτ linsτ in чева. || (pas:) mτ fakѣ skionѣ. (χωλός).

Χωλίαμβος (ό), (metp:) iamѣ skionѣ, (ad: versѣ кз пичорєл din xpmτ snondeѣ in локѣ de iamѣѣ. [χωλός, ἄμβος].

Χωλοκράββατον (τò), patѣ skionѣ, (ad:) кз знѣ пичорѣ maї skєptѣ; saτ (poate mi) patѣ pentpє skionѣ, saτ oлoчѣ (de aчєea Saida експлєкτ prin aчєasta zic: склєпò-дион). [χωλός, κράββατος].

Χωλοποιός (ό, ή), фєкτtopτ, saτ pпчi-нsitopτ de skionτєτчisne [χωλός, ποιός].

Χωλόπους, одος (ό, ή), skionѣ de знѣ пичорѣ; saτ oлorѣ de пичоаре. [χωλός, πούς].

Χωλός, ή, òν, (in men:) = Куλλός; (partik:) vetearѣ de пичорѣ, saτ пичоаре, skionѣ,

saτ oлorѣ; (fir:) linsitѣ, neintperѣ, saτ defektєsѣ in чева. «Χωλός єστι τήν єтє-ραν χєῖρα». Eas: чisнrѣ de o minτ. «Χω-λός єтєpon πόδα». Om: skionѣ de знѣ пичорѣ. [de xnde]

Χωλότης (ή), skionie, saτ oлoчie; (fir:) linsτ, defektѣ. [mi]

Χωλώω -ō, viit: -ώσω, fakѣ skionѣ, skio-пєzѣ ne чineva. [de xnde]

Χώλωμα (τò), = Χώλασμα. [mi]

Χώλωσις, εως (ή), skionape, vetєjipe de пичорѣ. saτ (зne opѣ mi) de minτ.

Χῶμα (τò), [χώνυμι] грєmτditspτ de пѣminτѣ зъnatѣ (snpe op че felτ de in-тpeєzinчape); (prin intind:) intъpitspτ, ma-лѣ de aчτape; (partik: лa Пipea) локєл, xnde тpaчєaѣ kopъвиile. «Ἐπὶ χῶμα τήν ναῦν περιορμίσαι». Dm: (Iap maї des) mop-минтѣ in formτ de movilτ. «Ἴδοις δ' ἄν τῆς Πελοποννήσου πανταχοῦ μάλιστα δ' ἐν Λακεδαίμονι χῶματα μεγάλα, ἃ καλοῦσι τέ-φους τῶν μετὰ Πέλοπος Φρυγῶν». At: (abss:) groanτ de mormintѣ. «Χῶμά μοι κοίλανον, ὃ με κρύψει». Tkr: [de xnde]

Χωματίας, ου (ό), formτtopτ de malєpѣ, saτ грєmτzi de пѣminτѣ. «Ποταμός — ». Plad: [mi]

Χωματίζομαι, viit: -ίζομαι, sintѣ пєsѣ ne movilτ; sintѣ intъpitѣ кз malєpѣ, (Franц:) levées.

Χωματίον (τò), dim: ал лѣи χῶμα.

Χώμος, saτ (maї kopek:) Χώμός, poet; in konτpak: in локѣ de, και ό єpдс.

Χῶν, apx: in локѣ de χωννός, partч: ал лѣи χώνυμι.

Χῶν, poet: in konτpak: in локѣ de και ὦν.

Χωνεία (ή), tonipe de metale in...

Χωνεῖον (τò), = Χόανον; basѣ (кїзлчєa) de tonit. [mi]

Χώνευμα (τò), konстpєkчie de metalѣ tonitѣ. [mi]

Χώνευσις, εως (ή), = Χωνεία. [mi]

Χωνευτήρ (ό), = Χωνευτής. [χωνεύω]. [de xnde]

Χωνευτήριο (τò), локѣ (basѣ, saτ пpъ-вѣlie), xnde se tonesk metale, saτ to-нитopie de metale.

Χωνευτής, οὔ (ό), tonitopτ, topнτtopτ de metale. [mi]

Χωνευτικός, ή, òν, atингτtopτ de, saτ fo-лositopτ лa tonipe de metale; insъmitѣ tonitopєлѣ de metale. [mi]

Χωνευτός, ή, òν, tonitѣ, saτ de tonit (ка metalѣ); konстpєitѣ, topnatѣ din metalѣ tonitѣ. [din]

Χωνεύω, viit: εύσω, toneskš, lopnš metalš, konstprš čeva din metalš tonitš. [din

Χώνη (ή), in intprn: in lokš de χόνη, tonitoape de metale; (mai des) pīnie (de lopnat likside).

Χώνηρ, poet: in kontrak:) in lokš de καὶ ὁ ἀνὴρ.

Χωνίον (τὸ), dim: αλ λῆι χῶνος, pīnioap̄.

Χώνυμι, viit: -χώσω, prel: έχώνυμι mi έχουν, inf: χωνύναι mi χούν; pas: tpe: de κς: κέχωμαι, mi nex: έχώσθην) rptm̄deskš xndeva p̄mintš, xmp̄as xñš lokš κς p̄mintš, fakš malš saš movilš (de t̄pie, saš mormintš, mi χλ:); ingronš κς p̄mintš mi χλ: «Χώσομέν σε τοῖς λίθοις». Apstf: «Τοὺς λιμένας ἔχωσαν». Esx: εἰς a sirspatš κς malpr̄i de t̄pie. «Βάθος χῶσαι». Epd: «Τάφος, τὸν ἐγὼ ἀκούω χῶσαι Κλεάδην». Ep: (mi κς ak: de s̄xst: din sine depiv: ka xot:) «Χοῦσι χῶμα μέγα». Ep: (mi κς ak: κς p̄rep: indip:) «Χώματα χῶν πρὸς τὰ τεῖχεα ἐπόρθε». Ep: «Χῶμα ἔχουν πρὸς τὴν πόλιν». T̄x: (mi pas:) «Μνημα πρὸ τοῦ ναοῦ κέχωται Ἰππολύτου». Pass: (mi desupe peps:). «Ἐχωνύμεθα». Engr: ni se forma mormintš. [χῶ din χόος -οὺς din χέω].

Χῶνον (τὸ), mi χῶνος (ὁ), (in kontrak:) in lokš de χόανος -ανον, pīnie, saš tonitoape.

Χώομαι, viit: -χώσομαι, (nex: έχωσάμην) pas: in lokš de χολδομαι, m̄x nek̄xeskš, mi se t̄pexr̄x veninx, kraup̄ fierca in mine (κς nen: saš dat: inprex̄x mi f̄p̄r̄x p̄rep:). «Χωσάμενοι περὶ βουσίν». Om: «Ἐτάρου χωόμενος». Om: «Κρείσων γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χῶσsetαι ἀνδρὶ χέρηϊ. Ιλ: Α: (mi κς ak: el:). «Μή μοι τόδε χῶσο, μηδὲ νεμέσσα». Od: Ψ. «Χωόμενος κ̄ρ, saš κηρόθι θυμὸν, (φρένας, mi in dat: θυμῷ, φρεσὶν ἦσιν)». Om: [in afin: κς χολή].

Χώρα, as (ή), = Χῶρος, lokš (ne okx̄p̄x čineva, saš čeva); posigic; (fir:) gradš, p̄indš. «Ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ». Om: «Ἄψ ἐνὶ χώρῃ ἔζετο». Ιλ: Ψ. «Τοῖς μὲν, ὅπου ἔτυχε, ἕκαστον, καταβέβληται, τοῖς δὲ ἐν χώρᾳ ἕκαστα τεταγμένα κεῖται». Ksn: «Στέγαις διεπέπρακτο καὶ χώραις πολλαῖς». Πλ: epa in p̄p̄ḡitš in mx̄ate desup̄p̄ḡit̄r̄i (anap̄tamente). «Χώραν μὴ λείπειν, ἣν ἄν τις προσταχθῇ». T̄x: «Ἀπιέναι κατὰ χώραν, ἥπερ πρόσθεν εἶχε, τὸ στρατεύμα». Ksn: «Ἐμάχοντό τε, καὶ ἐν χώρᾳ ἐπιπτον». Ksn: «Ἐχέιν («Μένειν, Ἐᾶν) κατὰ χώραν». Iskr: Ksn: mi χλ: a sta, a l̄sa ne lokš (κς m̄ se af̄l̄s). «Οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν

ἔχει». Apstf: este t̄p̄x̄ratš, nelinihtitš; (mi fir:). «Τῶν λοχαγῶν τοὺς κρατίστους εἰς τὰς τῶν τεταγμένων χώρας ἐπαναθήσεσθαι». Ksn: «Τὰς μεγίστας χώρας ἔχοντες». Πλ: Ios: p̄ind, okx̄p̄ind. «Χώρῃ ὀλίγη τελέθει τινός». Trn: p̄x̄ḡinš lokš p̄inde, (ad:) este nelinsemtatš, n̄x l'aš in p̄indx̄ oamēn-lor. (mi κς nen: in lokš de adx:). «Ἐν ἀνδραπόδων χώρᾳ ἐσόμεθα». Ksn: ka nihte p̄x̄l. «Ἐν χώρᾳ δέρματος». Gr̄: in lokš de p̄iele. «Ἐν πατρὸς χώρᾳ αὐτῷ γεγονώς». Eld: p̄indx̄ 'i lokš de tat̄. 2) pajewte, p̄mintš (p̄p̄n: x̄nš de l̄k̄rat); okolš, kop̄ins̄ de lokš, p̄ov̄ingie, p̄intš, statš; (x̄ne-op̄i) p̄ap̄inš; saš p̄ap̄, (in deosevipe de op̄amš). «Εἰς τίν' ὤχετο χώραν»; T̄kr: «Καλοῦσι δὲ Ἀττικὴν τὴν χώραν». Pass: «Ὅσοι δὲ αὐτῶν ἐδούλοντο εἰκεῖν παρ' αὐτῷ, τούτοις δὲ χώραν καὶ οἴκους ἔδωκε». Ksn: «Λεπτόγεως καὶ ψαφαρὰ χώραν». T̄fp: «Ἄλλα ἐν ἄλλαις εὐθηνεῖ χώραις». Apst: «Φυλάσσοντες κατὰ τὴν χώραν». Ksn: «Τὴν χώραν ἔκαε καὶ ἐπόρθει». Ksn: «Ἐν χώρᾳ κοιταῖον γίνεσθαι». Dm: a m̄nea afap̄ din op̄amš, la p̄ap̄. «Ἀνθρώπου τινος πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα». Skp:

Χωράρχης, ου (ὁ), st̄p̄n̄itop̄š, r̄x̄v̄ep̄n̄top̄š de x̄nš lokš, p̄intš, saš statš. [χώρα, ἀρχω].

Χωράσμιος (ὁ), vechinš, lok̄sitop̄š de lokš anop̄iatš.

Χωραυλος (ὁ, ή), lok̄sitop̄š de p̄ap̄. [χώρα, αὐλή].

Χωράφιον (τὸ), dim: αλ λῆι χωρίον, p̄-m̄ingelš, p̄p̄inioap̄. [de x̄nde

Χωραφιαῖος, α, ον, mikš, de p̄x̄ḡinš in l̄indepe. «Ἄγρος —», Γλs:

Χωρεπίσκοπος (ὁ), ins̄n̄ektop̄š, efop̄š (l̄x̄top̄š am̄inte) al p̄p̄i. || (Bisep:) lok̄op̄itop̄š de eniskop̄š (in sate). [χώρα, ἐπίσκοπος].

Χωρέω -ῶ, viit: -ήσω, mi (At:) -ήσομαι, (poet:) fakš lokš, m̄x daš la o parte, m̄x t̄p̄atš in lat̄pe. «Ἐχώρησαν πάλιν αὐτίς». Om: s'aš petpas. «Γαῖα ἔνερθεν χώρησε». Om: Imn: s'a k̄f̄ndat. (mi κς nen:) «Νεῶν, saš (κς p̄rep:) «Ἀπὸ νεῶν ἔχώρησαν». Om: (mi κς dat: nep̄in:) «Οὐδ' ἄν Ἀχιλλῆϊ χωρήσειεν». Om: 2) (maides) ap̄k̄š lokš, mepr̄š inainte (p̄p̄on: mi fir:); is̄v̄teskš, āx̄n̄r̄š la skop̄š; (des̄ne mo-nete) t̄pekš; (des̄ne veste, saš fam̄) m̄x pesūindeskš; (des̄ne p̄p̄oov̄i) es̄š, m̄x in̄p̄l̄ineskš. «Χώρει σὺ δεῦρο». Ēxp: «Κατὰ γῆν χωρήσαντες». T̄x: «Χωρεῖν ὁμόςσε

τοῖς πολέμοις (mi fir: τοῖς παροῦσι),. Λks: «Διὰ μάχης («Δι' ὅπλων) χωρεῖν,. Λks: a a-жидице ла... «Ἐἴ τινές που διασταίεν, πρὸς τοὺς ἡδὴ ἐχώρουν». T8y: «Πρὸς ξύμβασιν ἐχώρησαν». T8y: (mi despre neinsf:) «Ἄνω ποταμῶν χωροῦσι παγαί». E8p: «Ἡ νῦξ ἐχώρει». Esx1: «Οὐ χωρεῖ τοῦργον». Apstf: n8 mepce înainte. «Καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κακὸν», Apstf: «Χωρεῖ τὸ νόμισμα». Λks: tpece. «Ὁμολογουμένως ὁ λόγος ἡμῖν χωρεῖ». Ksn: «Οἱ τόκοι χωροῦσιν». Apstf: do-binzere mepg. «Τὰ τῆς δαπάνης χωρεῖ». Ksn: «Φάτις κεχωρήκε». Ep: se pesnindise. «Κλαυθμὸς χωρεῖ διὰ πάντων». Πλ: 'I a anskat ne togf. «Τῶν λογίων ἔνια κεχώρηκε». Ep: s' a8 innunit, s' a8 isbindit (ворбеле, visеле). «Πάντα οἱ ἐχώρει εὐτυχέως». Ep: «Καὶ σφιν χωρήσειν τὰ βούλονται». Ep: o s8 'mi nemerfask8 voingdele. «Χωρήσαντος δὲ οἱ τοῦτου». Ep: d8ne ce i s' a brodit vine afeasta. (mi k8 preu:) «Εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ». Skp: «Εἰς τοῦτο ἐχώρησεν ἡ ἄγαν εὐνοία». Πα88: ла афеаста а аж888. 3) (prin intind:) kopinz8, sint8 ink8p8top8, sa8 ink8p8 in sinemf; (mi fir:) sint8 destoinik8, povif; (prin intind:) p8icep8, sa8 povif8 ingelece; (in a tpeia pers:) este k8 p8ting8, = Ἐγχωρεῖ. «Ἐέστας τριάκοντα λάγυνος ὅδε χωρεῖ». E8p: «Κρητὴρ χωρέων ἀμφορέας ἐξακοσίους». Ep: «Οὐκ ἐχώρησε ξυνελθόντας αὐτοὺς ἡ πόλις». T8y: (mi el:) «Ὅταν μηκέτι χωρῇ (se ing: ὁ τόπος)». Apst: kind n8maf este lok8, sa8 n8 este k8 p8ting8; (mi fir:) «Οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τοῦτον». Skp: n8 sint8 in stape de a' l p8icepe, n8 'l ingeler. «Ὅσον αἱ κεφαλαὶ αὐτοῖσιν ἐχώρουν». Ap: (mi k8 inf:) «Οὐ γὰρ οἱ χωρεῖ περιλαβεῖν τοσοῦτον τὸ στόμα, ὅσον ὁ κάλαμος διείρει». E8f: «Οὐχ ἱκανῶς νοῆσαι χωροῦμεν». D. Apeo-pap: [χώρος]. [de 8nde

Χώρημα (τὸ), lok8 de a ink8nea чева. [mi Χώρησις, εως (ή), ink8nepe, a ink8nea. Χωρήτης, ου (δ), = Χωρίτης.

Χωρητικός, ή, ον, (k8 nen:) ink8p8top8, sa8 kapavif8 de a kopinde in sine чева. [mi

Χωρητὸς, ή, ον, ink8p8t8, de ink8p8t8; (mi fir:) de p8icep8t8, de kopins in minte, de ingeles. [χωρέω].

Χῶρι, adv; poet: in lok8 de χωρίς.

Χωρίζω, biit: -άσω, (pap) t8fiesk8 p' in sate, ла цар8. [χωρίω].

Χωριάδης (δ), gram: in lok8 de φωριάδης.

Χωρίδιον (τὸ), dim: ал л8f χωρίον, = Χωράφιον.

Χωρίζω, biit: -άσω, [χωρίς] desnap88, den8p8tez8, deosebesk8. || (nas:) am8 deosebipe. «Κεχώριται οὗτος ὁ χειμῶν τοὺς τρόπους πᾶσι τοῖσι ἐν ἄλλοις χωρίοις γινόμενοι χειμῶσι». Ep: 2) amez8 ne cineva in vre 8n8 lok8 8nde8a. «Τὰν δὲ (δευτέραν τάξιν) ἐπὶ τῷ μέσῳ ἐχώρισεν ἔπεσθαι». Ksn: [χώρα].

Χωρικὸς, ή, ον, (mi adv:) -ικῶς, gram: sa8 ind: in lok8 de χωρητικός. [χώρα].

Χωρίον (τὸ), d8ne tip8 n8maf dim: ал л8f χῶρος mi χώρα, lok8; (p8p8ik:) posi-die int8p8t8, cet8m8ie; sa8 (maf de m8l8te-opf im:) mapine, p8m8int8p8f, momif (fir:) ink8p8t8isnea snef meometp: f8p8p8; (gram:) v8kat8 dintp' 8n8 skp8s8 de astop8, gram:) pas8k8. «Κατὰ τὸδε τὸ χωρίον μάλιστα δῆλον, ὅτι οὐκ Ὁμήρου τὰ Κύπρια ἔπεα ἐστὶ». Ep: «Ἀναγνόντος αὐτῷ τοῦτο μάλιστα τὸ χωρίον τῆς γραφῆς». Λ8y:

Χωριονόμος (δ, ή), k8m8p8p8top8 de mo-mif bind8te prin licitatie; (d8ne adp8f) p8p8d8top8 de momie, sa8 sat8. [χωρίον, νέμω].

Χωρίς, [χῶρος] deosebit, desnap8p8t; (k8 nen:) f8p8; (8ne-opf) depap8e; in8p8p8n8 k8 ή mi alte p8p8ik:) afap8 de... «Διακαθίσας τοὺς γεωργοὺς καὶ τοὺς τεχνίτας χωρίς ἐκατέρους». Ksn: «Χωρίς γενόμενοι». Ksn: «Ὅτε χωρίς ἤμεν ἀλλήλων». Ksn: «Χωρίς δμμάτων ἐμῶν». E8p: depap8e de okif mef. «Χωρίς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἐν». Skp: «Χωρίς δὲ τούτων». Iskp: afap8 de a8te8a. «Χωρίς τῶν εἰρημένων». Apst: (mi in8p8p8n8 k8 ή, mi чл:). «Ἀέθρητας κρητῆρσι προσεικέλους, χωρίς ή ὅτι πολλῷ μερίζονας». Ep: «Τὰ ἐκ τῶν ἱρῶν ἀναθήματα, χωρίς ὅ, τι χαλκὸς ή λίθος ή γραφή ήν, τὰ ἄλλα πάντα ἐσθέντες». Ep: «Χωρίς ἄν μὴ Γαλατικὸς ή πόλεμος». Πλ: (mi k8 preu: sa8 in paral:) «Χωρίς ἀπὸ τῶν σωμάτων αἱ κεφαλαί». Πα88: (mi simn:) «Χωρίς τοῖνον». Fil: d8ne toate.

Χώρισις, εως (ή), desnap8p8p8e, deosebipe. [mi

Χωρισμὸς (δ), = Χώρισις; den8p8tape, p8p8chedepe. [mi

Χωριστὴς, οὔ (δ), desnap8p8top8, mi чл:

Χωριστὸς, ή, ον, desnap8p8t8, deosebit8; sa8 de desnap8p8t, de deosebit. [χωρίζω].

Χωρίτης, ου (δ), p8pan8, 88tean8. [χώρα, χωρίον]. [de 8nde

Χωρητικός, ή, ον, p8p8p8nesk8. [de 8nde

Χωρητικῶς, adv: p8p8p8ne8te.

Χωρίτις, ιδος (ή), fem: ал л8f χωρίτης, p8p8pank8.

Χωροδατέω -ω, viit: -ήσω, Skp: (κκ ακ:) κηβελ, околеск, петрек, saž mēsxpš znš локѣ. [dīn]

Χωροδάτης, ου (ό), idpaxlikka instrp-mintš, prin kape se netezesk, se potpivesk mesxpīle, κηπιητης de απ, (Franz:) ni-велъ.

Χωρογραφέω -ω, viit: -ήσω, deskpiš κκ amxpntš znš локѣ κκ челе den' inpre-жрелъ съѣ. [wi]

Χωρογραφία (ή), amxpntš deskpiepe de znš saž felxpīte локpī κκ челе den' inpre-жрелъ лор. [wi]

Χωρογραφικός ή, он, κβenitš, saž inde-mīnatikš ла deskpiepe amxpntš de локpī κκ челе den' inpre-жрелъ лор. [din]

Χωρογράφος (ό), deskpiitopš de znš saž mai mēlte локpī in toate amxpntš теле mi κκ челе den' inpre-жрелъ лор. [χῶρος, γράφω].

Χωροθεσία (ή), posigie, sitxagie de znš локѣ. [χῶρος, θέσις].

Χωρομετρέω -ω, viit: -ήσω, mēsxpš γεο-γραφичеште о цартъ. [wi]

Χωρομετρία (ή), mēxpape γεογραφικъ а мпεί цpī. [χῶρος, μέτρον].

Χωρονομέω -ω, viit: -ήσω, inparpš о цартъ iatre κлерхi, saž колонистi. [wi]

Χωρονομικός, ή, он, atinrstopš de in-пpūpe de пmīntš. «Νέμος —». D: Ал: лете despre inпpūpe de пmīntšpī, (Franz:) loi agraire. (χῶρος, νομή).

Χῶρος (ό), [in afīn: κκ χορός] локѣ, posigie, distanpš (in Ksn:) пmīntš de κκ-тиват, царинъ; цартъ. «Πολὺν ἐπελάμβανε χῶρον». Tkp: «Χῶρον ἐνὶ στεγῶ». Tkp: «Εἰς ἓνα χωρον τὰν ἀγέλαν συνάγαγον». Tkp: «Τῶν ὅδε χῶρος»; Tkp: «Πόδες δὲ οἱ οὐχ ἐνὶ χῶρῳ ... ἐπη φορέησι θάλασσα». Kal: «Οὐδέποτε με εἶα ὁ πατήρ χῶρον ἐ-ξαιργασμένον ὠνεῖσθαι, ἀλλ' ἔστις ἀργὸς καὶ ἀφύτευτος εἶη». Ksn: «Φέρων ἀπὸ τοῦ χώρου, ἦν τι δεώμεθα εἰς ἄστυ». Ksn:

Χωροφιλέω -ω, viit: -ήσω, = Φιλοχωρέω, петрек обичаит ми κκ плѣчере intp' znš локѣ. «Εἰ ἐν Αἴνῳ χωροφιλεῖ». Antf: [wi]

Χωροφιλία (ή), = Φιλοχωρία. [χῶρος, φίλος].

Χωροφύλαξ, ακος (ό), пzītopš de vre znš локѣ saž de цартъ. [χῶρος, φύλαξ].

Χῶς, saž Χῶς, poet: (in kontpak:) in локѣ de καὶ ὤς.

Χῶς, Dor: poet: (in kontpak:) in локѣ de καὶ ὤς.

Χῶς, Χῶ (ό), Dor: in локѣ de χῶς. || (ла Арпiенi) kontpivšie (Tšpч: pefenea)

ла ospъѣ, = Συμβολή.

Χῶσατο, poet: in локѣ de ἐχῶσατο, 3: sing: pers: de nex: 1: ал лxi Χῶμαι.

Χῶσθεις, εἶσα, ἐν, pas: nex: de partч: ал лxi χῶνнуμι.

Χῶσις, εἰως (ή), грpмъdipe de пmīntš, кпплере de znš локѣ κκ пmīntš; kon-стрipe de malš апpртор, mi чл; (prin intind: = Χῶμα, malš de апpape (Tšpч: metepezš), mi чл: [wi]

Χῶμα (τὸ), gls: saž rap in локѣ de χῶμα.

Χῶσομαι, poet: viit: ал лxi χῶομαι.

Χῶσους, poet: (in intpen:) in локѣ de καὶ ὄσους.

Χῶστος, ή, он, formatš din, saž кпплтš κκ грpmadš de пmīntš. «Τάφος —». Ešp: «Ἀτραπὸς —» Lik: [wi]

Χῶστρις, ἰδος (ή), «Χελώνη —». znš felš de mašinъ pesboīaskъ, sšvt kape лкpеа-зъ чеi че кппл κκ пmīntš мапxpīle, mi чл: [χῶνнуμι].

Χῶσω, viit: ал лxi χῶνнуμι.

Χῶταν, Dor: poet: (in intpen:) in локѣ de καὶ ὅταν.

Χῶτι, Dor: poet: (in intpen:) in локѣ de καὶ ὅτι.

Χῶω, neīntp, vezī χῶομαι.

Ψ.

Ψ, ψ, ψi (τὸ), Psi, pedekl: a doš-zeci mi tpeixea itepъ a Elenikslxi alfabetš. || (apm:) ψ', wante sste (700), saž ал wante sstelea; mi ψ, wante sste demil (700,000).

Ψάγδας, анос, mi Ψάγδας, saž Ψάγδης, ou (ό), mi Ψαγδᾶς (ή), [Emit:] znš felš de mipeasmъ, (all:) σάγδας.

Ψαδαρὸς, ἄ, он, = Ψαθυρός.

Ψαθάλλω, viit: -αλῶ, (nex: ἐψάθηλα) a-tinrš ne d'asnpa, inpīš, mīnīš κκ mī-na. [ψάω].

Ψαθαρός, ἄ, он, = Ψαφαρός.

Ψαθύριον (τὸ), znš felš de лаланritъ sšxpīpe, прѣжитъ xskat, mi (prin špm:) fpaedъ, fšpīmičōasъ. (vezī mi каpύριον). [ψαθυρός]. [de xnde

Ψάθυрма (τὸ), fšpīmitpъ de (ppech:) лаланritъ.

Ψαθυρίζομαι οὔμαι, viit: -ωθήσομαι, mъ xskš in прѣжipe; saž mъ fšpīmičezš (ка лаланrita ψαθύριον); (in чен:) mъ strikš,

мъ прѣнѣдешѣ. «Καὶ τὰ ὀστέα μου ἐφαυ-
ρώθη». Skp: (vezī mi kopurobomai). [ψαυρός].

Ψαυροπόλης, ου (ό), vīazetorš de la-
lavrite. [ψαυρίον, πόλης].

Ψαυρός, ὁ, ὄν, fepimicosš; (prin xpm:)
sveipre; zskatš; fpaedš; slavš; (in men:)
sīrīkatš. [ψάω]. [de xue]

Ψαυρότης (ή), fepimicizne, fpevezime,
zskatšizne, nezenenie, neelastinitate.

Ψαυρός, ὁ, ὄν, gas: in lokš de Ψεδνός.

Ψαικίζω, viit: -άζω, gas: in lokš de ψα-
κίζω.

Ψαίχλον (τό), gas: in lokš de Ψάχλον.

Ψαικός, ὁδος (ή), gas: in lokš de ψακός.

Ψαινύσω, viit: -ύσω, = Ψαινύσω. [de xue]

Ψαινύθος (ό, ή), poet: = Ψυδνός, am-
pitōrš, vīkleanš; nestatornikš, skimevčiosš
in vorba sa.

Ψαίνυσμα (τό), gas: in lokš de ψαίσμα.

Ψαινύσω (τω), viit: -ύσω, = Ψαίζω, vīn-
terš.

Ψαίρω, [ψάω] viit: ψαρώ, nex: ἔψηρα)
razš, saš fpekš amkrel ne d' asenra. «Οἱ-
μον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς οἰωνός». Esxl: 2)
(nestp: saš ex:) mš kletinš, mš lerganš
invetineš (de vīntš); (prin xpm:) monte-
skš; (desnre frnzze) frvīntezš. «Αὐτὸ
ψαίρει πύτυς». Lxv:

Ψαίσμα (τό), [ψαίω] = Ψήγμα.

Ψαιστόν (τό), dim: al lxi ψαιστόν.

Ψαιστός, ή, ὄν, fpekātš, tšiatš mtrznī.
«Ψαιστή μάζα, μι (κα svest.) «Ψαιστός (se
in: πλακοῦς), μι «Ψαιστόν (se in: πέμρα)».
xñš felš de prējītrp fepimicoasš, fpe-
kēvelo. (vezī mi θρυμματίς). [mi]

Ψαιστόρ, ορος (ό), poet: fpekštorš xmpo-
(mītrpētorš). «Σπόγγος —». Enpr: [din]

Ψαίω, [ψάω] viit: ψαίω, (nas: tre: de
κα: ἔψαισμαι, nex: nas: ἔψαισθην) fpekš x-
mpo, mītrpš. 2) taīš mtrznī, tokš, fepi-
mīvezš.

Ψακίδιον (τό), dim: al lxi ψακός, pikš-
trpš, stropitšp de ploae.

Ψακίζω, viit: -άζω, veprezš de ploae;
(nestp: saš mīk: desine nas:) pikš. «Αὐ-
χνος ψακίζόμενος». Apst: [ψακός].

Ψάχαλον (τό), mi Ψάχαλος (ό), [ψακός]
asīš de bitš. (vezī mi δρόσος).

Ψαχλοῦχος (ό, ή), kapo are pxi. [ψά-
χαλον, ἔχω].

Ψακός, ὁδος (ή), mtrznī vīkēvīkš, f-
pimītrpš. «Ἄμμου —». Enpr: = Ψήγμα;
(partik: mi ovič:) pikštrpš de poš, saš
vkrpš, stropitšp de ploae. «Υσθησαν αἱ
Θῆβαι ψακάδι». Ep: (prin intind:) pikš, ni-

mīkš. «Ἀργυρίου οὐδὲ ψακός». Apstf: [ψάω].

Ψακστός, ή, ὄν, [ψακίζω] = Στακτός.
«Μύρον —». At:

Ψάκελον (τό), mi Ψάκελος (ό), poet: Ion:
in lokš de ψάχαλον, -λος

Ψακτῆρ (ό); Dor: in lokš de ψηκτῆρ

Ψάλαμιν (τό), [ψαλάσσω] = Ψηλάφημα.

Ψάλακανθα, ης (ή), xñš felš de plantš
mītołozīkš. [ψάλλω, ψάλακανθα].

Ψαλακτός, ή, ὄν, = Ψηλαφητός. [din]

Ψαλάσσω, viit: -άζω, [in afin: κς ψάλλω]
atīnš repelat, mīpīnd pxiš in mīmkape.

«Νευράν —». Lik:

Ψαλίδιον (τό), dim: al lxi ψαλός, for-
fichele.

Ψαλιδοειδής, έος (ό, ή), чел in felš saš
formš de foarfekš. [ψαλός, είδος].

Ψαλιδόστομος (ό, ή), чел κς foarfeco la
gerpš (κα ρακκλ). [ψαλός, στόμα].

Ψαλιδόω -ω, viit: -ώσω, fakš чева in
formš de foarfekš. [ψαλός]. [de xue]

Ψαλίδωμα (τό), foarfekoasš konstpckie
(de zidš). [mi]

Ψαλιδωτός, ή, ὄν, fpekš in formš de
foarfekš; volitš.

Ψαλίζω, viit: -ίω, foarfekš, taīš, kro-
ieskš κς foarfekš. 2) inkrvčimezš in for-
mš de foarfekš. «Ἐνία ψαλίζεται πρὸς ἄλ-
ληλα». Apst: [mi]

Ψάλλον (τό), lēpkvrel fpišxi de srat
fakš, (Frang:) gourmette; (in men:) fpiš
(pron: "mi fir"); (im: in intind) lergtarī,
rangspī de vīnovagī (Esxl: Promet=54).
(se konf: κς ψέλλιον). [din]

Ψαλός, έδος (ή), [ψάω, ψάλλω] foarfekš
(kape: seamēnš māl māt κς klemtē); (prin
intind:) op че are formš de astfelš de
foarfekš. (partik: 2) inkeietspa, saš ap-
kel volpī; (in men:) volpš, (alt:) ἄψις. 3)
apēdēkš sstēpanš volitš. 4) apkš formatš
de inkofoiatš linie; (prin intind:) īste mī-
mkape.

Ψαλιστός, ή, ὄν, tšiatš, tansš κς foar-
fekš, foarfekātš. 2) = Ψαλιδωτός, volitš.
[ψαλίζω].

Ψάλλιον, grenc: in lokš de ψάλλιον, saš
ψέλλιον.

Ψαλλιγενής, έος (ό, ή), fpekš, κς sš
kīnto, saš din kīntape (de kītarš, mī chl:)
(enit: al lxi Arxita). (kom: parodie a lxi
μηρηγενής). [ψάλλω, γένος].

Ψάλλω, [ψάω] viit: ψαλώ, (nex: ἔψηλα,
tre: de κς: ἔψαλκα, mi nas: ἔψαλμαι, mi
chl:) (in men:) atīnš, mīpīš; (prin ch:) a-
nskīnd κς depelele trarš, saš intīnzš.

«Ψάλλ' ἔθειραν». Esxl: trape to de πᾶρῃ; (mi pas:) «Σχοῖνος ψαλλομένη». Enpr: aya dɔɪrɛpɪlɔp, saḥ a tɪmpɪlɔpɪlɔp, npɪn kape inɛamɪpɪ dɔɪnɛle ne lemine; (narlɪk:) tra- rḡ mi tɪpɪmɪ slobozḡ inɪnɛle koarde ale xɪnɪ mɛsɪk: inɪpɪ: (ka st fakt sɛnetḡ), (ad:) kɪntḡ kɛ deɛetɛle (inɪpɪl: de xɛrɛkɔ) la inɪkopdatḡ inɪpɪmɪntḡ, (Frang: **toucher**, saḥ **pincer de la guitare**, mi ɪl: (Skp:) kɪntḡ inɪnɪpɪ (kɛ dat:) in ɪnɪstea kɛɪba. [de xnde

Ψάλλα (τὸ), kɪntɪkḡ kɪntatḡ kɛ kitapa, obɪektḡ de kɪntape; (Bisep:) = Ψάλμος, psalmḡ. [de xnde

Ψαλμικός, ἡ, ὄν, al psalmɛlɪ, saḥ atɪn- rɛtopḡ de psalmɪ. [de xnde

Ψαλμικός, adv: in felḡ de psalmḡ, saḥ dɛne psalmḡ.

Ψαλμογράφω -ῶ, viit: -ῆσω, skpɪḡ, kom- pɪḡ psalmɪ. [din

Ψαλμογράφος (ὁ), skpɪtopḡ, komɪtopḡ de psalmɪ. [ɪalɪmɛs, ɣɔrɔfɔ].

Ψαλμολογέω -ω, viit: -ῆσω, zɪkḡ, poste- skḡ psalmɪ. [mi

Ψαλμολογία (ἡ), postipe de psalmɪ npɪn ɣpɪlḡ. [din

Ψαλμολόγος (ὁ, ἡ), postitopḡ, saḥ ɪti- topḡ kɛ rɪasḡ (in aszḡ) de psalmɪ. [ɪalɪ- mɛs, lɛɣɔ].

Ψάλλος (ὁ), = Ψάλλεις, atɪnɛpe, saḥ trapepe (de koardɛ), kɪntape kɛ inɪkopdatḡ mɛsɪk: inɪpɪ: (npɪn inɪnd:) = Ψάλλα, kɪn- tɪkḡ, inɪnḡ; (maɪ kɛ deoseɪpe) «Ψάλλοι». psalmɪ lɪ David. [ɪalɪlɔ].

Ψαλμοχαρής, εἶος (ὁ, ἡ), poet: ɪxɪtopḡ de kɪntɪpe (din kitapɛ, mi ɪl:). [ɪalɪmɛs, ɣɔrɔfɔ].

Ψάλλω -ῶ, viit: -ῆσω, kɪntḡ kɪntɪpe, saḥ inɪnɪpɪ; (npɪnɪv:) kɪntḡ kɛ kitapa. [mi

Ψάλλω (ἡ), kɪntape de kɪntɪpe, saḥ inɪnɪpɪ, (npɪnɪv:) din kitapɛ. [din

Ψάλλω (ὁ), kɪntɪtopḡ de psalmɪ, saḥ inɪnɪpɪ, kɪntɪpe de lasɛ; (npɪnɪv:) kitapɪ- stḡ. [ɪalɪmɛs, ɔrɔfɔ].

Ψάλλεις, εἶος (ἡ), atɪnɛpe (npɪnɪv: de koarde), kɪntape din kitapɛ. [mi

Ψαλτήρ (ὁ), poet: in lokḡ de ɔrɔfɔ. 2) = kɛ ...

Ψαλτήριον (τὸ), xɪḡ mɛsɪkalḡ inɪpɪmɪnt- tḡ de zɛɛ koarde, apɪ (bezɪ mi mɔɣa- dɪs, mi ɪalɪlɔ). 2) (Bisep:) psaltɪpɪe, kapɛa psalmɪlɔp lɪ David. [mi

Ψάλλης, cu (ὁ), kɪntɪtopḡ npɪn atɪnɛ- pɛa deɛetɛlɔp kɛ inɪkopdatḡ inɪpɪmɪntḡ, kitapɪstḡ, saḥ apɪstḡ, mi ɪl: 2) (Bisep:) kɪntɪpɛrḡ, mɛsɪkḡ. [mi

Ψάλλιγξ, υἱος (ἡ), = Ψαλτήριον, apɪ. [mi

Ψάλλικός, ἡ, ὄν, atɪnɪtopḡ de, saḥ in- demɪnalɪkḡ la kɪntɪpɛrḡ. [mi

Ψάλλος, ἡ, ὄν, de kɪntat din (saḥ ka din)

kitapɛ; ɪkɪlḡ, ka st se kɪntɛ. [ɪalɪlɔ].

Ψάλλω (ἡ), fem: al lɪ ɔrɔfɔ, kɪta- pɪstɪ; kɪntɪpɛrḡ.

Ψάλλω -ῶ, viit: -ῆσω, = Ψάλλω -ῶ. [ɪalɪlɔfɔ]. [de xnde

Ψάλλω (τὸ), kɪntɪkḡ de kɪntat, psalmḡ.

Ψάλλω (ἡ), = Ψάλλω (ἡ). [din

Ψάλλω (ὁ), = Ψάλλω (ὁ). [ɪalɪmɛs, ɔrɔfɔ].

Ψάλλω (ἡ), = Ψάλλω (ἡ). [ɪalɪmɛs, ɔrɔfɔ].

Ψάλλω (ἡ), = Ψάλλω (ἡ). [ɪalɪmɛs, ɔrɔfɔ].

Ψάλλω (ἡ), = Ψάλλω (ἡ). [ɪalɪmɛs, ɔrɔfɔ].

Ψάλλω (ἡ), = Ψάλλω (ἡ). [ɪalɪmɛs, ɔrɔfɔ].

Ψάλλω (ἡ), = Ψάλλω (ἡ). [ɪalɪmɛs, ɔrɔfɔ].

Ψάλλω (ἡ), = Ψάλλω (ἡ). [ɪalɪmɛs, ɔrɔfɔ].

Ψάλλω (ἡ), = Ψάλλω (ἡ). [ɪalɪmɛs, ɔrɔfɔ].

Ψάλλω (ἡ), = Ψάλλω (ἡ). [ɪalɪmɛs, ɔrɔfɔ].

Ψάλλω (ἡ), = Ψάλλω (ἡ). [ɪalɪmɛs, ɔrɔfɔ].

Ψάλλω (ἡ), = Ψάλλω (ἡ). [ɪalɪmɛs, ɔrɔfɔ].

Ψάλλω (ἡ), = Ψάλλω (ἡ). [ɪalɪmɛs, ɔrɔfɔ].

Ψάλλω (ἡ), = Ψάλλω (ἡ). [ɪalɪmɛs, ɔrɔfɔ].

Ψάλλω (ἡ), = Ψάλλω (ἡ). [ɪalɪmɛs, ɔrɔfɔ].

Ψάλλω (ἡ), = Ψάλλω (ἡ). [ɪalɪmɛs, ɔrɔfɔ].

Ψάλλω (ἡ), = Ψάλλω (ἡ). [ɪalɪmɛs, ɔrɔfɔ].

Ψάλλω (ἡ), = Ψάλλω (ἡ). [ɪalɪmɛs, ɔrɔfɔ].

Ψάλλω (ἡ), = Ψάλλω (ἡ). [ɪalɪmɛs, ɔrɔfɔ].

Ψάλλω (ἡ), = Ψάλλω (ἡ). [ɪalɪmɛs, ɔrɔfɔ].

Ψάλλω (ἡ), = Ψάλλω (ἡ). [ɪalɪmɛs, ɔrɔfɔ].

Ψάλλω (ἡ), = Ψάλλω (ἡ). [ɪalɪmɛs, ɔrɔfɔ].

Ψάλλω (ἡ), = Ψάλλω (ἡ). [ɪalɪmɛs, ɔrɔfɔ].

Ψάλλω (ἡ), = Ψάλλω (ἡ). [ɪalɪmɛs, ɔrɔfɔ].

Ψάλλω (ἡ), = Ψάλλω (ἡ). [ɪalɪmɛs, ɔrɔfɔ].

Ψάλλω (ἡ), = Ψάλλω (ἡ). [ɪalɪmɛs, ɔrɔfɔ].

Ψαμμόγεως (ό, ή), чед кк nisinoss p-mintš. [ψάμμος, γέα].

Ψαμμοδύτης, ου (ό), = Ἀμμοδύτης. || (subst:) znš felš de şarue. 2) = Ψαμμαθής, kne felš de nemte. [ψάμμος, δύομαι].

Ψαμμοειδής, έος (ό, ή), чед in felš de nisinš. [ψάμμος, είδος].

Ψαμμοκόσμοι, αι, α, =(saš greş: in lokš de) Ψαμμακόσμοι.

Ψάμμος (ή, mi par ό), [ψάω] = Ἄμμος, nisinš. (кэ se skpia mi ψάμος, de şnde ψάματος, dobadt este Σάμος).

Ψαμμοχωσία (ή), nīpīpe, in gronape in nisinš; (prin:) bate de nisinš, mişlokš de leakš. [ψάμμος, χώςις].

Ψαμμόδης, εος (ό, ή), nisinoss, plinš de, saš asemena kк nisinš. [mi

Ψαμωτός, ή, όν, amestekatš kк, saš fь-кzšt din nisinš, = Ψηφωτός. «Κόσμος —». Skp: (Sipax: KB'. 17) = Ψηφοθέτημα, (Franz:) mosaïque, mozaikš. [ψάμμος].

Ψανός, ά, όν, Dor: in lokš de ψηνός

Ψάρ, ψαρός (ό), znš felš de paspe, raxpš (bezī mi ψάρος).

Ψαρός, ά, όν, sxpš, nestpīgš. Ἴππος —. Apstf: [mi

Ψάρος (ό), = Ψάρ. «Ὁ δὲ ψάρος ἐστὶ ποικίλος, μέγεθος δὲ ἡλίκων κόττυφος». Apstf:

Ψαυροπόδης, ου (ό), [mi

Ψαυρόπους, οδος (ό, ή), poet: in lokš de tachypous. [ψαυκρός, πούς].

Ψαυκρός, ά, όν, rls: = Σαυκρός, sxpīpe; (prin intind:) şhorš.

Ψαῦσις, εως (ή), atinpepe (кк kпbтitеле deşetedor), nīpīpe. [mi

Ψαῦσμα (τό), nīpītīpš; lxpš nīpītī. 2) = Ψαῦσις. [mi

Ψαυστός, ή, όν, nīpītīš, saš de nīpītī, priimitopš de nīpīpe.

Ψάω, [ψάω] viit: ψάσω, (pas: tpe: de kк: έψαυσαι) atinrš kк mīna, nīpītīš; (prin intind:) ажнrš; mš anroniš. (obiv: kк men:)

•Ποσι ψάειν γαίης». Om: Imn: «Τῇ κεφαλῇ τοῦ οὐρανοῦ ψάσεις». Ep: (mi kк dat: sinr: poet: inu: men:).

«Ψαῦον κόρυθες (se inu: άλλήλων) φάλοισιν». Om: (mi kк ak: par:).

•Ὡς δὴ με φέρων ἐν ὧμοις ψάψει χερσί». Sof: (mi fir:).

«Ψάων τὸν θεὸν ἐν κερτομίσις γλώσσαις». Sof: atinrīnd, mīniind kк sxpīpētoape vorpe ne Dxmnezeš. Ψάειν τῆς ἀληθείας». Plt: a se anronia prea mxt.

(mi mīj:). «Κεφαλῇς ψάβεται (ό οἶνος)». Dskp: bate la kapš. (mi pas:).

•Ψαυσθεῖσα κνησμούς ἐργάζεται». Lks: atinrīndš se fačē mīnkpīme.

Ψάφαξ, ακος (ό), Eol: mi Dor: in lokš de ψῆφος, pīetpīkīkš.

Ψαφαρία (ή), = Ψαθυρότης, xskvīšne; (prin intind:) psēpe, pafš; nekxpīdie. [mi

Ψαφαρίτης, ου (ό), mi Ψαφαρίτις, ιδος (ή), poet: in lokš de ψαφαρός. «Ῥύπος —»

Eupr: [ψαφαρός].

Ψαφάροθριξ, ότριχος (ό, ή), = Ψαφάρο-τριχος

Ψαφαρός, ά, όν, [ψάω] = Ψοθυρός, sxpīpe, fraşedš, xpēpedš; aspīp la nīpītīš, saš la rxtš; xskatš; amapš; ne-kxpātš (Txp: mxpapš); beştedš, stpīkatš.

Ψαφάροθριχος (ό, ή), poet: чед кк пэpš aspīp, soloss, saš sxpīpe. [ψαφαρός, θρίξ].

Ψαφάροχροος -ους, [ψαφαρός, χράα] mi

Ψαφάροχρος, ωτος (ό, ή), poet: [ψαφα-ρός, χρώς] чед кк пїеле aspīp, xskatš, saš soloss.

Ψαφερός, ή, όν, Ion: in lokš de ψαφαρός.

Ψάφιγξ, ιγγος (ά), Dor: in lokš de ψηφίς, mi

Ψάφος (ά), Dor: in lokš de ψῆφος.

Ψάω, [in afin: kк ξέω] -ώ, άς, ά, At: ῆς, ή, viit: ψήσω, (inpev: prin: in komn:)

pšzštš, frekš; mterpš, kxpīpš pšzīnd; ne-teseskš; xpīmīcheskš, fakš pafš (xpīmī-tpī), stpīkš. || (nestpīm:) mš pozš, mš tocheskš, mš toneskš, mš fakš pafš.

«Ἐδεσθὲν ἐξ αὐτοῦ φθίνει καὶ ψῆ (τὸ ἔριον)». Sof:

Ψέ, Dor: in lokš de σφε, saš σφάς, ak: ind: saš im: al pronxm: de a tpeia pers: ός.

Ψέγιος, α, ον, poet: = Ψογερός. [mi

Ψέγμα (τό), mīşlokš, saš obīekš de xslš, de doşanš; nonoss (natš). [din

Ψέγω, [ψάω] viit: ψέξω, (tpe: de kк: έ-πογα, mi pas: έψεγμαι, mi чл:) xslskš, vorpeskš de pš. «Ὅταν τις ψέγῃ, ἢ ἐπαι-νῇ τὸν ἐναντίως ἔχοντα». Plt:

Ψεδνοκάρηνος (ό, ή), poet: плешквš la kapš. [ψεδνός, κάρηνον].

Ψεδνός, ή, όν, poet: [ψάω] sxpīpe, parš; (partik:) parš in pšpš, snīnš. (bezī mi

ψίλος). [de şnde

Ψεδνότης (ή), pšpīme (prin:) de pepī kпpkлđ. (bezī mi ψιλότης). [mi

Ψεδνώ -ώ, viit: -ώσω, pšpeskš ne čī-neva in pšpł kapšlđ, = Ψιλόω.

Ψεδυρός, ά, όν, poet: in lokš de ψίθυ-ρος, minvīnosš, vīkleanš, inşeltpopš.

Ψειά (ή), rls: = Ψιά.

Ψεκάδιον (τό), = Ψακάδιον.

Ψεκάζω, Ψεκάς, in lokš de ψακάζω, ψακάς.

Ψεκτέος, α, ον, posit: al lđī ψέγω.

Ψέκτης, ου (ό), κςλιτορѣ, vorbitorѣ de pѣ de toγi, saѣ loate. [ψέγω]. [de xnde Ψεκτικός, ή, όν, κςvenitѣ, saѣ απλεκatѣ ла κςλιρε, saѣ vorpire de pѣ. [de xnde Ψεκτικώς, adv: in κiπѣ, saѣ stilѣ de κςλιρε, saѣ vorpire de pѣ.

Ψεκτός, ή, όν, κςλιtѣ, saѣ vrednikѣ de κςλιt; (adv:) -κtώς, in κiπѣ de κςλιt. [ψέγω].

Ψέλιον (τό), poet: in lokѣ de ψέλλιον, saѣ ψάλιον.

Ψελιοφόρος (ό, ή), = Ψελλιοφόρος.

Ψελιώω -ō, viit: -ōσω, poet: inpresorѣ κς, saѣ ka κς verigѣ; saѣ inκουκκρѣ rita κς laugѣ saѣ riorđanѣ, saѣ mīnele κς κpѣmтpѣ [ψέλιον].

Ψελλίζω, mi (mij:) -ίζομαι, viit: -ίσω, -ομαι, vorbesκѣ nelik (vezī mi τραυλιζω), rīnγbesκѣ; (fir:) sīntѣ απλεκatѣ in doγ pѣrγi. «Τήν βάσιν ψελλίζεται». Eld: smβaз шовтit ka deskeiatѣ din шoldѣrѣ. «Ένια γάρ ψελλίζεται τῶν ὄντων, καὶ ἐπαμφοτερίζει». Apst: [ψελλός].

Ψέλλιον (τό), verigѣ de metalѣ; (upivay: la in:) κpѣmтpѣ. (se konf: κς ψάλιον.

Ψελλιοποιός (ό), fьκtiorѣ de κpѣmтpѣ. [ψέλλιον, ποιός].

Ψελλιοφόρος (ό, ή), κpѣtѣtorѣ de κpѣmтpѣ. [ψέλλιον, φέρω].

Ψέλλισμα (τό), vorbѣ nelikѣ, saѣ rīnγvītѣ (ka de kopilѣ mikѣ). [mi

Ψελλισμός (ό), vorpire nelikѣ, saѣ rīnγavѣ. [ψελλίζω].

Ψελλός, [ψάω] ή, όν, чel чe vorbeme ka kopilka mikѣ (lastъ kпele lītere, saѣ prononцѣ ne σ ka o; nelikѣ; saѣ rīnγavѣ (vezī mi τραυλός); (fir: desupo κvīntѣ) nedeslєvītѣ, anevoe de inγeles. [de xnde

Ψελλότης (ή), defekiva лst ψελλός, nelivie, saѣ rīnγvīe.

Ψευδαγγελής, έος (ό, ή), = Ψευδάγγελος.

Ψευδαγγελία (ή), minvinoasѣ beste. [din

Ψευδάγγελος (ό, ή), bestitorѣ de minvinoase шtipѣ. [ψευδος, άγγελος].

Ψευδαγνοέω -ō, viit: -ήσω, mѣ prefakѣ, κς nѣ mliѣ. [ψευδος, άγνοέω].

Ψευδάγχουσα, ης (ή), κпѣ feļѣ de плантѣ, limba vokalѣ minvinoasѣ, (ad:) selvatikѣ. [ψευδής, άγχουσα].

Ψευδάδελφος (ό, ή), minvinosѣ (prefekitѣ de) frate. [ψευδής, άδελφός].

Ψευδαλαζών, όνος (ό, ή), minvinosѣ mi fədalѣ. [ψευδής, άλαζών].

Ψευδαλέξανδρος (ό), minvinosѣ (in nsmele de) Aleksandrѣ. [ψευδής, 'Αλέξανδρος].

Ψευδαλέος, α, ον, mi

Ψευδάλματος, η, ον, poet: minvinos, prefekitѣ, nпemnitѣ, inmelтorѣ. [ψευδος].

Ψευδαμάχους, υος (ό), kom: in lokѣ de ψεύστης, minvinosѣ; fanfaronѣ, inmelтorѣ, nпaлaтaнѣ; (dкne ziv:) minvinoasѣ viγѣ. [ψευδής, άμάχους]. (nєzi mī ψευδατράφους).

Ψευδάνορ, ορος (ό, ή), minvinosѣ κpѣvatѣ. «Διόνυτος—». Πολien: [ψευδής, άνήρ].

Ψευδαπάτης, ου (ό), minvinosѣ mi inmelтorѣ. [ψευδής, άπάτη].

Ψευδαπόστολος (ό), minvinosѣ apostolѣ saѣ misionerѣ. [ψευδής, άπόστολος].

Ψευδαποφάσκων, οντος (ό), minvinosѣ κpѣrđaitorѣ (κпѣ feļѣ de sofismѣ), = Ψευδόμενος (λόγος). [ψευδής, άποφάσκων].

Ψευδάργυρος (ό), arpintѣ minvinosѣ [falsѣ]; (in Stp:) zivѣ, κпѣ feļѣ de semimetalѣ. [ψευδής, άργυρος].

Ψευδάριον (τό), dīm: alavѣ ψευδος; (partik:) minvinosѣ (rpenitѣ) sionismѣ.

Ψευδατράφους, υος (ή), kom: in loka de ψευδος, minvinoasѣ vorpire, fanfaronadѣ; (dкno ziv:) minvinoasѣ, selvatikѣ mtenie, saѣ лovodѣ. [ψευδής, άτράφους].

Ψευδαττικός, η, ον, minvinosѣ Atikѣ. [ψευδής, 'Αττικός].

Ψευδαυτερολία (ή), minvinoasѣ refьrп la κpѣkmanѣ. [din

Ψευδαυτερόλογος (ό, ή), minvinosѣ (prefekitѣ) refьrapѣ la κpѣkmanѣ (ka κς snio-nezu). [ψευδής, άυτερόλογος].

Ψευδεγγραφή (ή), minvinoasѣ inκpіere (upivay: in pєpistpado datorii пєvliчe). «Ψευδεγγραφής δόκη». Лп. [mi

Ψευδέγγραφος (ό, ή), in neadevѣrѣ inκpіisѣ (upivay: ka datorѣ пєvliчeлѣ [ψευδής, έγγραφή].

Ψευδενέδρα, ας (ή), minvinoasѣ (prefekitѣ, ka o sіpataчemѣ) mīnds, κpѣsѣ [ψευδής, ενέδρα].

Ψευδεπιγραφέω -ō, viit: -ήσω, sзskpіѣ (initizlezѣ) чeвa minvinos. [din

Ψευδεπίγραφος (ό, ή), sзskpіsѣ, initizlatѣ κς minvinosѣ nєme; (fir:) a κpѣia κpѣtare nѣ se kotpivemte κς nєmele, чe поартѣ, = Ψευδώνυμος. « — άδελφός». Лкс: = Ψευδάδελφος. « — φιλόσοφος». Лкс: fьgarпikѣ. [ψευδής, έπιγράφω].

Ψευδεπίτροπος (ό), minvinosѣ emтpouѣ. [ψευδής, έπίτροπος].

Ψευδεργία (ή), лєkrape minvinoasѣ, fanтѣ falsѣ, saѣ prefekitѣ supѣ amтpіpѣ. [ψευδής, έργον].

Ψευδέφοδος (ή), asadѣ minvinosѣ, saѣ

πρεφικτις snpe am̃t̃m̃pea βρ̃t̃k̃m̃am̃k̃l̃i.
[ψευδής, ἔφοδος].

Ψεύδῃ, ak: z̃ini: b̃t̃p̃e: m̃i im̃: ñẽk̃t̃: ãl
l̃k̃i ψευδής.

Ψεύδῃ im̃: ãl l̃k̃i ψεύδος.

Ψευδηγορέω -ō, viit: -ήσω, susiž, vor-
besk̃ miñṽĩk̃ñi. [m̃i

Ψευδηγορία (ή), sñk̃ñẽp̃e de miñṽĩk̃ñi. [din

Ψευδηγόρος (ό, ή), sñz̃it̃op̃ de miñṽĩk̃ñi.
[ψεύδος, ἀγορά].

Ψευδηλογέω -ō, viit: -ήσω, = Ψευδολογέω.

Ψευδηλόγος (ό, ή), = Ψευδολόγος.

Ψευδήμων, onos (ό, ή), poet: in lok̃ de
ψευδής, iñm̃ẽl̃t̃op̃ ñr̃in miñṽĩk̃ñi. «Πει-
θώ —». Non:

Ψευδηρακλής, έους (ό, ή), miñṽĩnos̃ (pre-
f̃k̃t̃iž) Ep̃k̃k̃l̃i. [ψευδής, Ἡρακλῆς].

Ψευδήριον (τό), poet: in lok̃ de κενή-
ριον. dem̃ep̃t̃iž iñorm̃int̃i. [ψευδής, ήριον].

Ψευδής, ά, όν, poet: in lok̃ de...

Ψευδής, έος (ό, ή), (kom̃par: ψευδέστε-
ρος, m̃i ψευδίστερος, -στατος) miñṽĩnos̃,
neadeṽt̃p̃at̃i. «Λόγος —». = Ψεύδος, saž
Ψευδολογία. [ψεύδος].

Ψευδισίδειος (ό, ή), miñṽĩnos̃ ãl̃p̃ĩs̃it̃iž
l̃k̃i Es̃iōd̃i (in neadeṽt̃p̃iž iñt̃it̃k̃l̃at̃i k̃s̃ ñe-
mẽl̃e l̃k̃i Es̃iōd̃i). [ψευδής, Ἡσιόδος].

Ψευδιερεύς, έως (ό, miñṽĩnos̃ (de sine
x̃ĩp̃ot̃oñiž) p̃p̃ẽt̃iž. [ψευδής, ἱερεύς].

Ψεύδης, ιος (ό, ή), poet: in lok̃ de ψευδής.

Ψευδισόδομος (ό, ή), z̃idit̃iž k̃s̃ ñĩet̃p̃e in
f̃ag̃t̃ ñk̃m̃ãi, ĩap̃ ñs̃ iñt̃p' adeṽt̃p̃ de o
ñõt̃ĩr̃ĩṽ (la m̃p̃r̃im̃e). [ψευδής, ἴσος, δόμος].

Ψευδίστερος, -ίστατος, kom̃par: (ñp̃r̃l̃)
ãl l̃k̃i ψευδής.

Ψευδοβοήθεια (ή), miñṽĩnos̃ ãk̃z̃it̃op̃ (ka-
st̃p̃at̃am̃ẽt̃ p̃r̃ef̃k̃t̃iž sñp̃e ãm̃t̃m̃p̃ea βρ̃t̃k̃m̃am̃k̃l̃i). [ψεύδος, βοήθεια].

Ψευδοβούνιον (τός), kñž fel̃ de ñl̃ant̃,
nãž miñṽĩnos̃ (bast̃ap̃d̃i). [ψεύδος, βούνιον].

Ψευδογλωσσέω (ττέω) -ō, viit: -ήσω, =
Ψευδολογέω. ψεύδος, γλῶσσα]

Ψευδογραφέω -ō, viit: -ήσω, desk̃p̃iž ce-
ka miñṽĩnos̃; (ñart̃ik̃) des̃em̃ñ k̃s̃ miñ-
ṽĩnoase (r̃ep̃mit̃) z̃iñĩ o m̃at̃em̃at̃ik̃z̃ f̃i-
r̃g̃p̃. [ψευδογράφος]. [de z̃nde

Ψευδογράφημα (τό), f̃ir̃g̃p̃ m̃at̃em̃at̃ik̃z̃
des̃em̃ñat̃ k̃s̃ miñṽĩnoase saž r̃ep̃mit̃ z̃iñĩ.

Ψευδογραφία (ή), miñṽĩnoas̃ desk̃p̃iepe,
saž (mat̃) des̃em̃ñape. [din

Ψευδογράφος (ό, ή), [ψεύδος, γράφω] de-
sk̃p̃ĩt̃op̃, saž des̃em̃ñt̃op̃ miñṽĩnos̃.

Ψευδοδάκτυλος (ός), miñṽĩnos̃ r̃ep̃mit̃iž
iñ m̃et̃p̃) dak̃t̃ĩaž de ṽep̃s̃. [ψεύδος, δά-
κτυλος].

Ψευδοδειπνον (τό), poet: miñṽĩnoas̃ (a-
m̃t̃m̃itoape) z̃iñt̃. [ψεύδος, δείπνον].

Ψευδοδιδάσκαλος (ό, ή), poet: miñṽĩnos̃, saž
de miñṽĩñi iñṽt̃m̃t̃op̃. [ψεύδος, διδάσκαλος]

Ψευδοδίκταμνον (τό), (ñl̃ant̃) miñṽĩnoas̃
z̃t̃ (bast̃ap̃d̃i) dik̃tam̃t̃, saž fr̃ang̃iñẽl̃t̃.
[ψεύδος, δίκταμνον].

Ψευδοδίπτερος (ό, ή), (ãp̃x̃it̃ekt̃) z̃idit̃iž
iñ k̃iñ de a se ãp̃t̃a, k̃t̃ ãp̃e dõt̃ ãp̃i-
ne, saž m̃ipe de k̃oloane. [ψεύδος, δίπτερος].

Ψευδοδοξάζω, viit: -άσω, m̃i

Ψευδοδοξέω -ō, viit: -ήσω, ãm̃ž miñṽĩ-
noas̃, r̃ep̃mit̃iž ñt̃p̃epe des̃ñp̃e cẽva. [m̃i

Ψευδοδοξία (ή, miñṽĩnoas̃, r̃ep̃mit̃iž
ñt̃p̃epe, saž idee des̃ñp̃e cẽva. 2) (in Pl̃:
II.853) f̃ỹt̃p̃ie, saž dem̃eap̃t̃ t̃p̃s̃ie. [din

Ψευδέδοξος (ό, ή), cẽl̃ k̃s̃ miñṽĩnoas̃
saž r̃ep̃mit̃iž ñt̃p̃epe, idee des̃ñp̃e cẽva.
[ψεύδος, δόξα].

Ψευδοενέδρα, as (ή), = Ψευδενέδρα.

Ψευδοέπεια (ή), = Ψευδολογία. [m̃i

Ψευδοεπέω -ō, viit: -ήσω, = Ψευδολο-
γέω. [din

Ψευδοεπής, έος (ό, ή), = Ψευδολόγος.
[ψεύδος, έπος].

Ψευδοεργία (ή), = Ψευδεργία.

Ψευδόθυρον (τό), k̃m̃t̃ miñṽĩnoas̃. [ψεύ-
δος, θύρα].

Ψευδοίερεύς, έως, (ό), = Ψευδιερεύς.

Ψευδοϊστορέω -ō, viit: -ήσω, poṽest̃esk̃
miñṽĩk̃ñi. [ψεύδος, ἱστορέω].

Ψευδοκασ(σ)ία (ή), miñṽĩnoas̃ skor̃p̃i-
moap̃. [ψεύδος, κα(σ)ία].

Ψευδοκατηγορία (ή), miñṽĩnoas̃ ñĩp̃t̃,
kãl̃om̃nie. [din

Ψευδοκατήγορος (ό, ή), miñṽĩnos̃ ñĩp̃t̃-
t̃op̃, kãl̃om̃niat̃op̃. [ψεύδος, κατήγορος].

Ψευδοκήρυξ, υκος (ό), vest̃it̃op̃ miñṽĩ-
nos̃, saž de miñṽĩnoase ñõt̃ĩm̃i. [ψεύδος,
κήρυξ].

Ψευδοκιννάμωμον (τό), miñṽĩnos̃ kop̃t̃-
cẽl̃ de skor̃p̃ĩmoap̃. [ψεύδος, κιννάμωμον].

Ψευδοκλειδιον (τό), kẽie miñṽĩnoas̃.
[ψεύδος, κλειδιον].

Ψευδοκλησία, m̃i

Ψευδοκλητεία (ή), k̃ĩem̃ape miñṽĩnoas̃
(la k̃ad̃ik̃t̃op̃ie). «Ψευδοκλησίας δίκη». L̃m̃:
cẽa iñũp̃ot̃iva l̃k̃i..

Ψευδοκλητήρ (ός), cẽl̃ ce miñṽĩnos̃ se a-
p̃at̃ ka k̃ĩem̃t̃op̃ la k̃ad̃ikat̃, saž m̃ap̃-
t̃p̃ la k̃ad̃ik̃t̃op̃eask̃ k̃ĩem̃ape (z̃ik̃ind
iñ neadeṽt̃p̃, k̃t̃ a f̃ek̃t̃ k̃ĩem̃ape k̃ĩba,
saž k̃t̃ ñõt̃it̃iž s' a ãf̃iat̃ de f̃ag̃t̃ ka m̃ap̃-
t̃p̃ la k̃ĩem̃apea k̃ĩba iñ k̃ad̃ikat̃). [m̃i

Ψευδοκλητία (ή), = Ψευδοκλητεία. [wi
Ψευδοκλητήρ, ορος (ό), = Ψευδοκλητήρ.
[ψεῦδος, καλέω].

Ψευδοκόρη (ή), minchinoasť fiikъ. [ψεῦ-
δος, κόρη].

Ψευδοκύπειρος (ό), minchinosť (neade-
vъpatъ) rimbirъ. [ψεῦδος, κύπειρος].

Ψευδοκύνων, -όκυνος (ό), minchinosť kīine,
(ad:) in neadevъpъ nъmitъ kinikъ (kīine-
skъ) filosofъ. [ψεῦδος, κύων].

Ψευδολατρεία (ή), minchinoasť (la min-
chinomī zeī) inkinape, minchinoasť religie.
[ψεῦδος, λατρεία].

Ψευδόλιτρος, (ό), At: in локъ de ψευδό-
νιτρος.

Ψευδολογέω -ω, biit: -ήσω, snixъ min-
chisnī. [wi

Ψευδολογία (ή), snъnepe de minchisnī,
mingipe. [ψευδολόγος].

Ψευδολογιστής, οὔ (ό), fъkъtopъ de min-
chinoase silozismъpī, saъ kape se rinde-
nte rpewit. [ψεῦδος, λογιστής].

Ψευδολόγος (ό, ή), snъitopъ de minchis-
nī, minchinosť. [ψεῦδος, λέγω].

Ψεύδομαι, bezī ψεύδω.

Ψευδομαντεία (ή), minchinoasť proopo-
cie. [din

Ψευδομάντις, εως (ό, ή), minchinosť proo-
pokъ. [ψεῦδος, μάντις].

Ψευδομάρτυρ, υρος (ό, ή), mартpъ min-
chinosť. [ψεῦδος, μάρτυρ]. [de snde

Ψευδομαρτυρέω -ω, biit: -ήσω, daъ min-
chinoasť mъpъtpie. [de snde

Ψευδομαρτύρημα (τό), minchinoasť mъp-
tъpisipe.

Ψευδομαρτυρία (ή), minchinoasť mъpъtp-
pie. [ψευδομάρτυρ]. [de snde

Ψευδομαρτυρία -ω, (fъpъ biit:) amъ dis-
posicie de a mъpъtpisi minchinos. [wi

Ψευδομαρτύριον (τό), (nъmaī in fr:) • Ψευ-
δομαρτύριου δίκη. Лп: uea asъnpa min-
chinosъlъi mартpъ, wi • Ψευδομαρτύριος ε-
νοχος. Пат:

Ψευδομάρτυς, υρος (ό, ή), = Ψευδομάρτυρ.

Ψευδομουθέω -ω, biit: -ήσω, = Ψευδολο-
γέω. [mi

Ψευδομυθία (ή), = Ψευδολογία. [din

Ψευδόμυθος (ό, ή), = Ψευδολόγος. [ψεῦ-
δος, μῦθος].

Ψευδόνειρος (ό, ή), bisъtopъ de minchi-
noase (neisъindite) bise. || (skъst: въpъ):
minchinosť (amъmitopъ) bisъ [ψευδής, όνειρος].

Ψευδόνιτρος (ό, ή), fъkъtъ kъ minchinoas-
ť (nъfъkъtъ) sizilpъ. • Κονία — •. Apstf:
[ψεῦδος, νίτρον].

Ψευδονύμφευτος (ό, ή), poet: nenъnitъ in
adevъpъ, saъ in neadevъpъ kъtъlopitъ.
[ψεῦδος, νυμφεύω].

Ψευδοπαιδεία (ή), minchinoasť inbъmъtъ-
pъ. [ψεῦδος, παιδεία].

Ψευδοπανικά (τά), minchinoasť (nъfъkъtъ
supъ amъtъipea вpъжmашъlъi) panikъ
snaīmъ. [ψεῦδος, πανικός, bezī zic:].

Ψευδοπαρήχησης, εως (ή), minchinoasť a-
semъnape de sъnetъ; saъ neadevъpatъ na-
rexesъ (gram:). [ψεῦδος, παρήχησης, bez: zic:].

Ψευδοπαράθεος (ή), minchinoasť (rpewit
nъmitъ) fъchoapъ. [ψεῦδος, παρθέος].

Ψευδόπατρις, ιδος (ό, ή), mingitopъ (a-
skъnzъtopъ) de nъmele patrūi sae. [ψεῦ-
δος, πατρίς].

Ψευδοπάτωρ, ορος (ό), minchinosť (nea-
devъpatъ) tatъ. [ψεῦδος, πατήρ].

Ψευδοπλάνης, ητος, wi

Ψευδοπλανήτης, ου (ό), Sxl: nobestitopъ
de nimate minchinoase ale sae pъtъcipī,
saъ pъtъcite kъtъtopī. [ψεῦδος, πλάνη].

Ψευδοπλάστης, ου (ό), Sxl: nъsmъitopъ
de minchisnī. [ψεῦδος, πλάττω].

Ψευδόπλουτος (ό, ή), in neadevъpъ so-
kolitъ de boratъ. [ψεῦδος, πλούτος].

Ψευδοποιέω -ω, biit: -ήσω, fakъ, nъsmъ-
ieskъ minchisnī. 2) fakъ чева (a se apъta)
minchinosť. 3) inmelъ kъ minchisnī. [wi

Ψευδοποιία (ή), nъskouipe de minchisnī.
(bezī mi ψευδεργία). [ψεῦδος, ποιός].

Ψευδοποιμήν, ενος (ό), minchinosť (nea-
devъpatъ) nъstopъ. [ψεῦδος, ποιμήν].

Ψευδοπολίχνιον (τό), [ψεῦδος, πολίχινον].
minchinosť (kъ nъmele nъmaī de) opъmelъ.

Ψευδοπρεσβευτής οὔ (ό), minchinosť (nea-
adevъpatъ) solъ. (Sxl: esnъkagie a lъi
ψευδοκήρυξ). [ψεῦδος, πρεσβευτής].

Ψευδοπροδοσία (ή), minchinoasť (nъfъkъtъ
supъ amъtъipea вpъжmашъlъi) tъpъ-
dape, strataiemъ nъin tъpъdape. [ψεῦδος,
προδοσία].

Ψευδοπροποίησις, εως (ή), Sxl: min-
chinoasť nъfъchere, fъmъtъpипe. [ψεῦδος, προσ-
ποίησης].

Ψευδοπροφητεία (ή), minchinoasť proo-
pocie. [din

Ψευδοπροφητεύω, biit: -εύσω, proopocъ-
skъ minchisnī. [din

Ψευδοπροφήτης, ου (ό), minchinosť proo-
pokъ. [ψεῦδος, προφήτης].

Ψευδόπτωμα (τό), minchinoasť (nъfъkъtъ,
ka strataiemъ de kъntъtopъ) kъzъtъpъ.
[ψεῦδος, πτώμα].

Ψευδόπυρα (τά), minchinoase (anpise ka

o stratъmemъ snpe amъipea vръжmaшa-
лaшi) focкpи. [ψεύδος, πυρά].

Ψευδοραψωδός (ό), minchinoss (neadevъ-
patъ) pansodъ. [ψεύδος, ραψωδός, vezī ziv:].

Ψευδορχέω -ω, viit: -ήσω, fakъ minchi-
nosъ жpъmimъtъ, saъ imi kalkъ жpъmimъ-
тaл. [mi]

Ψευδορχία (ή), minchinoss (saъ kъlkapе
de) жpъmimъtъ. [mi]

Ψευδορχιον (τὸ), = Ψευδορχία. (prin-
next: лaшi...

Ψευδορχιος, mi

Ψεύδορχος (ό, ή), fъkъtopъ de minchinoss
(saъ kъlkapъtopъ de) жpъmimъtъ. [ψευδής,
δρκος].

Ψεύδος, [ψυδός, ψίθυρος] εος -ους (τὸ),
minchiъne. «Ἰσχε ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύ-
μοισιν ὁμοῖα». Om: (mi ex: in feļъ de adv:)
«Οὐτι ψεύδος ἐμὰς ἀτας κατέλεξας». Ia: I.
in lokъ de ψευδώς. 2; (xne-opi adfekt:)
in lokъ de ψευδής. «Καὶ τοῦτ' ὄνομα ἔχον-
τα, εἴτ' οὖν ἀληθές, εἴτ' οὖν ψεύδος» Plat: 3)
o pessъlъtъpъ, чe se sokotia, ka emia in
nasъл, saъ ne limъa minchinomъlор. (Tkr:
IB'. 24).

Ψευδοσέλγνον (τὸ), minchinoasъ (intъne-
koasъ) лeпъ. [ψεύδος, σελήνη].

Ψευδοσέλιον (τὸ), xнъ feļъ de plantъ,
meļisъ. [ψεύδος, σέλιον].

Ψευδοσοφία (ή), minchinoasъ (neadevъ-
patъ) ingeļenchiъne. [ψευδοσοφός].

Ψευδοσοφιστής, оῦ (ό), minchinoss (npe-
fъkъtъ) inъbъatъ, saъ sofistъ. [ψεύδος, σο-
φιστής].

Ψευδοσοφος (ό, ή), minchinoss (npefъkъtъ)
ingelentъ. [ψεύδος, σοφός].

Ψευδοστιγματίας, ou (ό, minchinoss (npefъ-
kъtъ) infepatъ. [ψεύδος, στιγματίας, vezī ziv:].

Ψευδοστομα (τὸ), minchinoasъ (foapte
stpimъtъ) rъpъ de piъ. [mi]

Ψευδοστομέω -ω, viit: -ήσω, = Ψευδολο-
γέω. [din]

Ψευδοστομος (ό, ή), = Ψευδολόγος. ||
(xъbъt:) Ψευδοστομον (τὸ). Diod: mi Ilto:
= Ψευδοστομα. [ψεύδος, στόμα].

Ψευδόσφηξ, ηκος (ή), neadevъpatъ (xнъ
feļъ de) vesne. [ψεύδος, σφήξ].

Ψευδοτάφιον (τὸ), = Κενοτάφιον. [ψεύδος,
τάφος].

Ψευδοτεχνία (ή), minchinoss (amъitopъ)
menteshъtъ. [ψεύδος, τέχνη].

Ψευδουργός (ό), apъtъtopъ de minchioa
se fante, eskamotopъ; amъitopъ, map-
latanъ. [ψεύδος, ἔργον].

Ψευδοφαγής, mi Ψευδοφανής, εος (ό, ή),

лaminъtopъ kъ minchinoasъ (intъnekoasъ,
nъ proprie a sa) лaminъ. [ψεύδος, φάος,
φαίνω].

Ψευδόφημος (ό, ή), poet: (λόγος) adъkъ-
topъ de minchinoasъ, neadevepitъ famъ
(pesninditъ veste saъ utipe). [ψεύδος,
φήμη].

Ψευδοφίλιππος (ό), minchinoss (neadevъ-
patъ) Filinъ. [ψεύδος, Φίλιππος].

Ψευδόφορον (τὸ), nлп: in lokъ de ψευ-
δόθυρον. [ψεύδος, φόρος].

Ψευδόχριστος (ό), minchinoss (neadevъ-
patъ) Xpistosъ. [ψεύδος, Χριστός].

Ψευδοχρυσόλιθος (ό), minchinoss xpiso-
litъ (o ppegioasъ nlatъpъ). [ψεύδος, χρυσό-
λιθος, vezī ziv:].

Ψευδόχρυσος (ό, ή), fъkъtъ din aspъ min-
chinoss. [ψεύδος, χρυσός].

Ψευδοποδολιμαίος, α, on, minchinoss sokotitъ
de neadevъpatъ (fiind adevъpatъ). [ψεύδος, ποδολιμαίος, vezī ziv:].

Ψεύδω, viit: ψεύσω, (nas: tpe: de kъ: ē-
ψευσμαι, miчл:) dovedeskъ чева minchinossъ,
saъ ne чineва amъitъ; (obiv:) mingъ (in-
melъ snъind minchiъnъ); (in men:) amъ-
mesъkъ; (mi nas:) mъ amъmesъkъ; (kъ men:)
nъ nemepesъkъ, nъ issъtesъkъ. «Ψεύδει γάρ
ἡ πίνουσι τὴν γνώμην». Sof: (kъ men: in-
dip.) «ὦ Ζεῦ, μὴ ψεύσῃς με τῆς ἐπιούσης
ἐλπίδος». «Apstf: (mi nas:). «Μηδαμῶς ψευ-
σθῆναι τῆς ἐλπίδος». Ep: «Ἐψευσμένοι γνῶ-
μης». Ep: «Ψευσθῆναι δεῖπνου». Apstf: «Ψευ-
σθέντες τῶν σκοπῶν». Tъч: neingelentъ se
mnele date de ninditopiъ, saъ veritetopiъ
лop. «Ψευσθῆναι τῆς Ἀθηναίων δυνάμεως».
Tъч: s' aъ inuъlал in idea чеa desnpe nъ-
tepea... (mi kъ ak: ex:) «Ψεύδοιο θυμὸν».
Anпn: «Καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἐψεύσθησαν». Ksn:
(saъ kъ dat:) «Εἰ δὲ ἄρ' ἐγὼ ψευσθῆην γνῶ-
μην». Ep: 2) (miчл:) mingъ, snъitъ min-
chiъnъ; (npin xpm: kъ ak:) kalkъ, mъ a-
batъ din чева «Ἀληθεῖν καταλέξω» νη-
μεртής τε γὰρ εἰμί, καὶ οὐκ οἶδα ψεύδεσθαι».
Om: Imn: «Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω»; Od:
Δ. «Ὅς δὲ κεν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσας ψεύ-
σεται». Es: «Ἀνὴρ οὐδαμῶς οἶός τε ψεύδε-
σθαι». Dm: (mi kъ ak:). «Ἐψεύσθη τοῦτο».
Ksn: «Ψεύδεσθαι τὸ φυσικὸν κάλλος». Gpr:
a falsifika. «Συνθήκας μὴ ψευδόμενον». Ksn:
«Ἄ ὦμοσεν, εὐθύς ἐψεύσατο». Ksn: «Οὐκ ἐ-
ψεύσαντο τὰς ἀπειλὰς». Ep: le aъ adevepit
in fantъ. (mi kъ ak: de neps:) «ὦν γὰρ
ὦμος, οὐκ ἐψεύσαμην οὐδὲν σε». Sof: (mi
kъ men:) «Ἵπνου ψευσάμενος». Лъч: mingind,
kъ 'mi e somnъ. «Τὴν περὶ αὐτῶν ἡμῖν μὴ

κτείνειν ψευδοῦσαν ὑπόσχεσιν». Τσχ: [ψεύδος].

Ψευδομωτέω -ῶ, viit: -ήσω, = Ψευδορκέω, fakš minčinos; жәрәмінтә. [mi

Ψευδομότης, ου (ό), mingitorš, saš kыл-кыторš de жәрәмінтә. [mi

Ψευδωμοτος (ό, ή), desape kape a fь-кыт чинева minčinosš жәрәмінтә. [ψεύδος, дьмури].

Ψευδώνυμος (ό, ή), nšmitš kš minčinosš nšme. [ψεύδος, дьнуμ]. [de sude

Ψευδωνύμως, adv: kš minčinosš nšme.

Ψευδώς, adv: in kinš minčinosš, kš minčiknī. [ψεύδης]. [mi

Ψεύμα (τό), = Ψεύσμα. 2) = Ψυδράκιον.

Ψεύσις, εως (ή), mingipe; amžūipe. [ψεύδω].

Ψεύσιστυξ, υγος (ό, ή), poet: xpitopš de minčiknē. [ψεύσις, стύξ].

Ψεύσμα (τό), [ψεύδω] = Ψεύδος, saš vor-въ, fantē minčinoast, amžūitoape.

Ψεύστειρα (ή), poet: fem: al lxi ψεύ-στης, minčinoast.

Ψεύστέω -ῶ, viit: -ήσω, poet: in lokš de ψεύδομαι; saš esš de minčiknē. [din

Ψεύστης, ου (ό), minčinosš, saš mingi-торš, inmelxitorš. 2) (adfect) in lokš de ψεύδης, neadevtrātš. «Πᾶς ἄνθρωπος ψεύ-στης». Skp: [ψεύδομαι]. [de sude

Ψεύστις, ιος (ή), Euprf: = kš...

Ψεύστρια (ή), fem: a lxi ψεύστης, min-činoast, saš mingitoape.

Ψεφῶτος, α, ου, poet: mi [din

Ψεφρός, ᾶ, ον, rās: tsaxre, intšnekosš.

Ψέφας, αος (τό), = Ψέφος.

Ψεφωγής, εος (ό, ή), poet: vea kš intš-некоаст лхипе. [ψέφος, αὐγή].

Ψεφνός, ή, ον, poet: intšnekosš; (fir) neinsemaš. [din

Ψέφος, εος -ου; (τό, poet: = Κνέφας, veaпъ, intšnepikš. [de sude

Ψεφός, ή, ον, poet: = Ψεφνός.

Ψέω, Ion: in lokš de ψάω.

Ψή, poet: in lokš de ἔψη, a 3: sinr: neps: de nrel: mi

Ψῆ, At: in lokš de Ψᾶ, a 3: sinr: neps: de npez: al lxi ψάω.

Ψῆγμα (τό), fьpimitapъ, niatxptъ, pь-зъitpъ (upin: de metaš, mi naptik: de apъ; nisiš de apъ; (poet: in nen:) nrafš (Esx: Ar. 451). [mi

Ψήκτος, ή, ον, pьzъitš, nelezitš kš ψή-κτρα (bezlzi:); saš apimitorš de pьzъi-pe. || (səst: vtrp:) = Μεδυμος (sanigъ, fiind kš se pado la notpivipea zmulxtr-peī sase). [mi

Ψηκτήρ (ό), mi

Ψήκτρα, ας (ή), insipamintš de pas, pь-зъit, saš fpekai, pьzъitoape, pьndea, ne-rie: naptik: pesalъ de kalš; səš mi re-вrea. [ψήχω].

Ψήκτρια (ή), = Ψήκτρα.

Ψῆλαι, nex: l: de inf: al lxi ψάλλω.

Ψηλαφάω (mi Ion: έω) -ῶ, viit: -ήσω, [ψῆλαι, άφή] niaptiš. «Ψηλαφώμεν ἐν σκό-τω τὰ πρόγματα». Apstf: [de sude

Ψηλάφημα (τό), niaptitpъ [mi

Ψηλάφησις, εως (ή), niaptipō. [mi

Ψηλαφητός, ή ον, niaptitš, saš de niaptit, saš anekat kš mīna. [mi

Ψηλαφία, mi Ion: Ψηλαφή (ή), = Ψη-λάφησις. [de sude

Ψηλαφίζω, viit: -ίσω, rap in lokš de ψηλαφάω. [mi

Ψηλαφίνδα, adv: (ka nšme) xñš felš de жокš, da vava mīka, saš vava oapna. (bezl mi mūdā).

Ψηλαφών, poet: (prin intpoxnepe de o) in lokš de ψηλαφῶ.

Ψηλαφώδης, εος (ό, ή, (воднаш) kape in pesingipe din fьpvingealъ imi mīkka mīncelo in toate xepgile, ka kšm ap ni-nti (bezl mi карфологέω) [ψηλαφάω].

Ψήληξ, ηκος (ό), [ψιλός] kokoxš fьpъ kpeastъ.

Ψήν, ψήνος [ψάω] (ό), xñš felš de in-сektъ, saš mьskxixitъ, kape oind in s-o-kinī tьlesnente koaxerea smokineop. [de sude

Ψήνίζω, viit: -ίσω, = Ψήνάζω, tьlesne-skš, saš rьvesekš koaxerea smokineop, mi (avex:) a finičeop apxkñad semin-uoasa пхлере вьрпъt in florile fem: (bezl Ep: A'. 193). 2) (fir: in pш: sensš) = Бинέω. «Οὐδείς κομήτης, ὅστις οὐ ψήνίζεται». Kom: 2) (in Apstf: In: 553) imitš komo-dia poetkxi Marnesš intikxatъ Ψήνης.

Ψήνος, η, ον, poet: = Ψεδνός.

Ψῆξις, εως (ή), [ψήχω] pьzъipe, saš fpekape kš nepie mi va; pestapъ

Ψῆρ, ψήρος (ό), Ion: in lokš de ψάρ.

Ψηροπυρίτης, ου (ό), = (saš rpeu: in lokš de) Ψηροπυρίτης. [ψήρος, пүр].

Ψήρος, ή, ον, Ion: in lokš de Ψαρός, = Ψηρός.

Ψῆσσα (ττα), ης (ή), xñš felš de ne-mle (bezl σίλαχης) 2) (fir:) prostъ mi neulxkxiš rasmegš, saš napsitš.

Ψήστος, ή, ον, [ψάω] fьpkuš, pьzъitš, antepš. || (səst: vtrp:) = Ἀδωξ (ό).

Ψῆττα, ης (ή), At: in lokš de Ψῆσσα.

Ψηττάδιον, saš (maī prov:) Ψηττάριον (τὸ), dim: ал лѣи ψήττα.

Ψηττοειδής, εὖς (ὁ, ἡ), чед din sořel, saš asemena peñtelaī [ψήττα, mi eĩdos]. [mi Ψηφάξ, ακος (ἡ), = (maī inprov: Dor:) Ψάφαξ.

Ψηφάω -ω, viit: -ήσω, las: in lokš de ψηφίζω.

Ψηφηγορέω -ω, Ψηφηγορία, Ψηφηγόρος, maī poš in lokš de ψηφογορέω, mi чл:

Ψηφιδοφόρος (ὁ, ἡ), = Ψηφοφόρος.

Ψηφιδώδης, εὖς (ὁ, ἡ), miñš de pñetpichele. [mi

Ψηφίζω, viit: -ίσω, sokoteskš kš pñetpichele (ka kš vobī); (in pen:) = Λογίζομαι. «Ψηφίζει τὴν δαπάνην». Skr: «Ψηφίζω, πόσον δώσει». Engr: 2) (par in lokš de o-viñ: miñk:) inī daš volkl, anrovezš (xotē pteškš) čeva prin dape de votš; (simn:) inī daš pteperca. «Δίκεν ἐψήφισαν». Sof: al pñadinal. «Πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν ψηφίζομέν σοι διδόντες». Epr: iap oviñ: miñk). «Εἰς ὕδριαν ψηφίζεσθαι». Ksn: (vozī ὕδρια) «Ψηφίζομένων ὁ τελευταῖος». Apslf: (mi kš ak:). «Ψηφισαμένων ταύτων διακτών». Dm: (mi kš dat: perin:). «Εἰ γὰρ εἴησαν δύο τινες ἐναντίοι νόμοι, καὶ τινες ἀντίδοιοι ἀγωνίζοντο, ἀξιολή δ' ἐκάτερος νικᾷν, μὴ τὸν αὐτὸν δεικνύων νόμον, εὖν ἀμφοτέρους ἐν δέπου ψηφίσασθαι, οὕτε χιτέρω ψηφίζομένους εὐρακεῖν». Dm: (mi kš amīsdos). «Ψηφίζεσθαι τι πολιτεῖαν». Π: (saš kš inf:). «Λεωνίδης δὲ αὐτοῦ μένειν ἐψήφιστο». Epr: «Ἐψήφισαντο αὐτοὺς εἶναι πολεμίους». An: «Κἀγὼ τούτου γνώματος κοινωνὸς ὢν, ψηφίζομαι τι δρᾶν». Esxl: (mi in anax:) «Ψηφίζεσθαι, ὥστε mi чл:». Ksn: [ψηφίς].

Ψήφιος, η, ον, fьkštš din pñetpichele ve-zī mi ψηφωτός. [ψήφος].

Ψηφίον (τὸ), dim: ал лѣи ψήφος, mī pñetpichele. 2) (Biz:) lokš, xade se adsnē supre votape, sfatā.

Ψηφίς, ἰδος (ἡ), = Ψήφος. pñetpichikš; pñatp de inelš (preçioas). «Ἰστορικὴ —». Lks: folositoape la konstruxija mosaikkalī. [ψήφος].

Ψήφισμα (τὸ), xotēpipe datz de sfatā, saš de adsnape de nopopš prin votape, (Franç:) dekpetš; (zne-opī) proiēktš pro-ušš in kiozēpea adsnepīl, (Franç:) mo-tioa. (de xade) «Ψήφισμα γράφειν». Pīp: a pronasne (a snasne la anroveapea nopodkalī) znš proiēlš de leçe. [ψηφίζομαι].

Ψηφισματοπώλης, ον (ὁ), kom: viñzētopš de dekpete. [ψήφισμα, πώλης].

Ψηφισματοδότης, εὖς (ὁ, ἡ), чед in felš (stilš) de dekpetš anrovatš prin sotape de adsnape, saš sfatš de nopodš [ψήφισμα].

Ψηφιστής, οὐ (ὁ), sokolītopš (apinç: kš pñetpichele ka kš vobī). [ψηφίζω]. [de xade Ψηφιστικός, ἡ, ον, atinçētopš de, saš in-deminatīkš la sokolipe.

Ψηφόβολον (τὸ), = Κηθός, znš felš de naħapš de kopnš, din kapo se arsnkš pñetpichele saš kšvele la žokš, (Franç:) cornet [ψήφος, βάλλω].

Ψηφοειδής, εὖς (ὁ, ἡ), asemena (de fel-lal) znēi pñetpichele de ptepmš. [ψήφος, εἶδος].

Ψηφοθετέω -ω, viit: -ήσω, inokmeskš pñetpichele in felš de mosaikš. [ψηφοθέτης]. [de xade

Ψηφοθέτημα (τὸ), konstruxije de pñetpichele in felš de mosaikš.

Ψηφοθέτης, ον (ὁ), amezētopš de pñetpichele in konstruxije (meñterš) de mosaikš. [ψήφος, τίθημι].

Ψηφοκλέπτης, ον (ὁ), = Ψηφοπαίκτης. [ψήφος, κλέπτω].

Ψηφολογέιον (τὸ), tabal de sokolīt pñetpichele in žokš de kšve, saš de damš (salpanpīš, mi чл:), (Franç:) échiquier. [mi

Ψηφολογέω -ω, viit: -ήσω, = Ψηφοπαίκτης. 2) = Ψηφοθετέω. [ψήφος, λόγος]. [de xade

Ψηφολόγημα (τὸ), = Ψηφοθέτημα. [mi

Ψηφολογητός, ἡ, ον, akkratš kš pñetpichele in felš de mosaikš, = Ψηφωτός.

Ψηφολογία (ἡ), konstruxije, akkrape de pñetpichele in felš de mosaikš. [mi

Ψηφολογικός, ἡ, ον, atinçētopš de inss-milš lxi) ψηφολόγος. [din

Ψηφολόγος (ὁ, ἡ), = Ψηφοπαίκτης. 2) = Ψηφοθέτης. [ψήφος, λέγω].

Ψηφοπαίκτης -ω, viit: -ήσω, mš žokš in (fakš felzēpīte žokzpiī supre netrečere pñetpichor kš) pñetpichele; (fir: kš ak: el:) žokš viklenī, inmelztopī in čeva. «Τὸ δίκαιον —». Ls: [din

Ψηφοπαίκτης, ον (ὁ), kškztopš kš pñetpichele, eskamotopš; (in pen:) marlatanš.

Ψηφοπαίξια (ἡ), eskamotepiea kškztopš-lxi kš pñetp. [ψήφος παίζω].

Ψηφοποιός (ὁ, ἡ), fьkštš de pñetpichele (de kšve, saš de mosaikš). 2) (fir:) viklenītopš in votapi. [ψήφος, ποίω].

Ψήφος (ἡ), [ψάω, ψία] pñetpichikš (apinç: de ptepmš de mare, prin xpm: pouzš, po-iznāš, stikloas). «Οὕτω δέ τι ἀσθενέας, ὥστε καὶ εἰ ψήφω μὲνη βαλέεις. διατετρανέεις». Epr: 2) pñatp preçioas (skemnt). «Ψήφοις ποικίλος». Lks: = Ψηφωτός, saš Διαλίθος.

3) (ka din felxpite intrepzimgtēpi) nīatp de жокка damei (satpaniislaī, mi cl.), = Πεσσός; nīetpīcīk, kē kape fēceā soko-
lealē (ka kē vovī), saš rīcīāš (npekkm
la noī daš kē vovī, vezī θριαί), saš /mai
des: mi ovīc:) votaš. «Λογίζεσθαι ψήφοις». Ep: saš «Ἐν ψήφῳ λέγειν». Esx: = Ψηφί-
ζειν, a sokoti. «Λόγισαι μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀ-
πὸ χειρὸς». Apstf: «Οἱ περὶ τὰς ψήφους». At: zapafii. «Διακυβεύων πρὸς αὐτὸν, καὶ τὰς
μὲν ὑπὲρ ἐκείνου τιθεῖς, τὰς δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
ψήφους». Pl. «Ἡ διὰ τῶν ψήφων μαντική». Anldr: «Ψήφος λευκή μέλαινα, πλήρης, σώ-
ζουσα, mi cl.». Lks: «Τὴν δὲ ψήφον οὐκ ἐς
καδίσκους ἀλλὰ φανεράν εἰς τὰς τραπέζας τὰς
ἐν τῷ πρόσθεν αὐτῶν χειμένας ἔδει τίθεσθαι». Ls: (de xnde 4) (npin intind:) nēpepe de
membrā snel adxnpī pēvīve, votš; (in
nen:) xadikāt, xotēpīpe; (in intind:) do-
vadē. «Ψήφον διδόναι (τίθεσθαι, αἶρειν, φέ-
ρειν, διαφέρειν, ἐπάγειν, mi cl.)». Lks: =
Ψηφιοφρεῖν, ψηφίζεσθαι. «Ἐς τεύχος οὐ δι-
χορρόπως ψήφους ἔθεντο». Esxl: aš votat
in xnanimitate. «Ὡς δὲ διενέμοντο τὰς ψή-
φους ἐπὶ τῷ βωμῷ, πᾶς τις αὐτέων ἐωυτῷ ἐ-
τίθετο τὴν ψήφον». Ep: «Δίκης βραβεῖς πά-
ροισιν ἐν Ἀρείοισι ψήφον διαίσουσιν». Esr:
«Ὅτε γὰρ ψήφος ἐδίδοτο, ἀποφηρίσασθαι ἔφη». Ksn: (mi kē dat:). «Οὕτω ψήφος αὐτῷ ἐπῆ-
κτο περὶ φυγῆς». Ksn: nē se sēxēsese la
votape inkē eksīlapea lxi. (mi fir:) «Ψή-
φος φλεγυρὰ βροτῶν». Kpat: ovīteaskē fa-
mē, saš onīnīe. «Ψάφον ἐαυτὰς διδοῖ». Hind:
povē, dovadē. (de xnde) «Λιθίνη ψήφος». Hind:
κολοαντ, ne kape epa sēxēpīš de-
kretš de pēvīkē adxnapē. 5) (xne-opī
lokalē de votape, saš xotēpīpe, xadikē-
topīe. «Ἐν ταῖς Ἀθήναις ἐστὶν ὅσια ψήφος,
ἐν Ἀρείῳ ποτε Ζεὺς εἵσατο». Esr:

Ψηφοφαγέω -ō, viit: -ήσω, mēnīnkē (mē
xpnēsskē kē) votēpī, (ad:) imī vīnzē (ka
xadikētopē, saš alēpētopē) votēx, mē mi-
tēskē, (vezī mi kuamotēwē). [ψήφος, φάγω].

Ψηφοφορέω -ō, viit: -ήσω, imī daš votēx,
votēzē; (kē ak:) alēgē ne čineva kē vo-
tēx meš. [mi]

Ψηφοφορία (ή), dape de votē, votape.

Ψηφοφόρος (ό, ή), [ψήφος, φέρω] votē-
topē, saš čel kē dēvēzē de votape.

Ψηφώω -ō, viit: -ώσω, = Ψηφοθετῶ. [ψή-
φος]. [de xnde]

Ψηφωσις, εως (ή), = Ψηφολογία. [mi]

Ψηφωτός, ή, όν, komnēssē din nīetpīcele.
|| (sxēst:) Ψηφωτόν (se ing: ἔργον), mosa-
ikē. «Ψηφωτή (se ing: γῆ)». Glis: ameste-

katš kē nīetpīcele.

Ψήχω, [ψάω] viit: ψήξω, fpekš; (desape
kalē) dēstlē; (npin intind:) toveskē (npin
mīlatē fpekētopē); (fir:) mīnrlīš, līngē-
meskē.

Ψῖ (τό), nedekā: Psi, nēmele lītepeī Ψ.

Ψῖ, poet: in lokē de spī, saš spīn.

Ψιά (ή), glis: [ψάω] = Ψηφίς, nīetpīcīkē
(de mēpmē de mare); (in nen:) fēpīmī-
topē; vērē, nīkētopē, saš stponitēpē de
ploae. 2) (xne-opī) in lokē de έψιά, жо-
кпrie; rāzmē; distrakcie, netpečere.

Ψιάδδω, Dor: in lokē de...

Ψιάζω, viit: -άσω, [ψιάς] poet: nīkē. 2)
= Έψιάομαι, mē жокē, mē desfētežē, ne-
tpekē.

Ψιαθηδόν, adv: = Φορμηδόν, in felē de
porojinē. [ψιαθος].

Ψιαθίδιον (τό), dim: al lxi...

Ψιαθιον (τό), dim: al lxi ψιαθος, poro-
jinioarē

Ψιαθοπλέκος (ό, ή), inpletitopē de poro-
jine. [ψιαθος, πλέκω].

Ψιαθοποιός (ό, ή), fēkētopē de poroji-
ne, porojinarē. [ψιαθος, ποιός].

Ψιαθος (ή, mi pap ό), [ψιάζω] poroji-
nē; (etimāp:) skēpētoape de vpinzē; (x-
ne-opī) znē felē de plantē, porozē, saš
pāpēpē. [de xnde]

Ψιαθώδης, eos (ό, ή), inpletitē ka po-
rojina.

Ψιάξ, ακος (ά), Dor: in lokē de...

Ψιάς, [ψιά] ádos (ή), poet: in lokē de
fēxās, nīkētopē de poē; vērē, stponitēpē
de ploae.

Ψίδιον (τό), (papē mi mai noš, in lo-
kē de sídion).

Ψίθος (ό), Ion: in lokē de ψιαθος.

Ψίθιος, α, οι, (npin: σῆνος, vīnē) čel
din via nēmitē ψίθια. (vezī mi prāmneios).

Ψίθος, eos -ους (τό), Sxl: inxēpētopē,
okēpētopē. (vezī mi ψύθος).

Ψίθυρ, υρος (ό), glis: in lokē de ψίθυρος.

Ψιθύρα (ή), [ψίθυρος] znē felē de mē-
sik: instrpmīntē, = Σείστρον, saš Κρόταλος,
(alt:) ἄσκαρος.

Ψιθυρίζω, [ψίθυρος] viit: -ίσω, mēxēie-
skē, monteskē (kē dat: kēlva la xpeke;
vopēskē in askēnsē; vomepēneskē, mēp-
mēpēzē. [de xnde]

Ψιθύρισμα (τό), mēxēitēpē, montē; vop-
pīpe ne askēnsē. [mi]

Ψιθυρισμός (ό), mēxēipē, montipe. [mi]

Ψιθυριστής, ού (ό), mēxēitopē, montitopē,
(vopēitopē ne askēnsē); (npin intind:)

vorbitorǝ de pǝǝ, pǝpǝtorǝ, zavistǝitorǝ, = Ψιθυρος.

Ψιθυρος (ό), [imit:] mǝmǝitǝpǝ, mǝntǝ. || (adǝkt:) = Ψιθυριστής, vorbitorǝ de pǝǝ ne askǝnsǝ, zavistnikǝ, intǝpirantǝ. «Ψιθυρον ἄνδρα ἔκβαλε τῆς οἰκίας». Γnm:

Ψιλαγία (ή), komandǝ de ǝmor-armamǝ ostamǝ. [din

Ψιλαγός (ό), komandipǝ de ǝmor-armamǝ ostamǝ. [ψιλός, ἄγω].

Ψιλαξ, ακος (ό, ή), poet: in lokǝ de ψιλός, golamǝ, fǝpǝ pǝpǝ.

Ψιλάς, α saǝ ᾱ (ό), Dor: Lakon: in lokǝ de ψιλάξ.

Ψιλεύς, έως (ό), rǝs: mǝfǝl xopǝlǝfǝ (fir: de la ǝmor-armamǝ ostamǝ). [ψιλός].

Ψιλή, fem: al lǝfǝ ψιλός.

Ψιλήται (οί), = Ψιλοί, mi Γυμνήται, ǝmor-armamǝ ostamǝ. [mi

Ψιλίζω, viit: -ίσω, = Ψιλώ (part: in gram:) skriǝ, saǝ pronǝnǝpǝ kǝ ǝǝǝpǝ prosodie. [mi

Ψιλικός, ή, όν, atinǝtorǝ de ǝmor-armamǝ ostamǝ. «Τὸ ψιλικόν». Kolek: in lokǝ de οί ψιλοί. [ψιλός].

Ψιλινός, η, ον, Lakon: in lokǝ de πτέρινος. [din

Ψιλις, Lakon: in lokǝ de πτέρις.

Ψιλιμός (ό), = Ψιλωσις (prinǝ: de silabǝ), skriǝ, saǝ pronǝnǝpǝ kǝ ǝǝǝpǝ ǝǝǝpǝ. [ψιλίζω].

Ψιλογραφέω -ώ, viit: -ήσω, skriǝ kǝ somnǝ de ǝǝǝpǝ ǝǝǝpǝ, saǝ kǝ skǝrǝ, saǝ simǝlǝ (dixronǝ) vokǝlǝ, saǝ (ǝneopǝ) ǝǝǝpǝ konsǝnǝ. [ψιλός, γράφω].

Ψιλόδαπτις, ιδος (ή), = Ψιλοτάπης. [ψιλός, δάπτις].

Ψιλόδορος (ό, ή), [ψιλός, δορά] ǝel kǝ pǝele golamǝ, neǝpǝoasǝ.

Ψιλοκιθαριστής, ου (ό), kitapistǝ, kǝpe nǝ in ǝǝǝmǝ kǝntǝpǝ kitǝpǝfǝ mi kǝ rǝasǝl ǝǝǝ. (inǝpot: de κιθαρωδός). [ψιλός, κιθαριστής]. [de ǝnde

Ψιλοκιθαριστική (ή), mǝmǝmǝrǝl de a kǝntǝ kǝ kitǝpǝ fǝpǝ konǝertǝ vokǝlǝ.

Ψιλοκορρέω -ώ, viit: -ήσω, At: in lokǝ de ψιλοκορρέω. [din]λοκόρης.

Ψιλοκορρέης, ου (ό), At: in lokǝ de ψι-

Ψιλοκορρέω -ώ viit: -ήσω, sintǝ ..

Ψιλοκόρης, ου (ό), ǝel kǝ kapǝr pǝmǝvǝ, golǝ de pǝpǝ. [ψιλός, κόρη].

Ψιλόκουρος (ό, ή), poet: [ψιλός, κουρά] pasǝ in kǝntǝ de a se pǝpǝ pǝmǝvǝ.

Ψιλόκρανος (ό, ή), golǝ de pǝpǝ (pǝmǝvǝ) ne kapǝ. [ψιλός, κρένον].

Ψιλομετρία (ή), poesie roalǝ (fǝpǝ kǝntǝpǝ, neǝpǝkǝ). [ψιλός, μέτρον].

Ψιλον (τό), Dor: Lakon: in lokǝ de πτῖλον.

Ψιλός, [ψίω] ή, όν, netedǝ, lǝvǝfǝ, fǝpǝ neǝpǝ (fir:) roalǝ; lǝnsitǝ de nomǝ: neapmatǝ; (desǝpǝ kalǝ) neǝmǝlatǝ, saǝ demǝlatǝ; (in ǝen:) lǝnsitǝ de ǝeva; (rǝm:) inǝpot de δαούς, kǝ ǝǝǝpǝ ǝǝǝpǝ. «Δέρμα ἐλάφοιο ψιλόν».

Od: N. «Ψιλή (inǝpǝǝnǝ mi fǝpǝ) έσθής».

Lks: neǝpǝoasǝ, saǝ fǝpǝ pǝpǝ. «Ἡ δὲ ἴδεις ψιλὴ ἐστὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν δεξιὴν πᾶσαν».

Er: (mi fir:) «Ψιλή ἄρῳσις (γεωργία)». Om: mi Tkr: fǝpǝ ǝǝǝpǝ de nomǝ. «Τὰ ψιλὰ (se inǝ: χωρία)». Ksn: «Πεδίον ψιλόν».

Er: (mi maǝ komǝl: kǝ ǝen:). «Ψιλή δένδρων».

Er: «Ψιλός ἱππέων». Ksn: fǝpǝ kǝlǝpǝime. «Τὴν δὲ (ναῦν) ψιλὴν φέρε κύμα».

Od: M: fǝpǝ vǝsǝ, pǝnze, mi ǝl. «Ἐάν τε ἐπὶ ψιλοῦ (se inǝ: τοῦ ἵππου), εἴαν τε ἐπὶ τοῦ ἐριππείου καθίζητε».

Ksn: «Ψιλὴν ἔχων τὴν κεφαλὴν εἰς τὴν μάχην καθίστατο». Ksn: neakǝpǝritǝ kǝ kǝifǝ. «Ψιλὸν νέκυν».

Sof: neǝrǝonǝtǝ. «Ψιλή μάχαιρα». Ksn: roalǝ, fǝpǝ teakǝ. (iar o-vǝ:)

«Ψιλός (se inǝ: ǝpǝlǝn)». Lks: neapmatǝ, saǝ ǝmor-armatǝ. «Ὅπλίζει τὸν δῆμον πρότερον ψιλὸν ὄντα».

Tǝv: «Ψιλοὶ ἀκοντισταί». Ksn: ǝmor-armamǝ. (mi in:)

«Ψιλοί». Takt: (at:) γυμνήτες, (mi avǝs:). «Ψιλή σκευή».

Tǝv: a ǝmor armamǝlǝp (ostamǝ). «Ψιλαὶ ἐργασίαι». Apst: a le ǝmor-armamǝlǝp (ostamǝ).

«Ψιλή ποιήσις». Apst: ǝea fǝpǝ kǝntǝpǝ. «Ψιλός, λόγος». Plǝ: prozaikǝ; saǝ neapǝkatǝ la fiinǝ adǝvǝrǝlǝ. «Ψιλὸν ὄμμα».

Sof: rǝmasǝ sinǝpǝ. «Ψιλὸν ὄμμα». Lks: golǝ titǝlǝ. «Ψιλὰ σύμφωνα».

Grmi: neasǝpǝte. «Ψιλή (se inǝ: προσωδία)». Gram: semnǝ xǝrǝkǝpǝistikǝ de ǝǝǝpǝ vokǝlǝ.

Ψηλοτάπης, ητος (ό), kovǝpǝ (kǝlǝimǝ) fǝpǝ laǝe saǝ pǝpǝ. [ψιλός, τάπης]. [de ǝnde

Ψιλόταπις, ιδος (ή), = (saǝ rǝm: in lokǝ de) Ψιλόδαπις.

Ψιλότης (ή), lǝnsǝ de neǝpǝ (de nomǝ, mi ǝl); netezime, rǝlǝvǝǝne; pǝmǝǝvǝ;

(gram:) ǝǝǝpǝime de vokǝlǝ, neasǝpǝǝie.

Ψιλοτοπαρχία (ή), (o demnitǝ in Eǝi-ntǝ) stǝpǝnǝpǝ de ǝapǝ roalǝ (fǝpǝ nomǝ, neǝlǝtǝvǝtǝ), saǝ kǝ nǝme (titǝlǝ) golǝ. [ψιλός, τόπος, ἀρχή].

Ψιλώ -ώ, viit: -ώσω, fakǝ (lasǝ) ne ǝineva golamǝ de neǝpǝ (pǝmǝvǝ); ǝǝmǝlǝesǝ;

(fir:) rǝlesǝkǝ, desnoǝfǝ de ǝeva, saǝ de totǝ den' inǝpǝǝpǝ de ǝeva, saǝ de ǝineva. «Ψιλώσαντες αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν».

Er: «Ἐπεμπεν ἐπὶ τοὺς Μῆδους ὡς ψιλῶων αὐτόν».

Ksa: (mi nas:) «Κρέα ἐφιλωμένω τῶν δ-
στέων». Ep: «Χελιδόνες ἐφιλωμένα». Apsl:
kamallite. «Ἀρχόμενος φιλοῦσθαι». Aks: a'i
kaden pēra. 2) (gram:) = Ψιλογραφῶ. mi
Ψιλοθρον (τὸ), desnoapo kontpa saš op
ne alit komposižie sivekewsto la) kade-
pca pēra. 2) (naplita) enš fola de niaa
iz. a lo kēria semlugo aš aueasit insk-
nimo, pismē. φιλός].

Ψιλωμα (τὸ), naple a tpepaxi roxitz de
perī; saš osš rōlš (fēpē karne) [φιλώω].

Ψιλῶς, adv: simpla; rol; fēpē ničī o po-
doav; (gram:) neaspirat, kē sēnētš sēv-
gipe (de vokalt, saš konsēnē); kē se-
maka prosodiakš filā. [φιλός].

Ψιλωσις, εως (ή), smkhpere, saš kam-
lipo de perī, nene, mi čl: (fir:) rolire,
desnoiere de čeva. 2) (gram:) skripere kē
semnš, saš pronzhpere de zicere kē gla-
sš de sxlape sēvgipe. [mi]

Ψιλωτής, οῦ (ό), roaitopš, desnoitopš,
desapmtopš, kamallitopš, mi čl: (gram:)
skritopš, saš pronzhpitopš de zicēpī saš
aitere kē sēvgipe sxlape (neaspirate). [φι-
λώω]. [de znde]

Ψιλωτικός, ή, ον, folositopš la rolire,
smkhpere de pēpš, kamallipe, rolire, des-
noiere, mi čl: 2) (gram:) obivsitš a pro-
naka kē sxlape sēvgipe (neaspirat) zi-
chēpīe. «Οἱ Αἰολεῖς καὶ Ἴωνες ψιλωτικοί». Aks:

Ψιρόθιον, mi Ψιρμόθιον (τὸ), = Ψιρμόθιον.

Ψιρμόθω -ō, viit: -ώσω, = Ψιρμόθω.

Ψιρμόθιον (τὸ), = Ψιρμόθιον.

Ψιρμόθος (ό), = Ψιρμόθος.

Ψιρμόζω, viit: -ίσω, = Ψιρμόζω. mi

Ψιρμόθιον (τὸ), dpešš, sxlamanš, saš
sēvpešš. [ψιρμός].

Ψιρμόφανής, έος (ό, ή), pēpētš (ase-
mēne) ka dpešš, saš sxlamanš. [ψιρμόθιον,
φαίνω].

Ψιρμόθω -ō, viit: -ώσω, sēvtešš kē dpešš,
saš sxlamenesks [ψιρμόθιον].

Ψιρμόθως (ό), sxlamenipe. [ψιρμόζω].

Ψιρμός (ό), = Ψιρμόθιον. [φίω, saš Ep:
σεμμυρόου].

Ψιρμόθω -ō, viit: -ώσω, = Ψιρμόθω.

Ψινός, άδος (ή), (uplita: άμπελος, vie)
kape imi kēapēpē tpepzele, mi frolire.
(vezī mi rōdš). [din]

Ψινούμι, viit: -ψινούμαι, (uplita: desne
frozze mi ponde) kazš mai naito de
speme. [mi]

Ψιξ, ψυχός (ή), fēpīmitpē (uplita: de
nīne). [mi]

Ψίσις, εως (ή), via: fēpēpē, touipe;

pōdepe; (uplita: itind:) stpikape. [ψίω].

Ψίττα, spirētš vīovnesks, = Σίττα, nst.

Ψίττα (ka adv:) «Ψίτταν κατατρίνας». Aks:
(Apsl:) iste, ka de roaap. [de znde]

Ψιττάζω, viit: -άσω, stpīgē ψίττα, nst,
conesks ka vīovanī oile.

Ψιττάκη (ή), = Ψιττάκος

Ψιττάκιον (τὸ), = Πιστάκιον.

Ψιττάκος, (ό), napagalš.

Ψυχάρπαξ, αγος (ό), xpēnitopš de fēpī-
mitpē de nīne (neme de moapīe in
Batpaxk:). [ψίξ, άρπαξ].

Ψύχη (ή), Gas: = Ψίξ

Ψυχίδιον (τὸ), dim: al lēī ...

Ψύχιον (τὸ), dim: al lēī ψίξ, fēpīmitpē-
pē. [de znde]

Ψυχώδης, εος (ό, ή), asemēne (de o
poitpē la mēpīme) kē o fēpīmitpēpē.

Ψυχολογῶ, ō, viit: -ήσω, adnēš fēpī-
mitpē de nīne. [ψίξ, λέγω].

Ψυχώδης, εος, (ό, ή), = Ψυχώδης. [ψίξ]

Ψίω, viit: ψίσω, poet: pap in lokē de
ψάω, fēpīmitpēzš. tokš mēpant. «Γνάθω—».
Aks: mestekš, mēnīnkš.

Ψὸ, aklam: (ekspim: de skirpē) sf!
(Fpān:) fi!

Ψόα (ή), [ψόα] (uplita: la im:) kēp-
nripē den' inprekaxa (mēskī) pēnīki-
lor; (in pen:) pēnīkīl.

Ψογερός, ά, ον, vpednīkš de xēp 2)
xēlitopš, kēfēlitopš, vorvitopš de pēš.
«Ἀρχιλογος —». Pind: [mi]

Ψόγιος, α, ον, indrent: in lokē de ψέ-
γιος. [din]

Ψόγιος (ό), [ψέγω] xēp, defaimē, vor-
pē de pēš.

Ψόγιος, α saš os, ον, gas: in lokē de
Ψόλοεις. [din]

Ψόθος (ό), poet: in lokē de ψόλος, fēmš;
vēnsnē; sēvzē; fēnīnīne. 2) (dialek):
in lokē de ψόφος, vzetš, sromotš.

Ψότα (ή), = Ψόα, mi Ψόα. [de znde]

Ψοίτης, ου (ό), čel den' inprekaxa pē-
nīkīlor «Μυελός». Anat. mēdēxa kīpuei-
lor de aīagē pēnīkīl

Ψολέεις, εσσα, εν, poet: (ψόλος) pēnīš
de fēmš, de vēnsnē, apafš de kēpēnī,
saš de fēnīnīne. «Κεραινός —». Om:
nīpaitopš de naplea tpepaitē.

Ψολοκομπία (ή), kom: mēdēpōasē vor-
pē, fēpēpōnē. [ψόλος, κόμπος].

Ψόλος (ό), [in afia: kē σποδός] sēvzē;
fēnīnīne.

Ψόρος (ό), enš folā de nēnte.

Ψοφέω -ō, viit: -ήτω, fēkš sromotš, kē -

(povī). spēklezš sšflete. [ψυχῶγος]. [de
ende

Ψυχῶγος (τὸ), mīklokš de a mīn-
rīša, a īnveselī, a distra ne čineva; (sne-
opī, mīklokš de atračere, momealt.

Ψυχῶγος (ή), kondčere in iadš, saš
readčere de akolo de sšfletš de moptš
(treaba lxi Merkš, saš a vřžitopřlxi).
2) (maš des) īnveselīre, saš amčīre de
sšfletš, mīnčīre, distračīre. [mī

Ψυχῶγος, ή, όν, priinčosš, folosito-
př la mīnčīre de sšfletš, īnveselīre,
distračīre, saš atračere kčīre sine, amčī-
re, mī čl: [mī

Ψυχῶγος (τὸ), lokš, xnde vřžito-
př readč ne mčmīntš sšfletele dīn iadš,
vřžitopř de sšflete. 2) lokš de netre-
čere, de distračīre saš īnveselīre 3) (in
Třp:) gačř, přin kare inčř aerčl (in
vafe de metale, mī čl), peshfłtoare,
(Frang:) sounřail. [dīn

Ψυχῶγος, (δ, ή), atrčřtopř, saš a-
mčitopř de sšfletsł omčlxi. «Πειθώ—».
Lks: 2) (ka epit: al lxi Merkš) = Ψυχο-
πομπός. 3) (ka sřst:) vřžitopř readččř-
topř de sšfletele moptłor dīn iadš ne
pčmīntš. (Eřp: Alk: 1140). 4) (la Ale-
ksandr:) = Ψυχέμπορος, překšitopř de
sšflete, de povī. [ψυχή, άγω].

Ψυχάζω, viit: -άσω, mč pčkoreskš la
xmčř, inī iad aerč, peshfł. [mī

Ψυχάζος, α, ον, al sšfletsłxi, saš sšflet-
elop moptłor. [ψυχή].

Ψυχαπάτης, ou (δ), amčitopř (momi-
topř), saš atrčřtopř, mīnčitopř de sš-
fletš. «Ψυχοπάτης—». Eņpř: [ψυχή, άπάτη].

Ψυχάριον (τὸ), dim: (desnreč): al lxi
ψυχή.

Ψυχάρπαξ, αγος (δ), nam: xřnitopř de
sšflete. [ψυχή, άρπαξ].

Ψυχαστής, ou (δ), kare peshfł, se re-
korente, inī iā aerčl la lokš pčkoresš.
[ψυχάζω].

Ψυχάω -ω, viit: -ήσω, = Ψύχω.

Ψυχείνος, [ψύχος] ή, όν, pčkoresš. «Τὰ
ύλῶδη τοῦ μὲν χειμῶνος ἀλεινὰ, τοῦ δὲ θε-
ρους ψυχεῖνὰ». Ksn:]96, 123).

Ψυχεῖον (τὸ), = Ψυγεῖον. (bezī At: Γ'.

Ψυχεμπορικός, ή, όν, inšmitš nerčmč-
topřlxi de sšflete, saš de povī. «Ψυχεμ-
πορική (se inč: τέχνη)». Plt: neromč kč
povī, (mī Biseř:) kč sšflete. [dīn

Ψυχέμπορος (δ), nerčmčtopř de sšflete
(ad: oamenī povī). [ψυχή, έμπορος].

Ψυχή (ή), [ψύχω] sšfłare, peshfłare.

«Οὐκ εἴ ἡμᾶς οὐδὲ ψυχῆς λαχεῖν». Lks: ničī
sč peshfłm. (de xnde 2) (přin inčind:)
viagč. «Οὐκ ἀπὸ τρόπου τὴν ψυχὴν ὀνομά-
ζεσθαι παρὰ τὴν φύσιν». Pl: «Ὅτι ἔσωσε
βασιλέως τὴν ψυχὴν». Eřp: «Αἱ μέγισται θα-
πάται τοῖς τυράννοις καὶ ἀναγκαιοτάται εἰς τὰς
τῆς ψυχῆς φυλακὰς εἰσὶ». Ksn: «Τὸν δ' ἔ-
λιπε ψυχῇ». Om: a mčpit. (mī in paral:)
«Τὸν δὲ λίπε ψυχῇ τε καὶ αἰών». Om: «Λευ-
κανίην, ἵνα ψυχῆς ὠκιστος ὄλεθρος». Om:
«Ὅς βούληται ποινὴν τῆς Αἰσώπου ψυχῆς ἀ-
νελεῖσθαι». Eřp: «Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων». Skřp:
«Ψυχὰς παρθέμενοι». Om: přimečdsindč
'mī viaga (bezī mī κεφαλῇ). «Τὸν περὶ ψυ-
χῆς (se inč: δρόμον) τρέχειν». Prow: a 'mī
psne in perikolš viaga. (mī desnre vite)
«Κάπροι ἀπουράμενοι ψυχὰς». Es: «Ὅποια τις
ἐστὶν ἡ ψυχὴ τῶν ὀστρέων». Lkč: «Πάντα τὰ
ψυχῆς ἀμοιροῦντα». Pl: čele linsite de viag-
mč. 3) (ka fiinč abstraktš) sšfletš. «Πρῶ-
τοι Αἰγύπτιοι εἰσὶν οἱ εἰπόντες, ὡς ἀνθρώπου
ψυχὴ ἀθάνατος ἐστὶ τοῦ σώματος δὲ καταφθί-
νοντος ἐς ἄλλο ζῶον, αἰεὶ γινόμενον, ἐσδύε-
ται». Eřp: «Οὔτοι ἔγωγε τοῦτο πῶποτε ἐπει-
σθην, ὡς ἡ ψυχὴ, ἔως μὲν ἂν ἐν σώματι θνη-
τῷ ᾤ, ζῇ, ὅταν δὲ τούτου ἀπαλλαγῇ, τέθνη-
κε». Ksn: Ψυχὴ δ' αἰδὸς δὲ βεβήκει». Om:
«Πολλὰς ψυχὰς ἡρώων αἰεὶ προΐαφεν». Om:
«Ψυχαί, εἰδωλὰ καμόντων». Om: «Τί γὰρ
ᾠφελήσει ἀνθρώπος, εἰν κερδήσῃ τὸν κόσμον
ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ». Skřp: 4)
(ka isborš mī peshedingč a sšfletemčelop
natiime) inimč; simčimintš; disnosigie; voim-
mč; dopimč; (sne-opř) snipitš, čeniš.
«Εὐρωστος τὴν ψυχὴν». Ksn: «Διεπειράτο
αὐτοῦ τῆς ψυχῆς». Eřp: «Ἦν γὰρ δὴ, ὡς διέ-
δεξε, ψυχὴν οὐκ ἄκρος». Eřp: nč prea kč-
pajos». «Τίνα οἴεσθε ψυχὴν αὐτὴν ἔξειν, ὅταν
ἴδῃ με, mī čl:». Dm: kč če inimč mč va
vedea, mī čl: «Ἐξεπλάγη τὴν ψυχὴν». Eřp:
«Διτρημένος τὰς ψυχὰς». Eřp: «Μία ψυχή».
Eřp: in snanimitate. «Ἐκ ψυχῆς». «Ἐξ ὀ-
λης ψυχῆς». Skřp: «Ὡδαῖς καὶ θαλαῖς καὶ
χοροῖς τὴν ψυχὴν συγκαταμιγνύναι». Ksn: a
se kčkra dī ačestea. «Ἡ ψυχὴ μου ἐπε-
θύμει». Ksn: «Τῷ δὲ ἡ ψυχὴ σῖτον μὲν οὐ
προσίετο, διψῇ δ' ἐδόκει». Ksn: «Δοῦναι τι
τῇ ψυχῇ». Tkr: a dobindi, saš a keltsi
snpe mčlmčmipea dopimčelop. «Ἡ τοῦ Λυ-
σίου ψυχῇ». D: Al: simčimintšl charakteri-
saš in kčvintele lxi lisi. (mī desnre
vite). «Θηρίων τὰς ψυχὰς ἡμεροῦν». Iskr:
5) (přin inčind:) inš, neršonč; (poet:)
in lokš de έγω. «Τῆς έμῆς ψυχῆς γεγῶς».

Sof: «Ψύχη ψυχή»! aklam: în lokǎ de φί-
λε! «Ὡ ἀγαθὴ καὶ πιστὴ ψυχὴ»! Ksn: «Ψυ-
χαὶ ὥσεὶ τρισχιλίας». Skp: «Πᾶσα ψυχὴ». Skp:
6) f1stpe simbolǎ al nemșpiriǎ sxfle-
tslǎi. «Γίνονται δὲ αἱ καλούμεναι ψυχαὶ ἐκ
τῶν καρπῶν». Apst: 7) (fir:) = Ἐντεριώνη,
m1ezǎ (bēzī mi καρδιά). «Ἡ ψυχὴ τῆς κο-
λοκυνθίδος». Iniatp: [de xnde

Ψυχῆος, α saǎ os, on, poet: în lokǎ de
ἐμψυχος.

Ψυχιδιον(τὸ), dim: al lǎi ψυχῆ, sxflecelǎ.

Ψυχίζομαι, viit: -ίζομαι, r1s: p̄veskǎ, m̄
p̄koreskǎ. [ψύχος].

Ψυχικός, ἡ, ὄν, sxfleteskǎ, mintalǎ, saǎ
snipitǎlǎ. 2) (pap) inimosǎ, k̄p̄ajosǎ.
3) (maǐ noǎ) vitalǎ, materiǎlǎ. «Σπεί-
ρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευμα-
τικόν». Skp: 4) f̄k̄k̄iǎ nentp̄ (mintsipe
de) sxfletǎ. «Κτήσιος ἐξ ὁσίης ψυχικὰ θῶ-
ρα διδούς». Enrp: [ψυχῆ].

Ψυχινός, ἡ, ὄν, = Ψυχεινός.

Ψυχιουλκός (ὁ, ἡ), = Ψυχουλκός.

Ψυχμός (ὁ), poet: în lokǎ de ψυγμός.

Ψυχόδραβής, ἑος (ὁ, ἡ), v̄t̄m̄top̄ de
sxfletǎ. [ψυχῆ, βλάβη].

Ψυχόδωρος (ὁ, ἡ), poet: = Θυμοδόρος.
[ψυχῆ, βωρά].

Ψυχογονία (ἡ), fachepe, saǎ trachepe o-
piqinalǎ a sxfletelop, saǎ a sxfletǎlǎ.
[ψυχῆ, γόνος]. [de xnde

Ψυχογονικός, ἡ, ὄν, atinrt̄top̄ de opi-
qina sxfletelop.

Ψυχοδαίκτης, ου (ὁ), [ψυχῆ, δαίτω] sfi-
mitop̄, saǎ v̄intsitop̄, t̄p̄v̄k̄rt̄top̄ de
sxfletǎ. (enit: al Baklǎi).

Ψυχοδιάδατος (ὁ, ἡ), p̄t̄p̄sn̄z̄top̄ de
sxfletǎ. [ψυχῆ, διαδαινῶ].

Ψυχοδοτήρ (ὁ), poet: d̄t̄z̄top̄ de sxf-
letǎ, saǎ de viaḡ. [ψυχῆ, δίδωμι].

Ψυχοδόχος (κος), ου (ὁ, ἡ), p̄īīmitop̄
(folositop̄ sn̄pe lok̄kinḡ) de sxflete.
[ψυχῆ, δέχομαι].

Ψυχοειδής, ἑος (ὁ, ἡ), cel de fel̄l sxf-
letsǎlǎ. «Τὸ ψυχοειδές». parte a mintalǎ
a sxfletsǎlǎ. [ψυχῆ, εἶδος].

Ψυχόθεν, adv: poet: din sxfletǎ, din i-
nim̄. [ψυχῆ].

Ψυχοκτόνος (ὁ, ἡ), omop̄itop̄ (moral-
chemte) de sxfletǎ. [ψυχῆ, κτείνω].

Ψυχόλεθρος (ὁ, ἡ), poet: p̄p̄p̄ditop̄ de
sxfletǎ. [ψυχῆ, ὀλεθρος].

Ψυχολετήρ (ὁ), mi Ψυχολέτειρα (ἡ), [ψυ-
χῆ, ὀλέω] poet: în lokǎ de ψυχόλεθρος.

Ψυχολιπής, ἑος (ὁ, ἡ), poet: [ψυχῆ, λείπω]
l̄insitǎ de sxfletǎ, moptǎ, saǎ leminatǎ.

Ψυχομαντεῖον (τὸ), lokǎ, xnde prin vra-
je se pek̄iam̄ sxfletele din iadǎ ne p̄-
mintǎ, mi se cer̄eteaz̄ desn̄pe cele fi-
toare. [din

Ψυχόμαντις, εως (ὁ, ἡ), v̄p̄žitop̄ pe-
k̄iem̄top̄ de sxflete din iadǎ ne p̄mintǎ
a le mopt̄ilop, mi cer̄et̄z̄top̄ al lor
desn̄pe cele fiitoare. [ψυχῆ, μάντις].

Ψυχομαχέω -ῶ, viit: ἤσω, m̄ vatǎ nen-
t̄p̄ viaḡ (desn̄pe tot̄l meǎ ka x̄n̄ des-
n̄p̄t̄k̄d̄itǎ). 2) m̄ l̄ntǎ k̄ moapte, s̄intǎ în aronie, mopt̄ anevoe. [mi

Ψυχομαχία (ἡ), v̄t̄z̄lie nentp̄ viaḡ
(ad: nism̄t̄p̄iḡ, mi desn̄p̄t̄k̄d̄itǎ). [ψυ-
χῆ, μάχη].

Ψυχομυγής, ἑος (ὁ, ἡ), = (saǎ ḡresh: în
lokǎ de) Ψυχομυγής.

Ψυχοπλανής, ἑος (ὁ, ἡ), poet: p̄t̄v̄itop̄
de sxflete [ψυχῆ, πλάνη].

Ψυχοπομπεῖον (τὸ), lokǎ (p̄p̄pastie, s̄v̄-
t̄p̄an̄), prin kape se kovoap̄ în, saǎ se
pek̄iam̄ din iadǎ sxfletele mopt̄ilop. [din

Ψυχοπομπός (ὁ, ἡ), kond̄k̄t̄top̄ de sxf-
letele mopt̄ilop în iadǎ. (enit: al lǎi
Merk̄p̄ mi al lǎi Xaron̄). [ψυχῆ, πέμπω].

Ψυχοραγέω -ῶ, poet: în lokǎ de...

Ψυχορράγέω -ῶ, viit: -ήσω, mi se p̄ne
(mi se sm̄l̄pe, saǎ anevoe se desn̄apte)
sxfletsǎ din t̄p̄n̄, im̄ ese sxfletsǎ. [din

Ψυχορράγης, ἑος (ὁ, ἡ), [ψυχῆ, ῥήγνυμι]
kape se afl̄ în aronie (l̄nt̄) de moapte,
ii ese sxfletsǎ [de xnde

Ψυχορράγία (ἡ), aronie de moapte, e-
mipea sxfletsǎlǎ.

Ψυχοροφέω -ῶ, mi Ψυχορρόφω -ῶ, viit:
-ήσω, sor̄v̄ s̄in̄cele (p̄an̄i), saǎ viaga
k̄īva. 2) kom: în lokǎ de ψυχροποτέω. [din

Ψυχορρόφος, saǎ Ψυχορόφος (ὁ, ἡ), sor-
vitop̄ de sxfletsǎ, de s̄in̄cele, saǎ viaga
k̄īva. 2) kom: în lokǎ de ψυχροπότης. [ψυ-
χῆ, ῥοφέω].

Ψύχος, εος -ους (τὸ), [ψύχω] f̄p̄īr̄, p̄-
cheal̄; p̄k̄oare. «Καὶ τὸ ψύχος ἐπέτεινε
πνεύματος γενομένου». Pl: «Ψύχος ἱμείρων».
Om: dopind a se p̄k̄opi. «Ὡς δὲ θέρος ἦν,
τὰς γυναῖκας προαπεπέμψατο τῆς νυκτός, ὥς
ἂν ῥᾶον πορεύοιτο κατὰ τὸ ψύχος». Ksn:
«Ἐν τῇ ψύχει καθεύδειν». Plt: (mi im:)
«Ψύχη τε χειμῶνος καὶ θάληπῃ θέρους ἐθίζει
καρτερεῖν». Ksn:

Ψυχρός (ὁ, ἡ), poet: m̄int̄sitop̄ de
sxfletǎ, saǎ de viaḡ. [ψυχῆ, σός].

Ψυχροσασία (ἡ), k̄m̄p̄n̄ipea sxfletelop,
saǎ v̄iegsit̄oarelor în balan̄a z̄em̄tei
xot̄p̄ī (ama se înt̄z̄l̄a o tragedie a

лѣи Esxială, лѣинѣ 'mī sskīektal din vopsa-
pile 200—212 лѣи X. ал Iliadci лѣи O-
mers). [ψυχή, ἰσχυρή].

Ψυχρότελος (ό, ή), poet: kondsktioră
de sskiete. [ψυχή, στέλλω].

Ψυχρῶσσης, ου (ό), Bisep: mītsitoră
de sskiete. [mī

Ψυχρῶσστήριος (ό, ή), Bisep: mītsitoră
de sskiete. [ψυχή, σῶζω].

Ψυχροταχής, έος (ό, ή), tonitoră de s-
skietă; saă priu kape doz sskiete se kon-
tonesk inth' sna. «Χεῖλη —». Eurp: [ψυ-
χή, τέλω].

Ψυχροταμίς, ου (ό), pīstptioră, pīzitoră
de sskietă. [ψυχή, ταμίς].

Ψυχροτροφέω -ō, viit: -ήσω, poet: xpt-
nesk (inbieză) sskietal. inskīegeskă, daă
viapt. [din

Ψυχρότροφος (ό, ή), (napoks) xptitoră
de sskietă, inskīegitoră, inbioptioră. [ψυ-
χή, τρέφω] (propapoks) kape so xptne-
mie, krepte la pchealt (la lokkri p-
korose). «Αυραι—», Orf: || (sskst) Ψυ-
χρότροφον (τό), snă felă de plantă, (alt):
kēstpon, betonikt, (Franj:) bétaine. [ψυ-
χος, τρέφω].

Ψυχρολκίεσμαι -οῦμαι, viit: -ήσομαι, imī
trapă, imī ese sskietal, = Ψυχρόρραγέω. 2)
imī amă sskietal atrasă ktipe чева. [din

Ψυχρολκίεω -ō, viit: -ήσω, avia imī tra-
pă sskietal, pesslas anevoc. [din

Ψυχρολκίος (ό, ή), kape trapē (sskiet-
tal) de moapte, = Ψυχρόρραγής; trptioră
ktipe sine saă dno sine de sskiete, =
Ψυχαγωγός. || (sskst) snă felă de plantă.
[ψυχή, ἔλκω].

Ψυχροφθόρος (ό, ή), pīptitoră de s-
skietă, saă de viapt, mortată. [ψυχή, φθείρω]

Ψυχρῶ -ō, viit: -ώσω, inskīegeskă; (pīn
intind:) inanimieză, inkīrajeză; (sne-ori)
inbiopeză, pīkopeskă. [ψυχή, saă ψύχος].

Ψυχραίνω, viit: -ανῶ, pcheakă чева. [ψυ-
χρός]. [de znde

Ψυχρασία (ή), pcheie.

Ψυχρευμα (τό), = Ψυχρότης, mī Ψυχο-
λογία (vezī zīu). [din

Ψυχρεύομαι, viit: -εύομαι, mē portă,
saă vorbeskă peche, = Ψυχρολογέω. [ψυχρός].

Ψυχρήλατος (ό, ή), [ψυχρός, ἐλαύνω] v-
tsiă du peche kē vīokanla (fēp a se arde
in fonă mal' nainte); saă moiată fepviate
in apt peche, (alt:) ψυχροδάφης «Ξίφος
—». Lks:

Ψυχρία (ή), pchealt, = Ψυχρότης. [mī

Ψυχρίζω, viit: -ίσω, pcheskă, lasă чева

a se pchi [ψυχρός]. [de znde

Ψυχριστός, ή, όν, (pīnu: oños, viiă) p-
chită, saă pssă a se pchi.

Ψυχροδαφής, έος (ό, ή), moiată de fep-
viate in apt peche, = Ψυχρήλατος. «Σίδη-
ρος —». Lks: [ψυχρός, βάπτω].

Ψυχροδόχος (ό, ή, «Οἶκος —». Lky: kt
mapa vti, sde kēpē apt peche, mī se
pīkopesk inēvīatī. [ψυχρός, δέχομαι].

Ψυχροκοιλίος (ό, ή), чед kē mīteche,
stomată peche. [ψυχρός, κοιλία].

Ψυχρολογέω -ō, viit: -ήσω, vorbeskă, saă
skriă peche, glimeskă fēp rastă (fēp
kază). [mī

Ψυχρολογία (ή), stilă de ksvintă peche
(nepragiosă); glimt neplēktă (nestra-
tă). [din

Ψυχρολόγος (ό, ή), vorptioră, saă skri-
itoră peche (fēp gīapie); glimept nest-
rată. [ψυχρός, λέγω].

Ψυχρολουσία (ή), inēvīere, skēldare in
apt peche [ψυχρός, λούσις].

Ψυχρολουτέω -ō, viit: -ήσω, mē skaldă,
in apt peche. [din

Ψυχρολούτης, ου (ό), obīnaită a se skēl-
da in apt peche. [ψυχρός, λούω].

Ψυχρολουτρέω -ō, viit: -ήσω, = Ψυχο-
λουτέω.

Ψυχρομυγής, έος (ό, ή), amestekată kē
apt peche. [ψυχρός, μύγωμι].

Ψυχροποιητικός, ή, όν, mī

Ψυχροποιός (ό, ή), fktioră, adsktioră
de pchealt, saă kontpīssitoră la acheasta.
[ψυχρός, ποίος].

Ψυχροποσία (ή), inēvīingāre de pech
vīatspe. [ψυχρός, πόσις].

Ψυχροποτέω -ō, viit: -ήσω, obīnāieskă
a vea peche, a inēvīingā pech vīatspe.
[din

Ψυχροπότης, ου (ό) obīnaită la pech v-
atspe. [ψυχρός, πίνω].

Ψυχρορρήμονέω -ō, viit: -ήσω, = Ψυχο-
λογέω, [ψυχρός, ῥήμα].

Ψυχρός, ά, όν, [ψύχος] peche, pīkoposă.

«Ψυχρόν ὕδωρ». Tkr: «Ψυχρός ἀήρ». Pl:

«Χιόνος ψυχρότερον». Lks: «Ψυχρός χαλκός».

Om: «Ψυχραὶ τράπεζαι». Pl: kē pchitapī
(mīktēpī, kape se mīnīkt mī pech); (mī

in ol:) «Ποτήριον ψυχροῦ (se inē: ὕδατος)».

Skr: 2) (pīn intind:) adsktioră de fpiră,
saă fipī; (fir:) fiposă, ppozavă; skīptosă.

«Ὅφεις (Ἀχέρων) —». Tkr: 3) (fir:) li-
usită de kēldarp, fēp zelă, peche (pe-
ak fēp); (desnre lēkr:) nefīsemnată; (pīnu:

de e rasme) neplēktă (peche, nestrată);

(despre pers:) = Ψυχρολόγος (vezī zīc); (in men:) netpevnikš; nekšvīnčiosš. «Ψυχρά επικουρία». Ep: «Ψυχρή νίκη». Ep: de nimikš. «Ψυχρός λόγος». Dmtp: Fal: = Ψυχρολογία. «Ψυχρά λέγω». Ksn: = Ψυχρολογώ. «Πλήρης ψυχρού». Lonp: = Ψυχρότης, saš Ψυχρολογίας. «Τούτου σε μάλιστα ζήλω ἐν τῇ βασιλείᾳ, ὅτι δύνασαι καὶ ψυχρὸς ὢν γέλωτα παρέχειν». Ksn: «Ψυχρὸς βίος». Apstī: tikploasť, nepľekstť, xpīť viagrť. «Θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχων». Sof: avīnd inīmť apriņť pentŗ ľekrēř de nimikš. (vezī mī parēnthoros).
 Ψυχροσταγής, έος (ό, ή), poet: din kape nikť apť peche. [ψυχρὸς, στάζω].

Ψυχρότης (ή), pechealť; (fir:) linsť de građie, de bioiűsne, mī chl; nepľchore; avsŗpđitate, nekšvīnčť, mī chl. [ψυχρὸς].
 Ψυχρόφοδος (ό, ή), řpikosš de apť peche. [ψυχρὸς, φόδος].

Ψυχροφόρος (ό, ή), kŗpŗtopř de apť peche. || (sŗest:) = Ψυχροφόρον (τὸ), meavť de apť peche (in vaľe). [ψυχρὸς, φέρω].
 Ψυχρόω -ō, viit: -ώσω, = Ψυχρίζω. [mī

Ψυχρῶς, adv: peche; (fir:) řŗŗť građie (řarť hazđ), peche. «Σκῶψαντι ψυχρῶς». Třp: [ψυχρὸς].

Ψύχω, viit: φύξω, (nas: tpe: de kŗ: ě-ψυγμαί, nex: 2: nas: ěψύγην) (prinč:) řřľľ. «Ψυχα μάλα φύξασα». Ll: Y. řakř aerđ, a-crezđ; (prin ĩntind:) řvīntř; (maľ des) řŗchesķ, sađ řŗkoresķ. (maľ ĩntp: ĩn kmn:) Ψύχωσις εως (ή), ĩnsŗľeđipe. || (ľa Pitatopeni) ĩn lokř de ψυχή, řřľľetř. [ψυχώ].

Ψύχωσις εως (ή), ĩnsŗľeđipe. || (ľa Pitatopeni) ĩn lokř de ψυχή, řřľľetř. [ψυχώ].

Ψύχωφέλεια (ή), řolosš de řřľľetř. [din Ψύχωφελής, έος (ό, ή), řolositopř řřľľetřľ. [ψυχή, φέλος].

Ψῶ, akľam: = Ψό.

Ψῶ, ĩn kontrak: din ψάω.

Ψῶα, sađ Ψῶα (ή), poet: [ψάω, ψῶ, mteprđ, kŗŗŗđđ] nŗtoape (din kŗŗŗŗŗŗŗ).

Ψῶα, řs (ή), demŗptŗŗŗ de nŗteche. 2) = Λιμόψωρος. [ψῶα].

Ψωθίον (τὸ), řŗŗĩmitsŗ de nŗľne. (vezī mī řaťűrĩon). [ψῶα].

Ψωκτης, ou (ό), řĩonľitopř de nŗľte. 2) (fir:) pŗostř ľekŗŗŗtopř. [mī

Ψωκτὸς, ή, řn, = Ψαιστὸς, řĩonľitř. [ψῶχω].

Ψωλή (ή), memŗŗ menĩtalř vŗŗ: (prinč: ĩnkorđatř). [ψάω, ψῶα]. [de řnde

Ψωλός, ή, řn, řel kŗ menĩtalľľ memŗŗ řolĩť (velĩť), sađ ĩnkorđatř; (prin ĩntind:) ľľľľť ĩnpreķŗ. [mī

Ψῶλων, ωνος (ό), = Πόσθων.

Ψώμηξ, řkos (ό), řľs: řnř řelř de ver-me řozŗtopř de řřĩř, řŗŗŗŗŗŗ. [ψωμός].

Ψώμηξ, řγος (ή), or ře apŗŗ de ĩĩn řarĩ. 2) = Σφήκωμα.

Ψωμίζω, viit: -ίσω, řŗŗesķ pe řĩneva (ĩľ řađ de mŗnĩnķť), ĩnŗķĩndř 'ľ ka pe řouĩľ, sađ řeva nŗĩ; (ĩn men:) řŗŗesķ, nŗŗesķ. «Ἐψώμισεν ἡμᾶς ἄρτον». Skp: [ψωμός].

Ψωμίον (τὸ), dim: al ľľĩ řwμός, vŗķŗ-ťŗĩķ.

Ψωμίσμα, (τὸ), = Ψωμός. [ψωμίζω].

Ψωμοκολακέω, viit: -εύσω, řĩntř.

Ψωμοκόλαξ, akos (ό), ľĩnŗŗĩtŗpř nŗn-ťŗ o vŗķŗťŗŗ de nŗľľne, řarasiť. [ψωμός, κόλαξ].

Ψωμοκόλαφος (ό), poet: řŗŗŗŗtopř mī de řalme nŗn-ťŗ o vŗķŗťŗŗ de nŗľľne, pŗosiť řarasiť, = Ψωμοκόλαξ. [ψωμός, κόλαφος].

Ψωμόλεθος (ό), kom: řŗŗŗŗĩtŗpř de nŗľľne, ľakomř. [ψωμός, ὀλεθος].

Ψωμοποιός, řŗŗ: ĩn lokř de řwŗŗŗĩός.

Ψωμοπωλείον (τὸ), = Ἀρτοποιεῖον, řĩn-ŗŗŗĩe de nŗľľne. [ψωμός, πώλης].

Ψωμός (ό), [ψῶα] vŗķŗťŗŗ de nŗľľne, sađ de mĩnķape, kĩť ĩnķape ĩn řŗŗ.

Ψώρα (ή), řĩľe «Ἀγρία—». řĩľe mĩķ. 2) o řoalť a řomĩlor, mī (řartĩķ:) a řmokĩnĩlor. 3) řnř řelř de ĩnŗķť (de řĩŗŗe), (al:) řľľľľľľ. [ψάω, ψῶα].

Ψωραγρία -ō, viit: -άσω, (Skp:) [ψώρα άγρία] nŗŗĩmesķ de řĩľe mĩķ.

Ψωραλέος, α, řn, řĩľesř. [mī

Ψωραλέεις, εσσα, εν, řľs: = Ψωραλέος. [mī Ψωράω -ō, At: = (sađ řŗŗ: ĩn lokř de) Ψωριάω. [ψώρα].

Ψωρίσις, εως (ή), řĩľe. [din

Ψωριάω -ō, viit: -άσω, řĩľesř, sađ řĩntř řĩľesř. [mī

Ψωριζός, ή, řn, atĩnŗŗtopř de, řelativř kŗ řĩľe. «Ψωρικὴ (se ĩnŗ: δύναμις)» mī «Ψωρικόν (se ĩnŗ: φάρμακον)». Dskp: ľeakř de řĩľe. [ψώρα]

Ψωροειδής, έος (ό, ή), řel din řelľľ (a-semeneľ) řĩľe. [ψώρα εἶδος].

Ψωρός, ά sađ řs, řn, = Ψωραλέος; (prin ĩntind:) asnrŗ, řĩŗwĩť ľa řĩľe. (vezī mī ľeprŗs).

Ψωροθαλμία (ή), řnř řelř de řatĩŗ a okĩlor, řĩľe (asnrĩme, mī mĩnķŗĩme) de řľeone. [ψώρα, ὀφθαλμός].

Ψωρώδης, εος (ό, ή), = Ψωροειδής. [ψώρα].

Ψῶσαι, řľs: ĩn lokř de řῶξαι. nex: de ĩnf: al ľľĩ řῶχω.

Ψῶχος (ό), глс: пѣmĩntš nisiuosš; хс-
mъ ѣрĩmĩчĩтѣ, пѣлвєє, nisiuš. [din
Ψῶχω, viit: ψῶξω, ѣрĩmĩчєзѣ, tokš mъ-
pšnt; (partik:) чĩonлєskš nĩetpє; sѣvгicєzš.
[din
Ψῶω, viit: ψῶσω, = Ψάω, Ψῶχω.

Ω.

Ω, ω, Ὠμέγα (τό), Omera, litera a dot-
zečĩ mi patra mi čea mai din xpmъ a
alfabetsлѣĩ Elenikš. || (prin intind: mi iir:)
sfĩrmitš. «Ἐγὼ εἶμι τὸ Α, καὶ τὸ Ω». Skp:
|| (apim:) ω', ontš-sšte (800, saš al ontš-
sštelea; mi ω, ontš-sšte de mi. (800,000).
"Ω, aklam: mĩptĩ: saš vĩtĩtĩ: (kš nom:)
«Ω ἔβενος! «Ω χρυσός!»! Tkr: (mi in
pronp: sa pєps). «Ω πόλλ' ἐγὼ μοχθῆρες!
ὦ θεοῖς πικρὸς!»! Sof: «Ω τάλας ἐγὼ!»! Skp:
(saš kš dat:). «Ω μοι! = Οἶμοι; (saš kš
men:). «Ω τοῦ θαύματος!»! Lks: (mi absol:)
«Ω! τίς ὁ τεχνίτης τόδ' ἀνέπλασεν»; Eurp:
"Ω, nom: mi ak: ind: al lĩĩ-žs.
"Ω, aklam: vok: saš salĩtĩtĩ: (kš vok:
saš At: nom:). «Ἀκούσον, ὦ παῖ,, Γnm: «Ω
οὔτος, «Ω λῶστε. «Ω λέγων εὐχερῶς, ὅτι
ἂν βουλῇς». Dm: «Χαῖρε, μάκαιρ' ὦ Αἰ-
τοῖ». Om: Imn:

"Ω, ἦς, ἦ, sšn: al lĩĩ εἶμι.
"Ω, ἦς, ἦ, nex: 2: de sšn: al lĩĩ ἦμι.
(intp: prinč: nšmaĩ in komn:).
"Ω, dat: sinr: vъpъ: saš nex: lĩĩ žs.
"Ω poet: in lokš de éř, dat: al lĩĩ éžs.
"Ωž, im: al lĩĩ ὦν.
"Ωα, At: in lokš de ...
"Ωα, [žĩ] ας (ή), (in men:) pĩele de o-
ae kš lĩna eĩ, kожokš; (partik:) profilš
mi гѣлєpš de vлaпъ; (in men:) maršĩne,
vъzъ; kenarš, batъ, saš betelie n'ĩnpre-
жъ; пєpвazš.
"Ωα (τά), Lakon: im: al lĩĩ ὦν, kъ-
mъpĩ (odъĩ), (prinč:) čele de katъl čel
mai de sxs, (alt:) ūpєrřa.
"Ωážω, [áž] viit: -ážω, глс: = Ἐνω-
ζομαι, varš in xpekĩ, asžš, askžltš.
"Ωάριον (τό), dim: al lĩĩ ὠν, oшmopš.
"Ωάριων, onos (ό), poet: in lokš de "Ω-
ρίων. [de žnde
"Ωαριώνεις, α, on, poet: al lĩĩ Opionš.
"Ωας, ὠατος (τό), Dop: in lokš de Ožas,
xpeke.

"Ωδā, žs (ά), Lakon: napte (desnpъĩ-
tъpъ) dintp' o semingie, = Φατρία; (prinč:
mi Etmlъ: ka din žĩs) tъpĩтѣ, čĩpadъ. [de
žnde

"Ωδāσdω, viit: -ážō, Lakon: inuapъž se-
mingia in desnpъĩtъpĩ, saš fatpĩĩ. [mi
"Ωδāтас, α (ό), Lakon: in lokš de фу-
лєтєs, čel dintp' ačєeamĩ fatpie.

"Ωδєon (τό), Dop: (Apъ:) in lokš de ὠν.

"Ω γαθє, in apostp: in lokš de ὠγαθє.

"Ωγενίδαι (οἱ), poet: in lokš de ὠκεανίδαι,
fii lĩĩ Opєnš (Oceanš). [mi

"Ωγένιος, α, on, poet: in lokš de ὠκεά-
νιος; (prin intind:) = Ἀρχαῖος, antikš, (vezĩ
mi ὠγύγιος).

"Ωγένος men: al lĩĩ "Ωγήν.

"Ωγή (ή), глс: [ōγw] rapdš, inkizъto-
pe, saš desnpъĩtъpъ; (fir:) intĩkъl mi čel
din xpmъ mĩpš saš pĩndš al ostъwemtiĩ
falanpe.

"Ωγήν, énos, mi "Ωγῆνδє, cusaš oũ (έ). not: Io:
in lokš de ὠκεανός, Opєnš, saš Oceanš,
čel mai antikš zeš. [din Fenĩ: ὠγ, черкš].

"Ωγμαι, nas: tpe: de kš: al lĩĩ oγw,
oγyumi.

"Ωγμός (ό), [ōžw] aklamagie prin mĩ-
ptĩ: ž, ž!

"Ωγνύμην, prel: nas: al lĩĩ oγyumi.

"Ωγύγιος, α, on, al lĩĩ "Opĩrš, čel mai
bekĩš ĩnpъratš al Atĩčĩ, mi Beogĩeĩ;
(prin intind:) foapte bekĩš, kš totъl au-
tikš. (vezĩ mi ὠγένιος). ["Ωγyγιος].

"Ωγyριє, εως (ή), [āγєĩpъ] глс: adъnъ-
tъpъ de ape stъtъtoape, batъ.

"Ω γῶ, poet: (in apostp:) in lokš de
ō éγw.

"Ω γῶ, poet: Dop: in lokš de ὀ ἐγw.

"Ωδāριон (τό), dim: al lĩĩ ὠδῆ, kĩntĩčєlš.

"Ωдє, [žs, žsдє] adv: modif: saš asemъ-
nъtĩ: = Ožтw, aша, intp' astfєlš de kĩnš,
asemenea (obĩč: xpmĩnd, saš žne-opĩ pre-
čedĩnd ὥς, saš ὅπως). «Ωдє σφ' ἐγκέφαλος
χαμάδις ῥέει, ὥς ὅδε οἶνος». Il: Γ. Οὗτις κι-
θάραν ἐπίσταται ὧδε χροῖσσαι ὥς Ἑλένα». Tkr:
«Γέρων, ὥς σύ περ ὧδε». Il: Ω. (mi
mai des kš povest: vєpъš). «Ωδ' Ἰρηξ προσέ-
ειπεν ἀηδόνα». Es: «Ωдє δє тĩє εἶπεσκεν». Om:
«Ἀτάρ σοι γ' ὧδ' ἐπιτέλλω,, Om: (mi
ka de prisosš). «Τίπτε τόσον ὧδ' ἐδόησας»; Od:
I. «Ωδ' ὅπως σοί φίλον, καὶ τοῦμόν ἔ-
σται τῇδε». Sof: 2) lokš in lokš de ἐν-
ταῦθα, aĩčĩ. «Ἦφαιστε πρόμολ' ὧδε». Il: Σ.
«Νῦν ὧδε ξὺν νηὶ κατήλυθον». Od: Λ.
«Χάλκεον νιν ὧδ' ἀνέθηκαν». Tkr: «Ἦγέρθη,

ν. Πλ: a se înκτίερα în βταίε. (mi pas:) α' Ωθεόμενοι πρὸς αὐτέων ἐπὶ κεφαλῇν». Ερ: «Καὶ προσπεσόντες ἐμάχοντο, ἐώθουν, ἐωθοῦντο». Ksn: [de xnde

"Ωθεις, εως (ή), = "Ωθις.

"Ωθίζω, viit: -ίσω, = "Ωθω, inpinrē. || (miž: in peçinp: pas:) mē çioκneskē kē aλtλ; (mi fir:) mē çertē, mē gίλcheveskē. (kē ak: kē prep:) πtβtλesckē, kazē asēprē. [de xnde

"Ωθις, εως (ή), mi "Ωθισμός (δ), inpin-μερε (akt: saž pas:); (despre pesvoit:) in-κτίεραρε; (xne-opi) gίλchevipe; (fir:) çioκ-nipe inprexē.

"Ωθω, neintp: prez: al viit: mi altop timnī aī lxi ωθέω.

"Ωία (ή), poet: (in desnpēdipe) in lo-κē de ω.

"Ωίγνυντο, poet: in lokē de ωίγνυντο, a 3: im: pers: de pas: prel: al lxi oίγνυμι.

"Ωίετο, poet: in lokē de ωίετο, a 3: sint: pers: de prel: al lxi oίομαι.

"Ωίζυρος, α, ον, poet: in lokē de oίζυρος.

"Ωίζυς, υος (ή), gis: in lokē de oίζυς.

"Ωίκτηρον, poet: in lokē de ωίκτηρον, prel: al lxi oίκτειρω.

"Ωίξα, poet: in lokē de ωίξα, saž εφξζα, nex: 1: al lxi oίγνυμι.

"Ωιον (τδ), Eol: in lokē de ωιον.

"Ωισάμην, poet: in lokē de ωήθην, nex: 1: al lxi oίομαι. 2) (xne-opi) in lokē de ήνεγκάμην, miž: nex: 1: al lxi φέρω, viit: oίσω.

"Ωίσθην, poet: in lokē de ωήθην, nex: 1: al lxi oίομαι.

"Ωίχθην, poet: in lokē de ωήθην, saž εφχθην, pas: nex: al lxi oίγνυμι.

"Ωκ, Dor: (in kontrak:) in lokē de δ εκ.

"Ωκ', poet: in anostp: in lokē de...

"Ωκα, ads: poet: [ωκς] in gravē, kē-pind, iste.

"Ωκαλέος, α, ον, poet: in lokē de ωκς, gravnikē, iste.

"Ωκέα, im: next: lxi ωκς. (de xnde || poet:) adv: in lokē de ωκέως. 2) in lokē de ωκν, ak: vtrv: mi 3) in lokē de ω-κεία, fem: al lxi, ωκς.

"Ωκεάνειος, α, ον, al lxi, saž din Ocea-nē. [mi

"Ωκεανίας, άδος, mi "Ωκεανίς, ιδος (ή), po-et: in lokē de ωκεανεία, saž...

"Ωκεανίνη (ή), poet: fiika, saž mircasa lxi Oceanē. [mi

"Ωκεανίτης, ου (δ), mi "Ωκεανίτις, ιδος (ή),

= "Ωκεάνειος. [mi

"Ωκεανόνδε, poet: la, saž kētre Ocea-nē. [din

"Ωκεανός (δ), [ωκς, saž māl prov: ve-zī ωγήν] marea cea din afarē, saž kape inkonjoapē πtminēλ, (dēne Omerē) pīē foapte mare, çe kēpē inprejxēλ πt-minēλxi.

"Ωκειάων, poet: çen: im: al lxi ωκεία, fem: al lxi ωκς.

"Ωκέως, adv: al lxi ωκς, in gravē, kē-pind, kē aepime.

"Ωκείς, εσσα, εν, poet: in lokē de ωκς.

"Ωκηθεν, poet: Eol: in lokē de ωκήθησαν.

"Ωκίμιμος, η, ον, fēkxiē din vssxiokē. [ω-κιμον].

"Ωκιμοειδής, έος (δ, ή), çel din felλa (asemenea) vssxiokēλxi. [ωκιμον, εϊδος].

"Ωκιμον (τδ), [ωκς, fiind kē pesape prea iste] vssxiokē. [de xnde

"Ωκιμόδης, έος (δ, ή), = "Ωκιμοειδής.

"Ωκινάκης, poet: in kontrak: in lokē de δ ακινάκης.

"Ωκινον (τδ), xñ felē de eapē (de tri-loiē). (vzī mi ωκύθον).

"Ωκιστα, im: next: lxi ωκιστος, η, ον, sēprl: al lxi ωκς. || (ka adv:) sēprl: al lxi ωκέως.

"Ωκύαλος (δ, ή), poet: [ωκς, άλς] iste-merpētopē ne mare; (in intind: in çen:) = "Ωκς, aepē, iste. «Ριπή—» Op:

"Ωκυαχής, έος (δ, ή), poet: Dor: in lo-κē de ωκυαχής, iste-pesxētopē. [ωκς, ήχος].

"Ωκυβάας, α (δ), poet: aep-stipētopē in βtēlie (biteazē pesvoitopē), = Βοήν ά-γαθός. [ωκς, εοή].

"Ωκυβόλος (δ, ή), poet: [ωκς, βάλλω] as-vīpētopē de ixi sēmei.

"Ωκυδήκτωρ, ορος (δ, ή), poet: [ωκς, δά-κνω] aep-mēxkētopē, iste-pozētopē de çeva. «Ρίνη—» Epr:

"Ωκυδίδακτος (δ, ή), poet: aepē la in-βtēpētrē, = Ταχυδίδακτος. [ωκς, διδά-σκομαι].

"Ωκυδίνητος (δ, ή), poet: [ωκς, δινέομαι] çel çe iste saž aep se inbēptēte, se invzatoapē.

"Ωκυδρομέω -ω, viit: -ήσω, aepē iste. [din "Ωκύδρομος (δ, ή), [ωκς, δρόμος] iste, aepē la aepgrape.

"Ωκυεπής, έος (δ, ή), poet: [ωκς, έπος] iste-vorvītopē.

"Ωκύθοος (δ, ή), poet: [ωκς, θέω] = "Ω-κύθρομος. || (sēbst:) "Ωκύθον (τδ), gis: xñ

felă de plantă (de trifoi), ce crește prea iste.

Ὠκυλόχεια (ή), poet: [ὠκύς, λοχεία] гръ-uitoare de namtepe.

Ὠκύμαχος (ό, ή), poet: [ὠκύς, μάχη] амерă în vîntărie.

Ὠκύμολος (ό, ή), poet: [ὠκύς, μολεῖν] гравникă, амерă merгъторă.

Ὠκύμορος (ό, ή), poet: [ὠκύς, μόρος] sь-пssă la, saă adăкъторă de iste, гръвникă moarte.

Ὠκύνορος (ό, ή), poet: = Ὠζύνους, амерă la minte. [ὠκύς, νόος].

Ὠκυπέδιλος (ό, ή), пръгъторă de iste-алергътоаре înкълъгъmintе, (ad:) iste-а-лергъторă, = Ταχυδρόμος. [ὠκύς, πέδιλον].

Ὠκυπέτεια (ή), poet: fem: ал лăи ...

Ὠκυπέτης, ου (ό), mi Ὠκυπετής, έός (ό, ή), poet: [ὠκύς, πέτομαι] амер-iste-sь-ргъторă. «Ἰρηξ («Ἰππος) —». Es: Om:

Ὠκύπλανος (ό, ή), [ὠκύς, πλάνη] iste-ргъгъторă, saă -прекнпгъторă.

Ὠκύπλοος (ό, ή), poet: = Ταχύπλοος. [ὠκύς, πλόος].

Ὠκυποδέω ὦ, viit: -ήσω, sьмелă iste, sintă...

Ὠκυπόδης, ου (ό), = Ὠκύπους.

Ὠκύποινος [ό, ή), poet: [ὠκύς ποιμή] iste-pedensitoră saă pessьгъторă, nelntip-ziitoră la osîndipe.

Ὠκύπομπος (ό, ή), poet: [ὠκύς, πέμπω] dăкъторă, transportгъторă iste. «Ναῦς—». Exр: = Ταχύπλοος.

Ὠκυπορέω ὦ, viit: -ήσω, poet: sьмелă iste, sintă...

Ὠκυπόρος (ό, ή), poet: [ὠκύς, πόρος] iste-sьмелгъторă; (în пen:) iste, амерă.

Ὠκύπος, Εολ: în локă de...

Ὠκύπους, οδος (ό, ή), poet: iste, амерă de пichoră. [ὠκύς, ποῦς].

Ὠκύπτερος (ό, ή), = Ταχύπτερος. || (sьst:) Ὠκύπτερα (τὰ), penеле viрtoase de la къ-пгъгълă аripei. [ὠκύς, πτερόν].

Ὠκυρόης, ου (ό), mi

Ὠκύροος, mi Ὠκύρρόος (ό, ή), poet: iste-кьргъторă. [ὠκύς, ρρόή].

Ὠκύς, [în afin: mi = кь ôхъс] iste, а-мерă, penede. «Ὠκέες ἴπποι». Ткр: (mi авьс:). «Ὠκύς τῇ ἀκοῇ». Елі: = Ὠξύχοος.

Ὠκυοσκόπος (ό, ή), амерă la okit. [ὠ-κύς, σκοπός].

Ὠκύτης (ή), амерime, isьime. [ὠκύς].

Ὠκυτόκειος, mi Ὠκυτόκιος (ό, ή), гръгъ-торă, înlesnitoră de namtepe, saă fьtape. || (sьst:) Ὠκυτόκιον (se înг: φάρμακον)

doktopie de înlesuit fațepea. [din

Ὠκυτόκος (ό, ή), [ὠκύς, τόκος] (парокс:) iste-пъскъторă, saă înlesnitoră la namtepe. «Ὠκυτόκα πεδία». Sof: iste-poditoare, lesne-înverzite. || (sьst:) «Ὠκυτόκον (se înг: φάρμακον), = Ὠκυτόκιον; (mi кь artik:). «Τὸ Ὠκυτόκον». Лкс: = Εὐτοκία, lesnichoasă fațepe, saă fьtape. 2) (пропарокс:) пъ-скътă, крескътă iste mi lesne. «Σελήνη —». Пл:

Ὠλαξ, ακος (ά), Dor: în локă de аълаж.

Ὠлаφος, Dor: poet: în локă de ô элаφος.

Ὠλεχρανίζω, viit: -ίω, isьeskă, inninră кь viрfьл kotsлăi. [din

Ὠλέκρανον (τὸ), viрfьл kotsлăi. [ὠλένη, къргъгон].

Ὠλένη, [ὠλος = οὔλος, înviрtită, sьvită] partea din sьs a брагълăi; (în întind:) брагълă; (im:) брагеле. 2) (prin întind:) = Ὠλενίς. [de sьnde

Ὠλένειος, α, ον, ал брагълăi, saă бра-гелор (ал înсръгъишгъpii). [mi

Ὠленίς, ιδος (ή), = Ἀγκυλός, kîtă poa-te чинева копrinde în брагеле sale. [mi

Ὠленίτης, ου (ό), mi Ὠλενίτης, ιδος (ή), = Ὠλένειος

Ὠλεσα, nex: ал лăи ôллуми.

Ὠλεσιβωλος (ό, ή), poet: [ὄλεσις, βῶλος] пръпгъдиторă, sьгъrimгъторă de brasde, saă вьгъгъi de пгъmîntă. «Σφύρα —». Enpr:

Ὠλεσιθύμος (ό, ή), poet: [ὄλεσις, θυμός] пръпгъдиторă (tonitoră) de inimă.

Ὠλεσίκαρπος (ό, ή), poet: [ὄλεσις, καρ-пός] пръпгъдиторă de roade, saă але къ-рăia roade se uieрd, nepodosă (pron: mi fir:). «Ἰτέα —». Om: «Τύμπανον —».

Оп: а Чивелеi, ce вгътаă, saă se întăsia-smaă аззind вгъtîndă-se skonipii преогъi ei.

Ὠλεσίκοικος (ό, ή), poet: [ὄλεσις, οἶκος] пръпгъдиторă de kase, saă de kasa sa (e-nit: ал fьpîxor, saă ал pisinitorior).

Ὠλεσίτεκνος (ό, ή), poet: [ὄλεσις, τέκνον] = Τεκνοκτόνος, пръпгъдиторă de konit.

Ὠλετο, а 3: sint: пeps: de miж: nex: 2: ал лăи ôллуми.

Ὠ λεύθερε, poet: în локă de ô эλεύθερε.

Ὠλεύθεροι, poet: în локă de оi эλεύθεροι.

Ὠλήν, ένος (ό), глс: în локă de ὠλένη.

Ὠλιγγιάω ὦ, viit: -άσω, глс: amegьeskă; dormiteză. (bezî mi Ὠλιγγιάω). [din

Ὠλιγγίς, [εἶλω] γγος (ή), глс: sьfьpuită-ръ а пiелii (mi парtik: а плеонелор о-килор). (bezî mi элиγγіς).

Ὠλιγήμερος, Dor: în локă de ô элигъ-μερος.

᾽Ωλιτόφρων, Dor: in lokš de ó ḡlitóφρων.
᾽Ωλιζα, poet: in lokš de ᾽Ωλιζα, = Ἀλιζα, ak: al lxi ᾽Ωλιξ.

᾽Ωλλοι, Dor: poet: in lokš de ói ἄλλοι.

᾽Ωλλος, Dor: poet: in lokš de ó ἄλλος.

᾽Ωμάδιος, α, ον, poet: Ion: = Ἐπωμάδιος.
2) (ka enit: al lxi Dionisš) = ᾽Ωμηστής. [mi

᾽Ωμαδῖς, mi ᾽Ωμαδόν, adv: ne smeri. [᾽ωμος].

᾽Ωμαλθής, έος (ό, ή), poet: [᾽ωμος, ἄλθω] de kpsdš (nekontš) vindexatš. «Ἐλκος» Esix:

᾽Ωμαμπέλιος, η, ον, чел de faga frpn-zeop saš foilop de vigš inkt nekante, verzi, saš kpsde (inprot: de ξηραμπέλιος). [᾽ωμος, ἄμπελος].

᾽Ωμάρτευν, Dor: in lokš de ᾽ωμάρτευν, prel: al lxi ᾽ωμαρτέω.

᾽Ωμαχθής, έος (ό, ή), poet: [᾽ωμος, ἄχθος] inповтpъtopš de smeri. «Πήρα» Engr:

᾽Ωμεν, 1: im: pers: čo ssn: al lxi eimi.

᾽Ωμες, Dor: in lokš de ᾽ωμεν.

᾽Ωμήλυσις, έως (ή), fšinp de kpsdš (nepръжитš) opzš (prinč: folositorš la katalasme). «Πυρίνη» rpiš xepdšitš, vsl-ršrš. [᾽ωμος, ἄλέω].

᾽Ωμη, prel: al lxi oimai.

᾽Ωμηστής, mi ᾽Ωμηστής, οὔ (ό). poet: [᾽ωμος, ἔδω] minkštopš de kpsde (ktrnšpi); (upin intind: minkštopš de sinšipri, selvatikš. «Ἄειον» («Ἀνῆρ») — ». Ep: Om: «᾽Ωμηστής» (enit: al lxi Διόνυσος). Pl: fiind kš Baktantele in fšipia kop sfimias mi oamēni (ka ne Henteš).

᾽Ωμίξ (ή). Skp: in lokš de ᾽ωμος (poale tpevšie indren: ᾽ωμιξ).

᾽Ωμαῖος, α, ον, al smšpšlxi. «Φλέψ» Antm: [mi

᾽Ωμίας, ον (ό), latš, larš in smeri. [mi

᾽Ωμιζομαι, viit: -ισμαι, iaš, mš inkarikš ne smeri. [᾽ωμος].

᾽Ωμιλλα, ης (ή), [in afin: ka ἄμιλλα] knš felš de jokš, in kape nsind nvi mi antele asemeneā lškpšpi intr' knš okolš, se sinšāš ne kpmš, kape de kapo maš intii sš skoamš afarš, mi sš ia ne ale alšia.

᾽Ωμιον (τό), dim: al lxi ᾽ωμος.

᾽Ωμιστής, οὔ (ό), gls: ᾽ωμιζομαι] ktrštopš ne smeri (xamaš).

᾽Ωμμι, nas: tpe: de ks: al lxi ᾽ωπτομαι. = ᾽Ορώ.

᾽Ωμοδέιος, α, ον, mi Ion: ᾽Ωμοδέιος, η, ον, poet: in lokš de ᾽ωμοδέιος. || (svst:)

᾽Ωμοδέη (se Ion: ᾽ωμόη). Ep: nšele kpsdš de voš, nepгvšitš saš netpšvšitš;

(prin kpm:) tape, vīptoasš. «᾽Ωμοδέιον» (se Ion: κρέας). Engr: karne kpsdš de voš. [mi

᾽Ωμοδέους, έως (ό), poet: in lokš de...

᾽Ωμοδέϊνος, η, ον, чел din kpsdš karne, saš nšele de voš. [mi

᾽Ωμοδέϊος, η saš os, ον, = ᾽Ωμοδέϊνος.

᾽Ωμοδόρευς, έως (ό), poet: in lokš de...

᾽Ωμοδόρος, [᾽ωμος, ᾽ωρά] mi

᾽Ωμοδώρας, ᾽ωτος (ό, ή), minkštopš de kpsde (prinč: ktrnšpi, tršitopš de fieroasš viagš. [mi

᾽Ωμοδρωτος (ό, ή), minkatš kpsdš. 2) (xncopri) poet: in lokš de ᾽ωμοδρως, mi ᾽ωμοδόρος. «Ἄυσσα» — ». Ep: [᾽ωμος, βιρώσχω].

᾽Ωμοδύρσινος, η, ον, mi

᾽Ωμόδυσος (ό, ή), fškatš din kpsdš (netpšvšitš) nšele de voš, = ᾽Ωμοδέϊνος. [᾽ωμος, βύρσα].

᾽Ωμογέρων, οντος (ό), vtrpinš inkt kpsdš (neapnš, verde, viotš). (vezī mi ᾽ωμαμπέλιος). [᾽ωμος, γέρων].

᾽Ωμοδάκντος (ό, ή), poet: [᾽ωμος, δαίξω] = ᾽Ωμοσπάρακτος.

᾽Ωμοδακής, έος (ό, ή), poet: [᾽ωμος, δάκνω] in lokš de ᾽ωμοδόρος, selvatikš.

᾽Ωμόδαμος (ό, ή), poet: [᾽ωμος, δάμνω] knš plšsmšitš nsme de demonš, kape strikš kpsde (nekoante inkt) vasele de ntšmintš.

᾽Ωμοδέψητος (ό, ή, [᾽ωμος, δαψέω] apгvšitš de kpsdš (fšpš tšvšeaskš nperšlipē).

᾽Ωμόδροπος (ό, ή), poet: (floape, saš rodš) kšesš de kpsdš (nekontš inkt). «᾽Ωμοδόρπων νομίμων ἔδοι». Esxā: drentš de pesvoš al ostamšop de a desfočopi ne vīpstniue fetige. [᾽ωμος, δρέπω].

᾽Ωμοθετέω -ō, (mi miki) -έομαι -οῦμαι, viit: ἔσω, -ομαι, [᾽ωμος, τίθημι] nšitš neste vstšpīle жертfei invezite kš ršvšime kpsde vskšpi din toate mšdšlšpīle ei, mi anta de vřz: (kš mpm in veit, жертвskš. «᾽Αρνεῖον σφάζειν, καὶ ἀδαιετον ᾽ωμοθετῆσαι». Avlān:

᾽Ωμόθριξ, ᾽ωριχος (ό, ή), чел kš kpszi (aspi) neri. [᾽ωμος, θρίξ].

᾽Ωμόθυμος (ό, ή), [᾽ωμος, θυμός] kpsdš de inšmš, nemilosš.

᾽Ωμοι (in lokš de ᾽ωμοι), mi ᾽ωμοι μοι, aklam: viit: = ᾽Οἶμοι!

᾽Ωμοίδης, ον (ό), gls: [᾽ωμος, οἰδέω] чел kš smeri smflapš (aršikapš in sss).

᾽Ωμοκότυλη (ή), kšvšnoasa parte a inkei tpeoi smšpšlxi, (alt: Ἐντύπωσις. [᾽ωμος, κοτύλη].

᾽Ωμοκρατής, έος (ό, ή), poet: чел kš x-

meπi tapī, πeneπi; saš ueλ kε kpaδt (a-
sppt) ntepe, siλnikš, selbatikš. [ōmos, saš
ōmos, krátos].

Ὁμοκυδιάω -ō, biit: -άσω, mē fēleskš
nentpε πeneπi meī kmeπi, (ad:) nentpε
ntepea, tēpia mea) [ōmos, kūdōs].

Ὁμόλινος (ό, ή), fēkatš din || (sēbst):
Ὁμόλινον (τ), inš kpiš, nelakpatš, (prip
kpm:) maī ueanpēkš dekīt ue-λ-αλtš inš;
uesētkpε, pīnzε; (mi naptik:) prosopš,
ntepapš dintp' astfelš de inš. [ōmos, līnos].

Ὁμολογημένως, adv: (de napti:) in in-
voipe, fēpε kontestapie. [ōmologēomai].

Ὁμομηλὴς, idos (ή), knš felš de mēpε
selbatikš (kε ale kēpēia kēpēi altoiesk
ne ueī domestiui) (poate se konf: kε άμα-
μηλὴς). [ōmos, mēlēa].

Ὁμόμοι -ōμαι, biit: -ωθήσομαι, ras: mē
fakš kpaδš, nemilosš, neomenosš. [ōmos].

Ὁμοπλάτη (ή), [ōmos, plátos] oska ueλ
latš al kēpēpēlš (maī de mēate-opī im:).

Ὁμοργῆς, eos, mi

Ὁμοργός (ό, ή), poet: [ōmos, ērgon] lē-
kēpēpē de kpaδe (nemiloase, neomenoase)
fante.

Ὁμορξα, nex: 1: al lēi ōmōrgomai.

Ὁμός, ή, εν, kpaδš, nekontš, nefepitš,
nefpintš; (desape poade) kpaδš, nekontš;
(prip intind:) vepde; saš tape; (fir:) ne-
menosš, selbatikš; (desape lakp:) nelak-
patš, neformatš; saš timēpēi, neakēnsš
la vrema sa. «Κρέα άμφ' ὀβελοῖσιν ὀπτα-
λεια τε καὶ ὠμά». Od: M. «Τὴν γῆν στρέ-
φειν σκάπτοντας, ὥς ή ὠρὴ αὐτῆς ὀπτῶτο».
Ksn: «Τοὺς μὲν πέποντας δεικνύουσα βότρυς,
τοὺς δὲ ἔτι ὠμοτέρους». Ksn: «Τούτους, ἦν
πως δυνώμεθα, καὶ ὠμούς δεῖ καταφαγεῖν».
Ksn: (pēkkm zivem) sē i' mīnkēmš mi
de biit. (mi fir:) «Ὁμὸν γῆρας». Od: O. fē-
tēpēne fēpε vrema sa. «Ὁμός τόκος».
Fāstr: = Ὁμοτοκία. (bezi mi komn: Ὁμο-
γέρων, Ὁμόλινος, Ὁμοδέφης, mi χλ:).

Ὁμός (ό), [iω=φέρω] kēpēpē [de aui];
(maī de mēate opī la im:) «Πλευράς τε
καὶ ὠμούς». Tkp: «Ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὠμων τεύ-
χε' ἔθεντο». Tkp:

Ὁμοσα, nex: 1: al lēi ōmōsai.

Ὁμοσιτία (ή), = Ὁμοφαγία. [din

Ὁμόσιτος (ό, ή, poet: in lokš de ōmo-
fagos, mīnkēpē de kpaδe (kēpēpē, mi
χλ:; (prip kpm:) fēposš, selbatikš. 2) (pas):
mīnkātš de kpaδš [ōmos, sētos].

Ὁμοσπάρακτος (ό, ή), poet: sfimiatš de
kpaδš, de biit. [ōmos, sparassos].

Ὁμοτάριχος (ό, ή), batovitš, pēstēmatš

in kinš de a se mīnka kpaδš. «Κλειδίον
ὠμοτάριχον». Dskp: naptea rītēlš nemte-
lš palamida, ue obivnšit se batocemte
de kpaδš. [ōmos, tārīchos].

Ὁμότης (ή), kēpēzime; (prip intind: mi
fir:) kēpēzime, asupime de inimē, fēpo-
wie, selētkēie; (med:) nemistēpe. [ōmos].

Ὁμοτοκέω -ō, biit: -ήσω, imī naskš fēpε
(maī 'nainte de) vrema fētkē, lepēdš. [mi

Ὁμοτοκία (ή), lepēdape de fētkē, saš
nantepe timēpē. [din

Ὁμοτόκος (ό, ή), [ōmos, tōkos] fētkēpē,
nēskēpē maī 'nainte de vrema, lepē-
dēpē de fētkē. 2) fētkēpē de selbatēie
fētkē. «Ὁδῖνες ὠμοτόκοι». Kal: fētapea
leoaīuei mīnkētoape de kpaδe.

Ὁμοτομέω -ō, biit: -ήσω, tatš, saš pēnš
ueva kpaδš, nekontš. [din

Ὁμότομος (ό, ή), tēiatš, pēutš de kpaδš,
saš nekontš. [ōmos, tomē].

Ὁμοτριδής, eos (ό, ή), fēkatš, stēpēitš,
saš stopsš de kpaδš. «Ἐλαιον — ». At:
din kpaδe mēslīne. [ōmos, trīdō].

Ὁμοτύραννος (ό, ή), Skp: kpaδš, (nemi-
losš) tēpanš. [ōmos, tērannos].

Ὁμότυπος (ό, ή), aēia adormitš, mi fē-
pε vrema demtentatš. [ōmos, tēpos].

Ὁμοφαγέω -ō, biit: -ήσω, mēnīnkš kpa-
de (prip: kēpēpē). [mi

Ὁμοφαγία (ή), mīnkape de kpaδš. [din

Ὁμόφαγος (ό, ή), (naposk:) mīnkēpē
de kpaδe (prip: kēpēpē), = Σαρκεφάγος.
«Θῆρες ὠμοφάγοι». Om: Imn: 2) (pup pro-
naposk:) mīnkātš, saš de mīnkāt kpaδš.
[ōmos, fagos].

Ὁμοφορέω -ō, biit: -ήσω, portš, kapš ue-
va ne kmeπi meī. [mi

Ὁμοφόριον (τ), Bisep: (maī noš) omofopš,
sfintēl bestmīntš, ue poaptē apēpepē ne
kmeπi in kinēl oaei nepdēte, ue rēsind' o
pēstēpē a lat 'o ne kmeπi sēi dēne
nīlda Ebanrelii. [din

Ὁμόφορος (ό, ή), (naposk:) pēstēpē de
ueva, mi (pupnaposk:) pēptatš ne kmeπi.
|| (sēbst:) «Ὁμόφορον». Bisep: = Ὁμοφό-
ριον. [ōmos, fērow].

Ὁμοφρόνως, adv: kε kpaδš, selbatikš
simgimīntš. [din

Ὁμόφρων, onos (ό, ή), ueλ kε kpaδš (ne-
mīlosš) simgimīntš, asnpε. «Σίδηρος — ».
Esxl: [ōmos, frōn].

Ὁμοχάραξ, akos (ό, mi ή), [ōmos, χά-
ραξ] napš (stēpē) de sapēkinit neēlonitš
kε koaja sa. [ōmos, χάραξ].

Ὁμοχάρων, onos (ό), poet: kpaδēl, ne-

milosxλ Xapoxδ. [ὠμός, Χάρων].

᾽Ωρωρέκειν, neste-sxv: αλ λxί ὠρυρι.

᾽Ωρωξ, nex: 1: αλ λxί οἰμώζω.

᾽Ωωξ, adv: κx κpxzime, saδ κx neome-posδ, selvalikδ kipδ. [ὠμός].

᾽Ω, οὔσα, ὄν, παρtч: αλ λxί εἰμι.

᾽Ω, Ion: mi Dor: in lokδ de οὔν. || in Ep: mi in Apst: se pxne ὦν intpe prep: mi verexλ komn; snpe apxtape de sxvίp-wipea fautei. «Φέροντες εἰς τὴν ἀγορὰν ἀπ' ὧν ἔδοντο». Ep: in lokδ de ἀπέδοντο. «Κατ' ὧν ἐκάλυψαν». Ep: in lokδ de κατεκάλυψαν. «Πρὸς ὧν ἔθηκαν». Ep: in lokδ de προσέθηκαν, mi чλ:

᾽Ω, чen: mi αλ λxί ὅς. 2) poet: in lokδ de ἔδω, чen: im: αλ λxί ἔδς.

᾽Ωα, poet: in lokδ da ὦ ἀναξ.

᾽Ωνάμην, miж: nex: αλ λxί ὀνίνημι.

᾽Ωναξ, poet: in lokδ de ὁ ἀναξ.

᾽Ωδρες, poet: in lokδ de οἱ ἄνδρες.

᾽Ωδρες, Dor: poet: in lokδ de ὦ ἄνδρες.

᾽Ωνεα, Dor: poet: in lokδ de οὔ ἐνεα.

᾽Ωνέομαι -οῦμαι, [ὠνή] viit: -ήσομαι, (preλ: ὠνούμεην mi ἑωνούμεην, nex: ὠνησάμην mi ἑωνησάμην, saδ mai des ἐπριάμην, vezī priάμαι; tpe: de κx: akt: mi pas: ἑώνημαι, nex: pas: ὠνήθην, saδ ἑωνήθην) κxmpxpxδ, tīpxiesκδ; inkipiezδ; saδ iaδ in apendx; (xne-opī) tokmesκδ sx κxmpxpxδ. «Τὰ ἐπιτήδεια ὠνῆσθαι ἐκ τῆς ἀγορᾶς». Ksn: «Τὰ τέλη ὠνεῖσθαι». Dm: «Τελωνεῖν». «Ἐπεθύμησε τῆς χλανίδος, καὶ αὐτὴν προσελθὼν ὠνέετο». Ep: «Οὐκ ἐβούλοντο ὠνεομένοισι πωλέειν». Ep. (mi κx dat: de neps:) «Τούτω γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι». Apstf: (mi fir: desnpe mitsipe) «Ὁ ὠνούμενος νενίκηκε τὸν λαβόντα, ἐὰν πρίηται». Dm:

᾽Ωνερ, poet: in lokδ de ὦ ἄνερ.

᾽Ωνή (ή), [ὦνος] κxmpxpxtoape, tīpxia-λx; apendape; inkipiepe; (prip in tind:) pre-pxλ λxκpxλxī κxmpxpxatδ. «Ἀγορᾶς κτησάμενοι, ὠνή τε καὶ πρήσει χρέονται». Ep: κxmpxpx mi vīnd, daδ mi iaδ. «Πάσας τῶν δημοσίων τὰς ἐλδοσεις καὶ μισθώσεις καὶ ὠνάς ἡκύρωσε». Pl: «᾽Ωνήν πρίασθαι ἐκ τοῦ δημοσίου». Andч: a λxα in apendx κx kon-tpaktδ venitxpile.

᾽Ωνῆ, a 2; sinr: neps: de ppez: xot: mi sxn: αλ λxί ὠνέομαι.

᾽Ωνημα (τό), tīpxiaλx, saδ λxκpx κxmpxpxatδ. [ὠνέομαι]. [de xnde

᾽Ωνηματίας, ou (ό), Skp: ixbitopδ de a tīpxi.

᾽Ωνήμην, miж: neste-sxv: αλ λxί ὀνίνημι.

᾽Ωνήρ, Dor: poet: in lokδ de ὁ ἄνῆρ.

᾽Ωνησα, nex: 1: αλ λxί ὀνίνημι.

᾽Ωνησάμην, nex: 1: αλ λxί ὠνέομαι.

᾽Ωνησεῖω, (fpxv viit:) sintδ dispxsδ (amδ dopingx de) a tīpxi. [din

᾽Ωνησις, εως (ή), κxmpxpxape, tīpxipe. [mi

᾽Ωνητέος, α, on, posit: αλ λxί ὠνέομαι. [mi

᾽Ωνητῆς, οὔ (ό), κxmpxpxtopδ, tīpxitopδ, mxtmepiδ; (xne-opī) kipiamδ; apendamδ. (vezī ὠνή). [ὠνέομαι].

᾽Ωνησιάω -ῶ, viit: -άσω, «᾽Ωνησεῖω.

᾽Ωνητικός, ή, on, atinpxtopδ de, saδ in-deminativikδ λa κxmpxpxape. [din

᾽Ωνητός, ή, on, κxmpxpxatδ, saδ de κxmpxpxat. «Χρήμασιν — ». mi «Βροχείας τιμῆς — ». D. Al: [ὠνέομαι].

᾽Ωθρωπε. in kontrak: in lokδ de ὦ ἄνθρωπε.

᾽Ωθρωποι, in in tpxn: in lokδ de οἱ ἄνθρωποι.

᾽Ωνιος, α saδ os, on, de vīnzape, saδ de κxmpxpxat. «Οὐκ ἔστι χρημάτων ὦνιον ἀλυπία». Pl: nδ se κxmpxpx κx banī. || (sxvst: next: sinr:) tīpxδ. «Ἐς ὦνιον ἐλθεῖν». Trn: (mi im:) ekspxsse in tīpxδ, чe-λe de vīnzape (de ale mīnκpxiī, mi чλ:). [ὠνή].

᾽Ωνομα, Dor: in lokδ de οὔνομα, «᾽Ονομα, neme.

᾽Ωνομάδαι, Ion: in lokδ de ὠνομασμένοι (-αι, -α) εἰσι, a 3: im: neps: de pas: tpe de κx: αλ λxί ὀνομάζω.

᾽Ωνομασμένως, adv: (de παρtч:) a neme, ne neme. [ὀνομάζομαι].

᾽Ωνόμηνα, poet: nex: 1: αλ λxί ὀνομαίνω.

᾽Ωνος, poet: [ὄνος, поваръ] prepxλ λx-κpxλxī de vīndx; (xne-opī) «᾽Ωνή, tīpxiaλx. «Ἐπείγετε δ' ὦνιν ὀδαίω». Od: Ξ. rpx-viit de tīpxiit чeλe de dpxmδ.

᾽Ωνοσάμην, poet: nex: 1: αλ λxί ὀνομαι.

᾽Ωξ, Dor: poet: in lokδ de ὦ ἔξ.

᾽Ωξ, nex: 1: αλ λxί οἰζύρι.

᾽Ωδραχῆς, εος (ό, ή), xdatδ, moiatδ in alpxmδ de oδ. [ὠδν, ἐρέχω].

᾽Ωόγαλα, xxtos, (τό), [ὠδν, γάλα] лante vxtstδ (ameslekatδ) κx oδ, (Frang:) lait de poule.

᾽Ωογενῆς, εος (ό, ή), nъskxtδ din oδ. [ὠδν, γένος].

᾽Ωοειδῆς, εος (ό, ή), чeλ in formx de oδ. [ὠδν, εἶδος]. [ὠδν, θέσις].

᾽Ωοθεσία (ή), nъnepe de oox ne masx.

᾽Ωοθυτικός, ή, on, atinpxtopδ de жeptfa simvolikxλxī oδ λa mistepiile Бакxλxī. ||

᾽Ωοθυτικά (seintitsleax) o poemx atpivxitδ λxī Opfeδ. [ὠδν, θύω].

ραι ἐτών». Πλ: «Ἡ τῶν ὥρων περίοδος». Τφρ: «Ὅσα φέρουσιν ὥραι». Λκs: «Εἵλωρος, (saš Eilareinē) ὥρη». Om: «Ὁρα χειμερινή». Τφρ: «Ὁρα νέα». Αρstf: «Ἐν χαλύδαις πνιγγραῖς ὥρα ἔτους διαιτωμένων». Τxυ: «Οἱ περὶ τὴν ὥραν χρόνοι». Αρst: «Ἐν ὥρα». Λκs: «Ὁρα δένδρων». Κsn: koacherea poamelor. «Ἐως μὲν ὀέρος ἦν, ἀπὸ τῆς ὥρας ἐτρέφοντο». Κsn: (de xnde 4) (fir:) vipsta (mi maī kx seamx tofex tinepegii) omexli; (in intind:) frxmasege, graqie, liničiš. «Ὁραν ἔχειν». Πλ: «Οἱ ἐν ὥρα (καθ' ὥραν)». Πλ: «Μειρακίω καθ' ὥραν ἀκμάζοντι». Πλ: «Ὁρα τῆς ἡλικίας λαμπρός». Τxυ: «Ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος ὥρα σεμνύνεσθαι». Λκs: «Γλίχεσθαι τῆς ὥρας». Parten: 5) (maī noš) [de au] opx, ceasš. «Ὁραι ἡμέρας». Λκs: (upinč:) cele patrx pxyi e le zilei kx noantea. «Ὁραν μίαν ἐποίησαν». Skp: «Περὶ δὲ ὥραν τρίτην σκότος ἐγένετο... ἄχρις ὥρας ἐνάτης». Skp: «Ἐπὶ τέσσαρας ὥρας». Enrp: «Καθ' ἐκάστας ὥρας». Λκs: «Ὅσαι τε ἡμέρας ὥραι, ὅσαι τε νυκτός». Exu: 6) (im:) cele patrx klime, saš patrx zone (Er: B'. 26). 7) (dsne mitoxu:) Opele (zeige tpeī la nxmxyš, fiixe ale xšī Joe mi ale Temidei). (bezī mi kairós)

Ὁρα, maī intpx: ἑώρα, a 3: sinr: neps: de nreā: al xšī ὀράω.

Ὁραῖζω, [ὥραῖος] viit: -ίσω, innodoveskš, infpxmsegezš. || mīx: de sine pas:) mš ingogonezš. mš fšdxleskš.

Ὁραιοδότης, ου (ό), dxtxtopš de frxmasege. [ὥραῖος, διδωμι].

Ὁραιόμορφος (ό, ή), frxmosš la firxpx. [ὥραῖος, μορφή].

Ὁραιοπολέω -ὼ viit: -ήσω, mš adxnx kx xei (netpekš totdaxna p' innpejxpxx xelox) frxmoni. [ὥραῖος, πολέω].

Ὁραιοπώλης, ου (ό, vīnxxtopš de poame koante, saš de xpxtxpxi. [ὥραῖα, πώλης].

Ὁραῖος, α, ου, [ὥρα] = Ὁριμος, kontš, (ad: in nen:) ajxnsš la vremea sa, saš fxxkš la vremea kxveniš. «Πλοῦς ὥραῖος». Λκs: «Ὑδωρ ὥραῖον». Γal: «Θάνατος ὥραῖος θρήνου ἀπεστι». Κsn: «Ὁραῖος ὄν ἀποθνήσκει». Πλ: «Ἠλικία, ἐν ἧ βίου πεπαῦσθαι ὥραῖον ἐστί». Πλ: (mi kx nen:) «Γάμου ὥραῖος», bezī ὥρα (1). «Ἐν ὥραῖω ἵσταμαι τοῦ βίου». Exr: m'amš kont, (ad:) amš inxxtirfnit. (mi kx ak: kx nren:). Ἦσυ χίαν ἦγεν, ὥς οὐκ ἔτι πρὸς πολιτείαν ὥραῖος». Πλ: «Τῶν ὥραίων τυχεῖν». Πλ: cele obixsite dsne moapte. 2) (nartik: desnpe oam:) cel in floarea vipstei, saš inxpx;

(prin intind:) frxmosš, saš (maī eksakt) graqiosš, plxxkš /maī mxlt nentpx graqia tinepegii deklt nentpx propoxgia simetpikš a mšdxlapelox). «Ἄνευ χαλ- λους ὥραῖος». Αρst: «Τὴν ὥσιν ὥραιότατος». Erp: (mi fir:) «Ἀόρος ὥραῖος». Ermi: ele- rantš. 3) (desnpe lxxk: prinč: de mīnkape, mi maī kx seamx poame) kontš ne timnš de varx (bezī ὥρα); (de xnde maī demxle- opī) vxratikš; (in nen:) kontš, ajxnsš la vremea sa. «Τὰ ἐκ τῆς γῆς (Ἄνθη «Σπέρ- ματα, «Τρωκτὰ ὥραῖα». Κsn: Λκs: «Ὁραῖ- οι καρποί». Γal: (mi el:) «Ὁραῖα θύειν». Λκs: (nartik:) «Τάριχος («Τέμαχος) ὥραῖον». (mi el:) «Τὰ ὥραῖα (se ing: τεμάχη)». sōla- mpxate, saš satovite, mštxpmate kpxnxpi, nemti, mi xl: la vremea lor (de xnde ὥραιοπώλης). (mi axxs:) «Σαργάνη ὥραῖα». Λκs: basxl, in kape se nēn axeste xpx- txpxi. 4) (desnpe timnš ka sxxst:) «Ὁραῖ- α (se ing: ὥρα). primx-vapa, saš vapa. «Περιμένει τὴν ὥραῖαν». Dm: [de xnde

Ὁραῖότης (ή), (desnpe poade) kaxitate de kontš, matxpitale; (desnpe omš) tine- pegie, floape, saš kxime de vipstx; saš graqie, frxmasege de tinepeg; (in nen:) frxmasege. [mi

Ὁραῖώω -ὼ, viit: -ώσω, Skp: in lokš de ὥραῖζω, (mi pas:) ὥραῖζομαι.

Ὁραῖσμα (τό), gtealx, saš op ce se face. op lxxxente supre infpxmsegeape. 2) = κx. . [mi

Ὁραῖσμός (ό) infpxmsegeape, innodovipe.

Ὁραῖστής, οὔ (ό), [ὥραῖζω] infpxmsege- topš, innodovitopš de sine ueste mšxpx.

Ὁραῖω, grem: in lokš de ὥρεῶω.

Ὁραῖως, adv: = Ἐν ὥρα, saš Καθ' ὥραν, la vreme (kxveniš); kx graqie, plxxkš. [ὥραῖος].

Ὁρακίωω -ὼ, [ὥρα] viit: -άσω, = Ὁρακίω, mš ofileskš, mš fakš gtealxnosš, palidš (upinč: ka fetele ne la 12 — 13 anī aī vipstei lor); (prin intind:) leminš. «Ὁρακίω· ἀλλ' οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογ- γιάν». Αρstf:

Ὁρακίζω, viit: -ίσω, ras: in lokš de ὠ- ρακιάω.

Ὁράνιος, α, ου, Dor: in lokš de Οὐρά- νιος. [din

Ὁρανός (ό) Dor: in lokš de οὐρανός.

Ὁραπολέω -ὼ, [ὥρα, πολέω] viit: -ήσω, ras: kallivš pxmīntxl, prekxm xere tim- nxl anxlxi.

Ὁρατάριχος (ό, saš tò), = Ὁραῖον τάρι- χος. (bezī ὥραῖος).

тінь да пантерез квіва. [ωρα, βετρε].

ᾠρολογέω -ῶ, viit: -ήσω, snxiš (apxtš) ora saš ceasxl. «Τὴν ἐσπέραν»,. Pisid: [ᾠρολόγος]. [de xnde

ᾠρολογητής, oū (ό), snxitopš (apxtštopš) de ore saš ceasxpi.

ᾠρολόγιον (τὸ), ceasornikš, instp: ce apatš ceasxpile. «Σκοιοθηρικόν — » ceasornikš solarš. «Ὑδροαυλικόν —». At: =Κλεψύδρα. [din

ᾠρολόγιος (ό), =ᾠροσκόπος. [ῶρα, λέγω].

ᾠρόμαντις, εως (ό), poet: ricitopš de ceasxpi, saš kitimea vremii. (emit: al kokoshxli). [ῶρα, μάντις].

ᾠρονομεῖον (τὸ), =ᾠρονόμιον. [mi

ᾠρονομέω -ῶ, viit: -ήσω, apxtš ceasxpile. 2) (astroł: kš dat:) sintš planetxla predomnitopš la namtepea kšiva. (bezī mi ōroθετέω). [mi

ᾠρονομικός, ή, όν, folositopš la apxtapea ceasxpiłor. «ᾠρονομικὸν κατασκευάσμα»,. =kš ...

ᾠρονόμιον (τὸ), =ᾠρολόγιον. [din

ᾠρονόμος (ό, ή), intokmitopš, saš apxtštopš de ceasxpi; (astroł:) predomnitopš asxupa ceasxli namtepii kšiva. || (sxbst: btpv:) ceasornikš; mi (poet:) kokoshla (bezī mi ᾠρόμαντις). [ῶρα, νέμω].

ᾠρορε, poet: (in metat: in lokš de ὄρωρε) a 3: singr: peps: de nex: 2: al lxi žrvumi.

ᾠρος (ό), Eol: in lokš de ἄωρος.

ᾠρος, eos (τὸ), Dor: in lokš de οὔρος, =ᾠρος.

ᾠρος (ό), Ion: in lokš de ὦρα, timnš (al anxli); anš. || (im:) anape, saš xpcnoloxiçe istopiorpafii.

ᾠροσκοπεῖον (τὸ), =ᾠρολόγιον; (naptik:) xniš astrołoxikš instp: =ᾠρονόμιον snpe aflapea ceasxli namtepii kšiva. [mi

ᾠροσκοπέω -ῶ, viit: -ήσω, [ᾠροσκόπος] kaxtš (astrołoxiçeute) ceasxla namtepii kšiva; saš (ka din naptea stelolop) predomneskš asxupa namtepii kšiva. «Ὁ ᾠροσκοπῶν ἀστήρ»,. Bas: sxbt a kšpšia predomnipe s' a ntšskst. [de xnde

ᾠροσκόπησις, εως (ή), mi

ᾠροσκοπία (ή), observancie asxupa timpiłor anxli, mi (naptik: dxne astrołoxi) asxupa ceasxli namtepii kšiva. [din

ᾠροσκόπος (ό, ή), [ῶρα, σκοπός] observntopš de timpii anxli, mi (naptik:) de ceasxla namtepii kšiva, saš folositopš la aneasta. (de xnde || sxbst:) astrołoxš, ricitopš desnpe ceasxla namtepii; (mi desnpe stole) infxingtoape, predomnitoa-

pe asxupa namtepiłor.

ᾠρσα, poet: nex: 1: al lxi žrvumi.

ᾠροτρόφος (ό, ή), poet: xrtnitopš (pro-dxkštopš) de timpii anxli. [ῶρα, τρέφω].

ᾠρσε, a 3: singr: peps: de akt: nex: 1:; mi

ᾠρτο, a 3: singr: peps: de miž: nex: saš peste-sxb: al lxi žrvumi.

ᾠρυγξ, υγγος (ό), xniš felš de nestpigš kalš, saš asinš selvatikš, (Franç:) zébreo. (bezī mi ὄρυξ 2).

ᾠρυγή (ή), xpletš (de kiine, leš, mi chl; (fir:) vsetš, pesxnetš. «Ἠτόνων —». Enpr: [mi

ᾠρυγμα (τὸ), mi ᾠρυγμός (ό), =ᾠρυγή.

ᾠρυδόν, adv: poet: kš xpletš, xplind. [ᾠρύομαι].

ᾠρυθμός (ό), poet: in lokš de ᾠρυγμός.

ᾠρυζα, nex: 1: al lxi ὀρύσσω.

ᾠρύχεται, Ion: a 3: im: peps: de nas: tre: de kš; mi

ᾠρύχато, Ion: a 3: im: peps: de nas: peste-sxb: al lxi ὀρύσσω.

ᾠρύω, gxs: mi (pap: in lokš de) ᾠρύομαι, viit: -ύσω, -ομαι, xrlx (ka kiinele, saš lexla, mi chl). [imit:]. [de xnde

ᾠρύωμα (τὸ), Skp: in lokš de ᾠρυγμα.

ᾠρῶσε, poet: a 3: singr: peps: de nex: 1: al lxi ὀρφώω.

ᾠρχαῖοι, mi ᾠρχαῖος, Dor: poet: in lokš de οἱ ἀρχαῖοι, mi ὁ ἀρχαῖος.

ᾠρώρει, poet: a 3: singr: peps: de neste-sxb: al lxi žrvumi.

ᾠρωρέχато, Ion: a 3: im: peps: de nas: saš miž: neste-sxb; mi

ᾠρωρέχειν, At: neste-sxb: al lxi ὀρέγω.

ᾠρώρυκτο, At: a 3: singr: peps: mi ὠρωρύχато, Ion: a 3: im: peps: de nas: neste-sxb; mi

ᾠρωρύχειν, At: neste-sxb: al lxi ὀρύσσω.

ᾠς, mi (mai 'nainte de enkait: saš la sfimtitš de fp: saš poet:) ᾠς, [ῶς] naptik: adv: saš konisnkij: insemn: 1) komnar: saš asemšn: (mai de mxate-opi in xpmš saš mai 'nainte de, iap de mxate-opi mi fšpš, mai totdasna insš sxbt-infelerindš se oúτως, mi poet: ὥς, mi chl:) ka. preksm.

«ᾠς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει, ὥς τότε Ἀχαιοί, mi chl: Ia: E. (mi fšpš antevd:) «Ἦριπε δ' ὥς ὅτε τις δρύς ἤριπε» Ia: N. «Ἦριπε δ' ὥς ὅτε πύργος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ»,. Ia: Δ. (mi kš skp: desnpe infimnaxtoape). «ᾠς δὲ λέων ἐν βουσι θορών ἐξ αὐχένα ἄξῃ». Ia: E. «Ἀλλ' ἄγεθ' ὥς ἄν ἐγὼ εἰπῶ, πειθώμεθα πάντες». Ia: A. (mi kš noft: kš aate insš naptikole) «Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν, ὥς εἴτε πυ-

ρὶ χθών παῖσα νέμοιτο». Ιλ: Β. «Αἶθ' οὕτω φίλος Διὶ γένοιτο ὡς ἐμοί». Od: Σ. (mi in antistropf:) «Θεὸς ὧς, τίετο δῆμῳ». Om: (mi in prozъ). «Ὡς δὲ Σκύθαι λέγουσι». Ep: «Ταύτη ἰτέον, ὡς τὰ ἔχνη φέρει». Πλτ: «Ὡς εἶχον, αὐτῇ σκευῇ». Λκ4: «Ὡδ', ὡς ἔχω, στείχοιμ' ἄν». Sof: «Ὀμοίως, ὡς εἴτι μέγα λάβοιμι». Ep: «Ὡς τις ἄν εἴποι». Γργ: «Ὡς ἡμεῖς φαίμεν ἄν». Λκs: «Ὡς ᾤετο, «Ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, «Ὡς σφίσι δοκεῖν». Λκs: (mi el:) «Ὡς γ' ἐμοὶ κριτῇ». Πλτ: (mi simp:). «Ὡς γ' ἐμοί». Λκs: «Ὡς γ' ἐμῇ δόξῃ». Λκs: «Ὡς οὐκ ἄλλος». Λκ4: «Ὡς οὐκ οἶδ', εἴτις ἕτερος». Ατ: «Ὡς ἕκαστοι (ἐκάτεροι)». Τδ4: «Ὡς ἄν παῖς». Λκs: 2) in senin: kitime (in lokъ de ὅσον). «Ὡς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον». Od: Ρ. «Ὡς εἶχε ποδῶν (τάχους)». Λκs: (mi fepъ verpъ) «Ὡς ποδῶν (τάχους, τάχος, mi чл:). «Ὡς ἐνὶ μάλιστα (τάχιστα, mi чл:). «Ὡς τάχιστα ἠδύνατο». Ksn: «Ὡς δυνατόν χάχιστα». Iskr: (mi el:) «Ὡς ῥᾶστα (ἄριστα, mi чл:). «Ὡς ἐπίπαν, «Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, «Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, «Ὡς οἶον τε, «Ὡς δυνατόν (ἐκ τῶν δυνατῶν). Τδ4: «Ὡς παρεικάζοντι. «Ὡς τὰ πολλὰ. «Ὡς ἐν βραχυτάτοις». mi чл: 3) in pshin: (desne kitime in lokъ de ὥς saъ ὅσον). «Ἀπέθανον ὡς πεντακόσιοι». Λκs: «Ὡς τὸ τρίτον μέρος», Τδ4: «Ὡς δὲ τριῶν ἔτι πλείρων ἐν μέσῳ ὄντων». Λκs: (mi in pshnъ кс ἄν). «Ὡς ἄν εἴκοσι που στάδια». Πλ: «Ὡς ἄν ἦς». Sof: kit beî fi, saъ beî trpi. (mi кс inf:). «Ὡς γέ μοι δοκεῖν». Apst: «Μεγάλα ἐκτέσαστο χρήματα, ὡς ἄν εἶναι Ῥοδῶπιν». Ep: (mi el:) «Ὡς ἀπ' ὀμμάτων (se inu: εἰκάσαι). Ksn: «Μακρὰ ὁδὸς, ὡς γέροντι». Sof: «Ἐπειπερ εἴ γενναῖος, ὡς ἰδόντι». Sof: «Τυφλὸς ὁ Λυγνεὺς ἐκεῖνος ὡς πρὸς ἐμὲ». Λκ4: «Οὐκ ἀδύνατος εἰπεῖν, ὡς Λακεδαιμόνιος». Τδ4: kit pentpъ znъ Lachedemoneanъ. «Ἐτι τότε ὦν νέος ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει». Τδ4: in op чe aлtъ opawъ (dekil in Atena). «Παῖδα ὥραϊον, ὡς ἄν Αἰγύπτιον». Eli: kit pentpъ znъ Epinteanъ. 4) integ: saъ mipъt: (in lokъ de ὅσον) kit! ksm! «Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστίν». Apstf: «Ὡς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεῖ». Om: «Φεῦ, ὡς εὖ λέγεις». Πλτ: «Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου». Skp: «Ὡς ἀστεῖος ὁ ἄνθρωπος». Πλτ: «Ἄλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος οὐδεῖς». Apstf: «Καὶ ἐθαύμαζον, ὡς οὐδεὶς παρείη». Λκ4: «Ἐλαφοι, ὡς μὲν εὐμεγέθεις, ὡς δὲ πίονες» Eli: «Ὡς ἀληθῶς», «Ὡς βέλτιστος. «Ὡς ἄν μάλιστα». Λκs: (mi кс kom-pap:) «Ὡς ἀληθεστέρος». Πλτ: (mi dape zic:) «ὑπερφυῶς (Θαυμασίως, Θαυμαστόν

Ἀποτρόπαιον) ὡς. Λκs: «Ὡς ἐς ἐλάχιστον. «Ὡς ἐν ὀχυρωτάτῳ», «Ὡς ἐν βραχυτάτοις». Λκs: in lokъ de ἐς ὡς ἐλάχιστον, mi чл: (mi кс in pshnъ de aлtъ zic:). «Θαυμαστός μοι εἶπας ὡς», Πλτ: 5) kassat: (in lokъ de ἐπειδὴ) fiind кс. «Ὡς οὐ τοι αἴσιμον ἐστίν», Om: «Ὡς νῦν γε καὶ σέ ἐλεῶ», Λκ4: (mi кс partч:). «Τοῖς μὲν οὐδὲν ἀνεῖλε τὸ μαντεῖον, ὡς οὐ δικαίαν ποιουμένοις τὴν αἴτησιν», Iskr: «Ἐρώτα, ὅτι βούλει, ὡς τ' ἀληθῆ ἐροῦντος», Λκ4: «Λέγειν ὡς ἀκουσμένῳ». Πλτ: «Ὡς ταῦτόν ὃν εἰπεῖν». Apstf: «Ὡς αὐτίκα δεῆσον», Ksn: (mi el:), «Ὡς ἀγαθὸν μέγιστον τίθενται τὸν νόμον», Ksn: (mi in pshnъ кс ἄν). «Κοὶ οἱ μὲν ὡς ἄν καὶ ἐωραχότες τὸ πρᾶγμα, δέισαντες ἀποχωροῦσιν». Ksn: 6) definit: (in lokъ de ὅτι dape verpъ povest; кс nosкѣt: mi apъtъt: mi чл:). «Ἦλθεν ἀγγελίη, ὡς ἡλώκοι τὸ τεῖχος», Ep: «Εἶπεν, ὡς οὐδὲν θαυμαστόν ἐστίν, saъ εἶη», Λκs: (mi in paral:). «Εἰπὼν, ὡς ὅτι ἐκνοήη», Ksn: «Γνόντες, ὡς, εἰ μὴ ἀποκρούσονται αὐτοὺς, ὅτι πολλοὶ σφῶν κατακοντισθήσονται», mi «Ὁμολογεῖται («Δήλον), ὡς... Λκs: «Μὴ δέισητε, ὡς οὐχ ἡδέως καθευδήσετε», Ksn: «Μὴ ἐκφοβοῦ, ὡς σε ἀτιμάσει», Sof: (mi кс partч:). «Δηλοῖς δ' ὡς τι σημανῶν νέον», Sof: «Οὐχ' ὡς οὐκ ἐνδεχόμενον», Tfp: «Οὕτω γινώσκετε, ὡς οὐδὲ παυσσομένου μου», Λκ4: (mi кс inf: pap) «Περὶ δὲ τῶν μισθοφόρων ἔχεις τι εἰπεῖν, ὡς μὴ μισεῖσθαι δι' αὐτούς», Ksn: (mi el:) «Ὡς δὲ δῆλον», Πλτ: 7) efekt: (in lokъ de ἵνα, mi pap in lokъ de ὥστε. «Τοσαύτη δυστυχία, ὡς...», Iskr: «Ὡς ἀποτελεσθεῖη». Λκ4: «Ὡς ἅμα πάντες ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασάιτο βουλήν», Ιλ: Β. «Σαώτερος ὡς κε νέηαι», Ιλ: Α. «Ὡς ἄν μὴ ἀγνοῇς», Γργ: «Ὡς ἰδῶ», Sof: «Ὡς μὴ (ὡς ἄν μὴ) δυνασθῇ», Λκs: (mi кс inf:). «Ὡς εἰπεῖν», Ksn: «Ὡς ἔπος (ἀπλῶς) εἰπεῖν», Apstf: «Μεγαλοπρεπέστερον ἢ ὡς προσδεῖσθαι», Λκs: «Εὐρος ὡς δύο τριήρας πλέειν ὁμοῦ», Ep: «Ἐπειδὴν δὲ σημήνην τῷ κέρατι, ὡς ἀναπαύεσθαι, συσκευάζεσθε», Ksn: (mi el:) «Ὡς φύλακα (se inu: εἶναι) συμπέμφας αὐτόν», Ksn: «Ὡς τί («Ὡς δὴ τί) τοῦτο πολυπραγμονοῦσα», Λκ4: Παρεσκευάζοντο ὡς ἀγωνιούμενοι», Ksn: 8) em-fant: (in lokъ de δῆθεν, in in pshnъ min-chinosъ, upetъkъtъ, saъ indoiosъ). «Ὁ δὲ αὐτόν μεταπέμπεται, ὡς ἀρρωστών», Ksn: «Ἡ δὲ οὐκ ἦθελεν, ὡς ἄν ἀσμένῃ με ἐωρακυῖα, ἦκοντα δὴ διὰ χρόνου», Λs: «Ἀγανακτοῦσιν, ὡς μεγάλων τιῶν ἀπεστερημένοι», Λκ4: mi Πλ: «Ἐπέκαμπεν ὡς εἰς κύκλωσιν», Ksn:

“Ἀπέπλεον ὥς ἐς Ἀθήνας,, Τσχ: “Στειπτή γε φυλλάς ὥς ἐναυλίζοντί τω,, Sof: κα κsm... 9) κα prep: (in lokk de πρὸς, saδ εἰς, saδ ἐπὶ). “Ὡς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον,, Τκp: “Πολλὼν φυγόντων ὥς τὸν Πειραιᾶ,, Ksn: “Αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὥς τὸν ὁμοῖον,, Om: “Ὡς ἐμὲ,, Lks: (mi in parx:) “Ὡς ἐπὶ τὰς ναῦς πεμφθεῖς,, Ksn: 10) timn: (in-πρεκпъ mi fъpъ εὐθύς) κsm, indatъ κsm (dъne чe). “Ὡς δὲ ταῦτα τέλος εἶχε,, Ksn: “Ὡς ἴδον, ὥς ἐμάνην,, Τκp: “Ὡς δὲ ἐς τὴν Μιλήσιον ἀπύκoiтo,, Ep: “Τῶν δὲ ὥς ἑκα-στος οἱ μιχθῇ, διδοῖ δῶρον,, Ep: “Ὡς τάχιστα ἤκουσαν,, Ecp: (mi κκ inf: fiind fpassa no-vest:) “Εὐθύς οὖν ὥς ἰδεῖν τὸν Ἀγαθωνα, ὦ, φάναι, εἰς καλὸν ἦκεις,, Πл: “Ὡς δὲ ἀκοῦσαι τοὺς παρόντας,, Dm: (vezī mi ὥς). 11) poft: “Ὡς ἔρως ἀπόλοιτο,, Ιλ: Σ. “Ὡς ὠφελος ἄγαμος ἐμμεναι,, Ιλ: Γ. “Ὡς εἴη γε τοῦτον μεθ’ ἡμῶν εἶναι,, Sin: 12) rap modifik: (in lokk de πρὸς, saδ ὅπως). “Ὡς ἀνποιήσης, . Sof: “Μέμνημαι γὰρ καὶ τὸ ῥῆμα, ὥς εἶπεν,, Esxл: “Ὡς εἶχε,, Lks: “Ὡς δέ, δῆλον,, Πл: || (inπpeкпъ κκ partikol: εἰ, περ, τε, mi чл: vezī ὥσει, ὥσπερ, ὥστε, mi чл:.

“Ὡς, adv: poet: (mi rap proz:) asemъ-път: in lokk de οὕτως (xъmeazъ obъnъit dъne ὥς). “Ὡς ἦφατο γούνων, ὥς ἔχετ’ ἐμ-πεφυσία,, Ιλ: Α. “Οὐδ’ εἰ τρεῖς, ἔσα νῦν κέ-κτησαι, προσγένειτό σοι, οὐδ’ ὥς ἂν ἱκανά μοι δοκεῖ εἶναι σοι,, Ksn: “Ὡς δ’ οὐκ εἴη θεὸς ἢ ἄλλως, καὶ ὥς οὐκ ἔστι θεὸς ἢ Ἴρις,, Klm: “Εἰ δέ κεν ὥς ἔρξῃς,, Ιλ: Β. “Ὡς φάτο,, “Ὡς εἰπὼν,, Om: 2) timn: in lokk de εὐ-θύς, indatъ, saδ de odatъ. “Ὡς εἶδ’, ὥς μιν ἔδω χρόλος,, Om: “Ὡς ἴδεν, ὥς μιν ἔ-ρως ἀμφεχάλυψεν,, Ιλ: Ξ. “Ὡς ἴδον, ὥς ἐ-μάνην,, Τκp: 3) modifik: “Ἔστιν ὥς τοῦ οἰκονόμου καὶ περὶ υἱείας ἰδεῖν,, Apst: kam, intp’ knъ kпъ, oapc-κsm 4) inprotiv: “Ἐ-δόκει γὰρ ὁ πόλεμος καὶ ὥς ἔσεσθαι,, Τσχ: mi κκ toate auestea, nъmaī пxгin. “Οὐδ’ ὥς ἐδυνήθησαν ξυμβῆναι,, Τσχ: nпчi aша, saδ κκ toate auestea. (vezī mi ὥς).

“Ὡς, ὡτός (τὸ), Dop: in lokk de οὕς.

“Ὡα, poet: Ion: in lokk de ἕωσα, nex: 1: ал κκi ὠθέω.

“Ὡτανεῖ, (in lokk de ὥς ἂν εἰ) partik: inпxгinът: ка κsm.

“Ὡσασκε, poet: in lokk de ἐώθει (пpиnч: ὥσεν ἂν) a 3: sing: neps: de пpea: ал лxī ὠθέω.

“Ὡσαύτως, [ὥς αὐτως] adv: asemenea. “Ποῖα ὠσαύτως, καὶ ποῖα ὥς ἐτέρως λέγεται,, Apst: (mi κκ dat:). “Ὡσαύτως τοῖς πολλοῖς,,

Ap: (mi κκ inтpeкпeпe de δέ). “Ὡς δ’ αὐ-τως τῇσι καὶ οἱ ἰχνευταὶ θάπτονται,, Ep: in lokk de ὠσαύτως δέ.

“Ὡδε, Dop: in lokk de ὥς, a 3: sing: neps: de пpea: ал лxī ἕω.

“Ὡσει, (in lokk de ὥς εἰ) partik: ase-път: mi inпxгinът, ка κsm, ка κsm ap:, (mi maī ’nainte de nъmep:) ка лa, maī, n’ aпроane. “Καί μιν πάντ’ ἐδίδαξε πατήρ ὥ-σει φίλον υἱά,, Τκp: “Τῇ εἰκέλῃ, ὥσει τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,, Es: “Φαίνοθ’ ὥσει νέφη ὑδατόεντα,, Τκp: (mi inπpeкпъ κκ пep) “Ὡσεῖπερ ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι,, Τκp: ка κsm aшi пke акsm in rиндъ. (mi κκ nъ-mep:) “Ὡσει ἄνδρες ἑκατόν,, Skp:

“Ὡσепиπλειστον, “Ὡсепитополу, in lokk de ὥς ἐπὶ πλείστον, ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ.

“Ὡσθην, nas: nex: ал лxī ὠθέω.

“Ὡσί, dat: im: ал лxī οὕς.

“Ὡσι, a 3: im: neps: de sш: ал лxī εἰμί.

“Ὡσι, a 3: im: neps: de nex: ал 2: de sш: ал лxī ἔημι (intp: nъmaī in чeдe komn:).

“Ὡσις, εως (ή), = “Ὡθσις, inпinъepe, in-вpиnчipe. [ὠθω=ὠθέω].

“Ὡσιωμένως, [όσιώω] adv: (de partч:) κκ κвbiowic, κκ sfinъenie, saδ κpъгic.

“Ὡσκε (κεν), poet: in lokk de ὥς κε(κεν) = ὥς ἂν.

“Ὡσμαι, (nas: tpe: de κκ: ал лxī ὠθέω. [de snde

“Ὡμός (ό), = “Ὡσις, saδ ὠθσις, inпin-ъepe.

“Ὡσπερ, (in lokk de ὥς περ) adv: de a-семъп: пpeкsm, ка. “Ἀλώμενος ὥσπερ Ὀ-δυσσεύς,, Od: B. (saδ κκ inтpeкпeпe de aale zич:) “Ὡς τὸ πάρος περ,, Om: Imn: mi κκ anteched: “Τηλίκου, ὥσπερ ἐγών,, Ιλ: Ω. “Ὡς δ’ αὐτως... ὥσπερ ὑπέστη, ἐξετέλε-σεν,, Ep: “Ὡσπερ χρημάτων κοινωνήσαντας ἡδὺ τὸ ἀναμφιλόγως διελθεῖν, οὕτω καὶ λό-γων κοινωνοῦντας συνομολογοῦντας διεξιέναι,, Ksn: “Τὸν αὐτὸν τρόπον ὥσπερ,, Dm: 2) inпxгinът: saδ emfant: (in eponie), intp’ knъ kпъ, ка κsm. “Ὡσπερ ἀτιμασθῆναι νο-μίσας,, Ksn: “Ὡσπερ πολέμου ὄντος ἄει ἀ-ναγκάζονται οἱ τύραννοι στράτευμα τρέφειν,, Ksn: “Ὀρῶ παιδικοῖς σε πράγμασι προσέχον-τα τὸν νοῦν, ὥσπερ ἐξόν σοι,, Ksn: “Σιωπῇ ἐδείκνυν, ὥσπερ τοῦτο ἐπιτεταγμένον αὐτοῖς ὑπὸ κρείττονος τινός,, Ksn: “Καὶ φίλους μὲν κτῶνται, τῶν δὲ ἀδελφῶν ἀμελοῦσιν, ὥσπερ ἐκ πολιτῶν μὲν γιγνομένους φίλους, ἐξ ἀδελ-φῶν δὲ οὐ γιγνομένους,, Ksn: 3) (xne-opi) timn: in datъ чe, κsm... “Υς γάρ, ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, φαύλως ἐρεῖδει,, Apstf:

Ὠσπερανεί, Ὠσπερεί, Ὠσπεροῦν, in lokš de ὥσπερ ἄν εἰ. ὥσπερ εἰ, ὥσπερ οὖν.

Ὠσταπολλά, in lokš de ὥς τὰ πολλὰ, de maī mslate opī.

Ὠστε, (in lokš de ὥστε) poet: asemtpnt: saš παραβολα: adv: ὥς, κα κσm. «Λάμψ ὥστε στεροπή Διός,,. Ιλ: Α. “Τὸν δ’ ἐξείρπαξε ρεῖα μᾶλ’ ὥστε θεός,,. Ιλ: Τ. “Ὠστε γὰρ ἡ παῖδες νεαροί, χήραί τε γυναῖκες ἀλλήλοισιν ὀδύρονται,,. Ιλ: Β. 2) (κκ παριu:) kaksat: (κα ἄτε) “Δηλέοντο αὐτοὺς, ὥστε δὴ θαλασσοκράτορες ἐόντες,,. Ερ: “Οὐδαμῶς εἶχε ἀσφαλέως σημεῖναι αὐτῷ, ὥστε φυλασσομένων τῶν ὀδῶν,,. Ερ: “Ὠστε γὰρ ταμεῖω χρωμένων τοῖς τεύχεσι, πολλὰ καὶ χρήματα καὶ σῖτος ἐνήν,,. Τσχ: (mi ssvl-ingel: verpš). “Πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον, ὥστε περὶ ψυχῆς (se ing: θέων),, Od: I. 3) (maī des) konikm: pesslat: (kštre inf: desupe intīmiztoape). “Ἐῖ σοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὥστε νέεσθαι, ἔρχεο,, Ιλ I. “Οὐ τηλίκος εἰμί, ὥστε σημαντορι πάντα πιθέσθαι,,. Od: Ρ. “Οὐχ οὕτως ἀνότητος, ὥστε ἐμβαλεῖν,,. Dm: “Ἡμεῖς ἔτι νέοι, ὥστε τοσοῦτο πρᾶγμα διελέσθαι,,. Πλ: ka sš xotšrim. (mi kompar:). “Νεώτεροι ἢ ὥστε εἰδέναι,,. Ερ: Μεῖζω καὶ ἢ ὥστε ἀνακλαίειν,,. Ερ: (mi intp’ aīlš akuep:). “Προσκαλεσάμενος αὐτὸν εἰς λόγους, ὥστε, ἦν μὴδὲν ἀρέσκον λέγειν, πάλιν αὐτὸν καταστήσειν εἰς τὸ τεῖχος σῶν καὶ ὑγιᾶ,,. Τσχ: κκ kondipio. “Ἐυνέβησαν, ὥστε τοὺς μὲν ἐπικούρους παραδοῦναι, περὶ δὲ σφῶν τὸν δῆμον διαγῶναι,,. Τσχ: (mi ing: ὥστε). “Το νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν,,. Sof: (mi kš posit: in lokš de kompar:). “Ψυχρὸν ὥστε λούσασθαι,,. Ksn: (īap kš xot: pprovedind oútwos in cele neindoioasu). “Οὕτως ὑμῖν δοκαὶ παντὸς ἄξια εἶναι, ὥστε mi uī,,. Ksn: saš 4) dšitopš kš sokoteala, de aueca, ama dap, prin xpmare (κκ xot: saš porpnc: in neindoioalš), “Ὠστε οὐδὲ τὰ σφέτερ’ αὐτῶν ἴσασιν,,. Iskr: “Ὠστε οὐ τοῦτο δέδοικα, μὴ οὐκ ἔχω β, τι δῶ, ἀλλὰ μὴ οὐκ ἔχω, οἷς δῶ,,. Ksn: (mi kš timu: tpek: in-preknš kš ἄν). “Ὠστε τὴν πόλιν ἡγήσω ἄν πολέμου ἐργαστήριον εἶναι,,. Ksn: (mi kš porpnc:). “Ὠστε θάρσει,,. Ksn: “Ἐνητοῦ πέφυκας..., ὥστε μὴ λίαν στένε,,. Sof: (īap kš noft: in cele indoioase). “Ἰσχυρὸν ἐστίν, ὥστ’ οὐκ ἄν καταγείη ποτέ,,. Apst: “Ἐῖ τις χρίτο τῷ ἀργυρίῳ, ὥστε πριάμενος οἷον ἐτάιραν διὰ ταύτην κάκιον ἔχοι καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχάν,,. Ksn: (mi in el: saš in ssvl-ing:). “Ὁ λόγος ἐπὶ τῷ δηλοῦν ἐστὶ τὸ συμφέρον καὶ τὸ βλαβερὸν, ὥστε καὶ τὸ δίκαιον,,. Apst:

Ὠστης, ου (ό), (kštpemxps) pestopntopš printp’o sradsitapš saš inninsštrpš. [ῶθω=ῶθέω]. [de snde

Ὠστιζω, viit: -ίσω, inninrš des, saš mepeš, silit; (mi maī des mik: peviupok-pas:) inninrind mš vīpš, mš ingessiš, ka sš tpekš, saš sš akuepš sndeua. “Τριωδόλου οὐνεκα ὠστιζόμεσθ’ ἐκάστοι’ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,,. Apstf: (mi kš dal:). “Ὠστιοῦν τ’ ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ζύλου,,. Apstf: (mi fir:). “Τῶν δὲ πλῆκούντων ὠστιζομένων περὶ τὴν γνάθον ἦν ἀλαλητός,,. (Teleka: in) At:

Ὠστικός, ἡ, ὄν, anlekatiš a se inninpe, a se vīpī, gramnikš, pšvadinikš. [de snde Ὠστικῶς, adv: κκ грамъ, saš silnikš inninpere. “Ὠστικῶς ἔχειν πρὸς τι. M. Ant: a se gramš la ueva.

Ὠστισμός (ό), inninpere, infressipe. [ῶστιζω].

Ὠστιῶ, At: viit: al lšī ὠστιζω.

Ὠστοργος, Dop: poet: in lokš de ὁ ἄστοργος.

Ὠστός, ἡ, ὄν, inninsš, saš de innins, vīpīš in silš [ῶθω=ῶθέω].

Ὠσφραντο, Ion: a 3: im: nepš: de nex: 2: al lšī ὠσφραίνομαι.

Ὠσχη, ὠσχοι, ὠσχοφόρια, ὠσχοφόρος, in lokš de ὠσχη, mi uī:

Ὠσω, viit: al lšī ῶθω=ῶθέω.

Ὠτα, im: al lšī οὖς.

Ὠτάγρα, ας (ή), snš instp: msnvitopš de xpekī. [οὖς, ἄγρα].

Ὠτακίς, ἰδος (ή), snš felš de plantš de mare. [οὖς, ὠτός].

Ὠτακουστέω -ῶ, viit: -ήσω, pšlš xpekea sš asksatš, ue zik, ka sš tpsdaš, snio-nezš ka...

Ὠτακουστής, οὔ (ό), uea ue pšne xpekea sš aszš, ue se zīue, ka sš tpsdea, snionš, (Frang:) mouchard. [οὖς, ἀκούω].

Ὠταλγέω -ῶ, viit: -ήσω, pštimeskš de dspepe de xpekī. [mi

Ὠταλγία (ή), dspepe de xpekī. [mi

Ὠταλγιάω -ῶ, viit: -άσω,=Ὠταλγέω. [mi

Ὠταλγικός, ἡ, ὄν, adskštopš, saš pšlimamš, saš vknš (de leakš) de dspepe de xpekī. [οὖς, ὠτός, ἄλγος].

Ὠτάν, saš ῶ τάν, in lokš de ῶ ἔτα, snš felš de saastagie. (vezī tάν).

Ὠτάριον (το), dim: al lšī ὠτίον, xpekš-mš. 2) snš felš de skoīkš maripš, (aī: οὖς Ἀφροδίτης.

Ὠτε, saš Ὠτε, Dop: poet: in lokš de ὥστε.

Ὠτεγχύτης, ου (ό), snš felš de kaisti-

pașă, prin care se toarnă doctorie în creke. [oūs, ōtōs, ēgchēw].

Ὠτειλή (ή), poet: [oūtāw] pașă, ptni-tar; (în proză) semnă de pașă, = Ὠ-λή. «Ἀρκτω ποτε συμπεσὼν τὰ μὲν ἔπα-θεν, ὧν καὶ τὰς ὠτειλὰς φανεράς εἶχε». Ksn: [de xnde]

Ὠτειλήθεν, adv: poet: în locă de ἐξ ὠτειλῆς, de la pașă.

Ὠτερος, Dor: poet: în locă de ὁ ἑ-τερος.

Ὠτιφόρος (ὁ, ή), pntoră de akone-pminte la xpekī (ka riontōrōi, vezī mi ōtiφόρος). [ōtōn, φέρω].

Ὠτικός, ή, ὄν, al xpekilor, saș rela-tivă kă xpekile. «Κλυστήρ—» Med: ==Ὠ-τεγγύτης. [oūs].

Ὠ τινι, dat: al lxi ὅς τις. «Ὠ μή τινι» pron:==ὦ τινι μή.

Ὠτίον (τὸ), dim: (dșne tină nșmaī) al lxi oūs. 2) (xne-ōrī) în locă de ὠτίς (2).

Ὠτιόφωρος (ὁ, ή), pntoră de false xpekī (saș snpe autpape în xntă, saș find linsită de cele natspale din rionta-re, ad:==Ὠτοθλαδίας). (vezī mi ōtiφόρος). [ōtōn, φέρω].

Ὠτίς, ἰδος (ή), dponie (kă pene emite afarpă pe lîngă xpekī). 2) akonepmtintă apntoră de xpekī, ce pntăș riontōrōi în xntă. 3) (arxitekt.) xpeke, xñ felă de stramină skoasă afarpă (vezī mi ātlas, mi ēpwtis). [mi]

Ὠτίτης, ου (ὁ), al xpekī. «Δάκτυλος—» depeitla cel mikă. [oūs, ōtōs].

Ὠτογλυφίς, ἰδος (ή), [oūs, γλύφω] xpe-kepnigă, saș skovitoape de xpeke.

Ὠτόγλυφον (τὸ),==Ὠτογλυφίς.

Ὠτοειδής, ἑός (ὁ, ή), (mi adv:) -ειδῶς, cel în felă xpekī. [oūs, ōtōs, εἶδος].

Ὠτόεις, εσσα, εν,=(saș gresh: în locă de) ὠτώεις.

Ὠτοθλαδίας, [oūs, θλάω] ου, mi

Ὠτοκατάξιας, ου, mi Ὠτοκάταξιας, ιος (ὁ), cel kă xpekile pnte în xntă de rion-tape. [oūs, κατάγνυμι].

Ὠτοκοπέω -ῶ, viit: -ήσω, [oūs, κόπτω] sș-pzră kă xpfirī aszla kšiba, aszpeskă pe çineva.

Ὠτοχωφέω -ῶ, viit: -ήσω, sintă sșpdă de xpekī. [oūs, ὠτῶς, χωφός].

Ὠτόλικνος (ὁ, ή), kom: cel kă xpekile marī kī dīrmonla. [oūs, ὠτῶς, λίκνον].

Ὠτοπάρχοις (ὁ, ή), glas: kape imī dșle-sne xpekile în askatape de op çe, mi de op çine. [oūs, ὠτῶς, παρέχω].

Ὠτόρρυτος (ὁ, ή), ktrăia îi ktră xpe-kile. [oūs, ὠτῶς, ῥέω].

Ὠτός, çen: al lxi oūs. [de xnde]

Ὠτός, mi Ὠτος (ὁ), xñ felă de pașă-pe de noapte, xfnigă kă pene ka xpekī emite afarpă de amîndō pntigile kaplaș; (fir: din lesnîçisnea prînderî auestia) nerîovă, lesne-amptită.

Ὠτότρητος (ὁ, ή), [oūs, τέμνω] cel kă xpekile tšiate, çislaș.

Ὠτοχλέω -ῶ, viit: -ήσω, [oūs, ὀχλέω] sșpzră xpekile, saș aszla kšiba, ==Ὠτο-χοπέω.

Ὠττικοί, Dor: poet: în locă de οἱ Ἀτ-τικοί, Atenenîi.

Ὠτώεις, εσσα, εν, cel kă xpekī, saș (de-spre base) kă mînshe. [oūs].

Ὠτός, saș Ὠύτος, saș Ὠύτός, Ion: mi Dor: în locă de ὁ αὐτός.

Ὠφείλα, poet: nex: 1: al lxi ὀφέλλω.

Ὠφείλον, prel: al lxi ὀφείλω.

Ὠφέλεια (ή), folosă, kîmtiră; ajstoră; (prin întind:) pradă. (de xnde) «Δὶ ὤφε-λείας τίθεσθαι, saș “Ὠφέλειαν ποιεῖσθαι τι». D: Al: a pșne mina pe çeva, (din Ital:) a face bona preza. [mi]

Ὠφελέω -ῶ, [ὀφελος] viit: -ήσω, folose-skă, ajstă, sșzjeskă la çeva. || (pas:) mă foloseskă, kîmtiră. (kă ak:). «Ἀλλήλους ὠφελεῖν»,. Plt: «Ἦν τινες ἴωσιν εἰς τὴν γῆν πολέμοιο τὴν Λακεδαιμονίων, καὶ κακῶς ποιῶσι Λακεδαιμονίους, ὠφελεῖν Ἀθηναίους τρόπον, ὁποῖον ἂν δύνωνται». Tșç: (saș mî pap kă dat:). «Κρατεῖν τῶν ἐχθρῶν, ἢ φι-λοισιν ὠφελεῖν». Apst: «Ὠφελεῖ ἐπιληπτι-κοῖς (τὸ φάρμακον),. Dskr: (mi kă ak: el: de pren:) «Τὰ μέγιστα ὠφελεῖν τινα»,. Ksn: «Οὐδὲν ὠφελεῖ». Skp: (saș prea pap kă çen:)

«Οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνεται ὠφελῶν». Sof: dșne Sxla: kă se folosia din... (mi kă adv:)

«Χρὴ δ' ἄνδρα τάσσειν, οὐ μάλιστα ἂν ὠφελῇ». Exr: (mi mîj: în locă de akt:).

«Πῶς γὰρ τις αἰσχύνοιτ' ἂν ὠφελούμενος»,. Sof: (mi pas: saș mîj: de sine pas:), «Ὠφε-λεῖσθαι παρὰ (saș ἀπὸ) τινος»,. Ksn: «Καὶ οἱ ἐχθροὶ χρήματά εἰσι τῷ δυναμένῳ ἀπὸ τῶν ἐχ-θρῶν ὠφελείσθαι». Ksn: (mi kă dat:)

«Μη-δὲ δλοφυρμῷ καὶ οἴκτῳ ὠφελείσθωσαν»,. Tșç: (mi kă ak: el: de pren:) «Εἰ μέλλεις μι-χρά ὠφελῶν πολὺ πλείω ὠφεληθῆσεσθαι»,. Ksn: (mi kă çen: kă pren:). «Τοῖς στρατιώταις αἰτουμένοις δι' ἀρπαγῆς ὠφεληθῆναι»,. Pl: [de xnde]

Ὠφέλημα (τὸ), folosingă, ajstoringă; kîmtiră, avanlașă. «Ἐνερθεν χθονὸς κεκρωμ-

μέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα, χαλκόν, σίδηρον,
ἄργυρον, χρυσόν,, Esx1:

Ὠφελήσιμος (ὁ, ἡ), = Ὠφέλιμος. [din
Ὠφέλησις, εως (ἡ), folosipe, akstape.
[ὠφέλεια].

Ὠφελήτεος, α, ον, posit: ал лѣ ωφέλειω.

Ὠφέλεια, At: mi Ὠφέλη, Ion: in lokš de
ὠφέλεια.]xnde

Ὠφέλιμος (ὁ, ἡ), folositorš. [ὄφελος]. [de

Ὠφέλιμος, adv: кѣ folosš, in kinš fo-
lositorš.

Ὠφέλλον, poet: прел: ал лѣ ὀφέλλω. 2)
in lokš de...

Ὠφελον, es, e, nex: 2: ал лѣ ὀφείλω (in-
tp: prinč: ка актам: de opare, saš post,
bez1 verex1 ne la sfirwiš).

Ὠφθαι, pas: tpe: de кѣ: de inf: , mi

Ὠφθην, pas: nex: de xot: ал лѣ ὀπτο-
μαι = Ὀράω.

Ὠφλημα (τὸ), греш: in lokš de ὀφλημα.

Ὠφлон, прел: mi nex: 2: ал лѣ ὀφλω.

Ὠφρόντιστος, Dor: poet: in lokš de ὁ
ἀφρόντιστος.

Ὠφρωμένος, η, ον, part1: in tpe: de кѣ:
ал лѣ ὀφρυόμαι (neintp:).

Ὠχ', poet: (in anok: ma1 'nainte de
bok: asip:) in lokš de ὤχα.

Ὠχατο, poet: Ion: a 3: im: neps: de
pas: neste-szv: ал лѣ οἶγω.

Ὠχεῖτο, a 3: sinr: neps: de прел: ал лѣ
ὀχέομαι.

Ὠχετο, a 3: sinr: neps: de прел: mi
de nex: 2: ал лѣ οἶχομαι.

Ὠχθην, poet: pas: nex: 1: ал лѣ οἶγω
(intp: prinč: in komn:).

Ὠχθησαν, poet: a 3: im: neps: de nex:
ал лѣ ὀχθέω.

Ὠχόμεν, прел: saš nex: 2: ал лѣ οἶχομαι.

Ὠχра, poet: a 3: sinr: neps: de прел:
ал лѣ ὠχράω.

Ὠхра (ἡ), oxpъ, xñš felš de пѣmintš
galvenš, че slzjeste de вѣnsea. [mi

Ὠχраίνω, viit: -анѡ, inglabineskš чева;
(mi pas:) m' inglabineskš, m' serbezeskš,
m' ofileskš. [mi

Ὠχραλέος, α, ον, poet: in lokš de ὠ-
χρός, глвенічiosš. [ὠχρός].

Ὠχραντικός, ἡ, ον, mi adv: -икѡς, чел кѣ
inswime de a inglbeni, adsktorš de

inglbenipe. [ὠχраίνω].

Ὠχράω -ѡ, viit: -ήσω, poet: in lokš de
ὠχраіѡ.

Ὠχра (ἡ), глвенічisne, saš faga гл-
beničiosxli, serbezichisne. [mi

Ὠχρας, ου (ὁ), глвенічiosš, searvbdš
ла fagъ, ofilitš [ὠχρός].

Ὠχрасиς, εως (ἡ), глвенічipe, serbezipe
de fagъ. [din

Ὠχраіѡ -ѡ, viit: -άσω, sintš, saš mъ fakš
глвенічiosš ла fagъ. [ὠχраіѡ].

Ὠхроειδής, εος (ὁ, ἡ), кам галвенš ла
fagъ, глвенічiosš, saš ofilitš. [ὠχρός, εἶδος].

Ὠхролеуκος (ὁ, ἡ), галвенš mi алвš ла
fagъ, searvbdš. [ὠχρός, λευκός].

Ὠхроμέας, анос (αινα, αν), галвенš-ne-
гръ. [ὠχρός, μέλας].

Ὠχρόμματος (ὁ, ἡ), галвенš ла oki, чел
кѣ oki галbeni. [ὠχρός, ὄμμα].

Ὠχρόξανθος (ὁ, ἡ), галвенš-blondš, saš
vblanš. [ὠχρός, ξανθός].

Ὠхроποιός (ὁ, ἡ), fьktporš de глвені-
чisne, = Ὠχραντικός. [ὠχρός, ποιός].

Ὠχρός, ἄ, ὄν, галвенš, глвенічiosš, sear-
vbdš, ofilitš ла fagъ. «Ὠχρά χολή» Apst:

чѣв aivichiasъ. «Αισχυνθεις γὰρ τις ἐρυθρός
ἐγένετο, καὶ φοβηθεὶς ὠχρός». Гал: «Τὸ ὠ-
χρόν τοῦ ὠοῦ». Лкс: глвеншшл. [de xnde

Ὠχρος (ὁ), poet: in lokš de ὠχρότης.
2) xñš felš de legsmъ, mъztpikъ; (in

Konstantinopolš) linte de Misipš. [mi

Ὠχρότης (ἡ), глbenitate; глвенічisne,
serbezime de fagъ. [mi

Ὠχρόω -ѡ, viit: -ώσω, = Ὠχраіνω. [ὠ-
χρός]. [de xnde

Ὠχρομα (τὸ), глbenitxъ; serbezitxъ
de fagъ.

Ὠχωια, poet: Ion: tpe: de кѣ: ал лѣ
οἰχнѣω, mi οἶχομαι.

Ὠφ, ὠпός (ἡ), poet: (neintp: in nom:)
in lokš de ὄφис, fagъ, ovpazš; кѣztpxъ

de vedere; (im: вѣpъ: saš fem:) oki1. «Εἰς
ὧπα εὐκέναι τινί,, Om: a semъna ла fi-
гъpъ. «Εἰς ὧπά τινος saš тини idēthai,, Om:

a se xita in faga kšiva.

Ὠφαι, a 2: sinr: neps: de pas: tpe: de
кѣ: ал лѣ ὀπτομαι, saš ὀσσομαι = ὀράω.

Ὠώδης, εος (ὁ, ἡ), = Ὠοειδής. [ὠόν].
Ὠών, мен: im: ал лѣ ὠόν.

SFIRNITXA LXI Ω

mi

AL DIKŖIONARXLXI ELENOMENESKŠ.

T: II 69

NOTĂ. Kronoloziștea evenimentelor celor mai înainte de întîia Ozimniadz n'are nici ună basă sigură; de aceea nu se așteaptă aici decât numai o simplă părere a celor mai însemnați Kronolozi.

	'n. de Xp. an	Olimniade.	anul
Лзареа Троадеі дъне Кронологіі Франгезі ла 1270 'n. de Xp.; Іар дъне Цермані ми Енглезі	1184		
Інтоарчереа Ераклезілор	1104		
Моартеа лѣі Кодрѣ челѣі din зрмѣ Імператѣ аз Атенеі; Medonѣ, іntііѣ пе віаѣт архонтѣ	1068		
Іntokmipea лѣнтелор Олімпіене де Ліксргѣ ми Іфітѣ	884		
Іntіа Олімпіадѣ, дъне каре аѣ іnченѣт а се іnсемна а-лзегіі вірсіторі, ми іntрѣ каре а вірсіт Елідеанѣ Корівѣ.	776	1-a I	
Іntілѣ архонтѣ пе зече ані іn Атена	753	6	IV
Іntілѣ ресвоіѣ Mesenianѣ іnченѣтѣ ла анал 743: а лѣат sfіrwітѣ пріn лзареа Іtomeі ла анал	724	14	I
Чел іntіі аналі архонгі іn Атена	683	24	II
Ал доілеа ресвоіѣ Mesenianѣ іnченѣтѣ ла анал 685: а лѣат sfіrwітѣ пріn лзареа Ереі ла анал	668	28	I
Леѣіслаѣіа лѣі Драконѣ іn Атена	624	39	I
Леѣіслаѣіа лѣі Солонѣ іn Атена	594	46	III
Реставііреа лѣнтелор Пітіене ла аніі 586, а челор Іstmi-ene ла 582, ми а челор Nemeene	568	53	I
Кірѣ sѣrwіnd пе Крісѣ ла аніі 548, sѣrwіне колонііле Еленеміі din Asia.	543	59	II
А лѣі Пісістпатѣ а треілеа ми statopnikѣ тіпаніе іn Атена.	540	60	I
Моартеа лѣі Пісістпатѣ, fіі лѣі Інарѣѣ ми Іnіа momtenesk demnitatea лѣі	528	63	I
Оморіреа лѣі Інарѣѣ де кѣтре Арmodie 'ми Apistoѣetonѣ.	513	66	IV
Іsronipea лѣі Іnіа din Атена.	510	67	III
Оштіnѣа Персілор іn Елада пе времеа лѣі Даріе; Бѣтѣліа де ла Маратонѣ.	490	72	III
Нѣвтѣіреа лѣі Ксерксѣ іn Елада	480	75	I
Ал треілеа ресвоіѣ Mesenianѣ іnченѣтѣ ла аніі 464: а лѣат sfіrwітѣ пріn лзареа Іtomeі	455	81	II
Преа bestia (dap де крезѣт nічі о датѣ іnflіngатѣ) іnво-Іалѣ де паче а лѣі Чімонѣ; моартеа лѣі Чімонѣ; іnфлорі-іреа лѣі Періклеѣ	449	82	IV
Іnченѣтѣл ресвоіѣлѣі Пелоконесіакѣ.	431	87	II
Чісmѣ іn Атена.	430	87	III
Моартеа лѣі Періклеѣ	429	87	IV

	n. de Xp. anî	Olim- niade. anşă
Încelepe de pace pe cinci-zeci de ani, care însz n'a di- nat nici trei.	421	89-a IV
Omtinga Atenenilor asupra Sicelii la anii 415, mi totala dor prîpîdire acolo.	413	91 IV
Bătălia navală de la Eros-potamă.	405	93 IV
Lăzarea Atenei; trei-zeci tirani; mai tîrziu zecă	404	94 I
Pestăvîlirea peuzălicei în Atena prin Trasivulă	403	94 II
Moartea lui Sokrată	400	95 I
Omtinga lui Agesilae în Asia asupra Persilor	396	96 I
Pesvoila Korintiană; Lacedemonenii înprotiva toatei Elade	394	96 III
Pacea de pe vremea lui Antalcidă	387	98 II
Lăzarea Tebei de către Pelonida.	379	100 II
Bătălia de la Leuktra.	371	102 II
Bătălia de la Mantinea; moartea lui Euaminonda.	362	104 III
Începutul împărăției lui Filipe în Macedonia	360	105 I
Pesvoila aliatică înprotiva Atenei.	357	105 IV
Întîlul sfîntă pesvoila începută la anii 355; a lăsat sfîrșită prin desfiingarea Focenilor.	346	108 III
Al doilea sfîntă pesvoila; alianța asupra lui Filipe; bătă- lia de la Xeronea.	338	110 III
Moartea lui Filipe; Aleksandru monstenele împărăția	336	111 I
Săparea Tebei la anii 335; mi omtinga lui Aleksandru asupra Asiei	334	111 III
Bătălia de la Arbela, desfiingarea împărăției Persilor.	331	112 II
Moartea lui Aleksandru; înprîjitoră al împărăției Per- dika; Pesvoila Lamiakă.	323	114 II
Bîrșirea mi moartea lui Perdika; înprîjitoră Antipatru.	321	114 IV
Moartea lui Antipatru; mîlă ceartă în Asia mi Europa a monstentorilor pentru stăpînire.	319	115 II
Mărimd într' acestea padele lui Aleksandru, se prokla- mă împărăți Seleukă în Sipia, Lisimaxă în Tracia, mi Antironă în Asia, iar Ptolemeă în Egiptă.	307	118 II
Se proclamă mi Kasandru împărăți al Macedoniei.	302	119 III
Bătălia de la Insă; bîrșirea mi moartea lui Antironă; în- pîrșirea statului între cei patru bîrșitori.	301	119 IV
Moartea lui Kasandru	298	120 III
Bîrșirea mi moartea lui Lisimaxă.	282	124 III
Începutul Ahaiei alianțe	281	124 IV
Antironă Fonata, nepotă al celui război de la Insă, conpin- de Macedonia, mi așează acolo o nouă dinastie.	276	126 I
Pîră în Italia la 280, în Sicelii la 278, în Elada la 274, mi se omoară în Aprosă.	272	127 I
Apată întîlămi dată komandiră al Ahaenilor.	245	133 IV
Dimitrie al doilea, fiul lui Antironă, împărăți al Mache- doniei.	242	134 III
Antironă Dosonă, împărăți al Macedoniei.	232	137 I
Pestăvîlirea leiloră lui Likurgă de către Kleomenă în Sparta.	226	138 III
Făra lui Kleomenă în Egiptă.	222	139 III
Filipe al patrulea împărăți al Macedoniei.	221	139 IV
Alianța lui Filipe cu Aniba.	215	141 II
Întîlul pesvoila Macedonikă; Romanii în Elada.	214	141 III
Lăzarea Sipaksei; Sicelii provincie Romană.	212	142 I
Filonimenă, întîlămi dată komandiră al Ahaenilor.	208	143 I

	n. de Xp. ani	Olim- niade	anul
Al doilea pesvoîs Macedonikî, care a început la anul 200, și a dat sfârșit la anul	197	145-a	IV
Omorât tiranul lui Nabis; Săpăta se aprinde de aziu la Achaenilor	192	148	I
Moartea lui Filonimen; Dikorta comandirul al Achaenilor .	183	149	II
Perseș împărăț al Macedonii	179	150	II
Al treilea pesvoîs Macedonikî, care început la anul 171: a dat sfârșit prin robirea lui Perseș	167	153	I
Pesvoîs al Achaenilor asupra Romanilor	146	158	IV
Îzarea Korintzilor; Elada cade sub stăpânirea Romanz .	145	159	I

ЧЕЛЕ МАЇ ПРИНЦИПАЛЕ ЕЛЕНЕШТИ ДИНАСТИЇ Д8ПЕ АЛЕКСАНДР8.

MACEDONIA.		SIPIA	
	'n. de Xp. anî		'n. de Xp. anî
Kasandpə İmpəratə	302	Seləskə Nikatorə İmpəratə	307
Filipə III	298	Antioxə I. Sotepə	279
Antinatpə mi Aleksandpə	297	Antioxə II. Zeş	262
Dimitpie Πολιορϑετα	294	Seləskə II. Kalinikə	247
Lisimaxə	286	Seləskə III. Çeraznə	227
Ptolemeş Çeraznə	281	Antioxə III. Mape	224
Antironə Gonata	276	Seləskə IV. Filopatə	187
Dimitpie II	242	Antioxə IV. Enifanə	176
Antironə Dosonə	232	Antioxə V. Eşpatə	164
Filipə IV.	221	Dimitpie I. Sotepə	162
Pepseş	197	(Aleksandpə I.)	150
		Dimitpie II Nikatorə	145
		(Antioxə VI. Sidetə	139
PomanI.	168	Seləskə V	126
		Antioxə VII Griş	125
		Antioxə VIII	97
		Antioxə IX. Eşsevə	93
		Tirpanə	84
		Antioxə X Asiatikə	67
		PomanI	64
Tracia mi napte din Asia		ЕЦПТŞ.	
Lisimaxə İmpəratə	307	Ptolemeş Sotepə al Lagə	307
		Ptolemeş Filadelə	283
		Ptolemeş Everdetə	246
		Ptolemeş Filopatə	221
		Ptolemeş Enifanə	204
		Ptolemeş Filometə	180
		Ptolemeş Everdetə II Fiskonə	146
		Ptolemeş Sotepə II Latə	116
		(Ptolemeş Aleksandpə I.)	106
		Ptolemeş Latə a doa oapə	88
		Ptolemeş Aleksandpə II	80
		Ptolemeş Azetə	73
		Ptolemeş Dionisə	61
		Ptolemeş çel tinə	47
		Kleopatə sinə	44
		PomanI	29

Persoă în tre Macedoneni și Persi. Macedemona asind de nte-
rea sa o nterde dune nșinș. Cele-d-ale statrpi se aliază asurpă 'i.
Bremelnikz înloripe a Tebenlor. Bzlia de la Mantinea, și moar-
tea și Euaminonda la anii 362. Macedonienii se întrepes prin Fiziș
și Aleksandrs; persoăele între monitenitopi lor. Sekolă acesta (4-a
'n: de Xp:) nșind se sekolă și Aleksandrs a skos mai k deose-
pire mzi și Ati și prozai și skiiopi, pe Isokratș, pe Ksenofonș, pe Pla-

lonă, pe Aristotelă, pe Teofrastă, pe oratorii Likară, Esxină, Demostenă, mi pe la sfîrșit pe Dimitrie Paleologu. Komodia cea nouă, Menandru.

n: de Xp:
an

Bătălia de la Insă; hotărîtoare împărăie a stăpînirii Mar. Aleksandru. Olimp: 119. IV. 301
Enikară, Zenonă, Xristină, filosofi; geometru Euklidă. secolu Ptolemei-lor (3-a n: de Xp): înflorirea poeziei Aleksandrene; Teokrită, Likofronă, Kalimakhă, Arată, Bionă, Mosxă, Apolonie Rodiană. Traducerea sf. Skriptur de cei şapte-zeci. Matematicii Epatostenă, Apolonie din Perge, Arhimedă.

Laurea Sipasssei de către Romani. Olimp: 142 I. 212

În jumătatea stăinii (cea dintîi a celui al doilea n: de Xp:) Elada Europeană se lăută cu mlaştă osteneală a scria de la Romani o rîmăşigă de nealipnare. Karneadă filosofu. În Aleksandria literatură nă 'mi pîstrează înflorirea de mai 'nainte Nikandru poetu. Aristarxă kritikă. Ikară astronomu.

Laurea Korintzilor. Elada reînnoaşte stăpînirea Rom. Olimp. 158 IV 145

Cele mai din urmă rîmăşige ale stăpînirii Marelui Aleksandru kad şna dăne alta sînt stăpînirea Romanilor. acesta este secolu celui din urmă Ptolemei (2-a mi 1-ă n: de Xp:). Eleneaska literatură pîcîni skripturî însemnă a produs atîcui. Înt'acestă secolă s'a ivit Istoricu Polibi; oarecare filosofi, din care cei mai penşmîgi sînt Panetie, mi iokolaru sf. Posidonie. nişte poezi de enirpame. dar mai k seamă o mlaştă de oratorii, sofisti mi gramatichi.

Moartea Kleopatrei, desfiinţarea împărăiei Egiptului. Ol. 187: IV 20

Toate Eleneştele mi Elenistele statări s' aţ kontonit akşm înt-săntă domnitoarei pstepi a Romanilor. Akşstă astokrată. Diodoră Si-cheliotă, mi Dionisie Alikarnaseanu, istorichi. Strabonă geografa, Dionisie periegetă (okolitoră în călătorii), poetă geografa.

dăne Xp:

Năsterea Mîntuitorului nostru Iisusă Xristosă

1

Întîia secolă, adică secolu celui doisprezece Cesari. Pronovădşirea Xristianismului. Nouă testamentă, Apostoli, Evanğelisti; Filonă, filosofă Evreă. Iosină, Istorică Evreă. Dioskovidă, doktoră saă medikă. Dionă Xrisostomă, sofistă saă oratoră.

Al doilea secolă, adică secolu Antoninilor, şna din cei mai sporigi în Eleneaska literatură. Apetă, doktoră în medicină. Eniktetă filosofă, Platară, mi Ariana, istorichi mi filosofi. Ptolemeă astronomă. Markă Akrelie, astokrată mi filosofă. Aristidă sofistă. Aniană, Eliană, Polienă, Aleneă, Pazzania, Lăciană, Apolonie Diskolă, Polidekă, Afonie, Ermoçenă, Aleksandru Afpodisieă, filosofi. Galenă doktoră saă medikă. Oniană poetă. Iustină, mi cei întîi pîringi ai Bisepiciei.

Al treilea secolă, saă secolu lui Diokletiană. Dionă Kasie, Erodiană, Dioçenă Laetie, Filostrată, istorichi. Lonçină; Amonie, Plotină, Porfirie, Iamblixă, filosofi. Klementă Aleksandreanu, Griorie făcătoră de minăi, Dionisie Aleksandreanu, Oriçenă, mi algi pîringi ai Bisepiciei.

Konstantină astokrată.

306

Al patrulea secolă, ad: secolu lui Konstantină. Acestă astokrată priimeşte Xristianismu, mi strămăte peshedinga împărăiei la Konstantinopolă. Atîcui mai viptosă întărită cei mai strălucigi pîringi ai Bisepiciei, Eksevie, sf. Basilie, sf. Griorie Nazianzeanu, sf. Atanasie, sf. Kirilă, sf. Eufanie, sf. Griorie al Nisei, sf. Ioană Xrisostomă. Pîrîni skripturî, Libanie, Temistie, Imerie, Izliană astokrată; Amiană Marelă, Latină istorikă iar Elenă oratoră. Romanoskripturî, Eliodoră, Lonă, Axileă Tatie.

Moaptea lxi Teodosie; mi xotxpitoape innxpupipe a dinastii Pomane. Al cinchilea sekolx. Inxenstxpi ale stxninipii Bizantine. Se mai xpstreazx inx oape-kape vitalitxi ale sekolxli precedinte. noxi, Nonx, Mxsex, Koxtx, Kointx Smipneanx, Trifiodopx. Teoloxi filosofi Nemesie, Sinasie, Teodopitx. nimte skpise ale sf: Dionisie Aprenaitxl. Biserice-mti Istopixi Sokpatx Sxolastikxl, Sozomenx. xpinix filosofi Proklx. Xeorpatx Stefanx Bizantie. Istopix xpinix ne la sfirmitxl achestei enoxo Zosimx.

Iustinianx astokpaxl.	527
Inkide filosofika xkolax din Atena la ani 529. istopixl Prokonie de atxnxi komplekteazx desxpupipea.	
Lxapea Konstantinopolxli de Stavropopi sax Kpxiaxi	1204
Pekltirapea Konstantinopolxli de Bizantini	1261
Lxapea Konstantinopolxli de Txpxi	1453

ТАБЛА DE ЕЛЕНШТЕЛЕ МИ МАІ КХ SEAMЪ DE АТИЧЕЛЕ

ЛХНЕ ми ЗЛЕ.

Eleneskxl, sax mai kx deosebipe Atikxl anx konsta la inxenstx din dox-supe-zeye lxname lxne de kite tpei-zexi de zile, ne kape, ka sx le potpivaskx mai eksakt kx kxpsxl lxnei, le ax konstixit mai tipxi din tpei-zexi, mi din dox-zexi mi nox xnele dxne ателе, din kape челе de dox-zexi mi nox de zile se nxmiax Koxloi, Kixe, kaxe, sax skovite; dintp' achesta s'a inxiingat anx konpinxtopx de 354: de zile, adikx mai skxptx dekxt соларxl astronomikxl anx kx xnsupe-zeye zile; mi fiind kx dintp' achesta innxpupipea lxi ne lxne nx se inboia kx kxpsxl timnilop anxlxi, ka sx onpiaskx mxlta lxi депxtape, mi sx 'l readxkx dxne tpeчepe de kixi-va ani la aчеламi semnx, ax ntxkovit a inxenxne la doi sax tpei ani ne la sfirmitxl toamnei mi dxne lxna Posideonx o a tpei-supezechela lxnx.

Axa dap s' a konstixit ne vremea pesvoixli Medikx ontania, sax nepiodxl de ontx ani, atpivitx lxi Kleostratx Tenedeanx; mi fiind kx ontx ani din 354 de zile fie-kape inssmax 2832 de zile, adxorindx-se de tpei opi in toatx dxinipea aчелxi nepiodx, ad: dxne ал tpeilea, ал cinchilea, mi ал ontxea anx inkx kite o lxnx de tpei zexi de zile, se komplekta sxma de zile 2922 kx skxmnxtate de o potpivx kx ontx ani d' ai nostpi, inxpind in sokotealx mi xei doi nisekxi, pexaia anxlxi Eleneskx kxtpe kxpsxl soapelxi mi kxtpe anxl nostpx Ixlianx epea ne la sfirmitxl fie-kxpia ontanii mai aчeemxi, kape epea mi ne la inxenstxl nepiodxli.

Dap zivem, mai; fiind kx eksistax totlxna oape-kape nepexlapitxi, din pxina kxpopa ax fost silixi a чepka felxpite nepioade xnx dxne атxl, din kape челе mai insemnate sint nox-supezechania ntxkovitx ne vremea lxi Periklex de Metonx Ateneanx, mi wante-zexi-measania inxpodxst dxne xnx sekolx de Kalinx Chiziceanx.

Din pxina skimxpilop aчestop nepioade, mi inkx mai mxlt din pxina nepexlapitxi mixxoxite ne la adxpupipea inxpoxsei lxne, este kx totxl kx nepxtingx a se inboi kx desxpupipea вектеле lxne Elenemti kx ale noastre; mi deosebipea, sax in tpeчepea inainte, sax in pxmiperal in xpmx axnxne xne-opi nix mi la 30 de zile. Dap fiind kx skoxl ttxlop modifikaxilop in Eleneskxl lxnoxix a fost totlxna a se potpivi, prekt epea kx pxingx, innxpupipea dxne lxnele lxname kx kxpsxl timnilop anxlxi, axnxnem in sfirmitx a xrefepi innxpupipea dxne anxlxi timni; mi de aчeex чea mai potpivitx mi mai anponiatx inboipe este iapxmi чea xpmxtoape.

zirete xñel.	intia zexime.	zirete xñel.	A doa zexime.	zirete xñel.	A tpeia zexime
1	νομηνία, intia	11	intia	21	in cele κς 30. in cele κς 29
2	δευτέρα, a doa	12	a doa	22	a zexea . . a noa
3	τρίτη, a tpeia.	13	a tpeia	23	a noa . . a onta
4	τετάρτη, a natpa	14	a natpa	24	a onta . . a wantea
5	πέμπτη, a chnvia	15	a chnvia	25	a wantea. . a wasea
6	ἑκτη, a wasea	16	a wasea	26	a wasea . . a chnvia
7	ἑβδομη, a wantea	17	a wantea	27	a chnvia . . a natpa
8	ὀγδόη, a onta	18	a onta	28	a natpa . . a tpeia
9	ἐννάτη, a noa	19	a noa	29	a tpeia . . a doa
10	δεκάτη, a zexea	20	a zexea	30	a doa veke mi noxъ vekea mi noxa.

Zilele zecimii din xpm̃ se nsm̃tpaș zne-opi mi d̃ne fipeaska dop p̃nd̃s̃iãz, ad̃tor̃ind̃s-se ep̃ eĩx̃adi saș met̃ eĩx̃ada, neste saș d̃ne doz zecimi, ad: πρῶτη ep̃ eĩx̃adi, int̃iia neste doz-zeci, saș a doz-zeci mi z̃na; δευτέρα ep̃ eĩx̃adi, a doz-zeci mi doa, mi ama mai iñcolo p̃ĩnz̃ da cea din xpm̃, ad: cea beke mi noz̃.

SISTEMŢ ARITMETICŢ A BEKILOP ELENIL.

Bekil Eleni întrevzingaŝ ka semne aritmetice cele doŝ-zeci mi patrs litere ale alfabetului, fiind achemiŝi mîrŝ; întrevzind înŝ nŝmai trei deosebite semne: pe ς' , care însemna 6, mi se nŝmia Ἑπίσημον Faŝ, saŝ Ἑπίσημον , însemnatŝ Faŝ, saŝ nŝmai însemnatŝ, mi este principala Evreieskŝ, saŝ Finiŝkŝ Baŝ, achemiŝi kŝ Eolickŝ Dirama, mi Latineskŝ f; pe ζ , saŝ ζ_1 , care însemna 90, mi se nŝmia Kona, principala Evreieskŝ, saŝ Finiŝkŝ Kof, mi Latineskŝ q; mi în sfîrŝitŝ al trei-lea Ϡ , pe care însemna 900, mi se nŝmia pentrs forma lui Sami (adickŝ San saŝ Sirma mi Pi) principala Evreieskŝ saŝ Finiŝkŝ Sin. Iatŝ mi nŝtepea acestor litere dŝne aritmetica lor întrevzingape.

Ŭnimŝ		Zecimŝ		Sŝtimŝ	
1	α'	10	ι'	100	ρ'
2	β'	20	κ'	200	σ'
3	γ'	30	λ'	300	τ'
4	δ'	40	μ'	400	υ'
5	ϵ'	50	ν'	500	ϕ'
6	ς'	60	ξ'	600	χ'
7	ζ'	70	$\omicron'$	709	ψ'
8	η'	80	π'	800	ω'
9	θ'	90	ζ saŝ ζ_1	900	Ϡ

Kŝ aceste dap doŝ-zeci mi multe de kapastere, saŝ semne accentate, preksm vedem, în dpeanta, îniŝ ekspriamŝ toate nŝmerele nînt 999. Sŝpe eksempla: 11, $\alpha\alpha'$; 12, $\beta\beta'$; 13, $\gamma\gamma'$... 21, $\alpha\beta'$; 22, $\alpha\beta\beta'$; 23, $\alpha\gamma\gamma'$... 101, $\rho\alpha'$; 102, $\rho\beta\beta'$; 103, $\rho\gamma\gamma'$... 110, $\rho\iota'$; 111, $\rho\alpha\alpha'$; 112, $\rho\alpha\beta'$; 990, $\text{Ϡ}\zeta$; 991, $\text{Ϡ}\zeta\alpha'$; 999, $\text{Ϡ}\zeta\theta'$. Dŝne ce ajŝnŝiaŝ aci, ka sŝ ekspriŝe o mie, zecemii, mi o sŝtŝ de mie, întrevzingaŝ acesteamŝ litere, mi într' achemiŝi kombinape, preksm ekspriamŝ mi zŝnimele simple mi sŝtimele, afapŝ nŝmai kŝ, sŝpe deosebirea pozei întrevzingapŝ, le sŝvŝskriea în stînga kŝ (ι) iota; sŝpe eks: α , însemna 1000. β , 2000. γ , 3000. δ , 4000, mi ama pe pîndŝ nîntŝ la Ϡ , care însemna 900000: înkiŝ nŝteasŝ sŝ skpie într' acestamŝ kinŝ nîntŝ la 999999 $\text{Ϡ}\zeta\theta\text{Ϡ}\zeta\theta'$; mi obiŝnŝiaŝ a sta mai de mŝlte opŝ la 100,000 saŝ ρ . Iar de acolo întrevzingaŝ adiektivŝ $\mu\acute{\rho}\rho\iota\omicron\iota$, de zecemii, zŝnitŝ kŝ adverbii $\delta\epsilon\kappa\acute{\alpha}\chi\iota\varsigma$, $\epsilon\iota\kappa\omicron\sigma\acute{\alpha}\chi\iota\varsigma$, mi $\chi\iota$: sŝpe eks: $\delta\epsilon\kappa\acute{\alpha}\chi\iota\varsigma$ $\mu\acute{\rho}\rho\iota\omicron\iota$, de zecemii, zŝnitŝ kŝ adverbii $\delta\epsilon\kappa\acute{\alpha}\chi\iota\varsigma$, $\epsilon\iota\kappa\omicron\sigma\acute{\alpha}\chi\iota\varsigma$, mi $\chi\iota$: sŝpe eks: $\delta\epsilon\kappa\acute{\alpha}\chi\iota\varsigma$ $\mu\acute{\rho}\rho\iota\omicron\iota$, de doŝ zeci de opŝ zecemii în lokŝ de o sŝtŝ de mie; $\epsilon\iota\kappa\omicron\sigma\acute{\alpha}\chi\iota\varsigma$ $\mu\acute{\rho}\rho\iota\omicron\iota$, de o sŝtŝ de opŝ zecemii în lokŝ de doŝ sŝte de mie; $\chi\iota\lambda\iota\acute{\alpha}\chi\iota\varsigma$ $\mu\acute{\rho}\rho\iota\omicron\iota$, de o mie de opŝ zecemii în lokŝ de zecemii milioane, $\mu\omicron\iota\acute{\rho}\iota\acute{\alpha}\chi\iota\varsigma$ $\mu\acute{\rho}\rho\iota\omicron\iota$, de zecemii de opŝ zecemii mie, în lokŝ de o sŝtŝ de milioane, Se aflŝ zŝne-opŝ ρ mi kŝ doŝ nŝntŝpŝ d' asŝpŝzi însemnînd zŝnŝ milionŝ.

Zŝnŝ artŝ kinŝ de skpie nŝmerikŝ este întrevzingatŝ principala în anticele sŝvŝskringii, care konstŝ în întrevzingapea semnelor I ($\beta\epsilon\acute{\iota}\lambda\omicron\varsigma$), zŝnŝ; II $\chi\iota\iota\iota$; Δ , zecemii; $\overline{A}$ de $\chi\iota\iota\iota$ opŝ zecemii, saŝ $\chi\iota\iota\iota$ -zeci; H, saŝ F (Ἑκατὸν , saŝ Ἑκατὸν), o sŝtŝ; $\overline{H}$, de $\chi\iota\iota\iota$ opŝ o sŝtŝ, saŝ $\chi\iota\iota\iota$ sŝte. X, ($\chi\iota\iota\iota$), o mie; $\overline{X}$, de $\chi\iota\iota\iota$ opŝ o mie, saŝ $\chi\iota\iota\iota$ mie; M ($\mu\acute{\rho}\rho\iota\omicron\iota$) zecemii, $\overline{M}$, de $\chi\iota\iota\iota$ opŝ zecemii, saŝ $\chi\iota\iota\iota$ -zeci de mie. Acestŝ modŝ seamŝnŝ mŝlt kŝ cel Romanŝ, mi ape de o potŝivŝ kŝ achemiŝi defektŝla repetŝpŝi achemiŝi semnŝ nîntŝ în patrs. eksemple. I, 1. II, 2. III, 3. IIII, 4. II, 5. III, 6. IIII, 7. IIII, 8. IIII, 9. Δ , 10. Δ I, 11. Δ II, 12. Δ III, 13. Δ III, 14. Δ II, 15. Δ III, 16. Δ III, 17. Δ III, 18. Δ III, 19. $\Delta\Delta$, 20. $\Delta\Delta\Delta$, 30. $\Delta\Delta\Delta\Delta$, 40. $\overline{A}$, 50. $\overline{A}\Delta$, 60. $\overline{A}\Delta\Delta$, 70. $\overline{A}\Delta\Delta\Delta$, 80. $\overline{M}$ MMMM $\overline{X}$ XXXX $\overline{H}$ HHHH $\overline{A}\Delta\Delta\Delta$ IIII, 99999. se rŝsesk zŝne-opŝ mi semnele Δ , de zecemii opŝ zecemii, saŝ 100,000; $\overline{M}$, de o sŝtŝ de opŝ zecemii, saŝ zŝnŝ milionŝ.

ΒΟΚΑΒΟΥΛΑΡΧ ΑΛΦΑΒΕΤΙΚΩ

de

Βορρε Ρομάνεμτὶ τρᾶσε δὶν Ελενεμτὶ, χελε μᾶϊ μᾶτε (πρεκσμ σε μὶ βᾶδ ἀχὶ ἰν-
somnate) πρὶν λῖμβα Λατῖν, δὶν καρε este μᾶϊ ἰν τοτᾶ φορματᾶ χεα Ρομάνεασκᾶ, ἰαρ
μᾶτε δὶντρ' ἰνσελε νᾶτρᾶλῖσατε νεμῖχλοχὶτ δὶν χεα Ελενεασκᾶ; ἀχεατα νε δονεδε-
μτε ἰντὶλ, κᾶ α φοστ ο νεμῖχλοχὶτᾶ κομᾶνῖκαχὶε πρὶν κολονῖ ἰντρε Γρεχὶ μὶ Δαχὶ,
πρεκσμ μᾶϊ 'νᾶντε δε κολονῖσαχὶα Ρομανᾶ δε λα Τραῖανᾶ κᾶ 430 ποατε μὶ μᾶϊ
βῖνε δε ἀνὶ Αλεξανδρᾶ χελ μαρε ἰνφῖνρῖνδ νε Σαρμεσᾶ ἰμπᾶρατᾶ Δαχὶλορ, α κο-
λονῖσατ ἰν ᾶρα λορ Γρεχὶ, δε λα καρε σ' ἀλ νᾶῖονᾶλῖσατ ἀχελε βορρε ἰν λῖμβα λορ,
μὶ σ' ἀλ πᾶστρατ μὶ πῖνᾶ αστᾶλ ἰν γᾶρα ποπορᾶλῖ Ρομῖνᾶ, ἰνκὶτ ἰνσελε δὶντρ' ἰνσελε
σε βᾶδ οβῖχᾶνῖτε κῖαρ λα ᾶτρανὶ, φᾶρᾶ α φὶ ποπᾶρε ορᾶμανῖλορ, πρεκσμ τᾶρῖε,
βᾶσκᾶ, μὶ ἀλτελε; μὶ ἀλ δοῖλεα, κᾶ λα κολονῖσαρεα Ρομανῖλορ ν' α φοστ κᾶ τοτᾶ
στῖρᾶνῖτᾶ σερᾶνῖα Δαχὶκᾶ, πρεκσμ πρὶν ᾶρμαρε νῖχὶ λῖμβα λορ, καρε εχσῖστᾶ ποατε
μὶ πῖνᾶ ἀκσμ, κᾶλῖβατᾶ ἰνσᾶ μὶ ἰνᾶνᾶχὶτᾶ πρὶν χεα Λατῖν.

Ρομ:	Ελ:	Λατ:
Αβανοςᾶ, Αρονῖσεσκᾶ, Αερᾶ, Αζῖμᾶ, Αλβαστρᾶ, Αλβᾶ, Αλεγᾶ, Αλῖνεζᾶ, Αλῖᾶ, Αμβονᾶ Ανατεμᾶ, Ανγῖναρᾶ, Αερᾶ, Απᾶτᾶ, Αρδῖκᾶ, Αρᾶντᾶ, Αρᾶ, Ασῖλᾶ, (νεσῖλᾶστᾶ) Αφᾶ	Α. ᾿Εβενος, ᾿Αγωνῖζομαι. ᾿Αῆρ, ᾿Αζυμον. ᾿Αλᾶβαστρος, ᾿Αλφὸς, ᾿Αλέγω. Γαλῖνῖζω. ᾿Αλλος ᾿Αμδων, ᾿Ανάθεμα, Κῖνᾶρα, ᾿Αῦρον, ᾿Εργᾶτης ᾿Αρδην (δὶν αῖρω) ᾿Αργυρος, ᾿Αρόω, ᾿Ασυλον, ᾿Αλφω.	Evenus. Aer. Alabaster. Albus. Alius Anatema. Cinara. Aurum. Argentum. Aro Asylum.
Βαβᾶ Βαλαντᾶ, Βαρβαρᾶ, Βῖσερῖκᾶ Βᾶρεstemᾶ, Βᾶρεstemᾶ, Βᾶρετᾶ, Βᾶρεντρᾶ, Βομᾶνᾶνεσκᾶ, Βοτεζᾶ, Βᾶρεσῖονᾶ, Βᾶρε Βᾶρενῖντᾶ,	Β. Βαυδῶ. Φᾶλαγξ. Βᾶρεβαρος, Βασιλῖκῖ, Βᾶρεσφημῖα, Βᾶρεσφημῶ, Βᾶρεσᾶς, σαᾶ Πᾶρεσᾶς, Βᾶρεδᾶρᾶς. Βομᾶέω, Βαπῖτῖζω, Βασιλῖκᾶς, Βοῦτη, μὶ Βοῦτῖς, -ον, Βοῦφορ,	Barbarnus. Basilica. Blasfemia. (μὶ νερεᾶ) Blasfemo. Blaessus Bombum. Baptizo. Buttis. Bubo.

P o m :	E λ :	At:
	B.	
Badš	Βάδος.	
Baitš	Βαύζω.	
Baskš,	Φάσκος.	
Batpš,	Βάθρον	
Bestmintš,	Ἑσθημα,	Vestimentum.
Biaupš,	Βίος,	Vita.
Bidrš,	Ὑδρα,	Hydra.
Binš,	Οἶνος,	Vinum.
Bladš,	Βλαδός,	
Blęstapš,	Βλαστος,	
Boiš,	Βόλω, Βούλομαι,	Volo.
Bxetš,	Βοητός.	
Bęnsea,	Βάψις.	
Bīnš,	Ἴς Ἴν, ἰνός,	Vis, Venis.
	Γ.	
Γanrpēnš,	Γάγγραινα,	
Γeosš,	Κυβός, saš Ὑβός.	Gibbus.
Γimsipš,	Κύπειρον,	Cyperus.
Γismš,	Κουκούμιον,	Cucuma.
Γisnie,	Γωνία,	
Γlastpš,	Γάστρα,	
Γlafš,	Γλάφυ,	
Γpasš,	Γράσων din γράσος	
Γšvernezš,	Κυβερνώ,	Guberno.
Γxstš,	Γευστόν,	Gustus.
Γiliganš,	Κολεκάνος, mi Κολοκάνος.	
Γilktš,	Γάγγλιον.	
	D.	
Danie,	Δάνος,	Donum.
Dapš,	Δῶρον.	
Dafinš,	Δάφνη.	
Depęnš,	Πήνυμι.	
Desš	Δασύς,	Densus.
Dimie,	Δίμιτος.	
Doš,	Δύω mi δύω,	Duo.
Dpakš,	Δράκων,	Draco.
Dramš,	Δραχμή,	Drachma.
Dpirš,	Δρύτη.	
Dpęmš	Δρόμος.	
Dšumanš,	Δυσμενής.	
Dęinosš, saš Dęinitopš.	Δηναιός.	
	E.	
Enępe,	Λέπορις,	Lepus.
Epesš,	Αἵρεσις,	Haeresis.
Epetikš,	Αἵρετικός,	Haereticus.
Epoš,	Ἡρώς,	Heros.
Etepš,	Αἰθήρ,	Aether.
Fftinš,	Εὐθηνής. [de xnde	
Eftinštate,	Εὐθηνεία.	

Ρ ο m:	Ε λ:	Λ t:
Zamfirð,	Σάπφειρος,	Sappfirus.
Zeamτ,	Ζέμα.	
Zече,	Δέκα,	Decem.
Zɣpavð,	Ζωγράφος. [de xnde	
Zɣpɣveskð,	Ζωγραφῶ.	
	Ж.	
Ждеpð,	Σαθέριον.	
	I.	
İadð,	Ἰίδης.	
İkonomð,	Οἰκονόμος,	Oeconomus.
İsmτ,	Ἰδύσμος.	
	K.	
Kalanodð,	Καλαπῶδιον.	
Kalo	Κέλευθος.	
Kalð	Κέλης.	
Kalîpð,	Καλάπους.	
Kandelτ,	Κανδήλα,	Candela.
Kanonð,	Κάπων	Capo.
Kanð,	Κύβη,	Caput.
Kapð,	Κάρρον,	Carrhus.
Kapte,	Χάρτης,	Charta.
Kaskð,	Χάσχω,	
Kastopð,	Κάστωρ,	Castor.
Kastponð,	Γαστρών.	
Katapoİð, sað Γεtupaİð,	Κατάρροος,	Catarrhus.
Kıbernıseskð,	Κυβερνῶ. [de xnde	
Kıbernısealτ,	Κυβέρνησις.	
Kınapıð,	Κυπάρισσος.	Cupresus.
Kıpð,	Τύπος,	Typus.
Klıstıpð,	Κλυστήρ,	Clyster.
Koadτ,	Κόδδα. (Sıpak:)	
Koalτ (de xıptıe),	Κῶλον.	
Koamτ,	Κόμη,	Coma.
Kovpıgð,	Κόλλιξ.	
Kolıvτ,	Καλύβη.	
Kolıvτ,	Κόλλυβον.	
Kolıvıe,	Κλωβίον.	
Kolıkτ,	Κωλική.	
Koroanτ,	Χορωνός.	Corona.
Kosıtopð,	Κασσίτερος.](Γτİnτ).	
Koteıđ,	Κόττος (κοκοш), sað Κόττα	
Kekð,	Κόκκυξ,	Cuculus.
Kekɣbaİe,	Κικκάδη.	
Kɣlerð,	Συλλέγω.	Colligo.
Kɣnoskð,	Γι(γ)γνώσκω,	Cognosco.
Kɣnτ,	Κύπη, Κύπελλον,	Cupa.
Kɣpte,	Χόρτος.	
Kɣpτ,	Ὠρα,	Cura.
Kɣtıe,	Κυτίς,	Cista.
Kpınð,	Κρίνον.	

P o m:	E λ :	Λ a t:
	Κ.	
Kpistax̃, mi Kλemtap̃,	Κρύσταλλος,	Crystallus.
Ksipix̃ĩ,	Ὀξύρρυγχος,	Oxyrrinchus.
K̃kat̃,	Κάκκη.	
K̃λμδñ,	Κάλτιος, Καλτίνιος,	Calceus.
K̃λ̃m̃p̃I,	Καλαμάριον,	Calamarium.
K̃map̃,	Καμάρα,	Camera.
K̃m̃il̃,	Κάμηλος,	Camelus.
K̃miñ,	Κάμινος,	Caminus.
K̃p̃mid̃,	Κεραμῖς, -ῖδος,	
K̃īne,	Κύων,	Canis.
K̃īñip̃,	Κάναβος,	Cannabis.
K̃īp̃,	Κάρπασσος.	
	Λ.	
Ladiñ,	Λάδανον,	Ladanum.
Λae	Λαός.	
Λakp̃m̃,	Δάκρυον,	Lacryma.
Λalañite,	Λάλαγγες, mi Λαλάγγια.	
Λam̃p̃,	Λαμπάς,	Lampas.
Λañce,	Λαγκία,	Lancea.
Λante,	Γάλα, -λακτος,	Lactis.
Λeap̃ñ,	Λίκνον.	
Libede,	Λιβάδιον.	
Λik̃p̃ĩũĩ,	Λυκουρίς, mi Λυκωρίς.	
Λimañ,	Λιμήν.	
Λiñg̃,	Λείχω,	Lingo.
Λiñ,	Γαληνός.	
Λiñ (de k̃kat̃ sp̃p̃p̃I)	Ληνός.	
Λit̃p̃.	Λίτρα,	Libra.
Λit̃p̃rie,	Λειτουργία.	
Λofof̃t̃,	Λογοθέτης.	
Λñ,	Λύκος,	Lupus.
Λ̃st̃p̃ez̃,	Λιστρώ. [de s̃nde	
λ̃st̃pat̃,	Λιστρωτός.	
Λ̃sz̃,	Λεχοῦσα, sã Λεχώ.	
Λiñ,	Λῆνος,	Lanea.
	Μ.	
Μak̃,	Μήκων.	
Μam̃,	Μάμμα, Μάμμη.	
Μantie,	Μανδύη.	
Μap̃t̃p̃,	Μάρτυρ.	Martyr.
Μash̃iñ,	Μηχανή,	Machina.
Μeditag̃ie	Μελέτη,	Meditatio. (mi bep̃s̃)
Μedit̃.	Μελετώ.	Medito.
Μελañxol̃ie,	Μελαγχολία,	Melancholia.
Μeñgeñ,	Μάγγανον.	
Μept̃ik̃,	Μερτικόν.	
Μem̃t̃p̃,	Μήστωρ.	
Μirdal̃,	Ἀμυγδάλη,	Amygdalum.
Μiepe,	Μέλι,	Mel
Μij̃esk̃,	Μύω. [de s̃nde	
Μij̃ipe,	Μύσις.	
Μik̃,	Μικρός.	

P o m:	E λ :	Λ a t:
	M.	
Minte,	Mῆτις,	Mens.
Mipeasmъ,	Μύρισμα.	
Mipš, mi Miposš,	Μύρον.	
Mititelš.	Μιτύλος,	Mutilus.
Mimelš,	Μυσερός,	Miser.
M(n)ielš,	Ἀμνός,	Agnus.
M(n)īalъ,	Ἀμνάς,	Agna.
Moale,	Μῶλυς. [de žnde	
Moīš,	Μωλύω.	
Moapte,	Μόρος,	Mors.
Molotръ,	Μάλαθρον.	
Morikš,	Μόρυχος.	
Mormiīš,	Μορμύρω,	Murmuro.
Mortš mi Mxpitopš,	Μορτός,	Mortus, mi Mortalis.
Mxkš,	Μύκος,	Mucus.
Mxlгš,	Ἀμέλγω,	Mulgeo.
Mxнкъ,	Μόγος. [de žnde	
Mxnveskš,	Μογέω.	
Mxргš (de seapъ),	Ἀμοργός, mi Ἀμορόδος.	
Mxрš,	Μορέα,	Morus.
Mxtš,	Μυττός,	Mutus.
Mpeanъ,	Μύραινα,	Muraena.
Mēndpъгkпъ,	Μανδραγόρας,	Mandragoras.
Mъtase,	Μέταξα.	
Mъчелъrie,	Μακελλεῖον,	Macellam.
Minie,	Μῆνις.	
(mъ) Mīxneskš,	Ἀχνυμαι.	
	N.	
Namš, saš nъnamš, nъnš,	Nένος.	
mi nene,	Nεφέλη,	Nebula.
Nerxръ,	Nέπους=Νεόπους,	Nepos.
Nepotš,	Nίψω,	Ningo.
Ninгš,	Nύξ, νυκτός,	Nox.
Noante,	Nέος,	Novus.
Noš,	Ὄνομα,	Nomen.
Nъme,	Μούνηρος,	Nux, nucis.
Nъkъ,		
	O.	
Okī,	Ὅσσε,	Oculus.
Omofoрš,	Ὠμόφορον, mi Ὠμοφόριον.	
Ontš,	Ὀκτώ,	Octo.
Opezš.	Ὀρυζα,	Oryza.
Osīnzъ,	Ὀξύγγιον,	Axungia.
Oš,	Ὠδόν,	Ovum.
Ogetš,	Ὀξύδιον din ὄξος,	Acetum.
Oxpъ,	Ὠχρα,	Ochra.
	Π.	
Palmtъ.	Παλάμη,	Palma.
Паплотъ,	Πέπλωμα, saš Ἐφάπλωμα,	Peplum.
Папкpъ,	Πάπυρος,	Papyrus.
Pardosš,	Πάρδος,	Pardus.

P o m:	Ε λ:	Λ α t:
	Π.	
Нартѣ,	Φάρσος, [φάρω]	Pars
Patronѣ,	Πάτρων,	Patronus.
Пепене,	Πέπων,	Pepo.
Petikъ,	Πεττύκιον.	
Petraxilѣ,	Ἐπιτραχήλιον.	
Пештерѣ,	Πέτρα.	
Піатрѣ,	Πέτρα,	Petra.
Педікѣ,	Πέδη.	Pedica.
Пітеле,	Πέλλα.	Pellis.
Піентене,	Κτελς, κτενός,	Pecten.
Піерсікѣ,	Περσική.	
Піерсікѣ,	Περσικόν.	
Піперѣ,	Πιπερι,	Piper.
Піпостіе,	Πυρεστία.	
П... (membrъ женит: fem:)	Κύστη, Κύσθος,	
Піезѣ,	Πτίσσω,	Pinso.
Пітакѣ,	Πιττάκιον.	
Пітсліче,	Πίτυλος.	
Піфтіе,	Πηκτή.	
Плаїѣ,	Πλάγος.	
Плакѣ,	Πλάξ, πλακός.	
Пласмѣ,	Πλάσμα.	
Платанѣ,	Πλάτανος,	Platanus.
Плокадѣ,	Πλοκάς.	
Плоѣ,	Πλώω.	
Плстескѣ,	Πλωτεύω.	
Плститорѣ,	Πλώτωρ.	
Плзмінѣ,	Πλεύμων, Ion: = Πνεύμων,	Pulmo,
Плѣтїкѣ,	Πλάταξ, mi Πλατίστακος.	
Плѣчїнтѣ,	Πλαкоῦς, -οῦντος,	Placenta.
Подѣалѣ,	Πόδωμα.	
Поркѣ,	Πόρκος,	Porcus.
Поспаїѣ,	Πασпάλη, mi Παιпάλη.	
Постескѣ,	Ποθέω. [din	
Постѣ,	Ποθή.	
Пснѣ,	Πουγγή.	
Пспѣ,	Ποππύζω.	
Пспѣзѣ,	Πιπώ, saѣ Πίπος.	Pipus.
Пспроїѣ,	Πυόρροια.	
Пстїнѣ,	Πυτїνη.	
Празѣ,	Πράσον.	
Пріссоѣ,	Περισσός.	
Проаспѣтѣ,	Πρόσφατον.	
Проходѣ,	Πρόοδος.	
Прєнѣ,	Προῦνος, mi Προῦμνος,	Prunum.
Прєнѣ,	Προύνη, mi Προῦνον,	Prunus.
Пѣтрєнжєлѣ,	Πетроσέληνον.	
Пїѣне,	Πανός,	Panis.
Пінзѣ,	Πήνη.	
Піргѣ,	Ἀπαρχή.	
Піргѣлескѣ, mi Піржолескѣ,	Πυρπολῶ.	
Післѣ,	Πίλος,	Pileus, -um.

P o m:	E λ:	P.	Lat:
Pom̃s,	Ῥῶς, Ῥούσιος,		Russeus.
Pst̃s,	Ῥυτή,		Ruta.
Piz̃s,	Κριζω, Κριδω,		Rideo.
Piž̃.	Ῥύος.		
	S.		S.
Suk̃s,	Σάκκος,		Saccus.
Salam̃p̃s,	Ἀλμύρα.		
Salt̃s, Sp̃r̃s,	Ἀλλομαι,		Salio.
Samar̃s,	Σαγμαρίον, din Σάγμα.		
Sam̃p̃s,	Σίμωρ, μι Σαπύριον.		
Sap̃s,	Σκάπτω.		Excavo.
Sapdel̃s,	Σαρδίνη.		
Sape,	Ἄλας,		Sal.
Sr̃s̃ mit̃p̃s),	Γύα.		
Sek̃p̃s,	Σάγαρις,		Securis.
Sediñs,	Σέλινον.		
Sil̃s,	Σύλη.		
Sil̃it̃p̃s,	Λίτρον = Νίτρον,		Nitrum.
Sindie (de sat̃s),	Σύνδικος.		
Sit̃s,	Σήτρον [σήθω, χερν̃s̃].		
Sixast̃p̃s,	Ἡευχαστής.		
Skior̃s̃,	Κιλλός.		
Skoik̃s̃,	Κόγχη,		Concha.
Skroaf̃s̃,	Γρομφάς,		Scrophia.
Sk̃sm̃p̃ie,	Σκόμβρος,		Scombrus.
Sk̃ind̃p̃s̃,	Σκινδύλη,		Scindula.
Smãlt̃s̃,	Μέλθα.		
Smop̃f̃p̃i,	Μορφαί.		
Sosesk̃s̃,	Σόζομαι.		
Snat̃s̃ de ges̃st), μι	) Σπάθη,		Spatha.
Snate (sninape)	)		Spathula.
Sñliñs̃,	Σιλήν,		Splen.
Sñsz̃s̃,	Σποδός.		
Sñiñs̃,	Σιανός.		
Staz̃s̃,	Σιχύλος,		Stabulum.
Staxie,	Στοιχειόν.		
Skam̃s̃,	Ξίμμα din ξάινω.		
Stem̃s̃,	Στέμμα,		Stemma.
Step̃ñs̃,	Στέριφος,		Sterilis.
Stim̃s̃,	Τμή,		Estimatio.
Stifos̃s̃,	Σιυφός.		
Stixie,	Στοιχειόν.		
Stix̃s̃,	Σίχος.		
Stsf̃s̃,	Σίφος.		
Strakiñs̃,	Ὀστράκινον.		
Stpidie,	Ὀστρείδιον.		
Str̃sz̃p̃e,	Τρύγη		
Str̃sz̃pñie,	Στραγγεία.		
Str̃pm̃s̃s̃,	Στραβός,		Strabo.
Str̃pñs̃s̃,	Στραγγω,		Stringo.
Sfap̃s̃,	Σφάραγος.		
Sfek̃s̃,	Σετλον.		
S̃pñpñs̃,	Σάπων,		Sapo.

P o m:	E z:	L a t:
Tainš,	Ταγή.	T.
Tazpš,	Ταῦρος,	Taurus.
Tatš,	Τάτα, mi Τέτα.	
Tsakš,	Θήκη,	Theca
Terminš,	Τέρμα,	Terminus.
Termininš,	Τερμινθίνη.	
Tirae,	Τήγανον.	
Tovš,	Τύμπανον,	Tympanum.
Tš,	Τύ,	Tu.
Tšpnš,	Τύρρις,	Turris.
Treapš,	Τρύχος.	
Treapšdš,	Τρίπηδος.	
Trei,	Τρεῖς, τρία,	Tres.
Trekš,	Τρέχω.	
Treipš,	Τρέμω,	Tremo
Tpirie,	Τρυγία [τρύξ, τρυγός].	
Trofanta,	Πρόφαντον.	
Tpšfi,	Τρυφή.	
Tšš,	Τεός,	Tuus.
Tinšpš,	Τέρην,	Tener.
	F.	
Fagš,	Φαγός,	Fagus.
Famš,	Φάμα,	Fama.
Fanapš, saš Feinapš,	Φανάριον.	
Farmekš,	Φάρμακον,	Pharmacum.
Fasole,	Φασήολος, Φάσηλος,	Phasolus.
Fatš,	Φιτώ. [din	
Fš,	Φίτυ,	Foetus.
Fadt,	Φάσις,	Facies.
Fearš,	Φήρ,	Fera.
Felonš,	Φελόνιον.	
Fšakš,	Φλύαξ, -χος.	
Fšgmš,	Φλέγμα.	
Folosš,	Όφελος.	
Formš,	Μορφή,	Forma.
Frate,	Φρατήρ,	Frater.
Fpirš,	Φρίκος, saš 'Pīgos,	Frigus.
Fpirš, (верш)	Φρύγω,	Frigus.
Frikš,	Φρίκη.	
Fšmosš,	Μορφήεις.	Formosus.
Fšgš,	Φύγω=Φεύγω,	Fugio. [ae xnde
Fšgš,	Φυγή,	Fuga.
Fšndš,	Βένθος,	Fundum.
Fšpš,	Φωρ,	Fur.
Fšpimš,	Φάρω.	
	X.	
Xaosš.	Χάος,	Chaos.
Xarakterš,	Χαρακτήρ,	Character.
Xapš, [de xnde	Χάρις, [de xnde	
Xšpšzeskš,	Χαρίζομαι.	
Xšptie.	Χαρτόν,	Chartula.
Xopš, mi Xopš,	Χορός,	Chorus.

Ρ ο m:	Ε λ.	Λ α t:
δλεϊδ δmedosδ, δmπpδ, δ(Ο)αλπ, δpape, δpλx, δpnesκδ, δsκκδ (de λiηπ), δdmπ, saδ δίmπ, δuepδ,	Ἐλαιον, Μυδαλέος. ὤμος, Γυάλη, Ἄρα (in vine). ὤρύω, Ὀρνύω, Ὀρνυμι. Οἷτυπος. Οἶδμα, Οἶδημα. Οὖθαρ,	Oleum. Umerus. Vola. Ululo. Uber.
Ἰnkerδ, Ἰnπiuezδ, Ἰatinzδ, Ἰntrematδ, Ἰntremape, Ἰufiγδ, Ἰpδπδ.	Ἰ. Πήγω. Πήγνυμι, Ἐμπιλέω. Ἐντείνω, Ἄρτεμής. mi Ἄρτεμία. Ἐμπήγω, Ἄρδάνιον.	Cogo. Intendo. Infigo.
Чeапπ, Чepemδ, Чepamπ, Чepкδ, Чimπpδ, Чipadπ, Чixλδ, Чiokanδ.	Ч. Κάπιον, Κέρκσος, Κεράσιον, Κίρκος, Θύμειρα, Σειράς. Κυλλός. Τύκος, saδ Τυκάνη.	Cacpa. Cerasus. C rasum. Circus. Thymbra.
Цapπ, Цentapπpπ, Цiδ, Цiγπ, Цipδ,	Ц. Ἔρα, Κενταύριον -ειον, Τάω. Τιτθῇ, mi Τιτθός. Κιρρός.	Terra. Centaurium.
Шалварī. Шante, Шea, Шentime, Шipπ, Шipδ, Шкоалπ, Шtpeanpδ (de sarpamape),	Ш. Σαράβαρα. Ἑπτά, Σέλλα, Σεπτάς. Σειρά, Σχολή, Στραγγάλη,	Septem. S-lla Series. Schola. Strangulatio.